Nguyên tác: NGÃ CẬT TÂY HỒNG THỊ

Biên dịch: MẶC GIANG

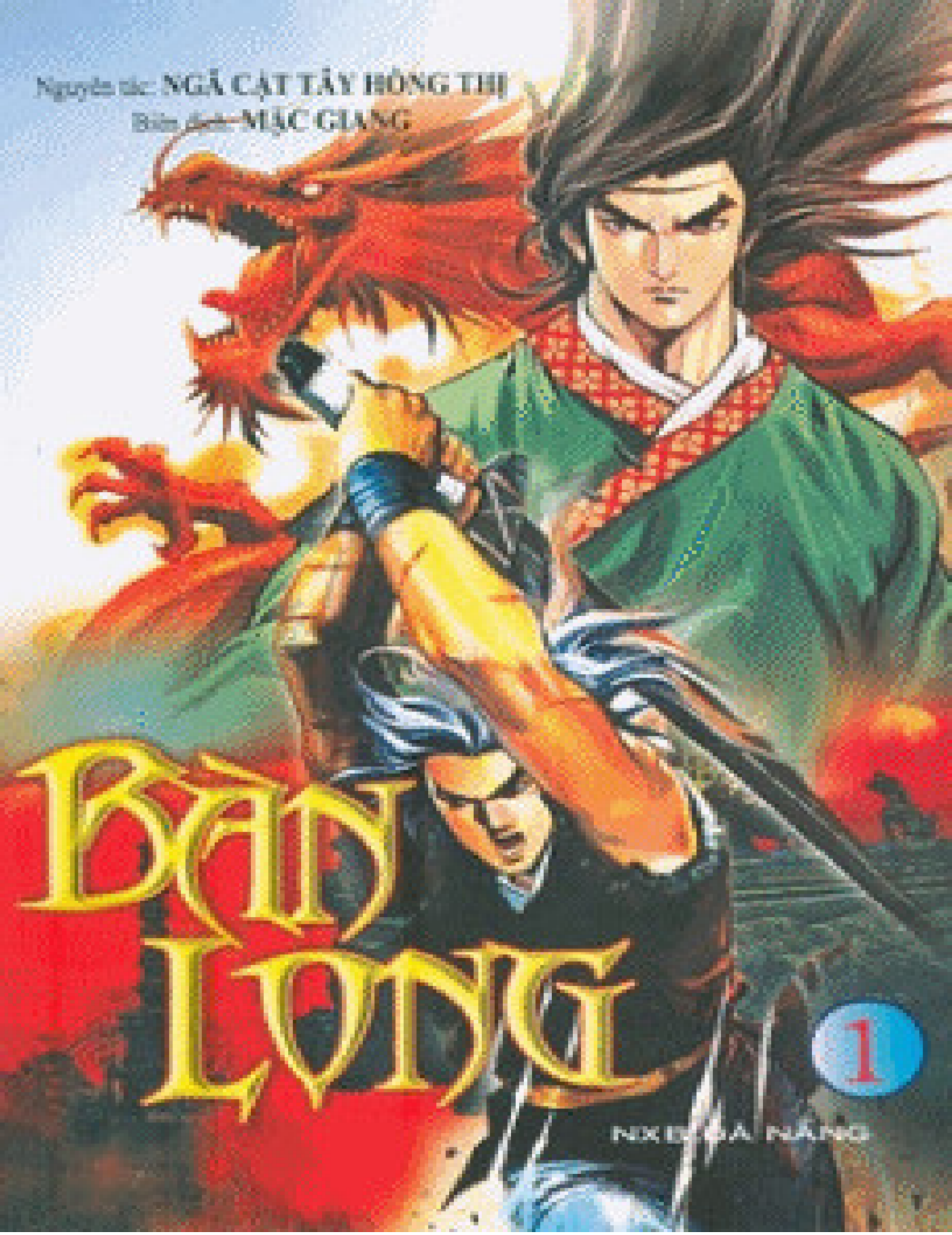

BÀN LONG

1

NXB ĐÀ NẴNG

Nguyên tác: NGÃ CẬT TÂY HỒNG THỊ
Biên dịch: MẶC GIANG
BÀN LONG
1
NXB ĐÀ NẴNG

Bàn Long

Ngã Cật Tây Hồng Thị

Ebook by: Đào Tiểu Vũ eBook

[image]

Giới Thiệu Tác Phẩm

Tên ebook: Bàn Long

Tác Giả: Ngã Cật Tây Hồng Thị

Thể Loại: Tiên Hiệp, Huyền ảo, Văn học phương Đông

Nguồn: Tàng Thư Viện

Ebook: Đào Tiểu Vũ eBook - www.dtv-ebook.com

Giới Thiệu Truyện:

Chiều nay được nghỉ học, dạo quanh phố phường, dạo qua thị trường thấy bộ Bàn Long được quảng cáo là hiện đang đứng thứ 2 tại Bạch Mã Thư Viện, chỉ sau mỗi Thần Mộ, lại cùng một tác giả với Tinh Thần Biến, do đó hứa hẹn sẽ rất hấp dẫn:

+ Thứ nhất, các fan đông đảo của Tinh Thần Biến đều có thể chờ đợi Bàn Long sẽ là một siêu phẩm thậm chí còn xuất sắc hơn Tinh Thần Biến bởi không như Tinh Thần Biến chỉ đơn thuần là các diễn biến tranh đấu, Bàn Long đã có những nét tình cảm lãng mạn mang hơi hướng của Tru Tiên.

+ Thứ hai là dựa vào uy tín của Bạch Mã Thư Viện, có thể thấy sức hút của Bàn Long với các fan kiếm hiệp lớn như thế nào.

Do trình độ có hạn nên trong quá trình làm việc không thể tránh được những thiếu sót, có gì mong được cả nhà cùng góp ý. Chúc cả nhà có những giây phút vui vẻ với Bàn Long.

Bàn Long - Chắc hẳn ai đã là fan của thể loại Tiên Hiệp đều biết đến tác phẩm này. Bàn Long đã từng làm mưa làm gió gây ra bao lũ lụt của giới tu chân.

Với 1 kết cấu rất hợp lý và logic, những diễn biến bất ngờ làm cho đọc giả phải đắm chìm trong Bàn Long. Cốt truyện của Bàn Long diễn ra ở thế giới của các ma pháp sư và kiếm sĩ. Chàng thanh niên Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc sinh ra trong gia đình mang dòng máu truyền thừa của Thanh Long tộc trong Tứ đại thần thú gia tộc. Với thiên phú tu luyện kinh người vươn lên, tới đỉnh cao tại Ngọc Lan đại lục sau đó phi thăng đến Chí cao *vị diện tranh đấu với các vị chúa tể - những người đứng đầu của các vị diện này...*

Mời các bạn đón đọc Bàn Long của tác giả Ngã Cật Tây Hồng Thị

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Mục lục

Giới Thiệu Tác Phẩm

Chương 1 → 50

Chương 51 → 100

Chương 101 → 150

Chương 151 → 200

Chương 201 → 250

Chương 251 → 300

Chương 301 → 350

Chương 351 → 400

Chương 401 → 450

Chương 451 → 500

Chương 501 → 550

Chương 551 → 600

Chương 601 → 650

Chương 651 → 700

Chương 701 → 750

Chương 751 → 800

Chương 801 → 850

Chương 1 → 50

Q.1 - Chương 1: Tiểu Trấn Đích Tào Thần

Q.1 - Chương 2: Long Huyết Chiến Sĩ Gia Tộc (Thượng)

Q.1 - Chương 3: Long Huyết Chiến Sĩ Gia Tộc (Hạ)

Q.1 - Chương 4: Trưởng Thành (Thượng)

Q.1 - Chương 5: Trưởng Thành (Hạ)

Q.1 - Chương 6: Bàn Long Giới Chỉ (Thượng)

Q.1 - Chương 7: Bàn Long Giới Chỉ (Hạ)

Q.1 - Chương 8: Ma Thú Tấn Mãnh Long (Thượng)

Q.1 - Chương 9: Ma Thú Tấn Mãnh Long (Hạ)

Q.1 - Chương 10: Hỏa Xà Chi Vũ (Thượng)

Q.1 - Chương 11: Hỏa Xà Chi Vũ (Hạ)

Q.1 - Chương 12: Cường Giả Chi Tâm (Thượng)

Q.1 - Chương 13: Cường Giả Chi Tâm (Hạ)

Q.1 - Chương 14: Thiên Không Trung Đích Chiến Đấu (Thượng)

Q.1 - Chương 15: Thiên Không Trung Đích Chiến Đấu (Hạ)

Q.1 - Chương 16: Tai Nạn (Thượng)

Q.1 - Chương 17: Tai Nạn (Hạ)

Q.1 - Chương 18: Bàn Long Chi Linh (Thượng)

Q.1 - Chương 19: Bàn Long Chi Linh (Hạ)

Q.1 - Chương 20: Địa Hệ Ma Pháp (Thượng)

Q.1 - Chương 21: Địa Hệ Ma Pháp (Hạ)

Q.1 - Chương 22: Xuân Khứ Thu Lai (Thượng)

Q.1 - Chương 23: Xuân Khứ Thu Lai (Hạ)

Q.2 - Chương 1: Ma Thú “Ảnh Thử”

Q.2 - Chương 2: Bổn Biện Pháp (Thượng)

Q.2 - Chương 3: Bổn Biện Pháp (Hạ)

Q.2 - Chương 4: Học Viện Ân Tư Đặc

Q.2 - Chương 5: Ảnh Thử ‘Bối Bối’ (Thượng)

Q.2 - Chương 6: Ảnh Thử ‘Bối Bối’ (Hạ)

Q.2 - Chương 7: Phân Lai Thành

Q.2 - Chương 8: Ma Pháp Trắc Thí (Thượng)

Q.2 - Chương 9: Ma Pháp Trắc Thí (Hạ)

Q.2 - Chương 10: Long Huyết Mật Điển (Thượng)

Q.2 - Chương 11: Long Huyết Mật Điển (Hạ)

Q.2 - Chương 12: Nhắc Nhở

Q.2 - Chương 13: Thiên Tài Tập Trung Địa

Q.2 - Chương 14: Tứ Huynh Đệ (Thượng)

Q.2 - Chương 15: Tứ Huynh Đệ (Hạ)

Q.2 - Chương 16: Phong Hệ Ma Pháp

Q.2 - Chương 17: Học Tập Sanh Nhai (Thượng)

Q.2 - Chương 18: Học Tập Sinh Nhai (Hạ)

Q.2 - Chương 19: Ai Là Đệ Nhất? (Thượng)

Q.2 - Chương 20: Ai Là Đệ Nhất? (Hạ)

Q.2 - Chương 21: Phổ Lỗ Khắc Tư Hội Quán (Thượng)

Q.2 - Chương 22: Phổ Lỗ Khắc Tư Hội Quán (Hạ)

Q.2 - Chương 23: Kinh Hỉ

Q.2 - Chương 24: Bình Đao Lưu Phái

Q.2 - Chương 25: Lục Niên

Q.3 - Chương 1: Thạch Điêu Tác Phẩm (Thượng)

Q.3 - Chương 2: Hoa Đức Lập Tửu Điếm

Chương 51 → 100

Q.3 - Chương 3: Bích Thủy Thiên Đường Đích Dạ

Q.3 - Chương 4: Giới Cách (Thượng)

Q.3 - Chương 5: Giới Cách (Hạ)

Q.3 - Chương 6: Thỉnh (Mời)

Q.3 - Chương 7: Lộ Đồ (Thượng)

Q.3 - Chương 8: Lộ Đồ (Hạ)

Q.3 - Chương 9: Ma Thú Sơn Mạch (Thượng)

Q.3 - Chương 10: Ma Thú Sơn Mạch (Hạ)

Q.3 - Chương 11: Quần Lang (Thượng)

Q.3 - Chương 12: Quần Lang (Hạ)

Q.3 - Chương 13: Nguy Kỵ (Thượng)

Q.3 - Chương 14: Nguy Kỵ (Hạ)

Q.3 - Chương 15: Tàn Khốc (Thượng)

Q.3 - Chương 16: Tàn Khốc (2)

Q.3 - Chương 17: Bối Bối Đích Thật Lực (Thượng)

Q.3 - Chương 18: Bối Bối Đích Thật Lực (Hạ)

Q.3 - Chương 19: Hắc Sắc Đoản Nhận (Thượng)

Q.3 - Chương 20: Hắc Sắc Đoản Nhận (Hạ)

Q.3 - Chương 21: Mê Vụ Sơn Cốc (Thượng)

Q.3 - Chương 22: Mê Vụ Sơn Cốc (Hạ)

Q.3 - Chương 23: Khiếu Ngải Lệ Tư Đích Nữ Hài (Thượng)

Q.3 - Chương 24: Khiếu Ngải Lệ Tư Đích Nữ Hài (Hạ)

Q.3 - Chương 25: Dạ Phong Trung Đích Tử Sắc (Thượng)

Q.3 - Chương 26: Dạ Phong Trung Đích Tử Sắc (Hạ)

Q.4 - Chương 1: Quy Hương (Thượng)

Q.4 - Chương 2: Quy Hương (Hạ)

Q.4 - Chương 3: Hoắc Cách

Q.4 - Chương 4: Thạch Điêu Giới Cách

Q.4 - Chương 5: Đông Thiên Lý Đích Mân Côi (Thượng)

Q.4 - Chương 6: Đông Thiên Lý Mân Côi (Hạ)

Q.4 - Chương 7: Cao Thủ Như Vân (Thượng)

Q.4 - Chương 8: Cao Thủ Như Vân (Hạ)

Q.4 - Chương 9: Vết Rách (Thượng)

Q.4 - Chương 10: Vết Rách (Hạ)

Q.4 - Chương 11: Kiến Diện

Q.4 - Chương 12: Thê Lương Tuyết

Q.4 - Chương 13: Thập Thiên Thập Dạ

Q.4 - Chương 14: Dịch Hóa

Q.4 - Chương 15: Tái Nhập Mê Vụ Sơn Cốc

Q.4 - Chương 16: Thượng Thiên Vô Môn

Q.4 - Chương 17: U Thâm Địa Huyệt

Q.4 - Chương 18: Cức Bối Thiết Giáp Long

Q.4 - Chương 19: Ngoan

Q.4 - Chương 20: Long Tinh Chi Biến

Q.4 - Chương 21: Long Huyết Chiến Sĩ

Q.5 - Chương 1: Thần Bí Ma Pháp Trận

Q.5 - Chương 2: Tứ Đại Chí Cao Vị Diện

Q.5 - Chương 3: Thống Phá Thiên Liễu

Q.5 - Chương 4: Thạch Điêu Tông Sư?

Q.5 - Chương 5: Luyện Kiếm

Chương 101 → 150

Q.5 - Chương 6: Thân Thỉnh Tất Nghiệp

Q.5 - Chương 7: Lịch Sử Đệ Nhị

Q.5 - Chương 8: Ngọc Lan Đại Lục Đích Thượng Tầng Nhân Vật Môn

Q.5 - Chương 9: Bảng Giá

Q.5 - Chương 10: Địa Vị

Q.5 - Chương 11: Khuyết Tiễn

Q.5 - Chương 12: Phẫn Nộ

Q.5 - Chương 13: Lão Giáo Quan

Q.5 - Chương 14: Phách Mại

Q.5 - Chương 15: Thiên Giới

Q.5 - Chương 16: Đắc Thủ

Q.5 - Chương 17: Quy Hương

Q.6 - Chương 1: Trần Phong Vãn Sự

Q.6 - Chương 2: Quyết Định

Q.6 - Chương 3: Trấn Nhỏ Tề Tựu

Q.6 - Chương 4: Trò Chuyện Trong Đêm

Q.6 - Chương 5: Tước Vị

Q.6 - Chương 6: Ma Pháp Thư Tịch

Q.6 - Chương 7: Tử Thương Thảm Trọng

Q.6 - Chương 8: Sát Ý Quá Nặng

Q.6 - Chương 9: Đính Hôn

Q.6 - Chương 10: Nắm Bắt

Q.6 - Chương 11: Bối Hậu Đích Nhân Vật

Q.6 - Chương 12: Điều Tra

Q.6 - Chương 13: Bí Mật Bại Lộ

Q.6 - Chương 14: Nhập Ngục

Q.6 - Chương 15: Ủy Khuất

Q.6 - Chương 16: Để Tuyến

Q.6 - Chương 17: Thỉnh Cầu

Q.6 - Chương 18: Bái Phỏng

Q.6 - Chương 19: Sát Lục Chi Vương

Q.6 - Chương 20: Độc Dược

Q.6 - Chương 21: Thẩm Phán

Q.6 - Chương 22: Cự Ngạch Đích Phạt Kim

Q.6 - Chương 23: Dong Huyết Độc

Q.6 - Chương 24: Đột Phá

Q.6 - Chương 25: Dược Phấn Thành

Q.6 - Chương 26: Thiết Kế

Q.6 - Chương 27: Tửu

Q.6 - Chương 28: Mẫu Thân Đích Sanh Tử

Q.6 - Chương 29: Đa Thiểu, Sát Đa Thiểu

Q.6 - Chương 30: Tử, Dã Yếu Sát

Q.6 - Chương 31: Ngã, Bất Cam Tâm

Q.6 - Chương 32: Tuyệt Cảnh

Q.7 - Chương 1: Hy Vọng Sinh Tồn

Q.7 - Chương 2: Thần Sủng Buông Xuống

Q.7 - Chương 3: Hắn Phải Chết Không Thể Nghi Ngờ

Q.7 - Chương 4: Bàn Chân To

Q.7 - Chương 5: Hủy Diệt Chi Nhật

Q.7 - Chương 6: Thần Cấp Cường Giả

Chương 151 → 200

Q.7 - Chương 7: Thương Hoàng Đào Thoán

Q.7 - Chương 8: Chích Thủ

Q.7 - Chương 9: Không Gian Giới Chỉ

Q.7 - Chương 10: Thảm Huống

Q.7 - Chương 11: Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà

Q.7 - Chương 12: Cứu Nhân

Q.7 - Chương 13: Trọng Bảo

Q.7 - Chương 14: Hách Tư Thành

Q.7 - Chương 15: Tử Diệm Chiến Sĩ Gia Tộc

Q.7 - Chương 16: Khai Lô

Q.7 - Chương 17: Trọng Kiếm Vô Phong

Q.7 - Chương 18: Đoạn Thủ

Q.7 - Chương 19: Bình Tức

Q.7 - Chương 20: Nguyên Ủy

Q.7 - Chương 21: Vận Mệnh

Q.7 - Chương 22: Mất Mát

Q.7 - Chương 23: Điên Cuồng

Q.7 - Chương 24: Tĩnh Lặng

Q.7 - Chương 25: Ly Khai

Q.8 - Chương 1: Bôn Lôi

Q.8 - Chương 2: Đại Địa Khiếu Lang

Q.8 - Chương 3: Sát Lục

Q.8 - Chương 4: Bóng Đen

Q.8 - Chương 5: Thần Bí Hắc Báo

Q.8 - Chương 6: Tái Thứ Biến Thân

Q.8 - Chương 7: Tốc Độ Chi Chiến

Q.8 - Chương 8: Xuất Sơn

Q.8 - Chương 9: Áo Lợi Duy Á

Q.8 - Chương 10: Nhất Kiếm

Q.8 - Chương 11: Thủ

Q.8 - Chương 12: Hắc Thạch Thành

Q.8 - Chương 13: Thuyết Phục

Q.8 - Chương 14: Ám Sát Liên Tiếp

Q.8 - Chương 15: Chương Dược Sư

Q.8 - Chương 16: Con Sông Ngọc Lan

Q.8 - Chương 17: Độc Khí Phiêu Đãng (Phần I + Ii)

Q.8 - Chương 18: Xích Nhĩ Thành. (Phần I)

Q.8 - Chương 19: Xét Nhà (Phần I)

Q.8 - Chương 20: Ngọn Lửa Mùa Hạ (Phần I)

Q.8 - Chương 21: Lễ Vật

Q.8 - Chương 22: Đại Địa

Q.8 - Chương 23: Hồng Y Đại Giáo Chủ

Q.8 - Chương 24: Tái Tư Lặc (Phần I)

Q.8 - Chương 25: Cường Giả Liên Hợp

Q.8 - Chương 26: Gặp Lại Ngoài Thành

Q.8 - Chương 27: Bí Mật Của Giáo Đình

Q.8 - Chương 28: Hoa Tỷ Muội

Q.8 - Chương 29: Điều Tra

Q.8 - Chương 30: Lời Ước Hẹn Năm Năm

Q.8 - Chương 31: Phục Kích

Chương 201 → 250

Q.8 - Chương 32: Quyết Định

Q.8 - Chương 33: Con Đường Của Bốn Huynh Đệ (Phần I)

Q.8 - Chương 34: Tuyệt Cảnh

Q.8 - Chương 35: Đại Địa Áo Nghĩa

Q.8 - Chương 36: Cường Giả Chân Chính

Q.8 - Chương 37: Bất Tử Chiến Sỹ

Q.8 - Chương 38: Đối Sách Của Quang Minh Giáo Đình

Q.8 - Chương 39: Tháng Ngày Lo Lắng

Q.8 - Chương 40: Bất Tử Chiến Sỹ Biến Thân

Q.8 - Chương 41: Uy Lực Trăm Sóng

Q.8 - Chương 42: Ước Hẹn Năm Năm

Q.8 - Chương 43: Gặp Lại Ở Ba Tư Nhĩ Thành (Phần 1)

Q.8 - Chương 44: Hàng Xóm

Q.8 - Chương 45: Hạ Thủ Vô Tình

Q.8 - Chương 46: Kế Hoạch Thay Đổi

Q.8 - Chương 47: Thiên Sứ Chiến Trận

Q.8 - Chương 48: Tứ Dực Thiên Sứ

Q.8 - Chương 49: Thánh Vực Long Huyết Chiến Sỹ

Q.8 - Chương 50: Ước Định

Q.8 - Chương 51: Ốc Đốn

Q.8 - Chương 52: Gia Tộc Bối Lỗi

Q.8 - Chương 53: Khách Nhân

Q.8 - Chương 54: Đệ Tử Chân Truyền

Q.8 - Chương 55: Cuộc Chiến Của Thánh Vực

Q.8 - Chương 56: Ma Tinh Hạch

Q.8 - Chương 57: Lại Là Thánh Vực

Q.8 - Chương 58: Thỉnh Cầu Của Bố Lỗ Mặc

Q.8 - Chương 59: Huynh Đệ Tương Ngộ

Q.9 - Chương 1: Hậu Thuẫn Kiên Cường

Q.9 - Chương 2: Tinh Thần Lực Đột Phá

Q.9 - Chương 3: Khiêu Khích

Q.9 - Chương 4: Đồ Lục Đao

Q.9 - Chương 5: Đấu Võ Tràng

Q.9 - Chương 6: Quyết Chiến

Q.9 - Chương 7: Hạ Trọng Thủ

Q.9 - Chương 8: Thiên Tài Kiếm Thánh

Q.9 - Chương 9: Lâm Lôi Chiến Áo Lợi Duy Á

Q.9 - Chương 10: Hai Đại Thiên Tài

Q.9 - Chương 11: Khiêu Chiến

Q.9 - Chương 12: Đông Như Trẩy Hội

Q.9 - Chương 13: Khải Lan Đến

Q.9 - Chương 14: Thiên Tài Trao Đổi

Q.9 - Chương 15: Kết Quả

Q.9 - Chương 16: Hạ Lễ

Q.9 - Chương 17: Đăng Tràng

Q.9 - Chương 18: Cường Giả Dị Vị Diện

Q.9 - Chương 19: Lựa Chọn

Q.9 - Chương 20: Vũ Thần Môn

Q.9 - Chương 21: Đại Sư Huynh

Q.9 - Chương 22: Vũ Thần Triệu Kiến

Chương 251 → 300

Q.9 - Chương 23: Đại Địa Mạch Động Phòng Ngự

Q.9 - Chương 24: Áo Lợi Duy Á Chiến Hắc Đức Sâm

Q.9 - Chương 25: Kiên Nhược Bàn Thạch

Q.9 - Chương 26: Thời Gian,địa Điểm

Q.9 - Chương 27: Ngọc Lan Đế Quốc Đặc Sứ

Q.9 - Chương 28: Địch Lỵ Á

Q.9 - Chương 29: Gặp Mặt Sau Mười Năm

Q.9 - Chương 30: Địch Lỵ Á Bảo Vệ Thần

Q.9 - Chương 31: Vạn Chúng Chờ Mong

Q.9 - Chương 32: Thảm Thiết

Q.9 - Chương 33: Rung Động

Q.9 - Chương 34: Thanh Danh Vang Xa

Q.9 - Chương 35: Mục Tiêu, Hỗn Loạn Chi Lĩnh !

Q.9 - Chương 36: Nguy Cơ Của Lôi Nặc

Q.9 - Chương 37: Hôn Lễ Thượng Đích Ngáo Hạc

Q.9 - Chương 38: Sự Thật

Q.9 - Chương 39: Chân Tướng Bị Che Dấu

Q.9 - Chương 40: Bí Mật Của Ngọc Lan Đại Lục

Q.9 - Chương 41: Vũ Thần Đích Nhắc Nhở

Q.9 - Chương 42: Đông Nam Hành Tỉnh

Q.9 - Chương 43: Thi Thể

Q.9 - Chương 44: Nô Đãi

Q.9 - Chương 45: Tàn Nhẫn

Q.9 - Chương 46: Hạ Lệnh

Q.9 - Chương 47: Lập Túc Hỗn Loạn Chi Lĩnh

Q.9 - Chương 48: Chưởng Quản

Q.9 - Chương 49: Thần Bí Đích San Thôn

Q.9 - Chương 50: Lâm Lôi Và Áo Lợi Duy Á

Q.10 - Chương 1: Địch Ly Á Hòa Lâm Lôi

Q.10 - Chương 2: Hai Phong Thư

Q.10 - Chương 3: Thế Lực Khoách Trương

Q.10 - Chương 4: Chiến Tranh Ky Khí

Q.10 - Chương 5: Xuất Phát

Q.10 - Chương 6: Lão Tam

Q.10 - Chương 7: Đức Tư Lê

Q.10 - Chương 8: Điều Đáng Sợ Của Thánh Ma Đạo

Q.10 - Chương 9: Rèn Dũa

Q.10 - Chương 10: Con Tim Chết Rồi

Q.10 - Chương 11: Truyền Đạt Mệnh Lệnh

Q.10 - Chương 12: Biến Đổi Đột Ngột

Q.10 - Chương 13: Lâm Lôi Trở Về

Q.10 - Chương 14: Thiên Thạch Rơi

Q.10 - Chương 15: Trận Quyết Chiến Với Ô Sâm Nặc

Q.10 - Chương 16: Ba Lỗ Khắc

Q.10 - Chương 17: Trở Về Nhà

Q.10 - Chương 18: Địch Lợi Á, Đồng Ý Lấy Ta Đi

Q.10 - Chương 19: Vương Quốc

Q.10 - Chương 20: Tin Dồn Dập Đến

Q.10 - Chương 21: Quang Minh Pháp Tắc

Q.10 - Chương 22: Tứ Phương Tụ Tập

Chương 301 → 350

Q.10 - Chương 23: Đại Hôn

Q.10 - Chương 24: Na Nhất Dạ

Q.10 - Chương 25: Thập Nhị Niên Đạn Chỉ Quá

Q.10 - Chương 26: Lam Tâm Thảo, Long Huyết

Q.10 - Chương 27: Kịch Chiến

Q.10 - Chương 28: Khuất Phục

Q.10 - Chương 29: Vinh Diệu

Q.10 - Chương 30: Phát Hiện

Q.10 - Chương 31: Ma Tinh Thạch Quáng Mạch

Q.10 - Chương 32: Liên Hợp

Q.10 - Chương 33: Điều Binh Khiển Tướng

Q.10 - Chương 34: Vận Chuyển Công Cụ

Q.10 - Chương 35: Triệu Tập Lệnh

Q.10 - Chương 36: Thông Đạo

Q.10 - Chương 37: Ma Tinh Pháo Chi Uy

Q.10 - Chương 38: Bạo Nộ

Q.10 - Chương 39: Tử Chiến

Q.10 - Chương 40: Máy Xay Thịt

Q.10 - Chương 41: Để Bài

Q.10 - Chương 42: Nhất Tràng Tai Nan

Q.10 - Chương 43: Thử Triều Tai Ương

Q.10 - Chương 44: Mời Gặp

Q.10 - Chương 45: Vô Sỉ

Q.10 - Chương 46: Trở Mặt

Q.10 - Chương 47: Chúng Thánh Vẫn Lạc

Q.10 - Chương 48: Bối Lỗ Đặc

Q.11 - Chương 1: Đế Quốc Thành Lập

Q.11 - Chương 2: Đột Phá

Q.11 - Chương 3: Bối Bối Đích Thân Thế

Q.11 - Chương 4: Thập Cấp Ma Thú

Q.11 - Chương 5: Bối Bối Đích Phục Cừu

Q.11 - Chương 6: Tề Tụ

Q.11 - Chương 7: Kim Chúc Thành Bảo

Q.11 - Chương 8: Tam Điều Thông Đạo

Q.11 - Chương 9: Mộ Địa Điêu Khắc

Q.11 - Chương 10: Cẩn Thận

Q.11 - Chương 11: Thực Vật Sinh Mệnh

Q.11 - Chương 12: Ba Xà Tỉnh Liễu

Q.11 - Chương 13: Chân Đích Tỉnh Liễu, Tai Nan Hàng Lâm

Q.11 - Chương 14: Tuyết Địa Thế Giới

Q.11 - Chương 15: Mộ Địa Bát Niên

Q.11 - Chương 16: Hoả Diễm Quân Vương

Q.11 - Chương 17: Thông Đạo Sở Tại

Q.11 - Chương 18: Thệ Tử Nhất Kích

Q.11 - Chương 19: Tam Kiện Thần Khí

Q.11 - Chương 20: Ma Thú Xuất Mã

Q.11 - Chương 21: Mẫu Hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’

Q.11 - Chương 22: Tái Sanh

Q.11 - Chương 23: Khoái, Mạn?

Q.11 - Chương 24: Vạn Kiếm Hợp Nhất, Sanh Mạng Nguyên Châu

Chương 351 → 400

Q.11 - Chương 25: Bước Vào Tầng Thứ Tám

Q.11 - Chương 26: Tà Nhãn Vương Giả

Q.11 - Chương 27: Chủ Nhân Háo Khách

Q.11 - Chương 28: Ngân Thiết Ma Nhân

Q.11 - Chương 29: Thâm Uyên Đao Ma

Q.11 - Chương 30: Thánh Ma Đạo

Q.11 - Chương 31: Chúng Thần Mộ Địa

Q.11 - Chương 32: Huyết Nhiễm Địa Để

Q.11 - Chương 33: Sanh Dữ Tử

Q.11 - Chương 34: Chết?

Q.11 - Chương 35: Đào Sanh

Q.11 - Chương 36: Lấy Một Địch Trăm Vạn

Q.11 - Chương 37: Thần Cách

Q.11 - Chương 38: Muốn Thần Cách?

Q.11 - Chương 39: Lời Tiên Đoán Của Bối Lỗ Đặc

Q.12 - Chương 1: Hồi Gia

Q.12 - Chương 2: Thành Thần

Q.12 - Chương 3: Phân Phối Bảo Vật

Q.12 - Chương 4: Đại Tác Động

Q.12 - Chương 5: Cuộc Chiến Diệt Thế Năm Ngàn Năm Trước

Q.12 - Chương 6: Sát Hướng Thánh Đảo

Q.12 - Chương 7: Mạt Nhật Hàng Lâm

Q.12 - Chương 8: Đại Lục Mang Chiến Trận

Q.12 - Chương 9: Phủ Xuống

Q.12 - Chương 10: Kỳ Cát Tháp Đại Nhân!

Q.12 - Chương 11: Nhất Dạ

Q.12 - Chương 12: Chuyện Xấu

Q.12 - Chương 13: Bắt Đầu Tiềm Tu

Q.12 - Chương 14: Da Lỗ Bái Phỏng

Q.12 - Chương 15: Đột Biến

Q.12 - Chương 16: Năm Năm

Q.12 - Chương 17: Tông Giáo Thần Bí

Q.12 - Chương 18: Chỉ Dẫn

Q.12 - Chương 19: Khống Chế

Q.12 - Chương 20: Da Lỗ

Q.12 - Chương 21: Hồn Ti

Q.12 - Chương 22: Lâm Lôi Thành Thần

Q.12 - Chương 23: Nguyên Tố Hải Dương

Q.12 - Chương 24: Tử Huyết, Bàn Long

Q.12 - Chương 25: Tất Tu Khứ

Q.12 - Chương 26: Bàn Long Giới Chỉ

Q.12 - Chương 27: Bính Tử

Q.12 - Chương 28: Đại Vu Sư Đích Di Vật

Q.12 - Chương 29: Thần Cách Phân Phối

Q.12 - Chương 30: Hắc Lỗ

Q.12 - Chương 31: Thần Cấp Cường Giả ‘Mục Ba’

Q.12 - Chương 32: Thần Khí Cùng Thần

Q.12 - Chương 33: Nạn Dân Triều

Q.12 - Chương 34: Giang Đỉnh

Q.12 - Chương 35: Trảo Nha

Chương 401 → 450

Q.12 - Chương 36: Áo Lợi Duy Á Tới

Q.12 - Chương 37: Bác Sa Đại Đê

Q.12 - Chương 38: Bồi Tiếu Kiểm?

Q.12 - Chương 39: Sấm Đại Họa Liễu!

Q.13 - Chương 1: Vị Diện Ngục Giam

Q.13 - Chương 2: Rời Đi

Q.13 - Chương 3: Biến Thiên

Q.13 - Chương 4: Càn Rỡ

Q.13 - Chương 5: Thanh Âm

Q.13 - Chương 6: Truyền Thuyết

Q.13 - Chương 7: Thúc Thủ Tựu Cầm

Q.13 - Chương 8: Vẫn Lạc

Q.13 - Chương 9: Cập Thì..

Q.13 - Chương 10: Căn Cơ..

Q.13 - Chương 11: Thần Cách Của Đức Tư Lê

Q.13 - Chương 12: Quyết Định Của Đức Tư Lê

Q.13 - Chương 13: Ngàn Năm Chi Kỳ

Q.13 - Chương 14: Nhị Cường Liên Thủ

Q.13 - Chương 15: Không Cam Lòng

Q.13 - Chương 16: Chiết Phản

Q.13 - Chương 17: Truyền Âm

Q.13 - Chương 18: Bối Bối Thành Thần

Q.13 - Chương 19: Huyền Áo Cao Đê

Q.13 - Chương 20: Vô Địch Đích Thượng Vị Thần

Q.13 - Chương 21: Tứ Đại Trung Vị Thần

Q.13 - Chương 22: Chấn Nhiếp

Q.13 - Chương 23: Tát Địch Tư Tháp

Q.13 - Chương 24: Tử Vong Sơn Mạch

Q.13 - Chương 25: Tử Vong Áo Bí

Q.13 - Chương 26: Quê Quán

Q.13 - Chương 27: Chủ Nhân Đồng La Sơn

Q.13 - Chương 28: Đồng La Sơn

Q.13 - Chương 29: Nguyên Tố Đích Tu Luyện

Q.13 - Chương 30: Sở Vị 'thiết Tha'

Q.13 - Chương 31: Đại Địa Mạch Động

Q.13 - Chương 32: Địa Và Phong

Q.13 - Chương 33: Nộ Khí Nan Bình

Q.13 - Chương 34: Hắc Ám Hòa Hỏa Diễm

Q.13 - Chương 35: Bái Kiến

Q.13 - Chương 36: Bí Mật

Q.13 - Chương 37: Vì Gia Tộc

Q.13 - Chương 38: Quy Đồ Kiếp Sát

Q.13 - Chương 39: Họa Xà Thêm Túc

Q.13 - Chương 40: Khê Thủy, Đại Dương?

Q.13 - Chương 41: Sậu Biến

Q.13 - Chương 42: Thực Lực Của Bối Lỗ Đặc.

Q.13 - Chương 43: Nhạc Cực Sanh Bi.

Q.13 - Chương 44: Chỉ Có Một Người

Q.13 - Chương 45: U Lam Phủ

Q.14 - Chương 1: Kính Nguyệt Nhai

Chương 451 → 500

Q.14 - Chương 2: Mặc Thạch

Q.14 - Chương 3: Hắc Long Bộ Lạc

Q.14 - Chương 4: Đế Dực Thành

Q.14 - Chương 5: Ác Ma Huân Chương

Q.14 - Chương 6: Nhãn Hồng

Q.14 - Chương 7: Huyết Chiến

Q.14 - Chương 8: Thích Giả Sanh Tồn

Q.14 - Chương 9: Xử Xử Gian Hiểm

Q.14 - Chương 10: Đế Dực Thành Đích Tam Tọa Thành Bảo

Q.14 - Chương 11: Tầng Ba

Q.14 - Chương 12: Luyện Hóa Trong Nháy Mắt

Q.14 - Chương 13: Muốn Động Thủ Sao?

Q.14 - Chương 14: Ác Ma Thành Bảo

Q.14 - Chương 15: Đế Dực Ác Ma

Q.14 - Chương 16: Trung Vị Thần Cảnh Giới!

Q.14 - Chương 17: Huyền Ảo Dung Hợp, Thực Lực Đại Tiến

Q.14 - Chương 18: Nguyệt Lượng Hồ

Q.14 - Chương 19: Phấn Hồng Sắc Đích Vụ

Q.14 - Chương 20: Pháo Hôi

Q.14 - Chương 21: Hỗn Loạn

Q.14 - Chương 22: Tử Thần Khôi Lỗi

Q.14 - Chương 23: Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn

Q.14 - Chương 24: Hắc Y Vệ

Q.14 - Chương 25: Không Đường Thoát

Q.14 - Chương 26: Ngươi Không Thể Giết Ta

Q.14 - Chương 27: Giới Ca Giả Đắc

Q.14 - Chương 28: Điên Cuồng Trả Thù

Q.14 - Chương 29: Sám Hối Chi Hỏa

Q.14 - Chương 30: Thanh Điểm

Q.14 - Chương 31: Hộ Tống Nhiệm Vụ

Q.15 - Chương 1: Ác Ma Tề Tụ

Q.15 - Chương 2: Tử Thương Thảm Trọng

Q.15 - Chương 3: Thử

Q.15 - Chương 4: Người Đông Thế Mạnh

Q.15 - Chương 5: Kiếm Ý

Q.15 - Chương 6: Sa Mạc Cổ Bảo

Q.15 - Chương 7: Thủ Xá

Q.15 - Chương 8: Trọng Trọng Nguy Cơ

Q.15 - Chương 9: Giọt Nước Mưa Màu Xanh

Q.15 - Chương 10: Gặp Lại

Q.15 - Chương 11: Bí Mật

Q.15 - Chương 12: Phong Đích Đột Phá

Q.15 - Chương 13: Lại Cố Dong

Q.15 - Chương 14: Núi Lửa Nóng Cháy

Q.15 - Chương 15: Tin Tức Của Áo Lợi Duy Á

Q.15 - Chương 16: Màu Vàng Nham Tương

Q.15 - Chương 17: Trọng Bảo Chi Tranh

Q.15 - Chương 18: Tát Lạc Mông Đích Nộ Hỏa

Q.15 - Chương 19: Vẫn

Q.15 - Chương 20: Lệnh Bài

Chương 501 → 550

Q.15 - Chương 21: Chủ Thần Lực

Q.15 - Chương 22: Giọt Nước, Chủ Thần Lực

Q.15 - Chương 23: Trảm Sát

Q.15 - Chương 24: Lĩnh Ngộ

Q.15 - Chương 25: Ức Vạn Năm Áp Bức

Q.15 - Chương 26: Xuất Phát Hay Lưu Lại?

Q.15 - Chương 27: Họa Từ Thiên Hàng

Q.15 - Chương 28: Ỏa Nguyên Tố

Q.15 - Chương 29: Tử Tinh Sơn Mạch

Q.15 - Chương 30: Vụ Hải

Q.15 - Chương 31: Phúc Họa

Q.15 - Chương 32: Tử Quang Trùng Thiên

Q.15 - Chương 33: Quỷ Dị Vụ Hải

Q.15 - Chương 34: Thượng Vị Thần

Q.15 - Chương 35: Tử Tinh Quái Thú

Q.15 - Chương 36: Bạo Phong Động

Q.15 - Chương 37: Cứu Người

Q.15 - Chương 38: Ấu Thú

Q.15 - Chương 39: Chạy Trối Chết

Q.15 - Chương 40: Cuộc Sống Tại Tử Tinh Sơn Mạch

Q.15 - Chương 41: Bị Nhốt Năm Trăm Năm

Q.15 - Chương 42: Một Trăm Lẻ Tám

Q.16 - Chương 1: Hắc Thạch

Q.16 - Chương 2: Thập Niên Thải Tập

Q.16 - Chương 3: Bão Hòa

Q.16 - Chương 4: Xuất Hải

Q.16 - Chương 5: Nam Nhân Cường Đại

Q.16 - Chương 6: Đao Phong Hải Đảo

Q.16 - Chương 7: Đao Phong Hải Đảo

Q.16 - Chương 8: Hắc Thạch Lao Ngục

Q.16 - Chương 9: Tâm Linh Cảm Ngộ

Q.16 - Chương 10: Cam Mông Đình

Q.16 - Chương 11: Thì Ra Là Hắn

Q.16 - Chương 12: Đại Chiến

Q.16 - Chương 13: Vô Pháp Nhận Chủ

Q.16 - Chương 14: 20 Năm Phiêu Bạt

Q.16 - Chương 15: Mịch La Đảo

Q.16 - Chương 16: Lão Thục Nhân

Q.16 - Chương 17: Giao Phong

Q.15 - Chương 18: Huyết Sắc Mịch La Lệnh

Q.16 - Chương 19: Vũ Thần, Hi Tắc

Q.16 - Chương 20: Có Hài Tử?

Q.16 - Chương 21: Ta Muốn Nó Phải Chết

Q.16 - Chương 22: Kẻ Cản Ta Sẽ Chết

Q.16 - Chương 23: Trời Long Đất Lở

Q.16 - Chương 24: Sống Chết Hai Con Đường

Q.16 - Chương 25: Trưởng Lão Áo Bào Màu Đỏ

Q.16 - Chương 26: Hình Ảnh Nổi

Q.16 - Chương 27: Nơi Bí Mật Dưới Lòng Đất

Q.16 - Chương 28: Bí Mật

Chương 551 → 600

Q.16 - Chương 29: Chạy Đâu Cho Thoát

Q.16 - Chương 30: Búa Lớn

Q.16 - Chương 31: Thống Lĩnh Luyện Ngục

Q.16 - Chương 32: Uy Lực Và Khả Năng Của Chủ Thần

Q.17 - Chương 1: Tốc Độ Tu Luyện

Q.17 - Chương 2: Để Đạt U Lam Phủ

Q.17 - Chương 3: Thanh Long Nhất Tộc

Q.17 - Chương 4: Bắt Lại

Q.17 - Chương 5: Ba Lỗ Khắc

Q.17 - Chương 6: Tối Nhược Tiểu Đích Chi Mạch

Q.17 - Chương 7: Gia Tộc Nguy Cơ

Q.17 - Chương 8: Tông Từ Tẩy Lễ Huyền Bí

Q.17 - Chương 9: Tám Mươi Năm

Q.17 - Chương 10: Hóa Long Trì

Q.17 - Chương 11: Tông Từ Tẩy Lễ Huyền Bí

Q.17 - Chương 12: 'long Ngâm' Đích Uy Lực

Q.17 - Chương 13: Tham Lam

Q.17 - Chương 14: Ước Chiến

Q.17 - Chương 15: Sanh Tử Chiến

Q.17 - Chương 16: Bất Lưu Tình!

Q.17 - Chương 17: Uy Tín

Q.17 - Chương 18: Trừng Phạt

Q.17 - Chương 19: Trưởng Lão

Q.17 - Chương 20: Trưởng Lão Tập Hội

Q.17 - Chương 21: Đại Trưởng Lão

Q.17 - Chương 22: Ấm Áp

Q.17 - Chương 23: Tiếp Lệnh

Q.17 - Chương 24: Đưa Ta Một Đoạn Đường

Q.17 - Chương 25: Huyết Sái Trường Không

Q.17 - Chương 26: Linh Hồn Hỗn Loạn

Q.17 - Chương 27: Tứ Dư

Q.17 - Chương 28: Tự Do

Q.17 - Chương 29: Liên Thủ

Q.17 - Chương 30: Vi Sát

Q.17 - Chương 31: Chủ Thần Chi Lực Đích Đối Chiến

Q.17 - Chương 32: Trộm Gà Không Xong Mất Nắm Gạo

Q.17 - Chương 33: Bất Cam Tâm Đích Bố La

Q.17 - Chương 34: Bát Đại Tộc Trưởng

Q.17 - Chương 35: Đại Uy Hiếp

Q.17 - Chương 36: Quyết Định

Q.17 - Chương 37: Yên Tĩnh Và Điên Cuồng

Q.17 - Chương 38: Cực Mạnh Công Kích

Q.17 - Chương 39: Viên Không Liệt

Q.17 - Chương 40: Phản Bội

Q.17 - Chương 41: Thần Bí Lai Khách

Q.17 - Chương 42: Không Ai

Q.17 - Chương 43: Uy Địch

Q.17 - Chương 44: Thuận Đường

Q.17 - Chương 45: Kịch Chiến

Q.17 - Chương 46: Một Người Không Lưu

Chương 601 → 650

Q.17 - Chương 47: Cầu Cứu

Q.17 - Chương 48: Tính Kế

Q.17 - Chương 49: Ba Tháng

Q.17 - Chương 50: Sanh, Tử!

Q.17 - Chương 51: Thủ Đoạn Của Bối Lỗ Đặc

Q.17 - Chương 52: Hai Giọt Chủ Thần Lực

Q.17 - Chương 53: Diễn Kịch

Q.17 - Chương 54: Trốn Không Thoát

Q.17 - Chương 55: Bối Lỗ Đặc Đích Giảo Hoạt

Q.17 - Chương 56: Sanh Lực

Q.17 - Chương 57: Nguy Hiểm

Q.17 - Chương 58: Không Cam Lòng

Q.17 - Chương 59: Đoán Sai

Q.17 - Chương 60: Đại Động Tĩnh

Q.17 - Chương 61: Quần Chiến

Q.17 - Chương 62: Đinh Trong Mắt

Q.17 - Chương 63: Chuyển Ky

Q.17 - Chương 64: Uy Năng

Q.18 - Chương 1: Loại Binh Khí Nào?

Q.18 - Chương 2: Lưu Ảnh

Q.18 - Chương 3: Theo Đuổi

Q.18 - Chương 4: Thiết Đao Hạp

Q.18 - Chương 5: Trở Lại Ngọc Lan Đại Lục!

Q.18 - Chương 6: Hai Ngàn Năm, Thương Hải Tang Điền!

Q.18 - Chương 7: Di Ngôn

Q.18 - Chương 8: Khoáng Thế Kỳ Bảo

Q.18 - Chương 9: Chiến!

Q.18 - Chương 10: Tử Vong Phương Thức

Q.18 - Chương 11: Kinh Hãi

Q.18 - Chương 12: Sơ Nhập Minh Giới

Q.18 - Chương 13: Bắc Hài Phủ

Q.18 - Chương 14: Tái Nhân Đặc

Q.18 - Chương 15: Chịu Chết

Q.18 - Chương 16: U Minh Sơn

Q.18 - Chương 17: U Minh Quả

Q.18 - Chương 18: Hồng Phát Thiếu Nữ

Q.18 - Chương 19: Đề Tỉnh, Rắn Và Cây

Q.18 - Chương 20: Bị Lạc

Q.18 - Chương 21: Lục Xà

Q.18 - Chương 22: Giết Chóc Trong Khu Vực Sương Xám!

Q.18 - Chương 23: Tình Huống Quỷ Dị

Q.18 - Chương 24: May Hay Rủi?

Q.18 - Chương 25: U Minh Quả Xuất Hiện

Q.18 - Chương 26: Lựa Chọn

Q.18 - Chương 27: Chủ Thần Sứ Giả

Q.18 - Chương 28: Hậu Quả!

Q.18 - Chương 29: Vô Địch

Q.18 - Chương 30: Không Có Năng Lực

Q.18 - Chương 31: Chúa Tể Tử Vong

Q.18 - Chương 32: Minh Giới Chi Tâm

Chương 651 → 700

Q.19 - Chương 1: Dục Vọng

Q.19 - Chương 2: Diễm Cốt Sơn

Q.19 - Chương 3: Mục Tiêu

Q.19 - Chương 4: Xích Nham Lĩnh Chủ

Q.19 - Chương 5: Quật Khởi

Q.19 - Chương 6: Không Thể Ngăn Cản

Q.19 - Chương 7: Mồi Lửa

Q.19 - Chương 8: Phong Vân Tụ Hội

Q.19 - Chương 9: Cuộc Chiến Đỉnh Phong

Q.19 - Chương 10: Tuyệt Chiêu Cuối Cùng

Q.19 - Chương 11: Thắng Thua

Q.19 - Chương 12: Bốn Màu Huy Chương

Q.19 - Chương 13: Nguy Cơ

Q.19 - Chương 14: Đến Nơi!

Q.19 - Chương 15: Lựa Chọn

Q.19 - Chương 16: Hạ Sát Thủ

Q.19 - Chương 17: Hắc Mặc Tư

Q.19 - Chương 18: Danh Tiếng

Q.19 - Chương 19: Vô Tâm Sáp Liễu

Q.19 - Chương 20: Trữ Tĩnh Đích Tâm

Q.19 - Chương 21: Kiến Liễu Tựu Đào.. (Vừa Gặp Liền Chạy Trốn)

Q.19 - Chương 22: Sáu Mươi Năm Ở Chiến Trường Vị Diện

Q.19 - Chương 23: Nhóm Ba Người

Q.19 - Chương 24: Tân Đích Khai Thuỷ (Một Khởi Đầu Mới)

Q.19 - Chương 25: Thiên Phú Thần Thông

Q.19 - Chương 26: Trận Chiến Đầu Tiên

Q.19 - Chương 27: Biến Hoá

Q.19 - Chương 28: Năm Trăm Năm

Q.19 - Chương 29: Một Đối Bốn

Q.19 - Chương 30: Hồ Lô?

Q.19 - Chương 31: Đệ Nhất Gia Tộc

Q.19 - Chương 32: Đây Là Cái Gì?

Q.19 - Chương 33: Chém Giết

Q.19 - Chương 34: So Sánh Sự Tiêu Hao?

Q.19 - Chương 35: Tảng Đá

Q.19 - Chương 36: Lấy Máu Nhận Chủ Hoàng Quan

Q.19 - Chương 37: Tuyệt Chiêu

Q.19 - Chương 38: Thốn Địa Xích Thiên

Q.19 - Chương 39: Thanh Hỏa

Q.19 - Chương 40: Ý Chí

Q.19 - Chương 41: Ý Chí Phong Phát..

Q.19 - Chương 42: Ác Mộng Phủ Xuống!.

Q.19 - Chương 43: Giết Chết

Q.19 - Chương 44: Kết Quả

Q.19 - Chương 45: Tổ Hợp

Q.19 - Chương 46: Chiến Đấu Chưa Chấm Dứt

Q.19 - Chương 47: Không Muốn Sống?

Q.19 - Chương 48: Lâm Lôi Chết

Q.19 - Chương 49: Sinh Tử Một Đường

Q.19 - Chương 50: Kiên Cường

Chương 701 → 750

Q.19 - Chương 51: Thuế Biến, Phá Kiển Thành Điệp!

Q.19 - Chương 52: Con Đường Tới Đỉnh Phong

Q.19 - Chương 53: Linh Hồn Lực!

Q.19 - Chương 54: Thời Gian Trôi Qua

Q.19 - Chương 55: Cường Giả Tụ Họp Bên Tinh Hà

Q.19 - Chương 56: Yêu Cầu Của Bối Bối

Q.19 - Chương 57: Đại Quyết Chiến

Q.19 - Chương 58: Thực Lực Của Lâm Lôi

Q.19 - Chương 59: Tinh Hà Quyết Chiến

Q.19 - Chương 60: Tuyệt Chiêu Tối Hậu

Q.19 - Chương 61: Đẹp Trai Không Sợ Ai

Q.19 - Chương 62: Ai Sống? Ai Chết?

Q.19 - Chương 63: Quy Đồ

Q.19 - Chương 64: Khắp Nơi Quy Tụ

Q.20 - Chương 1: Phụ Tử

Q.20 - Chương 2: Chạy Trốn Kiếp Nạn

Q.20 - Chương 3: Thực Lực

Q.20 - Chương 4: Sự Biến Hóa Của Gia Tộc

Q.20 - Chương 5: Cự Tuyệt

Q.20 - Chương 6: Chí Cao Thần Khí

Q.20 - Chương 6: Chí Cao Thần Khí

Q.20 - Chương 7: Áo Lợi Duy Á

Q.20 - Chương 8: Đi Chỗ Nào Trước

Q.20 - Chương 9: Bác Trữ

Q.20 - Chương 10: Cả Ba Cùng Sai

Q.20 - Chương 11: Thiên Sơn Phủ Chủ

Q.20 - Chương 12: Bất Tử?

Q.20 - Chương 13: Chín Khối Linh Châu Huyền Bí

Q.20 - Chương 14: Thật Giả?

Q.20 - Chương 15: Chủ Thần Giáng Lâm

Q.20 - Chương 16: Một Mạng

Q.20 - Chương 17: Dò Xét

Q.20 - Chương 18: Khôi Hài

Q.20 - Chương 19: Trang Giấy

Q.20 - Chương 20: Thiên Niên Tuế Nguyệt – Biến Hoá Kinh Người

Q.20 - Chương 21: Tứ Thần Lực Dung Hợp

Q.20 - Chương 22: Thật Thật Giả Giả

Q.20 - Chương 23: Hồng Lăng Tinh Toản

Q.20 - Chương 24: Thân Phận

Q.20 - Chương 25: Mãnh Liệt

Q.20 - Chương 26: Tranh Đoạt

Q.20 - Chương 27: Yếu Hại

Q.20 - Chương 28: Hý Lộng

Q.20 - Chương 29: Cầu Xin Tha Thứ

Q.20 - Chương 30: Chí Cao Thần Giám

Q.20 - Chương 31: Chúa Tể Giáng Lâm

Q.20 - Chương 32: Liều Chết! Chuyển Ngoặt!

Q.20 - Chương 33: Chúng Thần Giáng Lâm

Q.20 - Chương 34: Ẩn Tàng Thực Lực

Q.20 - Chương 35: Uy Bức

Chương 751 → 800

Q.20 - Chương 36: Chín Đại Cường Giả

Q.20 - Chương 37: Thẩm Thấu

Q.20 - Chương 38: Sư Tâm Thành

Q.20 - Chương 39: Phù Điêu

Q.20 - Chương 40: Hồng Lăng Tinh Toản Xuất Hiện

Q.20 - Chương 41: Chuẩn Bị Hai Phương Án

Q.20 - Chương 42: Thực Lực Đáng Sợ Của Lâm Lôi

Q.20 - Chương 43: Khí Thế Và Chết Lặng

Q.20 - Chương 44: Chạy Đi Đâu?

Q.20 - Chương 45: Thực Lực Thật Sự Của Bối Lỗ Đặc

Q.20 - Chương 46: Bối Lỗ Đặc-Chủ Thần?

Q.20 - Chương 47: Chặn Giết

Q.20 - Chương 48: Thành Công

Q.21 - Chương 1: Tính Mạng Chí Cao Thần

Q.21 - Chương 2: Tầng Thứ Mười Tám

Q.21 - Chương 3: Chân Tướng Vạn Năm Trước

Q.21 - Chương 4: Chủ Thần Lâm Lôi

Q.21 - Chương 5: Sáng Tạo Ma Pháp, Dung Hợp Chủ Thần!

Q.21 - Chương 6: Ký Thác

Q.21 - Chương 7: Long Huyết Đại Lục

Q.21 - Chương 8: Khẩn Cầu

Q.21 - Chương 9: Năm Nghìn Năm

Q.21 - Chương 10: Kiếm Ý

Q.21 - Chương 11: Liệp Sát, Phong Khởi

Q.21 - Chương 12: Thực Lực Sơ Hiện

Q.21 - Chương 13: Trừng Phạt

Q.21 - Chương 14: Chủ Thần Tụ Tập

Q.21 - Chương 15: Ý Niệm Tham Lam

Q.21 - Chương 16: Vô Tội

Q.21 - Chương 17: Mười Trận Thắng Liên Tiếp Ban Thưởng

Q.21 - Chương 18: Thần Thú Ô Côn

Q.21 - Chương 19: Yêu Cầu Của Áo Phu

Q.21 - Chương 20: Động Thủ, Giết!

Q.21 - Chương 21: Ngoài Ý Liệu

Q.21 - Chương 22: Quân Bài Tẩy

Q.21 - Chương 23: Thần Thiên Sứ Mười Hai Cánh

Q.21 - Chương 24: Chín Trận Thắng Liên Tiếp

Q.21 - Chương 25: Trở Lại Quang Minh Thần Vị Diện

Q.21 - Chương 26: Cái Giá Phải Trả

Q.21 - Chương 27: Trí Nhớ

Q.21 - Chương 28: Bắt Đầu Hành Động

Q.21 - Chương 29: Phong Liệp Giả

Q.21 - Chương 30: Chủ Thần Sứ Giả

Q.21 - Chương 31: Gặp Lại

Q.21 - Chương 32: Điểm Nghi Vấn

Q.21 - Chương 33: Bố Lạp Tộc

Q.21 - Chương 34: Luân Hồi

Q.21 - Chương 35: Ngàn Năm

Q.21 - Chương 36: Quyết Chiến Cuối Cùng

Q.21 - Chương 37: Chói Mắt

Chương 801 → 850

Q.21 - Chương 38: Nói Dối

Q.21 - Chương 39: Lửa Giận Của Lâm Lôi

Q.21 - Chương 40: Cuộc Chiến Của Chúa Tể

Q.21 - Chương 41: Chẳng Lẽ Hắn Là...

Q.21 - Chương 42: Địa Hỏa Thủy Phong

Q.21 - Chương 43: Cái Tên Mới - Đại Kết Cục (Thượng)

Q.21 - Chương 44: Cái Tên Mới - Đại Kết Cục (Hạ)

Q.22 - Chương 22: Tứ Phương Tụ Tập

Q.32 - Chương 32: Tuyệt Cảnh

Q.41 - Chương 41: Để Bài

Q.1 - Chương 1: Tiểu Trấn Đích Tào Thần

Ô Sơn trấn, thuộc Phân Lai vương quốc, nằm ở phía tây đệ nhất sơn mạch của Ngọc Lan đại lục – ‘Ma Thú sơn mạch’ – vốn là một tiểu trấn nhỏ không có vẻ gì đặc biệt.

Khi những tia sáng mặt trời đầu tiên mới bắt đầu ló dạng, khi mà toàn bộ tiểu trấn vẫn còn chìm đắm trong làn khí lạnh của buổi ban mai, tất cả cư dân trong vùng dường như đều đã bắt tay vào công việc của mình, ngay cả những đứa trẻ mới chỉ 6, 7 tuổi cũng không phải là ngoại lệ, cũng đã rời khỏi giường để bắt đầu những bài tập rèn luyện thân thể buổi sáng.

Trên một mô đất phía đông của Ô Sơn trấn, những ánh nắng rạng rỡ ấm áp của tào thần đang len lỏi chiếu sáng khoảng đất trống ở phía bên một cây đại thụ, in dấu từng chuỗi quang điểm lan tỏa trên mặt đất.

Chỉ thấy một đại quân toàn là trẻ nhỏ ước chừng vào khoảng 100 – 200 đứa. Đám quân trẻ con này phân thành 3 đoàn đội, mỗi một đoàn đội đều sắp thành hàng ngũ, lũ trẻ lẳng lặng đứng trên mô đất, sắc thái nghiêm túc hiện rõ trên từng nét mặt. Trấn vị trí phía bắc của đám quân này là một đoàn đội bao gồm những đứa trẻ đại khái khoảng từ 6 – 8 tuổi, giữa trung gian là một đoàn đội cũng không cách biệt lắm, từ 9 – 12 tuổi. Phía nam còn lại là một đám thiếu niên tuổi từ 13 – 16.

Đứng phía trước đại quân hài tử là 3 gã trung niên nhân cao lớn, cả 3 đều vận áo ngắn ngang lưng và quần dài may bằng vải bố.

“Muốn trở thành một chiến sĩ vĩ đại thì ngay từ nhỏ đã cần phải khắc khổ rèn luyện.” Vị trung niên nhân đứng đầu hai tay chắp sau lưng, ngẩng cao đầu lạnh lùng cất tiếng. Khi ánh mắt lăng lệ ấy quét qua đoàn đội đứng phía bắc, đám quân 6, 7 tuổi đó đều mím chặt môi, những con ngươi đen láy như dán chặt lấy vị trung niên nhân này, tuyệt đối không có một âm thanh nào phát ra.

Vị trung niên nhân đứng đầu này tên là Hi Nhĩ Mạn, là đội trưởng đội hộ vệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc tại Ô Sơn trấn.

“Các ngươi đều là thường nhân, không thể giống như những quý tộc có đấu khí mật điển vô cùng lợi hại để tu luyện, muốn vượt lên, để sau này không bị người khác xem thường, các ngươi phải tuân theo phương pháp rèn luyện cổ điển nhất, đơn giản nhất, phổ biến nhất mà rèn luyện thân thể, đả thông khí lực, đã rõ chưa?!”

Hi Nhĩ Mạn đưa ánh mắt hướng về phía đám quân hài tử này.

“Rõ!” Đám quân thiếu niên cùng đồng thanh hô vang hưởng ứng.

“Tốt lắm.” Hi Nhĩ Mạn hài lòng gật gật đầu. Đám trẻ 6, 7 tuổi trong mắt đều lộ ra thần thái mơ mơ hồ hồ, trong khi đám thiếu niên hơn 10 tuổi thì ánh mắt toát lên vẻ kiên nghị bởi chúng đều hiểu rõ hàm nghĩa trong lời nói của Hi Nhĩ Mạn.

Cơ hồ mỗi một nam tử tại Ngọc Lan đại lục đều xem trọng việc rèn luyện từ nhỏ, nếu ai không khắc khổ huấn luyện ắt tương lai sẽ bị kẻ khác xem thường. Đại biểu cho địa vị của nam nhân chính là thực lực và tiền bạc. Một nam nhân mà không có thực lực thì ngay đến nữ nhân cũng tỏ ra coi thường.

Muốn phụ mẫu có thể được tự hào, muốn được nữ hài sùng bái, muốn có một tương lai tươi sáng thì nhất định phải trở thành một chiến sĩ vĩ đại.

Bọn họ đều là bình dân, không thể có khả năng tu luyện từ những đấu khí mật điển trân quý. Bọn họ chỉ có một phương pháp duy nhất chính là rèn luyện thân thể từ nhỏ, đả thông khí lực. Khắc khổ! Cố gắng! So với cám đám quý tộc kia thì càng phải hao phí tinh lực hơn nữa, càng phải bỏ ra tâm huyết và nỗ lực nhiều hơn nữa.

“Sáng sớm, lúc mặt trời nhô cao, vạn vật sinh sôi nảy nở, chính là thời khắc để hấp thụ tinh hoa thiên địa, nâng cao tiềm lực thân thể của chúng ta một cách tốt nhất. Vẫn như cũ, hai chân cách nhau một khoảng bằng vai, đầu gối hơi chùng xuống một chút, hai tay thu về ngang hông, thành “Uẩn Khí Thức’, với uẩn khí thức thì quan trọng nhất là phải tập trung sự chú ý, giữ cho lòng bình tĩnh, hít thở thật tự nhiên.” Hi Nhĩ Mạn dõng dạc hướng dẫn.

Uẩn khí thức là biện pháp rèn luyện thân thể đơn giản nhất đồng thời cũng hữu hiệu một cách phi thường. Đây chính là kinh nghiệm được tích lũy từ các bậc tiền bối từ hàng ngàn, hàng vạn năm qua.

Tức thì, 100, 200 đứa trẻ đều thực hiện theo tư thế yêu cầu của ‘Uẩn Khí Thức’.

“Nhớ kỹ, phải tập trung sự chú ý, giữ cho lòng bình tĩnh, hít thở tự nhiên.” Hi Nhĩ Mạn đi giữa đám thiếu niên, cao giọng hô vang.

Liếc mắt nhìn xuống một cái, rất rõ ràng, đoàn đội thiếu niên hơn mười tuổi ở bên cạnh tất cả đều ngưng thần tĩnh khí, hít thở tự nhiên, đồng thời cả đám đều đạt được đến “Thâm, Bình, Ổn”, hiển nhiên là đối với Uẩn Khí Thức đều đã đạt được một chút thành tựu.

Bất quá khi nhìn sang bên đám hài tử 6, 7 tuổi, trình độ giữa hai bên đã có sự bất đồng. hai chân chùng chùng mở mở, chẳng có lấy một chút khí lực, một điều không ổn.

Hi Nhĩ Mạn quay sang phía hai vị trung niên nhân đứng bên ngoài nói: “Các người phân nhau ra phụ trách hai đoàn đội phía nam và ở giữa, ta sẽ quản lý đám tiểu hài tử này.”

“Vâng, thưa đội trưởng.” Hai gã trung niên nhân tức thì tuân lệnh. Sau đó hai người phân nhau ra cẩn thận quan sát hai đoàn đội phía nam và ở giữa, thi thoảng lại đá vào chân một vài người trong đám thiếu niên này, để xem tư thế đứng của chúng đã ổn hay chưa.

Còn lại Hi Nhĩ Mạn hước về phía đám hài đồng 6, 7 tuổi kia bước tới. Đám hài đồng này lập tức nhao nhao lên.

“Không hay rồi, đại ma đầu đến.” Một đứa nhóc mắt to, tên là ‘Cáp Đức Lợi’ với mái tóc vàng khẽ nói.

Hi Nhĩ Mạn bước vào giữa đám hài đồng này, nhìn lũ trẻ, mặc dù trên nét mặt có phần lạnh lùng nhưng trong lòng lại không ngừng cảm thán: “Những đứa nhóc này thực sự còn quá nhỏ, vô luận là thể năng hay tâm trí còn rất lâu nữa mới phát triển đầy đủ, đối với bọn chúng thì cũng không thể yêu cầu quá cao được. Bất quá, muốn rèn luyện thân thể, thì bồi dưỡng từ nhỏ là tốt nhất, từ nhỏ đã chú tâm rèn luyện, tương lai trên chiến trường cơ hội sống sót mới có thể cao được.”

Mà dạy tiểu hài tử thì… dụ dỗ bọn chúng, hấp dẫn bọn chúng chính là phương pháp hữu hiệu nhất. Nếu cưỡng bách thì chỉ sinh ra phản tác dụng mà thôi.

“Mọi người làm tốt lắm.” Hi Nhĩ Mạn hừ lạnh một tiếng.

Nhất thời cả đám hài tử đều ưỡn ngực lên, nhìn thẳng về phía trước.

Hi Nhĩ Mạn khóe miệng khẽ thoáng nét cười, sau đó bước ra đằng trước, cởi chiếc áo trên người ra, từng tuyến cơ thịt trên thân đều khiến cho lũ trẻ phải mở to cả hai mắt. Ngay cả lũ thanh niên ở giữa và ở phía nam cũng đều lộ ra vẻ hâm mộ bắp thịt trên cơ thể Hi Nhĩ Mạn.

Ngoại trừ một cơ thể gần như là hoàn mĩ đó, nửa thân trần phía trên của Hi Nhĩ Mạn cũng có những vết đao, vết kiếm. Các loại vết thương loại nào cũng có. Ánh mắt của lũ trẻ như phát ra ánh sáng khi nhìn thấy những vết thương này.

Vết đao, vết kiếm. Đây chính là huân chương của nam nhân!

Bọn chúng tận đáy lòng đối với Hi Nhĩ Mạn đều là vô cùng sùng bái. Hi Nhĩ Mạn, một vị lục cấp chiến sĩ vĩ đại, một dũng sĩ từ trong sinh tử tôi luyện mà thành, mặc dù giữa đại thành thị cũng chỉ là một nhân vật bình thường, nhưng tại Ô Sơn trấn thì lại là một đại nhân vật được người người kính ngưỡng.

Hi Nhĩ Mạn nhìn thấy những ánh mắt nóng bỏng của lũ trẻ, trên khóe miệng không khỏi nở một nụ cười. Hắn chính là muốn tạo ra sự sùng bái, tạo ra khát vọng từ phía lũ trẻ này. Có như vậy, chúng sẽ càng khắc khổ tập luyện, càng có thêm động lực để phấn đấu!

“Tăng thêm chút lửa nữa.” Hi Nhĩ Mạn trong lòng cười thầm, sau đó bước đến một tảng đá lớn phía đằng trước, tảng đá này ước chừng khoảng ba bốn trăm cân.

Hi Nhĩ Mạn đưa một tay nắm lấy tảng đá, sau đó vô cùng dễ dàng nâng lên, một tảng đá ba bốn trăm cân vậy mà trong tay Hi Nhĩ Mạn lại chẳng khác gì một thanh gỗ, khiến tất cả lũ trẻ đều phải trợn mắt, há hốc mồm miệng.

“Chưa nhằm nhò gì, trải qua một thời gian huấn luyện, các ngươi đều có thể làm thế với những tảng đá lớn hơn một chút nữa.” Hi Nhĩ Mạn tiện tay ném tảng đá, tảng đá liền bay xa hơn mười thước. “Bồng!” Nặng nề rơi xuống bên cạnh một gốc cây đại thụ. Mặt đất rung lên ầm ầm. Hi Nhĩ Mạn lập tức đi về phía đám loạn thạch ở đằng trước.

“Hô!”

Hi Nhĩ Mạn hít sâu một hơi, toàn cơ thể hiển nhiên bộc lộ ra những nét nổi bật nhất, Hi Nhĩ Mạn một quyền trực tiếp hướng đến một khối đá xanh trong đó, nắm đấm xuyên phá không khí, tiếng rít bén nhọn vang lên bên cạnh khiến lũ trẻ không khỏi trố hết cả hai mắt, chỉ thấy nắm đấm của Hi Nhĩ Mạn mạnh mẽ nện thẳng lên trên tảng đá xanh.

“Bồng!” Nắm tay giáng thật mạnh xuống tảng đá, khiến tim lũ trẻ chực như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Đó quả nhiên là một tảng đá vô cùng cứng rắn.

Chỉ thấy tảng đá chấn động, sau đó liền xuất hiện 7, 8 vết nứt. Cuối cùng “Bồng!” một tiếng tứ phân ngũ liệt, trong khi nắm đấm của Hi Nhĩ Mạn thì đến một vết thương cũng chẳng có.

“Đội trưởng thật là lợi hại a!” Một trong hai trung niên nhân là La Thụy cười nói, đồng thời bước về phía Hi Nhĩ Mạn.

Trung niên nhân còn lại có tên gọi ‘La Kiệt’ từ phía ngoài cũng đã đi tới. Trong lúc đám hài tử rèn luyện ‘Uẩn Khí Thức’ thì đó chính là lúc ba vị chỉ đạo giả này có thời gian để có thể nói chuyện phiếm hoặc chú ý một chút tới những đứa trẻ không có tựu thành.

Hi Nhĩ Mạn cười cười lắc đầu: “Chưa đâu! Năm đó ta trong khi đang còn trong quân đội, mỗi ngày đều là liều mạng để rèn luyện, trên chiến trường chém giết lúc nào cũng tràn ngập huyết tinh, như hiện tại, mỗi ngày cùng lắm cũng chỉ là giãn gân giãn cốt mà thôi, không có được cái sự kích thích sung mãn như năm đó.”

Toàn bộ lũ trẻ đều sùng bái nhìn về phía Hi Nhĩ Mạn.

Tảng đá đó lớn như vậy, vậy mà chỉ một nắm đấm đã bị nát bấy. Đây là loại thực lực gì? Cả một tảng đá ba bốn trăm cân cũng tùy ý ném đi. Đó là loại khí lực gì vậy?

Hi Nhĩ Mạn quay đầu lại nhìn ánh mắt của lũ trẻ, tận đáy lòng vô cùng đắc ý với phản ứng từ phía lũ trẻ.

“Các ngươi hãy nhớ cho kỹ, cho dù không dựa vào đấu khí, đơn thuần chỉ là rèn luyện thân thể đến cực hạn, lý luận trên cũng đã có thể trở thành lục cấp chiến sĩ rồi! Mà một gã lục cấp chiến sĩ khi gia nhập quân đội cũng có thể dễ dàng trở thành trung cấp quan quân, có thể dễ dàng thu được phương pháp tu luyện đấu khí của quân đội. Cho dù không thể trở thành lục cấp chiến sĩ, chỉ cần trở thành chiến sĩ cấp một thông thường thôi là đã có đủ tư cách để gia nhập quân đội. Nhớ kỹ, một người mà ngay cả chiến sĩ cấp một cũng không thể đạt đến thì hắn không phải là nam nhân.” Hi Nhĩ Mạn khuôn mặt lãnh lệ.

“Là nam nhân thì phải ưỡn ngực hiên ngang, sẵn sàng nghênh tiếp mọi lời khiêu chiến, không được sợ hãi.”

Nghe xong câu nói này, lũ trẻ 6, 7 tuổi trên mặt không khỏi hiện ra nét cười, chỉ là cố nín nhịn không cười mà thôi. Đây vốn là câu nói thường trực trên miệng của Hi Nhĩ Mạn, cũng là câu nói duy nhất mà Hi Nhĩ Mạn thường xuyên dạy cho bọn trẻ.

“Các ngươi tất cả hãy dừng lại. Nhìn sang phía các ca ca bên phía nam xem họ đứng như thế nào?” Hi Nhĩ Mạn trách mắng.

Đám hài đồng 6, 7 tuổi này lập tức cố gắng đứng cho thật vững.

Chỉ một lát sau, bọn chúng lung lay vẫn hoàn lung lay, vốn dĩ những đứa trẻ đều cảm thấy chân chúng vô cùng mỏi, chỉ là cố gắng cắn răng kiên trì mà thôi. Kiên trì không được bao lâu, cả đám đều lăn ra ngồi bệt trên mặt đất.

Hi Nhĩ Mạn khuôn mặt lại trở nên lãnh khốc như trước, chỉ là từ đáy lòng hắn đang âm thầm gật đầu. Biểu hiện của lũ trẻ mới chỉ có 6, 7 tuổi này thật sự khiến hắn vô cùng hài lòng.

Quá không được bao lâu, đám trẻ 10 tuổi ở trung tâm cũng không thể chịu đựng nổi, ngồi lăn cả ra đất.

“Các ngươi kiên trì được bao lâu thì kiên trì, ta cũng sẽ không khó tính yêu cầu các ngươi, chỉ là nếu sau này các ngươi không bằng người ta thì các ngươi cũng chỉ có thể tự trách mình.” Hi Nhĩ Mạn lạnh lùng nói.

“Ô?” La Thụy đột nhiên kinh dị nhìn về phía đoàn đội bên phía bắc.

Lúc này trung ương đoàn đội 10 tuổi tả hữu hai bên bọn nhỏ cũng không ít đứa không chịu nổi mà ngồi bệt ra đất, vậy mà đoàn đội bên phía bắc vẫn còn có một đứa nhỏ 6 tuổi vẫn còn kiên trì.

“Lâm Lôi hôm nay là buổi đầu tiên đến rèn luyện, không ngờ lại lợi hại như vậy!” La Thụy kinh ngạc nói, bên cạnh La Kiệt, Hi Nhĩ Mạn cũng đều đang chú ý tới. Hi Nhĩ Mạn hướng ánh nhìn về phía đó, giờ phút này, giữa đoàn đội bên phía bắc chỉ còn lại mình nam hài tử tóc nâu đó vẫn kiên trì. Tiểu nam hài này mắm chặt môi, ánh mắt kiên định hướng về phía trước, hai nắm đấm nắm lại thật chặt khiến cho các đốt ngón tay đều trở nên trắng bệch.

Hi Nhĩ Mạn trong mắt rõ ràng lộ ra một tia quang mang đầy vẻ kinh hãi.

“Hảo tiểu tử!” Hi Nhĩ Mạn trong lòng khen thầm một tiếng, năm nay mới có 6 tuổi mà có thể trụ lại ‘Uẩn Khí Thức’ vượt qua cả những đứa trẻ 10 tuổi ở hai bên, tư chất như vậy quả thực là hiếm thấy, có thể thấy rõ được điều này.

Lâm Lôi tên đầy đủ là Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, là trưởng tử của gia tộc Ba Lỗ Khắc tại Ô Sơn trấn. Ba Lỗ Khắc gia tộc vốn là một gia tộc cổ xưa đã từng có thời nổi tiếng vì sự hưng vượng đến không thể tưởng tượng. Bất quá, trải qua hàng ngàn năm truyền thừa lại, cho đến ngày hôm nay thì toàn gia tộc gần như chỉ còn lại có 3 thành viên: tộc trưởng Hoắc Cách Ba Lỗ Khắc cùng với 2 con trai. Con cả Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc năm nay mới 6 tuổi, trong khi tiểu nhi tử Ốc Đốn Ba Lỗ Khắc chỉ mới lên 2. Về phần nữ chủ nhân của Ba Lỗ Khắc gia tộc, sau khi sinh hạ tiểu nhi tử đã qua đời. Gia gia của Lâm Lôi thì tham gia chiến tranh rồi bỏ mạng trong quân ngũ.

Lâm Lôi 2 chân vốn đã phát run, dẫu cho ý chí của nó có kiên định đến mấy thì cơ nhục một khi đã đau đớn đến cực hạn đã không còn chịu sự khống chế của nó nữa, nó rốt cuộc cũng ngã phịch xuống đất.

“Lâm Lôi, cảm thấy thế nào?” Hi Nhĩ Mạn cười cười bước tới.

Lâm Lôi nhoẻn miệng cười, để lộ ra cái răng nanh nhỏ: “Không sao, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.” Hi Nhĩ Mạn là đội trưởng đội hộ vệ của Ba Lỗ Khắc gia tộc, cũng là người dõi theo Lâm Lôi từ lúc còn nhỏ cho tới lớn, do đó quan hệ giữa 2 người vô cùng thân cận.

“Biểu hiện tốt, đáng mặt nam nhi.” Hi Nhĩ Mạn xoa xoa đầu Lâm Lôi, nhất thời làm mái tóc của nó giống như đạo thảo bỗng rối bù cả lên.

“Hắc hắc.” Lâm Lôi nhếch miệng cười. Nó trong lòng chính vì lời khích lệ này của Hi Nhĩ Mạn mà cảm thấy vô cùng cao hứng.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, quá trình huấn luyện lại bắt đầu tiếp tục. Bọn trẻ 6, 7 tuổi được huấn luyện với trình độ nhẹ nhàng, từ từ tăng lên thì không phải lo lắng, chứ huẩn luyện trình độ dành cho thiếu niên lứa tuổi trên 10 thì vô cùng khủng bố.

Chỉ thấy đám thiếu niên này, bao gồm cả đám hài tử, đầu và chân hoàn toàn tách biệt tại đỉnh của một tảng đá, toàn bộ cơ thể được nâng lên không trung, hoàn toàn dựa vào phần lực của eo mà đĩnh trụ.

“Phần eo, khố bộ, khu vực này hình thành nên một khối hình tam giác.” Hi Nhĩ Mạn cả 2 tay và vùng bụng đặt ở cùng một vị trí, “Chỗ này chính là trung tâm của cơ thể, vô luận là tốc độ hay là sức mạnh thì hạch tâm đều là ở khu vực hình tam giác này. Khu vực hạch tâm tam giác này là vô cùng trọng yếu.”

Hi Nhĩ Mạn miệng thì nói, trong khi chân vẫn không ngừng bước tới, cẩn thận quan sát động tác của từng thiếu niên để xem xem có sai quy phạm hay không.

“Nâng thẳng lên, phần eo không được hạ thấp xuống.” Hi Nhĩ Mạn quát.

Nhất thời không ít thanh niên phần eo nỗ lực hướng thẳng lên phía trước, Lâm Lôi đây là lần đầu tiên làm việc này, cái đầu nhỏ của nó cùng chân tách biệt nhau trên đỉnh tảng đá, đúng lúc này, nó đã cảm giác thấy toàn bộ vùng eo phát nóng lên đến ê ẩm.

“Kiên trì, kiên trì, ta là người giỏi nhất.” Lâm Lôi lòng thầm tự cổ vũ chính mình. Thân thể nó từ nhỏ đã khỏe mạnh phi thường, dường như chưa bao giờ sinh bệnh, hơn nữa lại rất có nghị lực, biểu hiện thông qua việc không bao giờ dễ dàng từ bỏ bất cứ điều gì.

“Bịch!” Đứa trẻ thứ nhất đã ngã xuống.

Bất quá, tảng đá dùng để bình chỉnh giữa đầu và chân cũng chỉ cao chừng 20 ly, tiểu hài tử có ngã xuống cũng sẽ không bị thương tổn gì. Luyện kim thuật sư môn tại Ngọc Lan đại lục quy định chiều dài đơn vị ‘1 thước = 10 phân (thước) = 100 ly (thước) = 1000 hào (thước)’.

“Bịch!”, “Bịch!” – theo thời gian trôi đi, đám trẻ đã không còn kiên trì được nữa.

Lâm Lôi hàm răng cắn chặt, nó rõ ràng cảm thấy phần eo mình đã đau đớn đến cực hạn, tựa hồ đã mất hết tri giác: “Thân thể ta rất khỏe, không được ngã quá nhanh, kiên trì, cố kiên trì thêm một chút nữa.” Lúc này, đoàn đội từ 6 – 8 tuổi đã chỉ còn lại mỗi mình Lâm Lôi kiên trì trụ lại được.

Hi Nhĩ Mạn nhìn thấy Lâm Lôi, trong ánh mắt không khỏi lộ ra sắc thái kinh hỉ mãn ý.

“La Thụy.” Hi Nhĩ Mạn đột nhiên quát lớn.

“Đội trưởng.” La Thụy lập tức đứng thẳng người, chờ đợi mệnh lệnh.

Hi Nhĩ Mạn ra lệnh: “Ngày mai các ngươi hãy chuẩn bị một ít thuốc nhuộm, trong khi bọn họ tiến hành huấn luyện phần eo, phía dưới phần eo mỗi người sẽ cắm một nhánh cây, nhánh cây trên đầu sẽ quét thuốc nhuộm, nếu ai mà lỏng lẻo, để phần eo chạm vào nhánh cây, trên người có dính thuốc nhuộm, thì nhiệm vụ huấn luyện sẽ tăng lên gấp bội.”

“Tuân lệnh, đội trưởng.” La Thụy cao giọng đáp, tuy nhiên khóe miệng lại không khỏi khẽ nhếch lên, trong lòng cười thầm: “Những chủ ý quỷ quái của đội trưởng quả thực là rất nhiều, đám tiểu tử lần này thảm rồi.”

Còn không ư?

Mà Hi Nhĩ Mạn thì đích thực là một chiến sĩ vĩ đại. Ông ta hiểu rõ những trọng điểm của việc rèn luyện, biết tuần tự tiệm tiến, biết từng độ tuổi của lũ trẻ thì có thể huấn luyện đạt tới trình độ nào. Nếu áp dụng trình độ quá cao thì có thể khiến cơ thể của lũ trẻ sinh ra phản kháng, không thể chịu đựng nổi.

“Đấu khí?”

Nghe thấy cụm từ này, đám thiếu niên cùng lũ trẻ nhỏ đang nghỉ ngơi ở một bên tất cả đều xoe tròn cả 2 mắt hướng về phía Hi Nhĩ Mạn.

Đấu khí là thứ mà những đứa trẻ bình thường như chúng phi thường háo hức chờ mong, kể cả Lâm Lôi, tên đệ tử vốn là một quý tộc suy vong đối với đấu khí cũng không phải là ngoại lệ.

“Bịch!”

Lâm Lôi chính bản thân cuối cùng cũng đã không thể chịu đựng nổi nữa. Bất quá, là hắn lại chỉ dùng cánh tay nhỏ bé chống xuống đất, từ từ hạ người xuống.

“Thật thoải mái!” Trong lúc tạm nghỉ, Lâm Lôi cảm thấy vùng eo của mình có cảm giác rất đau. Cái thứ cảm giác gai gai này không ngừng thẩm thấu qua từng ngõ ngách tận sâu trong thân thể, có khi còn thấu tận xương cốt ấy chứ. Nó khiến tiểu Lâm Lôi thoải mái nhà ta cũng phải nheo nheo đôi mắt.

“Ta là người thứ mấy ngã xuống vậy?” Lâm Lôi mở bừng 2 mắt xìn ra xung quanh.

Những đứa trẻ từ 6 đến 8 tuổi đều đã ngã xuống hết cả rồi. Ở giữa, những đứa trẻ mười tuổi phải trái hai bên cũng đã ngã xuống đến hơn phân nửa. Bất quá, không thể so được với những thiếu niên 14, 15 tuổi vẫn còn kiên trì. Hi Nhĩ Mạn khuôn mặt vẫn giữ vẻ nghiêm nghị như trước, cất tiếng: “Các ngươi đều phải nhớ kỹ, thân thể như là nơi chứa đựng dung khí của một người, nếu một người là một cái chén rượu thì đấu khí chính là rượu. Cái chén có thể chứa đựng nhiều hay ít rượu, điều này phụ thuộc vào kích thước của chén – Một người dù đã tu luyện đấu khí đạt đến mức thành tựu cuối cùng, thì cũng vẫn phải rèn luyện thân thể đến một trình độ nhất định. Nếu thân thể quá yếu, thì cho dù đấu khí mật điển có lợi hại đến đâu đi chăng nữa, thì cơ thể hắn cũng không thể chứa đựng được bao nhiêu đấu khí, do đó không thể trở thành một chiến sĩ lợi hại được.” Hi Nhĩ Mạn đã đem rất nhiều điều quan trọng ra giảng giải cho lũ trẻ này.

Có nhiều chiến sĩ, bởi thuở thiếu thời không được ai dạy, nên mãi đến sau này mới biết rằng giữa một cơ thể mạnh mẽ với đấu khí có một mối quan hệ. Nhưng đến lúc đó, tuổi của họ đã quá lớn, dẫu có rèn luyện thân thể cũng không thu được hiệu quả gì.

Rất nhiều bậc tiền bối đã phải đi theo những con đường quanh co khác nhau để tích lũy kinh nghiệm. Hi Nhĩ Mạn trong quá trình dạy dỗ, dùng phương pháp mưa dầm thấm lâu, lặng lẽ đem những kinh nghiệm trọng yếu này ghi khắc thật sâu vào trong đầu của lũ trẻ. Ông ta không muốn rằng lũ trẻ sau này lại đi theo những con đường quanh co ấy.

Kinh qua ‘Uẩn Khí Thức’ tại phần eo, đùi, lưng – tất cả các bộ vị của cơ thể sau khi phối hợp rèn luyện, cơ hồ toàn bộ lũ trẻ đều lăn quay ra đất. Huấn luyện trình độ mà Hi Nhĩ Mạn đã an bài là vô cùng thích hợp.

“Buổi tập sáng nay, đến đây là kết thúc.” Hi Nhĩ Mạn tuyên bố.

Việc huấn luyện tại Ô Sơn trấn là tuân theo quy luật, mỗi ngày hai lần, một lần là luyện tập buổi sáng, một lần là vào buổi tối.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, hãy kể lại chuyện cũ cho chúng ta nghe đi.” Ngay khi vừa giải tán, lũ nhóc lập tức nhao nhao cả lên. Mỗi ngày sau khi bài tập buổi sáng kết thúc, Hi Nhĩ Mạn đều kể cho lũ trẻ này nghe về những chuyện trong quân ngũ, hoặc là những chuyện xảy ra tại đại lục mà ông ta đã từng trải qua.”

Bọn trẻ sinh ra tại cái tiểu trấn nhỏ này đều tỏ ra có một khát vọng rất lớn đối với những chuyện trong quân ngũ.

Hi Nhĩ Mạn mỉm cười, kể lại chuyện cũ cho lũ trẻ cũng chính là điều mà hắn hướng tới, đó cũng là một biện pháp để khiến cho lũ trẻ trong lòng tràn ngập động lực huấn luyện. Ông ta luôn cho rằng, chỉ có việc tạo cho bọn trẻ một khát vọng chủ động muốn tu luyện thì thành tựu sau này của chúng mới có thể cao được.

“Hôm nay, ta kể cho các ngươi nghe truyền thuyết của đại lục về tứ đại chung cực chiến sĩ.” Hi Nhĩ Mạn nói đến đây, trên khuôn mặt cũng đượm sắc thái của một sự sùng bái.

Bọn trẻ nhất thời dỏng cả tai lên nghe lời kể của ông thầy, hai mắt sáng rỡ. Ngồi trên mặt đất, Lâm Lôi cũng cảm thấy trái tim mình đập rộn cả lên: “Tứ đại chung cực chiến sĩ trong truyền thuyết?” Lâm Lôi không tự chủ được, hai lỗ tai dựng đứng, chăm chú nhìn về phía Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn trong mắt thoáng qua một tia kích động, nhưng thanh âm tức thì lại bình ổn trở lại: “Tại đại lục của chúng ta, mấy ngàn năm trước từng xuất hiện tứ đại chung cực chiến sĩ. Tứ đại chung cực chiến sĩ này đều có thể sánh vai cùng cự long để tô điểm cho thực lực. Bọn họ mỗi người đều có khả năng tung hoành trên sa trường, giữa trăm vạn sĩ binh dễ dàng lấy đầu tướng địch. Tứ đại chung cực chiến sĩ này phân biệt thành Long huyết chiến sĩ, Tử diễm chiến sĩ, Hổ văn chiến sĩ và Bất tử chiến sĩ.”

“Chiến sĩ phân thành 9 cấp bậc, ta mới gần tới lục cấp chiến sĩ mà đã có thể dễ dàng đánh nát cự thạch, chặt gãy đại thụ! Mà cửu cấp chiến sĩ, tại Phân Lai vương quốc của chúng ta e rằng đã có thể coi là đệ nhất cường giả được rồi. Đạt đến cửu cấp chiến sĩ trên, chính là tứ đại chung cực chiến sĩ. Họ chính là siêu việt cửu cấp chiến sĩ, đối với đỉnh cao của chiến sĩ này, thì đã thuộc về truyền thuyết về Thánh vực cường giả.” Hi Nhĩ Mạn ánh mắt thoáng có phần mơ hồ: “Trong tuyền thuyết về Thánh vực cường giả, có thể đánh tan một núi băng cự đại, làm đại dương vô tận phải phẫn nộ rít gào, khả dĩ có thể hủy phá nát núi cao tựa mây, hủy diệt trăm vạn nhân khẩu của một thành trì, đánh cho thiên không vương vãi vô vàn vẩn thạch! Bọn họ là những tồn tại vô địch, tồn tại tối cao!”

Yên tĩnh! Tất cả những đứa trẻ đều kinh hãi đến ngây ngốc.

Hi Nhĩ Mạn chỉ về phía ngọn núi hướng đông bắc.

“Các người nhìn Ô Sơn kia, có phải là rất lớn hay không?” Ông ta cười nói.

Nghe những lời kể vừa rồi của Hi Nhĩ Mạn, toàn bộ lũ trẻ vốn đã cảm thấy choáng váng đến ngây người, mãi đến lúc này mới cuống quít gật đầu.” Ô Sơn cao đến ngàn thước, trong mắt con người, đích xác là một đại vật khổng lồ.

“Ô Sơn này, với công phu của Thánh vực cường giả có thể hủy diệt trong nháy mắt.” Hi Nhĩ Mạn khẳng định một cách vô cùng quả quyết.

Lục cấp chiến sĩ tài năng một chưởng mới chỉ có thể hủy diệt một khối cự thạch, vậy mà Thánh vực cường giả lại có thể hủy diệt cả một tòa núi lớn. Điều này khiến cho tất cả lũ trẻ đều phải há hốc mồm miệng, trố hết cả mắt, lòng thầm kinh hãi. Bọn chúng từ sâu thẳm trong đáy lòng đối với Thánh vực cường giả vừa tràn ngập nỗi sợ hãi, đồng thời cũng có phần háo hức chờ mong xen lẫn với biết bao niềm khát vọng.

“Hủy diệt một ngọn núi?” Câu nói này của Hi Nhĩ Mạn đối với Lâm Lôi là một sự chấn động lớn đến phi thường.

Sau đó không lâu, bọn trẻ mang theo nỗi rung động trong lòng đều đã trở về nhà. Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt là những người cuối cùng rời đi. Nhìn thấy những đứa trẻ nhỏ tụm năm tụm ba kéo nhau về, Hi Nhĩ Mạn trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Đám hài tử này chính là những niềm hy vọng cho tương lai của Ô Sơn trấn chúng ta.” Ông ta vừa cười vừa nói.

La Thụy, La Kiệt cũng nhìn theo những đứa trẻ. Trên đại lục dường như mọi nơi mọi chỗ, từ bình dân tại địa phương cho đến đô thị, đều là từ nhỏ đã khắc khổ rèn luyện. Nhìn những đứa trẻ này, La Thụy, La Kiệt phảng phất như thấy lại hình ảnh thời niên thiếu của mình lúc bằng tuổi so với bọn chúng bây giờ.

“Hi Nhĩ Mạn đội trưởng, người so với ‘Lão Ba Đặc’ năm đó còn lợi hại hơn nhiều, được người bồi dưỡng, tin rằng Ô Sơn trấn chúng ta sẽ trở thành thành trấn mạnh nhất trong chu vi mười mấy thành quanh đây.” La Thụy cảm thán nói.

Thực lực của giáo đạo giả quyết định rất lớn đến tương lai của mỗi địa phương.

“Đúng rồi, đội trưởng, người làm thế nào mà lại biết về Thánh vực cường giả và Tứ đại chung cực chiến sĩ lợi hại như vậy?” La Thụy đột nhiên tò mò hỏi.

Hi Nhĩ Mạn nở một nụ cười không chút hảo ý đáp: “Kỳ thật đối với Tứ đại chung cực chiến sĩ, có bao nhiêu lợi hại thì đến chính ta cũng không biết. Dù sao thì bọn họ vẫn là những nhân vật trong truyền thuyết mà, biết bao nhiêu năm qua đã có ai từng nhìn thấy đâu.”

“Người không biết, vậy là hoàn toàn lừa gạt lũ trẻ?” La Thụy, La Kiệt đều không biết phải nói gì.

Hi Nhĩ Mạn mỉm cười: “Mặc dù sự lợi hại của Tứ đại chung cực chiến sĩ là không rõ ràng, nhưng ta biết – thánh ma đạo sư, hay cũng chính là những người đã đạt tới trình độ Thánh vực ma đạo sư, bọn họ có thể thi triển ra cấm kỵ ma pháp, hủy diệt hơn mười vạn đại quân, hủy diệt cả một tòa thành trì. Thánh vực ma pháp sư đã lợi hại như vậy, ước chừng Thánh vực chiến sĩ cũng không kém hơn bao nhiêu đâu.”

“Huống hồ kể cho những đứa nhỏ nghe về chuyện này, là để bọn chúng có động lực trong lòng. Các ngươi chẳng lẽ không thấy lũ trẻ sau khi nghe được chuyện này vẻ mặt hăng hái đến thế nào hay sao?” Hi Nhĩ Mạn đắc ý cười nói.

La Thụy, La Kiệt chính là không còn lời nào để nói.

“Lôi, tạm biệt”.

“Cáp Đức Lợi, hẹn gặp lại.”

Sau khi cáo biệt người bạn tốt ‘Cáp Đức Lợi’ của mình, Lâm Lôi một mình đi về nhà. Chỉ trong chốc lát, phủ đệ của Ba Lỗ Khắc gia tộc đã hiện ra ở phía xa.

Phủ đệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc vô cùng rộng lớn, rêu xanh đã phủ đầy trên những bức tường, ba sơn hổ đằng, các loại thực vật uốn lượn vòng quanh. Những bức tường loang lổ tràn ngập những vết tích của năm tháng. Phủ đệ của Ba Lỗ Khắc gia tộc tại Ô Sơn trấn là tổ ốc của gia tộc Ba Lỗ Khắc. Cứ mỗi một truyện thừa thì tổ ốc lại trải qua 5 ngàn năm tuổi. Trải qua mấy ngàn năm không ngừng tu tạo, cho đến hiện tại vẫn vững vàng tại đây như xưa.

Chỉ là cùng với sự suy bại của gia tộc đã khiến cho tình hình kinh tế của Ba Lỗ Khắc gia tộc ngày càng trở nên tăm tối, cuối cùng chỉ có thể sống dựa vào danh tiếng khi xưa. Ở thời điểm hơn một trăm năm trước, đại tộc trưởng của Ba Lỗ Khắc gia tộc lúc bấy giờ đã quyết định, tất cả các thành viên trong gia tộc chỉ cư ngụ tại 1/3 diện tích tiền viện ở phía trước của phủ đệ, còn lại ở khoảng hậu viện phía sau thì đã quá cũ, không hề tu bổ duy trì, như vậy có thể tiết kiệm được không ít kim tệ.

Nhưng dù cho là như thế thì cho đến hiện tại, ‘Hoắc Cách Ba Lỗ Khắc’ cha của Lâm Lôi vẫn phải thường xuyên bán rẻ một số vật phẩm của gia tộc để duy trì các đồ gia dụng hàng ngày.

Đại môn cao lớn của phủ đệ vẫn đang mở.

“Thánh vực chiến sĩ?” Lâm Lôi vừa đi vừa nghĩ, “Ta tương lai có thể trở thành Thánh vực chiến sĩ được không nhỉ?”

“Lâm Lôi.” Tiếng của Hi Nhĩ Mạn từ phía sau vang lên. Ba người Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt đi phía sau lúc này cũng đã bắt kịp tới đây.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, lập tức sung sướng reo lên: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc!”

Lập tức nó hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu nhìn Hi Nhĩ Mạn, vừa lúng túng mà lại có phần tràn ngập mong đợi hỏi: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người nói Thánh vực chiến sĩ lợi hại như vậy … ta liệu có khả năng trở thành Thánh vực chiến sĩ được không?” Lâm Lôi trong lòng cũng giống như đại đa số những đứa trẻ khác, đều có chung một khát vọng.

Hi Nhĩ Mạn ngẩn người ra, La Thụy, La Kiệt ở bên cạnh cũng được một phen sững sờ.

Thánh vực chiến sĩ?

“Cái tên tiểu hài tử hóa ra lại dám nghĩ đến chuyện này, Phân Lai vương quốc vốn là một quốc gia với hàng ngàn vạn cư dân, cho dù là như thế nhưng mấy trăm năm qua chưa hề xuất hiện một người nào có thể trở thành Thánh vực cường giả. Muốn trở thành Thánh vực cường giả…” Hi Nhĩ Mạn trong lòng hiểu rõ rằng trở thành Thánh vực cường giả là một điều phi thường khó khăn, đó là phải từ nhỏ đã khắc khổ rèn luyện, cùng với sự bồi dưỡng từ phía gia tộc, phải là người có thiên phú, đồng thời cũng cần gặp được kỳ ngộ… Chính vì thế, một Thánh vực cường giả chẳng lẽ lại có thể dễ dàng mà đạt được như vậy hay sao?

Hi Nhĩ Mạn hiểu rất rõ vấn đề này, ông ta để trở thành lục cấp chiến sĩ đã phải trải qua không biết bao nhiêu gian khổ, từ trong sinh tử mà tôi luyện mới được như thế này. Lục cấp chiến sĩ đã khó khăn như vậy, thất cấp, bát cấp, cửu cấp rõ ràng là không cần phải nói huống hồ là Thánh vực. Đến Hi Nhĩ Mạn e rằng chỉ có nằm mơ mới dám nghĩ đến một chút.

Bất quá, đứng trước ánh mắt đầy khát vọng của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc tin tưởng vào ngươi, ngươi nhất định có thể trở thành Thánh vực chiến sĩ.” Hi Nhĩ Mạn đứng trước mặt Lâm Lôi kiên định trả lời. Một câu cổ vũ này của ông ta khiến cho đôi mắt của Lâm Lôi sáng bừng lên. Từ sâu trong đáy lòng nó cũng bắt đầu dấy lên một niềm khát vọng.

Khát vọng đó, trước đó chưa từng được nung nấu đến vậy!

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ngày mai ta có thể huấn luyện cùng đoàn đội ở giữa được không?” Lâm Lôi đột nhiên hỏi.

Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt ba người không khỏi kinh ngạc nhìn về phía nó.

“Phụ thân đại nhân đã từng nói, nếu muốn trở thành một người đứng ở vị trí cao, thì lại càng cần phải nổ lực phấn đấu nhiều hơn so với người bình thường.” Lâm Lôi không tự chủ được mà bắt chước cái khẩu khí nói chuyện của cha mình.

Hi Nhĩ Mạn đột nhiên nở nụ cười. Hôm nay nhìn Lâm Lôi huấn luyện ông ta cũng thấy được, Lâm Lôi mặc dù năm ấy mới có 6 tuổi nhưng tố chất thân thể đã sánh ngang với những đứa trẻ 9, 10 tuổi. Lúc này gật đầu cười nói: “Tốt lắm, bất quá đến lúc đó ngươi không được phép lùi bước, phải biết rằng, không phải như vậy chỉ trong ngày một, ngày hai. Sau này cuộc sống vẫn còn dài lắm.”

Lâm Lôi ngẩng cao cái đầu nhỏ của nó, tự tin mỉm cười: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người hãy chờ xem.”

Đó là một buổi sáng rất bình thường ở Ô Sơn trấn. Sau này mỗi ngày đều như vậy, một đám trẻ tại Ô Sơn trấn dưới sự dạy dỗ chỉ bảo của lục cấp chiến sĩ ‘Hi Nhĩ Mạn’ tiếp tục khắc khổ rèn luyện.Chỉ có một điểm khác biệt so với trước đây, đó là một đứa trẻ năm đó mới có 6 tuổi là Lâm Lôi được bố trí tập luyện giữa một đoàn đội của những đứa trẻ từ 9 đến 10 tuổi ở hai bên phải trái xung quanh.

(Hết chương 1)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 2: Long Huyết Chiến Sĩ Gia Tộc (Thượng)

Thoắt cái ngoảnh đi ngoảnh lại đã hơn nửa năm trôi qua. Đợt khắc khổ huấn luyện thân thể, đả thông khí lực của Lâm Lôi đã đi qua những ngày xuân ấm áp. Cái nóng gay gắt của mùa hè giờ đã nhường chỗ cho bầu không khí mát mẻ trong những ngày cuối cùng của một mùa thu sắp tàn. Tại khoảng đất trống nằm cạnh những tán cao tùng, bạch dương thụ ở phía đông của Ô Sơn trấn hôm ấy, cứ mỗi khi có một cơn gió heo may thổi qua là lại kéo theo những phiến lá vàng héo úa lìa cành phiêu đãng trong không trung nhẹ nhàng rơi rụng. Toàn bộ mặt đất hoàn toàn bị bao phủ bởi một màu vàng của lá.

Bóng tối dần buông xuống.

Hôm nay, mô đất trống ở phía đông không giống như thường lệ, có đến hơn 300 người đang tụ tập tại đó.

“Buổi huấn luyện tối ngày hôm nay đến đây là chấm dứt!” Hi Nhĩ Mạn mỉm cười nói: “Tại đây, mọi người sẽ cùng cầu chúc cho đám hài tử của Ô Sơn trấn chúng ta chuẩn bị lên đường nhập ngũ.”

Khi công việc đồng áng vụ thu qua đi, đó là lúc mùa tuyển quân sẽ đến. Mỗi một thiếu niên đều ôm trong lòng hoài bão mình sẽ trở thành một chiến sĩ vĩ đại. Đương nhiên cũng có không ít người mong ước được trở thành ma pháp sư. Chí có điều, muốn trở thành ma pháp sư là điều vô cùng khó khăn. Để trở thành ma pháp sư thì cần phải có tư chất, mà điều này thì e rằng trong một vạn người thì đại khái chỉ có khoảng một người. Chính vì vậy nên đó là điều mà những người bình thường thường không dám nghĩ đến.

Trở thành chiến sĩ xem ra dễ dàng hơn nhiều. Khi đã đủ 16 tuổi, độ tuổi trưởng thành, hoặc tối thiểu cũng đạt đến nhất cấp chiến sĩ, chỉ cần có một trong hai điều kiện này thôi thì đã có thể dễ dàng tòng quân.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, đa tạ.”

Tất cả 126 gã thiếu niên 17, 18 tuổi đều cùng khom mình xuống đất cung kính hành lễ. Thường thì đám thiếu niên này không đến tham gia huấn luyện. Bọn họ đều là những người đã trưởng thành, còn có công việc riêng của mình. Bất quá, tất cả bọn họ từ nhỏ đều đã từng được Hi Nhĩ Mạn bồi dưỡng, do đó Hi Nhĩ Mạn đương nhiên được coi là một vị ân sư trong lòng bọn họ.”

Trước khi nhập ngũ, bọn họ muốn cùng nhau đến đây để cáo biệt Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn nhìn cái đám 17, 18 tuổi này, cảm nhận được cái khí thế bừng bừng sôi nổi của lứa tuổi thiếu niên, lòng không tránh khỏi cảm khái vạn phần. Bởi ông ta biết, trong lòng lũ trẻ lúc này tràn ngập khao khát đối với cuộc sống trong quân ngũ, chỉ có điều sau khi 10 năm quân ngũ đã qua đi, liệu có bao nhiêu người trong số chúng hiện đang đứng ở đây có thể quay trở về?”

“126 đứa trẻ này, hy vọng sẽ có một nửa trong số chúng có thể sống sót để quay về.” Hi Nhĩ Mạn trong lòng thầm cầu chúc.

Ông ta nhìn đám trẻ này, dõng dạc nói: “Đám tiểu tử hãy nghe cho rõ đây, các ngươi đều là nam nhân của Ô Sơn trấn, là nam nhân của Ô Sơn trấn thì phải ưỡn ngực hiên ngang, sẵn sàng nghênh tiếp mọi sự khiêu chiến, không được sợ hãi, có nghe rõ không?”

Đám thiếu niên 17, 18 tuổi kia lập tức ngực ưỡn ra, thân đứng thẳng tắp, ánh mắt rực cháy ngọn lửa khát vọng chờ mong đối với cuộc sống trong quân ngũ sắp đến, đồng loạt lớn tiếng hô: “Nghe rõ!”

“Tốt lắm.” Hi Nhĩ Mạn toàn thân đứng thẳng, ánh mắt lãnh lệ phảng phất nét đặc thù vốn có của một quân nhân.

“Ngày mai các ngươi đã xuất phát rồi, đêm nay hãy chuẩn bị cho tốt.

Ta biết rất rõ thực lực của các ngươi, tất cả các ngươi đều có thể dễ dàng gia nhập quân ngũ. Ta, Hi Nhĩ Mạn, sẽ tại Ô Sơn trấn này đợi chờ các ngươi tương lai vinh hiển quay trở về vinh quy bái tổ!” Hi Nhĩ Mạn lớn tiếng hô.

Ánh mắt của 126 gã thiếu niên không khỏi phát sáng.

Vinh quy bái tổ, đó chính là giấc mộng trong lòng mỗi người.

“Bây giờ, ta ra lệnh cho các ngươi, lập tức quay về chuẩn bị cho tốt, giải tán!” Tiếng Hi Nhĩ Mạn dõng dạc vang lên.

“Vâng”.

126 gã thiếu niên cung kính đáp. Sau đó toàn bộ bọn chúng rời đi trước ánh mắt mong mỏi, sùng bái của gần 200 đứa trẻ chưa đến tuổi trưởng thành đang đứng bên cạnh. Chỉ ngày mai đây thôi, bọn họ mỗi người sẽ tự bước đi trên chính hành trình của cuộc đời mình.

“Ta còn 2 năm nữa cũng sẽ trưởng thành, đến lúc đó là có thể gia nhập quân ngũ được rồi!”

“Chỉ nghĩ đến cuộc sống trong quân ngũ thôi cũng đã khiến cho bầu nhiệt huyết trong người ta sôi trào rồi. Nếu cả đời cứ mãi quanh quẩn tại Ô Sơn trấn này thì cuộc sống sẽ chẳng còn ý nghĩa gì nữa.”

Một đám thiếu niên 13, 14 tuổi đua nhau đàm luận. Toàn bộ bọn chúng đều nhiệt huyết sôi sục, tràn ngập ước mơ và khát vọng đối với cuộc sống. Bọn chúng muốn kiến công lập nghiệp, muốn được đám nữ hài sùng bái, muốn ngày trở về cố hương mọi người phải xưng tụng mình.

Đó chính là giấc mơ của bọn chúng!

“Lâm Lôi, hôm nay phụ thân Hoắc Cách đại nhân của ngươi có điều vô cùng quan trọng muốn nói. Ngươi đừng có ở đây mà chơi đùa với lũ nhóc nữa. Mau cùng đi theo chúng ta trở về thôi.” Hi Nhĩ Mạn đi đến trước mặt Lâm Lôi, nhìn nó mà trong lòng cảm thấy vui mừng vô hạn.

Lâm Lôi thông minh phi thường, vốn được phụ thân Hoắc Cách giáo dục từ nhỏ, học được rất nhiều điều, những thư tịch phổ thông đều có thể đọc qua.

Đọc sách vốn là một điều vô cùng xa xỉ đối với người bình thường. Chỉ có quý tộc mới có cơ hội được đọc sách. Ba Lỗ Khắc gia tộc vốn là một gia tộc lâu đời, số lượng sách trong thư tịch là vô cùng đồ sộ.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ta biết rồi. Hôm nay phụ thân đại nhân đã nhắc nhở ta về điều này tới 3 lần, nếu không phải là chuyện vô cùng quan trọng thì phụ thân ta xưa nay không hề như vậy. Ta sẽ không ở lại đây chơi nữa.” Lâm Lôi nhoẻn miệng cười, để lộ ra một hàm răng trắng muốt, chỉ có điều là ở chính giữa hàm răng lại thiếu mất một chiếc.

Nó đã bắt đầu thay răng.

“Tốt lắm. Hàm răng bị thiếu mất một chiếc, nên khi cười sẽ bị gió lùa vào.” Hi Nhĩ Mạn cười cười, “Đi nào, trở về thôi.”

Ở chính giữa tiền viện trong phủ đệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc, sau khi cả nhà đã dùng bữa, Lâm Lôi đang chơi đùa cùng với đệ đệ của mình năm đó mới có 2 tuổi.

“Ca ca, bế, bế.”

Tiểu Ốc Đốn ánh mắt thuần khiết không vấy một chút tia tạp chất nhìn Lâm Lôi, tập tễnh bước từng bước nhỏ, đôi tay mũm mĩm nhỏ bé dang ra mau chóng nhào về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi cách đó không xa cũng đang dang rộng đôi tay chờ Ốc Đốn.

“Ốc Đốn, cố lên, cố lên!” Nó cổ vũ.

Tiểu Ốc Đốn bước không vững, khiến cho người ta có cảm giác lo lắng rằng nó sẽ té ngã, bất quá cuối cùng không ngờ tiểu Ốc Đốn khi còn cách một khoảng thì lao òa vào lòng Lâm Lôi, làn da trắng ngần như nước của Ốc Đốn bỗng đỏ lựng cả lên, đôi mắt đen láy hưng phấn nhìn Lâm Lôi, bập bẹ cái giọng trẻ con gọi: “Ca ca, ca ca.”

Nhìn thân đệ đệ của mình, Lâm Lôi trong lòng vô vàn yêu thương.

Không có mẫu thân, cũng không có ông bà, mặc dù được cha cùng lão quản gia chăm nom, nhưng đối với thân đệ đệ của mình, Lâm Lôi tuy tuổi còn nhỏ nhưng cũng đã vô cùng vô cùng chiều chuộng. Nó luôn tự ý thức rằng mình thân là ca ca, cần phải chiếu cố cho đệ đệ.

“Ốc Đốn, hôm nay đã học được cái gì?” Lâm Lôi cười hỏi.

Ốc Đốn cau mày, khuôn mặt đáng yêu tỏ vẻ có phần suy tư trong chốc lát, sau đó hưng phấn đáp: “Hôm nay ta học sử dụng móng tay.”

“Móng tay?” Lâm Lôi trên mặt không khỏi cảm thấy buồn cười. “Ngươi cào cái gì?”

Ốc Đốn chìa ngón tay ra nói: “Ta sử dụng móng tay, trước tiên là cào sàn nhà, sau đó ta cào cái dạ hồ, rồi cào… oản, đúng rồi, oản để ăn.” Ốc Đốn sung sướng nhìn Lâm Lôi, chờ đợi câu khen ngợi của nó.

“Ngươi cào cái dạ hồ, rồi sau đó lại cào oản để ăn?” Lâm Lôi trợn mắt.

“Như thế không được sao? Ta cào rất sạch đấy nhé.” Ốc Đốn ngẩng cái đầu nhỏ lên, trong mắt cảm thấy khó hiểu ngước nhìn ca ca mình.

“Lâm Lôi thiếu gia, phụ thân người đang tìm, đưa Ốc Đốn thiếu gia đây ta bế cho.” Chỉ thấy một lão đầu dáng vẻ hiền từ đang bước tới. Lão đầu này chính là quản gia ‘Hi Lý’ của gia tộc Ba Lỗ Khắc, mà toàn bộ gia tộc thì ngoại trừ quản gia ra, đến một thị nữa hay người hầu cũng đều không có.

Lâm Lôi không trò chuyện cùng Ốc Đốn nữa, bế Ốc Đốn giao cho Hi Lý gia gia rồi đi tới phòng khách.

“Phụ thân, lần này cho gọi con là có chuyện gì?” Mặc dù tuổi còn nhỏ, song lần này Lâm Lôi có thể cảm nhận được cha hắn chắc chắn là có chuyện gì đó trọng đại.

Bước vào phòng khách, có thể bắt gặp ngay một chiếc tủ đồng hồ ở trong phòng thậm chí còn cao hơn cả đầu của Lâm Lôi.

Chiếc tủ đồng hồ này chính là một vật phẩm tương đối cao cấp, chỉ có những người có tiền hoặc những gia đình quý tộc mới có thể có được. Lúc này, phụ thân của Lâm Lôi đang ngồi trước lò sưởi, quay mặt về phía cửa lò. Ngọn lửa trong lò vẫn không ngừng bập bùng cháy, thỉnh thoảng lại được cộng hưởng bởi tiếng nổ ‘lép bép’ của những thanh củi vỡ vụn vang lên.

“Ủa, sao phụ thân lại thay đổi y phục vậy?” Lâm Lôi vừa nhìn thấy phụ thân mình trong phòng khách thì trong lòng cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Phụ thân thường ngày ở nhà thì vô cùng giản dị, mới rồi trong lúc ăn cơm, phụ thân vẫn còn bận y phục thường ngày, vậy mà bây giờ đã thay bằng một bộ y phục xa hoa đắt tiền rồi.

Hoắc Cách toàn thân toát ra thứ khí chất đặc thù của quý tộc lâu đời. Loại khí chất này không phải cứ có tiền là có thể có được, chỉ có thể do truyền thống của một gia tộc cổ lão vun đắp mà thành. Một gia tộc truyền đời từ năm ngàn năm trước, những gia tộc bình thường há có thể với tới được hay sao?

Hoắc Cách đứng dậy, khi vừa nhìn thấy Lâm Lôi thì ánh mắt không khỏi sáng lóe lên.

“Lâm Lôi, theo ta tới tông đường. Hi Lý thúc thúc, người đối với gia tộc chúng ta chuyện gì cũng biết, cũng cùng một lượt theo đến đi.” Hoắc Cách mỉm cười nói.

“Đến tông đường?” Lâm Lôi kinh ngạc.

Tại phủ đệ của Ba Lỗ Khắc gia tộc, tất cả các thành viên trong gia tộc đều sinh sống tập trung tại tiền viện, còn khoảng sân ở phía hậu viện thì từ lâu đã chẳng có ai duy trì việc quét dọn. Duy chỉ có tông đường dùng để tế tự tổ tiên ở phía sau là mỗi tháng đều có người đến quét dọn.

“Hiện tại cũng không phải là thời gian tế tự tổ tiên, thì đến tông đường để làm gì?” Lâm Lôi lòng đầy nghi hoặc.

Rời khỏi phòng khách, Hoắc Cách, Lâm Lôi, cùng với quản gia Hi Lý đang bồng Ốc Đốn, mấy người đi dọc theo con đường rải đá phủ kín rêu phong vốn đã có lịch sử từ rất lâu đời, hướng về hậu viên phía sau tiến tới.

Tàn thu, đêm lạnh như cắt.

Gió lạnh ùa tới khiến Lâm Lôi không khỏi phải rùng mình. Chỉ có điều là nó không kêu lên thành tiếng bởi Lâm Lôi cảm nhận được một thứ khí tức không tầm thường. Theo sau phụ thân, đám người Lâm Lôi cùng bước vào giữa tông đường.

“Cạch!” Cánh cửa lớn của tông đường đã khép lại.

Những ngọn nến được thắp sáng, làm toàn bộ tông đường sáng bừng lên. Lâm Lôi liếc mắt một cái, tức thì thấy được đám linh vị của các bậc tiền bối hiển hiện trước mắt. Những linh vị được bày vô cùng dày đặc trên ban thờ đã minh chứng cho lịch sử lâu đời của Ba Lỗ

Khắc gia tộc.

Hoắc Cách lặng lẽ đứng trước đông đảo bài vị, không hề xuất ra một tiếng.

Lâm Lôi lúc này trong lòng cũng cảm thấy vô cùng khẩn trương. Giữa tông đường chỉ còn lại duy nhất âm thanh của những ngọn nến đang cháy. Sự yên lặng đến đáng sợ khiến người ta bỗng cảm thấy như có một thứ áp lực đang đè nặng trong lòng.

Đột nhiên Hoắc Cách bỗng xoay người lại, ánh mắt dừng lại trên người Lâm Lôi, trịnh trọng lên tiếng: “Lâm Lôi, hôm nay có không ít chuyện cần phải làm. Tại đây, trước tổ tiên của gia tộc Ba Lỗ Khắc, ta có một chuyện muốn nói cho con.”

Lâm Lôi cảm thấy trống ngực mình đang ‘Thình thịch’, ‘Thình thịch’ đập mạnh.

Hoắc Cách trên mặt thoáng qua nét tự hào, giọng sang sảng: “Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta đã truyền thừa từ năm ngàn năm qua, hướng tầm mắt ra nhìn khắp Phân Lai vương quốc này, đoán chừng cũng không thể tìm được một gia tộc thứ hai lâu đời đến như thế.” Giọng của Hoắc Cách lúc này tràn ngập ngữ khí kiêu ngạo tuyệt đối.

Lâu đời, đó là điều khiến giới quý tộc vô cùng coi trọng.

“Lâm Lôi, con đã từng nghe truyền thuyết về Tứ đại chung cực chiến sĩ trong lịch sử của Ngọc Lan đại lục chưa?” Hoắc Cách ngoảnh đầu nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi đôi mắt sáng ngời, gật gật đáp: “Con biết. Con đã từng nghe Hi Nhĩ Mạn thúc thúc nói qua. Tứ đại chung cực chiến sĩ trong truyền thuyết phân biệt thành Long huyết chiến sĩ, Tử diễm chiến sĩ, Hổ văn chiến sĩ, Bất tử chiến sĩ.”

Hoắc Cách hài lòng mỉm cười gật gật đầu: “Đúng, bây giờ ta muốn nói cho con. Tứ đại chung cực chiến sĩ kỳ thực là đại diện cho bốn gia tộc từ xa xưa. Mà gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta đích thực mang trong mình dòng máu cao quý của gia tộc Long huyết chiến sĩ từ xa xưa!”

(Hết chương 2)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 3: Long Huyết Chiến Sĩ Gia Tộc (Hạ)

Long huyết chiến sĩ gia tộc?” Lâm Lôi cảm thấy điều đó tựa như một tiếng sét đánh ngang tai.

Trong suy nghĩ của nó, gia tộc mình vốn cũng chỉ là một gia tộc tồn tại lâu đời, nay đã trở nên suy bại mà thôi. Làm thế nào mà lại có thể liên quan đến truyền thuyết về Tứ đại chung cực chiến sĩ cơ chứ.

“Con không tin ư?” Hoắc Cách trên mặt thoáng một nét kiêu ngạo. “Lâm Lôi, con có thể tiến lên nhìn cho kỹ những linh vị này. Con cũng đã được học chữ, mỗi một bài vị ở đây đều có khắc những sự tích của các bậc tiền bối, đặc biệt là 3 linh vị ở vị trí cao nhất trên kia.

Hoắc Cách kéo tay Lâm Lôi: “Đi theo ta.”

Ông ta dẫn Lâm Lôi đi đến vị trí phía sau cùng của nơi đặt bài vị, bế nó lên rồi nói: “Con hãy đọc kỹ những chữ viết ở phía sau.”

Lâm Lôi mở to hai mắt nhìn lại, trên mặt sau của mỗi tấm linh vị kia đều có những chữ viết được điêu khắc rất sâu. Rất rõ ràng, đó chính là những chữ viết cổ của năm ngàn năm trước. Những ký tự cổ đó ghi dấu những sự tích kinh thiên động địa từ năm ngàn năm đã qua.

“Ba Lỗ Khắc – Long huyết chiến sĩ đệ nhất của Ngọc Lan đại lục. Ngọc Lan lịch năm 4560, Ba Lỗ Khắc tại ‘Lâm Nam Thành’ nghênh chiến, sát tử băng sương cự long cùng hắc long, danh chấn thiên hạ. Ngọc Lan Lịch năm 4579, Ba Lỗ Khắc trên bờ biển Bắc Hải của đại lục nghênh chiến với cửu đầu xà hoàng, cùng ngày, biển không ngừng gào thét, thành trì gãy đổ, sau một ngày một đêm kịch chiến, Ba Lỗ Khắc cuối cùng cũng chém chết được cửu đầu xà hoàng… Cuối cùng thành lập Ba Lỗ Khắc gia tộc. Ba Lỗ Khắc tộc trưởng đời thứ nhất!”

“Thụy Ân Ba Lỗ Khắc – Long huyết chiến sĩ đệ nhị của Ngọc Lan đại lục. Ngọc Lan lịch năm 4690, tại ma thú sơn mạch đánh bại và thu phục được một Thánh vực hoàng kim long, trở thành Hoàng kim long thánh kỵ sĩ! Ngọc Lan Lịch năm 4697…”

“Cáp Trạch Ba Lỗ Khắc – Long huyết chiến sĩ đệ tam của Ngọc Lan đại lục. Ngọc Lan lịch năm 3560 xuất sanh. Trận đầu tại lạc nhật sơn mạch kịch chiến với Thánh vực ma thú ‘Huyết tình tông mao’…”

Mỗi cái tên vĩ đại, mỗi sự tích rung động lòng người đều khiến nhiệt huyết trong người Lâm Lôi bành phát sôi trào.

“Gia tộc ta lại chính là Long huyết chiến sĩ gia tộc sao?” Nó thực sự bị kích động đến rất lâu sau đó.

Bên cạnh, giọng nói trầm thấp của Hoắc Cách vang lên: “Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta ba đời liên tiếp đều xuất ra 3 vị Long huyết chiến sĩ. Một khi đã trở thành Long huyết chiến sĩ thì thọ mệnh cũng sẽ rất dài. Đệ nhị đại tộc trưởng Thụy Ân Ba Lỗ Khắc mãi tới khi đã 700 tuổi mới lấy vợ sinh con.”

“Về sau thì sao?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi: “Phụ thân, tại sao gia tộc chúng ta hiện tại lại không còn Long huyết chiến sĩ nữa?”

Hoắc Cách gật đầu nói: “Để trở thành Long huyết chiến sĩ thì điều chủ yếu là mật độ huyết mạch của Long huyết chiến sĩ trong cơ thể. Mật độ càng cao thì càng tốt, được truyền lại qua mỗi đời của một đại đệ tử. Sau này Ba Lỗ Khắc gia tộc tử đệ của chúng ta, mật độ huyết mạch của Long huyết chiến sĩ trong cơ thể càng ngày càng trở nên suy yếu, bạc nhược… Bất quá…”

“Sau đời Cáp Trạch Đức Ba Lỗ Khắc, đại khái là khoảng 1000 năm, gia tộc Ba Lỗ Khắc của chúng ta đã xuất hiện vị Long huyết chiến sĩ đệ tứ. Sau đó trải qua khoảng 1500 năm tiếp theo, sau hơn 10 đời, gia tộc chúng ta mới lại xuất hiện tiếp vị Long huyết chiến sĩ đệ ngũ. Tuy nhiên, sau đó hơn 1000 năm cho đến tận bây giờ, thực sự là không xuất hiện thêm một vị Long huyết chiến sĩ nào nữa.”

Hoắc Cách lắc đầu thở dài: “Vị Huyết long chiến sĩ thứ 5 chỉ sống tại Ngọc Lan đại lục hơn 200 năm, sau đó đột nhiên biến mất, cho đến ngàn năm sau vẫn không tìm thấy tung tích.”

“Hơn 1000 năm đã trôi qua, một gia tộc dẫu cho có huy hoàng đến mấy, thì vẫn có khả năng trở nên suy bại.”

“Bất quá, gia tộc chúng ta vẫn còn có hy vọng. Nói không chừng đến một đời đệ tử nào đó, mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể đạt tới điều kiện đủ để có thể trở thành Long huyết chiến sĩ, chỉ cần khổ tu tập luyện là được.”

Lâm Lôi trong lòng chấn động: “Kiểm tra mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ? Kiểm tra ta?” Lâm Lôi trong lòng hiểu rất rõ ý nghĩa của việc cha mình làm như vậy. Lần kiểm tra này sẽ cho ra đáp án rằng ta có thể đủ điều kiện để trở thành Long huyết chiến sĩ hay không.

“Lâm Lôi, con đợi một lát, để ta đi lấy ‘Long Huyết châm’. Hoắc Cách hơi thở có phần kích động nói, sau đó đi về phía mật thất nằm phía sau tông đường.

“Long huyết chiến sĩ? Ta sẽ trở thành Long huyết chiến sĩ ư?” Lâm Lôi trong lòng cảm thấy lúng túng.

Nét bối rối trong lòng nó được thể hiện rất rõ. Có một chút gì đó chờ mong, xen lẫn với một chút sợ hãi, sợ hãi rằng mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong người mình không đạt điều kiện.

“Nếu thật bại, phụ thân hắn hẳn sẽ thất vọng lắm đây.” Lâm Lôi không khỏi nghĩ thầm. Sống cùng cha từ nhỏ, đệ đệ cũng cùng chung số phận. Lâm Lôi không muốn mình sẽ làm cha thất vọng. Chỉ là mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể không phải là thứ mà nó có khả năng quyết định được.

Thoáng chốc, Hoắc Cách đã cầm trong tay một cây thước mỏng trong suốt dài chừng 20 ly thước bước tới.

“Long huyết châm?” Lâm Lôi nhìn cây thước dài trong tay phụ thân, tự nhiên đoán ra tên gọi.

“Tốt lắm, Lâm Lôi, chiếc châm này chỉ là nhẹ nhàng đâm vào da tay mà thôi, không đau đâu, dang tay ra nào.” Hoắc Cách cười nói. Lâm Lôi gật đầu, hít một hơi thật sâu rồi giơ cánh tay phải của mình ra. Giờ phút này, cánh tay phải phản ứng có phần hơi run run, Lâm Lôi thực sự là đang rất khẩn trương.

Không chỉ mình Lâm Lôi, trên thực tế ngay cả Hoắc Cách bản thân cũng vô cùng khẩn trương.

“Nhẫn nại một chút.” Hoắc Cách tay cầm ‘Long huyết châm’ trong suốt, nhẹ nhàng chích vào đầu ngón trỏ của Lâm Lôi, dễ dàng xuyên qua lớp da tay. Lúc này, Long Lôi chỉ cảm thấy một cảm giác đau nhói trong lòng, Long huyết châm cũng từ trong suốt chuyển sang màu đỏ đậm.

Hoắc Cách toàn thân run rẩy, cầm Long huyết châm đưa ngang trước mắt, cẩn thận quan sát.

Lâm Lôi ngẩng đầu, mắt không hề chớp chăm chú nhìn phụ thân mình, trong lòng thấp thỏm: “Mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể ta đủ dày rồi chăng? Phụ thân ta vì sao lại nhìn Long huyết châm lâu như vậy chứ?” Bỗng trong lòng nó chợt dâng lên một thứ dự cảm bất an.

“Ài…” Một tiếng thở dài. Hoắc Cách cầm Long huyết châm đặt qua một bên.

Nghe tiếng thở dài của cha, từ sâu thẳm trong đáy lòng vốn đang khẩn trương của mình, Lâm Lôi đã biết rằng mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể mình dám chắc không đạt đủ điều kiện. Trong mắt lệ 'hoa' cứ thế mà trào ra.

"Không khóc, đúng, không được khóc." Lâm Lôi nín tiếng nức nở, cố gắng kìm hãm nước mắt tuôn ra. "Phụ thân, xin lỗi, con đã khiến người phải thất vọng."

Hoắc Cách nghe Lâm Lôi nói như vậy, trong lòng cảm thấy có chút ấm áp, liền ôm chặt lấy nó vào lòng: "Lâm Lôi, thật khổ, cha kỳ thực cũng không hy vọng quá nhiều. Đã hơn một nghìn năm trôi qua, đã hơn mười đời chưa từng có một Long huyết chiến sĩ. Con có không đạt được cũng không có gì, phụ thân không trách con."

Cảm nhận được sự ấm áp trong lòng phụ thân, lòng Lâm Lôi cũng từ từ lắng xuống.

Trong khi đó, Ốc Đốn năm ấy mới có 2 tuổi đang ngủ say trong vòng tay của quản gia Hi Lý.

"Lâm Lôi à, hiện giờ Ba Lỗ Khắc chỉ còn lại có ta, con và đệ đệ của con. Ta cả đời này cũng không có mục tiêu quá lớn là trở thành Long huyết chiến sĩ, điều đó quá xa vời."

Lâm Lôi cũng ngẩng đầu nhìn cha mình.

Nó rất hiếm khi thấy phụ thân nói chuyện với mình như vậy. Bình thường phụ thân vốn là một người rất kiên cường và nghiêm khắc.

Hoắc Cách nhìn qua dãy linh vị, trong mắt thoáng qua một tia u buồn sâu kín nói: "Mục tiêu chính của ta, kỳ thực là muốn tìm truyền thừa chi bảo của Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta trở về."

"Truyền thừa chi bảo, là cái gì a? Tại sao con lại chưa từng nghe nói nhỉ?" Lâm Lôi tò mò dò hỏi.

Hoắc Cách tự hào nói: “Truyền thừa chi bảo của gia tộc chúng ta – chính là chiến đao ‘Sát Lục’ – là vũ khí của đệ nhất đại tộc trưởng Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta, Long huyết chiến sĩ đệ nhất của Ngọc Lan đại lục. Ài… tử tôn bất hiếu, hơn 600 năm trước, vì gia tộc suy bại, đại tộc trưởng khi đó để thỏa mãn thú vui hưởng thụ xa xỉ của mình, đã đem truyền thừa chi bảo bán đi.”

Nói đến đây, Hoắc Cách toàn thân phẫn nộ đến phát run, từ từ đứng dậy.

“Bán truyền thừa chi bảo?” Lâm Lôi chính mình cũng cảm thấy phẫn nộ, mặc dù nó mới có 6 tuổi, nhưng đã từng đọc không ít sách vở nên cũng có thể hiểu được đạo lý, dẫu có khó khăn đến mấy thì cũng không nên bán truyện thừa chi bảo chứ. Huống hồ theo như lời phụ thân nói, đại tộc trưởng khi đó lại chỉ để thỏa mãn thú ăn chơi xa xỉ của mình.

Vậy là truyện thừa chi bảo của Long huyết chiến sĩ gia tộc từ ngàn xưa đã bị đem bán.

Điều này quả là một sự sỉ nhục!

Một sự sỉ nhục đối với gia tộc Long huyết chiến sĩ lâu đời.

Mỗi một đời đại tộc nhân đều muốn đem chiến đao ‘Sát Lục’ trở về. Chỉ là đã hơn 600 năm cố gắng mà vẫn không thành công.

Hoắc Cách thân là tộc trưởng đương đại của gia tộc, đương nhiên là cũng có tâm lý tương tự. Chỉ có điều kinh tế của cả gia tộc cho đến ngày hôm nay đã suy kiệt lắm rồi, mười tám vạn kim tệ? Dẫu có đem tất cả phòng ốc bán đi sợ rằng vẫn chưa đủ được số tài sản khổng lồ như vậy.

Truyền thừa chi bảo ở bên ngoài, sự sỉ nhục này khiến Hoắc Cách vẫn thường xuyên cảm thấy đau lòng, xấu hổ, không còn mặt mũi nào để đối mặt với các bậc tiền bối.

Lâm Lôi nhìn vẻ mặt cha như vậy, bèn cất tiếng an ủi: “Phụ thân, người hãy yên tâm, có một ngày con nhất định sẽ đem bảo vật trở về.”

“Con?” Hoắc Cách mỉm cười đứng dậy, xoa đầu con trai.

Trong lòng ông thầm nghĩ: “Lâm này, ngươi có biết, những lời này… năm đó chính ta cũng từng nói với gia gia ngươi a…” Mỗi một đời đại đệ tử suốt 600 năm qua đều nỗ lực mà vẫn không thành công. Điều này có thể dễ dàng đạt được như vậy sao? Làm sao người ta chịu bán được cơ chứ?

Mà nếu có bán, thì cái giá trên trời đó, một gia tộc đã suy bại như gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta có thể gánh nổi sao?

“Phụ thân không tin con sao?” Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn phụ thân mình nghi hoặc.

“Tin, tin chứ!” Hoắc Cách cười xòa.

Phụ tử cùng ôm chầm lấy nhau. Gia tộc Long huyết chiến sĩ cổ xưa truyền thừa cho đến ngày nay chỉ còn lại mỗi 3 thành viên, chính là 3 thành viên cuối cùng của một gia tộc suy bại có lịch sử từ ngàn đời. Đến khi nào mới có thể tái hiện lại sự huy hoàng năm đó chứ? Nằm trong lòng cha lúc này, Lâm Lôi nắm tay đã siết lại thật chặt!

(Hết chương 3)

P/S: đọc đến giữa chương, có lẽ mọi độc giả đều nghĩ thử nghiệm sẽ thành công, nhưng kết quả thật bất ngờ, cộng điểm cho cách xử lý tình huống của bác Ngã Cật Tây Hồng Thị.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 4: Trưởng Thành (Thượng)

G
ió xuân đang mơn man ùa về trên khắp các nhánh bạch dương thụ trong khuôn viên khoảng đất trống ở phía đông Ô Sơn trấn. Trên mô đất, một đám thiếu niên đang huấn luyện nhiệt hỏa thấu đất trời. Lần tiến hành kiểm tra mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể qua đi tính đến nay cũng đã được một năm rưỡi. Lâm Lôi của ngày hôm nay cũng đã là một chú bé 8 tuổi rồi. Trong một năm rưỡi trở lại đây, Hi Nhĩ Mạn có thể thấy rất rõ, Lâm Lôi càng ngày càng tự nghiêm khắc với mình hơn trong huấn luyện.

“Tuyệt lắm, Lâm Lôi, kiên trì, kiên trì!” Hi Nhĩ Mạn ở bên hô to.

Lâm Lôi lúc này chỉ mặc mỗi khố dài, nửa thân trên để trần mồ hôi vã ra như tắm. Nó đang gồng mình, toàn thân căng ra song song với mặt đất, hai tay giống như hai cây cột trụ cùng chống xuống, cả người không hề nhúc nhích, chỉ dùng 2 tay và hai đầu mũi chân để chống đỡ toàn thân.

Rèn luyện Tĩnh thái trương lực!

Đây là một phương pháp rèn luyện hết sức giản đơn nhưng lại vô cùng hiệu quả. Nếu có thể kiên trì được trạng thái này trong một canh giờ thì cơ thể sẽ không còn e ngại trước đao kiếm tầm thường nữa.

“Tích tóc”.

Mồ hôi từ trên trán cứ theo đường khóe mắt chảy xuống, khiến mắt Lâm Lôi không khỏi cảm thấy cay xè, lông mày không nhịn được cứ dựng ngược cả lên.

“Lôi thật là lợi hại, mới có 8 tuổi mà rèn luyện Tĩnh thái trương lực đã đuổi kịp bọn trẻ 13, 14 tuổi.” Bên cạnh, một đám trẻ nhỏ cùng nhìn Lâm Lôi, thi nhau đàm luận.

“Lôi, cố lên, gắng lên cho ta, đánh bại đám hài tử 13, 14 tuổi đi.” Cáp Đức Lợi với mái tóc trắng ở bên cạnh kêu gào.

“Cố lên, Lôi!” Những đứa trẻ khác cũng hùa theo.

Mối quan hệ giữa Lâm Lôi với những thiếu niên khác vô cùng thân thiết. Lâm Lôi mặc dù là một con em quý tộc, nhưng nó lại đối xử rất tốt với những đứa trẻ con nhà bình dân, bình thường luôn giúp đỡ bọn chúng tập luyện.

“Tiếp tục kiên trì, tiếp tục kiên trì.” Lâm Lôi trong lòng không ngừng tự nhủ với chính mình.

Bên cạnh đó, trong đầu nó lúc này vẫn còn vang vọng lời phụ thân nói với mình một năm trước: “Lâm Lôi, chúng ta là Long huyết chiến sĩ gia tộc, thân là thành viên của gia tộc Long huyết chiến sĩ, thân thể con vừa có ưu điểm, lại vừa có nhược điểm. Ưu thế là cho dù mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong thân thể con không đủ dày để trở thành Long huyết chiến sĩ, nhưng thân thể con so với người bình thường thì vượt trội hơn nhiều. Người khác có thể rất khó rèn luyện thân thể để trở thành lục cấp chiến sĩ, nhưng con so với họ thì lại dễ dàng hơn một chút.”

“Chỉ có điều là con cũng có nhược điểm. Nhược điểm đó chính là – con em của gia tộc Long huyết chiến sĩ không thể tu luyện đấu khí mật điển được. Bởi vì huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể chỉ phù hợp để tu luyện Long huyết mật điển, đồng thời mâu thuẫn với tất cả các đấu khí mật điển khác. Nhưng Long huyết mật điển thì chỉ khi mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể đạt tới một mức độ nhất định mới có thể tu luyện được, cho nên con không thể nào tu luyện được đấu khí.”

“Cũng có lập luận cho rằng những người bình thường chỉ đơn thuần rèn luyện thân thể cũng có thể đạt tới lục cấp chiến sĩ. Nhưng đó chỉ là lý luận. Sự thật, những người như vậy là vô cùng, vô cùng hiếm.

Bất quá không giống như chúng ta, cho dù huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể tương đối thưa thớt, cũng khiến cho chúng ta có bước khởi đầu cao hơn so với những người khác. Chúng ta chỉ đơn thuần rèn luyện thân thể cũng có thể tu luyện đến lục cấp chiến sĩ. Gia gia con cũng chỉ đơn thuần rèn luyện thân thể mà đã có thể đạt đến thất cấp chiến sĩ.”

Lời của phụ thân, Lâm Lôi vẫn ghi lòng tạc dạ.

Nó khẽ hét lên trong lòng: “Ta bây giờ lợi hại hơn so với người khác là bởi vì trong cơ thể ta có huyết mạch Long huyết chiến sĩ. Có điều ta không thể tu lyện được đấu khí. Chỉ có cố gắng, cố gắng hơn nữa! Gia gia đã từng có thể chỉ đơn thuần huấn luyện thân thể mà đã đạt tới thất cấp chiến sĩ, ta đây… cũng có thể trở thành bát cấp chiến sĩ, thậm chí là cửu cấp chiến sĩ, không có gì là không thể cả.”

Bát cấp chiến sĩ!

Cửu cấp chiến sĩ có thể được coi là đệ nhất cao thủ tại Phân Lai vương quốc. Nếu có thể trở thành bát cấp chiến sĩ, cho dù không cách nào trọng hiện lại được huy hoàng năm xưa của gia tộc, thì cũng có thể giúp cho gia tộc có điều kiện rất lớn để cải thiện.

“Kiên trì!” Lâm Lôi cắn răng chịu đựng.

Lúc này nó cảm thấy đôi tay mình đau đớn tựa như có vô vàn con kiến đang ở bên trong cắn xé. Toàn thân không ngừng lắc lư, mỗi bộ phận trên cơ thể đều run lên, mỗi chỗ trên cơ thể đã lao lực đến quá độ. Lúc này rõ ràng là như vậy.

Sau một hồi lâu, rốt cuộc – “Bịch!”

Lâm Lôi toàn thân vô lực ngã nhào ra đất.

“Thật thoải mái”. Thiếp đi trên mặt đất, toàn thân hoàn toàn thả lỏng, Lâm Lôi có thể rõ ràng cảm nhận được từng ngõ ngách trong cơ thể mình tê tê, đau đau. Những chỗ trên thân thể trải qua rèn luyện cũng bắt đầu từ từ phát triển. Sự phát triển này một lần, hai lần thì có thể không cảm nhận được rõ ràng, nhưng trải qua một thời gian dài thì những tiến bộ của cơ thể có thể dễ dàng thấy được.

Hi Nhĩ Mạn đứng bên cạnh hài lòng gật gật đầu.

Lập tức ông ta quay sang đám thiếu niên 14, 15 tuổi, sắc mặt lạnh lẽo quát: “Phải thật kiên trì cho ta, Lâm Lôi mới có 8 tuổi, trong khi các ngươi đều trưởng thành hơn nhiều so với nó, đừng để thua kém một đứa trẻ mới có 8 tuổi chứ.”

Luyện tập buổi sáng chấm dứt, Lâm Lôi sau khi từ biệt đám hảo bằng hữu của mình, lại như thường lệ quay về phủ đệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc. Như quả không phải là người quen biết thì nhất định sẽ lầm tưởng nó là một thiếu niên 11, 12 tuổi chứ không phải là một đứa trẻ mới lên 8.

Ba Lỗ Khắc gia tộc tử đệ quả là không giống như người bình thường.

“Ca ca!” Ốc Đốn ngây ngây ngô ngô vừa thấy Lâm Lôi, lập tức lao tới ôm chầm lấy.

“Được rồi, Ốc Đốn, trên người ta toàn là mồ hôi, để ca ca đi tắm một chút đã” Lâm Lôi véo khuôn mặt nhỏ bé bầu bĩnh của Ốc Đốn, cười nói.

Ốc Đốn hừ một tiếng: “Ta biết ca ca người sau khi tắm xong sẽ lại tới chỗ phụ thân để học tiếp.”

Lâm Lôi là một con em quý tộc, nên từ nhỏ đã bắt đầu tiếp nhận sự giáo dục của quý tộc. Ba Lỗ Khắc gia tộc vốn là một gia tộc với hơn 5000 năm lịch sử, trên phương diện giáo dục này so với các đại quý tộc khác trong vương quốc còn có phần nghiêm khắc hơn.

“Được rồi mà, Ốc Đốn, giữa trưa ca ca sẽ chơi cùng với ngươi.” Lâm Lôi cười xòa.

Ốc Đốn chỉ là một đứa bé, trong khi Lâm Lôi thì lại rất hiểu chuyện.

Sau khi tắm và thay một bộ y phục sạch sẽ, Lâm Lôi bước vào phòng khách. Lúc này, phụ thân Hoắc Cách Ba Lỗ Khắc đang ngồi thật thẳng bên cạnh cái bàn ở trong phòng. Trước mặt ông là 3, 4 bộ sách rất dày.

“Phụ thân!” Lâm Lôi cung kính hành lễ.

Hoắc Cách khẽ gật đầu, Lâm Lôi lập tức tới gần bên cạnh ông ta rồi ngồi xuống.

“Hôm qua đã giảng cho con nghe về tất cả các quốc gia tại Ngọc Lan đại lục, bây giờ con hãy nhắc lại một lượt cho ta nghe.” Hoắc Cách lạnh lùng nói.

Đây mới chính là Hoắc Cách.

Nhớ lại lúc trước ôm Lâm Lôi ở giữa tông đường, đó thực sự là một chuyện thực hiếm có. Lúc bình thường, yêu cầu của Hoắc Cách đối với Lâm Lôi có thể nói là ‘nghiêm khắc’. Vô luận dù là ở mặt nào, Hoắc Cách cũng truy cầu sự hoàn mĩ, không cho Lâm Lôi được phép mắc sai lầm.

“Vâng, thưa cha!” Lâm Lôi bình tĩnh đáp.

“Tại Ngọc Lan đại lục có 3 đại hiểm địa, phân ra là đệ nhất sơn mạch ‘Ma Thú sơn mạch’, đệ nhị sơn mạch ‘Lạc Nhật sơn mạch’, cùng với đệ nhất sâm lâm ‘Hắc Ám chi sâm’. Tam đại hiểm địa đều chiếm một phạm vi rộng lớn vô cùng. Trong đó Ma Thú sơn mạch gần như quán xuyến cả đại lục nam bắc, trải dài đến ngàn dặm. Bên trong có vô số ma thú, thậm chí có cả những Thánh vực ma thú với lực lượng ‘hủy thiên diệt địa’. Toàn bộ đại lục cũng bởi Ma Thú sơn mạch mà phân chia ra thành những bố cục khác nhau.”

“Ở phía tây của Ma Thú sơn mạch, tổng cộng có 12 vương quốc, 32 công quốc. Toàn bộ chủ yếu được chia thành 2 phái: Một bên là Phân Lai vương quốc, đứng đầu là Thần Thánh đồng minh. Một bên là Hắc Sư vương quốc do Hắc Ám đồng minh dẫn đầu. Cũng bởi một bên thuộc về ‘Quang Minh giáo đình’, một bên thuộc về ‘Hắc Ám giáo đình’ cho nên không ngừng chiến phạt lẫn nhau.”

“Ở phía đông của Ma Thú sơn mạch bao gồm 4 đại đế quốc, 6 đại vương quốc cùng với nhiều công quốc. Mà tứ đại đế quốc thì vô cùng rộng lớn, không chịu ảnh hưởng của cả ‘Quang Minh giáo đình’ lẫn ‘Hắc Ám giáo đình’. Tại tứ đại đế quốc, hoàng quyền được tôn sùng cao nhất. Mỗi một nước trong tứ đại đế quốc đều có thể sánh với Thần Thánh đồng minh.”

“Tứ đại đế quốc chia ra ở giữa là ‘Ngọc Lan đế quốc’, nằm ở phía đông nam là ‘Lai Nhân đế quốc’, phía đông có ‘La Áo đế quốc’ còn ‘Ái Bố Lai Ân đế quốc’ đóng ở phương bắc.” Lâm Lôi thuyết một tràng dài, sau đó ngừng lại một chút.

“Thế thôi à?” Hoắc Cách sắc mặt lạnh lẽo.

Lâm Lôi tức thì muốn nói tiếp, chỉ có điều Hoắc Cách đã cất tiếng ngăn lại: “Ta hỏi con, Thần Thánh đồng minh của chúng ta tổng cộng có tổng cộng bao nhiêu vương quốc, bao nhiêu công quốc?”

“Thần Thánh đồng minh chúng ta có 6 đại vương quốc, mười… mười…” Lâm Lôi đột nhiên nhíu mày lại.

Thần Thánh đồng minh nội bộ có bao nhiêu công quốc? Lâm Lôi trong lòng thoáng chút mơ hồ. Hình như là 15 công quốc. Không, có lẽ là 17 vương quốc. Nhất thời nó không thể nào nhớ ra được.

“Hừ”.

Hoắc Cách mặt lạnh như tiền, từ bên cạnh lôi ra một cây Kinh điều, Lâm Lôi xoay người đưa cánh tay phải ra.

Cơ bắp trên người Hoắc Cách cuồn cuộn, Kinh điều trong tay vút lên “Chát” một tiếng, vụt thật mạnh vào tay phải của Lâm Lôi. Trên bàn tay phải của Lâm Lôi lập tức hằn lên một vệt máu. Nó cắn răng chịu đựng, đến một tiếng cũng không rên la.

“Lâm Lôi, con phải nhớ kỹ. Chúng ta bây giờ đang sống trong Thần Thánh giáo đình, cho nên mọi chuyện của Thần Thánh đồng minh đều phải hiểu rõ!” Hoắc Cách lạnh lùng nhìn nhi tử của mình. “Ngọc Lan đại lục đại khái chủ yếu là dựa vào 6 đại thế lực, 4 đại đế quốc cùng 2 đại đồng minh.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Phụ thân cố gắng nói một cách đơn giản chính là khiến người khác trong lòng có thể dễ dàng hiểu được.

“Thần Thánh đồng minh tại cực bắc tiếp giáp với ‘Áo Bố Lai Ân’ đế quốc, mà Hắc Ám đồng minh thì lại liền kề với ‘Ngọc Lan đế quốc. Chúng ta đang sống trong ‘Thần Thánh đồng minh’ dưới sự lãnh đạo của ‘Quang Minh giáo đình’, nếu đoàn kết lại thì trình độ sẽ không thua kém gì so với Tứ đại đế quốc.

Lâm Lôi nghe lời cha nói, trong lòng cũng rất tán đồng.

Ngày hôm qua, nó đã duyệt qua không ít bộ sách, cũng biết rõ rằng, ‘Thần Thánh đồng minh’ được coi là ‘trung tâm nghệ thuật’ của Ngọc Lan đại lục, đồng thời cả đệ nhất cường quốc về kinh tế là ‘Ngọc Lan đế quốc’ cũng được nhắc đến.

Hơn nữa lại còn có cả Quang Minh giáo đình đứng đằng sau lưng.

Thần Thánh đồng minh đích thực là vô cùng cường đại.

“Hôm nay, chúng ta học về nghệ thuật.” Hoắc Cách giọng lạnh băng nói: “Là một quý tộc thì cần phải tinh thông nghệ thuật. Nghệ thuật có thể bồi dưỡng cho khí chất quý tộc ở bên trong!” Lập tức Hoắc Cách lôi từ bên cạnh ra một bộ sách dày chừng nắm tay, lật ra.

“Ngọc Lan lịch năm 3578, thạch điêu (điêu khắc đá) đại sư vĩ đại ‘Phổ Lỗ Khắc Tư’ được sinh ra tại…”

Bên cạnh sự nghiêm khắc giáo dục của Hoắc Cách, bản thân Lâm Lôi cũng nỗ lực ghi nhớ những lý giải, nỗ lực để bản thân có thể đạt được yêu cầu của cha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 5: Trưởng Thành (Hạ)

Thời gian lặng lẽ trôi, chớp mắt chiếc tủ đồng hồ đã điểm 11 tiếng, báo hiệu đã đến trung ngọ 11 khắc.

“Hoắc Cách đâu rồi?” Một giọng nói sang sảng vang lên. Ba Lỗ Khắc gia tộc phủ đệ không có gia nhân, rất hiển nhiên là vị khách này đã tiến vào giữa tiền viện.

Hoắc Cách nhướng mày, buông bộ sách dày trong tay xuống: “Lâm Lôi, hôm nay đến đây thôi.” Sau đó ông ta vẻ mặt hớn hở bước ra ngoài phòng khách.

“A, Hoắc Cách, bằng hữu thân ái của ta. Hôm đó ta nghe thấy tiếng chim quyên hót, đoán rằng nhất định sẽ có chuyện mừng phát sinh. Quả nhiên là đến giữa trưa thì ta nhận được tin của ngươi. Thấy thư ngươi, ta quả thật vô cùng cao hứng.”

“Phì Lực thân ái, gặp được ngươi, ta cũng cao hứng phi thường. Hi Nhĩ Mạn, các ngươi mau đem bước thạch điêu ‘Mãnh Sư’ đến đây cho ta. Phì Lực lại đây nào, chúng ta sang phòng khách xem bức thạch điêu được mang tới.”

Nghe tiếng đối thoại, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy đau xót.

“Lại muốn bán đồ vật trong nhà đây.” Lâm Lôi biết bức tượng ‘Mãnh Sư’ chính là bức thạch điêu mà cha vô cùng yêu thích. Cũng bởi ‘Ô Sơn trấn’ đánh thuế rất nặng đối với gia tộc Ba Lỗ Khắc, đã khiến cho kinh tế của gia đình hiện nay trở nên thực sự khó khăn.

Cũng còn may là Ba Lỗ Khắc gia tộc vốn là một gia tộc vô cùng cổ xưa, cũng nhờ sự cổ xưa đó mà trong gia tộc vẫn còn có không ít những vật phẩm với lịch sử lâu đời.

Đáng tiếc, dẫu có nhiều vật phẩm thì cũng không thể trụ lại sau bao năm bị đem bán. Tính đến hôm nay, những vật phẩm còn lại trong nhà chỉ còn lại rất ít. Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía cái tủ đồng hồ trong phòng khách kia mà tự hỏi: “Chẳng biết đến bao giờ thì cái tủ đồng hồ này cũng phải đem bán đây?”

Chỉ thấy một vị trung niên nhân với mái tóc dài màu vàng, trên người toát ra một cỗ khí chất của quý tộc đang cùng Hoắc Cách bước vào phòng khách. Lâm Lôi thoáng nhìn đã có thể đoán ra ngay vị trung niên nhân tóc vàng này chính là người có tên gọi ‘Phì Lực’ kia.

“Ồ, vị nam hài đáng yêu này có phải là nhi tử của Hoắc Cách nhà ngươi không?” Phì Lực nở một nụ cười thân thiết, nhìn Lâm Lôi nói: “Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, đúng không? Ta có thể gọi ngươi là Lâm Lôi được chứ?”

“Rất vinh hạnh, thưa tiên sinh.” Lâm Lôi đặt tay trái trước ngực, cung kính khom người hành lễ.

“Quả là một đứa trẻ đáng yêu.” Phì Lực tựa hồ có vẻ rất cao hứng.

Bên cạnh Hoắc Cách cũng cười nói: “Phì Lực, đừng để ý đến đứa nhỏ nữa, ngươi hãy quan sát bức thạch điêu ‘Mãnh Sư’ đã được đem đến này.” Chỉ thấy Hi Nhĩ Mạn hai tay đang dễ dàng bê một bức thạch điêu sư tử tiến vào phòng khách, rồi sau đó nhẹ nhàng đặt xuống đất.

Bức thạch điêu nặng ngót nghét ngàn cân, vậy mà trong tay Hi Nhĩ Mạn lại chẳng khác nào một món đồ chơi, điều đó có thể cho thấy thực lực của ông ta.

“Hi Nhĩ Mạn tiên sinh, thực lực của người thực khiến ta phải kinh hãi. Trong trang viện của ta không hề có một hộ vệ đội trưởng lợi hại như vậy. Thậm chí kể cả mười hai thành trấn thuộc lãnh địa của ta cũng chẳng đào đâu ra.” Phì Lực mỉm cười nói, nhưng trong ngữ điệu, hàm ý muốn mời Hi Nhĩ Mạn là vô cùng rõ ràng.

Hi Nhĩ Mạn lạnh lùng đáp: “Ô Sơn trấn là quê nhà của ta, thưa tiên sinh.”

“Xin lỗi.” Phì Lực lập tức đỡ lời.

Phì Lực quay đầu sang phía Hoắc Cách: “Hoắc Cách, bức thạch điêu này của ngươi ta rất thích, nhưng ta không thể không nói. Kỹ thuật điêu khắc của thạch điêu ‘Mãnh Sư’ này không phải hạng đứng đầu, không thể so sánh được với các tác phẩm của các bậc đại sư khắc đá.”

“Phì Lực, ngươi nếu không muốn mua thì thôi vậy.” Quan điểm của Hoắc Cách là rất rõ ràng.

Phì Lực ánh mắt không khỏi nheo lại, rồi bỗng bật cười: “Ha ha… Hoắc Cách, đừng tức giận mà, ta cũng không có nói là không muốn mua, chỉ là nói ra sự thật mà thôi. Vậy ta ra giá cho bức thạch điêu này 500 kim tệ, thế nào?”

“500 kim tệ?” Hoắc Cách nhướng mày.

Cái giá đưa ra này quá thấp so với ước lượng trong lòng ông ta. Cái giá mà Hoắc Cách trong lòng hướng tới là 800 kim tệ.

Tại Ngọc Lan đại lục, 1 kim tệ = 10 ngân tệ = 1000 đồng tệ. Những người dân bình thường làm việc quanh năm cũng có thể kiếm được khoảng 20, 30 kim tệ, còn những binh lính bình thường trong quân đội một năm quân hưởng cũng vào khoảng 100 kim tệ.

“Cái giá quá thấp.” Hoắc Cách lắc lắc đầu.

“Hoắc Cách, hẳn ngươi cũng biết, tất cả những thạch điêu có hàng ngàn năm lịch sử tại Ngọc Lan đại lục đều có một đôi lớn, tính nghệ thuật chân chính của thạch điêu chính là nằm ở yếu tố trên, tính nghệ thuật trong bức thạch điêu này của ngươi… a a, chỉ là vì thực lòng ta có tương đối thích mà thôi, 500 kim tệ mà ta đưa ra đã là giá cao nhất rồi, nếu ngươi không chấp nhận thì đành thôi vậy.”

Phì Lực mỉm cười quay đi, bỗng bất chợt nhìn thấy cái tủ đồng hồ đặt trong phòng khách, ánh mắt bỗng sáng rực lên: “Hoắc Cách, nếu ngươi đồng ý bán cái tủ đồng hồ kia, ta rất sẵn lòng trả giá 1000 kim tệ.”

Hoắc Cách nhất thời sắc mặt lạnh lẽo.

“Ồ, 2000 kim tệ cũng được, đó chính là cái giá cao nhất rồi.” Phì Lực vội vàng nói.

Hoắc Cách lắc đầu kiên quyết: “Cái tủ đồng hồ này không bán! Còn về phần bức thạch điêu, 600 kim tệ, nếu không đồng ý thì mời đi cho.”

Phì Lực cẩn thận quan sát thái độ của Hoắc Cách trong chốc lát, rồi sau đó bật cười: “Được, Hoắc Cách, ta đáp ứng cái giá này của ngươi, 600 kim tệ, quản gia, mang 600 kim tệ tới.” Tên quản gia đang đứng chầu chực bên ngoài phòng khách lập tức chạy đi lấy túi tiền rồi dâng lên.

Những cái túi nhỏ màu vàng, tất cả là 6 túi.

“600 kim tệ, Hoắc Cách, ngươi có thể thếm.” Phì Lực cười nói.

Hoắc Cách đưa tay nhấc những cái túi lên lắc lắc, đơn thuần là thông qua sức nặng và thể tích mà ông ta có thể xác định được, đích thực là 6 túi kim tệ, mỗi túi có 100 đồng vàng, Hoắc Cách mỉm cười gật đầu: “Phì Lực, hay là ở lại dùng bữa trưa với chúng ta?”

“Không cần đâu, ta còn có việc phải về.” Phì Lực cười thoái thác.

Ngoài lão đầu quản gia của Phì Lực, còn lại bố trí 2 tên chiến sĩ cường tráng, có phần vất vả bê bức thạch điêu đi.”

Đợi đám người Phì Lực rời đi, Hoắc Cách nhìn 6 túi kim tệ trước mặt, trong lòng thoáng có nét buồn bã, lần này là bán thạch điêu, lần sau sẽ đến thứ gì đây? Trong nhà mặc dù có không ít đồ vật, nhưng chung quy rồi cuối cùng cũng sẽ bị đem bán.

“Cha, con muốn học khắc đá!” Lâm Lôi đột nhiên nói.

Nó biết rất rõ, tại Ngọc Lan đại lục này, chỉ cần là một thạch điêu đại sư có tiếng tăm thì các tác phẩm tối thiểu cũng trên vạn kim tệ, trong khi những tác phẩm có tiếng một chút thậm chí còn có giá lên đến hơn mười vạn kim tệ. Không đơn thuần chỉ là về mặt tiền bạc mà địa vị của các bậc thạch điêu đại sư này đều là cực cao.

“Nếu ta có thể trở thành một thạch điêu đại sư, vậy thì phụ thân sẽ không cần phải bán các đồ vật trong nhà nữa.” Lâm Lôi trong lòng nghĩ như thế.

“Khắc đá?” Hoắc Cách đưa mắt liếc nhìn Lâm Lôi một cái, lãnh đạm cất tiếng.

“Lâm Lôi, con có biết rằng, trong quá khứ cư dân của Thần Thánh đồng minh tối thiểu có đến mấy trăm vạn người đều đã từng học qua khắc đá, tuy nhiên số thạch điêu đại sư chính thức thì cũng chưa đủ để đếm trên đầu ngón tay. Hơn nữa đối với nghề khắc đá, nếu không có sư phụ giỏi, chỉ dựa vào chính mình thì căn bản không có khả năng thành công.”

“Khắc đá chính là một cái vòng tròn mà không phải người bình thường có thể bước vào được. Con chỉ nhìn vào giá trị các tác phẩm của những thạch điêu đại sư này có giá lên đến mấy vạn kim tệ, thậm chí còn cao hơn nữa, nhưng con có biết rằng tuyệt đại đa số các thạch điêu công tượng, lương một năm cũng chỉ kiếm được có hơn mười kim tệ hay không.”

Hoắc Cách ngữ khí vô cùng nghiêm khắc.

Lâm Lôi cũng bị dọa đến phát hoảng, vừa rồi nó cũng chỉ là nghĩ đến việc khắc đá có thể cải thiện được tình hình của gia đình nên mới nói như vậy, ai dè phụ thân lại nói nhiều đến thế, ngữ khí lại nghiêm trọng đến thế.

“Được rồi, tông đường cũng cần được dọn dẹp lại cho sạch sẽ, hôm nay sau bữa trưa, con hãy đến dọn dẹp lại đi.” Hoắc Cách lạnh lùng nói.

“Vâng, thưa cha.” Lâm Lôi cung kính đáp.

Nhìn nó, trong lòng Hoắc Cách không khỏi khẽ thở dài: “Khắc đá? Hài tử, ngươi có biết không, ta cũng từng học khắc đá, học suốt mười năm a. Đáng tiếc, các tác phẩm của ta đều không đáng giá.” Hoắc Cách cũng từng ôm hoài vọng trở thành một vị cao thủ điêu khắc để ít nhất thì kinh tế của gia tộc cũng có cơ hội lớn được cải thiện.

Có điều ông ta không thể ngờ được rằng, học đến 10 năm nhưng tác phẩm lại không hề có giá trị. Cái vòng tròn của những cao thủ khắc đá kia tựa hồ giống hình một cái Kim tự tháp.

Những thạch điêu đại sư danh tiếng thì ngự ở vị trí trên đỉnh của Kim tự tháp, bọn họ có địa vị, hơn nữa mỗi tác phẩm lại có giá trị đến mấy vạn, thậm chí là hơn mười vạn kim tệ.

Còn lại vô số các thạch điêu công tượng khác thì lại bị dìm xuống đáy của Kim tự tháp, các tác phẩm của bọn họ cũng chỉ là thứ đê tiện để cho người ta chê cười, cùng lắm thì có người bỏ ra vài đồng kim tệ để mua rồi sau đó đem đi làm đồ trang sức.

(Hết chương 5)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 6: Bàn Long Giới Chỉ (Thượng)

Ánh tà dương dần ngả về tây, những áng mây nhuốm màu hỏa thiêu tựa hồ như phủ kín đến quá nửa thiên không, thậm chí còn làm cho toàn bộ đại địa đều tràn ngập trong sắc đỏ.

“Dọn dẹp tông đường thật là quá đơn giản đi.”

Lâm Lôi bước ra khỏi tông đường, không thể không thừa nhận rằng mình đã mất công chuẩn bị quá kỹ. Nó vốn đã xác định sẽ phải mất cả giờ đồng hồ để làm, dè đâu mới có 15 phút mà toàn bộ công việc đã được hoàn tất.

Tại Ngọc Lan đại lục, 1 năm có 12 tháng, mỗi tháng có 30 ngày, một ngày gồm 24 giờ, mỗi giờ lại bao gồm 60 phút. Những quý tộc bình thường đều có đồng hồ đeo tay để có thể biết được đích xác thời gian, trong khi những vị có nhiều tiền bạc hoặc có địa vị cao trong xã hội thậm chí còn có cả thiếp thân đi theo để xem giờ.

“Tông đường mỗi tháng đều được quét dọn lại. Thực tế thì trong có mỗi 1 tháng ngắn ngủi, tông đường căn bản hầu như chẳng có chỗ nào bẩn cả, có thể tùy tiện chà sát. Còn tận gần 1 giờ nữa mới đến buổi huấn luyện buổi tối, làm gì bây giờ nhỉ?” Lâm Lôi uể oải nhìn quanh bốn phía.

Phủ đệ của gia tộc cổ kính Ba Lỗ Khắc đã có đến 5000 năm lịch sử.

Tiền viện mỗi ngày đều được quét dọn sạch sẽ. Chỉ có điều hậu viện là một nơi quá rộng lớn, nên ngoại trừ tông đường ra thì những phòng khác cùng với khoảng sân rộng đều ngập trong bụi bặm, thậm chí có những góc cỏ dại đua nhau mọc um tùm, rêu xanh phủ kín những bức tường và những tảng đá rải trên lối đi.

“A.” Nhìn những kiến trúc hoang phế từ cổ xưa này, mắt Lâm Lôi chợt sáng lên. “Hậu viện này là nơi đã hơn 100 năm qua không có ai dọn dẹp lại cho sạch sẽ. Bên trong biết đâu lại chẳng tìm được nơi có chứa những cổ vật có giá trị nào đó.”

Nghĩ đến đó, tim nó không khỏi thình thịch đập loạn lên.

“Nếu ta có thể tìm được những vật có giá trị, sau đó đưa cho phụ thân, cha ta nhất định sẽ rất vui đây.” Lâm Lôi hít một hơi thật sâu, rồi bắt đầu hướng tới căn phòng cũ nát ở bên cạnh bước tới. Từng bước, từng bước từ từ tiến vào, trong tay cầm theo một cây chổi làm bằng thiết mộc can, quét sạch những lớp mạng nhện, cẩn thận quan sát xem có vật phẩm gì quý giá không.

Đi vào cổ ốc, Lâm Lôi lập tức ngửi thấy mùi ẩm mốc, bốn phía góc tường dày đặc toàn là mạng nhện, lại còn thấy được cả con nhện đang bò ở phía trên.

Không ít mạng nhện bao trùm ở mặt ngoài của những thứ đồ trang sức, những món trang sức trên bức tường của căn phòng này vốn là cực kỳ cổ xưa, có điều chúng đã sớm bị mục nát, chỉ có thể miễn cưỡng biết được là hình gì.

“Nếu những thứ đồ trang sức này không bị mục nát mà còn mới, thì hẳn là sẽ rất có giá trị.” Lâm Lôi không khỏi khẽ lắc đầu. Nó lập tức tiếp tục quan sát các đồ vật, cây chổi cán gỗ trong tay không ngừng xử lý những đám mạng nhện, rồi cẩn thận quan sát xem có thứ đồ nào giống nhau hay không.

Dưới mặt đất, trên giá gỗ hoặc kiểm tra trên vách tường xem có che giấu một cơ quan bí mật nào không.

“Dựa theo một bộ sách có nói, vách tường nơi có chế tạo cơ quan nhìn sẽ rất là bình thường.” Lâm Lôi cẩn thận gõ gõ vào vách tường rồi nghe âm thanh vọng ra.

Nó rất thích cái thứ cảm giác ‘Cổ Ốc Tầm Bảo’ này. Có điều Lâm Lôi quên mất rằng, nếu hắn có thể nghĩ đến việc tìm vật báu trong cổ ốc, thì phụ thân hắn, thậm chí cả gia gia hắn cùng các bậc trưởng bối của Ba Lỗ Khắc gia tộc cổ xưa chẳng lẽ lại không thể nghĩ đến được hay sao?

Tất cả những thứ có giá trị trong căn phòng này thì đều đã bị các bậc tiền bối trong gia tộc lùng sạch cả rồi.

Dù sao thì Lâm Lôi cũng chỉ mới có 8 tuổi. Mặc dù có được sự giáo dục gia tộc từ nhỏ khiến nó tương đối thành thục, nhưng dù sao thì so với người trưởng thành, sự chênh lệch vẫn là không nhỏ, sự hiểu biết đối với các sự việc cũng chưa được toàn diện.

“Gian cổ ốc này không có gì, qua gian khác -” Lâm Lôi bước ra khỏi gian cổ ốc, sau đó tiến sang gian thứ hai.

Những tòa kiến trúc tại hậu viện là vô cùng nhiều. Dù sao thì hiện tại nhà Lâm Lôi cũng đều sống cả tại tiền viện, chỉ chiếm có 1/3 diện tích tòa phủ đệ mà thôi. Diện tích mặt sau gần như chiếm toàn bộ. Nếu muốn tìm hết, không chừng nó phải bỏ công phu ra cả một ngày trời mất.

“Đám đồ trang sức đều hỏng cả rồi, đến một thứ có giá trị cũng không có.” Lâm Lôi lại vừa đi ra khỏi một gian cổ ốc nữa.

Nhìn lên bầu trời.

“Ôi, từ giờ cho đến buổi huấn luyện tối ước chừng chỉ còn khoảng 15 phút nữa thôi.” Lâm Lôi quay đầu lại, nhìn về phía gian cổ ốc chiếm một diện tích cực kỳ lớn phía xa xa. “Đó là gian cổ ốc to lớn nhất, đáng giá nhất. Chi bằng bỏ ra 10 phút tìm tòi thêm một chút, nếu không thấy gì sẽ lập tức đi huấn luyện.”

Lâm Lôi hạ quyết định xong, bèn chạy đến gian cổ ốc lớn nhất đó.

Gian cổ ốc này chiếm một diện tích trên mặt đất so với phòng khách ở tiền viện phủ đệ còn lớn hơn rất nhiều. Bước vào trong, Lâm Lôi cẩn thận quan sát: "Không chừng mấy trăm năm trước, nơi này mới chính là nơi ở của gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta." Từ bố cục, trang sức trong cổ ốc, Lâm Lôi cũng đoán ra được nơi này chính là phòng khách.

Hơn nữa lại vô cùng rộng lớn, đây đích thị là phòng khách.

"Trước tiên hãy tìm dưới đất."

Theo thói quen cũ, Lâm Lôi lại cúi đầu, mở to đôi mắt, cẩn thận tìm tòi từng chỗ một để xem xem có thứ gì được làm bằng gỗ mà có một đôi không, cẩn thận quan sát một chút, nếu là thứ gì làm bằng đá thì bỏ đi ngay. Bởi thời gian huấn luyện buổi tối cũng sắp đến nên tốc độ tìm kiếm của Lâm Lôi cũng nhanh lên nhiều.

"Bắt đầu tìm đến vách tường. Bên cạnh các thứ đồ trang sức, hô, cuối cùng cũng có chút hy vọng rồi." Lâm Lôi chép miệng, nhìn xung quanh: "Các vị tiền bối trong gia tộc, nếu các người có lưu lại 2 thứ đồ vật gì giống nhau thì cấp cho ta đi, dù chỉ là một thứ đồ nhỏ xíu thôi cũng được."

Lâm Lôi cẩn thận quan sát mọi nơi, thậm chí cả phía sau các thứ đồ trang sức vỡ nát trên tường cũng có nhìn qua một chút.

Ở trên tường phía bên trong cổ ốc có một chiếc giá gỗ. Trên giá gỗ còn có cả ngăn kéo. Lâm Lôi lập tức mở từng ngăn kéo rồi cẩn thận nhìn vào. Nhưng ngăn kéo hoàn toàn trống trơn, bên trong thực sự không có gì. Nếu nói có thứ gì đó, thì đó chỉ là – bụi bặm.

"Ài!"

Kiểm tra đến cái ngăn kéo cuối cùng trên giá gỗ, trong lòng Lâm Lôi không khỏi cảm thấy một trận thất vọng.

“Tìm kiếm lâu như vậy rồi mà đến một thứ đồ giống nhau thôi cũng chẳng có. Hại ta bẩn hết cả người, mồ hôi toát hết cả.” Lâm Lôi nhìn lại người mình, quả thực là rất bẩn. Điều này khiến nó thực có phần muốn phát điên.

Ánh mắt nó đảo qua một lượt khắp cổ ốc.

“Hừ, đi thôi.” Lâm Lôi trong lòng tức giận liền đưa tay cầm lấy cây chổi gỗ bên cạnh, hung hăng nện thẳng một phát vào cái giá gỗ bên cạnh, tựa như muốn đem hết phẫn nộ oán khí vì mất gần cả giờ mà chẳng được tích sự gì phát tiết ra.

“Chát!” Cây chổi gỗ nện thật mạnh vào cái giá gỗ.

Cái giá gỗ này đã có một lịch sử rất lâu đời, trải qua sự bào mòn của năm tháng phải đến hơn 100 năm, làm sao có thể chịu nổi cú nện trời giáng bằng cây chổi gỗ với tất cả sức lực cơ chứ, những tiếng “Rắc rắc” bắt đầu vang lên.

Những âm thanh đó lọt vào tai khiến Lâm Lôi không khỏi ngoái đầu nhìn lại. Vừa nhìn đã lập tức kinh hãi: “Không hay rồi, sập mất.” Lâm Lôi trong lúc tìm tòi ở mấy cái cổ ốc trước, cũng đã từng làm rơi một số thứ đồ trang sức xuống đất, nên rất có kinh nghiệm.

Chí thấy nó vội vàng tránh sang một bên.

Chiếc giá gỗ cao gấp đôi người Lâm Lôi cuối cùng cũng đổ xuống. “Ầm” một tiếng, giá gỗ sập xuống đất, vỡ ra thành 7, 8 phần, khiến cho bụi bặm trong phòng bốc lên mù mịt. Giữa đống bụi bặm, Lâm Lôi không hề chú ý tới – theo giá gỗ vỡ vụn, có một chiếc hắc sắc giới chỉ (nhẫn màu đen) được giấu gần ngăn giữa của giá gỗ cũng rơi xuống, cuối cùng lăn trên mặt đất.

“Khụ, khụ.” Lâm Lôi ho ra 2, 3 tiếng, phủi phủi đống bụi bám trên người.

“Thật là xui xẻo, trên người toàn là mùi hôi, ước chừng chỉ còn một tẹo nữa là đến buổi huấn luyện, hay là khẩn trương đi tắm một chút, lập tức thay một bộ y phục mới.” Lâm Lôi lấy tay phủi phủi rồi chạy tót ra ngoài cửa phòng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 7: Bàn Long Giới Chỉ (Hạ)

Hắc sắc giới chỉ sau khi rơi xuống thì lăn ra tới vị trí gần cánh cửa.

Đang khi Lâm Lôi mới bước được có 3, 4 bước ra tới gần cửa thì cả người bỗng khựng lại. Nó rất rõ ràng có thể cảm nhận thấy chân mình vừa đạp phải một vật gì đó giống như là một tảng đá khá lớn vậy.

“Vừa rồi trong lúc kiểm tra, khi đến gần cánh cửa này thì đến một viên đá cũng chẳng có, hẳn là một mẩu gỗ vụn văng ra từ cái giá gỗ bị vỡ rồi. Lâm Lôi cứ nghĩ đến cái giá gỗ bị vỡ là khí tức lại đầy một bụng, bèn dùng chân hung hăng toan đạp vỡ cái ‘khối gỗ vụn’ đáng ghét kia.

Cứ theo như suy đoán của nó, thì nếu đó là một mảnh gỗ vụn, ắt là một cước có thể đạp vỡ, chỉ có điều – “Ai nha, sao lại cứng như vậy? Vật dưới chân là cái gì thế nhỉ?” Lâm Lôi cảm thấy dưới chân mình là một thứ gì đó cứng rắn vô cùng, bèn nhấc chân ra cẩn thận quan sát.

Chỉ thấy một vật màu đen giống hình cái nhẫn đeo tay bất động nằm trên mặt đất, trên bề mặt bao phủ một lớp bụi, thật là không thuận mắt.

“A, là giới chỉ?” Lâm Lôi đảo mắt như một tên trộm, trong lòng vui sướng nhặt cái hắc sắc giới chỉ dưới đất lên, sau đó sử dụng cái ống tay áo đã bẩn chà sát thật mạnh mấy cái, đến lúc đó nó mới có thể nhìn thấy thật rõ ràng diện mạo thực sự của cái thứ hắc sắc giới chỉ này.

Toàn bộ ngăm đen, chất liệu thì nhìn vừa giống gỗ, lại vừa giống như đá.

Hắc sắc giới chỉ này được làm bằng một thứ tựa gỗ mà cũng tựa đá, mặt trên thân có khắc một thứ hoa văn gì đó ngoằn nghoèo trông rất mơ hồ - “con giun” chăng? Lâm Lôi nghi hoặc quan sát cái nét điêu khắc đó.

Mới thoáng nhìn một cái, Lâm Lôi đã nhận định rằng cái thứ ‘ngoằn nghoèo mà lại dài dài’ kia chính là một ‘con giun’.

Nó cười tự nhủ: “Cái thứ điêu khắc này thật là ẩu. Có vẻ như cái người đã tùy tiện điêu khắc này trình độ may ra cũng chỉ khá hơn nó một tẹo. Ài, đáng tiếc thật, trên chiếc hắc sắc giới chỉ này đến một chút ‘kim cương’ cũng không có chứ đừng nói gì đến ma pháp tinh thạch trân quý.”

Thường thì giới chỉ ở trên đều có nạm kim cương hoặc ma pháp tinh thạch.

Đáng tiếc là cái hắc sắc giới chỉ này lại chỉ được làm bằng một thứ vật liệu nửa gỗ nửa đá màu ngăm đen, ngay đến một chút bóng dáng của kim cương, ma pháp tinh thạch cũng chẳng thấy, rõ ràng là chẳng đáng một xu.

Không biết tại sao, Lâm Lôi lại cảm thấy thích cái hắc sắc giới chỉ này. Đoán chừng nguyên nhân cũng là do nó là thứ chiến lợi phẩm duy nhất thu được sau một phen hao phí rất nhiều khí lực để tầm bảo tại cổ ốc.

“Ầy, giới chỉ này hơi to một chút so với ngón tay ta, không thể nào đeo trên tay được… Hay là đi kiếm một sợi chỉ xỏ vào để đeo đằng trước ngực.” Đôi mắt Lâm lôi bỗng sáng rực lên.

Năm nay Lâm Lôi mới có 8 tuổi, ngón tay so với người trưởng thành thì bé hơn nhiều, không thể nào đeo được cái hắc sắc giới chỉ này.

“Cái hắc sắc giới chỉ này, không biết nên đặt tên cho nó là gì nhỉ? Con giun giới chỉ? Không được, nghe thật kém phong độ.” Trầm ngâm trong chốc lát, đôi mắt Lâm Lôi bỗng sáng ngời. “Ha ha, cái hình ngoằn nghoèo gì đó, cũng có thể coi là ‘Rồng’ được. Rồng uốn lượn trên giới chỉ. Vậy thì gọi là… Bàn Long đi, Bàn Long giới chỉ!” Mặc dù trong lòng, Lâm Lôi chỉ xem cái thứ ngoằn nghoèo kia là một con giun, nhưng nó vẫn giữ nguyên ý kiến, đặt tên là ‘Bàn Long giới chỉ’.

“Bàn Long giới chỉ!” Lâm Lôi giơ cái Bàn Long giới chỉ màu ngăm đen đó lên, nở ra một nụ cười sáng lạn.

Bởi kinh tế của gia tộc gặp khó khăn, nên từ nhỏ tới lớn thì đây là vật đeo trước ngực đầu tiên của Lâm Lôi. Đặc biệt là món đồ trang sức này là do nó phải hao phí khí lực của chính mình mới tìm được, cho nên lại càng cảm thấy yêu thích.

“Ôi, không hay rồi, sắp đến buổi huấn luyện tối.”

Lâm Lôi đột nhiên bừng tỉnh, trong lòng vô cùng lo lắng, lại nhìn lại cái bộ dạng bẩn thỉu của mình, chẳng khác gì so với một tên ăn mày. “Không xong!” Nó không suy nghĩ nhiều nữa, lập tức phi như bay ra khỏi cổ ốc, sau đó chạy vụt tới phòng tắm.

“Ào ào!”

Lâm Lôi trực tiếp xối nước lên người, da dẻ toàn thân lộ ra sắc thái khỏe mạnh, cơ bắp toàn thân vô cùng đẹp đẽ, tất cả đều là thành quả rèn luyện của Lâm Lôi. Theo nước trôi đi, những bụi bẩn trên người cũng nhanh chóng được gột sạch. Bằng tốc độ nhanh nhất, ghét trên người được rửa sạch sẽ, sau đó hỏa tốc thay bộ trang phục huấn luyện mới vào.

“Chỉ, chỉ -“ Lâm Lôi cuống cuồng đi tìm chỉ để xâu ‘Bàn Long giới chỉ’. Đột nhiên, nó đã liếc thấy chiếc bố y đã sờn của mình. Ánh mắt rực sáng, nó trực tiếp rút ra một sợi chỉ từ chiếc áo đã cũ.”

Vải bố, mặc dù rất tầm thường nhưng lại hết sức dai. Sợi chỉ bằng vải bố này cũng vô cùng chắc chắn.

Bàn Long giới chỉ nhanh chóng được nâng lên, sau đó xỏ qua rồi trực tiếp đeo trên ngực.

“Muộn chắc rồi, lần đầu tiên đến muộn a.” Lâm Lôi hỏa tốc lao ra khỏi phòng, vừa chạy vừa nhét món ‘Bàn Long trang sức’ vào trong ngực áo, cảm nhận được cái lạnh toát ra từ dây chuyền Bàn Long, tâm tình Lâm Lôi cũng tràn ngập hứng khởi.

Đến muộn một lần, nhưng lại được đánh đổi bằng Bàn Long giới chỉ.

Lâm Lôi trái lại cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Thoắt cái Lâm Lôi đã ra đến đại môn của phủ đệ gia tộc Ba Lỗ Khắc, sau đó nhắm hướng khoảng đất trống ở phía đông của Ô Sơn trấn mà lao tới. Tại ngã tư của Ô Sơn trấn, không ít những thôn dân đã trở về sau một ngày làm việc bận rộn. Thấy Lâm Lôi hỏa tốc cắm đầu cắm cổ chạy, mọi người đều đã đoán được nguyên nhân.

“Lâm Lôi thiếu gia, đừng chạy gấp, cẩn thận té ngã.”

“Hi Nhĩ Mạn đại nhân rất nghiêm khắc, Lâm Lôi thiếu gia e rằng sẽ phải chịu phạt rồi.”

Ba Lỗ Khắc gia tộc đối xử rất tốt với những người bình dân, vì thế nên mọi người đối với Lâm Lôi cũng vô cùng yêu mến.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc sẽ trừng phạt ta thế nào đây?” Trong lúc chạy, Lâm Lôi trong lòng cũng nghĩ đến vấn đề này, lúc này thì Lâm Lôi căn bản không thể nói chuyện trực tiếp với Hi Nhĩ Mạn thúc thúc được, trong chốc lát đã chạy tới mô đất trống nằm phía đông của Ô Sơn trấn.

Mà lúc này, cả ba đoàn đội đều đã tập trung rất đầy đủ, Hi Nhĩ Mạn đang đứng nói chuyện ở phía trước, vừa nghe thấy tiếng Lâm Lôi đến, ánh mắt lãnh lệ của ông ta lập tức quét tới.

Lâm Lôi vội chạy tót vào đoàn đội bên cạnh, sau đó đứng im, trong lòng thấp thỏm chờ Hi Nhĩ Mạn lên tiếng.

“Hôm nay huấn luyện nhiệm vụ gia phạt lên gấp đôi, trở lại đội.” Hi Nhĩ Mạn lạnh nhạt nói.

“Vâng!” Lâm Lôi ngẩng cao đầu, dạ ran tuân mệnh.

Đám thiếu niên bên cạnh không khỏi thầm tặc lưỡi, chỉ đến muộn có chút xíu mà đã bị gia phạt tăng gấp đôi. Xem ra hôm nay Lâm Lôi không về kịp cơm chiều rồi.

Đang lúc Lâm Lôi hướng về đoàn đội ở giữa của mình mà chạy tới thì đột nhiên – “Oành!” Đến cả đại địa cũng phải chấn động, những chấn động ấy dường như có tiết tấu, dường như có một vật gì đó khổng lồ đang bước từng bước tới, khiến cho mặt đất rung lên như thể có động đất vậy.

“Phía đông, là từ phía đông truyền tới.” Lâm Lôi loáng cái đã xác định được phương hướng.

Không riêng gì Lâm Lôi, cả Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt cùng mọi người trên mặt đều lộ ra sắc thái trịnh trọng nhìn về hướng đông. Mặt đất chấn động càng ngày càng mạnh, tất cả đám thiếu niên đều có thể cảm nhận được tiết tấu. Nhất định là một vật khổng lồ đang hướng đến nơi này.

Tiếng bước chân chấn động mặt đất đó, cứ mỗi lần chấn động là lại như đè nặng xuống trái tim của Lâm Lôi.

Rốt cuộc vật khổng lồ đó là thứ gì?

Lâm Lôi hai mắt trợn ngược, nhìn chằm chằm về phía đông.

(Hết chương 7)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 8: Ma Thú Tấn Mãnh Long (Thượng)

Đại vật khiến cho mặt đất phải rung động cuối cùng đã hiện thân.

Mới thoáng trông thấy đại vật này, cả Lâm Lôi cũng như những đứa trẻ khác đều kinh ngạc đến ngây người. Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt ba người phản ứng rất nhanh, trực tiếp lao tới đứng chắn trước những đứa trẻ, kinh hãi nhìn đại vật khổng lồ.

“Thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’!” Hi Nhĩ Mạn mặt biến sắc, trong khi La Thụy, La Kiệt đứng bên cạnh chân như muốn nhũn ra.

“Hay, hay thật, đây chính là ma thú trong truyền thuyết sao?” Lâm Lôi thực sự bị chấn động.

Từ nhỏ đến lớn, động vật lớn nhất mà nó từng thấy qua có lẽ chính là những chiến mã đi ngang qua tiểu trấn, nhưng những con chiến mã đó cao nhất cũng chỉ tầm 1 thước 8, không thể sánh được với đại vật khổng lồ đang ở trước mắt. Chiến mã đem so với nó cũng chẳng khác nào đứa trẻ con so với người khổng lồ, chênh lệch không phải chỉ là một điểm hay nửa điểm.

Thân hình khổng lồ cao chừng hai tầng lầu, chiều dài ước chừng khoảng 30 thước.

Đó chính là ma thú ‘Tấn mãnh long’.

Tấn mãnh long toàn thân được bao phủ bởi một lớp hỏa hồng lân giáp vô cùng cứng rắn, mỗi khối lân giáp đều toát ra ánh kim chúc băng lãnh sáng loáng, đơn giản là khiến cho người ta nhìn thấy mà phát run. Đặc biệt, cả bốn chân của Tấn mãnh long đều được bao phủ bởi lớp lân giáp dài lại càng thô tráng đến kinh nhân, ước chừng phải đến 2 người ôm thì miễn cưỡng mới ôm xuể. Toàn thân Tấn mãnh long đều là một màu đỏ, chỉ có long trảo băng lãnh là toát ra sắc đen.

Hỏa hồng lân giáp cơ hồ bao trùm tới tận nửa cái long vĩ (đuôi rồng) vừa to vừa dài, tựa như một cây roi tiên, cứ mỗi lần quét ngang mặt đất thì khoảng đất bị quét qua lập tức lún sâu thành một đường rãnh dài.

“Hừ -“

Tấn mãnh long hừ nhẹ một tiếng, hai lỗ mũi phun ra hai luồng khói trắng tựa như lưu huỳnh, nhãn châu giống như hai chiếc đèn lồng treo trên một khối tinh thạch bằng đá trong suốt, phát ra sắc đỏ lại càng tăng thêm phần quỷ dị. Tấn mãnh long khổng đồ quay đầu hướng về phía đám Lâm Lôi, con ngươi toát ra ánh hồng lạnh lẽo khiến cho toàn bộ đám thiếu niên sự đến không dám động đậy.

“Phụt, phụt”, Tấn mãnh long hai dòng nước dãi chảy ra, để lộ ra hai hàm so le có lẽ là răng, mỗi chiếc răng trắng ởn khiến cho người ta lạnh toát toàn thân, không một ai dám hoài nghi về độ sắc bén của chúng.

Lâm Lôi cảm thấy tim mình như muốn ngừng đập, chung quanh lúc này đến một tiếng động cũng không thể nghe thấy.

“Thật là kinh khủng, liệu ai có thể ngăn trở được đại vật khổng lồ này đây?” Nó thực sự bị chấn động đến bàng hoàng.

Nhìn ma thú cự đại ở một cự ly ngay gần phía trước như thế này, Lâm Lôi cảm thấy toàn thân mình dường như không còn đủ sức để phản kháng nữa, nó tin rằng cái đuôi Tấn mãnh long kia cũng giống như một chiếc roi tiên, chỉ cần quét ngang qua một cái thì đến cả những căn nhà làm bằng đá của Ô Sơn trấn có lẽ cũng phải nát vụn.

“Đây có phải là Ô Sơn trấn không?” Đột nhiên một giọng nói lạnh lùng từ phía trên Tấn mãnh long truyền tới.

Toàn bộ đám thiếu niên bị dọa đến ngây ngốc đều hướng ánh nhìn về phía trên lưng của Tấn mãnh long, chỉ thấy phía sau lưng Tấn mãnh long có một vị thần bí nhân vận tử sắc trường bào đang khoanh chân ngồi. Tấn mãnh long này thể tích lớn như vậy, đương nhiên là lưng của nó cũng rất rộng, đủ cho người ở phía trên nằm xuống mà không sợ bị ngã.

“Ma pháp sư đại nhân, nơi này quả thực là Ô Sơn trấn, không biết liệu ta có thể giúp được gì cho ngài không?” Tiếng Hi Nhĩ Mạn vang lên.

Nghe thấy lời này của Hi Nhĩ Mạn, mọi người đều như vừa được hoàn hồn, cái cảm giác ‘kinh hãi chết khiếp’ vừa rồi cũng tạm thời lắng xuống. Mọi người, kể cả La Thụy, La Kiệt đều không dám la lên một tiếng, chỉ dám nấp sau lưng Hi Nhĩ Mạn, hoảng sợ nhìn Tấn mãnh long khổng lồ cùng ma pháp sư áo tím thần bí nọ.

“Đến Ô Sơn trấn này thì cùng đường rồi.” Thần bí nhân áo tím trầm giọng nói.

Sau đó ông ta không nói thêm một tiếng nào, Tấn mãnh long khổng lồ quét ánh mắt đỏ rực qua đám người Lâm Lôi một cái, rồi sau đó vừa phả ra hai làn sương trắng từ lỗ mũi, vừa mở cước bộ tiếp tục tiến về phía trong trấn. Hi Nhĩ Mạn khuôn mặt biến sắc.

“Mọi người ở nguyên tại đây.” Ông ta nói xong thì lập tức trực tiếp đuổi theo Tấn mãnh long.

“La Thụy thúc thúc, đó là ma thú có phải không?” Lâm Lôi là người đầu tiên mở miệng hỏi.

La Thụy yết hầu cũng nuốt ực một tiếng, trong ánh mắt vẫn còn thoáng nét sợ hãi, gật đầu nói: “Đúng, là ma thú, hơn nữa lại còn là một loại ma thú vô cùng lợi hại, thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’!”

‘Tấn mãnh long?”

Lâm Lôi ghi khắc cái tên này vào thật sâu trong lòng.

Tấn mãnh long thân thể vô cùng cao lớn, lân giáp thì cứng rắn, lại còn thêm cả long trảo sắc bén hết sức.

(Hết chương 8)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 9: Ma Thú Tấn Mãnh Long (Hạ)

Đội trưởng, phía trước có chuyện gì vậy?" La Thụy thì thầm hỏi Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn cười khẩy: "Giữa vị ma pháp sư thần bí kia với một đám dong binh tiểu đội có phát sinh mâu thuẫn. Chúng ta chỉ nên đứng ngoài quan sát, chớ có nhúng tay vào." Hi Nhĩ Mạn mặc dù là một lục cấp chiến sĩ nhưng trên thực tế cũng không dám xen vô.

Chỉ riêng có Tấn mãnh long thôi, ông ta cũng đã không có khả năng ngăn cản rồi chứ đừng nói gì đến vị ma pháp sư kia nữa.

Đám dong binh tiểu đội này thực lực cũng không hề kém. Ngoài 5 người là chiến sĩ ra còn có 2 gã ma pháp sư. Dong binh tiểu đội cầm đầu bởi một tráng hán có mái tóc màu đỏ rối bù, thân cưỡi trên một con thiết ngưu toàn da ngăm đen. Trên đầu thiết ngưu là hai chiếc sừng đen bóng sắc bén, liên tục phát ra ánh kim chúc sáng loáng.

Hai con mắt đỏ ngầu kia càng minh chứng cho thân phận của thiết ngưu này – ngũ cấp ma thú 'Thị Huyết Thiết Ngưu'.

Một tiếng trâu rống vang lên, trong lỗ mũi thiết ngưu cũng lập tức phát ra 2 làn khói trắng.

Dong binh tiểu đội tính ra có tất cả là 7 người, 4 gã nam nhân & 3 vị nữ nhân. Trong đó, cả 2 ma pháp sư đều là nữ nhân. Nữ nhân còn lại là một cung tiễn thủ. Cả dong binh tiểu đội, ngoại trừ Thị huyết thiết ngưu ra còn có một ma thú khác, một sư thứu to lớn đang bay lượn trên bầu trời.

Sư thứu, tứ cấp ma thú!

Bên cạnh cái đầu to như đầu sư tử, đôi cánh đại bàng càng góp phần củng có thêm sức mạnh. Một dong binh tiểu đội sở hữu đến 2 ma thú, lại thêm cả 2 ma pháp sư, điều này cho thấy dong binh tiểu đội này cũng không phải là một nhóm tầm thường.

“Người trẻ tuổi, các ngươi mau đem Đức bội lạc ảnh toản giao ra đây cho ta.” Ma pháp sư thần bí nọ đang khoanh chân ngồi trên lưng Tấn mãnh long lạnh lùng lên tiếng.

“Ma pháp sư đại nhân, chúng ta không muốn đối địch với người. Có điều Đức bội lạc ảnh này là do chúng ta phải hao phí biết bao tâm huyết mới có được, nó đáng giá tận 10 vạn kim tệ, vậy mà ma pháp sư đại nhân ngài lại muốn dùng 700 kim tệ để hoán đổi, điều này là không thể được.” Vị tráng hán tóc đỏ cầm đầu nghiêm túc nói.

Ở phía xa, Hi Nhĩ Mạn bên cạnh là Lâm Lôi sau khi nghe thấy điều này thì mới hoàn toàn hiểu rõ.

Nguyên lai là vị ma pháp sư thần bí này lại muốn đem 700 kim tệ để đòi mua một vật có giá trị tới 10 vạn kim tệ có tên là ‘Đức Bội Lạc Ảnh Toản’.

“Đức bội lạc ảnh toản giá trị như vậy sao?” Lâm Lôi trong lòng thầm khiếp sợ. “Giá trị lớn như vậy, đoán chừng Đức bội lạc ảnh toản này hẳn là có chứa một điều gì đó trọng yếu, nếu không thì đã không khiến cho vị ma pháp sư thần bí kia chẳng hề quan tâm tới thân phận của mình mà nhất quyết đòi mua như vậy.”

700 kim tệ mà đòi mua một món Đức bội lạc ảnh toản giá trị tới 10 vạn kim tệ, khó trách các thành viên của nhóm dong binh tiểu đội kia không thể nào đáp ứng được.

“Hừ.” Vị ma pháp sư thần bí kia hừ lạnh một tiếng.

“Ta trên người chỉ có 700 kim tệ. Hiện tại ta còn đem tiền ra để mua của các ngươi, nếu các ngươi cứ không biết tiến lùi như vậy… chẳng những đến một đồng kim tệ cũng không có mà ngay cả cái mạng nhỏ của các ngươi cũng chẳng được bảo toàn.” Giọng thần bí ma pháp sư lạnh băng.

“Hống…”

Những kiến trúc trong tiểu trấn vốn rất tầm thường, nên khi Tấn mãnh long cao lớn kia vừa gầm nhẹ một tiếng là đã khiến cho các căn nhà tại ngã tư của Ô Sơn trấn đều bị chấn động đến nghiêng ngả.

“Đội trưởng, Đức bội lạc ảnh toản này là do chúng ta phải liều mạng mới đoạt được, làm sao có thể dễ dàng giao cho cái tên giấu đầu rụt đuôi đó được chứ.” Một vị hắc bào nữ tử cương quyết nói. Thân là dong binh đã từng trải, kinh nghiệm trận mạc của 7 người này cũng không phải là ít, sẽ không dễ dàng gì mà thỏa hiệp.

Vị đội trưởng tóc đỏ trầm giọng đáp: “Ma pháp sư đại nhân tôn kính, ta, Phân Lai vương quốc Khải Lai gia tộc là…”

Vị đội trưởng này ý muốn đem bối cảnh ra để áp bức.

Đáng tiếc, ma pháp sư cường đại, vốn thường rất kỳ quặc, không thèm để tâm đến các nhân vật quý tộc chút nào.

“Là các ngươi muốn chết.” Thần bí ma pháp sư hừ nhẹ một tiếng.

“Cẩn thận.” Dong binh tiểu đội 7 người trong chớp mắt đã bày xong một thế trận phòng ngự. 4 nam chiến sĩ đều đứng lên phía trước, nữ cung tiễn thủ còn lại từ sau lưng rút ra một trường cung cường lực phối hợp, trong khi 2 nữ ma pháp sư thì đứng bên ngoài chuẩn bị ma pháp.

“Hống-“

Tấn mãnh long khổng lồ há miệng phun ra một ngọn lửa lớn trực tiếp hướng về phía dong binh tiểu đội phóng tới.

Một đạo cự đại hỏa diễm lướt qua khiến cho những thứ hiện diện tại ngã tư đường của tiểu trấn đều bị lưỡi lửa thiêu đốt, cầu, đường vỡ vụn, không ít những phiến đá lát đường bị nứt toác, đến cả đá bên lề đường cũng bị thiêu thành màu xám tro.

“Cẩn thận.”

Tráng hán tóc đỏ cầm đầu nọ trầm giọng quát, toàn thân lập tức phát ra một vòng bảo hộ bằng đấu khí màu đỏ, 3 gã chiến sĩ bên cạnh hắn ngoài cơ thể cũng phát ra vòng bảo hộ.

Tráng hán tóc đỏ nọ hai tay nắm chặt cự kiếm, cực tốc mạnh mẽ bổ thẳng một nhát về phía căn nhà vách làm bằng đá nằm bên cạnh ngã tư đường. Chỉ nghe một tiếng “Ầm” đinh tai nhức óc vang lên, toàn bộ vách tường bằng đá của căn nhà hoàn toàn sụp đổ. Mấy trăm khối đá lớn vương vãi trên mặt đất. Vô số cát bụi bay mù mịt.

Đồng thời, hỏa diễm đầy trời của Tấn mãnh long cũng bao bọc lấy 4 gã chiến sĩ. Vòng bảo hộ bằng đấu khí của cả 4 người tức thì cũng ‘Xì xì’ cộng hưởng.

“Hây..”

Tráng hán tóc đỏ huy động chân phải vung lên, nhắm một khối đá có bán kính chừng nửa thước đá mạnh vào.”

Ba tên nam chiến sĩ ở bên cạnh cũng làm y như vậy, cùng một cước đá vào một tảng đá lớn, mỗi tảng đá lớn lại giống như từ một ‘Đầu Thạch Ky’ cùng lao ra ngoài. Bốn tảng đá cùng xé nát không khí, mang theo tiếng rít bén nhọn đồng loạt hướng về phía thần bí ma pháp sư thần bí đang ngồi trên lưng Tấn mãnh long cao lớn mà lao đến.

“Xiu!””Xiu!””Xiu!”…

Một đống những tảng đá lớn liên tiếp bị đá về phía thần bí ma pháp sư. Đống đá vỡ nát từ căn nhà đã sụp cơ hồ chỉ trong chốc lát đã bị đá đến hơn phân nửa.

Ở phía xa, Lâm Lôi thấy trong lòng thực sự hưng phấn, cả hai nắm đấm đều siết chặt lại.

“Thật lợi hại, tảng đá lớn như vậy mà lại dám tùy ý dùng cước đá.” Lâm Lôi nhìn 4 ‘Đầu Thạch Ky’ không ngừng đá ra những khối đá lớn, trong lòng lại càng dấy lên sự sùng bái đối với nhóm ‘chiến sĩ’ này. “Bất quá, không lại được Tấn mãnh long vô cùng khủng bố kia!”

Nó nhìn về phía Tấn mãnh long cao lớn nọ, chỉ thấy cái đuôi của Tấn mãnh long chẳng khác gì một chiếc roi tiên liên tục vung ra.

“Chát!””Chát!””Chát!””Chát!”� � �

Từng tảng đá lớn đều bị long vĩ đập cho nát bấy, đo đó hầu như không gây thương tổn được tới thần bí ma pháp sư.

“Xùy-” Long vĩ của Tấn mãnh long không hề kiêng dè, quất thật mạnh, một gian nhà đá ở bên cạnh lúc này bị cái đuôi rồng táp trúng, tức thì tường đá cứng rắn không khác gì bùn, không thể chống cự nổi mà vỡ vụn. Gian nhà đá sụp đổ, vô số tảng đá vương vãi, bụi bay mù mịt.

“Hống hống …” Giữa đống tro bụi tràn ngập, Tấn mãnh long nộ hống phun ra một ngọn hỏa diễm lớn.

Ngay từ lúc bắt đầu, 2 nữ ma pháp sư miệng không ngừng đọc những ma pháp chú ngữ từ thời thượng cổ, những câu thần chú ma pháp được phát ra so với ngôn ngữ thông dụng tại Ngọc Lan đại lục hoàn toàn bất đồng. Trong một khoảng thời gian không lâu lắm, 2 nữ ma pháp sư cuối cùng cũng ngâm xướng xong!

“Băng chi thủ hộ chiến giáp.”

2 nữ ma pháp sư cùng đồng thanh quát khẽ, chỉ thấy quanh mỗi người bọn họ bỗng xuất ra 2 đạo bạch mang, tổng cộng là có 4 đạo. 4 đạo bạch mang này bao trùm bên ngoài cơ thể của 4 gã nam tử, trở thành một lớp chiến giáp trong suốt.

Tráng hán tóc đỏ cầm đầu vui mừng, có Băng chi thủ hộ chiến giáp cùng vòng bảo hộ đấu khí 2 tầng phòng ngự, trong lòng lại càng thêm phần vững tâm.

“Tiến công!” Tráng hán tóc đỏ hạ lệnh.

Cả 4 gã chiến sĩ như thể cùng đồng thời đá ra một khối cự thạch, 4 khối cự thạch cùng hướng về phía ma pháp sư trên lưng Tấn mãnh long mà lao tới. Sau đó, cả 4 gã chiến sĩ cùng đạp chân tung người phóng lên, chỉ trong chớp mắt đã lao vút lên tới hơn 10 thước, giống như tên rời khỏi dây cung, cùng nhắm hướng Tấn mãnh long lao vút tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 10: Hỏa Xà Chi Vũ (Thượng)

Hống-” Tấn mãnh long từ miệng phun ra một ngọn lửa thiêu đốt toàn bộ phạm vi mấy chục thước xung quanh. Nơi này thực sự bị biến thành biển lửa.

“Xùy xùy…”

Ngọn lửa trong miệng Tấn mãnh long lại phóng ra nhằm thiêu đốt thân thể của bốn gã chiến sĩ. Có Băng chi thủ hộ chiến giáp cùng vòng bảo hộ đấu khí bảo vệ, bốn gã chiến sĩ tuyệt đối có thể chống chọi lại sự thiêu đốt của ngọn hỏa diễm này.

Về phần nữ cung tiễn thủ, lúc này đã leo lên lưng sư thứu, từ trên không trung bắt đầu tiến hành cung tiễn xạ kích.

Huyết thiết ngưu thì tựa như một bức tường thành, bảo vệ cho 2 nữ ma pháp sư.

“Hô!” Thiểm điện long vĩ giống như một chiếc roi tiên vung lên, với một tốc độ cực nhanh quật tới, chỉ trong chớp mắt đã đánh cho ‘Tam liên thi’ của nữ cung tiễn thủ nát bấy, đồng thời long vĩ lập tức lại đổi phương hướng, nhắm về phía 4 nam chiến sĩ mà lướt tới. Đuôi rồng quất lên, xé toạc hư không kéo theo những tiếng rít ghê rợn khiến 4 gã chiến sĩ sắc mặt đại biến. Cả 4 lập tức nhanh nhẹn né tránh chẳng khác nào viên hầu.

Nhưng long vĩ trong khi huy động lại chẳng phải theo một hướng thẳng tắp mà mà là phiêu phù cao thấp, quỷ dị vô cùng.

“Ầm!”

Trong số 4 gã chiến sĩ thì có 1 gã không kịp tránh né, trực tiếp bị cái đuôi rồng hung hăng quét trúng vào phần eo, khiến Băng chi thủ hộ chiến giáp cùng vòng bảo hộ đấu khí cơ hồ chỉ trong nháy mắt công phu đã bị phá hỏng. Sau đó, chiếc đuôi rồng lại cuộn tròn, quấn chặt lấy thân thể của gã nam chiến sĩ xấu số nọ.

“Lộ Gia!” Tráng hán tóc đỏ đứng bên cạnh khóe mắt trợn ngược như tê liệt, phẫn nộ thét gào.

“Không-“ Lộ Gia cũng hoảng sợ gào lên.

Chiếc đuôi rồng to lớn của Tấn mãnh long rung lên, quấn lấy Lộ Gia trực tiếp đưa vào trong miệng. Tấn mãnh long mở rộng cái miệng to như chậu máu nuốt ‘Lộ Gia’ vào bên trong, chỉ nghe ‘Rắc’ một tiếng hòa lẫn với với tiếng kêu thảm thiết trước khi chết của Lộ Gia.

Dưới hàm răng dày đặc của Tấn mãnh long, Lộ Gia toàn thân bị nghiến nát, máu của hắn chảy thành dòng từ từ trào ra nơi khóe miệng của Tấn mãnh long, một nửa chiếc xương đùi trắng ởn cũng lộ hẳn ra ngoài.

“Đừng có nhìn.” Hi Nhĩ Mạn đưa tay che trước mắt Lâm Lôi.

Cảnh tượng vừa rồi thực sự là ngập ngụa mùi máu tanh, đến người trưởng thành lần đầu gặp phải cảnh tượng như vậy cũng còn phải sợ hãi huống hồ là Lâm Lôi mới chỉ là một đứa trẻ có 8 tuổi.

Có điều, Lâm Lôi đã nhìn thấy được toàn bộ.

“A, a!” Lâm Lôi cảm thấy trái tim mình như bị một tảng đá đè nặng, hít thở khó khăn. Nó không ngừng khẽ thở hổn hển, trong đầu tràn ngập toàn là hình ảnh người thanh niên Lộ Gia kia bị cắn xé.

Phần bụng bị thủng, đại tràng tiểu tràng bị cắt đứt, cái đầu bị cắn, nửa khúc xương rơi xuống!

Hết thảy đều khiến cho Lâm Lôi hít thở khó khăn, đầu óc trở nên mê muội.

Dạng chiến đấu thảm liệt như thế này, Lâm Lôi đã lần đầu tiên được trông thấy. Đây cũng mới chỉ là lần đầu nó nhìn thấy cảnh tượng người bị Tấn mãnh long khổng lồ ăn thịt. Đặc biệt, cái cảnh nửa khúc xương rơi cả ra ngoài kia đã để lại một ấn tượng sâu sắc trong đầu thằng bé.

Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt 3 người cùng nhìn nhau, nhìn vào ánh mắt của Lâm Lôi mà trong lòng không khỏi có phần lo lắng.

Đứa trẻ năm nay mới có 8 tuổi mà đã phải trông thấy một cảnh tượng đẫm máu như vậy, liệu có thể chịu đựng nổi không? Liệu trong lòng nó có sinh ra nỗi ám ảnh hay không? Một khi đứa trẻ trong lòng đã nảy sinh nỗi ám ảnh đối với việc chiến đấu thì những thành tựu trong tương lai nhất định sẽ có phần bị hạn chế.

“Giết người! Không có gì! Không có gì!” Lâm Lôi cố gắng tự nhủ với chính mình. “Sau này lớn lên, tòng quân chính là cũng phải đi giết người. Vượt qua đi, vượt qua đi.”

Lâm Lôi đích xác là rất thông minh, nó đã từng đọc rất nhiều sách, biết đích xác được sau này mình sẽ phải làm những gì.

Tại Ngọc Lan đại lục, mỗi một nam nhân sau khi lớn lên, chuyện phải đối mặt với sinh tử là điều vô cùng bình thường. Chỉ có điều Lâm Lôi vẫn còn là một đứa trẻ, chưa từng nhìn thấy chuyện sinh tử, lúc này trong lòng nó không ngừng tự khuyên nhủ chính mình. Dần dần, nỗi kinh hãi trong lòng Lâm Lôi cũng được giảm đi rất nhiều.

Sự khác biệt gần như chỉ diễn ra trong chốc lát, Lâm Lôi cảm thấy máu trong cơ thể cũng cuồn cuộn trào dâng sôi sục.”

“Trận chiến phía trước thật sự là kịch liệt, thật khiến cho người ta phải cảm thấy hưng phấn.” Không hiểu tại sao, màn chiến đấu kịch liệt đẫm máu vừa rồi cũng khiến cho nhiệt huyết trong cơ thể Lâm Lôi dâng trào, trong lòng nó cũng hình thành nên một loại khát vọng, khát vọng được chiến đấu và giết chóc.

“Có phải nguyên nhân là do huyết mạch của Long huyết chiến sĩ không?” Lâm Lôi bất giác nói.

Nó đột nhiên cảm thấy chính mình đối với loại chiến đấu đẫm máu này có một sự chờ mong phi thường, bèn lùi lại một bước rời khỏi Hi Nhĩ Mạn, tiếp tục hướng về 100 thước phía trước tiếp tục quan sát.

“Lâm Lôi, không nên nhìn.” Hi Nhĩ Mạn thấy nó muốn xem, không khỏi giật mình.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ta không sợ đâu.” Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn ông ta.

Hi Nhĩ Mạn đột nhiên nhìn thấy giữa đồng tử của Lâm Lôi có một tia đỏ kích động, trong lòng không khỏi cả kinh, liền không cản nó nữa. Lâm Lôi tiếp tục hướng về phía chiến trường cách đó 100 trượng nhìn lại. Lúc này, cuộc chiến cũng đã tới hồi thảm liệt nhất – từ bên ngoài, 3 gã chiến sĩ bi phẫn cước đạp mạnh xuống, cùng lúc hướng về phía thần bí ma pháp sư trên lưng Tấn mãnh long mà xạ kích.

“Hống-“ Tấn mãnh long gầm lên một tiếng, ngoác rộng cái miệng to như chậu máu nhắm về phía một gã chiến sĩ mà táp tới, đồng thời long trảo sắc bén cũng tấn công một chiến sĩ khác trong khi ‘long vĩ’ nhanh như một tia chớp quật về phía gã chiến sĩ cuối cùng.

Đám chiến sĩ bị bức phải thay đổi lộ tuyến tấn công.

Vị ma pháp sư thần bí trên lưng Tấn mãnh long kia cho tới lúc này tuyệt nhiên vẫn chưa hề có bất kỳ một động tĩnh nào, chỉ có vành môi khẽ máy động, để cho Tấn mãnh long đơn độc ứng phó.

“Hỏa xà chi vũ!”

Thanh âm lạnh băng của thần bí ma pháp sư đột nhiên vang lên, chỉ thấy 7 hỏa xà dài đến mấy chục trượng quay cuồng gào rít, mỗi hỏa xà đều giống như nhau, hỏa xà lân giáp phân biệt, thể tích khổng lồ dài tới mấy chục trượng khiến lòng người phải phát run.

Những người nhìn thấy cảnh này đều nhất thời trở nên ngây dại.

Hỏa hệ ma pháp cấp tám – Hỏa xà chi vũ!

Vị ma pháp sư thần bí kia nguyên lai là đang lẩm nhẩm niệm chú ngữ, chuẩn bị ma pháp cấp 8 – ‘Hỏa Xà Chi Vũ’ khủng bố này. Hỏa xà chi vũ có thể phát ra 7 cự hình hỏa xà, lực công kích mạnh tới mức khiến cho người ta phải sợ hãi. Ngoài lực phòng ngự kinh người của Tấn mãnh long ra, lại còn phải đối mặt với 7 hỏa xà vây công như thế này, dẫu có không chết thì cũng bị trọng thương.

Đối mặt với thất cấp ma pháp sư, đám dong binh tiểu đội còn có thể trụ được, nhưng trước mặt lại là bát cấp ma pháp sư, đặt biệt lại còn có cả Tấn mãnh long, bọn họ căn bản là không có cách nào để kháng cự.

Đám dong binh tiểu đội cuối cùng thì cũng biết, vị ma pháp sư thần bí này chính là một bát cấp ma pháp sư!

“Là Hỏa xà chi vũ, chạy mau!” Tráng hán tóc đỏ sắc mặt đại biến, thê lương hét lên.

6 thành viên còn lại của dong binh tiểu đội đều vô cùng hoảng sợ.

“Không kịp nữa rồi, hãy tiếp nhận lấy tử vong tẩy lễ đi.” Thanh âm lãnh khốc điên cuồng của thần bí ma pháp sư vang lên, tựa như một lưỡi dao sắc lạnh cứa vào lòng 6 thành viên của dong binh tiểu đội.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 11: Hỏa Xà Chi Vũ (Hạ)

Bảy hỏa xà phi hành với tốc độ cực nhanh, từ bán không lướt tới, khiến cho cả những căn nhà tại tiểu trấn ở bên cạnh ngã tư đường cũng đều bị thiêu rụi, hỏa diễm trùng thiên. Một cảnh tượng tang tóc. Đám thường dân của Ô Sơn trấn vốn đã đứng tránh ở phía xa nhìn lại, thấy nhà của chính mình bị hủy diệt, trong lòng không khỏi đau xót thương tâm.

Trước 7 hỏa xà khổng lồ, một gian nhà đá cũng chẳng khác gì một thứ đồ chơi, dễ dàng bị hỏa diễm ngút trời hủy diệt.

“Chạy!” Nữ cung tiễn thủ nọ rốt cuộc cũng không quan tâm đến những người khác nữa, trực tiếp khống chế sư thứu hướng lên trời đào tẩu.

Hỏa hệ ma pháp sư, cự ly khống chế 7 hỏa xà này có phần bị hạn chế, chỉ cần nữ cung tiễn thủ bay ra khỏi phạm vi đó là sẽ an toàn.

“Xùy xùy!” Chỉ thấy 2 hỏa xà đang uốn lượn, vây lấy 2 nữ ma pháp sư và Huyết thiết ngưu vào bên trong. Nhất thời, những âm thanh “Xùy xùy” của da thịt bị thiêu đốt truyền tới, Lâm Lôi thậm chí còn có thể ngửi thấy mùi lông cháy khét lẹt.

“Khải Lai đại ca, cứu mạng-“ Tiếng kêu thảm thiết của nữ ma pháp sư từ giữa đám hỏa xà truyền lại.

“Hừ, hừ…” Huyết thiết ngưu 2 mắt đỏ rực lên đáng sợ, toàn thân không ngừng giãy dụa, gầm lên tức giận, chỉ muốn thoát ra khỏi sự trói buộc của hỏa xà. Đáng tiếc là sự trói buộc của mỗi hỏa xà đều vô cùng khủng bố.

“Lộ Dịch Toa!” Một tiếng gào thống khổ thê lệ từ miệng tráng hán tóc đỏ phát ra.

2 nữ ma pháp sư tiếu lệ cùng Huyết thiết ngưu chỉ trong chốc lát đã biến thành tro bụi. Chỉ là trong chớp mắt, tráng hán tóc đỏ cũng không có thời gian mà thống khổ, hắn cùng 2 nam chiến sĩ còn lại đều tự mình phải đối mặt với một hỏa xà khổng lồ. Đứng trước cự đại hỏa xà, bọn họ chỉ như một đứa trẻ, không có khả năng phản kháng.

Cho dù một quyền có thể phá tan gạch đá, nhưng bị thân thể hỏa xà quấn lấy, bọn họ có thể làm được gì đây?

“A…” Tam đại chiến sĩ bị hỏa xà bao vây, không ngừng hét lên những tiếng thê lương.

Trong tiếng thét, vòng bảo hộ đấu khí của họ chỉ trong nháy mắt đã bị nghiến nát tan tành, những tiếng ‘Xùy xùy’ thiêu đốt vang lên, cơ thịt trên người 3 gã chiến sĩ trở nên co quắp xiêu vẹo, con ngươi trợn trừng, lông trên người bị cháy sạch, da, cơ thể, xương… trước sức nóng khủng khiếp của ngọn lửa trên thân hỏa xà đều bị thiêu đốt, hết thảy đều không thể chống cự.

3 vị chiến sĩ lợi hại chỉ trong chốc lát đã bị biến thành tro than.

“Hít hà-“

Nữ cung tiễn thủ hơi thở dồn dập, nàng rốt cuộc cũng thoát ra khỏi phạm vi công kích của hỏa xà.

“Lộ Gia, Lộ Dịch Toa, Khải Lai đại ca… Ta nhất định sẽ báo thù cho các người, nhất định…” Nữ cung tiễn thủ thống khổ kêu khóc, sau đó cưỡi sư thứu nhắm thiên không lao đi.

“Ầm!”

Một đạo thiểm điện to lớn đột nhiên từ giữa không trung đánh xuống, trực tiếp bổ vào người nữ cung tiễn thủ vốn không có chút chuẩn bị sẵn. Không chỉ có cô ta trực tiếp bị phách thành tro bụi, mà cả sư thứu cũng toàn thân cháy đen, co quắp từ trên không trung rớt xuống, thẳng hướng một nóc nhà thường dân, phá vỡ nóc nhà mà rơi vào bên trong.

“Muốn trốn à, hừ!” Miệng thần bí ma pháp sư hừ nhẹ.

Đừng ngoài trăm trượng quan sát toàn bộ cảnh này, Hi Nhĩ Mạn cổ họng tắc nghẹn, trong lòng cũng không tránh khỏi có phần sợ hãi: “Là bát cấp ma pháp sư, hơn nữa còn là song hệ ma pháp sư.”

“Cái đó gọi là Hỏa xà chi vũ?” Lâm Lôi đứng chết lặng tại chỗ, nó thực sự bị chấn động.

Vừa rồi, khi 7 hỏa xà lao vút lên không trung, hỏa diễm mênh mông bành phát, khiến cho Lâm Lôi vô cùng kinh hãi. Một một hỏa xà khổng lồ thể tích đều tương đương với ‘Tấn Mãnh Long’. 7 hỏa xà lao lên không thực sự là một tai họa giáng xuống. Nhà cửa bị thiêu hủy sập đổ, lửa bốc cao ngút trời.

Chỉ trong chớp mắt, 4 gã chiến sĩ lợi hại, 2 ma pháp sư, 1 cung tiễn thủ cùng với 2 ma thú, ngoại trừ sư thứu sống chết chưa rõ ra thì đều bị thiêu cháy.

7 hỏa xà khổng lồ đều đã biến mất, nhưng trong lòng Lâm Lôi thì cảnh tượng chiến đấu khủng khiếp xung quanh vẫn còn hiện rõ mồn một. Toàn bộ mảnh đất quanh phạm vi trận chiến đã trở thành hoang phế, hơi nóng không ngừng phả ra mênh mông tựa hồ như nhắc lại sự thảm liệt của những cảnh tượng vừa qua.

“Hảo, thật là lợi hại.”

Hơi thở của Lâm Lôi lại dồn dập như trước, trong đầu không ngừng nhớ lại hình ảnh 7 hỏa xà khổng lồ lao vút lên không, như một tai họa ập xuống hiện trường.

So với Tấn mãnh long kinh khủng kia, thậm chí còn đáng sợ hơn một bậc.

Ánh mắt Lâm Lôi đột nhiên hạ xuống thân thể ma pháp sư thần bí đang ngồi trên lưng Tấn mãnh long ở xa xa phía trước. So với Tấn mãnh long thì ma pháp sư thân thể yếu nhược hơn nhiều.”Vừa rồi, vừa rồi chính là hắn đã phóng ra ‘Hỏa Xà Chi Vũ’ ư?” Lâm Lôi dường như không thể tin nổi. Một người còn trẻ hơn so với Hi Nhĩ Mạn thúc thúc mà lại có thể phát ra công kích khủng bố đáng sợ đến như vậy sao?

Đối với vị ma pháp sư thân mặc trường bào sắc tím ở đằng xa kia, Lâm Lôi trong lòng có phần sợ hãi.

“Đây chính là ma pháp sư sao?” Lâm Lôi trong lòng lần đầu tiên có sự nhận thức về ma pháp sư.

Giống như là…

Bản thân nó đối với ma pháp sư cường đại cũng nảy sinh những khát vọng.

“Nếu có một ngày ta cũng có thể phát ra những công kích giống như vậy.” Nghĩ đến đó, Lâm Lôi cảm thấy nhiệt huyết trong người mình dường như đang sôi trào đến cực hạn. Đó là một trạng thái kích động tới cực độ.

Giờ khắc này – Lâm Lôi đã xác định được hướng đi tương lai cho chính mình.

Theo đuổi đỉnh cao, theo đuổi mục tiêu trở thành cường giả.

“Cha.” Đột nhiên Lâm Lôi nhìn thấy Hoắc Cách cha mình. Ô Sơn trấn trải qua một tai họa vô vọng, thân là chủ nhân của Ô Sơn trấn, Hoắc Cách lúc này trong lòng có phần bất đắc dĩ.

“Đừng làm ồn.” Ông ta liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, ý bảo nó đừng có lên tiếng.

Sau đó ông ta nhìn về phía ma pháp sư, trong lòng phát khổ: “Là bát cấp ma pháp sư, hay cũng chính là song hệ, khắp Phân Lai vương quốc, chưa từng thấy một nhân vật nào lại lợi hại đến như vậy, Không ngờ một nhân vật lợi hại đến thế lại xuất hiện ở Ô Sơn trấn chúng ta.”

Hoắc Cách chỉ hy vọng ma pháp sư thần bí này sẽ sớm rời đi một chút, để Ô Sơn trấn có thể trở lại bình thường.

Chỉ thấy thần bí ma pháp sư từ trên lưng Tấn mãnh long nhảy xuống. Khoảng cách cao phải đến 2 tầng lầu vậy mà ông ta lại có thể dễ dàng hạ xuống đất.

Thần bí ma pháp sư đi tới nơi tráng hán tóc đỏ bị thiêu cháy, nắm tay vung ra, nhấc cái tử thi cháy xám lên, chỉ thấy một viên màu tím mộng ảo phát ra ánh sáng huyễn lệ giống như toản thạch rơi ra. Ma pháp sư thần bí lúc này mới đưa tay ra nhặt cái ‘Đức Bội Lạc Ảnh Toản’ ấy lên.

“Ha ha, Đức bội lạc ảnh toản, ta tìm đã 10 năm rồi. Không ngờ là một lần chỉ tình cờ đi ngang qua Ô Sơn trấn này, lại có thể đoạt được Đức bội lạc ảnh toản. Ha ha… Hải Mạn Tư, ta đã có Đức bội lạc ảnh toản này gắn vào pháp trượng của ta, để xem lần này ngươi có thể làm thế nào đấu lại ta được, ha ha…” Tiếng cười điên cuồng của ma pháp sư thần bí vang lên.

Trong khi đó, Ô Sơn trấn quý tộc Hoắc Cách cùng với đám người bình dân chỉ lặng lẽ đứng ở phía xa xa, căn bản không dám phát ra một tiếng động, sợ sẽ khiến cho vị thần bí ma pháp sư này nổi giận.”

“Ô Sơn trấn, Ô Sơn trấn này là lãnh địa của ai?” Thần bí ma pháp sư đột nhiên hỏi.

“Cha.” Lâm Lôi trong lòng kinh hãi.

Hoắc Cách lúc này ngẩng đầu từng bước tiến đến, cung kính nói: “Ma pháp sư đại nhân vĩ đại, Ô Sơn trấn này chính là lãnh địa của ta.”

“Ồ.” Thần bí ma pháp sư dung mạo vẫn như trước bị bao phủ bởi tử sắc trường bào, căn bản không nhìn thấy rõ, nhẹ nhàng nói: “Lần này Ô Sơn trấn của các ngươi tổn thất cũng không nhỏ. Đám dong binh tiểu đội kia đều đã bị ta giết chết. Trên người bọn họ cũng có không ít kim tệ. Kim tệ mặc dù bị ‘Hỏa Xà Chi Vũ’ nung chảy, nhưng vẫn có thể đổi lấy một chút kim tiễn, xem như là bồi thường cho Ô Sơn trấn các ngươi.”

Hoắc Cách nghe ma pháp sư thần bí nói vậy, trong lòng khẽ thở phào.

Vị ma pháp sư thần bí này hẳn là sẽ không điên cuồng giết chóc nữa.

“Ta, Hoắc Cách, đại diện cho toàn thể Ô Sơn trấn cảm tạ đại ân đức của ma pháp sư đại nhân.” Hoắc Cách cung kính cúi mình hành lễ.

Thần bí ma pháp sư khẽ gật đầu, sau đó bước về phía Tấn mãnh long. Tấn mãnh long lập tức hạ thấp xuống, chân trước mở rộng ra, thần bí ma pháp sư vừa vặn đạp lên đầu gối tấn mãnh long nhún 2 bước, rồi nhẹ nhàng nhảy lên lưng nó.

“Hừ…” Tấn mãnh long gầm lên, lỗ mũi phun ra 2 làn sương trắng.

Sau đó nó chầm chậm cất bước, đám cư dân tại Ô Sơn trấn nhìn theo bóng Tấn mãnh long khổng lồ cùng ma pháp sư thần bí rời đi, cuối cùng biến mất tại cuối ngã tư của Ô Sơn trấn, lúc đó trong lòng mới dám thở phào một tiếng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 12: Cường Giả Chi Tâm (Thượng)

Thấy thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’ cùng thần bí ma pháp sư đã rời đi, Hoắc Cách lòng như vừa trút bỏ được gánh nặng.

“Hi Lý thúc thúc” Ông ta trức tiếp quay về phía quản gia ‘Hi Lý’: “Người lập tức an bài một số người đi tìm kiếm những kim tệ đã bị nung chảy trong đống tro tàn đem luyện hóa thành kim khối, đám dong binh tiểu đội này không phải hạng tầm thường, đoán chừng tiền tài cũng không ít, hy vọng có thể bù đắp được những tổn thất lần này của Ô Sơn trấn chúng ta.

Hoắc Cách nhìn lại bốn phía, nơi đây lúc trước vốn từng là một dãy nhà mọc san sát, vậy mà giờ đây chỉ còn lại một đống hoang phế tiêu điều.

“Vâng, thưa đại nhân.” Hi Lý gật đầu đáp.

“Hi Nhĩ Mạn.” Hoắc Cách lại quay sang phía Hi Nhĩ Mạn đang đứng bên cạnh mỉm cười: “Cảm thấy thế nào?”

Hi Nhĩ Mạn cũng gật gật đầu: “Một phen lo lắng sợ hãi a. Trông thấy thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’ cùng với vị thần bí ma pháp sư kia, ta chỉ biết Ô Sơn trấn chúng ta đến một chút năng lực phản kháng cũng chẳng hề có. Bát cấp ma pháp sư là ma pháp sư có địa vị cao quý và được tôn sùng, nếu nhất thời cao hứng hủy diệt tiểu trấn của chúng ta, e rằng cũng chẳng có ai dám chỉ trích ma pháp sư đại nhân chứ đừng nói đến chuyện trừng phạt.

Ma pháp sư có địa vị cực kỳ cao quý.

Một ma pháp sư bình thường địa vị cũng đã ngang hàng với quý tộc.

Còn bát cấp ma pháp sư thì kể cả có đối diện với quốc vương bệ hạ của một vương quốc cũng không cần phải quỳ lạy hành lễ mà có thể trực tiếp đứng đối thoại. Bởi vậy, có thể thấy được địa vị của bát cấp ma pháp sư được tôn sùng đến như thế nào.

“Đúng, cho nên chúng ta thực quá may mắn. Ít nhất thì cư dân của Ô Sơn trấn cũng không có ai phải bỏ mạng.” Hoắc Cách cười nói.

“Quả đúng là may mắn.” Hi Nhĩ Mạn cũng gật đầu cười đồng tình.

“Hi Nhĩ Mạn, ngươi phái người đi hỗ trợ Hi Lý thúc thúc, giải quyết cho xong vấn đề chỗ ở cho những dân thường bị mất đi chỗ ở.” Hoắc Cách nhắc nhở.

“Vâng, thưa Hoắc Cách đại nhân.” Hi Nhĩ Mạn tuân lệnh.

Hoắc Cách quay về phía sau Hi Nhĩ Mạn nhìn kỹ lại, thắc mắc hỏi: “Ủa, Lâm Lôi đâu? Mới rồi vẫn còn thấy ở đây mà?”

“Không rõ nữa, ta cũng không có chú ý.” Hi Nhĩ Mạn lắc đầu.

“Bẩm đại nhân, Lâm Lôi thiếu gia đã về rồi.” Hi Lý đứng bên cạnh lên tiếng. “Nhưng vừa rồi trong lúc rời đi, thiếu gia có chút gì đó có vẻ không yên, không biết là đang suy nghĩ điều gì.”

Hoắc Cách thoáng có chút trầm tư gật đầu.

Phủ đệ của Ba Lỗ Khắc gia tộc, mặc dù nhà cửa thì không nhiều lắm, nhưng số phòng thì lại rất nhiều. Lúc trước, trong khi Ba Lỗ Khắc gia tộc vẫn trong cảnh phồn hoa, đã từng có đến mấy trăm người cùng chung sống. Cho đến hiện tại, mặc dù bên trong vẫn còn có người ở nhưng đã ít đi rất nhiều. Ngay cả một đứa trẻ mới có 8 tuổi cũng một mình độc chiếm cả một dãy phòng.

Phòng ngủ của Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi đang ngồi một mình trên giường, nhíu mày suy tư.

Trong đầu nó không ngừng hiện ra cảnh tượng ‘Hỏa Xà Chi Vũ’ xuất hiện thật kinh khủng, 7 con hỏa xà thân dài đến mấy chục thước cùng bay lên không trung, hỏa lãng bao phủ trên bầu trời. Chỉ chớp mắt bị vây trong biển lửa, cả 1 dong binh tiểu đội bao gồm cả cường đại chiến sĩ lẫn ma pháp sư đều bị đốt thành tro than.

“Ma pháp sư thật mạnh a.”

Lâm Lôi trong lòng có phần rung động: “Ta mặc dù có huyết mạch của Long huyết chiến sĩ, nhưng mật độ của huyết mạch lại mỏng, hơn nữa huyết mạch của Long huyết chiến sĩ còn mâu thuẫn với đấu khí mật điển, điều này… hạn chế rất nhiều chiến sĩ đạo của ta trên con đường phát triển tới cực hạn. Không biết ta… có thể trở thành ma pháp sư không nhỉ?”

Nó đột nhiên có ước muốn trở thành một ma pháp sư.

“Tấn mãnh long nọ cũng thật khủng bố, nếu ta cũng có được một Tấn mãnh long như vậy…”

Trong đầu Lâm Lôi bỗng nhớ lại cảnh tượng về Tấn mãnh long.

Long vĩ như một tia chớp, chỉ tùy ý vung lên mà có thể phá nát cự thạch, hủy diệt phòng ốc. Thân hình thì to lớn chẳng khác nào một chiến xa khổng lồ trong quân đội. Một khi lao nhanh, thân thể của Tấn mãnh long với lân giáp cứng rắn bao bọc, sẽ tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

“Ma thú. Không biết làm thế nào mới có thể thu phục được một ma thú đây?” Trong lòng nó cũng khát khao được sở hữu một ma thú.

Chẳng biết là có chuyện gì mà nằm trên giường, Lâm Lôi mặc kệ thế nào cũng không thể ngủ được. Lật qua lật lại trên giường, trong đầu tràn ngập toàn là cảnh tượng về 'Tấn Mãnh Long' khổng lồ cùng với hình ảnh ma pháp sư thần bí thi triển 'Hỏa Xà Chi Vũ'.

"Lâm Lôi, sao vậy?" Một âm thanh quen thuộc vang lên.

Lâm Lôi lập tức bật thẳng dậy, ngẩng đầu nhìn, chính là phụ thân Hoắc Cách. Lúc này, Hoắc Cách đang mỉm cười nhìn về phía nó.

"Phụ thân." Lâm Lôi cung kính hô, đột nhiên trong lòng đầy nghi hoặc: "Cha cười với ta? Lại có vẻ mặt thế này sao?"

Hoắc Cách đối xử với Lâm Lôi vô cùng nghiêm khắc, rất ít khi mỉm cười thân thiết với nó. Đặc biệt là vẻ mặt lúc này, lại càng khiến cho Lâm Lôi thêm phần kinh ngạc.

"Không sai, không sai." Hoắc Cách tán dương nhìn Lâm Lôi. "Không hổ là nam nhân của gia tộc Long huyết chiến sĩ chúng ta. Có phẩm chất ưu tú nhất của chiến sĩ, nếu đời sau của Long huyết chiến sĩ mà lại e ngại chuyện sinh tử, e ngại cảnh chém giết đẫm máu thì thực là đáng cười."

Lâm Lôi vừa nghe liền hiểu được ngay. Phụ thân nói như vậy hẳn là đã nhìn thấy việc mình chứng kiến cảnh Tấn mãnh long nghiến nát 'Lộ Gia' một cách đẫm máu mà không khiếp sợ.

Nó có chút kinh ngạc: "Phụ thân, người nhìn thấy sao?"

"Chuyển động của Tấn mãnh long lớn đến như vậy, ta làm sao lại không thể cảm nhận được mà tới cơ chứ. Khi Tấn mãnh long vừa tới Ô Sơn trấn chúng ta, ta đã đến rồi, chỉ là ta đứng ở một góc khác. Biểu hiện của con lúc đứng cạnh Hi Nhĩ Mạn, ta đều thấy hết." Hoắc Cách gật đầu đáp.

Lâm Lôi khẽ nở nụ cười.

Lúc ấy, ngoại trừ lúc đầu có phần hoảng sợ ra, sau đó thì nó bắt đầu cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. Có thứ xúc động trước cảnh chiến đấu như vậy, Lâm Lôi hoài nghi không hiểu duyên cớ có phải là do huyết mạch của Long huyết chiến sĩ hay không nữa.

Hoắc Cách cười nói: “Lâm Lôi, mọi việc hôm nay đã khiến con cảm thấy rung động rất lớn có phải không. Rung động làm con ngay đến cả bữa cơm cũng quên luôn rồi à?”

“Bữa cơm?” Lâm Lôi sửng sốt.

“Ọc ọc…” Lúc này bộ máy tiêu hóa của Lâm Lôi cũng reo lên, đến tận bây giờ nó mới nhớ ra là khi mình tham gia buổi huấn luyện tối, còn chưa kịp bắt đầu huấn luyện thì đã gặp ‘Tấn Mãnh Long’ cùng ma pháp sư thần bí.

Theo đạo lý thì khi trở về cũng là đến giờ cơm.

Chỉ là trong đầu Lâm Lôi tràn ngập những rung động tâm linh, toàn là ‘Hỏa Xà Chi Vũ’ cùng ‘Tấn Mãnh Long’.

“Cha, con có điều muốn hỏi rằng chúng ta là thế hệ sau của gia tộc Long huyết chiến sĩ thì có thể trở thành ma pháp sư được hay không?” Cánh tay Lâm Lôi không tự chủ được bấu chặt lấy mép giường, con mắt cũng chăm chú nhìn phụ thân đăm đăm.

Hoắc Cách sửng sốt, trong lòng lập tức hiểu rõ, nhi tử của mình đang muốn trở thành ma pháp sư.

“Có thể.” Ông ta gật đầu đáp.

Lâm Lôi ánh mắt tràn ngập vẻ vui sướng.

Hoắc Cách khoát khoát tay, ra hiệu cho nó bình tĩnh trở lại, sau đó nói: “Lâm Lôi, gia tộc Long huyết chiến sĩ chúng ta trong lịch sử cũng từng xuất hiện ma pháp sư, chỉ có điều có đúng 2 vị. Con chắc cũng biết, ma pháp sư vô cùng coi trọng ‘thiên phú’. Gần như trong một vạn người bình thường thì chỉ có một là có cơ hội trở thành ma pháp sư. Hy vọng thật quá xa vời. Cho nên con cũng đừng nên ôm kỳ vọng quá lớn.”

Lâm Lôi lắc đầu.

“Phụ thân, dù chỉ có 1 tia hy vọng, con cũng sẽ tranh thủ.” Sắc mặt nó tỏ ra thực sự nghiêm túc.

Hoắc Cách nhìn cái vẻ mặt nghiêm túc của đứa con trai mới có 8 tuổi của mình, thực sự lúc bình thường thì cái vẻ mặt nghiêm túc của một đứa bé con trông rất là buồn cười. Có điều, trong lúc này Hoắc Cách lại không cười.

Ông ta trầm tư trong chốc lát, đoạn nói: “Lâm Lôi, hàng năm khi đến đợt tuyển quân, cũng là lúc cuối thu, tại vương đô ‘Phân Lai thành’ cũng có tổ chức đợt kiểm tra để chiêu thu ma pháp đệ tử. Con nếu thực sự muốn, thì đến cuối mùa thu năm nay hãy đi thử đi.”

“Đến cuối mùa thu? Chẳng phải chỉ còn có nửa năm nữa thôi sao?” Trong đôi mắt Lâm Lôi lộ rõ vẻ hưng phấn vô cùng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 13: Cường Giả Chi Tâm (Hạ)

Trong bữa cơm, Ba Lỗ Khắc gia tộc một nhà 3 người và quản gia ‘Hi Lý’ cùng nhau dùng bữa. Tiểu Ốc Đốn trên bàn nháo nhào làm loạn cả lên, khiến gian khách sảnh tiếng cười không ngớt. Đợi đến khi bữa cơm kết thúc, sau khi quản gia Hi Lý đã bế Ốc Đốn đi ngủ, Lâm Lôi liền cùng phụ thân Hoắc Cách đàm luận.

“Đúng rồi, thưa phụ thân, giữa ma pháp sư và chiến sĩ thì rốt cuộc ai lợi hại hơn?” Lâm Lôi dò hỏi.

Hoắc Cách đưa mắt nhìn Lâm Lôi một cái cười cười, chỉ lắc lắc đầu: “Lâm Lôi, ma pháp sư cùng chiến sĩ, mỗi người đều có những điểm mạnh riêng. Nếu đơn thuần chỉ xét về thực lực, nếu ma pháp sư và chiến sĩ có cùng cấp bậc, thì hẳn là ma pháp sư cao hơn một bậc. Điều quan trọng nhất chính là… Ma pháp sư có địa vị cực cao, so với chiến sĩ thì còn cao hơn hẳn một bậc. Ví dụ như bát cấp song hệ ma pháp sư vừa rồi, nếu nói về địa vị, sợ rằng ngay cả cửu cấp chiến sĩ so với hắn vẫn còn kém hơn một chút.”

“Thực lực hơn hẳn một bậc, tại sao địa vị lại cách xa như vậy?” Lâm Lôi có phần nghi hoặc.

Hoắc Cách cười nói: “Đầu tiên con phải hiểu được phân cấp của ma pháp sư. Ma pháp sư tổng cộng chia làm 9 cấp. Cấp 1, cấp 2 là ma pháp sư sơ cấp. Cấp 3, cấp 4 là ma pháp sư trung cấp. Cấp 5, cấp 6 là ma pháp sư cao cấp. Còn lại là cấp 7, cấp 8, cấp 9, ba cấp bậc này đều vô cùng khủng bố. Đương nhiên, phía trên cửu cấp ma pháp sư còn có Thánh vực ma pháp sư!”

“Ma pháp sư sở dĩ địa vị cao chính là vì sức phá hoại của bọn họ vô cùng lớn.” Hoắc Cách nâng một chén quả tráp, nhẹ nhàng nhấp một ngụm nói.

“Sức phá hoại?” Lâm Lôi tò mò nhìn cha mình.

Hoắc Cách đặt cái chén xuống, gật đầu nói: “Một chiến sĩ, cho dù là Long huyết chiến sĩ, một kiếm cũng chỉ có thể giết được gần trăm địch nhân. Một khi đối mặt với trăm vạn đại quân, nhiều nhất cũng chỉ là có thể giết được thống soái mà thôi. Địch nhân đương nhiên có thể thay bằng một vị thống soái mới. Còn ma pháp sư thì sao? Một Thánh vực ma pháp sư có thể tiêu diệt cả 1 tòa thành trì, diệt hơn 10 vạn đại quân. Hơn 10 vạn đại quân đều đã chết hết rồi, thì dù thống soái vẫn còn sống đi nữa phỏng có tác dụng gì đâu? Đối với một quốc gia mà nói, Thánh vực ma pháp sư so với quân đội còn khủng bố hơn.”

Lâm Lôi đã hiểu được một chút.

“Đừng nói Thánh vực ma pháp sư, cho dù là bát cấp, cửu cấp ma pháp sư, trong chiến tranh đều có thể phát ra uy lực kinh người. Cho nên ma pháp sư có địa vị cực kỳ cao quý.” Hoắc Cách lạnh nhạt cười giảng giải.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Tại một nơi mà ‘Chiến tranh’ là chủ đề chính như Ngọc Lan đại lục. Địa vị của ma pháp sư cao như vậy cũng là điều có thể tưởng tượng được.

“A, đúng rồi, thưa phụ thân, con nhớ là đã từng xem qua một cuốn sách có nói ma pháp sư thân thể tương đối yếu hơn so với chiến sĩ. Có điều con mới nhìn thấy vị ma pháp sư kia có thể dễ dàng từ trên lưng Tấn mãnh long nhảy xuống. Chuyện này… người nói thân thể hắn có thể yếu được không?” Lâm Lôi truy vấn.

Hoắc Cách trả lời: “Chuyện này, nhắc lại một chút nữa, Lâm Lôi, con hẳn là biết tại Ngọc Lan đại lục, người bình thường sống lâu nhất cũng chỉ đến một trăm hai mươi, ba mươi tuổi mà thôi. Trong khi ma pháp sư lợi hại và chiến sĩ thọ mạng tương đối dài, bình thường cũng hai ba trăm tuổi, thậm chí là ba bốn trăm tuổi. Loài người sống lâu nhất cũng chỉ đến 500 tuổi. Chỉ có đạt tới Thánh vực trong truyền thuyết mới có thể trường thọ, sinh mệnh gần như là dài tới vô hạn.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Điều này nó từng được đọc qua trong sách.

“Nhưng này Lâm Lôi, con có biết vì sao mà ma pháp sư lợi hại và chiến sĩ lại sống lâu hay không?” Hoắc Cách ngay lập tức hỏi.

Lâm Lôi ngẩn ra.

Ma pháp sư lợi hại và chiến sĩ sống lâu đến ba bốn trăm tuổi, Lâm Lôi cứ coi điều này là ‘Chuyện đương nhiên’, căn bản là chưa bao giờ nghĩ đến nguyên nhân.

Hoắc Cách thấy vẻ mặt Lâm Lôi, không khỏi bật cười: “Lâm Lôi, đầu tiên ta muốn giảng cho con, trong thiên địa có hỏa thuộc tính, thủy thuộc tính, phong thuộc tính, địa thuộc tính, lôi thuộc tính, quang minh thuộc tính, hắc ám thuộc tính là các đại thuộc tính nguyên tố. Vô luận là ma pháp sư hay chiến sĩ, đều hấp thu các nguyên tố trong thiên địa để tu luyện, cũng chính bởi nguyên nhân này mà bất kể là ma pháp hay đấu khí, đều ẩn chứa những thuộc tính khác nhau. Con nếu cẩn thận quan sát, có thể phát hiện ra trong 4 gã nam chiến sĩ của dong binh tiểu đội vừa rồi, đấu khí của tráng hán tóc đỏ cầm đầu chính là hỏa thuộc tính đấu khí, còn đấu khí của 3 người kia thì có phong thuộc tính đấu khí cũng như thủy thuộc tính đấu khí… đấu khí phân thành thuộc tính, ma pháp cũng như vậy!”

Lâm Lôi từ khi sinh ra tới giờ, lần đầu tiên biết được rằng, nguyên lai… dù là ma pháp sư hay chiến sĩ cũng đều hấp thu những thiên địa nguyên tố giống nhau.

“Ma pháp sư lợi hại, chiến sĩ sở dĩ sống tương đối lâu là bởi vì ma pháp sư hấp thu các nguyên tố trong thiên địa nhập vào trong cơ thể, trong khi tinh thuần luyện hóa thành ‘Ma pháp lực’ thì các nguyên tố này lưu động trong thân thể, được cơ bắp, xương cốt hấp thu, khiến cho thể chất của ma pháp sư càng ngày càng hoàn thiện. Thể chất càng khang kiện, đương nhiên sống càng thọ. Cũng tương tự như vậy – chiến sĩ tu luyện đấu khí cũng là hấp thu các nguyên tố trong thiên địa, qua cơ thể tinh thuần luyện hóa thành ‘Đấu khí’. Nguyên tố lưu chuyển trong cơ thể cũng giống như việc cải thiện thể chất. Chiến sĩ càng lợi hại thì thể chất càng tốt, tự nhiên sống càng lâu.” Hoắc Cách đem toàn bộ những lý thuyết này ôn tồn giảng qua một lượt.

Lâm Lôi bỗng giật mình hiểu ra.

Cứ theo như lời phụ thân nói thì thân thể của ma pháp sư cũng là trải qua thiên địa nguyên tố mà được cải thiện, thân thể phi thường khang kiện.

“Phụ thân, nhưng tại sao người ta lại nói ma pháp sư thân thể yếu nhược vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

Hoắc Cách lắc đầu nói: “Điều này mà còn không rõ hay sao? Nói ma pháp sư cơ thể yếu, cũng không phải là họ thực sự yếu, mà là so sánh với các chiến sĩ có cùng cấp bậc thì cơ thể của họ trở thành ‘nhược điểm’ mà thôi. Giả dụ như một bát cấp ma pháp sư, thân thể hắn mặc dù không tu luyện cũng có thể sánh ngang với nhị cấp, tam cấp chiến sĩ. Chỉ là nếu đem bát cấp chiến sĩ ra so sánh, thì cơ thể của bát cấp ma pháp sư đương nhiên là trở nên yếu thế.”

Lâm Lôi vỗ đầu, cười à lên một tiếng.

“Bất quá, mặc dù ma pháp sư cận chiến không được nhưng họ cũng có phương pháp để đối phó. Đầu tiên là thi triển ma pháp thuẫn, tỷ như ‘Thổ thuẫn’, ‘Băng thuẫn’, ‘Phong thuẫn’, ‘Quang thuẫn’ vân vân… trước hết dùng ma pháp phòng ngự ngăn cản, rồi dùng ma pháp công kích để tấn công.”

“Mà ma pháp sư lợi hại còn có một biện pháp khác người, đó là thu phục ‘Ma thú’.”

Nghe thế, đôi mắt Lâm Lôi sáng rực lên.

Nó trong lòng cũng nghĩ đến việc muốn thu phục một ma thú, dạng như thu phục được một Tấn mãnh long cường đại.

“Cường đại ma thú bảo vệ cho ma pháp sư, khiến cho không kẻ nào tới gần hắn được. Như vậy, ma pháp sư có thể thi triển ra ma pháp lợi hại, trực tiếp giết chết đối phương.” Hoắc Cách mỉm cười nói.

Lâm Lôi lập tức vội vàng hỏi: “Phụ thân, làm thế nào mới có thể thu phục được một ma thú?”

Hoắc Cách nhìn vẻ mặt của con trai mà không khỏi bật cười: “Muốn thu phục được một ma thú, cần phải hội đủ 2 điều kiện: Thứ nhất là khiến cho ma thú cam tâm tình nguyện phục vụ con, thứ 2 là phải bố trí một linh hồn khế ước ma pháp trận, khiến cho ma thú trở thành nô dịch cho mình.”

“Điều kiện thứ nhất rất khó, muốn cho ma thú cam tâm tình nguyện phục vụ, e rằng trước tiên phải đánh bại được nó thì mới khiến cho nó cam tâm tình nguyện. Tỷ như con muốn thu phục Tấn mãnh long thì trước hết cần phải đánh bại được nó thì mới được.” Nghe phụ thân nói, Lâm Lôi im thin thít không nói gì.

Muốn tự thu phục được Tấn mãnh long, thì tự mình phải đánh bại được thực lực của Tấn mãnh long ư?

“Điều kiện thứ 2, bố trí linh hồn khế ước ma pháp trận vô cùng phiền toái, tối thiểu phải đạt tới thất cấp ma pháp sư thì mới có đủ thực lực để bố trí.” Hoắc Cách trịnh trọng tuyên bố.

Lâm Lôi ngẩn ra: “Phụ thân, cứ theo như người nói… chẳng phải là chỉ có thất cấp ma pháp sư, hoặc càng cao cấp ma pháp sư thì mới có thể thu phục được ma thú hay sao?”

“Không, không nhất định. Nếu con có đủ kim tiễn thì có thể mua được ‘Linh Hồn Khế Ước’ quyển trục. Đến lúc đó chỉ cần xé ra một chút là có thể trực tiếp hình thành ‘Linh Hồn Khế Ước Ma Pháp Trận’ rồi. Chỉ có điều ‘Linh Hồn Ma Pháp’ quyển trục rất quý.” Hoắc Cách cười thầm.

“Rất quý?” Lâm Lôi hỏi dồn.

“Ta trước đây từng nghe nói phải 1 vạn kim tệ thì mới mua được quyển trục, nhưng lại là không có giá tột cùng.” Lời Hoắc Cách nói khiến Lâm Lôi trong lòng chỉ còn biết cười khổ.

Để thu phục được một ma thú, điều khó nhất chính là phải đánh bại được nó.

Đương nhiên con có thể thu phục được một ma thú nhỏ yếu. Chỉ có điều là thu phục một tiểu ma thú nhỏ yếu thì phỏng có ích lợi gì đâu? Muốn thu phục được một cường đại ma thú, con phải có đủ năng lực để đánh bại được nó. Nếu như dùng âm mưu quỷ kế thì ma thú sao có thể cam tâm tình nguyện được đây?

Cam tâm tình nguyện thuần phục, điều này là không đơn giản.

Mà xem điều kiện thứ yếu tiếp theo, bố trí Linh hồn khế ước ma pháp trận, điều kiện này cũng rất quyết định. Muốn thu phục được một ma thú, nếu không phải là một ma pháp sư lợi hại thì cũng phải là người có tiền. Hao phí ra 1 vạn kim tệ để có được ‘Linh Hồn Ma Pháp Quyển Trục’ thì chỉ có là quý tộc, chứ người bình thường thì nào có dám xa xỉ như vậy.

Lâm Lôi mím môi, khẽ nhíu mày.

“Nếu ta thực sự muốn thu phục được ma thú thì cứ theo như hiện trạng kinh tế của gia tộc, ta chỉ có thể trở thành thất cấp ma pháp sư thì mới có thể đàng hoàng thu phục được một ma thú.” Trong lòng Lâm Lôi thầm tính toán, điều này tự bản thân nó cũng biết là vô cùng khó khăn.

Nhưng điều tiên quyết chính là – mình có có được ‘Thiên Phú’ của ma pháp sư hay không!

Dù sao thì điều đó cũng chỉ có một phần vạn hy vọng. Nếu ngay cả thiên phú của ma pháp sư cũng không có thì căn bản là không có khả năng trở thành ma pháp sư.

(Hết chương 13)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 14: Thiên Không Trung Đích Chiến Đấu (Thượng)

Sáng sớm ngày thứ hai.

Khoảng đất nằm phía đông của Ô Sơn trấn vẫn như thường lệ là nơi tập trung của một đám hài tử. Lúc này, Hi Nhĩ Mạn 3 vị giáo quan vẫn còn chưa tới, bọn nhỏ tranh thủ tụ tập lại cùng một chỗ sôi nổi đàm luận, đề tài không gì khác hơn ngoài trận chiến kinh động ngày hôm qua.

“Ma thú hôm qua thật là lợi hại. Trong lúc Hi Nhĩ Mạn thúc thúc bọn họ đang lao về phía trung tâm Ô Sơn trấn, ta cũng bí mật theo sau nhìn trộm. Các ngươi không biết chứ cái thủ trảo vừa to vừa thô của ma thú khổng lồ kia chỉ cần đập xuống một cái là gạch đá trên mặt đất đều hoàn toàn vỡ nát, còn nhà cửa thì cũng chẳng khác gì bùn, toàn bộ đều sụp đổ.” Giữa đám trẻ, ‘Cát Đức Lợi’ đầy vẻ am hiểu đang oang oang kể đến nỗi cát bay đá chạy, mây trôi nước chảy cứ như thể trông thấy rõ ràng từ đầu chí cuối mọi chuyện hôm qua vậy.

Mà phần lớn bọn nhỏ cũng đều mở to 2 mắt ngồi nghe Cáp Đức Lợi nói.

“Cáp Đức Lợi, hôm qua ngươi cũng như chúng ta, đều ở khoảng đất phía đông này, có dám đi đâu? Ngươi là như thế nào mà lại thấy được hết vậy?” Một thiếu niên trông ước chừng khoảng 13, 14 tuổi hừ một tiếng nói.

Những thiếu niên lớn tuổi này không thể giống như những đứa trẻ 7, 8 tuổi đều bị Cáp Đức Lợi lừa gạt.

Cáp Đức Lợi nhìn thiếu niên 13, 14 tuổi kia không khỏi trừng mắt quát: “Phất Lạp, ngươi không tin ta ư? Cáp Đức Lợi ta có khi nào lại đi gạt người chưa?”

Thiếu niên tóc nâu tên gọi ‘Phất Lạp’ kia tỏ vẻ khinh thường: “Ai mà không biết cái miệng của Cáp Đức Lợi ngươi nói ra chẳng biết được đến mấy câu là thật? Ài, mọi người nói thử xem, cái tên tiểu quỷ Cáp Đức Lợi này đã bao giờ nói được câu nào thật chưa?” Phất Lạp quay sang đám thiếu niên bên cạnh nói.

Đám thiếu niên 13, 14 tuổi đều bật cười: “Đúng thế, cái tên tiểu quỷ Cáp Đức Lợi này miệng chuyên môn nói nhăng nói cuội.”

Đại đa số đám thiếu niên lớn tuổi đều đứng về phía Phất Lạp.

‘Cáp Đức Lợi’ nhất thời nóng nảy: “Các ngươi không tin ta ư? Được, các ngươi không tin ta?” Cáp Đức Lợi tức giận nhìn quanh 4 phương 8 hướng, bỗng nhìn thấy Lâm Lôi, đôi mắt không khỏi sáng ngời lên, lập tức to mồm: “Tất cả mọi người đều biết, hôm qua ngoại trừ Hi Nhĩ Mạn thúc thúc 3 người bọn họ, còn có Lâm Lôi cũng đi. Lâm Lôi đã được trông thấy, lời Lâm Lôi nói hẳn là sự thật, các người hãy để cho Lâm Lôi nói một chút, để xem những lời ta nói là đúng hay sai?”

“Lâm Lôi thiếu gia?” Đám thiếu niên cùng nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi tại Ô Sơn trấn, trong mắt bọn trẻ rất có địa vị. Thứ nhất, nó là trưởng tử của gia tộc Ba Lỗ Khắc; thứ 2 là Lâm Lôi năm ấy dù chỉ là một đứa trẻ mới có 8 tuổi nhưng đã huấn luyện thân thể đạt đến trình độ của thiếu niên 13, 14 tuổi. Ở một nơi thượng võ như Ngọc Lan đại lục, sự ưu tú của Lâm Lôi cũng khiến cho đám thiếu niên Ô Sơn trấn phải nể phục.

“Lâm Lôi thiếu gia hôm qua đích thực là từng nhìn thấy, lời Lâm Lôi thiếu gia nói bọn ta đương nhiên là tin tưởng.” Đám thiếu niên gật đầu.

Những thiếu niên 13, 14 tuổi này trong lòng cũng rất hiểu chuyện, biết Lâm Lôi là quý tộc, không giống như dân thường bọn họ, nên bình thường đều gọi là ‘Lâm Lôi Thiếu Gia’. Chỉ có Cáp Đức Lợi cùng với đám tiểu quỷ 7, 8 tuổi là không có đại nhân tiểu nhân gì hết, cứ trực tiếp thân thiết xưng hô là 'Lâm Lôi'.

"Lâm Lôi, thử nói xem ta có nói xạo hay không? Lúc ấy đã xảy ra chuyện gì?" Cáp Đức Lợi lập tức chạy đến trước mặt Lâm Lôi, kéo tay nó rồi dùng ánh mắt nháy nháy ra hiệu cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi không khỏi bất đắc dĩ, cái tên Cáp Đức Lợi này đứng một bên nói nhăng nói cuội, thế nào lại kéo cả mình cùng dính vào.

"Ma thú tên gọi 'Tấn Mãnh Long' kia là thất cấp ma thú, thực lực vô cùng cường đại. Toàn thân lân giáp vô cùng cứng rắn, đao kiếm đều không thể thương tổn được, lại còn có một cái đuôi lợi hại giống như roi tiên và những móng vuốt vô cùng sắc bén. Những tảng đá cứng rắn hay những phiến đá dưới đuôi hay móng vuốt của Tấn Mãnh Long cũng đều là như nhau, hơn nữa miệng nó còn có thể phun ra lửa, nung thạch bản nóng đến vỡ toác ra." Lâm Lôi thành thật nói.

Một đám hài tử đều lẳng lặng nghe Lâm Lôi kể.

"Kỳ thật không cần ta phải nói, mọi người đều đã từng thấy Tấn mãnh long, hẳn cũng có thể tưởng tượng là nó lợi hại đến như thế nào." Lâm Lôi cuối cùng cười nói.

Đám thiếu niên hơn 10 tuổi đều cùng gật đầu.

Ngày hôm qua, trong khi lần đầu tiên được thấy 'Tấn Mãnh Long', bọn chúng đều bị dọa đến ngây người. Tấn mãnh long thân hình đồ sộ chẳng khác gì một ngọn núi nhỏ, lớp lân giáp bao phủ to lớn toàn một màu đỏ, chỉ mới nhìn thôi cũng đã đoán được là nó cứng rắn đến nhường nào."

"Đã nghe thấy chưa? Ta đã nói Tấn mãnh long là một ma thú rất lợi hại mà." Cáp Đức Lợi tranh thủ cơ hội lớn giọng la toáng lên.

Thiếu niên tên gọi 'Phất Lạp' cũng trừng mắt lên, muốn tranh cãi lại.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc tới.” Lâm Lôi đã thấy 3 người Hi Nhĩ Mạn, La Thụy, La Kiệt từ xa bước đến, lập tức hô to. Nhất thời tất cả lũ trẻ lẫn đám thiếu niên đều trở nên im bặt, hết sức quy củ xếp thành 3 đoàn đội.

Khoảng không trên mặt đất lúc này im phăng phắc từ trên xuống dưới, chỉ còn nghe thấy tiếng bước chân của 3 người Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn 3 người bước lên phía trước, quay mặt về phía lũ trẻ, ông ta trực tiếp mỉm cười nói: “Nội dung huấn luyện hôm nay, tất cả mọi người đã rõ chưa?”

“Rõ.” Thấy thái độ tùy ý của Hi Nhĩ Mạn, lũ trẻ phía dưới cùng đồng thanh trả lời.

“Được, rất tốt.” Sắc mặt Hi Nhĩ Mạn đột nhiên trở nên nghiêm chỉnh: “Ma thú khổng lồ kia là Tấn mãnh long, trên lưng Tấn mãnh long chính là ma pháp sư thần bí. Bọn họ vô cùng cường đại. Nhưng mọi người phải biết rằng!”

Hi Nhĩ Mạn ánh bắt sáng quắc lên, nhìn thẳng vào đám nhỏ đang đứng phía trước: “Vị ma pháp sư thần bí kia cũng chính là phải từng bước tu luyện mới đạt được như thế. Muốn thu phục được Tấn mãnh long cường đại thì còn phải nỗ lực hơn nữa trong rất nhiều năm. Nếu các ngươi muốn thu phục được ma thú cường đại như Tấn mãnh long vậy, thì các ngươi cần phải cố gắng, không ngừng cố gắng!”

“Bất luận kẻ nào cũng đều có thể trở thành cường giả. Khác nhau chỉ là ở chỗ… các ngươi có chịu cố gắng hay không mà thôi.”

Hi Nhĩ Mạn nói như chém đinh chặt sắt, ánh mắt lãnh lệ.

Nhất thời toàn bộ đám trẻ con lẫn đám thiếu niên đều cùng im lặng. Chỉ là đám thiếu niên lớn tuổi hơn một chút, trong lòng đều có những ý nghĩ riêng mà ánh mắt trở nên bất đồng mà thôi.

“Được rồi, bây giờ chúng ta bắt đầu buổi huấn luyện sáng ngày hôm nay, vẫn như cũ - hướng về phía ánh sáng mặt trời, tiến hành rèn luyện ‘Uẩn Khí Thức’.” Hi Nhĩ Mạn rất rõ ràng đi thẳng vào vấn đề, lúc này cả 3 đoàn đội của bọn trẻ đều bắt đầu tiến hành huấn luyện ‘Uẩn Khí Thức’.

Dựa theo sự khác biệt giữa các đoàn đội, Hi Nhĩ Mạn đã ra các nhiệm vụ huấn luyện khác nhau. Dưới sự giám sát của 3 vị giáo quan, tất cả lũ trẻ đều chuyên tâm cố gắng hoàn thành các loại huấn luyện nhiệm vụ của mình. Hôm nay hào khí huấn luyện rất khác so với mọi khi, gần như không có một đứa trẻ nào kêu mệt cả.

Tất cả bọn chúng trong bụng đều kiên nhẫn một hơi, nỗ lực huấn luyện!

“…50, 51…” Lâm Lôi trong lòng âm thầm đếm, lúc này Lâm Lôi đang chống đẩy trên mặt đất, nó chỉ dựa vào 5 ngón trên nắm đấm của một tay cùng 2 chân để chống toàn bộ cơ thể. Thân thể hoàn toàn cố định, nó đang chống 5 ngón trên một bàn tay xuống dưới đất.

Năm ngón trên bàn tay chống xuống đất là bài tập rèn luyện sức mạnh cho các đầu ngón tay, một biện pháp rất đơn giản mà lại vô cùng hiệu quả.

Muốn trở thành một chiến sĩ vĩ đại, bình thường thì phải tu luyện đấu khí mật điển. Mà thành tựu tu luyện đấu khí thường có quan hệ trực tiếp đến sự mạnh mẽ của thân thể. Thân thể càng mạnh mẽ thì đấu khí lại càng nhiều.

“Ta trong cơ thể ẩn chứa huyết mạch của Long huyết chiến sĩ nên không có cách nào tu luyện được đấu khí, chỉ có thể rèn luyện thân thể bỏ xa những người khác.” Ánh mắt Lâm Lôi kiên định, 5 ngón nay như 5 cột trụ chống trên mặt đất, hết lần này đến lần khác, khiến cho những thiếu niên bên cạnh đã cạn sức phải vừa hâm mộ lẫn đố kỵ.

“…98, 99…”

Lâm Lôi tiếp tục kiên trì.

“Buổi tập sáng hôm nay đến đây là kết thúc.” Hi Nhĩ Mạn nhìn 3 đoàn đội của bọn trẻ, dõng dạc hô.

Dứt lời, ông ta liền hít sâu một hơi, trong lòng thầm nghĩ: “Hôm nay nên kể chuyện gì nhỉ?” Cứ mỗi ngày sau khi buổi tập sáng chấm dứt, Hi Nhĩ Mạn đều kể chuyện xưa cho lũ trẻ nghe. Điều này đã trở thành thông lệ.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, cho chúng ta…”

Lúc này thanh âm của đứa nhỏ bỗng đột nhiên dừng lại.

Hi Nhĩ Mạn trong lòng đang ngầm chuẩn bị một chút, nghe thấy tiếng đứa trẻ vừa nói được nửa chừng thì bỗng dừng, không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lại. Lúc này, tất cả lũ trẻ trong 3 đoàn đội đều trợn mắt há hốc mồm nhìn lên bầu trời phía đông. Trong lúc đó, La Thụy, La Kiệt cũng cùng một dạng, đang xoay người nhìn lên bầu trời hướng đó, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

“Ủa?” Hi Nhĩ Mạn ngạc nhiên, cũng không khỏi quay đầu về bầu trời phương đông mà nhìn lại.

Chỉ thấy tại phương đông cách đó không xa, chừng hai ba trăm thước trên bầu trời, một hắc sắc cự long đang không ngừng uốn lượn, ánh mắt hắc long như xa luân khổng lồ, từng phiến lân giáp màu đen trên cơ thể cao lớn lóe lên khiến cho người ta phải ớn lạnh. Một đôi cánh đang dang rộng ra phải dài tới cả trăm thước, rất có lực, chỉ cần nhẹ nhàng phe phẩy.

Ma thú ‘Hắc long’!

(Hết chương 14)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 15: Thiên Không Trung Đích Chiến Đấu (Hạ)

Hắc long là ma thú được xếp vào hàng mạnh nhất. Hắc long tộc thường là cửu cấp ma thú. Cường giả trong tộc thậm chí còn có thể là Thánh vực cường giả. Vô luận là cửu cấp ma thú hay Thánh vực ma thú thì 'Tấn Mãnh Long' vừa mới gặp hôm qua cũng đều không thể sánh được.

Lúc này tại phía đông của Ô Sơn trấn, một đám trẻ cùng với 3 gã giáo quan khoảng cách so với Hắc long chỉ có vài trăm thước. Ở cự ly cách mặt đất gần như thế quan sát hắc sắc cự long dài đến cả trăm thước, khiến thị giác thực sự bị kích động tới mức không lời nào có thể miêu tả được.

Điều khiến người ta phải khiếp sợ chính là – tại giá bàn xoay quanh giữa không trung trên đỉnh đầu Hắc long lúc này có một người mặc áo bào màu tro đang ngạo nghễ đứng thẳng, điên cuồng gào thét. Người áo tro trường bào bay phần phật song toàn thân hắn lại như một cây tiêu thương vươn mình thẳng tắp, đứng trước cuồng phong mà vẫn vững chãi như bàn thạch. Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào một vị lục y trung niên nhân sau lưng có đeo một thanh trường kiếm đang lăng không mà đứng phía trước.

Hiện tại, người mặc áo bào màu tro đứng trên đầu Hắc long đang giằng co với lục y trung niên nhân lưng đeo trường kiếm.

Lăng không mà đứng!

Ngoại trừ việc có thể thi triển thất cấp ma pháp 'Phi tường thuật' của Phong hệ ma pháp sư, cũng chỉ có Thánh vực cường giả mới có thể lăng không mà đứng như vậy. Vị lục y trung niên nhân lưng đeo trường kiếm không còn nghi ngờ gì nữa đã chứng tỏ thân phận của mình.

Chiến sĩ! Thánh vực cấp bậc chiến sĩ.

‘Kẻ có thể thu phục được Hắc long là người áo bào màu tro? Còn người có thể phi hành lại là một Thánh vực cường giả?” Lâm Lôi năm ấy mới có 8 tuổi mà đã thấy được cảnh tượng này. Cho dù là ngày hôm qua đã thấy được một trường đại chiến, nhưng lúc này vẫn thực sự bị chấn động giống như lúc trước. Không riêng gì nó, ngay cả Hi Nhĩ Mạn là một lục cấp chiến sĩ mà cũng sợ đến ngây người.

“Thánh vực cường giả, cũng là Thánh vực cường giả.” Hi Nhĩ Mạn bồn chồn nói, toàn thân khẽ rung động.

Không hổ là một Hi Nhĩ Mạn đã nhiều lần trải qua kinh nghiệm sinh tử, là người duy nhất vẫn còn giữ được sự tỉnh táo. Mà cho dù có tỉnh táo thì Hi Nhĩ Mạn vẫn cảm thấy 2 ngày nay mình hình như đều nằm mơ giống nhau: “Ngày hôm qua là bát cấp song hệ ma pháp sư, hôm nay lại đến lượt 2 Thánh vực cường giả với 1 Hắc long. Hi Nhĩ Mạn ta cả đời chưa bao giờ lại rung động đến vậy.”

Hi Nhĩ Mạn cảm thấy đầu óc mình có hơi choáng váng.

Hắc long chính là tột đỉnh ma thú, tối thiểu cũng đạt đến cấp 9. Có thể thu phục được Hắc long, mười phần thì có đến tám, chín phần chính là Thánh vực cường giả. Hơn nữa nếu nhìn theo một góc độ khác, dám cùng Thánh vực cường giả giằng co thì cũng chỉ có thể là Thánh vực cường giả mà thôi.

Điều này làm sáng tỏ một điều, người mặc áo bào màu tro cũng chính là Thánh vực cường giả.

Khoảng cách giữa Hi Nhĩ Mạn cùng một đám người so với Hắc long cũng chỉ chừng vài trăm thước, nhưng dù bọn họ thính lực có tốt đi chăng nữa thì cũng không thể nghe thấy đoạn đối thoại giữa 2 vị Thánh vực cường giả đang giằng co.

Cũng không biết 2 Thánh vực cường giả đang nói qua nói lại điều gì đó – “Hống…”

Đột nhiên Hắc long bỗng gầm lên một tiếng, hai chiếc cánh to lớn đập mạnh, một cỗ áp lực kinh khủng trực tiếp phát ra. Kể cả Hi Nhĩ Mạn ở giữa đám đông cũng chỉ cảm thấy thực sự khó thở, 2 chân như muốn nhũn ra.

“Đây là long uy ư?” Lâm Lôi cũng cảm thấy trái tim mình như đang bị một tảng đá đè nặng, không thể nào hô hấp được, nó lại một lần nữa cảm thấy kích động như hôm trước, huyết dịch trong cơ thể cứ sôi trào cả lên.

Hắc long này thực sự quá mức cường đại.

“Lỗ Địch! Ngươi đừng nên quá đáng!” Chỉ nghe lục y trung niên nhân đột nhiên quát lớn. Tiếng quát tựa như sấm động giữa đất trời. Một câu nói này không chỉ có bọn người Hi Nhĩ Mạn nghe thấy mà toàn bộ Ô Sơn trấn tất cả mọi người đều nghe thấy.

Tiếng quát nọ cũng khiến cho long uy của Hắc long có phần bị giảm bớt, mọi người hít thở đều bình thường trở lại.

Hi Nhĩ Mạn sững sờ, trong miệng lẩm bẩm: “Lỗ Địch? Lỗ Địch?”

Chỉ trong chốc lát, Hi Nhĩ Mạn đột nhiên có phản ứng, xoay người nhìn toàn bộ lũ trẻ, lớn tiếng hô: “Mọi người mau về nhà hết cho ta, nhanh lên, về nhà càng nhanh càng tốt cho ta, mau!!!” Hi Nhĩ Mạn hét lớn với một bộ dạng hết sức dữ tợn, khiến cho tất cả lũ trẻ đều phải sững sờ.

Hi Nhĩ Mạn tự mình rất rõ.

Hiển nhiên, 2 vị Thánh vực cường giả lúc này đang có mâu thuẫn, rất có thể sắp bắt đầu muốn động thủ.

Thánh vực cường giả giao thủ, nếu tất cả lũ trẻ đều đứng trơ ra trên mặt đất, không có thứ gì bảo vệ, phỏng chừng chỉ một chút năng lượng của Thánh vực cường giả ba động, đều sẽ khiến lũ trẻ phải tống tiễn cái mạng nhỏ của mình. Thánh vực cường giả chính là cấp bậc cường giả đạt đến trình độ 'Hủy Thiên Diệt Địa'.

Mặc dù nói 'Hủy Thiên Diệt Địa' thì có chút khoa trương, nhưng hủy diệt thành trì, hủy diệt núi cao cũng là chuyện rất bình thường.

"Đi mau, đừng có ngẩn người ra nữa, về đi, mau lên!" Hi Nhĩ Mạn lại thét lớn một tiếng nữa, đồng thời thúc vào một số đứa trẻ.

Tất cả đám thiếu niên lúc này mới hoàn toàn bừng tỉnh. Mặc dù không hiểu tại sao Hi Nhĩ Mạn lại yêu cầu bọn chúng trở về, mặc dù trong lòng đều muốn được xem Thánh vực cường giả chiến đấu, nhưng trước sự uy nghiêm vốn có của Hi Nhĩ Mạn đã khiến cho toàn bộ lũ trẻ đều rất nhanh hướng về nhà mình mà chạy đi.

"La Thụy, La Kiệt, nhanh lên, các ngươi đem theo một số đứa trẻ 6, 7 tuổi trở về nhà, nhanh lên, một khi Thánh vực cường giả chiến đấu lan đến nơi này thì hậu quả…"

Hi Nhĩ Mạn trên mặt tràn đầy vẻ khẩn trương.

"Vâng, thưa đội trưởng." La Thụy, La Kiệt đều hoàn toàn hiểu rõ điều đội trưởng đang nghĩ đến là gì.

La Thụy, La Kiệt lập tức đem một số tiểu hài tử bế lên, trên tay ôm 2 đứa, trên lưng cũng cõng theo 2 đứa. Hi Nhĩ Mạn cũng tương tự như vậy, rất nhanh bắt đầu ôm lấy đám tiểu hài tử.

"Lâm Lôi, mau về nhà." Hi Nhĩ Mạn trong lúc ôm đám tiểu hài tử, quay sang Lâm Lôi quát.

“Biết rồi, thưa Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.” Lâm Lôi lớn tiếng đáp lại.

Lâm Lôi mặc dù mới có 8 tuổi, nhưng tốc độ chạy cũng bắt kịp lũ thiếu niên 14 tuổi. Trong lúc chạy trốn, nó thỉnh thoảng vẫn ngoái đầu lên bầu trời hướng đông nhìn lại, xoay quanh Hắc long khổng lồ cùng 2 vị Thánh vực cường giả, tất cả đều vô cùng hấp dẫn đối với nó.

“Đội trưởng, Hoắc Cách đại nhân bảo chúng ta tới.” Chỉ thấy 11, 12 chiến sĩ từ hướng Ba Lỗ Khắc phủ đệ chạy tới, vừa thấy Hi Nhĩ Mạn thì lớn tiếng hô.

“Mau, đem đám tiểu hài tử đưa về nhà.” Hi Nhĩ Mạn lập tức ra lệnh.

“Vâng, thưa đội trưởng.” Đám chiến sĩ này lập tức tuân mệnh, rất nhanh ôm những đứa trẻ đưa về. “Về nhà. Về nhà. Nấp đi. Tự bảo vệ mình cho tốt.” Hi Nhĩ Mạn lớn tiếng hô hoán.

Hi Nhĩ Mạn tại Ô Sơn trấn có quyền uy rất lớn, lời ông ta nói khiến những người trông thấy Hắc long mà hoảng sợ đều biết phải làm như thế nào. Lúc này, toàn bộ Ô Sơn trấn trở nên rất khẩn trương, tất cả lũ trẻ, tất cả những người đang làm việc đều trở về nhà. Hiện tại, chỉ có những căn nhà được làm bằng đá mới có thể bảo vệ được cho họ.

Lâm Lôi trực tiếp lao vào trong nhà mình.

“Nhanh, trốn vào tầng hầm ở dưới đất.” Hoắc Cách lúc này đang đứng trong đình viện, thấy Lâm Lôi bèn trực tiếp quát. Tầng hầm chính là căn phòng kiên cố nhất trong phủ đệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc nằm ở dưới đất. Ở trong này, tuyệt đối có thể bảo vệ được tính mạng.”

“Vâng, thưa cha.” Lâm Lôi liền gật đầu, lập tức hướng về phía tầng hầm chạy đi.

Lâm Lôi chạy rất nhanh. Chỉ có điều trong lòng lại nghĩ tới Hắc long cùng người mặc áo tro và lục y nhân, nó không khỏi ngoái đầu nhìn lại bầu trời phía đông. Kiến trúc của tiểu trấn là tương đối thấp, phương đông trên trời cách đó vài trăm thước có thể thấy rõ ràng.

Lúc này, Hắc long không ngừng cất giọng gầm gào.

“Đế Long, nếu ngươi cứ cố chấp như vậy thì đừng có mà trách ta.” Chỉ nghe thấy một giọng nói băng lãnh từ trên không truyền lại, sau đó chỉ thấy Hắc long nhất thời phẫn nộ, không ngừng nộ hống, trong miệng phun ra một ngọn lửa màu đen.

“Lỗ Địch, ta hôm nay cũng muốn xem xem, Thánh vực ma pháp sư rốt cuộc lợi hại tới đâu.” Lục y trung niên nhân phẫn nộ quát.

(Hết chương 15 - Mải nhìn cuộc chiến giữa 2 Thánh vực cường giả, liệu Lâm Lôi có gặp phải chuyện gì bất trắc? Xin mời xem tiếp chương 16 - Tai nạn)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 16: Tai Nạn (Thượng)

Hiển nhiên, lục y trung niên nhân lưng đeo trường kiếm tên là ‘Đế Long’, còn người mặc áo màu tro gọi là ‘Lỗ Địch’.

Hắc long dưới nhân người mặc áo tro phun ra ngọn lửa màu đen, tựa như mây khói bao trùm toàn thân lục y trung niên nhân. Bên ngoài cơ thể lục y trung niên nhân bỗng đột nhiên phát ra một làn quang mang xanh biếc, bao trùm bảo vệ lấy toàn cơ thể, khiến cho ngọn lửa màu đen không thể gây thương tổn một phân nào. Đồng thời một đạo kiếm ngâm chợt ngân vang.

Tiếng kiếm ngân còn bay xa hơn cả tiếng rồng gầm, vang vọng khắp thiên địa.

Lục y trung niên nhân nắm chặt trường kiếm trong tay, một kiếm chém ra. Một đạo kiếm quang dài chừng mấy chục thước trực tiếp phách thẳng vào người mặc áo tro. Người áo tro nhìn kiếm quang khổng lồ, vẫn không hề mảy may nhúc nhích, miệng khẽ lẩm nhẩm niệm ma pháp chú ngữ.

“Đây là kiếm quang ư? Kiếm quang lại có thể lớn đến như vậy sao?” Lâm Lôi vừa chạy về phía hầm, vừa quay đầu lại nhìn. “Người mặc tro bào sẽ chống đỡ thế này đây? Dựa vào Hắc long ư?”

“Ầm!”

Hắc long cũng không hề ngăn cản, mặc cho cự hình kiếm quang trực tiếp bổ thẳng vào người mặc áo tro. Chiếc trường bào màu xám trên thân thể người mặc tro bào lập tức nổ vụn ra, để lộ ra một bộ hộ thể chiến giáp quang mang lóe sáng trên cơ thể. Hộ thể chiến giáp nọ tỏa ra quang mang thật chói mắt, tựa như được làm từ kim cương vậy.

Cự hình kiếm quang bổ lên hộ thể chiến giáp này cũng không khiến cho người mặc tro bào mảy may bị một chút thương tổn nào.

“Làm sao có thể?” Lâm Lôi thực sự sợ hãi đến ngây người.

Lâm Lôi trong khi chạy không hề nhìn xuống dưới chân, không hề biết phía trước có một tảng đá, lập tức ngã nhào ra đất, nhưng nó vẫn ngoái đầu lại nhìn lên bầu trời phía đông: “Đó là chiến giáp gì mà lại có thể phòng ngự lợi hại đến như vậy?”

“Lâm Lôi, mau lên, còn ở đó mà ngẩn người ra nữa.” Hoắc Cách thấy Lâm Lôi như vậy, không khỏi giận dữ quát.

“Vâng, thưa cha.” Lâm Lôi lúc này mới bừng tỉnh, vội vàng nhổm dậy, nhắm hướng tầng hầm chạy đi.

“Oanh long long…” Đột nhiên giữa thiên địa lại nổi lên những tiếng vang kinh khủng. Sau đó, toàn bộ Ô Sơn trấn chìm trong những tiếng thét hoảng sợ đến chói tai. Lâm Lôi không tự chủ được lại quay đầu hướng về phía bầu trời nhìn lại – chỉ thấy ở phương đông trên bầu trời hiển hiện lên một tràng cự thạch, trên mỗi khối cự thạch đều có một gian phòng ốc lớn nhỏ.

“Chíu!””Chíu!””Chíu!”

Toàn bộ cự thạch của các phòng ốc lớn nhỏ mặt ngoài đều lóe ra quang mang màu vàng giống như lưu tinh nhắm về phía lục y trung niên nhân mà tấn công. Mỗi khối cự thạch ước chừng phải nặng tới 10 ngàn cân, so với những tảng đá ‘Đầu Thạch Ky’ trong chiến tranh không biết còn phải lớn hơn đến bao nhiêu lần.

Ngay đến cả những bức tường thành e rằng cũng chẳng thể chịu nổi những cú trọng kích như thế.

Một khối cự thạch đã kinh khủng như vậy, đằng này lại là cả một rừng cự thạch. Toàn bộ những khối cự thạch, phòng ốc đều nhắm về phía lục y trung niên nhân. Cảnh tượng này khiến cho người dân Ô Sơn trấn thực sự bị sốc.

“Ầm!”

Một khối cự thạch nện thẳng vào trên người lục y trung niên nhân. Lục y trung niên nhân đột nhiên toàn thân quang mang xanh biếc đại trướng, khiến toàn thân lục y trung niên nhân phảng phất như biến thành một ‘Lục sắc thái dương’, cả người phóng ra bích lục sắc quang mang đến chói cả mắt.

Đám cự thạch dày đặc như thủy triều đồng loạt vây công về phía lục y trung niên nhân.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, lục y trung niên nhân vốn đang bị đám cự thạch bao vây khắp toàn thân, chỉ thấy quang mang màu xanh biếc đang dần thoát ra khỏi những kẽ nứt.

“Ầm!”

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên. Một khối cự thạch bị chấn nứt, một khối khác bị đấu khí màu xanh biếc hoàn toàn chấn nát. Từng khối cự thạch phòng ốc lớn nhỏ đều vỡ ra thành những tảng đá vụn to nhỏ khác nhau, hướng 4 phương 8 hướng mà lao đi.

Từ khoảng vài trăm thước trên trời, đấu khí không ngừng lan rộng, đá vụn lao đi với vận tốc rất lớn, khoảng cách vô cùng xa.

“Không hay rồi!” Hoắc Cách sắc mặt đột nhiên trắng bệch. Lúc này Hi Nhĩ Mạn đang đứng tại ngã tư đường của Ô Sơn trấn cũng đã phát hiện, mặt cắt không còn hột máu. Bọn họ đều hiểu rằng – Tai nạn đã phủ xuống đầu Ô Sơn trấn!

Chỉ thấy vô số đá vụn, kích cỡ lớn nhất là gần 2 thước, nhỏ không sai biệt lắm thì cũng lớn hơn đầu người. Đám đá vụn này từ vài trăm thước trên không nhắm 4 phía bay tán loạn không theo một quy luật nào cả. Mỗi khối đá vụn một phân thành mười, mười vỡ thành trăm, gần năm phần trong số đó hướng về phía khu vực của Ô Sơn trấn mà lao đến.

“Phụ thân!” Lâm Lôi đã thấy một khối lượng lớn những tảng đá từ trên bầu trời đang nện thẳng xuống cực nhanh, không khỏi hướng về phía Hoắc Cách đang đứng đằng xa mà lớn tiếng hô.

“Nhanh, đi vào mau.” Hoắc Cách gấp đến độ phẫn nộ quát.

Lúc này khoảng cách từ chỗ Lâm Lôi đến tầng hầm còn khoảng vài chục thước. Nghe tiếng cha gào lên, nó bất chấp mọi thứ, hỏa tốc lao về phía tầng hầm. Chỉ nghe – “Ầm””Ầm””Ầm”… tiếng vô số tảng đá nện xuống không ngừng vang lên.

Cứ như là động đất, khung cảnh của ngày tận thế thoáng hiện ra.

“Chíu!” Một viên cự thạch mấy trăm cân bay sèo qua người Lâm Lôi, nện thẳng xuống chỗ cách chân nó không xa, khiến mặt đất bị lún xuống hẳn thành một cái hố thật sâu. Lâm Lôi lưng toát mồ hôi lạnh, thiếu chút nữa thì cái mạng nhỏ của mình đã chẳng còn rồi.

“Ầm!””Ầm!””Ầm!””Ầm!”…

Tiếng đá phá vỡ nóc nhà, đập những phiến đá vỡ vụn đè xuống khiến mặt đất chấn động, xen lẫn với tiếng người chết kêu lên thảm thiết. Các loại âm thanh không ngừng vang lên, hình thành nên cảnh tượng của ngày tận thế.

“Chíu!” Lại một tảng đá lớn nữa nện xuống ngay phía trước Lâm Lôi, nó không khỏi cực nhanh né về phía sau.

Nếu cứ phải tránh né như vậy thì làm sao có thể chui vào tầng hầm được đây?

“Lâm Lôi thiếu gia, nhanh lên!” Từ trong hầm một bóng người lao ra cực nhanh, chính là gia gia Hi Lý. Hi Lý trên người lúc này lóe ra vòng bảo hộ đấu khí màu đỏ, trực tiếp lao về phía Lâm Lôi.

“Ca ca, mau, mau.”

Tại cửa hầm, Ốc Đốn năm ấy lên 4 tuổi gào lên như khóc gọi Lâm Lôi.

“Ốc Đốn, đi vào, nhanh lên.” Lâm Lôi hét đến lạc cả giọng.

“Chíu!” Một tảng cự thạch rất hiếm thấy to đến gần 2 trượng cực nhanh từ trên không lao tới, nhằm thẳng về phía tầng hầm. Lâm Lôi nhìn thấy cảnh tượng này, trong đầu thoáng tính toán – khối cự thạch này một khi nện trúng tầng hầm thì Ốc Đốn đang đứng ở cửa nhất định phải bị thương – thậm chí là bị đè chết!

“Nhanh, đi vào, Ốc Đốn.” Lâm Lôi khóe mắt tựa hồ bị xé rách toạc ra, gầm lên, đồng thời cả người cực tốc lao về phía tầng hầm.

Không hề bận tâm đến tảng đá từ trên trời rơi xuống, cũng không hề né tránh, Lâm Lôi trực tiếp lao về phía Ốc Đốn với tốc độ tối đa.

Hi Lý vì quay về phía Lâm Lôi nên căn bản không nhìn thấy khối cự thạch từ phía sau đang nhắm thẳng tới tầng hầm. Mà Lâm Lôi thì thấy rất rõ, một khi đá vụn bay lạc mà đập vào tầng hầm thì cơ thể tiểu Ốc Đốn làm sao có thể chống cự được?

“Lâm Lôi thiếu gia.” Quản gia Hi Lý nhìn thấy Lâm Lôi như vậy không khỏi kinh hãi.

Có đến 2, 3 tảng đá cực nhanh nện xuống chung quanh Lâm Lôi. Lâm Lôi toàn thân giống như một con báo nhỏ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào tiểu Ốc Đốn, lao như bay về phía tầng hầm. Đến khi lao qua đầu, lúc này Hi Lý mới nhìn thấy tảng cự thạch có đường kính tới gần 2 thước đang nhắm về phía tầng hầm, lão quản gia nhất thời sắc mặt trắng bệch!

“Nằm sấp xuống!” Lâm Lôi gầm lên một tiếng, vẻ mặt dữ tợn.

Tiểu Ốc Đốn cho đến giờ chưa từng thấy vẻ mặt của ca ca mình lại đáng sợ đến như vậy, bị dọa đến lập tức nằm sấp xuống, nước mắt trào ra nhìn Lâm Lôi, cái miệng nhỏ nhắn cứ mấp máy: “Ca ca-“ Trong khi Lâm Lôi trực tiếp lao tới, toàn thân đè lên trên người tiểu Ốc Đốn.

Dường như cùng một lúc – “Ầm!”

Một tiếng kích cực lớn, tảng cự thạch kinh khủng kia cực tốc nện thẳng xuống nóc tầng hầm. Nóc hầm làm bằng phiến đá mặc dù rất chắc chắn nhưng gặp phải một khối cự thạch như thế cũng chịu không nổi mà vỡ vụn. Ngay cả bức tường cũng bị chấn động đổ sập xuống.

“Thiếu gia-“ Quản gia Hi Lý đôi mắt đỏ ngầu, trong cơ thể đấu khí đột nhiên bùng phát, cả người như 1 tia chớp đỏ lao vút đi. Bên ngoài cơ thể hình thành một lồng khí hộ thể, đồng thời song chưởng cực nhanh phách vào vách tường đang sụp xuống. Những tảng đá vụn của bức tường đang sập xuống cùng quản gia Hi Lý như thể đồng thời cùng lao xuống người Lâm Lôi.

“Oanh long long…”

Chỉ trong chốc lát, Ốc Đốn, Lâm Lôi, quản gia Hi Lý ba người đã bị bức tường đang sập xuống chôn kín.

Hoắc Cách từ đình viện, trong tay cầm theo một thanh cự kiếm cực nhanh đánh bay một tảng đá. Chính là trong lúc đang quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi thì thấy nó đang bất chấp tất cả lao về phía Ốc Đốn cùng với quản gia Hi Lý ngay sau đó cũng phóng tới để bảo vệ. Hoàn toàn choáng váng!

Tầng hầm sụp đổ, đá vụn lao thẳng xuống.

“Lâm Lôi-“ Hoắc Cách đôi mắt đỏ ngầu lên.

Lúc này Hoắc Cách không thể nào phân biệt nổi vào thời khắc cuối cùng, là Hi Lý đè lên người Lâm Lôi trước hay là những tảng đá vụn đập vào người nó trước.

(Hết chương 16 - Kết cục của 3 người bị đá đè lần này sẽ như thế nào - xin mời xem tiếp hồi sau sẽ rõ)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 17: Tai Nạn (Hạ)

Ầm!””Ầm!””Ầm!”…

Giữa Ô Sơn trấn liên tiếp vang lên những tiếng nổ. Chỉ trong chốc lát, trên bầu trời rốt cuộc đã không còn lấy một viên đá vụn. Đám cự thạch này đều đã bị lục y trung niên nhân phá nát toàn bộ. Có điều giờ phút này, người của Ô Sơn trấn đã chẳng còn lòng dạ nào mà quan tâm đến trận chiến trên bầu trời nữa.

“Hoắc Cách đại nhân, Ô Sơn trấn tình hình rất bất ổn. Vừa rồi… Hoắc Cách đại nhân, người làm sao vậy?” Hi Nhĩ Mạn lao vào trong phủ đệ, vừa kịp báo cáo được 2 câu thì đã nhìn thấy vẻ mặt Hoắc Cách lộ ra thần sắc đờ đẫn ngây dại, không khỏi cất tiếng hỏi.

Hoắc Cách thân thể run lên, đầu óc mãi tận lúc này mới khôi phục lại tỉnh táo: “Lâm Lôi.” Hoắc Cách nhắm hướng tầng hầm lao vọt đi. Hi Nhĩ Mạn thấy cảnh này trong lòng cũng đoán ra được ít nhiều, lập tức phóng theo.

“Ầm!” Hoắc Cách còn chưa kịp tới nơi, thì những tảng đá vụn đang đè lên đám người quản gia Hi Lý, Lâm Lôi, Ốc Đốn đã bị phá toang ra.

Quản gia Hi Lý từ bên trong vươn người đứng dậy.

“Hi Lý thúc thúc, thế nào?” Giọng Hoắc Cách lạc đi, hướng về phía đám người nhìn lại. Cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt chính là Lâm Lôi trên đầu có một vệt máu lớn. Vệt máu đó rất rõ nét hiện ra trước mắt khiến Hoắc Cách chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, toàn bộ thân thể không kìm hãm được mà run lên.

Lâm Lôi lúc này vẫn y như lúc trước, 2 tay chống trên mặt đất, không để mình đè lên Ốc Đốn nằm phía dưới.

“Cha.” Một giọng non nớt từ dưới đất truyền đến.

Ốc Đốn từ dưới người Lâm Lôi chậm rãi bò ra. Vì thân thể nó còn nhỏ, lại có Lâm Lôi hoàn toàn bảo vệ nên không hề bị tổn thương chút nào.

“Ca ca, ca ca, người làm sao vậy?” Ốc Đốn đẩy đẩy vào người Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, Lâm Lôi.” Giọng Hoắc Cách cũng run lên.

Quản gia Hi Lý đứng một bên lên tiếng: “Ta có phần chậm một chút, có một khối đá vụn mặc dù bị ta đẩy ra nhưng trước đó đã đập vào đầu Lâm Lôi thiếu gia, nhưng cú va chạm dường như là không quá nghiêm trọng.”

“Ta, ta không việc gì.” Giọng nói trầm thấp của Lâm Lôi khẽ cất lên, nó từ từ ngẩng đầu nhìn mọi người xung quanh, miệng cố nặn ra một nụ cười.

Lúc này, nhìn thấy nụ cười của đứa con, Hoắc Cách nước mắt bỗng lăn dài trên má.

Lâm Lôi nhúc nhích thân thể, ngồi dậy, trên quần áo nó vẫn còn in lại một vệt máu lớn, trên mặt cũng toàn là vết máu. Tảng đá nọ nện vào đầu đã khiến nó mất đi không ít máu. Hiện tại, Lâm Lôi cũng cảm thấy có chút váng đầu, nó nhìn cha mình, giọng nói có phần yếu ớt: “Phụ thân, người rơi lệ đấy ư?”

“Ta, không có gì.” Hoắc Cách trên mặt cũng kích động nở một nụ cười.

“Ốc Đốn, vừa rồi ngươi thế nào mà lại leo lên cửa hầm vậy?” Lâm

Lôi xoa xoa đầu đệ đệ, bất mãn nói.

Ốc Đốn cũng biết mình sai, cúi thấp đầu xuống: “Ca ca, xin lỗi.”

Quản gia Hi Lý ở bên cạnh nói: “Đây là lỗi của ta, kỳ thực là tai nạn đến quá bất ngờ, khi ta mới vừa đưa Ốc Đốn xuống hầm thì đã thấy Lâm Lôi thiếu gia gặp nguy hiểm, ta liền lập tức lao ra cứu Lâm Lôi thiếu gia mà không ngờ rằng chỉ trong chốc lát như vậy đã có cự thạch lao về phía tầng hầm, đều là lỗi của ta.”

“Ầm!”

Đột nhiên lại là một trận chấn động kịch liệt.

Tất cả mọi người sắc mặt biến đổi, cùng nhìn lên bầu trời phía đông, chỉ thấy một cự nhân huyền phù giữa không trung, người khổng lồ này cao tới gần 10 thước, cơ bắp cuồn cuộn, khuôn mặt lãnh khốc, toàn thân màu thổ hoàng (đất sét, hung đỏ). Thổ hoàng cự nhân đang không ngừng giao chiến với lục y trung niên nhân, tiếng giao kích rền vang như sấm động.

Chỉ căn cứ vào âm thanh của trận chiến, cũng có thể tưởng tượng được thổ hoàng cự nhân lực lượng kinh khủng tới mức nào. Thổ hoàng đại nhân mỗi một cú kích đều tương đương với lực oanh kích của 10 vạn cân cự thạch.

Lâm Lôi hâm mộ nhìn cảnh tượng trên bầu trời: “Thổ hoàng cự nhân này hẳn là do người mặc tro bào kia thi triển ma pháp mà gọi tới rồi.” Lâm Lôi đoán thế bởi người mặc tro bào kia vốn là một Thánh vực ma pháp sư cường đại.

“Lâm Lôi, con cảm thấy thế nào?” Hoắc Cách lo lắng hỏi.

Lâm Lôi vẻ mặt tươi cười: “Không có gì, chỉ là đầu nứt ra một cánh cửa, chảy một ít máu mà thôi.”

“Lâm Lôi thiếu gia, người đổ không ít máu, mất máu nhiều quá có thể dẫn đến mất mạng.” Quản gia Hi Lý đã từ trong tầng hầm mang ra một mảnh vải màu trắng, giúp Lâm Lôi băng kín vết thương cầm máu.

Hoắc Cách đưa mắt nhìn thật sâu vào Lâm Lôi: “Hi Lý thúc thúc, Lâm Lôi tình hình thế nào?”

Quản gia Hi Lý quay về phía Hoắc Cách cười cười: “May mắn, Lâm Lôi thân thể có tố chất tốt phi thường, hơn nữa không bị ngất đi nên vấn đề không có gì nghiêm trọng. Chỉ cần sau này chịu khó ăn nhiều đồ để bổ huyết một chút thì sẽ không có chuyện gì.”

Mãi đến tận lúc này Hoắc Cách trong lòng mới cảm thấy có phần nhẹ nhõm.

Vừa rồi khi nhìn thấy Lâm Lôi lao về phía Ốc Đốn, trong lúc bảo vệ Ốc Đốn, Hoắc Cách thật sự bị choáng, ông ta thực sự sợ rằng nhi tử của mình sẽ chết.

Hít một hơi dài, Hoắc Cách nhìn sang phía Hi Nhĩ Mạn: “Đúng rồi, Hi Nhĩ Mạn, ngươi vừa rồi có nhắc đến tình hình của Ô Sơn trấn, Ô Sơn trấn bây giờ tình trạng thương vong thế nào?”

“Tình hình cụ thể vẫn chưa thể thống kê được hoàn toàn.” Hi Nhĩ Mạn sắc mặt có phần trầm trọng. “Thuy nhiên, theo như những gì mà ta đã thấy, trấn bên hẳn là đã chết một số người, hơn nữa không ít người bị thương và tàn phế. Ài, tai nạn lần này tới quá nhanh, cho dù ta đã lớn tiếng cảnh báo, nhưng vẫn còn có nhiều người không kịp ẩn tránh.”

“Quả là quá nhanh.” Hoắc Cách ngẩng đầu nhìn về phía đông trên bầu trời.

Thánh vực cường giả cùng cư dân của Ô Sơn trấn là 2 dạng người hoàn toàn khác nhau. Thánh vực cường giả chỉ cần phất tay một cái là đã có thể hủy diệt toàn bộ Ô Sơn trấn này rồi. Vừa rồi một khối lượng lớn cự thạch oanh kích cũng như việc lục y trung niên nhân phá nát đại lượng cự thạch, tất cả mới chỉ là bắt đầu giao thủ mà thôi.

Vừa rồi, chỉ mới là một đợt đá vụn mà đã đem đến cho Ô Sơn trấn một khung cảnh vô cùng tang tóc.

“Trong truyền thuyết về Địa hệ thập cấp ma pháp – cũng là cấm kỵ ma pháp – Thổ nguyên tố ‘Đại Địa Thủ Vệ’ thì ‘Đại Địa Thủ Vệ’ này có thực lực cực kỳ kinh khủng, thuộc loại công kích mạnh nhất của Địa hệ Thánh vực ma đạo sư.” Hoắc Cách nhìn thổ hoàng cự nhân nọ, sắc mặt lạnh lùng nói.

Hoắc Cách thân là đại tộc trưởng của Long huyết chiến sĩ gia tộc, mặc dù gia tộc đã suy bại nhưng vẫn từng có tới hơn 5000 năm truyền thừa, nên trong gia tộc vẫn còn lưu lại những ghi chép về các loại ma pháp công kích của cường giả. Ông ta chỉ cần liếc mắt một cái, đương nhiên là đã có thể nhận ra được.

“Thập cấp ma pháp…” Lâm Lôi hít sâu vào một hơi.

Nó chợt có một khát vọng, đó là chính bản thân mình một ngày kia có thể cước đạp Hắc long, thi triển ra thập cấp ma pháp hủy thiên diệt địa. Nghĩ đến đây, Lâm Lôi đột nhiên lại nhớ tới đợt ma pháp chiêu sinh. “Khi mùa thu đi qua, vương đô sẽ mở hội thi kiểm tra để chiêu thu ma pháp đệ tử. Còn nửa năm nữa…”

Trong lòng nó thực sự mong tới hội thi chiêu sinh ma pháp đệ tử sẽ diễn ra sau đó nửa năm.

“Hi Nhĩ Mạn, chờ một lát rồi hãy theo ta đi thăm dò tình hình của cư dân Ô Sơn trấn.” Hoắc Cách cất tiếng, sau đó quay sang Hi Lý: “Hi Lý thúc thúc, chờ cho 2 Thánh vực cường giả rời đi, người hãy giúp Lâm Lôi tắm rửa thay quần áo, rồi để nó nghỉ ngơi cho tốt.”

“Vâng, thưa đại nhân.” Hi Lý gật đầu đáp.

Hoắc Cách nhìn về phía Lâm Lôi lúc này đang tập trung tinh thần quan sát 2 đại Thánh vực cường giả tranh đấu, cười nói: “Lâm Lôi cái tên tiểu tử này, đã bị thương lại còn muốn xem Thánh vực cường giả chiến đấu. May là, Thánh vực ma pháp sư nọ đã thi triển ra ‘Đại Địa Thủ Vệ’, có lẽ trận chiến này sắp tới hồi kết thúc.”

Lâm Lôi lúc này 2 mắt lóe sáng nhìn lên trận chiến kịch liệt kinh thiên động địa trên bầu trời mà không hề chú ý tới sợi dây chuyền đeo ở trước ngực – bởi đầu bị va đập mạnh đã khiến cho ‘Bàn Long Chi Giới’ bên trong ngực áo nó cũng bị nhiễm huyết, Bàn long chi giới ngăm đen được làm từ loại chất liệu vừa giống như đá, lại vừa giống gỗ dính phải máu tươi giống như là bọt biển hút nước, chất liệu ngăm đen kỳ lạ đang chậm rãi từ từ hấp thu.

Mà Bàn long chi giới mặt ngoài cũng ẩn ẩn phát ra một tầng quang ảnh mông lung.

Chỉ là nó bị quần áo trên người Lâm Lôi che phủ nên tầng quang ảnh mông lung ở mặt ngoài đó không bị người khác chú ý tới.

(Hết chương 17)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 18: Bàn Long Chi Linh (Thượng)

Trên bầu trời phía đông, người mặc tro bào cước đạp giá bàn xoay giữa không trung trên đỉnh đầu hắc sắc cự long, mặt thoáng nét tự tin mỉm cười, nhìn lục y trung niên nhân cùng thổ hoàng cự nhân chém giết.

“Phập!”

Một tiếng đâm xé rách tầng không, trường kiếm trong tay lục y trung niên nhân đã đâm xuyên qua đầu thổ hoàng cự nhân. “Ầm!” Đầu thổ hoàng cự nhân bị xẻ ra nhưng hắn dường như không hề có cảm giác, nắm đấm giống như cự thạch vẫn trực tiếp nện thẳng xuống người lục y trung niên nhân.

“Phụt!” Lục y trung niên nhân miệng thổ ra một búng máu tươi, sắc mặt trở nên nhợt nhạt.

Trong khi đó, chiếc đầu to lớn của thổ hoàng cự nhân thì lại bỗng chốc liền lại, chẳng hề thương tổn chút nào.

“Đế Long, ngươi mau giao ra đây, ta đã triệu hoán Đại địa thủ vệ, ngươi không địch nổi đâu.” Người mặc tro bào đứng trên đầu Hắc long lạnh lùng lên tiếng.

Lục y trung niên nhân cũng lạnh lùng nhìn lại hắn, bất ngờ lạnh nhạt đáp: “Lỗ Địch, ta mà không giành được thì ngươi cũng đừng hòng mà mơ tưởng.” Chỉ thấy quang mang xanh biếc ở 2 tay lục y trung niên nhân đột nhiên bạo phát, điều này khiến người mặc tro bào vốn từ nãy giờ đứng trên đỉnh đầu Hắc long vẫn tỏ vẻ thờ ơ lập tức kinh hãi hét lên: “Dừng tay!!!”

“Ầm!”

Một tiếng nổ lớn vang lên. Bích lục quang mang trong tay lục y trung niên nhân rực sáng chói lóa như ‘mặt trời’ theo tiếng nổ kịch liệt chỉ trong chốc lát đã lại tiêu tán.

“Đế Long, ngươi…” Người bặc tro bào tức giận chỉ thẳng vào lục y trung niên nhân, nhưng lại chẳng thể thốt nên lời.

Lục y trung niên nhân sắc mặt trắng bệch, nhìn sang phía người mặc tro bào trên mặt lúc này cũng ảm đạm không kém: “Giờ thì tốt rồi, tất cả mọi người đều không thể giành được. Lỗ Địch, ta hiện tại tuy bị thương, nhưng nếu ngươi muốn giết ta thì cũng không phải chuyện dễ dàng.” Cười lạnh một tiếng, lục y trung niên nhân lập tức hóa thành một đạo quang mang màu xanh biếc hướng về phía đông bắc cực tốc lao vút đi.

Người mặc áo bào nhìn theo bóng dáng lục y trung niên nhân đang lao về phía cuối chân trời, khẽ nhíu mày nhưng không hề truy đuổi.

Thổ hoàng cự nhân đứng bên cạnh ông ta cũng dần dần tiêu tán.

“Tinh không kiếm thánh ‘Đế Long’? Đáng tiếc hiện tại không thể giết được hắn.” Áo bào tro nhân thấp giọng thầm nghĩ. Hắc sắc cự long dưới chân dường như đoán được suy nghĩ của chủ nhân, hai chiếc cánh khổng lồ màu đen quạt mạnh, nhắm phía đông nam mà bay đi.

Hai Thánh vực cao thủ chỉ trong chớp mắt đều đã biến mất cuối chân trời.

Có điều Ô Sơn trấn đã chìm trong khung cảnh đổ nát, những dãy nhà cửa sụp đổ kéo dài đến hơn trăm vạn trượng, những tiếng rên xiết thống khổ, những tiếng chửi rủa phẫn nộ, những tiếng gào ai oán thê lương, lại còn có cả những tiếng khóc bi thống nức nở. Chỉ ngắn ngủi trong chốc lát, một buổi sáng vốn thanh bình giờ đã trở thành ngày tang tóc.

Phía trong khách sảnh của gia tộc Ba Lỗ Khắc, lúc này chỉ còn lại một mình Hoắc Cách.

Ông ta lúc này đang ngồi bên chiếc bàn, cau mày suy nghĩ. Là người đứng đầu tại Ô Sơn trấn, Hoắc Cách đương nhiên là lo lắng vì đám dân cư trong tiểu trấn của mình.

Chỉ nghe thấy tiếng bước chân vang lên, quản gia 'Hi Lý' đang từ ngoài phòng khách bước vào: "Đại nhân."

"Lâm Lôi thế nào rồi?" Hoắc Cách lập tức quay sang hỏi.

Hi Lý cười cười đáp: "Đại nhân yên tâm, ta vừa sát trùng miệng vết thương cho Lâm Lôi thiếu gia, sau đó đã băng lại cẩn thận, để nó ăn uống một chút rồi thay một bộ quần áo sạch sẽ đi ngủ. Đợi khi Lâm Lôi thiếu gia tỉnh lại, chắc sẽ khá lên nhiều"

Hoắc Cách lúc này mới yên tâm gật đầu, chỉ là ông ta vẫn khẽ cau mày giống như lúc trước.

"Đại nhân, người lo lắng là vì đám cư dân của Ô Sơn trấn phải không?" Hi Lý dò hỏi.

Hoắc Cách gật đầu cười khổ: "Hi Lý thúc thúc, đám thường dân tại Ô Sơn trấn không được như chúng ta. Nam nhân của Ô Sơn trấn mạnh mẽ, thường đều là nhất cấp, nhị cấp chiến sĩ, nhưng đàn bà thì không thể được như vậy. Khi những tảng đá lớn từ trên đầu không ngừng giáng xuống, bọn họ thật khó mà chống đỡ được."

Hi Lý cũng gật đầu.

Cả Ô Sơn trấn, những người có tu luyện 'Đấu khí' cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay. Lúc đó trên không trung có thến ngàn vạn tảng đá lớn rớt xuống đầu, trừ phi sớm trốn vào các hang đá trên mặt đất, hoặc là dùng tấm chắn ngăn chặn, nếu không một khi bị đập phải thì hậu quả…”

“Bây giờ chỉ có thể đợi đến khi bọn Hi Nhĩ Mạn đi thống kê kết quả trở về.” Hoắc Cách trong lòng vô cùng lo lắng.

Qua một hồi lâu, những tiếng bước chân dồn dập từ ngoài phòng khách vang lên.

Hoắc Cách ánh mắt sáng lên, ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thấy Hi Nhĩ Mạn đang bước rất nhanh vào phòng khách.

“Hi Nhĩ Mạn, tình hình thương vong tại Ô Sơn trấn thế nào?” Hoắc Cách hỏi dồn.

Hi Nhĩ Mạn bi thống thở dài một tiếng: “Vừa rồi đã thống kê qua, cả tiểu trấn tử vong hơn 300 người, thương vong ước chừng gần 1000 người.” Tiểu trấn tổng cộng mới có hơn 5000 người, mà thương vong tới gần 1/5, đây vốn là đã có nhà làm bằng đá bảo vệ, đây đích xác là một thảm trạng.

“Thương vong nhiều như vậy sao?” Hoắc Cách không khỏi đứng bật cả dậy.

Vấn đề trọng yếu nhất đối với một quốc gia chính là lương thực. Tiểu trấn cũng giống như vậy, cần phải có lương thực. Hôm nay tử vong nhiều như thế, lực lượng lao động sẽ bị giảm bớt, hơn nữa lại còn phải nuôi cả những người tàn tật. Như vậy, kinh tế của tiểu trấn có vẻ sẽ lại càng khốn khó hơn.

“Ài.” Hoắc Cách thở dài.

Ông ta nghĩ đến việc giảm bớt thuế, chỉ có điều thuế tại Ô Sơn trấn vốn đã thấp lắm rồi, như hiện tại, ngay cả việc duy trì gia tộc mình cũng đã là một vấn đề, ông ta có thể làm cách nào để trợ giúp cho dân đây? Mà như ở các trấn khác, đánh thuế cao, chẳng phải rất nhiều nông dân đã chết vì đói khổ hay sao?

“Hoắc Cách đại nhân, toàn bộ cư dân tại tiểu trấn đều cảm kích ân đức của người, người lo lắng thế nào hết thảy bọn họ đều biết, đừng nên quá ưu phiền nữa.” Hi Nhĩ Mạn đứng một bên khuyên nhủ.

Hi Nhĩ Mạn vốn là một người sinh ra tại Ô Sơn trấn.

Với thân phận lục cấp chiến sĩ của ông ta, cho dù là tại vương đô cũng hoàn toàn có thể trúng tuyển làm hộ vệ đội trưởng trong các gia đình quý tộc. Chỉ có điều Hi Nhĩ Mạn cảm cái ân đức của Ba Lỗ Khắc gia tộc đối với Ô Sơn trấn nên sau khi giải ngũ, đã tình nguyện làm hộ vệ đội trưởng cho gia tộc vốn đã suy bại này.

“Hi Nhĩ Mạn, ngươi xuất lĩnh các đội viên của hộ vệ đội đi khắp nơi trong trấn xem xét tình hình xem sao. Hi Lý thúc thúc, người cũng đi nghỉ đi.” Hoắc Cách lên tiếng.

“Vâng, thưa đại nhân.” Hi Nhĩ Mạn đáp.

Quản gia Hi Lý cũng khom người đáp, rồi sau đó cùng Hi Nhĩ Mạn lần lượt rời khỏi phòng khách, chỉ còn lại mình Hoắc Cách trong phòng.

Trong phòng ngủ của Lâm Lôi.

Lâm Lôi đầu bị thương nên quản gia Hi Lý cũng bảo mọi người không nên đến làm phiền nó, để Lâm Lôi nghỉ ngơi cho tốt. Trong khi ở bên ngoài Ô Sơn trấn đang chìm trong cảnh hỗn loạn, thì trong phòng ngủ của Lâm Lôi lại vô cùng yên tĩnh. Lâm Lôi bản thân cũng đang đắm chìm trong mộng đẹp.

“Đinh…”

Một âm thanh mỏng manh chầm chậm vang lên, chỉ thấy đạo đạo quầng sáng từ ngực Lâm Lôi phát ra, sau đó quầng sáng bao phủ lấy Bàn long chi giới màu đen cũng chậm rãi từ ngực Lâm Lôi bay lên, lơ lửng ở vị trí cách ngực Lâm Lôi chừng 10 ly thước.

Âm thanh mỏng manh ngày càng trở nên kịch liệt, quầng sáng bao phủ Bàn long chi giới cũng càng ngày càng sáng.

May mắn là phòng ngủ của Lâm Lôi lúc này không có ai đến gần, nếu không nhất định sẽ có người phải kinh ngạc đến ngây người. Mà bản thân Lâm Lôi thì vẫn say sưa trong giấc mơ ngọt ngào, chẳng hề hay biết có sự lạ phát sinh từ Bàn long chi giới.

“Toa!” Chỉ thấy vầng sáng trên bàn long chi giới đột nhiên kịch liệt co rút lại, rồi sau đó hóa thành một đám lưu quang mênh mông. Đám lưu quang phát ra từ ‘Bàn Long Chi Giới’ này phóng tới bên giường rồi trực tiếp hóa thành một người.

Đây là một vị lão giả mặc bạch sắc trường bào, râu tóc bạc phơ, khuôn mặt hòa ái.

Bàn long chi giới lúc này cũng trở nên vô lực rơi xuống trước ngực Lâm Lôi. Lâm Lôi hàng mi khẽ động rồi sau đó từ từ mở mắt. Lập tức, nó nhìn thấy một vị lão giả đang đứng bên giường mà từ trước đến giờ chưa từng gặp qua, không khỏi kinh hãi: “Người, người là ai?”

“Tiểu tử kia, xin chào, tên ta là Đức Lâm Kha Ốc Đặc, Thánh vực ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc!” Hòa ái lão giả mỉm cười nói.

Mắt Lâm Lôi bỗng trợn trừng lên kinh ngạc: “Người, người là Thánh vực ma đạo sư?”

Hòa ái lão giả tự tin gật đầu.

“Không đúng, lão gia gia, người vừa rồi có nhắc đến Phổ Ngang đế quốc? Phổ Ngang đế quốc chẳng phải hơn 5000 năm trước đã bị diệt quốc rồi hay sao?” Lịch sử của đại lục, Lâm Lôi nắm rất rõ ràng. Phổ Ngang đế quốc chẳng phải trước khi gia tộc mình xuất hiện đã bị diệt quốc rồi hay sao? Tứ đại đế quốc hùng mạnh hiện tại vốn không hề có Phổ Ngang đế quốc.

(Hết chương 18)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 19: Bàn Long Chi Linh (Hạ)

Phổ Ngang đế quốc thời gian lập quốc đã từ rất lâu rồi, dễ thường phải đến hơn 8000 năm trước. Đế quốc duy trì được gần 3000 năm, cuối cùng hoàn toàn bị tiêu diệt. Lãnh thổ khi đó của Phổ Ngang đế quốc hiện tại chính là vùng lãnh thổ bao gồm cả Thần Thánh đồng minh và Hắc Ám đồng minh.

Có thể nói thế này – Ma Thú sơn mạch phía tây có 12 vương quốc, 32 công quốc thì đều là lãnh thổ của Phổ Ngang đế quốc. Bởi vậy, có thể tưởng tượng được lãnh thổ của Phổ Ngang đế quốc rộng lớn đến nhường nào.

Chỉ có điều, Phổ Ngang đế quốc đã sớm bị diệt vong a!

“Hơn 5000 năm trước?” Lão giả râu tóc bạc phơ có chút sững sờ, sau đó thở dài một tiếng: “Ở trong Đại Địa chi giới không có cách nào cảm thụ được chính xác thời gian trôi qua. Không ngờ rằng khi ta từ Đại Địa chi giới trở lại thì cố quốc đã mất đi đến hơn 5000 năm rồi.”

“Lão gia gia, người nói cái gì? Ta hồ đồ mất rồi.”

Lâm Lôi cảm thấy đầu mình lúc này cứ như một mớ bùng nhùng, đột nhiên một vị lão gia gia kia bất ngờ hiện ra trước mắt, nói mình là Thánh vực ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc vốn đã bị diệt quốc từ hơn 5000 năm trước. Điều này so ra chẳng phải là một chuyện rất ly kỳ và buồn cười hay sao?

Lâm Lôi thậm chí còn nghĩ mình có phải vẫn đang nằm mơ hay không.

“Tiểu tử.” Lão giả râu tóc bạc phơ nhìn Lâm Lôi mỉm cười nói: “Cái giới chỉ mà ngươi đang đeo trước ngực chính là thần khí mà ta sử dụng năm đó ‘Đại Địa Chi Giới’.”

“Khoan, khoan!”

Lâm Lôi tức thì ngẩng đầu nói: “Cái gì mà Đại Địa chi giới, giới chỉ mà ta đang đeo trước ngực này chính là giới chỉ mà các bậc tiền bối trong gia tộc lưu lại cho ta, nó được gọi là – Bàn Long chi giới!”

“Bàn Long chi giới? Nó nguyên danh được gọi là Bàn Long chi giới sao?” Lão giả kinh ngạc hỏi.

Lâm Lôi ngẩn ra.

“Nguyên danh. Nguyên danh gì?” Nó nghi hoặc nhìn lão giả.

Lão giả lúc này mới bật cười: “Ồ, Bàn Long chi giới này hẳn là do ngươi tự đặt tên, hoặc là cái tên do vị tiền bối trước đây của ngươi nhắc đến… Cái giới chỉ này, trước đây khi ta phát hiện ra nó, tra lần hết các loại tư liệu mà không tìm thấy tên, rồi sau đó ta đeo làm dây chuyền, tự gọi tên là ‘Đại Địa Chi Giới’. Còn nguyên danh thực của nó, ta cũng không biết.”

“Ồ, lão gia gia, người cũng vậy hả. Bây giờ nó là của ta, ta đặt tên cho nó là ‘Bàn Long Chi Giới’.” Lâm Lôi trả lời rất chắc chắn.

“Tốt, tốt, vậy thì gọi là Bàn Long chi giới.” Lão giả cười nói, cũng không tranh cãi với Lâm Lôi.

“Lão gia gia, người nói người từ trong Bàn Long chi giới đến, chuyện này như thế nào?” Lâm Lôi tiếp tục dò hỏi.

Lão giả mỉm cười kể: “Ngọc Lan lịch năm 4280, ta…”

Nghe thấy thế, Lâm Lôi trong lòng thất kinh: “Năm 4280? Năm nay đã là năm 9990 rồi.”

“Ngọc Lan lịch năm 4280, ta gặp lão đối thủ của ta, Thánh vực ma đạo sư ‘Cáp Mỗ Lâm’. Chúng ta 2 người cùng giao chiến, ta không nghĩ đến còn có một Thánh vực cường giả khác ngầm đánh lén ta… Cuối cùng ta thất bại, ta không muốn để linh hồn mình bị địch nhân ‘Cáp Mỗ Lâm’ bắt giữ hành hạ, nên ta đã tự phong linh hồn mình vào trong Đại Địa… trong ‘Bàn Long Chi Giới’ này.” Lão giả đem chuyện năm đó từ từ kể lại.

“Bàn Long chi giới vô cùng thần kỳ, nó thoạt nhìn chẳng có chút khí tức nào, nhưng lại có tác dụng ngăn cản được thần khí. Ta tự phong linh hồn ở trong đó, Cáp Mỗ Lâm bọn chúng đã tìm kiếm rất lâu mà vẫn không phát hiện ra ta, cũng là nhờ vào Bàn Long chi giới này.” Lão giả mỉm cười nói.

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

Bàn Long chi giới thoạt nhìn, đích xác là vô cùng bình thường, Lâm Lôi thân là người kế thừa của một gia tộc lâu đời, cũng có chút nhãn lực.

Một bảo vật thông thường vốn đều có một chút nguyên tố khí tức. Riêng Bàn Long chi giới lại chẳng khác gì một thanh gỗ mục.

“Lão gia gia, người nói hơn 5000 năm trước, người bị một Thánh vực ma đạo sư cùng một Thánh vực cường giả khác đánh lén, cuối cùng tự phong linh hồn trong ‘Bàn Long Chi Giới’? Hơn nữa, Bàn Long chi giới này lại còn có thể sánh với một thần khí bảo vật?” Lâm Lôi cuối cùng hỏi.

“Đúng.” Lão giả nhìn Lâm Lôi thì lập tức hiểu ra, không khỏi mỉm cười gật đầu.

“Vậy lão gia gia người làm thế nào lại từ trong Bàn Long chi giới đến đây được?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn lão giả.

Lão giả cười giải thích: “Kỳ thật, khi ta đem linh hồn mình tự phong vào Bàn Long chi giới, cũng trở thành một linh hồn của Bàn Long chi giới, dựa vào Bàn Long chi giới mà tồn tại. Trừ phi có một người khác một lần nữa trở thành chủ nhân của Bàn Long chi giới, bằng không ta vĩnh viễn không có cách nào từ trong Bàn Long chi giới đến được đây.”

“Trở thành chủ nhân của Bàn Long chi giới?”

“Đúng, hay chính là đem máu tươi nhỏ lên Bàn Long chi giới.” Lão giả cười nói.

Lâm Lôi nhướng mày, thì thầm trong miệng: “Máu nhỏ lên Bàn Long chi giới?” Nhíu mày tự hỏi trong chốc lát, Lâm Lôi đột nhiên hiểu ra, khi mình bị tảng đá đập vào đầu thì từ miệng vết thương chảy máu, máu tươi cũng chính là ướt đẫm trên áo, chắc là cũng nhuốm cả lên trên Bàn Long chi giới này.

“Ồ, vậy thì ta đây chính là chủ nhân của Bàn Long chi giới rồi.” Lâm Lôi gật gật đầu.

“Đúng, ngươi đã trở thành chủ nhân của Bàn Long chi giới nên ta mới có thể từ trong đó đến được đây, lại cảm thụ được hơi thở của Ngọc Lan đại lục một lần nữa.” Lão giả trên mặt cũng nở ra một nụ cười. “Được rồi, tiểu tử, ta vừa rồi đã nói cho ngươi biết tên của ta, ngươi tên là gì nhỉ?”

Lâm Lôi cười sáng lạn: “Ta gọi là Lâm Lôi, Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc!”

“Lâm Lôi, một danh tự không tồi.” Lão giả mỉm cười nói.

“Lão gia gia, người vĩnh viễn bị Bàn Long chi giới trói buộc, không có cách nào khôi phục lại tự do sao?” Lâm Lôi có chút không đành lòng.

Lão giả cười gật gật đầu đáp: “Lâm Lôi, ngươi phải biết rằng, một người bình thường sau này linh hồn sẽ tiến nhập vào Minh giới! Mà ta khi ấy, bởi chính mình vốn là một Thánh vực ma đạo sư, tinh thần lực đã trở thành thực chất, nên ta mới có thể trong một thời gian ngắn chống lại tiếng gọi từ Minh giới, nhân cơ hội tự phong chính mình vào trong Bàn Long chi giới. Mà ta bây giờ muốn thoát ly khỏi Bàn Long chi giới cũng chỉ có một biện pháp – tiêu hao tất cả tinh thần lực!”

“Tiêu hao tất cả tinh thần lực?” Lâm Lôi có chút không hiểu.

“Tinh thần lực là cách nói của nhân loại, mà các vong linh thì được gọi là ‘Linh hồn chi lực’. Sau khi tinh thần lực hoàn toàn mất đi ánh sáng, linh hồn sẽ tự động tiêu tán. Nói cách khác… Khi linh hồn ta tiêu tán, đó cũng chính là lúc thoát ly khỏi sự trói buộc của Bàn Long chi giới này.” Lão giả lạnh nhạt nói: “Tuy nhiên, như hiện tại cũng tốt, mặc dù bị Bàn Long chi giới trói buộc, ta không thể rời khỏi Bàn Long chi giới quá 3 thước, nhưng cũng vẫn không khác gì so với trước đây.”

Lâm Lôi trong lòng run lên.

Đột nhiên, từ đáy lòng nó có chút gì đó thương cảm cho vị gia gia này.

“A a, Lâm Lôi, ta đã rất thỏa mãn rồi, ngươi không biết chứ… Nếu lúc trước linh hồn ta bị ‘Cáp Mỗ Lâm’ tóm được, ta sẽ sống mà không bằng chết a.” Lão giả cảm thán nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc, một vị Thánh vực ma đạo sư vĩ đại của Phổ Ngang đế quốc, địa vị cực cao, lúc ấy tại Ngọc Lan đại lục cũng là bài danh 1 trong 5 người đứng đầu, chỉ là vì bị Thánh vực ma đạo sư ‘Cáp Mỗ Lâm’ cùng một Thánh vực cường giả khác hèn hạ đánh lén, mới có thể khiến cho Đức Lâm Kha Ốc Đặc ngã xuống.

Song…

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cả đời không có con cái, cũng không có cháu. Hiện tại, nghe Lâm Lôi gọi lão là Đức Lâm gia gia, Đức Lâm Kha Ốc Đặc vốn sống trong cảnh tịch mịch suốt mấy ngàn năm qua bỗng chốc cảm thấy lòng mình ấm áp.

"Đúng, đúng." Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này trong lòng cũng vô cùng cao hứng.

Lâm Lôi đột nhiên trong lòng thoáng một tia kinh hãi nói: "Đức Lâm gia gia, người vừa rồi có nói người là Thánh vực ma đạo sư, vậy người có thể dạy ta học ma pháp được không?" Lâm Lôi tim 'Thình thịch, thình thịch' rung lên, người trước mắt chính là Thánh vực ma đạo sư từ hơn 5000 năm trước a.

Lâm Lôi trong đầu không khỏi hiện lên hình ảnh 'Tấn Mãnh Long' thân thể cao lớn, cảnh tượng kinh khủng của 'Hỏa Xà Chi Vũ', còn cả hình ảnh vô vàn cự thạch từ trên trời giáng xuống cùng bóng người ngạo nghễ cước đạp trên đầu hắc sắc cự long nọ.

Biết bao khát vọng có một ngày – chính mình cũng có thể đứng trên đỉnh đầu Hắc long, bao trùm khắp cả thiên địa trong tầm mắt.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt chòm râu bạc, ánh mắt sáng ngời nói: "Điều đó đương nhiên là có thể, Đức Lâm gia gia ngươi chính là Địa hệ Thánh vực ma đạo sư vĩ đại nhất, mà trong các hệ ma pháp thì Địa hệ… là tối cường đại nhất." Lão Đức Lâm khi nói đến ma pháp, tinh thần lập tức trở nên phấn chấn.

(Hết chương 19)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 20: Địa Hệ Ma Pháp (Thượng)

Lâm Lôi trong lòng chấn động hệt như có một ngọn núi lửa đang tuôn trào, hai thứ cảm giác kích động và hưng phấn cứ đan xen mãi không thôi.

“Đức Lâm gia gia, người thực sự có thể dạy ta học ma pháp được chứ?” Nó thực sự khó có thể ức chế nổi niềm hưng phấn nhìn lão Đức Lâm.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc thấy Lâm Lôi như vậy, chòm râu bạc cứ dựng đứng lên: “Lâm Lôi, Đức Lâm gia gia ngươi chính là một Thánh vực ma đạo sư, kể cả thiên phú của ngươi có thế nào đi chăng nữa, ta cũng có thể giúp ngươi học được ma pháp. Đương nhiên, nếu thiên phú kém thì thành tựu của ngươi cũng sẽ rất thấp.”

Lời này của Đức Lâm nếu bị những ma pháp sư khác nghe thấy chắc chắn sẽ vô cùng chấn động.

Trong cái vòng tròn của ma pháp sư, thiên phú là yếu tố quan trọng nhất. Không có thiên phú thì chẳng có cách nào để trở thành ma pháp sư. Đó là điều được rất nhiều người công nhận!

Ấy vậy mà Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại dám hùng hồn tuyên bố dù thiên phú có thế nào đi chăng nữa thì cũng có thể bồi dưỡng thành một ma pháp sư. Lời này đối với người khác mà nói thì quả là điều khoác lác, nhưng kẻ nói ra lời này lại chính là một Thánh vực ma đạo sư từ hơn 5000 năm trước.

“Thiên phú thấp, thì thành tựu cũng thấp sao?” Lâm Lôi trong lòng cũng có chút lung lay.

Nó sở dĩ muốn trở thành một ma pháp sư chính là để có thể trọng hiện lại vinh quang của gia tộc Ba Lỗ Khắc. Cho dù không thể đạt đến một trình độ cần thiết, thì cũng có thể thực hiện được nguyện vọng của các đại tộc trưởng Ba Lỗ Khắc gia tộc suốt mấy trăm năm qua – đem truyền thừa chi bảo của gia tộc quay trở về. Chỉ cần thực hiện được điều này cũng là đủ rồi.

Nhưng để làm được toàn bộ những điều này, thực lực là thứ quan trọng nhất.

“Lâm Lôi, đừng lo lắng. Ma pháp thiên phú của ngươi vẫn còn chưa được thi kiểm tra, thì làm sao biết là cao hay thấp? Nói không chừng thiên phú của ngươi lại chẳng vô cùng tốt í chứ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt vuốt chòm râu bạc mỉm cười nói.

Được Đức Lâm gia gia trấn tĩnh cũng khiến cho lòng Lâm Lôi dần lắng xuống.

“Đức Lâm gia gia, ma pháp thiên phú thì làm thế nào mà thi kiểm tra được?” Lâm Lôi không khỏi có phần trông ngóng.

“Thi kiểm tra ma pháp thiên phú kỳ thực rất là đơn giản.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vừa dứt lời, đột nhiên – chỉ nghe thấy ngoài cửa có tiếng bước chân vang lên. Lâm Lôi nghe thấy bèn lập tức cuống quít đứng dậy, vội vàng thì thầm với Đức Lâm Kha Ốc Đặc: “Đức Lâm gia gia, người mau tránh đi, có người đang đến.” Nếu vị Thánh vực ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc từ hơn 5000 năm trước mà bị người khác phát hiện thì thực là khó mà giải thích.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười, căn bản là không hề nhúc nhích.

“Đức Lâm gia gia” – Lâm Lôi lo lắng.

“Cạch”. Cửa phòng ngủ mở ra. Chỉ thấy quản gia Hi Lý bỗng xuất hiện, vừa nhìn vào trong phòng đã thấy Lâm Lôi tỉnh dậy rồi, liền cười nói: “Lâm Lôi thiếu gia, thật không nghĩ là người lại tỉnh dậy nhanh như vậy. Lâm Lôi thiếu gia bây giờ cảm thấy đã khá hơn chút nào chưa?”

Lâm Lôi lập tức nở nụ cười, gật đầu đáp: “Đa tạ Hi Lý gia gia đã quan tâm, ta bây giờ cảm thấy khỏe hơn nhiều rồi.”

Trong lòng Lâm Lôi cũng vô cùng khẩn trương, không nhịn được liếc mắt nhìn sang phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc đến mấy lần, vẫn thấy ông ta đang đứng nguyên ở đó cười cười: “Đức Lâm gia gia có chuyện gì vậy? Ài, nếu bị phát hiện ra thì sẽ phải giải thích rất là phiền toái.”

“Lâm Lôi thiếu gia, đã đến bữa trưa, người nếu đã tỉnh dậy rồi thì hãy đến cùng ăn đi.” Quản gia Hi Lý mỉm cười nói.

“Ồ, ta biết rồi.” Lâm Lôi lại vừa nhìn thoáng qua phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc, lòng đầy nghi hoặc: “Chuyện gì xảy ra vậy? Nhìn dáng vẻ Hi Lý gia gia thì dường như căn bản không hề nhìn thấy Đức Lâm gia gia.”

Quản gia Hi Lý mấy lần thấy Lâm Lôi cứ quay sang khoảng trống phía bên giường mà nhìn lại thì có phần nghi hoặc hỏi: “Lâm Lôi thiếu gia, người đang nhìn cái gì bên cạnh giường vậy? Bộ có đồ vật gì rớt xuống hay sao? Để ta giúp người nhặt lên.”

“Không có, không có gì.” Lâm Lôi lập tức từ trên giường vươn vai đứng thẳng dậy. “Hi Lý gia gia, chúng ta đi ăn trưa thôi.”

Quản gia Hi Lý mặc dù cảm thấy Lâm Lôi phản ứng có chút kỳ quái, nhưng chẳng hề bận tâm nhiều, liền cười cười gật đầu. Lâm Lôi mặc áo quần, giày xong thì lo lắng quay sang nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc, còn ông ta thì vẫn đứng ở đó nhìn nó mà cười, lắc mình một cái, bỗng chốc đã biến mất trong phạm vi tầm nhìn của Lâm Lôi.

“Biến vào trong Bàn Long giới chỉ rồi.” Lâm Lôi lúc này này có thể cảm nhận được rất rõ ràng bên trong Bàn Long giới chỉ có một linh hồn.

Khác với trước đây, sau khi lấy máu nhận chủ, Lâm Lôi đối với Bàn Long giới chỉ có thể nhận thấy được rằng nó đã tiến lên một cấp độ mới.

“Lâm Lôi, không cần phải nói thành lời, ngươi chỉ cần trong lòng trực tiếp nói với ta là ta có thể nghe thấy. Ngươi là chủ nhân, còn ta là linh hồn của Bàn Long chi giới, chúng ta có thể dễ dàng tiến hành trao đổi qua tâm linh.” Giọng nói của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Điều này khiến Lâm Lôi thực sự bị chấn động.

“Đức Lâm gia gia?” Nó liền lập tức thử nghiệm nói chuyện trong lòng.

“Ta nghe được.” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại một lần nữa vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhất thời trong lòng sung sướng, bởi đang cố tập trung trao đổi cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc mà không hề chú ý dưới chân, một chân đạp phải cánh cửa. Quản gia Hi Lý đang ở đằng trước liền quay đầu lại, cười nói: “Lâm Lôi thiếu gia, đi đường nên cẩn thận một chút.”

“Biết rồi, Hi Lý gia gia.” Lâm Lôi cười trả lời.

Trong lòng hưng phấn không ngừng cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc câu nối tiếp câu, chẳng mấy chốc mà Lâm Lôi đã bước vào trong phòng khách. Bữa trưa hôm nay tương đối là thịnh soạn, còn có cả một đĩa thịt dê nướng thơm phức. Hoắc Cách nhìn thấy Lâm Lôi tới thì mỉm cười nói: “Lâm Lôi, mau ngồi xuống đi.” Chờ cho Lâm Lôi ngồi vào chỗ, Hoắc Cách liền tự mình gắp miếng đùi dê nướng cho Lâm Lôi.

“Đa tạ phụ thân.”

Lâm Lôi trong lòng hơi kinh ngạc, tình hình kinh tế của gia tộc tương đối khó khăn nên mọi ngày đều chỉ ăn những món rất bình thường. Vậy mà hôm nay lại có cả thịt dê nướng.

Lâm Lôi vốn không biết – trong khi một khối lượng lớn những tảng đá liên tiếp rơi xuống Ô Sơn trấn, không chỉ có người mà còn có vô số gia súc cũng bị đè chết. Hôm nay không chỉ có Ba Lỗ Khắc gia tộc mà cả một số gia đình thường dân trong nhà cũng có được một bữa ăn xa xỉ vô cùng hiếm thấy.

“Đức Lâm gia gia, vừa rồi tại sao Hi Lý gia gia lại không nhìn thấy người vậy?” Lâm Lôi trong lòng thầm dò hỏi Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

“Lâm Lôi, ta nói cho ngươi hay, ngoại trừ ngươi ra, những người khác căn bản không thể nhìn thấy ta, bởi hiện tại ta chỉ là tồn tại dưới hình thức của một linh hồn, linh hồn là hư vô – mắt thường không thể nhìn thấy. Chỉ vì ngươi là chủ nhân của Bàn Long chi giới nên mới có thể thấy được ta.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cặn kẽ trả lời.

Lâm Lôi trong lòng giật mình.

Lúc trước Đức Lâm gia gia có nói rằng ông ta đã chết, bây giờ chỉ còn tồn tại linh hồn mà thôi.

“Đức Lâm gia gia, vậy sau này chẳng phải người có thể tùy ý xuất hiện bên cạnh ta hay sao?” Lâm Lôi trong lòng vui sướng nói.

Lời này vừa dứt, nó đã lập tức thấy bên cạnh mình đột ngột xuất hiện một lão giả mặc trường bào trắng toát, râu tóc bạc phơ. Chính là Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Lúc này, Hoắc Cách, quản gia Hi Lý, Ốc Đốn vẫn đang vừa ăn vừa nói chuyện, chẳng hề tỏ vẻ gì khác biệt trước sự xuất hiện của Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

“Oa-“

Thấy rõ ràng rằng tất cả mọi người đang ngồi bên bàn đều không cảm nhận được sự tồn tại của Đức Lâm gia gia, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

“Cũng không hẳn là tất cả mọi người đều không cảm nhận được sự tồn tại của ta. Chỉ cần linh hồn của một người đạt đến trình độ tương đương với ta thì bọn họ đều có thể cảm nhận được ta đang tồn tại. Đương nhiên – chỉ cần ta chui vào Bàn Long chi giới thì người khác dám chắc là sẽ không phát hiện được.” Giọng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

“Trình độ linh hồn tương đương với Đức Lâm gia gia?” Lâm Lôi miệng vừa ăn, trong lòng vừa cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc trao đổi.

“Trình độ linh hồn tương đương với ta chính là những Thánh vực cường giả. Chỉ có những Thánh vực cường giả mới miễn cưỡng có thể cảm nhận được sự tồn tại của ta. Tuy nhiên, điều kiện tiên quyết ở đây chính là… ta xuất hiện bên ngoài Bàn Long chi giới. Nếu ta ở bên trong Bàn Long chi giới thì bọn họ chẳng thể nào phát hiện ra được.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Lâm Lôi trong lòng gật đầu, đồng thời tay cầm miếng đùi dê gặm từng miếng từng miếng một.

“Lâm Lôi, ăn từ từ thôi.” Hoắc Cách thấy nó như vậy, không khỏi cười nói.

Lâm Lôi quay sang phía cha cười, song vẫn ăn nhiệt tình như cũ. Chỉ trong chốc lát, mối tảng đùi dê nướng lớn đã bị gặm sạch sẽ. Lâm Lôi vỗ vỗ bụng thoải mái, sau đó mới lấy khăn ăn lau miệng rồi đến tay, đứng dậy nói: “Cha, Hi Lý gia gia, con ăn xong rồi, cảm thấy trong đầu vẫn còn một chút choáng váng, xin phép được về phòng nghỉ ngơi trước. Ốc Đốn, gặp lại sau.” Lâm Lôi là người ăn xong trước tiên.

“Đầu vẫn còn choáng váng ư? Vậy mau lui về nghỉ ngơi đi.” Hoắc Cách vội vàng nói.

Buổi sáng phát sinh những chuyện như vậy, đối với Hoắc Cách mà nói là một sự kích động rất lớn. Trong thời khắc lúc đó, ông ta thậm chí đã tưởng rằng Lâm Lôi sẽ bị đá đè chết. Trải qua thời khắc như vậy, thái độ của Hoắc Cách đối với Lâm Lôi rõ ràng đã có sự chuyển biến tốt hơn rất nhiều.

“Ca ca, hẹn gặp lại.” Tiểu Ốc Đốn ngây ngây ngô ngô giơ bàn tay nhỏ bé dính đầy mỡ vẫy vẫy Lâm Lôi.

(Hết chương 20)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 21: Địa Hệ Ma Pháp (Hạ)

Lâm Lôi tức thì chuồn về phòng mình, sau đó từ bên trong đóng chặt cửa phòng lại.

Rất nhanh cởi giầy ra, nó nhảy tót lên giường ngồi: “Đức Lâm gia gia, mau ra đây, giúp ta thi kiểm tra ma pháp thiên phú xem.” Lâm Lôi trong lòng rất khẩn trương, vừa rồi trong lúc còn đang ăn, trong lòng nó cứ nghĩ mãi về chuyện này.

Chỉ thấy một đạo lưu quang mênh mang từ Bàn Long chi giới thoát ra, hạ xuống bên giường, biến thành Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười ha hả nói: “Lâm Lôi, đừng có gấp. Điều đầu tiên ta muốn nói với ngươi là… Bởi vì không có công cụ chuyên môn để tiến hành thi kiểm tra, nên ta chỉ có thể kiểm tra thiên phú của ngươi về ‘Địa hệ ma pháp sư’. Còn về phần các hệ khác, không có công cụ thì ta cũng chẳng có cách nào kiểm tra được.”

“Chỉ có thể thi kiểm tra về Địa hệ ma pháp thiên phú?” Lâm Lôi trong lòng có chút thất vọng.

Nó cũng từng nghe qua là muốn thi kiểm tra thiên phú thì cần phải có một số công cụ chuyên môn. Chỉ là nó cứ nghĩ rằng Đức Lâm Kha Ốc Đặc là Thánh vực ma đạo sư, chắc là phải có một số thủ thuật riêng.

“Địa hệ thì làm sao? Lâm Lôi, ta nói cho ngươi biết, Địa hệ chính là hệ mạnh nhất trong số các hệ Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Lôi, Quang minh, Hắc ám.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt tràn đầy vẻ kiêu ngạo, hiển nhiên đối với Địa hệ vô cùng tự tin. Dù sao thì ông ta bản thân cũng là một Địa hệ Thánh vực ma đạo sư.

Lâm Lôi có phần không tin.

Các hệ hẳn là giống như hình bình hành, Địa hệ làm sao lại có thể mạnh nhất được?

“Đức Lâm gia gia, ta sao lại nghe nói là Hỏa hệ ma pháp công kích cực mạnh, còn Hắc ám hệ thì công kích vô cùng quỷ dị? Vậy thì làm sao mà Địa hệ lại là mạnh nhất được?” Nó nhíu mày nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vốn hòa ái thân thiện, lúc này bỗng có chút tức giận bất mãn kêu lên: “Lâm Lôi, ta nói cho ngươi hay, giữa các hệ ma pháp, nếu đơn thuần chỉ xét về lực công kích thì mỗi hệ lại có những mặt mạnh riêng!”

“Ví dụ như Hỏa hệ, cấm kỵ ma pháp ‘Thiên Hỏa Liệu Nguyên, Địa Hỏa Phần Thành’ một chiêu mà xuất ra thì cả một tòa thành trì to lớn sẽ bị thiêu rụi sạch sẽ. So với Thủy hệ, cấm kỵ ma pháp ‘Tuyệt Đối Linh Độ’ mà xuất ra, sẽ giết chết hơn 10 vạn dân cư chỉ trong nháy mắt. Còn như Lôi hệ, cấm kỵ ma pháp “Thiên Lôi Diệt Thế’ xuất ra thì sẽ có ngàn vạn đạo lôi điện cuồng phách, ai có thể tồn tại được? Phong hệ cấm kỵ ma pháp ‘Hủy Diệt Phong Bạo’ mà phóng ra thì toàn bộ thiên địa chẳng khác nào một cơn lốc đao, kết quả là…”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc thở dài một hơi.

Lâm Lôi trong lòng phát run.

Nó cứ luôn cho rằng Hỏa hệ ma pháp công kích là mạnh nhất, bây giờ thì xem ra điều đó chỉ là lời nói cho vui. Vô luận là hệ nào, tới tầng cấm kỵ ma pháp thì đều có uy lực hủy thiên diệt địa.

“Địa hệ thì sao?” Lâm Lôi không hề quên Địa hệ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự tin đáp: “Địa hệ còn có thể khác được sao? Địa hệ cấm kỵ ma pháp ‘Vẫn Thạch Thiên Hàng’ vừa xuất ra, vô số khối vẩn thạch khổng lồ từ trên trời nện xuống, chỉ trong nháy mắt cả một tòa thành trì cũng có thể trở thành hoang phế. Còn có cấm kỵ ma pháp ‘Thiên Băng Địa Liệt’ một chiêu mà xuất ra thì mặt đất rung động chẳng khác nào sóng biển, phòng ốc sụp đổ, địa địa nứt vỡ, những tảng nham thạch phun trào, người chết vô số.”

Lâm Lôi chú tâm nghe đến nín thở.

“Địa hệ, đồng thời cũng có cấm kỵ thủ hộ ma pháp ‘Mạch Động Thủ Hộ’ có phạm vi phòng ngự trên diện rộng. Mạch động thủ hộ một khi xuất ra thì toàn bộ thành trì khắp trên trời, dưới đất, 4 phương 8 hướng đều được phòng ngự, không thể tấn công được. Cho dù đối phương có thi triển ‘Thiên Lôi Diệt Thế’ cũng đều có thể ngăn cản.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc giảng giải một cách sung sướng, sau đó cười cười nói: “Đương nhiên… những thứ ta nói đều là phạm vi hủy diệt của công kích, chứ không đơn thuần chỉ là công kích ma pháp.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Nó có thể hiểu được những lời Đức Lâm gia gia nói đều là một số dạng hủy diệt của các loại cấm kỵ ma pháp.

“Đức Lâm gia gia, dường như Địa hệ cấm kỵ ma pháp thực sự có rất nhiều. Chuyện này là thế nào?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc kiêu hãnh cười cười đáp: “Lâm Lôi, điều này ngươi không hiểu được đâu. Kỳ thực các hệ ma pháp cũng hầu như đều giống nhau, chỉ có trong hoàn cảnh đối địch thì mới khác nhau mà thôi. Ví dụ như trong đại dương thì có vùng thủy vực, Thủy hệ ma pháp cực mạnh. Tại những nơi phong đặc, Phong hệ ma pháp cực mạnh.”

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu được chút ít.

‘Lâm Lôi… Địa điểm chiến đấu của ma pháp sư tại đại lục hầu như toàn là trên mặt đất có phải không? Mà mặt đất lại là nơi mà Địa hệ ma pháp sư chiếm được tiện nghi nhất rồi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt nở nụ cười: “Chỉ cần chân đứng trên mặt đất thì Địa hệ ma pháp sư tự mình đã có được chỗ dựa lớn nhất rồi.”

Lâm Lôi giật mình.

Mỗi hệ ma pháp sư thì đều có những địa điểm mà bọn có có thể phát huy được khả năng tối đa.

Tại Ngọc Lan đại lục, địa điểm để các ma pháp sư chiến đấu đương nhiên hầu hết là trên mặt đất, tự nhiên là Địa hệ ma pháp sư chiếm được nhiều ưu thế nhất.

“Các hệ ma pháp đều lấy việc hấp thu các nguyên tố trên trái đất để dung nhập vào cơ thể, đối với việc cải thiện thân thể thì điều đó là tốt nhất. Mẹ trái đất đối với chúng ta cũng hết sức nhân từ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẻ mặt hiện ra một tia kính ngưỡng. “Khi Địa hệ ma pháp sư chúng ta tọa trên mặt đất, có thể cảm nhận được sự rộng lớn của đại địa, cảm nhận được mạch đập của đại địa, cảm nhận được sự quan tâm của đại địa đối với chúng ta.”

“Địa hệ ma pháp sư, nói về công kích thì trong các cấm kỵ ma pháp có thể tính đến ‘Đại Địa Thủ Vệ’, xét đến tính hủy diệt thì có ‘Thiên Băng Địa Liệt’, ‘Vẫn Thạch Thiên Hàng’, luận về phòng ngự, trong cấm kỵ ma pháp có thể kể đến một loại phòng ngự trên diện rộng là ‘Mạch Động Thủ Hộ’, còn nếu chỉ đơn thuần là đơn thể phòng ngự thì có ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’, là dạng đơn thể phòng ngự mạnh nhất của Địa hệ ma pháp sư.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt tràn đầy vẻ tự tin.

“Đơn thể phòng ngự? Đức Lâm gia gia, Địa hệ ma pháp thì đơn thể phòng ngự là mạnh nhất sao?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Đánh giá các biện pháp phòng ngự của Địa hệ ma pháp sư, thì lúc mới đầu, thông thường nhất là thổ thuẫn, tường đất cũng vậy. Mà một khi đã trở thành ngũ cấp ma pháp sư liền có thể thi triển ra ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’. Đây là một dạng ma pháp không ngừng phát triển.

“Tại ngũ cấp, lục cấp ma pháp sư, thánh giáp bao phủ toàn thân là do nham thạch cấu thành. Đến khi đạt đến thất cấp ma pháp sư thì thánh giáp này do ‘Ngọc Thạch’ cấu thành. Trong khi đạt đến bát cấp ma pháp sư thì thánh giáp này được cấu thành từ ‘Tinh Ngọc’. Đạt tới cửu cấp ma pháp sư thì thánh giáp liền đạt đến giai vị ‘Bạch Kim’ cấu thành. Trở thành Thánh vực ma pháp sư, thi triển ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’ thì thánh giáp sẽ do ‘Kim Cương’ cấu thành, phòng ngự rất mạnh…” Nói đến đây, Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẻ mặt có phần đắc ý cười.

Lâm Lôi trong lòng không khỏi thầm than.

Địa hệ ma pháp sư đích xác là một hệ mạnh phi thường. ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’ đạt tới Thánh vực thì hoàn toàn là do ‘Kim Cương’ hình thành. Lâm Lôi hiểu rõ kim cương thì vô cùng cứng rắn. Hơn nữa, kim cương của Đại địa thủ hộ thánh khải này không phải là kim cương bình thường mà là do ma pháp hình thành, so với kim cương bình thường thì còn cứng hơn.

“A, đúng rồi-“

Lâm Lôi đột nhiên nhớ tới 2 vị Thánh vực cường giả đã chiến đấu trên bầu trời Ô Sơn trấn, nhớ rõ lúc đạo kiếm quang của vị lục y trung niên nhân bổ vào thân người mặc áo tro, khiến tro bào trên người hắn vỡ vụn, để lộ ra bên trong một bộ chiến giáp giống như là bằng kim cương.

Vị Thánh vực ma pháp sư tên gọi ‘Lỗ Địch’ kia đã dựa vào kiện thánh giáp kim cương nọ để chống lại một chiêu công kích của ‘Đế Long’.

“Đó có phải là cấp bậc kim cương của ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’ không?” Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Ngay đến cả kiếm quang công kích của Thánh vực chiến sĩ cũng đều có thể ngạnh kháng, từ đó có thể tưởng tượng ra lực phòng ngự của nó.

“Cho nên ta mới nói Địa hệ ma pháp là hệ mạnh nhất trong các hệ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc chòm râu trắng phất phơ, hiển nhiên là vô cùng tự đắc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 22: Xuân Khứ Thu Lai (Thượng)

K

ỳ thật, không riêng gì Địa hệ ma pháp mà mỗi một hệ ma pháp đều có những nét độc đáo riêng của mình. Mà Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại là một Thánh vực ma đạo sư, chuyện tôn sùng một hệ cũng là điều rất bình thường. Lâm Lôi năm ấy mới có 8 tuổi, nghe ông ta nói mà trong lòng mênh mông biết bao nhiêu là cảm xúc.

“Đức Lâm gia gia, người mau mau kiểm tra cho ta đi, xem xem ta có Địa hệ ma pháp sư thiên phú hay không?” Lâm Lôi hiện tại đã không còn có thể kìm lòng được nữa.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười: “Được, ta lập tức kiểm tra cho ngươi.”

“Ta trước tiên phải nói với ngươi, thiên phú của ma pháp sư chủ yếu dựa trên 2 phương diện, cho nên quá trình kiểm tra của ta cũng sẽ chia làm 2 giai đoạn.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này trong lòng cũng dấy lên một sự hưng phấn, sống trong Bàn Long chi giới tịch mịch đến hơn 5000 năm, bây giờ lại có 1 đứa trẻ đáng yêu để dạy dỗ, ông ta đương nhiên là rất vui rồi.

“Ma pháp thiên phú chia thành 2 phương diện: bản thân hòa hợp đối với thiên địa nguyên tố mạnh hay yếu, cùng với tinh thần lực cao hay thấp.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc bắt đầu những bài giảng đầu tiên về phương diện ma pháp.

“Hai phương diện này thì có tác dụng gì?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ tốn giảng giải: “Lâm Lôi, trước khi hỏi điều này, ta hỏi ngươi trước, một vị ma pháp sư nếu muốn thi triển ma pháp thì cần phải dựa trên phương diện nào?”

“Ma pháp chú ngữ.” Lâm Lôi lập tức đáp.

Lâm Lôi đã từng thấy vị thần bí ma pháp sư trên lưng Tấn mãnh long kia khi thi triển ma pháp, rõ ràng là miệng có lẩm nhẩm những tràng ma pháp chú ngữ.”

“Sai.”

“Ta thấy rõ ràng lúc ma pháp sư thi triển ma pháp đều có niệm ma pháp chú ngữ mà.” Lâm Lôi phản bác lại ngay.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt chòm râu bạc, đắc ý nói: “Ma pháp sư muốn thi triển ma pháp, yếu tố quan trọng nhất chính là ‘Ma Pháp Lực’ trong cơ thể cùng với ‘Tinh Thần Lực’. Nếu Tinh thần lực đủ mạnh, thậm chí còn có thể phát ra ngay mà không cần phải niệm ma pháp chú ngữ, nhưng đó cũng chỉ là tác dụng phụ trợ mà thôi.”

“Ủa? Phát ra ngay?” Lâm Lôi nghi ngờ nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Lúc này nó cảm thấy, một thế giới ma pháp thật rộng lớn đang từ từ hiện ra trước mắt mình. Chỉ có điều ma pháp thế giới thì vẫn còn rất mơ hồ y như lúc trước mà thôi. Mà Đức Lâm Kha Ốc Đặc thì đang từ từ vén mở cái màn bí mật của thế giới ma pháp ấy ra.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười gật đầu: “Đúng, muốn thi triển được ma pháp thì đầu tiên cơ thể cần phải cung ứng đủ Ma pháp lực, được sự khống chế của Tinh thần lực, ‘Ma Pháp Lực’ sẽ hấp dẫn được càng nhiều thiên địa nguyên tố hơn để hình thành nên ma pháp.”

“Thiên địa nguyên tố?” Lâm Lôi sửng sốt. “Đức Lâm gia gia, thi triển ma pháp cũng cần phải hấp thu thiên địa nguyên tố từ bên ngoài sao?”

“Ha ha, điều đó là đương nhiên, Lâm Lôi, chẳng lẽ ngươi tưởng rằng một ma pháp khổng lồ chỉ đơn thuần dựa vào Ma pháp lực trong cơ thể là có thể đạt đến được hay sao? Không thể nào. Lấy ví dụ với một cấm kỵ ma pháp, Thánh vực ma pháp sư trong cơ thể ma pháp lực chỉ chiếm có 1% mà thôi, còn lại đến 99% đều là năng lượng thiên địa nguyên tố.”

“Nói thế này… Ma pháp lực trong cơ thể trên thực tế chỉ đơn thuần là để luyện hóa ‘Thiên Địa Nguyên Tố’. Ma pháp lực có thể gọi là ‘Tướng quân’, còn thiên địa nguyên tố còn lại là ‘Tiểu binh’, được ma pháp sư dùng Ma pháp lực trong cơ thể dẫn ra ngoài, tiếp tục khống chế càng nhiều thiên địa nguyên tố để hình thành nên ma pháp có uy lực kinh người, đã hiểu chưa?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi không khỏi nhíu mày.

“Ồ… Ta hiểu rồi.” Lâm Lôi cười gật đầu. “’Ma pháp lực’ trong cơ thể ma pháp sư thì giống như Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, còn thiên địa nguyên tố thì là đám thiếu niên chúng ta, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc một mình có thể lãnh đạo cả một đám thiếu niên chúng ta huấn luyện, ông ta cũng có thể lãnh đạo đám thiếu niên chúng ta tiến hành công kích, chiến đấu.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười gật đầu: “Đúng, cho nên ‘Ma Pháp Lực’ trong cơ thể ma pháp sư là rất quan trọng. Nếu lượng Ma pháp lực không đủ thì không thể nào phát ra ma pháp.”

Lâm Lôi cũng gật đầu.

“So với Ma pháp lực, Tinh thần lực lại càng quan trọng hơn.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Ngươi giờ cũng biết, Tinh thần lực trên thực tế chính là ‘Linh Hồn Lực’, đó là một loại năng lực khống chế.”

“Lâm Lôi, ngươi nói xem, nếu đại lượng Ma pháp lực mà hấp dẫn càng nhiều thiên địa nguyên tố, như vậy sẽ có rất nhiều năng lượng. Nếu không có Tinh thần lực khống chế… Vậy thì sẽ tạo ra kết quả gì?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt vuốt chòm râu bạc trắng, lẳng lặng nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhíu mày suy tư.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi trầm ngâm nhíu mày đáp: “Ta từng xem qua một ít binh pháp ở trong sách. Trong đó có nói qua… Muốn cầm địch thì trước hết phải cầm vua. Ví dụ như thổ phỉ, nếu giết được thủ lĩnh thổ phỉ, thì đại quân thổ phỉ sẽ tự ta rã mà tháo chạy. Vậy Tinh thần lực cũng giống như thủ lĩnh thổ phỉ đối với thủ hạ có ‘Năng lực khống chế’. Nếu không có Tinh thần lực khống chế đại lượng thiên địa nguyên tố của Ma pháp lực thì đám năng lượng này cũng sẽ biến thành bạo loạn.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nở nụ cười.

“Ha ha, Lâm Lôi, thật thông minh.” Ông ta cười tươi như hoa.

“Đúng, đại lượng Ma pháp lực, thiên địa nguyên tố, qua sự khống chế của ‘Tinh Thần Lực’ cuối cùng hình thành nên ma pháp! Đôi khi muốn thi triển được ma pháp cực mạnh thì yêu cầu đối với Tinh thần lực là rất cao, cho nên cần phải có ‘Ma pháp chú ngữ’ phụ trợ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nói.

Lâm Lôi cảm thấy trước những ma pháp nguyên lý khổng lồ kia mới chỉ bắt đầu dần dần hiểu được.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn nó cười cười, tiếp tục nói: “Đương nhiên, đó chỉ là những nguyên lý cơ bản. Thế giới ma pháp chính thức so với những gì ngươi tưởng tượng thì còn phức tạp hơn nhiều. Dựa vào Ma pháp lực, thiên địa nguyên tố, làm sao để hình thành nên ‘Ma pháp’, đó mới là điều quan trọng nhất.”

“Không có Ma pháp lực thì làm sao mà có thể phát ra ‘Ma pháp’, vậy thì phỏng có ích lợi gì đâu.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc một tràng dài than vãn: “Ma pháp thế giới là một thế giới vô cùng phức tạp. Nghiên cứu ma pháp cũng gian nan phi thường. Tuy nhiên, dưới sự cạnh tranh của các quốc gia, các ma pháp sư vẫn một mực chuyên tâm nghiên cứu các tân hình ma pháp.”

“Kỳ thật, các quốc gia đều nghiên cứu xem làm thế nào để thông qua Ma pháp lực có thể khống chế được các thiên địa nguyên tố bất đồng với nhau, hình thành nên các ma pháp bất đồng. Có điều thí nghiệm của ma pháp sư rất nguy hiểm, ma pháp càng có tính hủy diệt thì lại càng khó để thí nghiệm, nhiều khi còn khiến cho người khác bị tai nạn.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Bình thường thì tại các Ma pháp Học viện chỉ có thể học được từ cấp 1 đến cấp 6 ma pháp, Còn cấp 7, 8, 9 cho đến Thánh vực ma pháp thì đều thuộc loại có tính chất cần phải giữ bí mật, trừ phi ngươi gia nhập một quốc gia thì mới có thể học tập được chút ít ma pháp.”

Lâm Lôi đã từng đọc qua rất nhiều bộ sách nên trong lòng cũng có thể hiểu được.

“Nếu không có ai dạy ngươi thì cho dù Ma pháp lực có nhiều, Tinh thần lực có cao tới đâu… cũng thi triển không ra một ma pháp.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc tiếp tục cười nói: “Sự huyền bí của mỗi một loại ma pháp chủ yếu nhất chính là làm thế nào để khống chế được Ma pháp lực, thiên địa nguyên tố để hình thành nên ma pháp.”

“Trải qua vô số năm nghiên cứu, thăm dò, ma pháp cũng đã hình thành nên một hệ thống cơ sở gần như là hoàn mỹ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt vuốt chòm râu bạc, ha hả cười nói: “Ngươi sau này không cần phải khuất phục trước một quốc gia hay một đại nhân vật nào hết, bởi vì ta có thể dạy ngươi ma pháp cấp 7, cấp 8, cấp 9 cho đến cấp Thánh vực!”

Lâm Lôi hít sâu một hơi.

Nó cảm thấy chính mình đang bước vào một con đường mới.

Dưới sự chỉ dẫn của Đức Lâm gia gia, mình đã không còn cần đi trên con đường chiến sĩ nữa, mà đã bước sang một con đường huyền bí hơn, uy lực lớn hơn – đó là con đường ma pháp sư.

“Lại đây nào, trước hết ta kiểm tra sự hòa hợp giữa thân thể với nguyên tố của ngươi một chút, ngươi trước tiên hãy khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại, tiến nhập vào Minh tưởng trạng thái.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhẹ nhàng nói.

“Minh tưởng trạng thái?” Lâm Lôi cảm thấy lúc này trống ngực mình như đang đập mạnh hơn.

Thiên phú của mình rột cuộc là thế nào nhỉ?

“Đừng lo lắng, ngươi cần phải chý ý mà cảm thụ, xem cảm nhận được điều gì, đến lúc đó hãy nói cho ta biết.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười cổ vũ Lâm Lôi. Lâm Lôi lúc này nhắm mắt lại, cố gắng để cho lòng mình yên tĩnh trở lại.

“Đừng lo lắng, cứ làm như ta nói là được.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhẹ giọng nói.

Minh tưởng chính là nền tảng của ma pháp sư. Vô luận là hấp thụ thiên địa nguyên tố luyện hóa thành ‘Ma Pháp Lực’ hay là nâng cao Tinh thần lực thì đều phải trải qua Minh tưởng. Lúc đầu thì Minh tưởng là tương đối khó khăn và nguy hiểm, tuy nhiên có Thánh vực ma đạo sư Đức Lâm Kha Ốc Đặc hỗ trợ, Lâm Lôi có thể tương đối là dễ dàng.

Lần đầu tiên đại khái là trải qua khoảng nửa giờ nhập định, Lâm Lôi rốt cuộc cũng tiến vào trạng thái Minh tưởng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn thấy Lâm Lôi đã tiến vào Minh tưởng trạng thái, lạnh nhạt cười rồi lập tức vung tay lên.

Nhất thời – một lượng lớn Địa hệ nguyên tố bắt tầu tụ tập xung quanh Lâm Lôi. Bình thường ở một nơi thì Địa hệ nguyên tố mật độ cũng không khác nhau lắm, nhưng lúc này dựa vào Tinh thần lực mạnh mẽ của Đức Lâm Kha Ốc Đặc đã khiến cho Địa hệ nguyên tố xung quanh Lâm Lôi dày đặc lên đến gấp trăm lần.

“Nếu dưới điều kiện như thế này mà vẫn không cảm nhận được Địa hệ nguyên tố thì đến một chút hy vọng cũng không có.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng thầm nghĩ.

Lúc này, Lâm Lôi đã hoàn toàn tiến nhập vào Minh tưởng trạng thái, trong lòng cảm thấy vô cùng hưng phấn. Nó cho tới bây giờ vẫn không hề biết rằng xung quanh mình lại có nhiều điều thần kỳ đến như vậy. Vô số những điểm sáng màu thổ hoàng lượn lờ ở xung quanh, dày đặc và nhiều đến phát sợ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.1 - Chương 23: Xuân Khứ Thu Lai (Hạ)

Lâm Lôi, có cảm nhận được không?” Giọng Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhẹ nhàng vang lên trong đầu Lâm Lôi.

“Đức Lâm gia gia, ta có thể cảm thấy có rất nhiều thổ hoàng quang điểm, rất nhiều… nhiều lắm, vô cùng dày đặc. Dưới bàn tay ta hình như có tới hơn trăm điểm sáng màu vàng, nhiều lắm.” Lâm Lôi cảm nhận được xung quanh có rất nhiều thổ hoàng quang điểm bay lượn, trong lòng hết sức vui mừng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nghe thấy điều này, trong lòng vô cùng mừng rỡ.

“Tốt lắm, bây giờ ngươi hãy từ từ làm theo như ta nói, đừng suy nghĩ gì cả, nhẹ nhàng thôi…” Đức Lâm Kha Ốc Đặc giống như đang thôi miên, trong chốc lát khiến cho Minh tưởng trạng thái của Lâm Lôi lại khôi phục trở lại, đồng thời ông ta cũng giải thoát sự trói buộc đối với các địa hệ nguyên tố, lập tức mật độ của các địa hệ nguyên tố ở xung quanh lại khôi phục lại trạng thái bình thường.

Từ Minh tưởng trạng thái đã được khôi phục, Lâm Lôi chỉ cảm thấy toàn thân mình thần thanh khí sảng, hoàn toàn không giống như trước đây, thậm chí chìm vào trạng thái thanh tĩnh. Nó có thể cảm nhận được sự ba động của một số địa hệ nguyên tố ở xung quanh, mặc dù không có Minh tưởng trạng thái thì vẫn có thể cảm nhận được.

“Đức Lâm gia gia, ta bây giờ có thể cảm nhận được sự ba động của những thổ hoàng quang điểm này. Thực sự, mặc dù không rõ ràng lắm nhưng vẫn có thể mơ hồ cảm ứng được.” Lâm Lôi lúc này rất hưng phấn.

Lần đầu tiên bước vào thế giới của ma pháp sư, Lâm Lôi trong lòng kích động phi thường.

“Ngươi nói gì? Bây giờ cũng có thể cảm nhận được?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vô cùng kinh hãi, bởi mật độ của địa hệ nguyên tố đã trở lại trạng thái bình thường, mà Lâm Lôi lúc này cũng không có ở Minh tưởng trạng thái, vốn là đang thanh tĩnh mà lại cảm giác được, có thể thấy rằng lực hòa hợp của thân thể Lâm Lôi với các nguyên tố…

“Đức Lâm gia gia, người tại sao lại không nói gì vậy?” Lực hòa hợp giữa thân thể với các nguyên tố (từ giờ sẽ gọi là Nguyên tố thân hòa lực) của ta thế nào?” Lâm Lôi lo lắng hỏi.

Nó hiện tại hoàn toàn không hề biết biểu hiện của mình tốt hay xấu.

“Tốt lắm, vô cùng tốt, Nguyên tố thân hòa lực của ngươi rất cao.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt tràn ngập nụ cười. “Theo như ta được biết thì kể cả trong 1000 ma pháp sư cũng rất khó tìm ra người nào Nguyên tố thân hòa lực lại cao được như ngươi, thật sự.”

Lâm Lôi chỉ cảm thấy trái tim mình như nhảy vọt ra ngoài, kích động đến chẳng biết nên nói gì cho phải.

“Đương nhiên, Nguyên tố thân hòa lực chỉ là một phần, Tinh thần lực mới là quan trọng nhất. Dù sao thì chỉ cần có thời gian, Ma pháp lực vẫn có thể được nâng cao, riêng Tinh thần lực lại hạn chế, là trở ngại lớn nhất đối với việc nâng cao trình độ của ma pháp sư.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nghiêm túc nói.

Lâm Lôi hít một hơi thật sâu, gật gật đầu.

“Bây giờ kiểm tra đến phần thứ 2, xem Tinh thần lực của ngươi cao hay thấp.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nghiêm nghị nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng biết, Tinh thần lực là vô cùng quan trọng.

“Đức Lâm gia gia, ta phải làm gì?” nó nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc, chuẩn bị sẵn sàng.

“Không cần làm gì cả.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười.

“Ách…” Lâm Lôi sửng sốt.

“Ta là linh hồn, còn ngươi là chủ nhân của Bàn Long chi giới, ta hoàn toàn có thể cảm nhận được sự mạnh yếu trong Tinh thần lực của ngươi, căn bản là không cần kiểm tra… Ta bây giờ có thể nói cho ngươi!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nhìn Lâm Lôi.

“Ta, Tinh thần lực của ta thế nào?” Lâm Lôi nín thở.

Tinh thần lực mạnh hay yếu sẽ quyết định vận mệnh của chính mình.

“Tinh thần lực của ngươi gấp 10 lần so với đám bạn cùng trang lứa xung quanh.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nói.

Lâm Lôi trong lòng không khỏi trào dâng một trận vui sướng, 10 lần a.

Đây không phải là một con số nhỏ.

Nhưng Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại tiếp tục nói: “Ma pháp sư thường thì trong vạn người mới có 1, nguyên nhân chủ yếu là vì yêu cầu đối với Tinh thần lực tương đối cao. Ma pháp sư thông thường thì tối thiểu phải đạt đến mức gấp 5 lần so với những người đồng trang lứa. Còn đạt đến mức gấp 10 lần so với những người cùng độ tuổi thì cũng chỉ được xem như là ma pháp sư thuộc nhóm trung bình mà thôi.”

Lâm Lôi vốn đang hưng phấn bỗng chợt ỉu xìu.

“Nếu chỉ là một kẻ tầm thường dạy, ngươi sau này tối đa cũng chỉ có thể đạt đến ngũ cấp, lục cấp ma pháp sư mà thôi. Tuy nhiên, nếu người dạy ngươi là ta thì có thể khác.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẽ nhướng mày một chút, trong mắt ánh lên nét tự tin.

Lâm Lôi đột nhiên giật nảy mình.

Đúng a, Đức Lâm Kha Ốc Đặc chính là Thánh vực ma đạo sư.

“Chỉ cần Lâm Lôi ngươi cố gắng đạt tới bát cấp ma pháp sư, ta tuyệt đối tự tin có thể đào tạo ngươi trở thành cửu cấp ma pháp sư. Còn về phần Thánh vực ma pháp sư thì sẽ phụ thuộc vào ngộ tính cùng với những kỳ ngộ của chính ngươi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nghiêm lệ nói: “Ngươi nếu tự mình không phấn đấu, sợ rằng đến lục cấp ma pháp sư cũng chẳng thể đạt được, đến lúc đó cũng chẳng trách được ai.”

Có một đạo sư tốt, đó cũng chỉ là một phương diện.

Quan trọng nhất chính là phải dựa vào chính mình.

“Đức Lâm gia gia, người yên tâm, ta sẽ không để người phải thất vọng đâu, cũng sẽ không để cho cha ta, để cho gia tộc Ba Lỗ Khắc phải thất vọng.” Trong lòng Lâm Lôi lúc này lại hiện lên những linh vị trong tông đường, cùng với những sự tích vĩ đại vẫn còn khắc sau những tấm linh vị ấy.

Trọng hiện vinh quang của gia tộc Ba Lỗ Khắc!

Lâm Lôi trong lồng ngực trào dâng lòng nhiệt huyết.

“Tốt lắm, ngày mai ta sẽ bắt đầu chính thức dạy ngươi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn Lâm Lôi, ánh mắt chớp chớp. Giây phút này, trong ông ta lại tràn ngập sự tự tin của một Thánh vực ma đạo sư.

Từ ngày thứ 2, Lâm Lôi bắt đầu cuộc sống khổ tu đầy gian khổ.

Bởi không thể đem sự tồn tại của Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói cho cha mình, Lâm Lôi sáng sớm và đêm tối vẫn tiếp tục tiến hành chiến sĩ huấn luyện. Buổi sáng thì vẫn y như trước, đến trước mặt cha ôn luyện chính trị, tông giáo, lễ nghi, binh pháp, địa lý, nghệ thuật… trên mọi phương diện học tập.

Chỉ có buổi chiều vốn là khoảng thời gian được tự do, Lâm Lôi lại chạy lên phía đông bắc của tiểu trấn trên 'Ô Sơn', trốn ở một nơi yên tĩnh để học với Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Dưới sự dìu dắt của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, có thể lĩnh hội được tri thức về ma pháp, cố gắng học tập ma pháp đồng thời tăng cường luyện hóa Ma pháp lực.

Chỉ còn có mỗi buổi tối, sau khi ăn xong bữa tối, Lâm Lôi lại tiếp tục bỏ ra phần lớn thời gian để tiến vào Minh tường.

Mỗi ngày, thời gian ngủ của Lâm Lôi chỉ có 6 giờ. Thời gian khác của nó đều là ở chiến sĩ huấn luyện, học tập tri thức, huấn luyện ma pháp, Minh tường… mọi phương diện. Ngàn vạn lần cần phải biết rằng 6 giờ để ngủ là không đủ. Trên thực tế, mỗi ngày Minh tường rèn luyện Tinh thần lực đều rất mệt mỏi, so với người bình thường thì còn mệt mỏi hơn rất nhiều. Lâm Lôi mỗi ngày ngủ 6 giờ đều là ngủ rất sâu.

Sung thật, sung đến cực độ.

Với kiểu sống như thế này, thời gian từng ngày trôi qua, sự tiến bộ của Lâm Lôi là điều hiển nhiên, thậm chí có thể xem như là một loại biến đổi.

Trong suốt quá trình khắc khổ phấn đấu này – có một lần thu nạp Địa hệ nguyên tố vào trong cơ thể, từ cơ thể luyện hóa xuất ra ma pháp lực thật kinh hỉ; cũng có lần Minh tường quá độ, tiêu hao Tinh thần lực quá nhiều dẫn đến trạng thái suýt hôn mê; còn có một lần khác chính thức thi triển ra Địa hệ ma pháp thật kích động, cho dù những ma pháp ban đầu chỉ là để mặt đất sinh trưởng ra một cái cây chỉ có 20 ly thước đột nhiên dài ra, trở thành một tiểu ‘Địa Đột Thứ’…

Từng bước phấn đấu…

Nghị lực cùng tốc độ của Lâm Lôi cũng khiến cho ‘Đức Lâm Kha Ốc Đặc’, Thánh vực ma đạo sư từ hơn 5000 năm trước của Phổ Ngang đế quốc trong lòng than thở không thôi.

Bởi vì mỗi ngày không ngừng tiến hành chiến sĩ huấn luyện, Lâm Lôi thân thể cũng ngày càng rắn chắc, bởi hấp thụ Địa hệ nguyên tố luyện hóa ma pháp lực cùng việc thường xuyên Minh tường, khí chất của Lâm Lôi cũng trở nên trầm tĩnh, bình ổn hẳn lên. Những biến hóa của Lâm Lôi cũng khiến cho phụ thân Hoắc Cách cùng đám Hi Nhĩ Mạn cực kỳ kinh ngạc. Kinh hỉ.

Xuân qua thu tới, chớp mắt đã bước qua mùa thu.

Khoảng cách tới kỳ thi kiểm tra ma pháp chiêu sinh cũng chỉ còn có gần 1, 2 tháng.

Trong tông đường ở hậu viện phủ đệ gia tộc Ba Lỗ Khắc.

“Phù, lau chùi sửa sang lại cho sạch sẽ, giờ đi tu luyện ma pháp thôi. Hôm qua ta cũng đã thi triển được ‘Hám Địa Thuật’ thành công rồi, thật là tốt quá.” Lâm Lôi lúc này tâm tình vô cùng sảng khoái, cất bước ra khỏi tông đường rồi đóng đại môn của tông đường lại.

Trên con đường đá phủ kín rêu phong, Lâm Lôi đi đứng thật nhẹ nhàng, tựa hồ không hề phát ra một tiếng động.

Đây gần như là một loại thực lực của Địa hệ ma pháp sư, bởi đại địa đối với Địa hệ ma pháp sư mà nói cũng chính là suối nguồn, nên họ hoàn toàn có thể bước đi mà không tạo ra âm thanh.

“Ủa?” Lâm Lôi nhướng mày.

Lỗ tai giật giật, Lâm Lôi quay đầu về hướng khoảng sân của một cổ ốc phía xa xa nhìn lại: “Có tiếng động?” Lập tức rón rén tiến lại phía đó, Lâm Lôi bước tiến vô cùng nhẹ nhàng. Bình thường trong khi di chuyển đã có thể không phát ra tiếng động, lúc này lại có phần chủ động nên lại càng chẳng có chút tiếng vang nào.

Từng bước, từng bước tới gần.

Khi Lâm Lôi bước tới khoảng sân để nhìn vào sau khe cửa – “Đó là cái gì?” Đôi mắt nó lập tức mở to ra.

Chỉ thấy một chú chuột màu đen dài chừng 20 ly thước đang gặm một tảng đá vỡ, thoáng chốc hắc sắc lão thử này thân ảnh vèo một cái đã phóng tới tảng đá xanh cách đó hơn mười thước để trốn. Chú chuột màu đen toàn thân mềm mại, đôi mắt đảo liên tục, cái đuôi nhung ngoe nguẩy, cực kỳ đáng yêu.

Thậm chí hắc sắc lão thử này cũng chỉ dùng 2 chân sau để đứng lên, nhảy nhảy,

“Thật là một chú chuột nhỏ đáng yêu, tốc độ nhanh đến kinh người.” Nấp đằng sau cửa, Lâm Lôi trong lòng thầm khiếp sợ.

Chuột bình thường không thể nào mà to đến vậy, đồng thời cũng thường khiến cho người ta ghét, nhưng chú chuột này thì lại khiến cho người ta cảm thấy đáng yêu. Đặc biệt là đôi mắt có thần như biết nói, quan trọng nhất chính là… lão thử này tốc độ quá nhanh.

“Tốc độ này e rằng ngay cả lục cấp chiến sĩ như Hi Nhĩ Mạn thúc thúc cũng không đuổi kịp nữa, sao lại nhanh vậy nhỉ?” Lâm Lôi đã thấy hắc sắc lão thử đáng yêu này thân ảnh vừa chớp động một cái là đã phóng xa tới hơn 10 thước, thật là kinh khủng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ trong Bàn Long chi giới bay đến, đứng bên cạnh Lâm Lôi, có chút kinh ngạc nhìn hắc sắc lão thử: “Ảnh thử, đó là ma thú ‘Ảnh Thử’. Trông thế này hắn mới chỉ là một ma thú ‘Ảnh Thử’ hãy còn nhỏ.”

“Ảnh thử? Ma thú ‘Ảnh Thử’? To như vậy mà vẫn là hãy còn nhỏ sao?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn sang phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc đang đứng bên cạnh.

Ngoại trừ lúc trước đã từng thấy Huyết thiết ngưu, Sư thứu, Tấn mãnh long, Hắc long là ma thú, đây là lần đầu tiên Lâm Lôi thấy một ma thú khác là chú chuột đáng yêu này, cũng là một ma thú ư? Sẽ trở thành một ma thú có thể phóng ra ma pháp?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 1: Ma Thú “Ảnh Thử”

Ma thú ‘Ảnh Thử’? Đức Lâm gia gia, rốt cuộc thì Ma thú ảnh thử này có gì kỳ lạ? Nó là ma thú cấp mấy?”

Lâm Lôi dùng tâm linh trao đổi cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc, đồng thời hướng ánh mắt chờ đợi nhìn về phía ông ta.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười, cố ý làm bộ ho khan 2 tiếng rồi mới trầm trầm truyền âm: “Ma thú Ảnh thử không thể xác định chính xác nó là ma thú cấp mấy được bởi vì chúng là cả một chủng tộc. Luận về chủng tộc, ma thú thuộc loài chuột chủ yếu được chia thành 2 loại: Một loại là Phệ thạch thử, một loại là Ảnh thử. Nhưng mặc dù là Phệ thạch thử hay Ảnh thử đi chăng nữa thì cũng đều là loài ăn tạp, vô luận là tảng đá, mẩu xương hay thậm chí là thịt thì chúng đều ăn tuốt.”

Lâm lôi thầm gật đầu.

Vừa rồi hắn đích xác là đã thấy Ảnh thử màu đen đang gặm một tảng đá.

“Ma thú chủ yếu được chia làm 9 cấp, nhất cấp ma thú là yếu nhất. Đương nhiên trên cửu cấp ma thú còn có Thánh vực cấp ma thú!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nhìn Lâm Lôi. “Lâm lôi, trong nhóm Phệ thạch thử thì yếu nhất là Phệ thạch thử màu xám, từ nhất cấp đến tam cấp cũng đều là màu xám, chỉ màu sắc là hơi có sự khác biệt. Đạt tới tứ cấp Phệ thạch thử thì toàn thân chuyển sang màu bạc, đạt tới thất cấp thì bên ngoài thân bắt đầu xuất hiện màu vàng! Phệ thạch thử màu vàng thì ít nhất cũng là thất cấp ma thú, cao hơn có thể là bát cấp ma thú.”

“Lâm Lôi, loài Phệ thạch thử này vốn là một tộc vô cùng kinh khủng, chủ yếu là do số lượng quá lớn, hàm răng thì cực kỳ sắc bén. So với chúng, răng của Ảnh thử kém sắc bén hơn nhiều. Một khi đã xuất hiện vô số Phệ thạch thử đánh úp lại thì cho dù là có hơn 10 vạn đại quân xem chừng cũng không thể chống đỡ được.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán thở dài một tiếng.

Ông ta bất giác nhớ lại một trận tai nạn năm đó.

Phệ thạch thử tuy tốc độ không bằng Ảnh thử nhưng toàn thân lại cứng như cương thiết vậy. Cấp bậc càng cao thì Phệ thạch thử toàn thân lại càng trở nên cứng rắn đồng thời hàm răng cũng thêm phần sắc bén. Đừng thấy chúng có cơ thể nhỏ mà xem thường, với số lượng lớn thì bọn chúng trở nên vô cùng kinh khủng.

“Vũ khí của binh sỹ quân đội không thể giết chết được Phệ thạch thử trong khi Phệ thạch thử thì lại dễ dàng gặm nhấm thịt binh sỹ.” Đức Lâm khẽ than thở một tiếng.

Lâm Lôi trong đầu không khỏi hiện ra cảnh tượng từ khắp núi rừng cây cối rậm rạp, hàng đàn Phệ thạch thử lao ra giống như hồng thủy tràn vào quân đội mà cắn xé. Nghĩ tới cảnh tượng đó khiến Lâm Lôi không khỏi rùng cả mình.

Thật kinh khủng.

“Trong hai loại ma thú chuột này, Phệ thạch thử mạnh hơn ở khâu phòng ngự cực cao, hàm răng thì cực kỳ sắc bén, đồng thời số lượng của chúng cũng rất nhiều. Còn Ảnh thử thì sao? Ảnh thử số lượng cũng không ít, tuy nhiên lại không nhiều bằng Phệ thạch thử.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cứ như là một bộ bách khoa toàn thư, hình như cái gì cũng biết vậy.

“Vậy Ảnh thử này thì có bao nhiêu lợi hại?” Lâm Lôi thúc giục hỏi.

Lúc này cách đó không xa có một hắc sắc ảnh thử, Lâm Lôi đương nhiên là muốn biết sự lợi hại của nó.

“Phệ thạch thử thì thấp nhất là cấp 1, nhưng Ảnh thử thì không giống như vậy. Ảnh thử thấp nhất cũng là tam cấp ma thú, lông toàn thân đều là màu đen. Khi lông toàn thân biến thành màu xanh thì Ảnh thử cũng đạt tới cảnh giới ngũ cấp ma thú. Lúc toàn thân trở thành màu tím thì thấp nhất cũng là thất cấp ma thú, cao thì cũng có thể là bát cấp ma thú.” Đức Lâm giảng giải rất rõ ràng.

Lâm lôi khe khẽ gật đầu.

Luận về cấp bậc thì Ảnh thử này không thể thấp hơn so với Phệ thạch thử được.

“Đức Lâm gia gia, theo như người nói thì Ảnh thử tại tam cấp và tứ cấp thì đều có lồng bên ngoài màu đen, đến ngũ cấp mới biến thành màu xanh. Vậy tiểu ảnh thử này chính là tam cấp hoặc tứ cấp ma thú có phải không?” Lâm Lôi nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc dò hỏi.

“Hắc sắc ảnh thử này không tầm thường.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhướng mày nói. “Phệ thạch thử thì toàn thân phòng ngự mạnh, hàm răng sắc bén nổi tiếng. Còn Ảnh thử thì tốc độ cực nhanh, hàm răng cũng rất sắc bén! Tốc độ… có lẽ đây là một Ảnh thử có thực lực rất lớn.”

“Tốc độ của nó quả là rất nhanh, trong nháy mắt mà đã vọt xa hơn 10 thước rồi. Tuy nhiên đối với Ảnh thử mà nói thì cũng chỉ được xem là bình thường thôi.” Lâm Lôi cho đến hiện tại vẫn còn nhớ rất rõ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật đầu nói: “Ảnh thử chính xác là có tốc độ cực nhanh, nhưng một Ảnh thử vẫn đang trong giai đoạn còn nhỏ mà đã có tốc độ đạt tới trình độ như của một Ảnh thử trưởng thành thì đây là một điều không phải là tầm thường.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt cũng có chút tếu ý.

“Không tầm thường?” Lâm lôi nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tiếp tục nói: “Đúng, mới trong giai đoạn còn nhỏ mà tốc độ đã đạt tới tốc độ của một tam cấp, tứ cấp ma thú Ảnh thử thành niên, thì tới khi nó hoàn toàn trưởng thành, đoán chừng đạt tới thất cấp Tử sắc Ảnh thử là điều hoàn toàn có thể. Ta hoài nghi… nó chính là con của một tử sắc Ảnh thử.”

“Con của một tử sắc ảnh thử?” Lâm Lôi nghi hoặc. “Nhưng lông trên người nó chính xác là màu đen mà.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nở nụ cười: “Lâm Lôi, cho dù là tử sắc Ảnh thử hay lục sắc Ảnh thử thì khi sinh ra tiểu hài tử đều là màu đen thôi. Chỉ có khi thực lực tăng lên, lông bên ngoài mới từ từ thay đổi. Màu lông chính là tượng trưng cho thực lực.

Lâm Lôi trong lòng giật mình: “Nguyên lai là như vậy.”

“Đức Lâm gia gia, dựa theo lời người nói thì Ảnh thử này tốc độ thật là kinh người rồi. Hiện tại bây giờ ta cảm thấy so với Hi Nhĩ Mạn thúc thúc còn nhanh hơn một chút, vậy mà người nói chỉ tương đương với tứ cấp Ảnh thử trưởng thành. Tứ cấp Ảnh thử tốc độ so với lục cấp chiến sỹ …….” Nói đến đây, Lâm Lôi trong lòng cũng không khỏi cảm thán.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Lâm Lôi, nếu không như vậy thì liệu có gọi là Ảnh thử được không?”

Đồng cấp bậc Ảnh thử, khi chạy trốn, có thể bỏ xa đồng cấp bậc nhân loại chiến sĩ.

“Ảnh thử vốn là một ma thú rất khó có được a, đặc biệt là thất cấp ma thú ‘Tử sắc Ảnh thử’, rất nhiều ma pháp sư muốn thu phục được một tử sắc Ảnh thử, chỉ có điều tử sắc Ảnh thử tốc độ quá nhanh, tử sắc Ảnh thử trưởng thành vô cùng quý giá, khiến bọn họ khó mà thu thập được. Ảnh thử có khả năng trở thành tử sắc Ảnh thử khi còn nhỏ có thể dễ dàng thu phục, chỉ có điều khả năng vô tình gặp được một tử sắc ảnh thử còn nhỏ thì lại càng ngàn năm khó gặp.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nhìn Lâm Lôi/

Lâm Lôi cũng có thể tưởng tượng.

Tử sắc Ảnh thử tối thiểu cũng là thất cấp ma thú. Vậy thì tử sắc Ảnh thử so ra cũng là cùng cấp bậc ngang với ‘Tấn Mãnh Long’.

“Lâm Lôi, tử sắc Ảnh thử được coi là vương giả trong các Ảnh thử, có thể hiệu lệnh được một lượng lớn Ảnh thử. Mặc dù số lượng Ảnh thử không kinh khủng như Phệ thạch thử nhưng cũng rất nhiều. Tử sắc Ảnh Thử từ lúc còn nhỏ cho tới khi trưởng trành đều có rất nhiều Ảnh thử khác bảo vệ.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc liếc liếc mắt nhìn hắc sắc Ảnh thử đang trốn sau tảng đá màu đen ở đằng xa.

“Tuổi còn nhỏ mà đã mạnh như vậy, 10 thì có đến 8, 9 phần là tử sắc ảnh thử còn nhỏ, thật không hiểu là làm thế nào nó lại lọt vào bên trong gia tộc phủ đệ, xung quanh cũng không hề có Ảnh thử trưởng thành bảo vệ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẽ than.

Lâm Lôi cũng có ý kiến đồng thuận với lời Đức Lâm Kha Ốc Đặc vừa nói.

“Lâm Lôi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn về phía Lâm Lôi, ánh mắt đột nhiên trở nên có chút quái dị, với một thanh âm hấp dẫn nói: “Mặc kệ tử sắc Ảnh thử còn nhỏ này vì sao lại ở đây, liệu ngươi có muốn thu phục được tiểu Ảnh thử này không? Ảnh thử sinh trưởng tốc độ là tương đối nhanh. Cho dù là tử sắc Ảnh thử vẫn còn nhỏ nhưng ước chừng trong vòng 10 năm là có thể là hoàn toàn phát triển. Đến lúc đó ngươi đã có thể tự mình có được một bát cấp ma thú rồi.”

Lâm Lôi vừa nghe thấy, trong lòng đã không khỏi động tâm.

Thất cấp, bát cấp ma thú muốn thu phục được là điều vô cùng khó. Lại còn phải phân loại, một số ma thú lớn rất nhanh, một số lại lớn rất chậm. So với long tộc, có một số loại rồng phải mất cả ngàn năm mới trưởng thành. Người bình thường lại không có khả năng sống lâu như vậy. Ảnh thử này thuộc loại sinh trưởng tương đối nhanh.

Cần phải gặp được một tử sắc Ảnh thử từ khi còn nhỏ, thật sự là một điều vô cùng khó khăn.

Ma thú càng lợi hại thì càng bảo vệ con mình hết sức kỹ càng, Mặc dù không hiểu sao tiểu Ảnh thử này lại mò tới căm cổ ốc của gia tộc mình nhưng tử sắc ảnh thử còn bé rõ ràng là đang ở trước mắt mình. Đó là sự thật.

“Lâm Lôi, chỉ cần có một tử sắc Ảnh thử cho riêng mình, thì chẳng khác gì chính mình có cả một đội quân Ảnh thử!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười cười nhìn Lâm Lôi. "Chính vì thế, tử sắc Ảnh thử này so với thất cấp, bát cấp ma thú còn có phần quý giá hơn.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc một mực cổ động xúi giục Lâm Lôi.

Mà một đứa trẻ mới có 8 tuổi như Lâm Lôi thì làm sao có thể nhịn được.

“Đức lâm gia gia, tử sắc Ảnh thử này sao có thể thu phục được đây?”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong long không khỏi cả mừng: “Tiểu Lâm Lôi nếu thực sự có thể thu phục được Ảnh thử này, sau này ta cũng có chút yên tâm.” Đức lâm Kha Ốc Đặc nhận định rất rõ rằng ông ta vốn chỉ là một dạng linh hồn tinh thần thể, căn bản không có lấy một tia Ma pháp lực. Một Thánh vực ma đạo sư mà không có Ma pháp lực thì đồng nghĩa với việc cũng chẳng có một chút lực công kích nào.

Ông ta cũng không có cách nào bảo vệ được Lâm Lôi.

Mà sống chung nửa năm qua, ông ta đã coi đứa trẻ tính tình thuần phác, có nghị lực này nên như là cháu nội của Đức Lâm Kha Ốc Đặc mình, tự nhiên muốn làm mọi phương pháp để nâng cao thực lực của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, yên nào.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nghiêm túc nói: “Cho dù là tử sắc Ảnh thử vẫn còn nhỏ, tốc độ đã có thể so với tứ cấp Ảnh thử trưởng thành, ngay cả Hi Nhĩ Mạn thúc thúc của ngươi cũng không thể đuổi kịp. Ngươi căn bản là không có năng lực mạnh mẽ để thu phục, hơn nữa ngươi cũng không thể bố trí được ‘Linh Hồn Khế Ước’ ma pháp trận.”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Cái đầu vừa nóng lên một chút đã từ từ lạnh xuống, cười khổ nói: “Ta nhớ ra rồi, muốn thu phục ma thú, trước tiên phải khiến cho nó chính thức thuần phục, tiếp theo là phải bố trí Linh hồn khế ước ma pháp trận. Mà ma pháp trận đó thì tối thiểu phải đạt tới thất cấp ma pháp sư mới có thể sử dụng được.”

Lâm Lôi trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Ài ,thực lực kém, cho dù vận khí tốt gặp được tử sắc Ảnh thử khi còn nhỏ, cũng không có cách nào thu phục được.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 2: Bổn Biện Pháp (Thượng)

Lâm Lôi, đừng nhụt chí, ta mới chỉ nói ngươi không thể nào lấy cương mà thu phục được nó mà thôi chứ chưa có nói là không có cách nào để thu phục được a.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự đắc cười nói. “Nếu nó mà là một Ảnh thử trưởng thành thì e rằng không có cách nào, nhưng… nó lại mới chỉ là một Ảnh thử còn bé, thân là một Thánh vực ma đạo sư, đối phó với một tử sắc Ảnh thử còn nhỏ, ta vẫn còn có biện pháp khác, hơn nữa lại không cần ngươi phải bố trí Linh hồn khế ước ma pháp trận.”

Lâm Lôi vốn lòng đang tê tái bỗng lại bừng sáng lên hy vọng, ánh mắt sáng quắc lên nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

“Đức Lâm gia gia, nói mau đi, rốt cuộc là biện pháp gì?” Lâm Lôi kích động truyền âm nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự đắc cười nói: “Rất đơn giản, kỳ thực Linh hồn khế ước ma pháp trận là ‘Linh Hồn Khế Ước’ thuộc loại khế ước chủ tớ. Ngươi có thể khiến cho ma thú thần phục, tự nhiên là có tư cách trở thành chủ nhân của nó. Mà hiện tại chúng ta không có cách nào để bố trí ‘Chủ Tớ Khế Ước’, chỉ có thể làm 1 cách… đó là cùng Ảnh thử này kết ‘Bình Đẳng Khế Ước’.”

“Bình đẳng khế ước?” Lâm Lôi nghi hoặc nói: “Đó là cái gì? Tại sao ta lại chưa từng nghe qua nhỉ?”

“Việc ngươi chưa từng nghe qua là chuyện hoàn toàn bình thường. Kể cả ở năm, sáu ngàn năm trước, vào thời đại mà ta đang sống, số người biết đến ‘Bình Đẳng Khế Ước’ cũng cực kỳ ít.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười cười nói. “Bình đẳng khế ước đại biểu cho mối quan hệ giữa ngươi cùng ma thú là ngang hàng, trông thì có vẻ như không bằng Chủ tớ khế ước, nhưng kỳ thực ‘Bình Đẳng Khế Ước’ mới làm ngươi cùng ma thu có thể trao đổi thân mật với nhau, khiến cho ma thú càng thêm thật lòng hỗ trợ, từ đó phối hợp với nhau mới có thể hoàn thiện hơn được.”

Lâm Lôi trong lòng giật mình.

“Ủa, Đức Lâm gia gia, nghe người nói như vậy thì ‘Bình Đẳng Khế Ước’ có rất nhiều ưu điểm, tại sao bây giờ đại đa số người ta lại không cần đến nữa?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc ha ha cười nói: “Bởi vì Bình đẳng khế ước không phải là loại do con người bố trí mà là loại do ma thú tự mình kết thành.”

“Ma thú tự nguyện kết thành?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Trách sao lại không cần phải bố trí Linh hồn khế ước ma pháp trận, nguyên lai là do ma thú tự mình kết thành. Đức Lâm Kha Ốc Đặc tiếp tục nói: “Mỗi ma thú sau khi sinh ra thì đã có năng lực tự mình bố trí ‘Bình Đẳng Khế Ước’, bất quá mỗi ma thú cả đời cũng chỉ có thể bố trí ‘Bình Đẳng Khế Ước’ được đúng một lần, không giống như Chủ tớ khế ước, chỉ cần chủ nhân giải trừ khế ước là người khác lại có thể sử dụng Chủ tớ khế ước để thu phục ma thú đó.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

“Có điều để khiến ma thú cam tâm tình nguyện kết ‘Bình Đẳng Khế Ước’ là rất khó.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trịnh trọng nói. “Phải làm cho ma thú nghĩ rằng ngươi là người thân của nó, nghĩ rằng nó sẽ không rời bỏ ngươi đi, thì nó mới có thể cam tâm tình nguyện cùng ngươi kết Bình đẳng khế ước.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Ma thú trưởng thành có trí tuệ rất cao, nếu muốn tác động tới ma thú trưởng thành để nó nghĩ ngươi là thân nhân của nó thì cơ hồ là điều không thể.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán. “Nhưng ma thú còn nhỏ thì không giống như vậy, cũng giống như loài người khi còn bé trí tuệ chưa phát triển, rất dễ dàng lừa gạt. Đem thức ăn ngon cho nó, nó sẽ thích ngươi. Đừng nói tới trí khôn của ma thú còn bé, ma thú còn nhỏ trí lực so với trí tuệ của một đứa trẻ thì vẫn còn kém phát triển hơn nhiều, chỉ cần ngươi thường xuyên cho nó ăn ngon để cho nó thích ngươi, sau đó cùng nó chơi đùa, thì chẳng bao lâu, ma thú còn nhỏ này sẽ thích ngươi. Đặc biệt là những ma thú còn bé bị lạc khỏi đàn thì lại càng dễ thu phục được.”

Nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc thuyết một tràng, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy bỗng trở nên sáng sủa.

“Nguyên lai là giống y như một đứa bé a.” Lâm Lôi nở nụ cười.

Chuyện này thì nó vô cùng có kinh nghiệm, từ nhỏ cùng đệ đệ Ốc Đốn chơi đùa, làm thế nào để dỗ trẻ con, Lâm Lôi đều đã từng thực hiện.

“Lâm Lôi, đừng quá tự tin. Nếu muốn chọc một ma thú còn bé thì cần phải rất chú ý, nếu không, nói không chừng Ảnh thử sẽ cắn cho ngươi một cái.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhắc nhở.

“Cắn ta một cái?”

Lâm Lôi vừa nhìn sang hắc sắc Ảnh thử kia, thấy nó gặm tảng đá cứ ‘Kẹt Kẹt’ phát ra tiếng thì không khỏi rùng mình 1 cái, dường như bình thường nó có thể gặm rất dễ dàng, Lâm Lôi không dám nghi ngờ gì về độ sắc bén của hàm răng ma thú Ảnh thử.

“Vậy nên làm gì bây giờ?” Nó cảm thấy không dám chắc lắm.

“Yên tâm, cứ làm theo lời ta nói thì tuyệt đối sẽ không có chuyện gì đâu. Tuy nhiên muốn làm theo ‘Bổn Biện Pháp của ta thì tự mình phải thật kiên nhẫn, ngàn vạn lần đừng có gấp quá.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này mới chậm rãi thuyết giảng ‘Bổn Biện Pháp’. “Lâm Lôi, Ảnh thử là ma thú chuyên ăn tạp, tảng đá, khúc xương hay mẩu thịt đều ăn cả, nhưng thích nhất vẫn là thịt, thịt nướng thì lại càng thích.

Đây là kinh nghiệm của các bậc tiền bối.”

“Cho nên ngươi phải lên Ô Sơn kiếm một ít thú nhỏ, sau đó nướng ở một chỗ xa xa trên bãi cỏ. Nhớ kỹ rằng đừng nên cố gắng chủ động thân cận, mỗi lần đều cho nó ăn để nó chủ động thân mật với ngươi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Ngươi mà chủ động thân mật thì có thể khiến cho nó hoảng sợ, cuối cùng quay sang tấn công ngươi! Mà nếu nó đã thân cận với ngươi rồi thì không có gì nguy hiểm nữa.”

“Phương pháp rất ngốc nghếch, nhưng lại cực kỳ an toàn.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Lâm Lôi giật mình.

Phương pháp quả là rất ngốc nghếch nhưng lại vô cùng đơn giản.

“Đức Lâm gia gia, Ảnh thử này có thể chạy loạn đi thì sao?” Lâm Lôi lo lắng hỏi. Nếu trong lúc mình nướng thịt mà Ảnh thử lại chạy đi mất thì chẳng còn nghĩa lý gì nữa.

“Điều này thì không ai có thể nói chắc được, nhìn vận khí của ngươi thì ta đoán rằng trong lúc đó nó sẽ không chạy đi đâu.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói.

“Được, vậy bây giờ ta đi săn dã thú.” Lâm Lôi gật gật đầu rồi khẩn trương chạy ra phía ngoài, cước bộ giẫm mạnh trên mặt đất song lại khá kỳ quái là đến một chút âm thanh phát ra cũng không có. Đó chính là một đặc thù lớn của Địa hệ ma pháp sư.

Sau khi đã rời khỏi dãy cổ ốc, Lâm Lôi lại khôi phục lại cước bộ bình thường. Tiếng bước chân lại như trước vang lên.

“Lâm Lôi thiếu gia, lại lên Ô Sơn đấy à?” Quản gia Hi Lý trong tay đang cầm một cái chổi nhìn thấy Lâm Lôi chạy mà không khỏi cười gọi với theo.

“Vâng.” Lâm Lôi đáp lời rồi phóng thật nhanh ra ngoài.

Nửa năm nay Lâm Lôi tựa hồ cứ quá buổi trưa là lại lên Ô Sơn tiến hành tu luyện ma pháp. Người khác không hề biết nó tu luyện ma pháp thì cứ nghĩ rằng chiều nào nó cũng mò lên Ô Sơn là để chơi đùa.

Mùa thu, trên Ô Sơn cây cối phần lớn đều trơ trụi lá, không được xanh tươi như trước. Tuy nhiên cũng vẫn có những cây phong thụ đỏ rực như những ngọn lửa.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh phóng vụt qua giữa núi rừng, Lâm Lôi cước bộ không hề gây ra một tiếng động, toàn thân di động rất nhanh. Trải qua nửa năm hấp thu Địa hệ nguyên tố, nó không chỉ nâng cao được Địa hệ Ma pháp lực trong cơ thể mình mà đồng thời, tố chất cơ thể cũng tăng lên không ít.

Hiện tại, nó đã có thể sánh với những thiếu niên 15, 16 tuổi của Ô Sơn trấn, đã có thực lực của một nhất cấp chiến sĩ.

Trên Ô Sơn có tương đối là nhiều thỏ, trong khi dã thú hung mãnh thì ngược lại khá là ít. Đó cũng chính là nguyên nhân khiến người ta có thể yên tâm thả cho những đứa trẻ chạy rông trên Ô Sơn. Dù sao thì Ô Sơn cũng thuộc loại núi nhỏ, dã thú lớn còn ít chứ đừng nói gì đến ma thú.

Lâm Lôi đột nhiên đình chỉ cước bộ, ánh mắt thấp xuống nhìn một chú thỏ hoang màu vàng đang gặm cỏ phía xa xa.

Cho dù thỏ hoang có tính cảnh giác rất cao nhưng lúc này cũng không thể cảm giác được Lâm Lôi đang đi đến.

“Thỏ hoang phản ứng cực nhanh, tốc độ cũng rất lẹ, phải dùng ma pháp thôi.” Lâm Lôi bắt đầu ngưng thần, bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ.

Nó cảm thấy giữa ngực mình một cỗ Địa hệ ma pháp nhỏ bắt đầu được khởi động nổi lên. Những chiến sĩ bình thường thì đấu khí được tồn trữ tại vùng cách rốn chừng 10 ly thước, còn ma pháp sư thì Ma pháp khí được chứa đựng tại vị trí ngay chính trung tâm của ngực, còn Tinh thần lực (Linh hồn lực) đương nhiên là chứa đựng ở trong não.

Ma pháp chú ngữ vô luận là niệm to hay nhỏ thì đều không có sự cách biệt lớn, chỉ cần để cho Tinh thần lực của mình theo ‘Ma pháp chú ngữ’ đạt tới trạng thái cần thiết là được.

Chỉ trong vài giây, Lâm Lôi vốn nhớ rất kỹ ma pháp chú ngữ đôi mắt bỗng đột nhiên rực sáng, nhắm thẳng vào con thỏ hoang nọ.

Địa hệ, nhất cấp ma pháp – Địa đột thứ!

“Phốc!”

Chỉ thấy một cây địa đột rất sắc bén đột ngột trực tiếp từ phía dưới bụng thỏ hoang lao lên, xuyên thẳng vào bụng nó, một dòng máu tươi tuôn trào, nhiễm hồng cả khoang bụng của thỏ hoang. Bị tấn công bất ngờ, thỏ hoang kịch liệt giãy dụa, chỉ có điều càng giãy dụa mạnh thì máu lại tuôn ra càng nhiều.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 3: Bổn Biện Pháp (Hạ)

Lâm Lôi từ chỗ ẩn nấp nhảy ra, bàn tay ngay lập tức tóm lấy yết hầu con thỏ hoang, chỉ nghe 'răng rắc' một tiếng, con thỏ hoang vốn đang co quắp thống khổ giãy dụa liền trở nên bất động. Thực lực so với nửa năm trước đã khá lên nhiều, long huyết chiến sĩ huyết mạch ẩn chứa 'Thị Huyết' tựu dần dần bắt đầu bộc lộ.

"Ta đã đạt đến nhất cấp chiến sĩ, nhất cấp ma pháp sư, cho nên nói về lực công kích ma pháp cũng khá mạnh mẽ." Lâm Lôi cầm lấy con thỏ hoang, không khỏi cười cảm thán một tiếng.

Ma pháp sư chủ yếu chia làm chín cấp, đạt tới nhất cấp ma pháp sư tương đối dễ dàng. Mà theo cấp số gia tăng, việc luyện tập cũng càng tốn nhiều thời gian hơn! Thậm chí có rất nhiều ma pháp sư cấp bảy, cấp tám thực lực rất lợi hại, tốn hao trăm năm quang âm đều khó có thể tăng cao một cấp.

Mà ma pháp sư cấp một, với người có tư chất tốt chưa đầy nửa năm là đạt được, cho dù tư chất không ra gì, chỉ cần điều kiện phù hợp trở thành ma pháp sư, hai ba năm luyện tập cũng có thể trở thành nhất cấp ma pháp sư.

Cầm lấy con thỏ hoang đã chết, Lâm Lôi trực tiếp thẳng hướng dưới chân núi chạy tới.

"Lâm Lôi, ngươi sao không nướng chín đi? Ma thú Ảnh thử mặc dù rất thích thịt, nhưng thịt nướng là nó thích nhất." Đức Lâm Kha Ốc Đặc thanh âm vang lên trong đầu Lâm Lôi.

"Đức Lâm gia gia, người đừng có lừa gạt tiểu hài tử chứ." Lâm Lôi vừa chạy vừa trêu tức nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc ngẩn ra, hắn làm gì có cháu, đường đường là

Thánh vực ma đạo sư ai lại đi lừa gạt một tiểu hài tử chứ?

"Ách, không đâu." Đức Lâm Kha Ốc Đặc thừa nhận như mọi lần.

Lâm Lôi tự tin nói: "Người thường xuyên lừa tiểu Ốc Đốn còn gì. Ta nói cho người biết, đối xử với một tiểu hài tử ngay từ đầu không nên quá tốt, nếu không tiểu hài tử sau này quen với việc đó rồi nó sẽ yêu cầu cái tốt hơn. Hiện tại Ảnh thử hàng ngày chỉ gặm đá, ta bây giờ cho nó ăn thịt tươi nó nhất định sẽ vui sướng... trước cung cấp cho nó thịt tươi khoảng bảy tám ngày, sau đó ta mới cho nó ăn thịt nướng khẳng định nó sẽ càng sung sướng hơn."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột ngột hiểu ra.

Năm xưa lão làm gì mà không rõ đạo lý này, thống trị kẻ dưới quyền thời điểm đó cũng như vậy... trước thưởng cho kẻ dưới chỉ một chút ít, sau này mới cho những thứ tốt. Nếu ngay từ đầu đã cung cấp những thứ quá tốt, ngược lại sau này khó có thể thỏa mãn mong muốn kẻ cấp dưới.

"Ta đã từng đọc sách về cái đạo lý này, nói về cách nuôi khỉ, 'Sáng ba chiều bốn' rồi lại 'Sáng bốn chiều ba' hiệu quả tốt đấy a." Lâm Lôi hắc hắc cười nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên hiểu được mặc dù Lâm Lôi mới tám tuổi rưỡi, tuy nhiên không thể chỉ so sánh với một đứa trẻ bình thường khác.

"Xem ra Ba Lỗ Khắc gia tộc giáo dục đích xác là có hiệu quả." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng có phần vị nể, giáo dục sẽ mở mang trí tuệ, song phần lớn gia đình bình dân không có điều kiện để tiếp thụ giáo dục, một số Ma pháp Học viện và Chiến sĩ Học viện đào tạo tốt cho dù thi tuyển có đạt kết quả tốt thì để nhập học vẫn cần phải có học phí, không phải gia đình thường dân nào cũng có thể đáp ứng được.

Cầm con thỏ hoang đã chết đi thẳng về nhà, người trong Ô Sơn trấn cũng không lấy gì làm ngạc nhiên cho lắm. Trên thực tế người ta đều không biết Lâm Lôi có thể thi triển 'Địa Đột Thứ', chỉ biết rằng thường xuyên có mang thỏ hoang về nhà.

"Lâm Lôi thiếu gia thật sự là lợi hại, vừa bắt được thỏ hoang kìa." Cư dân trên trấn nhỏ vui vẻ cười nói.

Đi trên đường Lâm Lôi cũng cười lại đáp lễ.

"Không biết Ảnh thử có ăn những thứ do con người mang đến không."

Hít sâu một hơi, Lâm Lôi đi vào hậu viện phủ đệ của gia tộc bao gồm toàn những căn phòng cổ, từng bước một bước cẩn thận hướng tới chỗ Ảnh thử mà áp sát, bước chân đến một chút thanh âm cũng không phát ra. Trong chốc lát, Lâm Lôi lại một lần nữa tới gần nơi đó.

"Ảnh thử đâu rồi?" Lâm Lôi nhìn về phía cái sân, trong cái sân có một chút đá vụn, một ít lá khô rụng xuống.

Một ít đá vụn dấu vết còn đang bị ăn dở thế mà nhìn quanh cả cái sân vẫn không thấy bóng của Ảnh thử, Lâm Lôi trong lòng không khỏi thất vọng, khó chịu: "Đức Lâm gia gia, không thấy Ảnh Thử, ta mới đi có một giờ thôi mà, Ảnh thử bỏ đi rồi sao?"

Một đạo lưu quang từ Bàn Long giới chỉ bay ra, hóa thành Đức Lâm Kha Ốc Đặc thân mặc một trường bào màu trắng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng cau mày nói: "Không đâu, mới có một giờ thôi mà, Ảnh thử sao bỏ đi được?"

Đột nhiên -

"Khác xuy, khác xuy ~~" Một thực thanh yếu ớt,mỏng manh quen thuộc lại vang lên, Lâm Lôi con mắt sáng ngời, lập tức hướng đến cái sân của căn phòng nhỏ bên cạnh bước đến, đi tới cánh cửa liền rõ ràng thấy cái bóng Ảnh thử đen đen đang chạy khắp nơi gặm các tảng đá, phảng phất giống như một nhà điêu khắc, mỗi một tảng đá đều gặm thành hình thù kỳ lạ quái trạng.

Lâm Lôi đứng ở ngưỡng cánh cửa.

"Bịch!" Lâm Lôi cố ý đá vào trên cánh cửa phát ra một chút tiếng vang.

"Toa!"

Hắc ắc Ảnh thử lắc mình, ngay lập tức trốn ra xa hơn mười thước, hai đôi mắt lấp lánh nhìn chằm chằm về phía ngưỡng cửa, nhìn thấy thân ảnh của Lâm Lôi, trong mắt nó tràn đầy cảnh giới.

"Đến đây, ta cho ngươi ăn."

Lâm Lôi quay về ma thú 'Ảnh Thử' mỉm cười, rồi để con thỏ hoang tại cánh cửa. Ảnh thử có thể không hiểu được loài người nói gì nhưng có thể hiểu được hành động của Lâm Lôi… ma thú có trí thông minh tương đối cao, nên hiểu được nụ cười mang hàm ý gì.

Dù sao, ma thú cũng không phải là dã thú, trí tuệ chúng so với loài người thì kém một chút, tuy nhiên một số ít ma thú cường đại thậm chí còn có phần xảo quyệt hơn.

"Không được sốt ruột, không được sốt ruột." Lâm Lôi trong lòng đối với chính mình khuyên bảo, sau đó liền cố nén tâm trạng rời đi.

Ma thú 'Ảnh Thử' nhìn thấy Lâm Lôi rời đi, còn lại một mình con thỏ hoang, ở chỗ nấp đợi trong chốc lát nhẫn nại không được liền hướng tới cánh cửa chạy đến, đồng thời cũng hướng ra xa canh chừng, lúc này Lâm Lôi đã đi thật xa rồi, lại thấy ngay trước mặt một con thỏ hoang, ma thú Ảnh thử nhất thời hưng phấn liền đứng thẳng lên, cao hứng nhảy nhót một cách vui sướng.

"Chi chi ~~~" ma thú Ảnh thử trong miệng phát ra tiếng kêu vui sướng.

Sau đó nhanh chóng bắt đầu cắn xé thịt thỏ hoang, hàm răng sắc bén cắn xé đặc biệt rất nhanh, ma thú 'Ảnh Thử' mặc dù cơ thể không lớn, so với con thỏ hoang thì có phần nhỏ hơn, nhưng ngoại trừ lớp da bên ngoài, toàn bộ cơ thể thỏ hoang đều bị nó ăn sạch sẽ, ngay cả mảnh vụn của xương cũng không còn.

"Gru ~~" tiểu Ảnh thử yết hầu giật giật, sau đó xoa xoa cái bụng rất giống con người, quả là thập phần hưng phấn a.

Tảng đá so với huyết nhục, rõ ràng huyết nhục mỹ vị hơn nhiều.

Sau khi ăn xong, tiểu Ảnh Thử nhìn về hướng Lâm Lôi rời đi, hình ảnh nhỏ bé ghi lại trong lòng tiểu Ảnh Thử, đối với cậu thiếu niên đó hảo cảm cũng tăng lên vài phần. Dù sao nó mới sinh không lâu, mới chỉ là một ấu nhi ma thú, thậm chí trong lòng tiểu Ảnh thử có chút chờ mong cái cậu thiếu niên đó liệu có mang đến cho nó một con thỏ hoang nữa hya không?

Trước bữa cơm tối ngày hôm đó.

"Không biết tiểu Ảnh thử có chịu ăn không?" Lúc này Lâm Lôi đang đi ở giữa khu vực cổ ốc phía sau, trực tiếp hướng đến cái khoảng sân lúc chiều hắn để lại con thỏ hoang.

"Lâm Lôi, yên tâm, nó là một con ma thú còn bé nên rất tham ăn." Đức Lâm Kha Ốc Đặc thanh âm vui vẻ vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng có chút gật đầu, trong chốc lát đã đi đến ngưỡng cửa đó, chỉ thấy tại đó ngoài ít máu còn một bộ da thỏ, còn về phần thịt thỏ hay ngay một mẩu xương vụn toàn bộ không có. Thấy như vậy, con mắt Lâm Lôi nhất thời phát sáng. "Thật tốt quá." Lâm Lôi nắm chặt bàn tay.

Bước đầu tiên vậy là đã thành công, sau này chỉ cần kiên trì!

Buổi chiều ngày thứ hai, Lâm Lôi giết chết một con thỏ hoang, một con gà lôi, con thỏ hoang để lại cho Hi Lý gia gia nướng chín chuẩn bị cho bữa tối, về phần con gà lôi lại để lại chỗ cũ - trên ngưỡng của cái sân của dãy cổ ốc.

"Này ma thú Ảnh thử, đừng có nhìn ta một cách bất ngờ như thế." Lâm Lôi vui vẻ nói khi thấy ma thú Ảnh thử trong sân đang nhìn hắn chằm chằm.

"Lâm Lôi, tình hình có vẻ được cải thiện rồi, nó bây giờ nhìn thấy ngươi không có lập tức lẩn trốn, như vậy đối với ngươi địch ý đã không còn nhiều." Đức Lâm Kha Ốc Đặc thấy vậy, cũng vì Lâm Lôi mà cảm thấy cao hứng. Có thể gặp được một ma thú mới còn nhỏ mà đã lợi hại như vậy thật là hảo vận.

"Thật không biết cha mẹ tiểu Ảnh thử này ra sao." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng cũng âm thầm nghi hoặc.

Lâm Lôi ném con gà lôi tại ngưỡng cửa, quay về phía tiểu Ảnh thử nói hai ba câu, cười cười như trước rồi bỏ đi, bất quá lần này đây không trực tiếp rời đi, mà là đi một đoạn rồi quay đầu lại nhìn. Tiểu Ảnh thử lẩn trốn một lúc rồi đi ra ngoài, vừa nhìn bốn phía, đã thấy xa xa là Lâm Lôi nhưng cũng không sợ hãi, trực tiếp cúi đầu cắn xé con gà lôi.

Ngày thứ ba, ngày thứ tư, ngày thứ năm……

Những ngày như vậy cứ tiếp tục diễn ra, Lâm Lôi mỗi ngày vẫn như trước không ngừng cố gắng tu luyện, đồng thời cũng thường xuyên tặng thỏ hoang hay loài vật khác cho tiểu Ảnh thử ăn. Cả Ô Sơn trấn lẫn Hoắc Cách và đám người Hi Nhĩ Mạn đều không biết Lâm Lôi đang tu luyện ma pháp, và tất nhiên cũng không biết Lâm Lôi đang chiếu cố một con ấu nhi ma thú có thực lực cấp bốn!

Chỉ có Đức Lâm Kha Ốc Đặc biết rằng Lâm Lôi đang phát triển.

"Ô Sơn trấn chỉ là một trấn nhỏ, Lâm Lôi có lẽ không thể ở đây lâu được." Nhìn Lâm Lôi đang trong trạng thái Minh tưởng dẫn động Ma pháp lực, Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt có một tia chờ mong. " Sẽ có một ngày, nó sẽ mang theo tử sắc Ảnh thử trưởng thành bước trên toàn Ngọc Lan đại lục rộng lớn mà dương oai."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 4: Học Viện Ân Tư Đặc

Theo thời gian trôi di, Ảnh thử cũng cảm nhận ít nhiều được sự yêu mến trong tim nó đối với Lâm Lôi, sự cảnh giới cũng không còn quá lớn, thậm chí đến ngày thứ tám, Lâm Lôi vừa để con thỏ hoang còn chưa đi được hai bước, ngay lập tức tiểu Ảnh thử liền đứng lên chạy ra ăn, cũng chi chi trực gọi Lâm Lôi.

Ngày thứ mười!

"Ừ, hôm nay chính là thời điểm cho tiểu Ảnh Thử nếm thử mùi vị thịt quay." Lâm Lôi nướng con gà lôi rồi bỏ vào một chiếc túi nhỏ đứng lên, sau đó vui vẻ hướng về phía dãy cổ ốc ở đằng sau phủ đệ đi đến.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng cùng Lâm Lôi sóng vai mà đi, chỉ là ngoại trừ Lâm Lôi, bất luận kẻ nào cũng không thể thấy được ông ta. Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt vuốt chòm râu bạc có vẻ rất cao hứng: "Lâm Lôi, đã chín ngày rồi, bây giờ Ảnh thử đối với ngươi trái tim nó đến một chút sự cảnh giác cũng không còn, hôm nay ngươi lại mang đến cho nó món thịt quay thơm ngon, nó khẳng định sẽ hưng phấn khôn tả, quan hệ giữa hai ngươi cũng sẽ càng thêm thân thiết."

Lâm Lôi nghe xong cũng không khỏi nở nụ cười.

Khi Lâm Lôi vừa đi đến chỗ ngưỡng cửa-

"Chi chi, chi chi ~~~" thình lình từ chỗ nấp tiểu Ảnh thử đi tới bên người Lâm Lôi, hơn nữa còn nhảy về phía trước hướng tới Lâm Lôi không ngừng kêu lên.

"Ta còn chưa kịp rời đi nó đã chạy tới rồi, hơn nữa lại không còn sợ ta chút nào." Lâm Lôi trong lòng kinh hãi.

Bên cạnh Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng cười mị mị nhìn tiểu Ảnh thử, tiểu Ảnh thử căn bản không thể cảm giác được sự tồn tại của ông ta. Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: "Nhìn nó kìa, tiểu Ảnh thử đối với ngươi đã tương đối thân thiết rồi."

"Chi chi ~~~" tiểu Ảnh thử con mắt lấp lánh nhìn chằm chằm Lâm Lôi, bất mãn kêu lên, hình như thúc giục Lâm Lôi mau cho nó ăn giống như mọi lần.

"Đừng có gấp." Lâm Lôi lôi con gà lôi nướng từ trong cái túi ra.

Mùi vị con gà nướng tỏa ra, đôi mắt đen nhỏ của tiểu Ảnh thử lập tức tỏa sáng, rồi sau đó tỏ vẻ đáng thương nhìn Lâm Lôi. Lâm Lôi nhìn thấy cảnh này trong bụng cười một cách đau khổ. Lúc trước chính mình đem đến trước mặt tiểu Ốc Đốn một món ăn ngon, tiểu Ốc Đốn một mặt hô: "Ca ca, muốn." một mặt đáng thương nhìn mình.

Hình dáng đó với tiểu Ảnh Thử bây giờ thật giống nhau.

"Ha ha, cho ngươi đây." Lâm Lôi ném con gà nướng cho tiểu Ảnh thử.

Tiểu Ảnh thử kêu lên một cách vui sướng. Không ngần ngại kẹp lấy con gà quay cắn một miếng nhỏ rồi ngay lập tức tốc độ cắn xé nhanh hơn, gần như chỉ trong chốc lát, tiểu Ảnh thử với cơ thể nhỏ bé đã ăn sạch sẽ hết con gà lôi nướng khá lớn.

"Ta thật sự không biết cái bụng ngươi to thế nào mà lại cho được cả con gà đó vào." Lâm Lôi đứng một bên cười than vãn.

Tiểu Ảnh thử lúc này ăn xong cực kỳ cao hứng, phấn khởi đứng dậy nhẩy nhót, hướng về Lâm Lôi 'Chi Chi' kêu, hơn nữa hai chân trước còn ôm lấy đôi chân nhỏ của Lâm Lôi. Lâm Lôi trong lòng không khỏi vui vẻ, tiểu Ảnh thử lần đầu tiên nếm qua thịt quay đối với nó càng thêm thân thiện.

"Lâm Lôi, hãy thử lấy tay vuốt dọc theo bộ lông của nó đi, thông thường ma thú đều tương đối thích người thân thiết vuốt ve lông của nó." Đức Lâm Kha Ốc Đặc đề nghị nói.

Lâm Lôi thử thong thả đưa tay đặt ở trên đầu ma thú Ảnh thử, tiểu Ảnh Thử không hề tránh né, mà ngược lại nhắm đôi mắt nhỏ lim dim hưởng thụ, Lâm Lôi tâm trạng liền thả lỏng vuốt ve bộ lông tiểu Ảnh thử, mà tiểu Ảnh thử cũng thoải mái đón nhận.

"Tiểu tử này thật đáng yêu." Lâm Lôi đáy lòng cũng càng thêm thích tiểu Ảnh thử.

"Đức Lâm gia gia, ma thú cũng thật sự là kỳ lạ a, người nói xem Tấn Mãnh Long cơ thể to lớn, lân giáp cứng rắn, là thất cấp ma thú. Mà tiểu Ảnh Thử tương lai lớn lên cũng có thể trở thành thất cấp ma thú. Cùng là thất cấp ma thú, sự khác biệt sao lớn quá vậy?"

Lâm Lôi vuốt ve tiểu Ảnh thử, ngẫm lại trong lòng cũng cảm thấy dao động.

"Không thể chỉ bằng vào vẻ bề ngoài mà phán đoán, có thể ngươi gặp trên đường một lão đầu bình thường nhưng nói không chừng hắn có thể một cước đạp phi long, một cái phất tay san phẳng cả một ngọn núi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười mị mị nói.

Lâm Lôi hiểu được đạo lý này.

Không nên chỉ nhìn vẻ bề ngoài mà đánh giá.

Nhìn Tấn Mãnh Long, đơn thuần chỉ cần thấy nó có hình dạng to lớn, lân giáp bằng kim loại sáng bóng phát ra khí băng lãnh là biết nó lợi hại rồi.

"Cũng không biết lúc nào con tiểu Ảnh thử này nguyện ý theo ta ký kết 'Bình Đẳng Khế Ước'." Lâm Lôi thầm nói, hắn cũng không có cách nào thi triển ký kết 'Bình Đẳng Khế Ước' trên thân ma thú, cho nên hắn chỉ có thể chờ đợi một cách bị động.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười cười: "Tình hình hiện tại tốt lắm, nhớ kỹ là cần phải kiên nhẫn."

"Được, ta biết mà." Lâm Lôi cũng cười nói.

Nháy mắt, Lâm Lôi cung cấp cho thức ăn cho tiểu Ảnh thử đã hai mươi ngày rồi, giờ đây tiểu Ảnh thử cùng Lâm Lôi có quan hệ cực kỳ thân mật, nhưng không biết là tại sao, cho dù cùng tiểu Ảnh thử đã thân mật đến mức không thể tách rời, nhưng nó vẫn như trước không có thi triển một dấu hiệu nào của 'Bình Đẳng Khế Ước'.

Đêm tối bao phủ cả đất trời, cả Ô Sơn trấn đã trở nên rất yên lặng.

Giữa phòng khách phủ đệ Ba Lỗ Khắc gia tộc, nến được thắp sáng, chiếu sáng phòng khách, một nhà Lâm Lôi ba người cùng với quản gia Hi Lý cùng ngồi quanh một chiếc bàn dài ăn cơm.

"Lâm Lôi, nghe nói con gần đây thường xuyên nướng thỏ hoang đem ra khu nhà cổ ở phía hậu viện đúng không?" Ăn được một nửa, Hoắc Cách buông đũa thìa, nhìn về phía Lâm Lôi lên tiếng nói.

Lâm Lôi trong lòng chấn động.

"Xem ra phải thành thực rồi." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, liền nhìn Hoắc Cách gật đầu nói: "Cha, do tại hậu viện con phát hiện một con vật rất đáng yêu, cực kỳ đáng yêu, cho nên con mới thường xuyên cung cấp thức ăn cho nó."

"Động vật đáng yêu?" Tiểu Ốc Đốn lập tức mắt sáng rực lên.

"Ôi."

Hoắc Cách gật đầu, "Hậu viện nơi đó ít có người đi lại, có động vật cũng là điều có thể, được rồi, không phải một tuần nữa tại Vương Đô trung tâm 'Phân Lai Thành' sẽ diễn ra kỳ thi kiểm tra ma pháp chiêu sinh sao, con chẳng lẽ không định tham gia à?"

"A, kỳ thi kiểm tra ma pháp chiêu sanh?" Lâm Lôi lúc này mới nhớ tới chuyện này. Một đạo khí lưu chỉ có Lâm Lôi có thể thấy từ Bàn Long giới chỉ bay ra, biến thành lão giả râu tóc bạc trắng 'Đức Lâm Kha Ốc Đặc', Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn Lâm Lôi cười nói: "Lâm Lôi, kỳ thi kiểm tra ma pháp chiêu sinh là như thế nào? Nhưng ngươi có thể không cần phải đi, có ta dạy chẳng lẽ lại không bằng cái Ma pháp Học viện kia sao?"

Lâm Lôi cũng đồng ý.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc là Thánh vực ma đạo sư, Ma pháp Học viện thông thường chẳng lẽ lại để Thánh vực ma đạo sư đến dạy học sao?

"Con nghĩ thế nào?" Hoắc Cách vốn đang mỉm cười không khỏi sắc mặt lạnh xuống, mày cũng nhíu lại.

Tuy nhiên Hoắc Cách hiểu rõ rằng, Lâm Lôi từ khi nhìn thấy bát cấp song hệ ma pháp sư chiến đấu với dong binh tiểu đội liền muốn trở thành một ma pháp sư. Sao lúc này đây lại còn ấp a ấp úng? Hoắc Cách trong lòng cũng là hy vọng chính nhi tử của mình có thể trở thành ma pháp sư.

"Cha, con ……"

"Không, Lâm Lôi, đáp ứng cha ngươi đi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhướng mày, đột nhiên thay đổi nói.

Lâm Lôi những lời định nói ra liền dừng lại, đồng thời nghi hoặc trong lòng dò hỏi: "Đức Lâm gia gia, không phải để người dạy ta sao?

Để người dạy thì cần gì đi học ở Ma pháp Học viện. Không phải tự nhiên lãng phí tiền học phí sao?"

"Không." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trịnh trọng nói, "Ta đã hơn năm ngàn năm không có cùng Ngọc Lan đại lục chính thức tiếp xúc. Lâm Lôi ngươi phải biết rằng sau năm ngàn năm Ngọc Lan đại lục đã có không ít ma pháp sư không ngừng nghiên cứu các loại hình ma pháp mới, không biết sau hơn năm ngàn năm đó đã sản sinh biết bao nhiêu ma pháp mới rồi."

Lâm Lôi trong lòng giật mình.

"Hơn nữa Lâm Lôi ngươi phải biết rằng, Ô Sơn trấn này không phải là nơi để ngươi dương oai, ngươi cần phải bước ra một vũ đài rộng lớn hơn để thỏa chí tang bồng." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trịnh trọng nói.

"Vũ đài thật rộng lớn, phải thật rộng lớn……"

Lâm Lôi tâm trạng không khỏi kích động.

Nó không kìm hãm được nhớ lại ma thú khổng lồ 'Tấn Mãnh Long', nhớ lại tình cảnh kinh khủng lúc 'Hỏa Xà Chi Vũ' buông xuống, còn có vị Thánh vực ma đạo sư 'Lỗ Địch' dễ dàng khống chế chi chít những tảng đá to lớn nện xuống thật là tình cảnh tai họa.

"Tương lai."

Lâm Lôi tim đập, trống ngực không khỏi gia tốc, chính mình nếu cước đạp cự long bay lượn phía chân trời, nắm trong tay năng lực hủy thiên diệt địa, cái loại cảm giác đứng trên đỉnh núi nhất định phi thường tuyệt vời. Nghĩ vậy, Lâm Lôi cảm thấy trong cơ thể nhiệt huyết sôi trào lên.

"Lâm Lôi, con đang suy nghĩ gì vậy?" Hoắc Cách có chút bất mãn, câu hỏi của mình vậy mà Lâm Lôi lại không chú ý.

"A, không có." Lâm Lôi lập tức nhìn về phía Hoắc Cách, vội vàng gật đầu trịnh trọng nói, "Cha, con trong lòng thật sự rất muốn trở thành một ma pháp sư, một tuần sau cha thu xếp cho con đến Vương Đô 'Phân Lai Thành' tham gia kỳ thi ma pháp chiêu sanh đi."

Hoắc Cách nghe thế mới nở nụ cười.

"Ma pháp sư, có phải là cái người biết thổi lửa không?" Tiểu Ốc Đốn ở một bên vui sướng vỗ tay nói.

"Ốc Đốn, đó là chỉ là một màn vui thôi ! Không nên nhầm lẫn nó với ma thuật chân chính." Hoắc Cách nghiêm túc nói.

"Ôi." Tiểu Ốc Đốn phùng miệng không nói nữa

Lâm Lôi cười cười, nhìn về phía Hoắc Cách nói: "Cha, Ma pháp Học viện có rất nhiều, vậy cái nào thì tốt? Đúng rồi Ma pháp Học viện cùng Chiến sĩ Học viện hỗn hợp có được không ?"

Hoắc Cách cũng nở nụ cười: "Kể ra thì, trên đại lục tứ đại đế quốc, hai đại đồng minh đều có đều có những học viện nổi danh. Con nên biết, trong tứ đại đế quốc thì 'Áo Bố Lai Ân Đế Quốc' có lực lượng quân sự cường đại nhất."

Lâm Lôi gật đầu, điểm ấy thường thức hắn đã biết.

"Mà tại Áo Bố Lai Ân đế quốc thì 'Áo Bố Lai Ân Học viện' đứng đầu, hơn nữa còn là đệ nhất Học viện Chiến sĩ đứng đầu toàn Ngọc Lan đại lục. Tuy nhiên nói về Ma pháp Học viện thì……" Hoắc Cách cười cười, "Ma pháp Học viện đứng đầu cả Ngọc Lan chính xác là ở tại trung tâm Thần Thánh đồng minh của chúng ta, do Quang Minh giáo hoàng huyền thoại 'Ân Tư Đặc' đặt tên - 'Ân Tư Đặc Học viện'."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 5: Ảnh Thử ‘Bối Bối’ (Thượng)

Ân Tư Đặc Học viện’, đại lục đệ nhất ma pháp học viện, phàm là các ma pháp sư tốt nghiệp từ học viện ra thì ít nhất cũng đã là lục cấp ma pháp sư. Ngay cả thất cấp ma pháp sư cũng không ít! Nếu gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta mà xuất hiện một vị thất cấp ma pháp sư thì tối thiểu truyền thừa chi bảo của gia tộc có thể được mang trở về.”

Hoắc Cách vừa nói vừa hướng ánh mắt trông mong nhìn về phía Lâm Lôi.

Sự kỳ vọng của cha, Lâm Lôi có thể cảm nhận được.

“Truyền thừa chi bảo. Long huyết gia tộc truyền thừa chi bảo mà lại bị thất lạc ở bên ngoài. Nỗi sỉ nhục này nhất định phải rửa sạch.” Nó cảm thấy trái tim mình như đang mang nặng một trọng trách.

Thân là con em của gia tộc Long huyết chiến sĩ, đều vì truyền thống từ ngàn đời của một gia tộc vĩ đại mà cảm thấy tự hào. Vậy mà truyền thừa chi bảo của gia tộc Long huyết chiến sĩ lại bị thất lạc ở bên ngoài, đây có khác nào một sự sỉ nhục vô cùng lớn. Vô luận là Hoắc Cách hay là các bậc tiền bối trong gia tộc suốt mấy trăm năm qua đều có chung một suy nghĩ như vậy, đều cảm thấy nhục nhã vô cùng.

Đáng tiếc, gia tộc đang cất giấu chiến đao ‘Đồ Lục’ lại không phải là một gia tộc bình thường. Hơn nữa, ngày nay, Ba Lỗ Khắc gia tộc đã quá suy yếu.

“Ân Tư Đặc? Quang Minh giáo đình truyền kỳ giáo hoàng?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đứng bên cạnh kinh ngạc thốt lên.

“Đức Lâm gia gia, sao vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi: “Quang Minh giáo đình truyền kỳ giáo hoàng ‘Ân Tư Đặc’ có lẽ cư dân của cả 6 đại vương quốc của Thần Thánh đồng minh, 15 công quốc cũng đều biết đến.” Lâm Lôi biết rất rành mạch sự tích về vị truyền kỳ giáo hoàng nọ của Quang Minh giáo đình.

Làm cho địa vị của Quang Minh giáo đình tăng lên, hơn nữa còn một tay tạo ra ‘Thần Thánh đồng minh’.

“Không ngờ rằng cái tên tiểu tử Ân Tư Đặc cũng sẽ đạt được những thành tích to lớn như vậy, trở thành truyền kỳ giáo hoàng của Quang Minh giáo đình.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc có phần cảm thán.

“Đức Lâm gia gia, người biết Ân Tư Đặc giáo hoàng sao?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Song nó lại cẩn thận tự ngẫm nghĩ lại.

Cũng đúng, khi xưa, trong lúc Phổ Ngang đế quốc vẫn còn thống nhất, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình, cùng với Đại Địa thần điện, những giáo đình thần điện của Phổ Ngang đế quốc là không hề ít. Nhưng những thần điện, giáo đình này đều nằm dưới sự khống chế của để quốc.

“Đương nhiên, Ân Tư Đặc vốn là một thiên tài, mới gần 50 tuổi đã bước vào cấp Thánh vực, bất quá trong thời đại của ta, hắn chỉ có thể được xem như một ngôi sao triển vọng.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lạnh nhạt nói.

Lúc Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn còn sống thì Ân Tư Đặc mới chỉ đang ở giai đoạn phát triển. Khi Ân Tư Đặc mới vừa bước chân vào cấp Thánh vực thì Đức Lâm Kha Ốc Đặc đã đứng ở đỉnh cao trên khắp Ngọc Lan đại lục, kể cả trong số các Thánh vực cường giả cũng được xếp vào hàng mạnh nhất.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tại Phổ Ngang đế quốc có địa vị cực cao, Ân Tư Đặc còn xa mới có thể so sánh được.

Ân Tư Đặc mà có nhìn thấy Đức Lâm Kha Ốc Đặc thì cũng phải cung kính mà hành lễ.

“Không thể ngờ rằng sau khi ta chết, Ân Tư Đặc cũng có thể gây ngạc nhiên lớn đến vậy.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẽ cười nói.

Lâm Lôi lúc này trong lòng không khỏi càng thêm kính nể đối với Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Một Thánh vực cường giả đỉnh cao thời đại của Phổ Ngang đế quốc, một cường giả từng làm điên đảo cả Ngọc Lan đại lục, vậy mà hiện tại lại đang dạy dỗ cho mình một cách tử tế, điều đó thực sự là may mắn biết nhường nào.

Trên bàn ăn, Ba Lỗ Khắc gia tộc một nhà cũng nói chuyện khá là cao hứng.

“Lâm Lôi, một tuần sau ta sẽ để Hi Nhĩ Mạn thúc thúc đưa con đến vương đô ‘Phân Lai thành’ tham gia kỳ thi kiểm tra chiêu sinh ma pháp.” Hoắc Cách cười quay sang Lâm Lôi nói.

“Vâng, thưa cha.”

Lâm Lôi gật đầu đáp.

“Lâm Lôi thiếu gia, ta tin người nhất định sẽ có thể tiến vào Ma pháp học viện tốt nhất.” Quản gia Hi Lý ha ha cười nói.

“Tốt nhất, ồ, tốt nhất.” Tiểu Ốc Đốn tay dính đầy mỡ cũng ê a vỗ tay cười.

Chỉ có Hoắc Cách là khẽ cười nói: “Trở thành ma pháp sư cũng không phải là điều đơn giản. Trong 1 vạn người thì e rằng mới chỉ có 1 người là có tư chất. Mà muốn tiến nhập vào Ân Tư Đặc Học viện thì điều kiện lại càng khó, đòi hỏi tư chất ma pháp phải cực cao. Nếu Lâm Lôi có thể trở thành một ma pháp sư thì ta đã thỏa mãn lắm rồi, mặc kệ là tiến vào học viện nào đi chăng nữa.”

“Cha, con sẽ không để người phải thất vọng đâu.” Lâm Lôi khi nói ra những lời này thì tự tin đến 10 phần.

Bởi chính bản thân hắn đã là nhất cấp ma pháp sư rồi.

Thời gian trôi đi, loáng cái đã hết 1 tuần.

Lâm Lôi đang nằm trên thảm cỏ ở hậu viện phủ đệ của gia tộc, bên cạnh là hắc sắc tiểu Ảnh thử cứ nhảy như choy choy chạy vòng quanh, miệng không ngừng kêu ‘Chi chi’. Có điều Lâm Lôi căn bản không hề để ý tới nó.

Tiểu Ảnh thử con mắt đảo quanh, đứng thẳng lên, chân trước đặt trên người Lâm Lôi.

“Chi chi”. Nó bất mãn kêu.

Lâm Lôi vuốt ve đầu tiểu Ảnh thử một chút: “Ngoan lắm, đừng làm ồn. Ngày mai ta đã phải rời nhà đi vương đô rồi, sau đó sẽ tham dự đợt chiêu sinh của Ma pháp học viện, nhất định phải vào được Ma pháp học viện, sau này sợ rằng sẽ không có nhiều cơ hội được ở cùng với ngươi.”

Vào Ma pháp học viện, bản thân mình làm sao có thể mang tiểu Ảnh thử theo.

Ma pháp học viện, đệ tử bên trong không những không có một kẻ nào tầm thường, mà còn có không ít những ma pháp sư rất lợi hại. Nếu bọn họ mà phát hiện ra tiểu Ảnh thử, sợ rằng sẽ trực tiếp thu phục nó mất. Trong Ma pháp học viện, thất cấp, bát cấp ma pháp sư cũng đều có, muốn bắt tiểu Ảnh thử cũng không phải là chuyện khó.

Dù sao giữa mình và tiểu Ảnh thử cũng không hề có khế ước, người khác đương nhiên là có thể tự ý thu phục được nó.

“Ô ô…” Tiểu Ảnh thử nghe thấy lời Lâm Lôi nói cũng không khỏi thấp giọng hừ một tiếng.

“Có nói với ngươi thì ngươi nghe cũng không hiểu.” Lâm Lôi bất đắc dĩ lắc đầu.

“Tiến nhập Ma pháp học viện, không biết sẽ phải hao phí mất bao nhiêu năm, sau vài năm, chúng ta còn có thể gặp lại không?” Lâm Lôi có chút tiếc nuối vuốt ve bộ lông bóng loáng của tiểu Ảnh thử. Cùng nó vui đùa gần một tháng nay, trong lòng cũng rất thích chú tiểu Ảnh thử đáng yêu này.”

Tiểu Ảnh thử được Lâm Lôi vuốt ve cảm thấy rất thoải mái bèn nheo đôi mắt lại, “Hừ” lên một tiếng.

Ngày thứ 2, sau khi ăn xong bữa trưa, tại tiền viện của gia tộc Ba Lỗ Khắc.

Hoắc Cách thân thể như tiêu thương, toàn thân thẳng tắp, nhìn thẳng vào mắt Lâm Lôi: “Lâm Lôi, khoảng cách từ Ô Sơn trấn chúng ta tới vương đô là tương đối gần, chỉ có 90 lý địa, trước khi trời tối hẳn là các ngươi đã tới được vương đô. Nhớ kỹ, tại vương đô chớ có gây họa, ở vương đô, người có quan tước địa vị cao quý nhiều lắm.”

“Vâng, thưa cha.” Lâm Lôi cung kính đáp.

“Hi Nhĩ Mạn, Lâm Lôi ta giao cho ngươi.” Hoắc Cách nhìn sang phía Hi Nhĩ Mạn đang đứng bên cạnh.

Hi Nhĩ Mạn cười nói: “Hoắc Cách đại nhân xin cứ yên tâm.”

“Được rồi, các ngươi xuất phát đi.” Hoắc Cách ha ha cười nói.

“Tạm biệt phụ thân.” Lâm Lôi cung kính chào, sau đó cười nhìn về phía Tiểu Ốc Đốn: “Ốc Đốn, ca ca phải đi rồi.”

Tiểu Ốc Đốn lúc này chớp chớp con mắt nhìn Lâm Lôi, bẽn lẽn nói: “Ca ca, hẹn gặp lại.”

Lâm Lôi nhìn thoáng qua hướng hậu viện, trong lòng thầm nghĩ: “2 ngày này sợ là sẽ chẳng có ai cho tiểu Ảnh thử ăn rồi.” Bên cạnh, Hi Nhĩ Mạn quay sang nó nói: “Lâm Lôi, đừng có ngẩn người ra vậy, chúng ta đi thôi.”

“Vâng, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.”

Lâm Lôi không suy nghĩ nhiều nữa, lúc này nó đi theo Hi Nhĩ Mạn thúc thúc rời khỏi phủ đệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc.

“Chi…” Trên nóc phòng khách của Ba Lỗ Khắc gia tộc, tiểu Ảnh thử đang dõi theo Lâm Lôi cùng Hi Nhĩ Mạn rời đi. Tiểu Ảnh thử nghiêng đầu, ánh mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc. Trong con mắt nó, Lâm Lôi chắc là đi giết thỏ hoang mới phải, sao hôm nay lưng lại đeo một cái bọc rời đi cùng với một người khác?

Tiểu Ảnh thử rất thích Lâm Lôi.

Tháng này, tiểu Ảnh thử vốn không có thân nhân đã coi Lâm Lôi như là thân nhân của chính mình vậy.

“Roẹt!”

Tiểu Ảnh thử thân hình chớp động, loáng cái đã biến mất trên nóc nhà của gia tộc Ba Lỗ Khắc. Chỉ 2 – 3 bước đã tới nóc của một căn nhà bình dân khác nhìn theo Lâm Lôi cùng Hi Nhĩ Mạn. Nó theo đuôi

Lâm Lôi, chỉ trong chốc lát đã ra khỏi Ô Sơn trấn.

(Hết chương 5)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 6: Ảnh Thử ‘Bối Bối’ (Hạ)

Tiểu Ảnh thử đoán rằng Lâm Lôi tới Ô Sơn để tìm thỏ hoang. Chỉ có điều lần này Lâm Lôi không đi về phía Ô Sơn mà tiến thẳng về phía trước cùng với một người khác. Điều này khiến tiểu Ảnh thử có chút luống cuống.

“Chi chi, chi chi…”

Nó quyết định phóng thật nhanh về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi đã dứt khoát ra đi nhưng bỗng phát hiện chân mình như đang bị níu lại, vừa cúi đầu nhìn thì chính là tiểu Ảnh thử. Tiểu Ảnh thử đứng thẳng lên, 2 chân trước ôm lấy Lâm Lôi, đôi mắt đáng thương cứ long lanh nhìn nó, cứ như là đang rơi lệ vậy.

“Ủa, tiểu Ảnh thử, ngươi sao lại tới đây?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Hi Nhĩ Mạn đang đi bên cạnh cũng quay đầu nhìn sang, vừa nhìn thấy tiểu Ảnh thử thì nhất thời kinh hãi nói: “Ma thú? Chẳng lẽ là Phệ thạch thử?” Ông ta đối với các loại ma thú thì không biết rõ lắm, chỉ biết rằng đã từng có cả một đội quân bị Phệ thạch thử cắn xé, cho nên bình thường, quân nhân đối với các loại thú dạng chuột có phần tương đối sợ hãi.

“Lâm Lôi, cẩn thận.” Hi Nhĩ Mạn lập tức một cước phóng ra, Lâm Lôi chỉ vừa mới nhìn thấy ảo ảnh thì cước đã tới sát bên người tiểu Ảnh thử.

Nhưng tiểu Ảnh thử tốc độ còn nhanh hơn, loáng cái đã xuất hiện trên vai Lâm Lôi rồi.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, xin dừng tay.” Lâm Lôi rốt cuộc cũng có phản ứng.

Hi Nhĩ Mạn ngẩn ra.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, nó chính là con vật mà ta nuôi dưỡng tại hậu viện.” Lâm Lôi vội vàng nói. “Tiểu Ảnh thử, ngươi nói xem, có đúng không?”

Tiểu Ảnh thử tựa hồ như hiểu được lời Lâm Lôi nói, cái đầu nhỏ gật gật.

Hi Nhĩ Mạn kinh ngạc nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ngươi nói ngươi nuôi… nuôi ma thú?”

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, chờ một chút để ta bảo tiểu Ảnh thử mau trở về.” Lâm Lôi trở tay đã đem tiểu Ảnh thử bế dựng lên, quay về phía nó nói: “Tiểu Ảnh thử, ta phải cùng Hi Nhĩ Mạn thúc thúc rời đi, tới vương đô ở đằng xa. Vương đô là nơi mà ngươi không thể tới được, có biết không hả?”

Tiểu Ảnh thử đối lại chỉ tỏ vẻ đáng thương long lanh nhìn Lâm Lôi, cứ như là đang khóc.

Lâm Lôi thả tiểu Ảnh thử trên mặt đất, phất tay nói: “Ngươi về đi.” Sau đó chỉ ngón tay về phía con đường của mình. “Ta phải đi đường này, tới vương đô.”

Nói rồi phất tay, Lâm Lôi tiếp tục đi tới.

“Chi, chi chi…” Tiểu Ảnh thử đứng yên tại chỗ nhìn Lâm Lôi.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, chúng ta đi thôi, ha ha, tiểu Ảnh thử rất thông minh, nó hiểu được ý ta.” Lâm Lôi quay sang Hi Nhĩ Mạn đứng bên cạnh nói. Hi Nhĩ Mạn cũng có chút kinh ngạc khi nhìn thấy cảnh này, sau đó thì cười cười rồi lại tiếp tục cùng Lâm Lôi cất bước.

Thấy Lâm Lôi cùng Hi Nhĩ Mạn cứ đi xa dần, tiểu Ảnh thử vẫn đứng yên tại chỗ mà nhìn theo.

“Chi chi…”

Tiểu Ảnh thử đột nhiên kêu to lên, đồng thời hóa thành một điểm ảnh màu đen thoắt cái đã ở xa tận hai, ba mươi thước. Tốc độ nhanh đến kinh người, đồng thời cả thân hình vút đi. Lâm Lôi cùng Hi Nhĩ Mạn đang vừa đi đường vừa nói chuyện, Hi Nhĩ Mạn đột nhiên có cảm giác phía sau có một thứ gì đó đang rất nhanh lao tới, không khỏi ngoái đầu lại.

“Roẹt…”

Căn bản không cho phép Hi Nhĩ Mạn kịp ngăn cản, ảo ảnh nọ đã bất ngờ lao đến bên chân Lâm Lôi, trực tiếp cắn vào chân Lâm Lôi một phát.

“A!” Một trận đau đớn kịch liệt khiến Lâm Lôi phải nhảy dựng lên.

Vừa nhìn lại là tiểu Ảnh thử. Lúc này tiểu Ảnh thử lại dùng ánh mắt oan uổng đáng thương nhìn Lâm Lôi, Lâm Lôi xem lại chân mình thì có một vệt máu chảy ra, có phần vô cùng bất mãn. Chỉ có điều nhìn lại bộ dạng của tiểu Ảnh thử thì không thể nào mà tức giận nổi.

“Lâm Lôi, không việc gì chứ?” Hi Nhĩ Mạn đứng bên hỏi.

“Không việc gì ạ.” Lâm Lôi cười cười.

Đột nhiên – một đạo quang mang màu đen dày đặc bao phủ lấy tiểu Ảnh thử. Chỉ thấy tiểu Ảnh thử từ khóe miệng nhổ ra một búng máu tươi, búng máu đó vừa là máu của Lâm Lôi, lại vừa có cả máu của tiểu Ảnh thử. Búng máu tươi quỷ dị đó hình thành nên 2 khối chính phụ hình tam giác màu đen, đồng thời đạo đạo quang mang dày đặc màu đen cùng dung nhập vào trong đó, hình thành nên một ma pháp trận vô cùng quỷ dị. Từ ma pháp trận tán phát ra nồng nặc khí tức hắc ám.

Cả Hi Nhĩ Mạn cùng Lâm Lôi đều khiếp sợ nhìn cảnh này.

“Đây là, chẳng lẽ…” Lâm Lôi trong lòng thầm đoán.

Từ trong Bàn Long chi giới, Đức Lâm Kha Ốc Đặc bay đến, kinh hỉ khiến chòm râu bạc cứ dựng đứng cả lên: “Lâm Lôi, tên tiểu tử kia đang bố trí Bình đẳng khế ước.”

“Thật sự là Bình đẳng khế ước?” Lâm Lôi trong lòng sửng sốt, cho dù đã đoán ra nhưng trong lòng vẫn có chút khiếp sợ.

Chỉ thấy hắc sắc ma pháp trận quỷ dị nọ chia ra làm 2, trong đó một khối hình tam giác màu đen bay vào trong cơ thể Lâm Lôi, mặt khác, cái còn lại thì bay vào trong người tiểu Ảnh thử. Nhìn thấy cảnh tượng này, Hi Nhĩ Mạn đứng bên cạnh cũng khiếp cả hồn.

“Lâm Lôi, không việc gì chứ?” Hi Nhĩ Mạn có chút lo lắng cho Lâm Lôi.

“Không có việc gì, ta rất ổn.” Lâm Lôi lúc này đã cảm thấy giữa mình và tiểu Ảnh thử có một sự liên hệ về tâm hồn.

Lúc này, giữa con đường vắng vẻ yên tĩnh, Lâm Lôi và tiểu Ảnh thử cùng nhìn nhau, đồng thời cũng bắt đầu tiến hành những trao đổi đầu tiên.

“Tiểu Ảnh thử, ngươi tên gì?” Lâm Lôi trong lòng trực tiếp hỏi.

Hắc sắc Ảnh thử có chút hưng phấn: “Bối Bối…”

Lâm Lôi lẳng lặng nhìn tiểu Ảnh thử.

“Tiểu Ảnh thử vừa nói gì?” Lâm Lôi căn bản không nghe rõ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc râu tóc bạc trắng đứng bên cạnh, trong lòng truyền âm nói: “Lâm Lôi, tiểu Ảnh thử này vẫn còn trong giai đoạn thơ ấu, hoàn toàn không có cách nào phát ra những âm tiết một cách chính xác, hay chính là trao đổi với linh hồn ngươi. Sợ rằng cũng chỉ có thể nói cho ngươi nghe những ý tứ đơn giản mà thôi.”

Linh hồn liên hệ lẫn nhau, Lâm Lôi lúc này cũng có thể cảm thấy tiểu Ảnh thử trong lòng vô cùng hưng phấn. Chỉ có điều là nó không thể nói được chuẩn xác những âm tiết mà thôi.

“Ừ, ngươi nói Bối, Bối cái gì nhỉ, ta gọi ngươi là ‘Bối Bối’ nhé, thế nào?” Lâm Lôi cười ha ha nhìn tiểu Ảnh thử.

Tiểu Ảnh thử làm ra bộ trầm tư, sau đó sung sướng gật gật đầu.

“Bối Bối.” Lâm Lôi vui vẻ mở miệng gọi.

“Chi chi…” Tiểu Ảnh thử lập tức kêu lên hưởng ứng.

“Bối Bối!”

“Chi chi…”

“Bối Bối!”

“Chi chi…”

Một thiếu niên tám tuổi cùng với một tiểu Ảnh thử cùng hưng phấn cứ hô mãi không thôi.

“Lâm Lôi, này, xảy ra chuyện gì vậy?” Hi Nhĩ Mạn lúc này mới có phản ứng, đôi mắt không khỏi trợn tròn. “Lâm Lôi, vừa rồi cái hắc sắc ma trận kia đã xảy ra chuyện gì vậy? Cuối cùng đã phát sinh sự tình gì, ngươi không sao chứ?”

Hi Nhĩ Mạn đã từng nghe nói trong Hắc ám ma pháp có loại ma pháp dùng để nguyền rủa.

Chẳng lẽ Lâm Lôi trúng phải lời nguyền hay sao?

Đối với một người chỉ có chút hiểu biết mơ hồ về ma pháp như Hi Nhĩ Mạn, trong lòng không khỏi có chút lo lắng sợ hãi.

“Ha ha, không việc gì. Chỉ là Bối Bối đã trở thành ma thú của ta.” Lâm Lôi lúc này rất cao hứng. “Lại đây, Bối Bối, leo lên vai ta.” Tiểu Ảnh thử cùng lúc kêu lên một tiếng vui mừng, thoáng chốc đã leo lên tới vai Lâm Lôi.

“Ngươi… thu phục được nó?” Hi Nhĩ Mạn cảm thấy choáng.

Hi Nhĩ Mạn dù sao cũng đã từng thấy tận mắt, biết rằng việc thu phục được một ma thú là điều vô cùng khó khăn. Vậy mà vừa rồi Lâm Lôi lại thu phục được một ma thú.

Hi Nhĩ Mạn thúc thúc cảm thấy mình như đang lạc vào trong mộng: “Ngươi, ngươi cũng không có Linh hồn khế ước quyển trục, điều này, điều này là như thế nào?”

“Đúng rồi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.” Lâm Lôi hì hì cười nói. “Chúng ta mau nhanh lên, vương đô Phân Lai thành vẫn còn xa lắm.” Vừa nói, Lâm Lôi vừa kéo tay Hi Nhĩ Mạn tiếp tục hành trình phía trước đi tới vương đô.

Còn tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ thì hưng phấn đứng trên vai Lâm Lôi cứ liên tục kêu lên chi chi.

Cùng với tiếng kêu của tiểu Ảnh thử, 2 người 1 chuột cứ dần dần khuất bóng xa tít phía cuối con đường.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 7: Phân Lai Thành

Ngọc Lan đại lục, phía tây Ma Thú sơn mạch phân chia thành Thần Thánh đồng minh và Hắc Ám đồng minh. Trong đó, Phân Lai vương quốc là vương quốc đứng đầu của Thần Thánh đồng minh.

Phân Lai thành là vương đô của ‘Phân Lai Đế Quốc’, đồng thời cũng là ‘Thánh đô’ của Thần Thánh liên minh, bởi tổng bộ của Quang Minh giáo đình đặt ngay tại Tây thành của Phân Lai thành.

Toàn bộ Phân Lai thành phân thành 2 đại bộ phận chủ yếu, đó là Đông thành và Tây thành. Đông thành thì do Phân Lai vương quốc quản lý trong khi Tây thành lại nằm dưới sự điều hành của Quang Minh giáo đình. Bởi Phân Lai thành vừa là vương đô, lại vừa là Thánh đô nên sự phồn hoa của thành này giữ một vị trí độc tôn trên toàn Ngọc Lan đại lục.

Phân Lai thành đất đai cực kỳ rộng lớn, bên trong cư dân lên tới hơn trăm vạn, bài danh đứng đầu trong 5 siêu cấp đại thành tại Ngọc Lan đại lục.

Đến khi trời tối thì Lâm Lôi và Hi Nhĩ Mạn bắt đầu tiến vào Phân Lai thành.

“Oa.”

Bước trên ngã tư đường lớn ‘Hương Tạ Đại Đạo’ tại Đông thành của Phân Lai thành, Lâm Lôi đôi mắt dáo dác nhìn xung quanh, tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ bị Lâm Lôi yêu cầu trốn trong áo cũng lén thò ra 2 con mắt hướng ra phía ngoài nhìn. “Chi, chi chi…” Tiểu Ảnh thử cũng hưng phấn không chịu nổi kêu ầm lên.

May mà Hương Tạ đại đạo phồn hoa lúc này đang vô cùng huyên náo nên cũng chẳng ai chú ý đến tiếng kêu vừa rồi.

“Im nào.” Lâm Lôi lập tức nhẹ nhàng vỗ cái vào tiểu Ảnh thử một cái, nó lập tức nhu thuận không hề phát ra một tiếng động nào nữa, vô cùng khoái chí cùng Lâm Lôi trao đổi thông qua linh hồn.

Con đường lớn Hương Tạ đại đạo được lát từ những phiến đá xanh to, có thể dung nạp được một lượng lớn xe ngựa cùng lưu thông. Hai bên ngã tư đường tràn ngập toàn là tửu điếm, phục trang điếm, binh khí điếm, các cửa hàng buôn bán tất tần tật các loại mặt hàng. Đồng thời, dọc theo hai bên đường Hương Tạ đại đạo là hàng dãy những cây tùng bách thụ cao ngất vươn mình đứng sừng sững oai nghiêm.

Xa xa là những đám quý phụ phu nhân, tiểu thư vận trang phục của tân triều đang chầm chậm bước đi trên ngã tư đường lớn, tiếng nói cười vui vẻ cứ không ngớt phát ra.

Xung quanh, một số quý phụ phu nhân đã nhìn thấy Lâm Lôi bèn lập tức có phản ứng. Họ đua nhau thầm thì rồi khe khẽ mỉm cười chỉ trỏ vào 2 người bọn Lâm Lôi. Cái loại phản ứng này đối với Lâm Lôi được gọi là ‘Người nhà quê lên tỉnh’. Đám quý tộc vương đô đối với những người nhà quê thì thiên sanh đã có một loại ưu việt cảm.

“Hừ, vô giáo dục.” Lâm Lôi nhướng mày, vô cùng bất mãn đối với cái đám quý phụ đang chỉ trỏ đàm tiếu nọ.

Từ nhỏ đã nhận được sự giáo dục từ gia tộc, Lâm Lôi chỉ trong chốc lát đã đem sự kích động của mình chôn sâu vào tận đáy lòng, nét mặt lập tức khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

“Lâm Lôi, thấy Phân Lai thành thế nào? Tại Thần Thánh đồng minh của chúng ta thì Phân Lai thành này chính là đệ nhất đại thành.” Hi Nhĩ Mạn cùng Lâm Lôi đang đi trên ngã tư đường, đã thấy có một vài chiến sĩ đi ngang qua, còn có cả 1, 2 ma pháp sư nữa thì cảm thán: “Lâm Lôi, ở Phân Lai thành này, cường đại chiến sĩ và ma pháp sư có thể bắt gặp rất thường xuyên.”

Lâm Lôi cười gật đầu: “Trong sách cũng có ghi lại, Phân Lai thành chính là trung tâm chính của Thần Thánh đồng minh, không những là trung tâm kinh tế mà còn là trung tâm của nghệ thuật.”

“Nơi này là thiên đường của những người có địa vị” Hi Nhĩ Mạn gật đầu đồng tình.

Trên con đường chính của Hương Tạ đại đạo thường xuyên có những cỗ xe ngựa hào hoa phóng vụt qua. Hi Nhĩ Mạn dẫn Lâm Lôi đi lượn một vòng trên nhánh chính của ‘Hương Tạ Đại Đạo’ tìm được một lữ điếm bình dân rồi dừng chân ngụ lại đó.

Bên cạnh lữ điếm có một quán ăn nhỏ, 2 người cùng dùng bữa tại đây.

Đêm đó, ở trong lữ điếm.

Lâm Lôi cùng Hi Nhĩ Mạn cùng ở chung trong một phòng. Giữa căn phòng này có bố trí 2 chiếc giường, vừa bước vào phòng, tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ đã từ trong ngực Lâm Lôi nhảy vọt ra, chạy vòng quanh người Lâm Lôi liên tục kêu lên.

“Biết ngươi đói bụng rồi, ăn đi.” Lâm Lôi đem từ quán ăn về một con vịt quay rồi để ra một góc trên mặt đất, Bối Bối tức thì hưng phấn chạy qua bắt đầu cắn xé.

“Lâm Lôi, nghỉ ngơi cho sớm một chút, sáng ngày mai còn phải đi tiến hành thi kiểm tra ma pháp.” Hi Nhĩ Mạn nhắc nhở.

“Rõ rồi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.” Ngoài miệng thì nói vậy song Lâm Lôi lại bước tới bên cạnh, mở toang 2 cánh cửa sổ ra.

Lữ điếm tổng cộng có 3 tầng, phòng của bọn họ nằm ở tầng 2. Nhà cao 3 tầng căn bản không hề có ở Ô Sơn trấn, nhưng tại vương đô ‘Phân Lai Thành’ thì vô cùng phổ biến, thậm chí có cả những tòa nhà cao đến 7, 8 tầng.

Từ cửa sổ nhìn ra bên ngoài, trên ngã tư đường vẫn tấp nập kẻ đến người đi như lúc trước.

“Hô, đã lâu rồi không được thấy đại thành thị.” Một đạo mênh mông lưu quang từ Bàn Long chi giới bay đến, biến thành một lão giả râu tóc bạc phơ. Đức Lâm Kha Ốc Đặc cùng Lâm Lôi sóng vai nhau đứng bên cửa sổ nhìn ra ngoài ngã tư đường phía dưới.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi lập tức chào hỏi.

“Lâm Lôi, tới đại thành thị, cảm thấy thế nào?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

“Cũng không có gì.” Lâm Lôi cất tiếng đáp.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc có phần cảm thán: “Ngươi mới đến chưa được bao lâu, đối với đại thành thị rộng lớn căn bản là không biết. Nơi này có những chốn xa xỉ để vung tiền hoang phí, như đấu giá hội rộng lớn, có những phú hào hao phí đến hơn10 vạn kim tệ, thậm chí là cả trăm vạn kim tệ chỉ để mua một thứ vật phẩm duy nhất.”

“Trăm vạn kim tệ?” Lâm Lôi chỉ cảm thấy yết hầu nơi cổ họng mình nuốt ực một cái.

Đó là một khoản tiền lớn biết nhường nào? Cả gia tộc mình đến 10 vạn kim tệ sợ rằng cũng tìm không ra.

“Phú hào chính là kẻ có rất nhiều kim tiễn, quyền lợi cũng như mỹ nhân, tranh giành nhau vô cùng kịch liệt, nơi đây mỗi ngày đều có người chết. Trong những cống rãnh của Phân Lai thành thường xuyên phát hiện ra được những thi thể. Những thi thể này nói không chừng có thể chính là của một quý tộc.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lạnh nhạt cười: "Tuy nhiên, phải đứng vững trong cái thế giới này thì mới có thể chứng minh được thực lực của chính mình."

"Đừng có mà cầu vào sự nhân từ vô vọng từ người khác, hết thảy đều phải dựa vào chính ngươi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong cơ thể có huyết mạch của Long huyết chiến sĩ, kỳ thực điều này cũng khiến cho trong lòng nó có một khát vọng chiến đấu ăn sâu vào máu.

"Kẻ nào nếu dám uy hiếp đến ta, uy hiếp đến người thân của ta thì ta sẽ giết hắn." Lâm Lôi kiên định đáp. Đã từng xem qua không ít bộ sách trong gia tộc nói về những chuyện khởi phục, Lâm Lôi hiểu rất rõ, nhân từ với kẻ địch chính là tàn nhẫn đối với bản thân mình.

Ngươi nếu để cho địch nhân chạy thoát thì địch nhân rât có thể sẽ quay lại giết chết người thân của ngươi.

"Bất quá, hiện tại thực lực của ta vẫn còn vô cùng yếu kém." Trong lòng nó không khỏi nhớ lại tình cảnh lúc mới bước vào Phân Lai thành, một đám quý phụ đã nhìn mình với thái độ khinh miệt như thế nào. Trong con mắt đám người ở tầng lớp thượng lưu này, bản thân mình bất quá cũng chỉ là một tên tiểu tử nhà quê mà thôi.

Lạnh nhạt cười, Lâm Lôi liền bước lên giường khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu Minh tưởng rèn luyện Tinh thần lực.

Minh tưởng rèn luyện tinh thần lực trên thực tế chính là một phương pháp tìm cách làm tiêu hao Tinh thần lực, cho đến một mức độ nào đó rồi lại thông qua giấc ngủ để khôi phục lại.

Tại vùng trung tâm ở giữa đan điền.

Mênh mông những đám thổ hoàng sắc bạc phiêu đãng ở giữa đan điền, đám thổ hoàng sắc bạc này chính là Địa hệ nguyên tố sau khi trải qua quá trình luyện hóa Địa hệ ma pháp lực. Theo lời Đức Lâm Kha Ốc Đặc từng nói, từ nhất cấp ma pháp sư đến lục cấp ma pháp sư, Ma pháp lực đều hiện ra dưới dạng sương mù, theo cấp bậc tăng lên, 'Chất' của ma pháp lực cũng được tăng lên, mật độ càng gia tăng.

Đạt tới thất cấp ma pháp sư, Ma pháp lực sẽ ngưng kết lại thành dạng dịch thể.

Cho nên giữa lục cấp ma pháp sư tới thất cấp ma pháp sư là một cái hố sâu!

"Lâm Lôi cái tên tiểu tử này, không ngờ lại khắc khổ đến vậy, mỗi tối đều rèn luyện Tinh thần lực." Hi Nhĩ Mạn thấy Lâm Lôi âm thầm khoanh chân nhắm mắt ngồi không khỏi thầm than thở. Vô luận dù là ma pháp sư hay là chiến sĩ, Tinh thần lực đối với bọn họ mà nói thì đều là vô cùng quan trọng.

Buổi sáng ngày thứ 2, tại Phân Lai Đông thành Lục Diệp lộ, một trong những nhánh đường chính tại Phân Lai thành, hai bên đường chủ yếu là các tòa phủ đệ kiến trúc xa hoa, cũng có một số kiến trúc của vương quốc, trong đó cao nhất vẫn là tòa kiến trúc – giáo đình của Quang Minh giáo đường.

Thần Thánh đồng minh bao gồm 6 đại vương quốc và 15 công quốc. Quang Minh giáo đình nắm quyền khống chế toàn bộ phe đồng minh.

Quang Minh giáo hoàng là người có địa vị cao nhất, giáo hoàng có quyền bãi miễn quốc vương của cả một vương quốc. Sở dĩ vì thế nên tòa kiến trúc cao nhất tại Phân Lai Đông thành cũng chính là giáo đình của Quang Minh giáo đường.

Sáng hôm nay, ngoài cổng giáo đình của Quang Minh giáo đường tụ tập rất đông người. Người ở đây tuyệt đại đa số đều vận những thứ quần áo xa hoa đắt tiền của giới quý tộc, một lượng lớn xe ngựa cũng đỗ chật kín khoảng sân trống trải ở phía trước giáo đường. Đám quý tộc đang cùng nhau hàn huyên.

Lâm Lôi, Hi Nhĩ Mạn lúc này cũng đã tới.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, chỗ này hôm nay thật là đông người. Rất nhiều quý tộc đều mang theo những đứa trẻ của mình tới.” Lâm Lôi quay sang phía Hi Nhĩ Mạn cười nói. Tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ hiện đang nằm trong áo Lâm Lôi cũng phái hé đôi mắt ti hí ra nhòm ngó tình hình xung quanh.

Hi Nhĩ Mạn gật đầu lạnh nhạt cười đáp: “Quý tộc? Một ma pháp sư tốt nghiệp cao nhất tại ‘Ân Tư Đặc Học Viện’ đều có thể dễ dàng trở thành một bá tước của cả một vương quốc.”

“Bá tước của một vương quốc?” Lâm Lôi vừa nghe thì lập tức đã hiểu được ngay.

Để đạt được tước vị tại một vương quốc là điều không quá khó khăn, có điều muốn có được tước vị tại đế quốc thì không đơn giản. Dù sao thì ân huệ của Tứ đại đế quốc có thể sánh với cả toàn bộ Thần Thánh đồng minh, đó là điều mà không phải Phân Lai vương quốc có thể so bì được.

“Ủa? Đạo Nhĩ đại nhân, ngươi cũng tới sao?”

“Hi Bá, ta tới đây đương nhiên là vì nhi tử của ta, Hách Tư, mau tới chào Hi Bá thúc thúc đi.”

Chỉ thấy cách đó không xa, một đám quý tộc đang cùng nhau hàn huyên. Thi kiểm tra ma pháp chiêu sinh, ngoài việc báo danh để thi kiểm tra ra thì còn phải nộp phí là 10 đồng kim tệ. Mà một khi đã trúng tuyển thì mỗi học sinh trúng tuyển Ma pháp Học viện học phí lại càng cao hơn. Bình thường, Ma pháp Học viện học phí lên tới mấy trăm kim tệ, đây là điều mà những gia đình bình thường thì căn bản không thể gánh nổi. Bất quá chỉ cần những đứa trẻ của bọn họ trúng tuyển thì tự nhiên sẽ có quý tộc tới trợ cấp cho bọn họ.

Tuy nhiên, cũng không phải là tất cả Ma pháp Học viện học phí đều cao.

Ví dụ như đệ nhất Ma pháp Học viện 'Ân Tư Đặc Học Viện', bởi chỉ chiêu thu rất ít đệ tử, nên chỉ cần là đệ tử của Thần Thánh đồng minh thì học phí hoàn toàn được miễn. Dù sao để có thể tiến vào Ân Tư Đặc Học viện thì phải là một thiên tài nhân vật, sau này thành tựu không thể hạn lượng.

"Hừ, đám bình dân, người nhà quê này mà cũng đến, thật sự là mơ giữa ban ngày." Xa xa, một đám quý tộc cười nói.

Giữa sân rộng tụ tập đến mấy trăm người, cũng có một số là bình dân, hoặc giống như Lâm Lôi là tiểu quý tộc nhà quê. Những tiểu quý tộc nhà quê cũng vẫn bị xem thường. Đám quý tộc ở vương đô phần lớn là tương đối kiêu ngạo, chẳng coi ai ra gì.

"Lâm Lôi, đừng để ý đến cái thứ kiến thức hạ lưu của bọn chúng." Hi Nhĩ Mạn khẽ nói.

Lâm Lôi nhìn đám quý tộc nọ, cười khẽ đáp: "Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ta sẽ không quan tâm tới những kiến thức tầm thường của đám người đó." Dưới sự dạy dỗ của phụ thân Hoắc Cách, Lâm Lôi hoàn toàn không hề lưu tâm để ý xem đám người quý tộc tại vương đô cứ luôn tự cho rằng mình cao cao tại thượng này nghĩ gì.

Khoảng sân rộng rõ ràng là bị chia thành 2 vòng tròn, 1 là vòng tròn của đám quý tộc đang cao đàm khoát luận, còn 1 là của nhóm người bình dân cùng những tiểu quý tộc nhà quê.

Lúc này, tại cửa giáo đường có 2 chiến sĩ mặc chiến giáp đang ngăn chặn những người ngoài tiến vào.

Một lát sau, một gã thần quan mặc hắc sắc trường bào chậm rãi bước ra, khi tới cửa giáo đường thì dừng lại, mỉm cười sang sảng tuyên bố: “Thi kiểm tra ma pháp bây giờ bắt đầu. Các đại Ma pháp Học viện muốn chiêu thu người cũng đã chuẩn bị rất kỹ. Phàm những ai muốn tiến hành thi kiểm tra ma pháp, mời theo ta tiến vào đại sảnh.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 8: Ma Pháp Trắc Thí (Thượng)

Dưới sự dẫn đạo của vị thần quan quản lý, đám người đang đứng trên khoảng sân rộng đều lục tục kéo vào trong đại sảnh của giáo đường.

Trong giáo đường đại sảnh.

Toàn bộ nền của đại sảnh rực rỡ ánh sáng của những phiến đá Đại Lý được lát dưới chân, ngước lên đỉnh đầu có thể thấy những khối thủy tinh lớn với đầy màu sắc. Toàn bộ mấy trăm người khi bước vào đại sảnh đều không biết chê vào đâu được.

Tại phía trước đại sảnh, chính phòng đã bày sẵn một loạt ghế. Ngồi trên ghế là những người đến từ các đại Học viện đang muốn chiêu sinh. Địa điểm tổ chức thi kiểm tra chính là khoảng ngay chính giữa trung tâm.

Vị thần quan mặc hắc bào kia thoáng cười: “Địa điểm thi kiểm tra chính là tại trung tâm, những người tới tham gia thì kiểm tra thì lại đây, còn những người khác thì không được phép bước vào vòng tròn ở chính giữa trung tâm. Những người chuẩn bị thi kiểm tra mời đứng xếp thành hàng, gia quyến thân nhân đứng sang một bên.”

“Lâm Lôi, đây là phí dụng để thi kiểm tra, là thứ chứng minh cho thân phận của ngươi. Mau đi đi, được rồi, tiểu Ảnh thử trước mắt cứ để bên cạnh ta ở đây, trong lúc kiểm tra mà tiểu Ảnh thử lại đem theo bên người thì rất có thể sẽ xảy ra chuyện phiền toái.” Hi Nhĩ Mạn nói.

“Bối Bối, tạm thời ngươi hãy ở cạnh Hi Nhĩ Mạn thúc thúc bên này, ta đi kiểm tra đã.” Linh hồn Lâm Lôi cùng tiểu Ảnh thử trao đổi, tiểu Ảnh thử có phần không muốn bèn giật giật bên trong áo Lâm Lôi, nhưng do Lâm Lôi yêu cầu, nó đành phải chui vào bên trong áo của Hi Nhĩ Mạn.

Lâm Lôi sau đó nhận lấy 10 đồng kim tệ rồi bước vào hàng. Chỉ thấy đám thiếu niên ở đây lớn thì chừng 17, 18 tuổi, nhỏ thì mới chỉ có 6, 7 tuổi. Đám trẻ này xếp thành 2 hàng dài, trong khi các thần phủ của giáo đình thì đi thu phí dụng thi kiểm tra.

Vòng tròn trung tâm có đường kính chừng 10 thước, bên trong có 3 người thành niên, 2 người phụ trách thi kiểm tra còn 1 người thì lo phần ghi chép. Công cụ thi kiểm tra đều là một thủy tinh cầu cùng với một ma pháp trận hình lục giác phức tạp.

“Người thứ nhất.”

Một lão giả trông có vẻ ngốc nghếch trực tiếp chỉ vào thủy tinh cầu nói: “Trước hết hãy đặt tay lên trên thủy tinh cầu, thi kiểm tra nguyên tố Thân hòa lực.”

Người đầu tiên là 1 gã thiếu niên chừng 12, 13 tuổi, trông có vẻ khá khẩn trương đưa tay đặt lên trên thủy tinh cầu, nhất thời toàn bộ thủy tinh cầu bắt đầu phát ra những làn hồng sắc quang mang mênh mông nhàn nhạt. Thỉnh thoảng lại còn xen lẫn cả một lượng nhỏ những tia sáng màu xanh ở bên trong đó.

Lão giả ngốc nhìn lướt qua mảnh giấy cầm trong tay rồi lạnh lùng nói: “Tuổi: 12 tuổi, nguyên tố Thân hòa lực, Hỏa hệ: mức trung bình, Phong hệ: mức thấp.”

“Bây giờ hãy bước vào trong ma pháp trận, thi kiểm tra Tinh thần lực của ngươi. Nhớ kỹ là phải đứng thẳng, đừng có quỳ hoặc ngã xuống, cố gắng chịu đựng ở mức tối đa có thể.” Giọng ngốc lão giả vẫn lạnh lùng như trước. Vị thiếu niên kia gật gật đầu rồi bước vào giữa ma pháp trận hình lục giác. Trên người ngốc lão giả bỗng chốc bốc lên những tia quang mang thánh khiết màu trắng, chỉ thấy một đạo bạch sắc quang mang dung nhập vào giữa ma pháp trận.

Quang minh hệ ma pháp – Uy hiếp!

“Phương pháp thi kiểm tra bây giờ vẫn như trước.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc bay đến, đáp xuống bên cạnh Lâm Lôi.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi nhìn thấy Đức Lâm Kha Ốc Đặc, trong lòng vô cùng bình tĩnh.

“Thi kiểm tra ma pháp, nguyên tố Thân hòa lực chỉ là phụ, thi kiểm tra Tinh thần lực mới là chủ yếu. Ngươi đã trải qua nửa năm Minh tưởng, Tinh thần lực hẳn là đã hơn gấp 16, 17 lần so với đám bạn cùng trang lứa.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc quay về phía Lâm Lôi cười nói. “Những chuyện này đối với ngươi mà nói thì vô cùng đơn giản.”

Chỉ trong chốc lát, giữa ma pháp trận, thiếu niên kia đã không còn kiên trì được nữa, ngã lăn ra đất.

“Tinh thần lực so với đám bạn đồng trang lứa gấp 2 lần. Không thể trở thành ma pháp sư.” Ngốc lão giả nọ lạnh lùng tuyên bố, ma pháp trận đình chỉ vận hành. Thiếu niên kia cũng buồn bã đi ra.

Xung quanh liền vang lên những tiếng huyên náo. “Trật tự.” Ngốc lão giả lạnh lùng quát, nhất thời cả đám quý tộc đều không dám lên tiếng. “Người tiếp theo.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc rất có hứng thú xem cảnh này.

Đám thiếu niên bị kiểm tra, 10 người đầu tiên thì không có ai phù hợp. Lúc này giữa ma pháp trận là một thiếu nữ. Thời gian kiên trì của thiếu nữ so với 10 người lúc trước đều dài hơn.

“Ủa?” Ngốc lão giả đôi mắt sáng lên, đem uy lực của ma pháp trận đề cao thêm lên.

Chỉ trong chốc lát, thiếu nữ rốt cuộc cũng đành quỳ gối xuống mặt đất.

Ngốc lão giả hài lòng gật đầu, trên mặt cuối cùng cũng nở một nụ cười: “Tinh thần lực so với đám bạn cùng trang lứa gấp 8 lần, đạt tới trình độ tuyển chọn ma pháp sư. Nguyên tố Thân hòa lực cũng đạt tới hạng trung. Có thể trở thành ma pháp sư!” Lời tuyên phán của ngốc lão giả cũng quyết định cả vận mệnh của thiếu nữ.

“A, thật tốt quá.” Người đầu tiên reo to lên không phải là thiếu nữ mà là cha của cô ta, một trung niên nhân có bộ dạng của một gã thân sĩ ngốc nghếch.

“Im lặng.” Ngốc lão giả bất mãn hừ lạnh một tiếng quát.

Nhất thời, bên cạnh xuất hiện những thần phủ tới đem cô gái cùng cha cô ta đến bên cạnh đám người đi tuyển sinh của các Ma pháp Học viện.

Không ít người hâm mộ nhìn về phía cô gái.

Trở thành ma pháp sư, sau này vừa có địa vị, lại vừa có thực lực!

Thời gian trôi đi, trong đại sảnh người càng ngày càng nhiều, bởi thi kiểm tra ma pháp vẫn tiếp tục duy trì trong vòng 7 ngày cho nên đại đa số người đều không vội vã nửa khắc nhất thời. Cho tới khi đến phiên Lâm Lôi, số người tham gia thi kiểm tra trong đại sảnh đã xếp thành hàng dài kéo ra tận bên ngoài.

“Kế tiếp.” Ngốc lão giả gọi tiếp.

Lâm Lôi tinh thần bình tĩnh bước vào giữa, còn Đức Lâm Kha Ốc Đặc thì vẫn như cũ đứng bên cạnh Lâm Lôi. Đối với Đức Lâm Kha Ốc Đặc, xem ra chỉ có Thánh vực cường giả mới có thể miễn cưỡng cảm nhận được sự tồn tại của ông ta. Còn về phần những ma pháp sư bình thường này, căn bản không thể nào cảm giác được.

Lâm Lôi đưa tay đặt lên trên thủy tinh cầu.

Nhất thời – giống như một mặt trời, toàn bộ thủy tinh cầu đột nhiên sáng chói lên, thổ hoàng sắc cùng thanh sắc hòa lẫn vào với nhau, thậm chí còn có cả những tia màu lửa đỏ xen lẫn ở trong đó. Ánh sáng đó chói mắt đến nỗi thậm chí cả những người đang đứng ở gần cũng không thể nào mở mắt ra được.

Chứng kiến cảnh thủy tinh cầu sáng chói lên như một vầng mặt trời, cả biển người trong điện đều sững sờ.

Ngốc lão giả nọ run rẩy nhìn liếc qua mảnh giấy trong tay, mặt trước miêu tả rất rõ ràng, Lâm Lôi mới có 8 tuổi.

“Tuổi: 8 tuổi, nguyên tố Thân hòa lực, Địa hệ, Phong hệ: siêu đẳng! Hỏa hệ: mức trung.” Lão già không khỏi thầm than lợi hại, ma pháp sư bình thường nguyên tố Thân hòa lực ở mức trung đã là vô cùng hiếm thấy rồi, về phần siêu đẳng thì… càng hi hữu đến mức hồ đồ.

Có thể nói như vậy: Người khác luyện hóa Ma pháp lực phải hao phí mất 10 canh giờ, còn Lâm Lôi phỏng chừng chỉ trong 1 canh giờ đã đạt được hiệu quả tương tự.

“Ồ!”

Cả đại điện được một trận kinh hô. Nguyên tố Thân hòa lực cũng là siêu đẳng mà lại tận song hệ, điều này thật là kinh khủng.

“Phong hệ siêu đẳng?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đứng bên cạnh cũng phải kinh ngạc.

“Ách, ta cũng am tường cả Phong hệ sao?” Lâm Lôi chính bản thân cũng lặng đi, không tự chủ được trong lòng phải hỏi Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười to: “Lâm Lôi, lúc trước ta từng nói, ta chỉ có thể kiểm tra về Địa hệ nguyên tố Thân hòa lực, đúng rồi, ngươi trong khi luyện hóa Ma pháp lực, chẳng lẽ lại không có cảm giác gì về Phong hệ nguyên tố hay sao?”

“Phong hệ nguyên tố?” Lâm Lôi run lên. “Lần đầu tiên trong khi người dạy ta luyện hóa Ma pháp lực, để cho khỏi phân tâm, lúc ấy ta để ý xung quanh cũng có những điểm sáng màu xanh, tuy nhiên ta không hề suy nghĩ nhiều. Đến khi sau đó trong lúc hấp thu Địa hệ nguyên tố, ta toàn thân đã bị Địa hệ nguyên tố vây quanh, không còn những điểm sáng màu xanh nữa.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng đã rõ.

Trong khi tu luyện ma pháp lực, đặc biệt là song hệ ma pháp sư, nếu chỉ chuyên tâm tu luyện một hệ, bên ngoài sẽ chỉ hấp thu những Địa hệ nguyên tố ở xung quanh. Về phần Phong hệ nguyên tố còn lại sẽ bị bài xích ra bên ngoài.

“Sau này mỗi lần ta tu luyện thì đều là Địa hệ nguyên tố vây xung quanh, ta không còn nghĩ đến những điểm sáng màu xanh nữa.” Lâm Lôi lúc này trong lòng cũng vô cùng cao hứng.

Bởi vì nó biết thực lực của song hệ ma pháp sư sẽ mạnh hơn so với đơn hệ ma pháp sư.

Thi kiểm tra nguyên tố Thân hòa lực đã xong, giờ đến kiểm tra Tinh thần lực!

(Hết chương 8)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 9: Ma Pháp Trắc Thí (Hạ)

Nhớ kỹ, thi kiểm tra tinh thần lực cố gắng kiên trì tận lực duy trì càng lâu càng tốt." Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên nghiêm túc, "Ta đối với Phong hệ ma pháp quả thật không hiểu biết nhiều nên ngươi phải đến Ma pháp Học viện học tập. Nếu đã có lực tương tác nguyên tố cường đại mà ngươi lại không học Phong hệ ma pháp thì thật sự là đáng tiếc lắm."

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu được.

"Xin mời đến giữa ma pháp trận." Vị ngốc lão giả quay sang nhìn Lâm Lôi bất ngời nói một câu 'Xin mời' hiếm thấy.

Thậm chí ngay cả chung quanh không ít đám quý tộc nhìn Lâm Lôi với ánh mắt bất đồng. Lực tương tác nguyên tố siêu hạng chứng minh rằng có thể dùng thời gian ngắn để luyện hóa năng lực ma pháp, thời gian khác có thể dùng để rèn luyện tinh thần lực. Tương lai thành tựu không thể lường được.

Lâm Lôi đi vào giữa ma pháp trận.

Chỉ thấy trong ma pháp trận quang mang màu trắng ấm áp tỏa sáng, sau đó một cỗ áp bức trực tiếp tác dụng vào tâm hồn.

Quang minh hệ ma pháp - uy hiếp.

"Thật sự là kém cỏi a, chỉ cần đem so sánh với 'Long Uy' của Hắc long cách đây nửa năm, cấp bậc quả là khác biệt." Lâm Lôi vẫn còn có tư tưởng nghĩ đến nó.

Theo thời gian trôi qua, quang mang ma pháp trận càng ngày càng phát sáng, cũng có nghĩa sự uy hiếp trình càng ngày càng mạnh, tất cả mọi người trong giáo đường đại sảnh đều nín thở, tất cả đều nhìn thấy rõ ràng. Dù cho hiện giờ vẫn còn là một thiếu niên bình thường, tương lai khẳng định là một ma pháp sư lợi hại.

"Có ai biết vị thiếu niên này là ai không? Gia tộc nào vậy?" Phía dưới những quý tộc môn thấp giọng bàn luận.

Quả thật là một thiếu niên có tiềm lực, kết giao sớm, tương lai tựu có một bằng hữu cường đại ủng hộ.

"Hắn tên là Lâm Lôi?" Một số ít chiêu sinh nhân viên từ bảng nhân sự kiểm tra đã biết được thân phận của Lâm Lôi.

Mà một nhóm người chiêu sinh nhân viên của các đại Ma pháp Học viện khác đang ngồi đàm tiếu cũng chạy tới, vây quanh đứng xem. Có đại Ma pháp Học viện nào mà lại bỏ qua không muốn chiêu thu những nhân vật tài năng?

Giữa ma pháp trận, Lâm Lôi một mình một người chống cự lại sự uy hiếp.

Nó hít thở trầm trọng, lúc này cả đầu đều có cảm giác choáng váng,loại áp bức cường đại giống như một ngọn núi áp ở trên người, hơn nữa loại áp bức này còn đang không ngừng gia tăng, nhưng Lâm Lôi vẫn đang không ngừng kiên trì -

"Thời gian kiên trì càng dài, tựu có thể tiến vào học viện tốt hơn." Lâm Lôi cắn răng kiên trì.

Sau đó loại áp bức này cũng đạt tới một thời điểm cao trào, Lâm Lôi rốt cuộc kháng không lại được nữa, cả hai đầu gối quỵ xuống thật mạnh, đôi tay xanh xao chống trên mặt đất.

Mọi người hướng ánh mắt nhìn ngốc lão giả.

Ngốc lão giả vẻ mặt hồng hào cao giọng nói: "Tinh thần lực, so bạn cùng lứa tuổi gấp mười tám lần, ở mức thượng đẳng. Tinh thần lực thượng đẳng, lực tương tác nguyên tố siêu đẳng."

Lúc này tức thì có vài tên Ma pháp Học viện chiêu thu nhân viên vọt tiến đến: "Xin chào, Lâm Lôi, ta thuộc Lan Đức Ma pháp Học viện, chúng ta Lan Đức học viện chân thành mời ngươi gia nhập vào học viện chúng ta, chỉ cần ngươi gia nhập, học phí toàn miễn, hàng năm còn có một ngàn kim tệ học bổng, chúng ta cũng sẽ mời ma pháp sư có thâm niên đến dạy ngươi."

"Lâm Lôi, ta từ Uy Lâm Ma pháp Học viện, chúng ta ……"

Đã thấy chung quanh một đám người đối với mình nhiệt tình như thế, Lâm Lôi sửng sốt trong giây lát, đồng thời trong lòng cũng thầm than sợ hãi. Ngắn ngủn trong chốc lát, vậy mà Ma pháp Học viện chiêu thu nhân viên đã biết được tên mình, quả thật là quá nhanh nhậy.

"Kìa, chư vị, hãy trở lại vị trí của các vị đi, chúng ta còn muốn tiếp tục thi kiểm tra." Ngốc lão giả ôn hòa nói.

Đối với người thường ông ta cao ngạo bao nhiêu thì đối với người thuộc các đại Ma pháp Học viện lại tỏ ra khách khí bấy nhiêu.

"Lâm Lôi, chúng ta Ân Tư Đặc Học viện, chân thành mời ngươi trở thành một thành viên của viện ta." Chỉ thấy xa xa vang lên một đạo thanh âm, thanh âm này vang lên, cả đại sảnh đều yên tĩnh, sự im lặng bao trùm lên tất cả. Ngay cả ngốc lão giả cũng không nói nữa.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một gã trung niên mặc áo bào trắng đi tới, mỉm cười nói: "Lực tương tác nguyên tố siêu đẳng, tinh thần lực thượng đẳng, hơn nữa là song hệ siêu đẳng. Lâm Lôi, chúng ta Ân Tư Đặc Học viện đặc biệt hoan nghênh ngươi, không biết ngươi có nguyện ý gia nhập Ân Tư Đặc học viện chúng ta hay không?"

Bên cạnh Hi Nhĩ Mạn cũng sửng sốt trong chốc lát, lúc này lập tức chạy đến bên cạnh Lâm Lôi, giờ phút này Hi Nhĩ Mạn kích động bàn tay có chút run rẩy.

Ân Tư Đặc học viện?

Gia nhập vào Ngọc Lan đại lục đệ nhất Ma pháp Học viện 'Ân Tư Đặc Học Viện', nói lên điều gì?

Nói lên rằng một khi từ học viện tốt nghiệp, cho dù là một học viên bình thường của Ân Tư Đặc học viện cũng có thể dễ dàng trở thành bá tước tại một vương quốc bình thường. Một đệ tử nổi bật, ngay cả tứ đại đế quốc cũng đều trịnh trọng mời.

Hơn nữa tại Ngọc Lan đại lục, Ân Tư Đặc Học viện hàng năm thật sự chỉ chiêu thu một trăm người!

Một năm một trăm người, xác suất này chứng tỏ cái gì?

Tất cả đệ tử gia nhập Ân Tư Đặc học viện đều có thể xưng là thiên tài!

"Lâm Lôi, đáp ứng hắn đi." Hi Nhĩ Mạn lúc này kích động chịu không được nói ra.

Lâm Lôi trong lòng rất kích động, nhưng lập tức hồi tỉnh trở lại, nét mặt trở lại vẻ bình tĩnh. Nó rất rõ ràng mình muốn trở thành học viên của Ân Tư Đặc Học viện, hơn nữa còn có Đức Lâm Kha Ốc Đặc dạy bảo. Tốn hao hơn mười năm thời gian, trở thành thất cấp, bát cấp ma pháp sư không phải vấn đề quá khó.

Bản thân gia tộc mình cũng có thể được nở mày nở mặt.

"Tiên sinh, ta muốn trở thành một thành viên của Ân Tư Đặc Học viện a." Lâm Lôi hữu lễ cung kính nói.

Người trung niên áo bào trắng ngạc nhiên khi thấy Lâm Lôi bình tĩnh, bèn vẫn mỉm cười như trước nói: "Lâm Lôi, ta sẽ mang tất cả thân phận cùng tin tức của ngươi báo cho học viện, đến lúc đó ngươi chỉ cần đợi xác nhận chứng minh thân phận, rồi sau khi gia nhập vào học viện tiến hành lại một lần thi kiểm tra là có thể chính thức trở thành học viên của học viện."

Mạo danh là không thể được rồi, bởi vì khi đi học, học viện sẽ yêu cầu kiểm tra lại.

"Học viện một năm phân hai học kỳ, bắt đầu học từ đầu năm ngày 9/2. Ngươi chỉ cần đến học viện trước ngày 9/2 ,đây là một chứng chỉ để chứng minh ngươi đã trúng tuyển." Trung niên nhân áo bào trắng từ trong lòng lấy ra một phong tín kiện màu đỏ.

Thật sự bạch y trung niên nhân sau khi kiểm tra kết quả thi của Lâm Lôi liền tin tưởng viết tên Lâm Lôi vào trúng tuyển thư tín. Bởi vì trung niên nhân áo bào trắng tin rằng - Ân Tư Đặc học viện mời, sẽ không có ai cự tuyệt!

"Đa tạ." Lâm Lôi tiếp nhận phong tín kiện màu đỏ này.

Trên mặt nó không hề lộ ra vẻ kích động quá lớn, nhưng Hi Nhĩ Mạn giờ phút này thật sự rất kích động, đệ tử Ân Tư Đặc Học viện không phải là người có địa vị đáng tôn sùng hay sao? Trong tương lai thành tựu của Lâm Lôi đã có thể đoán trước được.

"Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, chúng ta đi thôi." Lâm Lôi để tín kiện màu đỏ vào trong ngực, rồi cùng với Hi Nhĩ Mạn hướng ra phía ngoài đại sảnh rời đi.

Đại sảnh chật kín người, giờ phút này vô luận là vương tôn quý tộc hay người bình dân, đều đặc biệt tự giác tránh ra tạo thành một lối đi ra ngoài. Ngay cả đám chủ tớ lúc trước vẫn xem thường Lâm Lôi là quý tộc nhà quê giờ phút này trên mặt đều tươi cười vô cùng thân thiết hữu hảo, thái độ tốt lên rất nhiều.

Đệ tử Ân Tư Đặc Học viện tượng trưng cho địa vị!

Do một đám quý tộc, bình dân, cho đến nhân viên giáo đình đều nhìn chăm chú như vậy trong đại sảnh, Lâm Lôi, Hi Nhĩ Mạn liền lập tức bước ra bên ngoài.

"Chi chi!" Bước ra ngoài giáo đình đại sảnh, tiểu Ảnh thử lập tức kêu lên, nó có thể cảm giác được trong lòng Lâm Lôi đang hưng phấn.

Lâm Lôi lúc này mới hiển lộ tâm trạng kích động, đột nhiên nắm chặt tay, đáy mắt xẹt qua một tia kích động, nhìn về phía Hi Nhĩ Mạn bên cạnh nói gấp: "Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, chúng ta trở về, bây giờ trở về thôi! Về Ô Sơn trấn, ta phải đem tin tức này báo cho cha ta biết!"

(Hết chương 9)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 10: Long Huyết Mật Điển (Thượng)

Ô Sơn trấn, trong Ba Lỗ Khắc gia tộc phủ đệ.

Hoắc Cách vừa mới nếm qua bữa trưa, đang ở ngoài phòng ngồi trên cái ghế dài thong thả và nhàn nhã đọc thư tịch.

Chỉ thấy hai bóng người rất nhanh đi vào giữa phủ đệ, chính là Lâm Lôi 2 người từ Phân Lai thành thẳng một lèo với tốc độ nhanh nhất có thể vừa về đến, giờ phút này Lâm Lôi cùng Hi Nhĩ Mạn trên mặt khó có thể nén được kích động, Lâm Lôi từ xa đã hô lớn: "Phụ thân, con đã về."

"Hoắc Cách đại nhân." Hi Nhĩ Mạn cũng rất kích động.

Hoắc Cách ngẩng đầu nhìn thấy Lâm Lôi, Hi Nhĩ Mạn vẻ mặt hưng phấn trong lòng đã có một tia dự cảm. Lập tức đứng lên, nhìn Lâm Lôi, Hi Nhĩ Mạn hai người, thanh âm thoáng phát run dò hỏi: "Thi kiểm tra ma pháp thế nào?"

Ba Lỗ Khắc gia tộc thật sự yên lặng đã quá lâu, gia tộc cổ này cũng đang rất cần một nhân vật vĩ đại tái hiện lại vinh quang của mình!

"Hoắc Cách đại nhân, Ân Tư Đặc Học viện, là Ân Tư Đặc Học viện, Lâm Lôi đã được Ân Tư Đặc Học viện tuyển chọn." Hi Nhĩ Mạn kích động nói.

Hoắc Cách bỗng như hóa đá, giây phút này ông cảm thấy đầu óc mình như thiếu đi dưỡng khí, toàn bộ đều trở nên trống rỗng.

"Hoắc Cách đại nhân?" Hi Nhĩ Mạn liền gọi hai tiếng.

Hoắc Cách dần dần khôi phục lại năng lực suy xét, dồn dập hít thở nhìn Hi Nhĩ Mạn, khó có thể tin dò hỏi: "Ân Tư Đặc, ngươi nói Ân Tư Đặc Học viện?" Lúc này Hoắc Cách tròn xoe đôi mắt sáng như sao.

"Phụ thân, đây là thư tín trúng tuyển của Ân Tư Đặc Học viện." Lâm Lôi trực tiếp mang thư tín màu đỏ đưa cho cha mình, Hoắc Cách toàn thân run lên, sau đó nhanh chóng cầm lấy bức thư tín màu đỏ mở ra, bình tĩnh nhìn kỹ bên trong phong bì một chỉ thông báo trúng tuyển.

Một dòng chữ sáng đỏ rực rỡ - 'Ân Tư Đặc Học Viện' 'Lâm Lôi'.

"Ha ha, ha ha ha ha, tổ tiên Ba Lỗ Khắc gia tộc ơi, gia tộc chúng ta đã có hy vọng rồi!" Hoắc Cách đột nhiên ngửa đầu cười to, toàn thân cười đến phát run, nước mắt sung sướng không ngừng tuôn rơi, "Chúng ta Ba Lỗ Khắc gia tộc đã có hi vọng rồi!"

Rồi có chút điên cuồng cười thật to, hơn nữa lại còn có hai hàng lệ tuôn dài trên má thật sự làm Lâm Lôi không khỏicảm thấy sửng sốt.

"Phụ thân." Lâm Lôi tựa hồ e sợ sẽ quấy rầy cha, chỉ dám nhẹ giọng gọi.

Nó cho tới tận bây giờ chưa từng bao giờ thấy cha mình điên cuồng đến như vậy, hơn nữa nước mắt chảy xuống càng làm cho Lâm Lôi trong lòng phát run.

Quản gia Hi Lý lúc này cũng đi tới, ông ta cũng khiếp sợ trước phản ứng của Hoắc Cách lúc này, hiện tại Hi Lý căn bản không biết có chuyện gì đang xảy ra.

Hoắc Cách hít sâu một hơi, nhìn về phía Lâm Lôi, trong mắt kích động cực độ: "Tốt, tốt."

"Hi Nhĩ Mạn, Hi Lý thúc thúc!" Hoắc Cách nhìn về phía hai người, "Buổi tối hôm nay hãy tổ chức đại tiệc, nhanh, chuẩn bị cho tốt, hôm nay ta rất cao hứng, đặc biệt rất cao hứng. Có một đứa con trai như vậy, ta chết cũng không hổ thẹn với tổ tiên Ba Lỗ Khắc gia tộc."

"Vâng, Hoắc Cách đại nhân." Hi Nhĩ Mạn cùng Hi Lý quản gia đều đáp.

"Chi chi…" đột nhiên tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' từ trong ngực Lâm Lôi nhảy ra ngoài, đứng ở trên vai Lâm Lôi trừng mắt nhìn Hoắc Cách, trong con ngươi đôi mắt nhỏ tràn đầy phẫn nộ.

Lâm Lôi cảm ứng được tin tức truyền đến từ linh hồn tiểu Ảnh thử, đúng là dở khóc dở cười.

Nguyên lai tiểu Ảnh thử đang lòng mình ngủ say, nhưng vừa rồi Hoắc Cách cười rất to âm thanh thât sự làm nó bất ngờ tỉnh lại. Tiểu Ảnh thử thời kỳ ấu nhi ngủ rất nhiều, hơn nữa ghét nhất bị người khác đánh thức, lúc này tự nhiên rất phẫn nộ.

"Ảnh thử, ma thú Ảnh thử?" Hoắc Cách thấy tiểu Ảnh thử sắc mặt đột nhiên đại biến.

"Phụ thân." Lâm Lôi e sợ cha ra tay, vội vàng nói, "Tiểu Ảnh thử đã cùng con kí kết linh hồn khế ước."

Hoắc Cách như bị sét đánh trúng đầu, ngây ngốc trong chốc lát: "Con, con thu phục được ma thú Ảnh thử này?"

Thu phục được ma thú có hai điều kiện lớn, 1 là làm cho ma thú thần phục, 2 là bố trí Linh hồn khế ước ma pháp trận.

Thực lực của Lâm Lôi Hoắc Cách đương nhiên rất rõ ràng, không hề cao. Mà ma thú Ảnh thử yếu nhất cũng đã là cấp 3. Làm sao mà Lâm Lôi lại có thể bố trí được Linh hồn khế ước ma pháp trận? Vấn đề này căn bản không thể có khả năng xảy ra mà.

"Đúng vậy, phụ thân, con thu phục được nó." Lâm Lôi trịnh trọng đáp.

Hoắc Cách chỉ cảm thấy nhi tử của chính mình, đối với những nhận thức của mình trong quá khứ đã không còn giống nữa rồi. Hoàn toàn không còn giống nữa!

"Hoắc Cách đại nhân, Lâm Lôi thật sự thu phục được con Ảnh thử này, lúc ấy ta đã từng thấy. Con Ảnh thử này chính là mấy ngày nay, Lâm Lôi thường xuyên dùng thỏ hoang, gà lôi để nuôi dưỡng con vật đáng yêu này." Bên cạnh Hi Nhĩ Mạn giải thích nói.

"Dùng động vật làm thức ăn?" Hoắc Cách suy nghĩ một lúc, nhìn chằm chằm Lâm Lôi khó có thể tin nói, "Ma thú Ảnh thử, chính là con vật đáng yêu mà con nói tại hậu viện trong căn phòng cổ nuôi dưỡng đấy sao?"

Lâm Lôi thành thật gật đầu.

Hoắc Cách lúc này dở khóc dở cười, thật không ngờ ma thú cũng được xem là động vật đáng yêu sao?

Mặc dù nghi hoặc Lâm Lôi làm sao lại cùng tiểu Ảnh thử kí kết Linh hồn khế ước, nhưng bất quá Hoắc Cách cũng không nóng vội, hiện tại ông ta tâm tình đặc biệt rất là tốt.

"Được rồi, không nói chuyện này nữa, Hi Lý thúc thúc, Hi Nhĩ Mạn các ngươi mang theo một ít hộ vệ nhanh đi chuẩn bị để buổi tối ta sẽ tổ chức một bữa yến tiệc lớn." Hoắc Cách cao giọng cười to nói, giờ phút này tiếng cười của Hoắc Cách thật sự là thống khoái.

Lâm Lôi nhìn cha, từ ký sự khởi đầu đến bây giờ, nó cho tới tận bây giờ chưa từng nhìn thấy cha cười quá vui vẻ đến như thế.

Đêm đó.

Trong Ba Lỗ Khắc gia tộc đặc biệt náo nhiệt, ngay cả những tên hộ vệ đội viên cùng với gia quyến cũng đều được mời đến, tại khuôn viên khoảng sân trước Ba Lỗ Khắc gia tộc có kê 5 cái bàn ăn lớn, cả Ba Lỗ Khắc gia tộc phủ đệ trong ngoài tràn ngập âm thanh nói cười.

"Ăn ngon, ăn ngon." Tiểu Ốc Đốn trong chốc lát gắp cái này rồi lại gắp cái nọ, hưng phấn ăn không thôi.

"Lâm Lôi thiếu gia, chúc mừng người tiến vào Ân Tư Đặc Học viện, tương lai Lâm Lôi thiếu gia khẳng định là một ma pháp sư rất lợi hại." Một gã gia tộc hộ vệ đội viên cười với Lâm Lôi chúc mừng nói.

Ở trung tâm của buổi yến tiệc, Lâm Lôi tất nhiên là tâm điểm.

Khi biết Lâm Lôi sắp tiến vào Ân Tư Đặc Học viện, tất cả mọi người đều hưng phấn. Hoàn toàn có thể tưởng tượng được, một khi đã bước vào Ân Tư Đặc Học viện là đã bước trên một con đường bằng phẳng. Tương lai Lâm Lôi tuyệt đối sẽ không phải là nhỏ để Ô Sơn trấn có khả năng dung nạp được.

"Ca ca, bọn họ đều kính rượu cho người, ta cũng kính." Tiểu Ốc Đốn thực thà cầm một cốc nước quả cụng ly.

Lâm Lôi nhìn biểu hiện đó của nó, dở khóc dở cười. Tuy nhiên cũng vẫn như cũ giơ lên một cốc nước quả, cùng tiểu Ốc Đốn chân thực chạm cốc.

"Nào, huynh đệ chúng ta cùng uống." Lâm Lôi cũng cười mị mị nâng chén.

Đêm khuya, trong tông đường Ba Lỗ Khắc gia tộc, chỉ còn có Lâm Lôi, Hoắc Cách hai người.

Cửa tông đường đã đóng, cả tông đường được thắp sáng bởi một hàng nến khiến cho tông đường trở nên tương đối ấm áp. Lúc này Hoắc Cách nhìn một hàng bài vị của tổ tông, thanh âm trầm thấp nói: "Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc gia tộc ta từ thế hệ sinh sau của Long huyết chiến sĩ thứ 5, liền một đời đại suy bại xuống, thậm chí đến đời ta, đồ gia bảo của Ba Lỗ Khắc gia tộc truyền lại còn phải bán hết để lấy tiền...... mỗi lần nghĩ đến điều đó, ta thực cảm thấy vô cùng sỉ nhục, đường đường là Long huyết chiến sĩ gia tộc a!"

Lâm Lôi trong lòng cũng chết lặng không nói một tiếng.

Nó cũng cảm thấy sỉ nhục.

Thừa kế một gia tộc cổ 5000 năm lịch sử, là Long huyết chiến sĩ gia tộc, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy tự hào. Nhưng hôm nay thât sự suy bại đến nỗi gia tộc chi bảo gia truyền cũng không giữ được.

"Lâm Lôi." Hoắc Cách đột nhiên xoay người, trịnh trọng nhìn Lâm Lôi, "Từ hôm nay trở đi, ta không còn xem con là một đứa nhỏ nữa, mà xem con là một trụ cột tương lai của Ba Lỗ Khắc gia tộc! Tương lai gia tộc chủ yếu là do con định đoạt."

"Vâng, thưa phụ thân." Lâm Lôi kiên định gật đầu đáp.

"Con chờ một chút, ta đi lấy một vật." Hoắc Cách đột nhiên xoay người hướng tới mật thất bên trong tông đường bước đến, trong chốc lát, ông ta cầm theo một quyển sách đi ra, "Lâm Lôi, hãy cố gắng nắm bắt cho tốt, cũng vì ta mà ghi nhớ."

"Đây là cái gì?"

Lâm Lôi nghi hoặc tiếp nhận bổn thư tịch này, bộ sách mặt ngoài không có chữ viết, nhưng lật trang xem qua, liền nhìn thấy có bốn chữ to - Long Huyết Mật Điển.

(Hết chương 10)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 11: Long Huyết Mật Điển (Hạ)

Long Huyết Mật Điển?’ Lâm Lôi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía phụ thân.

Hoắc Cách mỉm cười đáp: “Không đơn thuần chỉ là Long huyết mật điển, bộ sách này bên trong còn có ghi lại rất nhiều chuyện có liên quan đến Long huyết gia tộc chúng ta, trong đó bao gồm cả về Long huyết mật điển, về phương pháp chế tác Long huyết châm, về một số sự tích của các đại tiền bối trong gia tộc … vân vân.

Lâm Lôi cẩn thận lật từng trang.

Quả nhiên là ở ¼ phía đầu cuốn sách có nói về Long huyết mật điển. còn ¾ ở phía sau thì đề cập đến các chuyện có liên quan đến gia tộc.

“Lâm Lôi, bộ sách này người ngoài kể cả có được cũng là vô dụng, Long huyết mật điển người khác căn bản không có khả năng luyện, còn về các chuyện liên quan đến gia tộc, người ngoài biết thì có tác dụng gì? Cho nên không cần phải lo lắng. Hơn nữa, trong gia tộc còn giữ mấy bản phụ, kỳ thực bản của con cũng là bản phụ. Còn về phần bản chính thì theo thời gian trôi đi đã sớm hóa thành tro tàn rồi.” Hoắc Cách cười nói.

Lâm Lôi tức thì nở ra một nụ cười.

“Cũng đúng, đối với người khác mà nói thì hoàn toàn vô dụng.” Nó lúc này cũng tò mò bắt đầu tra cứu về Long huyết mật điển ngay từ những nội dung đầu tiên.

Long huyết mật điển Chương 1 – “Muốn tu luyện Long huyết mật điển, tất yếu phải dẫn động huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể. Có 2 phương pháp để dẫn động huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể: 1 là mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể đạt đến một trình độ nhất định. Nếu huyết mạch Long huyết chiến sĩ độ dày không đủ thì còn có biện pháp thứ 2…”

Đọc được điều này, Lâm Lôi ngẩn ra.

Ngoại trừ việc huyết mạch Long huyết chiến sĩ đạt tới một mật độ nhất định, vẫn còn có biện pháp khác hay sao? Vậy tại sao suốt bao nhiêu năm qua trong gia tộc không có một ai thành công?

“Biện pháp thứ 2 chính là uống được long huyết (máu rồng) đang còn sống, hoặc mới chỉ vừa chết đi được chừng vài phút. Nếu thời gian chết đã quá lâu thì hiệu quả của long huyết sẽ giảm đi rất nhiều. Uống được long huyết có thể dẫn động huyết mạch của Long huyết chiến sĩ đang ẩn nấp trong cơ thể. Tốt nhất là uống được máu của rồng đã đạt đến cấp độ Thánh vực, hiệu quả sẽ cao nhất. Nếu là máu của cửu cấp ma thú rồng thì việc dẫn động huyết mạch của Long huyết chiến sĩ có thể sẽ tương đối lâu.”

Lâm Lôi đọc đến đây thì kinh ngạc.

“Các vị tiền bối trong gia tộc cũng thật là lợi hại, tu luyện Long huyết mật điển cũng đã nghĩ đến việc uống máu của rồng.” Nó chẳng biết là nên khóc hay nên cười nữa.

“Uống long huyết, mà lại còn phải đạt đến cấp bậc Thánh vực ư? Lâm Lôi a, các bậc tiền bối của ngươi cũng thật quá là lợi hại a.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này cũng xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi, đã đọc qua đoạn văn tự giới thiệu về Long huyết mật điển, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Hoắc Cách hiện tại căn bản không hề phát hiện ra Đức Lâm Kha Ốc Đặc, quay sang phía Lâm Lôi cười khổ nói: “Lâm Lôi, đã thấy chưa. Kỳ thực dựa theo phương pháp mà tổ tiên nói, huyết mạch của Long huyết chiến sĩ vốn là nằm ở nơi sâu thẳm trong máu của chúng ta. Muốn dẫn động được huyết mạch của Long huyết chiến sĩ trong cơ thể thì chỉ có 2 biện pháp. Bất quá biện pháp thứ 2, phải uống được máu của rồng đang còn sống, điều này đâu phải chuyện dễ dàng?

Hơn nữa… Lâm Lôi, con thở giở sang trang xem.”

Lâm Lôi lật sang trang nhìn lại.

“Tuy nhiên, biện pháp thứ 2 uống được long huyết vẫn còn sống là vô cùng nguy hiểm. Long huyết vốn cực kỳ bá đạo đồng thời cũng có tác dụng cải thiện thể chất. Long huyết thấm trên cơ thể có thể khiến cho thể chất của cơ thể kịch liệt đề thăng, tuy nhiên cũng làm cho người ta phải chịu sự thống khổ trên khắp da dẻ. Đó mới chỉ là thấm lên bên ngoài cơ thể, còn nếu nhập vào bên trong thì sẽ khiến cho cơ thể như bị đốt cháy, thậm chí còn có thể bị thiêu chết, mạch máu vỡ tan, lập tức chết ngay tại chỗ.”

Nhìn thấy đoạn thoại này, Lâm Lôi thực sự không biết phải nói gì.

“Phụ thân, Long huyết mật điển này là do ai viết? Nếu đã nguy hiểm như vậy thì sao ông ta lại còn viết?” Nó thực sự không biết là nên nói gì cho phải.

Hoắc Cách nghiêm mặt đáp: “Lâm Lôi, Long huyết mật điển này là do người sáng lập ra Long huyết gia tộc chúng ta, ‘Ba Lỗ Khắc’, Long huyết chiến sĩ đầu tiên của cả Ngọc Lan đại lục viết ra. Những điều ông ấy viết, chắc chắn là có chứa đựng đạo lý. Mặc dù vậy, trong lịch sử của gia tộc cũng có 2 vị tử đệ từng nuốt qua Thánh vực long huyết, cuối cùng đều là vỡ mạch máu, tử vong tại trận.”

“Trong lịch sử đã từng có người uống qua Thánh vực long huyết?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Kỳ thực mà nói thì đó cũng là chuyện bình thường.

Vốn dĩ tộc trưởng đời thứ nhất, thứ 2, thứ 3 đều là Long huyết chiến sĩ, lúc đó Ba Lỗ Khắc gia tộc đương nhiên là vô cùng sáng lạn, muốn có một con rồng đạt tới cấp Thánh vực để tiến hành lấy máu là điều không phải không có khả năng.

“Năm đó phát sinh một chuyện hết sức xa vời, kể cả trong quyển sách này cũng không hề thấy ghi lại. Ta chỉ biết rằng bởi vì chuyện này mà Long tộc cùng Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta có tiến hành giao thiệp qua. Tuy nhiên từ đó về sau, không còn một ai dám nếm thử nữa… Đến khi gia tộc suy bại, muốn uống long huyết cũng không còn cơ hội.” Hoắc Cách lắc đầu thở dài nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Long tộc vốn cao ngạo, điều này trong rất nhiều bộ sách đều có ghi lại.

Bắt giữ rồng Thánh vực để đem đi lấy máu, điều này đối với Long tộc mà nói thì là một điều khuất nhục cực kỳ lớn. Ba Lỗ Khắc gia tộc còn chưa bị nộ hỏa trùng thiên của Long tộc tiêu diệt, đó cũng thực sự là quá may mắn rồi. Tuy nhiên, qua đó cũng có thể tưởng tượng được khi đó Ba Lỗ Khắc gia tộc cường thịnh đến mức nào.

“Không đúng, thưa phụ thân, nếu không có ai nuốt long huyết để trở thành Long huyết chiến sĩ, vậy tại sao lão tổ tông lại còn viết ra mật điển này? Còn nói là có thể uống long huyết để tu luyện, thậm chí cũng nói thêm rằng cửu cấp ma thú rồng cũng có một chút hiệu quả.” Lâm Lôi thực sự nghi ngờ.

Hoắc Cách ngẩn ra.

“Lâm Lôi, đừng nên thắc mắc nhiều. Kỳ thực đối với lịch sử của gia tộc, ta cũng chỉ là từ bộ sách này mà hiểu được đại khái. Còn việc bốn năm ngàn năm trước đã từng xảy ra chuyện gì thì chúng ta không có cách nào mà biết rõ được.” Hoắc Cách quay sang Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Tuy nhiên trong lòng nó vẫn còn nguyên sự nghi ngờ như cũ. Nếu như những điều mà bộ sách này ghi lại chưa từng có một ai thành công, vậy tại sao trong Long huyết mật điển vẫn còn nhắc đến biện pháp này?

“Lâm Lôi, không còn sớm nữa, hôm nay con hãy về trước mà nghỉ ngơi đi.” Hoắc Cách cười.

Lâm Lôi gật đầu.

Đêm.

Lâm Lôi trở về phòng ngủ của mình đem theo bộ sách, trong lòng vẫn tràn đầy nghi hoặc.

“Đức Lâm gia gia, người nói thử xem, nếu không có ai tu luyện thành công, vậy thì tại sao lại phát hiện ra phương pháp này được?” Lâm Lôi không sao có thể giải thích được chuyện này.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc chính là một lão già đã thành tinh rồi, lúc này chòm râu bạc hất lên, tự đắc nói: “Lâm Lôi, vấn đề này rất đơn giản. Theo ta được biết, Long tộc vô cùng cao ngạo. Hơn nữa Long tộc lại phi thường phi thường cường đại. Ta đoán chừng, uống long huyết để tu luyện sẽ vô cùng hiệu quả. Gia tộc của các ngươi hẳn là bởi áp lực từ phía Long tộc cho nên nội dung của bộ sách này đã bị cải biên đi một chút.”

Lâm Lôi đã hơi hơi hiểu được.

Điều này có thể lắm.

Dưới áp lực của Long tộc, Long huyết chiến sĩ của Ba Lỗ Khắc gia tộc không được bắt rồng đang còn sống để uống máu tu luyện nữa.

“Đương nhiên điều này cũng chỉ là suy đoán của ta.” Đức Lâm Kha

Ốc Đặc lạnh nhạt cười nói. “Hơn nữa Lâm Lôi, theo ta được biết, uống long huyết không nhất thiết là phải đi vào con đường chết, chỉ cần phối hợp với ‘Lam Tâm Thảo’ cùng uống vào, có thể triệt tiêu được thương tổn từ long huyết. Tuy nhiên phương pháp bí mật này, đoán chừng bây giờ không còn có người nào biết nữa.”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Sau đó là mừng như phát điên: “Đức Lâm gia gia, người nói uống long huyết phối hợp với Lam tâm thảo là rất an toàn?”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự tin gật đầu đáp: “Điều đó là đương nhiên. Trước đây trong khi còn ở Phổ Ngang đế quốc, có 1 vị công chúa bị bệnh nặng, cuối cùng chính là sử dụng long huyết phối hợp với Lam tâm thảo uống vào để chữa trị. Mà lần đó, chính ta đã ra tay bắt một con rồng cấp Thánh vực.”

“Ta còn nhớ rõ vị lão y sư từng cung cấp bí phương này cho triều đình từng nói qua, vạn vật trên thế giới, 1 vật hàng 1 vật, mặc kệ nó là thứ gì, đều có một thứ khác có thể trung hòa được nó. Mà bí phương này, năm đó cũng chỉ có vị lão y sư kia cùng ta biết, cho đến hiện tại đã hơn 6000 năm trôi qua, có lẽ cũng chẳng còn người nào khác biết được.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

“Hoạt long huyết, Lam tâm thảo…” Lâm Lôi trong mắt lóe ra quang mang đầy hưng phấn. “Chờ sau này thực lực của ta tăng lên, đạt đến cửu cấp ma pháp sư hoặc là cao hơn nữa, sẽ dùng máu rồng đang sống cùng với Lam tâm thảo để cho tiểu Ốc Đốn trở thành Long huyết chiến sĩ.”

Lâm Lôi thậm chí còn nghĩ rằng…

Khi có cơ hội, chính mình cũng uống vào.

Nếu tương lai mình có thể trở thành một Thánh vực ma pháp sư, lại vừa là Long huyết chiến sĩ… Đương nhiên đó chỉ là một giấc mộng. Trước tiên là phải bắt được một con rồng cấp Thánh vực, đó chính là một giấc mộng xa vời không thể mơ tới.

“Được, nhưng cũng rất khó. Ngủ, ngủ, sáng mai còn tiếp tục rèn luyện.”

(Hết chương 11)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 12: Nhắc Nhở

Thời gian trôi đi, chớp mắt mấy tháng đi qua, đã tiến vào tháng Hai, trên núi Ô Sơn rất nhiều cây đều đã đâm chồi nảy lộc, một tia xuân ý đã lặng yên đến.

Dưới một gốc cây cổ thụ.

Lâm Lôi khoanh chân ngồi, chánh thị tiến hành tham ngộ luyện hóa ma pháp lực.

Tiến vào minh tưởng trạng thái, Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được chung quanh thân thể là một lượng lớn thổ quang điểm màu vàng, và lục quang điểm, hai loại quang điểm chính là không ngừng từ khắp các nơi bên ngoài thân thể tiến vào trong cơ thể, xuyên thấu qua cả cơ và các đốt xương, tinh thuần cuối cùng tụ tập tại giữa ngục trong khu vực Đan Điền.

Chỉ thấy ở giữa đan điền, tràn ngập các đám sương màu vàng cùng với các đám sương màu xanh.

Đám sương màu vàng này, đó là địa hệ ma pháp lực. còn đám sương màu xanh kia chính là phong hệ ma pháp lực.

"Hô." Chậm rãi phun ra một hơi, Lâm Lôi từ minh tưởng trạng thái trung khôi phục lại.

Vận trường bào màu nguyệt bạch Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười ngồi xuống ngay trên mặt đất, nhìn cảnh sắc bốn phía, nhìn thấy Lâm Lôi đã tĩnh, không khỏi cười nói: "Lâm Lôi, ngày mai ngươi đã xuất phát đi Ân Tư Đặc học viện, cứ như hôm nay vậy cố gắng nhé."

Lâm Lôi cũng cười tinh ranh nói: "Đức lâm lão gia gia, người chính mình hình như đã nói qua, người mạnh hay không, chính là từ bình thường mỗi ngày đều cố gắng tu luyện, một khắc đều không được lơ là. Trường kỳ tu luyện, mới có thể đạt tới thực lực kinh người."

"hảo tiểu tử, Còn định dạy lại ta à." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười mắng.

"hề hề...." Lâm Lôi nhếch miệng cười.

"Toa!" một đạo ảo ảnh màu đen đột ngột từ nơi xa chợt lóe rồi biến mất, hiện ra lại đã tới trên đầu vai Lâm Lôi, đúng là ảnh thử 'Bối Bối', tiểu Bối Bối lúc này hướng về mặt Lâm Lôi miệng nhép nhép, đồng thời chỉ vào xác thỏ hoang trên mặt đất.

Lâm Lôi vừa nhìn vẻ mặt tiểu Bối Bối này, đã biết.

"Muốn ta giúp ngươi nướng thịt à?" Lâm Lôi cười nói.

Bối Bối cuống quít gật đầu.

"Lâm Lôi." Bên cạnh Đức Lâm Kha Ốc Đặc tâm niệm truyền âm nói, "Tiểu ảnh thử này thật sự là quái dị đó, đã mấy tháng rồi, mà hình thể cũng không có một chút tăng trưởng, nếu đang thời kỳ còn bé thì lẻ ra phát triển phải rất rõ ràng mới đúng."

"Con đối với việc này cũng không rõ." Lâm Lôi lắc đầu.

Ảnh thử 'Bối Bối' hình thể không thấy tăng trưởng, thật ra ảnh thử 'Bối Bối' tốc độ di động đã gia tăng, nhanh hơn trước rất nhiều.

"Thật sự là khác thường." Đức Lâm Kha Ốc Đặc liếc liếc mắt một cái nhìn tiểu ảnh thử 'Bối Bối', lúc này Bối Bối không biết đang có một linh hồn quan sát nó.

"Thời gian cũng không còn sớm, tiếp tục buổi huấn luyện ban đêm." Lâm Lôi đứng lên, cầm lấy xác thỏ hoang nhắm hướng chân núi đi xuống, Đức Lâm Kha Ốc Đặc bay kế bên, nhăn mặt nói: "Lâm Lôi, ngươi tương lai là ma pháp sư, bây giờ còn tiến hành chiến sĩ huấn luyện để làm gì?"

Lâm Lôi cười nói: "Đức Lâm lão gia gia, con phát hiện tiến hành chiến sĩ huấn luyện, có thể đề cao nghị lực, nghị lực gia tăng, cũng có thể đề cao tinh thần lực."

"Cái này ta đương nhiên biết." Đức Lâm Kha Ốc Đặc bất mãn nói, "Cái loại…huấn luyện nầy …là hình thức huấn luyện nguyên thủy nhất, tuy đề cao được tốc độ tinh thần lực, như làm sao so sánh với phương pháp 'Minh Tưởng' của ma pháp sư?"

Lâm Lôi ngậm miệng không nói gì.

Tiến hành chiến sĩ huấn luyện, để có thể đề cao tinh thần lực, bất quá chỉ là lấy cớ.

Lâm Lôi hiện nay vẫn như trước tiến hành chiến sĩ huấn luyện nguyên nhân chủ yếu chính là: "tương lai ta nếu có cơ hội phục dụng Long Huyết, thì có thể tu luyện Long Huyết mật điển, bây giờ phải rèn luyện thân thể. để thân thể có đấu khí, có thể chịu đựng long huyết, rèn luyện cơ thể chính là trọng yếu. Ta sớm xây dựng nền tảng, tương lai tu luyện Long Huyết mật điển cũng sẻ nhanh hơn."

Kỳ thật Lâm Lôi rèn luyện nguyên tố thân hòa lực, mỗi ngày chỉ hao phí ít thời gian dùng để luyện hóa ma pháp lực.

Đại bộ phận thời gian đều chỉ dùng để minh tưởng rèn luyện tinh thần lực.

Chính là đem so với minh tưởng rèn luyện tinh thần lực, vô cùng mệt mỏi. Chiến sĩ rèn luyện chỉ xem như một loại thư giản nghỉ ngơi mà thôi.

Buổi sáng ngày thứ hai, cả Ô Sơn trấn rất nhiều cư dân đều tụ tập tại trấn nhỏ trên ngã tư đường, bọn họ đều là vì đi tiễn Lâm Lôi. Ô Sơn trấn có thể có một Ân Tư Đặc học viện ma pháp sư, tuyệt đối là chuyện vô cùng vinh diệu.

Cả Ngọc Lan đại lục, Ân Tư Đặc học viện một năm chỉ chiêu thu một trăm tên học viên.

Giờ phút này Lâm Lôi vẫn còn ở giữa Ba Lỗ Khắc gia tộc phủ đệ, Hi Nhĩ Mạn và một đám hộ vệ đều ở ngoài cửa phủ đệ, giữa tiền viện chỉ có Hoắc Cách, Lâm Lôi, Ốc Đôn cùng với quản gia Hi Lý.

"Lâm Lôi, hôm nay con đi Ân Tư Đặc học viện, chánh thức trở thành một Ân Tư Đặc học viên. Chờ con từ Ân Tư Đặc học viện tốt nghiệp ra, đã là một vĩ đại ma pháp sư lợi hại! Trước khi con đi, cha chỉ muốn nói - "ly biệt tiền tịch", Hoắc Cách trong lòng đã đầy bụng những điều muốn nói.

Trầm ngâm hồi lâu, Hoắc Cách nhưng lại chỉ nói rất đơn giản mấy câu: "Lâm Lôi, nhớ kỹ này tâm nguyện mấy trăm năm qua của Ba Lỗ Khắc gia tộc ta ...,nhớ kỹ sự sỉ nhục của Ba Lỗ Khắc gia tộc!"

Hoắc Cách sắc mặt có chút xanh lại.

"Con tốt nghiệp tối thiểu ít nhất củng là sáu cấp ma pháp sư, chỉ cần chăm chú khắc khổ tu luyện, trở thành bảy cấp ma pháp sư cũng không khó. hơn nữa ngươi là song hệ ma pháp sư! bảy cấp song hệ ma pháp sư, tại Phân Lai vương quốc tuyệt đối là đại nhân vật, con sau này hoàn toàn có nắm chắc đoạt về gia tộc truyền thừa chi bảo, nếu ngươi không thể đoạt về, ta cho dù đã chết, cũng sẽ không tha thứ cho con." Hoắc Cách gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

"Ta cho dù đã chết, cũng không muốn tha thứ cho con!" Nghe câu nói này, Lâm Lôi trong lòng run lên.Trước khi rời đi, đây chính là cha muốn nhắc nhở mình.

"Cha, người yên tâm, nguyện vọng của cha củng sẻ là nguyện vọng của con, nhất định tương lai Ba Lỗ Khắc gia tộc truyền thừa chi bảo con sẻ đoạt lại, con xin thề!" Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào phụ thân mình trịnh trọng cam đoan, trong cặp mắt lấp lánh ẩn chứa mục tiêu kiên định.

Hoắc Cách mắt sáng rực lên, dùng lực bàn tay to vỗ vỗ vào vai Lâm Lôi.

"Ta tin tưởng con, nhi tử!"

Ô Sơn trấn phía Đông trên con đường nhỏ, Lâm Lôi quay đầu lại nhìn, ở đó hơn mấy trăm gần một ngàn "thân nhân" - cố hương đưa tiễn chính mình, đứng đầu chính là cha cùng với đệ đệ 'Ốc Đôn'.

"ca ca, tái kiến." Ốc Đôn ra sức phất tay.

Nhìn cha cùng với đệ đệ, Lâm Lôi cũng dùng sức phất tay, con mắt cũng có chút đỏ lên.

"Cha, Ốc Đôn." Lâm Lôi trong lòng lộ vẻ không cam tâm.

Từ nhỏ đến lớn, Lâm Lôi thật sự chưa từng rời khỏi gia đình mottj thời gian dài, lúc này đây, lại phải rời nhà trong thời gian rất dài lâu. Lúc này ngay cả ảnh thử 'Bối Bối' cũng nhu thuận trên vai Lâm Lôi không làm ồn, tựa hồ cũng biết giờ phút này Lâm Lôi tâm tình không tốt. Bên cạnh linh hồn Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng đưa ánh mắt khuyến khích nhìn Lâm Lôi.

"Lâm Lôi, chúng ta đi thôi." Hi Nhĩ Mạn nói, trên lộ trình có thể sẻ gặp kiếp phỉ, Hi Nhĩ Mạn đi cùng cũng là để bảo vệ Lâm Lôi đi học viện.

Lâm Lôi không không nhìn lại về hướng cố hương, cuối cùng như trước quyết nhiên xoay người bước tới hướng Ân Tư Đặc học viện đi tới.

"Tạm biệt mọi người, tạm biệt cố hương."

Ngọc lan lịch năm 9991, cậu bé chín tuổi Lâm Lôi, mang theo tiểu ảnh thử 'Bối Bối ', và Ba Lỗ Khắc gia tộc hộ vệ đội đội trường Hi Nhĩ Mạn rời khỏi gia hương Ô Sơn trấn.

Cáo thị: Chiêu hiền đãi sĩ - Đăng ký dịch Ngọc Tiên Duyên (http://4vn/forum/showthread.php?t=19447)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), cực nhẹ lại rất hiệu quả (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 13: Thiên Tài Tập Trung Địa

Ân Tư Đặc Học viện, đệ nhất Ma pháp Học viện trên toàn Ngọc Lan đại lục.

Ân Tư Đặc Học viện đặt trụ sở tại vùng rừng núi phía nam cách vương đô ‘Phân Lai Thành’ chừng 20 dặm. Ân Tư Đặc Học viện là do Quang Minh giáo đình đầu tư xây dựng, tự nhiên là tài nguyên dồi dào, đất đai cực kỳ rộng lớn, phương viên kéo dài đến gần 10 dặm, một đại học viện như thế tựa hồ có thể so sánh với cả một tòa thành.

Bên ngoài Ân Tư Đặc Học viện không hề có lấy một bóng người, chỉ toàn một dải sơn lĩnh trống trải hoang vu.

Nhà ăn, trang phục điếm, tửu ba và các loại hình dịch vụ khác cũng đều được mở ra bên trong Học viện.

“Thực sự là đầy đủ các chủng loại.” Lâm Lôi đứng ở cửa Ân Tư Đặc Học viện không khỏi hít hà.

Bên ngoài Ân Tư Đặc Học viện, rộng chừng 50 thước nằm phía trên cửa viện có một kiến trúc hình bán nguyệt khổng lồ, phía trên có khắc những loại ma pháp phù văn huyền ảo, không đơn thuần là xét đến độ phức tạp, chỉ biết rằng ma pháp trận án ngữ trên cửa Ân Tư Đặc Học viện chính là một cự hình ma pháp.

Lúc này tại cửa chính của Học viện tương đối náo nhiệt. Giữa một loạt những công nhân viên bỗng xuất hiện một thiếu niên tay cầm giấy chứng nhận trúng tuyển cùng với chứng minh thân phận (chứng minh thư) bắt đầu vào nhập học. Lâm Lôi cũng lập tức cầm chứng nhận trúng tuyển cùng chứng minh thân phận bước theo sau.

“9/2 mới bắt đầu chính thức khai giảng, mà hôm nay là 8/2, dựa theo thông báo là phải đến trước 9/2, vị thiếu niên đằng trước ta này cũng hôm nay mới đến đăng ký nhập học, chắc là sống tại một nơi tương đối gần Ân Tư Đặc Học viện.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Thiếu niên đứng trước Lâm Lôi chính xác mà nói thì chỉ có thể coi là một đứa trẻ, so với Lâm Lôi còn thấp hơn nửa cái đầu, đứa trẻ này bên cạnh còn có một lão đầu dắt đi.

“Xin chào, ta là Lôi Nặc đến từ Áo Bố Lai Ân đế quốc.” Nam hài đến đăng ký nhập học phía trước Lâm Lôi đột nhiên quay đầu lại nhiệt tình chào hỏi nó.

Nghe thấy Lôi Nặc phía trước giới thiệu đến từ Áo Bố Lai Ân đế quốc, Lâm Lôi trong lòng cả kinh: “Áo Bố Lai Ân đế quốc?”

Áo Bố Lai Ân đế quốc, một trong tứ đại đế quốc. Phải biết rằng, tứ đại đế quốc chính là nằm ở phía đông của Ma Thú sơn mạch, mà Ân Tư Đặc Học viện thì lại nằm ở phía tây. Nếu muốn tới Ân Tư Đặc Học viện thì phải đi ngang qua phía bắc hoặc phía nam của Ma Thú sơn mạch. Dù sao thì ngoại trừ cửu cấp cường giả hoặc Thánh vực cường giả ra thì chẳng một ai dám băng qua Ma Thú sơn mạch.

Ma Thú sơn mạch trải dài tới hơn vạn dặm.

Mà từ Áo Bố Lai Ân đế quốc một đường thẳng tới thì tính sơ sơ lộ trình ước chừng khoảng 2 vạn dặm, còn nếu ở tại phía đông của Áo Bố Lai Ân đế quốc thì lộ trình còn xa hơn nữa.

2 vạn dặm lộ trình, có chạy nhanh thì ước chừng cũng phải mất đến 1 năm thời gian.

“Ta là Lâm Lôi, ở Phân Lai vương quốc.” Lâm Lôi cũng đáp lễ lại nam hài ‘Lôi Nặc’ này đáp.

Lôi Nặc trợn tròn con mắt, than vãn: “Phân Lai vương quốc? Vậy thì ngươi thực là thư thái. Từ nhà ta tới Phân Lai vương quốc cũng phải mất đến 1 năm thời gian. Ngươi hao phí thời gian dám chắc là rất ngắn a.”

“Đúng, ta từ nhà tới đây mất thời gian khoảng chừng nửa ngày.” Lâm Lôi thành thật trả lời.

“Ách…” Lôi Nặc vẻ mặt sửng sốt.

Một người phải đi mất hết một năm dài, trong khi người kia thì lại chỉ mất có nửa ngày.

“Đệ tử, nhanh lên một chút.” Trắc thí viên ở bên kia thúc giục.

Trong quá trình đăng ký nhập học vẫn còn một lần kiểm tra lại thực lực của học viên nữa. Điều này là do Ân Tư Đặc Học viện cũng có phần lo lắng rằng có kẻ cướp đoạt giấy chứng nhận trúng tuyển rồi đến để mạo danh.

“Đi thôi.” Lôi Nặc lập tức tới tiến hành thi kiểm tra.

Khi nhìn thấy kết quả thi kiểm tra, Lâm Lôi trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc.

Nam hài có tên gọi ‘Lôi Đặc’ này nguyên tố Thân hòa lực ở mức cao, về phần Tinh thần lực là…

“Lôi Nặc, 8 tuổi, Tinh thần lực gấp 32 lần so với bạn cùng lứa tuổi, siêu đẳng.”

Lâm Lôi nghe thấy nhân viên trắc thí thông báo con số cụ thể mà không khỏi trợn tròn mắt. Tuy nhiên kỳ lạ là vẻ mặt của kiểm trắc viên vẫn rất bình thản, không có vẻ gì là kinh ngạc.

“Lâm Lôi, sao vậy? Ngạc nhiên lắm à?” Lôi Nặc tỏ vẻ không quan tâm đến kết quả lắm. “Ân Tư Đặc Học viện này hàng năm trên toàn Ngọc Lan đại lục chỉ thu nhận có mỗi 100 đệ tử, có ai lại không phải là thiên tài? Trình độ này của ta cũng chỉ được xem như một đệ tử cấp trung bình mà thôi.”

“Bất quá Ân Tư Đặc Học viện chiêu thu lại có thiên hướng chủ yếu là dành cho Thần Thánh đồng minh. Ân Tư Đặc Học viện ở Thần Thánh đồng minh thì chiêu thu tới 50 người, trong khi cả tứ đại đế quốc lẫn Hắc Ám đồng minh tổng số người được chiêu nạp cũng chỉ là 50. Thật sự là không công bằng a.” Lôi Nặc than vãn.

Lâm Lôi nghe xong chỉ cười.

Ân Tư Đặc Học viện chính là do Quang Minh giáo đình thành lập, đương nhiên thiên hướng là phục vụ Thần Thánh đồng minh rồi.

“Ta đây.” Lâm Lôi cũng chạy đi thi kiểm tra.

Lôi Nặc khẽ chun mũi: “Cái tên Lâm Lôi này là người của Thần Thánh đồng minh, được Ân Tư Đặc Học viện chiêu thu có phần chiếm tiện nghi hơn so với ta, thiên phú đoán chừng không bằng ta được.” Lôi Nặc thực sự vô cùng tự tin.

Đến khi nhân viên kiểm trắc đem sổ tới thông báo kết quả của Lâm Lôi, Lôi Nặc thực sự bị sốc.

“Tinh thần lực mức cao, nguyên tố Thân hòa lực siêu đẳng? Lại còn là Địa, Phong song hệ sao?” Lôi Nặc hoàn toàn không biết phải nói gì.

Đơn thuần chỉ nhất hệ nguyên tố Thân hòa lực siêu đẳng đã thuộc loại vô cùng hiếm có rồi, vậy mà Lâm Lôi lại là song hệ, hơn nữa song hệ nguyên tố Thân hòa lực đều là siêu đẳng, thực sự là một thiên tài, hơn nữa còn mạnh hơn so với Lôi Nặc hắn, dù sao… song hệ ma pháp sư là vô cùng lợi hại.

“Lôi Nặc, đừng có ngẩn người ra nữa, đi thôi.” Lâm Lôi cười gọi.

“Ồ.” Lôi Nặc mặc dù so với Lâm Lôi chỉ kém hơn 1 tuổi nhưng nhìn bộ dạng thì cứ như là cách đến 2 – 3 tuổi vậy.

Lâm Lôi cùng Lôi Nặc nhận lấy ‘Đệ Tử Chứng’ (thẻ học viên), đồng thời lĩnh luôn cả chìa khóa của túc xá. Tại Ân Tư Đặc Học viện, bất kể sang hèn đều phải thống nhất sống tập thể. Bất kể là học phí hay chi phí sinh hoạt cũng đều được miễn.

Tuy nhiên…

“Ủa? Ngươi phải nộp học phí?” Lâm Lôi đã thấy lão đầu đi theo bên cạnh Lôi Nặc giúp đỡ nộp học phí, không khỏi vô cùng kinh ngạc.

Hi Nhĩ Mạn đứng bên cạnh Lâm Lôi cười nói: “Lâm Lôi, học phí, phí ăn ở chỉ hoàn toàn miễn đối với người của Thần Thánh đồng minh mà thôi, ngoài ra thì áp dụng mức phí rất đắt đối với người ở những nơi khác.

Lôi Nặc cũng gật đầu.

Lão đầu đứng bên cạnh Lôi Nặc cũng thân thiện quay sang cười với Lâm Lôi: “Đúng thế, không chỉ riêng Ân Tư Đặc Học viện là như vậy, đại lục đệ nhất Chiến sĩ Học viện ‘Áo Bố Lai Ân Học viện’ cũng tương tự. Đối với đệ tử của bổn quốc thì phí dụng hoàn toàn miễn, tuy nhiên đối với các học viên đến từ nơi khác thì lại thu phí rất đắt.”

Lâm Lôi cũng không phải là ngốc nghếch, vừa suy ngẫm lại thì đã hiểu ra ngay.

“Lâm Lôi, thiếu gia ta với ngươi có cùng chung 1 loại chìa khóa túc xá, 2 người các ngươi hẳn là ở chung 1 phòng rồi, hy vọng sau này các ngươi hãy năng giúp đỡ lẫn nhau.” Vị lão đầu hữu hảo nói.

Lôi Nặc tỏ vẻ bất mãn: “Được rồi mà, Lô Mỗ gia gia, ngươi bây giờ hãy về đi, ta dù sao cũng đã đến Ân Tư Đặc Học viện rồi mà.”

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người cũng trở về đi, ta sẽ tự chăm sóc tốt cho mình.” Lâm Lôi quay sang Hi Nhĩ Mạn cười nói.

Hi Nhĩ Mạn yên tâm gật đầu: “Lâm Lôi, vậy thì ta về đây, hết sức cố gắng nhé.” Hi Nhĩ Mạn động viên.

Lâm Lôi hi hi cười gật đầu.

“Lâm Lôi, chúng ta đi.” Lôi Nặc vô cùng thân thiện nắm lấy tay Lâm Lôi cùng bước vào bên trong học viện.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, tạm biệt.”

Hi Nhĩ Mạn cùng vị lão đầu nhìn theo 2 đứa nhóc tiến vào bên trong học viện, hồi lâu sau mới rời đi.

Sau khi cáo biệt Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, Lâm Lôi liền cùng Lôi Nặc tiến vào Ân Tư Đặc Học viện. Bên trong nào là lục thụ tỏa bóng mát, hồ bạc, thạch kiều… những kiến trúc cổ điển… một thứ không khí cổ kính ùa vào trong tầm mắt, chỉ tính riêng những cây cổ thụ kia thôi cũng đã phải đến 7, 8 người ôm không xuể, qua đó có thể tưởng tượng được thâm niên của những tán đại thụ này.

“Quả nhiên là khác biệt, huyễn diệu khác hẳn so với những học viện mới xây, đây mới gọi là ủ lâu năm a.” Lôi Nặc mở to đôi mắt xoe tròn nhìn khắp các phía, trong miệng buông ra lời cảm thán.

Tại Ân Tư Đặc Học viện hôm nay còn có các tấm bảng chỉ dẫn, chỉ rõ hướng đi các nơi, hiển nhiên là để phục vụ cho các tân học viên mới đến.

“Lâm Lôi, đi thôi, chúng ta đến túc xá.” Lôi Nặc kéo tay Lâm Lôi chạy về phía túc xá.

Phòng túc xá – số 1987, Lâm Lôi cùng Lôi Nặc sau đó đã hoàn tất thủ tục nhập học. Một phòng túc xá bình thường bên trong có 4 học viên ở. Lúc 2 tên nhóc dừng chân lại trước chỗ ở, không khỏi hít hà, những tòa đơn môn độc viện tại đó chỉ liếc mắt sơ qua cũng đã có đến mấy ngàn.

Ngoại trừ mấy ngàn đơn môn độc viện này ra còn có 2 dãy nhà 2 tầng diện tích nhỏ vô cùng hiếm thấy.

“1987, 1987…” Lâm Lôi cùng Lôi Nặc nhìn các dãy số xung quanh, không khỏi nhắm hướng nam vừa đi vừa đếm.

Các dãy số ở đây là rất có quy luật, bắt đầu từ 0001, cứ một dãy lại gồm 100 đơn môn độc viện, Lâm Lôi chạy tới hơn 20 dãy mà mới thấy 1901. Sau đó tiếp tục nhắm hướng đông chạy tới, Lôi Nặc thì không ngừng thở hổn hển, mãi một lúc sau cả 2 mới thấy đơn môn độc viện số 1987 hiện ra trước mặt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 14: Tứ Huynh Đệ (Thượng)

Ê

, ta chết vì kiệt sức mất thôi, Lâm Lôi, thể lực ngươi làm sao mà tốt như vậy chứ?" Lôi Nặc thở hổn hển nói, nhưng Lâm Lôi thât sự đến một chút cảm giác mệt mỏi cũng không có.

"Mệt lắm sao?" Lâm Lôi nở nụ cười. Khoảng cách xa thế cơ à?

Bản thân mình từ Ô Sơn trấn chạy đến Ân Tư Đặc Học viện mà vẫn chưa có cảm giác gì.

"Đấy, đúng chỗ đấy,đúng rồi, mang cái hòm ở bên kia đặt qua đây, cẩn thận một chút, nếu làm hỏng ngươi bồi thường không nổi đâu!" Chỉ nghe trong đình viện 1987 truyền đến một giọng thiếu niên thanh thúy. Lâm Lôi và Lôi Nặc nhìn nhau, tò mò liền đi vào. Vừa mới bước vào đã thấy mấy tráng trung niên không ngừng vận chuyển các loại đồ,vật.

Chỉ thấy một thiếu niên ăn mặc xa hoa đứng ở trung tâm không ngừng chỉ huy.

Thiếu niên đó vừa nhìn thấy hai người Lâm Lôi và Lôi Nặc, nhất thời con mắt sáng ngời, hưng phấn chạy tới: "Ha ha, các ngươi chính là bạn cùng phòng với ta sao, ta đợi đã lâu rồi, lúc nãy ở đây chỉ có một mình ta. Ta tự giới thiệu một chút, ta tên là Da Lỗ, miễn cưỡng có thể xem như thuộc Thần Thánh đồng minh."

"Cái gì gọi là miễn cưỡng xem như thuộc Thần Thánh đồng minh?" Lôi Nặc bĩu môi nói, "Ta tên là Lôi Nặc, thuộc Áo Bố Lai Ân đế quốc."

"Ta là Lâm Lôi, thuộc Thần Thánh đồng minh Phân Lai vương quốc." Lâm Lôi cũng mỉm cười nói.

Bạn cùng phòng sẽ ở chung một chỗ, sau này chắc là sống chung với nhau lâu đây.

"A, Lôi Nặc, Lâm Lôi, nhìn thấy các ngươi thật sự là cao hứng a, ôi, công cụ rèn luyện thân thể này đặt ở bên kia." Da Lỗ vừa quay đầu lại vừa quát người làm thuê của hắn.

"Công cụ rèn luyện thân thể ?" Lôi Nặc chớp chớp đôi mắt to nhìn chằm chằm Da Lỗ, "Da Lỗ, vật này ngươi dùng làm gì? Ngươi muốn làm chiến sĩ sao?"

Da Lỗ chun cái mũi vừa cười hắc hắc nói: "Mặc dù chúng ta là những ma pháp sư cao quý, nhưng ta cũng muốn rèn luyện để có một vóc dáng đẹp, nếu không làm sao câu dẫn mỹ nữ xinh đẹp đây? Ôi ma pháp sư cũng có rất nhiều mỹ nữ xinh đẹp đó. Đặc biệt ma pháp sư Ân Tư Đặc Học viện toàn là mỹ nữ, chẳng những xinh đẹp, tính tình lại tốt, khi đi ra ngoài nói với kẻ khác mình có vợ hay bạn gái là ma pháp sư Ân Tư Đặc Học viện, cũng thật nở mày nở mặt a."

"Ách ……" Lôi Nặc không biết nói gì hơn.

Lâm Lôi cũng nói thốt nên lời, nhìn thấy những công cụ rèn luyện thân thể này, nó cũng nghĩ là chỉ để rèn luyện thân thể đơn thuần, không nghĩ tới là Da Lỗ dùng để rèn luyện vóc người đẹp để câu dẫn mỹ nữ a.

"Ta năm nay tám tuổi, Da Lỗ, ngươi nhiêu?" Lôi Nặc hiển nhiên rất cởi mở.

Da Lỗ quả thật rất cao, mặc dù Lâm Lôi chín tuổi nhưng vượt trội hơn hắn tận một thước năm, cho nên Da Lỗ so với Lâm Lôi cao hơn nửa cái đầu.

"Ta? Năm nay mười tuổi. Ha ha, bất quá, không còn nhỏ đâu, ca ca ta mười hai tuổi đã phá thân, ta cũng phải chuẩn bị cáng sớm càng tốt." Da Lỗ con mắt tỏa sáng.

"Thế nào gọi là phá phân?" Lôi Nặc nghi hoặc nhìn Da Lỗ.

"Đúng vậy, thế nào gọi là phá phân?" Lâm Lôi cũng nghi hoặc nhìn tên bạn mới.

Da Lỗ nhìn hai người bạn cùng phòng của mình, nhất thời nói không ra lời, ở bên cạnh Lâm Lôi Đức Lâm Kha Ốc Đặc lấy tay ôm bụng mà cười to, thấy vậy Lâm Lôi nghi hoặc truyền âm dò hỏi: "Đức Lâm gia gia, người cười cái gì đấy?"

"Thiếu gia, hết thảy mọi thứ đã được bài trí xong rồi." Một gã thân sĩ trung niên cung kính nói.

"Ừ, các ngươi có thể trở về được rồi, hãy nói lại với cha ta, sau này nếu không có việc gì cần thì đừng đến làm phiền ta, được rồi, nhớ kỹ một điểm …… hàng năm đừng quên chuyển tiền cho vào trong ma tinh tạp, ngươi cũng biết, ma pháp sư cần pháp trượng, bảo thạch nên dùng rất nhiều tiền." Da Lỗ đĩnh đạc nói.

Gã trung niên đó cung kính đáp: "Vâng, thưa thiếu gia."

Da Lỗ hài lòng gật đầu, sau đó phất tay đuổi một đám đầy tớ đi.

"Ma tinh tạp?" Lôi Nặc kinh ngạc nhìn Da Lỗ, "Ma tinh tạp này, chính là hệ thống ‘Tứ Quốc Kim Hành’ (tiền tệ tứ quốc) do tứ đại đế quốc cùng nhau thiết lập và quản lý. Nghe nói ai muốn mở ma tinh tạp thì thủ tục phí phải mất đến một trăm kim tệ đấy."

"Chính xác." Da Lỗ đối với việc này rất rõ ràng, "Ma tinh tạp ngay từ đầu tối thiểu tồn trữ cũng đến một ngàn kim tệ. Bất quá một ngàn kim tệ, sợ rằng ngay cả một tháng tiêu phí của ta cũng không đủ."

Lâm Lôi giật mình.

"Quả là giàu có." Nó trong lòng thầm than.

Cha Lâm Lôi cấp cho nó tiền tiêu một năm là một trăm kim tệ. Trên thực tế với Lâm Lôi xem ra một năm một trăm kim tệ vậy là đủ rồi, dù sao bình dân thông thường khổ cực một năm mới có hai đến ba mươi kim tệ mà thôi.

"Thật sự giàu có a, cha ta một năm mới cho ta hai trăm kim tệ." Lôi Nặc bĩu môi nói, "Còn nói thêm rằng, để cho ta chuyên tâm tu luyện nghiên cứu ma pháp."

"Ta chỉ có một trăm kim tệ à." Lâm Lôi cười nói, "Bất quá, với cuộc sống đơn giản của ta vậy cũng là đủ rồi."

"Này, các huynh đệ, tiền của ta cũng là tiền của các người, hết tiền đến tìm ta! Sau này chúng ta ở một chỗ cùng nhau sợ rằng phải hơn mười năm đấy. Huynh đệ hơn mười năm, có gì mà không chia sẻ được?" Da Lỗ thật ra rất hào sảng nên hắn mới nói ra những lời vừa xong.

Lâm Lôi cùng Lôi Nặc đều ngẩn ra.

"Hơn mười năm?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc nhìn Da Lỗ.

Da Lỗ dĩ nhiên đáp: "Lâm Lôi, đây là Ân Tư Đặc Học viện, cho nên yêu cầu đạt tới lục cấp ma pháp sư mới có thể tốt nghiệp, mà ma pháp sư càng lên cao càng khó, yêu cầu đạt tới lục cấp ma pháp sư thông thường là phải hơn mười năm đó."

Lâm Lôi nhướng mày.

Hơn mười năm, không phải sẽ làm cha hắn tốn rất nhiều tiền học phí sao?

"Đức Lâm gia gia, sự tình như thế này người sao không nói cho ta biết?"

Đức Lâm Kha Ốc Đặc thanh âm vang lên trong lòng Lâm Lôi : "Lâm Lôi, yên tâm, tốn hao hơn mười năm đạt tới lục cấp ma pháp sư, đó là với người bình thường, dưới sự hướng dẫn của ta, trong mười năm, ta là có thể giúp cho ngươi đạt tới cảnh giới lục cấp ma pháp sư."

Mười năm.

Mười năm sau, chính nó mới mười chín tuổi, Lâm Lôi trong lòng chùng xuống.

"Tất cả mọi người tới rồi sao?" Chỉ nghe một đạo thanh âm thanh thúy, một đứa trẻ chiều cao ngang với Lôi Nặc không sai biệt lắm đi đến, nhưng hắn trông có vẻ chững chạc hơn, "Chào mọi người, ta tên là Kiều Trì, năm nay mười tuổi, thuộc Ngọc Lan đế quốc."

Da Lỗ, Lôi Nặc, Lâm Lôi ba người đều đem tin tức của mình đại khái nói ra một chút.

"Ngọc Lan đế quốc?" Lâm Lôi cả kinh.

Ngọc Lan đế quốc tại Ngọc Lan đại lục là đế quốc cổ xưa nhất, tại năm đầu tiên của Ngọc Lan đại lục, Ngọc Lan đế quốc nhất thống cả Ngọc Lan đại lục, sau đó theo thời gian trôi qua, cả Ngọc Lan đại lục phân tranh không ngừng, Ngọc Lan đế quốc cũng dần bị phân liệt.

Cho tới bây giờ, Ngọc Lan đế quốc chỉ là một trong tứ đại đế quốc.

Nhưng cho dù như thế, Ngọc Lan đế quốc vẫn là đế quốc có kinh tế mạnh mẽ nhất, đồng thời cũng có rất nhiều ma pháp sư. Ma pháp

Học viện của Ngọc Lan đế quốc chỉ xếp dưới Ân Tư Đặc học viện mà thôi.

"Kiều Trì, Ma pháp Học viện Ngọc Lan đế quốc các ngươi cũng không kém bao nhiêu, sao lại phải đến tận đây?" Da Lỗ kinh ngạc hỏi.

Kiều Trì mỉm cười: "Mặc dù Ma pháp Học viện của đế quốc ta rất mạnh, nhưng so với Ân Tư Đặc Học viện còn kém hơn một ít, ta thì muốn chỗ tốt nhất nên mặc dù phải đi xa một chút, bất quá coi như là rèn luyện thêm thôi."

"Kiều Trì, ngươi mười tuổi sao? Hãy nhìn hình dáng so với ta xem, chẳng chênh lệch lắm." Lôi Nặc đứng bên nói.

Kiều Trì nhất thời cười khổ.

Lôi Nặc tám tuổi chiều cao tương đương với Kiều Trì mười tuổi, là hai người thấp nhất trong bốn người. Chiều cao Lâm Lôi so với bọn chúng hơn nửa cái đầu, còn chiều cao của Da Lỗ là cao nhất.

"Không nói về vấn đề này nữa, ta vừa rồi lúc đang nhập học có tiến hành tra xét một chút, lần này nhập học đúng một trăm đệ tử, tinh thần lực, lực tương tác nguyên tố tối thiểu đều là thượng đẳng a. Thậm chí ta còn phát hiện trong đám đệ tử năm nay, có nhân vật biến thái sở hữu tinh thần lực lẫn lực tương tác nguyên tố đều là siêu đẳng a." Kiều Trì tin tức hình như rất linh thông.

Da Lỗ bĩu môi nói: "Rất bình thường, Ân Tư Đặc đệ tử chẳng lẽ lại yếu kém sao? Ta tinh thần lực, nguyên tố thân hòa lực đều là thượng đẳng, đáng lẽ phải là trung tâm của một trăm đệ tử này mới đúng, nếu không phải lão cha ta cùng triều đình Quang Minh giáo có quan hệ, ta cũng chẳng muốn đến đây."

Lâm Lôi không khỏi kinh dị trước bối cảnh của Da Lỗ.

Cùng triều đình Quang Minh giáo có quan hệ, phụ thân Da Lỗ cũng không phải là bình thường a.

"Trong chúng ta tài năng nhất chính là Lâm Lôi, bất quá trong Ân Tư Đặc Học viện còn có người tuyệt đối là thiên tài, các ngươi có nghe nói qua không?" Da Lỗ con mắt hướng về ba người nhìn thoáng qua.

Lâm Lôi, Lôi Nặc đều lắc đầu.

Kiều Trì cũng mỉm cười gật đầu nói: "Điều này ta biết, trong Ân Tư Đặc Học viện hôm nay có một đệ nhất thiên tài 'Địch Khắc Tây', được xưng là đệ nhất thiên tài trong vòng một trăm năm nay, là song hệ ma pháp sư, hơn nữa Nguyên tố thân hòa lực, Tinh thần lực đều là siêu đẳng. Đặc biệt là Tinh thần lực, so với bạn cùng lứa tuổi thông thường hơn gấp 68 lần, cho dù là so với sự siêu đẳng thông thường cũng gấp hơn 30 lần. Hắn Tinh thần lực chuẩn xác nên nói là siêu siêu đẳng, chỉ là cấp bậc cao nhất được phân ra chỉ là siêu đẳng nên mới bị phán là siêu đẳng."

Lâm Lôi trong lòng hoảng sợ.

Song hệ ma pháp sư, Lực tương tác nguyên tố , Tinh thần lực đều là siêu đẳng.

"Ta bất quá, so với bạn cùng tuổi chỉ hơn mười lần, kẻ kia là thiên tài, dĩ nhiên là hơn ta đến 6, 8 lần." Lâm Lôi trong lòng sợ hãi than.

Ân Tư Đặc Học viện này quả nhiên là nơi thiên tài tụ tập, cơ hồ hội tụ hơn phân nửa ma pháp thiên tài ở Ngọc Lan đại lục, ở nơi này Lâm Lôi cũng chỉ có thể xem như một nhân vật trung bình mà thôi. Bất quá sau lưng nó còn có một vị Thánh vực ma đạo sư từ cách đây năm ngàn năm có dư.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 15: Tứ Huynh Đệ (Hạ)

Đám đệ tử của Ân Tư Đặc Học viện phần lớn đều phải học tập trong thời gian hơn mười năm, tất nhiên do thường được phân phối vào túc xá toàn thiếu niên nên tương lai sau tốt nghiệp cũng sẽ trở thành hảo huynh đệ. Giờ phút này vô luận là Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì, Lâm Lôi, mặc dù so với bạn cùng lứa tuổi thành thục hơn, nhưng từ đáy lòng vẫn có tính tình của tuổi thiếu niên.

Đàm luận trong chốc lát, bốn huynh đệ quan hệ đã trở nên thân thiết hơn.

"Mọi người hôm nay lần đầu mới gặp mà đã trở nên quen thuộc, buổi tối nay ta mời, ha ha." Da Lỗ vỗ ngực, hào sảng nói.

"Hắn ta có ma tinh tạp, không để hắn chủ trì thì để ai?" Lôi Nặc hi hi cười.

Kiều Trì cùng Lâm Lôi tính tình cũng chỉ là thiếu niên, đều cười châm biến.

"Chi chi ~~" lúc này tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' đột nhiên từ bên trong áo Lâm Lôi vươn đầu ra, tiểu Ảnh thử vừa mới tỉnh ngủ như không cam chịu tịch mịch bèn thò đầu ra ngoài.

"Ô, cái gì thế này?" Lôi Nặc hoảng sợ nhảy dựng lên.

"Bối Bối, tỉnh ngủ chưa?" Lâm Lôi cười sờ sờ đầu Bối Bối, Bối Bối hưởng thụ nheo nheo đôi mắt lại, rồi sau đó đôi mắt nhỏ đen của nó dò xét Lôi Nặc, Da Lỗ, Kiều Trì, cái mũi nhỏ hừ hừ hai ba cái, hình như rất là khinh thường.

"Ma thú, đây là ma thú Ảnh thử, ta đã xem qua trong thư tịch." Da Lỗ đột nhiên hô to.

"Lâm Lôi, ngươi có ma thú?" Lôi Nặc, Kiều Trì cũng đều thập phần kinh ngạc.

Bọn họ mới chỉ là trẻ con, làm sao có thể thần phục được ma thú đây?

"Bối Bối cũng chỉ là ma thú ấu nhi, ta chỉ cung cấp cho nó một ít thức ăn, nó lập tức thích ta liền, cho nên theo ta ký kết khế ước." Lâm Lôi cười đáp.

"Ông trời ơi, ma thú sao lại dễ dàng có được thế, Lâm Lôi, ngươi cũng thật sự là rất lợi hại a. Ta từ nhỏ đã có giấc mộng sở hữu một con ma thú a." Da Lỗ nhìn chằm chằm đôi mắt sáng ngời của 'Bối Bối', "Mặc dù ta có Linh hồn khế ước quyển trục, nhưng muốn thần phục một con ma thú, thực lực ta vẫn chưa đủ mạnh."

Da Lỗ cúi đầu ủ rũ.

"Không có biện pháp làm cho ma thú thần phục sao? Chẳng lẽ làm cho một con ma thú ấu nhi thần phục cũng không được?" Lâm Lôi cười nói.

Da Lỗ lắc đầu nói: "Ta ngay cả nhất cấp ma pháp sư cũng chưa đạt được, thực lực may ra chỉ có thể thuần dưỡng nhất cấp, nhị cấp ma thú ấu nhi. Cho nên cái loại tiểu nhược ma thú ta cần làm gì? Mà thất cấp, bát cấp ma thú ấu nhi đặc biệt rất khó thuần phục. Hơn nữa thất cấp, bát cấp ma thú ấu nhi, thời kỳ ấu nhi thực lực so với ta cũng mạnh hơn nhiều."

Lâm Lôi trong lòng cũng đồng ý.

Tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' hiện tại thực lực cũng tiếp cận ngũ cấp ma thú, so với Lâm Lôi thực sự mạnh hơn nhiều. Nhưng ở cùng Bối Bối cũng đã nửa năm rồi, mà hình thể nó tựa hồ chẳng hề phát triển một chút nào cả. Điểm ấy thật sự làm Lâm Lôi cũng như Đức Lâm Kha Ốc Đặc đều nghi hoặc.

"Lâm Lôi, Ảnh thử này gọi là 'Bối Bối' à? Có thể cho ta ôm Bối Bối một cái không?" Lôi Nặc ánh mắt căn bản không rời khỏi Ảnh thử.

"Bối Bối."

Lâm Lôi lập tức thông qua linh hồn trao đổi khuyên bảo 'Bối Bối'.

"Không, không được." Bối Bối linh hồn cũng có thể đối với Lâm Lôi biểu đạt ý tứ đơn giản, đồng thời 'Bối Bối' cũng hướng Lôi Nặc nhe răng trợn mắt: "Chi chi ~~~" không ngừng kêu, hiển nhiên rất là phẫn nộ.

Lôi Nặc bất đắc dĩ trên miệng lộ ra sự ức chế.

"Lôi Nặc, nói cho ngươi một biện pháp, Bối Bối rất thích ăn thịt nướng, sau này ngươi hãy cầm vịt nướng gà nướng hoặc cái gì đấy thường xuyên đem cho Bối Bối ăn, tin tưởng rằng nó đối với ngươi sẽ không còn địch ý nhiều lắm." Lâm Lôi cười nói, Lôi Nặc nghe xong lập tức con mắt sáng ngời.

"Điều đó được."

Lôi Nặc đột nhiên nhướng mày nhìn về phía Da Lỗ, "Da Lỗ, sau này ta kim tệ không đủ xài, ngươi cho ta mượn một ít. Khi Lô Mỗ gia gia tới, ta sẽ trả lại ngươi."

"Không thành vấn đề." Da Lỗ hào sảng đáp.

"Mọi người đến giờ còn không có ý định đi thăm quan trong Ân Tư Đặc Học viện sao? Bây giờ chúng ta đi đến các nơi dạo chơi cho thêm phần quen thuộc, thế nào?" Kiều Trì đứng một bên mỉm cười.

Trong bốn huynh đệ, Kiều Trì là người ôn hòa nhất rất chính chắn, Lôi Nặc là người nhỏ nhất lại nóng tính, Da Lỗ lại là một công tử xa hoa nhất, về phần Lâm Lôi trong mắt ba người còn lại là người thần bí nhất.

Song hệ nguyên tố siêu đẳng, còn có một con ma thú.

Đích xác cực thần bí.

Ân Tư Đặc Học viện rất cổ kính, các loại kiến trúc cổ đại có đến mấy ngàn năm lịch sử, một số ít kiến trúc đổ đã được giới thiệu qua.

Một đại nhân vật nào đó đã từng nghiên cứu qua về vấn đề này.

Mấy ngàn năm qua, Ân Tư Đặc Học viện cũng bồi dưỡng xuất ra vài Thánh vực cường giả, so với cửu cấp cường giả thì mạnh hơn nhiều.

Nhỏ nhất tám tuổi, lớn nhất mới mười tuổi là bốn gã thiếu niên, trong lòng hoài niệm kính trọng nhìn tiểu sử của một số ít danh nhân, đặc biệt xem đến sự tích cuộc đời của Thánh vực cường giả, trong lòng nhiệt huyết càng mênh mông. Mỗi người đêu có giấc mộng chính mình đến một lúc nào đó có thể trở thành Thánh vực cường giả.

Bỗng một giọng nói thường trực bên tai Lâm Lôi lại vang lên: "Bất quá chỉ là hậu sinh khả úy mà thôi, giết chết một con Tử vân hắc hùng đã khoe khoang sao? Mới có thể giết chết cửu cấp ma thú, thât sự sẽ đánh không lại Thánh vực ma thú hay Thánh vực cường giả, chỉ có thể xem như là mới gia nhập Thánh vực cảnh giới thôi."

Ân Tư Đặc Học viện có không ít danh nhân, mà qua lời Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại thật sự không đáng để nhắc tới.

Túc xá 1987 tứ huynh đệ mang theo tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' hung hăng đi dạo học viện một phen, đối với học viện đã hiểu rõ được đôi chút, buổi tối ngày hôm đó bốn người cùng dừng chân tại khu vực cách không xa một tòa hào hoa tửu điếm chẳng hề kiêng dè ăn uống một phen, nhưng chỉ dám uống nước hoa quả mà thôi.

Ngày tiếp theo, ngày 9/2, là thời gian khai giảng chính thức.

Ngày hôm nay cũng không cần phải lên lớp, ngày 10/2 mới chính thức đi học, ngày 9/2 bất quá là đến học viện nghe lời khuyên bảo của lãnh đạo học viện, nhóm người này nhỏ nhất sáu tuổi, lớn nhất mới mười hai tuổi đúng một trăm đứa nhỏ đực mặt ngồi trong phòng học, bọn họ đối với lời thoại và thân phận của vị lãnh đạo học viện cũng không rõ ràng lắm, đám nhỏ ở phía dưới ngủ gà ngủ gật, đợi được khai học nghi thức chấm dứt, cả đám mới vui sướng rời đi.

Cơm tối qua đi, giữa 1987 đình viện đặt bốn cái ghế, tứ huynh đệ cùng nhau đàm luận về chương trình học.

"Thật sự là cũng thoải mái a, mỗi hệ học một lớp, ôi, Lâm Lôi là song hệ, hắn phải học hai lớp." Da Lỗ cảm thán than vãn, "Bất quá Ân Tư Đặc Học viện cũng thật sự là thoải mái, cái lớp học này muốn đi học thì đi, không muốn đi cũng được."

Kiều Trì cười nhạt: "Da Lỗ, đừng có mà chủ quan, học viện mặc dù không có nhiều yêu cầu, nhưng hàng năm đều có một lần thi kiểm tra thực lực. Chỉ khi thực lực tăng lên một bậc mới được chuyển tới cấp bậc cao hơn. Nếu không thật sự khổ tu, ngươi chuẩn bị tại Ân Tư Đặc Học viện ở lại một trăm năm sao? Hơn nữa Ân Tư Đặc Học viện có quy định, ở đây sáu mươi năm không đạt đến lục cấp ma pháp sư, sẽ bị trục xuất khỏi trường học."

Lâm Lôi nhìn văn kiện trong tay về các loại pháp quy khi sinh sống ở học viện, cũng âm thầm gật đầu.

Học viện quản lý thoải mái, ngươi có thể tại học viện bất học vô thuật trong sáu mươi năm, cho nên sáu mươi năm sau, nếu không đạt đến cảnh giới lục cấp ma pháp sư, cuối cùng sẽ bị trục xuất khỏi học viện.

"Trục xuất khỏi học viện?" Da Lỗ trừng mắt, "Thật sự nếu bị trục xuất ra ngoài, lão cha ta không chừng sẽ giết ta đó." Bị Ân Tư Đặc Học viện trục xuất, danh tiếng đó thật sự nghe quả không hay chút nào. Chắc không có ai muốn thừa nhận điều đó. Dù sao có thể trúng tuyển cũng đã chứng minh rằng có tư chất.

"Ngày mai đã bắt đầu đi học rồi, không biết tiêu chuẩn sư phụ ở đây thế nào? Nếu ngay cả với Lô Mỗ gia gia ta cũng đáp ứng không nổi, thật minh bạch a." Lôi Nặc khẽ nói.

"Lôi Nặc, Lô Mỗ gia gia ngươi là ma pháp sư à?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc dò hỏi.

"Điều đó là đương nhiên, từ Áo Bố Lai Ân đế quốc đến Ân Tư Đặc Học viện này dọc theo đường đi, Lô Mỗ gia gia đã dạy ta học tập ma pháp đó." Lôi Nặc tự hào nói.

Khi Lâm Lôi với ba huynh đệ khác ở cùng một chỗ nói chuyện về vấn đề này, đáy lòng ai cũng thât sự có chút chờ mong.

"Chương trình học Địa hệ ma pháp ở đây thật ra không trọng yếu, Địa hệ ma pháp muốn được giáo dục tốt, sư phụ tại Ân Tư Đặc Học viện tất phải có trình độ ma pháp cao, nhưng làm sao mà bằng được Đức Lâm gia gia? Yêu cầu nặng nhất chính là Phong hệ ma pháp, không biết Phong hệ ma pháp thế nào?"

Ngày đã dần dần tối, mà trong viện tử túc xá 1987 Ân Tư Đặc Học viện vẫn có bốn đứa nhỏ rôm rả nói cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 16: Phong Hệ Ma Pháp

Khóa trình của Ân Tư Đặc Học viện 28 ngày đầu tháng đều có khóa, chỉ có 2 ngày cuối cùng là không có.

Địa hệ ma pháp là từ 8 giờ sáng đến 10 giờ sáng, Hỏa hệ ma pháp là từ 10:30 đến 12:30, Thủy hệ ma pháp là buổi chiều từ 2 đến 4 giờ, Phong hệ từ 4:30 đến 6:30 chiều, Lôi hệ từ 7 giờ đến 9 giờ tối, còn lại là Quang minh hệ muộn hơn từ 9:30 đến 11:30 khuya.

Bất quá đại đa số đệ tử đều là đơn hệ, một ngày chỉ cần đi học 2 giờ là đủ, trong khi Lâm Lôi lại là song hệ, một ngày phải kiêm chừng 4 giờ khóa trình. Tuy nhiên, loại khóa trình này muốn đi nghe thì đi, còn không đi thì cũng có thể nghỉ, chẳng ai ép buộc.

Địa hệ tổng cộng chia làm 6 năm cấp, mỗi năm cấp lại có một kiến trúc riêng. Sơ học giả cùng nhất cấp ma pháp sư thì tại 1 năm cấp, nhị cấp ma pháp sư thì tại 2 năm cấp, tam cấp ma pháp sư tại 3 năm cấp… cứ như vậy, đạt tới lục cấp ma pháp sư thì là 6 năm cấp.

Đệ tử 6 năm cấp thì có thể xin tốt nghiệp bất cứ lúc nào, đương nhiên nếu không xin thì vẫn có thể tiếp tục ở lại học tập.

Địa hệ 1 năm cấp phòng học vô cùng lớn. Bên trong chỉ tính riêng chỗ ngồi thôi cũng đã chừng mấy trăm rồi. Lúc này, tại đây đã có khoảng hai mươi mấy đệ tử có mặt, Lâm Lôi cũng đã tìm được một ví trí ngồi ở phía đằng trước. Đợi đến 8 giờ, bên trong phòng học đã tụ tập hơn 50 đệ tử.

“Đoán chừng ở đây cũng chỉ là bộ phận tân học viên mà thôi, không biết những người khác đã học được bao lâu rồi.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Dù sao thì một sơ học giả muốn đạt tới nhị cấp ma pháp sư bình thường cũng phải mất khá nhiều năm công phu.

“Chào mọi người.” Xuất hiện trước phòng học là một vị trung niên nhân tóc nâu dáng vẻ hòa ái. “Ta tên là Ôn Địch, là sư phụ Địa hệ ma pháp của các ngươi. Hôm nay tại đây có gần 20 vị tân sinh, cùng với những người cũ. Bây giờ chúng ta xin mời các tân học viên theo thứ tự tự giới thiệu về bản thân một chút để mọi người cùng biết nhau nào.”

Nhất thời đám đệ tử bắt đầu tự giới thiệu về bản thân mình.

“Ta tên là Nhĩ Hàn, đến từ đại thảo nguyên phía đông.”

Khi nghe đến thiếu niên tên gọi Nhĩ Hàn kia tự giới thiệu về mình, Lâm Lôi ở phía dưới không khỏi kinh ngạc: “Quả nhiên là đến từ khắp nơi của Ngọc Lan đại lục, ngay đến cả khu vực đại thảo nguyên phía đông của Ngọc Lan đại lục mà cũng có người.”

Theo bản đồ địa lý của Ngọc Lan đại lục:

Thần Thánh đồng minh, Hắc Ám đồng minh nằm ở phía tây của Ma Thú sơn mạch. Nằm phía đông của Ma Thú sơn mạch thì chính là tứ đại đế quốc. Mà tại phía đông của tứ đại đế quốc còn có một mảng đại thảo nguyên nữa. Trên vùng đại thảo nguyên đó cũng có 3 vương quốc. Khoảng cách từ vùng đại thảo nguyên đó đến Ân Tư Đặc Học viện không chỉ xa bình thường mà đơn thuần nếu muốn đi bằng đường bộ cũng phải bỏ ra đến 2 – 3 năm công phu.

“Ta tên là Lâm Lôi, đến từ Thần Thánh đồng minh.” Lâm Lôi cũng bước lên phía trước phòng học, tự giới thiệu ngắn gọn.

Khi đám đệ tử đều đã tự giới thiệu xong, Địa hệ ma pháp sư Ôn Địch bắt đầu khoác lác một phen về Địa hệ ma pháp. Mãi đến khi tiết khóa đi được quá nửa thời gian, Ôn Địch sư phụ mới bắt đầu trực tiếp đi vào Địa hệ ma pháp.

Lâm Lôi cùng một đám nhỏ ở phía dưới cẩn thận lắng nghe, trong khi bên cạnh nó, Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng xuất hiện.

“Tên Ôn Địch này nền tảng rất vững, có điều thực lực của hắn vẫn chưa phải là mạnh. Tuy nhiên, dạy dỗ nhất cấp ma pháp sư, kể cả có mời bát cấp, cửu cấp ma pháp sư thì cũng chưa chắc đã giảng được như hắn.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật đầu tán thán.

Lâm Lôi đối với Địa hệ ma pháp thì hiểu rất rõ, hiện tại lắng nghe cảm thấy rất dễ dàng.

“Bất quá Đức Lâm gia gia, ông ta mặc dù nền tảng thì rất vững, song giảng giải lại không có được những ngôn từ giải thích đơn giản như người, tựa hồ có phần khó hiểu.” Lâm Lôi nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật đầu kiêu hãnh cười, chòm râu bạc cứ dựng đứng lên: “Đó là điều đương nhiên. Thánh vực ma đạo sư đối với việc giải thích về ma pháp thì hoàn toàn hơn hẳn cửu cấp, bát cấp ma pháp sư. Thánh vực đối với những thứ còn mới mẻ, ta giảng giải đương nhiên là rõ ràng hơn so với hắn, đi thẳng vào bản chất.”

Đang lúc cả lớp vẫn còn đang lắng nghe, Lâm Lôi liền quyết định.

“Từ hôm nay trở đi, Địa hệ ma pháp khóa này mỗi tháng ta chỉ tới nghe 1 lần thôi.” Nó thực không muốn lãng phí thời gian.

Lâm Lôi trong lòng cũng đã có kế hoạch, mỗi ngày ban đêm đều ra bên ngoài tu luyện ma pháp. Về phần địa điểm nơi tu luyện ma pháp… Lâm Lôi thực ra đã chọn được 1 nơi, chính là phía sau núi của Ân Tư Đặc Học viện. Ân Tư Đặc Học viện là một dải đất có núi rừng bao phủ, xung quanh núi non đương nhiên là rất nhiều.

4:30 chiều.

Lâm Lôi đang trong phòng học Phong hệ 1 năm cấp chăm chú nghe giảng.

“Chào mọi người.” Một gã tuấn mĩ thanh niên tóc vàng cười nói. Ta là ‘Đặc Lôi’, đệ tử 6 năm cấp tại học viện. Từ hôm nay trở đi, ta sẽ phụ trách dạy Phong hệ ma pháp cho các ngươi. Ta ở tại túc xá số 0298, nếu các ngươi sau mỗi khóa có điều gì nghi vấn thì cứ đến tìm ta.”

6 năm cấp đệ tử, đó là lục cấp ma pháp sư, là đệ tử đã đến lúc có thể xin tốt nghiệp bất cứ lúc nào. Bọn họ đương nhiên có đủ tư cách để dạy các học viên năm 1, năm 2.

“Trước hết, mọi người hãy tự giới thiệu về bản thân mình một chút đi.” Đặc Lôi mỉm cười nói.

Đây là điều cơ bản khi một khóa học mới bắt đầu. Đám đệ tử đều đứng dậy tự giới thiệu về bản thân.

“Này, Lâm Lôi, ngươi có để ý không, các tiểu cô nương khả ái học viên của Phong hệ quả là không ít a, nhìn kìa, cô nương tóc vàng kia đang cười với ngươi đấy.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc ở bên cạnh Lâm Lôi múa may trêu đùa. “Nghe tiểu cô nương tóc vàng kia tự giới thiệu về mình kìa, hình như tên là ‘Địch Lỵ Á’. Địch Lỵ Á, cái tên mới đáng yêu làm sao. Bằng kinh nghiệm gần 1300 năm của ta, dám chắc vị tiểu cô nương này sau này sẽ trở thành một đại mỹ nhân. Lâm Lôi, cười với người ta kìa, tạo mối quan hệ tốt, sau này mới có thể tiến thêm một bước a.”

Lâm Lôi ngồi bên cạnh lúc này căn bản là không hề để ý tới Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Nó đang nhìm chằm chằm vào Phong hệ ma pháp sư ‘Đặc Lôi’, cẩn thận nghe anh ta giảng bài.

“Phong hệ ma pháp sư là ma pháp sư có tốc độ nhanh nhất, linh mẫn nhất, hơn nữa còn là ma pháp sư duy nhất có thể không cần đạt tới cấp Thánh vực mà đã có thể phi hành rồi.” Đặc Lôi ý khí cao vút, trong giọng nói ẩn chứa niềm nhiệt huyết đối với Phong hệ ma pháp. “Các ngươi có muốn dựa vào năng lực của chính mình mà bay lượn trong trời đất không? Bay lượn giữa đất trời, phóng tầm mắt qua muôn vàn núi sông, điều này mới tuyệt vời làm sao, khiến cho biết bao kẻ khác phải ngước nhìn.”

Bọn nhỏ ngồi phía dưới đôi mắt đều sáng lên.

Phi hành?

Ai mà không nghĩ tới chứ?

“Trở thành Thánh vực cường giả là có thể phi hành. Có điều, cả Ân Tư Đặc Học viện trăm năm cũng khó xuất ra một Thánh vực cường giả! Mà Phong hệ ma pháp sư, chỉ cần đạt tới ngũ cấp ma pháp sư là có thể thi triển ‘Phiêu Phù Thuật’.” Đặc Lôi tự tin nói. “Hơn nữa Phong hệ ma pháp sư tốc độ là nhanh nhất, ma pháp phụ trợ ‘Cực Tốc’ có thể khiến cho tốc độ của các ngươi đại tăng.”

“Đương nhiên, những điều này đều chỉ là bình thường. Trong truyền thuyết, Phong hệ cấm kỵ ma pháp ‘Hủy Diệt Phong Bạo’ là tối cường hủy diệt ma pháp. Lại còn có cấm kỵ ma pháp ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’ trong truyền thuyết cũng là tối cường đơn thể công kích ma pháp.” Giọng Đặc Lôi vút cao.

Đám thiếu niên phía dưới đều tròn xoe đôi mắt, trong lòng chăm chú.

“Hủy diệt phong bạo mà cũng đòi là tối cường hủy diệt ma pháp sao, còn ‘Thiên Băng Địa Liệt’, ‘Vẫn Thạch Thiên Hàng’ của Địa hệ ta thì sao?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc ngồi bên cạnh Lâm Lôi đang nghe giảng có chút bất mãn.

“Đức Lâm gia gia, vậy còn Thứ nguyên chi nhận kia thì sao?” Lâm Lôi hỏi tới.

Nó xem chừng Đức Lâm gia gia không hề đề cập tới Thứ nguyên chi nhận. Xem ra Thứ nguyên chi nhận đích xác là thuộc loại đơn thể tối cường công kích rồi.

“Thứ nguyên chi nhận kia? Có thể cắt đứt các bề mặt vật chất tại không gian cách vách, đương nhiên là rất mạnh. Tuy nhiên, mặc dù tấn công mạnh nhưng vẫn có chỗ hồ đồ. Dù sao mỗi lần cũng chỉ công kích được có 1 lần. Không được như ‘Đại Địa Thủ Vệ’ của chúng ta, có thể không ngừng chém giết đối phương.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc giảo biện nói.

Lâm Lôi đương nhiên là đoán được.

Thứ nguyên chi nhận này uy lực dám chắc là vô cùng kinh khủng. Hơn nữa phỏng chừng cũng không đơn giản như lời Đức Lâm gia gia nói. Công kích được mỗi 1 lần? Một lần công kích thì cũng còn phải xem xem đối phương có thể trốn tránh được hay không.

“Ta nếu sau này trở thành Long huyết chiến sĩ, sẽ có thể sử dụng Phong hệ phụ trợ, vậy…” Lâm Lôi trong lòng thoáng động.

Tuy nhiên theo quá trình nghe giảng, Lâm Lôi đối với Phong hệ càng ngày càng cảm thấy hứng thú. Địa, Hỏa, Thủy, Phong 4 hệ, thực chất mỗi hệ đều là cả một đại dương bác đại tinh thâm như nhau. Đại dương ma pháp đó là biển rộng khôn cùng, Lâm Lôi cũng không thể tự kìm hãm được mà đắm chìm thật sâu trong đó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 17: Học Tập Sanh Nhai (Thượng)

Xuân qua thu tới, thoáng chốc Lâm Lôi ở tại Ân Tư Đặc Học viện cũng đã được hơn nửa năm rồi.

Sống tại nơi đây, Lâm Lôi như một kẻ lữ hành đói khát đang đi trên sa mạc, khát khao học tập các cơ sở tri thức của ma pháp sư. Trên phương diện Phong hệ ma pháp, nhận thức cùng thực lực của nó cũng không ngừng tăng tiến. Bên cạnh đó còn có Đức Lâm Kha Ốc Đặc thỉnh thoảng cũng đưa ra một số ý kiến của riêng mình.

Hôm nay, ánh nắng thật là đẹp.

Sau khi ăn xong bữa trưa, 4 huynh đệ của túc xá số 1987 đều vận một bộ lam sắc trường bào thường ngày. Trường bào này chính là trang phục chung do học viện phát. Bởi trường kỳ rèn luyện, vóc người thon dài của Lâm Lôi nổi rõ trên nền lam sắc trường bào, toát ra một thứ mị lực rất đặc thù. Cũng khó trách mấy vị tiểu cô nương của Phong hệ cứ sau mỗi khóa học lại thích thú xì xào bàn tán về anh chàng.

Lúc này, 4 huynh đệ vừa tản bộ vừa cùng đàm luận.

“Đúng rồi, Lâm Lôi, chiều nay chúng ta đi tham gia Tân sinh liên nghị hội, ngươi đi không?” Kiều Trì cười ha ha nói.

Cái gã Kiều Trì này là người vô cùng nhiệt huyết với các hoạt động quần chúng, hơn nữa lại rất chịu khó tìm hiểu tin tức, sở trường kết giao với các học viên. Mặc dù chỉ mới nhập học được có nửa năm, hắn ở trong đám một năm cấp tại Ân Tư Đặc Học viện đã được coi như một nhân vật phong vân rồi.

“Không đi.” Lâm Lôi trả lời rất dứt khoát.

“Ha ha, ta biết Lâm Lôi chắc chắn sẽ không tham gia mà.” Lôi Nặc ở bên cạnh cười to nói.

Da Lỗ khoác vai Lâm Lôi cảm thán than vãn: “Ta nói này Lâm Lôi, ngươi tu luyện đừng nên quá khắc khổ a, với tư chất của ngươi, chỉ cần cố gắng một chút thôi thì việc trong vòng 30 năm trở thành một lục cấp ma pháp sư tuyệt đối không có vấn đề gì, vậy thì ngươi cứ liều mạng để làm gì? Cần phải biết hưởng thụ nhân sinh a. Ở Liên nghị hội, những tiểu mỹ nữ khả ái chắc chắn là không ít đâu.”

“Đúng a, rất là đáng yêu.” Lôi Nặc cũng ở bên cạnh tròn xoe 2 mắt phụ họa.

Lâm Lôi bất đắc dĩ cười.

Lôi Nặc vốn là một thiếu niên thuần khiết, dưới sự “dìu dắt” của Da Lỗ đã ‘Ngộ Nhập Kỳ Đồ’ rồi.

“Da Lỗ, cái tên sắc quỷ ngươi đừng có lôi kéo ta, đúng rồi, ta nên đi tu luyện thôi. Mai là cuối tháng, ngày mai ta đi chơi với các ngươi cũng không muộn.” Lâm Lôi cười nói. Cuối mỗi tháng đều có 2 ngày, cũng chính là 2 ngày mà Lâm Lôi cho phép mình được nghỉ ngơi.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì đều biết tính khí của Lâm Lôi nên đều gật đầu.

Lâm Lôi bắt đầu tăng cước bộ, nhanh chóng chạy về hướng ngọn núi phía sau học viện. Cả Ân Tư Đặc Học viện đệ tử tính ra cũng đã có đến mấy ngàn người, đó là chưa kể đến những ma pháp sư tiến hành nghiên cứu thí nghiệm tại nơi đây cùng những nhân viên phục vụ. Tại đây thực sự là rất đông người.

Dọc đường đi cũng thấy không ít những học viên mặc lam y trường bào thường ngày.

“Hống…” Một tiếng gầm nhẹ vang lên.

Lâm Lôi theo tiếng gầm ngoảnh lại, đôi mắt không khỏi sáng lên: “Ma thú!”

Đám lông ở cổ bay phất phơ, làn da màu xanh bóng loáng, tứ chi tráng kiện rất mạnh mẽ, một đôi mắt lạnh lẽo tràn ngập dã tính ẩn chứa sự tàn nhẫn đặc thù của loài sói, những chiếc móng vuốt sắc lạnh lóe ra kim quang càng khiến cho người ta không khỏi phải ớn lạnh.

Ma thú ‘Phong Lang’.

Loài ma thú có tốc độ kinh khủng nhanh như gió.

Điều kinh khủng nhất khi đi trong Ma Thú sâm lâm chính là gặp phải một đám Phong lang. Một khi đụng phải, với tốc độ của chúng, có muốn trốn chạy cũng là điều vô cùng khó khăn.

Lúc này, trên cơ thể hùng tráng của Phong lang có một gã thanh niên tóc đen anh tuấn đang ngồi. Hắn đưa mắt nhìn quanh 4 phía, có vẻ rất là đắc ý với ma thú của mình.

“Đây chắc là học viên 5 năm cấp hoặc 6 năm cấp.” Lâm Lôi trong lòng phán đoán.

Tại Ân Tư Đặc Học viện, người có ma thú riêng đích xác là không ít. Trừ các ma pháp sư mà Ân Tư Đặc Học viện đặc biệt mời đến ra, thì còn có 1 số học viên 5 năm cấp, 6 năm cấp. Đám học viên này mua được Linh hồn khế ước quyển trục, thu phục ma thú đem làm tọa kỵ.

“Bất quá cũng chỉ là 1 ma thú thôi mà, làm gì mà kiêu ngạo vậy chứ.” Lâm Lôi chẳng buồn quan tâm đến cái vẻ đắc ý của gã thanh niên tóc đen kia.

Ra khỏi cửa sau học viện, đi về phía sau núi.

Ân Tư Đặc Học viện phía sau núi vô cùng rộng lớn. Đã từ rất lâu rồi, phía sau núi này không còn thấy xuất hiện ma thú nữa. Có lẽ là toàn bộ đám ma thú ở đây đều đã bị các ma pháp sư của học viện đem giết sạch sẽ rồi. Cho tới bây giờ, tại nơi đây chỉ còn sót lại một ít dã thú bình thường.

Vừa tiến vào vùng rừng núi, Lâm Lôi toàn thân tốc độ đột nhiên nhanh vụt lên.

Phong hệ phụ trợ ma pháp ‘Cực tốc’ bỗng nhiên thi triển ra. Lâm Lôi toàn thân nhẹ nhàng như một chiếc lá rơi, linh xảo len lỏi xuyên qua núi rừng, đại khái là chạy được chừng vài dặm, Lâm Lôi đã đạt được mục đích do chính mình đề ra, tới một khoảng đất trống gần khe nước.

“Chi chi…” Bối Bối kêu loạn cả lên với Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhắc nhở: “Lại muốn ra ngoài chơi phải không? Được, nhưng không được chạy ra ngoài quá xa đâu đấy.” Lâm Lôi rất yên tâm về Bối Bối, nên cho phép nó đi chơi một lúc. Hiện tại mặc dù thân thể nó không lớn thêm, vẫn dài 20 ly thước y như cũ, nhưng tốc độ thì lại siêu nhanh.

“Ma pháp sư? Nếu là bát cấp, cửu cấp chiến sĩ thì mới có thể bắt được tiểu Ảnh thử, còn nếu là ma pháp sư thì chỉ trừ phi là Thánh vực ma pháp sư.” Lâm Lôi hiểu rất rõ thể chất của ma pháp sư.

Tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ thoắt cái đã biến vào trong núi rừng.

Một đạo mây khói bay ra, biến thành Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Ông ta chăm chú nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, hôm nay có chuyện gì vậy? Thông thường chẳng phải đều Minh tưởng rèn luyện không hề để ý đến lão nhân này hay sao? Bây giờ sao lại tìm ta vậy? Ta vừa chợp mắt được một lúc, ài, bị ngươi phá hỏng mất giấc mộng đẹp.”

Lâm Lôi bĩu môi.

Đức Lâm gia gia, đừng thấy ông ta là một Thánh vực ma đạo sư, chỉ cần qua một thời gian tiếp xúc thì sẽ biết ngay bề ngoài thì thân thiết hiền lành, nhưng nội tâm thì chẳng khác nào một đứa trẻ nhỏ vậy.

“Đức Lâm gia gia, ta hiện tại cảm thấy mình đã đạt đến cảnh giới của nhị cấp ma pháp sư, ta muốn người giúp ta thử kiểm tra lại xem.” Lâm Lôi lúc này mới đề xuất mục đích.

“Nhị cấp ma pháp sư?”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thấy thú vị bèn tính toán một chút: “Ồ, từ khi ngươi theo ta bắt đầu học tập ma pháp, mới đi được có một năm rưỡi, ừ, ngươi thử sử dụng sơ cấp ma pháp ‘Toái Liệt Chi Thạch’ để ta xem xem ngươi có thể đạt tới cực hạn nào rồi, biết không hả?”

Toái liệt chi thạch, đây được xem như một loại ma pháp có tính phát triển.

Tại Địa hệ nhất cấp ma pháp, cấm kỵ ma pháp ‘Toái Liệt Chi Thạch’ được gọi là ‘Toái Liệt Chi Thạch’, còn sau này thì có tên gọi là… ‘Vẫn Thạch Thiên Hàng’. Nếu Địa hệ ma pháp sư thực lực gia tăng thì uy lực của ‘Toái Liệt Chi Thạch’ tự nhiên cũng gia tăng theo.

“Vâng, Đức Lâm gia gia.”

Lâm Lôi lập tức niệm ra những ma pháp chú ngữ, những chú ngữ trong miệng đó được Lâm Lôi niệm thuần thục tới mức chẳng cần nghĩ trong đầu cũng có thể niệm ra được. Theo ma pháp chú ngữ được niệm ra, Lâm Lôi cảm thấy toàn bộ linh hồn mình cũng tiến vào một dạng trạng thái đặc thù.

Từ trong miệng, Địa hệ Ma pháp lực lập tức bắt đầu được khởi động, nguyên tố trong thiên địa cũng đã bị hấp dẫn.

Đột nhiên đất xung quanh bỗng nứt ra.

Chỉ thấy 5 tảng đá cỡ to bằng cái đầu bay thẳng lên, sau đó lơ lửng trên đỉnh đầu Lâm Lôi. 5 tảng đá này mặt ngoài đều có thổ hoàng quang mang vờn quanh. Đột nhiên đôi mắt Lâm Lôi lóe sáng, miệng quát khẽ 1 tiếng, 5 tảng đá liền nhắm về phía xa cùng lao tới, gây ra một trận kình phong.

“Ầm!”

5 khối đá có thổ hoàng quang mang bao quanh đồng thời nện thẳng vào những nhánh trên gốc của một cây cổ thụ, thân cây rung mạnh nhưng vẫn y nguyên không hề gãy đổ, rốt cuộc là cả 5 tảng đá cùng rớt xuống đất.

“Ừ, không sai đâu.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mắt sáng lên. “Có thể đồng thời khống chế được 5 khối đá vỡ vụn, tốc độ phi hành cũng rất chính xác, đích thị là thực lực của nhị cấp ma pháp sư.” Biểu hiện vừa rồi của Lâm Lôi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc rất hài lòng.

Lâm Lôi trên mặt cũng không khỏi nở nụ cười rạng rỡ.

Khoảng cách tới mục tiêu vậy là đã gần lại thêm 1 chút.

Khi Lâm Lôi đi, những lời phụ thân từng nói nó vĩnh viễn không thể quên được: “Nếu con không đoạt được về, ta dẫu có chết cũng sẽ vĩnh viễn không tha thứ cho con.” Những lời này cứ phảng phất tựa như 1 lưỡi đao gắn chặt trên trái tim Lâm Lôi, mọi nơi mọi lúc đều cứa vào lòng nó.

Tuy nhiên ngay lúc đó, Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại cười ha ha mà nói: “Tuy nhiên Lâm Lôi ngươi phải biết rằng, nhị cấp ma pháp sư vẫn chưa là cái gì. Dựa theo sự phân cấp của ma pháp sư, nhất cấp hay nhị cấp thì đều là sơ cấp, tam cấp tứ cấp mới là trung cấp, ngũ cấp lục cấp là cao cấp. Còn thất cấp ma pháp sư thì được gọi là ‘Đại Ma Pháp Sư’, bát cấp ma pháp sư được xưng tụng là ‘Ma Đạo Sư’, cửu cấp ma pháp sư được gọi là ‘Đại Ma Đạo Sư’. Từ thất cấp đến cửu cấp mới là lợi hại nhất. Con đường mà ngươi phải đi vẫn còn xa lắm.”

“Ta biết.” Lâm Lôi gật gật đầu.

“Ừ, ngươi tự mình tu luyện cho tốt.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc dứt lời lại bay vào Bàn Long chi giới.

Lâm Lôi tạm gác lại niềm hưng phấn đạt đến nhị cấp ma pháp sư, bình tĩnh ngồi xuống đất bắt đầu tiến hành Minh tưởng. Cường giả chính là phải từ nhỏ từng bước một dựa vào nỗ lực tích lũy mới có thể đạt được.

Tại một nơi cách chỗ Lâm Lôi đại khái chừng 2, 3 dặm.

Phong hệ ma pháp sư phụ của Lâm Lôi, lục cấp ma pháp sư Đặc Lôi lúc này bỗng nhíu mày: “Ủa? Địa hệ ma pháp ‘Toái Liệt Chi Thạch’? Nhìn uy lực thì hẳn là trình độ của nhị cấp ma pháp sư. Sơ cấp ma pháp sư lại chạy ra sau núi để tu luyện? Là ai nhỉ?”

Đặc Lôi vừa rồi trong lúc thi triển Phong hệ ma pháp ‘Tham Tri Chi Phong’ thì vừa vặn cảm ứng được ba động của ma pháp do Lâm Lôi thi triển cách đó 2, 3 dặm.

Từ ma pháp ba động, Đặc Lôi có thể phán đoán được về ma pháp.

Hắn tò mò tìm đi về hướng đó. Với thực lực lục cấp ma pháp sư của Đặc Lôi, thi triển ra phụ trợ ma pháp ‘Cực Tốc’ thì Lâm Lôi sao có thể so sánh được. Chỉ thấy Đặc Lôi tựa như 1 đám mây, khinh xảo cực tốc phiêu đãng giữa núi rừng.

Chỉ trong chốc lát, Đặc Lôi đã xuất hiện tại khoảng bên ngoài cách Lâm Lôi chừng trăm thước.

Đứng bên một gốc cây đại thụ, Đặc Lôi quan sát Lâm Lôi ở phía xa xa.

“Lại là nó?”

Đặc Lôi đương nhiên là nhận ra đệ tử của mình. “Tên tiểu tử tên là Lâm Lôi này tại khóa đường chẳng bao giờ thấy lên tiếng, trong lúc tiến hành thử nghiệm ma pháp, khi những người khác đều thi triển thử ma pháp thì nó đều đứng ở đằng xa, tới tận bây giờ vẫn không biểu hiện thực lực… Lâm Lôi tiểu tử này hóa ra lại là một nhị cấp ma pháp sư rồi, ta nhớ rõ nó chính là tân đệ tử mà. Không ngờ rằng lại là một thiên tài.”

Lương Lôi đương nhiên là không muốn khoe khoang ma pháp, cho nên tại khóa đường khi sư phụ để các đệ tử thi triển thử ma pháp, nó luôn chỉ đứng một bên để nhìn.

Không tham gia các hoạt động tập thể khiến Lâm Lôi trở nên thần bí. Đó là điều mà tất cả các học viên khác đều công nhận.

“Ha ha, trong đám đệ tử của ta lại có một thiên tài như vậy, lần này trong cuộc thi đấu thường niên, ta nhất định sẽ được thưởng chút kim tệ rồi.” Trên mặt Đặc Lôi nở ra một nụ cười sáng lạn. Mà lúc này khi đã tiến vào Minh tưởng trạng thái, Lâm Lôi căn bản không thể cảm nhận được sự tồn tại của Đặc Lôi ở cách đó hơn trăm trượng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 18: Học Tập Sinh Nhai (Hạ)

Từ lúc Lâm Lôi đạt tới ma pháp sư nhị cấp, đã gần một tháng.

Trong lớp học Phong hệ năm thứ nhất.

Phòng giảng Địa hệ ma pháp thì mỗi tháng Lâm Lôi mới đến nghe giảng một lần, nhưng tại phòng giảng Phong hệ thì Lâm Lôi đều đặn đến nghe. Hắn hôm nay cũng vậy, đến ngồi vị trí quen thuộc.

“Lâm Lôi, ngươi đã đến.” Lâm Lôi vừa ngồi xuống thì có một thiếu nữ dáng vẻ đáng yêu phi thường đến ngồi kế bên.

Lâm Lôi liếc nhìn thiếu nữ, mỉm cười nói:” Địch Ly Á, nàng cũng tới sớm a, từ trú phòng tới đây chắc cũng gần.” Cùng một cô gái xinh đẹp ngồi cùng một chỗ, cảm giác hưởng thụ này Lâm Lôi không từ chối.

Nàng Địch Ly Á này, gốc gác không tầm thường. Anh nàng là Địch Khắc Tây, hiện giờ là đệ nhất ma pháp sư thiên tài trăm năm khó gặp của Ân Tư Học Viện, sở trường song hệ ma pháp; có nguyên tố thân hoà lực cấp siêu đẳng, thêm tinh thần lực hơn kẻ đồng niên đến 68 lần, thật là nhân vật siêu cấp. Nàng ta là em gái Địch Khắc Tây, chắc cũng không kém sút anh nàng bao nhiêu.

“Ta biết ngươi luôn tới sớm mà”. Địch Ly Á nheo mắt nhìn Lâm Lôi. Hai người trò chuyện, thời gian không biết trôi qua lúc nào bọn họ hai người không ai nhận thấy. Giờ học đã bắt đầu, phía trên Đặc Lôi sư phụ giảng giải, Lâm Lôi phiá dưới lắng nghe chăm chú, còn Địch Ly Á thì thỉnh thoảng nhìn lén Lâm Lôi hai ba lần.

“Hôm nay niên khoá kết thúc, tốt lắm. Bất quá, trước khi ta dời đi, có một chuyện quan trọng cần nói cho mọi người nghe”. Đặc Lôi nói.

Phía dưới học viên nhất thời xầm xì bàn tán.

“Cựu học viên hẳn đều biết, Ân Tư Học Viện chúng ta có quy củ là hai tháng cuối mỗi năm đều tổ chức cuộc tranh tài “Cấp Thứ”. Đây là thời gian mà học viện sôi nổi nhất. Những kẻ nổi bật trong các cuộc so tài cấp lớp sẽ rất dễ được Tứ Đại Đế Quốc thỉnh dụng về sau.” Đặc Lôi cười nói.

Bọn học viên bên dưới liền cảm thấy khích động!

Tại Ân Tư Học Viện, là nơi thiên tài tụ tập, mà thiên tài đều có bệnh chung là ...không phục ai cả!

Cho nên trong những cuộc tranh tài “Cấp Thứ” hàng năm, đó là cơ hội cho các thiên tài dương danh! Cơ hồ, chín phần mười học viên đệ tử đều chú ý đến chuyện này, ai có chút điểm thực lực đều tham gia.

“Phong Hệ chúng ta tự nhiên cũng xuất chiến, các ngươi ai muốn ghi danh thì nói cho ta biết.” Đặc Lôi môi mỉm cười nói, nhưng ánh mắt thì lại hướng về Lâm Lôi.

“Sư phụ, con muốn”

“Sư phụ, con muốn”

....

Phía dưới không it học viên đệ tử hưng phấn bắt đầu báo danh.

“Tốt.” Đặc Lôi bắt đầu lấy giấy bút ra ghi chép, nhưng khi đã ghi danh vài đệ tử, thì thấy rằng Lâm Lôi và Địch Lỵ Á vẫn đang say mê trò chuyện, không chút nào tỏ ra có ý ghi danh.

Đặc Lôi đi xuống về phía họ.

Lâm Lôi không khỏi phải ngửng đầu lên cung kính chào:”Đặc Lôi sư phụ.” Bên cạnh hắn, Địch Lỵ Á cũng cung kính hành lễ.

Đặc Lôi mỉm cười gật đầu, nói:”Lâm Lôi, lần tranh cấp thứ này là một cơ hội rấi tốt để rèn luyện. Ta tin rằng cơ hổ tinh anh của cả lớp năm thứ nhất đều tham gia, tại sao ngươi không ghi danh? Cơ hội hiếm có mà.”

“Ta không có hứng thú.” Lâm Lôi trả lời thẳng.

Đặc Lội không khỏi phải ngẩn người ra.

“Lâm Lôi, ngươi không biết rằng, chiến thắng tranh tài cấp thứ hàng năm đều có thưởng.” Đặc Lôi dụ dẫn hắn.

“Phần thưởng?” Lâm Lôi chính là rất đang cần kim tệ. Xét gia tộc mình, tình trạng kinh tế không tốt đẹp chút nào. Nếu như mình thu hoạch được kim tiền, thì tham gia vào cuộc tranh “Cấp Thứ” này không phải là vấn đề lớn cần phải suy nghĩ

“Đúng vậy. Ngươi nên biết rằng, đệ tử nhập môn đều cư trú trong túc xá bình thường chật chội thiếu thốn tiện nghi; nhưng ba người nhất, nhì, ba trong cuộc tranh tài sẽ được hưởng tư cách tạm trú một năm trong hai tầng tiểu lâu nơi trung tâm. Đó là vinh dự, mà nơi đó thì cũng là rất thoải mái a” Đặc Lôi nói tiếp.

Lâm Lôi trong lòng chấn kinh.

Cả khu tiểu lâu phòng ốc không nhiều, trong đó phần lớn là các ma pháp sư cấp bảy, cấp tám trở lên cư ngụ. Từ cấp sáu trở xuống, mỗi cấp ba người xuất sắc nhất chỉ được ân thưởng quyền tạm trú trong thời gian một năm.

Phần thưởng là nơi cư trú? Đối với Lâm Lôi, điểm này không có chút hấp dẫn!

“Ta không tham gia” Lâm lôi lặp lại lời đáp lúc nãy.

Đặc Lôi có chút nóng nảy. Hắn thân là học sinh đệ tử cấp sáu, nếu như học trò đệ tử hắn dạy dỗ có ba người đạt danh, thì thật là được thể diện phi thường, nở mày nở mặt, không phải bàn cãi.

Đặc Lôi tới gần Lâm Lôi, thấp giọng nói:”Lâm Lôi, ngươi lo lắng là thực lực bản thân sẽ bị tiết lộ à? Ta đã biết ngươi đã đạt tới ma pháp sư đệ nhị cấp.”

Lâm Lôi nghe như thế không khỏi kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn Đặc Lôi.

Làm sao ông ta biết? Dù sao đi nữa, nhìn từ bề ngoài thì rất khó đoán được thực lực của một người?

Đặc Lôi nhìn mặt Lâm Lôi đang cứng đơ, cười nói:” Lâm Lôi, thực lực không thể dấu, dù là ngươi cố tránh tranh tài để dấu đi, nhưng ta đã biết bí mật đó rồi, biết đâu nó sẽ lọt ra.”

“Ngài cứ tuỳ tiện, ta dù sao cũng không tham gia.”

Lâm Lôi không lộ bất mãn ra mặt, cung kính hành lễ:” Tái kiến sư phụ”

Rồi sau đó, không màng đến Đặc Lôi sư phụ gương mặt đang đờ ra vì ngạc nhiên, hắn bình tĩnh rời đi.

“Hà, tên tiểu tử này thực là..!” Đặc Lôi bật chợt nở nụ cười. Bên cạnh đó, Địch ly Á cũng đang che miệng cười lén.

* * *

Lớp học Phong Hệ chấm dứt thì đã đến sáu giờ, màn đêm đã buông xuống. Lâm Lôi chạy trở về ký túc xá. Bốn huynh đệ phòng 1987 tình cảm đối xử nhau tốt phi thường, buổi tối họ đều dùng cơm chung.

“Lâm Lôi, đã về rồi à” Một thiếu niên tóc quăn phòng 1986 nhiệt tình chào hỏi.

“Cáp Lợi, ngươi ăn cơm chiều chưa?” Lâm Lôi cũng cười đáp lại.

Lâm Lôi và mọi người trong đình viện xung quanh quan hệ rất hữu hảo. Cáp Lợi cười gật đầu đáp:”Đương nhiên ăn xong rồi, ba huynh đệ ngươi đang chờ ngươi đó.”

“Lâm Lôi trở về rồi, mọi người ăn cơm!” Da Lỗ kêu lớn.

Da Lỗ đã nghe thanh âm Lâm Lôi vang lên trong đình viện. Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đi ra đón Lâm Lôi. Bốn người cùng đi đến phòng ăn. Ân Tư Học Viện bên trong cũng có tửu điếm xa hoa, nhưng Da Lỗ bị bọn Lâm Lôi, Kiều Trì khuyên bảo nên cũng không sao lai vãng đại tửu điếm đó được.

Phòng ăn nho nhỏ, thức ăn tinh tế, chỗ ngồi thoải mái.

Sau khi chọn món ăn, bốn huynh đệ lại bắt đầu bàn luận.

Đối với chuyện trong học viện, Lâm Lôi phần lớn là biết qua lời từ miệng ba huynh đệ hắn. Gần như toàn bộ thời gian hắn giành để khổ tu sau núi, nếu không từ miệng họ nghe thấy, thì mọi chuyện lớn nhỏ gì xảy ra trong học viện hắn chưa chắc biết gì.

“Hà, còn tháng nữa thôi là năm học đầu kết thúc. Mỗi năm, cả học viện tổ chức tranh tài cấp thứ. mỗi cấp ba người xuất sắc nhất được ân thưởng quyền tạm trú trong Tiểu Lâu thời gian một năm.” Da Lỗ nói.

“Thường Niên Lôi Đài?” Lâm Lôi mỉm cười. Chính là hắn khi nãy vừa được thông tin trong lớp.

“Ha, ta nhất định phải tham dự.” Lôi Nặc tự tin nói.

Da Lỗ bĩu môi:” Tiểu tử nhà ngươi, từ Ảo Bố Lai Ân đế quốc đến Ân Tư Học Viện, trên đường đi đã thành tựu nhất cấp ma pháp sư, đến bây giờ đạt đến nhị cấp cũng không còn xa, thật là không công bình chút nào.”

Lôi Nặc từ quê nhà đi đến học viện đã mất cả một năm. Ngồi xe ngựa đi đường, hắn dưới sự chỉ dẫn của quản gia dạy dỗ, trong một năm đó hắn đã đạt trình độ ma pháp sư nhất cấp.

Kiều Trì cười nhìn Lâm Lôi:” Các ngươi chớ quên là Lâm Lôi khi nhập học hắn cũng là nhất cấp ma pháp sư. Hơn nữa, hắn tu luyện điên cuồng như vậy, lại là song hệ ma pháp, ta nghĩ trong ký túc xá chúng ta hắn là người mạnh nhất.”

Lâm Lôi nhếch miệng cười: “Kiều trì, nhà ngươi chớ kéo ta vào.”

“Lâm Lôi, nhả ngươi bây giờ đã đạt nhị cấp ma pháp sư chưa?” Kiều Trì chăm chú nhìn Lâm Lôi.

“Làm sao lại có thể như vậy chứ? Sơ học giả tư chất như chúng ta, trong một năm có thể đạt nhất cấp, nhưng từ nhất cấp lên nhị cấp tối thiểu phải là hai năm a.” Lôi Nặc nhíu một bên mũi nói.

“Không nhất định là như thế. ta thấy Lâm Lôi thần bí quái dị.” Da Lỗ cũng nhìn Lâm Lôi. “Lâm Lôi, ngươi đã đạt nhị cấp ma pháp sư chưa?”

Lâm Lôi tùy ý gật đầu.

Đạt tới nhị cấp ma pháp sư có gì kỳ quái chứ? Khi ta thi kiểm tra ma pháp thì đã đạt nhất cấp rồi. Đã một năm đi qua, nếu bây giờ không đạt tới cấp hai thì sự khổ tu của mình coi như không đáng giá.

“Tham gia tranh cấp thứ đi Lâm Lôi, phải tham gia mới được, đè bẹp bọn họ, đem thắng lợi về cho phòng 1987 chúng ta.” Da Lỗ lập tức nói.

Vừ lúc này thì người phục vụ cũng mang thức ăn ra.

“Ăn cơm, ăn cơm đi. Trận đấu kỳ này, ta không có chút hứng thú.” Đối với Lâm Lôi, việc tranh hơn thua mạnh yếu trên lôi đài học viện không có ý nghĩa gì.

Bọn Da Lỗ ba người nhìn nhau.

Bọn họ đều biết là Lâm Lôi tu luyện rất khắc khổ. Dù rằng trong năm thứ nhất có người sở hữu nguyên tố thân hoà lực và tinh thần lục siêu đẳng, nhưng nói về tu luyện khắc khổ thì không ai bằng Lâm lôi. Thêm nữa Lâm Lôi lại là song hệ ma pháp, cho nên trong đáy lòng bọn họ đều cho rằng Lâm Lôi mới thật là người mạnh nhất trong đám học viên năm thứ nhất.

“Ngươi không tham gia thật à, lần này tranh tài ngươi lại muốn cho người khác dương danh hay sao?” Da Lỗ nói. “Ta biết ta thực lực không đủ, nếu ta có thực lực như ngươi thì sẽ thật là sáng chói, câu dẫn bao mỹ nữ.”

Lâm Lôi cười:”Tốt lắm, thôi ăn cơm đi, đừng suy nghĩ loạn lên nữa.”

Đối với việc tranh cấp thứ hàng năm này, Lâm Lôi cơ bản không quan tâm. Nhưng hầu hết mọi người ai nấy đều rất nhiệt tâm, không những là bọn học viên, mà còn có một số ma pháp sư của Ân Tư Học Viện cũng chú ý phi thường.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 19: Ai Là Đệ Nhất? (Thượng)

Ân Tư Học Viện. Ở một nơi an tĩnh sau núi .

Lâm Lôi khoanh chân ngồi bên một khe suối, tai nghe tiếng nước chảy rì rào, tự nhiên tiến vào trạng thái minh tưởng. Xung quanh hắn là địa hệ nguyên tố, phong hệ nguyên tố hiện thể rõ ràng vây quanh người trong mười thước chu vi, trước nay chưa từng được như thế.

Địa hệ nguyên tố, phong hệ nguyên tố theo tứ chi, hàng trăm tia nhập vào nội thể, tiến sâu vào bắp thịt, gân cốt. Nội tạng chậm rãi hấp thu tư nhuận, làm cho cấu tạo thân thể biến đổi thật chậm chạp nhưng không ngừng trở nên kiên cường hơn.

Những luồng địa hệ, phong hệ nguyên tố dồi dào sau khi được luyện hóa đã thuần, cuối cùng tụ tập lại trung đan điền trước ngực.

Tiếng nước chảy róc rách không ngừng nghỉ.

Ở bên cạnh là tiểu ảnh thử Bối Bối đang cắn một con gà rừng, hoà trong bối cảnh yên lặng, hình chung tạo ra một bức họa tĩnh vật.

Tại Niên Cấp Lôi Đài.

Học viên của Ân Tư Học Viện, quả thật là những đứa con kiêu hùng của tạo hóa!

Trên các lôi đài, cảnh tượng thật là hoành tráng. Nơi cấp một tỉ thí, hỏa cầu, lôi điện, phong nhận không ngừng tung bủa vào nhau.

Đấu trường nơi cấp ba, cấp bốn càng dữ dội hơn, các loại phụ trợ ma pháp, phạm vi công kích ma pháp, đá vụn và cự thạch hàng trăm khối gieo như mưa sa, lôi điện không ngừng giáng xuống.

Còn đấu trường cấp năm, cấp sáu lại càng kinh người.

Các loại ma pháp đẹp mắt theo nhau xuất ra, với những tiếng nổ kinh khủng không ngừng. Bên dưới đài, học viên thán phục reo hò ầm ỹ như núi lở, hầu như cả học viện đều tề tựu cả nơi đây.

Niên Cấp Lôi Đài đã được cử hành gần một tháng. Một tháng này là thời gian náo nhiệt nhất, điên cuồng nhất tại Ân Tư Học Viện. Trong những ngày sôi động này, Lâm Lôi cũng thỉnh thoảng tới xem những cuộc đấu cấp năm, cấp sáu, còn lại đa phần thời gian thì lẳng lặng tu luyện.

“Trong những trận đấu này, thí sinh không được cố ý dồn đối thủ vào chỗ chết. Trói tay trói chân như vậy, mà cũng gọi là đấu ư?”

Dưới ảnh hưởng giáo huấn của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, Lâm Lôi đối với những trận giao tranh trọng về phần màu mè gây ấn tượng này rất xem thường.

“Lâm Lôi, nhiêm vụ chính của ngươi giờ đây là phải tu luyện, tích lũy thực lực cho tốt. Về kinh nghiệm chiến đấu, thì hãy chờ khi ngươi đạt tới cấp năm, cấp sáu, vào sơn mạch dùng sanh tử đấu với ma thú làm bài thi thì đó mới là kế sách chân chính.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đã khuyên bảo.

* * *

Hoa Đức Lập tửu điếm, bên trong khuông viên Ân Tu Học Viện.

Tại nơi nhất lưu tửu điếm xa xỉ này, hôm nay Da Lộ mời bốn huynh đệ hắn đến dùng bữa.

Tại lầu một của Hoa Đức Lập tử điếm, sàn nhà bóng nhoáng như gương. Một hàng nữ nhân phục vụ xinh đẹp đang cung kính đứng chờ phân phó.

Giữa Hoa Đức Lập tửu điếm, có không ít người vận nam nữ đồng phục của Học Viện. Có thể vào đây chứng tỏ thực lực tài chánh của họ rất sung túc, vì tuỳ tiện một bàn ăn đều tốn hơn mười kim tệ. Lâm Lôi hắn không có khả năng tiêu xài như thế.

Niên Cấp đấu vì vừa mới chấm dứt, cả tửu điếm mọi người đang bàn luận về nó. Trong này hầu hết là thanh niên, duy chỉ có một bàn có bốn gã thiếu niên.

“Niên Cấp đấu lần này thật là xui xẻo, ta thiếu chút, thiếu chút nữa thôi là đã lọt vào vòng bán kết. Nói không chừng, ta đã có thể chiếm một trong ba hạng.” Lôi Nặc rất bất mãn. Hắn là người nhỏ con nhất trong tứ huynh đệ, mà cũng là người kiêu hãnh tự tin nhất!

Da Lỗ cười nói:” Thật là đáng tiếc, không nghĩ tới Lan Đức hắn đoạt danh đệ nhất.”

Kiểu Trì chỉ cười cười không nói gì. Hắn là người rất tốt bụng, không ganh ghét ai cả.

“Lan Đức? Ta nghe các ngươi nói qua rồi, trong bọn học viên nhất cấp chúng ta, có người sở hữu nguyên hòa lực, tinh thần lực đều vào hàng siêu đẳng, có phải hắn không? Lâm Lôi nói, âm thầm ghi nhớ cái tên “Lan Đức” này.

Kiều Trì gật đầu đáp:“Đúng là hắn đó. Thiên phú (trời cho) hắn thiên sanh tinh thần lực, một năm đă đạt nhị cấp ma pháp sư. Dùng nhị cấp ma pháp lực đấu trên nhất cấp lôi đài, tất nhiên đâu gặp khó khăn gì.”

“Thiên phú cái khỉ gì? hắn so với đệ nhất thiên tài Địch Khắc Tây thì sao?” Da Lỗ trể môi dè bỉu:”Ta coi rẻ cái tên Lan Đức đó. Chẳng đáng lấy được danh đệ nhất nhất cấp. Lâm Lôi, ngươi không xem trận đấu cấp một, nên ngươi kh6ng thấy được cái vẻ dương dương tự đắc của hắn khi đạt danh cấp. Thật không biết, nếu hắn đoạt danh cấp năm, cấp sáu thì hắn còn bẹo hình, bẹo dạng đến thế nào nữa?”

Lôi Nặc cũng gật đầu nói:’Ta cũng nhìn thấy rất ngứa mắt! Đệ nhất thiên tài học viện chúng ta Địch Khắc Tây, khi đoạt nhất danh đệ tam cấp trên lôi đài, phong độ như thế nào? Khoảng cách thật chênh lệch quá lớn. Nhưng mà... đệ nhất nhất cấp đâu phải Lan Đức.”

“Đúng vậy. Lão Tam nhà ngươi không có tham gia. Nếu người tham gia, hừ, hừ..!”Da Lỗ hậm hực nói.

Thì ra bọn thiếu niên họ đã phân chia ngôi thứ, Da Lỗ, Kiều Trì, Lâm Lôi, Lôi Nặc theo thứ tự đó mà thân mật gọi nhau “lão nhị, lão tam...”

“Hả, các ngươi nói gì?”

Lâm Lôi, Da Lỗ ... bọn họ quay đầu nhìn lại, thì thấy bốn gã thiếu niên cùng bước từ thang lầu tầng hai chầm chậm đi xuống. Một gã đầu tóc vàng đang soi ánh mắt lạnh lẽo về bốn người.

Da Lỗ vang vang lớn tiếng:” A, thì ra là Lan Đức ngươi. Chúng ta nói gì, ngươi không nghe hả?”

Lâm Lôi trong lòng không nén được cười.

Cái tên Da Lỗ này, không sợ trời, không sợ đất, lại càng muốn giữ thể diện.

“Hừ, ngươi đừng tưởng là ta không có nghe được.” Lan Đức Lạnh lùng nói.

Bên cạnh Lan Đức là một gã tóc nâu. Gã cười khẹt một tiếng, vẻ ngạo mạn nói:”Lan Đức, hơi đâu mà so đo với bốn tên phế vật này. Lôi Nặc ngươi! nhìn cái gì? Chẳng lẽ ngươi thua trên lôi đài, giờ còn chưa phục hả?”

Lôi Nặc nhìn chằm chằm vào mặt gã tóc nâu, khóe miệng nhếch lên khinh miệt:” Không biết nhà ngươi là giống gì, may mắn thắng ta một lần rồi đắc ý lên mặt, hả?”

Tên tóc nâu bất giác gương mặt hiện nét lạnh lẽo.

Kiều Trì ngay lúc này cười nói:”Lan Đức à, chúng ta tùy tiện bình luận về các nguơi như thế là không đúng. Thôi, chuyện này coi như quên đi nha.”

“Kiều Trì, ngươi câm đi, chỗ này không có phần cho ngươi nói!”Rồi Lan Đức trừng mắt nhìn về Da Lỗ. “Da Lỗ, lần trước, tại Hương Du Thụ tửu quán, ta thấy bộ dáng kiêu ngạo của ngươi rất ngứa mắt; lần này ngươi lại bảo ta trông rất chướng mắt trên lôi đài. Thế thì ngươi có bản lãnh lên lôi đài với ta không?”

Lan Đức đắc ý cười lên vài tiếng.

Da Lỗ không khỏi có chút tức giận trong lòng, vì hắn biết chính xác thực lực của mình không bằng người.

Nhất thời tất cả mọi người trong tửu điếm đều chú ý nhìn sang, có không ít học viên nhiều năm của Ân Tu Học Viện thích thú đứng lên nhìn hai phe con nít mười tuổi đang gầm ghè nhau.

“…Cái tên tóc vàng kia ta biết, là Lan Đức, vừa chiếm đệ nhất danh, nhất cấp lôi đài, sau này thành tựu nghĩ chắc không tệ.”

“…Bên cạnh hắn là tên tóc nâu Khiếu Thuỵ Sâm, chiếm đệ tam danh, nhất cấp lôi đài, ta cũng biết. Hai người bọn họ hợp lại hẳn là chiếm ưu thế, có chuyện hay để xem rồi a!”

Đây là nhóm cấp năm, cấp sáu ma pháp sư học viên đang cười bàn tán về hai phe.

Lan Đức được người ta chú ý nhìn kỹ, lại nghe người ta bàn tán hắn là đệ nhất, nhất cấp lôi đài, thì trên mặt lại càng thêm một tia kiêu ngạo và hãnh diện, ánh mắt khinh khỉnh quét bọn Lâm lôi bốn người.

“A ha, nước trái cây à?” Lan Đức nhìn lướt qua mặt bàn bốn huynh đệ Lâm Lôi. “Nước trái cây? Các ngươi dùng nước trái cây? Ai da, Da Lỗ ơi, ta phải đỏ mặt dùm cho ngươi..Tứ huynh đệ nhà ngươi thật là Phật gia, chỉ dùng nước trái cây.”

Lâm Lôi nhìn thấy Lan Đức là môt kẻ muốn gây hấn, một bước cũng không dừng, đôi mày nhíu lại.

“Lan Đức, chúng ta tứ huynh đệ tới đây ăn cơm. Các ngươi cút xa ra cho ta.” Lâm Lôi sắc mặc trầm xuống lạnh lùng nhìn bọn họ.

Nếu như trong khi tu luyện mà bị dã thú quấy rầy, thì hắn đã sớm giết ngay rồi.

“A, giỏi! Lan Đức mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm Lâm Lôi.”Ký túc xá nơi Da Lỗ còn có một tên như ngươi, mà sao trước giờ ta không biết a?”

Lâm Lôi tròng mắt lạnh lẽo.

Cả người hắn bắn ra cực nhanh, Lan Đức trợn to mắt:”Ngươi…” Lan Đức còn chưa kịp có phản ứng gì, thì Lâm lôi đã một tay chụp lấy cổ Lan Đức, dùng sức lôi người hắn dụng đứng lên.

“ách, ặc, ạc..” Giờ phút này, yết hầu Lan Đức thanh âm phát không ra, ánh mắt cực kỳ hoảng loạn.

Lâm Lôi hai mắt lạnh lùng, nhìn chằm chằm vào Lan Đức. Lan đức trong lòng hoảng sợ, cảm giác như mình có thể bị giết bất cứ lúc nào.

Lúc này Lâm Lôi cảm thấy trong người huyết mạch của Long Huyết chiến sĩ đang thiêu đốt, trào sôi lên. Lâm Lôi không khỏi nhướng mày, phải tự nhủ với lòng: “Nơi này là Ân tư Học Viện, không thể vô duyên vô cớ giết người.”

Ba gã theo kế bên Lan Đức cũng đang ngây người chết khiếp.

“Cút đi..!”

Lâm lôi vung tay lên, cả người Lan Đức như một bao cát bị vất ra trên mặt đất.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 20: Ai Là Đệ Nhất? (Hạ)

Hiện tại Lâm Lôi đã nhanh chân tiến vào giới hạn nhị cấp chiến sĩ rồi, thông thường ở nhất cấp chiến sĩ sức mạnh chủ yếu chỉ có thể nâng lên vật thể nặng trăm cân, nhị cấp chiến sĩ thì càng có thể tùy ý huy động vật thể nặng trăm cân.

"Ngươi, khụ, khụ." Lan Đức tay sờ yết hầu ho khan vài tiếng, rồi sau đó phẫn nộ nhìn chằm chằm Lâm Lôi, "Ngươi, ngươi vậy mà ……"

"Được!" Da Lỗ đột nhiên đứng lên hô to, trên mặt tràn đầy hưng phấn, "Thật sự là thống khoái, lão Tam, thật không nhìn ra ngươi, ngươi sức lực thật cường đại!"

"Tiểu tử kia tuổi còn nhỏ mà sức khỏe thật cường đại."

Những ma pháp sư ngũ cấp, lục cấp đều kinh ngạc, trong tửu điếm cũng có một ít Học viện ma pháp sư phụ, những người này đều có chút kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

Thoạt nhìn là thiếu niên mười một mười hai tuổi, vậy mà một tay dễ dàng huy động nâng được người nặng tám chín mươi cân.

Nhưng thiếu niên này lại là ma pháp sư a!

"Này, Lan Đức, ngươi không phải nói chính mình là đệ nhất của võ đài nhất cấp sao?" Da Lỗ chế nhạo.

Lan Đức sắc mặt đỏ bừng, trong lòng nổi giận không thôi, đồng thời nhìn chằm chằm Lâm Lôi lớn tiếng quát: "Ngươi, ngươi là ma pháp sư sao? Có bản lãnh ta với ngươi dùng ma pháp so tài, lại giở cái thủ đoạn gì thế này? Là một ma pháp sư quý tộc, vậy mà sử dụng năng lực chiến sĩ thô bỉ." Lan Đức thời khắc này đã nổi giận, hắn vừa mới đạt được đệ nhất của võ đài thi đấu nhất cấp xong, nhưng vừa rồi lại bị Lâm Lôi nắm được yết hầu hắn nâng lên, cái loại mạng nhỏ này bị người khác nắm trong tay cảm giác làm hắn đặc biệt hoảng sợ.

"Đúng đó, có bản lãnh thì dùng ma pháp so tài? Ngươi không phải cũng là Ân Tư Đặc Học viện đệ tử sao?" Thụy Sâm ở bên cạnh Lan Đức thấy vậy cũng lập tức hô lên.

Nhưng đối với Lâm Lôi, bốn người này đáy lòng đều có một tia sợ hãi, vừa rồi sức mạnh kinh người đó của Lâm Lôi quả là đã làm bọn hắn hoảng sợ không thôi.

"Ma pháp?"

Lôi Nặc lúc này cười to, ngạo nghễ nói, "Lan Đức, ngươi cứ thật sự tưởng rằng đạt được đệ nhất của nhất cấp võ đài thi đấu, thì ngươi nghĩ trong nhất cấp chúng ta ngươi là người mạnh nhất sao? Nằm mơ đi. Đệ nhất nhất cấp của bọn ta, hừ, chỉ có lão Tam trong túc xá chúng ta thôi, ngươi, chưa đến lượt."

"Lão Tam, cho hắn thấy sự lợi hại đi." Da Lỗ cũng nói.

Kiều Trì vừa rồi bị Lan Đức khiển trách một tiếng, giờ phút này cũng có chút không nể mặt Lan Đức nói: "Lan Đức, ta nói cho ngươi hay, ngươi đừng nên không biết tự lượng sức mình, Học viện chúng ta không ít cao thủ là khinh thường không tham gia nhất cấp thi đấu. Ngươi đừng nghĩ rằng chính mình là vô địch."

Lan Đức sắc mặt càng thêm khó coi.

"Thử tài một chút chẳng phải sẽ biết ngay sao, Lan Đức, cùng với bọn họ so tài đi." Mấy thanh niên ngũ cấp, lục cấp cười nói, với bọn họ xem ra nhất cấp đệ tử tranh đấu chỉ là một sự tình thú vị mà thôi.

Lan Đức cũng bất quá mới mười tuổi, từ nhỏ đã tự cho mình là thiên tài.

Cho dù tại Ân Tư Đặc Học viện, cũng người đứng đầu một nhóm người, bây giờ sao lại bị vũ nhục quá như vậy?

"Đệ nhất?" Lan Đức nghiến chặt răng nói, "Đệ nhất không phải chỉ miệng nói ra là được, mà là đi ra ngoài tỷ thí, có bản lãnh sao không dựa vào ma pháp cùng ta đơn mã độc tấu?" Đối với thực lực ma pháp của mình, Lan Đức đặc biệt tự tin, dù sao cũng đã trải qua một loạt các trận đấu, cuối cùng đoạt được vị trí đệ nhất.

"Ơ, tửu điếm này quản lý nhân sự cũng thật là kỳ quái, sao lại không đến ngăn cản a?" Một ít người vây xem bên cạnh cũng phát hiện ra điểm nghi vấn này.

Trên thực tế lúc này nhân viên quản lý của Hoa Đức Lập tửu điếm đang ở chỗ xa xa khác, nhưng hắn căn bản không muốn đến nhúng tay.

Bởi vì hắn nhận ra mấy đệ tử này.

Không đề cập tới việc đệ tử Ân Tư Đặc Học viện đại biểu cho ý nghĩa gì, thân phận của tất cả mấy đệ tử này, hắn thực không muốn làm phiền, đặc biệt là ...... Da Lỗ.

"Thật không ngờ lại là Da Lỗ thiếu gia, ôi, thôi bỏ đi, mặc kệ hắn ồn ào, kể cả hắn đem tửu điếm hủy đi với ta cũng không can hệ." Tửu điếm quản lý giả tại xa xa ôm đầu chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, hắn không dám chọc giận vị Da Lỗ thiếu gia này.

Đặc biệt sau khi gia nhập Ân Tư Đặc Học viện, Da Lỗ ở trong tộc địa vị cũng chợt tăng lên.

"Nói rất đúng, đệ nhất không phải cứ miệng nói ra là được, chính là phải dựa vào so tài." Lâm Lôi cũng đứng lên, sắc mặt lạnh lùng nhìn

Lan Đức, "Lan Đức, ma pháp tỷ thí này không có cá cược thì quả là mất đi ý tứ. Như vậy đi, nếu ngươi thắng, ta sau này nhìn thấy ngươi thì phải đi vòng quanh, mà nếu ta thắng, ngươi nhìn thấy ta, cũng phải đi vòng quanh ta."

Lan Đức không khỏi cười lạnh nói: "Cá cược thế thì xem ra còn hơi nhỏ. Người thua nhìn thấy đối phương, chẳng những yêu cầu đi vòng quanh đối phương, còn phải hiến trên một trăm kim tệ, thế nào?"

Lâm Lôi mày không khỏi nhíu lại.

Một trăm kim tệ?

Chính mình một năm phí sinh hoạt mới có một trăm kim tệ, bản thân mình đâu có giàu có đâu.

"Ha ha, Lan Đức, mỗi một trăm kim tệ, mà ngươi đã cảm thấy đủ sao? Như vậy đi, người thua hiến trên một vạn kim tệ, thế nào?" Da Lỗ bên cạnh đắc ý lớn tiếng nói.

"Một vạn kim tệ?"

Lời này vừa nói ra, trong tửu điếm không ít đệ tử há mồm như hít phải một luồng khí lạnh, một vạn kim tệ này không còn là một số lượng nhỏ nữa rồi, trong tửu điếm này giữa đám đệ tử có thể sắc mặt không đổi, tùy ý xuất ra một vạn kim tệ sợ rằng cũng không có mấy người.

"Một vạn kim tệ?" Lan Đức trong lòng không khỏi run lên.

Mặc dù gia tộc của hắn cũng được xem như là một đại gia tộc, nhưng hàng năm cuộc sống phí của hắn bất quá mới ba ngàn kim tệ, Hoa Đức Lập tửu điếm này hắn cũng không phải mỗi ngày đều đến tiêu phí, lần này là vì ăn mừng chính mình với Thụy Sâm đạt được đệ nhất và đệ tam của thi đấu nhất cấp thì mới đến nơi này.

"Ha ha, không dám sao?" Da Lỗ rút ra ma tinh tạp ra, tung hứng trong lòng bàn tay nói.

"Lan Đức, đáp ứng hắn." Thụy Sâm bên cạnh nói, "Chúng ta bốn huynh đệ một vạn kim tệ cũng có thể tập hợp đủ, ta vốn không tin cái tên tiểu tử không biết từ đâu ra này sẽ là đối thủ của ngươi?"

Lan Đức cùng ba huynh đệ khác nhìn nhau.

"Được! Một vạn kim tệ thì một vạn kim tệ!"

Lan Đức lớn tiếng đáp, rồi sau đó cười lạnh nhìn Lâm Lôi, "Đi, chỗ này quá nhỏ không đủ để thi triển, chúng ta đến chỗ lôi đài cử hành nhất cấp thi đấu tỷ thí. Có gan thì đi với ta!" Nói xong, Lan Đức ngạo nghễ bước ra khỏi tửu điếm đại môn, ba huynh đệ hắn giống với Lan Đức tự tin tiến ra ngoài.

"Chúng ta cũng đi." Da Lỗ hai mắt tỏa sáng.

Lôi Nặc, Kiều Trì cũng có chút hưng phấn, Lâm Lôi cũng gật đầu, lạnh nhạt cười nói: "Một vạn kim tệ, người ta dâng tới, chúng ta sao có thể từ chối chứ?"

Lâm Lôi, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì bốn huynh đệ cùng nhau ra khỏi tửu điếm, trực tiếp hướng ra phía ngoài bước đến.

Mà số người còn lại trong tửu điếm cũng huyên náo đứng lên, cá cược một vạn kim tệ để tỷ thí, cho dù là trong lục cấp ngũ cấp đệ tử cũng rất ít khi có. Đặc biệt tỷ thí giữa hai người, một tên vừa mới đạt được vị trí đệ nhất của thi đấu nhất cấp là Lan Đức, một tên thì chưa từng có ai nghe qua đúng là tiểu tử thần bí.

Tức khắc một đám người liền trả tiền, rộn ràng nhốn nháo kéo theo sát phía sau.

Mặt sân võ đài là do nham thạch màu xanh cấu thành, đặc biệt cứng rắn.

Giờ phút này Lâm Lôi, Lan Đức hai người phân biệt đứng ở mỗi bên lôi đài.

Mà phía dưới võ đài trong thời gian ngắn ngủi đã tụ tập một đám người, dù sao lúc này là thời điểm bữa cơm tối, từ Hoa Đức Lập tửu điếm đến võ đài này dọc theo đường đi, một truyền mười, mười truyền trăm, trong chốc lát đã hấp dẫn một đám đông người theo đến, tỷ thí cá cược một vạn kim tệ, chỉ riêng một vạn kim tệ này cũng đủ hấp dẫn người ta rồi.

Lan Đức nhìn thấy đám người phía dưới càng ngày càng nhiều, huyên náo dị thường, không khỏi trên mặt cũng có một chút tự hào.

"Hôm nay ta cùng tiểu tử Lâm Lôi này tiến hành ma pháp tỷ thí, người thua dâng tặng trên một vạn kim tệ, sau này nhìn thấy người thắng cũng phải đi vòng quanh. Mọi người xin làm chứng cho chúng ta." Lan Đức cao giọng nói, hắn rất thích thú với cảm giác được mọi người chú mục, một chút mất bình tĩnh cũng không có.

Phía dưới ngay tức khắc vang lên một loạt tiếng khen ngợi và hoan hô, trải qua các trận thi đấu, Lan Đức cũng có một nhóm người ủng hộ, ngược lại với sự ủng hộ của Lâm Lôi chỉ có lèo tèo vài người.

Nhưng Lâm Lôi bản thân, vẫn bình tĩnh đứng ở trên võ đài.

"Nói đủ chưa vậy?" Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Lan Đức tự tin cười: "Tốt, bắt đầu."

Lan Đức cùng Lâm Lôi gần như đồng thời khẽ niệm ma pháp chú ngữ, hai người đều là nhị cấp ma pháp sư, một bậc nhị cấp ma pháp chú ngữ đều là tương đối ngắn gọn, một hai câu mà thôi.

"Hô!"

Liên tục bảy đạo phong nhận màu xanh vô thanh vô thức hình thành, trực tiếp hướng Lan Đức chém tới.

"Nhị cấp ma pháp sư?" Phía dưới những người có kinh nghiệm cũng đã phán đoán ra được.

Mà Lan Đức cũng đồng thời phát ra ma pháp của mình, chỉ thấy năm khối hỏa cầu xích hồng cũng hướng Lâm Lôi bay đến. Tốc độ phi hành của phong nhận so với hỏa cầu nhanh hơn nhiều, Lan Đức chật vật lăn lộn để tránh né. trong khi Lâm Lôi thât sự phiêu dật tùy ý bước đi là đã tránh được hỏa cầu, chỉ cần cước bộ đúng thời điểm, môi Lâm Lôi vẫn như trước nhẹ nhàng mấp máy, thi triển ra ma pháp thứ hai.

Địa hệ ma pháp - Hám địa thuật!

"Vù vù ~~~"

Lan Đức chỉ cảm thấy dưới chân các nham thạch màu xanh phảng phất như sóng gợn một trận lay động, dưới loại tình huống này Lan Đức căn bản không thể tĩnh tâm vừa di chuyển vừa niệm ma pháp chú ngữ, mà theo ngay sau đó ma pháp khác của Lâm Lôi cũng được thi triển, chỉ thấy năm khối tảng đá như đầu lâu lớn nhỏ mang theo một màu thổ vàng quang mang cực nhanh đập đến.

Trên mặt sàn lắc lư đó, Lan Đức đến đứng vững còn không xong, miễn cưỡng tránh né được hai khối.

"Bịch!"

Một tảng đá nện ngay trên bụng Lan Đức, Lan Đức liền tức khắc phun ra một ngụm máu tươi, hắn vội vàng dùng cánh tay ôm đầu. Liên tục hai cú đánh, trực tiếp ném Lan Đức tức khắc rơi xuống dưới võ đài, toàn thân bao phủ toàn tro bụi.

Võ đài tỷ thí, Lâm Lôi, thắng!

Lâm Lôi lạnh nhạt liếc mắt nhìn Lan Đức phía dưới, với công kích của mình Lâm Lôi hiểu rất rõ, Lan Đức này nhiều nhất cũng chỉ phải tĩnh dưỡng một tháng mà thôi, nếu trái tim hắn tàn nhẫn một chút khống chế tảng đá đập đúng đầu Lan Đức, không chừng cái mạng nhỏ của Lan Đức đã chấm dứt rồi.

"Nhị cấp song hệ ma pháp sư. Nhất cấp của chúng ta có một cao thủ như vậy sao?"

Vây xem phía dưới một ít ngũ cấp học viện kinh hô, trong nhất cấp xuất hiện một nhị cấp ma pháp sư quả là hiếm thấy, mà xuất hiện nhị cấp song hệ ma pháp sư, ở trong nhất cấp, đó càng tuyệt đối là cường giả.

"Tiểu tử này khống chế lực vô cùng tinh chuẩn, thân thể di động rất linh hoạt."

Một ít ngũ cấp, lục cấp đệ tử có chút kinh ngạc, thời điểm vừa rồi Lâm Lôi đối mặt với hỏa cầu thuật công kích, vậy mà có thể vừa tránh né đồng thời vẫn như trước mặc niệm chú ngữ, bởi vậy có thể phán đoán Lâm Lôi này thân hình tốc độ rất linh hoạt.

"Ha ha, Lan Đức, ngươi thật sự nghĩ ngươi là đệ nhất của nhất cấp nữa sao? Lão Tam túc xác chúng ta mới chỉ dùng riêng ma pháp, đã có thể dễ dàng chà đạp ngươi." Da Lỗ cười to nói.

"Khụ, khụ." Lan Đức che ngực đứng lên.

Hắn trong lòng rất rõ ràng, Lâm Lôi vừa rồi đích thực là hạ thủ lưu tình.

"Da Lỗ, ngày mai ngươi dẫn theo Lâm Lôi, ta và các ngươi đi tứ quốc kim hành chuyển tiền, một vạn kim tệ, ta nói được thì làm được." Lan Đức ánh mắt trầm xuống liếc mắt nhìn Lâm Lôi ở xa, lúc này đây bị Lâm Lôi đánh bại, đem Lan Đức hắn đang đắm chìm trong hào quang thiên tài hoàn toàn kích tỉnh.

Chính mình có thiên phú, nếu không có nỗ lực, thì vẫn như cũ sẽ bị người khác đánh bại!

"Lâm Lôi, cám ơn ngươi!" Lan Đức khom người nói như thế làm Da Lỗ toàn thân sửng sốt, rồi sau đó Lan Đức lại ngẩng đầu nhìn chằm chằm Lâm Lôi kiên định nói, "Nhưng có một ngày ta nhất định sẽ đánh bại ngươi đó."

Sau đó Lan Đức liền che ngực lại, huynh đệ của hắn cũng đến đỡ tay, hướng về chỗ hắn rời đi.

"Lâm Lôi, ngươi quả là lợi hại, huynh đệ ta đặc biệt được nở mày nở mặt a." Lôi Nặc ôm lấy Lâm Lôi đang đi xuống võ đài.

Lâm Lôi nhìn một chút chung quanh.

Chỉ thấy không ít người đều nhìn hắn đang bàn luận, nguyên Ân Tư Đặc Học viện một ít tinh anh nhân vật đều là tương đối nổi danh, bất kỳ ai đều không nghĩ tới trong đám đệ tử nhất cấp đột nhiên có một người dễ dàng đánh bại đệ nhất của thi đấu nhất cấp Lan Đức .

"Xin chào, Lâm Lôi, ta tên là Đan Ni, là nhất cấp Thủy hệ, thật cao hứng được biết ngươi." Liền tức khắc một cô gái tóc vàng vóc dáng cao gầy đã đi tới, nhìn Lâm Lôi mỉm cười nói.

"Xin chào, ta tên là Lâm Lôi." Lâm Lôi không có thói quen cùng người lạ nói chuyện bất kể là nhiều hay ít, "Xin lỗi, ta bây giờ muốn Minh tưởng tu luyện."

Nói xong, Lâm Lôi ra hiệu cho ba huynh đệ của hắn, Da Lỗ cũng hiểu được ý tứ, ngay tức khắc bốn huynh đệ không để ý những người đang vây xem chung quanh, trực tiếp rất nhanh rời đi, chỉ để lại cô gái Đan Ni kia chân mày nổi lên sự bất mãn.

.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 21: Phổ Lỗ Khắc Tư Hội Quán (Thượng)

Tứ quốc tiền tệ do tứ đại đế quốc cùng nhau sáng lập và được phổ biến trên toàn bộ Ngọc Lan đại lục. Trong hệ thống tứ quốc tiền tệ này nếu có thể dùng ma tinh tạp để quy đổi thì cũng đã là một người giàu có rồi. Bởi vì để có được một ma tinh tạp cần phải bỏ ra đến 100 kim tệ, người bình thường không phải ai cũng có được.

1 vạn kim tệ, nếu cứ nhét vào các túi lớn nhỏ chắc phải đến cả trăm túi, ngay cả khi mặc một bộ đồ cỡ lớn cũng chỉ có thể nhét được một nửa số đó là nhiều lắm rồi.

“100 kim tệ a, sao có thể như vậy.” Lâm Lôi từ trong hệ thống tứ quốc tiền tệ tại Ân Tư Đặc Học viện bước ra, trong lòng cảm thán, từ trong ngực lóe ra ánh sáng của ma tinh tạp.

Hắn cũng hiểu rõ, bản thân mình vẫn còn phải ở lại Ân Tư Đặc Học viện, mà nếu đem một đống kim tệ để ở trong túc xá thì dám chắc là không an toàn. Đổi thành ma tinh tạp thì sẽ an toàn hơn.

Phải biết rằng, chi phí để chế tác thành ma tinh tạp này là không nhỏ, do đám luyện kim thuật sĩ phải mất đến gần mấy trăm năm mới nghiên cứu ra, là lợi dụng những điểm bất đồng trong quan điểm của mỗi người để làm nguyên lý chế tác. Mỗi ma tinh tạp được làm ra thì chỉ có người sở hữu nó có thể sử dụng.

Đó cũng chính là duyên cớ vì sao mà thủ tục phí để sở hữu ma tinh tạp lại lên đến 100 kim tệ.

“Có được 1 vạn kim tệ này, phí dụng sinh hoạt của ta tại Ân Tư Đặc Học viện coi như đã hoàn toàn đủ rồi, còn thừa đến phần lớn, vậy là có thể trợ giúp cho phụ thân một chút rồi.” Lâm Lôi trong lòng vui mừng.

Da Lỗ khoác vai Lâm Lôi, huýt sáo đắc ý nhìn đám mấy người Lan Đức, Thụy Ân bên cạnh.

4 người bọn Lan Đức chính là đã đem toàn bộ sinh hoạt phí của mình đổ vào hết, phỏng chừng cả 4 người chỉ còn lại không đến 1 vạn kim tệ. Bất quá may mắn là năm học này cũng sẽ mau chóng kết thúc.

Lôi Nặc, Kiều Trì cũng đàm tiếu, đứng bên cạnh Lâm Lôi mà cười loạn cả lên.

Thực tế thì, cả 2 tên đều chưa phải chịu khổ nhiều lắm.

“Lão nhị, lão tam, lão tứ, mai đã là cuối tháng, người của phụ thân ta ngày mai sẽ tới đây, đến lúc đó ta sẽ có thể an bài xe ngựa và hộ vệ để 4 người chúng ta cùng đi thăm Thánh đô, thế nào?” Da Lỗ đề nghị.

“Thánh đô?”

Lôi Nặc, Kiều Trì, thậm chí cả Lâm Lôi ánh mắt đều sáng lên.

Thánh đô ‘Phân Lai Thành’ sự phồn hoa không phải là tầm thường.

“Thánh đô, được lắm a, ta từ Áo Bố Lai Ân đế quốc đến Ân Tư Đặc Học viện mới chỉ dừng chân tại Phân Lai thành được có đúng 2 ngày, rất nhiều nơi vẫn chưa kịp đến.” Lôi Nặc cấp tốc nói.

Kiều Trì cùng Lâm Lôi cũng gật đầu.

“Thánh đô cũng có rất nhiều chỗ a, ngày mai ta sẽ cho các ngươi được mở rộng tầm mắt.” Da Lỗ thần bí nói.

Sáng sớm hôm sau, Da Lỗ kéo Lâm Lôi, Lôi Nặc, Kiều Trì đi ăn sáng trước, rồi trực tiếp tới cổng chính của Ân Tư Đặc Học viện, bắt đầu đứng đó chờ đợi xa đội (đoàn xe) của phụ thân Da Lỗ tới.

Đợi đại khái chừng 2 giờ, xa đội vẫn chưa thấy xuất hiện.

“Chi chi…” Bối Bối cũng đứng trên vai Lâm Lôi kêu lên.

“Bối Bối còn phải nóng nảy, Da Lỗ, ngươi mới sáng sớm đã dựng chúng ta tới đây, đến tận giờ mà xa đội vẫn còn chưa thấy xuất hiện.” Lôi Nặc đứng bên bất mãn kêu. Da Lỗ cười cầu hòa: “Ta cũng không biết a, sẽ tới mà.” Lâm Lôi thì đứng xoa đầu Bối Bối.

“Đến rồi.” Da Lỗ đột nhiên hét lớn.

Lôi Nặc, Kiều Trì, Lâm Lôi đứng bên cạnh thiếu chút nữa đã ngủ gật đều nhìn về phía xa. Quả thật từ đằng xa, một đoàn xe 4 ngựa cùng với mấy trăm danh kỵ sĩ hộ vệ hùng hậu và mạnh mẽ đang lao đến. Trên bầu trời thuộc đội ngũ còn có 7, 8 sư thứu phi hành, trong mấy trăm danh kỵ sĩ nọ cũng có đến mười mấy người cưỡi ma thú, hoặc là cưỡi Huyết thiết ngưu, hoặc là cưỡi Phong lang.

“Xa đội của nhà Da Lỗ không ngờ lại phi thường như vậy.” Lâm Lôi không khỏi sợ hãi than, Lôi Nặc, Kiều Trì mắt cũng phát sáng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này cũng ngồi bên cạnh Lâm Lôi phơi nắng, vừa thấy đội xe này mắt cũng sáng lên, chỉ trong chốc lát, cỗ xe 4 ngựa cùng với mấy trăm danh kỵ sĩ đã tới cửa Học viện, phía trước học viện lập tức có 3 vị ma pháp sư bước ra nghênh đón.

Từ cỗ xe 4 ngựa có một gã trung niên nhân bước xuống. Trung niên nhân này không cùng 3 ma pháp sư nói chuyện mà đi thẳng tới chỗ Da Lỗ.

“Nhị thúc, người sao bây giờ mới tới.” Da Lỗ bất mãn nói.

Vị 'Nhị Thúc' này của Da Lỗ lập tức cười: "Ha ha, nóng rồi à? Xe ngựa cho ngươi ta đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Phía sau cỗ xe 4 ngựa này có một chút hàng hóa, ta để các ngươi mang theo. Các ngươi đi Thánh đô đi."

"Tạp Tư, ngươi đem theo 3 người bảo vệ cho Da Lỗ thiếu gia." Vị nhị thúc này trực tiếp ra lệnh.

Chỉ thấy từ xa 1 gã kỵ sĩ đầu trọc bóng loáng lập tức xuống ngựa, đi đến trước mặt Da Lỗ cung kính nói: "Tạp Tư xin ra mắt Da Lỗ thiếu gia."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc bên cạnh Lâm Lôi mắt lóe lên, quay sang nói: "Lâm Lôi, vị huynh đệ Da Lỗ này của ngươi không phải là tầm thường đâu, Tạp Tư này khi vừa bước xuống ngựa, chỉ nhìn 1 cái là ta đã có thể cảm giác được ngay, thực lực của hắn so với Hi Nhĩ Mạn thúc thúc của ngươi còn mạnh hơn rất nhiều, đích thị là cao thủ. Hơn nữa con chim ưng trên vai hắn hẳn là thất cấp ma thú – Bích nhãn lôi ưng."

Có thể được Đức Lâm Kha Ốc Đặc xem là cao thủ, Tạp Tư này hiển nhiên là không tầm thường.

"Lâm Lôi, đi thôi, mau lên xe ngựa, chúng ta đi Thánh đô." Da Lỗ hô.

Lâm Lôi 3 người lập tức leo lên, theo thứ tự ngồi vào trong xe ngựa. Không gian bên trong xe ngựa này rất lớn, 4 người ngồi vào đến 1 điểm cũng chẳng thể chê được. Đồng thời phu xe lập tức đánh xe ngựa hướng về phía Thánh đô 'Phân Lai Thành' xuất phát.

Đám Tạp Tư 4 hộ vệ kỵ sĩ thì theo sát ở 2 bên xe.

Bên trong khoang xe ngựa còn có các loại hoa quả, cũng như rượu ngon được đóng kín. 4 huynh đệ ngồi bên trong vừa ăn vừa to nhỏ đàm luận. Khoảng cách từ Ân Tư Đặc Học viện tới Phân Lai thành chỉ có hơn 20 dặm, đi bằng xe ngựa thì đại khái mất khoảng nửa giờ là đã tới Thánh đô Phân Lai thành rồi.

Bước xuống xe.

Lâm Lôi 4 huynh đệ dưới sự bảo vệ của 4 người Tạp Tư tiến vào Phân Lai thành.

“Ầy, mọi người nói xem bây giờ nên đi đâu? Phân Lai thành này các nơi để ngắm thì không ít, Phân Lai Đông thành có rất nhiều nơi để tiêu phí xa xỉ, còn có không ít mỹ nữ hầu hạ nữa. Còn Phân Lai Tây thành thì lại có nhiều điện phủ nghệ thuật, ví dụ như Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán trứ danh.” Da Lỗ đối với Phân Lai thành thì vô cùng quen thuộc.

“Mỹ nữ hầu hạ? Được được, chúng ta đi Phân Lai Đông Thành.” Tên tiểu quỷ Lôi Nặc mắt sáng ngời lên.

“Bây giờ mới là buổi sáng, đợi đến tối thì chỗ này mới hấp dẫn, đương nhiên, bây giờ cứ đi đã.” Da Lỗ cười nói.

Lâm Lôi đối với vụ này có chút mâu thuẫn, liền nói: “Da Lỗ, bỏ đi, chúng ta một đám nhỏ tới chỗ đó để làm gì? Vừa rồi ngươi nhắc đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán? Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán này chính là đặt tên theo Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư có phải không? Hẳn là không tầm thường, chúng ta đi xem đi.”

Phổ Lỗ Khắc Tư chính là đệ nhất nhân trong giới điêu khắc đá tại Ngọc Lan đại lục từ xưa tới nay.

“Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư? Ta cũng đã nghe qua về ông ta, nói từng có một tác phẩm có người bỏ ra cái giá cao tới mấy trăm vạn kim tệ để mua. Tác phẩm đó hình như có tên là ‘Hy Vọng’. Mấy trăm vạn kim tệ a. Trời ơi, thật là lắm tiền.” Lôi Nặc ở bên thở dài than vãn.

Kiều Trì tự tin cười nói: “Giới điêu khắc đá từ lịch sử trước đây cho tới bây giờ, số thạch điêu còn được lưu truyền tới giờ là vô số kể. Trong đó bài danh 10 thạch điêu đứng đầu, mỗi cái trị giá đều lên đến cả trăm vạn kim tệ. Ma trong số 10 thạch điêu đứng đầu đó, Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư một mình chiếm 3 kiện. Có thể xem như thạch điêu đệ nhất nhân từ cổ chí kim!”

Lâm Lôi hít một ngụm không khí.

Mấy trăm vạn kim tệ?

Đây là một khoản tiền lớn biết nhường nào, nhà mình kể cả có liều mạng bán hết phòng ốc, ước chừng cũng chỉ có thể rút ra được có 10 vạn kim tệ.

“Đi, chúng ta đi xem.” Lâm Lôi lập tức nói.

.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 22: Phổ Lỗ Khắc Tư Hội Quán (Hạ)

Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

Đệ nhất hội quán trong ngành điêu khắc đá có phân quán rải rác trên khắp các đại thành thị tại Ngọc Lan đại lục. Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đất đai vô cùng rộng lớn, mà những người ra vào đây đa phần đều tự cho rằng mình là một nhân vật có chút tài nghệ.

Tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, nếu bạn trên tay có đeo một chiếc nhẫn ma pháp nạm kim cương, phỏng chừng thứ mà bạn nhận được sẽ chỉ là sự coi thường từ những người khác, cho rằng bạn không có tài nghệ.

Nghệ thuật, tài năng.

Thật khó có thể đáp ứng được những điều này ở nơi đây.

Vé vào Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán: 1 kim tệ 1 người.

Những tiếng nhạc từ Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán truyền đến réo rắt như sông núi miên man, nghe xong thực khiến người ta trong lòng phải dấy lên thứ cảm giác phiêu du êm ái. Đoàn người tiến vào Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán cứ nối dài không dứt. Giới quý tộc, quý phụ, đám tiểu thư mỹ lệ đều tỏ vẻ rất chú tâm thưởng thức.

Trong khi đó, những người bình dân tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán cũng không hề tỏ ra là mình thấp kém.

4 huynh đệ Lâm Lôi cùng Tạp Tư 4 gã hộ vệ trực tiếp tiến vào khoảng sân rộng phía trước Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán. Phàm là người có nhãn lực, thấy 4 huynh đệ Lâm Lôi trên người mặc trang phục thường ngày của Ân Tư Đặc Học viện, lại nhìn thấy Bích nhãn lôi

ưng trên vai Tạp Tư đều không khỏi tỏ vẻ khiêm nhường.

“Tạp Tư thúc thúc, người theo chúng ta cùng vào bên trong, còn 3 người khác hãy ở lại bên ngoài chờ.” Da Lỗ tùy ý phân phó.

Lâm Lôi 4 người cùng Tạp Tư đều tiến vào bên trong Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán. Chính giữa đại sảnh của hội quán có một bức tượng đá hình người cao lớn, hình người tạc trên bức thạch điêu chính là đệ nhất nhân trong giới thạch điêu ‘Phổ Lỗ Khắc Tư’ đại sư.

Khắp Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đều rất yên tĩnh.

Dường như mọi người, cho dù là địa vị có cao bao nhiêu, khi nói chuyện cũng đều chỉ khe khẽ thấp giọng, sợ làm quấy rầy người khác.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì, Lâm Lôi 4 người cùng ngước nhìn kiện thạch điêu tác phẩm, trong lòng đều cùng cảm thấy bức thạch điêu tác phẩm này thật là đẹp đến mê người.

“Triển lãm của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chủ yếu chia làm 3 phần – phổ thông triển lãm, cao thủ triển lãm và đại sư triển lãm. Phổ thông triển lãm này là do những người yêu mến điêu khắc đá tự đem các tác phẩm của mình đến để cho người khác đánh giá và định giá tác phẩm. Thời gian triển lãm là 1 tháng, 1 tháng để đánh giá đúng về giá trị. Các tác phẩm ở đây tương đối là bình thường, đa phần có giá trị khoảng vài kim tệ, ưu tú thì cũng chỉ hơn 10 kim tệ mà thôi.”

Da Lỗ cười giới thiệu: “Cao thủ triển lãm thì lại khác. Cao thủ triển lãm được chia thành từng gian trưng bày riêng, trong mỗi gian triển lãm lại là những tác phẩm riêng của 1 người. Thường thì được xưng tụng là cao thủ có nghĩa là các tác phẩm điêu khắc của hắn đã được công nhận rồi, ngay đến một tác phẩm bình thường của hắn cũng có giá trên dưới 1000 kim tệ.”

“Về phần đại sư triển lãm lại lợi hại hơn nhiều. Cả một gian trong cùng của hội quán là để trưng bày các tác phẩm của các bậc đại sư. Tác phẩm của đại sư thì có giá vô cùng kinh khủng, thấp nhất cũng phải là mấy vạn kim tệ. Đại sư mà có một chút danh tiếng thì các tác phẩm cũng phải lên đến hơn 10 vạn kim tệ.” Da Lỗ quay sang phía 3 gã huynh đệ giới thiệu.

Lâm Lôi vừa nghe vừa nín thở.

Tác phẩm của đại sư, 1 kiện bình thường cũng đã lên đến mấy vạn kim tệ, đối với các đại sư trong giới điêu khắc mà nói, kim tiễn thực chẳng là cái gì.

“Tuy nhiên đám thạch điêu đại sư bọn họ cũng rất khó khăn mới có thể làm ra 1 tác phẩm. Dù sao thì bọn họ chẳng ai là muốn để vết nhơ lại cho mình cả.” Da Lỗ cảm thán nói: “Một kiện tác phẩm có thể được truyền thế, đó phải dựa vào thực lực, thiên phú cùng với linh cảm trong chốc lát.”

“Những tác phẩm tại phổ thông triển lãm này cũng chỉ đáng để xem qua mà thôi. Chúng ta cùng vào trong.” Da Lỗ bước lên trước dẫn đường.

Đi trong Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đầy u tĩnh và trống trải, khiến cho người ta cảm thấy được cái tĩnh trong tiếng nhạc. Lâm Lôi cảm thấy mình như đang đắm chìm giữa một đại dương nghệ thuật. Lúc này Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng từ Bàn long chi giới bay ra, thưởng thức những tác phẩm điêu khắc ở xung quanh.

“Thật thối, thật thối, trình độ như thế này mà cũng dám để cho người ta xem ư?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc bất mãn nói.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi quay sang phía ông ta. “Đây chỉ là phổ thông triển lãm của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán mà thôi, phía trước còn có cao thủ triển lãm và đại sư triển lãm nữa.”

“Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc ngẩn ra, rốt cuộc là không nói nên lời.

“Đức Lâm gia gia? Đức Lâm gia gia?” Lâm Lôi trong lòng gọi vài tiếng, chỉ thấy Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn y nguyên đắm chìm trong trầm tư không hề có phản ứng, bèn tiếp tục đi theo Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì cùng tiến vào cao thủ triển lãm. Cao thủ triển lãm quả nhiên là khác biệt. Tại đại đường, mỗi một cao thủ lại có những tin tức và những gian triển lãm riêng biệt.

Da Lỗ, Lâm Lôi mấy người liền tiến vào những gian triển lãm riêng lẻ.

Mặc dù đối với thạch điêu không hiểu rõ lắm, nhưng Lâm Lôi có thể dễ dàng cảm nhận được, tác phẩm của các cao thủ này hoàn toàn không giống so với những phổ thông tác phẩm ở bên ngoài, tựa hồ có 1 loại khí chất rất đặc thù ẩn chứa bên trong đó.

Đang lúc nó vẫn còn đang đắm chìm giữa những tác phẩm, đột nhiên trong đầu lại nghe thấy tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên.

“Không sai. Xem như là đã nhập môn rồi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật đầu than vãn. “Tuy nhiên nếu đem so với những tác phẩm của Phổ Lỗ Khắc Tư thì vẫn còn chênh lệch nhiều lắm.”

Lâm Lôi không nói gì.

“Đức Lâm gia gia, bọn họ sao có thể sánh được với Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư chứ?” Lâm Lôi lắc đầu cười khổ. Phổ Lỗ Khắc Tư chẳng phải chính là đệ nhất nhân trong giới thạch điêu tự cổ chí kim hay sao.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhíu mày, chòm râu bạc dựng lên bất mãn nói: “Sao? Phổ Lỗ Khắc Tư chẳng lẽ sinh ra đã là đại sư chắc? Hắn cũng là từ một thợ điêu khắc bình thường từng bước phát triển lên, cuối cùng mới trở thành thạch điêu đại sư chính thức.”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Nghe những lời Đức Lâm gia gia vừa nói quả là cũng có đạo lý.

Khi đã ngắm nghía xong hết những gian triển lãm độc lập của các cao thủ, Lâm Lôi 4 huynh đệ liền hướng về phía 'Đại Sư Triển Lãm' ở tít tận trong cùng mà bước đến.

"Mọi người hãy nhớ kỹ, vào đại sư triển lãm thì đừng có đưa tay sờ loạn. Nếu lỡ làm hỏng thì sẽ rất thảm đấy." Da Lỗ nhắc nhở.

Đi vào đại sư triển lãm, xung quanh toàn là một bầu không khí yên lặng.

Đại sư triển lãm vô cùng lớn, tuy nhiên các tác phẩm lại rất thưa thớt. Tổng cộng các vị đại sư, mỗi vị cũng chỉ có khoảng 4, 5 kiện tác phẩm trưng bày. Cả một gian đại sư triển lãm lớn như vậy mà cũng chỉ trưng bày có mỗi 20, 30 kiện tác phẩm.

Tác phẩm mặc dù rất thưa thớt, nhưng bọn 4 người Lâm Lôi vừa nhìn vào những kiện thạch điêu tác phẩm này dường như đều cảm thấy một loại hơi thở của sự sống, cứ như là những tác phẩm này đều ẩn chứa sinh mệnh vậy.

"Ồ, không sai, không sai, không nghĩ được năm, sáu ngàn năm sau kỹ nghệ điêu khắc đá lại phát triển được đến mức này." Đức Lâm Kha Ốc Đặc kinh hãi than. "Nếu bọn họ có thể tiến thêm được một bước, phỏng chừng cũng có thể so sánh được với Phổ Lỗ Khắc Tư."

Đắm chìm giữa điện phủ của nghệ thuật, Lâm Lôi 4 người thậm chí còn cảm thấy tâm linh mình đã đạt tới trạng thái thăng hoa.

Đêm tối, trước cửa Ân Tư Đặc Học viện, 4 người Lâm Lôi cùng xuống xe.

“Lão nhị, lão tam, 2 ngươi các ngươi đúng là, ta đã nói đêm nay hãy ở lại Phân Lai thành mà sung sướng hưởng thụ và hưởng thụ, các ngươi thật là… ài, da mặt quá mỏng rồi, ta từ khi mới 6 tuổi đã từng chơi ở những chỗ đó.” Da Lỗ vẫn tiếp tục bất mãn làu bàu như cũ.

“Đúng thế, đúng thế.” Lôi Nặc cũng ở 1 bên phụ họa.

Kiều Trì cùng Lâm Lôi nhìn nhau, bất đắc dĩ cười khổ.

“Mau! Nhanh mở cửa.” Một thanh âm lo lắng bạo nộ quát lên.

Lâm Lôi 4 người không khỏi nhìn sang bên cạnh. Chỉ thấy một gã thanh niên đầu trọc đang ôm một thanh niên khác trên người đầy những vệt máu. Bên cạnh còn có 1 nữ tử mỹ lệ đứng gần bên. Thanh niên thân thể vấy máu kia sắc mặt tái nhợt, đồng thời cánh tay trái đã đứt, lộ ra xương trắng, ngực còn có mấy vết cào.

“Xem ra là vừa vào Ma Thú sâm lâm thí luyện mà bị thương rồi, điều này là sao nhỉ? Tới Ân Tư Đặc Học viện đã gần 1 năm rồi, những học viên cao năm cấp vì thí luyện mà bị thương đã từng thấy không ít.” Da Lỗ ở 1 bên tùy ý nói.

Ma Thú sơn mạch nằm ở phía đông của Thần Thánh đồng minh.

Kỳ thật khoảng cách từ Ma Thú sơn mạch tới Ân Tư Đặc Học viện cũng rất gần, đại khái chỉ khoảng hơn 100 dặm. Một người khỏe mạnh chỉ mất khoảng nửa ngày là có thể từ Ma Thú sơn mạch tới Ân Tư Đặc Học viện.

“Tại Ân Tư Đặc Học viện ta thấy có rất nhiều ma thú, oa, những ma thú này bay trên trời, chạy dưới đất, có đủ các loại. Tuy nhiên những người có ma thú riêng phần lớn lại là các ma pháp sư phụ của Ân Tư Đặc Học viện, còn lại là một lượng nhỏ các học viên cao năm cấp.” Kiều Trì than vãn.

Khi 4 huynh đệ đang bước tới cửa học viện thì bất chợt - “Lâm Lôi.”

Một giọng nói quen thuộc vang lên. Lâm Lôi ngoảnh đầu nhìn lại, trên mặt không khỏi lộ ra sắc thái kinh hãi. “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.”

.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 23: Kinh Hỉ

Hi Nhĩ Mạn đang đứng ở cửa học viện, lúc này tươi cười bước tới: “Ân Tư Đặc Học viện quản lý thật là nghiêm khắc, không cho phép ta được vào bên trong, chỉ để cho 1 hộ vệ chạy vào bên trong tìm ngươi. Thật không nghĩ là ngươi lại từ ngoài đi vào.”

“Da Lỗ, các ngươi về túc xá trước đi, ta sẽ về sau một lát.” Lâm Lôi ngoảnh lại nói.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc 3 người cùng quay sang Hi Nhĩ Mạn cười cười rồi tiến vào trong Ân Tư Đặc Học viện.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người sao lại tới đây? Chẳng phải là đợi đến khi năm học này kết thúc người mới đến đón ta hay sao?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

“Đi, qua bên này rồi nói chuyện.” Hi Nhĩ Mạn kéo Lâm Lôi qua 1 bên, trên mặt không giấu nổi vẻ sung sướng. “Lâm Lôi, ta kể cho ngươi 1 đại hỷ sự, thực sự là một chuyện vui lớn.”

Lâm Lôi mắt sáng rực lên.

“Chuyện gì?” Nó thúc giục nói.

Hi Nhĩ Mạn mỉm cười đáp: “Lâm Lôi, tiểu Ốc Đốn sinh ngày nào ngươi có biết không?”

“Biết, ngày 3/1, sao vậy? Chuyện này với việc tiểu Ốc Đốn sinh ngày nào thì có liên quan gì?” Lâm Lôi tò mò hỏi.

Hi Nhĩ Mạn cười nói: “Bây giờ đã là tháng 12, tiểu Ốc Đốn cũng sắp 6 tuổi rồi, tối hôm qua, phụ thân ngươi ở tông đường cùng tiểu Ốc Đốn kiểm tra mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ, lần kiểm tra này a, ha ha…” Nói đến đây, Hi Nhĩ Mạn bỗng cười thật to.

Lâm Lôi cảm giác trống ngực mình như đang gióng lên từng hồi.

Kiểm tra mật độ huyết mạch?

Chẳng lẽ kết quả là…

Lâm Lôi hỏi dồn: “Mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ của tiểu Ốc Đốn đạt đến giới hạn?”

Hi Nhĩ Mạn cười gật đầu lia lịa: “Đúng, phụ thân ngươi đêm qua cao hứng đến không chịu nổi, cùng ta uống rượu, đàn hát tới tận đêm khuya. Cha ngươi nói, cả đời này điều làm ông ta tự hào nhất chính là có 2 đứa con trai, một thì là ma pháp sư vĩ đại, một thì là Long huyết chiến sĩ, ha ha…”

“Thật tốt quá.”

Lâm Lôi trong lòng trào dâng niềm hưng phấn.

Truyền đời đã hơn 5000 năm của Long huyết chiến sĩ gia tộc, cho đến trước khi kiểm tra mật độ huyết mạch của tiểu Ốc Đốn đạt tới giới hạn, trách nhiệm hoàn toàn đặt trên đôi vai Lâm Lôi. Vinh quang của Long huyết chiến sĩ càng lớn thì trách nhiệm trên vai Lâm Lôi càng nặng.

Nhưng hiện tại…

Mật độ huyết mạch của đệ đệ mình đã đủ, chỉ cần hơn 10 năm công phu khổ tu là có thể trở thành 1 Long huyết chiến sĩ tung hoành thiên hạ.

“Ta hôm nay tới đây chính là để báo cho ngươi đại hỷ sự này. Cha ngươi cũng từng nói với ta. Tại Ô Sơn trấn, người có thực lực mạnh nhất ngoài ta ra còn có cha ngươi thì cũng đều chỉ là lục cấp chiến sĩ mà thôi. Với kinh nghiệm và trình độ của chúng ta mà nói thì không thể dạy được đệ đệ ngươi, trong khi bản ghi chép của gia tộc thì cũng chỉ coi như là chỉ dẫn sơ bộ mà thôi.” Hi Nhĩ Mạn sắc mặt nghiêm túc hẳn: “Cho nên phụ thân ngươi quyết định, phải đưa đệ đệ ngươi đến ‘Áo Bố Lai Ân Học viện’ tại Áo Bố Lai Ân đế quốc để học tập. Chỉ có tại đế quốc hùng mạnh nhất về mặt quân sự, tại Chiến sĩ Học viện cao cấp nhất, đệ đệ ngươi mới có thể nhận được sự dạy dỗ tốt nhất.”

Lâm Lôi cũng đồng ý.

Một người kể cả có lực lượng mạnh mẽ mà không đủ kỹ nghệ và kinh nghiệm thì cũng chỉ có thể xem như một con đại tinh tinh ỷ vào sức mạnh mà thôi.

“Không ổn.” Lâm Lôi nhướng mày nhìn Hi Nhĩ Mạn: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, Áo Bố Lai Ân học viện đó thu phí hẳn là cao vô cùng, bọn họ đối với đệ tử bổn quốc thì miễn phí, còn đối với đệ tử bên ngoài thì thu phí vô cùng đắt đỏ.” Lâm Lôi chính là nhớ tới Lôi Nặc tại Ân Tư Đặc Học viện bị thu phí mắc đến cỡ nào.

Hi Nhĩ Mạn gật gật đầu: “Áo Bố Lai Ân Học viện 1 năm học phí đại khái vào khoảng 5000 kim tệ, cha ngươi đã chuẩn bị để cho quản gia Hi Lý đi theo Ốc Đốn, tại Áo Bố Lai Ân đế quốc chăm sóc cho nó, học phí quả thực là rất cao, 10 năm cũng phải 5 vạn kim tệ a.”

5 vạn kim tệ, hầu như sẽ khiến cho Ba Lỗ Khắc gia tộc phải đem bán hết tất cả tài sản trong nhà.

“Được rồi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc.”

Hi Nhĩ Mạn nghi hoặc quay sang nhìn Lâm Lôi, chỉ thấy nó từ trong ngực áo lôi ra ma tinh tạp lóe sáng, khiến ông ta không khỏi kinh ngạc la lên: “Ma tinh tạp?” Trước đây Hi Nhĩ Mạn cũng từng đảm nhiệm chức đại đội trưởng trong quân đội, đã từng thấy qua ma tinh tạp.

“Lâm Lôi, ngươi sao lại có ma tinh tạp? Đến phụ thân ngươi cũng không có.” Hi Nhĩ Mạn kinh dị nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi dúi vào tay Hi Nhĩ Mạn rồi nói: “Ma tinh tạp này là do 1 vị thiếu gia có tiền tỷ thí thua mà trả cho ta, đi, cùng ta tới hệ thống tiền tệ của tứ quốc.” Lúc này các nhân viên bảo vệ của Ân Tư Đặc Học viện cũng không cản trở Hi Nhĩ Mạn bởi vì họ nhận ra Lâm Lôi đi ra ngoài học viện từ sáng.

Đối với Lâm Lôi mà nói, có quá nhiều tiền bạc cũng chẳng có tác dụng gì. Có thể giúp được cho người nhà mình, như vậy là đủ rồi.

Ô Sơn trấn, bên trong phòng khách của Ba Lỗ Khắc gia tộc phủ đệ.

Hoắc Cách đang trầm tư.

Trong gia tộc nếu có một con em có mật độ huyết mạch Long huyết chiến sĩ đạt tới điều kiện thì phải bồi dưỡng cho tốt, kể cả có táng gia bại sản cũng phải bồi dưỡng cho được. Đó là điều không còn gì phải bàn cãi nữa!

“Tấm bình phong thạch điêu trong phòng ngủ có thể bán cho ai được nhỉ? Cái tên quỷ hẹp hòi Phì Lực nhất định sẽ không chịu trả giá cao.” Hoắc Cách không ngừng đắn đo.

Muốn cho tiểu Ốc Đốn theo học tại Áo Bố Lai Ân Học viện, phí dụng ắt là rất kinh người. Làm sao để có thể bán một ít vật phẩm trong gia tộc với giá cao, đó chính là điều khiến cho Hoắc Cách phải lo lắng.

Đột nhiên tiếng bước chân vang lên.

Hi Nhĩ Mạn đem cái túi trên vai quẳng xuống đất, tiếng trầm thấp do cái túi rơi xuống đất phát ra chứng tỏ rằng cái túi này rất nặng.

“Hoắc Cách đại nhân, đây là Lâm Lôi bảo ta mang về.” Hi Nhĩ Mạn cởi miệng túi, sau đó trực tiếp mở toang ra, chỉ thấy những chiếc túi nhỏ màu vàng xếp thành từng cặp, tiếng kim tệ bên trong những chiếc túi nhỏ màu vàng vang lên rất rõ.

Đặc biệt là, loại túi màu vàng này chính là loại mà hệ thống tiền tệ của tứ quốc chuyên dùng để đựng kim tệ, 1 túi vừa vặn đúng 100 kim tệ.

“Kim tệ? Nhiều kim tệ như vậy ước chừng cũng phải gần vạn kim tệ a.” Hoắc Cách kinh hãi nhìn Hi Nhĩ Mạn, “Hi Nhĩ Mạn, ngươi nói đây là Lâm Lôi bảo ngươi đem về?”

Hi Nhĩ Mạn trịnh trọng đáp: “Tổng cộng 9900 kim tệ. Đây là Lâm Lôi bảo ta mang về cho người. Tại Ân Tư Đặc Học viện có 1 tiểu tử có tiền cùng Lâm Lôi tỷ thí ma pháp, thua cho Lâm Lôi 1 vạn kim tệ. Lâm Lôi nó giữ ma tinh tạp, hôm nay toàn bộ ma tinh tạp đều đem đổi lấy kim tệ.”

Hi Nhĩ Mạn lúc này vẫn nhớ như in lời Lâm Lôi nói với nhân viên phục vụ tại hệ thống tứ quốc tiền tệ: “Toàn bộ rút ra.”

“9900 kim tệ? Lâm Lôi phải không?”

Nhìn những đôi túi kim tệ trước mặt, Hoắc Cách thoáng trầm mặc.

.

Q.2 - Chương 24: Bình Đao Lưu Phái

Vài ngày sau đó, tại Ân Tư Đặc Học viện.

Sáng sớm Lâm Lôi ăn xong bữa sáng, liền xuất phát đi ra phía sau núi chuẩn bị tu luyện.

Đi bộ trên con đường của học viện, tiểu Ảnh thử đứng ở trên vai hắn hướng bốn phương tám hướng nhìn quanh, trong Ân Tư Đặc Học viện người có ma thú không ít, cho nên với Lâm Lôi có một con Ảnh thử lúc này người khác một chút cũng sẽ không để ý đến -

"Đó là Lâm Lôi, là đệ nhất ma pháp sư chính thức của nhất cấp chúng ta đấy." Phía trước cách đó không xa truyền đến thanh âm rõ ràng.

Lâm Lôi không khỏi theo hướng thanh âm nhìn lại, chỉ thấy hai tiểu cô nương đáng yêu cùng nhau nhỏ giọng nói, cũng thỉnh thoảng nhìn về phía Lâm Lôi, đợi đến khi Lâm Lôi đi qua, hai tiểu cô nương này mới cùng nhau thấp giọng che miệng nở nụ cười.

"Ta cũng trở thành người nổi tiếng rồi." Lâm Lôi trong lòng tự giễu cười.

Mấy ngày gần đây, gặp ai cũng đều thường xuyên nghe thấy người ta đang bàn luận về mình. Có thể đánh bại đệ nhất võ đài nhất cấp Lan Đức, Lâm Lôi đã bị ẩn ước cho thành là đệ nhất cao thủ của nhất cấp rồi.

"A, phía trước là?" Lâm Lôi ánh mắt đột nhiên tập trung về phía một tiểu thân ảnh gầy còm ở xa xa.

Tóc ngắn màu vàng, vóc người nhỏ gầy tương đương với Lôi Nặc, cả người lạnh như băng, đang lạnh lùng đi bộ trên con đường.

"Địch Khắc Tây?" Lâm Lôi đồng tử không khỏi co lại.

Địch Khắc Tây, hôm nay cũng mới có chín tuổi, nếu dựa theo tháng phân định, thậm chí so với Lâm Lôi còn nhỏ hơn một tháng. Mới chỉ là một đứa nhỏ chín tuổi, vậy mà hiện thời đã là tam cấp ma pháp sư rồi. Mặc dù nói rằng ma pháp sư càng lên cao càng khó tu luyện, cho nên chín tuổi đạt tam cấp ma pháp sư, cũng rất kinh người rồi.

"Là Địch Khắc Tây đó, nghe nói ngày hôm qua kết quả thi kiểm tra cuối năm, Địch Khắc Tây đã đạt tới tứ cấp ma pháp sư rồi." Bên cạnh đó một số cô gái mười bảy mười tám tuổi nói với nhau.

Ở tam cấp ma pháp sư, phần lớn đều là trên mười sáu tuổi rồi, chỉ có Địch Khắc Tây này là siêu cấp thiên tài.

"Tứ cấp ma pháp sư!"

Lâm Lôi chỉ cảm thấy trái tim như bị bóp lại một cách mạnh mẽ, cùng là chín tuổi, hơn nữa Địch Khắc Tây so với chính mình còn nhỏ hơn một tháng, mà hắn đã là tứ cấp ma pháp sư, trong khi chính mình thât sự chỉ là nhị cấp ma pháp sư.

Địch Khắc Tây sắc mặt băng lãnh, đi qua bên cạnh Lâm Lôi.

Tuyệt thế thiên tài 'Địch Khắc Tây', trong bạn cùng lứa tuổi căn bản không thể tìm được một người có thể cùng hắn so sánh.

Một đạo lưu quang từ Bàn Long giới chỉ bay ra, Đức Lâm Kha Ốc Đặc ở bên cạnh Lâm Lôi cười nói: "Lâm Lôi, chênh lệch giữa các ngươi cũng không quá lớn, Địch Khắc Tây vào thời điểm nhập học, tinh thần lực với bạn cùng lứa tuổi đã gấp sáu mươi tám lần. Điều này đã nói lên, hắn dù không tu luyện, thì Tinh thần lực của hắn đã bước vào cấp độ tam cấp ma pháp sư rồi. Cho nên năm thứ nhất hắn tại Ân Tư Đặc Học viện, chỉ là tích lũy đầy đủ Ma pháp lực thì đạt tới tam cấp ma pháp sư ngay. Bây giờ hắn nhập học cũng không sai biệt lắm đã hai năm rồi, đạt tới tứ cấp ma pháp sư, cũng là bình thường thôi."

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu được.

Đối phương thiên phú rất cao, sinh ra Tinh thần lực đã mạnh mẽ như vậy, hơn nữa lực tương tác nguyên tố cũng là siêu đẳng, tích lũy ma pháp lực khẳng định cũng đạt tốc độ rất nhanh.

"Bây giờ hắn tu luyện rất nhanh, cho nên từ tứ cấp ma pháp sư đạt tới ngũ cấp ma pháp sư, ta không chừng hắn cần thời gian ba đến bốn năm, mà ngũ cấp ma pháp sư đạt tới lục cấp ma pháp sư, không chừng phải bốn đến năm năm thời gian."

"Ngươi bây giờ là nhị cấp ma pháp sư, hắn là tứ cấp ma pháp sư, nhưng ta nói một cách tự tin, ngươi trong vòng mười năm sẽ vượt qua hắn." Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự tin nói.

Lâm Lôi thât sự không thể nào tin được.

"Đức Lâm gia gia, thiên phú càng cao, tu luyện theo đó tốc độ cũng càng nhanh. Hắn là thiên phú cao hơn so với ta, hơn nữa hiện tại lại so với ta cao hơn hai cấp, ta sao có thể trong vòng thời gian mười năm ngắn ngủi vượt qua hắn?" Lâm Lôi không phải là kẻ ngu, tại Ân Tư Đặc Học viện học tập, làm cho hắn hiểu được ma pháp sư tăng lên mỗi bậc là rất gian nan.

Trước đây Đức Lâm Kha Ốc Đặc có nói qua trong mười năm làm cho Lâm Lôi đạt tới lục cấp ma pháp sư, nhưng đối với việc đó, Lâm Lôi trong lòng cũng có chút hoài nghi. Mặc dù hiện tại tốc độ tiến bộ cũng có chút ít.

Trong thời gian nói chuyện, Lâm Lôi đã đi ra cửa sau Ân Tư Đặc Học viện, trực tiếp tiến vào phía sau núi. Rất nhanh trốn vào trong vùng sơn lâm, Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên nói: "Lâm Lôi, hãy tìm đến một vách đá vững chắc."

"Vách núi đá sao?" Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

"Đừng hỏi nhiều, tới đó đi rồi ta nói cho ngươi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Phía sau núi phần lớn bao trùm bởi cỏ dại, cùng với các cây đại thụ to lớn cao ngất, bất quá Lâm Lôi tìm trong chốc lát cũng thấy được rồi một nơi theo Đức Lâm Kha Ốc Đặc phụ họa yêu cầu, nơi đó nhô lên một ngọn núi vài trăm thước, Lâm Lôi dừng chân tại đỉnh ngọn núi.

"Đức Lâm gia gia, ngươi bảo ta tới chỗ này làm gì?" Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: "Lâm Lôi, ngươi không phải không tin ta có thể giúp ngươi trong mười năm ngắn ngủi vượt qua hắn sao? Ha ha ...... Lâm Lôi, ta Đức Lâm Kha Ốc Đặc thân là Thánh vực ma đạo sư, trên thực tế có một biện pháp tăng cường Tinh thần lực."

"Biện pháp tăng cường Tinh thần lực? Minh tưởng rèn luyện không phải là có thể sao?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lãnh đạm cười nói: "Lâm Lôi, ta thừa nhận, Minh tưởng rèn luyện hiệu quả là rất tốt, thế nhưng sau khi Minh tưởng rèn luyện, toàn thân sẽ rất mỏi mệt."

"Đương nhiên mỏi mệt, Minh tưởng rèn luyện chính là không ngừng sử dụng Tinh thần lực, tiêu hao đến một mức nhất định, rồi sau đó làm cho Tinh thần lực tự hành khôi phục, không mỏi mệt mới là lạ." Lâm Lôi cau cau mày.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự hào nói: "Biện pháp của ta lại khác biệt, căn bản không phải tiêu hao Tinh thần lực, mà là một loại hoạt động giải trí."

"Hoạt động giải trí?" Lâm Lôi có chút lờ mờ.

"Hoạt động giải trí này, chính là - điêu khắc!" Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt nổi lên tia thần sắc tự hào.

"Điêu khắc?" Lâm Lôi kinh ngạc nói, "Chính là cái loại thạch điêu của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán?"

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười đáp: "Không sai, nghệ thuật điêu khắc này có thể phải hao phí tinh lực, thân thể mang đầy mồ hôi, thế nhưng phương pháp điêu khắc của ta ngay từ đầu có thể mệt đến chết, nhưng ở giai đoạn giữa và sau này, hiệu quả thât sự đặc biệt rất là tốt."

"Thật sự không phải giả chứ?" Lâm Lôi có chút không tin.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trừng mắt: "Lâm Lôi, ngươi không tin ta ư? Nghĩ ta đường đường là Thánh vực ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc, lúc trước có vài món tác phẩm thạch điêu, không ít quý tộc ra giá trăm vạn kim tệ muốn mua mãi. Bất quá ta Thánh vực ma đạo sư thật sự tự hào về vài món tác phẩm đó của mình, sao có thể cho người khác?"

"Lợi hại như vậy sao, ta như thế nào cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua tên Đức Lâm gia gia có trong những điêu khắc đại sư?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúng túng: "Đúng, tác phẩm của ta đều bị ta giấu ở trong mật thất dưới lòng đất, không người nào biết, đã hơn năm ngàn rồi, ta cũng không biết vị trí mật thất lúc đầu ở nơi nào rồi." Hơn năm ngàn năm rồi, vật đổi sao dời, di tích Phổ Ngang đế quốc đều đã bị san phẳng, ai còn biết mật thất dưới đất đó ở đâu?

"Ồ, không một ai biết sao?" Lâm Lôi cười hì hì nói.

"Ngươi không tin ư?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc trừng mắt, "Lúc trước mao đầu tiểu tử Phổ Lỗ Khắc Tư kia cũng chạy đến khẩn cầu ta dạy cho hắn một chút kiến thức về tác phẩm của ta, sau khi nghiên cứu tác phẩm của ta, tiểu tử Phổ Lỗ Khắc Tư này mới có chỗ đột phá, cuối cùng trở thành một đời đại sư, có thể nói rằng, hắn coi như là đệ tử của ta."

Lâm Lôi sửng sốt.

"Phổ Lỗ Khắc Tư?" Nó thật sự kinh hãi.

Từ cổ chí kim, đệ nhất nhân trong giới thạch điêu 'Phổ Lỗ Khắc Tư' vậy mà có thể xem như đệ tử Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

"Đương nhiên, nếu nói tác phẩm của Phổ Lỗ Khắc Tư là theo đuổi sự hoàn mỹ, thì tác phẩm của ta thât sự theo đuổi một loại tột cùng. Với thạch điêu kỹ nghệ của ta, chính ta mệnh danh mình là 'Bình Đao' lưu phái. Bình Đao lưu phái, so với thạch điêu kỹ nghệ lưu phái hoàn toàn bất đồng, hướng tới một giá trị tột cùng khác, loại phương pháp điêu khắc này lúc bắt đầu thì mệt chết đi được, rất phiền toái, bất quá tới hậu kỳ, ngươi sẽ có được lợi ích chân thực nhất." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt tuyệt đối tự tin.

Ánh mắt quét về phía Lâm Lôi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc tươi cười: "Đương nhiên, Bình Đao lưu phái chỉ có một mình ta, từ hôm nay trở đi, Bình Đao lưu phái còn có thể có thêm ngươi."

Lâm Lôi trong lòng đối với Đức Lâm gia gia là đặc biệt tín nhiệm, tự nhiên cũng đã quyết định học tập điêu khắc.

Thay đổi này có huống chi ……

Nếu thật sự có thể theo như lời nói đó của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, thực lực chính mình chẳng những có thể rất nhanh tăng trưởng, hơn nữa cũng có thể trở thành thạch điêu cao thủ, chỉ cần dựa vào thạch điêu, cũng đủ giúp đỡ được học phí của đệ đệ.

"Có văn bản ghi lại được khảo chứng lịch sử đến vạn năm, nhưng mà tại những năm tháng vinh quang cách đây đã lâu, văn tự còn chưa chính thức hình thành, nhưng thạch điêu thât sự từ lâu đã tồn tại." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán, "Nói đến vài chục vạn năm trươc, thậm chí vài triệu năm trước, tổ tiên môn hội chúng ta đã thấy, đã nghĩ đến việc đem điêu khắc để lại, đây là phương thức cổ kính nhất để truyền lại và nối tiếp văn minh."

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Vô luận là một loại tác phẩm nghệ thuật nào, cũng không bằng được nghệ thuật khắc đá cổ.

"Từ cổ chí kim, trong vô số hình thức nghệ thuật, không có một loại nào có thể so với nghệ thuật khắc đá cổ, cũng không có một loại nào có thể so với nghệ thuật khắc đá để biểu đạt hình dáng của mỗi người, biểu đạt sự hỉ nộ ái ố trong lòng. Chính điều này cũng khiến cho nghệ thuật khắc đá qua vô số năm trường thịnh không suy!"

"Bản chất của đá là cứng rắn, điêu khắc rất khó khăn. Nhưng lại yêu cầu mỗi người phải có thần thái riêng biệt, khó khăn còn lớn hơn nữa. Càng khó khăn, tác phẩm thành công lại càng gia tăng giá trị." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán nói.

Lâm Lôi trong lòng cũng đồng ý.

Cũng như là hội họa, ngươi có thể dễ dàng vẽ nên với chỉ một cây bút, nhưng với điêu khắc ngươi có thể dễ dàng khắc nên một tác phẩm không, điều đó là đặc biệt khó khăn a. Bởi vì tảng đá bản thân nó đã rất cứng rắn.

"Trong khối đá có hình dạng, tính chất, hoa văn, sắc thái những cái đó không ẩn chứa hình tượng cụ thể nào, vẻ đẹp phải ở tận sâu trong. Dùng đao khắc loại bỏ những bộ phận dư thừa của khối đá, khiến cho hình tượng tự nhiên đẹp hơn bên trong tỏa lộ ra ngoài, hiển hiện ra. Đấy gọi là điêu khắc."

"Phương pháp điêu khắc, trên thực tế là một loại phương pháp xử lý hình tượng và không gian. Thời điểm tiến hành điêu khắc, phải đi từ ngoài vào trong, từng bước một loại đi phế liệu, tuần tự dần dần tiến vào trong đem 'Hình Thể' phác thảo thành ra một bức tranh, trong quá trình lần lượt lược đi phế liệu, 'Hình Thể' sẽ càng ngày càng rõ ràng, lúc này bắt đầu sẽ khiến tác giả tự nhiên lĩnh hội được tác phẩm 'Thoát Xác Nhi Xuất' một cảm giác tuyệt vời."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói về vấn đề điêu khắc, là nói không ngừng nghỉ.

Bất quá Lâm Lôi cũng cảm giác được, Đức Lâm Kha Ốc Đặc đối với điêu khắc đá rất tôn sùng.

"Phương pháp điêu khắc thông thường, phải cần rất nhiều công cụ, như: dao tròn, dao thẳng, dao nghiêng, tam giác dao, ngọc oản dao, búa, cưa …… và còn rất nhiều công cụ nữa. Sở dĩ nhiều công cụ như vậy, cũng là do nguyên nhân tảng đá thân mình tương đối cứng rắn, bọn họ sẽ sử dụng dao tròn để xếp đặt, dao thẳng để cắt gọt, tam giác dao để……"

Nghe giải thích, Lâm Lôi với điêu khắc đá đại khái nguyên lý có thể hiểu rõ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên nở nụ cười: "Nhưng phương pháp điêu khắc của ta so với tất cả mọi người đều khác biệt, bởi vì, phương pháp điêu khắc của ta chỉ sử dụng một loại công cụ - đao thẳng, cho nên ta tự xưng phương pháp điêu khắc của ta là 'Bình Đao Lưu'!"

"Sao có thể, chỉ dùng riêng bình đao để điêu khắc?" Lâm Lôi lập tức phản bác, "Người vừa rồi nói rằng, ví dụ như lớp vỏ của những chi tiết nhỏ, người sao có thể dùng bình đao để điêu khắc? Căn bản làm sao có khả năng đó?"

"Không, người khác thì không có khả năng, nhưng là Địa hệ ma pháp sư chúng ta thì có thể."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự tin nói, " Địa hệ ma pháp sư hoàn toàn có thể cảm nhận được khối đá như chính mình, chỉ cần có đầy đủ cơ bắp, có thể đơn độc dựa vào bình đao tiến hành điêu khắc rồi. Đương nhiên Bình Đao Lưu phái này cũng không phải chỉ đơn giản như vậy, ngươi hôm nay nhiệm vụ phải đi mua sắm một đống đầy đủ bình đao sắc bén, từ ngày mai, ta mỗi ngày sẽ cần tốn hao ba giờ tiến hành dạy ngươi chạm khắc đá."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.2 - Chương 25: Lục Niên

Khe suối nhỏ cuồn cuộn lưu động, Lâm Lôi khoanh chân ngồi, cầm trong tay bình đao cùng với một khối đá to bằng bàn tay.

"Bắt đầu từ căn bản trước tiên dùng tảng đá nhỏ này tiến hành luyện tập ......"

Tại phía sau núi của Ân Tư Đặc Học viện, Lâm Lôi một mình một người, dưới sự giáo dục của Đức Lâm Kha Ốc Đặc bắt đầu học tập điêu khắc, nhận biết của hắn đối với điêu khắc càng ngày càng rõ ràng, Lâm Lôi cũng hiểu được tại sao 'Bình Đao' lưu phái trong hậu kỳ, nguyên nhân nào có thể đề cao Tinh thần lực.

Người khác điêu khắc phải sử dụng một đống lớn công cụ.

Chỉ riêng điểm bất đồng là phải dùng nhiều công cụ khác nhau thì đã phải tốn hao rất nhiều tâm tư, tự nhiên thêm lao tâm lao lực, mỗi một tác phẩm được làm ra, đều là tổn hao rất nhiều tâm huyết.

Bình Đao Lưu phái thì khác biệt.

Công cụ chỉ có duy nhất là bình đao, không cần lưu tâm đổi đi đổi lại các loại công cụ, đương nhiên chỉ sử dụng một loại công cụ khó khăn cũng lớn hơn rất nhiều, như ngọc oản đao dùng để điêu ra các bộ phận, yêu cầu trong việc sử dụng bình đao điêu khắc, quan trọng nhất là phải phải nắm bắt thật rõ ràng đối với thạch chất.

Bên cạnh đó cũng cần cả sức khỏe.

Một ít phần thừa có khối lượng lớn cần phải sử dụng búa để bổ ra, nếu chỉ sử dụng riêng bình đao thì phải có sức lực đầy đủ.

Đối với việc nắm giữ khối đá, có thể dựa vào năng lực đặc hữu của Địa hệ ma pháp sư để cảm nhận. Nhưng lực ở tay, cần phải luyện tập. Lâm Lôi hiện tại đã là nhị cấp ma pháp sư, cơ tay cũng có thể xem như tạm được. Nhưng lực tay cũng chỉ có thể điêu khắc được tác phẩm nhỏ, để điêu khắc được tác phẩm có hình dạng lớn thì sức lực không đủ.

Tuy nhiên……

Bây giờ Lâm Lôi chỉ là đang học căn bản mà thôi.

Vào lúc một năm học kết thúc, Lâm Lôi trở lại Ô Sơn trấn.

Sau khi đón năm mới, tiểu Ốc Đốn cùng ca ca Lâm Lôi gặp mặt nhau chỉ có vài ngày, dưới sự trông nom của Hi Lý quản đi trước đến Áo Bố Lai Ân đế quốc, Lâm Lôi ánh mắt không nỡ nhìn tiểu Ốc Đốn rời đi, Hi Lý khóc lóc không thôi, năm ấy tiểu Ốc Đốn sáu tuổi còn Lâm Lôi mười tuổi đã rời xa nhau.

Thời gian trôi qua.

Tại Ân Tư Đặc Học viện, Lâm Lôi vẫn như cũ độc hành đi trên con đường cũ, đại bộ phận thời gian một ngày đều tại phía sau núi của Học viện cực khổ tu luyện.

Bước vào thời kỳ tuổi trẻ phát triển, lượng thức ăn của Lâm Lôi cũng nhiều thêm, chiều cao cũng phát triển, tố chất thân thể cùng với sức lực tự nhiên đột biến tăng mạnh, trong kỹ nghệ thạch điêu, có sự giáo dục của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, cùng với bản thân Lâm Lôi cố gắng, cũng dần trở nên tiến bộ

Xuân đi thu đến, hoa nở rồi tàn, đảo mắt ba năm trôi qua.

Ân Tư Đặc Học viện tại thác nước phía sau núi.

"Ầm ầm ầm ~~~" Tiếng thác nước đổ xuống giữa một cái hồ sâu.

Mà Lâm Lôi đứng bên cạnh thác nước, cầm trong tay một bình đao dài khoảng ba mươi thước tại một khối đá cao đến nửa người không ngừng điêu khắc, bình đao như múa thành một mảnh ảo ảnh, khi bình đao lướt qua, các khối đá phế liệu không ngừng bị cắt gọt đi, hình dạng phôi thai của thạch điêu cũng dần dần có bộ dáng đại khái.

Từ sáng sớm đến đêm khuya, thạch điêu càng ngày càng rõ ràng.

Lâm Lôi ánh mắt hoàn toàn ngưng tụ tại thạch điêu, toàn thân giờ khắc này giống như chìm đắm trong tự nhiên, trái tim khế hợp với cả thạch điêu bên trong, cái loại cảm giác kỳ diệu này khiến cho Lâm Lôi căn bản không còn nhớ tới thời gian tại trôi qua, loại cảm giác gần như là tự nhiên, vậy mà khiến cho Tinh thần lực của Lâm Lôi bắt đầu khôi phục thậm chí phát sinh sự phát triển rực rỡ.

Mà Lâm Lôi bản thân giác ngộ dường như bừng tỉnh, dễ dàng điều khiển cánh tay sử dụng bình đao.

Các tảng đá phế liệu không ngừng bị tước giảm, làm cả thạch điêu diện mục càng thêm đột hiển ra ngoài, đến khi ánh mặt trời khuất sau ngọn núi, bình đao trong tay Lâm Lôi rốt cục cũng dừng lại.

"Phù!"

Lâm Lôi thở nhẹ một hơi, bột đá vụn bị thổi bay mất, cả thạch điêu hoàn toàn hiện ra, chỉ thấy ngay lúc đó là một con chuột dài gần nửa thước rất sống động đứng ở trước mặt Lâm Lôi, mới thoạt nhìn còn tưởng rằng là con chuột thật, làm cho tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' đứng một bên 'Chi Chi' kêu loạn.

Từ đầu tới đuôi, thống nhất một thể!

"Đúng là một cảm giác kỳ diệu." Lâm Lôi lúc này mới phát giác, không ngờ Tinh thần lực của mình lại tăng cường được một lượng lớn.

Mà Đức Lâm Kha Ốc Đặc thân mặc trường bào màu trắng trên mặt cười mị mị đứng ở bên cạnh: "Lâm Lôi, từ hôm nay trở đi, ngươi miễn cưỡng xem như nhập môn rồi đó, ngươi cũng cảm nhận được cái cảm giác kỳ diệu này sao? Nhưng tác phẩm của người chỉ có thể xem như là trung bình, chỉ có thể đặt ở những phòng thông thường của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán mà xem thôi, đem ra ngoài thì đúng là sẽ làm mất mặt ta đó."

"Vâng, thưa Đức Lâm gia gia."

Bình đao trong tay Lâm Lôi liên tục chớp động mấy lần, thạch điêu liền bị cắt nhỏ thành hơn mười phần, Lâm Lôi bây giờ, kỹ nghệ thạch điêu xem như đã nhập môn rồi.

Nhưng năm nay, Lâm Lôi đã mười ba tuổi!

Ngày qua ngày, năm qua năm.

Sau khi nhập môn kỹ nghệ thạch điêu, Lâm Lôi Tinh thần lực tốc độ tiến bộ cũng nhanh hơn. Chuẩn xác mà nói thời điểm Lâm Lôi chín tuổi rưỡi đã đạt tới nhị cấp ma pháp sư rồi, mà hắn thời điểm mười một tuổi thành tam cấp ma pháp sư. Đến khi mười ba tuổi đã trở thành tứ cấp ma pháp sư!

Ma pháp sư cấp bậc càng lên cao khó khăn cũng kịch liệt gia tăng, theo đạo lý, Lâm Lôi từ tứ cấp ma pháp sư tới ngũ cấp ma pháp sư, tối thiểu phải cần ba năm thời gian mới đúng.

Nhưng sự thật là -

Mùa thu năm 9996 của Ngọc Lan lịch, cũng chính là lúc Lâm Lôi được mười bốn tuổi rưỡi, hắn đã đạt tới ngũ cấp ma pháp sư rồi. Từ tứ cấp ma pháp sư đến ngũ cấp ma pháp sư chỉ tốn hao một năm rưỡi. So với tam cấp lên tứ cấp thời gian còn ngắn hơn.

Cái này chính là tác dụng của Bình Đao Lưu phái điêu khắc !

Mùa xuân năm 9997 của Ngọc Lan lịch, là năm thứ bảy của Lâm Lôi tại Ân Tư Đặc Học viện, năm nay Lâm Lôi mười lăm tuổi.

Lâm Lôi mặc quần áo trường bào màu lam đi trên con đường của Ân Tư Đặc Học viện, đứng thẳng trên vai Lâm Lôi vẫn y nguyên là tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' đáng yêu, tuy nhiên so với sáu bảy năm trước đây, hình thể tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' cũng chẳng thay đổi chút nào.

Bây giờ Lâm Lôi thân cao chừng một thước tám, cả người tự nhiên toát ra một cỗ khí tức điềm tĩnh, Địa hệ nguyên tố, Phong hệ nguyên tố không ngừng cải tạo thân thể hơn nữa Lâm Lôi không gián đoạn việc tu luyện, cùng với Long huyết chiến sĩ huyết mạch đặc biệt là một ưu thế, khiến cho Lâm Lôi bản thân cũng đạt tới thực lực tứ cấp chiến sĩ.

Cự thạch mấy trăm cân đều có thể dễ dàng giơ lên, một quyền có thể đập vỡ tảng đá.

Học tập Bình Đao Lưu phái cũng khiến cho Lâm Lôi kể từ mười ba tuổi năm đó, Tinh thần lực bắt đầu không ngừng tăng lên.

Đầu năm 9997 của Ngọc Lan lịch, Lâm Lôi đã bước vào ngũ cấp của Ân Tư Đặc Học viện, cùng với đệ nhất thiên tài của học viện 'Địch Khắc Tây' cùng là ngũ cấp, Địch Khắc Tây lúc trước tốn hao ba năm công phu mới từ tứ cấp ma pháp sư đạt tới rồi ngũ cấp ma pháp sư, thế nhưng từ ngũ cấp ma pháp sư đến lục cấp ma pháp sư, thật sự rất khó đạt được.

Mười lăm tuổi, ngũ cấp ma pháp sư!

Lâm Lôi và Địch Khắc Tây đích xác có thể xem như nhân vật biến thái, bất quá trong số đông lòng người, Lâm Lôi lại càng biến thái hơn, dù sao thì xem qua thời gian thi kiểm tra của học viện, Lâm Lôi hình như chỉ là tốn hao một năm thời gian đã từ tứ cấp ma pháp sư đạt tới rồi ngũ cấp ma pháp sư rồi.

Lâm Lôi tốc độ tiến bộ kinh người, làm cho mọi người phải thầm than sợ hãi.

Lâm Lôi cùng với Địch Khắc Tây được mọi người trong học viện công nhận là 'Ân Tư Đặc Học Viện Lưỡng Đại Tuyệt Thế Thiên Tài'.

"Nhìn kìa, đó là Lâm Lôi, trước năm ngoái hắn đạt tới tứ cấp ma pháp sư, rồi năm ngoái lại đạt tới ngũ cấp ma pháp sư rồi, chỉ gần một năm mà thôi! Thật kinh người. Ta xem chừng a, Lâm Lôi so với Địch Khắc Tây sẽ đạt tới lục cấp ma pháp sư sớm hơn đấy."

"Lâm Lôi hắn mỗi ngày đều tại phía sau núi khổ tu, nghe nói Địch Khắc Tây gần đây cũng đi ra phía sau núi khổ tu, không chừng cũng đã bị Lâm Lôi ảnh hưởng."

"Rất có thể, bởi tốc độ tiến bộ kinh khủng của Lâm Lôi thậm chí xem ra sẽ thay thế được Địch Khắc Tây, thành đệ nhất thiên tài mới của Ân Tư Đặc Học viện chúng ta."

Trên con đường không ít người đã thấy Lâm Lôi đều cùng nhau thấp giọng bàn luận, Ân Tư Đặc Học viện công nhận có hai đại thiên tài, đi tới nơi nào cũng đều là bị người ta vây xem bàn luận. Nhưng Lâm Lôi cho dù thực lực mạnh mẽ, cũng vẫn như trước không một lần nào tham gia thi đấu võ đài theo cấp.

"Thiên tài?" Lâm Lôi tự giễu cười.

Lâm Lôi cho tới bây giờ không có cho rằng mình là thiên tài, thực lực của hắn là mỗi ngày cơ hồ không gián đoạn khổ tu, tại học viện trong sáu năm như một đều kiên trì, hơn nữa được Đức Lâm gia gia hết lòng giáo dục mới có thành tựu như ngày hôm nay.

"Bất quá thực lực của ta cũng đánh không lại Bối Bối đây." Lâm Lôi nhìn Bối Bối bên cạnh, "Bối Bối, ngươi bây giờ đạt tới cấp bậc gì rồi?"

"Chi chi ~~~" Bối Bối hướng Lâm Lôi nhếch miệng cười, linh hồn trao đổi nói, "Ta cũng không biết, ta cũng chưa từng cùng với ma thú khác tỷ thí qua, dù sao ngươi cũng không phải đối thủ của ta đâu, cạp cạp~~" Nhưng thật ra Bối Bối lại rất đắc ý.

Căn bản không thèm để ý mọi người chung quanh với ánh mắt sùng bái cùng với âm thanh bàn luận, Lâm Lôi bình tĩnh đi ra cửa sau Ân Tư Đặc Học viện, tiến vào phía sau núi, lại bắt đầu giống như trước đây khổ tu. Sáu năm như một đều là khổ tu, chính là nguyên nhân thành công của Lâm Lôi.

Lâm Lôi rất nhanh phiêu dật lẩn trốn vào giữa núi rừng, tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' cùng với Lâm Lôi không ngừng thông qua linh hồn trao đổi tán gẫu: "Lâm lão Đại, chúng ta lúc nào đi Ma Thú sâm lâm tiến hành thí luyện a, ngươi đã đạt tới ngũ cấp ma pháp sư rồi, cũng có thể bắt đầu thí luyện, ta Bối Bối cũng có thể đại triển thân thủ a."

"Không vội." Lâm Lôi trả lời rất ngắn gọn.

"Thật sự là làm cho người ta đau lòng a, ta là một ma thú, thế nhưng thât sự một lần cũng chưa từng đi qua Ma Thú sâm lâm, thật sự là đau khổ quá a." Sáu năm đã qua, Bối Bối chưa biểu đạt năng lực nhưng thật ra càng ngày càng mạnh lên.

"Trật tự đi, ngươi nếu còn nói tiếp, hôm nay ta không giúp ngươi nướng thịt nữa." Lời này của Lâm Lôi vừa nói ra, Bối Bối lập tức câm miệng không dám than vãn.

Trong khi Lâm Lôi đang xuyên hành qua sơn lâm, Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng phiêu nhiên ở bên cạnh, nhìn Lâm Lôi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng vui mừng không thôi.

"Lâm Lôi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên lên tiếng.

Lâm Lôi quay đầu lại, nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười, linh hồn trao đổi với nhau nói: "Đức Lâm gia gia, có chuyện gì sao?"

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nói: "Căn cứ vào vài món tác phẩm gần đây nhất của ngươi, ta có thể chính thức nói cho ngươi hay, ngươi thạch điêu kỹ nghệ đã xem như sơ nhập vào cung điện được rồi."

Lâm Lôi đôi mắt không khỏi sáng ngời.

Đã biết Đức Lâm gia gia có tính tình khá cổ quái, đã là tác phẩm thạch điêu không đạt đến tiêu chuẩn thì cho dù có hoàn thành cũng phải phá hủy, theo lời giải thích của Đức Lâm Kha Ốc Đặc: "Để lại tác phẩm như vậy trên đời, còn đâu là mặt mũi của Bình Đao Lưu phái chúng ta, còn đâu là mặt mũi của đường đường một Thánh vực ma đạo sư như ta."

Cũng vì lí do đó, Lâm Lôi bất đắc gĩ phải phá hủy những tác phẩm của mình mà khả dĩ có thể đem đi bán lấy tiền.

"Sơ nhập cung điện? Đức Lâm gia gia, ý này của người là gì?" Lâm Lôi vừa kinh ngạc vừa vui mừng nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vui vẻ gật đầu nói: "Đúng vậy, từ hôm nay trở đi, thạch điêu tác phẩm hoàn thành của ngươi sau này không cần phá hủy nữa, đủ tư cách tồn tại trên đời. Đương nhiên, ngươi cũng có thể đem tác phẩm đưa đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán bán ra, bước đầu khai hỏa cho danh tiếng Bình Đao Lưu phái chúng ta, lại thuận tiện có được một ít kim tệ nữa."

(Hết chương 25)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 1: Thạch Điêu Tác Phẩm (Thượng)

Ngày xuân dương quang ấm áp, đám thiếu niên tại túc xá số 1987 đang đứng giữa đình viện.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người đang cùng nhau ngồi tán gẫu, hiện tại Da Lỗ, Kiều Trì đều đã mười sáu tuổi rồi còn Lôi Lặc cũng đã mười bốn tuổi. Ba người phát triển cũng rất nhanh, người thấp nhất cũng đã tới một thước sáu, người cao nhất Da Lỗ càng kinh người cao tới một thước chín.

“Kiều Trì, ngươi đừng có ngăn cản chúng ta, lão tứ đã đặt chỗ rồi, ngươi qua chỗ lão tam được không? Vậy đi, đến cuối tháng này ngươi hãy cùng lão tam tới ‘Bích Thủy Thiên Đường’ của Phân Lai thành, phí tổn ta chịu. Cam đoan sẽ khiến các ngươi được giãn gân giãn cốt, cũng cam đoan luôn về chất lượng của các cô nương nơi đó, thế nào?” Da Lỗ cầm 2 cái thạch đôn nhỏ không ngừng rèn luyện cơ bắp, ngoài miệng thì vẫn cứ hỉ hả cười nói.

Hai cái tiểu thạch đôn, mỗi cái phỏng chừng khoảng hai ba mươi cân, bình thường Lâm Lôi vốn không hề để ý tới.

Kiều Trì mỉm cười nói: "Da Lỗ lão đại ngươi đừng miễn cưỡng ta, các ngươi tới Bích Thủy thiên đường, ta với lão tam ngồi bên ngoài uống rượu, như vậy không tốt sao?"

Lôi Nặc ở bên chế nhạo: "Kiều Trì, ngươi căn bản không phải là nam nhân."

Kiều Trì chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ.

Đột nhiên ngoài đình viện có tiếng cước bộ vang lên, Dã Lỗ buông hai cái tiểu thạch đôn xuống, hướng của đình viện nhìn lại miệng nói: "Chắc là lão tam tới, đi, chúng ta chuẩn bị đi ăn ..." Mới nói được một nửa Dã Lỗ đã đột nhiên dừng lại.

Chỉ thấy trên vai Lâm Lôi khiêng một khối cự thạch, cự thạch này cao khoảng một thước, tuyệt đối cũng phải mấy trăm cân.

Mà Lâm Lôi lại có vẻ dễ dàng như vậy khiêng cự thạch đi vào giữa đình viện. Dã Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người trợn mắt há hốc mồm nhìn Lâm Lôi tùy ý để khối cự thạch mấy trăm cân này ở đình viện, cự thạch chạm mặt đất phát ra một âm thanh trầm trọng khiến cho Da Lỗ ba người trong lòng không khỏi run lên.

"Gặp quỷ a, lão tam, ta biết khí lực ngươi rất lớn, nhưng sao lại có thể lớn như vậy?" Da Lỗ nhìn chằm chằm vào khối cự thạch, "Chẳng nhẽ khối cự thạch này không có lõi?" Nói xong Da Lỗ hướng cự thạch đi tới, hai tay dùng sức thử giơ lên.

"Hừ!"

Da Lỗ liều mạng dùng sức đến mức mặt đỏ bừng, nhưng mà khối cự thạch phảng phất mọc rễ giống như không hề động đậy một chút.

"Da Lỗ lão đại, đừng lãng phí khí lực, ngươi căn bản không thể lay động được nó đâu." Lâm Lôi cười nói.

Khí lực của Da Lỗ ngay cả nhất cấp chiến sĩ còn chưa đạt tới, sao có thể làm cự thạch lay động.

Lôi Nặc mở to hai mắt nhìn cự thạch, hít vào vài hơi, sau đó quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi nghi hoặc hỏi: "Ài, Lâm Lôi ngươi mang cự thạch này tới túc xá làm chi? A ta biết rồi." Lôi Nặc con mắt sáng ngời, "Ta từng gặp qua một chiến sĩ lợi hại, hai tay không ngừng sử dụng cự thạch tiến hành rèn luyện thân thể, chẳng lẽ Lâm Lôi ngươi cũng chuẩn bị luyện tập?"

"Cự thạch lớn vậy, có thể tương ta thành nhục nhân a." Kiều Trì nhìn cự thạch, cũng không khỏi sợ hãi than vài tiếng, sau đó nhìn về phía Lâm Lôi nghi hoặc hỏi: "Lão tam, ngươi mang cự thạch này về túc xá cuối cùng có gì hữu dụng?"

Lâm Lôi mỉm cười nhìn về phía ba vị hảo huynh đệ của mình, trong miệng thổ ra hai chữ: "Thạch điêu!"

Dựa theo lời Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói, với lại bản thân đối với điêu khắc xem như cũng có chút thành tựu. Chính mình hao phí thời gian dành cho các tác phẩm điêu khắc cũng đã rất lâu, bình thường một hai ngày cũng không đủ, sau khi xong tùy ý vứt tại phía sau núi hư hao cũng không cần để ý, có điều bây giờ không giống như trước.

"Thạch điêu?"

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đều kinh ngạc mở to hai mắt nhìn Lâm Lôi.

"Thế nào, rất kinh ngạc hả?" Lâm Lôi vừa nhìn ba huynh đệ đã biết.

Lôi Nặc cuống quít: "Không phải là rất kinh ngạc mà là phi thường kinh ngạc, chúng ta bốn huynh đệ ở cùng một chỗ sáu bảy năm liền, cho tới bây giờ cũng chưa có thấy ngươi điêu khắc qua, chẳng nhẽ ngươi chuẩn bị từ hôm nay bắt đầu học điêu khắc?"

Lâm Lôi cười : "Ai nói ta từ hôm nay mới bắt đầu học điêu khắc, ta tại phía sau núi luyện tập điêu khắc hơn năm năm, mà cái tác phẩm điêu khắc này ta chuẩn bị đưa đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán triển lãm, thuận tiện xem xem có thể bán nó lấy kim tệ không.”

Cũng vì để kiếm đủ kim tệ cho tiểu Ốc Đốn cùng quản gia Hi Lí tới Áo Bố Lai Ân đế quốc cầu học, cơ hồ gia tộc Ba Lỗ Khắc đã tiêu sạch tiền tài.

Bất quá cho dù như thế nào, Hoắc Cách cũng cao hứng không thể ngậm miệng lại.

Gia tộc không còn gì thì đã sao? Hôm nay con trai trưởng Lâm Lôi là đệ tử của Học viện Ân Tư Đặc, khẳng định địa vị sau này chính là Đại ma pháp sư, mà tiểu nhi tử 'Ốc Đốn' càng có thể trở thành Long huyết chiến sĩ.

Hoắc Cách có thể đoán trước, gia tộc Ba Lỗ Khắc sau này nhất định vinh diệu!

"Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán?" Da Lỗ ba người nghe xong có chút kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi tại túc xá 1987 là niềm kiêu hãnh của bọn chúng, năm ấy tại Ân Tư Đặc Học viện cùng Địch Khắc Tây được xưng là 'Ân Tư Đặc Học viện lưỡng đại thiên tài', Da Lỗ ba người cũng thừa nhận Lâm Lôi đích thực là thiên tài, có điều....

Thạch điêu, đó là một môn nghệ thuật cực kỳ thâm ảo.

Rất nhiều người khổ công học tập điêu khắc hơn mười năm, cũng chỉ có thể xem như phổ thông công tượng. Là một môn nghệ thuật được truyền thừa từ rất lâu, như vậy làm sao có thể dễ dàng thành công? Vậy mà Lâm Lôi còn hy vọng tác phẩm thạch điêu của bản thân được đánh giá cao tại 'Phổ Lỗ Khắc Tư Hội Quán' khi đem ra triển lãm.

"Lão tam, đầu của ngươi có phải đang ấm rồi không?" Kiều Trì cười cười nói.

"Lâm Lôi, ta lo lắng.... tác phẩm của ngươi, liệu có người mua?" Lôi Nặc cau mày, ngữ khí tỏ vẻ không tin tưởng Lâm Lôi.

Da Lỗ cười nói: "Các ngươi nói này nói nọ cái gì, lão tam ngươi chỉ cần mang nó đi triển lãm, chỉ cần nó là tác phẩm của ngươi, ta liền xuất ra một vạn kim tệ mua ủng hộ ngươi."

"Điều ta nói là sự thật." Lâm Lôi từ trong người lôi ra một chiếc bình đao.

"Bình đao?" Lôi Nặc kinh ngạc, "Lâm Lôi ngươi còn phải chuẩn bị nhiều a, lúc trước ta cũng có học điêu khắc, công cụ điêu khắc rất là nhiều, có bình đao, viêm đao, tam giác đao, ngọc oản đao, còn có phủ đầu, sao ngươi lại chuẩn bị có mỗi một loại công cụ này?"

Vô luân là Lôi Nặc, hay là Da Lỗ, Kiều Trì, đối với các loại nghệ thuật đều có sự hiểu biết đại khái.

Lâm Lôi không nhiều lời.

Cầm trong tay bình đao, Lâm Lôi tự nhiên tiến vào trạng thái Minh tường, toàn thân cũng cảm nhận được nguyên tố bên trong khối cự thạch đang lưu động, thậm chí còn có thể miễn cưỡng nhìn thấy được mạch của của khối cự thạch, Lâm Lôi mỉm cười huy đao.

Ánh đao như ảnh, phản xạ ánh dương quanh ra xung quanh, Lôi Nặc ba người không tự chủ được nheo mắt lại, nhưng vẫn như trước nhìn chằm chằm vào khối cự thạch.

"Hô hô hô!"

Đao ảnh phiêu dật liên tục tước tại một phương, một số đá vụn bị tước ra.

"Sao có thể?" Da Lỗ khiếp sợ nhìn cảnh này, "Đá vụn như vậy hẳn là phải dùng búa đẽo ra, vậy mà lại dùng bình đao tước bỏ, lực lượng cơ bắp thật kinh người đến nhường nào?" bên cạnh Lôi Nặc cùng Kiều Trì hoàn toàn trầm mặc nhìn.

"Cơ bắp?"

Muốn được như Lâm Lôi, phải có cái tâm tự nhiên chứ không phải dùng sức mạnh bắp thịt là có thể làm được.

Lâm Lôi cả người tĩnh lặng như hồ nước tự nhiên, bình đao trong tay phải như kéo dài ra, không ngừng tại các nơi trên cự thạch tước bớt phế liệu, Lâm Lôi điêu khắc tới thời điểm này bỗng trở nên phiêu dật, tự nhiên đan xen cũng chính là một loại hưởng thụ.

"Lão tam, hắn..."

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người nhìn nhau, bọn họ lúc này trong lòng có loại cảm giác Lâm Lôi cứ như là một thạch điêu cao thủ.

Sự yên lặng, tự nhiên giao hòa.

Lâm Lôi phi thường hưởng thụ loại cảm giác điêu khắc này, tới hôm nay hắn không cần sử dụng nhiều khí lực, căn bản không cần phải nhìn, bình đao trong tay rất tự nhiên đạt tới trạng thái hoàn mỹ, đó là một loại tiềm thức.

So với ‘Bình Đao’ lưu phái.

Thạch điêu lưu phái không có loại cảm giác hưởng thụ này, thạch điêu lưu phái cao thủ điêu khắc tại các địa phương bất đồng phải sử dụng các công cụ bất đồng, hao phí rất nhiều tâm tư.

Dung nhập tự nhiên dưới trạng thái bình thản, Tinh thần lực của Lâm Lôi phảng phất được tắm rửa dưới xuân vũ, rất nhanh phát triển, cái cảm giác tự nhiên này làm Lâm Lôi cảm thấy rất tuyệt diệu, nó khiến cho nội tâm hắn rất thư thái.

Tay phải Lâm Lôi chợt dừng lại. Phế liệu trong chốc lát rất nhanh rơi xuống đất, mà cự thạch đã hình thành một dạng mô hình phôi thai giản lược.

"Các ngươi ba tên tiểu tử ngốc còn đứng ngây người ra nhìn làm gì?" Lâm Lôi cười quay đầu nhìn Da Lỗ ba người. "Bây giờ mới hình thành phôi thai đơn giản nhất, đợi có thời gian sau sẽ làm tiếp, đi thôi, trước tiên chúng tìm cái gì ăn đã."

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người nhìn nhau.

Vừa rồi nhìn Lâm Lôi ra tay, cả ba cùng dám chắc - "Cao thủ." Da Lỗ kính nể nói.

"Thiên tài." Lôi Nặc càng kinh dị than vãn.

"Thiên tài trong thiên tài." Kiều Trì bổ sung.

Cho dù là học tập điêu khắc thạch điêu, có thể chỉ trong thời gian 5, 6 năm mà đạt tới trình độ như Lâm Lôi bây giờ, sợ rằng cũng là trăm năm khó có thể nhìn thấy một người.

(Hết chương 1)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 2: Hoa Đức Lập Tửu Điếm

Theo như lời Da Lỗ nói : "Hôm nay mới biết thì ra lão tam lại là một thạch điêu cao thủ, chúng ta nhất định phải chúc mừng một phen, tới Hoa Đức Lập tửu điếm nào." Thế là cả bốn người cùng tới Hoa Đức Lập tửu điếm, vừa bước vào bên trong, giữa lầu một không ít đệ tử phải ngoái đầu ra nhìn.

Tuyệt đại bộ phận đệ tử ánh mắt đều ngưng tụ trên người lôi lâm.

Địch Khắc Tây, Lâm Lôi!

Ân Tư Đặc Học viện lưỡng vị tuyệt thế thiên tài, đi tới đâu cũng trở thành tiêu điểm. Xa xa không ít đệ tử khẽ thấp giọng đàm luận.

Bốn huynh đệ ngồi xuống, thức ăn cũng tức thì được mang lên.

"Chi, chi..." Vừa tỉnh ngủ, Bối Bối từ trong áo Lâm Lôi thò đầu ra, quỷ tinh linh hai mắt phát sáng nhìn chằm chằm vào món gà quay trên bàn, Lôi Nặc lập tức đưa con gà quay hướng tới tiểu Ảnh thử: "Bối Bối tới đây."

"Lâm Lôi lão đại, ta ăn đây." Bối Bối liền hướng sang Lâm Lôi phát ra một đạo linh hồn tin tức.

Lâm Lôi còn chưa kịp trả lời, Bối Bối đã thoắt cái lao tới bàn ăn, sau đó hai chân trước nắm lấy con gà quay đứng trụ bằng hai chân sau, thời gian chưa được mười cái nháy mắt, tiểu Ảnh thử đã ăn sạch sẽ con gà so với thân hình của nó còn lớn hơn.

"Lão tam, mỗi lần thấy Bối Bối ăn với tốc độ này, tim ta liền cảm thấy đập thình thịch một trận a." Da Lỗ cười nói.

Bối Bối ăn xong liền quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi thấy hai trảo của nó thì không khỏi nhướng mày.

"Chi chi..."

Bối Bối cố ý nhìn Lâm Lôi kêu vài tiếng, sau đó nheo đôi mắt nhỏ ra vẻ tự đắc, đồng thời toàn thân toát ra hắc sắc quang mang, hơi thở hắc ám vừa phát ra, chốc lát hắc sắc quang mang liền biến mất, mà cặp chi trước cùng với miệng của bối bối đều sạch sẽ.

Bối Bối đưa khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn Lâm Lôi "Chi chi" kêu lên đồng thời linh hồn truyền lại tin tức: "Lâm Lôi lão đại, bây giờ quay lại được rồi chứ?"

Lâm lôi không khỏi bật cười.

"Xoát." Bối Bối thân hình vừa động đã chui tọt vào bên trong áo Lâm Lôi.

Sau đó bốn huynh đệ liền tùy ý nhàn nhã ăn uống.

"Phải rồi, lão tam, nếu ngươi muốn đưa thạch điêu tác phẩm tới Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán thì cần phải chú ý mấy điểm." Da Lỗ nhìn Lâm Lôi nhắc nhở.

"A, phải chú ý cái gì?" Lâm Lôi hỏi.

Đối với quy củ của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, Lâm Lôi một điểm cũng không thông.

Da lỗ mỉm cười: "Bình thường đối với thạch điêu tác phẩm phải có tính danh hoặc danh hiệu, chứng tỏ đó là tác phẩm của ngươi, đây là điểm thứ nhất, điểm thứ hai thạch điêu tác phẩm được đưa tới thương khố của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán phải được mật phong (đóng gói, phong kín) lại, là để phòng ngừa quá trình vận truyển thạch điêu tránh không bị hư hao. Mật phong thạch điêu đưa đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán sẽ có người kiểm tra tác phẩm có hoàn hảo hay không, hơn nữa kể từ khi ghi nhận tin tức thân phận của ngươi, trong vòng ba ngày tác phẩm của ngươi sẽ được triển lãm ở giữa đại sảnh của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

Lâm lôi gật đầu.

Cần danh hiệu của thạch điêu sư là để phòng ngừa có kẻ mạo danh.

Mật phong bảo hộ thì Lâm Lôi cũng có thể giải thích: "Vận chuyển những tác phẩm thạch điêu rất cần sự cẩn thận, trong quá trình vận chuyển chỉ cần va chạm nhẹ là có thể bị hư hao. Mật phong tựu trung có thể làm cho thạch điêu tác phẩm an toàn hơn."

"Tiêu giới thu phí của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán như thế nào?" Lâm Lôi hỏi.

Đưa thạch điêu đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, mục đích của Lâm Lôi chính là vì muốn kiếm tiền để cải thiện kinh tế gia tộc.

Da Lỗ đắc ý nói: "Thạch điêu tác phẩm được triển lẫm ở phòng chính giữa, mặc cho mọi người đấu giá, sau một tháng ai đấu giá cao nhất sẽ được thạch điêu tác phẩm, mà ngươi cũng được thù lao, đương nhiên sau khi giao dịch thành công, Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán thu thủ tục phí là một phần trăm, thủ tục phí cao nhất là mười kim tệ, nếu tác phẩm của ngươi vượt quá một ngàn kim tệ, mà cho dù có cao hơn thì thủ tục phí cũng vẫn là mười kim tệ.

Lâm Lôi trong lòng đã hiểu.

"Lão Tam, ngươi cứ yên tâm, ở Phân Lai thành ta sẽ an bài người lo liệu chu đáo mọi việc, bảo đảm khiến ngươi có thể hài lòng." Da Lỗ nắm hai bả vai Lâm Lôi cười hi hi: "Chúng ta chúc cho tác phẩm của lão tam sau khi đưa đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán sẽ bán được giá cao, ta cũng được thêm phần thể diện a."

Kiều trì ở bên cạnh nhìn Lâm Lôi, không tự chủ được than vãn: "Lão tam, ngươi hôm nay đã là đệ tử 5 năm cấp, tương lại lại là thạch điêu đại sư, tiền đồ không thể hạn lượng, so với chúng ta quả là tốt hơn nhiều."

"Thạch điêu đại sư? Ta chưa có nghĩ tới." Lâm Lôi tự giễu cười.

Bốn huynh đệ vừa ăn vừa nói chuyện linh tinh.

"Cuộc sống trong Ân Tư Đặc Học viện thật là thanh thản a." Da Lỗ buông chén rượu, đột nhiên than vãn, "Nhớ lại ngày trước ở trong nhà, huấn luyện khả dĩ so với nơi này còn khổ hơn."

Lôi Nặc cũng cười nói: "Chúng ta đều là đệ tử của Ân Tư Đặc Học viện, ta từng nghe Lô Mỗ gia gia ta nói, bây giờ thế đạo rất loạn, bên ngoài giết chóc, tranh đấu không ngừng, Ân Tư Đặc Học viện bởi sau lưng còn có Quang Minh giáo đình, không ai dám động đến nên chúng ta mới có cuộc sống an tĩnh a, sau này trong khi đi ra ngoài thí luyện mới biết được thế đạo tàn khốc a."

"Nói rất đúng."

Lâm Lôi gật đầu than vãn, "Ta bây giờ cũng là ngũ cấp đệ tử, tại ngũ cấp ban không ít đệ tử đã đi ra ngoài huấn luyện, bọn họ nói có một số đệ tử ra bên ngoài chém giết tựu trung vứt bỏ đi tính mạng, tàn phế, trọng thương là chuyện bình thường, không có kinh nghiệm sinh tử chiến đấu quả thật rất khó để phát triển."

"Chúng ta là những quý tộc được dạy dỗ thành những sủng vật, làm sao có thể ra ngoài cùng dã thú hung tàn chiến đấu?" Kiều Trì cũng cảm thán nói, "Đạt tới ngũ cấp đệ tử là có thể ra ngoài tiến hành sinh tử chiến đấu a, cái loại cuộc sống nhiệt huyết sôi trào này... thật làm cho người ta hưng phấn a."

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc, Lâm Lôi cũng đã mười lăm mười sáu tuổi, bọn họ trong lòng đối với cuộc sống bên ngoài đều có sự kích động và khát vọng.

Chỉ là Da Lỗ cùng mấy người thực lực quá yếu, đi ra ngoài đối mặt với cuộc sống sinh tử chiến đấu, xác suất tử vong là quá cao.

"Lâm Lôi, ngươi là ngũ cấp mà." Lôi Nặc hốt nhiên nói.

Da Lỗ, Kiều Trì hai người cùng nhìn về phía Lâm Lôi, cả ba ánh mắt đều tỏa sáng.

Lâm lôi hít một hơi thật sâu, gật đầu nói: "Đúng, ta là ngũ cấp ma pháp sư, có thể xem như là cao cấp ma pháp sư. Ta chuẩn bị tháng sau sẽ tới Ma Thú sơn mạch rèn luyện hai tháng rồi mới trở về." Lâm Lôi trong lòng đã có sẵn kế hoạch.

"Ma Thú sơn mạch?"

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người đều hít một ngụm lương khí.

Ma Thú sơn mạch là đệ nhất sơn mạch của cả Ngọc Lan đại lục, nằm ở phía đông cách Ân Tư Đặc Học viện chưa đến trăm dặm, vốn là nơi thí luyện lần thứ 2, thứ 3 của không ít ngũ cấp đệ tử. Đại đa số đệ tử lần thí luyện đầu tiên đều chọn những công việc bình thường một chút.

Ví dụ như hộ tống hàng hóa vật phẩm, tỷ lệ nguy hiểm tương đối thấp.

"Lâm lôi, ngươi mới lần đầu tiên thí luyện cần gì phải tới Ma Thú sơn mạch?" Lôi Nặc hỏi dồn, Da Lỗ, Kiều Trì hai người cũng có phần lo lắng.

"Yên tâm đi, trong lòng ta rất nắm chắc."

Lâm lôi trong lòng tương đối tự tin, ngũ cấp ma pháp sư, cộng với tốc độ của tứ cấp chiến sĩ quả thật rất nhanh, một khi phối hợp với Phong hệ máp pháp 'Cực Tốc', khả dĩ tốc độ của Lâm Lôi có thể đạt tới mức tương đương của lục cấp chiến sĩ.

Quan trọng nhất chính là, Lâm Lôi có thể thi triển Phong hệ cao cấp ma pháp 'Phiêu Phù Thuật'.

(Hết chương 2)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 3: Bích Thủy Thiên Đường Đích Dạ

Thời gian trôi qua, đảo mắt đã tới tháng năm.

Trong hai tháng thời gian này, Lâm Lôi hầu như mỗi ngày đều hao phí phần lớn thời gian để Minh tưởng, thời gian còn lại thì chìm đắm trong điêu khắc cùng với đọc sách. Ân Tư Đặc Học viện đồ thư quán có một lượng sách cực kỳ lớn, Lâm Lôi mải lạc vào tri thức cũng không ngừng khai thác.

Buổi sáng ngày 29 tháng 5.

Lâm Lôi, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì bốn người đang đứng ở khoảng sân rộng của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, mang theo ba thùng gỗ từ cỗ xe đỗ ở bên cạnh xuống. Hai tháng vừa qua Lâm Lôi trên thực tế đã hoàn thành chín kiện thạch điêu tác phẩm, bất quá đây là lần đầu tiên đưa tới Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, nên chỉ đem đến có ba kiện tác phẩm để xem hiệu quả mà thôi.

"Các ngươi hãy mau khiêng ba cái thùng này." Da Lỗ phân phó.

Một số gia đinh của Da Lỗ lập tức mang ba chiếc thùng gỗ nhấc lên.

"Lão tam, theo ta vào trong." Da Lỗ hiển nhiên rất quen thuộc đường xá, trực tiếp hướng tới mặt bên của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đi đến. Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán có diện tích cực lớn, cách chánh môn khoảng vài trăm thước có một gã thân sĩ trung niên đang đứng.

Trung niên nhân đã thấy Da Lỗ mấy người đi tới, lập tức con mắt sáng ngời bước lại, mỉm cười hành lễ: "Da Lỗ thiếu gia, hoan nghênh ngươi đến đây."

Da lỗ mỉm cười gật đầu: "Ta tới có mục đích hẳn là ngươi đã biết, đây là Lâm Lôi huynh đệ tốt của ta, ba kiện thạch điêu tác phẩm này là của hắn, người của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đâu, ra kiểm tra ba cái thùng gỗ này đi."

"Chờ một chút." Trung niên nhân mỉm cười gật đầu.

Rất nhanh trong thông đạo liền có mấy người tới, nhìn mấy nhân viên vừa tới này, trung niên nhân quay sang Lâm Lôi cười nói: "Lâm Lôi thiếu gia, dựa theo quy định của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán của chúng ta, ngài phải lưu lại tin tức thân phận của mình, chỉ cần đưa chứng tử của Ân Tư Đặc Học viện cho ta ghi chép một chút là xong."

Chứng tử của Ân Tư Đặc Học viên là đủ để chứng minh thân phận.

Lâm Lôi rút chứng tử từ trong ngực áo đưa ra.

Trung niên nhân cầm lấy chứng tử mở ra, vừa nhìn con mắt liền sáng ngời, kinh dị ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi: "Ngũ cấp?" Tuổi của Lâm Lôi chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, tuổi trẻ như vậy mà đạt tới ngũ cấp ma pháp sư quả thật làm người ta rung động.

Da Lỗ không khỏi tự hào nói: "Huynh đệ này của ta, tại Ân Tư Đặc Học viện là một trong lưỡng đại tuyệt thế thiên tài, năm ngoái hắn mới mười bốn tuổi, sau khi thi kiểm tra đã đạt tới ngũ cấp ma pháp sư cảnh giới."

Ân Tư Đặc Học viên lưỡng đại tuyệt thế thiên tài?

Trung niên nhân trong lòng lập tức hiểu ra, tương lai vị Lâm Lôi trước mắt này tiền đồ thật không thể hạn lượng, thái độ cũng lập tức khiêm tốn hơn rất nhiều. Dùng chứng tử thân phận của Lâm Lôi ghi chép xong, mắt đảo qua ba kiện thùng gỗ một chút.

"Lâm Lôi thiếu gia, mọi việc đã xong, chỉ cần thiếu gia một tháng tới đây một lần để lĩnh thù lao là được."

"Một tháng sao? Ta trong một tháng tới không có thời gian, sau hai ba tháng có được không?" Lâm Lôi hỏi. Hai tháng tới hắn chuẩn bị xuất phát đến Ma Thú sơn mạch, lần này tiến nhập Ma Thú sơn mạch không sai biệt lắm mất khoảng hai tháng thời gian.

"Không lo, người sáng tạo tác phẩm nếu đi ra ngoài, vô luận khi nào trở lại đều có thể lĩnh thù lao." Trung niên nhân gật đầu nói.

Da Lỗ nhíu mày: "Chuyện gì vậy, ta nhớ rõ các ngươi mỗi khi thu nhận thạch điêu tác phẩm đều phải kiểm tra một chút bên trong, lần này thế nào lại không có tra xét?"

Trung niên nhân đáp: "Kiểm tra bên trong thùng gỗ, là lo lắng thạch điêu bên trong có thể bị hư hao, người khác cuối cùng có thể nói hội quán chúng ta làm hỏng, bất quá ba kiện thạch điêu tác phẩm này chính là do Da Lỗ thiếu gia các vị chuyển đến, ta tin tưởng Da Lỗ thiếu gia sẽ không phải là loại người đó."

Trung niên nhân trong lòng rất rõ ràng.

Da Lỗ là ai?

Nói ngoa với Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán? Nói ngoa vậy dẫu có được một chút tiền tài, sợ rằng còn chưa đủ cho Da Lỗ tùy ý phung phí. Về phần thạch điêu tác phẩm của tác giả 'Lâm Lôi', được xưng là Ân Tư Đặc Học viện một trong lưỡng đại tuyệt thế thiên tài, người như thế liệu có thể nói ngoa cái thể loại chuyện này...?

Đêm khuya hôm đó, Phân Lai đông thành ở sâu trong Hương Tạ đại đạo, tại lầu ba của 'Bích Thủy Thiên Đường', Lâm Lôi mấy người đang ở trong đó.

Phân Lai thành về đêm rất huyên náo.

Mà đêm đó tại 'Bích Thủy Thiên Đường' lại càng là nơi huyên náo nhất, tiếng cười, tiếng làm nũng của nữ giới hòa cùng tiếng cười hào sảng của nam nhân vang lên không ngớt, bốn huynh đệ ngồi uống rượu tán gẫu, bên cạnh bốn gã cũng có bốn cô nương thanh tú ngồi cùng.

"Lão Nhị, lão Tam, ta cùng lão Tứ đi ngủ trước, hai người các ngươi..." Da Lỗ ôm một cô nương tóc dài màu xanh biếc, miệng đầy tửu khí nói.

"Được lắm, Da Lỗ lão Đại, người đừng nói nữa, biết không?" Lâm Lôi cắt đứt câu nói của Da Lỗ.

Da Lỗ cùng Lôi Nặc hai người nhìn nhau, dùng một loại ánh mắt khinh khỉnh nhìn Lâm Lôi, Kiều Trì hai người liếc một cái, lập tức Da Lỗ, Lôi Nặc mỗi gã ôm một mỹ nữ rời đi. Từ hai năm trở lại đây, Lâm Lôi bọn họ thường xuyên tới nơi này, bình thường Da Lỗ, Lôi Nặc hai người khoái hoạt, còn Lâm Lôi, Kiều Trì ngồi uống rượu cùng mỹ nữ bên cạnh nói chuyện phiếm.

"Lâm Lôi thiếu gia, chúng ta quen biết đã hai năm rồi, nhưng mà người lại...." ngồi bên cạnh Lâm Lôi là một cô gái mặc quần áo màu lục có chút bất mãn nói.

Lâm Lôi không khỏi đau đầu.

"Ngả Lạp, nếu ngươi mệt mỏi có thể trở về, đến lúc đó ngươi cũng sẽ có một khối đồng tệ." Lâm lôi chỉ lạnh lùng đáp, khiến cho cô gái tên Ngả Lạp không dám nói gì thêm, tới Bích Thủy thiên đường, mà lại chỉ thích uống rượu, chuyện này quả thật là hiếm thấy.

Một đạo lưu quang từ trong Bàn Long chi giới bay ra, hóa thành Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười mát nhìn Lâm Lôi, hí hửng: "Ui, Lâm Lôi, nữ nhân trước mặt ngươi đâu phải là dạng xấu xí? Ài, đáng tiếc ta đường đường là Thánh vực ma đạo sư, hiện tại chỉ còn lại mỗi linh hồn là tồn tại, muốn tìm đàn bà cũng không thể, ngươi cái tên xú tiểu tử này, sao lại kém như vậy?"

"Đức Lâm gia gia." Lâm lôi nhướng mày, bất mãn cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc truyền âm nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vênh mặt nói: "Ngươi còn chưa nếm qua mùi vị đàn bà, nếu không nhất định sẽ có cái nhìn khác."

Lâm Lôi quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, không thèm để ý tới cái lão đầu này nữa, ngoài của sổ khí lạnh bao trùm mặt đất, hắn trong lòng thoáng suy tư.

"Ma Thú sơn mạch, Ma Thú sơn mạch rốt cuộc là thế nào nhỉ?"

Còn một hai tuần nữa Lâm Lôi sẽ xuất phát, tại Ân Tư Đặc Học viện, hắn cũng từng được nghe qua rất nhiều truyền thuyết về Ma Thú sơn mạch, có điều cho tới bây giờ Lâm Lôi cũng chưa từng đi qua, tất cả những gì về Ma Thú sơn mạch, hắn bản thân cũng chỉ có thể tưởng tưởng ra mà thôi.

"Một hai tuần nữa sẽ chuẩn bị xuất phát."

Lâm Lôi xuyên qua cửa sổ, nhìn ra bầu trời vô tận trong đêm, trong lòng quyết định.

(Hết chương 3)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 4: Giới Cách (Thượng)

Trong Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, tiếng nhạc vang vọng khắp nơi, thanh âm như nước chảy mây trôi thấm vào tâm mỗi người, ở giữa hội quán những người đến tham quan đều yên lặng, chăm chú chiêm ngưỡng các bức thạch điêu.

Hội quán chủ yếu chia làm tam đại triển lãm, phổ thông triển lãm, cao thủ triển lãm và đại sư triển lãm.

Trong đó phổ thông triển lãm chiếm diện tích lớn nhất, trưng bày số lượng các bức thạch điêu tác phẩm cũng nhiều nhất, tại phía đông bắc phổ thông triển lãm bày liên tiếp ba kiện tác phẩm, ba kiện tác phẩm này có một loại khí chất vô cùng đặc thù, chỉ cần có nghiên cứu qua đối với thạch điêu là đều có thể cảm thấy được loại cảm giác đặc thù khí chất này.

Bất quá tại phổ thông triển lãm, các bức thạch điêu tác phẩm có quá vạn kiện, ba kiện tác phẩm này giống như giọt nước trong ao, rất khó để được mọi người chú ý nhìn qua.

"Các tác phẩm này phần lớn đều không có ngoại hình, thực chẳng có chút thực chất nào cả.“

Bá tước Chu Nặc năm nay đã hơn một trăm sáu mươi tuổi, đang chậm rãi đi ở giữa đại sảnh của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, ánh mắt đảo qua từng kiện thạch điêu. Chu Nặc bá tước vốn không có sở thích nào khác ngoài thạch điêu, ông ta cứ vào mỗi buổi trưa lại đều hao phí thời gian tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

Song tại phổ thông triển lãm, tác phẩm có thể khiến cho Chu Nặc bá tước sáng mắt quả thực là rất hiếm.

"Bá tước đại nhân, ngài quan tâm tới bức thạch điêu nào?" Bên cạnh một thị nữ xinh đẹp đang bước tới, bởi vì Chu Nặc bá tước mỗi ngày đều lui tới đây cho nên một số nhân viên phục vụ của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đối với ông ta cũng là vô cùng quen thuộc.

Chu Nặc bá tước lắc đầu cười nói: "Còn chưa có phát hiện."

"Bá tước đại nhân, tác phẩm tại phổ thông triển lãm này không thể bằng tác phẩm của cao thủ triển lãm và đại sư triển lãm, ngài vì sao mỗi ngày đều hao phí đến hơn nửa thời gian tại phổ thông triển lãm này?" Vị thị nữ nọ tò mò dò hỏi.

Chu Nặc bá tước ra vẻ thần bí cười nói: "Ngươi không có hiểu sao, bình thường triển lãm này số lượng tác phẩm cực kỳ nhiều, nói không chừng ở một góc nào đó sẽ có tác phẩm tốt, đây là loại cảm giác tìm hoàng kim trong đất, quả thật là một thứ cảm giác tuyệt vời."

"A?" Thị nữ nọ có chút nghi hoặc nhìn ông ta.

Chu Nặc bá tước không nói thêm nữa, tiếp tục truy tìm một hảo thạch điêu tác phẩm, khi ông ta đi tới chỗ ba kiện tác phẩm của Lâm Lôi, đôi mắt của Chu Nặc bá tước không khỏi sáng rực lên, ông ta đối với thạch điêu hao phí cả trăm năm công phu nghiên cứu, nên khi vừa mới liếc mắt nhìn ba kiện tác phẩm này đã phát hiện ra chỗ đặc biệt.

"Lạnh lùng, tự nhiên, cao ngạo……”

Đó là một loại khí chất, một kiện thạch điêu để có thể được xưng là giai tác thì điều quan trọng nhất chính là cần phải có được một loại khí chất đặc biệt. Chu Nặc bá tước tựu chung có thể cảm nhận được một thứ khí chất lạnh lùng toát ra từ ba kiện tác phẩm này đập thẳng vào mắt, cao ngạo khí chất, loại khí chất đặc biệt này đã thực sự có tác động tới ông ta.

"Ngươi ghi cho ta, ba kiện tác phẩm này, ta ra giá mỗi kiện là 100 kim tệ."

Chu Nặc bá tước nhìn vị thị nữ trực tiếp nói.

Thị nữ nọ lập tức cười thích thú từ trong lòng lôi ra bản ghi chép, hạ tay ghi giá ba kiện thạch điêu lên mác ghi giá, sau đó dán ba cái mác ghi giá sang bên cạnh ba kiện thạch điêu tác phẩm, cả ba mác ghi giá đều viết '100 Kim Tệ'.

Trong khi vị thị nữ nọ đang ghi chép, Chu Nặc bá tước lại càng cẩn thận thưởng thức ba kiện thạch điêu tác phẩm này.

"Ủa, không đúng." Con mắt bá tước Chu Nặc đột nhiên sáng lên, gắt gao nhìn thẳng vào bức thạch điêu 'Tấn Mãnh Long', "Tấn mãnh long này trên lưng lân giáp có điêu khắc thành các đường viền, sao lại có thể làm được như vậy nhỉ? Theo đạo lý lân giáp hẳn là chỉ có thể dùng viên đao để điêu khắc, mà các đường viền kia hẳn là dùng bình đao để tạo ra, mặc dù có cẩn thận đến mấy thì cũng không thể tạo được cảm giác một trăm phần trăm trạng thái tự nhiên như vậy!"

Chu Nặc đối với điêu khắc vốn đã bỏ thời gian cả trăm năm để nghiên cứu.

Ông ta vốn cũng không phải là loại quý tộc có nhiều tiền, chỉ là bằng vào con mắt đánh giá thạch điêu tác phẩm, thu mua các thạch điêu có giá thấp, sau đó bán ra chênh lệch một chút, Chu Nặc bá tước đã trở thành một phú hào tại Phân Lai thành.

"Chẳng lẽ là toàn dùng một loại công cụ để làm ra? Không thể nào, đường cong của lân phiến đạt tới trình độ như vậy, ngoại trừ viên đao, hắn dùng công cụ gì mà có thể đạt được tới trình độ hoàn mỹ như vậy?" Chu Nặc nhíu mày, ông ta tới tận bây giờ vẫn chưa từng thấy qua chuyện kỳ dị như vậy.

"Bá tước đại nhân?" Vị thị nữ bên cạnh thấy Chu Nặc bá tước như vậy, không khỏi gọi khẽ.

Chu Nặc bá tước mắt sáng ngời, trong lòng thầm nghĩ: "Không ngờ rằng, tại phổ thông triển lãm này mà cũng có thể gặp được tác phẩm đặc thù như thế này, không thể để người khác chú ý tới hắn được, ta tiêu tới 100 kim tệ, nhất định sẽ làm một số người để ý tới tác phẩm này, có thể sẽ khiến cho giá của chúng đội lên không ít."

Chu Nặc bá tước trong lòng liền ra quyết định.

Vào một hai ngày cuối cùng, tái ghi giá tác phẩm cũng không muộn.

"Ngươi giúp ta hủy bỏ ra giá." Chu Nặc bá tước trực tiếp đề nghị với thị nữ đứng bên cạnh.

"Hủy bỏ?" Vị thị nữ nọ sửng sốt, dựa theo quy củ, bình thường đã ra giá thì không cho phép hủy bỏ, bất quá Chu Nặc bá tước vốn là chỗ thân quen với lão chủ của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, cô ta đương nhiên chỉ còn cách hủy bỏ hạ mác ghi giá xuống.

"Xin hỏi bá tước đại nhân, ngài vì sao lại triệt tiêu ra giá vậy?" Thị nữ nọ dò hỏi.

Chu Nặc bá tước thần bí cười đáp: "Chuyện này ngươi đừng có hỏi nhiều, mà ba kiện thạch điêu tác phẩm này khi nào thì ngưng hẳn triển lãm?"

Nữ thị giả cẩn thận nhìn qua bản ghi chép trong tay một chút, sau đó mới cười nói: "Ba kiện tác phẩm này được triển lãm tới ngày 30 tháng 6, mà ba kiện tác phẩm này cũng là hôm qua vừa mới được đưa đến tiến hành triển lãm."

Chu Nặc bá tước gật đầu.

"Tốt lắm, ta tới xung quanh xem xem, ngươi có thể đi được rồi." Chu

Nặc bá tước mỉm cười nói.

Nhưng trong lòng ông ta lại âm thầm kinh hãi, cứ như ông ta thấy thì ba kiện thạch điêu tác phẩm này thực sự đều có thể đạt tới trên dưới 3 nghìn kim tệ, mà bình thường các tác phẩm của cao thủ thạch điêu cũng chỉ có thể đạt đến ngần ấy.

Ba kiện tác phẩm này, mỗi kiện thủ pháp điêu khắc đều rất đặc thù. Loại thủ pháp điêu khắc đặc thù này, tựu chung có thể làm cho tác phẩm được đề cao gấp đôi.

Chu Nặc bá tước mỗi ngày đều tới Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, quả nhiên không ngoài sở liệu của ông ta, phổ thông triển lãm thạch điêu tác phẩm thật sự quá nhiều, ba kiện tác phẩm đó quả thật hoàn toàn không có ai để ý tới, cho dù là có người nhìn thấy, thì người đó cũng nhìn không ra giá trị của nó.

Ngày mùng 10 tháng 6.

Chu Nặc bá tước vừa tới Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, tùy ý ngắm nghía phổ thông triển lãm ngoài đại sảnh của hội quán, khi ông ta đi tới chỗ ba kiện tác phẩm của Lâm Lôi, sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì bên cạnh ba bức thạch điêu tác phẩm đều có mác ghi giá.

Ba thạch điêu tác phẩm, mỗi kiện đều có giá là '300 kim tệ'.

Nhìn thấy mác ghi giá, Chu Nặc bá tước trong lòng chửi thầm: "Ngu ngốc, cho dù có nhìn ra giá trị của bức thạch điêu này, lần đầu đã ra giá cao như vậy không phải thuần túy hấp dẫn người khác chú ý sao?" Chu Nặc bá tước trong lòng phẫn nộ, nhưng ông ta cũng không có biện pháp, ông ta không có khả năng hủy bỏ báo giá của người khác.

Quả nhiên không ngoài sở liệu của Chu Nặc bá tước.

Ngày 12 tháng 6, Chu Nặc bá tước lại tới nơi này, vừa tời đã thấy mác ghi giá đã thay đổi.

"500 kim tệ?" Mắt Chu Nặc bá tước mắt không khỏi nheo lại, " Xem ra người chú ý quả là không ít a!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 5: Giới Cách (Hạ)

Chu Nặc bá tước vẫn y nguyên không hề ra giá, ông ta chuẩn bị đợi tới ngày 30 tháng 6 mới ra giá lại. Theo thời gian trôi qua, giá của ba kiện thạch điêu cũng thong thả tăng lên, bởi vì là tác phẩm của thạch điêu cao thủ, tựu chung giá cũng phải trên dưới 1000 kim tệ, cho nên thời gian sau đó ba kiện thạch điêu tác phẩm giá tăng lên càng lúc càng chậm.

500 kim tệ, 510 kim tệ, 515 kim tệ...

Báo giá thong thả tăng lên, cho dù tới ngày 29 tháng 6 báo giá cũng chỉ lên đến 625 kim tệ mà thôi.

Ngày 30 tháng 6.

Buổi sáng ngày hôm đó Chu Nặc bá tước thật hiếm thấy lại không hề xuất hiện, ông ta đợi đến buổi tối mới tới, bởi vì Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán mỗi ngày tới tận mười hai giờ mới đóng cửa. Ba kiện tác phẩm thạch điêu của Lâm Lôi do đó cũng tới mười hai giờ mới dừng báo giá.

"Ngày hôm qua báo giá mới có 625 kim tệ, ta sẽ đợi tới thời khắc cuối cùng mới ra giá." Chu Nặc bá tước mỉm cười đi tới bên cạnh ba kiện thạch điêu tác phẩm.

"900 kim tệ? Cái báo giá ngu ngốc này!" Khi ông ta vừa mới ngó vào báo giá, trong lòng đột nhiên nổi nóng.

Ngày hôm qua báo giá mới gần 625 kim tệ, bây giờ lại tới con số này, Chu Nặc bá tước trong lòng phẫn nộ nhưng không có cách nào, ông ta quyết định ở tại đây chậm rãi chờ đợi, qua hồi lâu mới ngẩng đầu nhìn thoáng qua vách tường chung quanh.

"Đã hơn mười một giờ, còn một giờ nữa là đóng của." Chu Nặc bá tước trên mặt lộ ra một nụ cười.

Ông ta tại Phân Lai thành cũng chỉ có thể xem như quý tộc trung đẳng, hồi còn trẻ Chu Nặc bá tước cũng khá khốn quẫn, nhưng sau đó dựa vào số thạch điêu tích trữ tài phú mới từ từ tăng lên, hiện tại tài sản cũng đã có hơn mười vạn kim tệ, có thể xem như một phú ông.

"Chu Nặc bá tước, ngươi cũng ở đây?" Chỉ thấy một vị trung niên nhân mỉm cười bước đến.

Chu Nặc bá tước sắc mặt không tự chủ được liền biến đổi, nhưng rất nhanh đã hồi phục lại như trước khẽ cười nói: "A, hóa ra là Đức Mục bá tước, sao đã hơn mười một giờ ngươi vẫn còn tới chỗ này?" Chu Nặc bá tước trong lòng cũng cảm thấy có chút không ổn.

Chu nặc bá tước, Đức Mục bá tước, tại Phân Lai thành cả hai người này đều nổi danh trong giới mua bán thạch điêu.

"Ta? Đương nhiên là vì ba kiện thạch điêu này." Đức Mục bá tước tựa hồ có phần kiêu ngạo tự đắc nói: "Chu Nặc bá tước, ngươi xem, ba kiện tác phẩm này quả là có thần vận độc đáo, rất hấp dẫn mọi người, có thể tạo ra thạch điêu như thế chắc chắn là cao thủ, dám chắc là của một độc hành nhân vật."

Chu Nặc bá tước trong lòng chấn động.

Quả nhiên...

Đức Mục bá tước này cũng coi trọng ba kiện thạch điêu tác phẩm, ông ta đã đợi tới hơn mười một giờ mới đến, phỏng chừng cũng có chủ ý giống như mình.

"Tiểu thư, mời theo ta một chút." Đức Mục bá tước hữu lễ quay về phía người thị nữ cách đó không xa nói, cô thị nữ bèn mỉm cười bước tới. Đức Mục bá tước chỉ một ngón tay về phía ba tác phẩm thạch điêu của Lâm Lôi: "Ba kiện thạch điêu tác phẩm này, mỗi kiện ta ra giá một ngàn kim tệ."

Thị nữ nọ lễ phép gật đầu: "Xin chờ một chút."

Cô ta lấy ra bản ghi chép, ghi một chút vào mác ghi giá, sau đó mới dán mác ghi giá sang bên cạnh ba bức thạch điêu.

"Một ngàn kim tệ?" Chu Nặc bá tước toàn thân khẽ run lên.

Đức Mục bá tước mỉm cười nhìn về phía ông ta: "Chu Nặc bá tước, ba kiện thạch điêu tác phẩm đích thực là không tồi, đúng rồi Chu Nặc bá tước trời cũng đã tối rồi lão bá tước ngươi sao không ở nhà nghỉ ngơi, lại chạy tới nơi này? Chẳng lẽ cũng vì ba kiện thạch điêu tác phẩm?"

Chu Nặc bá tước trầm ngâm một chút.

"Không nghĩ tới Đức Mục bá tước lại thích ba kiện thạch điêu này, ta còn không có để ý. Để ta cẩn thận quan sát lại một chút." Chu Nặc bá tước mỉm cười nói, sau đó liền nhìn chằm chằm vào ba kiện thạch điêu tác phẩm cẩn thận quan sát, căn bản không để ý tới Đức Mục bá tước ở bên cạnh.

Đức Mục bá tước nhìn thấy cảnh này, trong lòng chỉ cười lạnh: "Lão già này, tâm tư của ngươi ta chẳng lẽ lại không đoán ra?"

Như nước suối chảy tóc tóc, tựa tiếng nhạc tự nhiên chầm chậm vang lên, tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, Đức Mục bá tước cùng Chu Nặc bá tước hai người đều yên tĩnh quan sát các tác phẩm, cả hội quán chìm trong một bầu không khí yên lặng.

"Kính coong..." Trên vách tường vang lên tiếng chuông.

Mười hai giờ đúng.

"Tiểu thư, tới đây một chút." Chu Nặc bá tước nhìn cô thị nữ đứng ở xa xa gọi, vị thị nữ lập tức chạy tới.

"Ba kiện tác phẩm này, ta mỗi kiện ra giá 1010 kim tệ." Chu Nặc bá tước đến thời điểm này cuối cùng cũng ra giá.

Vị thị nữ nhìn lại một chút, ba kiện thạch điêu tác phẩm vốn có tiêu giá 1000 kim tệ, không khỏi có phần chê bai Chu Nặc bá tước. Ông ta chỉ bỏ ra thêm có mười kim tệ, chẳng hơn được đồng nào.

"Xin hãy chờ." Cô thị nữ lấy ra bản ghi chép.

"Chu Nặc bá tước, ngươi chỉ ra giá thêm có mười kim tệ? Ta ra giá 1100 kim tệ!" Tiếng Đức Mục bá tước vang lên, Chu Nặc bá tước nhíu mày ngẩng đầu nhìn lên phía trước, chỉ thấy Đức Mục bá tước ý khí phong phát từ xa xa đang đi tới, trong mắt cũng có một tia đắc ý.

Hiển nhiên vị Đức Mục bá tước này vẫn chú ý tới Chu Nặc bá tước, cho nên khi Chu Nặc bá tước vừa ra giá ông ta đã chạy tới.

"Ta xuất ra 1200 kim tệ." Chu Nặc bá tước trầm thấp lên tiếng, sự tức giận hiển nhiên mọi người đều có thể cảm thụ được. Vị thị nữ đang đứng bên cạnh cũng cảm giác được rằng hai vị quý tộc này đang cạnh trạnh với nhau, cô ta tạm thời khép bản ghi chép lại, cao hứng đứng ở bên cạnh xem kịch. Tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán này, các cô thị nữ luôn hoan hỷ nhất chính là khi được thấy có người cạnh tranh báo giá.

Đức Mục bá tước kinh dị thoáng nhìn qua Chu Nặc bá tước: " Chu Nặc bá tước, đến cao thủ trong triển lãm tác phẩm cũng chỉ có giá 1000 kim tệ, ngươi sao không biết tiết kiệm mà lại ra giá 1200 kim tệ?“

Tiết kiệm?

Phải là keo kiệt mới phải, Chu Nặc bá tước vốn là người keo kiệt bủn xỉn.

"Chu Nặc bá tước, ngươi ra giá 1200 kim tệ, ta cũng không hẹp hòi, 1300 kim tệ!" Đức Mục bá tước mỉm cười nói.

Chu Nặc bá tước ánh mắt lạnh lẽo, đáp: "Ba kiện thạch điêu tác phẩm này bản thân ta thích nên mới ra giá cao, ta chính thức ra giá lần cuối 1500 kim tệ! nếu Đức Mục bá tước ra giá cao hơn, tựu chung chúng là của ngươi." Chu Nặc bá tước báo ra giá cuối cùng.

Nói thật ra, con mắt của Đức Mục bá tước không bằng Chu Nặc bá tước, ông ta căn bản không phát hiện ra rằng ba kiện thạch điêu tác phẩm này có chỗ quỷ dị.

Bản thân Đức Mục bá tước chỉ cảm thấy ba kiện thạch điêu tác phẩm này ẩn chứa thần vận đặc thù, xem ra cũng là tác phẩm tốt, có điều giá trị cũng chỉ khoảng trên dưới 1200 kim tệ mà thôi, như quả lại ra giá, đại ý không khỏi khinh thường.

"Ha, ha." Đức Mục bá tước bật cười, "Khó có một lần Chu Nặc bá tước lại hào sảng, ta đây cũng không thể đoạt đi sở thích của ngươi, ba kiện thạch điêu tác phẩm này để cho Chu Nặc bá tước ngươi đi."

Lúc này vị thị nữ đứng bên cạnh mới ghi lại giá vào biên hào.

"Hai vị bá tước đại nhân, đã tới mười hai giờ, hội quán của chúng tôi bây giờ xin phép đóng cửa. Chu Nặc bá tước, ngày mai người của hội quán chúng tôi sẽ chuyển ba kiện thạch điêu đến phủ của ngài." Cô ta mỉm cười nói, đến lúc này Chu Nặc bá tước mới thoáng lộ ra một nụ cười.

Chu Nặc bá tước liếc mắt nhìn Đức Mục bá tước, trong lòng có phần xem thường: "Tiểu bối! Ta nghiên cứu thạch điêu đã bao nhiêu năm trời? Ngươi có tư cách gì mà đòi đấu cùng ta?"

(Hết chương 5)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 6: Thỉnh (Mời)

Hả, thạch điêu ở Phổ Thông triển lãm sảnh mà lại có đến ba kiện đều được bán với giá 1500 Kim tệ ?"

Vị nhân viên quản lý của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán 'Áo Tư Thác Ni' kinh ngạc nhìn vào bảng ghi chép.

Đảo mắt sang lý lịch của chế tác giả Lâm Lôi, hắn càng không khỏi kinh dị :

"Ba kiện tác phẩm này đều là của Lâm Lôi, hắn chỉ mới mười lăm tuổi ?"

Cả Thạch điêu giới tuyệt có thể coi như hình một kim tự tháp.

Đứng tại đỉnh cao, cả Thần Thánh Đồng Minh, tựu không quá năm sáu vị Thạch Điêu Đại Sư, Thạch Điêu Cao Thủ cũng chỉ chừng trăm vị.

Bởi vậy có thể tưởng tượng được số lượng Thạch Điêu Cao Thủ đích thực rất thưa thớt.

Bình thường có thể được xưng là 'Thạch Điêu Cao Thủ', đều có ít nhiều kiến giải về ý nghĩa cuộc sống.

Hơn nữa, phải có đủ hiểu biết về kỹ nghệ mới có thể dung nhập vào trong tác phẩm, điêu khắc nhờ đó mới có thể tạo nên khí chất thần vận đặc thù.

Mười lăm tuổi đã là Thạch Điêu Cao Thủ ?

Hiếm thấy đến mức tận cùng !

"Lâm Lôi này còn là Ân Tư Đặc học viên à ?". Áo Tư Thác Ni càng thêm kinh ngạc.

Ân Tư Đặc Học Viện là đệ nhất ma pháp học viện của cả Ngọc Lan Đại Lục.

"... thế nhưng là đệ tử ngũ niên cấp ? Mười lăm tuổi là đệ tử ngũ niên cấp ?"

Áo Tư Thác Ni hớp một ngụm khí lạnh.

Thiên tài !

"Ba kiện thạch điêu tác phẩm này, cho dù giá chỉ có hơn một ngàn kim tệ, chỉ cần dựa vào tên tuổi thân phận của chế tác giả, cũng đủ khiến giá trị tăng lên gấp mấy lần."

Áo Tư Thác Ni không một chút nghi ngờ khẳng định.

Chỉ mới mười lăm tuổi đã làm ra loại thạch điêu chuẩn như vậy. Loại thạch điêu tác phẩm này bình thường cũng đã có giá rất cao.

Nếu đây đúng là thiên tài nhân vật mười lăm tuổi, lại là Ân Tư Đặc học viên ngũ niên cấp, thì đích thực tuyệt đối thiên tài trong thiên tài.

Đồng dạng, thạch điêu tác phẩm của hắn giá cũng sẽ tăng cao, tăng rất cao.

"Buổi chiều ta sẽ ghé thăm Ân Tư Đặc Học Viện. Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đã lâu rồi chưa có thêm vị Thạch Điêu Cao Thủ nào."

Áo Tư Thác Ni lúc này ra vẻ cương quyết. Ba kiện tác phẩm của Lâm Lôi liên tục được bán với giá cao thế, đã chứng minh được thực lực thật sự.

Cũng đủ khiến cho Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, 'Triển Thính Cao Thủ' chuyên môn săn tìm độc hành nhân vật ghé thăm.

Vào buổi chiều.

Tại cổng của Ân Tư Đặc Học Viện nghênh đón một cỗ xe ngựa, đúng là Áo Tư Thác Ni mang theo hai gã hộ vệ tới.

Đến cổng của học viện, Áo Tư Thác Ni rút ra từ trong lòng giấy chứng nhận thân phận đại biểu của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

Ân Tư Đặc học viện thậm chí còn phải phái một gã hộ vệ theo dẫn đường.

"Áo Tư Thác Ni tiên sinh, đây chính là nơi tụ tập của các ma pháp giáo sư ngũ niên cấp.

Hộ vệ nhân viên mỉm cười rồi nhanh chóng mở cửa phòng ra.

Giờ phút này phía bên trong có khoảng mười ma pháp sư đang đàm luận, cười nói với nhau.

Có thể dạy được ngũ niên cấp, tối thiểu cũng phải là thất cấp ma pháp sư cho đến bát cấp ma pháp sư.

Cửa phòng bị đẩy ra, các ma pháp sư có địa vị được tôn sùng này thảy đều quay đầu ra nhìn.

"Chư vị ma pháp sư đại nhân, vị này là Áo Tư Thác Ni tiên sinh đến từ Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, ông có chuyện muốn thỉnh các vị hỗ trợ."

Tên hộ vệ nhân viên cung kính nói.

Các vị ma pháp sư này lạnh nhạt nhìn rồi gật gật đầu.

Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, tại các siêu cấp thành thị của Ngọc Lan Đại Lục đều có phân quán.

Hơn nữa Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đích xác cũng có thực lực rất kinh nhân.

Do vậy đối với Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán danh chấn nhất phương, các vị ma pháp sư này cho dù cao ngạo bậc nào cũng có thái độ không tệ.

"Chư vị ma pháp sư đại nhân !". Áo Tư Thác Ni mỉm cười rồi nói. "Ta tới nơi này mục đích là để kiếm vị Lâm Lôi, đệ tử ngũ niên cấp."

"Lâm Lôi ?"

Các ma pháp sư này đều nở một nụ cười. Trong đó một vị tử bào trung niên nhân cười nói :

"Lâm Lôi là một trong lưỡng đại thiên tài của Ân Tư Đặc học viện chúng ta. Hắn là địa phong song hệ đệ tử, ngươi hỏi hai vị phong hệ và địa hệ ma pháp sư phụ, bọn họ sẽ biết."

"Đừng có nhắc đến Địa hệ, Lâm Lôi này, đã gần ba tháng nay, ta tại lớp học của Địa hệ, thấy mặt hắn chỉ hơn hai lần."

Một vị lão đầu có chùm râu đỏ bất mãn nói. "Bất quá, Lâm Lôi hắn, Phong hệ khóa trình nào cơ hồ đều ghé qua."

Bên cạnh một vị ngân bạch bào lão giả mỉm cười rồi nói:

"Ta là sư phụ Phong hệ của Lâm Lôi. Ta đối với Lâm Lôi cũng xem như quen thuộc, ngươi có vấn đề gì cần tựu có thể hỏi ta."

Áo Tư Thác Ni gật đầu nói:

"Lâm Lôi hắn một tháng trước tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán của chúng ta đã ký gửi ba kiện thạch điêu tác phẩm. Thạch điêu tác phẩm của hắn được mọi người ủng hộ nhiệt tình. Căn cứ trong một tháng này, Cao Thủ Triển Thính hội quán chúng ta phán định hắn đủ tư cách khai mở triển lãm riêng. Cho nên, ta tới nơi này để trao cho hắn ngân sắc ma tinh tạp."

"Triển lãm riêng?"

Các ma pháp sư đều cảm thấy khiếp sợ.

Thân là ma pháp sư cao quý, đối với thạch điêu nghệ thuật đều có kiến giải.

Bọn họ rất rõ ràng hiểu được để có thể điêu khắc nên được ngoại hình sống động thật sự khó khăn phi thường.

Chứ đừng nói đến việc hòa vào trong thạch điêu một khí chất thần vận đặc thù.

Được trưng bày tác phẩm tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, nhất là tại triển lãm riêng là cái đích mơ ước của rất nhiều Thạch Điêu Cao Thủ.

"Ngươi xác định đúng là Lâm Lôi ? Gã Lâm Lôi này bình thường tu luyện quả thật phi thường khắc khổ. Hơn nữa hắn chỉ mới có mười lăm tuổi."

Phong hệ ma pháp sư phụ của Lâm Lôi, ngân bạch bào lão giả khó tin nói.

Áo Tư Thác Ni mỉm cười rồi nói :

"Điểm ấy không cần hoài nghi. Trong bản ghi chép của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta đã xác nhận chính xác chứng thiếp đệ tử của Lâm Lôi. Hơn nữa theo bản ghi chép lúc ấy, Da Lỗ thiếu gia cùng với Lâm Lôi đều đến hội quán."

Các ma pháp sư đều gật đầu.

Rồi sau đó, đám ma pháp sư này đều kịch liệt đứng lên nhìn nhau bàn luận. Ân Tư Đặc học viện một trong lưỡng đại siêu cấp thiên tài.

Thế nhưng lại có thể trở thành Thạch Điêu Cao Thủ, có thể khiến cho Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán vì hắn khai mở triển lãm riêng, tin tức này quả là ngàn năm khó nghe qua một lần a.

Đám ma pháp sư tự nhiên kinh ngạc không thôi.

"Chư vị ma pháp sư có thể nói cho ta biết, Lâm Lôi hắn hiện đang ở nơi nào ?". Áo Tư Thác Ni hỏi tới.

Vị ngân bạch bào lão giả cười nói : "Lâm Lôi hắn hiện đang sống tại túc xá số 1987"

"Túc xá số 1987 ?". Áo Tư Thác Ni nghe xong liền nhanh chóng rời đi trước.

Ngân bạch bào lão giả tiếp tục nói :

"Ngươi chờ một chút, mặc dù Lâm Lôi sống tại túc xá số 1987, nhưng khoảng hai ba con trăng trước đã rời học viện ra ngoài thí luyện. Thật là uổng phí cho ngươi đã mất công một chuyến."

"Thí luyện ?". Áo Tư Thác Ni ngẩn ra.

Áo Tư Thác Ni hiểu rõ, đạt tới ngũ niên cấp, lục niên cấp tức là cao cấp ma pháp sư đệ tử có tư cách đi ra ngoài tiến hành thí luyện.

Hơn nữa Ân Tư Đặc học viện cũng rất khuyến khích phương pháp này.

Áo Tư Thác Ni trong lòng thầm than một tiếng.

Không nghĩ đã hùng hổ kéo tới Ân Tư Đặc học viện ngờ đâu lại phải đón nhận một kết quả như vậy.

"Chư vị ma pháp sư đại nhân, vậy ta xin phép được đi trước." Áo Tư Thác Ni cung kính hành lễ.

Các ma pháp sư đều tùy ý gật đầu tỏ vẻ đã biết, liền không để ý đến Áo Tư Thác Ni nữa.

Đám ma pháp sư này đều đang hưng phấn bàn luận sự tình.

"Không nghĩ tới tiểu tử Lâm Lôi kia lại lợi hại như vậy..."

Các ma pháp sư này đều vì Lâm Lôi nhất thời phát ra những âm thanh nhẹ.

Đối với cơ hội tại Thạch điêu điện phủ lớn nhất Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán mở một triển lãm riêng bị bỏ lỡ mà than thở không thôi.

(hết chương 6)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 7: Lộ Đồ (Thượng)

N
gày 5 tháng 6 cuối cùng đã đến

Sáng hôm đó, sau khi từ biệt ba hảo huynh đệ, Lâm Lôi lưng đeo túi da tiến bước thẳng trên con đường đi vào Ma Thú sơn mạch

“Chít chít …” tiểu Ảnh thử ngồi trên vai Lâm Lôi vui sướng kêu loạn cả lên.

“Lão Đại, cuối cùng chúng ta cũng xuất phát đi Ma Thú sơn mạch, ha ha, ta hứng thú quá”. Tiếng nói tiểu Ảnh thử vang lên trong lòng Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng mỉm cười, lúc này Đức Lâm Kha Ốc Đặc râu tóc bạc phơ trong bộ trường bào màu trắng cũng đi bên cạnh Lâm Lôi.

Ông ta nhắc nhở: “Lâm Lôi, một thân một mình nhất định phải thật cẩn thận, nói không chừng dễ gặp đạo tặc lắm.”

“Ta biết rồi, Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi cười đáp.

Đi một mình ở bên ngoài, trên tất cả phương diện đều cần phải chú ý mọi sự việc, Đức Lâm gia gia dặn đi dặn lại nhiều lần. Lúc này, Lâm Lôi trên người mặc một chiếc quần dài ma bố cùng chiếc áo cộc tay. Thân hình phô ra, nhìn từ ngoài vào thật không khác gì một chiến sĩ cả.

Căn cứ theo lời Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói, tại trung tâm Ma Thú sơn mạch mà mặc ma pháp sư trường bào là thất sách, phải mặc như hiện tại mới tốt.

Tốc độ Lâm Lôi quả thật rất nhanh cho dù đường từ Ân Tư Đặc Học viện đến Ma Thú sơn mạch là tương đối khó đi. Có thể do hắn có thực lực tương đương một tứ cấp chiến sĩ nên một giờ có thể đi được bốn mươi dặm đường.

Lúc này phía trước Lâm Lôi bất chợt xuất hiện ba bóng người.

“A?” Ánh mắt Lâm Lôi chợt hướng về một người trong số đó.

Bởi vì người đó khoác trên người một bộ trường bào đặc trưng chỉ có thể là được may tại Ân Tư Đặc Học viện. Hai trong ba người còn lại, một người vóc dáng to khoẻ vác trên vai một thanh đại đao, trong khi người còn lại thì gầy ốm, lưng đeo một thanh đoản kiếm.

Tên thanh niên gầy ốm cảnh giác quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng không muốn chạm mặt ba người, tăng tốc chuẩn bị vượt qua ba người họ mà đi tiếp.

“Lâm Lôi, là ngươi?” Đột nhiên một đạo âm thanh vang lên.

Lâm Lôi nghi hoặc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tên mặc trường bào của Ân Tư Đặc Học viện cười la lên “Lâm Lôi, ta là Đức Sa Đặc, có nhớ ta không?”

“Đức Sa Đặc, là ngươi?” Lâm Lôi dừng lại.

Lâm Lôi nhận ra người này.

Đức Sa Đặc cũng giống như hắn, đều là học viên ngũ cấp Phong hệ, hai người mặc dù không tính là thâm giao nhưng dù sao cũng đều là học viên cùng ban.

Đức Sa Đặc bèn dắt theo hai chiến sĩ cùng đi tới, nhiệt tình nói: “Lâm Lôi, thực không nghĩ là ngươi, một thân ma pháp sư lại mặc trang phục như thế, ta thiếu chút nữa là không nhận ra được ngươi a. Nhìn tiểu Ảnh thử trên vai ngươi, ta cẩn thận chú ý một chút nên mới nhận ra được”.

“Tạp Ngoã, Mã Đặc, để ta giới thiệu một chút, vị này là học viên của Ân Tư Đặc Học viện chúng ta, được coi là một trong hai vị siêu cấp thiên tài của học viện, Lâm Lôi, năm nay mới 15 tuổi đã trở thành ngũ cấp ma pháp sư rồi” Đức Sa Đặc nhiệt tình đứng ra giới thiệu.

Tạp Ngoã chính là thanh niên cường tráng, so với một con gấu có lẽ cũng phải cường tráng tương đương, Mã Đặc còn lại là chiến sĩ gầy ốm.

“Ân Tư Đặc học viện lưỡng đại siêu cấp thiên tài, ta cũng đã nghe Đức Sa Đặc từng nói qua, không nghĩ hôm nay lại có thể may mắn được gặp mặt”. Mã Đặc vô cùng lễ phép nói. Tạp Ngoã thì chớp đôi mắt trâu bò kinh ngạc thốt: “Ngươi là ma pháp sư? Sao ta nhìn ngươi lại chẳng thấy khác một chiến sĩ là bao?”

Lâm Lôi không có nhiều lời, dò hỏi: “Các ngươi cũng là tiến vào Ma Thú sơn mạch?”

Đức Sa Đặc gật đầu đáp: “Đúng vậy, Tạp Ngoã cùng Mã Đặc năm ngoái đã theo ta ra ngoài thí luyện qua, phối hợp rất ăn ý. Năm nay chúng ta chuẩn bị tiến vào bên rìa Ma Thú sơn mạch thăm dò. Lâm Lôi, ngươi cũng nên đi cùng chúng ta thôi, đi cùng nhau sẽ an toàn hơn”

Lâm Lôi gật đầu.

“Tạm thời đi cùng bọn họ, Đức Sa Đặc hắn cùng mình là đồng môn, ngẫm có thể tin tưởng được, khi nào vào tới Ma Thú sơn mạch ta tách ra khỏi bọn họ cũng được.” Quyết định như vậy, Lâm Lôi liền cùng Đức Sa Đặc ba người cùng nhau hướng về Ma Thú sơn mạch đi tới.

Tiến trình cả bốn người tốc độ cực nhanh.

Cho dù thân thể tố chất kém cỏi nhất là Đức Sa Đặc cũng có thể mượn lực ma pháp “Cực Tốc” thi triển mà đi, đoàn người tốc độ tiến nhanh trên con đường hoang mạc.

Tạp Ngoã lớn tiếng nói: “Lâm Lôi, nếu ngươi gia nhập bọn ta, chúng ta thành ra có hai ngũ cấp ma pháp sư, đến lúc đó chúng ta bốn người liên thủ có thể hạ sát được lục cấp ma thú, ma tinh hạch của lục cấp ma thú giá trị có thể đến một ngàn kim tệ, giết được nhiều nhiều thì chi phí sinh hoạt trăm năm không có gì đáng lo nghĩ cả.”

Một người bình thường sinh sống, một năm sinh hoạt phí chừng mười kim tệ tuyệt đối là đủ.

Một ngàn kim tệ, đó đích thực là một khoản tài phú khổng lồ.

Lâm Lôi trong lòng chợt động, trong đầu nhớ lại tại Ân Tư Đặc thư viện đã tìm thấy một bộ sách có liên quan đến ma thú, bộ sách cũng giới thiệu đến nguồn năng lượng trung tâm của ma thú – ma tinh hạch.

“Nói đến ma tinh hạch, chỉ có tam cấp ma thú hoặc ma thú cấp cao hơn từ trong não ngưng kết mới có thể hình thành. Bất quá, từ lục cấp ma thú trở lại, giá cả không được cao, e rằng còn thua giá trị thạch điêu của ta.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Lục cấp ma tinh hạch bình thường chỉ đạt mức một ngàn kim tệ mà thôi.

Mà dựa theo Đức Lâm Kha Ốc Đặc phán đoán, một bức thạch điêu Lâm Lôi chế tác tuyệt đối có thể có tư cách cùng Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán cao thủ so bì, giá trị đương nhiên đạt tới hàng ngàn kim tệ. So với việc chém giết lục cấp ma thú, mức độ khó khăn, nguy hiểm có thể nói là hơn rất nhiều so với việc chế tác ra một bức thạch điêu.

“Đến Ma Thú sơn mạch, cái chính là để rèn luyện bản thân. Ma tinh hạch bất quá là thuận tay thu hoạch mà thôi.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, đồng thời nhìn về phía ba người còn lại.

Đức Sa Đặc ba người thảo luận vô cùng sôi nổi, hiển nhiên đối với ma tinh hạch có phần chờ mong vô cùng.

“Tam cấp, tứ cấp, ngũ cấp ma tinh hạch của ma thú giá trị hoàn toàn không cao, lục cấp cũng chỉ một ngàn kim tệ.” Đức Sa Đặc lắc đầu nói tiếp: “Nếu chúng ta có thể giết được một thất cấp ma thú, đó mới thực sự là phát tài.” Nói đến đây, hai mắt Đức Sa Đặc cũng bừng sáng.

Cũng giống như loài người từ lục cấp ma pháp sư lên thất cấp ma pháp sư là một bước tiến dài, từ một lục cấp ma thú trở thành một thất cấp ma thú thực lực cũng là một bước nhảy vọt.

Một ma tinh hạch của thất cấp ma thú giá trị lên đến vài vạn kim tệ.

Chỉ cần hạ sát một con, thật sự ở tại quê nhà có thể trở thành một đại phú hào, sống cả đời không cần lo lắng.

“Thất cấp ma thú? Với thực lực của bốn người chúng ta, e là chỉ có con đường chết.” Lâm Lôi lơ đãng nói.

Đối với thất cấp ma thú Tấn Mãnh Long, Lâm Lôi đã từng nhìn thấy qua, thực lực phòng ngự kinh người e rằng như Lâm Lôi hiện tại cũng khó có thể phá vỡ được. Phá vỡ lực phòng ngự còn không nổi mà còn nghĩ đến chuyện giết nó sao? Sao có khả năng như vậy được?

Trong ba người, người tinh minh nhất như Mã Đặc cũng gật đầu nói: “Bốn người chúng ta nếu gặp một lục cấp ma thú, thắng hay không cũng là điều khó nói, nếu chiến đấu với thất cấp ma thú thì tuyệt đối là chết chắc”

“Ta cũng chỉ là nói cho vui mà thôi.” Tạp Ngoã sờ sờ đầu mấp máy môi nói.

Bốn người nói chuyện phiếm rôm rả. Phía sau xa xa bốn người khoảng hơn một trăm thước giữa núi rừng, một gã nam tử khoác trên người bộ đồ xanh biếc, mặt cũng trát đầy một màu xanh, tay cầm một cây phục hợp cường lực trường cung lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đoàn người Lâm Lôi.

Tên nam tử này môi mấp máy không ngừng, tựa hồ như là đang niệm ma pháp chú ngữ.

Đồng thời trường cung cũng trong tư thế được kéo căng lên, rồi đột nhiên một mũi tên cực nhanh bắn ra, trên đầu mũi tên ẩn hiện một thứ ánh sáng xanh lóng lánh. Mũi tên bắn ra với một tốc độ cực kỳ kinh khủng, xé toạc không khí, phá nát không gian, trong nháy mắt đã vượt qua khoảng cách hơn trăm thước.

Lâm Lôi đang nói chuyện với Đức Sa Đặc, trong thoáng chốc, toàn thân chợt nổi da gà lạnh ngắt, tim đập nhanh dồn dập.

“Nguy hiểm!”

Lâm Lôi né sang bên cạnh cực nhanh. “Phập!...” Mũi tên nhanh như một tia chớp từ phía sau bắn thủng trường bào Ân Tư Đặc Học viện của Đức Sa Đặc, mũi tên xuyên qua người Đức Sa Đặc từ sau ra trước tạo thành một lỗ thủng, dư lực còn lao tới trước mấy chục thước phía trước rồi mới rơi xuống.

Đức Sa Đặc tay bụm yết hầu, hai mắt mở trừng trừng, trong miệng phát ra những thanh âm không rõ ràng, máu tươi không ngừng từ lỗ thủng ở yết hầu chảy ra.

“A, a ......” Trong ánh mắt Đức Sa Đặc toát lên có lúc là một chút khát vọng sự sống, có khi lại là một nỗi sợ hãi vô tận, tất cả theo máu tươi từ lỗ thủng ở yết hầu chảy xuống, gần như trong chốc lát đôi mắt hắn hoàn toàn trở nên ảm đạm, cả người vô lực đổ ập xuống.

Lâm Lôi, Tạp Ngoã, Mã Đặc ba người nhanh chóng chạy trốn vào giữa lùm cỏ rậm rạp, kinh hãi nhìn lại phía sau.

(Hết chương 7)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 8: Lộ Đồ (Hạ)

Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ, được cộng thêm hiệu quả của lưỡng đạo ma pháp ‘Cực Tốc’ và ‘Tinh Chuẩn’. Theo ta nhận định thì Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ này ít nhất cũng đạt tới cảnh giới ngũ cấp ma pháp sư.” Giọng Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng Lâm Lôi vang lên: “Với uy lực của cung tiễn, trong vòng năm mươi thước, kể cả ngươi có né tránh được thì cũng phải để lại chút thương tích, mau chạy đi.”

Lâm Lôi trong lòng chấn động.

“Bao nhiêu tài vật mau giao ra hết đây, ta sẽ tha cho các ngươi một mạng.” Chỉ nghe một giọng lạnh băng vang lên, rồi sau đó liền có mười mấy tên áo xanh từ trong sơn lâm bước ra, tất cả mười mấy người đều cung tiễn lăm lăm trên tay, bên hông lộ ra một thanh đoản đao, mười mấy người lạnh lùng nhìn bọn Lâm Lôi ba người, hơn nữa còn hướng về phía bọn họ tiến lại gần.

Nhưng kẻ phát ra tiếng nói thì vẫn chưa xuất hiện.

Lâm Lôi ba người nhìn nhau, cũng không hề giao ra tài vật gì cả, chỉ là kinh hãi nhìn mười mấy người.

“Bắn tên!” Một thanh âm lạnh lùng vang lên, tên Phong hệ ma pháp sư cung tiễn thủ sau lưng hiển nhiên là một kẻ quyết đoán, Lâm Lôi ba người bọn họ đã không chấp nhận bó tay chịu trói, đương nhiên hắn sẽ hạ lệnh bắn giết.

“Chíu!” “Chíu!” “Chíu!” “Chíu!”….

Rất đột ngột, tất cả mười mấy tên cung thủ đồng loạt bắn tên, mười mấy mũi tên cực nhanh phóng tới. Lâm Lôi, Tạp Ngoã, Mã Đặc ba người tức thì né tránh. Tạp Ngoã đao trong tay, chuôi Cự hình chiến đao trong tay không ngừng huy động ngăn chặn không cho tên bắn thấu tới.

Lâm Lôi thi triển Phong hệ hỗ trợ ma pháp ‘Cực Tốc’, toàn thân phiêu dật né tránh, hắn lúc này còn có thể phân tâm chú ý cả hai người còn lại, Mã Đặc hiện tại tâm trạng cực kỳ tập trung không ngừng tránh né, đôi khi còn dùng đoản đao đánh chặn.

Nhưng Tạp Ngoã thì có phần lỗ mãng, tay cầm Cự hình chiến đao, bản thân đã không còn đủ kiên nhẫn nữa. Dựa vào Cự hình chiến đao cùng với một tầng đấu khí bao phủ toàn thân. Mười mấy tên cung thủ xạ kích uy lực có lẽ không đủ mạnh, một ngũ cấp chiến sĩ như Tạp Ngoã đủ sức ngăn cản.

“A… Chết đi…” Tạp Ngoã rống lên giận dữ, tay cầm Cự hình chiến đao hướng về phía mười mấy tên cung thủ lao vút đi.

Xa xa ẩn trong một nhánh cây tùng, tên Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ chứng kiến cảnh này, hai mắt thoát hiện một luồng sát khí. Trường cung trong tay kéo thành hình bán nguyệt, miệng niệm ‘Cực Tốc’ và ‘Tinh Chuẩn’ lưỡng đại phụ trợ ma pháp, trên đầu mũi tên thanh sắc quang mang từ từ khởi phát.

Tạp Ngoã gầm lên, lao về phía mười mấy tên cung thủ, nhưng vừa mới vọt đi được nửa đường, đột nhiên phát hiện phía trước một luồng thanh sắc quang mang sáng ngời, hắn còn chưa kịp phản ứng tới thì một mũi tên đã lao đến trước mặt. Tạp Ngoã lưng toát mồ hôi lạnh, đồng thời vung Cự hình chiến đao ngăn trở, song ….

“Phập!”

Một mũi tên đã xuyên thủng đầu Tạp Ngoã, óc dịch tung tóe cả ra ngoài.

“A….” Tạp Ngoã đứng sững tại chỗ, trong mắt lộ vẻ khó có thể tin nổi. Hắn rõ ràng đã dùng Cự hình chiến đao ngăn cản mũi tên, vì sao mũi tên lại có thể bắn chết hắn được? Mang theo vô vàn nghi hoặc, đầy bụng những điều khó tin, sắc thái trong đôi mắt Tạp Ngoã dần dần trở nên ảm đạm xuống, toàn thân như một toà núi lớn ầm ầm đổ xuống.

Lâm Lôi đứng từ xa trong lòng run lên.

“Phong hệ phụ trợ ma pháp ‘Tinh Chuẩn’, đúng là ‘Tinh chuẩn’!” Lâm Lôi đã học Phong hệ ma pháp nên hiểu rất rõ, khi có phụ trợ ma pháp ‘Tinh Chuẩn’, giúp cho Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ, mũi tên bắn ra trong quá trình bay đi hoàn toàn có thể thay đổi phương hướng.

Tỷ như hiện tại, mũi tên vốn dĩ đã bị chiến đao của Tạp Ngoã ngăn trở, thoáng cái đã thay đổi phương hướng bắn thủng đầu Tạp Ngoã.

“Phong hệ ma pháp phối hợp với cường cung quả nhiên là đáng sợ.” Lâm Lôi trong lòng thất kinh, nhưng chỉ là trong nháy mắt, bản thân hắn cũng bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ.

“Hai tên bọn ngươi đừng hòng trốn thoát.” Một thanh âm lạnh lùng xa xa từ trong rừng truyền tới, mười mấy tên tên cung thủ cũng đắc ý cười lớn. Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ chẳng những ma pháp phải lợi hại mà sức mạnh cũng cần phải đủ mới có thể sử dụng loại trường cung mạnh như thế này.

Phong hệ cung tiễn thủ là một dạng tấn công cực kỳ khủng bố.

Lâm Lôi trong mắt sát ý nổi lên, giống như cặp mắt tử vong nhìn về phía mười mấy tên cung thủ đang đứng đằng xa.

“Sọat!” “Sọat!” “Sọat!” “Sọat!” -

Bất thình lình, đại địa chấn động, từ dưới chân mười mấy tên cung thủ xuất hiện một đám địa đột thương phóng lên. Mũi thương loé lên quang mang màu thổ hoàng đâm thẳng từ dưới đất lên, xuyên qua bàn chân, bụng của đám cung thủ. Máu chảy đầy đất, tiếng kêu la thảm thiết không ngừng.

Địa hệ ngũ cấp ma pháp - Địa đột thương trận

“A.....” Tiếng kêu thảm thiết phát ra liên tục.

Cùng một lúc, mười mấy mũi địa đột thương sắc bén từ dưới đất mọc lên cao tới cả thước, địa đột thương sắc bén thậm chí có thể trong nháy mắt xuyên thủng người. Địa thương dày đặc mọc lên tập kích như một tai nạn bất ngờ ập xuống mười mấy tên cung thủ khiến cho chúng lâm vào tuyệt cảnh tột cùng thống khổ.

“Thủ lĩnh, cứu, cứu mạng ....” Một tên cung thủ bị địa đột thương đâm thẳng vào trong cơ thể thống khổ kêu gào loạn lên.

“A, a.....” Một gã bị đâm xuyên bàn chân nằm lăn lộn trên mặt đất không ngừng thống khổ hét lên.

Mười mấy tên cung tiễn thủ, bốn tên chết ngay tại chỗ, gần mười tên bị trọng thương. Toàn bộ mười mấy tên cung thủ hoàn toàn mất đi lực chiến đấu.

“Địa hệ ma pháp sư!”

Vẫn ẩn sâu trong rừng, tên cung thủ thủ lĩnh trong lòng kinh hãi, hắn vẫn dựa vào thủ đoạn ám sát để giết không ít người tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch, từ đó thu hoạch được không ít tài vật.

Hắn bình thường trong lúc tập kích điều đầu tiên là giết ma pháp sư trước.

Bởi vì ma pháp sư có thể tấn công từ xa, uy hiếp cực lớn. Hắn không nghĩ rằng vừa rồi đã giết chết một tên ma pháp sư, mà lại vẫn còn một tên khác.

“Chạy!”

Lâm Lôi thừa dịp đối phương trong lúc hỗn loạn, lập tức thi triển phụ trợ ma pháp “Cực Tốc”, toàn thân sử dụng tốc độ nhanh nhất, phiêu dật trên mặt đất hướng về phía trước chạy trốn. Trong chốc lát đã biết mất phía xa xa. Hắn biết rõ rằng chính mình cũng không thể né được công kích ám sát từ Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ.

Khoảng cách giữa hai bên là khá xa, mà ma pháp thì cũng chỉ có khoảng cách hạn chế, chính mình một khi đã bị tiến sát, đối mặt với công kích của Phong hệ ma pháp cung tiễn thủ, e rằng cũng không thể kháng cự được.

Một mạch cắm đầu chạy thoát thân, Lâm Lôi chạy cực nhanh một hơi tới hơn hai mươi, ba mươi dặm đường.

“Lão đại, ngươi sao lại phải chạy trốn vậy? Cái tên ma pháp cung tiễn thủ kia đối với ngươi làm gì có uy hiếp gì, chỉ cần ta xuất thủ, giết chết hắn thực sự là cực kỳ dễ dàng a, ngươi sao lại không cho ta xuất thủ vậy?” Giọng tiểu Ảnh thử Bối Bối có vẻ bất bình vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Thực lực của Ảnh thử Bối Bối đương nhiên là Lâm Lôi hiểu rất rõ.

Năm đó khi mình còn tám tuổi, tốc độ của Bối Bối đã vượt qua lục cấp chiến sĩ, mà hiện tại hắn đã mười lăm tuổi rồi, bảy năm trôi qua, đừng xem thân hình Bối Bối không có chút tiến triển nào mà lầm, nói về tốc độ phỏng chừng có thể so sánh với một cửu cấp chiến sĩ.

Với tốc độ của tiểu Ảnh thử, e rằng tên ma pháp cung tiễn thủ đáng sợ kia còn chẳng có thời gian để mà ngắm bắn.

“Đây là ta đang thí luyện, nhất thiết kiểm tra thực lực của chính mình” Lâm Lôi trả lời.

Tiểu Ảnh thử nhảy lên trên vai Lâm Lôi, hai móng vuốt không ngừng cào hắn, hàm răng chuột nghiến lại phẫn nộ: “Lão đại, ngươi coi thường ta quá a, ta cũng muốn thí luyện, ta cũng muốn chiến đấu!”

Lâm Lôi thấy tiểu Ảnh thử như vậy, không khỏi bật cười: “Được! Khi nào vào sâu trong Ma Thú sơn mạch, gặp được ma thú lợi hại, ta cho ngươi xuất thủ, thế nào?”

“Vậy cũng được!” tiểu Ảnh thử đứng thẳng lên, hai chân trước khoanh trước ngực, mũi chun lại, hai mắt lim dim tỏ vẻ hài lòng.

Lúc này trên bầu trời u ám đột nhiên “Ầm” một tiếng, tiếng sấm rền kịch liệt vang lên. Lâm Lôi ngước đầu nhìn, trên bầu trời điện quang chớp lóe, thỉnh thoảng còn có tiếng lôi điện nổ đùng đoàng hưởng ứng.

“Xem ra chỉ trong chốc lát sẽ có một trận mưa lớn.” Lâm Lôi nhướng mày.

Hắn toàn thân tăng tốc, nhanh chóng lao về phía Ma Thú sơn mạch mà. Khi khoảng cách đến Ma Thú sơn mạch chỉ còn khoảng mười dặm thì những hạt mưa đầu tiên bắt đầu rơi, ngay sau đó mưa trút xuống ầm ầm, bao trùm cả một vùng trời đất

“Ầm ầm ầm .....”

Tiếng sấm không ngừng vang lên, mưa to bao phủ cả trời đất, bốn phương tám hướng tất cả đều chìm trong một vùng nước đổ mênh mang.

Lâm Lôi tốc độ vẫn lao nhanh về phía trước, trên người không có lấy một giọt nước mưa dính vào. Xung quanh trên đỉnh đầu của Lâm Lôi trong vòng bán kính mấy thước vuông là một ‘Phong Thuẫn’. Năng lực phòng ngự của ‘Phong Thuẫn’ quả thật là rất mạnh, nếu chỉ dùng để che mưa thì đối với Lâm Lôi, hắn chỉ cần dùng một chút ma pháp duy trì là đủ.

Gió căn bản là vô hình, ‘Phong Thuẫn’ cũng chỉ hiện ra một tầng thanh sắc trong suốt nhàn nhạt mà thôi.

Từ xa nhìn lại, căn bản là không thể thấy được ‘Phong thuẫn’, Lâm Lôi điều khiển ‘Phong thuẫn’ đặt trên đỉnh đầu tốc độ vẫn như trước cực nhanh tiến về phía trước. Chẳng mấy chốc, một vùng sơn mạch liên miên không có điểm dừng từ nam chí bắc đã hiện ra trước mắt hắn, cơ hồ toàn bộ là một vùng núi non trùng điệp chia đôi Ngọc Lan đại lục ra làm hai mảnh, đây quả là đệ nhất sơn mạch của Ngọc Lan đại lục – Ma Thú sơn mạch.

Nhìn khắp vài dặm liên tục không có điểm dừng là vô vàn sơn mạch, Lâm Lôi không khỏi cảm thán.

“Quả thật là một sơn mạch vĩ đại.”

Sơn mạch thật sự là quá dài, liếc mắt nhìn quanh, sơn mạch phía đông vô tận trùng điệp quật khởi, ngay cả phía nam, phía bắc sơn mạch cũng là cùng một dạng. Nhìn dãy Ma thú sơn mạch vô cùng vô tận này thực chẳng khác nào như đang đối mặt với hải dương bao la.

Vô biên!

“Đây là Ma Thú sơn mạch, đại lục đệ nhất sơn mạch, ẩn chứa vô số ma thú, thậm chí là rất nhiều Thánh vực ma thú cũng có trong sơn mạch” Đức Lâm Kha Ốc Đặc hiện tại cũng xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi, trong ánh mắt ông ta có phần trở nên mờ ảo: “Ma Thú sơn mạch a, đã rất lâu rồi ta chưa có dịp trở lại.”

Trong ánh mắt Lâm Lôi sáng lên niềm hưng phấn.

“Xuất phát!”

Lâm Lôi ý khí khởi phát, xuyên qua mưa lớn cực nhanh hướng về Ma Thú sơn mạch thẳng tiến, kể cả tiểu Ảnh thử Bối Bối ngồi trên vai Lâm Lôi cũng phải hưng phấn ‘Chi, Chi’ kêu lên. Trong mưa gió ào ào, Lâm Lôi rất nhanh tiến vào giữa Ma Thú sơn mạch phía xa xa.

(Hết chương 8)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 9: Ma Thú Sơn Mạch (Thượng)

Trong chương trước, không ít người nói Lâm Lôi chỉ lo chạy trốn mà không hề để ý gì đến Mã Đặc. Trên thực tế thì Mã Đặc cũng là một ngũ cấp chiến sĩ, hơn nữa với tính linh mẫn của một chiến sĩ, so với Lâm Lôi thậm chí còn nhạy bén hơn, đã chuồn đi từ trước đó rồi. Bất quá, trong quyển sách này không đề cập đến mà thôi. Cũng có người nói là đồng môn gì đó. Tạp Ngõa cùng Mã Đặc đều là chiến sĩ, căn bản không phải là học viên của Ân Tư Đặc Học viện, đương nhiên không phải là đồng môn rồi. (Lời tác giả)

Ma thú sơn mạch vô cùng vô tận.

Bước vào trong đó, có một gốc cổ thụ không biết đã mấy trăm hay thậm chí phải đến mấy ngàn năm tuổi sừng sững hiên ngang che phủ cả đất trời, cỏ dại mọc um tùm trên mặt đất, những bụi gai mọc thành búi dầy đặc. Lá khô rụng khắp nơi, chân đạp trên mặt đất lập tức phát ra tiếng, chung quanh, cây leo cỏ dại mọc rậm rạp.

“Loại thâm sơn lão lâm này không biết đã tồn tại bao nhiêu năm rồi, cỏ dại, cây leo thực quá dày đặc, xem chừng kể cả có ma thú mai phục ở cách mười thước cũng không thể nhìn ra.” Lâm Lôi trong lòng bất chợt lo lắng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc ở bên cạnh cười nói:

“Đừng nói là ngoài mười thước, không chừng ngay trong đám cỏ dại trước mặt ngươi cũng có một con đại mãng xà đang ẩn núp ấy chứ.”

Lâm Lôi không khỏi liếc nhìn đám cỏ dại xum xuê phải cao đến nửa thân người ở trước mắt, trong đó rất có thể có một con mãng xà đang ẩn náu thật. Hít một hơi thật sâu, Lâm Lôi đứng tại chỗ, miệng khẽ niệm ma pháp chú ngữ.

Bỗng nhiên, một làn gió nhẹ từ Lâm Lôi tỏa ra bốn phương tám hướng rồi biến mất trong không gian.

Phong hệ ma pháp – Tham tri chi phong!

Thông thường khi đã đạt tới cảnh giới tam cấp ma pháp sư thì đã có thể thi triển ‘Tham Tri Chi Phong’, tuy nhiên, thực lực càng mạnh thì cự ly do thám lại càng rộng, ‘Tham Chi Tri Phong’ tam cấp chỉ có thể do thám trong vòng chục thước trong khi ngũ cấp có thể quét qua phạm vi hơn trăm thước.

¬Trong phạm vi hai trăm thước, chỉ có một con nhất cấp ma thú Phao phao thỏ và một con nhị cấp ma thú Thổ hạt tử mà thôi.” Lâm Lôi tự tin nói.

Tham tri chi phong có thể cảm nhận được hình dạng và hơi thở của sinh vật.

“Đừng quá tự tin như vậy, ma thú cường đại có thể độn thổ, thậm chí một số Thánh vực ma thú còn có khả năng tự ngụy trang.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhắc nhở rồi cười nói, “Đương nhiên, đối diện với một tiểu nhân vật như ngươi, ma thú cường đại hoàn toàn không cần ngụy trang hay ẩn thân gì cả.”

Lâm Lôi nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói, trong lòng càng thêm phần cẩn trọng.

“Ẩn thân? Ngụy trang? Trong sách có nói về những loại ma thú có trí tuệ tiếp cận với loài người, xem ra không phải là giả?” Lâm Lôi thầm nghĩ, liếc mắt nhìn tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ trên vai, “Tiểu tử Bối Bối này trí tuệ cũng đã rất kinh người rồi, không thể khinh thường được.”

Khí lưu cuộn xung quanh chân Lâm Lôi, chính là hiệu quả của Phong hệ phụ trợ ma pháp 'Cực Tốc'.

Lâm Lôi lặng lẽ tiến bước trong Ma Thú sơn mạch, cẩn thận chú ý xung quanh, tiểu Ảnh thử trên vai cũng cùng một dạng, quét đôi mắt nhỏ bé về bốn phương, một người, một ma thú cứ như thế dần dần thâm nhập vào Ma Thú sơn mạch.

"Ma Thú sơn mạch dài hơn vạn dặm, rộng khoảng bảy đến tám trăm dặm, tại phạm vi một trăm dặm ngoài cùng, hầu như chỉ có ma thú nhị cấp, đi vào thêm trăm dặm nữa chính là địa bàn cư ngụ của ma thú cấp năm hoặc cấp sáu. Nếu tiếp tục tiến vào, ma thú cấp bảy, tám, chín sẽ rất nhiều, thậm chí có thể xuất hiện cả Thánh vực ma thú."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc quay sang chỉ bảo cho Lâm Lôi một chút thông tin về Ma Thú sơn mạch.

"Đương nhiên, điều này không phải là tuyệt đối, nói không chừng, cửu cấp ma thú thấy buồn chán cũng chạy ra ngoài dạo chơi một chuyến." Đức Lâm Kha Ốc Đặc đùa cợt, "Cũng có thể vô tình rơi vào giữa bầy Lang hình ma thú số lượng lớn đến hơn vạn con, nếu điều đó thật sự xảy ra, chỉ có thể trách là số ngươi không tốt."

Nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói vậy, Lâm Lôi không khỏi bĩu môi.

Nói nhảm!

Ma Thú sơn mạch phạm vi lớn như vậy, chẳng lẽ mình lại đen đủi đến thế sao? Hơn nữa một khi sự tình phát sinh, linh hồn Đức Lâm Kha Ốc Đặc ở bên cũng chẳng giúp được gì. Thánh vực ma pháp sư mà không có ma pháp lực thì còn nói gì đến lực công kích?

"Đức Lâm gia gia, ta biết rồi, người hãy yên lặng đi, đừng làm ta phân tâm nữa." Lâm Lôi bất mãn nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười ha hả vuốt ve chòm râu bạc, rồi không nói nữa.

Ở giữa chốn thâm sơn lão lâm như Ma Thú sơn mạch này, lá cây cổ thụ ken dày cơ hồ kể cả mưa rơi cũng không lọt, chỉ có một ít hạt mưa ngẫu nhiên len lỏi rơi được xuống đất. Lâm Lôi hành tẩu giữa Ma Thú sơn mạch được một lúc cũng có thể nhận ra vòng ngoài của Ma thú sơn mạch này không được tính là nguy hiểm.

Hai chân hắn nhẹ nhàng dụng lực, toàn thân liền phiêu dật bay lên một chạc cây cao chừng bảy tám thước, cẩn thận quan sát phía đằng xa.

“Lão Đại, xa xa đằng sau bên phải có một con dã trư.” Tiếng của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi nghe xong quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy cách khoảng trăm mét có một con dã trư đang chăm chú liếc quanh bốn phía, nếu không phải là hắn đang đứng ở trên cao thì căn bản không thể nhìn thấy con dã trư một sừng này.

“Độc giác dã trư, là Địa hệ ma thú cấp ba, gần đủ khả năng thi triển Địa đột thương.” Trong đầu Lâm Lôi lập tực hiện ra thông tin liên quan tới Độc giác dã trư.

“Mặc dù chỉ là một tam cấp ma thú, ‘Độc giác dã trư’ cũng có thể dùng làm bữa trưa đây, thịt dã trư cũng ngon lắm chứ bộ.” Lâm Lôi bò rạp xuống ẩn mình giữa núi rừng lặng lẽ tiếp cận dã trư, do cỏ dại cùng những bụi gai quá dày đặc, con dã trư kia căn bản cũng không hề để ý đến hắn.

Khi chỉ còn cách Độc giác dã trư gần mười thước, Lâm Lôi nấp trong một bụi cỏ, xuyên qua đám cỏ cũng có thể lờ mờ nhìn thấy con Độc giác dã trư ở gần đó.

“Hây!”

Lâm Lôi toàn thân như giao long xuất động, đột nhiên từ giữa đám cỏ dại nhảy phốc ra, đến khi Độc giác dã trư vừa mới cảnh giác quay đầu lại nhìn thì Lâm Lôi đã như từ trên trời giáng xuống, mang theo kình phong mạnh mẽ đánh tới người nó. Con dã trư lập tức rống lên một tiếng điên cuồng, chiếc sừng vừa thô vừa dài trên đỉnh đầu lập tức nhằm Lâm Lôi đâm tới.

“Hây a!” Lâm Lôi tay phải nắm lấy sừng dã trư, dùng sức nhấc bổng nó lên.

Con Độc giác dã trư nặng đến mấy trăm cân đã bị Lâm Lôi nâng bổng lên tới bảy tám thước, hắn nhấc chân lên, chân phải giống như đại trảm đao hung hăng lên gối, chẳng khác nào lôi điện nện thẳng vào vị trí đại não của Độc giác dã trư.

“Ầm!” Một âm thanh rợn người vang lên, xương đầu vỡ vụn, Độc giác dã trư bị ném đập thật mạnh vào một gốc cây cổ thụ rồi nặng nề rơi xuống. Ngay cả mặt đất cũng phải rung lên. Chỉ thấy đầu của Độc giác dã trư đã vỡ vụn, não tương từ khe vỡ thấm ra, miệng không ngừng thổ máu tươi, tứ chi giãy dụa run rẩy, một lúc sau đã không còn động tĩnh gì nữa.

Chỉ dựa vào thực lực của một chiến sĩ, giết chết tam cấp ma thú đối với Lâm Lôi mà nói cũng không có gì là khó.

“Mặc dù ma tinh hạch của tam cấp ma thú chỉ đáng giá có mười kim tệ nhưng cũng không thể lãng phí.” Lâm Lôi rút từ bao da sau lưng ra một thanh bình đao, chỉ 2, 3 phát là đã có thể dễ dàng nậy xương đầu lên, bình đao nhẹ nhàng gẩy một cái, một ma thú tinh hạch màu thổ hoàng đã bật ra, Lâm Lôi một tay cầm ma tinh hạch lau vào có dại dưới đất một chút rồi cất vào trong bao.

Sau đó, bình đao trong tay Lâm Lôi vô cùng thuần thục lột da Độc giác dã trư, cắt lấy bốn chân.

Chặt đại một ít nhành cây, Lâm Lôi khẽ vung tay lên phát ra một ngọn lửa, làm qua loa một cái vỉ nướng đơn giản, hắn bắt đầu nướng chân dã trư.

Tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' chảy cả nước miếng, hai mắt sáng rỡ nhìn chằm chằm mấy cái chân giò: "Chân giò lợn ăn là ngon nhất a, lão Đại, nhanh lên một chút, ngươi hãy dùng Hỏa hệ ma pháp trực tiếp nướng cho mau chín có được không?"

"Hỏa hệ ma pháp? Ta đối với Hỏa hệ ma pháp chỉ biết sơ sơ, hơn nữa nướng thịt không phải cứ nhiệt độ càng cao là tốt đâu." Lâm Lôi bĩu môi đáp, đồng thời lấy một ít muối thô rắc lên miếng thịt.

Lâm Lôi trước đây trong lúc trắc nghiệm ma pháp thiên phú, Địa hệ, Phong hệ thân hòa lực của Lâm Lôi đều là siêu đẳng, còn Hỏa hệ chỉ là trung đẳng. Kỳ thực với người bình thường mà nói thì trung đăng cũng đã là tốt lắm rồi. Nhưng Lâm Lôi thì lại khác, hắn không muốn lãng phí tinh lực vào việc luyện tập Hỏa hệ ma pháp.

Dù sao thì muốn cho thành tựu trong Hỏa hệ ma pháp của mình vượt qua hai hệ Địa và Phong, phỏng chừng phải hao phí tinh lực gấp bội a.

Cho nên, bình thường Lâm Lôi chỉ là thỉnh thoảng luyện tập chút ít Hỏa hệ ma pháp lực mà thôi, tuy nhiên việc phóng ra hỏa cầu thuật là rất dễ dàng.

Nướng chín hai cái chân giò, Lâm Lôi và Bối Bối mỗi tên một cái, đồng thời lại tiếp tục nướng thêm hai cái nữa.

"Oa, chân giò ngon." Bối Bối ở bên cạnh vừa hào hứng ăn, vừa nói chuyện với Lâm Lôi, "Chân dã trư này đúng là ngon hơn so với chân lợn nhà a, đương nhiên còn phải kể đến công phu nướng thịt đầy nghệ thuật của lão Đại nữa." Bối Bối cũng biết vỗ mông ngựa Lâm Lôi một chút a.

Lâm Lôi bật cười.

“Lão Đại, ta còn muốn ăn nữa.” Bối Bối mới ăn được một cái, đôi mắt tỏ vẻ đáng thương nhìn Lâm Lôi.

Nhìn ánh mắt đáng thương của nó, Lâm Lôi chẳng chút mềm lòng, khiển trách: “Chân giò dã trư so với một con gà nướng còn to hơn nhiều, một cái là đủ rồi. Còn hai cái phải để dành cho bữa tối chứ.” Nói xong, Lâm Lôi liền bỏ qua ánh mắt đáng thương của Bối Bối.

Đợi khi đã nướng chín 2 cái chân giò, Lâm Lôi liền đem hai nhánh tiểu du diệp gói riêng thật kỹ từng chiếc, cất vào bao rồi cùng Bối Bối tiếp tục lên đường.

(Hết chương 9)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 10: Ma Thú Sơn Mạch (Hạ)

Trong Ma Thú sơn mạch liên miên bất tận, các loài thực vật không biết đã sinh trưởng được bao nhiêu năm, đi giữa nơi này thật là phiền toái. Mà bực mình nhất là phải liên tục trèo đèo lội suối, hoặc là phải đi vòng vèo tránh các chướng ngại vật.

“Đi lại trong Ma Thú sơn mạch không được phá hủy các cây gai chắn đường mà phải đi vòng qua.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc giảng giải kinh nghiệm cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi vừa cẩn thận lắng nghe, vừa tiếp tục tiến tới.

“Nhớ cho kỹ, tại Ma Thú sơn mạch, tối kiêng kỵ liên tục phát ra tiếng động, như vậy sẽ khiến cho ngươi bị rất nhiều ma thú phát hiện ra. Nếu đã phát ra âm thanh thì phải lập tức rời khỏi chỗ đó.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc tiếp tục nói, “Chú ý, nếu bị thương thì phải tận lực che dấu vết máu trên người, mùi máu tươi sẽ hấp dẫn rất nhiều ma thú. Khứu giác của ma thú so với chúng ta linh mẫn hơn rất nhiều.”

Lâm Lôi ngửa mặt lên nhìn trời.

Trong rừng có quá nhiều đại thụ, cơ hồ che kín cả bầu trời, nhìn thấy cảnh này, Lâm Lôi không khỏi nhớ lại kiến thức về cách sinh tồn trong thâm sơn lão lâm đã được học ở Ân Tư Đặc Học viện, tại loại địa phương khó có thể nhìn thấy mặt trời này, nhất định phải học cách phân biệt được phương hướng.

Lâm Lôi toàn thân linh xảo như viên hầu, nhẹ nhàng lướt qua đám gai mây dày đặc chắn đường, vừa mới đi được chừng hai bước.

“Kít ~~” Trông thấy cảnh tượng cách đó không xa, hắn không khỏi hít một hơi dài.

Phía trước hơn mười thước có năm thi thể, ba nam và hai nữ. Năm thi thể này còn chưa thối rữa nhưng lại có những dấu vết rõ ràng cho thấy là đã bị ăn thịt. Năm thi thể đều không còn hoàn chỉnh, một nam nhân bị ăn mất hơn nửa một chân, bụng cũng có một lỗ thủng lớn, giữa đại tràng và tiểu tràng còn nguyên một vết cắt. Đầu của một nữ nhân cũng bị ăn mất hơn phân nửa, xương đầu lâu trắng bệch vẫn còn lại một ít dòi bọ bò ở trên.

Lâm Lôi sắc mặt trắng bệch, toàn thân như nín thở.

“Bọn họ hẳn là đã chết được hai, ba ngày rồi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi, chăm chú quan sát năm thi thể, nét mặt tương đối bình tĩnh, “Lâm Lôi, ngươi hãy nhìn kỹ, năm thi thể này, trên áo tại vị trí tim đều có vết máu, nếu ta quan sát không lầm, năm người này hẳn là bị người ta giết, hơn nữa còn là do cùng một người hạ thủ.”

Lâm Lôi cả kinh.

“Đức Lâm gia gia, người nói là do người ta giết ư?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lạnh nhạt cười: “Lâm Lôi, ngươi mới đến Ma Thú sơn mạch lần đầu tiên, qua một đoạn thời gian nữa, ngươi sẽ biết. Tại Ma Thú sơn mạch này, ngoại trừ phải ứng phó với sự công kích của ma thú bên ngoài, còn phải đề phòng người khác tấn công.”

“Loài người tấn công, bọn họ tại sao lại công kích?” Trong lòng Lâm Lôi có chút tức giận.

Trong Ma Thú sơn mạch này, ma thú với số lượng quá lớn vốn đã áp đảo. Không thể ngờ rằng con người tại nơi đây chẳng những không đoàn kết mà còn muốn sát hại lẫn nhau.

“Điều này rất bình thường. Loài người tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch để làm gì? Tuyệt đại đa số là để tìm kiếm ma tinh hoạch, giết một con ma thú xong mới có thể có được một viên ma tinh hạch. Trong khi đó, nếu giết chết một người, người đó hoàn toàn có thể nắm trong tay một vài ma tinh hạch. Như vậy ta có thể có nhiều ma tinh hạch hơn rồi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt vuốt chòm râu bạc.

Lâm Lôi trong lòng đã hiểu.

Lòng tham!

Đều là do lòng tham, vì nơi đây có những người muốn dễ dàng sở hữu nhiều ma tinh hạch, giết người khác trong Ma Thú sơn mạch để cướp đồ chính là biện pháp nhanh nhất.

“Lâm Lôi, ngươi phải cẩn thận, theo ta quan sát, thực lực của kẻ đã giết năm người này là rất kinh người. Nhìn trang phục của họ thì có bốn người là chiến sĩ, một người là ma pháp sư. Thế nhưng tất cả đều bị đâm xuyên tim mà chết, thủ pháp thật lợi hại. Chỉ là không biết 5 người này thực lực như thế nào, nên khó có thể suy đoán được chính xác thực lực của hung thủ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhíu mày nói, “Bất quá năm người này đã dám vào Ma Thú sơn mạch, chắc chắn không phải là kẻ yếu. Bởi vậy có thể đoán thực lực của hung thủ tối thiểu cũng không kém hơn ngươi.”

Lâm Lôi bước lên hai bước, nhìn lại thật kỹ, cũng gật đầu đồng ý.

Thủ pháp của kẻ sát nhân thật quá lợi hại.

“Bây giờ chúng ta vẫn còn đang ở vòng ngoài Ma Thú sơn mạch thôi. Ngươi hãy đi nhanh lên một chút.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Lâm Lôi gật gật đầu, lại tiếp tục xuất phát hướng vào sâu trong Ma Thú sơn mạch. Trên đường đi, liên tục nhìn thấy hài cốt của ma thú và con người, còn có thể phát hiện không ít vũ khí đã hoen rỉ. Bản thân hắn cũng đã chạm trán với vài ma thú có thực lực tương đối yếu.

Trời tối, Lâm Lôi và tiểu Ảnh thử đều ăn một cái chân giò dã trư rồi chuẩn bị nghỉ ngơi. Hắn ngồi bệt xuống đất trong khi tiểu Ảnh thử thì cuộn mình nằm bên cạnh.

"Tại Ma Thú sơn mạch, buổi tối không được đốt lửa." Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại nhắc nhở.

"Biết rồi, Đức Lâm gia gia." Thường thức để sinh tồn trong Ma Thú sơn mạch, Lâm Lôi cũng đã biết. Ma thú căn bản không giống như dã thú bình thường, chúng không hề sợ lửa.

Ngồi trên mặt đất, trong lòng tĩnh lặng, Lâm Lôi chậm rãi nhắm mắt lại, đồng thời cảm thụ sự lưu động của Địa nguyên tố nổi lên bên dưới cũng như sự dao động của Phong nguyên tố ở chung quanh, cảm giác này giống như đang được ở trong vòng tay ấm áp của cha mẹ.

Đối với người có Địa hệ, Phong hệ nguyên tố siêu đẳng như Lâm Lôi, cảm ứng cũng tương đối rõ ràng.

"Hơi thở của đất, âm thanh của gió." Lâm Lôi trên mặt nở nụ cười điềm tĩnh, thân thể tiến vào trạng thái ngủ. Trong trạng thái này, Lâm Lôi tự tin phi thường, một khi mặt đất gần đó có gì chấn động hay có cái gì tiến nhanh làm cho gió lay chuyển, đều sẽ khiến cho Lâm Lôi phát hiện mà bừng tỉnh.

Đây chính là bản lĩnh của Địa hệ và Phong hệ ma pháp sư.

Đêm dần trôi, tiểu Ảnh thử Bối Bối cuộn tròn bên cạnh Lâm Lôi cũng phát ra tiếng ngáy nho nhỏ, gió đêm nhẹ nhàng thổi tới. Mùa hè tại Ma Thú sơn mạch như hiện tại, chỉ có ban đêm mới khiến cho người ta cảm thấy sảng khoái, ban ngày thì khiến cho người ta cảm thấy ẩm thấp, cả người nhớp nháp mà thôi.

Đêm khuya tối đen như mực.

“Soạt soạt…” Tiếng cơ thể ma sát với cỏ dại khẽ vang lên.

Hai con Phong lang cường tráng với bộ lông toát ra toàn một màu sáng xanh một trước một sau lặng lẽ hành tẩu giữa núi rừng, hai con mắt xám ngắt cảnh giác liếc nhìn xung quanh, bốn chân khỏe mạnh bước bước trên đường không hề phát ra lấy một tiếng động.

Hàm răng trắng ởn phản xạ hàn quang lấp lóe trong đêm tối.

(Hết chương 10)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 11: Quần Lang (Thượng)

Lâm Lôi đang ngồi dưới đất chợt mở bừng mắt nhìn về phía nam, nơi có nguyên một vạt cây gai mọc hỗn loạn, cũng là nơi hắn chọn làm chỗ nghỉ chân. Ở giữa các bụi cây tạp hoặc đầy gai góc, những ma thú tầm thường e rằng cũng chẳng thể phát hiện được ra hắn.

“Có hai con ma thú đang ở gần đây, hiện tại cách ta đại khái chừng bốn chục thước.” Căn cứ vào ba động của Phong hệ ma pháp, Lâm Lôi đã xác định được hai con ma thú ở cách đó không xa.

Không một tiếng động, Lâm Lôi lần đến bên rìa vạt cây gai. Nhìn xuyên qua đám cành lá, hắn nhìn thấy những cặp mắt phát ra lục quang mờ mờ của hai con phong lang cường tráng đang lặng lẽ di chuyển cách khoảng ngoài ba chục thước, coi lộ tuyến thì chúng sẽ tiến về phía hắn. Lâm Lôi chợt cảm thấy một bên vai hơi trĩu xuống, thì ra tiểu Ảnh thử ‘Bối Bối’ đã leo lên vai mình.

“Lão đại, đó có phải là là phong lang không? Tại Ân Tư Đặc Học viện chúng ta từng thấy qua thứ đó vài lần rồi.” Bối Bối thản nhiên dùng ý nghĩ nói chuyện cùng Lâm Lôi.

Lâm Lôi chăm chú nhìn hai con phong lang không rời mắt: “Phải rồi, đó là phong lang. Lang ma thú cơ bản có thể phân thành ba đại quần tộc là nha lang, phong lang và tuyết lang, trong đó quần tộc tuyết lang có thực lực mạnh nhất, nha lang yếu nhất, còn phong lang đứng giữa. Trong phong lang tộc, đa số là phong lang ma thú tứ cấp, tinh anh có ma thú ngũ cấp, lục cấp. Nghe nói đỉnh cấp cường giả của phong lang tộc đạt tới bát cấp.”

Bình thường nhất cũng là ma thú tứ cấp, Độc giác dã trư làm sao có thể bì.

“Ta có thực lực chiến sĩ tứ cấp. Chỉ dùng lực lượng của chiến sĩ thì không thể đấu lại hai con phong lang này.” Trong lòng Lâm Lôi rốt cuộc đã có chút hưng phấn, “Tuy nhiên, như vậy mới kích thích được tính chiến đấu a.”

Nhìn hai con phong lang lặng lẽ đi tới, ánh mắt Lâm Lôi lạnh hẳn đi, miệng mấp máy khởi niệm chú ngữ.

"Bang!" "Bang!" "Bang!" "Bang!"…

Một loạt âm thanh trầm trầm vang động. Trong đêm tối hắc ám, hơn mười khối đá lớn tới cả thước loang loáng thổ hoàng sắc quang mang bay vù vù về hướng hai con phong lang. Cả hai con cảnh giác vụt ngẩng đầu lên rồi lập tức chuyển thân né tránh cực nhanh.

Tiếng va đập uỳnh uỳnh vang lên.

Trong khoảnh khắc những tảng đá lớn màu thổ hoàng lao xuống đầu, phong lang theo phản xạ lẩn tránh. Tuy phản ứng khá nhanh, nhưng trong lúc thảng thốt, chỉ có một trong hai con phong lang thoát được hiểm địa, còn con kia bị đánh trúng chân sau.

“Không hổ là phong lang, tốc độ nhanh thật.”

Lâm Lôi thầm nghĩ, miệng vẫn niệm chú ngữ thi triển Phong hệ phụ trợ ma pháp ‘Cực Tốc’, đồng thời lăm lăm trong tay cây ‘Bình Đao’ vẫn sử dụng khi điêu khắc, hắn phóng ra từ trong đám bụi gai lao cực nhanh về phía con phong lang bị thương.

Được gia trì ‘Cực Tốc’ cộng với tốc độ của tứ cấp chiến sĩ so với tốc độ của phong lang không bị thương cũng không chênh lệch lắm, hiển nhiên con bị thương không thể bằng Lâm Lôi được. Chân sau bị đập gãy khiến con phong lang không thể đào tẩu xa hơn, chỉ biết há miệng nhe hàm răng nhọn hoắt ra.

"Chíu!" "Chíu!" "Chíu!"……

Một chuỗi phong nhận xuất hiện, chém về phía Lâm Lôi.

“Lang hả, đầu đồng đuôi sắt cũng chỉ là thứ đậu hủ thôi!”

Lâm Lôi hết sức linh hoạt, điểm chân vài ba cái xuống mặt đất tránh khỏi chuỗi phong nhận, tiến đến sát con phong lang bị thương như một cơn lốc, chân phải tựa thiết tiên hung hãn quét ngang eo lưng nó.

“Ầm!” Con phong lang bị đá tung lên khỏi mặt đất, miệng tru lên một tràng đau đớn.

Điểm chân thêm lần nữa, Lâm Lôi bám sát con phong lang bị đá bay trên không, cây bình đao lóe lên hàn quang lạnh lẽo đâm thẳng vào giữa bụng nó. Lâm Lôi chỉ cảm thấy cây đao trong tay như xiên một lớp vải bố hết sức kiên cố, khó khăn lắm mới đâm thủng được một lỗ. Máu tươi phun ra tung tóe.

“Con phong lang này không quá rắn chắc, nhưng lớp da thì thực là chắc chắn. Không, phải nói là cây bình đao này không đủ sắc bén, dùng để điêu khắc đá thông thường thì còn được, chứ để lột da da ma thú tứ cấp thì thật là khó khăn.” Lâm Lôi vừa nghĩ vừa lo ngại nhìn con phong lang còn lại.

Con phong lang kia không hề động đậy, chỉ chằm chằm nhìn hắn, hai con mắt xanh lục mờ mờ lóe lên những tia sát khí, trong miệng tru lên những tràng dài lê thê.

“Với sự linh hoạt của phong lang, nếu như nó không bị thương mà ta muốn chỉ dùng năng lực chiến sĩ để giết nó thì e rằng có là nằm mơ.” Lâm Lôi biết rất rõ, phong lang vốn sở trường về tốc độ, nếu không có Phong hệ ma pháp hỗ trợ thì hắn không sao bắt kịp được chúng.

Lâm Lôi lại khởi niệm ma pháp chú ngữ, nhưng vừa được một nửa, mặt hắn bỗng biến sắc.

“Không hay rồi!”

Tiếng sói tru trầm trầm vang lên khắp nơi. Bốn phương tám hướng phía nào cũng xuất hiện thứ âm thanh ấy. Mục quang Lâm Lôi lướt quanh một vòng. Lúc này những cặp mắt xanh lục mờ mờ đã xuất hiện ở mọi chỗ. Trong màn đêm đen đặc, những cặp đốm sáng xanh ấy đích xác là khiến người ta phải lạnh gáy.

“Không phải vài ba con, mà là… nguyên một bầy!”

Tinh thần Lâm Lôi căng lên như dây đàn, ngay cả tiểu Ảnh thử Bối Bối đang đứng ngáp bên cạnh lúc này cũng dựng ngược hết lông lên khi nhìn thấy cảnh tượng xung quanh.

“Lão đại, hình như là nguy hiểm đấy.”

“Đức Lâm gia gia, người nói thật linh nghiệm quá đi.” Mặt Lâm Lôi đầy vẻ khổ sở.

Trong Ma Thú sơn mạch, gặp phải siêu cường ma thú hoặc một bầy phong lang thì hầu như chỉ có chết.

“Linh nghiệm cái rắm thối! Ta bảo rằng, nếu ngươi không biết bay thì chỉ có chết, là trường hợp gặp phải bầy lang ma thú trên vạn con kìa. Còn tình huống này đâu phải vậy, tối đa chỉ có vài ba chục con phong lang.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói tỉnh bơ nhưng mặt lại đầy vẻ trịnh trọng. “Bất quá Lâm Lôi ngươi nên biết, ta chỉ là một linh hồn, không có chút ma pháp lực nào, cũng không thể giúp gì cho ngươi. Mọi chuyện ngươi đều phải tự lực.”

Lâm Lôi trong lòng phát khổ.

“Vài ba chục con phong lang a! Lũ phong lang đó tối thiểu là tứ cấp ma thú, tốc độ cực nhanh, lại biết dùng ma pháp công kích. Ta bất quá chỉ là ngũ cấp ma pháp sư mà thôi.” Lâm Lôi cảm thấy một áp lực rất lớn. Lúc này tiếng tru của bầy phong lang xung quanh đột nhiên im bặt.

Giữa bầy phong lang xuất hiện hai con cực kỳ cường tráng. Luận về hình thể, so với Lâm Lôi thậm chí còn to hơn. Bên cạnh chúng, con phong lang vừa rồi may mắn thoát chết đang cung kính khe khẽ ô ô a a, không hiểu là nói gì.

Chẳng những hình thể to hơn lũ phong lang bình thường, mà cặp mắt xanh lục u ám của chúng cũng lớn hơn, khiến Lâm Lôi không khỏi giật mình.

“Đúng là tinh anh trong bầy phong lang, tối thiểu cũng phải ngũ cấp ma thú. Hy vọng không phải lục cấp!” Trong lòng Lâm Lôi đã có chút khẩn trương. Hắn bắt đầu cấp tốc tìm cách đối phó.

Cho dù là ngũ cấp ma thú, nhưng bị hai con ngũ cấp ma thú dẫn theo cả bầy tứ cấp ma thú cùng công kích thì Lâm Lôi không còn tự tin lắm. Tứ cấp phong lang nhanh ngang với tốc độ cực hạn của hắn. Với ngũ cấp phong lang thì cho dù có sử dụng ‘Cực Tốc’ phụ trợ, tốc độ của Lâm Lôi sợ rằng vẫn không bằng được đối phương.

Hai con phong lang đầu đàn đưa ánh mắt lạnh lùng u ám nhìn Lâm Lôi. Trong ánh mắt hiện ra chỉ toàn là sát ý!

“Lần này xem ra phải liều mạng rồi.” Bị quần lang bao vây, Lâm Lôi bất giác từ trán tới lưng mồ hôi đổ ra như tắm, tim như muốn nhảy vọt lên, đồng thời miệng bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ cũng nhanh hơn.

“Ngao.. ao!”

Một trong hai con phong lang thủ lĩnh đột nhiên rống nhẹ một tiếng, tức thì từ bốn phương tám hướng, hai ba chục con phong lang cường tráng mang theo những đạo kình phong đồng loạt lao về phía Lâm Lôi đánh úp lại, những hàm răng trắng nhởn đến lạnh người cùng nhe ra hướng tới Lâm Lôi mà cắn, hơn trăm đạo lục sắc phong nhận uy lực cực mạnh chen nhau giăng kín trời.

(Hết chương 11)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 12: Quần Lang (Hạ)

Lúc này, hơn hai chục con phong lang bắt đầu bao vây Lâm Lôi, trên trăm đạo phong nhận lục sắc quang mang đã gần như bao kín không gian nhỏ hẹp xung quanh hắn.

Muốn né tránh cũng không thể!

Lâm Lôi đột nhiên chuyển động, một cước đạp mạnh xuống đất, thân hình tựa mũi tên rời dây cung bay về phía cây đại thụ ở phía trước. Màn phong nhận quả là quá dày đặc, có tới hơn mười đạo đã chém trúng người Lâm Lôi.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"…

Phong nhận tựa như bổ vào một thứ vải bố dày, vừa dai vừa bền. Thân hình Lâm Lôi cũng bị phong nhận đánh trúng lạng đi trong không trung, hắn vội vung song trảo chụp vào một cành ngang, chuyển hướng vọt lên tán cây bên trên. Mải miết leo lên cao đến vài ba chục thước, Lâm Lôi mới dừng lại, nhìn xuống quan sát.

“Quả là nguy hiểm!”

Lâm Lôi thở phào. Lúc này bên ngoài cơ thể hắn đã xuất hiện một lớp khải giáp lưu động trông giống như nham thạch, nhưng lại tỏa ra quang mang mờ mờ màu hoàng thổ và phát tán khí tức dày đặc của địa nguyên tố.

Địa hệ ma pháp - Đại địa thủ hộ thánh khải!

Ít nhất phải là ngũ cấp ma pháp sư mới đủ khả năng bố trí Đại địa thủ hộ thánh khải. Nếu là do ngũ cấp ma pháp sư hay lục cấp ma pháp sư bố trí, Địa hệ nguyên tố sẽ tạo ra Đại địa thủ hộ thánh khải có hình thái của nham thạch, lực phòng ngự tương đối mạnh, có thể chống lại các công kích có uy lực cùng cấp.

Những phong nhận vừa rồi chỉ có uy lực tam cấp, tứ cấp mà thôi.

"Hống…" một tiếng gầm khẽ vang lên.

Từ trên nhìn xuống, Lâm Lôi thấy hơn hai chục con phong lang phía dưới đột nhiên như cưỡi gió bay lên. Hai con đầu đàn vọt lên cao đến hơn mười thước, tới được một cành to, lang trảo mạnh mẽ bấu chặt vào cành cây, leo lên cực kỳ vững vàng.

Ma thú phong lang có khả năng giữ thăng bằng rất tốt. Đối với chúng mà nói, leo trèo trên cây tịnh không phải là việc khó.

"Không sợ các ngươi leo lên cây, chỉ sợ các ngươi không leo thôi." Lâm Lôi cảm thấy huyết dịch trong thể nội bắt đầu sôi lên. Tình huống càng nguy hiểm, càng mang tính sinh tử, tinh thần hắn ngược lại lại càng hưng phấn.

Luận về kỹ năng leo cây, ma lang sao có thể so cánh với con người. Lâm Lôi thoăn thoắt leo từ cành này sang cành khác, cả bầy phong lang giận dữ tru rống bám theo truy sát.

Tại khu vực ngoại vi Ma Thú sơn mạch, phong lang là quần thể ma thú cường đại nhất. Thông thường, dù là lục cấp chiến sĩ mà gặp phải một bầy phong lang này cũng chỉ có cách tháo chạy. Dẫu sao độ cứng rắn của thân thể lục cấp chiến sĩ cũng chưa thể chịu nổi một trảo của loại ma thú này.

Lâm Lôi cùng hơn hai chục con phong lang bắt đầu cuộc rượt đuổi trên độ cao ngoài hai chục thước. Tốc độ của hai con phong lang đầu đàn so ra vẫn cao hơn Lâm Lôi một chút, hắn chỉ có thể không ngừng đột ngột thay đổi phương hướng trốn tránh. Một trong hai con đột nhiên há miệng phun ra mấy đạo phong nhận khiến Lâm Lôi phải vội vàng lạng đông né tây.

“Roẹt!” Mấy cành cây bị phong nhận tiện đứt lìa rơi xuống đất.

“Phập!”

Móng vuốt bén như dao của một con đầu đàn chộp sượt qua lưng Lâm Lôi, Đại địa thủ hộ thánh khải rung lên, quang mang sắc thổ hoàng lóe sáng.

"Xùy!" "Xùy!" "Xùy!"……

Con phong lang thủ lĩnh tốc độ quá nhanh, hơn nữa lại linh hoạt đến phát sợ, những chiếc móng vuốt sắc bén của nó liên tiếp mấy lần chụp trúng người, đầu, cổ Lâm Lôi, may mà Đại địa thủ hộ thánh khải là do ma pháp nguyên tố tụ tập mà thành, có thể cải biến hình thái, nên có thể lưu chuyển lên trên đầu, hình thành khôi trụ bảo hộ. Dưới sự công kích của con phong lang thủ lĩnh, Đại địa thủ hộ thánh khải không ngừng chớp chớp phát ra quang mang sắc thổ hoàng.

“Con phong lang thủ lĩnh này tốc độ nhanh quá đi, Đại địa thủ hộ thánh khải khéo chịu không nổi a.”

Lâm Lôi nghiến răng leo lên phía trên, càng lúc càng cao. Luận về thể trọng, người nhẹ hơn sói rất nhiều, vả lại bản lĩnh leo trèo cũng cao hơn. Khi Lâm Lôi lên đến độ cao tám mươi thước thì lũ phong lang phía dưới đã không còn dám tiếp tục leo theo nữa, chúng chỉ còn biết phun những đạo phong nhận về phía hắn. Lâm Lôi linh hoạt né tránh. Thật ra không né cũng chẳng sao, hắn có thể trực tiếp dùng Đại địa thủ hộ thánh khải để chống đỡ.

“Từ trên cao thế này mà rơi xuống chẳng lẽ các ngươi vẫn không chết?” Lâm Lôi thầm nghĩ rồi nhanh nhẹn lẩm bẩm niệm ma pháp chú ngữ. Trong tình cảnh nguy hiểm như thế này mà vẫn giữ được tâm trí bình tĩnh chính là kết quả của quá trình trường kỳ rèn luyện tinh thần bằng điêu khắc.

“Ầm!”

Một đạo phong nhận chém thẳng vào Đại địa thủ hộ thánh khải, khiến cho lớp ma giáp cuối cùng cũng bị đánh vỡ ở một chỗ bên rìa, hóa thành những tia sáng thổ hoàng tiêu tán trong không gian. Liền đó một đạo phong nhận khác chém tới cực nhanh, nhưng Lâm Lôi vẫn kịp phát hiện.

“Là phong nhận của phong lang bình thường, chỉ tương đương với phong nhận do tam cấp ma pháp sư phát ra, tuyệt đối không thể giết chết tứ cấp chiến sĩ như ta.” Lâm Lôi tiếp tục niệm chú ngữ, mặc cho đạo phong nhận chém vào người. “Soẹt, soẹt!” máu tươi tóe ra, một vết thương đáng sợ xuất hiện ngay giữa ngực.”

Lâm Lôi chỉ khẽ cau mày, tiếp tục niệm ma pháp chú ngữ.

"Oành!" "Oành!" "Oành!" "Oành!"……

Hơn trăm tảng đá lớn nhỏ tỏa ánh sáng màu thổ hoàng tập kích thẳng vào phía sau hơn hai chục con phong lang, đặc biệt có tới ngoài ba chục khối vừa to vừa dày đặc hung hãn nện xuống thân hai con thủ lĩnh, đánh cho chúng phải rơi xuống. Một loạt tiếng tru “Ngao.. ao…” vang lên, lũ phong lang cùng đám cành cây gãy lìa rớt lộp bộp xuống đất.

Một chiêu này xuất ra, tuyệt đại đa số phong lang bị quét khỏi cây. Cũng là nhờ phản ứng linh hoạt, thêm nữa là nhờ có da dày thịt cứng, khi rơi xuống lại chộp bám được vào cành cây nên chỉ có mấy con bị thương nhẹ, không có con nào chết.

“Vết thương trông thì đáng sợ nhưng không sâu. Tuy nhiên cũng không thể để máu chảy mãi thế này.” Trên tay Lâm Lôi đột nhiên xuất hiện một đốm hỏa diễm, hắn áp nó vào vết thương. Chỉ nghe ‘Xèo Xèo’ mấy tiếng, Lâm Lôi bất giác hít sâu một hơi, đôi mày nhăn tít lại. Mùi thịt cháy khét lẹt tỏa ra, miệng vết thương bị đốt co rúm lại, trông đến phát ghê người.

Sau khi cầm máu vết thương, nhân cơ hội, Lâm Lôi nhanh chóng thoát đi. Từ giữa đám cành lá, hắn lao ngang ra thật xa, hạ thẳng từ độ cao hơn tám mươi thước xuống đất. Từng luồng từng luồng khí lưu quấn quít vờn quanh người Lâm Lôi, đỡ hắn từ từ hạ xuống. Ngay trong không gian, Lâm Lôi bắt đầu khởi niệm ma pháp chú ngữ.

Đám phong lang ở phía dưới tức thì đuổi theo, trong chốc lát đã gần bắt kịp.

Hai con phong lang thủ lĩnh xuống đến đất trước tiên, gầm gừ nhìn Lâm Lôi, ánh mắt băng lãnh thoáng hiện vẻ nghi hoặc, vì sao Lâm Lôi không đào tẩu? Lúc này, hai con ma thú trí tuệ cực cao bắt đầu lo lắng Lâm Lôi sẽ giở thủ đoạn nào đó.

“Hống…” Hai con phong lang thủ lĩnh đồng thanh gầm khẽ một tiếng, một con phong lang tứ cấp ma thú nghe lệnh lập tức lao vọt về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi đột nhiên nhảy lên, chỉ một ngón tay về phía quần lang tụ tập ngoài xa, miệng khẽ quát: “Trọng lực thuật!”

Địa hệ ma pháp - Trọng lực thuật!

Đây là một Địa hệ ma pháp khủng bố phi thường, khi vận dụng sẽ khống chế sự lưu động của Địa hệ nguyên tố trên mặt đất, điều chỉnh sức hút của từng khối đất trong phạm vi tác động của ma pháp, làm cho kẻ bị công kích phải chịu một áp lực gia tăng kịch liệt. Ít nhất phải là ngũ cấp ma pháp sư mới có thể thi triển thuật này.

Trình độ Địa hệ ma pháp càng cao, uy lực thi triển Trọng lực thuật càng lớn.

“Ô.. ô.. ông!”

Không khí bị một phen chấn động. Lấy trung tâm là Lâm Lôi, trong phạm vi một trăm thước, mặt đất bừng lên thổ hoàng sắc quang mang nhàn nhạt, tất cả những con phong lang ở trong khu vực này đều cảm thấy một áp lực kinh người, con phong lang vừa lao lên bất giác rơi thịch xuống đất, ánh mắt những con còn lại trong bầy phong lang đều hiện lên vẻ kinh hoàng. Hai con đầu đàn giận dữ rống lên, bất chấp mọi thứ lao đến tấn công Lâm Lôi. Có thể nhận thấy rõ ràng là tốc độ của cả hai so với bình thường chưa bằng một nửa.

“Tốc độ của bọn chúng giảm hẳn, còn ta lại không bị ảnh hưởng.” Quang mang sắc thổ hoàng cũng lấp loáng lưu chuyển quanh người Lâm Lôi, tựa như tương giao với quang mang thổ hoàng trên mặt đất, cùng sáng rực lên.

Trọng lực thuật của Địa hệ nguyên tố có những ba động đặc thù riêng, các Địa hệ ma pháp sư khác nhau khi thi triển đều có sự khác biệt. Chỉ khi nào hoàn toàn nắm vững được ba động của Địa hệ nguyên tố thì mới có thể dựa vào Địa hệ nguyên tố để triệt tiêu ảnh hưởng của Trọng lực thuật.

Tốc độ của kẻ địch giảm hẳn, tốc độ của bản thân nhanh hơn nhiều so với đối phương, Lâm Lôi vừa linh hoạt né tránh vừa ra sức niệm ma pháp chú ngữ thật nhanh.

"Phập!" "Phập!" "Phập!" "Phập!"……

Hàng chục mũi Địa đột thương bén ngọt từ lòng đất đột ngột xuất hiện dưới chân bầy phong lang, bảy con bị đâm thủng bụng, máu tươi nhuộm đỏ trên đất, một số con khác bị trọng thương.

“Hống!”

Hai con phong lang thủ lĩnh cuồng lên.

Trong phạm vi khu vực trọng lực, tốc độ của bọn chúng còn chưa được một nửa, căn bản không thể ngăn chặn được thân hình linh hoạt của Lâm Lôi. Nếu mặt đối mặt, ngũ cấp phong lang hoàn toàn có thể giết chết Lâm Lôi, cái chính là bọn chúng vô phương tiếp cận hắn. Bằng tu vi của ngũ cấp ma pháp sư, việc đối phó với bọn chúng là chuyện chẳng khó gì đối với Lâm Lôi.

“Hống…” Lại một tiếng rống khẽ vang lên.

Hai con phong lang thủ lĩnh không chút do dự quay đầu bỏ chạy, hơn chục con phong lang sống sót còn lại cũng lập tức bám theo. Trong chớp mắt, lũ phong lang đã chìm vào đêm tối, mất hút khỏi tầm mắt của Lâm Lôi. Thân hình Lâm Lôi vụt chớp lên, như kình phong lướt qua ba con phong lang trọng thương không kịp đào tẩu.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Ba cước hung hãn giáng vào đầu ba con ma thú, âm thanh xương vỡ răng rắc, cả ba con đổ gục xuống đất. Kể cả bảy con bị Địa đột thương đâm thủng ruột, tổng cộng mười con phong lang đã bị giết chết. Còn Lâm Lôi bởi vận động quá kịch liệt, vết thương vốn đã bị đốt cho khép miệng trên ngực lại vỡ ra, máu chảy đầm đìa.

(Hết chương 12)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 13: Nguy Kỵ (Thượng)

Phù, cuối cùng cũng đi hết rồi” Lâm Lôi lúc này mới dám thở phào một tiếng.

Hắn tự mình vốn hiểu rất rõ, bản thân cũng chỉ có thực lực của tứ cấp chiến sĩ, cận chiến với ngũ cấp phong lang đích thực là tự tìm lấy cái chết. Chỉ có dựa vào ma pháp, nếu không đủ tốc độ, làm sao có thể niệm ma pháp chú ngữ kịp, may mắn là bản thân có tốc độ nhanh nên lúc này mới đạt được kết quả như vậy.

“Nếu như là lục cấp ma pháp sư khác, e là không thể so với ta được rồi. Lục cấp ma pháp sư khác, với tốc độ bình thường của một ma pháp sư cấp 6, căn bản là không thể nào thoát được phong lang đuổi giết. Bị một đám phong lang vây công, sợ rằng đánh ma pháp liên tục khó mà có thể thi triển kịp”. Lâm Lôi lúc này càng cảm thấy tự mình lúc trước quyết định tu luyện thân thể là một lựa chọn sáng suốt.

Hắn thoáng nhìn qua Bàn Long chi giới đeo trên ngón tay giữa của mình, Bàn Long chi giới này từ lúc Lâm Lôi lớn lên đến nay luôn được đeo ở ngón tay này.

“Cũng là may mắn có được Bàn Long chi giới, nếu không ta làm thế nào mà có thể thi triển một hơi nhiều ngũ cấp ma pháp như vậy được.”

Một ngũ cấp ma pháp sư bình thường tối đa chỉ thi triển được hai lần ngũ cấp ma pháp thì e rằng Ma pháp lực đã không còn gì nữa, mà Lâm Lôi lại khác, hắn vừa rồi thi triển ba lần ngũ cấp Địa ma pháp ‘Toái Liệt Chi Thạch’, một lần sử dụng ‘Trọng Lực Thuật’, một lần dùng ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’, còn lại là ‘Địa Đột Thương Trận’, tổng cộng là đã dùng đến sáu lần ngũ cấp ma pháp.

Nguyên nhân chủ yếu chính là Bàn Long chi giới.

Bàn Long chi giới, vào năm đó Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lúc vô tình mà có được, ông ta trong một lần thi triển ma pháp sau đó đã kinh ngạc phát hiện, cùng một loại ma pháp, nếu thông qua Bàn Long chi giới thi triển thì chỉ cần một lượng Ma pháp lực tiêu tốn bằng một phần sáu bình thường, Tinh thần lực phát ra cũng đạt được hiệu quả tương tự.

Bàn Long chi giới hiển nhiên có thể liên thông được với Địa hệ nguyên tố, thao túng Địa hệ nguyên tố. Đối với Tinh thần lực và Ma pháp lực đều giảm thiểu gánh nặng rất nhiều.

Một phần sáu nói lên điều gì?

Tỷ như một Thánh vực ma pháp sư, hắn chỉ có khả năng thi triển một lần ma pháp khủng bố 'Huỷ Diệt Phong Bạo', nếu như có Bàn Long chi giới, hắn đương nhiên có khả năng thi triển sáu lần 'Huỷ Diệt Phong Bạo'. Một bảo bối khủng bố như vậy, Đức Lâm Kha Ốc Đặc khi xưa trong lúc kích động nhận định đó là do đất mẹ ban phước cho ông ta nên đã đặt tên là 'Đại Địa Chi Giới'.

Thần khí 'Đại Địa Chi Giới'.

Đó là do Đức Lâm Kha Ốc Đặc đặt tên, theo như lời ông ta nói, tại Ngọc Lan đại lục mặc dù cũng có rất nhiều bảo vật lợi hại có thể hỗ trợ ma pháp sư dễ dàng thi triển ma pháp, nhưng để đạt tới hiệu quả cỡ như Bàn Long chi giới thì cơ hồ là hoàn toàn không có.

Mà sau khi Lâm Lôi có được Bàn Long chi giới, trong lúc huấn luyện đã phát hiện.

"Đâu chỉ có Địa hệ ma pháp, ngay cả Phong hệ ma pháp, thậm chí là Hoả hệ ma pháp cùi bắp của hắn sau khi thông qua Bàn Long chi giới tất cả các nguyên tố đều chỉ sử dụng có một phần sáu Ma pháp lực và Tinh thần lực." Lâm Lôi nhìn về phía Bàn Long chi giới trong lòng càng thêm cao hứng.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này cũng xuất hiện bên cạnh hắn.

“Không cần phải nhìn, Bàn Long chi giới năm đó ta có được, ta nào dám cho người khác biết. Nếu quả như có người biết được, phỏng chừng có một số lượng lớn Thánh vực cường giả đã đến tranh đoạt bảo bối này rồi. Bất quá ta cũng không nghĩ tới, Bàn Long chi giới này chẳng những có phụ trợ với Địa hệ ma pháp mà ngay cả Phong hệ, Hoả hệ cũng đều có thể”. Đức Lâm Kha Ốc Đặc than thở tán thưởng.

Lâm Lôi gật đầu: “Ta sau này cũng sẽ không tiết lộ bí mật này ra”. Hắn nhận thức rõ ràng mức độ trân quý của Bàn Long chi giới này, nếu tin tức bị tiết lộ ra ngoài, sợ rằng chính mình sẽ bị toàn bộ Thánh vực cường giả của Ngọc Lan đại lục truy lùng.

“Lão đại, kết thúc rồi hả?” Lúc này thanh âm của tiểu Ảnh thử Bối Bối vang lên. Tiểu Ảnh thử Bối Bối hiện tại đang ở trong một bụi cỏ không xa. Vừa rồi nó cũng không có tham chiến mà chỉ ở bên cạnh lặng lẽ quan sát.

Lâm Lôi mỉm cười.

“Ai da, cũng đau ghê.” Lâm Lôi nhìn xuống ngực mình, trên ngực hắn, áo bị chấn nát, miệng vết thương trên ngực lộ hẳn ra ngoài còn thấm đầy máu tươi, lúc này Lâm Lôi cẩn thận rửa sạch vết thương đồng thời vận chuyển một lượng lớn Địa nguyên tố lưu chuyển trên miệng vết thương, miệng vết thương cũng chậm rãi hàn kết lại.

Bối Bối lúc này cũng chằm chằm nhìn Lâm Lôi xử lý miệng vết thương, tựa hồ cũng vì Lâm Lôi mà cảm thấy khẩn trương.

“Lão đại, nếu lần sau còn gặp tình huống này, ta nhất định sẽ ra tay.” Bối Bối đột nhiên truyền âm nói.

“Không cần, trừ khi ngươi phát hiện ta gặp đối thủ chắc chắn làm ta phải chết, lúc đó ngươi mới có thể ra tay, nếu không … ta đến Ma Thú sơn mạch thí luyện làm gì?” Lâm Lôi ngữ khí rất cường ngạnh, Bối Bối lập tức cũng không thốt được câu nào. Bối Bối đã nghĩ là sẽ đại khai sát giới, chỉ là do Lâm Lôi luôn không cho phép mà thôi.

Lúc này, cách Lâm Lôi khoảng ba mươi thước, trong một bụi cỏ, một bóng đen lẳng lặng nằm tiềm phục không phát ra một tiếng động.

“Trận chiến vừa rồi, từ đầu chí cuối, tên thanh niên kia đã sử dụng tổng cộng sáu lần ngũ cấp Địa hệ ma pháp, ngũ cấp ma pháp mà có thể sử dụng tới sáu lần, có thể coi như là một lục cấp ma pháp sư. Chiến sĩ lực lượng có thể liệt vào hàng tứ cấp. Căn cứ vào hành vi, hắn có Phong hệ ma pháp phụ trợ nên cũng coi như là biết Phong hệ ma pháp. Tổng kết lại là: Lục cấp song hệ ma pháp sư, hơn nữa lại còn là tứ cấp chiến sĩ.”

Một bóng đen ở đằng xa trong lòng đang thầm tính toán.

“Chín phần mười là có thể giết được hắn, khả dĩ ra tay được.” Bóng đen đưa ra quyết định.

Lâm Lôi lúc này vừa trải qua một trường đại chiến, đương nhiên là tâm lý rất thoải mái. Bóng đen kia vẫn y nguyên không hề nhúc nhích, trong bóng đêm, một bóng đen không phát ra tiếng động, đừng nói Lâm Lôi mà ngay cả tiểu Ảnh thử Bối Bối cũng không thể nào phát hiện ra.

Màu vàng trên mặt đất cuối cùng cũng tiêu tán.

Thời gian của Trọng lực thuật đã hết tác dụng!

“Chính là lúc này!” Bóng đen vẫn tiềm phục nãy giờ phóng vút lên không một tiếng động, toàn thân giống như một cái bóng hướng đến Lâm Lôi lao vút đi.

Lâm Lôi đột nhiên cảm thấy một cảm giác kinh hoàng, toàn thân lao qua một bên né tránh, đồng thời hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy một hắc y nhân trong tay cầm một thanh hắc sắc đoản nhận trực tiếp nhằm phía mình phi tới, lưỡi đoản nhận sắc bén phản xạ phát ra một đạo hàn quang khiến Lâm Lôi không khỏi thầm giật mình, trong đôi mắt kia sát khí tràn ngập càng làm hắn phải giật thót trong lòng.

“Tốc độ quá nhanh” Lâm Lôi giật lùi liên tục, nhưng vì bóng đen nhanh hơn, hắc sắc đoản nhận của y thoáng cái đã tới trước mắt.

“Keng!”

Lâm Lôi trở tay dùng bình đao ngăn cản, lưỡi đoản nhận sắc bén trong tay bóng đen hung bạo cùng với bình đao trong tay Lâm Lôi va chạm, chỉ nghe thấy liên tục là tiếng vỡ vụn của bình đao. “Choang”, bình đao hoàn toàn bị chấn nát thành mảnh vụn, những mảnh vỡ của bình đao văng xẹt qua mặt Lâm Lôi để lại một đường tơ máu.

“Phập!”“Phập!”“Phập!”“Phập!� ��……

Trước người Lâm Lôi đột ngột xuất hiện bảy tám đạo phong nhận, trực tiếp chém về phía bóng đen. Với thực lực hiện tại của Lâm Lôi hoàn toàn có thể phát ra phong nhận tuỳ ý. Bảy tám đạo phong nhận bổ vào người bóng đen, nhưng xung quanh y có một luồng hắc quang lưu động, phong nhận vừa chạm phải tựa hồ đã tiêu tán hết.

“Hắc ám chúc tính đấu khí!” Lâm Lôi chỉ một chút là đã đoán được ra.

Bảy tám đạo phong nhận mặc dù không thể ngăn trở được bóng đen nhưng khả dĩ cũng làm bóng đen tinh thần phân tâm trong thoáng chốc. Lâm Lôi lập tức nhấc chân di động, toàn thân hướng về một phía phóng lên cực nhanh. Bóng đen cũng đồng thời có phản ứng, tốc độ có lẽ còn nhanh hơn lao tới Lâm Lôi.

Giữa không trung, đối mặt với Lâm Lôi, một lưỡi đoản nhận sắc bén bao phủ hắc sắc quang mang cực nhanh xuất ra, mục tiêu nhắm tới bộ vị trái tim của Lâm Lôi. Trong đầu Lâm Lôi chợt loé lên cảnh tượng cũ, lúc mới tiến vào Ma Thú sơn mạch đã chứng kiến thảm cảnh của năm thi thể, cả năm người đều bị đâm xuyên tim mà chết.

“Chết đi!”

Bóng đen mười phần tin tưởng. Luồng hắc quang lưu chuyển trên lưỡi đoản nhận sắc bén đã tới sát giữa ngực Lâm Lôi. Lâm Lôi căn bản không thể mượn lực giữa không trung mà né tránh, chỉ có thể phát ra ma pháp phòng ngự đơn giản ‘Thổ Thuẫn’. Một thổ thuẫn chỉ nhỏ bằng một phần ba bình thường xuất hiện trước ngực che ngay chỗ vị trí trái tim.

“Hừ!”

Bóng đen hừ lạnh một tiếng, hắc sắc đoản nhận trong tay tốc độ càng tăng nhanh đâm vào giữa thổ thuẫn, đối với bóng đen mà nói, ma pháp thổ thuẫn cấp bậc thế này căn bản là không có gì trở ngại.

Thổ thuẫn hiện tại, diện tích đã được thu nhỏ lại, đương nhiên lực phòng ngự cũng tăng lên nhiều, thế nhưng đối mặt với công kích của hắc sắc đoản nhận thì chỉ có thể làm chậm lại tốc độ chứ không thể nào ngăn trở được. Lâm Lôi cảm thấy trước ngực một trận đau nhức, trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, lưỡi dao đã xuyên qua thổ thuẫn.

“Á….”

Một tiếng thét kinh khủng phát ra, chỉ thấy tiểu Ảnh thử Bối Bối đột nhiên xuất hiện tại cổ tay bóng đen, miệng của tiểu Ảnh thử mở rộng hoàn toàn có thể đút vừa một nắm tay vào, hai hàm răng sắc bén đột nhiên cắn phập vào cổ tay của bóng đen. Chỉ nghe một tiếng kêu thảm thiết thê lương, cổ tay bóng đen hoàn toàn bị cắn đứt.

Chỉ còn lại một đoạn tay vô lực cầm đoản nhận cắm trên thổ thuẫn phía trước ngực Lâm Lôi.

Chú thích

Đoản nhận: một thứ vũ khí có hình dạng giống như dao nhưng lại to hơn dao một chút.

(Hết chương 13)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 14: Nguy Kỵ (Hạ)

A, a…” Một đoạn cổ tay bất ngờ bị cắn đứt, nỗi thống khổ khiến bóng đen không ngừng rên la thảm thiết.

Thân hình Ảnh thử Bối Bối chợt xuất hiện trước mặt, bóng đen lúc này không thể ngờ được rằng đó lại là một con tiểu Ảnh thử đáng yêu: “Đây là cái thứ gì, là quái vật gì vậy?” Bóng đen tuyệt đối không tin đây là Ảnh thử, Ảnh thử y cũng đã từng được thấy qua, làm gì có cái loại kinh khủng như thế này.

Bóng đen cố nén nỗi đau bị đứt tay, bên ngoài thân thể thấu phát ra một vùng đấu khí màu đen bảo vệ nhanh chóng tẩu thoát.

Y chỉ cảm thấy phía trước mắt một bóng hình mờ ảo của con tiểu quái vật khủng khiếp chợt động thoắt ẩn thoắt hiện tiến tới, rồi sau đó là cảm giác đau nhói. Tiểu Ảnh thử há miệng thật to hung hăng cắn đúng vào vị trí yết hầu của bóng đen, ngay cả vòng bảo vệ của hắc ám đấu khí cũng dễ dàng bị phá vỡ.

“Roạt!”

Chỉ nghe thấy một âm thanh ngắn gọn làm lòng người phát run, cổ của bóng đen đã bị cắn đứt hơn phân nửa. Giữa đầu và thân chỉ còn một nhúm da liên kết lại, đôi mắt bóng đen dần dần trở nên ảm đạm, cả thân hình vô lực đổ ầm xuống đất.

Lâm Lôi lúc này cũng đáp xuống mặt đất, lập tức rút đoản nhận ra, máu từ vết thương trên ngực nhiễm hồng cả một vạt áo. Nhìn vết thương trên ngực mà đáy lòng hắn cảm giác lạnh toát, nếu mũi đoản nhận của đối phương chỉ cần tiến sâu thêm một tí, thì chắc chắn trái tim đã bị đâm thủng rồi.

“Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa thôi là cái mạng nhỏ này tiêu rồi!”

Sống sót sau kiếp nạn, Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía tiểu Ảnh thử Bối Bối đã cứu tính mạng của mình, tiểu Ảnh thử Bối Bối khẩn trương hỏi: “Lão đại, thế nào?”

“Ổn cả, cái mạng nhỏ nhoi này đã được bảo vệ.” Lâm Lôi cười nhìn Bối Bối, nếu không nhờ Bối Bối thì chắc giờ hắn đã chẳng còn.

Bối Bối nghe nói vậy, nét mặt cũng không còn khẩn trương như vừa rồi, đồng thời lúc này khoái trá vô cùng, đối mặt với Lâm Lôi mà xoa cái mông nhỏ, lắc lư hai ba lần, tỏ vẻ đắc ý dùng linh hồn truyền âm trao đổi: “Lão đại, ngươi thật sự là đáng hổ thẹn a, còn nói là tự mình thí luyện, nhìn xem, thiếu chút nữa là bị một gã sát thủ ẩn mình giết chết rồi.” Tiểu Ảnh thử Bối Bối lúc này sao chịu bỏ qua cơ hội đả kích Lâm Lôi tốt như vậy được.

Lâm Lôi cũng chỉ biết cười xòa một tiếng.

“Bối Bối, cảm ơn ngươi nhé, ngươi đã cứu ta một mạng.” Lâm Lôi nhìn hai vết thương đáng sợ trên ngực, trong lòng thầm than không thôi: “Đây mới chỉ là ngày đầu tiên thôi a.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này cũng hiện thân, kinh hãi than: “Sát thủ này năng lực ẩn núp thật sự đáng sợ, lần này cũng nhờ có tiểu Ảnh thử, nếu không phải nó, Lâm Lôi ngươi chắc chắn thảm liệt, lão đầu ta cũng chỉ là một linh hồn, có muốn cứu ngươi cũng làm gì có khả năng”.

Lâm Lôi hiểu rõ, Đức Lâm Kha Ốc Đặc tuy là Thánh vực ma đạo sư, nhưng cũng chỉ còn là một linh hồn mà thôi.

“Đức Lâm gia gia, tốc độ của sát thủ này làm sao mà nhanh vậy được? Ta thi triển Phong hệ ma pháp phụ trợ vậy mà cũng không bằng được hắn.” Lâm Lôi trong long có phần không tin nổi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc giải thích: “Tên sát thủ này là lục cấp chiến sĩ, bất quá đấu khí hắn tu luyện là ‘Hắc Ám Chúc Tính’ quỷ dị, hơn nữa trải qua một phương pháp đặc thù huấn luyện, am hiểu thuật ẩn thân, thu liễm hơi thở. Ta nghĩ hắn được huấn luyện bằng phương pháp đặc thù dành cho lục cấp chiến sĩ, lực công kích so với một lục cấp chiên sĩ khác còn mạnh hơn nhiều. ‘Hắc Ám Chúc Tính’ đấu khí tương đối quỷ dị, hắn chắc là có dùng một loại bí pháp nào đó để tăng tốc độ.”

Lâm Lôi chầm chậm gật đầu.

‘Hắc Ám Chúc Tính’ ma pháp hoặc đấu khí tại Thần Thánh đồng minh bị cấm luyện tập. Nhưng tại tứ đại đế quốc, ngược lại Hắc Ám đồng minh lại tu luyện loại này. Hình như trong Hắc Ám đồng minh cũng cấm luyện tập Quang Minh ma pháp và Quang Minh đấu khí tương tự như vậy.

“Lão đại, mau tới đây”. Ảnh thử Bối Bối đang ở bên cạnh thi thể tên sát thủ gọi lớn.

Lâm Lôi nghi hoặc qua xem thử: “Bối Bối, có chuyện gì vậy?”

“Tên sát thủ này lưng có đeo theo một túi tuỳ thân.” Tiểu Ảnh thử Bối Bối hưng phấn nói, Lâm Lôi nhìn qua thi thể gã sát thủ, y phục trên lưng của hắn bị xé nát, hiển nhiên đây chắc là do công lao của tiểu Ảnh thử.

Sau khi xé nát hắc y xuống, trên lưng của thi thể có thấy một túi tuỳ thân buộc chặt.

“Lâm Lôi, phỏng chừng năm người trước cũng chính là do tên sát thủ này giết chết. Với thực lực của hắn, cũng không biết là đã giết bao nhiêu người rồi, trong túi này của hắn chứa ma tinh hạch chắc chắn là sẽ không ít.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nói.

Lâm Lôi không khỏi động lòng, với thực lực của tên sát thủ này e rằng lục cấp chiến sĩ cũng sẽ đều bị hắn giết chết. Phỏng chừng tài bảo của tên sát thủ này là không ít.

“Chi chi ~~~" Tiểu Ảnh thử cắn chặt cái túi, thân hình sau đó nhảy tót lên vai Lâm Lôi.

Nhìn cảnh tượng này, Lâm Lôi trong lòng cũng thầm sợ hãi than: “Tốc độ của Bối Bối thật sự là quá nhanh, tốc độ của tên sát thủ kia mặc dù nhanh nhưng cũng chỉ là hơn ta một chút, còn tốc độ của Bối Bối căn bản là không thể phản ứng kịp, khó trách tên sát thủ không thể trốn thoát được mà bị Bối Bối nhẹ nhàng cắn chết.”

"Chi chi ~~~" Bối Bối giữ chặt cái túi trên miệng, đứng trên vai Lâm Lôi tìm cách mở túi ra: “Lão đại, mau mở ra xem đi.” Bối Bối có chút gấp gáp nhìn Lâm Lôi dùng linh hồn trao đổi.

Nó cũng nóng lòng muốn biết bên trong có cái gì đây.

Lâm Lôi cười tiếp nhận cái túi, cái túi màu hơi ngăm đen, loại da để chế tạo túi này so với túi của Lâm Lôi cũng là một loại da chất lượng tốt, có lẽ là được chế tạo thành từ da của một loại ma thú lợi hại nào đó. Tháo nút túi da ra.

Nhìn vào các vật phẩm bên trong bao, hai mắt Lâm Lôi sáng ngời. Trong túi, ở một ngăn là một bộ quần áo và ít thịt khô, ngăn ngoài chứa một lượng kim tệ lớn, nhưng ở ngăn lớn nhất của túi, vừa mở ra nhìn, Lâm Lôi không khỏi hít một hơi khí lạnh.

“Tên sát thủ này rốt cuộc đã giết không biết bao nhiêu người, bao nhiêu ma thú rồi không biết.” Lâm Lôi có chút khiếp sợ, bên trong là một lượng lớn tầng tầng lớp lớp ma tinh hạch đủ màu đủ sắc, thỉnh thoảng trong đó có một số ma tinh thạch gây kích thích nằm ở bên trong.

“Không biết có bao nhiêu ma tinh hạch a, tối thiểu loại lớn cũng tới hơn mười viên a.” Lâm Lôi cảm giác hưng phấn trong lòng.

Hắn lập tức bắt đầu đếm số lượng, đồng thời phân biệt các loại cấp bậc của ma tinh hạch. Phân biệt năng lượng của ma tinh hạch đối với một ma pháp sư mà nói cũng không có khó khăn gì. Chỉ trong thoáng chốc, một túi lớn ma tinh hạch, Lâm Lôi đã hoàn toàn phân loại xong.

“Ma thú tinh hạch tổng cộng một trăm lẻ hai viên, bảy viên ma tinh thạch, trong số ma tinh hạch có: năm viên lục cấp ma tinh hạch, hai mươi sáu viên ngũ cấp ma tinh hạch, bảy mươi mốt viên tứ cấp ma tinh hạch, không có tam cấp ma tinh hạch. Trong bảy viên ma tinh thạch có sáu viên là trung phẩm ma tinh thạch, một viên là loại thượng phẩm.”

Lâm Lôi cảm thấy như chính mình nghe rõ từng nhịp đập ở trong tim, hắn không biết rằng, tên sát thủ này vốn đã từng có được tam cấp ma tinh hạch, nhưng căn bản là hắn bỏ đi không để vào trong mắt.

Còn ma thinh thạch.

Ma tinh thạch bình thường được đính vào mặt trước của ma pháp trượng, chỉ dùng để tăng khả năng hồi phục nhanh của Ma pháp lực, chắc là sau khi giết chết ma pháp sư xong, tên sát thủ này đã trực tiếp gỡ mấy viên ma tinh thạch đính trên pháp trượng xuống nhét vào đây.

“Một trăm lẻ hai viên ma tinh hạch đại khái trị giá khoảng một vạn ba, một vạn bốn nghìn kim tệ, với bảy viên ma tinh thạch cũng có giá chừng một nghìn sáu trăm kim tệ, tổng cộng tất cả khoảng một vạn năm nghìn kim tệ”. Lâm Lôi tính nhẩm đến con số này cũng cảm thấy thật kinh hãi, mới chỉ là đồ trong túi của một tên sát thủ thôi mà đã có nhiều tiền như thế.

Gia tộc của mình thì sao?

Lúc trước để có thể đưa đệ đệ ‘Ốc Đốn’ đến Bố Lai Ân đế quốc học tập, gia đình gần như đã khánh kiệt. Lần này nếu không nhờ bọn Lan Đức thua hắn mà phải xuất ra một vạn kim tệ, không chừng gia tộc đã gặp rất nhiều khó khăn.

“Ta tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch ngay ngày đầu tiên đã thu hoạch được nhiều như vậy. Sau hai tháng không biết sẽ thu hoạch khoảng được bao nhiêu đây?” Trong lòng Lâm Lôi thoáng qua một chút mơ mộng.

Bất quá hắn cũng biết rõ, sau này không phải lúc nào cũng gặp được con ‘Dê Béo’ như vậy. Hơn nữa, thực lực của ‘Dê Béo’ cũng mạnh, Lâm Lôi lần này xém chút nữa là mất mạng. Nhớ lại màn kiếp nạn vừa rồi, Lâm Lôi không khỏi sờ sờ lên miệng vết thương trên ngực cùng với vết chém xước trên mặt của mảnh vỡ từ bình đao.

Lâm Lôi đột nhiên nhìn về phía hơn mười mấy con phong lang đã bị giết.

“Mười viên tứ cấp ma thú tinh hạch, tính ra cũng được mấy trăm kim tệ a, không thể lãng phí được”. Hắn cầm trong tay đoản nhận của gã sát thủ vừa rồi sử dụng và tiến đến mười mấy thi thể phong lang, móc từ trong não ra ma tinh hạch cất đi. Trong khi sử dụng Lâm Lôi phát hiện thanh đoản nhận này so với bình đao của mình rõ ràng là sắc bén hơn không ít.

(Hết chương 14)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 15: Tàn Khốc (Thượng)

Bên một nguồn nước trong vùng Ma Thú sơn mạch, Lâm Lôi đang tiến hành xử lý miệng vết thương, hấp thu Địa hệ nguyên tố để chữa trị chữa trị, mẹ đất luôn là người có tấm lòng nhân từ, thương yêu và vô tư nhất. Đặt chân trên đất mẹ, cảm thụ được đất mẹ để rồi dần dần cải thiện thân thể, một thứ cảm giác bình yên trong khoảnh khắc lan tỏa khắp mọi ngóc ngách trong tâm hồn Lâm Lôi.

Túi đựng đồ của Lâm Lôi hiện tại đã được hoán đổi. Túi đựng đồ cũ của hắn bất luận là từ chất liệu da cho đến cách bố trí vĩnh viễn không thể so sánh với túi của hắc y sát thủ được. Túi của hắc y sát thủ bên trong được phân ngăn rõ ràng cùng với các nút khoá. Chỉ cần thắt chặt nút lại, tất cả đồ vật bên trong có thể được cố định chắc chắn, khi đeo trên thân người thì các động tác đều sẽ không bị ảnh hưởng chút nào. Hơn nữa hắc sắc đoản nhận của gã sát thủ cũng rất sắc bén, sử dụng khá là thuận tay.

“Hây!”

Lâm Lôi thân hình linh động, di chuyển trong sơn lâm không một tiếng động. Bình thường nhất cấp ma thú, nhị cấp ma thú hắn đều không thèm để ý, chỉ quan tâm đến tam cấp tứ cấp ma thú, thậm chí nếu có gặp phải ngũ cấp ma thú thì Lâm Lôi cũng dám xông ra chặn đánh.

Theo bước chân ngày một tiến sâu vào Ma Thú sơn mạch, Lâm Lôi lần lượt trải qua các cuộc chiến đầu đầy máu tanh và tàn khốc, trải qua mấy lần bị tiềm phục ám sát. Trải qua vô vàn các chận chiến, số lượng vết thương trên người Lâm Lôi cũng ngày một nhiều, đồng thời trái tim hắn cũng dần trở nên sắt đá.

Kinh qua các cuộc chiến sinh tử, tâm tính Lâm Lôi càng trở nên cứng cỏi hơn bao nhiêu thì thủ đoạn cũng ngày càng trở nên tàn nhẫn hơn bấy nhiêu.

Ngoảnh đi ngoảnh lại, mới đó mà Lâm Lôi đã ở đây được một tháng.

Một tháng sau, ở bên cạnh một cây đại thụ gần một thác nước trong vùng Ma Thú sơn mạch.

Bên má trái vẫn còn in dấu một vết thương nhàn nhạt, Lâm Lôi đang uốn mình giống như một con báo nằm tiềm phục trên cây.

Lúc này, giữa một khóm lá cây rậm rạp, Lâm Lôi cẩn thận nhìn xuống phía dưới. Cách cây đại thụ khoảng chừng mười thước có một dòng suối nhỏ, tại đó đang có một con Huyết chiến trư to lớn, trên đầu lừng lững một chiếc sừng đỏ như máu, toàn thân Huyết chiến trư cơ thịt nổi lên cuồn cuộn chẳng khác biệt là mấy so với một rễ cây cổ thụ.

Đó là Huyết chiến trư, ngũ cấp ma thú thuộc tính Hoả.

“Da của con Huyết chiến trư này có lực phòng ngự thật sự rất cao, Địa đột thương e rằng khó có thể xuyên phá được lớp da này.”

Lâm Lôi trong lòng vừa động, liền lập tức đưa ra quyết định. Lúc này môi mấp máy không hề phát ra tiếng động, thầm niệm ma pháp chú ngữ, dần dần bên cạnh Lâm Lôi, Phong hệ ma pháp bắt đầu hội tụ lại, rồi sau đó hình thành một cây thanh sắc tiêu thương trong suốt xuất hiện trước người Lâm Lôi, Phong hệ khí lưu bùng phát quanh đỉnh mũi thương.

Phong hệ ngũ cấp ma pháp – ‘Phong Chi Hào Bao’ (Ngọn gió rít gào).

“Vút!”

Một âm thanh chói tai sắc bén vang lên, chân không tiêu thương rạch không hướng xuống dưới lao đi với tốc độ kinh khủng. Lâm Lôi toàn thân cũng đồng thời rời khỏi cây đại thụ phóng theo tiêu thương trong suốt hướng thẳng xuống phía dưới.

Đang mải uống nước, chợt nghe thấy âm thanh chói tai vang lên, Huyết chiến trư không khỏi ngoái đầu quay lại nhìn, nhưng bởi tốc độ của mũi thương là quá nhanh, trong phút chốc đã chỉ còn cách Huyết chiến trư có vài trượng. Tốc độ quá nhanh đã làm xung quanh thân thương hình thành nên một luồng khí lưu động.

"Hống ~~~" Huyết chiến trư phẫn nộ gầm nhẹ, cái sừng màu đỏ máu trên mũi đột nhiên hướng về phía Lâm Lôi húc tới.

“Ầm!”

‘Phong Chi Hào Bao’ hình thành một ‘Chân Không Tiêu Thương’ hung bạo tập kích vào đầu của Huyết chiến trư, chân không tiêu thương lúc này ầm ầm toả ra. Bị Phong hệ ngũ cấp ma pháp công kích như thế, tứ chi Huyết chiến trư cũng không kìm được mà quỵ xuống, chỗ đỉnh đầu bị đánh xuất hiện một vết máu.

“Phốc xích!”

Ngay cả Huyết chiến trư cũng không thể phản ứng kịp, ngay sau khi nó bị tập kích bởi ‘Phong Chi Hào Bao’, Lâm Lôi tay cầm đoản nhận sắc bén hung hăng đâm mạnh vào trán của Huyết chiến trư, lưỡi hắc sắc đoản nhận đi thẳng vào trong não, ngay khi vừa đâm trúng, Lâm Lôi lập tức bật người lui nhanh về phía sau.

"Hống ~~~"

Huyết chiến trư bị đâm vào chỗ hiểm điên cuồng rống lên giận dữ. Toàn thân bùng lên ngọn lửa, đồng thời lao về phía trước chạy loạn cả lên, khí thế khủng bố khiến người ta nhìn mà phát sợ. Có điều chạy được hơn mười thước, nó đã vô lực ngã lăn ra đất, tứ chi co giật hai ba cái rồi bất động, ngọn lửa bao quanh thân cũng dần tiêu tán hết.

“Trong các loại ngũ cấp ma thú, Huyết chiến trư và Huyết chiến ngưu là loại có trí tuệ thấp nhất a.” Lâm Lôi đi tới trước thi thể của Huyết chiến trư, rút đoản nhận ra, tiện tay lấy luôn viên ngũ cấp ma tinh hạch thuộc tính Hoả.

Hồi tưởng lại một tháng sinh sống trong Ma Thú sơn mạch, Lâm Lôi trong lòng cũng không khỏi phải thừa nhận, cho dù hiện tại vẫn là ngũ cấp song hệ ma pháp sư như trước, vẫn là tứ cấp chiến sĩ như trước, song hiện tại lực chiến đấu so với thời kỳ mới vào Ma Thú sơn mạch có thể nói là đã mạnh hơn nhiều.

Trải qua biết bao kinh nghiệm sinh tử, vô số những vết thương trên thân thể chính là đại biểu cho sự tàn khốc trong suốt một tháng nay.

Đặc biệt nhất chính là:

Trên bụng của hắn có một miệng vết thương vô cùng khủng khiếp, đó là lần Lâm Lôi thật sự đã đặt một chân vào Quỷ Môn quan, cuối cùng lại chính là tiểu Ảnh thử cứu cái mạng hắn quay trở về.

Mà miệng vết thương này không phải do ma thú để lại, mà là của một cô gái vô cùng đáng yêu.

“Lúc trước ta thật sự tin tưởng nàng ta, ta còn tin rằng tất cả các bằng hữu của nàng bị giết, chỉ còn mỗi mình nàng bị thương sống sót lại mà thôi.” Lâm Lôi hồi tưởng lại sự việc phát sinh hai tuần trước mà cảm giác vẫn còn sợ hãi, cô nàng kia thật sự trông rất thiện lương và thơ ngây.

Lúc Lâm Lôi mới phát hiện ra nàng ta, đã có ba nam nhân và và một nữ nhân khác đã chết, chỉ còn mình nàng ta ở đó vô cùng hoảng sợ.

Lâm Lôi đã mất đi tự chủ mà an ủi nàng ta, giúp đỡ, chiếu cố cho nàng ta. Lúc đó, cô nàng tựa hồ đã phải chịu sự đả kích quá lớn, cực kỳ hoảng loạn. Mỗi tối đều muốn Lâm Lôi ôm nàng, chỉ như vậy nàng mới có thể yên tâm mà ngủ được. Hàng ngày thấy cô gái này ngủ trong yên bình, lòng Lâm Lôi cũng cảm thấy có một chút gì đó vui sướng. Cuộc sống trôi đi được ba ngày như thế. Vào ngày thứ ba, nàng vẫn như cũ nằm yên tĩnh ngủ trong lòng Lâm Lôi.

Nhưng thật đột ngột cô nàng này lại dùng một thanh chuỷ thủ đâm thẳng vào bụng Lâm Lôi một cách không thương tiếc.

Ngay tức thì sau đó, thân hình giận dữ của Ảnh thử Bối Bối xuất hiện biến to một cách quỷ dị, bất ngờ há miệng nhằm cả đầu cô nàng mà cắn một nhát đứt gọn, giết chết cô ta tại chỗ. Rồi sau đó Bối Bối khôi phục trở lại hình dáng cũ.

Vết thương trên bụng Lâm Lôi máu đổ không ngừng, tiểu Ảnh thử Bối Bối cuối cùng phải dùng tới Hắc Ám hệ ma pháp mới phong trụ được miệng vết thương.

“Lúc trước ta nghe Đức Lâm gia gia nói, kinh nghiệm của ta quá ít.” Lâm Lôi nhớ lại mà than thầm, lần đó ông ta đã cảnh cáo hắn vài lần, nhưng vì thấy Lâm Lôi quá cố chấp mà chiếu cố cho cô gái có vẻ đáng thương kia nên Đức Lâm Kha Ốc Đặc cuối cùng cũng không còn biện pháp gì, chỉ cố yêu cầu Lâm Lôi có cứu người thì cứu nhưng tuyệt đối ngàn vạn lần cũng không được để cho cô gái kia tiếp xúc quá gần.

Nhưng mà lúc ấy cô gái kia lại đang cực kỳ hoảng sợ, nếu không ôm được hắn thì không thể bình yên ngủ được, cuối cùng Lâm Lôi cũng đành phải ôm nàng ta an ủi thì nàng ta mới chịu ngủ yên.

“Thật không thể tưởng tượng được năng lực diễn xuất của nàng ta lại cao như vậy, ta đối xử với nàng như vậy, nàng nỡ lòng nào tuyệt tình với ta như thế.” Trong lòng Lâm Lôi thầm than một tiếng, mỗi lần nghĩ đến cảnh cô gái kia đâm vào bụng mình, ánh mắt tàn nhẫn của cô ta khiến hắn cảm giác lạnh cả người.

Vì lý do gì mà cô gái này lại có thể vô tình đến vậy?

Chẳng lẽ trong suốt ba ngày ta chiếu cố cho nàng ta, không có chút gì làm nàng ta cảm động hay sao?

“May mắn là có Đức Lâm gia gia liên tục nhắc nhở, nên ta không cho nàng ta biết thực lực thật sự của Bối Bối.” Lâm Lôi không khỏi phải thừa nhận, cái mạng nhỏ nhoi của hắn chính là do Đức Lâm gia gia và tiểu Ảnh thử cứu được.

“Lâm Lôi, nghĩ gì vậy? Lại nhớ đến cô nàng kia nữa à?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vừa thấy biểu tình xuất hiện trên mặt của Lâm Lôi, một nhát chuỷ thủ của cô nàng kia đã làm thương tổn đến hắn rất lớn, không chỉ là vết thương trên thân thể, mà cả vết tương trong tâm hồn. Kể từ ngày đó, Lâm Lôi sẽ không dễ dàng tin tưởng người khác nữa.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc mới lần đầu nhìn thấy cô gái kia thì đã biết ngay là có vấn đề, đã dám vào trong Ma Thú sơn mạch, làm quái gì có chuyện lại quá sợ hãi khi nhìn thấy người chết như vậy?

Đáng tiếc, Lâm Lôi đã bị màn ‘Biểu Diễn’ của cô nàng chinh phục, đã cảm thấy cô nàng thật đáng thương.

“Lâm Lôi, diễn xuất của cô nàng này vẫn chưa là gì, năm xưa khi ta còn ở Phổ Ngang đế quốc đã từng chứng kiến qua không biết bao nhiêu gián điệp của các quốc gia khác. Đám gián điệp này có thể nguỵ trang đến hơn cả mười năm mà không một ai có thể phát hiện. Bản lĩnh diễn xuất còn vượt xa so với những gì mà ngươi có thể tưởng tượng ra được.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói, “Nhớ cho kỹ, đừng bao giờ tỏ ra quá dễ dãi đối với người xa lạ.”

Lâm Lôi thong thả gật đầu.

"Chi chi, chi chi ~~~" Tiểu Ảnh thử 'Bối Bối' bên cạnh Lâm Lôi kêu lên.

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lại.

Tiểu Ảnh thử Bối Bối lúc này đã phóng tới, nhảy lên đứng trên thi thể của Huyết chiến trư.

“Lão đại, chừng nào thì huynh mới vào khu vực trung tâm của Ma Thú sơn mạch đây a?” Bối Bối có chút bất mãn dùng linh hồn truyền âm kêu gào, “Tại mấy địa phương này, mạnh nhất cũng chỉ gặp lục cấp ma thú, không có tí khiêu chiến nào hết a. Ta muốn khiêu chiến với thất cấp ma thú. Lão đại, ta muốn khiêu chiến với thất cấp ma thú!!!”

Lâm Lôi nhìn thoáng qua tiểu Ảnh thử: “Giỏi a, đừng có mà kiêu ngạo, còn nói lục cấp ma thú không có tính khiêu chiến, lần trước gặp Thanh phong điêu thủ lĩnh, ngươi có làm được gì đâu?”

“Không trách ta được a.” Bối Bối dùng móng vuốt gãi gãi mũi, giọng hầm hừ nói: “Lão đại huynh đã xem thấy đó, cái tên Thanh phong điêu đầu đàn chẳng qua cứ ở trên không trung không chịu xuống, dùng Ma pháp lực tựa như phong nhận điên cuồng đánh ra, ta chẳng lẽ cứ để mặc nó công kích à!”

Lâm Lôi cười cười.

Thực lực của tiểu Ảnh thử Bối Bối, trải qua nhiều lần chiến đấu Lâm Lôi nhất định nhận thức được, luận về tốc độ thì tiểu nó đạt tới tốc độ cực kỳ kinh khủng, chỉ vì thân hình hạn chế nên công kích cũng chỉ dựa vào móng vuốt và miệng. Đối phó với lục cấp ma thú có thể nắm chắc, chỉ sợ đối đầu với thất cấp ma thú e rằng sẽ gặp khó khăn.

Bất giác lúc này Lâm Lôi khẽ nhíu mày, cảnh giác quay đầu nhìn lại về phía xa, mơ hồ trông thấy một bóng người xuất hiện trong tầm mắt.

(Hết chương 15)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 16: Tàn Khốc (2)

Lâm Lôi, quả nhiên là ngươi, thật tuyệt diệu!” Chỉ nghe thấy một giọng nói lộ rõ vẻ vui mừng, một gã thanh niên gầy còm đang phóng đến thật nhanh. Lâm Lôi nhận ra gã thanh niên này chính là người lúc trước cùng đi với mình trên đường vào Ma Thú sơn mạch. Lúc đó ngoài hai người hiện tại ra, còn có ‘Đức Sa Đặc’ - bạn cùng ban trong học viện - và ‘Tạp Ngõa’ - đại hán lỗ mãng - đều đã chết rồi.

Khi ấy phải đối mặt với Phong hệ cung tiễn thủ, trong khi Lâm Lôi còn đang thi triển Địa hệ ma pháp ‘Địa Đột Thương Trận’ thì ngũ cấp chiến sĩ ‘Mã Đặc’ đã nhanh nhẹn nhân cơ hội mà lủi mất, bất quá trong lòng Lâm Lôi không hề quan tâm đến việc chạy trốn trước của hắn, dù sao Mã Đặc với mình cũng không có giao tình gì.

Nói thật ra, trong ba người kia Lâm Lôi cũng chỉ có chút tin tưởng vào bạn đồng môn ‘Đức Sa Đặc’, đại hán lỗ mãng ‘Tạp Ngoã’ cũng tạo được cho hắn chút ấn tượng, duy chỉ có ‘Mã Đặc’ khiến Lâm Lôi trong lòng chỉ cảm thấy bình thường mà thôi.

“Quả nhiên là Mã Đặc, không nghĩ là trải qua một tháng, chúng ta lại có thể gặp mặt nhau tại Ma Thú sơn mạch.” Lâm Lôi vẫn tỏ ra bình tĩnh y như cũ.

Trái lại biểu hiện của Mã Đặc thực sự rất là hưng phấn: “Thật là tốt quá, một tháng qua trong Ma Thú sơn mạch vài phen chỉ sém chút nữa là đã thành điểm tâm cho ma thú, may là mạng còn lớn, ý, là Huyết chiến trư? Lâm Lôi ngươi giết chết được Huyết chiến trư? Quả là lợi hại đó nha.”

Lâm Lôi cười cười.

“Ta đang đói bụng, nghe người ta nói máu của Huyết chiến trư cũng như thịt của nó đều có năng lượng, đồ nhắm chế biến ra cũng có năng lượng, ta vẫn chưa ăn trưa, ngươi không ngại chia cho ta một chút thịt Huyết chiến trư chứ?” Mã Đặc cười bông đùa nói.

Xác của Huyết chiến trư lớn như thế, toàn thân chắc chắn là phải đến vài trăm cân, sợ rằng mười người ăn vẫn còn đủ.

“Đương nhiên là không ngại rồi.” Lâm Lôi rút ra đoản nhận sắc bén chuẩn bị xẻ thịt Huyết chiến trư.

“Lâm Lôi, không cần ngươi phải động tay vào, Huyết chiến trư này là chiến lợi phẩm của ngươi, sao lại để ngươi phải ra tay được, cứ để ta, kỹ thuật xẻ thịt của ta rất là lợi hại đó.” Nói rồi Mã Đặc hướng thẳng đến Huyết chiến trư, đồng thời rút bên hông ra một thanh đoản đao.

Đoản đao trong tay y vung lên, bắt đầu dễ dàng làm thịt Huyết chiến trư. Bất quá Mã Đặc cũng chỉ đem xẻ tách tứ chi, đầu lưỡi, đuôi ra, sau đó đem ra dòng suối nhỏ bên cạnh mà rửa.

“Lão đại, nhìn thủ pháp của hắn so với ngươi hình như còn kém thành thục hơn nhiều” tiểu Ảnh thử Bối Bối nhảy lên vai Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi quay đầu liếc mắt nhìn tiểu Ảnh thử Bối Bối trên vai, trong lòng có chút tự cảm thán, người ngoài kể cả có nhìn thấy tiểu Ảnh thử màu đen này sợ rằng cũng tưởng chỉ là một con hắc sắc tiểu Ảnh thử bình thường, không có chút uy hiếp nào, nhưng thực tế thì…

Lâm Lôi vẫn còn nhớ kỹ, lúc trước khi Bối Bối bạo nộ giết chết tên hắc ảnh sát thủ cùng với cô nàng giả dạng thiện lương kia, cảnh tượng thật là khủng khiếp

“Người không thể nhìn bề ngoài mà phán đoán, thì ma thú cũng không thể chỉ nhìn bề ngoài mà phán đoán được”, Lâm Lôi trong lòng khẽ than.

Mã Đặc lúc này đã nhanh chóng chuẩn bị nướng thịt, lấy từ trong túi trên người ra một ít muối. “Lâm Lôi, thịt chân giò của Huyết chiến trư có nhiều năng lượng nhất, đầu lưỡi của nó thì lại vừa mềm vừa thơm, trong khi cái đuôi ăn cũng ngon tuyệt hảo.”

Ngoài miệng thì nói, tay Mã Đặc thuần thục cắt đầu lưỡi và đuôi Huyết chiến trư ra làm nhiều mảnh. Nhìn y dùng đá lửa để đốt củi, dù Lâm Lôi có biết Hoả hệ ma pháp song cũng một mực không nhúng tay vào, chỉ nhìn Mã Đặc không ngừng xoay sở nướng thịt.

Qua một lúc lâu sau.

“Không tệ lắm, thưởng thức thôi.” Mã Đặc vô cùng nhiệt tình đưa một chân giò nướng cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi lại trở tay đưa chiếc chân giò nướng đó cho Bối Bối ở bên cạnh, Bối Bối lập tức khoan khoái tiếp nhận, bắt đầu ăn từng miếng từng miếng. Cái chân giò này tính ra to gấp ba bốn lần thân hình của Bối Bối, nhưng chỉ trong chốc lát ngắn ngủi, toàn bộ cái chân giò nướng đã sạch sẽ không còn gì.

Nhìn cảnh này, Mã Đặc cũng phải há mồm trợn mắt.

“Không hổ là ma thú, chẳng lẽ con tiểu Ảnh thử màu đen nào cũng ăn nhiều như vậy à?” Mã Đặc cảm thán một tiếng, đồng thời cắt một miếng đầu lưỡi đưa cho Lâm Lôi: “Lâm Lôi, thử thưởng thức chút tài nghệ của ta đi nào.”

Lâm Lôi mỉm cười từ chối đáp: “Không cần, ta không có thói quen ăn món đó, ăn chân giò là được rồi.” Đoạn hắn vớ lấy một miếng thịt chân giò rồi từ từ điềm đạm ăn, Mã Đặc ngồi bên cạnh cũng cười nói: “Vậy ta cũng không miễn cưỡng ép ngươi nữa, ngươi không ăn thì ta ăn, ha ha…”

Mã Đặc cũng bắt đầu chầm chậm thưởng thức món lưỡi Huyết chiến trư.

Sau khi Lâm Lôi đã tiễn nguyên cái chân giò của Huyết chiến trư vào bụng thì Mã Đặc ở bên cạnh vẫn chưa ăn một miếng thịt chân giò nào.

“Ngươi ăn xong rồi à? Ha ha, cũng tốt, giờ cũng no rồi, cẳng chân Huyết chiến trư còn lại này khi nào đói bụng lại ăn tiếp.” Mã Đặc lôi trong túi ra miếng vải dầu gói chiếc chân giò Huyết chiến trư nướng còn lại rồi bỏ vào trong túi.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn y.

Có vẻ như Mã Đặc muốn cùng mình xuất phát vậy.

“Mã Đặc, ở Ma Thú sơn mạch thí luyện một mình ta là đủ rồi, chúng ta tách ra ở đây thôi.” Lâm Lôi trực tiếp lên tiếng.

Mã Đặc lập tức nhướng mày đáp: “Lâm Lôi, ở trong Ma Thú sơn mạch này nguy hiểm phi thường, chúng ta hai người đi chung thì sẽ an toàn hơn. Nói thật nha, một tháng qua, ta thật sự kinh tâm đảm chiến, thậm chí tối ngủ cũng thấp thỏm không yên.”

“Vậy tuỳ ngươi thôi.”

Lâm Lôi không muốn nói lời thừa thãi, một mình hắn hướng vào trong thâm sơn phóng đi cực nhanh, trên mặt Mã Đặc cũng nở nụ cười rồi lập tức từ phía sau đuổi theo, chỉ có điều khi nhìn thấy túi da đeo sau lưng Lâm Lôi, ánh mắt y cũng xẹt qua một tia quang mang quỷ dị.

“Cái túi này so với cái túi một tháng trước của Lâm Lôi không giống nhau, hơn nữa có vẻ cũng chứa thêm rất nhiều thứ.” Mã Đặc trong lòng cười lạnh, nhưng ngoài mặt nụ cười lại càng thêm phần thân thiết. Y thực chất không giống Lâm Lôi, trước đây tại Ma Thú sơn mạch cũng đã từng thí luyện rất nhiều lần rồi.

Cước bộ Mã Đặc tăng tốc, nhanh chóng đuổi kịp, miệng hi hi cười nói: “Lâm Lôi, ngươi thật là giỏi a, đi theo ngươi trong lòng ta cũng yên tâm hơn, hai người dù sao so với một người cũng mạnh hơn nhiều, buổi tối thay phiên nhau ngủ, không cần cả đêm đều phải cẩn thận cảnh giới nữa.”

Lâm Lôi vẫn trầm mặc, ánh mắt thi thoảng hướng về bốn phía, cẩn thận chú ý quan sát ma thú trong Ma Thú sơn mạch.

……

Chậm rãi tiến theo hướng bắc trong Ma Thú sơn mạch, Lâm Lôi không dám tiếp tục đi về phía đông nữa, nếu cứ tiếp tục đi về phía đông sẽ rơi vào khu vực nguy hiểm trong Ma Thú sơn mạch. Như khu vực hiện tại Lâm Lôi đang ở, ma thú bình thường cũng đã là loại ngũ cấp, lục cấp ma thú rồi.

Trên dọc đường đi, Mã Đặc cũng bám sát bên cạnh, có vẻ rất là vui sướng.

Hai ngày sau.

Giữa đêm khuya, trời thì tối mịt, Lâm Lôi, Mã Đặc một trước một sau cứ thế mà đi tới.

“Lâm Lôi, ngươi nói chúng ta có nên trở về hay không? Nói thật nha, có lẽ chúng ta ở trong Ma Thú sơn mạch được một thời gian cũng đủ dài rồi.” Trên đường, Mã Đặc quay sang Lâm Lôi khẽ lên tiếng đề nghị.

Lâm Lôi chỉ nhè nhẹ lắc đầu, không nói thành tiếng.

Trong lòng Mã Đặc cũng sinh ra có phần oán hận: “Tên Lâm Lôi này tối nào trong lúc nghỉ ngơi cũng cảnh giác cao độ, đến một chút cơ hội cũng chẳng có.” Vì Mã Đặc khả năng giết Lâm Lôi thấp nhất cũng không nắm chắc, dù sao một người có thể ở trong Ma Thú sơn mạch lâu như vậy cũng đã đủ để chứng tỏ thực lực của mình rồi.

“Ồ.” Lâm Lôi thoáng phát hiện ra điều gì đó, đột ngột quay đầu nhìn hướng về phía bụi tùng gai ở xa xa, trong bụi tùng gai thấy thấp thoáng một bóng đen mơ hồ ở trong đó.

Mã Đặc đi ở bên cạnh, thấy Lâm Lôi quay đầu hướng lưng về phía mình, trong mắt không khỏi lộ vẻ tham lam, cũng xuất hiện thêm cả một tia hưng phấn. Đoản đao trong tay y vô cùng thuần thục, không chút do dự nhằm sau lưng Lâm Lôi cực nhanh đâm tới…

Lâm Lôi đột nhiên xoay người, một tay chụp trúng cổ tay phải đang cầm đoản đao của Mã Đặc, đồng thời lạnh lùng nhìn y, ánh mắt lạnh như băng, giọng lạnh tanh nói: “Ngươi muốn làm gì?”

“Ngươi…” Mã Đặc cả kinh, y vốn rất tin tưởng rằng mình từ phía sau công kích tới, thế mà đối phương không hiểu sao lại có thể phát hiện cũng như ngăn cản được.

Mã Đặc tức thì cười đanh ác nhìn Lâm Lôi: “Ta muốn làm gì à? Ngài ma pháp sư thiên tài vĩ đại ơi, ta nói cho ngài biết, ta muốn giết ngài.” Mã Đặc mười phần tin tưởng, hai người trong tình huống cận chiến, làm sao một ngũ cấp chiến sĩ lại không thể giết chết được một ngũ cấp ma pháp sư cơ chứ?

Cánh tay phải của Mã Đặc đột nhiên vận sức, đấu khí bùng lên, một cỗ chấn động liên hoàn khiến tay của Lâm Lôi phải rời ra.

“Đi chết đi!” Mã Đặc dữ tợn nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, đoản đao trong tay nhanh chóng bổ về phía hắn.

"Hống ~~~"

Một đạo thanh âm kinh khủng vang lên. “Cái gì?” Mã Đặc nghe được đạo thanh âm, đáy lòng không khỏi trở nên run sợ, ngay sau đó y thấy một hình thể rất nhỏ màu đen, cái bóng trong nháy mắt xuất hiện ngay trước mắt hắn.

“Đây, đây là cái gì?” đợi đến khi Mã Đặc thấy rõ ràng bóng đen, thì mới nhận ra đó chính là con tiểu Ảnh thử Bối Bối cả ngày vẫn hay vui đùa cùng Lâm Lôi. Miệng tiểu Ảnh thử há ra nhe hàm răng sắc nhọn dày đặc hướng tới bên má của Mã Đặc cắn tới.

“Không…!”

Mã Đặc nhảy lùi về phía sau, đầu cũng quay qua một bên tránh né.

"Phập!"

Tốc độ của tiểu Ảnh thử quá nhanh so với Mã Đặc tưởng tượng, làm sao y có khả năng né tránh được cơ chứ, móng trước của tiểu Ảnh thử đột nhiên vung lên, giống như một ‘Liêm Đao’ sắc bén trực tiếp chém đứt hơn phân nửa cổ của Mã Đặc, máu tươi không ngừng cuồn cuộn chảy ra.

“Ái a…” Tay che lấy yết hầu, đôi mắt Mã Đặc mở trừng trừng như cặp mắt trâu, hoảng sợ nhìn tiểu Ảnh thử một cách khó có thể tin được, lộ rõ vẻ hoảng sợ trong lòng: “Hắc sắc Ảnh thử, làm sao có thể là hắc sắc Ảnh thử được?”

Trong khoảnh khắc tử vong ập tới, trong khi ý thức dần tiêu tán, trong lòng Mã Đặc vẫn không sao giải thích được sự nghi hoặc và hoảng sợ này, vì lần ra tay này, hắn đã phải chuẩn bị rất lâu, nhưng có một điều mà hắn không hề để ý đến, đó chính là con hắc sắc Ảnh thử này.

Hắc sác Ảnh thử là loại Ảnh thử yếu nhất trong tất cả các loại Ảnh thử.

Nhưng trong khoảnh khắc tử vong, Mã Đặc mới biết cái con tiểu Ảnh thử bình thường rất đáng yêu ấy cũng chính là một con quái vật tối kinh khủng.

“Rầm!!!”

Hai tay che yết hầu của Mã Đặc cuối cùng cũng rũ ra, toàn thân vô lực đổ ầm xuống mặt đất, máu tươi nhiễm hồng từ vạt áo lan ra cả mặt đất.

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 17: Bối Bối Đích Thật Lực (Thượng)

Lâm Lôi đứng ngay trước thi thể của Mã Đặc, nhìn liếc qua rồi thở dài một hơi, bất giác không tự chủ được đưa tay sờ lên bụng.

Nơi đó có một vết thương, một vết thương thiếu chút nữa đã lấy đi tính mạng của chính hắn.

“Ngươi so với Ny Na tính ra còn thua xa lắm.” Lâm Lôi lắc đầu thờ dài một tiếng, trên thực tế tên Mã Đặc này cũng chẳng có giao tình gì nhiều cho lắm, chỉ là một chút quen biết ngắn ngủi trên đường mà thôi, mà một chút quen biết ngắn ngủi ấy không đủ để làm cho Lâm Lôi có thể tin tưởng vào hắn được.

Huống hồ chi…

Kinh nghiệm trải qua chuyện với Ny Na một lần, Lâm Lôi dĩ nhiên không thể dễ dàng đưa lưng ra cho người khác muốn làm gì thì làm như vậy.

“Chi, chi…” tiểu Ảnh thử Bối Bối lúc này đang cắn cái túi da đeo sau lưng của Mã Đặc lôi tới, vội vàng dùng linh hồn truyền âm với Lâm Lôi: “Lão đại, nhanh mở ra nhìn thử xem, xem có bao nhiêu ma tinh hạch a, suốt một tháng nay có nhiều sát thủ muốn giết huynh nhưng chưa có một sát thủ nào có túi đồ nhiều ma tinh hạch như của tên sát thủ đầu tiên hết.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, tiểu Ảnh thử ngươi dạy bảo thế nào mà hình như có vẻ ưa thích ma tinh hạch ghê nhỉ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

“Hình như có phần đúng là như vậy.” Lâm Lôi khoa tay cầm lấy túi da nhanh chóng mở ra, đồng thời cùng Bối Bối đàm luận: “Bối Bối, lần này ngươi giết tên Mã Đặc, hình như không có dùng đến hàm răng sắc bén mà chỉ dùng có cặp móng vuốt. Sao lại không dùng vũ khí lợi hại nhất là hàm răng vậy?”

Bối Bối đứng thẳng dậy, kiêu hãnh ngẩng đầu lên kêu to: “Chi, chi…” đồng thời truyền âm nói: “Lão đại, thực lực của Bối Bối ta lợi hại thế nào thì huynh cũng đã thấy rồi. Móng vuốt có thể không so bì được với hàm răng, nhưng cái tên Mã Đặc quá âm hiểm này, cần gì phải dùng đến miệng của ta chứ.” Đồng thời Bối Bối cố ý làm một động tác mô phỏng theo kiểu nhổ nước bọt xuống đất.

Một con tiểu Ảnh thử thế mà lại đứng thẳng lên cố ý phun nước miếng, trời ạ, ánh mắt thật sự là giống người y hệt. Lâm Lôi thấy vậy cũng phải bật cười.

“Được rồi, à, Bối Bối, ngươi xem, trong túi của Mã Đặc cũng chứa không ít, có ba mươi viên, xem ra một tháng qua hắn cũng không hề nhàn rỗi. Bất quá trong ba mươi viên ma tinh hạch này loại tốt nhất cũng chỉ là ngũ cấp ma thú ma tinh hạch mà thôi.”

Lâm Lôi cẩn thận thống kê một chút.

Hơn ba mươi ngày nay, hoặc hắn giết ma thú, hoặc là giết lại một số người muốn giết hắn, ma tinh hạch thu được tổng cộng lên đến hơn ba trăm viên, giá trị tổng cộng của ba trăm viên ma tinh hạch này dựa theo Lâm Lôi phán đoán chắc vào khoảng bốn vạn kim tệ.

“Bốn vạn kim tệ, nếu để phụ thân ta mà biết được thì …” Nghĩ đến cảnh lúc đưa bốn vạn kim tệ đến trước mặt phụ thân, phản ứng của phụ thân, khiến Lâm Lôi tự dưng cảm thấy một nỗi vui sướng dấy lên trong lòng.

“Ngươi có thể thu hoạch được nhiều như vậy cũng là chuyện bình thường.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đứng bên cạnh nói, “Trong hơn ba trăm viên ma tinh hạch này, ngoại trừ gần năm mươi viên là do chính ngươi giết ma thú xong lấy ra, còn phần lớn còn lại đều là lấy được từ trong túi của một số ít sát thủ.”

Lâm Lôi gật đầu thừa nhận.

Nghĩ lại tên sát thủ đầu tiên muốn giết mình, đã tự đem đến cho mình một vạn năm nghìn kim tệ, mấy tên sát thủ sau cộng lại cũng chỉ hơn tên sát thủ đầu tiên có chút xíu.

“Ma Thú sơn mạch vô cùng nguy hiểm, do đó người ta khi tiến vào Ma Thú sơn mạch đa phần là cùng nhau liên thủ đi vào. Sát thủ bình thường không dám tấn công một đám người, bởi vì sở trường của sát thủ là trong nháy mắt giết chết địch nhân, cho nên sát thủ thường thì tiến hành xuống tay với những người chỉ có một thân một mình”.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên bật cười, chòm râu bạc phất phơ: “Lâm Lôi, ngươi nhìn ngươi kìa, đừng tưởng mình thân hình cao to, mặt vẫn còn nguyên nét thơ ngây như trước, phía trên mép cũng chỉ lún phún lông tơ, tất cả đều biểu hiện một điều…”

“Ta vẫn còn là một thiếu niên!”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười ha hả: “Lâm Lôi, ở trong Ma Thú sơn mạch, ngươi thử nói xem nếu một tên sát thủ phát hiện ra một thiếu niên có nét mặt thơ ngây một thân một mình thí luyện, bọn chúng liệu có thể bông tha cho ngươi hay không đây? Sở dĩ trong vòng có một tháng ngắn ngủi, ngươi gặp đến mấy tên sát thủ là vì vậy.”

“Người ta phải rủ được bằng hữu thì mới dám đi, có thể cả tháng trời cũng chẳng gặp đến một sát thủ nữa. Đương nhiên trong lúc chúng ta mới tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch, so với năm kẻ đã bỏ mạng trước đó là ngoại lệ. Một là bọn chúng thực lực không đủ mạnh, hai là tên sát thủ kia thực lực quá mạnh, bất quá tên sát thủ kia cuối cùng cũng bỏ mạng dưới tay của Bối Bối.”

Lâm Lôi cũng gật đầu mà cười.

Bản thân mình năm nay cũng chỉ mới mười lăm tuổi, mặc dù thân thể cao một thước tám, nhưng chỉ cần liếc nhìn một cái cũng nhận ra ngay Lâm Lôi mới chỉ là một thiếu niên.

“Bình nhường ngũ cấp, lục cấp ma pháp sư, tại Ma Thú sơn mạch cũng chỉ thu nhập được khoảng mấy nghìn kim tệ mà thôi. Hơn nữa mấy nghìn kim tệ này đều là liều mạng mà đánh đổi được. Dù sao thì trong Ma Thú sơn mạch thật sự là quá nguy hiểm.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán nói.

Lâm Lôi gật đầu đồng ý: “Đúng là rất nguy hiểm, ta bây giờ mới ở khu vực bên ngoài thí luyện, mới gặp được tối đa là lục cấp ma thú thì đã có vài lần toàn bị thương rồi, nếu không phải nhờ có Bàn Long chi giới, nếu không phải ta là Phong - Địa song hệ ma pháp sư lại vừa là tứ cấp chiến sĩ, nếu không phải còn có Bối Bối bên cạnh, ta một thân một mình sợ rằng đã sớm xong đời rồi.”

Nhìn về phía tiểu Ảnh thử Bối Bối, nó lúc này đang chơi đùa cùng đống ma thú tinh hạch.

Tâm tình trở nên bình tĩnh, Lâm Lôi thu gom lại đống ma thú tinh hạch, sau đó mang theo tiểu Ảnh thử lại xuất phát, tiếp tục quá trình thí luyện tại Ma Thú sơn mạch. Dựa theo kế hoạch từ trước mà hắn đã vạch ra, sắp tới sẽ ở trong Ma Thú sơn mạch chừng hơn hai tháng.

……

Hàng ngày, Lâm Lôi đều dùng ma thú để chém giết, ma pháp cùng chiến sĩ công kích phối hợp càng ngày càng thêm tinh diệu, kinh nghiệm sử dụng Địa hệ, Phong hệ ma pháp cũng càng trở nên phong phú hơn, mà xác suất bị thương của hắn cũng ngày một ít đi. Đương nhiên nhịn không được, Lâm Lôi cũng từ từ tiến gần vào vùng trung tâm của Ma Thú sơn mạch, số lượng lục cấp ma thú cũng ngày một nhiều hơn, Lâm Lôi càng ngày càng thêm kinh hãi.

Ngày thứ bốn mươi sáu từ khi Lâm Lôi tiến vào Ma Thú sơn mạch…

“Oa…”

Mặt hồ đang yên bình bỗng sinh ra một gợn sóng, chỉ thấy một bóng người từ đáy hồ ngóc lên, đúng là Lâm Lôi, Lâm Lôi đang dùng một miếng vải thoải mái lau khắp thân mình.

Tiểu Ảnh thử Bối Bối đang ở trên bờ cũng rất hâm mộ, “Chi, chi…” kêu vang một tiếng bay lên không, rồi sau đó lao thẳng xuống giữa hồ nước. Lâm Lôi thấy cảnh đó chỉ cười cười mà tiếp tục tắm rửa tiếp.

“Ha ha, đừng quậy, Bối Bối, đừng có quậy” Lâm Lôi nhịn không được bật cười.

“Hóa ra lão đại huynh cũng sợ chọc lét.” tiểu Ảnh thử hứng phấn từ đáy hồ nhảy lên, trên mắt lưu lại một vẻ đắc ý.

Lâm Lôi cười cười đi lên bờ, lấy từ trong túi ra một bộ quần áo để thay. Sau khi tắm rửa thay quần áo quả thật là nhẹ nhàng thoái mái hơn nhiều, sau đó hắn đem bộ quần áo lúc trước ra bên cạnh hồ giặt giũ rồi treo lên lên một cành cây gần hồ. Mặt khác, Lâm Lôi nhảy lên trên một chạc cây của một cây đại thụ khác, nằm trên đó nhìn tiểu Ảnh thử Bối Bối quậy phá trong hồ nước.

Chỉ thấy Bối Bối thích thú lúc thì từ mặt nước vọt lên, trong phút chốc lại chìm vào trong mặt nước hồ, rồi phút chốc lại nhảy ngược lên…

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"……

Mặt đất chợt phát ra những tiếng động ồn ào, hơn nữa tiết tấu của tiếng động tựa hồ như là tiếng nện của bước chân, trong lòng Lâm Lôi không khỏi chấn động, trực tiếp hướng về nguyên nhân phát ra âm thanh – phía nam hơn trăm thước nhìn lại, chỉ thấy một cái bóng to lớn mơ hồ xuất hiện tại giữa rừng rậm bên hồ phía nam, gần như trong chốc lát, Lâm Lôi cuối cùng đã thấy rõ mục tiêu.

Một thân hình cao to khoảng hai tầng lầu, toàn thân bao phủ tầng tầng các lớp lân giáp đỏ rực như lửa giống như tấm khiên, lại còn có bộ lân giáp chắc khoẻ bao trùm toàn bộ tứ chi, đặc biệt là một cái đuôi linh hoạt như một cây roi dài chiếm tới hơn nửa thân hình. Hai con mắt to như hai cái đèn lồng, ánh lên giống màu hồng của hồng bảo thạch đang nhìn chăm chăm vào mặt hồ, lỗ mũi thỉnh thoảng lại phun ra những làn khói trắng ẩn chứa mùi vị của lưu huỳnh.

Lâm Lôi cả người bỗng rụt lại như con mèo bị cắt đuôi, thân thể có chút khẩn trương, kích động hẳn lên.

“Tấn mãnh long, thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’!”

(Hết chương 17)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 18: Bối Bối Đích Thật Lực (Hạ)

Lâm Lôi từ nhỏ tới lớn, nguyên nhân chính khiến hắn có hứng thú đối với ma thú chính là khi còn nhỏ đã từng được thấy ‘Tấn Mãnh Long’ một lần, lần đó 'Tấn Mãnh Long' hiện hiện thực lực vô cùng khủng bố tại Ô Sơn trấn. ‘Tấn Mãnh Long' quả là một thực thể vô địch, liên tiếp các gian nhà thi nhau bị phá huỷ, thực lực quá đỗi kinh khủng…

Điều đó làm Lâm Lôi trong lòng rung động mãi không thôi.

Năm tám tuổi, Lâm Lôi mới chỉ là một đứa nhỏ, hiện tại hắn đã mười lăm tuổi, đã trở thành ngũ cấp song hệ ma pháp sư.

“Lão đại, lão đại, nó là của ta đó!” Tiếng Ảnh thử Bối Bối hưng phấn vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi hướng về phía mặt hồ nhìn lại, chỉ thấy lúc này lông mao toàn thân của Ảnh thử Bối Bối xù lên như các mũi châm thép, cả cơ thể “Xùy, xùy…” từng tiếng bộc phát, toàn thân trương phồng lên. Móng vuốt, đầu cũng bắt đầu biến lớn, thân hình vốn chỉ dài có khoảng hơn hai mươi phân của tiểu Ảnh thử Bối Bối bỗng chốc thể tích đã biến ra dài gần nửa thước, đây là lần đầu tiên Lâm Lôi thấy Ảnh thử Bối Bối biến hoá đến cực hạn lớn nhất.

Cho dù là như thế, Ảnh thử nửa thước khi đứng trước thân hình khổng lồ của 'Tấn Mãnh Long' thì cũng chỉ xem như là một điểm nhỏ mà thôi.

Hai mắt 'Tấn Mãnh Long' giống như hai ngọn đèn lồng màu đỏ, u lãnh nhìn tập trung vào người của tiểu Ảnh thử Bối Bối, phẫn nộ gầm lên một tiếng, tiếng gầm vang vọng trong sơn lâm. Mà Ảnh thử Bối Bối cũng tương tự ngẩng đầu rít lên một âm thanh chói tai.

Tiếng gầm, tiếng rít đinh tai nhức óc cứ liên tiếp nối nhau vang lên.

Lâm Lôi đứng ở trên chạc cây đại thụ quan sát tràng cảnh, đột nhiên hiểu ra rằng, 'Tấn Mãnh Long' cùng với Ảnh thử Bối Bối dường như là hai đối thủ ngang sức ngang tài đang đứng giằng co nhau lẫn nhau.

“Hống…” Một tiếng rống bất chợt vang lên.

Đột nhiên từ miệng 'Tấn Mãnh Long' hoả diễm phun ra ngập trời, chỉ trong chốc lát cả một khoảng không gian phía trước mấy chục thước hoàn toàn bị che phủ, nước trong mặt hồ tức thì “Ùng ục…” sôi lên. Lúc đó Bối Bối mặc dù bị hoả diễm bao trùm thiêu đốt, thế nhưng vẫn đứng yên bất động mặc cho lửa thiêu.

Đứng giữa hoả diễm, toàn thân Bối Bối không hề bị suy chuyển.

“Thân thể Bối Bối tuy không lớn nhưng lực phòng ngự thân thể thì cũng rất cao, hoả diễm uy lực cỡ ngũ, lục cấp ma pháp hoàn toàn không thể gây thương tổn gì cho nó được.” Lâm Lôi lặng lặng quan sát cảnh tượng. Tiến nhập Ma Thú sơn mạch đã lâu như vậy rồi mà Bối Bối vẫn chưa từng gặp được một đối thủ chính thức để có thể tận tình chém giết địch thủ được.

Bối Bối bị hoả diễm thiêu đốt không hề nhúc nhích nãy giờ bỗng đột nhiên cử động.

“U, u…”

Một tiếng rít kinh khủng vang lên, Bối Bối hoá thành một đạo hắc sắc tàn ảnh trực tiếp hướng về phía 'Tấn Mãnh Long' tấn công. Miệng vẫn không ngừng phun hoả diễm, đôi mắt quỷ dị của 'Tấn Mãnh Long' như hai hồng bảo thạch, hồng quang trở nên đại thịnh, đồng thời long vĩ giống như cây roi đồng thời xẹt qua trường không.

Động tác quất đuôi của 'Tấn Mãnh Long' tuy nhanh nhưng vẫn không bì được so với động tác của Ảnh thử Bối Bối.

“Vù!” Bối Bối thay đổi phương hướng một cách quỷ dị phi thường, vượt quá tốc độ của long vĩ trực tiếp hướng đến cổ 'Tấn Mãnh Long' cắn mạnh. 'Tấn Mãnh Long' lập tức quay đầu lại cực nhanh mở cái miệng đỏ lòm như máu nhằm Bối Bối cắn tới.

Lúc này tốc độ của Bối Bối rõ ràng còn nhanh hơn bình thường, ở trên cổ của 'Tấn Mãnh Long' cắn mạnh một nhát, chỉ nghe “Roạt, roạt…”, miếng lân giáp ở trên cổ 'Tấn Mãnh Long' bị cắn đứt, thậm chí còn bị Bối Bối nuốt thẳng vào bụng. Bối Bối có khả năng cắn cả đá, cả xương đầu cứng rắn nhất mà nhai rau ráu, cỡ như lân giáp này cũng không phải là ngoại lệ, bị nhai nuốt tuốt.

Nhưng lúc này long vĩ cũng đã quất tới, “Chát!” Long vĩ va đập cực nhanh, tiếng vang làm Lâm Lôi phải sởn cả gai ốc, nhưng lúc đó Bối Bối sớm đã tẩu thoát đi đâu mất.

“Da thịt phía dưới cổ 'Tấn Mãnh Long’ này quả nhiên là dày, bị Bối Bối cắn một nhát như thế mà chỉ để lại một vết thương nhẹ.” Lâm Lôi bình tĩnh quan sát cuộc chiến tàn sát giữa hai ma thú chênh lệch về thể hình, “Long vĩ của 'Tấn Mãnh Long' biến ảo thật quỷ dị, cú đánh đi nhanh như thế mà cũng lập tức có thể thay đổi được phương hướng.”

Long vĩ của 'Tấn Mãnh Long', chẳng những tốc độ nhanh mà cả phương hướng cũng quỷ dị vô cùng.

“U, u…”

Bối Bối hoàn toàn biến thành một đạo hắc sắc tàn ảnh, từ đáy hồ phá nước chui lên, lại một lần nữa tránh thoát long vĩ, nhưng lần này vừa mới né qua, long vĩ chợt thay đổi phương hướng, long vĩ quỷ dị quay ngược lại hướng vừa đánh qua, hung hăng đập mạnh vào thân hình của Bối Bối.

Hắc sắc tàn ảnh bị va đập mạnh văng sâu vào trong rừng cây.

“Bối Bối!” Lâm Lôi trong lòng có phần khẩn trương.

Nhưng 'Tấn Mãnh Long' tựa như lâm trận gặp đại địch, chăm chú nhìn về phía rừng sâu. Bất ngờ Ảnh thử Bối Bối đột nhiên từ một khóm um tùm trên cây đại thụ cao đột ngột cực nhanh lao xuống, long vĩ của 'Tấn Mãnh Long' lập tức vung lên. Bối Bối đã ăn đòn một lần, lần này cũng dùng chính đuôi của mình xoay động để cũng có thể thay đổi phương hướng.

Ảnh thử tàn ảnh, long vĩ tàn ảnh.

Hai đạo tàn ảnh thi nhau truy đuổi, khi thì Ảnh thử bị long vĩ đập trúng, khi thì Ảnh thử hung hăng cắn lên người 'Tấn Mãnh Long'. Trận chiến kéo dài suốt từ bên hồ cho đến tận sâu trong rừng, những cây đại thụ trong rừng liên tiếp bị long vĩ đập gãy ầm ầm sụp đổ. Thế nhưng cuộc chiến của Ảnh thử và 'Tấn Mãnh Long' không vì thế mà bị ngưng trệ.

“Xem tình hình thì Bối Bối tựa hồ chiếm ưu thế hơn.”

Lâm Lôi khẩn trương nhìn cảnh tượng trước mắt, thân thể to lớn của 'Tấn Mãnh Long' lúc này bảy tám miếng lân giáp đã bị cắn đứt, lộ ra những vết thủng, máu tươi không ngừng chảy ra. Máu tươi trên bảy tám miệng vết thương trên người 'Tấn mãnh long' đổ xuống bao trùm hơn phân nửa thân hình khiến nó phẫn nộ rống lên không ngừng.

Mỗi khi long vĩ của 'Tấn Mãnh Long' vung lên, chỉ cần khẽ lướt qua là lại một cây đại thụ trực tiếp bị chặt gãy, thân cây đổ sập xuống. Chỉ trong phút chốc phạm vi vài trăm thước xung quanh trận chiến của hai ma thú, toàn bộ rừng cây đều bị huỷ diệt.

“Bối Bối bị long vĩ đập trúng như vậy, không biết có chịu nổi không đây?”

Trong lòng Lâm Lôi cũng cảm thấy thêm lo lắng, lực công kích của long vĩ quá mạnh, đá tảng bị nện lên cũng phải vỡ tan, đại thụ bị nện trúng cũng phải gãy lìa, lực công kích như vậy khiến Lâm Lôi nhìn kiểu gì trong lòng cũng cảm thấy kinh hoàng. Lâm Lôi tin rằng mình chỉ cần bị đập trúng một phát thôi thì cái mạng nhỏ này phỏng chừng cũng ô hô ai tai rồi.

“Vụt!” một lần nữa Bối Bối lại bị đánh bay, nhưng chỉ trong nháy mắt nó lại hoá thành hắc sắc tàn ảnh phẫn nộ rít lên mà phóng tới.

'Tấn Mãnh Long' lúc này toàn thân đầy máu tươi che kín cả lân giáp, trên thân khắp nơi là những miệng vết thương, trông rất thảm hại.

“Hống!”

'Tấn Mãnh Long' giận dữ rống lên một tiếng, thế nhưng nó lại quay đầu hướng về phía sâu trong sơn lâm mà chạy trốn. Chỉ trong chốc lát, bóng dáng to lớn của 'Tấn Mãnh Long' tựa như biến mất trong tầm mắt của Lâm Lôi. Bối Bối sau khi truy đuổi một đoạn cũng đã quay trở lại.

Lâm Lôi từ trên cây nhảy xuống đất, tiểu Ảnh thử Bối Bối cũng từ xa chạy lại, đồng thời thể tích cũng từ từ thu nhỏ trở về nguyên dạng ban đầu.

“Bối Bối, ngươi không sao chứ?” Lâm Lôi lập tức dùng linh hồn truyền âm dò hỏi.

Bối Bối nhảy lên vai Lâm Lôi, hai chân vững vàng đứng thẳng lên, ngẩng đầu kiêu ngạo, hai đôi mắt nhỏ him híp nhìn Lâm Lôi: “Lão đại, Bối Bối ta là ma thú loại gì chứ? Ta há sợ 'Tấn Mãnh Long' sao?” Vẻ đắc ý lộ ra trên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Bối Bối.

Nó đột nhiên chép chép miệng, toàn thân giật giật nói: “Bất quá long vĩ của cái tên 'Tấn Mãnh Long' kia thật sự là khó chơi, đập lên người cũng đau lắm a.”

Nhìn thấy cảnh này, Lâm Lôi cũng phải bật cười, long vĩ của 'Tấn Mãnh Long' kia đâu phải khó chơi mà phải nói là thực sự phi thường khó chơi, Bối Bối có thể tiếp nhận nhiều lần công kích như vậy mà không bị thương tích gì lớn, Lâm Lôi cũng đã cao hứng phi thường rồi.

“Lân giáp của 'Tấn Mãnh Long', da thịt cũng thật là dày thật, ta đã biến lớn tới cực hạn rồi thế nhưng cắn cũng không xuyên qua nổi da thịt nó.” Bối Bối cảm thán nói: “Nhưng bất quá, chỉ cần kiên trì mà đánh, Bối Bối ta có thể khiến hắn đổ máu liên tục mà chết, nhưng mà tên 'Tấn Mãnh Long' kia cũng thật giảo hoạt, thân thể luôn chuyển động, không cho Bối Bối ta cắn vào cùng một miệng vết thương cũ.”

Lâm Lôi trộm cười.

Lục cấp đấu thất cấp, đã là chênh lệch quá rồi, vô luận là lực công kích hay bất kể điều gì cũng đều là cao hơn. Trí tuệ của con 'Tấn Mãnh Long' đó sợ rằng so với loài người cũng không kém hơn bao nhiêu, làm thế nào mà nó lại để cho tiểu Ảnh thử cắn vào vết thương cũ được. Da thịt 'Tấn Mãnh Long' tuy dày nhưng cũng không thể để cho Bối Bối cắn vào vết thương cũ nhiều lần, sợ rằng 'Tấn Mãnh Long' kia cũng hiểu được điều đó, nếu tiếp tục chiến đấu thì không giữ được bao lâu nên mới nhanh chóng chạy trốn.

“Bối Bối, có muốn đấu với bát cấp ma thú nữa không?” Lâm Lôi truyền âm trêu chọc hỏi.

Ánh mắt ti hí của Bối Bối trợn trừng lên: “Lão đại, huynh không cần cười ta, gặp tên thất cấp ma thú vừa rồi ta đã mệt muốn chết, nghe nói thực lực của bát cấp ma thú còn mạnh gấp mười, tốc độ di chuyển của bát cấp ma thú có thể không bằng ta nhưng tốc độ công kích của bát cấp ma thú thì sợ là vượt qua cả ta á.”

Tốc độ di chuyển và tốc độ công kích, đó là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Như 'Tấn Mãnh Long', nếu luận về tốc độ, e là rất chậm chạp, thế nhưng tốc độ huy động của long vĩ thì thật là kinh người. Chỉ một số ít ma thú loại lớn, đừng xem chúng di chuyển thong thả mà lầm, một khi đã chính thức công kích, trong một khắc tốc độ cũng sẽ nhanh như thiểm điện.

Dù sao, có thể được xưng là bát cấp ma thú, thất cấp ma thú tuyệt đối không thể so bì được.

“Cũng biết khiêm tốn ha.” Lâm Lôi cười cười xoa đầu Bối Bối: “À, quần áo của ta cũng đã khô rồi, chúng ta trước tiên leo lên cây nghỉ ngơi một lát, sau đó ăn một chút gì rồi hãy tiếp tục xuất phát.” Nói rồi Lâm Lôi đôi chân nhích động, toàn thân phiêu dật bay lên cao bảy tám thước, sau vài lần chạm nhảy cũng dễ dàng lên tới ba mươi thước, leo lên chạc cây đại thụ cũ mà nhàn nhã tựa vào cây nghỉ ngơi.

(Hết chương 18)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 19: Hắc Sắc Đoản Nhận (Thượng)

Bước sang ngày thứ năm mươi mốt sống trong Ma Thú sơn mạch.

“Bọn sát thủ này đều cho ta là kẻ dễ khi phụ sao?” Lâm Lôi nhìn một thi thể nữ hắc y sát thủ trước mặt, thực lực nữ sát thủ áo đen này cũng đã đạt tới khoảng ngũ cấp chiến sĩ, nhưng Lâm Lôi dựa vào ma pháp phụ trợ đã giết chết ả sát thủ này.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Cho dù có nhìn ngươi nhiều lần, cũng chỉ có thể nhận ra ngươi là một gã thiếu niên, một tên không biết trời cao đất dày, một thiếu niên một mình mà dám hành tẩu trong Ma Thú sơn mạch, có ai lại chẳng nghĩ là không dễ dàng giết chết được ngươi chứ?”

Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ.

Chính mình năm nay mới có mười lăm tuổi, mặc dù có thể coi là đã vượt qua tuổi trưởng thành, nhưng nét thơ ngây trên mặt thì vẫn còn tồn tại.

“Nữ sát thủ này đến chết rồi mà cũng để lại chút quà cho ta, vết thương nhỏ trên người thì không tính nhưng mà đáng tiếc bộ y phục này của ta đã bị huỷ mất, bây giờ ta chỉ còn một bộ y phục cuối cùng thôi.” Lâm Lôi nhìn bộ y phục bị xé rách tan tành trên người, chẳng biết là nên khóc hay nên cười nữa.

Dọc đường đi, hắn cũng đã lấy mấy bộ y phục của bọn sát thủ, nhưng sống trong Ma Thú sơn mạch, cái thứ bị hư hao nhiều nhất lại chính là quần áo.

“Lão đại, ma tinh hạch trong túi của nữ sát thủ này giá trị cũng được mấy ngàn kim tệ đó, một bộ y phục chả lẽ lại giá trị hơn cả mấy ngàn kim tệ hay sao?” Bối Bối lập tức phản bác.

Lâm Lôi nghe thế liền nhoẻn miệng cười.

Tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch được hơn một tháng, số vết thương trên người ngày càng nhiều đồng nghĩa với ma tinh hạch trong túi cũng ngày càng đầy hơn.

“Thôi thì, trên thân không mặc gì cũng chả sao vậy, bộ quần áo duy nhất này dùng để mặc khi trở về, trong Ma Thú sơn mạch dù sao cũng chẳng có ai để ý thấy đâu mà sợ.” Lâm Lôi lập tức vứt bỏ cái áo rách nát, để nguyên dạng bán khoả thân, tay cầm hắc sắc đoản nhận tiếp tục tiến lên phía trước.

Hắc sắc đoản nhận này suốt mấy ngày nay cũng đã hỗ trợ Lâm Lôi được không ít.

Cứ đi được một đoạn, hắn lại tự nhiên vận ma pháp chú ngữ, trong chốc lát một làn gió nhẹ lấy Lâm Lôi làm vị trí trung tâm tản ra bốn phương tám hướng, đó chính là ‘Tham Tri Chi Phong’, trong vòng phạm vi ba trăm thước bất kể là ma thú hay người nào xuất hiện thì đều bị Lâm Lôi do thám biết được.

Bình thường Lâm Lôi cứ mỗi lần đi được một khoảng cách dài thì mới cẩn thận dùng một lần ‘Tham Tri Chi Phong’, nhưng hiện giờ chỉ cần đi được một chút là hắn đã thi triển ra ngay.

“Ý, có một nhóm người. Nhóm người này ẩn trốn ở trên cây làm gì nhỉ?” Lâm Lôi trong lòng nghi hoặc.

Lúc này phía nam cách Lâm Lôi khoảng hơn một trăm thước có một gốc cây đại thụ cực lớn, phải đến tám người ôm không xuể, không biết là đã tồn tại được bao nhiêu năm rồi, có khoảng mười mấy người đang ẩn ở trên đó. Lâm Lôi trong lòng hiếu kỳ, không tự chủ được mà lặng lẽ tiến đến gần.

Cực kỳ chậm rãi, cẩn thận tiến đến gần, Lâm Lôi lẩn vào trong một bụi gai tùng giữa một rừng cỏ dày mọc rậm rạp, lúc đó mới thấy rõ được mười mấy người ở ngoài ba mươi thước đang ở trên cây cổ thụ.

Mười mấy người, mỗi người đều mặc một bộ hắc sắc y phục, bên hông đều đeo một thanh hắc sắc đoản nhận.

“Hắc sắc đoản nhận?” Lâm Lôi ánh mắt ngừng lại trên một thanh hắc sắc đoản nhận.

Vô luận là từ hình dạng cho đến màu sắc, đều giống với thanh hắc sắc đoản nhận mà hắn đang giữ trong tay như đúc. Đồng thời mười mấy người đang ẩn trên cây cổ thụ đều khiến Lâm Lôi cảm nhận được một khí thế âm trầm, giống y như tên sát thủ đáng sợ đầu tiên mà Lâm Lôi đã từng gặp.

“Đều là hắc sắc y phục, đều là hắc sắc đoản nhận, còn có…” Lâm Lôi cũng phát hiện ra trên lưng mười mấy người thoáng có chút cộm lên.

Hắn không kìm được tâm tình chợt nhớ lại, lúc trước trong người của tên sát thủ có một cái túi được cột chặt bên hông, chắc chắn trong lớp y phục kia có một cái túi. Khi đó Bối Bối phải xé rách lớp lưng quần của tên sát thủ mới phát hiện ra được cái túi.

“Bọn chúng là cùng một tổ chức.” Cho dù là một kẻ ngu đến mấy thì cũng phải thấy được điều này.

Tim Lâm Lôi không khỏi đập nhanh lên một chút, mà lúc này trên cây cổ thụ, mười mấy hắc y nhân đang khe khẽ đàm thoại

“Số 18 cùng với số 7 sao chưa thấy đến?” Một tên hắc y trong đó bất mãn nói.

“Không chừng chết rồi cũng nên.” Một gã hắc y khác lạnh lùng.

“Án theo thời gian, cứ đợi đến đêm đã, nếu đêm nay mà bọn họ còn chưa tới, mặc kệ là bọn họ còn sống hay đã chết thì đều coi như là chưa vượt qua thử thách.” Một gã hắc y trong đó lạnh lùng nói, những tên hắc y khác nghe tên hắc y đó nói vậy bỗng đều trở nên trầm mặc.

Lâm Lôi đang ẩn trốn ở trong bụi cỏ cũng cảm nhận được, theo như cách nói chuyện của tên hắc y vừa rồi thì có lẽ y chính là thủ lĩnh của toàn đội, Lâm Lôi trong lòng thất kinh: “Lúc trước tên sát thủ muốn giết ta tu luyện Hắc Ám đấu khí chúc tính đã đạt tới lục cấp chiến sĩ, tên thủ lĩnh toàn đội kia e rằng còn mạnh hơn”

Lâm Lôi lúc này lập tức muốn thối lui, nhưng hắn vừa mới lùi lại được vài bước, tên hắc y nhân vừa nói chuyện lúc nãy đột nhiên nhướng mày, ánh mắt chợt hướng về phía chỗ đứng của Lâm Lôi.

“Chíu!”

Đồng thời một đạo hắc sắc lưu quang cực nhanh bắn về vị trí của Lâm Lôi, Lâm Lôi bị doạ đến phát hoảng, trong lòng minh bạch “Bại lộ rồi!”, lúc này ma pháp phụ trợ ‘Cực Tốc’ lập tức được sử dụng, hắn tức thì sử dụng tốc độ nhanh nhất hướng về sâu bên trong Ma Thú sâm lâm mà phóng đi.

Lâm Lôi vốn cũng biết rằng, Ma Thú sâm lâm càng vào sâu thì càng nguy hiểm, đối phương có thể thấy mình chạy trốn vào sâu trong Ma Thú sâm lâm thì có chút kiêng kị mà không đuổi giết. Hắn cũng đã tính toán kỹ, chạy vào sâu trong bên trong chừng một lúc rồi lập tức đổi qua hướng khác mà chạy trốn.

Hắc y nhân đã nhìn thấy túi đeo trên lưng của Lâm Lôi cùng với thanh hắc sắc đoản nhận trên tay hắn, sắc mặt thoáng biến đổi.

“Số hai, đi giải quyết hắn.” Hắc y thủ lĩnh ra lệnh.

Số càng nhỏ, thực lực càng mạnh, từ phản ứng tránh né của Lâm Lôi vừa rồi, hắc y thủ lĩnh đã phán đoán được thực lực của Lâm Lôi.

“Vâng, thưa đại nhân.” Một gã hắc y trong đó lập tức từ trên cành đại thụ nhảy xuống, tốc độ thật kinh người hướng theo sau Lâm Lôi mà truy đuổi. Bất quá Lâm Lôi vốn đã cách bọn họ một khoảng, hơn nữa lại chạy trốn trước. Khoảng cách ban đầu giữa hai người đã là hơn tám mươi thước.

Nhưng hắc y nhân này tốc độ thật sự là cực nhanh, tựa hồ so với tên sát thủ đuổi giết Lâm Lôi lần đầu tiên còn nhanh hơn một chút.

“Tốc độ thật kinh người.” Lâm Lôi linh hoạt xuyên qua giữa sơn lâm, khi thì trèo lên, khi thì phóng tới.

Thế nhưng hắc y nhân phía sau vẫn lạnh lung truy đuổi, hoảng cách giữa hai người nhanh chóng giảm xuống, sáu mươi thước, năm mươi thước, bốn mươi thước, ba mươi thước… Lâm Lôi càng chạy trốn, sát thủ truy đuổi phía sau càng truy đến gần.

Mười thước, chín thước, tám thước, bảy thước!

Lâm Lôi dường như có chút hoảng sợ không còn đất trốn, cứ nhắm phía sâu trong Ma Thú sơn mạch phía trước mà phóng đi.

“Phong hệ phụ trợ ma pháp?” Hắc y nhân nhận ra Lâm Lôi đã thi triển Phong hệ phụ trợ ma pháp, “Thi triển phong hệ phụ trợ ma pháp mà tốc độ vẫn còn chậm như thế, chắc là tứ cấp chiến sĩ. Cùng lắm là đạt tới mức cao nhất của tứ cấp chiến sĩ mà thôi.” Với khả năng giết chết Lâm Lôi, hắc y nhân trong lòng mười phần tin tưởng, khoảng cách giữa hai người không ngừng gần lại.

Lâm Lôi ngoài mặt thì tỏ vẻ kinh hoảng, nhưng trong nội tâm lại rất là trầm ổn.

“Cũng đã chạy được nhiều dặm đường rồi, mười mấy tên sát thủ phía xa căn bản không thể chú ý được ở khoảng cách xa như vậy.” Vẫn kinh hoảng chạy trốn nhưng trong ánh mắt Lâm Lôi lại hiện lên một tia lãnh lệ, đồng thời Ảnh thử Bối Bối vốn cũng tỏ vẻ sợ hãi trên vai Lâm Lôi đột nhiên nhích động…

“Hây!”

Hình ảnh của hắc sắc Ảnh thử sâu trong mắt hắc y nhân bỗng chợt to dần, cơ hồ chỉ trong chớp mắt đã phóng tới trước mặt y, hắc y nhân chỉ kịp thấy một hàm răng sắc bén của hắc sắc Ảnh thử.

(Hết chương 19)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 20: Hắc Sắc Đoản Nhận (Hạ)

Khi chỉ còn cách Lâm Lôi khoảng chừng bốn năm thước, hắc y nhân cho đến tận lúc đó vẫn không xem hắc sắc Ảnh thử ra gì, nhưng lúc này trong thâm tâm vốn dĩ lạnh lùng của y đã có chút hoảng sợ: “Đây là thứ tốc độ gì?” Hắc sắc đoản nhận của y cực nhanh chém ra.

Rõ ràng là hắc y nhân này so với hắc y sát thủ đầu tiên muốn giết Lâm Lôi còn mạnh hơn rất nhiều, ít nhất là khi đối mặt với hắc sắc Ảnh thử còn kịp huy vũ đoản nhận.

“Vụt!” Móng vuốt sắc bén của Bối Bối đột nhiên vung lên.

“Keng!”

Móng vuốt của Bối Bối cùng hắc sắc đoản nhận va chạm mãnh liệt, hắc sắc đoản nhận đột nhiên bị đánh văng, ngay lập tức móng vuốt của Bối Bối hung hăng hướng về phía đầu của hắc y nhân mãnh liệt trảo tới, đầu hắc y nhân bị một trảo trực tiếp nát vụn, chết ngay tại chỗ.

“Lục cấp đấu thất cấp, chênh lệnh quá lớn.” Lâm Lôi nhìn thấy cảnh này trong lòng cũng thầm cảm thán.

Hơn nữa, Bối Bối đã từng đánh cho thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’ phải điên cuồng chạy trốn. Với hàm răng cùng móng vuốt sắc bén của Bối Bối thì việc giết chết một gã lục cấp chiến sĩ căn bản là đơn giản giống như cơm bữa vậy.

“Soạt~~” Lâm Lôi nhanh chóng chạy tới xé rách lưng áo của hắc y nhân, trực tiếp cầm lấy cái túi màu đen của hắn, không cần để ý nhiều trực tiếp quay đầu về hướng bắc mà chạy trốn, Lâm Lôi chân đạp gió, toàn thân linh hoạt phiêu dật, cơ hồ trong rừng không thể tìm thấy dấu vết chạy trốn của hắn.

Chỉ một thoáng sau, một đám hắc y nhân rốt cuộc cũng đã đuổi tới, nhìn vết thương trên đầu của thi thể ‘Số Hai’, tên hắc y thủ lĩnh cau mày.

“Ma thú?” Trong đầu của hắc y nhân chợt hiện lên không ít hình ảnh ma thú, “Chắc là lục cấp thanh sắc Ảnh thử, hoặc là thất cấp tử sắc Ảnh thử? Hay là thất cấp kim sắc Phệ thạch thử?” Căn cứ vào vết trảo nhỏ này, phỏng chừng cũng chỉ có thể là của loại ma thú họ chuột mà thôi.

Ở trong Ma Thú sơn mạch, có người từng nói điều đáng sợ nhất chính là gặp phải bát cấp, cửu cấp ma thú, có người thì lại cho rằng gặp phải một bầy lang ma thú. Lúc này trong lòng hắc y nhân, nếu gặp phải bầy Phệ thạnh thử hoặc là bầy Ảnh thử thì mới là cực kỳ kinh khủng.

Phệ thạch thử, lực phòng ngự cao, hàm răng, móng vuốt sắc bén.

Ảnh thử, tốc độ nhanh, hàm răng, móng vuốt vô cùng sắc bén.

Ngàn vạn Ảnh thử hoặc Phệ thạch thử cùng lao ra, đừng nói là mười mấy sát thủ bọn họ, e rằng cả một đội quân cũng đều có thể bị cắn nuốt sạch sẽ.

“Chúng ta về thôi!” Không chút do dự, hắc y thủ lĩnh hạ lệnh.

Núi non trùng điệp, quái thạch nhấp nhô, Lâm Lôi lúc này đã trốn vào trong một hang núi. Chạy một hơi hơn trăm dặm, hắn tin rằng dù cho đối phương có muốn đuổi cũng không thể bắt kịp được mình.

“Lão đại mau nhìn xem trong túi vừa rồi có cái gì?” Bối Bối sốt sắng thúc giục.

Trong lòng Lâm Lôi lúc này cũng có chút mong chờ, thường thì sát thủ càng lợi hại, ma tinh hạch trong túi càng nhiều, lúc trước tên sát thủ thứ nhất để lại cho mình tới gần mười vạn năm nghìn kim tệ ma tinh hạch cùng ma tinh thạch, không biết tên sát thủ tên gọi 'Số Hai' này sẽ mang đến cho mình được bao nhiêu.

Túi đã được mở ra.

“Có hai bộ y phục để thay rồi.” Lâm Lôi nhìn thoáng thấy y phục để trong túi, rồi sau đó lấy ra từ ngăn giữa một cái túi căng phồng được cột chặt, tên Số hai này so với tên sát thủ đầu tiên đã ở trong Ma Thú sơn mạch cũng được hơn một tháng, thực lực cũng mạnh hơn, cho nên…

Lâm Lôi nhìn vào số ma tinh hạch trong túi, không khỏi hít một hơi khí lạnh.

“Nhiều như vậy, hơn nữa phần lớn là ngũ cấp ma tinh hạch, còn có không ít lục cấp ma tinh hạch.” Do thường xuyên nhìn thấy ma tinh hạch nên chỉ cần nhìn qua màu sắc của chúng là Lâm Lôi đã có thể xác định được đại khái cấp bậc của ma tinh hạch. Ngay sau đó hắn bắt đầu cẩn thận tính toán.

“Chín viên lục cấp ma tinh hạch, năm mươi sáu viên ngũ cấp ma tinh hạch, mười hai khối tứ cấp ma tinh hạch, còn có bảy viên ma tinh thạch. Tính sơ sơ không quá hai vạn kim tệ. Cộng với năm vạn có từ trước tổng cộng cũng khoảng chừng bảy vạn kim tệ.” Lâm Lôi tính toán thu hoạch của chính mình, không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Bảy vạn kim tệ!

Đặt chỗ tài phú này trước mặt phụ thân, phỏng chừng phụ thân sẽ bị sốc cho xem.

Đạp nhập Ma Thú sơn mạch trong năm mươi mốt ngày, chỉ tính riêng hai tên sát thủ của cùng một tổ chức đã đem lại cho mình ba vạn năm nghìn kim tệ, hơn nữa còn của vài tên sát thủ khác hơn một tháng nay tính ra cũng có được hơn ba vạn kim tệ, hơn nữa cả tháng nay tự hắn cũng giết ma thú kiếm được hơn năm nghìn kim tệ.

Lúc này Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng từ Bàn Long chi giới hiện ra, chỉ cười nhìn bộ dạng của Lâm Lôi.

“Ta cuối cùng cũng cảm nhận được vì cái gì mà ở trong Ma Thú sơn mạch không ít người thích ám sát kẻ khác, chính bản thân mình cay đắng khổ cực suốt hơn một tháng cũng chỉ được năm nghìn kim tệ, giết chết người khác có thể lấy được toàn bộ thu hoạch của người ta suốt một, hai tháng dài.” Lâm Lôi đổ gộp chung hai túi ma tinh hạch vào làm một, túi còn lại ném bỏ vào giữa đám cỏ dại.

“Bảy vạn kim tệ này, chỉ có năm nghìn kim tệ là ta tự mình giết ma thú lấy được, còn lại, đều là từ trong tay của sát thủ mà thu được.” Lâm Lôi lắc đầu cảm thán.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt chòm râu bạc cười nói: “Xem ra nhờ tuổi tác của ngươi, ngược lại đã giúp ngươi trở nên bận rộn, đổi lại nếu như ngươi là một người từng trải, phỏng chừng cũng không có nhiều sát thủ dám xuống tay với ngươi như vậy đâu”

“Ha, ha” Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười.

“Đức Lâm gia gia, vừa rồi nghe nhóm sát thủ kia nói chuyện, hình như việc bọn chúng tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch là một cuộc thi tuyển?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lạnh nhạt cười: “Lâm Lôi, bất kỳ ai đã sống lâu năm ở Ngọc Lan đại lục thì đều có thể biết rằng mỗi thế lực đều có vũ lực của riêng mình, mà vũ lực chính là từ huấn luyện mà ra. Việc đưa người của mình đến Ma Thú sơn mạch để huấn luyện, thì cũng có một số ít tổ chức thường xuyên làm.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Lâm Lôi, ở trên đại lục có rất nhiều thế lực mà ngươi không biết được, kỳ thật… ta cũng không biết, hơn năm nghìn năm trôi qua, một đại thế lực như Phổ Ngang đế quốc e là cũng bị suy thoái.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự chế giễu mà nói.

Lâm Lôi không hỏi lại nhiều, lúc này hắn cũng đã cảm thấy một cỗ áp lực, Ngọc Lan đại lục so với tưởng tượng của chính mình, bên trong còn phức tạp hơn nhiều.

Sửa sang lại cái túi đeo một chút, Lâm Lôi đeo túi lên lưng tựa như một bộ giáp tiếp tục tiến bước, toàn thân linh hoạt lao đi trong Ma Thú sơn mạch, khi thì nhảy qua sơn thạch, khi thì leo lên đại thụ, cứ một đường thẳng tiến cho đến khi Lâm Lôi bị một toà núi lớn chắn ngang…

Toà núi này kéo dài đến mấy trăm dặm, trên núi cây mọc cực kỳ rậm rạp. Lâm Lôi lúc này đứng ở bên trên vách núi, nếu như hắn muốn qua được vách núi bên kia thì cần phải phóng qua khoảng cách hơn trăm thước.

“Quả nhiên là một hạp cốc quỷ dị.”

Lâm Lôi phát hiện, hai bên vách đá của hạp cốc càng ra phía xa thì càng ngày khoảng cách càng thu hẹp, hắn liền dọc theo bờ vách đá mà chạy tới, càng chạy trên bờ vách đá thì khoảng cách tới vách đá đối diện cũng ngày một gần. Sau khi chạy được bốn năm dặm đường thì khoảng cách giữa hai bên vách đá chỉ còn chừng một thước, chỉ cần một bước là có thể đi qua.

“Bên đây là vậy, bên kia chẳng lẽ cũng như vậy?”

Lâm Lôi một chân đứng bên vách đá bên này, một chân giẫm lên vách đá bên kia. Hướng phía cuối hạp cốc mà nhìn tới, nhìn từ xa lại giống như hai vách đá hai bên kéo dài từ xa nối lại tại chỗ này.

“Quỷ dị, quỷ dị!”

Lâm Lôi cũng đã trải qua một quãng thời gian sống trong Ma Thú sơn mạch, nhưng mà quỷ dị như hai vách đá này thì chưa từng thấy qua. Hắn nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy trong hạp cốc mênh mông sương trắng, mơ mơ hồ hồ căn bản không thể thấy rõ bên trong có cái gì.

“Sâu không lường được”. Trong lòng Lâm Lôi có rất nhiều tò mò, nhưng đối với một hạp cốc dày đặc mê vụ thì trong đáy lòng cũng có phần kinh hãi.

Lần theo một bên vách đá, hướng dần xuống phía dưới quan sát, Lâm Lôi tựa hồ như muốn chính mắt mình tìm hiểu xem trong mê vụ hạp cốc rốt cuộc có cái gì, mê vụ hạp cốc này không những hai vách đá thoải ra hai bên mà còn là một nơi thật quỷ dị.

Mê vụ hạp cốc càng đi xuống, khoảng cách vách đá hai bên càng ngày càng xa dần.

Tỷ như phía trên hai bên vách đá chỉ cách xa nhau có vài trăm thước, nhưng phía dưới vách đá, khoảng cách lại có thể lên đến mấy nghìn thước, thậm chí còn có thể là hơn mười dặm.

“A, đó là…”

Lâm Lôi cả người phảng phất giống như bị lôi điện giáng trúng, toàn thân cẩn thận nhìn qua vách đá phía đối diện, thấp thoáng giữa vùng mê vụ như ẩn như hiện có một gốc tiểu thảo, gốc tiểu thảo này sinh trưởng trên vách đá toàn thân màu bích lục, hơn nữa thân cây như ẩn hiện có một vầng sáng lam sắc lưu chuyển.

“Lam, Lam tâm thảo, đúng là Lam tâm thảo!” Nhớ lại tại thư viện của Ân Tư Đặc Học viện, trong quyển sách về thực vật có miêu tả cặn kẽ kèm theo hình ảnh của nó. Ánh mắt Lâm Lôi ngày một sáng lên, loại tiểu thảo sinh trưởng trên vách đá kia có khả năng hoá giải tổn thương khi uống ‘Hoạt Long Huyết’, là một dược tài cực kỳ hiếm có và trân quý – Lam tâm thảo.

(Hết chương 20)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 21: Mê Vụ Sơn Cốc (Thượng)

Muốn tu luyện 'Long Huyết Mật Điển', thì cần phải dẫn động huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể, nhưng muốn dẫn động Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể thì chỉ có hai phương pháp, một là lượng Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể phải đạt tới giới hạn cần thiết, cách thứ hai là uống Hoạt huyết long (máu tươi của rồng) để dẫn động.

Nhưng uống Hoạt huyết long thì phi thường nguy hiểm.

Long huyết chỉ cần tưới lên cơ thể thì đã khiến cho người bị dính phải đau đớn muốn chết, chứ đừng nói tới chuyện là uống vào trong bụng. Nhưng vạn vật trong thế gian mỗi thứ đều có khắc tinh của nó, Lam tâm thảo chính là thực vật phối hợp tốt nhất với long huyết, nhưng Lam tâm thảo lại cực kỳ trân quý, Lâm Lôi cũng đã từng nghe qua cái giá của nó.

Một nhánh Lam tâm thảo giá trị vài vạn kim tệ, tuy vậy dẫu có tiền cũng chưa chắc đã mua được, mà Đức Lâm Kha Ốc Đặc đã từng nói: "Hoạt huyết long bá đạo vô bì, một nhánh Lam tâm thảo là không đủ, nếu như uống càng nhiều Hoạt huyết long thì cần càng nhiều nhánh Lam tâm thảo.

Một nhánh Lam tâm thảo đã quý giá như vậy, Lâm Lôi liệu có mua nổi không? Sợ rằng bản thân hơn một tháng qua kiếm được bảy vạn kim tệ, cũng chỉ có thể đủ mua một nhánh Lam tâm thảo mà thôi.

"Lam tâm thảo, Lam tâm thảo, ông trời thật là chiếu cố ta mà." Trong lòng Lâm Lôi vô cùng sung sướng.

Lâm Lôi dụng lực dậm mạnh chân xuống, rồi đột nhiên vọt lên cao tới mấy chục mét rồi đáp xuống vách đá phía đối diện, sau đó bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ, một lát sau cơ thể của Lâm Lôi dần dần được Phong hệ nguyên tố bao bọc lấy, đồng thời thân thể còn có khí lưu bao quanh.

Phong hệ ngũ cấp ma pháp – Phiêu phù thuật.

Lôi Lâm chỉ có thể làm cho cơ thể lơ lửng, nhưng không có cách nào để làm cho mình phi hành được, Phiêu phù thuật chỉ có thể làm cho cơ thể di chuyển lên xuống theo chiều thẳng đứng, sau đó hắn nhảy lên phía trước một bước, cả người lăng không đáp xuống phía trên khe núi, rồi từ từ bắt đầu hạ xuống, dần dần xâm nhập vào mê vụ hạp cốc. Bối Bối khoái trá đứng trên vai Lâm Lôi ngắm nhìn xung quanh, rồi cùng với Lâm Lôi xâm nhập vào mê vụ cốc, Bối Bối mặc dù thực lực tương đối mạnh nhưng lại không có cách nào để phi hành. Nó không phải là loại ma thú phi hành, nên muốn bản thân mình tự phi hành thì chỉ có thể sau khi đột phá thành Thánh vực ma thú mới có khả năng đó.

Trong Mê vụ hạp cốc mênh mông vô tận là sương trắng đang lững lờ trôi nổi, xâm nhập vào nơi này, Lâm Lôi đã phát hiện cự ly giữa hai bên vách núi càng ngày càng xa, đồng thời lúc này hắn cũng đã phi tới bên cạnh lam tâm thảo.

Lam tâm thảo, sáu lá màu bích lục, ẩn ước có ánh sáng màu lam lưu chuyển, Lam tâm thảo cầm vào tay thấy mát lạnh, trong lá cây có dịch thể màu bích lục, cho vào miệng cảm thấy sảng khoái…” Lâm Lôi vẫn còn nhớ mấy câu giới thiệu cơ bản nhất về Lam tâm thảo trong đồ thư quán của Học viện Ân Tư Đặc.

Thấy nhánh Lam tâm thảo này mọc trên một vách đá, đang dập dờn trong gió, Lâm Lôi hít sâu một hơi, sau đó cẩn thận nhổ lấy nhánh Lam tâm thảo này lên.

“Quả nhiên là mát lạnh.” Lâm Lôi nắm lấy nhánh Lam tâm thảo cảm giác nhánh Lam tâm thảo này giống như một khối băng, lập tức bỏ nhánh Lam tâm thảo này vào trong cái túi đeo sau lưng, sau đó cẩn thận quan sát bốn phương tám hướng xung quanh, “Không biết còn có nhánh lam tâm thảo nào nữa không nhỉ?”

Có thể mọc ra một nhánh Lam tâm thảo thì cũng có thể mọc ra nhánh Lam tâm thảo thứ hai chứ.

Dùng Phiêu phù thuật, cả người Lâm Lôi từ tự hạ xuống phía dưới, lúc này hắn cũng đã kiệt sức liền nhìn xuống phía dưới, sương trắng lững lờ trôi nổi, mọi thứ hiện ra một cách mơ hồ, Lâm Lôi cũng ẩn ước thấy vách núi này có những bụi cây đan xen chằng chịt với nhau.

“Lớn quá!”

Càng tuột sâu xuống phía dưới, Lâm Lôi phát hiện ra phạm vi của hạp cốc này thật bao la rộng lớn, bề mặt hai bên của hạp cốc cự ly cũng chỉ tối đa là mấy trăm mét, nhưng giờ Lâm Lôi dám khẳng định, cự ly hai bên vách núi ít nhất cũng xa hơn mấy nghìn mét rồi, bởi vì hắn trực tiếp từ một bên vách núi nhảy xuống. Chỉ cần dựa vào góc độ của vách núi, cũng như cự ly phi hành của bản thân, là có thể đoán ra được.

Hống!

Quác!

Thỉnh thoảng lại có những tiếng gầm gào trầm thấp từ phía dưới vọng lên, nhưng phương vị của những tiếng gầm gào đó không giống nhau, chỉ nghe âm thanh thôi thì cũng phải có ít nhất là hơn một trăm ma thú, Lâm Lôi trong lòng không khỏi chấn động: “Ma thú, phía dưới có rất nhiều ma thú!” Lâm Lôi chỉ từ âm thanh là đã có thể dễ dàng đoán ra được.

Hắn toàn thân bất giác dán vào vách núi, đồng thời còn dùng tay nắm lấy những đám dây leo, cẩn thận từ từ hạ xuống dưới.

“Lão đại, ta cảm thấy mặt đất phía dưới có nguy hiểm.” Bối Bối đột nhiên dùng linh hồn trao đổi với Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng cũng cảm thấy như vậy nhưng không nói ra miệng, càng hạ xuống gần mặt đất phía dưới thì âm thanh của ma thú càng gia tăng, những tiếng gào rú trầm thấp nhưng có lực, khẳng định là âm thanh của những ma thú cực lớn, mà ma thú cực lớn thì chả có con nào yếu cả. Ma thú có thực lực mạnh thì thể hình không nhất thiết phải lớn, nhưng kích thước cực lớn thì nhất định có thực lực mạnh.

"Lam tâm thảo!"

Đột nhiên Lâm Lôi thấy trên tảng đá phía xa trên mặt đất có mọc một nhánh Lam tâm thảo, xung quanh Lam tâm thảo là các nhánh thực vật màu lục bò sát trên mặt đất, nhưng Lâm Lôi vốn không phải là kẻ nhát gan, lúc này lại thấy nhánh Lam tâm thảo, Lâm Lôi hai tay liền bám lấy những nhánh cây đó, giữ cho bản thân lơ lửng trên không trung như lúc nãy.

Nhưng lúc này hắn căn bản là không để ý tới…

Trong phạm vi những nhánh thực vật bò sát trên mặt đất xung quanh Lam tâm thảo, có một nhánh cây dài hơn hai mươi mét, đó chính là một con mãng xà màu lục cực lớn, to khoảng hai người ôm, màu da của con mãng xà đó cũng trùng với màu của những nhánh thực vật bò sát trên mặt đất kia, trên thân thể nó là màu lục, ẩn ẩn hiện hiện trong làn mê vụ, Lâm Lôi căn bản không phát hiện ra con cự đại mãng xà này.

Cùng lúc với việc hạ xuống, Lâm Lôi ngày càng tiếp cận gần với nhánh Lam tâm thảo.

"Lão đại, cẩn thận, là ma thú mãng xà!" Bối Bối đột nhiên dùng linh hồn khẩn cấp truyền âm với Lâm Lôi.

"Mãng xà?" Lâm Lôi trong lòng chấn động.

Ma thú mãng xà phần lớn là rất mạnh, cho dù tối nhược nhất là Tam giác độc xà cũng đã là lục cấp ma thú, Lâm Lôi lập tức quan sát cẩn thận phía trước, lúc này cự ly của Lâm Lôi cách con mãng xà cực lớn màu lục đó chừng chưa tới một trăm mét, cẩn thận quan sát tức thì liền phát hiện ra con cự hình mãng xà đó.

“Oái!” Lâm Lôi há hốc miệng vì kinh ngạc.

Phải dài tới hai ba mươi mét, thân thể cực lớn giống như một cái chum đựng nước to khiến cho Lâm Lôi trong lòng chấn động: “Lục văn cự mãng, thất cấp ma thú ‘Lục Văn Cự Mãng’?” Trong đầu Lôi Lâm liền xuất hiện những thông tin liên quan tới con Lục văn cự mãng này.

Tới lúc này hắn cũng đã biết là vì sao mà cái hạp cốc này lại có nhiều sương trắng tới như vậy.

“Thủy vụ thuật chỉ là nhất cấp Thủy hệ ma pháp, Thủy hệ thất cấp ma thú Lục văn cự mãng phun ra thật đơn giản nhưng tại xung quanh đây lại hình thành vô tận bạch sắc thủy vụ, mà cả hạp cốc đều như vậy, với nồng độ bạch vụ như thế này, tuyệt đối không thể chỉ có một con Lục văn cự mãng.”

Lâm Lôi suy nghĩ một chút rồi dần đoán ra.

Đáy của hạp cốc rộng chừng 10 mét, tầm nhìn xa khoảng 10 mét, mà cả một hạp cốc lớn như vậy bị bao phủ bởi bạch vụ. Như vậy có thể tưởng tượng được có bao nhiêu con lục văn cự mãng rồi. Con cự mãng đang ẩn mình trong đám thực vật màu lục bò sát trên mặt đất đột nhiên cử động, cái đầu to lớn hướng về phía Lâm Lôi, trên cái đầu lớn có hai con mắt khiến cho trái tim của người ta phải ớn lạnh đang dán chặt vào Lâm Lôi.

“Oái!”

Một tiếng rít ‘Xùy, Xùy’ khủng khiếp từ trong miệng của con Lục văn cự mãng vang lên, đồng thời con Lục văn cự mãng quăng mình lao tới.

“Hống...... Grào!” Cả đáy hạp cốc liên tục vang lên những tiếng gào rú của các chủng loại ma thú, đồng thời còn có âm thanh của những bước chạy trầm trọng lao tới, mục quang của Lâm Lôi liền quét qua xung quanh một lượt thì đã thấy hơn chục loài động vật cực lớn đang chạy tới rồi, nhưng hơn chục con này mới chỉ là một bộ phận rất nhỏ, một lượng lớn ma thú vẫn còn bị bạch sắc mê vụ bao trùm không thể nhìn thấy được.

“Chạy!”

Đối diện với sự công kích của Lục văn cự mãng, Lâm Lôi chỉ còn cách cực tốc phi hành lên phía trên, khống chế lực lượng của Phong hệ nguyên tố, khiến cho huyền phù lực vượt xa thể trọng, cả người hướng lên phía trên phi hành với tốc độ nhanh tới mức kinh người, trong lúc phi hành Lâm Lôi cũng đã thấy từ một phía khác cũng có một con Lục văn cự mãng đang men theo vách núi cực tốc lao tới, đôi mắt lạnh lẽo cũng đang dán chặt vào hắn, không ngừng rít lên “Xùy Xùy!”

Những âm thanh sắc nhọn của một loài phi điểu vang lên, chỉ thấy từ đáy của hạp cốc có hơn chục con phi điểu cực lớn đang đuổi tới.

“Dực điểu long, là Dực điểu long!” Sắc mặt của Lâm Lôi trở nên trắng bệch.

(Hết chương 21)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 22: Mê Vụ Sơn Cốc (Hạ)

Kích thước của mười mấy con Dực điểu long này so với Sư thứu còn lớn hơn đến mấy lần đang nhanh chóng đuổi tới nơi. Lâm Lôi lập tức thông qua Bàn Long giới chỉ, nỗ lực khiến cho tốc độ lao lên của bản thân đạt tới tốc độ nhanh nhất, đồng thời trong miệng cũng bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ Đại địa thủ hộ thánh khải.

“Vù!”

Chỉ có tiếng gió rít mạnh, Lâm Lôi đã bỏ rất xa con Lục văn cự mãng, nhưng tốc độ của Dực điểu long lại cực kỳ nhanh, cự ly so với Lâm Lôi càng ngày càng ngắn lại, khi Lâm Lôi lao tới trên vách núi, thì mười mấy con Dực điểu long đó đã lao thẳng tới, tiếp tục truy sát hắn.

Lâm Lôi toàn thân cực tốc từ vách núi nhảy lên bỏ chạy, nhưng cho dù hai chân có nhanh bao nhiêu thì cũng không thể so sánh được với tốc độ bay của Dực điểu long.

“Quác!” Tiếng kêu của Dực điểu long vang lên chói tai.

Hai cánh của Dực điểu long dang ra đã hơn hai mươi mét, mười mấy con Dực điểu long này đồng thời dang hai cánh ra dễ dàng bao phủ lấy khoảng không phía trên đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi chỉ cảm thấy phạm vi xung quanh tối sầm lại, hơn chục con Dực điểu long tức thì lao xuống, mười mấy con Dực điểu long cùng lúc từ miệng phun ra hỏa diễm cực kỳ nóng bỏng, tức thì cây cối trong phạm vi xung quanh hoàn toàn bị thiêu cháy.

Trên thân thể của Lâm Lôi Đại địa thủ hộ thánh khải lưu chuyển, bảo vệ an toàn cho các vị trí trên cơ thể của hắn.

“Xèo, xèo!” Hỏa diễm bốc cháy trên bề mặt thân thể của Lâm Lôi, trên kết cấu nham thạch của Đại địa thủ hộ thánh khải có hoàng sắc quang mang lưu chuyển.

Trong Long tộc thì Dực điểu long và Địa hành long thuộc cấp thấp nhất, nhưng cho dù là yếu nhất trong Long tộc thì bọn chúng cũng là lục cấp ma thú, đặc biết là Địa hành long, Dực điểu long đều sống theo kiểu quần cư. Mười mấy lục cấp ma thú từ trên không tấn công tới, thì cho dù là thất cấp chiến sĩ cũng phải tháo chạy.

Mười mấy con Dực điểu long lao xuống...

“Soạt!” lợi trảo của Dực điểu long liên tục chụp tới Đại địa thủ hộ thánh khải khiến cho Đại địa thủ hộ thánh khải khẽ chấn động, thổ hoàng sắc quang mang trên bề mặt bắt đầu hơi chớp động.

“Không có khả năng ngạnh kháng!”

Lâm Lôi bị lực công kích của những móng vuốt này làm cho hoảng hốt, cả người khẩn trương liều mạng bỏ chạy trong sơn lâm, chạy trong khu vực sơn lâm như thế này là vô cùng khó khăn. Lao lên, vọt tới, vịn dây, Lâm Lôi lúc này đã hoàn toàn liều mạng rồi, mười mấy con Dực điểu long đó lúc này đang ở trên đỉnh đầu của hắn, tranh nhau để là con đầu tiên chụp được Lâm Lôi.

“U!”

Bối Bối tức giận rít lên một tiếng sắc nhọn, sau đó Ảnh thử Bối Bối toàn bộ cơ thể bắt đầu bành trướng, từ chiều dài hai chục thước biến thành dài tới hơn nửa mét. Nhưng Bối Bối dài nửa mét, so với đôi cánh dang ra quá hai mươi mét của Dực điểu long thì vẫn là quá nhỏ.

“Vút!” Bối Bối ở trên vai của Lâm Lôi một chút, sau đó hóa thành một hắc sắc tàn ảnh lao lên trên thân thể của một con Dực điểu long.

Chỉ nghe thấy tiếng xương cốt vỡ nát cùng với tiếng kêu khủng khiếp của Dực điểu long, con Dực điểu long đó từ trên không rơi thẳng xuống dưới đất, còn Bối Bối trên thân thể con Dực điểu long đó nhảy lên thân của một con Dực điểu long khác, nhằm thẳng vào cổ của con Dực điểu long này cắn liền hai phát, trực tiếp cắn chết đối phương.

Dực điểu long chỉ là lục cấp ma thú, còn Bối Bối, thậm chí còn có khả năng khiến cho lực công kích mạnh như thất cấp ma thú Tấn Mãnh Long mà còn phải bỏ chạy.

Không những thế…

Từ lục cấp tới thất cấp, đó là một khoảng cách cực kỳ lớn, thực lực chênh lệch nhau rất nhiều. Chỉ là Bối Bối không thể bay, nhưng trong một khoảng thời gian cực ngắn ở trên thân Dực điểu long thì con Dực điểu long đó tất tử vô nghi rồi. Chỉ trong chốc lát, mười mấy con Dực điểu long đã có ba con chết.

Những con Dực điểu long khác sợ hãi lập tức liền bay lên cao, Bối Bối nhìn những con Dực điểu long ở tít trên cao đó cũng không có biện pháp gì, nó không có khả năng phi hành.

Những con Dực điểu long đó xoay tròn trên không trung một lát, cuối cùng rít lên mấy tiếng, rồi hướng về phía mê vụ hạp cốc bay trở về.

“Hạp cốc này quá khủng bố.” Lâm Lôi lúc này mới dám thở ra một hơi.

Hắn một mặt dùng tay lấy ma tinh hạch của ba con Dực điểu long, mặt khác suy nghĩ về sự việc xảy ra trong mê vụ hạp cốc.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi lập tức gọi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng từ Bàn long giới chỉ bay ra, ông ta vẫn vĩnh viễn trong bộ bạch sắc trường bào không lấm chút bụi trần, mỉm cười nhìn Lâm Lôi hỏi: “Lâm Lôi, có việc gì vậy?”

Lâm Lôi lúc này tâm tình vẫn còn chưa kịp bình tĩnh.

“Đức Lâm gia gia, vừa rồi ta tiến nhập vào một mê vụ hạp cốc, không tưởng tượng được bên trong hạp cốc đó lại có một lượng lớn ma thú, có Lục văn cự mãng, còn có những động vật bò sát cực lớn, trước giờ con chưa từng nghe nói tới, nhưng thể hình to không kém gì Tấn Mãnh Long, lại còn có cả Dực điểu long, nhưng theo quan sát của ta, đó chỉ là một phần rất nhỏ của mê vụ hạp cốc. Diện mục thật sự của mê vụ hạp cốc đó ta căn bản là chưa nhìn thấy qua.”

Nghĩ lại Lâm Lôi vẫn cảm thấy chấn kinh, không ngờ rằng lại có một hạp cốc tụ tập ma thú nhiều đến vậy.

“Ồ!”

Đức Lâm Khả Ốc Đặc cũng có chút kinh ngạc: “Mê vụ hạp cốc này thực sự có nhiều ma thú như vậy sao? Thú vị. Ma thú bình thường đều phải là cùng một tộc mới tụ tập lại với nhau, ngươi vừa nói ma thú không cùng một loại, mà lại có thể tụ tập trong cùng một mê vụ hạp cốc, thú vị, thật là thú vị. Nếu ta mà còn sống, e rằng cũng phải tới nơi đó thám tra xem thế nào.”

Lâm Lôi không còn lựa chọn nào khác đành lắc đầu cười nói: “Trong hạp cốc đó, còn có Lam tâm thảo. Vừa rồi có một nhánh con căn bản không kịp hái, chỉ có hái được một nhánh thôi.”

“Lam tâm thảo?” Đôi mắt của Đức Lâm Kha Ốc Đặc sáng lên, “Địa phương mà sinh ra lam tâm thảo, tuyệt đối không phải là một nơi bình thường, trong mê vụ hạp cốc đó chắc chắn còn có bảo vật gì đó, hoặc có thể là ma thú siêu cường, ví dụ như cửu cấp ma thú, thậm chí là Thánh vực ma thú. Nhưng....”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhíu mày: “Thông thường cường đại ma thú đều có ý thức lãnh địa, nếu như ở trong đó có cường đại ma thú, đáng ra không thể cho phép đám ma thú Dực điểu long, Lục văn cự mãng sống ở trong đó chứ.”

“Nhưng, Dực điểu long, Lục văn cự mãng, theo ngươi nói còn có các loại ma thú thuộc loài bò sát cực lớn, tại sao lại có thể chung sống cùng với nhau được? Quái sự, quái sự.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng nghĩ không ra, tình hình trong mê vụ hạp cốc dường như rất mâu thuẫn.

Lâm Lôi mỉm cười nói: “Đức Lâm gia gia, không cần phải nghĩ ngợi nhiều nữa, đợi ta đạt tới thất cấp ma pháp sư, tới lúc đó có thể thi triển phi hành thuật sẽ trở lại thám hiểm lần nữa.”

Đạt tới thất cấp ma pháp sư, Đại địa thủ hộ thánh khải cũng đã đạt tới ngọc thạch cấp biệt, loại phụ trợ ma pháp ‘Cực Tốc’ uy lực cũng đại tăng. Tới lúc đó Lâm Lôi có lòng tin chắc chắn có thể đối mặt với Dực điểu long, mà còn có Phi hành thuật, Lâm Lôi đương nhiên là tự tin đi vào trong mê vụ hạp cốc.

“Thất cấp ma pháp sư, ngươi hiện tại mới chỉ là ngũ cấp ma pháp sư, còn lâu mới đạt tới thất cấp.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lạnh lùng nói.

Lâm Lôi trong lòng cũng minh bạch.

Khả năng đạt tới lục cấp ma pháp sư không khó, nhưng từ lục cấp ma pháp sư đạt tới thất cấp ma pháp sư, điều này là phi thường khó khăn.

“Đường đi, chẳng phải là từng bước từng bước đi mà hình thành đó thôi.” Lâm Lôi mỉm cười, “Ta tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch cũng đã gần hai tháng rồi, hiện tại bắt đầu quay về, ngàn dặm đi về cũng chỉ mất mấy ngày mà thôi, cũng có thể rèn luyện bản thân thêm chút nữa.”

Nhìn Bối Bối đang đứng trên vai, Lâm Lôi bắt đầu hành trình quay trở về.

(Hết chương 22)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 23: Khiếu Ngải Lệ Tư Đích Nữ Hài (Thượng)

Trên đường về, ma thú càng ngày càng yếu, khi Lâm Lôi bước ra khu vực bên ngoài, gặp mấy con ma thú cơ hồ đều là tam cấp, tứ cấp, căn bản không có gì uy hiếp. Cho dù là như vậy, Lâm Lôi cũng không dám hoàn toàn buông lỏng cảnh giác.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc và Lâm Lôi sóng vai mà đi, chỉ là trong lòng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn thoáng chút ưu tư. Hiện tại Lâm Lôi toàn thân vẫn toát ra một cỗ hơi thở trầm ổn, nhưng trong khi động thủ thì tuyệt bất lưu tình. Trong đôi mắt đang nhìn về xa xăm ngoài ngàn dặm là con ngươi thể hiện một sự lãnh đạm.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn còn nhớ rõ, trước khi tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch, ánh mắt Lâm Lôi hàm chứa sự chân thành, rất dễ dàng tin tưởng người khác.

Trong lòng cân nhắc hồi lâu, rốt cuộc Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng dùng linh hồn truyền âm gọi: “Lâm Lôi.”

Lâm Lôi đang nhanh nhẹn băng qua rừng núi không khỏi ngoái đầu, nghi hoặc nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc: “Đức Lâm gia gia, có chuyện gì vậy?”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật gật đầu, trịnh trọng nói: “Lâm Lôi, trước khi tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch, ta đã từng nhắc nhở ngươi, lòng người khó lường, không nên quá dễ dàng tin tưởng vào người khác, đối với người khác phải có lòng cảnh giác.”

Lâm Lôi gật đầu đáp: “Đức Lâm gia gia, người nói rất chính xác, người khác đúng là không thể dễ dàng tin tưởng, nếu sớm tin lời Đức Lâm gia gia nói, nhất định bụng ta đã không bị trúng một dao.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc lắc đầu: “Tuy nói rằng không thể dễ dàng tin tưởng người khác, nhưng cũng không thể quá đa nghi. Nghĩ như ngươi hiện giờ, sau này liệu có thể cùng ai khác sống chung? Nhớ kỹ, đối với người khác không thể quá lạnh lùng, cũng không nên quá tín nhiệm. Tín nhiệm, là do sự tiếp xúc trong thời gian dài mà tăng dần lên, không dễ bị lời nói của đối phương lừa gạt.”

Lâm Lôi rất thông minh, bất luận là ở nhà hay ở Ân Tư Đặc Học viện đều đọc qua không ít bộ sách, nghe Đức Lâm gia gia vừa nói như vậy, trong lòng cũng hiểu được một chút. Trong hai tháng cuộc sống tàn khốc, Lâm Lôi đã chứng kiến rất rõ ràng cái loại nhân tính tàn nhẫn, muốn bảo hắn dễ dàng tin tưởng người khác, thật sự là rất khó.

“Đức Lâm gia gia, ta hiểu rồi.” Lâm Lôi gật đầu nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng thầm than, bất quá cũng cảm thấy có phần may mắn: “May là Lâm Lôi còn có tiểu Ảnh thử Bối Bối, ngoài ra tại Ân Tư Đặc Học viện cũng có mấy người bạn tốt. Hắn ít nhất sẽ không trở nên quá lạnh lùng.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhớ lại, mấy ngàn năm trước trong khi còn sống ở Phổ Ngang đế quốc, có một gã bạch y nam tử cùng ông đều là Phổ Ngang đế quốc Thánh vực cường giả, tên bạch y nam tử kia là một gã kiếm thánh cường đại, đồng thời cũng là một người cô tịch đến cực hạn.

“Đức Lâm gia gia, người nói thử xem nếu phụ thân biết ta có nhiều ma thú tinh hạch như vậy, sẽ có phản ứng gì?” Lâm Lôi đột nhiên nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười dò hỏi, lúc này trong mắt hắn ánh lên sự kỳ vọng sẽ được phụ thân tán dương.

Y như một đứa trẻ tham gia khảo thí có thành tích thật là tốt, mong chờ được phụ thân tán dương vậy.

“Lâm Lôi, ngươi chuẩn bị đưa tất cả số ma thú tinh hạch này cho cha ngươi?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười hỏi.

Lâm Lôi gật đầu: “Đó là điều đương nhiên, số ma thú tinh hạch này giá trị hơn bảy vạn kim tệ, mà ta chỉ cần đủ ăn là được, một năm cần hơn mười kim tệ là đủ rồi. Nhưng phụ thân ta phải quản lý cả gia tộc, lại thêm gánh nặng học phí của tiểu Ốc Đốn, số ma thú tinh hạch này đương nhiên đưa cho phụ thân rồi.”

Lâm Lôi tịnh không nghĩ tới việc chính mình sẽ bán số ma thú tinh hạch, dù sao việc mua bán mình một chút kinh nghiệm đều không có, sợ rằng có bị lừa gạt cũng không biết.

“Ha ha, ta tin rằng phụ thân ngươi sẽ cao hứng mà nhảy dựng lên ấy chứ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười to nói.

Lâm Lôi không khỏi nhếch miệng cười cười, lúc này tăng tốc độ đi nhanh theo lối về.

Tam cấp, tứ cấp ma thú Lâm Lôi đều dễ dàng giết chết, tăng tốc phi hành linh hoạt trong Ma Thú sơn mạch. Khi Lâm Lôi phóng qua một dòng suối nhỏ bỗng nghe thấy phía khu rừng xa xa có một tiếng ma thú rống lên cùng với tiếng quát tháo kịch liệt của loài người.

“Hả? Dám đến Ma Thú sơn mạch này, tối thiểu cũng là ngũ cấp chiến sĩ, mà khu vực bên ngoài bình thường đều là tam cấp, tứ cấp ma thú. Sao lại chiến đấu kịch liệt như vậy?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Sâu trong Ma Thú sơn mạch, ngũ cấp lục cấp ma thú trải rộng, cũng có nơi có thể có thất cấp ma thú xuất hiện, khi ấy sẽ phát sinh loại chém giết thảm thiết này, nhưng bên ngoài bình thường rất ít khi phát sinh sự tình như vậy, chiến đấu cũng rất nhanh.

Hai chân điểm mạnh, nhảy lên bảy tám thước, rất nhẹ nhàng nhảy qua đám đại thụ, trong chốc lát đã gần tới chiến trường.

Đứng trên chạc cây cao, Lâm Lôi lặng yên quan sát.

Chỉ thấy hai gã thiếu niên và hai cô gái kịch liệt chém giết với một con Huyết chiến trư, trong đó có một thiếu niên mặc chiến giáp màu trắng lớn tiếng chỉ huy chiến đấu: “Lão Nhị, đừng có chạy loạn, ở lại bảo vệ Ngải Lệ Tư. Ta sẽ thu hút sự chú ý của nó, Ni Nhã đừng hoảng, nhắm bắn vào nơi yếu hại.”

Bốn người này rõ ràng là rất ít kinh nghiệm, gặp nguy hiểm tất thảy đều bối rối, duy có thiếu niên vận chiến giáp màu trắng đầu lĩnh là có vẻ bình tĩnh.

“Bốn người này thật sự là gan lớn, thiếu niên giáp trắng kia thực lực ngang ngũ cấp chiến sĩ, ba người còn lại thực lực nhiều nhất cũng chỉ là tứ cấp mà thôi.” Lâm Lôi thầm lắc đầu, ba người đến ngũ cấp còn chưa đạt tới mà dám vào khu vực rừng thiêng nước độc này, thật sự là gan lớn.

Thiếu niên tóc đỏ kinh hoàng lớn tiếng hô: “Tạp Lam lão đại, người không phải từng nói bên ngoài chỉ là tam cấp, tứ cấp ma thú thôi sao, đây là ngũ cấp ma thú a.”

Trong bốn người, thiếu niên cầm đầu tên gọi Tạp Lam, trong lòng cũng tràn đầy bất đắc dĩ, hắn thân là ngũ cấp chiến sĩ, mang theo ba người bạn tốt chỉ định tới khu vực bên ngoài Ma Thú sơn mạch tiến hành thí luyện mà thôi, chắc không có gì nguy hiểm, ngờ đâu lại gặp phải một con ngũ cấp ma thú.

“Phốc!” Hơn mười mũi Địa đột thương đột nhiên từ chung quanh Huyết chiến trư mọc lên, thậm chí có ba mũi đâm thẳng vào trên người, không ngờ lại bị da nó làm gãy đoạn.

“Hống!!!”

Huyết chiến trư lập tức giận dữ rống lên nhìn về phía gã ma pháp sư duy nhất trong bốn người, rồi sau đó hỏa tốc vọt đi. Huyết chiến trư bị chọc giận, khí thế thật sự quá hãi hùng, hơn nữa trong lỗ mũi thi thoảng còn phụt ra lửa. Điều đó khiến cho đám thiếu niên kia bị một phen kinh hãi tột độ.

“Tránh, Ngải Lệ Tư muội mau né tránh đi.” Tạp Lam lớn tiếng hô.

Cô gái có mái tóc dài màu vàng tên gọi Ngải Lệ Tư, nàng có một đôi mắt mơ mộng mông lung, lúc này Ngải Lệ Tư cũng kinh hoảng muốn chạy trốn, nhưng Huyết chiến trư dù sao cũng là ngũ cấp ma thú, trí tuệ mặc dù không cao, nhưng so với dã thú thì thông minh hơn nhiều.

Nó vọt đuổi theo Ngải Lệ Tư.

Thấy Huyết chiến trư lao về phía mình, Ngải Lệ Tư hoảng sợ muốn chạy trốn thật nhanh, nhưng lại bị vấp vào một rễ cây dưới chân, cả người té ngã nhào xuống, vừa quay đầu nhìn lại, trừng trừng một đôi mắt Huyết chiến trư đỏ rực điên cuồng đang phóng tới, Ngải Lệ Tư thân hình nhu nhược, sợ rằng Huyết chiến trư kia chỉ cần dẫm cho một phát là chết ngay lập tức.

Ngải Lệ Tư khiếp sợ đến ngây người.

Hai gã thiếu niên và một cô gái cũng kinh hãi đến cuống cuồng chẳng biết phải làm sao, bọn họ căn bản không kịp cứu người.

“Ngải Lệ Tư!” Thiếu niên tên gọi Tạp Lam kia chỉ có thể thống khổ lo lắng hét lên. Mặc dù hắn là ngũ cấp chiến sĩ nhưng kinh nghiệm rõ ràng là rất ít.

“Phập!”

Bảy tám mũi Địa đột thương sắc bén đậm đặc thổ hoàng sắc quang mang lưu chuyển đột nhiên phóng ra, ngũ cấp ma thú Huyết chiến trư mặc dù da dày nhưng cũng bị hai mũi Địa đột thương cứng rắn đâm xuyên vào cơ thể, máu tươi từ bụng tràn ra.

Đáng tiếc…

Địa đột thương chỉ là đâm vào cơ thể, không thể đả thương được nội tạng bên trong.

“Hống !!!” Huyết chiến trư đau đớn ngẩng đầu rống lên.

“Phập!” Một thanh hắc sắc đoản nhận từ phía trên, nhanh như chớp trực tiếp đâm thẳng vào mắt Huyết chiến trư, ánh mắt bạo liệt, hắc sắc đoản nhận đâm xuyên thấu cả đầu, Huyết chiến trư không khỏi thống khổ toàn thân như ngây dại run lên bần bật. Chỉ sau chốc lát đã nằm im bất động.

Tạp Lam, Ni Nhã, Ngải Lệ Tư bọn bốn người sợ hãi đến tim đập thình thịch.

Bọn họ nhìn thiếu niên cường tráng mặc trang phục chiến sĩ màu lam vô cùng thuần thục lấy ra ma thú tinh hạch của Huyết chiến trư, sau đó thiếu niên này lập tức quay đầu rời đi. Tạp Lam chính là người đầu tiên trong số bốn người có phản ứng, thở hắt ra rồi lập tức cất cao giọng gọi: “Này vị bằng hữu, xin hãy chờ một chút.”

(Hết chương 23)

Avast.pro.v4.8 (phần mềm diệt virus hay nhất thế giới hiện nay, hơn cả Bit và Kas), vừa nhẹ vừa hiệu quả, ko sợ bị black list (http://4vn/forum/showthread.php?t=21657)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 24: Khiếu Ngải Lệ Tư Đích Nữ Hài (Hạ)

Gì vậy?” Lâm Lôi nhướng mày ngoái đầu lại.

Tạp Lam lập tức bước tới, cảm kích nói: “Ta tên là Tạp Lam, vô cùng cảm tạ sự trợ giúp của ngươi, nếu không có ngươi sợ rằng Ngải Lệ Tư đã chết rồi.”

Thiếu nữ tên Ngải Lệ Tư lúc này cũng chạy tới, nàng trong lòng hiển nhiên vẫn còn có phần sợ hãi, ngực phập phồng thở dốc, có điều đôi mắt mông lung kia lại đang tò mò chăm chú nhìn Lâm Lôi: “Cảm ơn ngươi đã cứu mạng, ta tên Ngải Lệ Tư, tên đầy đủ là Ngải Lệ Tư Đạt Phu, ta cũng là Địa hệ ma pháp sư.”

Lâm Lôi ánh mắt thoáng dừng lại trên người Ngải Lệ Tư trong chốc lát.

Không thể không thừa nhận, Ngải Lệ Tư là một cô gái có khí chất phi thường, loại khí chất khiến cho người ta chỉ cần thoáng nhìn thôi cũng phải đem lòng trìu mến, căn bản là không cần phải phô trương, mọi thứ cứ như là tạo hóa vốn dĩ đã sẵn có vậy.

“Lâm Lôi, giữa Ma Thú sơn mạch kể cả người khác có gặp nguy hiểm, hình như ngươi bình thường vốn không hề ra tay cứu người mà, hôm nay sao lại như vậy?” Giọng chế giễu của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi, “A, ta biết rồi, ngươi nhất định là đã thích cô bé tên Ngải Lệ Tư này rồi.”

Lâm Lôi nhíu mày.

“Đức Lâm gia gia, không phải là ta không cứu, mà là ở trong Ma Thú sơn mạch, người ta gặp phải ma thú thì tối thiểu cũng là lục cấp ma thú, hoặc là thất cấp ma thú, ta không có khả năng cứu. Giết một con ngũ cấp ma thú không khó, ta cũng chỉ thuận tay mà cứu thôi.” Lâm Lôi lập tức giải thích với Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc chỉ cười cười, không nói gì thêm nữa.

“Ta tên là Thác Ni, không biết ma pháp sư đại nhân tên gọi là chi?” Một gã thiếu niên khác cũng lên tiếng.

Lâm Lôi thờ ơ nhìn lại đám người này: “Các ngươi tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch này đã lâu chưa?”

“Ngày đầu tiên.” Tạp Lam bất đắc dĩ nói, “Chúng ta cũng không ngờ rằng mới ngày đầu tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch đã gặp phải ngũ cấp ma thú, thật là quá xui xẻo. Dựa theo những gì sách giới thiệu, khu vực bên ngoài chỉ có tam cấp, tứ cấp ma thú. Chúng ta bốn người đến đây cũng không quá nguy hiểm.”

“Ngu xuẩn.” Lâm Lôi lắc đầu đáp.

Nữ cung tiễn thủ tên gọi Ni Nhã kia tức thì nổi giận: “Này, tiểu tử ngươi kiêu ngạo cái gì? Chỉ là cứu Ngải Lệ Tư thôi, dựa vào cái gì mà dám mắng chúng ta?”

“Ni Nhã.” Tạp Lam quát.

Lâm Lôi cũng trực tiếp nói: “Ta thật sự rất bội phục sự dũng cảm của các ngươi, cũng dám tiến nhập vào Ma Thú sơn mạch này. Đồng thời ta cũng không thể không khen vận khí của các ngươi quá tốt, trên đường đi không gặp phải giặc cướp.”

“Giặc cướp?” Tạp Lam mấy người nhìn nhau, bọn họ đích xác là không có gặp cướp đường.

Ma Thú sơn mạch dài quá ngàn dặm, từ khắp các nơi đều có thể tiến vào dãy Ma Thú, có không gặp phải cướp đường cũng là chuyện bình thường.

“Ta nói cho các ngươi hay, nếu không muốn chết, bây giờ hãy mau lập tức rời khỏi Ma Thú sơn mạch.” Lâm Lôi ôn tồn nói.

“Tại sao? Chẳng lẽ bên ngoài Ma Thú sơn mạch có rất nhiều ngũ cấp ma thú?” Thiếu niên tên gọi Thác Ni nghi hoặc hỏi.

Lâm Lôi lạnh nhạt đáp: “Tại Ma Thú sơn mạch, đặc biệt là ở bên ngoài, điều nguy hiểm nhất không phải là ma thú, mà chính là con người. Bốn người các ngươi, thực lực chẳng những yếu, mà lại không có kinh nghiệm gì. Ta tin rằng lũ người tham lam nhất định sẽ không buông tha cho các ngươi. Các ngươi mới chỉ là ngày đầu tiên vào Ma Thú sơn mạch, nên chưa bị người khác phát hiện, nếu không thì nhất định đã sớm giết chết bốn người các ngươi rồi.”

“Nguy hiểm nhất chính là loài người?” Tạp Lam kia khẽ nhíu mày, nhưng chỉ trong chốc lát sắc mặt đã đại biến.

Y lập tức cung kính nói với Lâm Lôi: “Ma pháp sư đại nhân, chúng ta hôm nay mới vào Ma Thú sơn mạch, đối với những chuyện trong sơn mạch cũng chỉ biết đại khái, lúc quyết định tới đây cũng là chuyện bí mật. Ta hy vọng ma pháp sư đại nhân có thể trợ giúp chúng ta, cùng rời khỏi Ma Thú sơn mạch có được không?”

Lâm Lôi không khỏi nhướng mày.

Hắn không thích phiền toái. Nhưng nếu năm người này trên đường về gặp cướp, thì thực sự sẽ rất nguy hiểm.

“Ma pháp sư đại nhân, mong ngài hỗ trợ.” Ngải Lệ Tư cũng cầu khẩn nói.

Lâm Lôi đưa mắt nhìn Ngải Lệ Tư, nhìn ánh mắt cầu khẩn của nàng, tưởng tượng đến cảnh Ngải Lệ Tư bị bọn cướp đường giết chết, Lâm Lôi trong lòng mềm nhũn, đành gật đầu đáp: “Được rồi, ta cũng là thuận đường đi ra ngoài, đi cùng các ngươi một đoạn đường vậy. Tuy nhiên trên đường trở về nếu gặp phải cướp, ta chỉ có thể cam đoan là sẽ tận lực hỗ trợ, nếu các ngươi có ai bị giết, ta cũng không có cách nào đâu đấy.”

Tạp Lam mừng rỡ lập tức gật đầu:” Ma pháp sư đại nhân có thể giúp chúng ta, là chúng ta đã vô cùng cảm kích rồi.”

Lâm Lôi gật gật đầu, tiếp tục tiến bước, quay lưng về phía bốn người, trực tiếp nói: “Đi theo ta.”

Tạp Lam bốn người lập tức đi theo Lâm Lôi, dưới sự bảo vệ của Lâm Lôi rời khỏi Ma Thú sơn mạch, hướng phía thành thị đi tới.

Trên đường quay về, Tạp Lam bốn người cũng biết tên Lâm Lôi, ‘Ngải Lệ Tư’ cũng là Địa hệ ma pháp sư, đối với Lâm Lôi lại càng thêm phần sùng bái, Ngải Lệ Tư năm nay cũng mười lăm tuổi, tại Uy Lâm ma pháp học viện cũng được xem là đệ nhất thiên tài.

Cho dù là như thế, nàng hiện tại cũng chỉ vừa mới đạt tới tứ cấp ma pháp sư. Thành tích ấy, tại Ân Tư Đặc Học viện cũng chỉ có thể xem là hạng trung đẳng.

Lúc nghỉ ngơi, Lâm Lôi cùng với bọn Tạp Lam, Ngải Lệ Tư bắt đầu ăn tối. Lâm Lôi, Ngải Lệ Tư hai người ngồi cạnh nhau.

“Lâm Lôi đại ca, huynh thật là lợi hại, mới mười bốn tuổi đã đạt tới ngũ cấp ma pháp sư, ta đoán chừng chắc phải đợi đến năm hai mươi tuổi quá.” Ngải Lệ Tư hâm mộ nhìn Lâm Lôi.

“Ta vẫn chưa là gì, Địch Khắc Tây - đệ nhất thiên tài của học viện chúng ta, chín tuổi đạt tứ cấp ma pháp sư, mười hai tuổi đã thành ngũ cấp ma pháp sư.” Lâm Lôi tùy ý đáp, hắn cũng không có nói… mình mười ba tuổi là tứ cấp ma pháp sư, nhưng mười bốn tuổi đã đạt tới ngũ cấp ma pháp sư.

Gần một năm, đã vượt qua Địch Khắc Tây ba năm.

“Chín tuổi đã là tứ cấp ma pháp sư? Ta mười lăm tuổi mà mới vừa trở thành tứ cấp ma pháp sư. Hơn nữa ta lại là đệ nhất thiên tài trong học viện. Học viện Uy Lâm chúng ta so với Ân Tư Đặc Học viện các người thì kém xa.” Ngải Lệ Tư than thở.

“Lâm Lôi đại ca, ta cảm giác Địa đột thương trận của huynh uy lực hình như rất lớn, so với một số ngũ cấp đệ tử trong học viện chúng ta còn lợi hại hơn, tại sao lại như vậy?” Ngải Lệ Tư cũng là Địa hệ ma pháp sư, đương nhiên phát hiện ra điểm khác biệt của Lâm Lôi.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười, đâu chỉ là do uy lực, trên thực tế Địa đột thương trận tốc độ phát ra cũng đã là cực nhanh rồi.

“Địa hệ ma pháp, vốn là bắt nguồn từ đại địa…” Lâm Lôi liền giảng giải cho Ngải Lệ Tư, trên thực tế nếu nói về sự am hiểu Địa hệ ma pháp, Lâm Lôi so với các sư phụ của Ân tư đặc học viện còn có phần tinh thâm hơn, bởi vì hắn có một sư phụ ở cấp bậc Thánh vực.

Ngải Lệ Tư ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi, tập trung tinh thần chú ý lắng nghe.

Một người giảng, một người nghe, khoảng cách giữa hai người càng ngày càng gần. Lâm Lôi cũng hoàn toàn đắm chìm trong giảng giải, tới lúc tạm ngừng thì mới phát hiện ra khoảng cách giữa hai người chỉ bằng một nắm tay.

Lâm Lôi trong lòng ngẩn ra, đây là lần đâu tiên hắn ở gần một cô gái sát như thế, đặc biệt là từ khoảng cách này ngắm nhìn đôi mắt mông lung của Ngải Lệ Tư, cái mũi thanh tú, thậm chí Lâm Lôi còn có thể cảm nhận được hơi thở của đối phương, ngửi thấy hương vị trên người nàng.

“Lâm Lôi đại ca, huynh sao lại không nói nữa?” Ngải Lệ Tư nghi hoặc hỏi, nhưng chỉ trong chốc lát khi Ngải Lệ Tư có phản ứng, lập tức tách xa ra khỏi Lâm Lôi, đồng thời ‘Sắc’ mặt bỗng đỏ bừng lên, rực rỡ cứ như một trái táo vậy.

Lâm Lôi cũng cố gắng bình ổn lại tâm tình, sau đó đứng lên quay về phía mấy người, làm bộ không có chuyện gì nói: “Tốt rồi, tất cả mọi người đã ăn no, bây giờ tiếp tục đi, tranh thủ về đến thành sớm một chút.”

(Hết chương 24)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 25: Dạ Phong Trung Đích Tử Sắc (Thượng)

Thần Thánh đồng minh, trên con đường Lục Diệp lộ của 'Phân Lai Thành' – đô thành của Phân Lai vương quốc, nơi tụ hội của những phủ đệ xa hoa đua nhau mọc san sát. Trong số đó ở phía trước một tòa phủ đệ có mười mấy người đang tụ tập lại một chỗ.

"Chúng ta Đức Bố Tư gia tộc, cảm tạ Lâm Lôi đại nhân đã tương trợ, lần này nếu không nhờ ngài giúp, Tạp Lam tên hài tử này e rằng sẽ gặp phải rất nhiều nguy hiểm." Một vị lão nhân tóc bạc mỉm cười nhìn Lâm Lôi nói, tại đây ngoài lão giả tóc bạc này còn có Tạp Lam, Ngải Lệ Tư, Thác Ni, Ni Nhã ba người cũng đang đứng bên cạnh, còn lại mấy người phía sau đều là người hầu của Đức Bố Tư gia tộc.

Lão giả tóc bạc xoay người nhìn một người hầu đứng phía sau gật gật đầu, tên đó liền lập tức từ trong lòng rút ra một cái túi nhỏ màu vàng.

Lão giả tóc bạc tiếp nhận cái túi nhỏ, đưa cho Lâm Lôi mỉm cười nói: "Đây là 100 kim tệ, mặc dù không nhiều nhưng thể hiện cho thành ý của Đức Bố Tư gia tộc chúng ta, hy vọng Lâm Lôi ngài có thể thu nhận."

"Không cần đâu, ta chỉ là tiện tay mà làm thôi." Lâm Lôi hữu lễ đáp, "Ta đi trước đây.”

Lão giả tóc bạc cũng không nài ép, cười dài đưa mắt nhìn Lâm Lôi rời đi.

"Thác Ni, ba người các ngươi cũng về nhà đi, cha mẹ các ngươi nhất định là cũng đang rất lo lắng." Ông ta mỉm cười nói, Ngải Lệ Tư, Ni Nhã, Thác Ni ba người, sau khi tạm biệt Tạp Lam đều đi về nhà mình.

Đợi lát sau khi Tạp Lam cùng lão giả đầu bạc đi vào phòng khách, ông ta sắc mặt có phần lạnh xuống, lạnh lùng quát: "Quỳ xuống!"

Tạp Lam lập tức 'Phịch' trực tiếp quỳ xuống đất, nói: "Nhị gia gia, ta sai rồi. lần này tại ta không điều tra rõ ràng về Ma Thú sơn mạch, đã hấp tấp làm ẩu mang theo ba người bạn tốt tiến vào Ma Thú sơn mạch, xin Nhị gia gia trách phạt."

"Hừ, làm ẩu?"

Ánh mắt của lão giả tóc bạc lạnh lùng nhìn lướt qua Tạp Lam: "Tạp Lam ngươi đã trưởng thành rồi, cũng là người thừa kế của Đức Bố Tư gia tộc trong tương lai, nhưng ngươi sao lại phạm loại sai lầm này? Ma Thú sơn mạch nguy hiểm như thế nào ngươi sao có thể tưởng tượng được? Không bẩm báo lên gia tộc đã dám tự tiện mạo hiểm, hừ, đối với ngươi ta sẽ giao cho phụ thân ngươi quyết định việc trừng phạt, có điều ta phải nhắc nhở ngươi một chút, nếu ngươi cứ làm việc mà không suy nghĩ như vậy, tương lai gia tộc cho dù có giao cho ngươi, thì cũng bị huỷ bởi tay ngươi mà thôi."

Tạp Lam cúi đầu lắng nghe, không dám cãi lại.

Đức Bố Tư gia tộc, tại Phân Lai vương quốc cũng là một gia tộc lớn, Đức Bố Tư gia tộc sở dĩ cường đại không phải là vì có người thân làm chức vị cao, mà là bởi vì Đức Bố Tư gia tộc cùng hợp tác với 'Đạo Sâm thương hội', mộ trong tam đại thương hội của Ngọc Lan đại lục tại Phân Lai vương quốc.

Đạo Sâm thương hội, giàu như vua một nước, sinh ý trải rộng khắp cả Ngọc Lan đại lục.

Ngọc Lan đại lục có ba thương hội lớn, trong đó mỗi thương hội cả tài lực lẫn vũ lực đều là vô cùng kinh khủng. Chính tại Phân Lai vương quốc cũng có không ít gia tộc muốn cùng Đạo Sâm thương hội hợp tác, được hợp tác với Đạo Sâm thương hội chẳng khác nào được cưỡi trên một chiếc chiến xa khổng lồ.

Đức Bố Tư gia tộc, có thể có được mối quan hệ cùng Đạo Sâm thương hội, cũng là vì lý do đặc biệt.

Dù sao thì với thái độ của tam đại thương đội, giành được quan hệ với lưỡng đại đồng minh, tứ đại đế quốc cũng là điều tất yếu.

Rời khỏi Phân Lai thành, Lâm Lôi rảo bước trên con đường trở về Ân Tư Đặc Học viện, Bối Bối nằm trên vai hắn chăm chú quan sát xung quanh, trong khi Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng sánh vai đi cùng.

"Đức Lâm gia gia, người có cho rằng, thế giới này có phần rất đáng sợ không?" Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật gật đầu, nhưng không hề lên tiếng, chỉ lẳng lặng lắng nghe.

"Trước đây khi mới tới Phân Lai thành ta cũng không hiểu biết nhiều, duy có lần này từ Ma Thú sơn mạch trở về, ta phát hiện ra rất nhiều chuyện, tại Ma Thú sơn mạch tàn khốc, vạn vật cạnh tranh một cách lộ liễu quả thực là khu rừng của máu và chết chóc, chẳng có gì phải che đậy cả."

"Đúng vậy, tại Phân Lai thành đám quý tộc, ma pháp sư, chiến sĩ lợi hại mỗi người ai ai cũng đều đẹp đẽ, cũng đều hữu lễ. Phân Lai thành toát lên một cái vẻ vô cùng phồn thịnh, nhưng đồng thời sự phân chia cấp bậc nơi đây cũng rất uy nghiêm lạnh lùng.

"Cho dù là có pháp luật, song quyền lợi của quý tộc cũng vượt quá xa so với bình dân, mặc dù Phân Lai thành phồn vinh thật đấy, lúc nào cũng có cái vẻ cười cười nói nói không ngớt thật đấy, nhưng bên trong lại tiềm tàng những quy tắc, so với Ma Thú sơn mạch còn nhiều hơn. Tại ma thú sơn mạch không có sự phân chia giàu nghèo, chỉ có thực lực mới là yếu tố quyết định người mạnh kẻ yếu.”

Lâm Lôi lúc này dần dần đã biết nhận thức, hiểu được thế giới này. Trong cái thế giới này, quý tộc thì luôn luôn đứng trên, còn bình dân thì bị chèn ép, vô luận quý tộc có biểu hiện mình là thân sĩ, là người chí thiện cũng không thể che đậy được cấp bậc uy nghiêm. Muốn có địa vị, chỉ có thể trở thành cường đại chiến sĩ, hoặc là ma pháp sư vĩ đại.

Không cố gắng, sẽ bị đào thải.

"Xã hội loài người khác với Ma Thú sơn mạch, cạnh tranh phức tạp hơn, chỉ giống Ma Thú sơn mạch ở điểm tàn nhẫn nhưng lại được phủ thêm một chiếc áo ngoài hoa lệ, có điều đôi khi chiếc áo hoa lệ bề ngoài này lại hữu dụng hơn." Lâm Lôi từ đáy lòng có một cảm giác khinh thường đối với bọn quý tộc ngụy thiện này.

Từ Ma Thú sơn mạch tàn khốc, trở lại Phân Lai thành phồn hoa nhưng giả dối, thâm tâm Lâm Lôi cũng xảy ra sự biến hóa.

"Ngươi e ngại cạnh tranh?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên hỏi.

Lâm lôi nhếch miệng cười: "E ngại? Không có cạnh tranh thì cuộc sống cứ bình thường trung trung, vậy thì còn ý nghĩa gì nữa, chỉ có cạnh tranh, có sự kích động, có như vậy cuộc sống mới có kịch tính."

"Chi chi..." Bối Bối bên cạnh cũng khoan khoái kêu lên hai tiếng.

....

Bước vào Ân Tư Đặc Học viện.

Tiến vào Ma Thú sơn mạch một lần, nhận thức được thế nào là lòng người hiểm ác, Lâm Lôi lại càng thêm quý trọng cảm tình huynh đệ trong học viện, gần tới trước cửa túc xá thoáng nghe được giọng nói bên trong truyền ra: "Da Lỗ lão đại, Lâm Lôi đến giờ mà vẫn chưa trở về, hắn tiến nhập Ma Thú sơn mạch không biết có gì nguy hiểm không?"

"Lão tứ, đóng cái miệng thối của ngươi lại, lão tam khẳng định sẽ an toàn trở về, đi, chúng ta đi ăn." Da Lỗ vừa quay đầu đã thấy trước cửa đình viện có một bóng người, toàn thân chết lặng, bên cạnh Kiều Trì, Lôi Nặc hai người cũng sửng sốt trong chốc lát, rồi sau đó cả ba người đều hưng phấn vọt tới.

"Ha ha, lão tam, ngươi rốt cục đã trở lại." Da Lỗ là người đầu tiên vọt tới, ôm chặt Lâm Lôi.

Lôi Nặc cũng lớn tiếng kêu: "Oa Lâm Lôi, Da Lỗ lão đại cùng Kiều Trì mỗi ngày đều nói về ngươi a, toàn lo lắng cho ngươi, còn ta nhất định tin tưởng rằng ngươi sẽ an toàn trở về."

"Lão tứ." Kiều Trì trừng mắt nói: "Ngươi vừa rồi còn lo lắng lão tam sẽ gặp nguy hiểm mà."

"Ta?" Lôi Nặc làm bộ có vẻ nghi hoặc: "Ta nói hồi nào?"

Lâm Lôi nhìn ba vị hảo huynh đệ, trong lòng dấy lên một chút ấm áp. Da Lỗ lập tức vung tay lên hào sảng tuyên bố: "Được rồi, hai ngươi cũng đừng nhiều lời nữa, lão tam từ Ma Thú sơn mạch an toàn trở về, đây chính là một đại hỷ sự, đi, chúng ta phải làm một trận tưng bừng để chúc mừng chứ."

“Hả" Lôi nặc trợn mắt: "Ngươi mời khách?"

Da lỗ cười to: "Đúng, để lão tam mời khách, các ngươi đừng quên, trước đó vài ngày Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán có đưa tin đến, ba kiện tác phẩm của lão tam bán được hơn 4000 kim tệ, phải chúc mừng hắn một phen mới được.”

"Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đưa tin?" Lâm Lôi ngẩn ra.

Da Lỗ lúc này mới vội vàng nói: "Lão tam thạch điêu tác phẩm của ngươi bán được giá cao, Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đã hoàn toàn công nhận trình độ điêu khắc của ngươi, cho nên mời ngươi lại ‘Cao Thủ Triển Lãm’ của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán bố trí độc lập một gian, a, ta đi lấy thư tín đưa ngươi." Da Lỗ nói xong thì chạy vào trong túc xá.

Lôi Nặc nhìn lâm lôi thần bí nói: " Lâm Lôi ngươi không biết chứ, từ sau khi người của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán tới học viện, cho biết ngươi được mời tới Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán bố trí một gian độc lập triển lãm, sự tình đã được truyền khắp cả học viện, danh tiếng của ngươi đại chấn rồi a.”

"Truyền khắp học viện?" Lâm Lôi có chút mông lung, bản thân mình cũng vừa mới biết mà thôi.

"Đúng, sợ rằng cả học viện, ngươi là người cuối cùng biết sự tình." Kiều Trì cũng cười ha ha nói.

"Lâm Lôi, đây là thư tín của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán." Da Lỗ mang một bức tín phong nạm vàng màu trắng từ túc xá chạy đến.

(Hết chương 25)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.3 - Chương 26: Dạ Phong Trung Đích Tử Sắc (Hạ)

Buổi tối, bốn huynh đệ ở túc xá 1987 vừa đi trên con đường u tĩnh trong Ân Tư Đặc Học viện, vừa tùy ý tán gẫu sự tình trong hai tháng vừa qua.

"Thật vậy sao?" Lôi Nặc khiếp sợ đoạn kéo chiếc áo ngắn của Lâm Lôi lên, đã thấy vùng bụng trên cơ thể Lâm Lôi có một vết thương dữ tợn giống như một con giun, không khỏi rùng mình hít thở. Bên cạnh Kiều Trì trong lúc nhất thời cũng trầm mặc, duy có Da Lỗ là mở miệng cười nói: "Ha ha, các ngươi thật thiếu kiến thức, hồi ta còn nhỏ đã gặp qua một chuyện còn đáng sợ hơn thế này nữa."

"Da Lỗ lão đại, có thật vậy không?" Lôi Nặc kinh ngạc hỏi.

Da Lỗ đắc ý cười nói: "Đương nhiên là thật, hơn nữa còn nhìn thấy tận mắt, cảnh tượng ngược đãi tù phạm a, còn có những người tay không cùng ma thú chém giết, cảnh người cùng ma thú chém giết bên ngoài còn có một đám phú hào quan sát, thật là một tràng cảnh đẫm máu."

Lâm Lôi nghe Da Lỗ nói xong trong lòng hoàn toàn có thể tưởng tượng ra cái tràng cảnh này.

"Học viện vẫn còn tốt chán a." Kiều Trì cảm thán một tiếng.

Lâm Lôi cũng gật đầu đồng ý, trong buổi tối hôm nay, trên con đường u tĩnh trong học viện thường xuyên có thể thấy cảnh một đôi nam nữ ngồi chung, hoặc là cùng nhau tay trong tay, hoặc là cũng cưỡi trên ma thú dạo chơi, giữa học viện nhàn nhã dạo chơi.

"Đúng rồi, Da Lỗ lão đại, tối tối không phải ngươi luôn đi cùng với nữ bằng hữu của ngươi sao, hôm nay sao lại không đi vậy?" Lôi Nặc đột nhiên hỏi.

Da Lỗ tựa hồ bất mãn: "Nữ bằng hữu? Hôm nay huynh đệ ta vừa từ Ma Thú sơn mạch trải qua cửu tử nhất sinh trở về, ta còn hơi đâu mà bồi tiếp nữ bằng hữu? Lôi Nặc a, phải nhớ cho kỹ, huynh đệ như tay chân, mà đàn bà thì chỉ là quần áo. Chỉ là chơi bời mà thôi."

Lôi Nặc lập tức làm ra vẻ khinh bỉ.

"Lâm Lôi!" Đột nhiên một âm thanh kinh hãi từ xa xa truyền đến.

Lâm lôi bốn người không khỏi ngoái đầu nhìn lại, chỉ thấy một mỹ nữ có mái tóc dài màu vàng phiêu dật mừng rỡ chạy đến, tới trước mặt Lâm Lôi kinh hãi hỏi: "Lâm Lôi, ngươi từ Ma Thú sơn mạch đã trở lại, thực sự là tốt quá, ngươi lần này vừa đi đến hai tháng, làm ta lo lắng muốn chết, ngươi có bị thương ở đâu không?"

"Địch Lỵ Á, ta không việc gì." Lâm Lôi cười trả lời.

Địch Lỵ Á cũng vừa mới biết tin Lâm Lôi mới quay trở lại Ân Tư Đặc Học viện, hai người quan hệ cũng rất tốt, ở chung một chỗ với Địch Lỵ Á, Lâm Lôi cảm thấy bản thân mình có thể hoàn toàn phóng túng, không có chút vướng bận nào trong lòng, giống như là lúc ở cùng với ba hảo huynh đệ vậy.

"Địch Lỵ Á, xe ngựa của thúc thúc đang đợi ở bên ngoài, đừng lãng phí thời gian nữa." Một giọng nói lạnh băng vang lên.

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên mặc trường bào của học viện đang đứng ở xa xa, đúng là ca ca của Địch Lỵ Á, ‘Địch Khắc Tây’, một trong lưỡng đại thiên tài của Ân Tư Đặc Học viện, Địch Khắc Tây trên người trường bào mười phần sạch sẽ, không chút vấy bẩn, đôi mắt sáng ngời lên trong suốt.

"Vâng." Địch Lỵ Á có chút thất vọng đáp lời, sau đó nhìn về phía Lâm

Lôi. "Lâm Lôi, ta cùng ca ca phải trở về rồi, xe ngựa đang đợi ở bên ngoài, ta đi trước nha."

"Được rồi, Địch Lỵ Á, đợi khi trở lại chúng ta sẽ nói chuyện tiếp." Lâm Lôi mỉm cười đáp.

"Ừ, gặp lại sau." Địch Lỵ Á hiển nhiên là không có thời gian cùng Lâm Lôi trò chuyện nên trong chốc lát cảm thấy có phần thất vọng, xa xa Địch Khắc Tây cũng đã đi tới, chỉ liếc mắt nhìn Địch Lỵ Á một cái, Địch Lỵ Á tự hiểu ý liền đi về phía Địch Khắc Tây, Địch Khắc Tây đưa mắt nhìn về phía Lâm Lôi: "Lâm lôi, nghe nói ngươi tiến nhập Ma Thú sơn mạch để thí luyện, chúc mừng ngươi đã thí luyện thành công."

Lâm Lôi ngẩn ra.

Địch Khắc Tây sao lại cùng mình nói chuyện?

Địch Khắc Tây vốn rất lạnh lùng, tại Ân Tư Đặc Học viện vô cùng nổi tiếng, người bình thường khi đứng cùng một chỗ với Địch Khắc Tây thì đều cảm thấy áp lực, đặc biệt là khi cặp mắt trong suốt kia nhìn chằm chằm vào mọi người, cái loại áp lực trong lòng này khiến cho người khác cảm thấy muốn ngã quỵ xuống."

"Ồ, đa tạ." Lâm lôi trả lời.

Địch Khắc Tây thong thả vuốt cằm, rồi sau đó mang theo muội muội Địch Lỵ Á đi ra phía cửa học viện.

………

Buổi sáng ngày thứ hai, giữa Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán tại thánh đô ‘Phân Lai Thành’.

"A, Lâm Lôi, xin mời ngồi." Áo Tư Thác Ni nhiệt tình nói, "Da Lỗ, mấy người các ngươi cũng ngồi xuống nghỉ tạm đã."

Áo Tư Thác Ni nhìn kỹ Lâm Lôi rồi than vãn: "Lâm Lôi, ta thật không thể tin được, ngươi thật sự là một thiên tài a, một thiếu niên mới mười lăm tuổi, đã có thể trở thành đệ tử thiên tài của đệ nhất ma pháp học viện tại Ngọc Lan đại lục. Còn hơn thế nữa trình độ kỹ nghệ điêu khắc của ngươi còn đạt tới một cảnh giới cực kỳ cao."

"Những điều mà ngươi có thể làm được, quả thật là kỳ tích."

"Đừng nói tới việc trở thành ma pháp thiên tài, chính tại giữa vòng tròn thạch điêu cao thủ này, ở thời đại hiện tại, có thể được Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta mời đến thiết lập một gian triển lãm độc lập, bình thường tuổi đều đã ngoài bốn mươi, ngươi chính là người nhỏ tuổi nhất trong số đó, thậm chí trong lịch sử, cũng chỉ có hai tuyệt thế thiên tài mới có thể so sánh được với ngươi, nhưng điểm khác biệt giữa ngươi cùng bọn họ chính là .... ngươi không chỉ đơn thuần là thạch điêu thiên tài mà còn là ma pháp thiên tài. Ô... thiên tài a."

Áo Tư Thác Ni được một phen không tiếc lời tán dương, khiến Lâm Lôi bản thân có chút lúng túng.

"Áo Tư Thác Ni, ngươi đừng lãng phí thời gian nữa, có gì thì nói mau lên, chúng ta bốn huynh đệ còn muốn đi ra ngoài du ngoạn a." Da Lỗ thúc giục.

Áo Tư Thác Ni lúc này mới giật mình, vội vàng từ văn kiện bên cạnh lôi ra một cái ngân sắc ma tinh tạp, mỉm cười đưa cho Lâm Lôi: "Lâm Lôi, ngân sắc ma tinh tạp này là tứ quốc kim hành chuyên môn của riêng Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta làm ra, ngân sắc ma tinh tạp đại biểu cho thân phận ngươi là thạch điêu cao thủ, sau khi tất cả thạch điêu được tiêu thụ thành kim tệ, chúng ta trực tiếp chuyển vào ma tinh tạp của ngươi.

"Hiện tại ngân sắc ma tinh tạp này vẫn còn vô chủ, ngươi cần phải xác nhận văn kiện một chút, sau đó có thể sử dụng thoải mái." Áo Tư Thác Ni đưa ma tinh tạp cho Lâm Lôi, rồi nhỏ giọng dò hỏi, "Lâm Lôi, không biết lần này ngươi có mang thạch điêu tác phẩm tới không?"

Lâm lôi thong thả gật đầu: "Có đem theo. Tổng cộng ba kiện."

Nụ cười trên mặt Áo Tư Thác Ni nhất thời càng thêm sáng lạn.

....

Buổi đêm, trong gian giữa Bích Thủy thiên đường, chỉ có Lâm Lôi, Kiều Trì hai người cùng hai nữ tử uống rượu cười nói, còn Lôi Nặc, Da Lỗ sớm đã ôm hai mỹ nữ của mình tiến vào trong phòng rồi.

"Lão Đại cùng lão Tứ thật sự là..." Lâm Lôi uống một chén rượu, nhìn cô gái bên cạnh đang nói chuyện sôi nối với Kiều Trì nói: "Lão nhị, ta thấy hơi váng đầu, đi ra ngoài hóng gió một chút."

"Hay đấy." Kiều Trì ứng tiếng, rồi tiếp tục cùng cô gái bên cạnh hàn huyên. Lâm lôi xuống lầu rời khỏi Bích Thủy thiên đường. Vừa ra khỏi chốn huyên náo trong Bích Thủy thiên đường, lại được gió khuya mát mẻ thổi tới, hắn cảm thấy đầu óc thoải mái, bên ngoài rõ ràng là yên tĩnh hơn nhiều, Lâm Lôi liền bước chậm rãi cất bước tùy ý đi dạo trên đường phố của Phân Lai thành.

Gió đêm mơn man, lòng người thoải mái.

Tại ngã tư của con đường chính cũng có một ít quý tộc phủ đệ, bất quá so với Lục Diệp lộ, những phủ đệ trên đường vừa ít hơn mà cũng thấp hơn nữa. Trên gác của một tòa tiểu lâu hai tầng, Ngải Lệ Tư đang đứng trước ban công cảm thụ làn gió lạnh về đêm.

Nhìn vầng trăng sáng trên bầu trời, nàng không khỏi nhớ tới Lâm Lôi người đã cứu nàng một mạng.

Trong khoảnh khắc sinh tử ấy, khi nàng đã tuyệt vọng, chính là Lâm Lôi từ trên trời lao xuống trực tiếp giết chết Huyết chiến trư để cứu nàng. Giữa lúc tuyệt vọng ấy, là huynh ấy đột nhiên từ trên trời xuất hiện, khiến sự rung động trong nàng chẳng còn phải nghi ngờ gì nữa là rất lớn, thậm trí trong tâm linh cũng lưu lại một dấu ấn không thể phai mờ.

"Lâm Lôi đại ca có phần trầm mặc, nhưng trong lúc huynh ấy đàm luận về ma pháp, cũng rất chững chạc và đáng yêu." Ngải Lệ Tư vừa nghĩ ngợi, vừa không khỏi cảm thấy thật buồn cười.

Đột nhiên nàng phát hiện phía dưới lầu ở ngã tư đường có một bóng người, một thân ảnh vô cùng quen thuộc. Cẩn thận nhìn kỹ lại một chút, Ngải Lệ Tư trên mặt lộ ra vẻ kinh hỉ, vội vàng vẫy tay gọi: "Lâm Lôi đại ca, Lâm Lôi đại ca."

Đang hưởng thụ sự yên tĩnh của màn đêm, bước chân chậm lại ở ngã tư đường, Lâm Lôi bỗng nghe thấy có người gọi mình, không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lại.

Tại tầng gác trên tiểu lâu phía xa xa bỗng thấy một thân ảnh vận áo tím. Sau lưng nàng ánh trăng sáng vằng vặc, trong mắt Lâm Lôi lúc này thân ảnh mặc đồ tím kia trông chẳng khác nào tinh linh dưới ánh trăng, tử y trong gió bay phất phơ chậm rãi phiêu đãng, đồng dạng còn có mái tóc dài phiêu dật. Trong lúc hoảng hốt, Lâm Lôi tựa hồ nhớ lại mùi tóc của Ngải Lệ Tư.

Hương vị đó, quả thật là mê người.

"Ngải Lệ Tư." Lâm Lôi không do dự tiến về phía căn gác nhỏ đó.

(Hết chương 26)

HẾT QUYỂN III

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 1: Quy Hương (Thượng)

Tường viện của phủ đệ nhà Ngải Lệ Tư chỉ có hai thước, Lâm Lôi đi tới bên cạnh tường viện đạp một chân xuống, sau đó nhún một cái trên tường viện, toàn thân giống như phi ưng giang đôi cánh sà xuống trên sân thượng chỗ Ngải Lệ Tư đang đứng.

"Ngồi xuống mau lên." Ngải Lệ Tư vội vàng kéo Lâm Lôi.

Lâm Lôi nghi hoặc ngồi phịch xuống.

"Suỵt." Ngải Lệ Tư cẩn thận nhìn thoáng qua bên dưới, sau đó mới thở phào nhẹ nhõm quay sang Lâm Lôi nói: "May mà người gác cửa đang ngủ, nếu bị hắn thấy được, thì muội sẽ gặp phiền toái."

Lâm Lôi giật mình.

"Chúng ta ngồi xuống nói, có tường lan can che, người khác không thể nhìn thấy được." Ngải Lệ Tư cười đắc ý, chẳng khác nào một tiểu hồ ly xảo quyệt. Tiện tay dùng vải bố chà lau một chút sàn ban công, rồi lập tức tới ngồi cạnh Lâm Lôi.

Có thể gặp được Ngải Lệ Tư, Lâm Lôi trong lòng cũng rất vui vẻ.

"Lâm Lôi đại ca, bây giờ đêm đã khuya rồi, tại sao huynh còn hiện diện bên ngoài đường phố thế? Đúng rồi, không phải huynh nói huynh là người của Ân Tư Đặc Học viện à? Tại sao lại ở Phân Lai thành vậy?" Ngải Lệ Tư hiếu kỳ một hơi hỏi dồn.

Tại sao lại ở Phân Lai thành?

Lâm Lôi trong lòng xấu hổ, bản thân mình chung quy không thể nói là đi theo ba huynh đệ tới Bích Thủy thiên đường được.

"Ta theo mấy huynh đệ tới Phân Lai thành du ngoạn, buổi tối vì không thích sự ngột ngạt, bèn ra ngoài đi dạo." Lâm Lôi chỉ có thể trả lời mơ hồ.

Ngải Lệ Tư gật gật đầu.

"Ngải Lệ Tư, giờ đã khuya rồi, muội tại sao lại không ngủ thế?" Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

Ngải Lệ Tư bất đắc dĩ trề môi ra: "Ta vốn đã đi ngủ từ rất sớm, đang lúc say sưa ngủ thì lại bị tiếng quát tháo lúc say rượu của phụ thân làm quấy nhiễu giấc mộng đẹp, huynh không biết phụ thân ta quá đáng cỡ nào đâu, ngày nào cũng đánh bạc, ngày nào cũng uống rượu; say rượu rồi thì về nhà làm loạn cả lên. Thật phiền chết đi được."

"Có một người cha như vậy, ta cũng thật là xui xẻo, Lâm Lôi đại ca, huynh thì sao? Phụ thân của huynh thế nào?" Ngải Lệ Tư nhìn Lâm Lôi đang ngồi bên cạnh.

"Phụ thân ta?" Lâm Lôi trong đầu không khỏi hiện ra tất cả những sự tình có liên quan tới phụ thân từ nhỏ cho đến lớn, "Phụ thân ta không đánh bạc, cho dù có uống rượu cũng sẽ không quát tháo ầm ĩ, có điều phụ thân giáo dục ta vô cùng nghiêm khắc, từ nhỏ đã như vậy rồi."

Ngải Lệ Tư ngưỡng mộ thở dài: "Lâm Lôi đại ca huynh thật hạnh phúc, đâu giống như ta."

Trong đêm khuya dưới ánh trăng, thiếu niên cùng thiếu nữ ngồi trên ban công cùng nhau tán gẫu, từ phụ thân lại nói về giáo dục, từ giáo dục chuyển qua đề tài học viện, từ học viện lại nhắc đến những bằng hữu tốt, rồi sau đó lại kể về một số sự việc thú vị của mình cùng với đám bằng hữu……

Lâm Lôi nói chuyện rất vui vẻ, nói chuyện với nhau lâu, hắn ngày càng cảm thấy quen thuộc đối với cuộc sống của Ngải Lệ Tư.

Dần dần, đêm dài qua đi, chân trời phía đông dần hé lộ một vệt màu trắng bạc, toàn bộ mặt đất đều ngập trong không khí tươi mát của buổi sớm, Lâm Lôi cùng Ngả Lệ Tư cùng nhau trò chuyện thâu đêm, chẳng hề biết đến thời gian trôi qua, chỉ có hừng đông kia mới khiến hai người chợt có phản ứng.

"A, trời sáng rồi." Lâm Lôi lúc này mới chú ý đến thời gian.

Ngải Lệ Tư cũng phản ứng y hệt: "Ồ thật chẳng có ý tứ gì hết, bắt Lâm Lôi đại ca phải nói chuyện cùng ta suốt cả đêm."

Đột nhiên Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư đều không nói, có một cảm giác trầm mặc xấu hổ.

"Ừ, ta phải đi." Lâm Lôi cảm thấy hào khí có chút không bình thường, trong lòng không nhịn được có phần phát hoảng, liền trực tiếp đứng dậy.

"Lâm Lôi đại ca, huynh sau này có còn đến Phân Lai thành nữa không?" Ngải Lệ Tư hỏi tới.

"Gặp nhau, có thời gian sẽ quay trở lại." Lâm Lôi nói xong hai tay chống vào ban công, cả người lộn trong không trung một cái, rồi sau đó hạ xuống trên tường viện, từ tường viện bất thình lình giậm một cái, toàn thân liền trong chớp mắt phóng ra ngoài, đáp xuống hơn mười thước bên ngoài trên ngã tư đường.

Lâm Lôi cũng không quay đầu lại, nhẹ nhàng phất tay về phía sau cáo biệt.

Ngải Lệ Tư đưa mắt dõi theo hình ảnh Lâm Lôi biến mất ở cuối ngã tư đường, sau đó mới thẫn thờ bước về phòng.

Hạ tuần tháng tám, mặt trời như một quả cầu lửa chói chang, nóng muốn chết, Lâm Lôi sau khi cùng ba huynh đệ ăn xong bữa trưa thì đang trực tiếp xuất phát nhắm hướng cố hương 'Ô Sơn Trấn', trên con đường, Lâm Lôi sau lưng mang theo đống ma tinh hạch trị giá tới hơn bảy vạn kim tệ tiến bước.

“Chít chít~~" Bối Bối ở trên vai hắn cũng hưng phấn kêu chít chít.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn nó một cái, bật cười, dùng linh hồn trao đổi dò hỏi: "Bối Bối, về Ô Sơn Trấn ngươi cũng rất cao hứng phải không? Đúng rồi, ta vẫn chưa hỏi ngươi, ngươi lúc trước tại sao lại ở tại trong đống phòng ốc bỏ hoang của gia đình ta thế?"

"Không biết a." Bối Bối bất đắc dĩ lắc lắc đầu, "Từ khi ta bắt đầu hiểu chuyện thì ta đã ở trong đống phòng ốc của gia đình lão đại huynh rồi, cũng không biết cha mẹ ta là ai, tuy nhiên trong trí nhớ của ta dường như vẫn còn lưu lại giọng nói, hình như là nói 'Phải Ở Chỗ Này, Không Được Chạy Loạn'."

"Phải ở chỗ này, không được chạy loạn?" Lâm Lôi trong lòng khẽ động.

Giọng nói ấy, có thể nào là do cha mẹ của Bối Bối lưu lại không nhỉ?

"Ngay từ đầu ta đã ăn tảng đá, vâng theo cái giọng nói kia không dám rời khỏi tổ ốc của gia đình huynh, về sau lão đại huynh cho ta gà lôi thỏ rừng ăn, trên đời này cũng chỉ có lão đại huynh đối xử với ta tốt nhất, ta thật không muốn rời khỏi lão đại." Cái mũi nhỏ của Bối Bối chun lại.

Lâm Lôi cũng nhớ lại cảnh tượng xảy ra lúc đó.

Lúc đó Bối Bối tại cổng thôn của Ô Sơn trấn đích xác là có chần chờ trong chốc lát, cuối cùng biết mình thật sự muốn đi, mới cắn mình một cái để kết thành linh hồn khế ước.

"Tốt, Bối Bối, chúng ta sẽ vĩnh viễn ở cùng với nhau." Lâm Lôi sủng ái xoa xoa đầu Bối Bối, Bối Bối cũng thoải mái nheo mắt lại.

Lâm Lôi đi đường cũng không quá nhanh, tốc độ đi là hai mươi lý một giờ, khi về tới ven Ô Sơn trấn thì trời đã sẩm tối. Theo hướng Ô Sơn trấn tiến tới, Lâm Lôi còn nghe được một giọng nói quen thuộc - "Tất cả lưng thẳng cho ta, không được động đậy, kẻ nào mông mà đụng phải nhánh cây nhuộm sơn ở phía dưới, vi phạm quy định, huấn luyện tăng gấp bội!" Tiếng Hi Nhĩ Mạn thúc thúc từ xa đã nghe thấy.

Lâm Lôi hướng cách đó không xa nhìn lại.

Trên khoảng đất trống quen thuộc ở phía đông Ô Sơn Trấn, bên cạnh một dãy bạch dương thụ, vẫn là một đám bọn nhỏ từ sáu bảy tuổi đến mười lăm mười sáu tuổi chia làm ba đoàn đội, dưới sự nghiêm khắc giám sát của Hi Nhĩ Mạn cùng ba gã giáo quan cố gắng huấn luyện, mồ hôi nhễ nhại khiến quần áo đứa nào đứa nấy đều ướt sũng.

"Năm đó, ta cũng được huấn luyện giống như vậy." Nhìn lại cảnh tượng này, Lâm Lôi rất xúc động.

"Lâm Lôi?" Hi Nhĩ Mạn từ xa thì đã thấy Lâm Lôi, thuận miệng giao việc lại cho La Thụy, La Kiệt một chút, rồi lập tức chạy về phía Lâm Lôi, trực tiếp ôm Lâm Lôi vào lòng thật chặt.

"Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, đã lâu không được gặp người rồi." Lâm Lôi cũng rất cao hứng.

"Ha ha, đi nào, về nhà đã, Hoắc Cách đại nhân mà thấy ngươi nhất định sẽ rất cao hứng cho mà xem." Hi Nhĩ Mạn cười ha hả nói, rồi sau đó cùng Lâm Lôi hướng về bên trong Ô Sơn Trấn đi tới.

"Lâm Lôi thiếu gia." La Thụy, La Kiệt cũng từ xa nhiệt tình lời chào hỏi.

"La Thụy thúc thúc, La Kiệt thúc thúc." Lâm Lôi cũng phất tay ra hiệu, rồi sau đó cùng Hi Nhĩ Mạn trở về phủ đệ của gia đình mình.

"Lâm Lôi, ngươi còn mang theo cái gói đồ gì về, trông cứ như cái trống vậy, bên trong là cái gì?" Hi Nhĩ Mạn không khỏi chú ý tới gói đồ trên lưng Lâm Lôi, cười dò hỏi.

Lâm Lôi thần bí cười: "Lễ vật, lễ vật cho phụ thân ta!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 2: Quy Hương (Hạ)

T
rong sân phủ đệ gia tộc Ba Lỗ Khắc, Hoắc Cách đang nằm trên ghế lật qua một quyển sách rất dày cẩn thận duyệt đọc.

"Hoắc Cách đại nhân, bữa tối đã chuẩn bị xong rồi." Một a hoàn đi tới cung kính nói.

Từ khi quản gia Hi Lý mang theo tiểu Ốc Đốn đi Áo Bố Lai Ân Đế Quốc, toàn bộ gia tộc Ba Lỗ Khắc không có một người hầu kẻ hạ nào, Hoắc Cách ít nhiều gì cũng là tộc trưởng của gia tộc Long huyết chiến sĩ, không thể nào tự mình đi làm những công việc của hạ nhân được. Cho nên ông ta cũng đành phải cắn răng đi mời một ả a hoàn.

"Ừ." Hoắc Cách gập bộ sách trong tay, đưa mắt nhìn ả a hoàn bên cạnh, trong lòng cũng thầm cảm thán, "May mà đám quý tộc đều biết con trai ta hiện nay là thiên tài ma pháp sư của Ân Tư Đặc Học viện, nguyện ý cho ta vay kim tệ, nếu không cuộc sống đã rất gian nan rồi."

"Dựa theo thuế suất hiện tại của Ô Sơn trấn, cũng có thể miễn cưỡng ứng phó với thuế thu của vương quốc cùng tiền lương đội ngũ hộ vệ." Hoắc Cách ngẫm lại cảm thấy có phần oan uổng, gia tộc này truyền đến đời ông ta, đã phải bán đi gần như là toàn bộ gia sản.

May là……

Hoắc Cách ta có hai nhi tử, hai người con trai phi thường.

"Lâm Lôi bây giờ đã là ngũ cấp ma pháp sư, tốt nghiệp cũng nhanh thôi, đến lúc đó gia tộc có thể giao cho nó, vậy thì ta có thể làm được những chuyện mà ta vẫn muốn làm."

Hoắc Cách đứng dậy đi về phía phòng khách, đột nhiên -

"Hoắc Cách đại nhân, Hoắc Cách đại nhân." Tiếng Hi Nhĩ Mạn từ xa đã vang đến.

Hoắc Cách nghi hoặc nhìn ra phía cổng chính, chỉ trong chốc lát đã thấy Hi Nhĩ Mạn tiến vào, mà bên cạnh Hi Nhĩ Mạn còn có một gã thiếu niên vóc dáng vạm vỡ.

Vừa thấy thiếu niên, nụ cười trên mặt Hoắc Cách lập tức nở rộ, cười to bước tới nghênh đón: "Lâm Lôi, con đã về, ha ha, thật là tốt quá, đây quả là một đều quá đỗi bất ngờ a."

"A Gia Toa, mau chuẩn bị một bữa cơm thịnh soạn một chút." Hoắc Cách nồng nhiệt vỗ vai Lâm Lôi, "Hảo tiểu tử, đã cao hơn ta rồi, đúng rồi, theo như thường lệ con phải đợi đến cuối năm mới trở về mà, lần này sao lại về vậy?"

Lâm Lôi cười thần bí: "Phụ thân, chờ ăn xong bữa tối con sẽ nói cho người biết."

"Sao lại thần bí như vậy?" Hoắc Cách cố ý nhíu mày.

Hi Nhĩ Mạn bên cạnh cười nói: "Hoắc Cách đại nhân, Lâm Lôi nó đã nói với ta rồi, vì người mà chuẩn bị một kiện lễ vật thần bí. Ta hỏi nó, mà nó còn không nói đấy."

"Hi Nhĩ Mạn thúc thúc." Lâm Lôi nhíu mày nhìn Hi Nhĩ Mạn.

"Được rồi, ta không nói, ta không nói." Hi Nhĩ Mạn ha hả bật cười.

Màn đêm buông xuống, mặt đất bao phủ toàn một màu đen tối, trong phòng khách của gia tộc Ba Lỗ Khắc rất nhiều cây nến được thắp lên, chiếu sáng toàn bộ căn phòng. Đợi đến khi ăn xong bữa cơm, nàng hầu A Gia Toa đã dọn dẹp bàn ăn sạch sẽ, trong đại sảnh chỉ còn lại

Lâm Lôi và Hoắc Cách hai người, Lâm Lôi mới lấy gói đồ đặt ra trước mặt phụ thân.

"Đây là?" Hoắc Cách nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

"Chờ một lát rồi hãy mở ra." Lâm Lôi đứng dậy đi đóng cửa phòng khách, Hoắc Cách không khỏi bật cười: "Sao lại thần bí như vậy? Còn phải đóng cửa nữa."

Lâm Lôi tự tin ngồi xuống: "Phụ thân, người hãy mở cái bao này ra."

"Ta phải xem xem rốt cuộc là cái gì ở bên trong này mới được." Hoắc Cách hiếu kỳ mở cái bao ra, không ngờ trong bao còn có được một cái cái túi lớn, miệng cái túi lớn được buộc rất chặt, một lượng lớn ma tinh hạch trong túi không ngừng va vào nhau.

Hoắc Cách vuốt cái túi lớn, nghi hoặc hỏi: "Cái túi lớn như vậy, xem hình dáng không phải là kim tệ, chẳng lẽ là đá vụn?" Hoắc Cách có phần không đoán ra, vừa xong, vừa mở cái túi ra.

Túi vừa mở ra – Ánh sáng rực rỡ, các loại ma tinh hạch đủ loại màu sắc đua nhau tỏa sáng lộng lẫy, Hoắc Cách nhìn mà không khỏi hoa cả mắt, một lượng lớn ma tinh hạch như thế này, Hoắc Cách cả đời cũng chưa từng thấy qua.

"Đây là ma tinh hạch?" Hoắc Cách hai mắt trợn tròn, khiếp sợ kích động nhìn về phía Lâm Lôi, rồi sau đó nuốt nước bọt có phần khó khăn, Hoắc Cách cũng đã từng nhìn thấy ma tinh hạch, tuy nhiên chưa bao giờ từng thấy qua nhiều Ma Tinh Hạch đến như vậy. Một lượng lớn ma tinh hạch như vậy, đủ hiệu lực để làm rung động thị giác.

Lâm Lôi gật đầu nói: "Đúng vậy, cái túi này bên trong hầu như toàn bộ đều là ma tinh hạch, chỉ có một lượng nhỏ khoảng hơn mười viên là ma tinh thạch thôi. Dựa theo thư bổn trên ghi lại giá trị của ma tinh hạch, đống ma tinh hạch này giá trị hẳn là hơn 7 vạn kim tệ."

"Hơn 7 vạn kim tệ?" Hoắc Cách cảm thấy tim đập rộn ràng như muốn thắt lại.

Mấy năm nay ông ta liên tục bị tiền bạc làm cho phiền muộn, hiện tại nếu đòi Hoắc Cách phải xuất ra năm trăm kim tệ, e rằng ông ta cũng phải ra ngoài kiếm chỗ đi vay. Sự khốn quẫn qua đó có thể tưởng tượng được.

Hơn 7 vạn kim tệ!

Đây là khái niệm gì? Hơn 7 vạn kim tệ, tuyệt đối có thể nuôi sống toàn bộ gia tộc Ba Lỗ Khắc hơn trăm năm.

"Đương nhiên, hơn 7 vạn kim tệ chỉ là con số dựa theo giá tính toán trong sách ghi lại, giá trong sách ghi lại đã cũ rồi, giá trị hiện tại hẳn là đã còn cao hơn. Phỏng chừng có thể bán được 8 vạn kim tệ." Lâm Lôi thành thật trả lời.

Hoắc Cách nhìn một đống Ma Tinh Hạch màu sắc rực rỡ trước mắt, cảm thấy mình tựa như đang nằm mơ, toàn thân như đang lâng lâng.

"Phù, phù!"

Hoắc Cách hít thở sâu mấy lần, mới miễn cưỡng bình phục được tâm tình.

"Lâm Lôi, những ma tinh hạch này con làm sao mà có?" Hoắc Cách đột nhiên có phản ứng, gắt gao nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, "Con đi vào Ma Thú sơn mạch?"

Lâm Lôi gật gật đầu: "Đúng vậy, phụ thân, những Ma Tinh Hạch này đều là từ trong Ma Thú sơn mạch mà kiếm được."

"Con, con……" Hoắc Cách có chút tức giận, "Ma Thú sơn mạch chính là đệ nhất hung địa trên toàn đại lục, tiến vào trong đó là chuyện lớn biết nhường nào, con tại sao không thương lượng trước với ta mà đã tự tiện đi vào, con có biết bên trong có bao nhiêu nguy hiểm không?"

Lời này vừa nói ra khỏi miệng, Hoắc Cách không khỏi tự giễu cợt.

Lâm Lôi đã đi vào, đương nhiên biết bên trong có bao nhiêu nguy hiểm.

Hoắc Cách nhìn Lâm Lôi trước mắt cúi đầu trầm mặc, một bộ dạng 'Chăm Chú Lắng Nghe Lời Trách Phạt Giáo Huấn', không khỏi lắc đầu thở dài một hơi: "Lâm Lôi, không phải phụ thân muốn mắng con, con phải biết rằng, con hiện tại đã là thiên tài ma pháp sư của Ân Tư Đặc Học viện, thành công tương lai lại không thể giới hạn. Trách nhiệm nặng nề của gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta chính là đặt trên vai con. Dù sao thì đệ đệ của con vẫn còn nhỏ, chờ nó chính thức trở thành Long huyết chiến sĩ, không biết sẽ phải đợi mất bao lâu. Con chính là hy vọng của ta, cũng là hy vọng gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta, cho nên con không thể đem tính mạng mình ra làm trò đùa được."

Lâm Lôi không dám lên tiếng.

"Cởi áo choàng ra, để ta nhìn xem con có bị thương không." Hoắc Cách đột nhiên nói.

Cởi áo?

Lâm Lôi chần chừ, khi mặc quần áo thì người khác không nhìn thấy, có điều Lâm Lôi tự mình biết rõ trên cơ thể chi chít vết thương khủng khiếp đến cỡ nào.

"Cởi ra." Hoắc Cách nhướng mày.

Lâm Lôi chần chừ một lát, cuối cùng đành cởi áo ngắn để lộ ra nét cường tráng trên thân, trên thân thể cường tráng kia dày đặc không biết bao nhiêu vết thương, thậm chí có những vết thương thuộc loại vết thương chí mạng!

Trông thấy những vết thương kinh khủng trên người Lâm Lôi, Hoắc Cách cảm thấy trái tim của mình run rẩy.

Tay ông ta run tay chạm lên ngực Lâm Lôi, còn có một vết thương cơ hồ chí mạng ở bụng. Nhìn thấy những vết thương này, Hoắc Cách trong lòng đau xót. Con trai mình trải qua bao gian nan trắc trở, từ bờ vực tử vong chết đi sống lại như thế nào, Hoắc Cách thật không dám nghĩ đến.

"Lâm Lôi, con……" Hoắc Cách nghẹn ngào.

"Phụ thân, con không việc gì mà." Lâm Lôi lập tức an ủi.

Hoắc Cách nhìn một đống ma tinh hạch bên cạnh đại biểu cho một lượng tiền bạc rất lớn, lại quan sát những vết thương khủng khiếp như rễ cây ngang dọc trên người Lâm Lôi, toàn thân Hoắc Cách bỗng run lên lẩy bẩy.

Ông hận!

Hận bản thân mình bất lực, vô dụng!

Hít một hơi thật sâu, Hoắc Cách ngửa mặt lên trời không nói gì, cuối cùng hạ giọng nói: "Lâm Lôi, con đi đường cả ngày cũng đã mệt mỏi rồi, đi nghỉ ngơi sớm một chút đi."

"Vâng, thưa phụ thân."

Lâm Lôi lặng lẽ rời đi, chỉ còn lại Hoắc Cách lẳng lặng ngồi một mình trong phòng khách dưới những ánh nến đang cháy bập bùng……

(Hết chương 2)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 3: Hoắc Cách

Buổi sáng ngày hôm sau, trên bàn ăn trong phòng khách của gia tộc Ba Lỗ Khắc, Lâm Lôi ngạc nhiên khi phát hiện ra sắc mặt rạng rỡ của phụ thân mình, tinh thần và diện mạo đã trở nên khác hẳn.

Bỏ dao và dĩa trong tay xuống, Hoắc Cách mỉm cười nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, lần này hãy ở lại nhà một thời gian nhé, phụ thân cũng lâu lắm rồi không được gặp con, phụ tử chúng ta phải sum họp thật vui vẻ mới được.”

Phụ thân muốn mình ở nhà một thời gian ư?

Lâm Lôi có chút kinh ngạc, suy cho cùng đã lâu lắm rồi phụ thân chưa từng nói ra những lời như thế này. Căn bản là Lâm Lôi còn có kế hoạch tới Phân Lai thành dạo chơi, thuận tiện đi thăm Ngải Lệ Tư, nhưng lúc này đã sớm loại bỏ Ngải Lệ Tư ra khỏi đầu rồi.

“Vâng, thưa phụ thân.” Hắn cao hứng gật đầu trả lời.

Hoắc Cách cũng vui vẻ gật gật đầu, chỉ là trong ánh mắt của Hoắc Cách dường như có điều gì đó.

Lâm Lôi ở lại Ô Sơn trấn mười mấy ngày, thậm chí tới lúc khai giảng của Ân Tư Đặc học viện rồi mà cũng không vội vàng quay trở lại. Nhưng Hoắc Cách cũng không hề giục Lâm Lôi quay trở lại học viện.

Trên Ô sơn ở phía đông của Ô Sơn trấn, nước suối chảy róc rách, Lâm Lôi đang xếp bằng yên lặng Minh tưởng luyện hóa ma pháp lực.

Địa hệ nguyên tố và Phong hệ nguyên tố từ khắp mọi nơi trên người Lâm Lôi thấm sâu vào bên trong cơ thể, toàn bộ gân cốt, cơ nhục, kinh mạch trong cơ thể tự nhiên đều hấp thu nguyên tố để cải thiện thể chất, Địa hệ, Phong hệ nguyên tố này sau khi bị hấp thu một phần nhỏ, tuyệt đại đa số đều bị luyện hóa rồi cuối cùng lưu nhập vào vị trí đan điền trong ngực.

Trăm sông đổ về biển, nguyên tố chạy khắp mọi kinh mạch trong toàn thân rồi cuối cùng tập hợp về đây.

Lâm Lôi đả tọa như vậy tới nửa ngày, lúc hắn mở mắt ra, mặt trời đã xuống núi rồi.

“Cũng đã đến lúc trở lại học viện rồi.” Lâm Lôi đứng dậy hít một hơi dài, “Từ lúc ta đem đống ma tinh hạch đó đưa cho phụ thân, thái độ của phụ thân đối với ta đã trở nên tốt hơn rất nhiều, thân thiết hơn rất nhiều.”

Mười mấy năm nay, đây là lần Lâm Lôi cùng Hoắc Cách hòa hợp với nhau nhất.

“Điều gì đã khiến cho phụ thân có chuyển biến lớn đến như vậy? Ma tinh hạch? Phụ thân vốn không phải là người ham tiền tài. Hay là do những vết sẹo trên mình ta?” Lâm Lôi suy nghĩ hồi lâu mà cũng không thể nào hoàn toàn xác định được là phụ thân vì sao lại đối xử với mình tốt như vậy.

Từ lạnh lùng chuyển sang ấm áp, câu này hoàn toàn có thể thuyết minh cho thái độ của Hoắc Cách đối với Lâm Lôi.

Bước vào phủ đệ của gia tộc Ba Lỗ Khắc, Lâm Lôi đưa mắt nhìn về phía phụ thân đang ngồi đọc thư tịch nói: “Phụ thân, trời cũng đã tối lắm rồi, thư tịch hay là để ngày mai hãy tiếp tục xem đi.”

“A, Lâm Lôi con đã quay về rồi.” Hoắc Cách mỉm cười gập thư tịch lại nói: “Con nói cũng có lý, ta ngày mai sẽ tiếp tục xem.”

“Lâm Lôi, con ở ngoài tu luyện lâu như vậy chắc cũng đã khát rồi.”

Hoắc Cách với lấy cái ấm trên trà kỷ bên cạnh rót nước ra một cái chén, “Nào, nhấp thử chút đi, nước này nhiệt độ vừa đủ, không nóng, không lạnh.”

“Cảm ơn phụ thân.” Trong lòng Lâm Lôi thấy thật ấm áp.

Mười mấy ngày nay Hoắc Cách luôn đối đãi với Lâm Lôi như vậy, quá tốt. Nhưng trước đây, Hoắc Cách lại luôn nghiêm khắc, rất ít khi lộ ra dáng vẻ hiền hòa như thế này.

Uống trà xong, Lâm Lôi nói: “Phụ thân, con ở nhà cũng đã một thời gian rồi, con tính chuẩn bị ngày mai quay lại học viên.”

“Ngày mai?” Hoắc Cách hơi chấn động, nhưng sau đó gật đầu nói, “Vậy cũng tốt, năm nay là năm cuối rồi, con cũng nên sớm quay lại học viện.”

“Vâng.” Lâm Lôi đáp lời.

Hoắc Cách khẽ dặn dò: “Lâm Lôi, phụ thân con không có bản sự gì lớn, gia tộc sau này đều phải dựa vào con đó, số lượng ma tinh hạch này này con đưa cho ta, cũng đủ chi phí để sử dụng cho đệ đệ của con ở Áo Bố Lai Ân đế quốc rồi. Được như bây giờ, ta cũng đã rất mãn nguyện, chỉ có điều trong lòng vẫn luôn nhớ tới nỗi sỉ nhục của gia tộc. Ta hy vọng con không được quên, truyền thừa chi bảo của gia tộc chúng ta vẫn còn ở bên ngoài.”

Lâm Lôi cảm thấy được sự kỳ vọng của phụ thân đối với mình, hít một hơi thật sâu, gật đầu.

“Ta hiện tại không có bất kỳ một khát vọng nào khác, chỉ hy vọng trước khi chết có thể thấy được chiến đao Đồ Lục.” Giọng của Hoắc Cách bỗng trầm xuống.

Lâm Lôi cảm thấy không khí có phần không được tốt, lập tức nói:

“Phụ thân, người không được suy nghĩ tiêu cực như vậy, người hiện tại mới có bốn mươi tuổi, ngày đó còn lâu mới tới. Con tin rằng, không tới mười năm nữa, nhất định có thể mang chiến đao Đồ Lục trở về, lại một lần nữa đặt trong tông đường của gia tộc.”

“Mười năm, tốt, tốt.” Hoắc Cách khẽ gật đầu.

Trưa ngày thứ ba Lâm Lôi rời khỏi Ô Sơn trấn, buổi tối hôm đó tại phòng khách của gia tộc Ba Lỗ Khắc, có hai người đang ngồi, đó là Hoắc Cách và Hi Nhĩ Mạn. Cửa phòng khách đóng chặt lại, trên bàn ăn giữa phòng khách là một lượng lớn ma tinh hạch.

Hi Nhĩ Mạn đang bị một lượng lớn ma tinh hạch này làm cho ngây cả người, Hoắc Cách liền nói: “Hi Nhĩ Mạn, ta trong một khoảng thời gian ngắn sau đây sẽ bán đống ma tinh hạch này, số kim tệ thu được mong ngươi hãy bảo quản cho ta.”

Hi Nhĩ Mạn sau mãi một lúc mới trấn tĩnh lại, vội vàng nói: “Hoắc Cách đại nhân, không, lượng tài phú lớn như thế này ngài làm sao có thể đưa cho ta được. Ngài lẽ nào không thể tự mình giữ lấy sao?”

“Hi Nhĩ Mạn, đừng gọi ta là Hoắc Cách đại nhân nữa, gọi ta là Hoắc Cách đại ca là được rồi.” Hoắc Cách mỉm cười một cách hiền hòa và thân thiện.

Đột nhiên ông ta đứng dậy, quay mặt về phía đông nói: “Ngươi hỏi ta tại sao không tự mình giữ? Ha ha… Hi Nhĩ Mạn, ngươi đối với gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta, đối với việc của Hoắc Cách ta e rằng ngươi chính là người hiểu rõ nhất.”

Hi Nhĩ Mạn chấn động, ông ta không biết vì sao Hoắc Cách lại đề cập đến chuyện này.

“Sự kiện đó chôn sâu trong lòng ta cũng đã mười một năm rồi, mười một năm nay, ta cảm thấy tim ta như luôn bị ngàn vạn con kiến cắn xé, ta luôn luôn nhẫn nhịn chịu đựng, nhẫn nhịn một ngày rồi lại một ngày, một năm rồi lại một năm, nháy mắt đã mười một năm rồi.”

Hoắc Cách toàn thân bắt đầu hơi run rẩy.

Hi Nhĩ Mạn sắc mặt biến đổi, đột nhiên đứng bật dậy, kinh hãi hỏi: “Hoắc Cách đại nhân, người muốn…?”

“Đúng, sự tình năm đó ta nhất định phải điều tra, nhất định phải vì Lâm Na mà báo thù.” Hoắc Cách sắc mặt dữ tợn, mặt đầy sát khí.

“Hoắc Cách đại nhân.” Hi Nhĩ Mạn liền vội vàng nói, “Lúc đó chúng ta không phải là đã điều tra rồi hay sao? Kẻ địch có thế lực rất lớn, dù mới tra ra có một bộ phận, cũng đã rất khủng bố rồi. Ngài đi điều tra tiếp, rất có khả năng là sẽ bị mất mạng.”

Hoắc Cách trầm giọng hét: “Chết? Ta mà sợ chết sao? Hi Nhĩ Mạn, ngươi căn bản không hề biết nỗi thống khổ mà ta phải chịu đựng suốt mười một năm nay, kiểu hành hạ tâm linh như vậy, ta đã chịu đủ rồi. Giờ Lâm Lôi đưa cho ta số ma tinh hạch này, giá trị cũng phải tới 8 vạn kim tệ. Hoàn toàn đủ chi phí sử dụng cho Ốc Đốn rồi, có số kim tệ này, ta cũng không còn gì phải lo lắng nữa.”

“Bao nhiêu năm nay, ta luôn phải ẩn nhẫn, đó là vì cái gì? Không phải là vì hai đứa con này sao, hiện giờ Lâm Lôi đã trưởng thành rồi, Ốc Đốn cũng ở tại Áo Bố Lai Ân đế quốc. Ta không còn gì phải lo lắng nữa rồi.”

Hai tay Hoắc Cách nắm chặt lấy đôi vai của Hi Nhĩ Mạn, nhìn thẳng vào đôi mắt Hi Nhĩ Mạn mà nói: “Hi Nhĩ Mạn, mặc dù ngươi xưng hô với ta là Hoắc Cách đại nhân, nhưng bao nhiêu năm nay, giữa chúng ta chính là tình huynh đệ. Tới giờ phút này, ta hy vọng ngươi có thể thành toàn cho ta.”

“Hoắc Cách, huynh…..” Hi Nhĩ Mạn vô cùng lo lắng.

Hi Nhĩ Mạn rất rõ, ngày mà Hoắc Cách tra ra sự tình năm đó, rất có khả năng sẽ bị mất mạng.

“Ta chủ ý đã định, Hi Nhĩ Mạn, ngươi cần phải hiểu, giờ mỗi ngày ta sống cũng như chết.” Mắt của Hoắc Cách có chút đỏ, Hi Nhĩ Mạn thấy dáng vẻ của Hoắc Cách như vậy, trong lòng cũng không còn cách nào khác. Ông có thể hiểu được suy nghĩ của Hoắc Cách.

Bao nhiêu năm nay, Hoắc Cách vì cái gì mà luôn lạnh lùng, nghiêm khắc?

Người khác có thể không biết, nhưng Hi Nhĩ Mạn thì lại rất rõ, trước khi mẫu thân Lâm Na của Lâm Lôi, Ốc Đốn mất, Hoắc Cách là một người vô cùng lạc quan, cởi mở. Nhưng từ sau khi Lâm Na mất đi, tính tình của Hoắc Cách đã biến đổi thành như bây giờ.

Mặc dù Hoắc Cách nói với bên ngoài là Lâm Na do sinh khó mà mất, nhưng mấy người Hi Nhĩ Mạn, quản gia Hy Lý vẫn biết được sự thật.

“Hi Nhĩ Mạn, ngươi không cần tiếp tục khuyên ta, ta chỉ hỏi ngươi, ngươi có giúp ta hay không?” Hoắc Cách chăm chú nhìn Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn nhìn thẳng vào Hoắc Cách một lát, cuối cùng thở ra một hơi dài vô lực nói: “Được rồi, ta giúp huynh.” Hoắc Cách trên mặt không kìm được lộ ra một thoáng tươi cười, đó là vẻ mặt tươi cười của sự giải thoát.

(Hết chương 3)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 4: Thạch Điêu Giới Cách

Trên con đường nhỏ của Phân Lai thành, Ngải Lệ Tư đang ở trên ban công tầng hai tiểu lâu của mình, hai tay chống vào thành lan can đưa mắt nhìn xuống dòng người đi qua đi lại trên con đường phía trước.

Từ sau lần chia tay với Lâm Lôi, Ngải Lệ Tư dường như mỗi ngày đều ở trên ban công ngắm những người đi đường qua lại phía dưới, mong chờ Lâm Lôi có thể một lần nữa đi qua. Nhưng…

“Mai đã là ngày khai giảng rồi, hôm nay phải đi thôi.” Ngải Lệ Tư trong lòng thầm than, đưa mắt nhìn về phía con đường lần cuối.

Chỉ là Ngải Lệ Tư mong chờ Lâm Lôi có thể một lần nữa tới thăm nàng, nhưng đáng tiếc mười mấy ngày nay Lâm Lôi không một lần đi qua, tới lúc này phía dưới cổng vọng lên giọng hảo bằng hữu của Ngải Lệ Tư: “Ngải Lệ Tư, nhanh lên nào.” Ni Nhã, Thác Ni, Tạp Lam ba người đang ở trước cổng đợi nàng.

Ba người Tạp Lam, Ni Nhã, Thác Ni là học viên của Chiến sĩ học viện, học viện của ba người bọn họ cùng với Uy Lâm ma pháp học viện của Ngải Lệ Tư tương đối gần nhau. Nhà của bốn người đều tại Phân Lai thành, vì thế quan hệ cũng khá tốt.

“Được rồi, ta xuống liền đây.”

Ngải Lệ Tư liếc mắt nhìn về phía con đường phía trước phủ đệ, sau đó mang trên lưng cái túi đã được chuẩn bị đầy đủ rồi xuống dưới nhà.

Vào lúc hoàng hôn ngày thứ ba sau khi Ngải Lệ Tư rời khỏi Phân Lai thành, Lâm Lôi tới trước khoảng sân nhà nàng, ngẩng đầu nhìn lên ban công tầng hai, nhưng trên ban công lại không có một ai.

“Ê, ngươi làm cái gì đó?” Người trung niên gác cổng của nhà Ngải Lệ Tư nhìn thấy Lâm Lôi liền quát hỏi.

Lâm Lôi quay đầu nhìn ông ta, mỉm cười hỏi: “Xin chào, ta là học viên của Uy Lâm ma pháp học viện, và là hảo bằng hữu của Ngải Lệ Tư. Không biết giờ Ngải Lệ Tư còn ở nhà không?”

“Ồ.” Người trung niên đó nghe thấy những lời này, cười ha ha trả lời: “Ngải Lệ Tư tiểu thư đã rời nhà được ba ngày rồi, sớm đã đến Ma pháp học viện rồi.”

“Ta biết rồi, cám ơn thúc.” Lôi Lâm nhã nhặn nói.

Đoạn hắn xoay người dọc theo con đường nhỏ rời đi, có điều đi tới tận cuối con đường nhỏ rồi mà vẫn ngoái đầu đưa mắt nhìn về phía ban công của tòa tiểu lâu, trong lòng có chút tiếc nuối.

Trên con đường trước Ân Tư Đặc Học viện.

Một đạo bạch sắc lưu quang từ Bàn Long chi giới bay ra, hóa thành Đức Lâm Kha Ốc Đặc với bộ râu trắng cùng trường bào màu nguyệt bạch. Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, thích Ngải Lệ Tư rồi phải không?”

“Cũng có một chút.” Lâm Lôi cũng không phủ nhận.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt chòm râu trắng, cười ha ha nói: “Không tưởng được tên tiểu tử nhà ngươi cuối cùng đối với nữ nhân cũng đã động tâm rồi, nhưng Lâm Lôi à, ngươi và con bé Ngải Lệ Tư đó không học cùng một ma pháp học viện, hai đứa phân cách ở hai nơi, muốn tình cảm có gì đó tiến triển, thì thực là khó đó.”

“Ta biết, tùy duyên thôi a, có được kết quả thì tốt, mà không có thì cũng chẳng sao.” Trong đầu Lâm Lôi không nén được hiện ra cảnh tượng lúc trước ở bên Ngải Lệ Tư.

Lần đầu tiên là dáng vẻ kinh hoàng của nàng lúc gặp Huyết chiến trư.

Rồi khi từ trong Ma Thú sơn mạch trở về, dáng vẻ xấu hổ của Ngải Lệ Tư lúc hai người nói chuyện.

Hay lần trò chuyện dưới ánh trăng, dáng vẻ động lòng người hệt như tinh linh dưới ánh trăng vậy.

“Cái này là lưu luyến chăng?” Lâm Lôi tự cười giễu bản thân mình, tới tuổi này rồi, bốn huynh đệ lúc ở túc xá cũng thường nói chuyện về những nữ sinh, thậm chí Da Lỗ và Lôi Nặc đã sớm có bạn gái rồi.

Đối với chuyện tình cảm, trong lòng Lâm Lôi cũng có chút mong chờ.

Tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Lâm Lôi cũng vẫn y như trước chăm chỉ tu luyện, mỗi ngày đều bỏ ra một khoảng thời gian dành cho điêu khắc theo Bình đao lưu phái, vô luận là Tinh thần lực hay Ma pháp lực đều ổn định nhanh chóng đề thăng.

Nháy mắt đã qua một tháng.

Án chiếu theo quy củ từ trước, bốn huynh đệ Lâm Lôi tới xem ba kiện tác phẩm thạch điêu đã được đem tới Phân Lai thành lúc trước. Trong căn phòng của Áo Tư Thác Ni tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán của Phân Lai thành.

“Gần một vạn năm ngàn kim tệ, cái này là sao?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc với giá của ba kiện tác phẩm thạch điêu.

Áo Tư Thác Ni ha ha cười lớn trả lời: “Lâm Lôi, điều này là rất bình thường. Tác phẩm của một thạch điêu cao thủ bình thường giá cũng đã có thể đạt tới khoảng một ngàn kim tệ. Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta còn giới thiệu một cách kỹ lưỡng về thân phận của cậu, tác phẩm của một ma pháp thiên tài mới có mười lăm tuổi làm ra, chỉ bằng thân phận của cậu, đã đủ khiến cho giá của tác phẩm thạch điêu tăng lên gấp bội rồi.”

“Mà quan trọng nhất chính là… tác phẩm thạch điêu của cậu vô cùng đặc biệt, tác phẩm thạch điêu của người khác dù rất đẹp, nhưng mức độ chau chuốt nhất định phải có chút khiếm khuyết, còn tác phẩm của cậu đường nét vô cùng mềm mại, giống như là sử dụng bình đao và ngọc oản đao hai loại cùng một lúc, khiến cho người khác không có cách nào tìm ra vết đứt, sự liên tục vô cùng hoàn mỹ.”

Lâm Lôi nghe đến đây không nhịn được cười.

Vết đứt?

Tác phẩm thạch điêu của Bình đao lưu phái bản thân, từ đầu chí cuối chỉ sử dụng bình đao, căn bản không cẩn đổi các loại đao khắc, tự nhiên đường nét phi thường hoàn mỹ rồi.

“Bởi vì điểm đặc thù này, hơn nữa bản thân tác phẩm của cậu ẩn chứa loại khí chất cô ngạo, cộng thêm thân phận của cậu, khiến cho giá của tác phẩm đạt tới gần năm ngàn kim tệ. Chỉ là lúc xử lý các văn ngân tinh tế còn có chút khiếm khuyết, nếu không giá còn có thể cao hơn.” Áo Tư Thác Ni khen ngợi nói.

Lâm Lôi trong lòng cũng minh bạch.

“Văn ngân tinh tế thì xử lý thế nào đây?” Hắn trong lòng thầm than lắc đầu, bản thân mình sử dụng là bình đao, mặc dù miễn cưỡng có thể tạo ra những loại đường nét đặc biệt, nhưng luận về hiệu quả, khẳng định là nếu so với các loại như tà đao, viên đao, là các loại đao chuyên dùng cho điêu khắc thì vẫn kém hơn một chút.

Đồng thời trong lòng Lâm Lôi cũng vô cùng cảm thán.

Ba kiện tác phẩm thạch điêu đã có thể bán được một vạn năm ngàn kim tệ. Giờ kiếm tiền thực sự là quá dễ dàng rồi. Nếu Lâm Lôi toàn tâm toàn ý điêu khắc, một tháng chắc chắn có khả năng điêu khắc ra mười tác phẩm.

Mười tác phẩm, giá trị gần năm vạn kim tệ.

“Ta tại Ma Thú sơn mạch hai tháng, trải qua bao nhiêu sinh tử nguy cơ, lại còn giết được mấy sát thủ mới được có bảy tám vạn kim tệ, thạch điêu cao thủ, kiếm tiền thật là đơn giản a.” Lâm Lôi cảm thán không thôi.

Giá tác phẩm của Lâm Lôi trong nhóm thạch điêu cao thủ đã thuộc loại cao nhất rồi.

“Thạch điêu cao thủ đã có thể kiếm được nhiều tiền vậy rồi, vậy còn thạch điêu đại sư?” Lâm Lôi trong lòng càng thêm thở than.

Càng hiểu rõ, Lâm Lôi lại càng thêm ngán ngẩm. Cái vòng tròn thạch điêu này, thu nhập sai khác thật quá rõ ràng. Thạch điêu cao thủ của cả Thần Thánh đồng minh cũng chỉ có khoảng một trăm vị, số lượng ít quá sức tưởng tượng.

“Lâm Lôi, nỗ lực vào, ta tin sau này cậu nhất định sẽ trở thành một vị thạch điêu đại sư vĩ đại.” Áo Tư Thác Ni cổ vũ.

Thạch điêu đại sư, không những có tài phú kinh nhân, mà đồng thời địa vĩ cũng cực cao. Họ đứng tại vị trí đỉnh cao của môn nghệ thuật tối cổ lão này, cho dù là một đại quý tộc bình thường mà gặp họ, nhất định cũng không dám cao ngạo.

Đại sư!

Đây là một cách xưng hô vô cùng tôn kính.

Cách xưng hô đó không thể bằng tiền, bằng quyền thế mà có thể đạt được, chỉ có những người tại một nghề nào đó đạt tới đỉnh phong, được mọi người công nhận, mới có thể được xưng là đại sư.

(Hết chương 4)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 5: Đông Thiên Lý Đích Mân Côi (Thượng)

Vào lúc sẩm tối, Lâm Lôi, Da Lỗ bốn người từ trong một tửu điếm đi ra, theo quy củ từ trước thì chỗ dừng tiếp theo sẽ là Bích Thủy thiên đường.

“Da Lỗ lão đại, ba người các ngươi cứ đi trước đi, ta muốn đi dạo một lát.” Vừa rời khỏi tửu điếm, Lâm Lôi liền nói.

Ba người bọn Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì đều có chút ngạc nhiên đưa mắt nhìn Lâm Lôi.

“Không khí của Bích Thủy thiên đường đó ta không thích lắm. Mấy người các ngươi cứ đi trước đi, sau hai đến ba giờ nữa ta sẽ gặp các ngươi.” Lâm Lôi nói rõ như vậy, nhưng lúc đó đứng trên vai của Lâm Lôi Bối Bối lại kêu lên hai tiếng “Chi, chi”, đồng thời dùng linh hồn truyền âm hỏi: “Lão đại, ngươi muốn đi tới nhà của Ngải Lệ Tư phải không?”

Bối Bối luôn ở bên cạnh Lâm Lôi, đối với việc của Lâm Lôi tự nhiên là hiểu rõ.

Đừng có thấy Bối Bối rất lâu không lớn lên, nhưng tâm trí đã như một thiếu niên nhân loại bình thường.

“Tên tiểu tử này.” Lâm Lôi hờn mát đưa mắt nhìn Bối Bối.

“Được rồi lão tam, vậy ngươi hãy ra ngoài đi dạo đi, nhưng đừng có đi quá lâu đó, bọn ta sẽ ở Bích Thủy thiên đường đợi ngươi.” Da Lỗ cười cười nói, sau đó Lâm Lôi cùng ba vị huynh đệ phân khai, đi thẳng về phía con đường nhỏ.

Lưu lượng người trên con đường nhỏ không nhiều, rõ ràng là yên tĩnh hơn hẳn. Hai bên đường cũng có vài quán rượu, nhà hàng, trong những tửu quán, nhà hàng này phần lớn là cư dân xung quay đây.

Đi tới cách nhà của Ngải Lệ Tư không xa, ngước mắt nhìn về phía ban công tiểu lâu tầng hai.

Ban công vẫn như cũ không có người nào.

Lâm Lôi tự cười bản thân mình, kì thật trong lòng Lâm Lôi cũng chỉ mang hi vọng rất nhỏ, sau đó Lâm Lôi quay người bước vào trong môt tửu quán bên cạnh, chọn vị trí gần cửa sổ. Xuyên qua cửa sổ, Lâm Lôi hoàn toàn có thể nhìn thấy ban công nhà Ngải Lệ Tư.

“Mang cho ta một bình Phỉ Thúy Lục, hai cái chén.” Lâm Lôi tùy ý chọn một loại rượu rất ôn hòa.

“Vâng, thưa tiên sinh.”

Người phục vụ mặc dù nghi hoặc vì sao Lâm Lôi lại gọi hai cái chén, nhưng hắn không có hỏi gì hơn.

“Bối Bối, uống chầm chậm một chút.” Lâm Lôi đặt Bối Bối bên cạnh, nó liền lập tức nhảy tót lên trên bàn, rồi học Lâm Lôi bắt đầu chậm rãi uống rượu.

Lâm Lôi cầm chén rượu, nhìn về phía ban công, từ từ uống.

Một người, một ma thú cứ như vậy thong thả uống rượu, sau gần hai giờ thì uống hết ba bình, Lâm Lôi liền trả tiền, mang Bối Bối lên người rồi rời khỏi tửu quán.

“Lão đại, huynh rất thất vọng phải không?” Bối Bối ở trên vai Lâm Lôi, dùng linh hồn truyền âm hỏi.

Lâm Lôi vuốt ve cái đầu nhỏ của nó, cười nói: “Tên tiểu tử này.” Sau đó hắn chầm chậm thả bước trên con đường của Phân Lai thành, một mặt nhằm hướng Bích Thủy thiên đường đi tới, mặt khác hân thưởng cảnh đêm của Phân Lai thành.

Ngày thứ hai, là ngày 30 tháng 9, bốn huynh đệ Lâm Lôi rời khỏi Phân Lai thành quay trở lại Ân Tư Đặc học viện, vào lúc hoàng hôn ngày hôm đó thì mấy người Ngải Lệ Tư, Tạp Lam cũng trở về Phân Lai thành.

Vì sao lại khéo như vậy, bởi vì ngày nghỉ của Ân Tư Đặc ma pháp học viện và Uy Lâm ma pháp học viện không giống nhau.

Ân Tư Đặc học viện thì ngày 29 và 30 hàng tháng là ngày nghỉ. Còn Uy Lâm ma pháp học viện và Uy Lâm chiến sĩ học viện mỗi tháng lại lấy ngày 1 và 2 làm ngày nghỉ. Ngải Lệ Tư sẩm tối 30 mới quay trở về Phân Lai thành.

Đáng tiếc…

Ngải Lệ Tư đứng ở trên ban công, hai tay chống xuống thành lan can đưa mắt nhìn xuống dòng người qua lại trên con đướng bên dưới, bất ngờ từ xa có vài nhân ảnh hơi giống Lâm Lôi khiến cho nàng hưng phấn, nhưng khi mỗi nhân ảnh đó tiến lại gần, lại khiến cho nàng thất vọng.

Buổi trưa ngày 2 tháng 10, Ngải Lệ Tư không còn cách nào khác đành quay trở lại ma pháp học viện.

“Lão đại, xem ra lần này huynh cũng lại phải thất vọng rồi.” Đôi mắt đen và sáng ngời của Bối Bối nhìn Lâm Lôi, đồng thời nó cũng dùng linh hồn truyền âm nói.

“Thất vọng cũng đành vậy thôi, chỉ có thể coi như là không có duyên phận.” Lâm Lôi ngửa cổ uống một hơi hết nửa ly rượu còn lại trong tay, tới lúc này, hắn và Bối Bối đã uống hết hai bình Phỉ Thúy Lục rồi, nhưng trên ban công vẫn như cũ không hề xuất hiện bóng hình mà Lâm Lôi trông ngóng.

Người phục vụ bên cạnh đang đi tới.

“Thêm một bình Phỉ...” Lâm Lôi mới nói được nửa câu bỗng đột nhiên dừng lại, đôi mắt sáng lên, dán chặt mắt vào ban công tầng hai tiểu lâu của nhà Ngải Lệ Tư. Lúc này trên ban công xuất hiện một người con gái mặc áo trắng.

“Tính tiền.” Lâm Lôi đột nhiên đứng dậy.

Gã phục vụ vốn đang chuẩn bị đi lấy rượu cho Lâm Lôi bỗng ngạc nhiên, phải lát sau y mới có phản ứng. Sau khi thanh toán, Lâm Lôi đi thẳng ra phía ngoài, Bối Bối cũng nhảy lên vai hắn.

Lúc này, cũng đã gần 8 giờ tối rồi, trên con đường nhỏ cũng đã tối mịt, vì con đường này không phải là con đường chính nên buổi tối người qua lại rất ít.

“Là Ngải Lệ Tư.” Trong lòng Lâm Lôi xác định không còn nghi ngờ gì nữa.

“Oa, lão đại, cuối cùng thì huynh cũng gặp được mỹ nữ này rồi, huynh có cao hứng, có hưng phấn, có kích động hay không?” Bối Bối bên cạnh đắc ý không ngừng hỏi.

Lâm Lôi lúc này không còn chú ý gì tới những lời của nó nữa, toàn thân vô cùng linh hoạt chạy về phía tường rào bao quanh nhà Ngải Lệ Tư, hai tay chống xuống bờ tường, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh màu đen đáp xuống trên ban công.

Ngải Lệ Tư lúc này cũng vừa mới nhìn thấy Lâm Lôi từ phía tường ngoài chạy tới.

“Lâm Lôi đại ca.” Khi Ngải Lệ Tư nhận ra người chạy tới, tốc độ đập của con tim gia tăng rất nhanh, sắc mặt có chút ửng hồng, trong lòng nàng cũng có chút ngọt ngào hạnh phúc.

Lần trước không gặp được Lâm Lôi, quay trở lại Lâm Uy ma pháp học viện nàng cũng đã tìm hiểu một chút, mới biết được Ân Tư Đặc học viện ngày nghỉ là 29 và 30. Bởi vậy lần này Ngải Lệ Tư trốn học để về sớm trước hai ngày.

“Lâm Lôi đại ca, thật là trùng hợp a.” Ngải Lệ Tư mỉm cười nói.

Lâm Lôi hơi run lên: “Ngải Lệ Tư, quả là quá trùng hợp.”

Ngải Lệ Tư không nhịn được lại mỉm cười, sau đó lập tức phản ứng bèn kéo Lâm Lôi: “Mau ngồi xuống, kẻo lại bị người khác phát hiện đó.” Lâm Lôi liền ngồi xuống. Hai người giấu mình dưới sự bảo hộ của bức tường, thấp giọng bắt đầu trò chuyện.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng xuất hiện ở bên cạnh.

“Lâm Lôi, Lâm Lôi.”

“Đức Lâm gia gia, có việc gì vậy?” Lâm Lôi có phần cụt hứng hỏi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc ha ha cười nói: “Tiểu tử, đừng có mải cùng con bé này nói chuyện phiếm mà không có chút gì vượt quá khuôn khổ thế chứ, thân mật lên một chút, chủ động lên một chút đi nào. Đúng là đồ ngốc. Xem dáng vẻ của con bé Ngải Lệ Tư này, cũng thực sự có lòng đối với tiểu tử ngươi đó.”

“Không gấp, không gấp.” Mặc dù Lâm Lôi đối với sinh tử không có gì sợ hãi, nhưng lúc này lại có chút gì đó ngần ngại.

“Đúng là đồ ngốc.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc bực mình nói.

Lâm Lôi sau đó không chú ý tới ông ta nữa, tập trung cùng với Ngải Lệ Tư nói chuyện trở lại.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn hai người, cuối cùng không còn cách nào khác chỉ đành hóa thành một đạo lưu quang quay trở lại trong Bàn Long giới chỉ, trong lúc Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư trò chuyện, dường như không cảm giác được bánh xe thời gian cứ thế lăn đi.

“Lâm Lôi đại ca, huynh lợi hại như vậy, tại Ân Tư Đặc Học viện con gái theo đuổi huynh chắc chắn là rất nhiều phải không?” Ngải Lệ Tư giả vờ tùy ý hỏi một câu, nhưng hỏi câu này, tim của nàng lại đập rất nhanh.

“Có nhiều, có nhiều” Lâm Lôi nói chuyện với nàng, trả lời cũng có chút không suy nghĩ.

“Đồ ngốc.” Giọng của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

(Hết chương 5)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 6: Đông Thiên Lý Mân Côi (Hạ)

Khi người đi dù che nghiêng vành nón

Cũng nghiêng vai hứng nốt giọt sầu rơi

Và mưa chậm trong lòng nhau từ đó

Em có hay tôi chết một tinh cầu

(Khi người đi - Thơ: Trần Dạ Lữ)

Hà Nội thứ 7 trời mưa... Đầy cảm xúc. Cũng đúng lúc một câu chuyện tình đang chớm nở trong Bàn Long. Trong cơn mưa... Tiếp tục tặng anh em thêm một chương có thể gọi là kinh điển về thủ pháp miêu tả tâm trạng của người đang yêu, một điều gần như là mới xuất hiện lần đầu trong các tác phẩm của Ngã Cật Tây Hồng Thị... Cùng đọc... Để cùng đắm chìm trong tiếng mưa rơi tí tách ngoài hiên.

(giangjc)

Được ở cạnh Ngải Lệ Tư, Lâm Lôi cảm thấy từ sâu thẳm trong lòng dấy lên niềm sung sướng, vui vẻ, không nhận ra rằng lại một đêm dài nữa đã trôi qua. Vô luận là Lâm Lôi hay Ngải Lệ Tư đều cảm thấy không hề mệt mỏi dù suốt cả đêm không ngủ.

Phía chân trời, những tia sáng bình minh bắt đầu ló dạng, dần xua tan đi màn sương dày đặc bao phủ trời đất lúc sớm hôm.

“Trời sáng rồi, Ngải Lệ Tư, ta về đây.” Lâm Lôi đứng dậy nói.

"Vâng." Ngải Lệ Tư đáp lời.

Ngải Lệ Tư cũng đứng dậy, có chút gì đó luyến tiếc nhìn Lâm Lôi. Lâm Lôi mỉm cười hai tay chống một cái, khí lưu bao quanh toàn thân, phảng phất phất giống như chiếc lá phiêu dật rơi xuống lòng đường.

Lúc Lâm Lôi quay trởi lại Bích Thủy thiên đường, đợi tới khi các hảo huynh đệ đều đã dậy, còn bị ba người bọn Da Lỗ 'Thẩm Vấn' kỹ lưỡng một phen.

Sau khi quay trở lại Ân Tư Đặc học viện, Lâm Lôi vẫn chăm chỉ tu luyện như cũ, nhưng lúc nghỉ ngơi hắn lại thường nghĩ về Ngải Lệ Tư, Lâm Lôi có một cảm giác, bản thân dường như đã bị mũi tên của thần ái tình bắn trúng mất rồi.

Ngọc Lan lịch, buổi tối ngày 29 tháng 11 năm 9997.

Ngải Lệ Tư từ rất sớm đã đứng ở trước cửa nhà đợi Lâm Lôi, nàng đợi được một lúc thì thấy thân ảnh của Lâm Lôi thấp thoáng ở đầu con đường nhỏ, liền lập tức chạy tới.

"Lâm Lôi đại ca." Ngải Lệ Tư kích động thốt lên, một tháng không gặp mặt, trong lòng nàng cũng có chút kích động không thể áp chế được.

Lâm Lôi trong lòng kích động không kém, một tháng không được gặp, nhưng lúc này trong lòng hắn lại có chút hưng phấn: "Mặc dù không cùng Ngải Lệ Tư hẹn lần gặp mặt tiếp theo, nhưng hôm nay nàng lại đợi ta ở đây."

Lần trước cùng Ngải Lệ Tư nói chuyện, Lâm Lôi biết Uy Lâm ma pháp học viện ngày nghỉ là mùng 1 và mùng 2. Ngải Lệ Tư lúc này bỏ học để cùng Lâm Lôi gặp mặt, hàm nghĩa thế nào hắn cũng đã minh bạch.

“Lâm Lôi, cố lên, lần này phải dũng cảm lên một chút.” Thanh âm của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng cũng ngầm hạ quyết tâm, hắn cũng không muốn tiếp tục nhẫn nhịn thêm một tháng nữa.

“Ngải Lệ Tư, hôm nay sao lại ra ngoài vậy, sao không ở trên ban công?” Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư kề vai nhau đi trên đường, Ngải Lệ Tư cười nói: “Chúng ta không phải cứ mãi trốn ở trên ban công đó chứ?”

Lâm Lôi nhớ tới tình cảnh hai người thập thập thò thò trên ban công, cũng không nhịn được cười.

“Đúng rồi, buổi tối muội không về nhà ngủ, phụ thân muội chẳng lẽ cũng không quản hay sao?” Lâm Lôi hỏi Ngải Lệ Tư.

“Phụ thân muội?” Ngải Lệ Tư hơi nhếch môi, “Phụ thân muội ngoài việc là một sâu rượu ra thì còn là một con bạc nữa, e rằng ông ta đối với thời gian về nhà của chính mình lúc nào cũng còn không biết nữa, thì còn muốn quản muội nữa hay sao?”

“Lâm Lôi đại ca, muội từ nhỏ tới lớn trưởng thành tại Phân Lai thành, Phân Lai thành rất lớn, huynh khẳng định là còn rất nhiều nơi chưa đi thăm, muội dẫn huynh đi nhé.” Ngải Lệ Tư mỉm cười.

Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư vai kề vai đi trên đường, giờ cũng đã là mùa đông rồi, từ tháng 12 tới tháng 1 tại Ngọc Lan đại lục là thời gian lạnh nhất, gió khuya lạnh căm, trên đường người đi lại không còn nhiều.

Nhưng Lâm Lôi, Ngải Lệ Tư đi bên nhau, căn bản không hề để ý đến những người khác.

“Kìa, tuyết rơi phải không huynh?” Ngải Lệ Tư ngẩng đầu chú ý nhìn bầu trời đêm, chỉ thấy từng bông từng bông hoa tuyết đang chầm chậm rơi lất phất, “Muội thích nhất là tuyết, lần tuyết rơi này là lần đầu tiên của mùa đông năm nay đó.”

“Ta cũng thích tuyết.” Lâm Lôi ngẩng đầu ngắm bầu trời đêm, hoa tuyết rơi lất phất xuống khuôn mặt rồi sau đó tan chảy đi.

Được cùng người con gái trong lòng yêu thích đi tản bộ trong đêm tuyết, thật là vô cùng lãng mạn, hai người cứ giữ dáng vẻ như vậy băng qua những con đường của Phân Lai thành.

“Lâm Lôi đại ca, huynh có bạn gái chưa?” Ngải Lệ Tư đột nhiên hỏi, sau đó làm ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Lâm Lôi đại ca, huynh lợi hại như vậy, khẳng định là có rồi.”

“Chưa có, chắc chắn là chưa có.” Lâm Lôi lập tức trả lời.

Ngải Lệ Tư sau khi nghe vậy, liền trầm ngâm không nói một lời.

“Ngải Lệ Tư, muội có bạn trai chưa?” Lâm Lôi suy nghĩ rất lâu, cuối cùng cũng hỏi lại một câu.

Khuôn mặt của Ngải Lệ Tư ửng hồng, thậm chí ngay cả da cổ cũng ửng hồng lên, chỉ là tính huống này trong màn đêm tối tăm căn bản không có cách nào thấy rõ được, “Muội thì làm gì có bạn trai, ai mà muốn muội làm bạn gái của mình chứ?”

“Ồ!”

Lâm Lôi hít một hơi thật sâu, đột nhiên hỏi: “Nếu được, muội làm bạn gái của ta nhé?”

“A…” Ngải Lệ Tư kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi, phải ngẩn ra mất cả một chút, Lâm Lôi vừa mới cùng nàng nói chuyện, đột nhiên lại trực tiếp hỏi một câu như vậy, khiến cho Ngải Lệ Tư có chút gì đó không thích ứng kịp.

Tại Thần Thánh đồng minh nam nữ thanh niên ở cùng bên nhau là vô cùng bình thường, không ít bạn học nữ của Ngải Lệ Tư đều đã có bạn trai, nàng cũng từng nghĩ qua về bạn trai của mình.

Nhưng không tưởng được, Lâm Lôi lại có thể trực tiếp hỏi nàng như vậy.

“Huynh muốn muội làm bạn gái của huynh sao?” Ngải Lệ Tư truy hỏi Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi cảm thấy trái tim mình đập nhanh hơn so với lúc trước rất nhiều, cho dù là tại Ma Thú sơn mạch đối diện với sinh tử, cũng chưa từng khẩn trương như thế này, “Đúng, muội đồng ý chứ?”

Ngải Lệ Tư khuôn mặt đỏ hồng, hai mắt mở to nhìn thẳng vào Lâm Lôi trả lời: “Lâm Lôi đại ca, kỳ thật muội có thể là một người không tốt như trong tưởng tượng của huynh đâu.”

“Ta tin vào nhãn quang của mình, Ngải Lệ Tư, ta hỏi muội, muội đồng ý chứ?” Lâm Lôi lo lắng tới phát điên lên, giờ hắn muốn nghe câu trả lời của Ngải Lệ Tư, không nhịn được thanh âm của Lâm Lôi có phần hơi run run.

Ngải Lệ Tư trầm ngâm một lát, sau đó cúi đầu nhẹ nhàng gật một cái.

“Phù!”

Lâm Lôi trong lòng kích động, không nhịn được ôm lấy Ngải Lệ Tư, Ngải Lệ Tư cũng xấu hổ áp má vào ngực Lâm Lôi, lúc này Lâm Lôi bỗng nhìn thấy một cửa hàng bán hoa bên cạnh.

Chỉ một lát sau.

“Ngải Lệ Tư, tặng muội.” Ngải Lệ Tư ngước đầu lên, phát hiện ra một đóa hồng tươi thắm trước mắt.

Nàng thẹn thùng đón lấy đóa hoa, Lâm Lôi ngắm nhìn Ngải Lệ Tư, đóa hoa hồng tươi thắm cùng với sắc mặt ửng hồng của nàng thật động khiến lòng người phải xao xuyến, đến nỗi không thốt được nên lời. Khung cảnh này, đã khắc sâu vào trong ký ức của hắn.

Lâm Lôi nắm lấy tay Ngải Lệ Tư, hai người cứ như vậy bước đi trên những con đường của Phân Lai thành.

Hoa tuyết tung bay, cùng với đôi thiếu niên nam nữ đang chầm chậm đi trên con đường đêm của Phân Lai thành, trong tay Ngải Lệ Tư là đóa hoa hồng tươi thắm.

Trong căn phòng trang nhã tại Bích Thủy Thiên đường lúc này có bảy người, đó là Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì cùng với bốn vị mĩ nữ.

“Lão tam không biết có chuyện gì, lần trước cả đêm cũng không quay lại, lần này tới giờ vẫn chưa trở về.” Da Lỗ không còn cách nào khác lắc đầu nói.

“Ồ, người kia dường như là lão tam.” Lôi Nặc ngồi gần cửa sổ bất ngờ ngạc nhiên nói, “Hắn còn cùng một cô gái nắm tay, vậy là lão tam lén sau lưng chúng ta đi câu dẫn mĩ nữ rồi.”

“Xoạt.” Da Lỗ, Kiều Trì hai người cũng lao tới trước cửa sổ, chăm chú quan sát phía bên dưới.

Lúc này Lâm Lôi đang đắm chìm vào cảm giác mĩ diệu của lần đầu được yêu, thậm chí còn không chú ý tới Bích Thủy thiên đường phía bên cạnh, hắn cùng Ngải Lệ Tư cứ như vậy băng qua Bích Thủy thiên đường, tiếp tục đi về phía con đường lớn phía xa.

“Hài, lão tam từ khi nào đã trở nên lợi hại như vậy chứ?” Mắt của Da Lỗ sáng lên.

Kiều Trì, Lôi Nặc hai người cũng trở nên hưng phấn, Lôi Nặc liền đề nghị: “Ha ha, đợi sáng sớm mai khi lão tam quay trở lại, chúng ta phải thẩm vấn hắn cẩn thận một phen thôi.”

Sáng sớm này hôm sau, Lôi Lâm tâm tình sung sướng quay trở lại căn phòng trang nhã trong Bích Thủy thiên đường, án chiếu theo quy củ, Lôi Nặc cùng Da Lỗ phải đang ôm mỹ nữ ngủ mới đúng, nhưng…

Vửa mới mở cửa phòng, Lâm Lôi kinh ngạc nhìn về phía trước: “Da Lỗ lão đại, bọn ngươi ba người sao lại cùng ở cả đây vậy?”

“Ngươi hỏi bọn ta sao lại đều ở đây cả phải không?” Lôi Nặc bật cười ha hả hỏi, Kiều Trì, Da Lỗ hai người cũng cùng một dáng vẻ cười không có chút hảo ý nào, “Ngươi tới gần đây nào.”

“Nói!” Lôi Nặc trừng mắt quát, “Tối hôm qua, mĩ nữ nào đi cùng với ngươi?”

“Khai mau.” Da Lỗ, Kiều Trì hai người cũng háo hức nhìn Lâm Lôi.

“Hả, các ngươi…” Lâm Lôi hoàn toàn bị choáng váng.

(Hết chương 6)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 7: Cao Thủ Như Vân (Thượng)

Bị huynh đệ trong nhà bức bách như vậy, cuối cùng Lâm Lôi cũng phải thành khẩn khai báo chuyện giữa mình và Ngải Lệ Tư. Điều này thực sự khiến cho ngay cả hai gã hoa hoa công tử như Da Lỗ và Lôi Nặc cũng phải kinh hãi mà thở than.

Từ sau khi mối quan hệ bạn bè nam nữ với Ngải Lệ Tư được xác nhận, hai người mặc dù phân cách 2 học viện khác nhau song cùng ước định cứ giữa và cuối mỗi tháng là lại hẹn hò gặp mặt.

Ngày 28 tháng 12, chớp mắt đã gần 1 tháng qua đi. Vì ngày mai mình sẽ tới Phân Lai thành và lại được gặp Ngải Lệ Tư, cho nên tâm tình Lâm Lôi vô cùng hưng phấn.

“Chào Lâm Lôi.”

“Ồ, Đái Duy.”

Thấy Lâm Lôi đang đi trên đường ở Ân Tư Đặc Học viện, một số bạn đồng học quen biết đều vô cùng nhiệt tình chào hỏi.

“Lão đại, huynh cùng Ngải Lệ Tư kia làm cái gì mà lại hưng phấn đến như vậy?” Ở trên vai Lâm Lôi, Bối Bối nhăn cái mũi lại, khinh thường nói: “Nhìn cái bộ dạng ngốc nghếch của huynh kìa, suốt 1 tháng nay lúc nào cũng cứ cười ha ha a.”

“Cái tên tiểu tử ngươi thì biết cái gì?” Lâm Lôi không hề tức giận nhìn liếc qua Bối Bối, rồi sau đó lại cao hứng vui vẻ như cũ tiến vào đồ thư quán. Chọn lấy 2 bộ sách về Phong hệ ma pháp, Lâm Lôi bước vào phòng đọc rồi bắt đầu nghiên cứu.

Phòng đọc yên tĩnh phi thường, cả một phòng đọc rộng lớn mà cũng chỉ rải rác có hai ba mươi người mà thôi.

Lâm Lôi chọn một vị trí gần đó rồi bắt đầu lẳng lặng nghiên cứu. Tại đồ thư quán của Ân Tư Đặc Học viện, về lịch sử, ma thú, đại lục địa lý tình huống, các hệ ma pháp… Lâm Lôi dường như đều tìm hiểu. Sau đó, hắn hao phí tinh lực nhiều nhất dành cho Phong hệ ma pháp.

Dù sao thì Lâm Lôi cũng chủ tâm tu luyện Địa hệ, Phong hệ ma pháp. Mà Địa hệ ma pháp thì đã có Thánh vực ma đạo sư Đức Lâm Kha Ốc Đặc dạy, còn Phong hệ ma pháp thì không được như vậy.

Vừa đọc, Lâm Lôi đồng thời cũng có những sở ngộ, không khỏi gật đầu trong lòng thầm than thở.

Trong khi đọc, thời gian rất nhanh đã trôi đi được 2 canh giờ. Lâm Lôi gập quyển sách trong tay lại: “Đức Lâm gia gia, có thể hoàn toàn lý giải được Phong hệ ma pháp Áo nghĩa đã là rất khó rồi chứ đừng nói gì đến việc sáng tạo ra một số Phong hệ ma pháp nữa.”

Thi triển ma pháp, đa phần là phải nhớ kỹ được ma pháp chú ngữ, rồi theo đó mà thi triển ra. Rồi sau đó chẳng biết nguyên nhân là vì sao mà lĩnh ngộ ra được một chút ma pháp nguyên lý, thậm chí còn có thể làm tinh giản được ‘Ma Pháp Chú Ngữ’, hoặc trong khi dùng Tinh thần lực khống chế, có thể khiến cho hiệu suất lợi dụng Ma pháp lực triệt để càng cao.

“Đó là điều đương nhiên, ngươi nghĩ rằng ma pháp có thể dễ dàng sáng tạo ra như vậy sao?” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

“Sáng tạo, có thể khiến cho ta hiểu được chút ít về thất cấp ma pháp thì đã là tốt lắm rồi. Đáng tiếc là học viện lại quá dè sẻn, thất cấp, bát cấp, cửu cấp về phần cấm kỵ ma pháp thì đều không công khai.” Lâm Lôi đối với điều này rất là bất mãn, có điều Lâm Lôi cũng quá rành, sau lưng Ân Tư Đặc Học viện còn có Quang Minh giáo đình. Giáo đình đời nào lại đi đem ma pháp có uy lực lớn để truyền cho người của các quốc gia cơ chứ.

Lâm Lôi cũng còn có phần may mắn là bản thân còn có Đức Lâm gia gia chỉ bảo. Ít nhất về Địa hệ ma pháp là không cần phải phiền lòng.

Lật một quyển sách khác về Phong hệ ma pháp, Lâm Lôi lại tiếp tục nghiền ngẫm.

“Tổng kết lại, không đơn thuần chỉ có Phong hệ ma pháp, kỳ thực cao cấp ma pháp của các hệ ma pháp cũng đều giống như nhau. Phần lớn là từ các cơ sở ma pháp tôi luyện mà thành. Như ‘Phong Nhận’ của Phong hệ chúng ta, cao hơn một chút là ‘Phong Nhận Chi Liên’, cao hơn chút nữa là ‘Phong Nhận Tường Loạn Vũ’ cho đến cửu cấp Phong hệ ma pháp ‘Chân Không Thúc Phược Thuật’ đều là cùng một chi hệ. Đương nhiên Phong nhận khi phát triển đến một chi hệ khác, cuối cùng có thể biến thành cấm kỵ ma pháp cực mạnh ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’…”

Quyển sách độc đáo này có miêu tả lại cặn kẽ về Phong nhận, khiến cho Lâm Lôi trong lòng vô cùng hưng phấn.

Những miêu tả trong quyển sách này là thuộc về ma pháp thế giới tối cao, sau đó thống nhất miêu tả lại. Quyển sách này chỉ đối với người nắm cực kỳ vững cơ sở thì mới có lợi ích, giúp cho bọn họ trong đầu có thể hình thành đầy đủ các thể hệ của ma pháp.

“Phiêu phù thuật kỳ thực là một loại ma pháp tương đối đơn giản. Tuy nhiên thi triển ra thì lại chẳng hề đơn giản chút nào. Điểm quan trọng nhất đối với loại ma pháp này chính là Phong hệ nguyên tố thân hòa lực. Thân hòa lực càng cao thì càng có thể khống chế Phong hệ ma pháp lực cùng Phong hệ nguyên tố thêm phần linh diệu, khiến cho Phong phù thuật tốc độ đạt tới mức cực nhanh. Mà ‘Phi Hành Thuật’ so với ‘Phiêu Phù Thuật’ thì còn cao hơn một bậc. Phiêu phù thuật chỉ là lúc lên lúc xuống, còn Phi hoành thuật thì có thể phi hành đi khắp các phía. So ra các phương hướng như vậy, thực chất chỉ là hơn Phiêu phù thuật ở ‘Trước Sau Tả Hữu hai bên’ bốn phương hướng mà thôi. Ví dụ như khi ngươi hướng về bên phải phía dưới mà phi hành, chỉ cần khống chế chính bản thân mình đồng thời chếch sang bên phải phía dưới mà phi hành là được. Kỳ thực từ nguyên lý này, cộng thêm ma pháp chú ngữ của Phiêu phù thuật, là có thể tương đối dễ dàng niệm Phi hành thuật ma pháp chú ngữ để đẩy đi rồi…”

Điểm độc đáo này, khiến trong đầu Lâm Lôi bỗng lóe lên một tia sáng.

Đúng, Phi hành thuật so với Phiêu phù thuật kỳ thực cũng chỉ là hơn về ‘Trước Sau, Tả Hữu hai bên’ phương hướng phi hành mà thôi. Thực chất đơn giản mà nói, thì chính là thông qua Phong hệ ma pháp lực để khống chế Phong hệ nguyên tố, khống chế thân thể xoay ‘Trước Sau, Tả Hữu hai bên’ phi hành mà thôi.

“Đúng, kỳ thật chỉ là hơn có mỗi trước sau, phải trái hai bên 4 luồng gió mà thôi. Nếu chỉ có vậy, xuất ra ‘Phi Hành Thuật’ ma pháp chú ngữ cũng không có gì là khó.” Lâm Lôi trong đầu lập tức nghĩ đến vài loại ma pháp chú ngữ.

Đương nhiên những loại ma pháp này có chính xác hay không thì còn phải trải qua thí nghiệm để kiểm định lại.

Trước đây Lâm Lôi cứ cho rằng Phi hành thuật là phải hướng ra các phương hướng mà phi hành, ma pháp chú ngữ nhất định là khó khăn.

Còn bây giờ xem ra Phi hành thuật so với ‘Phiêu Phù Thuật’ cũng chỉ hơn có 4 phương hướng mà thôi. Chỉ cần hơn có 4 cỗ Phong hệ khí lưu, điều này đối với Lâm Lôi mà nói thì cũng không quá khó khăn.

Lâm Lôi hưng phấn tiếp tục đọc xuống phía dưới.

“Đương nhiên, có thể dễ dàng đạt đến cao cấp ma pháp là điều cực kỳ hiếm có. Ví dụ như cao hơn ‘Phi Hành Thuật’ một bậc còn có ‘Phong Chi Tường Dực’. ‘Phong Chi Tường Dực’ là phải điều khiển gió để hình thành được 2 chiếc cánh vô hình, điều này thực sự là một khó khăn rất lớn. Ma pháp chú ngữ so với Phi hành thuật chú ngữ cách xa nhau đến cả ngàn dặm, căn bản là không thể nào xuất ra được.”

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

Nếu là người bình thường, chỉ cần thấy một ít ma pháp nguyên tố sắp xếp phức tạp như vậy thôi thì cũng đã chẳng buồn đọc quyển sách này nữa rồi.

Nhưng Lâm Lôi thì hiểu được. Chỉ cần hiểu được nguyên lý là đương nhiên sẽ biết khống chế ma pháp như thế nào. Còn nếu có thể đạt được một ma pháp tương tự, uy lực sẽ càng lớn hơn nữa.”

“Lâm Lôi.” Đang lúc Lâm Lôi vẫn còn đang đắm chìm trong cuốn sách, bên cạnh một thanh âm thánh thót vang lên.

Hắn ngẩng đầu nhìn sang bên, chỉ thấy một cô gái vóc dáng cao ráo, xinh đẹp đến động lòng người đang đứng bên cạnh. Chính là hảo bằng hữu Địch Ly Á của Lâm Lôi. Có điều sắc mặt của Địch Ly Á lúc này có vẻ không dễ coi chút nào.

“Địch Ly Á, sao vậy?” Lâm Lôi cười hỏi.

Địch Ly Á cắn môi, trầm mặc trong chốc lát rồi mới nói: “Lâm Lôi, nghe nói ngươi có bạn gái phải không?” Đôi mắt to lay động lòng người của Địch Ly Á cứ nhìm chằm chằm vào Lâm Lôi.

(Hết chương 7)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 8: Cao Thủ Như Vân (Hạ)

Lâm Lôi bỗng thấy nao nao, rồi lại chần chừ, trong nháy mắt không biết lòng đã nghĩ đến biết bao nhiêu chuyện, có điều cuối cùng cũng gật đầu: "Đúng, nàng tên là Ngải Lệ Tư."

Khoảnh khắc ấy, Địch Ly Á mắt đã đỏ hoe: "Chúc mừng ngươi."

Nàng vội vàng quay đi, không thể kìm nén nổi nữa, cố cầm lòng mà sao hai hàng lệ cứ tuôn rơi, chỉ còn biết chạy thật nhanh ra khỏi phòng đọc sách.

Lâm Lôi thực sự không hề phát hiện ra rằng Địch Ly Á đã khóc.

"Phù." Có thể tự mình nói ra những lời này với nàng, hắn trong lòng cho dù phiền muộn song lại cảm thấy có phần thoải mái hơn.

Trải qua việc này, Lâm Lôi cũng chẳng còn tâm tình đâu mà tiếp tục đọc sách nữa, trong lòng lưu lại tên bộ sách ma pháp đó, rồi đem sách trả về chỗ cũ.

Đi vòng vèo trên đường đường túc xá, Lâm Lôi tâm tình không sao rũ bỏ được nỗi muộn phiền.

"Lão Đại, ta biết huynh cũng thích Địch Ly Á, đúng không?" Bối Bối nhìn có chút hả hê nói, "Ta vẫn luôn nghĩ rằng nếu có được Địch Ly Á thì còn tốt hơn so với Ngải Lệ Tư."

"Câm miệng." Lâm Lôi linh hồn truyền âm quát.

"Hừ hừ, bị ta nói trúng tim đen rồi." Bối Bối đắc ý nói.

Lâm Lôi hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi thở ra, trên mặt lộ vẻ tươi cười: "Mặc kệ, đã nói được rõ ràng với Địch Lỵ Á rồi, trong lòng cũng không còn gánh nặng quá lớn nữa. Ừ, ngày mai sẽ cùng Ngải Lệ Tư gặp mặt, đi chuẩn bị chút lễ vật nào."

Nghĩ đến Ngải Lệ Tư, Lâm Lôi trong lòng liền cảm thấy dịu đi không ít.

Đêm ngày 29 tháng 12, Lâm Lôi tách ra khỏi đám Da Lỗ ba người, một mình đi tới chỗ cùng Ngải Lệ Tư hội họp, lúc này đây Lâm Lôi và Ngải Lệ Tư được cùng bên nhau một khoảng thời gian tương đối dài.

Bởi vì ngày 1 tháng 1 hàng năm được xưng là 'Lễ Ngọc Lan', Lễ Ngọc Lan chính là ngày lễ lớn nhất trong năm của cả Ngọc Lan đại lục. Đồng thời Quang Minh giáo đình trong ngày này cũng sẽ cử hành long trọng đại lễ rửa tội.

Phân Lai thành là ‘Thánh Đô’ của Quang Minh giáo đình. Quang Minh giáo đình tổng bộ tọa lạc tại tây thành, đương nhiên lễ ‘Rửa Tội’ tại Phân Lai thành cũng có quy mô lớn nhất trên toàn đại lục. Đến lúc đó, Quang Minh giáo hoàng sẽ tự mình chủ trì, đây đích xác là một buổi lễ long trọng, người đến tham dự buổi lễ đều là những người có địa vị vô cùng quan trọng của các quốc gia.

Ngày mùng 1 tháng 1.

Phân Lai tây thành, Quang Minh thần điện – tổng bộ của Quang Minh giáo đình - là một tòa nhà cao chừng gần trăm thước với kiến trúc khổng lồ, tại Phân Lai thành, từ mọi địa phương khác đều có thể nhìn thấy rõ ràng tòa kiến trúc khổng lồ này.

Phía trước Quang Minh thần điện là một khoảng sân dài chừng mấy ngàn thước, mặt sân bằng phẳng được lát bằng các khối nham thạch màu trắng, mà lúc này mọi người đều đang tụ tập tại nơi đây, Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư chính cũng đang ở trong số đó.

Đám giáo đình kỵ sĩ đoàn là những kỵ sĩ có nhiệm vụ giữ gìn trật tự tại khoảng sân rộng, mà những người tụ tập tại đây cũng rất biết giữ quy củ.

"Lâm Lôi đại ca, đợi đến đúng 8h sẽ có một đám nhân vật thượng lưu tới Quang Minh giáo đình, còn cả đích thân Quang Minh giáo hoàng cũng sẽ đến nữa." Ngải Lệ Tư quay sang Lâm Lôi khẽ nói.

Lâm Lôi gật gật đầu, liếc mắt nhìn đám giáo đình kỵ sĩ giữ gìn trật tự một cái: "Ngải Lệ Tư, nhìn số lượng người giữ gìn trật tự ở đây, tối thiểu cũng phải đến ngàn kỵ sĩ a, trông hình dáng thì đám kỵ sĩ này thực lực hẳn là cũng không tệ."

"Đó là điều đương nhiên, hôm nay là lễ Ngọc Lan, bộ phận duy trì trật tự chính là Quang Minh thần điện Vương bài kỵ sĩ đoàn, mỗi một kỵ sĩ tối thiểu đều là ngũ cấp kỵ sĩ." Ngải Lệ Tư từ nhỏ sống tại Phân Lai thành, đương nhiên là biết rõ hơn nhiều so với Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng cả kinh.

Ngũ cấp kỵ sĩ? Thấp nhất cũng là ngũ cấp kỵ sĩ, những kỵ sĩ cường đại như thế lập thành kỵ sĩ đoàn, thực lực mạnh đến đâu cũng có thể tưởng tượng được, bản thân mình chỉ là một ngũ cấp ma pháp sư, trước mặt người khác xem ra có muốn đánh rắm cũng không được.

Ngải Lệ Tư chỉ vào một đám người ăn mặc hoa lệ phía xa xa: "Huynh xem, hôm nay những đại quý tộc tới đây vô cùng nhiều, sau một lát nữa, lục đại vương quốc vương tộc của Thần Thánh đồng minh chúng ta cũng đều sẽ đến ."

Thời gian trôi qua rất nhanh, thoáng chốc đã đến 8 giờ.

Đột nhiên đỉnh tháp của Quang Minh thần điện cao gần trăm thước được thắp sáng lên, bạch sắc quang mang chiếu rọi xuống phía dưới, tai trung ương quảng trường hình pho tượng thiên sứ cứ ẩn hiện trong vòng sáng lưu chuyển, đồng thời cả khoảng sân rộng bỗng phảng phất vang lên những điệu nhạc du dương như những thần khúc tuyệt vời đến từ thần giới ……

Trong khi đó, từ bên cạnh thiên điện của Quang Minh giáo đình cũng tiến ra một đám người, phía trước vận chiến giáp màu trắng, đầu đội mũ cắm lông màu đỏ, chính là Thần điện kỵ sĩ, đám Thần điện kỵ sĩ này mỗi cá nhân đều có khí thế đặc thù của cao thủ, đặc biệt là một hàng chừng trăm kỵ sĩ chỉnh tề nện bước đi tới, cái cảm giác áp bức này khiến cho cho cả quảng trường nhất thời tĩnh lặng.

“Không ngờ rằng Quang Minh giáo đình thực lực lại mạnh như vậy, trăm tên kỵ sĩ này e rằng đều là thất cấp chiến sĩ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi cẩn thận quan sát đám người này. “Hôm nay còn có thể xuất hiện cả Thánh vực cao thủ, xem ra tốt nhất là chui vào Bàn Long chi giới.”

Nói xong Đức Lâm Kha Ốc Đặc đã biến mất.

“Thánh vực cao thủ?” Lâm Lôi không khỏi nhìn kỹ đám người này.

Sau trăm tên kỵ sĩ thần điện mặc chiến giáp trắng chính là 10 tên tế tự mặc trường bào màu trắng. Sau mấy vị bạch y tế tự là Hồng y đại giáo chủ đang vây lấy lão giả vận trường báo màu bạc có cái đầu bóng loáng.

"Giáo hoàng!"

Lão giả đầu trọc mặc trường bào màu bạc này rõ ràng là nhân vật trung tâm, ánh mắt Lâm Lôi hoàn toàn bị dán trên người Giáo giáo hoàng mãi một lúc lâu, thân cao phỏng chừng 2 thước, Quang Minh giáo hoàng trong tay trái đang cầm một cây quyền trượng.

Phía sau Quang Minh giáo hoàng và Hồng y đại giáo chủ là bốn gã hắc bào lão giả cùng trăm tên chiến sĩ mặc tử bào, đám người này đi ở con đường trung tâm, hơn vạn người tụ tập không một ai dám ồn ào.

"Đức Lâm gia gia, người nói Thánh vực cường giả, ai là Thánh vực cường giả?" Lâm Lôi trong lòng hỏi.

"Ta liếc mắt một cái là đã nhìn ra ngay, ngoài Quang Minh giáo hoàng còn có bốn người phía sau hắn, cả cái tên hắc bào lão giả đứng ở giữa nữa, đều là Thánh vực cường giả. Bọn họ cũng rất tự tin, chẳng hề thu liễm khí tức của chính mình. Đã hơn 5000 năm rồi, cái tiểu giáo đình rụt cổ năm xưa tại Phổ Ngang đế quốc không ngờ cũng đã phát triển đến như thế này." Đức Lâm Kha Ốc Đặc thổn thức không thôi.

"Không thu liễm khí tức?"

Lâm lôi kinh ngạc nhìn một đám người này, nếu thật sự như thế thì Hồng y đại giáo chủ, Quang Minh giáo hoàng, cùng với bốn gã hắc bào lão giả phía sau, Lâm Lôi chỉ cảm thấy ở bọn họ sự uy nghiêm, chứ không hề cảm thấy được khí tức của cường giả.

Vậy mà Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại nói...... hai vị Thánh vực cường giả cũng không có thu liễm khí tức?

"Lâm Lôi, ngươi còn nhỏ lắm, một ngũ cấp ma pháp sư tại Ngọc Lan đại lục vẫn chưa được xem là cái gì, chỉ có đạt tới thất cấp mới có tư cách được xưng là cường giả. Mà thất cấp cường giả, đối với Quang Minh giáo đình hùng cứ đại lục một phương rộng lớn này cũng chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi."

“Tại đại lục, ngoài Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình, tứ đại đế quốc ra thì còn có nhiều tổ chức thần bí khác.Cả Ngoc Lan đại lục này cao thủ nhiều như mây, ngươi không thể tưởng tượng được đâu. Ngươi bây giờ thực lực vẫn còn thấp, đến khi tiếp cận tầng cao hơn thì ngươi sẽ hiểu được.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói, “Ưu thế lớn nhất của ngươi là tuổi còn trẻ, thực lực mạnh đều là trải qua khổ tu lâu dài mới có được. Ngươi sau này cũng sẽ trở thành một cao thủ.”

Lâm lôi thong thả gật đầu.

Tại Ân Tư Đặc Học viện được xưng là thiên tài, Lâm Lôi trong lòng vốn cứ tưởng rằng mình có chút thực lực, song đến giờ phút này hắn đã hoàn toàn bừng tỉnh, trên cả đại lục, hắn căn bản chẳng là cái gì cả.

Sau khi đám người Giáo hoàng đi qua, người trên quảng trường mới bắt đầu khẽ xì xào nói chuyện.

“Lâm Lôi đại ca, huynh xem lục đại vương tộc đều đã đến rồi, phía trước chính là vương tộc Phân Lai vương quốc chúng ta, đại hán tóc vàng kia chính là quốc vương bệ hạ, cũng là chiến sĩ mạnh nhất của Phân Lai vương quốc, cửu cấp cường giả.” Ngải Lệ Tư thì thầm bên tai Lâm Lôi.

(Hết chương 8)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 9: Vết Rách (Thượng)

Quốc vương bệ hạ?” Lâm Lôi nhìn lại.

Trung niên nhân mặc chiến giáp vàng chói, thân thể cường tráng, đầu giống như sư tử kia lại chính là quốc vương của Phân Lai đế quốc. Có điều chuyện ông ta là một cửu cấp cao thủ cường đại, điều đó quả thực không thể tư nghị.

Là thần dân của Phân Lai vương quốc, Lâm Lôi từ lâu đã nghe nói đến niềm kiêu hãnh của vương quốc này – truyền thuyết về Hoàng kim sư tử ‘Khắc Lai Đức’, quốc vương của cả một đất nước đồng thời cũng là một vị siêu cấp cường giả, điều này khiến cho thần dân trong toàn vương quốc vô cùng hãnh diện, chẳng còn gì phải nghi ngờ gì nữa.

Phía trước khoảng sân rộng của Quang Minh thần điện, hơn mười vạn người đang đứng đó. Trước pho tượng thiên sứ, Quang Minh giáo hoàng, Hồng y đại giáo chủ, Bạch y tế tự, Thần điện kỵ sĩ một đám người đứng lẳng lặng đứng nghiêm, trong số đó Quang Minh giáo hoàng vốn đang bị vây quanh ở giữa chính là nhân vật sáng chói nhất.

Ngoài lục đại vương tộc thuộc Thần Thánh đồng minh còn có rất nhiều những người đến từ các đại công quốc cũng đều lặng lẽ đứng trang nghiêm tại đó.

Đột nhiên…

Lấy Quang Minh giáo hoàng làm trung tâm, có thể thấy rõ đượcc một làn sóng màu trắng đang dần lan tỏa, hơn mười vạn người tụ tập tại quảng trường nhất thời tĩnh lặng, cơ hồ trên mặt mọi người đều khẽ nở nụ cười, trong tâm linh cũng có một sự bình lặng mà trước nay vốn chưa hề có.

“Dễ dàng phát ra Thánh quang bao trùm hơn 10 vạn người như thế, thật sự là kinh khủng.” Lâm Lôi là một ma pháp sư, đương nhiên có thể thấy được sự lợi hại của Quang Minh giáo hòang.

Cả quảng trường yên lặng chỉ còn nghe thấy âm thanh của tiếng gió nhẹ thổi qua.

“Thượng Đế ban ơn!” Quang Minh giáo hoàng chỉ bình tĩnh nói, song thanh âm lại vang vọng trong thiên địa, rung động tâm linh.

Tại hiện trường mọi người đều cảm thấy từ trên người Quang Minh giáo hoàng phát ra một cỗ áp lực uy nghiêm, kể cả Lâm Lôi cũng ko thể chống cự đượcc áp lực này, cung kính khom người, cỗ áp lực này so 2 vị Thánh vực cường giả mà Lâm Lôi từng gặp tại Ô Sơn trấn cùng với ma thú ‘Hắc Long’ thậm chí uy lực còn khủng khiếp hơn.

Loại áp lực này không cần phải áp bức mà cũng khiến cho người ta phải phát ra sự sùng bái từ tâm linh.

Áp lực của thần!

Cả khoảng sân rộng ngoại trừ Quang Minh giáo hoàng ra thì hơn 10 vạn người, từ Hồng y đại giáo chủ, lục đại vương quốc quốc vương cho tới bình dân bá tánh đều cung kính khom người lắng nghe lời giáo huấn.

“Cầu xin Thượng đế yêu thương, ban Thánh sủng cho các con cùng tồn tại.”

Giọng Giáo hoàng mặc dù không lớn nhưng vang vọng khắp đất trời, làm rung động tới tận tâm hồn.

Từng đạo sóng ánh sáng thánh khiết từ đỉnh Quang Minh thần điện truyền ra, bao trùm lên mỗi người, cơ hồ trên mặt đất tất cả mọi người đều cảm thấy tâm linh mình thanh thản, thân thể cũng đạt tới trạng thái tốt nhất mà trước đó chưa từng có. Mọi người đều cung kính phi thường.

“Cầu xin Thượng ban cho các con ân sủng cùng bình an.”

Đồng thời trên người Quang Minh giáo hoàng cũng tản ra thứ ánh sáng của sự tốt lành và vinh quang, "Thượng Đế ban ân, để cho chúng ta nhận ra tội lỗi, thành kính tỉnh ngộ nhìn ra tư tưởng, hành vi, ngôn ngữ sai trái của bản thân, cầu xin Thượng Đế rủ lòng thương xót cho chúng con, xá miễn tội lỗi của chúng con, để cho chúng con được sống vĩnh hằng."

Nhất thời…

Khắp cả trời đất đều vang lên tiếng ngâm xướng thánh khiết, toàn bộ tín đồ của Quang Minh thần điện cũng đều thành kính đứng lên ngâm xướng, tiếng ngâm xướng của tín đồ ngân vang hòa lẫn cùng với tiếng ngâm xướng trong trời đất, tất cả mọi người đều thành tâm cung kính.

………….

Quá trình Rửa tội vô cùng phức tạp, từ sám hối cho đến rủ lòng thương xót,ca ngợi, sau đó là tạ ơn, cuối cùng còn phải tiến hành vịnh xướng.

Tại quảng trường tuyệt đại đa số đều là tin đồ của Quang Minh giáo đình, đại đa số người đều chìm đắm trong ánh sáng soi rọi từ Quang Minh thần điện. Ngay cả người không thờ phụng Quang Minh thần điện cũng bị hào khí tại hiện trường này lôi kéo, sau khi xướng vịnh chấm dứt, khi mọi người hoàn toàn được thanh tỉnh thì đã là giữa trưa.

Buổi lễ kết thúc, đám người cũng tự động rời khỏi hiện trường.

Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư sóng vai nắm tay nhau cùng nhau bước đi: ”Lâm lôi đại ca, huynh cảm thấy thế nào? Có phải là rất thoải mái không?”

Lâm Lôi thì lại lắc đầu: ”Cảm thấy bị hào khí ảnh hưởng, toàn thân không thể duy trì được trạng thái tuyệt đối thanh tỉnh, tuyệt đối tự chủ. Có thể tâm hồn không chấp nhận song lại cũng rất thích loại cảm giác này, có điều ta không thích, ta ko thích bị nó làm ảnh hưởng.”

Không thể không thừa nhận rằng trong quá trình tiến hành Rửa tội, Lâm Lôi đích thực là đã bị ảnh hưởng bởi cảm giác an lành này, thậm chí nó còn làm cho hắn trầm mê.

Nhưng Lâm lôi dù sao cũng đã từng trải qua chiến đấu sinh tử từ Ma Thú sơn mạch trở về, khi buổi lễ kết thúc cũng là lúc thanh tỉnh trở lại. Ngẫm lại, năng lực hấp dẫn tín đồ của Quang Minh giáo đình thật là khủng khiếp.

“Ảnh hưởng, không, Thượng đế giống như cha mẹ chúng ta, chúng ta đều là con của người, chúng ta được người chiếu cố, ân sủng, Lâm Lôi đại ca, huynh sao lại suy nghĩ như vậy?” Ngải Lệ Tư có chút mất hứng.

Ngải Lệ Tư từ nhỏ đã sinh sống ở Phân Lai thành, hàng năm cứ vào lễ Ngọc Lan là tại đây đều cử hành buổi lễ Rửa tội tập thể này, cư dân đại đa số đều là tín đồ của Quang Minh thần điện, Ngải Lệ Tư từ nhỏ đã tín ngưỡng Quang Minh giáo đình, loại tín ngưỡng tinh thần này không thể nào dễ dàng thay đổi như vậy.

“Ngải Lệ Tư, muội không thể nghĩ như vậy ,thực lực của muội hiện tại không phải do muội cố gắng khổ tu mà có hay sao? Đâu phải là ân sủng Thượng đế ban cho? Nếu Thượng đế ân sủng muội, vì sao lại để muội có một người cha, người mẹ như vậy!” Lâm Lôi rất hiểu chuyện gia đình Ngải Lệ Tư.

Ngải Lệ Tư không khỏi trầm mặc nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi.

“Lâm lôi đại ca, ta về đây, huynh không cần phải tiễn ta.” Ngải lệ tư xoay người quay về hướng nhà mình bỏ đi. Lâm Lôi nhìn nàng đi xa, trong lòng có chút phiền muộn, ngoái đầu nhìn lại Quang Minh thần điện cao vút tựa mây: “Quang minh giáo đình, thật là hại người không ít.”

Nam nữ tuổi còn trẻ lúc này xuất hiện tranh chấp nông nổi cũng là điều tương đối bình thường, lần thứ hai Lâm Lôi và Ngải Lệ Tư gặp mặt cảm tình hòa hợp nhưng trong đó lại lờ mờ xuất hiện dấu hiệu của sự tan vỡ. Bọn họ hai người đều có ý tránh né chuyện tín ngưỡng, vẫn mỗi tháng gặp nhau 2 lần, trong lúc tình yêu cuồng nhiệt, hai người thậm chí một tháng còn gặp nhau tới 4 lần, cả hai người hòa hợp thậm chí còn ngủ cùng một chỗ, có điều bọn họ vẫn y nguyên không hề đột phá qua phòng tuyết cuối cùng.

Theo như Ngải Lệ Tư nói thì: “Khi chúng ta kết hôn thì đó phải là lần đầu tiên.”

Năm kế tiếp là năm 9998, trong vòng nửa năm, tình cảm giữa Lâm Lôi với Ngải Lệ Tư ngày càng thắm thiết, có điều ở chung với nhau một thời gian dài, tự nhiên giữa họ cũng nảy sinh một chút vấn đề.

Ngọc Lan lịch ngày 29 tháng 9 năm 9998.

“Ài, Ngải Lệ Tư trong lòng có chuyện mà cũng không nói với ta.” Lâm Lôi cùng 3 vị huynh đệ đi trên con đường ở Phân Lai thành, nhơ lại một chuyện không vui của 2 người mà tâm sự, trong lòng hắn tràn đầy bất đắc dĩ.

Hoàn cảnh của Ngải Lệ Tư khác với Lâm Lôi, rất nhiều suy nghĩ cũng không giống nhau, nguyên nhân chủ yếu là… Ngải Lệ Tư là cô gái vô cùng mạnh mẽ, thích độc lập và tuyệt đối không phải là người dễ dàng thỏa hiệp, điều khiến Lâm Lôi cảm thấy bất đắc dĩ chính là – Ngải Lệ Tư đúng là hơi bí ẩn.

“Lão tam, ngươi với Ngải Lệ Tư lại có mâu thuẫn phải không?” Da Lỗ bên cạnh châm chọc nói.

Lôi Nặc, Kiều Trì cũng bật cười, Lôi Nặc vỗ vai Lâm Lôi nói: ”Lâm Lôi, ta cảm thấy ngươi coi trọng Ngải Lệ Tư thái quá, cẩn thận kẻo lại thất tình rất thảm đó nha, ngươi xem ta đây đã thay đổi đến mười mấy bạn gái rồi này, như thế có phải là tiêu diêu tự tại không.”

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Lôi Nặc một cái, rồi không nói gì.

“Lão tứ, người đừng có nói mò, xem ra lão tam chuẩn bị cùng Ngải Lệ Tư trở thành vợ chồng rồi”. Da Lỗ cười nói, hắn vỗ vai Lâm Lôi: ”Có điều lão tam, ta cũng cần phải nói với ngươi một chút, nam nhân mà, đàn bà vẫn còn nhiều lắm, đừng có quá làm khổ chính mình.”

Lâm Lôi chỉ cười, không muốn nhiều lời.

Tại Phân Lai thành, Lâm Lôi tách ra khỏi 4 huynh đệ, trực tiếp đi tới nhà Ngải Lệ Tư.

“Cáp Đức thúc thúc.” Hắn nhiệt tình chào hỏi đối với môn nhân nhà Ngải Lệ Tư, mấy ngày này, quan hệ giữa Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư vô cùng thân cận, ngay đến cả người giữ nhà như Cáp Đức mà cũng biết.

Cáp Đức cười nhìn Lâm Lôi: ”Lâm Lôi tới đấy à, tìm Ngải Lệ Tư tiểu thư phải không? Ài, Ngải Lệ Tư tiểu thư còn chưa có về, cứ theo quy củ thì hẳn là phải về rồi mới đúng chứ. Lần này không biết có chuyện gì xảy ra không.”

“Chưa về?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Hắn mỉm cười nhìn Cáp Đức nói: ”Ta tạm thời ra ngoài chờ trong chốc lát đã, đoán chừng một lát nữa nàng sẽ về.” Lâm Lôi sau đó đi tới tửu quán cạnh nhà Ngải Lệ Tư, gọi rượu Phỉ Thúy Lục quen thuộc rồi vừa uống rượu vừa lặng lẽ chờ đợi.

(Hết chương 9)

Những rạn nứt đầu tiên trong mối tình đẹp đẽ của đôi bạn trẻ đã có dấu hiệu xuất hiện. Người ta vẫn nói Mối tình đầu thì thường dang dở. Liệu chuyện tình của Lâm Lôi và Ngải Lệ Tư rồi sẽ đi đến đâu? Là tan vỡ hay sẽ vượt qua được định kiến ấy? Xin mời xem tiếp những hồi sau sẽ rõ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 10: Vết Rách (Hạ)

Bầu trời tối đen, Lâm Lôi vẫn chậm rãi ngồi uống rượu, bóng dáng Ngải Lệ Tư thủy chung vẫn chưa thấy xuất hiện, tiểu quán ngày càng ít người, bên cạnh Bối Bối càng ngày càng hưng phấn không thôi, bình thường Lâm Lôi vốn không cho phép nó uống nhiều rượu, nhưng lúc này đây nó đang được uống thật thống khoái.

“Tiên sinh, chỗ chúng ta đã đến lúc đóng cửa rồi.” Chủ quán đi tới bên cạnh Lâm Lôi cung kính nói.

“Đóng cửa?” Lâm Lôi ngẩn ra.

“Ừ, bao nhiêu tiền?” Hắn đứng lên, trong đầu cảm thấy có chút mê muội.

Hắn đã uống liên tục sáu bình rượu Phỉ Thúy, may mà Lâm Lôi thể chất tốt chứ nếu là người bình thường thì đã sớm gục rồi. Bên cạnh Bối Bối uống còn nhiều hơn hắn, uống suốt 12 bình.

Trả tiền xong, Lâm Lôi đi ra khỏi quán, lúc này đêm đã khuya, trên cả con đường không còn được mấy người.

“Đây là lần đầu tiên Ngải Lệ Tư thất ước.” Lâm Lôi thở dài một hơi.

Ngoái đầu lại nhìn thoáng qua tiểu lâu 2 tầng trong đêm đen, Lâm Lôi quay đầu trực tiếp hướng tới ‘Bích Thủy Thiên Đường’ đi đến.

Bích Thủy thiên đường.

“Lão tam đoán chừng lại ở lại cùng với bạn gái hắn rồi.” Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người vừa uống rượu vừa cùng đàm tiếu.

“Ài, Da Lỗ lão đại, ngươi nói Lâm Lôi hiện tại có còn là xử nam hay ko?” Lôi Nặc cười nói.

Da Lỗ nhăn cái mũi tự tin nói: ”Những lời này mà cũng nói được ư, nhìn Lâm Lôi như vậy, 100 % vẫn còn là xử nam. Ài, lão tứ, đi nào, chúng ta đi nghỉ thôi.” Nói xong Da Lỗ ôm một mỹ nữ đi ra ngoài, Lôi Nặc cũng ôm một nàng theo ra.

“Lách cách. ”

Cửa phòng đột nhiên mở.

Da Lỗ, Lôi Nặc kinh dị ngẩng đầu nhìn lại, Da Lỗ không khỏi kinh ngạc hỏi: ”Lão tam, ngươi sao lại quay trở lại?”

“Không có gì, qua đây, Da Lỗ lão đại, lão tứ, lão nhị, các ngươi cùng uống rượu với ta đi.” Giọng Lâm Lôi có chút trầm thấp.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người cùng nhìn nhau, Da Lỗ đầu tiên cười toáng lên: ”Được, hiếm khi lão tam lại sảng khoái như vậy, hôm nay mấy huynh đệ ta cùng ngươi say sưa một đêm.” Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì cả ba đều ngồi xuống, cùng Lôi Lâm bắt đầu uống.

Ngày thứ 2, Lâm Lôi lại tới nhà Ngải Lệ Tư, song nàng vẫn chưa trở về.

Ân Tư Đặc ma pháp học viện.

“Ngải Lệ Tư nàng thật sự giận ta ư?” Lâm Lôi đi trên ngã tư dường của học viện, tâm tình không sao thoải mái được.

Hắn đưa mắt tùy ý nhìn vào một gian thương điếm bên trong học viện, thấy trước cửa dán trưng bày các loại ma pháp đạo cụ, ánh mắt Lâm Lôi đột nhiên tập trung trên một thủy tinh cầu, trong đầu nhớ lại một lần Ngải Lệ Tư từng nói với mình: ”Lâm Lôi đại ca, chúng ta phân cách hai nơi, mỗi lần ta nhìn thấy nam nam, nữ nữ trong học viện cùng bên nhau, ta lại nhớ tới huynh, có điều chúng ta rất hiếm khi được gặp mặt. Ài, nếu mọi thời khắc chúng ta đều có thể ở bên nhau thì thật tốt biết bao.”

Lâm lôi trong lòng vừa động, bèn trực tiếp đi vào gian thương điếm kia, hỏi nhân viên bán hàng: ”Ký ức thủy tinh cầu ở chỗ ngươi giá bao nhiêu tiền?”

“800 kim tệ.” Nhân viên bán hàng mắt sáng lên, Ký ức thủy tinh cầu này là một món xa xỉ phẩm, ”Ký ức thủy tinh cầu của chúng ta có hiệu quả rất tốt, chúng ta phải mời Thủy hệ bát cấp đại ma pháp sư trong học viện luyện chế ra đấy.”

Lâm Lôi hiểu rất rõ nguyên lý của Ký ức thủy tinh cầu.

Dùng Thủy hệ ma pháp ‘Phù Ảnh Thuật’ cùng một số thủ thuật luyện kim trong thủy tinh cầu này. Đến lúc đó chỉ cần đưa vào một chút Ma pháp lực là có thể khởi động ký ức của thủy tinh cầu, tự động ghi chép một đoạn dài những cảnh tượng. Chỉ cần ghi lại các đoạn đến khi cảm thấy hài lòng xong, sau này lại khởi động Ký ức thủy tinh cầu, Ký ức thủy tinh cầu sẽ đem những đoạn đã ghi lại này chiếu ra.

Sau một hồi trả giá, Lâm Lôi phải mất 1200 kim tệ mới mua được 2 cái Ký ức thủy tinh cầu .

“Một thủy tinh cầu dùng để ghi chép lại cảnh tượng của ta tại học viện, còn thủy tinh cầu kia ta để cho Ngải Lệ Tư tự mình ghi chép, sau này không gặp được nàng cũng có thể lấy Ký ức thủy tinh cầu ra xem.” Lâm Lôi nhìn hai cái Ký ức thủy tinh cầu trong tay, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Tại túc xá điêu khắc thạch điêu, ở phía sau núi tu luyện, tại phòng học nghe giảng…. Lâm Lôi đều ghi lại cho đến khi hoàn toàn thỏa mãn, không thể ghi thêm được nữa. Song đang lúc hắn cực kỳ hứng thú mang theo hai cái thủy tinh cầu, giữa tháng 10 khi đến Phân Lai thành thì mới phát hiện…. Ngải Lệ Tư vẫn chưa trở về.

Ngày 29 tháng 10.

Bốn huynh đệ một lần nữa tới Phân Lai thành, tại trung tâm Phân Lai thành, Lâm Lôi lại tách ra khỏi những hảo huynh đệ của mình.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người nhìn Lâm Lôi rời đi, vẻ mặt đều có chút trịnh trọng.

“Cùng lão tam sống chung bảy năm, vô luận là ma pháp hay ‘Thạch Điêu Kỹ Nghệ’ đều có thể tính là nhân vật thiên tài, nhưng rõ ràng là lão tam rất nặng tình với Ngải Lệ Tư kia. Lần này nếu thất tình, đối với lão tam sợ rằng đả kích sẽ rất lớn.” Da Lỗ nhíu mày nói.

Lôi Nặc cũng gật đầu: ”Ta cũng có cảm giác đó, Ngải Lệ Tư kia đã hai ba lần không xuất hiện rồi, sợ rằng đã có vấn đề gì đó xảy ra rồi.”

“Kỳ thật thất tình cũng không phải là chuyện xấu.” Da Lỗ cười nói, “Là nam nhân mà không trải qua kinh nghiệm thất tình thì hắn làm sao mà thành được? Ta cuối cùng cảm thấy lão tam quá cưng chiều Ngải Lệ Tư kia, nếu là ta, chó má, đàn bà mà quá đáng, ta trực tiếp đá bay.”

Kiều Trì cười nói: ”Da Lỗ lão đại, nói thật ra ta còn tương đối hâm mộ lão tam, quan điểm của ngươi thật sự thái quá…..” Nói xong, hắn lắc lắc đầu.

“Ta thì lại hâm mộ Da Lỗ lão đại.” Lôi Nặc nhướng mày một cái nói.

“Đừng nhiều lời, đi, chúng ta tới Bích Thủy thiên đường.”

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người trực tiếp hướng tới Bích Thủy thiên đường đi tới, song khi ba người mới đi được nửa đường, Lôi Nặc đã khẽ kéo 2 người kia lại: Da Lỗ lão đại, Kiều Trì ,các ngươi chờ một chút, nhìn xem bên kia là ai?”

Da Lỗ, Kiều Trì hai người cùng quay đầu theo hướng Lôi Nặc chỉ nhìn lại, vừa mới nhìn, cả hai người sắc mặt nhất thời thay đổi.

(Hết chương 10)

Bức màn bí mật đã từ từ được vén lên. Ngải Lệ Tư vì sao năm lần bảy lượt vẫn không thấy xuất hiện? Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người đã nhìn thấy điều gì? Câu trả lời sẽ đến vào các hồi tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 11: Kiến Diện

Tuy trên Hương Tạ đại đạo dòng người qua lại dày đặc song Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người hoàn toàn có thể nhận ra được thân ảnh của một cô gái cách đó không xa. Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư đã kết giao một thời gian dài như vậy, mà Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người cũng đã từng chính thức gặp mặt Ngải Lệ Tư, đương nhiên là nhận ra được nàng.

“Đúng là Ngải Lệ Tư” Kiều Trì khẽ nói

Lúc này ngải Lệ Tư cùng với một gã thiếu niên đang tay trong tay cùng đi, trên mặt còn có vẻ tươi cười. Nếu là Lâm Lôi thì khẳng định là sẽ nhận ra được người thiếu niên này chính là Tạp Lam.

“Khốn kiế!” ánh mắt Da Lỗ lộ ra một tia sát khí.

Lôi Nặc cũng tức giận: “Lâm Lôi hai tháng nay hàng ngày thấy hắn khổ cực chờ nàng ta, còn giống như một kẻ ngu ngốc dùng Ký ức thuỷ tinh cầu để ghi lại từng tình cảnh, lại còn nói với chúng ta tương lai sẽ cùng Ngải Lệ Tư kia kết hôn nữa. Đúng là biết giữ gìn!”

“Lão Tam có điểm nào không hợp với nàng ta chứ.” Kiều Trì cũng có chút bất bình.

Da Lỗ hừ một tiếng: “Sự tình ở đây chúng ta không cần nhúng tay vào vội, cứ đến Bích Thuỷ thiên đường chờ lão Tam về rồi nói sau. Chúng ta bây giờ trọng yếu nhất chính là làm sao để lão Tam có chút chuẩn bị. Nếu như không có chuẩn bị gì trước, sợ là lão Tam không có cách gì tiếp nhận nổi sự thật này.”

Kiều Trì cùng Lôi Nặc cũng gật gật đầu.

Trong phòng đã được bao của Bích Thuỷ thiên đường, Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người đều nhăn trán cau mày, bọn họ không hề gọi các cô nương đến hầu hạ, trước mặt bọn họ cũng chỉ có nước trái cây. Cả bọn đều lo rằng nếu uống rượu sợ Lâm Lôi có chuyện gì thì sẽ ứng phó không kịp.

"Lão Tam là người như thế nào ta hiểu rất rõ." Kiều Trì lo lắng nói, "Bình thường ít nói năng, tu luyện thì cực kỳ khắc khổ. Ở học viện của chúng ta, các cô gái theo đuổi rất nhiều nhưng mà hắn cho đến giờ vẫn chưa có tiếp nhận một ai. Với một người như vậy, một khi bị đả kích như thế, lão Đại, lão Tứ các ngươi thử nghĩ xem sự đả kích sẽ sâu đến chừng nào."

Da Lỗ, Lôi Nặc đều gật gật đầu.

Đối với Da Lỗ, Lôi Nặc mà nói, nữ nhân chẳng qua là một món đồ để trao đổi, căn bản chả là cái gì hết. Nhưng mà trong năm nay, mỗi tối ở ký túc xá bọn họ trong khi thấy Lâm Lôi cười đùa vui vẻ, từ phản ứng của Lâm Lôi đều có thể đoán cảm tình mà hắn dành cho Ngải Lệ Tư.

"Thật sự là phiền." Da Lỗ cầm ly nước quả lên một hơi cạn sạch.

Lôi Nặc hừ một tiếng: "Da Lỗ lão Đại, không nên quá phiền lòng như vậy, chẳng qua là nữ nhân. Bây giờ lão Tam có thể rất đau khổ, nhưng kinh nghiệm qua lần này, sau này có khi sẽ tốt hơn."

Da Lỗ cũng gật gật đầu.

Da Lỗ, Lôi Nặc, kể cả Kiều Trì đều là con cháu của các đại gia tộc, về phương diện nữ nhân từ nhỏ đã được tai nghe mắt thấy. Lôi Nặc, Kiều Trì còn đỡ, gia giáo nghiêm ngặt. Còn Da Lỗ từ nhỏ nữ nhân vây quanh có thể kéo dài cả dặm.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Da Lỗ bọn họ ba người cũng vẫn lẳng lặng chờ.

Nửa đêm khoảng một giờ “Lách cách” một tiếng, cửa phòng mở ra, một thân hình nồng nặng mùi rượu bước vào: “Ý, các ngươi sao mà đều ở đây vậy?”

Da Lỗ ha ha cười nói: “Bọn ta đang đợi ngươi đó.”

“Lão Tam, ngươi có phải là vẫn không gặp được Ngải Lệ Tư đúng không?” Kiều Trì cố làm ra vẻ thản nhiên nói.

Lâm Lôi trầm mặc gật đầu, sau đó đặt mông ngồi xuống: “Hôm nay thế nào mà các ngươi lại không có uống rượu?” Lâm Lôi tìm trong một cái rương bên cạnh lấy ra một bình rượu mạnh, trực tiếp mở nắp bình ra.

“Lão Tam, ta cùng ngươi nói chuyện một chút” Da Lỗ mỉm cười khẽ nói.

“Nói đi.” Tâm tình Lâm Lôi quả thật là không tốt.

Da Lỗ nhẹ giọng nói: “Hôm nay bọn ta khi đi trên đường đã thấy một cô gái, chính là Ngải Lệ Tư mà ngươi vẫn thường tưởng nhớ tới. Thật sự, khoảng cách cũng tương đối xa, cũng không thấy rõ ràng lắm. Nhưng mà cô gái kia cùng một nam giới đang đi chung với nhau.”

“Nói dối!” Lâm Lôi quyết liệt nói.

Da Lỗ không khỏi ngẩn người.

Lôi Nặc bèn vỗ vai Lâm Lôi cười nói: “Lão Tam, chúng ta đều là nam nhân, nam nhân nói cho cùng là bị nữ nhân chơi xỏ. Ngải Lệ Tư của ngươi vì lẽ gì mà vẫn không xuất hiện? Nếu là ta đã sớm bỏ nàng ta quách cho rồi, cho dù chính nàng ta quay lại quỳ xuống cầu xin ta, ta cũng không thèm để ý tới.”

“Lão Tứ, ngươi chỉ là một đứa nhỏ, biết cái gì?” Lâm Lôi cười nhếch mép, miệng đầy hơi rượu. “Đến đây, không cần nói nhiều, tâm tình ta không được tốt, uống rượu với ta nào.”

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người nhìn nhau, chỉ có thể ngồi xuống cùng Lâm Lôi cụng ly uống rượu.

Sáng sớm ngày hôm sau, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều trì ba người đều gục trên bàn mà ngủ, Lâm Lôi lại là người tỉnh dậy sớm nhất.

Nhìn ba hảo huynh đệ bên cạnh, trên mặt Lâm Lôi có một nét cười khổ, trong lòng nghĩ thầm: “Da Lỗ lão Đại, lão Nhị, lão Tứ, các người bỏ thời gian theo ta uống rượu, khuyên bảo ta. Ý tứ của các ngươi ta đều hiểu được. Đã hai ba lần Ngải Lệ tư không xuất hiện, trong đáy lòng ta cũng có chút dự cảm không tốt, chỉ là… ta không tin, ta không cam lòng a.”

Lâm Lôi đi đến bên cửa sổ, hướng phía dưới nhìn xuống.

Sáng sớm năm sáu giờ, cả toà thành Phân Lai thành cũng phảng phất như vừa tỉnh lại, chỉ có một số ít người vì công chuyện mà phải bước ra đường, còn tuyệt đại đa số vẫn còn chưa thức dậy.

“Lâm Lôi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ Bàn Long chi giới bay ra.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vĩnh viễn trong bộ trường bào màu trắng bạc, bộ râu bạc vĩnh viễn vẫn dài như thế.

“Đức Lâm gia gia” Lâm Lôi đã thấy Đức Lâm Kha Ốc Đặc, đột nhiên hắn cảm giác chính mình như con thuyền độc mộc cô đơn giữa một bến cảng rộng lớn.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn thoáng qua Da Lỗ mấy người còn đang ngủ say cười nói: “Lâm Lôi à, ngươi có ba vị huynh đệ thật tốt. Nói về việc tình cảm nam nữ, ta có thể nói cho ngươi biết, ta sống gần một nghìn ba trăm năm, mối tình đầu có thể nói là thành công, mười người sợ rằng chỉ có một người sánh được.”

“Đức Lâm gia gia, ta hiểu mà.” Lâm Lôi thong thả gật đầu, “Nhưng mà, ta vẫn còn tin tưởng nàng”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc chỉ gật đầu, cũng không có nhiều lời.

…….

Trung tuần tháng 11, Lâm Lôi lưng teo một cái túi, trong túi chứa hai viên Ký ức thuỷ tinh cầu, cứ như vậy mà lại đi tới Phân Lai thành, đi tới trước cửa một toà tiểu lâu hai tầng.

“Cáp Đức thúc thúc, Ngải Lệ Tư đã trở về chưa vậy?” Lâm Lôi lễ phép hỏi người gác cổng.

Cáp Đức lắc đầu nói: “Không có, Ngải Lệ Tư tiểu thư hơn một tháng gần đây đều không có một lần ghé về qua.”

“Một lần cũng không?” Lâm Lôi nhíu mày lên: “Cáp Đức thúc thúc, ta phải đi trước đây.” Lâm Lôi lễ phép cáo biệt.

Một thân một mình bước đi trên đường, Lâm Lôi đi thẳng đến một tửu quán phía trước nhưng không có bước vào, Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói: “Lão Đại, không nhất thiết phải lo lắng, Ngải Lệ Tư không xuất hiện chắc là có sự tình gì đó trọng yếu? Tỷ như đi ra ngoài thí luyện một chút, mọi chuyện đều có thể a, việc này huynh cũng không nên suy nghĩ nhiều.”

“Đúng, có thể là do có sự tình gì đó ràng buộc.” Trong mắt Lâm Lôi có một chút phấn chấn.

Bối Bối thấy bộ dạng Lâm Lôi như vậy, cái mũi nhỏ không khỏi chun lại: “Lão Đại, khi yêu rồi đầu óc huynh thật là quá đơn giản, ta tuỳ tiện nói đại một chút là đã cao hứng lên rồi.”

“Cái tên tiểu tử này, hôm nay phạt ngươi không được uống rượu.” Lâm Lôi dở khóc dở cười nói.

Bất quá Lâm Lôi cũng phải thừa nhận, trải qua một chút quấy rối của Bối Bối, tâm tình của chính mình cũng cảm thấy tốt lên một chút

Ngày 29 tháng 11, trời đầy tuyết, phóng mắt nhìn bốn phương đều là một vùng trắng xoá. Lâm Lôi, Lôi Nặc, Da Lỗ, Kiều Trì bốn người đang ngồi trong xe ngựa. Cỗ xe này là của người trong Da Lỗ gia tộc thương hội, mặt sau còn có vài kỵ sỹ áp tải vận chuyển các tác phẩm thạch điêu.

“Lão Tam. Qua mấy ngày nữa là kỳ kiểm tra hàng năm, không biết là cái vị học viện đệ nhất thiên tài kia có trở thành lục cấp ma pháp sư hay không nữa.” Da Lỗ cười ha ha nói.

Kiều Trì, Lôi Nặc bọn họ cũng rất tự hào.

Bởi vì ngay trước mặt có một ngôi sao sáng. Lâm Lôi đã đạt tới cảnh giới của lục cấp ma pháp sư rồi.

Sự thật khi Lâm Lôi mười ba tuổi đã đạt tứ cấp ma pháp sư, mười bốn tuổi rưỡi đã trở thành ngũ cấp ma pháp sư, như hiện tại tính vừa sang năm là đã mười bảy tuổi, chỉ mới hai năm rưỡi thời gian rốt cuộc Lâm Lôi cũng từ ngũ cấp bước vào lục cấp ma pháp sư.

Hai năm rưỡi thời gian.

Còn cái vị từng là học viện đệ nhất thiên tài Địch Khắc Tây kia thì sao?

Địch Khắc Tây mười hai tuổi trở thành ngũ cấp ma pháp sư, thế mà năm nay cũng đã mười bảy tuổi rồi, mất gần năm năm thời gian. Thật sự tốc độ của Địch Khắc Tây là rất nhanh, nhưng so với cách tu luyện “Bình đao lưu điêu khắc” của Lâm Lôi mà nói thì chậm hơn không ít.

Nếu như kiểm tra cuối năm nay, Lâm Lôi đạt đến lục cấp ma pháp sư, trong khi Địch Khắc Tây mà không đạt đến, đương nhiên Lâm Lôi không thẹn mà trở thành học viện đệ nhất thiên tài.

“Lão Tam, ngươi cũng nên cười lên một chút. Trở thành lục cấp ma pháp sư, vậy mà chẳng có chút gì cao hứng hết.” Lôi Nặc bĩu môi nói.

Lâm Lôi chỉ khẽ nhếch mệnh lên.

“Cái này gọi là cười đó hả?” Lôi Nặc cố ý cười đùa với Lâm Lôi.

Lâm Lôi rốt cục cũng cười cười: “Được rồi, lão Tứ, để cho ta yên tĩnh một chút.” Lâm Lôi đã quyết định, lúc này đây vô luận thế nào cũng phải gặp cho được Ngải Lệ Tư, nếu Phân Lai thành không gặp được thì sẽ trực tiếp đi đến Uy Lâm ma pháp học viện để tìm. Vô luận thế nào, đều phải đối mặt với nàng để nói chuyện cho rõ ràng.

Vừa kéo rèm cửa xe ngựa lên, một đợt hàn khí ập vào trong xe, Lâm Lôi không khỏi nheo mắt lại, phía bên ngoài cửa sổ là một thế giới trắng xoá, bông tuyết trắng như lông ngỗng bay phấp phới che kín bầu trời. Lặng lẽ thưởng thức cảnh tuyết rơi bên ngoài, trong thoáng chốc cũng đã đến được Phân Lai thành.

Đưa ba kiện thạch điêu đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, bốn huynh đệ sau đó cùng nhau ăn tối một chút rồi tạm thời tách ra.

Hiện tại thu nhập của Lâm Lôi rất cao, cơ hồ mỗi tháng thu vào đến hơn hai vạn kim tệ, tiền bạc bây giờ đối với Lâm Lôi cũng không còn đặt nặng nữa. Lưng đeo túi chứa hai viên Ký ức thuỷ tinh cầu, Lâm Lôi trực tiếp hướng về nhà của Ngải Lệ Tư mà đi tới.

“Lão Đại, ta nhớ chính xác đây là lần thứ tư huynh lưng đeo hai viên Ký ức thuỷ tinh cầu đến Phân Lai thành phải không?” Bối Bối chế nhạo nói, “Nếu không thì đưa Ký ức thuỷ tinh cầu cho cô nàng Địch Lỵ Á kia đi, ta rất thích Địch Lỵ Á”

Từ giữa tháng 10 đến nay, đây là lần thứ tư Lâm Lôi lưng đeo hai viên Ký ức thuỷ tinh cầu đến Phân Lai thành

“Bối Bối, đừng có ồn ào.” Lâm Lôi nhướng mày.

Dọc bước trên đường, bông tuyết bay phấp phới đầy trời, “Cộp, cộp” âm thanh từng bước chân dẫm lên tuyết như cùng hưởng ứng, chỉ trong chốc lát đã đến trước cửa toà tiểu lâu hai lầu quen thuộc.

Cùng với người gác cổng Cáp Đức hàn huyên hai câu, Lâm Lôi lại chỉ còn cách quay người bước đi.

“Vẫn chưa có trở về.” Lâm Lôi nhíu mày thật sâu, “Uy Lâm ma pháp học viện!” Hắn lúc này quyết định đi đến Uy Lâm ma pháp học viện.

……

Trên Hương Tạ đại đạo tại Phân Lai Thành

Ngải Lệ Tư cùng Tạp Lam tay trong tay trên đường, Tạp Lam khẽ nói: “Ngải Lệ Tư, nàng chẳng lẽ không chuẩn bị cùng Lâm Lôi nói rõ ràng à?”

“Đợi một thời gian nữa đã” Ngải Lệ Tư lắc đầu.

Tạp Lam cũng thong thả gật đầu, không có nhiều lời.

Nhìn Ngải Lệ Tư bên cạnh cùng với mình tay trong tay, khoé miệng có một chút mỉm cười. Hắn và Ngải Lệ Tư là thanh mai trúc mã từ nhỏ cho đến lúc trưởng thành. Trong lòng hắn vẫn một mực hướng về Ngải Lệ Tư, song hắn không ngờ rằng Ngải Lệ Tư cùng Lâm Lôi lại có thể đến với nhau nhanh như vậy.

Vừa mới quen biết thế mà Ngải Lệ Tư đã có thể ở cùng một chỗ với Lâm Lôi, trong lòng Tạp Lam vô cùng phẫn nộ.

Từ nhỏ đến lớn, Tạp Lam vẫn cho rằng Ngải Lệ Tư là của hắn. Cho dù Lâm Lôi đối với hắn có chút ân đức, nhưng mà trong chuyện tình cảm, hắn tuyệt đối sẽ không lui bước. Cho nên… bên trong hắn chỉ cần dùng một chút thủ đoạn nho nhỏ.

“Một lần gặp là đã chung tình? Anh hùng cứu mĩ nhân?” Tạp Lam trong lòng đầy vẻ khinh thường, “Sự thật trước mắt, tất cả đều như sợi chỉ trắng mỏng manh yếu ớt.”

Tạp Lam nắm tay Ngải Lệ Tư, trong lòng đầy vẻ đắc ý.

“Ngải Lệ Tư, nàng khi nào mới nói rõ ràng cho Lâm Lôi biết đây?” Tạp Lam lại hỏi, hắn thật sự không muốn Ngải Lệ Tư còn dây dưa với Lâm Lôi nữa.

Ngải Lệ Tư lắc đầu: “Muội cũng không biết, bất quá muội nghĩ, chỉ cần Lâm Lôi không thấy muội trong một thời gian dài, cảm tình sẽ tự nhiên phai nhạt. Đến lúc đó muội nói chia tay với hắn, phản ứng của hắn sẽ không quá kịch liệt.”

“Nàng nói cũng đúng, dù sao Lâm Lôi cũng đã từng cứu chúng ta.” Tạp Lam gật đầu nói.

Cứ vậy mà đi tới, nhưng vừa tới đoạn giao thoa giữa Hương Tạ đại đạo và Kiền Mạch lộ, Tạp Lam phát hiện Ngải Lệ Tư đột nhiên ngừng lại, Tạp Lam không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Ngải Lệ Tư, mà Ngải Lệ Tư đứng như phỗng nhìn về phía Kiền Mạch lộ, sắc mặt trắng bệch, Tạp Lam cũng quay đầu nhìn lại…

Ở phía trước, một thanh niên mặc một bộ bạch sắc trường bào đang đứng yên không nhúc nhích chăm chăm nhìn bọn họ, mà trên mặt hắn không có một chút huyết sắc, tái nhợt như một tờ giấy.

“Lâm Lôi!” lông mày Tạm Lam khẽ nhướng lên.

(Hết chương 11)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 12: Thê Lương Tuyết

Ngải Lệ Tư thừa nhận bản thân cũng có tình cảm sâu đậm với Lâm Lôi, cho nên lúc này khi phải đối mặt trực diện với hắn, đặc biệt khi nhìn thấy ánh mắt khó có thể tin của Lâm Lôi, Ngải Lệ Tư cảm thấy rất đau khổ trong lòng.

"Lâm Lôi đại ca." Ngải Lệ Tư mở miệng kêu lên.

Sắc mặt Lâm Lôi tái nhợt không chút huyết sắc, đứng ở đó thoáng run lên một chút.

"Hách~~." Ảnh thử Bối Bối phát ra một âm thanh phẫn nộ, đồng thời hoá thành một đạo hắc sắc tàn ảnh trực tiếp hướng Ngải Lệ Tư vọt đi. Bối Bối mặc dù trí tuệ cao phi thường, nhưng dù gì nó cũng chỉ là ma thú, mà ma thú thì đều có tính hung tàn

Nó có thể cảm nhận được đáy lòng Lâm Lôi có cảm giác khó tin, tuyệt vọng, cho nên nó muốn trả thù.

Chỉ thấy thân thể Bối Bối đột nhiên quỷ dị phình to lên, chỉ trong nháy mắt đã tới trước Ngải Lệ Tư, Tạp Lam hai người. Lãnh quang của hàm răng sắc bén của Bối Bối làm trong tim hai người bọn họ cảm thấy cái chết đã tới, bọn họ thậm chí còn không kịp kêu lên hay tránh né.

"Quay lại!" Tiếng Lâm Lôi đột ngột vang lên.

Thân ảnh Bối Bối run lên, sau khi nhảy lên đè mặt Tạp Lam xuống mặt tuyết, Bối Bối mới quay đầu lại ngước nhìn Lâm Lôi kêu lên "Chi, chi~~", đồng thời dùng linh hồn truyền âm vội vàng nói chuyện gì đó với Lâm Lôi.

Lâm Lôi chậm rãi lắc đầu một cách kiên định.

Bối Bối đảo hai con ngươi lạnh lùng liếc mắt nhìn hai người Ngải Lệ Tư và Tạp Lam, sau đó thân hình thu nhỏ lại một cách quỷ dị, hoá thành một đạo tàn ảnh trực tiếp nhảy về trên vai Lâm Lôi. Nhìn bộ dạng đáng yêu của Bối Bối lúc này, tuyệt đối không tưởng tượng nổi sự kinh khủng của nó.

“Phù, phù.” Tạp Lam lúc này mới thở dồn dập, trên trán đầy mồ hôi hột, sợ hãi nhìn thân ảnh Bối Bối trên vai Lâm Lôi.

Ngải Lệ Tư chăm chăm nhìn Lâm Lôi, hít sâu một hơi sau đó nói: “Lâm Lôi đại ca, muội biết trong lòng huynh bây giờ thật không tốt, nói chuyện trên đường có chút không tiện, hay chúng ta vào trong tửu điếm bên cạnh nói chuyện sẽ tốt hơn, được không?”

Lâm Lôi gật đầu, cũng không nói một câu nào.

Bên Kiền Mạch lộ có một tửu điếm sang trọng. Bên trong, Ngải Lệ Tư và Lâm Lôi ngồi xuống cách biệt nhau ở hai bên bàn. Tạp Lam biết ý, tiến vào một góc tửu điếm, căn bản không dám tiến đến quấy rầy. Vừa mới thoát chết dưới tay của Bối Bối, Tạp Lam đối với Lâm Lôi vẫn còn rất sợ hãi.

Chiếc bàn đá màu đen như trở nên rộng thênh thang, trên bàn có đặt hai ly rượu đã được hâm nóng.

Lâm Lôi, Ngải Lệ Tư mặt đối mặt, trầm mặc hồi lâu.

Trầm mặc trong chốc lát, Ngải Lệ Tư từ từ thở dài một hơi nói: “Lâm Lôi đại ca, sự tình như thế này muội cũng xin lỗi huynh, trong khoảng thời gian gần đây, muội đã không gặp mặt huynh lần nào chính là muốn huynh có chút chuẩn bị tư tưởng. Ít nhất muội không muốn sau khi chúng ta chia tay có thể biến thành cừu nhân của nhau.”

“Cừu nhân?” Trong lòng Lâm Lôi cười khổ, hắn không nói thành tiếng, chỉ nhìn Ngải Lệ Tư, vẫn lẳng lặng nghe.

Ngải Lệ Tư tiếp tục nói: “Lâm Lôi đại ca, muội thừa nhận lúc đầu muội rất yêu huynh, muội cũng từng nghĩ tới việc chúng ta sau này kết hôn sinh tử có nhau. Chỉ có điều sau khi chúng ta thường xuyên đi với nhau, muội phát hiện chúng ta có rất nhiều phương diện không hợp nhau, rất nhiều. Rất nhiều!”

Lâm Lôi rốt cuộc cũng lên tiếng: “Rất nhiều? Ngải Lệ Tư, ta không phải chỉ thích các ưu điểm của nàng, mà bao gồm cả những khuyết điểm của nàng nữa. Ta cho rằng hai người ở bên nhau thì sẽ bao dung cho nhau, cùng nhau bổ sung khuyết điểm. Không một đôi nào khởi đầu mà có thể hoàn mĩ, không có một chút khuyết điểm nào cả.”

Ngải Lệ Tư mím chặt môi, hai tay nâng chén rượu nhấp một ngụm.

“Lúc trước chúng ta tuổi vẫn còn nhỏ, muội khi đó mới mười lăm tuổi.” Ngải Lệ Tư ngẫm nghĩ trong chốc lát rồi mới nói, “Trong lòng muội, huynh là một vị anh hùng từ trên trời giáng xuống. Muội từng cho rằng huynh chính là tất cả của muội, nhưng cho đến bây giờ muội phát hiện ra là không phải, không chỉ có vậy, gia thế cũng rất quan trọng.”

Lâm Lôi ngẩn ra

“Lâm Lôi đại ca, huynh lúc nào cũng yêu đời, đối xử với muội thật là tốt, bình thường tu luyện khắc khổ. Muội thừa nhận huynh rất hoàn mỹ, Nhưng mà… như vậy chưa đủ, tỷ như lúc này đây, cha muội đánh bạc với người ta thua hơn mười vạn kim tệ! Nhưng Tạp Lam đại ca hắn chỉ cần yêu cầu gia tộc hỗ trợ là đã dễ dàng giải quyết sự tình này.”

Ngải Lệ Tư nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi đại ca, điểm đó huynh không đạt tới được. Mặc dù phụ thân muội là con quỷ mê cờ bạc, là một con sâu rượu, nhưng dù sao ông ta cũng là cha của muội”

“Tất cả là vì vậy?” Lâm Lôi nhẹ giọng hỏi.

“Không” Ngải Lệ Tư tiếp tục nói, “Không chỉ là vậy, mà bởi vì muội phát hiện ra Tạp Lam đối với muội cũng rất tốt, huynh ấy từ nhỏ đã lớn lên cùng muội, muội đối với huynh ấy rất quen thuộc. Nhưng đối với huynh, muội cuối cùng cũng nhận ra huynh lúc nào cũng tựa như được bao bọc trong một lớp sương mù bí ẩn, muội không thể hiểu rõ được huynh.”

“Huynh là thiên tài ma pháp sư của đại lục đệ nhất ma pháp học viện, huynh năm đó mười lăm tuổi đã có thể khiến cho Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán dành riêng một gian để trưng bày. Tất cả mọi thứ, huynh đều hoàn mỹ như vậy. Nhưng mà, chính vì huynh quá hoàn mỹ nên muội mới không thể hiểu rõ huynh được.”

Ngải Lệ Tư thở dài, thấp giọng nói: “Trọng yếu chính là chúng ta luôn như ở hai cực đối lập nhau. Ban đầu rất là hoàn hảo, nhưng theo thời gian, muội cũng bị áp lực. Muội luôn muốn có người luôn ở bên cạnh muội, mà hình như chỉ có Tạp Lam đại ca có thể luôn luôn ở bên cạnh muội được.”

Ngải Lệ Tư nói xong một hơi liền tiếp tục trầm mặc.

Lâm Lôi cũng trầm mặc.

Hồi lâu, chén rượu hâm nóng cũng đã nguội lạnh, tiếng Lâm Lôi vang lên: “Ngải Lệ Tư, muội nhớ lúc trước chúng ta đã từng nói qua những gì không? Huynh từng nói, huynh có thể trực tiếp sống cùng một chỗ với muội. Nhưng cũng chính muội nói không cần, muội không nghĩ là sẽ quấy rầy huynh khổ tu.”

“Nhưng hiện tại, muội lại nói huynh không ở bên cạnh muội?” Giây phút này Lâm Lôi bật cười trong đau khổ.

Ngải Lệ Tư muốn nói nhưng lại thôi, có những điều không thể nói ra được.

Nàng vừa rồi nói nhiều như vậy, có gì mà không thể lấy cớ được?

Lâm Lôi nhìn Ngải Lệ Tư: “Ngải Lệ Tư, muội có nhớ lần đầu tiên khi chúng ta gặp nhau ở lữ quán, muội từng nói với huynh, nếu sau này chúng ta không còn cảm tình với nhau, yêu cầu huynh phải nói rõ ràng cho muội, không được giấu giếm muội, muội sẽ lặng lẽ rời đi.”

Lâm Lôi trấn tĩnh tâm tình kích động, cố gắng giữ cho mình được tỉnh táo: “Lúc ấy huynh cũng nói, nếu muội không còn cảm tình với huynh, huynh cũng hy vọng muội nói rõ ràng cho huynh biết, không được giấu diếm huynh, huynh cũng sẽ lặng lẽ mà rời đi.”

Ngải Lệ Tư mắt đã ươn ướt.

“Muội cùng Tạp Lam bên nhau không phải là điều quan trọng, cái chính là huynh không nghĩ là đã bị muội lừa gạt huynh, muội quay lưng lại với huynh, cùng Tạp Lam ở bên nhau, để huynh trong lòng vẫn nuôi một chút hy vọng, để huynh hết lần này đến lần khác đợi chờ, muội có biết cảm giác chờ đợi là như thế thế nào không?”

Thân hình Lâm Lôi phát run lên: “Ngày 29 tháng 9, ngày đầu tiên muội thất ước, huynh đợi từ chiều đến khuya. Cứ mỗi giây phút trôi qua là mỗi giây phút khó nhọc. Cho đến khi quay lại được học viện, huynh cứ tự dằn vặt bản thân, có phải là đã làm cho muội tức giận điều gì? Cho nên để làm cho muội vui, huynh như một thằng ngốc đã dùng Ký ức thuỷ tinh cầu, ở học viện ghi lại các tình cảnh, hy vọng cho dù muội không ở cùng bên huynh, khi nhớ về huynh đều có thể mở ra xem.”

“Mang theo hai viên Ký ức thuỷ tinh cầu, giữa tháng 10 huynh trong lòng tràn đầy hy vọng mà đi tìm muội, nhưng cũng như lần trước muội cũng không có mặt.”

“Trong lòng huynh bắt đầu cũng có chút lo lắng không yên, bất quá huynh vẫn kiên trì chờ, bởi vì huynh vẫn nhớ kỹ những gì lúc trước chúng ta từng hứa hẹn. Huynh tin tưởng, nếu như muội rời bỏ huynh thì sẽ nói thẳng cho huynh biết, cho nên huynh vẫn kiên trì chờ. Cuối tháng 10, giữa tháng 11 huynh đều đi, nhưng kết quả thì… “

Lâm Lôi đứng dậy, trên mặt hiện lên một nụ cười đau khổ nhìn Ngải Lệ Tư: “Hôm nay huynh đến đây, cũng thật là may mắn, muội cuối cùng không thể tiếp tục lừa dối được thêm nữa.”

Nước mắt tràn dâng trong khóe mắt Ngải Lệ Tư

“Lâm Lôi đại ca.”

Lâm Lôi mở túi trên lưng, từ trong rút ra hai viên Ký ức thuỷ tinh cầu. những tràng cảnh trong đầu Lâm Lôi không kìm hãm được lại hiện ra, chính lúc còn trong học viện đã cố gắng ghi lại các hình ảnh của mình như thế nào, thật sự là quá ngu ngốc.

“Hai viên thủy tinh cầu này, ta mang chúng trên lưng từ Ân Tư Đặc Học viện đến Phân Lai thành, mang suốt bốn lần, bây giờ… chúng cũng chỉ là thứ vô dụng.”

Hai tay Lâm Lôi, mỗi tay cầm một viên ký ức thuỷ tinh cầu, đập mạnh hai viên lại vào nhau -

“Ầm!”

Hai viên thuỷ tinh cầu đều xuất hiện vô số vết nứt, Lâm Lôi buông tay. Hai viên thuỷ tinh cầu rơi xuống đất, “Ầm!” bể nát thành vô số mảnh vụn, rải đầy ra khắp sàn tửu điếm, phát ra một tiếng vang chát chúa. Tiếng vang làm cả tửu điếm đều quay đầu nhìn nhìn về họ.

Nước mắt Ngải Lệ Tư rốt cuộc kìm không được, trào ra.

“Lâm Lôi đại ca, chúng ta sau này vẫn còn là bằng hữu của nhau chứ?” Ngải Lệ Tư nước mắtt ngập tràn ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi đứng thẳng nhìn Ngải Lệ Tư nhưng không trả lời, sau cùng cố lộ vẻ mặt tươi cười: “Ngải Lệ Tư, nếu huynh nhớ không lầm, năm ngoái ngày 29 tháng 11 chúng ta yêu nhau, mà hôm nay cũng là ngày 29 tháng 11, suốt một năm rồi. Đa đạ muội, ít nhất đã cho huynh một mảnh hồi ức tươi đẹp.

Lâm Lôi đột nhiên xoay người, trực tiếp hướng ngoài cửa lớn của tửu điếm bước ra.

Cả tửu điếm tràn ngập một mảng yên tĩnh, nguyên trước ở góc tửu điếm Tạp Lam nhanh chóng bước ra, mặc dù chứng kiến Ký ức thuỷ tinh cầu đã vỡ tan thành vô số mảnh vụn trên mặt sàn tửu điếm, thế nhưng tiếng vỡ vang vọng như vẫn còn quanh quẩn bên trong điếm.

“Ngải Lệ Tư, muội không việc gì chứ” Tạp Lam lập tức ôm Ngải Lệ Tư an ủi nói.

Mà lúc này Ngải Lệ Tư đã khóc như mưa, dựa vào lồng ngực Tạp Lam, nàng quay đầu nhìn về hướng Lâm Lôi rời đi, trong đầu nàng cũng nhớ lại tràng cảnh cùng với Lâm Lôi trong quá khứ, tuy nhiên Ngải Lệ Tư biết rằng…

Từ nay về sau, Lâm Lôi cũng sẽ không còn đối với nàng như trước nữa, sợ rằng sau này còn không muốn gặp mặt nàng nữa.

Tuyết phủ bao trùm Hương Tạ đại đạo, trên bầu trời bông tuyết cũng rơi đầy.

Lâm Lôi đi trên Hương Tạ đại đạo, thân ảnh không giấu được vẻ buồn bã. Hắn ngước nhìn trời, mặc cho bông tuyết rơi rơi lên mặt lạnh lẽo. Lúc này trong nội tâm Lâm Lôi từng đợt run rẩy, hắn nhịn không được dùng tay trái nắm chặt lấy ngực của mình.

Đau lòng, quá đỗi đau lòng.

Đau đến tận xương tuỷ!

Trong đầu Lâm Lôi loé lên một tia sáng, một bức hoạ thể hiện một chân dung làm rung động lòng người chợt hiện ra.

Trong bộ áo quần màu tím, dưới ánh trăng chiếu sáng càng thêm phần tuyệt mỹ.

Ẩn ở dưới ban công, cùng với mình thầm thì những lời ấm áp.

Đứng giữa trời tuyết tung bay, lại ngượng ngùng nép vào ngực mình né tránh.

Ở lữ quán, nằm trong lòng mình, hạnh phúc ở cùng một chỗ với mình.

……

Lâm Lôi đã từng nghĩ hắn và Ngải Lệ Tư trọn đời sẽ ở bên nhau, thế mà chỉ trong thoáng chốc đã tan thành giấc mộng, vỡ nát. Con tim cứng rắn của Lâm Lôi như cũng muốn vỡ nát theo.

“A, a…”

Hắn đứng giữa Hương Tạ đại đạo, nhịn không được thống khổ gầm lên, tựa như tiếng gầm của của con sói cô đơn xa bầy, tựa như tiếng gầm thê lương, thống khổ tuyệt vọng. Những người đi xung quanh trên đường cũng kinh dị nhìn về phía Lâm Lôi, nhịn không được đều né ra xa xa.

Ánh mắt mọi người nhìn Lâm Lôi chẳng khác gì nhìn một thằng ngốc.

Trên mặt Lâm Lôi hai hàng nước mắt lặng lẽ lăn dài.

Thằng ngốc, mình là một thằng ngốc.

Một thằng ngốc tin vào những lời hứa hẹn!

“Phịch!” Lâm Lôi thống khổ đột nhiên quỳ gục xuống đất, dùng sức ôm chặt ngực.

Đau lòng, phảng phất giống như bị kim đâm vào tim.

Trong lòng bàn tay cũng kịch liệt đau đớn, đau đến mười ngón tay không còn có tí cảm giác. Lâm Lôi chỉ có thể ra sức lấy tay bấu chặt ngực mình, tựa hồ như vậy mới có thể giảm được một chút cơn đau.

“Ha ha!”

Hắn rơi nước mắt, đột nhiên tỉnh dậy ngửa mặt lên trời cười to. Cười trên sự ngốc ngếch của chính mình, cười trên cái tấm lòng chân thật của mình.

Giờ phút này -

Trong lồng ngực đau đớn kịch liệt làm Lâm Lôi phải bật ho khan, tiếng ho khan trong lồng ngực đau tựa như bị vết đao chém vào. Lúc này hắn ho khan liên tục, ho giống như một người bệnh ho sắp chết, nửa người nằm cuộn hẳn xuống mặt đất tuyết mà ho.

“Khụ, phụp!”

Miệng kịch liệt ho khan, một ngụm máu tươi thê lương phún ra nhuộm hồng trên mặt tuyết.

Lâm Lôi nhìn mảng máu tươi thấm trên tuyết, hắn đột nhiên nhận ra máu tươi giống như một đóa hồng, màu đỏ máu rất giống màu của hoa. Lâm Lôi không khỏi nhớ lại ngày này năm ngoái trong lúc Ngải Lệ Tư tay cầm bó hoa hồng.

“Trăng in đáy nước, hoa lồng khung kính, đó chỉ là người trong mộng, tất cả chỉ là hư vô. Ha ha ……” Trên Hương Tạ đại đạo, Lâm Lôi không ngừng cười lớn, tiếng cười thật là thê lương.

Vẫn trong bộ nguyệt bạch sắc trường bào, Đức Lâm Kha Ốc Đặc lẳng lặng đứng bên cạnh Lâm Lôi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc không lên tiếng, chỉ thương tiếc nhìn hắn, trong lòng cảm thán: “Ài, Lâm Lôi, kỳ thật vẫn chỉ là một đứa nhỏ a.”

Năm nay Lâm Lôi bất quá cũng mới mười sáu tuổi.

“Lão Tam!”

Đột nhiên có một tiếng hét vang lên, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người trên Hương Tạ đại đạo từ cách đó không xa chạy vội lại, khoảng cách từ nơi này đến Bích Thuỷ thiên đường cũng rất gần, ba người cũng phát hiện Lâm Lôi đứng giữa đường. Đặc biệt khi nhìn thấy một vũng máu trước mặt Lâm Lôi thì sắc mặt càng biến đổi.

“Lão Tam, ngươi không việc gì chứ?”

“Lâm Lôi.”

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người vội vàng đỡ lấy Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhìn ba huynh đệ đứng bên cạnh, thong thả lắc đầu: “Không việc gì, các ngươi không cần lo lắng.” Hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời, “Ta vốn thích tuyết, nhưng bây giờ mới nhận ra, tuyết thật là thê lương, thật là lạnh lẽo.”

“Các người ở lại đây chơi, ta về học viện trước.” Lâm Lôi nói rồi trực tiếp hướng về cuối Hương Tạ đại đạo mà bước đi.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người nhìn nhau, trong đầu hiện rõ toàn vẻ lo lắng, ngay sau đó ba người lập tức hướng Lâm Lôi mà đuổi theo…

Trời đất vẫn cứ đổ mưa tuyết, một vũng ‘Huyết Sắc Mân Côi’ làm kinh động lòng người trên mặt tuyết cũng từ từ bị tuyết đọng bao trùm lên, cuối cùng không còn chút tung tích.

(Hết chương 12)

Điều không mong muốn cuối cùng cũng đã đến.

Đau...

Đau đến tan nát con tim!

Lệ đắng đã rơi...

Sao nỗi đau kia vẫn cứ mãi đeo đẳng trong lòng?

Bao hy vọng để rồi phải thất vọng...

Rồi đây mối tình đầu ấy sẽ như nụ hồng mong manh được kết bằng máu kia, bị chôn vùi trong băng tuyết ký ức hay sẽ còn đeo đẳng cả đời? Câu hỏi ấy... chỉ thời gian mới có thể trả lời...

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 13: Thập Thiên Thập Dạ

Sau khi quay về Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Lâm Lôi chỉ vớ lấy cái túi da mà hắn thường xuyên sử dụng rồi trực tiếp đi ra hậu sơn của học viện. Trong túi này chỉ có quần áo, ma tinh tạp cùng với một thanh bình đao.

“Lão nhị, lão tứ, các ngươi để ý đến lão tam.” Da Lỗ nhắc nhở nói.

Kiều Trì cùng Lôi Nặc cũng gật đầu, bọn họ cũng có chút lo lắng về Lâm Lôi.

“Lão đại, còn ngươi thì làm gì?” Lôi Nặc hỏi.

Trong mắt Da Lỗ hiện lên một đạo lãnh quang “Ta?”

“Ta muốn đi tìm hiểu xem, mắt mũi của Ngải Lệ Tư kia vì cái gì mà dám coi thường lão tam. Cái tên hỗn đản tiểu tử đáo để kia dám đụng đến nữ nhân của huynh đệ ta...” Da Lỗ nói rồi đứng dậy “Ta bây giờ phải đi Phân Lai thành, các ngươi giúp ta chăm sóc lão tam cho tốt.”

“Biết rồi!” Lội Nặc, Kiều Trì cùng gật đầu.

Sau đó Da Lỗ mang theo mấy người hộ vệ của gia tộc, trực tiếp li khai Ân Tư Đặc ma pháp học viện đi đến Phân Lai thành. Chỉ còn lại Lôi Nặc, Kiều Trì hai người, đội mưa tuyết lạnh căm cùng đi ra hậu sơn của Ân Tư Đặc ma pháp học viện.

Cưỡi tuấn mã, Da Lỗ mang theo mấy tên hộ vệ phóng vội giữa trời tuyết, bọn họ rất nhanh đã đến Phân Lai thành. Sau khi tiến vào Phân Lai thành, Da Lỗ trực tiếp đến nơi làm ăn của gia tộc tại Phân Lai thành.

Đó là một toà tửu lâu chín tầng, tại Phân Lai thành nổi danh là hào hoa tửu điếm.

Tại mặt sau của tửu điếm có một tiểu lâu mở độc lập không đón khách ngoài. Da Lỗ đi thẳng vào trong toà hồng sắc lưỡng tầng tiểu lâu này, bên trong tiểu lâu liền xuất hiện năm nhân vật trung niên ăn mặc hoa lệ. Năm người trung niên này khi thấy Da Lỗ liền lập tức cung kính nói: “Da Lỗ thiếu gia.”

“Hoa Đặc, nhị thúc của ta đâu?” Da Lỗ hỏi.

Trong năm người trung niên, người duy nhất mặc bộ hắc sắc trường bào tên là ‘Hoa Đặc’ cung kính nói: “Đại nhân bảy ngày trước đã trở về tổng bộ. Hiện tại công việc với Thần Thánh đồng minh bên này tạm thời do ta phụ trách.”

Hoa Đặc hiểu rất rõ, từ địa vị nhị thiếu gia ‘Da Lỗ’ trở thành Ân Tư Đặc ma pháp học viện đệ tử, địa vị trong gia tộc có sức ảnh hưởng rất lớn.

Da Lỗ không giống với những con cháu bình thường khác trong gia tộc, bởi vì hắn là con cháu trực hệ. Cho dù là thượng ti của Hoa Đặc, ‘Nhị Thúc’ cai quản tất cả sự vụ của Thần Thánh đồng minh thì cũng không dám đối xử thất lễ với Da Lỗ.

“Da Lỗ thiếu gia có sự tình gì xin cứ phân phó.” Hoa Đặc cung kính nói.

Da Lỗ trầm ngâm một chút, rồi trực tiếp phân công: “Ngươi nhanh chóng điều tra cho ta, tại Phân Lai thành Kiền Mạch lộ, có một cô gái tên là Ngải Lệ Tư, nàng ta năm nay mười sáu tuổi, cũng là đệ tử của Uy Lâm ma pháp học viện. Gần đây nàng ta có giao hảo cùng một tên nam nhân nào đó . Ngươi tìm hiểu tất cả tin tức của Ngải Lệ Tư cùng tên nam nhân kia đem về cho ta.”

“Vâng, thưa Da Lỗ thiếu gia.” Hoa Đặc chầm chậm cười nói. “Da Lỗ thiếu gia, nếu như thích Ngải Lệ Tư này, nếu là như vậy, ta có thể…”

“Không cần.” Sắc mặt Da Lỗ lạnh lẽo nói: “Ta cần tin tức, ngươi phải nhanh nhanh một chút cho ta, càng nhanh càng tốt, hiểu chưa?”

“Vâng” Hoa Đặc cũng ý tức được vị thiếu gia Da Lỗ lúc này tựa hồ như đang rất tức giận.

Tối hôm đó, dưới bóng nến mờ ảo.

Da Lỗ mặt nghiêm nghị ngồi ở cạnh bàn ăn chậm rãi uống rượu. Chỉ là trong tâm tư rõ ràng không có chút để ý đến rượu.

Chợt nghe thấy một loạt tiếng bước chân dồn dập vang lên, Hoa Đặc dẫn theo một nữ nhân băng lãnh khoảng hai mươi mấy tuổi cùng tiến vào phòng ăn. Hoa Đặc lúc này cung kính nói: “Da Lỗ thiếu gia, tin tức về Ngải Lệ Tư cùng tên nam tử kia đều đã điều tra rõ ràng.”

“Nói.” Da Lỗ lạnh lùng ra lệnh.

Hoa Đặc nhìn về phía băng lãnh nữ nhân bên cạnh. Nữ nhân này cung kính nói: “Da Lỗ thiếu gia, cô nương Ngải lệ Tư kia có tổng cộng hai người bạn trai, vị thứ nhất tên là Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, sinh ra ở Ô Sơn…”

“Ngưng! Nói về tên nam tử thứ hai.” Da Lỗ nhướng mày

“Là nam nhân của Ngải Lệ Tư hiện tại, tên là Tạp Lam Đức Bố Tư, sinh ra ở Phân Lai thành, năm nay mười bảy tuổi, đệ tử của Uy Lâm chiến sĩ học viện, là ngũ cấp chiến sĩ! Hắn là người trong Đức Bố Tư gia tộc, là một đại gia tộc ở Phân Lai vương quốc, mà hơn nữa Tạp Lam Đức Bố Tư chính là người kế thừa của Đức Bố Tư gia tộc.”

“Tạp Lam Đức Bố Tư, Đức Bố Tư gia tộc?” Da Lỗ nhướng mày, “Chỉ là một tiểu gia tộc của một vương quốc?”

Hoa Đặc đứng bên cạnh nhẹ nhàng lấy lòng nói: “Đức Bố Tư gia tộc ở Phân Lai vương quốc có thể coi là một đại gia tộc, nhưng đương nhiên trên Ngọc Lan đại lục chẳng qua cũng chỉ là một tiểu gia tộc không cần để mắt đến.”

“Ồ, ta muốn trừng phạt Đức Bố Tư gia tộc này một chút, ngươi có biện pháp nào không?” Da Lỗ nhìn về phía Hoa Đặc.

“Chuyện rất đơn giản!”

Hoa Đặc bật cười: “Da Lỗ thiếu gia, người có điều chưa biết, Đức Bố Tư gia tộc này thực ra là một đối tác làm ăn của Đạo Sâm thương hội chúng ta ở Phân Lai thành. Chúng ta ở Phân Lai thành kiếm lợi nhuận lớn thì Đức Bố Tư gia tộc bọn họ cũng ăn theo được một chút. Sau nhiều năm như vậy, Đức Bố Tư gia tộc mới được nuôi béo lên như thế.”

“Ồ, thì ra Đức Bố Tư gia tộc là đối tác làm ăn ở Phân Lai vương quốc của nhà ta à?” Trên mặt Da Lỗ thoáng cười chế nhạo.

Hoa Đặc gật đầu đáp: “Đúng vậy, thưa Da Lỗ thiếu gia. Sinh ý của Đạo Sâm thương hội chúng ta không thể nhìn bề ngoài mà đoán được hết tất cả lợi nhuận. Ở tứ đại đế quốc, hơn mười vương quốc, bên trong chúng ta đều có đối tác làm ăn. Dù sao cũng muốn cho bọn hắn có một chút lợi nhuận.”

Da Lỗ gật đầu.

Hắn cũng biết, Đạo Sâm gia tộc nắm trong tay ‘Đạo Sâm thương hội’ có thể nói là một trong tam đại thương hội ở Ngọc Lan đại lục. Cho dù tứ đại đế quốc cùng với lưỡng đại đồng minh cũng không dám khinh thường bọn họ. Cũng nhờ nguyên do như vậy mà Da Lỗ có thể dùng cửa sau để mà tiến vào Ân Tư Đặc học viện.

Ân Tư Đặc ma pháp học viện đứng sau lưng chính là Quang Minh giáo đình, tuyên bố ra ngoài việc tuyển chọn đệ tử là tuyệt đối công bình.

Có thể đi cửa sau của ‘Quang Minh Giáo Đình’, một gia tộc bình thường liệu có thể làm được sao?

Đạo Sâm thương hội tôn chỉ kiếm tiền là ‘Có Tiền Cùng Hưởng’.

Tại tứ đại đế quốc, còn cả các vương quốc trong lưỡng đại đồng minh, trong công quốc, Đạo Sâm thương hội đề có một số đối tác làm ăn, chỉ điều này thôi các đối tác cũng có chút lợi ích rồi.

Trên dòng nước chảy, Đạo Sâm thương hội là một chiến thuyền lớn. Đối với sinh ý ở Phân Lai thành mà nói, Đức Bố Tư gia tộc chẳng qua chỉ cần đổ một chút ‘Nước’ nho nhỏ cũng đủ để giúp cho gia tộc này trở thành cự phú ở Phân Lai thành rồi.

“Da Lỗ thiếu gia, trong Phân Lai vương quốc còn rất nhiều gia tộc muốn thay thế vị trí của Đức Bố Tư gia tộc để trở thành đối tác làm ăn của chúng ta ở khu vực Phân Lai vương quốc. Chỉ bởi vì Đức Bố Tư gia tộc hợp tác với chúng ta cũng không tệ lắm, cho nên chúng ta cũng không cho các gia tộc khác một cơ hội nào.” Hoa Đặc mỉm cười nói.

Da Lỗ hiểu được ngay ý tứ của Hoa Đặc.

“Lập tức đổi đối tác làm ăn tại Phân Lai vương quốc, còn Đức Bố Tư gia tộc kia thì chèn ép cho ta!” Giọng Da Lỗ phát lạnh.

“Vâng, thưa thiếu gia.” Hoa Đặc lập tức vâng lệnh.

Đối với Hoa Đặc mà nói, đây chỉ là một đối tác làm ăn trong một vương quốc mà thôi, một người có quyền hành đứng thứ hai của Đạo Sâm thương hội tại khu vực Thần Thánh đồng minh đương nhiên là có quyền hoán đổi. Chưa nói đến việc Da Lỗ còn là còn cháu trực hệ của gia tộc nữa.

“Đáng thương cho Đức Bố Tư gia tộc a.” Hoa Đặc thầm nghĩ trong lòng.

Hậu sơn của Ân Tư Đặc ma pháp học viện, tuyết rơi dày liên tục làm cho toàn bộ hậu sơn phủ thêm một lớp trắng bạc, tại giữa rừng cây dày đặc cũng còn có một ít cự thạch. Ở một nơi trong hậu sơn, Lâm Lôi đang nhắm mắt, lẳng lặng đứng trước một một toà cự thạch.

Ảnh thử Bối Bối đứng trên mặt tuyết bên cạnh, lẳng lặng bảo vệ hắn.

Phía bên ngoài Kiều Trì, Lôi Nặc hai người cũng nhìn nhau nghi hoặc.

“Kiều Trì, Lâm Lôi hắn rốt cuộc đang làm gì? Hắn đã đứng trước cự thạch suốt một ngày một đêm rồi. Gọi hắn, hắn cũng không có phản ứng. Hơn nữa suốt một ngày một đêm qua hắn cũng chưa có ăn uống gì. Cứ như vậy thì làm sao được.” Lôi Nặc có chút lo lắng.

Kiều Trì chậm rãi lắc đầu nói: “Đừng nóng vội, lão tam là lục cấp ma pháp sư, cũng là chiến sĩ, tố chất thân thể cao phi thường, còn có thiên địa nguyên tố bổ sung, cho dù mấy ngày mấy đêm không ăn uống cũng không cần lo ngại. Chúng ta trước tiên cứ chờ xem sao đã. Ta tin tưởng lão tam không phải là loại người không chịu nổi cái đả kích như thế này.”

Lôi Nặc cũng thong thả gật đầu.

Bọn họ căn bản không thể biết được trạng thái của Lâm Lôi hiện tại.

Kỳ thật lúc này Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng đang ở bên cạnh, chỉ là

Lôi Nặc và Kiều Trì hai người đều không thể thấy được mà thôi. Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn Lâm Lôi, trong lòng thất kinh. “Lâm Lôi tựa hồ như đang tiến vào một cảnh giới mới.” Là một nhân vật ở cấp độ thạch điêu đại sư, Đức Lâm Kha Ốc Đặc đối với trạng thái của Lâm Lôi hiện tại cũng có thể đoán ra được.

Lâm Lôi nhìn toà cự thạch trước mắt. Cự thạch cao hơn hai thước dài cũng khoảng ba bốn thước.

Nhìn các hoa văn trên bề ngoài cự thạch, các hoa văn vô cùng hỗn độn. Nhưng qua một thời gian dài Lâm Lôi quan sát, các bộ phận hoa văn phảng phất đều có thể nắm chắc được, tự nhiên mà xuất hiện trong đầu Lâm Lôi.

Những hoa văn này mơ hồ tựa như là năm thân hình.

Chỉ trong thoáng chốc, năm hình người đã biến thành năm ‘Ngải Lệ Tư’, các dạng tràng cảnh cũng không ngừng hiện lên trong đầu Lâm Lôi. Trong đầu hắn, toà cự thạch tự nhiên được điêu khắc, cuối cùng biến thành năm bức thạch điêu hình nữ tử.

“Kiều Trì, mau nhìn, lão tam bắt đầu rồi.” Lôi Nặc kinh hỉ nói.

Lâm Lôi lấy từ trong túi ra thanh bình đao, tay phải cầm bình đao mắt nhìn chằm chằm vào cự thạch trước mặt. Sau đó cả người hắn chợt động, bình đao biến thành một loạt đao ảnh, quanh cự thạch ngay lập tức có một vùng mảnh đá nhỏ bị tạc bay ra.

Tâm linh cùng đại địa dung hợp, cùng với gió dung hợp.

Tâm linh của Lâm Lôi lúc này có thể cảm nhận được rõ ràng toàn bộ các hoa văn bên trong của cự thạch. Bình đao huy động tựa như những ngọn gió phiêu dật xung quanh khối cự thạch, mỗi đao đều phảng phất như được kiểm tra tính toán một cách kỹ lưỡng, chính xác tuyệt đối.”

Bình đao khi thì huy động cực nhanh, khi thì cẩn thận chầm chậm tiếp xúc, khi thì phiêu dật lướt qua để lại một nét khắc, khi thì thì chém mạnh văng ra một khối đá vụn…

“Còn nhớ rõ bộ dạng sợ hãi của nàng năm đó khi hạ Huyết chiến trư.”

Trong đầu Lâm Lôi toàn bộ đều là tràng cảnh lần đầu tiên gặp mặt Ngải Lệ Tư, toàn bộ cảm tình trong lòng đều đặt trên đầu ngọn bình đao. Các bông tuyết xung quanh bắt đầu bay vòng xung quanh, cảm giác tâm linh hoà với đại địa, hoà với gió trước giờ chưa từng có đến với Lâm Lôi, cùng lúc Địa hệ nguyên tố, Phong hệ nguyên tố đổ vào trong cơ thể hắn ào ạt không ngừng.

Lâm Lôi cũng không có chút ý niệm trong đầu, hắn bây giờ chính thức tiến hành chia ra các dạng cảm tình.

Dần dần, cự thạch bên trái bị chia ra thành một phần năm, bị điêu khắc đại khái thành một hình ảnh nữ nhân ở hình dáng thạch điêu sơ khai. Lâm Lôi không ăn không uống, một khắc cũng không ngừng mà tiếp tục điêu khắc. Khi thì chỉ trong nháy mắt huy động đao mấy mươi lần, khi thì trong một khoảng thời gian chỉ cẩn thận sửa đổi, khắc cho đẹp hơn một nét điêu khắc.

Hoàn toàn đem tình cảm của mình đối với Ngải Lệ Tư dung nhập vào bình đao, bản thân Lâm Lôi cũng không phát hiện ra trạng thái hiện tại của mình. Từ lúc hắn học thạch điêu đến nay đây là lần duy nhất hắn có thể đạt được trạng thái như vậy.

Trong quá khứ, cho dù bất kỳ lần điêu khắc nào, Lâm Lôi cũng sẽ không chìm đắm trăm phần trăm vào trong đó.

Ít nhất, một kiện thạch điêu trong quá khứ là do Lâm Lôi điêu khắc trong nhiều ngày, hắn có thể tuỳ hứng mà đình chỉ, đợi một thời gian mới điêu khắc tiếp.

So với lúc này đây là bất đồng, hiện tại Lâm Lôi hoàn toàn đắm chìm vào các cảm tình của quá khứ, đắm chìm vào việc điêu khắc lại các cảm tình. Trong ý thức hắn căn bản là không có nghĩ đến “Phải đình chỉ”, cũng không có ý thức đến việc “Phải ăn uống”. Trạng thái chìm đắm tuyệt đối như thế này, Lâm Lôi trước đó cũng chưa từng có được dung hợp tự nhiên như vậy.

Trạng thái dung hợp với tự nhiên tuyệt đối như vậy, Tinh thần lực của Lâm Lôi cũng chưa từng có tốc độ phát triển kinh khủng như vậy…

Tinh thần lực của hắn hiện tại đã phát triển một bước dài, so với người thường cao gấp cả nghìn lần.

“Hoàn toàn hoà vào tự nhiên, đạt tới bước tiến ‘Vong Ngã’, thật là làm cho người ta kinh hãi a.” Mắt Đức Lâm Kha Ốc Đặc toả sáng.

Ngày qua ngày, Lâm Lôi hoàn toàn đắm chìm vào trong đó, Địa hệ nguyên tố, Phong hệ nguyên tố cũng không ngừng thu nhập vào trong cơ thể hắn, bổ sung cho các năng lượng tiêu hao của thân thể.

Ngoảnh đi ngoảnh lại, Lâm Lôi đã tiến hành điêu khắc suốt mười ngày mười đêm.

“Ầm!”

Từ vị trí trung tâm của Lâm Lôi, bông tuyết bay ra bốn phương tám hướng. Cầm trong tay bình đao, Lâm Lôi bình tĩnh nhìn cự hình thạch điêu trước mắt, kiện thạch điêu này là kiện thạch điêu hao phí tâm lực nhất của hắn, cũng là kiện thạch điêu lớn nhất do Lâm Lôi từng điêu khắc, cũng là kiện thạch điêu thành công nhất của Lâm Lôi.

Kiện thạch điêu này tổng cộng gồm có năm kiện bộ dạng của nữ nhân qua điêu khắc mà cấu thành, bộ dáng mô phỏng theo Ngải Lệ Tư…

Có bộ dạng lúc nàng lâm vào vòng vây nguy hiểm toát lên một vẻ đáng thương.

Cũng có bộ dạng đang cười nói đáng yêu ở trên ban công.

Có bộ dạng thẹn thùng lúc mới yêu của nàng.

Cũng có bộ dạng yêu cuồng nhiệt làm rung động lòng người của Ngải Lệ Tư.

Còn có bộ dạng tuyệt tình khi chia tay của nàng.

“Một năm dài, tất cả phảng phất như một giấc mộng, mà rốt cuộc bây giờ cũng tỉnh mộng, tác phẩm này nên đặt là ‘Mộng Tỉnh’ vậy.” Lâm Lôi nhìn tác phẩm thạch điêu, cảm thấy tâm linh mình trước giờ chưa bao giờ được thoải mái như vậy. Phảng phất như tất cả cảm tình đều được ký thác hết và trong tác phẩm thạch điêu này.

Thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ chính là được ra đời như vậy.

(Hết chương 13)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 14: Dịch Hóa

Lôi Nặc, Kiều Trì, Da Lỗ ba người ngơ ngác nhìn kiện thạch điêu, bọn họ toàn bộ đều bị kiện thạch điêu này làm cho rung động. Trong mắt bọn họ, kiện thạch điêu mang năm hình người này phảng phất đều có linh hồn…

Bức hình thạch điêu ngoài cùng bên trái thì ẩn chứa một nét nhu mì, nhuyễn nhược, càng nhìn càng gây cho người xem cảm giác thương tiếc.

Bức thạch điêu thứ hai, gần bên trong hơn lại ẩn chứa nét hoạt bát đáng yêu, thật động lòng người.

Bức thạch điêu thứ ba, tựa như một cô gái đang đỏ mặt thẹn thùng.

……

Năm hình người của kiện thạch điêu, mỗi hình người đều mang một nét lôi cuốn riêng.

Lâm Lôi chăm chú nhìn kiện thạch điêu, cảm giác cứ tưởng như vừa mới nằm mộng, năm bức ảnh chính là ký ức trong mộng, và hiện tại giấc mộng đã tỉnh.

“Lâm Lôi” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đi tới, vẫn trong một bộ nguyệt bạch sắc trường bào không nhiễm một hạt bụi trần.

Lâm Lôi nhìn về phía ông ta.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt thoáng vui mừng: “Thạch điêu kỹ nghệ của ngươi đã đạt tới trình độ của một đại sư rồi. Bức thạch điêu này của ngươi hoàn toàn có thể coi là tác phẩm đại biểu cho ‘Bình Đao Lưu Phái Thạch Điêu’ của chúng ta. Trải nghiệm qua lần này, có thể nói ngươi đối với thạch điêu đã có sự hiểu biết sâu sắc hơn.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Chính thức hoàn thành một tác phẩm như vậy, hắn mới hiểu được vì sao mà một số ít thạch điêu đại sư chỉ có một, hai kiện thạch điêu là lưu danh muôn thuở. Không phải thạch điêu đại sư năng lực không đủ mà là… một tác phẩm để có thể được gọi là “Thần tác”, thì chỉ có thể nhờ vào may mắn chứ không thể cưỡng cầu được.

Tỷ như Lâm Lôi có thể hoàn thành được tác phẩm “Mộng Tỉnh”, nhưng nếu có người yêu cầu hắn điêu khắc lại một kiện như vậy nữa, chỉ sợ cưỡng cầu mấy hắn cũng không thể.

Một kiện thạch điêu xuất thế có thể coi là “Thần tác” đó là phải có một kỹ nghệ thật tinh thuần, phải có linh cảm tuyệt diệu cùng với tình cảm rung động mãnh liệt. Chỉ có đặt tình cảm rung động mãnh liệt đó dung nhập toàn bộ, không giữ lại một chút nào vào quá trình chế tác thì mới có thể hoàn thành được một kiện tác phẩm có thể làm rung động lòng người được.

Lâm Lôi hiện tại đã hoàn thành xong tác phẩm thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’, nếu mà muốn hoàn thành một tác phẩm khác có thể so với ‘Mộng Tỉnh’, thực sự không biết đến năm nào ngày nào mới có thể.

Bất quá…

Trải qua mười ngày mười đêm tập trung điêu khắc, tâm linh của Lâm Lôi đã nhớ kỹ càng cảnh giới tuyệt vời này. Trong quá trình điêu khắc, cảnh giới của Lâm Lôi thực tế đã tăng lên nhiều. Hiện giờ nếu yêu cầu Lâm Lôi điêu khắc lại một kiện tác phẩm, mặc dù không bằng thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’, nhưng cũng có thể so được với một bức thạch điêu có giá trị đạt năm sáu nghìn kim tệ.

“Lâm Lôi, ngươi có cảm giác được sự biến đổi của Tinh thần lực chưa?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đắc ý nở một nụ cười

Lâm Lôi ngẩn ra.

Tinh thần lực?

Khí thế hiện tại so với quá khứ, Tinh thần lực còn mênh mông rộng lớn hơn rất nhiều, cường độ so với trước đó cũng mạnh hơn rất nhiều. Nếu nói mười năm trước Tinh thần lực của Lâm Lôi chỉ là một gốc cây nhỏ thì Tinh thần lực hiện tại của hắn chính là một gốc cây đại thụ chọc trời.

“Sao lại gia tăng nhiều như vậy?” Tim Lâm Lôi kinh hãi tưởng như muốn ngừng đập.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đắc ý cười, chòm râu bạc phất phơ: “Gấp mười lần! Tinh thần lực của ngươi chỉ trong mười ngày ngắn ngủi đã tăng lên kinh khủng, so với mười ngày trước đã tăng đến mười lần! Mười ngày ngắn ngủi thu hoạch còn hơn cả mười năm tu luyện, Tinh thần lực của ngươi đang từ sơ cấp lục cấp ma pháp sư đã trực tiếp đạt tới cảnh giới của thất cấp ma pháp sư rồi.”

Lâm Lôi cũng cảm thấy có phần khó có thể tin nổi.

Tăng quá nhiều đi thôi, gấp mười lần a!

“Thấy hiệu quả tốt chưa? Hừm, Đức Lâm Kha Ốc Đặc ta sáng lập ra ‘Bình Đao Lưu Phái’ điêu khắc, hiệu quả đương nhiên là không thể nghi ngờ. Có điều… ta thật là hâm mộ ngươi a.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nheo mắt cười nói. “Lâm Lôi, ngươi nên biết cảm tình dung nhập tuyệt đối, cũng là linh hồn hoàn toàn hoà nhập vào tự nhiên, là trạng thái cực kỳ khó đạt, cực kỳ khó đạt được.”

Lâm Lôi gật đầu thừa nhận.

Nếu trạng thái như vậy mà dễ dàng đạt được thì sợ rằng ‘Thần Tác’ không còn là hiếm thấy nữa.

“Ta sống trên đời gần một nghìn ba trăm năm cũng chỉ tiến vào trạng thái này được có ba lần, hoàn thành ba kiện tác phẩm mà ta tự hào nhất.” Trên khuôn mặt Đức Lâm Kha Ốc Đặc có một chút tự hào, cũng tiện nói luôn “Bất quá ba kiện tác phẩm điêu khắc của ta, thời gian chế tác khác nhau là hai ngày, bốn ngày và ba ngày. Tổng cộng thời gian là chín ngày, còn chưa bằng một lần ngươi làm a.”

Lâm Lôi cũng vừa mới nghe được từ miệng Đức Lâm Kha Ốc Đặc, bản thân mình đã điêu khắc suốt khoảng thời gian mười ngày mười đêm rồi.

“Trạng thái này, trạng thái của Bình đao lưu phái điêu khắc, giúp cho Tinh thần lực được gia tăng nhanh nhất. Trạng thái này sợ rằng còn cao hơn thường nhân gấp cả nghìn lần! Điều này chính chúng ta thường cũng chỉ dám nghĩ đến trong giấc mơ mà thôi. Duy trì được trạng thái này, thời gian càng dài càng tốt, do đó điêu khắc thạch điêu càng lớn thì lợi ích ngươi thu hoạch được càng nhiều.”

Lâm Lôi cũng đồng ý với điều này.

Thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ là một thạch điêu khổng lồ, điêu khắc hoàn chỉnh năm nhân vật, đây là một đại hình thạch điêu vô cùng hiếm thấy.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc than vãn: “Có điều trong khi linh cảm, tình cảm rung động tới, trong đầu đã có mô hình điêu khắc rồi, căn bản không có quyền lựa chọn.”

Trong lòng Lâm Lôi cũng hiểu rõ.

Hình như chính mình vừa thấy toà cự thạch, đã thấy những văn ngân này, hơn nữa chính bản thân mình trong đầu cũng đã tự nhiên xuất hiện ra năm hình nhân. Trong lúc cảm giác này tới, lập tức quên cả thế giới, quên cả chính mình, chỉ còn biết có thạch điêu mà thôi!

Tất cả tinh thần, tất cả tình cảm đều đặt vào thạch điêu.

Trong lúc tiến vào trạng thái như vậy, căn bản không có tinh thần để mà nghĩ: “Ta muốn luyện chế một thạch điêu khổng lồ”, căn bản là không được phân tâm. Một khi bị phân tâm, trạng thái này sẽ lập tức bị phá hỏng.

“Lâm Lôi, ta muốn biết, tác phẩm này của ngươi tên gọi là gì?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc dò hỏi.

“Mộng Tỉnh” Lâm Lôi trả lời.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đánh giá trong thâm tâm một lát, rồi sau đó thong thả gật đầu: “Không sai, tên rất hay.”

Đợt mưa tuyết lớn hiếm thấy cuối cùng cũng đã ngưng, trong thiên địa một màu trắng trải dài, toàn bộ mặt đất phía hậu sơn tuyết đọng đủ để chôn vùi tất cả mọi thứ. Tuyết nhiều như vậy quả là điều tương đối hiếm thấy. Tuyết lớn qua đi, sự ấm áp cũng tăng dần.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người trong thời tiết giá lạnh này đã trực tiếp dựng một lều nghỉ ở gần đó. Da Lỗ ra lệnh cho một ít hạ nhân đem đồ ăn tới, bọn họ cứ như vậy mà quan sát Lâm Lôi.

Lúc này Da Lỗ ba người đều vì tác phẩm này của Lâm Lôi mà kinh thán.

“Da Lỗ lão đại, lão tam bây giờ cũng đã điêu khắc xong, hắn còn đứng ở trước thạch điêu làm gì nữa?” Lôi Nặc có chút thắc mắc hỏi, bọn họ căn bản là không biết Lâm Lôi đang cùng Đức Lâm Kha Ốc

Đặc dùng linh hồn truyền âm trao đổi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc tồn tại dưới dạng linh hồn, bọn họ căn bản là không thể thấy được.

Da Lỗ chầm chậm lắc đầu: “Ta cũng không biết. Bất quá tác phẩm này của lão tam tuyệt đối có thể sánh ngang với tác phẩm của Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư.”

Ít nhất thì trong mắt Da Lỗ, tác phẩm này của Lâm Lôi làm tâm linh rung động.

“Da Lỗ lão đại, lão nhị, lão tứ.”

Tiếng Lâm Lôi đột ngột vang lên, làm cho Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người nao nao. Lôi Nặc hưng phấn hét lớn: “Lâm Lôi, ngươi cuối cùng cũng đã chịu nói chuyện, suốt mười một ngày rồi, mười một ngày rồi a. Ngươi cũng đã không ăn không uống mười một ngày rồi.”

Lâm Lôi đã đứng trước toà cự thạch hết một ngày, điêu khắc mất mười ngày mười đêm, đích thực là đã trải qua suốt mười một ngày.

Nếu là một người bình thường, mười một ngày không ăn không uống thì đã sớm chết rồi. Cho dù là một tứ cấp, ngũ cấp ma pháp sư bình thường không ăn không uống suốt mười một ngày cũng chỉ còn thoi thóp vô lực, cực kỳ suy yếu. Nhưng Lâm Lôi hiện tại chỉ là hơi đói bụng, thân thể không có chút gì là bất ổn cả.

Bởi vì khi tiến vào trạng thái đặc thù này, trong lúc hoàn toàn hoà hợp vào tự nhiên, Địa hệ nguyên tố, Phong hệ nguyên tố không ngừng dũng mãnh tràn vào cơ thể hắn, bổ sung năng lượng tiêu hao, hơn nữa còn không ngừng cải thiện thể chất của Lâm Lôi.

“Đã mười một ngày, ta đích xác là có chút đói bụng.” Lâm Lôi cười nói.

“Đói bụng?”

Kiều Trì là người bằng tốc độ nhanh nhất có thể mau chóng chạy vào trong túp lều cách đó không xa, tay cầm ra hai cái túi da đựng hộp đồ ăn lớn. Túi da là dùng để giữ độ ấm, cởi túi da ra, bên trong đúng là có hộp bằng sắt. Hai hộp sắt mở ra, bên trong quả nhiên đựng rất nhiều đồ ăn thơm ngon.

“Chờ một chút, ăn cơm như thế nào mà không uống rượu được.” Da Lỗ cười ha ha nói.

Lâm Lôi nhìn ba huynh đệ tốt của mình bận rộn bày biện thức ăn. Người thì chuẩn bị cơm, người thì chuẩn bị rượu ngon. Xem dáng vẻ lúc này của bọn họ, trong lòng Lâm Lôi cảm thấy thật sự ấm áp.

Đã mười một ngày ở cùng với mình như vậy, trong lòng Lâm Lôi sao mà không cảm động cho được?

Chỉ là Lâm Lôi đem tất cả chôn ở trong lòng, chôn giấu thật sâu.

“Lão đại, lão nhị, lão tứ, chúng ta suốt đời này là hảo huynh đệ.” Trong lòng Lâm Lôi kiên định nói.

“Lão tam, qua đây ăn đi, nhanh nào” Kiều Trì nhiệt tình nói.

“Được.”

Lâm Lôi cùng ba huynh đệ tốt của mình tại nơi hậu sơn tuyết phủ đầy tình yêu thương này, cùng nhau ăn uống, cười đùa với nhau không ngừng, Ảnh thử Bối Bối cũng ở bên cạnh hưng phấn mà ăn bạo uống bạo.

Sau bữa ăn.

“Da Lỗ lão đại, bức thạch điêu này ngươi giúp ta bảo quản một chút.” Lâm Lôi đứng dậy, đưa mắt nhìn bốn phía, chung quanh toàn một mảng tuyết thê lương, “Ta năm ấy mười lăm tuổi đã phải đi vào Ma Thú sơn mạch để thí luyện, theo đạo lý thì năm mười sáu tuổi, khoảng tháng bảy, tháng tám ta đã phải đi ra ngoài thí luyện tiếp. Bất quá lúc ấy vì mối quan hệ với Ngải Lệ Tư mà ta lúc ấy không hề đi thí luyện. Bây giờ ta quyết định vào Ma Thú sơn mạch, tiếp tục thí luyện một khoảng thời gian.”

Da Lỗ, Kiều trì, Lôi Nặc ba người ngẩn ra.

“Lão tam, ngươi muốn đi Ma Thú sơn mạch?” Da Lỗ khẩn trương, Kiều Trì cùng Lôi Nặc cũng không kém phần.

Đối với bọn họ mà nói, Lâm Lôi vừa mới trải qua một trận đả kích, hiện tại mười một ngày không ăn không uống, tâm tình vừa mới tốt được chút đã lại muốn đi Ngọc Lan đại lục đệ nhất hung địa ‘Ma Thú Sơn Mạch’, như vậy sao không làm bọn Da Lỗ ba người không lo lắng cho được.

Lâm Lôi cười nói: “Được rồi, các ngươi cũng không cần lo lắng, ta hiện tại rất tỉnh táo, nếu như ta không thoát được ra khỏi cái bóng đó, thì bức thạch điêu ‘Mộng tỉnh’ này ta đã sớm huỷ diệt rồi.”

Quay đầu nhìn về phía thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’.

Nhìn bức thạch điêu, Lâm Lôi phảng phất tựa như thấy cuộc sống của chính mình một năm về trước, tâm tư của hắn lúc này bình tĩnh đến mức xưa nay chưa từng có.

“Ài, chỉ là một đoạn ký ức, chỉ là một lần thất bại trong cuộc sống mà thôi. Vì Ngải Lệ Tư mà tu luyện của ta đã giảm bớt khá nhiều, hiện tại ta không được trì trệ nữa.” Lâm Lôi quay về phía Da Lỗ ba người mỉm cười, đeo lên lưng chiếc túi của mình, “Ta sẽ không quay về học viện nữa mà trực tiếp xuất phát luôn.”

“Lão đại, lão nhị, lão tứ.”

Ánh mắt Lâm Lôi ngưng tụ trên người ba hảo huynh đệ của mình, mỉm cười: “Thật sự rất cảm ơn các ngươi, Lâm Lôi ta thật may mắn có được các huynh đệ như các ngươi vậy.”

Nói xong, Lâm Lôi lưng đeo túi mang theo Bối Bối, đạp tuyết nhắm hướng đông mà đi tới.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người nhìn thân ảnh Lâm Lôi càng lúc càng xa dần, cuối cùng biến mất sau màn tuyết trắng phủ kín đất trời.

Trong Ma Thú sơn mạch.

Đại thụ cao sừng sững, bụi gai dày đặc, hoa dại, cỏ dại hỗn độn, lá khô rụng đầy, Ma Thú sơn mạch vẫn y nguyên như trước. Lâm Lôi khoanh chân ngồi giữa một bụi cỏ tùng, hấp thu Địa hệ Phong hệ nguyên tố bên ngoài luyện hoá thành pháp lực của mình.

Tinh thần lực của Lâm Lôi mặc dù đạt tới thất cấp ma pháp sư cảnh giới, nhưng ma pháp lực thì vẫn chỉ đạt lục cấp như trước mà thôi.

Hắn đã tiến vào Ma Thú sơn mạch được hơn một tháng.

Trong một tháng này, Lâm Lôi chỉ giết chết một số ma thú ngẫu nhiên gặp, còn đa phần thì nếu không nghiên cứu Phong hệ thất cấp ma pháp ‘Phi Hành Thuật’ thì cũng tự mình Minh tưởng tu luyện ma pháp lực.

Ân Tư Đặc ma pháp học viện căn bản không có dạy thất cấp cùng với ma pháp cấp cao. Bất quá ‘Phi Hành Thuật’ cùng ‘Phiêu Phù Thuật’ cơ hồ có những điểm chung, Lâm Lôi căn cứ vào những bộ sách nguyên lý về Phong hệ ma pháp trong thư viện mà liên tục tiến hành thí nghiệm ‘Phi Hành Thuật’ ma pháp chú ngữ.

Suốt một tháng thí nghiệm, hắn đã có thể dễ dàng bay trong thiên địa được rồi.

Mặc dù Lâm Lôi không biết là ma pháp mình nghiên cứu được so với ma pháp chú ngữ của ‘Phi Hành Thuật’ lưu truyền bên ngoài có giống nhau hay không. Nhưng mà tốc độ phi hành hiện tại cũng khiến hắn coi như tương đối hài lòng.

Từ lục cấp ma pháp sư lên thất cấp ma pháp sư đích thực là một bước khó khăn lớn, bất quá khó khăn lớn nhất này chính là Tinh thần lực phải tăng cao. Lúc này Tinh thần lực của Lâm Lôi đã tăng tới hạn, cho nên Ma pháp lực chỉ cần luyện hoá một thời gian là có thể đạt yêu cầu.

Sự hoà hợp với nguyên tố của Lâm Lôi đều là siêu đẳng, tốc độ luyện hoá Ma pháp lực do vậy mà cực kỳ nhanh.

Ảnh thử Bối Bối ở bên cạnh Lâm Lôi quan sát bốn phía xung quanh, cẩn thận bảo vệ cho hắn. Lúc này Lâm Lôi vẫn bình tĩnh khoanh chân mà luyện hoá Ma pháp lực.

Trong cơ thể Lâm Lôi, tại vị trí đan điền.

Một luồng sương mù màu vàng và màu xanh nồng đậm đến kinh người, theo như hiện tại thì hai luồng khí ấy đang đổ vào trong đan điền với mật độ càng lúc càng lớn, rốt cục… luồng sương mù bên trong đan điền cũng đã đạt tới cực hạn.

Một giọt chất lỏng ‘Thổ Hoàng Sắc’ cùng một giọt chất lỏng ‘Thanh Sắc’ xuất hiện giữa đan điền của Lâm Lôi.

Ngay sau đó, những giọt chất lỏng ‘Thổ Hoàng Sắc’ và ‘Thanh Sắc’ xuất hiện ngày càng nhiều, từ một giọt biến thành mười giọt, trăm giọt, ngàn giọt…

Sự khác nhau của lục cấp ma pháp sư và thất cấp ma pháp sư chính là Ma pháp lực bắt đầu hoá lỏng!

(Hết chương 14)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 15: Tái Nhập Mê Vụ Sơn Cốc

Phía dưới sương trắng vờn quanh, đứng ở tại đỉnh vách đá của hạp cốc căn bản là không thể thấy rõ bên dưới có những gì.

Lâm Lôi tay cầm bình đao đứng gần mê vụ hạp cốc quan sát bên trong. Thanh bình đao này Lâm Lôi phải tiêu tốn đến 3000 kim tệ để làm ra, mức độ sắc bén so với thanh hắc sắc đoản nhận ngày trước còn hơn rất nhiều. Dù sao đối với Lâm Lôi mà nói, bình đao dùng vẫn thuận tay hơn là hắc sắc đoản nhận.

Lâm Lôi tiến vào Ma Thú sơn mạch đã được tháng rưỡi, tự bản thân đã điều chỉnh trạng thái đạt được cảm giác tốt nhất rồi.

Địa hệ nguyên tố theo ma pháp chú ngữ của Lâm Lôi dày đặc đày hội tụ bên cạnh hắn, cuối cùng hình thành một vật tựa như một cái áo giáp. Cẩn thận quan sát có thể phát hiện bao phủ bên ngoài áo giáp là một tầng giống như ngọc thạch, chỉ có điều bộ áo giáp này có khí tức của Địa hệ nguyên tố.

Địa hệ thất cấp ma pháp – Đại địa thủ hộ thánh khải.

Thất cấp ma pháp sư so với lục cấp ma pháp sư lợi hại hơn nhiều, chỉ riêng lực phòng ngự thôi đã được đề cao hơn gấp mười lần,

“Bây giờ mà để ta gặp lại được ‘Dực Điều Long’, chỉ cần ‘Ngọc Thạch Thánh Khải’ cũng có thể dễ dàng hoá giải được lực công kích của bọn chúng.” Trong lòng Lâm Lôi vô cùng tự tin, sau đó hắn bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ của ma pháp ‘Phi Hành Thuật’, khí lưu vờn quanh thân thể của Lâm Lôi, cuối cùng cả người hắn phiêu nhiên bay vào giữa Mê vụ hạp cốc.

Với việc dò xét Mê vụ hạp cốc lần này, Lâm Lôi vô cùng tự tin.

“Ta bây giờ có phòng ngự của ngọc thạch khải giáp, lại có ‘Phi Hành Thuật’, hơn nữa chính ta cũng có thể coi như là tứ cấp chiến sĩ, phối hợp với thất cấp ma pháp ‘Cực Tốc’ thì việc tự bảo vệ chắc sẽ không thành vấn đề. Lâm Lôi trong khi đi dò xét Mê vụ hạp cốc này không khỏi xúc động.

Nhưng vì…

Lam tâm thảo!

Lam tâm thảo đối với Lâm Lôi quá quan trọng. Ngoại trừ Lam tâm thảo ra, Lâm Lôi cũng vô cùng tò mò, rốt cuộc là vì cái gì mà làm cho nhiều ma thú tụ tập ở chỗ này đến vậy. Đặc biệt nhất là có cùng một lúc nhiều chủng loại ma thú cùng tập trung trong một sơn cốc.

“Lão đại, cẩn thận một chút, đừng quên đã từng có một lần bị đuổi giết quá thảm.” Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói.

“Yên tâm!”

Càng phi hành xuống bên dưới, khoảng cách giữa hai bên vách đá càng lớn, hiển nhiên sơn cốc phía dưới rộng kinh người. Giữa làn thuỷ vụ mênh mang, Lâm Lôi vô cùng cẩn thận khi phi hành, cẩn thận quan sát các phương hướng, Bối Bối cũng chú tâm quan sát theo, đồng thời bọn họ cùng quan sát kỹ xem có Lam tâm thảo quanh đây không.

Điều chính yếu mà Lâm Lôi quan tâm đương nhiên là vị trí của Lam tâm thảo lần trước không kịp lấy được.

Hắn cẩn thận bám sát vách đá đi xuống.

“Lão đại, ta thấy Lam tâm thảo rồi, ở phía trước kìa.” Đôi mắt của Bối Bối rất lợi lại. Lâm Lôi nhìn kỹ, nhất thời mắt sáng lên.

Lá cây màu xanh ngọc bích, ở giữa mơ hồ có một vầng sáng màu lam lưu chuyển.

“Không có thấy Lục văn cự mãng chứ?” Lâm Lôi không dám khinh thường ‘Lục Văn Cự Mãng’. Mặc dù bản thân không hề sợ hãi, song một khi chiến đấu với ‘Lục Văn Cự Mãng’ cũng dễ dẫn dụ các ma thú khác tới, hắn tự mình biết rõ là không thể chống chọi được cả một đại quân ma thú.

‘Lục Văn Cự Mãng’ có màu xanh, mà trên vách đá cây cỏ trải rộng ra cũng toàn một màu xanh, nếu không để ý kỹ sẽ không thấy, thế nên Lâm Lôi tự nhủ phải cẩn thận gấp trăm lần.

Cẩn thận quan sát trong chốc lát, xác định trong khoảng màu xanh biếc phía trước không có ‘Lục Văn Cự Mãng’ ẩn trong đó, lúc này mới cẩn thận bay là là tới

Thu nhặt Lam tâm thảo lên, hơi lạnh thấm vào tay, Lâm Lôi trên mặt lộ vẻ tươi cười. Hơi lạnh thấm vào tay chính thực là nét đặc thù của Lam tâm thảo. Lâm Lôi cẩn thận cho Lam tâm thảo vào trong túi rồi sau đó lại tiếp tục chậm rãi tìm kiếm tiếp.

"Hống ~~~"

"Cát ~~~"

Các dạng tiếng rống lên của các loại ma thú phía dưới truyền đến. Các tiếng rống hỗn độn làm cho trong lòng Lâm Lôi run lên. Các tiếng kêu này từ khắp các phương vị phía dưới truyền đến, chỉ cần dựa vào các tiếng rống đó cũng có thể phán đoán được số lượng ma thú phía dưới là nhiều vô cùng.

Nhìn xuyên qua bạch sắc thuỷ vụ, Lâm Lôi đã thấy mơ mơ hồ hồ một vùng thảo nguyên tươi tốt.

“Lão đại, cẩn thận một chút, ta không bị muốn bốn bề xung quanh truy kích mà chạy trốn” Bối Bối nhắc nhở nói.

“Ta biết.” Lâm Lôi đề cao cảnh giác tột độ, hai mắt cẩn thận quan sát bốn phía, đặc biệt là với đám bùi nhùi dây leo trên vách đá, hắn e sợ là có ‘Lục Văn Cự Mãng’ ẩn mình trong đó. Nếu bị một ma thú phát hiện thì cũng kể như là bị cả một quần thể ma thú phát hiện.

“Là Dực điểu long.” Lâm Lôi phát hiện xa xa có một bóng hình to lớn mơ hồ đang bay lượn lờ, liền vội vàng nhảy qua hướng bên cạnh mà rời đi.

May mắn là trong hạp cốc có một vùng mênh mông thuỷ vụ, nếu khoảng cách khá xa thì chỉ có thể thấy mơ hồ thân ảnh mà thôi. Dực điểu long có thể tích khá lớn nên dễ dàng quan sát được, mà thể hình của Lâm Lôi so với ma thú thì nhỏ hơn nhiều, đương nhiên là chiếm một chút ưu thế.

“Quác, quác…” Đột nhiên một loạt âm thanh quái dị vang lên, hơn nữa còn hướng tới gần phương vị của Lâm Lôi mà vọng tới.

“Không ổn.” sắc mặt Lâm Lôi đại biến.

Từng tiếp xúc với ‘Dực Điểu Long’ ở khoảng cách gần nên Lâm Lôi rất rõ, tiếng kêu đó đúng là tiếng kêu của ‘Dực Điểu Long’, hắn hướng về nơi phát ra tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy mơ hồ có đại khái khoảng chừng ba mươi con đang hướng phía này mà bay tới.

Hình thể ‘Dực Điểu Long’ thật sự là to lớn, hai ba mươi con cùng lúc phi hành, quả thực là làm rung chuyển trời đất.

Nhiều ‘Dực Điểu Long’ như vậy, Lâm Lôi cơ hồ không còn chỗ để trốn nữa.

Hiện tại hắn chỉ còn ba sự lựa chọn: một là cùng đám 'Dực Điểu Long' này chiến đấu, hai là hướng lên trên phi hành mà chạy trối chết, còn thứ ba chính là phi hành nhanh xuống phía dưới, trực tiếp chui vào bên trong sơn cốc.

"Hây!"

Lâm Lôi không chút do dự, trực tiếp hướng phía dưới mà phi hành đi, bạch sắc thuỷ vụ đập vào mặt liên tục, trong khoảng vài nhịp hô hấp thời gian, Lâm Lôi như một mũi tên nhọn trực tiếp bắn vào trong một vùng cỏ dại tươi tốt, sau đó liền nằm im bất động trong vùng cỏ dại.

Hắn cẩn thận trườn tới, hướng đến bên rìa vùng cỏ dại, nhìn xuyên qua khe hở của vùng cỏ dại cẩn thận quan sát sơn cốc.

Đây quả thật là một vùng sơn cốc vô cùng rộng lớn, bên trong có sông nước, cũng có một vùng cỏ dại tươi tốt, thật sự mang bộ dạng của một thế ngoại đào viên. Song ở trong 'Thế Ngoại Đào Viên' này đã có một quần thể lớn các loại động vật cư ngụ.

Cao bằng 2 tầng lầu, thể tích dài chừng 30 thước, lân giáp giống như các mảnh nham thạch, mỗi khối lân giáp đều to bằng nửa người bình thường.

Trong đầu Lâm Lôi tự nhiên hiện ra một số thông tin: "Địa hành long, lục cấp ma thú, Hoả hệ"

"Nếu Địa hành long chỉ có một con thì không có gì đáng sợ, nhưng mà…" ánh mắt Lâm Lôi chỉ mới đảo qua, "Số lượng Địa hành long này tuyệt đối hơn một trăm con, nếu hơn trăm con Địa hành long này mà đuổi giết tới thì căn bản không thể ngăn nổi."

"Bất quá tốc độ bọn chúng không đủ, đối với mình uy hiếp không lớn." Lâm Lôi nhìn về phía đám ma thú.

Bên trong sơn cốc, tộc quần 'Địa Hành Long' chỉ là một thế lực nhỏ, bởi vì nơi này còn có một số lượng lớn 'Tấn Mãnh Long', Tấn mãnh long không tụ họp sống thành bầy, phần lớn phân tán ra khắp sơn cốc, đồng thời trên bầu trời thỉnh thoảng có 'Dực Điểu Long' bay qua. Nếu cẩn thận quan sát, xa xa giữa những bụi cỏ đều có một ít mãng xà khổng lồ bò qua.

Đây mới chỉ là những gì Lâm Lôi thấy mà thôi.

"Chỉ quan sát trong chốc lát, ít nhất có thể phán đoán sơn cốc theo hướng đông tây, hướng nam bắc có thể thấy mơ hồ là vách đá" Lâm Lôi quay đầu nhìn thoáng qua, phía tây cũng có thể nhìn thấy vách đá, duy chỉ còn phía đông căn bản không thấy rõ cái gì.

Đặc biệt là có một dòng sông dọc theo hướng đông tây, dòng thuỷ lưu không ngừng từ phía đông chảy xuống.

"Bối Bối, ngươi cũng cẩn thận quan sát nhé." Chính bản thân Lâm Lôi cũng thi triển Phong hệ ma pháp phụ trợ 'Cực Tốc', rồi sau đó toàn thân cẩn thận lơ lửng giữa đám cỏ dại mà bay đi. Cỏ dại trong sơn cốc cũng tươi tốt phi thường, có khả năng là cùng đám ma thú ở đây đều có liên quan gì đó mật thiết.

Trong quá trình cẩn thận ẩn mình di chuyển, Lâm Lôi đột nhiên chú ý đến một điểm:

"Quả nhiên thiên địa nguyên tố dày đặc, mật độ thiên địa nguyên tố ở đây ít nhất cao gấp bảy lần so với bên ngoài." Sau khi tiến vào sơn cốc, hắn vẫn luôn luôn trong tình trạng khẩn trương, thế nên điểm này vẫn chưa từng chú ý tới.

"Thiên địa nguyên tố dày đặc như thế này, rốt cuộc là do cái gì gây ra?"

Lâm Lôi cẩn thận nhắm hướng đông mà di chuyển. Trong sơn cốc này, chỗ nào cũng là Địa hành long, Tấn mãnh long, Lục văn cự mãng, Dực điểu long… đều là những ma thú có thể tích cực lớn. Lâm Lôi chỉ là một điểm nhỏ nhoi giữa đám cỏ cao lớn dày đặc mà ẩn mình di chuyển, căn bản không thể bị trông thấy được.

“Sơn cốc này quả thực là dài!”

Lâm Lôi hướng phía đông mà đi tới, đại khái cũng đã được hai mươi dặm, vẫn như trước không phát hiện được điểm cuối cùng của sơn cốc. Đồng thời hắn cũng phát hiện ra một tộc quần ma thú mới.

Lục cấp ma thú – Song dực phi mã, thất cấp ma thú – Lôi dực phi mã.

Các chủng loại phi mã có cánh - con thì phi hành trên bầu trời, con thì bước chậm rãi trong sơn cốc, cúi đầu ăn cỏ dại.

“Lão đại, nơi này cỏ dại thưa thớt, cứ vậy mà đi à?” Bối Bối lo lắng hỏi.

Lâm Lôi cũng nhướng mày, phía trước là một vùng đất cỏ dại mọc tương đối ít, cho dù có thì cũng chỉ cao đến đầu gối mà thôi.

“Khoảng cách dài như vậy chắc chắn không thể đi trên mặt đất được, chỉ có thể đi trên không trung.” Lâm Lôi cẩn thận bay lùi về phía sau, sau khi lui về phía sau khoảng 50 thước, cách phi mã tộc quần một khoảng cách tương đối xa, Lâm Lôi lập tức thi triển Phi hành thuật.

"Hây!"

Trực tiếp hướng lên phía trên mà phi hành, cả người Lâm Lôi trong thoáng chốc đã chui vào trong bạch sắc mê vụ dày đặc trên bầu trời. Thỉnh thoảng phát hiện ra có phi mã bay gần sát, dù sao song dực phi mã thể tích cũng khá nhỏ, chiếm cứ không gian không lớn, Lâm Lôi hoàn toàn có khả năng né tránh được.

Trong quá trình cẩn thận nhắm hướng đông mà phi hành, Lâm Lôi cũng bay gần sát vách núi phía nam, cẩn thận quan sát trên vách núi đá xem có Lam tâm thảo hay không, nhưng càng đi tới, Lâm Lôi càng cau mày lên.

“Ngoại trừ gốc cây Lam tâm thảo ban đầu, đến giờ một gốc cây khác cũng không trông thấy.” Lâm Lôi trong lòng có chút khẩn trương.

Bất quá hắn vẫn tiếp tục nhắm hướng đông mà đi tới như trước. Phi hành đại khái được hơn mười dặm, Lâm Lôi phát hiện trên trời không còn song dực phi mã nữa, liền hướng xuống dưới mà đáp xuống.

“Lâm Lôi, ma thú nơi này chủng loại thật tạp nham, một phần lớn là ma thú không sống theo bầy đàn, tỷ như Tấn mãnh long, tỷ như Hắc hùng, tỷ như loại Miêu hung linh hoạt.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng bay lơ lửng bên cạnh Lâm Lôi, cùng hắn tiến tới.

Lâm Lôi cẩn thận ẩn mình di chuyển, trong khi Đức Lâm Kha Ốc Đặc thoải mái bước đi

“A!”

Toàn thân Lâm Lôi giống như bị lôi điện bổ trúng, ngây ngốc nhìn về phía trước. Phía trước cách vị trí của hắn khoảng chừng năm mươi thước có một khuôn viên rộng khoảng bảy tám thước cỏ, nhưng mà toàn bộ các gốc cỏ trên mặt đất đều là một loại gốc cỏ nhỏ màu xanh biếc.

Cỏ màu xanh biếc thì không có gì lạ, điều kỳ là chính là… các gốc cỏ này đều có vầng sáng lam sắc lưu chuyển bên trong.

“Lam tâm thảo, đều là Lam tâm thảo.”

Giờ khắc này, tim Lâm Lôi tưởng như ngừng đập, trời ạ, một gốc Lam tâm thảo trị giá đến mấy vạn kim tệ, hơn nữa có tiền cũng chưa chắc có được. Nhưng mà phía trước năm mươi thước, có đến bảy tám thước vuông cỏ mọc trên mặt đất đều là Lam tâm thảo, tối thiểu cũng có đến mấy trăm gốc.

“Nhiều như vậy, tiện tay nắm nhổ cũng được bảy tám gốc.” Lâm Lôi hít sâu một hơi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đôi mắt cũng toả sang “Lâm Lôi, uống Hoạt long huyết, chỉ cần chừng bốn năm gốc Lam tâm thảo là đủ. Lam tâm thảo nhiều như vậy, quả thật không tưởng tượng nổi. Bất quá… xung quanh đám Lam tâm thảo là một vùng đất trống trải, ngươi đi thế nào đây?”

Có khả năng đối với Lam tâm thảo, cỏ dại bình thường có điều gì đó không thể mạo phạm đến được.

Ba mươi thước xung quanh phương viên Lam tâm thảo đều là một vùng trống trải, một gốc cỏ dại cũng đều không có.

“Ma thú nơi này cũng không tính là nhiều, hơn nữa đều không tụ hợp thành bầy, nằm hỗn độn khắp nơi.” Lâm Lôi cẩn thận chăm chú quan sát toàn cảnh bốn phía, “Gần sát khối Lam tâm thảo chỉ có một con thất cấp ma thú, chỉ cần tốc độ của ta nhanh, chắc chắn là chạy thoát chết được.”

Lâm Lôi cố gắng tự nhủ tim mình phải giữ bình tĩnh, trạng thái đạt tới mức tốt nhất.

“Lão đại, ngươi bị choáng à, quên mất ta rồi à?” Bối Bối đột nhiên dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi ngẩn ra nhìn về phía Bối Bối, Bối Bối liền đắc ý nháy nháy mắt với hắn: “Lão đại, tốc độ của ta so với huynh còn nhanh hơn,

hơn nữa thể tích của ta so với huynh cũng nhỏ hơn nhiều. Ta đi hái sẽ không có một chút vấn đề gì, huynh cứ mở sẵn túi chờ ta đi thu thập a.”

“Chíu!”

Một đạo hắc sắc tàn ảnh, chỉ trong nháy mắt, Bối Bối đã lọt vào vùng trung tâm của trảng cỏ Lam tâm thảo, sau đó móng vuốt nhỏ linh hoạt cào xuống tiến hành “chiếm đoạt” Lam tâm thảo không chút lưu tình. Hai móng vuốt nhỏ huy vũ không ngừng, một khoảng trung tâm bụi cỏ Lam tâm thảo đã trở nên quang đãng, bên cạnh đụn cao cỡ thân thể Bối Bối là một “đồi cỏ nhỏ” Lam tâm thảo.

(Hết chương 15)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 16: Thượng Thiên Vô Môn

Lâm Lôi ẩn ở giữa bụi cỏ nín thở nhìn cảnh này: “Cả đống này, tối thiểu cũng phải đến năm sáu gốc a.” Trong lòng Lâm Lôi mừng đến phát điên lên được, song điều hắn ngạc nhiên nhất chính là -

Bối Bối tựa hồ như lo là không đủ, cứ tiếp tục thu hoạch các gốc Lam tâm thảo.

“Cặp móng vuốt của Bối Bối vốn nhỏ, một đồi Lam tâm thảo như vậy hắn làm sao mà ôm hết được?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc, lập tức dùng linh hồn truyền âm gọi: “Bối Bối, đủ rồi. Mau trở về đi.”

Bối Bối ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn, rồi sau đó hếch cái mũi đáng yêu lên: “Không vội, vẫn còn ít lắm.”

Lúc này, một con Tấn mãnh long đang ở bên bờ uống nước đã liếc mắt hướng về nơi này, rồi sau đó ánh mắt dần hạ xuống thân hình Bối Bối, Tấn mãnh long hiển nhiên đã thấy nó, hai chi trước đang cúi xuống uống nước lập tức đứng thẳng lên, ánh mắt 'Tấn Mãnh Long' lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Bối Bối.

“Không hay rồi.” Lâm Lôi nuốt một miếng nước bọt xuống cổ.

Nếu Bối Bối xảy ra cuộc chém giết với 'Tấn Mãnh Long' này, không chừng sẽ khiến cho nhiều ma thú khác kéo tới, đến lúc đó tình hình sẽ không ổn, ma thú trong sơn cốc này thật sự quá nhiều!

Bối Bối cũng chú ý đến 'Tấn Mãnh Long'. Lúc này nó đang nhìn về phía 'Tấn Mãnh Long', sau đó tựa hồ rất sợ hãi trốn vào bên chỗ đồi Lam tâm thảo mà run rẩy.

“Hống~~” 'Tấn Mãnh Long' phát ra một tiếng kêu đắc ý, sau đó hạ chân trước xuống, tiếp tục uống nước ở bên bờ nước.

“Thật là một tên đại ngốc, lừa gạt hắn thật quá dễ dàng a.” Bối Bối đắc ý dùng linh hồn truyền âm với Lâm Lôi.

Lâm Lôi lúc này dở khóc dở cười, không ngờ rằng Bối Bối còn biết làm bộ ra vẻ yếu đuối. Hắn hiểu rất rõ, một năm rưỡi về trước, Bối Bối đã có thể đánh cho 'Tấn Mãnh Long' phải bỏ chạy, giờ đã hơn một năm rưỡi trôi qua rồi, hiện tại thực lực của Bối Bối chắc chắn sẽ còn mạnh hơn trước.

Đối với 'Tấn Mãnh Long', Bối Bối tuyệt đối không úy kỵ gì.

Bất quá nó quả nhiên là thông minh, biết là nếu làm hỗn loạn động tĩnh nơi này sẽ dễ làm bại lộ tung tích của Lâm Lôi.

Nhân loại!

Ma thú đối với nhân loại vô cùng địch ý.

Trong mắt 'Tấn Mãnh Long' lúc này, Bối Bối chỉ là một ma thú nhỏ bé vô cùng yếu ớt mà thôi, nó thấy Bối Bối sợ hãi như vậy, nên cứ nghĩ rằng mình đương nhiên có thể giết chết được Bối Bối. Tấn mãnh long dù sao cũng biết được rằng hắc sắc lão thử cũng chỉ là cấp bậc thấp nhất hắc sắc Ảnh thử mà thôi.

Bất quá con 'Tấn Mãnh Long' này không biết được rằng có một đồng loại 'Tấn Mãnh Long' khác của hắn đã từng bị Bối Bối đánh cho thê thảm.

“Lợi hại!” Lâm Lôi giơ ngón cái tán thưởng Bối Bối.

Bối Bối tự đắc cười: “Đó là điều đương nhiên. Ta đương nhiên là một lão thử thông minh nhất.” Sau đó nhìn đống Lam tâm thảo cao còn cao hơn mình, thân thể Bối Bối đột nhiên bành trướng lên, từ hai mươi phân biến thành gần nửa thước.

Sau khi thể tích biến lớn, hai trảo trước của Bối Bối dễ dàng ôm gọn đồi Lam tâm thảo vào trong lòng, chân sau nhích động.

Chíu!

Bối Bối đã vào lẩn vào trong bụi cỏ, trực tiếp bỏ xuống cạnh Lâm Lôi.

“Lão đại, tổng cộng là một trăm sáu mươi gốc Lam tâm thảo, Bối Bối ta mà ra tay là không thể gặp phải bất lợi gì a”. Bối Bối kiêu hãnh ưỡn ngực lên.

Lâm Lôi mân mê xoa đầu khen ngợi nó, sau đó đem chỗ Lam tâm thảo này bỏ vào trong túi.

“Tiếp tục đi thôi, bây giờ ta đối với sơn cốc này càng ngày càng tò mò hơn.” Ánh mắt của Lâm Lôi sáng rực nhìn về phía đông. “Sơn cốc này nhiều ma thú như vậy, đặc biệt là mật độ thiên địa nguyên tố dày đặc kinh khủng, ta cảm thấy nơi này so với nơi chúng ta xuống tới ban đầu, mật độ thiên địa nguyên tố còn dày đặc hơn một chút. Thiên địa nguyên tố nơi này có lẽ hơn bên ngoài gấp khoảng mười lần.”

Lâm Lôi có cảm giác.

Chắc nguyên nhân thiên địa nguyên tố dày đặc quỷ dị khẳng định là do từ phía đông của sơn cốc này mà ra.

Dọc theo bụi cỏ dày đặc mà đi tới một hồi, thân hình Lâm Lôi dùng phụ trợ ma pháp ‘Cực Tốc’ đẩy tốc độ toàn thân nhanh một cách đáng sợ, ‘Cực Tốc’ được thất cấp phong hệ ma pháp sư thi triển có thể giúp cho tốc độ ban đầu tăng nhanh gấp ba lần!

Tốc độ tăng gấp ba lần, hơn nữa bản thân Lâm Lôi còn là tứ cấp chiến sĩ.

“Vù! Vù!”

Lâm Lôi tăng tốc độ di chuyển, tránh thoát khỏi một con ma thú, may là ngoại trừ nơi phi mã tộc quần còn lại các khu vực khác cỏ dại đều tươi tốt phi thường. Lâm Lôi thân hình cao như thế mà vẫn có thể thoải mái di chuyển trong đó.

“Từ khi tiến vào trong sơn cốc đến giờ, ta có lẽ đã hướng phía đông mà đi tới cũng được trăm dặm rồi.”

Lâm Lôi vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì cả Ma Thú sơn mạch cũng chỉ rộng chừng một nghìn dặm, một sơn cốc rộng như thế này đích thực là phi thường kinh người. Dựa theo khoảng cách mà tính toán, bây giờ Lâm Lôi tiến vào khu vực này, cũng chắc là đã tiếp cận khu vực trung tâm của Ma Thú sơn mạch rồi.

“Ý, lão đại, ma thú nơi này rất ít a.” Bối Bối đứng ở trên vai Lâm Lôi, nhón chân sau đứng thẳng lên cẩn thận quan sát bốn phía.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Trong vòng phạm vi trước sau một dặm, ma thú chỉ có có hai con, số lượng ma thú thưa thớt như thế đích thực là quái dị phi thường. Mà hai ma thú đều là 'Tấn Mãnh Long' có hình thể cực lớn. Điều trọng yếu nhất là… hai 'Tấn Mãnh Long' này đầu nằm yên trên mặt đất nghỉ ngơi, tựa hồ như đang ngủ.

“Chỉ có hai 'Tấn Mãnh Long', mà đều là đang ngủ.” Lâm Lôi tự giễu cười mình. “Chắc ở khoảng này, e là mình đang tiến vào vùng nhẹ nhàng nhất của sơn cốc, bất quá hai 'Tấn Mãnh Long' so với 'Tấn Mãnh Long' bình thường có lẽ kích thước không giống nhau.”

Lâm Lôi phát hiện, thể tích hai 'Tấn Mãnh Long' này so với 'Tấn Mãnh Long' bình thường còn to hơn, bởi vì đang nằm sát đất nên độ cao không thể xác định, nhưng cứ nhìn cũng có thể xác định được. Hai 'Tấn Mãnh Long' mới nằm thôi mà độ cao đã cao bằng những con 'Tấn Mãnh Long' bình thường khác, đồng thời chiều dài của chúng còn dài hơn 'Tấn Mãnh Long' bình thường gấp hai lần.

Hai con 'Tấn Mãnh Long' khổng lồ nằm ngủ trên mặt đất phảng phất tựa như hai hòn núi nhỏ.

Lâm Lôi cẩn thận nhìn, từ trong bụi cỏ cách hai 'Tấn Mãnh Long' khoảng hơn hai mươi thước mà lén băng qua. Nhưng có một chuyện mà hắn đã không chú ý tơi, khi hắn di chuyển thì trong bụi cỏ dại cũng phát ra thanh âm ‘Soạt, Soạt’, hai lỗ tai của 'Tấn Mãnh Long' lập tức đều giật giật. Nhưng bọn chúng đều vẫn nhắm mắt nằm yên như cũ.

Di chuyển trong bụi cỏ dại, đương nhiên phải phát ra một ít tiếng động.

Bất quá Lâm Lôi không có để ý, bởi vì hắn xem ra âm thanh gió thổi qua bụi cỏ cũng sẽ phát ra một ít nhanh âm ‘Soạt, Soạt’. Khi người đi xuyên trong bụi cỏ cũng chỉ cao lắm là phát ra thanh âm nhiều hơn một tí mà thôi, hơn nữa di chuyển trong bụi cỏ đã lâu rồi mà cũng chưa xảy ra chuyện gì.

“Vù!”

Một đạo ảo ảnh cực nhanh xẹt qua trường không, trực tiếp hướng phía Lâm Lôi đập xuống. Lâm Lôi mặc dù có ma pháp phụ trợ ‘Cực Tốc’ nhưng cũng kịp thời đình chỉ ngay bước đi.

“Chát!”

Một cái long vĩ cực dài giống như một cây trường tiên bằng thép đập xuống vị trí trước người Lâm Lôi đại khái khoảng nửa thước. Mặt đất bị đập toác ra, để lộ ra một cái hố rộng chừng một thước to. Toàn thân Lâm Lôi nhanh chóng hiện ra trên mặt đất.

“Bị phát hiện rồi!” Trong lòng Lâm Lôi run lên

"Hống!" "Hống!"

Liên tục hai tiếng gầm lớn, hai con 'Tấn Mãnh Long' khổng lồ vốn đang nằm ngủ đột nhiên đứng thẳng lên, hai con 'Tấn Mãnh Long' này đều cỡ một căn lầu bốn tầng. Long vĩ cũng dài đến bốn mươi thước, thực là kinh người.

“Thể tích lớn như vậy, e rằng chính là cường giả của 'Tấn Mãnh Long' tộc, phỏng chừng là bát cấp ma thú.” Lâm Lôi trong lòng run lên.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp được một bát cấp ma thú trong sơn cốc, Lâm Lôi hiện tại dù đã đạt được thất cấp ma pháp sư song kể cả đấu với thất cấp ma thú cũng chỉ tự tin đánh liều được. Nhưng mà gặp bát cấp ma thú, đến ý niệm liều mạng cũng không dám có, bởi vì ma thú càng lên cao thì chênh lệch càng lớn.

Thật sự từ giá trị của ma tinh hạch của ma thú cũng có thể thấy được.

Lục cấp ma thú ma tinh hạch giá trị một nghìn kim tệ.

Mà thất cấp ma thú ma tinh hạch giá trị đã đến năm vạn kim tệ! Sự khác biệt giữa lục cấp và thất cấp có thể tưởng tượng ra.

Còn bát cấp ma thú ma tinh hạch giá trị có thể đạt tới năm mươi vạn kim tệ!

Bởi vậy cửu cấp ma thú ma tinh hạch thì phải đến năm trăm vạn kim tệ!

Đây đương nhiên là do bộ sách trong thư viện của học viện giới thiệu cho biết. Sự thật là ma tinh hạch của cường đại ma thú vô cùng hiếm thấy, bình thường kể cả có tiền cũng không thể thấy được.

Bát cấp ma thú so với thất cấp ma thú còn mạnh hơn rất nhiều.

"Hống! Hống!"

Hai bát cấp ma thú 'Tấn Mãnh Long' liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên hiện ra một vẻ quang mang hài hước, rồi sau đó hai cự hình 'Tấn Mãnh Long' nhanh chóng hướng theo Lâm Lôi truy đuổi.

Trí tuệ của bát cấp ma thú so với nhân loại tuyệt đối không thể thấp hơn.

“Vù, vù!” Lâm Lôi tăng tốc cực nhanh, liều mạng nhắm hướng đông mà chạy trốn, đồng thời trong miệng niệm ‘Phi Hành Thuật’ ma pháp chú ngữ. ‘Phi Hành Thuật’ đúng là thất cấp ma pháp, ma pháp chú ngữ cũng tương đối phức tạp, phải mất một đoạn thời gian mới có thể hoàn thành.

Bối Bối lúc này cũng không có khả năng cản được.

Nó có khả năng địch lại thất cấp 'Tấn Mãnh Long', nhưng mà với bát cấp 'Tấn Mãnh Long', chỉ với thân hình to hơn rất nhiều Bối Bối cũng đã có thể thấy được rõ ràng, sợ là dùng răng cắn xuống cũng không thể chạm đến được thịt của bát cấp 'Tấn Mãnh Long'. Hình thể lớn thì lân giáp đồng thời cũng dày vô cùng. Mỗi tấm lân giáp của 'Tấn Mãnh Long' đều dày hơn nửa thước, dưới lớp lân giáp mới là lớp da thịt thật sự của cơ thể.

Muốn đả thương bọn chúng, rất khó!

Tốc độ của tứ cấp chiến sĩ, phối hợp với ‘Cực Tốc’ phụ trợ ma pháp, làm tốc độ của Lâm Lôi so với hành động của 'Tấn Mãnh Long' có vẻ nhanh hơn được một chút. 'Tấn Mãnh Long' khổng lồ tuy hành động chậm hơn nhưng mà mỗi bước chân rộng của chúng bằng đã bằng mười bước chạy của Lâm Lôi rồi.

Điều quan trọng nhất chính là…

Đuôi của 'Tấn Mãnh Long' giống cương thiết trường tiên, nhanh như tia chớp, so với tốc độ của thất cấp 'Tấn Mãnh Long' còn nhanh hơn nhiều, chỉ loáng một cái là đã lướt qua khoảng cách mấy chục thước. So với tốc độ di động của Bối Bối không hơn không kém.

Mặt đất chấn động, hai cự hình bát cấp ma thú 'Tấn Mãnh Long' không ngừng truy đuổi Lâm Lôi. Chỉ là thỉnh thoảng trao đổi với nhau một ánh mắt quỷ dị.

“Vù!”

Cả người Lâm Lôi chợt phóng lên cao, ma pháp chú ngữ ‘Phi Hành Thuật’ cuối cùng cũng hoàn thành.

“Rốt cục cũng an toàn.” Lâm Lôi bay lên trời cao, lúc này nhìn hai 'Tấn Mãnh Long' khổng lồ phía dưới mới thở dài một hơi, “Hai con bát cấp 'Tấn Mãnh Long' này thật quá âm hiểm, cố ý giả ngủ mê mà đánh lén ta.”

Hắn không biết rằng, tuyệt đối không phải là 'Tấn Mãnh Long' cố ý đánh lén hắn.

Mà là bởi vì bát cấp 'Tấn Mãnh Long' đối với cảm ứng xung quanh vô cùng linh mẫn, bọn chúng vẫn nghe thanh âm ‘Soạt, Soạt’ từ đám cỏ dại vang lên, nhưng tự nhiên tần suất thanh âm này đột nhiên tăng lên, tự nhiên là khiến cho bọn chúng hoài nghi.

“Hống~”

Hai bát cấp 'Tấn Mãnh Long' đã thấy Lâm Lôi bay lên, không một chút phẫn nộ, ngược lại ngẩng đầu rống to lên, tiếng rống nghe phảng phất có chút gì đó vui sướng bên trong.

Phẫn nộ và vui sướng, đương nhiên là Lâm Lôi nhận biết được.

"Hống!" "Hống!" "Hống!" "Hống!"……

Đột nhiên bầu trời trên đầu Lâm Lôi vang lên một loạt tiếng long gầm, tiếng long gầm này phát ra liên tục. Chỉ nghe sơ thanh âm cũng đã biết là có rất nhiều ma thú.

“Ở phía trên.” Dừng lại ở giữa không trung, Lâm Lôi trong tim chấn động như bị sét đánh ngẩng đầu nhìn qua. Chỉ thấy giữa vùng sương mù trắng có một bầy long hình ma thú khổng lồ đang bay tới. Mỗi con long hình ma thú này dài hơn tám mươi thước, mội đôi cánh trải ra cũng đến năm sáu mươi thước rộng.

Bầy cự hình phi long trong sương mù trắng như ẩn như hiện, số lượng đông đúc, Lâm Lôi mới chỉ đảo mắt qua…

“Ít nhất cũng hơn chục con.” Hắn cảm giác tim như muốn ngừng đập.

Bầy phi long khổng lồ từ trên cao bay xuống, lân giáp toàn một màu đỏ chói mắt, hoả diễm ẩn hiện vờn quanh thân thể.

“Hoả long nhất tộc.” Lâm Lôi cảm thấy sự tình đã trở nên nguy hiểm.

Hoả long nhất tộc, thuộc loại bậc trung trong quần thể long tộc. Hoả long bình thường đều là bát cấp ma thú, một cường giả Hoả long cũng có khả năng vượt qua hạn chế của chủng tộc để trở thành cửu cấp ma thú.

“Hai con ma thú bát cấp không bay được đã có thể làm mình khốn đốn đến thế này, giờ lại còn thêm bát cấp ma thú biết bay, đã thế còn hơn mười con nữa.” Lâm Lôi cảm thấy trong lòng phát khổ.

Giờ phút này đây …

"Hống!" "Hống!"……

Một loạt tiếng rống liên tục từ phía khác truyền đến. Thế rồi sau đó một loạt các long hình ma thú khác to tầm Hoả long đang giương cánh bay đến. Đám phi long khổng lồ mới này lân giáp toàn thân một màu xanh biếc, trong suốt giống như ngọc.

Loại phi long khổng lồ có lâ giáp màu xanh biếc này, số lượng có lẽ còn hơn chứ không kém gì Hoả long nhất tộc.

Mà phía dưới hai bát cấp ma thú 'Tấn Mãnh Long' lại còn đắc ý rống lên, trong mắt bọn chúng đều hiện rõ một sắc màu hàm nghĩa đầy mưu mô.

“Giờ thì ta đã hiểu được vì sao bước vào khu vực này chỉ có hai con bát cấp ma thú 'Tấn Mãnh Long' mà không có các ma thú khác rồi.” Lâm Lôi trong lòng phát khổ. “E rằng khu vực này chỉ có bát cấp ma thú mới có đủ tư cách tiến vào. Thất cấp ma thú đều không dám tiến vào, Hoả long nhất tộc cùng Lục long nhất tộc đều là bát cấp ma thú tộc quần. Đáng sợ là hai con 'Tấn Mãnh Long' vẫn trêu đùa với ta, muốn ta bay lên, liền lập tức gầm gọi hấp dẫn đám Hoả long, Lục long tới.”

Hơn trăm con phi long xoay quanh bầu trời. Lâm Lôi lúc này mới tỉnh ngộ

Giờ phút này, cửa lên trời đã không còn lối để đi.

“Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ?” Thanh âm văng vẳng đáng thương của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

(Hết chương 16)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 17: U Thâm Địa Huyệt

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn về phía hơn trăm con cự long đang vần vũ không ngừng xoay quanh trên không trung. Mỗi con hoả long bên ngoài thân toàn là hoả diễm làm cho nhiệt độ không khí không ngừng tăng lên, mà trong khi đó khí lạnh từ lân giáp màu xanh biếc của Lục long lại tản ra băng hàn chiến khí khiến lòng người nguội lạnh

Băng hỏa lưỡng trọng thiên a!

Mà ở phía dưới Lâm Lôi, hai con bát cấp ma thú khổng lồ 'Tấn Mãnh Long' lại còn nghiêng đầu thích thú nhìn hắn. Lúc này Lâm Lôi đang lơ lửng giữa không trung cách mặt đất khoảng bảy mươi thước, căn bản không có chỗ để trốn chạy. Mà đám cự long bay lượn trên không trung này cũng đều hướng ánh nhìn về phía hắn.

Trí tuệ của bát cấp ma thú tuyệt đối không dưới nhân loại, Lâm Lôi lẽ nào không biết. Giờ đây đám cự long coi mình chẳng khác con kiến là mấy, việc sống chết của mình với đối phương căn bản chẳng cần quan tâm, cái bọn chúng cần chính là… mình có thể đem lại cho bọn chúng một chút vui thú trong cuộc sống dài đằng đẵng này hay không.

Hí lộng!

Giống như nhân loại hí lộng một con kiến con, khi không còn hứng thú là một cước đạp chết.

“Ta thật không muốn giống như một con kiến hôi, Bối Bối.” Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau. “Chuẩn bị chạy thôi!”

“Vù!”

Cả người Lâm Lôi cực nhanh hướng xuống phía dưới mà đáp xuống, dựa vào thể trọng cùng với phụ gia của ‘Phi Hành Thuật’, toàn thân Lâm Lôi tựa như một cây chuỳ nặng đập mãnh liệt xuống mặt đất, song khi tới gần sát mặt đất, thân hình đột nhiên đứng sững lại. Từ quá trình cực nhanh đến ngừng lại đột ngột làm cho máu trong cơ thể hắn bị dồn ép sôi trào, thiếu chút nữa là bị hộc máu a.

“May mà mình chẳng những là ma pháp sư mà còn là tứ cấp chiến sĩ nên thân thể mới kháng trụ được.”

Hiện phía sau người là hai ‘Tấn Mãnh Long’ khổng lồ, còn trên trời là hơn trăm con cự long khổng lồ đang giương đôi cánh to khủng khiếp. Cố không ít thì nhiều, Lâm Lôi trực tiếp hướng tới vùng hoang vu phía trước mà vọt đi

“Hống ~~~!” Hai con ‘Tấn Mãnh Long’ đồng thời gầm lên.

"Hống ~~~" "Hống ~~~" "Hống ~~~"……

Trên bầu trời, hơn trăm con Hoả long, Lục long cũng kêu rống lên, ngay sau đó hai ‘Tấn Mãnh Long’ lập tức triển khai các bước chân khổng lồ mà truy đuổi theo Lâm Lôi. Mỗi bước giậm đều khiến mặt đất rung chuyển. Đồng thời hơn trăm con Hoả long, Lục long trên bầu trời cũng bay xuống, trong nháy mắt Lâm Lôi cảm thấy bầu trời dường như tối sầm lại.

Một con cự long đã là là quá lớn rồi, hơn trăm con, hoàn toàn muốn che phủ cả bầu trời. Hơn mười con rồng lửa không hẹn mà cùng há to cái miệng có thể nuốt chửng cả một người, phun ra một loạt đại hoả cầu, hướng Lâm Lôi phía dưới mà bắn đi.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Mỗi viên hoả cầu to cũng gần bằng Lâm Lôi, các hoả cầu to lớn cứ thế mà từ trên trời bắn xuống. Hoả cầu của bát cấp ma thú cũng không phải là loại hoả cầu bình thường, không chỉ là ma pháp mà còn ẩn chứa long viêm (lửa rồng) của chính bản thân Long tộc, nhiệt độ cực cao, e rằng khải giáp của thất cấp ma thú ‘Tấn Mãnh Long’ cũng sẽ bị thiêu rụi.

“Bang!”

Một viên đại hoả cầu nện ở gần sát bên cạnh của Lâm Lôi. Lâm Lôi đang chạy trối chết nhất thời ngửi thấy mùi khét lẹt của lông tóc bị đốt trụi.

“Lão đại, tóc huynh bị đốt trụi rồi.” Tiếng của Bối Bối vang lên trong lòng Lâm Lôi.

Chính bản thân Lâm Lôi cũng biết, tóc căn bản không phải là bị đốt trụi, mà chỉ vì nhiệt độ của hoả cầu quá cao mà thôi.

Bị đánh vào gần sát nên làm tóc bị tiêu biến mất. Cả người Lâm Lôi phảng phất giống như một con khỉ con không ngừng thay đổi phương hướng, không ngừng né tránh đám hoả cầu.

Đám Hoả long này cũng không muốn cùng lúc giết chết Lâm Lôi, mà là trêu đùa dùng hoả cầu đùa nghịch với hắn.

“Thực lực chênh lệch quá lớn. Ta mặc dù là thất cấp song hệ ma pháp sư nhưng mà phải chống lại với bát cấp ma thú thì hẳn là sẽ chết chắc không phải nghi ngờ a.” Lâm Lôi cảm thụ được nhiệt độ kinh khủng của hoả cầu, mà con Hoả long này có thể dễ dàng phun ra hoả cầu liên tục liên tục.

May mắn là đám Hoả long không muốn giết Lâm Lôi ngay lập tức.

Đột nhiên Lâm Lôi cảm thấy một cỗ khí cực lạnh ập đến, thân thể tuy thích ứng với nhiệt độ cao nhưng không khỏi phải rùng mình.

“Chíu!” Một mũi băng trong suốt màu xanh biếc cắm ở ngay bên cạnh Lâm Lôi, rồi sau đó băng bị vỡ ra, hàn khí kinh khủng toát ra làm Lâm Lôi lập tức nhanh chóng thay đổi phương hướng.

Chỉ thấy trên bầu trời hơn mười con Lục long đều há miệng ra, từng đạo băng tiễn bắn xuống. Đối với thể tích cực lớn của Lục long mà nói thì chỉ là băng tiễn, nhưng đối với Lâm Lôi mà nói thì đó là cự hình băng tiễn dài gần ba thước, tất cả đều là một ngọn tiêu thương kinh khủng bằng băng.

Dưới sự công kích của Long viêm hoả cầu, Hàn băng tiêu thương, toàn thân Lâm Lôi hao phí tâm lực không ngừng né tránh, thay đổi phương hướng.

Mệt chết đi!

Hắn cảm thấy tâm thần của mình mỏi mệt, tinh thần lúc nào cũng bị đe doạ căng thẳng như dây cung, thời gian ngắn thì còn được, nếu kéo dài một lúc sau, tinh thần sẽ như dây cung kéo hết cỡ mà bị đứt mất. Lâm Lôi cảm thấy tránh né có chút lực bất tòng tâm. Dùng tốc độ nhanh nhất liều mạng chạy thì thể lực tiêu hao cũng đặc biệt lớn.

“Bang!” Một viên hoả cầu đánh trúng cánh tay phải của Lâm Lôi.

Một loạt các tiếng rạn nứt vang lên. Ngọc thạch giai Đại địa thủ hộ chiến giáp trên người Lâm Lôi liền xuất hiện các vết nứt. Địa hệ nguyên tố thổ hoàng sắc liền hiện vờn quanh vết rách, lập tức chữa trị vết thương ở chỗ này.

“Lực công kích quá kinh khủng, nếu bị đánh trúng trực diện, phỏng chừng Ngọc thạch giai Đại địa thủ hộ chiến giáp cũng chỉ có thể kháng trụ được một chút.” Trước lằn ranh sinh tử, tiềm lực sinh mạng của Lâm Lôi tựa hồ được bộc phát, lại một lần nữa tăng tốc, không ngừng quỷ dị mà né tránh.

Năng lực né tránh như thế này thậm chí ngay cả bản thân Lâm Lôi cũng còn cảm thấy kinh ngạc.

Đây tuyệt đối chính là là trạng thái đỉnh của mình. Đáng tiếc là trạng thái đỉnh mà phải đối mặt với hơn trăm con cự long thì không có một chút phần thắng nào cả.

"Hống ~~~" "Hống ~~~"

Trên không trung hơn trăm con Hoả long, Lục long hứng thú bừng bừng hí lộng Lâm Lôi, nhìn hắn không ngừng né tránh bọn chúng càng cảm thấy thú vị hơn. Hai con cự hình ‘Tấn Mãnh Long’ ở mặt sau thỉnh thoảng cũng dùng long vĩ mà uy hiếp Lâm Lôi một chút.

Giờ phút này…

Lâm Lôi tựa như một con kiến, một con kiến nhỏ đang bị một đám cao thủ cường đại hí lộng.

Nếu chỉ không cẩn thận một chút thôi, Lâm Lôi sẽ bị giết chết ngay. Sinh tử của hắn lũ cự long căn bản không cần biết, lũ cự long này chỉ có chung một suy nghĩ: “Tên nhân loại nhỏ bé này rốt cuộc có thể kiên trì đến khi nào đây?”

Năm phút trôi qua!

Lâm Lôi đã kiên trì trải qua đợt ‘Hí Lộng’ được năm phút.

Năm phút, ba trăm giây!

Nghe có vẻ ít, nhưng mà Lâm Lôi lại không cảm giác đó là thời gian yên ả trôi qua. Mỗi một giây hắn đều đứng ở trên lằn ranh sinh tử mỏng manh.

“Cái lũ khốn nạn, nếu ta không kịp né là bị bọn chúng giết rồi. Chẳng lẽ chúng một chút cũng không muốn rời đi, tiếp tục cuộc sống yên vui thong thả của chúng sao?” Lâm Lôi hiểu rất rõ, mình chính là một chút gia vị nho nhỏ thêm vào trong cuộc sống của đám cự long mà thôi.

Tốc độ của Bối Bối kỳ thật so với tốc độ của đám cự long còn nhanh hơn, một thân một mình có thể chạy trốn thoát được. Bối Bối bây giờ chỉ có thể ở trên vai Lâm Lôi, mở to mắt ra nhìn đám hoả cầu, tiêu thương trên không trung nhắc nhở những nguy hiểm cho Lâm Lôi biết.

“Lão đại, cẩn thận! Có ba hoả cầu!” Bối Bối đột nhiên vội vàng hô lên.

Lâm Lôi biến sắc.

“Ầm!”

Một Long viêm hoả cầu nện thẳng vào người hắn, sau đó nổ bung ra. Mặt ngoài của Ngọc thạch chiến giáp trên người Lâm Lôi hoàng thổ quang mang loé ra cực nhanh, sau đó “Ầm!” một tiếng hoá thành một lượng lớn Địa hệ nguyên tố tiêu tán mất.

“Xùy!” Lông tóc Lâm Lôi trong nháy mắt bị tiêu huỷ mất, da thịt bên ngoài bị nhiệt độ cao thiêu đốt đau đớn vô cùng.

May mà có Ngọc thạch chiến giáp bảo vệ toàn thân trước Long viêm hoả cầu hay là Băng hàn tiêu thương, nếu không chỉ cần trúng một chút Long viêm hoả cầu hay là Băng hàn tiêu thương thôi thì ắt hẳn chết chắc không cần phải nghi ngờ.

“Ta đỡ không nổi nữa rồi.” Lâm Lôi cảm thấy cơ thể toàn thân đều phát run lên, đầu óc đau đến choáng váng, hắn tự biết đã đạt đến điểm cực hạn, nếu cứ vậy mà tiếp tục duy trì thì tự mình tuyệt đối sẽ thất thủ sớm muộn mà thôi.

“Lâm Lôi, phía trước bên phải khoảng một trăm hai mươi thước có một hòn tiểu sơn cao khoảng hai mươi thước, dưới hòn tiểu sơn đó có một huyệt động. Hòn tiểu sơn đó không có gì chắn lối vào huyệt động, còn để một khe nứt nhỏ đủ để hai người chui xuống được, ngươi mau chạy nhanh tới, may ra có thể chạy thoát mạng.” Tiếng của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên.

Từ lúc bị đám cự long đuổi giết, Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn chưa nói tiếng nào, mà lúc ông vừa phát ra tiếng đã làm Lâm Lôi có chút hy vọng sinh tồn.

Tốc độ Lâm Lôi vốn đã khó có thể tin vậy mà lại có thể tăng lên một bậc, hy vọng sinh tồn quả nhiên mang đến một lực lượng kinh người

Hơn trăm con Hoả long và Lục long trên không trung không có chút phòng bị phản ứng ngoài ý muốn của Lâm Lôi.

“Hả?”

Khi phát hiện Lâm Lôi thẳng hướng đến hòn tiểu sơn mà phóng đi, vốn đang mang tâm tình hí lộng hắn, hơn trăm con cự long lập tức trở nên phẫn nộ. Cả trăm con cự long không hẹn mà đồng thời phun Long viêm hoả cầu cùng Băng hàn tiêu thương, bao trùm hoàn toàn khu vực hai ba mươi thước.

“A!”

Với tốc độ của Lâm Lôi, đại khái chỉ mất hai ba giây thời gian ngắn ngủi là đã vọt tới bên hòn tiểu sơn, vậy mà lúc đó một lượng lớn Long viêm hoả cầu và Băng hàn tiêu thương cũng đã điên cuồng oanh tạc tới.

“Khe hở!” Trong phút chốc Lâm Lôi đã thấy được một động khẩu cao khoảng hai thước, hắn không chút do dự liền trực tiếp chui tọt vào.

Song còn chưa kịp chui vào động khẩu, một viên Long viêm hoả cầu đã bắn xuống tới, tốc độ Long viêm hoả cầu so với tốc độ của Lâm Lôi còn nhanh hơn nhiều. Mới chỉ còn cách Lâm Lôi khoảng hai ba mươi phân, thế mà y phục của Lâm Lôi đều đã bị đốt cháy. “Bang!”

Thân hình Bối Bối quỷ dị bành trướng to lên, sau đó dùng thân thể hung hãn va chạm với Long viêm hoả cầu một cái. Thế là Lâm Lôi may mắn trốn được vào trong huyệt động, còn lại Bối Bối ngay sau đó bị chìm vào trong đống Long viêm hoả cầu, Băng hàn tiêu thương bắn tới.

“Phù!”

Lâm Lôi rơi thẳng một mạch xuống dưới, rớt xuống độ sâu đại khái khoảng bảy tám chục thước, như trái cây chín rụng xuống mặt đất. Nơi này chỉ toàn một màu u ám, chỉ có phía trên động khẩu còn để lại một chút ánh sánh, bất quá thị lực của Lâm Lôi vô cùng tốt, chỉ cần một tia sáng mỏng manh cũng đủ để thấy rõ ràng hết thảy mọi thứ. Nhưng giờ phút này..

Lông tóc Lâm Lôi bị đốt trụi, trên da cũng có hai ba chỗ bị thiêu đốt thành đỏ, thành đen.

Bị huỷ dung!

Hắn lúc này bất chấp mọi chuyện, điều hắn lo lắng chính là Bối Bối.

“Chíu!” Một bóng đen từ phía trên cao đang rơi xuống, sau đó rơi ngay cạnh mặt đất gần Lâm Lôi, “Ay da, thật là thoải mái a, lúc thì nóng trong chốc lát rồi lại lạnh trong chốc lát, toàn thân ta thật là thoải mái.” Tiếng của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi cao hứng ôm chặt lấy nó: “Bối Bối, ngươi không có việc gì chứ?”

Bối Bối trên mặt có chút bân bẩn, nhưng nó lại phổng phổng lỗ mũi đắc ý nói: “Đó là điều đương nhiên, thực lực của Bối Bối ta so với một năm rưỡi về trước còn mạnh hơn, nếu trực diện chiến đấu cùng bát cấp ma thú, ta còn không sợ, há lại sợ cái cục lửa cục băng nhỏ nhoi này sao?”

Lâm Lôi bật cười, Bối Bối không có việc gì, trong lòng hắn cũng cảm thấy thoải mái được một chút.

“Thế sao ngươi không cùng cự long chém giết?” Lâm Lôi đùa nói.

Bối Bối phẫn nộ không cam lòng: “Bối Bối ta há sợ bọn chúng? Chỉ là lân giáp bọn chúng quá dầy, ta lại quá nhỏ, miệng quá nhỏ, cắn một nhát cũng không xuyên hết nổi lân giáp bọn chúng. Ta giết bọn chúng tuy rất khó nhưng bọn chúng cũng đừng hòng mơ tưởng giết được ta.”

Lâm Lôi bật cười ha hả.

“Lão đại, mặt huynh sao vậy? Dung mạo bị huỷ rồi a!” Thanh âm nghẹn ngào của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Khẽ nhúc nhích da mặt của mình, Lâm Lôi cảm thấy một trận đau rát vì bỏng, chỉ có thể cười khổ mà nói: “Bối Bối, ta mặc dù rèn luyện lực lượng thân thể, nhưng mà cho dù rèn luyện cỡ nào cũng không thể rèn luyện cho cơ nhục da mặt được, lực phòng ngự không đủ a.”

“Phù, Bối Bối, trước tiên ta cần nghỉ ngơi cái đã. Ta đang mệt muốn chết đây.”

Lâm Lôi buông Bối Bối ra, nằm thẳng cẳng trên mặt đất.

Qua một đoạn thời gian vừa rồi, cho là thân thể hay tinh thần Lâm

Lôi đều đã đạt tới cực hạn. Tình huống nguy hiểm vừa rồi quá ghê gớm, nhưng giờ đây đã an toàn, Lâm Lôi cũng cảm thấy mỏi mệt vô cùng, hắn bây giờ chỉ muốn nghỉ ngơi và nghỉ ngơi

Trong sơn cốc, hơn trăm con cự long chỉ xoay quanh ở trên không trung, phía dưới còn có hai con bát cấp ‘Tấn Mãnh Long’, tất cả đều nhìn vào vị trí hòn tiểu sơn

“Hống~~” Đột nhiên một con Hoả long có thể tích lớn nhất rống lên.

Tất cả cự long cùng Tấn mãnh long đều lùi bước ly khai. Riêng con cự long thể tích lớn nhất nhìn vào hòn tiểu sơn, trong mắt có một tia sợ hãi.

Thực ra khi xưa cửa vào huyệt động rộng lớn vô cùng, thậm chí một con cự long lớn nhất cũng có thể chui vừa. Nhưng sau này Hoả long nhất tộc và Lục long nhất tộc nhận được một mệnh lệnh nên đã đem hòn tiểu sơn chắn lấp miệng huyệt động.

Đối với cự long mà nói, khe hở chỉ khoảng hai ba thước chẳng gây ra chuyện gì. Hình thể của bọn chúng chẳng thể chui vào được.

Nhưng đối với Lâm Lôi mà nói, lại có thể dễ dàng chui vào trong đó được.

“Tiến vào cấm địa, tên nhân loại chắc chắn phải chết không cần nghi ngờ.” Con Hoả long có thể tích lớn nhất thầm nghĩ rồi sau đó cũng phóng lên cao, bay khỏi nơi này.

Đây là cấm địa của Mê vụ sơn cốc, đừng nói là nhân loại, cho dù là Hoả long nhất tộc, Lục long nhất tộc cũng không dám tiến vào.

Một khi đã đi vào, sẽ không còn một con đường sống mà trở ra. Đây là thiết luật trong Mê vụ sơn cốc.

(Hết chương 17)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 18: Cức Bối Thiết Giáp Long

Giữa lòng huyệt động, Lâm Lôi nằm xuống nghỉ tạm trong chốc lát, tới khi cảm thấy trạng thái đã hồi phục, thì mới đứng dậy. Tình cảnh bị hơn trăm con cự long hí lộng chính thật là lần nguy hiểm nhất mà Lâm Lôi gặp phải từ trước tới nay. Cơ hồ mỗi giây trôi qua đều có thể bị giết bất cứ lúc nào. Sống sót qua kiếp nạn, hắn cũng thở phào một hơi dài, bất quá trong lòng Lâm Lôi cũng có một khát vọng mãnh liệt – Cường đại thực lực!

Trước mặt cự long, hắn chỉ là một thứ đồ chơi, không hề có chút lực phản kháng.

“Lão đại, chúng ta quay trở lên không được, chỉ còn cách đi phía dưới thôi, bên cạnh có một cái thông đạo lớn mở rộng sẵn kìa.” Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói, đồng thời nhảy lên vai Lâm Lôi.

Ở góc chếch trước mặt Lâm Lôi có một thông đạo quanh co vô cùng rộng lớn, miệng thông đạo này khá rộng, khoảng chừng hơn mười thước. Bất quá thông đạo dưới lòng đất này cũng quanh co khúc khuỷu, thông theo hướng vị trí phía đông. Lâm Lôi trầm mặc một chút rồi quyết định mang theo Bối Bối hướng về sâu bên trong thông đạo âm u nghĩa vô phản cố mà tiến tới,

Càng vào sâu bên trong huyệt động càng u tối, chỉ mới đi trong chốc lát, thông đạo đã trở nên tối thui, thậm chí Lâm Lôi cũng khó có thể thấy rõ ràng đường đi, chỉ có thể lần vuốt theo vách thông đạo mà lần đường đi tới.

“Lão đại, nơi này rốt cuộc là nơi nào, thông đạo kia vì sao mà lại dùng một hòn tiểu sơn đè lấp vậy?” Bối Bối dò hỏi Lâm Lôi.

Lâm Lôi lắc đầu.

“Phía trên là hơn trăm đầu cự long, chúng ta mà đi thì nhất định là tìm chết, chỉ có thể đi phía dưới thôi.” Lâm Lôi không có khả năng đào một thông đạo chạy trốn ở một huyệt động mà vách cứng tựa nham thạch thế này. Hắn chỉ có thể lựa chọn đi dọc theo thông đạo mà không biết sẽ thông đến nơi nào này thôi.

Bối Bối đi theo Lâm Lôi cẩn thận đề phòng bốn phía, sợ ma thú nào đó bất ngờ xuất hiện.

“Phía trước có ánh sang”Trong bong đêm, Lâm Lôi phát hiện phía trước có ánh sang ẩn hiện, không khỏi tăng tốc hướng phía trước mà tiến gần. Dần dần Lâm Lôi phát hiện một cửa ra của thông đạo ngầm này, lối ra có ẩn hiện một ánh hồng quang.

Đột nhiên -

“Ha, ha. Tát Đế Ách Tư, ngươi không phải là rất cuồng ngạo kia mà? Ba trăm năm qua ngươi đã đối xử với ta như thế nào, hôm nay ta sẽ trả lại ngươi gấp bội.” Một thanh âm hùng hậu từ miệng hang truyền tới, thanh âm tựa như tiếng sấm chứa đầy uy lực.

Lâm Lôi không khỏi cả kinh “Có người!”

“Bất quá thà gặp loài người còn hơn ma thú ở chỗ có thể nói chuyện được. Hơn nữa ta cũng không còn đường nào để mà đi. Có điều khẩu khí người này quả là lớn.” Lâm Lôi dán người sát vào vách thông đạo mà chậm rãi tiến lại gần, khi còn cách động khẩu khoảng hai mươi thước, hắn đã có thể nhìn thấy tràng cảnh bên ngoài động khẩu rộng hơn mười thước kia.

Điểm cuối cùng của thông đạo là một cái hang lớn vô cùng.

Hang này rộng tối thiểu cũng phải vài dặm, cao tới mấy chục thước. Bỗng Lâm Lôi đột nhiên trở nên ngây dại -

Dưới góc độ này, hắn cõ thể thấy rõ ràng một con vật đầu to, thân cao mười thước, da toàn thân như cương thiết, chính là một con Đại hắc hùng đang đứng yên trên không. Con Đại hắc hùng này ngoài thân có từng đạo tử sắc văn ngân, nhìn trông có vẻ rất yêu dị.

Con Đại hắc hùng đang đứng yên trên không mà lại có thể nói ngôn ngữ của nhân loại.

“Đây là, đây là…” Lâm Lôi chết lặng.

Trong óc cứ như là bị sét đánh trúng.

“Thánh vực ma thú!” Chỉ nháy mắt là Lâm Lôi đã hiểu ra.

Ma thú một khi đã đạt tới Thánh vực cấp bậc, có thể lăng không phi hành đồng thời miệng có thể nói ra tiếng người. Đây đều là đặc thù của Thánh vực ma thú. Thánh vực ma thú vô cùng kinh khủng, một Thánh vực cao thủ bình thường cũng không thể đánh lại một Thánh vực ma thú. Chỉ có Thánh vực cường giả mạnh nhất mới có đủ thực lực để giết chết Thánh vực ma thú.

Thánh vực ma thú, thể tích có thể dễ dàng biến nhỏ đi. Một con Thánh vực ma long to hơn trăm thước có thể biến thành một con rắn nhỏ.

Đương nhiên… Thánh vực ma thú không thể biến thành hình người được.

Ma thú có thể biến thành hình người thì sợ là đã có được lực lượng của Thần.

“Thánh vực ma thú, vậy là ta đã thấy được một con Thánh vực ma thú.” Lâm Lôi đến thở mạnh cũng không dám thở, hắn cẩn thận lén lén nhìn trộm bên trong huyệt động, “Đây là Tử văn hắc hùng, Tử văn hắc hùng là cửu cấp ma thú.”

Dù sao trong loài Tử văn hắc hùng cũng có những con mạnh nhất đương nhiên là có thể tu luyện Thành thánh vực cấp bậc.

“Hình như con Thánh vực Tử văn hắc hùng này bị mù một mắt.” Lâm Lôi đột nhiên chú ý tới miệng vết thương kinh khủng bên mắt bên phải của con Tử văn hắc hùng đang đứng trên không trung, hiển nhiên là một tên ‘Độc Nhãn Long’.

“Tát Đế Ách Tư, đã rất nhiều năm trôi qua, ta luôn nghĩ đến việc báo thù. Ha ha, ngươi chiếm cứ nơi này thì có tác dụng gì cơ chứ? Mặc dù mật độ nguyên tố nơi này nhiều hơn gấp trăm lần bên ngoài, nhưng ngươi đã chậm hơn ta một bước, ta đã đạt tới Thánh vực rồi. Ha ha.”

Thánh vực Tử văn hắc hùng hiển nhiên rất hưng phấn.

“Theo như Thánh vực tử văn hắc hùng thì Tát Đế Ách Tư đang ở chỗ nào?” Lâm Lôi lặng lẽ lùi lại, sau đó hướng vách tường bên kia mà leo lên. Quả nhiên nhìn xuyên qua động khẩu thì thấy được một ma thú khác, mà khi thấy con ma thú này trong lòng hắn bất chợt run lên.

Con ma thú này thân dài mười thước, thân cao ba thước, toàn thân lân giác ngăm đen.

Lân giáp của nó được sắp xếp san sát nhau và theo một quy luật rõ ràng. Mỗi khối lân giáp đều to bằng ba bàn tay.

Lân giáp tập trung dày đặc như vậy khiến người ta có một cảm giác quỷ dị, thứ cảm giác khiến đầu óc mụ mị đi.

Đặc biệt trên lưng cứ cách ba mươi li là có một mũi sừng bén nhọn, các mũi sừng này trải dài từ phần đuôi lên đến tận đỉnh đầu.

Song điều khiến người ta cảm thấy sợ hãi nhất chính là ánh mắt -

Đồng tử trong mắt hiện lên màu vàng lợt, ánh mắt lạnh băng làm những kẻ trông thấy thấy toàn thân phải phát lạnh.

“Cức bối thiết giáp long, cửu cấp long tộc kinh khủng nhất!” Trong lòng Lâm Lôi kinh hãi, trong đầu tự nhiên hiện lên hình vẽ trong bộ sách đã từng được thấy viết về Cức bối thiết giáp long.

Cức bối thiết giáp long: cửu cấp ma thú, Hắc Ám chúc tính ma thú, thể tích nhỏ nhất trong long tộc, đồng cấp bậc trong long tộc thì Cức bối thiết giáp long có phòng ngự cực cao, vô cùng linh hoạt, đồng thời công kích bằng móng vuốt của Cức bối thiét giáp long có mãnh lực cực kỳ kinh khủng.

Đồng cấp bậc trong long tộc, Cức bối thiết giáp long không phải nghi ngờ chính là chủng loại cường đại nhất.

“Quả nhiên là Cức bối thiết giáp long!” Lâm Lôi lúc này đã minh bạch trong lòng.

Tử văn hắc hùng là một loại ma thú vô cùng kinh khủng, chẳng những kế thừa được đặc điểm nổi trội nhất của ma thú họ gấu là khí lực mạnh vô cùng, mà đồng thời còn có sự linh hoạt phi thường.

Trong số các loài cửu cấp ma thú, có thể vượt qua được Tử văn hắc hùng cũng không nhiều lắm, nhưng Cức bối thiết giáp long thì chắc chắn được tính là một trong số ít đó.

Ánh mắt âm hàn của Cức bối thiết giáp long chợt quét về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cảm thấy việc đối diện với ánh mắt kia thực chẳng khác nào giữa mùa đông mà bị dội nước lạnh từ trên đầu trở xuống. Cảm giác sợ hãi này còn vượt xa cái cảm giác sợ hãi như hồi còn ở Ô Sơn trấn khi gặp cửu cấp ma thú ‘Hắc Long’.

Cức bối thiết giáp long mặc dù phát hiện ra Lâm Lôi nhưng căn bản không thèm để ý tới hắn, bởi vì địch nhân lớn nhất của nó lúc này chính là Thánh vực ma thú Tử văn hắc hùng đang ở trước mặt. Cức bối thiêt giáp long nó mặc dù có thể xưng vương xưng bá giữa đám cửu cấp ma thú, tuy nhiên đối mặt với Thánh vực ma thú thì…

“Hống ~~~” Nó bắt đầu phát ra một tiếng gầm trầm thấp.

“Tát Đế Ách Tư, ngươi nói ta mới sơ nhập Thánh vực, không đủ làm ngươi sợ ư? Ha ha, đúng, ta vừa mới tiến vào Thánh vực, nhưng ngay khi vừa tiến vào Thánh vực thì ta đã có thể giết được ngươi rồi. Hừ, cho dù ta mới sơ nhập Thánh vực, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta.” Trên mặt Thách vực Tử văn hắc hùng đầy vẻ ngạo mạn.

“Cức bối thiết giáp long quả không hổ danh là loài khó tiến triển nhất trong Long tộc. Ngươi chiếm cứ nơi này đã lâu như vậy, dưới tình huống mật độ thiên địa nguyên tố gấp trăm lần bên ngoài, vậy mà vẫn chỉ là cửu cấp đỉnh như trước kia, vẫn y nguyên không thể vượt qua bước tối hậu. Ngày hôm nay, ta sẽ cho ngươi nếm mùi thực lực của cấp Thánh vực.” Khí thế của Tử văn hắc hùng đang đứng yên trên không bắt đầu trở nên sắc bén.

Thánh vực Tử văn hắc hùng mặc dù ngoài miệng nói là dễ dàng nhưng nó vô cùng hiểu rõ sự đáng sợ của Cức bối thiêt giáp long là như thế nào.

Cức bối thiết giáp long là Long tộc có lực phòng thủ cực cao. Mà Tát Đế Ách Tư không chỉ đạt đến cửu cấp đỉnh mà còn là một Cức bối thiết giáp long đang từng bước sắp tiến vào Thánh vực. Lực phòng ngự của Tát Đế Ách Tư tuyệt đối có thể bằng với Thánh vực long tộc. Ngoài lực phòng ngự ra, còn có lực công kích!

Cặp móng vuốt của Cức bối thiết giáp long kia sắc bén đến đáng sợ.

Mặc dù như vậy, nhưng ta dù sao cũng đã bước vào Thánh vực. Thánh vực Tử văn hắc hùng rất tự tin đối với bản thân mình.

Đạt đến Thánh vực, ưu thế thứ nhất là có thể phi hành, ưu thế thứ hai chính là có thể phát ra Linh hồn chi lực. Người bình thường hoặc ma thú chiến đấu đều phải nhờ vào cảm giác từ con mắt, còn Thánh vực cao thủ hoàn toàn có thể thông qua Linh hồn chi lực mà có thể quan sát rõ ràng động tác của đối thủ, điều này giúp cho trong suốt quá trình chiến đấu có thể chiếm được ưu thế tuyệt đối.

Quan trọng nhất chính là đạt tới Thánh vực cũng đồng nghĩa lực công kích đã được tăng cường lên.

Lâm Lôi nín thở thông qua động khẩu nhìn vào trong hang động. Hai con ma thú kinh khủng đang giằng co nhau.

Cửu cấp đỉnh Cức bối thiết giáp long đối chọi với sơ nhập Thánh vực Tử văn hắc hùng, Lâm Lôi cảm thấy nhiệt huyết của mình sôi trào. Không biết vì lý do gì mà mỗi lần thấy ánh mắt lạnh lẽo vô tình của Cức bối thiết giáp long là lại khiến hắn càng thêm sợ hãi Cức bối thiết giáp long.

Bắt đầu rồi…… cặp mắt của Lâm Lôi sáng rực lên.

Chỉ thấy Thánh vực Tử văn hắc hung từ từ đáp xuống đất, đồng thời thân thể phát ra thanh âm “Rắc, rắc”. Cơ nhục toàn thân nó bắt đầu chậm rãi chuyển động, đồng thời gân cốt toàn thân phát ra thanh âm “Phách lí ba lạp”, Tử văn hắc hùng vốn thân thể cao mười thước vậy mà hiện tại đã cao thêm hai thước nữa. Thân thể trở thành cao mười hai thước, đồng thời tay, chân cũng cũng đều to lớn phát triển theo.

“Tát Đế Ách Tư, chết đi!”

Rống to một tiếng, cả thân hình Tử văn hắc hùng đột ngột hoá thành một ảo ảnh trực tiếp tiến tới trước người Cức bối thiết giáp long.

Long vĩ của Cức bối thiết giáp long vẫn nằm thủ thế chờ đợi bỗng bộc phát đập mạnh xuống mặt đất, cả thân thể được trợ lực bắn ngược lại phía sau.

Một chưởng lực to gần một thước hung hăng đánh xuống vị trí Cức bối thiết giáp long vừa đứng. “Ầm!” một tiếng, có thể thấy rõ từng đợt sóng gợn không gian phát ra xa đến hai ba thước xung quanh vùng trung tâm chưởng lực. Trong phạm vi ba thước xung quanh, đất đá trên mặt đất đều nát bấy lún sâu xuống nửa thước, còn xung quanh mấy chục thước nứt ra thành bảy tám vết nứt kinh khủng chạy dài ra phía ngoài,

“Thật là khủng khiếp!” Lâm Lôi cảm giác cổ họng khô khốc.

Thánh vực Tử văn hắc hùng đột nhiên ngoái đầu lại, một cặp mắt đỏ hồng quỷ dị nhìn chằm chặp vào Cức bối thiết giáp long.

Cặp mắt Cức bối thiết giáp long vẫn lạnh lẽo như trước nhìn chằm chằm vào đối phương, căn bản vẫn không hề chủ động công kích

“Tát Đế Ách Tư, ngươi sợ ư?” Thánh vực Tử văn hắc hùng cười đắc ý, rồi sau đó quang hoa màu đen quanh thân bắt đầu lưu chuyển. “Bang!” Thánh vực Tử văn hắc hùng đột nhiên rời khỏi mặt đất, toàn thân cực nhanh phóng lên cao, sau đó bay lướt qua theo một quỹ tích dạng đường cong quỷ dị rồi trực tiếp lao xuống. Hướng phóng xuống nhằm thẳng về phía Cức bối thiết giáp long.

Ánh mắt Cức bối thiêt giáp long vẫn lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào Tử văn hắc hùng, rồi sau đó long vĩ cứng tựa như cương thiết trường tiên uyển chuyển phóng vút ra -

“Vút!” Một tiếng rít chói tai xuyên phá không gian làm lỗ tai của Lâm Lôi phát nhức cả lên.

“Long vĩ này còn lợi hại hơn so với long vĩ của Tấn mãnh long, phỏng chừng Bối Bối ta cũng không đỡ nổi a.” Bối Bối lúc này mắt cũng trợn tròn lên.

Mặt ngoài tay trái của Tử văn hắc hùng có một đạo hắc sắc quang mang lưu chuyển, nó trực tiếp dùng bàn tay to bè mà đánh tới long vĩ. Bàn tay của Tử văn hắc hùng có lực công kích quả thật rất đáng sợ, lực phòng ngự cũng cao vô cùng.

“Chát!”

Long vĩ đánh mạnh vào bàn tay to, chỉ nghe một tiếng va chạm đanh gọn, bàn tay của Tử văn hắc hùng khẽ run nhẹ một chút, mà long vĩ cũng đã rụt trở về.

Chỉ trong một thoáng giao kích, tay phải của Tử văn hắc hùng đã đánh tới trước người của Cức bối thiết giáp long, Cức bối thiết giáp long cũng không hề né tránh, ngược lại cong người lên, một loạt các mũi gai sắc bén chỉa lên chờ đón.

Thánh vực Tử văn hắc hùng cùng Cức bối thiêt giáp long đều là các đối thủ cũ của nhau, tự nhiên biết sự lợi hại trong chiêu này của Cức bối thiêt giáp long.

Cức bối thiêt giáp long chẳng những phòng ngự cao, hơn nữa thân thể cũng mềm dẻo phi thường. Đối thủ đánh xuống một chưởng, Cức bối thiêt giáp long tuyệt đối có thể xoay động nhẹ thân hình, dẫn chưởng lực phân tán ra toàn thân.

“Tát Đế Ách Tư, ta đã không còn là một cửu cấp ma thú như trước nữa rồi.” Trong mắt Tử văn hắc hùng hiện ra một tia lãnh khốc, đồng thời từ trong lòng bàn tay của nó cũng xuất ra ngoài một làn hắc quang lạnh lẽo, bàn tay to của Hắc hùng tốc độ tăng lên, lực cũng trở nên mạnh hơn hung hăng đánh thẳng vào gai trên người Cức bối thiết giáp long

“Bang!”

Cả người Cức bối thiết giáp long bị đánh đến lún sâu vào lòng đất, phương viên mặt đất đá xung quanh hơn trăm thước hoàn toàn bị chấn nát, đám gai nhọn rậm rạp trên lưng Cức bối thiết giáp long đã có một cây bị gãy ra, đồng thời khoé miệng cũng ồ ạt phun ra một búng máu tươi.

(Hết chương 18)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 19: Ngoan

"Long huyết của cửu cấp ma thú đỉnh mà để mất thế này thì thật là lãng phí." Lâm Lôi nhìn thấy long huyết thấm đầy trên mặt đất đá mà trong lòng không khỏi thầm nghĩ. Chiếu theo 'Long Huyết Mật Điển' ghi lại, long huyết của Thánh vực cấp bậc Long tộc tuyệt đối có thể dẫn động được huyết mạch trong cơ thể của Long huyết chiến sĩ, mà Hoạt long huyết của cửu cấp Long tộc khả năng cũng có một chút tác dụng.

Cức bối thiết giáp long này dù sao cũng là cửu cấp đỉnh, chỉ còn một chút nữa là có thể tiến nhập thành Thánh vực Long tộc. Hơn nữa trong Long tộc thì Cức bối thiêt giáp long cũng là một cá thể đặc biệt cực kỳ kinh khủng. Chỉ cần cùng cấp bậc trong Long tộc, Cức bối thiết giáp long là loại mạnh nhất.

"Cức bối thiêt giáp long này là cửu cấp đỉnh, là Long tộc cực mạnh của cửu cấp Long tộc. Long huyết của nó so với Thánh vực long huyết cũng chẳng khác là bao. Đáng tiếc là ta có muốn cũng không được." Lâm Lôi hiện tại căn bản không dám bước vào trong động quật kia, nếu không hai con ma thú kinh khủng đang giao chiến chỉ cần vung nhẹ tay là có thể đập hắn thành khối thịt nát nhừ.

"Lão đại, tên Cức bối thiết giáp long đó đã chết rồi à? Hình như đấu không lại với tên Tử văn hắc hùng kia." Bối Bối cùng Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm trao đổi.

Lâm Lôi không lên tiếng, mà cứ nhìn chằm chằm vào trong động quật, nhìn trận quyết chiến giữa hai con ma thú siêu cấp.

"Ha, ha~~" Miệng Thánh vực Tử văn hắc hùng hưng phấn phát cười rộ lên, đồng thời bàn tay lông nhung đen mượt vẫn nắm chặt lại thành quyền, nắm tay to cả thước đó mang theo hàng vạn lực đạo hung hăng hướng Cức bối thiết giáp long phía dưới mà đánh xuống.

Sấn tha bệnh, yếu tha mệnh! (Dịch nôm na là: Nhân lúc yếu thì đánh cho ngươi chết luôn đi cho rồi!)

"Ầm!" Nắm tay lông nhung đen mượt nện mạnh vào giữa lòng hố sâu, thậm chí còn làm cả động quật đều rung chuyển, đá vụn rơi xuống ào ào.

"Hử?" Con mắt duy nhất của Thánh vực Tử văn hắc hùng hồng quang sáng rực lên.

Ngay khi bị một chưởng của Tử văn hắc hùng đập lún xuống nền đất đá, cả thân thể Cức bối thiêt giáp long tựa như con giun nhanh như chớp chui tọt xuống dưới lòng đất. Ngay vị trí chui xuống của Cức bối thiết giáp long, mặt đất đá cũng chỉ đùn lên một chút mà thôi.

Quyền tiếp theo của Thánh vực Tử văn hắc hùng đã thất bại, chỉ đánh tới được chóp long vĩ của Cức bối thiết giáp long mà thôi, đã để cho Cức bối thiêt giáp long trực tiếp chui hẳn vào trong lòng đất.

"Ha ha. Tát Đế Ách Tư. Chẳng lẽ ngươi cứ trốn ở dưới lòng đất mãi, không thèm ló đầu ra hay sao?" Thánh vực Tử văn hắc hùng nhìn trên mặt đất, cười vang lớn lối.

Nó hiểu rất rõ, luận về đào đất, nó cho dù có đạt đến Thánh vực cũng còn kém xa Cức bối thiết giáp long. Cức bối thiết giáp long có thân mình uyển chuyển cùng với cặp móng sắc bén, năng lực đào đất so với nó còn giỏi hơn. Nếu như Cức bối thiết giáp long cứ lẩn trốn trong lòng đất không chịu ra thì nó hoàn toàn không có biện pháp nào cả.

Nhưng Thánh vực Tử văn hắc hung vẫn tin rằng, Cức bối thiêt giáp long chắc chắn sẽ không sợ hãi mà lẩn trốn, không dám ra mặt ứng chiến.

Bởi vì Tát Đế Ách Tư là một Cức bối thiết giáp long.

“Cứ nói Cức bối thiết giáp long các ngươi là một Long tộc vô cùng tự phụ, không bao giờ bỏ qua sự vũ nhục với bản thân, cho dù phải chết đi chăng nữa cũng sẽ ngẩng đầu lên mà tử chiên với đối thủ. Nhưng mà hiện tại xem ra có vẻ là không đúng a. Tát Đế Ách Tư ngươi chỉ là một tên vô cùng nhát gan.” Thánh vực Tử văn hắc hùng sang sảng nói, nó bây giờ chỉ có thể dùng lời nói để kích động đối phương mà thôi.

Trốn ở bên vách thông đạo, Lâm Lôi cũng lẳng lặng chờ thời gian trôi qua.

“Long tộc bình thường đều rất kiêu ngạo, rất tự phụ. Mà cực kỳ đặc biệt là Cức bối thiết giáp long trong Long tộc còn là loài tự phụ nhất trong Long tộc.” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

“Đức Lâm gia gia, người thế nào mà không ra vậy?” Lâm Lôi vừa mới hỏi câu này liền tự cười mình.

Chính bản thân mình cũng bị váng đầu rồi hay sao á. Đức Lâm gia gia bây giờ khí tức sẽ dễ dàng bị Thánh vực cường giả phát hiện. Mà Thánh vực Tử văn hắc hung dù sao cũng có thể coi là một Thánh vực cường giả.

“Không thể ra, hiện tại bọn tiểu tử các ngươi dưới con mắt bọn chúng chỉ là một con kiến nhỏ, bọn chúng mặc dù đều đã phát hiện ra ngươi, bất quá không thèm để ý tới mà thôi. Nếu một khi ta xuất hiện, bọn chúng phát hiện ra khí tức của ta thì sẽ không xong ngay.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn trốn trong Bàn Long chi giới như trước.

Lâm Lôi thong thả gật đầu, còn hai con mắt của hắn vẫn cứ nhìn chằm chằm vào trong động quật.

Thánh vực Tử văn hắc hùng cứ không ngừng cợt nhả, mà Cức bối thiết giáp long vẫn im hơi lặng tiếng, không hề có chút động tĩnh gì.

“Nó nở nụ cười?” Trong khi vẫn quan sát trận chiến, Lâm Lôi phát hiện Thánh vực Tử văn hắc hùng trên mặt xuất hiện một nụ cười đắc ý. Trong khi hắn vẫn còn chưa hiểu được chuyện gì thì -

Cực kỳ đột ngột, một cụm long lân bao trùm đầu long vĩ tự như một cây chuỳ, xoay tròn xuyên phá mặt đất phóng thẳng lên, không khí bị phá nát phát ra âm thanh khiến người ta phải hãi sợ “Vù, vù~~~”, trực tiếp hướng đến bụng của Thánh vực Tử văn hắc hùng mà phóng đến.

Tốc độ quá nhanh, quả thực làm cho người ta không có thời gian để phản ứng kịp.

Thánh vực Tử văn hắc hùng có vẻ như là đã tiên đoán trước được, vừa lúc long vĩ xuyên khỏi mặt đất thì đồng thời một đôi đại hùng chưởng đen mượt đã nhanh chóng trực tiếp chụp trúng lấy long vĩ đang xoáy tròn này.

“Ha, ha ~~~”

Thánh vực Tử văn hắc hùng cười điên cuồng, đồng thời hai tay nắm chặt lấy long vĩ, kéo mạnh toàn bộ thân hình Cức bối thiết giáp long từ dưới lòng đất lên. Rồi sau đó hất Cức bối thiét giáp long lên, hung hăng đập mạnh xuống mặt đất.

“Ầm!”

Giống như là đập roi xuống mặt đất, Thánh vực Tử văn hắc hùng huy vũ Cức bối thiết giáp long hung hăng đập liên tục xuống đất.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"……

Thánh vực Tử văn hắc hùng điên cuồng huy vũ thân thể của Cức bối thiết giáp long đập xuống đất. Cả người biến thành một đạo ảo ảnh, Cức bối thiết giáp long cơ hồ chỉ trong một nhịp hít thở tối thiểu đã bị đập xuống mặt đất đá tới hơn trăm lần.

Âm thanh tiếng đánh dày đặc khiến da đầu Lâm Lôi tê dại.

“Như vậy mà còn chưa chết sao?” Lâm Lôi thấy vậy cũng khẩn trương lên.

“Ha, ha, Tát Đế Ách Tư, này thì cho ngươi cuồng, này thì cho ngươi cướp đi một mắt của ta, ha ha…” Thánh vực Tử văn hắc hùng độc ác cười to, hai đại thủ chưởng to gần hai thước không ngừng vung vẩy thân hình của Cức bối thiết giáp long, không ngừng đập mạnh xuống đất.

Đất đá dưới mặt đất liên tục bị vỡ vụn, một vết nứt rộng ba thước, dài hơn mười thước cũng đã xuất hiện.

Những tảng đá phía trên động quật bị rung động rơi lả tả xuống dưới. Những tảng đá rơi xuống này đối với Thánh vực Tử văn hắc hùng mà nói chẳng có chút gì ảnh hưởng cả.

“Đừng có mà đánh sụp thông đạo chứ.” Đất đá trên đỉnh đầu Lâm Lôi cũng đều rơi xuống, làm cho hắn không khỏi thầm mắng cái tên Tử văn hắc hùng kia.

Lâm Lôi phải đứng tránh sang một bên mặc niệm ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’ để Ngọc thạch khải giáp mặc lên người thì mới có thể bảo toàn được tính mạng.

"Hống ~~" "Hống ~~~"

Một âm thanh phẫn nộ từ trong miệng Cức bối thiết giáp long vang lên. Lực phòng ngự của nó quả thật là kinh khủng. theo đạo lý mà nói thì đập vào đá tảng đối với nó không có gì là thương tổn, nhưng mà bị vung lên quá nhanh rồi sau đó bị nện mạnh xuống thì lại khác.

Cũng giống như một viên đá nhỏ, bình thường không có tí lực công kích nào. Nhưng mà một khi viên đá đạt tới một tốc độ thật kinh khủng thì thậm chí có thể bắn thủng cả một miếng thép.

Tốc độ, cũng là một loại công kích!

Hùng tộc ma thú trời sinh khí lực mạnh mẽ, đạt tới cấp Thánh vực như Tử văn hắc hùng này thì lực lượng càng trở nên đáng sợ. 'Tí Lực' kinh người của Thánh vực Tử văn hắc hùng dùng để huy vũ Cức bối thiết giáp long có thể đạt đến tốc độ khiến người ta kinh hãi. Với tốc độ này làm Cức bối thiết giáp long bị đập xuống mặt đất đá một cách điên cuồng.

Bị đánh như thế này, có thể nói là vô cùng đáng sợ!

Thân hình của Cức bối thiết giáp long giống như rắn, vặn vẹo đem lực bị đánh tiêu tán ra toàn thân.

"Long huyết, đều là long huyết cả." Lâm Lôi nhìn xuống mặt đất, Cức bối thiết giáp long bị đập xuống đất điên cuồng thì trên mặt đất đá cũng rải đầy long huyết.

Đối với Cức bối thiết giáp long mà nói, thương thế trên thân chỉ là thứ yếu, điểm chết người chính là mê muội!

Bị huy vũ cực nhanh như vậy, đầu của Cức bối thiết giáp long cũng trở nên quay cuồng, nếu cứ tiếp tục như thế, cho dù thân thể của nó kháng được nhưng não bộ thì khó có thể kháng trụ nổi.

"Tát Đế Ách Tư, ngươi quả là ngu ngốc, ngươi cho là ngươi có thể dưới lòng đất đánh lén được ta, ta phản ứng không được? Chẳng lẽ ngươi quên là Thánh vực cường giả có thể dùng linh hồn chi lực xuất khỏi thân thể, tất cả cử động của ngươi dưới lòng đất đều nằm trong tầm quan sát của ta, vậy mà ngươi còn đánh lén, ha ha…"

Giờ phút này Thánh vực tử văn hắc hùng càng trở nên đắc ý.

Ba trăm năm trôi qua, nó luôn luôn nghĩ đến việc báo thù, mỗi lần nghĩ lại cảnh chính mình bị móc mất một con mắt, tròng lòng nó lại sôi trào lửa hận. Nó cũng chính vì mối cừu hận này mà đã kiên trì suốt ba trăm năm, cuối cùng cũng đạt tới Thánh vực.

“Chát!”

Một thanh âm quỷ dị vang lên, thân hình Cức bối thiết giáp long trực tiếp bay ra ngoài va chạm mạnh vào vách đá ngoài vài trăm thước tạo thành một lỗ thủng thật lớn, sau đó rơi xuống đất.

Mà Thánh vực tử văn hắc hùng cũng ngạc nhiên bởi một đoạn long vĩ bị đứt đang nắm trong tay.

“Ngươi, ngươi tự cắt đuôi?” Thánh vực Tử văn hắc hùng cực kỳ kinh ngạc, rồi sau đó là bật cười đắc ý. “Ha ha, Tát Đế Ách Tư ngươi vậy mà cũng phải bỏ rơi lại đuôi để bảo vệ tính mạng, thống khoái, thống khoái a.” Có thể bức bách Cức bối thiết giáp long đến mức này, Thánh vực Tử văn hắc hùng cũng thật là khoái trá.

Lâm Lôi cũng có chút kinh ngạc sự tàn nhẫn của chính Cức bối thiết giáp long, chặt đuôi, đuôi đối với long tộc thì tầm quan trọng của nó không cần phải nói, tự bỏ được đoạn đuôi cũng cần phải có dũng khí của một đại trượng phu, thật kiên cường.

Dưới mông của Cức bối thiết giáp long trống trơn, chỉ có một miệng vết thương hình tròn, đường kính gần một thước. Nơi đó lúc trước chính là một cái long vĩ, hiện tại chỉ là một vết thương lớn máu tươi chảy ra không ngừng. Chỉ có điều đôi mắt màu vàng lợt của Cức bối thiết giáp long kia vẫn nhìn chằm chằm vào Thánh vực Tử văn hắc hùng y như cũ.

“Giỏi thật, nhưng mà hôm nay ngươi chắc chắn phải chết không còn nghi ngờ gì nữa.” Thánh vực tử văn hắc hùng vung tay ném đoạn long vĩ ra bên cạnh, trên mặt đầy vẻ tự tin.

Long vĩ bị đứt tuy mất máu không quá nhiều nhưng cũng làm cho Cức bối thiết giáp long thực lực giảm sút hẳn. Dưới tình huống như thế này, Thánh vực Tử văn hắc hùng nó mà không giết được đối phương sao, thật sự là biết nói đùa.

“Hống!” Gầm lên một tiếng, tứ chi Cức bối thiết giáp long phóng đi, hoá thành một đạo tàn ảnh trực tiếp lao về phía Thánh vực Tử văn hắc hùng. Hai bàn tay nhung đen to đùng của Thánh vực Tử văn hắc hùng lại toát ra luồng hắc quang, sau đó hai hắc sắc đại hung chưởng hướng Cức bối thiết giáp long mà vỗ tới.

Chưởng lực của Thánh vực Tử văn hắc hùng tuyệt đối có thể đánh bay được Cức bối thiết giáp long.

Nhưng mà…

Đối mặt với hai hắc sắc đại hung chưởng đánh tới, Cức bối thiết giáp long chợt há miệng hung hăng cắn vào một tay của Thánh vực Tử văn hắc hùng. Song cánh tay của Thánh vực Tử văn hắc hùng cứng rắn vô cùng, chỉ có thể cắn trúng chứ không thể cắn đứt được.

“A!” Mộng tiếng rống đầy thống khổ, Thánh vực Tử văn hắc hùng tuyệt đối không thể tưởng tượng được Tát Đế Ách Tư có thể làm được như vậy, bởi vì Tát Đế Ách Tư làm như vậy là đưa đầu ra trước mặt của nó.

“Muốn chết!” Thánh vực Tử văn hắc hùng rống giận, vươn đại hùng chưởng còn lại đâm vào mắt của Tát Đế Ách Tư.

Một khi bàn tay dài hơn một thước này mà đâm vào mắt Cức bối thiết giáp long, xuyên phá đầu thì chắc chắn Cức bối thiết giáp long sẽ phải chết.

Bất quá giờ phút này…

"Chíu!" "Chíu!" "Chíu!"……

Cả thân hình của Cức bối thiết giáp long dường như toàn bộ rung động lên. Toàn bộ gai nhọn trên lưng đột nhiên vươn dài dài ra, cả trăm mũi gai bén nhọn nhanh như chớp đâm phập vào người của Thánh vực Tử văn hắc hùng.

Toàn thân Thánh vực Tử văn hắc hùng bị đâm thủng, chỗ nào cũng đều có một mũi gai đâm xuyên vào.

“A, Tát Đế Ách Tư ngươi .....” Trong ánh mắt của Thánh vực Tử văn hắc hùng tràn ngập vẻ khó có thể tin nổi.

Cức bối thiết giáp long lợi hại nhất chính là ở hai điểm ‘Cức Bối’ và ‘Thíêt Giáp’, ‘Thiết Giáp’ đại biểu cho lực phòng ngự kinh người, còn ‘Cức Bối’ đó chính là gai nhọn phủ khắp thân hình, gai nhọn đó nhiều người đều không biết có tác dụng gì.

Nếu phòng ngự? Dĩ nhiên là đã có lớp lân giáp dày đặc.

Công kích?

‘Cức Bối’ làm thế nào mà có thể công kích được địch nhân, cho dù công kích cũng chỉ là công kích ở thế bị động.

Không có ma thú nào biết, Cức bối thiết giáp long có một tuyệt chiêu cùng địch nhân đồng quy vu tận, đem toàn bộ các ‘Cức Bối’ trên lưng hoàn toàn bắn ra trong nháy mắt. Tốc độ một khi bắn ra, lực xuyên phá của mỗi cây ‘Cức Bối’ này so với móng vuốt còn lợi hại hơn.

Nó căn bản không biết tên Cức bối thiết giáp long lại còn có một chiêu này. Trong tình huống hai người gần sát nhau, tốc độ của ‘Cức Bối’ bắn ra như thế này, căn bản là không thể né tránh kịp.

“Ngao~~~” Thân thể bị bắn thủng của Thánh vực Tử văn hắc hùng cảm nhận được sinh cơ của chính mình dần dần đoạn tuyệt. Nó không cam lòng ngửa đầu rống lên giận dữ.

(Hết chương 19)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 20: Long Tinh Chi Biến

Chính bản thân Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc trước dù đã đạt tới Thánh vực đỉnh, nhưng khi nhục thể bị huỷ diệt thì ông ta cũng chẳng còn cách nào để bảo trụ được tính mạng.

Nhục thể bị huỷ diệt thì chắc chắn phải chết không cần nghi ngờ gì nữa.

Nếu mà có thể dễ dàng chữa trị được nhục thể thì phải đạt tới thực lực của Thần cấp.

Sinh cơ nhục thể biến mất, Thánh vực Tử văn hắc hùng cũng cảm giác được linh hồn của mình bị minh giới hấp dẫn, tin rằng chỉ trong một ít phút nữa thôi thì linh hồn của nó sẽ tiến vào minh giới: “Tát Đế Ách Tư!!!!!” Thánh vực Tử văn hắc hùng trong những giây phút cuối cùng ở Ngọc Lan đại lục điên cuồng dùng cặp đại hùng chưởng bóp chặt đầu Cức bối thiết giáp long.

Một con mắt của Cức bối thiết giáp long đã bị móc mất, yết hầu, lân giáp trên đầu đều bị bóp nát, máu tươi không ngừng chảy ra.

Chỉ là Cức bối thiết giáp long căn bản không có phản kháng, bởi vì nó cũng đã đến những giây phút cuối cùng của sinh mạng, bắn ra một loạt các cức thứ (gai nhọn), sinh cơ trong thân thể Cức bối thiết giáp long cũng dần dần tiêu tán.

“Ta không cam lòng!!!”

Một tiếng rống giận dữ vang lên.

“Ầm!” Thân hình khổng lồ cao gần mười hai thước đổ ầm ầm xuống, sõng xoài trên mặt đất, vậy là linh hồn còn lại của Thánh vực Tử văn hắc hùng cũng đã không thể chống cự được, bị minh giới hấp dẫn và thôn phệ, vĩnh viễn biến mất không còn hiện diện trên bề mặt của Ngọc Lan đại lục nữa.

“Lưỡng bại câu thương?” Lâm Lôi nhìn cảnh Thánh vực Tử văn hắc hùng ngã xuống đất, hay tay tới tận lúc này vẫn còn bóp chặt trên cổ của Cức bối thiết giáp long. Cức bối thiết giáp long cũng đã cận kề với cái chết, bất kể phần đuôi hay vùng cổ họng, máu tươi đều không ngừng tuôn ra, con mắt còn lại cũng đã lẳng lặng nhắm lại.

Bất chợt..

Con mắt duy nhất không bị thương còn sót lại của Cức bối thiết giáp long mở ra, đồng tử màu vàng lợt lạnh như băng không hề có chút tình cảm gắt gao nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi đang ở giữa thông đạo.

“A!” Lâm Lôi bị con mắt đó nhìn chằm chằm, trái tim không khỏi đập rộn lên.

Vô luận là Cức bối thiết giáp long hay là Thánh vực Tử văn hắc hùng nãy giờ đều biết rằng có sự hiện diện của Lâm Lôi, chẳng qua là không thèm để ý đến mà thôi.

Nhưng mà…

Cức bối thiết giáp long không muốn sau khi chết, thân thể bị nhân loại làm ô uế. Long tộc rất kiêu ngạo, mà Cức bối thiết giáp long là tộc quần kiêu ngạo nhất trong Long tộc. Một tộc quần tự phụ như vậy cho dù chết đi cũng không muốn để lại cho đối thủ một chút gì tốt đẹp, sẽ không để thân thể của mình cho nhân loại chà đạp.

“Không hay!” Lâm Lôi quay đầu hướng về phía trong thông đạo phóng vụt đi không chút do dự.

“Đã sắp chết vậy mà còn muốn giết người!” Hắn trong lòng lửa giận phừng phừng.

Ánh mắt độc nhất màu vàng lợt của Cức bối thiết giáp long nhìn chằm chặp vào Lâm Lôi, rồi sau đó rống lên một tiếng giận dữ nhất từ thuở sinh ra đến giờ, Cức bối thiết giáp long biến thành một hắc sắc thiểm điện, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã tiến tới trước người của Lâm Lôi. Long trảo trảo xuống người hắn không chút lưu tình.

Cảm thụ kình phong ở sau lưng, Lâm Lôi không khỏi muốn nằm sát xuống đất né tránh. Hắn biết một long trảo này đánh xuống thì cho dù là một cửu cấp ma thú cũng có thể bị giết chết, kiện Ngọc thạch khải giáp trên người hắn căn bản không thể ngăn cản một trảo sắc bén của Cức bối thiết giáp long.

“Vù!”

Một tiếng rít chói tai vang lên, thân hình nhỏ bé của Bối Bối đang dùng hết sức ngăn chặn lợi trảo của Cức bối thiết giáp long lại.

“Bối Bối!” Lâm Lôi cùng với linh hồn của Bối Bối tương thông, cơ hồ đồng thời cảm ứng được động tác của Bối Bối, trong lòng không khỏi có chút kinh hãi.

“Chát!”

Một tiếng đánh đanh gọn. Cơ thể của Bối Bối bị lợi trảo của Cức bối thiết giáp long đánh bay đi, thân hình nhỏ bé gầy yếu đó nhanh chóng bị đánh bật ngược trở lại, trực tiếp va đập vào vách tường cách đó mấy chục thước, lún thật sâu vào giữa lòng đất đá trong vách tường.

Mà đất đá trên vách tường cũng bị nhuốm lên một màu máu tươi.

“Chính là máu của Bối Bối!” Lâm Lôi giờ khắc này không còn gì thống thổ hơn, so với sự phản bội của Ngải Lệ Tư còn gấp cả ngàn lần.

Trong đầu cũng hiện lên một tràng cảnh chính mình cùng với Bối Bối bên nhau.

Cũng nhớ đến cảnh lần đầu tiên bọn họ gặp gỡ, Bối Bối trốn sau tảng đá ở tổ đường sợ hãi nhìn mình.

Cũng nhớ đến tình cảnh khi Bối Bối đắc ý, bộ dáng nhíu nhíu cái mũi lên một cách đáng yêu.

Cũng nhớ đến tình cảnh Bối Bối ẩn bên trong túi áo của mình, bộ dáng điềm tĩnh ngủ thật đáng yêu.

……

Từ lúc còn tám tuổi cho đến năm nay…

Bạn thân thiết nhất của mình chính là Bối Bối. Mặc dù có chút cứng đầu, đôi lúc thật lẻo mép, nhưng mà nói cho cùng trong lòng mình đã chiếm một vị trí rất quan trọng.

“Hát..!!” Một cái miệng rộng nhắm đầu Lâm Lôi cắn tới.

“A!” Lâm Lôi phát ra một tiếng gào giận dữ, ánh mắt bị che kín bởi các đường tơ máu. Ngay khi cái miệng rộng của Cức bối thiết giáp long cắn tới, tốc độ của Lâm Lôi bỗng đạt tới tốc độ trước giờ chưa từng có, đột nhiên há miệng hướng cổ họng Cức bối thiết giáp long cắn trả.

“Phập!!” Một bên vai Lâm Lôi bị cắn bật cả một mảng thịt ra khỏi cơ thể.

Mà miệng Lâm Lôi cũng gắt gao cắn chặt vào miệng vết thương của Cức bối thiết giáp long.

“Chết đi! Chết đi! Mi chết chung với ta đi!”

Trong đầu không ngừng hiện ra các tràng cảnh cùng với Bối Bối bên nhau, nước mắt Lâm Lôi không nhịn được trào ra, đồng thời hàm răng của hắn cũng điên cuồng nhai nghiến, cắn vào yết hầu của Cức bối thiết giáp long, miệng thì không ngừng uống máu.

"Sạt, sạt~~~"

Ánh mắt Cức bối thiết giáp long cũng dần trở nên ảm đạm, linh hồn nó cũng không thể khống chế được nhục thể nữa mà từ từ bay ra khỏi thân thể và bị minh giới mạnh mẽ hấp thụ, cả thân thể cao lớn vô lực ngã xuống.

“Chết đi! Chết đi!”

Tiến vào trạng thái mất kiểm soát, Lâm Lôi điên cuồng hút máu, điên cuồng cắn vào yết hầu của Cức bối thiết giáp long.

“A….”

Long huyết chảy vào trong cơ thể của Lâm Lôi khiến hắn cảm thấy da trên người như bị nhúng nước sôi đau đớn muốn chết. Song đây chỉ là điều thứ yếu, uống long huyết vào trong bụng, khiến gân cốt trong người Lâm Lôi như bị co rút, run lên bần bật.

Đau đớn, đau đớn vô cùng!

Long huyết tuôn chảy vào trong thân thể, loại thống khổ này thì Lâm Lôi có thể chịu nổi.

Nhưng mà đồng thời long huyết chảy vào trong bụng thì bên ngoài thân thể, cơ nhục cũng bị nhũn lại. Loại thống khổ này căn bản giống như cơ thể bên trong không ngừng muốn xé ra ngoài.

Đau đớn, nhưng giờ phút này hắn tựa như đã quên hết tất cả đau đớn.

Một kích phẫn nộ cuối cùng của tên cửu cấp đỉnh Cức bối thiết giáp long trước khi chết uy lực có thể tưởng tượng ra được. Lợi trảo sắc bén của Cức bối thiết giáp long vốn nổi tiếng xưa nay, cho dù là cửu cấp ma thú cũng bị một trảo mà xé toạc, huống hồ là Bối Bối?

Lâm Lôi vẫn còn nhớ như in vách đá nhiễm máu tươi.

Thân hình nhỏ bé gầy gò của Bối Bối một khi bị xé rách mất lớp da thì còn có thể sống được chăng? Quan trọng nhất chính là Lâm Lôi cảm giác được sinh cơ của Bối Bối đã yếu đến mức khó có thể cảm giác được.

“A~~” Trong lòng đầy những nỗi bất cam, khiến Lâm Lôi điên cuồng cắn xé long nhục, uống long huyết. Mặc cho long huyết bên trong cơ thể sôi trào, mặc cho thân thể đau đớn cực điểm, đau đến thần kinh đều run lên bần bật, tất cả Lâm Lôi căn bản không thèm để ý đến.

“Lâm Lôi, dừng lại, dừng lại.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc quát. “Dùng Lam tâm thảo, nhanh, dùng Lam tâm thảo. Cứ như vậy thì thân thể bên trong của ngươi hỏng mất.”

Nhưng mà vô dụng. Lâm Lôi vẫn cứ hút long huyết như trước, đột nhiên một đạo tinh thể lạnh băng chui tọt vào yết hầu của hắn, tiến thẳng vào trong bụng. Tức thì cảm giác đau đớn kịch liệt gia tăng, cả người Lâm Lôi không thể khống chế được nữa, run lên dữ dội.

Đau?

Lâm Lôi chính là muốn làm cho chính mình phải đau đớn, cảm giác đau đớn như thế này mới có thể làm xua tan một chút thương tâm trong lòng.

"Lâm Lôi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng không biết nên làm gì bây giờ nữa.

"Lão, lão đại." một thanh âm yếu ớt vang lên trong lòng Lâm Lôi.

Toàn thân Lâm Lôi run lên, rồi như bị hoá đá, cũng ngừng không còn cắn xé long nhục, không hút long huyết nữa.

"Bối Bối?"

Bên trong toàn thông đạo trở nên yên tĩnh, Lâm Lôi lăng lăng nhìn về phía vách tường nơi Bối Bối bị đánh lún sâu vào bên trong, hắn cảm giác được sinh cơ của Bối Bối bắt đầu tăng lên. Lâm Lôi đã thấy được thân ảnh của Bối Bối chậm rãi từ trong vết lún chui ra khiến hắn không khỏi có một cảm giác vui sướng trong lòng. Nhưng mà ngay sau đó, một cỗ cảm giác đau đớn kinh khủng trực tiếp ăn sâu vào thần kinh của Lâm Lôi.

"Nhanh, nhai Lam tâm thảo." Đức Lâm Kha Ốc Đặc giận dữ hét lên.

Lâm Lôi lúc này mới có phản ứng, nhanh chóng mở toang chiếc túi ra, trực tiếp cầm một nắm Lam tâm thảo nuốt thẳng vào bụng. Một nắm Lam tâm thảo tuyệt đối có tới hơn mời gốc. Lâm Lôi cảm giác được một trận mát rượi tràn ngập trong cơ thể, điều này làm cho cảm giác đau đớn kịch liệt được giảm đi rất nhiều.

Có điều hắn vẫn cảm thấy trong bụng có một chỗ vẫn còn đau đớn vô cùng, đặc biệt khi mà cảm giác đau đớn ở các bộ vị khác trên người giảm đi thì vị trí đau này lại càng thêm rõ rệt.

Lâm Lôi không chút do dự cầm nắm Lam tâm thảo bỏ vào miệng nhai, sau đó nhanh chóng nuốt vào bụng.

Bật người khoanh chân ngồi xuống, trong đầu hắn tự động hiện lên ‘Long Huyết Mật Điển’, hướng dẫn các bí pháp dùng long huyết để dẫn động huyết mạch của Long huyết chiến sĩ. Chiếu theo bí pháp tiến hành, ‘Long Huyết Chiến Sĩ’ huyết mạch ẩn trong máu huyết của cơ thể Lâm Lôi rốt cục bắt đầu hiện ra.

“Thành công rồi!”

Xác suất thành công của cửu cấp Hoạt long huyết so với Thánh vực long huyết là rất thấp. Nhưng Cức bối thiết giáp long dù sao cũng đã đạt tới cửu cấp đỉnh, cũng là cửu cấp cực mạnh trong Long tộc. Thể tích nhỏ cũng có nghĩa là long huyết trong cơ thể của nó công dụng càng tốt hơn.

“Xùy, Xùy…” Long huyết trong cơ thể Lâm Lôi cũng trực tiếp bị luyện hoá liên tục, cuối cùng biến thành một đạo long huyết đấu khí.

Nhưng trong quá trình luyện hoá thì chỗ đau quặn trong bụng vẫn còn. Vị trí gây đau đớn cho dù có nhai nuốt Lam tâm thảo cũng không có hiệu quả, Lâm Lôi cũng không biết, trong lúc hắn nhai nuốt, uống máu của Cức bối thiết giáp long, thì long tinh của nó cũng theo máu chảy ra, cuối cùng đã chui vào trong bụng hắn.

Theo đạo lý, loại long tinh này một khi tiến vào trong bụng thì có thể nói so với long huyết còn kinh khủn hơng gấp vạn lần, chẳng qua nhờ có Lam tâm thảo mà giảm đi bớt tác dụng của long tinh, nếu không loại đau đớn này tuyệt đối đủ để làm cho người ta máu huyết sôi trào mà chết.

Tuy nhiên, Long huyết chiến sĩ huyết mạnh cũng không phải là huyết mạnh bình thường.

Long huyết chiến sĩ huyết mạnh có nguồn gốc nguyên thuỷ là từ ‘Ba Lỗ Khắc’, Long huyết chiến sĩ đầu tiên. Ba Lỗ Khắc năm đó khi tu luyện thành công thì đạt tới Thánh vực đỉnh, ngay cả Cửu Đầu Xà Hoàng cũng có thể chém chết. Tuyệt thế cường đại vũ lực đáng sợ như vậy đủ để tung hoành khắp Ngọc Lan đại lục.

Cho dù Long tộc mạnh mẽ biết là Ba Lỗ Khắc gia tộc giết chết Thánh vực Long tộc để lấy máu cho con cháu trong gia tộc tu luyện ‘Long Huyết Mật Điển’ thì cũng không dám chính thức đối đầu với Ba Lỗ Khắc gia tộc.

Đây chính là điểm kinh khủng của Long huyết chiến sĩ huyết mạch!

Bởi vậy bộ sách truyền đời của Ba Lỗ Khắc gia tộc có ghi lại. Nói không có người nào có thể dùng long huyết mà tu luyện thành Long huyết chiến sĩ cũng chỉ là bởi vì muốn che giấu mối quan hệ với Long tộc mà thôi. Trên thực tế Ba Lỗ Khắc gia tộc nhờ sử dụng biện pháp này đã tạo ra một số Long huyết chiên sĩ thành công.

Sự kỳ diệu của Long huyết chiên sĩ huyết mạch so với sự cao quý của long huyết của Long tộc thì còn trân quý hơn nhiều!

Chỉ cần tiềm phục trong cơ thể dẫu chỉ một chút ít thôi cũng đã đủ để đưa một người lên chống lại sự tồn tại của Thánh vực Long tộc. Bởi vậy có thể tưởng tượng được sự lợi hại của Long huyết chiên sĩ huyết mạch là như thế nào!

Như hiện tại bây giờ Long huyết chiến sĩ huyết mạch lưu chuyển, ngay khi long huyết chiến sĩ huyết mạch vừa chạm tới được long tinh của Cức bối thiết giáp long thì đã xảy ra biến hoá đặc thù! Long tinh chính là tinh hoa năng lượng trong cơ thể của Long tộc, tinh hoa năng lượng của cửu cấp đỉnh Cức bối thiết giáp long. Mà Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể của Lâm Lôi vẫn còn quá yếu …

“Xùy, Xùy…”

Khắp toàn thân Lâm Lôi tràn ngập đau đớn kịch liệt. Hắn đau đớn ngửa đầu hét lớn lên, trên bề mặt da của Lâm Lôi lúc này bỗng hiện ra một hắc sắc lân phiến quỷ dị, hắc sắc lân phiến này sắc bén đến mức phá huỷ hết quần áo của Lâm Lôi.

Trên bàn chân, cánh tay của hắn, các hắc sắc lân phiến đồng dạng hiện ra, nỗi thống khổ phi thường này khiến tiếng la hét của Lâm Lôi cứ không ngừng vang lên thật kinh khủng, vẻ mặt cũng trở nên dữ tợn một cách đáng sợ.

Một đạo thanh âm có vẻ như càng thêm phần đau đớn kịch liệt vang lên, một cây cức thứ sắc bén chậm rãi từ đỉnh đầu của Lâm Lôi mọc ra…

(Hết chương 20)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.4 - Chương 21: Long Huyết Chiến Sĩ

Toàn thân Lâm Lôi đau nhức khôn tả, khắp dọc xương sống, trên lưng đều rung lên, một mũi gai nhọn từ trên xương sống của hắn chậm rãi mọc ra, xuyên qua lớp da trên cơ thể, từ từ lớn dần lên.

Loại thống khổ như thế này làm Lâm Lôi nhịn không được phải khẽ rên lên, khắp các nơi trên thân thể mồ hôi túa ra nhễ nhại. Đồng thời, từ các nơi mồ hôi tiết ra, các hắc sắc lân phiến cũng không ngừng xuất hiện. Hình dáng mỗi khối lân phiến so với lân phiến của Cức bối thiết giáp long cực kỳ giống nhau, chỉ có điểm khác duy nhất chính là thể tích nhỏ hơn mà thôi.

Lâm Lôi nghiến chặt răng, trong yết hầu phát ra những thanh âm trầm thấp phát tiết để giảm đi một chút đau đớn kịch liệt. Đồng thời, ý chí vốn kiên cường của hắn không ngừng vận chuyển mật pháp ‘Long Huyết mật Điển’.

Khối long tinh trong Long huyết chiến sĩ huyết mạch dần dần bị ăn mòn đi, thể tích không ngừng thu nhỏ lại, mà long huyết chiến sĩ huyết mạch cũng không ngừng hấp thụ năng lượng hắc ám kinh người chứa trong khối long tinh. Tốc độ biến đổi của thân thể càng lúc càng tăng lên…

“Xùy…” Một cái đuôi bao bọc bởi các lớp hắc sắc lân phiến mang theo một ít vết máu chậm rãi mọc ra từ phần chóp đuôi xương sống của Lâm Lôi, cái đuôi này giống y như một trường tiên cứng như sắt thép.

“Tại sao, tại sao lại thành ra như vậy?” Lâm Lôi cảm thụ được sự biến hoá của toàn thân, đặc biệt các tiêm thứ trên lưng và trên trán cùng với cả hắc sắc lân phiến, tất cả đều làm cho hắn chấn kinh.

Dựa theo ‘Long Huyêt Mật Điển’ ghi lại, Long huyết chiến sĩ có ba trạng thái chính.

Trong đó, trạng thái thứ 3 là trạng thái Long hoá hình thái hoàn toàn. Loại hình thái này, Long huyết chiến sĩ toàn thân bao bọc bởi các thanh sắc lân phiến, trên trán cũng xuất hiện một mũi long giác. Trạng thái này cũng là trạng thái mang thực lực cường đại nhất của Long huyết chíên sĩ, song hình thái của Lâm Lôi hiện tại so với sự miêu tả trong 'Long Huyết Mật Điển' ghi lại thì hoàn toàn khác nhau.

Toàn thân Lâm Lôi bị bao trùm bởi hắc sắc lân phiến chứ không phải là thanh sắc lân phiến. Các tiêm thứ trên lưng Lâm Lôi đáng nhẽ cũng không có, hắn không thể không nghĩ đến Cức bối thiết giáp long.

Trạng thái thứ 2, Bán long hoá hình thái. Trạng thái thứ 3 là trạng thái mang thực lực chiến đấu cực mạnh, còn đối với trạng thái này mà nói thì chỉ có một phần bộ phận cơ thể bị long hoá, thực lực cũng yếu hơn một chút.

Trạng thái thứ nhất là hình thái bình thường của con người, dưới những tình huống bình thường thì Long huyết chiến sĩ là ở hình thái này. Mà đối với tình huống này, trong ba hình thái cũng là loại hình thái có thực lực yếu nhất.

Dựa theo 'Long Huyết mật Điển' ghi lại, trong lần đầu tiên luyện thành Long huyết đấu khí, thân thể tự nhiên là không thể khống chế được mà sẽ trực tiếp tiến vào trạng thái thứ 3, lần đầu tiên biến thân sẽ thống khổ phi thường, song chỉ có một lần như vậy, sau khi biến hoá lại sẽ không còn thống khổ nữa.

Bên trong cơ thể Lâm Lôi…

Một cỗ thanh sắc đậm gần như một hắc sắc dịch thể trải rộng khắp ra các nơi. Mỗi một chỗ trong cơ thể, kinh mạch đều không ngừng hấp thu những loại năng lượng này. Tố chất thân thể Lâm Lôi nhanh chóng tăng lên với một tốc độ kinh khủng. Tốc độ tăng cực nhanh như thế này đồng thời làm Lâm Lôi đau đớn tưởng chừng muốn chết đi được.

“Long tộc đáng giận!” Lâm Lôi trong lòng thầm chửi rủa, “Khẳng định là do các ngươi, nếu không thì trong bộ sách của gia tộc chắc chắn phải có giảng giải qua kết quả khi dùng Hoạt long huyết cùng với các lưu ý khi dùng.”

Lâm Lôi trong lòng càng nghĩ càng giận.

Long huyết mật điển của gia tộc mình rõ ràng là có mâu thuẫn, trong bộ sách nói trong gia tộc không có ai sử dụng Hoạt long huyết thành công, vậy mà tại sao truyền lời cho hậu nhân lại khẳng định chắc chắn rằng phương pháp này có thành công? Đây rõ ràng là mâu thuẫn.

Bốn năm ngàn năm trước, gia tộc rốt cuộc là có bộ dạng ra sao, Lâm Lôi hiện tại căn bản hoàn toàn không biết.

“Khẳng định là do Long tộc bức bách, cuối cùng các bậc tiền bối nhân nhượng đem các việc liên quan đến các biện pháp biến hình khi sử dụng Hoạt long huyết mà lược bỏ đi.” Lúc này hắn cũng chẳng biết phải làm như thế nào.

‘Long Hoá’ hình thái của hắn thật rõ ràng là không giống với ‘Long Hoá Hình Thái’ chính thống luyện được ghi lại trong bộ sách.

“Ý chí của ta cũng thật là cao quá, nhanh nhanh làm ta đau đến ngất đi đi.” Lâm Lôi ngược lại lại mong chính mình ngất đi, một khi ngất đi thì bản thân có lẽ sẽ thanh thản hơn…

“A~~”

Toàn thân hắn lại đột nhiên run lên, mười đầu ngón tay, lại còn mười đầu ngón chân đều đau đến thấu xương. Chỉ thấy mỗi một móng trên đầu ngón tay đều trở nên sắc bén, tựa như là một long trảo được thu nhỏ lại. Nỗi đau đớn khi các móng sắc mọc dài như thế này thật sự làm Lâm Lôi đau đớn đến gần như mất đi trực giác.

Cảm giác mê muội tràn lên đỉnh đầu, cặp mắt nhắm lại, ý thức toàn thân Lâm Lôi trong nháy mắt đã hoàn toàn chìm đắm đi.

“Ầm!”

Cơ thể hắn rốt cuộc cũng đổ rầm xuống đất.

“Ngất rồi!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đứng bên cạnh Lâm Lôi, nhìn bộ dạng hiện tại của hắn không khỏi chép miệng than: “Thật là lạ kỳ, không nghĩ rằng tổ tiên ‘Ba Lỗ Khắc’ của Lâm Lôi lại có thể có loại năng lực long hoá thế này.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhướng mày tự nhủ: “Mà nói cũng thật kỳ quái, hình như ngoại trừ Long huyết chiến sĩ ra còn có tam đại chung cực chiến sĩ khác nữa. Lúc ta còn trên đời căn bản vẫn chưa thấy qua tứ đại chung cực chiến sĩ, sau khi ta chết chẳng bao lâu thì hình như tứ đại chung cực chiến sĩ đồng thời xuất hiện thì phải.”

Vốn trí tuệ cùng kiến thức hơn ngàn năm của Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng rất khó tưởng tượng ra vì sao mà lại xuất hiện loại sự tình này.

“Có thể giết chết được cửu đầu xà hoàng cấp, thực lực tổ tiên ‘Ba Lỗ Khắc’ của Lâm Lôi sợ rằng so với ta còn mạnh hơn.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc biết rất rõ thực lực của ‘Cửu Đầu Xà Hoàng’. Cửu đầu xà nhất tộc là tộc quần vô cùng đáng sợ, mà có thể trở thành Cửu đầu xà hoàng thì chắc chắn là không dưới Thánh vực đỉnh cấp cường giả.

Ngay cả ông ta cũng không dám tự tin có thể giết chết được Cửu đầu xà hoàng.

“Con tiểu Ảnh thử kia cũng không phải là loại bình thường.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc quay đầu nhìn về phía Bối Bối đã chui vào trong chỗ thạch bích đang lẳng lặng khôi phục lại lực lượng như trước, “Cức bối thiết giáp long là cửu cấp Long tộc cực mạnh, mà tên Cức bối thiết giáp long Tát Đế Ách Tư này lại còn là cửu cấp đỉnh, một đòn trước khi chết cũng chính là đòn dốc hết toàn bộ lực lượng của cửu cấp ma thú đỉnh, ấy vậy mà tiểu Ảnh thử này vẫn chống được.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc không thể không kinh ngạc.

Ông ta thậm chí bắt đầu hoài nghi…

“Chẳng lẽ con tiểu Ảnh thử này cũng không phải tiểu Ảnh thử mà là Phệ thạch thử?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc biết rất rõ.

Ma thú họ chuột có hai tộc quần lớn nhất – Phệ thạch thử và Ảnh thử, trong đó Phệ thạch thử số lượng vô cùng nhiều, cấp bậc thấp nhất của Phệ thạch thử là ma thú cấp 1, cao nhất chỉ đến cỡ thất cấp, bát cấp ma thú là cùng, mà Ảnh thử thấp nhất là tam cấp còn cao nhất cũng chỉ thất cấp, bát cấp.

Ưu điểm của Ảnh thử là tốc độ, móng vuốt sắc bén còn Phệ thạch thử ưu điểm chính là hàm răng sắc bén.

“Phệ thạch thử thể tích khá nhỏ, lực phòng ngự thuộc loại cao nhất trong cùng cấp bậc ma thú. Lực phòng ngự của một con bát cấp Phệ thạch thử e rằng có thể ngang bằng với lực phòng ngự của cửu cấp Cức bối thiết giáp long!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc hiểu rất rõ sự đáng sợ của Phệ thạch thử.

Phệ thạch thử thể tích rất nhỏ nhưng lại có một lớp da lông với lực phòng ngự cực điểm đáng sợ.

Phóng nhãn quan sát trong tất cả các ma thú, cho dù là Long tộc hay hùng tộc, cửu đầu xà tộc, hay các chủng tộc khác, so với bất kỳ ma thú nào khác đồng cấp bậc thì phòng ngự của Phệ thạch thử là mạnh nhất.

“Với thực lực của Bối Bối, có lẽ là bát cấp. Vì chỉ có bát cấp Phệ thạch thử mới có thể đỡ được một chiêu này mà không chết. Nhưng ta tin chắc là nó không phải là Phệ thạch thử. Bát cấp Phệ thạch thử phải có da lông màu vàng.” Trong lòng Đức Lâm Kha Ốc Đặc tràn đầy nghi hoặc.

“Da lông màu đen, tốc độ nhanh đến đáng sợ, phòng ngự cũng cao như vậy? Thật là quái dị!”

Đột nhiên con mắt Đức Lâm Kha Ốc Đặc trừng lên.

Một cái tên đáng sợ hiện lên trong đầu ông!

“Chẳng lẽ, chẳng lẽ con tiểu Ảnh thử này cùng với ‘Vị Kia’ trong ‘Hắc Ám Chi Sâm’ của Ngọc Lan đại lục có quan hệ?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc có chút khiếp sợ, năm đó khi ông ta vẫn còn sống, cả Ngọc Lan đại lục chỉ có hai đại cường giả chính thức khiến ông không thể chống lại được.

Năm đó tại Ngọc Lan đại lục, Đức Lâm Kha Ốc Đặc đứng trong hàng ngũ năm người đứng đầu. Ngoại trừ đệ nhất đệ nhị thì ba người còn lại khoảng cách chênh lệch không lớn.

Riêng Ngọc Lan đại lục đệ nhất cao thủ và Ngọc Lan đại lục đệ nhị cao thủ thì thực lực thực sự là cao không thể ngờ được.

Mà riêng hai người đó, rốt cuộc ai là Ngọc Lan đại lục đệ nhất, ai là đệ nhị thì có một người đã từng nói: một trong hai người đó là ‘Định Hải Thần Châm’ của Ngọc Lan đế quốc, một khi vẫn còn ông ta ở đó thì cho dù Ngọc Lan đế quốc có suy tàn đến bờ vực thẳm cũng sẽ không thể tiêu vong.

Còn người còn lại chính là ‘Vị Kia’ trong Hắc Ám chi sâm.

Ngọc Lan đế quốc năm đó đã thống nhất toàn bộ Ngọc Lan đại lục, nay trở thành phân hoá ra hình dạng thế này, hình thành lưỡng đại đồng minh, tứ đại đế quốc cục diện như ngày nay. Thời Ngọc Lan đế quốc còn nhất thống đại lục, Vị kia chính là nhân loại đệ nhất cường giả đã danh chấn thiên hạ.

“Vị kia ở Hắc Ám chi sâm là ma thú tộc quần đệ nhất cường giả. Nghe người đời đồn đại rằng chính là một loại thử ma thú. Chẳng lẽ con tiểu Ảnh thử kỳ lạ này là có liên quan đến hắn?” Trong lòng Đức Lâm Kha Ốc Đặc thầm nghĩ.

Bất quá ông ta cũng biết rằng đại lục siêu cấp cao thủ đều đã là lịch sử của hơn năm ngàn năm trước.

Hơn năm ngàn năm trước, trên đại lục đích xác là có hai người là siêu cấp cao thủ tuyệt đối đứng ở trên đỉnh, một người là nhân loại cường giả, một người còn lại là ma thú tộc quần cường giả. Các thánh vực cường giả khác chỉ có thể nhìn về phía hai người bọn họ mà ngưỡng mộ.

Bất quá… Ngày nay năm ngàn năm sau thì sao?

“Có lẽ thử ma thú có gì đó phát sinh biến dị. Cũng có thể lắm.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cứ thế an ủi chính mình.

Ông ta nhìn thoáng qua Lâm Lôi cùng Bối Bối, thong thả gật đầu ”Một người là là hậu nhân của Long huyết chiến sĩ cùng với một con biến dị tiểu Ảnh thử. Hai người bọn chúng ở cùng với nhau tương lai sẽ thành cái gì đây?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc có chút mong chờ, có lẽ đi theo bên người Lâm Lôi, cuộc sống của ông cũng sẽ không quá tĩnh mịch.

Toàn bộ thông đạo dưới lòng đất tràn ngập trong một mảng yên tĩnh.

Hiện giờ thân thể Lâm Lôi nằm trên mặt đất không còn chút tri giác đang chậm rãi biến hoá, năng lượng của Long huyết đấu khí ở vị trí cách rốn ba phân trong cơ thể cũng chậm rãi tụ hợp lại, hình thành một thứ tựa như kết cấu của một viên long tinh. Mà thương thế của

Bối Bối cũng dần dần chữa trị xong.

……

Ba ngày sau

Đôi mắt Lâm Lôi mở ra, đột nhiên cử động xương cốt trong người đứng dậy.

Lúc này hắn đang trần truồng như nhộng, quần áo trên người qua lần long hoá đầu tiên đã bị huỷ thành mảnh vụn, mà Lâm Lôi cũng đã khôi phục lại loại hình thái người bình thường, thật sự so với lúc trước hoàn toàn giống nhau.

“Cuối cùng đã biến được trở lại.”

Mặc dù trong ‘Long Huyết Mật Điển’ có ghi lại là có thể biến lại hình người, nhưng mà tận mắt thấy được phát sinh trên người mình dù sao cũng làm Lâm Lôi an tâm hơn đôi chút. Dù sao thì long hoá của hắn cùng với giảng giải về long hoá trong bộ sách của tổ tiên ghi lại là có sự khác nhau.

“Lão đại, huynh đã tỉnh lại rồi.” Một thanh âm thanh thúy quen thuộc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi kinh hãi quay đầu nhìn lại, Bối Bối nhanh chóng nhảy vào trong lòng hắn. Ôm Bối Bối trong lòng, lòng Lâm Lôi cũng cảm thấy an tĩnh, lúc trước Bối Bối bị Cức bối thiết giáp long trước lúc chết đánh một trảo trọng thương khiến hắn đích thực rất là sợ hãi.

Sợ hãi tiểu Ảnh thử cùng mình lớn lên sẽ phải chết như thế.

“Bối Bối, ngươi không việc gì chứ?” Lâm Lôi cẩn thận nhìn lên thân thể Bối Bối, nhưng vừa nhìn qua, hắn đã đã để ý thấy trên bụng Bối

Bối có một miệng vết thương không lộ ra ngoài. Nhưng Lâm Lôi biết rất rõ, miệng vết thương này không lộ ra ngoài là nhờ bộ lông che đậy lại.

Bối Bối cười đùa: “Không việc gì đâu, Bối Bối ta há có thể sợ tên tiểu trùng đó sao?”

“Lão đại, ý, trên người huynh làm thế nào mà không có vết sẹo nào thế này? Vết sẹo trên mặt huynh một chút cũng không còn nữa.” Bối Bối đột nhiên kinh ngạc hỏi.

Lâm Lôi lúc này mới chú ý đến thân thể của chính mình.

“Quả nhiên so với trong ‘Long Huyết Mật Điển’ ghi lại là giống nhau. Trong lần đầu tiên long hoá sẽ cải tạo lại toàn bộ cơ thể. Không những cải tạo lại cơ thể bên trong mà ngay cả bên ngoài thân thể cũng đều được cải tạo lại.” Toàn thân Lâm Lôi hiện tại không còn một chút vết thương, hoàn toàn là một bộ dạng tuyệt đối hoàn mỹ.

Hắn đã cảm thấy có một lực lượng mênh mông đang tồn tại trên thân thể, trong lòng không khỏi kích động một phen.

“Lực lượng thân thể thật mạnh mẽ.” Lâm Lôi cảm thấy lực lượng hiện tại của mình tối thiểu đã tăng lên mấy chục lần so với lúc trước. Sau khi được Long huyết chiến sĩ huyết mạch dẫn động, tố chất thân thể toàn thân được đề thăng rất lớn, cho dù là ở hình thái loài người cũng được Long huyết chiến sĩ huyết mạch dẫn động để trở nên mạnh hơn.

Tay phải nắm chặt, Long huyết đấu khí trong cơ thể tự nhiên thúc giục, Lâm Lôi bất ngờ hướng tới thạch bích bên cạnh mà đánh thật mạnh.

“Ầm!” Giống như bị cương thiết đánh vào, trên thạch bích xuất hiện một vết đá lõm xuống, đồng thời dọc xung quanh vết lõm bốn phương tám hướng đều bị chấn vỡ ra.

“Lục cấp. Lâm Lôi, hình thái loài người của ngươi đã đạt tới thực lực của lục cấp chiến sĩ!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng bay ra khỏi Bàn Long chi giới, hướng về phía Lâm Lôi mỉm cười nói.

(Hết chương 21)

HẾT QUYỂN IV

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 1: Thần Bí Ma Pháp Trận

L

âm Lôi cũng cảm thấy thân thể mình mạnh hơn trước rất nhiều, từ tứ cấp chiến sĩ trực tiếp tăng lên lục cấp, đây là thiên phú của Long huyết chiến sỹ, đương nhiên cũng phải có chút trả giá. Cứ nghĩ đến nỗi đau đớn trước đó không lâu là lại khiến hắn phải rùng mình. Viên đá màu đen không biết chất liệu đột ngột nứt ra, trên bề mặt bỗng xuất hiện ba vết nứt.

“Lâm Lôi, thử một chút hiệu quả của Long hóa xem nào.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc hứng thú bảo.

“Đúng a, lão đại, nhanh thử đi nào.” Bối Bối nói với vẻ mặt mong chờ.

Lâm Lôi thong thả gật đầu, hắn cũng muốn biết khi Long hóa thì thực lực có thể đạt đến đẳng cấp nào. Lúc này Lâm Lôi khống chế đan điền, tập trung Long huyết đấu khí, nhất thời.

Từng đạo chất lỏng màu đen từ đan điền điên cuồng tiến đến tứ chi, xương cốt.

“Xùy.” Một âm thanh trầm thấp vang lên, bên ngoài da của Lâm Lôi nhanh chóng xuất hiện long lân, từ xương cụt cũng biến ra một cái long vĩ màu đen dài gần hai thước, giống như cương thiết trường tiên, đồng thời từ đốt sống cũng mọc ra những cái gai.

So với Cức bối thiết giáp long thì số lượng gai trên lưng Lâm Lôi ít hơn một chút, chiều dài cũng ngắn hơn.

“Ta bây giờ cảm giác toàn thân có một sức mạnh vô tận.” Lâm Lôi trong lòng chấn động, cảm giác khoan khoái cùng cực, Long huyết chiến sĩ, một trong tứ đại chung cực chiến sí của Ngọc Lan đại lục, bản thân mình vừa mới tu luyện đã có thể sử hữu lực lượng cường đại đến vậy.

Không hổ là chung cực chiến sĩ.

“Bây giờ sức mạnh còn lớn hơn vừa rồi gấp mấy chục lần.” Lâm Lôi đưa tay phải lên, lúc này lân phiến đã che kín cánh tay, móng tay sắc bén như dao.

Hắn đột nhiên nhún chân bật đi, lập tức đạt tới tốc độ kinh người, trực tiếp đáp xuống giữa động, cánh tay Lâm Lôi mãnh liệt cắm vào thạch bích. Một tràng âm thanh chấn động, đá vụn trong thạch bích không ngừng rớt xuống, Lâm Lôi cảm thấy như đang cắm tay xuống bùn. Quá mạnh mẽ!

“Hây!” Hưng phất hét lớn một tiếng, hai chân Lâm Lôi cũng sút vào vách tường bên cạnh, lập tức ở đó xuất hiện một cái lỗ to, đá vụn ở phía trên động quật cũng không ngừng rơi xuống.

Nhún chân xuống đất, cả người Lâm Lôi lại bật mạnh lên phía trên.

Song thủ hung hăn nện vào đỉnh động quật.

“Ầm.” Đỉnh động nứt ra, cự thạch liên tục rơi xuống, nhưng hắn một chút cũng không để vào mắt. Đám cự thạch này đập vào song lại chẳng hề gây ra một chút thương tổn nào cho hắn cả. Lân giáp trên người lực phòng ngự so với Ngọc thạch khải giáp còn mạnh hơn.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Lâm Lôi biến thành tàn ảnh màu đen, trong nháy mắt hạ xuống đất, phóng lên cao, sút thẳng vào vách tường, nện vào đỉnh động một quyền, khiến cho đất đá cứ liên tục rơi xuống người hắn.

Một lúc sau.

Lâm Lôi hạ xuống đất, phi thẳng đến thông đạo.

“Đức Lâm gia gia, thế nào?” Lâm lôi hỏi.

Đối với thực lực của chiến sĩ, chưa trải qua hệ thống kiểm tra thì người bình thường không thể phân chia thực lực được. Tuy Lâm Lôi không trải qua kiểm tra nhưng Đức Lâm Kha Ốc Đặc kinh nghiệm phong phú nên có thể từ sức phá hoại của hắn mà đoán được.

“Nói về sức mạnh, có thể xem như ngươi vừa bước vào cánh cửa của cảnh giới bát cấp chiến sĩ a.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng không xác định, “Bất quá tốc độ di động lúc nãy của ngươi rất nhanh, có thể là vì ngươi được kế thừa tốc độ của Cức bối thiết giáp long. Tốc độ của ngươi nhanh hơn bát cấp chiến sỹ nhiều, lực phòng ngự cũng không cần kiểm tra nữa, chắc chắn không thể nào tồi được.”

Lâm Lôi thong thả gật đầu.

Hắn biết sự Long hóa của mình có quan hệ rất lớn với Cức bối thiết giáp long, khi hắn Long hóa khả năng có nhiều điểm giống với nó. “Gia tộc chúng ta là Long huyết chiến sĩ, thực lực càng mạnh thì chênh lệch giữa ba trạng thái càng nhỏ. Ta bây giờ là lục cấp chiến sĩ, Long hóa có thể đạt đến bát cấp chiến sĩ. Trong sách có ghi lại, khi ở trạng thái bình thường có thực lực của cửu cấp chiến sĩ, lúc Long hóa có thể đạt được trạng thái sơ nhập Thánh vực. Mà người ở trạng thái bình thường đã có thực lực Thánh vực khi Long hóa vẫn là Thánh vực như trước, chỉ là lực chiến đấu tăng lên một chút mà thôi.”

Lâm Lôi rất rõ ràng về nguyên nhân căn bản của Long hóa.

Sở dĩ Long hóa vì thân thể của mình hiện nay, ở trạng thái bình thường không thể phát huy hoàn toàn năng lực của huyết mạch Long huyết chiến sỹ, chỉ có Long hóa mới có thể phát huy thực lực của mình đến mức mạnh nhất. Nhưng khi đã đạt tới Thánh vực, hấp thu hoàn toàn công hiệu của huyết mạch thì cho dù Long hóa, thực lực gia tăng cũng sẽ rất ít.

“Lâm Lôi, nhanh thu thập thi thể hai ma thú đi, bọn chúng có một viên Tinh hạch của Thánh vực ma thú và một viên cửu cấp Long tinh a!”

Trái tim Lâm Lôi nhất thời đập mạnh.

Cửu cấp và Thánh vực a?

Hắn biết, tinh hạch của cửu cấp ma thú có giá trị tới năm trăm vạn kim tệ, quả là một lượng tiền khổng lồ. Sợ rằng tất cả tài phú của một gia tộc lớn ở Phân Lai thành cũng chỉ có chừng ấy.

Mà tinh hạch của Thánh vực ma thú căn bản là bảo vật vô giá.

“Được!” Lâm Lôi vẫn giữ trạng thái Long hóa, trực tiếp tiến về phía xác của Thánh vực Tử văn hắc hùng. Do vừa nãy hắn công kích vách động nên vô số đất đá rơi xuống, xác của Tử văn hắc hùng cũng bị vùi lấp.

Lâm Lôi vung cánh tay phải bọc đầy lân phiến lên, hơn mười tảng đá lớn bị hắn đánh bay, lộ ra nửa trên của Tử văn hắc hùng. Lâm Lôi muốn dùng đôi lợi trảo được bao trùm bởi long phiến trực tiếp xé rách da của Tử văn hắc hùng.

“Hây.” Hắn dụng lực nhưng không gây chút ảnh hưởng nào đến da của hắc hùng.

“Lâm Lôi, đây là Thánh vực ma thú, cho dù ngươi ở trạng thái Long hóa cũng mới chỉ là bát cấp, muốn xé da của Thánh vực ma thú căn bản là không có khả năng.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Lâm Lôi dù không muốn cũng phải thừa nhận sự thật đó.

“Lâm Lôi, ngươi xem, có rất nhiều gai cắm trên xác của Thánh vực Tử văn hắc hùng, những cái gai này sắc bén phi thường, đương nhiên là với khả năng của ngươi muốn dùng gai đâm vào bì mao cũng là điều không thể. Bất quá ở gần mắt của Tử văn hắc hùng bị một cái gai xuyên vào, ngươi chỉ cần rút cái gai ra, cho tay vào đấy là có thể lấy được tinh hạch của nó.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc giảng giải.

Đối với cơ thể của Cức bối thiết giáp long thì cái gai này chỉ là một cái gai!

Nhưng với Lâm Lôi mà nói thì nó là một cái dùi lớn, cái gai này đâm sâu khoảng hai phân. Rút cái gai này ra, trên mặt Thánh vực Tử văn hắc hùng xuất hiện một miệng vết thương lớn, cho tay vào vết thương này để tìm Thánh vực ma tinh hạch rất dễ dàng.

Dù Thánh vực ma thú có lớp da phòng ngự mạnh nhưng não ở bên trong thì lại khác.

Lâm Lôi dụng lực rút cái dùi lớn kia ra, sau đó đưa tay cánh tay phủ đầy lân phiến qua vết thương vào sâu bên trong, tìm kiếm ma tinh hạch. Đầu của Thánh vực Tử văn hắc hùng rất lớn, dài chừng một thước. Lâm Lôi phải từ động khẩu ở mắt đút nửa cánh tay vào bên trong mới tìm ra ma tinh hạch.

Viên ma tinh hạch này màu đen, to cỡ một nắm tay, trên đó còn lưu lại một vết máu.

“Thế nhưng đến một chút khí tức hắc ám cũng không có.” Lâm Lôi cực kỳ kinh ngạc, nếu không phải mình biết viên tinh hạch này là của Thánh vực Tử văn hắc hùng thì sợ rằng chính hắn cũng không tin nổi.

“Ma tinh hạch của Thánh vực ma thú, năng lực đã hoàn toàn được thu liễm vào bên trong, kỳ thật khí tức của cửu cấp ma thú tinh hạch cũng đã được thu liễm phần lớn.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

“Thánh vực ma thú, toàn thân đều là bảo bối a. Như xương ống của nó, độ cứng làm cho người khác phát sợ.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán. “Đáng tiếc ngươi căn bản không có năng lực phá lớp da có lực phòng ngự kinh người của nó.”

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Thánh vực Tử văn hắc hùng này cũng thật sự quá lớn, hắn cũng không có khả năng mang theo xác của nó đi.

“Lãng phí a.” Bối Bối cũng ở một bên cố ý nói.

Lâm Lôi cười cười: “Nói chung là tốt rồi, thứ trân quý nhất của ma thú là tinh hạch, một viên Thánh vực ma tinh hạch khẳng định là bảo vật vô giá. Ta lấy được đã cảm thấy thỏa mãn lắm rồi, hơn nữa còn có cửu cấp Long tinh a.” Lâm Lôi cười cười đi về phía xác của Cức bối thiết giáp long.

Xác của Cức bối thiết giáp long trên đầu có một miệng vết thương lớn, muốn tìm kiếm cũng không khó.

Lợi trảo của Lâm Lôi xuyên qua miệng vết thương trên đầu, trực tiếp tiến vào phía trong.

“Hả?”

Lâm Lôi cẩn thận tìm kiếm bên trong não của Cức bối thiết giáp long một lúc, song căn bản là không có Long tinh, điều khiến hắn phải nổi lên nghi hoặc.

“Sao lại không có Long tinh vậy? Quái lạ?” Lâm Lôi nhíu mày.

“Không thể nào, một ma thú không thể không có ma tinh hạch, với rồng thì khẳng định Long tinh cũng như vậy. Ma thú chết không có liên quan gì đến ma tinh hạch cả.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng không thể tin nổi.

Bỗng Lâm Lôi nghĩ đến một việc.

Trong lúc mình uống long huyết có một cỗ tinh thể lạnh như băng chui vào bụng. Bất quá lúc đấy mình đang ở trong trạng thái điên cuồng nên không để ý. Mà về sau khi ăn Lam tâm thảo, sự đau đớn biến mất, chỉ có một chỗ vẫn đau như trước.

“Khó khăn như vậy, chẳng lẽ đó là Long tinh?” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Cảm giác lúc tinh thể lạnh như băng đó xẹt qua yết hầu, chui vào bụng, hắn vẫn còn nhớ.

“Ta ăn Long tinh? Chuyện này, chuyện này là sao đây? Trong Long huyết mật điển có ghi lại, uống máu rồng có thể dẫn động huyết mạch, chẳng lẽ Long tinh cũng có thể nuốt sao?” Lâm Lôi hoàn toàn không minh bạch. Bất quá mặc kệ ra sao thì ra, ăn thì cũng đã ăn rồi, hơn nữa xem ra cũng không phát sinh tình huống bất hảo gì.

Hắn cười cười.

“Thứ ta ăn không phải Long tinh mà là năm trăm vạn kim tệ a!” Lâm Lôi cảm thán trong lòng.

“Lão đại, ngươi xem!” Bối Bối kinh ngạc lêu lên.

Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, nó đang đứng trong động quật ngẩng đầu ngơ ngác nhìn đỉnh động. Lâm Lôi lập tức rời khỏi thông đạo, tiến vào động quật, cũng ngẩng đầu nhìn đỉnh động.

“Đây là cái gì?”

Chỉ thấy ở trên đỉnh động quật lộ ra một viên đá màu đen, viên đá này được khảm ở sâu trong đỉnh động, mà giờ đây một phần bề mặt của viên đá đã lộ ra ngoài. Hiển nhiên là ... vừa rồi Lâm Lôi điên cuồng công kích, đỉnh động có rất nhiều đá rơi xuống, vì thế đã để lộ ra một phần của viên đá màu đen.

Viên đá màu đen không làm Lâm Lôi kinh ngạc, điều khiến hắn kinh ngạc là vì trên viên đá có khắc các loại ma pháp văn tự phức tạp, các văn tự này quả thực phức tạp đến cực độ. Hiển nhiên là viên đá màu đen này được dùng để bố trí một ma pháp trận, Lâm Lôi từ trước đến giờ chưa từng thấy qua một ma pháp trận nào phức tạp đến như vậy.

Nếu nói ma pháp trận ở Ân Tư Đặc ma pháp học viện là một phong nhận nho nhỏ thì thần bí ma pháp trận kia chính là Hủy diệt phong bạo.

Đặc biệt, ở chính giữa viên đá màu đen còn cắm một thanh trường kiếm màu tím.

“Ma pháp trận này… làm sao lại có thể?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đã xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi, lúc này cũng đang ngẩng đầu nhìn, “Không thể nào, nơi này như thế nào lại xuất hiện một ma pháp trận, hơn nữa lại dùng một thanh kiếm kỳ lạ để phụ trợ.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc, kẻ đã sống hơn một nghìn năm, lúc này cũng thật sự khiếp sợ, ông ta dù sống tới hơn một ngàn năm nhưng cho đến bây giờ cũng chưa từng thấy ma pháp trận đáng sợ như vây. Mặc dù ma pháp trận này chưa phát động nhưng ông ta có thể cảm thấy uy lực kinh khủng của nó.

“Đức Lâm gia gia, ma pháp trận này rất lợi hại phải không?” Lâm Lôi hỏi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn về phía Lâm Lôi: “Rất lợi hại? Không chỉ lợi hại, loại ma pháp trận này có uy lực còn kinh khủng hơn cấm chú, ngươi thử nói xem có lợi hại hay không? Cả đời ta chưa từng thấy qua ma pháp trận thần bí và phức tạp đến như vậy. Ma pháp trận này đã có uy lực như vậy rồi, lại còn sử dụng một thanh kỳ kiếm để phụ trợ, chẳng lẽ còn lo ma pháp trận không đủ uy lực?”

(Hết chương 1)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 2: Tứ Đại Chí Cao Vị Diện

Lâm Lôi nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói mà giật mình.

“Đức Lâm gia gia là Thánh vực ma đạo sư đỉnh cấp của Phổ Ngang đế quốc, người chưa từng gặp ma pháp trận phức tạp như vậy, lại còn xác định rằng uy lực của nó so với cấm chú còn kinh khủng hơn. Vậy ...” Lâm Lôi càng nghĩ càng cảm thấy sợ hãi.

Thần bí ma pháp trận này được bố trí ở chỗ này để làm gì đây?

“Lâm Lôi, ngươi hãy cẩn thận cảm thụ từng chút, từng chút ma pháp trận này và cả trường kiếm màu tím này nữa.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc hướng về Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi thong thả gật đầu, tâm cảnh lập tức dung hợp với Phong hệ nguyên tố, cảm thụ khí tức của ma pháp trận thần bí và khí tức của trường kiếm màu tím. Nhắm mắt lại, hắn cảm nhận được thần bí ma pháp trận của viên đá đen tạo ra một cảm giác nặng nề, nhất thời khiến Lâm Lôi cảm thấy khó thở.

Đồng thời, toàn bộ viên đá màu đen, hay có thể nói là toàn bộ ma pháp trận không ngừng tản mát ra một cỗ thiên địa nguyên tố.

“Khó trách mật độ nguyên tố ở chỗ này lại nhiều gấp trăm lần bên ngoài. Hóa ra lý do là vì nó.” Nếu không xác định từ trước để chỉ cảm thụ ma pháp trận trên viên đá, Lâm Lôi hẳn cũng không thể tìm được nguồn gốc, vì thiên địa linh khí từ viên đá phát ra đều tập trung xuống phía dưới.

Thực tế, ở giữa động quật là nơi mật độ nguyên tố dày đặc nhất.

“Ở đây, trong Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Lôi, Điện, Hắc Ám, Quang Minh thất hệ nguyên tố thì Hắc Ám nguyên tố dày đặc nhất. Thảm nào Cức bối thiết giáp long và Tử văn hắc hùng, hai loài Hắc Ám hệ ma thú lại đều đặc biệt thích nơi này.” Lâm Lôi vừa thầm nghĩ vừa gật đầu.

“Trường kiếm màu tím này…” Hắn cẩn thận cảm thụ trường kiếm cắm ở chính giữa ma pháp trận, “Hàm ẩn Hắc Ám khí tức.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc âu yếm mỉm cười nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ta có thể nói cho ngươi biết, độ trân quý của trường kiếm tử sắc này không dưới Thánh vực ma tinh hạch.”

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Hắn biết rõ, bình thường vũ khí của chiến sỹ không có giá trị cao, chỉ cần một ít kim chúc khoáng thạch cứng rắn và một vài khoáng thạch khác là có thể tiến hành chế tạo. Đến cả truyền thừa chi bảo của Ba Lỗ Khắc gia tộc, chiến đao Đồ Lục, lúc mới tạo thành cũng chỉ đáng giá mấy vạn kim tệ mà thôi.

Về sau một vị phá gia chi tử của gia tộc đem chiến đao Đồ Lục bán đi được mười tám vạn kim tệ cũng là vì vinh quang của Long huyết chiến sĩ.

Đáng tiếc, Long huyết chiến sĩ đã rất nhiều năm không xuất hiện nên giá của nó cũng không lên quá cao. Nếu là khi Long huyết chiến sĩ tung hoành ở đại lục thì giá của nó chắc chắc sẽ rất khác.

Vũ khí của chiến sĩ thì không đáng giá trong khi pháp trượng của ma pháp sư lại có giá rất kinh khủng.

Ma pháp trượng đẳng cấp càng cao thì càng cần nhiều tài liệu trân quý.

Tỷ như một kiện thần khí được Thánh vực ma đạo sư sử dụng, nó cần phải dùng mộc chất đặc thù để làm pháp trượng, hơn nữa cần có cửu cấp ma tinh hạch hoặc là Thánh vực ma tinh hạch làm năng lượng nguyên, sau đó cần điêu khắc ma pháp trận phức tạp lên thân trượng để đạt đến hiệu quả tốt nhất.

Một món thần khí ma pháp trượng tuyệt đối là vô giá, dù sao thì chỉ tính riêng Thánh vực ma tinh hạch thôi cũng đã là vật vô giá rồi.

Đương nhiên ...

Nói vũ khí của chiến sĩ vô giá trị là nói về vũ khí tại Ngọc Lan đại lục vị diện, nếu một món vũ khí đến từ vị diện khác, ví dụ như đến từ tứ đại chí cao vị diện thì giá trị lại khác.

"Trường kiếm màu tím này có khí tức hết sức kỳ lạ, nếu ta đoán không lầm thì nó đến từ một trong tứ đại chí cao vị diện, Địa ngục." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trầm ngâm nói.

Lâm Lôi nghi hoặc hỏi: "Tứ đại chí cao vị diện?"

Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt râu giải thích: "Xét trên toàn Ngọc Lan đại lục, thực lực của ngươi hôm nay có thể miễn cưỡng xếp vào tầng lớp cường giả. Một số chuyện cũng nên nói cho ngươi biết. Lâm Lôi, ngươi nên biết rằng trên đời này không chỉ có một vị diện duy nhất đâu."

Lâm Lôi gật gật đầu: "Ta biết, tỷ như còn có Minh giới."

"Sự hiểu biết của ngươi còn rất nhỏ nhoi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc lắc đầu nói, "Trên thực tế, trong không gian bao la có vô số không gian vị diện, vật chất vị diện chỉ có thể xem như một loại vị diện cơ sở bình thường. Trong số các vị diện có tứ đại chí cao vị diện, phân biệt là Minh giới, Địa ngục, Sinh mệnh thần giới, Thiên giới." Đức Lâm Kha Ốc Đặc kể.

Lâm Lôi cẩn thận lắng nghe, tin tức này sợ rằng trên Ngọc Lan đại lục chỉ có những cường giả trong cường giả mới có thể biết được.

“Lâm Lôi, ngươi nên biết cái gì gọi là Thần a.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười cười nhìn Lâm Lôi.

“Đạt đến thực lực siêu việt của Thánh vực thì được gọi là Thần.” Lâm Lôi đã đọc rất nhiều sách, trong một quyển sách có giới thiệu, lực lượng của siêu việt Thánh vực thì thường được gọi là Thần địa lực lượng. Đó là lực lượng cường đại không thể kháng cự.

“Đúng. Trên Thần còn có chủ thần, song trên chủ thần còn có bốn vị thần chí cao!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán nói. “Bốn vị thần chí cao này, sự tồn tại của họ là vĩnh hằng, họ siêu việt hơn hết thảy ai hay cái gì khác.”

Lâm Lôi lần đầu tiên nghe nói đến sự tồn tại của bốn vị thần chí cao.

“Chí cao thần, có phải lợi hại như Quang Minh chúa tể không?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Ha ha, Quang Minh chúa tể?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười ngặt nghẽo, “Bất luận là Quang Minh chúa tể của Quang Minh giáo đình hay là Hắc Ám chúa tể của Hắc Ám giáo đình cũng chỉ là chủ thần. Chủ thần đối với chúng ta mà nói, hay đối với Địa thần mà nói, đều là cường đại đến vô cùng. Song họ cần phải có tín ngưỡng lực.”

“Nhưng chí cao thần thì khác, tứ đại chí cao thần căn bản không cần tín đồ, không cần tín ngưỡng lực. Thực lực của bọn họ có thể hủy thiên diệt địa. Quang Minh chúa tể, Hắc Ám chúa tể, loại chủ thần này nếu muốn làm người hầu của chí cao thần thì còn phải xem xem chí cao thần có muốn hay không.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẳng định.

Lâm Lôi trong lòng cả kinh.

“Minh giới, Địa Ngục, Sinh mệnh thần giới, Thiên giới, tứ đại chí cao vị diện này là do tứ đại chí cao thần sáng tạo ra. Mà trong quá khứ ta đã từng cảm thụ được khí tức của tứ đại chí cao vị diện, cho nên vừa nhìn thấy thanh trường kiếm màu tím này, ta có thể khẳng định nó đến từ Địa ngục."

Sau đó Đức Lâm Kha Ốc Đặc nghi hoặc nhìn thanh trường kiếm màu tím cắm ở chính giữa viên đá màu đen, "Ta cũng có điểm nghi hoặc, đồ từ Địa ngục vị diện không hiểu sao lại chạy đến đây?"

"Lâm Lôi, ngươi thử nghĩ xem, ma pháp trận này so với cấm chú còn lợi hại hơn, thanh trường kiếm màu tím này được dùng để phụ trợ ma pháp trận, năng lượng của nó tối thiểu là tương đương với ma pháp trận này, ta nghĩ nguơi nên chích huyết lên thử xem có thể thu được chuôi thần kiếm này không." Đức Lâm Kha Ốc Đặc hai mắt tỏa sáng.

"Thu?" Trong lòng Lâm Lôi cũng có ham muốn lấy được bảo vật này.

"Đừng sợ, mặc kệ thần bí ma pháp trận này dùng để làm gì, ma pháp trận lớn như thế nếu muốn khởi động cũng cần một khoảng thời gian tương đối dài. Như thế cũng đủ cho ngươi cao bay xa chạy rồi. Ngươi trước tiên chích huyết thử xem thần kiếm này có chủ hay không, nếu là vật vô chủ thì ngươi cứ thế mang đi, tuyệt đối không xảy ra chuyện gì, không ai phát hiện được đâu." Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẳng định.

Một thanh thần kiếm có thể chích huyết nhận chủ chắc chắn không phải là vật phàm rồi.

Đem theo trên mình, người khác căn bản không nhận ra được. Khi người khác nhìn vào, nó và Bàn Long giới chỉ trông chỉ như những thứ bình thường mà thôi.

"Được." Lâm Lôi vận chuyển Long huyết đấu khí trong cơ thể, lập lức long lân ở nửa trên cơ thể bắt đầu tiêu biến.

Long huyết chiến sỹ đệ nhị hình thái, Bán long hóa.

Lâm Lôi hoàn toàn có thể khống chế một bộ phận trên cơ thể mình tiến hành long hóa, các chỗ khác thì vẫn giống như người bình thường. Hắn lập tức cắt ngón trỏ, nhỏ máu lên thanh trường kiếm màu tím không biết đã tồn tại bao nhiêu năm này.

Chuôi kiếm này phủ đầy tro bụi, khi giọt máu của Lâm Lôi chạm vào kiếm, chuôi kiếm này phảng phất giống như bông, dễ dàng hút giọt máu tươi của Lâm Lôi vào, đồng thời ...

“Oong.” Thanh trường kiếm màu tím này đột nhiên phát ra âm thanh, bắt đầu rung động.

Lớp bụi trên bề mặt hoàn toàn bị đánh bật. Trên thân kiếm lưu chuyển một loại huyết sắc yêu dị, tựa hồ trường kiếm đang đổ máu.

“Vật vô chủ!” Chứng kiến cảnh tượng này, Đức Lâm Kha Ốc Đặc lộ vẻ kinh hỉ.

Ông ta hiểu rất rõ, nếu chuôi thần kiếm này đã có chủ nhân thì Lâm Lôi một chút hy vọng cũng không có, nếu nó không có chủ nhân thì hôm nay Lâm Lôi đúng là như chó ngáp phải ruồi rồi.

“Lâm Lôi, nhanh lấy thanh trường kiếm này rồi lập tức chuồn theo ta.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc thúc giục.

“Rõ.”

Lâm Lôi lại nhảy lên một lần nữa, trực tiếp nắm lấy chuôi trường kiếm màu tím, sau đó mạnh mẽ rút ra. “Keng!” Âm thanh của thanh kiếm ngân vang lên, tựa hồ đang vui mừng cực độ, vừa rồi giọt máu của Lâm Lôi bị thanh trường kiếm hấp thu, hắn biết rằng nó là một thanh nhuyễn kiếm! Chỉ cần quán nhập đấu khí hoặc ma pháp lực hay một loại năng lực nào đó đều có thể khiến thanh trường kiếm trở nên thẳng tắp. Có thể nhuyễn, có thể ngạnh!

Lâm Lôi rút thanh trường kiếm đó ra, vung nó trong quá trong quá trình rơi xuống, thanh trường kiếm lập tức quấn vòng quanh eo hắn, tựa như một chiếc thắt lưng màu tím.

“Bối Bối, chạy.”

Lâm Lôi nắm lấy Bối Bối. Sau đó xoay người hướng tới thông đạo vọt đi. Lân giáp không ngừng bao trùm toàn thân. Bối Bối liền leo lên vai hắn.

Lâm Lôi trong trạng thái Long hóa hoàn toàn có thực lực của bát cấp chiến sĩ. Còn xét riêng về tốc độ thì bát cấp chiến sĩ chỉ có thể hít bụi của Lâm Lôi.

“Thất cấp gia tốc.” Lâm Lôi đồng thời thi triển phụ trợ ma pháp gia tốc lên người.

Thất cấp gia tốc có thể làm tốc độ của tứ cấp chiến sĩ tăng lên gấp ba lần. Bởi vì hiện nay tốc độ của Lâm Lôi quá nhanh, cho dù có gia tốc phụ trợ thì tốc độ cũng chỉ tăng lên gần một nửa. Bất quá có thể tăng lên một nửa cũng là rất kinh khủng rồi.

Bên trong Mê vụ sơn cốc, ở phía trên có rất nhiều sương mù, mà trên trời lại có một ít cự long đang bay lượn. Ngoại trừ số đó ra, tuyệt đại bộ phận cự long đều hạ xuống mặt đất nghỉ ngơi. Bất quá bọn chúng đều đứng cách tiểu sơn này một đoạn.

Núi nhỏ có thông đạo, đây là cấm địa!

Đàn cự long này cũng nhớ rõ, mấy hôm trước có một nhân loại đáng thương đi vào cấm địa. Chắc chắn hắn đã bị giết rồi.

“Vù!”

Một đạo huyễn ảnh màu đen đột nhiên từ thông đạo phi lên, sau đó trực tiếp lao vọt về phía tây.

“Đây là cái gì?” Hơn trăm con cự long đều chú ý tới ảo ảnh có hình dạng con người này.

Tốc độ nhanh nhất của bát cấp chiến sĩ tuyệt đối vượt qua tốc độ phi hành của cự long. Hiện tại Lâm Lôi còn sử dụng thêm gia tốc khiến tốc độ còn nhanh hơn một nửa. Tốc độ hiện tại của hắn có thể so sánh với tốc độ của cửu cấp chiến sĩ, so với Bối Bối cũng không chậm hơn bao nhiêu.

“Hống!”

Hơn trăm con cự long lập tức phẫn nộ gầm lên.

Tự nhiên có nhân loại đi vào địa bàn của Long tộc, cả đàn cự long triển khai tốc độ nhanh nhất đuổi theo Lâm Lôi, song tốc độ hiện tại của Lâm Lôi quá nhanh, con Cự Long có tốc độ nhanh nhất cũng chỉ có thể nhìn tàn ảnh của Lâm Lôi càng lúc càng xa, trong chốc lát đã biến khỏi tầm mắt của bọn chúng.

“Nó không giống nhân loại.” Con Hỏa long lớn nhất vừa nói vừa bay lòng vòng trên không, trong lòng nổi lên nghi hoặc.

Nó mặc dù không đuổi kịp đối phương nhưng vừa rồi nó đã thấy được, đối phương có hình dạng của nhân loại nhưng trên người lại phủ đầy lân giáp trông như quái vật.

“Ma thú có hình người?” Con Hỏa long này thầm nghĩ.

Trên đỉnh động quật, ở trên viên đá màu đen, ma pháp trận phức tạp đến cực điểm này bắt đầu sáng dần lên, phảng phất như có một đạo thủy lưu màu bạc chuyển động ở trên chú ngữ của ma pháp trận, dần dần ... cả thần bí ma pháp trận sáng lên đến mức chói mắt.

“Ầm.”

Một âm thanh trầm thấp vang lên, vầng sáng trên thần bí ma pháp trận càng thêm chói mắt, chỉ nghe âm vang ngày càng nhiều, ngày càng lớn, “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” .... Một trận thanh âm như tiếng trống không ngừng vang lên, mà ma pháp trận thần bí kia cũng không ngừng rung động.

“Rắc… rắc” Viên đá màu đen không biết chất liệu đột ngột nứt ra, trên bề mặt viên đá có ba vết nứt.

(Hết chương 2)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 3: Thống Phá Thiên Liễu

Sau khi viên đá màu đen xuất hiện ba vết nứt, quang mang trên thần bí ma pháp trận sáng chói lên. Âm thanh oanh minh tựa hồ như được khích lệ, ngày càng cao, ngày càng nhanh.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” ...

Âm thanh như sấm động không ngừng vang lên. “Ầm” một tiếng, cả viên đá màu đen vỡ vụn ra. Thần bí ma pháp trận đương nhiên là cũng bị hủy diệt. Chỉ thấy từng đợt sóng, có thể nhìn thấy được bằng mắt thường, lấy viên đá làm trung tâm tỏa ra tràn ngập trong không gian.

Trong khi lũ cự long trong Mê vụ sơn cốc, còn đang nghi hoặc về quái vật hình người kia thì bỗng bọn chúng đột nhiên cảm thấy có một cơn địa chấn lớn, cả đàn cự long đều cảm thấy sợ hãi, lập tức tung cánh bay lên. Ngay sau đó ...

“Ầm!”

Khu vực vài dặm xung quanh đột nhiên bạo liệt, thông đạo sụp xuống, tiểu sơn bị chấn thành từng mảnh.

“Hống!” Một đạo âm thanh trầm thấp từ dưới đất truyền lên.

Ở vị trí trước đây là viên đá màu đen, không gian bị phá ra như một tờ giấy, lộ ra một cửa thông đạo. Chỉ thấy một gã thanh niên tuấn mỹ yêu dị mặc trường bào màu vàng lợt, ôm ba con mèo nhỏ trước ngực nhanh chóng lao ra khỏi thông đạo.

Thời khắc này, người thanh niên có chút chật vật, trên mặt còn có vết máu.

“Phù!”

Cửa thông đạo kia biến mất, chỉ là hiện tại không gian không ổn định. Các loại lực lượng hỗn loạn từ chỗ này liên tục tản ra.

“Cuối cùng ta cũng thoát được.” Người thanh niên đó nhìn không gian mất ổn định sau lưng, trên mặt tràn đầy vẻ mừng rỡ.

“Ha ha ... đã bao nhiêu năm rồi, rốt cuộc ta đã thoát khỏi cái nơi quỷ quái kia.” Ở trên mi tâm người thanh niên này có một vết đao ngân. Đột nhiên, vết đao ngân đó mở ra, lộ ra một con mắt màu vàng.

Con mắt màu vàng này nhìn khắp thiên địa.

“Nơi này là Ngọc Lan đại lục.” Gã thanh niên yêu dị đó cười cười, mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Thật sự là quá tốt rồi.”

“Phụ thân, con đói.” Một con mèo nhỏ trong ngực người thanh niên nói.

“Con cũng đói bụng rồi.”

Hai con mèo còn lại, cũng đều mở miệng kêu lên.

Mèo có thể nói chuyện?

Chẳng lẽ lại là Thánh vực ma thú?

“Được rồi, ha ha, ở phía trên có hơn trăm con tiểu long, các ngươi ăn ngon miệng nhé.” Yêu dị thanh niên cười nói.

“A!”

Ba con mèo nhỏ hưng phấn hoan hô. Chỉ thấy chúng hóa thành ba đạo thiểm điện phóng lên, hướng lên bầu trời bay ra. Trong quá trình bay, kích thước của chúng không ngừng tăng lên... yêu dị thanh niên cũng mỉm cười, đi bộ lên giữa không trung vân vụ sơn cốc.

Hơn trăm con cự long trong vân vụ sơn cốc đều không ngừng bay lòng vòng. Bọn chúng căn bản không biết vì sao lại phát sinh ra vụ nổ đó.

“Cái quái gì thế?’

Ba quái ảnh khổng lồ, xuất hiện trong không trung vân vụ sơn cốc. Mỗi con cao chừng ba mươi thước, dài gần trăm thước, trông như một con sư tử phóng to vài chục lần. Thế nhưng, bọn quái vật này không phải sư tử, vì bọn chúng đều có cánh rất lớn và sáu con mắt.

Sáu mắt, có hai cánh, thể tích giống như Bỉ mông cự thú khổng lồ trong truyền thuyết.

Song Bỉ mông cự thú cũng không đáng sợ bằng ba con quái vật này.

“Hống!” Ba con quái vật cùng há mồm rống lên. Nhất thời, miệng mỗi quái vật phảng phất như một cái hố đen, lực hút kinh người tác dụng lên mỗi con cự long.

Hơn trăm con cự long hoảng sợ muốn chạy trốn, nhưng lực hút đó thật quá mãnh liệt, quá quỷ dị. Lực hút này chỉ tác dụng lên người đám cự long, chứ không hề ảnh hưởng gì đến đất đá phía dưới.

“Hống!”

Hơn trăm con cự long vừa phẫn nộ, vừa hoảng sợ hống lên. Đối mặt với lực hút này, bọn chúng không thể phản kháng, bất lực để nó hút đi. Chỉ thấy đàn cự long rơi vào miệng của quái vật sáu mắt.

Điều khiến đám cự long này hoảng sợ nhất chính là ... Bụng của loại quái vật này phảng phất như là động không đáy. Cự long mặc dù chỉ nhỏ hơn loại quái vật này một chút, nhưng cũng không thể lấp đầy bụng của chúng. Một con cự long bị hút vào miệng chúng, con khác lại tiếp tục theo đuôi con trước chui vào.

Một con rồi lại một con ...

Lực hút từ miệng của ba con quái vật thật quá kinh khủng. Kể cả là bát cấp cự long song đến một chút phản kháng cũng không có. Từng con cự long cứ thế bị hút vào bụng của quái vật khổng lồ. Trong chốc lát, hơn trăm con cự long đều bị chén sạch.

“Thật thống khoái!” Một con quái vật trong số đó ha ha cười to nói, “Đã lâu lắm rồi chúng ta chưa được ăn ngon như vậy.”

“Ta còn tưởng rằng sẽ chết ở cái địa phương quỷ quái kia, vĩnh viễn không ra ngoài được. Đáng tiếc, lão tứ và lão ngũ…” Một con quái vật khác thấp giọng thở dài nói.

Ba con quái vật đều trầm mặc. Nhớ tới cuộc sống mấy ngàn năm qua tại cái nơi quỷ quái kia, bọn chúng không rét mà run. Không có tương lai, không có hy vọng. Bất cứ lúc nào cũng có thể phải vứt bỏ tính mạng của mình. Nếu không phải nhờ có phụ thân, thì ba tiểu tử này sợ rằng đã bị giết rồi. Cho dù có phụ thân, nhưng thực lực tương đối yếu như lão tứ và lão ngũ cũng đã chết.

“Phụ thân tới.”

Ba con quái vật đã thấy yêu dị thanh niên lăng không đứng bên cạnh, kích thước lập tức giảm xuống, cuối cùng biến về kích thước của sư tử bình thường. Chỉ là lông bọn chúng không giống, trông xinh đẹp đến động lòng người. Đôi cánh so với cánh cự long cũng đẹp hơn, có điều sáu con mắt làm kẻ khác phải kinh hãi.

“Phụ thân.” Ba con quái vật, đều cao hứng bay đến bên cạnh yêu dị thanh niên. Lúc này, trên người thanh niên đã không còn vết máu, ám kim trường bào trên thân cũng không một chút bụi, trên mặt hắn cũng xuất hiện nụ cười.

“Ăn thoải mái chứ.” Yêu dị thanh niên ha ha cười nói. “A, nơi này còn hai con bát cấp ma thú nữa.”

Yêu dị thanh niên nhìn về hướng tây của Mê vụ sơn cốc, đồng thời một cỗ lực lượng bốn màu cực tốc nhằm hướng tây. Ngay sau đó, chỉ thấy hai con Tấn mãnh long khổng lồ bị năng lượng bốn màu đó trói lại, lăng không kéo tới.

Hai con Tấn mãnh long tựa hồ cũng biết khả năng của mình, không khỏi thấp giọng rên rỉ, cầu xin tha mạng.

Tấn mãnh long bọn chúng, mặc dù cùng sống ở khu vực của bát cấp ma thú với Hỏa long nhất tộc, Lục long nhất tộc nhưng chủng tộc khác nhau. Hơn nữa, bọn chúng đều là động vật di chuyển trên mặt đất, cho nên đôi Tấn mãnh long này ở xa đàn Hỏa long, Lục long.

Vừa rồi, ba con quái vật mải hưng phấn chén đám cự long, căn bản không buồn để ý ở xa xa có hai con Tấn mãnh long.

“Hơn trăm con cự long, một hơi bị ăn sạch như vậy a!” Hai con Tấn mãnh long trong lòng phát run.

Đối phương thực lực quá mạnh, có thể tùy ý biến hóa lớn nhỏ, lại còn có thể nói chuyện.

“Các ngươi muốn chạy trốn?” Yêu dị thanh niên mỉm cười, nhìn hai con Tấn mãnh long.

Thể tích hai con Tấn mãnh long mặc dù rất lớn, yêu dị thanh niên dưới chân chúng chỉ như một điểm nhỏ, nhưng hai con Tấn mãnh long trong lòng căng thẳng cực độ, vội vàng nói không ngừng bằng ngôn ngữ của Long tộc: “Đại nhân, chúng ta không dám, chúng ta không dám.”

Yêu dị thanh niên tựa hồ hiểu được ngôn ngữ của Long tộc, mỉm cười gật đầu: “Được rồi, ta vừa mới đi tới vị diện này, tâm tình cũng đang tốt nên sẽ không giết các ngươi. Các ngươi ... chịu thần phục ta chứ?”

Sự trói buộc trên người hai con Tấn mãnh long cũng đã biến mất. Hai con bát cấp Tấn mãnh long, từ trên không trung rơi xuống đất. Bọn chúng nhìn nhau, rồi lập tức cung kính quỳ trên mặt đất, cúi đầu xuống tỏ vẻ thần phục.

Long tộc rất cao ngạo, nhưng đối với tuyệt thế cường giả bọn chúng sẽ thần phục.

Mà yêu dị thanh niên trước mắt, hai con Tấn mãnh long đều hiểu, sợ rằng một ngón tay của đối phương cũng đủ để giết mình.

“Ngọc Lan đại lục.” Yêu dị thanh niên nhìn xung quanh, trên mặt nở nụ cười, “Một nơi mới đẹp làm sao. A, tin rằng nó không giống như ta từng thấy năm nghìn năm trước.”

Trong Ma Thú sơn mạch.

Lâm Lôi đã khôi phục lại hình dạng người bình thường, trên người mặc một trường khố và một hãn sam. Hiện tại khoảng tháng hai, nhiệt độ rất thấp. hắn hiện đang chăm chú quan sát tử sắc nhuyễn kiếm.

Hiện tại, Lâm Lôi vẫn không hay biết việc hắn rút thanh kiếm này ra đã tạo nên họa lớn cỡ nào!

Không biết thì không sợ.

Còn Đức Lâm Kha Ốc Đặc, mặc dù có đoán được, nhưng ông ta nghĩ, đại họa gì thì cũng không có quan hệ nhiều với Lâm Lôi. Trời có sập xuống thì tuyệt thế cường giả vẫn đội được, sao phải sợ?

Thấy bảo vật mà không lấy mới là ngu ngốc.

“Đức Lâm gia gia, người xem hai chữ này là gì?” Lâm Lôi hướng về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc hỏi.

Trên chuôi của thanh nhuyễn kiếm màu tím này có hai phương hình tư, bút họa rất nhiều.

“Cái này...” Đức Lâm Kha Ốc Đặc thấy hai chữ này nhãn tình phát sáng, “Đây là chữ viết thông dụng ở Địa ngục. Năm đó ta tiến nhập vào Thánh vực không lâu thì học xong loại văn tự này. Hai chữ này tà ‘Tử’, ‘Huyết’.”

“Tử Huyết?” Lâm Lôi thấp giọng lẩm bẩm, chẳng lẽ nhuyễn kiếm này tên là Tử Huyết?”

Hắn cẩn thận đánh giá Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay. Tử Huyết nhuyễn kiếm mỏng như cánh ve, vì mỏng như vậy nên mặc dù chất liệu đặc thù, nhưng trọng lượng của nó rất nhỏ. Nhuyễn kiếm năm cân đối với Lâm Lôi mà nói, một chút cảm giác nặng cũng không có.

Long huyết đấu khí trong cơ thể quán nhập vào đó, Tử Huyết từ một thanh nhuyễn kiếm bỗng trở nên thẳng tắp.

Tay vung lên.

“Vút.” Tử Huyết mỏng như cánh ve xẹt qua một gốc đại thụ khoảng ba nguời ôm mới vừa. Cây đại thụ này thậm chí động còn không động, nhưng Lâm Lôi rất rõ ràng đại thụ này đã bị chặt làm hai. Chỉ là Tử Huyết tốc độ quá nhanh, quá sắc bén, làm cây đại thụ không hề rung.

Hắn đột nhiên nhảy lên khỏi mặt đất, toàn thân bay vọt lên, sau đó lăng không sút một cước vào cây đại thụ. Lập tức câu đại thụ bắt đầu ầm ầm đổ xuống mặt đất.

Lâm Lôi nhìn mặt cắt: “Thật sắc bén!” Trên mặt cắt, không hề có một chút gỗ xù lên.

Lâm Lôi ha ha cười, sau đó nhìn về phía Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay, thầm nghĩ: “Quả là một thanh vũ khí sắc bén, tinh xảo, cho dù đối mặt với ngàn vạn người ta cũng không sợ.” Hắn lập tức huy động nhuyễn kiếm trong tay,

cả người linh động không ngừng phiêu hốt giữa rừng cây, Tử Huyết trong tay dễ dàng sử dụng.

Sắc bén! Khoái tốc!

Mỏng như cánh ve, khiến khi Tử Huyết chém ra, không hề chịu lực cản của không khí, tốc độ đạt tới mức kinh người. Trọng lượng cũng rất nhẹ, cũng khiến cho Lâm Lôi có thể sử dụng một lượng năng lượng lớn hơn nữa để chuyển hóa thành tốc độ.

“Lâm Lôi, kiếm này mặc dù rất sắc bén, nhưng độ sắc bén cũng không đến mức kinh người.” Đức Lâm Kha Ốc đặc nhãn giới cao hơn Lâm Lôi nhiều, nên vừa liếc mắt đã nhận ra chuôi Tử Huyết kiếm này chính thức có ưu điểm ở chỗ nào.

Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Đem chuôi Tử Huyết nhuyễn kiếm này đi chém cây cối bình thường đương nhiên không gặp trở ngại gì, nhưng nếu đối mặt với cao thủ, như thất cấp cao thủ, có thể quán nhập đấu khí vào thuẫn bài thì e rằng không thể dễ dàng chém như vậy được.”

Lâm Lôi ngẩn ra.

“Chuôi Tử Huyết nhuyễn kiếm này có hai điểm trân quý, thứ nhất là có thể nhuyễn cũng có thể ngạnh, giao chiến với địch nhân có thể gây bất ngờ. Điểm thứ hai chính là ... sự cứng rắn! Một kiện vũ khí bình thường có thể bị hỏng nếu quán nhập quá nhiều đấu khí, nhưng chuôi kiếm này là thần khí nên sẽ không như vậy.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc giải thích.

Lâm Lôi thong thả gật đầu.

Quá cứng rắn, quá sắc bén cũng có nhiều loại vật liệu tạo được vũ khí như vậy. Thế nhưng, nó không thể nhận quá nhiều đấu khí. Mà Tử Huyết nhuyễn kiếm này không tính là quá sắc bén. Nó chính thức lợi hại là ở chỗ có thể nhuyễn, có thể ngạnh, đồng thời còn có tốc độ kinh người và độ cứng rắn cao.”

“Tốc độ? Nhuyễn kiếm?”

Lâm Lôi trong lòng chợt động, nếu không quán nhập Long huyết đấu khí vào kiếm, mà quán nhập Phong hệ ma pháp lực vào đó…

Đồng thời, Lâm Lôi huy động Tử Huyết nhuyễn kiếm. Sau khi được quán nhập Phong hệ ma pháp lực, tốc độ của Tử Huyết nhuyễn kiếm vốn đã rất đáng sợ nay lại tăng thêm một bậc. Đồng thời, quỹ tích của Tử Huyết nhuyễn kiếm phiêu hốt quỷ dị, mà thân nhuyễn kiếm khi thì thẳng tắp, khi thì uốn làm người ta không thể nắm bắt được.

Lâm Lôi trong nháy mắt đã hiểu được.

“Đối với ta mà nói, đây có thể là biện pháp sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm tốt nhất!”

(Hết chương 3)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 4: Thạch Điêu Tông Sư?

Cửa Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Hi Nhĩ Mạn nhíu mày quay trở ra, hiển nhiên chất chứa một bụng đầy tâm sự. Ân Tư Đặc học viện quản lý nghiêm khắc, người ngoài nếu không có địa vị quyền lực thì không có tư cách trực tiếp tiến vào bên trong học viện.

Một lát sau Da Lỗ cùng Lôi Nặc mặc trường bào màu xanh da trời đi đến. “Người có phải là Hi Nhĩ Mạn thúc thúc không? Ta thấy đúng là người rồi.” Da Lỗ nhiệt tình mở miệng chào hỏi.

Hi Nhĩ Mạn cũng từng thấy qua ba huynh đệ của Lâm Lôi, thấy Da Lỗ cùng Lôi Nặc lập tức đi tới hỏi: "Các ngươi vẫn khỏe chứ, ta biết các ngươi với Lâm Lôi là bạn học. Ta muốn hỏi một chuyện, Lâm Lôi hắn lúc này vì sao không có về ăn tết, suốt một thời gian dài cũng chưa về thăm nhà.”

“Việc này?” Da Lỗ và Lôi Nặc cùng nhìn nhau.

Sự việc Lâm Lôi thất tình, đúng là không phải là chuyện tốt. Nói cho trưởng bối của hắn nghe là không nên. Lôi Nặc phản ứng nhanh cười nói: ”Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, Lâm Lôi hắn chuyên tâm khổ tu. Năm ngoái, trong đợt kiểm tra hàng năm đã đạt tới lục cấp ma pháp sư. Sau đó hắn lại lên vùng Ma Thú sơn mạch tiến hành thí luyện. Ôi, hắn quá chuyên tâm tu luyện, nên kỳ kiểm tra này vẫn chưa thấy tham gia. Địch Khắc Tây ngược lại, trong trắc thí đã đạt tới lục cấp ma pháp sư rồi. Người ta còn nói Địch Khắc Tây đã vượt qua Lâm Lôi nữa.”

“Lão tam, đừng quan tâm đến chuyện đó. Được rồi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, Lâm Lôi hắn đi tới vùng Ma Thú sơn mạch từ giữa tháng 12 năm ngoái, phỏng chừng không bao lâu nữa hắn sẽ trở lại. Người có sự tình gì trọng yếu không? Nếu có, nói cho ta biết, ta nhất định sẽ nói lại với hắn.” Da Lỗ lễ phép nói.

Hi Nhĩ Mạn trầm ngâm một lát, rồi lộ vẻ tươi cười lắc đầu nói: ”Không, không có sự tình gì trọng yếu cả. Chỉ là mấy năm nay Lâm Lôi đều không về. Lúc này, mọi người trong nhà đều lo lắng hắn gặp phải vấn đề gì, nên ta tới hỏi thăm. Lâm Lôi hắn đi vào Ma Thú sơn mạch thí luyện, cũng là một việc tốt.”

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người yên tâm đi. Đợi đến khi lão tam trở về, ta khẳng định bắt hắn trở về sớm một chút cho các người yên tâm.” Da Lỗ lập tức nói.

Hi Nhĩ Mạn lắc đầu: ”không cần đâu, không cần bắt Lâm Lôi trở về. Để cho Lâm Lôi hắn yên tâm tu luyện cho tốt, chờ hắn một thời gian nữa trở về cũng không muộn. Dù sao chúng ta cũng không có đại sự gì. Cảm ơn hai ngươi, ta đi trước đây.”

Da Lỗ, Lôi Nặc nhìn Hi Nhĩ Mạn rời đi, liền cười xoay người chạy vào trong.

Đột nhiên …

“Da Lỗ thiếu gia, Da lỗ thiếu gia.” Phía xa vang lên âm thanh khẩn cấp.

Da Lỗ, Lôi Nặc hai người quay đầu lại nhìn về phía xa xa. Bên ngoài học viện, nơi đó có một chiếc xe ngựa, bên cạnh còn có bốn gã mặc khải giáp chiến sĩ . Da Lỗ nhíu mày nghi hoặc lẩm bẩm: ”Ai gọi ta vậy nhỉ? Ồ, là Áo Tư Thác Ni.” Da Lỗ nhìn qua cửa sổ xe ngựa.

Áo Tư Thác Ni là người đầu tiên từ trên xe ngựa nhảy xuống, quay về phía Da Lỗ tươi cười. Sau đó cung kính đứng qua một bên, lúc này màn cửa xe ngựa được kéo lên. Một lão già cầm quải trượng chậm rãi đi xuống.

Da Lỗ, Lôi Nặc nghi hoặc nhìn nhau.

“Lão già này là ai vậy nhỉ, thật là kiểu cách.” Lôi Nặc thấp giọng nói.

Da Lỗ lắc lắc đầu khẽ đáp: ”Ta cũng không nhận ra lão già này, bất quá nhìn bộ dạng của Áo Tư Thác Ni thì lão là một đại nhân vật. Áo Tư Thác Ni là nhân viên quản lý cao cấp của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, địa vị rất cao.”

Áo Tư Thác Ni đỡ lão già kia rồi mỉm cười bước tới.

“Tiểu Da Lỗ, ngươi ổn chứ.” Lão già mỉm cười chào hỏi Da Lỗ, "Trước đây không lâu, ta có gặp mặt cha ngươi. Cha ngươi đã nói về ngươi cho ta biết. Ha ha, Đạo Sâm hắn có một nhi tử là ma pháp sư thật là chuyện đáng tự hào.”

Da Lỗ nghi hoặc nhìn lão giả. "Còn biết cả cha mình ? Có nhận nhầm người ko đây?"

Áo Tư Thác Ni ở một bên, lập tức nói: ”Da Lỗ thiếu gia, vị này là tổng quản của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta, ngươi có thể gọi là Mại Á quán trưởng.”

“Không cần, ngươi cứ gọi là Mại Á bá bá là được. Ta với cha ngươi đã có giao tình hơn mười năm rồi.” Lão giả cười hiền hòa nói.

Da Lỗ đáy lòng thất kinh.

Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán là thánh địa nghệ thuật. Tại cả Ngọc Lan đại lục này, những siêu cấp nhân vật đều có phần trong đó. Đừng xem thường hội quán này, Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán ở giữa Phân Lai thành, tác phẩm thạch điêu của hội quán, tất cả đều có giá trị kinh người.

Điều này cũng chỉ là thứ yếu, trọng yếu chính là địa vị. Là một tổng quản của thánh địa nghệ thuật, Mại Á quán trưởng kết giao với rất nhiều tầng lớp nhân vật quan trọng của Ngọc Lan đại lục, thậm chí còn có giao tình với cả Thánh vực cao thủ. Nhân vật như thế này có thể xem thường được sao?

Hơn nữa, Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, bản thân cũng có một lực lượng vũ trang hộ vệ phi thường cường đại. Nếu không như thế, làm sao có thể bảo vệ được những thạch điêu trân quý?

“Mại Á bá bá.” Da Lỗ khiêm tốn gọi.

Sau đó Mại Á quán trưởng nhìn về phía Lôi Nặc bên cạnh: ”Vị này là?”

“Vị này là huynh đệ tốt của cháu, Lôi Nặc.” Da Lỗ lập tức giới thiệu. Lôi Nặc cũng lễ phép chào: ”Xin ra mắt Mại Á quán trưởng.”

Mại Á quán trưởng thong thả gật đầu. Từ cử chỉ của Lôi Nặc, ông ta có thể thấy Lôi Nặc từ nhỏ đã được giáo dục tốt.

“Mại Á bá bá, không biết người lần này tới là có việc gì?” Da Lỗ dò hỏi.

Mặc dù hỏi, nhưng Da Lỗ trong lòng cũng đoán được: ”Đến tám phần là vì tác phẩm thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’của lão tam.” Đã hơn một lần Ân Tư Đặc học viện không nhận tiền, do Lâm Lôi một khoảng thời gian dài không thấy gửi tác phẩm đi. Áo Tư Thác Ni liền tới hỏi thăm.

Áo Tư Thác Ni đi tới ký túc xá của Lâm Lôi, vừa vặn nhìn thấy tác phẩm thạch điêu kia. Vừa trông thấy, ông ta đã hoảng sợ đến ngây người.

Áo Tư Thác Ni là nhân viên quản lý cao cấp ở Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, ánh mắt có chút độc đáo. Ông ta liếc mắt nhìn tác phẩm thạch điêu của Lâm Lôi, ngay lập tức nhận định đó là một tuyệt đỉnh tác phẩm, tuyệt đối có tư cách liệt vào một trong ‘Thập Đại Thạch Điêu’.

Quan trọng nhất là thể tích kiện thạch điêu của Lâm Lôi rất lớn. Một kiện có thể so với năm kiện của người khác.

Dù điêu khắc giống nhau, nhưng thể tích cũng rất quan trọng. Dù sao tác phẩm có thể tích lớn khẳng định phải hao phí rất nhiều tâm huyết. Năm bức thạch điêu gồm năm trạng thái khác nhau, đạt tới cảnh giới linh hồn cao nhất. Trông thấy thạch điêu như thấy được năm mỹ nữ chân thật. Phóng nhãn khắp cả Ngọc Lan đại lục này, thạch điêu sư cực kỳ thưa thớt. Mà tác phẩm của Lâm Lôi đạt tới đỉnh cao, trong lịch sử cũng chỉ có vài vị thạch điêu tông sư đạt tới trình độ như vậy như: Phổ Lỗ Khắc Tư, Hoắc Phổ Kim Sâm, Hồ Phật.

Ngày nay được nhận là thạch điêu đại sư, tác phẩm đích xác là chuẩn phi thường, tác phẩm có thần làm rung động tâm linh.

Nhưng tác phẩm của hắn, với Phổ Lỗ Khắc Tư, Hoắc Phổ Kim Sâm, có thể nói là nhân vật tông sư, so sánh với họ còn kém hơn một bậc. Mặc dù chỉ chênh lệch một chút, nhưng cũng quyết định thân phận khác nhau.

Lịch sử thạch điêu có từ hơn mười ngàn năm, phần lớn những tác phẩm đều bị mất theo thời gian. Chỉ có một số ít tác phẩm đặc thù mới có thể lưu truyền đến bây giờ. Cho nên, phong vị ‘Thập Thạch Điêu Tông Sư’ chỉ có chín trong suốt mười ngàn năm nay.

Từ khi Ngọc Lan đế quốc thống nhất đại lục, Từ Ngọc Lan lịch năm 001 cho tới bây giờ, chỉ có hai vị tông sư là Phổ Lỗ Khắc Tư và Hoắc Phổ Kim Sâm.

Đó là đại sư từ mười ngàn năm trước, một kiện tác phẩm ‘Huyết Tình Tông Mao Sư’ phẩm chất đặc thù, còn lưu lại đến ngày nay, cũng là mang lại danh tiếng vĩnh cửu.

Gần ngàn năm trở lại đây mới có hai vị tông sư đản sanh. Đương nhiên Phổ Lỗ Khắc Tư từ cổ chí kim là người lợi hại nhất với ba tác phẩm nổi danh trong số ‘Thập Đại Thạch Điêu.’. ’Thập Đại Thạch Điêu Tông Sư” cũng không phải mỗi người đều có tác phẩm nổi tiếng được liệt vào ‘Thập Đại Thạch Điêu’.

Chỉ là người đời sau nhận định, tác phẩm nghệ thuật của bọn họ so với ‘Thập Đại Thạch Điêu’ khác biệt không lớn lắm.

Một vị thạch điêu tông sư đản sanh, nhưng lại chỉ là một vị thiếu niên năm nay mới có 17 tuổi!

“Không vội, chúng ta hãy tìm một gian tửu quán yên tĩnh ngồi nói chuyện cái đã.” Mại Á quán trưởng không quá vội vàng.

Thạch điêu tông sư?

Nói đùa!

Áo Tư Thác Ni nhìn không sai, nhưng nghệ thuật thạch điêu có từ lâu đời, phải có ánh mắt tài năng mới có thể đánh giá được. Tỷ như tác phẩm của thạch điêu đại sư, cùng với tác phẩm của thạch điêu tông sư đều phải toát lên được cái thần, là tác phẩm có linh hồn.

Nhận định như thế nào với tác phẩm này, có tư cách đánh giá một người là một thạch điêu tông sư, thì cần phải có học vấn cực kỳ uyên thâm.

Gian giữa tửu điếm.

Trước mặt bốn người đều có một chén trà xanh, Mại Á quán trưởng cười nói: ”Áo Tư Thác Ni tiểu tử này sau khi trông thấy tác phẩm của Lâm Lôi, hắn bèn gặp ta nói rằng tác phẩm này có thể so sánh với ‘Thập Đại Thạch Điêu’. Ha ha, không phải muốn nói là có một vị thạch điêu tông sư 17 tuổi chứ?”

Tông sư, đại biểu cho một địa vị, đại biểu cho nghệ thuật khắc tượng của hắn đạt tới đỉnh điểm.

Mà người bình thường khi xưng hô, đều gọi là đại sư, tỷ như Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư. ”Thạch điêu tông sư?” Da Lỗ có chút kinh ngạc, ”Ta không biết tác phẩm của Lâm Lôi có lợi hại như vậy không. Dù sao ánh mắt của ta cũng không đủ trình độ. Nhưng ta dám khẳng định, tác phẩm của Lâm Lôi cũng phải đặt ở tầng cao nhất trong triển lãm quán của các người – ‘Đại Sư Triển Lãm’.”

“Ồ!” Mại Á quán trưởng nở nụ cười, ”Được, nói nhiều như vậy, chi bằng tốt nhất chúng ta hãy đi xem nó. Không biết kiện tác phẩm thạch điêu này hiện đặt ở đâu, có thể cho ta xem không?”

“Đương nhiên là có thể.” Da Lỗ mỉm cười nói.

“Tiểu Da Lỗ, tác phẩm này cho dù không đạt đến đẳng cấp ‘Thập Đại Thạch Điêu’, nhưng phỏng chừng cũng không kém. Ngươi bảo vệ nó như thế nào? Không sợ người ta lấy mất hay sao?” Mại Á nhắc nhở nói.

Da Lỗ tự tin: ”Mại Á bá bá cứ yên tâm, kiện thạch điêu này được ta đặt tại Hoa Đức tiểu điếm, trong gian giữa của mật thất. Hơn nữa, ta còn cho cao thủ bảo vệ. Huống chi, có rất ít người biết đến thạch điêu này.”

“Ngươi đã chuyển qua tửu điếm rồi sao?” Áo Tư Thác Ni ngạc nhiên nói. Trước đây hắn đã nhìn thấy một lần ở ký túc xá.

Da Lỗ đáp: ”Ta tin tưởng hảo huynh đệ của ta, nhưng ta không tin ngươi.”

Áo Tư Thác Ni không khỏi cười khổ vài tiếng.

“Mại Á bá bá, đi thôi. Cháu đưa người đi.” Da Lỗ nhiệt tình nói.

Hoa Đức tửu điếm kỳ thật là sản nghiệp của Đạo Sâm thương hội. Cũng chính nguyên nhân này đã giải thích cho việc vì sao nhân viên cao cấp ở đây đều biết Da Lỗ.

Giữa gian phòng độc lập của Hoa Đức tửu điếm, gian phòng này rất rộng lớn, bên trong còn có chiếc giường, ba gã cao thủ đang canh giữ ở đây.

“Da Lỗ thiếu gia.” Ba gã thất cấp chiến sĩ cung kính đứng lên nói.

Da Lỗ mỉm cười gật đầu: ”Mại Á bá bá, người cứ xem đi.” Nói xong Da Lỗ cầm tấm vải dày kéo lên. Lộ ra năm mỹ nữ thạch điêu giống như đúc. Một bộ dạng luyến ái, một bộ dạng đáng yêu, một bộ dạng thẹn thùng, một bộ dạng nhiệt tình động lòng người, cũng có bộ dạng tuyệt tình. Tất cả đều chân thật hiện ra.

Nhìn hình dáng của năm bức thạch điêu này, Mại Á quán trưởng miệng há hốc, khiếp sợ nhìn thật lâu.

Sau một hồi lâu……..

“Tráng lệ, tráng lệ.” Mại Á quán trường tỉnh lại, ”Chỉ một kiện thôi ít nhất cũng là tác phẩm cấp đại sư, có thể liên tiếp khắc ra năm bức thạch điêu này, không biết đã tốn mất bao nhiêu tâm huyết? Về thời gian điêu khắc, sợ rằng phải mất một năm công phu.”

Mại Á quán trưởng phi thường rõ ràng, điêu khắc vô cùng hao tổn tâm huyết.

Đặc biệt điêu khắc một kiện tác phẩm, một đại sư có thể hộc máu tại chỗ. Trong lịch sử điêu khắc, có rất nhiều điêu khắc sư đã chết trong khi điêu khắc. Mỗi tác phẩm đều ẩn chứa tâm huyết mà hình thành.

“Một thiếu niên 17 tuổi, có thể thật sự đạt đến mức này.....” Mại Á quán trưởng cũng không biết nói gì thêm, ông ta cực kỳ hưng phấn đi tới bên bức thạch điêu, cẩn thận quan sát, "Cái này có thể so sánh với ‘Thập Đại Thạch Điêu’ hay không, hoàn toàn phải quan sát cẩn thận từ nhiều mặt.”

Mại Á quán trưởng phảng phất giống như một bức tượng, cẩn thận quan sát từng vết khắc.

(Hết chương 4)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 5: Luyện Kiếm

M
ại Á quán trưởng không hề nói một tiếng nào, cẩn thận quan sát từng chi tiết trên thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’. Thời gian chầm chậm trôi qua. “Da Lỗ lão đại, người đó đã xem suốt 2 giờ rồi.” Lôi Nặc từ trong người lấy ra một cái đồng hồ nhỏ, nhìn một chút rồi nói. Da Lỗ lắc đầu, khẽ nói: ”Đừng nóng vội, cứ để Mại Á bá bá xem cho kỹ. Mại Á bá bá là tổng quản của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, khẳng định là là hậu nhân của Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư. Tin rằng, phán định của ông ta là vô cùng chính xác. Không biết tác phẩm này của lão tam rốt cuộc đạt tới cấp bậc nào?” Lôi Nặc cũng thong thả gật đầu.

Gần 3 giờ...

Mại Á quán trưởng đứng dậy, thở ra một hơi: “Nghe nói tác phẩm này tên là Mộng Tỉnh?” Ông ta dò hỏi. Da Lỗ gật đầu đáp :”Đúng vậy, lão tam hắn tự mình đặt cái tên đó.” Mại Á quán trưởng khẽ gật đầu, sau đó liếc mắt nhìn thạch điêu Mộng Tỉnh than vãn: "Ta không thể không nói rằng, vị thạch điêu Lâm Lôi kia đúng là một thiên tài, có thể so sánh với thiên tài Phổ Khắc Lỗ đại sư. Mặc dù tác phẩm của hắn so với Phổ Khắc Lỗ tư đại sư có chút chênh lệnh về bút họa điêu khắc, nhưng cũng là một tác phẩm có linh hồn, đạt tới cảnh giới đỉnh cao.” Mại Á quán trưởng than vãn.

“Bút họa điêu khắc?” Da Lỗ nghi hoặc hỏi. Mại Á quán trưởng gật đầu đáp: ”Đúng, bất quá tác phẩm này có một chút hà tỳ, nhưng cũng làm cho kẻ khác phải cảm thấy kinh ngạc, sợ hãi. Hà tỳ chính là, xử lý những đường cong cơ thể còn một chút khiếm khuyết. Nhưng tác phẩm của Lâm Lôi huynh đệ này, có thể xem là phi thường. Dùng mắt nhìn, hiệu quả tuyệt đối có thể so với vài món tác phẩm của Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư. Chủ yếu là, tác phẩm này có thể tích rất lớn.” Mại Á quán trưởng cảm thán nói: ”Một tác phẩm truyền thế mỗi một nét, đều hao phí tâm huyết kinh người, chỉ cần một lần không cẩn thận có thể làm hỏng cả tác phẩm. Từ đó có thể thấy, để xuất hiện một thạch điêu khó như thế nào. Lâm Lôi hắn làm ra năm thạch điêu, làm cho kẻ khác phải khâm phục chính là linh hồn của năm bức thạch điêu này. Hơn nữa, cái ý nghĩ vô cùng rõ ràng. Nếu ta đoán không sai, người huynh đệ lấy kinh nghiêm từ một lần thất tình.”

Ánh mắt của Mại Á quán trưởng dĩ nhiên nhìn ra ý tứ của năm thạch điêu này.

“Mộng Tỉnh, có thể khắc ra năm thạch điêu này, thật làm cho người ta sợ hãi.” Ông ta không thể không than vãn vài tiếng.

“Mại Á quán trưởng, người nói tác phẩm của huynh đệ ta đạt tới cấp bậc nào? Có bằng tác phẩm của Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư không?” Lôi Nặc lên tiếng hỏi. Mại Á quán trưởng nhướng mày: ”Kỳ thật, ta cũng không thể xác định được. Ta nói với ngươi như thế này, tác phẩm này có thể coi là đạt tới cấp bậc cao thủ, chỉ là so với Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư thì có một số điểm đặc thù riêng. Bút họa của tác phẩm này hết sức rõ ràng, liền lạc. Từ đầu đến cuối, có thể nói năm kiện thạch điêu này là một chỉnh thể hoàn mỹ. Đây chính là phong cách điêu khắc độc lập, độc hành mà ta mới nghe lần đầu, mới thấy lần đầu.” Mại Á quán trưởng than vãn. Bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve trên bức thạch điêu.

Da Lỗ vội vàng nói “Mại Á bá bá, cái tác phẩm này rốt cuộc đạt tới cấp bậc nào?” Mại Á quán trưởng bất đắc dĩ đáp :”Ta cũng không xác định được. Từ phương pháp đánh giá truyền thống, tác phẩm này xem như đạt tới cấp bậc đại sư, ít nhất nét độc đáo chính là có thần, có linh hồn trong tác phẩm không thể nghi ngờ. Bút pháp điêu khắc của hắn đã biểu đạt loại thần vận này.”

“Phương pháp giám định truyền thống?” Da Lỗ, Lôi Nặc đều nghi hoặc nhìn Mại Á quán trưởng. Mại Á quán trưởng gật đầu, nói: ”Phương pháp giám định truyền thống là phương pháp giám định của đại đa số thợ điêu khắc. Nhưng ta cảm giác…. khi xem xét tác phẩm của Lâm Lôi, tác phẩm vô cùng hoàn mỹ, không một chút khuyết điểm. Thạch điêu tồn tại vốn để cho người ta xem. Hiệu quả của việc xem xét quyết định tất cả, có thể nói như vậy. Lâm Lôi có thể không được công nhận là thạch điêu tông sư, nhưng tác phẩm này được đánh giá rất cao, đủ để xếp vào 'Thập Đại Thạch Điêu'.” Mại Á quán trưởng cười nói.

Không phải thạch điêu tông sư, nhưng tác phẩm được xếp vào ‘Thập Đại Thạch Điêu’. Thật là từ trước đến giờ, chưa từng xảy ra việc quái dị như vậy, nhưng Mại Á quán trưởng không phải đã nói sao, sự tình này có thể phát sinh. “Ồ!” Da Lỗ, Lôi Nặc gật gật đầu. Kỳ thật, đây là khuyết điểm của Bình đao lưu phái điêu khắc. Dù sao, sử dụng bình đao trong việc tạo đường cong, không thể bằng được những công cụ chuyên môn . Lâm Lôi sử dụng bình đao, có để đạt tới hiệu quả này cũng được xem là cao thủ. Nhưng ngay cả thạch điêu đại sư, khi điêu khắc, xử lý nét bút còn có khuyết điểm. Bình đao phái, kỳ thực nó cũng có ưu điểm như tính liền mạch. Còn với người khác, điêu khắc phải không ngừng thay đổi công cụ. Nhưng Bình đao phái điêu khắc phải là Địa hệ ma pháp sư, tâm linh dung hợp với thiên địa mới có thể bắt đầu điêu khắc. Loại điêu khắc này ngược lại, có để đề cao sự tăng trưởng của Tinh thần lực.

“Lâm Lôi hắn ở đâu?” Mại Á quán trưởng dò hỏi. Da Lỗ lắc đầu đáp: ”Lão tam hắn dù sao cũng là ma pháp sư, hắn dành đa số thời gian cho tu luyện, hắn hiện tại đang khổ tu tại Ma Thú sơn mạch. Ta cũng không rõ khi nào hắn trở về.”

“Da Lỗ, ngươi có thể thay thế Lâm Lôi, đáp ứng cho Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán tác phẩm này không?” Mại Á quán trưởng đề nghị. “Không được.” Da Lỗ trả lời rõ ràng, “Không có sự đồng ý của lão tam, ta không thể quyết định.” Mại Á quán trưởng tiếp tục nói: ”Mang trưng bày được không? Dù sao các tác phẩm của Lâm Lôi cũng đều được trưng bày ở Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.” Da Lỗ biết rất rõ ý nghĩa của tác phẩm này đối với Lâm Lôi, nó đại biểu cho một đoạn tình cảm thống khổ của hắn. Lâm Lôi có đồng ý mang đến trưng bày hay không còn rất khó nói. Hắn không muốn làm Lâm Lôi khó xử. “Không được, ta là người phụ trách giữ, cho nên triển lãm mại điêu phải chờ cho đến khi lão tam trở về mới được.” Da Lỗ trịnh trọng nói.

Đã 2 tháng ở Ma Thú sâm lân, Lâm Lôi vẫn trầm tư bên ‘Tử Huyết’ nhuyễn kiếm. Theo như nhìn nhận của hắn thì đây là thanh vũ khí tốt nhất, về độ sắc bén lục cấp ma pháp sư bình thường không thể chống đỡ được. Mà sắc bén chỉ là một đặc điểm nhỏ của Tử Huyết kiếm mà thôi. Ưu điểm của nó là cương nhu tùy tâm, tốc độ cực nhanh, ẩn chứa sát khí lớn. Khi phát hiện ra Tử Huyết nhuyễn kiếm, Lâm Lôi đã dùng để giết vài ma thú, Tử Huyết nhuyễn kiếm này ẩn chứa một loại năng lượng kỳ dị. Một kiếm bổ ra, hội tụ trong tự nhiên một loại sát khí kỳ dị. Loại sát khí này so với long uy gần giống nhau, tuy không kinh khủng như long uy nhưng trong chiến đấu, sát khí này có hiệu quả rất lớn.

Đêm tối, giữa vùng Ma Thú sâm lâm là cả một bầy Phong lang, mỗi con Phong lang đều nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi điên cuồng rống lên giận dữ, nối tiếp nhau xông vào tấn công hắn. Thân hình phiêu động, giống như cơn gió xuyên qua bầy sói. Trong tay hắn, trường kiếm như một vầng sáng xanh lưu chuyển.

Tử Huyết thần kiếm sau khi được quán thâu Phong hệ ma pháp lực, tốc độ không những nhanh hơn, đồng thời quỹ tích huy động lại càng thêm phiêu hốt, căn bản là không có lực cản.

Trong đám mây đen nhanh chóng lóe lên vầng sáng màu xanh. Quỹ tích phiêu hốt quỷ dị, mỗi lần lóe lên đều có một, hai con Phong lang bị chém thành hai nửa. Phong lang chỉ là tứ cấp ma thú. Ở giữa mấy trăm Phong lang, cũng chỉ có một ít con là ngũ cấp mà thôi. Hai thủ lĩnh là lục cấp, lúc này Lâm Lôi bảo trì trạng thái thân người, lực lượng lục cấp chiến sĩ. Đừng nói là lục cấp chiến sĩ, cho dù là thất cấp chiến sĩ, cùng mấy trăm Phong lang chém giết, phỏng chừng cũng không dám. Dù sao cũng chỉ có một mình, mà Phong lang móng vuốt rất sắc bén, thân thể Lâm Lôi cũng bị móng vuốt cào xé làm đổ máu không ít. Trừ phi tiến vòa trạng thái ‘Long Hóa’.

"Hống!" Một lang nha cực nhanh phóng tới, miệng đỏ lòm như máu. "Chíu!" Tử Huyết thần kiếm lóe lên, trực tiếp chém đầu nó làm hai nửa.

Tử Huyết thần kiếm tốc độ đích thực là rất nhanh. Chỉ thấy tàn ảnh, Lâm Lôi đã giết chết một Phong lang. Bầy Phong lang rốt cuộc sợ hãi, chúng không sợ chết nhưng không biết chết như thế nào. Bọn chúng đều không dám xông lên tiếp.

"Ngao..." Hai Phong lang thủ lĩnh ở phía sau ngửa đầu rống lên, tất cả Phong lang đồng loạt rút lui. Thanh âm bi phẫn của bầy Phong lang từ phía xa truyền lại, hiển nhiên đồng bọn bị chết mà vẫn không săn được con mồi. Lâm Lôi động tay, cái bóng màu tím hiện lên. Tử Huyết thần kiếm quấn quanh eo hắn. “Đối phó với bọn chúng, căn bản không cần phát huy lực công kích chính thức của Tử Huyết”.

Trường bào Lâm Lôi dính vài vết máu, đó là máu của Phong lang lưu lại. Giữa bầy sói, tiến hành giết chóc từ đầu chí cuối. Đối phó với bầy sói, chỉ cần tốc độ và độ sắc bén là đủ. Tử Huyết thần kiếm khi thì thẳng tắp, khi thì khúc chiết, lực công kích giảm đi vài phần. “Lão đại ngày càng lợi hại a.” Bối Bối hưng phấn nhảy lên vai Lâm Lôi, hắn cười nói: ”Ngươi cũng không kém a”, hít sau một hơi, rồi chậm rãi thở ra. Lâm Lôi nhìn lại xung quanh, lại nhìn cái túi trên vai. Hai tháng nghiên cứu phương pháp sử dụng Tử Huyết thần kiếm, Lâm Lôi cũng có một bao đầy ma tinh hạch. “Hai tháng qua, ta vận dụng lực công kích của Tử Huyết thần kiếm đạt tới cảnh giới cao nhất. Bình cảnh, nếu muốn gia tăng, chỉ có thể gia tăng lực tay cùng lực bản thân.” Trong 2 tháng, Lâm Lôi từ rút kiếm, xuất kiếm, sử kiếm các phương diện đều tiến hành nghiên cứu. Mục tiêu là nhanh hơn, cố gắng đạt tới trạng thái nhanh nhất. Hơn nữa, hắn đối với Phong hệ nguyên tố hiểu biết không ít, khiến cho Lâm Lôi rất nhanh lĩnh ngộ được kiếm pháp ảo diệu. Vừa rồi hơn một trăm Phong lang vây công, cũng không làm hắn bị thương một chút nào. Đây chính là thành tích tốt nhất đạt được, Lâm Lôi cũng không nghĩ mình có thể đạt tới thành tích này. ”Đạt tới bình cảnh, cũng nên từ Ma Thú sâm lân trở về.”

Buổi sáng. Ánh mặt trời chiếu sáng khắp mặt đất. Tử Huyết thần kiếm quấn quanh eo, trên vai một túi đầy ma tinh hạch, mang trường bào lấm tấm vết máu đã khô, Lâm Lôi bước vào cửa Ân Tư Đặc học viện. Bối Bối đứng trên vai hắn. “Rốt cuộc đã trở lại.” Lâm Lôi đã thấy Ân Tư Đặc học viện, tâm linh cảm thấy tĩnh lặng. Ân Tư Đặc học viện và Ma Thú sâm lân là hai thế giới trái ngược nhau, ở chỗ này không ai dám lạm sát, đều có khí độ tốt đẹp. Còn Ma Thú sâm lân là thế giới của kẻ mạnh, kẻ yếu sẽ bị giết chết, giết chóc mọi thời khắc đều có thể phát sinh. “Là Lâm Lôi”, người giữ cửa Ân Tư Đặc ma pháp học viện tự nhiên biết Lâm Lôi là nhân tài của học viện, đương nhiên không ngăn trở.

Lâm Lôi thong thả gật đầu với người thủ vệ, rồi tiến vào học viện. Trên đường không ít đệ tử nhìn thấy Lâm Lôi, đều nhỏ giọng xì xào với nhau.

“Là Lâm Lôi. Nhìn xem. Trên người hắn còn có vết máu, chắc vừa từ Ma Thú sâm lâm trở về, nghe nói hắn năm ngoái đi tới đó nên không tham gia kỳ kiểm tra hàng năm. Ở đó bốn tháng, tại Ma Thú sâm lân ở tận bốn tháng, thật là lợi hại a.”

“Địch Khắc Tây trong kỳ kiểm tra năm ngoái đã đạt tới Lục cấp ma pháp sư, bằng Lâm Lôi nhưng không có tham gia trắc thí”

Nghe những lời này Lâm Lôi chỉ mỉm cười, hướng ký túc xá của mình đi tới. Ở đó ba người Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì đang chuẩn bị đi ăn sáng.

“A, lão tam, ngươi đã trở về rồi.” Lôi Nặc là người đầu tiên đứng dậy, hưng phấn kêu lên.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì cả ba người đều vui mừng vọt tới, Lâm Lôi mỉm cười nhìn ba vị huynh đệ của mình.

(Hết chương 5)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 6: Thân Thỉnh Tất Nghiệp

G
ian giữa Đức Lập tửu điếm.

Lâm Lôi, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì bốn người tùy ý ngồi vào hai bên bàn. Trên bàn bầy ra đầy ắp hơn mười loại thức ăn, bên cạnh rượu và hoa quả cũng không ít. Bốn huynh đệ lúc này vừa ăn uống, vừa đàm luận về các loại sự tình phát sinh.

“Lâm Lôi, sau khi ngươi đi vào Ma Thú sâm lâm thì có đợt tiến hành trắc thí hàng năm. Năm ngoái Địch Khắc Tây sau khi kiểm tra, rốt cuộc đã đạt tới lục cấp ma pháp sư. Vì ngươi vốn căn bản không tham gia trắc thí cho nên có người nói, ngươi không bằng Địch Khắc Tây, thực sự là… Theo ta mấy kẻ đó vốn không biết rằng, ngươi đã sớm đạt đến lục cấp ma pháp sư cảnh giới.” Lôi Nặc bất bình.

Lâm Lôi mỉm cười nâng chén rượu lên uống.

Lục cấp ma pháp sư?

Từ khi tiến vào trạng thái điêu khắc ‘Mộng Tỉnh’, sau mười ngày đêm Tinh thần lực đã tăng lên gấp mười lần, khiến cho Lâm Lôi từ lục cấp trực tiếp thăng lên thất cấp ma pháp sư. Theo tính toán thì hiện Tinh thần lực đang ở mức thất cấp ma pháp sư thượng đẳng.

“Lão tứ, ngươi cũng không phải không biết tính lão tam, loại chuyện này hắn căn bản là không thèm để ý, nếu để ý thì mỗi năm đã không bỏ qua kì trắc thí đó.” Da Lỗ cười nói, “Đúng rồi, lão tam, khi vừa khai giảng, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc đã tới tìm ngươi.”

Lâm Lôi dừng lại nhìn về phía Da Lỗ, lập tức hỏi: ”Hi Nhĩ Mạn thúc thúc có chuyện gì không?”

Mỗi năm, Lâm Lôi đều trở về nhà, duy có năm vừa rồi hắn vì khổ tu ở Ma Thú sâm lâm nên không trở về.

“Cũng không có gì, chỉ thấy ngươi một thời gian dài không về nhà nên lo lắng ngươi gặp phải sự tình gì thôi.” Da Lỗ tùy ý đáp, sau đó tiếp tục nói: “Được rồi, có một việc mà ta phải nói cho ngươi rõ. Ngày Hi Nhĩ Mạn thúc ngươi tới thì tổng quản của Phỗ Lỗ Khắc Tư hội quán cũng tới, mục đích chính là vì thạch điêu Mộng Tỉnh.”

Lâm Lôi kinh dị hô lên một tiếng: ”Tổng quản? Ông ta làm sao mà biết ta có thạch điêu Mộng Tỉnh?” Lúc này Lôi Nặc mới lên tiếng: ”Đều trách ta không tốt, lúc trước Da Lỗ phái người đưa thạch điêu của ngươi từ sau núi trở về, lúc ấy ta nghĩ không có ai biết sự trân quý của thạch điêu nên đã để lại gian giữa của ký túc xá. Không ngờ rằng Áo Tư Thác Ni hắn lại trực tiếp đến tìm ngươi, đi thẳng vào ký túc xá liền vừa vặn nhìn thấy thạch điêu Mộng Tỉnh. Sau đó, chính hắn nói cho Mại Á quán trưởng kia.”

Lâm Lôi thong thả gật đầu.

“Lâm Lôi, vị tổng quản kia còn muốn ngươi bán bức thạch điêu Mộng Tỉnh này? Dù không bán, cũng muốn Mộng Tỉnh được trưng bày ở Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, ngươi có đồng ý không?” Da Lỗ nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi có chút chần chừ, rồi lắc lắc đầu. ”Ta tạm thời không muốn công bố Mộng Tỉnh với công chúng. Hơn nữa, ta cũng không thiếu tiền.”

Đối với Lâm Lôi mà nói, Mộng Tỉnh đại biểu cho một đoạn tình cảm của hắn. Đương nhiên, sau khi điêu khắc xong Mộng Tỉnh, tâm cảnh của hắn cũng thay đổi. Đặc biệt là kinh nghiệm ở vùng Ma Thú sâm lâm, bị quần long vây công trong Mê vụ sơn cốc. Dưới lòng đất, được thấy hai siêu cấp ma thú chém giết lẫn nhau, thậm chí thiếu chút nữa thì bị giết chết, điều đặc biệt là thành công uống vào long huyết rồi trở thành Long huyết chiến sĩ.

Đối với tất cả kinh nghiệm đã trải qua, với Lâm Lôi mà nói, một đoạn ký ức về Ngải Lệ Tư đã trở thành mờ nhạt. Lâm Lôi cũng nhận ra rằng, biết quý trọng những cái trước mắt mới là điều quan trọng nhất. ”Nếu phụ thân mà biết ta đã có thể biến thân thì chắc rằng sẽ vô cùng cao hứng.” Lâm Lôi nghĩ tới phụ thân mình.

Hoắc Cách cả đời mong muốn con mình trở thành Long huyết chiến sĩ. Tiểu Ốc Đốn sở hữu huyết mạch Long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi bây giờ cũng có thể Long hóa. Thậm chí, năng lực còn đạt tới bát cấp sau khi Long hóa. Nếu tin tức này mà nói cho Hoắc Cách biết, rằng cả hai con trai mình đều có thể trở thành Long huyết chiến sĩ, khẳng định ông ta sẽ rất cao hứng và kiêu hãnh.

Lâm Lôi có thể đoán được giá trị của thạch điêu Mộng Tỉnh. Hắn cũng hiểu rằng nếu đặt ở Ô Sơn trấn thì sẽ không an toàn, cho nên hắn tiếp tục nhờ Da Lỗ trông giữ thạch điêu Mộng Tỉnh.

Ra khỏi tửu điếm, bốn người sánh vai nhau đi trên đường. “Da Lỗ lão đại, lão nhị, lão tứ, có một việc ta phải nói cho các ngươi biết.” Lâm Lôi suy nghĩ trong chốc lát, rồi mở miệng nói.

Nhìn thấy bộ dạng nghiêm trang của Lâm Lôi, Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người không khỏi tập trung chú ý.”Ta chuẩn bị mấy ngày tới đây sẽ tốt nghiệp.” Lâm Lôi cảm thấy khó khăn khi phải nói ra điều này. Tốt nghiệp cũng có nghĩa là rời khỏi Ân Tư Đặc học viện, rời xa ba hảo huynh đệ. Lâm Lôi từ năm chín tuổi, tiến vào Ân Tư Đặc học viện, tới bây giờ đã 17 tuổi, cũng đã tám năm rồi. Trong tám năm đó, cũng đã kết giao với nhiều huynh đệ, không quản điều kiện vật chất, đó là những người huynh đệ tốt. Hắn không muốn chia tay những huynh đệ của mình.

Nhưng mỗi người trong đời dù sao cũng có hoài bão riêng. Một khi tốt nghiệp, tước vị quý tộc, đất đai, quân đội một chút rồi sẽ tới, đến lúc đó chính mình sẽ kiên quyết bước lên phía trước.

“Tốt nghiệp?”

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người nhất thời chấn động. Da Lỗ là người đầu tiên phản ứng, nói: ”Lão tam, ngươi vì sao lại tốt nghiệp, tốt nghiệp Ân Tư Đặc học viên có cái gì tốt đây? Chúng ta bốn huynh đệ ở cùng một chỗ không phải tốt hơn sao? Hơn nữa, Ân Tư Đặc học viện so với bên ngoài còn an toàn hơn.”

Kiều Trì, Lôi Nặc hai người cũng vội vàng khuyên bảo. Lâm Lôi lắc đầu, nói: ”Không được, chúng ta không thể cứ mãi trốn tránh ở Ân Tư Đặc học viện mà không tiếp xúc với thế giới bên ngoài.”

“Lão tam, ngươi bây giờ là lục cấp ma pháp sư. Lục cấp ma pháp sư bên ngoài mặc dù là cao thủ, nhưng mạnh hơn ngươi có rất nhiều người. Chi bằng… ngươi tiếp tục tu luyện đến thất cấp ma pháp sư, sau đó tốt nghiệp cũng không muộn.” Kiều Trì đề nghị.

Trong mắt bọn Kiều Trì, tu luyện ma pháp sư có hai cửa ải lớn khó vượt qua. Đó là từ cửu cấp ma pháp sư lên đến Thánh vực, thứ hai là từ lục cấp lên thất cấp ma pháp sư. Từ cửu cấp ma pháp sư để đạt tới Thánh vực, cho dù Tinh thần lực đầy đủ, Ma pháp lực rất mạnh, cũng cần phải vượt qua một chặng dài năm tháng. Mà từ lục cấp ma pháp sư lên thất cấp ma pháp sư cho dù là thiên tài nhân vật, bình thường cũng phải mất đến hơn mười năm công phu.

“Ta đã đạt tới thất cấp ma pháp sư.” Lâm Lôi trực tiếp trả lời.

“Thất cấp ma pháp sư!?”

Da Lỗ ba người như bị lôi điện bổ trúng, hoàn toàn lặng người đi. Địch Khắc Tây là thiên tài nhân vật, mà đến năm 16 tuổi mới đạt tới lục cấp ma pháp sư. Muốn vượt lên thất cấp ma pháp sư, cần khắc khổ tu luyện ít nhất 30 năm nữa mà Lâm Lôi… hắn năm nay chỉ mới 17 tuổi!

“Lão tam, ngươi đã đạt tới thất cấp ma pháp sư rồi sao?”Da Lỗ căn bản không thể tin được loại sự tình này. ”Lão tam ,ngươi không gạt chúng ta đấy chứ?” Kiều Trì cũng không tin tưởng. Còn Lôi Nặc thì nhìn Lâm Lôi chằm chằm, một lời cũng không thể phát ra. ”Chi

chi~~” Bối Bối trên vai Lâm Lôi bất bình kêu lên, không ngừng hướng về phía ba người. Lâm Lôi nghe được âm thanh bất bình của Bối Bối: ”Lão đại, sao ba tên tiểu tử này lại không tin ngươi. Lão đại, làm một ma pháp cấp 7 cho chúng xem.”

Lâm Lôi liếc nhìn Bối Bối: ”Bối Bối không được làm loạn.” Bối Bối ra vẻ oan khuất, liếc mắt nhìn Lâm Lôi không dám lên tiếng. ”Bối Bối, năng lực càng ngày càng mạnh.” Lâm Lôi trong lòng cười thầm, sau đó nhìn về phía ba hảo huynh đệ của mình: ”Da Lỗ lão đại, các ngươi đều không tin ta sao. Chờ ngày mai sau khi tốt nghiệp, ta chứng minh cho các ngươi xem.” Da Lỗ, Kiều trì, Lôi Nặc đều biết con người Lâm Lôi, đó không phải là loại người thích nói dối.

“Lão tam, ngươi thực sự đạt tới Thất cấp ma pháp sư rồi ư?” Kiều Trì khẽ hỏi.

Lâm Lôi thong thả gật đầu: ”Nếu không, để ta thi triển một chút Phi hành thuật.” Lâm Lôi bắt đầu niệm chú ngữ, Da Lỗ ba người lẳng lặng đứng nhìn. Một lát sau, xung quanh người Lâm Lôi xuất hiện một vòng khí lưu, đồng thời cả người bắt đầu bay lên. Hắn bay không cao lắm, cách mặt đất chừng khoảng 20 thước, nếu cao hơn căn bản mọi người không thể nhìn thấy.

“Đây là Phiêu phù thuật.” Lôi Nặc nói. Phiêu phù thuật chính xác là ma pháp phi hành.

“Thấy rõ rồi chứ.”Lâm Lôi cả người hướng tới bầu trời, bay đi bay lại, đại khái hơn 10 thước sau đó nhanh chóng hạ xuống. Khi còn cách mặt đất 20 thước, thì dừng lại bảo trì trạng thái lơ lửng trên không. Bảo trì trạng thái này một lúc, sau đó mới đáp xuống đất.

“Phi hành thuật?” Da Lỗ ba người thực sự khiếp sợ. Màn biểu diễn của Lâm Lôi mặc dù rất đơn giản nhưng biểu đạt rất rõ ràng, có thể phi hành trong không trung tuyệt đối là ‘Phi Hành Thuật’.

“Chào, Lâm Lôi đã lâu không gặp ngươi. Không nghĩ khi nhìn thấy ngươi, lại thấy ngươi biểu diễn năng lực a.” Xa xa, một gã thanh niên mỉm cười từ bên cạnh đi tới, vừa rồi nhìn từ xa động tác phi hành của Lâm Lôi, đối với cường đại chiến sĩ mà nói, để phi hành hơn 10 thước là rất khó, cả Ân Tư Đặc học viện này đều biết, Lâm Lôi là thiên tài ma pháp sư, nhưng cũng là một cường đại chiến sĩ. Có người đã từng thấy hắn dễ dàng nâng cự thạch ngàn cân ở phía sau núi ký túc xá.

Lâm Lôi, Da Lỗ đi tới tiếp đón, là bọn bằng hữu cạnh phòng ký túc xá.

“Lão tam , ngươi thật sự đã đạt tới thất cấp ma pháp sư, sao mà có thể nhanh vậy được?" "Mới có một năm a.” Kiều Trì là người đầu tiên kinh hô.

“17 tuổi đạt tới Thất cấp ma pháp sư. Trời ơi, lịch sử Ngọc Lan đại lục của chúng ta đã có thiên tài nào lợi hại như vậy chưa?” Lôi Nặc cũng kích động kêu lên.

Da Lỗ nhìn Lâm Lôi, hai mắt tỏa sáng: ”Ta chờ mong xem ánh mắt của ban lãnh đạo học viện tiến hành kiểm tra lão tam khi tốt nghiệp.”

………….

Buổi sáng ngày hôm sau, trên một mảng đất thường xuyên được sử dụng để tiến hành thí nghiệm ma pháp của Ân Tư Đặc Học viện, hơn ba mươi pháp sư đều tập trung tại chỗ này. Trên thực tế, kiểm tra ma pháp tốt nghiệp chỉ cần bốn ma pháp sư là đủ. Bình thường, sư phụ Ân Tư Đặc ma pháp học viện tịnh không có việc gì làm, bọn họ nghe nói Lâm Lôi tốt nghiệp bèn náo nhiệt kéo nhau tới. Bình thường, đệ tử đạt tới lục cấp ma pháp sư đều học tại năm thứ 6 một thời gian sau đó mới có thể tốt nghiệp, loại này căn bản không cần tiến hành kiểm tra tốt nghiệp, cho nên kiểm tra tốt nghiệp là rất hiếm có. Ba mươi ma pháp sư phụ, cùng Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba tên đệ tử.

Trong ba mươi ma pháp sư phụ này, còn có phó viện trưởng Đức Lan Đặc, theo như lời ông ta nói: ”Học viện chúng ta có hai thiên tài, một trong số đó tốt nghiệp, đương nhiên là ta muốn xem.”

“Lâm Lôi, ngươi hãy sử dụng chút Địa hệ ma pháp ‘Địa Đột Thương Trận’, căn cứ theo độ lớn nhỏ cùng với phạm vi, chúng ta có thể phán định cấp bậc ma pháp của ngươi.” Một gã tiến hành trắc thí mở miệng đề nghị. Nếu đạt tới lục cấp ma pháp sư, tự nhiên có thể tốt nghiệp. Lâm Lôi thong thả lắc đầu. Đám sư phụ vây xem không khỏi một trận nghi hoặc, Đức Lan Đặc phó viện trưởng khuyến khích: ”Lâm Lôi ngươi không phải là muốn tốt nghiệp hay sao?”

“Ta muốn sử dụng Phong hệ ma pháp.” Lâm Lôi cười nói.

Đức Lan Đặc phó viện trưởng cùng đám người đều nở nụ cười, bọn họ đều biết Lâm Lôi sở hữu song hệ ma pháp. Kiểm tra thực lực ma pháp sư chủ yếu là kiểm tra Tinh thần lực. Vô luận là kiểm tra hệ nào thì đều có thể phán định mức độ cường đại của Tinh thần lực.

“Ngươi sử dụng đi.” Đức Lan Đặc phó viện trưởng cùng ba mươi vị ma pháp sư phụ cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi lúc này bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ cấp bảy ‘Phi Hành Thuật’, nhẩm niệm trong chốc lát, khí lưu bắt đầu vờn quanh người Lâm Lôi. Cả người đột nhiên bay lên, sau đó phiêu dật tùy ý phi hành trong không trung, khi thì rẽ ngoặt, khi thì phi xuống, khi thì cực tốc phi hành.

“Phi... Phi hành thuật?”

Ba mươi ma pháp sư phụ đều ngây ngốc, bọn họ đều hiểu được Phi hành thuật là cấp bậc gì.

“17 tuổi - Thất cấp song hệ ma pháp sư, điều này....” Đức Lan Đặc phó viện trưởng có chút ngây ngốc. Ân Tư Đặc ma pháp học viện đã tĩnh lặng khá lâu rồi, sợ rằng một đoạn thời gian tới sẽ không thể tĩnh lặng được nữa.

(Hết chương 6)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 7: Lịch Sử Đệ Nhị

Thất cấp song hệ ma pháp sư, trên Ngọc Lan đại lục này được xem như đã tiến vào lĩnh vực cường giả. Thất cấp song hệ ma pháp sư, nếu lớn hơn 17 tuổi thì hiệu quả hoàn toàn khác. Một vị song hệ ma pháp sư, e rằng Quang Minh giáo đình căn bản sẽ không thèm để ý, dù sao thì khắp Ngọc Lan đại lục này, cao thủ vẫn còn rất nhiều.

Nhưng ……….

Mười bảy tuổi - thất cấp song hệ ma pháp sư, đừng nói đến các thế lực trên Ngọc Lan đại lục, ngay cả Quang Minh giáo đình e rằng cũng đều để mắt tới.

“Thiên tài, thiên tài!” Bát cấp ma pháp sư, phó viện trưởng Đức Lan Đặc kích động kêu lên. Đám ma pháp sư phụ xung quanh đều thực sự khiếp sợ. Những ma pháp sư phụ này đều hiểu rõ, mười bảy tuổi - thất cấp song hệ ma pháp sư đại diện cho cái gì đây. Kỳ tích … ít nhất là kỳ tích của Ân Tư Đặc ma pháp học viện!

“Ya.a.a.a.a.a.” Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người đều cười ha ha lên. Bọn họ vẫn chờ mong được thấy vẻ mặt của các ma pháp sư phụ, quả nhiên là thật thoải mái.

Đức Lan Đặc phó viện trưởng, thực lực tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện không tính là một trong ba đại cao thủ, nhưng cũng là người có kinh nghiệm vô cùng phong phú, rất nhanh chóng kìm nén kích động trong lòng, là người đầu tiên đi tới bên cạnh Lâm Lôi: ”Lâm Lôi, ngươi có biết mười bảy tuổi mà đạt thất cấp song hệ ma pháp có ý nghĩa gì không?”

“Còn phải hỏi sao?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này cũng xuất hiện bên cạnh, đắc ý vuốt chòm râu bạc của mình. “Ta, Đức Lâm Kha Ốc Đặc dạy đệ tử mà lại không xuất chúng được sao?”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tồn tại ở hình thức linh hồn, lúc này các ma pháp sư phụ so với các Thánh vực đều có một đoạn khoảng cách, đương nhiên không phát hiện ra sự tồn tại của ông ta.

“Mười bảy tuổi.” Đức Lan Đặc cảm thán. ”Ta ở Ân Tư Đặc Học viện này từ trước tới nay, dựa theo độ tuổi từ nhỏ đến lớn, trong số những đệ tử đạt tới thất cấp ma pháp sư, ngươi là người nhỏ tuổi nhất, ghi tên trong lịch sử cũng là đệ nhất. Mà người thứ nhất được ghi tên là vị thiên tài chín mươi tuổi đạt đến thất cấp ma pháp sư, sau này trở thành một vị Thánh vự ma đạo sư.”

Một vị lão đầu tóc bạc từ bên cạnh đi tới, nói: ”Không riêng gì trong lịch sử Ân Tư Đặc ma pháp học viện, mà ngay cả trong lịch sử Ngọc Lan đại lục, đạt tới thất cấp ma pháp sư, phân chia theo tuổi từ nhỏ đến lớn, ngươi cũng là người thứ hai được ghi vào lịch sử.”

Lịch sử Ngọc Lan đại lục có phạm vi thời gian là rất lớn, Ân Tư Đặc ma pháp học viện căn bản không thể so sánh được.

“Lịch sử đệ nhị?” Lâm Lôi cũng cảm thấy khiếp sợ. Ngọc Lan đại lục thiên tài vô số, chính mình có thể được ghi là lịch sử đệ nhị, đây thật sự là điều vô cùng kinh khủng.

“Ngọc Lan đại lục, lịch sử đệ nhất là một vị Thánh vực ma đạo sư, hắn 60 tuổi trở thành thất cấp ma pháp sư trong một năm. Ngọc Lan đại lục lịch sử đệ nhị bây giờ trở thành đệ tam, hắn 18 tuổi trở thành thất cấp ma pháp sư, người này cuối cùng chỉ đạt tới cửu cấp ma pháp sư. Hắn bản thân gặp phải bi kịch, tâm tính đại biến, có thể tạm hiểu là như vậy… Có thể tóm lược như sau, nếu ghi tên 10 thiên tài trong lịch sử, thì sáu người đạt tới Thánh vực ma pháp sư, bốn người đạt cửu cấp ma pháp sư.”

Bình thường thất cấp ma pháp sư được gọi là đại ma pháp sư, bát cấp ma pháp sư gọi là ma đạo sư, còn cửu cấp ma pháp sư được gọi là đại ma đạo sư. Thánh vực ma pháp sư, cũng được gọi là Thánh vực ma đạo sư hoặc Thánh ma đạo sư.

“Có thể nói như vậy, ngươi dĩ nhiên có tư chất cao, ít nhất cũng trở thành cửu cấp ma pháp sư. Đó là điều chắc chắn, nhưng ngươi cần phải mất một thời gian dài. Nếu ngươi tiếp tục cố gắng tu luyện thì sẽ có hy vọng rất lớn trở thành Thánh vực ma đạo sư. Dù sao hiện tại, ngươi cũng là lịch sử đệ nhị được ghi là thất cấp ma pháp sư nhỏ tuổi nhất.” Lão giả tóc bạc nhìn Lâm Lôi, trịnh trọng nói.

Lâm Lôi luôn coi Thánh vực ma pháp sư chính là mục đích phấn đấu của bản thân, nhưng không trông mong quá lớn. Bởi vì hắn hiểu được rằng, song tu ma pháp sư cùng chiến sĩ rất khó tiến bộ. Chiến sĩ cùng ma pháp sư giống nhau, là đều cần Tinh thần lực. Nhưng trình độ Tinh thần lực là không giống nhau. Ma pháp sư không tu luyện thân thể, chỉ chuyên tu Tinh thần lực, bọn họ tuyệt đại đa số thời gian đều tu luyện Tinh thần lực, đối với Ma pháp lực là thiên địa nguyên tố họ muốn nắm rõ, đều cần phải có Tinh thần lực cường đại. Một ma pháp sư cao thủ, bọn họ đều có Tinh thần lực cường đại đáng sợ. Chiến sĩ thì không giống như vậy. Đối với chiến sĩ mà nói, quan trọng nhất chính là tu luyện thân thể, sau đó mới đến Tinh thần lực cùng với đấu khí. Có một thân thể cường đại, mới có thể tích lũy đủ đấu khí, mà Tinh thần lực dùng để khống chế và sử dụng đấu khí.

Cùng một cấp bậc, nhưng Tinh thần lực của ma pháp sư mạnh hơn chiến sĩ gấp mười lần.

“Cho dù ta có thể tu luyên tới Thánh vực ma đạo sư, nhưng thời gian hao phí khẳng định là rất dài. Mà tu luyện Long huyết chiến sĩ thiên phú, phỏng chừng cũng không yếu hơn Thánh vực.” Lâm Lôi nắm rất rõ lịch sử của gia tộc mình. Long huyết chiến sĩ bình thường chỉ cần mười năm là có thể gia nhập Thánh vực cao thủ.

Hơn nữa……….

Long huyết chiến sĩ, khi gia nhập Thánh vực cao thủ là vô cùng cường đại, trong Thánh vực cao thủ có thể xem là người mạnh nhất.

“Lâm Lôi, ngươi là đệ tử xuất sắc nhất từ trước tới nay của Ân Tư Đặc ma pháp học viện chúng ta. Mời ngươi ở lại hai ngày, chúng ta sẽ cho mời một vị danh họa tới để vẽ một bức chân dung của ngươi đặt trong học viện.” Đức Lan Đặc phó viện trưởng lập tức đề nghị. Lịch sử đệ nhị thiên tài tại Ngọc Lan đại lục, đương nhiên là một loại vinh dự của học viện.

“Bức họa?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Hắn nhớ tới các họa sĩ hay thạch điêu cao thủ, trước mặt họ phải bảo trì tư thế cơ thể một thời gian dài. Nghĩ tới cảnh này Lâm Lôi không khỏi suy nghĩ, trở thành lịch sử đệ nhị Ngọc Lan đại lục, tựa hồ không phải là điều tốt đẹp cho lắm.

Thiên tài đầu tiên của Ân Tư Đặc ma pháp học viện là lịch sử đệ nhị thiên tài tại Ngọc Lan đại lục. Năm nay mười bảy tuổi, đã đạt tới Thất cấp song hệ ma pháp sư. Tin tức kinh người này, nhanh chóng được lan truyền khắp Ân Tư Đặc ma pháp học viện, làm cho nhiều người phải khiếp sợ.

“Thất cấp song hệ ma pháp sư? Mới mười bảy tuổi? Sao có thể?”

“Hoàn toàn là sự thật, học viện ma pháp sư phụ đều ở đó. Hơn nữa phó viện trưởng đã mời họa sĩ, chuẩn bị vẽ một bức ảnh của Lâm Lôi để lưu giữ lại ở học viện chúng ta.”

“Trời ơi, mười bảy tuổi đạt tới thất cấp ma pháp sư. Với tốc độ như vậy, mười năm nữa có thể đạt tới bát cấp, hai mươi năm đạt tới cửu cấp, hắn hơn bốn mươi tuổi đã đạt tới cửu cấp đại ma đạo sư rồi. Phỏng chừng một trăm tuổi, đạt tới Thánh vực ma đạo sư cũng nên.”

“Ta mới tra cứu trong thư viện một chút, ngoại trừ Lâm Lôi, ghi tên trong lịch sử đại lục mười thiên tài, thì có sáu người là Thánh ma đạo sư rồi, bốn người là cửu cấp đại ma đạo sư. Lâm Lôi thật là lợi hại a.”

……………….

“Đừng lo lắng, ta không việc gì.” Địch Khắc Tây chậm rãi lắc đầu, “Địch Lị Á, ta cảm thấy ở học viện hình như không còn nhiều tác dụng nữa, ta chuẩn bị tốt nghiệp, về với Tổ quốc, về với gia tộc.” Địch Lị Á sửng sốt.

Hoa Đức Lập tửu điếm, một gian phòng biệt lập.

Lúc này mấy huynh đệ Lâm Lôi đang tụ tập tại đây. Từ khi tin tức Lâm Lôi đạt tới thất cấp ma pháp sư được truyền đi, ký túc xá 1987 thường xuyên có người đến bái phỏng Lâm Lôi, bức bách hắn chỉ còn cách chạy đến Hoa Đức Lập tửu điếm ở tạm. Hoa Đức Lập tửu điếm có bối cảnh rất lớn, nên không có ai đến làm phiền hắn.

“Lão tam, ngươi không biết là ngươi rất nổi tiếng a.” Da Lỗ cảm thán.

Lâm Lôi cười nhạt. Kỳ thật, quyết định tốt nghiệp được đưa ra sau khi thương lượng cùng với Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Ngày nay, Ba Lỗ Khắc gia tộc đã suy yếu, nếu muốn quật khởi trở lại phải lựa chọn cách công bố thực lực thất cấp ma pháp sư. Không thể ngờ được rằng, biện pháp này có hiệu quả rất tốt. Mười bảy tuổi đạt song hệ thất cấp ma pháp sư, khiến cho thế lực khắp nơi đều gửi người tới lôi kéo, đương nhiên là với điều kiện rất cao. Như vậy, Lâm Lôi có bước khởi đầu rất thuận lợi.

“Lão tam, ta cũng không giấu diếm ngươi nữa, một trong tam đại thương hội của đại lục là ‘Đạo Sâm Thương Hội’ chính là của gia đình ta. Ngươi có hứng thú muốn gia nhập với chúng ta không?” Da Lỗ nhìn Lâm Lôi. Trên thực tế, gia tộc mong muốn Lâm Lôi gia nhập Đạo Sâm thương hội.

Ngọc Lan đại lục lịch sử đệ nhị thiên tài, người như thế nếu gia nhập vào Đạo Sâm thương hội, khẳng định sẽ có địa vị rất cao. Địa vị của Da Lỗ ở trong gia tộc cũng rất lớn.

“Đạo Sâm thương hội?” Lôi Nặc là người đầu tiên kinh hô, ”Oa, Da

Lỗ, mặc dù biết ngươi thuộc Đạo Sâm gia tộc, nhưng không nghĩ rằng Đạo Sâm thương hội lại là của gia tộc các ngươi? Đạo Sâm thương hội a, thật sự là giàu có a.”

Kiều Trì cũng nhìn Da Lỗ.

“Da Lỗ lão đại, chuyện này….” Lâm Lôi có chút chần chừ.

“Không cần để ý, ngươi là huynh đệ của ta, ta cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi.” Da Lỗ cười nói. “Không dám cam đoan, nếu ngươi gia nhập thương hội của chúng ta, chuyện tiền bạc thì không có vấn đề gì, ít nhất là một ức kim tệ (100 triệu) không thành vấn đề.”

“Một ức kim tệ (100 triệu)?” Lâm Lôi, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người nhất thời chấn động.

Một ức kim tệ, đó là một số tiền lớn, lớn kinh khủng. Phân Lai vương quốc đệ nhất gia tộc, tất cả tư sản sợ rằng có đạt tới một ức kim tệ hay không, còn rất khó nói.

“Lâm Lôi, gia tộc của vị huynh đệ này đích xác là rất giàu có, một ức kim tệ, thật là ……..” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng bị chấn động.

Một vị thạch điêu đại sư với một tác phẩm thành danh cũng chỉ hơn trăm vạn kim tệ, nhưng loại tác phẩm này có được bao nhiêu chứ?

“Lão tam, ta có thể nói với ngươi, cả Ngọc Lan đại lục này, ngoại trừ lưỡng đại thương hội ra, tứ đại đế quốc hay lưỡng đại đồng minh đều không thể xuất ra một cái giá như thế. Cho nên vương quốc này, hừ hừ.” Da Lỗ xác định nói.

Tứ đại đế quốc cùng lưỡng đại đồng minh đều có Thánh vực cao thủ, nhưng tứ đạo đế quốc cùng lưỡng đại đồng minh đều phải nuôi một lượng quân đội khổng lồ, duy trì cả quốc gia. Mặc dù bọn họ có nhiều tiền của, nhưng để một lúc xuất ra một ức kim tệ, đó là điều vô cùng khó khăn. Ít nhất cũng phải trải qua một thời gian thương nghị, nếu chỉ vì một Thánh vực cao thủ, bọn họ sẽ không làm như thế. Chỉ có tam đại thương hội, tài phú của họ nhiều đến mức kinh người, bọn họ mặc dù vũ lực rất mạnh nhưng so sánh với tứ đại đế quốc cùng lưỡng đại đồng minh thật sự chênh lệch rất lớn, cho nên họ rất cần những siêu cấp cao thủ gia nhập liên minh.

“Cộc! Cộc! Cộc!” đột nhiên có tiếng gõ cửa vang lên.

Da Lỗ nhíu mày đi ra mở của nhân tiện nói: ”Ta không phải đã nói không được quấy rầy chúng ta hay sao?”

Người quản lý Hoa Đức Lập tửu điếm lúng túng: ”Da Lỗ thiếu gia, Quang Minh giáo đình Hồng y đại giáo chủ, mang theo ba Bạch y tư tế, cùng một đoàn kỵ sĩ thần điện đi tới tửu điếm.”

Da Lỗ ngẩn người ra.

Có cả Quang Minh giáo đình Hồng y đại giáo chủ, địa vị gần bằng Giáo hoàng? Địa vị của mỗi một Hồng y đại giáo chủ có thể còn cao hơn quốc vương của cả một vương quốc. Hồng y đại giáo chủ tự mình xuất lĩnh nhân mã tới đây, thiếu gia của Đạo Sâm thương hội có khả năng ngăn cản được chăng?

“Lão tam quả là có lực hấp dẫn thật cường đại a”...

(Hết chương 7)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 8: Ngọc Lan Đại Lục Đích Thượng Tằng Nhân Vật Môn

Phòng giữa là nơi Đức Lập tửu điếm chuyên dùng để tiếp khách, hai bên cửa phòng hiện có hai gã thất cấp Thần điện kỵ sĩ đang đứng canh gác, còn bọn bốn người Lâm Lôi thì từ bên trong bước ta, bước chân gõ trên mặt sàn làm bằng đại lý thạch bóng loáng như gương soi, phát ra tiếng lanh lảnh.

Khi Lâm Lôi, Da Lỗ bốn người tiến vào bên trong, bảy người ngồi trong phòng khách đều nhất loạt quay đầu nhìn lại.

“Hồng y đại giáo chủ, ba gã Bạch y tế tự, còn có ba gã Thần điện kỵ sĩ.” Lâm Lôi nhận ra thân phận của bảy người, hơn nữa hắn còn cảm giác được thực lực vô cùng cường đại của những người này. Bên cạnh đó, Lâm Lôi còn biết thêm một số tin tức khác.

Trong giáo đình, Hồng y đại giáo chủ chỉ đứng sau Thánh hoàng, để trở thành Hồng y đại giáo chủ chẳng những cần phải có đủ uy tín mà thực lực tối thiểu cũng phải đạt tới cửu cấp đại ma đạo.

“Cửu cấp đại ma đạo?” Lâm Lôi không khỏi cẩn thận quan sát vị Hồng y đại giáo chủ này một chút.

Hồng y đại giáo chủ trước mắt là một trung niên nhân có mái tóc quăn màu nâu, mũi cao, khóe miệng luôn có vẻ tươi cười hóm hỉnh, trên người toát ra một vẻ thân thiện dễ gần.

“Hay lắm, Lâm Lôi, còn có cả tiểu Da Lỗ.” Vị Hồng y đại giáo chủ mỉm cười đứng dậy, “Trước tiên giới thiệu qua với các ngươi một chút, ba vị Bạch y tế tự đây đều là phó thủ của ta, còn ba vị Thần điện kỵ sĩ thực ra là đoàn trưởng của Vinh diệu kỵ sĩ đoàn Mã Khố Tư và hai vị phó đoàn trưởng, còn ta, các ngươi có thể gọi ta là Cát Nhĩ Mặc.”

Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc.

Lâm Lôi cũng từng nghe nói Thần Thánh đồng minh có tám Vương bài kỵ sĩ đoàn, trong đó có vinh diệu kỵ sĩ đoàn, mỗi Vương bài kỵ sĩ đoàn này đều rất cường đại, có lực công kích kinh người.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân, Mã Khố Tư đại nhân và các vị đại nhân khác, không biết các người tới có chuyện gì không?” Lâm Lôi khiêm tốn hỏi, đồng thời hắn cũng chú ý một chút đến Mã Khố Tư.

Mã Khố Tư là một gã chiến sĩ đầu bóng loáng cực kỳ cường tráng, toàn thân đang trong tư thế ngồi làm cho người ta có cảm giác như đang đứng trước một tòa thạch trụ, khó có thể dịch chuyển. Trong số những người đến từ giáo đình tại đây thì Cát Nhĩ Mặc cùng Mã Khố Tư có địa vị cao nhất, Mã Khố Tư là đoàn trưởng một trong tám Vương bài kỵ sĩ đoàn, thực lực e rằng không kém hơn Cát Nhĩ Mặc bao nhiêu, thậm chí là gần như ngang bằng.

Mã Khố Tư mở miệng, thanh âm trầm thấp vang lên: ”Ta nghe Cát Nhĩ Mặc nói tại Thần Thánh đồng minh chúng ta vừa mới xuất hiện một thiên tài. Mười bảy tuổi đã là thất cấp song hệ ma pháp sư. Ta vẫn tò mò muốn biết bộ dạng của vị thiên tài này, hôm nay đã được trông thấy, ha ha, ta rất thích.”

Dưới con mắt của Mã Khố Tư, đương nhiên có thể nhận ra Lâm Lôi cũng là một chiến sĩ.

“Tiểu tử, ngươi đạt tới chiến sĩ cấp mấy rồi?’

Mã Khố Tư hỏi.

Cát Nhĩ Mặc rất ra dáng hảo nhân chỉ ngồi ở một bên, không bởi vì bị Mã Khố Tư giành mất quyền nói mà cảm thấy cụt hứng.

Lâm Lôi khiêm tốn đáp: ”Năm nay vừa mới đạt tới lục cấp chiến sĩ.”

“Ồ!” Mã Khố Tư đôi mắt sáng ngời, “Mười bảy tuổi là lục cấp chiến sĩ, cũng xem như là không tồi rồi. Mã Khố Tư ta rất ít bội phục ai, nhưng cũng phải thừa nhận ngươi đích thực là một thiên tài. Chẳng những ma pháp tu luyện đến mức này, mà còn là một chiến sĩ.”

Lâm Lôi khiêm tốn cười xòa.

Hai vị phó đoàn trưởng kỵ sĩ đoàn bên cạnh Mã Khố Tư cũng có vẻ kinh ngạc.

Cát Nhĩ Mặc cười ha ha: “Hảo, Mã Khố Tư, Lâm Lôi chính là lục cấp chiến sĩ, có điều mười bảy tuổi là lục cấp chiến sĩ, tùy tiện tìm trong chiến sĩ học viện cũng có thể tìm được ít nhất hai người. Cái quý giá nhất của hắn chính là ma pháp thiên phú.”

Chiến sĩ tuy tu luyện khó khăn, có điều vẫn kém hơn ma pháp sư một chút.

Liều mạng rèn luyện thân thể, khí lực từ nhỏ, nếu gia thế tốt thì từ nhỏ có thể tu luyện cả đấu khí. Mười bảy tuổi trở thành lục cấp chiến sĩ cũng không phải là điều quá khó.

“Lâm Lôi, ngươi nên gia nhập làm thành viên cho Thần Thánh đồng minh chúng ta, với thành tích kinh người như thế, khiến ta là Hồng y giáo chủ thần điện cũng cảm thấy tự hào. Ta muốn hỏi ngươi, ngươi có hứng thú gia nhập Thần Thánh đồng minh chúng ta không? Ta nghĩ với tài năng của ngươi, chỉ cần gia nhập, ta hiện tại có thể cam đoan ngươi sẽ trở thành Bạch y tế tự của thần điện, sau này trở thành Hồng y đại giáo chủ cũng không thành vấn đề.” Cát Nhĩ Mặc trực tiếp đưa ra đề nghị.

Lịch sử đệ nhị siêu cấp thiên tài, loại nhân vật thiên tài này trở thành Thánh vực ma đạo sư có 90% là nắm chắc. Duy nhất 10% cũng chỉ có thể xảy ra nếu xuất hiện cái gì đó đả kích khiến bản thân hắn không muốn tu luyện nữa.

Thánh vực cường giả tương lai, cho dù không cố gắng tối thiểu cũng là cửu cấp đại ma đạo sư. Nhân tài như vậy, đương nhiên phải thu hút.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân, chuyện này đối với ta mà nói, thật sự quá bất ngờ.” Lâm Lôi trên mặt lộ ra một nụ cười khiêm tốn có chút ngượng ngùng, “ Ta năm nay mới chỉ 17 tuổi, đối với việc này còn chưa suy nghĩ được thấu đáo, địa vị cao, đương nhiên quyền lợi và trách nhiệm cũng cao, ta bây giờ còn chưa có dũng khí để gánh trách nhiệm. Ta nghĩ… có thể để qua vài năm nữa được không?

Lâm Lôi từ chối.

Cát Nhĩ Mặc không khỏi nhướng mày.

Đệ nhị siêu cấp thiên tài trong lịch sử của Ngọc Lan đại lục, 90% nhân vật kiểu này sẽ trở thành Thánh vực cường giả. Cho dù chính mình không thể sử dụng thì cũng không thể để cho địch nhân sử dụng.

“Lâm Lôi, ta biết ngươi còn trẻ, tuy nhiên, ngươi là một người của Thần Thánh đồng minh chúng ta, ngươi cũng là một thiên tài, ngươi cũng nên thích nghi với việc thành tích chói sáng thì cũng đồng nghĩa với trách nhiệm chứ đừng nên lùi bước.” Cát Nhĩ Mặc kiên nhẫn dụ dỗ.

“Huống chi, ngươi còn có thể trở thành Bạch y tế tự dưới quyền ta, ta có thể cam đoan, ngươi muốn làm gì thì làm, chỉ cần không làm những chuyện vi phạm đến lợi ích của thần điện, ta tuyệt đối không can thiệp vào tự do của ngươi, ngươi nghĩ sao?”

“Hơn nữa, ngươi cũng có thể gia nhập Thần Thánh đồng minh của bất kỳ vương quốc nào, chúng ta thậm chí có thể cho ngươi tước vị công tước.” Thái độ của Cát Nhĩ Mặc không thể không nói là rất có thành ý.

Lâm Lôi trầm ngâm.

Ba gã bạch y tế tự bên cạnh Cát Nhĩ Mặc cau mày, còn Cát Nhĩ Mặc thì mỉm cười, tràn ngập kì vọng nhìn Lâm Lôi.

Chỉ với loại ánh mắt này, cũng đã rất khó để cự tuyệt đối phương.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đứng ở bên cạnh Lâm Lôi đều trầm mặc, Da lỗ lúc này cũng không dám mở miệng. Hồng y đại giáo chủ là ai đây?

Một trong những người đứng ở tầng cao nhất trong kim tự tháp quyền lực tại Thần Thánh đồng minh. Quyền lực tối cao còn hơn cả quốc vương một nước, ngay cả phụ thân hắn cũng không thể sánh được. Một thiếu gia thương hội như hắn có tư cách gì mà xen vào?

Lâm Lôi trong lòng không ngừng cân nhắc, bởi Đức Lâm Kha Ốc Đặc trước khi vào phòng khách đã nhắc nhở hắn.

Tứ đại đế quốc, lưỡng đại đồng minh tranh chấp với nhau đều vô cùng tàn nhẫn. ‘Ta Một Khi Đã Không Thể Sử Dụng Thì Cũng Không Thể Để Cho Địch Nhân Sử Dụng’, đây là một quan điểm tương đối phổ biến.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân.” Lâm Lôi rốt cục cũng mở miệng.

Cát Nhĩ Mặc đôi mắt sáng lên, cười nhìn Lâm Lôi: ”Có quyết định rồi à?”

Lâm Lôi gật đầu đáp: ”Cát Nhĩ Mặc đại nhân, ta từ nhỏ đã sống ở Phân Lai vương quốc, đương nhiên cũng là người của Thần Thánh đồng minh, ta có thể cam đoan với ngài, chỉ cần Thần Thánh đồng minh không chủ động loại bỏ ta, ta tuyệt đối không phản bội lại Thần Thánh đồng minh. Vô luận là dùng cách nào để chiêu nạp , ta cũng sẽ không gia nhập đối phương.”

“Ý ngươi là gì?”

Cát Nhĩ Mặc nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi tiếp tục nói: “Ý ta là, tạm thời không vội quyết định, ta phải được sự đồng ý của phụ thân ta, sau đó mới có thể nói cho các ngài sự lựa chọn của ta. Ta có thể cam đoan tuyệt đối không gia nhập bất kỳ nơi nào trong tứ đại đế quốc và Hắc Ám đồng minh.”

Cát Nhĩ Mặc mỉm cười gật gật đầu: ”Phải, chuyện trọng yếu như vậy, ngươi nên thương lượng với cha ngươi một chút. Được, ta chờ câu trả lời của ngươi.”

Nói xong Cát Nhĩ Mặc đứng lên, ba vị Bạch y tế tự và Mã Khố Tư ba người cũng đứng dậy. ”Cứ quyết định đi, ta cũng sẽ không quấy rầy, Quang Minh thần điện chúng ta có thành ý, đương nhiên cũng có đủ kiên nhẫn. Chỉ là hy vọng Lâm Lôi ngươi đừng khiến bọn ta phải chờ mười năm hay hai mươi năm, haha…” Cát Nhĩ Mặc cười nói.

Lâm Lôi bốn người cũng đứng lên, đưa mắt nhìn mấy người Cát Nhĩ Mặc rời đi.

Khi mấy người Quang Minh giáo đình đã rời đi, bốn huynh đệ mới thở phào nhẹ nhõm.

“Phù, vừa rồi thật là khẩn trương, còn không dám thở mạnh nữa.” Lôi Nặc thở phào nói.

Kiều Trì cũng gật đầu: ”Vị Hồng y đại giáo chủ đó dù đối với chúng ta rất tốt, nhưng trong lòng ta vẫn có cảm giác bất an.”

Da Lỗ cười rộ lên: ”Đó là điều tất nhiên, dù sao cũng là Hồng y đại giáo chủ, là một trong những người cầm quyền ở Thần Thánh đồng minh. À, lão tam, ngươi rốt cuộc nghĩ thế nào vậy? Quang Minh giáo đình không thể tốt với đối phương như vậy đâu, dù sao chúng ta cũng là người sống trên đất của Thần Thánh đồng minh, chịu sự khống chế của người ta a.”

“Không vội, không vội.” Lâm Lôi cười đáp, ”Các ngươi đã thấy thế mạnh của họ thì cũng phải thấy được ưu thế của mình. Ta mặc dù không bằng đối phương, nhưng chỉ cần không gia nhập vào năm thế lực kia, Quang Minh giáo đình cũng sẽ không đụng đến ta. Dù ta nói cần phải thương lượng với phụ thân ta nhưng chỉ cần tạm thời ta không gặp ông ấy, không phải là có thể trì hoãn được một thời gian hay sao?”

Nói xong Lâm Lôi nhìn về phía Da Lỗ: ”Da Lỗ, ta nhờ ngươi một việc.”

“Cứ nói.” Da Lỗ nhìn lại hắn.

Lâm Lôi thở dài:” Nói ra cũng thật xấu hổ. Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta có một kiện bảo vật truyền thừa của gia tộc, là binh khí của tộc trưởng đời thứ nhất của chúng ta, đó là một thanh chiến đao tên là Đồ Lục. Hiện nay Đồ Lục chiến đao này đang nằm trong tay một đại quý tộc của Phân Lai vương quốc, ta hy vọng ngươi có thể giúp ta tìm hiểu xem, chiến đao Đồ Lục này rốt cuộc đang ở trong tay ai.”

“Gia tộc truyền thừa chi bảo?” Chuyện này đương nhiên là tìm được, lão tam, ngươi có muốn ta giúp ngươi trực tiếp mang nó về không?”

Da Lỗ trực tiếp hỏi.

Lâm Lôi cười đáp: ”Da Lỗ lão đại, ngươi có thể giúp ta điều tra vậy là đủ rồi, hơn nữa bây giờ ta cũng không có thiếu nhiều kim tệ lắm.” Lâm Lôi không thích nợ người khác.

Sáng sớm hai ngày sau.

Trong phòng của Lâm Lôi, mặt đất bị phủ bởi một tầng hoàng sắc quang mang, tầng hoàng sắc quang mang này bao phủ trong phạm vi không lớn, đại khái chỉ xung quanh phạm vi khoảng trên dưới ba thước về. Chỉ cần bước vào phạm vi này một bước thì sẽ cảm thấy một cỗ trọng lực kinh người.

Địa hệ ma pháp- Trọng lực thuật.

Sau khi thực lực đạt tới thất cấp ma pháp sư, Trọng lực thuật của Lâm Lôi hiện tại so với trước đây đã mạnh hơn rất nhiều, trong điều kiện bình thường, lực hút là gấp bốn lần. Dưới tác dụng của tứ bội trọng lực, không chỉ thân thể, luôn cả mạch máu bên trong cũng phải chống đỡ trọng lực gấp bốn lần.

Bản thân Lâm Lôi cũng không sử dụng Địa hệ ma pháp lực để triệt tiêu lực hút, mà là trục tiếp dùng thân thể chịu đựng lực hút kinh người này, lúc này hắn toàn thân đảo ngược, dựa vào hai ngón tay của tay phải, không ngừng rèn luyện chỉ lực và tí lực.

“…Bảy trăm hai lăm, bảy trăm hai sáu.”

“Tách, tách!” Mồ hôi từ trên trán Lâm Lôi rơi xuống mặt đất.

Cửa phòng đột nhiên mở ra, Da Lỗ phấn khích tiến vào bên trong nói: ”À, lão tam, việc ngươi nhờ ta tìm hiểu về tình hình của chiến đao Đồ Lục, đã có tin tức.” Đang nói, Da Lỗ không cẩn thận bước vào giữa khu vực trọng lực.

“Da Lỗ.” Lâm Lôi hai tay chống xuống, cả người vọt lên cực nhanh, trực tiếp kéo Da Lỗ ra từ trong phạm vi trọng lực.

“Phù, phù.” Da Lỗ thở mạnh, kinh ngạc nhìn Lâm Lôi: ”Lão tam, ngươi lại bố trí Trọng lực thuật trong phòng? Ta mới trúng chiêu. Vừa rồi cảm giác thật là khó chịu, tim như bị ngừng đập một cách đột ngột vậy.”

May là thời gian ngắn, nếu không thân thể Da Lỗ chắc chắc sẽ có chuyện.

“Được rồi, Da Lỗ lão đại, ngươi không phải vừa nhắc tới chiến đao Đồ Lục sao?” Tâm tư Lâm Lôi bỗng trở nên vội vàng, truyền thừa gia tộc chi bảo này, phụ thân mình cả đời hi vọng lớn nhất là có thể mang bảo vật truyền từ hơn năm nghìn năm trước này trở về gia tộc.

Da Lỗ thong thả gật đầu: ”Phải, ta vừa nhận được tin tức, chiến đao Đồ Lục của gia tộc ngươi đang ở trong tay của một gia tộc ở Phân Lai thành, gia tộc này tên là, tên là…” Da Lỗ cau mày, hắn không thể nhớ rõ tên của cái gia tộc đó.

“Xin chào, lão tam, Da Lỗ lão đại, Mại Á tổng quán trưởng đến". Tiếng Lôi Nặc từ ngoài cửa vang lên.

(Hết chương 8)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 9: Bảng Giá

Trong khách sảnh.

“Thật sự rất xin lỗi Mại Á quán trưởng.” Lâm Lôi khiêm tốn nói: ”Bức thạch điêu này, tạm thời ta không muốn đem đấu giá, cũng không muốn triển lãm, nhưng ta có thể cam đoan, nếu sau này ta muốn bán hoặc muốn triển lãm, khẳng định sẽ mời Phỗ Lỗ Khắc Tư hội quán hỗ trợ.”

Mại Á quán trưởng đứng dựa vào một cây quải trượng, mỉm cười nhìn Lâm Lôi: ”Ồ, không cần phải bận tâm, ta lần này tới, việc muốn triển lãm tác phẩm của ngươi tại hội quán chúng ta chỉ là chuyện thứ yếu, chủ yếu là đến thăm thiên tài ngàn năm khó gặp trong giới thạch điêu chúng ta.”

Lúc này, người phụ trách tửu điếm cũng đã bước đến.

Ông ta cười cười tỏ ý xin lỗi Mại Á tổng quán trưởng, rồi sau đó nhìn về phía Lâm Lôi và Da Lỗ: ”Da Lỗ thiếu gia, Lâm Lôi thiếu gia, một đám người ngựa của Lai Nhân đế quốc đã tới bên ngoài tửu điếm, bọn họ muốn gặp Lâm Lôi thiếu gia.”

“Ha ha.” Mại Á quán trưởng đứng dậy cười, ”Xem ra Lâm Lôi ngươi bây giờ nhiều việc quá, ta cũng không quấy rầy nữa, cáo từ trước.”

Nói rồi Mại Á quán trưởng mang theo đám tùy tùng rời khỏi khách sảnh.

Lâm Lôi nhìn người phụ trách tửu điếm: ”Xin ngươi hãy giúp ta ngăn cản, ta bây giờ không muốn gặp người của tứ đại đế quốc và Hắc Ám đồng minh.” Lâm Lôi cự tuyệt thẳng thừng hết thảy những người nào đến chiêu dụ hắn. Hắn hiểu rõ, nếu bây giờ hắn gặp người của tứ đại đế quốc hay Hắc Ám đồng minh, có thể khiến cho Quang Minh giáo đình vô cùng bất mãn.

Dù kể cả khi gặp mặt mình không nhận lời với đối phương nhưng người của Quang Minh giáo đình hiện không có mặt tại hiện trường, bọn họ đương nhiên sẽ hoài nghi.

Hơn nữa thế lực Quang Minh giáo đình, tại cả Ngọc Lan đại lục cũng rất mạnh, không hề yếu hơn bất kỳ đế quốc nào. Lâm Lôi cũng không cần thiết phải gia nhập đế quốc khác hay Hắc Ám đồng minh.

Ba ngày sau, bên trong một chiếc xe ngựa đang hướng tới Phân Lai thành, trong xe chỉ có Lâm Lôi và Da Lỗ, còn Lôi Nặc và Kiều Trì tiếp tục ở lại học viện.

“Lão tam, ngươi thật là thông minh a, hai,ba ngày nay cả tứ đại đế quốc và Hắc Ám đồng minh đột nhiên đều muốn gặp ngươi.” Da Lỗ cười nói, những người muốn gặp Lâm Lôi đều là những người phụ trách một ít sự vụ tại Thần Thánh đồng minh.

Những người này đều không phải là nhân vật lớn, mới mười bảy tuổi mà đã là thất cấp song hệ ma pháp sư, tin tức này muốn truyền tới tứ đại đế quốc và Hắc Ám đồng minh, cũng cần một khoảng thời gian dài. Dù sao thì khoảng cách cũng quá xa xôi.

Những người phụ trách của các thế lực tại Thần Thánh đồng minh đều là tự quyết định tới gặp Lâm Lôi.

Đáng tiếc, đều bị hắn cự tuyệt từ ngoài cửa.

“Da Lỗ, muốn lấy lại truyền thừa chi bảo Đồ Lục chiến đao của gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta từ trong tay Lô Tạp Tư gia tộc có phải thật sự là rất khó đúng không?” Lâm Lôi lúc này xuất phát đi Phân Lai thành, cũng chính là vì chuyện này.

Da Lỗ gật đầu: ”Phải, ta ngay từ đầu vốn nói với ngươi, không cần quá để ý đến gia tộc này, nhưng bây giờ xem ra, Lô Tạp Tư gia tộc này cũng thật không bình thường.”

Lâm Lôi thong thả gật đầu.

Mấy trăm năm trước đã thu được truyền thừa chi bảo của gia tộc mình, điều đó chí ít cũng chứng minh rằng gia tộc này không phải là một gia tộc mới nổi.

“Lô Tạp Tư gia tộc cũng là một gia tộc tương đối lâu đời, có gần một ngàn năm lịch sử. Tại Phân Lai vương quốc, mặc dù tài phú chỉ có thể nói là bình thường, nhưng tầm ảnh hưởng tới các quý tộc khác là rất lớn. Cái chính là tộc trưởng của Lô Tạp Tư gia tộc, lão già này rất ngoan cố, hơn nữa lại cực kỳ thích sưu tầm. Truyền thừa chi bảo của gia tộc ngươi chính là vũ khí của Long huyết chiến sĩ đầu tiên. Mặc dù Long huyết chiến sĩ đã hơn một ngàn năm không xuất hiện nhưng vũ khí dù sao cũng có ý nghĩa phi phàm, hơn nữa vũ khí này của gia tộc ngươi giá trị tối thiểu cũng hơn mười vạn kim tệ.”

“Thậm chí kể cả nếu có tiền, mà tộc trưởng Lô Tạp Tư gia tộc ngoan cố, sợ rằng cũng rất khó thành công.”

Da Lỗ cảm thán nói.

Với những người này, không phải cứ có kim tệ là hữu dụng.

“Lâm Lôi, nếu ta nhờ nhị thúc hỗ trợ, sử dụng một chút quan hệ của thương hội chúng ta để gây cho lão già ngoan cố kia một chút áp lực, sự khó khăn có thể sẽ không còn quá lớn nữa.” Da Lỗ đề nghị.

Lâm Lôi biết Da Lỗ có ý tốt, nhưng hắn thật sự không thích người khác hỗ trợ.

“Ta trước tiên cứ thử xem đã, nếu thật sự không được, sau đó sẽ thỉnh Da Lỗ lão đại ngươi hỗ trợ.” Lâm Lôi cười nói.

Đột nhiên hắn cảm thấy bên cạnh có một trận ba động, rồi sau đó thân thể nhỏ bé của Bối Bối lao ra. Bối Bối mở mắt tỉnh táo nhìn thoáng qua Da Lỗ rồi sau đó nhìn Lâm Lôi đồng thời dùng linh hồn trao đổi nói: ”Lão đại, xe ngựa tốc độ chậm quá, ta ngủ một giấc rồi mà sao còn chưa tới Phân Lai thành.”

Lâm Lôi ôm lấy Bối Bối: ”Được rồi, đừng làm ồn, một lát nữa là tới thôi.”

Đột nhiên…

“A!” Mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên, xe ngựa chợt đổ xuống.

Ngồi trong xe, Lâm Lôi và Da Lỗ cũng cảm thấy xe ngựa rung lên, Da Lỗ mặt biến sắc: ”Không ổn.”

“Mời Lâm Lôi và Da Lỗ thiếu gia ra đây một chút.” Bên ngoài truyền đến một đạo thanh âm chói tai.

Lâm Lôi và Da Lỗ hai người nhìn nhau, đối phương có thể bao vây mà bọn họ không phát hiện, thực lực so với bọn hắn thật sự là mạnh hơn. Bọn họ cũng không hề phản kháng từ trong xe ngựa đi ra ngoài.

Ra khỏi xe ngựa, Lâm Lôi và Da Lỗ biến sắc.

Lúc này hai gã thất cấp chiến sĩ hộ vệ đã bị quẳng xuống, máu tươi còn lưu lại trên mặt đất. Cả tên mã phu cũng bị ngã lăn ra. Thất cấp chiến sĩ không kịp phản kháng đã bị giết chết, thực lực đối phương rõ ràng là vô cùng cường đại.

“Da Lỗ, Lâm Lôi nhị vị thiếu gia, chúng ta không có ác ý. Chúng ta chỉ là muốn mời Lâm Lôi ngồi lại một chút mà thôi. Cho nên Da Lỗ thiếu gia, chúng ta tự nhiên sẽ không gây tổn thương cho ngươi.” Lúc này cách đó không xa có ba gã áo xanh đang đứng, gã nam tử cầm đầu có vết sẹo ở trên mặt mở miệng nói.

Thất cấp chiến sĩ chết, Da Lỗ mặc dù tức giận nhưng không dám phát tác. Dù sao hắn cũng nhận ra sự chênh lệch về thực lực.

Nam tử mặt sẹo cười nhìn Lâm Lôi: ”Lâm Lôi, ngươi đừng phản kháng, những kẻ dưới trướng ta đều có thể dễ dàng bắt được ngươi chứ đừng nói gì đến ta. Bây giờ ngươi phải ngoan ngoãn đi theo chúng ta, không biết ngươi có nguyện ý không? Hay là bắt chúng ta phải dùng đến vũ lực?”

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Da Lỗ bên cạnh, hắn không muốn làm liên lụy Da Lỗ.

“Lão tam, đừng đi theo bọn họ.” Da Lỗ vội vàng nói.

Lâm Lôi trong lòng hiểu được, ba cường giả này sợ rằng nếu không phải là Hắc Ám đồng minh thì cũng là tứ đại đế quốc, với thực lực của đối phương, dù chính mình cùng Bối Bối toàn lực xuất thủ cũng khó có thể thắng được. Huống chi, đối phương tìm mình, khẳng định là muốn mình gia nhập bọn họ, ít nhất sẽ không làm hại đến mình.

“Được, ta đi với các ngươi.” Lâm Lôi gật đầu đáp.

Vị nam tử mặt sẹo không khỏi bật cười: ”Vậy thì tốt rồi, Da Lỗ thiếu gia, hi vọng ngươi hãy quên sự tình vừa mới phát sinh đi.” Nói rồi y quay sang phía hai gã nam tử bên cạnh ra hiệu.

Ha gã áo xanh nhanh chóng tiến đến bên người Lâm Lôi.

“Đi thôi.” Nam tử mặt sẹo lên tiếng.

Lâm Lôi liền ôm Bối Bối, dưới sự câu thúc của hai gã áo xanh, bắt đầu đi về phía đông nam.

“Lão đại có muốn giết chết hai tên này không, hai tên bênh cạnh ngươi ta có thể dám chắc sẽ giết được, bất quá cái gã mặt sẹo kia, ta không có nắm chắc.” Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi biết Bối Bối tri giác rất chuẩn.

Hơn nữa hắn cũng suy đoán, bên cạnh mình e là hai tên bát cấp chiến sĩ, còn vị nam tử mặt sẹo cầm đầu kia có thể chính là cửu cấp cường giả. Có khả năng xuất động cùng lúc một cửu cấp cường giả và hai bát cấp cường giả không phải là việc mà một thế lực bình thường có thể làm được.

“Bối Bối, đừng vọng động.” Lâm Lôi ngăn cản.

“Bây giờ cao thủ sao lại nhiều như vậy?” Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc xuất hiện bên cạnh, cười cười nhìn Lâm Lôi: ”Ngươi hiện tại thân phận bât đồng, tiếp xúc với cao thủ tự nhiên cũng khác, ta đã sớm nói qua với ngươi, tại Ngọc Lan đại lục, đạt tơi thất cấp xem như đi vào cảnh giới cường giả. Tứ đại đế quốc ở bất kỳ đế quốc nào, Thánh vực cường giả có thể rất ít, có điều cửu cấp cường giả thì đều có hơn mười người, cho một người xuất động cũng không có vấn đề gì.”

Một đế quốc hay một đồng minh đều có hàng trăm triệu người.

Trong hàng trăm triệu người đó có hơn mười cửu cấp cường giả, không sai biệt lắm là cứ khoảng mấy ngàn vạn người mới có một cửu cấp cường giả. Kỳ thật cửu cấp cường giả cũng là rất hiếm thấy.

“Bọn họ định đi đâu đây?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

“Nếu ta đoán không sai, ba người này đến từ Hắc Ám đồng minh, cũng chính là Hắc Ám giáo đình. Bọn họ bây giờ muốn tiến vào Ma Thú sơn mạch, sau đó từ bên trong Ma Thú sơn mạch trực tiếp đi về phương nam tới phạm vi của Hắc Ám đồng minh.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự tin trả lời.

Lâm Lôi nghĩ nghĩ rồi cũng đồng ý.

Tứ đại đế quốc, lưỡng đại đồng minh đều có quân đội nhưng đóng ở Ma Thú sơn mạch thì không có, dù sao đối với ma thú mà nói quân đội bình thường chỉ là thực vật.

Ma Thú sơn mạch đối với chiến sĩ bình thường mà nói thì chính là một nơi nguy hiểm.

Song với một cửu cấp cường giả và hai bát cấp cường giả mà nói căn bản chỉ là một con đường. Chỉ cần ba người không tiến vào vùng trung tâm của Ma Thú sơn mạch thì không có gì nguy hiểm.

Tại nơi vừa xảy ra trận chiến đấu. Da Lỗ nhìn thoáng qua ba thi thể rồi thở dài một hơi, sau đó đành đi bộ tới Phân Lai thành. Khi hắn vừa rời đi, tại chỗ đó đột nhiên xuất hiện một hắc y nhân, y nhìn thoáng qua phương hướng Lâm Lôi bị câu thúc đưa đi, rồi lập tức rút từ trong người lấy ra một cây sáo màu đen đặc chế.

“U!” một đạo thanh âm chói tai từ cây sáo đó phát ra.

Đạo thanh âm này rất quái dị, cứ như thể là nếu có bốn người đứng dọc theo bốn phương hướng, thanh âm mà người đứng ở phía Phân Lai thành có thể nghe thấy so với người đứng ở hướng ngược lại còn lớn hơn gấp ngàn lần.

Cây sáo này, cơ hồ tất cả thanh âm, âm ba đều giữ tại một phương, hơn nữa cây sáo này đưa tin cũng không dựa vào thanh âm, mà là dựa vào một loại chấn động đặc thù.

Lâm Lôi ôm theo Bối Bối rất ngoan ngoãn đi theo ba người, ba gã cũng rất hài lòng với sự phối hợp của hắn.

Nhưng khi bọn họ còn cách Ma Thú sơn mạch có hai, ba dặm, nam tử mặt sẹo chợt biến sắc.

“Hây.” Nam tử mặt sẹo trong nháy mắt nhìn sang bên cạnh Lâm Lôi, rồi sau đó lạnh lùng quát, “Ra đi.”

Cùng lúc xuất hiện sáu gã mặc hắc y bó sát người, nam tử mặt sẹo cũng không hề để ý, ngược lại ánh mắt lại tập trung tại phía xa xa, chỉ thấy một hắc bào lão giả, một bố y lão giả từ cách đó không xa cũng đang tiến tới.

“Lâm Lôi là người của Thần Thánh đồng minh chúng ta, thế mà vị ‘Tài Quyết Giả’ (quan tòa) này của Hắc Ám giáo đình cũng dám cướp đoạt, có phải là không để Quang Minh giáo đình chúng ta vào mắt không?” Hắc bào lão giả thanh âm lạnh lùng nói.

Nam tử mặt sẹo cười cười: ”Không ngờ rằng Phó tài phán trưởng ngươi lại tự thân xuất mã, còn mời cả một vị ‘Khổ Tu Giả’ tới, lại cả chư vị Tài phán ‘Chấp Sự’ nữa. Xem ra các ngươi rất coi trọng tên Lâm Lôi này.”

Nam tử mặt thẹo mặc dù biết thực lực của đối phương rất mạnh mẽ, nhưng lại không chút lo lắng.

“Ta chỉ là muốn mời Lâm Lôi đến Hắc Ám đồng minh của chúng ta du ngoạn mà thôi, nếu các ngươi ra tay ngăn trở, vậy thì thế này đi.” Nam tử mặt sẹo nhìn hắc bào lão giả:” Phó tài phán trưởng, ta cần một lời của ngươi, ta thả Lâm Lôi, ngươi cũng thả ta cùng hai tùy tùng, thế nào?”

Hắc bào lão giả hiểu rất rõ, vị nam tử mặt thẹo trước mặt này chính là ‘Tài Quyết Giả’ của Hắc Ám giáo đình, thực lực cực mạnh, cho dù chính mình muốn giết cũng rất khó khăn. Bất quá vì biết trước nên đã mời một vị ‘Khổ Tu Giả’ từ thần điện tới, muốn giết đối phương cũng không khó.

Nhưng… Lâm Lôi lại đang trong tay bọn chúng.

“Được, ta lấy danh dự cam đoan, ngươi và hai kẻ dưới quyền có thể đi, nhưng phải để lại Lâm Lôi.” Hắc bào lão giả cũng không muốn cùng đối phương chém giết một trận.

“Được, để ta đi.”

Nam tử mặt thẹo hiển nhiên liền trực tiếp bỏ đi, đồng thời nhiệt tình lên tiếng kêu gọi Lâm Lôi: ”Lâm Lôi, nếu sau này có thời gian, có cơ hội, ngươi lúc nào cũng có thể đến Hắc Ám đồng minh của chúng ta. Ha ha… Hắc Ám đồng minh chúng ta luôn hoan nghênh ngươi.”

Nói rồi, nam tử mặt sẹo và hai gã tùy tùng đột nhiên tăng tốc, để lại ba đạo tàn ảnh, ba người cùng biến mất.

(Hết chương 9)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 10: Địa Vị

Lâm Lôi nhìn về phía nhóm người vừa cứu mình, cầm đầu là hắc bào lão giả cùng mấy người bên cạnh thực lực đều rất mạnh, nếu không vị ‘Tài Quyết Giả’ của Hắc Ám giáo đình đó sẽ chẳng đời nào chẳng đánh chẳng đập gì mà đã vội vàng chạy trối chết như vậy.

Hắc bào lão giả cầm đầu tạo cho người ta có một cảm giác thật băng lãnh.

“Phó tài quán trưởng? Quang Minh giáo đình truyền thừa bao nhiêu năm như vậy, chế độ cũng không hề thay đổi. Phó tài phán trưởng này thuộc Tông Giáo Phán Sở.” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi,” nhưng mà so ra, vị Khổ tu giả kia còn đáng sợ hơn nhiều.”

Khổ tu giả?

Lâm Lôi không khỏi hướng ánh mắt về phía vị ‘Khổ Tu Giả’.

Vị lão giả mặc áo vải sợi đay, tóc dài, bước chân như ánh sáng kia bản thân có một loại hơi thở mộc mạc từ xa xưa, cứ mỗi lần 'Khổ Tu Giả' nhìn Lâm Lôi là lại khiến hắn có một loại cảm giác như gió xuân phơi phới ùa về.

“Cường giả chân chính.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Vị hắc bào lão giả nhìn về phía Lâm Lôi, trên mặt xuất hiện một nụ cười hiếm thấy: ”Lâm Lôi, ngươi theo chúng ta về thánh đô, cùng quay về bọn người đó sẽ không dám quấy rầy nữa đâu.”

Phân Lai thành, thánh đô của Thần Thánh đồng minh. Quang Minh giáo đình đặt trụ sở tại Phân Lai thành, không những ngoài sáng mà cả trong bóng tối lực lượng ẩn giấu đều là tuyệt đối kinh người. Vô luận là Hắc Ám giáo đình hay tứ đại đế quốc, sợ rằng đều không dám làm loạn tại thánh đô.

Phía đông Phân Lai thành, trong một tòa phủ đệ ở Lục Diệp lộ, lúc này Lâm Lôi và Da Lỗ đang đứng ở phòng khách đàm luận sự tình có liên quan đến chiến đao Đồ lục.

“Lão tam, ta đã phái người đi hỏi qua, tộc trưởng Lô Tạp Tư gia tộc căn bản không muốn bán chiến đao Đồ Lục, theo lời lão nói, gia tộc bọn họ căn bản không thiếu tiền.” Da Lỗ nhíu mày nói. ”Ta nghĩ, nếu ngươi muốn tự thân xuất mã thì nên chuẩn bị cho tốt. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là bọn chúng phải biết thân phận của ngươi.”

Ngọc Lan đại lục đệ nhị thiên tài ma pháp, tương lai thậm chí có thể trở thành Thánh vực ma đạo sư, nhân vật thiên tài như vậy, dù tộc trưởng Lô Tạp Tư gia tộc có ngoan cố đến mấy cũng sẽ phải nể mặt.

“Tối hôm nay ta phải đi bái phỏng vị tộc trưởng Lô Tạp Tư gia tộc này một chút.” Lâm Lôi đối với chiến đao Đồ Lục là chuyện bắt buộc.

Gia tộc truyền thừa chi bảo há lại có thể để lưu truyền bên ngoài? Huống chi, đó cũng là nguyện vọng lớn nhất của phụ thân cũng như tất cả các vị tiền bối của gia tộc.

Lúc trước khi Lâm Lôi rời nhà đến Ân Tư Đặc ma pháp học viện, phụ thân từng nói bên tai rằng:

“Lâm Lôi, hãy nhớ kỹ tâm nguyện của các bậc tiền bối trong gia tộc từ mấy trăm năm qua, nhớ kỹ sự sỉ nhục của Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta!”

“Con tốt nghiệp học viện ít nhất đã là lục cấp ma pháp sư, chỉ cần chịu khó tu luyện, trở thành thất cấp ma pháp sư cũng không khó. Hơn nữa con còn là song hệ ma pháp sư! Thất cấp song hệ ma pháp sư tại Phân Lai thành tuyệt đối là đại nhân vật, con khi đó có thể hoàn toàn nắm chắc đoạt về gia tộc truyền thừa chi bảo, nếu con không đoạt được về, ta dù có chết cũng sẽ không tha thứ cho con.”

……

“Ta dù có chết cũng không tha thứ cho con.” Lời phụ thân tựa như một cái trùy nện trong lòng Lâm Lôi.

Hắn không dám quên, chỉ cần có năng lực, không quản với bất cứ giá nào, mình đều phải đoạt chiến đao Đồ Lục về. Không chỉ vì gia tộc mà còn vì phụ thân mình.

“Vô luận là như thế nào, nhất định phải đoạt trở về.” Lâm Lôi trong lòng đã có quyết định.

Mềm không được, thì dùng cứng.

Tất nhiên, gia tộc truyền thừa chi bảo Quang Minh chính đại đem về nếu có thể làm cho đối phương tự nguyện giao ra thì thật là tốt.

“Lão đại, chúng ta trực tiếp hành động, có thể nhìn thấy kết quả.” Tiếng Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhìn Bối Bối trên đùi mình, vỗ nhẹ vào đầu nó: “Ngươi không được làm nhộn lên.” Bối Bối không khỏi chun mũi, hừ một tiếng rồi lại nhắm mắt ngủ trên đùi Lâm Lôi.

Ngay lúc đó bên ngoài có tiếng bước chân vang lên, một gã trung niên nhân mặc lam bào đi đến cung kính nói: ”Da lỗ thiếu gia, Khải Lợi Văn đại thần của Phân Lai vương quốc đang ở bên ngoài, hắn muốn gặp Lâm Lôi thiếu gia.”

“Khải Lợi Văn là kẻ nào?” Da Lỗ nhướng mày hỏi.

Bình thường bất kỳ đại thần của vương quốc nào, Da Lỗ cũng đều không thèm để ý tới.

“Thiếu gia, trong khoảng thời gian này người không phải đang chú ý tới Lô Tạp Tư gia tộc hay sao, Khải Lợi Văn này cũng là một phần tử của Lô Tạp Tư gia tộc.” Lam bào trung niên nhân cười nói: ”Tộc trưởng Lô Tạp Tư gia tộc hiện nay là đại bá của Khải Lợi Văn.”

Da Lỗ sáng mắt lên: ”Mau mời hắn vào đây.”

“Lão tam, xem ra việc thu hồi truyền thừa chi bảo gia tộc của ngươi, sự khó khăn đã giảm đi không ít.” Da Lỗ mỉm cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng cũng rất cao hứng.

Hắn nhìn về phía cửa vào, một lát sau, chỉ thấy một nam tử tóc vàng quăn mỉm cười đi vào đại sảnh. Vừa thấy Lâm Lôi, Da lỗ hai người, nam tử tóc vàng quăn này lập tức khiêm tốn hành lễ: ”Khải Lợi Văn xin ra mắt Da Lỗ thiếu gia, Lâm Lôi thiếu gia.”

“Khải Lợi Văn, ngài đến tìm huynh đệ ta có việc gì?” Da Lỗ thô lỗ trực tiếp hỏi.

Khải Lợi Văn không hề để ý, mỉm cười đáp: ”Lần này ta đến, mang theo lời mời của bệ hạ đối với Lâm Lôi thiếu gia, không biết ngài có nguyện ý trở thành cung đình ma pháp sư của Phân Lai vương quốc không? Bệ hạ còn có thể phong cho ngài tước vị hầu tước, thậm chí còn có thể cấp cho ngài một lãnh địa lớn.”

Lâm Lôi khẽ cười.

Hắn nhớ rằng Hồng y đại giáo chủ của Quang Minh giáo đình từng đưa điều kiện cho hắn - có thể gia nhập bất kỳ vương quốc nào thuộc Thần Thánh đồng minh, thậm chí có thể trực tiếp được phong tước vị công tước. Chẳng cần làm gì cũng có thể hưởng thụ hết thảy.

“Khải Lợi Văn, ta có thể nói cho ngươi biết, tại Ân Tư Đặc học viện, Hồng y đại giáo chủ đại nhân của Quang Minh giáo đình từng tự mình mời huynh đệ của ta, đưa ra điều kiện so với các ngươi còn cao hơn nhiều!” Da Lỗ chế nhạo.

Khải Lợi Văn cười cười tiếp tục nói: ”Điều kiện có thể thương lượng được, ý bệ hạ là hy vọng Lâm Lôi thiếu gia có thể ở tại Phân Lai vương quốc của chúng ta.”

Quyền lợi của sáu đại vương quốc trong Thần Thánh đồng minh cũng không giống nhau, nếu Phân Lai vương quốc có được sự ủng hộ của Lâm Lôi, sau này địa vị của Phân Lai vương quốc trong Thần Thánh đồng minh càng thêm được củng cố.”

Dù sao…

Quang Minh giáo đình có tư cách phế bỏ quốc vương của một nước, thậm chí có thể trực tiếp tiêu diệt cả một hoàng tộc. Quyền uy của giáo đình vượt xa hoàng quyền

Vương tộc có một chỗ dựa cường đại cũng là rất trọng yếu.

“Khải Lợi Văn.” Lâm Lôi rốt cục cũng mở miệng nói.

Khải Lợi Văn lập tức khom người, tỏ bộ dạng kính cẩn lắng nghe.

“Ngài là người của Lô Tạp Tư gia tộc?” Lâm Lôi trực tiếp chuyển đề tài.

Khải Lợi Văn gật đầu, tự hào đáp: “Đúng vậy, tộc trưởng là đại bá của ta.”

“Ta là người của Ba Lỗ Khắc gia tộc.” Lâm Lôi nhìn Khải Lợi Văn: ”Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta có một truyền thừa chi bảo, tên là chiến đao Đồ Lục, song vào mấy trăm năm trước, chiến đao này đã rời khỏi gia tộc ta. Ta bây giờ hi vọng có thể thu hồi lại chiến đao Đồ Lục này, mà theo ta biết, truyền thừa chi bảo của gia tộc chúng ta hiện nay đang ở trong tay Lô Tạp Tư gia tộc các ngài.”

Lâm Lôi nói đến đó thì không nói tiếp nữa.

Khải Lợi Văn không khỏi cau mày.

“Chiến đao Đồ Lục, vũ khí của Long huyết chiến sĩ đầu tiên?” Khải Lợi Văn nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi thong thả gật đầu.

Khải Lợi Van trầm ngâm một lát rồi nói: ”Lâm Lôi thiếu gia, ta nói thật, quyền lớn nhất trong gia tộc là đại bá ta, mà đại bá cũng đã nhiều tuổi, cũng không đảm nhiệm chức vụ gì, sở thích lớn nhất của ông ấy là sưu tầm. Chiến đao Đồ Lục này là kiện bảo vật ông ấy thường xuyên cho người ngoài xem. Giá trị của nó gần trăm vạn kim tệ, tại gia tộc chúng ta cũng là một kiện bảo vật tối trân quý. Có thể nói, vật này là mệnh căn của đại bá ta, muốn ông ấy buông ra, thật sự là… quá khó khăn.”

Lâm Lôi nhướng mày.

Chiến đao Đồ Lục này lúc trước bán chỉ với giá có mười tám vạn kim tệ, mặc dù mấy trăm năm trước giá tri của kim tệ thấp hơn bây giờ không ít, nhưng nếu so ra, nhiều nhất cũng chỉ tương đương với gần bốn mươi vạn kim tệ bây giờ mà thôi. Mà đối phương nói một trăm vạn kim tệ.

Xem ra…

Sự sỉ nhục của gia tộc mình lúc trước đã bị bán quá rẻ.

“Khải Lợi Văn, chiến đao Đồ Lục này là truyền thừa chi bảo của gia tộc chúng ta hơn năm ngàn năm trước, tầm quan trọng với gia tộc chúng ta ngài có thể tưởng tượng ra. Đối với người ngoài mà nói, nó chỉ là một kiện bảo vật sưu tầm,nhưng đối với gia tộc chúng ta mà nói, truyền thừa chi bảo gia tộc bị lưu lạc ở bên ngoài chính là một sự sỉ nhục.” Lâm Lôi sắc mặt trầm xuống.

“Sự sỉ nhục này của gia tộc, ta nhất định phải rửa sạch, vì chiến đao Đồ Lục này ta sẽ không quản tới bất kỳ cái giá nào, ý của ta ngài có hiểu không?” Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Khải Lợi Văn.

Khải Lợi Văn cũng đã cảm thấy không ổn.

Lịch sử của Ba Lỗ Khắc gia tộc, y đương nhiên đã từng nghe qua, dù sao trong nhà y cũng có vật này.

Đối với một gia tộc danh giá từng tung hoành cả đại lục, truyền thừa chi bảo có thể tưởng tượng được. Trước kia Ba Lỗ Khác gia tộc yếu nhược, bọn họ có thể không lo, nhưng hiện nay Lâm Lôi hoành không xuất thế…. Đừng nói là sau này, hiện tại Lâm Lôi muốn đối phó với gia tộc bọn họ cũng không khó.

Chỉ cần Lâm Lôi nói với giáo đình một tiếng, hắn muốn đoạt lại chiến đao Đồ Lục, rửa sạch sự sỉ nhục của gia tộc, sợ rằng Lô Tạp Tư gia tộc sẽ phải phụng mệnh.

Nhưng sự tình nếu liên quan đến giáo đình thì sẽ rất nghiêm trọng.

“Lâm Lôi thiếu gia, ý của ngài ta đã hiểu.” Khải Lợi Văn trong lòng cảm thấy không ổn.

Lâm Lôi mỉm cười nhìn Khải Lợi Văn: ”Hy vọng Lô Tạp Tư gia tộc các ngài hiểu được nỗi khổ của ta, ta thân là một phần tử của gia tộc, cũng không còn cách nào khác, Khải Lợi Văn, ngài cứ về trước đi, nói với đại bá ngài là tối nay ta sẽ tự mình đến bái phỏng."

"Lô Tạp Tư gia tộc chúng ta xin hoan nghênh Lâm Lôi thiếu gia đến." Khải Lợi Văn trong lòng tự hỏi phải làm như nào để thuyết phục vị đại bá ngoan cố kia đây.

Nhìn Khải Lợi Văn rời đi, trong lòng Lâm Lôi có một cảm giác cực tốt.

Mặc dù bản thân mình còn chưa có chức vụ gì, nhưng với danh tiếng bên ngoài, chỉ nói với Khải Lợi Văn vài câu thôi đã khiến cho vị vương quốc đại thần này trong lòng hết sức lo âu. Hết thảy là bởi vì địa vị của chính mình, mà địa vị này bắt nguồn từ thực lực.

……

Tối hôm đó,

Phòng khách trong phủ đệ của Lô Tạp Tư gia tộc được bố trí rất có thẩm mỹ, mà trong khách sảnh hiện đang có đến mười mấy người, chẳng người nào là không có địa vị to lớn tại Phân Lai vương quốc. Những người này tước vị tối thiểu cũng là bá tước, mà bọn họ ở đây là để chờ Lâm Lôi.

Lâm Lôi, ngôi sao mới nổi của Phân Lai vương quốc.

Mặc dù hiện tại Lâm Lôi mới chỉ có mười bảy tuổi, chẳng hề có tước vị gì cả, song đã có thể khiến cho cả công tước vương quốc cũng không dám khinh thị.

Dù sao thì với địa vị của những người này cũng chỉ có thể gây sóng gió tại Phân Lai vương quốc, còn Lâm Lôi thì sao? Nhân vật được cả tứ đại đế quốc, lưỡng đại đồng minh coi trọng, có khi hơn mười năm sau, Lâm Lôi còn trở thành Hồng y đại giáo chủ của giáo đình, địa vị so với vua một vương quốc còn cao hơn.

Nhân dịp địa vị đối phương còn chưa quá cao, tạo mối quan hệ tốt, điều này là phi thường trọng yếu.

Trong số mười mấy người này, duy chỉ có tộc trưởng Lô Tạp tư gia tộc Kiệt Bố hầu tước là trong lòng cảm thấy không thoải mái, ông ta mặc dù đã nhiều tuổi rồi, song sở thích lại chỉ có một, chính là vũ khí của Long huyết chiến sĩ đầu tiên, vốn vẫn khiến ông luôn ta cảm thấy tự hào.

Nhưng… hôm nay tử tôn của đối phương lại tới đây, muốn thu hồi bảo vật này.

“Lâm Lôi tiên sinh, mời.”

“Da Lỗ tiên sinh, mời.”

Tiếng của người hầu từ bên ngoài phòng khách truyền vào, nhất thời trong khách sảnh, hơn mười vị quý tộc đều nhìn ra ngoài cửa, dù trong lòng không thoải mái nhưng Kiệt Bố hầu tước vẫn phải tươi cười nghênh tiếp.

Lâm Lôi lần đầu tiên được gọi là tiên sinh, trong lòng có chút không quen, mà hắn cũng đã trông thấy một vị lão giả tóc bạc cười cười bước đến, vô cùng khách khí nói: ”Rất hoan nghênh Lâm Lôi, Da Lỗ hai vị tới Lô Tạp Tư gia tộc, ta là tộc trưởng Kiệt Bố, thật cảm thất rất vinh hạnh.”

Lâm Lôi trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Sự tình xem ra có thể thực hiện được.

(Hết chương 10)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 11: Khuyết Tiễn

Trong phòng khách của Tạp Tư gia tộc, ánh nến rực sáng, các nàng thị nữ mỹ miều đang đưa thức ăn lên, mọi người nhiệt tình nâng cốc, đàm luận một cách lễ mạo.

Lâm Lôi từ nhỏ đã được giáo dục trong môi trường quý tộc, đối với quy củ cũng hiểu rất rõ, mặc dù ngoài mặt vẫn lễ mạo đàm luận với đám quý tộc này nhưng trong lòng cảm thấy khá buồn chán.

“Bá Nạp công tước, xin cứ tự nhiên.”

Lâm Lôi nói với Bá Nạp công tước rồi bước tới phía Kiệt Bố hầu tước, tộc trưởng Tạp Tư tộc. Kiệt Bố hầu tước trông thấy Lâm Lôi đi tới, thì hiểu rằng chuyện về chiến đao ‘Đồ Lục’ đã không thể giấu được nữa rồi.

Lâm Lôi và Kiệt Bố hầu tước cùng nhau đi tới chỗ ngồi bên cạnh phòng khách.

“Kiệt Bố hầu tước, ý định của ta khi đến đây chắc là cháu người đã nói lại với người rồi.” Lâm Lôi khiêm tốn nói.

Kiệt Bố hầu tước khẽ thở dài: “Lâm Lôi, ta đã già rồi, thực sự không muốn từ bỏ vật sưu tầm này a.”

“Kiệt Bố hầu tước, Ba Lỗ Khắc gia tộc của ta đã có hơn năm nghìn năm lịch sử, ta thật là vinh dự khi được là con em của gia tộc. này Thế nhưng tài sản truyền đời của gia tộc, truyền thừa chi bảo chiến đao ‘Đồ Lục’ lại bị thất lạc. Ta có thể khẳng định với ngài rằng, gia tộc chúng ta vì chiến đao ‘Đồ Lục’ đã phải nỗ lực không ngừng. Bản thân ta từ nhỏ tới giờ cũng chăm chỉ tu luyện, nguyên nhân phần lớn cũng là vì kiện truyền thừa chi bảo này.”

Mặc dù giọng nói của Lâm Lôi vẫn tương đối bình tĩnh, nhưng ẩn ý 'Tình Thế Bắt Buộc" cũng rất rõ ràng.

"Ta hiểu, ta hiểu." Kiệt Bố hầu tước cố gắng thể hiện vẻ mặt tươi cười.

Đối với truyền thừa chi bảo của gia tộc, hiển nhiên đối phương rất muốn thu về. Kiệt Bố hầu tước đương nhiên hiểu, nếu ông ta kiên quyết không trả lại chiến đao 'Đồ Lục', Tạp Tư gia tộc sẽ chọc giận vị thanh niên thiên tài mười bảy tuổi này.

Ông ta hiểu rất rõ tầm ảnh hưởng của hắn.

Chưa nói tới Quang Minh giáo đình, ngay cả Đạo Sâm thương hội cũng có thể dễ dàng hủy diệt Tạp Tư gia tộc.

"Lâm Lôi, chiến đao 'Đồ Lục' đích thực là một vật quý giá phi thường. Đã từng có người trả giá trăm vạn kim tệ, ta cũng không bán." Kiệt Bố hầu tước chuyển hướng sang vấn đề tiền bạc, "Tạp Tư gia tộc chúng ta mặc dù cũng rất lâu đời, song tài phú thực ra cũng không nhiều."

Lâm Lôi đối với việc này cũng tương đối rành mạch, dựa theo điều tra của Da Lỗ, Tạp Tư gia tộc mặc dù xưa nay ảnh hưởng tại Phân Lai vương quốc là rất lớn nhưng về tài phú thì còn xa mới bằng Đức Bố Tư gia tộc của Tạp Lam.

Đối với một gia tộc không giàu có, việc từ bỏ một bảo vật trị giá trăm vạn kim tệ, thật có phần không thể tưởng được.

"Tiền bạc?" Lâm Lôi trong lòng khẽ thở phào một hơi.

Nếu là về vấn đề tiền bạc thì cũng không khó giải quyết.

“Kiệt Bố hầu tước, trước kia các người cũng là dùng kim tệ để mua chiến đao ‘Đồ Lục’. Hôm nay, ta đương nhiên cũng phải bỏ ra một số tiền tương xứng để làm hài lòng các người. Đương nhiên, ta cũng hy vọng Kiệt Bố hầu tước người không tham lam như sư tử a. Ha ha!” Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

Kiệt Bố hầu tước trên mặt nở nụ cười.

Dù sao thì chiến đao ‘Đồ Lục’ cũng phải đưa cho đối phương, ít nhất cũng phải thu về một ít kim tệ chứ.

“Lâm Lôi, ngươi đối với Tạp Tư gia tộc chúng ta chân thành như thế, chúng ta đương nhiên phải nể mặt ngươi rồi. Chiến đao ‘Đồ Lục’ này mặc dù có giá trị lên tới trăm vạn kim tệ, nhưng chỉ cần ngươi đưa ra sáu mươi vạn thì có thể mang nó về.” Kiệt Bố hầu tước sảng khoái nói.

Sáu mươi vạn kim tệ?

So với giá trị của chiến đao ‘Đồ Lục’ thì quả thật là không đắt.

Chỉ có điều, với thu nhập từ thạch điêu hiện nay của Lâm Lôi, tổng cộng cũng chỉ có hai mươi mấy vạn. Mặc dù còn mang theo rất nhiều ma tinh hạch từ Ma Thú sơn mạch về, thế nhưng giá trị phỏng chừng cũng chỉ khoảng mười mấy vạn nữa mà thôi. Tổng vào cũng vẫn chưa đủ.

Đương nhiên, trên người Lâm Lôi vẫn còn có vật có giá trị -

Lam tâm thảo và ma tinh hạch của Thánh vực Tử văn hắc hùng.

Đối với Lam tâm thảo, Lâm Lôi còn giữ hơn trăm gốc, mỗi gốc giá trị có lẽ vào khoảng vài vạn kim tệ, mà ma tinh hạch của Thánh vực ma thú thì càng không cần phải nói. Đó chính là loại chí bảo vô giá, còn cao hơn giá trị của ma tinh hạch cửu cấp rất nhiều.

Trong quá khứ, sách vở đã từng ghi lại, cửu cấp ma tinh hạch được định giá vào khoảng năm trăm vạn kim tệ. Trên thực tế, cực phẩm cửu cấp ma tinh hạch phải có giá trị tới xấp xỉ nghìn vạn.

Bởi vậy, với Thánh vực ma tinh hạch, e rằng có ra giá một ức kim tệ cũng không mua được.

Bảo vật vô giá!

Lâm Lôi đương nhiên sẽ không xuất Thánh vực ma tinh hạch này ra. Mà Lam tâm thảo đối với Long huyết chiến sĩ gia tộc cũng rất trọng yếu, thêm được cây nào quý cây ấy.

Thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’!

Lâm Lôi đột nhiên nghĩ đến vật này. Đối với ‘Mộng Tỉnh’ thạch điêu, cảm tình của hắn có phần khá là phức tạp. Thậm chí hắn còn không thèm nhìn đến nó nên đã để cho Da Lỗ bảo quản.

“Bán thôi!” Trong lòng hắn thầm quyết định, đáy lòng chợt nghĩ – “Không biết nếu Ngải Lệ Tư mà nhìn thấy bức thạch điêu này thì nàng sẽ nghĩ gì nhỉ?”

Lâm Lôi bèn hỏi Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

“Lâm Lôi, bức ‘Mộng Tỉnh’ thạch điêu này bán đi cũng tốt.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trả lời, “Bản thân ngươi cũng không muốn nhìn thấy nó, nếu mang theo người, nhất định sẽ khiến ngươi thường xuyên nghĩ tới nó. Tốt hơn hết là bán nó đi. Hơn nữa… coi như là để cho ‘Bình Đao Lưu Phái’ do ta sáng lập có cơ hội dương danh đi.”

Lâm Lôi mỉm cười.

“Kiệt Bố hầu tước, người hãy yên tâm, ta sẽ nhanh chóng mang sáu mươi vạn kim tệ tới. Ta hy vọng trong khoảng thời gian này, người không đem ‘Đồ Lục’ chiến đao bán cho người khác.” Lâm Lôi thành thật đề nghị.

Kiệt Bố hầu tước liền đáp: “Lâm Lôi, ngươi có thể yên tâm, người khác có ra giá hai trăm vạn kim tệ ta cũng không bán.”

Nếu không phải vì thân phận của Lâm Lôi thì làm sao Kiệt Bố hầu tước nguyện ý bán bảo vật này đi được?

Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, trong văn phòng của Áo Tư Thác Ni.

“Cái gì, ngươi đồng ý bán bức thạch điêu này?” Áo Tư Thác Ni ánh mắt vừa tràn ngập kinh ngạc vừa mừng muốn phát điên.

Lâm Lôi thong thả gật đầu, Da Lỗ đứng bên cạnh cũng bất đắc dĩ liếc mắt nhìn hắn.

Da Lỗ và Lâm Lôi cùng nhau trưởng thành từ khi còn nhỏ, đối với tính cách của Lâm Lôi, hắn vô cùng rõ ràng. Lâm Lôi đối với người vô cùng coi trọng tình nghĩa, đồng thời cũng không thích mắc nợ người khác. Hắn vốn là đang định cho Lâm Lôi vay hơn mười vạn kim tệ.

Theo như Lâm Lôi nói: “Thạch điêu Mộng Tỉnh này, ta cũng không muốn nhìn thấy, bán đi thì tốt hơn.”

Da Lỗ trong lòng cũng nghĩ, nếu bán Mộng Tỉnh thạch điêu ra ngoài, danh tiếng của Lâm Lôi nhất định sẽ được truyền bá rộng rãi, địa vị cũng lên theo như thuyền lên theo nước. Đây cũng là một đại hảo sự, cho nên…

Hắn cũng không kiên trì ý định cho Lâm Lôi mượn tiền nữa.

“Tốt lắm, tốt lắm.”Áo Tư Thác Ni kích động nói, “Lâm Lôi ngươi cứ yên tâm, thạch điêu này của ngươi, hội quán chúng ta khẳng định sẽ không thu một đồng phí thủ tục.”

“Ta muốn trong vòng bảy ngày phải bán được nó để lấy tiền.” Lâm Lôi trực tiếp đề xuất yêu cầu.

Áo Tư Thác Ni tự tin nói: “Ngươi cứ yên tâm, kể từ ngày mai, Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta sẽ sắp xếp một cuộc triển lãm trong năm ngày, còn đem tin tức về Mộng Tỉnh thạch điêu này đưa tới từng vị phú hào. Ngày thứ bảy, chúng ta sẽ công khai đấu giá.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Da Lỗ lão đại, chúng ta đi thôi.” Sau khi chính thức giao Mộng Tỉnh thạch điêu cho Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, Lâm Lôi tựa hồ cảm thấy trong lòng thiếu thiếu cái gì đó, nhưng hắn cũng cảm thấy tâm hồn thư thái hơn một chút.

Đại sảnh Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

Chu Nặc bá tước hầu như sáng nào cũng đến đây một chuyến, trước tiên hân thưởng các tác phẩm được trưng bày trong sảnh phổ thông, sau đó tiến vào thưởng thức các tác phẩm trong cao thủ triển lãm và đại sư triển lãm. Hôm nay, khi ông ta đương bước vào hội quán thì bỗng phát hiện…

“Quái, tại sao trong đại sư triển lãm lại có nhiều người tụ tập như vậy?” Trong lòng Chu Nặc bá tước có chút kỳ quái.

Trong đại sư triển lãm, xưa nay vẫn chỉ có một vài món vật được đem ra triển lãm. Thời gian đã lâu, tự nhiên cũng ít khách muốn vào xem. Trừ phi là có vị đại sư nào mới sáng tạo ra tác phẩm mới thì trong đó mới có một chút náo nhiệt.

“Chẳng lẽ có đại sư đưa ra tác phẩm mới?” Chu Nặc bá tước trong lòng chợt khẩn trương, lập tức hướng đại sư triển lãm đi tới.

Bây giờ mới hơn tám giờ sáng, thông thường thì trong Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán người rất ít, tuy nhiên, trong đại sư triển lãm hiện đã tụ tập hơn mười người. Tất cả đều đang kinh ngạc ngắm nhìn vật đang được trưng bày ở trung tâm sảnh.

Bên cạnh kiển triển lãm vật phẩm này còn có mười tám chiến sĩ cường đại đứng bảo hộ.

“Hấp dẫn đến thế ư? Đây là tác phẩm mới của vị đại sư nào vậy?” Chu Nặc bá tước tiến lên, cẩn thận ngắm nghía.

Con mắt ông ta lập tức trợn tròn, nhìn chằm chằm vào khối đại hình thạch điêu trước mắt. Trong thoáng chốc, Chu Nặc bá tước tựa hồ như nhìn thấy được năm người sống với sợ hãi, yêu thương, khả ái thẹn thùng, kiều mỵ động người, lạnh lùng như băng, năm loại sắc thái.

Ông ta đắm chìm trong cảm giác kỳ diệu này mãi một lúc sau mới tỉnh lại được.

“Thần tác, đúng là tông sư tác phẩm.” Chu Nặc bá tước đứng bật dậy, trong lòng kinh hô.

Chu Nặc bá tước đã có hơn trăm năm giám định vật phẩm. Ông ta tự nhiên nhận ra được điểm gây chấn động tâm hồn của thạch điêu này. Khi cẩn thận quan sát, thẩm giám lại tác phẩm, mắt Chu Nặc bá tước tự nhiên sáng rực: “Phong cách điêu khắc này chẳng phải là của vị thiên tài của Ân Tư Đặc ma pháp học viện Lâm Lôi sao?”

Chỉ từ phong cách thực hiện, Chu Nặc bá tước đã có thể phán đoán được tác giả của nó là ai.

Ông ta đối với Lâm Lôi rất là quen thuộc, ba tác phẩm đầu tiên của Lâm Lôi bán ở Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chính là do ông ta mua. Sau đó, tác phẩm của Lâm Lôi liền được đặt ở cao thủ triển thính, mỗi kiện trị giá lên tới xấp xỉ sáu nghìn kim tệ.

Thiên tài của Ân Tư Đặc ma pháp học viện bây giờ mới có hơn mười bảy tuổi thôi.

Chỉ trong lần đầu tiên giao dịch, Chu Nặc bá tước đã kiếm lời hơn một vạn kim tệ, đương nhiên ông ta đối với Lâm Lôi này rất là chú ý.

“Quả nhiên là hắn.” Chu Nặc bá tước nhìn lại phía dưới bên trái của thạch điêu, phát hiện có hai chữ Lâm Lôi.

Thêm vào đó, phía bên kia thạch điêu cũng có một bảng đề giới thiệu về Lâm Lôi.

“Tác giả thạch điêu này là Lâm Lôi, mười bảy tuổi, tốt nghiệp Ân Tư Đặc ma pháp học viện. Lâm Lôi mới mười bảy tuổi đã là thất cấp song hệ ma pháp sư, là thiên tài ma pháp số một tại Ngọc Lan đại lục hiện nay. Tính trong toàn bộ hơn vạn năm lịch sử của Ngọc Lan đại lục cũng là thiên tài ma pháp đứng thứ hai.”

“Tuy nhiên, Lâm Lôi không chỉ đạt được thành tựu đáng chú ý trong lĩnh vực ma pháp, trong lĩnh vực thạch điêu, thành tựu của ngài còn lớn hơn. Mộng Tỉnh thạch điêu này có linh hồn của một tác phẩm của bậc tông sư. Đặc biệt, vì là một kiện thạch điêu khổng lồ, nó càng trở nên vô giá. Hơn nữa, tác phẩm của ngài lại còn được gắn mác của một siêu cấp ma pháp thiên tài năm nay mới có 17 tuổi, giá trị của Mộng Tỉnh thạch điêu này hiển nhiên là có thể tưởng tượng được.”

“Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chúng ta rất lấy làm vinh hạnh, dưới sự ủy nhiệm của Lâm Lôi, đem tác phẩm này triển lãm trong vòng năm ngày, vào ngày 21 tháng 4, cũng là thời điểm kết thúc triển lãm, Phổ

Lỗ Khắc Tư hội quán sẽ tiến hành đấu giá công khai.”

Chu Nặc bá tước xem xong bảng giới thiệu, đã hiểu được chuyện này.

Quý tộc, phú hào Ngọc Lan đại lục chắc chắn sẽ vô cùng chấn dộng đây.” Chu Nặc bá tước rất rõ ràng, tác phẩm loại này tuyệt không phải dành cho loại người như ông ta.

“Thất cấp song hệ ma pháp sư? Mười bảy tuổi?” Xem bảng giới thiệu mà trong lòng Chu Nặc bá tước cũng cảm thán không thôi.

Đồng thời, đối với vị Lâm Lôi này, ông ta lại càng thêm khâm phục.

Một người có thể đạt tới thành tựu như thế ở cả hai lĩnh vực, tuyệt đối là đáng khâm phục.

“Kiện thạch điêu này về mặt đẳng cấp cũng đã đạt tới tông sư tác phẩm. Đặc biệt tác giả của nó lại là một người mới có mười bảy tuổi, lại là thiên tài đệ nhị trong toàn lịch sử Ngọc Lan đại lục. Xem ra, cái giá sẽ rất cao đây.” Trong đáy lòng, Chu Nặc bá tước đã có dự tính sẵn.

“Tháng tư ngày 21!” Chu Nặc bá tước vô cùng chờ mong ngày này.

Thời gian dần trôi, bên trong ‘Đại Sư Triển Lãm’ càng lúc càng đông người, không ít trong số đó là những siêu cấp phú hào đã nhanh chóng biết được sự tình mà đến.

Trong văn phòng của Áo Tư Thác Ni.

“Xin hãy bẩm cáo tới Duy Nhĩ Đức bệ hạ, trong chuyện này ta thật tình không thể làm chủ, nếu bệ hạ thật sự muốn sở hữu thạch điêu này, xin hãy đến tham gia đấu giá vào ngày 21.” Áo Tư Thác Đi đưa một vị sứ thần của một quốc vương đi ra.

Sau khi sứ thần đã ra đi, mặt ông ta liền trầm xuống.

"Nói đùa hả? Chỉ ra giá có một trăm vạn kim tệ đã đòi trực tiếp mua luôn thạch điêu này, thật sự là nằm mơ. Ngày hôm qua, quốc vương Phân Lai vương quốc Khắc Lai Đức bệ hạ còn phái người đến ra giá ba trăm vạn kim tệ đó!"

Triển lãm qua gần ba ngày, đã có hơn mười đại nhân vật muốn chiếm tiên cơ, mua trước thạch điêu này.

"Ngày hai mươi mốt tới, chỉ sợ sẽ có một cái giá trên trời chính thức xuất hiện." Áo Tư Thác Ni thầm nghĩ.

(Hết chương 11)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 12: Phẫn Nộ

Trong hoa viên của Đức Bố Tư gia tộc, Ngải Lệ Tư và Tạp Lam đang cùng ngồi thảo luận.

“Ngải Lệ Tư.” Trên mặt Tạp Lam tràn đầy niềm hưng phấn, “Ta đã bàn với phụ thân rồi, chúng ta sẽ đính hôn vào ngày 18 tháng 6, ngày tổ chức đại hôn lễ sẽ là ngày 1 tháng 1 sang năm. Chính là ngày ‘Ngọc Lan tiết’ đó.”

Ngải Lệ Tư cũng cười rất tươi.

“Năm sau chính là năm thứ 10000 Ngọc Lan lịch đó. Hôn lễ chúng ta cử hành vào ‘Ngọc Lan tiết’ của năm thứ 10000 Ngọc Lan lịch, thật sự là… quá mỹ diệu.” Ngải Lệ Tư nở nụ cười vui vẻ.

Nhìn nụ cười trên mặt của nàng, Tạp Lam trong lòng rất thỏa mãn.

“Ngải Lệ Tư, muội hãy nhanh nhanh thương lượng với phụ thân muội, lập danh sách khách mời của nhà muội đưa cho ta, để ta nhanh chóng an bài.” Tạp Lam thúc giục.

“Vâng.” Ngải Lệ Tư gật đầu khẽ đáp.

Tạp Lam đưa tay vuốt tóc nàng, trong lòng lại càng thêm phần đắc ý.

Tuy vậy, khi nghĩ đến khốn cảnh gia tộc mình đang gặp phải, Tạp Lam liền có chút tư lự. Từ sau khi hắn và Ngải Lệ Tư có quan hệ đặc biệt đến giờ, gia tộc Đức Bố Tư đã phải gánh chịu sự công kích mạnh mẽ liên tục chưa từng có từ Đạo Sâm thương hội.

Để có được sự huy hoàng ngày nay, Đức Bố Tư gia tộc không thể tách rời khỏi Đạo Sâm thương hội được.

Dù vậy, tháng mười hai năm ngoái, Đạo Sâm thương hội đã tuyên bố không hợp tác với Đức Bố Tư gia tộc nữa. Hơn nữa, sẽ đem các loại giao dịch tại Phân Lai vương quốc cũng hợp tác với các gia tộc khác, để cho gia tộc này thế chỗ Đức Bố Tư gia tộc.

Thêm nữa…

Không chỉ có thế, Đạo Sâm thương hội còn liên tục chèn ép Đức Bố Tư gia tộc, làm cho các cơ sở kinh doanh của Đức Bố Tư gia tộc ở khắp nơi liên tục chịu tổn thất.

“Đạo Sâm thương hội này tại sao lại áp bức gia tộc chúng ta như thế? Chúng ta đâu có chọc giận họ?” Tạp Lam trong lòng tràn ngập phiền não. Thân là người kế thừa của gia tộc, Tạp Lam đương nhiên vô cùng chú ý tới vấn đề này.

Cũng bởi vì sự kiện này phát sinh ngay sau khi hắn và Ngải Lệ Tư công khai sự tình của mình đã làm cho trong số các tộc nhân không ít người cho rằng Ngải Lệ Tư chính là ngôi sao tai họa.

Nếu không, tại sao Đạo Sâm thương hội đã hợp tác với họ nhiều năm như vậy, nay lại bỏ rơi họ?

May mắn là trong nhiều năm qua, Đức Bố Tư gia tộc đã tích lũy được rất nhiều tài sản, mặc dù hiện tại tổn thất lớn như vậy, gia tộc vẫn còn giữ lại được vốn căn bản. Nhưng Đức Bố Tư gia tộc cũng biết rằng, không hiểu được rõ nguyên nhân Đạo Sâm thương hội chèn ép họ thì công việc buôn bán của gia tộc sẽ chẳng còn chút hy vọng nào nữa.

Chẳng có ai nguyện ý vì bọn họ mà đắc tội với Đạo Sâm thương hội khổng lồ này cả.

Vì vậy, Đức Bố Tư gia tộc bọn họ chỉ còn cách tìm đường khác.

Lắc đầu, đem những chuyện phiền não giấu kín trong lòng, Tạp Lam mỉm cười nhìn Ngải Lệ Tư: “Ngải Lệ Tư, nghe nói ngày hôm qua Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán mới triển lãm một kiện thạch điêu tác phẩm rất phi thường, đồn rằng có thể so sánh với tông sư tác phẩm. Người đi xem rất nhiều, chúng ta có nên đi xem không?”

Ngải Lệ Tư cũng đang thấy nhàm chán: “Hay đó!”

Tạp Lam và Ngải Lệ Tư cùng đi trên xe ngựa, tới Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

“Thạch điêu này nghe nói là rất khác thường. Hai ngày qua, ta vì bận chuẩn bị việc tổ chức lễ đính hôn và đại hôn lễ của chúng ta nên chưa kịp đưa muội đến xem.” Tạp Lam xuống xe trước rồi nắm tay Ngải Lệ Tư, dìu nàng xuống.

Ngải Lệ Tư và Tạp Lam hai người sóng vai nhau đi vào Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

“Tạp Lam đại ca, huynh xem, người thật là đông!” Ngải Lệ Tư hai mắt tỏa sáng, chỉ về phía trước.

Sâu trong Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, tại ‘Đại Sư Triển Lãm’, người xem đông nghịt. Tuy nhiên, trong đó lại hết sức trật tự, cứ mỗi người đi ra lại có một người đi vào. Mỗi người được phép dừng lại thưởng lãm khoảng ba phút.

Sau ba phút, khán giả tại ‘Đại Sư Triển Lãm’ phải rời đi đều muốn quay lại để xem lại…

“Được rồi, xếp hàng lại đi!”

“Hàng dài quá!” Tạp Lam trong lòng kinh ngạc, hắn chưa từng thấy Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán lại đông người đến như thế.

Tạp Lam cùng với Ngải Lệ Tư cũng xếp hàng theo đúng quy củ. Hai người xếp hàng chừng hai mươi phút thì đến lượt tiến vào ‘Đại Sư Triển Lãm’. Cả một nhóm người đông đúc tiến vào trong sảnh, hướng tới phía trước mà đi.

Đương nhiên Ngải Lệ Tư và Tạp Lam cũng tò mò tiến tới.

Khi Ngải Lệ Tư nhìn thấy thạch điêu, cả người như cứng lại, sững sờ nhìn thạch điêu to lớn trước mắt. Thạch điêu này tạc năm mỹ nhân, mỗi người đều hàm chứa phong thái đặc thù.

Người khác thì đắm chìm trong ý nghĩa hàm ẩn của Mộng Tỉnh thạch điêu.

Nhưng Ngải Lệ Tư nhìn thấy thạch điêu thì không khỏi nhớ đến cảnh ngày xưa mình còn ở bên Lâm Lôi.

Lần đầu tiên, trong lúc nàng đang tuyệt vọng, Lâm Lôi lại như thiên thần giáng xuống.

Là ở ban công đó, hai người trốn phía dưới, hàn huyên cả một đêm.

…

Cảnh xưa hiện về khiến Ngải Lệ Tư cảm thấy như ngây ngốc. Nàng thật sự không ngờ, thạch điêu đạt tới tiêu chuẩn tông sư, hấp dẫn bao nhiêu người như vậy lại có nguyên mẫu chính là mình.

“Lâm, Lâm Lôi…” Ngải Lệ Tư tâm tình phút chốc trở nên phức tạp đến cực điểm.

Nàng quay sang xem bảng giới thiệu.

“Tác giả thạch điêu này là Lâm Lôi, mười bảy tuổi, tốt nghiệp Ân Tư Đặc ma pháp học viện. Lâm Lôi mới mười bảy tuổi đã là thất cấp song hệ ma pháp sư, là thiên tài ma pháp số một tại Ngọc Lan đại lục hiện nay. Tính trong toàn bộ hơn vạn năm lịch sử của Ngọc Lan đại lục cũng là thiên tài ma pháp đứng thứ hai.”

“Tuy nhiên, Lâm Lôi không chỉ đạt được thành tựu đáng chú ý trong lĩnh vực ma pháp, trong lĩnh vực thạch điêu, thành tựu của ngài còn lớn hơn. Mộng Tỉnh thạch điêu này…”

Nhãn của thạch điêu đã làm cho Ngải Lệ Tư chấn động tuyệt đối.

“Là Lâm Lôi, chính là Lâm Lôi.” Ngải Lệ Tư sững sờ nhìn bảng giới thiệu, “Thất cấp song hệ ma pháp sư? Nhưng, nhưng năm ngoái hắn mới chỉ là một pháp sư bình thường thôi mà?”

Ngải Lệ Tư không biết rằng, trước khi chia tay với nàng, Lâm Lôi đã là lục cấp song hệ ma pháp sư, chỉ là hắn không có cơ hội nói với nàng mà thôi.

“Mông Tỉnh, thạch điêu này gọi là Mộng Tỉnh.” Ngải Lệ Tư nhìn thạch điêu chạm khắc năm hình người này, nhận ra ẩn ý tuyệt tình của Lâm Lôi. Nàng đột nhiên hiểu được tại sao Lâm Lôi lại đặt cái tên này cho thạch điêu.

“Mộng, tỉnh ư?” Ngải Lệ Tư cảm thấy đầu ốc rối loạn.

Trong lòng nàng, người nam nhân đầu tiên này, Lâm Lôi, đúng là luôn có vị trí. Vì vậy, khi phát hiện Lâm Lôi đặt tên thạch điêu này là Mộng Tỉnh, nàng chợt cảm thấy trong lòng phảng phất có chút mất mát.

Loại cảm giác này rất khó chấp nhận.

Ngải Lệ Tư bây giờ mới chợt để ý đến Tạp Lam ở bên cạnh, sắc mặt hắn đích thực là cực kỳ khó coi, hai nắm đấm siết chặt, gân xanh nổi gồ lên, nét mặt thật đáng sợ. Từ mắt hắn lấp lóe quang mang nhìn chằm chằm về phía thạch điêu.

“Tạp Lam đại ca.” Ngải Lệ Tư lo lắng gọi.

Tạp Lam hoàn toàn không để ý đến Ngải Lệ Tư.

“Lâm Lôi, ngươi, ngươi thật là quá đáng rồi.” Tạp Lam trong lòng nổi lên lửa giận vô biên. Trước kia cảm nhận của Tạp Lam đối với Lâm Lôi cũng không xấu lắm, trong đáy lòng hắn còn có chút coi thường Lâm Lôi. Hắn cho rằng dù Lâm Lôi có cố gắng đến đâu cũng không thể so sánh được với gia tộc của mình.

Dù sao thì nhà hắn cũng có chỗ dựa là Đạo Sâm thương hội hùng mạnh.

Nhưng bây giờ mới được bao lâu? Mới hơn năm tháng thôi.

Đức Bố Tư gia tộc nhà hắn đã bị Đạo Sâm thương hội bỏ rơi. Còn Lâm Lôi? Hoành không xuất thế, mới mười bảy tuổi đã là thất cấp song hệ pháp sư, còn được xưng là thiên tài đệ nhất hiện tại của Ngọc Lan đại lục.

Ngay cả trong toàn bộ lịch sử Ngọc Lan đại lục ghi lại cũng chỉ có một người vượt trội hơn hắn a.

“Mới mười bảy tuổi đã là thất cấp song hệ ma pháp sư, đồng thời lại có thể so sánh với thạch điêu tông sư ư?” Tạp Lam cảm thấy có chút bất lực.

Đối phương thật quá vĩ đại.

Đồng thời, trong tâm Tạp Lam là lửa giận vô bờ.

Bởi vì nguyên mẫu của thạch điêu này chính là vị hôn thê của hắn.

“Này, mọi người xem, có phải người phụ nữ trên thạch điêu trông rất giống với vị này không?” Một thanh âm chợt vang lên trong ‘Đại Sư Triển Lãm’, mấy chục ánh mắt trong sảnh lập tức đổ dồn về phía Ngải Lệ Tư, tiếng bàn luận liền vang lên khắp nơi.

Năng lực điêu khắc thạch điêu của Lâm Lôi thật quá cao, đã đem toàn bộ thần vận phát huy lên.

Khán giả khi nhìn thấy Ngải Lệ Tư liền cảm thấy cô gái trước mắt này cùng với người trong thạch điêu rất có thể là một. Ánh mắt, chiếc mũi thẳng này, thật là giống.

“Tiểu thư, xin hỏi người và Lâm Lôi đại sư có quan hệ gì vậy?” Một người tóc muối tiêu có lẽ đã hơn bảy mươi tuổi quay sang Ngải Lệ Tư dò hỏi.

Trong thạch điêu kỹ nghệ, thành tựu cao hơn thì là thầy.

Kỹ nghệ của Lâm Lôi đã làm cho đám người từng nghiên cứu về thạch điêu trên mười năm đến cả trăm năm này phải bội phục, xưng là đại sư chính là xuất phát từ nội tâm. Dưới con mắt của vị lão giả đã nghiên cứu thạch điêu cả trăm năm này, tự nhiên có thể nhận ra rằng người phụ nữ trong thạch điêu có lẽ có chút quan hệ tình cảm rắc rối với Lâm Lôi đại sư.

Ngải Lệ Tư hơi xấu hổ, nhìn sang phía Tạp Lam ở bên cạnh.

“Ô, Tạp Lam, ngươi cũng đến đây sao?” Vị lão giả nhìn về phía Tạp

Lam, đã già đến mức thành tinh, lão tự nhiên nhìn ra Tạp Lam và Ngải Lệ Tư có quan hệ, “Tạp Lam, vị tiểu thư này là ai?”

Mặc dù đáy lòng đầy bất mãn, Tạp Lam vẫn khiêm tốn khom người đáp: “Bá Nạp công tước, đây là Ngải Lệ Tư tiểu thư, là hôn thê của vãn bối.”

“Hôn thê?” Bá Nạp công tước trầm ngâm nhìn Tạp Lam và Ngải Lệ Tư, cười cười rồi không nói gì nữa.

Tạp Lam kéo Ngải Lệ Tư nhanh chóng ra khỏi đại sảnh rồi hối hả quay về phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc.

Tộc trưởng gia tộc Đức Bố Tư, phụ thân của Tạp Lam, Bá Nạp Đức nhìn con với vẻ không thể tin nổi: “Cái gì? Con nói là nguyên mẫu của tác phẩm đang triển lãm tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán chính là Ngải Lệ Tư ư?”

Bá Nạp Đức tương đối sủng ái nhi tử của mình.

Khi con trai nói rằng nhất định phải cưới Ngải Lệ Tư, Bá Nạp Đức cũng không hề ngăn cản. Chỉ là sau khi nhi tử của hắn với Ngải Lệ Tư xác định quan hệ được vài ngày, Đạo Sâm thương hội đã vô duyên vô cớ từ bỏ Đức Bố Tư gia tộc. Đối với chuyện này, Bá Nạp Đức vẫn cố tìm kiếm lãnh đạo của Đạo Sâm thương hội để nói chuyện.

Mấy tháng gần đây, Bá Nạp Đức luôn bận bịu với sự tình này. Thậm chí hôm qua Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán tiến hành triển lãm tác phẩm mới, hôm nay ông ta vẫn chưa qua xem.

“Ngải Lệ Tư, nguyên mẫu vốn là Ngải Lệ Tư?” Bá Nạp Đức sắc mặt trở nên khó coi.

Tạp Lam gật đầu: “Đúng là như vậy, thưa phụ thân. Bây giờ con và

Ngải Lệ Tư còn chưa có đính hôn, một khi đã đính hôn rồi, đa số quý tộc môn nhân tại Thánh đô đều sẽ biết Ngải Lệ Tư, lúc đó, kiện thạch điêu Mộng Tỉnh của Lâm Lôi sẽ là trò cười lớn nhất của gia tộc chúng ta.

Bá Nạp Đức trầm ngâm một lát rồi nhíu mày nhìn Tạp Lam hỏi: “Nghiêm trọng đến thế ư? Thạch điêu này đối với chúng ta có gì là xấu hổ?”

“Phụ thân, Lâm Lôi và Ngải Lệ Tư ngày xưa, có một đoạn quan hệ…” Tạp Lam bối rối nói, “Mà kiện thạch điêu này chính là nói về chuyện giữa hắn và Ngải Lệ Tư.”

Bá Nạp Đức không nói thêm gì nữa, nhíu mày suy nghĩ.

Một lúc sau, ông ta nhìn Tạp Lam nói: “Tạp Lam, nếu ta bảo con bỏ Ngải Lệ Tư, con có nguyện ý không?” Tạp Lam kiên quyết lắc đầu, dù sao hắn năm nay cũng đã mười tám tuổi rồi.

Bá Nạp Đức khẽ gật đầu: “Chuyện với Ngải Lệ Tư, con cứ yên tâm, chuyện này phụ thân sẽ giải quyết, con không cần để ý tới.”

Tạp Lam gật gật đầu, đột nhiên cắn răng nhìn phụ thân mình nói: “Phụ thân, con và Ngải Lệ Tư có quan hệ như vậy, chắc chắn Lâm Lôi sẽ vô cùng bất mãn. Hơn nữa tiềm lực của Lâm Lôi hiện nay là rất lớn, con nghĩ, liệu chúng ta có biện pháp nào trừ khử hắn không?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 13: Lão Giáo Quan

Giết Lâm Lôi?” Bá Nạp Đức ngạc nhiên nhìn nhi tử của mình, “Tạp Lam, vì sao con muốn giết Lâm Lôi? Hắn chỉ là một thạch điêu đại sư, đối với Đức Bố Tư gia tộc chúng ta thì có ảnh hưởng gì?”

Việc Lâm Lôi trở thành thất cấp song hệ ma phấp sư, tại Thánh đô Phân Lai thành vẫn chưa truyền ra, hơn nữa trong khoảng thời gian này, Bá Nạp Đức bận bịu lo lắng cho vấn đề của gia tộc, cho nên ông ta căn bản là không biết tin tức này.

Tạp Lam gật đầu: “Phụ thân, Lâm Lôi năm nay mới mười bảy tuổi mà đã tạo ra được một thạch điêu tầm cỡ tông sư. Quan trọng nhất là hắn hiện nay chính là thiên tài ma pháp đệ nhất của Ngọc Lan đại lục, ngay cả trong toàn bộ lịch sử thì cũng là đệ nhị. Bởi vì dù mới hơn 17 tuổi, hắn đã là thất cấp song hệ ma pháp sư rồi.”

“Mười bảy tuổi đã là thất cấp song hệ ma pháp sư?”

Bá Nạp Đức hít một hơi khí lạnh, trực giác của ông ta báo rằng Lâm Lôi đích thực là có uy hiếp đối với gia tộc.

“Lâm Lôi này không thể lưu lại được.” Bá Nạp Đức nói.

Nghe cha mình nói như vậy, trên mặt Tạp Lam nở nụ cười. Song Bá Nạp Đức trong chốc lát liền nhíu mày: “Không được, thiên tài đệ nhị trong lịch sử, thành tựu sau này khẳng định thập phần kinh người. Loại nhân vật này, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình, tứ đại đế quốc làm sao chịu buông tha được. Nói không chừng, hiện tại hắn đã có quan hệ với Quang Minh giáo đình rồi.”

“Tạp Lam, Lâm Lôi này không thể giết được.” Bá Nạp Đức trịnh trọng nhìn Tạp Lam nói.

“Phụ thân, hắn hiện tại chẳng qua mới chỉ là một thất cấp song hệ ma pháp sư thôi.” Tạp Lam vội vàng nói, đột nhiên hạ giọng, “Phụ thân, chúng ta cũng không cần trực tiếp động thủ giết Lâm Lôi, có thể bỏ tiền thuê người mà, cũng giống như lúc trước giết vị đại thần trong cung đình kia vậy.

Bá Nạp Đức trầm ngâm một lát: “Tạp Lam, sự tình này con không cần liên quan tới nữa, mọi việc để cho ta xử lý.”

Thấy Bá Nạp Đức không nói là sẽ giết Lâm Lôi hay không, đáy lòng Tạp Lam cảm thấy phiền não, khó mà ổn định tư tưởng được.

Đêm tối, Bá Nạp Đức đi tới một tòa tửu điếm đã được đặt sẵn gian phòng giữa. Trong căn phòng hoa lệ này, có một vị lão đầu râu bạc đang ngồi.

“Bá Nạp Đức tiên sinh.” Lão đầu râu bạc trông thấy Bá Nạp Đức liền hớn hở chào hỏi.

Bá Nạp Đức gật đầu: “Thứ Đao tiên sinh, lần này tới gặp ông là có hai việc muốn nhờ.”

“Lão khách quen cứ nói.” Lão nhân râu bạc vẫn hớn hở như trước.

Bá Nạp Đức liền nói thẳng: “Hai chuyện này. Thứ nhất, ta muốn ngươi phá hoại tác phẩm đang được triển lãm ở Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, Mộng Tỉnh.” Bá Nạp Đức cũng hiểu rằng muốn lấy trộm Mộng Tỉnh từ Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán cơ hồ là hoàn toàn không thể.

Nếu chỉ là phá hỏng, hì sẽ dễ hơn nhiều.

“Phá hỏng thạch điêu Mộng Tỉnh?” Lão đầu râu bạc ngẩn ra.

“Sao cơ? ‘Quân Đao’ tổ chức của các ngươi cũng không làm nổi nhiệm vụ này ư?”

Tứ đại tổ chức sát thủ của Ngọc Lan đại lục đều có nét độc đáo riêng, ‘Quân Đao’ tổ chức này thực lực vô cùng cường hãn. Chỉ cần có đủ kim tệ, thậm chí đến Hồng Y đại giáo chủ cũng dám ám sát.

Đương nhiên, ám sát Thánh vực cường giả khó khăn sẽ là rất lớn.

“Khó sao? Các người mà cũng sợ Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán à?” Bá Nạp Đức có chút nghi hoặc.

“Không. Chúng ta đương nhiên là không quan tâm đến Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán. Ngươi trước hết hãy nói về công việc tiếp theo đã.” Lão đầu râu bạc đáp.

Công việc của tổ chức sát thủ vốn đã là đắc tội người ta. Đến Quang Minh giáo đình bọn họ còn dám đắc tội, vậy thì còn có cái gì mà không dám làm cơ chứ?

Bá Nạp Đức nghi hoặc: “Việc thứ hai, ta hy vọng các ngươi có thể giết chết Lâm Lôi.”

Lão đầu râu bạc rốt cục cũng nở nụ cười bất đắc dĩ, quay về phía Bá Nạp Đức lắc đầu: “Bá Nạp Đức tiên sinh, xin thứ lỗi, chúng ta không thể nhận hai nhiệm vụ của ngươi, rất là xin lỗi.”

“Không nhận?” Bá Nạp Đức đứng bật dậy nhìn lão đầu râu bạc với vẻ không thể tin nổi, “Thứ Đao tiên sinh, ta biết thực lực của các ngươi, từ khi nào các ngươi đến một nhiệm vụ nhỏ bé như thế mà cũng không dám tiếp nhận vậy?” Bá Nạp Đức căn bản là không thể tin nổi lần này mình đến đây lại không được tích sự gì.

Tại sao đối phương đến loại nhân vật như đại thần của tứ đại đế quốc hay Hồng y đại giáo chủ đều dám giết mà lại không dám ám sát

Lâm Lôi?

“Không phải là không dám, mà là chúng ta không muốn tiếp nhận nhiệm vụ này, còn về nguyên nhân, chúng ta bất tất phải trả lời ngươi.” Lão đầu râu bạc lạnh giọng.

Bá Nạp Đức vội vàng xuất ra vẻ mặt tươi cười: “Thứ Đao tiên sinh, xin lỗi. Nếu các ngươi đã không muốn nhận nhiệm vụ này, ta đành phải cáo từ thôi.”

Lão đầu râu bạc gật đầu.

Đợi đến khi Bá Nạp Đức đã rời đi, lão đầu râu bạc chậm rãi đứng lên, tự nhủ: “Tên Bá Nạp Đức này, nhiệm vụ gì của hắn cũng bất hảo, chẳng những hủy kiện thạch điêu, lại còn muốn giết Lâm Lôi. Ta phải bẩm báo lại sự tình này với lão Giáo quan, hôm nay cự tuyệt hai nhiệm vụ này, lão Giáo quan chắc sẽ thập phần cao hứng.”

Lão đầu râu bạc này, trong tổ chức Quân Đao mang cấp bậc Nguyên lão.

Tuy nhiên, do đã cao tuổi, ông ta cũng không thực hiện nhiệm vụ, bình thường chỉ ở tại Phân Lai siêu cấp đại thành này hưởng phúc, thỉnh thoảng tiếp một vài quý tộc phú hào.

Vị ‘Lão Giáo Quan’ của ông ta trong ‘Quân Đao’ tổ chức cũng thuộc loại nhân vật truyền kì, ngay cả thủ lĩnh hiện nay của Quân Đao cũng phải lễ phép mà xưng một tiếng ‘Giáo Quan’ khi nhìn thấy ông ta. Trong cái tổ chức Quân Đao này, e rằng chẳng một ai có địa vị cao hơn ông ta cả.

Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, ngày triển lãm thứ tư của thạch điêu Mộng Tỉnh.

Trong Đại sư triển lãm đang xảy ra một việc rất quái dị, dựa theo quy củ của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, khách nhân trong sảnh sau ba phút là phải rời đi nhường chỗ cho một nhóm khách mới. Nếu muốn quay lại thì phải xếp hàng từ đầu.

Tuy vậy, hiện tại có một vị khách đã đứng trong sảnh gần hai giờ mà vẫn không chịu ra ngoài. Hoàn toàn không giống với quy củ chút nào cả.

Vị khách này trông khoảng ba, bốn mươi tuổi, mặc một bộ trường bao rộng thùng thình, hai tay giấu trong tay áo dài khoanh trước ngực, mái tóc dài xõa tung tùy ý, đang nhìn ngắm Mộng Tỉnh thạch điêu với vẻ rất cao hứng.

Trong lúc này, mấy hộ vệ cao thủ đứng trước thạch điêu khẽ bàn luận về nam tử tóc đen này.

“Không hiểu người này có quan hệ gì với Áo Tư Thác Ni tiên sinh mà lại nhắc chúng ta không bắt buộc ông ta đi ra nhỉ. Đã ở lại trong sảnh lâu như vậy rồi, thật là vi phạm quy củ quá.”

“Đừng nghĩ nhiều nữa, chúng ta tập trung mà bảo vệ cho tốt thạch điêu đi.”

“Sợ cái gì? Hội quán đã bố trí quanh thạch điêu một ma pháp trận, muốn cướp thạch điêu này đi ư? Căn bản là không có khả năng. Thạch điêu này lớn như vậy, ai có thể dưới mắt hội quán mà cướp nó đi?”

Các hộ vệ thạch điêu tâm tình vốn là rất nhẹ nhõm.

Dù sao thì muốn cướp đi thạch điêu này là vô cùng khó khăn, mà phá hỏng nó thì đâu có lợi gì, ai lại làm như vậy?

“Ồ, thạch điêu này hay thật. Thật là thú vị.” Nam nhân ba bốn mươi tuổi kia nhíu mày, chăm chú nhìn thạch điêu rồi nhìn sang bên tấm thiếp giới thiệu. “Đứa nhỏ thiên tài mười bảy tuổi này, thật là khiến cho người ta muốn gặp mặt a.”

Thời gian trôi qua, khách nhân trong sảnh liên tục thay đổi từng nhóm, lại từng nhóm..

Vậy mà nam nhân này vẫn đứng tại chỗ, chăm chú thưởng thức Mộng Tỉnh thạch điêu.

“Đường tạc liền lạc, văn ngân rõ ràng dứt khoát, không có chút ngập ngừng.” Trên mặt nam nhân có chút say mê, “Thật sự là mê người. Lại còn nữ tử này, thần vận phong thái đều hiện cả lên, thậm chí còn hấp dẫn hơn cả người thật.”

Trong Đại sư triển lãm lại có thêm một nhóm khách nhân.

Không ít người đã xếp hàng nhiều lần, vào xem đi xem lại. Đối với loại tác phẩm cấp bậc tông sư này, những người yêu thích thạch điêu ngắm cả ngày cũng không thấy chán.

“Hết giờ, nhóm tiếp theo!” Nhân viên Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán hô lớn, nhất thời khách nhân trong sảnh đều theo quy củ mà đi ra theo một cửa khác. Từ hàng ngũ, một nhóm người khác tiến lên, trong lúc này, tại sảnh có chút hỗn loạn…

“Ầm!… Ầm!… Ầm…”

Mấy tiếng nổ lớn liên tục vang lên, cả sảnh trong phút chốc bị bao phủ trong một tầng khói mờ. Khách nhân nhất thời hỗn loạn, sợ hãi hét lớn, tiếng mắng chửi phẫn nộ vang lên.

Nhóm hộ vệ liền cảm thấy khẩn trương.

“Không ổn!” Đám hộ vệ vừa quan sát tình hình, lập tức biết rằng đã có chuyện gì phát sinh.

Nam nhân mặc trường bào kia nhướng mày, không nhịn được thóa mạ một tiếng, mắt liền nhìn về phía trước thấy bốn bóng người đang đang lao rất nhanh về phía Mộng Tỉnh thạch điêu.

Ngay khi bốn người này lao tới, mấy người hộ vệ đã rút vũ khí ra, đồng thời không ít cao thủ của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đang âm thầm tiến tới. Nếu để tác phẩm trong Đại sư triển lãm bị phá hủy thì là chuyện rất lớn.

“Vù!”

Trong bốn thân ảnh có một bóng màu trắng vô cùng quỷ dị, chỉ khẽ lách mình là đã tránh được sự ngăn cản của các hộ vệ. Trong tay hắn liền xuất hiện một cái trủy thủ màu đen, trực tiếp hướng về phía bức thạch điêu.

Với lực công kích lớn như vậy, lẽ thường khi trủy thủ chạm vào thạch điêu thì nó sẽ vỡ nát.

“Bùm!” Phía trước Mộng Tỉnh thạch điêu bỗng nổi lên một màn hào quang lững lờ, trủy thủ mặc dù đã đâm vào màn hào quang song không thể gây tổn hại được gì.

“Quang chi thủ hộ?” thân ảnh màu trắng khẽ lẩm bẩm, sau đó chỉ thấy ngoài mặt lưỡi trủy thủ xuất hiện màu đỏ tươi, cây trủy thủ lại hung hăng đâm tới tầng hào quang kia. Một tiếng ‘Keng’ vang lên, màn hào quang hộ vệ này lập tức bị đánh tan.

“Không hay rồi!” Đám hộ vệ hoảng hốt, phòng ngự ma pháp của thất cấp Quang minh hệ pháp sư cũng có thể phá dễ dàng, đã vậy, do chung quanh quá hỗn loạn, mặc dù hội quán có rất nhiều cao thủ lại không thể tới kịp.

Hơn nữa, mấy người hộ vệ này lại bị ba người còn lại trong đám người kia chặn lại.

Nam nhân mặc trường bào từ đầu đến giờ không hề động đậy, lúc này ánh mắt đột nhiên bỗng trở nên sắc bén.

“Chíu!”

Một âm thanh rất khẽ vang lên, bóng người màu trắng đứng khựng lại rồi sau đó “Roẹt!” một tiếng, cả người đã bị phân làm hai mảnh. Ngay cả ba người đang đứng chặn trước đám hộ vệ cũng bị cắt đôi người, chắc chắn là đã chết.

Một lát sau, Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán đã khôi phục lại trạng thái bình tĩnh, nam nhân mặc trường bào rộng thùng thình kia cũng từ tốn rời khỏi hội quán. Bên một cỗ xe ngựa đang dừng phía bên ngoài Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán có một người đang đứng.

Chính là vị lão nhân lúc trước đã được cha của Tạp Lam là Bá Nạp Đức xưng là “Thứ Đao tiên sinh”.

Lão nhân đầu bạc này đi tới cạnh nam nhân trông như chỉ ba, bốn mươi tuổi trước mặt, cung kính thấp giọng gọi: “Lão giáo quan.”

“Ừ, lần này ngươi làm rất tốt.” Nam nhân này cười cười khen ngợi rồi tỏ vẻ bất mãn hạ giọng nói, “Không ngờ Huyết Mai Hoa cũng xuống cấp đến mức thế này, chẳng lẽ chúng không biết phá hư một vật phẩm nghệ thuật trân quý như thế này là tội lớn đến thế nào sao?”

Huyết Mai Hoa cùng với Quân Đao đều là một trong bốn tổ chức sát thủ lớn.

“Lão giáo quan, hôm nay chúng ta đi đâu?” Thứ Đao tiên sinh hỏi.

Nam nhân nghĩ ngợi một chút rồi nói: “Đã một, hai năm rồi ta chưa có đến Bích Thủy thiên đường, lâu nay toàn là cô nương ở nơi ấy đến chỗ ta a, lần này… ta tự mình đến đó, cùng vài cô nương tuổi trẻ ở cùng một chỗ, trái tim ta có thể trẻ trung hơn nữa a, ha ha…” Nói xong, nam nhân cười lớn.

“Rõ, thưa lão giáo quan.” Lão nhân đầu bạc cung kính nói, Thứ Đao tiên sinh luôn thắc mắc rằng vị lão giáo quan này rốtt cuộc đã bao nhiêu tuổi rồi. Bởi vì vị lão giáo quan này, huấn luyện người cho tổ chức Quân Đao, nhóm người của Thứ Đao tiên sinh chính là nhóm cuối cùng.

Bởi vậy, có lẽ thành viên của nhóm sát thủ đầu tiên, phỏng chừng cho dù có bị chết mất người nào thì chắc cũng chỉ là do tuổi tác mà thôi.

“Nghĩ ngợi gì thế? Nhanh lên một chút.” Từ xe ngựa truyền ra thanh âm của vị nam nhân nọ.

Thứ Đao tiên sinh lập tức lên xe, quất ngựa đi về hướng Bích Thủy thiên đường.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 14: Phách Mại

Giữa thư phòng của tộc trưởng Đức Bố Tư gia tộc Bá Nạp Đức.

“Cái gì? Thất bại rồi?” Bá Nạp Đức nhìn nữ tử mặc hồng bào trước mặt. “Thất bại rồi? Các ngươi chẳng lẽ không thể tiếp tục? Tổ chức Huyết Mai Hoa của các ngươi lẽ nào lại dễ dàng từ bỏ đến vậy?”

Bá Nạp Đức vô cùng bất mãn.

Hắn định mời Quân Đao tổ chức song bị cự tuyệt, đến khi mời tổ chức ‘Huyết Mai Hoa’ thì tổ chức này lại chỉ đáp ứng việc phá hỏng thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’. Về phần giết chết Lâm Lôi, Huyết Mai Hoa tổ chức ra giá rất cao, cũng tương đương với giá để giết chết một vị Hồng y đại giáo chủ. Với cái giá như thế, Đức Bố Tư gia tộc không thể kham nổi.

Theo như lời tổ chức này nói, giết chết Lâm Lôi thì cũng tương đương với việc đắc tội cùng Quang Minh giáo đình, đồng thời còn đắc tội với cả Sâm Thương hội.

Còn có một điểm nữa.

Lâm Lôi hiện tại đã là một thạch điêu đại sư. Thạch điêu đại sư có địa vị vô cùng cao, rất nhiều người có địa vị đều rất khâm phục vị đại sư này. Giết chết Lâm Lôi cũng chính là giết chết một vị thạch điêu đại sư. Như vậy mà nói sẽ có không ít người đem lòng thù hận đối với Huyết Mai Hoa tổ chức.

Cho nên cái giá để giết chết Lâm Lôi cũng phải tương đương với giá để giết một Hồng y đại giáo chủ.

“Nhiệm vụ này chúng ta không thể tiếp nhận, thù lao ngươi trả chúng ta cũng sẽ hoàn lại toàn bộ.” Hồng bào nữ tử nghiêm mặt nói.

“Có thể cho ta biết nguyên nhân được không?” Bá Nạp Đức có phần không hiểu.

Nếu chỉ phá hỏng 1 bức thạch điêu thì cũng không quá khó khăn a, sao lại mới chỉ thất bại có một lần mà đã vội từ bỏ?

“Nếu nói cho ngươi biết nguyên nhân thì thù lao ngươi trả cũng sẽ không hoàn lại nữa, ngươi có nguyện ý không?” Hồng bào nữ tử lạnh nhạt đáp.

Một tổ chức sát thủ cũng có thể coi như 1 tổ chức tình báo, bọn họ cũng buôn bán các tin tức tình báo.

“Có thể.” Là tộc trưởng của Đức Bố Tư gia tộc, Bá Nạp Đức chính là rất hào khí.

Hồng bào nữ tử nhẹ nhàng nói: “Ta có thể nói cho ngươi. Trong số những người thích bức thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ đó có một người mà tổ chức chúng ta rất không muốn đắc tội. Nhân vật này cũng không phải là người mà gia tộc Đức Bố Tư của các ngươi có thể đắc tội được.”

“Tốt lắm. Thông tin đã báo cáo xong.” Hồng bào nữ tử mỉm cười, sau đó trực tiếp rời đi.

Bá Nạp Đức điên không chịu nổi.

Hồng bào nữ tử ngay cả thân phận của kẻ không dám đắc tội này cũng không nhắc tới. Bất quá, Bá Nạp Đức cũng hiểu được, một nhân vật có thể khiến cho ‘Huyết Mai Hoa’ kiêng kỵ đến thế dám chắc là không tầm thường. Cái giá để tìm hiểu thông tin về nhân vật này chắc chắn sẽ cao đến mức không tưởng.

Ngọc Lan lịch ngày 21/4/9999. Giữa gian phòng chuyên dụng để đấu giá của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

Phòng đấu giá này tổng cộng có 3 tầng. Tầng thứ 1 là các chỗ ngồi phổ thông, tầng thứ 2 được phân thành các lô riêng biệt, mỗi 1 lô đều dành cho 1 số đại quý tộc. Chỉ những đại phú hào mới có đủ tư cách tiến vào đây. Cái giá phải trả cũng cao đến kinh người. Về phần tầng thứ 3 lại chỉ có 1 phòng khách lớn phi thường, bên trong được trang hoàng hết sức xa hoa.

Lúc này, mấy trăm chỗ ngồi của tầng thứ nhất người đến càng ngày càng đông. Mấy trăm chỗ ngồi này giá của mỗi vị trí cũng đến 100 kim tệ. Về phần mười mấy lô của tầng thứ 2, tùy theo vị trí, có giá chênh lệch từ 1000 kim tệ đến 1 vạn kim tệ.

Còn lại tầng thứ 3 căn bản là không thấy mở cửa.

Mức độ nổi tiếng của thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ là vô cùng lớn. Lần này tham gia vào phiên đấu giá có rất nhiều những siêu cấp phú hào trên toàn Ngọc Lan đại lục, đa số đều là đại quý tộc. Chính vì chỗ ngồi thì ít, trong khi phú hộ, quý tộc thì lại nhiều cho nên nguyên giá mỗi chỗ vốn là 100 kim tệ song bán ra bên ngoài thì giá lại cao hơn nhiều.

Gia tộc Đức Bố Tư bởi là 1 gia tộc bản địa nên cùng Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán có mối quan hệ bên trong nên có thể may mắn được ngồi ở lô có vị trí kém cỏi nhất thuộc tầng thứ 2.

Trên thực tế, mười mấy lô của tầng thứ 2, ngoại trừ Đức Bố Tư gia tộc ra thì đều là các gia tộc trứ danh trên toàn Ngọc Lan đại lục. Xét về thực lực thì còn cường đại hơn Đức Bố Tư gia tộc không biết bao nhiêu lần. Ví dụ như… mấy người trong ‘Đạo Sâm gia tộc’ của Đạo Sâm thương hội cũng chỉ được ngồi ở lô giữa tầng thứ 2. Đương nhiên đại biểu cho Đạo Sâm gia tộc tới đây cũng không phải là người trực hệ.

“Ngải Lệ Tư, qua bên này đi.”

Đức Bố Tư gia tộc lúc này đến tổng cộng là 6 người. Còn Ngải Lệ Tư thì đi bên cạnh Tạp Lam cùng mẫu thân của Tạp Lam. Cô ta đội 1 cái mũ, viền mũ phủ xuống che kín mặt. 6 người này rất nhanh bước lên cầu thang tiến vào tầng thứ 2.

Tại lô giữa của tầng thứ 2 cơ hồ đều là những siêu cấp đại gia tộc của Ngọc Lan đại lục.

Bá Nạp Đức của Đức Bố Tư gia tộc đã nhìn thấy một số người trên hành lang của tầng thứ 2, lập tức chào hỏi vô cùng khiêm tốn. Ở chỗ này, tộc trưởng của Đức Bố Tư gia tộc tựa hồ chẳng là gì cả, giống như lời Da Lỗ từng đánh giá về gia tộc này – 'một tiểu gia tộc a'.

Đúng, đối với các siêu cấp đại gia tộc tung hoành trên toàn Ngọc Lan đại lục mà nói, nếu tầm ảnh hưởng chỉ bó hẹp bên trong 1 vương quốc thì trên toàn Ngọc Lan đại lục cũng chỉ có thể được xem như một tiểu gia tộc mà thôi.

6 người của Đức Bố Tư gia tộc toàn bộ đều đã tiến vào bên trong.

"Một ngày nào đó, Đức Bố Tư gia tộc của ta cũng sẽ tiếp bước bọn họ, thậm chí so với bọn chúng còn mạnh hơn." Tạp Lam trong lòng thầm nghĩ.

Đức Bố Tư gia tộc tới đây mà nói thực là chí tại tất đắc.

Bất quản thế nào, đem cái thạch điêu này về nhà mình hay để tuột mất vào tay người ngoài cũng tốt, dù sao thì tháng 6 tới Đức Bố Tư gia tộc sẽ cử hành nghi thức đính hôn. Đến lúc đó sẽ có rất nhiều người biết Ngải Lệ Tư chính là người của Đức Bố Tư gia tộc. Đương nhiên là 'Chí Tại Tất Đắc'. Chỉ là 'Chí Tại' mà thôi. Thực lực kinh tế cũng là điều vô cùng trọng yếu.

"Tạp Lam đại ca." Ngải Lệ Tư ngồi ở bên cạnh Tạp Lam.

Đây là nơi tụ tập của các đại quý tộc. Ngải Lệ Tư cũng cảm thấy có chút không tự nhiên. Dù sao thì ở chỗ này, ngay cả gia tộc Đức Bố Tư cũng chưa là cái gì chứ đừng nói đến loại tiểu quý tộc như nhà Ngải Lệ Tư.

“Yên tâm. Muội ngồi ở giữa lô này, người phía dưới sẽ không nhìn thấy muội đâu. Cái tên Lâm Lôi kia cũng thực là quá đáng, tự dưng lại…” Tạp Lam vừa nghĩ tới thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ thì vô cùng phẫn nộ. Bởi vì chỉ cần là người có chút nghiên cứu đối với thạch điêu thì đều có thể đoán được cảm tình của Lâm Lôi đối với Ngải Lệ Tư.

Dù sao thì, nếu không phải là tình cảm thực sự, làm sao có thể điêu khắc ra một ‘Thần Phẩm’ như thế này.

Nếu Tạp Lam hắn thực sự kết hôn với Ngải Lệ Tư, tin rằng rất nhiều người sẽ ngầm xì xào về chuyện giữa Lâm Lôi với Ngải Lệ Tư.

Tạp Lam hắn là người có địa vị, vậy mà lại bị đem ra bàn tán, thật là khó mà chịu nổi.

Tầng thứ 3 của phòng đấu giá.

Lúc này bên trong chỉ có 4 người. Ngoài tổng quán trưởng của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán Mại Á cùng Áo Tư Thác Ni còn có Lâm Lôi và Da Lỗ.

“Ha ha, Mại Á quán trưởng, vị này là Lâm Lôi a.” Tiếng cười to hào sảng vang lên.

Mại Á quán trưởng bước lên phía trước cung kính cúi mình, Lâm Lôi cùng Da Lỗ cũng lập tức khom người: “Bái kiến bệ hạ.”

Người đến chính là quốc vương của Phân Lai vương quốc, ‘Hoàng

Kim Sư Tử’ kiêu hãnh Khắc Lai Đức của Phân Lai vương quốc. Thân là 1 quốc vương, lại còn là một cửu cấp chiến sĩ vĩ đại, điều này thực khiến cho người ta phải khâm phục.

Lâm Lôi chăm chú nhìn Khắc Lai Đức.

Vị quốc vương bệ hạ này vô cùng cường tráng, mái tóc dài màu hoàng kim tùy ý phiêu sái giống như một dải bờm sư tử bạo phát lực vô tận, toàn thân toát ra một cỗ chiến khí uy phục nhân tâm. Trong lúc đang mải ngắm nhìn này, loại khí thế ấy cứ tự nhiên mà phát ra.

Khắc Lai Đức nhìn sang Lâm Lôi: “Nếu ta đoán không sai thì vị này chính là Lâm Lôi đại sư.”

“Bệ hạ, người có thể gọi ta là Lâm Lôi.” Lâm Lôi lập tức đáp.

Kỳ thực Lâm Lôi trong lòng có chỗ cũng rất bất đắc dĩ, từ khi thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ bị triển lãm, rất nhiều người nhìn thấy Lâm Lôi đều vô cùng khiêm tốn xưng hô là ‘Lâm Lôi Đại Sư’. Cái kiểu xưng hô này thật là giả tạo. Ngay cả Kiệt Bố hầu tước có địa vị của Tạp Tư gia tộc lúc trước vốn không chịu bán chiến đao ‘Đồ Lục’, hiện tại đối với Lâm Lôi cũng tỏ ra rất kính nể.

“Vậy cũng tốt.” Khắc Lai Đức vô cùng rõ ràng. “Vị này chính là Da Lỗ phải không, Da Lỗ, phụ thân ngươi vẫn ổn chứ?”

“Phụ thân vẫn khỏe, chỉ là hiện tại không có mặt ở Thần Thánh đồng minh. Nếu không thì lúc này phụ thân nhất định sẽ tới đây.” Da Lỗ khiêm tốn đáp.

Khắc Lai Đức khẽ gật đầu.

“Mại Á quán trưởng, hôm nay còn có ai nữa?” Khắc Lai Đức tùy ý hỏi.

Mại Á quán trưởng cười đáp: “Chúng ta hãy đợi một lát nữa. 2 vị Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc và Lan Phổ Sâm đều có thể đến đây.”

Tầng thứ 3 của phòng đấu giá bình thường đều để tiếp đón những nhân vật được Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán cực kỳ trọng thị.

Cửa sổ của tầng thứ 3 này được làm bằng một lớp pha lê đặc thù, từ bên ngoài không thể nhìn được vào bên trong, trong khi từ bên trong thì lại rất dễ dàng nhìn ra bên ngoài. Chế phẩm pha lê này là do luyện kim thuật sỹ Đặc Ý chế tạo ra, cực kỳ quý giá, ở những nơi bình thường thì không thể trang bị nổi.

“Cát Nhĩ Mặc cùng Lan Phổ Sâm 2 vị đại nhân đã tới.” Mại Á quán trưởng từ chỗ ngồi vừa vặn có thể nhìn ra hành lang bên ngoài.

Lâm Lôi, Da Lỗ cùng quốc vương ‘Khắc Lai Đức’ của Phân Lai vương quốc đều vô cùng nhiệt tình nghênh đón, đang hoan nghênh 2 vị Hồng y đại giáo chủ đến từ giáo đình này. Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc thì Lâm Lôi đã từng có dịp gặp qua, trong khi Hồng y đại giáo chủ Lan Phổ Sâm thì to béo, khi cười rộ lên khiến đôi mắt híp lại như đường chỉ, nhìn hình dáng vô cùng đáng yêu.

“Lâm Lôi phải không?” Lan Phổ Sâm vô cùng nhiệt tình giang tay ôm chặt lấy Lâm Lôi một cái.

“Lan Phổ Sâm đại nhân.” Lâm Lôi cũng hữu lễ đáp.

Sau đó tại tầng thứ 3, Lâm Lôi, Da Lỗ, Mại Á, Áo Tư Thác Ni, Khắc Lai Đức bệ hạ, Cát Nhĩ Mặc và Lan Phổ Sâm 2 vị giáo chủ đại nhân, 7 người đều tùy ý ngồi xuống, thông qua cửa sổ chiếu xuống đất mà quan sát hiện trường đấu giá phía dưới.

Thậm chí thông qua cửa sổ, còn có thể thấy được tình hình giữa các lô ở tầng thứ 2.

“Lão tam, ngươi xem.” Da Lỗ nhẹ nhàng kéo cánh tay Lâm Lôi, đưa ánh mắt ra hiệu hướng xuống phía dưới.

Lâm Lôi nhìn theo ánh mắt của Da Lỗ, đột nhiên phát hiện ở một lô giữa tầng thứ 2 đúng là đám người Tạp Lam cùng Ngả Lệ Tư đang ngồi. Lúc này Tạp Lam cùng Ngải Lệ Tư dưới lớp khăn che mặt đang cùng nói chuyện với nhau.

“Thật không ngờ là nàng hôm nay cũng tới đây.” Da Lỗ khẽ nói với Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ lạnh nhạt cười.

“Lâm Lôi, các ngươi đang nói gì vậy?” Hồng y đại giáo chủ ‘Lan Phổ Sâm’ to béo quay sang Lâm Lôi cười hỏi.

“Không có gì.” Lâm Lôi lắc đầu.

Cát Nhĩ Mặc vỗ vỗ bả vai Khắc Lai Đức: “Khắc Lai Đức, người cai quản Phân Lai vương quốc thật là tốt, có thể xuất ra một Lâm Lôi thiên tài đến như vậy. Ta trước đó thực sự không hề biết Lâm Lôi lại là 1 siêu cấp ma pháp thiên tài, trong khi đối với lĩnh vực thạch điêu thành tựu lại cao đến như vậy.”

Đám người Lâm Lôi, Da Lỗ liền cùng đám người Khắc Lai Đức, Cát Nhĩ Mặc, Lan Phổ Sâm, Mại Á quán trưởng cùng nhau tán gẫu. Những người ở tầng thứ 3 này cùng nhìn xuống bên dưới.

Tầng thứ 1 của phòng đấu giá người đã đến ngồi chật kín.

Bức thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ đặt trên đài cũng được phủ kín bằng vải. Trên đài có 2 thị nữ xinh đẹp đứng ở 2 bên. Một gã thân sĩ trung niên nhân tóc vàng mỉm cười từ dưới đi lên, nhìn xung quanh cất giọng sang sảng nói: “Các vị tiên sinh, các vị nữ sĩ, hoan nghênh tất cả mọi người đã đến tham gia phiên đấu giá ‘Thạch Điêu’ tác phẩm của Lâm Lôi đại sư.”

Vị trung niên nhân này cũng vô cùng tiêu sái, khàn khàn nói: “Những vị khách đến đây ngày hôm nay cũng đều là các bậc đại danh đỉnh đỉnh. Hội quán chúng ta ngày hôm nay cũng vinh hạnh được mời tới đây Hồng y đại giáo chủ đại nhân Cát Nhĩ Mặc.” Vị trung niên nhân này ngước mặt lên tầng thứ 3 cung kính khom mình hành lễ.

Nhất thời phía dưới tất cả mọi người cùng đứng thẳng lên. Cả đại sảnh đều vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

“Còn có Hồng y đại giáo chủ đại nhân Lan Phổ Sâm.” Tiếp tục một tràng vỗ tay nhiệt liệt.

“Phân Lai vương quốc bệ hạ của chúng ta hôm nay cũng tới.”

“Đồng thời ma pháp thiên tài vĩ đại, thiên tài thạch điêu, Lâm Lôi đại sư cũng tới.”

Vị trung niên nhân chủ trì đấu giá này mỗi lần báo xuất 1 cái tên, toàn trường phía dưới lại 1 tràng vỗ tay nhiệt liệt. Đối với đám quý tộc này mà nói, Hồng y đại giáo chủ, một vị hoàng đế của cả 1 vương quốc, còn có cả 1 vị siêu cấp thiên tài sợ rằng trong lịch sử của Ngọc Lan đại lục cũng khó mà gặp được, đều là những nhân vật đáng để ngưỡng mộ.”

“Lâm Lôi đại sư?”

Ở lô giữa, Ngải Lệ Tư thoáng nhìn thấu qua cửa sổ pha lê, đáng tiếc tất cả những thứ mà nàng nhìn thấy chỉ là một lớp pha lê đen bóng.

Nhưng tại tầng thứ 3.

Lâm Lôi đã bắt gặp ánh mắt của Ngải Lệ Tư. Đó là một ánh mắt ẩn chứa thoáng mờ mịt ở trong đó.

(Hết chương 14)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 15: Thiên Giới

Vị trung niên nhân tóc vàng đứng trên đài tiếp tục cao giọng nói: “Luận về thạch điêu, trong số thập đại thạch điêu đương đại thì cái có giá thấp nhất là 528 vạn kim tệ, còn mức giá cao nhất thuộc về tác phẩm điêu khắc ‘Huyết Tình Tông Mao Sư’ mà cách đây không lâu đã được đấu giá tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán tại Ngọc Lan đại lục, mức giá giao dịch lên đến tận 1300 vạn kim tệ!

Đám phú hào, quý tộc phía dưới đều chùng hẳn xuống.

Cái giá này thực sự là vô cùng kinh khủng.

“Huyết tình tông mao sư được lấy cảm hứng từ ma thú ‘Huyết Tình Tông Mao Sư’, là tác phẩm điêu khắc của tác giả điêu khắc tông sư ‘Hồ Phật’ từ 10 vạn năm trước. Trong gần 1000 năm trở lại đây, Ngọc Lan đại lục của chúng ta cũng xuất hiện 2 nhân vật cấp bậc tông sư, đó là Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư cùng Hoắc Phổ Kim Sâm đại sư. Cả 2 vị đều đạt tới tông sư cấp bậc.

Trung niên nhân tóc vàng đột nhiên bật cười.

“Song, theo ta được biết, những vị tông sư trong lịch sử, chưa vội nói đến tông sư, mà ngay một nhân vật đạt đến cấp bậc đại sư thông thường thôi, khi ông ta được kính xưng là đại sư, tuyệt đại đa số đều đã ngoài trăm tuổi. Dẫu không hơn trăm tuổi thì cũng là bảy tám mươi tuổi. Có ai trước 30 tuổi mà đã trở thành đại sư không?”

Trung niên nhân tóc vàng nhìn xuống bên dưới: “Trước đây không có, nhưng hiện tại thì có.”

“Lâm Lôi đại sư vĩ đại, người là 1 thiên tài. 17 tuổi, mới chỉ 17 tuổi thôi mà người đã là một thất cấp song hệ ma pháp sư rồi. Tại lĩnh vực ma pháp, trong lịch sử của toàn Ngọc Lan đại lục, người cũng bài danh đệ nhị thiên tài. Mà ở cái tuổi 17 của người, trình độ điêu khắc, hẳn mọi người đều đã biết.”

Vừa nói, trung niên nhân tóc vàng vừa xoay người nhìn về phía thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’.

2 thị nữ nọ lúc này cùng tiến lên, lập tức kéo tấm vải, để lộ ra chân dung của bức thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’.

“Đây, chính là tác phẩm của Lâm Lôi đại sư, căn cứ theo điều tra của hội quán chúng ta, tác phẩm này được hoàn thành vào cuối tháng 12 năm ngoái trong một ngày tuyết rơi dày, cũng là năm mà Lâm Lôi đại sư 16 tuổi.” Kim phát trung niên nhân cười nói. “Ta vẫn rất lấy làm kỳ lạ là tại sao năm ngoái tuyết lại nhiều đến vậy, giờ thì ta nghĩ, e rằng nguyên nhân phải chăng là bởi vì tác phẩm này của Lâm Lôi đại sư xuất thế?”

Nhất thời đám phú hào, quý tộc bên dưới đều cười ồ lên.

“Đương nhiên, chỉ là ta nói giỡn thôi. 5 hình người được điêu khắc này, mỗi người lại có cái thần vận độc đáo của riêng mình. Mà cả 5 kết hợp lại, lại càng giống như một câu chuyện ái tình từ thuở xa xưa. Tin rằng rất nhiều người có sự nghiên cứu về thạch điêu đều có thể cảm nhận được câu chuyện tình cổ điển thê mỹ này.”

Trung niên nhân tóc vàng cảm thán than vãn: “5 hình nhân được điêu khắc, mỗi cái đều đạt tới cấp độ của tông sư, cả 5 hợp lại khiến cho người ta cảm nhận được về 1 câu chuyện cũ. Giá của bức thạch điêu này, ta thực không thể nào mà đoán được.”

“Quan trọng nhất chính là, Lâm Lôi đại sư hoàn thành tác phẩm này khi mới có 16 tuổi. 16 tuổi a.” Kim phát trung niên nhân giọng nói đột nhiên vang hẳn lên. “Ta chẳng bao giờ cảm thấy lời nói của mình có chút thiếu sót nào, ta thực không thể dùng ngôn ngữ của mình để mà biểu đạt, ta đối với Lâm Lôi đại sư vô cùng sùng bái, người, thật sự là một thiên tài.”

Những lời này cũng khiến cho đám quý tộc phía dưới tỏ vẻ đồng tình.

16 tuổi mà đã hoàn thành được một tác phẩm như thế, căn bản là 1 kỳ tích.

Mà lô của Đức Bố Tư gia tộc thì hoàn toàn chìm trong im lặng.

“Tên súc sinh đáng ghê tởm.” Tạp Lam rất oán hận trung niên nhân tóc vàng này, bởi vì sau khi hắn nói, sợ rằng giá của thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ sẽ càng cao hơn nữa.

“Ta không thể nào tưởng tượng được Lâm Lôi đại sư sau này sẽ đạt tới thành tựu như thế nào nữa. Mà nguyên nhân chính là bởi vì, đệ nhất kiện tác phẩm danh chấn toàn Ngọc Lan đại lục của Lâm Lôi đại sư lại càng khó có thể có được. Ài, đáng tiếc là ta không có bao nhiêu kim tiễn, nếu không dẫu có táng gia bại sản cũng muốn mua cho được.” Trung niên nhân tóc vàng cười nói. “Được rồi, bây giờ đấu giá bắt đầu đi, giá khởi điểm là 100 vạn kim tệ, mọi người không có ý kiến gì chứ.”

100 vạn kim tệ!

Mới chỉ là giá khởi điểm?

Không ít những tâm hồn bất hạnh trong đám quý tộc thực sự bị sốc. Nếu không phải là những quý tộc phú hào thì ngay đến cả ý niệm tranh đoạt bức thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ này trong đầu cũng không có.

Nhất thời toàn bộ gian đấu giá đại sảnh đều chùng hẳn xuống.

“150 vạn kim tệ!” Tại tầng thứ nhất 1 vị quý tộc trực tiếp ra giá.

Giữa tầng thứ 3, Lâm Lôi cẩn thận nghe ngóng cuộc đấu giá ở bên dưới, ‘Bối Bối’ bên trong ngực cũng phải nhô cái đầu nhỏ ra mà nhìn xuống dưới quan sát.

“Lão đại, sau này ngoài gà nướng vịt nướng, lại cả rượu ngon nữa, có thể để mặc cho ta chén không?” Tiếng Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

“Không vấn đề gì.” Lâm Lôi vuốt ve đầu nó.

Đối với bản thân mà nói, Bối Bối hoàn toàn có thể xem như huynh đệ của chính mình vậy.

“Chà, sắp tới hạnh phúc rồi đây.” Bối Bối hưng phấn đôi mắt sáng rực lên, vươn dài cái cổ hướng xuống dưới nhìn. “Ô, 200 vạn kim tệ rồi. Cao lên một chút, cao lên một chút a.” Bối Bối không ngừng chờ đợi mức giá sẽ càng ngày càng cao. Lâm Lôi thấy nó như vậy thì không khỏi bật cười.

Quốc vương Phân Lai vương quốc Khắc Lai Đức nhiệt tình vỗ vai Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ta cũng ủng hộ ngươi.”

“Áo Tư Thác Ni, 500 vạn kim tệ.” Khắc Lai Đức quay sang Áo Tư Thác Ni hô một tiếng.

Áo Tư Thác Ni bước sang một bên thông báo, lớn tiếng hô: “Khắc Lai Đức bệ hạ ra giá 500 vạn kim tệ.”

“Tạ ơn bệ hạ.” Lâm Lôi lúc này nói.

“Ha ha, không có gì.” Khắc Lai Đức rất nhiệt tình nắm vai Lâm Lôi, “Lâm Lôi, nếu không có hứng thú muốn giúp ta, thì giữa chúng ta cũng chẳng cần phải phân biệt quân thần làm gì.” Ông ta tùy ý nói.

Lâm Lôi đối với Khắc Lai Đức này cũng rất có hảo cảm.

Đây đích thực là một nhân vật vô cùng có mị lực, có cái hấp dẫn lực của người lãnh đạo.

“Bệ hạ, xin lượng thứ, ta muốn trở về cùng cha ta thương lượng một chút. Nếu không có điều gì ngoài ý muốn thì ta sẽ ở lại Phân Lai vương quốc.” Lâm Lôi mỉm cười đáp.

“Đích xác là nên thương lượng với cha ngươi.” Khắc Lai Đức khẽ cau mày nói. “Lâm Lôi, theo ta được biết, cha ngươi hình như đã rời khỏi Ô Sơn trấn, ta đã từng điều tra nhưng lại không thể tìm ra tung tích của cha ngươi. Cứ như thế là… đã biến mất.”

Sau khi Lâm Lôi danh tiếng vang dội, Khắc Lai Đức vì muốn Lâm Lôi trợ giúp cho mình đã phái người đi dò xét một chút về thân phận của hắn.

Tuy nhiên Hoắc Cách lại không có mặt tại Ô Sơn trấn.

“Phụ thân ta không có ở Ô Sơn trấn?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc nói: “Phụ thân ta có khả năng là tạm đi đâu đó thôi chứ chắc chắn là vẫn ở trong Ô Sơn trấn.”

“Có thể lắm.” Khắc Lai Đức không tiếp tục nhiều lời.

Hoắc Cách hẳn là đã lẩn trốn rất kỹ, nếu không một vị quốc vương của một nước đã muốn tìm người thì sao có thể không tìm ra được cơ chứ?

Giữa các lô của tầng đấu giá thứ 2.

“500 vạn kim tệ, rắm chó!” Tạp Lam không kìm được mắng 1 tiếng.

Bên cạnh tộc trưởng Bá Nạp Đức của Đức Bố Tư gia tộc vốn luôn nghiêm nghị âm trầm khẽ nói: “Tạp Lam, tình hình của gia tộc ngươi hẳn là cũng biết. Hiện tại tình hình gia tộc tương lai không rõ, chúng ta không thể đem quá nhiều kim tiễn ra lãng phí ở đây được. Căn cứ theo cuộc thương nghị trong gia tộc, chúng ta nhiều lắm cũng chỉ có thể xuất ra 800 vạn kim tệ cấp cho ngươi, điều này đã được thông qua rồi.”

Tạp Lam gật gật đầu.

Hắn rất rõ, toàn bộ sản nghiệp của gia tộc hiện có chừng 100 triệu kim tệ. Song 100 triệu kim tệ đó phần lớn lại là tài sản cố định. Tài sản lưu động thì vào khoảng 20 triệu kim tệ. Nhưng toàn gia tộc không thể đem toàn bộ kim tiễn lãng phí vào một bức thạch điêu được.

Gia tộc không bắt Tạp Lam cùng Ngải Lệ Tư phải chia cách thì đã là điều hiếm có lắm rồi.

“530 vạn kim tệ.” Tại lô ở giữa tầng thứ 2 lại có người báo giá.

Vị trung niên nhân tóc vàng chủ trì tức thì hưng phấn hẳn lên: “530 vạn kim tệ rồi, trong thập đại thạch điêu trước đây giá thấp nhất là 528 vạn kim tệ. Như hiện tại thì giá của thập đại thạch điêu đã có sự biến đổi rồi, ta có thể tuyên bố, thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ đã chính thức đứng trong hàng ngũ thập đại thạch điêu.”

“Đạo Sâm thương hội Da Lỗ thiếu gia báo giá 600 vạn kim tệ!” Tại tầng thứ 3 của phòng đấu giá truyền tới giọng của Áo Tư Thác Ni.

Nghe thấy cái giá này, Tạp Lam mặt mũi bỗng trở nên xám xịt.

Giá cả đã nhanh chóng lên đến 600 vạn kim tệ. Điều này thật sự là vượt quá dự đoán của Tạp Lam. Dựa theo suy đoán của hắn, trong thập đại thạch điêu thì giá thấp nhất là 528 vạn kim tệ, do đó bản thân mình đã chuẩn bị sẵn 800 vạn kim tệ thì hẳn là không có chuyện gì xảy ra mới phải.

Có điều…

Tạp Lam không phải là nhà sưu tầm chân chính, không thực sự nghiên cứu về thạch điêu.

Điều này những nhà sưu tầm chân chính hoàn toàn có thể cảm nhận được, thạch điêu 'Mộng Tỉnh' đã thực sự khiến cho lòng người phải rung động. Đặc biệt là 5 bức tượng hình người lại liên hợp lại, điều này trong toàn bộ lịch sử của Ngọc Lan đại lục trước đây vốn chưa từng xuất hiện, nhưng nó lại khiến cho người ta có thể cảm nhận được một đoạn thê mỹ cảm tình.

Đặc biệt người điêu khắc, năm đó trong khi điêu khắc thì mới có 16 tuổi, hơn nữa lại còn là siêu cấp ma pháp thiên tài.

"Không thể để cho giá cả cứ từng bước leo thang như vậy được." Tạp Lam nhướng mày.

Hắn hiểu nằng nếu cứ để cho giá cả không ngừng tăng lên thì hiệu suất ra giá thành công của mình sẽ là rất thấp.

"800 vạn kim tệ." Tạp Lam lớn tiếng thông báo mức giá do mình đặt ra.

Từ 600 vạn kim tệ lên đến 800 vạn kim tệ, chỉ trong thoáng chốc đã vọt lên tận 200 vạn kim tệ, mức tăng trưởng kịch liệt đến chóng mặt này thực sự khiến rất nhiều người cảm thấy sốc. Dù sao thì giá cả của thập đại thạch điêu, thậm chí là 3 kiện tác phẩm trân quý nhất của Phổ Lỗ Khắc Tư thì cũng mới chỉ có 700 vạn kim tệ mà thôi.

Các nhà sưu tầm, hoàn toàn không phải là kẻ mù về sưu tập cũng đều nhìn vào giá trị.

Nếu không thực sự là kẻ đui mù thì đó chính là hành vi bại gia tử địa.

Kim phát trung niên nhân lập tức lớn tiếng hô: “Đức Bố Tư gia tộc ra giá 800 vạn kim tệ. Ra giá đến 800 vạn kim tệ, có thể thấy được họ thực sự muốn có được bức thạch điêu này. Ta có thể tưởng tượng, tương lai khi Lâm Lôi đại sư có thể trở thành Thánh vực cường giả, cái giá tương đương của tác phẩm này sẽ không chỉ là 800 vạn kim tệ nữa mà còn có thể lên đến 1600 vạn kim tệ.”

Vị trung niên nhân tóc vàng này năng lực cổ vũ quả thực là rất mạnh.

Nhưng những người ngồi phía dưới cũng không có mấy kẻ ngu ngốc. Bọn họ đề tự hỏi… Kể cả là có tiền thì cũng nên sử dụng được giá trị.

Tầng thứ 3 của đấu giá đại sảnh, Lâm Lôi, Da Lỗ, Khắc Lai Đức bệ hạ, Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc, Hồng y đại giáo chủ Lan Phổ Sâm tất cả đều nhìn xuống phía dưới, tùy ý cười nói.

“Lão tam, cái tên Tạp Lam báo giá kìa.” Da Lỗ khẽ nói.

Lâm Lôi không khỏi hướng ánh mắt về phía cái lô kia, hắn có thể thấy rõ ràng, ở giữa lô Tạp Lam cùng Ngải Lệ Tư đang tay trong tay, nhìn vẻ mặt Tạp Lam hiển nhiên là đang vô cùng khẩn trương.

“Lão tam, hay là ta đè hắn một chút, mặc kệ như thế nào, thạch điêu của ngươi cũng không thể rơi vào tay hắn được.” Da Lỗ khẽ nói bên tai Lâm Lôi.

“Không cần.” Lâm Lôi chậm rãi lắc đầu.

Lâm Lôi dừng lại ở Ngải Lệ Tư, lúc này ngồi giữa lô, Ngải Lệ Tư trông thật đáng thương tựa như một tiểu cô nương đã phải chịu ủy khuất. Những người khác trong gia tộc Đức Bố Tư đều ném về phía nàng những cái nhìn đầy bất mãn. Dù sao thì gia tộc bọn họ cũng đã vì Ngả Lệ Tư mà phải hao phí một lượng lớn kim tiễn.

“Nếu bọn họ thực sự muốn, thì cứ để cho bọn họ đi.” Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Bên cạnh Cát Nhĩ Mặc và Lan Phổ Sâm cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, cười cười.

Lô giữa.

Người của Đức Bố Tư gia tộc đều tương đối khẩn trương, trong đó khẩn trương nhất vẫn là Tạp Lam và Ngải Lệ Tư.

“Yên tâm, Ngải Lệ Tư. 800 vạn kim tệ đã là cái giá cực kỳ cao rồi. Sẽ không thể cao hơn nữa đâu.” Tạp Lam an ủi Ngả Lệ Tư, nhưng phải chăng là hắn cũng đang tự an ủi chính bản thân mình? Bởi vì gia tộc chỉ ủy quyền cho hắn đúng 800 vạn kim tệ mà thôi.

Vị trung niên nhân tóc vàng kia cũng đã giơ cái búa nhỏ lên: “Đức Bố Tư gia tộc ra giá 800 vạn kim tệ, có ai ra giá cao hơn không? Vậy... ta cần phải đưa ra tuyên bố.”

“Một ngàn vạn kim tệ.”

Một đạo thanh âm vang vọng từ chỗ ngồi ở đại sảnh tầng thứ nhất vang lên. Trên thực tế thì mức giá đằng sau thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ cơ hồ đều là để cho đám siêu cấp đại quý tộc ở những lô phía trước này tranh đoạt với nhau. Đám quý tộc phú hào ngồi bên dưới chỉ là xem cho vui mà thôi, thực không nghĩ đến bây giờ ở đại sảnh tầng thứ nhất mà cũng có người báo giá.

“Thật là không biết nhìn, ta thấy, bức ‘Mộng Tỉnh’ này thực sự là khai sáng ra một lưu phái mới, phong cách điêu khắc so với các bức thạch điêu khác là hoàn toàn khác biệt, hơn nữa với 5 hình nhân có thần vận hoàn toàn bất đồng này thì 1 ngàn vạn kim tệ cũng là đáng giá.” Nam tử tùy ý xuất ra ‘Một Ngàn Vạn Kim Tệ’ kia tùy ý nói.

Vị nam tử này nom chừng 30, 40 tuổi, khoác trường bào rộng thùng thình, những uẩn ý nói ra này mọi người đều có thể cảm nhận được.

“1000 vạn kim tệ?”

Ở lô giữa cả Tạp Lam và Ngải Lệ Tư đều ngớ người ra.

(Hết chương 15)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 16: Đắc Thủ

“Tạp Lam đại ca.” Ngải Lệ Tư khẽ gọi, đồng thời lo lắng nhìn.

Đối với những người có khả năng, chỉ cần có thể tạo ra được ‘Nguyên Hình’ của một kiện tông sư thạch điêu thôi thì đã là điều đáng để cảm thấy kiêu ngạo lắm rồi, có điều tác phẩm này của Lâm Lôi thì lại khác. Chỉ cần có một chút kiến thức về thạch điêu là hoàn toàn có thể từ thần vận mà 5 bức tượng hình người này ẩn chứa để thưởng thức câu chuyện đã qua giữa Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư.

Nếu Ngải Lệ Tư chỉ trở thành thê tử của một gia đình nhỏ thôi thì đã đành.

Đằng này người muốn cầu hôn nàng lại chính là Tạp Lam Đức Bố Tư.

Người thừa kế tương lai của gia tộc Đức Bố Tư. Đức Bố Tư gia tộc tại Phân Lai vương quốc cũng bài danh một trong tam đại gia tộc đứng đầu.

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội.” Tạp Lam nắm tay Ngải Lệ Tư.

Có điều Ngải Lệ Tư lại cảm thấy lòng bàn tay của Tạp Lam ướt đẫm mồ hôi.

“Phụ thân!” Tạp Lam hết nhìn về phía Bá Nạp Đức cha mình lại nhìn sang phía mẫu thân của mình. Cha mẹ hắn cực kỳ thương yêu hắn, đó cũng chính là lý do vì sao bọn họ sẵn sàng nguyện ý xuất ra tới 800 vạn kim tệ vì Tạp Lam. Dù sao thì đối với Đức Bố Tư gia tộc mà nói, 800 vạn kim tệ chính là một bút toán rất lớn.

“Tạp Lam, đừng nghĩ ngợi nữa, gia tộc không có khả năng vì vị hôn thê của ngươi mà xuất ra quá 1000 vạn kim tệ đâu.” Bá Nạp Đức sắc mặt nghiêm túc đáp.

Tạp Lam chết lặng, ngay cả Ngải Lệ Tư cũng ngẩng đầu nhìn về phía Bá Nạp Đức, trong mắt lộ vẻ lo lắng xen lẫn sự chờ đợi.

“Cứ theo như quyết định lúc trước của chúng ta đi.” Bá Nạp Đức không quan tâm đến sự chờ đợi của Ngải Lệ Tư, lạnh lùng tuyên phán.

Tạp Lam cả người lặng đi hồi lâu, bên cạnh Ngải Lệ Tư gắt gao nắm chặt lấy tay hắn. Nhìn chăm chú vào đôi mắt Tạp Lam, Ngải Lệ Tư rất hiểu lời vừa nói của Bá Nạp Đức biểu hiện cho điều gì. Nàng không muốn tiếp nhận kết quả đó.

Tạp Lam đưa mắt liếc nhìn Ngải Lệ Tư một cái, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, khe khẽ lắc đầu.

“Tạp Lam đại ca, muội không muốn.” Ngả Lệ Tư khẽ nói.

Tạp Lam cầm tay Ngải Lệ Tư, khẽ lắc đầu: “Không được đâu. Ngải Lệ Tư, ta là người kế thừa của gia tộc, ta phải lo lắng cho gia tộc. Ta cũng hy vọng muội có thể vì ta mà hy sinh một chút. Ta cam đoan, lòng ta đối với muội sẽ không hề thay đổi.”

Ngải Lệ Tư thoáng trầm mặc.

Người kế thừa của gia tộc!

Chỉ mấy chữ đơn giản như vậy thôi, nhưng lại trói chặt Tạp Lam với toàn bộ vinh nhục của cả gia tộc. Mặc dù Bá Nạp Đức vô cùng thương yêu nhi tử của mình, có điều vô luận thế nào đi nữa, ông ta cũng sẽ không thể cho phép Ngải Lệ Tư trở thành chính thê của Tạp Lam được.

Đúng, không thể nào trở thành chính thê.

Nói cách khác, sau này những đứa con mà Ngải Lệ Tư sinh ra cũng không phải là con em nối dõi.

Trên thực tế từ khi thạch điêu 'Mộng Tỉnh' bị đông đảo người ta ngắm nghía, Đức Bố Tư gia tộc đã từng yêu cầu Tạp Lam buông tha Ngải Lệ Tư ra. Cho dù có kết hôn với Ngải Lệ Tư, cũng không thể để cho nàng trở thành chính thê của Tạp Lam được. Có điều Tạp Lam vẫn kiên trì.

Sau đó vì thương yêu Tạp Lam mà Bá Nạp Đức đành thỏa hiệp, ông ta quyết định, nếu có thể mua được 'Mộng Tỉnh' về thì sẽ miễn cưỡng đáp ứng việc này.

Tuy nhiên bây giờ xem ra…

"Tạp Lam đại ca." Ngải Lệ Tư nhìn Tạp Lam, khóe mi đã ươn ướt. Đồng thời nhìn về phía những người trong gia tộc Đức Bố Tư ở xung quanh. Song vô luận là Tạp Lam, hay là Bá Nạp Đức, hoặc là mẫu thân của Tạp Lam, tất cả đều không để ý tới nàng.

Giờ khắc này, Ngải Lệ Tư bỗng cảm thấy lòng mình băng giá.

Nàng đột nhiên nhớ lại khi còn ở bên Lâm Lôi, Lâm Lôi đã bảo vệ nàng bằng tất cả sự quan tâm có thể. Trước đây nàng vẫn nghĩ rằng Lâm Lôi quan tâm tới nàng nhiều như vậy, đó là điều đương nhiên phải thế. Có điều lúc này đây, nàng lại khao khát có được điều đó biết bao.

Ngẩng đầu, ánh mắt xuyên thấu qua lớp pha lê nhìn về phía tầng thứ 3 của gian đấu giá. Nhưng tất cả những thứ mà nàng nhìn thấy chỉ là một mảng pha lê đen tối.

"1000 vạn kim tệ, 1000 vạn kim tệ, còn có giá nào cao hơn không?"

Vị chủ trì tóc vàng đứng trên đài cao giọng hô.

Vị nam tử mặc trường bào rộng thùng thình nọ tùy ý nhìn thoáng qua 4 phương 8 hướng. Rồi sau đó trực tiếp hướng về phía vị chủ trì tóc vàng nọ yêu cầu: “Hầy, ngươi đừng có đứng đó mà nhiều lời nữa, mau khóa sổ đi.” Đám phú hào quý tộc ở bên cạnh đều bật cười.

Người chủ trì đấu giá, sao có thể nghe lời của người ở phía dưới nói được cơ chứ.

Theo như những gì mà đám phú hào quý tộc hiểu về vị nam nhân tóc vàng này, hắn ta chính là lần lượt đấu giá, từng bước đẩy giá lên tới mức cực kỳ cao.

Người chủ trì tóc vàng nghe thấy thanh âm nọ, bỗng cảm thấy toàn thân như bị thôi miên, rất tự nhiên nói: “Ta bắt đầu khóa sổ đây, 3, 2…”

“1010 vạn kim tệ.”

Một giọng nói già nua từ lô ở tầng thứ 2 truyền đến.

Ánh mắt của mọi người đều hướng về phía lô này. Ngay cả vị nam nhân mặc trường bào rộng thùng thình kia cũng phải kinh ngạc nhìn về phía lô ấy. Tại lô ở giữa tầng thứ 2, ngoại trừ Đức Bố Tư gia tộc ra, những gia tộc khác đều là những danh gia vọng tộc nổi tiếng khắp trên toàn Ngọc Lan đại lục.

Tài sản của những đại gia tộc này, so với Đức Bố Tư gia tộc thì còn nhiều hơn gấp bội.

“Ồ, vẫn còn có kẻ biết thưởng thức giá trị của hàng hóa, tuy nhiên lại chỉ tăng thêm có 10 vạn kim tệ, ta tăng thêm một chút, 1030 vạn kim tệ.” Vị nam tử mặc trường bào rộng thùng thình này ha ha cười tùy ý lên tiếng.

Lúc này, tại tầng 3 của gian đấu giá, bọn người Lâm Lôi đều chú ý tới vị nam tử mặc trường bào rộng thùng thình này. Bất quá từ vị trí của bọn họ cũng chỉ có thể nhìn thấy một bên của nam tử vận trường bào rộng này, căn bản không thể nhìn thấy rõ được dung mạo của hắn.

“Ủa?”

Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc cùng Hồng y đại giáo chủ Lan Phổ Sâm của Quang Minh giáo đình đều đứng bật cả dậy. Bọn họ cau mày dọc theo cửa sổ pha lê nhìn qua một bên khác, cẩn thận hướng xuống dưới quan sát nam tử mặc trường bào rộng thùng thình này.

Mà lúc này…

Nam tử mặc trường bào rộng thùng thình tựa hồ cũng phát hiện được ở phía trên 2 vị Hồng y đại giáo chủ đang nhìn hắn, cũng ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn 2 vị Hồng y đại giáo chủ một cái.

“Là hắn?”

Hai vị hồng y đại giáo chủ sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

Cát Nhĩ Mặc cùng Lan Phổ Sâm 2 người nhìn nhau, cùng lắc đầu. Trên thực tế trước phiên đấu giá, Quang Minh giáo đình đã có quyết định, quyết định lúc này sẽ bỏ ra một cái giá thật cao để đấu giá thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’. Điều này có thể khiến cho mối quan hệ giữa Lâm Lôi với Quang Minh giáo đình trở nên rất tốt.

Song sau khi Cát Nhĩ Mặc cùng Lan Phổ Sâm hai người nhìn thấy vị nam nhân này thì liền thay đổi chủ ý.

“Đừng có tranh cãi với kẻ điên.” Cát Nhĩ Mặc khe khẽ nói.

Lan Phổ Sâm cũng gật gật đầu: “Ta không muốn nổi nóng với kẻ điên này.”

Mặc dù gọi đối phương là ‘Người Điên’ nhưng cái cảm giác sợ hãi này thực sự đã thấu vào tận xương tủy bọn họ. Đối với vị nam nử kinh khủng trạc ba bốn chục tuổi ở dưới kia, Lan Phổ Sâm cùng Cát Nhĩ Mặc biết rất rõ. Đặc biệt là Lan Phổ Sâm…

Bởi nếu không phải vì kẻ điên này, e rằng Lan Phổ Sâm chẳng có cơ hội thăng lên một bậc, trở thành Hồng y đại giáo chủ.

Quang Minh giáo đình Hồng y đại giáo chủ tổng cộng chỉ có 5 vị. Nguyên nhân chính là vì kẻ điên này đã giết chết một vị Hồng y đại giáo chủ, lúc đó mới khiến Lan Phổ Sâm có được cơ hội ngồi lên vị trí này. Đã có thể giết chết được một vị Hồng y đại giáo chủ, Quang Minh giáo hoàng cũng không nguyện ý vì chuyện này mà thực sự đối lập với kẻ điên này.

“1040 vạn kim tệ.” Ở lô giữa tầng thứ 2, giọng nói già nua kia lại tiếp tục vang lên.

Nam tử mặc trường bào rộng thùng thình lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua, nhướng mày: “Các người thật là phiền toái, 1100 vạn kim tệ.”

“1100 vạn kim tệ, vị tiên sinh này ra giá 1100 vạn kim tệ rồi, còn có giá nào cao hơn hay không?” Vị chủ trì tóc vàng kia cũng hưng phấn hẳn lên, cần phải biết rằng, trong thập đại thạch điêu đứng đầu là ‘Huyết Tình Tông Mao Sư’ cũng bất quá mới có 1300 vạn kim tệ.

Giữa tầng thứ 3, Cát Nhĩ Mặc khẽ hỏi Lan Phổ Sâm: “Lan Phổ Sâm, ngươi có biết gia tộc ở lô giữa kia không? Dám cùng đấu với kẻ điên này, chẳng lẽ chê mạng mình dài quá hay sao?”

“Mại Á quán trưởng.” Lan Phổ Sâm quay sang Mại Á quán trưởng ở cách đó không xa gọi một tiếng.

Mại Á quán trưởng lập tức bước tới.

“Mại Á quán trưởng, ngươi có biết ngồi ở lô chính giữa kia là gia tộc nào không?” Lan Phổ Sâm dò hỏi. “Hình như chủ sự chính là một cô nương còn trẻ tuổi.” Lan Phổ Sâm đứng ở tầng thứ 3, xuyên thấu qua cửa sổ tự nhiên đã thấy người che mặt ngồi ở lô giữa tầng thứ 2.

Về phần kẻ có giọng nói già nua kia, trông hình dáng thì có vẻ là người hầu của vị cô nương kia.

Mại Á quán trưởng nhìn thoáng qua, cười nói: “Cát Nhĩ Mặc đại nhân, Lan Phổ Sâm đại nhân, vị cô nương này chính là con em chính hệ của Lai Ân gia tộc ở Ngọc Lan đế quốc. Lô ở giữa này chính là của Lai Ân gia tộc lấy danh nghĩa ra để đặt sẵn.”

“Lai Ân gia tộc?” Lan Phổ Sâm, Cát Nhĩ Mặc cả kinh.

Lai Ân gia tộc, tại ‘Ngọc Lan Đế Quốc’, đế quốc cổ xưa nhất trên toàn Ngọc Lan đại lục bài danh 1 trong ngũ đại siêu cấp gia tộc đứng đầu, có thể bài danh một trong 5 gia tộc đứng đầu tại Ngọc Lan đại lục đương đại, làm gì mà chẳng thể trêu chọc được Đức Bố Tư gia tộc.

Mà con em của Lai Ân gia tộc, phần lớn đều nắm những địa vị chủ chốt tại Ngọc Lan đế quốc, nắm giữ quyền lực khổng lồ tại vương quốc này.

“Cát Nhĩ Mặc, đệ nhất ma pháp thiên tài ‘Địch Khắc Tây’ của Ân Tư Đặc ma pháp học viện chúng ta hình như chính là người của Lai Ân gia tộc tại Ngọc Lan đế quốc.” Lan Phổ Sâm hỏi.

Cát Nhĩ Mặc vốn tương đối quen thuộc với những chuyện có liên quan tới Ân Tư Đặc Học viện.

“Đúng vậy, không riêng gì Địch Khắc Tây, hắn còn có một muội muội tên gọi là gì ta không nhớ lắm. 2 huynh muội này đều đến Ân Tư Đặc ma pháp học viện của chúng ta để xin học. Có điều mấy hôm trước, Địch Khắc Tây đã xin được tốt nghiệp rồi.” Cát Nhĩ Mặc trực tiếp đáp.

Lan Phổ Sâm cũng gật gật đầu.

“Xem ra, vị cô nương kia chính là muội muội của Địch Khắc Tây rồi.” Lan Phổ Sâm nhìn về phía lô giữa.

Tại lô giữa tầng thứ 2 của Lai Ân gia tộc, Địch Lỵ Á trong trang phục màu tím có phần trầm tĩnh, ngồi trên chiếc ghế có bọc vải sa, xuyên qua cửa sổ nhìn xuống thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ ở bên dưới.

“Tiểu thư, đừng nên tranh cãi, kẻ ở phía dưới không thể đấu lại được đâu.” Lão giả có chút ưu lự can ngăn.

Là một siêu cấp đại gia tộc của Ngọc Lan đế quốc, thế lực của Lai Ân gia tộc trải khắp cả Ngọc Lan đại lục, tuy nhiên có một số siêu cấp cao thủ biết rất rõ. Bọn họ hiểu rằng, mặc dù bọn họ là siêu cấp đại gia tộc, song có một số người không thể đắc tội được.”

Ví dụ như người trẻ tuổi chỉ khoảng ba bốn chục tuổi ở phía dưới kia.

Lão giả rất rõ ràng, mặc dù năm nay ông ta đã hơn 400 tuổi rồi, nhưng phỏng chừng kể từ khi ông ta còn chưa ra đời, vị nam tử vận trường bào rộng thùng thình kia đã xuất hiện với bộ dạng hiện tại rồi.

“Đừng lo lắng, Hưu gia gia, người giúp ta đem mảnh giấy này đưa cho hắn, có được không?” Địch Lỵ Á lấy ra một cây bút, viết vội một câu lên mẩu giấy rồi đưa cho vị lão giả nọ.

Lão giả tiếp nhận mẩu giấy, vừa nhìn nội dung xong không khỏi sửng sốt.

“Tiểu thư, người, người sao lại…” Lão giả bị nội dung làm cho phát sốt.

“Đừng quan tâm, người đem mẩu giấy này đưa cho hắn đi.” Địch Lỵ Á không chút do dự. Lão giả có phần đắn đo trong chốc lát rồi cuối cùng cũng rời khỏi lô đi xuống tầng thứ nhất.

“1200 vạn kim tệ!”

Giọng thánh thót của Địch Lỵ Á từ lô giữa vang lên.

Phía dưới nam tử mặc trường bào rộng thùng thình nhướng mày. Trên mi mắt một luồng sát khí bắt đầu ngưng kết. Trong khi đó thì vị lão giả tên ‘Hưu’ đã đi tới chỗ hắn. Tới trước mặt của nam tử mặc trường bào rộng nọ, cung kính kom người nói: “Đại nhân, ta là người hầu của Lai Ân gia tộc, mẩu giấy này là do tiểu thư ta bảo đưa cho người.”

Vị nam tử mặc trường bào rộng thùng thình mi mắt bắt đầu giãn ra một chút, sau đó bỗng có vẻ hứng thú tiếp lấy mẩu giấy.

“Ồ…” Nam tử nọ vừa nhìn nội dung trong mẩu giấy xong, mắt bỗng sáng ngời lên, rồi sau đó bật cười.

“Được, được, ta không cãi, ta không cãi.” Nam tử mặc áo bào rộng thùng thình đem mẩu giấy trong tay lập tức hóa thành tro bụi, sau đó cười ha hả ngồi xuống, còn ngẩng đầu nhìn thoáng qua lô ở tầng 2 nơi Địch Lỵ Á đang ngồi.

Lúc này ở tầng thứ 3 của gian đấu giá.

Lâm Lôi cùng Da Lỗ nghe thấy một tiếng ‘1200 Vạn Kim Tệ’ thanh thoát vang lên, 2 người đều sửng sốt. Giọng nói này thật quen thuộc, Lâm Lôi cùng chủ nhân của giọng nói này đều quen nhau từ khi mới vào Ân Tư Đặc Học viện.

“Là Địch Lỵ Á.” Da Lỗ kinh dị thốt lên.

Lâm Lôi cũng lập tức bật dậy đi tới một bên cửa sổ. Đi tới đây có thể thấy được vị trí chỗ Địch Lỵ Á. Quả nhiên, Địch Lỵ Á trong bộ trang phục màu tím tương đối nghiêm túc đang ngồi ở trên thảm sa, nhìn chằm chằm vào bức thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ ở bên dưới.

“3, 2…. 1, cộp!”

Vị chủ trì tóc vàng nọ gõ cái búa nhỏ, hưng phấn lớn tiếng hô: “Chúc mừng Lai Ân gia tộc với mức đấu giá 1200 vạn kim tệ đã đoạt được tác phẩm của Lâm Lôi đại sư. ‘1200 Vạn Kim Tệ’, ta có thể vinh hạnh tuyên bố, thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ đã trở thành tác phẩm có giá cao xếp hàng thứ 3 trong thập đại thạch điêu. Chỉ có ‘Huyết Tình Tông Mao Sư’ của Hồ Phật đại sư cùng ‘Hy Vọng’ của Phổ Lỗ Khắc Tư đại sư là 2 kiện tác phẩm có giá cao hơn bức ‘Mộng Tỉnh’ này.”

Toàn bộ đấu giá đại sảnh nhất thời huyên náo hẳn lên, tiếng vỗ tay nhiệt liệt cũng không ngớt vang lên.

Còn Lâm Lôi đang đứng ở trước cửa sổ trên tầng 3, vừa nhìn Địch Lỵ Á ở phía dưới, lại đảo mắt liếc sang phía một người khác ở lô giữa – Ngải Lệ Tư. Cả 2 cô gái đều che mặt. Chỉ có điều nét mặt của Địch Lỵ Á thì có vẻ tươi cười, trong khi Ngải Lệ Tư thì sắc mặt trở nên tái nhợt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.5 - Chương 17: Quy Hương

Dọc hai bên đường đến khu vực đấu giá tụ tập đầy phú hào quý tộc. Đám quý tộc này rất tự giác đứng tách ra thành một con đường đến khu vực đấu giá. Hai vị Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc, Lan Phổ Sâm của Quang Minh giáo đình, Phân Lai quốc vương Khắc Lai Đức, tổng quán trưởng Mại Á của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, thiếu gia Da Lỗ của Đạo Sâm thương hội cùng với thiên tài ma pháp - thạch điêu đại sư Lâm Lôi mấy người vừa nói vừa cười rời khỏi Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

"Cát Nhĩ Mặc đại nhân, Lan Phổ Sâm đại nhân."

"Bệ hạ."

"Lâm Lôi đại sư."

Xung quanh các quý tộc phú hào đều mỉm cười, khiêm tốn hướng tới bọn họ vấn an. Người của Đức Bố Tư gia tộc bị ép vào góc đường. Kéo vành mũ xuống, Ngải Lệ Tư cố nén không dám ngước đầu lên nhìn. Giữa những quý tộc, phú hào và cường giả đó, nàng chỉ quan tâm đến mỗi Lâm Lôi.

Hôm nay, Lâm Lôi chính là nhân vật thiên tài truyền kỳ.

Mười bảy tuổi là thất cấp ma pháp sư, hơn thế nữa trong lĩnh vực điêu khắc thạch điêu còn đạt tới cấp bậc đại sư ngang với Phổ Lỗ Khắc Tư, Hoắc Phổ Kim Sâm, Hồ Phật… Quả là một ngôi sao sáng trên bầu trời khiến cho mọi người phải ngước nhìn. Đợi một lát sau khi hai vị Hồng y đại giáo chủ, quốc vương Khắc Lai Đức, Lâm Lôi, Da Lỗ mấy người đi khỏi, đám quý tộc phú hào này mới trật tự rời đi.

"Cô là Ngải Lệ Tư?" Một giọng nói lanh lảnh đột nhiên vang lên.

Nhóm người của Đức Bố Tư gia tộc đều quay lại nhìn. Chỉ thấy một cô gái tóc vàng xinh đẹp đang đi tới, phía sau còn có một lão giả với nụ cười thân thiện. Cho dù là cô gái hay lão giả cũng đều toát lên một khí chất quý tộc, điều này khiến cho mọi người phải cảm thấy có chút tự ti.

Bá Nạp Đức vừa trông thấy liền tiến lên khiêm tốn giới thiệu: "Các vị, đây chính là Địch Lỵ Á tiểu thư. Nghe nói tiểu thư nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, hôm nay gặp mặt so với lời đồn còn thấy xinh đẹp hơn nhiều."

Đức Bố Tư gia tộc chỉ có ảnh hưởng tại Phân Lai vương quốc, so với siêu cấp gia tộc của Ngọc Lan đế quốc ‘Lai Ân Gia Tộc’ chênh lệch không biết bao nhiêu lần.

"A, ngài là tộc trưởng của Đức Bố Tư gia tộc?" Địch Lỵ Á liếc mắt nhìn Bá Nạp Đức hỏi.

Bá Nạp Đức khiêm tốn gật đầu.

"Đây là hôn thê của con trai ngài?" Địch Lỵ Á nhìn thoáng qua thấy Ngải Lệ Tư nấp phía sau Tạp Lam.

"Cô ta? Không, cô ta không phải là chánh thê của Tạp Lam."

"Không phải chánh thê?" Địch Lỵ Á trên mặt xuất hiện một nụ cười lạnh lẽo. Nàng chậm rãi hướng về phía Ngải Lệ Tư đi tới, Bá Nạp Đức căn bản không dám ngăn cản. Địch Lỵ Á cứ thế đi tới trước Tạp Lam, Tạp Lam cố gắng nhích người ra ngăn cản đối phương song ánh mắt của Địch Lỵ Á làm cho y cảm thấy lạnh người. Nghĩ tới đối phương là đại tiểu thư của Lai Ân gia tộc, Tạp Lam trong lòng ngay cả một chút khí thế cũng chẳng còn. Hiện tại Đức Bố Tư gia tộc cùng Đạo Sâm thương hội quan hệ đã rất tệ, nếu lại đắc tội cùng Lai Ân gia tộc, Lai Ân gia tộc muốn đối phó với gia tộc của hắn thì quả thật là dễ dàng.

"Ngải Lệ Tư." Địch Lỵ Á nhìn thẳng vào mắt Ngải Lệ Tư.

Ngải Lệ Tư ngước lên nhìn, cố gắng nhìn thẳng vào Địch Lỵ Á, gắng gượng hết sức để cho mình bình tĩnh không khiếp sợ.

Nhưng Địch Lỵ Á lại nở nụ cười khẽ nói:"Ngải Lệ Tư, ta thật sự không biết Lâm Lôi như thế nào lại thích ngươi?" Ngải Lệ Tư sắc mặt không khỏi tái đi nhưng vẫn mở miệng đáp: "Chuyện này không liên quan gì đến ngươi."

"Không liên quan đến ta?" Địch Lỵ Á hờ hững nói: "Đúng, không liên quan đến ta, có điều ta thực sự tiếc cho ngươi đã để tuột mất Lâm Lôi. Kết quả là ngay cả vị trí chánh thê của gia tộc Đức Bố Tư cũng không đạt được. Ta nghĩ ngươi sẽ hối hận... Đáng tiếc, sau này ngươi sẽ không còn cơ hội, ngươi đã như vậy thì sẽ không thể lặp lại quan hệ với Lâm Lôi nữa. Các người về sau cơ bản là thuộc về hai thế giới khác nhau. Hiểu chưa?" Địch Lỵ Á không thèm để ý đến sắc mặt khó coi của Tạp Lam và Ngải Lệ Tư. Đoạn nàng quay qua Bá Nạp Đức, rất lễ phép:

"Xin lỗi đã quấy rầy."

Bá Nạp Đức khiêm tốn khom người: "Địch Lỵ Á tiểu thư đi thong thả". Lão giả bên cạnh Địch Lỵ Á liếc mắt nhìn sắc mặt khó coi của Tạp Lam hừ lạnh một tiếng rồi sau đó mới bỏ đi. Bá Nạp Đức vẫn giữ nụ cười đưa mắt nhìn đối phương rời đi. Đợi Địch Lỵ Á hai người đi hẳn, Bá Nạp Đức mới quay lại nhìn Tạp Lam và Ngải Lệ Tư.

"Hỗn trướng!" Ông ta giận dữ mắng.

Tạp Lam và Ngải Lệ Tư không dám nói gì, mấy người của Đức Bố Tư gia tộc cũng đều im lặng, lặng lẽ ra về.

Phân Lai thành, trong phủ đệ của Tạp Tư gia tộc.

"Lâm Lôi đại sư, không, không cần." Kiệt Bố hầu tước lúc này vội vàng cự tuyệt Lâm Lôi. "Thật sự không cần sáu mươi vạn kim tệ, Lâm Lôi đại sư, thật sự rất xin lỗi, ta thật sự không biết trong lĩnh vực thạch điêu ngài lại có tài nghệ như thế."

Kiệt Bố hầu tước quả thật là một lão đầu ngoan cố, lúc này nhìn Lâm Lôi với một ánh mắt sùng bái.

Kiệt Bố hầu tước không có nhiều sở thích, ông ta chỉ có một sở thích duy nhất là sưu tầm.

Mà đối với một nhân vật cấp đại sư, tự nhiên ông ta phát sinh ra sự sùng bái từ đáy lòng. Sợ rằng ngay cả quốc vương trước mặt cũng không có khả năng có được sự sùng bái, kính ngưỡng từ nội tâm của ông ta như vậy. "Nếu không, đưa ta 18 vạn đi, gia tộc ta lúc trước mua 18 vạn kim tệ, bây giờ bán lại 18 vạn cũng công bằng. Lâm Lôi đại sư, ta không thể lấy thêm kim tệ nữa của ngài được. Nếu lấy kim tệ của ngài, ta sẽ ngủ không yên mất."

Kiệt Bố hầu tước lúc này đúng là một lão đầu ngoan cố đáng yêu.

"Kiệt Bố hầu tước, lúc trước Tạp Tư gia tộc mua chiến đao Đồ Lục này từ gia tộc của ta mất 18 vạn kim tệ. Nhưng 18 vạn kim tệ từ mấy trăm năm trước, so với bây giờ giá trị nhiều hơn không ít." Lâm Lôi không muốn chiếm phần tiện nghi.

Kiệt Bố hầu tước vẫn cố chấp nhìn Lâm Lôi.

"Ha ha, các ngươi, các ngươi thật là...." Bên cạnh Da Lỗ ôm bụng cười: "Kẻ bán đồ hạ giá không được, đòi đem cho người khác. Kẻ mua đồ thì lại đòi đưa nhiều tiền hơn. Chuyện này lần đầu ta mới thấy a."

Lâm Lôi bất đắc dĩ cười: "Kiệt Bố hầu tước, như vậy đi, mấy trăm năm trước 18 vạn kim tệ, bây giờ giá trị phải đến 36 vạn kim tệ. 36 vạn kim tệ, ngài không nên từ chối, nếu không ta cầm ma tinh tạp này trực tiếp vứt đi."

Lâm Lôi nói rồi lấy ma tinh tạp từ trong người ra.

Kiệt Bố hầu tước nhìn thoáng qua Lâm Lôi rồi miễn cưỡng gật đầu: "Thôi được rồi."

Lâm Lôi không khỏi bật cười.

Kiệt Bố hầu tước đột nhiên có chút xấu hổ bẽn lẽn cười nói: "Lâm Lôi đại sư, ta có một thỉnh cầu, không biết có nên nói ra hay không?"

"Nói đi" Lâm Lôi cười nhìn ông ta.

Kiệt Bố hầu tước lập tức quay về phía người hầu phất tay, hai người hầu rất nhanh mang từ phía sau bàn ra một phiến đá phẳng dựng đứng.

"Lâm Lôi đại sư, ta chỉ mong ngài có thể làm giúp ta một cái chữ ký, ta sẽ vĩnh viễn bảo quản nó." Kiệt Bố hầu tước chờ đợi nhìn Lâm Lôi.

Lâm lôi cười cười, sau đó rút từ trong người ra một cây bình đao.

Tùy ý vung tay lên, đao ảnh huy vũ, mặt ngoài phiến đá, nhất thời đá vụn bay tán loạn. Trong khoảng thời gian chưa đầy ba hơi hít thở, Lâm Lôi đã thu hồi bình đao, nhẹ nhàng quay lưng về phiến đá. Lúc đó tảng đá mới vỡ ra hoàn toàn, bụi bay lên, để lộ ra hai chữ đại tự như rồng bay phượng múa: ‘Lâm Lôi'

Kiệt Bố hầu tước hai mắt sáng ngời lên nhìn hai chữ này: "Hay! Thủ pháp phiêu dật, nét chữ xuất thần. Hai chữ này còn đáng giá hơn 36 vạn kim tệ a."

Nghe nói như vậy, Lâm Lôi dở khóc dở cười.

Hai bên đường nối giữa Phân Lai thành với Ô Sơn trấn là hai hàng cây Thuỷ sam chỉnh tề xếp hàng thẳng tắp. Lâm Lôi thúc ngựa chạy thật nhanh, trên lưng hắn, quàng qua vai là một cái hạp tử thật lớn. Cái hạp tử này nặng phải đến mấy trăm cân. May là Đạo Sâm thương hội tặng cho một con ngựa thật tốt. Nếu là ngựa thường, có thêm ngần ấy cân nặng trên người chắc chắn không thể chạy nhanh như vậy được.

Phía sau Lâm Lôi còn có một đội ngũ kỵ binh chừng 100 người.

Đây là một đội ngũ thuộc Quang Minh giáo đình do Hồng y giáo chủ Cát Nhĩ Mặc giao cho Lâm Lôi. Đối với Quang Minh giáo đình, an toàn của Lâm Lôi là vô cùng quan trọng. Lần trước bị bắt cóc là một ví dụ rõ ràng. Trong đội kỵ binh này, thực lực thấp nhất cũng đã là ngũ cấp chiến sĩ. Đây chính là một tiểu đội thuộc Vương bài kỵ sĩ đoàn của Quang Minh giáo đình.

Trăm thớt chiến mã phi vội vã để lại bụi mù trên khắp con đường phía sau.

Lâm Lôi nhìn thấy Ô Sơn trấn phía xa càng ngày càng rõ, trong đầu không khỏi hiện lên những hình ảnh từ thủa nhỏ của mình tại Ô Sơn trấn. Trước kia tại Ô Sơn trấn trong trường huấn luyện, lần đầu tiên nhìn thấy Tấn mãnh long đã hoảng sợ như thế nào.

Lúc đó trong mắt Lâm Lôi, Tấn mãnh long quả thật là vô địch. Nhưng bây giờ, đối với hắn mà nói, Tấn mãnh long chẳng là cái gì cả.

Rầm rập…. Mặt đất chấn động. Hơn trăm thớt chiến mã phi nước kiệu, tiếng vó ngựa vang dội, từ xa cũng có thể nghe thấy được.

Tại Ô Sơn trấn có không ít cư dân đều tỏ ra lo sợ trước âm thanh vọng lại từ xa. Cả đám người đều tò mò, sợ hãi, lo lắng, nhìn ra xa chỉ thấy một đội kỵ binh cường đại.

"Đội ngũ kỵ binh quả là mạnh!"

Tại Ô Sơn trấn, Hi Nhĩ Mạn đang đi trên đường không khỏi ngoái đầu nhìn lại chỉ thấy một đội ngũ chỉnh tề, rất nhanh, tiếng vó ngựa đã dồn dập phi tới, trong lòng Hi Nhĩ Mạn dâng lên một nỗi khiếp sợ. Ngay cả trong quân đội hắn cũng chỉ thấy qua vài lần các kỵ binh có tố chất như thế. Thấp nhất là ngũ cấp chiến sĩ, đó là tố chất Vương bài kỵ binh đoàn của Quang Minh giáo đình sao?

Những người này khí thế mãnh liệt khiến người ta phải phát run. "Họ là ai?" Hi Nhĩ Mạn đưa mắt nhìn thấy một người phía trước.

"Lâm Lôi." Sắc mặt hắn không khỏi đại biến, sau đó rất nhanh chạy về hướng phủ đệ của Ba Lỗ Khắc gia tộc.

Lâm Lôi thống lĩnh tiểu đội kỵ binh tiến vào đến Ô Sơn trấn liền chạy chậm lại. Chỉ có Lâm Lôi chạy thật nhanh về hướng phủ đệ gia tộc mình. Nhìn từ xa thấy thấp thoáng bóng phủ đệ tường viện, trong đầu Lâm Lôi chợt hiện lên những hình ảnh thời thơ ấu của mình.

"Ta xuất thân từ Ba Lỗ Khắc gia tộc." Lâm Lôi trên lưng đeo chiến đao 'Đồ Lục' đựng trong hạp tử, trong lòng lúc này chỉ có một cảm giác vô cùng tự hào.

Hắn vẫn nhớ rõ những lời cha nói với mình trước khi lần đầu tiên đi tới Ân Tư Đặc Học viện. Những lời đó, chỉ sợ là cả đời cũng không thể quên được.

"Lâm Lôi, nhớ kỹ điều này, tâm nguyện của tổ tiên suốt mấy trăm năm qua, hãy nhớ kỹ sự sỉ nhục của cả gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta." " Con sau khi tốt nghiệp thực lực ít nhất cũng đã là lục cấp ma pháp sư, chỉ cần chăm chú khắc khổ tu luyện thì trở thành thất cấp ma pháp sư cũng không khó. Hơn nữa, con lại là song hệ ma pháp sư, tại

Phân Lai vương quốc tuyệt đối là đại nhân vật. Con sau này chắc chắn phải mang được về nhà truyền thừa chi bảo của gia tộc. Nếu con không mang được về, ta cho dù đã chết cũng sẽ không tha thứ cho con."

"Ta cho dù đã chết cũng sẽ không tha thứ cho con."

Câu nói ấy không ngừng quanh quẩn trong đầu Lâm Lôi. Có thể cảm nhận được sức nặng của chiến đao 'Đồ Lục' trên lưng, trong lòng Lâm Lôi lập tức hiện lên một cảm giác hào tình. "Phụ thân, con đã trở về"

"Phụ thân, con đã mang theo chiến đao 'Đồ Lục' trở về!"

Lâm Lôi nhanh chóng nhẹ nhàng nhảy xuống ngựa, trực tiếp xông vào giữa sân.

"Phụ thân!" Lâm Lôi lớn tiếng gọi: "Con đã trở về, mang theo cả chiến đao 'Đồ Lục'.” Thanh âm của Lâm Lôi tràn ngập niềm vui sướng và hưng phấn. Các vị tổ tiên cố gắng suốt mấy trăm năm, hy vọng lớn nhất của cả đời phụ thân, vậy mà hôm nay chính mình cuối cùng đã vì phụ thân mà hoàn thành.

"Chiến đao 'Đồ Lục'?" Một giọng nói vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, đúng là Hi Nhĩ Mạn. "Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, phụ thân ta đâu? Mau cho người biết, ha ha, cuối cùng ta cũng thực sự mang được chiến đao 'Đồ Lục' trở lại. Truyền thừa chi bảo của Long huyết chiến sĩ gia tộc ta cuối cùng đã trở lại. Thúc thúc mau cho ta biết phụ thân ta đang ở đâu? Phụ thân mà biết, nhất định sẽ vô cùng cao hứng cho mà xem. Sợ là tối hôm nay cũng muốn uống thật nhiều. Hi Nhĩ Mạn thúc thúc yên tâm, hôm nay ta sẽ không từ chối, nhất định không say không dừng." Lâm Lôi khắp người hưng phấn không kìm được, vẫn còn nhớ đến hạp tử trên lưng liền tháo xuống, ôm hạp tử nhìn Hi Nhĩ Mạn.

Nhưng lúc này.... Hi Nhĩ Mạn trên mặt không có chút vui mừng mà thay vào đó lại là một nét ảm đạm.

" Hi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc?" Lâm Lôi nhíu mày lại nhìn Hi Nhĩ Mạn. "Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, phụ thân ta đâu?"

Hi Nhĩ Mạn nhìn Lâm Lôi cố gượng cười: "Lâm Lôi, ngươi mang được chiến đao 'Đồ Lục' trở lại rồi ư? Nếu cha ngươi mà biết, nhất định sẽ rất cao hứng, nhất định thế." "Phụ thân ta đang ở đâu?”

"Phụ thân ngươi, ông ấy, ông ấy ba tháng trước đã chết rồi." Hi Nhĩ Mạn hít sâu một hơi chậm rãi nói ra, trong khi nói, khóe mắt đã ươn ướt. Lâm Lôi cảm thấy trong nháy mắt hình như có vô số sấm sét đánh bên tai mình, đầu óc trống rỗng.

"Co....oong!" Hạp tử từ trong tay hắn rơi xuống đất. Nắp hạp tung ra, lập tức sát khí tràn ngập, lộ ra một thanh cự hình chiến đao trên thân khảm một tia máu màu đỏ. Đạo sát khí lanh như băng, huyết tinh khí trong nháy mắt đã toả ra áp lực khắp sân. "Đã chết?"

Lâm Lôi khó có thể tin nhìn Hi Nhĩ Mạn. Hi Nhĩ Mạn nhẹ nhàng gật gật đầu.

Đột nhiên Lâm Lôi nở nụ cười: "Ha ha, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người nhất định là gạt ta, ha ha, ta đã mang chiến đao 'Đồ Lục' trở về, người mau lại xem đi, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ta mang chiến đao 'Đồ Lục' trở về, phụ thân ta làm sao chết được, người còn muốn xem chiến đao 'Đồ Lục' này mà."

Lâm Lôi cầm chiến đao 'Đồ Lục' lên, huyết tinh khí tức thậm chí làm cho Hi Nhĩ Mạn cảm thấy trong lòng cứng lại.

"Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người xem, ta mang chiến đao 'Đồ Lục' trở lại, hơn nữa còn muốn nói cho phụ thân biết, ta đã có thể biến thành Long huyết chiến sĩ rồi." Hai bàn tay Lâm Lôi lân phiến bắt đầu mọc lên, chỉ trong chốc lát liền biến thành long trảo.

Hai long trảo ôm lấy hai vai Hi Nhĩ Mạn , Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào ông ta: "Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người xem, ta đã có thể trở thành Long huyết chiến sĩ, ta còn mang chiến đao 'Đồ Lục' trở về. Thật mà! Phụ thân đâu, phụ thân ta đâu?"

"Ta còn muốn cho phụ thân nhìn chiến đao 'Đồ Lục'." "Ta còn chưa nói cho phụ thân biết, ta đã có thể trở thành Long huyết chiến sĩ."

Long trảo tóm chặt Hi Nhĩ Mạn, nhưng Lâm Lôi lại nhìn Hi Nhĩ Mạn với ánh mắt van xin: "Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ta xin người, nói cho ta biết, phụ thân ta rốt cuộc là đang ở đâu?" Lâm Lôi giống như một cô nhi đáng thương đã mất hết mọi thứ, nhìn Hi Nhĩ Mạn với ánh mắt van nài. Giống như chết đuối vớ được cọc, ôm lấy Hi Nhĩ Mạn. Hi Nhĩ Mạn nhẹ nhàng lắc đầu: "Lâm Lôi, cha ngươi đã chết rồi."

Lâm Lôi nhếch miệng cười một cách thê lương: "Không, không phải thế, ta còn muốn cho người nhìn chiến đao 'Đồ Lục', ta còn muốn nói cho phụ thân biết, ta đã có thể biến thành Long huyết chiến sĩ, tối nay ta còn muốn uống rượu với người mà." Vừa nói, Lâm Lôi mắt đã nhoè lệ.

Hi Nhĩ Mạn nhìn Lâm Lôi, không nhịn được, lắc đầu, hai hàng nước mắt cũng tuôn ra.

"Không, không phải!" Lâm Lôi đưa cặp lợi trảo túm chặt lấy Hi Nhĩ Mạn, ánh mắt gắt gao nhìn ông ta, thậm chí con ngươi còn hiện ra cả màu vàng lợt như Cức bối thiết giáp long. Một cỗ sát khí tràn ngập khắp sân, so với chiến đao 'Đồ Lục' còn kinh khủng hơn.

Một giọng nói khản đặc từ cổ họng phát ra:

"Nói cho ta biêt, phụ thân ta ở đâu?"

(Hết chương 17)

HẾT QUYỂN V

"Nói cho ta biết phụ thân ta ở đâu?" - Câu hỏi cuối cùng của chương kết thúc đã khép lại Quyển 5 với nỗi bâng khuâng trong lòng người đọc. Ngày về... với biết bao vinh quang: là thắng lợi của cuộc đấu giá, là danh tiếng vang khắp đại lục... với biết bao niềm mong đợi: ta muốn gặp phụ thân để nói với người rằng ta đã mang được truyền thừa chi bảo trở về, để nói với người rằng con trai người cũng đã có thể trở thành Long huyết chiến sĩ... Vậy mà ngày về bỗng chốc biến thành cơn ác mộng khi hay tin phụ thân đã vĩnh viễn ra đi. Lâm Lôi năm ấy mới có 17 tuổi. Tuổi 17, một cái tuổi tuy không phải là nhỏ song cũng chưa đủ trưởng thành, vậy mà từ nay hắn sẽ phải bơ vơ, không nơi nương tựa. Giữa vòng xoáy cuộc đời với biết bao sóng gió đắng cay và nghiệt ngã ấy, cánh chim cô đơn kia liệu rồi đây sẽ đứng lên từ trong nghịch cảnh như thế nào?

Tất cả sẽ đến ở Quyển 6

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 1: Trần Phong Vãn Sự

H
i Nhĩ Mạn bị song long trảo của Lâm Lôi nắm chặt lấy hai vai, y phục bị đâm rách, tiên huyết đỏ tươi từ từ thấm ra, nhuộm đỏ cả y phục.

Nhưng ông ta dường như lại không có chút cảm giác.

Hi Nhĩ Mạn chăm chú nhìn Lâm Lôi, trầm giọng nói: “Lâm Lôi, người trước tiên hãy bình tĩnh lại đã.”

“Nói cho ta.” Lâm Lôi trừng trừng nhìn Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn trịnh trọng nói: “Đội kỵ binh phía sau sẽ tới ngay, việc của gia tộc ngươi tạm thời đừng cho người khác biết. Ngươi đi theo ta.” Hi Nhĩ Mạn tránh khỏi lợi trảo của Lâm Lôi, nắm lấy cánh tay bị bao phủ bởi hắc sắc long lân, muốn kéo hắn về phía tông đường, nhưng kéo mãi mà hắn chẳng hề nhúc nhích.

“Lâm Lôi.” Hi Nhĩ Mạn quay đầu lại, có chút tức giận.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, ta biết phân biệt nặng nhẹ.”

Lâm Lôi sắc mặt thâm trầm như nước, nhưng hắn lại hít sâu một hơi, long lân bao phủ hai tay lập tức thu vào trong cơ thể. Cả người khôi phục lại hình dạng bình thường. Vừa ngồi xuống đem chiến đao ‘Đồ Lục’ ôm vào trong lòng, Lâm Lôi đã nghe thấy tiếng vó ngựa ở bên ngoài.

Đội kỵ binh của Quang Minh giáo đình cuối cùng đã tới.

Lâm Lôi quay đầu lại lạnh lùng liếc mắt một cái, không để ý tới bọn họ mà trực tiếp nói với Hi Nhĩ Mạn: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, người hãy đi trước dẫn đường.”

“Được.”

Hi Nhĩ Mạn thấy Lâm Lôi có thể bình tĩnh lại cũng cảm thấy trong lòng dễ chịu hơn một chút, lập tức dẫn Lâm Lôi tới tông đường. Còn Lâm Lôi sắc mặt vẫn trầm tĩnh, lúc này, e rằng ngoại trừ bản thân hắn ra, người khác căn bản không thể tưởng tượng được dưới biểu hiện bình tĩnh kia lại đang ẩn tàng một nỗi đau sâu sắc.

Ảnh thử ‘Bối Bối’ và Đức Lâm Kha Ốc Đặc đều không lên tiếng.

Giữa bọn họ và linh hồn Lâm Lôi có sự liên hệ, tự nhiên có thể cảm thấy sự đau đớn, bi thương chưa từng có của Lâm Lôi.

Gió nổi lên, cuốn bay những chiếc lá khô rơi trên ban thờ không biết đã tồn tại bao nhiêu năm rồi.

“Kẹt…”

Hi Nhĩ Mạn đẩy cửa tông đường ra, sau đó nhìn Lâm Lôi, Lâm Lôi ôm chiến đao ‘Đồ Lục’ sắc mặt trầm tĩnh bước vào bên trong. Ánh mắt của hắn ngừng lại trên các tấm linh vị trong tông đường, với nhãn lực hiện tại của Lâm Lôi, lập tức nhìn thấy rõ ràng một tấm bài vị mới nhất ở phía trước.

Mặt trước chỉ có mấy chữ: ‘Hoắc Cách – Ba Lỗ Khắc’.

Lâm Lôi vẫn còn một chút ảo tưởng, cảm thấy trong đầu mê muội, có điều hắn vẫn đứng vững. Sau đó Lâm Lôi ôm chiến đao ‘Đồ Lục’ bước lên phía trước, sau cùng đem thanh chiến đao ‘Đồ Lục’ đặt trên chiếc bàn bằng đá để các tấm linh vị.

Hắn nhìn các linh vị đó, trên mặt lộ ra một nụ cười điềm tĩnh, khẽ nói: “Phụ thân, con về rồi.”

“Con biết nguyện vọng lớn nhất cả đời người là tìm về gia tộc truyền thừa chi bảo, xa hơn nữa là trùng hiện vinh quang của Long huyết chiến sĩ gia tộc chúng ta.” Lâm Lôi dường như lo lắng kinh động đến ai đó, giọng nói vô cùng nhẹ nhàng, vô cùng thận trọng.

Hắn chăm chú nhìn tấm linh vị đó: “Con không để người thất vọng đâu. Con đã đem được truyền thừa chi bảo - chiến đao ‘Đồ Lục’ - của gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta - gia tộc Long huyết chiến sĩ – quay trở về rồi.”

“Hiện tại, con đã mang được về chiến đao ‘Đồ Lục’, rất nhanh thôi, con cũng sẽ khiến Long huyết chiến sĩ gia tộc của chúng ta trùng hiện lại được vinh quang xưa. Con sẽ khiến người của cả Ngọc Lan đại lục đều biết đến sự huy hoàng của Long huyết chiến sĩ gia tộc, cũng sẽ khiến tên của người được cả Ngọc Lan đại lục biết đến.”

“Con xin thề, tất cả những điều này con nhất định sẽ làm được.”

Trên mặt Lâm Lôi đột nhiên có thêm một tia sát khí, “Đương nhiên trước đó, con phải vì người mà báo thù.”

Không nghi ngờ gì nữa, phụ thân Hoắc Cách của mình khẳng định là bị kẻ khác hại chết.

Nếu không với thực lực lục cấp chiến sĩ của phụ thân, cộng thêm độ tuổi vẫn đang tráng niên, căn bản không thể bị một căn bệnh trầm trọng mà mất đi tính mạng. Nếu là bệnh chết, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc căn bản sẽ không giấu diếm. Với trực giác của Lâm Lôi, cái chết của phụ thân mình tuyệt đối không phải bình thường.

“Kẻ nào hại chết người thân của ta, ta nhất định cũng sẽ khiến hắn phải chết!!!”

Trong mắt Lâm Lôi tựa hồ có thêm một tia ám kim sắc lạnh lùng của Cức bối thiết giáp long đó, ám kim sắc khiến cho lòng người run lên.

Lâm Lôi đột nhiên quay đầu nhìn Hi Nhĩ Mạn: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, nói cho ta biết, phụ thân ta rốt cuộc là chết như thế nào? Còn nữa, phụ thân người được chôn ở đâu? Hơn nữa thúc nói phụ thân đã chết hơn ba tháng, thúc vì sao vẫn không nói cho ta hay?”

Hi Nhĩ Mạn định mở miệng, song lại không nói ra lời.

“Lâm Lôi, ngươi trước tiên hãy bình tĩnh lại đã.” Hi Nhĩ Mạn chậm rãi nói.

Bình tĩnh?

Làm sao có thể bình tĩnh được đây?

“Ta khát khao có thể để phụ thân được tận mắt nhìn thấy chiến đao ‘Đồ Lục’ biết bao, khát khao để phụ thân nhìn thấy mình có thể biến thành Long huyết chiến sĩ biết bao, muốn nhìn thấy nụ cười của phụ thân, nụ cười vui mừng sau khi nhìn thấy chiến đao ‘Đồ Lục’, nụ cười tự hào khi nhìn thấy ta biến thành ‘Long huyết chiến sĩ’ xiết bao! Song… Tất cả đều không thể được nữa rồi.”

Lâm Lôi cảm thấy tim mình đau như dao cắt.

Vậy mà lúc này Hi Nhĩ Mạn còn muốn hắn bình tĩnh!

Lâm Lôi muốn tức giận mắng Hi Nhĩ Mạn, nhưng hắn nhịn được. Hít sau một hơi đem tất cả bất cam, phẫn nộ nuốt vào trong bụng, Lâm Lôi trừng trừng nhìn Hi Nhĩ Mạn: “Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, kể cho ta nghe mọi chuyện đã qua, ta muốn biết tất cả mọi chuyện.”

“Phụ thân ngươi chết rồi, chết ba tháng trước. Bất quá trước khi phụ thân ngươi chết, đã ủy thác cho ta… Trừ phi ngươi đạt tới thực lực thất cấp chiến sĩ, nếu không không thể đem nguyên nhân ông ta chết nói cho ngươi.” Hi Nhĩ Mạn trịnh trọng đáp.

“Thất cấp chiến sĩ?”

“Đúng.” Hi Nhĩ Mạn khẽ gật đầu: “Điều này cũng chính là nguyên nhân vì sao ta tới học viện để tìm ngươi, nhưng lại không đem chuyện phụ thân ngươi mất nói với ngươi. Án chiếu theo ý nguyện của phụ thân ngươi trước khi chết, ông ta hy vọng ngươi nhẫn nại không cố tìm hiểu tin tức về tình huống tử vong của ông ta, bình tâm tiếp tục tu luyện.

Hi Nhĩ Mạn nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, không phải ta không muốn nói cho ngươi, mà là vì đó là di nguyện lúc lâm chung của phụ thân ngươi, ta không thể làm trái. Trừ phi ngươi đạt tới thực lực của thất cấp chiến sĩ, ta mới có thể đem tất cả nói lại cho ngươi.”

Lâm Lôi đã hiểu rõ.

Thất cấp chiến sĩ?

Lâm Lôi từ trong lòng rút ra một cuộn giấy bằng da, đưa cho Hi Nhĩ Mạn.

“Đây là…?” Hi Nhĩ Mạn ngẩn ngơ tiếp lấy.

“Ma pháp sư cấp bậc chứng minh.” Lâm Lôi sắc mặt trầm tĩnh.

Mỗi một vị ma pháp sư từ khi bắt đầu xác định cấp bậc, sẽ được ban cho một cuộn ma pháp sư chứng minh, mỗi lần tăng lên một cấp, trên bề mặt sẽ có ghi chép.

Hi Nhĩ Mạn mở cuộn giấy, trên cột Địa hệ và Phong hệ, đều có bảy ngôi sao chói mắt.

“Thất cấp, thất cấp song hệ ma pháp sư?” Hi Nhĩ Mạn kinh ngạc nhìn Lâm Lôi với vẻ không thể tin được.

Lâm Lôi mới bao nhiêu tuổi?

Mười bảy tuổi a.

Song hệ ma pháp sư mười bảy tuổi là ý nghĩa gì? Hi Nhĩ Mạn tịnh không rõ, nhưng hắn biết, khắp cả Phân Lai vương quốc, ma pháp sư mạnh nhất cũng chỉ là bát cấp ma pháp sư, nhưng đó lại là một lão đầu đã hơn 100 tuổi rồi.

Hi Nhĩ Mạn còn nhớ khi mình ở trong quân đội, lúc có một vị thất cấp ma pháp sư tới, loại khí phái đó, loại uy phong đó.

Nhưng tiểu Lâm Lôi là chính bản thân mình được chứng kiến sự trưởng thành, không ngờ chớp mắt đã là thất cấp song hệ ma pháp sư rồi.

“Chuyện này, chuyện này là thật ư?” Hi Nhĩ Mạn hỏi một câu vô cùng ngu xuẩn, ông ta cũng biết ma pháp sư chứng minh này tuyệt đối không thể là giả.

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, hiện tại thúc có thể nói cho ta biết sự thật rồi.” Lâm Lôi chăm chú nhìn Hi Nhĩ Mạn.

Hi Nhĩ Mạn gật đầu, liền đi tới mật thất phía sau tông đường. Chỉ một lát sau liền bước ra, đi tới trước mặt Lâm Lôi, từ trong lòng lấy ra một phong thư, đưa tới trước mặt hắn khẽ giọng nói: “Đây là thư trước khi cha ngươi chết đã lưu lại. Ngươi xem xong thì sẽ biết tất cả.”

Hai tay Lâm Lôi khẽ run run đưa ra tiếp lấy phong thư.

Trên phong thư không có chữ gì.

Mở phong thư, nội dung bên trong kín hai tờ giấy.

“Lâm Lôi, khi con mở phong thư này, ta có thể đã chết từ rất lâu, rất lâu rồi.

Đối với con và Ốc Đốn, trong lòng ta vô cùng có lỗi, nhưng ta không có biện pháp bù đắp cho các con nữa rồi. Ta chỉ hy vọng các con có thể bình tĩnh vượt qua khoảng thời gian dài nhất, bởi vậy ta bảo Hi Nhĩ Mạn thúc thúc của con, khi con đạt tới thất cấp chiến sĩ mới đem phong thư này giao cho con.” Đọc tới đây, trong lòng Lâm Lôi cảm thấy đau xót.

Để mình bình tĩnh vượt qua một đoạn thời gian? Sợ rằng phụ thân cũng không ngờ mình có thể trở thành thất cấp ma pháp sư nhanh như vậy. Sau cùng chiếu theo tốc độ bình thường, từ lục cấp tới thất cấp cần một khoảng thời gian rất dài.

“Lâm Lôi, trong lòng ta vẫn cất giấu một bí mật, mẫu thân của con tịnh không phải vì sinh Ốc Đốn khó mà chết.”

Câu này của phụ thân khiến lòng Lâm Lôi chấn động.

Từ nhỏ hắn chỉ biết mẫu thân vì sinh Ốc Đốn khó mà chết. Nhưng hiện tại xem ra, không ngờ chỉ là một lời nói dối.

“Năm đó mẫu thân con lại hoài thai, ta và mẫu thân con đều vô cùng cao hứng, bất quá điều kiện y liệu của Ô Sơn trấn chúng ta quá kém nên ta và mẫu thân con phải xuất phát tới Phân Lai thành. Tại Phân Lai thành, mẫu thân con an toàn sinh hạ tiểu Ốc Đốn, tiểu Ốc Đốn rất đáng yêu. Ta và mẫu thân con đều vô cùng cao hứng, tiểu Ốc Đốn sinh hạ không được bao lâu, ta và mẫu thân con liền mang nó tới

Quang Minh thần điện để cầu phúc. Hôm đó ta và mẫu thân con đều vô cùng vui vẻ, sau đó chúng ta rời khỏi Quang Minh thần điện, ở lại một đêm trong một tửu điếm của Phân Lai thành.”

“Chính tối hôm đó, một bọn người thần bí đã đến tửu điếm, trực tiếp đoạt lấy mẫu thân con. Ta ít không địch được nhiều chỉ bảo vệ được Ốc Đốn, bất quá ta cũng nhìn thấy một trong số hung thủ trên tay có thai ký hình con nhện màu hồng.”

Đọc đến đây, Lâm Lôi cảm thấy mình tựa hồ như đang quay về buổi tối của mười mấy năm trước đó.

Dưới sự vây công của một bọn người thần bí, phụ thân ít không địch được nhiều, chỉ có thể bảo vệ Ốc Đốn, chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân vô lực cứu thoát thê tử yêu quý.

“Ta biết, bọn người đó không phải người bình thường, ít nhất đều là tứ cấp chiến sĩ, một kẻ mạnh nhất so với ta còn mạnh hơn, may mắn mục đích của những kẻ đó là mẫu thân con, nếu không ta sớm đã bị giết chết rồi. Có thể xuất động đội ngũ như vậy, trong Phân Lai thành cũng không phải là thiểu nhân vật. Ta không dám lộ ra, bèn mang Ốc Đốn quay về, với bên ngoài chỉ nói mẫu thân con khó sinh mà chết. Còn bí mật này, quản gia Hi Lý và Hi Nhĩ Mạn thúc thúc của con đều biết.”

Lâm Lôi đọc tới đây, trong lòng nghi hoặc.

Trong bọn người đó, kẻ mạnh nhất so với phụ thân còn mạnh hơn, nhưng bọn chúng tịnh không quan tâm tới phụ thân, chỉ đoạt lấy mẫu thân. Nhưng mẫu thân rốt cuộc đáng giá ở chỗ nào để đối phương đoạt lấy?

“Ta không thể nói cho các con sự tình này, mười mấy năm rồi, ta vẫn đem bí mật này ẩn sâu trong đáy lòng. Ta không dám nói với bên ngoài… Thậm chí ta còn không thể một mình đi dò hỏi về mẫu thân con rốt cuộc là sống hay chết, bọn người đó rốt cuộc là ai? Ta không dám điều tra.”

Lời của phụ thân, khiến cho tim Lâm Lôi đau thắt lại.

“Ta là người kế thừa Long huyết chiến sĩ gia tộc, ít nhất ta phải bồi dưỡng các con trưởng thành. Ta không thể để Ba Lỗ Khắc gia tộc bị đứt mất gốc rễ. Ta ẩn nhẫn từng năm, tuy nhiên mỗi lúc đêm khuya ta đều khó mà ngủ được, mẫu thân con rốt cuộc sống hay chết, điều này vẫn luôn hành hạ ta. Ta nhẫn nại… Ta đã nhẫn nại mười một năm rồi!”

“Lâm Lôi, con khiến ta vô cùng tự hào. Trước tiên trở thành học viên của Ngọc Lan đại lục đệ nhất ma pháp học viện, sau đó lại trở thành thiên tài của Ân Tư Đặc ma pháp học viện, ta rất có lòng tin đối với con. Ngay cả mật độ của Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể Ốc Đốn cũng đạt yêu cầu. Ta rất tự hào, hai nhi tử đều ưu tú như vậy, ta cũng không phải hổ thẹn trước các bậc tiền bối của Ba Lỗ Khắc gia tộc! Nhưng kể cả đến lúc này, ta vẫn không dám đi dò hỏi sự tình của mẫu thân con, bởi vì Ốc Đốn còn cần một lượng lớn kim tiền để nộp học phí đắt đỏ đó.”

“Ta đã nhẫn nại mười một năm, khi con từ Ma thú sơn mạch thu được một lượng lớn ma tinh hạch giao cho ta, chính hôm đó ta biết… Cuối cùng ta đã có thể bỏ tất cả đi thăm dò việc sống chết của mẫu thân con, tuy mười một năm nay mẫu thân con vẫn không trở về, mẫu thân con tám chín phần là đã chết rồi, nhưng ta không muốn từ bỏ, kể cả chết rồi thì ta cũng muốn vì mẫu thân con mà báo thù.”

Lâm Lôi đọc đến đây, hai tay đều run lên.

Hắn hiểu rõ, trước đây phụ thân vì phải phụ trách học phí đắt đỏ của đệ đệ, bởi vậy vẫn không dám không màng tới sống chết đi điều tra chuyện của mẫu thân. Nhưng ma tinh hạch giá trị gần tám vạn kim tệ của mình đã khiến cho phụ thân hoàn toàn không còn gánh nặng.

“Cuối cùng ta có thể đi thăm dò rồi, ta thay đổi dung mạo, biến đổi thân phận tiềm phục trong Phân Lai thành. Ta bắt đầu điều tra sự tình năm đó.”

“Nhưng sự tình đã quá lâu rồi, ta chỉ biết thai kí hình con nhện màu đỏ trên cánh tay, ta điều tra suốt gần một năm, cuối cùng phát hiện người có thai kí hình con nhện đỏ. Theo manh mối này ta tiếp tục điều tra, dần dần… Cuối cùng ta biết được nhân vật sau lưng bọn người này.”

Người chỉ đạo đằng sau bọn người này, chính là người trong vương tộc của Phân Lai vương quốc hiện tại, thân đệ đệ của Khắc Lai Đức quốc vương bệ hạ… Mạt Đức Sâm công tước.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 2: Quyết Định

Trong Ngọc Lan Đại Lục, chỉ Hoàng đế của Đế quốc mới có quyền phong vương cho huynh đệ mình. “Vương” ở đây tương đương với Quốc vương một Vương quốc, còn Quốc vương thì cùng lắm chỉ có thể phong cho huynh đệ của mình làm Công tước, đứng đầu một Công quốc.

Đại công của Công quốc thực ra chính là Công tước. Đế Quốc, Vương Quốc, Công Quốc là thứ bậc các lãnh thổ xếp theo thứ tự từ lớn đến nhỏ.

Công tước Bạc Đức Sâm? Chính là thân đệ của Quốc vương Khắc Lai Đức!

Lâm Lôi hiểu rất rõ, Vương tộc Ba Lâm ở Vương quốc Phần Lai là một gia tộc hết sức hùng mạnh, hai huynh đệ đứng đầu trong Ba Lâm gia tộc cũng là hai chiến binh tài giỏi nhất. Quốc vương Khắc Lai Đức là niềm tự hào của Vương quốc Phần Lai, bởi bản thân là một Cửu cấp Cường Giả.

Còn Bạc Đức Sâm, tuy không bằng anh nhưng cũng là một Thất cấp Chiến Binh, chí ít cũng tạm được coi như một Cường Giả.

“Công tước Bạc Đức Sâm?”

Trong lòng Lâm Lôi dâng lên một ý nghĩ giết chóc, hắn nghiến răng tiếp tục đọc...

“Ta cải trang thành một kẻ hạ nhân đến trà trộn trong Công tước phủ của Bạc Đức Sâm, trải nhiều nguy hiểm, phải dùng cả những kế sách đặc biệt, cuối cùng đã bắt được tên Thất cấp Chiến Binh, kẻ từng cầm đầu Thần bí đội. Ta phải dùng một số biện pháp hỏi cung, cuối cùng hắn cũng chịu khai ra... Chính là Công tước Bạc Đức Sâm sai bọn chúng làm như vậy. Theo như Thất cấp Chiến Binh kia, sau khi chúng bắt được mẫu thân con Lâm Na, Bạc Đức Sâm lại phái một toán khác đến giải đi. Rõ ràng phía sau Công tước phủ còn có một nhân vật nữa…”

“Ta chưa kịp điều tra tiếp thì sự mất tích của tên Thất cấp Chiến Binh đó khiến cho Bạc Đức Sâm cảnh giác, phái thuộc hạ lùng sục khắp nơi. Ta tuy đã chuẩn bị nhưng khi chiến đấu để đào thoát khỏi Phần Lai Thành thì đã thọ trọng thương… Ta đã trà trộn rất cẩn thận, quay về được Lâm gia, ngoài con và Nhĩ Man thúc, không có ai biết chuyện xảy ra. Thương tích của ta rất nghiêm trọng, không thể chờ được nữa, ta chỉ kịp lưu lại cho con bức thư này…”

“Lâm Lôi, ta không phải là người cha tốt, khi xưa quá lạnh nhạt với con. Ta không cầu xin con tha thứ, chỉ mong con hãy bình tĩnh. Con có Thất cấp thực lực, e rằng sẽ nóng vội đi điều tra sự thật. Nhưng con nhất định phải hết sức cẩn thận… cho dù là ta hay Lâm Na mẹ con, chúng ta đều không muốn con vì chúng ta mà mất đi mạng sống…”

“Lâm Lôi, cha đi đây… Bây giờ con là Tộc trưởng Ba Lỗ Khắc, ta giao cả gia tộc cho con! ”

“Lúc này ta thật mong được nhìn thấy Đồ Lục Chiến Đao, nhưng ta biết đó chỉ là vọng tưởng. Lâm Lôi… hãy gắng lên, cả gia tộc trông chờ vào con và Tiểu Ốc Đốn. Cả cuộc đời cha, niềm tự hào lớn nhất chính là con và Ốc Đốn!”

Nhìn mấy vết máu trên mặt giấy, trong tay Lâm Lôi bỗng bùng lên một ngọn lửa… “Xì xì…” chỉ trong nháy mắt bức thư đã cháy thành một nhúm tro.

Hy Nhĩ Mạn nhìn hắn đầy ngạc nhiên, đoạn lại gật nhẹ đầu. Mặc dù là di vật cuối cùng của phụ thân nhưng bức thư lại chứa đựng một bí mật lớn, rơi vào tay bất cứ người nào cũng sẽ vô cùng nguy hiểm. Trong tình hình của Lâm Lôi bây giờ, hủy đi là an toàn hơn cả.

Lâm Lôi quay sang Hy Nhĩ Mạn: “Nhĩ Mạn thúc thúc, điệt có chuyện muốn nhờ thúc!”

“Nói đi!” Hy Nhĩ Mạn gật đầu.

Lâm Lôi đưa tay nhấc cây Đồ Lục Chiến Đao đồ sộ lên, thành khẩn: “Nhĩ Mạn thúc thúc, cây Đồ Lục Chiến Đao này là truyền thừa bảo vật của gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta. Điệt nhờ thúc mang tới giao tận tay cho Ốc Đốn đệ đệ, hiện đang ở Đế quốc Áo Bố Lai Ân!”

“Đế quốc Áo Bố Lai Ân? Vậy còn ở đây…?” Hy Nhĩ Mạn không khỏi lo lắng cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi gật đầu dứt khoát: “Thúc đừng lo lắng, điệt đã là Thất cấp Song Hệ Ma Pháp Sư, Quang Minh Giáo Đình rất xem trọng điệt, cả Phần Lai Quốc vương là Khắc Lai Đức Bệ hạ đối với điệt cũng rất nể trọng. Thúc không phải lo cho sự an toàn của điệt...!”

Hy Nhĩ Mạn chỉ là một chiến binh, thực sự không hiểu lắm ý nghĩa của một Thất cấp Song Hệ Ma Pháp Sư, thậm chí còn không biết rằng Lâm Lôi là một Thạch Điêu Đại Sư ngang hàng với Phổ Lỗ Khắc Tư hay Hoắc Phổ Kim Sâm, địa vị vô cùng cao quý.

“Thế thì...” Hy Nhĩ Mạn chau mày.

“Thúc mang Đồ Lục Chiến Đao tới đó rồi hãy cùng Hy Lý gia gia chăm sóc tiểu Ốc Đốn giúp điệt. Tất cả mọi chuyện ở đây đã có điệt lo, chỉ cần một người là đủ!” giọng Lâm Lôi bỗng trầm xuống, thoáng chút lạnh lùng.

Đồng minh thần thánh giờ đây chỉ còn lại một mình hắn, lại không có người thân bên cạnh, Lâm Lôi còn phải e sợ gì nữa?

Hắn đã quyết định, báo thù cho cha, tìm hiểu rõ chuyện xảy ra với mẹ. Rốt cuộc mẫu thân hắn còn sống hay đã chết? Tận sâu trong đáy lòng, Lâm Lôi hy vọng bà vẫn còn sống, tuy hy vọng đó rất mong manh nhưng Lâm Lôi không hề muốn từ bỏ...

“Ở lại Đế quốc Áo Bố Lai Ân?” Hy Nhĩ Mạn thoáng do dự... Nói cho cùng, ông đã có gia đình ở Ô Sơn Trấn... Nhưng dù sao với một Lục cấp Chiến Binh như Hy Nhĩ Man, dù đi đến chỗ nào thì cũng đâu sợ không có cơm ăn?

“Nhĩ Mạn thúc thúc, thúc hãy mang cả gia đình theo. Còn nữa, ở đây có một tấm Ma Tinh Thẻ, tấm Ma Tinh Thẻ này bề ngoài không có hoa văn gì nhưng bên trong chứa một trăm vạn tiền vàng, thúc hãy mang theo để chi dùng ở Áo Bố Lai Ân!” Lâm Lôi lấy từ ngực áo ra một chiếc Ma Tinh Thẻ đưa cho Hy Nhĩ Man.

“Một trăm vạn tiền vàng?” Hy Nhĩ Mạn không khỏi ngẩn người kinh ngạc.

Một trăm vạn tiền vàng là một khoản tiền vô cùng lớn. Hoắc Cách khi còn sống đã từng đem bán tất cả báu vật của gia tộc để đổi lấy vài nghìn tiền vàng, thậm chí có bán cả tổ ốc e rằng cũng không được đến mười vạn... Nhưng Lâm Lôi chỉ nói vài câu đã lôi ra một tấm thẻ chứa một trăm vạn tiền vàng!

“Lâm Lôi, điệt... số tiền này đâu ra?” Hy Nhĩ Mạn không kìm được câu hỏi.

“Nhĩ Mạn thúc thúc, chuyện này thúc không cần hỏi, sau này tự nhiên thúc sẽ biết thôi!” Lâm Lôi đang trong trạng thái đau buồn khó chịu, thực sự không có tâm trạng để nói về những thành tích trong thạch điêu.

Hy Nhĩ Mạn khẽ gật đầu... “Đợi ta một lát!” nói rồi vào căn mật thất phía sau tông đường, lấy ra một cái hũ đưa cho Lâm Lôi.

“Đây là…” ánh mắt Lâm Lôi nhìn chăm chăm chiếc hũ, gần như đã đoán ra trong hũ chứa vật gì.

Hy Nhĩ Mạn nhẹ nhàng dặn dò: “Lâm Lôi, đây là tro cốt của phụ thân điệt. Khi đại ca mất ta không dám công bố ra ngoài, thậm chí còn không dám công khai mai táng. Ta đã âm thầm hỏa thiêu, đặt tro cốt trong mật thất chờ điệt quay về...”

Lâm Lôi thở một hơi dài, đưa tay đón chiếc hũ vào lòng. Trong hai tay hắn, chiếc hũ bỗng nhiên nặng trĩu...

****

Gió mạnh từng cơn ào ào thổi...

Trên nghĩa địa cách Ô Sơn Trấn không xa, một ngôi mộ đẹp đẽ nghiêm trang vừa được dựng lên, Lâm Lôi tóc cắt ngắn lặng lẽ quỳ trước mộ.

Hắn đã một mình cặm cụi suốt đêm dựng nên nơi yên nghỉ cho phụ thân. Với thực lực hiện nay của Lâm Lôi, việc dời chuyển những tảng đá lớn không phải là chuyện khó, lại thêm trình độ điêu khắc của một Thạch Điêu Đại Sư, ngôi mộ quả thực vô cùng uy nghi tinh xảo.

Gió vẫn không thôi gào thét, Lâm Lôi lặng thinh quỳ trước mộ...

“Lâm Lôi” Hy Nhĩ Mạn lưng đeo chiếc hộp đựng Đồ Lục Đao xuất hiện phía sau hắn.

Lâm Lôi không mở mắt, chỉ lẳng lặng lên tiếng: “Nhĩ Mạn thúc thúc, Đồ Lục Đao điệt giao cho thúc, Ốc Đốn đệ đệ điệt cũng giao cho thúc, cả Hy Lý gia gia nữa. Trên đường thúc hãy nhớ bảo trọng, thứ cho điệt không thể tiễn!”

Hy Nhĩ Mạn nhìn bóng Lâm Lôi đang quỳ, lại nhìn sang ngôi mộ, cuối cùng lặng lẽ gật đầu cất bước...

****

Hy Nhĩ Mạn đã đi rồi...

Mang theo cả thanh Đồ Lục Chiến Đao...

Từ nay trong ngôi phủ đệ cổ kính của gia tộc Ba Lỗ Khắc, chỉ còn lại một mình Lâm Lôi với đám người xa lạ.

Đột nhiên...

Lâm Lôi mở trừng mắt nhìn chăm chăm vào bia mộ...

“Cha, con thề sẽ làm cho lũ người đã hại cha phải trả giá!”

Nói xong liền đứng lên, quay mình bước đi. Tiểu Ảnh Thử trên vai hắn chừng như biết tình hình nghiêm trọng, cũng nằm im thin thít.

……….

Hoắc Cách đại nhân đã chết, cái chết của ông khiến cho cư dân Ô Sơn Trấn không khỏi cảm thấy đau buồn.

Một vị quý tộc tốt như vậy mà chết, không biết những dân đen Ô Sơn Trấn rồi đây sẽ ra sao? Hoắc Cách đại nhân bao nhiêu năm qua luôn duy trì một mức tô thuế thấp, thậm chí còn lấy tiền của mình nộp thuế thay họ cho Quốc vương. Một quý tộc tốt như thế, giờ biết tìm đâu ra?

Từ chương 2 đến chương 9 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 3: Trấn Nhỏ Tề Tựu

Đêm khuya, trong phòng ngủ của Lâm Lôi.

Tiếng xương cốt da thịt rung chuyển không ngừng phát ra trên người hắn, lớp da bên ngoài khi thì nhấp nhô, lúc lại phồng lên đáng sợ, những giọt mồ hôi lớn theo nhau túa ra, nhưng gương mặt Lâm Lôi lại vô cùng bình thản.

Hắn đang tu luyện “Long Huyết Mật Điển”...

Ngay lần đầu tiên dẫn động huyết mạch Long Huyết Chiến Binh trong cơ thể, lập tức hắn đã bước vào cảnh giới của Lục cấp Chiến Binh. Theo những ghi chép trong Long Huyết Mật Điển, khi mới tu luyện thì huyết mạch Long Huyết Chiến Binh sẽ đậm đặc, vì thế mà tiến bộ rất nhanh chóng. Nhưng tu luyện càng về sau lại càng khó, đặc biệt sau khi đạt Cửu cấp muốn vượt lên Thánh Vực, thời gian luyện thành e rằng còn dài hơn tất cả những quãng thời gian tu luyện trước đó cộng lại.

“Quang Minh Giáo Đình hiện rất xem trọng ta, hơn nữa với thân phận của một Thạch Điêu Đại Sư, đương nhiên về danh nghĩa ta không phải là nhân vật tầm thường. Nhưng thực lực bản thân ta thật ra chưa đủ mạnh, bọn họ kính trọng ta phần lớn là trông vào khả năng điêu khắc. Còn nếu muốn báo thù, sức lực bản thân quả là vẫn chưa đủ...!”

Lâm Lôi rất hiểu thực lực của mình, rốt cuộc hắn chưa thể Long hóa, biến thành hình dạng của Long Huyết Chiến Binh đối đầu với kẻ thù.

Trừ phi đến khi quá bức thiết, Lâm Lôi cũng không muốn biến thành hình dạng của Long Huyết Chiến Binh, bởi nếu để người ngoài biết được hắn có khả năng đó thì sẽ rất nguy hiểm. Nói cho cùng, danh tiếng của Long Huyết Chiến Binh quá lừng lẫy, đặc biệt khi Long Huyết Chiến Binh tiến nhập Thánh vực thì sẽ trở thành một Đỉnh cấp

Cường Giả. Có rất nhiều kẻ không muốn cho chuyện đó xảy ra…

“Lão đại, đã vất vả rồi!” Bối Bối bò trên giường, giương mắt nhìn Lâm Lôi tu luyện.

Không chỉ có Bối Bối, cả Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng đang ở bên cạnh, Kha Ốc Đặc rất hiểu tâm trạng của Lâm Lôi. Cái chết đột ngột của phụ thân, lại đột nhiên biết mẫu thân không phải chết vì sinh nở mà bị người ta bắt đi, cả hai bi kịch đột ngột xảy ra, ai cũng không thể bình thản được.

Sự dày vò này còn lớn hơn nhiều so với nỗi khổ chia tay Ngải Lệ Tư…

Cảm nhận được lòng hận thù và ý định giết người đang nung nấu tận sâu trong tâm khảm Lâm Lôi, Kha Ốc Đặc không khỏi thấy lo lắng. Thù hận này nếu không được giải tỏa thì tương lai, Lâm Lôi rất có thể sẽ trở thành một cuồng ma giết người vô số…

“Hy vọng Lâm Lôi có thể sớm báo thù… Nếu không, cứ giữ tâm trạng này thì tính tình hắn ta sẽ thay đổi mất!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc thở dài.

****

Sáng hôm sau…

Sau một đêm trắng tu luyện, Lâm Lôi lẳng lặng bước ra khỏi phòng ngủ, đưa mắt nhìn những người hầu đang tất bật chuẩn bị bữa sáng.

“Lâm Lôi, tới đây hôm nay sẽ toàn là những nhân vật tầm cỡ, huynh định ứng phó thế nào?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đến bên hắn dò hỏi.

Lâm Lôi và Kha Ốc Đặc đều có thể đoán được, những đại nhân vật trong Quang Minh Giáo Đình và một số quý tộc Phần Lai Thành sẽ nhanh chóng biết tin phụ thân hắn chết. Hầu hết trong số họ sẽ đến bái tế, đương nhiên Lâm Lôi phải chuẩn bị tiếp đãi.

Nguyên liệu thực phẩm đã thu xếp đủ, nhưng nhà bếp lại chưa ổn. Trong Ô Sơn Trấn chỉ có hai đầu bếp trình độ tạm chấp nhận được...

“Ngươi định để hai đầu bếp đó nấu cho những đại nhân vật kia ăn sao?” Kha Ốc Đặc cười, hỏi Lâm Lôi.

“Để họ nếm thử món ăn của dân quê chúng ta, cũng không tồi mà!” Lâm Lôi bình thản đi ăn sáng. Ăn xong hắn lại tiếp tục quỳ trong phòng khách thủ hiếu.

Khoảng bảy giờ sáng hôm đó, phía ngoài phủ đệ Ba Lỗ Khắc chợt vang lên tiếng vó ngựa. Một đoàn xe sang trọng dừng trước cửa...

“Lão Tam!” giọng nói quen thuộc vang lên. Đang quỳ trong phòng khách, Lâm Lôi hơi giật mình quay lại, thấy ba người Gia Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trị đang bước vào.

Trong thời gian ngắn phải gánh chịu hai nạn lớn, tâm trạng Lâm Lôi trở nên tột cùng u ám. Nhưng khi nhìn thấy ba huynh đệ đã cùng mình lớn lên ở Học viện Ma pháp Ân Tư Đặc, trên mặt hắn bất giác nở nụ cười.

Ba người Gia Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trị sau khi vào phòng khách liền tiến đến quỳ trên bồ đoàn, khấu đầu.

“Lão Tam, tối qua ta mới biết tin cha huynh mất, liền đi tìm Lão Nhị và Lão Tứ về. Ta đoán hôm nay sẽ có rất nhiều gia tộc lớn đến viếng nên có mang theo mấy đầu bếp giỏi trong Phần Lai Thành, đi suốt đêm tới đây...” Gia Lỗ thấp giọng.

“Đa tạ các huynh!” Lâm Lôi cúi đầu cảm kích, nhìn cũng có thể thấy sự gấp gáp của cả ba huynh đệ.

Triệu tập đầu bếp, chuẩn bị đoàn xe, e rằng Lôi Nặc và Kiều Trị đã vội vã đi từ Học viện Ma Pháp đến Phần Lai, rồi lại cùng Gia Lỗ khởi hành ngay trong đêm...

“Lão Tam, đừng quá đau buồn!” Kiều Trị vỗ nhẹ vai Lâm Lôi. Lôi Nặc cũng đến bên hắn, an ủi: “Lâm Lôi, cho dù thế nào đi nữa huynh vẫn còn có ba huynh đệ là chúng ta. Dù có xảy ra chuyện gì huynh cũng đừng gục ngã, phải kiên cường lên!”

Lâm Lôi nhìn Lôi Nặc, gã huynh đệ này bình thường luôn cứng cỏi, bây giờ lại nói ra những lời như vậy, hắn bỗng cảm thấy ấm áp trong lòng.

Cho dù thế nào, mình vẫn còn ba bằng hữu chí cốt!

“Đa tạ các huynh...” Lâm Lôi nhìn Gia Lỗ: “Gia Lỗ đại ca, việc tiếp đãi các quý tộc đành nhờ các huynh vậy, ta chưa từng có kinh nghiệm trong những chuyện thế này!”

Gia Lỗ gật đầu: “Yên tâm đi, ta mang tới đây không ít người, chuyện tiếp đãi nhất định sẽ chu đáo.”

....

Ô Sơn Trấn hôm nay không còn vẻ yên tĩnh vốn có, người dân trong đang túm năm tụm ba, bàn tán xôn xao về đoàn xe sang trọng ban nãy.

“Đoàn xe ấy phải có đến hơn trăm ngựa, xe nào cũng lộng lẫy, kỵ sĩ thì thật oai phong, đúng là… cả đời ta chưa từng thấy đoàn xe nào sang trọng như thế!” Một lão nhân nhìn đoàn xe trước cửa phủ đệ Ba Lỗ Khắc, tấm tắc khen.

Những người đứng xung quanh đều gật đầu đồng tình.

Trong trấn nhỏ heo hút này, người dân đâu có cơ hội nhìn thấy những ngựa xe hào hoa như vậy. Mấy ngày trước khi Lâm Lôi về nhà, đội kỵ binh đi theo hắn cũng đã thành đề tài bàn tán của dân cư trong một thời gian dài.

“Các vị nói xem, có phải Lâm Lôi thiếu gia đã trở thành một đại quý tộc rồi hay không?” một phụ nữ trợn mắt: “Đội kỵ binh đi theo Thiếu gia mấy ngày trước chẳng cũng thật hùng mạnh sao?”

Suốt buổi sáng hôm đó, Ô Sơn Trấn không ngớt tiếng bàn tán.

Vậy mà khoảng mười một giờ trưa, mặt đất lại thêm một cơn chấn động, tiếng vó ngựa dồn dập nhưng chỉnh tề, thậm chí còn lớn hơn cả tiếng đoàn xe của Gia Lỗ.

Một đội kỵ binh hùng tráng áo giáp sáng loáng dẫn đầu phi tới, phía sau là hai cỗ xe ngựa xa hoa. Hai chiếc xe này đều có bốn ngựa kéo, đánh xe đều là những chiến binh tráng kiện.

Sau hai xe này là những cỗ xe chở đầy lễ vật, sau cùng lại có một đoàn kỵ binh giáp trụ ngất trời, hộ vệ cả đoàn xe.

Bách tính Ô Sơn Trấn lại được một phen ngạc nhiên tròn mắt. Khí thế lẫm liệt của đoàn kỵ sĩ mang Vương bài Quang Minh Giáo Đình khiến mọi người không khỏi run lên, những cỗ xe hào nhoáng lại làm họ không tin nổi vào mắt mình.

“Những người này là như thế nào vậy?” Dân cư Ô Sơn Trấn vừa kinh ngạc vừa nghi hoặc.

Đoàn xe dừng lại trước của phủ đệ gia tộc Ba Lỗ Khắc. Từ bên trong, không ít người đi ra phụ trách việc sắp xếp ngựa xe.

“Hồng Y Đại Chủ Giáo Cát Nhĩ Mặc Đại nhân, Hồng Y Đại Chủ Giáo Lan Phổ Sâm Đại nhân, tới…” Giọng xướng của Cao Cang vang lên, những người dân bên ngoài lại huyên náo.

Thì ra là Hồng Y Chủ Giáo!

Trong mắt của những dân thường trong Thần Thánh Đồng Minh thì Hồng Y Chủ Giáo của Quang Minh Giáo Đình là một nhân vật có địa vị không tưởng, như vì sao sáng trong bầu trời đêm, ai cũng thấy nhưng ai cũng không thể với tới…

Nhưng hôm nay, cả hai vị Hồng Y Chủ Giáo lại đến Ô Sơn Trấn nhỏ bé này…

“Cộp! Côp! Cộp” tiếng vó ngựa lại dồn dập vang lên. Sau khi đoàn xe của Quang Minh Giáo Đình đến không lâu, lại là một đoàn xe không kém phần đẹp đẽ đang tiến tới, thậm chí còn có phần hấp dẫn hơn vì tháp tùng theo xe là những thị nữ dung mạo xinh đẹp với làn da trắng ngần.

Đi giữa đoàn là cỗ xe ngựa màu vàng sang trọng. Những kỵ sĩ dũng mãnh đang phô bày tài khiển mã siêu quần, đoàn xe dài dằng dặc nhưng tiếng vó ngựa lại chỉnh tề như chỉ có một chiếc xe duy nhất.

Những người dân Ô Sơn Trấn đều ngây người.

“Những… những đại nhân vật này?” Rất nhiều người trong số họ còn chưa từng nhìn thấy những con người tầm cỡ như vậy.

Đoàn xe dừng trước cửa phủ đệ gia tộc Ba Lỗ Khắc. Từ phủ đệ vang lên tiếng truyền: “Quốc vương Vương quốc Phần Lai, Khắc Lai Đức bệ hạ tới!”

“Quốc vương Bệ hạ?”

Bách tính Ô Sơn Trấn giật nảy người.

Đối với người dân trong một vương quốc thì Quốc vương chính là vầng thái dương chói lòa trên bầu trời, nắm giữ trong tay sự sinh tồn của bọn họ. Nhưng vị Quốc vương điện hạ vốn phải ngự trong cung cấm thì nay lại đến Ô Sơn Trấn bé nhỏ này...

Tiếng vó ngựa cứ thế vang lên không ngừng, từng đoàn xe lũ lượt kéo tới, tất cả đều dừng lại trước cổng phủ đệ Ba Lỗ Khắc.

“Bá Nạp Đại nhân, Công tước Vương quốc Phần Lai tới…”

“Kiệt Bố Đại nhân, Hầu tước Vương quốc Phần Lai tới…”

“Châu Nặc Đại nhân, Bá tước Vương quốc Phần Lai tới…”

“Dịch Lợi Á tiểu thư, Lai Ân gia tộc, Đế quốc Ngọc Lan tới…”

“Bá Nạp Đức Đại nhân, Đức Bố Tư gia tộc, Vương quốc Phần Lai tới…”

Liên tiếp những tiếng xướng truyền khiến người dân Ô Sơn Trấn hoảng kinh. Chuyện gì thế này? Hôm nay sao lại có nhiều đại nhân vật trong giới thượng lưu tề tựu đến Ô Sơn Trấn heo hút này như vậy?

Dần dần mọi người cũng đoán ra... Trong Ô Sơn Trấn nếu nói có chuyện gì lớn thì chỉ là cái chết của Hoắc Cách mà thôi!

Nhưng Hoắc Cách dù nhân đức bao nhiêu cũng chỉ là quý tộc trong trấn nhỏ, có thể khiến cả Quốc vương Bệ hạ lẫn Hồng Y Chủ Giáo phải đến sao? Chúng dân bất giác nhớ lại cảnh tượng Lâm Lôi về nhà mấy ngày trước, mang theo cả một đoàn kỵ binh...

“Tất cả những chuyện này, nhất định liên quan đến Lâm Lôi thiếu gia!” Những người dân bình thường này tuy không biết chuyện của Lâm Lôi nhưng cũng có thể đoán được.

*****

Trong đại sảnh phủ đệ Ba Lỗ Khắc, Lâm Lôi vẫn đang quỳ.

Hồng Y Đại Chủ Giáo, Quốc vương Bệ hạ, công tước, hầu tước, bá tước… tất cả họ đều nghêng mình hoặc thành khẩn khấu đầu. Tuy Hồng Y Đại Chủ Giáo và một số người khác chỉ nghiêng mình, nhưng có thể khiến họ nghiêng mình như vậy cũng chỉ là những đại nhân vật tầm cỡ.

Nhưng hôm nay, tất cả lại nghiêng mình vì cái chết của Hoắc Cách!

“Lâm Lôi, đừng quá đau buồn!” Cát Nhĩ Mặc cạnh Lâm Lôi khẽ lên tiếng.

“Đa tạ!” Lâm Lôi hơi cúi mình tạ lễ.

“Lâm Lôi, cái chết của cha ngươi... thật đáng tiếc!” Khắc Lai Đức Bệ hạ cũng an ủi.

Một lát sau....

“Lâm Lôi, đừng quá đau buồn” một âm thanh trong trẻo vang lên. Lâm Lôi quay lại nhìn, Địch Lợi Á toàn thân trang phục trắng đang nhìn hắn, biểu tình đầy vẻ quan tâm.

“Đa tạ!” Lâm Lôi khẽ trả lời.

Địch Lợi Á khẽ gật đầu, được gia nhân mời sang một bên. Chúng nhân lũ lượt kéo vào bái tế Hoắc Cách, thậm chí Tộc trưởng của Đức Bố Lai gia tộc cũng tới.

“Lâm Lôi đại sư, xin đừng quá đau buồn” Bá Nạp Đức nghiêm trang.

Lâm Lôi vẫn hành lễ: “Đa tạ”

……………..

“Đại nhân Bạc Đức Sâm, Công tước Vương quốc Phần Lai tới…” đột nhiên tiếng xướng từ bên ngoài vọng vào.

Lâm Lôi hơi chau mày.

Cái chết của phụ thân hắn liên quan đến Bạc Đức Sâm, nhưng Lâm Lôi cũng biết, cha hắn vào phủ đệ Công tước trong một hình dạng khác. E rằng Bạc Đức Sâm cũng không hề biết Hoắc Cách là vì bị thuộc hạ của ông ta đánh trọng thương mà chết.

Bạc Đức Sâm rất giống Khắc Lai Đức, cũng mái tóc dài màu vàng kim, đôi mắt xanh bích rất có thần, toàn thân vững chãi bệ vệ, tràn đầy phong thái quý tộc.

Bạc Đức Sâm bước vào đại sảnh, kính cẩn nghiêng mình trước linh vị Hoắc Cách, đoạn đến bên Lâm Lôi, giọng chân thành: “Lâm Lôi đại sư, đừng quá đau buồn!”

Lâm Lôi quay nhìn Bạc Đức Sâm, thấy biểu tình hữu hảo của ông ta, liền lễ độ cúi mình: “Đa tạ!”

Nhìn bề ngoài, không ai có thể thấy được sự khác biệt trong cách đối xử của hắn với Bạc Đức Sâm so với những người khác...

Từ chương 2 đến chương 9 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 4: Trò Chuyện Trong Đêm

Bạc Đức Sâm!”

Lâm Lôi thầm nhẩm cái tên này, năm đó mẫu thân hắn đã bị Bạc Đức Sâm sai người bắt đi; mười mấy năm sau, phụ thân hắn lại vì muốn điều tra sự việc mà bị Bạc Đức Sâm sai người truy sát, cuối cùng trọng thương mà chết.

Ý muốn giết chóc trong đầu Lâm Lôi như một ngọn lửa âm ỷ trong lòng núi, chỉ chờ đến lúc là bùng phát mạnh mẽ.

“Lão đại, ta sẽ thay huynh giết tên Bạc Đức Sâm này!” Linh hồn Tiểu Ảnh Thử bò bên cạnh Lâm Lôi truyền âm nói.

“Đừng làm bừa!” Linh hồn Lâm Lôi truyền âm nhắc nhở.

Lâm Lôi vẫn tiếp tục quỳ trong đại sảnh, những người bên ngoài lần lượt bước vào lễ tế...

****

Yến tiệc hôm đó Lâm Lôi không tham dự, cả ngày hắn quỳ trong đại sảnh thủ hiếu.

Chiều tối, rất nhiều quý tộc đã rời Ô Sơn Trấn quay về Phần Lai Thành, nhưng một số ít người vẫn lưu lại, như Hồng Y Đại Chủ Giáo Cát Nhĩ Mặc hay Địch Lợi Á…

Thủ hiếu phải trọn vẹn bảy ngày. Buổi tối, Lâm Lôi ăn qua loa rồi quay về phòng chuẩn bị tu luyện tiếp.

“Lâm Lôi, ngươi định báo thù cho cha thế nào?” Vẫn mặc chiếc áo dài trắng, Đức Lâm Kha Ốc Đặc xuất hiện bên cạnh hắn.

Lâm Lôi nhìn Kha Ốc Đặc: “Đức Lâm gia gia, đại thù giết cha nhất định phải báo. Ta tuy đã biết Bạc Đức Sâm sai người truy sát cha, nhưng ngoài việc bào thù cho cha, ta còn phải thăm dò tin tức về mẹ, xem Người còn sống hay đã chết. ”

Giết Bạc Đức Sâm thì thật đơn giản, nhưng giết mà khiến cho người ta không nghi ngờ lại là chuyện rất khó. Mà ngoài việc báo thù cho phụ thân, Lâm Lôi còn phải dò la tin tức của mẫu thân...

Kha Ốc Đặc khẽ gật đầu: “Chuyện của ngươi thì ngươi hãy tự mình quyết định, ta chỉ nhắc ngươi đừng có nông nổi. Nói cho cùng, thực lực hiện nay của ngươi vẫn yếu hơn nhiều so với một Cường Giả thực thụ. Chỉ riêng Bạc Đức Sâm, hoặc đám thuộc hạ của y cũng đã mạnh hơn ngươi rồi...”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Bạc Đức Sâm là thân đệ của Khắc Lai Đức, thuộc hạ tay chân đếm bao nhiêu cho xuể?

“Trong khoảng một năm ta phải tu luyện từ Lục cấp lên Thất cấp Chiến Binh, không thể lãng phí thời gian thêm nữa!” Lâm Lôi ngồi khoanh chân trên giường, Long Huyết Khí trong cơ thể bắt đầu lưu chuyển khắp toàn thân, cả xương cốt da thịt đều rung lên bần bật.

Hắn có thể cảm nhận thấy cường độ cốt nhục đang tăng dần từ yếu đến mạnh, những huyết mạch Long Huyết Chiến Binh li ti dần hòa vào xương thịt, làm tăng thêm tính liên kết và sức chịu đựng của cơ thể.

Khi mới bắt đầu tu luyện Long Huyết Mật Điển, sự tiến bộ rất mau chóng. Cứ miệt mài như vậy, Lâm Lôi không hề nhận thấy thời gian đang trôi qua...

Khoảng mười một giờ đêm, chợt “Cộc cộc...” Tiếng gõ cửa vang lên, liền đó là một giọng nói quen thuộc: “Lâm Lôi, ta Địch Lợi Á, có thể vào được không?”

Lâm Lôi khựng người, vội hít sâu một hơi, xương cốt da thịt đang rung mạnh liền nhanh chóng trở lại trạng thái bình thường, Huyết Long Đấu Khí trong cơ thể quay về Đan điền. Hắn nhìn ra cửa, không khỏi có chút nghi hoặc: “Đêm khuya như vậy, Địch Lợi Á đến chỗ ta làm gì?”

Trong lòng nghĩ như vậy nhưng miệng lại nói: “Vào đi!”

Cửa phòng mở, Địch Lợi Á bước vào.

Hai mắt Lâm Lôi bất chợt sáng lên, Địch Lợi Á mặt chiếc váy liền áo màu đỏ nhạt, mái tóc ánh kim búi cao càng tôn thêm vẻ thanh nhã của chiếc cổ trắng ngần… Lâm Lôi không thể không thừa nhận, Địch Lợi Á quả có sức cuốn hút khác thường.

Đặc biệt nàng lại là đệ tử chính dòng của Lai Ân gia tộc nên trong nhan sắc lại thêm một khí chất cao quý mà Ngải Lệ Tư không có.

“Lâm Lôi, huynh không sao chứ?” Địch Lợi Á bước đến bên giường Lâm Lôi, nhẹ nhàng hỏi, ánh mắt tràn đầy sự quan tâm.

Lâm Lôi bỗng thấy ấm áp trong lòng, miệng mỉm cười: “Ta không sao...!”

Địch Lợi Á gật đầu: “Ở Phần Lai Thành nghe tin của cha huynh, ta thật lo lắng. Nhưng… quả đúng như ta nghĩ, huynh vẫn rất kiên cường.”

“Đa tạ!” Lâm Lôi gật đầu rồi hỏi ngay: “Địch Lợi Á, đêm khuya rồi đến đây có chuyện gì?”

“Đồ ngốc!” Đức Lâm Kha Ốc Đặc thầm mắng. Con gái người ta nửa đêm tìm đến nói chuyện an ủi, ngươi còn hỏi những câu như vậy...

Địch Lợi Á mỉm cười ngại ngùng, nhưng lấy lại ngay phong thái bình thường như không có chuyện gì xảy ra: “Sao? Chẳng nhẽ không có chuyện gì thì không thể tìm huynh nói chuyện? Ta với huynh quen biết từ năm đầu tiên trong Ma pháp Học Viện. Từ khi nào huynh bỗng trở nên xa cách với ta như vậy?”

“Không... không phải...” Lâm Lôi quả nhiên lúng túng.

Địch Lợi Á bất giác cười khẽ, nhưng ngay sau đó lại thở dài: “Lâm Lôi, muộn thế này ta còn đến, quả thực là có chuyện muốn nói...”

“Chuyện gì vậy?” Trong lòng Lâm Lôi quả thật rất tò mò.

Địch Lợi Á chợt có vẻ bối rối: “Huynh chắc cũng biết, năm nay là năm thứ 9999 theo Ngọc Lan Lịch, chỉ còn tám tháng nữa là đến năm Ngọc Lan thứ 10000. Ngày đầu tiên trong năm là ngày lễ quan trọng nhất trong Ngọc Lan Đại Lục, ngày tết của năm Ngọc Lan 10000 đương nhiên lại càng có ý nghĩa quan trọng...”

Lâm Lôi gật đầu. Chuyện ngày Tết thứ 10000 quan trọng cũng là điều dễ hiểu, nhưng hắn nghĩ không ra vì sao Địch Lợi Á lại nhắc tới chuyện này.

“Tuy cả Ngọc Lan Đại Lục đều rất xem trọng ngày lễ này, nhưng quan trọng nhất vẫn là với Đế Quốc Ngọc Lan chúng ta...” Địch Lợi Á tiếp tục.

Lâm Lôi có biết về sự tích này, năm nguyên niên thứ nhất trong Ngọc Lan Lịch cũng là năm Đế Quốc Ngọc Lan thống nhất Ngọc Lan Đại

Lục. “Tết Ngọc Lan” của năm 10000 theo Ngọc Lan Lịch quả là một ngày vô cùng trọng đại với Đế quốc này.

“Gia tộc ta vì thế đã hạ lệnh, Tết Ngọc Lan lần này ta nhất định phải quay về dự lễ. Năm nay chúng ta sẽ cử hành Đồng Khánh Quốc Lễ, ta là đệ tử chính dòng của Lai Ân gia tộc, không thể không tham gia được...”

Địch Lợi Á nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi à, Ngọc Lan Đế Quốc cách Thần Thánh Đồng Minh quá xa, từ biệt lần này e rằng phải gần hai năm sau mới gặp lại, sáng sớm mai ta phải lên đường rồi...”

Lâm Lôi đến đây đã hiểu ý tứ Địch Lợi Á. Cả đi cả về, trong vòng hai năm e rằng Địch Lợi Á và hắn không thể gặp nhau nữa.

Địch Lợi Á nhìn Lâm Lôi chăm chăm, khẽ cắn môi, chợt nói nhỏ: “Lâm Lôi, trước khi chia tay huynh có thể ôm ta không?”

“Ôm nàng?” Lâm Lôi sững người nhìn Địch Lợi Á.

Tâm ý của Địch Lợi Á hắn rất hiểu. Nhưng vì hai người tiếp xúc với nhau quá nhiều, lại quen biết từ năm thứ nhất trong Học viện Ma pháp... Trong lòng lâm Lôi, Địch Lợi Á có thể coi như một hồng nhan tri kỷ. Đặc biệt sau chuyện xảy ra với Ngải Lệ Tư, lòng hắn có thể nói đã trở thành băng giá rồi...

Nhìn ánh mắt vời vợi của Địch Lợi Á, hắn bất giác gật đầu. Địch Lợi Á mỉm cười, vòng tay ôm ngang thắt lưng Lâm Lôi, cả người nghiêng về phía hắn, hai khuôn mặt kề sát nhau...

Lâm Lôi thậm chí còn có thể cảm nhận từng hơi thở, cũng ngửi thấy hương thơm mê hoặc toả ra từ cơ thể nàng. Nhất là khi hai khuôn mặt chạm nhau, hơi ấm truyền qua trên da thịt… gợi cho Lâm Lôi một cảm giác kỳ lạ khó tả.

“Cảm ơn huynh...” Địch Lợi Á thì thầm.

Lâm Lôi đứng như trời trồng, không biết nói thế nào cho phải...

Địch Lợi Á khẽ thẳng người, đôi mắt vẫn chăm chú nhìn hắn. Khi ánh mắt hai người chỉ còn cách nhau chừng một ngón tay, nàng bỗng dừng lại.

Đột nhiên Địch Lợi Á kiễng chân... Môi nàng đã kề sát lên môi hắn.

Lâm Lôi hơi khựng lại, nhưng Địch Lợi Á không để cho Lâm Lôi kịp phản ứng, lập tức quay đi rồi nhanh chóng bước ra khỏi phòng.

“Lão đại, huynh bị người ta ép hôn rồi!” Bối Bối từ trong chiếc chăn bên cạnh thò đầu ra, nhìn Lâm Lôi láu lỉnh.

“Ngươi có để cho ta ngủ không?” Linh hồn Lâm Lôi truyền âm gắt gỏng.

Bối Bối bất mãn càu nhàu mấy tiếng rồi cuộn tròn trong chăn. Lâm Lôi ngây người nhìn theo Địch Lợi Á đang bước đi xa dần, mũi hắn vẫn thoang thoảng mùi hương, trên mặt còn cảm thấy hơi ấm và cảm giác mịn màng của khuôn mặt nàng...

Khẽ chạm ngón tay lên môi, Lâm Lôi chợt thấy ấm áp trong tim, như hơi ấm ngày trước khi hắn và Ngải Lệ Tư ngồi nói chuyện trong đêm trên Dương Đài...

“Địch Lợi Á…”

Vò đầu bứt tai, Lâm Lôi muốn xua tan mọi tạp niệm trong đầu.

“Lâm Lôi...” Đức Lâm Kha Ốc Đặc có vẻ rất hào hứng: “Lúc vừa đến

Học viện, lần đầu tiên nhìn thấy Địch cô nương ta đã nói đó là một mỹ nhân tuyệt sắc. Ta đã khuyên tên tiểu tử ngươi theo đuổi cô ta, bây giờ hối hận chưa?”

Lâm Lôi chau mày nhìn Kha Ốc Đặc.

“Thôi được rồi, ta cũng không nói nữa!” Kha Ốc Đặc vuốt đám râu trắng, đoạn biến thành một luồng sáng bạc chui vào Bàn Long Chi Giới.

Lâm Lôi trấn áp mọi ý nghĩ lan man, lại đến trên giường ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện tập Tinh Thần Lực.

Tinh mơ hôm sau, Địch Lợi Á dẫn theo đoàn người ngựa rời khỏi Ô Sơn Trấn... Lâm Lôi không ra tiễn, vẫn quỳ thủ hiếu trong đại sảnh.

Chẳng bao lâu, bảy ngày thủ hiếu cũng trôi qua.

Cả Ô Sơn Trấn lúc này, trừ mấy huynh đệ chí cốt của Lâm Lôi thì chỉ còn có hai đại nhân vật, Cát Nhĩ Mặc và Lan Phổ Sâm.

Thân là Hồng Y Đại Chủ Giáo nhưng bình thường thì hai người này cũng không có chuyện gì bận rộn, nói cho cùng thì những chuyện nhỏ đã có môn đệ giải quyết. Cuộc sống của họ quả thực rất nhàn nhã, mấy ngày này thường đi du ngoạn xung quanh Ô Sơn Trấn, thỉnh thoảng mới quay về.

Sáng hôm đó, dân cư Ô Sơn Trấn đều đứng hai bên đường, nhìn theo đoàn người ngựa cuối cùng. Đầu tiên là Quang Minh Giáo Đình, sau đó đến Đạo Sâm Thương Hội bắt đầu tiến ra...

“Gia Lỗ lão đại, Lão Nhị, Lão Tứ, ta có chuyện muốn nói với Cát Nhĩ Mặc Đại nhân” Lâm Lôi nói với huynh đệ rồi rời đoàn người ngựa Đạo Sâm Thương Hội, tiến về phía đoàn xe của Cát Nhĩ Mặc Hồng Y Đại Chủ Giáo.

Lan Phổ Sâm tới gần, hai vị Hồng Y Đại Chủ Giáo và Lâm Lôi cùng trèo lên một xe. Chiếc xe này được chế tạo riêng cho Đại Chủ Giáo nên trong khoang rất rộng rãi, dù là ba người nằm ngủ thì vẫn thừa chỗ.

“Lâm Lôi, đã quyết định chưa?” Cát Nhĩ Mặc nhìn Lâm Lôi cười nhẹ.

Lâm Lôi trước đây đã nói với Cát Nhĩ Mặc, chuyện hắn có gia nhập Quang Minh Giáo Đình hay không còn phải về bàn bạc với phụ thân. Nhưng bây giờ Hoắc Cách đã chết, Lâm Lôi cũng không còn ai là trưởng bối nên đương nhiên phải tự mình quyết định.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân, Lan Phổ Sâm đại nhân, ta vẫn còn ít tuổi, ta nghĩ… tạm thời hãy cứ để ta theo phò Khắc Lai Đức Bệ hạ, trước mắt chưa thể nhậm chức ở Quang Minh Giáo Đình. Tuy nhiên một khi Giáo Đình cần, có thể triệu ta về bất cứ lúc nào!” Lâm Lôi rắn rỏi.

Cát Nhĩ Mặc và Lan Phổ Sâm đều cười.

Khắc Lai Đức Bệ hạ? Khắc Lai Đức là Quốc vương của Vương quốc Phần Lai, mà Quốc đô Phần Lai Thành lại chính là Thánh đô của Quang Minh Giáo Đình. Hơn nữa, Vương quốc Phần Lai tất phải nghe theo lệnh của Quang Minh Giáo Đình. Lâm Lôi giúp cho Khắc Lai Đức cũng chính là hiếu trung với Quang Minh Giáo Đình vậy!

“Tốt lắm!” Lan Phổ Sâm cười lớn: “Lâm Lôi, đây là một quyết định rất sáng suốt!”

Cả Lan Phổ Sâm và Cát Nhĩ Mặc đều không biết, Lâm Lôi lựa chọn như vậy chủ yếu là để thăm dò tin tức của mẫu thân. Chỉ có tìm hiểu sự vụ trong Vương quốc Phần Lai hắn mới hy vọng may ra vén được tấm màn bí mật.

Cát Nhĩ Mặc vẻ hài lòng: “Xem như ngươi đã thành người của Quang

Minh Giáo Đình rồi. À phải, ngươi vẫn còn chưa có Địa Hệ, Phong Hệ của Thất Cấp, Bát Cấp, Cửu Cấp và những chú ngữ ma pháp cấm kỵ…”

“Thưa đúng vậy!” Lâm Lôi gật đầu: “Tại hạ chỉ suy đoán ra Ma pháp chú ngữ của Phi hành thuật từ nguyên tắc Ma pháp mà thôi.”

Cát Nhĩ Mặc khen ngợi: “Suy đoán ra Ma pháp chú ngữ của Phi hành thuạt cũng không phải là quá khó, nhưng ngươi lại có thể đoán ra từ Phiêu Phù Thuật thì quả không tồi chút nào. Lâm Lôi, ngươi cứ yên tâm, đợi về đến Quang Minh Giáo Đình ta sẽ nhanh chóng sai người mang Ma pháp chú ngữ của Địa Hệ, Phong Hệ của Thất Cấp và sau Thất Cấp cho ngươi…”

Từ chương 2 đến chương 9 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 5: Tước Vị

Tại Học viện Ma pháp Ân Tư Đặc, Ma pháp chú ngữ của Thất Cấp và những tầng cao hơn vốn không hề được công khai. Sau khi hoàn thành Lục cấp, muốn tu luyện lên cao hơn người ta phải chọn một chi hệ nhất định, các bậc Pháp giả theo thỉnh cầu mới xem xét truyền cho chú ngữ của chi hệ ấy.

“Đa tạ nhị vị Đại nhân!” Lâm Lôi cảm kích.

Hắn chợt nhớ ra, trong một số sách vở từng đọc có miêu tả về ma pháp uy lực mạnh mẽ của Phong Hệ. Phong Hệ Ma Pháp càng luyện lên cao, uy lực càng khủng khiếp, đặc biệt Đơn Thể Công Kích Ma Pháp có thể nói là đứng đầu trong tất cả các Tu luyện chi hệ, còn vượt cả “Thứ Nguyên Chi Nhẫn” trong Cấm Kỵ Ma Pháp hay “Chân Không Tuyệt Sát Thuật” trong Cửu Cấp Ma Pháp...

“Lâm Lôi, thế này đi, về Quang Minh Giáo Đình ta sẽ lập tức cho người sang báo với Khắc Lai Đức. Tin rằng trong một thời gian ngắn Khắc Lai Đức sẽ trực tiếp phong tước và ban tặng phủ đệ cho ngươi!” Cát Nhĩ Mặc cười.

Lâm Lôi vòng tay cám ơn.

“Lâm Lôi...” Lan Phổ Sâm vỗ vai hắn: “Có một số chuyện quan trường ngươi không cần bận tâm, điều mà ngươi tuyệt đối nên làm là yên tĩnh tu luyện. Ta rất mong trong vòng năm mươi năm tới, Quang Minh Giáo Đình sẽ lại có một vị Thánh Vực Cường Giả!”

Năm mươi năm?

Lâm Lôi dám chắc trong vòng năm mươi năm tới hắn sẽ trở thành Thánh Vực Long Huyết Chiến Binh, còn trở thành Thánh Vực Cường Giả thì sẽ khó khăn hơn nhiều.

“Hãy cố gắng!” Cát Nhĩ Mặc nhiệt tình vỗ vai Lâm Lôi.

Đoàn xe sang trọng chạy như bay trên con đường quê nhỏ hẹp, hàng cây Thủy Sam hai bên đường vun vút lùi lại phía sau. Hai đội kỵ binh dũng mãnh hộ tống hai đầu, chỉ đến giữa trưa xe đã về đến Phần Lai Thành.

…………………

Phần Lai Thành, đại sảnh trong phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc.

“Ngải Lệ Tư, nàng có thể tha thứ cho ta không?” Cáp Lam cầm tay Ngải Lệ Tư, mắt chăm chú nhìn nàng.

Ngải Lệ Tư bất đắc dĩ gật đầu… Nàng còn có thể làm thế nào được nữa?

“La Lâm sẽ tới ngay thôi…” Ngải Lệ Tư khẽ nói: “Thiếp về trước đây…”

Dù đã đính hôn nhưng Ngải Lệ Tư và Cáp Lam vẫn chưa chính thức thành phu thê, chỉ sau lễ đại hôn hai người họ mới được tự do sum họp. Còn trước đó thì theo tục lệ Ngải Lệ Tư phải tránh mặt, hàng ngày đều về nhà mình.

“La Lâm…!” nghe cái tên ấy Cáp Lam không khỏi chau mày.

La Lâm, chính là chính thê của hắn…

Bởi bức thạch điêu “Mộng Tỉnh” khiến cho cả thiên hạ quan tâm chú ý, hễ Cáp Lam đính hôn thì e rằng rất nhiều người sẽ nhận ra Ngải Lệ Tư. Vì vậy trong một thời gian ngắn, gia tộc Đức Bố Tư đã chọn cho

Cáp Lam một chính thê...

“Cáp Lam!”

Giọng nói vui vẻ vang lên, một thiếu nữ tóc dài màu kim khoan thai bước tới. Thiếu nữ này dáng vẻ vô cùng thuần khiết, khí chất quý tộc thanh cao, đặc biệt đôi mắt long lanh rất đáng yêu.

“La Lâm, nàng tới đó à?” Cáp Lam cố nở một nụ cười. Gã không thể không thừa nhận La Lâm là một nữ tử rất đáng yêu, nam nhân thiên hạ e rằng hầu như không ai có thể cự tuyệt nàng, nhưng người Cáp Lam thực lòng thương yêu lại là Ngải Lệ Tư...

“Bá Nạp Đức thúc thúc đâu?” La Lâm không ngừng ngó nghiêng xung quanh.

“Cha ta đi có việc, chắc một lát nữa sẽ về” Cáp Lam trả lời.

Cáp Lam rất biết phụ thân gã đang bận việc gì. Do sự cạnh tranh gay gắt của Đạo Sâm Thương Hội mà các mối làm ăn của gia tộc Đức Bố Tư đều sa sút, ngày nào cũng phải bù lỗ. Tình hình như thế chừng một năm thì còn được, nhưng nếu kéo dài thì gia tộc có vững vàng thế nào cũng không tránh khỏi sụp đổ.

Hơn nữa Phần Lai Thành không chỉ có một Đao Sâm Thương Hội, các gia tộc khác lúc nào cũng lăm le dòm ngó. Cho nên… Bá Nạp Đức đã phải ra một quyết định rất mạo hiểm...

Buôn lậu Thủy Ngọc Thạch Khoáng!

Thuỷ ngọc là một tinh thạch quý, thường dùng để nạm trên Ma Pháp Trượng, rất thuận lợi cho những Thủy Hệ Ma Pháp Sư. Dưới lòng đất Phần Lai Thành có một trữ lượng khá lớn thủy ngọc, Phần Lai Vương quốc chính là dựa vào đó mà phồn vinh giàu có như ngày nay. Do sự quý báu của nó nên không ít người có ý định buôn lậu thủy ngọc...

Nhưng việc buôn lậu Thủy ngọc thạch khoáng bị Quốc vương Khắc Lai Đức cấm ngặt, người buôn lậu nào bại lộ lập tức sẽ bị xử tử, nhưng bởi lợi nhuận do buôn lậu Thủy ngọc thạch khoáng quá lớn, gấp năm sáu lần so với hàng hóa bình thường nên không ít người vẫn liều mạng.

Trước đây thì gia tộc Đức Bố Tư đâu cần phải mạo hiểm, nhưng hiện nay họ đã không còn cách nào khác. Con đường buôn bán chính đáng đã bị Đạo Sâm Thương Hội chặn mất, gia tộc Đức Bỗ Tư chỉ còn một lựa chọn duy nhất là buôn lậu!

http://4vn/forum/showthread.php?p=153191#post153191 (http://4vn/forum/showthread.php?p=153191#post153191)

“Không có chuyện gì xảy ra đâu...” Cáp Lam thầm nhủ: “Đối tác của phụ thân lại là Tài vụ đại thần, thân đệ của Quốc vương bệ hạ, Công tước Bạc Đức Sâm, hợp tác với ông ta thì khả năng đổ bể là không thể...”

Bạc Đức Sâm chính là Tài vụ đại thần của Phần Lai Vương quốc. Quản lý tài chính của cả Vương quốc, đương nhiên phải là người tin cậy nhất của Quốc vương rồi.

“Bá Nạp Đức thúc thúc về kìa!” Giọng nói trong trẻo của La Lâm vang lên.

Cáp Lam nhìn ra, quả nhiên Bá Nạp Đức đang tươi cười từ ngoài cửa đi vào. Thấy La Lâm ông ta cười thân mật: “La Lâm đến đấy à? Ăn tối chưa?”

“Điệt nữ còn chưa ăn” La Lâm đáp. Bá Nạp Đức gật đầu: “Vậy ở lại ăn cơm với Cáp Lam ca ca của con đi... À, ta có việc muốn bàn với Cáp Lam, con hãy sang trò chuyện với Ngải Lệ Tư trước, lát nữa Cáp Lam sẽ quay lại với con...” Bá Nạp Đức nói rồi nháy mắt với La Lâm.

Cáp Lâm theo sau Bá Nạp Đức vào trong mật thất.

Đóng cửa, châm nến xong, Cáp Lâm sốt ruột hỏi ngay: “Phụ thân, sao rồi?”

Bá Đức Nạp nở nụ cười thoả mãn: “Ta đã thương lượng chi tiết với Bạc Đức Sâm, ông ta đồng ý với chúng ta, lần buôn bán này lợi nhuận chia năm năm!”

“Năm năm?” Cáp Lam trợn tròn mắt: “Bạc Đức Sâm này thật tham lam, tiền đều do chúng ta bỏ, đến người ngựa cũng là của chúng ta. Ông ta chỉ việc bố trí đường đi, đảm bảo cho hàng hóa vận chuyên an toàn, thế mà đòi chia những một nửa lợi nhuận?”

Cáp Lam không phải không hiểu tầm quan trọng của việc dọn đường. Nhưng gia tộc Đức Bố Tư bọn họ đã tốn bao nhiêu vốn liếng, trong khi Bạc Đức Sâm không hề chi ra một đồng nào, chỉ với chút mánh lới mà thu cả núi tiền về tay!

“Năm năm là vẫn còn chấp nhận được...” Bá Đức Nạp cười nhạt: “Không chỉ là chuyện bố trí đường đi, quan trọng nhất là Bạc Đức Sâm làm như vậy đồng nghĩa với phản bội Vương quốc và đại ca của ông ta. Nếu Khắc Lai Đức phát giác vụ này, e rằng có là thân đệ thì ông ta cũng không nương tay đâu!”

Cáp Lam khẽ gật đầu.

Đối tác vụ buộn lậu này là một Công tước, hơn nữa lại là Tài vụ đại thần. Phải mạo hiểm đến thế nào mới dám chuẩn bị đường vận chuyển, nghĩ kỹ ra thì một nửa lợi nhuận cũng xứng đáng!

… Bá Nạp Đức cùng Cáp Lam rời mật thất. Về đến phòng khách, thấy La Lâm đang nói chuyện với Ngải Lệ Tư.

“Phải rồi Cáp Lam, cha vừa nghe Công tước Bạc Đức Sâm nói, ba ngày nữa Quốc vương bệ hạ sẽ đích thân phong tước cho Lâm Lôi…” Ba Nạp Đức dặn dò: “Con hãy chuẩn bị cho cha một món quà để cha tặng cho anh ta.”

Cáp Lam gật đầu ứng tiếng. Ngải Lệ Tư đang ngồi nói chuyện với La Lâm bất chợt ngước lên nhìn.

“Lâm Lôi đại ca được phong tước sao?” trong lòng Ngải Lệ Tư thoáng qua chút tư vị.

……………………

Hoàng cung đại điện Phần Lai Thành, mười đại thần quý tộc đứng xếp hàng theo thứ tự, Quốc vương Khắc Lai Đức ngự trên ngai vàng, cúi nhìn xuống đám cận thần phía dưới.

“Các vị, hôm nay ta có một chuyện lớn muốn công bố…” Khắc Lai Đức cười tươi tỉnh, nói lớn.

Các đại thần hầu như đã biết rõ ông ta sắp nói tới chuyện gì. Khắc Lai Đức nhìn người hầu bên cạnh, hầu cận đó xướng lớn: “Truyền Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc vào điện!”

Lệnh vừa truyền đi, Lâm Lôi mặc lễ bào màu đen điểm vàng từ từ bước vào, mọi con mắt trong đại điện đều nhìn theo hắn.

“Bái kiến bệ hạ!” Lâm Lôi khom người cung kính.

Khắc Lai Đức nhìn hắn tươi cười: “Lâm Lôi, ngươi tình nguyện phục vụ cho Vương quốc, trẫm rất mừng. Nay ta phong cho ngươi chức Đệ Nhất Cung Đình Pháp Sư của Vương quốc, tặng cho ngươi tước Hầu…”

“Chư vị, có ý kiến gì không?” Khắc Lai Đức nhìn quanh một lượt.

Các vị quý tộc đại thần đều nhìn Lâm Lôi vẻ ngưỡng mộ, không ai lên tiếng.

“Thần tạ ơn bệ hạ” Lâm Lôi lập tức cúi mình tạ ơn.

Thực ra thì sau khi Cát Nhĩ Mặc có lời, Khắc Lai Đức sẵn sàng phong cho Lâm Lôi thành Công tước, nhưng hắn cho rằng làm như vậy sẽ kinh động đến nhiều người. Nói cho cùng thì trước đây Lâm Lôi chỉ là một quý tộc rất nhỏ, nháy mắt leo lên quá cao cũng không không phải là khôn ngoan.

Cho nên hãy lùi một bước, làm Hầu tước trước cũng không thừa...

“Lâm Lôi, ngươi thân là Đệ Nhất Cung Đình Ma pháp sư, lại là Hầu tước của Vương quốc, đương nhiên không thể tiếp tục sống trong Đạo Sâm Thương Hội. Ta đã chuẩn bị một tòa phủ đệ yên tĩnh trên đường Lục Diệp cách Hoàng cung không xa..” Khắc Lai Đức mỉm cười.

Lâm Lôi lại tạ ơn lần nữa. Thực ra tất cả những chuyện này đã được Khắc Lai Đức nói trước tối qua, hôm nay chỉ là công khai tuyên bố trước bá quan đại thần mà thôi.

Rời đại điện, Lâm Lôi đến chuyện vãn với mấy quý tộc đại thần.

Tầng lớp cao nhất trong Vương quốc Phần Lai bao gồm một số ít người như Quân đoàn trưởng, Hữu tướng, Tả tướng, Tài vụ đại thần và Giám sát đại thần, những người này nắm giữ toàn bộ những vấn đề cơ mật trong Vương quốc.

Tước vị của họ hầu hết đều là Công tước, thấp nhất là quan Giám sát đại thần cũng là Hầu tước.

Trên đường tới phủ đệ, Lâm Lôi ngồi trong xe, nhắm mắt tĩnh tu…

“Lâm Lôi đại nhân, đã đến nơi!” Tiếng người hầu thông báo. Lâm Lôi mở mắt, nhảy xuống xe, Bối Bối cũng nhảy xuống bám vào vai hắn.

“Ồ, phủ đệ to quá!” Mắt Bối Bối lấp lánh nhìn khối kiến trúc phía trước.

Lâm Lôi cũng quan sát kỹ tòa phủ đệ được Bệ hạ ngự ban, quả thực là vô cùng rộng lớn, chỉ riêng cánh cổng thôi cũng tới hơn mười mét. Bước qua cánh cửa mở rộng, đập vào mắt hắn là rất nhiều nô bộc nữ tỳ, lại còn có không ít kỵ sỹ bảo vệ.

“Không tồi!” Lâm Lôi gật đầu, bước tiếp vào trong.

“Đại nhân!” người hầu giữ của cung kính cúi mình, lập tức tấp cả người trong phủ đệ đều dừng lại, rạp người hành lễ.

Lần gặp đầu tiên phải lưu lại ấn tượng tốt cho chủ nhân, những người hầu ở đây đều biết rất rõ sự thần thông của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi đại sư, chúc mừng chúc mừng!” một giọng nói quen thuộc đột nhiên vang lên.

Lâm Lôi quay lại nhìn: “Ô, Bá Nạp Đức tiên sinh!”

Bá Nạp Đức vốn là tộc trưởng của Đức Bố Ân gia tộc, ông ta cười với Lâm Lôi: “Thật là vừa hay, phủ đệ của chúng ta cũng nằm trên đường Lục Diệp, chỉ cách phủ đệ của Đại sư có một nhà, sau này càng dễ dàng qua lại…”

“Ồ.. ra vậy!” Lâm Lôi nhớ lại lần đầu tiên đến cứu Ngải Lệ Tư và Cáp Lam, khi đưa Cáp Lam về nhà, đúng là dường như cách đây không xa.

“Nhưng phủ đệ của Đại sư lớn hơn phủ đệ của gia tộc chúng ta nhiều. Đây chính là nơi khi xưa bệ hạ từng sống!” Bá Nạp Đức giọng cung kính.

Lâm Lôi cũng cảm thấy tòa phủ đệ này to lớn khác thường, lớn hơn nhà hắn ở Ô Sơn Trấn rất nhiều. Trong thành Phần Lai đất quý hơn vàng này, không phải chỉ cần có tiền là có thể mua được tòa phủ đệ đồ sộ thế này. Nguyên lai đây từng là nơi mà Khắc Lai Đức Bệ hạ sống, chả trách…

“Bá Nạp Đức tiên sinh, ta phải vào xem sao, lúc khác chúng ta nói chuyện được không?” Lâm Lôi mỉm cười, đoạn bước vào trong phủ đệ.

Lúc này trước cổng gia tộc Đức Bố Ân, cả Cáp Lam, La Lâm và Ngải Lệ Tư đều đang chăm chú nhìn sang...

Từ chương 2 đến chương 9 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 6: Ma Pháp Thư Tịch

Cho dù là kiến trúc hay bài trí, tòa phủ đệ đều nhất quán đến mức tinh tế. Đặc biệt là một nơi trong hậu viện gọi là “Tuyền Thuỷ Viên”, càng khiến Lâm Lôi vô cùng thích thú.

“Tuyền Thuỷ Viên” chính là nơi mà Khắc Lai Đức Bệ hạ từng tu luyện. Khắc Lai Đức là một vị Cửu cấp Cường Giả, muốn trở thành một vị Cửu cấp Cường Giả đương nhiên không thể chỉ trông vào khả năng thiên phú mà còn phải thường xuyên khổ luyện.

Nửa bên phải Tuyền Thủy Viên là một thảm cỏ rất rộng, bên cạnh bày sẵn các loại khí cụ để rèn luyện cơ thể. Nửa bên trái đặt một đám giả sơn, còn có một hồ nước suối nóng. Ôn tuyền của hồ nước nóng này bắt nguồn sâu trong đất, sau khi tu luyện khổ nhọc mà được trầm mình vào làn nước ấm nóng không ngừng tuần hoàn của hồ này, đích xác là một hưởng thụ mỹ diệu.

Lâm lôi ngâm mình trong hồ, để cho dòng nước ấm nóng cuồn cuộn ôm ấp thân thể mình, cảm giác dễ chịu đến kỳ diệu đó khiến hắn khoan khoái nhắm mắt lại.

“Lão đại, lúc nào thì mới giết tên Bạc Đức Sâm đó? Yến tiệc tối qua ta đã định giúp huynh ra tay rồi!” Bối Bối ngoi lên từ đáy nước, lông mao ướt sũng nhưng trông cực kỳ hưng phấn.

“Đừng sốt ruột!” Lâm Lôi lắc đầu, bước ra khỏi hồ nước, thay trang phục luyện công rồi bước sang thảm cỏ bên phải, bắt đầu niệm thầm Ma Pháp Chú Ngữ. Vừa qua mấy đoạn, Địa Hệ Nguyên Tố tụ tập lại dần xung quanh hắn, hào quang Thổ Hoàng Sắc lan ra khắp vùng đất dưới chân...

Địa Hệ Ma Pháp, Trọng Lực Thuật...

Lâm Lôi nhảy lên chúc đầu xuống đất, cố định trong tư thế đầu dưới chân trên, dùng hai cánh tay chống đỡ toàn thân, sau đó rút đi đến lúc chỉ còn một ngón. Trái phải mỗi bên một ngón, trong sự bao phủ của Trọng Lực Thuật, Lâm Lôi bắt đầu co duỗi cơ thể.

“Một, hai, ba…” hắn đếm thầm, đến một nghìn thì chuyển sang ngón tay khác.

Sự tu luyện của một chiến binh, quan trọng nhất vẫn là độ dẻo dai của cơ thể. Cơ thể càng dẻo dai, càng có khả năng tiếp nhận các loại Đấu lực khác nhau, chỉ như vậy mới có thể tiến bộ nhanh chóng! Cho dù là Long Huyết Chiến Binh thì nguyên tắc cũng không có gì khác.

Luyện tập đã nửa canh giờ, Lâm Lôi chợt nhún mính đứng thẳng lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn người thị nữ đang bước vào. Trên tay thị nữ bưng một chiếc mâm, trên mâm là một ấm trà và một chút trái cây.

“Đại... đại nhân, đây là nước trà và trái cây cho ngài...” Thị nữ bị cái nhìn chăm chú của Lâm Lôi làm lắp bắp nói không ra lời.

“Ai bảo cô tới đây?” Giọng Lâm Lôi lạnh như băng.

Thị nữ lặng người, lại lắp bắp: “Đại... đại nhân, tiểu tì lo... lo đại nhân khát nước...”

“Khát nước?” mặt Lâm Lôi vẫn không có chút biểu cảm, chợt quát: “Người đâu?”

Lập tức từ bên ngoài bốn chiến binh cao lớn chạy vào, những chiến binh này không phải của Vương quốc mà đều là người của Quang Minh Giáo Đình. Quang Minh Giáo Đình đã phái đến một tiểu đội hơn trăm kỵ sĩ chuyên bảo vệ sự an toàn cho Lâm Lôi.

“Đại nhân tha mạng!” Thị nữ sợ hãi quỳ sụp xuống.

Trong Ngọc Lan Đại Lục, địa vị quý tộc cao hơn thường dân rất nhiều. Bất kể quý tộc tước nào đều có thể giết người thường mà không bị truy cứu, chỉ cần có một lý do nào đó. Còn Lâm Lôi đã là tàng lớp quý tộc cao cấp nhất, ngay cả Quốc vương Khắc Lai Đức cũng không lấy thân phận ra để làm khó hắn.

Lâm Lôi nhìn thị nữ, gằn giọng: “Nhớ cho kỹ, khi ta đang ở Tuyền Thủy Viên không ai được phép vào, kẻ nào trái lệnh phạt hai mươi quân côn!”

“Hai mươi quân côn?” mặt thị nữ tức thì trắng bệch.

Quân côn là hình phạt bằng roi nặng nhất, một chiến binh cường tráng bị hai mươi quân côn thì mười ngày nửa tháng cũng chưa dậy nổi, còn thân thể nữ nhân chắc hẳn sẽ khó bảo toàn được tính mạng.

“Đại nhân tha mạng, Đại nhân tha mạng!” thị nữ run lẩy bẩy, luôn miệng cầu xin.

Lâm Lôi hừ nhạt: “Niệm tình người phạm tội lần đầu, phạt hai mươi roi mây. Lần sau còn tái phạm thì ta quyết không nương tay!”

“Tạ đại nhân, tạ ơn đại nhân!” thị nữ đó thầm thở phào thoát nạn. Nói về đau đớn thì roi mây còn gây đau hơn quân côn nhiều, nhưng roi mây chỉ làm tổn thương da thịt chứ không phạm vào lục phủ ngũ tạng, không đến mức làm mất mạng.

“Lôi ra!” Lâm Lôi quát bốn chiến binh.

“Tuân lệnh!” hai chiến binh bước lên phía trước, xốc thị nữ lôi đi, khay trà và trái cây vẫn để trên mặt đất.

Lâm Lôi hất đầu cho hai chiến binh kia lui, lại quay về chỗ thảm cỏ.

Tử Huyết Thần Kiếm là binh khí bí mật của hắn. Khi sử dụng Lâm Lôi thường để thẳng, thỉnh thoảng hắn cũng có thể bẻ cong thay đổi hình dạng. Lâm Lôi không muốn bất cứ ai biết được bí mật về thanh thần kiếm này. Bản thân đang tu luyện, lại càng không muốn để người khác nhìn thấy.

Tay phải Lâm Lôi đưa ngang thắt lưng, lập tức lóe lên tia sáng màu đỏ sẫm lạnh lẽo, một cây trường kiếm kỳ dị xuât hiện trên tay...

“Xoẹt”

Tuyền Thuỷ Viên tràn ngập những vệt sáng màu đỏ thẫm, bóng Lâm Lôi chuyển động không ngừng, hệt như du long hí thủy. Ma Pháp bổ trợ Phong hệ “Cực tốc” hoàn toàn hợp lực với bản thân, tốc độ di chuyển của hắn không những hét sức nhanh mà còn vô cùng linh hoạt.

Tu luyện Long Huyết Mật Điển, khổ luyện thân thể, khi nghỉ ngơi thì lại thực hành điêu khắc để luyện tập Tinh Thần Lực, tiến hành suy tưởng nâng cao Tinh Thần Lực trong làn nước hồ ôn tuyền.

Sự tu luyện của Lâm Lôi có thể nói là liên tục từng giây phút.

Lâm Lôi chưa tìm ra thời cơ tốt để đối phó với Bạc Đức Sâm. Nói cho cùng, sự qua lại giữa hai người chưa có gì gọi là gần gũi. Nếu Lâm Lôi trực tiếp đến phủ Bạc Đức Sâm hoặc giả Bạc Đức Sâm qua chỗ hắn, hễ sau đó mà Bạc Đức Sâm bị giết thì e rằng chưa đầy nửa ngày sau Khắc Lai Đức bệ hạ đã biết chuyện rồi.

Cho dù tiềm lực hay ý nghĩa của Lâm Lôi có lớn đến cỡ nào, nếu giết thân đệ của Khắc Lai Đức thì ông ta cũng không thể nương tay...

Trong phòng khách, Lâm Lôi đang thong thả ăn trưa.

Ăn trưa xong, hắn lại nghĩ đến Bạc Đức Sâm. “Bạc Đức Sâm này mấy hôm nay không đến tìm ta, xem ra ta phải đích thân ra tay vậy!” Lâm Lôi quyết định không ôm cây đợi thỏ nữa mà trực tiếp đi tìm con mồi...

“Đại nhân...” Một thị nữ đi tới bẩm báo: “Hồng Y Đại Chủ Giáo Quang Minh Giáo Đình Cát Nhĩ Mặc Đại nhân đến!”

“Cát Nhĩ Mặc?” Lâm Lôi thoáng trầm ngâm, sau đó bước nhanh ra cổng đích thân nghênh đón khách.

Hai người yên vị trong khách sảnh, Cát Nhĩ mặc cười ha hả: “Lâm Lôi, nghe nói cuộc sống của ngươi rất nhàn tản. Lức không tu luyện thì ngâm nước suối nóng, thỉnh thoảng lại Thạch Điêu điêu khắc, cuộc sống đó thật khiến người ta ao ước nha!”

Lâm Lôi gật đầu cười phụ họa.

“Nhưng Lâm Lôi...” Cát Nhĩ Mặc trở lại nghiêm túc: “Ta phải nhắc nhở ngươi, Thạch Điêu của ngươi quả thực rất đáng giá, nhưng điều quyết định địa vị của ngươi chính là thực lực bản thân! Ví như gia tộc Đức Bố Ân ở gần đây đó, họ có nhiều tiền không? Rất nhiều, nhưng nói đến địa vị thì vẫn không thể sánh với ngươi được!”

Trong lòng Lâm Lôi cũng hiểu chân lý đó.

Tiền bạc, quả thực rất hữu dụng, nhưng khi thực lực đã đạt đến cực điểm thì tiền bạc cũng trở nên chuyện thứ yếu. Đối với một vị Thánh Vực Cường Giả chẳng hạn, tiền bạc chỉ là vật ngoài thân mà thôi. Đây cũng là lý do tại sao Đạo Sâm Thương Hội chịu bỏ ra một trăm triệu tiền vàng để Lâm Lôi chịu gia nhập.

Đối với những hội đoàn như Đạo Sâm Thương Hội, có một Siêu cấp Cường Giả làm thành viên là vô cùng quan trọng.

“Đa tạ Đại nhân đã nhắc nhở!” Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

Lâm Lôi vốn không hề nói ra, Thạch Điêu điêu khắc mới chính là nguyên nhân thực sự khiến hắn mới mười bảy tuổi đã trở thành một Thất cấp Song Hệ Ma Pháp Sư.

“Ta cũng muốn nói, rốt cuộc ngươi nên nghỉ ngơi một chút...” Cát Nhĩ Mặc quay nhìn người chủ tế phía sau. Chủ tế đó liền mở chiếc túi nhỏ trên lưng, lấy ra một chiếc hộp đá.

Chủ tế tiến lên đặt chiếc hộp đá giữa Cát Nhĩ Mặc và Lâm Lôi.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân, đây là...?” Trong lòng Lâm Lôi đã có một dự đoán.

Cát Nhĩ Mặc cười nhẹ: “Lâm Lôi, tự mở ra đi!”

Lâm Lôi cẩn thận mở hộp, lớp vải phủ dưới nắp hộp tách ra, bên trong là hai cuốn thư tịch làm bằng tơ tằm, cùng một màu vàng kim tôi tối.

“Đây là...?” Lâm Lôi nhìn Cát Nhĩ Mặc.

“Lâm Lôi, không phải ta đã từng nói sao? Ta sẽ giao cho ngươi những thư tịch về Ma Pháp Chú Ngữ của Địa hệ và Phong hệ. Chính là hai cuốn sách này đây!” Cát Nhĩ Mặc cười nói.

Lâm Lôi không khỏi vui mừng.

Ma Pháp Chú Ngữ và những phương pháp để thi triển Ma Pháp, quả thực là vô cùng quan trọng. Không có bảo bối này, cho dù Tinh Thần hay Ma Pháp Lực bản thân có cao đến cỡ nào, cũng không thể thi triển Ma Pháp mạnh mẽ hơn.

Lâm Lôi lập tức mở một cuốn sách. “Phong Hệ!” lật trang đầu tiên, nguyên lai là khái quát sơ lược cả cuốn sách.

Các trang tiếp theo lần lượt miêu tả từng loại Ma Pháp trong Phong Hệ, cuốn sách viết rất tỉ mỉ, không những phương pháp thực hiện mà những điểm quan trọng cần chú ý trong từng loại Ma pháp cũng được ghi chép rất rõ ràng.

Lâm Lôi giở ngay đến phần tầng thứ cao hơn Thất cấp. Những Ma Pháp diệu kỳ, uy lực kinh người khiến hắn phải kinh ngạc. Lâm Lôi không thể không thừa nhận, vị tiền bối viết ra cuốn sách này quả thực là nhân tài vô song.

“Cửu cấp Ma Pháp, Ma Ảnh Thuật, nguyên lý là kết hợp bổ trợ hai ma pháp Cực Tốc và Phong Chi Tưởng Dực, hiệu quả kỳ diệu như đôi cánh của thần tiên, tốc độ cực nhanh, di chuyển linh hoạt”

Vô cùng hoàn hảo… xem những giải thích từ thấp lên cao của Phong Hệ, Lâm Lôi khôn giấu nổi vui mừng.

Một thế giới mới mẻ đang mở ra trước mắt hắn.

Nếu như sau này bản thân thành thục Phong Địa Lưỡng Pháp, lại thêm công lực của Long Huyết Chiến Binh thì sức tấn công chắc hẳn phải kinh người.

Thấy Lâm Lôi hoàn toàn chìm đắm vào trong cuốn Ma Pháp, Cát Nhĩ Mặc không những không lấy làm phiền mà còn gật đầu vẻ hài lòng, im lặng đứng dậy ra về.

…………..

Trong Tuyền Thủy Viên.

Lâm Lôi xếp bằng tròn trên bãi cỏ, toàn thân lại bắt đầu chấn động, năng lực đặc biệt của Huyết Mạch Long Huyết Chiến Binh không ngừng xâm nhập vào từng ngóc ngách trên cơ thể, khiến tốc độ mà cơ thể hắn cảm nhận là không ngừng tăng lên.

“Lão đại, tối nay Bạc Đức Sâm tới, huynh vẫn còn tâm trạng tu luyện sao?” Bối Bối bò trên vai Lâm Lôi, nhắc nhở.

Lâm Lôi mở trừng mắt, nhìn sang Bối Bối.

“Có tâm trạng tu luyện?”

Lâm Lôi bỗng thấy trong lòng đắng ngắt. Buổi sáng Bạc Đức Sâm cho người đến thông báo, tối nay y sẽ một mình tới vấn an Lâm Lôi. Là Tài Vụ Đại Thần, Bạc Đức Sâm đương nhiên muốn tạo mối giao hảo với những quý tộc khác. Chỉ vì mấy ngày nay bận lo vụ buôn lậu Thủy ngọc khoáng thạch nên không có thời gian cho cuộc viếng thăm Lâm Lôi.

“Ta không có tâm trạng nhưng vẫn phải tiếp tục tu luyện. Chỉ có thực lực mạnh mẽ thì mới nắm chắc phần thắng!” Lâm Lôi thầm nhủ.

Kế hoạch của hắn...

Trong vòng nửa năm phải giết được Bạc Đức Sâm và nắm được tin tức về kẻ đứng sau lưng y. Sau khi tìm ra được người đó thì trước ngày giỗ của phụ thân năm sau sẽ dò được tin tức của mẫu thân, hoặc giết chết kẻ giật dây Bạc Đức Sâm.

“Aaaaaaaaaa!”

Bên ngoài Tuyền Thuỷ Viên bỗng vang lên một tiếng hét kinh hoàng.

Lâm Lôi giật mình, nhún chân bay lên đứng trên hòn giả sơn. Từ vị trí đó hắn nhìn thấy rất rõ ràng, mười chiến binh Quang Minh Giáo Đình canh cửa, toàn thân đã bắt đầu phân hủy, kêu gào không ngớt, máu chảy lênh láng trên mặt đất.

Cùng lúc đó, một làn sương mù đen dày đặc từ bốn phía đang lao về Tuyền Thủy Viên. Đám sương mù ấy đi đến đâu, dù là người hay động vật đều bị rữa ra mà chết.

Lâm Lôi ngửa mặt nhìn lên. Bầu trời đã hoàn toàn bị che phủ, từ cả bốn phía, sương mù đen kịt đang nhanh chóng kéo tới.

“Có người...!” Lâm Lôi thậm chí cảm thấy được mấy bóng người màu đen xông ra từ đám mây mù, xuyên thẳng qua người hắn.

Không còn đường nào để chạy nữa...

“Vù” Lâm Lôi nhảy khỏi hòn giả sơn, đoạn thoắt như một con cá lặn xuống hồ Tuyền Thủy...

Từ chương 2 đến chương 10 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 7: Tử Thương Thảm Trọng

Nước hồ cuộn sóng, Lâm Lôi trầm cả người dưới đáy.

Nơi sâu nhất trong hồ cũng chỉ khoảng hai mét. Nhìn qua mặt nước, Lâm Lôi có thể mơ hồ nhận thấy những chuyện đang xảy ra bên ngoài.

“Những người này là như thế nào? Tại sao lại không chút nương tay với Chiến Binh của Quang Minh Giáo Đình?” Lâm Lôi vô cùng nghi hoặc. Không nói mấy Chiến Binh canh cổng thấp nhất cũng phải đến Ngũ cấp, người nào cũng sở hữu Đấu khí, chỉ xem thiên hạ này có ai lại dám động vào cả Quang Minh Giáo Đình?

Chẳng lẽ những Chiến Binh đó lại không thể sử dụng Đấu Khí Trác để chống lại đám khói đen kia? Lâm Lôi không hiểu thực hư nên cũng không dám nhất thời xông ra...

“Lâm Lôi, hắc vụ này chính là Hủ Thực Mê Sương, rất hay dùng trong Ma Pháp Hắc Ám. Dùng Đấu Khí Trác nhất định sẽ chế ngự được.” Giọng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu hắn.

“Nhưng mấy Chiến Binh kia…?”

“Họ nhất định còn trúng một loại mê pháp khác, không kịp vận Đấu Khí Trác khống chế Hủ Thực Mê Sương” Đức Lâm Kha Ốc Đặc suy đoán.

“Vu vu...” Cơ thể Lâm Lôi phát ra một luồng khí nhập vào làn mê sương dày đặc bên ngoài. Đó chính là Thám Tri Chi Phong của Phong Hệ Ma Pháp, bằng cách này hắn hoàn toàn có thể nhận biết những gì đang diễn ra...

“Nhanh, bất cứ giá nào cũng phải giết chết Lâm Lôi!” Tên áo đen cầm đầu lạnh lùng ra lệnh.

Năm gã hắc y thuộc hạ gật đầu, nhanh chóng tiến về phía ôn tuyền.

Đúng lúc đó…

Lâm Lôi như mũi tên phóng ra khỏi hồ nước, bất ngờ giống mãnh hổ hạ sơn, năm ngón tay thoắt biến thành năm móng vuốt vồ về phía tên áo đen đầu lĩnh.

“Hừ” Hắc y đầu lĩnh khẽ nghiêng mình, dùng vai phải nghênh đón móng vuốt của Lâm Lôi, đoản đao trong tay lập tức đâm tới.

Lâm Lôi chợt nở một nụ cười tàn khốc, trên cánh tay phải hiện lên một lớp Long Huyết Đấu Khí màu xanh đen. Lớp Long Huyết Đấu Khí nhỏ bé, cộng thêm màu đen của Hủ Thực Mê Sương nên hoàn toàn không bị để ý… Quan trọng nhất là từ ngón tay của hắn xuất hiện những chiếc móng nhọn hoắt đen sì…

“Xuy xuy!” Tay phải Lâm Lôi dễ dàng xuyên thủng qua ngực một hắc y hán tử, trong khi đoản đao trong tay đối phương cũng đâm vào vai hắn.

Lồng ngực bên trái của hắc y hán tử vỡ toang, máu tuôn xối xả. Hán tử đó chết ngay tại chỗ, chết mà vẫn chưa đạt được mục đích, đoản đao đâm vào người Lâm Lôi không mảy may làm hắn bị thương.

“Thất cấp Địa Hệ, nhưng Ngọc Thạch Giáp lại dễ dàng xuyên thủng đến vậy ư? ” Lâm Lôi thầm nghĩ: “Thảo nào, ngoài lớp Ngọc Thạch Giáp thì da thịt ta phút chốc đã có thể biến thành hình dạng của Long Huyết Chiến Binh!”

Với hình dạng Long Huyết Chiến Binh như hiện giờ, sức tấn công của Lâm Lôi tuyệt đối không dưới Bát cấp Chiến Binh. Hình dạng “Long

Hoá” của Lâm Lôi kế thừa ưu điểm cứng như thép của vây và vảy rồng, thậm chí còn mạnh hơn cả Ngọc Thạch Bảo Giáp. Một đao của hắc y sát thủ xem ra rất có uy lực, hẳn phải là Thất cấp Cao Thủ, tuy nhiên vẫn không thể làm gì được hắn.

Sức phòng ngự của Thất cấp Cao Thủ này, đối với vuốt rồng của lâm Lôi cũng không thể cầm cự được. Thậm chỉ đó chưa hẳn đã là Long hóa, vừa nãy lâm Lôi chỉ là bán Long hóa mà thôi.

“Chuyện gì vậy?” Năm tên hắc y còn lại cùng sững người.

Theo thông tin chúng nhận được, Lâm Lôi chỉ là một Thất cấp Song Hệ Ma Pháp Sư, năng lực Chiến Binh thực ra không đáng kể. Cả mấy tên đều không thể ngờ, một thất cấp sát thủ chỉ vừa mới chạm mặt đã bị giết chết như vậy.

“Tình báo sai lầm!” tên hắc y đầu lĩnh chửi thầm.

Lâm Lôi lại hài lòng gật đầu: “Xem ra thân thể Long hóa, trong lúc kẻ địch không chú ý có thể cho bọn chúng lãnh đủ!”

“Lũ Hắc Ám Giáo Đình khốn kiếp!”

Đột nhiên một tiếng gầm đầy giận dữ từ ngoài Tuyền Thủy Viên vọng vào. Lâm Lôi biết đó là những kỵ sỹ bảo vệ đang xông tới, tổng số binh sĩ hơn một trăm, vừa nãy chúng chỉ giết được hơn mười người..

Mặt tên đầu lĩnh vụt biến sắc. “Nhanh! Bất cứ giá nào cũng giết chết Lâm Lôi!” gã quát lớn.

Ngay lập tức, năm tên cùng vây lấy Lâm Lôi, năm con dao đen trong tay phát ra ánh hắc kim lấp loáng, dường như toàn bộ sức lực trên người chúng đều tập trung vào vũ khí.

Liều mạng tấn công.

“Thất cấp Chiến Binh, đúng không?”

Lâm Lôi nhìn năm tên hắc y, không hề có ý định né tránh, tay trái hắn khẽ lần quanh thắt lưng...

Đột nhiên…

Những tia sáng đỏ sẫm vụt lên sáng lòa. Lâm Lôi nhanh chóng bay lùi lại phía sau, năm tên hắc y tấn công có đến bốn đứng sững tại chỗ, chỉ tên đầu lĩnh là chuyển thân đuổi theo hắn.

“Xòa...”

Bốn bón đen lúc đó mới đổ vật ra, tất cả cùng bị chặt thành hai đoạn, ruột gan văng đầy đất, màu chảy như suối.

“Quá nhanh, quá sắc bén!” tên đầu lĩnh kinh hãi nhìn Lâm Lôi.

Một kiếm giết chết bốn Thất cấp Chiến Binh, thật đáng sợ!

Lâm Lôi biết rõ, Tử Huyết Thần Kiếm vốn sắc bén vô song, nhưng nếu chỉ dựa vào sự sắc bén của Tử Huyết Kiếm thì khó lòng phá vỡ được sự phòng ngự của lũ Ma Súc này. Bởi bọn chúng đề là Thất cấp, nếu Thất cấp Chiến Binh dùng Đấu Khí để hộ thân thì cùng lắm hắn chỉ có thể khiến chúng bị trọng thương chứ không thể giết chết được.

Nhưng vừa nãy, bốn tên sát thủ lại dùng toàn lực để tấn công. Nguyên lai chúng không hề ngờ đến chuyện Lâm Lôi còn có một thanh kiếm...

“Muốn nâng cao sức tấn công của Tử Huyết, chỉ còn cách nhập vào Long Huyết Đấu Khí. Nhưng khi nhập vào Long Huyết Đấu Khí thì tốc độ không thể nhanh Phong hệ Ma Pháp” Lâm Lôi lúc này đang phải tính toán đến chuyện được mất.

Vừa nãy hắn quả thực đã một kiếm giết bốn, chính là dựa vào tốc độ kinh người, một tốc độ khiến địch thủ không kịp trở tay. Nhưng nếu chỉ dựa vào tốc độ và sự sắc bén của thanh kiếm thì cùng lắm cũng chỉ làm bị thương được Thất cấp Chiến Binh, trừ khi chiến binh này cũng giống như bốn tên sát thủ kia, không thèm để ý đến an nguy bản thân, dốc toàn bộ Đấu Khí ra tấn công mà không hề phòng ngự.

“Nhưng tên này lại không hề bị thương!” Lâm Lôi nhìn gã hắc y đầu lĩnh. Thực lực của gã nhất định đã vượt qua Thất cấp.

Tập trung vào khí lực của Phong hệ Ma Pháp chỉ có thể khiến tốc độ của Tử Huyết Kiếm nhanh hơn, khiến kiếm khí thoắt ẩn thoắt hiện, nhưng không thể tăng cường sức tấn công bản thân. Nhưng nếu nhập vào Long Huyết Đấu Khí thì chỉ làm mạnh hơn sức tấn công của Tử Huyết mà không khiến được tốc độ của thanh kiếm nhanh hơn.

Bên ngoài Tuyền Thuỷ Viên vang lên những âm thanh căm phẫn, những kỵ sỹ còn lại của Quang Minh Giáo Đình đã nhìn thấy cảnh chết chóc của đồng đội, ai ai cũng căm hờn.

“Lâm Lôi, ngươi lợi hại hơn chúng ta tưởng rất nhiều, đáng tiếc ngươi lại đi theo Quang Minh Giáo Đình, cho nên…” Hắc y đầu lĩnh không hề để ý sự việc bên ngoài, vẫn khẽ giọng nói.

Âm thanh giọng nói của tên hắc y vang lên theo một quy luật rất đặc biệt, mới đầu Lâm Lôi không để ý, nhưng khi hắn nói được một nửa câu thì tâm thần hắn chợt hoảng hốt, không còn khả năng tập trung nữa.

“... ngươi phải chết!”

Chỉ trong nháy mắt, chủy thủ tên hắc y đã lao đến trước ngực Lâm Lôi.

“Lâm Lôi...!” trong đầu Lâm Lôi vang lên tiếng gào của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, phút chốc hắn choàng tỉnh.

“Keeét...”

Gã hắc y lặng người, hoang mang cố nhìn về phía sau. Tấm lưng của gã đã bị cắn đứt một nửa, thịt đỏ tươi vẫn đang run lên, máu tươi không ngừng tuôn xuống. Gã nhận thấy rõ ràng cơ thể mình không còn chút sức lực nào nữa, những tia sinh cơ đang lụi dần...

“Ảnh Thử này…”

Tên đầu lĩnh ngây dại nhìn Ảnh Thử đen tuyền bên cạnh Lâm Lôi.

Ảnh Thử kia cùng lắm chỉ là Tứ cấp Ma Súc, còn gã lại những là một Bát cấp Chiến Binh. Vốn một Tứ cấp ma Súc không thể làm tổn thương một Bát cấp Chiến Binh, vì thế mà gã không hề đề phòng đến Ảnh Thử...

Nhưng…

Lúc chủy thủ của gã sắp đâm ngập vào ngực Lâm Lôi, Ảnh Thử từ bên cạnh bay ra, há miệng cắn vào ngang lưng gã...

……………

“Giáo Hoàng Bệ hạ!” Cát Nhĩ Mặc khoác áo thụng đỏ, khom mình cung kính.

“Hmm!” Quang Minh Giáo Hoàng khẽ nheo mắt, nhìn ông ta. Ánh mắt chăm chăm của Giáo Hoàng chẳng khác nào một tảng đá ngàn cân, Cát Nhĩ Mặc cố chịu đựng, kính cẩn nói: “Giáo Hoàng Bệ hạ, Hắc Ám Giáo Đình vừa định ám sát Lâm Lôi, thật may là chiến binh Lâm Lôi thực lực không kém, đã giết sạch kẻ địch, bản thân anh ta chỉ bị thương nhẹ.”

“Giết chết sạch?”

Con mắt xanh ngọc bích của Giáo Hoàng nhìn vào Cát Nhĩ Mặc, mỉm cười: “Cát Nhĩ Mặc, Hắc Ám Giáo Đình đã biết Lâm Lôi là Thất cấp Song Hệ Ma Pháp Sư, bọn họ phái người tới đây chẳng lẽ lại không nắm chắc phần thắng?”

“Giáo Hoàng Bệ hạ, đám sát thủ này thực lực quả rất mạnh, kẻ đầu lĩnh còn biết sử dụng Hắc Ám Ma Pháp để mê hoặc tâm trí...” Cát Nhĩ Mặc vội vàng bẩm báo.

Quang Minh Giáo Hoàng không nhiều lời, chỉ cười nhạt: “Vậy là ngươi muốn…”

Cát Nhĩ Mặc cung kính gật đầu: “Thưa đúng, Lâm Lôi là nhân tài cần đào tạo của Quang Minh Giáo Đình chúng ta, điều quan trọng là Lâm Lôi ngoài khả năng thiên phú còn rất chịu khó tu luyện. Hạ nhân tin rằng chỉ trong vòng năm mươi năm nữa Lâm Lôi rất có thể sẽ trở thành Thánh Vực Cường Giả, không quá một trăm năm sau sẽ trở thành một trong số rất ít Siêu cấp Cường Giả trong Ngọc Lan Đại Lục này..”

Người không lo xa, tất có vạ gần.

Quang Minh Giáo Đình và Hắc Ám Giáo Đình đều có lịch sử lâu đời. Khi Đế quốc Ngọc Lan thống nhất Ngọc Lan Đại Lục thì hai giáo phái này đã tồn tại.

Sở dĩ có thể hùng mạnh lâu như vậy, là bởi họ biết bồi dưỡng nhân tài.

Thực lực của Lâm Lôi hiện nay có thể chưa mạnh, nhưng một trăm năm nữa thì sao? Nói không chừng sẽ trở thành nhân vật hàng đầu của Quang Minh Giáo Đình. Đối với một vị Cường Giả thì thời gian một trăm năm không phải là chuyện lớn...

"Hạ nhân muốn Lâm Lôi được thụ hưởng sự hướng dẫn tốt nhất, cũng phải được bảo vệ tốt hơn. Cụ thể là hạ nhân định đưa Lâm Lôi theo Lạc Diệp đại nhân tu luyện." Cát Nhĩ Mặc nói.

"Lạc Diệp?"

Quang Minh Giáo Hoàng sững người, đoạn gật đầu: "Vậy cũng tốt, nhưng phải hỏi ý kiến của ông ta trước đã, đến ta cũng không ép Lạc Diệp được!"

"Tuân lệnh, Thánh Hoàng Bệ hạ!" Cát Nhĩ Mặc cáo từ, lui ra ngoài.

Đôi mắt xanh ngọc của Thánh Hoàng Bệ hạ nhìn theo Cát Nhĩ Mặc, lại nhìn lên bầu trời ngoài cửa sổ... "Giết chết tất cả sát thủ... Ba Lỗ Khắc.... Ba Lỗ Khắc, hình như Ba Lỗ Khắc là một Long Huyết Chiến Binh gia tộc trong số Tứ Đại Chung Cực Chiến Binh Gia tộc thì phải..."

Từ chương 2 đến chương 10 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 8: Sát Ý Quá Nặng

Trong cuộc ám sát lần này, phủ đệ của Lâm Lôi mất mười tám Chiến Binh Quang Minh Giáo Đình, ngoài ra còn bốn thị nữ, hai nô bộc. Chiều hôm ấy, Quang Minh Giáo Đình lập tức tăng cường lực lượng bảo vệ tòa phủ đệ.

Buổi tối, trong khách sảnh phủ đệ.

“Lâm Lôi, khanh không sao chứ?” Quốc vương Khắc Lai Đức ân cần thăm hỏi.

“Tạ ơn Bệ hạ, chỉ là mấy vết thương nhẹ...” Lâm Lôi nhìn xuống canh tay đang băng bó.

Thực ra lần này hắn không hề xây sát, nhưng Lâm Lôi không muốn để người khác nghĩ mình quá lợi hại nên đã tự tạo một số vết thương ngoài da. Chỉ là lấy dao rạch một đường trên cánh tay mà thôi... Cảm giác đau đớn so với lần Long hóa thoát xác đầu tiên còn dễ chịu hơn nhiều.

“Không sao thì tốt rồi!” Công tước Bạc Đức Sâm đi cùng Khắc Lai Đức cười hòa nhã. Lâm Lôi không nén nổi quay sang nhìn ông ta.

Tối nay đáng lẽ sẽ là cuộc thăm viếng của Bạc Đức Sâm tới phủ đệ của hắn, nhưng vì vụ thích sát mà kế hoạch này phải hủy bỏ.

....

“Lâm Lôi đại nhân!” Một kỵ sĩ Giáo Đình bước tới bẩm báo: “Hồng Y Đại Chủ Giáo Cát Nhĩ Mặc Đại nhân tới!”

“Cát Nhĩ Mặc Đại nhân?” Lâm Lôi chỉnh lại quần áo, đích thân ra tận ngoài cổng đón Cát Nhĩ Mặc.

Trong Quang Minh Giáo Đình, bề trên mà hắn thân thiết và có quan hệ tốt nhất chính là vị Hồng Y Đại Chủ Giáo Cát Nhĩ Mặc này. Người ta đã có mắt xanh, tất nhiên mình cũng tận sức bồi đáp.

“Lâm Lôi, ta có một tin vui cho con!” Cát Nhĩ Mặc vừa nhìn thấy Lâm Lôi đã hồ hởi nói ngay.

Lâm Lôi ngờ vực nhìn Cát Nhĩ Mặc: “Đại nhân, chuyện vui gì vậy?”

Cát Nhĩ Mặc cười tươi tỉnh: “Lâm Lôi, con có biết trong Quang Minh Giáo Đình chúng ta có một số người đặc biệt, những Khổ luyện giả hay không?”

“Con biết!” Lâm Lôi gật đầu.

Lần trước khi hắn bị cao thủ của Hắc Ám Giáo Đình bắt cóc, chính là một vị phó Tài phán trưởng và một vị Khổ tu giả chỉ huy một đội chấp sự đã dọa cho địch nhân sợ chạy, nhờ vậy mà Lâm Lôi mới về được Phần Lai Thành.

“Trong Quang Minh Giáo Đình chúng ta, một số nhân vật say mê Ma Pháp hoặc Võ đạo đã gia nhập vào hàng ngũ những Khổ tu giả. Có thể nói, cho dù là Kỵ sĩ đoàn trong Thần Điện hay Sở tài phán, đã nói đến cao thủ thì không sao sánh được với những Khổ tu giả…” Cát Nhĩ Mặc cười ha ha, đoạn vỗ vai Lâm Lôi: “Ta nói chuyện này với con, vì con rất có triển vọng sẽ trở thành đệ tử truyền kỳ của một vị Khổ tu giả cao siêu nhất!”

“Khổ tu giả cao siêu nhất?” Lâm Lôi chau mày nghi ngờ.

Cát Nhĩ Mặc cười nhạt: “Vị Khổ tu giả này thuộc vào những nhân vật đứng đầu trong giới khổ tu, cũng có địa vị cực lớn trong Thần Điện của Quang Minh Giáo Đình chúng ta. Thực lực của vị đó, e rằng trong khắp Ngọc Lan Đại Lục này chỉ ba người là hơn được mà thôi…”

“Ba người?” Lâm Lôi lập tức cảm thấy rất hiếu kỳ: “Cát Nhĩ Mặc Đại nhân, ba người mà ngài nói là ai?”

Vừa đi vừa nói chuyện, hai người đã vào đến phòng khách.

Cát Nhĩ Mặc không trả lời ngay mà ra hiệu với người chủ tế tháp tùng, chủ tế đó vội xua các tì bộc ra ngoài, còn đóng luôn cả cửa chính.

Trong phòng lúc này chỉ còn lại Cát Nhĩ Mặc, Lâm Lôi… và Bối Bối.

“Lâm Lôi, rất có thể sau này con sẽ gặp họ nên ta nói một chút cũng không sao.” Cát Nhĩ Mặc ra vẻ thần bí.

Lâm Lôi tò mò nhìn ông ta.

Cát Nhĩ Mặc thở dài một hơi: “Trong Ngọc Lan Đại Lục có ba người đã hoàn toàn vượt qua ngưỡng Thánh Vực, chính là ba người ta muốn nói tới.”

“Vượt qua ngưỡng Thánh Vực, đó không phải là Thần ư?” Lâm Lôi kinh ngạc.

“Đúng, có thể gọi họ là Thần!” Cát Nhĩ Mặc gật đầu.

Lâm Lôi lập tức lắng nghe như nuốt lấy từng lời một.

Cát Nhĩ Mặc chậm rãi: “Ba nhân vật này, người thứ nhất là Sinh Mệnh Thần Điện Đại Tế Ti của Đế quốc Ngọc Lan, thường chỉ gọi là

Đại Tế Ti. Không ai biết năm nay ông ta đã bao nhiêu tuổi, cả ta cũng không rõ, chỉ biết rằng ông ấy sống đã rất lâu rồi…”

Lâm Lôi nhè nhẹ gật đầu.

“Nhân vật thứ hai cũng đã rất cao tuổi, chính là chủ nhân đích thực của Hắc Ám Chi Sâm, đệ tam hung của Đế quốc Ngọc Lan. Nghe nói người này thuộc một tộc Ma Súc nhưng đã đạt đến trình độ có thể biến hóa thành người. Lâm Lôi, con phải biết rằng, Ma Súc ngay cả khi đạt ngưỡng Thánh Vực, nhiều nhất cũng chỉ có thể thay đổi kích thước cơ thể, cùng lắm là nói được tiếng người mà thôi, vốn không thể biến thành hình dạng như con người. Một Ma Súc tu luyện đến mức có thể mang hình dạng của con người, quả thực đáng sợ, chỉ nghĩ thôi cũng đủ khiến người ta rùng mình…”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Hắn đã từng nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhắc tới hai nhân vật này, vào thời Kha Ốc Đặc còn sống thì hai người này là thiên hạ vô địch.

“Vậy còn nhân vật thứ ba?” Lâm Lôi hỏi.

Cát Nhĩ Mặc lại thở dài: “Người thứ ba chính là người mà trong lòng ta khâm phục nhất. Ông ta chính là Khai Quốc Đại Đế của cường quốc quân sự Áo Bố Lai Ân Đế quốc, hùng mạnh nhất trong Ngọc Lan Đại Lục. Thiên hạ tụng xưng ông ta bằng tên Võ Thần Áo Bố Lai Ân…”

“Áo Bố Lai Ân?” Lâm Lôi nhanh chóng ghi nhớ cái tên này.

Đế quốc Áo Bố Lai Ân hóa ra lấy tên theo tên của một người, chỉ riêng chuyện đó cũng đủ thấy sự lợi hại của ông ta.

“Năm ngàn năm trước Võ Thần đột ngột nổi lên, đánh bại hết vị Cường Giả này đến vị Cường Giả khác. Giai đoạn này Siêu cấp

Cường Giả trong thiên hạ rất nhiều, ví như Tứ Đại Chung Cực Chiến Binh cũng là sinh ra trong thời đó.” Cát Nhĩ Mặc cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhớ đến lão tổ tông Ba Lỗ Khắc của mình. Trưởng tộc đầu tiên của gia tộc hắn đúng là đã nổi lên từ hơn năm ngàn năm trước.

“Lúc đầu, tuy Tứ Đại Chung Cực Chiến Binh rất mạnh, nhưng dần dần hào quang cũng bị Võ Thần che phủ hết. Võ Thần đánh bại hầu như tất cả các Thánh Vực Cường Giả, cuối cùng quyết chiến với Đại Tế Ti trên Ngọc Lan Hà. Hai cao thủ chi thần đó đại chiến, làn sóng giao tranh này gây ra cái chết cho hơn một vạn người, vì thế mà Đế quốc Ngọc Lan và Đế quốc Áo Bố Lai Ân mỗi bên đã cắt ra một dải đất làm vùng trung gian giữa hai Đế quốc, từ đó mà hình thành nên ba Vương quốc như ngày nay.” Cát Nhĩ Mặc thở dài.

“Lâm Lôi à, trong hình dung nhiều người thì Đại Tế Ti chính là vị Cường Giả hùng mạnh nhất, nhưng Võ Thần vẫn có thể đấu ngang cơ với ông ta, trong khi thời gian tu luyện lại ngắn hơn không biết bao nhiêu lần, đó chính là điểm khiến ta khâm phục. Từ đó đến nay là hơn năm nghìn năm rồi, không biết tu luyện của Võ Thần đã tiến đến mức nào?!” Cát Nhĩ Mặc xuýt xoa.

Lâm Lôi thầm tự gật đầu.

“Võ Thần và Đại Tế Ti lại ngang nhau ư?” trong đầu Lâm Lôi vang lên tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc: “Sao có thể thế được?”

Thời đại mà Kha Ốc Đặc sống chính là thời hào quang của Đại Tế Ti đang chiếu sáng rực rỡ. Trong lòng của Ốc Đặc đến tận bây giờ, Đại Tế Ti là vô địch thiên hạ, căn bản không thể có đối thủ.

“Đức Lâm gia gia, thời đại nào anh hùng ấy. Nếu gia gia ông lúc đó không chết mà tiếp tục tu luyện, nói không chừng một ngày nào đó cũng có thể vượt qua Thánh Vực, trở thành cao thủ sánh vai cùng Đại Tế Ti rồi!” Lâm Lôi đáp thầm.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc thở dài, không nói thêm gì nữa.

“Nói về ba người đó thế là đủ, người mà ta đưa con tới gặp sau đây cũng chỉ xếp sau ba người đó thôi. Nếu con có thể trở thành đệ tử của ông ta, điều đó sẽ rất có lợi cho những đột phá trong Ma Pháp của con.” Cát Nhĩ Mặc nghiêm nghị nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi khong nén nổi cười thầm.

“Chỉ xếp sau ba nhân vật đó!” Đức Lâm gia gia trước đây chẳng phải cũng từng đứng đầu Thánh Vực hay sao?

“Vị Truyền kỳ Khổ tu giả ấy, chẳng hay tên họ là gì?” Lâm Lôi hỏi.

“Ông ta là… Lạc Diệp!”

....

Lâm Lôi còn chưa biết đến khu người nghèo trong thành Phần Lai, không thể ngờ Phần Lai Thành, tòa thành phồn hoa nhất nhì trong Ngọc Lan Đại Lục lại có một nơi tồi tàn kiệt quệ như vậy, thậm chí còn thua xa vùng thôn quê hẻo lánh Ô Sơn Trấn.

Lúc này Lâm Lôi và Cát Nhĩ Mặc đang cùng bước tới một đường hẻm nhỏ bẩn thỉu.

“Cát Nhĩ Mặc Đại nhân, Lạc Diệp Đại nhân cư trú ở đây sao?” Lâm Lôi không khỏi ngờ vực.

“Đúng!” Cát Nhĩ Mặc gật đầu: “Lâm Lôi con phải nhớ, Lạc Diệp đại nhân rất ghét loại người tự cho mình là quý tộc cao hơn tất thảy. Cho nên nếu trở thành đệtử của đại nhân thì con phải hết sức khiêm nhường giữ lễ, khoan hòa với những người nghèo khó...”

Lâm Lôi nhìn những cư dân xung quanh... Cách đó không xa, một tiểu nhi khoảng bảy tám tuổi gầy trơ xương, mình khoác một tấm áo rách tả tơi đang trợn mắt nhìn Lâm Lôi đầy ao ước.

Thân thể tiểu nhi đó quá gầy gò nên cả người hầu như chỉ thấy mỗi đôi mắt.

Ánh mắt ngây thơ đó, khiến Lâm Lôi động lòng.

Tuy nhiên hắn cũng chẳng biết làm gì hơn, đành đều đều bước theo Cát Nhĩ Mặc. Trên đường đi Lâm Lôi còn thấy nhiều trẻ con nhà nghèo nữa, không một đứa nào có quần áo lành lặn, đa phần đều xanh xao gầy ốm.

“Đến rồi” Cát Nhĩ Mặc đột nhiên lên tiếng. Lâm Lôi không kìm được ngẩng lên nhìn...

Chỉ thấy đó là một căn phòng lắp ghép sơ sài từ những tấm sắt gỉ, một lão nhân bộ dạng như khiếu hóa đang ngồi bệt trước cửa. Lão nhân gầy đến mức khiến người ta xót xa, lớp da trên người như bị xương đội lên, đôi tay khẳng khiu như hai chiếc cẳng gà, ngoài xương và da không còn chút gì gọi là sức sống trên mình lão.

Lão nhân ấy đang hứng thú nhìn Lâm Lôi.

“Lạc Diệp Đại nhân!” Cát Nhĩ Mặc kính cẩn cúi đầu.

“Ông ta thực sự là Lạc Diệp Đại nhân?” Trong lòng Lâm Lôi vốn đang bán tin bán nghi, nhưng khi thấy Cát Nhĩ Mặc hành lễ thì không thể không tin được nữa.

Lão nhân chẳng khác một tên khiếu hóa mạt vận, gầy đến nỗi một trận gió nhẹ cũng có thể bốc đi ấy, thực sự là Thánh Vực Đỉnh cấp Cường Giả Lạc Diệp Đại nhân sao?

“Cát Nhĩ Mặc, đây có phải là tiểu tử mà ngươi nói là rất có thiên phú không?” lão nhân cất tiếng hỏi.

“Đúng vậy, thưa Đại nhân!” Cát Nhĩ Mặc kính cẩn.

“Lạc Diệp gia gia, Lạc Diệp gia gia, mau cứu mẫu thân cháu, mẫu thân bị người ta đánh bị thương rồi!” Giọng nói non nớt chợt vang lên, một bé gái cõng một nữ nhân gầy xác xơ đang vất vả chạy đến.

Lão nhân gầy gò bước nhanh tới, đưa tay phải vuốt nhẹ... Một vầng hào quanh thanh khiết tỏa ra, nữ nhân hồi phục nhanh chóng đến kỳ lạ.

Lạc Diệp Đại nhân quay lại nhìn Lâm Lôi: “Ta chỉ thu nhận những người tâm hồn trong sáng lương thiện, nhưng ngươi… sát khí quá nặng, ta không thể dạy ngươi được!”

Nghe câu nói này Cát Nhĩ Mặc vô cùng ngạc nhiên.

“Sát khí quá nặng!” mặt Lâm Lôi khẽ kéo ra một nụ cười nhiều ý nghĩa.

Đại thù của phụ thân và mẫu thân còn đó, hàng ngày hắn phải chịu một nỗi giày vò không sao nói nên lời. Từng giây từng phút đều muốn giết Bạc Đức Sâm, nhưng Lâm Lôi vẫn phải bình tĩnh không được manh động. Ức chế ấy khiến cho sát khí trong người hắn càng tăng mạnh.

“Lạc Diệp Đại nhân, vậy tiểu tử xin cáo từ!” Lâm Lôi khẽ cúi người, quay đầu đi thẳng.

Lão nhân thực ra không có ý định dây dưa, nhưng khi thấy Lâm Lôi dứt khoát như vậy cũng không khỏi ngạc nhiên, tuy nhiên sau đó ông ta lại nở một nụ cười...

Từ chương 2 đến chương 10 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 9: Đính Hôn

Cát Nhĩ Mặc không ngờ Lâm Lôi lại cư xử như vậy, vội vàng bồi lễ: “Lạc Diệp Đại nhân, Lâm Lôi mới mười bảy tuổi, mong Đại nhân thứ lỗi cho sự nông nổi của hắn!”

Cát Nhĩ Mặc rất hiểu tầm ảnh hưởng của Lạc Diệp trong Quang Minh Giáo Đình. Vị Lạc Diệp Đại nhân này được coi như lãnh tụ tinh thần của giới khổ tu, ngay cả Quang Minh Giáo Hoàng cũng không dám ép ông ta làm bất cứ chuyện gì.

Bàn tay nhăn nheo như một chiếc chân gà của Lạc Diệp giơ lên vuốt chòm râu rối bù, nhìn theo những bước chân quả quyết của Lâm Lôi, chợt mỉm cười thú vị: “Bất kính à? Không, không thể nói là bất kính được, chỉ có thể nói là tiểu tử này hành sự rất quả quyết!”

Cát Nhĩ Mặc sững người.

Không thể ngờ vị Lạc Diệp Đại nhân này, vốn không có ấn tượng ban đầu tốt đẹp với Lâm Lôi, bây giờ lại quay sang khen ngợi hắn...

“Cát Nhĩ Mặc!” Lạc Diệp quay sang nhìn Cát Nhĩ Mặc.

“Lạc Diệp Đại nhân, xin chỉ bảo!” Cát Nhĩ Mặc kính cẩn.

Lạc Diệp mỉm cười: “Lâm Lôi trong lòng sát khí cường tụ, lại là người rất quả quyết. Ta chắc chắn người như hắn đã định là có thể làm bất cứ chuyện gì, kể cả giết người. Người như vậy rất thích hợp thành một tay kiếm sắc của Quang Minh Giáo Đình chúng ta.”

Cát Nhĩ Mặc hiểu ý của Lạc Diệp.

Tuy Quang Minh Giáo Đình chủ trương khuyên người ta hướng thiện, nhưng đối phó với những thế lực tàn nhẫn thì ắt phải cần những con người tàn nhẫn, đó chính là nguyên nhân hình thành Sở tài phán lúc ban đầu.

“Rất có thể trong tương lai, tiểu tử Lâm Lôi này sẽ trở thành Tài phán trưởng!” Lạc Diệp nhẹ giọng nói.

Cát Nhĩ Mặc không kìm được, cũng nhìn theo bóng Lâm Lôi.

Tài Phán Trưởng của Sở Tài Phán?

Chức vị này có thể nói là nhân vật số hai của Quang Minh Giáo Đình, thậm chí từ một góc độ nào đó, Tài Phán Trưởng có thể xếp ngang với Quang Minh Giáo Hoàng!

Quang Minh Giáo Hoàng là người đứng đầu có quyền lực nhất của Quang Minh Giáo Đình. Còn Tài Phán Trưởng lại đứng trong bóng tối, cầm đầu cơ quan vũ lực tối cao.

“Lạc Diệp Đại nhân, vậy Đại nhân bằng lòng truyền dạy cho hắn?” Cát Nhĩ Mặc lại hỏi dồn.

Lạc Diệp vẫn lắc đầu.

“Tại sao vậy?” Cát Nhĩ mặc không hiểu, rõ ràng vừa mới khen ngợi, nhưng cớ gì vẫn không chịu chỉ bảo?

Lạc Diệp chầm chậm lắc đầu: “Phương pháp tu luyện của ta không thích hợp với hắn. Con đường ta đi đòi hỏi người ta phải có một tâm hồn trong sáng lương thiện, nhưng tiểu tử này đã chọn con đường phải có giết chóc…”

Cát Nhĩ Mặc hiểu ra, nhẹ gật đầu.

“Cát Nhĩ Mặc, ngươi cũng không cần phải tìm sư phụ cho hắn nữa. Một Cường Giả thực thụ đều phải dựa vào lãnh ngộ riêng của bản thân rồi đi theo con đường hắn đích thân lựa chọn. Sự chỉ bảo của người khác rốt cuộc cũng chỉ là sự lãnh ngộ của người khác...”

Lạc Diệp nhìn Cát Nhĩ Mặc: “Ngươi đã là Cửu cấp Ma Đạo bao nhiêu năm, tại sao ta lại không hướng dẫn để ngươi đột phá vào Thánh Vực? Đó cũng chính là vì lý do này. Cho dù ta có nói cặn kẽ cho ngươi những lãnh ngộ và cảm ngộ của ta thì chắc chắn ngươi vẫn không thể thành công. Chỉ có bằng cách lần lượt trải nghiệm từng tầng nấc, tâm linh cũng dần dần thoát biến, cảm ngộ những bí ẩn sâu xa nhất thì ngươi mới có thể đột phá...”

“Nhớ kỹ, phải dựa vào chính mình!” Lạc Diệp nhấn mạnh.

Cát Nhĩ Mặc gật đầu.

Ông ta chưa tiến nhập Thánh Vực, đương nhiên cũng không hiểu được sự khác nhau giữa Thánh Vực và Cửu Cấp. Tuy đã có một thời gian cho rằng Lạc Diệp không biết có phải là “tệ trửu tự trân” hay không, nhưng ánh mắt và giọng nói chân thành lúc này của Lạc Diệp khiến ông hoàn toàn tin tưởng.

“Thật sự phải dựa vào chính mình!”

Cát Nhĩ Mặc dừng lại ở mức Cửu cấp Đại Ma Đạo đã rất lâu, từ bao năm nay luôn khát khao sự đột phá...

Rốt cuộc thì Cửu Cấp và Thánh Vực, đó là khoảng cách giữa trời và đất...!

....

Tuyền Thủy Viên.

Lâm Lôi lặng yên ngồi khoanh chân cạnh hồ ôn tuyền.

“Ào... ào...” Từ trong người hắn vang lên những âm thanh kỳ dị, xương thịt không ngừng chuyển động, mồ hôi đổ từng giọt lớn qua các lỗ chân lông.

Tu luyện Long Huyết Mật Điển, hiệu quả gấp không dưới mười lần luyện tập những loại Đấu Khí Mật Điển bình thường khác.

Tu luyện Long Huyết Mật Điển thật vô cùng vất vả, nhưng nếu so sánh với hiệu quả đạt được thì những khổ sở ấy cũng vô cùng xứng đáng.

“Tu luyện của con người sao phiền phức như vậy, chia ra các loại Đấu Khí khác nhau, còn chia ra theo thể lực khác nhau nữa?” Bối Bối bò trên vai Lâm Lôi, cái đầu nho nhỏ nghểnh lên nhìn hắn đầy nghi hoặc.

Là một Ma súc, tu luyện cũng hết sức đơn giản, chính là trực tiếp hấp thụ Hắc Ám Hệ Nguyên tố từ thế giới bên ngoài, du nhập vào khắp nơi trong cơ thể, cuối cùng hội tụ tại Ma Tinh hạch. Không có gì thần bí, chỉ đơn giản là sự hấp thu mà thôi.

… Lâm Lôi vẫn giữ cho mình một cuộc sống yên tĩnh như vậy, phần lớn thời gian trong ngày hắn chỉ luyện công.

Chớp mắt đã mười mấy ngày trôi qua.

“Vù... vù...”

Lâm Lôi cầm Tử Huyết Thần Kiếm, lần lượt đi lại những chiêu thức cơ bản.

Ở góc nào kiếm xuất nhanh nhất? Làm sao để khống chế độ rung của Tử Huyết? Làm sao để giảm thiểu sức cản của không khí, khiến tốc độ của kiếm nhanh hơn?

Xuất kiếm hết lần này tới lần khác. Mỗi lần Lâm Lôi ra tay, chỉ thấy quang mang đỏ rực lóe lên, tốc độ mỗi lúc một nhanh khiến ai nhìn cũng phải khiếp sợ.

Nhưng Lâm Lôi vẫn chưa hài lòng...

Cái hắn theo đuổi là sự cực hạn, dựa trên những cảm ngộ của Phong hệ Ma Pháp đối với Phong hệ Nguyên Tố, cố gắng để Tử Huyết ngày càng thanh thoát linh hoạt hơn...

“Đại nhân!” Tiếng người hầu bên ngoài vọng vào.

Lâm Lôi giật mình, dừng tay, Tử Huyết Thần Kiếm nhanh chóng biến mất. Không ai có thể tưởng tượng, thắt lưng của hắn lại ẩn tàng một thanh kiếm uy lực kinh người.

Dưới con mắt của mọi người, đó chỉ là một chiếc dây lưng màu đỏ thẫm...

“Vào đi!” lúc này Lâm Lôi mới lên tiếng.

Một thị nữ xinh đẹp bước vào, nhìn Lâm Lôi đầy ngưỡng mộ rồi cúi đầu kính cẩn: “Đại nhân, gia tộc Đức Bố Tư cho người tới đưa thiệp mời!” nói rồi dâng chiếc khay lên, trên đặt một phong thư trang trọng.

Lâm Lôi nhìn tấm thiệp.

Tấm thiệp toàn màu đỏ, viền vàng xung quanh, hai chữ “Thiếp Mời” viết rất rõ ràng ở bìa ngoài.

Lâm Lôi giở phong bao, nội dung trong thiệp không nằm ngoài dự đoán của hắn...

“Ngày Mười tám tháng Sáu, Cáp Lam sẽ cử hành lễ đính hôn với La Lâm và Ngải Lệ Tư. La Lâm là ai?” Lâm Lôi cau mày.

“Ngươi có thể lui!” Hắn lạnh lùng ra lệnh.

“Vâng, đại nhân!” Thị nữ hành lễ rồi rời khỏi Tuyền Thủy.

“Lão đại, gia tộc Đức Bố Tư đính hôn với Ngải Lệ Tư sao?” Bối Bối thò đầu ra nhìn hắn: “La Lâm nữa à? La Lâm là ai?” Bối Bối thắc mắc nhìn Lâm Lôi.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng xuất hiện, nhìn qua tấm thiệp rồi mỉm cười.

“Đức Lâm gia gia...?” Lâm Lôi nhìn Kha Ốc Đặc.

“Ngươi thắc mắc La Lâm là ai à?” Kha Ốc Đặc quả không hổ là lão nhân thành tinh, vừa thoáng qua là đã hiểu: “Rất đơn giản, thạch điêu Mộng Tỉnh của ngươi khiến cho ai cũng đã quen thuộc với hình dáng Ngải Lệ Tư, mặc dù không biết cô ta là ai. Nhưng chắn chắn trong lễ đính hôn, khi nhìn thấy Ngải Lệ Tư thì ai cũng sẽ nhận ra cô ta chính là nguyên mẫu cho thạch điêu của ngươi. Mộng Tỉnh của ngươi chứa đầy tình cảm, chỉ cần một chút hiểu biết về Thạch điêu thuật là có thể nhận ra ngay điều đó, chính vì thế nên gia tộc Đức Bố Tư tuyệt đối sẽ không thể để Ngải Lệ Tư thành chính thê của Cáp Lam. Nữ nhân La Lâm này, e rằng chính là chính thê của Cáp Lam đó...!”

Lâm Lôi không khỏi trợn mắt sửng sốt.

Ngải Lệ Tư, không phải là chính thê của Cáp Lam?

Trong Ngọc Lan Đại Lục, một quý tộc có thể cưới nhiều thê thiếp, nhưng chỉ có chính thê mới nắm mọi nội quyền, kỳ dư địa vị những thê tử khác hầu như không đáng kể.

“Lâm Lôi, có định đến dự lễ đính hôn không?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc hỏi thẳng.

“Đi, nhất định sẽ đi!” Ánh mắt Lâm Lôi nhíu lại quả quyết, chợt mỉm cười: “Bá Nạp Đức đã mời ta mấy lần, lần này lại còn mang cả thiệp mời tới, ta không đi sao được?”

Hắn ngước nhìn trời, mấy đám mây trắng như bông đang lững lờ trôi...

Lúc nào ấy nhỉ, ta đã cùng Ngải Lệ Tư ngồi trên thảm cỏ, ngắm bầu trời xanh thẳn trên cao...?

....

Ngày Mười tám tháng Sáu.

Theo những thầy tế của Quang Minh Giáo Đình thì đó là một ngày đại cát, gia tộc Đức Bố Tư chọn chính ngày này tổ chức lễ đính hôn.

Từ sáng sớm, trước cổng phủ đệ Đức Bố Tư người ngựa đã tấp nập. Các quý tộc đại nhân, các phú hào trong toàn thành, những quý phu nhân lộng lẫy, những tiểu thư xinh đẹp, tất nhiên không thiể thiếu những công tử hào hoa... Ngày hôm đó, hầu như tất cả tinh hoa của Phần Lai Thành đều tụ tập trong phủ đệ Đức Bố Tư.

“Hầu Tước Đại nhân Lâm Lôi tới…”

Tiếng người hầu xướng càng lớn hơn. Lâm Lôi khoác trên mình chiếc áo bào đen nhạt bước vào đại sảnh.

Các quý tộc đang trò chuyện bỗng ngừng bặt, quay sang nhìn hắn. Lâm Lôi bình thản đi quanh một lượt chào hỏi, luôn giữ nụ cười nhẹ trên môi. Mọi cử chỉ của hắn đều toát lên phong thái lịch thiệp của tầng lớp quý tộc.

“Lâm Lôi, hoan nghênh ngài đã tới dự!” Bá Nạp Đức vội vàng chạy tới, bên cạnh ông ta là Cáp Lam ăn mặc hết sức bảnh bao, hôm nay gã là nhân vật chính mà!

“Bá Nạp Đức tiên sinh...” Lâm Lôi mỉm cười: “Chúc mừng trưởng tử ngài đính hôn, lại chỉ một lần mà được những hai mỹ nhân tuyệt sắc!”

“Đa tạ, đa tạ!” Bá Nạp Đức nhiệt tình. Cáp Lam cũng cung kính: “Lâm Lôi, rất mừng ngài đã tới, mong hôm nay ngài sẽ được vui vẻ ở đây!”

Lâm Lôi im lặng nhìn Cáp Lam, lại quay sang nói với Bá Nạp Đức: “Bá Nạp Đức tiên sinh cứ đi tiếp khách, ta ngồi tạm qua một bên đã…”

Đại sảnh của gia tộc Đức Bố Tư rất lớn, hơn trăm vị quý tộc phú hào tụ tập mà không hề cảm thấy chật chội. Các phu nhân và tiểu thư lộng lẫy trong những bộ trang phục nhiều màu, hệt như những con khổng tước, kiêu hãnh khoan thai xuyên qua dòng người.

Sau khi Lâm Lôi xuất hiện, không ít tiểu thư quý tộc tìm cách tiếp cận hắn.

“Lâm Lôi đại nhân, ngài quả thực là siêu việt. Ta học thạch điêu đã ba năm, nhưng ngay những hình dạng cơ bản cũng không sao khắc nổi…” Một tiểu thư xinh đẹp có mái tóc xanh nhạt đang nhiệt tình bắt chuyện với hắn: “Lâm Lôi đại nhân, ngài quả thật thần kỳ, đại nhân hơn ta chỉ vài tuổi nhưng thực lực đã xấp xỉ với Phổ Lỗ Khắc Tư và Hoắc Phổ Kim Sâm Đại sư rồi. Lâm Lôi đại nhân, ngài có thể chỉ bảo cho ta một chút được không!” Thiếu nữ vừa nói vừa nhìn Lâm Lôi đầy mong ngóng.

“Điêu khắc trên đá cần phải có đủ lực cổ tay, nữ tử xinh đẹp mềm mại như cô nương đây nên học vẽ tranh dầu là được rồi!” Lâm Lôi cười nhạt.

Hắn nói vậy, kỳ thực cũng chỉ là bất đắc dĩ.

Các tiểu thư quý tộc đều biết Lâm Lôi vẫn đơn độc một mình, nên có nhiều người đến bắt quen với hắn. Phụ mẫu của các vị tiểu thư này không ngăn cản, thậm chí còn mừng ra mặt khi nhìn thấy cảnh đó.

Bởi các quý tộc trong thành Phần Lai đều hiểu rằng, nếu Lâm Lôi trở thành nữ tế trong nhà họ thì gia tộc đó sẽ phất lên như diều gặp gió!

Lâm Lôi là người thế nào? Bây giờ đã là Cung Đình Đệ Nhất Ma Pháp Sư, tuy nhiên tất cả mọi quý tộc đêu biết hắn chỉ là ghi tên ở Vương quốc Phần Lai thôi, sau này nhất định sẽ trở thành một đại nhân vật của Quang Minh Giáo Đình. Tương lai xa hơn, địa vị của hắn có lẽ còn vượt cả Quốc Vương của Vương quốc Phần Lai!

“Lâm Lôi!” một giọng nói quyền uy vang lên.

Lâm Lôi quay lại: “Thần kính chào bệ hạ!”

Đám tiểu thư đang vây quang Lâm Lôi vội vàng hành lễ, đoạn theo nhau giạt ra. Lâm Lôi thầm thở phào, vội vàng tiến về phía Khắc Lai Đức. Ngồi bên Quốc vương, chí ít thì các nữ tử kia cũng không dám quấy rầy nữa.

“Lâm Lôi, thích chứ hả?” Khắc Lai Đức kề sát tai hắn trêu chọc.

Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Đức cười khổ: “Bệ hạ, Người đừng đùa thần nữa!”

“Ha ha ha!” Khắc Lai Đức bật cười lớn.

Đột nhiên...

Đại sảnh im bặt, Khắc Lai Đức nhìn về phía cổng chính, ánh mắt sáng lên: “À, các vai chính đến rồi!”

Lâm Lôi nhìn theo. Chỉ thấy Cáp Lam chầm chậm đi tới, mỗi tay dắt một nữ nhân xinh đẹp. Hai nữ tử đều khoác trên mình bộ xiêm y màu đỏ, mái tóc vàng lấp lánh đồ trang sức.

Một người là La Lâm, một người là Ngải Lệ Tư...

“Ngải Lệ Tư!”

Ánh mắt Lâm Lôi bất giác dừng lại bên Ngải Lệ Tư, có lẽ đây là lần mà nàng trang điểm đẹp nhất, nhưng người cầm tay nàng lại là Cáp Lam...

“Ồ, Nữ thần! Vị cô nương này không phải là Nữ thần trong bức thạch điêu Mộng Tỉnh của Lâm Lôi đại sư hay sao?” một vị quý tộc bất ngờ lên tiếng.

Cả đại sảnh bắt đầu bàn tán xôn xao.

Trừ một số rất ít người, hầu hết những quý tộc có mặt đều không biết trước dung mạo của nàng. Nhưng tất cả bọn họ đều đã chiêm ngưỡng bức thạch điêu “Mộng Tỉnh”, thậm chí không ít còn coi nữ nhân đó là Nữ thần trong mộng của mình.

Lúc này, người mà Phần Lai Thành cho là “Nữ thần trong mộng” đó lại đột nhiên xuất hiện trong lễ đính hôn...

Từ chương 2 đến chương 10 là mụi dịch. Các winh để mụi tự post lên nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 10: Nắm Bắt

Đại sảnh của gia tộc Đức Bố Tư bỗng dậy lên tiếng xì xào.

“Chuyện này… chuyện này…”

Không ít quý tộc đều vô cùng kinh ngạc khi nhìn thấy Ngải Lệ Tư. Nhận ra nàng chính là nhân vật nữ trong bức “Mộng tỉnh”, họ cũng chỉ biết trách rằng trình độ điêu khắc của Lâm Lôi quả là quá mức điêu luyện.

Lâm Lôi đã hoàn toàn vượt qua giai đoạn “kỹ thuật”, tiến nhập cảnh giới “nghệ thuật”, thông qua điêu khắc mà thể hiện hết cái đẹp lẫn cái thần của một người con gái. Chỉ cần nhìn thấy Ngải Lệ Tư lần đầu tiên, những quý tộc này đã có thể chắn chắn mỹ nhân trước mặt chính là Nữ thần trong mộng của họ.

Không ít người nhìn Ngải Lệ Tư, rồi lại quay sang nhìn Lâm Lôi...

Yên lặng!

Rất đột ngột, cả đại sảnh chìm trong yên lặng, dường như tất cả đều đoán ra sự việc, và cũng đều hiểu nói ra thì thật chẳng hay chút nào...

Bầu không khí yên tĩnh này khiến Ngải Lệ Tư vừa ngượng ngùng vừa bấn loạn...

Bất giác đưa mắt nhìn Lâm Lôi, nàng thấy Lâm Lôi đang đứng cạnh bên Quốc vương Khắc Lai Đức. Vẫn bình thản như thường... bình thản nhìn nàng...

Với Lâm Lôi, trong lòng Ngải Lệ Tư vô cùng khó nghĩ, vừa hối hận lại vừa oán hận. Hận bức thạch điêu của Lâm Lôi khiến nàng không thể trở thành chính thê, làm nàng rơi vào tình cảnh ngượng ngùng như bây giờ. Nhưng cũng chính bức thạch điêu ấy cho nàng biết tình cảm mà Lâm Lôi dành cho nàng...

Cả Cáp Lam cũng không khỏi cảm thấy khó chịu.

“Chư vị, cho tôi giới thiệu...” Bá Nạp Đức lên tiếng, trên mặt ông ta vẫn là nụ cười làm chủ tình thế: “Hôm nay con trai ta Cáp Lam làm lễ đính hôn với La Lâm tiểu thư và Ngải Lệ Tư tiểu thư..”

Vừa nói vừa bước đến bên Cáp Lam, đưa tay giới thiệu: “Vị này là La Lâm tiểu thư, chính thê của con trai ta, vị này là Ngải Lệ Tư tiểu thư.”

Ngay lập tức, mọi tiếng bàn tán bị đè nén lại ồ lên, nhưng lúc này mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Lâm Lôi.

“Chư vị, xin mời nhập tiệc” Bá Nạp Đức cười lớn.

Các quý tộc phú hào lần lượt kéo nhau vào nhập tiệc. Những lời bàn tán dần lắng đi, nhưng không ít quý tộc vẫn thường xuyên nhìn Ngải Lệ Tư rồi lại quay sang nhìn Lâm Lôi...

Lâm Lôi cầm ly rượu đến một góc đại sảnh, ngồi một mình trên ghế.

“Lão đại, ta nghe thấy nhiều người đang bàn tán về huynh!” Bối Bối chạy đến bên chân Lâm Lôi thông báo.

Lâm Lôi nhấp một ngụm rượu: “Họ thích thì cứ để họ bàn tán! Ta thì không sao, nhưng Ngải Lệ Tư e rằng... sẽ rất khó chịu...!”

Bây giờ, đối với Ngải Lệ Tư hắn đã rất bình tĩnh. Lâm Lôi biết, bức thạch điêu “Mộng tỉnh” của hắn quả thực đã ảnh hưởng lớn đến cuộc sống của nàng.

Ngồi trong góc phòng, Lâm Lôi lặng lẽ nhìn ba người Cáp Lam, Ngải Lệ Tư và La Lâm đang đứng giữa phòng tiếp khách.

Tự mình rót, tự mình uống...

“Lâm Lôi Đại nhân, sao đại nhân lại ngồi buồn thế này?” Một mỹ nữ tóc màu ngọc bích, da trắng ngần bước tới, thản nhiên ngồi xuống cạnh hắn, đưa ly rượu trong tay lên...

Lâm Lôi chạm ly với cô ta.

“Ta là Sa Sa. Lúc trước ta vẫn muốn được nói chuyện với Đại nhân, nhưng có vẻ như Đại nhân rất được các thiếu nữ chú ý, ta chẳng còn cơ hội nào cả!” Sa Sa cười, nhìn hắn vẻ hóm hỉnh.

Lâm Lôi nhìn lại nữ nhân... Sa Sa thân hình mảnh dẻ, nói cười luôn có một phong vận khiến người ta rung động, đôi mắt càng lộ vẻ quyến rũ lạ kỳ. Một nữ nhân như vậy, còn nữ tính hơn nhiều so với đám tiểu thư quý tộc kia...

“Thiếu nữ? Lẽ nào Sa Sa cô nương không phải là một thiếu nữ?” Lâm Lôi hỏi vẻ thích thú.

Sa Sa khẽ nhấp một chút rượu đỏ, mỉm cười: “Thiếu nữ ư? Ta kết hôn đã tám năm mà vẫn là thiếu nữ sao?”

Lâm Lôi hơi ngẩn người ngạc nhiên.

“Nhưng... phu quân ta đã chết ngay trong ngày kết hôn rồi..” Sa Sa nhìn Lâm Lôi, khẽ nói.

“Ồ, xin lỗi…” Lâm Lôi không giấu nổi kinh ngạc.

Sa Sa thấy phản ứng của hắn, không nhịn được phải bật cười, lại uống một chút rượu đỏ trong ly, nheo mắt: “Lâm Lôi đại nhân, ngài quả thực rất đáng yêu!”

Lâm Lôi cười theo nàng. Nữ nhân Sa Sa này quả thật là tinh quái...

“Sa Sa, ở đây làm gì?” Công tước Bạc Đức Sâm tươi cười bước tới.

Sa Sa quay nhìn Bạc Đức Sâm rồi làm ra vẻ giận dỗi: “Công tước Đại nhân, ta vừa nói chuyện với Lâm Lôi Đại nhân được một lát thì ngài lại tới phá. Hừ, các người nói chuyện đi!” Đoạn quay lại nhìn Lâm Lôi với ánh mắt đầy quyến rũ, đứng dậy tha thướt bước đi.

Bạc Đức Sâm nhìn theo bóng Sa Sa rồi ngồi xuống ngay chiến ghế của nàng: “Lâm Lôi, thấy thế nào?”

“Cái gì như thế nào?”

“Sa Sa đó...” Bạc Đức Sâm nháy mắt: “Sa Sa được rất nhiều quý tộc theo đuổi, hãy nhìn thân hình, ánh mắt, khóe môi cô ta... chà!”

Lâm Lôi chỉ cười khẽ.

“Ta chỉ có thể nói, Sa Sa rất có cảm tình với ngài. Hãy nắm lấy cơ hội, rồi Sa Sa sẽ thuộc về ngài!” Bạc Đức Sâm vỗ vai Lâm Lôi thì thầm.

Lâm Lôi nhìn Bạc Đức Sâm: “Ta không hứng thú!”

Bạc Đức Sâm nhìn Lâm Lôi kinh ngạc, đột nhiên thấp giọng: “Sau bữa tiệc này ngài đừng vội về ngay, ta có chuyện muốn bàn với ngài!”

Lâm Lôi chau mày ngạc nhiên... Sao lại phải bí mật như vậy?

“Không được không nể mặt ta đâu đấy!” Bạc Đức Sâm làm ra vẻ tức giận.

Lâm Lôi nhìn Bạc Đức Sâm, trong lòng thầm nghĩ: “Ta lại muốn xem rốt cuộc ngươi định giở trò gì!” Vốn hắn đang cố tìm cách tiếp cận Bạc Đức Sâm mà không được...

“Công tước Đại nhân yên tâm, tối nay nhất định ta sẽ ở lại.” Lâm Lôi cười trả lời.

Đến khoảng hơn tám giờ thì nhiều quý tộc đã ra về, nhưng Lâm Lôi vẫn không vội. Đương nhiên là vì cái hẹn với Bạc Đức Sâm.

“Để xem rốt cuộc ngươi định làm trò gì?”

Lâm Lôi yên lặng ngồi chờ trong đại sảnh.

“Lâm Lôi, ta về trước!” Khắc Lai Đức nói với Lâm Lôi rồi cũng ra về. Người trong đại sảnh mỗi lúc một thưa thớt, Lâm Lôi hơi sốt ruột bèn bước ra khỏi đại sảnh. Ngoài hành lang, gió đêm đang thổi hun hút...

Đúng lúc này, một hầu nam bước tới: “Lâm Lôi đại nhân, Công tước Đại nhân mời ngài đi một chuyến!” gã hầu khẽ nói.

“Sao bí mật như vậy ?” Lâm Lôi kinh ngạc: “Xin hãy dẫn đường!”

Bề ngoài Lâm Lôi vẫn tỏ ra bình tĩnh, nhưng Bối Bối thì đang co rúm trong lòng hắn.

Người hầu dẫn Lâm Lôi đi vào một tiểu lộ chật hẹp tối tăm, mặt đường mọc đầy rêu, xem ra đã lâu lắm không có người qua lại...

“Đi đâu vậy?” Lâm Lôi cuối cùng không nén được, thấp giọng hỏi.

Người hầu cung kính: “Lâm Lôi đại nhân, Công tước Đại nhân đã dặn không được để bất kỳ ai nhìn thấy Đại nhân đang tới!”

“Ồ?”

Lâm Lôi cau mày nhưng không hề sợ hãi, vẫn bình tĩnh cùng người hầu bước tới. Hai người một trước một sau đi hết con đường nhỏ đến một tiểu hoa viên, người hầu mở một cánh cửa bí mật, hiện ra phía trong một mật thất.

“Gia tộc Đức Bố Tư còn có một nơi ẩn náu như vậy?” Lâm Lôi thầm nghĩ. Trừ phi có phép thần thông, bằng không muốn tìm ra căn mật thất này quả không phải chuyện dễ dàng.

Người hầu dẫn Lâm Lôi đi thẳng vào phòng khách.

“Công tước Đại nhân, Lâm Lôi Đại nhân đã tới!” gã cung kính bẩm báo.

“Ha ha, Lâm Lôi Đại nhân đã tới?” Bạc Đức Sâm mặc trường bào màu đen, từ một căn buồng ngách bước ra, đôi mắt chim ưng vừa thấy Lâm Lôi liền loé lên ánh nhìn vui vẻ: “Lâm Lôi Đại nhân, xin mời ngồi!”

Người hầu nhanh nhảu xin phép: “Công tước Đại nhân, hạ nhân xin cáo lui!”

“Ngươi lui ra đi!” Bạc Đức Sâm nói nhanh.

Người hầu kính cẩn quay đầu bước ra. Bạc Đức Sâm vẫn đang tươi cười, đột nhiên tay phải vung lên nhanh như chớp... cánh tay sắc lẹm như một lưỡi dao, từ phía sau xuyên thẳng vào lồng ngực bên trái gã người hầu.

“A...” gã người hầu khó nhọc quay lại, nhìn Bạc Đức Sâm như không thể tin nổi. Gã hoàn toàn không thể hiểu, tại sao một chủ nhân địa vị cao vời vợi như vậy mà lại đích thân ra tay giết chết gã!

Đáng tiếc, với quả tim đã hoàn toàn vỡ nát thì trí óc gã ta cũng hoàn toàn tối mịt...

“Công tước Đại nhân, ngài định...” Lâm Lôi vẫn giữ được bình tĩnh. Bạc Đức Sâm là một Thất cấp Chiến Binh, muốn giết một người hầu chỉ có thực lực Nhị cấp thì quả là chuyện vô cùng dễ dàng.

Bạc Đức Sâm rút trong túi ra chiếc khăn tay, lau vết màu tươi rồi vứt luôn xuống đất. “Lâm Lôi Đại nhân, không có chuyện gì. Ta chỉ không muốn cho bất cứ ai biết chuyện ta và ngài gặp nhau!” Bạc Đức Sâm cười bình thản.

Lâm Lôi nhìn Bạc Đức Sâm nghi ngờ: “Không để cho bất cứ ai biết?”

Bạc Đức Sâm gật đầu quả quyết: “Đại nhân yên tâm, nơi bí mật này là ta bảo Bá Nạp Đức sắp xếp. Bá Nạp Đức chỉ biết ta dùng chỗ này chứ tuyệt nhiên khôgn biết biết ta gặp ai, người hầu duy nhất biết chuyện ta và ngài gặp nhau cũng đã chết. Cho nên chuyện ta và ngài gặp nhau sẽ được giữ hoàn toàn bí mật...”

Lâm Lôi đã quyết định theo tới cùng, liền mỉm cười: “Công tước đại nhân, chuyện này có vẻ rất quan trọng?”

Bạc Đức Sâm gật đầu: “Tất nhiên, hơn nữa ta đã chuẩn bị thế thân.

Trong mắt mọi người thì ta đã quay về phủ đệ từ lâu, ngoài Bá Nạp Đức và quản gia của ta ra thì e rằng chỉ còn ngài là biết ta đang ở đây!”

Thế thân ư?

“Công tước Đại nhân, ngài gặp ta bí mật như vậy rốt cuộc là có chuyện gì?” Lâm Lôi hào hứng hỏi.

Bạc Đức Sâm nhìn xung quanh rồi đóng cửa phòng khách.

“Chúng ta vào đây nói chuyện...” Bạc Đức Sâm kéo Lâm Lôi vào gian buồng bên trong. Khi hai người đã ở hẳn trong phòng, ông ta mới khởi động cơ quan... Chỉ nghe tiếng “ù ù” của những phiến đá xát vào nhau, một cánh cửa bí mật xuất hiện.

Trong ngôi nhà này còn một căn mật thất...

“Lâm Lôi Đại nhân, mời vào!” Bạc Đức Sâm cười với Lâm Lôi.

Lâm Lôi gật đầu, bước vào trong. Căn mật thất vô cùng tối tăm, Bạc Đức Sâm châm ba cây nên rồi quay sang cười với hắn: “Không còn cách nào khác, cho dù là phủ Công tước của ta hay phủ đệ của ngài thì cũng có quá nhiều con mắt, không an toàn!” Bạc Đức Sâm thở dài một hơi.

Lâm Lôi cũng biết phủ đệ của luôn ở trong tầm quan sát của cả hai đại thế lực, Quang Minh Giáo Đình và Quốc vương Khắc Lai Đức.

Bởi phủ đệ của hắn là do Khắc Lai Đức sắp xếp, người hầu cũng do ông ta đưa sang, nên đương nhiên ở đó có tai mắt của Khắc Lai Đức. Tuy nhiên binh sĩ bảo vệ thì lại đến từ Quang Minh Giáo Đình, đương nhiên mọi hành động của Lâm Lôi trong phủ đều không tránh khỏi con mắt của bọn họ.

“Công tước Đại nhân, ngài sắp xếp chu đáo như vậy, rốt cuộc là có chuyện quan trọng gì?” Lâm Lôi mỉm cười.

Bạch Đức Sâm rút từ túi áo ra một tấm Ma Tinh Thẻ, chậm rãi: “Lâm Lôi Đại nhân, ở đây có một ngàn vạn tiền vàng...”

“Một ngàn vạn tiền vàng?” Lâm Lôi chờ đợi câu giải thích.

Bạc Đức Sâm tiếp tục nói: “Lâm Lôi đại nhân, nói thực với ngài, từ sau khi đại ca phong cho ta chức Tài Vụ Đại Thần, ta bèn dùng quyền lực sẵn có mưu cầu tiền tài cho bản thân. Những vụ ta làm từ trước đến nay đều hoàn hảo, nhưng lần này ta cùng một gia tộc khác chuẩn bị một chuyến buôn lậu, quy mô quá lớn. Theo thám báo của ta thì có lẽ đại ca đã... đã phát hiện ra sự việc này rồi...”

Bạc Đức Sâm xem ra rất giữ chữ tín, vẫn chưa tiết lộ chuyện này cho gia tộc Đức Bố Tư biết.

“Buôn lậu quy mô lớn? Nhưng chuyện này thì có liên quan gì đến ta” Lâm Lôi cười với Bạc Đức Sâm.

Bạc Đức Sâm nói ngay: “Không liên quan, nhưng Đại nhân có thể giúp đỡ. Ta tuy là huynh đệ ruột thịt với Khắc Lai Đức, nhưng chắc Đại nhân cũng biết, đại ca khi đã ra tay thì không bao giờ niệm tình riêng. Chuyện đến nước này, ta buộc phải tìm đường rút. Bao nhiêu năm nay ta đã làm không ít chuyện, nếu vụ này mà bị tra ra thì rất nhiều vụ trước đây cũng sẽ bại lộ...”

“Cho nên, ta muốn nhờ ngài nói giúp một tiếng với gia gia của Gia Lỗ ở Đạo Sâm Thương Hội, ta biết ngài và Gia Lỗ là hảo huynh đệ...” Bạc Đức Sâm cố nặn ra một nụ cười.

“Gia Lỗ ư?” Lâm Lôi đã lờ mờ hiểu được ý định của ông ta.

Bạc Đức Sâm bất đắc dĩ giải thích: “Nếu thực sự xảy ra chuyện, có thể cứu ta khỏi Vương đô của Phần Lai Thành chỉ là một số rất ít thế lực trên lục địa này, Đạo Sâm Thương Hội là một trong số đó. Vương quốc Phần Lai sẽ không dám làm gì Đạo Sâm Thương Hội, còn Quang Minh Giáo Đình tuyệt đối sẽ không vì một vụ tham ô cỏn con mà đi đối phó với Đạo Sâm Thương Hội…”

“Chỉ cần Đạo Sâm Thương Hội ra tay là có thể cứu ta đi dễ dàng, nhưng khi ta tiếp xúc với Đạo Sâm Thương Hội thì họ không bằng lòng vì ta mà gây chuyện với đại ca…” Bạc Đức Sâm nhìn Lâm Lôi hy vọng

“Lâm Lôi, Gia Lỗ là nhi tử của hội trưởng Đạo Sâm Thương Hội, lời nói rất có trọng lượng. Hơn nữa Đạo Sâm Thương Hội rất coi trọng ngài, chỉ cần ngài lên tiếng thì nhất định họ sẽ giúp…” Bạc Đức Sâm khẩn thiết: “Nếu ngài không giúp thì nay mai ta sẽ phải chết… Mong ngài hãy giúp đỡ, không ai biết cuộc nói chuyện của chúng ta hôm nay đâu!”

“Chỉ cần ngài chịu giúp ta thì một ngàn vạn tiền vàng này sẽ là của ngài. Lâm Lôi, xin nhờ cả vào ngài…!” giọng nói Bạc Đức Sâm hết sức thành khẩn, ánh mắt tràn đầy hy vọng.

Lâm Lôi đột nhiên mỉm cười.

“Không ai biết ư?” Nụ cười của Lâm Lôi càng rạng rỡ.

“Đúng, không ai biết cả!” Bạc Đức Sâm gật đầu lia lịa, hy vọng trong mắt càng sáng lên.

Đột nhiên dung mạo của Lâm Lôi bắt đầu biến đổi… trên mình xuất hiện những vảy rồng màu đen, đỉnh đầu mọc lên một chiếc sừng, hai cánh tay biến thành móng vuốt rồng, đôi mắt vốn màu hạt dẻ chuyển sang ánh kim xám của một con rồng lưng gai vảy thép…

“Ngươi…!” Mặt Bạc Đức Sâm biến sắc, nhận thấy chuyện chẳng lành liền lập tức vận Đầu Khí trong cơ thể, cơ bắp toàn thân bắt đầu dồn lên...

“Vù!”

Chiếc đuôi rồng của Lâm Lôi như chiếc roi bằng thép quất vào không khí, mang theo một âm thanh chói tai. Với tốc độ Bạc Đức Sâm không sao phản ứng kịp, cả chiến roi quất mạnh lên người Bạc Đức Sâm...

“Chát!”

Thất cấp Chiến Binh Bạc Đức Sâm bị quất bay lên không khí, máu tươi văng tứ tung...

Chớp mắt chiếc roi thép đã trói chặt người Bạc Đức Sâm, tiếng xương cốt kêu răng rắc, cả người Bạc Đức Sâm bị phong tỏa chặt không thể nhúc nhích. Bạc Đức Sâm cố gắng vận lực vùng ra, nhưng hai vai ông ta không sao thoát ra nổi.

Lâm Lôi co chiếc đuôi rồng, đưa Bạc Đức Sâm đến trước mặt...

Giờ đây hắn đã Long hóa hoàn toàn, đôi mắt màu kim xám lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào Bạc Đức Sâm, khoé miệng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: “Ngươi nói không ai biết... ha ha... vậy thì quả là hoàn hảo. Ta chờ cơ hội này đã rất lâu rồi...!”

“Ngươi… !” Biến cố bất ngờ làm Bạc Đức Sâm gần như mụ người vì kinh hãi.

Từ chương 11 là người khác dịch, các winh cứ tự do post lên nha :00 (61)::00 (61):.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 11: Bối Hậu Đích Nhân Vật

Toàn thân bao trùm bởi một lớp vẩy màu đen, đầu gối, khửu tay đều mọc ra một hắc sát tiêm thứ. Cả lưng trở thành một tiềm thứ thẳng tắp. Đặc biệt đồng tử của Lâm Lôi đã chuyển sang màu vàng nhạt. Cặp đồng tử màu vàng nhạt lạnh lẽo nhìn chằm chặp vào Mạt Đức Sâm, tạo cho y một cảm giác bất an.

“Ngươi là? Ngươi là ai?” Mạt Đức Sâm hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch. Lắp bắp trong chốc lát rồi mới hỏi được.

Quái vật trước mắt thực chất là cái gì?

“Ta là ai?” Ánh mắt lạnh lẽo của Lâm Lôi nhìn thẳng vào Mạt Đức Sâm.

“Khục, khục.” Tiếng xương gãy không ngừng phát ra từ khắp mọi nơi trên thân thể Mạt Đức Sâm. Cái đuôi của Lâm Lôi như một sợi dây sắt quấn chặt người Mạt Đức Sâm, mặc cho hai tay Mạt Đức Sâm cố gắng thế nào cũng không lay chuyển.

Đau đớn, từ song chưởng truyền đi khắp toàn thân.

“Ngươi đến từ vị diện khác ư?” Mạt Đức Sâm nhãn trung tràn đầy hoảng sợ. Bộ dáng này của Lâm Lôi xem ra chỉ có thể là chủng tộc đến từ vị diện khác. “Lâm Lôi, cầu xin ngươi tha cho ta một mạng. Ta nhất định sẽ không tiết lộ bí mật của ngươi. Ta cam đoan.”

Mạt Đức Sâm dưới ánh mắt vàng nhạt của Lâm Lôi đã hoàn toàn hoảng loạn.

“Tha cho ngươi một mạng?” Trên mặt Lâm Lôi hiện lên một tia cười lạnh. “Cũng không phải không thể. Ta muốn hỏi ngươi, đại khái mười hai, mười ba năm trước, có phải ngươi phái người đi bắt một nữ nhân.”

Mạt Đức Sâm ngẩn ra.

Y lập tức cố gắng nhớ lại những chuyện mười hai, mười ba năm về trước. Nhưng chính là mười hai, mười ba năm về trước thật sự đã quá xa vời… ”Lâm Lôi, không, Lâm Lôi đại nhân. Ta, ta nghĩ không ra”. Mạt Đức Sâm kinh hoàng đáp.

“Đã quá lâu rồi, hơn nữa ta cũng thích và thường xuyên bắt nữ nhân đưa về phủ đệ. Ta nhớ không ra rốt cục ngươi nói đến người nào.”

Lâm Lôi không khỏi nổi lên sát khí.

Mạt Đức Sâm này quả nhiên thường xuyên bắt cóc nữ nhân.

Y căn bản không thể từ biểu hiện bên ngoài của Lâm Lôi mà nhìn ra biến hoá nội tâm. Lâm Lôi hoàn toàn long hóa, toàn thân đều có vẻ băng lãnh vô tình, kinh khủng âm trầm.

“Một nữ nhân mới sinh hạ một đứa nhỏ không lâu, tới Quang Minh thần điện cầu khấn, sau đó trở về tửu điếm.” Lâm Lôi vẫn như cũ lạnh như băng nhìn Mạt Đức Sâm, thanh âm không một chút biến đổi.

Nghe Lâm Lôi nhắc đến việc này, Mạt Đức Sâm cả người sửng sốt một hồi, sau đó khiếp sợ nhìn Lâm Lôi.

“Ngươi nghĩ ra chưa?” Lâm Lôi lạnh lùng hỏi.

Mạt Đức Sâm nhớ lại những năm qua. Y chỉ có hai lần bắt một nữ nhân vừa mới sinh hạ đứa nhỏ, nên đương nhiên y vẫn còn nhớ rõ. Đặc biệt mười ba năm trước, một lần, chính là lần đó có người nhờ y lo việc này và nhắc nhở y phải đặc biệt bảo trụ bí mật.

“Ta thật sự không nghĩ ra.” Mạt Đức Sâm hoảng sợ đáp. “Lâm Lôi đại nhân, ta van cầu ngươi tha cho ta, ta thật không biết. Chắc chắn ngươi nhầm lẫn rồi.”

Đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi chợt loé lên.

“Ngươi muốn chết.” Thanh âm hắn càng thêm lạnh lẽo.

“A!” Mạt Đức Sâm đau đớn bi thảm kêu lên, cái đuôi của Lâm Lôi quấn càng thêm chặt. Áp lực càng lúc càng tăng ép lên toàn thân Mạt Đức Sâm, xương cốt đều phát ra những tiếng rạn vỡ.

“Khục, Khục.” Những âm thanh này khiến cho những người ngoài cảm thấy phát run.

Nhưng Lâm Lôi vẫn lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Mạt Đức Sâm như trước.

“Rắc!”

“A!”

Thanh âm xương gẫy vang lên, đồng thời Mạt Đức Sâm thống khổ, thảm thiết kêu lên. Đầu khớp xương cánh tay trái hiển nhiên đã bị đoạn liệt.

“Không sai.” Lâm Lôi khoé miệng có chút nhếch lên, tựa hồ như đang cười.

Có điều Mạt Đức Sâm lại không nghĩ đó là cười. Bộ dạng Long hóa của Lâm Lôi, khoé miệng nhếch lên càng làm Mạt Đức Sâm cảm thấy kinh hoảng sợ hãi trong lòng.

“Ngươi dĩ nhiên cũng biết nặng nhẹ. Đại bộ phận Đấu khí đều dùng để bảo vệ thân thể lục phủ ngũ tạng. Chỉ để một phần nhỏ để bảo vệ cánh tay. Cũng đúng, cánh tay đoạn sẽ không chết. Nhưng nếu nội tạng vỡ nát sẽ chết chắc.” Lâm Lôi thanh âm bình tĩnh.

Mạt Đức Sâm cảm thấy cổ họng khô khốc.

Cho đến bây giờ y không có nghĩ tới Lâm Lôi lại khủng bố như thế.

“Bây giờ ngươi nghĩ ra chưa?” Lâm Lôi hỏi lại.

Mạt Đức Sâm quả thật cũng rất muốn trả lời. Nhưng chính là khi nghĩ tới sự trừng phạt nếu nói ra, trong lòng y không khỏi phát run, lúc này biểu hiện càng thêm phần thương cảm, khóc rống lên: “Lâm Lôi đại nhân, ta xin ngươi đừng hành hạ ta. Ta thật là không biết. Có giết ta ta cũng không biết.”

Mạt Đức Sâm tin tưởng, sự tình mười hai năm trước, Lâm Lôi bây giờ không nắm được bao nhiêu?

Phỏng chừng Lâm Lôi chỉ là điều tra ra một số tin tức, khẳng định không có chắc chắn trăm phần trăm. Chỉ cần y không nói, đối phương có thể tin tưởng y.

“Lâm Lôi đại nhân, nếu ta biết thì ta đã nói ra, tội gì ta phải thụ tội. Lâm Lôi đại nhân, ta van ngươi xin hãy điều tra ra chân tướng rõ ràng.” Mạt Đức Sâm nước mắt chảy dài, biểu hiện lòng chân thành của mình. Nếu Lâm Lôi không có bức thư phụ thân lưu lại, sợ rằng hắn cũng sẽ do dự.

Lâm Lôi nhìn Mạt Đức Sâm, khoé miệng nhếch lên một lần nữa.

Mạt Đức Sâm tâm để chợt lạnh ngắt.

“Tốt lắm, rất tốt.” Lâm Lôi long vĩ vẫn y nguyên quấn chặt lấy Mạt Đức Sâm, đột nhiên long vĩ dụng lực đập cả người Mạt Đức Sâm xuống mặt sàn đá, đồng thời chân đạp thẳng xuống đầu Mạt Đức Sâm.

Lâm Lôi long vĩ lực lượng bùng phát.

Hai đại cước hung hăng đạp xuống nền đá.

“Ầm!”

Âm thanh khớp xương vỡ vụn vang lên rất nhanh, đồng thời với tiếng kêu thê lương và thảm thiết của Mạt Đức Sâm.

Tại chân trái của Mạt Đức Sâm, một khúc xương trắng đâm xuyên qua cơ nhục thò ra ngoài. Khúc xương chính là lòi ra trên đùi. Đùi phải nằm bất động trên nền. Đặc biệt từ hai gót chân, tiên huyết loang ra nhiễm đỏ cả quần.

“A, a, a!” Mạt Đức Sâm không ngừng kêu la thảm thiết.

Kiểu đau đớn này quả thật có thể kết liễu tánh mạng hắn. Nhưng may mắn do Đấu khí bảo vệ lục phủ ngũ tạng, nên ít ra tánh mạng hắn vẫn còn được giữ lại trong lúc này.

“Ác ma, ác ma.” Mạt Đức Sâm không ngừng nguyền rủa trong lòng. Hắn biết với lực lượng khủng bố của Lâm Lôi, với thực lực thất cấp chiến sĩ của hắn căn bản không cách nào bảo trụ toàn thân các nơi, chỉ có thể miễn cưỡng bảo trụ lục phủ ngũ tạng không bị tổn thương mà thôi.

Mạt Đức Sâm không muốn chết.

Chân gãy rời?

Không sao, chỉ cần có đủ tiền vàng, hoàn toàn có thể mời Quang Minh giáo đình cửu cấp đại ma đạo thi triển ‘Sanh Mệnh Chi Ca’. Chỉ cần không chết, dù là trọng thương đều có thể khôi phục.

“Ngươi đã nhớ ra chưa? Nữ nhân mà ngươi bắt ra sao rồi?” Lâm Lôi thanh âm rất bình tĩnh, yên lặng như trước, không một chút thay đổi.

Nhưng trong lòng Mạt Đức Sâm nỗi sợ hãi càng tăng lên.

“Ta nhớ ra, nhớ ra rồi.” Mạt Đức Sâm toát mồ hôi trán. Thật là đau đớn, thật là đáng sợ.

Y hiểu rằng, y với Lâm Lôi đang ở trong mật thất của một tiểu lâu bí mật. Bốn bề đều đã được phong kín. Bên trong dù có kêu to, bên ngoài may ra ghé sát tường mới có thể nghe thấy được.

Nhưng chính là tại tiểu lâu bí mật này, ai lại đi ghé tai vào sát cửa đá để nghe chứ?

Hắn dù có kêu là thật to cũng sẽ không có ai biết.

“Nếu nói sớm một chút có phải ngươi đã không phải chịu đau khổ rồi không?” Đôi mắt màu vàng của Lâm Lôi bình tĩnh nhìn Mạt Đức Sâm. “Nói đi, sự tình câu chuyện thế nào?”

Mạt Đức Sâm vội vàng gật đầu: “Lâm Lôi đại nhân, năm đó ta thấy nữ nhân đó thật là xinh đẹp, nhất thời bị ma quỷ dẫn đường, phái người bắt về, tưởng là có thể đưa lên giường, nhưng người đàn bà này thật là quật cường, đã tự sát rồi.”

Mạt Đức Sâm vừa nói vừa nhìn Lâm Lôi lo âu.

Y nghĩ rằng, không mấy người biết được tung tích của người đàn bà này. Hẳn là Lâm Lôi cũng vậy.

“Ngươi hoàn toàn nói láo!”

Lâm Lôi rốt cuộc nổi giận, đồng tử màu vàng lợt thậm chí còn dần dần có sắc đỏ. Lâm Lôi khống chế long vĩ quấn chặt Mạt Đức Sâm, kéo y đến trước mặt. Mặt Lâm Lôi dí sát vào mặt Mạt Đức Sâm, lạnh lùng nhìn đối phương.

Nhìn Lâm Lôi ở cự li gần, thấy hắn toàn thân hiện lên hắc sát lân phiến, thấy tiêm thứ trên trán Lâm Lôi, Mạt Đức Sâm càng thêm khiếp sợ trong lòng.

“Ta không nói láo, ta không nói láo!” Mạt Đức Sâm vội vã kêu lên.

Tay phải đã hoá thành long trảo của Lâm Lôi đột nhiên tát Mạt Đức Sâm một tát.

“Phập!” Má phải của Mạt Đức Sâm lập tức mất năm khối thịt, tiên huyết không ngừng chảy ra. May mắn là Lâm Lôi muốn giữ lại cái mạng nhỏ của hắn, không thì cái tát này đủ để đầu hắn lìa khỏi cổ rồi.

“Ô, ô, ô…” Thanh âm đau đớn của Mạt Đức Sâm liền thay đổi.

Lâm Lôi lạnh lùng nhìn y: “Mạt Đức Sâm ngươi nghe cho rõ. Sự tình ta đã biết rất nhiều, ngươi không nên gạt ta, nếu không sự đau khổ mà ngươi phải chịu sẽ không chỉ có thế này. Ta có thể nói cho ngươi hay, nữ nhân mà ngươi bắt chính là mẫu thân của ta!”

“Mẫu thân?” Mạt Đức Sâm thất kinh, ngay cả đau đớn cũng không còn cảm thấy.

“Mẫu thân sự tình ta đã rõ, hơn nữa cũng điều tra kỹ càng rồi. Cho nên ngươi tốt nhất nói hết những tin tức liên quan đến mẫu thân ta. Nếu không… ngươi phải chết không nghi ngờ gì nữa.” Thanh âm của Lâm Lôi càng thêm lạnh lẽo.

Thật ra, dù Mạt Đức Sâm nói hay không nói, hắn cũng nhất định phải chết.

Bởi vì phụ thân bị Mạt Đức Sâm ra lệnh đuổi giết và cuối cùng chết đi, Mạt Đức Sâm cũng không hiểu rõ, người mà hắn truy và sát mấy tháng trước chính là phụ thân Lâm Lôi. Nếu Mạt Đức Sâm biết được, không biết hắn sẽ phản ứng thế nào.

“Nói cho ta biết, ngươi đem mẫu thân ta tống cho ai?” Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Mạt Đức Sâm.

“Ngươi biết?” Mạt Đức Sâm sắc mặt trắng bệch.

Lâm Lôi dĩ nhiên cũng biết hắn đem nữ nhân kia tống cho người khác.

“Nói cho ta tên của hắn, không nên tuỳ tiện lừa gạt ta. Nếu ta phát hiện ngươi lừa gạt, ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết.” Lâm Lôi thanh âm vẫn bình tĩnh như trước, không một chút thay đổi.

Mạt Đức Sâm suy nghĩ trong chốc lát.

“Ta nói cho ngươi cũng vô dụng. Ngươi khổng thể giết được hắn.” Mạt Đức Sâm khẽ đáp.

“Giết không được?” Lâm Lôi lạnh lùng nhìn Mạt Đức Sâm. “Mạt Đức Sâm nghe đây. Ngươi chỉ cần nói cho ta thân phận của hắn. Việc ta có giết được hắn hay không không cần ngươi quản. Thực lực của ta ngươi biết được bao nhiêu?”

Mạt Đức Sâm nghe vậy, trong lòng cũng âm thầm đồng ý.

Tận mắt nhìn thấy ‘Lâm Lôi’ khủng bố, nguyên bổn biểu hiện thực lực, kẻ khác phải công nhận là thiên tài. Tuy nhiên hiện tại được chứng kiến thực lực vượt quá thất cấp chiến sĩ của Lâm Lôi. Đối diện với hắn dĩ nhiên vô lực hoàn thủ.

Mạt Đức Sâm trong lòng thấp thỏm.

Lâm Lôi không vội vã, chỉ dùng đôi đồng tử ánh vàng lợt nhìn thẳng vào Mạt Đức Sâm.

Mạt Đức Sâm tự hỏi hồi lâu, rốt cục cắn răng nhìn Lâm Lôi. “Lâm Lôi, ta nói cho ngươi thân phận của hắn. Nhưng ngươi phải cam đoan, tuyệt đối không cho ai biết là ta nói cho ngươi! Và ngươi tuyệt đối không được giết ta.”

Lâm Lôi như trước bảo trì lãnh mạc: “Tốt, ta cam đoan không nói cho ai biết ngươi nói với ta, đồng thời cam đoan không giết ngươi.”

Mạt Đức Sâm lúc này mới thở ra.

“Khoảng mười hai năm trước, các gia đình quý tộc của Phân Lai vương quốc chúng ta đi đến Quang Minh thần điện. Chúng ta nhìn thấy mẫu thân ngươi trong thần điện. Sau đó ta phái người bắt mẫu thân ngươi.” Mạt Đức Sâm lập tức kể. “Kỳ thật không phải ý của ta, ta chỉ tuân theo lệnh của người khác.”

“Ai?” Lâm Lôi ngay lập tức hỏi.

Mạt Đức Sâm liếc mắt nhìn Lâm Lôi, uể oải đáp: “Chính là đại ca của ta, Phân Lai quốc vương Khắc Lai Đức.”

“Khắc Lai Đức?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Quốc vương Phân Lai vương quốc kiêu ngạo, hoàng kim sư tử nhân nghĩa Khắc Lai Đức? Cửu cấp cường giả Khắc Lai Đức?

“Đúng vậy, chính là Khắc Lai Đức.” Mạt Đức Sâm khẳng định: “Bất quá ta không biết, Khắc Lai Đức cực kỳ coi trọng mẫu thân ngươi. Hắn nói với ta, vô luận thế nào cũng không được tiết lộ tin tức, nếu không chết là cái chắc.”

Lâm Lôi nhìn Mạt Đức Sâm

“Hắn chắc không dám nói láo.” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong lòng Lâm Lôi. “Ta cảm giác thấy Linh hồn chi lực của hắn đang dao động.”

Lâm Lôi trong lòng cũng chắc chắn.

Mạt Đức Sâm khao khát nhìn Lâm Lôi. “Lâm Lôi, ngươi có thể tha mạng cho ta được không? Ta cam đoan không tiết lộ nửa chữ sự tình ngày hôm nay.” Mạt Đức Sâm ánh mắt tràn ngập chờ đợi.

“Tốt, ta tuân thủ lời hứa.” Lâm Lôi long vĩ đột nhiên buông ra.

Mạt Đức Sâm cả người rơi xuống sàn mật thất, trên mặt không khỏi hiện lên vẻ mừng rỡ nhìn Lâm Lôi với ánh mắt tràn đầy cảm kích.

Tại lúc này, một đảo hắc ảnh bay qua.

“Soạt.”

Ảnh thử ‘Bối Bối’ cắn chặt cổ Mạt Đức Sâm. Mạt Đức Sâm hoảng sợ nhìn Bối Bối trước mặt. Vừa mới thoát chết, ngay lập tức lại cảm thấy địa phủ gọi về. Y nhận ra Ảnh thử trước mặt chính là lão thử thường xuyên đứng trên vai Lâm Lôi.

Mạt Đức Sâm nhìn Lâm Lôi kinh ngạc.

“Ta nói không giết ngươi, nhưng không nói ma thú của ta không giết ngươi.” Lâm Lôi lạnh lùng nhìn yết hầu đổ máu của Mạt Đức Sâm. “Tiện đây nói cho ngươi biết, mấy tháng trước có người tiềm phục Công tước phủ của ngươi. Sau đó ngươi phái người truy giết y. Người đó chính là phụ thân của ta!”

(Hết chương 11)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 12: Điều Tra

Mạt Đức Sâm tại thời điểm lâm tử đã hoàn toàn minh bạch.

Đặc biệt hắn có tham gia bái tế phụ thân Lâm Lôi nên hiểu rõ phụ thân Lâm Lôi đã chết.

Thật buồn cười, vừa rồi hắn còn muốn sống mà rời khỏi đây. Hiện tại hắn hoàn toàn hiểu được hành động của Lâm Lôi. Mạt Đức Sâm trong tâm thật có chút không cam lòng, không cam lòng chết đi như vậy. Với thực lực thất cấp chiến sĩ của hắn, dễ dàng sống đến hai ba trăm năm.

Quãng đời còn lại còn thật là dài.

“Ta chết, Khắc Lai Đức ngươi đừng tưởng tốt.” Linh hồn Mạt Đức Sâm bị minh giới thôn hấp dần, trong tâm chỉ là phẫn hận, phẫn hận với Khắc Lai Đức.

Nhìn Mạt Đức Sâm chết đi, Lâm Lôi liền khôi phục trạng thái bình thường.

“Khắc Lai Đức, nhân vật đằng sau không ngờ lại là Khắc Lai Đức.” Hắn nhíu mày thật chặt.

Khắc Lai Đức bản thân là cửu cấp cường giả, Lâm Lôi dù long hóa hoàn toàn củng chỉ mới là sơ nhập bát cấp mà thôi.

Hoàn toàn không cùng một đẳng cấp với Khắc Lai Đức, cho dù Lâm Lôi có đánh lén, căn bản cũng không thể gây thương tổn cho một vị cửu cấp cường giả. Chênh lệch thật sự là quá lớn.

Mà thế lực ủng hộ Khắc Lai Đức cũng rất mạnh.

Thân là quốc vương của Phân Lai vương quốc, thủ hạ nhân mã đâu có ít? Ngoài ra bao nhiêu năm qua, Khắc Lai Đức là quốc vương của Phân Lai vương quốc, đứng đầu trong Thần Thánh đồng minh sáu vương quốc, có quan hệ cực tốt với Quang Minh giáo đình, căn cơ so với chính mình thật sâu hơn bao nhiêu.

Vô luận là so về thực lực hay thủ hạ đều không lại được Khắc Lai Đức.

“Có lẽ, hiện tại chỉ có thể âm thầm giữ bí mật.” Lâm Lôi trong lòng không ngừng tự hỏi làm thế nào để đối phó với Khắc Lai Đức.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc bước ra khỏi Bàn Long chi giới nói: “Lâm Lôi, đừng lãng phí thời gian nữa, hiện tại ngươi phải tiêu diệt tất cả các khả năng có thể tiết lộ thân phận ngươi một cách nhanh nhất.”

“Ngươi phải nhanh chóng trở lại phủ đệ của ngươi. Nếu về quá trễ. Sau này người điều tra cái chết của Mạt Đức Sâm có thể hoài nghi ngươi.”

Lâm Lôi nhất thời bừng tỉnh.

Phải rồi!

Ưu thế duy nhất của mình chính là bí mật. Vô luận thế nào cũng không thể để Khắc Lai Đức cảnh giác với mình.

“Huỷ diệt thi thể không để lại dấu vết.” Lâm Lôi trực tiếp phát ra hơn mười hoả diễm cầu. Những hoả diễm cầu này bao quanh thi thể Mạt đức Sâm. Với Tinh thần lực hiện nay của Lâm Lôi, nhiệt độ của hoả diễm cầu là rất cao.

Thi thể Mạt Đức Sâm bị thiêu huỷ rất nhanh chóng, đồng thời một một mùi khó chịu bốc lên. Một lát sau, chỉ còn lại một vài điểm đầu khớp xương cùng tro tàn.

Mùi thi thể bị thiêu huỷ làm Lâm Lôi nhíu mày.

“Lâm Lôi, còn y phục của ngươi.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc đề tỉnh.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn xuống. Quả nhiên sau khi Long hoá toàn bộ y phục đã hoàn toàn tổn hại, không còn hình dạng. Lâm Lôi lấy đồ vật của mình và trực tiếp cởi bỏ y phục đốt cháy sạch sẽ.

Hắn lập tức mở cơ quan.

“Cạch, cạch.” Cửa đá lại mở, Lâm Lôi bước thật nhanh ra ngoài sau đó ngay lập tức đóng cơ quan này lại.

Vô luận thế nào cửa đá này cũng phải được đóng. Nếu mở rộng, mùi thi thể bị thiêu huỷ sẽ rất nhanh thu hút người khác đến.

“Trong tiểu lâu này thế nào cũng có quần áo.” Lâm Lôi nhìn lại nội y của mình, với bộ dạng này không thể đi ra ngoài. Nếu không người khác chắc chắn sẽ nghi ngờ. Lâm Lôi lập tức bước vào phòng bên cạnh, mở tủ ra.

Trong tủ có treo vài bộ quần áo.

Lâm Lôi chọn một bộ màu đen, gần giống bộ quần áo hắn vừa mặc. Sau khi mặc xong, Lâm Lôi một lần nữa sử dụng Phong hệ ma pháp tán đi mùi máu tươi và thi thể bị thiêu hoá trên người.

“Trở về sớm một chút, không để người khác cảnh giác.” Hắn toàn thân rất nhanh tiến ra sân của tiểu lâu. Vài giây sau đã đi tới tiền viện.

Thời khắc này vẫn còn một vài quý tộc khách nhân đang đàm luận, cười nói với nhau.

“A, Lâm Lôi đại nhân. Ngươi còn chưa đi sao?” Chu Nặc bá tước lúc này cũng đang tiến ra ngoài đi đến. Thấy Lâm Lôi ở không xa liền nhiệt tình chào hỏi.

Lâm Lôi cười đáp: “À, vừa rồi bụng không được thoải mái nên đi nhà xí một chút.”

Chu Nặc bá tước lập tức cùng Lâm Lôi sóng vai đi ra.

“Lâm Lôi đại nhân, ta rất thích các tác phẩm thạch điêu của ngươi. 3 kiện tác phẩm đầu tiên được đấu giá tại Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán là ta đoạt được. Chu Nặc bá tước theo sát Lâm Lôi tự hào nói. Việc tự hào nhất của ông ta chính là đấu giá được 3 kiện tác phẩm đầu tiên này của Lâm Lôi.

3 kiện tác phẩm này của Lâm Lôi, đơn thuần từ bản thân tác phẩm, giá trị cũng được sáu bảy ngàn kim tệ một tác phẩm.

Nhưng… thân phận hiện nay của Lâm Lôi đã khác. Hắn chính là đại sư điêu khắc tác phẩm ‘Mộng Tỉnh’, bàn về thân phận so với Phổ Lỗ Khắc Tư hay Hoắc Phổ Kim Sâm cũng không kém hơn là bao nhiêu. 3 kiện tác phẩm đầu tay của một nhân vật như vậy, giá trị không thể kém.

Căn cứ ước lượng, do ý nghĩa của tác phẩm, giá trị của 3 kiện tác phẩm Chu Nặc bá tước thu được tối thiểu phải đến mười vạn kim tệ mỗi tác phẩm!

Có thể đó chính là sưu tầm đắc ý nhất của Chu Nặc bá tước. Ông ta đã quyết định, vẫn cất giấu 3 kiện tác phẩm này. Chu Nặc tin tưởng… Sau này Lâm Lôi thành tựu càng cao, 3 kiện tác phẩm càng có giá trị.

“Lâm Lôi đại nhân, đi thôi.” Tại cửa phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc, quản gia cung kính nói.

Lâm Lôi gật đầu, liền cáo biệt Chu Nặc bá tước, tiến vào xe ngựa của mình.

“Về thôi.” Bước vào trong xe ngựa, Lâm Lôi lạnh nhạt hạ lệnh.

“Vâng, thưa đại nhân”

Quang Minh giáo đình thất cấp chiến sĩ khom người tuân mệnh, lập tức điều khiển xe ngựa quay về chỗ ở của Lâm Lôi.

“Giải quyết Mạt Đức Sâm hao phí hết 15 phút thời gian.” Lâm Lôi lấy đồng hồ ra xem.

Đồng hồ này Lâm Lôi được tặng sau khi được sắc phong hầu tước.

Nhân vì thích kiểu dáng của đồng hồ này, Lâm Lôi luôn mang theo mình.

“15 phút. Là nhóm cuối cùng rời đi cùng Chu Nặc bá tước. Nếu không điều tra cẩn thận, tất nhiên không ai hoài nghi ta.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ. “Còn một vấn đề, Mạt Đức Sâm nói quản gia của hắn biết hắn muốn gặp một người, nhưng lại không biết đó là ai.”

Lâm Lôi nhíu mày: “Nhưng cũng không thể hoàn toàn tin lời này. Có thể Mạt Đức Sâm quản gia biết người y muốn gặp chính là ta. Lúc đó vì muốn cho ta yên tâm nên Mạt Đức Sâm cố ý nói vậy.”

Lâm Lôi cũng nghĩ tới khả năng này.

Quản gia của Mạt Đức Sâm!

Đích xác là một mối nguy hiểm.

Nhưng mà… Nếu điều tra kỹ, có thể phát hiện ra 15 phút thời gian Lâm Lôi vắng mặt. Chỉ là trong lúc đó các quý tộc tùy ý nói chuyện với nhau, lại trước sau rời đi. Trong tình cảnh này, để điều tra rõ ràng một người ở đâu quả thật không dễ dàng.

“Không ai tận mắt nhìn thấy ta và Mạt Đức Sâm gặp mặt. Người hầu nhìn thấy thì đã bị y trực tiếp giết chết.” Lâm Lôi tâm trung ám định.

Người khác nhiều nhất chỉ có thể hoài nghi, nhưng không có chứng cớ chính ta đã hạ thủ.

“Lão đại, ngươi nghĩ gì vậy?” Bối Bối ngồi trên đùi Lâm Lôi, ngẩng đầu nhìn lên hỏi.

“Không có gì.” Lâm Lôi xoa đầu nó, cả người hoàn toàn tỉnh táo.

“Đại nhân, đã đến rồi.”

Lâm Lôi mở cửa, bước xuống, ngẩng đầu nhìn màn đêm vô tận. Lúc này trời đêm đã bị bao phủ bởi vô vàn vì sao. Lâm Lôi tâm trung không khỏi cảm thấy khoan khoái. Việc giết Khắc Lai Đức càng thêm kiên định, quyết:”Mạt Đức Sâm hôm nay đã chết. Kế tiếp là đến phiên Khắc Lai Đức.”

Ngày thứ nhất, ngày thứ hai sau khi Mạt Đức Sâm thất tung, trừ Mạt Đức Sâm quản gia ra, không một ai khác ý thức được điều gì không ổn.

Tại phòng khách của Đức Bố Tư gia tộc, chỉ có Bá Nạp Đức và một gã bích phát trung niên nhân.

“Bá Nạp Đức, buổi tối ngày Tạp Lam đính hôn, công tước đại nhân có rời nơi này đi không?” Bích phát trung niên nhân hỏi. Gã bích phát trung niên nhân này chính là quản gia Lạc Địch của Mạt Đức Sâm công tước phủ.

Bá Nạp Đức trong lòng đầy phiền muộn.

Chuyện công tước đại nhân ngươi sao lại hỏi ta?

Bá Nạp Đức biết, buổi tối hôm đó, Mạt Đức Sâm gặp người nào đó không nói cho ông ta. Ngay cả lúc rời đi cũng không hề hé ra một tiếng. Bá Nạp Đức hắn làm sao mà biết?

“Công tước đại nhân đã rời đi. Công tước đại nhân không có ở trong phủ đệ của ta.” Bá Nạp Đức trực tiếp hồi đáp.

Ngày thứ hai sau nghi lễ đính hôn. Bá Nạp Đức có phái người xử lý thi thể của gia nhân, thủ hạ của hắn cũng không hề phát hiện thấy tung tích Mạt Đức Sâm công tước tại tiểu lâu.

“Ồ.” Lạc Địch cau mày, sau đó nhìn Bá Nạp Đức. “Bá Nạp Đức, nếu ngươi phát hiện ra tung tích của đại nhân, ngươi phải thông báo ngay cho ta. Chuyện này rất quan trọng, thậm chí có thể lộ ra việc buôn lậu của Đức Bố Tư gia tộc các ngươi.”

Bá Nạp Đức sắc mặt không khỏi nhất biến.

“Được rồi, ta về trước đây.” Lạc Địch rời đi với một tâm trạng lo lắng.

Nhìn y rời đi, Bá Nạp Đức trong lòng có chút bất an. Ngay lập tức quyết định đi xem toà tiểu lâu Mạt Đức Sâm đã từng đến.

Trong tiểu lâu bí mật giữa Đức Bố Tư gia tộc phủ.

Bá Nạp Đức một mình bước vào bên trong. Nguyên xác gia nhân ở cửa phòng khách của tiểu lâu đã được ông ta sai người xử lý sạch sẽ. Bá Nạp Đức nhìn tiểu lâu cau mày: “Mạt Đức Sâm công tước có nói sẽ tiếp một người ở nơi này. Nhưng sau đó không có trở về. Chẳng lẽ…”

Bá Nạp Đức nghĩ đến một khả năng.

Mật thất của toà tiểu lâu này tại Đức Bố Tư gia tộc cũng không có nhiều người biết. Tự nhiên thủ hạ thu thập thi thể gia nhân cũng không tiến vào xem.

Nhưng Bá Nạp Đức đã nói cho Mạt Đức Sâm công tước về mật thất này. Ông ta còn nói với Mạt Đức Sâm công tước, ở bên trong mật thất thương lượng thì tuyệt đối không có ai có thể nghe lén

“Không có khả năng, không có khả năng phát sinh bất kỳ sự tình gì.” Bá Nạp Đức bước nhanh vào phòng khách, rồi sau đó lập tức đi đến trước cơ quan của mật thất, mở ra.

“Cạch cạch.”

Cửa đá nhìn như bức tường chậm rãi mở ra, đồng thời một cỗ huyết tinh khí hoà lẫn với mùi thi thể thiêu hóa bốc lên.

Bá Nạp Đức sắc mặt hoảng sợ.

Bước nhanh vào giữa mật thất. Tại nền nhà lát bằng đá Đại Lý có vài cái khe, đồng thời vẫn còn vài dấu huyết tích. Ở bên cạnh còn có một đống xương người cháy chưa hết cùng tro tàn.

“Có người chết.” Bá Nạp Đức đã rõ ràng.

Song người này đã bị thiêu thành tro tàn. Là ai thì Bá Nạp Đức cũng vô pháp phân biệt.

“Giới chỉ!” Bá Nạp Đức đột nhiên nhìn thấy giữa đống tro tàn có một giới chỉ bị bụi bám. Ông ta nhìn hình dạng của giới chỉ này, rất giống với giới chỉ Mạt Đức Sâm công tước thường xuyên đeo trên tay.

Bá nạp Đức sắc mặt không còn chút huyết sắc.

“Mạt Đức Sâm công tước… có thể đã chết.” Bá Nạp Đức đầu óc đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Lúc này Đức Bố Tư gia tộc đã hao phí hơn nửa tài sản và nhân mã, cùng Mạt Đức Sâm công tước đồng tâm hiệp lực bắt đầu kinh doanh buôn lậu ‘Thuỷ Ngọc Quáng Thạch’. Việc kinh doanh này đối với Đức Bố Tư gia tộc rất trọng yếu. Nhưng nếu kinh doanh bị công khai… Không những gia tài tổn thất, sợ rằng Đức Bố Tư gia tộc sẽ còn chịu cơn thịnh nộ của Khắc Lai Đức: Trực tiếp xét nhà!

Toàn bộ Đức Bố Tư gia tộc có thể xong đời.

“Không, không có khả năng chết. Mạt Đức Sâm công tước chính là thất cấp chiến sĩ, sao có thể dễ dàng chết đi như vậy được? Với tính cách cẩn thận của hắn, tuyệt đối sẽ không một mình gặp một người thực lực vượt qua hắn.” Bá Nạp Đức vô pháp tiếp thụ kết quả này.

Đích xác, Mạt Đức Sâm công tước rất cẩn thận. Đáng tiếc y không dự tính được thực lực chân chính của Lâm Lôi.

Tại Phân Lai thành vẫn bình tĩnh yên lặng như trước. Lâm Lôi vẫn ở tại phủ đệ riêng tự mình an tĩnh tu luyện. Tuy nhiên sau khi Mạt Đức

Sâm mất tích được nửa tháng, Quốc vương Khắc Lai Đức bệ hạ trước đó vốn vẫn bình tĩnh chung vu cũng ra lệnh trực tiếp triệu tập quản gia Công tước phủ ‘Lạc Địch’, rồi sau đó điều tra trên diện rộng về việc này.

Tại phòng khách phủ đệ của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi đại nhân, bệ hạ có lệnh mời Lâm Lôi đại nhân đến vương cung một chuyến.”

Nhìn cung đình thị giả mang mệnh lệnh của Khắc Lai Đức đến, Lâm Lôi trong lòng có chút không tin tưởng. Khắc Lai Đức bệ hạ rốt cuộc triệu hắn tới làm gì?

“Xin chờ cho một lát, ta thay y phục xong sẽ lập tức đến vương cung.” Lâm Lôi mỉm cười hồi đáp.

(Hết chương 12)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 13: Bí Mật Bại Lộ

Đêm đen như mực.

Tiếng gõ nhịp xe ngựa vang lên trong màn đêm yên tĩnh của vương cung. Lâm Lôi ngồi bên trong xe, Ảnh thử Bối Bối đang ngồi trên đùi hắn. Bên cạnh xe ngựa còn có hơn mười kỵ sĩ, cầm đầu chính là người truyền lệnh, một cung đình thị giả.

Bên trong xe ngựa.

Lâm Lôi cau mày: “ Hiện tại cũng đã muộn, nhưng Khắc Lai Đức đột nhiên triệu ta tới. Để làm gì vậy?” Tâm lý trong lòng không yên, tự nhiên không thoải mái.

Bởi vì Lâm Lôi đã giết chết Mạt Đức Sâm. Ngoài ra, hắn hiểu rõ, người ra lệnh cho Mạt Đức Sâm phái thủ hạ bắt cóc mẫu thân hắn chính là Khắc Lai Đức. Tính ra, hắn với Khắc Lai Đức có đại cừu.

Lâm Lôi trong lòng đối với Khắc Lai Đức tự nhiên nghi ngờ.

“Nghe nói hai ngày trước, Khắc Lai Đức đã bắt giữ quản gia của Công tước phủ đệ, bắt đầu điều tra sự tình về Mạt Đức Sâm. Mạt Đức Sâm có nói với ta, hắn không tiết lộ với ai chuyện muốn gặp ta.

Nói không chừng, tên quản gia này biết được sự tình Mạt Đức Sâm gặp Lâm Lôi.

Nếu Công tước phủ đệ quản gia tố cáo tin tức này với Khắc Lai Đức, Lâm Lôi tự nhiên ‘Há Miệng Mắc Quai’.

“Lâm Lôi, đừng lo lắng.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc xuất hiện bên cạnh hắn, an ủi: “Lâm Lôi, cho dù tên quản gia của Công tước phủ biết Mạt Đức Sâm đi gặp ngươi, cũng không có việc gì.”

“Không có việc gì?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tự tin gật đầu nói: ” Đó là điều đương nhiên. Cho dù Khắc Lai Đức đoán được ngươi giết Mạt Đức Sâm, hắn cũng sẽ không nói rõ.”

“Bởi vì… Khắc Lai Đức cũng không biết nguyên nhân ngươi giết Mạt Đức Sâm.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt tràn đầy tự tin.

Lâm Lôi ngẩn ra. Cho dù không biết nguyên nhân tại sao hắn giết Mạt Đức Sâm, dù sao thì Mạt Đức Sâm vẫn là do hắn giết.

“Rất đơn giản. Lúc đó trong mật thất ngươi và Mạt Đức Sâm đối thoại, quan hệ giữa Mạt Đức Sâm và Khắc Lai Đức có vẻ không tốt. Mạt Đức Sâm đương là Tài vụ đại thần, chắc có tham ô. Khắc Lai Đức e rằng không có cảm tình với Mạt Đức Sâm. Điểm chính là… Khắc Lai Đức hoàn toàn không biết ngươi với hắn có đại cừu. Cho nên hắn sẽ không vô duyên cớ đối phó ngươi. Bởi vì, muốn trừng phạt hoặc giết ngươi phải có sự đồng ý của Quang Minh giáo đình.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhãn trung hiện lên một tia khinh thường.

“Hừ, Khắc Lai Đức kia là quốc vương? Quang Minh giáo đình hoàn toàn có thể bãi miễn quyền lợi của hắn. Mà ngươi, lại được Quang Minh giáo đình cực kỳ coi trọng. Hắn dám đối phó ngươi sao?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc an ủi nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Hắn đã hiểu đạo lý này

Nhưng...

Lâm Lôi thật sự không tưởng, để Khắc Lai Đức đề phòng hắn. Một khi đã đề phòng, hắn làm sao điều tra được sự tình về mẫu thân, vì chuyện của mẫu thân trả thù như thế nào?

“Mở cửa nhanh, là ta.” Tiếng cung đình thị giả vang lên.

Lâm Lôi vừa nghe thấy liền biết, giờ phút này đã tiến vào vương cung. Giống như các cự thú yên tĩnh bàn cứ trên mặt đất, một số xe ngựa trong vòng nửa giờ nối đuôi nhau tiến vào vương cung.

Trong đó bên phải xe ngựa của Lâm Lôi là xe ngựa của Bá Nạp Đức, còn có một số xe ngựa của các quý tộc khác.

Trong phòng nghị sự của vương cung.

Ngoại trừ hai gã hộ vệ ngoài cửa nghị sự phòng, bên trong toàn là những quý tộc có địa vị cao nhất tại Phân lai thành. Tổng cộng tất cả có tám vị: Tộc trưởng Đức Bố Tư gia tộc Bá Nạp Đức, Cung đình đệ nhất ma pháp sư Lâm Lôi, Tả thừa tướng Bá Nạp công tước, Giám sát đại thần Hán Phổ Đốn,...

“Lâm Lôi, ngươi đến rồi.” Bá Nạp công tước nhiệt tình chào hỏi.

Những vị quý tộc đến trước lập tức cũng đến chào hỏi. Lâm Lôi thấy những quý tộc này, trong lòng không khỏi chắc chắn. Xem ra việc hôm nay không liên quan đến mình.

“Các vị đại nhân, không biết Quốc vương bệ hạ triệu tập chúng ta đến để làm gì?” Lâm Lôi dò hỏi.

Bá Nạp công tước, thân là Tả thừa tướng, sự tình cũng biết được ít nhiều.

“Lần này triệu tập chúng ta, hẳn là có liên quan đến việc mất tích của Mạt Đức Sâm công tước.” Bá Nạp công tước tươi cười hồi đáp.

Bá Nạp Đức ở bên cạnh lập tức hỏi: “Công tước đại nhân, Mạt Đức Sâm công tước mất tích, tại sao lại tìm ta làm gì, ta tại cung đình đâu có đảm nhận chức vụ gì quan trọng?” “Hôm nay, bệ hạ không phải triệu tập trọng thần, mà là điều tra sự tình.Nếu không tai sao triệu tập ta, Giám sát đại thần tại sao chỉ có một vị?” Bá Nạp công tước thật ra đã thấy rõ ràng.

Bá Nạp Đức gật đầu.

Chỉ là ông ta đáy lòng có chút không tự tin.

Từ khi Mạt Đức Sâm mất tích. Bá Nạp Đức trong lòng vẫn lo lắng, chuyện gia tộc Đức Bố Tư của ông ta cùng với Mạt Đức Sâm hợp tác buôn lậu ‘Thuỷ Ngọc Quáng Thạch’ bị tiết lộ ra ngoài. Nếu bị tiết lộ, gia tộc Đức Bố Tư của hán chắc chắn xong đời.

“Bệ hạ đến”

Đột nhiên thanh âm thị giả cung đình vang lên. Từ cửa giữa Nghị sự phòng, được hai gã cùng đình thị giả cung kính đi theo, Khắc lai Đức trực tiếp tiến đến chỗ ngồi và ngồi xuống.

“Bái kiến bệ hạ.”

Tám vị quý tộc tại thượng đồng thời khom người hô.

Khắc Lai Đức liếc mắt nhìn tám vị quý tộc trước mặt, đạm nhiên gật đầu: “Bây giờ cũng đã khuya, ta vốn không muốn quấy rầy các ngươi. Chỉ là chuyện nhị đệ Mạt Đức Sâm của ta mất tích quá mức trọng yếu. Ta không thể làm khác được dành triệu tập các ngươi đến đây.”

“Mạt Đức Sâm công tước mất tích, không biết tại sao bệ hạ lại triệu tập chúng ta?” Lâm Lôi trực tiếp hỏi.

Trong tám người này, duy nhất có Lâm Lôi dám nói chuyện với Khắc Lai Đức như vậy. Bởi vì người khác phải chú ý đến sắc mặt Khắc Lai Đức khi nói chuyện. Còn Lâm Lôi thực chất là người của Quang Minh giáo đình. Chỉ là có danh phận tại Phân Lai vương quốc mà thôi.

“Lâm Lôi, ta chỉ muốn điều tra rõ sự thật mà thôi.” Khắc Lai Đức mỉm cười, sau đó lãng thanh nói: “Cho Công tước phủ đệ quản gia Lạc Địch vào.”

Lạc Địch? Quản gia Công tước phủ?

Cả Lâm Lôi lẫn Bá Nạp Đức của Đức Bố Tư gia tộc trong lòng thất kinh.

Cả phòng nghị sự liền yên tĩnh. Tất cả mọi người đều tĩnh lặng, Lạc Địch được áp giải vào. Lâm Lôi đứng ở một bên, Ảnh thử Bối Bối trên vai.

Một chốc lát sau.

Một bích sắc trường phát trung niên nhân được cung đình hộ vệ áp giải vào. Gã trung niên nhân khuôn mặt tiều tuy, tóc có chút rối bời, bộ dạng có vẻ hoảng loạn.

Song Bá Nạp Đức chỉ liếc mắt một cái là đã nhận ra. Người này chính là người đã tìm hắn, Công tước phủ quan gia Lạc Địch.

“Lạc Địch, ngươi hãy thành khẩn khai báo một lần nữa.” Khắc Lai Đức trực tiếp quát hỏi Lạc Địch.

Lạc Địch này rõ ràng đã khai báo với Khắc Lai Đức từ trước. Hiển nhiên lần này chỉ để đám người Lâm Lôi đều nghe được. Lạc Địch hồi đáp thành thật: “Bệ hạ, ngày 18 tháng 6 Đức Bố Tư gia tộc cử hành đính hôn yến hội. Công tước đại nhân đi tham gia yến hội, sau đó không có trở lại.”

“Lạc Địch, ngươi đứng sang một bên.” Khắc Lai Đức lạnh lùng nói.

“Vâng, thưa bệ hạ.” Lạc Địch có vẻ sợ hãi, đứng sang một bên.

Khắc Lai Đức ánh mắt quét nhìn tám vị quý tộc phía dưới.

“Căn cứ theo tin tức điều tra của ta, tại Đức Bố Tư gia tộc đính hôn yến hội, các ngươi là những người cuối cùng rời khỏi. Ta muốn hỏi, các ngươi có thấy Mạt Đức Sâm không?” Khắc Lai Đức hỏi rất đơn giản.

“Yến hội vừa mới chấm dứt, Mạt Đức Sâm là người đầu tiên rời đi.” Tả thừa tướng Bá Nạp đại nhân trực tiếp đáp.

Lâm Lôi cũng gật đầu: “Ta cũng thấy Mạt Đức Sâm rời khỏi từ rất sớm.”

Những người khác hoặc là không gặp, hoặc nói Mạt Đức Sâm rất sớm rời đi.

Nghe mọi người nói như vậy, Khắc Lai Đức mỉm cười gật đầu. Song lại nhìn về phía Lạc Địch bên cạnh: “Lạc Địch, ngươi nói tiếp đi.”

“Vâng.” Lạc Địch tiếp tục: “Công tước đại nhân trước khi đến phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc có nói với ta, hắn lần này muốn gặp một người rất quan trọng đối với hắn. Chỉ là chuyện này phi thường trọng yếu. Cho nên hắn ra lệnh cho ta an bài một người khôi lỗi giả mạo công tước đại nhân trở lại phủ. Trên thực tế, công tước đại nhân vẫn ở lại Đức Bố Tư gia tộc.

“Công tước đại nhân cũng nói, Đức Bố Tư gia tộc sẽ an bài cho hắn một địa điểm bí mật để gặp người kia.” Lạc Địch nói thêm một câu.

Một câu nói này, nhất thời làm cho Đức Bố Tư gia tộc tộc trưởng Bá Nạp Đức sắc mặt không còn chút máu.

“Bệ hạ, bệ hạ.”

Bá Nạp Đức vội vàng nói. “Việc này không liên quan gì tới ta. Công tước đại nhân nói với ta hắn muốn gặp một người. Muốn ta an bài một địa điểm bí mật. Ta không thể không an bài.”

“Bá Nạp Đức, ngươi không cần gấp gáp. Ta sẽ không đổ oan một người nào.” Khắc Lai Đức mỉm cười.

“Tạ ơn bệ hạ.” Bá Nạp Đức lùi lại một bên. Chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

Khắc Lai Đức nhìn về phía Lâm Lôi cùng mọi người: “Mạt Đức Sâm muốn gặp một người. Người này tự nhiên có chút thân phận. Người mà hắn gặp là ai? Ta nghĩ, rất có thể là một trong những người rời yến hội cuối cùng.”

Lâm Lôi đáy lòng chấn động.

Bá Nạp công tước, Chu Nặc bá tước, Hán Phổ Đốn hầu tước mọi người cả kinh nhìn Khắc Lai Đức. Bọn họ có chút hiểu tại sao Quốc vương bệ hạ lại triệu tập bọn họ đến.

Nguyên lai, Quốc vương bệ hạ hoài nghi bọn họ!

“Bệ hạ, chúng ta không có gặp mặt hắn.” Bá Nạp công tước, Hán Phổ Đốn đám người vội vàng nói liên tiếp.

Khắc lai Đức vừa cười vừa nói: “Ta chỉ hoài nghi mà thôi, các ngươi không làm thì lo lắng cái gì. Hãy nhìn, trong đám các ngươi chỉ có mỗi Lâm Lôi là bình tĩnh.”

Lâm Lôi lạnh nhạt cười, không có lên tiếng.

Khắc Lai Đức nhìn đám người, trong tâm cười nhạo: “Mạt Đức Sâm bị người nào đó dẫn đi thất tung, ta không quản. Ngược lại ta cảm ơn người đó, để cho ta có cơ hội tốt huỷ diệt những quan hệ bí ẩn mà Mạt Đức Sâm đã thiết lập.”

Mạt Đức Sâm, thân là Tài vụ đại thần, nhiều năm qua đã thiết lập một mạng lưới quan hệ dày đặc, có ảnh hưởng cực lớn. Khắc Lai Đức cũng không dám tuỳ ý điều tra Mạt Đức Sâm, lo sợ việc đó sẽ làm cả vương quốc rung chuyển.

Đó cũng là nguyên nhân Đức Bố Tư gia tộc hợp tác với Mạt Đức Sâm.

Nhưng hiện tại Mạt Đức Sâm thất tung, quần long vô thủ.

Khắc Lai Đức thi triển lôi đình thủ đoạn, ra lệnh cho thủ hạ của mình giải quyết rất nhanh tay chân của Mạt Đức Sâm, trực tiếp phá hư mạng lưới quan hệ kinh doanh Mạt Đức Sâm thiết lập trong nhiều năm qua.

Không có sự điều phối của Mạt Đức Sâm, nhóm người kia kháng cự hỗn loạn. Căn bản vô pháp ngăn cản thủ đoạn của Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức nhìn Lâm Lôi và đám người vừa cười vừa nói: “Nhị đệ của ta Mạt Đức Sâm mất tích, ta không phải không điều tra. Song việc ngoài ý muốn là ta lại điều tra ra không ít sự tình. Đặc biệt Lạc

Địch, hắn nói ra không ít bí mật.”

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Lạc Địch.

“Lạc Địch, nói cho bọn hắn nghe một chút.” Khắc Lai Đức mỉm cười nhìn Lạc Địch.

Lúc này Khắc Lai Đức rất đắc ý. Một huynh đệ chết đi đối với ông ta mà nói không có gì trọng yếu. Quan trọng nhất chính là… toàn bộ quyền lực của vương quốc đang trong tay ông ta.

Lạc Địch cung kính đáp: “Bệ hạ, ngày ấy Mạt Đức Sâm công tước sở dĩ tham gia Đức Bố Tư gia tộc yến hội là vì muốn gặp thần bí nhân. Hắn có nói vì quan hệ với Đạo Sâm thương hội nên gặp người này. Người hắn gặp, khẳng định có quan hệ mật thiết với Đạo Sâm thương hội.”

“Đạo Sâm thương hội?”

Lâm Lôi cảm thấy trong tim một trận co rút.

“Mọi người có muốn biết tại sao nhị đệ của ta muốn thiết lập quan hệ với Đạo Sâm thương hội không?” Khắc Lai Đức cười nhìn mọi người phía dưới. “Lạc Địch, ngươi nói tiếp đi.”

“Vâng.” Lạc Địch hiển nhiên đã hoàn toàn bị Khắc Lai Đức khuất phục, biết gì đều nói ra hết. “Mạt Đức Sâm công tước những năm qua đã làm nhiều việc phản bội lại lợi ích vương quốc vì ham muốn cá nhân. Đặc biệt mấy tháng trước, cùng với Đức Bố Tư gia tộc bắt đầu buôn lậu ‘Thuỷ Ngọc Quáng Thạch. Tại Phân Lai vương quốc từ trước tới nay là đường dây buôn lâuh ‘Thuỷ Ngọc Quáng Thạch’ lớn nhất.”

“Phịch!”

Đức Bố Tư gia tộc tộc trưởng Bá Nạp Đức trực tiếp quỳ xuống, vội vàng kêu lên: “Bệ hạ, oan uổng quá. Đức Bố Tư gia tộc chúng ta vẫn luôn buôn bán theo quy củ. Cho tới bây giờ không có phản bội lại lợi ích quốc gia. Thật oan uổng cho Đức Bố Tư gia tộc chúng ta.”

“Oan uổng?” Khắc Lai Đức lạnh lùng nhìn Bá Nạp Đức.

“Đưa Lan Tây huynh đệ vào.” Khắc Lai Đức quát to ra ngoài.

Đức Bố Tư gia tộc tộc trưởng Bá Nạp Đức vừa nghe thấy tên Lan Tây sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

(Hết chương 13)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 14: Nhập Ngục

Đức Bố Tư gia tộc vì chuyện buôn lậu Thủy ngọc quáng thạch mà tốn rất nhiều công sức. Bá Nạp Đức để cho tam đệ của hắn phụ trách việc này, mà Lan Tây lại chính là cánh tay phải của vị tam đệ đó.

Lâm Lôi bảo trì sự trầm mặc đứng ở một bên nghe nghị sự, Ảnh thử Bối Bối cũng đứng ở trên vai hắn. Một người một ma thú giống nhau đều lẳng lặng đứng nhìn các sự tình phát sinh, cho dù nhìn thấy ánh mắt cầu cứu của Bá Nạp Đức, Lâm Lôi cũng không hề có chút phản ứng.

Một lát sau….

Tiếng dây xích vang lên, hai gã tóc vàng to lớn được cung đình hộ vệ dẫn vào giữa phòng nghị sự. Hai gã nam tử này đều mang đầy xích khóa, người ta có thể cảm giác được dây xích này tối thiểu phải đến một hai trăm cân. Loại trọng cụ này chỉ có thể được sử dụng bởi chiến sĩ có thực lực cực kỳ cường đại.

“Tộc trưởng đại nhân.”

Hai gã này đi vào phòng nghị sự, đặc biệt trông thấy Bá Nạp Đức đang quỳ trên mặt đất không khỏi nở nụ cười quái dị, cả hai gã đều hành lễ với Bá Nạp Đức. Đứng một bên Lâm Lôi có thể hiểu được sự tình. Sợ rằng Lan Tây người huynh đệ đã chạy trốn chính là thủ lãnh của hai gã này, hơn nữa còn có mối quan hệ mật thiết với Đức Bố Tư gia tộc.

Đức Bố Tư gia tộc đang gặp nguy hiểm nhưng Lâm Lôi chỉ đứng một bên im lặng quan sát. Bá Nạp Đức nhìn về phía 2 gã kim phát to lớn nghi hoặc hỏi: ”Hả? Lan Tây, Lan Thước, hai huynh đệ các ngươi sao lại bị bệ hạ bắt giữ, mấy tháng trước không phải ta đã cho các ngươi mười vạn kim tệ, để các ngươi đi tìm cuộc sống tốt hơn rồi hay sao?” Hai gã kim phát không khỏi ngẩn người ra, rồi sau đó cả cười. “Tộc trưởng đại nhân, người đang nói giỡn chăng?” Lan Tây cười nói. Bên cạnh Lan Thước lại càng cười to hơn: “Tộc trưởng đại nhân, người thế nào rồi? Lúc này mà người còn dối trá sao? Quên đi, người tốt nhất nên nhận tội đi.”

Bá Nạp Đức trên mặt lộ ra vẻ tức giận đứng phắt dậy căm tức nhìn Lan Tây, Lan Thước hai người: ”Lan Tây, Lan Thước hai người các ngươi là do Đức Bố Tư gia tộc chúng ta từ nhỏ bồi dưỡng thành, ta đối với các ngươi như thế nào trong lòng 2 người các ngươi cũng rõ.”

“Ngươi đối với chúng ta đúng là rất tốt, nhưng huynh đệ chúng ta cũng đã vì gia tộc các ngươi mà liều mạng nhiều năm như vậy rồi.” Đại ca Lan Tây cười lạnh đáp.

Bá Nạp Đức càng thêm tức giận, vung ngón trỏ tay phải run rẩy chỉ vào Lan Tây hai người: ”Các ngươi thật sự là lũ vong ân bội nghĩa. Phải, các ngươi làm việc cho Đức Bố Tư gia tộc nhiều năm, nhưng một mực tham ô, vơ vét tài sản gia tộc làm của riêng. Nửa năm trước, ta niệm tình các ngươi mà tha cho tánh mạng, cho các ngươi 10 vạn kim tệ để trở về tìm cuộc sống tốt. Nhưng các ngươi… các ngươi không biết ơn, tham gia buôn lậu, bây giờ bị bắt lại đổ tội cho Đức Bố Tư gia tộc ta!”

Lan Tây, Lan Thước hai người choáng váng, ngớ ngẩn nhìn Bá Nạp Đức.

“Chúng ta tham ô? Ngươi cho chúng ta 10 vạn kim tệ?” Lan Tây, Lan Thước hai người đầu óc mờ mịt. Bá Nạp Đức càng thêm tức giận, đột nhiên quay đầu về phía Khắc Lai Đức khóc rống lên: ”Bệ hạ a, hai kẻ này căn bản tâm địa độc ác. Lúc trước ta xem bọn chúng cô độc đáng thương nên thu dưỡng bọn chúng, sau lại giao phó trách nhiệm cho bọn chúng. Nhưng bọn chúng lại lại lấy tiền của gia tộc làm của riêng, cho dù sự việc bị phát giác, ta niệm tình nhiều năm mà tha mạng, còn cho chúng 10 vạn kim tệ đưa bọn chúng trở về, đã là trọn nghĩa vẹn tình rồi. Nhưng xem bọn chúng bây giờ thì sao? Vu khống cho gia tộc ta, muốn hủy diệt Đức Bố Tư gia tộc chúng ta, tâm địa quá độc ác. Bệ hạ a, ta đau lòng, ta đau lòng a!”

Lúc này đây Bá Nạp Đức khóc rống lên, làm cho mọi quý tộc ở phòng nghị sự này đều đấy lên nghi ngờ, đúng hay không Lan Tây hai người kia thật sự vu tội cho Bá Nạp Đức?

“Bá Nạp Đức ngươi, ngươi,…” Lan Tây, Lan Thước hai huynh đệ mặt đỏ bừng, một câu nói cũng không nên lời. Hai huynh đệ bọn chúng vì Đức Bố Tư gia tộc mà hi sinh không biết bao nhiêu, ngay cả vụ buôn lậu này cũng là hai huynh đệ bọn hắn không sợ chết mà làm. Nếu không phải Khắc Lai Đức bệ hạ cho bọn chúng nhiều điều kiện tốt thì bọn chúng cũng sẽ không phản bội Đức Bố Tư gia tộc.

Nhưng bây giờ Bá Nạp Đức nói vốn là không có sự tình như vậy.

“Ồ? Có chuyện như vậy sao?”Khắc Lai Đức nhìn thoáng qua Bá Nạp Đức.

Ông ta cũng ý thức được Bá Nạp Đức đã có sự chuẩn bị trước, nếu không sẽ không thể tạo ra một tình huống dối trá như vậy, sợ rằng nếu có đi điều tra cũng không thể tìm ra sơ hở. Hừ, đáng tiếc là tam đệ của Bá Nạp Đức đã nhảy xuống sông, ngay cả thi thể cũng không tìm thấy được. Nếu không, bắt được hắn, Bá Nạp Đức tuyệt không thể chối cãi. Khắc Lai Đức trong lòng có chút hối hận.

Buôn lậu Thủy ngọc quáng thạch.

Thủy ngọc quáng thạch là tài sản của Phân Lai vương quốc, cũng chính là tài sản của Khắc Lai Đức y. Buôn lậu Thủy ngọc khoáng sản có khác nào ăn cắp, cướp đoạt tài sản của Khắc Lai Đức, tự nhiên là y phải hận rồi.

Chỉ là bây giờ, tam đệ của Bá Nạp Đức đã nhảy xuống sông tự tử, đối với Lan Tây, Lan Thước hai kẻ phản bội này, Đức Bố Tư gia tộc tựa hồ đã có sự chuẩn bị.

“Bá Nạp Đức, ta sẽ không vu oan cho người tốt.” Khắc Lai Đức trịnh trọng nói.

“Tạ ơn bệ hạ, tạ ơn bệ hạ.” Bá Nạp Đức trên mặt nước mắt đầm đìa.

Nhưng đột nhiên thanh âm Khắc Lai Đức lạnh lùng vọng xuống: ”Nhưng mà, ta sẽ không buông tha cho kẻ nào phản bội lợi ích của Phân Lai vương quốc. Căn cứ theo những tin tức ta được biết, phụ trách việc buôn lậu chính là tam đệ ngươi.”

“Tam đệ?” Bá Nạp Đức nghi hoặc nhìn về phía Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức ánh mắt lạnh lùng nhìn ông ta: ”Sao, ngươi có còn chuyện gì để nói không?”

Bá Nạp Đức biểu lộ một vẻ mặt đau khổ: ”Đương nhiên có lời muốn nói, bệ hạ, ta thật không biết tại sao người nói ra những lời này, nhưng tam đệ của ta một năm trước đã rời khỏi thủ đô Phân Lai vương quốc bắt đầu du lịch mạo hiểm. Mấy hôm trước có thư gửi về…”

Khắc Lai Đức ánh mắt lạnh băng. Nhân mã của ông ta hồi báo rằng, trong khi bọn chúng truy bắt tam đệ của Bá Nạp Đức, hắn đã bị trọng thương nhảy xuống sông tự tử, ngay cả xác cũng không tìm thấy.

“Bệ hạ, bệ hạ, người nhất định phải chủ trì công đạo a.” Bá Nạp Đức phẫn nộ nhìn về phía Lan Tây, Lan Thước hai người: ”Hai người các ngươi ngàn vạn lần không phải là người, mang tâm tiểu nhân mà trung thành với vương quốc a.”

“Bá Nạp Đức, ngươi, ngươi,…” Lan Tây, Lan Thước hai người tức giận đến nỗi không biết nói gì cho phải nữa.

Khắc Lai Đức đột nhiên đứng dậy, lạnh nhạt nhìn Bá Nạp Đức: “Ta đã nói rồi, ta sẽ không vu oan cho người tốt, cũng sẽ không buông tha cho kẻ nào dám phản bội lại lợi ích quốc gia. Căn cứ vào chứng cớ mà ta điều tra được, gia tộc Đức Bố Tư các ngươi bị nghi là đã phản bội vương quốc."

Bá Nạp Đức sắc mặt không khỏi biến đổi: "Bệ hạ, bệ hạ, ta đối với vương quốc là nhất mực trung thành a!"

Lúc này từ bên ngoài phòng nghị sự tiến vào hai cung đình hộ vệ.

Khắc Lai Đức mỉm cười nhìn Bá Nạp Đức.

Bá Nạp Đức ngẩng đầu nhìn ông ta chờ đợi, phảng phất như đứa nhỏ nhìn cha mẹ mình vậy.

"Gia tộc ngươi có trung thành hay không, cần dùng hành động để chứng mình. Ta cho ngươi cơ hội, ít nhất ta bây giờ sẽ không tiêu diệt gia tộc của ngươi."

Bá Nạp Đức trong lòng thở phào một hơi, điều ông ta lo lắng nhất chính là Đức Bố Tư gia tộc bị trực tiếp tiêu diệt. "May mắn là ngày đó phát hiện ra dấu vết thi thể trong mật thất, để cho ta kịp thời chuẩn bị." Bá Nạp Đức từ ngày đó đã bắt đầu chuẩn bị, thậm chí còn làm vài sự chuẩn bị.

"Bá Nạp Đức, cộng thêm cả người thừa kế của Đức Bố Tư gia tộc đều áp nhập hắc thủy lao. Đức Bố Tư gia tộc buôn lậu lĩnh án tử hình, lệnh cho Mai Lệ Đặc tiến hành điều tra". Khắc Lai Đức hạ mệnh lệnh. Nhất thời cung đình hộ vệ dẫn Bá Nạp Đức đi ra.

"Bệ hạ, ta tin tưởng bệ hạ là người anh minh." Bá Nạp Đức trong khi đi ra ngoài còn nhìn lại Khắc Lai Đức hô lên.

Đêm đó Lục Diệp lộ bỗng bị một phen huyên náo. Tiếng vó ngựa không ngừng vang lên, một đội ngũ mấy trăm kỵ sĩ trực tiếp bao vây phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc. Người bên trong đều hoảng hốt rối loạn hết cả lên.

“Làm gì, làm gì vậy? Các ngươi có biết nơi này là nơi nào không?” Nhị gia gia của Tạp Lam, cũng chính là nhị thúc của Bá Nạp Đức lúc này đang hướng về phía vương cung hộ vệ la lớn. Một vị kỵ sĩ cầm đầu lãnh đạm nói: ”Là mệnh lệnh của bệ hạ, ngươi dám phản kháng ư?”

Vị nhị gia gia này ngang bướng đáp: “Mệnh lệnh của bệ hạ? Ai biết được có phải ngươi giả truyền lệnh của bệ hạ, nói, các ngươi muốn làm gì?”

“Nhị gia gia , bên ngoài làm sao vậy?” Lúc này tại Đức Bố Tư gia tộc không ít người cũng đi tới. Ngay cả Ngải Lệ Tư cùng La Lâm hai người cũng mặc quần áo đi ra. Tại Ngọc Lan đại lục, sau khi đính hôn, nữ nhân sẽ ở lại nhà trai chờ đợi kết hôn chính thức, nam nữ song phương có thể ở cùng phòng.

Đương nhiên…..

Trước hôn nhân ở cùng phòng cũng phải là song phương nam nữ hai người cùng nguyện ý.

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, bên ngoài có chuyện gì vậy?” La Lâm kéo tay Ngải Lệ Tư hỏi.

Ngải Lệ Tư cũng có chút mê hoặc: ”Ta cũng không rõ lắm.”

Cả Đức Bố Tư gia tộc, những người trong ngoài mấy trăm dặm đều đi tới tiền viện, đại đa số trên mặt đều mê hoặc, chỉ có những thành phần chủ chốt mới biết gia tộc buôn lậu, lúc này trong lòng đều bắt đầu hoảng sợ.

Đức Bố Tư gia tộc buôn lậu lần này quy mô kích thước vô cùng lớn. Vận chuyển một số kim tệ lên tới ngàn vạn, nếu thành công lợi nhuận sẽ là con số hàng triệu kim tệ, dựa theo ý nghĩ của Đức Bố Tư gia tộc thì chỉ cần làm một lần là đủ rồi. Không hề nghĩ rằng chỉ một lần mà cũng xảy ra chuyện.

“Tạp Lam đại ca, phát sinh sự tình gì vậy?” La Lâm nhìn Tạp Lam dò hỏi.

Tạp Lam cũng lắc đầu tỏ vẻ không biết.

Đội vương cung kỵ sĩ đã đến tập kết bên ngoài, cầm đầu là kỵ sĩ trung đội trưởng nhìn nhiều người tụ tập như vậy liền từ trong người lấy ra một khối lệnh bài hắng giọng quát: ”Bệ hạ có lệnh, Đức Bố Tư gia tộc bị nghi vấn buôn lậu Thủy ngọc quáng thạch, bây giờ, liền lập tức bắt Đức Bố Tư gia tộc tộc trưởng cùng người kế thừa giam vào hắc thủy lao.”

Nhất thời đám người Đức Bố Tư gia tộc sắc mặt đều biến đổi. Đặc biệt là Tạp Lam người kế thừa gia tộc sắc mặt càng xám ngắt, Ngải Lệ Tư, La Lâm cùng mọi người trong gia tộc đều cảm thấy mê hoặc ngạc nhiên.Mấy người hộ vệ trực tiếp tới bắt Tạp Lam.

“Mang đi!” Kỵ sĩ đội trưởng trực tiếp quát.

Tạp Lam lúc này cảm thấy hai chân mềm nhũn ra, hắn để mấy người hộ vệ tùy ý lôi ra cửa. Khi đi tới cửa ,Tạp Lam đột nhiên bừng tỉnh quay đầu hô lên: ”Nhị gia gia, Ngải Lệ Tư, các người nhất định phải cứu ta, nhất định phải cứu ta.”

Mặc cho Tạp Lam hắn gào thét như thế nào, cung đình hộ vệ vẫn vô tình áp giải hắn tới nhà lao. Ngải Lệ Tư, La Lâm cùng với người của Đức Bố Tư gia tộc chỉ có thể nhìn Tạp Lam bị áp giải đi, không có năng lực giúp đỡ. Bọn họ đều có thực lực nhưng làm thế nào chống lại nổi Quốc vương vệ hạ?

Ngày buổi sáng ngày thứ hai,tin tức Đức Bố Tư gia tộc bị nghi ngờ buôn lậy thủy ngọc quáng thạch rất nhanh đ clan truyền khắp giới quý tộc Phân Lai thành . Đại đa số quý tộc tại Phân Lai thành đều chú ý tới chuyện này.

Mà án buôn lậu này do Quốc vương lệnh cho Mai Lệ Đặc công tước đại nhân tự mình thẩm tra.

Phủ đệ Mai Lệ Đặc công tước đại nhân.

Mai Lệ Đặc công tước đại nhân đã hơn 70 tuổi, bất quá hắn là một chiến sĩ tương đối lợi hại, cho nên dung mạo chỉ như một trung niên nhân, mái tóc vàng ngắn càng sáng chói.

Lúc này Mai Lệ Đặc ngồi nghiêm trang trên ghế, liếc mắt nhìn người của Đức Bố Tư gia tộc vừa đến - Nhị gia gia Ni Mễ Tư, người một tay nuôi lớn Tạp Lam.

“Mai Lệ Đặc đại nhân, gia tộc chúng ta tuyệt đối là oan uổng, ta hy vọng đại nhân người có thể trả lại công bằng cho Đức Bố Tư gia tộc chúng ta.” Ni Mễ Tư vừa nói, từ bên cạnh đã lấy ra một quyển sách: ”Mai Lệ Đặc đại nhân, ta biết người thích sưu tập Thánh kinh, ta có một cuốn Quang Minh giáo đình phát hành từ hơn 3 ngàn năm trước, cái này gọi là một chút lòng thành.”

“Ồ, Thánh kinh?” Mai Lệ Đặc tùy ý tiếp nhận, vừa mở ra xem bên trong y đột nhiên phát hiện trong đó có một tập tạp phiến, tứ quốc kim hành phát hành - Ma tinh tạp!

Mai Lệ Đặc trên mặt mỉm cười. Ni Mễ Tư cẩn thận quan sát vẻ mặt y, Mai Lệ Đặc khép lại Thánh kinh, đặt sang một bên, sau đó cười nói: ”Ni Mễ Tư, ngươi nên biết ngoại trừ Thánh kinh, ta cũng tương đối thích thạch điêu, thời gian trước thạch điêu ‘Mộng tỉnh’ ta phi thường yêu thích. Tại lễ đính hôm ở gia tộc ngươi ta thấy được Ngải Lệ Tư, ồ, Ngải Lệ Tư so với thạch điêu quả thực rất giống nhau. Không biết…. có thể để cho ta và Ngải Lệ Tư một mình nói chuyện với nhau hay không?”

(Hết chương 14)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 15: Ủy Khuất

Nói chuyện riêng với Ngải Lệ Tư? Việc Đức Bố Tư gia tộc có buôn lậu hay không lại phải cùng với Ngải Lệ Tư nói chuyện cho rõ ư?” Rõ ràng Mai Lệ Đặc không có hảo ý. Ni Mễ Tư là người từng trải, có kinh nghiệm phong phú, tự nhiên trong lòng rất rõ ràng. Ánh mắt Ni Mễ Tư không khỏi mở to nhìn Mai Lệ Đặc. Nhưng Mai Lệ Đặc vẫn nằm trên ghế, đang nhắm mắt dưỡng thần, không thèm liếc mắt nhìn ông ta. Mai Lệ Đặc thái độ rất rõ ràng - muốn gia tộc ngươi rửa sạch được oan khuất, để cho Ngải Lệ Tư đến nói chuyện với ta.

Ni Mễ Tư trầm ngâm một lát, sau đó cười nói: ”Mai Lệ Đặc đại nhân thích thạch điêu ‘Mộng tỉnh’ của H đại sư, muốn cùng Ngải Lệ Tư nói chuyện cũng có thể giải thích được. Được rồi, ta sẽ trở về nói với Ngải Lệ Tư.”

Vẫn nhắm mắt dưỡng thần, Mai Lệ Đặc nghe thấy thế không khỏi mở to mắt nhìn về phía Ni Mễ Tư: “Ha ha, Ni Mễ Tư ngươi trước hết cứ về đi đã, để Ngải Lệ Tư và ta một mình nói chuyện riêng, ta nghĩ, ta sẽ càng hiểu rõ hơn về Đức Bố Tư gia tộc các ngươi.”

Ni Mễ Tư lúc này đứng lên khiêm tốn hành lễ: ”Mai Lệ Đặc đại nhân, ta trước hết xin cáo từ, Đức Bố Tư gia tộc trông cậy vào ngài.”

Mai Lệ Đặc khẽ gật đầu. Ni Mễ Tư thối lui ra khỏi phòng, lúc này chỉ còn mỗi Mai Lệ Đặc công tước.

Mai Lệ Đặc nâng chén rượu, trong miệng lẩm bẩm: ”Nữ Thần, Ngải Lệ Tư.....” Trên mặt y có một tia tự đắc.

Mai Lệ Đặc thân là công tước của Phân Lai vương quốc, địa vị tôn kính, tại Phân Lai vương quốc này với địa vị của y muốn thứ gì cũng có thể có được trong tay. Y là loại người mà chưa có một dạng đàn bà nào mà chưa từng thấy qua. Mai Lệ Đặc đích thực là thích đàn bà, hắn hiện tại đã bảy mươi tuổi nhưng một chiến sĩ lợi hại có thể đạt tới thọ mệnh 300 tuổi, 70 tuổi hắn vẫn còn rất cường tráng. Mai Lệ Đặc có 12 vị thê thiếp chính thức, nhưng quý tộc có 1 quan điểm được lưu hành rộng rãi - thê tử trong nhà không bằng tình nhân bên ngoài, mà tình nhân bên ngoài lại không bằng 'Cái Không Phải Của Mình'. 'Cái Không Phải Của Mình' mới là cái tốt nhất. Với địa vị này, Mai Lệ Đặc không thiếu đàn bà, nhưng đàn bà làm cho hắn động tâm là rất ít. Ngải Lệ Tư là người từ thạch điêu 'Mộng Tỉnh' mà nổi danh, trong lòng rất nhiều người, nữ nhân trên bức thạch điêu đó chính là 'Nữ Thần!' Nữ thần trên cao không thể với tới, nhưng Mai Lệ Đặc hắn lại có địa vị cao quý, tự nhiên phải nghĩ đến Ngải Lệ Tư, chính mình cởi quần Nữ thần. Nhưng chuyện này rất khó. Lần này có một cơ hội.

Ngải Lệ Tư, Nữ thần?" Mai Lệ Đặc trên mặt khó nén nổi nét cười, liền ngửa đầu uống hết một chén rượu đỏ.

nl.Ni Mễ Tư ngồi trên xe ngựa trở về, đôi mày nhíu chặt.

"Ngải Lệ Tư là vị hôn thê của Tạp Lam! Nếu mình để cho Ngải Lệ Tư một mình gặp mặt nói chuyện với Mai Lệ Đặc, không nghi ngờ nàng ta sẽ rất tức giận, tương lai có trách giận Tạp Lam thì hắn cũng dễ dàng ứng phó. Nhưng nếu chuyện này truyền ra ngoài, sẽ ảnh hưởng rất lớn đối với Đức Bố Tư gia tộc. Ài, nếu gia tộc xong đời thì còn cái gì là danh dự nữa!" Ni Mễ Tư lắc đầu thở dài một hơi. Lúc này Đức Bố Tư gia tộc đang ở vào thời khắc sinh tử, một khi bị phán định buôn lậu, cả gia tộc sẽ bị tiêu diệt, tài sản đều bị Quốc vương Khắc Lai Đức tịch thu. Mặc dù Đức Bố Tư gia tộc còn lưu lại bên ngoài khiến cho gia tộc không bị đoạn tuyệt, nhưng tất cả các tài sản của gia tộc đều tại Phân Lai vương quốc. Một khi thất bại, Đức Bố Tư gia tộc muốn khôi phục huy hoàng lại như xưa không biết sẽ phải đợi đến ngày tháng năm nào. Nếu so sánh với tương lai gia tộc thì dù có chuyện xấu xa nào quý tộc cũng làm được, bất quá chuyện này phải để Ngải Lệ Tư tự mình đáp ứng. Ni Mễ Tư có chút lo lắng, đứng lên. "Ta cuối cùng vẫn không thể mạnh mẽ đưa Ngải Lệ Tư đến phủ đệ công tước được." Sự trong sạch của Ngải Lệ Tư, Ni Mễ Tư không quan tâm, chỉ là một người đàn bà mà thôi! Nhưng Ni Mễ Tư hiểu được, Ngải Lệ Tư có quan hệ đặc biệt với Lâm Lôi, "Nếu chuyện ta bắt buộc Ngải Lệ Tư bị Lâm Lôi biết, vậy....." Ông ta ngẫm lại trong lòng có chút sợ hãi.kien

Lâm Lôi tại Phân Lai vương quốc có địa vị rất đặc biệt. Mặc dù được phong hầu tước nhưng trên thực tế Lâm Lôi là người của Quang Minh giáo đình, thậm chí trước kia Khắc Lai Đức còn mời Lâm Lôi trở thành quý tộc của Phân Lai thành bất chấp cả sự phản đối của quần thần. Rất hiển nhiên Khắc Lai Đức đặt nhiều hy vọng vào Lâm Lôi. Bởi vì tất cả các quý tộc đều hiểu rằng, chỉ cần Lâm Lôi nguyện ý có thể làm Bạch y tế tự của Quang Minh giáo đình, sau hơn 10 năm có thể làm Hồng y đại giáo chủ cũng là rất bình thường.

Hồng y đại giáo chủ nói về địa vị còn cao hơn Quốc vương của một nước!

Không thể ép buộc! Ni Mễ Tư có chút đau đầu, đau đầu nếu Ngải Lệ Tư không đáp ứng. Ông ta đặt mình ở vị trí Lâm Lôi tự đặt vấn đề, dù sao Ngải Lệ Tư cũng từng là tình nhân của Lâm Lôi! Nếu Ni Mễ Tư y ép buộc Ngải Lệ Tư đến chỗ Mai Lệ Đặc, đánh mất đi sự trong sạch, Lâm Lôi không bạo nộ mới là lạ!

Phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc.

Phòng khách đang tụ tập rất nhiều người trong gia tộc Đức Bố Tư, Ngải Lệ Tư cùng La Lâm cũng đứng trong này. Đám người bọn họ đều chờ Ni Mễ Tư trở về, bọn họ đều vì tương lai gia tộc mà lo lắng!

“Nhị thúc trở lại, nhị thúc đã trở lại.” Một người trung niên đứng ở cửa phòng khách thấy thân ảnh Ni Mễ Tư lập tức hô lên. Nhất thời người trong đại sảnh đều bước tới đón Ni Mễ Tư. Ngải Lệ Tư cùng La Lâm hai người nhìn nhau cũng lập tức đứng dậy đi ra ngoài nghênh đón.

“Nhị thúc, thế nào rồi?” Trung niên đó lập tức dò hỏi. Ni Mễ Tư nhìn đám người trước mắt, cố gắng lộ vẻ tươi cười: ”Tình hình bây giờ đã tốt đẹp, mọi người trước tiên hãy trở về đi, Ngải Lệ Tư, ngươi lưu lại một chút, ta có chuyện quan trọng muốn nói với ngươi.”

Ni Mễ Tư ở trong gia tộc có ảnh hưởng rất lớn, nghe hắn nói vậy mọi người bắt đầu tản đi.

Ngải Lệ Tư có chút nghi hoặc, nghi hoặc tại sao Ni Mễ Tư lại muốn nói chuyện riêng với mình.

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, ta về phòng trước đây.” La Lâm nắm tay Ngải Lệ Tư khẽ nói. Trong chốc lát cả phòng khách chỉ còn lại một mình Ngải Lệ Tư và Ni Mễ Tư.

“Nhị gia gia, có chuyện gì?” Ngải Lệ Tư có chút thắc mắc hỏi.

Ni Mễ Tư nhìn về phía nàng, thân thiết cười nói: ”Ngải Lệ Tư, đừng khẩn trương, ngươi trước tiên hãy ngồi xuống chúng ta từ từ nói chuyện.” Nói xong Ni Mễ Tư ngồi xuống trước. Nàng không quen với sự nghiêm túc của Ni Mễ Tư, “Hôm nay có chuyện gì xảy ra mà thái độ của ông ta lại tốt như vậy?” Ngải Lệ Tư đáy lòng có chút nghi hoặc, song cũng ngồi xuống.

Ni Mễ Tư cười có vẻ rất hiền hòa khả ái nhìn Ngải Lệ Tư đang nghi hoặc ngồi một bên. Ông ta thở dài một hơi, hai mắt tràn đầy ý bi thương: ”Ngải Lệ Tư ngươi vừa mới đính hôn với Tạp Lam, không ngờ rằng Đức Bố Tư gia tộc lại xảy ra chuyện. Là không biết ai ngầm hãm hại gia tộc chúng ta, nếu ta biết được, ta nhất định sẽ giết chết hắn.” Ni Mễ Tư trên mặt lộ ra một tia sát khí, bất đắc dĩ nói: ”Bây giờ, trọng yếu nhất là phải rửa sạch oan khuất cho gia tộc, cứu bọn Bá Nạp Đức và Tạp Lam ra khỏi nhà lao.” Ngải Lệ Tư gật gật đầu, chỉ là trong lòng nghi hoặc: ”Nhị gia gia sao lại nói chuyện này với ta?”

Ni Mễ Tư nhìn Ngải Lệ Tư chân thành nói: ”Ngải Lệ Tư, ta có một việc muốn cầu khẩn ngươi.”

“Cầu khẩn ta? ” Ngải Lệ Tư không khỏi sợ hãi. Ni Mễ Tư tại Đức Bố Tư gia tộc ngay cả tộc trưởng cũng phải tôn kính, bây giờ ông ta nói ‘Cầu Khẩn Nàng’, Ngải Lệ Tư bảo sao không khiếp sợ cho được cơ chứ.

“Ngải Lệ Tư, vụ án Đức Bố Tư gia tộc chúng ta bị vu oan buôn lậu do

Mai Lệ Đặc đại nhân đích thân thẩm vấn điều tra, mà Mai Lệ Đặc đại nhân đối với ngươi rất tò mò, muốn nói chuyện riêng với ngươi.” Ni Mễ Tư vội vàng khuyên: ”Ngải Lệ Tư, đây là cơ hội để tạo quan hệ tốt với Mai Lệ Đặc đại nhân, chỉ cần có quan hệ tốt với hắn, hắn sẽ giúp Đức Bố Tư gia tộc chúng ta. Ngải Lệ Tư, ngươi cùng Tạp Lam từ nhỏ lớn lên với nhau, ngươi không nỡ để Tạp Lam mãi trong ngục lao chứ.”

Ngải Lệ Tư đứng yên tại chỗ, đơn độc một mình.

Nàng có thể xem như sinh sống trong gia đình quý tộc, đối với những trò dơ bẩn bên trong của giới quý tộc phi thường rõ ràng. Nàng có thể đoán được, cùng Mai Lệ Đặc đại nhân gặp mặt tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

“Ta, ta….” Ngải Lệ Tư lắp bắp nói không nên lời.

Ni Mễ Tư khẩn cầu: ”Ngải Lệ Tư, Đức Bố Tư gia tộc chúng ta vẫn coi trọng ngươi, ta có thể cam đoan, chỉ cần ngươi có thể đặt quan hệ tốt với Mai Lệ Đặc đại nhân, ngươi lập tức là chánh thê của Tạp Lam.”

Ngải Lệ Tư lúc này cảm thấy đầu óc mình một trận hồ đồ. Nàng rất trân trọng sự thanh bạch của bản thân, vô luận là Lâm Lôi hay Tạp Lam nàng cũng luôn bảo vệ cửa ải cuối cùng. Cho dù đã cùng Tạp Lam đính hôn, Ngải Lệ Tư cũng ương ngạnh đợi đến đại hôn mới cho ở cùng phòng. Bây giờ muốn để cho nàng đi ứng phó với Mai Lệ Đặc………

“Ngải Lệ Tư, cứ coi như là ta cầu xin ngươi.” Ni Mễ Tư cắn răng, từ trên ghế quỳ xuống, khẩn cầu. “Ngải Lệ Tư, sinh tử của Tạp Lam đều phụ thuộc vào ngươi.”

Sinh tử của Tạp Lam? Ngải Lệ Tư chấn động. Tạp Lam với nàng từ nhỏ lớn lên cùng nhau, đặc biệt mấy ngày gần đây nhất, ở Đức Bố Tư gia tộc thường xuyên chịu lời ra tiếng vào, cũng đều là Tạp Lam đứng ra che chở cho nàng.

“Được, ta đáp ứng.” Ngải Lệ Tư cắn răng đáp.

Ni Mễ Tư trên mặt không khỏi kinh hỉ, sau đó vội vàng nói: ”Tốt lắm, như vậy để tối mai ta an bài ngươi tới phủ Mai Lệ Đặc đại nhân.”

Lúc này Ngải Lệ Tư sắc mặt tái nhợt, không đáp lời.

Đêm tối ngày hôm sau.

Một chiếc xe ngựa được 12 tên kỵ sĩ hộ vệ ra khỏi phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc, thẳng hướng phủ đệ Mai Lệ Đặc đại nhân chầm chậm đi tới, mà bên trong xe ngựa chỉ có mỗi Ngải Lệ Tư. Nàng lẳng lặng ngồi yên trong xe, cắn chặt môi, đôi tay khẩn trương nắm chặt lấy quần dài. Xe ngựa không ngừng lăn bánh, rất nhanh tới trước cửa phủ đệ Mai Lệ Đặc đại nhân.

“Ngải Lệ Tư tiểu thư tới rồi.” Bên ngoài truyền vào tiếng của phu xe.

Ngải Lệ Tư nghe xong, không khỏi chấn động đáy lòng, tay phải đặt bên hông, một ngọn trủy thủy cứng rắn đang nằm tại đó. Trong lòng Ngải Lệ Tư nhanh chóng kiên định. Hít sâu một hơi, nàng liền mở cửa xe bước xuống.

………

Bên trong phòng khách của phủ đệ Mai Lệ Đặc đại công tước.

Dưới mặc quần dài, trên mặc áo khoác, Ngải Lệ Tư coi như là nghiêm trang. Bước từng bước, nàng bình tĩnh đi vào phòng khách, xung quanh Ngải Lệ Tư, giữa phòng khách không một bóng người.

“Ủa?” Ngải Lệ Tư nhíu mày. Lúc này một thị nữ chạy tới cung kính nói: ”Ngải Lệ Tư tiểu thư, công tước đại nhân đang ở trong thư phòng, mời Ngải Lệ Tư tiểu thư tới đó.”

“Thư phòng?”Ngải Lệ Tư có chút khẩn trương.

Bất quá nhìn thấy ánh mắt thúc giục, Ngải Lệ Tư từng bước đi tới. Thư phòng rất yên tĩnh, nơi này hạ nhân cực kỳ ít, đi tới cửa thư phòng Ngải Lệ Tư nhìn thấy một vị trung niên nhân tóc vàng đang ngồi trước cái bàn nhìn mấy tờ giấy.

“Đây là Mai Lệ Đặc?” Ngải Lệ Tư liếc mắt nhìn Mai Lệ Đặc, cảm giác được y là người rất tháo vát, ngay cả ngồi vào bàn cũng thẳng tắp, ánh mắt sắc bén.

“Công tước đại nhân, Ngải Lệ Tư tiểu thư đã tới.” Thị nữ nọ cung kính nói.

Mai Lệ Đặc lúc này mới ngước đầu lên, thấy Ngải Lệ Tư lập tức hưng phấn đứng dậy: ”Ha ha, Ngải Lệ Tư tiểu thư đã tới? Ta đã đợi rất lâu rồi, đến đây, mời ngồi đã.” Mai Lệ Đặc đứng dậy đi tới bên Ngải Lệ Tư.

Ngải Lệ Tư liền đi vào thư phòng. Nàng nhìn xung quanh, trong thư phòng có một giá sách bên phải, mặt trên có một bộ sách dầy, bên trái thư phòng đặt một cái giường.

“Bình thường ta xem thư, hoặc xử lý chánh vụ mệt mỏi đều nghỉ tạm tại đây.” Mai Lệ Đặc công tước mỉm cười nói, đồng thời đi tới đóng cửa thư phòng. Thấy thư phòng đã đóng cửa, bên trong chỉ còn lại hai người: Mai Lệ Đặc và nàng, Ngải Lệ Tư không khỏi hoảng sợ.

“Mai Lệ Đặc đại nhân, cửa phòng nên mở thì tốt hơn, ta không quen với hoàn cảnh tối.” Ngải Lệ Tư vội vàng nói.

(Hết chương 15)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 16: Để Tuyến

Mai Lệ Đặc đang đóng của thư phòng, nghe Ngải Lệ Tư nói vậy không khỏi xoay người lại mỉm cười nhìn nàng: ”Ngải Lệ Tư tiểu thư, ta với nàng nói chuyện có quan hệ tới việc của Đức Bố Tư gia tộc, không thể Quang Minh chính đại mà nói chuyện được, ta không muốn có chuyện không hay xảy ra. Nàng phải biết rằng, ta vì gia tộc của nàng mà đang đương đầu với nguy hiểm, cho nên đóng của phòng nói chuyện là tốt nhất.”

Ngải Lệ Tư ngẩn người ra. Luận về cách nói chuyện thì nàng làm sao có thể hơn được đại nhân Mai Lệ Đặc trong chốn quan trường hỗn độn cư chứ? Mai Lệ Đặc mỉm cười đi tới, trước giá sách có một cái bàn tròn và hai cái ghế, bình thường y cùng một số bằng hữu thường ngồi tại đây nói chyện.

Mai Lệ Đặc ngồi xuống rồi nhìn về phía Ngải Lệ Tư: ”Ngải Lệ Tư, nàng cũng ngồi xuống đi.”

“Cám ơn Mai Lệ Đặc đại nhân.” Ngải Lệ Tư trong lòng thở khẽ một hơi, liền ngồi vào chiếc ghế còn lại ở giữa gian phòng. Nàng đối với tình hình hiện tại rất sợ hãi.

“Xin chờ chút.” Mai Lệ Đặc mỉm cười đứng dậy, sau đó từ dưới bàn lấy ra một chai rượu đỏ cùng hai cái chén, rồi rót cho Ngải Lệ Tư nửa cốc rượu.

“Ngải Lệ Tư, đây là rượu đỏ 60 năm của Lam Vũ tửu trang tại Ngọc Lan đế quốc, rất ngon, nàng thử đi.” Mai Lệ Đặc cười nâng chén.

Ngải Lệ Tư có chút lo lắng trong rượu này có bỏ mê dược. Đối diện với ánh mắt của Mai Lệ Đặc, Ngải Lệ Tư đành nâng chén rượu lên, chỉ khẽ nhấp môi một chút.

Mai Lệ Đặc cũng không ép buộc, nói sang chuyện khác: ”Ngải Lệ Tư, nàng đã đính hôn với Tạp Lam, đối với Đức Bố Tư gia tộc cũng biết một số chuyện. Nàng đã biết chuyện bọn họ buôn lậu chưa?”

“Không biết, ta nghĩ Tạp Lam chàng không buôn lậu.” Ngải Lệ Tư vội vàng đáp, “Mai Lệ Đặc đại nhân, Đức Bố Tư gia tộc rất giàu có, ta nghĩ bọn họ sẽ không đi buôn lậu.”

Mai Lệ Đặc cười nhạo báng nhìn Ngải Lệ Tư: ”Chuyện này khó nói lắm.”

“A!”

nl.Mai Lệ Đặc tựa hồ như trông thấy đồ vật gì, duỗi thân ra trước mặt Ngải Lệ Tư. Thậm chí mặt y chỉ còn cách mặt Ngải Lệ Tư có 10 cm. Ngải Lệ Tư kinh hoàng vội vàng né tránh.

“Đừng nhúc nhích.” Mai Lệ Đặc ngữ khí mang theo tia mệnh lệnh quát lên.

Thanh âm của Mai Lệ Đặc lệnh cho Ngải Lệ Tư ngồi yên một chỗ, nàng cảm thấy bị gò bó. Mai Lệ Đặc cẩn thận nhìn mái tóc Ngải Lệ Tư, sau đó cúi đầu nhìn nàng. Một cái cúi đầu, Mai Lệ Đặc chỉ còn cách mặt Ngải Lệ Tư có vài cm mà thôi. Ngải Lệ Tư vội vàng lùi đầu về phía sau một chút. Thấy cảnh này, Mai Lệ Đặc cười, đoạn ngồi lại vị trí của mình, bất đắc dĩ thở dài một tiếng: ”Vừa rồi ta thấy trên đầu nàng có một sợi bạc, đáng tiếc nàng lại nhúc nhích, khiến ta tìm lại không thấy đâu nữa.”kien

Ngải Lệ Tư trong lòng không khỏi bối rối. Nàng cùng La Lâm ở chung một chỗ, mỗi ngày nhàm chán rời giường đều để đối phương buộc tóc, cũng thường xuyên tìm tóc bạc. La Lâm còn nói rất hâm mộ Ngải Lệ Tư, một sợi tóc bạc đều tìm không được. La Lâm mỗi ngày đều không tìm được sợi tóc bạc nào, Mai Lệ Đặc làm sao có thể phát hiện? Chỉ là Ngải Lệ Tư không dám nói ra.

“Ngải Lệ Tư, nàng còn trẻ, không nên giận giữ, phiền não, sẽ mau già, sẽ có tóc bạc.” Mai Lệ Đặc quan tâm nói.

Ngải Lệ Tư chỉ lẳng lặng ngồi nghe. Mai Lệ Đặc bỗng di chuyển cái ghế hướng sang bên cạnh Ngải Lệ Tư, sau đó ánh mắt dừng lại trên người nàng: ”Ngải Lệ Tư, nàng lớn lên thật sự rất xinh đẹp, mang một loại khí chất tuyệt mỹ thật động lòng người.”

Ngải Lệ Tư không khỏi có chút xấu hổ khó chịu.

Mai Lệ Đặc chuyển thân một chút, tiếp tục sấn tới bên bên nàng: ”Ngải Lệ Tư, thê tử của ta chỉ biết hâm mộ hư danh, vẻ ngoài dung tục, nhưng nàng so với bọn họ lại bất đồng, thật sự nàng biết không? Lần đầu tiên nhìn thấy nàng, ta đã bị nàng làm cho rung động.”

“Ta rất hối hận, hối hận tai sao đã cưới mấy người đàn bà đó.” Mai Lệ Đặc đột nhiên đưa tay nắm lấy tay Ngải Lệ Tư, trừng mắt ra lệnh cho Ngải Lệ Tư. Y tiếp tục nhìn nàng: ”Ngải Lệ Tư, nếu ta nói cho nàng biết, tại chỗ sâu kín trong đáy lòng ta đã yêu thương nàng,thích nàng, nàng có tin không?”

Ngải Lệ Tư vội vàng đứng dậy. Nhưng Mai Lệ Đặc vẫn nắm chặt lấy tay nàng.

“Mai Lệ Đặc đại nhân, ta là vị hôn thê của Tạp Lam!” Ngải Lệ Tư cuống quýt, dùng sức hai, ba lần cố gắng mới rút được tay về.

Mai Lệ Đặc cười nhìn nàng: ”Chỉ mới là vị hôn thê thôi mà, còn chưa có kết hôn, nàng hoàn toàn có thể gả cho người khác, Tạp Lam tên tiểu hài tử này sao hiểu được cái gì là tình thú?” Mai Lệ Đặc tới gần Ngải Lệ Tư nói. Ngải Lệ Tư không ngừng bước lùi về phía sau, nhưng trong lúc kinh hoảng nàng không phát hiện ra rằng, nàng đã bị Mai Lệ Đặc bức bách vừa vặn hướng tới phía bên giường.

“Ngải Lệ Tư, ta thật sự là thích nàng. Ta thề!” Mai Lệ Đặc thâm tình nhìn Ngải Lệ Tư.

Y không có nói dối, sau khi nhìn thấy thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’, lại nhìn thấy chính Ngải Lệ Tư, y thực lòng thích Ngải Lệ Tư. Có điều loại tình cảm này chỉ là loại chiếm hữu tình dục mà thôi.

“Mai Lệ Đặc đại nhân!” Ngải Lệ Tư có chút bối rối.

Đột nhiên.

Hai chân đụng vào mép giường, cả người ngã nhào ra giường. Trên mặt Mai Lệ Đặc lộ vẻ tươi cười, lập tức nhào tới Ngải Lệ Tư, cả thân thể cơ hồ dán lên người nàng: ”Ngải Lệ Tư, nữ thần của ta, nàng hãy thỏa mãn nguyện vọng say mê của ta với nàng, ta cũng sẽ thỏa mãn nguyện vọng của nàng, giúp nàng rửa sạch oan khuất cho Đức Bố Tư gia tộc.”

“Rửa sạch oan khuất?” Ngải Lệ Tư nghe Mai Lệ Đặc nói đến đó, trong đầu liền hiện lên cảnh lúc trước cùng Lâm Lôi trong tiểu quán, vào thời khắc hai người rơi vào trạng thái kích tình triền miên, nàng cố ngăn những tràng cảnh về Lâm Lôi. Sự trong sạch của chính mình như thế nào mà lại có thể cho người trước mặt như vậy?

“Nữ thần, ta tới đây.” Tiếng Mai Lệ Đặc nhẹ nhàng tựa như có thể thôi miên được người khác.

“Không! Không!” Ngải Lệ Tư rút mạnh thanh trủy thủ bên hông ra, trực tiếp hướng tới Mai Lệ Đặc đâm tới. Đồng thời, một mũi Địa đột thương nhắm Mai Lệ Đặc từ mặt đất đâm tới.

Ngải Lệ Tư dù sao cũng là Địa hệ ma pháp sư!

Có điều Mai Lệ Đặc cũng là một chiến sĩ cao thủ, cả người phản ứng rất linh mẫn, thân thể cực nhanh lóe lên chuyển qua bên cạnh, đồng thời tung ra 3 chưởng hướng tới tay cầm trủy thủ của Ngải Lệ Tư. Ngải Lệ Tư toàn thân lập tức chuyển qua một bên, hướng phía cưa chạy tới.

Mai Lệ Đặc thân hình vừa động đã chắn trước cửa, cười nhạo nhìn nàng: ”Ngải Lệ Tư, nàng muốn phản kháng ư? Bằng vào thực lực ma pháp sư của nàng và thanh trủy thủ mà cũng muốn phản kháng ư?”

“Mai Lệ Đặc đại nhân, ngài hãy để cho ta đi.” Ngải Lệ Tư lúc này có chút kiên quyết.

“Nàng không muốn cứu Đức Bố Tư gia tộc sao? Không muốn cứu vị hôn phu của nàng sao?” Mai Lệ Đặc đặt câu hỏi.

Ngải Lệ Tư vẻ mặt quả quyết, cắn răng đáp: ”Cho dù có cứu cũng không phải cứu như thế này, ngài là đồ cầm thú!”

“Cầm thú?” Mai Lệ Đặc sắc mặt đại biến cười lạnh: ”Vốn ta còn muốn một chút tình thú, nhưng mà nàng không xứng được như vậy, ta cầm thú cho nàng xem, xem đi.”

Ngải Lệ Tư sắc mặt trắng bệch. “Mai Lệ Đặc, ngài đừng ép người quá đáng.” Ngải Lệ Tư kinh hoảng vội vàng thối lui về phía sau, đồng thời đá cái ghế về phía Mai Lệ Đặc.

Mai Lệ Đặc một quyền dễ dàng đập nát cái ghế. ”Nàng đừng hòng phản kháng, nơi này là phủ đệ của ta.” Mai Lệ Đặc cười nhẹ nói.

nl.Ngải Lệ Tư nhìn y từng bước tới gần, cắn răng điên cuồng hét: ”Mai Lệ Đặc, ngài đừng quên ta từng là nữ nhân của Lâm Lôi!”

Một câu nói này làm cho Mai Lệ Đặc nhất thời dừng lại.

Ngải Lệ Tư thực sự không muốn nói như vậy. Nàng biết hành vi lúc trước của mình đã gây ra tổn thương rất lớn đối với Lâm Lôi. Nàng không nghĩ sẽ cùng Lâm Lôi liên lạc lại. Nhưng lúc này nàng không còn biện pháp nào khác.

“Lâm Lôi?”Mai Lệ Đặc đứng yên tại chỗ nhíu mày.

Ngải Lệ Tư cắn môi, nhìn y: ”Mai Lệ Đặc, hôm nay ta có thể coi như chưa có chuyện gì phát sinh, nhưng nếu ngài tiếp tục quá đáng, đừng trách ta không nể mặt, ta tin ngài biết ảnh hưởng của Lâm Lôi trên đại lục.”

Mai Lệ Đặc nhìn Ngải Lệ Tư trước mắt. Y thật sự rất say mê Ngải Lệ Tư trước mắt, nhưng y cũng biết rằng Lâm Lôi cùng Ngải Lệ Tư có quan hệ rất đặc biệt. Từ thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’ có thể nhìn ra được tình cảm của Lâm Lôi đối với Ngải Lệ Tư. Lâm Lôi này đối với Ngải Lệ Tư là một tấm chân tình, nếu để Lâm Lôi biết…….. Mai Lệ Đặc không khỏi đau đầu một trận.

Lâm Lôi rất khó đối phó! Bây giờ ảnh hưởng của Lâm Lôi rất mạnh. Mai Lệ Đặc y cũng chỉ là công tước của Phân Lai vương quốc mà thôi, đối với Quang Minh giáo đình mà nói, bãi miễn địa vị Quốc vương của một vương quốc còn có chút khó khăn, nhưng đối phó với một quý tộc của một vương quốc là 1 chuyện rất dễ dàng, không cần phải lo lắng. Trong tương lai, chỉ sợ Lâm Lôi địa vị ngày càng cao, đây chính là nguyên nhân khiến các quý tộc tại Phân Lai vương quốc không ai dám thi triển thủ đoạn với Lâm Lôi, đồng thời cũng muốn lấy lòng nên đối với Lâm Lôi vô cùng lịch sự nhã nhặn.

“Ài…” Mai Lệ Đặc thở dài một hơi, “Ngải Lệ Tư, sâu thẳm trong lòng ta thật sự thích nàng, cứ nghĩ đến nàng là đầu óc ta lại không còn tỉnh táo nữa.” Mai Lệ Đặc cười cầu hòa: ”Xin lỗi, ta bây giờ đã tỉnh táo lại, nàng nếu không có cảm giác với ta, ta cũng sẽ không ép buộc nàng.”kien

“Mai Lệ Đặc đại nhân, vậy ta xin đi trước.” Ngải Lệ Tư rất nhanh lẻn đến của phòng mở cửa xông ra ngoài.

Nhìn Ngải Lệ Tư rời đi rồi, bộ dạng hối hận xin lỗi vừa rồi của Mai Lệ Đặc hoàn toàn biến mất, ánh mắt sắc bén, khuôn mặt bao trùm một tầng sương lạnh, hừ lạnh một tiếng: ”Hừ, nữ nhân xấu xa!”

Khi Ngải Lệ Tư trở lại phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc, ngày đã thay bằng đêm đen, lúc này tại phòng khách, toàn bộ Đức Bố Tư gia tộc đều tụ tập dùng bữa, chỉ là không khí không được tốt, dù sao gia tộc lúc nào cũng có thể bị tiêu diệt.

“Ngải Lệ Tư đã trở về?” Đột nhiên La Lâm thấy Ngải Lệ Tư từ cửa chạy vào.

Bọn người Ni Mễ Tư đều đứng dậy. ”Sao mà nhanh vậy?” Ni Mễ Tư nhướng mày. Ngải Lệ Tư trở về quá nhanh, vượt qua phỏng đoán của ông ta. ”Ngải Lệ Tư cùng ăn cơm nhé.” La Lâm lập tức hô lên.

Ngải Lệ Tư đi tới hành lang phòng khách, nhìn thoáng qua người trong phòng khách, đoạn xin lỗi: ”Ta thân thể không được thoải mái, ta về nghỉ ngơi trước đây.” Giọng càng về sau càng nhỏ dần. La Lâm cảm thấy ngữ khí của Ngải Lệ Tư có chút không bình thường. ”Ta đi xem Ngải Lệ Tư thế nào.” Nàng quay về phía mọi người cười, liền rời khỏi phòng khách. Chỉ Ni Mễ Tư nhíu mày nghi hoặc.

……….

Tại phòng của Ngải Lệ Tư và La Lâm.

Ngải Lệ Tư vừa vào phòng, lập tức nhào lên giường. Nước mắt rốt cuộc không ngăn được nữa ào ào chảy xuống, trong lòng vô cùng ủy khuất. ”Ta đã làm cái gì vậy? Chúa ơi, người tại sao lại trừng phạt con như vậy?” Ngải Lệ Tư trong lòng phẫn nộ hét lên. ”Ta không mong muốn cái gì xa hoa, ta chỉ muốn một cuộc sống bình yên, muốn cha mẹ ta được sống bình yên, tại sao? Tại sao người lại trừng phạt ta như vậy?” Ngải Lệ Tư đáy lòng đầy tủi thân.

Đức Bố Tư gia tộc có thể bị tiêu diệt, nhưng điều này thì có liên quan gì tới nàng? Tại sao cuối cùng lại muốn nàng phải ứng phó với Mai Lệ Đặc? Thậm chí còn bức bách nàng nói ra “Ta đã từng là nữ nhân của Lâm Lôi”, để những lời này này rời khỏi miệng đối với Ngải Lệ Tư mà nói là cực kỳ khó khăn. Nàng thật sự không muốn nói ra!

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, người làm sao vậy?” La Lâm vừa tiến vào phòng liền thấy Ngải Lệ Tư không ngừng khóc, thấm đẫm cả chiếc giường, La Lâm có chút kinh hoảng lo lắng. Nàng lập tức đỡ Ngải Lệ Tư dậy, “Đừng khóc, đừng khóc, có chuyện gì nói với ta, nói với ta đây.”

Ngải Lệ Tư lập tức quay đầu, nhào vào lòng La Lâm khóc càng lớn hơn. Không ai an ủi còn tốt, có một người an ủi Ngải Lệ Tư càng cảm thấy thêm ủy khuất. La Lâm phải an ủi gần nửa giờ, Ngải Lệ Tư mới bình tĩnh lại được một chút.

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, đã xảy ra chuyện gì, người hãy nói cho ta biết.” La Lâm nhìn Ngải Lệ Tư.

Ngải Lệ Tư hít sâu một hơi mới chậm rãi nói hết những ủy khuất trong lòng: ”La Lâm muội muội, muội cũng biết tình huống bây giờ của Đức Bố Tư gia tộc. Ngày hôm qua khi nhị gia gia trở về, ông ta một mình nói chuyện với ta, ông ta muốn ta.....” La Lâm càng nghe càng cảm thấy phẫn nộ. Vì hành vi của Ni Mễ Tư mà cảm thấy tức giận, vì Ngải Lệ Tư mà cảm thấy ông ta thật đáng khinh, vì hành vi cầm thú của Mai Lệ Đặc mà cảm tháy phẫn nộ, đồng thời cũng cảm thấy đồng tình với Ngải Lệ Tư.

“Ta không quản, cũng không muốn quản, ta chỉ muốn một cuộc sống bình lặng thôi.” Ngải Lệ Tư thổn thức nói. La Lâm mấy ngày nay cũng vì Đức Bố Tư gia tộc mà cũng đi hỏi thăm nhiều nơi, nhưng theo lời Ngải Lệ Tư, trong lòng nàng cũng đã hiểu được một chút.

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, đừng thương tâm quá. Mặc kệ như thế nào, người tuyệt đối không thể bị Mai Lệ Đặc kia hủy diệt sự trong sạch được.” La Lâm an ủi nói. Ngải Lệ Tư gật gật đầu.

“Nhưng,chúng ta cũng nên bàn biện pháp cứu Tạp Lam.” La Lâm nói tiếp, ”Dù sao Tạp Lam cũng là vị hôn phu của chúng ta.” Ngải Lệ Tư cũng muốn cứu Tạp Lam, nhưng nàng không có biện pháp.

“Chúng ta có duy nhất một biện pháp.” La Lâm nhìn về phía Ngải Lệ Tư, ”Chỉ là không biết Ngải Lệ Tư tỷ tỷ có nguyện ý làm hay không thôi.”

“La Lâm…” Ngải Lệ Tư nhìn về phía La Lâm, trong lòng nàng đã biết biện pháp đó.

“Đúng, người đi cầu xin Lâm Lôi giúp đỡ. Hôm nay người đã nói ra tên Lâm Lôi, Mai Lệ Đặc cũng không dám động tới người. Rất hiển nhiên Lâm Lôi có sức ảnh hưởng rất lớn, theo ta được biết Lâm Lôi chẳng những có quan hệ với Quang Minh giáo đình, mà còn có cả quan hệ với Đạo Sâm thương hội. Ngay cả Khắc Lai Đức bệ hạ đối với Lâm Lôi cũng không coi như thần tử, mà ngược lại như là bằng hữu. Nếu Lâm Lôi chịu ra mặt, việc cứu Tạp Lam có hy vọng rất lớn.”

Nếu nói tại Phân Lai vương quốc ai có ảnh hưởng lớn nhất, không nghi ngờ gì đó chính là Lâm Lôi, ngay cả Tả tướng, Hữu tướng cũng không thể so sánh với Lâm Lôi. Bởi vì hiển nhiên thấy được, Lâm Lôi trong tương lai là nhân vật cao cấp của Quang Minh giáo đình. Bây giờ tuyệt đối là đối tượng bồi dưỡng của Quang Minh giáo đình. Vì Lâm Lôi, hai vị Hồng y đại giáo chủ đã đều đích thân đến bái kiến phụ thân Lâm Lôi. Qua đó có thể thấy được sự coi trọng của bọn họ đối với Lâm Lôi như thế nào.

“Lâm Lôi đại ca?” Ngải Lệ Tư tâm tình rất phức tạp. Trên thực tế trong lòng nàng cũng biết được chỉ còn có mỗi biện pháp này, nhưng nàng không muốn nghĩ đến, nàng thật sự không muốn tới xin Lâm Lôi giúp đỡ. Nàng cảm thấy rằng, nàng không có tư cách tới cầu xin Lâm Lôi. Nàng biết, nàng đã gây ra tổn thương rất lớn cho Lâm Lôi, đặc biệt là khi nhìn thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’. Ngải Lệ Tư hiểu được Lâm Lôi yêu nàng rất sâu sắc, ít nhất là từng yêu rất sâu sắc.

Nàng không còn mặt mũi nào để đi gặp mặt!

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, ta hiểu được nỗi khổ tâm của tỷ.” La Lâm nằm gối trên tay Ngải Lệ Tư nói, ”Nhưng mà, Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, Tạp Lam đại ca cùng phụ thân chàng có thể bị giết. Xin người, chịu ủy khuất một chút, chí ít Lâm Lôi cũng không như lão Mai Lệ Đặc kia.”

Ngải Lệ Tư trong lòng rất thống khổ.

“Không còn mặt mũi? Thể diện của ta là quan trọng hay tính mạng Tạp Lam đại ca và phụ thân hắn quan trọng?” Ngải Lệ Tư trong lòng trách vấn chính mình, nàng không có sự lựa chọn.

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ.” La Lâm dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn nàng.

Ngải Lệ Tư hít sâu một hơi, cố gắng làm cho mình bình tĩnh nhìn về phía La Lâm gật đầu đáp: ”Được rồi, ngày mai ta sẽ đi gặp Lâm Lôi đại ca.”

(Hết chương 16)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 17: Thỉnh Cầu

Trong Tuyền Thủy viên, cung đình đệ nhất ma pháp phủ đệ.

Thổ hoàng sắc quang mang lan tỏa trên khắp trảng cỏ của Tuyền Thủy viên, chính là Địa hệ ma pháp – Trọng lực thuật. Lúc này Lâm Lôi chỉ mặc một chiếc quần dài, để trần nửa thân trên, đang tập luyện trên thảm cỏ.

Trên nửa thân người để trần đó, đường nét cơ bắp tựa như lưu thủy hết sức tự nhiên, tuyệt không có một chút mỡ thừa nào. Tiếp cận trọng lực gấp bốn lần, không chỉ bên ngoài cơ thể của Lâm Lôi mà cả kinh mạch, mạch máu đều phải chịu sức ép gấp bốn lần.

May mắn là sau khi trải qua quá trình chuyển hóa Long huyết, thể chất của Lâm Lôi đã đạt tới một tầm cao mới.

Chân bước hình chữ Đinh, mỗi tay Lâm Lôi nâng một tảng đá. Hai tảng đá này mỗi cái nặng khoảng trăm cân, tại trọng lực gấp bốn, tổng trọng lượng cả hai đã lên đến gần ngàn cân.

Hai chân vững như thép, thân trên Lâm Lôi giữ thẳng tắp, mắt nhìn thẳng về phía trước, không hề nhúc nhích.

Tĩnh lực huấn luyện này đúng là một phương pháp vô cùng hiệu quả.

Một giọt mồ hôi thấm ra ngoài cơ thể Lâm Lôi rồi nhanh chóng rơi xuống, dù vậy, hắn vẫn tiếp tục kiên trì…

Mặc dù được coi là Cung đình đệ nhất ma pháp sư song gần như ngày nào Lâm Lôi cũng không ngừng tu luyện như vậy. Đám hộ vệ chỉ đứng nghiêm túc trực, nhìn hắn với vẻ kính trọng, ngoài ra còn có hai thị nữ cũng ở bên cạnh, chờ đến lúc Lâm Lôi gọi. Tuyền Thủy viên lúc này hoàn toàn đóng cửa.

Trong khi Lâm Lôi tập luyện, tối kỵ để người khác tiến vào.

Đã từng có lần Quốc vương của Phân Lai vương quốc, Khắc Lai Đức bệ hạ đến thăm, một cung đình thị giả không để ý sự ngăn cản của hộ vệ Tuyền Thủy viên tiến vào trong để gọi Lâm Lôi ra gặp quốc vương bệ hạ. Lập tức, Lâm Lôi hạ lệnh đánh tên thị giả này hai mươi quân côn. Viên cung đình thị giả thể chất yếu đuối này đã bị đánh đến chết tươi.

Sau đó, Khắc Lai Đức bệ hạ lại không hề trách cứ Lâm Lôi. Thay vào đó, ông ta ra lệnh cho thủ hạ, tại Tuyền Thủy viên phải tuyệt đối tuân theo quy củ riêng của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi đại nhân tu luyện đúng là liều mạng a, suốt một ngày trời rồi. Không phải là Chiến sĩ huấn luyện thì là tu luyện ma pháp Minh tưởng. Mỗi ngày có lẽ chỉ có lúc điêu khắc thạch điêu là được nghỉ ngơi thôi.” Một thị nữ thì thầm.

Một thị nữ khác gật đầu: “Ta chưa từng thấy vị quý tộc nào tu luyện liều mạng đến như vậy. Lão gia của ta, thân là Cung đình chiến sĩ giáo quan mà mỗi ngày cũng chỉ tu luyện bốn giờ thôi.”

Quang Minh giáo đình kỵ sĩ hộ vệ bên cạnh, trong lòng cũng rất khâm phục Lâm Lôi. Đối với một thiên tài, khi bị bao phủ bởi hào quang, rất có thể suy đồi. Quang Minh giáo đình hàng nằm đều bồi dưỡng ra một số nhân vật thiên tài, những kẻ đó về tài năng còn xa mới bắt kịp Lâm Lôi, nhưng sau khi địa vị được nâng cao liền bị phồn hoa của cái thế gian này hấp dẫn rồi suy thoái.

“Lâm Lôi đại nhân cứ thế này, có lẽ sẽ trở thành cửu cấp cường giả trẻ tuổi nhất trong lịch sử, thậm chí là Thánh vực cường giả trẻ tuổi nhất.” Một hộ vệ kỹ sĩ thấp giọng nói.

Các kỹ sĩ khác đều gật gật đầu.

Đối với sự tập luyện chăm chỉ của Lâm Lôi, những người này đều cực kỳ khâm phục.

Chỉ là… “Lâm Lôi đại nhân thật quá nghiêm khắc.” Một thị nữ có chút bất mãn nói khẽ, trong lòng các nàng, Lâm Lôi tuổi trẻ, lại anh tuấn mà đối với chính bản thân mình lại nghiêm khắc như thế, vốn lại có thực lực! Thật là có tương lai!

Con người như vậy quả thực là quá hoàn mỹ, chỉ có điều đối đãi người khác quá nghiêm khắc. Ngay cả với mấy thị nữ này cũng cũng không có một điểm ôn nhu thân thiết. Đấy là họ còn chưa biết, trong lúc điêu khắc mới là lúc Tinh thần lực của Lâm Lôi tăng trưởng nhanh nhất, không ngừng đề cao.

Trong Tuyền Thủy Viên.

“Phù.”

nl.Một giờ sau, quá trình Chiến sĩ huấn luyện chấm dứt, Lâm Lôi chuyển vận Long huyết chiến sĩ đấu khí quanh cơ thể. Cản giác mệt nhọc nhanh chóng biến mất. Hắn lấy từ trên chiếc bàn bên cạnh một thanh bình đao. Ở một phía khác của bãi cỏ, có đặt một tảng cự thạch. Đây chính là vật liệu để Lâm Lôi tiến hành điêu khắc.

Nhìn cự thạch trước mắt, căn cứ theo hình dạng tự nhiên của nó, trong đầu Lâm Lôi đã xuất hiện phác thảo, thoáng cái đã hiện ra hình dạng của một gã chiến sĩ vũ dũng.kien

Khẽ mỉm cười, bình đao trong tay Lâm Lôi liền vung ra.

Tiết tấu của lưỡi đao lúc nhanh, lúc chậm, múa lượn trong không trung, đá vụn tung bay, Lâm Lôi trong lòng đã dự tính trước, mỗi nhát đao đều mười phần chắc chắn, lực đạo mỗi nhát đều là vừa đủ.

Cảm giác thật tuyệt vời!

Linh hồn Lâm Lôi đã hòa nhập với sự chuyển động của Địa hệ nguyên tố, cảm ứng hoàn toàn được kết cấu bên trong của tảng cự thạch. Linh hồn của hắn cũng đã nhập vào Phong hệ nguyên tố, lực đạo mỗi đao đều đã đạt tới đỉnh cao của sự chuẩn xác.

Tự nhiên!

Linh hồn của Lâm Lôi vào lúc này đã đắm chìm trong tự nhiên, tự nhiên cũng giống như từ mẫu ấp ủ linh hồn của hắn, làm cho linh hồn của hắn phát triển càng lúc càng mạnh mẽ.

“Phù.”

Thở ra một tiếng, Lâm Lôi bèn thu hồi bình đao lại.

Hai giờ đã trôi qua, lúc này, cự thạch đã có hình dạng phôi thai của thạch điêu. Lâm Lôi quyết định ngày mai mới tiếp tục điêu khắc chi tiết. Thời gian dành cho điêu khắc mỗi ngày của hắn là có giới hạn.

Cần phải phối hợp các phương pháp tu luyện tốt nhất để có thể đề cao thực lực đạt hiệu quả cao nhất!

Năm giờ sáng đã bắt đầu tu luyện, nhưng đến bây giờ là tám giờ, Lâm Lôi mới ăn sáng.

Đặt bình đao xuống, hắn cởi quần dài rồi nhảy vào dòng ôn tuyền. Nằm dài giữa dòng nước ấm áp, cảm thụ luồng nước tẩy rửa từng thớ cơ nhục trên thân, Lâm Lôi lim dim mắt thoải mái, thật khó để có thể tự cho phép mình được nghỉ ngơi một chút.

“Vào đi.” Lâm Lôi cất tiếng gọi.

Đang yên lặng chờ đợi bên ngoài Tuyền Thủy viên, hai thị nữ lập tức cầm mấy đĩa đồ ăn tiến vào, trong đĩa toàn là các loại mĩ thực, còn có vài loại hoa quả.

“Lâm Lôi đại nhân.” Hai thị nữ đặt đĩa lên bàn, cung kính đợi lệnh của Lâm Lôi.

Mặc dù ngoan ngoãn kính trọng đừng chờ lệnh ở bên cạnh, hai thị nữ đều nhịn không được liếc mắt nhìn Lâm Lôi vài lần. Hắn đang khỏa thân, thân thể cường tráng này đối với các nàng có sức dụ hoặc vô cùng lớn.

“Các ngươi ra ngoài trước đi.”

Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

“Vâng, thưa Lâm Lôi đại nhân.” Hai thị nữ liền cung kính rời đi.

Từ đầu đến cuối, Lâm Lôi không hề nhìn tới hai thị nữ này.

Một lúc sau, hắn từ trong ôn tuyền đi ra, sau khi đã thay đổi một bộ quần áo sạch, Lâm Lôi ngồi lên ghế, bắt đầu ăn sáng.

“Vù.” Một bóng đen từ thảm cỏ phía xa phóng vụt tới, chính là Bối bối. Lúc nãy, khi Lâm Lôi tu luyện và điêu khắc, nó đều là đang ngủ.

“Lão Đại. Ăn sáng nha, miếng thịt nướng to này là của ta đó.” Thoáng cái, nó đã tiến đến khối thịt ma thú nướng lớn.

Lâm Lôi mỉm cười.

“Đức Lâm gia gia, chúng ta thật sự không có biện pháp nào để đối phó với Khắc Lai Đức sao?” Lâm Lôi hỏi Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ trong Bàn Long chi giới bay ra, ngồi trên chiếc ghế bên cạnh cười đáp: “Lâm Lôi, Khắc Lai Đức là cửu cấp cường giả, khoảng cách giữa hắn và ngươi vẫn còn lớn lắm. Cho dù có hoàn toàn Long hóa, ngươi cũng mới chỉ bất đầu bước vào bát cấp. Ồ, ngươi hôm nay trong trạng thái bình thường cũng đã tiến vào lục cấp hậu kỳ. Nếu hoàn toàn Long hóa coi như đã đạt tới giữa Bát cấp trung kỳ và hậu kỳ. Thế nhưng vẫn còn rất xa mới là đối thủ của Khắc Lai Đức.”

Thâm tâm Lâm Lôi hết sức không cam lòng. Bây giờ hắn đã biết, kẻ lúc trước sai Mạt Đức Sâm phái người đến bắt mẫu thân mình chính là Khắc Lai Đức. Thế nhưng hiện nay, đối với Khắc Lai Đức, hắn cũng không có biện pháp nào để đối phó.

“Chỉ có thể tiếp tục tu luyện thôi.” Lâm Lôi nắm chặt tay lại, chiếc nĩa trong tay cũng bị xoắn vặn.

Hiệu quả tu luyện của Long huyết chiến sĩ tại giai đoạn đầu là rất cao, Lâm Lôi đã đạt tới lục cấp hậu kỳ rồi, cứ với tốc độ này, chỉ độ nửa năm nữa là đã có thể tiến vào thất cấp. Một khi đã tiến vào thất cấp, nếu hoàn toàn Long hóa thì có thể đạt tới cửu cấp sơ kỳ.

“Lâm Lôi đại nhân.” Tiếng thị nữ bên ngoài truyền tới.

“Vào đi.” Lâm Lôi hờ hững đáp.

Thị nữ vội vã tiến vào, cung kính nói: “Lâm Lôi đại nhân, bên ngoài có một vị tự xưng là Ngải Lệ Tư tiểu thư xin cầu kiến.”

“Ngải Lệ Tư?” Lâm Lôi nhướng mày, nhìn thị nữ: “Dẫn nàng ta vào phòng khách, ta sẽ tới ngay.”

“Vâng, thưa Lâm Lôi đại nhân.” Các thị nữ đứng trước mặt Lâm Lôi thực không dám đùa cợt chút nào. Họ hiểu rằng Lâm Lôi đối với thủ hạ hết sức nghiêm khắc. Từ khóe môi cho đến toàn thân đều toát ra cái vẻ gì đó có phần cục súc. Bắt nàng phải đi hỏi Lâm Lôi, thật là làm khó cho nàng quá. Dẫu vậy, nàng cũng không còn cách nào khác.

Tiếng bước chân vang lên -

Thân thể Ngải Lệ Tư run lên, lập tức ngoái đầu nhìn lại.

Lâm Lôi mặc trường bào rộng thùng thình từ phòng trong đi ra, vừa nhìn Ngải Lệ Tư, vừa gật đầu mỉm cười: “Ngải Lệ Tư, đã lâu không gặp.” Vừa nói, Lâm Lôi vừa đi tới ghế chủ tọa, ngồi xuống.

nl.Ngải Lệ Tư cảm thấy rất rõ ràng, Lâm Lôi ngày hôm nay so với Lâm Lôi của một năm trước, khí độ hoàn toàn khác biệt. Lâm Lôi của một năm trước là vô cùng non nớt.

Thế nhưng, Lâm Lôi của ngày hôm nay có khí chất lạnh lùng cao nhã, chỉ thông qua giọng nói là đã có thể nhận ra. Loại khí độ này là của người có địa vị cao, đã quen sai sử người khác.kien

“Lâm Lôi đại ca.” Ngải Lệ Tư cố gắng làm cho thanh âm của mình có vẻ bình tĩnh, thế nhưng, nàng không thể ngăn cản được thoáng run rẩy trong giọng nói.

“Ăn chút hoa quả nhé? Ta nhớ muội thích ăn nhất là Thanh quả.” Lâm Lôi quay về phía thị nữ đang đứng ở phía xa liếc mắt.

Thị nữ này nhanh chóng đi xuống dưới cầm lên một đĩa hoa quả.

“Đa tạ!” Ngải Lệ Tư cầm lên một quả Thanh quả, dịu dàng cắn nhẹ một miếng. Lúc này, nàng không khỏi nhớ lại ngày xưa lúc cùng ăn Thanh quả với Lâm Lôi, lúc đó toàn là Lâm Lôi đút cho nàng ăn.

Ngải Lệ Tư ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Lôi, cùng lúc, Lâm Lôi cũng đang mỉm cười nhìn nàng.

“Lâm Lôi đại ca.” Ngải Lệ Tư đặt quả Thanh quả xuống, quay sang Lâm Lôi nói, “Ta có một việc muốn xin huynh hỗ trợ.”

“Xin ta hỗ trợ?” Lâm Lôi khi biết được ý định của Ngải Lệ Tư, trong lòng cũng cảm thấy nghi hoặc.

“Nói đi.” Lâm Lôi đáp.

Ngải Lệ Tư hít thật sâu một hơi, trịnh trọng nhìn hắn: “Lâm Lôi đại ca, chuyện về gia tộc của Tạp Lam chắc huynh cũng đã biết, ta nghĩ, bọn họ đích thị là thanh bạch. Ta hy vọng Lâm Lôi đại ca người có thể ra tay hỗ trợ, nói với bệ hạ khoan dung mà rửa sạch oan khuất cho Đức Bố Tư gia tộc. Ta biết bệ hạ rất nể mặt huynh.”

Lâm Lôi cười một cách bất đắc dĩ.

Trong sạch?

Người khác có thể không biết, nhưng chính mình là người đã giết Mạt Đức Sâm, chẳng lẽ lại không biết? Lúc trước trong lúc giết Mạt Đức Sâm, y đã có nói qua về chuyện buôn lậu. Mười phần thì có tám chín là có liên quan với gia tộc Đức Bố Tư.

“Rửa sạch oan khuất? Làm thế nào muội biết là bọn họ trong sạch? Ngải Lệ Tư, muội biết được bao nhiêu chuyện của Đức Bố Tư gia tộc?” Lâm Lôi nhìn Ngải Lệ Tư chất vấn.

Ngải Lệ Tư ngẩn ra.

Nàng vưa rồi nói được như vậy là đã phải lấy can đảm từ rất lâu rồi, nhưng bây giờ bị Lâm Lôi phản vấn thế này, nàng liền có cảm giác Lâm Lôi hiện tại không muốn giúp đỡ.

Ngải Lệ Tư trong lòng muốn khóc, rất là khó chấp nhận.

Nàng đứng dậy, khom người hướng về phía Lâm Lôi: “Xin lỗi Lâm Lôi đại ca, hôm nay ta thật không nên tới. Ta biết đã làm tổn thương huynh quá lớn, bây giờ còn yêu cầu huynh cứu Đức Bố Tư gia tộc. Ta thật là quá đáng. Huynh có giúp hay không cũng không sao, ta không trách huynh.” Trong thâm tâm Ngải Lệ Tư, Lâm Lôi với Tạp Lam xem như là tình địch, hắn không có ném đá xuống giếng xem như là đã tốt lắm rồi.

Lâm Lôi nhìn Ngải Lệ Tư, trong lòng hết sức bình tĩnh.

Thất bại trong mối tình đầu này, đối với Lâm Lôi hôm nay chỉ là một giấc mộng đã tỉnh mà thôi. Lâm Lôi của hiện tại, đã kinh qua chiến đấu trong Mê Vụ sơn cốc, trải qua Long huyết biến thân, chứng kiến cái chết của phụ thân, hiện tại đã bước lên con đường phục thù đầy hắc ám rồi.

Trên con đường phục thù ấy, Lâm Lôi cần phải ẩn nhẫn, lãnh khốc, vô tình, tuyệt không được buông lỏng. Lâm Lôi của ngày hôm nay so với quá khứ đã cứng cỏi hơn không biết bao nhiêu, cũng đã thành thục hơn rất nhiều, căn bản không thể so sánh với Lâm Lôi non nớt của một năm trước. Càng không phải Lâm Lôi như trong tâm tưởng của Ngải Lệ Tư.

Kinh nghiệm càng nhiều thì càng thành thục! Kinh nghiệm, Lâm Lôi đích thực là có nhiều lắm.

“Lâm Lôi đại ca, ta về đây!” Ngải Lệ Tư đứng dậy, nước mắt không cầm được đã chảy xuống.

“Ngải Lệ Tư.” Lâm Lôi đứng dậy, đưa tay ra giữ vai Ngải Lệ Tư lại.

Ngải Lệ Tư ngạc nhiên quay đầu nhìn Lâm Lôi, lúc này, hắn đang nhìn chăm chú vào nàng, nghiêm túc nói: “Ngải Lệ Tư, muội biết quá ít. Sự trong sạch của Đức Bố Tư gia tộc, muội không thể tự mình ước đoán chủ quan được. Bất quá, muội đã hạ quyết tâm đến nhờ ta, ta cũng sẽ không thúc thủ bàng quan. Chỉ có điều… Ta có cứu được họ hay không cũng rất khó nói.”

(Hết chương 17)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 18: Bái Phỏng

Ngải Lệ Tư chợt thấy trái tim như loạn nhịp, một cảm giác cháy bỏng tràn ngập trong lòng, đó chính là lòng biết ơn, là cảm giác áy náy khôn cùng!

“Lâm Lôi đại ca, đa tạ, đa tạ.” Ngải Lệ Tư không nhịn được nói, nước mắt kích động tuôn ra.

Lâm Lôi cười khẽ: “Muội về trước đi, chiều nay ta sẽ vào hoàng cung để nói chuyện với bệ hạ.”

Lâm Lôi có thể cảm nhận được, hôm nay khi đối mặt với Ngải Lệ Tư, trong lòng mình rất bình tĩnh, đối xử với Ngải Lệ Tư cũng chỉ gần như với một nữ bằng hữu có chút giao tình mà thôi.

“Vâng, đa tạ huynh.” Ngải Lệ Tư nhìn Lâm Lôi rồi quay lại, rời đi, trong lòng vô cùng phức tạp.

Vốn dĩ, nàng rất lo lắng, sợ rằng vì trước kia nàng đã làm tổn thương Lâm Lôi nên Lâm Lôi sẽ hận Tạp Lam mà không cứu hắn. Thế nhưng, phản ứng của Lâm Lôi hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của nàng. Lâm Lôi không chút kích động mà lại rất bình tĩnh.

Nhìn Ngải Lệ Tư ra về, Lâm Lôi ngồi xuống, cầm một trái quả lên ăn. Lúc này, Bối Bối mới từ bên cạnh phóng ra.

“Lão Đại, ngươi còn giúp ả Ngải Lệ Tư kia à? Nếu là ta, ta đã sớm đuổi nàng ta ra khỏi cửa rồi, không xuất một chưởng giết chết nàng đã là may mắn lắm rồi đấy.” Bối Bối bất mãn nói.

Lâm Lôi nhìn nó: “Bối Bối, con người chứ không phải cầm thú mà độc ác như vậy.”

Lúc này, Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ trong Bàn Long chi giới bay ra, nhìn về phía Lâm Lôi với vẻ rất vui mừng: “Lâm Lôi, biểu hiện của ngươi không sai chút nào. Ta còn lo lắng, không biết ngươi có tỏ ra trẻ con mà đuổi nàng đi, ném đá xuống giếng không nữa.”

“Trẻ con?” Lâm Lôi nhất thời ngơ ngác.

Trong con mắt của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, loại hành động này đúng là rất trẻ con.

“Chẳng phải sao, nữ nhân thôi mà, tìm lúc nào mà chẳng được?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười ha hả nói.

Lâm Lôi không nói gì, đối với quan niệm này của Đức Lâm gia gia, hắn rất là không đồng ý. Quan điểm của Đức Lâm Kha Ốc Đặc và đám huynh đệ tốt Da Lỗ, Lôi Nặc của hắn tương đối giống nhau.

“Được rồi, không nói nữa, ta còn muốn tiếp tục tu luyện.” Lâm Lôi lập tức đứng dậy, đi về phía Tuyền Thủy viên.

Đối với Lâm Lôi mà nói, việc Ngải Lệ Tư đến cầu xin hắn chỉ là một việc bình thường trong cuộc sống, căn bản không thể ảnh hưởng tới tâm tình của hắn. Ngày nay điều trọng yếu nhất trong lòng hắn chính là báo thù cho cha mẹ.

“Bệ hạ đang trong thư phòng, vất vả lo chuyện quốc sự, xin mời Lâm Lôi đại nhân cùng tiểu nhân tới thư phòng.” Vị cung đình thị giả cung kính nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Lâm Lôi với Bối Bối đứng trên vai, cứ như vậy theo sau cung đình thị giả đi về phía thư phòng, chốc lát đã đến nơi.

“Bệ hạ. Lâm Lôi đại nhân tới!” Cung đình thị giả đứng bên ngoài đại môn nói lớn.

nl.Khắc Lai Đức đang phê duyệt văn chương ngẩng đầu dậy, ánh mắt mở to nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, nhanh vào đây, giữa chúng ta không cần quá câu nệ lễ tiết.”

“Vâng, thưa bệ hạ.” Lâm Lôi vừa cười vừa bước vào thư phòng. Khắc Lai Đức, dưới con mắt của Lâm Lôi đúng là một người rất hào sảng, đặc biết là đối với hắn không hề câu nệ lễ tiết, cho tới bây giờ cũng không hề dựa vào địa vị Quốc vương của mình mà áp bức gì Lâm Lôi.kien

“Nếu như không có chuyện của cha mẹ, có lẽ ta với ngươi đã có thể trở thành bằng hữu. Đáng tiếc, rồi sẽ có một ngày ta phải giết ngươi. Hiện tại còn chưa được, phải chờ cơ hội thôi.” Lâm Lôi giữ ý định giết Khắc Lai Đức trong tim, không một chút nóng vội.

Ngay khi có cơ hội, tuyệt đối phải một kiếm giết chết hắn.

Khắc Lai Đức chạm cốc cùng Lâm Lôi, uống một ngụm rồi hỏi: “Lâm Lôi. Ngươi rất ít khi chủ động đến vương cung. Hôm nay có vấn đề gì mà vị Cung đình đệ nhất ma pháp sư như ngươi lại đến tìm ta vậy?”

Lâm Lôi mỉm cười.

Cung đình đệ nhất ma pháp sư vốn có rất nhiều trách nhiệm, nhưng Lâm Lôi lại rất ít khi làm việc. Rất nhiều chuyện đều là để cho các ma pháp sư cung đình khác phụ trách. Mà Khắc Lai Đức vốn cũng không có cưỡng cầu. Lâm Lôi tại Phân Lai vương quốc cũng chỉ là cái danh bên ngoài. Cũng chỉ có thể tạm coi Lâm Lôi là người của Khắc Lai Đức Quốc vương mà thôi.

“Hôm nay ta đến đây đích thực là có việc.” Lâm Lôi cười nhìn Khắc Lai Đức, “Đức Bố Tư gia tộc bị tình nghi buôn lậu, không phải bệ hạ đã phái người bắt Bá Nạp Đức và Tạp Lam nhi tử của hắn sao?”

“Thì ra là chuyện này.” Khắc Lai Đức nhướng mày một cái, nhìn Lâm Lôi, “Thế nào mà ngươi cũng muốn nói giúp gia tộc bọn họ vậy?”

Mấy ngày nay, cũng có rất nhiều quý tộc vì Đức Bố Tư gia tộc mà lên tiếng nói hộ. Thực ra nhiều người tham gia như vậy cũng chỉ là do tác dụng của tiền bạc mà Đức Bố Tư gia tộc bỏ ra thôi.

“Nếu ngươi thực sự muốn cứu gia tộc bọn họ, ta có thể nể mặt ngươi.” Khắc Lai Đức hào sảng nói.

Khắc Lai Đức thực ra chỉ muốn hủy diệt thế lực của Mạt Đức Sâm đệ đệ của ông ta, cho nên đối với Đức Bố Tư gia tộc, chỉ là thuận tay giải quyết mà thôi. Ông ta có thể hoàn toàn phóng thích Đức Bố Tư gia tộc nhất tộc để lấy được một điểm nhân tình với Lâm Lôi. Dù sao thì ngay cả nếu ông ta tha cho Đức Bố Tư gia tộc hôm nay thì ông ta vẫn có thể ngay tại Đức Bố Tư gia tộc mà kiên quyết hạ xuống một đao.

“Không.” Lâm Lôi lắc đầu, “Ta không phải là nói giúp cho gia tộc bọn họ.”

“Sao?” Khắc Lai Đức nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi tùy tiện đáp: “Khắc Lai Đức bệ hạ, Đức Bố Tư gia tộc có buôn lậu hay không là việc công.”

“Ồ?” Khắc Lai Đức lại nghi hoặc nhìn Lâm Lôi, “Vậy Lâm Lôi ngươi hôm nay tới để…?”

Lâm Lôi cười: “Ta chỉ nghĩ là, cho dù Đức Bố Tư gia tộc có buôn lậu hay không, bệ hạ người bắt tộc trưởng Bá Nạp Đức là đủ rồi, có lẽ không cần bắt cả nhi tử của hắn. Dù sao thì bắt người kế thừa gia tộc của họ thì có tác dụng gì? Người bắt kẻ kế thừa đệ nhất, bọn họ còn có người kế thừa đệ nhị, đệ tam. Chỉ cần gia tộc bọn họ không hết người, tự nhiên có người khác thay thế."

"Lâm Lôi, ngươi muốn nói…?" Khắc Lai Đức hỏi.

Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Đức: "Bệ hạ, ta là muốn xin người thả Tạp Lam."

"Ồ, để cho Tạp Lam tự do? Ta có nghe chuyện của ngươi với Tạp Lam." Khắc Lai Đức đối với Lâm Lôi cũng có tra xét rất cẩn thận, ông ta tự nhiên biết quan hệ giữa Lâm Lôi, Tạp Lam và Ngải Lệ Tư ba người.

Lâm Lôi bất đăc dĩ cười: "Bệ hạ, đó là chuyện đã từ lâu rồi."

Khắc Lai Đức nhắc nhở: "Lâm Lôi, ta nhắc nhở ngươi, theo như đám thuộc hạ điều tra ra thì Tạp Lam lòng dạ vô cùng hẹp hòi, là một người rất đáng hận."

"Ta biết." Lâm Lôi gật đầu.

Tiếp xúc với Tạp Lam vài lần, Lâm Lôi đã cảm giác được địch ý của hắn đối với mình. Thêm vào đó, hắn biết 'Mộng Tỉnh' thạch điêu của mình trong bảy ngày triển lãm từng có người muốn phá hoại…

Phá hư thạch điêu, đó là một hành động 'Tổn Nhân Bất Lợi Kỷ' (Gây hại cho người mà mình chẳng được lợi gì).

Trừ Tạp Lam ra, Lâm Lôi chẳng thể nghĩ ra ai lại muốn sai người đến phá 'Mộng Tỉnh' thạch điêu cả.

"Vậy mà ngươi vẫn muốn giúp hắn?" Khắc Lai Đức tiếp tục hỏi.

“Khắc Lai Đức bệ hạ, người đã nói hắn là loại tiểu nhân vật mục quang hạn hẹp, ta có cần để ý đến hắn không?” Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Đức nói. Khắc Lai Đức kinh ngạc rồi chợt mỉm cười.

“Đúng vậy. Chuyện quá khứ của ngươi và Tạp Lam đã kết thúc rồi. Ngày nay, không muốn trở thành bằng hữu thì cũng không có địch ý. Bây giờ, phụ thân hắn còn rất muốn kết giao với ngươi. Tạp Lam so với cha hắn, đúng là tầm nhìn thiển cận hơn nhiều.” Khắc Lai Đức cười to nói.

Đoạn ông ta vỗ vỗ vai Lâm Lôi: “Yên tâm, ngày mai ta sẽ nhắc Mai Lệ Đặc tận tâm làm việc, điều tra cho rõ ràng sự thật, tuyệt đối không gây oan uổng cho Đức Bố Tư gia tộc. Tuy nhiên, nếu Đức Bố Tư gia tộc quả thực có buôn lậu, ta cũng sẽ không tha cho bọn họ.”

“Đúng vậy, làm việc phải công bằng.” Lâm Lôi gật đầu.

nl.Trên đường đi về, trong xe ngựa, Bối Bối nằm bò trên đùi Lâm Lôi.

“Oa, lão Đại ngươi thật quá âm hiểm, Đức Bố Tư gia tộc kia tuyệt đối có buôn lậu. Đến lúc đó, khi bọn họ đã xong đời, Tạp Lam bây giờ cho dù có được thả ra, tương lai không phải sẽ rất thảm sao?” Bối Bối hưng phấn nói.

Bối Bối vốn đã muốn tiêu diệt Tạp Lam từ lâu. Lâm Lôi lắc đầu cười: “Đức Bố Tư gia tộc có thực sự xong đời hay không, vẫn còn khó nói lắm. Tỷ như bọn họ có thể đem hơn nửa tài sản dâng lên cho Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức có lẽ sẽ cho bọn họ một con đường sống. Bất kể thế nào thì một khi đã rơi vào tay của Khắc Lai Đức, bọn họ cho dù không chết thì cũng bị lột da.”

Lâm Lôi đối với chuyện bên trong nội bộ của giới quý tộc cũng tương đối rõ ràng. Nói công sự công bằng, chỉ là chuyện ngày xưa mà thôi. “Đối với Khắc Lai Đức mà nói, một gia tộc như Đức Bố Tư thì có nhiều lắm.” Lâm Lôi lắc đầu thầm nghĩ.

Loại tiểu nhân vật như Tạp Lam, hắn cho tới bây giờ cũng không để trong mắt. Tạp Lam căn bản không cùng đẳng cấp với hắn. Mục tiêu đối phó của hắn là Khắc Lai Đức kia.

“Đại nhân, đã tới nơi.” Mã phu cung kính nói.kien

Lâm Lôi mở cửa xe đi xuống, Bối Bối liền nhảy lên vai hắn. Trong lúc hắn đang đi vào trong phủ thì một gã hộ vệ đứng cạnh cửa nói: “Đại nhân, vừa rồi có một vị khách tới, y đang ở trong phòng khách đợi người.”

“Khách nhân? Ở trong phòng khách?” Lâm Lôi nghi hoặc.

Các quý tộc rất hay đến bái phỏng Lâm Lôi, nhưng bọn họ thông thường nếu không được sự đồng ý của hắn thì đều phải kiên nhẫn đợi ở ngoài cửa. Chỉ những nhân vật có địa vị cao như Bá Nạp Đức công tước hay Khắc Lai Đức bệ hạ mới có thể trực tiếp tiến vào phòng khách, không cần phải đợi bên ngoài.

“Ai vậy?” Lâm Lôi hỏi.

“Tiểu nhân không biết, nhưng hắn ta cầm trong tay lệnh bài của Hồng y đại giáo chủ.” Hộ vệ này lễ phép nói. Hắn cũng đến từ Quang Minh giáo đình, rất quen thuộc với lệnh bài của Hồng y đại giáo chủ.

Loại lệnh bài này, mỗi vị Hồng y đại giáo chủ cũng chỉ có một cái mà thôi. Đương nhiên, một số ít Khổ tu giả cường đại cũng có thể có. Lệnh bài này biểu thị cho địa vị rất cao, người cầm lệnh bài trong tay, địa vị không thể thấp hơn Hồng y đại giáo chủ.

“Lệnh bài?” Lâm Lôi cả kinh.

Không chần chừ nữa, hắn lập tức tiến về phía phòng khách. Khi hắn mới đi vào hành lang, đã thấy một bóng người trong phòng khách, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Lúc này, trong phòng khách, có một vị trung niên nhân mặc trường bào rộng thùng thình, mái tóc đen dài buông xõa, trông bên ngoài có lẽ chỉ độ ba, bốn mươi tuổi mà thôi, tạo cho người ta cảm giác đây là một người lười biếng.

Khi Lâm Lôi đang nhìn về phía trung niên nhân này, tựa hồ như y đã phát hiện ra, lập tức quay sang nhìn, trong mắt ánh lên vẻ ngạc nhiên: “Lâm Lôi đại sư, ngươi đã về rồi?”

“Lâm Lôi đại sư?” Lâm Lôi trong lòng hết sức nghi hoặc nhưng lại nhanh chóng tiến vào trong phòng khách.

“Ngươi là, ồ, ta nhớ ra rồi. Ngươi chính là người đã ra giá một ngàn vạn kim tệ.” Lâm Lôi nhớ lại lúc đấu giá ‘Mộng Tỉnh’ thạch điêu, chính trung niên nhân này đã ra giá.

Trung niên nhân cao hứng gật đầu: “Không ngờ Lâm Lôi đại sư lại nhớ đến ta, thật sự làm cho ta thấy hưng phấn. Được rồi, để ta tự giới thiệu, ta tên là… Hi Tắc.”

“Hi Tắc.” Lâm Lôi chưa từng nghe tới cái tên này.

“Hi Tắc?” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên vang lên trong đầu Lâm Lôi, “Không ngờ Hi Tắc cái tên tiểu biến thái này, vẫn còn tồn tại trên Ngọc Lan đại lục này ư.”

Lâm Lôi ngẩn ra.

“Đức Lâm gia gia, người biết gã Hi Tắc này ư? Hắn là đại nhân vật nào vậy? Như quả người có biết hắn, thì hắn đã bao nhiêu tuổi rồi?”

“Lâm Lôi, cái tên Hi Tắc này đích thực là biến thái. Tu luyện tiến bộ rất nhanh, giết người không chớp mắt. Khi ta còn sống, hắn đã đạt tới cấp Thánh vực. Mặc dù khi đó chỉ là sơ nhập Thánh vực nhưng cho tới bây giờ đã hơn năm ngàn năm trôi qua, với tốc độ tu luyện của hắn, e rằng thực lực là vô cùng kinh người.”

Tim Lâm Lôi chợt đập mạnh.

Người đứng trước mặt này, thoạt nhìn có vẻ chỉ là một trung niên nhân ba, bốn mươi tuổi, không ngờ khi Đức Lâm Kha Ốc Đặc còn sống, đã là Thánh vực cường giả. Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng chỉ sống được hơn một nghìn năm, nhưng Hi Tắc này, tính toán cẩn thận, có lẽ đã sống xấp xỉ sáu nghìn năm rồi.

Sáu nghìn năm tuổi! Thật là lão biến thái!

“Lâm Lôi đại sư, ngươi sao vậy?” Hi Tắc quan tâm hỏi, “Sắc mặt ngươi hình như không được tốt cho lắm?”

“Không có gì, Hi Tắc tiên sinh, mời ngồi.” Lâm Lôi cố bình tĩnh, nhưng mà cứ nghĩ đến thân phận của đối phương, đáy lòng hắn không nhịn được lại có chút rung động.

Lão gia hỏa sáu nghìn tuổi này là cường giả còn sót lại từ thời Phổ Ngang đế quốc. Ngày đó đã đạp nhập Thánh vực đẳng cấp, còn ngày nay thì sao?

“Lâm Lôi đại sư, ta đối với kỹ nghệ thạch điêu của ngươi hết sức sùng bái, nếu không phải tiểu cô nương Địch Lỵ Á kia thỉnh cầu ta, ngày đó ta nhất định phải mua cho được thạch điêu của ngươi.” Hi Tắc bĩu môi nói, con mắt sáng ngời nhìn Lâm Lôi, “Lâm Lôi đại sư, bao giờ ngươi kết hôn với Địch Lỵ Á?”

“Kết hôn?”

Cho dù đang rung động vì thân phận của Hi Tắc, nghe thấy điều này, Lâm Lôi cũng không khỏi trợn tròn mắt nhìn ông ta.

(Hết chương 18)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 19: Sát Lục Chi Vương

Hi Tắc vẻ mặt nghi hoặc nhìn Lâm Lôi hỏi: “Thế là thế nào? Chẳng lẽ vị tiểu cô nương của Lai Ân gia tộc kia không phải là vị hôn thê của ngươi?”

“Hôn thê?” Lâm Lôi há mồm cứng lưỡi.

Hi Tắc thấy phản ứng có phần quá đáng của hắn thì không khỏi bật cười: “Ha ha, thú vị, thú vị, Lâm Lôi đại sư a, ta nói cho ngươi hay, tiểu cô nương Địch Lỵ Á của Lai Ân gia tộc kia đối với ngươi thật sự rất tốn tâm cơ. Vừa hao phí tâm cơ, lại hao phí cả tiền bạc để đấu giá được ‘Mộng Tỉnh’ thạch điêu của ngươi.”

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Hi Tắc: “Hi Tắc tiên sinh, người có thể cho ta biết cái vụ Địch Lỵ Á là hôn thê của ta này, người đã nghe được từ đâu không vậy?”

Hi Tắc vuốt ve chòm râu ngắn cũn, tự đắc đáp: “Không nói được, không nói được.”

Trong lòng ông ta không khỏi nhớ lại nội dung mà Địch Lỵ Á đã phái người truyền tin cho mình, thầm nghĩ: “Vị cô nương này thật là có đảm lược, tính toán đối với Lâm Lôi cũng có nhiều dụng tâm. Không thể nói việc này ra được, tránh cho nàng ta phải khó xử.”

Hi Tắc minh bạch, sự tình như thế này của con gái nhà người ta, nếu mình truyền ra ngoài thì có phần không được đạo đức cho lắm. Ông ta lại là một người rất có đạo đức a.

Lâm Lôi bỏ qua nghi hoặc trong lòng, việc Hi Tắc nói Địch Lỵ Á là hôn thê của hắn chỉ là chuyện nhỏ. Việc cái lão quái vật sáu nghìn năm tuổi này tự dưng tới đây mới chính là chuyện lớn.

“Hi Tắc tiên sinh, người cầm trong tay lệnh bài này của Quang Minh giáo đình, phải chăng người là thành viên của Quang Minh giáo đình?” Lâm Lôi cố thăm dò ý định của đối phương.

Hi Tắc tùy tiện ngồi xuống lắc đầu: “Quang Minh giáo đình? Ngươi không thể đem ta và Quang Minh giáo đình xếp vào cùng một loại được!”

“Vậy lệnh bài kia?” Lâm Lôi hồ nghi nhìn Hi Tắc.

Hi Tắc tùy ý đáp: “Ồ, lúc trước ta đã giết một vị Hồng y đại giáo chủ, biết lệnh bài này có chút tác dụng nên tiện tay lấy trên người hắn, khi cần thì lấy ra dùng. Nói gì thì nói, hiệu quả của nó là rất tốt.”

“Giết một Hồng y đại giáo chủ, thuận tay lấy lệnh bài?” Lâm Lôi không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Tiếng của Đức Lâm Kha Ốc Đặc lại vang lên trong đầu hắn: “Lâm Lôi, lúc trước khi ta còn sống, Hi Tắc đã đạp nhập Thánh vực đẳng cấp. Khi đó, Quang Minh giáo đình vẫn còn rất tầm thường. Đã hơn năm nghìn năm trôi qua, thực lực của Hi Tắc khẳng định đã vô cùng kinh khủng. Chỉ là giết một Hồng y đại giáo chủ, Quang Minh giáo đình nhất định sẽ không đắc tội với hắn.”

“Dù sao, Hi Tắc cũng là một kẻ chuyên ám sát các Thánh vực cường giả. Một cường giả như hắn, các Thánh vực cường giả khác đa số đều phải e sợ. Một vị cường giả sở trường là ám sát, lại đạt tới Thánh vực đỉnh phong, thật quá đáng sợ.”

Nghe lời Đức Lâm Kha Ốc Đặc, Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu ra.

nl.Lúc trước tại Ma thú sơn mạch, hắn cũng đã từng gặp phải người tiềm phục tấn công. Lâm Lôi hiểu rõ, cùng là lục cấp cao thủ, người sở trường ám sát so với lục cấp cao thủ bình thường còn nguy hiểm hơn rất nhiều.kien

Đó là vì sát thủ rất giỏi ẩn núp và 'Nhất Kích Tất Sát', thậm chí mục tiêu còn chưa kịp nhìn thấy mặt sát thủ thì đã chết rồi.

Nhưng một Thánh vực cường giả lại vô cùng coi trọng thể diện của mình.

Một Thánh vực đỉnh phong cường giả vốn không coi trọng danh dự của chính mình, lại là một sát thủ, sự uy hiếp của hắn ta thực sự là vô cùng kinh khủng.

"Chính vì vậy, Hi Tắc cầm khối lệnh bài này trong tay mà Quang Minh giáo đình vẫn không hỏi nguyên nhân. Đó là lý do vì sao mà Hi Tắc dám quanh minh chính đại sống ở Phân Lai thành thành này." Đức Lâm Kha Ốc Đặc than vãn. "Hi Tắc này, cuộc sống thật là quá tiêu dao rồi."

Nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói vậy, Lâm Lôi cũng có chút khâm phục Hi Tắc.

"Sao? Làm cho ngươi sợ à?" Hi Tắc thấy Lâm Lôi trầm mặc, không khỏi tiến tới nhìn hắn, "Yên tâm, đó là chuyện đã từ rất lâu rồi, ta lâu lắm rồi không có giết người."

Đã rất lâu rồi? Là bao lâu? Nghĩ đến việc người đứng trước mặt này là lão quái vật đã sống hơn sáu nghìn năm, đáy lòng Lâm Lôi không thể yên được.

"Không có gì, ta chỉ là kinh dị trước sự cường đại của tiên sinh mà thôi, có thể giết Hồng y đại giáo chủ, lại có thể quang minh chính đại sống ở Thánh đô." Lâm Lôi cười đáp.

Hi Tắc đôi mắt sáng lên, vỗ vỗ vai Lâm Lôi, gật đầu nói: "Tốt lắm, tốt lắm, không hổ là thạch điêu đại sư, tâm tính so với người bình thường hay hơn nhiều, đã biết thực lực của ta mà vẫn không hề sợ hãi a.”

“Lâm Lôi đại sư, ta tới đây lần này là có việc muốn hỏi ngươi.” Hi Tắc nhìn Lâm Lôi, chân thành nói.

Lâm Lôi lập tức trả lời: “Hi Tắc tiên sinh xin cứ nói, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ hỗ trợ.”

Hi Tắc nghiêm túc đáp: “Lâm Lôi đại sư, Hi Tắc ta không bao giờ muốn thiếu nợ nhân tình của người khác, ta nhờ ngươi một việc, nhất định sẽ giúp ngươi một việc khác.”

Lâm Lôi rất vui vẻ.

Nhân tình của một vị sát thủ đã là Thánh vực cường giả từ hơn năm nghìn năm trước thật là vô giá. Lúc này, trong đầu hắn chợt lóe lên một tia linh quang – Khắc Lai Đức.

Mấy ngày gần đây, Lâm Lôi vẫn lo lắng vì chuyện Khắc Lai Đức, làm cách nào để bắt y phải đền tội. Lâm Lôi biết rằng nhất định phải tìm được tung tích của mẫu thân. Nhưng Khắc Lai Đức vô luận là thực lực bản thân hay là nhân mã dưới quyền đều mạnh hơn hắn nhiều lắm. Hắn thực sự không có cách nào.

nl.Nhưng có lẽ hiện tại hắn đã có cách.

“Nếu nhờ được vị Hi Tắc này tương trợ thì bắt Khắc Lai Đức về đây cũng không quá khó khăn.” Lâm Lôi cảm thấy kích động, vấn đề đã làm phiền não hắn lâu nay, hiện tại dường như đã có thể giải quyết.

“Hi Tắc tiên sinh, có việc gì xin cứ nói.” Lâm Lôi trịnh trọng đáp.kien

Hi Tắc hào sảng: “Tốt, vậy thì ta nói trước nhé.”

Hi Tắc vuốt chòm râu ngắn, nói chuyện cứ như là với hảo bằng hữu vậy: “Ta không có nhiều sở thích lắm. Nữ nhân là một, trước kia thì còn thích giết người. Sau này, khi đã mệt mỏi với chuyện sát nhân rồi thì ta mê đắm nghệ thuật, đương nhiên ta say mê nhất là loại nghệ thuật tối cao xa hoa ‘Thạch Điêu Nghệ Thuật’. Lâm Lôi đại sư, lần trước ngươi đấu giá ‘Mộng Tỉnh’ thạch điêu, ta rất tiếc khi không mua được. Cho đến bây giờ cũng vẫn còn ngủ không ngon. Cuối cùng quyết định tự mình đến bái phỏng ngươi.”

“Hi Tắc tiên sinh, ý của ông là gì?” Lâm Lôi nhướng mày.

Thạch điêu Mộng Tỉnh thì đã đấu giá xong rồi, là do Địch Lỵ Á mua được.

“Ta muốn mời Lâm Lôi đại sư giúp ta tạc một kiện thạch điêu.” Hi Tắc kỳ vọng nhìn Lâm Lôi.

“Điều này thì đơn giản.” Lâm Lôi nhanh chóng chấp thuận, chính mình đều mỗi ngày tập luyện điêu khắc, tạc một kiện thạch điêu cho Hi Tắc căn bản là rất dễ dàng.

“Nhưng mà ta đối với thạch điêu này còn có chút điều kiện kèm theo.” Hi Tắc đứng dậy, ngại ngùng nói.

Ngại ư?

Đúng vậy, lão yêu quái sáu nghìn năm tuổi này tựa hồ có chút ngại ngùng.

“Hi Tắc tiên sinh, ông cứ nói.” Lâm Lôi tò mò nhìn Hi Tắc.

Hi Tắc cười ha hả: “Lâm Lôi đại sư, không biết ngươi có thể tạc một thạch điêu lấy ta làm hình mẫu, mà phải tạc được cả thần vận đặc trưng của ta lên đó nữa hay không?”

“Lấy tiên sinh làm hình mẫu? Thần vận đặc trưng?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Nhìn thấy vẻ mặt của Lâm Lôi, Hi Tắc vội hỏi: “Sao vậy, khó lắm ư?”

“Không. Không phải.” Lâm Lôi nhíu mày lắc đầu nói, “Lấy ông làm nguyên mẫu để điêu khắc, điều này rất đơn giản. Ta chỉ cần liếc mắt nhìn qua là có thể nhớ kỹ hình dáng của ông rồi. Hoàn toàn có thể tạc ra được. Nhưng mà phải thể hiện được cả thần vận của ông thì lại có chút phiền toái. Bởi vì một người tại các thời điểm khác nhau thì có những thần vận khác nhau, như phẫn nộ, cao hứng, thương cảm, bi phẫn…”

Hi Tắc lập tức nở nụ cười: “Điều này thì đơn giản thôi. Đặc hữu thần vận của ta có thể là… lúc ta thể hiện mị lực của nam nhân.”

“Thể hiện mị lực của nam nhân?” Lâm Lôi ngờ vực nhìn Hi Tắc. “Hi Tắc tiên sinh, vậy lúc nào ông nghĩ là lúc ông có mị lực của nam nhân nhất?”

Lâm Lôi chợt tự hỏi, lão biến thái sống tới sáu ngàn năm tuổi này, không hiểu có vấn đề gì về mặt tinh thần hay không?

Hi Tắc tự tin nói: “Ta tin rằng lúc đó là khi ta giết người!”

“Ngoại hiệu của ta là ‘Sát Lục Chi Vương’, không phải là xưng bừa đâu.”

Sát lục chi vương Hi Tắc!

Đây là một danh tự vô cùng khủng bố tại Ngọc Lan đại lục, bất kể là tứ đại đế quốc hay lưỡng đại đồng minh đều không muốn khinh địch mà đắc tội với nhân vật này. Ngay cả trong tứ đại tổ chức sát thủ, nhưng quả cần chọn một nhân vật tối cao thì không phải nghi ngờ gì nữa, chính là vị Sát lục chi vương Hi Tắc đã tung hoành trên Ngọc Lan đại lục suốt hơn năm nghìn năm này.

Thánh vực đỉnh phong cường giả, hơn nữa lại am hiểu thuật ám sát. Thủ đoạn ám sát vốn rất nhiều và phức tạp, đã trở thành một loại kỹ nghệ đỉnh phong.

Mặc dù tại Ngọc Lan đại lục đạt tới Thánh vực đỉnh phong cũng có một số người như là Quang Minh giáo hoàng, Hắc Ám giáo hoàng hay vị Lạc Diệp đại nhân của Quang Minh giáo đình cùng một số nhân vậy mạnh nhất của tứ đại đế quốc…

Nhưng những cường giả này đều rất kiêng kị đụng chạm tới Sát lục chi vương Hi Tắc.

Bởi vì nói đến thủ đoạn ám sát, không ai so được với Hi Tắc.

Uy lực của vị Thánh vực đỉnh phong cường giả Sát lục chi vương này quá ư là khủng bố. Ngay cả tứ đại đế quốc và lưỡng đại đồng minh đều giữ thái độ “Tránh đắc tội càng xa càng tốt”, thì trên Ngọc Lan đại lục này hỏi ai còn dám đắc tội với ông ta nữa cơ chứ?

Lúc trước, tại đấu giá hội, hai vị Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc và Lan Phổ Sâm đang định báo giá cao để lấy lòng Lâm Lôi thì thấy Hi Tắc báo giá. Họ lập tức ngần ngại mà không dám ra giá nữa. Cả lão người hầu của Lai Ân gia tộc sau khi thấy Sát lục chi vương Hi Tắc thì cũng bị dọa cho khiếp sợ. Sau này, khi Địch Ly Á viết giấy đề nghị, được sự đồng ý của Hi Tắc thì mới dám tiếp tục đấu giá.

Như vậy hoàn toàn có thể thấy được sự uy hiếp của Sát lục chi vương Hi Tắc.

Thu giữ Hồng y đại giáo chủ lệnh bài lâu như vậy rồi mà Quang Minh giáo đình cũng không dám đòi về, mặc cho Hi Tắc ‘Hồ Giả Hổ Uy’ sử dụng lệnh bài này cũng không hề lên tiếng. Đây chính là thể hiện thái độ hữu hảo với Hi Tắc. Đối với vị Hồng y đại giáo chủ bị Hi

Tắc giết, chỉ có thể coi như là bị chết uổng mà thôi.

“Trong khi giết người?” Lâm Lôi lắc đầu, “Hi Tắc tiên sinh, ta chưa từng thấy qua ông giết người, làm sao biết được bộ dạng khi giết người của ông là như thế nào?”

Hiện nay Lâm Lôi biết rất ít về các Thánh vực cường giả của Ngọc Lan đại lục. Ngay cả đại danh Sát lục chi vương Hi Tắc cũng không biết.

“Đơn giản thôi, ta sẽ thể hiện cho ngươi xem thế nào là giết người, ngươi xem được không?” Khí thế của Hi Tắc lập tức thay đổi.

“Khoan đã.” Lâm Lôi vội vàng hô lớn, “Hi Tắc tiên sing, ông không được giết người ở đây.”

“Ai nói ta muốn giết người? Ta chỉ là biểu hiện một chút cảm giác lúc giết người thôi.”

Hi Tắc không hề tức giận đáp.

Lâm Lôi xấu hổ cười trừ.

Đáy lòng hắn đối với vị Sát lục chi vương Hi Tắc này quá kiêng dè, nghe thấy hắn muốn biểu diễn giết người là lập tực sợ quá mà cực lực ngăn cản.

“Hãy nhìn cho kỹ, giả sử mục tiêu của ta là bình hoa phía trước kia.” Hi Tắc hờ hững nói.

Khí thế của Hi Tắc vốn rất khẩn trương đột nhiên trở nên bình thản. Trong nháy mắt, khí chất lười biếng của ông ta bỗng biến mất, toàn thân trở nên không có chút khí tức, khí thế nào. Vẻ mặt cũng trở nên vô cảm.

Lạnh lùng, bình thản.

Lâm Lôi căn bản không nhìn được bằng mắt, chỉ cảm giác thấy không khí có chút rung động, cái bình trước mắt đã từng thốn, từng thốn từ từ biến thành hư vô.

Đúng là như vậy, từng tấc, từng tấc một biến mất.

Loại cảm giác này làm cho hắn chấn động toàn thân.

“Đây chính là Sát lục chi vương?” Lâm Lôi đã nhớ kỹ thời khắc này, Hi Tắc tâm tình không có chút rung động, dường như không có chút tình cảm nào, lạnh lùng nhìn xuống. Tựa hồ trong mắt hắn, tánh mạng người khác chỉ là rơm cỏ mà thôi.

Giết người chỉ đơn giản cũng như là cắt cỏ.

Lâm Lôi cũng nhận thấy, trong lúc động thủ, Hi Tắc hoàn toàn tập trung vào chiếc bình hoa.

Tựa hồ trên thế giới chỉ có cái bình hoa này mà thôi.

Cảm giác kỳ dị này khiến hắn muốn thổ máu.

“Đã thấy chưa?” Hi Tắc đột nhiên thay đổi, tùy tiện ngồi xuống, bắt chéo chân nhìn Lâm Lôi, “Thế nào, có đúng là lúc ta có mị lực nam nhân nhất không? Ta đã chinh phục được không ít nữ nhân nhờ chiêu này đó.”

(Hết chương 19)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 20: Độc Dược

Lâm Lôi trong đầu nhớ rất kỹ cảnh tượng vừa rồi

Đối diện với câu hỏi của Hi Tắc, hắn gật gật đầu: “Rất có mị lực, cảnh vừa rồi ta nhớ rất rõ. Có điều ta nghĩ, muốn ta điêu khắc đến thạch điêu thủy chuẩn, e rằng rất khó có thể lại đạt tới cấp bậc như Mộng tỉnh”

Một kiện thần tác xuất thế, điều đó phi thường gian nan

Lúc trước Lâm Lôi thương tâm đến tột bậc, đưa tất cả tình cảm toàn bộ dung nhập vào trong đó, quên đi tất cả, đạt tới một trạng thái huyền diệu, cuối cùng mới hoàn thành. Nhưng bây giờ vì điêu khắc mà chạm trổ, muốn đạt tới loại tiêu chuẩn này cơ hồ là không có khả năng.

“Chỉ cần Lâm Lôi đại sư điêu khắc là được, ta không cầu đạt tới cấp độ như Mộng tỉnh, có thể đạt tới tiêu chuẩn bình thường của đại sư vậy là đủ rồi.” Hi Tắc cười nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Nếu như vậy, hắn có mười phần nắm chắc

“Hi Tắc tiên sinh, như vậy, yêu cầu thạch điêu của ông, một tháng sau đến lấy, thế nào?” Kỳ thật Lâm Lôi chỉ cần ba ngày là đủ, có điều hắn cũng muốn để chính mình có dư giả thời gian.

Hi Tắc gật gật đầu: “Được, một tháng, rất ngắn a, ta không vội, ta có thời gian mà, ha ha.”

“Lâm Lôi đại sư, nếu ngươi có chuyện gì thì cứ nói, nếu ta làm được, nhất định sẽ giải quyết cho ngươi”, Hi Tắc hào sảng tuyên bố.

Lâm Lôi đáy lòng không khỏi có chút khẩn trương

Hiện tại Mạt Đức Sâm đã bị hắn giết chết, mục đích duy nhất trong lòng Lâm Lôi chính là Khắc Lai Đức. Muốn giết hoặc bắt được Khắc Lai Đức, với thực lực của Lâm Lôi bây giờ không có khả năng làm được

Nhưng Vua sát thủ Hi Tắc tuyệt đối có thể làm được.

“Hi Tắc tiên sinh, nếu ta xin ông giúp ta bắt một vị Quốc vương trong Thần Thánh đồng minh, ông có đáp ứng không?” Lâm Lôi cố nén xúc động, trước tiên dò xét một phen.

Hi Tắc ngẩn người, kinh nghi ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi: “Bắt một vị Quốc vương?”

“Phải,” Lâm Lôi gật mạnh đầu

Hi Tắc nhíu mày lại, trầm ngâm một lát rồi nhìn Lâm Lôi: “Nếu như vậy, ta muốn hỏi ngươi, nếu ta giúp ngươi bắt được vị Quốc vương này, ngươi có giết hắn hay không?”

“Có!” Lâm Lôi thành thật trả lời.

nl.Lừa gạt một vị Vua sát thủ thì thực là bất trí, về phần giết Khắc Lai Đức, nếu mẫu thân mình thực sự bị y giết, Lâm Lôi làm sao có thể không báo thù được cơ chứ?

Lâm Lôi đáy lòng cũng có chút dự cảm, mẫu thân nhiều năm như vậy rồi mà thậm chí một chút tin tức đều không có, mười phần thì có đến tám chín phần là đã chết, hoặc là bị giam cầm ở một nơi nào đó.kien

“Giết một vị Quốc vương?” Hi Tắc nhìn Lâm Lôi

Lâm Lôi có vẻ chờ đợi nhìn lại ông ta.

Hi Tắc đáy lòng lại rất rõ ràng, mặc dù nói về địa vị, Hồng y đại giáo chủ có cao hơn Quốc vương một chút, nhưng mà giết Quốc vương thì tầm ảnh hưởng so với giết Hồng y đại giáo chủ lại cao hơn.

Hồng y đại giáo chủ chết đi, giáo đình có thể ngay lập tức có người thay thế.

Nhưng mà một Quốc vương chết đi, sợ rằng bên trong vương quốc sẽ phát sinh cuộc chiến đoạt vị, đồng thời Quang Minh giáo đình nhân việc này cũng sẽ bất mãn đối với hắn.

“Yêu cầu này của ngươi, xin thứ cho ta không thể đáp ứng.” Hi Tắc trịnh trọng nhìn Lâm Lôi, “Lâm Lôi, giết một vị Quốc vương, tầm ảnh hưởng quá lớn, hơn nữa thái độ của Quang Minh giáo đình đối với ta cũng không tệ, ta không muốn chỉ vì một kiện thạch điêu mà dẫn đến sự đối lập giữa Quang Minh giáo đình với Quân Đao tổ chức của ta.”

Vua sát thủ Hi Tắc, sau lưng tất nhiên chính là Quân Đao, một trong tứ đại tổ chức sát thủ.

Ông ta biết phân biệt nặng nhẹ.

Chỉ một kiện thạch điêu, không thể đáng giá đến mức khiến quan hệ tốt đẹp giữa hắn cùng Quang Minh giáo đình sinh ra rạn nứt. Nhiều năm qua, Quang Minh giáo đình lấy lễ đối xử với hắn, Hi Tắc trong lòng cũng rõ ràng. Hắn không phải là kẻ bất nhân, người ta lấy lễ đãi hắn, hắn sao có thể xuống tay đối với Quốc vương của Thần Thánh đồng minh được.

“Đổi một yêu cầu khác đi,” Hi Tắc xin lỗi nói.

Lâm Lôi trong lòng bất lực, thực lực của Khắc Lai Đức có thể Hi Tắc không để trong lòng, nhưng thân phận của Khắc lai Đức lại khiến ông ta sẽ không ra tay.

Hắn cố gắng bình tĩnh.

“Hi Tắc tiên sinh, ta muốn hỏi, có biện pháp nào để ta, một thất cấp ma pháp sư giết chết một vị cửu cấp cường giả hay không?” Lâm Lôi dò hỏi.

Hi Tắc liếc mắt nhìn hắn, trầm ngâm một lát rồi đáp: “Nói về thủ đoạn giết người, ta có rất nhiều, bất quá muốn một vị thất cấp ma pháp sư giết chết được một vị cửu cấp cường giả thì có phần khó khăn.” Vừa nói trong đầu Hi Tắc cũng không ngừng tự hỏi, Vua sát thủ đã rất lâu rồi không có giết người, trong đầu cực nhanh hiện lên một loạt các phương pháp giết người.

Lâm Lôi không dám quấy rầy Hi Tắc, lẳng lặng đứng đợi ở một bên

Đột nhiên, Hi Tắc quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi: “Ngươi nói cửu cấp cường giả là ma pháp sư hay là chiến sĩ? Nếu là ma pháp sư thì ta có một phương pháp.”

“Chiến sĩ.” Lâm Lôi lập tức đáp lại

Đối phó với chiến sĩ cùng ma pháp sư, thủ đoạn ám sát hoàn toàn khác nhau, nghe Lâm Lôi nói là cửu cấp chiến sĩ, Hi Tắc không khỏi đau đầu.

Lâm Lôi chỉ có thể lo lắng đứng chờ một bên.

“A, ta nghĩ ra một cách,” Hi Tắc đột nhiên con mắt sáng lên nhìn Lâm

Lôi, “Ha ha, lúc trước ta cũng chỉ trong lúc vô ý mà nhớ kỹ một biện pháp, không ngờ rằng tám trăm năm qua đi ta vẫn còn nhớ được.”

“Phương pháp gì vậy?” Lâm Lôi đáy lòng kích động.

Trời ạ!

Không ngờ Vua sát thủ cũng thực sự có phương pháp để cho thất cấp ma pháp sư giết chết được cửu cấp cường giả.

“Sát lục chi vương, thủ đoạn ám sát rất nhiều, quả nhiên biết nhiều hơn ta nhiều a, bất quá nếu ta sống lâu hơn năm ngàn năm, sợ rằng biết còn nhiều hơn hắn.” Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười khổ, Đức Lâm gia gia luôn không bao giờ chịu thua kém.

“Phương pháp này chính là…” Hi Tắc cười nhìn Lâm Lôi, “dụng độc a!”

Dùng độc?

Lâm Lôi ngẩn ra, hắn còn tưởng phương pháp tốt nào, trước khi một vị Quốc vương ăn uống đều có người kiểm tra, dùng độc làm sao đơn giản như vậy được?

“Lâm Lôi đại sư, đừng xem nhẹ dụng độc, dụng độc là một nghệ thuật ám sát hết sức cao thâm, thế gian có vô số các loại tài liệu, độc dược vạn vạn ngàn, có ai dám nói y biết hết tất cả độc dược trên thế gian đây? Y có thể kiểm tra ra tất cả độc dược được chắc?”

Lâm Lôi không khỏi gật đầu.

Điểm ấy hắn tin tưởng, tỷ như Đức Lâm Kha Ốc Đặc biết Lam tâm thảo có thể trung hòa sự bá đạo của Long huyết vậy.

Ta muốn nói tới một loại độc dược chuyên môn dùng để đối phó với chiến sĩ, chỉ cần chưa đạt tới Thánh vực, bị trúng loại độc dược này thực lực từ mười phần không còn một phần, hơn nữa loại độc dược này đến nay không có giải dược, chỉ có thể mất một năm thời gian từ từ sử dụng Đấu khí tiêu hao độc dược." Hi Tắc đối với loại độc dược này hiển nhiên nhớ rất rõ ràng, "Hơn nữa loại độc này không màu không vị, đến nay còn chưa có phương pháp kiểm tra ra, chỉ có bị trúng độc thì mới phát hiện ra rằng mình bị trúng loại độc này."

Mười phần không còn một phần? Không có cách nào kiểm tra?

Hai mắt Lâm Lôi sáng lên.

nl.Khắc Lai Đức kia bất quá mới là cửu cấp cường giả, một khi trúng loại độc này, với thực lực của mình hiện tại không phải là để mặc cho mình trừng phạt hay sao?

"Loại độc dược này Hi Tắc tiên sinh có không?" Lâm Lôi dò hỏi.

Hắn đoán rằng loại độc dược này phi thường trân quý, vấn đề này chẳng cần suy nghĩ cũng có thể trả lời, đối với tất cả chiến sĩ dưới cấp Thánh vực đều có hiệu quả, lại không màu không vị, đến nay không có cách nào để kiểm tra, độc dược như thế nếu không trân quí, thiên hạ chiến sĩ đều đã chết hết rồi. "Lâm Lôi đại sư, ngươi không nghe thấy ta vừa nói gì hay sao, ta tại tám trăm năm trước vô ý mà nhớ kỹ, lúc trước đối với phương diện độc dược kia ta chỉ liếc mắt xem qua, dù sao đối với ta không có uy hiếp, ta không cần để ý." Hi Tắc nhíu mày đáp, "Ta chỉ biết rằng trên dược phương viết loại độc đó chủ yếu do tám loại tài liệu tạo thành, mà tám loại này ta thật ra không rõ ràng lắm."

"Không rõ ràng lắm?" Lâm Lôi gấp đến độ muốn giết người.

Hi Tắc cười nhìn hắn: “Lâm Lôi đại sư, ngươi yên tâm, ta mặc dù không rõ ràng lắm nhưng mà phần dược phương này trong tổ chức của chúng ta đã sớm cất giấu, ta có thể phái người đem phần dược phương chép ra đưa tới, bất quá cơ sở tổ chức Quân Đao của ta đều là ở chỗ thưa dân cư, muốn đưa tới phỏng chừng phải mất một hai tháng thời gian”

Một hai tháng, chờ được!kien

Lâm Lôi nhìn Hi Tắc gật gật đầu: “Hi tắc tiên sinh không biết tổ chức các người có loại độc dược này hay không?” Hắn không muốn lãng phí thời gian tìm các loại tài liệu để phối chế độc dược.

“Chúng ta không có,” Hi Tắc lắc đầu đáp, “Trên đời này, e rằng chỉ có tổ chức Tử Thần Chi Thủ là có thôi.”

“Tử Thần Chi Thủ?”

Lâm Lôi trước kia trong khi cùng Da Lỗ tán gẫu, Da Lỗ đã nói tới tứ đại tổ chức sát thủ, phân biệt là Quân Đao, Huyết Hoa Mai, Hồng Nguyệt, Tử Thần Chi Thủ. Mỗi một tổ chức sát thủ đều có tính đặc thù. Trong đó Tử Thần Chi Thủ nổi danh với các loại thủ đoạn đặc thù quỉ dị.

“Phải, lúc trước nếu không phải là Tử Thần Chi Thủ có cầu viện đến ta, thì e rằng sẽ không đời nào đưa phần dược phương cực kỳ trân quí này cho tổ chức chúng ta.” Hi Tắc gật gật đầu

Đối với người dưới cấp Thánh vực, cơ hồ có thể tuyệt sát. Độc dược như thế tính trân quí có thể tưởng tượng là biết được.

“Vậy, ta không thể mua độc dược từ Tử Thần Chi Thủ sao?” Lâm Lôi chờ mong hỏi.

“Không có khả năng.” Hi Tắc cười nói, “Mười loại độc dược đứng đầu của Tử Thần Chi Thủ cho tới bây giờ chưa từng đưa cho một tổ chức nào khác, bọn họ cho ta phương thuốc độc dược này cũng là bởi đoán được chúng ta sẽ không phối chế loại độc dược này.”

“Sẽ không phối chế?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Hi Tắc

“Bởi vì, phí tổn quá cao, không đáng giá để phối chế.” Hi Tắc cười nói, “Đặc biệt trong đó có hai loại tài liệu hi hữu, sớm đã bị Tử Thần Chi Thủ nắm độc quyền, phí tổn kim tệ để phối chế một phần độc dược sợ rằng đều vượt quá cả nhiệm vụ.”

Lâm Lôi giật mình.

Nhưng đối với hắn mà nói, có tốn nhiều kim tệ hơn nữa thì cũng sẽ không cần phải để ý đến.

“Vậy đi, bây giờ ta trở về, sai người đưa phương thuốc kia mang đến cho ngươi. Bất quá, Lâm Lôi đại sư, một tháng sau, ngươi cần phải giao cho ta thạch điêu nhé.” Hi Tắc cười nói với Lâm Lôi.

“Đó là điều chắc chắn.” Lâm Lôi trong lòng rất thoải mái.

Tiễn Hi Tắc đi, lâu ngày buồn rầu tìm cách đối phó với Khắc Lai Đức, Lâm Lôi rốt cuộc đã yên tâm, hiếm khi nào hắn lại có một giấc mộng đẹp như buổi tối hôm đó.

Buổi chiều ngày hôm sau.

Lâm Lôi an tâm ngồi khoanh chân trên bãi cỏ, tu luyện Long huyết đấu khí, trong cơ thể Long huyết đấu khí màu xanh đen không ngừng rung động, năng lượng Long huyết huyết mạch độc nhất vô nhị không ngừng dung nhập vào xương cốt ở sâu trong cơ thể Lâm Lôi, khiến thể chất hắn chậm rãi tăng lên.

Lâm Lôi tin tưởng, cứ tiếp tục như vậy, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn tiến triển đủ để vượt qua Thánh vực Long tộc, trọng hiện lại vinh diệu của Long huyết chiến sĩ.

“Lâm Lôi đại nhân,” Tiếng thị nữ bên ngoài vang lên.

Lâm Lôi hít sâu một hơi, Long huyết đấu khí lại trở về giữa đan điền.

“Vào đi,” Lâm lôi lạnh nhạt đáp.

Lúc này thị nữ mới đi đến, cung kính nói: “Lâm Lôi đại nhân, Đức Bố Tư gia tộc có mấy vị khách nhân đang ở ngoài cửa, nói là đến cảm tạ Lâm Lôi đại nhân.”

“Cảm tạ?” Lâm Lôi dừng lại

Trong nháy mắt hắn hiểu rằng Khắc Lai Đức kia rất nể mặt mình, đã thả Tạp Lam của Đức Bố Tư gia tộc.

“Cảm tạ? E rằng không chỉ là cảm tạ.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Đám người của Đức Bố Tư gia tộc này, mười thì đến tám chín phần là gặp Lâm Lôi để nhờ giúp đỡ, chẳng nề hà đến thể diện, muốn xin Lâm Lôi tiếp tục giúp đỡ cố gắng bảo trụ cho Đức Bố Tư gia tộc.

“Cho bọn họ vào,” Lâm Lôi trong lòng nắm chắc có loại độc dược kia tồn tại, đương nhiên lòng lắng xuống, cũng có một phần rảnh rỗi quan tâm đến chuyện của Đức Bố Tư gia tộc.

“Đức bố tư gia tộc? Nếu không phải là diệt tộc thì cũng hoàn toàn suy yếu,” Lâm Lôi đương nhiên có thể đoán được tương lai của Đức Bố Tư gia tộc.

Giữa phòng khách

Ni Mễ Tư cầm đầu, hai vị thúc thúc của Tạp Lam, La Lâm, Ngải Lệ Tư, tổng cộng có sáu người tới. Đám người Ni Mễ Tư không ai dám ngồi, đều là xin đứng đợi.

Đã thấy Lâm Lôi từ xa xa đi tới, Ni Mễ Tư mấy người lập tức hiện lên nụ cười, lão chắp tay nói: “Lâm Lôi đại nhân.”

“Ta vừa mới tu luyện trở về, các ngươi cố chờ một chút, đợi ta đi tắm rửa, thay quần áo đã.” Lâm Lôi bình thản cười nói, lập tức không hề để ý đến Ni Mễ Tư mấy người đang cung kính hành lễ, trực tiếp theo hành lang hướng phòng khác mà đi.

Đám người Ni Mễ Tư đều ngẩn người ra, chỉ có thể cố gắng lộ ra vẻ tươi cười, đứng tại chỗ lẳng lặng chờ đợi.

(Hết chương 20)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 21: Thẩm Phán

Ni Mễ Tư, nhị vị thúc thúc của Tạp Lam, La Lâm, Ngải Lệ Tư, Tạp Lam tổng cộng sáu người, bọn họ đều không dám trong khi chủ nhân còn chưa quay lại đã tùy tiện ngồi xuống, chỉ lẳng lặng chờ đợi bên trong sảnh.

“Tạp Lam, trong lúc chờ Lâm Lôi đại nhân đến, ngươi nhớ cho kỹ, thái độ cần phải khiêm cung một chút”. Ni Mễ Tư lạnh lùng thoáng nhìn qua Tạp Lam.

Tạp Lam gật gật đầu: “Nhị gia gia, ta biết.”

Trong lòng Tạp Lam đối với Lâm Lôi trên thực tế rất oán hận, đặc biệt khi biết nguyên nhân mình được ra khỏi lao ngục, ngược lại đối với Lâm Lôi lại càng oán hận hơn!

“Ta tình nguyện ở trong lao ngục, cũng không muốn Ngải Lệ Tư phải cầu xin hắn!” Tạp Lam trong lòng uất ức.

Lúc trước từ khi Ngải Lệ Tư với Lâm Lôi ở bên nhau, Tạp Lam đã bắt đầu sinh lòng oán hận với Lâm Lôi. Mà y đoạt lại được Ngải Lệ Tư, trong lòng cũng có chút tự đắc, y nghĩ rằng, thực lực Lâm Lôi mặc dù không tồi, nhưng mà nếu so sánh với Đức Bố Tư gia tộc thì còn kém quá xa. Song, mấy tháng thời gian gần đây, thân phận Lâm Lôi đột nhiên biến hóa, nhảy vọt trở thành ngôi sao mới sáng chói của cả Phân Lai thành. Ngay cả Quốc vương bệ hạ của Phân Lai vương quốc, giáo đình Hồng y đại giáo chủ đều nhiệt tình tiếp đãi. Thậm chí đến phụ thân y, đều muốn khiêm cung đối với người. Điều này khiến đáy lòng Tạp Lam phi thường oán hận.

Cũng tuổi trẻ như nhau, tại sao mình lại không bằng đối phương?

Đặc biệt là lúc này!

Y thân hãm lao ngục, cuối cùng cũng thoát ra, nhưng mà điều này cũng là do người y yêu nhất - Ngải Lệ Tư - đến cầu xin Lâm Lôi, là Lâm Lôi giúp y thoát ra.

Điều này khiến cho Tạp Lam cảm thấy nhục nhã, y càng không bao giờ muốn nhận ân tình của Lâm Lôi, thà tiếp tục bị giam trong lao ngục, y rất muốn chửi mắng Lâm Lôi thật nhiều, thậm chí là giết chết Lâm Lôi.

Nhưng vì gia tộc, Tạp Lam y bây giờ chỉ có thể khiêm cung đi tới phủ đệ của lâm Lôi, ngay cả thái độ đều không thể có một chút bất kính.

Tiếng bước chân vang lên.

Tạp Lam lập tức gạt bỏ ý nghĩ miên man trong đầu, trên mặt cũng cố gắng nặn ra vẻ tươi cười, để cho thái độ của mình có vẻ vô cùng khiêm cung, lễ đãi

“Xin lỗi, để cho mọi người phải đợi lâu,” Giọng sang sảng của Lâm Lôi vang lên.

Ni Mễ Tư sáu người cùng nhìn lại, lúc này Lâm Lôi rõ ràng vừa mới tắm rửa xong, tóc vẫn còn ướt đẫm, trên người tùy ý khoác một tấm trường bào rộng thùng thình.

“Các người đều ngồi xuống cả đi.” Lâm Lôi an nhiên ngồi ở ghế chủ tọa, tùy ý vung tay lên nói.

Ni Mễ Tư cùng sáu người lúc này tỏ vẻ cảm tạ, cả đám đều ngồi xuống. Ni Mễ Tư là người đầu tiên mỉm cười lên tiếng: “Lâm Lôi đại nhân, chúng ta đến lần này là để cảm tạ Lâm Lôi đại nhân. Nếu không có đại nhân, Tạp Lam sợ rằng còn không thể nhanh chóng thoát ra được như vậy. Tạp Lam, còn không mau cảm ơn Lâm Lôi đại nhân đi.”

Tạp Lam lúc này không thể không đứng lên, nén phẫn hận trong lòng, cố gắng tạo ra tư thế rất khiêm cung: “Đa tạ Lâm Lôi đại nhân.”

Lâm Lôi nhìn Tạp Lam mỉm cười: “Tạp Lam, không cần phải cảm ơn ta.”

“Ni Mễ Tư tiên sinh, một lát nữa ta còn có chuyện quan trọng, không biết các người có chuyện gì, nếu có chuyện xin mời nói mau một chút.” Lâm Lôi cười nhìn Ni Mễ Tư.

Hắn trên thực tế không thích cùng những người này lãng phí thời gian, thời gian của hắn chỉ dùng để tu luyện mà thôi.

Ni Mễ Tư ngẩn ra, nhưng thoáng chốc đã vội điều chỉnh, thở dài một tiếng: “Lâm Lôi đại nhân, Đức Bố Tư gia tộc ta bị người vu khống nói là nghi ngờ buôn lậu Thủy ngọc quáng thạch, cho tới lúc này, Đức Bố Tư gia tộc chúng ta nói không chừng sẽ bị diệt tộc, cho nên chúng ta Đức Bố Tư gia tộc mong Lâm Lôi đại nhân có thể hỗ trợ, một khi gia tộc chúng ta vượt qua cửa ải khó khăn này nhất định sẽ không quên đại ân đại đức của lâm Lôi đại nhân.”

Nói xong, Ni Mễ Tư tiếp nhận từ bên cạnh một cái hộp màu đen.

“Lâm Lôi đại nhân, đây là một chút lễ bạc chúng ta biếu đại nhân, cảm tạ đại nhân đã cứu Tạp Lam ra khỏi ngục, nếu gia tộc chúng ta lần này có thể bảo toàn, chúng ta nhất định sẽ lại cảm tạ thật hậu Lâm Lôi đại nhân.” Ni Mễ Tư cầm trên tay cái hộp màu đen thành khẩn nhìn lâm Lôi.

“Vù.”

Ảnh thử Bối Bối bỗng đột nhiên hiện ra trước mặt Ni Mễ Tư, hai cái vuốt nhỏ trực tiếp đoạt lấy chiếc hộp màu đen, rồi nhảy lên đùi Lâm Lôi, lập tức muốn mở chiếc hộp màu đen này.

“Bối Bối” Lâm Lôi khẽ quát.

Bôi Bối ngẩng đầu liếc mắt thấy Lâm Lôi bất mãn liền không mở hộp nữa, hừ vài tiếng rồi im lặng .

“Ni Mễ Tư tiên sinh, Bối Bối có chút bướng bỉnh, lễ vật này của ngài ta sẽ nhận, cảm ơn hảo ý của Ni Mễ Tư tiên sinh.” Lâm Lôi cười rồi để cái hộp màu đen này sang một bên không liếc mắt đến một lần.

Ni Mễ Tư cảm giác thấy Lâm lôi có chút sốt ruột.

Lúc này ông ta đưa mắt nhìn những người khác, Ni Mễ Tư dẫn đầu đứng lên khom người nói: “Lâm Lôi đại nhân, chúng ta sẽ không quấy rầy đại nhân nữa, án tử của Đức Bố Tư gia tộc ta một tháng sau sẽ tiến hành thẩm tra, hy vọng trong khoảng thời gian này, đại nhân sẽ có thể hỗ trợ.”

Lâm lôi tùy ý gật gật đầu.

Ni Mễ Tư mấy người sau đó đều rời đi, từ đầu đến cuối Ngải Lệ Tư, La Lâm các nàng hoàn toàn không nói một câu, chủ yếu là Ni Mễ Tư một mình nói chuyện mà thôi.

Mắt nhìn đám người này rời đi, Lâm Lôi lạnh lùng cười: “Ni Mễ Tư cái lão súc sinh này? Đưa Ngải Lệ Tư đến nghĩ rằng ta sẽ nể mặt nàng ta ư?” Lâm Lôi một tay lật mở nắp cái hộp màu đen bên cạnh, bên trong hộp hiện ra một miếng Ma tinh tạp cùng một phong thư.

“Thư?”

Lâm lôi tay cầm phong thư này, đột nhiên trong tay hắn phát ra ngọn lửa trực tiếp thiêu cháy phong thư thành tro tàn, phong thư này hắn căn bản là không thích xem.

Loáng cái đã tới tháng chín.

Một tháng nay Lâm Lôi mỗi ngày đều khắc khổ tu luyện, thân thể linh hoạt, lực lượng tại các phương diện đều tăng lên rất nhiều, trong cơ thể Long huyết đấu khí cũng càng thêm tinh thuần.

Lâm Lôi có cảm giác hắn đã đạt tới lục cấp hậu kỳ.

Về phần tiến bộ Tinh thần lực, mặc dù tốc độ tiến bộ của lâm Lôi phi thường nhanh, nhưng mà từ thất cấp ma pháp sư tới bát cấp ma pháp sư kể cả có là nhân vật thiên tài đi chăng nữa thì cũng phải mất gần hai mươi năm công phu. Lâm Lôi cho dù tiến bộ nhanh, song trong thời gian mấy tháng sự tiến bộ vẫn như cũ không rõ ràng lắm.

Con đường ma pháp thật lâu dài và gian khổ.

Trong Tuyền Thủy viên, đao ảnh huy vũ, một tòa thạch điêu hình người đã càng thêm rõ nét, đá vụn bay lên tứ tán, rơi xuống trên mặt cỏ, đột nhiên Lâm Lôi tòan thân dừng lại, thu hồi bình đao.

“Phù, rốt cục đã hoàn thành.” Nhìn thạch điêu trước mắt, Lâm Lôi gật gật đầu hài lòng.

Kiện thạch điêu này được Lâm Lôi đặt tên là Sát lục chi vương, thực sự hao phí rất lớn tâm lực của hắn. Lâm Lôi mỗi một lần đều cố gắng hoàn toàn tiến vào trạng thái hoàn mỹ, đưa cảnh tượng khi Hi Tắc ra tay điêu khắc ra.

Thạch điêu trước mắt, độ cao cũng tương đương so với người thật.

Đặc biệt là hai tròng mắt lạnh lùng, băng lãnh, càng làm cho người ta có một loại cảm giác thấy thần, tòa thạch điêu này thực sự khiến cho người ta cảm giác thấy Thần sát lục. Hơn nữa nếu bị hai tròng mắt của thạch điêu này nhìn chằm chằm thì lại càng làm cho người ta sợ hãi, không lạnh mà run.

Tác phẩm này mặc dù không bằng Mộng tỉnh nhưng cũng đã đạt tới cảnh giới hoàn mỹ nhất so với thông thường. Lâm Lôi đối với kiện tác phẩm này rất hài lòng, tốn mất gần một tháng thời gian, cẩn thận chăm chú điêu khắc, cuối cùng cũng đã hoàn thành.

Buông bình đao xuống, hắn lại ngâm người trong hồ tuyền thủy một chút, rồi khoác vào bộ quần áo rộng thùng thình ngồi trên ghế, ăn bữa sáng do thị nữ đưa lên.

“Lâm Lôi,” Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ bên cạnh bay đến

“Đức lâm gia gia。” Lâm Lôi nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: “Lâm Lôi, còn có hai ngày nữa là thẩm tra án tử của Đức Bố Tư gia tộc, ngươi cũng chuẩn bị đến xem chứ?”

“Thẩm tra án tử?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Suốt một tháng nay khắc khổ tu luyện, khiến Lâm Lôi quên mất chuyện bên ngoài, thậm chí ngay cả án tử của Đức Bố Tư gia tộc cũng đã quên, nếu không phải Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhắc nhở, hắn e rằng sẽ không nhớ ra.

“Đến, đương nhiên là đến rồi,” Lâm Lôi trên mặt nở một nụ cười.

Ngọc Lan lịch ngày 8 tháng 9 năm 9999, trong Hắc Thủy phủ tại Phân Lai thành.

Hắc Thủy lao ngục nổi danh nhất tại Phân Lai vương quốc, cũng là lao ngục canh phòng tối thâm nghiêm, mà Hắc Thủy phủ chính là phủ đệ thẩm tra án tử tối cao nhất.

Trong Thẩm phán đình tại Hắc Thủy phủ, hôm nay có rất nhiều quí tộc tụ tập, thậm chí ngay cả Quốc vương Khắc Lai Đức bệ hạ cũng tới một bên để nghe diễn biến. Lâm Lôi hôm nay đương nhiên là cũng tới.

“Lâm Lôi đại nhân,” đám quí tộc đều nhiệt tình chào hỏi Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, qua đây, ngồi bên này.” Ngồi ở phía trước thính tịch, Khắc Lai Đức ngoắc Lâm Lôi nói, Lâm Lôi cũng cười đáp lại ông ta rồi đi tới.

Lâm Lôi cùng Khắc Lai Đức hai người đồng loạt ngồi xuống.

Mai Lệ Đặc với mái tóc sáng chói, ngồi ở trên chiếu chủ tọa, lưng thẳng tắp thật sự khiến cho người ta cảm thấy một loại cảm giác công chánh vô tư. “Chư vị, mời ngồi.” Mai Lệ Đặc quay về phần đông quý tộc bên thính tịch gật gật đầu cười nói, y còn đặc biệt hướng về phía Khắc Lai Đức, Lâm Lôi lộ ra một nụ cười khiêm tốn.

Tại thính tịch, phần đông quý tộc đều chùng hẳn xuống, Đức Bố Tư gia tộc hôm nay cũng có tới mười mấy người đến, mười mấy người này đang ngồi đồng loạt khẩn trương đợi thẩm phán bắt đầu.

“Đưa Bá Nạp Đức vào.” Mai Lệ Đặc trực tiếp hô.

Chỉ trong chốc lát, dưới sự áp giải của hai quân sĩ, Bá Nạp Đức mang theo xiềng xích dưới chân cuối cùng tiến vào trong Thẩm phán đình.

Mai Lệ Đặc liếc mắt nhìn một gã quan viên bên cạnh, quan viên kia rất tự giác đứng lên, bắt đầu dõng dạc tuyên bố: “Mạt Đức Sâm công tước trong lúc làm Tài vụ đại thần, đã thực hiện rất nhiều hành vi phản bội lại lợi ích của vương quốc, trong đó càng đáng ngờ là vụ cùng với Đức Bố Tư gia tộc buôn lậu Thủy ngọc quáng thạch với qui mô to lớn chưa từng thấy kể từ khi Phân Lai quốc chúng ta khai quốc cho tới nay, đã điều tra ra buôn lậu Thủy ngọc quáng thạch với giá trị lên tới gần năm ngàn vạn kim tệ.”

Trên thực tế Đức Bố Tư gia tộc vừa mới bắt đầu buôn lậu, nói là giá trị năm ngàn vạn kim tệ chứ thực ra Đức Bố Tư gia tộc chỉ mới tiêu tốn trăm vạn kim tệ mà thôi, bởi vậy có thể thấy được lợi nhuận to lớn của việc buôn lậu.

Nhưng việc buôn lậu này vừa mới bắt đầu, do Mạt Đức Sâm chết nên đã dẫn đến việc chuyện này bị tiết lộ.

Quan viên kia tiếp tục nói: “Trải qua quá trình điều tra, chủ trì việc buôn lậu chính là một đám người, trong đó có một người đã nhảy xuống sông tự vẫn, hai người còn lại là 2 huynh đệ Lan Tây, Lan Thước.”

Nói xong tên quan viên kia liền ngồi xuống.

Mai Lệ Đặc nhìn về phía Bá Nạp Đức: “Bá Nạp Đức, ngươi còn có gì để nói không?”

Bá Nạp Đức gật đầu đáp: “Có, thưa đại nhân, điều đầu tiên: kẻ buôn lậu không phải là Đức Bố Tư gia tộc ta, thứ hai: Lan Tây huynh đệ hai người sớm đã bị Đức Bố Tư gia tộc ta trục xuất, thứ ba: kẻ chính thức chủ trì việc buôn lậu chính là kẻ đã rơi xuống sông, đối với Đức Bố Tư gia tộc chúng ta không hề có quan hệ.”

Mai Lệ Đặc gật đầu cười: “Chủ trì việc buôn lậu là tam đệ của ngươi, vậy mà ngươi còn nói là không có quan hệ ư?”

“Tam đệ? Tam đệ ta còn đang du lịch thám hiểm ở bên ngoài, sao lại chủ trì việc buôn lậu được.” Bá Nạp Đức vẫn khăng khăng như trước.

“Tam đệ ngươi còn đang thám hiểm ư?” Mai Lệ Đặc sắc mặt lạnh lẽo, “Vậy ta hỏi ngươi, nếu tam đệ ngươi ở bên ngoài mạo hiểm, ta đây cho Đức Bố Tư gia tộc ngươi triệu hồi tam đệ của ngươi, vì sao tam đệ ngươi suốt thời gian dài như vậy rồi còn không thấy trở về?”

Bá Nạp Đức tự tin đáp: “Tam đệ ta tại quốc gia hắn du lịch, có thể đã đi quá xa, một năm không có liên lạc cũng là chuyện bình thường.”

Mai Lệ Đặc nhìn Bá Nạp Đức cười cười rồi sau đó lãnh đạm nói: “Đưa Tạp Đặc Sâm ba người vào đây.”

“Tạp Đặc Sâm?” Bá Nạp Đức đáy lòng nghi hoặc, ba người Tạp Đặc Sâm này là ai?

Chỉ trong chốc lát, ba thanh niên rón rón rén rén đi vào, vừa tiến đến lập tức quì xuống cung kính hô: “Bái kiến đại nhân.”

Ba thanh niên này rất hiển nhiên là loại tầng lớp bình dân chưa từng thấy qua.

Mai Lệ Đặc lạnh nhạt quát: “Tạp Đặc Sâm, ngươi mau đem chuyện lúc trước bọn ngươi phát hiện nói rõ ra cho ta.”

“Vâng, thưa đại nhân.” Thanh niên cầm đầu cung kính nói: “Ngày 28 tháng 6 chúng tôi ba huynh đệ đang ở trên sông đánh cá, đột nhiên phát hiện ra một vị quí tộc đại nhân ăn mặc hoa lệ đang ôm một cành cây khô theo dòng sông phiêu đãng, vị quí tộc đại nhân này trên người còn có máu tươi, hơn nữa tựa hồ đã hôn mê.”

Nghe thế, Bá Nạp Đức sắc mặt đã có chút thay đổi.

“Ngày ấy chúng ta đuổi theo người chủ trì buôn lậu, đúng là ngày 28 tháng 6, trùng hợp là hắn cũng nhảy xuống sông.” Mai Lệ Đặc nhìn về phía Bá Nạp Đức, “Bá Nạp Đức, ngươi có nhận tội không?”

“Tam đệ ta mạo hiểm du lịch ở bên ngoài, tuyệt đối không có chủ trì buôn lậu, Đức Bố Tư gia tộc ta cũng tuyệt đối là trong sạch.” Bá Nạp Đức lúc này ngẩng đầu đáp.

Mai Lệ Đặc cười khẩy một tiếng: “Đưa Khảm Đặc Đức Bố Tư lên.”

Nghe thấy tên Khảm Đặc Đức Bố Tư, Bá Nạp Đức cùng với đám người của Đức Bố Tư gia tộc ở bên thính tịch sắc mặt đều trở nên trắng bệch.

(Hết chương 21)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 22: Cự Ngạch Đích Phạt Kim

Khảm Đặc Đức Bố Tư này chính là lão tam của Đức Bố Tư gia tộc," Khắc Lai Đức quay về phía Lâm Lôi bên cạnh khẽ cười nói, Lâm Lôi cũng gật gật đầu. Hắn cùng Khắc Lai Đức bọn họ chỉ nhìn chuyện phát sinh, trong khi bọn người Đức Bố Tư gia tộc thì lại cảm thấy hoảng sợ.

Bên cạnh thính tịch, trong số những người của Đức Bố Tư gia tộc không ít kẻ đã lập tức run rẩy đứng lên.

"Coong!"

Tiếng chuông vang lên, dưới sự áp giải của hai gã chiến sĩ, một trung niên nhân gầy gò với mái tóc vàng sắc mặt tái nhợt tiến vào giữa Thẩm phán đình. Toàn bộ ánh mắt của mọi người tại Thẩm phán đình đều chăm chú nhìn vào y, kể cả Bá Nạp Đức, Tạp Lam, Ni Mễ Tư.

Thấy kim phát trung niên nhân xuất hiện, Bá Nạp Đức thở dài một hơi, đoạn nhắm mắt lại.

Quả nhiên là lão tam của Đức Bố Tư gia tộc, Khảm Đặc! Trên dãy thính tịch truyền ra tiếng bàn luận xôn xao về lão tam của Đức Bố Tư gia tộc. Các quý tộc tại Phân Lai thành phần lớn đều nhận ra Khảm Đặc Đức Bố Tư.

Đến lúc này, Đức Bố Tư gia tộc có cố bao biện tiếp thì cũng vô ích.

Mai Lệ Đặc ngồi ở ghế chủ tọa Thẩm phán đình nhìn về phía Khắc Lai Đức, Khắc Lai Đức khẽ gật đầu.

"Bá Nạp Đức," Mai Lệ Đặc nhìn Bá Nạp Đức "Đến lúc này, ngươi còn có gì để nói nữa không?”

Bá Nạp Đức không nhìn Mai Lệ Đặc mà quay đầu nhìn về phía tam đệ của ông ta ‘Khảm Đặc’, ánh mắt nhìn Khảm Đặc đăm đăm, Khảm Đặc cũng tương tự ánh mắt dừng lại ở Bá Nạp Đức ca ca của y, hai huynh đệ cứ như vậy mà nhìn nhau.

“Lão tam, ngươi tại sao lại phải làm như vậy?” Bá Nạp Đức trong ánh mắt khó có thể tin nổi, thống khổ, phẫn nộ toàn thân phát run lên.

“Xin lỗi,” Khảm Đặc nhẹ giọng nói.

Bá Nạp Đức cười, lắc lắc đầu, trịnh trọng đáp: “Ngươi không phải xin lỗi ta, mà phải xin lỗi Đức Bố Tư gia tộc, Đức Bố Tư gia tộc ta nhiều năm qua, các bậc tiền bối kinh lịch nhiều ít bao nhiêu cố gắng kinh doanh mới có thành tựu ngày hôm nay. Song ngươi, ngươi…” Bá Nạp Đức thống khổ thốt không nên lời.

“Phịch!”

nl.Khẩm Đặc nặng nề quỳ xuống trong Thẩm phán đình, hai hàng nước mắt chảy dài ra.

“Đại ca, ta đáng chết!!!”kien

Tay mang theo khóa xích liên tục đập lên mặt mình, khóc rống lên: “Đại ca, xin lỗi, là ta lầm lẫn, là ta lòng tham không đủ, là ta bất mãn với nhiều chuyện quyền lợi trong gia tộc, nhiều chuyện tài phú cho nên mới sử dụng kim tiễn của gia tộc tiến hành buôn lậu, là ta lầm lỗi, đại ca, đều là ta lầm lỗi.”

Một màn này thật sự khiến mọi người trong dãy thính tịch ngẩn ra.

Lâm Lôi cùng Khắc Lai Đức cũng nhướng mày một cái. Ngay cả trên ghế thẩm phán, chủ tọa Mai Lệ Đặc cũng phải nhíu mày.

“Chuyện đã tới mức này,” Bá Nạp Đức ngẩng đầu nói, cố nén không cho nước mắt tuôn ra, cả người có vẻ buồn bã, “Lão tam, bây giờ không phải là lúc nói chuyện ai đúng ai sai, ngươi làm vậy đã khiến cho gia tộc lâm vào nguy cơ từ trước tới nay chưa từng có, ta - Bá Nạp Đức Đức Bố Tư - thân là một đời tộc trưởng của gia tộc này cho dù có chết đi cũng không dám đối mặt với lịch đại tiền bối.”

Vừa nói, Bá Nạp Đức nước mắt lại lập tức tuôn trào.

Ông ta đột nhiên nhìn về phía Khắc Lai Đức quì xuống, thống khổ khóc nói: “Bệ hạ, Đức Bố Tư gia tộc ta có một kẻ tiểu nhân phản bội vương quốc nư vậy, là tại Đức Bố Tư gia tộc ta bất hạnh. Ta Bá Nạp Đức thân là tộc trưởng không thể nào thoát khỏi việc phải chịu trách nhiệm. Bá Nạp Đức nguyện chết, chỉ cầu xin bệ hạ có thể bảo toàn cho Đức Bố Tư gia tộc chúng ta. Dù sao trong gia tộc chúng ta tuyệt đại đa số người đều là vô tội.”

Khắc Lai Đức nhìn Bá Nạp Đức.

Đoạn lập tức lại nhìn Mai Lệ Đặc, khẽ gật đầu với y.

Mai Lệ Đặc biết ý tứ của Khắc Lai Đức, lúc này cao giọng tuyên bố: “Bây giờ tạm nghỉ, mười lăm phút sau, sẽ tuyên án cuối cùng.”

Tất cả các quý tộc trong dãy thính tịch đều phải rời khỏi Thẩm phán đình, chỉ sau mười lăm phút chờ đợi mới có thể tiến vào lại. Bây giờ tình thế đã rất rõ ràng, tội danh buôn lậu của Đức Bố Tư gia tộc lần này phán phạt thế nào hoàn toàn là do Khắc Lai Đức quyết định.

Buôn lậu, một tội lớn như thế, hoàn toàn một người có thể khiến cho cả Đức Bố Tư gia tộc bị diệt tộc cũng là chuyện thường tình.

Đương nhiên, Khắc Lai Đức cũng có một chút nhân tình, chỉ là trừng phạt Đức Bố Tư gia tộc một chút, ít nhất là vẫn để cho Đức Bố Tư gia tộc được bảo toàn.

Kết quả như thế nào, hết thảy đều do Khắc Lai Đức quyết định.

Ngoài Thẩm phán đình, Bá Nạp công tước đang ở bên cạnh Lâm Lôi, cùng nhau bàn luận.

"Lâm Lôi, ngươi thấy rồi chứ? Con em Đức Bố Tư gia tộc này thật sự không có lầm lỗi. Khảm Đặc kia trên thực tế trước đó vài ngày đã bị bắt, mà Khảm Đặc hắn thế mà cũng không chịu tự sát, vẫn nán lại Thẩm phán đình này diễn xuất một màn." Bá Nạp công tước cười nói.

Lâm Lôi cũng gật đầu đồng ý.

"Nếu Khảm Đặc tự sát, e rằng cục diện của Đức Bố Tư gia tộc lại càng bị động," Lâm Lôi cười nói.

Khảm Đặc tự sát, dựa vào thi thể Khảm Đặc có thể chứng minh cho mối nghi ngờ việc Đức Bố Tư gia tộc buôn lậu. mà Đức Bố Tư gia tộc hoàn toàn không có cách nào để giải thích. Bây giờ Khảm Đặc chính mình thừa nhận là một mình y làm, như thế đã mở ra cho Đức Bố Tư gia tộc một con đường sống.

Đương nhiên, có đường sống hay không, cuối cùng đều phụ thuộc vào Khắc Lai Đức bệ hạ.

"Giết, toàn bộ phải giết hết." Trên vai Lâm Lôi, Bối Bối nhếch miệng hung dữ, cùng linh hồn Lâm Lôi truyền âm nói. "Đức Bố Tư gia tộc này đã quá đóng kịch, Bối Bối ta nhìn không thể chấp nhận được."

Lâm Lôi nghe xong không khỏi bật cười.

“Cạch~~~”

Đại môn Thẩm phán đình mở ra, mười lăm phút đã trôi qua, bên ngoài các quý tộc liền lần lượt kéo nhau đi vào, từng người một ngồi xuống im lặng ở bên thính tịch. Vừa rồi trong quá trình nghỉ giải lao, cũng chỉ có Khắc Lai Đức bệ hạ, Mai Lệ Đặc cùng số ít người khác lưu lại Thẩm phán đình.

“Lâm Lôi, ngươi đoán ta sẽ phán phạt như thế nào?” Khắc Lai Đức cười với Lâm Lôi.

“Ta đoán không ra.” Lâm Lôi trả lời rõ ràng.

Khắc Lai Đức mỉm cười đầy thần bí.

“Đứng dậy!”

Mai Lệ Đặc đứng lên nghiêm túc nói. Nhất thời trong Thẩm phán đình mọi người đều đứng cả lên, Mai Lệ Đặc ngẩng cao đầu nghiêm túc tuyên bố: “Bổn Thẩm phán đình tuyên phán: Thành viên Đức Bố Tư gia tộc là Khảm Đặc Đức Bố Tư do tiến hành buôn lậu quy mô lớn Thủy ngọc quáng thạch với số lượng rất lớn, tuyên phạt treo cổ ngày 10 tháng 11 chấp hành.”

“Lần này Buôn lậu thủy ngọc quáng thạch giá trị gần bốn ngàn vạn kim tệ, tuyên phán Đức Bố Tư gia tộc phạt tiền gấp đôi là tám ngàn vạn kim tệ. còn Bá Nạp Đức Đức Bố Tư được phóng thích tại đây.” Khi Mai Lệ Đặc vừa ra Tuyên phán xong, Bá Nạp Đức, Ni Mễ Tư, Tạp Lam cùng một đám người của Đức Bố Tư gia tộc ngầm thở dài một hơi, trong lòng bọn họ đồng thời cũng đều rất bất đắc dĩ.

Tám ngàn vạn kim tệ!

Một con số mới kinh khủng đến nhường nào!

Tổng tài sản của Đức Bố Tư gia tộc cũng chỉ có trên dưới một trăm triệu kim tệ, đây là còn tính tất cả tài sản cố định, mà lúc này muốn giao nộp tiền phạt khẳng định sẽ phải bán phần lớn số tài sản cố định, bán với quy mô lớn như vậy nhất định sẽ gặp cảnh bị đối phương ép giá.

nl.Tài sản cố định tổng cộng gần tám ngàn vạn kim tệ, song cuối cùng có thể bán được đến tám ngàn vạn kim tệ hay không thì khả năng không được cao cho lắm.

“Lâm Lôi, thế nào?” Khắc Lai Đức nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười gật đầu đáp: “Bội phục, bội phục.”

Khắc Lai Đức đưa ra số lượng tiền phạt vô cùng chuẩn, bởi vì Đức Bố Tư gia tộc tài sản cố định cũng trên dưới tám ngàn vạn kim tệ. Nếu Khắc Lai Đức thực sự phán phạt diệt tộc, vậy 100% là số tiền lưu động của Đức Bố Tư gia tộc, đến một khối kim tệ Khắc Lai Đức cũng không lấy được.

Mà nếu phán phạt kim tiền quá cao sợ rằng người của Đức Bố Tư gia tộc tộc có liều mạng chết đi cũng sẽ không bằng lòng nộp tiền phạt.

Tám ngàn vạn kim tệ này không nhiều không ít, vừa đẹp.kien

“Phụ thân,” Tạp Lam cùng mấy người lập tức nâng Bá Nạp Đức dậy.

Bá Nạp Đức nhìn vệ phía tam đệ hắn ‘Khảm Đặc Đức Bố Tư’, Khảm Đặc Đức Bố Tư lúc này sắc mặt ảm đạm chỉ gật gật đầu cùng Bá Nạp Đức. Sau khi chuyện buôn lậu bị phát hiện, Khảm Đặc đã biết mình sẽ chết không thể nghi ngờ, mà bây giờ y vì gia tộc mà chết, sau này gia tộc không chừng sẽ đối đãi tốt với nhi tử cùng thê tử của y.

Bá Nạp Đức gật gật đầu với Khảm Đặc.

Hai huynh đệ chỉ bằng ánh mắt đã hiểu rõ suy nghĩ trong lòng của nhau.

“Chúng ta trở về thôi.” Bá Nạp Đức thở dài nói.

Trải qua sự tình lần này, Đức Bố Tư gia tộc nguyên khí đại tổn, thực lực kinh tế chỉ còn lại một phần. Qua đó, Đức Bố Tư gia tộc từ một gia tộc đứng đầu tại Phân Lai vương quốc, nay suy sụp xuống chỉ có thể xem như một gia tộc tương đối giàu có mà thôi.

Giữa phủ đệ của Lâm Lôi, tại Tuyền Thủy viên.

Lâm Lôi đang một mình lẳng lặng ngồi trên ghế.

“Lâm Lôi, đang nghĩ gì vậy?” Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ Bàn Long giới chỉ đi ra.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc, thở dài nói: “Hôm nay chứng kiến phán quyết án tử Đức Bố Tư gia tộc, ta đột nhiên lại nghĩ tới gia tộc mình. Gia tộc ta nguyên trước kia vốn tung hoành tại Ngọc Lan đại lục, mà hôm nay một thế hệ người chết đi, phụ thân ta đã chết, mẫu thân cũng không biết sống chết ra sao, tiểu Ốc Đốn hiện nay đang sống tại Áo Bố Lai Ân đế quốc. Hiện tại, ta chẳng còn quen biết ai tại Thần Thánh đồng minh này cả.”

Lâm Lôi bỗng có cảm giác cô độc rất mãnh liệt.

Cha mẹ đều không có ở đây, mà chính mình bây giờ đang tiến hành một chuyện không biết trước kết quả - báo thù.

Trên con đường báo thù, Lâm Lôi mỗi ngày trong lòng đều gắt gao tự nhắc nhở bản thân mình, không dám có một chút ngơi nghỉ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn Lâm Lôi trong lòng có một tia đau đớn, đừng chỉ xét bề ngoài Lâm Lôi đã thành thục, cùng đại quý tộc tiếp xúc không có chút run sợ, thực ra hắn cũng mới có mười bảy tuổi mà thôi a, mới vừa ra khỏi ma pháp học viện không lâu a.

“Lâm Lôi, thư giãn đi, đừng nên để chính mình phải chịu đựng gánh nặng quá lớn, ngươi có đủ thời gian mà.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc an ủi.

Lâm Lôi nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc, trên con đường cô độc này, may mắn có Đức Lâm gia gia, còn có Bối Bối nghịch ngợm láu lỉnh nữa.

“Đức lâm gia gia, đa tạ,” Lâm Lôi cảm kích nói

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nở nụ cười.

“Ta thực sự muốn biết tin tức về mẫu thân sớm sớm một chút, mau chóng giết chết Khắc Lai Đức.” Không đề cập đến tại sao Khắc Lai Đức lúc trước lại bắt mẫu thân mình, chỉ đơn giản việc khiến cho mẫu thân mình cùng gia đình phải phân cách đến vài chục năm, cuối cùng kết quả là phụ thân chết đi, chỉ đơn giản điều này cũng đủ để phán tội chết.

“Cũng không biết Vua sát thủ Hi Tắc chừng nào mới đưa phương thuốc độc kia tới.” Lâm Lôi đáy lòng có chút vội vàng.

Hắn mỗi ngày đều chờ Vua sát thủ Hi Tắc đến, nhưng mà từng ngày từng ngày qua đi, Hi Tắc vẫn chưa thấy đến, nháy mắt đã tới tháng mười. Trong khoảng thời gian gần một tháng này, Phân Lai vương quốc đã trở lại bình thường, chủ yếu vẫn là việc Đức Bố Tư gia tộc bán đi đại qui mô sản nghiêp của gia tộc.

Không ít gia tộc đã nhân cơ hội mà ép giá, bất quá tài sản cố định của Đức Bố Tư gia tộc giá trị rất lớn, cũng có không ít gia tộc có nhu cầu cho nên giá bán cũng không quá thấp. Vốn tính toán tài sản cố định là tám ngàn vạn kim tệ cuối cùng bán ra được hơn bảy ngàn vạn kim tệ.

Nỗ lực nộp phạt tám ngàn vạn kim tệ đã khiến Đức Bố Tư gia tộc cuối cùng cũng thoát khỏi đại kiếp.

Trải qua chuyện đó, lúc này Đức Bố Tư gia tộc tài phú giảm đi tới chín phần.

Hôm nay là mùng 10 tháng 10, ngày mai chính là ngày treo cổ Khảm Đặc. Hôm ấy theo thường lệ, Lâm Lôi vẫn ở giữa Tuyền Thủy viên tu luyện.

“Lâm Lôi đại nhân, có Hi Tắc đại nhân đến!” Thị nữ bên ngoài lập tức cất cao giọng gọi.

Lâm Lôi đã phân phó, một khi Hi Tắc đến phải lập tức nói cho hắn biết.

“Hi Tắc tới ư?” Lâm Lôi lâp tức khoác một chiếc áo, lập tức hướng bên ngoài Tuyền Thủy viên phóng đi. Với tốc độ của Lâm Lôi, không đến mười giây thời gian hắn đã đến bên ngoài phòng khách. Lúc này Hi Tắc vẫn như cũ, khoác trường bào rộng thùng thình, ngồi gác chân lên nhau, đang uống trà trong phòng khách

“Hi Tắc tiên sinh,” Lâm Lôi từ xa liền gọi, chỉ hai ba bước đã tiến vào trong phòng khách.

Hi Tắc vừa trông thấy Lâm Lôi, mắt không khỏi sáng bừng lên, lập tức đứng dậy: “Lâm Lôi đại sư, thật sự là xin lỗi a, đến hôm nay mới tới.” Nói xong, Hi Tắc liền lấy ra một phong thư, ”Lâm Lôi, đây là phương thuốc mà ta đã nói với ngươi.”

(Hết chương 22)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 23: Dong Huyết Độc

Lâm Lôi nhìn hai thị nữ ở cửa phòng khách, lạnh lùng quát: "Ra ngoài đi, không được sự cho phép của ta, không một kẻ nào được phép tiến vào."

"Vâng, thưa đại nhân."

Hai thị nữ đứng ở cửa đáy lòng run lên, lập tức cung kính rời đi rất nhanh.

“Lâm Lôi đại sư cũng rất cẩn thận a.” Hi Tắc cười nói.

Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ.

Cẩn thận?

Có thể không cẩn thận được sao, thứ này là dùng để giết Khắc Lai Đức.

"Hi Tắc này phỏng chừng là sớm đã biết ta muốn giết Khắc Lai Đức." Lâm Lôi trong lòng hiểu được điều này, lúc trước hắn từng nói với Hi Tắc rằng có thể giết một Quốc vương trong lục đại vương quốc của Thần Thánh đồng minh hay không, rồi sau đó còn nói muốn đối phó với cửu cấp cường giả.

Chỉ cần Hi Tắc không phải kẻ ngốc, nghĩ một chút thì đương nhiên sẽ nghĩ tới một vị Quốc vương là cửu cấp cường giả. Tại Thần Thánh đồng minh thì cũng chỉ có một mình Khắc Lai Đức.

“Lão quái vật Hi Tắc này tóm lại là sẽ không đem ta ra để lấy lòng Khắc Lai Đức.” Lâm Lôi rất yên tâm trong dạ.

Hi Tắc là loại người nào chứ? Sao có thể dùng thủ đoạn ngoan lạt đối với một nhân vật như hắn được.

“Lâm Lôi, ngươi cần phải cẩn thận một chút, kẻ ngươi muốn đối phó chính là người mà Quang Minh giáo đình rất coi trọng.” Hi Tắc khẽ nói bên cạnh Lâm Lôi. “Hơn nữa hắn còn có nhiều thủ vệ, ngươi muốn hạ độc đối với hắn sẽ rất khó khăn.”

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Hi Tắc: “Đa tạ Hi Tắc tiên sinh đã nhắc nhở.”

Hạ độc với Khắc Lai Đức?

Lâm Lôi nếu nguy hiểm phải liều đến cả tính mạng như vậy thì tuyệt đối phải nắm chắc 100%. Chỉ cần mời Khắc Lai Đức đến phủ đệ của mình, sau đó tại phủ đệ cùng nhau uống rượu, tại bàn rượu mà hạ độc thì tuyệt đối mười phần có đến chín phần là ổn. Nhưng nếu làm như vậy cũng sẽ bại lộ thân phận của chính mình

Muốn tìm một cơ hội giết Khắc Lai Đức mà để cho người khác không phát hiện…

Một cơ hội như vậy rất khó có.

“Ta không thể lúc nào cũng gặp vận khí tốt được, Khắc Lai Đức kia chẳng lẽ lại giống như Mạt Đức Sâm một mình lặng lẽ gặp ta sao.” Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ, lúc trước một mình Mạt Đức Sâm lặng lẽ gặp hắn khiến Lâm Lôi thật sự vui mừng khôn xiết, loại cơ hội này chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu.

Nghĩ tới đó, hắn bèn mở phong thư ra.

Trong phong thư hé ra một mảnh giấy, trên mảnh giấy đó này có rất nhiều chữ viết tay.

“Dược danh: Dong huyết độc.”

Nguyên liệu: hoàng kì quả, bạch tham, hoàng khương, mê vụ thảo, vân linh, khổ bì, khấu nhân, lam tâm thảo.

Hiệu quả: Dong huyết độc độc phấn dung nhập vào trong rượu, không màu không vị, đến nay không có phương pháp kiểm tra, một khi uống vào trong bụng liền dung nhập vào trong máu, hơn nữa thẩm thấu xuống tận đan điền, Đấu khí cơ hồ không cách nào vận chuyển. Thực lực chiến sĩ mười phần không còn một phần. Phàm là chưa đạt đến Thánh vực nhất định trúng độc, hơn nữa không có giải dược, chỉ có dùng Đấu khí trường kì giải độc mới có thể tiêu tan tất cả dược tính của độc dược.

Luyện chế: Dong huyết độc độc phấn 1 khắc (~1gram), cần hoàng kì quả 30 khắc, bạch tham 12 khắc, hoàng khương 10 khắc, mê vụ thảo 15 khắc, vân linh 12 khắc, khổ bì 1 khắc, khấu nhân 12 khắc, lam tâm thảo 1 khắc. Đầu tiên dùng bạch tham 12 phân, mê vụ thảo 15 phân, khổ bì 1 phân ba loại nguyên liệu để vào bình sứ tiến hành đun sôi, đun đến khi mê vụ thảo bốc hơi thì đình chỉ, lọc lấy nước tiếp tục đưa nước đó vào bình sứ, cho vào lam tâm thảo, hoàng khương, khấu nhân…

Phương pháp bảo tồn: ….

Trên mảnh giấy đã giảng thuật rất rõ ràng các phương diện của Dong huyết độc, chỉ nhìn quá trình luyện dược, Lâm Lôi cũng biết luyện ra một chút độc phấn Dong huyết độc khó khăn cỡ nào, trong quá trình này, chỉ cần sai một bước là sẽ không đạt được hiệu quả của thuốc.

Còn cả phương pháp bảo tồn lâu dài, hết thảy đều cần phải chú ý.

Cùng trọng lượng, Dong huyết độc phấn nếu so với kim tệ thì còn quý giá hơn gấp trăm vạn lần.

“Trong dược phương Dong huyết độc này có tám loại nguyên liệu, hoàng kỳ quả, bạch tham, hoàng khương, khổ bì, khấu nhân năm loại này không phải hiếm, giá trị đối với ngươi mà nói cũng không tính là quí, nhưng ba loại nguyên liệu còn lại cũng rất hiếm, mê vụ thảo kia có tại tứ đại đế quốc phương đông của Ngọc Lan đại lục, trên cực đông đại thảo nguyên sẽ tìm được. Cực kì hiếm thấy, vô giá là hai loại nguyên liệu còn lại, độ trân quí thậm chí còn vượt quá cả mê vụ thảo!” Hi Tắc cẩn thận chỉ điểm.

“Vô luận là lam tâm thảo hay là vân linh, thậm chí có muốn mua cũng chưa chắc đã mua được, thuộc loại vô giá. Nghe nói một khoảng thời gian trước có người ra giá mười vạn kim tệ muốn mua lam tâm thảo nhưng cũng không mua được, mà vân linh cũng giống như vậy, lâu rồi không thấy xuất hiện.”

Hi Tắc vỗ vỗ bả vai Lâm Lôi an ủi: “Lâm Lôi, ngươi muốn thu thập tám loại nguyên liệu này thì cần phải bỏ ra một chút khí lực.”

Lâm Lôi đáy lòng có phần nắm chắc.

Tám loại nguyên liệu này, năm loại trong đó không có một chút vấn đề nào. Mê vụ thảo mặc dù xem như hiếm thấy nhưng mà muốn mua cũng không phải khó khăn lớn. Lam tâm thảo căn bản chính mình có, không cần tìm. Chính thức khó khăn nhất chỉ là một loại nguyên liệu – vân linh.

“Một khi tìm được vân linh, luyện ra Dong huyết độc độc phấn thì đó chính là ngày chết của Khắc Lai Đức kia.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Hắn đã không thể nhẫn nhịn được hơn nữa, nếu sau này thật sự không tìm được cơ hội, Lâm Lôi không tiếc bại lộ thân phận, cũng muốn giết Khắc Lai Đức, tệ nhất là chính mình đến nhờ Da Lỗ hỗ trợ thông qua Đạo Sâm thương hội chạy ra khỏi Thần Thánh đồng minh. Hơn nữa với thế lực của Đạo Sâm thương hội, trợ giúp Lâm Lôi chạy ra khỏi Thần Thánh đồng minh cũng không quá khó khăn.

“Bây giờ quan trọng nhất chính là tìm ra đủ tám loại nguyên liệu này.” Lâm Lôi lúc này trong lòng cảm thấy rất vui mừng.

ít nhất hôm nay hắn đã có mục tiêu cho kế hoạch.

“Lâm Lôi, Lâm Lôi.” Hi Tắc lên tiếng gọi, “Lâm Lôi đại sư.”

“A.” Lâm Lôi đang đắm chìm trong suy nghĩ bỗng sực tỉnh lại, nhìn Hi Tắc, “Hi Tắc tiên sinh, có chuyện gì sao?”

Hi Tắc cười ha hả: “Lâm Lôi, ngươi có quên chuyện gì không đấy?”

Lâm Lôi trong nháy mắt liền có phản ứng, lập tức cười: “Ha ha, Hi Tắc tiên sinh, ý ông muốn nói chính là thạch điêu đúng không? Thạch điêu ông yêu cầu từ một tháng trước ta đã hoàn thành rồi, đi nào, xin mời theo ta.” Lâm Lôi lập tức đưa Hi Tắc hướng tới đại sảnh.

Chỉ thấy tại góc đại sảnh có đặt một tòa thạch điêu hình người, khí độ lạnh lùng giết chóc. Trong hai tròng mắt ẩn chứa sự cao ngạo coi thường sinh mạng càng làm cho người ta không tự chủ được phải ngước nhìn y. Thậm chí lúc đối mặt với thạch điêu này còn khiến trong lòng sinh ra nỗi sợ hãi.

Về phần dung mạo thì lại càng kỳ diệu, càng đẹp, giống Hi Tắc y như đúc.

“Hảo, hảo!!!” Hi Tắc kích động liên tục khen hai tiếng hảo.

“Lâm Lôi đại sư, ngươi quả không hổ là thạch điêu đại sư, chỉ trong thời gian ngắn mà có thể hoàn thành tác phẩm hoàn mỹ như vậy. Trong lòng ta, tác phẩm này so với Mộng tỉnh thậm chí còn đẹp hơn vạn lần.” Hi Tắc nhìn thạch điêu này, nụ cười tràn đầy trên khuôn mặt.

Càng ngắm thạch điêu này, y càng tự đắc.

“Vua sát thủ này liệu có phần hơi quá yêu bản thân mình không nhỉ?” Lâm Lôi nhìn nụ cười trên mặt Hi Tắc, trong lòng thầm nghĩ.

“Lâm Lôi đại nhân.” Quản gia của phủ đệ khom người gọi.

Lâm Lôi thò tay lấy ra mảnh giấy, đưa cho viên quản gia: “Ngươi ra ngoài mua cho ta mười hai loại nguyên liệu, mỗi loại nguyên liệu yêu cầu mua với số lượng đã ghi trên mặt trước.”

“Vâng, thưa Lâm Lôi đại nhân.” Quản gia lập tức tiếp nhận mảnh giấy này.

Trên mảnh giấy này có liệt kê mười hai loại nguyên liệu, trong đó có sáu loại là Lâm Lôi phải đích thân đi mua, còn lại sáu loại nguyên liệu là Lâm Lôi tùy tiện viết ra sáu loại nguyên liệu bình thường. Trong mười hai loại nguyên liệu chỉ có mê vụ thảo là tương đối trân quí. Hơn nữa… Dong huyết độc còn cần thiết phải có lam tâm thảo và vân linh, Lâm Lôi căn bản là không hề ghi trên giấy.

Hắn cũng không hề lo lắng việc tên nguyên liệu này bị tiết lộ ra bên ngoài

Dù sao thì dược phương Dong huyết độc cũng là bí phương của tổ chức Tử Thần Chi Thủ, sợ rằng ngoại trừ tổ chức Quân Đao ra, không còn người nào biết tới bí phương này, hơn nữa còn có một chút dược liệu khác trong đó, dùng đến nguyên liệu này cũng là bình thường.

Quan trọng nhất vẫn là lam tâm thảo vân linh hai loại dược liệu thì Lâm Lôi cũng đâu có viết.

“Ngươi mau chóng đi mua các loại dược liệu về đây cho ta.” Lâm Lôi nhắc nhở.

Phân phó cho quản gia xong, hắn lập tức phái người đi mời Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đến tụ họp tại đây. 4 huynh đệ Lâm Lôi hễ cứ có cơ hội là đều thường xuyên gặp mặt nhau. Lâm Lôi làm như vậy cũng sẽ không khiến cho người ta cảm thấy kỳ quái.

Buổi sáng ngày hôm sau.

Hôm nay là ngày thực hiện án treo cổ Khảm Đặc Đức Bố Tư, nhưng Lâm Lôi không thích xem, hắn đang ở trong phủ đệ của mình cùng ba hảo huynh đệ của mình uống rượu tán gẫu, đợi đến lúc cuối cùng, Lâm Lôi rốt cuộcc nói ra chuyện của mình.

“Da Lỗ lão đại, ta có chuyện muốn thỉnh cầu ngươi.” Lâm Lôi lên tiếng nói.

“Lão tam, có sự tình gì cứ nói.” Da Lỗ hào sảng đáp.

Lâm Lôi đưa ra mảnh giấy: “Da Lỗ lão đại, ta cần hai loại dược tài này, phân biệt là mê vụ thảo và vân linh. Hai loại dược thảo này cực kỳ hiếm thấy, trên thị trường kể cả có thân phận cao cũng không thể mua được. Ta muốn nhờ Da Lỗ ngươi hỗ trợ.” Sau lưng Da Lỗ chính là Đạo Sâm thương hội.

Là một trong tam đại thương hội của Ngọc Lan đại lục, Đạo Sâm thương hội là một thương hội khổng lồ với khả năng rất kinh người.

Để bọn họ đi tìm mê vụ thảo và vân linh khó khăn sẽ ít hơn nhiều.

“Hai loại dược thảo? yên tâm, chuyện nhỏ này cứ để ta lo hết.”. Da Lỗ chép miệng rồi vỗ ngực cam đoan đồng thời tiếp nhận mảnh giấy ghi chép tên hai loại dược tài.

“Mê vụ thảo, hồi nhỏ ở nhà ta đã từng thấy qua, một loại dược thảo rất buồn cười, dưới nhiệt độ cao sẽ tán phát ra sương trắng.” Lôi Nặc lập tức lên tiếng.

Lâm Lôi mắt sáng ngời lên, nhưng nhà Lôi Lặc lại ở tận Áo Bố Lai Ân đế quốc, từ nhà Lôi Lặc đến Phân Lai vương quốc tối thiểu cũng phải mất một năm thời gian. Lâm Lôi không có nhiều thời gian để chờ lâu như vậy. Trừ phi sau này thật sự tìm không được thì mới có thể kiên nhẫn để chờ.

“Chờ được mê vụ thảo của nhà lão tứ ngươi thì cần phải chờ biết bao lâu đây?” Da Lỗ bĩu môi một cái nói, “Lão tam, ta lập tức đi tìm nhị thúc của ta để bảo ông ấy giúp ngươi tìm hai loại dược tài này.”

Da Lỗ vì chuyện của Lâm Lôi đích xác là rất có tâm, ngay trong ngày hắn đã đi tìm nhị thúc.

Trong một gian nhà tao nhã độc lập giữa trời đất, Mại Luân Đạo Sâm tùy ý khoác áo tắm, ngực để trần nằm trên ghế, bên cạnh đang có hai mĩ nữ nổi danh thiên hạ ôn nhu hầu hạ.

“Nhị thúc, nhị thúc!” Tiếng Da Lỗ ở ngoài cửa vang lên.

Mại Luân bất đắc dĩ bĩu môi một cái, vuốt ve hai nàng mĩ nữ xinh đẹp rồi bật cười: “Bảo bối, 2 người các nàng trước tiên hãy ra ngoài chờ trong chốc lát.” Hai mĩ nữ nọ rất nghe lời, lập tức bước ra khỏi gian nhà tao nhã, Da Lỗ ngay sau đó liền tiến vào. “Da Lỗ, đã lớn như vậy rồi mà chẳng có dáng vẻ của người lớn tí nào cả.” Mại Luân Đạo Sâm nhướng mày nói.

Da Lỗ cười ha ha nói: “Nhị thúc, đừng giận, ta hôm nay có một việc nhờ thúc giúp, là về chuyện của lão tam hảo huynh đệ của ta.”

“Lão tam? Là Lâm Lôi hả?” Mại Luân ngồi thẳng người dậy, “Nói đi, chuyện gì?”

Da Lỗ từ trong lòng lôi ra mảnh giấy: “Nhị thúc, lão tam hắn cần gấp hai loại dược tài này, cho nên nhờ nhị thúc giúp đỡ, xem xem có thể tìm được hay không.” Nói xong đưa mảnh giấy ra.

“Mê vụ thảo, vân linh?” Mại Luân Đạo Sâm vừa nhìn thấy cái tên này, khẽ gật đầu, “Ta sẽ phái người đi xem, xem bên này có dược tài đó hay không.”

“Ha ha, đa tạ nhị thúc.” Da Lỗ hưng phấn nói, “Vậy ta đây không quấy rầy chuyện tốt của nhị thúc nữa, ta đi trước a.”

“Cái tên tiểu tử này.” Mại Luân Đạo Sâm vừa cười cười vừa nhìn mảnh giấy trong tay, “Mê vụ thảo, vân linh ư? Lâm Lôi cần hai loại dược tài này để làm gì nhỉ?”

Lâm Lôi không thể không thừa nhận Đạo Sâm thương hội có hiệu suất đích thực là nhanh kinh người.

“Lão tam, bộ phận của Đạo Sâm thương hội chúng ta ở Thần Thánh đồng minh bên này chỉ còn lại có ít mê vụ thảo, mà vân linh một khoảng thời gian trước kia cũng có, chỉ có điều bây giờ đã vận chuyển đến tổng bộ. Tổng bộ Đạo Sâm thương hội chúng ta có nhiều các loại dược tài nhất. Mê vụ thảo này tạm đưa trước cho ngươi.” Da Lỗ trực tiếp đưa cho Lâm Lôi một cái túi.

Trong phương thuốc nọ, miêu tả đơn vị số lượng là khắc (gram), nhưng trong cái túi mà Da Lỗ đưa cho Lâm Lôi lại có chừng chín khóm mê vụ thảo, số lượng này xem như là đủ.

“Hiện tại không có vân linh sao?” Lâm Lôi nhận cái lấy túi này.

Da Lỗ gật đầu: “Lão tam, ngươi nếu cần gấp, ta sẽ nhờ nhị thúc phái cao thủ cưỡi ma thú phi hành gấp về tổng bộ. Tốc độ của ma thú rất nhanh, bây giờ mà đi thì chỉ cần ba tháng là đủ.”

(Hết chương 23)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 24: Đột Phá

Quyển 6 - Chương 24: Đột phá

Dịch giả: SearchALine

Nguồn: Sưu tầm

Lâm Lôi trầm ngâm trong chốc lát, đoạn cười tỏ vẻ có lỗi với Da Lỗ: “Da Lỗ lão đại, đã làm phiền ngươi mất rồi.”

“Có gì phiền toái đâu.” Da Lỗ ha ha cười nói. “Cũng chỉ là bảo một người quay về thôi mà, chuyện nhỏ. Đạo Sâm thương hội chúng ta cũng thường xuyên có người qua lại chuyển thư từ, cũng thuận tiện mà.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

“Lão tam.” Da Lỗ đột nhiên trở lên nghiêm túc nhìn Lâm Lôi, “Ngươi nói thật đi, ngươi cần gấp loại dược tài này để làm gì?”

Nếu là người khác, Lâm Lôi có thể nói dối rằng chỉ dùng để làm thuốc giúp thân thể tu luyện nhanh hơn. Sử dụng thuốc để gia tốc tu luyện thân thể, chuyện này là hoàn toàn có thật. Nhưng đối mặt với hảo ngươi đệ của mình, Lâm Lôi không muốn nói dối.

“Da Lỗ lão đại, bây giờ chưa phải là lúc thích hợp để nói, đợi đến lúc thích hợp ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Túc xá 1987 bốn ngươi đệ từ nhỏ đã sống cùng nhau, ăn cùng một chỗ, ở cùng một chỗ, thân thiết tựa như huynh đệ ruột thịt vậy.

“Lão tam, ta biết, bất quá nếu có gì, cứ nói với ta.” Da Lỗ cũng không tiếp tục truy vấn nữa.

Quản gia của Lâm Lôi ngày hôm sau cũng đưa đến dược tài mà Lâm Lôi cần, chỉ là vị quản gia này không mua được mê vụ thảo, theo như lời y nói, mê vụ thảo ở trên thị trường căn bản là không có, muốn mua thì phải phái người đến tứ đại đế quốc bên kia.

Dù sao thì mê vụ thảo cũng sống tại cực đông đại thảo nguyên, ở gần cực đông đại thảo nguyên, trong chợ của tứ đại đế quốc có thể mua được một ít.

“Hiện tại trong 8 loại tài liệu mà Dong huyết độc độc phấn yêu cầu thì đã có bảy loại, chỉ còn thiếu một loại là vân linh.” Lâm Lôi nhìn các loại tài liệu bày ra giữa mật thất, trong lòng cũng ngẫm nghĩ, tám loại tài liệu thì có 3 loại tương đối là hiếm thấy. Trong số đó, mê vụ thảo do Đạo Sâm thương hội hỗ trợ giải quyết, còn lam tâm thảo thì chính mình có.

“Chờ thêm ba tháng nữa, ba tháng sau Đạo Sâm thương hội sẽ đưa vân linh tới.” Lâm Lôi đáy lòng hoàn toàn tự tin.

Chậm nhất là ba tháng sau, chính mình đã tập hợp đủ tất cả các loại tài liệu, đến lúc đó có thể luyện chế ra Dong huyết độc độc phấn.

Nhưng Lâm Lôi không phải là loại người chịu ở lì nhà mà đợi.

“Ngươi giúp ta truyền ra ngoài tin tức, nói ta chuẩn bị tiến hành dùng thuốc tu luyện thân thể, cần một loại dược tài vân linh, ta nguyện ý xuất ra giá cao tới trăm vạn kim tệ để mua.” Lâm Lôi phân phó với quản gia.

nl.Với huynh đệ của mình thì Lâm Lôi không hề nói dối, song đối với người bên ngoài thì tự nhiên cần phải đưa ra một lý do hợp lý.

Vân linh, bản thân loại dược tài này là không độc, hơn nữa đối với thân thể còn là đại bổ. Nhưng bản thân dược tài vốn có sự kỳ diệu đặc, tám loại dược tài trải qua các loại luyện chế cuối cùng có thể luyện chế ra loại độc phấn Dong huyết độc.kien

“Vâng, thưa Lâm Lôi đại nhân.” Vị quản gia nghe vừa nghe thấy một trăm vạn kim tệ, trong lòng không khỏi chấn động

Với Lâm Lôi hiện nay mà nói, một trăm vạn kim tệ đích xác không là cái gì, lúc trước thạch điêu Mộng tỉnh bán được một ngàn hai trăm vạn kim tệ, sau đó trong khi Mạt Đức Sâm bí mật gặp hắn cũng đưa cho hắn một ngàn vạn kim tệ, sau khi địa vị Lâm Lôi tăng lên, Quang Minh giáo đình, Phân Lai quốc vương đều cấp cho Lâm Lôi không ít tiền tài, hắn còn được phong làm Đệ nhất cung đình ma pháp sư, không ít quí tộc cũng biếu rất nhiều lễ vật.

Kể cả một khoảng thời gian trước, Đức Bố Tư gia tộc cũng biếu Lâm Lôi ma tinh tạp, bên trong có tới một trăm vạn kim tệ.

Hiện tại tài sản của Lâm Lôi ước chừng khoảng hơn hai ngàn vạn kim tệ.

Đấy là vẫn chưa tính tới ma tinh hạch của Thánh vực Tử văn hắc hùng Lâm Lôi vẫn giấu diếm, ma tinh hạch của Thánh vực ma thú là chi bảo vô giá, phỏng chừng có dùng một ức (trăm triệu) kim tệ thì cũng không thể mua được.

Trăm vạn kim tệ để mua vân linh, tin tức này vốn chỉ là thương nhân dược tài trong lúc đó truyền lại, nhưng mà sau đó rất nhanh lại được các quí tộc trong Phân Lai vương quốc truyền ra, đám quí tộc này đều biết… vị Lâm Lôi đại sư kia cần loại dược tài có tên là vân linh.

Chỉ cần đưa dược tài này cho Lâm Lôi, chẳng những có thể có trăm vạn kim tệ mà còn có cơ hội đặt quan hệ tốt với Lâm Lôi.

Không ít quí tộc đều bắt đầu nghĩ đến tất cả các biện pháp để tìm kiếm loại dược tài vân linh.

Đáng tiếc, vân linh thật sự là quá hiếm, quá trân quí.

Sau khi phát ra tin tức này, Lâm Lôi lại một mình yên tĩnh ở giữa phủ đệ khổ tu, loáng cái đã tới tháng mười một, thời tiết cũng dần dần lạnh lên. Bên hòn giả sơn tại Tuyền Thủy viên, những chiếc lá trên cây đại thụ cũng khô héo mà rơi xuống, khiến trên mặt cỏ phủ đầy lá vàng khô rơi rụng.

Lâm Lôi vẫn tiến hành huấn luyện đơn chỉ đảo lập, ngón tay đột nhiên vận sức, sức mạnh từ đầu ngón tay phát ra khiến toàn dựng đứng lên, lộn một vòng giữa không trung rồi sau đó đứng thẳng người hạ xuống mặt đất. Nửa người để trần phía trên ướt đẫm mồ hôi.

Dưới tác dụng của Trọng lực thuật, rèn luyện trường kì, cho dù Lâm Lôi thân thể cường đại đến mấy thì cũng vẫn phải cảm thấy mệt.

“Phù!”

Dưới trạng thái đứng thẳng, Lâm Lôi cảm thấy ngón tay, cánh tay, vai, các chỗ trên cơ thể đều đau ê ẩm, loại cảm giác này thật là vô cùng thoải mái. Hắn cũng hiểu rõ, dưới tình huống này, gân cốt các nơi trên cơ thể đều đang chậm rãi biến hóa.

Rèn luyện thân thể, chính là lần lượt vượt qua sức chịu đựng của thân thể, chỉ là mỗi lần không thể vượt qua được nhiều lắm .

Khoanh chân ngồi xuống, Lâm Lôi lập tức lại vận khởi Long huyết mật điển bắt đầu tu luyện, trong đan điền dịch thể Long huyết đấu khí bắt đầu cuồn cuộn chảy ra, Long huyết đấu khí cường đại chỉ trong chốc lát đã che kín toàn thân hắn.

Lần lượt tu luyện, mỗi một lần tu luyện Long huyết đấu khí lại càng thêm tinh thuần hơn một chút, đồng thời gân cốt cơ thể Lâm Lôi cũng càng thêm mạnh lên một chút.

Long huyết đấu khí màu xanh đen lần lượt tiến vào trong đan điền, rồi lần lượt lại rời đi. Đan điền chính là vị trí trung tâm của một chiến sĩ, Lâm Lôi đã sớm bước vào lục cấp chiến sĩ hậu kỳ, đặc biệt trải qua tháng chín, tháng mười đã khiến hắn đạt tới tột đỉnh lục cấp.

Như hôm nay, Lâm Lôi đã đạt tới một giới hạn, lúc nào cũng có thể đột phá.

“Rắc… lách cách” các loại thanh âm quái dị từ toàn thân Lâm Lôi truyền lại, cơ nhục hắn phảng phất tựa như có một chú chuột ở bên trong không ngừng chạy dọc toàn thân, kể cả huyết mạch cũng dường như muốn sôi lên, Lâm Lôi toàn thân cũng không ngừng thẩm thấu ra những giọt mồ hôi xen lẫn với huyết châu.”

“Rốt cục lúc này cũng đã đột phá.” Trong lòng hắn dậy lên một trận kinh hỉ.

Hắn đã chờ ngày này từ lâu lắm rồi.

“Cạch cạch.”

Long huyết đấu khí màu xanh đen quỉ dị cuồn cuộn nổi lên, Lâm Lôi toàn thân đều có cảm giác đau đớn, mà trong đan điền dịch thể Long huyết đấu khí thể tích lại thu nhỏ lại, mật độ cũng tăng lên nhiều. Long huyết đấu khí không ngừng tiến vào đan điền, rồi lại từ trong đan điền đi ra ngoài hình thành một vòng tuần hoàn.

Phàm là Long huyết đấu khí, hễ cứ tiến vào đan điền thì sẽ đều phát sinh biến hóa.

nl.Đại khái thời gian khoảng gần một giờ, toàn bộ Long huyết đấu khí trong cơ thể Lâm Lôi đều đã hoàn toàn trải qua một lần biến hóa. Mặc dù lục cấp đỉnh cao cùng thất cấp sơ giai chỉ khác nhau một tầng ngăn cách nhưng thực lực Lâm Lôi cũng đã tăng lên đến mấy lần.kien

Hắn mở bừng mắt, ra, trong ánh mắt khó nén được niềm hưng phấn.

“Ha ha, rốt cuộc cũng đã bước vào cảnh giới thất cấp chiến sĩ rồi.” Lâm Lôi trong lòng tràn đầy hưng phấn.

Chỉ cần huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể được kích phát thì sẽ có thể tiến hành long hóa. Với Long huyết chiến sĩ tốc độ sẽ vô cùng nhanh, nhất là khi mới bắt đầu - đặc biệt nhanh. Lâm Lôi gần như cũng chỉ tốn mất hơn nửa năm thời gian là đã nhảy từ lục cấp lên thất cấp, loại tốc độ này là phi thường kinh người.

Mà Lâm Lôi dự tính, mình từ thất cấp lên bát cấp phỏng chừng cũng cần phải tốn mất khá nhiều năm.

Càng lên cao càng khó, nhưng Long huyết chiến sĩ coi như chỉ cần hơn mười năm thời gian là có thể đạp nhập Thánh vực.

Nãy giờ một mực nằm bên cạnh ngủ li bì, Bối Bối bỗng hé đôi mắt mông lung, rồi đột nhiên hai con ngươi sáng rực lên, kinh hãi dùng linh hồn truyền âm hỏi: “Lão đại, huynh đã đạt tới thất cấp rồi ư?”

“Ừ!” Lâm Lôi cao hứng gật gật đầu

“Như vậy chẳng phải là lão đại huynh trong khi Long hóa sẽ đạt đến cửu cấp sơ giai hay sao?” Bối Bối hưng phấn nói, “Xem ra thực lực của lão đại còn mạnh hơn so với ta a.”

Lâm Lôi cũng mỉm cười.

Long hóa giúp nâng cao thực lực, tại lúc trước vốn là rất khoa trương, tỷ như chính mình bây giờ là thất cấp chiến sĩ, xét trên Ngọc Lan đại lục cũng chỉ có thể xem là nhân vật bình thường, nhưng mà chỉ cần Long hóa thì đã là cửu cấp sơ giai, tại Ngọc Lan đại lục cũng được tính là một nhân vật tiêu biểu.

Bất quá, càng đến hậu kỳ, hiệu quả Long hóa càng thấp.

Long hóa thực ra chỉ là đem năng lượng không có cách nào để hấp thu trong huyết mạch của Long huyết chiến sĩ tận lực thi triển ra mà thôi.

“Cửu cấp sơ giai, đặc biệt là khi ngươi Long hóa, sẽ có liên quan đến Cức bối thiết long. Cức bối thiết long vốn am hiểu về mặt phòng ngự, tốc độ. Phòng ngự của ngươi cũng sẽ rất lợi hại, tốc độ càng không cần phải nói.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc lúc này cũng bay ra.

Điều khiến Lâm Lôi tự tin nhất chính là tốc độ của mình.

Bởi vì trong khi Long hóa, ngoại trừ tốc độ rất nhanh của Long huyết chiến sĩ, đồng thời hắn còn có thể thi triển Phong hệ ma pháp Cực tốc, thất cấp ma pháp mà sư thi triển cực tốc sẽ giúp cho Lâm Lôi đề cao được tốc độ không ít.

Lâm Lôi cũng cao hứng ở một bên mà cười ngây ngô.

“Lão đại, đừng có cười ngây cười ngô ra như vậy nữa, huynh xem mình kìa, dơ dáy kinh người, mau đi tắm đi a,” Bối Bối cố ý làm ra vẻ kinh tởm, lấy tay bịt mũi không ngừng nhảy như choi choi, còn nhếch miệng nhe răng với Lâm Lôi nữa.

Lâm Lôi nhìn lại người mình.

Lúc này bên ngoài thân thể có mồ hôi cùng với tơ máu ngưng kết thực sự là rất dơ dáy.

“Ùm!”

Hắn trực tiếp nhảy vào giữa hồ tuyền thủy, dù sao thì nước suối này cũng không ngừng lưu thông, hắn không phải lo lắng rằng sẽ làm ô uế nguồn nước. Trải qua một lần toàn thân gân cốt, cơ thể biến hóa, lại được ôn tuyền tẩy rửa, Lâm Lôi duỗi người nằm ở trong hồ nhắm mắt lại.

Ngủ rồi!

Tại đây dưới trạng thái thoải mái, Lâm Lôi thật sự là đang ngủ.

Đang lúc trong khi hắn đắm chìm vào mông đẹp, bên ngoài bỗng truyền tới tiếng gọi: “Lâm Lôi đại nhân, Lâm Lôi đại nhân.” Tiếng thị nữ bên ngoài có chút vội vàng.

Lâm Lôi đột nhiên mở mắt, nghe thấy thanh âm kia không khỏi nhướng mày: “Vào đi.”

Lúc này thị nữ bên ngoài mới dám tiến đến, đứng ở bên bờ hồ trộm nhìn thân thể ở trần của Lâm Lôi vài lần rồi mới cung kính thưa: “Lâm Lôi đại nhân, thị giả vương cung đang ở bên ngoài, nói là phụng mệnh Quốc vương bệ hạ, mời Lâm Lôi đại nhân tới vương cung một chuyến.”

“Mệnh lệnh của bệ hạ?” Lâm Lôi có chút chần chừ, sau đó liền trực tiếp ra khỏi thủy trì.

“Ngươi ra ngoài đi.” Việc thay quần áo cho đến bây giờ đều do hắn tự mình làm, hắn không thích để cho thị nữ giúp ciệc này.

“Dạ.” Thị nữ hai tai đỏ hồng lên, lúc này cúi đầu ra khỏi Tuyền Thủy viên.

Ngồi trên xe ngựa xuất phát tới vương cung. Ở bên ngoài cỗ xe này, ngoại trừ Vương cung mười sáu gã quân sĩ, còn có cả mười sáu gã kỵ sĩ của Quang Minh giáo đình. Sự phô trương của Lâm Lôi so với Quốc vương thậm chí còn lớn hơn.

“Lâm Lôi đại nhân, bệ hạ người bây giờ đang ở giữa Đông hoa viên.” Tiếng Thái giám cung đình the thé vang lên.

“Đi trước dẫn đường đi.” Lâm Lôi nói rõ.

Thái giám cung đình đối với Lâm Lôi rất cung kính, khuôn mặt tươi cười chờ đợi dọc theo đường đi.

“Lần này bệ hạ cho mời những người nào?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Chỉ có một mình Lâm Lôi đại nhân.” Cung đình thị giả trả lời.

“Chỉ có mình ta?” Lâm Lôi đáy lòng nổi lên nghi hoặc, có điều hắn không có tiếp tục đặt câu hỏi. Tại đây dưới sự chỉ đường của Thái giám cung đình, rốt cuộc đã tới giữa Đông hoa viên của vương cung. Hiện tại đã là tháng mười một, rất ít loại hoa có thể nở, nhưng mà Đông hoa viên trong vương cung lại như trăm hoa khoe sắc.

Lúc này Hoàng kim sư tử Khắc Lai Đức bệ hạ đang nói chuyện với Vương hậu.

“Ha ha, Lâm Lôi, ngươi đã tới rồi.” Khắc Lai Đức rất là nhiệt tình gọi, “Đến đây ngồi đi.”

“Bệ hạ, Vương hậu.” Lâm Lôi hành lễ, sau đó liền ngồi xuống.

Khắc Lai Đức cùng Vương hậu nhìn nhau rồi sau đó tiến về phía Lâm Lôi: “Nghe nói Lâm Lôi ngươi muốn tìm được tài vân linh, chuẩn bị dùng thuốc tu luyện thân thể hả?”

“Đúng vậy.” Lâm Lôi gật đầu đáp.

Đột nhiên Lâm hắn có phần đoán được Khắc Lai Đức đặc biệt triệu mình đến đây để làm gì. Nhưng Lâm Lôi có điểm không dám tin, bởi vì mình tìm vân linh là để đối phó với Khắc Lai Đức. Chẳng lẽ Khắc Lai Đức này thật sự…

“Ha ha, ta biết ngươi cần vân linh, liền cho người đi dò xét một chút, thật sự là trùng hợp, vương cung tàng khố đúng sự là có một gốc vân linh.” Khắc Lai Đức liếc mắt nhìn thị nữ bên cạnh, thị nữ lập tức đưa một cái mâm được che bởi khuôn vải màu vàng tới trước mặt Lâm Lôi.

Lâm Lôi thực sự sửng sốt.

Bản thân mình cần gấp vân linh, cuối cùng ai dè lại chính là Khắc Lai Đức này đưa cho mình!

(Hết chương 24

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 25: Dược Phấn Thành

Vân linh, Lâm Lôi cầu vân linh trên thực tế là để luyện chế Dong huyết độc độc phân, mà Dong huyết độc độc phấn luyện chế ra chính là để đối phó với Khắc Lai Đức.

Nhưng vân linh này cuối cùng lại là của Khắc Lai Đức cho mình.

“Cõi đời đen bạc này chẳng lẽ lại thật sự có nhân quả tuần hoàn?” Lâm Lôi lúc này không khỏi nghĩ tới giáo nghĩa của Quang Minh giáo đình. Trong giáo nghĩa của Quang Minh giáo đình có nói về vận mệnh như trên, trước kia Lâm Lôi căn bản là không tin tông giáo, nhưng mà hiện tại chuyện này phát sinh thật sự là quỉ dị.

Nhưng vân linh nếu đưa đến tay mình, mình chẳng lẽ lại không tiếp nhận hay sao?

“Tạ ơn bệ hạ.” Lâm Lôi mỉm cười khom người cảm tạ, đồng thời cũng tiếp nhận khóm vân linh này.

Trong lòng hắn thầm cười lạnh: “Nếu ngươi đã đưa cho ta thì rõ ràng là ông trời cũng muốn ngươi chết. Vậy không thể trách ta được.”

Trong trí nhớ của Lâm Lôi, cơ hồ không có ấn tượng gì về mẫu thân, nhưng điều đó không thể cản trở hắn khao khát kiếm tìm tình mẫu tử. Từ nhỏ đã không có mẫu thân khiến Lâm Lôi có chút chút cô đơn, nhìn mẫu thân người ta để rồi cứ mỗi khi khó chịu là lại một thân một mình cô độc lặng lẽ nghĩ về mẫu thân của mình.

Bắt Khắc Lai Đức, ép hỏi nơi ở của mẫu thân!

“Lâm Lôi, hôm nay giữa trưa ta có tổ chức yến tiệc, mời ngươi cùng tham gia, ngươi lưu lại cùng ta dùng bữa chứ, thế nào?” Khắc Lai

Đức cười nhìn Lâm Lôi.

“Vâng, thưa bệ hạ.” Lâm Lôi thái độ rất khiêm tốn.

Vương hậu bên cạnh ung dung gật đầu với hắn, khẽ nói với Khắc Lai Đức: “Bệ hạ, người cùng Lâm Lôi đại sư cứ ở lại đây, ta xin phép đi về trước.”

nl.Khắc Lai Đức bình thản gật gật đầu, tại Phân Lai vương quốc, Quốc vương có quyền lực vượt xa Vương hậu.

Tháng mười một, thời tiết đã trở lạnh.kien

Nhưng Lâm Lôi, Khắc Lai Đức hai người vẫn như cũ, mặc đồ rất phong phanh, không hề sợ lạnh chút nào. Hiện tại Lâm Lôi là thất cấp chiến sĩ, mà Khắc Lai Đức còn cao hơn, là cửu cấp cường giả.

“Bệ hạ, yến tiệc hôm nay người có mời Mai Lệ Đặc không?” Lâm Lôi trò chuyện với Khắc Lai Đức rất tự nhiên.

Khắc Lai Đức nghe Lâm Lôi hỏi câu này, trên mặt lộ ra một nụ cười đầy ý nghĩa, hướng sang phía thị nữ, thái giám bên cạnh nhìn thoáng qua. Thị nữ, thái giám bọn họ lập tức nhu thuận từng bước đi ra. Khắc Lai Đức lúc này mới thấp giọng lặng lẽ nói: “Lâm Lôi, ngươi có biết chuyện Mai Lệ Đặc mới cưới thê tử thứ mười ba không? ”

“Người thứ mười ba?” Lâm Lôi ngẩn ra

Hắn cũng không ngờ rằng vị hữu tướng nghiêm túc trong Thẩm phán đình mà cũng đa tình như vậy.

“Phu nhân mới cưới của hắn vô cùng thơm tho.” Khắc Lai Đức lộ ra một loại nụ cười mà nam nhân nào cũng hiểu được với Lâm Lôi.

Thấy vẻ mặt này của Khắc Lai Đức, Lâm Lôi không khỏi có chút giật mình.

“Ha ha….” Khắc Lai Đức vỗ vỗ bả vai Lâm Lôi, “Lâm Lôi, chờ qua năm nay ngươi cũng mười tám tuổi rồi, ngươi chớ nói với ta là ngươi còn chưa nếm qua mùi vị đàn bà đấy chứ.”

Lâm Lôi không khỏi có chút xấu hổ.

Khắc Lai Đức thở dài: “Tiểu tử Mai Lệ Đặc kia mà cũng có thể tìm được loại yêu tinh mê người này, thực sự khiến cho người ta phải ghen ghét a. Bất quá nếu ta thực sự xem trọng, tiểu yêu tinh mê người kia đã là của ta rồi. Mai Lệ Đặc hắn dẫu là một chút cũng không dám động đến.”

Loại chuyện như vậy mà Khắc Lai Đức cũng trực tiếp công khai nói với Lâm Lôi.

“Bệ hạ, chuyện này, chuyện này có thể được không?” Lâm Lôi có chút giật mình.

Dù sao cũng là phu nhân của người ta, nghe ý tứ của Khắc Lai Đức dường như là trực tiếp muốn đoạt lấy.

“Có cái gì mà không được cơ chứ, Mai Lệ Đặc có địa vị như ngày hôm nay cũng là nhờ đàn bà mà đi lên, nên hắn rất hiểu được vị trí của mình, bất quá Lâm Lôi, hôm đó Mai Lệ Đặc cưới vợ ngươi hình như là không có đến a.” Khắc Lai Đức nghi hoặc.

Trong khoảng thời gian này, Lâm Lôi vẫn nghĩ tới chuyện phương thuốc, chuyện dược tài, sao còn có thể để ý đến yến tiệc gì nữa cơ chứ, hầu hết yến tiệc của quí tộc hắn đều từ chối hết toàn bộ.

Đại hôn yến tiệc của hữu tướng?

Đều giống nhau thôi, từ chối!

“Lâm Lôi, hay là hôm nay trong lúc ăn trưa, ngươi cũng thử ngắm Ôn Toa, phu nhân mới của Mai Lệ Đặc xem. Nếu ngươi thích, ta sẽ không ngần ngại mà đem cho ngươi nhé. Ta có thể cam đoan, Mai Lệ Đặc kia có đảm lược trùm trời đi nữa thì cũng sẽ không dám động đến Ôn Toa.” Khắc Lai Đức tự tin nói.

Y tại Phân Lai vương quốc tuyệt đối có uy tín.

Ngay trong ngày đại hôn của Mai Lệ Đặc mà Khắc Lai Đức lại tỏ ra thích thú Ôn Toa, ngay tối hôm đó y liền cho người đưa Ôn Toa ra một tòa phủ đệ ở bên ngoài, Khắc Lai Đức thích thú hưởng thụ một đêm.

Vậy mà Mai Lệ Đặc còn không dám có một chút tức giận.

Hơn nữa, Mai Lệ Đặc từ hôm đó cũng không dám mắng Ôn Toa một câu nào.

Tại Phân Lai vương quốc chỉ có một số ít đại thần là dựa vào năng lực của chính mình để ngồi ở vị trí thượng quan, đó chính thức là những đại thần có năng lực, nhưng cũng có một số đại thần là dựa vào một chút thủ đoạn nhìn không thấy mà thăng tiến, số đại thần này cũng chỉ là mua quan bán tước mà thôi.

Lâm Lôi trong lòng cũng thầm giật mình, Khắc Lai Đức thật là bá đạo.

Bất quá một kẻ được xưng tụng là Hoàng kim sư tử như Khắc Lai Đức bản thân cũng có một loại khí phách của sư tử, hành vi bá đạo là có thể tưởng tượng được.

“Bệ hạ, Mai Lệ Đặc công tước cùng công tước phu nhân đã tới.” Một gã cung đình thái giám đi tới cung kính nói.

“Ha ha, Lâm Lôi, đi nào.” Khắc Lai Đức lúc này đứng dậy.

Lâm Lôi chỉ có thể cầm khóm vân linh cùng đi với Khắc Lai Đức, bất quá chỉ trong chốc lát, bọn họ đã đến một tòa đình viện u nhã màu hồng nhạt trong vương cung.

Lúc này Mai Lệ Đặc cùng Ôn Toa phu nhân đã đứng đợi ở cửa đình viện.

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía vị Ôn Toa phu nhân đã khiến Khắc Lai Đức động tâm

Ôn Toa phu nhân dáng vẻ cực kỳ yêu kiều, mặc dù quần áo trên người có thể xem như là kín đáo nhưng chiếc quần nhung bó sát lại khiến cho những đường cong hoàn mĩ của chiếc chân dài hoàn toàn có thể lộ ra, eo lưng buộc chặt như làm nổi bật lên bộ ngực.

Mái tóc dài màu đỏ sậm thướt tha như một nét tô điểm càng tăng thêm sự hấp dẫn.

Đặc biệt là đôi mắt của vị Ôn Toa phu nhân này tựa hồ có thể câu hồn, bất cứ ai mỗi lần nhìn nàng đều không thể kìm hãm được có ý nghĩ kì quái.

“Bệ hạ, Lâm Lôi đại nhân.” Đồng thời cùng Mai Lệ Đặc lên tiếng, chất giọng ôn nhu của Ôn Toa phu nhân vang lên.

“Thật sự là một yêu tinh.” Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Khắc Lai Đức đắc ý nhìn thoáng qua Lâm Lôi, thấp giọng hỏi khẽ bên tai hắn: “Thế nào? Có chút xúc động nào hay không?”

“Bệ hạ, chúng ta đi vào ăn trưa thôi.” Lâm Lôi trầm giọng đáp.

“Ha ha…” Khắc Lai Đức ha hả cười to.

Ôn Toa phu nhân đôi mắt câu hồn không khỏi nhìn Lâm Lôi nhiều hơn vài lần, tựa hồ đối với hắn rất có ý tứ, nếu không có Mai Lệ Đặc cùng Khắc Lai Đức ở đây sợ rằng Ôn Toa đã trực tiếp ôm chầm lấy Lâm Lôi rồi.

“Oa, nữ nhân này thật quá mĩ lệ.” Nãy giờ toàn ở trên vai Lâm Lôi, Bối Bối con mắt đột nhiên trợn tròn lên.

“Vèo!”

nl.Nó vọt đi, trực tiếp nhảy lên… ngực của Ôn Toa

“Lớn quá.” Giọng Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi ngạc nhiên.kien

“Con chuột thật là đáng yêu.” Ôn Toa hưng phấn ôm lấy Bối Bối. Bối Bối thích thú dùng chiếc đầu nhỏ cọ cọ vào vị trí đầy đặn nọ. Ở giữa vương cung hôm nay thường xuyên bị ánh mắt câu hồn của Ôn Toa chú ý, Lâm Lôi cũng cảm thấy có chút khó khăn.

Bước vào trong xe ngựa.

“Về thôi.” Lâm Lôi trực tiếp ra lệnh cho gã hộ vệ, xe ngựa lập tức khởi động, “Lão đại, về nhanh như vậy làm gì? Ôn Toa kia không phải Khắc Lai Đức muốn đem cho huynh sao, huynh nên nhận đi.” Đôi mắt nhỏ của Bối Bối lanh lợi nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi không khỏi vỗ vỗ đầu nó: “Cái đồ chuột nhãi ranh háo sắc này.”

“Ấy, Bối Bối ta cũng đã trưởng thành rồi mà.” Bối Bối bất mãn phản bác.

Lâm Lôi khóc dở mếu dở.

Bất quá nhớ tới thu hoạch của mình trong vương cung, hắn trên mặt không khỏi hiện lên vẻ tươi cười, để cái hộp ra bên cạnh.

Trong hộp này có chứa vân linh

“Vân linh đã đến tay, hiện giờ toàn bộ tám loại nguyên liệu đã đủ, ta có thể luyện chế ra Dong huyết độc độc phấn rồi.” Lâm Lôi dĩ nhiên đã quyết định, lần này trở về lập tức bắt đầu chế tạo Dong huyết độc độc phấn.

“Lão đại, ta cảm thấy Khắc Lai Đức rất có nghĩa khí, huynh thật sự muốn giết hắn ư?” Bối Bối khẽ hỏi.

Lâm Lôi nhướng mày thoáng nhìn nó.

“Bối Bối, Khắc Lai Đức là Quốc vương của một vương quốc, chỉ cần hắn có chút đầu óc, tự nhiên sẽ muốn kết giao cùng ta, hắn nghĩa khí, hữu hảo đối với ta chỉ là do thân phận của ta, tiềm lực của ta mà thôi. Nếu ta không có tiềm lực, sợ rằng Khắc Lai Đức ngay cả một chút cũng không chú ý đến ta, thậm chí là nếu ta có một thê tử xinh đẹp, hắn có lẽ sẽ trực tiếp cướp đoạt, giống như với Mai Lệ Đặc kia.”

Lâm Lôi hiểu rõ Khắc Lai Đức.

Con người Khắc Lai Đức này trên thực tế là một người rất vô tình, bất quá cũng được xem là một Quốc vương thành công, ít nhất y phân biệt rất rõ ràng giữa người có tài với người bình thường.

“Ta thậm chí còn hoài nghi, lúc Trước Khắc Lai Đức có phải là thấy mẫu thân ta xinh đẹp mà trực tiếp cướp đoạt đi hay không.” Hôm nay thấy Ôn Toa, Lâm Lôi lại nghĩ tới một loại tình huống có thể xảy ra.

Với tính cách của Khắc Lai Đức, tình huống loại này đích xác là có thể xảy ra.

“Bối Bối, ngươi nói ta còn có thể bỏ qua cho Khắc Lai Đức sao?” Lâm Lôi nhìn Bối Bối, nghĩ đến tình huống loại này hắn đáy lòng không khỏi lộ ra sát ý vô tận.

Có thể cảm nhận được sát ý của Lâm Lôi đối với Khắc Lai Đức, Bối Bối lập tức nói ngay: “Đáng chết, đáng chết, ta Bối Bối là người thứ nhất động thủ.” Bối Bối đứng thẳng lên, không ngừng huy vũ song trảo nhếch miệng nói, hướng về phía Lâm Lôi tỏ vẻ như là mình ghét cay ghét đắng Khắc Lai Đức.

“Không cần ngươi động thủ, đến lúc đó hỏi ra tình trạng của mẫu thân xong, người thứ nhất động thủ sẽ là ta.” Lâm Lôi lạnh lùng đáp.

Giữa mật thất trong phủ đệ của Lâm Lôi, dưới ánh sáng của mười tám cây nến chiếu xuống, toàn bộ mật thất đều sáng rõ, Lâm Lôi đang tiến hành quá trình luyện chế Dong huyết độc độc phấn.

Quá trình luyện chế Dong huyết độc độc phấn thực sự là phức tạp, mỗi một bước đều phải cẩn thận, cẩn thận rồi lại cẩn thận.

Nếu có một chút sai lầm thì sẽ lãng phí nguyên liệu.

Trên bàn trong mật thất bày ra dày đặc các loại dụng cụ của luyện kim thuật sĩ, vân linh cùng các loại nguyên liệu đều bị cắt nhỏ, phân ra thành rất nhiều phần.

“Sột soạt.”

Lâm Lôi đổ nước thuốc trong bình sứ vào trong một bình sứ sạch sẽ khác, tiếp tục đun, đồng thời hắn cẩn thận đưa ba phần nguyên liệu bên ngoài đã chuẩn bị từ trước bỏ vào trong đó.

“Thứ tự không thể loạn, bây giờ cho lam tâm thảo, hoàng khương, khấu nhân vào.”

Lâm Lôi nhìn vào trong bình sứ, tinh thần toàn thân tập trung cao độ, cẩn thận nhìn phản ứng bên trong bình sứ, mỗi bước đều phải rất chuẩn xác.

Suốt một đêm trôi qua.

“Rốt cuộc cũng đã hoàn thành một phần dược dịch rồi.” Lâm Lôi cẩn thận đưa vào trong bình sứ một lượng ít dược dịch trong suốt, đổ vào một cái khay trắng.

“Dược dịch trong suốt này so với nước trong không có gì khác nhau.” Trong lòng hắn thở dài.

Dựa theo đoạn đầu phương pháp luyện chế Dong huyết độc độc phấn nói, dược dịch trong suốt cuối cùng thực ra có thể xem như là Dong huyết độc, bất quá đưa nó ra phơi khô ngoài không khí, thu được Dong huyết độc độc phấn mới là độc dược thuần túy nhất.

Kỳ thực dược dịch này đã trải qua chưng cất, phần nước đã không còn nhiều lắm, phỏng chừng trong vòng mười ngày đủ để hoàn toàn khô, biến thành Dong huyết độc độc phấn.

“Mẻ đầu tiên tành công, buổi tối ngày mai sẽ làm tiếp mẻ thứ hai.”

Lâm Lôi rất cẩn thận.

Hắn không dám đưa tất cả nguyên liệu vào luyện chế một lần, dù sao một khi sơ suất thì sẽ kết thúc tất cả. Chia làm nhiều lần thì dù có thất bại một lần cũng không sợ.

Một phần độc dược dược phấn thực ra cũng có thể đủ, nhưng để đề phòng vạn nhất, Lâm Lôi chuẩn bị làm ra nhiều hơn các phần độc dược dược phấn.

Ngọc lan lịch năm 9999 trải qua hết tháng mười một.

Lâm Lôi rốt cuộc cũng đã hoàn toàn luyện chế ra sáu phần Dong huyết độc độc phấn, loại bột trắng tinh trong suốt này rất khó tin rằng nó có thể khiến thực lực của một cửu cấp cường giả suy yếu đến mức tận cùng.

“Phù, nguyên liệu mặc dù vẫn còn, nhưng mà sáu phần Dong huyết độc độc phấn đã là đủ rồi.” Lâm Lôi nhìn sáu bao nhỏ trên bàn, thở phào một hơi.

Vì để luyện chế xong Dong huyết độc độc phấn, hắn đã phải rất lao tâm lao lực, cuối cùng đã thành công rồi.

“Bây giờ cái thiếu chính là một cơ hội hạ độc đối với Khắc Lai Đức.” Lâm Lôi không khỏi thoáng trầm tư, vừa phải hạ độc để bắt được Khắc Lai Đức, lại còn phải khiến cho người khác không thể phát hiện ra hành vi của mình nữa.

(Hết chương 25)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 26: Thiết Kế

Rất khó!

Nếu như tiến vào giữa vương cung, Lâm Lôi cần phải tìm ra cơ hội hạ độc. Ở trong vương cung, không những phải ép hỏi Khắc Lai Đức mà hơn nữa còn phải giết được y.

“Cho dù không truy cầu chuyện giấu kín thân phận thì sau khi giết Khắc Lai Đức, muốn chạy ra ngoài vương cung cũng rất khó.” Lâm Lôi trong đầu không ngừng duyệt qua những chuyện có thể phát sinh.

Cuối cùng hắn quyết định ——

“Muốn vào trong vương cung hạ độc, lại còn muốn trốn ra, cơ hồ là không có khả năng.” Lâm Lôi từ bỏ phương pháp này, dù sao trong vương cung cao thủ tương đối nhiều, trừ phi chính mình tiến vào trạng thái Long hóa thì mới có thể giết chết được.

Nhưng Long hóa là một bí mật, Lâm Lôi không muốn bại lộ.

“Chỉ có thể tiến hành ở ngoài vương cung.” Hắn có chút đau đầu.

Bên ngoài vương cung, làm thế nào để khiến cho Khắc Lai Đức ở cùng một chỗ với mình, hơn nữa lại còn phải ở một nơi vắng vẻ nữa. Mặc kệ là như thế nào, dù sao Khắc Lai Đức cũng là Quốc vương, mình cho dù muốn gặp đối phương vì chuyện gì thì cũng phải đến vương cung bái kiến.

Không thể phái người đến nói với Khắc Lai Đức để y đến gặp mình được!

Lâm Lôi còn chưa từng nghe nói có thần tử nào lại phái người đi bảo Quốc vương tới gặp mình, điều này rõ ràng là không hợp lí, cho dù Khắc Lai Đức có nể mặt mình mà thực sự tới thì e rằng y trong lòng cũng hoài nghi mà cẩn thận.

Một khi đã cẩn thận thì khả năng thành công của việc hạ độc là rất thấp.

“Phải tìm cơ hội gặp một mình Khắc Lai Đức, mà không phải ở trong vương cung mới được.” Đến Phân Lai thành đã lâu như vậy rồi mà Lâm Lôi còn chưa từng thấy qua chuyện chính mình với Khắc Lai Đức ở một mình một chỗ.

Thường thường đều là trong yến hội, Khắc Lai Đức mới có thể cùng hắn gặp mặt.

Mà Lâm Lôi không thể giữa yến hội công khai xuống tay với Khắc Lai Đức được.

Làm sao bây giờ?

Hắn có chút phiền não.

Vào tháng mười hai, tại Phân Lai thành nhiệt độ chợt giảm xuống, trận tuyết đầu tiên của năm nay cũng đổ xuống, cả Phân Lai thành tràn ngập một màu trắng xóa, hàn khí càng khiến cho rất nhiều quí tộc đều ở trong nhà, không thích ra ngoài.

Vẫn mặc một kiện trường bào rộng như trước, Lâm Lôi dưới sự bảo hộ của hai gã hộ vệ chậm rãi tản bộ trên con phố phủ đầy tuyết.

“Cộp cộp.” Tiếng bước chân trên tuyết vang lên.

Phân Lai thành sau cơn bão tuyết hiện ra với vẻ mỹ diệu hiếm thấy, trên con đường Lục Diệp, ở hai bên đường trước cổng của những quí tộc phủ đệ đều có một cây băng lăng, ánh sáng mặt trời chiếu lên băng lăng phát sinh khúc xạ khiến cho băng lăng càng thêm chói mắt.

Màu trắng của tuyết bao trùm trên những ngọn cây tùng trước dãy phủ đệ vô cùng quyến rũ.

Cảnh sắc thật mỹ diệu.

Nhưng tâm tình Lâm Lôi lúc này lại không tốt.

"Khắc Lai Đức đã là cửu cấp cường giả, mặc dù cửu cấp đạt đến Thánh cấp rất khó, nhưng nói không chừng một ngày nào đó y có đột phá, đến lúc đó ta lại càng không có hi vọng." Lâm Lôi thật sự không chờ được.

Càng sớm đối phó với Khắc Lai Đức thì càng nắm chắc hơn.

Nhưng mà, hắn cần một cơ hội

"Lão đại, huynh xem, những phủ đệ bên cạnh phần lớn đều được tu sửa qua, còn có cả rất nhiều trang sức vật phẩm nữa." Tiếng Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi đi trên đường, nhưng tâm trí lại không hề chú ý tới xung quanh, nghe Bối Bối nói, hắn mới để ý thấy các phủ đệ hai bên Lục Diệp lộ đều có khác so với trước kia.

"Điều này..." Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

"Giữ lấy, đúng rồi, dịch sang bên trái một chút." Bên cạnh một tòa phủ đệ, đám người hầu đang ở trước cửa phủ đệ trang trí, bên cạnh còn có người chỉ huy.

“Đó là, hoa Ngọc Lan!” Lâm Lôi chú ý tới hình dạng trang trí hiện ra trước cửa phủ đệ nọ, đúng là hình dáng của hoa Ngọc Lan .

Hắn lúc này mới giật mình.

“Đúng rồi, bây giờ đã là tháng mười hai, chẳng mấy ngày nữa là đến lễ Ngọc Lan, hơn nữa còn là Ngọc Lan lễ một ngàn năm nữa!” Lâm Lôi cũng biết lễ hội này trọng yếu cỡ nào.

Ngọc Lan lịch năm 10000 ngày 1 tháng 1, sợ rằng là ngày huyên náo nhất trong cuộc sống của Ngọc Lan đại lục, thảo nào mỗi phủ đệ quí tộc đều tiến hành sửa sang trang trí.

“Rắc!”

Cái thang dưới chân một người hầu đang trang trí bỗng bị gẫy, người hầu nọ một chân bị trượt, toàn thân rơi xuống, đầu tiên va vào cái thang, sau đó đầu đập vào một tảng đá dưới đất, máu tươi lập tức nhiễm hồng cả mặt đất.

Những người bên cạnh lập tức luống cuống.

“Không việc gì chứ?” Đám người này nhanh chóng nâng người bị thương dậy.

“Có, có chút váng đầu.” Người bị thương thanh âm yếu ớt nói. May mà thang không cao, y ngã xuống đến mặt đất thì lực cũng không lớn, vậy mới giữ được cái mạng nhỏ.

“Được rồi, ngươi hôm nay về trước đi nghỉ đi. Khoa Nhĩ, ngươi đi chiếu cố cho hắn một chút, thực là, chỉ hơi cao có một chút mà lại ngã thành ra như thế này rồi.” Vị quản sự lắc đầu bất đắc dĩ nói.

Gã người hầu tên là Khoa Nhĩ lập tức nâng người bị thương dậy, đưa về chỗ ở.

Lâm Lôi nhìn cảnh này lại sửng sốt.

“Lâm, Lâm Lôi đại nhân?” Vị quản sự lúc này mới chú ý tới Lâm Lôi, lập tức đi đến hành lễ với hắn, tòa phủ đệ này là phủ đệ của Bá Nạp công tước, Lâm Lôi đã từng tới cho nên vị quản sự kia đương nhiên biết hắn.

“Lâm Lôi đại nhân, chào buổi sáng.” Vị quản sự khom người nói.

Lâm Lôi lúc này mới tỉnh táo lại, trên mặt lộ ra nụ cười hưng phấn thấy người trước mắt cười ha hả nói: “Ha ha, cũng chúc ngươi buổi sáng tốt lành a. Hì hì, đi nào, chúng ta trở về thôi.”

Lâm Lôi hưng phấn nhanh chóng xoay người dẫn theo đám hộ vệ trở về.

“Quái, đại nhân sao lại cao hứng như vậy?” Hai gã hộ vệ khẽ thì thầm với nhau.

Hôm nay bọn họ vốn thấy Lâm Lôi một mực trầm mặc, sao đột nhiên lại trở nên hưng phấn như vậy?

“Biện pháp đơn giản như vậy mà sao ta lại không nghĩ đến cơ chứ! Ha ha…” Lâm Lôi vỗ đầu mình thầm mắng, bản thân đích xác nghĩ rằng mình thật là ngu ngốc.

Lúc này hắn đã nắm chắc phương pháp hay khiến Khắc Lai Đức tới gặp mình, đó chính là – bị thương.

“Ta giả vờ trong khi tu luyện Đấu khí không cẩn thận bị nội thương, biết tin ta bị thương, với thái độ của Khắc Lai Đức với ta, mười phần có đến tám chín phần là sẽ tự mình đến ân cần thăm hỏi.”

Lâm Lôi trong lòng vô cùng vui sướng.

Chỉ cần ở trong phủ đệ, mình tự sắp đặt cho Khắc Lai Đức, vậy thì tự nhiên sẽ đơn giản đi rất nhiều.

“Đối với địa vị, tài phú ở Thần Thánh đồng minh ta cũng không coi trọng, Chờ biết tin tức của mẫu thân xong, sau khi giết Khắc Lai Đức, sẽ trực tiếp thông qua con đường của Đạo Sâm thương hội chạy ra khỏi phạm vi thế lực của Thần Thánh đồng minh.” Lâm Lôi đáy lòng rất quả quyết.kien

Thần Thánh đồng minh đối với hắn ngay cả một chút lực hấp dẫn cũng không có.

Hiện tại thân nhân duy nhất của hắn, đệ đệ tiểu Ốc Đốn cũng đang ở Áo Bố Lai Ân đế quốc, Thần Thánh đồng minh này đối với hắn cũng không có gì câu thúc.

Muốn giết chết Khắc Lai Đức, còn để thân phận không bị bại lộ, điều này cơ hồ không có khả năng, do vậy Lâm Lôi có thể phải chịu một chút hi sinh, dù sao đối với hắn mà nói, Thần Thánh đồng minh cũng không có gì hấp dẫn cả.

Giữa phủ đệ của Lâm Lôi, trong Tuyền Thủy viên.

Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên bãi cỏ tu luyện Long huyết Đấu khí, Long huyết Đấu khí trong cơ thể như sóng biển mãnh liệt hỗn loạn, đánh sâu vào kinh mạch các nơi.

Trên thực tế tu luyện như vậy, thất cấp chiến sĩ cũng không thể chịu đựng nổi, nhưng mà Lâm Lôi không giống với bọn họ, hắn đã uống rất nhiều Hoạt long huyết, bình thường long huyết tưới lên thân thể sẽ khiến thân thể phòng ngự mạnh kinh người, mà Lâm Lôi nuốt long huyết vào trong cơ thể cũng khiến cho khả năng chịu đựng của kinh mạch đạt đến cấp độ kinh khủng.

“Phụt!”

đột nhiên một ngụm máu tươi từ trong miệng Lâm Lôi phun ra, sắc mặt bỗng chuyển sang trắng bệch.

“A,” Tiếng hét thống khổ từ yết hầu Lâm Lôi vang lên.

Lúc này, đám thị nữ, hộ vệ ngoài cửa Tuyền Thủy viên cũng loáng thoáng nghe thấy thanh âm trầm thấp của Lâm Lôi, bọn họ đều dán vào cửa cẩn thận lắng nghe.

“Lâm Lôi đại nhân dường như đang rất thống khổ thì phải?” Một thị nữ hơi gầy trong số đó lên tiếng.

“Hình như là vậy.” một thị nữ đầy đặn ở bên cạnh cũng gật đầu.

Nhưng căn bản các nàng không dám đi vào.

“Lâm Lôi đại nhân?” Nàng thị nữ hơi gầy lên tiếng hô.

“Vào, vào đây.” Tiếng Lâm Lôi vang lên.

Hai người thị nữ nhìn nhau, lập tức đẩy cửa chạy vào, nhưng mà khi chạy đến chỗ bãi cỏ các nàng đều chấn động, trên mặt đất có một bãi máu lớn, Lâm Lôi sắc mặt tái nhợt nằm sấp trên mặt đất.

“Đưa ta trở về phòng.” Lâm Lôi trầm giọng nói.

“Dạ, dạ.”

Hai người thị nữ cuống quít, mỗi người đỡ một cánh tay dìu Lâm Lôi nhanh chóng tới phòng ngủ giữa độc viện của hắn.

“Đại nhân, có cần mời Quang Minh hệ ma pháp sư không?” Thị nữ hơi gầy vội vàng dò hỏi.

“Không cần, ta là bị nội thương, ma pháp sư cũng vô dụng, chỉ có thể tĩnh tâm điều dưỡng thôi.” Lâm Lôi hít sâu một hơi rồi nhắm mắt, khoanh chân ngồi xuống trên giường. “Hai người ngươi trước hết cứ đi ra ngoài đi.”

“Vâng, thưa đại nhân.” Hai thị nữ cung kính rời đi.

Vô luận là Quang Minh hệ hay là Thủy hệ cùng các hệ trị liệu ma pháp đều là một loại ma pháp có tính chất khôi phục để chữa trị vết thương, song đối với nội thương cũng không có biện pháp chữa trị.

Trong phòng Lâm Lôi, chỉ có Lâm Lôi cùng Da Lỗ hai người.

“Lão tam, ngươi không bị thương sao?” Da Lỗ nghi hoặc hỏi. “Ngươi đã không bị thương thì giả tạo bị thương để làm gì? Lại còn tìm ta gấp như vậy nữa.”

Lâm Lôi từ lúc trước khi giả vờ bị thương đã phái người đi tìm Da Lỗ.

Lâm Lôi khẽ nói: “Da Lỗ lão đại, chuyện này quan hệ đến đại thù của ta. Da Lỗ lão đại, ta có thể nói cho ngươi hay, Khắc Lai Đức rất có thể là cừu nhân giết mẫu thân ta.”

“Cừu nhân giết mẫu thân?” Da Lỗ trợn tròn mắt, “Lão tam, ngươi muốn…?”

“Đúng, báo thù.” Lâm Lôi đối với hảo huynh đệ cũng không cần giấu diếm.

“Khắc Lai Đức kia là một cửu cấp cường giả, ngươi báo thù như thế nào được? Hơn nữa hắn còn là Quốc vương của Phân Lai vương quốc.” Da Lỗ hoảng hốt hỏi, hắn có phần lo lắng cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi điềm tĩnh đáp: “Yên tâm, ta mười phần nắm chắc đối phó với y. Nhưng mà một khi giết chết Khắc Lai Đức, có thể Quang Minh giáo đình sẽ tha tội chết cho ta nhưng cuộc sống nhất định là rất khó chịu, cho nên ta quyết định sau khi giết chết Khắc Lai Đức liền lập tức rời khỏi Thần Thánh đồng minh.”

“Rời khỏi Thần Thánh đồng minh?” Da Lỗ sửng sốt, nhưng chỉ trong nháy mắt hắn liền hiểu được. “Phải, nên li khai, chuyện này ngươi cứ giao cho ta, thế lực buôn bán của Đạo Sâm thương hội chúng ta bao trùm tại các đại thành thị của Thần Thánh đồng minh, muốn rời khỏi Thần Thánh đồng minh mà thần không biết quỉ không hay thì dễ dàng vô cùng.”

“Hơn nữa Đạo Sâm thương hội chúng ta còn có rất nhiều đại sư dịch dung hóa trang nữa.” Da Lỗ tự tin đến mười phần.

Lâm Lôi cũng biết Đạo Sâm thương hội thế lực vô cùng lớn, một trong tam đại thương hội của Ngọc Lan đại lục há lại là nói giỡn sao?

“Ta biết, cho nên Da Lỗ lão đại, ta nhờ người phái người ngồi ở trong tửu điếm cuối đường Lục Diệp chờ ta. Khi ta đến đó, ngươi hãy hỗ trợ an bài để ta tời khỏi Thần Thánh đồng minh.”

Lâm Lôi rất tự tin, sau khi mình giết chết Khắc Lai Đức, tuyệt đối có thể dễ dàng đến ngồi trong tửu điếm kia.

“Yên tâm.” Da Lỗ gật gật đầu.

“Lão tam.” Da Lỗ nhíu mày nhìn Lâm Lôi, “Ngươi phải cẩn thận a.”

Lâm Lôi nhìn Da Lỗ cười: “Da Lỗ lão đại, ngươi phải tin vào ta chứ.”

Tin tức Lâm Lôi bị thương rất nhanh chóng truyền ra bên ngoài, người đầu tiên biết tin tức này không phải là Quốc vương Phân Lai vương quốc, mà là Hồng y đại giáo chủ của Quang Minh giáo đình - Cát Nhĩ Mặc.

Nhưng rất nhanh, Quốc vương Khắc Lai Đức, còn có rất nhiều quí tộc ngay sau đó cũng biết tin Lâm Lôi luyện công bị thương. Tu luyện bị thương mặc dù tương đối ít nhưng vẫn có. Đây là loại tu luyện quá khắc khổ, vượt qua cực hạn của thân thể, liền dẫn đến thân thể bị tổn thương, thậm chí là thương tổn trong nội phủ.

“Bây giờ cứ chờ Khắc Lai Đức tới.” Lâm Lôi mặc trường bào rộng, sắc mặt tái nhợt ngồi ở trên chiếc ghế trong phòng.

Bối Bối cũng ngồi ở một bên ghế.

“Lâm Lôi đại nhân.” Bên Ngoài có thị nữ chạy tới.

Lâm Lôi mắt không khỏi sáng lên, nhưng ngay sau đó hắn lại giả bộ thành hình dạng rất suy yếu, nhìn thị nữ tới lạnh nhạt hỏi: “Chuyện gì?”

“Hồng y đại giáo chủ Cát Nhĩ Mặc đến.” Thị nữ vội vàng trả lời.

“Hả?” Lâm Lôi trong lòng đột nhiên lộ ra vẻ rất lo lắng

Cát Nhĩ Mặc đến là điều hắn đã đoán trước được, nhưng mà Lâm Lôi đột nhiên nghĩ đến chuyện… nếu trong khi Cát Nhĩ Mặc ở tại đây, Khắc Lai Đức lại vừa tới, vậy mình muốn đối phó với Khắc Lai Đức có thể sẽ gặp phiền toái rồi.

Dù sao Cát Nhĩ Mặc cũng là một cửu cấp đại ma đạo, mà Dong huyết độc độc phấn chỉ tước đi được thực lực của chiến sĩ, đối với ma pháp sư không có ảnh hưởng gì hết.

“Lâm Lôi!” lúc này tiếng của Cát Nhĩ Mặc đã vang lên bên ngoài cửa.

(Hết chương 26)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 27: Tửu

Lâm Lôi không khỏi quay đầu nhìn về phía cửa sảnh.

Cát Nhĩ Mặc khoác một bộ trường bào màu đỏ, lưng thẳng tắp, nụ cười thân thiết, ánh mắt sắc bén rất kiên nghị, cùng hai gã Bạch y tế tự đang tiến thật nhanh vào giữa cửa sảnh.

“Cát Nhĩ Mặc đã tới, hi vọng Khắc Lai Đức tới chậm hơn một chút,” Lâm Lôi trong lòng thầm mong.

Kế hoạch lần này của hắn có nhược điểm duy nhất chính là Khắc Lai Đức lại có thể đến cùng một lúc với một cửu cấp ma pháp sư, dù sao Dong huyết độc không có hiệu quả đối với ma pháp sư.

Lâm Lôi lúc này cũng đứng dậy, tiến lên chào: “Cát Nhĩ Mặc đại nhân.”

“Lâm Lôi, ngươi coi ngươi kìa, sắc mặt tái nhợt như vậy, mau ngồi xuống.” Cát Nhĩ Mặc lập tức tiến lên hai bước giữ Lâm Lôi lại.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân, không việc gì đâu, ta mặc dù tu luyện Đấu khí bị thương tổn nội phủ nhưng hành động bình thường thì không có vấn đề gì. Chỉ tiếc rằng một khoảng thời gian tới ta sẽ không thể tu luyện Đấu khí được.” Lâm Lôi thở dài một hơi nói

“Lúc này ngươi còn muốn tu luyện ư?” Cát Nhĩ Mặc có phần phát bực, “Ngoại thương thì rất dễ dàng, nhưng đây là nội phủ bị thương có thể rất nguy hiểm. Nếu không liên tục chữa trị thì cả đời sẽ phải chịu đau đớn.”

“Đa tạ Cát Nhĩ Mặc đại nhân đã quan tâm.”

Lâm Lôi cũng có hảo cảm đối với Cát Nhĩ Mặc. Hắn cứ không ngừng liếc nhìn thoáng qua cửa sảnh: “Hy vọng Khắc Lai Đức đến chậm một chút.”

nl.Hôm qua tuyết rơi nhiều khiến hơi lạnh bao trùm khắp cả Phân Lai thành, trước vương cung người đi đường vô cùng thưa thớt, lúc này đội ngũ hơn một trăm hộ vệ đang bảo hộ một cỗ xe ngựa màu vàng sang trọng đi ra khỏi cửa cung.kien

“Lọc cọc.”

Vết bánh xe hằn lên trên nền tuyết.

“Lan Tắc Mỗ, mau mở cửa xe,” Khắc Lai Đức ra lệnh.

Bên trong xe ngựa rất rộng, e rằng kể cả có năm sáu người cùng ngồi trong đó cũng không chật, Lan Tắc Mỗ chính là cung đình thái giám thân cận của Khắc Lai Đức. Lan Tắc Mỗ lúc này lên tiếng: “Vâng, thưa bệ hạ.” Hắn liền xốc tấm màn cửa của xe lên, nhất thời một trận hàn khí ùa vào.

Bất quá, bất luận là Lan Tắc Mỗ hay là Khắc Lai Đức đều không chút nào lo ngại giá lạnh, mà Khắc Lai Đức cũng chỉ khoác một chiếc áo choàng bên ngoài cùng nội y, còn Lan Tắc Mỗ mặc trang phục truyền thống của cung đình thái giám.

“Cái tên Lâm Lôi này, tu luyện Đấu khí mà lại để bị thương nội phủ, đúng là...” Khắc Lai Đức không khỏi cười cảm thán nói.

Lan Tắc Mỗ thấp giọng phụ họa: “Lâm Lôi đại nhân tuổi còn trẻ đã có thành tựu như vậy rồi, cho dù thiên phú tới đâu thì cũng cần khắc khổ tu luyện, một chiến sĩ có thể tu luyện Đấu khí đến mức bị thương nội phủ thì có thể thấy được mức độ tu luyện của hắn.”

Cực hạn thân thể người có thể rất cao, rất cao…

Nhưng mà mỗi lần kích phát tiềm lực lại không thể quá lớn, chiến sĩ tu luyện chăm chỉ khắc khổ đương nhiên là tốt nhưng cũng không nên tu luyện quá sức chịu đựng khiến thân thể không chịu đựng được.

“Đúng vậy, Lâm Lôi này tương lai thành tựu không thể hạn lượng được.” Khắc Lai Đức cũng gật đầu đồng ý.

Lan Tắc Mỗ nhìn thoáng qua sắc mặt của Khắc Lai Đức trong lòng âm thầm sợ hãi than.

Hắn làm thiếp thân thái giám của Khắc Lai Đức, đối với chủ nhân của mình vốn hiểu rất rõ. Với tính cách bá đạo của Khắc Lai Đức rất ít khi khách khí với người khác, nhưng lại không hề như vậy đối với Lâm Lôi. Từ đầu tới cuối Khắc Lai Đức không có chút nào là không khách khí cả.

“Đáng tiếc năm đó bệ hạ, ài, bệ hạ người tự biết vô vọng đạp nhập Thánh vực nên mới trọng thị Lâm Lôi như vậy,” Lan Tắc Mỗ biết rất rõ bí mật của Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức mặc dù là cửu cấp cường giả, nhưng Lan Tắc Mỗ lại biết… trừ phi Quang Minh chi chủ hạ xuống hỗ trợ Thần lực, nếu không Khắc Lai Đức cả đời không có khả năng đạp nhập Thánh vực.

“Bệ hạ, đã tới phủ đệ của Lâm Lôi đại nhân rồi.” Lan Tắc Mỗ khẽ nói.

Nhìn xuyên qua cửa xe, rõ ràng đã thấy đại môn phủ đệ của Lâm Lôi ở cách đó không xa, mà lúc này nơi đại môn có hai gã chiến sĩ cường tráng, lưng hùm vai gấu đứng thẳng tắp hai bên. Hai gã chiến sĩ này là nhân vật tinh anh trong Vương bài kỵ sĩ đoàn của Quang Minh giáo đình.

“Cộp!” Xe ngựa dừng lại.

Lan Tắc Mỗ xuống xe trước rồi sau đó cung kính chờ đợi Khắc Lai Đức bước xuống.

“Bái kiến bệ hạ.” Hai chiến sĩ giữ cửa đều khom thân hô.

“Ồ, đã có người đến trước cả ta ư?” Khắc Lai Đức chú ý tới một cỗ xe ngựa xa hoa cùng với một đám Quang Minh thần điện kỵ sĩ đứng ở một bên.

“Là Cát Nhĩ Mặc đại nhân đã tới.” Một gã kỵ sĩ giữ cửa cung kính trả lời.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân đến? Cũng tốt.” Khắc Lai Đức quay đầu lại nhìn thoáng qua đội ngũ của mình. “Các người đều ở lại đây, Lan Tắc Mỗ theo ta đi vào.” Nói xong Khắc Lai Đức liền cùng thiếp thân thái giám của mình tiến vào đại môn phủ đệ.

Lúc này Lâm Lôi còn đang nói chuyện cùng Cát Nhĩ Mặc. Hắn cũng không biết Khắc Lai Đức đã tới cửa.

“Cát Nhĩ Mặc này sao còn chưa đi chứ?” Lâm Lôi đáy lòng có chút nóng nảy.

Nếu Cát Nhĩ Mặc cùng hắn tiếp tục đàm luận, muốn nói tới chuyện gì đó thì thời gian y ở lại sẽ càng lâu, thật sự là rất phiền toái a. Lâm Lôi đáy lòng gấp gáp, lúc này bỗng che miệng.

“Khụ. Khụ!” Hắn liên tục ho khan vài tiếng. Ho đến nỗi sắc mặt tái nhợt bỗng đỏ bừng cả lên.

“Lâm Lôi,” Cát Nhĩ Mặc ngược lại vô cùng chấn động.

Y không nghĩ Lâm Lôi thương thế lại nghiêm trọng đến như vậy.

“Lâm Lôi, ta có mang thuốc đến, ngươi cần phục dụng cho thật tốt. Thuốc này có tác dụng chữa trị đối với nội thương.” Cát Nhĩ Mặc vội vàng nói. “Ngươi thân thể không khỏe, vậy hãy nghỉ ngơi cho sớm một chút, ta không quấy rầy ngươi nghỉ ngơi nữa.” Nói xong Cát Nhĩ Mặc liền đứng lên.

Cơn ho khan qua đi, Lâm Lôi sắc mặt lại càng tái nhợt không có một chút huyết sắc.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân, thật sự xin lỗi.” Hắn tỏ vẻ hối tiếc nói.

“Không việc gì, ngươi nghỉ ngơi cho tốt. Thân thể là quan trọng nhất.” Cát Nhĩ Mặc nhắc nhở hai tiếng, liền mang theo hai gã Bạch y tế tự ra khỏi phòng.

Khi Khắc Lai Đức dẫn theo Lan Tắc Mỗ vừa mới đi qua đại môn phủ đệ của Lâm Lôi, bỗng nghe thấy tiếng gọi từ phía sau: “Bệ hạ, bệ hạ.”

Khắc Lai Đức nghi hoặc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Mai Lệ Đặc đang từ trên xe ngựa nhảy xuống: “Bệ hạ.”

“Mai Lệ Đặc, ngươi cũng tới ư?” Khắc Lai Đức cười dừng lại chờ Mai Lệ Đặc.

nl.Mai Lệ Đặc chạy đến trước mặt Khắc Lai Đức, phỉnh nịnh: “Lâm Lôi đại nhân bị thương, thần sao lại không đến được chứ? Bệ hạ người sao lại chỉ mang có một mình Lan Tắc Mỗ tiến vào vậy, như thế thật không an toàn!” Mai Lệ Đặc vội vàng khuyên.kien

Quốc vương một khi đến nhà một thần tử, hộ vệ, nhân mã đều trực tiếp đưa theo vào.

Một là vì quan tâm đến an toàn, thứ hai cũng thể hiện rõ địa vị quyền lực của Quốc vương.

“Không cần, ta chỉ là đến thăm Lâm Lôi, không cần ra vẻ phô trương.” Khắc Lai Đức cười nói. “Huống chi, tại Phân Lai thành này. ngươi nghĩ rằng ai có thể uy hiếp được ta đây?”

Khắc Lai Đắc tự tin cũng không phải là vô lí.

Đầu tiên, đã là cửu cấp cường giả, Khắc Lai Đức căn bản không cần phải úy kị điều gì. Có thể khiến y phải sợ cũng chỉ là kẻ đạt đến Thánh vực cường giả, mà Thánh vực cường giả chẳng lẽ lại đến ám sát một Quốc vương sao? Hơn nữa Phân Lai thành này còn là thánh đô của Quang Minh giáo đình!

Tại đại bản doanh của Quang Minh giáo đình, ai dám làm càn?

“Dạ dạ, là thuộc hạ cả nghĩ.” Mai Lệ Đặc vội nói.

“Đi nào, chúng ta cùng vào thôi.” Khắc Lai Đức mang theo Mai Lệ Đặc, Lan Tắc Mỗ hướng bên trong đi đến.

“Bệ hạ, Lâm Lôi đại nhân đang dưỡng thương ở độc viện phía đông viện, để nô tỳ dẫn người đi đến.” Dưới sự hướng dẫn của nàng thị nữ xinh đẹp, Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc, Lan Tắc Mỗ ba người cùng tiến về nơi Lâm Lôi dưỡng thương, nhưng mới đi được một nửa đường ——

Khắc Lai Đức ba người liền thấy Cát Nhĩ Mặc mang theo hai gã Bạch y tế tự đi ra.

“Cát Nhĩ Mặc đại nhân,” Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc, Lan Tắc Mỗ đồng thời hành lễ.”

“Khắc Lai Đức, ngài cũng tới à,” Cát Nhĩ Mặc gật đầu: “Lần này Lâm Lôi nội phủ bị thương không nhẹ, vừa rồi hắn ho không ngừng, trong khi các ngươi đến thăm hỏi hắn không nên ở lại lâu, thăm hỏi một chút là được rồi, để hắn nghỉ ngơi cho tốt.”

“Biết rồi.” Khắc Lai Đức gật gật đầu.

“Vậy ta đây xin đi trước.” Cát Nhĩ Mặc cũng gật đầu, liền mang theo hai gã Bạch y tế tự rời đi trước.

Còn lại Khắc Lai Đức dẫn theo theo Mai Lệ Đặc, Lan Tắc Mỗ hướng tới nơi ở của Lâm Lôi đi đến.

Cát Nhĩ Mặc rời khỏi cũng khiến Lâm Lôi ngầm thở phào một hơi, nhưng mà không chờ hắn nghỉ ngơi, một thị nữ đã chạy tới đưa tin.

“Lâm Lôi đại nhân, Quốc vương bệ hạ dẫn theo hữu tướng đại nhân đã đến,” thị nữ này vội vàng báo.

“Tới rồi ư?”

Lâm Lôi con mắt sáng lên.

Đợi lâu như vậy rốt cuộc cũng đã tới. Hắn đáy lòng có chút không nhịn được nổi lên kích động, “Ngươi… đi ra ngoài trước đi.” Lâm Lôi lúc này nhanh chóng cho thị nữ lui xuống, rồi sau đó hắn lại an nhiên ngồi sang một bên, bình tĩnh chờ Khắc Lai Đức đến.

Chỉ vài giây sau, Lâm Lôi đã nghe thấy tiếng bước chân.

“Lâm Lôi,” Khắc Lai Đức vừa mới tới cửa sảnh thanh âm đã vang lên, sau hai ba bước chân lập tức đi đến trước mặt Lâm Lôi, rất quan tâm thăm hỏi: “Lâm Lôi, sắc mặt ngươi không được tốt a, nhanh, ngồi xuống nghỉ ngơi đi, nghỉ ngơi cho khỏe.”

Lâm Lôi bị Khắc Lai Đức ấn ngồi xuống.

“Lâm Lôi đại nhân,” Mai Lệ Đặc cũng hành lễ với Lâm Lôi.

“Tạ ơn bệ hạ, đa tạ Mai Lệ Đặc đại nhân.” Lâm Lôi tỏ vẻ vô lực đáp lễ.

Chỉ là hắn trong lòng đã bắt đầu dâng lên một cỗ hưng phấn. Lúc trước khi biết tin phụ thân mình chết, Lâm Lôi đã để cho Hi Nhĩ Mạn thúc thúc mang theo truyền thừa chi bảo ‘Chiến Đao Đồ Lục’ đi tới Áo Bố Lai Ân đế quốc trước, sau đó đề ra quyết tâm báo thù không hề tiếc hi sinh bản thân mình.

Phụ thân, mẫu thân!

Việc phụ thân chết cũng có quan hệ tới Khắc Lai Đức. Nếu không phải vì Khắc Lai Đức lúc trước để cho Mạt Đức Sâm phái người bắt mẫu thân, phụ thâm làm sao lại phải đi báo thù, cuối cùng vứt bỏ tánh mạng cơ chứ. Còn chuyện với mẫu thân, đương nhiên cùng Khắc Lai Đức có liên quan.

“Bệ hạ, ta không sao, ta chỉ bị thương một chút trong nội phủ. Mỗi Đấu khí là chưa thể nào tu luyện lại, còn hoạt động bình thường thì không có vấn đề gì.” Lâm Lôi cười đáp.

“Vậy thì tốt rồi, vậy thì tốt rồi.” Khắc Lai Đức cũng lộ ra vẻ tươi cười.

“Mai Lệ Đặc đại nhân lần này cũng tới rồi,” Lâm Lôi đột nhiên như nghĩ ra điều gì đó, kinh hỉ nói, “Phải rồi, lần trước Mai Lệ Đặc đại nhân có cho ta một bình rượu quý, ta còn chưa uống, hôm nay bệ hạ cùng Mai Lệ Đặc đại nhân đều tới, chúng ta đây phải cùng nhau uống một trận mới được.”

Lâm Lôi nói xong liền hướng tới tủ rượu bên cạnh đi đến.

“Không cần, Lâm Lôi, ngươi thân thể có thương tích, không nên uống rượu.” Khăc Lai Đức khuyên.

“Không việc gì, ta chỉ là bị thương nhẹ, hơn nữa uống chút rượu không chừng còn có thể khai thông huyết mạch.” Lâm Lôi nói xong liền lấy ra bốn cái ly rượu, một bình hồng tửu. “Lan Tắc Mỗ, ngươi cũng ngồi xuống đi, tại đây không cần phải khách khí.”

Đối với Lan Tắc Mỗ, Lâm Lôi hiểu rất rõ.

Thân là thiếp thân thái giám của bệ hạ, thực lực của Lan Tắc Mỗ rất mạnh, mặc dù Lâm Lôi không cách nào nhìn rõ, nhưng mà hắn nhận ra Lan Tắc Mỗ này ít nhất cũng là thất cấp cường giả, thậm chí có thể đạt đến cả bát cấp cường giả.

“Không cần, ta không uống rượu.” Lan Tắc Mỗ lắc đầu cự tuyệt nói.

Làm thiếp thân thái giám của bệ hạ, bất kỳ lúc nào cũng cần phải bảo trì sự tỉnh táo.

“Lâm Lôi, Lan Tắc Mỗ không uống rượu, không cần ép hắn uống.” Khắc Lai Đức lắc đầu với Lâm Lôi, “Lâm Lôi, Cát Nhĩ Mặc đại nhân vừa rồi gặp ta, còn nói ngươi ho rất khỏ cực, để ngươi nghỉ ngơi cho tốt, chúng ta hay là đừng uống rượu nữa.”

Không uống rượu?

Người khác không biết, chứ Lâm Lôi thì rất rõ ràng, chính mình cho Dong huyết độc vào rượu, nếu Khắc Lai Đức không uống rượu thì làm sao để y trúng độc được đây?

“Không việc gì, Cát Nhĩ Mặc đại nhân vì quá quan tâm đến ta nên mới nói vậy.” Lâm Lôi cười rót rượu cho mọi người, “Khắc Lai Đức bệ hạ, bình rượu này rất tuyệt, Mai Lệ Đặc đại nhân, nào, mọi người, nâng ly.” Lâm Lôi nói xong liền nâng ly lên.

Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc cũng nâng chén.

Tiếng va chạm thanh thúy của chén pha lê vang lên, sau đó Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc, Lâm Lôi đều uống một ngụm.

“Khụ!”

Lâm Lôi đột nhiên lại ho khan, rượu vừa uống vào trong miệng thì đã ho ra ngoài, ho rất kịch liệt, ho đến nỗi sắc mặt hắn đỏ bừng cả lên.

“Lâm Lôi, đã bảo ngươi đừng có uống rồi, ngươi lại cứ đòi uống cơ.” Khắc Lai Đức bất mãn nói. vội vàng đến đỡ lấy Lâm Lôi.

“Không việc gì.” Lâm Lôi cười đưa tay cản Khắc Lai Đức.

Đột nhiên, hắn bỗng nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Đức, trịnh trọng nói: “Bệ hạ, ta có một việc rất quan trọng muốn nói với bệ hạ.”

“Chuyện rất quan trọng?” Khắc Lai Đức bỗng bị vẻ mặt của Lâm Lôi làm cho mê hoặc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 28: Mẫu Thân Đích Sanh Tử

Lâm Lôi cẩn thận ngó nghiêng quanh vài lần, đoạn khẽ nói: “Bệ hạ, xin hãy chờ một lát, để ta bảo đám người ở bên ngoài lui ra.” Nói xong, Lâm Lôi liền hướng phía cửa đi ra, trực tiếp quát hai gã hộ vệ bên ngoài sảnh: “Các ngươi đều lui ra ngoài đi, không có lệnh của ta, cấm không cho phép bất kỳ kẻ nào tiến vào.”

“Vâng, thưa Lâm Lôi đại nhân.”

Hai gã hộ vệ cung kính rời đi, nhất thời giữa độc viện chỉ còn lại Lâm Lôi, Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc cùng với Lan Tắc Mỗ.

“Cạch,” Lâm Lôi lặng lẽ đóng cửa phòng.

“Lâm Lôi, có chuyện gì thần bí mà phải đóng cả cửa phòng như vậy?” Khắc Lai Đức cười hỏi.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Khắc Lai Đức, trong lòng cười lạnh, bản thân hắn rất rõ Khắc Lai Đức đã trúng phải Dong huyết độc, có điều Dong huyết độc không có nguy hại đối với thân thể, chỉ cản trở sự vận chuyển của Đấu khí mà thôi. Chỉ cần không vận chuyển Đấu khí thì sẽ không phát hiện rằng mình đã trúng phải Dong huyết độc.

“Chuyện này đích xác là rất trọng yếu.” Lâm Lôi sắc mặt nghiêm túc hẳn.

nl.Nhưng lúc này Lan Tắc Mỗ lại lặng lẽ tới gần Khắc Lai Đức. Lan Tắc Mỗ thân là thiếp thân thái giám của Quốc vương, hắn cảm giác được hoàn cảnh lúc này có phần uy hiếp, tuy nhiên Lan Tắc Mỗ nhận thấy, với thực lực cửu cấp cường giả của bệ hạ, hơn nữa thực lực của hắn cũng là bát cấp cường giả, ở đây không ai có thể uy hiếp được bọn họ.

Có điều cẩn thận không bao giờ là thừa.kien

“Bệ hạ,” Lâm Lôi trịnh trọng nhìn Khắc Lai Đức, “Khi ta vẫn còn rất nhỏ, mẫu thân ta đã qua đời.”

Khắc Lai Đức gật đầu, y đã tra xét tin tức về thân thế của Lâm Lôi, mẫu thân của Lâm Lôi do khó sinh trong khi sinh đệ đệ hắn - tiểu Ốc Đốn - mà chết

“Trong trí nhớ của ta, không hề cảm giác được tình cảm của mẫu thân, trong trí nhớ của ta chỉ có sự nghiêm khắc của phụ thân, phụ thân ta đối với ta rất nghiêm khắc, mặc kệ là huấn luyện chiến sĩ hay là các loại phương diện tri thức giáo dục quí tộc, yêu cầu của người đều rất cao, rất nghiêm khắc.”

Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Đức, chậm rãi kể.

Khắc Lai Đức nghi hoặc, y không rõ giữa chuyện Lâm Lôi đang nói với sự tình rất quan trọng kia thì có cái gì liên quan, nhưng mà thân là một Quốc vương, Khắc Lai Đức rất có phong độ không hề ngắt lời Lâm Lôi.

“Hẳn là bệ hạ cũng biết, Ba Lỗ Khắc gia tộc ta chính là Long huyết chiến sĩ gia tộc.” Lâm Lôi trên mặt lộ ra thần sắc tự hào.

“Đúng vậy, một trong tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc, Long huyết chiến sĩ gia tộc, đây là một gia tộc rất huy hoàng từ xa xưa.” Khắc Lai Đức thở dài nói.

Lâm Lôi lắc đầu: “Đó chỉ là huy hoàng của quá khứ, gia tộc ta suy sụp thậm chí đến nỗi ngay cả truyền thừa chi bảo cũng không còn, mấy trăm năm trôi qua, các bậc tiền bối của Ba Lỗ Khắc gia tộc ta đều muốn đoạt lại truyền thừa chi bảo, nhưng vẫn chưa thực hiện được. Bệ hạ, người có biết khi ta trúng tuyển vào Ân Tư Đặc ma pháp học viện, ngày đó ta rời nhà, phụ thân ta đã nói gì với ta không?”

“Nói gì?” Khắc Lai Đức nhìn Lâm Lôi.

“Phụ thân ta nói, nếu sau này ta không thu hồi lại được truyền thừa chi bảo, người dẫu chết cũng sẽ không tha thứ cho ta!” Lâm Lôi thân thể có chút run rẩy.

Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc, thậm chí ngay cả Lan Tắc Mỗ đều không khỏi tròn xoe mắt, một bậc phụ thân mà cũng đi nói như vậy với nhi tử. “Phụ thân ngươi đã quá đáng rồi.” Khắc Lai Đức đáp.

“Không.”

Lâm Lôi trịnh trọng lắc đầu nói. “Ta hiểu được nguyện vọng trong lòng của phụ thân ta. Long huyết chiến sĩ gia tộc ta đã trầm mê suốt mấy trăm năm, trong mấy trăm năm trở lại đây không hề có cường giả chân chính xuất hiện. Phụ thân ta hiểu rằng ta sẽ là người mạnh nhất gia tộc trong mấy trăm năm trở lại đây. Hy vọng mấy trăm năm của gia tộc đặt cả trên vai ta. Người nói phụ thân ta liệu có thể tha thứ cho thất bại của ta được hay không?”

Khắc Lai Đức có chút hiểu ra.

“Hy vọng cả đời của phụ thân ta chính là hy vọng chiến đao Đồ Lục trở về với gia tộc. Giọng Lâm Lôi càng thêm sắc sảo. “Ta tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện vẫn không dám bê trễ, liều mạng tu luyện, ta vẫn lo lắng đến sự hy vọng, đến lời ủy thác của phụ thân!”

Khắc Lai Đức ba người cũng có phần minh bạch suy nghĩ trong lòng của Lâm Lôi.

“Hơn nửa năm trước, sau khi đấu giá kiện thạch điêu Mộng tỉnh, ta liền trở về nhà một lần, mang theo chiến đao Đồ Lục trở về.” Giọng Lâm Lôi bắt đầu to hơn.

Khắc Lai Đức, Lan Tắc Mỗ, Mai Lệ Đặc ba người cùng sửng sốt.

Bởi vì bọn họ biết lúc này phụ thân Lâm Lôi đã chết.

“Nhưng khi ta hưng phấn trở về, thứ nghênh đón ta là tin tức phụ thân ta đã chết. Người chết đi mà còn chưa kịp nhìn thấy chiến đao Đồ Lục. Ta ngay cả việc nhìn mặt phụ thân lần cuối cũng không thể được. Suốt nhiều năm như vậy ta khắc khổ tu luyện chính là hy vọng phụ thân có thể được vui lòng, đáng tiếc…” Cơ nhục trên mặt Lâm Lôi co giật, sắc mặt thực sự là kinh khủng.

Khắc Lai Đức ba người cũng hiểu được cảm tình trong lòng của hắn.

“Lâm Lôi, đừng nên quá thương tâm.” Khắc Lai Đức thở dài.

Lâm Lôi lại cười lạnh: “Nhưng mà… Các người có biết phụ thân ta đã chết như thế nào không?”

Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc, Lan Tắc Mỗ ba người đều ngẩn ra.

“Phụ thân ta, là do đệ đệ của bệ hạ, Mạt Đức Sâm giết chết!!!” Lâm Lôi mắt bắt đầu đỏ lên.

“Cái gì!” Khắc Lai Đức khiếp sợ, bên cạnh Mai Lệ Đặc, Lan Tắc Mỗ cũng đều chấn động.

“Cho nên, ta đã giết Mạt Đức Sâm!” Lâm Lôi thanh âm rất ngoan lạt.

nl.Lúc này, Lan Tắc Mỗ là người đầu tiên cảm giác được không khí trong phòng có vè không ổn, y không khỏi nhích lại gần phía Khắc Lai Đức, luôn luôn chú ý đến Lâm Lôi, song ngay lúc này, Lan Tắc Mỗ bỗng cảm thấy một trận gió động, y vốn là một bát cấp cường giả, biết quay đầu lại sẽ không kịp, lập tức vung tay lên để chống đỡ.kien

“Chát!”

Cảm giác kịch liệt đau đớn truyền lại, rồi sau đó Lan Tắc Mỗ không còn cảm thấy sự tồn tại của cánh tay mình nữa. Lúc này, khóe mắt y thoáng chú ý tới ——

Một ma thú hình chuột thể tich chừng nửa thước miệng đầy máu tươi bỗng hiện ra trước mặt y, ngoại trừ chú ý tới bộ răng đầy máu, Lan Tắc Mỗ còn chú ý tới đôi lợi trảo rất linh hoạt. Hiện tại dưới khoảng cách gần, Lan Tắc Mỗ căn bản không kịp tránh ra xa.

Quá nhanh!!!

“Phập.”

Lợi trảo trực tiếp cắt đứt yết hầu của Lan Tắc Mỗ, khi y vừa trông thấy cảnh này thì ánh mắt cũng dần dần ảm đạm đi.

Y không thể nào biết được ma thú lão thử chừng nửa thước này xuất hiện từ lúc nào. Lan Tắc Mỗ vốn tiến vào phòng trước tiên, đã cẩn thận quan sát chung quanh phòng, vốn chỉ chú ý tới một tiểu Ảnh thử to bằng cổ tay nằm trên thảm.

Hắc sắc ảnh thử lớn bằng cổ tay, liệu có uy hiếp sao?

Đối với bát cấp cường giả mà nói, một chút uy hiếp cũng không có. Lan Tắc Mỗ không hề có một chút cảnh giác nào đối với nó.

Sau đó, trong khi còn chưa kịp đề phòng, bát cấp cường giả Lan Tắc Mỗ bỗng dễ dàng bị Ảnh thử Bối Bối nhanh chóng giết chết. Trên thực tế y chết cũng không hề oan uổng, với thực lực của Bối Bối, Lan Tắc Mỗ cho dù có đối mặt ứng chiến e rằng cũng không chống được tới mấy chiêu.

“Lan Tắc Mỗ.” Khắc Lai Đức, Mai Lệ Đặc hai người đều kinh hãi.

Đường đường bát cấp cường giả, vậy mà mới đọ sức một lần đã chết, bọn họ hai người đều chấn kinh nhìn về phía ma thú Ảnh thử. Khi bọn họ nhìn kỹ, Ảnh thử Bối Bối thể tích thu nhỏ lại khôi phục bằng cổ tay, cuối cùng nhảy lên vai Lâm Lôi.

“Bối Bối, làm tốt lắm.” Lâm Lôi vuốt ve cái đầu nhỏ của Bối Bối.

Bối Bối nheo mắt lại hưởng thụ.

Lâm Lôi quay đầu tiếp tục nhìn về phía Khắc Lai Đức, ánh mắt lạnh lùng khiến trong lòng Khắc Lai Đức phải kinh hãi.

“Lâm Lôi, ngươi muốn làm gì?” Khắc Lai Đức quát, đồng thời y cũng vận chuyển Đấu khí trong cơ thể, nhưng mà trong lúc này Khắc Lai Đức lại cảm giác được đại đạo kinh mạch bình thường vốn thông suốt hôm này lại dường như đều bị tắc nghẽn vậy.

Với Đấu khí hùng hậu cua cửu cấp cường giả, Khắc Lai Đức vận chuyển có thể nhanh, mạnh như sóng biển nhưng hiện tại vận chuyển Đấu khí lại gian nan, tựa như chỉ còn là một dòng suối nhỏ vậy, hơn nữa Đấu khí còn có lúc đứt đoạn. Lúc này Đấu khí của Khắc Lai Đức e rằng chỉ còn trên dưới một phần trăm so với bình thường.

“Bệ hạ, người đừng kêu la, đừng phản kháng, nếu không sẽ chết ngay.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Khắc Lai Đức trong nháy mắt liền hiểu được tình cảnh của bản thân.

Hôm nay y sợ rằng chỉ có thể dựa vào lực lượng nhục thể, với thực lực của y hiện tại chỉ có thể miễn cưỡng vượt qua một lục cấp chiến sĩ mà thôi, nhưng mà tiểu Ảnh thử trên vai Lâm Lôi ngay cả bát cấp cường giả Lan Tắc Mỗ cũng đều có thể giết chết trong nháy mắt.

Khắc Lai Đức không có chút nghi ngờ, Lâm Lôi cùng với ma thú của hắn có năng lực giết chết y chỉ trong nháy mắt.

“Lâm Lôi, ngươi dám… Ngươi dám ám sát bệ hạ ư?” Mai Lệ Đặc không khỏi hoảng sợ hô lên.

“Câm miệng.” Lâm Lôi lạnh lùng liếc nhìn y.

Mai Lệ Đặc lực lượng nhục thể cũng không mạnh, hiện tại Đấu khí càng không thể nào vận chuyển được, lực lượng nhục thể chỉ có thể miễn cưỡng vượt qua một gã tứ cấp chiến sĩ mà thôi.

Y nhanh chóng hiểu được tình cảnh của bản thân, không dám to tiếng đối với Lâm Lôi, nhưng vẫn khuyên: “Lâm Lôi, ngươi có tiền đồ rất lớn, tương lai ngươi sẽ trở thành người có địa vị cao tại Quang Minh giáo đình, nói không chừng sau này còn có thể trở thành tân nhậm Quang Minh giáo hoàng. Nhưng tại sao bây giờ ngươi lại muốn tự đoạn tiền đồ hả? Lâm Lôi, ta tin rằng, bệ hạ nhất định sẽ không trách tội ngươi đã giết chết Mạt Đức Sâm. Hắn đối phó với phụ thân ngươi thì một mình hắn chịu.” Mai Lệ Đặc nói xong thì nhìn về phía Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức cũng gật đầu: “Lâm Lôi, chuyện lần này ta có thể đảm bảo sẽ không truy xét, Mạt Đức Sâm chết thì cũng đã chết rồi.”

“Lâm Lôi, bệ hạ đã nói rồi đấy, ngươi không nên hồ đồ a.” Mai Lệ Đặc vội vàng can gián.

“Câm miệng!” Lâm Lôi đột nhiên vung tay lên

Ngón tay phải của hắn giống như cương trảo trực tiếp nắm lấy yết hầu Mai Lệ Đặc, chỉ một chút đã nhấc bổng Mai Lệ Đặc lên khỏi mặt đất.

“A, a, a!” Mai Lệ Đặc hoảng sợ khẩn cầu nhìn Lâm Lôi.

“Lâm Lôi.” Khắc Lai Đức lúc này cũng lên tiếng.

Nhưng Lâm Lôi chỉ cười lạnh, ngón tay dụng sức, cuối cùng buông tay ra.

“Bịch!” một tiếng, cả người Mai Lệ Đặc bị quẳng xuống đất, y không ngừng đưa tay che lấy yết hầu, gian nan phát ra tiếng a a, đến tận lúc sắp chết trong lòng y vẫn không thể tin nối… Hôm nay y với Khắc Lai Đức bệ hạ cùng nhau đến đây lại sẽ có một kết cục như vậy.

Lâm tử trong nháy mắt, Mai Lệ Đặc cũng hồi tưởng lại cảnh khi còn sống, việc y nghĩ đến nhiều nhất chính là đàn bà.

“Nếu biết sẽ bị Lâm Lôi giết chết, thì ngày đó ta đã không buông tha cho Ngải Lệ Tư kia.” Mai Lệ Đặc tại thời khắc cuối cùng ý nghĩ cũng chính là chuyện này.

Lâm Lôi cười lạnh nhìn Khắc Lai Đức.

“Lâm Lôi tại sao ngươi lại xuống tay với ta? Ta đối đãi với ngươi đâu có tệ.” Khắc Lai Đức nhìn Lâm Lôi, trong lòng lúc này có phần chờ đợi: “Tuyết sư, mau dẫn người tới a, nhanh, nhanh!!!” Khắc Lai Đức thân là cửu cấp cường giả, hắn cũng có ma thú.

Tuyết sư, nguyên là bát cấp ma thú phương bắc - Băng hàn Tuyết sư, bình thường vốn ở trong cung.

Bởi vì quan hệ linh hồn khế ước, Tuyết sư cùng Khắc Lai Đức tâm ý tương thông. Khắc Lai Đức trong khi gặp phải nguy hiểm, Tuyết sư cũng đã biết. Khắc Lai Đức chính mình rất rõ, điều y cần làm bây giờ chính là… kéo dài thời gian, tận lực kéo dài thời gian! “Phải, ngươi đối đãi với ta không tệ! nhưng mà mẫu thân ta thì sao?” Lâm Lôi gắt gao nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Đức.

Nếu không phải Khắc Lai Đức lúc trước phái người bắt mẫu thân đi thì phụ thân mình e rằng bây giờ vẫn còn sống, mẫu thân mình vẫn còn đang ở nhà. Phụ thân, mẫu thân mình đều mạnh khỏe! Chỉ vì hành vi lúc trước của Khắc Lai Đức đã khiến cho mình không còn phụ thân, không còn mẫu thân nữa.

Mẫu thân, mẫu thân ngươi không phải vì khó sinh mà chết sao?” Khắc Lai Đức không giải thích được, khó hiểu hỏi.

“Khó sinh?” Lâm Lôi cười ha hả, cười rất điên cuồng, rồi sau đó lạnh lẽo nhìn Khắc Lai Đức, “Đó bất quá là để che dấu mà thôi, Khắc Lai Đức, lúc trước khi mẫu thân ta sinh hạ đệ đệ của ta, mẫu thân đã cùng với phụ thân ta đến Quang Minh thần điện để cầu phúc, nhưng mà khi trở lại tửu điếm, trong đêm đó đã bị người bắt đi.”

“Khắc Lai Đức, chẳng lẽ ngươi đã quên chuyện mười năm trước ngươi sai Mạt Đức Sâm phái người tới bắt mẫu thân ta rồi hay sao?” Lâm Lôi lạnh lẽo nhìn Khắc Lai Đức, “Đừng phủ nhận, Mạt Đức Sâm đã công nhận hết cả rồi.”

“Đó, đó là mẫu thân ngươi ư?” Khắc Lai Đức ngây người ra.

“Thế nào, nghĩ ra chưa?” Lâm Lôi sát khí trong mắt đã phát ra, “Nói, mẫu thân ta bây giờ như thế nào? Nói cho ta biết người còn sống hay đã chết?”

Khắc Lai Đức lạnh nhạt đáp: “Mẫu thân ngươi ta đã giao cho một người khác, một người mà kể cả ngươi cũng không làm gì được, một kẻ mà ngay cả ta cũng không làm gì được.”

“Một người khác?” Lâm Lôi hoàn toàn không rõ.

Đồng thời hắn cũng nổi lên một tia hi vọng, một người ngay cả Khắc Lai Đức cũng không dám **ng đến mà lại muốn bắt mẫu thân mình, e rằng có một nguyên nhân trọng yếu gì đó, có lẽ… mẫu thân mình còn sống.

Khắc Lai Đức cười lạnh: “Nhưng mà ta có thể nói cho ngươi biết, mẫu thân ngươi đã chết, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ gì nữa.”

“Không.” Lâm Lôi trừng mắt lên.

“Ngươi không tin ư?” Khắc Lai Đức tới lúc này lại nở nụ cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 29: Đa Thiểu, Sát Đa Thiểu

T

rong vương cung.

Ma thú Khắc Lai Đức thu phục được - Băng hàn Tuyết sư tại vương cung có mười mấy người chuyên môn chăm sóc. Chăm sóc suốt một thời gian dài, các thái giám chăm sóc cho Băng hàn Tuyết sư đã có thể từ tiếng hống của nó mà đoán ra ý tứ của Băng hàn Tuyết sư. “Tuyết sư sao rồi?” Thanh âm cao vút của một nam tử cung đình thái giám mặc bạch y vang lên.

“Bẩm đại nhân, Tuyết sư bây giờ đang ngủ.” Thái giám hầu hạ Tuyết sư cung kính đáp.

“Ừ.” Vị bạch y cung đình thái giám ngạo nghễ gật gật đầu.

“Hống, hống.” Đột nhiên một loạt tiếng rống dồn dập vang lên, một loại thanh âm lo lắng sốt ruột mà trước đó chưa từng có.

Thái giám hầu hạ Tuyết sư nghe xong sắc mặt nhất thời đại biến, bạch y cung đình thái giám cũng lập tức hỏi: “Làm sao vậy, Tuyết sư làm sao vậy?”

Tiếng hỗng phẫn nộ, dồn dập của Tuyết sư gào lên giữa không trung, rất nhanh đã vang đến.

“Bệ hạ, bệ hạ gặp nguy hiểm.” Thái giám hầu hạ Tuyết sư hoảng sợ nói. “Nhanh, mười lăm trước cũng phát sinh chuyện như vậy, khẳng định là bệ hạ đang xảy ra nguy hiểm, nhanh, nhanh đi bảo vệ bệ hạ, đại nhân, bệ hạ người bây giờ ở đâu?”

nl.Bạch y cung đình thái giám sắc mặt cũng đại biến: “Bệ hạ, bệ hạ người đã ra khỏi vương cung, là đi đến phủ của Lâm Lôi đại nhân.”

“Nhanh, mau đi bảo vệ bệ hạ.” Thái giám nọ quát.kien

Đồng thời thái giám này cũng trực tiếp nhảy lên trên lưng Tuyết sư, y đã nuôi dưỡng Tuyết sư bao năm, Tuyết sư đối với y cũng không có địch ý quá lớn, nguyện ý để cho y ngồi trên lưng, mà cũng tại lúc này năm nhân ảnh đã bay vọt tới, năm người này chính là năm cao thủ trong vương cung.

“Tuyết sư, bệ hạ gặp nguy hiểm à?” Một gã trung niên tóc vàng quay sang Tuyết sư quát lên.

Tuyết sư không ngừng gầm gừ, đồng thời cũng gật đầu.

“Nhanh, đến phủ đệ của Lâm Lôi đại nhân, bệ hạ đang ở đó.” Bên cạnh một cao thủ tóc xanh vội vàng nói.

“Lão tứ, ngươi mau đi tìm Khải Tát đại nhân đi.” Kim phát trung niên nhân quát.

Khải Tát đại nhân là thủ lĩnh của nhóm người bọn họ, cũng là người mạnh nhất tại Phân Lai vương quốc. Tại Phân Lai vương quốc chỉ có hai cửu cấp cường giả, một người chính là bản thân Khắc Lai Đức, người còn lại là Khải Tát đại nhân.

Khải Tát bởi vì địa vị cao, cho nên căn bản không phải lúc nào cũng ở trong vương cung.

“Vâng, thưa nhị ca. Các ngươi mau đi bảo vệ bệ hạ, ta đi tìm Khải Tát đại nhân.” Bích phát trung niên lúc này phóng rất nhanh ra bên ngoài.

“Tuyết sư, đi thôi.”

Bốn người còn lại lập tức mang theo Tuyết sư rất nhanh hướng tới phủ đệ của Lâm Lôi vọt đi.

Trong phủ đệ của Lâm Lôi, lúc này ở giữa độc viện Lâm Lôi nghỉ ngơi, ngoại trừ hai cỗ thi thể ra cũng chỉ còn lại có Khắc Lai Đức và Lâm Lôi hai người.

“Không, ngươi làm sao biết mẫu thân ta đã chết? Ngươi chẳng phải là đã đem mẫu thân ta giao cho một người khác hay sao, kẻ kia ngươi cũng không dám đắc tội, ta không tin kẻ có địa vị này lại bắt mẫu thân ta đến chỉ để giết chết.” Lâm Lôi không tin.

Phụ thân mình đã qua đời, Lâm Lôi không muốn cả mẫu thân mình cũng chết.

Tận sâu thẳm trong lòng, hắn cũng khát khao rằng thân nhân của mình vẫn còn sống.

“Ha ha…” Khắc Lai Đức cười rộ lên, tội nghiệp nhìn Lâm Lôi, “Lâm Lôi ta có thể nói rõ cho ngươi biết, vị đại nhân vật kia không phải sai ta bắt mẫu thân ngươi, mà là chính ta chủ động bắt mẫu thân ngươi mang đến cho y. Bởi vì ta biết… y rất cần những nữ nhân giống như mẫu thân của ngươi.”

“Mà ta cũng biết rất rõ, vị đại nhân vật đó trước kia cũng đã bắt rất nhiều nữ nhân giống mẫu thân ngươi, kết cục của các nàng không một ngoại lệ, toàn bộ đều chết.” Khắc Lai Đức trong mắt có một nụ cười điên cuồng.

Lâm Lôi phảng phất như bị lôi điện bổ trúng, thân thể run rẩy.

“Không một ngoại lệ?” Hắn nhìn Khắc Lai Đức

Khắc Lai Đức tội nghiệp nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ngươi vốn có một tương lai rất rực rỡ, nhưng mà chính ngươi lại lựa chọn con đường này, ngươi nếu đã lựa chọn con đường này, tương lai ngươi xem như cũng đã được định đoạt.”

“Ha ha, ha ha, ha ha…” Lâm Lôi đột nhiên cười ầm lên, trên mặt cơ nhục đều co rúm lại.

Hai mắt hắn gắt gao nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Đức: “Khắc Lai Đức, là ngươi, là ngươi hại chết mẫu thân ta, cuối cùng còn khiến phụ thân ta cũng chết. Nếu không phải vì ngươi, ta bây giờ còn đang sống vui vẻ cùng với phụ thân, mẫu thân ta, hết thảy đều là ngươi, là một tay ngươi đã hủy diệt hết.”

Lâm Lôi đơn thủ vươn ra, từ bên cạnh xuất ra một thanh bình đao.

“Ngươi muốn làm gì?” Khắc Lai Đức cặp mắt hổ trừng trừng nhìn Lâm Lôi.

“Làm gì?” Lâm Lôi nhìn thanh bình đao trong tay, “Trước kia ta luôn dùng nó để điêu khắc thạch điêu, còn hôm nay.. ta nghĩ ta muốn thử một chút nhục điêu.” Lâm Lôi ánh mắt nhàn nhạt chuyển thành màu vàng lợt, vô tình giống như *** bối thiết giáp long, lạnh lùng! Lúc này trong Bàn Long giới chỉ, Đức Lâm Kha Ốc Đặc vẫn giữ nguyên sự trầm mặc.

nl.Theo dõi Lâm Lôi từ nhỏ cho tới lớn, Đức Lâm Kha Ốc Đặc hiểu rất rõ Lâm Lôi.kien

Lâm Lôi rất trọng thị thân nhân, huynh đệ. Vì thân nhân, huynh đệ, hắn thậm chí còn không sợ mạng vong. Mà lúc này, khi biết rõ hung thủ khiến phụ thân cùng mẫu thân phải chết đi đang ở ngay trước mặt, Lâm Lôi không có khả năng bình tĩnh trở lại.

“Nhục điêu?” Khắc Lai Đức ngẩn ra. Ánh mắt sắc bén của Lâm Lôi cẩn thận đánh giá toàn thân Khắc Lai Đức: “Yên tâm, thân thể ngươi cường tráng như vậy, ta tuyệt đối nắm chắc, sau một nghìn đao sẽ biến ngươi thành hình dạng đã chết của một nữ nhân." Giọng Lâm Lôi lạnh lẽo, sát khí lại càng không hề bị che đậy.

"Ngươi…" Khắc Lai Đức sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, hung tợn gào lên, "Lâm Lôi, ta nhất định sẽ giết chết ngươi, khiến ngươi đồng thời được đoàn tụ cùng với phụ thân, mẫu thân xấu số của ngươi."

"Đoàn tụ?"

Nghĩ đến phụ thân, mẫu thân, Lâm Lôi sát ý trong lòng càng thịnh.

"Cảm thụ một chút bình đao đao pháp của ta đi." Lâm Lôi trên mặt giống như phủ một tầng sương lạnh, đơn thủ vung lên, bình đao trực tiếp hướng phần eo bụng Khắc Lai Đức lột bỏ, nhưng đang lúc bình đao cách thân thể Khắc Lai Đức đại khái trên dưới mười li bỗng bị một nguồn lực quái dị cản trở.

Một màng sóng trong suốt trống rỗng sinh ra, dễ dàng ngăn trở hắn. "Đây là cái gì?" Lâm Lôi hoàn toàn kinh ngạc.

"Ta đã nói rồi, ta nhất định sẽ khiến ngươi phải chết." Khắc Lai Đức đứng lên, ngạo nghễ nhìn Lâm Lôi. Thân hình cường tráng khiến Khắc Lai Đức trông giống như một con sư tử đang phẫn nộ.

"Không thể nào."

Long huyết đấu khí trong cơ thể Lâm Lôi bộc phát, bình đao trong tay mạnh mẽ hướng thân thể Khắc Lai Đức chém tới.

"Phập!" "Phập!"… Liên tục bảy đao, mỗi một đao chém vào một vị trí khác nhau, nhưng mà không quản vị trí nào, lúc còn cách thân thể Khắc Lai Đức trên dưới mười li đều bị màng sóng trong suốt nhanh chóng ngăn lại.

“Ngươi không giết được ta đâu.” Khắc Lai Đức ngạo nghễ nói.

“Hống.” Bối Bối trên vai Lâm Lôi đột nhiên mở to cái miệng đầy máu ra, hung hăng táp tới Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức đối mặt với một táp này của Bối Bối tựa hồ có chút sợ hãi, nhưng rất tự tin vào màng phòng ngự trên người nên cũng không hề né tránh.

Răng Bối Bối cũng táp vào trên màng phòng ngự trong suốt. Mặt ngoài của tấm màng phòng ngự trong suốt bỗng lóe lên thứ ánh sáng bảy màu, cuối cùng thất thải quang mang lại biến mất.

“Hả?”

Khắc Lai Đức sắc mặt đại biến, “Công kích quá mạnh.” Y không dám tiếp tục để mặc cho Bối Bối cắn nữa, lúc này hướng ra bên ngoài phóng đi.

“Lão đại, công kích, công kích hắn. Phòng ngự trên người hắn không phải của chính hắn, e rằng là một quyển trục ma pháp, khẳng định là có năng lượng hạn chế, huynh công kích nhất định sẽ tiêu hao năng lượng của quyển trục, năng lượng tiêu hao hết y sẽ chết không còn nghi ngờ gì nữa.” Bối Bối dồn dập truyền âm nói với Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong nháy mắt đã hiểu ra đạo lý này.

“Muốn chạy trốn ư?”

Lâm Lôi bên ngoài thân lập tức hiện ra từng khối lân giáp màu đen, gai nhọn sắc bén từ khuỷu tay cũng như tất cả bộ vị đều mọc ra, một cái long vĩ giống như cương thiết trường tiên cũng phóng ra. Lưng, trán Lâm Lôi, đều toát ra gai nhọn.

Long hóa, hoàn toàn Long hóa.

Lâm Lôi dưới tình huống bình thường đã bước vào thất cấp, một khi Long hóa sẽ đạt tới cửu cấp sơ giai.

“Vù.” Lâm Lôi chân đạp mạnh, nhất thời đá hoa cương dưới chân rạn nứt ra. Hắn hóa thành một ảo ảnh trực tiếp nhằm phía Khắc Lai Đức. Hiện tại Khắc Lai Đức chỉ có thể dựa vào một chút lực lượng nhục thể đáng thương, tốc độ căn bản không thể nhanh được.

Móng tay Lâm Lôi bao trùm lân phiến rất mạnh đấm thẳng về phía Khắc Lai Đức.

“Chát!” Một cỗ lực lượng kinh khủng đập vào trên màng phòng ngự bên ngoài thân thể, mặc dù lớp phòng ngự này có thể bảo vệ Khắc Lai Đức nhưng vẫn có lực chấn động truyền lại. Tựa như Khắc Lai Đức đang trốn ở trong một cỗ xe ngựa chắc chắn vậy, người khác công kích xe ngựa, mặc dù bản thân Khắc Lai Đức không bị thương nhưng xe ngựa bị đánh bay thì tự nhiên y cũng bị đánh bay.

Hiện tại cũng như vậy.

Khắc Lai Đức toàn thân bị đấm bay ra, rồi sau đó đập mạnh vào tấm bình phong bằng gỗ. Tấm bình phong gỗ này bị cỗ lực lượng đánh sâu vào hoàn toàn vỡ vụn nhưng Khắc Lai Đức bản thân cũng không hề bị thương, y nghiêng ngả bò dậy.

“Long huyết chiến sĩ, hắn cũng có thể biến thành Long huyết chiến sĩ.” Khắc Lai Đức đã thấy Lâm Lôi hoàn toàn Long hóa.

Trước kia thực lực của Lâm Lôi còn chưa đạt được như vậy, sau khi Long hóa có thể đạt đến lực lượng của cửu cấp chiến sĩ, danh hiệu chung cực chiến sĩ quả nhiên không phải là hư danh.

“Không thể tiếp tục như vậy được, nếu không Vận mệnh thủ hộ sẽ hỏng mất.” Khắc Lai Đức dựa dẫm rất lớn vào Vận mệnh thủ hộ, đây là phần thưởng trước kia của Quang Minh giáo hoàng dành cho y. Vận mệnh thủ hộ này là phòng ngự ma pháp quyển trục đứng đầu đủ để trợ giúp Khắc Lai Đức ngăn cản một lần cường lực công kích của Thánh vực cường giả.

Có thể ngăn cản một lần cường lực công kích của Thánh vực cường giả.

Mà cửu cấp cường giả, e rằng cần phải công kích từ mấy mươi lần đến cả trăm lần thì mới có thể công phá được.

“Khắc Lai Đức, ta không tin ma pháp phòng ngự quyển trục năng lượng là vô cùng vô tận.” Lâm Lôi hoàn toàn Long hóa từng bước một hướng về phía Khắc Lai Đức đi đến.

Nhìn Lâm Lôi toàn thân bao trùm lân phiến, lưng tràn đầy gai nhọn, đặc biệt là long vĩ lúc nào cũng khua lên, Khắc Lai Đức cảm giác chính mình đang gặp phải một ma thú hình người. Nếu là trước kia, y sẽ không chút hãi sợ, nhưng mà bây giờ thực lực mười phần đã không còn một phần!

“Vù!” Khắc Lai Đức đột nhiên bỏ chạy, lao ra cửa sổ chạy đi.

“Vèo!”

Long vĩ của Lâm Lôi mạnh mẽ lao qua, từ phía sau vọt lên trước trực tiếp đánh thẳng trên người Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức toàn thân đập mạnh vào bên khung cửa sổ, phá nát khung cửa bay đến giữa đình viện. Lâm Lôi chân đạp mạnh xuống dưới, toàn thân liền phóng ra ngoài, trên mặt đất tầng tầng vỡ vụn.

“Ngươi còn muốn chạy trốn sao?”

Lâm Lôi hai tay Long hóa điên cuồng công kích về phía Khắc Lai Đức, Ảnh thử Bối Bối cũng ở một bên không ngừng công kích y, muốn tận lực tiêu hao năng lượng phòng ngự của Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức dựa vào kinh nghiệm phong phú của mình, hơn nữa với năng lực di chuyển của cửu cấp chiến sĩ, cùng với phòng ngự của Vận mệnh thủ hộ tận lực né tránh công kích của Lâm Lôi, tận lực trì hoãn thời gian.

“Bảo vệ bệ hạ, bảo vệ bệ hạ!”

“Hống”

bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng gầm lớn, đồng thời còn có một tiếng ma thú rống lên.

“Lâm Lôi, ngươi hôm nay nhất định phải chết không còn nghi ngờ gì nữa.” Khắc Lai Đức mừng rỡ. Lúc này y cảm giác được Vận mệnh thủ hộ còn khoảng chừng một nửa năng lượng, hoàn toàn có thể ngăn cản Lâm Lôi. Lâm Lôi ánh mắt phát lạnh.

“Đến một người giết một người, đến hai người giết hai người, có bao nhiêu giết bấy nhiêu.” Hắn lúc này sát khí cuồn cuộn.

“Chát!” Long vĩ của Lâm Lôi mạnh mẽ đánh lên người Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức toàn thân đập mạnh vào tường viện, trên tường viện nhất thời xuất hiện vết nứt, mà đồng thời một đạo hắc ảnh lợi trảo lại tiếp tục chộp vào trên người Khắc Lai Đức khiến y lại đập mạnh xuống mặt đất.

Bối Bối cùng Lâm Lôi không ngừng công kích Khắc Lai Đức.

“Ầm!”

Cửa viện đang đóng đột nhiên bị phá vỡ, từng khối gỗ vụn bắn ra xung quanh, một đầu sư tử dài chừng năm thước, cao gần ba thước toàn thân bảo phủ bởi bộ lông màu tuyết trắng đột nhiên vọt đến, trong miệng phun ra mấy trăm mũi tiêm trùy màu lục bích giống như mũi lao. Đằng sau nó còn có một đám vương cung cao thủ vọt theo tiến đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 30: Tử, Dã Yếu Sát

Theo sát Băng hàn tuyết sư xông tới, đám chiến sĩ nhìn thấy khung cảnh trong đình viện đều cảm thấy kinh hoàng.

"Đây là quái vật gì vậy?"

Trong đình viện, quái vật nọ khắp thân mình bao phủ bởi lớp vảy mầu đen, sau lưng là lớp gai nhọn phát ra ánh kim lạnh lẽo, còn có một cái đuôi như một chiếc roi thép không ngừng lay động. Đặc biệt, khi quái vật này quay đầu lại nhìn bọn họ, bọn họ đều chú ý đến đôi đồng tử màu vàng lợt trông rất quỷ dị.

Trong đó chỉ có sự vô tình, lạnh lùng và giết chóc!

“Hống!” Băng hàn tuyết sư không hề sợ hãi, xông lên đầu tiên, hướng về phía quái vật.

Băng hàn tuyết trong miệng phun ra một đám trùy nhọn màu lam, mà quái vật nọ không ngờ lại chẳng thèm né tránh, để mặc cho đám trùy nhọn này đánh vào lớp vảy trên người, phát ra hàng loạt tiếng vỡ vụn. Đòn công kích này ai dè lại chẳng hề gây cho hắn một chút thương tích nào!

"Cút ngay!" Một tiếng rống trầm thấp giận dữ từ trong miệng quái vật nọ phát ra.

Đùi phải tạo ra một huyễn ảnh cong cong hung hăng đập vào người Băng hàn tuyết sư. Băng hàn tuyết sư lập tức bị đá bay. Đây là bát cấp ma thú a, không ngờ bị một đá là bay mất.

Bọn họ làm sao biết được, sau khi Long hóa hoàn toàn, Lâm Lôi đã bước chân lên cánh cửa cửu cấp.

"Giết hắn, giết hắn cho ta!!!" Khắc Lai Đức phẫn nộ lớn tiếng hét.

Các cao thủ bị một màn gây sốc trước mắt lúc này mới tỉnh lại, lập tức cả đám hét lên giận dữ, rút vũ khí ra hướng Lâm Lôi lao tới. Đồng thời, những ma thú của đám cao thủ này cũng bắt đầu xông lên.

Ma thú Tuyết lang. ma thú Xích huyết chiến mã, ma thú Mãnh ma tượng, ma thú Thanh phong điêu ……

Cả đám ma thú, từ mặt đất, từ không trung không ngừng hướng Lâm Lôi xông tới. Lâm Lôi giống như một dòng suối, hấp dẫn toàn bộ chiến sĩ, ma thú ở xung quanh lao vào. Loại hình số lượng áp bức này quả là khủng khiếp.

Lâm Lôi chằm chằm nhìn Khắc Lai Đức một cách gắt gao. Bối Bối đang không ngừng công kích y nhằm tiêu hao năng lượng của lớp Vận mệnh thủ hộ.

"Khắc Lai Đức, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi." Lâm Lôi căn bản không thèm quan tâm đến đám chiến sĩ ở xung quanh. Trong đám chiến sĩ xuất hiện ở đây, cao nhất mới là bát cấp. Lâm Lôi mặc dù Long hóa chỉ là mới tiến nhập cửu cấp, nhưng hắn kế thừa ưu điểm lớn nhất của ***** bối thiết giáp long - phòng ngự mạnh đến đáng sợ!

Bát cấp công kích, dưới sự bảo vệ của lớp vảy toàn thân, căn bản chẳng làm thương tổn Lâm Lôi chút nào.

“Hây.” Một vị chiến sĩ cường tráng lưng hùm vai gấu cao chừng hai thước giơ một thanh búa lớn hung hăng bổ tới Lâm Lôi. Lưỡi búa ánh lên đỏ rực khiến cho nhiệt độ xung quanh tăng lên.

"Cút ngay."

Lâm Lôi căn bản không hề né tránh. Ngón tay trực tiếp nắm lại, nắm đấm phá không khí, với một tốc độ kinh người trực tiếp nện vào lưỡi búa.

"Ầm!"

nl.Lưỡi búa chắc nặng nọ không ngờ bị nắm đấm của Lâm Lôi biến thành phấn vụn. Nắm tay của Lâm Lôi căn bản không bị ảnh hưởng gì, trực tiếp xuyên vào trong ngực của cường tráng chiến sĩ nọ. Đồng thời bàn tay còn lại cũng nhanh chóng sát nhập.kien

“Soạt”

Lâm Lôi dùng sức, hai tay banh ra, đem chiến sĩ này xé thành hai nửa. Máu tươi bắn đầy lên lớp vảy trên cơ thể của Lâm Lôi, khiến cho hắn giống như một ác ma đến từ địa ngục.

"Nhị ca!"

Ba chiến sĩ khác lập tưc hét lên. Kẻ bị Lâm Lôi giết chính là một trong bốn gã bát cấp chiến sĩ. Ba trung niên nhân này hai mắt đỏ ngầu lên, lập tức đem theo ma thú của mình đồng thời lao tới Lâm Lôi.

"Vút!" chiếc đuôi của Lâm Lôi đột nhiên quất mạnh ra phía sau vai.

Một gã chuẩn bị đánh lén phía sau Lâm Lôi lập tức bị chiếc đuôi này đập vỡ đầu, máu me bắn tứ tung.

"Hắn là ác ma, là ác ma, mọi người, giết!" Đám người còn lại bị Lâm Lôi dọa cho chết đứng lập tức gào lên.

Lúc này, từ xa xa hướng tới đình viện vọt tới càng ngày càng nhiều người. Thậm chí, ngay cả hộ vệ trong phủ của Lâm Lôi cũng xông tới tấn công hắn. Bởi vì có lớp vảy bao phủ toàn thân, ngay cả mặt cũng đều bị che phủ nên căn bản chẳng ai biết con quái vật này chính là Lâm Lôi!

Trong lòng mọi người, đây là một tên ác ma khủng khiếp!

“Giết!”

"Bệ hạ, người chạy mau." Hai gã bát cấp chiến sĩ nhảy đến bên Khắc Lai Đức. Tuy nhiên, bọn họ vừa nói xong, một bóng đen đã lao tới một trong hai người bọn họ. Hai người này phản ứng cũng rất nhanh, toàn thân lay động, liền biến thành ảo ảnh.

"A!"

Một gã chiến sĩ bị dứt đứt một miếng thịt trên vai. Bóng đen nọ không ngừng tiến công, dùng răng nhọn vuốt sắc, trong một khoảng thời gian cực ngắn đã cắn xé đứt mười mấy khối thịt trên người gã chiến sĩ kia.

Mất máu quá nhiều, cơ nhục tê liệt khiến cho gã bát cấp chiến sĩ nọ cước bộ lảo đảo.

"Rắc!"

Một chưởng lập tức đập trúng đầu hắn, não bắn tung tóe, lập tức chết tươi.

"Bối Bối, tấn công Khắc Lai Đức!" Tiếng của Lâm Lôi vang lên trong đầu Bối Bối.

"Biết rồi, lão đại!"

"Vù!" Khắc Lai Đức liền nhân cơ hội rút khỏi đình viện.

"U” Tiếng kêu buốt óc từ Bối Bối lại vang lên, nó hóa thành một đạo ảo ảnh màu đen cực nhanh, trực tiếp đánh vào bức tường của đình viện, phá vỡ bức tường để lao ra, dồn dập tấn công Khắc Lai Đức.

"Giết tên ác ma này, tất cả giết hắn cho ta!" Khắc Đức lớn tiếng hô.

"Bệ hạ!"

Số người xông đến phủ của Lâm Lôi ngày càng đông. Vài ngàn quân tại Vương cung cũng đã xông đến hộ giá. Còn có không ít quý tộc phát hiện động tĩnh liền ra lệnh cho quân đội của mình tới bảo vệ Quốc vương bệ hạ. Số người trong phủ của Lâm Lôi đã gần đạt đến mức biển người.

Chỗ nào cũng có người!

"Vinh dự!"

"Vinh dự!"

Đám kỵ sĩ của Quang minh giáo đình lập tức xông đến trước mặt Khắc Lai Đức. Mọi người đồng thời tấn công bóng đen nọ. Vì bảo vệ bệ hạ, phần lớn quân nhân đều không tiếc mạng sống của bản thân.

“U.”

Tiếng kêu của Bối Bối lại vang lên, tốc độ tiếp tục tăng. Bối Bối có một thân ảnh quỷ dị, răng nhọn, vuốt sắc, lại còn sức phòng ngự kinh người. Tất cả gộp lai khiến cho cái tên Bối Bối trở thành tên của tử thần, lần lượt từng chiến sĩ ngã gục.

Hoặc là bị Bối Bối xuyên qua ngực, hoặc là cổ họng bị cắt đứt, hoặc là não bộ vỡ tan. ……

Bối Bối không ngừng tấn công về phía Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức cảm nhận rất rõ ràng năng lượng của bản thân không ngừng tiêu hao.

“Sủng vật này của Lâm Lôi thật quá đáng sợ.” Y đến tận lúc này mới hiểu rõ thực lực của Lâm Lôi.

Lúc này, Lâm Lôi đã bị cả biển người vây quanh. Thực lực tuy rất mạnh, nhưng mà bị vây bởi một số lượng lớn người và ma thú, cho dù mỗi chiêu một mạng cũng mất không ít thời gian.

“Không thể trì hoãn. Quang Minh giáo đình Thánh vực cường giả mà tới thì ta chẳng còn chút hy vọng nào cả.”

Lâm Lôi nhìn đám người điên cuồng xông lên trước mặt, trong miệng không ngừng hét to Vinh dự vì Bệ hạ chiến đấu với ác ma, trong lòng không khỏi nóng vội. Còn có không ít ma pháp sư từ đằng xa đối với Lâm Lôi tiến hành công kích.

"Vút!"

"Ầm!"

nl.Lâm Lôi toàn thân phảng phất như pháo hoa, các loại ma pháp không ngừng công kích trên người. Chỉ là sức phòng ngự của hắn quá đáng sợ. ***** bối thiết giáp long được xưng tụng là phòng ngự đệ nhất của Long tộc, điều này không có gì phải nghi ngờ.kien

“U.” tiếng kêu của Bối Bối vang lên ở phía xa, nhưng Lâm Lôi vẫn bị chiến thuật biển người vây chặt, trong lòng không khỏi càng nóng vội.

"Khắc Lai Đức!"

"Phụ thân, mẫu thân! Hôm nay cho dù con có chết cũng phải giết y. Có gì gia đình chúng ta sẽ được đoàn tụ dưới minh giới! Tiểu Ốc Đốn, Ba Lỗ Khắc gia tộc đành trông chờ cả vào ngươi rồi." Lâm Lôi trong lòng thầm nhủ. Lúc này, hắn đã không còn sợ cái chết nữa.

"Khắc Lai Đức!!!"

Lâm Lôi giận dữ gầm lên một tiếng, cánh tay phải phủ đầy vảy tại bên hông phất một đường. Một đạo ánh sáng màu tím đẹp đẽ liền nổi lên.

"Chết đi, tất cả chết đi!!!"

Đại khai sát giới!

Lâm Lôi cả người biến thành một cơn gió lốc. Đạo ánh sáng màu tím đẹp đẽ, quỷ dị nọ không ngừng ánh lên. Phàm chỗ nào Lâm Lôi lướt qua, mỗi gã chiến sĩ hoặc bị chém thành hai nửa hoặc bị biến thành thịt vụn.

Thần kiếm Tử huyết.

Với độ sắc bén của Tử huyết, đặc biệt dưới tình trạng Long hóa hoàn toàn của Lâm Lôi, cho dù là thất cấp chiến sĩ cũng trực tiếp biến thành hai nửa.

Giết chóc!

Cầm Tử huyêt trên tay, tốc độ giết người của Lâm Lôi tăng lên gần mười lần. Lưỡi kiếm Tử huyết lướt qua, lập tức cả một đám người đổ rạp. Lâm Lôi toàn thân cực nhanh hướng về phía Khắc Lai Đức xông tới. Hắn mỗi bước tiến tới, gần như đều phải giết đến cả chục người!

Giết!

Giết!

Giết!

Máu tươi phun như suối, xương thịt rải đầy đất. Toàn thân bao phủ bởi lớp vảy màu đen, tiến vào trạng thái Long hóa hoàn tòan, Lâm Lôi giống hệt như ác ma dưới địa ngục. Trên con đường giết chóc, hàng loạt chiến sĩ bị Lâm Lôi giết chết.

Không ai có thể ngăn cản hắn!

"Ầm!" Lâm Lôi dẫm mạnh xuống đất, mặt đất chấn động, tay vung lên Tử huyết, lập tức một đám thi thể ngã xuống. Xung quanh giả sơn, thực vật sớm hóa thành hoang tàn, hàng loạt mảng tường bị kích trúng đổ xuống.

Lâm Lôi cuối cùng cũng tới được trước mặt Khắc Lai Đức, Khắc Lai Đức bởi vì bị Bối Bối kiềm chế, căn bản không có cách nào trốn thóat.

"Lâm Lôi, ngươi nhất định phải giết ta ư?" Khắc Lai Đức nhìn Lâm Lôi chằm chằm.

Lâm Lôi nhếch mép.

Nhất định chăng?

Từ khi biết phụ thân mình đã chết, Lâm Lôi liền nhờ Hi Nhĩ Mạn thúc thúc đem Ốc Đốn cùng với truyền thừa chi bảo rời khỏi Thần Thánh đồng minh. Lúc bấy giờ, hắn đã quyết - bất kể giá nào, đều phải báo thù cho phụ thân và mẫu thân.

"Cạch!"

Long huyết đấu khí bộc phát, cánh tay của Lâm Lôi bành trướng một cách quỷ dị, lực lượng nhục thể đạt tới đỉnh. Tử huyết thần kiếm trong tay gần như phá vỡ không gian hung hăng chém vào Khắc Lai Đức.

"Ầm!" Khắc Lai Đức bị chém bay ra, nặng nề đập vào giả sơn ở phía xa khiến đất đá bắn tung tóe.

Lâm Lôi thân ảnh khẽ động, lập tức tới phía trên hắn.

Cả người xoay tròn như bánh xe, chân phải đá mạnh vào cổ của Khắc Lai Đức. Mặc dù có Vận mệnh thủ hộ chống đỡ, nhưng Khắc Lai Đức vẫn bị trùng kích lực làm cho bắn xuống phía dưới.

"Vút!" Theo sát chân phải là cái đuôi của Lâm Lôi.

Giống hệt như ngọn roi mạnh mẽ đập vào Khắc Lai Đức, cơ thể của Khắc Lai Đức như thiên thạch đập mạnh xuống mặt đất. Mặt đất nứt ra hàng chục mét, cả người y bị hãm vào dưới lòng đất.

Vòng phòng ngự trong suốt bao phủ bên ngoài của Khắc Lai Đức chấn động, ánh sáng bảy sắc không ngừng lóe lên, tùy lúc có thể bị phá vỡ.

“Sắp vỡ rồi!” Lâm Lôi trong lòng mừng rỡ.

“Bảo vệ Bệ hạ” Một âm thanh cao vút vang lên.

"Khải Tát đại nhân!"

Lúc này, đám chiến sĩ vốn bị Lâm Lôi và Bối Bối tiêu diệt ý chí chiến đấu, đều vô cùng mừng rỡ. Chỉ thấy một nam tử vạm vỡ với mái tóc dài xanh biếc phiêu dật, tay cầm một thanh kiếm lớn lao tới, tốc độ rất nhanh, không kém gì Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng run lên: "Vị đệ nhị cửu cấp cường giả của Phân Lai vương quốc, Khải Tát, không hay rồi!"

“Mặc kệ hắn.” Lâm Lôi căn bản không thèm ngoảnh đầu lại, cả người cực nhanh hướng tới Khắc Lai Đức lúc này mới ở dưới đất chui lên. Bấy giờ phòng ngự của Khắc Lai Đức đã đến cực hạn, tùy lúc có thể bị phá vỡ, đó cũng là lúc có thể giết chết y!

"Dừng tay!" Khải Tát giận dữ hét.

"Ầm!"

Lâm Lôi đấm mạnh vào bụng dưới của Khắc Lai Đức khiến cả người của hắn bay chéo lên. Liền đó toàn thân Lâm Lôi cực nhanh xoay tròn, chân phải như một chiếc búa lớn cùng với chiếc đuôi như roi sắt liên tục đánh vào người của Khắc Lai Đức.

“Oong.” âm thanh quỷ dị từ bên ngòai cơ thể Khắc Lai Đức vang lên.

Thân thể Khắc Lai Đức bị đánh bay giữa không trung, phòng ngự của y không ngừng rung động, phát ra ánh sáng đủ màu. Tại lúc này, một bóng đen thoáng qua, một trảo mạnh mẽ kích lên lớp bảo vệ đó.

"Phanh!"

Một âm thanh trong trẻo vang lên. Vòng bảo vệ của Khắc Lai Đức cuối cùng cũng bị phá vỡ.

"Phá được rồi." Lâm Lôi thấy cảnh này không khỏi mừng phát điên, lập tức hướng Khắc Lai Đức lao tới. Lúc này Khải Tát đã vác cự kiếm chém tới Lâm Lôi. Lâm Lôi chẳng ngờ không thèm quan tâm, vẫn hướng Khắc Lai Đức lao đến.

Nhưng mà......

Trong phủ của Lâm Lôi, mấy ngàn người mải chém giết không hề để ý tới, tại lưng chừng trời có một người đang đứng. Người này tuy lăng không mà đứng, nhưng nếu từ phía dưới nhìn lên, căn bản là sẽ không nhìn thấy.

Kẻ này cao gầy, đầu hói, mặc áo bào màu trắng, nét mặt vô ưu vô lo tựa như thiên thần, lạnh lẽo quan sát những gì đang diễn ra phía dưới.

Đó chính là Quang Minh giáo đình - Giáo hoàng bệ hạ

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 31: Ngã, Bất Cam Tâm

Thiên tài của Ba Lỗ Khắc gia tộc này quả nhiên là đã có thể Long hóa. Tuy rằng so với Long huyết chiến sĩ trong bản ghi chép có khác đôi chút, song trẻ như vậy mà đã đạt tới cửu cấp Long huyết chiến sĩ, quả không hổ là Chung cực chiến sĩ."

Quang Minh Giáo hoàng Hải Đình Tư nhếch mép cười, lạnh lùng nhìn bên dưới.

Phía dưới, số người chết đã vượt quá một ngàn, máu chảy đầy đất, nhưng cũng không hề khiến Giáo hoàng mảy may động tâm.

Khắc Lai Đức vội vã gào thét. Y chưa từng tưởng tượng ra rằng, vốn mang theo Vận mệnh thủ hộ, vậy mà có thể bị bức đến nước này. Hơn nữa, đây lại là Thánh đô Phân Lai thành nữa.

"Vâng, thưa Bệ hạ." Khải Tát vừa hô vừa chém một kiếm về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi không hề phùng ngự: “Cho dù ngạnh kháng một kiếm này cũng phải giết cho bằng được Khắc Lai Đức.” Cái chết của phụ thân mẫu thân khiến cho Lâm Lôi đối với Khắc Lai Đức có vô vàn oán hận. Chỉ có giết chết Khắc Lai Đức hắn mới yên lòng. Nếu không, chết cũng không cam!

"Phốc!" Cự kiếm bổ lên người Lâm Lôi.

Vốn dĩ đã chuẩn bị ngạnh kháng một kiếm này, nhưng Lâm Lôi bỗng nhận ra rằng cự kiếm này không dùng để công kích hắn mà dùng để ngăn cản hắn. Còn Khải Tát lợi dụng lực phản chấn, với tốc độ càng nhanh tiến về phía Khắc Lai Đức.

"Vù." Bối Bối lại xông về phía Khắc Lai Đức.

"Ầm." Cự kiếm bay qua không trung, vừa kịp đỡ một trảo của Bối Bối.

“Xùy.”

nl.Bối Bối chỉ cảm thấy một cỗ năng lượng nóng bỏng từ cự kiếm truyền tới, đồng thời còn có một cỗ Đấu khí sắc bén tấn công mình. Nó lập tức né tránh nhưng vẫn bị cỗ năng lượng nóng bỏng kia kích trúng. Dựa vào sức phòng ngự kinh người, Bối Bối tại không trung xoay người hạ xuống đất.kien

Khải Tát đứng chắn trước mặt Khắc Lai Đức, lạnh lùng nhìn Lâm Lôi và Bối Bối.

“Lão đại, tên này rất mạnh.” Lông trên người Bối Bối dựng lên, chằm chằm nhìn Khải Tát.

Lâm Lôi cũng cảm nhận được thực lực của Khải Tát. Luận về tốc độ, Khải Tát không hề kém mình, đặc biệt tốc độ xuất kiếm nhanh đến mức kinh người. Gã Khải Tát này là cửu cấp cường giả chân chính, kinh nghiệm chiến đấu cực kì phong phú.

“Ngươi là ai? Vì sao lại muốn giết Bệ hạ?” Khải Tát tay cầm cự kiếm, lạnh lùng hỏi.

Lâm Lôi không nói gì, tay phất ra, Tử Huyết thần kiếm xuất hiện, đồng thời thi triển Phong hệ phụ trợ ma pháp -Cực tốc. Thất cấp phụ trợ ma pháp có thể giúp Lâm Lôi gia tăng tốc độ khá nhiều.

"Ma vũ song tu." Khải Tát sắc mặt biến đổi.

"Khắc Lai Đức." Giọng nói trầm thấp của Lâm Lôi vang lên.

Lúc này đã có một đám chiến sĩ bảo vệ chắn trước mặt Khắc Lai Đức. Chỉ là, trong mắt Lâm Lôi, trừ Khải Tát ra, những người khác căn bản không đáng ngại.

"Rầm!" Chân phải của Lâm Lôi dẫm mạnh, mặt đất lập tức nứt ra, Lâm Lôi dựa vào sức phản chấn khủng khiếp đó, hóa thành một bóng đen lưu lại tàn ảnh lao về phía Khắc Lai Đức.

Bởi vì tốc độ quá nhanh gây ra một luồng gió mạnh khiến cho tâm tình của Khải Tát lập tức trở nên nghiêm túc.

"Vèo." Ảnh thử Bối Bối cùng với Lâm Lôi có liên hệ về tâm linh nên cũng lao lên.

"Xùy xùy——” Tử Huyết thần kiếm hóa thành một đạo kiếm quang màu tím tấn công Khải Tát. Khải Tát lật lại, thanh cự kiếm nọ mười phần linh hoạt áp lên Tử Huyết thần kiếm. Chẳng ngờ lúc này, nguyên bản đang thẳng tiến, Tử Huyết thần kiếm bỗng nhiên đổi chiều, né tránh cự kiếm, tiếp tục hướng tới Khải Tát.

Quá gần!

Khải Tát gần như không kịp né tránh.

"Phốc!"

Mũi của Tử Huyết thần kiếm còn cách mặt Khải Tát 3cm thì bỗng dừng lại. Một đạo Đấu khí hộ tráo hùng hậu đỏ rực ngạnh chắn nhát kiếm này của Lâm Lôi. Khải Tát thân là cửu cấp cường giả, nhưng nếu lúc này so sánh thì Lâm Lôi vẫn mạnh hơn một chút.

Nhát kiếm này của Lâm Lôi không có tác dụng, căn bản là không trì hoãn, trực tiếp hướng về bên Khắc Lai Đức xông tới.

"Dừng lại." Khải Tát khẽ quát một tiếng, muốn ngăn cản Lâm Lôi.

Nhưng y vừa liếc mắt thì đã thấy một bóng đen lao tới ngay cổ. Khải Tát vốn đã biết sự lợi hại của ma thú này nên căn bản không dám dùng Đấu khí chống đỡ móng vuốt của Bối Bối.

Bước chân y phiêu dật, kéo giãn khoảng cách với Bối Bối, cự kiếm trong tay bổ về phía nó.

"Khải Tát, cứu ta." Khắc Lai Đức thét to.

Khải Tát tận đáy lòng không khỏi gấp gáp. Bất kể Lâm Lôi hay ma thú khủng khiếp này đều có thực lực của cửu cấp cường giả. Hơn nữa, Lâm Lôi và ma thú này đều thuộc loại linh mẫn và phòng ngự cực mạnh. Đối phó với một trong hai thì còn có thể, chứ nếu là cả hai cùng một lúc thì ngay đến hắn cũng phải đau đầu.

"Phập ——"

Chỗ nào Tử Huyết thần kiếm xẹt qua, tay đứt, chân gãy, máu tươi bắn tung tóe tới đó.

Đôi đồng tử màu vàng nhạt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Đức, cả người lao về phía y. Phàm là kẻ ngáng đường Lâm Lôi, tất cả đều bị Tử Huyết thần kiếm chém thành hai nửa, máu tươi nhuộm đỏ lớp vảy trên người hắn!

Mỗi bước giết mười người!

"Phập!" Chém bay hai gã chiến sĩ đứng gần nhất, Lâm Lôi trực tiếp đối diện Khắc Lai Đức.

“Đừng, đừng giết ta.” Khắc Lai Đức lúc này thực sự sợ hãi.

Khải Tát vẫn bị Bối Bối quấn lấy, căn bản không kịp tới cứu y. Còn lại các chiến sĩ khác, tới cũng chỉ để thí mạng vô ích. Hiện tại, Lâm Lôi đã Long hóa hoàn toàn. Ngoại trừ Thánh vực cường giả, cửu cấp cường giả bình thường đã chẳng còn ngán nữa.

"Khắc Lai Đức, đi chết đi."

Lâm Lôi lúc này không dùng kiếm, mà dùng tay phải hướng tới cổ họng Khắc Lai Đức. Hắn muốn bóp chết Khắc Lai Đức.

"A." Khắc Lai Đức nhảy vội về phía sau, va phải một ngọn giả sơn.

Nhưng Lâm Lôi dưới chân khẽ động, bàn tay nọ đã đến ngay trước mắt Khắc Lai Đức.

"Phụ thân, mẫu thân, con rốt cục cũng báo thù được cho hai người rồi." Lâm Lôi tận đáy lòng phát run, tay phải đột ngột dùng lực. Không còn chút năng lực phòng ngự nào, Khắc Lai Đức trong mắt Lâm Lôi giống như một con dã thú bị tước hết nanh vuốt.

Trong mắt Khắc Lai Đức hiện rõ vẻ kinh khủng, khó tin.

"Ầm -"

nl.Một loại chấn động quỷ dị bất ngờ xuất hiện giữa trời đất, trong nháy mắt quấn lấy Lâm Lôi. Lâm Lôi cảm thấy bản thân như rơi vào trong bùn lầy, toàn thân bị níu giữ, ngay cả bàn tay cũng không nắm lại được.kien

Mặc dù hắn chỉ cần dùng chút sức là có thể dễ dàng bẻ gẫy cổ Khắc Lai Đức, nhưng lúc này Lâm Lôi không thể nào cử động được.

Khắc Lai Đức sửng sốt trong chốc lát, sau đó mừng như phát điên.

"Ha, ha ha ……"

Y cười ầm lên, sau đó chậm rãi lui về phía sau, liên tục lùi lại mấy bước. Tức thì Khắc Lai Đức lập tức ngửa mặt nhìn lên trời. Lúc này, một bóng người mặc áo bào trắng từ giữa không trung chầm chậm bay đến, chính là Giáo hoàng Hải Đình Tư bệ hạ.

"Giáo hoàng bệ hạ." Khắc Lai Đức lập tức khom người thi lễ.

Tất cả chiến sĩ xung quanh, kể cả Khải Tát, đều ngẩn người ra trong giây lát. Nhưng trong nháy mắt, bọn họ lập tức vô cùng cung kính khom người hành lễ, đồng thanh: "Giáo hoàng bệ hạ!"

Người cầm quyền tối cao của Thần Thánh đồng minh, người có quyền bãi miễn quyền lợi của quốc vương, nhân vật chóp bu — Giáo hoàng Hải Đình Tư đã ra mặt.

Quang Minh Giáo hoàng đi từng bước hướng tới Lâm Lôi. Lâm Lôi đột nhiên cảm thấy thoát khỏi cảm giác như ở giữa đầm lầy, đã có thể cử động. Nhưng đối mặt với ánh mắt của Quang Minh Giáo hoàng, hắn cảm thấy trong lòng phát run lên.

"Bệ hạ." Lúc này từ phía ngòai chạy đến một đám người. Dẫn đầu là hai Hồng y giáo chủ, còn có các chấp pháp của Tài phán sở.

"Dị giáo đồ." Cát Nhĩ Mặc nhìn thấy Lâm Lôi đã Long hóa hoàn toàn, sắc mặt biến đổi.

Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư lạnh lùng liếc mắt nhìn Cát Nhĩ Mặc khiến hắn lập tức trầm lại, không dám nói thêm câu nào nữa.

"Tránh ra."

Giọng nói trầm thấp của Lâm Lôi vang lên. Hải Đình Tư kinh ngạc nhìn Lâm Lôi. Dưới áp lực của y mà còn có thể phản kháng ư? Hải Đình Tư hiểu rất rõ, áp lực của y không giống như của Thánh vực cường giả thông thường bởi trên người y còn có chí bảo của Quang Minh giáo đình.

“Chịu trói đi.” Hải Đình Tư quát.

"Vù!"

Lâm Lôi cả người đột nhiên cử động, trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về phía Khắc Lai Đức. Chiếc đuôi kia cũng vẽ nên một đường cong quất về phía Khắc Lai Đức. Không cần nghi ngờ gì nữa, với chiếc đuôi khủng khiếp này, Lâm Lôi tuyệt đối có thể quật chết Khắc Lai Đức.

Hải Đình Tư đột ngột vẫy tay phải. “Uỳnh!" cả người Lâm Lôi nện vào hòn giả sơn ở phía xa, toàn thân đầy máu. Dưới sức phòng ngự kinh người của lớp vảy, vậy mà chỉ một đòn đã thấy máu rồi.

Hải Đình Tư khẽ liếc mắt nhìn Cát Nhĩ Mặc.

Cát Nhĩ Mặc trong lòng cũng hiểu được, quay lại ra lệnh cho người của Tài phán sở: “Đem ác ma này đi.”

Lập tức bốn gã chấp sự hướng Lâm Lôi chạy tới.

"Lão Đại." Tiếng của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi nửa quỳ trên mặt đất, máu tươi chảy ra từ trong miệng: "Bối Bối, chạy, chạy mau. Nhân lúc bọn chúng chưa chú ý tới ngươi, ngươi mau chạy đi!"

"Ta không đi." Bối Bối ở góc tường phía xa, cũng không ngừng dùng linh hồn trao đổi với Lâm Lôi.

"Không được. Có Quang Minh giáo hoàng ở đây, chúng ta không cò chút hy vọng nào hết. Y hiện tại còn không chú ý đến ngươi, ngươi còn có hy vọng lặng lẽ trốn thoát. Bối Bối …… mau chạy đi, tên Khắc Lai Đức kia ta nhất định phải giết. Cho dù ta có chết, ta cũng muốn ngươi giúp ta giết hắn. Nếu bây giờ ngươi bị y tóm được, sau này không còn hy vọng nữa."

"Lão Đại ……"

"Chạy đi, nếu không, ta dù chết cũng sẽ không tha thứ cho ngươi." Lâm Lôi giận dữ gào lên.

Tại góc tường, Bối Bối chăm chú nhìn hắn, trong đôi mắt nhỏ kia chứa đầy sự lưu luyến, thống khổ cùng phẫn nộ.

"Đi mau."

Lâm lôi tự đáy lòng giận dữ hét to. Lúc này, bốn gã chấp sự đã đến bên cạnh hắn xuất thủ muốn chế phục Lâm Lôi. Nhưng đúng lúc đó, đang nửa quỳ trên mặt đất, Lâm Lôi bỗng nhảy bật lên.

"Vù!" Ánh sáng màu tím lóe ra, bốn gã chấp sự đều đứt ngang người.

"Chết đi!!!" Lâm Lôi lại nhằm về phía Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức sắc mặt đại biến.

"Ta có chết cũng phải giết ngươi!" Lâm lôi giận dữ hét lên.

"Hừ!"

Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư ánh mắt lóe lên tia lạnh lùng. Tay phải hướng về phía Lâm Lôi đánh tới. Một cỗ lực lượng khủng khiếp từ bốn phương tám hướng ép về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi có cảm giác như bị cả một quả núi đập vào.

"Ầm!" Hắn bị ấn xuống mặt đất

“Rắc rắc.” Lâm Lôi xương cốt tòan thân có tới hơn mười chỗ bị gãy, cả người mềm nhũn ngã xuống đất không có cách nào đứng dậy được. Xương cốt đã gãy, đến mức này thì cứng cỏi đến mấy cũng không thể đứng dậy nổi.

"Đưa hắn đi." Cát Nhĩ Mặc lập tức ra lệnh.

"Lão Đại ……" Bối Bối nhìn thấy trạng thái hiện tại của Lâm Lôi, hai hàng nước mắt trào ra.

Hiện tại, Lâm Lôi vô lực nằm dài trên mặt đất. Trên người, hai đùi, hai tay, xương sườn gãy không biết bao nhiêu mà kể. Lớp vảy đen bên ngòai vỡ nát vô số, lộ ra cả thịt tươi đỏ hỏn, máu nhuộm tòan thân.

"Lão Đại."

"Chạy, Bối Bối, chạy a." Lâm Lôi giận dữ hét.

Mấy tên chấp sự ở Tài phán sở xốc mạnh Lâm Lôi lên. Bọn chúng căm giận Lâm Lôi mới giết bốn gã đồng bọn nên hành động rất cẩu thả, không hề quan tâm đến thương thế của hắn. Cách làm của bọn chúng khiến tòan thân Lâm Lôi không ngừng sản sinh đau đớn kịch liệt.

Trong lúc ngước lên, Lâm Lôi gắt gao nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Đức.

"Ha ha, Ha ha ……" Khắc Lai Đức cười to.

Đôi đồng tử màu vàng nhạt của Lâm Lôi không ngừng nhìn chằm chằm vào y, phẫn nộ rống lên: "Không giết được ngươi, ta không cam lòng, dù chết cũng không cam lòng!!!" Tiếng hét của Lâm Lôi cũng làm cho Bối Bối ở phía xa run lên.

Khắc Lai Đức nghe thấy tiếng hét óan hận này cũng không khỏi run lên tự đáy lòng.

"Ta không cam lòng a!" Hai hàng nước mắt Lâm Lôi chảy ra, đã từng tiến rất gần đến thành công, nhưng cuối cùng vẫn là không giết chết được Khắc Lai Đức.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.6 - Chương 32: Tuyệt Cảnh

Trong tửu điếm ở tận cùng của đường Lục Diệp, đám người Da Lỗ chính là đang đợi tin.

Một nam tử tóc vàng đứng trước Da Lỗ cung kính nói: “Thiếu gia, Quốc vương bệ hạ tại phủ của Lâm Lôi đại nhân bị một ác ma ám sát. Hiện tại Vương cung hộ vệ cùng rất nhiều kỵ sĩ của các gia tộc đều đến bảo vệ Bệ hạ.”

Da Lỗ trong lòng thất kinh.

Hắn biết Lâm Lôi muốn giết Khắc Lai Đức. Hiện tại, Khắc Lai Đức đang bị ám sát, mười phần thì có tám chín là quan hệ tới Lâm Lôi.

“Không biết tên ‘Ác Ma’ kia có phải là lão tam hay không?” Da Lỗ lo lắng nghĩ.

Nhưng hắn cũng không có biên pháp gì, chỉ có thể đứng ở đây đợi: "Da lỗ thiếu gia, ác ma kia đang đỉnh cuồng giết chóc. Người chết nhiều lắm, phủ của Lâm Lôi đại nhân máu chảy thành sông, khắp phủ toàn là xác chết a."

Da Lỗ trong lòng thầm kinh.

“Lão tam thật là lợi hại, chỉ là không biết lão tam cuối cùng có thể trốn thoát hay không.” Da Lỗ chỉ có thể ở đây chờ đợi.

Tiếp theo lại có tin truyền đến.

“Da Lỗ thiếu gia, thần kiếm màu tím của ác ma kia quá lợi hại, ánh sáng nhoáng lên là chết chết vài người. Trong phủ đệ, số người chết rất nhiều. Vương cung kỵ sĩ đòan có không ít tiểu đội, trung đội bị tiêu diệt hòan toàn.”

nl.Nghe đến đó, Da Lỗ trong lòng đã bắt đầu xác định.

“Thần kiếm màu tím? Không biết có phải là thanh Tử Huyết?” Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đều biết Lâm Lôi thu được một thanh thần kiếm ‘Tử Huyết’, đặc biệt là Da Lỗ còn nghĩ đến gia tộc của Lâm Lôi: “Ba Lỗ Khắc gia tộc, đó là Long huyết chiến sĩ gia tộc. Chẳng lẽ Lâm Lôi đã biến thân thành Long huyết chiến sĩ?”

Hình dạng của ác ma, rất có khả năng là hình dạng của Long huyết chiến sĩ.kien

Nghĩ đến hảo huynh đệ của mình chính là đang bị ngàn vạn người vây công, đang đỉnh cuồng giết chóc, Da Lỗ trong lòng lo lắng vô cùng.

“Lão Tam!”

Nắm đấm của Da Lỗ không ngừng buông ra rồi lại nắm vào, sự khẩn trương khiến ngay cả đám hạ nhân cũng cảm thấy.

“Da Lỗ thiếu gia, Giáo hoàng bệ hạ xuất hiện rồi, ngài đã đánh trọng thương tên ác ma kia. Ác ma kia đã bị người của Giáo đình áp tải về Thần điện rồi.” Đạo tin tức cuối cùng đưa đến khiến Da Lỗ sắc mặt trắng bệch không còn chút máu.

Nghe đến ‘Giáo Hoàng Bệ Hạ Xuất Hiện’, Da Lỗ đã biết không ổn rồi.

“Chi chi.” Một đạo tàn ảnh màu đen bỗng xuất hiện bên trong tửu điếm.

“Bối Bối.” Da Lỗ nhìn lại cho rõ ràng, lập tức chạy đến.

“Bối Bối, lão Tam đâu?” Da Lỗ lo lắng hỏi.

Ảnh thử 'Bối Bối' vốn không còn có dáng vẻ hoạt bát như trước nữa, chỉ biết nhìn Da Lỗ khẽ rên rỉ vài tiếng, trong mắt chứa đựng đầy vẻ bi thương, thống khổ. Da Lỗ có thể cảm giác được, tuy Bối Bối chỉ là ma thú, nhưng trí tuệ không thua gì nhân loại.

“Vù.” Thân hình của Bối Bối vừa động, lập tức biến mất trước mắt Da Lỗ.

Da Lỗ sợ đến run người.

“Da Lỗ thiếu gia.” Một hạ nhân bên cạnh khẽ gọi.

Da Lỗ bỗng nhiên đứng lên, ra lệnh cho hạ nhân: “Quay về, đến chỗ nhị thúc của ta.”

Ở giữa một mật thất tại Quang Minh thần điện tầng thứ chín, Lâm Lôi giống như một ngươi vật đã chết bị người ta ném vào bên trong. Có thể bị giam ở trong Quang Minh thần điện, điều đó chứng tỏ mức độ xem trọng của Quang Minh giáo đình đối với Lâm Lôi.

Quang Minh thần điện là trung tâm của Quang Minh giáo đình.

Ở đây, cho dù là Thánh vực cường giả cũng không dám xông bừa vào.

“A.” Lớp vảy trên người Lâm Lôi đã thu vào trong cơ thể. Lúc này trên người hắn đầy vết máu, có tới hơn mười vết thương. Những vết thương này đều do Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư gây ra. Bên ngòai thương thế nhìn có vẻ rất nghiêm trọng, nhưng bên trong còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Xương cốt tứ chi đều gãy nát, Lâm Lôi cắn răng di động thân thể cũng chỉ có thể làm cho đầu mình dựa được vào tường.

“Lâm Lôi.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc bay từ Bàn Long giới chỉ ra nhìn hắn, trong mắt tràn đầy vẻ yêu thương, bất lực.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán, dùng linh hồn truyền âm hỏi: “Lâm Lôi, ngươi có hối hận không?”

“Hối hận?”

Lâm Lôi lắc đầu: “Không, kì thật cả đời này ta chỉ có hai nguyện vọng. Nguyện vọng thứ nhất là khôi phục lại vinh quang của gia tộc. Nguyện vọng thứ hai chính là là tu luyện tới cảnh giới tối cao. Nhưng nếu ta không báo thù được cho phụ thân mẫu thân, chỉ sợ ta ngủ cũng không yên, đau khổ cả đời.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật gật đầu, ông ta có thể hiểu được ý nghĩ của Lâm Lôi.

“Ta thua rồi, ha ha, thua rồi.”

Lâm Lôi khẽ cười, cảm thấy toàn thân đau đớn. Lúc này, chỉ sợ bất kỳ ai tiến lại cũng đều có thể dễ dàng hành hạ hắn.

Thua rồi!

Ngay khi Quang Minh giáo hoàng xuất hiện, Lâm Lôi lập tức có cảm giác này.

Thua, chính là chết.

Lâm Lôi đã sớm có loại giác ngộ này. Trên thế gian này, mỗi ngày đều có rất nhiều người chết đi. Lâm Lôi từ trước tới giờ cũng không hề nghĩ rằng mình bất tử.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói: “ Lâm Lôi, ngươi có khả năng sẽ không chết.”

“Sao?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẽ cười: “Nếu quả Quang Minh giáo hoàng muốn giết ngươi thì sớm đã giết rồi, việc gì phải khổ sở xuất thủ vài lần đánh trọng thương ngươi chứ không giết. Hơn nữa.....ngươi không nghĩ đến rằng, một gã Quốc vương đối với hắn mà nói, chỉ sợ không hấp dẫn bằng ngươi ư.”

Lâm Lôi đột nhiên có chút hiểu được.

“Thiên tài đứng thứ hai trong lịch sử, sau này đạt tới Thánh vực ma pháp sư là cái chắc. Hơn nữa, Quang Minh giáo hoàng lại phát hiện ngươi là Long huyết chiến sĩ, chỉ sợ là càng không muốn giết ngươi hơn. Long huyết chiến sĩ chính là Chung cực chiến sĩ. Một khi đạt tới Thánh vực, tuyệt đối là mạnh nhất trong Thánh vực. Chỉ luận về lực công kích, tuyệt đối không thua Giáo hoàng.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói chắc nịch.

Chung cực chiến sĩ rất đáng sợ.

Một người bình thường, đạt tới Thánh vực còn chia ra Thánh vực sơ giai, Thánh vực trung giai cùng với Thánh vực đỉnh phong.

Nhưng Chung cực chiến sĩ một khi đạt tới Thánh vực, đặc biệt là sau khi Long hóa, tuyệt đối là Thánh vực đỉnh phong. Hơn nữa, phòng ngự đã mạnh, công kích lại càng đáng sợ… Nói thế nghĩa là trong Thánh vực đỉnh phong cường giả, Chung cực chiến sĩ chỉ sợ chính là loại mạnh nhất.

“Một thiên tài như ngươi, Hải Đình Tư nếu không tới thời khắc cuối cùng sẽ không đành lòng giết ngươi đâu.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói xong liền quay trở lại Bàn Long giới chỉ.

Lâm Lôi trong lòng rất yên tĩnh.

Sinh, tử?

nl.Quan trọng nhất đối với Lâm Lôi chính là báo thù.

“Sợ rằng cho dù không giết ta, Hải Đình tư cũng không để ta giết Khắc Lai Đức.” Lâm Lôi trong lòng hiểu rất rõ, lần này giết không được Khắc Lai Đức, sau này muốn giết y lại càng khó khăn hơn. Không giết được Khắc Lai Đức, Lâm Lôi đáy lòng cảm thấy không cam.

“Không biết đến bao giờ mới có thể báo thù?”

Lâm lôi trong lòng tràn đầy bất lực.kien

Ở giữa tầng cao nhất của Quang Minh thần điện, Giáo hoàng Hải Đình Tư lạnh lùng ngồi trên ngai.

Cát Nhĩ Mặc tràn đầy kinh ngạc nhìn Giáo hoàng: “Bệ hạ, ác ma kia không ngờ là Lâm Lôi. Việc này, việc này…..”

Lúc đầu, Cát Nhĩ Mặc không hề biết đó chính là Lâm Lôi. Chỉ là sau này Lâm Lôi thu lớp vảy vào trong người thì y mới phát hiện ra. Điều này tự nhiên khiến cho Cát Nhĩ Mặc phải kinh hoàng.

“Đó không phải là ác ma, mà là Long huyết chiến sĩ!” Hải Đình Tư lạnh lùng liếc nhìn y.

Cát Nhĩ Mặc ngẩn người ra, trong chốc lát liền hiểu rõ: “Phải rồi, Ba Lỗ Khắc gia tộc là Long huyết chiến sĩ gia tộc. Chỉ là Long huyết chiến sĩ đã hơn một ngàn năm nay không có xuất hiện nữa. Không ngờ rằng gã Lâm Lôi này chính là.... Bệ hạ, đó là Long huyết chiến sĩ ư?”

Cát Nhĩ Mặc nhớ lại hình dạng Long hóa hòan toàn của Lâm Lôi, trong lòng cảm thấy sợ hãi.

“Có thể có chút biến dị, nhưng có lẽ đúng là Long huyết chiến sĩ. Nếu không, thực lực làm sao tăng nhanh đến vậy được?” Hải Đình Tư bình tĩnh nói, “ Gã Lâm Lôi này tiềm lực rất lớn. Tuy lần này hắn phạm sai lầm không nhỏ, nhưng bên ngòai số người biết ác ma này là Lâm Lôi rất ít.”

Cát Nhĩ Mặc lập tức hiểu được suy tính của Hải Đình Tư..

Lâm Lôi có tiềm lực rất lớn?

Cát Nhĩ Mặc trong lòng than thầm. Lâm Lôi tiềm lực quá kinh khủng. Không chỉ kinh khủng trên phương diện ma pháp, mà còn là Chung cực chiến sĩ. Cả hai phương diện đều là kinh khủng đến cùng cực. Loại người này nếu như ở lại Quang Minh giáo đình, có thể tưởng tượng là vài chục năm nữa Quang Minh giáo đình sẽ xuất hiện thêm một vị Thánh vực đỉnh phong cường giả.

“Đúng vậy, Bệ hạ. Bên ngòai mọi người đều nói đó là ác ma. Trừ bốn gã chấp sự áp tải Lâm Lôi, không còn ai biết đó chính là Lâm Lôi nữa.” Cát Nhĩ Mặc cung kính đáp.

“Ồ, bốn người đó, ngươi đi giải quyết bọn chúng đi.” Hai Đình Tư lạnh lùng ra lệnh.

“Tuân lệnh Bệ hạ.” Cát Nhĩ Mặc cung kính đáp. “Bọn họ có thể quay về trong vòng tay của Chúa, đó chính là may mắn của bọn họ.”

Cát Nhĩ Mặc khẽ nói: “Bệ hạ, đúng rồi, còn có một kẻ cũng biết ác ma kia là Lâm Lôi.”

“Ngươi nói…. Khắc Lai Đức ư?” Hải Đình Tư nhỏ giọng hỏi.

“Đúng vậy, thưa Bệ hạ.” Cát Nhĩ Mặc trầm ngâm: “Gã Lâm Lôi này, hiển nhiên cùng với Khắc Lai Đức có thâm thù đại hận. Nếu không, không thể muốn giết hắn đến vậy. Bệ hạ, Khắc Lai Đức là Quốc vương của Phân Lai vương quốc. Chúng ta nếu muốn giữ Lâm Lôi lại, thì có nên thương lượng với Khắc Lai Đức hay không?”

“Phải thương lượng.”

Hải Đình Tư trên mặt xuất hiện nét cười: “Ta rất hiếu kì, gã Lâm Lôi này cùng hắn có thâm thù đại hận gì nhỉ?”

Đêm đó, Khắc Lai Đức đã tới Quang Minh thần điện tầng cao nhất.

“Giáo hoàng bệ hạ.” Khắc Lai Đức cung kính hành lễ.

Quang Minh giáo hòang Hải Đình Tư đang ngồi đọc một cuốn sách, đầu cũng không ngoảnh lại, hỏi: “Khắc Lai Đức, ngươi nhận thấy, ngươi và Lâm Lôi, ai đối với Thần Thánh đồng minh đem lại lợi ích lớn hơn?”

Khắc Lai Đức trong bụng như mọc mụn.

“Giáo hoàng nói thế có ý là Lâm Lôi chăng?” Khắc Lai Đức trong lòng sợ hãi.

Trải qua lần này y mới biết rằng, phụ thân mẫu thân của Lâm Lôi tuy không phải do y trực tiếp giết, nhưng là do y gián tiếp giết chết. Nếu muốn nói tới trách nhiệm với cái chết của phụ thân mẫu thân Lâm Lôi, y chính là chịu tới chín phần trách nhiệm.

Đương nhiên nếu năm đó không phải y - Khắc Lai Đức -nhìn trúng mẫu thân của Lâm Lôi, đem mẫu thân của Lâm Lôi hiến đi, mẫu thân của Lâm Lôi sao có thể chết được? Sau này phụ thân của Lâm Lôi chết thế nào được?

Khắc Lai Đức hiểu rất rõ. Đặc biệt khi Lâm Lôi bị Quang Minh giáo hoàng đánh trọng thương, ánh mắt thù hận đến cùng cực đó…

Khắc Lai Đức thầm nghĩ: “Tên Lâm Lôi này cùng ta không chết không thôi, không thể để hắn sống sót được.”

Hải Đình Tư nhìn Khắc Lai Đức: “Khắc Lai Đức, ác ma bên ngòai nói tới, không ai biết đó là Lâm Lôi chứ?”

Khắc Lai Đức nghe đến đó càng hiểu rõ ý tứ của Hải Đình Tư, vội gật đầu: “Giáo hoàng bệ hạ, gã Lâm Lôi đích thực thiên tư cực cao. Hắn có thể xem như thiên tài số một trong mấy ngàn năm trở lại đây. Bất kể là về phương diện ma pháp sư hay chiến sĩ cũng đều là tuyệt đỉnh thiên tài. Giáo hoàng bệ hạ muốn hắn vì giáo đình làm việc cũng là đương nhiên. Chỉ là…. hắn đã được chú định không thể do Giáo đình chúng ta sử dụng.”

Những lời này của Khắc Lai Đức khiến Hải Đình Tư nhướng mày, lạnh lẽo nhìn y.

Khắc Lai Đức trong lòng sợ hãi.

Nhưng y biết rõ. Nếu Lâm Lôi không chết thì sau này y sống cũng không yên.

“Giáo hoàng bệ hạ, người có biết Lâm Lôi vì sao muốn giết thần không?” Khắc Lai Đức vội vàng hỏi.

“Kể ngắn gọn chút đi.” Hải Đình Tư lạnh lùng nói.

Khắc Lai Đức lập tức đáp: “Giáo hoàng bệ hạ, Lâm Lôi sở dĩ muốn giết thần là vì hai mươi năm trước, thần đã phái người bắt cóc mẫu thân của hắn. Sau đó phụ thân hắn vì tìm hiểu tung tích của mẫu thân hắn nên bị giết chết. Phụ thân, mẫu thân hắn trên thực tế có thể coi như vì thần mà chết.”

“Thù giết phụ thân mẫu thân, quả thực là rất lớn.” Hải Đình Tư điềm nhiên gật đầu.

“Chỉ là, Giáo hoàng bệ hạ, người có nhớ vị nữ tử hai mươi năm trước không? Vị nữ tử mà thần tiến cống người ấy?” Khắc Lai Đức nhìn Hải Đình Tư.

Hải Đình Tư ngẩn người ra.

“Ngươi nói….” Mặt Hải Đình Tư không khỏi biến sắc.

“Đúng vậy, vị nữ tử đó chính là mẫu thân của Lâm Lôi.” Khắc Lai Đức nói như đinh đóng cột.

“Bệ hạ, nếu quả như để Lâm Lôi ở lại Quang Minh giáo đình, tùy thêo địa vị của hắn tăng cao, hắn rất có khả năng biết được việc này. Sau khi hắn biết mẫu thân hắn vì sao lại chết, người nghĩ …. đến lúc đó liệu hắn có còn trung thành với Quang Minh giáo đình không?” Khắc Lai Đức trong lòng cũng thở phào một hơi.

Y tin tưởng, đến mức này rồi, Hải Đình Tư nhất định biết được nặng nhẹ ra sao. Lâm Lôi tuy thiên phú cao, nhưng là tùy theo thực lực tăng, nhất định sẽ nắm được chân tướng sự việc. Lúc đó uy hiếp đối với Quang Minh giáo đình lại càng lớn.

“Nếu đã là như thế, đáng tiếc, tiếc là một thiên tài a.” Hải Đình Tư thở dài một tiếng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 1: Hy Vọng Sinh Tồn

Nghe được câu nói đáng tiếc của một thiên tài như vậy, Khắc Lai Đức trong lòng không khỏi mừng rỡ.

Hắn đã minh bạch sự lựa chọn của Quang Minh Giáo hoàng Hải Đình Tư.

"Ngươi lui ra đi." Hải Đình Tư vung tay, lạnh nhạt nói.

"Vâng, Giáo hoàng bệ hạ." Khắc Lai Đức cung kính khom người, rồi sau đó liền rời khỏi đỉnh tầng Quang Minh thần điện, giữa đại sảnh của đỉnh tầng cũng chỉ còn lại một mình Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư.

Hải Đình Tư đi tới trước cửa sổ, cúi đầu nhìn xuống toàn bộ Phân Lai thành phía dưới, vẫn duy trì sự trầm mặc.

Hồi lâu.

"Cộc!" "Cộc!" "Cộc!" Tiếng gõ cửa vang lên.

"Vào đi." Hải Đình Tư bình thản nói.

Đi vào đại sảnh là Cát Nhĩ Mặc khoác trường bào màu đỏ, Cát Nhĩ Mặc nhìn thoáng qua bóng lưng Hải Đình Tư, hắn có thể cảm giác được Hải Đình Tư tâm tình đang không tốt, liền cung kính thấp giọng nói: "Bệ hạ, chúng ta bây giờ như thế nào khuyên bảo Lâm Lôi đây?"

"Khuyên bảo? Không được." Hải Đình Tư lạnh nhạt nói.

nl.Cát Nhĩ Mặc không khỏi kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn Hải Đình Tư. Nếu muốn cho Lâm Lôi bản thân tự nguyện, tối thiểu phải khuyên giải Lâm Lôi một chút. Dù sao không lâu trước đây Hải Đình Tư đã làm Lâm Lôi trọng thương. Hơn nữa, Lâm Lôi còn có đại cừu với Khắc Lai Đức.kien

"Cát Nhĩ Mặc, ngươi biết mẫu thân Lâm Lôi là ai chăng?" Hải Đình Tư quay đầu nhìn về phía Cát Nhĩ Mặc.

Cát Nhĩ Mặc ngẩn ra, nghi hoặc nói: "Mẫu thân Lâm Lôi, không phải thời điểm sinh Lâm Lôi đệ đệ đã chết rồi sao?"

"Không."

Hải Đình Tư lắc đầu, nói: "Các ngươi lúc trước tra tin tức mẫu thân Lâm Lôi, cũng không có tra rõ ràng sự thật. Mẫu thân Lâm Lôi trên thực tế chính là người phụ nữ mười hai năm trước chúng ta đạt được."

Người phụ nữ mười hai năm trước!

Cát Nhĩ Mặc cũng bắt đầu nghĩ lại, bởi vì người phụ nữ đó đối với cao cấp của Quang Minh thần điện ảnh hưởng rất lớn.

"Hả, mẫu thân hắn đã bị chúng ta giết chết rồi?" Cát Nhĩ Mặc đã hoàn toàn minh bạch phiền não trong lòng của Quang Minh Giáo hoàng.

Lâm Lôi - loại nhân vật thiên tài này đích xác rất hấp dẫn người ta. Thế nhưng tương lai, một khi Lâm Lôi tra được tin tức mẫu thân hắn. Điều đó đối với triều đình Quang Minh giáo là một sự uy hiếp to lớn.

"Cát Nhĩ Mặc, 28 tháng này, là thời điểm vinh quang chói sáng nhất của Quang Minh chi chủ đó." Hải Đình Tư rất là đột ngột, nói.

"Đúng vậy." Cát Nhĩ Mặc có chút nghi hoặc không hiểu Hải Đình Tư tại sao nói như vậy.

"Chuẩn bị một chút đi, trong đêm khuya của ngày đó, ta đã khẩn cầu chủ nhân buông xuống thần sủng." Hải Đình Tư lạnh nhạt nói.

"Thần sủng?" Cát Nhĩ Mặc kinh hãi. Nhưng cũng bắt đầu có chút minh bạch ý của Hải Đình Tư. Đáy lòng thầm than, "Giáo hoàng bệ hạ có thể là muốn vì Lâm Lôi đó mà cầu đến sự thần sủng. Mặc dù Lâm Lôi tương lai thành tựu đã bị hạn chế, thế nhưng với sự thiên phú, tương lai cũng sẽ không biết đạt đến mức nào nữa. Có chút đáng tiếc cho thiên phú của hắn."

Thần sủng, trên thực tế là một luồng tín ngưỡng chi lực từ bản thể của Quang Minh chi chủ buông xuống.

Quang Minh chi chủ. Tạo nên vị thần linh mạnh mẽ nhất của đỉnh núi, việc đó bản thể là của một luồng tín ngưỡng chi lực, có thể hoàn toàn gột tẩy linh hồn một người, khiến cho này người tuyệt đối tín ngưỡng, trung thành hướng về Quang Minh chi chủ. Trừ phi người này linh hồn đạt tới cấp bậc Thánh vực, ngưng kết thành thực chất, tài năng chống đở tín ngưỡng chi lực gột tẩy.

Nếu không… tuyệt đối chống cự không được!

Thế nhưng, linh hồn đã bị Quang Minh chi chủ dùng tín ngưỡng chi lực gột tẩy, sẽ khiến cho thiên phú của Lâm Lôi bị ảnh hưởng. Sau này thành tựu khẳng định phải giảm bớt đi một ít.

"Đáng tiếc, đáng tiếc cho một người thiên tài." Hải Đình Tư lại thở dài một tiếng. Vừa rồi hắn trước mặt Khắc Lai Đức nói đáng tiếc cũng chính là bởi vì nguyên nhân như vậy. Hải Đình Tư rất yên tâm, vì một khi đã bị tín ngưỡng chi lực gột tẩy, Lâm Lôi cho dù sau này hiểu rõ sự tình mẫu thân hắn. Tín ngưỡng vẫn sẽ như trước, trung thành hướng về Quang Minh chi chủ.

Tín ngưỡng chi lực đó, thực ra là xâm nhập vào linh hồn!

Đảo mắt đã hơn mười ngày trôi qua. Cả Phân Lai thành cũng vẫn như trước đây, là một sự yên lặng thông thường, thế nhưng những đại quý tốc phú hào của Phân Lai thành thật sự cũng cảm giác được một bầu không khí áp lực. Chẳng hạn như Khắc Lai Đức bệ hạ, trong khoảng thời gian này tính tình đặc biệt bất hảo, đã có mấy người quý tộc đại thần số phận xui xẻo, bị trảm rồi.

Bên cạnh đường lớn Hương Tạ, mặt sau một tòa tửu điếm xa hoa, trong một tòa tiểu lâu ba tầng u tĩnh lúc này tụ tập một đám người.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người cũng vẫn tụ tập tại đây.

Từ lúc biết rõ sự tình của Lâm Lôi, bọn họ ba người mỗi ngày đều vì Lâm Lôi mà lo lắng. Bọn họ rất rõ ràng Lâm Lôi lần này gây ra họa. Gan bao lớn mà dám công khai công kích quốc vương Khắc Lai Đức, giết chết của vương quốc hơn một ngàn tinh anh chiến sĩ. Thậm chí còn khiến cho Quang Minh Giáo hoàng tự mình ra tay.

"Da Lỗ lão đại, người của ngươi tra được tin tức lão Tam chưa?" Kiều Trì hỏi dồn, Lôi Nặc cũng nhìn Da Lỗ.

Da Lỗ lắc đầu.

Bọn họ ba người sắc mặt rất khó coi, bọn họ và Lâm Lôi đã sống cùng nhau từ bé đến lớn, tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện cùng nhau ăn cơm, cùng nhau ngủ. Mặc dù không phải thân huynh đệ, thế nhưng thât sự giống như thân huynh đệ. Bọn họ không thể trơ mắt nhìn Lâm Lôi như vậy bị xử tử.

"Ta không có cách nào, chúng ta căn bản tiếp xúc không đến thượng tầng nhân vật của triều đình Quang Minh giáo." Da Lỗ có chút lo lắng, "Các ngươi đợi vài ngày nữa, cha ta rất nhanh sẽ tới đây."

Cha của Da Lỗ - Môn La Đạo Sâm!

nl.Hội trưởng của Đạo Sâm thương hội, là Đạo Sâm gia tộc, có lượng của cải thậm chí đến ngay cả hai đại đồng minh, tứ đại đế quốc cũng thấy mà thèm. Mạng lưới buôn bán của bọn họ cũng trải rộng cả các thành thị của Ngọc Lan đại lục, hoàn toàn có thể ảnh hưởng đến kinh tế của một quốc gia, khiến phồn vinh hay suy thối đều được.kien

Tam đại thương hội, ảnh hưởng lực của mỗi thương hội đều là khủng bố cả.

Hai đại đồng minh, tứ đại đế quốc cũng không muốn cùng tam đại thương hội gây bất hòa, bởi vì một khi thương hội nào đó thật sự cùng đế quốc nào đó bất hòa, rất có thể khiến cho kinh tế của một đế quốc suy thoái, trong nháy mắt sẽ thụt lùi hơn mười năm, khiến cho bên trong đế quốc có thể dấy lên hỗn loạn.

"Da Lỗ lão đại, ngươi hai ngày trước, cũng nói chỉ cần chờ vài ngày. Nếu lại chờ đợi, sợ rằng…" Lôi Nặc có chút nóng nảy.

Da Lỗ cũng là bất đắc dĩ.

Lần này cha hắn cách Phân Lai vương quốc không xa, đang du ngoạn tại một vương quốc, hắn sau khi biết rõ liền lập tức dùng tốc độ nhanh nhất truyền tin tức cho cha. Hy vọng cha hắn lập tức chạy tới Phân Lai thành, dùng thân phận hội trưởng Đạo Sâm thương hội, không chừng Hải Đình Tư phải tự mình ra mặt tiếp đãi.

Cha ra mặt, tính ra khả năng cứu được Lâm Lôi, có lẽ là rất lớn.

"Thiếu gia, thiếu gia." Một người thanh niên cao gầy rất nhanh chạy tiến đến, hưng phấn nói, "Thiếu gia. Hội trưởng đại nhân đến."

"Cha!"

Da Lỗ đột nhiên cảm thấy mừng rỡ, ngay cả Lôi Nặc cùng Kiều Trì trong mắt cũng có một tia hy vọng.

Giữa phòng khách Quang Minh thần điện đặc biệt nghênh đón khách quý.

Một người thân cao chừng hai thước, có cái bụng lớn ưỡn ra cùng cái đầu trọc mập mạp đang cười bước vào giữa phòng khách. Cái đầu trọc đại mập mạp,thêm cái thân cao hai thước, cùng với lưng eo khủng bố đó. Sợ rằng thể trọng chừng ba bốn trăm cân.

Đây. Đúng là hội trưởng Đạo Sâm thương hội - Môn La Đạo Sâm đang đứng đối diện Quang Minh Giáo hoàng - Hải Đình Tư.

Hải Đình Tư. Thân cao cũng hai thước, thế nhưng Hải Đình Tư gầy dài. Hai người kia, một người đại mập mạp, một người cao gầy, hơn nữa đầu cũng trọc. Sự so sánh này thật sự rất là thú vị.

Phía sau Môn La Đạo Sâm là hai người trung niên, một người nam tử kim phát có đôi mắt ưng lạnh lùng, một người nam tử hồng phát cường tráng. Hai gã nam tử lúc này trang nghiêm đứng ở phía sau Môn La Đạo Sâm. Không cần phải nghi ngờ, hai người này đều là cường giả cửu cấp!

Phía sau Hải Đình Tư là hai gã hồng y đại giáo chủ, một nam, một nữ. Phân biệt là Cát Nhĩ Mặc cùng Mã Lệ Na.

"Ôi, Giáo hoàng bệ hạ."

Môn La Đạo Sâm khoa trương hô một tiếng, sau đó cố gắng cúi rạp người. Thế nhưng, với đại bụng đó của Môn La Đạo Sâm, khom lưng đích thật là một sự tình đặc biệt khổ cực.

"Môn La, mời ngồi." Hải Đình Tư cũng rất thân thiết nói.

Môn La Đạo Sâm ngay tức khắc liền nhập tọa. Hải Đình Tư cũng nhập tọa.

Môn La Đạo Sâm đại kiều đồn của hắn thật sự quá lớn, một cái ghế thông thường cũng thật sự khó mà ngồi xuống vừa được. May mắn là Quang Minh giáo triều đình đã chuẩn bị trước đó. Môn La đặt mông ngồi xuống, hài lòng sờ bộ râu cá trê dài của mình, ha ha cười nói: "Giáo hoàng bệ hạ. Ta lần này đang ở Thanh Thạch hồ du ngoạn, ai ngờ con trai ta lại muốn ta đến đây. Ai, người cũng hiểu rõ, công việc của một người cha mà, cũng là không có cách nào khác a."

"Môn La, ngươi đích thật là rất sủng ái tiểu Da Lỗ." Hải Đình Tư cười, nói.

Môn La Đạo Sâm bất đắc dĩ gật đầu nói: "A a, cái tên tiểu tử đó. Tuy nhiên nghe Da Lỗ nói với ta rằng hắn có một hảo huynh đệ đặc biệt, gọi là Lâm Lôi. Chẳng những là thạch điêu đại sư, còn là một ma pháp thiên tài, vừa là một cường đại chiến sĩ nữa. Ta nghe xong, trong lòng cũng khen ngợi hết lời. Chỉ là nghe Da Lỗ nói, Lâm Lôi bị tống giam ở trong Quang Minh thần điện của các người."

"Quả là có sự tình như vậy." Hải Đình Tư gật đầu thừa nhận.

Môn La Đạo Sâm cười hì hì nói: "Giáo hoàng bệ hạ, có thể nể mặt của ta, thả Lâm Lôi này ra đi mà. Người tuổi trẻ mà, tránh sao được lúc xúc động quá? Mặc dù ta cũng biết rõ hắn muốn ám sát cái tên Khắc Lai Đức kia, nhưng Khắc Lai Đức không phải chưa chết sao. Cái này là việc nhỏ mà, nói ra giáo hoàng bệ hạ cũng sẽ không quá để ý đến."

Môn La Đạo Sâm nói một cách rất hời hợt.

Thế nhưng Hải Đình Tư thât sự không thể tùy ý trả lời.

Cái tên Môn La Đạo Sâm này, trước sau đều nói rằng Hải Đình Tư hãy nể mặt mũi của hắn. Nếu Hải Đình Tư trực tiếp cự tuyệt, không phải trực tiếp không nể mặt mũi của Môn La Đạo Sâm hay sao? Đừng xem Môn La Đạo Sâm cười mị mị, thế nhưng Hải Đình Tư thât sự rất rõ ràng đằng sau cái đầu trọc đại mập mạp này là Đạo Sâm thương hội thực lực kinh người.

"Môn La." Hải Đình Tư lắc đầu nói, "Không phải ta không để nể mặt ngươi, mà là ta thật sự không thể thả hắn. Bởi vì… Lâm Lôi, còn giết cả người của tông giáo tài phán viện, đặc biệt trong đó còn có đệ tử của Ô Sâm Nặc, Ô Sâm Nặc lần này rất tức giận."

"Ô Sâm Nặc?" Môn La Đạo Sâm nhướng mày.

Ô Sâm Nặc cũng là một cự đầu khác của Quang Minh giáo triều đình – tài phán trưởng của tông giáo tài phán viện.

Trên thực chất, Quang Minh Giáo triều đình có hai nhân vật thủ lĩnh, một người là Quang Minh giáo hoàng công khai bên ngoài, và một người tiến hành giết chóc, xử quyết hết thảy giáo đồ khác - tài phán trưởng của tông giáo tài phán viện.

"Có chút phiền toái rồi." Môn La Đạo Sâm trong lòng biết không tốt.

Hải Đình Tư này, có thể còn bận tâm thân phận hắn, thế nhưng thằng cha Ô Sâm Nặc đó thật sự âm lãnh, căn bản là một tên điên thích giết chóc.

Tuy nhiên Môn La Đạo Sâm cũng phỏng đoán ra được.

"Lâm Lôi này giết đệ tử Ô Sâm Nặc? Lời này cũng do Hải Đình Tư loạn biên ra, ta cũng không có cách nào khác đi hỏi Ô Sâm Nặc." Môn La Đạo Sâm trong lòng bất đắc dĩ, hắn cũng minh bạch, Hải Đình Tư rất hiển nhiên là không muốn dễ dàng buông tha Lâm Lôi.

Môn La Đạo Sâm đích xác trông Lâm Lôi mà thấy thèm.

Đặc biệt hiểu rõ, Lâm Lôi đã có thể biến thành Long Huyết chiến sĩ. Lâm Lôi này vô luận là ma pháp, hay trên phương diện chiến sĩ, tiềm lực cũng là rất lớn. Một khi Đạo Sâm thương hội của hắn có được Lâm Lôi, đợi Lâm Lôi bước vào Thánh vực. Lúc đó Đạo Sâm thương hội ảnh hưởng lực có thể hội nhất vượt qua mặt hai đại thương hội khác.

"Đã như vầy, ta đây đi trước." Môn La Đạo Sâm đứng lên.

Hải Đình Tư đạm cười nói: "Thật sự là xin lỗi, Môn La, bây giờ nội bộ tòa thánh Quang Minh xử phạt đối với Lâm Lôi còn không có xác định, chờ nội bộ tòa thánh Quang Minh chúng ta xác định được hình thức xử phạt, ta sẽ phái người nói cho ngươi biết."

"Đa tạ, ta trong khoảng thời gian này tựu vẫn ở Phân Lai thành, thế nhưng sau đó ta còn muốn tham quan một chút tết Ngọc Lan sắp tới đây. Tết Ngọc Lan của 10000 năm Ngọc Lan lịch sẽ là một ngày tết trọng đại, cả đời sợ rằng chỉ có thể thấy được một lần thôi." Môn La Đạo Sâm cười ha ha nói.

Nói xong, Môn La Đạo Sâm liền mang theo hai gã hộ vệ rời đi.

Hải Đình Tư lạnh nhạt nhìn Môn La rời đi, Cát Nhĩ Mặc bên cạnh thấp giọng nói: "Giáo hoàng bệ hạ, cái tên Môn La mập mạp cũng mưu toan đạt được Lâm Lôi đấy, đợi đến qua 28 tháng này, tên Môn La này bất luận là có biện pháp gì thì cũng vô dụng mà thôi."

Hải Đình Tư quay đầu lại liếc mắt nhìn Cát Nhĩ Mặc, mỉm cười, cũng rời khỏi đại sảnh đón khách này.

Bây giờ, chỉ còn chờ đến ngày 28 tháng 1 đó thôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 2: Thần Sủng Buông Xuống

Tầng thứ chín Quang Minh thần điện.

Lâm Lôi giống như bị người ta quên lãng, bị ném tại nơi này. Chỉ có người trọng tài lạnh như băng mặc tử bào hàng ngày theo lệnh đem thức ăn đưa đến trước mặt Lâm Lôi. Xương cánh tay của Lâm Lôi đã bị đứt đoạn, chỉ có thể nhích người, cúi đầu ăn cơm rau cải.

Trong mật thất u ám âm lãnh, Lâm Lôi tựu như vậy, cô độc vượt qua thời gian mỗi ngày.

Là sinh, là tử.

Lâm Lôi không biết, tuy nhiên Lâm Lôi sẽ không dễ dàng từ bỏ hy vọng sinh tồn.

Mấy ngày này, Lâm Lôi vẫn suy xét lần báo thù này tại sao lại thất bại, lần này báo thù quá trình hết thảy cũng nằm trong kế hoạch của Lâm Lôi rồi, thậm chí ngay cả vấn đề Khắc Lai Đức có ma thú Lâm Lôi cũng tính toán tới rồi. Thế nhưng Lâm Lôi không có nghĩ đến, vậy mà còn có ma pháp phòng ngự cuộn trục cấp bậc Thánh vực!

Chế tạo ma pháp cuộn trục, so với thi triển ma pháp yêu cầu khó khăn hơn nhiều.

Yêu cầu chế tạo một cái ma pháp cuộn trục cấp bậc Thánh vực, chưa kể đến ma pháp lực cũng như tinh thần lực tiêu hao, còn yêu cầu trực tiếp vượt qua thi triển một cái ma pháp cấp bậc Thánh vực. Lâm Lôi không thừa nhận được Khắc Lai Đức trên người có một ma pháp phòng ngự cuộn trục cấp bậc Thánh vực.

nl.Ngay cả Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng nói qua: "Đừng nói Khắc Lai

Đức, là hồng y đại giáo chủ, trên người sợ rằng cũng không có phòng ngự cuộn trục cấp bậc Thánh vực.".kien

Với sức lực chiến sĩ cửu cấp sau khi long hóa của Lâm Lôi, hơn nữa còn có sức lực của Bối Bối. Theo đạo lý Khắc Lai Đức hẳn phải chết không nghi ngờ gì. Kế hoạch báo thù của Lâm Lôi trên thực tế thành công xác suất là gần như mười phần. Thế nhưng, bảo hộ vận mệnh xuất hiện khiến cho kế hoạch của Lâm Lôi bị phá hoàn toàn.

"Có ai lại nghĩ rằng quốc vương của một vương quốc, thì lại có Thánh vực ma pháp cuộn trục." Lâm Lôi rất không cam lòng.

Thật sự rất không cam lòng.

Đêm khuya mùa đông lạnh lẽo, nhiệt độ đặc biệt rất thấp. Trên mặt đường Phân Lai thành bóng người rất thưa thớt, một con Tiểu Ảnh Thử màu đen đang đứng tại một cái ngã tư đường, chỗ góc tường chật hẹp, nhìn xa xa cao vút tận trời là Quang Minh thần điện. Tiểu Ảnh Thử tựu như vậy nhìn, vẫn không nhúc nhích.

Tiểu Ảnh Thử Bối Bối từ đêm khuya đến bình minh, vẫn ngây ngốc đứng ở đó.

Nó không dám tiến vào Quang Minh thần điện, bởi vì Bối Bối rất rõ ràng, Quang Minh thần điện đến cả Thánh vực cường giả đều không dám xông loạn. Nó chỉ là một chuột ma thú đi vào khẳng định là trốn không thoát đâu. Đến lúc đó nó bị bắt được, Lâm Lôi khẳng định càng thêm thương tâm.

Rạng đông.

"Lão Đại, ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi." Bối Bối nhìn Quang Minh thần điện, liếc mắt, thân hình vừa động, liền biến mất ở trên ngã tư đường.

Trong 20 ngày gần đây. Ảnh Thử Bối Bối một mực nghĩ nên vì Lâm Lôi báo thù. Thế nhưng nó phát hiện. Bây giờ Khắc Lai Đức thật là như chim sợ cành cong, chẳng những để cho ma pháp sư ở chung quanh hắn bố trí ma pháp trận, đồng thời còn lệnh cho Khải Tát phải ở tại bên cạnh. Ảnh Thử Bối Bối ngay cả đến cơ hội đánh lén cũng đều không có.

Tuy nhiên, Bối Bối rất có kiên nhẫn.

Nó chờ đợi, vẫn luôn chờ đợi. Đợi được ngày nào đó Khắc Lai Đức chợt buông lỏng, nó sẽ đột ngột xuất hiện trực tiếp cắn Khắc Lai Đức trở thành thịt vụn, vì Lâm Lôi mà trả thù.

Đêm khuya ngày 28 tháng 12.

"Loảng xoảng!"

Đại môn chỗ mật thất Lâm Lôi ở mở ra, hai người mặc bạch y của cúng tế tự trực tiếp tiến vào trong đó, bọn họ không giống người trọng tài viện luôn chấp sự âm lãnh, bọn họ còn mang theo cáng, đem Lâm Lôi cẩn thận đặt ở trên cáng, rồi hai người cùng nhau nâng Lâm Lôi lên.

"Làm gì?" Lâm Lôi lạnh lùng liếc mắt nhìn hai gã tế tư bạch y.

Hai gã tế tư bạch y vừa nghĩ đến ngày Lâm Lôi giết chóc. Đối với Lâm Lôi đáy lòng có chút sợ hãi.

"Lâm Lôi đại nhân, Giáo hoàng bệ hạ muốn chuẩn bị cho người trị liệu thương thế." Trong đó một người nữ tế bạch y nhẹ giọng nói.

"Trị liệu thương thế?"

Lâm Lôi đáy lòng vừa động. "Chẳng lẽ Giáo hoàng đó thật sự muốn cho ta một con đường sống?"

Lâm Lôi không nhiều lời, vẫn bảo trì sự trầm mặc. Mặc cho hai gã tế tư bạch y này khiêng hắn hướng về lầu thượng Quang Minh thần điện đi đến. Một tầng lại một tầng…

Cuối cùng. Hai gã tế tư bạch y khiêng Lâm Lôi đi tới đỉnh tầng của Quang Minh thần điện. Giờ phút này đỉnh tầng Quang Minh thần điện rất trống trải. Tại vị trí trung tâm có một cái tam giác ma pháp trận đồ phức tạp, tám vị tóc tai bù xù, mặc ma bố y, chân trần là khổ tu giả lúc này bình yên ngồi ở trên ma pháp trận đồ tám giác đó. Mặc một bộ bạch sắc hoa lệ sáng bóng trường bào là Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư đang đứng tại vị trí trung tâm của ma pháp trận đồ.

Giáp ranh đỉnh tầng đại sảnh, có ba gã hồng y đại giáo chủ, còn có tôn giáo trọng tài viện địa vị tôn sung, hai vị phó trưởng tài phán, cùng sáu vị đặc cấp chấp sự. Những người này mỗi một người đều là cường giả cửu cấp. Quả là rất nhiều cường giả cửu cấp, bởi vậy có thể tưởng tượng Quang Minh giáo triều đình thật cường đại.

"Đặt xuống đó, các ngươi có thể đi." Cát Nhĩ Mặc lên tiếng nói.

"Vâng." Hai gã tế tư bạch y đến thở mạnh cũng chẳng dám. Ngay lúc này, trong đại sảnh, thực lực kinh nhân không phải chỉ có mấy lão khổ tu giả, mà còn là những vị đặc cấp chấp sự thần bí nhất của tôn giáo tài phán viện, còn có ba gã hồng y đại giáo chủ cùng hai vị phó trưởng tài phán.

Đây đều là những đại nhân vật cả.

Buông Lâm Lôi ra, hai gã tế tư bạch y vội vàng cung kính rời đi, sau đó đóng lại cửa đại môn.

Nằm ở trên cáng, Lâm Lôi ánh mắt đảo qua những đại nhân vật này, Lâm Lôi dùng nhãn lực rất dễ dàng phán đoán, trong đỉnh tầng ở đại sảnh này bất luận là người nào đều là cường giả thực lực rất kinh người, sợ rằng so với cường giả cửu cấp Khải Tát Nhược không có kém hơn.

"Giáo hoàng bệ hạ, ngươi muốn làm gì?" Lâm Lôi thanh âm trầm thấp khàn giọng.

Hải Đình Tư liếc mắt nhìn Lâm Lôi, cười nói: "Lâm Lôi, mặc dù lần này ngươi phạm sai lầm không nhỏ, tuy nhiên, trải qua thương nghị của nội bộ giáo đình, quyết định tái cho ngươi một một cơ hội. Mà bây giờ, chúng ta chuẩn bị tề lực thi triển ma pháp, cho ngươi khôi phục lại trạng thái tốt nhất."

Lâm Lôi nếu đối với Quang Minh hệ ma pháp có chút hiểu rõ, sẽ rất dễ dàng phát hiện lời nói của Hải Đình Tư có sơ hở.

"Đức Lâm gia gia, Quang Minh thần điện lần này hình như có sự biến chuyển lớn." Lâm Lôi cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc linh hồn trao đổi.

"Tình huống bên ngoài là gì?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc cẩn thận xem xét, ngay cả một tia linh hồn lực cũng không dám thả ra.

Bởi vì Hải Đình Tư chính là một Thánh vực đỉnh phong cường giả, một khi Đức Lâm Kha Ốc Đặc rời khỏi Bàn Long chỉ giới, Quang Minh giáo hoàng đó khẳng định sẽ phát hiện.

"Bên ngoài có hai mươi người, không chừng thực lực yếu nhất đều là cường giả cửu cấp, trong đó tám khổ tu giả cùng Quang Minh giáo hoàng đang ở trong một cái ma pháp trận đồ." Lâm Lôi nói.

nl.Đức Lâm Kha Ốc Đặc kiến thức so với Lâm Lôi uyên thâm hơn nhiều: "Lâm Lôi, muốn cho ngươi hoàn toàn khôi phục, chỉ cần để cho một người Thánh vực cường giả Quang Minh hệ, thi triển Sinh mệnh chi quang đã có thể khiến cho ngươi hoàn toàn khôi phục. Căn bản không cần đến đại thanh thế như vậy. Ta xem, bọn họ rất có thể là gọi về năng lượng của chúa tể Quang Minh hệ, nếu không, sẽ không cần đại thanh thế như vậy.".kien

Chúa tể Quang Minh hệ, có lẽ vượt qua cả vị trí ngôi vua.

Tuy nhiên Quang Minh chi chủ vẫn là cường đại nhất.

"Gọi về năng lượng chúa tể?" Lâm Lôi chấn động. "Bọn họ đối phó ta. Còn muốn gọi về năng lượng chúa tể, bọn họ muốn làm gì?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm."

Lúc niên đại của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, vô luận Quang Minh giáo triều đình hay là Hắc Ám giáo triều đình cũng chỉ tương đối nhỏ yếu, chỉ là hai tôn giáo trong Phổ Ngang đế quốc mà thôi. Thời điểm đó Quang Minh giáo triều đình cao thủ cũng rất ít, cũng không có khả năng như hôm nay, một chút đã xuất ra nhiều cao thủ như vậy.

"Bệ hạ. Thời gian tới rồi." Cát Nhĩ Mặc cung kính nói.

Hải Đình Tư ngửa đầu nhìn lên trên, có chút gật đầu.

"Bắt đầu đi." Hải Đình Tư lạnh nhạt nói.

Tám gã khổ tu giả khoanh chân ngồi bên ngoài thân lập tức hiện ra quang mang màu nhũ bạch sắc, Quang Minh hệ ma pháp lực lượng hùng hậu lập tức đổ vào giữa ma pháp trận đồ, cả ma pháp trận lập tức sáng lên. Trước mặt Hải Đình Tư đột nhiên xuất hiện một quyển thánh kinh màu vàng, bản thân Hải Đình Tư cũng dần dần tản mát ra kim quang.

Hải Đình Tư mở ra một tờ trong thánh kinh.

"Chủ nhân, hết thảy đều do người ban tặng cho chúng ta." Hải Đình

Tư nhẹ giọng nói, thế nhưng thanh âm hắn thât sự giống như một tiếng sấm vang vọng ở trong lòng mọi người. Đồng thời, mặt ngoài thánh kinh kim sắc quang mang đại thịnh, liền tức khắc trong ma pháp trận đồ bạch sắc quang mang tinh khiết đại thịnh.

Thời điểm lưỡng đạo quang mang va chạm nhau.

"Xuy xuy."

Một đạo ánh sáng thẳng tắp trực tiếp hướng phía trên vọt tới. Tiến vào đầu nhọn của tháp Quang Minh thần điện. Rồi sau đó đột phá khỏi ngọn tháp, hướng về vùng hắc ám vô biên của bầu trời đêm phía trên vọt tới. Cả Phân Lai thành cũng có thể đã thấy một đạo bạch sắc thánh khiết đó xuyên thẳng tận trời, quang tuyến kim sắc mắc vào bên cạnh.

Trong đại sảnh ở đỉnh tầng Quang Minh thần điện.

Hải Đình Tư đột nhiên nhìn về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi cảm giác được một cổ sức lực hùng hậu đang nâng hắn lên, khiến cho cả người Lâm Lôi trực chậm rãi bay lên. Cuối cùng, Lâm Lôi trực tiếp bay tới trung ương phía trên ma pháp trận đồ. Cũng chính là tại đỉnh đầu Hải Đình Tư.

"Chủ nhân, thương yêu người phàm tục, mà chúng ta, cũng nhất định tín ngưỡng chủ nhân."

Hải Đình Tư ngửa đầu, trên khuôn mặt đó thật sự tản ra quang mang vô cùng thánh khiết.

"Vù vù!”

Cả bầu trời Quang Minh thần điện cũng chấn động, một đạo quầng sáng nhũ bạch sắc xuất hiện tại bầu trời Quang Minh thần điện, nói ra quầng sáng nhũ bạch sắc phạm vi thật sự rất lớn, cả Phân Lai thành rất nhiều người cũng chú ý.

"Phản bội chủ nhân, chủ nhân sẽ tước đoạt lại mọi ban tặng, mà tín ngưỡng chủ nhân, chủ nhân sẽ ban tặng rất nhiều ân sủng." Hải Đình Tư lại lật một tờ thánh kinh.

"Ầm ầm!"

Thiên địa rung chuyển, phía trên Quang Minh thần điện, vốn là một bầu trời đêm hắc dạ vô biên, thế nhưng bây giờ bị quầng sáng nhũ bạch sắc đó làm cho sáng đến chói mắt. Tại trung ương quầng sáng nhũ bạch sắc, không gian nứt ra mở một cái khe, một đạo quang tuyến bạch sắc cực nhanh từ không trung xạ xuống.

"Xẹt!"

Quang tuyến bạch sắc đó, kéo xuống một đường làm cho mọi người run , mọi uy phong như bị đè nén xuống, trực tiếp xuyên qua đỉnh tháp Quang Minh thần điện, cuối cùng hạ xuống trôi nổi tại trên người Lâm Lôi đang ở trên ma pháp trận đồ.

Trong đại sảnh đỉnh tầng Quang Minh thần điện.

Hải Đình Tư, tám vị khổ tu giả, ba gã hồng y đại giáo chủ, hai gã phó trưởng tài phán, sáu gã đặc cấp chấp sự cũng ngửa đầu nhìn về phía Lâm Lôi. Quang tuyến bạch sắc đó bên trong ẩn chứa sự áp chế, chính Hải Đình Tư đáy lòng cũng tự nhiên sinh ra tôn sùng, tín ngưỡng.

Mặc dù chỉ là một luồng tín ngưỡng chi lực, cũng là căn nguyên của bổn thân Quang Minh chi chủ.

Quang tuyến bạch sắc bắn vào trong cơ thể Lâm Lôi, bên ngoài thân thể Lâm Lôi lập tức hiện ra quang mang bạch sắc nhàn nhạt, đồng thời thân thể Lâm Lôi cũng dùng tốc độ kinh người chữa trị. Cơ hồ là trong thời gian nháy mắt, xương gãy của Lâm Lôi, hay vết thương đã được chữa trị hoàn toàn. Lâm Lôi trở về trạng thái thật tốt trước kia.

"A!”

Linh hồn Lâm Lôi rên rỉ, thời điểm cỗ quang tuyến bạch sắc đó tiến vào trong cơ thể Lâm Lôi, chữa trị thương thế Lâm Lôi chỉ là tác dụng phụ, mục tiêu đệ nhất của quang tuyến bạch sắc chính là linh hồn Lâm Lôi. Quang tuyến bạch sắc này rất hiển nhiên yêu cầu dung nhập chính giữa linh hồn Lâm Lôi.

Tín ngưỡng chi lực một khi cùng linh hồn Lâm Lôi dung hợp, khiến Lâm Lôi rốt cuộc sẽ vô pháp thoát khỏi trói buộc của Quang Minh chi chủ, sẽ vĩnh viễn thuần phục hướng về hắn.

Có thể đã đến thời điểm đó.

Một cỗ sức lực kinh khủng đến tột cùng, từ trong Bàn Long chỉ giới trên ngón tay Lâm Lôi truyền ra, thông qua thân thể Lâm Lôi trực tiếp nhảy vào trong đầu Lâm Lôi. Cỗ sức lực kinh khủng đó trực tiếp bao vây lấy cỗ tín ngưỡng chi lực này, cuối cùng thôn phệ nó tan biến vô tung .

Rồi sau đó, cỗ sức lực kinh khủng này cực nhanh, thông qua thân thể Lâm Lôi, lại trở lại trong Bàn Long chỉ giới.

"Đức Lâm gia gia, chuyện gì xảy ra vậy?" Lâm Lôi vội vàng nói.

"Không biết, đó là sức lực của bản thân Bàn Long chỉ giới, sức lực đó thật là khủng bố quá, là lớn nhất, là sự khủng bố lớn nhất." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trở nên căng thẳng, chỉ nói ra được hai chữ khủng bố.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc hơn năm ngàn năm trước đã có Bàn Long chỉ giới rồi. Thế nhưng, Đức Lâm Kha Ốc Đặc căn bản không biết, bên trong Bàn Long chỉ giới ẩn chứa một cỗ năng lượng kinh khủng đến mức tột cùng như vậy.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đặc biệt xác định, nếu cỗ năng lượng công kích người ta, đến mười người cường giả Thánh vực đỉnh phong, trong nháy mắt cũng hóa thành cát bụi.

"Cỗ năng lượng này không biết xảy ra như thế nào, ta thân là chủ nhân Bàn Long chỉ giới, không thể cảm ứng, đến sử dụng cũng không được." Lâm Lôi đáy lòng minh bạch, cỗ năng lượng này căn bản không phải dễ dàng sử dụng như vậy. Trước đây, thời điểm Đức Lâm Kha Ốc Đặc còn sống, đeo Bàn Long giới chỉ gần ngàn năm, cũng không có sử dụng qua cỗ năng lượng đó.

Mà lúc này.

Người trong đại sảnh đỉnh tầng Quang Minh thần điện cũng chấn kinh. Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư, tám vị khổ tu giả, ba gã hồng y đại giáo chủ, hai gã phó trưởng tài phán, sáu gã chấp sự cũng khó có thể tin khi nhìn một màn này. Tại bọn họ xem ra, Lâm Lôi trên người căn bổn không có sinh ra hơi thở thần sủng, ngay cả trán cũng không có Quang Minh ấn ký.

"Như thế nào có thể thất bại?!" Hải Đình Tư kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 3: Hắn Phải Chết Không Thể Nghi Ngờ

Tất cả mọi cường giả đang ở đỉnh tầng của thần điện cũng nghi ngờ. Khoảng cách để ngưng kết linh hồn Lâm Lôi còn rất xa, tuy bây giờ Lâm Lôi mới là thất cấp ma pháp sư mà thôi nhưng đừng nói là thất cấp ma pháp sư, mà đến cửu cấp đại ma đạo cũng không có khả năng chống cự tinh lọc của tín ngưỡng chi lực của Quang Minh Chi Chủ.

"Như thế nào mà có thể vậy chứ?" Cả mấy người khổ tu giả, đặc cấp chấp sự môn, phó trưởng tài phán môn cũng lầm bầm, hết thảy đều khó có thể tin là thật.

"Vậy mà thất bại sao? Thần sủng buông xuống vậy mà không thành công tạo ra một người thần sủng. Tên Lâm Lôi này nên xử lý như thế nào đây?" Hải Đình Tư nhìn về phía Lâm Lôi đang trôi nổi giữa không trung.

"Một nhân vật thiên phú như thế, với thời gian một trăm năm, tuyệt đối có thể cho hắn trở thành một cường giả Thánh vực đỉnh phong. Có thể so với ta còn mạnh mẽ hơn. Đến lúc đó sẽ là vinh quang của Quang Minh chi chủ ta, chắc chắn có thể chiếu rọi đến những địa phương rộng lớn hơn."

Hải Đình Tư thật sự không muốn giết Lâm Lôi.

"Bệ hạ?" Cát Nhĩ Mặc nhẹ giọng hô.

nl.Hải Đình Tư có chút mơ màng, con mắt nghi hoặc trong nháy mắt khôi phục trấn tĩnh, hắn đã ra được quyết định.kien

"Bệ hạ, Lâm Lôi hắn không có trở thành người thần sủng, chúng ta giờ làm thế nào?" Cát Nhĩ Mặc dò hỏi.

Hải Đình Tư nhìn về phía Lâm Lôi, thân thể Lâm Lôi dưới khống chế của hắn cũng chậm rãi bay tới trên mặt đất. Lúc này Lâm Lôi một tay chống đỡ liền trực tiếp đứng lên. Giờ phút này, Lâm Lôi trên người không có có một chút thương thế nào, không thể không nói thần sủng buông xuống cũng là có chỗ tốt.

Lâm Lôi nhìn thấy chung quanh là một vòng các cường giả bao quanh.

"Một đám người này, tối thiểu đều là cửu cấp cường giả. Ta nếu phản kháng, sợ rằng đến một chút cơ hội đều không có."

Lâm Lôi lạnh nhạt nhìn đám người Hải Đình Tư, lên tiếng nói: "Giáo hoàng bệ hạ, các ngươi rốt cuộc sẽ làm gì đối với ta?"

Hải Đình Tư trên mặt đột nhiên hiện lên nét tươi cười: "Không cần hỏi nhiều như vậy, mấy vị chấp sự, các ngươi áp tải Lâm Lôi trở lại trong mật thất đi."

"Vâng, bệ hạ." Sáu gã đặc cấp chấp sự đó gật đầu nói.

Lập tức không để cho Lâm Lôi có cơ hội đặt câu hỏi gì. Sáu gã đặc cấp chấp sự hướng phía Lâm Lôi đi tới, trong đó có một gã còn trách mắng: "Đi mau! Chẳng lẽ muốn chúng ta áp giải ngươi đi?"

Tình thế bức người a, Lâm Lôi không có lựa chọn khác.

"Được." Lâm Lôi mở đại môn, hướng phía dưới đi xuống. Mà sáu gã đặc cấp chấp sự này cũng đi theo phía sau Lâm Lôi. Lâm Lôi đi xuống phía dưới từng tầng, từng tầng một, thấy sự trông coi của sáu gã đặc cấp chấp sự này, thái độ cũng rất cung kính.

Sáu gã đặc cấp chấp sự này, đều là quần áo màu lam trường bào, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Lâm Lôi làm cho Lâm Lôi cảm giác được mình một khi có cái hành vi quấy rối nào. Sáu người này sẽ giết chết mình.

Sau khi sáu gã đặc cấp chấp sự cưỡng bách Lâm Lôi rời đi, người phụ nữ hồng y đại giáo chủ Mã Lệ Na dò hỏi: "Bệ hạ, Lâm Lôi đó không có trở thành người thần sủng, mặc dù chúng ta không rõ nguyên nhân, thế nhưng bây giờ chúng ta phải yêu cầu ra quyết định, nên xử lý cái tên Lâm Lôi này như thế nào."

Cát Nhĩ Mặc cũng nhìn về phía Hải Đình Tư.

Lâm Lôi là thiên tài, bọn họ hiểu rõ, thế nhưng Lâm Lôi không trở thành người thần sủng, hơn nữa mẫu thân Lâm Lôi là do Quang Minh giáo triều đình bọn hắn giết chết. Giáo triều phải ra quyết định, mạo hiểm thu dụng Lâm Lôi. Đem tin tức mẫu thân Lâm Lôi che dấu. Hay là trực tiếp giết chết Lâm Lôi.

Che dấu tin tức mẫu thân Lâm Lôi, che dấu được nhất thời, đến sau này Lâm Lôi trở thành nhân vật cao cấp của Quang Minh giáo triều đình, sợ rằng sẽ không thể che dấu được.

Hải Đình Tư khuôn mặt đạm mạc, lạnh thanh nói: "Sát."

Cát Nhĩ Mặc dằn lòng lại để không khỏi run lên.

"Qua hai ngày nữa chính là tết Ngọc Lan ngàn năm mới có một lần, giết Lâm Lôi, hãy xác định tại sau tết Ngọc Lan đi." Hải Đình Tư tuyên bố.

Cát Nhĩ Mặc cùng Lâm Lôi tiếp xúc tương đối sâu sắc, đáy lòng thầm than.

Một nhân vật thiên tài, vốn có thể tung hoành Ngọc Lan đại lục, thế mà bây giờ vận mệnh đã bị quyết định rồi. Cát Nhĩ Mặc rất rõ ràng, giờ phút này Lâm Lôi là bị tống giam tại trong Quang Minh thần điện.

Lâm Lôi căn bổn không có khả năng chạy thoát, ngay cả đến cơ hội thoát ra khỏi mật thất cũng không có.

"Tên Hi Tắc với Lâm Lôi có chút quan hệ, tuy nhiên kể cả Hi Tắc, cũng không có có năng lực xâm nhập Quang Minh thần điện cứu đi Lâm Lôi." Cát Nhĩ Mặc thầm than.

Lâm Lôi phải chết không nghi ngờ gì rồi.

Trong mật thất tại tầng thứ chín Quang Minh thần điện.

"Đi vào."

Đợi Lâm Lôi tiến vào mật thất, sáu gã đặc cấp chấp sự đóng cửa mật thất lại.

Đến thời điểm sáu gã đặc cấp chấp sự xoay người rời đi, thì một gã trung niên ngân phát trong đó quay đầu hướng về Lâm Lôi, nói: "Tiểu tử, nhắc nhở ngươi một chút, thực lực ngươi mặc dù khôi phục rồi, thế nhưng ngươi đừng mưu toan phá vỡ mật thất này chạy thoát."

Mặt khác, năm tên đặc cấp chấp sự cũng đều ngừng lại, một gã hói đầu lãnh cười lạnh: "Phá vỡ mật thất? Tiểu tử, ngươi có thể phá vỡ mật thất này, chứng minh rằng thực lực ngươi ít nhất đạt tới cấp bậc của giáo hoàng bệ hạ đó."

"Là ý tứ gì vậy?" Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi chính mình căn bản nhìn không ra cái mật thất này có cái gì đặc thù, dùng sức lực cửu cấp chiến sĩ sau khi Long hóa của hắn, thạch thất kiến trúc thông thường tựu như một trang giấy mà thôi, có thể dễ dàng phá vỡ.

"Quang Minh thần điện là kiến trúc vĩ đại nhất của Quang Minh giáo triều đình chúng ta, cả thần điện bản thân ẩn chứa một ma pháp trận to lớn, tên là Vinh Quang Của Quang Minh Chi Chủ. Mặc kệ là từ bên ngoài Quang Minh thần điện hay là từ bên trong, cũng không có khả năng phá vỡ một tí mảy may nào của thần điện." Tên ngân phát trung niên đó tự hào nói.

"Tiểu tử, ta có thể nói cho ngươi, phương pháp duy nhất mà ngươi có thể phá vỡ cái mật thất này chạy đi, chính là phá tan cái xiềng xích khóa cửa đại môn này. Ta còn có thể nói cho ngươi hay, trong xiềng xích này có pha lẫn cả Hắc Ngọc."

Nói xong, sáu gã đặc cấp chấp sự này cùng nhau cười to rồi rời đi.

Lâm Lôi trở nên trầm mặc.

Nghe được tên Hắc Ngọc. Lâm Lôi trong lòng minh bạch, chính mình không chừng là phá vỡ không được.

Hắc ngọc. Trong truyền thuyết địa hệ ma pháp thời điểm Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải đạt tới Thần cấp, canh giữ thánh khải đó là do Hắc Ngọc cấu thành. Phòng ngự mạnh, đủ để kháng trụ thần cấp cường giả mấy lần công kích. Về phần Thánh vực cường giả căn bản không có khả năng công phá.

Lâm Lôi bản thân chính là địa hệ ma pháp sư, tự nhiên hiểu rõ truyền thuyết về nhất đỉnh phong Đại Địa Thủ HộThánh Khải.

Đạt tới Thánh vực ma đạo sư, Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải đó là cấp bậc Kim Cương, đột phá Thánh vực đạt tới Thần cấp, đó là Hắc Ngọc Thánh Khải.

"Lâm Lôi, theo căn cứ của ta, nơi này là mật thất Quang Minh giáo triều đình tống giam cường giả cửu cấp, thậm chí là Thánh vực cường giả." Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói.

"Mặc dù cái đó chỉ là trộn lẫn pha tạp với Hắc Ngọc, không phải hoàn toàn do Hắc Ngọc cấu thành nhưng muốn làm đứt đoạn sợ rằng cường giả cũng rất khó làm được."

Lâm Lôi gật đầu.

Hắn đã minh bạch câu nói của đặc cấp chấp sự đó ‘Ngươi có thể phá vỡ mật thất này, chứng minh rằng thực lực ngươi ít nhất đạt tới cấp bậc của Giáo hoàng bệ hạ.'

Buổi sáng ngày thứ hai.

Môn La Đạo Sâm cùng với Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ngồi chờ ở quanh bàn ăn để ăn bữa sang. Trong khoảng thời gian này, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người vẫn lo lắng về sự tình Lâm Lôi, thế nhưng ngay cả Môn La Đạo Sâm xuất mã cũng vô dụng, bọn họ sao có thể.

Xông vào Quang Minh thần điện cứu Lâm Lôi sao? Chính cả Môn La Đạo Sâm cũng không dám làm.

nl."Da Lỗ, ngày mốt chính là tết Ngọc Lan, tết Ngọc Lan này là tết Ngọc Lan một ngàn năm, sợ là chúng ta cả đời cũng chỉ có thể gặp được một lần như vậy. Ba tiểu tử các ngươi cần phải náo nhiệt tưng bừng vui chơi du ngoạn a." Môn La Đạo Sâm cười ha ha nói.kien

Môn La Đạo Sâm đối xử với huynh đệ Da Lỗ rất tốt.

Bởi vì ba hảo huynh đệ của Da Lỗ: Lâm Lôi, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người cũng không giống bình thường. Lôi Nặc gia tộc tại Áo Bố Lai Ân đế quốc có quân đội thực lực kinh người, sau lưng Kiều Trì gia tộc tại Ngọc Lan đế quốc rất có ảnh hưởng, cũng không thể so với Lai Ân gia tộc yếu hơn hay không.

Gia tộc Lâm Lôi mặc dù suy bại, cũng vẫn là Long huyết chiến sĩ gia tộc mà Lâm Lôi bản thân tiềm lực càng vô hạn.

Đột nhiên tiếng bước chân vang lên.

"Hội trưởng đại nhân, có người Quang Minh giáo triều đình đang ở bên ngoài." Một gã người hầu cung kính nói.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người vừa nghe đến bốn chữ Quang Minh giáo triều đình mắt đã sáng rực lên, nhìn về tên người hầu này. Môn La Đạo Sâm minh bạch nhi tử hắn và ba người trong lòng suy nghĩ gì, ngay tức khắc cười nói: "Để anh ta vào đây."

"Vâng."

Trong có chốc lát, một gã tế tư bạch y đi tới. Biểu hiện cung kính đơn giản nói: "Đạo Sâm hội trưởng, giáo hoàng bệ hạ phân phó ta mang đến cho Đạo Sâm hội trưởng một phong thơ." Nói xong, người bạch y tế tư này từ trong lòng lấy ra một phong thơ trang trí tinh xảo.

Ngay tức khắc có người hầu tiếp nhận phong tín này, cuối cùng đưa đến trước mặt Môn La Đạo Sâm.

Môn La Đạo Sâm mở phong bì, lạnh lùng nói: "Ngươi có thể đi."

Gã tế tư bạch y đó nhẹ nhàng hành lễ rồi rời đi.

"Cha, trên bức thư đó viết cái gì?" Da Lỗ lập tức dò hỏi. "Có phải là có liên quan đến lão Tam?"

Lôi Nặc, Kiều Trì hai người cũng chờ mong nhìn về phía Môn La Đạo Sâm.

Môn La Đạo Sâm gật đầu.

"Quang Minh giáo triều đình nói cho ta biết, nội bộ Quang Minh giáo triều đình bọn họ đã ra quyết định, sẽ bí mật xử tử Lâm Lôi." Môn La Đạo Sâm nói giống như sét đánh chấn động Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì. Cả ba người sắc mặt trắng bệch.

Da Lỗ ba người sửng sốt trong chốc lát.

"Không! Không có khả năng!"

Da Lỗ là người đầu tiên kêu lên, đoạt lấy phong thư đang cầm trong tay cha hắn, run rẩy cầm thư đọc. Lôi Nặc, Kiều Trì bên cạnh cũng lập tức ngó đầu đến xem. Thế nhưng, sau khi bọn hắn ba người đã thấy nội dung, cũng là nôn nóng đến mức phát điên.

"Không!!!"

Da Lỗ từ chỗ ngồi vọt ra ngoài, hắn muốn phóng ra khỏi đại sảnh.

"Da Lỗ!" Môn La Đạo Sâm nhướng mày quát lạnh.

"Ngăn cản nó." Môn La Đạo Sâm nói.

Da Lỗ quay đầu nhìn về phía cha hắn, sốt ruột la lên: "Cha! Con van xin người, nhanh dẫn người đi cứu Lâm Lôi, cùng lắm thì từ bỏ đi một ít ích lợi của thương hội. Con không tin Quang Minh giáo triều đình đó một chút cũng không để ý đến thương hội chúng ta. Cha, con van xin người."

"Hừ, ngươi biết cái gì? Nếu thật sự có điều kiện có thể đàm phán, Giáo hoàng đó đã sớm cùng ta nói chuyện. Ân oán của Lâm Lôi với Quang Minh giáo triều đình, khẳng định không giống như sự việc chúng ta hiểu biết. Nếu không Quang Minh giáo triều đình sẽ không phải xử tử một thiên tài như vậy. Được rồi, ngươi áp giải thiếu gia trở về phòng đi. Để cho nó bình tĩnh một lúc."

Ngay tức khắc hộ vệ áp tải Da Lỗ trở về. Mặc cho Da Lỗ phẫn nộ kêu to như thế nào cũng vô dụng.

Lôi Nặc, Kiều Trì hai người chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

Bọn họ dù sao cũng không dám nổi nóng hay sốt ruột với Môn La Đạo Sâm.

Ngọc Lan lịch năm 9999 giữa trưa lúc 1230, từ bên ngoài mật thất chỗ Lâm lôi xuất hiện một vị hồng y đại giáo chủ, là Cát Nhĩ Mặc.

"Cát Nhĩ Mặc!" Lâm Lôi có chút kinh ngạc, nhìn về phía Cát Nhĩ Mặc.

Cát Nhĩ Mặc mang đến thức ăn cực kỳ thịnh soạn, qua cái lỗ nhỏ chuyển từng cái vào.

Cát Nhĩ Mặc nhìn Lâm Lôi, thở dài một hơi: "Lâm Lôi, ta tuy vậy đặc biệt coi trọng ngươi. Thế nhưng, ôi… ngươi không có khả năng trở thành một thành viên của Quang Minh giáo triều đình chúng ta sao? Thôi được rồi, ngươi ăn đi. Ngươi cũng không còn nhiều ngày để ăn nữa."

Nghe nói như thế, Lâm Lôi ngẩn ra.

"Cát Nhĩ Mặc đại nhân. Lời này là có ý gì?" Lâm Lôi nhìn về phía Cát Nhĩ Mặc.

Cát Nhĩ Mặc thở dài một hơi: "Ngày mốt, cũng chính là ngày 2 tháng 1, là ngày cuối cùng rồi."

Cát Nhĩ Mặc có lẽ rất thích người trẻ tuổi Lâm Lôi này, đặc biệt là sau khi hiểu rõ Lâm Lôi tại sao muốn giết Khắc Lai Đức, hắn càng vì vận mệnh Lâm Lôi mà cảm thán.

Vốn có thể có tiền đồ ở Quang Minh giáo triều đình, vì mối thù cha mẹ, y nguyện bỏ qua hết thảy.

Mặc dù Cát Nhĩ Mặc hắn có thể sẽ không làm như vậy, nhưng đáy lòng hắn có chút bội phục Lâm Lôi.

"Ngày 2 tháng 1?"

Lâm Lôi sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng chậm rãi nhắm mắt lại. Hắn đã hoàn toàn minh bạch, rất hiển nhiên, ngày mốt chính là ngày hắn bị xử tử.

"Cám ơn người, Cát Nhĩ Mặc đại nhân, nếu không phải nhờ người, ta còn tưởng rằng vẫn còn hy vọng sống." Lâm Lôi hờ hững nói.

Cát Nhĩ Mặc liếc mắt nhìn Lâm Lôi, thở dài lắc đầu, rồi quay người rời đi. Chỉ còn lại có một mình Lâm Lôi trong mật thất này.

"Ngày 2 tháng 1, không phải đợi sau tết Ngọc Lan mới xử tử ta à? Ngày mai là tết Ngọc Lan là ngày đại hôn của Tạp Lam cùng Ngả Lệ Tư sao?" Lâm Lôi tự biết hắn phải chết, giờ phút này tâm tính cũng là trở lại như cũ, yên lặng, đạm mạc như chưa từng có gì xảy ra.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 4: Bàn Chân To

Đêm khuya, thời điểm chuyển giao của năm 9999 Ngọc Lan lịch với năm 10000. Bông tuyết bay tán loạn, tình trạng nhiệt độ thấp tới mức kinh người, mà trong mật thất của Quang Minh thần điện , Lâm Lôi chính là đang dựa vào thạch bích lạnh như băng.

Lạnh giá ư? Lâm Lôi một chút cũng không cảm giác thấy.

"Biết rõ chính mình sẽ bị xử tử, thât sự đến một chút năng lực phản kháng cũng đều không có." Lâm Lôi lắc đầu, thở dài một tiếng.

Hắn đã nỗ lực rồi, đã thử nghiệm rồi.

Thế nhưng, cái mật thất này quả nhiên giống như tên đặc cấp chấp sự đó nói, phòng ngự mạnh mẽ đến đáng sợ. Lâm Lôi cho dù Long hóa cũng vô pháp phá hỏng xiềng xích, vô pháp làm suy suyển mật thất dù chỉ là một chút. Hắn chỉ có thể tại đây lẳng lặng chờ đợi cuộc xử quyết sẽ đến không lâu sau đó.

Đêm tối rất nhanh đi qua, những bông tuyết rơi đầy trời cuối cùng cũng dừng lại. Mặc kệ là quý tộc hay là bình dân thông thường nhất, sáng sớm ngày hôm nay đều có hình thức ăn mừng tết ngàn năm của Ngọc Lan đang đến, đặc biệt là Quang Minh thần điện.

Bầu trời Quang Minh thần điện, từ buổi sáng hôm nay, vẫn có ma pháp hình thành các loại cảnh tượng kỳ ảo, mỹ lệ hiếm thấy.

Thủ phủ Phân Lai thành cũng trở thành một biển vui sướng. Trên quảng trường rộng lớn phía trước Quang Minh thần điện, mọi người từ khắp mọi hướng đang tụ tập lại, tất cả đều vì tết ngàn năm của Ngọc Lan mà reo hò, Quang Minh thần điện cũng cử hành một đám hoạt động náo nhiệt.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người tại tầng thứ ba một tòa tửu lâu nhìn xa xa về phía quảng trường của Quang Minh thần điện. Trên quảng trường chi chít người là người, có thể nói người đông nghìn nghịt.

"Da Lỗ lão đại, không phải hôm nay chúng ta đi Đức Bố Tư gia tộc dự tiệc hôn lễ sao?" Kiều Trì dò hỏi.

nl.Hôn lễ Tạp Lam của Đức Bố Tư gia tộc tổ chức vào hôm nay - tết Ngọc Lan. Ngày hôm nay là một thời điểm rất tốt, cả Phân Lai thành e rằng có rất nhiều người cũng cử hành hôn lễ vào ngày này. Tiệc rượu hôn lễ sẽ bắt đầu từ giữa trưa, mãi cho đến buổi tối.kien

"Đi, đương nhiên đi." Da Lỗ sắc mặt không tốt.

Sự tình Lâm Lôi khiến cho Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người tâm tình lo lắng.

"Hừ! Lão Tam dễ dãi đối đãi với xú nữ nhân kia cùng tên tiểu tử gọi là Tạp Lam đó, đến bây giờ lão Tam sẽ bị xử tử, cái tên tiểu tử Tạp Lam cùng xú nữ nhân đó vẫn thật thoải mái, cử hành hôn lễ nữa." Da Lỗ đáy lòng có chút oán khí mãnh liệt.

Hắn vốn rất không thuận mắt Tạp Lam cùng Ngả Lệ Tư.

Đặc biệt là bây giờ Lâm Lôi sẽ bị xử tử, Da Lỗ nghĩ đến cứu Lâm Lôi không được, đau buồn không thể phát tiết, khiến cho hắn với Tạp Lam, Ngả Lệ Tư hai người càng không thuận mắt.

"Đúng đó, muốn hôn lễ cử hành thuận lợi? Nằm mơ đi!" Lôi Nặc cũng cắn chặt răng nói.

Ngay cả Kiều Trì cũng muốn phá hư hôn lễ đối phương.

Vô luận là Da Lỗ hay là Kiều Trì, Lôi Nặc mấy ngày này đều một mực lo lắng cho Lâm Lôi. Biết rõ Lâm Lôi sắp bị xử tử nhưng bọn họ lại không thể cứu được, trong lòng không tự chủ nhớ lại cuộc sống trước đây với Lâm Lôi. Vì vậy, càng hận bản thân không có năng lực.

Ngả Lệ Tư lúc trước đã không cần Lâm Lôi, bây giờ lại muốn kết hôn Tạp Lam.

Ba người này, như thế nào lại trở nên như vậy?

Phân Lai thành, đường Lục Diệp, phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc.

Giữa trưa, một vị quý tộc, phú hào bước vào cánh cửa Đức Bố Tư gia tộc. Mặc dù sau khi trải qua án buôn lậu thủy ngọc khoáng thạch Đức Bố Tư gia tộc đã từ một gia tộc đỉnh cấp của Phân Lai vương quốc suy thoái, thế nhưng, Đức Bố Tư gia tộc cũng được xem là gia tộc có chút ảnh hưởng. Ít nhất, có thể tại Phân Lai vương quốc xếp trong khoảng 20 gia tộc đứng đầu.

"Chu Nặc bá tước đại nhân đến."

"Phổ Lôi nam tước phu nhân."

Một vị quý tộc, cao quý phu nhân, cùng các tiểu thư bước vào trong Đức Bố Tư gia tộc. Trưởng tộc Đức Bố Tư Bá Nạp Đức nhiệt tình nghênh đón một vị rồi lại một vị quý tộc. Bây giờ, Đức Bố Tư gia tộc thế lực đang nhanh chóng thu hẹp lại, nhưng ít nhất trong Phân Lai vương quốc vẫn còn đứng vững.

"Bá Nạp công tước đại nhân đến."

Nghe được là Bá Nạp công tước, không ít quý tộc hướng phía đại môn nhìn lại, Bá Nạp Đức cũng lập tức đón trước tại đó. Bây giờ, trong hôn lễ Đức Bố Tư gia tộc địa vị cao nhất sợ rằng chính là Bá

Nạp công tước.

Trong một lần đính hôn, bệ hạ Phân Lai vương quốc Khắc Lai Đức cũng xuống nhưng lần đại hôn này, quốc vương bệ hạ sẽ không tới.

Nguyên nhân, tất cả mọi người đều hiểu rõ.

"Công tước đại nhân, người đến đây là vinh hạnh của Đức Bố Tư gia tộc chúng tôi." Bá Nạp Đức rất khiêm tốn.

Bá Nạp công tước gật đầu.

Trải qua vụ án phủ đệ Lâm Lôi ám sát, cánh tay phải Mai Lệ Đặc đã chết. Mặc dù Khắc Lai Đức bệ hạ mới thăng cấp một vị đại thần đảm nhiệm vị trí đó, thế nhưng, nói về ảnh hưởng, cũng là không thể so sánh với Mai Lệ Đặc đã ở vị trí đó hơn mười năm rồi.

Hơn nữa, tài vụ đại thần Mạt Đức Sâm công tước đã chết nên bây giờ, đại thần có quyền thế nhất Phân Lai vương quốc, có lẽ chính là cánh tay trái Bá Nạp công tước.

"Tạp Lam, mau tới bái kiến Bá Nạp công tước." Bá Nạp Đức nói.

Trang phục Tạp Lam hôm nay đặc biệt có khí thế anh tuấn. Một thân màu đen lễ phục làm cho Tạp Lam trở thành một vị thanh niên chói mắt nhất của bữa tiệc thành hôn.

Tạp Lam đặc biệt khiêm tốn trước mặt Bá Nạp công tước, hành lễ: "Bá Nạp công tước, xin hoan nghênh người tham gia hôn lễ."

"Chúc phúc ngươi, Tạp Lam." Bá Nạp công tước tùy ý nói một câu.

Đột nhiên.

"Đạo Sâm thương hội - Da Lỗ thiếu gia đến!"

Thanh âm này vang lên, lập tức khiến cho Bá Nạp Đức con mắt sáng ngời, ngay cả Bá Nạp công tước bên cạnh cũng đi theo hắn ra phía ngoài. Một ít quý tộc Phân Lai vương quốc, tự nhiên không thể sánh với Đạo Sâm gia tộc. Đạo Sâm thương hội cũng là Đạo Sâm gia tộc, cả Ngọc Lan đại lục đều biết đó là một gia tộc cường đại.

Da Lỗ, mặc lễ phục màu đen.

Lôi Nặc, khí thế anh tuấn, mặc lễ phục màu lam.

Còn lại Kiều Trì, mặc lễ phục màu trắng có hoa văn, kẻ ô nhàn nhạt.

nl.Ba người này sóng vai đi đến, khiến cho đông đảo quý tộc chung quanh con mắt sáng ngời. Thông thường ma pháp sư sẽ có một loại khí chất kỳ lạ, là bởi vì ma pháp sư thường xuyên Minh tưởng, cùng nguyên tố tự nhiên dung hợp nên trình độ đặc biệt cao. Hơn nữa, tinh thần lực mạnh mẽ, tự nhiên có một loại đặc biệt khí chất.kien

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đều là lớp con cháu của các đại gia tộc lâu đời, hơn nữa lại là ma pháp sư, khí chất rõ ràng không phải con cháu gia tộc thông thường của Phân Lai vương quốc cóthể so sánh được.

"Da Lỗ thiếu gia. Hoan nghênh người đến. Hai vị này là…?" Bá Nạp Đức chỉ liếc mắt đã xác định được hai người bên cạnh khẳng định không phải là con cháu gia tộc thông thường.

Da Lỗ lãnh đạm cười nói: "Hai vị này thật ra là hảo huynh đệ của ta tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện."

Lôi Nặc hữu lễ nói: "Bá Nạp Đức tiên sinh. Ta đến từ Đặng Tư Thản gia tộc của Áo Bố Lai Ân đế quốc, người có thể gọi ta là Lôi Nặc!"

"Đặng Tư Thản gia tộc?"

Bá Nạp Đức cùng Bá Nạp công tước cả kinh, những người chung quanh có chút kiến thức có nghe nói qua đại danh Đặng Tư Thản gia tộc.

Đặng Tư Thản gia tộc, cũng là Áo Bố Lai Ân đế quốc. Là một gia tộc cường đại, là gia tộc nắm trong tay trứ một đơn vị quân đoàn cường đại.

"Lôi Nặc thiếu gia, chúng ta - Đức Bố Tư gia tộc, nhiệt liệt hoan nghênh người đến!" Bá Nạp Đức hưng phấn nói.

Thiếu gia Đặng Tư Thản gia tộc đến, tự nhiên khiến cho Bá Nạp Đức rất là nở mày nở mặt. Bên cạnh, Tạp Lam cung kính hành lễ. Hắn là con cháu của một đại gia tộc, nhưng so với người ta, sự chênh lệch thật sự là rất lớn.

"Vị… này?" Bá Nạp Đức nhìn về phía Kiều Trì.

Kiều Trì mỉm cười, nói: "Bá Nạp Đức tiên sinh, ta đến từ Hoa Sử gia tộc của Ngọc Lan đế quốc."

"Hoa Sử gia tộc?"

Những nhà quý tộc chung quanh trái tim lại co thắt mạnh mẽ. Hoa Sử gia tộc, đó là một gia tộc cổ kính có mấy ngàn năm lịch sử. Tại Ngọc Lan đế quốc có ảnh hưởng vô cùng lớn, cùng với Địch Khắc Tây, Địch Lỵ Á của Lai Ân gia tộc có đẳng cấp tương đương.

"Hoan nghênh Kiều Trì thiếu gia đến, chúng ta - Đức Bố Tư gia tộc hết sức vinh hạnh." Bá Nạp Đức thái độ rất khiêm tốn.

Vô luận là Hoa Sử gia tộc, hay là Đặng Tư Thản gia tộc, đều là siêu cấp đại gia tộc của tứ đại đế quốc, đều có thể ảnh hưởng đến quyết sách nội bộ của một đế quốc nên đúng là những gia tộc khổng lồ. Đức Bố Tư gia tộc kể cả không có suy thoái cũng vô pháp so sánh được, chứ đừng nói là tình hình Đức Bố Tư gia tộc như hiện tại.

Tiệc rượu hôn lễ của Đức Bố Tư gia tộc rất náo nhiệt, rất nhiều quý tộc. Thậm chí ngay cả các tiểu thư quý tộc cũng muốn bắt chuyện cùng Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người. Các vị quý tộc tiểu thư này, không đưa ra yêu cầu trở thành chánh thê của bọn Da Lỗ, bất luận chỉ cần trở thành thê tử dạng nào của bọn họ, gia tộc các nàng sẽ nhờ thế mà có lợi ích rất nhiều.

Về phần Tạp Lam, vốn là nhân vật chính nhưng được rất ít người chú ý đến.

Chỉ là, vẫn có ba người vẫn chú ý đến hắn. Đó là Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì.

"Nhìn kìa, La Lâm tiểu thư cùng Ngả Lệ Tư tiểu thư tới." Đột nhiên, trong đại sảnh truyền đến thanh âm. Lần này là hai nữ nhân vật chính, mặc lễ phục kết hôn hoa mỹ đang đi đến. Tạp Lam lập tức đi đến đón, Ngả Lệ Tư cùng La Lâm cũng rất tự nhiên vòng tay qua khuỷu tay Tạp Lam.

Lúc này, Da Lỗ, Lôi Nặc và Kiều Trì cũng di chuyển theo.

"Ha ha, Tạp Lam, hai vị này chính là thê tử của ngươi sao? Quả thật là xinh đẹp động lòng người." Lôi Nặc là người thứ nhất cười đi tới trước.

Tạp Lam nhìn là Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì, lập tức mang theo hai thê tử của gã đến tiếp đãi.

"La Lâm, Ngả Lệ Tư, hãy bái kiến ba vị thiếu gia. Vị này là Lôi Nặc thiếu gia của Đặng Tư Thản gia tộc, vị này là..."

Khi mới nói được một nửa, Kiều Trì kinh hô một tiếng: "Ngả Lệ Tư! Nàng như vậy mà kết hôn với Tạp Lam sao?"

Kiều Trì nói rất lớn, những lời này làm cả đại sảnh đang ồn ào cũng trở nên im lặng.

Trong hôn lễ người ta nói những lời thế này, thật sự rất không lễ phép.

"Đúng vậy! Ngả Lệ Tư, nàng không phải là hay ở cùng một chỗ với lão tam chúng ta sao?" Lôi Nặc cũng nói.

Da Lỗ lúc này mới lên tiếng: "Lão nhị, lão tứ, các ngươi không biết đó thôi. Ngả Lệ Tư đã chia tay với lão Tam rồi, bây giờ sẽ kết hôn với Tạp Lam."

"Chia tay với lão tam?!"

Lôi Nặc, Kiều Trì cùng lắc đầu cảm thán.

Lôi Nặc ngay sau đó nói: "Ngả Lệ Tư, nàng vứt bỏ lão Tam, kết hôn với Tạp Lam, vậy sẽ là chánh thê của Tạp Lam à?"

"Không phải, chánh thê sẽ là La Lâm tiểu thư, trong lễ đính hôn lần trước đã nói qua rồi." Da Lỗ lại trực tiếp nói ra.

Sau hai câu thoại này, Ngả Lệ Tư mặt đỏ lên. Tạp Lam càng xấu hổ hơn. Thế nhưng, tất cả người trong đại sảnh không có một người nào dám nói Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người không lễ phép. Người ta biết thân biết phận, ai sẽ dám nói chứ?

"Ba vị thiếu gia, chúng ta còn muốn đi kính tửu, xin lỗi không tiếp chuyện được." Tạp Lam nhịn xuống phẫn nộ trong lòng, khiêm tốn nói.

"Được rồi." Lôi Nặc gật đầu đáp.

Tạp Lam lập tức mang Ngả Lệ Tư và La Lâm hai người đi đến bàn khác. Chỉ còn lại Lôi Nặc, Kiều Trì, Da Lỗ lạnh lùng liếc mắt nhìn theo bọn họ. Cả ba vừa nghĩ đến Lâm Lôi có thể đã bị xử tử, trong lòng càng giận giữ.

Đột nhiên.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Ở bên ngoài vang lên một loạt tiếng vang lớn, thanh âm đó trầm thấp, cả mặt đất cũng bị chấn động. Phía trên đại sảnh những viên ngói bị chấn rung, rơi xuống đất.

"Bên ngoài có chuyện gì vậy?" Những quý tộc trong đại sảnh kinh ngạc nói.

"La Lâm, Ngả Lệ Tư, các nàng đừng có đi lung tung." Tạp Lam lập tức đi theo cha hắn chạy ra ngoài đại sảnh, không ít quý tộc cũng chạy theo, muốn nhìn xem bên ngoài rốt cuộc xảy ra chuyện gì mà có tiếng vang lớn như thế.

Lôi Nặc, Da Lỗ, Kiều Trì ba người cũng đi ra ngoài.

Bỗng nhiên.

"Ầm!"

Một bàn chân thật lớn xuất hiện, đạp xuống giữa sân trước của Đức Bố Tư gia tộc. Bàn chân thật lớn đó lại vừa vặn dẫm nát người phụ tử Bá Nạp Đức, Tạp Lam vừa mới chạy vào. Chỉ nghe thanh âm xương đầu vỡ vụn, Bá Nạp Đức và Tạp Lam, hai phụ tử đã bị giẫm thành thịt nhão, máu tươi lan ra, làm hồng mặt đất.

Bàn chân đó dài chừng ba bốn thước, phủ đầy lông mao màu vàng.

"Hả!"

Mọi người nhạc nhiên kêu lên, sau đó ngửa đầu, quan sát bộ dạng quái vật.

Đó là một con vượn lớn lông vàng, cao khoảng hai - ba mươi thước. Con vượn lớn này có đôi mắt giống như hai cái bánh xe lớn màu tím. Đặc biệt, ẩn quanh thân con vượn là kình khí, khiến cho không khí xung quanh càng chấn động.

"Vượn mắt tím lông vàng! Thánh vực ma thú vượn mắt tím lông vàng!!!" Da Lỗ đã thấy con ma thú này, trợn mắt há hốc mồm la lớn.

Con vượn mắt tím lông vàng đầu lĩnh ngửng mặt, hưng phấn hô lớn, trong miệng phát ra tiếng nói của loài người: "Ha ha! Giết! Gết cho ta! Toàn bộ giết chết, giết sạch! Kẻ nào giết được nhiều, đại vương khẳng định sẽ ban thưởng cho ngươi nhiều hơn! Ha ha! Giết!!!"

"Ầm"

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người nghe được từ bốn phương tám hướng các loại ma thú của mỗi nơi trên thế giới rống lên một tiếng. Đột nhiên Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì thấy trên bầu trời xuất hiện vô vàn phi hành ma thú, che kín cả đất trời.

"Dực điểu long! Là Dực điểu long!" Lôi Nặc trợn mắt há hốc mồm.

Từ xa xa bay tới là một đám Dực điểu long, vô cùng đông đúc, trong nhất thời không thể biết rõ được số lượng.

Trong nháy mắt, mọi người cảm thấy hình như ngày tận thế đang đến, lúc này, không có ít người nghĩ sẽ bị tử hình một cách thảm thương giống như Tạp Lam, Bá Nạp Đức hai người bị vượn lông vàng giẫm thành thịt nhão.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 5: Hủy Diệt Chi Nhật

Rốt cuộc phát sinh chuyện gì vậy?"

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người thật sự có phần tự lừa gạt mình, vừa rồi còn đang tham gia tiệc hôn lễ của người ta, thế nhưng từ trên trời rơi xuống một con Thánh vực ma thú Tử Tinh Kim Mao Viên, mà theo sau hình như còn có một lượng lớn ma thú. Trên bầu trời chi chít những Dực điểu long càng khiến mọi người sợ hãi.

Không chỉ riêng Da Lỗ ba người tự gạt mình, người cả Phân Lai thành cũng đều đang tự dối mình.

"Mau rời đi." Da Lỗ lập tức quát.

nl.Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người rất nhanh chạy ra khỏi phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc. May mắn là Tử Tinh Kim Mao Viên không để ý tới ba người Da Lỗ bọn họ, vì cả Phân Lai thành cũng có rất nhiều người đang chạy. Đáng để Tử Tinh Kim Mao Viên chú ý, tối thiểu cũng phải là Cửu cấp cường giả, hoặc là Thánh vực cường giả.kien

"Thiếu gia!" Hộ vệ môn Đạo Sâm thương hội, phần lớn cũng đã từng luyện qua ở Ma thú Sơn mạch, thấy số lượng ma thú tiến đến cũng vẫn có thể duy trì được bình tĩnh.

"Nhanh, đến chỗ cha ta."

Da Lỗ lập tức quát.

Tại Đạo Sâm thương hội dưới sự bảo vệ của Hộ vệ đoàn, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người rất nhanh chạy tới đại bản doanh của gia tộc mình. Dọc theo đường đi, Da Lỗ ba người phát hiện, giờ phút này trong Phân Lai thành phi hành ma thú chiếm đa số, trên không trung không chỉ có Dực điểu long, còn có Song dực phi mã.

Ngoài thất cấp ma thú Lôi dực phi mã, Bích nhãn lôi ưng và các loại ma thú khác, trên không trung còn có cả bát cấp ma thú như Kim dương điêu, Cự long và rất nhiều nữa.

Không chỉ bầu trời Phân Lai thành mà trên mặt đất cũng tràn đầy các loại cự hình ma thú. Cả Phân Lai thành hoàn toàn chìm ngập vào trong ngày tận thế, không thể ngăn cản. Cự Long thông thường mặc dù đều là bát cấp ma thú yếu nhất, nhưng hơn trăm con cự long đến chém giết, ai dám ngăn cản?

Không chừng hơn trăm con Cự long thông thường, đã có thể tiêu diệt được hơn phân nửa Vương bài kỵ sĩ đoàn của Quang Minh thần điện rồi.

"Ngày tận thế! Ngày tận thế!"

Cả Phân Lai thành hoàn toàn hãm vào cảnh nước sôi lửa bỏng, thế nhưng cư dân Phân Lai thành cũng không biết, ma thú đến lúc này cũng chỉ là một bộ phận rất nhỏ mà thôi, bởi vì ma thú được thấy nhiều nhất là ma thú mặt đất, mà nói về tốc độ, ma thú mặt đất tốc độ so với phi hành ma thú trên không là vô cùng chậm.

Cho nên, phi hành ma thú luôn đến đầu tiên.

Trên tường thành Phân Lai thành, bọn lính gác thành hoàn toàn ngây người. Hôm nay là tết Ngọc Lan của ngàn năm, đến lúc giữa trưa bọn họ vẫn còn chúc mừng, vui vẻ ca hát cùng nhau, thế mà bây giờ là vô vàn vô tận ma thú lại xuất hiện ngay trước mắt.

"Ma thú. Nhiều quá, nhiều quá." Bọn lính đã hoàn toàn tê liệt.

Mặt đất chấn động, tại ngoại thành Phân Lai thành, một đàn Phong lang đông đặc, tính ra đến hơn mười vạn con đang hỏa tốc tiến đến.

Hơn mười vạn con Phong lang cùng nhau chạy nước rút, tạo nên một cảnh vô cùng đáng sợ, chỉ nhìn một chút thôi, cũng đã làm người ta có cảm giác lạnh toát.

"Ma pháp sư đâu, ma pháp sư!..."

"Ma tinh pháo! Nhanh chuẩn bị cho tốt!"

Đám quan quân thủ thành lớn tiếng hô, cố gắng làm cho quân đội chuẩn bị sẵn sàng. Trên thực tế bọn họ hiểu rõ liều mạng cũng vô ích thôi, bởi vì bên trong Phân Lai thành, một lượng lớn phi hành ma thú đã hạ xuống rồi.

"Đội trưởng, đó là cái gì vậy?" Đột nhiên một người binh lính ngơ ngác nhìn bầu trời.

Tên đội trưởng cũng nhìn theo, chỉ thấy xa xa bầu trời, một con Cự hình ma thú cực nhanh bay lại. Con cự hình ma thú này căn bản không có cánh, thế nhưng nó thật sự cứ như vậy lăng không bay đến, tốc độ cực nhanh, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ hãi.

"Lăng không phi hành. Là, là Thánh vực ma thú, Thánh vực ma thú!"

Tên đội trưởng cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

"Hống…"

Đồng thời từ xa xa phía ngoài của Phân Lai thành cũng truyền đến một tiếng rống khủng bố. Chỉ thấy một thân ảnh thật lớn cực nhanh từ phía sau đàn Phong lang chạy tới. Thân ảnh này thật lớn mà tốc độ chạy cũng cực nhanh, so với đàn Phong lang nhanh hơn mười lần, e rằng không chậm hơn bao nhiêu so với Thánh vực ma thú ở trên không trung.

Đây là đầu lĩnh Cự hình ma thú cao chừng ba mươi thước, nhìn bộ dạng, tất cả đều là của một cự hình sư tử, chỉ là, con mắt nó mang sắc huyết hồng!

Một người ma pháp sư trên Phân Lai thành kinh hãi kêu lên: "Thánh vực ma thú Huyết Tinh Tông Mao Sư! Trời ơi, lại là một Thánh vực ma thú, Huyết Tinh Tông Mao Sư sao, trong tộc Bỉ Mông cự thú chỉ có Hoàng kim Bỉ Mông là có thể so sánh được với nó."

Tất cả mọi người đều ngây ngốc.

Thực lực hai bên hoàn toàn không cần so sánh.

"Ha ha ha! A Huyết! Ngươi là một Thánh vực ma thú chạy trên mặt đất làm gì?" Trong không trung, Cự hình ma thú đang bay cực nhanh kia phát ra thanh âm như sấm sét nổ giữa trời.

Phía dưới không ít binh lính phải nuốt một ngụm nước miếng.

"Nói được tiếng người, Thánh vực ma thú nói được tiếng người, quả nhiên là thật." Cơ hồ tất cả mọi người tại đây, là lần đầu tiên trong đời được nhìn thấy Thánh vực ma thú. Đặc biệt là trong một lần nhìn thấy hai đầu lĩnh Thánh vực ma thú. Bọn họ giờ phút này cũng phát hiện bộ dáng của đầu lĩnh Thánh vực ma thú trong không trung.

Thánh vực ma thú trong không trung, toàn thân ngăm đen như nham thạch, bộ dạng uyển chuyển như rồng tộc, thế nhưng lại không có cánh.

"Là Thánh vực ma thú Phách Vương Long, là Phách giả của Long tộc!" Một ma pháp sư hoảng sợ thét lớn.

Long tộc chủ yếu chia làm hai loại lớn, một loại là Long tộc có cánh, như bát cấp long tộc Lục long, Hồng long, như cửu cấp long tộc Ngân long, Hắc Long, Băng sương cự long, ngoài ra còn Thánh vực hoàng kim long, Thần long bảy màu, Huyết ngọc thủy tinh long và nhiều nhiều nữa.

Còn có một loại là không có cánh, như bát cấp ma thú Tấn mãnh long, cửu cấp ma thú Cửu bối thiết giáp long, Kiếm bối long đẳng, còn có Thánh vực Lôi long, Phách vương long, Tam giác kích long và vân vân.

Có cánh, hay không có cánh là hai loại, khác nhau chủ yếu là năng lực thân thể.

Long tộc không có cánh, năng lực thân thể đặc biệt đáng sợ. Vô luận là Cửu bối thiết giáp long, Kiếm bối long, hay là Lôi long, Phách vương long, lực phòng ngự thân thể của bọn chúng đề cao hơn chút ít so Long tộc có cánh đồng cấp bậc.

"Hừ, chớ nói nhảm! Chúng ta so tài, xem ai sẽ là kẻ giết được nhiều người hơn." Giọng của Huyết Tinh Tông Mao Sư khủng bố vang lên, thanh âm vang vọng trong thiên địa.

"Được!" Phách Vương Long hét lớn một tiếng.

Tức khắc Phách Vương Long đó thân hình dài gần trăm thước từ bầu trời nghiêng người cực nhanh lao xuống, trực tiếp hướng tường thành phóng đi. Thế nhưng thành tường Phân Lai thành đặc biệt cứng rắn, hơn nữa lại có Cự hình ma pháp trận phòng ngự. Tuy nhiên lúc này, bởi vì phi hành ma thú quá nhiều, Cự hình ma pháp trận vô pháp khởi động.

"Ngươi muốn vượt qua ta ư?" Huyết Tinh Tông Mao Sư cũng nổi giận gầm lên một tiếng, tốc độ càng nhanh hơn.

Hai cự hình ma thú đáng sợ này một từ không trung, một từ mặt đất cực nhanh hướng tường thành phóng tới. Độ dày tường thành Phân Lai thành chừng hơn mười thước, với độ dày thành tường hơn mười thước, đối kháng quân đội đều là vô cùng chắc chắn. Thế nhưng đối mặt với hai tên ma thú đáng sợ này…

Dù sao, vô luận là Phách Vương Long hay là Huyết Tinh Tông Mao Sư, tối thiểu cũng phải là tài năng cường giả Thánh vực đỉnh phong mới đối phó được.

"Ầm!"

nl.Huyết Tinh Tông Mao Sư và Phách Vương Long cơ hồ đồng thời đánh vào tường thành, dưới cú đánh vào thành tường vách tường dày hơn mười thước đó, chỉ khiến cho tốc độ di động hai đầu lĩnh cự hình ma thú dừng trệ một chút, rồi sau đó thành tường đã bị đánh xuyên vào, hoàn toàn sụp đổ mất.kien

"Rầm!"

Thành tường ở chỗ hai kẻ này lập tức hoàn toàn sụp đổ, đá tảng bị đánh bay loạn xung quanh, chỉ riêng đá tảng bay loạn này đã đập chết không ít người.

Huyết Tinh Tông Mao Sư và Phách Vương Long cùng hưng phấn phi nhanh vào trong Phân Lai thành, dùng tốc độ kinh người của chúng, người bình thường căn bản không thể tránh né sự giẫm đạp của bọn chúng. Hơn nữa bọn hắn trọng lượng khủng bố, sức lực giẫm đạp này cửu cấp cường giả sợ rằng cũng phải trọng thương gần chết, còn những bát cấp cường giả thì phải chết không nghi ngờ gì nữa.

"Ngao…"

Hơn mười vạn con Phong lang, liếc mắt nhìn xuống thật là vô biên vô hạn, đám Phong lang này điên cuồng từ lổ hổng vọt đến, thậm chí rất nhiều Phong lang có thể trực tiếp nhảy rất cao. Phong lang toát ra năng lực thật là đáng sợ, một chút sức có thể nhảy xa hai ba mươi thước, tường thành căn bản không thể là trở ngại với bọn chúng.

Hơn mười vạn Phong lang dũng mãnh lao vào Phân Lai thành …

"Đông, đông, đông …"

Đằng sau đám Phong lang còn có thanh âm chạy băng băng lao tới, đó là chi chít các loại các dạng Cự hình ma thú, như Mãnh tượng ma-mút, so với Phong lang càng đáng sợ hơn. Một ít binh lính may mắn còn sống đã thấy xa xa chi chít ma thú, đã vô cùng tuyệt vọng.

"Đến Thánh cũng xong đời." Một người binh lính trốn ở chỗ lõm thành tường lén nhìn ra ánh mắt trong mong nhìn ra xa xa, tuyệt vọng nói.

"Răng rắc!"

Một đầu Phong lang đột ngột xuất hiện bên cạnh hắn, trực tiếp cắn một phát nát bấy cái đầu hắn.

Trong mật thất tầng thứ chín của Quang Minh thần điện.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Lâm Lôi trở mình bò dậy. Hắn nghe được đến bên ngoài các loại thanh âm chấn động kịch liệt, ầm ầm khủng bố còn có tiếng kêu thảm thiết, liền cất tiếng hỏi. Đối với Lâm Lôi, do đã có thời gian khá lâu trong Ma thú Sơn mạch, nên thậm chí nghe một tiếng rống có thể phán đoán ra đôi chút đó là ma thú loại gì.

"Sao lại nhiều ma thú vậy chứ? Hình như bốn phương tám hướng các nơi đều có." Lâm Lôi hoàn toàn sửng sốt.

"Rầm!"

Một cỗ sức lực kinh khủng công kích tại trên Quang Minh thần điện, tất cả vách tường Quang Minh thần điện lập tức hiện ra quang mang. Bị nhận một kích như vậy, Quang Minh thần điện vẫn chống chọi được.

"Quang Minh thần điện này, phòng ngự cũng thật sự là mạnh mẽ ha." Một đạo thanh âm hùng hậu trầm thấp ở bên ngoài vang lên, thanh âm đó thật sự rất lớn, Lâm Lôi đang ở trong mật thất cũng có thể rõ ràng nghe được.

"Có người công kích Quang Minh thần điện?"

Lâm Lôi có chút khó tin. Một trong Thần thánh đồng minh đã làm nên sáu thế lực lớn của đại lục, Quang Minh thần điện sừng sững đã hơn năm ngàn năm, không ai dám công kích Quang Minh thần điện như vậy. Thế nhưng công kích vừa rồi, cả giọng nói rất lớn đó đã chứng minh rõ ràng là có người đang công kích Quang Minh thần điện.

"Bệ hạ!"

Đột nhiên, giọng thanh âm lớn chỉnh tề vang lên, cái loại giọng thanh âm này tiếp tục vang to.

"Dừng tay!" Một đạo âm thanh gầm lên giận dữ.

"Là thanh âm của Giáo Hoàng." Lâm Lôi rõ ràng nghe được, thế nhưng sau thanh âm của Giáo Hoàng, ngay sau đó là.

"Ầm!"

Một đạo công kích thêm phần khủng bố giáng xuống trên Quang Minh thần điện, thậm chí khiến cả Quang Minh thần điện cũng kịch liệt lắc lư mạnh. Trên vách tường Quang Minh thần điện các vết hoa văn phức tạp mặt ngoài ma pháp quang mang cũng không ngừng chấn động run rẩy, đồng thời tại trên vách tường cũng xuất hiện một vết rách.

"Thật là đáng sợ." Đức Lâm Kha Ốc Đặc kinh hãi than vãn: "Vẻn vẹn một kích, thiếu chút nữa làm cho Quang Minh thần điện sụp đổ."

"Ầm!"

Lại một kích khủng bố nữa, lúc này đây tại Quang Minh thần điện, phòng ngự ma pháp trận Vinh Quang Của Quang Minh Chi Chủ cũng vô pháp ngăn cản nổi, chỉ nghe đến một trận loạt âm thanh răng rắc vang lên, cả Quang Minh thần điện từ phần giữa trực tiếp đứt đoạn nứt ra ngay, tám tầng phía trên trực tiếp đổ xuống.

"Ma pháp trận phòng ngự đã bị hủy rồi." Lâm Lôi cảm thấy cả mật thất cũng chuyển động theo, hướng phía dưới rơi xuống.

Lâm Lôi cũng trở nên ngạc nhiên mừng rỡ. Vốn vách tường mật thất có phòng ngự rất đáng sợ, bởi vì sức lực công kích này mà cả phòng ngự ma pháp trận cũng đã bị gỡ bỏ khỏi vách tường. Bây giờ phòng ngự ma pháp trận đó đã bị hủy, Lâm Lôi hai tay hóa thành long trảo, cực nhanh đấm năm sáu quyền tạo ra một cái lỗ lớn trên vách tường.

Lâm Lôi cả người chui qua cái lỗ đó đi ra ngoài.

"Tử Huyết thần kiếm." Thời điểm lúc trước Lâm Lôi bị bắt, Tử Huyết thần kiếm từ lâu đã bị Quang Minh Giáo triều đình lấy mất. Tuy nhiên Tử huyết thần kiếm của Lâm Lôi từ lâu đã có trích huyết nhận chủ, Lâm Lôi tâm ý vừa động, Tử Huyết thần kiếm lập tức hướng Lâm Lôi bay lại, trong chốc lát liền tới tay hắn.

Lúc này, Quang Minh thần điện đã sớm rối loạn, không ai đi quản sự tình Lâm Lôi nữa.

Đạp chân một cái, Lâm Lôi cả người trốn mất trong quảng trường. Lúc này trên quảng trường của Quang Minh thần điện tràn đầy thi thể, rất nhiều đã người chết, cũng còn có rất nhiều người đang cùng ma thú chém giết lẫn nhau.

"Thật quá nhiều người."

Lâm Lôi thật sự rung động.

Trên bầu trời có các loại, các dạng phi hành ma thú - Dực điểu long, Thanh phong điêu, Song dực phi mã, Lôi dực phi mã, Lục long, Hỏa long, Hắc long …… đủ các loại long tộc. Cái loại ma thú nầy chi chít trải kín bầu trời, khiến cho lòng người phát run.

Trên mặt đất lại càng nhiều ma thú thật kinh người.

"Đó là?"

Lâm Lôi hướng về Quang Minh thần điện nhìn lại, chỉ thấy tại bầu trời Quang Minh thần điện càng tụ tập đến mười mấy cự hình ma thú.

"Đại địa bạo hùng, Huyết tinh tông mao sư, Bôn lôi lưu điện báo. Lôi dực bạch hổ, Lôi long, Phách vương long …" Lâm Lôi nhìn trên bầu trời là một đám Thánh vực ma thú trong truyền thuyết, hoàn toàn trợn tròn mắt. Sao lại có nhiều Thánh vực ma thú như vậy xuất hiện.

Mà với đàn Thánh vực ma thú này, cầm đầu hình như là một kẻ đang lăng không với dáng đứng thì đúng là loài người.

Đó là một người thanh niên yêu dị, quần áo trường bào màu vàng lợt đập vào nhau phần phật, trán hắn còn có một vệt hoa văn thẳng đứng. Cái tên thanh niên yêu dị này đang dửng dưng lạnh nhạt nhìn theo Hải Đình Tư đang cầm đầu một đám người ngựa của Giáo triều. Hải Đình Tư, Lạp Diệp tiên sinh cùng bảy Thánh vực cường giả lúc này lăng không mà đứng nhìn hắn, tuy nhiên, phía Quang Minh Giáo triều đình có phần hỗn loạn.

"Ngươi …" Hải Đình Tư cùng một đám người tức giận.

"Quấy rầy tết Ngọc Lan của các ngươi, ta đúng là không có ý tứ, tuy nhiên ta muốn thông báo cho các ngươi một chút." Cái tên yêu dị thanh niên đó lạnh nhạt nói: "Quang Minh Giáo triều đình các ngươi cần đi tìm một vị Thánh khác đi."

Lâm Lôi rõ ràng nghe được một câu nói đó, không khỏi thất kinh. Cái tên yêu dị thanh niên này thật đáng sợ.

"Lão Đại, lão Đại." Lâm Lôi đột nhiên nghe được thanh âm Bối Bối tại trong đầu vang lên, cảm ứng được vị trí Bối Bối, không khỏi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một đạo bóng đen lẩn trốn tại trong dòng người và trong dòng ma thú, gần trong chốc lát vọt lại, trực tiếp nhảy vào trong ngực hắn.

"Bối Bối!" Lâm Lôi kích động từ đáy lòng.

"Lão Đại!" Bối Bối ở trong ngực Lâm Lôi, cũng kích động, đôi mắt nhỏ cũng trở nên ẩm ướt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 6: Thần Cấp Cường Giả

Cả Phân Lai thành, vô luận là bên trong hay là bên ngoài, chỗ nào cũng có ma thú, cả một lượng lớn ma thú. Vốn là một cái tết vui mừng của ngàn năm, Ngọc Lan thật sự thành một ngày tai họa. Phát sinh biến cố tử vong, tinh thần của những người dân của vùng đất thánh Phân Lai thành này giảm đi rất nhanh vì sự khủng bố đó.

Từ Quang Minh thần điện cao cấp, cho tới bách tính bình thường, kẻ bận chống đỡ ma thú, kẻ thì chạy trối chết.

"Nhanh, nhanh lên, đừng có lề mề nữa!"

Bá Nạp công tước lớn tiếng gào thét. Lúc này Bá Nạp công tước căn bản không quản Quốc vương làm sao nữa, mang theo thân nhân cùng với mười mấy hộ vệ lợi hại nhất trong Công tước phủ đệ, lập tức bắt đầu hướng ra ngoài Phân Lai thành chạy trốn. Trên người hắn cũng chỉ mang theo vài trương ma tinh tạp.

Đây là chạy trối chết!

"Cha, đi cứu Ny Toa đi." Nhi tử Bá Nạp công tước là Ngả Bá Đặc khẩn cầu nói.

"Hỗn đản, ngươi không muốn chết thì hãy chạy cùng chúng ta." Bá Nạp công tước tức giận quát một tiếng: "Xuất phát!"

nl.Bá Nạp công tước căn bản mặc kệ nhi tử của chính hắn, trực tiếp mang theo thê tử cùng với những đứa con khác lập tức xuất phát. Còn Ngả Bá Đặc đứng tại chỗ chần chờ chỉ chốc lát, cuối cùng cũng chỉ biết cắn răng rút lợi kiếm cầm trong tay nhằm hướng phía ngoài chạy đi.kien

"Nghiệt tử!" Bá Nạp công tước ngoài miệng mắng một tiếng, đáy lòng cũng là rất khó chịu.

Thế nhưng Bá Nạp công tước rất rõ ràng, giờ phút này khắp nơi ở Phân Lai thành đều là ma thú, thất cấp ma thú nhìn thấy ở mọi nơi, về phần bát cấp ma thú thậm chí cả cửu cấp ma thú cũng không hiếm thấy. Lúc này, nếu không thoát ly khỏi được Phân Lai thành, cơ hồ sẽ không còn hy vọng sống nữa.

"Nhi tử, tha thứ cho cha." Bá Nạp công tước thầm nói trong lòng, đồng thời hướng về phía hộ vệ quát: "Nhanh, nhanh rời khỏi Phân Lai thành, sau khi được an toàn, mỗi người sẽ có ba mươi vạn kim tệ!" Tới lúc này rồi. Bá Nạp công tước cũng không keo kiệt nữa.

"Vâng, Công tước đại nhân." Chục tên hộ vệ đó vô cùng mừng rỡ. Ba mươi vạn kim tệ đủ để cho bọn họ cả đời không phải lo lắng.

Thời điểm bọn hắn đi vào đường Lưỡng Tam Lý, đã giết chết hai thất cấp ma thú, năm con lục cấp ma thú, ba con ngũ cấp ma thú.

"Hống..."

Một con Hắc hùng cao chừng chục thước từ xa chạy nhanh tới, mỗi một bước cũng làm mặt đất chấn động lớn. Thấy con Hắc hùng, hộ vệ môn sắc mặt lập tức trắng không còn chút máu, Bá Nạp công tước càng lớn tiếng hô: "Nhanh! Là Tử vân hắc hùng. Nhanh lên!!!"

Tử vân hắc hùng thời kỳ trưởng thành, thông thường đều là cửu cấp ma thú.

Lâm Lôi lúc trước tại trong Mê Vụ sơn cốc gặp được con Thánh vực Tử vân hắc hùng đó, nên có thể nói Tử vân hắc hùng là một tộc cường giả.

"Hống..." Tử vân hắc hùng đó hiển nhiên nhìn chăm chú đoàn người

Bá Nạp công tước này, bước những bước lớn rất nhanh, mỗi một bước cũng khiến cho mặt đất chấn động rất lớn, giống như là đạp thẳng vào đáy lòng của Bá Nạp công tước, làm bọn hắn run sợ. Tử vân hắc hùng chạy theo một đường thẳng tắp, tất cả những chướng ngại trên đường đi của nó đều bị giẫm nát.

"Ầm!" Một cánh tay vung lên, đem một tòa tiểu lâu ba tầng trực tiếp đập nát vụn, những tảng đá vỡ vụn trực tiếp đập tới đoàn người Bá Nạp công tước.

"Bịch!" Một khối đá lớn cao chừng nửa thân người vừa vặn nện xuống một người con gái của Bá Nạp công tước. Đầu của nữ hài tử dung mạo xinh đẹp tuyệt trần đó trực tiếp bị đập đến nát bét, máu tươi, với não nhuốm hồng cả tảng đá lẫn mặt đất.

Một nhóm người Bá Nạp công tước đều không kịp phẫn nộ, đau lòng, nguyên nhân là con cửu cấp ma thú Tử vân hắc hùng giữa lúc hung hăng vung vẩy đại hùng chưởng của nó đem đám hộ vệ đập thành bánh thịt.

"A!" Bá Nạp công tước đột nhiên đã thấy một hùng chưởng thật lớn hướng chính mình đập tới, Bá Nạp công tước lập tức trở thành một món thịt tẩm bột rán.

"Bang!"

Tử vân hắc hùng một cước đem Bá Nạp công tước giẫm đến chết. Nếu với năng lực của Bá Nạp công tước mà có thể đào thoát khỏi công kích của Tử vân hắc hùng, thì Tử vân hắc hùng này không xứng là cửu cấp ma thú nữa rồi.

"Hống…" Tử vân hắc hùng ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, hưng phấn vỗ vỗ vào ngực, cuối cùng lại hướng ra phía ngoài đi đến tiếp tục công việc giết chóc của nó.

Bị giẫm chết, cào chết, đập chết, cắn chết… xem như là việc rất bình thường. Trong cả Phân Lai thành vô luận là quý tộc, hay bình dân, tại thời khắc mấu chốt này tính mạng đều là yếu ớt cả thôi. Tất cả đều bị giết chết thê thảm.

Phân Lai thành, một cảnh nước sôi lửa bỏng.

Khu vực giết chóc điên cuồng nhất là chung quanh Quang Minh thần điện.

Trên quảng trường rộng lớn phía trước Quang Minh thần điện, những kỵ sĩ môn Quang Minh thần điện cường đại, tôn giáo Tài phán viện và Chấp sự môn cũng không ngừng cùng với ma thú chém giết. Nơi này là chỗ chống cự kịch liệt nhất, cho nên ngày càng nhiều ma thú không ngừng hướng tới nơi này lao đến.

Lâm Lôi, Bối Bối đang ở tại một góc của quảng trường Quang Minh thần điện. Hai người bọn họ cũng là đang rất an toàn. Với thực lực bọn họ, chỉ cần không gặp phải Thánh vực ma thú thì căn bản không cần lo lắng.

Mà giờ phút này Thánh vực ma thú cũng đang trên bầu trời Quang Minh thần điện.

"Lão Đại, có quá nhiều Thánh vực ma thú." Thanh âm của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng nhìn lên bầu trời thấy một đám Thánh vực cường giả, hắn không nghĩ đến là lúc nguy hiểm, Quang Minh Giáo triều đình có thể tại Phân Lai thành xuất động bảy Thánh vực cường giả.

"Đối với bên ngoài, Quang Minh giáo triều đình chỉ công khai một số lượng rất ít, có thể đếm trên đầu ngón tai. Trên thực tế họ có không ít Thánh vực cường giả đang ở tại nơi thánh đô này. Thánh vực cao thủ ở đây mới là bảy, e rằng triệu tập tất cả Thánh vực cường giả của Thần thánh đồng minh, cũng không biết nhiều bao nhiêu."

Lâm Lôi cuối cùng hiểu rõ, ở đại lục này cái gì tồn tại là tối cao nhất.

Hơi thở của Thánh vực cường giả, khiến kẻ khác cảm thấy sợ hãi. Phía trên có bảy đại cường giả, bất luận là người nào, cũng có thể dễ dàng giết chết Lâm Lôi, tựu giống như dễ dàng bóp chết một con kiến. Thế nhưng bảy cường giả có tiếng tăm này, giờ phút này cũng là đang bị vây trong một tình thế yếu nhược!

Ma thú, trời sinh so với loài người chiếm hẳn ưu thế.

nl.Ma thú một khi tiến vào Thánh vực, cho dù chỉ là sơ nhập Thánh vực, dù là ma thú bình thường thì cũng phải là cao thủ cỡ Trung cấp Thánh vực của nhân loại mới có thể đối phó. Còn nếu là cái loại ma thú đặc biệt lợi hại như *** bối thiết giáp long, Phách vương long, Cửu đầu xà hoàng… chỉ cần là sơ nhập Thánh vực thì cũng phải cao thủ nhân loại đã đạt tới Thánh vực đại thành mới có thể sánh được.kien

Vậy mà bây giờ ……

Mười mấy Thánh vực ma thú lăng không mà đứng, đặc biệt trong mười mấy Thánh vực ma thú cường giả này, còn có Huyết Tinh Tông Mao Sư, Phách Vương Long, Tử Tinh Kim Mao Viên… là những Thánh vực ma thú cực kỳ khủng bố, bất luận là kẻ nào cũng có thể giết chết được Giáo hoàng.

Điều làm cho người ta sợ hãi nhất chính là, phía trước mười mấy Thánh vực ma thú này, còn có một tên nữa.

Một gã tuổi trẻ yêu dị.

"Ngươi là loài người, hay là…?" Hải Đình Tư nhìn chằm chằm cái gã tuổi trẻ yêu dị này.

Gã tuổi trẻ yêu dị này, lạnh lùng nhìn thoáng qua Hải Đình Tư, nói: "Loài người? Ta sao có thể lại là loài người ti tiện. Loài người chỉ là thức ăn cho ma thú chúng ta mà thôi!" Gã tuổi trẻ yêu dị này trong giọng nói đó tuyệt đối miệt thị. Cho dù là đối diện với Hải Đình Tư, hắn cũng rất khinh miệt.

"Ha ha, Vương vĩ đại của chúng ta muốn giết các ngươi, quả thực là rất dễ dàng, sẽ khiến cho các ngươi hoàn toàn không còn thể diện nữa. Ha ha…" Tử Tinh Kim Mao Viên lớn tiếng hô.

Hải Đình Tư sắc mặt đại biến. Phía sau lão, sáu gã Thánh vực cường giả cũng đồng dạng sắc mặt lộ vẻ sầu thảm.

Ma thú có thể hóa thành hình thái loài người, đây là khái niệm gì vậy?

"Chẳng lẽ, Ngọc Lan đại lục này vừa xuất hiện một vị Thần cấp cường giả sao? Thực sự vô địch sao?" Hải Đình Tư trong lòng không thể chấp nhận. Trước đây, ở cả Ngọc Lan đại lục, đứng ở vị trí tối cao là ba vị tam đại cường giả. Đó chính là Áo Bố Lai Ân đế quốc Vũ Thần, Ngọc Lan đế quốc Đại Tế Ti, cùng với vị Hắc Ám sâm lâm Vương.

Hải Đình Tư không thể nghĩ rằng ma thú sơn mạch như vậy mà cũng xuất hiện một vị Vương, có thể hóa thân thành thành hình người.

"Đột phá Thánh vực, bước vào Thần cấp. Thần cấp ma thú, cái này…" Hải Đình Tư hiểu rõ ràng là Thần cấp ma thú đáng sợ như thế nào. Vị Vương trước mắt này này nếu muốn giết chết bảy Thánh vực cường giả bọn lão thì tuyệt đối không phải là vấn đề khó khăn gì.

Hải Đình Tư trong nháy mắt đã xác định.

Phải trốn thôi!

Bảo tồn thực lực của Quang Minh giáo triều đình là yêu cầu lớn nhất, một khi hôm nay bảy vị Thánh vực cường giả này chết, thực lực của Quang Minh giáo triều đình tối thiểu cũng sẽ yếu đi hơn phân nửa, địa vị cũng sẽ giảm đi.

"Thần cấp ma thú sao lại đột nhiên xuất hiện một Thần cấp ma thú chứ." Hải Đình Tư đáy lòng mắng trách. Lão căn bản không biết được rằng cái vị Thần cấp ma thú này đúng là do Lâm Lôi lúc trước tại trong Mê Vụ sơn cốc vô tình giải phóng ra ngoài, mà lần này, cái vị Thần cấp cường giả phát động kế hoạch hắn đã chuẩn bị hơn nửa năm, thật sự xảo hợp lại cứu thoát Lâm Lôi.

Cái này là vận mệnh. Thật là thần kỳ.

"Ma thú vương giả vĩ đại, ta là Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư, không biết người muốn chúng ta làm cái gì?" Hải Đình Tư quyết định khuất phục.

Gã tuổi trẻ yêu dị mỉm cười gật đầu: "Ngươi gọi Hải Đình Tư, tốt lắm, cái ngươi cần phải làm chính là mang theo người của ngươi, cút về hướng bắc cho ta. Ma thú của Ma Thú sơn mạnh ta cũng sẽ vẫn hướng phương bắc mà khuếch trương. Cho đến một ngày, Ma thú môn của ta thấy chiếm lĩnh đã đủ lớn, bọn họ sẽ đình chỉ khuếch trương."

Hải Đình Tư đáy lòng phẫn nộ không thôi.

Cái này gọi là nói cái gì?

Cảm thấy lãnh địa đã đủ lớn, sẽ đình chỉ khuếch trương?

"Hừ, yên tâm, chúng ta sẽ không hoàn toàn chiếm cứ địa bàn Thần thánh đồng minh các ngươi, nhiều nhất cũng chỉ là một nửa thôi. Ân… lúc này mà nói Thánh đô của Hắc Ám giáo đình cũng bị chúng ta diệt rồi thì cũng không phải là nói quá đâu." Người thanh niên yêu dị này tùy ý nói.

"Thánh đô của Hắc Ám giáo triều đình cũng…?" Hải Đình Tư cùng bảy vị Thánh vực cường giả cả kinh.

Chẳng lẽ Thánh vực Ma thú môn của Ma Thú sơn mạch ngang nhiên đồng thời công kích cả Hắc Ám giáo triều đình với Quang Minh giáo triều đình? Điều này không phải quá càn rỡ sao. Bọn họ là hiểu rõ ma thú trong Ma Thú sơn mạch đặc biệt rất nhiều, Thánh vực ma thú cũng có không ít, thế nhưng không nghĩ tới bọn chúng có đủ thực lực để mà công kích hai phương được.

"Các ngươi có thể cút xéo đi được rồi. Cuối cùng ta có thể nói cho ngươi biết, ta gọi là… Đế Lâm." Người thanh niên yêu dị tùy ý nói.

Nghe được thanh âm của cuộc nói chuyện, Lâm Lôi vô cùng kinh hãi, rất hiển nhiên, hành động của quần thể Ma thú môn của Ma Thú sơn mạch cũng không chỉ riêng là nhằm vào một cái Phân Lai thành, mà là nhằm vào Thần Thánh đồng minh cùng Hắc Ám đồng minh. Qua đây, Lâm Lôi có thể thấy ý tứ của bọn chúng là muốn chiếm cứ một nửa lãnh thổ của Thần Thánh đồng minh và lãnh thổ của Hắc Ám đồng minh.

"Ở phía tây của Ma Thú sơn mạch này có mười hai vương quốc và ba mươi hai công quốc, sợ rằng một nửa cũng sẽ lâm vào trong cảnh nước sôi lửa bỏng thôi." Lâm Lôi cảm thấy sợ hãi.

"Ma Thú sơn mạch Vương - Đế Lâm?"

Lâm Lôi cũng thật sâu nhớ kỹ cái tên Đế Lâm này, sau đó, liền len lỏi trong đám người lặng yên rời đi, rất nhanh hướng phủ đệ hắn trước đây khẩn trương đi tới. Bởi vì một ít đồ vật của Lâm Lôi vẫn còn để trong phủ đệ.

"Ngao… " Một con Phong lang cường tráng chú ý tới Lâm Lôi, lập tức bay vọt một cái nhằm phía sau Lâm Lôi.

"Xoẹt!"

Tử sắc quang mang hiện lên, tốc độ di động của Lâm Lôi một chút cũng không giảm, mà con Phong lang cường tráng đó cũng đã bị cắt thành hai nửa, máu tươi nhiễm hồng mặt đất. Con đường Lâm Lôi trở về phủ đệ của mình đã trở thành một con đường giết chóc, không chỗ nào là không tụ tập ma thú.

Lúc đi tới chỗ đường lớn Hương Tạ giao giới với đường Lục Diệp, Lâm Lôi thấy một đội ngũ phòng ngự, đội ngũ này chỉ vài ba chục người, nhưng khi hắn vượt qua chỗ này, ma thú căn bản không thể ngăn cản.

"Da Lỗ lão Đại?"

Lâm Lôi đột nhiên đã thấy Da Lỗ đang bị trói buộc trên một con tuấn mã, "Lão Nhị cùng lão Tứ cũng ở tại đó, tuy nhiên bọn họ thân lại đang cưỡi ngựa."

"Cha, buông ta ra, buông ta ra. Để cho ta đi cứu lão Tam, Quang Minh thần điện đã sụp đổ rồi, bây giờ thời cơ tốt nhất để giải cứu đó." Da Lỗ bị trói buộc trên con tuấn mã vẫn liên tục gào lên. Ngồi ở trên con tuấn mã chính là một gã hồng phát hán tử, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Lâm Lôi có cảm giác không thể so sánh với Khải Tát Nhược một chút nào.

"Câm miệng." Tại chính giữa đội ngũ kỵ binh là một người siêu cấp mập mạp, trong tay đang nắm một thanh búa lớn, vung vẩy lên thành một mảnh tàn ảnh. Hiển nhiên thực lực rất là dũng mãnh.

"Cha? Hội trưởng Đạo Sâm thương hội?" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Lâm Lôi đạp nhẹ cước bộ, hai ba bước đã vượt qua đội ngũ kỵ binh phòng ngự này.

"Da Lỗ lão Đại, Lôi Nặc, Kiều Trì." Lâm Lôi lớn tiếng hô.

Da Lỗ còn đang gào thét chợt ngẩn ra, không khỏi nhìn lại. Hai người Lôi Nặc, Kiều Trì đang cưỡi ngựa vẫn bảo trì trầm mặc lập tức cũng nhìn lại. Khi đó đã thấy Lâm Lôi trên người có vài vết máu, đặc biệt lúc này Lâm Lôi trên vai còn có Ảnh Thử Bối Bối rất quen thuộc. Bọn họ ba người con mắt cũng một chút trở nên đỏ hồng.

"Lão Tam!"

Ba người cũng kinh ngạc vui mừng hô to lên.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 7: Thương Hoàng Đào Thoán

Hội trưởng Đạo Sâm thương hội Môn La Đạo Sâm.

"Dừng…" Đám đông kỵ sĩ đồng thời đột nhiên ghìm cương ngựa, móng ngựa cao cao nhấc lên rồi cuối cùng ngừng lại.

"Buông thiếu gia ra." Môn La Đạo Sâm ngay sau đó phân phó tên phụ trách áp giải Da Lỗ. Tên cửu cấp cường giả đó vừa động thủ, sợi dây buộc người đó nhanh chóng đứt đoạn, Da Lỗ liền nhảy xuống ngựa, còn phần Lôi Nặc, Kiều Trì hai người đã sớm nhảy xuống rồi.

"Lão Tam, ngươi thật sự không sao chứ?" Kiều Trì kích động con mắt cũng đỏ hồng.

"Lão Tam, thật tốt quá, ta chỉ biết ngươi nhất định sẽ không sao mà." Da Lỗ kích động nói.

Kiều Trì còn đấm vào ngực Lâm Lôi mấy cái, không có nói gì.

"Lão Tam, chạy thôi, hãy cùng chúng ta rời khỏi Phân Lai thành." Da Lỗ lập tức nói, Môn La Đạo Sâm cũng lên tiếng nói: "Vị này chính là Lâm Lôi sao, hãy cùng chúng ta rời đi thôi, còn nếu không Thánh vực ma thú đánh tới, an toàn của tất cả chúng ta sẽ rất khó đảm bảo đó."

Môn La Đạo Sâm, cũng rất muốn có được Lâm Lôi

Cái Đạo Sâm thương hội thiếu chính là Thánh vực cường giả!

"Không được, ta còn có chuyện, Da Lỗ lão Đại, lão Nhị, lão Tứ, các ngươi đi trước đi." Lâm Lôi lắc đầu nói.

"Lão Tam, chẳng lẻ ngươi còn muốn?" Da Lỗ cả kinh kêu lên, Da Lỗ đã đoán được Lâm Lôi muốn làm sự tình gì rồi.

Lâm Lôi gật đầu: "Đúng vậy."

Khắc Lai Đức, nhất định là muốn giết hắn rồi!

nl.Lần trước thất bại là bởi vì có Thánh vực ma thú quyển trục, thế nhưng Lâm Lôi tin tưởng rằng, với năng lực của quốc vương, có một Thánh vực ma pháp quyển trục là rất hiếm có. Lâm Lôi không tin Khắc Lai Đức sẽ có hai cái Thánh vực ma pháp quyển trục. Hơn nữa bây giờ Thánh vực cường giả Quang Minh thần điện tự thân họ đã khó bảo toàn, sợ rằng thật sự không còn tinh lực bảo vệ một quốc vương nữa rồi.kien

"Da Lỗ lão Đại, các ngươi đi đâu, sau này ta sẽ đi tìm các ngươi." Lâm Lôi nói.

"Lúc này đây ma thú nhiều lắm. Sợ rằng Ân Tư Đặc ma pháp học viện quá gần Phân Lai thành nên cũng bị công kích rồi. Chúng ta không thể trở lại ma pháp học viện nữa. Lôi Nặc và Kiều Trì khi tới được chỗ an toàn sẽ chuẩn bị trở về lại gia tộc, về phần ta… trước tiên theo cha ta chạy." Da Lỗ trả lời.

Kiều Trì và Lôi Nặc cũng đều gật đầu.

"Tốt lắm, ta sau này sẽ đi tìm các ngươi. Da Lỗ lão Đại, lão Nhị, lão Tứ, hẹn gặp lại." Lâm Lôi nhìn chăm chú những huynh đệ rất tốt này của mình, chần chừ một chút rồi sau đó không chút do dự cực nhanh nhảy đi, hai ba bước đã vượt ra ngoài trăm thước.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì cũng hiểu rằng, sau này bốn huynh đệ nếu muốn gặp lại nhau là rất khó khăn.

Ba người cũng lập tức lên ngựa.

"Đi thôi!"

Đội ngũ kỵ binh phòng ngự của Đạo Sâm thương hội cũng xuất phát.

Cả Phân Lai thành rất nhiều gia tộc trong ngày này gặp phải nguy hiểm diệt tộc, mà Đức Bố Tư gia tộc cũng không ngoại lệ. Tộc trưởng Bá Nạp Đức cùng người thừa kế đệ nhất Tạp Lam trực tiếp bị Thánh vực ma thú Tử Tinh Kim Mao Viên một cước giẫm chết. Nội bộ Đức Bố Tư gia tộc còn không kịp nghĩ sẽ để ai kế thừa vị trí tộc trưởng, gia tộc đã gặp phải tai nạn còn lớn hơn nữa.

Ma thú sát vào phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc.

Hộ vệ, người hầu, thị nữ, tộc nhân cả đám chết đi, người Đức Bố Tư gia tộc hoàn toàn hỗn loạn. Đám bọn họ vớ bừa lấy những gì có giá trị rồi ngay tức khắc chạy trốn tứ tán. Tới lúc này rồi, không còn người nào còn có thể nghĩ đến người khác.

"Ngải Lệ Tư tỷ tỷ. Chúng ta làm sao bây giờ?" La Lâm hoàn toàn ngây ngốc.

Ngải Lệ Tư từ ngay từ đầu đã tự lừa gạt mình, bây giờ cũng tỉnh lại rõ ràng.

"Đi theo ta." Ngải Lệ Tư lập tức quát. Ngải Lệ Tư cũng là một tứ cấp ma pháp sư, còn La Lâm là một tứ cấp chiến sĩ, với thâm niên như thế cũng xem như không quá tệ. Thế nhưng với tình huống ngũ cấp ma thú khắp nơi trên trời dưới đất, hai nàng căn bản không có lực chống cự.

Ngải Lệ Tư mang theo La Lâm, đi vào phòng Tạp Lam, nhanh chóng lấy ra hai trương ma tinh tạp từ một cái hạp tử.

"La Lâm muội muội, hai trương ma tinh tạp này, mỗi cái bên trong có chừng chục vạn kim tệ, cũng là đủ giúp chúng ta sinh sống. Chúng ta bây giờ đi thôi." Ngải Lệ Tư và La Lâm mỗi một người giữ một cái ma tinh tạp, nhanh chóng chạy ra khỏi phủ đệ.

Hai người các nàng, một là ma pháp sư, một là chiến sĩ nên tố chất cũng không quá kém, di chuyển cũng khá nhanh nhẹn.

“Cứu mạng!”

Một thị nữ hướng về phía hai người chạy thục mạng, vừa la lớn. Phía sau nàng là một con Phong lang đang đuổi sát. Rất nhanh, Phong lang đã đến bên ả thị nữ, hàm răng sắc nhọn nhằm vào cổ của ả thị nữ ngoạm mạnh. Ánh mắt của ả thị nữ kia nhìn bọn Ngải Lệ Tư và La Lâm đầy hy vọng được cứu, rồi nhanh chóng mờ dần

Nhìn thấy cảnh này, La Lâm hoàn toàn ngây ngốc.

“Chạy mau!”

Thấy La Lâm đang ngây ngốc, Ngải Lệ Tư kéo nàng la lớn. Lúc này mà còn vì thiện tâm mà quay lại thì cũng đồng nghĩa với đi chịu chết. Đừng nói là các nàng, đến cao thủ Cửu cấp cũng không thể đại phát thiện tâm. Phải biết rằng, khắp mọi nơi trong Phân Lai thành lúc này, đâu đâu cũng thấy Thánh vực ma thú còn Thập cấp, Cửu cấp ma thú thì còn nhiều hơn cả trăm lần.

“Soạt!” La Lâm và Ngải Lệ Tư hai người đồng thời xé rách ống quần cưới dài thượt, ngõ hầu có thể chạy nhanh hơn đôi chút.

“Ngải Lệ Tư tỷ tỷ, phía trước có ma thú!” La Lâm lập tức hô.

“Bên này!” Ngải Lệ Tư kéo La Lâm lao vào một ngõ nhỏ xuyên ra đường lớn.

Thế nhưng vừa đi vào hẻm nhỏ thông sang đường lớn, rõ ràng đã thấy cuối con hẻm nhỏ cũng có ma thú, Ngải Lệ Tư, La Lâm hai người chỉ có thể đứng ở giữa hai tòa phủ đệ giữa con hẻm nhỏ.

"Hống…" Từ đầu kia của con hẻm nhỏ, đột nhiên một con Thị huyết thiết ngưu lao đến.

"Chạy mau!" Ngải Lệ Tư đột nhiên kéo La Lâm, chạy ra khỏi hẻm nhỏ. Cũng không để ý ma thú phía trước, dù sao phía trước cũng có không ít người. Ma thú này không nhất định sát đến các nàng. Các nàng hai người liều mạng hướng phía trước chạy nước rút.

Tiếng hít thở nặng nề. Thời khắc sinh tử, khiến cho các nàng cũng căng thẳng tới cực điểm.

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao!"……

Đột nhiên từ phía sau hơn mười con Phong lang cực nhanh đuổi đến. Phong lang có tốc độ thật sự quá nhanh, so với Ngải Lệ Tư các nàng hai người phải nhanh gấp hai lần. Rất nhanh hơn mười con Phong lang tựu đuổi đến, mà lúc này phía trước Ngải Lệ Tư lại xuất hiện một con Địa hành long thân hình khổng lồ.

Với thể tích Địa hành long, cơ hồ chiếm hết nửa con đường Lục Diệp

Ngăn cản chỗ đó, bằng cái long vĩ của nó, Ngải Lệ Tư, La Lâm hai người căn bản vô phương thoát thân.

"Ngải Lệ Tư tỷ tỷ." La Lâm có phần tuyệt vọng.

nl.Ngải Lệ Tư nhìn phía trước con Địa hành long đó hình thể cao đến hai tầng lâu, lại nhìn phía sau lũ Phong lang đang đồng thời xông lên, căn bản không thể tưởng được chính mình còn có phương pháp gì để chạy thoát.

"Sẽ phải chết sao?" Ngả Lệ Tư không khỏi chặt ôm chặt La Lâm. Giờ khắc này nàng cảm giác vô cùng tuyệt vọng, phía sau hơn mười con Phong lang với hàm răng trắng nhởn đang như gió lao đến.

Một đạo tử sắc quang mang tuyệt đẹp lóe lên.

Đầu của hơn mười con Phong lang cùng nhau bay lên, một đạo nhân ảnh cực nhanh phóng lên cao, rồi sau đó lại đột nhiên nhằm phía cự hình Địa hành long phía trước.

"Đó là..." Ngải Lệ Tư, La Lâm hai người ngơ ngác nhìn người đột nhiên cứu các nàng.

Ngả Lệ Tư thấy rất rõ ràng.

"Rất lâu trước kia, cũng phát sinh chuyện như vậy." Ngải Lệ Tư con mắt có phần mê mang nhìn vào thân ảnh đó, người mới đến đó đúng là Lâm Lôi. Trên thực tế phủ đệ Lâm Lôi và phủ đệ Đức Bố Tư gia tộc rất gần, mà vị trí Ngải Lệ Tư cùng La Lâm giờ phút này chỉ cách phủ đệ Lâm Lôi khoảng hơn mười thước.

Lâm Lôi ít nhất sẽ không đứng nhìn người khác chết.

"À uôm!"

Lâm Lôi phần eo xoay chuyển, sức lực thông qua hông bộ vận chuyển tới cước bộ. Cả đùi phải giống như một cây roi dài dữ tợn, giống như roi da cương thiết, xuyên thấu liễu không khí, mang theo luồng không khí bén nhọn kêu to một tiếng dữ tợn bổ về phía đầu Địa hành long.kien

Trong quá trình bổ xuống đó, cước bộ Lâm Lôi toát ra lân giáp.

Bán long hóa!

"Rầm!"

Một cước này quá nhanh, Địa hành long phản ứng không kịp trong tình huống đó, cái đầu cứng rắn của Địa hành long bị phá tung, não tương văng tung tóe, Địa hành long thân thể cao lớn cũng ầm ầm ngã xuống.

Lâm Lôi xoay người rơi xuống đất.

Ngải Lệ Tư, La Lâm nhìn bóng người từ không trung rơi xuống, có phần ngây dại.

"Lâm… Lâm Lôi đại ca ……" Ngải Lệ Tư nhẹ giọng nói.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thoáng qua, khẽ cau mày. Hắn bây giờ cũng không có thời gian mang theo hai người nữ tử này, mà nếu để cho Ngải Lệ Tư, La Lâm cô độc ở bên ngoài, đó là hẳn phải chết không nghi ngờ gì. Đúng lúc này Lâm Lôi đột nhiên đã thấy xa xa một đội ngũ kỵ binh đang cực nhanh tiến lại đây, ở giữa đội ngũ kỵ binh phòng ngự có một lão già cưỡi tuấn mã, đúng là trưởng tổng quản Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán Mại Á.

Lúc này đây đàn ma thú kéo tới, của Phổ Lỗ Khắc Tư điêu khắc hội quán cơ hồ toàn bộ đã toi đời rồi, chỉ còn vài thứ trọng yếu được trưởng tổng quản Mại Á để vào không gian giới chỉ thôi.

Không gian giới chỉ này cực kỳ trân quý, Trưởng tổng quản Mại Á có được cũng là do được Mai gia tộc truyền lại.

"Mại Á quán trưởng." Lâm Lôi la lớn.

Mại Á quán trưởng đã thấy Lâm Lôi, không khỏi mừng rỡ: "Lâm Lôi đại sư, ngươi lại đây." Mại Á quán trưởng khâm phục nhất chính là nhân vật cấp bậc Thạch điêu Đại sư, đối với Lâm Lôi này tuổi còn trẻ mà khả năng điêu khắc đã so sánh được với Phổ Lỗ Khắc Tư, Hoắc Phổ Kim Sâm, tự nhiên là rất khâm phục.

Sự tình Lâm Lôi ám sát Khắc Lai Đức, trên thực tế số người biết rõ cực ít. Bên ngoài thịnh truyền chính là một tên ác ma ám sát Khắc Lai Đức. Mại Á quán trưởng tự nhiên cũng vậy

"Lâm Lôi đại sư. Hãy cùng với chúng ta rời đi thôi." Mại Á quán trưởng rất tự tin nói.

Với sức lực võ trang của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, nếu không phải Thánh vực ma thú kéo tới, việc bảo vệ tính mạng tuyệt đối không thành vấn đề.

"Mại Á quán trưởng, không được rồi, tuy nhiên ta làm phiền người một chút. Hai người nữ tử này cùng ta có chút quan hệ, mong các người có thể mang các nàng đến một chỗ an toàn." Lâm Lôi lên tiếng.

"Không thành vấn đề! Tuy nhiên, Lâm Lôi đại sư, Phân Lai thành rất không an toàn đó." Mại Á quán trưởng vội vàng nói.

"Không được rồi, ta còn có việc nữa, hai người nữ tử này giao cho người." Nói xong, Lâm Lôi nhanh chóng lao vào trong phủ đệ của mình. Ngải Lệ Tư, La Lâm hai người đưa nhìn, đã bị Mại Á quán trưởng nhắc nhở lập tức cùng những người khác cưỡi chung một con ngựa.

"Hắn… vậy mà không có nói với ta một câu." Ngải Lệ Tư đột nhiên có phần thương cảm.

Tiếng vó ngựa không ngừng, đoàn người Mại Á quán trưởng, liền mang theo Ngải Lệ Tư, La Lâm rời đi.

Còn Lâm Lôi sau một khắc cũng từ trong phủ đệ đi ra ngoài, lúc đó trên vai Lâm Lôi khoác một cái bọc màu đen. Trong cái bọc có vài trương ma tinh tạp, ngoài ra còn có độc phấn của Dong huyết độc và thêm cả Lam tâm thảo.

"Bối Bối, bây giờ chúng ta đi Vương cung."

"Lão Đại! Chúng ta đi đại sát một phen." Bối Bối cũng trở nên hưng phấn.

Lâm Lôi mặc dù mang theo Bối Bối, cực nhanh hướng Vương cung phóng đi.

Trong Vương cung, không ít người đã bắt đầu chạy trốn chết, thế nhưng Khắc Lai Đức vẫn đang tiến vào trong bảo khố của Vương cung. Vương tộc bao nhiêu năm rồi tích lũy tài phú, Khắc Lai Đức như thế nào có thể vứt bỏ đây. Tài phú của một vương tộc, cũng là đặc biệt đáng sợ a.

Như Đức Bố Tư gia tộc, tài phú gia tộc ước chừng phải có gần một trăm triệu kim tệ.

Với một người tài vụ đại thần tham ô, Mạt Đức Sâm công tước tư sản cũng phải có gần một trăm triệu kim tệ. Về phần tài phú của bảo khố Vương cung, so với những cái đó phải hơn nhiều thật nhiều.

Giữa bảo khố.

"Phân Lai vương quốc ta, các đời Vương tộc mấy ngàn năm nay đều tận lực tích lũy tài phú a." Khắc Lai Đức nhìn vào đại lượng bảo vật trong bảo khố, quá nhiều không đủ thời gian mà đếm. Hắn trực tiếp đem một số ít bảo vật trân quý bỏ vào không gian giới chỉ. Khi trở thành quốc vương, Khắc Lai Đức mới may mắn có được một không gian giới chỉ.

"Còn có cả ba mươi hai tấm ma tinh tạp." Khắc Lai Đức nhìn ma tinh tạp trong tay.

Ba mươi hai tấm ma tinh tạp này vô chủ, chính là Phân Lai vương quốc mấy ngàn năm tích lũy, mỗi tấm ma tinh tạp có một trăm triệu kim tệ. Ba mươi hai trương đó là 'Ba Tỉ Hai Trăm Triệu' kim tệ. Cái con số này thật là đáng sợ, sợ rằng số ít đại gia tộc trong tứ đại đế quốc, đều không có nhiều tài phú như thế.

Người ta đều nói làm Quốc vương là kiếm tiền lợi hại nhất, mà mấy ngàn năm vương tộc tích lũy, tài phú tự nhiên kinh người.

"Vương đô Phân Lai thành kết thúc rồi." Khắc Lai Đức quay đầu lại nhìn thoáng qua bảo vật khác trong bảo khố, chỉ có thể cắn răng rời đi.

Thế nhưng Khắc Lai Đức cũng không biết, không những Vương đô Phân Lai thành cũng chẳng hề còn, kỳ thật cả Phân Lai vương quốc cũng đã thành thiên đường của ma thú, Khắc Lai Đức hắn đã không còn là Quốc vương nữa rồi! Kỳ thật không chỉ riêng là Phân Lai vương quốc, lãnh thổ Thần thánh đồng minh giờ phút này đang bị ma thú không ngừng từng bước xâm chiếm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 8: Chích Thủ

Trong một đình viện vắng vẻ ở giữa Vương cung đang tụ tập những nhân vật trọng yếu của Vương tộc Phân Lai vương quốc gồm có Khắc Lai Đức cùng với đông đảo thê tử hắn và không ít con cái nhà khác cũng tụ tập ở chỗ này.

"Khắp nơi trên đất cả Phân Lai thành đều là ma thú, tuyệt đối không thể quá nhiều người tập trung cùng một chỗ được, như vậy sẽ hấp dẫn không ít siêu cường ma thú tới đó." Khắc Lai Đức sắc mặt nghiêm túc nói, cái đạo lý này rất nhiều người cũng hiểu được. Cũng là nguyên nhân vì sao mà Mại Á tổng quán trưởng, Môn La Đạo Sâm đội ngũ kỵ binh của họ chỉ có vài người.

Đội ngũ hơn mười người, tại Phân Lai thành có thể dễ dàng tìm thấy vô số, nên sẽ không mấy bị chú ý.

Thế nhưng nếu là đội ngũ mấy trăm người, sợ rằng Cửu cấp ma thú, thậm chí cả Thánh vực ma thú cũng có thể chú ý tới, có lẽ đến giết sạch.

Giờ phút này, hấp dẫn ma thú chú ý là điều không nên nhất.

"Tạp Lôi, con cùng mẫu thân, mang theo một tiểu đội cuồng lôi xuất phát. Nơi này có năm tấm vô chủ ma tinh tạp, nhớ kỹ, cái này là Vương tộc chúng ta mấy ngàn năm tích lũy mới có đó!" Khắc Lai Đức nghiêm túc hướng về người con lớn nhất của hắn nói.

Người vương tộc nhiều lắm, chỉ có thể phân từng nhóm mà chạy.

Khắc Lai Đức cũng không muốn để Vương tộc bị hủy diệt, nên nếu phân nhóm ra chạy thì khả năng gia tộc được kế thừa xác suất cao hơn.

"Vâng, thưa phụ vương." Tạp Lôi đáy lòng mừng rỡ.

Mấy ngàn năm tích lũy, tài phú đó phải lớn biết bao nhiêu.

"Sa Khắc, con với mẫu thân, thêm cả muội muội nữa, cũng mang theo một tiểu đội cuồng lôi xuất phát đi. Chỗ này cũng có năm tấm vô chủ ma tinh tạp." Khắc Lai Đức cũng lấy ra năm tấm ma tinh tạp đưa cho người con thứ hai của hắn. Hai vị vương tử vô cùng hưng phấn từ đáy lòng.

nl.Khắc Lai Đức sắc mặt nghiêm túc nói: "Tinh anh vương tộc chúng ta tổng cộng chia làm ba đợt, Tạp Lôi, Sa Khắc và ta phân thành ba nhóm, vô luận là cuối cùng ai còn còn sống, ít nhất có thể cam đoan gia tộc chúng ta không bị sụp đổ. Được, bây giờ xuất phát!"

"Khải Tát! Ngươi làm Giáo trưởng của Cuồng lôi trung đội, đi cùng ta." Khắc Lai Đức nhìn về phía Khải Tát.kien

"Vâng, bệ hạ." Khải Tát gật đầu nói.

Cuồng lôi trung đội, là trung đội hộ vệ cường đại nhất Phân Lai vương tộc. Tất cả Cuồng lôi trung đội của Khải Tát mới có khoảng một trăm người, mỗi tiểu đội cũng có ba mươi ba người. Nhân số rất ít, chất lượng cũng tất nhiên là cực cao. Trong một trăm người này, yếu nhất có lẽ đã là thất cấp chiến sĩ.

Phân Lai vương tộc lập tức chia làm ba tiểu đội, từ ba phương hướng bắt đầu chạy trốn ra ngoài.

"Xoẹt!" Lâm Lôi cả người cực nhanh nhảy lên. Đồng thời tử sắc quang mang yêu dị hiện lên, giữa không trung bắt đầu không ngừng phát ra lôi điện công kích vào một con Lôi Dực Phi Mã. Nó liền bị Lâm Lôi chém thành hai nửa, rồi sau đó Lâm Lôi lại cực nhanh như thoi đưa đi qua các con đường đến Vương cung.

Dọc theo đường đi, thi thể người và ma thú đều chồng chất khắp nơi.

"Tới Vương cung rồi." Lâm Lôi nhảy vào trong, cả người cũng biến thành một cái tàn ảnh, mỗi một lần di động đều đến mấy chục thước. Loại tốc độ kinh người này cũng khiến cho đại đa số ngũ lục cấp ma thú căn bản không thể công kích hắn.

"Vùn vụt."

Lâm Lôi thoải mái nhảy lên hơn mười thước, nhảy vào trong vương cung.

"Hống…" Khắp nơi trong Vương cung vang lên một tiếng tiếng rống của ma thú, còn có tiếng bọn lính kêu la chết chóc. Tại cửa lớn Vương cung giờ phút này đã không có đến một gã thủ vệ, có chăng chỉ còn lại có thịt nát, máu tươi, thi thể. Cũng ngẫu nhiên có một cái thi thể ma thú khổng lồ.

Lâm Lôi giống như một con báo, nhanh nhẹn nhảy vào quần thể kiến trúc ở giữa Vương cung.

Thời điểm Lâm Lôi nhảy đến nóc một tòa phòng ốc, đột nhiên đã thấy xa xa một đoàn đội ngũ kỵ binh. Lúc chạy trối chết này thì không còn ai sử dụng xe ngựa nữa vì tốc độ xe ngựa thật sự quá chậm.

"Đó là ……"

Lâm Lôi liếc mắt tựu nhận ra tên kim phát nam tử đang ở giữa, đúng là Khắc Lai Đức mệnh danh Hoàng Kim Sư Tử. Khắc Lai Đức giữa lúc này đang chỉ huy đội ngũ công kích giết sạch ma thú chung quanh bọn họ. Đội ngũ kỵ binh phòng ngự này phối hợp với nhau đặc biệt xảo diệu.

Một đám đội ngũ tinh anh do thất cấp chiến sĩ, bát cấp chiến sĩ tạo thành, một khi phối hợp được, nếu so với một đám bát cấp chiến sĩ hỗn độn thì hiệu suất cao hơn nhiều.

"Khắc Lai Đức!" Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

"Lão Đại, chúng ta động thủ đi." Bối Bối cũng hưng phấn theo.

"Chờ một chút, chúng ta lần này phải hành động bất ngờ, đợi đến khi đội ngũ kỵ binh bọn họ chạy đến gần, chúng ta sẽ đột nhiên tập kích một cái." Lâm Lôi cả người cúi xuống trên nóc nhà, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào nhóm kỵ binh cách đó không xa.

"Không nên lãng phí thời gian, nhanh." Cự kiếm trong tay Khắc Lai Đức cũng một kiếm chém bay đầu một con Dực Điểu Long ở trong không trung.

Trong thời gian nửa tháng này, Khắc Lai Đức đã luyện hóa được một chút Dong huyết độc, khiến cho bản thân hắn có thể vận dụng được một phần mười đấu khí. Mặc dù chỉ là một phần mười, cũng khiến cho hắn có được sức lực bát cấp chiến sĩ.

Tuy nhiên còn có chín thành Dong huyết độc nữa, với tài năng của Khắc Lai Đức không chừng trong nửa năm thời gian mới luyện hóa được toàn bộ.

"Thật là có quá nhiều ma thú đã đến đây. Hỗn đản!" Khắc Lai Đức càng nghĩ càng giận.

Ma thú này đã phá hủy Vương cung, bây giờ lại uy hiếp đến tính mạng hắn, hỏi hắn sao lại không tức giận?

"Nhanh."

Giết sạch hết một nhóm ma thú vây công, Khắc Lai Đức lập tức lại thúc giục, đội ngũ kỵ binh lại tăng tốc đi tiếp. Lúc này đám người Khắc Lai Đức chạy băng băng qua một ngã tư đường trong Vương cung, thật sự một chút cũng không phát hiện tại trên vách tường của nóc nhà phía trước lúc này một người đang nằm úp sấp.

Lâm Lôi nhìn càng lúc càng gần đoàn người Khắc Lai Đức, con mắt cũng chớp động một cái.

Bối Bối bộ lông toàn thân cũng dựng thẳng đứng.

"Chính là lúc này!"

Thanh âm Lâm Lôi trực tiếp tại trong đầu Bối Bối vang lên, một người một thú cơ hồ đồng thời từ nóc nhà đang nấp bay về Khắc Lai Đức, chỉ trong khoảng khắc, phía ngoài cả người Lâm Lôi đã hiện lên lân giáp màu đen, còn ở trán, sau lưng, khuỷu tay, đầu gối đều mọc lên những cái mũi nhọn sắc, chỗ xương cụt cũng mọc lên một cái cương thiết long vĩ.

Hoàn toàn long hóa!

Nhóm người đội ngũ kỵ binh này không hổ là tinh anh, khi Lâm Lôi cùng Bối Bối vừa mới từ chỗ nấp bay ra ngoài, bọn họ đã phản ứng lại ngay. Đáng tiếc là Lâm Lôi và Bối Bối có tốc độ quá nhanh!

"Hả, là ngươi sao?" Khắc Lai Đức vừa nhìn bộ dạng khủng bố đó, ngay lập tức đã xác định được người đến chính là Lâm Lôi!

Không đủ thời gian suy nghĩ Lâm Lôi tại sao không chết, long vĩ của Lâm Lôi đã mạnh mẽ quật lại, khoảng cách với thân thể của hắn cũng bất quá chỉ có hơn hai thước mà thôi. Còn phía sau hắn Khải Tát cũng đang vướng mắc với Hắc sắc Ảnh Thử, căn bản không kịp cứu hắn.

"Ba!"

Long vĩ Lâm Lôi không lưu tình chút nào mạnh mẽ quất xuống, Khắc Lai Đức cả người trực tiếp lộn ra phía sau ngã khỏi con ngựa, long vĩ của Lâm Lôi quật xuống con ngựa Khắc Lai Đức đang cưỡi. Con tuấn mã đó bị Lâm Lôi đang ôm hận mà ra tay.

Thân thể bị quật đứt thành hai đoạn, tuấn mã bi phẫn hí lên một tiếng rồi đổ nhào.

Khắc Lai Đức ngã xuống đất, đồng thời hai tay chống xuống, cực nhanh nhảy lùi lại.

Lâm Lôi lao người lại tiếp tục đuổi theo.

"Véo véo..." Như là đồng thời, tám chiếc trường thương lấp lánh tranh nhau hướng về phía Lâm Lôi.

"A!"

nl.Trong cơ thể Lâm Lôi, Long huyết đấu khí bộc phát, chân phải càng thêm mạnh mẽ đạp xuống đất, cả người trong nháy mắt chấn động năng lực đạt tới cực đại, tựa như một viên cự thạch bị văng ra ngoài va đập lung tung. Thân thể Lâm Lôi mạnh mẽ va chạm với tám chiếc trường thương.

Tám chiếc trường thương cơ hồ đồng thời rung lên, tám cỗ sức lực chấn động như vậy mà đập vào Lâm Lôi sức lực cơ hồ hoàn toàn triệt tiêu.

"Phiền toái." Lâm Lôi nhướng mày.

Hắn không có nghĩ tám kỵ sĩ vậy mà chỉ đơn giản như thế va chạm với hắn.

Lâm Lôi không biết rằng, tám kỵ sĩ đó càng thêm sợ hãi. Bọn họ là tám người hộ vệ sát cạnh Khắc Lai Đức, là một bộ phận tinh anh nhất trong tiểu đội cuồng lôi, tám người này đều là bát cấp cường giả. Bọn họ tám người liên thủ chính là đối mặt với Cửu cấp cường giả cũng có thể ngăn trở được.kien

Kể cả là Cửu cấp cường giả cũng không dám trực tiếp lấy cứng chọi cứng với mũi thương của bọn họ, Lâm Lôi thật sự có dũng khí.

"Phòng ngự tốt dị thường." Giờ phút này đang trốn ở chỗ xa, chừng chục tên kỵ sĩ bảo vệ Khắc Lai Đức trong lòng kinh ngạc.

"U…"

Bối Bối vừa rít lên một tiếng, lợi trảo đó mạnh mẽ chụp vào Khải Tát, trong khi hàm răng nhe ra lao tới. Khải Tát cả người thật sự tiêu sái không ngừng sử dụng cự kiếm trong tay ngăn cản công kích của Bối Bối. Khải Tát sử dụng kiếm, đơn giản mà hữu hiệu.

Lui bước một cái, kiếm xuất, khiến kẻ khác cảm thấy khó có thể ngăn cản.

"Khắc Lai Đức, hôm nay ta xem ai tới cứu được ngươi?" Lâm Lôi nhìn thoáng qua đám chiến sĩ lợi hại này, cười lạnh nói. "Tốt, các ngươi không phải là muốn tất cả lên một lượt sao?" Lâm Lôi vừa mới nói xong, cả người lập tức nhằm phía một người kỵ sĩ trong đó.

Lâm Lôi căn bản không úy kỵ công kích của những kỹ sị khác, chỉ là quan sát công kích của đúng một kỵ sĩ.

Lúc này, bọn họ cùng nhau công kích thì sẽ có hiệu quả.

"Hô." Lâm Lôi tốc độ quá nhanh, đảo mắt tựu đi tới trước mặt một vị bát cấp kỵ sĩ, lợi trảo Lâm Lôi thành quyền đập vào mặt người kị sĩ, mà ở phía sau tên này, long vĩ Lâm Lôi cũng là đột nhiên rút ra trực tiếp đánh vỡ tung tóe cái đầu tên kị sĩ này.

"Tát Nhĩ!!!" Không ít kỵ sĩ cũng bi phẫn kêu lên.

Đội viên của Cuồng lôi trung đội này đã trực tiếp cùng nhau huấn luyện, cảm tình có thể so với huynh đệ. Không ít kỵ sĩ cũng phẫn nộ xông về phía Lâm Lôi. Cho dù là phẫn nộ, bọn họ cũng vẫn là rất tự nhiên phối hợp cùng xông đến, cự kiếm, trường thương liên tiếp công kích.

"Xoẹt!" Lâm Lôi trong tay đột nhiên xuất hiện Tử Huyết thần kiếm, không để ý công kích, trực tiếp tiến sát một gã kỵ sĩ, đồng thời Tử Huyết thần kiếm đâm vào giữa con mắt một người kỵ sĩ, xuyên qua đầu, khiến cho đối phương bị mất mạng tại chỗ.

"Chết đi." Liền tức khắc một gã kỵ sĩ khác phẫn nộ dùng trường thương đâm vào đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi trở tay Tử Huyết thần kiếm tựu đột nhiên chém qua, đang lúc người kỵ sĩ này muốn cản lại, Tử Huyết thần kiếm vậy mà uốn lượn rất là dễ dàng cắt đứt đầu một người kỵ sĩ. Không có hợp thêm đấu khí Tử Huyết thần kiếm liền có thể dễ dàng giết chết thất cấp chiến sĩ, mà bây giờ Tử Huyết thần kiếm được truyền vào Long Huyết đấu khí, muốn giết chết bát cấp chiến sĩ cũng không khó.

Quỷ dị!

Bát cấp chiến sĩ, đảo mắt đã chết ba người.

"Ta xem các ngươi làm thế nào để ngăn cản ta!" Lâm Lôi cả người nhảy lên, lại nhằm phía Khắc Lai Đức, trong tay Tử sắc thần kiếm yêu dị không ngừng lóe ra, không có kỵ sĩ nào đủ dũng khí lại gần Lâm Lôi. Bởi vì Lâm Lôi trong tay là chiếc thần kiếm trốn 'Yêu'.

"Hống…"

Đột nhiên xa xa truyền đến một tiếng rống.

"Rầm, rầm, rầm ……" Tiếng bước chân nặng nề vang lên. Tiếng bước chân kịch liệt như thế hoàn toàn có thể tưởng tượng là một con địa ma thú thể hình cực lớn, hơn nữa con ma thú rất lớn đó đang không ngừng hướng sát nơi này.

Lâm Lôi thật sự không để ý hết thảy sự việc này.

"Ngăn cản, ngăn cản hắn!" Khắc Lai Đức hô lớn, đồng thời hắn cũng không ngừng lui về phía sau

Lâm Lôi đột nhiên nghiêng người nhảy lên, đi tại trên vách tường một chút, cả người cực nhanh nhằm phía Khắc Lai Đức. Mà thấy cảnh này Khải Tát lập tức cước điểm mặt đất, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh cự kiếm trong tay bổ về phía Lâm Lôi.

"Đến đây." Lâm Lôi căn bản không để ý một kiếm này, Tử Huyết thần kiếm trong tay trực tiếp bổ về phía Khắc Lai Đức.

"Lần trước có Thánh vực ma pháp quyển trục cứu ngươi, có Hải Đình Tư cứu ngươi. Ta xem thử lần này ai cứu ngươi." Lâm Lôi đồng tử một màu vàng u ám chết chóc nhìn chằm chằm Khắc Lai Đức, trong tay hắn, Tử Huyết thần kiếm giống như độc xà hướng yết hầu Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức đã có phần điên cuồng, vung vẩy cự kiếm trong tay ngăn cản.

"A!" Sắc mặt thay đổi, Khải Tát đột nhiên ném ra cự kiếm trong tay.

"Bịch!" Lâm Lôi phản ứng không kịp, cánh tay phải bị thanh cự kiếm này mạnh mẽ đánh vào, trong cự kiếm có hợp thêm đấu khí nóng rực cũng đột nhiên bộc phát, Lâm Lôi cảm giác cánh tay một trận đau nhức, bị một đập như vậy, tay phải đang cầm Tử Huyết thần kiếm đã lệch khỏi Khắc Lai Đức khoảng cách gần một thước.

"Hừ."

Tử Huyết thần kiếm đó đột nhiên uốn lượn, quấn quanh cự kiếm trong tay Khắc Lai Đức, lên đến trên cánh tay Khắc Lai Đức, xoay chuyển rồi mạnh mẽ cắt lấy!

"Ba!"

Một đoạn tay phải bị cắt đứt của Khắc Lai Đức đó trực tiếp rơi xuống trên mặt đất, ngón tay trên đó vẫn còn đang co giật, cự kiếm đã rơi xuống một bên. Mà ngón giữa trên đoạn tay phải bị đứt đó cũng vẫn đeo một cái giới chỉ, cái đó đúng là không gian giới chỉ cực kỳ trân quý của Vương tộc Phân Lai vương quốc.

"Tay của ta, đoạt lại, hãy đoạt lại." Khắc Lai Đức đau đớn sắc mặt trắng bệch, thât sự vẫn giận dữ hét.

Trong không gian giới chỉ này có tới hai mươi hai tấm ma tinh tạp cũng chính là hai tỷ hai trăm triệu kim tệ, đồng thời còn có hơn mười vật báu hiếm thấy của vương tộc mấy ngàn năm tích lũy. Kể cả bị giết, hắn cũng không thể vứt bỏ không gian giới chỉ này, vì đó là tài sản của Vương tộc sau ngàn năm tích lũy.

"Véo!"

Một bóng đen hiện lên, nhanh chóng ngậm mất cái đoạn tay đó chạy đi, rồi sau đó hạ xuống trên vai Lâm Lôi.

"Lão Đại, cái tên Khắc Lai Đức càng coi trọng, lại càng không thể cho hắn." Bối Bối đứng ở trên vai Lâm Lôi, linh hồn truyền âm nói: "Tuy nhiên, lão Đại, sao hắn lại coi trọng cái cánh tay bị đứt chẳng có gì quý hòa này, chẳng lẽ là cái giới chỉ sao?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 9: Không Gian Giới Chỉ

Đoạt lại cho ta, nhanh! "Khắc Lai Đức khẩn trương gân cổ lên, lớn tiếng: "Giới chỉ… Đoạt lại… Đoạt lại… thưởng trăm vạn kim tệ."

Đội viên của Cuồng Lôi tiểu đội nghe được từ 'Trăm Vạn Kim Tệ', trong mắt không khỏi lóe lên tia tham lam, bắt đầu cùng phát công hướng vào Lâm Lôi, còn thủ lĩnh Cuồng Lôi trung đội Khải Tát là người đầu tiên lao đến.

"Giới chỉ này, xem ra thật sự rất trân quý a."

Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Đức điên cuồng như thế, không khỏi cười lạnh, đột nhiên cước điểm mặt đất, cả người mượn lực bắn ngược lại cực nhanh hướng bên cạnh bay lui đi. Trong quá trình thối lui, Lâm Lôi rất nhanh đem giới chỉ đó từ đoạn thủ rút ra, rồi sau đó đem giới chỉ này đeo vào ngón tay của chính mình.

"Lâm Lôi, đây là một không gian giới chỉ." Đức Lâm Kha Ốc Đặc kích động nói, Đức Lâm Kha Ốc Đặc dùng linh hồn cường đại hoàn toàn cảm ứng được đặc thù giống của Mai giới chỉ.

"Không gian giới chỉ, là vật báu vô giá Không Gian Giới Chỉ?" Lâm Lôi cũng chấn động.

Hắn còn tưởng rằng Mai giới chỉ này là biểu tượng của vật phẩm gia truyền Phân Lai vương tộc mà thôi chứ không nghĩ tới đây là Không Gian Giới Chỉ trong truyền thuyết. Không gian giới chỉ cực kỳ hiếm có, trong năm vị Hồng y đại giáo chủ Quang Minh Giáo triều đình, cũng chỉ có hai vị có không gian giới chỉ mà thôi.

Không ai ngu xuẩn đến mức bán đi không gian giới chỉ.

Không gian giới chỉ này, sau khi dùng máu tươi nhận chủ, những người khác căn bản không thể mở ra được. Đây là tàng bảo khố di động tốt nhất. Đương nhiên… còn có một phương pháp mở không gian giới chỉ của người khác, đó chính là giết chết đối phương. Khi đối phương đã chết, không gian giới chỉ này tự nhiên là vật vô chủ. Đến lúc đó chính mình tái lấy máu nhận chủ có thể mở ra được.

"Hô."

Khải Tát đó cầm trong tay cự kiếm, hai tròng mắt chết chóc nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, cả người khí thế xẻ đôi cả trời cao, cự kiếm trong tay mang theo cự lực khai sơn và tiếng rít khủng bố chém về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi có thể rõ ràng đã thấy trên đầu mũi cự kiếm lưu động hồng sắc quang mang.

Tình thế không thể chống đỡ!

"Toa!" Lâm Lôi bật mạnh đôi chân, lại tránh sang một phương hướng khác.

"Rầm!" Suốt một mặt vách tường tại chỗ đó đã bị kiếm phong cường đại đó bổ trúng chính giữa. Rất nhanh hướng bốn phương tám hướng không ngừng sụp đổ tan vỡ. Một mặt vách tường gần trăm thước vậy đã lập tức biến thành đống đổ nát.

"Quá mạnh." Lâm Lôi từ đáy lòng kinh hãi thốt lên.

Đang ở ngoài dưới sự bảo vệ của hơn mười vị chiến sĩ cận vệ, Khắc Lai Đức căn bản bất chấp cánh tay đau đớn, cao giọng gào thét: "Nhanh, đoạt giới chỉ trở về cho ta. Nhanh lên!!!" Khắc Lai Đức thật sự cấp bách đến phát điên, hắn mặc dù hiểu rõ không gian giới chỉ cho dù rơi vào tay Lâm Lôi thì hắn cũng không mở ra được. Thế nhưng, nếu không gian giới chỉ cứ ở trong tay Lâm Lôi, hắn cho dù là chủ nhân không gian giới chỉ, cũng không có cơ hội để mở ra được.

Hai tỉ hai trăm triệu kim tệ, cùng với nhiều bảo bối trân quý hiếm thấy.

Vương tộc mấy ngàn năm qua tích lũy, bảo vật, tài phú này bị lấy mất, quả thực là giết hắn còn hơn.

"Ầm!"

Vách tường sụp đổ, một con cự hình ma thú đi lại trong Vương cung giống như đang đi dạo trên một vùng đất bằng, những vách tường xuất hiện trên đường đi như được kiến tạo bằng bùn đều sụp đổ. Cự hình ma thú này đã chú ý tới một đám người Khắc Lai Đức, Lâm Lôi, hưng phấn đại rống lên một tiếng: "Hống…"

"Tử Văn Hắc Hùng!" Lâm Lôi nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, trong lòng dấy lên sự kinh hãi. Hắn nhớ rất kỹ tại Mê Vụ sơn cốc, con Tử Văn Hắc Hùng đó thực lực thật đáng sợ. Con Tử Văn Hắc Hùng trước mắt này có thân hình tương tự như con Tử Văn Hắc Hùng lúc đó, tuy nhiên Lâm Lôi cảm giác khí thế của con quái vật này có chút kém hơn.

Con Tử Văn Hắc Hùng này, đúng là đã giết chết đoàn người Bá Nạp công tước và đúng là một con cửu cấp Tử Văn Hắc Hùng. Lúc này nó đã tiến sát Vương cung.

Nhìn thấy đám người Khắc Lai Đức, Lâm Lôi, Tử Văn Hắc Hùng mừng rỡ rú to lên, đồng thời bước những bước lớn hướng phía Lâm Lôi, Khắc Lai Đức.

"Rầm!" "Rầm!" "Rầm!" "Rầm!"……

Tử Văn Hắc Hùng căn bản là một cỗ máy chiến tranh, thân cao chừng ba tầng lầu, hùng chưởng cường tráng, sợ rằng tường thành có được xây lại thì bị hùng chưởng này đập một cái cũng phải sụp nát mà thôi. Lúc này con Tử Văn Hắc Hùng hiển nhiên chú ý đến đám người Lâm Lôi, Khắc Lai Đức.

"Khắc Lai Đức, ngươi muốn giới chỉ, nếu có bản lĩnh tự mình đến lấy đi." Lâm Lôi cực nhanh nhảy đi, đồng thời lớn tiếng hô.

"Bối Bối, ngươi đối phó bọn chiến sĩ, còn tên Khải Tát thì để ta." Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm nói.

"Được, lão Đại, hãy xem ta đây." Bối Bối hưng phấn nhanh chóng chạy về phía đám chiến sĩ đó.

Cái gọi là thuật ‘hợp kích’ của những chiến sĩ này đối với con người thì vô cùng lợi hại, thế nhưng một khi đối mặt với loại thể hình nhỏ như của Bối Bối, loại ma thú có tốc độ nhanh, phòng ngự lại đáng sợ, dường như không có tác dụng.

Bối Bối mạnh mẽ vung lợi trảo lên. Chỉ nghe thấy tiếng "Xoẹt xoẹt!" của cái cổ bị cào rách quá nửa của một gã bát cấp chiến sĩ. Máu tươi điên cuồng phun ra, cái đầu tên chiến sĩ đó cúi gục xuống. Cái đầu đó có lẽ chỉ được nối với thân hình bằng một lớp da.

"Hừ!" Đôi mắt Khải Tát đỏ lên, hắn tức giận hừ một tiếng, cự kiếm trong tay chẻ ngang về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhảy lên, đồng thời hai chân giống như bánh xe gió xoay tròn, hai đầu mũi chân giống như lưỡi dao sắc bén chém về phía phần cổ Khải Tát.

Khải Tát ngửa người về phía sau né qua một kích này, Lâm Lôi hai chân sát qua gương mặt Khải Tát, chỉ là thiếu chút nữa đã giết chết Khải Tát. Còn Khải Tát trong khi ngửa người về phía sau, chân phải giống như lưỡi dao sắc bén mạnh mẽ đá hướng Lâm Lôi. Lâm Lôi người ở giữa không trung thật sự một chút cũng không thể tránh khỏi.

"Xì ..."

Long vĩ Lâm Lôi như một chiếc roi dài bằng thép xé rách không khí, mạnh mẽ quất vào Khải Tát.

Một kích đổi một kích!

Nếu Khải Tát công kích tới Lâm Lôi, long vĩ của Lâm Lôi hiển nhiên cũng sẽ công kích tới hắn.

"Hừ." Khải Tát chân trái đột nhiên một đạp xuống đất, cả người như tên bật khỏi dây cung trực tiếp hướng phía sau bay thối lui, đồng thời cự kiếm trong tay cùng long vĩ Lâm Lôi giao kích một chút. Khải Tát cực nhanh lui về phía sau cự ly khoảng trăm thước.

"Hêy!"

Khải Tát lại nghiêng người cực nhanh vọt lại, cự kiếm trong tay chợt rung động, hình thành năm sáu đạo ảo ảnh, khiến cho Lâm Lôi không biết nên ngăn cản như thế nào.

"A!" Bối Bối vừa tiếp tục cắn một cái vào đầu của một tên thất cấp chiến sĩ, đây là tên chiến sĩ thứ bảy mà Bối Bối giết chết được.

Những cuồng lôi chiến sĩ này đều do Khải Tát bồi dưỡng khiến cho hắn càng thêm phẫn nộ, thế nhưng Lâm Lôi thật sự rất khó đối phó. Lâm Lôi chẳng những có hai tay hai chân lại thêm cả long vĩ với công kích cũng rất mạnh mẽ, đặc biệt, năng lực phòng ngự của Lâm Lôi thật kinh người.

May mắn…

Lâm Lôi về kinh nghiệm chiến đấu và hiểu biết đều không bằng hắn đã khổ tu hơn trăm năm, là một cửu cấp cường giả chân chính.

"Mau lên, mau đoạt lại giới chỉ cho ta." Khắc Lai Đức gấp gáp đến mức độ điên lên.

Bây giờ cục diện hoàn toàn bất lợi về hắn, nếu cứ như vậy tiếp tục, hắn căn bản không có hy vọng đoạt lại không gian giới chỉ. Không gian giới chỉ đó, là cả sự tích lũy của các thế hệ Vương tộc qua mấy ngàn năm, hắn có chết, cũng không có thể mất tài phú này được.

"Hống…"

Tử Văn Hắc Hùng đó cuối cùng cũng tiến đến, các chiến sĩ chung quanh lập tức tránh đi, không ai dám cùng Tử Văn Hắc Hùng này cứng đối cứng. Muốn cùng một con Cửu cấp ma thú cường đại chém giết, tối thiểu phải là Cửu cấp chiến sĩ. Mà ma thú bẩm sinh đã có sức mạnh hơn loài, ngay cả Cửu cấp chiến sĩ, sợ rằng cũng chỉ có thể chắc chắn mình sẽ không chết mà thôi.

Tử Văn Hắc Hùng ngừng lại, nhìn một đám người vài lần. Ma thú cao cấp thì có trí tuệ nhưng không thể nào có thể so với trí tuệ loài người được, tuy nhiên trí tuệ của Cửu cấp ma thú thì lại khác, thậm chí là có thể cao hơn của loài người nữa. Tử Văn Hắc Hùng rất dễ dàng phán đoán ra - trước mắt một đám người chia làm hai bên, một bên là một người và một ma thú, một bên là một tên đàn ông cụt tay cầm đầu một đoàn chiến sĩ.

Cái tên đàn ông cụt tay đó, hình như rất lo lắng bị mất Mai giới chỉ đó.

Ngôn ngữ loài người, Tử Văn Hắc Hùng hiểu rất rõ, mặc dù hắn không nói được. Cuối cùng, ánh mắt của Tử Văn Hắc Hùng lộ ra vẻ hưng phấn.

"Đốp đốp…"

Hùng chưởng Tử Văn Hắc Hùng hưng phấn không ngừng đập vào nhau, rồi sau đó nó đi nhanh về hướng Lâm Lôi, Khải Tát. Hễ gặp chiến sĩ nào trong lộ trình, nó đều trực tiếp vung hùng chưởng cự đại, không lưu tình chút nào đánh ra.

"A!" Một gã bát cấp chiến sĩ cực nhanh hướng bên cạnh né tránh, đồng thời trên thân cũng hiện lên một màn hào quang bích lục sắc.

Tuy Tử Văn Hắc Hùng tốc độ di chuyển không quá nhanh, nhưng tốc độ của hùng chưởng là vô cùng đáng sợ.

"Ba!" Một hùng chưởng trực tiếp đánh trúng trên người một bát cấp chiến sĩ, chỉ nghe rắc một tiếng xương đầu vỡ vụn khiến lòng run sợ. Tên bát cấp chiến sĩ kia đã bị đánh vỡ vụn vòng bảo hộ đấu khí, cả người bị đánh trúng biến thành một cái bánh thịt.

Nền nhà bằng đá cứng đã bị đánh nát thành một cái hố sâu, chung quanh hố sâu cũng xuất hiện vô số những khe nứt.

"Đều là cửu cấp, sao cửu cấp ma thú lại mạnh hơn nhiều so với cửu cấp loài người, như thế?" Lâm Lôi từ xa đã thấy cảnh này, tâm thần chấn động. Đang cùng với Lâm Lôi chém giết, Khải Tát cũng có chút nóng lòng. Nếu để cho hắn đối phó Tử Văn Hắc Hùng, thì một chút chắc chắn cũng không có.

Tử Văn Hắc Hùng, da dày cộp, lực phòng ngự mạnh mẽ, sức tấn công đáng sợ. Cho dù là Cự Long sợ rằng cũng cũng bị một hùng chưởng này đập thành bánh thịt, nhược điểm duy nhất của nó chính là 'Tốc Độ Di Động' hơn chậm một chút. Tuy nhiên tốc độ công kích của nó cũng cực kỳ kinh người. Có thể xem là một ma thú cực kỳ lợi hại trong Cửu cấp ma thú.

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"……

Lâm Lôi và Khải Tát cực nhanh giao thủ, hai tay hai chân, long vĩ, cự kiếm không ngừng giao kích, tốc độ hoàn toàn đạt tới một tình trạng kinh người. Lâm Lôi ỷ vào phòng ngự mạnh mẽ dám làm cái loại hành vi Lưỡng Bại Câu Thương này, còn Khải Tát động tác đơn giản hữu hiệu, kinh nghiệm lại cực kỳ phong phú, đấu khí cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Hai người chân thực chiến đấu chẳng phân biệt được thắng bại.

"Hống…"

Tử Văn Hắc Hùng hai ba bước đã vọt tới trước mặt hai người Lâm Lôi, Khải Tát, rồi sau đó hai cái hùng chưởng thật lớn từ trên trời giáng xuống, hướng tới hai người Khải Tát, Lâm Lôi.

"Véo véo!"

Lâm Lôi, Khải Tát hai người cơ hồ đồng thời hướng hai bên bay ngược.

"Ầm!" Hùng chưởng đánh xuống mặt đất phát ra thanh âm trầm thấp, mặt đất chấn động trở nên run rẩy, dưới sức mạnh của đôi hùng chưởng đó mặt đất chung quanh hơn mười thước hoàn toàn vỡ vụn ra. Vô luận là Lâm Lôi hay là Khải Tát, cũng không thể lựa chọn cứng rắn ngăn cản, công kích!

Hùng chưởng của Tử Văn Hắc Hùng đúng là thứ rắn chắc, đáng sợ nhất. Nếu cường ngạnh chống lại, chính là hai người cũng sẽ biến thành bánh thịt.

"Hống…" Tử Văn Hắc Hùng gầm lớn một tiếng, xoay người dĩ nhiên là hướng Lâm Lôi đuổi giết trước.

"Đuổi ta làm gì?" Lâm Lôi ỷ vào tốc độ lập tức bắt đầu chạy trốn. Hắn sau khi long hóa cũng là có thực lực cửu cấp, hơn nữa tốc độ di động càng mạnh mẽ. Tốc độ Tử Văn Hắc Hùng không bằng, nên Lâm Lôi thoát khỏi tử nó cũng không quá khó khăn.

Tử Văn Hắc Hùng đi nhanh từng bước, chỉ cần bị ngăn cản sẽ bị đạp chết.

Hắn chỉ là đuổi theo Lâm Lôi!

Lâm Lôi cũng không biết, Tử Văn Hắc Hùng coi trọng Mai giới chỉ đó. Với trí tuệ Tử Văn Hắc Hùng, hơn nữa hắn lại hiểu được ngôn ngữ loài người, nó tự nhiên minh bạch Mai giới chỉ này cả hai bên đều coi trọng vô cùng.

Thật sự thì cửu cấp ma thú hiểu được ngôn ngữ loài người cũng là điều bình thường. Bọn chúng có thể nghe nhưng không thể nào nói được. Nguyên nhân là do hạn chế của cấu tạo cơ thể. Còn khi đạt tới Thánh vực, bọn chúng có thể đột phá hạn chế, mở miệng nói được tiếng người.

"Giới chỉ! Ôi giới chỉ!" Khắc Lai Đức khóc rống lên.

"Bệ hạ!" Khải Tát chắn trước mặt Khắc Lai Đức: "Bệ hạ, hay là chúng ta hãy chạy ngay đi, nếu không nguy hiểm lắm."

Giờ phút này ba mươi ba người của Cuồng Lôi tiểu đội đã bị Bối Bối giết chết mười bốn người, thành viên khác của Cuồng Lôi tiểu đội đã bắt đầu có phần sợ hãi rồi. Cái con chuột ma thú trước mặt trước mắt này thật đáng sợ, thể tích nhỏ, phòng ngự rất đáng sợ, còn lực công kích lại kinh người. Đối phó loài người, xem như là hình thái tốt nhất.

"Hống…"

"Hống…"

Đột nhiên trên bầu trời vang lên một trận tiếng rống của Cự Long, chỉ thấy trên bầu trời có Cự long bích lục lân giáp, có Cự long hỏa hồng lân giáp, có Cự long ngân sắc lân giáp, còn có Hắc long thập phấn mạnh mẽ, mấy trăm con Cự Long như vậy bay lại chỗ này.

Long tộc trí tuệ tự nhiên rất cao, bọn họ biết rõ trong Vương cung bảo bối rất nhiều, mà Long tộc thích nhất chính là tìm kiếm bảo bối.

"Hống..." Dẫn đầu là một con Hắc long có thể tích lớn nhất cũng đã chú ý tới Khắc Lai Đức, Lâm Lôi, lớn tiếng hống lên, liền tức khắc một đoàn Cự Long cúi đầu vọt xuống. Hồng long, Lục long chỉ là bát cấp Long tộc, trong khi Hắc long, Ngân long bình thường đều là cửu cấp Long tộc.

Khắc Lai Đức, Khải Tát nhìn thấy này cảnh này, hoàn toàn ngây ngốc.

Một con cửu cấp ma thú cũng đã khó ứng phó rồi, giờ cả một đám đến, phải làm sao bây giờ?

"Lão Đại, không tốt rồi, giữ mạng chạy mau." Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi, mà lúc này Lâm Lôi còn đang bị con Tử Văn Hắc Hùng đang coi trọng 'không gian giới chỉ' đó đuổi giết.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 10: Thảm Huống

Rầm!" Bàn chân to lớn của Tử Văn Hắc Hùng mỗi một lần giẫm trên mặt đất cũng đều gây ra những cơn chấn động lớn. Tử Văn Hắc Hùng cứ nhìn chằm chằm Lâm Lôi, mặc kệ hắn chạy trốn tới đâu nó cũng không tha, đuổi giết đến cùng, hùng chưởng đó lúc nào cũng vung vẩy đập hướng Lâm Lôi.

"Hống..."

Nghe được tiếng rống quen thuộc của Long tộc, Lâm Lôi không khỏi ngẩng đầu nhìn qua. Vừa nhìn thấy, trái tim Lâm Lôi như bị bóp nghẹt.

Trên bầu trời một đàn đàn cự long bay trên không, chỉ nói về số lượng cũng đã hơn ở trong Mê Vụ sơn cốc cực nhiều, đặc biệt lúc này, trong đám Long tộc đó còn có cả Ngân Long và Hắc Long, đều là cửu cấp Long tộc!

"Không!"

Lâm Lôi đột nhiên đạp xuống đất, tránh thoát công kích của Tử Văn Hắc Hùng, trực tiếp hướng Khắc Lai Đức vọt tới. "Mặc kệ là thế nào, nhất định phải giết chết Khắc Lai Đức."

"Đoạt... giới chỉ, đoạt trở về..." Khắc Lai Đức khẩn trương đến độ toàn thân đầy mồ hôi, thế nhưng bản thân cũng không dám tiến lên.

"Hống..."

"Hống..."

Trên bầu trời mấy, trăm con rồng đã có hơn vọt xuống, miệng phun ra lửa. Có vài con Hắc Long còn phun ra lửa màu đen còn những con Ngân Long thì phun ra lửa màu trắng bạc. So về nhiệt độ, uy lực rõ ràng đáng sợ hơn lửa của Hồng Long rất nhiều.

"Xì xì…"

Nhiệt độ xung quanh trong nháy mắt tăng lên đáng sợ, hơn mười đạo long hỏa cùng với cự hình nhũ băng đập xuống.

"Bệ hạ, nếu không đi thì chết chắc! Khi người mà chết thì kể cả có nhiều bảo bối cũng có tác dụng gì đâu." Khải Tát toàn thân cũng hiện lên vòng bảo hộ đấu khí màu hỏa hồng. Hắn lo lắng quay về phía Khắc Lai Đức hét lớn, Khắc Lai Đức cũng ngớ người ra.

"Khắc Lai Đức!!!"

Một tiếng hét phẫn nộ, Lâm Lôi đang hoàn toàn long hóa giống như một mũi tên nhọn bắn về phía hắn.

"Chạy, chạy, chạy mau!!!" Khắc Lai Đức phẫn nộ lập tức thét lên hạ lệnh. Khắc Lai Đức đã quyết định không cần phải liều mạng, vì hắn đã minh bạch nếu chết thì sẽ mất hết tất cả, huống chi Đại vương tử và Nhị vương tử của hắn đều đã mang theo năm tấm ma tinh tạp rồi, gộp lại sẽ có một tỉ kim tệ chứ ít đâu.

Một tỉ kim tệ, đủ để Vương tộc phát triển lại.

"Keng!" Cự kiếm Khải Tát ngăn Lâm Lôi lại.

"Khải Tát, ngươi để cho ta giết Khắc Lai Đức. Ngươi muốn bao nhiêu kim tệ, ta cũng cho ngươi." Lâm Lôi hoàn toàn cấp bách đến phát điên.

Khải Tát chỉ lắc đầu.

"Hống…"

Lúc này long trảo của một con Hắc Long vô thanh vô thức giáng xuống, trực tiếp chụp vào Lâm Lôi. Hắc Long này trí tuệ cũng cực cao, nó đã thấy Tử Văn Hắc Hùng vẫn đuổi giết Lâm Lôi khẳng định là có nguyên nhân, cho nên Lâm Lôi là mục tiêu duy nhất mà nó lựa chọn.

"Lại công kích ta sao?" Lâm Lôi tức giận né sang bên cạnh.

Hắn vừa cùng Khải Tát giao thủ, Tử Văn Hắc Hùng lại không đuổi giết Khải Tát mà ngược lại truy giết hắn, lúc này lại cũng vẫn như vậy, Cửu cấp ma thú Hắc Long cũng lại truy giết hắn.

"Bịch." Khải Tát rốt cuộc mặc kệ Lâm Lôi, lập tức đạp mạnh chân, cực nhanh hướng ra xa mà chạy. Ngay lập tức, vài đầu cự long hướng một đám người Khải Tát, Khắc Lai Đức truy giết, tuy nhiên hơn phân nửa Long tộc vẫn hướng Lâm Lôi vây công.

Tử Văn Hắc Hùng phẫn nộ rống to lên.

Hiển nhiên là nó đang tức giận đàn Long tộc này lại tranh đoạt con mồi của, thế nhưng Tử Văn Hắc Hùng cũng không dám đối đầu với đám Long tộc này. Không nói các con khác, chỉ riêng Hắc long là con có thể tích lớn nhất cầm đầu đàn Long tộc này thì Tử Văn Hắc Hùng cũng không nắm chắc được một chút.

"Rầm!" "Rầm!" "Rầm!"

Tử Văn Hắc Hùng bước nhanh những bước lớn, hướng theo cái đường cũ đi ra. Chỗ nó đi qua, tất cả những kiến trúc vẫn như cũ, đều sụp đổ tan tành.

"Khắc Lai Đức!" Lâm Lôi cũng đã thấy bóng người của đám Khắc Lai Đức xa xa, muốn thật nhanh rời khỏi chỗ này.

Thế nhưng giữa không trung lại rơi xuống một thân ảnh thật lớn, đó là Hắc Long với thân thể dài hơn trăm thước. Con Hắc Long này chặn ngay đường đi của Lâm Lôi và cũng không ngừng dùng lợi trảo chụp vào hắn, trong miệng còn phun ra lửa rồng rực cháy.

Chẳng những trên mặt đất, trên bầu trời cũng đều là Long tộc, một đàn đàn cự long đều đến công kích Lâm Lôi. Bị đám Long tộc đông đảo vây công, Lâm Lôi cũng cảm giác vô cùng nguy hiểm.

"Hỗn đản!"

Bị một đoàn Long tộc vây công, Lâm Lôi chỉ có thể trơ mắt nhìn đám người Khắc Lai Đức tan biến trong tầm mắt.

"Lão Đại! Giữ mạng chạy mau." Bối Bối nóng nảy.

Bối Bối thật ra rất linh hoạt vì có thân hình rất nhỏ, Long tộc muốn công kích nó cũng khó. Hơn nữa Bối Bối có lợi trảo, răng nhanh cũng rất lợi hại, lực công kích đủ để Long tộc bị thương, điều này khiến Long tộc rất kiêng kỵ tên tiểu bất điểm này.

"Chạy, chạy hướng nào đây?"

Mặc kệ Lâm Lôi nhắm phương hướng nào, Long tộc liền kéo đến đó công kích. Với bát cấp Long tộc Lâm Lôi thật ra không hề kiêng kỵ gì nhưng nơi này lại có Cửu cấp Long tộc, hơn nữa lại có đến hơn mười con.

"Rầm!"

Lâm Lôi bị long vĩ của một con Ngân Long mạnh mẽ quất một cái, Lâm Lôi ở giữa không trung lộn mình một cái lập tức tăng tốc chạy trốn. Thế nhưng vô dụng. Ngay trên không, đã có vài đầu Long tộc vây công lại, Lâm Lôi quả thực khổ sở muốn khóc.

"Phù!" Lâm Lôi cố gắng né qua lợi trảo công kích, thân hình nhanh nhẹn né tránh không ngừng

"Lão Đại, ta đến giúp ngươi." Bối Bối trong lúc này, không quản nguy hiểm quay lại, hướng về bắp đùi Long tộc mạnh mẽ cắn một miếng lớn, vang lên thanh âm răng rắc.

"Hống…" Con cự long đó đau đớn hống kêu lên.

Ỷ vào lực phòng ngự cùng với tốc độ kinh người, Lâm Lôi chống đỡ qua lần lượt công kích của Long tộc. Lúc đụng gặp nguy hiểm thực sự còn có Bối Bối ở bên biên hỗ trợ, Long tộc muốn gây khó dễ cho Lâm Lôi cũng không có biện pháp.

Xem ra, con người mang hình dáng quái vật ở trước mắt quả thật rất khó đối phó, lại thêm một con chuột tiểu ma thú ở bên cạnh nữa mà con chuột này có thể cắn làm bọn chúng vô cùng đau đớn.

"Hống…" Hắc Long cầm đầu gầm lớn một tiếng.

Liền tức khắc tất cả cự long cùng bay lên, bọn chúng đã quyết định từ bỏ con quái vật hình người khó có thể đối phó này. Đám Long tộc bọn chúng đã lãng phí quá nhiều thời gian của quái nhân đó, căn bản là không đáng giá.

Đám Long tộc liền bay đi.

"Bỏ đi như vậy sao?" Lâm Lôi ngẩn ra.

Vừa rồi bị đám đông Long tộc công kích, Lâm Lôi quả thực đã liều mạng né tránh không ngừng, đó quả là một quá trình thống khổ nhất, không nghĩ tới Long tộc lại bỏ đi như vậy.

"Lão Đại, chúng ta chạy mau." Bối Bối thúc giục nói.

"Đúng rồi, Khắc Lai Đức."

Lâm Lôi nhớ tới Khắc Lai Đức, cũng không giải trừ trạng thái long hóa, vẫn dùng hình thái Long Huyết chiến sĩ, mang theo Bối Bối cực nhanh hướng ra phía ngoài như con thoi chạy đi.

Giờ phút cuộc chém giết ở Phân Lai thành của loài người và ma thú đã gần đến hồi kết, trong Phân Lai thành trong đã thấy rất ít người còn sống, dường như trên đường chỉ toàn là ma thú đang tìm kiếm loài người. Lâm Lôi sau khi long hóa tốc độ cực nhanh, hơn nữa toàn thân lân giáp bao trùm làm cho không ít ma thú tưởng rằng Lâm Lôi cũng là ma thú vậy.

"Không có."

Lâm Lôi dựa theo lộ tuyến suy đoán của mình đuổi theo, đuổi theo trong Phân Lai thành mà không thấy được tung tích Khắc Lai Đức.

Ngoại thành Phân Lai. Một mảng hoang vu.

Ngay cả những cây đại thụ cao lớn hai bên đường lớn lúc này cũng đã gãy ngã xuống không ít. Không ít thi thể loài người tứ tán tại trên con đường, rất hiển nhiên là những người này đã trốn ra khỏi Phân Lai thành, thế nhưng lại bị ma thú giết chết ở đây.

Ở những nơi hoang vu xa ngoài Phân Lai thành, chỗ nào cũng có thể thấy một vài ma thú xuất hiện.

"Khắc Lai Đức đó không biết trốn đường nào rồi." Lâm Lôi nhìn ba chỗ rẽ chung quanh Phân Lai thành, không biết phải theo hướng nào. Trên thực tế Khắc Lai Đức đó có thể lựa chọn chạy khỏi Phân Lai thành ở cửa Đông, nhưng Lâm Lôi đoán là hướng đó gần Ma Thú sơn mạch nên hắn chọn cửa Tây.

Cho dù là đi ra cửa Tây thành, Lâm Lôi cũng không biết nên đuổi theo đường nào, vì đường ở hướng nào cũng đều có dấu chân ngựa.

"Khắc Lai Đức đó nói không chừng lại không chạy đường lớn, mà là chạy theo hướng đồng không mông quạnh." Lâm Lôi thầm nghĩ. Đoàn người Khắc Lai Đức yếu nhất đều là thất cấp chiến sĩ, chạy theo hướng đồng không mông quạnh căn bản đối với bọn họ mà nói không phải gánh nặng gì.

Lâm Lôi đã hiểu.

Lúc này hắn muốn đuổi kịp được Khắc Lai Đức xác suất là rất thấp. Vô cùng thấp!

"Phương Bắc! Nghe Vương của Ma Thú sơn mạch nói, người của Thần Thánh đồng minh chỉ có hướng phương Bắc mà trốn! Ta cũng hướng phương Bắc truy đuổi. Chắc chắn là Khắc Lai Đức sẽ giấu biệt tăm tích, sau này đến phương Bắc sẽ dò hỏi sau." Lâm Lôi đáy lòng trở nên bình tĩnh nghĩ biện pháp.

Lâm Lôi nhìn cảnh tượng thê lương của thi thể đầy rẫy chung quanh hai bên đường, trong lòng thầm cảm thán.

"A! Điểu Sơn trấn."

Lâm Lôi đột nhiên nghĩ tới quê nhà Điểu Sơn trấn cách Phân Lai thành không đến trăm dặm. Không biết Điểu Sơn trấn bây giờ đang như thế nào. Hắn tức thì không giải trừ trạng thái Long hóa, hướng về Điểu Sơn trấn nhanh chóng lao đi.

Lâm Lôi mặc dù không phải có tốc độ cực nhanh sau khi Long hóa nhưng vẫn là một Cửu cấp chiến sĩ, lúc này có thể thoải mái chạy được hai ba trăm dặm đường.

Cây cối hai bên đường rất nhanh lui về phía sau, bụi đất bay tung tóe.

"Đó là?" Một gã kỵ sĩ cưỡi tuấn mã đang chạy trối chết thấy một quái nhân nhanh chóng tiến sát đến phía sau hắn, không khỏi chấn động. Mà Lâm Lôi cả người như một trận cuồng phong cực nhanh nhằm phía Điểu Sơn trấn, đây là tốc độ của cửu cấp chiến sĩ! Trong khoảng thời gian hai mươi phút, Lâm Lôi đã thấy được Điểu Sơn trấn xa xa.

Điểu Sơn trấn.

Toàn trấn nhỏ bảo trùm sự yên lặng, trước đây ở trấn nhỏ cuộc sống của cư dân rất yên ả.

Thế nhưng bây giờ…

Bao trùm là thi thể, đều là những thi thể không trọn vẹn, trên đó có dấu vết bị ma thú cắn xé rõ ràng.

"Cai này, cái này…" Lâm Lôi đi ở trên đường phố của Điểu Sơn trấn, nhìn thi thể rải rác khắp trên đường phố và các hẻm nhỏ, có cả người già, con trẻ, nữ nhân. Từ đáy lòng hắn, một trận bi thương nổi lên.

Phần lớn những người đã chết, Lâm Lôi đều có quen.

Lâm Lôi đột nhiên thấy cách đó không xa có một thanh niên đang ôm một đứa trẻ con, trên người thanh niên này tràn đầy máu tươi, hiển nhiên là đã chết rồi, cả đứa nhỏ cũng đã chết.

"Áo… Áo Sâm…" Lâm Lôi khóc không ra nước mắt.

Áo Sâm chỉ hơn hắn chỉ một tuổi, lúc trước thường xuyên cùng Lâm Lôi rèn luyện tại bãi đất phía Đông Điểu Sơn trấn trong đám trẻ con từ sáu đến tám tuổi. Áo Sâm đã ở bên cạnh hắn từ lúc còn là tiểu nam hài, hai người quan hệ rất là tốt. Lâm Lôi đã gặp lại Áo Sâm hai năm trước, trước lúc hắn kết hôn. Đứa trẻ đã chết đó sợ rằng là đứa con của Áo Sâm.

"Xuy xuy!" Xa xa trong lúc này vài con Phong Lang đang ăn thi thể loài người.

"Hả!" Lâm Lôi như phát điên khi thấy cảnh tượng đó, cả người hóa thành một đạo thiểm điện nhằm về phía đàn ma thú. Hắn không sử dụng Tử Huyết thần kiếm, mà là trực tiếp sử dụng hai tay, đem đàn ma thú hoặc là đập thành một đống thịt nhão nát vụn, hoặc là trực tiếp xé nát.

Trong Điểu Sơn trấn có hơn mười con ma thú ở lại đảo mắt đã bị giết chết sạch sẽ.

Nhìn thi thể ma thú chung quanh, còn có cả thi thể con người, Lâm Lôi cười khổ giải trừ hình thái long hóa, rồi sau đó vô lực quỳ xuống ngồi trên mặt đất.

Chết cả rồi.

"Ha ha…" Lâm Lôi cười lên thống khổ, đôi mắt đầy nước.

"Lúc ma thú kéo tới, ta đã trốn ra khỏi Quang Minh thần điện nên còn có phần dương dương tự đắc, thế nhưng…" Lâm Lôi nhãn châu rơi lệ. Lúc này Lâm Lôi hoàn toàn minh bạch ý nghĩa câu nói đó của Vương Ma Thú sơn mạch đó nói: " Ta Sao Lại Là Loài Người Ti Tiện Được, Loài Người Chỉ Là Thực Vật Của Ma Thú Chúng Ta Mà Thôi!'

"Thực vật! Thực vật!"

Lâm Lôi từ đáy lòng dấy lên một trận bi thương.

Điểu Sơn trấn, là quê nhà của mình, đều là những bà con đồng hương thân thuộc!

Chết cả rồi.

Lâm Lôi cho dù đã rời khỏi quê hương, nhưng đáy lòng đều vẫn yên ả, bởi vì hắn hiểu rõ người ở quê hương hắn vẫn luôn còn sống tốt, thế nhưng bây giờ... quê hương đã không còn nữa. Toàn bộ chết hết cả rồi.

"Đây là một tai họa mà thôi." Thanh âm già nua của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên. "Không chỉ riêng quê nhà của ngươi, cả Thần Thánh đồng minh không chừng phải có gần một nửa diện tích đã hoàn toàn biến thành lãnh địa của ma thú, loài người, chỉ có thể trở thành thực vật."

Lâm Lôi lẳng lặng nhìn chung quanh. Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng, vùng lãnh thổ mênh mang của Thần Thánh đồng minh rất nhiều nơi cũng hãm vào trong cảnh nước sôi lửa bỏng, cái gọi là thời gian đại hỉ 'Tết ngàn năm Ngọc Lan' của người ở Thần Thánh đồng minh, Hắc Ám đồng minh mà nói, đúng là một ngày tai họa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 11: Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà

Phát sinh khó khăn, chỉ có thể tiếp nhận.

Rời khỏi Ô Sơn trấn, Lâm Lôi cùng Bối Bối nhằm hướng Bắc đi tới. Tất cả những gì nhìn trên đường càng làm cho Lâm Lôi thêm trầm mặc, cả Phân Lai vương quốc hoàn toàn thành đã thành nơi vui chơi của ma thú, thi thể con người hoàn toàn thành thực vật của ma thú.

Trên con đường mênh mông, ngoại trừ ngẫu nhiên xuất hiện ma thú, thì đến một con người còn sống cũng đều không có.

Đột nhiên, từ cuối đường xuất hiện một bóng người, bóng người không ngừng đi tới, vài con ma thú cũng gào thét vọt lại. Nhưng mà chỉ thấy vài đạo yêu dị tử sắc quang mang hiện lên, vài con ma thú lại gần liền bị tan xác, bóng người này tiếp tục đi tới, bóng người này trên vai còn có một hắc sắc Ảnh Thử đáng yêu.

"Lão Đại, chúng ta phải tìm một chỗ nghỉ tạm một chút đi, ta cũng có phần đói bụng rồi." Đứng ở trên vai Lâm Lôi, Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi khó hiểu liếc mắt nhìn Bối Bối.

Trên đường, căn bản là chỉ có hắn phải bước đi, Bối Bối chỉ đứng ở trên vai hắn nhìn phong cảnh, hoặc chạy vào trong lòng ngực hắn ngủ, vậy mà cũng mệt mỏi sao?

"Được rồi, phía là cho một ngọn núi, chúng ta đến đó giết một con ma thú nướng ăn." Lâm Lôi vẫn rất sủng ái đáp ứng yêu cầu của Bối Bối, đối với Lâm Lôi bây giờ mà nói, ngoại trừ tại Áo Bố Lai Ân đế quốc xa xôi có đệ đệ tiểu Ốc Đốn, quản gia Hi Lý cùng Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, còn có bọn Da Lỗ là ba hảo huynh đệ, thì cũng không còn thân nhân gì nữa.

Vô luận là mấy người Ốc Đốn, hay là bọn Da Lỗ, bây giờ muốn gặp mặt là rất khó khăn.

Chỉ có Bối Bối vẫn ở cùng với mình.

Trong lòng Lâm Lôi, từ lâu Bối Bối đã trở thành đệ đệ sủng ái thương yêu.

"Tử Huyết thần kiếm này bình thường đối phó Thất cấp ma thú, Bát cấp ma thú cũng vô cùng thuận lợi, thế nhưng đối phó Cửu cấp ma thú, rất khó để công phá phòng ngự để gây tổn thương cho bọn chúng." Lâm Lôi nhìn Tử Huyết thần kiếm bên hông, trong lòng thầm than.

Tử Huyết thần kiếm rất sắc bén, tốc độ cực nhanh, hơn nữa có thể theo tâm ý uốn lượn, đối phó với chiến thuật biển người là đặc biệt hữu dụng. Thế nhưng đơn độc chiến đấu với một ít ma thú lợi hại, Lâm Lôi phát hiện Tử Huyết thần kiếm này thậm chí không lợi hại bằng lợi trảo, long vĩ của mình.

Dừng chân tại một ngọn núi nhỏ, Lâm Lôi và Bối Bối đang nướng hai bắp đùi sói. Bây giờ Lâm Lôi cùng Bối Bối chưa ra khỏi phạm vi Phân Lai vương quốc, chung quanh đâu đâu cũng toàn là ma thú, tuy nhiên với thực lực Lâm Lôi và Bối Bối, chỉ cần không gặp được Thánh vực ma thú thì cũng không có gì nguy hiểm.

"Chín rồi." Bối Bối cầm một bắp đùi sói lên, há to miệng cắn một miếng.

Lâm Lôi vung tay lên dập tắt đống lửa, cũng cầm lấy một cái bắp đùi sói bắt đầu ăn, chân sói nướng kết hợp với một ít cỏ dại đặc biệt hái được có mùi vị rất thơm ngon. Qua thời gian sống Ma Thú sơn mạch, Lâm Lôi tự nhiên đã học tập được kinh nghiệm tồn tại, cách tìm thực vật ở nơi từ nơi sơn dã như thế nào.

Chân sói đó rất lớn thế nhưng Bối Bối còn muốn hơn rất nhiều. Tốc độ ăn của Bối Bối nhanh hơn nhiều so với Lâm Lôi, hắn ăn mới được một nửa, Bối Bối đã ăn gần sạch sẽ.

"Xì xì ..."

Đột nhiên thanh âm cực kỳ nhỏ từ đằng xa vang lên, Lâm Lôi đang ăn thịt chân sói đột nhiên dừng lại. Đôi tai nhỏ của Bối Bối cũng vểnh lên. Một người một ma thú đồng thời hướng phía xa nhìn lại…

Một con mãng xà.

Một đầu đại xà to cỡ khoảng một tòa nhà, đôi mắt giống như đèn lồng màu đỏ quỷ dị làm cho người ta sợ hãi. Từ trong tàng cây, lộ ra một cái đầu rắn thật lớn cùng với đoạn thân rắn hơn mười thước dài. Thế nhưng nhìn thân hình thô to chừng ba thước đó, Lâm Lôi hoàn toàn có thể tưởng tượng… con cự mãng này sợ rằng chiều dài đặc biệt là kinh người.

Bây giờ lộ ra hơn mười thước, chỉ là một bộ phận nhỏ mà thôi.

Nhìn trên thân cự mãng xà thấy thỉnh thoảng có những vệt hoa văn hắc sắc, hoàng sắc, Lâm Lôi sắc mặt biến đổi.

"Là Hắc Hoàn cự hình mãng xà." Lâm Lôi ngay lập tức đã xác định được loại ma thú này.

Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà, trong một tộc mãng xà có thể xem như là thượng đẳng, bình thường ở thời kỳ trưởng thành Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà đều là Cửu cấp ma thú, có thể so với Cửu Đầu Xà. Trong tộc mãng xà, Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà đã nổi danh là một Cỗ Máy Chiến Tranh.

Nếu đem một con Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà vào giữa một đội quân, tuyệt đối nó có thể giết chết thập vạn đại quân.

Hắc ám hệ ma thú, lực phòng ngự mạnh mẽ, răng nanh có kịch độc, là đặc thù của Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà.

"Xì xì..." Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà trong miệng luôn phát tiếng kêu, cặp mắt đèn lồng màu đỏ đó nhìn chằm chằm Lâm Lôi, Bối Bối. Rất hiển nhiên, Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà này đã xem Lâm Lôi, Bối Bối là con mồi của nó.

"Bối Bối, cẩn thận một chút."

Đôi mắt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà, không dám buông lơi. Đồng thời bên ngoài thân Lâm Lôi bắt đầu mọc ra lân giáp hắc sắc, phía sau lưng các mũi nhọn cũng nhô ra, còn ở cả trán, khuỷu tay, khuỷu chân cũng mọc lên các mũi nhọn lạnh lẽo.

"Bịch, bịch." Long vĩ của Lâm Lôi đập đập xuống mặt đất. Còn ở bên cạnh Lâm Lôi, lông mao toàn thân Bối Bối cũng dựng cả lên.

Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà thấy cảnh này, liền ngẩng đầu lên cao cao, rõ ràng đã đề cao cảnh giác.

"Véo!"

Một đạo cuồng phong rít lên, Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà đã quăng toàn thân tới, không đến một giây thời gian. Thân hình khủng bố hơn trăm thước mạnh mẽ quất hướng Lâm Lôi, Bối Bối. Lâm Lôi và Bối Bối cũng đồng thời đánh về phía thân hình Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà.

"Hưu!" Tử sắc quang mang lóe ra.

"Keng!" Lâm Lôi chỉ nghe đến một trận thanh âm sắt thép va chạm chát chúa, Tử Huyết thần kiếm chém mạnh vào, vậy mà chỉ để lại một đạo bạch ấn trên thân Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà, thật sự không thể gây một mảy may thương tổn nào cho đối phương.

"Phòng ngự quả nhiên mạnh mẽ."

Thân thể mãng xà cao lớn lập tức bắt đầu muốn quấn quanh Lâm Lôi, Lâm Lôi chắc rằng một khi mình bị thân hình này quấn quanh bao bọc lấy, chưa nói đến chuyện hít thở không được, chỉ riêng sức lực khủng bố đó trói buộc sẽ đem chính mình ép thành bánh thịt mất.

"Ô..."

Lợi trảo Lâm Lôi đột nhiên đâm vào thân hình Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà, chỉ nghe được âm thanh "Xuy xuy". Lợi trảo này đã phá được lớp vỏ lân phiến của Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà, nhưng không cách nào tiếp tục xuyên vào, hắn cảm giác được lực cản kinh người phía dưới lân phiến.

"Hô." Thân hình mãng xà lao tới muốn quấn lấy Lâm Lôi.

Lâm Lôi lạnh lùng cười, đột nhiên rút lợi trảo ra, đạp mạnh vào thân mãng xà to lớn, né tránh thân hình của mãng xà, đồng thời khửu tay mạnh mẽ đập mạnh vào thân rắn. Khửu tay Lâm Lôi còn có cả đầu mũi nhọn.

Cái đó là từ Cức Bối Thiết Giáp Long, lực công kích cực kỳ kinh người.

"Xuy..." Khửu tay đó mạnh mẽ chọc vỡ lân phiến, cũng chậm rãi vào được bên trong.

"Phía dưới lân giáp Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà là cái gì, phòng ngự như thế nào đáng sợ vậy." Lâm Lôi mãnh mẽ vậy chỉ là chọc vào được một nửa, cố mãi cũng không thể đâm sâu tiếp được.

"Ngao…"

Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà đau đớn gầm lên một tiếng giận dữ. Đầu mãng xà thật lớn đó đột nhiên di động đến sát trước mặt Lâm Lôi, cái mồm lớn như chậu máu đột ngột mở ra. Chỉ thấy một đạo chất lỏng màu đen trực tiếp phun ra ngoài, bắn về phía Lâm Lôi.

"Kịch độc!" Lâm Lôi đột nhiên đạp vào thân hình mãng xà, mượn lực bắn ngược cả người hướng phía sau nhảy tránh.

Thế nhưng chất lỏng màu đen đó quá nhiều, phạm vi tung ra quá lớn, có một số đã rơi xuống trên đùi Lâm Lôi.

"Xì xì…" Trên đùi Lâm Lôi phát ra thanh âm quỷ dị.

Lâm Lôi cảm nhận đạt được, kịch độc đó rơi xuống trên đùi, hầu hết đều bị lân phiến bên ngoài thân của mình ngăn cản. Cức Bối Thiết Giáp Long phòng ngự thật là đáng sợ, kịch độc này căn bản không gây thương tổn gì đối với lân phiến.

"Lão Đại, chạy mau, con mãng xà đó có lực phòng ngự quả là rất dị thường, da thịt lại quá dầy." Bối Bối sốt ruột vội la lên.

"Chạy."

Lâm Lôi không chút do dự, mang theo Bối Bối bay nhanh hướng phương Bắc Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà chuyển động thân thể cao lớn đuổi theo trong chốc lát, cuối cùng bị Lâm Lôi, Bối Bối bỏ lại xa phía sau.

Sau khi thoát khỏi sự truy sát của Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà, Lâm Lôi và Bối Bối rồi cuối cùng cũng ra khỏi phạm vi Phân Lai vương quốc, nhưng dù ra khỏi phạm vi Phân Lai vương quốc, bọn họ đã vẫn thấy được những cảnh tượng thê lương quen thuộc. Xem ra vị Vương của Ma Thú sơn mạch đó cũng không nói xàm.

“… Chiếm cứ gần một nửa lãnh thổ Thần Thánh đồng minh.”

o0o

"Xoẹt xoẹt."

Tử Huyết thần kiếm lóe len, dễ dàng đem đầu con lục cấp ma thú Dực Điểu Long chém thành hai nửa.

"Bối Bối, ngươi nói chúng ta đối phó Cửu cấp ma thú, sao lại khó khăn đến như vậy?" Lâm Lôi đã gặp được qua vài con cửu cấp ma thú liễu, như tại trong Phân Lai thành là Tử Văn Hắc Hùng, Hắc Long. Đối mặt với cửu cấp ma thú, Lâm Lôi chỉ có thể lựa chọn né tránh, căn bản vô pháp tổn thương đối phương.

Dù cho đối mặt với Hắc Hoàn Cự Hình Mãng Xà tộc độ di động chậm chạp, Lâm Lôi cũng vô pháp thương tổn đối phương một cách thực sự.

Bối Bối cũng không nói gì.

Bối Bối và Lâm Lôi giống nhau gặp phải vấn đề nan giải, Bối Bối dù cho thể tích nhỏ bé, cắn người ta một cái sợ rằng chỉ có thể cắn phá được lớp vỏ, nhưng làm thế nào thương tổn được đối phương?

"Lâm Lôi." Thanh âm Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên.

Lâm Lôi đột nhiên bừng tỉnh.

Đúng vậy, hỏi Đức Lâm gia gia, Đức Lâm gia gia hiểu biết sâu rộng, khẳng định cũng biết rất nhiều Thánh vực cường giả. Trên phương diện này sẽ có điều hiểu rõ.

"Lâm Lôi, ngươi hiện tại đang phiền não như thế nào đối phó Cửu cấp ma thú?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Lâm Lôi gật đầu: "Đúng vậy. Đức Lâm gia gia, người biết ta nên làm cái gì bây giờ không?"

Đức Lâm Kha Ốc Đặc tiếp tục nói: "Lâm Lôi, kỳ thật Tử Huyết thần kiếm này của ngươi rất lợi hại. Chỉ là bởi vì ngươi lúc không long hóa chỉ là thất cấp chiến sĩ, sau khi long hóa bất quá mới chỉ là sơ nhập của cửu cấp. Ngươi nói xem ngươi một sơ cấp của cửu cấp chiến sĩ, muốn giết chết một con cửu cấp ma thú được sao?"

Lâm Lôi ngẩn ra.

Đúng vậy, xem ra thực lực của mình vẫn là chưa đủ.

"Chờ ngươi bước vào bát cấp. Long hóa không chừng đạt đến cửu cấp đỉnh cấp, đến lúc đó ngươi sử dụng Tử Huyết thần kiếm, hoặc là dùng lợi trảo của ngươi sẽ có thể thương tổn cửu cấp ma thú." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói: "Tuy nhiên ngươi bây giờ, cũng vẫn có thể đối phó được với Cửu cấp ma thú."

"Có biện pháp gì sao?" Lâm Lôi đại hỉ, Đức Lâm gia gia quả nhiên hiểu rất rõ.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói: "Lâm Lôi, ngươi có nhận thấy, Khải Tát và Khắc Lai Đức đều sử dụng cự kiếm?"

Lâm Lôi nhớ lại thấy đúng, Khải Tát và Khắc Lai Đức đều sử dụng cự kiếm.

"Ngươi biết bọn họ tại sao sử dụng cự kiếm không?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc hỏi tiếp.

Lâm Lôi có chút nghi hoặc, đúng vậy, Khải Tát và Khắc Lai Đức đều là cửu cấp chiến sĩ, không có khả năng không biết sử dụng vũ khí nhẹ tốc độ sẽ nhanh hơn, nhưng mà bọn hắn tại sao lại sử dụng cự kiếm? Lâm Lôi không khỏi nhớ lại tình cảnh lúc với Khải Tát giao thủ.

"Lâm Lôi, ta nhớ kỹ khi còn bé, thời điểm cha ta chặt cây, đều là sử dụng cái loại trọng búa, mà không có xài các loại tiểu phủ. Tại sao vậy?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc dẫn dắt từng bước nói.

Lâm Lôi đột nhiên có phần minh bạch.

"Vũ khí nhẹ, sắc bén. Thời điểm trong đám đông đích xác rất có hiệu quả. Thế nhưng lúc một mình đối mặt cường giả, thât sự không bằng trọng hình vũ khí. Trọng hình vũ khí có thể phát huy tốt hơn sức lực một người, có thể đề cao uy lực công kích. Hơn nữa... đối với cửu cấp cường giả mà nói, vũ khí mấy trăm cân hay hơn một ngàn cân cũng không ảnh hưởng lớn đến tốc độ."

Lâm Lôi có phần minh bạch.

Sử dụng trọng hình vũ khí, sức lực tự thân mới phát huy được ra ngoài.

Chẳng hạn đối với một người đại lực sĩ, sử dụng đại thiết chùy đập người uy lực cực lớn, còn chỉ dùng trường kiếm nhẹ nhàng uy lực lấy đâu mà lớn? Mà Long Huyết chiến sĩ, ngay cả cự thạch hơn mười ngàn cân cũng có thể giơ lên, sức lực to lớn, quả là đặc biệt kinh người.

"Không trách được, ta phát hiện lúc đối phó với cửu cấp ma thú, Tử Huyết thần kiếm còn không hữu hiệu bằng quyền đầu, lợi trảo của mình." Lâm Lôi giật mình: "Có lẽ, ta cần phải tìm kiếm một trọng hình vũ khí."

Lâm Lôi một mặt thảo luận, một mặt đi rất nhanh trên con đường hoang vu.

"Lão Đại, phía trước có đội ngũ kỵ binh." Bối Bối đột nhiên truyền âm nói.

Lâm Lôi nhìn kỹ lại, quả nhiên ở phía trước có một đội ngũ kỵ binh dừng lại nghỉ tạm, loại đội ngũ kỵ binh này Lâm Lôi trên đường đã gặp được vài lần, có thể tại khu vực hoạt động rộng rãi của ma thú, bình thường đều là những tinh anh của đội ngũ hộ vệ.

"Không cần để ý bọn họ." Lâm Lôi coi nhẹ những người này, tiếp tục đi tới.

Lúc đến gần, Lâm Lôi đột nhiên phát hiện được một người quen.

"Sa Khắc, nhị vương tử Sa Khắc?" Lâm Lôi cả kinh.

Lâm Lôi tại Phân Lai vương quốc đảm nhiệm chức vụ Ma pháp sư của cung đình, đối với Đại vương tử Tạp Lôi cùng Nhị vương tử Sa Khắc đều có biết qua.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 12: Cứu Nhân

Trên con đường hoang vu này, Phân Lai vương tộc Nhị vương tử Sa Khắc lúc này đang nguyền rủa ma thú, Lâm Lôi cũng lặng lẽ cởi bỏ Không Gian Giới Chỉ trên tay ra, để vào trong túi tiền ở sát người bên trong cái áo khoác.

"Phân Lai vương tộc phân thành vài đội chạy trốn, bọn họ chắc chắn khi yên ổn lại cuối cùng sẽ tương tụ tại một chỗ."

Lâm Lôi đang vô cùng lo không biết phải làm thế nào để tìm được Khắc Lai Đức, bây giờ ông trời đã đem đám người Sa Khắc này tặng tới trước mặt mình, hỏi sao hắn không sung sướng đến phát cuồng? Huống chi Lâm Lôi đáy lòng cũng có suy đoán được – lúc trước, khi hắn muốn giết Khắc Lai Đức, cuối cùng bị Quang Minh giáo triều đình bắt được, lúc đầu Quang Minh giáo triều đình muốn thu nạp hắn, cho nên Quang Minh Giáo triều đình chắc đến tám chín phần đã ra lệnh ngăn cản Khắc Lai Đức.

"Sa Khắc này, nói không chừng cũng không biết ác ma ngày ấy muốn giết cha hắn là ta."

Lâm Lôi đáy lòng nghĩ như vậy, đồng thời hướng Sa Khắc đi lại.

Lâm Lôi cũng quyết định ra một biện pháp khác: "Nếu Sa Khắc biết rõ ta muốn giết cha hắn, đối với bọn này, một người cũng không thể lưu lại!" Đám người Sa Khắc này, đối với ma thú bình thường có thể là lợi hại hơn, nhưng còn đối với một người một thú Lâm Lôi, Bối Bối này thì lại chẳng là cái gì cả.

"Nhị vương tử điện hạ!"

Lâm Lôi nhiệt tình cao giọng hô.

Vốn đang nướng thịt để ăn và bất mãn mắng chửi ma thú, Sa Khắc nghe được thanh âm Lâm Lôi không khỏi ngẩn ra, quay đầu nhìn về phía thanh âm truyền đến. Lúc này hắn nhìn về phía mình, Lâm Lôi cùng Bối Bối đều chăm chú nhìn chằm chằm vào Sa Khắc, để ý đến những nét thay đổi trong ánh mắt và sắc mặt của hắn.

"Nếu có một chút không ổn... bắt rồi giết sau!" Lâm Lôi cẩn thận quan sát ánh mắt và sắc mặt của đối phương.

Sa Khắc thấy Lâm Lôi, đột nhiên hưng phấn đứng lên, nhảy lên cao khoảng hai thước, hướng về phía Lâm Lôi chạy tới, rất vui vẻ nói: "Lâm Lôi đại nhân. Người vậy mà không có việc gì, thật sự là thật tốt quá, thật tốt quá."

"Ta thấy Nhị vương tử bình an ở đây, cũng cao hứng lắm." Lâm Lôi nhìn ánh mắt, vẻ mặt của Sa Khắc không có gì đặc biệt, thầm hài lòng.

Lâm Lôi cũng đoán ra một điểm chính xác, Khắc Lai Đức đó chính xác đã bị Quang Minh giáo triều đình cấm đoán nên vô luận như thế nào cũng không thể tiết lộ ngày đó Ác Ma đã ám sát hắn là Lâm Lôi. Khắc Lai Đức dù mật có lớn như thế nào, cũng không dám chống lệnh của Quang Minh giáo triều đình.

"Lâm Lôi đại nhân, đã ăn gì chưa? Đến đây, ngồi ăn cùng chúng ta đi." Sa Khắc nhiệt tình liến thoắng nói.

Lúc này Sa Khắc căn bản không thể tưởng được, hắn vừa rồi đã đi qua một con đường sinh tử. Nếu hắn vừa rồi vẻ mặt xuất hiện vấn đề thì đã thành tử thi rồi.

"Lâm Lôi đại nhân này, người đừng có oán phụ vương vì đã không cứu người. Thật sự là đàn ma thú đó tới quá nhanh, phụ vương cũng là không có biện pháp. Thậm chí ngay cả rất nhiều vương phi của người đều không mang theo được, chỉ dẫn theo người mà phụ vương coi trọng nhất mà thôi." Sa Khắc vì cha hắn giải thích nói.

"Ta có thể hiểu được." Lâm Lôi gật đầu nói, đồng thời hướng bên cạnh nhìn.

Đám kỵ sĩ tinh duệ đó khiến cho Lâm Lôi nhớ lại lúc công kích Khắc Lai Đức trong Vương cung đã gặp phải sự chống đỡ của Cuồng Lôi Tiểu Đội. Đội ngũ kỵ sĩ này với bọn chúng có khí thế đặc biệt giống nhau. Bên cạnh gần ba mươi kỵ sĩ đó, còn có một người đàn bà hơi lớn tuổi và một tiểu cô nương mới năm sáu tuổi.

"Bái kiến Vương phi, Công chúa điện hạ."

Lâm Lôi ngay tức khắc hành lễ với hai người phụ nữ này .

Vị vương phi đó có vẻ ngoài rất là xinh đẹp mặc dù đã hơn bốn mươi tuổi, thế nhưng thoạt nhìn thật sự giống như mới hơn ba mươi một chút, cảm giác rất là mỹ lệ. Vương phi tức khắc cười nói: "Lâm Lôi, lần này bệ hạ chạy quả rất hỗn loạn, ngay cả một ma pháp sư cũng không mang theo. Hơn nữa người cũng tưởng rằng Quang Minh giáo triều đình sẽ cho người đến cứu, cho nên…"

Vô luận Sa Khắc, hay là Vương phi, cũng lại vì Khắc Lai Đức mà giải thích.

Trong lòng Sa Khắc và Vương phi đều muốn có quan hệ thật tốt với Lâm Lôi. Bọn họ không hề biết quan hệ chân thực giữa Lâm Lôi và Khắc Lai Đức.

"Ta hiểu rồi." Lâm Lôi thầm cười lạnh. Trước đó không, lúc đuổi giết Khắc Lai Đức ở Vương cung, Lâm Lôi cũng phát hiện đội ngũ của Khắc Lai Đức chỉ có chiến sĩ mà không có ma pháp sư. Lúc này đây đội ngũ Sa Khắc cũng như vậy, không có ma pháp sư.

Rất hiển nhiên, Khắc Lai Đức lần này chạy trốn không có mang theo ma pháp sư.

Trong lúc chiến đấu, ma pháp sư có tác dụng là không nhỏ, thế đây là lúc phải chạy trối chết, không phải là chiến đấu với ma thú, mang theo ma pháp sư trên đường, ngược lại có phần trở ngại. Tuy nhiên có thể dựa vào một ít cường đại chiến sĩ mà chạy nhanh hơn. Cường đại chiến sĩ, cho dù không dựa vào ngựa cũng có thể dựa vào hai chân mà chạy, ma pháp sư có năng lực đó sao?

o0o

Trên đường con đường hoang vu, chi đội ngũ kỵ binh của Sa Khắc không ngừng đi tới, các thôn trang hai bên đường vốn nhân khí vượng thịnh cũng biến thành đống đổ nát, thi thể thối rữa thường xuyên xuất hiện.

Ở những địa phương hoang vu như thế này cũng thường xuyên thấy những con ma thú đi lại.

Ngẫu nhiên có một vài người may mắn đào thoát khỏi trận đồ sát lúc đầu, cũng sẽ bị những ma thú lang thang này ăn tươi nuốt sống.

"Phân Lai vương quốc chúng ta, kết thúc rồi."

Sa Khắc cùng Lâm Lôi cưỡi ngựa đi bên nhau, nhìn cảnh tượng hoang vu xa xa không khỏi cảm thán nói. Xa xa có lúc có một hai đầu ma thú kéo tới, thế nhưng lại bị đội viên Cuồng Lôi tiểu đội dễ dàng giết chết. Cuộc nói chuyện giữa Sa Khắc và Lâm Lôi không hề bị ảnh hưởng.

"Cư dân Phân Lai vương quốc, mười phần ít nhất đã chết chín." Lâm Lôi sắc mặt cũng hoàn toàn tiếc nuối và thương cảm.

Sa Khắc gật nhẹ đầu.

Sa Khắc đáy lòng cũng là rất khó chịu, vì Phân Lai vương quốc đã bị diệt, khiến cho bọn họ không còn là Vương tộc nữa. Vương quốc cũng không còn, thì còn là Vương tộc cái gì nữa?

"May là…" Sa Khắc nhớ tới năm tấm ma tinh tạp ở bên trong cái bọc của hắn. Có năm trương ma tinh tạp này, Phân Lai vương tộc bọn họ cho dù không có vương quốc, thế nhưng ỷ vào mấy ngàn năm tích lũy tài phú, trở thành một gia tộc cường đại cũng không phải việc khó.

Lâm Lôi đột nhiên nói: "Nhị vương tử, chúng ta lần này sẽ tương tụ cùng bệ hạ ở nơi nào đây?"

Cùng đi với Sa Khắc, mục tiêu chính của Lâm Lôi là hành tung của Khắc Lai Đức.

Sa Khắc không biết làm sao bèn nói: "Lâm Lôi đại nhân, ta cùng phụ vương ngay từ đầu không có nghĩ phạm vi của tai họa này lại lớn như vậy, cho nên hai địa điểm đã dự tính sau khi yên bình sẽ tập hợp tại Phân Lai vương quốc giờ đã không còn hữu dụng. Ta bây giờ chỉ có thể theo kế hoạch lúc trước, tiếp tục hướng Bắc mà đi. Đợi đến một thành trì an toàn nào đó, sẽ dừng lại thu xếp cho ổn thỏa."

Lâm Lôi vừa nghe cũng minh bạch.

Bọn người Sa Khắc và Khắc Lai Đức không phải sẽ ở tại một thành trì cố định nào đó mà thiết lập lại sự ổn định, mà là từ Phân Lai thành đến hướng Bắc có một nhóm các thành trì. Thành trì nào an toàn, bọn họ sẽ dừng lại ở thành trì đó.

"Người với bệ hạ rốt cuộc muốn bình ổn tại thành trì nào vậy?" Lâm Lôi cười dò hỏi.

Sa Khắc cũng không có hoài nghi, trực tiếp nói: "Thành trì nào đó trong Phân Lai vương quốc. Phía Bắc vẫn còn có một ít vương quốc, nên có thể là một tòa thành trì bình yên nào đó tại Áo Bố Lai Ân đế quốc."

"Áo Bố Lai Ân đế quốc?" Lâm Lôi nở nụ cười.

Sa Khắc nói: "Phụ vương lo là, ma thú này chiếm cứ cả khu vực Thần Thánh đồng minh, đến lúc đó bức bách chúng ta chỉ có thể chạy trốn chết đến Áo Bố Lai Ân đế quốc. Áo Bố Lai Ân đế quốc là cường quốc có nền quân sự đệ nhất đại lục, khẳng định là ngăn trở ma thú đó được."

Lâm Lôi so với Sa Khắc hiểu rõ hơn.

Áo Bố Lai Ân đế quốc đó không chỉ riêng về mặt quân sự sức lực cường thịnh, mà còn có cả Vũ thần Áo Bố Lai Ân.

Chỉ cần có Vũ thần, công kích Áo Bố Lai Ân đế quốc hay không, thì vị Vương của Ma Thú sơn mạch kia sợ rằng cũng phải suy nghĩ cân nhắc cho kỹ.

"Không cần suy nghĩ nhiều, chúng ta cứ theo đúng hướng mà đi. Khi tới một địa phương an toàn, sẽ tìm được phụ vương đang dừng lại nghỉ ngơi ở một thành trì yên ổn nào đó ở gần đấy. Lâm Lôi đại nhân, chúng ta nhanh lên một chút đi, đi nào, đi nào." Nói xong Sa Khắc cũng tăng tốc lên, móng ngựa bay lên, chi đội ngũ kỵ binh nhanh như thoi chạy khỏi địa phương hoang vu này.

Lâm Lôi đi cùng chi đội ngũ của Sa Khắc nên trên đường cho dù gặp được một ít ma thú cũng không cần Lâm Lôi ra tay, chiến sĩ Cuồng Lôi tiểu đội đã giải quyết rồi.

Ba ngày sau.

"Lãnh thổ của hai đại vương quốc và ba công quốc đều bị chiếm đóng."

Đám người Sa Khắc, Lâm Lôi vượt qua hai đại vương quốc là Phân Lai vương quốc, cùng lãnh thổ của hai công quốc, đi vào phạm vi khu vực của Lý Cao Đức công quốc, thế nhưng Lý Cao Đức công quốc cũng giống mọi nơi, không có một bóng người.

Phạm vi bị chiếm đóng thật rộng lớn, thật là khiến kẻ khác giật mình.

Dù sao Thần Thánh đồng minh tổng cộng chỉ có sáu đại vương quốc, mười lăm công quốc mà thôi.

"Hống…"

"Hống…"

Một loạt tiếng rống của ma thú từ phía trước không ngừng truyền đến, đồng thời còn có cả tiếng quát của loài người. Cái loại thanh âm hỗn loạn này khiến cho Sa Khắc, Lâm Lôi minh bạch chuyện gì.

"Phía trước lúc này phát sinh môt trận hỗn chiến giữa con người và ma thú." Sa Khắc nhướng mày, sờ sờ cằm nói: "Mọi người cẩn thận một chút, vòng sang bên cạnh mà đi."

"Vâng." Thành viên Cuồng Lôi tiểu đội đều cung kính tuân mệnh.

Ngay tức khắc Sa Khắc mang theo một đám người, cẩn thận vòng qua một bên tiến lên. Thế nhưng lúc đám người Sa Khắc chạy đến khu vực gần chỗ hỗn chiến, Sa Khắc nhìn vào trường hỗ chiến, đột nhiên con mắt mở to: "Lạc Y vương tử?"

Lâm Lôi cũng chú ý tới tình cảnh ở phía xa thấy cũng có một đội ngũ kỵ sĩ tinh duệ đang chống đỡ, chỉ là đội ngũ kỵ sĩ này vận khí rất kém. Bọn họ đang gặp một đám Hỏa Sư Tử.

Hỏa Sư Tử, thất cấp hỏa hệ ma thú, miệng dễ dàng phun Liệt Diễm Hỏa Cầu, toàn thân cũng có ngọn lửa thiêu đốt.

Mặc dù nói là thất cấp hỏa hệ ma thú, thế nhưng ma thú trời sanh so với Lâm Lôi chiếm chút ưu thế, cho dù là thất cấp hỏa hệ ma thú, bát cấp chiến sĩ bình thường muốn giết chết thất cấp hỏa hệ ma thú cũng phải hao phí rất nhiều khí lực. Trong đội ngũ kỵ sĩ tinh anh đang chống đỡ, bát cấp cao thủ số lượng hiển nhiên là rất ít, phần lớn chỉ là thất cấp chiến sĩ.

Cùng với gần hai mươi con Hỏa Sư Tử chém giết, đội ngũ kỵ sĩ đã chết gần một nửa liễu, còn Hỏa Sư Tử mới chết khoảng một phần ba.

Tuy nhiên đội ngũ kỵ sĩ mặc dù chết một nửa, tuy nhiên những bát cấp chiến sĩ chưa chết một người nào. Trên thực tế lực chiến đấu của đội ngũ kỵ sĩ phòng ngự này, nhiều nhất giảm bớt đi khoảng một phần ba mà thôi.

"Dừng lại." Sa Khắc hạ lệnh nói.

Đám kỵ sĩ chung quanh sững sờ, nhưng cũng gật đầu. Dùng thực lực Cuồng Lôi tiểu đội, thêm cả nhân mã của vị Lạc Y vương tử kia muốn giết chết đàn Hỏa Sư Tử này cũng không khó. Thế nhưng lại ngoài dự liệu của bọn họ là, Sa Khắc vẫn không có để cho bọn họ ra tay.

Đợi đến khi nhân mã Lạc Y vương tử chết hơn phân nửa, ngay cả bát cấp chiến sĩ cũng chết đi hai người, đàn Hỏa Sư Tử cũng chết hơn phân nửa, lúc này Sa Khắc cuối cùng mới hạ lệnh.

"Xuất phát, cứu Lạc Y vương tử." Sa Khắc đột nhiên hướng về thủ hạ nói.

"Vâng."

Liền tức khắc Cuồng Lôi tiểu đội xuất phát, một quân đoàn đã nổi danh với gần ba mươi người tham chiến vào, đặc biệt còn xuất hiện gần mười tên bát cấp chiến sĩ, một chút đã giết chết năm sáu con Hỏa Sư Tử của phân nửa số còn lại. Còn lại vài con Hỏa Sư Tử thấy tình thế không ổn lập tức chạy trốn mất.

"Sa Khắc vương tử, cám ơn. Cám ơn."

Lạc Y vương tử là một thanh niên đặc biệt anh tuấn, giờ phút này hắn cũng rất là hỗn loạn, đã thấy Sa Khắc, Lạc Y vương tử cảm kích đến sát hắn ôm một cái.

"Lạc Y vương tử, ôi, ta thật xa đã nhìn thấy có đội ngũ kỵ binh bị vây công, bản thân đã nảy sinh sự suy xét chần chờ trong chốc lát, lúc thấy được ngươi mới lệnh cho thủ hạ đến. Cũng hy vọng ngươi không có tránh mắng." Sa Khắc chuyển qua một bộ dạng hối hận, tiếp tục nói: "Nếu ta đến sớm hơn một chút, các ngươi đã chết ít người hơn rồi."

Vừa rồi Sa Khắc một đám người tại xa xa dừng lại như vậy trong chốc lát, nhóm người Lạc Y này cao thủ như thế làm sao mà có thể không phát hiện ra chứ?

Lạc Y trong lòng đã có phần khúc mắc, tuy nhiên Sa Khắc vừa rồi nói như vậy, Lạc Y cũng có chút tin.

Với lại, dưới tai họa này, ai lại còn có thể đi cứu người không quen biết gì với mình?

"Sa Khắc vương tử, không cần nói như vậy, ta đã rất cảm kích các ngươi, nếu không bây giờ sợ rằng người của ta đã chết chỉ còn một ba phần thôi. Ôi, không cần đâu, thi thể của người bọn ta hãy để bọn ta xử lý." Lạc Y vương tử đã thấy Sa Khắc huy động người, tự tiện cởi bỏ những cái bọc ở trên thi thể thủ hạ của hắn, không khỏi lên tiếng hô.

Hỏa Sư Tử chạy thoát, những thủ hạ Lạc Y vương tử may mắn còn sống liền lập tức bắt đầu cởi bỏ những cái bọc ở trên thi thể người chết để lại, rồi lại đeo lên lưng của chính bọn họ.

Cảnh này tự nhiên khiến cho những thủ hạ của Sa Khắc hoài nghi.

Một cái bọc người chết để lại, cũng mang đi theo, đáng giá lắm sao? Cho nên những tên thủ hạ kia chủ động hỗ trợ cởi hộ những cái bọc, quả nhiên khiến cho đối phương cảnh giới.

"Được, đưa cho ngươi." Sa Khắc ra lệnh tên kỵ sĩ đó lập tức đưa cái bọc trong tay cho đối phương, Lạc Y vương tử cũng sai tên kỵ sĩ của mình trực tiếp tiếp nhận cái bao này, mắt mở lớn liếc nhìn tên kỵ sĩ của Sa Khắc.

Sa Khắc đã thấy cảnh này, đáy lòng cười lạnh.

Cái này quả thật rất dễ đoán ra.

Vương tộc bình thường sẽ không có được không gian giới chỉ, Phân Lai vương tộc cũng là lúc trước may mắn ngẫu nhiên đạt được một cái không gian giới chỉ. Mà bây giờ tai họa tiến đến, tự nhiên những tàng khố bảo vật của vương tộc phải mang đi theo, không có không gian giới chỉ thì chỉ có thể để vào trong các bao mang đi. Lạc Y vương tử này khẩn trương với những cái bọc này như thế, không chừng bên trong mỗi cái bọc của thủ hạ hắn là trọng bảo của vương tộc Hán Mục vương quốc.

"Người không có nhiều lắm, mười phần là chắc chắn được." Sa Khắc nhìn nhân mã Lạc Y vương tử, đáy lòng đã có quyết định.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 13: Trọng Bảo

Sa Khắc vương tử, cảm tạ ngươi ra tay cứu giúp, chúng ta cũng xin chia tay tại đây.” Lạc Y vương tử cười nói.

Sa Khắc liền tức khắc sầm nét mặt, bất mãn nói: "Lạc Y vương tử sao lại cấp bách quá vậy? Lúc này khu vực chung quanh ma thú tụ tập nhiều, các ngươi tổng cộng mới có bảy người. Nếu trên đường lại gặp ma thú, có thể sẽ nguy hiểm đó. Đều là người một nhà cả mà, cùng nhau chạy đi. Chúng ta có nhiều người như vậy hỗ trợ, sự an toàn cũng tăng lên nhiều đó."

Lạc Y vương tử vội hỏi: "Sa Khắc vương tử, không…"

"Không nên cự tuyệt, nếu không ta sẽ tức giận đấy." Sa Khắc bản mặt tức giận nói.

Lạc Y vương tử vẻ mặt có phần xấu hổ, thế nhưng hắn đáy lòng thât sự tràn đầy tức giận. Lạc Y vương tử hắn cũng không phải đứa ngốc, vừa rồi hành vi của những tay thủ hạ của hắn thu hồi lại những cái bao nang từ những tên đã chết đã khiến cho đối phương hoài nghi.

Đúng vậy.

Những cái bọc trong tay hắn đều là trọng bảo của vương tộc Hán Mục vương quốc, vương tộc Hán Mục vương quốc đảm đương vị trí này đã hơn một ngàn năm, mặc dù không bằng lịch sử lâu đời của Phân Lai vương tộc, thế nhưng tài phú, bảo vật cũng là rất kinh người. Chỉ là vương tộc bọn hắn không có không gian giới chỉ. Chỉ có thể dùng bao nang mang theo.

Kỳ thật, trong lúc hỗn loạn như thế này, một số đại gia tộc của Phân Lai vương quốc, Hán Mục vương quốc cũng chỉ dùng để bao nang mang theo bảo vật gia tộc hoặc là ma tinh tạp mà chạy trốn chết thôi.

Cả Ngọc Lan đại lục tổng cộng mới có bao nhiêu người có không gian giới chỉ? Ngay cả với thế lực của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, cũng chỉ có tổng quán trưởng mới có một cái mà thôi.

"Tên Sa Khắc này, thật không có hảo ý." Lạc Y trong lòng rất lo lắng.

Hắn nghĩ cự tuyệt, lo rằng Sa Khắc thật sự sẽ trở mặt.

Kỵ sĩ bên cạnh Lạc Y vương tử nhẹ nhàng kéo một chút, người kỵ sĩ này thật ra là sư phó của Lạc Y vương tử, hắn tiến lên nói: "Sa Khắc vương tử đã chân thành như vậy, chúng ta đây sẽ cùng Sa Khắc vương tử đi. Chỉ e là phiền toái Sa Khắc vương tử thôi."

"Không phiền toái, ha ha, cùng nhau đi thôi." Sa Khắc phát ra tiếng cười hào sảng.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài Sa Khắc, thân cao chừng hai thước, lưng hùm vai gấu, tuyệt đối là một hình tượng lỗ mãng. Thế nhưng từ nhỏ sinh sống ở nội bộ vương tộc, này Sa Khắc lại có thể lỗ mãng được hay sao? Hắn cũng đoán được đối phương trong lòng suy nghĩ gì. Thế nhưng hắn không lo lắng.

Hai đơn vị đội ngũ đang xuất phát, một đường thẳng hướng phương Bắc mà tiến.

"Lão Đại, bầu không khí này thật quỷ dị." Bối Bối hướng Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi cười thầm, Lạc Y vương tử không dám đắc tội với Sa Khắc, nhưng cũng cẩn thận đề phòng Sa Khắc ra tay đối phó bọn họ nên tự nhiên trong cách nói chuyện, hành động cũng sẽ có chút đặc biệt. Lâm Lôi chỉ ở bên cạnh nhưng với tình huống hai bên thế này thấy rất rõ ràng.

Lạc Y vương tử cùng Sa Khắc nói chuyện một lúc sau đó hai người liền tách ra.

Sa Khắc lại điều khiển ngựa cùng Lâm Lôi sóng vai, đồng thời thấp giọng nói: "Lâm Lôi đại nhân, người nhìn thấy được sao?"

"Thấy cái gì?" Lâm Lôi nhìn về phía Sa Khắc.

Sa Khắc liếc đám người Lạc Y vương tử, thấy không có ai ở gần, mới hạ thấp giọng nói: "Hán Mục vương tộc đó lần này chạy trốn, khẳng định là sẽ mang theo trọng bảo tích lũy hơn ngàn năm nay của bọn họ. Ta thấy những cái bọc trên vai những kỵ sĩ này đều là trọng bảo."

Lâm Lôi đã rõ, bởi vì tồn tại tứ quốc kim hành, khiến cho ma tinh tạp rất phổ biến. Cho dù là đại gia tộc, vương tộc cũng đều sử dụng ma tinh tạp. Đối với tài sản khổng lồ hơn triệu kim tệ của gia tộc mà nói, bảo bối bình thường căn bản chẳng là cái gì. Chẳng hạn như một cái Lam Tâm Thảo gần mười vạn kim tệ, trong lúc, gia tộc vương tộc căn bản chẳng muốn mang theo.

Bọn họ mang theo, đều là những thứ quan trọng, trọng bảo có giá trị hơn trăm vạn kim tệ, như ma tinh hạch của cửu cấp ma thú, Thánh vực ma tinh hạch, những bảo bối, thần khí rất trân quý khác……

"Lâm Lôi đại nhân, chỉ cần người hỗ trợ, đến lúc đó phân chia trọng bảo, tự nhiên người cũng có một phần. Không, là hai phần, người thấy thế nào? Ta xem trọng bảo này, tối thiểu giá trị là mấy trăm vạn kim tệ đó." Sa Khắc thấp giọng nói.

Sa Khắc rất rõ ràng một vương tộc tài phú phải kinh người, bởi vì hắn trong lòng ngực có năm tấm ma tinh tạp, trị giá năm trăm triệu kim tệ.

Hán Mục vương quốc sẽ không thể kém hơn Phân Lai vương, không chừng tài phú cũng kém không nhiều lắm, trọng bảo mang theo không thể kém hơn.

"Tốt lắm!" Lâm Lôi gật đầu: "Động thủ như thế nào, đến lúc đó ngươi cho ta biết."

Sa Khắc nghe xong lúc này mới đại hỉ.

Lúc chạy trối chết mang theo ma pháp sư có thể là phiền toái, thế nhưng những lúc chém giết thật sự thì ma pháp sư uy lực rất có thể kinh người. Lâm Lôi là một song hệ ma pháp sư, trong khi đối phương không hề chuẩn bị, e rằng sẽ có thể sát thương hơn phân nửa đối phương.

Lâm Lôi nhìn kỹ một chút bảy người bên Lạc Y vương tử, bây giờ mỗi người trên vai cũng đeo bốn năm cái bọc. Đặc biệt là…

"Ơ?"

Lâm Lôi đột nhiên chú ý tới một người trung niên ngồi trên con tuấn mã mà thanh âm móng ngựa phát ra rất nặng nề, hơn nữa con tuấn mã đó so với những con ngựa khác đang được cưỡi trông mệt mỏi hơn nhiều. Điều quan trọng nhất là người trung niên này bên cạnh còn kéo thêm một con ngựa, hắn là một người hai ngựa!

Rất hiển nhiên, người trung niên này thường xuyên đổi ngựa.

"Những con ngựa này đều là những con ngựa tốt được tốt được chọn để đi xa, cho dù mang trên lưng ba bốn người cũng chạy băng băng như bay. Thế nhưng người trung niên này tại sao lại có thể khiến cho ngựa mệt mỏi như vậy? Còn phải thường xuyên đổi ngựa?" Lâm Lôi trong nháy mắt đã nghĩ ra nguyên nhân -

Người trung niên này rất nặng, hoặc có thể nói, lưng người này đang đeo một vật rất nặng.

"Tên trung niên này trên người chỉ có một thanh đoản kiếm, chẳng lẽ trong cái bọc…" Lâm Lôi chỉ có thể cho rằng, trong bốn cái bọc người trung niên này mang trên lưng phải có vật gì rất nặng.

Ban đêm, lúc gió lạnh gào thét.

Nhóm người Lạc Y vương tử cùng đám người Sa Khắc vương tử cũng phải ngủ đêm, con người muốn sức lực khỏe mạnh lại đều là phải nghỉ ngơi. Lạc Y vương tử bảy người tụ tập thành một nhóm, người Sa Khắc vương tử chia làm bốn năm nhóm. Hai bên nhân mã đều đã tách ra.

"Sư phó! Chúng ta lúc nào chạy vậy?" Lạc Y vương tử nhẹ giọng nói, năm người khác trong hội cũng chỉ đang giả vờ ngủ mà thôi.

"Đợi thêm một chút chờ bọn hắn ngủ say đã, sau đó chúng ta sẽ cưỡi ngựa rời đi." Gã trung niên đó thấp giọng nói.

Chay trốn trong đêm đen, là rất bình thường, sở dĩ là bình thường bởi vì có rất nhiều người cũng dùng vì phương pháp này đúng là hữu hiệu!

Ở phía Sa Khắc vương tử, hơn ba mươi người cũng đều đang giả vờ ngủ, không có một người nào ngủ thực sự. Tất cả mọi người hiểu rõ buổi tối hôm nay có một trận chiến cần phải đánh.

"Lâm Lôi đại nhân." Sa Khắc vương tử tại bên cạnh Lâm Lôi nhẹ giọng nói.

"Hả?”

Lâm Lôi nhìn về phía Sa Khắc vương tử.

Sa Khắc vương tử tiếp tục nói: "Lâm Lôi đại nhân người lập tức âm thầm phát ra một cái ma pháp, ngoài dự liệu của bọn chúng, trực tiếp làm một đám người của bọn chúng bị trọng thương. Sau đó đám người chúng ta sẽ giết sạch bọn chúng. Lâm Lôi đại nhân, trông chờ vào ngài đó."

"Được." Lâm Lôi gật đầu.

Trong đêm đen đột ngột thi triển ma pháp, đối phương thật là không thể biết trước được.

Môi Lâm Lôi bắt đầu lẩm nhẩm rất nhẹ, niệm ma pháp chú ngữ, còn Sa Khắc vương tử ở bên cố nén hồi hộp. Đáng thương cho bảy người nhóm Lạc Y vương tử đang muốn đợi người Sa Khắc ngủ say sẽ chạy trốn.

"Phốc xích!" "Phốc xích!" "Phốc xích!"……

Trong phạm vi chung quanh mười thước, đến mười đạo địa đột thương sắc bén không hề có dấu hiệu báo trước vọt ra từ lòng đất chui ra. "A!" Tiếng kêu thảm thiết liền tức khắc vang lên, Địa đột thương sắc bén đó ngang nhiên từ kiều đồn đâm xuyên qua thân thể những người chiến sĩ, thậm chí tiếp tục xuyên tiếp thủng qua cả người. Kể cả vị Lạc Y vương tử đáng thương kia, đang sống sờ sờ cũng bị xuyên chết. Hắn là người yếu nhất trong tất cả nhóm.

Một địa đột thương trận chi chít, khiến trái tim người đóng băng.

Địa hệ thất cấp ma pháp - Địa đột thương trận.

Lạc Y vương tử đó có bảy người vậy mà đến bốn người thân thể bị đâm thủng tại chỗ chết chết thảm, còn lại ba bát cấp chiến sĩ cũng bởi vì không có chuẩn bị mà trọng thương.

"Sát!"

Cuồng Lôi tiểu đội gần ba mươi người vốn đang giả vờ nhắm mắt lại ngủ, nghe thấy tiếng kêu thảm thiết, giống như đã nhận được mệnh lệnh, đồng thời vọt đến, hướng ba tên bát cấp chiến sĩ bị thương còn lại giết luôn, gần ba mươi đối phó với ba. Tỉ lệ căn bản là không cân. Hơn nữa Cuồng Lôi tiểu đội bên này bát cấp chiến sĩ đã có hơn mười người rồi.

"Xoẹt." "Xoẹt."

Ba bát cấp chiến sĩ đang bị thương đó trực tiếp bị một đám người dễ dàng cắt cổ, một chút phản kháng cũng không thể có được.

"Nhị điện hạ, toàn bộ mọi người đã chết." Tiểu đội trưởng Cuồng Lôi tiểu đội, một gã trung niên tháo vát tóc ngắn màu vàng hồi báo lại.

Sa Khắc đại hỉ: "Ha ha, tốt, mau đem mấy cái bọc thu lại đây cho ta. Chỉ riêng lúc này, mỗi một người các ngươi sẽ được thưởng cho thập vạn kim tệ. Đợi đến khi hội tụ cùng phụ vương ta, tặng phẩm sẽ được trực tiếp ban phát." Sa Khắc rất là hưng phấn.

Gần ba mươi người của Cuồng Lôi tiểu đội, mỗi người có thập vạn kim tệ, cộng hết tất cả mới có gần ba trăm vạn kim tệ. Nhưng tài phú trong hơn mười cái bọc đó cộng lại, khẳng định là hơn trăm triệu kim tệ.

"Lâm Lôi đại nhân, người chọn lấy hai cái trước đi." Sa Khắc vào thời điểm này đối với Lâm Lôi rất khí khái nói.

Tác dụng của Ma pháp sư trong quần chiến đã hoàn toàn thấy rõ, Lâm Lôi lúc đó dùng ma pháp đánh lén, trực tiếp giết chết bốn, trọng thương ba. Nếu để cho người của Sa Khắc, sợ rằng tối thiểu sẽ chết mất không ít người.

Lâm Lôi trực tiếp đi tới tên sư phó của Lạc Y vương tử, cầm lên nhấc thử bốn cái bọc trên người hắn. Sau một chút, Lâm Lôi quả nhiên phát hiện chỗ quỷ dị. Trong đó có ba cái bọc rất nhẹ, rất bình thường.

Cái bọc cuối cùng đó, rõ ràng có thể nắm trong tay, vật thể bên trong cái bọc chỉ có cỡ bằng bàn tay. Thế nhưng sức nặng… cũng là vượt quá ngàn cân.

"Vật lớn bằng bàn tay, mà vượt qua sức nặng ngàn cân?"

Lâm Lôi thật sự chấn kinh.

Hắn cho tới bây giờ không có nghe nói qua, có vật chất gì mà nặng như vậy, dù cho hoàng kim, kim cương, nếu muốn so với vật chất chưa biết này cũng nhẹ hơn nhiều. Cỡ bằng bàn, mà lại vượt quá ngàn cân.

"Lâm Lôi đại nhân?" Sa Khắc đã đi tới: "Người chọn được rồi chứ?"

"Không cần phải chọn, tiện tay ta lấy hai kiện này đi." Lâm Lôi cầm lấy cái bọc nặng cùng với một cái bọc bất kỳ trong ba bọc còn lại, rồi đeo lên trên người.

Đã thấy cảnh này, Sa Khắc đáy lòng cũng rất là cao hứng. Hắn lo lắng nhất là Lâm Lôi mỗi cái bọc sẽ đều mở ra nhìn một lần, sau đó tuyển chọn, mà nếu điều này sảy ra, hắn sẽ rất tức tối. Thế mà Lâm Lôi bây giờ chỉ là ở trên thân một người tùy ý cân nhắc một chút, rồi lấy hai cái bọc mà thôi.

Sau đó Sa Khắc ra lệnh cho thủ hạ đeo những cái bọc trên lưng.

"Xuất phát." Sa Khắc thời điểm này rất hăng hái.

Lâm Lôi cũng ngồi lên ngựa ngay lập tức, nhưng mà đồng thời lúc lên ngựa Lâm Lôi thi triển trên bản thân một cái 'Phiêu Phù Thuật'. Dùng thực lực thất cấp ma pháp sư của Lâm Lôi, thi triển một cái ngũ cấp ma pháp quả thực dễ dàng. Lâm Lôi khống chế 'Phiêu Phù Thuật' để phù lực vừa vặn triệt tiêu tính chất trọng lực của vật thần bí đó.

Cái này khiến Lâm Lôi ngồi xuống giúp con ngựa vẫn như trước rất thoải mái chạy băng băng.

"Đức Lâm gia gia." Lâm Lôi lập tức nói nhanh: "Người nhìn xem, ta mới đoạt được hai cái bọc bên trong có cái gì vậy?"

"Ô, ngươi đoạt được bảo bối sao?" Trong Bàn Long chi giới không chừng tinh thần của Đức Lâm Kha Ốc Đặc đang ngủ, ngay tức khắc triển khai tinh thần lực, trực tiếp thẩm thấu vào hai cái bọc mà Lâm Lôi mới đạt được.

"Trong cái bọc thứ nhất này là một vài hộp cẩm hạp, bên trong cẩm hạp có bỏ vào một đôi tinh ngọc, tinh ngọc rất đẹp, hơn nữa lại là một đôi, có một phần lịch sử liên quan, nhưng đối với ngươi thì không biết lai lịch của nó." Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói.

"Cái bọc thứ hai, a!"

Đức Lâm Kha Ốc Đặc thét một tiếng kinh hãi.

"Làm sao vậy?" Lâm Lôi trong lòng có một chút tử căng thẳng, hắn thế nhưng biết rõ là, vật thể cỡ bàn tay mà lại nặng quá ngàn cân đó đang ở trong cái bọc thứ hai, bởi vì bên trong cái bọc thứ hai chắc chắn không phải là một hộp cẩm hạp nữa.

"Hắc ngọc, Hắc ngọc thạch, tại Ngọc Lan đại lục này ta đã thấy được Hắc ngọc thạch to cỡ bàn tay. Cái này thật kinh người." Đức Lâm Kha Ốc Đặc kinh hô.

Lâm Lôi nghe được tên Hắc ngọc, trái tim cũng đập rất mạnh mẽ.

Trong thế giới của nhân gian thì không hề có loại vật chất này. Loại vật chất này là đến từ một thế giới khác, về mức độ cứng rắn của nó thậm chí với ngay cả thần bình thường cũng rất khó phá hủy. Lúc trước ở tại tòa thánh Quang Minh, xiềng xích đó chỉ là pha tạp một chút Hắc Ngọc thạch, thế mà ngay cả Thánh vực cao thủ cũng khó phá hủy. Chính vì thế có thể tưởng tượng được Hắc Ngọc thạch cứng rắn như thế nào.

"Hắc Ngọc thạch lớn cỡ bàn tay này, so với tinh hạch của Thánh vực ma thú còn trân quý hơn nhiều. Sao mà ngươi lại có một khối to như vậy?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc đang rất khó tin.

"Chỉ bằng bàn tay, mà còn là lớn nữa sao?" Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi.

Hết chương 13

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 14: Hách Tư Thành

Đức Lâm Kha Ốc Đặc bị Lâm Lôi hỏi vậy thì không biết trả lời thế nào.

"Lâm Lôi, ta nói cho ngươi hay, trong một món vũ khí chỉ cần pha tạp một chút mảnh vỡ của Hắc ngọc, thì độ cứng rắn của vũ khí đó sẽ tăng lên đến một mức rất cao. Nếu một món đồ vũ khí tất cả đều là Hắc Ngọc luyện chế mà thành thì dù cho ngươi đưa cho Thánh vực cao thủ đập thì cũng không có khả năng phá hủy nó."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc thật sự rất không biết nói thế nào.

Rất hiển nhiên là Lâm Lôi không biết rõ được là Hắc Ngọc trân quý thế nào.

"Thế vậy thì, Đức Lâm gia gia, ta có thể dùng Hắc Ngọc này luyện chế thành một Trọng kiếm được không?" Từ lần đầu được nghe Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói tới lợi ích của Trọng kiếm, Lâm Lôi cũng rất muốn có được một thanh trọng kiếm. Vốn Lâm Lôi chuẩn bị mua một thanh trọng kiếm tốt để sử dụng, lúc này có được Hắc Ngọc thạch này tự nhiên muốn sử dụng vào việc đó.

Bây giờ Lâm Lôi, căn bản là không thiếu kim tiền.

"Dùng Hắc Ngọc thạch luyện chế? Một thanh trọng kiếm thể tích khá lớn, nên sử dụng Hắc Ngọc thạch cùng với một ít khoáng thạch vật liệu khác phối hợp lại. Đương nhiên, ta với việc luyện khí cụ cũng không hiểu. Nhưng mà ta nghe nói, muốn sử dụng Hắc Ngọc thạch luyện chế vũ khí không phải là một vấn đề đơn giản. Hắc Ngọc thạch là cứng rắn nhất, muốn nấu chảy nó, luyện thành vũ khí thì ngay cả đại sư bình thường thì làm không được." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười nói.

Lâm Lôi trong lòng cũng âm thầm đồng ý.

Hắc Ngọc thạch, là vật chất mà ngay cả Thần cấp cao thủ cũng khó có thể phá hủy, nhưng mà từ Hắc Ngọc thạch có thể bị luyện chế thành vũ khí, khẳng định phải có phương pháp luyện chế. Chỉ là phương pháp này cực kỳ khó khăn mà thôi.

"Ta hiểu rõ rồi." Lâm Lôi gật đầu.

o0o

Lâm Lôi cùng đoàn người nhị vương tử Sa Khắc không ngừng hướng phương Bắc đi tới. Càng về phía Bắc ma thú lại càng ít, đặc biệt là hôm nay Lâm Lôi bọn họ đã đi khoảng chừng ba bốn trăm dặm rồi, thế nhưng một con ma thú cũng không thấy, có một ít thành trì, thôn trang ở nơi này cũng không có người chết.

Tuy vậy trên đường bọn họ cũng gặp không ít những thàh trì, thôn làng bị tàn phá, xác chết cũng không ít.

"Ha ha, rất tốt, Hách Tư vương quốc này không bị thất thủ." Sa Khắc cười to nói, "Đã mấy ngày nay rồi, cuối cùng cũng có thể tạm nghỉ được ."

Sa Khắc nói xong nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi đang ngồi ở trên tuấn mã, như một cái cây già đã mọc rễ sâu, không có lay động một chút nào, cả người rất vững vàng. Khuôn mặt Lâm Lôi lãnh đạm không có nói tiếng nào, cũng tự nhiên có một loại khí chất điềm tĩnh. Đối với Lâm Lôi, Sa Khắc có một chút kính sợ. Mặc dù hắn so với Lâm Lôi còn hơn vài tuổi, thế nhưng luôn cung kính xưng hô với Lâm Lôi là Lâm Lôi đại nhân.

"Lâm Lôi đại nhân, nhìn kìa, phía trước có quân doanh đó." Sa Khắc cưỡi ngựa song song với Lâm Lôi rồi nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Tòa thánh Quang Minh này hiển nhiên quyết định tại biên giới Hách Tư vương quốc lập ra phòng tuyến, nhìn trận địa quân doanh liên miên không dứt đó đã biết, binh lính nơi này nhiều thế nào.

"Hai đại vương quốc, năm đại công quốc, gần đến một phần ba lãnh thổ Thần Thánh đồng minh đã bị mất. Ta Tin tưởng rằng Tòa thánh Quang Minh không muốn nhượng bộ nữa." Lâm Lôi lãnh đạm cười nói, đoàn người Lâm Lôi đến lúc đi tới trạm kiểm tra, rất dễ dàng được cho phép qua.

Trạm kiểm tra này, nhất định cẩn thận với đàn ma thú, còn đối với loài người, lại không chút nào cản trở.

"Nhị vương tử, chúng ta dừng lại nghỉ ở đâu?" Lâm Lôi biểu hiện vẫn rất yên bình.

"Hách Tư thành, ta cùng phụ vương đã xác định một chỗ ở trong đó, nơi này cách Hách Tư thành chỉ còn hơn ba trăm dặm, nếu nhanh lên một chút, đến trong đêm hôm nay chúng ta có thể đuổi tới được." Sa Khắc không có dấu diếm trả lời hết.

"Hách Tư thành!"

Lâm Lôi đáy lòng nhớ kỹ cái tên này: "Khắc Lai Đức, Hách Tư thành nhất định là chỗ ngươi phải chết."

Chạy nhanh theo con đường, Lâm Lôi, Sa Khắc và hơn ba mươi người điều khiển tuấn mã, để lại phía sau một con đường bụi mù. Lúc Lâm Lôi và đám người Sa Khắc thấy Hách Tư thành, mặt trời còn chưa có hoàn toàn xuống núi. Ánh sáng buổi chiều chiếu rọi xuống làm toàn bộ mặt đất nhuốm một màu đỏ.

"Hách Tư thành, vương đô Hách Tư vương quốc, so với Phân Lai thành chỉ nhỏ hơn một chút mà thôi." Lâm Lôi nhìn thành tường thật lớn của Hách Tư thành, đáy lòng cũng hơi rung động.

Có thể kiến tạo thành trì thật lớn như thế, sẽ hao phí biết bao nhiêu sức người sức của?

"Dừng lại kiểm tra..."

Đám người Lâm Lôi bị chặn tại lối vào Hách Tư thành.

"Xuống ngựa." Bảo vệ Hách Tư thành lớn tiếng trách ra lệnh.

"Tại sao phải xuống ngựa?" Sa Khắc tức giận quát một tiếng.

Bảo vệ thành nhìn đám người Sa Khắc lai lịch không bình thường, liền trả lời: "Bệ hạ có lệnh, bên trong Hách Tư thành bây giờ không được phép cưỡi ngựa. Chư vị, bây giờ Hách Tư thành bên trong đã chật người chạy loạn, nên căn bản không còn đủ chỗ để cưỡi ngựa, chư vị nên xuống ngựa là tốt nhất."

"Xuống ngựa thôi." Lâm Lôi hướng Sa Khắc cười nói.

Sa Khắc gật đầu.

Lâm Lôi cùng đám người Sa Khắc cũng có thể tưởng tượng ra được rằng rất nhiều người từ hai đại vương quốc và năm đại công quốc chạy trốn đến, ngoài ra còn có cả người sống xung quanh Hách Tư thành cũng vào đây lánh nạn.

Hai đại vương quốc, năm đại công quốc dân cư kể ra cũng vài trăm triệu. Cho dù đã chết chín chín phần trăm, cũng còn có đến mấy trăm vạn người còn sống. Vả lại, trong phạm vi mấy trăm dặm gần với Hách Tư vương quốc cơ hồ còn chưa có ma thú. Cư dân nơi đó phần lớn không chết.

"Thật là quá nhiều người."

Đi vào Hách Tư thành, Lâm Lôi, Sa Khắc và đám người không khỏi kinh ngạc. Cả Hách Tư thành nhiều nhất chỉ dung nạp được khoảng trăm vạn dân cư. Lâm Lôi dự đoán, dân số của Hách Tư thành lúc này ít nhất cũng phải tới mấy trăm vạn. Bởi vì bây giờ trên đường đông nghịt. Ở Phân Lai thành, Lâm Lôi từ trước đến giờ chưa có gặp qua loại tình huống này.

"Trước hết phải tìm một khách điếm để nghỉ đã, ngươi đi tìm ngay cho ta." Sa Khắc ngay tức khắc cho thủ hạ đi tìm phòng trọ.

"Lâm Lôi đại nhân, chúng ta đi ăn cơm tối trước đã." Sa Khắc cười nói, Lâm Lôi đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Sa Khắc ngay tức khắc cùng Lâm Lôi và đám người bước vào tửu điếm bên cạnh, tửu điếm này tầng dưới cũng hết sạch chỗ, ở tầng trên vẫn còn lại ba chỗ.

"Còn ba chỗ." Sa Khắc đặc biệt phấn khởi nói.

Khi đám người đã ngồi xuống, Sa Khắc xem giá cả từng món, mắt liền trợn tròn. Sa Khắc một tay túm lấy tên hầu ở bên cạnh: "Ngươi cho ta là kẻ ngu sao? Theo giá cả của các ngươi, ta gọi ra một bàn thức ăn không phải sẽ tốn đến mấy ngàn kim tệ sao? Ngươi là chủ quán hả?"

Tửu điếm này cấp bậc tuy cao, nhưng Sa Khắc là người có thân phận, đi vào một tửu điếm cao cấp cũng là tự nhiên.

Loại tửu điếm cao cấp này, một bàn tổn hao một trăm kim tệ cũng rất đúng.

"Đại nhân, người không ăn, có thể rời đi." Kẻ hầu đó rất thành thực: "Bây giờ bên trong Hách Tư thành kín người chạy loạn, làm cho vật giá tăng cao, cũng do người của các đại gia tộc trốn chạy đến đây. Tất cả họ đều muốn tiêu dùng những hàng tốt."

Lời này liền tức khắc khiến Sa Khắc sửng sốt.

Đúng vậy, hai đại vương quốc, năm đại công quốc chạy trối chết tới đây, phần lớn cũng là cường giả có thực lực, hoặc là đại gia tộc có đoàn đội hộ vệ tinh anh. Những đại gia tộc này, tự nhiên cũng không sợ tốn kém.

"Hừ."

Sa Khắc hừ một tiếng, cuối cùng cũng phải gọi món ăn, khi Sa Khắc, Lâm Lôi và đám người đã ăn được một lúc…

"Nhị vương tử điện hạ." Kẻ sai đi tìm phòng trọ đã trở lại.

"Thế nào? Đã tìm được chỗ rồi sao?" Sa Khắc dò hỏi.

Gã hộ vệ đó lắc đầu nói: "Bây giờ phòng các đại tửu điếm đều bị người ta đặt hết rồi, thần mặc dù đã đi hỏi năm tòa đại khách điếm, những cũng không tìm được phòng. Người đặt phòng nhiều lắm. Điện hạ, chúng ta đến Hách Tư thành quá muộn rồi, năm đại công quốc, cùng một số đại gia tộc Hán Mục vương quốc so với chúng ta tốc độ nhanh hơn."

Sa Khắc gật đầu.

"Ngươi ngồi xuống, ăn cơm đi." Sa Khắc nhìn về một gã hộ vệ tóc ngắn màu xanh ở phía ngoài: "Ăn no chưa? Ngươi giúp ta đi tìm một tòa phủ đệ, mua trực tiếp luôn. Ta dự đoán bây giờ phủ đệ ở Hách Tư thành giá cả cũng rất cao, nhưng mà cho dù là cao, cũng phải mua một tòa. Nhớ kỹ… không nên mua cái nào quá nổi bật hay quá lớn. Tòa phủ đệ này. Chỉ là chỗ để ta cùng phụ vương ở tạm thời mà thôi."

"Vâng, Điện hạ." Gã hộ vệ đó ngay tức khắc tuân mệnh, bắt đầu đi tìm kiếm phủ đệ cho Sa Khắc.

Lâm Lôi tại một bên lẳng lặng uống rượu, chỉ dửng dưng nhìn xung quanh.

"Phủ đệ? Nếu kiếm được một tòa phủ đệ ở lại thì khi Khắc Lai Đức đến, nhất định sẽ cùng ở đó." Biết rõ Khắc Lai Đức sau này sẽ ở đâu, chỉ cần ôm cây đợi thỏ chờ lão đến tự tìm chết.

o0o

Một tòa phủ đệ bình thường trên Khắc Viêm nhai trong Hách Tư thành.

Thật sự rất bình thường, một tòa phủ đệ không ở khu trung tâm của Hách Tư thành như vậy, thông thường giá cả vào khoảng hai mươi ba mươi vạn kim tệ. Thế nhưng Sa Khắc vương tử mua tòa phủ đệ này đã tốn mất một trăm vạn kim tệ. Hàng loạt phú hào quý tộc ùn ùn vào Hách Tư thành, cũng khiến cho giá cả ở đây tăng mạnh.

Màn đêm buông xuống.

Lâm Lôi cũng ở tại trong tòa phủ đệ này.

"Gã Khắc Lai Đức đó, dù sao cũng phải ở một trong hai ba gian này." Lâm Lôi đi ở trong phủ đệ, cẩn thận nhìn xem bố cục, để chuẩn bị cho tương lai tới giết Khắc Lai Đức.

Gió đêm lạnh lẽo, Lâm Lôi cũng cẩn thận xem xét mọi ngóc ngách của phủ đệ này.

"Lâm Lôi đại nhân, đã muộn như vậy mà sao còn chưa đi nghỉ?" Nàng Vương phi xinh đẹp đó, đứng ở cửa phòng hướng Lâm Lôi nhẹ giọng nói.

"Ở trong phòng oi bức, ta ra bên ngoài hít thở chút thôi." Lâm Lôi tùy ý trả lời.

"Ta cũng thấy có chút phần oi bức." Vương phi đó ra khỏi phòng đi về phía Lâm Lôi. Mị nhãn của nàng khiến cho Lâm Lôi thầm lo lắng, ngay tức khắc nói: "Vậy Vương phi ở lại hít thở cho thoải mái, ta về phòng nghỉ ngơi trước." Lâm Lôi nói xong liền rất nhanh rời đi.

Vương phi đó nhìn Lâm Lôi rời đi, không khỏi bất mãn hừ một tiếng.

o0o

Sáng sớm ngày thứ hai.

"Nhị vương tử, Vương phi, Công chúa, ta còn có chuyện, phải đi trước đã." Lâm Lôi chào từ biệt.

"Lâm Lôi đại nhân, sao lại sốt ruột đi đâu vậy? Chờ đến lúc phụ vương ta đến rồi hãy đi." Sa Khắc ngay tức khắc giữ lại.

Lâm Lôi thầm cười lạnh: "Chờ phụ vương ngươi? Nếu nhường Khắc Lai Đức đã thấy ta tại các ngươi địa chỗ ở, ta sợ rằng chỉ có thể công khai giết hắn. Công khai giết được hắn có thể làm được, nhưng không bằng âm thầm giết hắn." Lâm Lôi đã nếm qua vài lần thất bại.

Lần này Lâm Lôi đã quyết định biện pháp.

"Lúc này nhất định phải nhẫn nại, chờ lúc Khắc Lai Đức và Khải Tát không cùng một chỗ. Đợi đến lúc Khắc Lai Đức ở một mình, việc giết hắn có khả năng thành công cao hơn." Lâm Lôi hiểu rõ rằng, nếu có

Khải Tát ở cùng, thì không thể nhanh chóng giết được Khắc Lai Đức.

Còn nếu không có Khải Tát ở cùng, nhất định là với năng lực của hắn sẽ thành công.

"Chẳng biết Lâm Lôi đại nhân định đi đâu vậy?" Sa Khắc dò hỏi.

"Ta chuẩn bị rời khỏi Hách Tư thành, tiếp tục đi về hướng Bắc. Cũng chưa có địa điểm nào nhất định." Lâm Lôi trả lời nói: "Được rồi. Nhị vương tử, Vương phi. Công chúa, ta đi trước đây."

Cúi người một cái hành lễ, Lâm Lôi liền mang theo Bối Bối nhanh chóng rời khỏi phủ đệ.

Đêm đó, Lâm Lôi lại ở tại một tòa tiểu đình viện ở phía trước Khắc Viêm nhai. Sa Khắc mua tòa phủ đệ đó có diện tích khá lớn, hơn ba mươi người ở lại cũng không hề chật chội. Còn Lâm Lôi mua một tiểu viện tử, trên thực tế cũng chỉ có thể ở được ba bốn người mà thôi.

Tất cả tiểu đình viện này, Lâm Lôi cũng đã tốn hao đến năm vạn kim tệ mới mua được. Bình thường loại tiểu đình viện này, kể ra vài ngàn kim tệ là đủ rồi.

"A đại, a nhị, đã nhìn thấy người tiến vào tòa phủ đệ đó chưa?" Lâm Lôi ngồi ở trên bàn ăn, hướng về hai người nam tử dò hỏi.

"Chưa có."

Hai người nam tử này là hôm nay Lâm Lôi tại trên đường cái tùy tiện thuê đến làm. Trong lúc chạy trối chết đến Hách Tư thành, ngoài quý tộc còn có rất nhiều bình dân. Những người này chạy trốn tới Hách Tư thành không có cái ăn không có chỗ ở, chỉ có thể ăn xin hoặc làm những công việc nặng nhọc, Lâm Lôi rất dễ dàng tùy tiện thuê được người. Tiền lương một ngày hai kim tệ, còn bao ăn bao ở, cái này khiến cho một đám người chạy nạn tranh cướp cái nhiệm vụ này.

Lâm Lôi nhìn hai huynh đệ này là những người tương đối chân thật, liền tuyển chọn hai người này.

"Buổi tối các ngươi có thể ngủ, nhưng mà ban ngày các ngươi phải trông coi kỹ cho ta. Chỉ cần phủ đệ đó có người lạ đi vào, đặc biệt là có nhiều người, nhất định phải cho ta biết. Chú ý quan sát một người không có tay." Lâm Lôi lại nhắc nhở.

Buổi tối không cần giam sát, bởi vì buổi tối cửa thành Hách Tư thành không có mở.

Lâm Lôi tin tưởng rằng, có hai người này cả ngày chăm chú quan sát, chỉ cần người Khắc Lai Đức đến, nhất định mình có thể phát hiện ra. Đám người Sa Khắc vương tử đó tưởng rằng Lâm Lôi đã rời khỏi Hách Tư thành, thật sự không biết Lâm Lôi đang ở lại trong một tòa phủ đệ cách bọn họ không xa.

"Khắc Lai Đức, ta sẽ ở đây đợi ngươi, xem ngươi lúc nào sẽ đến." Lâm Lôi ánh mắt lạnh lẽo.

Hai huynh đệ đó nhìn vẻ mặt Lâm Lôi như thế, tâm trạng không khỏi phát run.

"Lui đi." Lâm Lôi phân phó.

"Vâng, đại nhân."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 15: Tử Diệm Chiến Sĩ Gia Tộc

Mặc một bộ ma pháp trường bào màu xanh da trời, cầm trong tay một cây ma pháp trượng, hành tẩu tại trên đường, chính là hình ảnh của Lâm Lôi lúc này.

Lúc này đây Bối Bối đang lại ở tại Hách Tư thành trong tòa tiểu đình viện trước Khắc Viêm Nhai, theo phân phó của Lâm Lôi, một khi Khắc Lai Đức đến, trực tiếp trao đổi linh hồn nói cho hắn. Lâm Lôi và Bối Bối có liên lạc linh hồn, cho dù ở khoảng cách xa cũng có thể cảm nhận được suy nghĩ của nhau.

Hôm nay, Lâm Lôi đi ra ngoài tựu là vì Trọng kiếm.

"A?" Lâm Lôi liếc mắt nhìn sang bên cạnh có một quầy binh khí, liền đi thẳng vào.

Binh khí điếm buôn bán khá bình thường, bên trong có hai người khách đang xem xét binh khí trong quầy, Lâm Lôi đi thẳng tới trước quầy, lạnh nhạt hỏi: "Hách Tư thành này, ai là người có năng lực luyện chế binh khí cao nhất?"

Kẻ bán hàng bên trong quầy nhìn y phục của Lâm Lôi, thấy trước mắt đúng là ma pháp sư, ngay tức khắc cung kính nói: "Ma pháp sư đại nhân, về năng lực luyện chế binh khí, ở binh khí điếm chúng ta Ba Đặc đại sư thực lực cũng rất cao. Không có binh khí nào mà người chế tạo không được."

"Ta hỏi chính là, Hách Tư thành người nào có năng lực luyện chế binh khí cao nhất?" Lâm Lôi sắc mặt lạnh xuống: "Nếu ta muốn chế binh khí, cái người Ba Đặc đại sư đó, nếu chế tạo không được, cũng đừng trách ta đập tan cái cửa tiệm này."

Kẻ đó bị Lâm Lôi dọa nạt, vốn còn muốn mời chào hàng, ngay tức khắc không dám nói linh tinh: "Ma pháp sư đại nhân tôn kính, đệ nhất luyện khí ở Hách Tư thành của chúng ta là ở binh khí điếm Kha Nhĩ Bỉ đại sư ở tại Tây thành, cách không có xa Quang Minh thần điện."

"Kha Nhĩ Bỉ?" Lâm Lôi nhớ kỹ cái tên này, ngay tức khắc rời đi.

"Nhưng mà ma pháp sư đại nhân." Kẻ đó thấp giọng nói.

"Sao?" Lâm Lôi quay đầu nhìn về kẻ hầu này, nhìn xem kẻ hầu này muốn nói gì.

Kẻ hầu cung kính nói: "Ma pháp sư đại nhân, nếu người muốn làm một cái ma pháp trượng thật tốt, phải đi đến ma pháp khí cụ điếm, kho binh khí này chỉ để cho chiến sĩ chọn lựa binh khí." Kẻ đó thấy ra một người ma pháp sư muốn tìm một luyện khí đại sư tốt nhất, nhất định là muốn có một món binh khí, chuyện này đích xác rất khác lạ.

Vũ khí của ma pháp sư, chính là ma pháp trượng.

Mà chế tạo ma pháp trượng, tốt nhất là luyện kim thuật sĩ mới làm ra được.

Khóe miệng Lâm Lôi nhếch lên cười nhạt, đi ra khỏi binh khí điếm này.

Nửa giờ sau, Lâm Lôi đi tới tây thành Hách Tư gần bên Quang Minh thần điện. Theo điều tra ngày hôm qua của Lâm Lôi, Quang Minh Giáo Hoàng của Tòa thánh Quang Minh và đám Thánh vực cường giả cũng không có đi tới Hách Tư thành. Nghe nói chỉ có một vị Hồng y đại giáo chủ đi tới đây, hợp tác với quốc vương Hách Tư vương quốc đang đi bố trí quân đội tại biên cảnh.

Về phần đám Thánh vực cường giả của Tòa thánh Quang Minh đi đâu, thì ai cũng không biết.

"Thật hy vọng là vị Vương của Ma Thú sơn mạch kia giết chết vài tên Thánh vực cường giả." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ, tên Hải Đình Tư của Tòa thánh Quang Minh đã thi triển Thần Sủng Hàng Lâm đối với Lâm Lôi, Lâm Lôi mặc dù không rõ Thần Sủng Hàng Lâm hiệu quả ra sao, thế nhưng Tín Ngưỡng lực của Thần Sủng Hàng Lâm đã dung nhập vào của chính hắn.

Linh hồn, là thứ tối quan trọng nên Lâm Lôi khẳng định Hải Đình Tư đó không có hảo ý.

"Cái gì mà cái gọi là binh khí điếm của đệ nhất luyện khí đại sư Hách Tư thành chứ?" Lâm Lôi nhìn binh khí điếm trước mặt, binh khí điếm này mặt tiền dài chừng mấy chục thước, ở bên ngoài có hai gã tráng hán lưng hùm vai gấu mặc khải giáp hoa mỹ, cầm binh khí đứng ở hai bên cửa điếm.

Binh khí điếm này rất có khí thế. Rõ ràng so với cái điếm Lâm Lôi đi vào cách đây không lâu cao cấp hơn rất nhiều.

Đi vào binh khí điếm, người phục vụ trong binh khí điếm đều là nữ tử bề ngoài xinh đẹp, thị nữ đó đã thấy y phục của Lâm Lôi con mắt lập tức sáng ngời chạy tới, lễ phép nói: "Ma pháp sư đại nhân tôn kính, không biết người muốn loại binh khí nào, người đi theo ta, nhìn bên này, chúng ta có các loại kiếm cung đình rất hoa mỹ."

Lâm Lôi không biết sao đành nở nụ cười.

Xem ra thị nữ này, có lẽ nghĩ ma pháp sư như hắn chỉ thuần túy là muốn vui đùa.

"Ta nghe nói đến Kha Nhĩ Bỉ đại sư. Có phải đang ở đây?" Lâm Lôi trực tiếp nhìn về phía thị nữ này.

Thị nữ cuống quít gật đầu nói: "Đúng vậy, Kha Nhĩ Bỉ đại sư là luyện khí đại sư cao cấp nhất của chúng ta, năng lực luyện khí của người tại cả Hách Tư thành là đệ nhất tuyệt đối. Ta đến nay chưa thấy có cái binh khí nào mà Kha Nhĩ Bỉ đại sư luyện chế không được đấy?"

"Ồ. Hãy mời Kha Nhĩ Bỉ đại sư ra đây, ta muốn mời người luyện chế cho ta một món binh khí." Lâm Lôi nói thẳng.

"Mời, mời Kha Nhĩ Bỉ đại sư ra ngoài này?" Thị nữ có phần lúng túng cười cười, "Ma pháp sư đại nhân, Kha Nhĩ Bỉ đại sư cho tới bây giờ chưa có chủ động gặp khách nhân, muốn gặp Kha Nhĩ Bỉ đại sư, người chỉ có thể đi tìm ngài. Còn nữa… muốn gặp Kha Nhĩ Bỉ đại sư, sẽ phải tốn hao một ít tiền tài, nếu không sẽ không gặp được."

Lâm Lôi không thể không thừa nhận, Kha Nhĩ Bỉ đại sư này cái giá đích xác rất lớn.

"Được. Ta muốn gặp đại sư. Bao nhiêu kim tệ đây?" Lâm Lôi nói thẳng.

"Không nhiều lắm, năm mươi kim tệ." Thị nữ đó nói luôn.

Năm mươi kim tệ, đối với một ít phú hào quý tộc mà nói là không cần phải tính toán, thế nhưng giá cả này cũng là đủ để cho người bình thường làm việc trong một hai năm.

"Năm mươi?" Lâm Lôi từ trong ngực lấy ra một túi kim tệ, trong có một trăm đồng, Lâm Lôi lấy ra năm mươi đồng, đưa cho nữ tử rồi phân phó: "Ngươi dẫn đường đi." Lâm Lôi bình thường trên người chỉ là mang theo 100 tệ dùng tạm. Trên người còn mang theo ma tinh tạp, dù cho không đủ lại lấy ra nữa.

"Vâng. Ma pháp sư đại nhân." Thị nữ đó thật ra đang rất cao hứng.

o0o

Năm phút sau, Lâm Lôi được thị nữ dẫn đi tới một tòa phủ đệ mộc mạc, nhìn cánh cửa phủ đệ đó người ta hiển nhiên biết thị nữ đã cho phép đi qua.

Khi Lâm Lôi thấy Kha Nhĩ Bỉ đại sư đang ngồi trên ghế an tĩnh uống trà. Kha Nhĩ Bỉ đại sư này tóc đã hoa râm, chỉ là cơ bắp toàn thân hắn rất hiển nhiên là một vị chiến sĩ cường đại.

Thông thường luyện khí đại sư đều là chiến sĩ rất lợi hại.

"Kha Nhĩ Bỉ đại sư, vị ma pháp sư đại nhân này muốn gặp người." Thị nữ cung kính nói.

Kha Nhĩ Bỉ đại sư nhìn về phía Lâm Lôi cười nói: "Người trẻ tuổi, ta yêu cầu giá cả rất cao đó. Chế tạo một món binh khí, giá có thể lên một vạn kim tệ."

Lâm Lôi cũng là có thể cảm ứng được đại khái thực lực của Kha Nhĩ Bỉ đại sư trước mắt, không phải thất cấp, mà là bát cấp chiến sĩ.

"Có thể." Lâm Lôi gật đầu nói: "Nhưng mà cái binh khí này ta cung cấp vật liệu. Được rồi, những người khác có thể rời đi một lát được không?"

"Đương nhiên có thể." Kha Nhĩ Bỉ đại sư hướng thủ hạ gật đầu. Hạ nhân đều rời đi cả.

Kha Nhĩ Bỉ đại sư nhìn Lâm Lôi hiếu kỳ nói: "Người trẻ tuổi, ngươi cung cấp vật liệu, là vật liệu gì vậy?"

"Hắc Ngọc thạch." Lâm Lôi nói thẳng.

Vốn Kha Nhĩ Bỉ đang yên bình ngồi ở trên ghế giống như bị điện giật đứng lên, kinh ngạc nhìn Lâm Lôi: "Ngươi nói cái gì? Hắc Ngọc thạch? Ta không có nghe lầm chứ?" Hắc Ngọc thạch, tuyệt đối là vật liệu luyện khí trong truyền thuyết, Kha Nhĩ Bỉ hắn luyện chế binh khí cả đời cũng chưa thấy qua Hắc Ngọc thạch.

"Đúng vậy, ta muốn sử dụng Hắc Ngọc thạch luyện chế một món binh khí, người làm ra được không?" Lâm Lôi có phần chờ mong nhìn vị Kha Nhĩ Bỉ đại sư này.

Kha Nhĩ Bỉ đại sư chần chờ trong chốc lát, cuối cùng thở dài nói: "Người trẻ tuổi. Hắc Ngọc thạch với ta thật là không có biện pháp để luyện nó." Nghe trả lời như thế, Lâm Lôi không khỏi có phần thất vọng.

"Người trẻ tuổi, có thể, có thể đưa Hắc Ngọc thạch cho ta xem một chút không?" Kha Nhĩ Bỉ đại sư có phần lúng túng dò hỏi.

Lâm Lôi có thể minh bạch Kha Nhĩ Bỉ loại luyện khí đại sư này đối với Hắc Ngọc thạch rất kỳ vọng, liền trực tiếp từ trong cái bọc bên cạnh lấy ra Hắc Ngọc thạch, trực tiếp đưa cho Kha Nhĩ Bỉ đại sư. Hắc Ngọc thạch hơn ngàn cân tại trên tay Lâm Lôi, một chút cũng không cảm thấy quá nặng.

Nhưng mà Kha Nhĩ Bỉ đại sư không hề chuẩn bị tiếp nhận Hắc Ngọc thạch này, không khỏi nặng trĩu cả tay.

"Thật sự rất là nặng." Kha Nhĩ Bỉ phản ứng lại, liền dễ dàng giơ lên.

Nhưng mà Kha Nhĩ Bỉ còn là có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Lâm Lôi. Vật thể quá ngàn cân Lâm Lôi có thể nâng lên nhẹ nhàng, tối thiểu cũng đạt tới cảnh giới lục cấp chiến sĩ rồi.

"Được nhìn thấy Hắc Ngọc thạch là ta đã thỏa mãn rồi." Kha Nhĩ Bỉ ánh mắt rực cháy nhìn Hắc Ngọc thạch, cuối cùng trả lại cho Lâm Lôi. Kha Nhĩ Bỉ kỳ thật đáy lòng sinh ra sự tham lam, thế nhưng hắn minh bạch, Lâm Lôi đã có dũng khí đưa cho hắn như vậy, khẳng định không sợ hắn cướp.

Hơn nữa Kha Nhĩ Bỉ cũng hiểu rõ tự thân không có thực lực luyện được Hắc Ngọc thạch này.

"Kha Nhĩ Bỉ đại sư, ngươi biết người nào có thể luyện được Hắc Ngọc thạch này không?" Lâm Lôi dò hỏi.

Kha Nhĩ Bỉ suy xét trong chốc lát nói: "Theo ta được biết, Tòa thánh Quang Minh có luyện khí đại sư đặc biệt. Tòa thánh Quang Minh lịch sử đã lâu, chắc có biện pháp nung luyện Hắc Ngọc thạch này. Ta dự đoán tứ đại đế quốc cùng Tòa thánh Hắc Ám có luyện khí đại sư, ngươi cũng nên gặp thử."

Lâm Lôi gật đầu.

"Ta xin cáo từ." Lâm Lôi có phần thất vọng rời đi.

Vốn Lâm Lôi nghĩ rằng Hắc Ngọc thạch này không phải dễ dàng là có thể luyện được nên trong lòng còn đã có sự chuẩn bị. Rời khỏi nơi này, Lâm Lôi liền hướng chỗ ở của mình đi đến. Lúc đi tới được nửa đường, Lâm Lôi nghe được thanh âm quen thuộc.

"Lão Tam."

Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người lúc này kinh ngạc vui mừng nhìn hắn.

"Da Lỗ lão Đại, lão Nhị, Lão Tứ." Lâm Lôi lập tức hưng phấn chạy đến. Hắn không nghĩ tới vậy mà có thể tại đây cùng những hảo huynh đệ của mình tụ họp lại. Với lời mời của Da Lỗ, Lâm Lôi liền quyết định đi đến chỗ của Đạo Sâm thương hội cùng những hảo huynh đệ của mình tụ lại.

Trong một tòa phủ đệ thanh nhã.

Lâm Lôi, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì bốn người lúc này đang cao hứng bàn luận sự tình của nhau.

"Ngươi muốn tìm một luyện khí đại sư luyện chế vũ khí sao? A, ta cũng không biết một luyện khí đại sư nào cả." Da Lỗ lắc đầu nói.

Lôi Nặc càng nghi hoặc nói: "Lão Tam, ngươi nói Hắc Ngọc thạch, Hắc Ngọc thạch là đồ vật gì?"

Vô luận là Lôi Nặc, hay là Da Lỗ, Kiều Trì chưa từng nghe nói qua Hắc Ngọc thạch.

Hắc Ngọc thạch vô cùng khan hiếm, vô cùng trân quý.

"Lâm Lôi, lần trước chỉ là vội vã gặp mặt. Hôm nay mới có cơ hội cùng với người thiên tài như ngươi nói chuyện đó." Môn La Đạo Sâm lúc này từ bên cánh cửa đại sảnh đi đến, ưỡn cái bụng lớn cười a a nói: "Ồ, các ngươi nói đến Hắc Ngọc thạch sao?"

Lâm Lôi gật đầu nói: "Hội trưởng đại nhân, là ta có được một chút Hắc Ngọc thạch, chuẩn bị để luyện chế một món binh khí cho mình. Có điều là tìm không được luyện khí đại sư có thể luyện chế Hắc Ngọc thạch."

"Ôi! Với địa vị của Môn La Đạo Sâm hội trưởng ta tất nhiên là biết. Ngươi và Da Lỗ là huynh đệ như ruột thịt, nếu có thể gọi ta một tiếng thúc thúc, ta sẽ nói cho ngươi biết một vị luyện khí đại sư có thể luyện Hắc Ngọc thạch.

Lâm Lôi trong lòng lúc này cũng không quá vui mừng, vì cho dù có biết được, thì hắn cũng đoán là không phải ở tại Hách Tư thành này.

"Đạo Sâm thúc thúc, vị đại sư đó là ai vậy?" Lâm Lôi dò hỏi.

Môn La Đạo Sâm cười nói: "Vị luyện khí kia là Duy Sâm Đặc đại sư."

"Duy Sâm Đặc?" Lâm Lôi có phần nghi hoặc.

Đột nhiên Lâm Lôi ngẩn ra: "Đạo Sâm thúc thúc, người ngài nói là gia tộc nào?"

"Hải Đức gia tộc." Môn La Đạo Sâm cười tít cả mắt trả lời.

Lâm Lôi hoàn toàn nhớ là gia tộc mình để lại một quyển thư tịch trong đó giới thiệu về tứ đại chung cực chiến sĩ, trong đó cũng giới thiệu tới tên của tứ đại chiến sĩ gia tộc cuối cùng. Trong đó Tử Diễm chiến sĩ gia tộc, đúng là Hải Đức gia tộc! Nhưng mà… Dòng họ gọi là Hải Đức thì có không chỉ một gia tộc, cho nên Hải Đức gia tộc này cũng không nhất định là Tử Diễm chiến sĩ gia tộc.

"Ngươi nghĩ ra chưa? Ha ha, đúng vậy, Hải Đức gia tộc này cùng Ba Lỗ Khắc gia tộc ngươi giống nhau, cùng là những gia tộc chiến sĩ cuối cùng. Hải Đức gia tộc sống trong một cái tiểu thành thị ở Hán Mục vương quốc của Thần Thánh đồng minh, lúc này đang có tai họa, bọn họ cũng chạy trốn chết tới Hách Tư thành rồi." Môn La Đạo Sâm cười nói.

"Đang ở tại Hách Tư thành?" Lâm Lôi kinh ngạc nói.

"Hơn nữa, còn ở tại phủ đệ bên cạnh chúng ta, cũng là do ta tự mình phân phó người sắp xếp đó." Môn La Đạo Sâm lại tiếp tục nói.

Lâm Lôi giật mình nhìn Môn La Đạo Sâm.

Thực tế Môn La Đạo Sâm biết Đạo Sâm thương hội cũng có luyện khí đại sư có thể luyện chế được Hắc Ngọc thạch. Chỉ là Môn La Đạo Sâm không có người nào đang ở Hách Tư thành vì thế Môn La Đạo Sâm mới chỉ vẻn vẹn nói ra một vị này thôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 16: Khai Lô

Lâm Lôi rất muốn có được một món vũ khí tốt thật nhanh nên Môn La Đạo Sâm ngay lập tức quyết định lập tức đi gặp vị Duy Sâm Đặc đại sư kia. Môn La Đạo Sâm, Lâm Lôi, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì mấy người đi về phía cửa phủ đệ bên cạnh, cách đó không xa.

"Hội trưởng đại nhân!" Hộ vệ ở cửa thấy Môn La Đạo Sâm lập tức khom người hành lễ.

Một số người hầu, hộ vệ Hải Đức gia tộc, đều là do Môn La Đạo Sâm tự sắp xếp người của mình nên căn bản là thuộc về bên Đạo Sâm thương hội.

"Đạo Sâm đại nhân đến sao?" Lúc này trong tiền viện một gã trung niên đang tĩnh lặng nằm nghỉ ngơi lập tức đứng lên, đi tới, trên mặt đầy cảm kích nói, "Đạo Sâm đại nhân, người muốn gặp chỉ cần cho người nói một tiếng là ta sẽ ngay lập tức đến chỗ ngày mà. "

Duy Sâm Đặc này đối với Môn La Đạo Sâm thật sự rất cảm kích.

Môn La Đạo Sâm hơn nửa năm gần đây, đối đãi Hải Đức gia tộc bọn họ là đặc biệt hữu hảo, lễ độ, hơn nữa cũng không có yêu cầu gì. Đặc biệt là lúc này đây đang chạy trối chết, nếu không có nhân mã Đạo Sâm thương hội tại Hán Mục vương quốc trợ giúp, sợ rằng người chết của Hải Đức gia tộc sẽ nhiều hơn nữa.

"Ha ha, vào phòng trước rồi nói." Môn La Đạo Sâm niềm nở vỗ vai Duy Sâm Đặc.

"Được."

Ngoài Duy Sâm Đặc của Hải Đức gia tộc thì cha và hai con trai của

Duy Sâm Đặc cũng theo ra ngoài cùng.

"Duy Sâm Đặc tiên sinh, đến đây, ta giới thiệu cho người một chút." Môn La Đạo Sâm cười chỉ hướng Lâm Lôi nói: "Nhi tử ta và bọn họ ba người thì đã biết rồi, còn đây là người mà ta đã có lần đề cập qua với ngươi là một thiên tài ma pháp sư, hắn dù cho…"

"Lâm Lôi của Ba Lỗ Khắc gia tộc, thạch điêu đại sư, ma pháp thiên tài." Duy Sâm Đặc ngay sau đó nói.

Đồng thời Duy Sâm Đặc hai mắt tỏa sáng nhìn về phía Lâm Lôi, ngay cả hai con trai cùng cha của Duy Sâm Đặc phía sau hắn cũng kinh ngạc nhìn về phía Lâm Lôi.

"Lâm Lôi, Hải Đức gia tộc ta, ngươi chắc phải hiểu rõ lắm." Trong hai tròng mắt Duy Sâm Đặc có một thứ cảm tình đặc biệt, vô luận là Hải Đức gia tộc, hay là Ba Lỗ Khắc gia tộc, mặc dù cũng đã suy bại xuống rồi, thế nhưng từ trong thâm tâm bọn họ vẫn rất kiêu hãnh.

Tứ đại chiến sĩ gia tộc cuối cùng, là những gia tộc lâu đời đã có hơn năm ngàn năm lịch sử, thế nên lúc này dù có suy bại nhưng trong lòng bọn họ vẫn đều là cao ngạo.

Hai người đều là con cháu của Chung cực chiến sĩ gia tộc gặp lại, đích thật là có cảm xúc đặc biệt.

"Tử Diễm chiến sĩ gia tộc." Lâm Lôi rất khiêm tốn nói. "Trong thư tịch truyền lại của Ba Lỗ Khắc gia tộc ta có ghi lại, Hải Đức gia tộc cũng là một Chung cực chiến sĩ gia tộc."

Duy Sâm Đặc nghe nói như thế, không khỏi cảm thấy nở mày nở mặt, nhìn Lâm Lôi cũng cảm thấy yêu thích hơn.

"Lâm Lôi, ta giới thiệu cho ngươi một chút. Đây là con lớn nhất của ta, Vẫn Tinh Hải Đức, còn đây là tiểu nhi tử Đặc Lôi Hải Đức." Duy

Sâm Đặc hiển nhiên đối với nhi tử của hắn cũng rất là hài lòng: "Lâm Lôi, hai con trai này của ta cũng có thiên phú rất tốt. Nhưng mà so sánh với ngươi, sự chênh lệch không hề nhỏ."

Vẫn Tinh và Đặc Lôi chỉ gật đầu, còn trong mắt là một chút bướng bỉnh, hiển nhiên không thế nào tín phục lời cha nói huynh đệ hắn so với Lâm Lôi kém một chút.

"Ha ha! Tốt lắm, Duy Sâm Đặc tiên sinh, hôm nay ta đến, là nhờ ngươi giúp đỡ một chút." Môn La Đạo Sâm nói thẳng.

Duy Sâm Đặc lập tức hào khí nói: "Đạo Sâm đại nhân có chuyện gì cứ nói. Ta chỉ cần có thể làm được, nhất định sẽ dốc hết sức làm." Thời gian hơn nửa năm này, Đạo Sâm thương hội đã trợ giúp Hải Đức gia tộc làm không ít việc, thế nhưng Hải Đức gia tộc hắn thật sự không thể báo đáp một chút ân. Dù đến một món đồ Đạo Sâm thương hội yêu cầu hắn làm cũng không có.

Nợ ân tình của người khác, tư vị cũng không phải dễ chịu.

Môn La Đạo Sâm cười một ngón tay chỉ Lâm Lôi nói: "Lâm Lôi hắn ta muốn có một món binh khí, muốn mời ngươi vì hắn mà luyện chế."

"Luyện chế binh khí?" Duy Sâm Đặc nhìn về phía Lâm Lôi, dò hỏi: "Lâm Lôi, là yêu cầu của chính ngươi phải không?"

"Đúng vậy!" Lâm Lôi gật đầu nói.

Duy Sâm Đặc trong mắt cũng có một tia vui mừng, gật đầu nói: "Được thôi, con cháu của Chung cực chiến sĩ gia tộc chúng ta, năng lực đâu có kém, không nhịn nhục mãi được, để tu luyện năng lực chiến sĩ, cũng nên có một thanh vũ khí tốt. Nói đi, ngươi đối với binh khí có yêu cầu gì!"

Vô luận là Duy Sâm Đặc, còn cả hai con trai hắn, lúc này biết rõ Lâm

Lôi chỉ là một thiên tài ma pháp, đáy lòng còn có chút thắc mắc. Bởi vì tại bọn họ xem ra, tứ đại gia tộc chung cực chiến sĩ nổi lên thì phải là chiến sĩ cường đại vô địch. Bây giờ Lâm Lôi muốn bọn họ hỗ trợ luyện chế một món binh khí, bọn họ ngược lại có phần cao hứng.

"Một thanh trọng kiếm." Lâm Lôi chậm rãi nói: "Duy Sâm Đặc tiên sinh, thân ta cao một thước chín, chiều dài trọng kiếm người hãy quyết định. Chắc người hiểu rõ chiều dài trọng kiếm thế nào thì phù hợp với chiều cao của ta."

Duy Sâm Đặc có phần nghi hoặc nói: "Là trọng kiếm, không phải cự hình đại đao sao?"

Đại đao và trọng kiếm, đó là hai loại khác nhau. "Là trọng kiếm." Lâm Lôi xác nhận.

"Được, còn có yêu cầu nào khác không?" Duy Sâm Đặc thân là tộc trưởng Tử Diễm chiến sĩ gia tộc. Con cháu của Tử Diễm chiến sĩ gia tộc không những chỉ là những chiến sĩ cường đại, mà còn rất am hiểu luyện chế binh khí.

Lâm Lôi lấy ra cái bọc sau lưng: "Ta muốn, trong vật liệu của trọng kiếm, phải có nó."

Lâm Lôi từ bên trong cai bọc, lấy ra một tảng đá đen thui cỡ bằng bàn tay.

Nếu chỉ nhìn từ mặt ngoài, Duy Sâm Đặc cũng nhìn không ra tảng đá đen thui trước mắt là Hắc Ngọc thạch, dù sao cả đời này của Duy Sâm Đặc hắn cũng chưa thấy qua Hắc Ngọc thạch, ngay tức khắc hắn nghi hoặc dò hỏi: "Cái tảng đá này gọi cái gì?"

"Hắc Ngọc thạch."

Lâm Lôi trả lời thẳng.

"Hắc Ngọc thạch?" Duy Sâm Đặc, kể cả cha và hai con trai hắn cũng kinh ngạc nhìn về phía tảng đá đen thui cỡ bằng bàn tay đang trong tay Lâm Lôi.

Duy Sâm Đặc cố gắng đè xuống kinh ngạc trong lòng, nhìn về phía Lâm Lôi nói: "Có thể đưa nó cho ta xem một chút chứ?"

"Có thể."

Duy Sâm Đặc cẩn thận tiếp nhận Hắc Ngọc thạch, mặc dù chưa thấy qua Hắc Ngọc thạch, thế nhưng Duy Sâm Đặc cũng biết rõ Hắc Ngọc thạch là đặc biệt rất nặng, hắn cũng là có sự chuẩn bị. Quả nhiên…

"Chừng hơn một ngàn cân." Duy Sâm Đặc hai mắt sáng lên: "Quả nhiên, Hắc Ngọc thạch này so với Hoàng kim nặng hơn gấp trăm lần, quả nhiên là thật."

Duy Sâm Đặc đột nhiên phản ứng lại, kinh ngạc nhìn về phía Lâm Lôi nói: "Lâm Lôi, ngươi chẳng lẽ muốn cả Hắc Ngọc thạch này đều dung nhập vào trong trọng kiếm đó?"

"Đúng vậy, toàn bộ." Lâm Lôi trả lời nói.

Duy Sâm Đặc lắc đầu liên tục nói: "Lâm Lôi, Hắc Ngọc thạch này thì đã hơn một ngàn cân, Hắc Ngọc thạch làm nền tảng thêm vào các vật liệu khác nữa, nếu chế được trọng kiếm phù hợp với ngươi thì lúc xong nó cũng phải nặng tới gần ba ngàn cân đấy. Đây cũng là lần đầu tiên ta luyện chế một trọng kiếm nặng như vậy, gần tới ba ngàn cân. Ngươi muốn bản thân sử dụng sao? Dù cho thất cấp chiến sĩ bình thường cũng khó nâng nổi, còn bát cấp chiến sĩ, dù có thể sử dụng tương đối thoải mái nhưng tốc độ cũng sẽ bị ảnh hưởng đó."

"Duy Sâm Đặc tiên sinh, người chỉ cần tập trung để luyện chế đi." Lâm Lôi cười nói.

Long Huyết chiến sĩ, có thân thể cường đại, còn Long Huyết đấu khí, ngược lại có phần yếu kém một chút.

Trong tứ đại chiến sĩ cuối cùng, Long Huyết chiến sĩ và Bất Tử chiến sĩ, đều là thuộc về cái loại có sức lực đặc biệt cường đại. Ngày trước tộc trưởng Ba Lỗ Khắc gia tộc đầu tiên đã có dũng khí cùng Thánh vực ma thú Cửu Đầu Xà Vương chính diện giao tranh, cuối cùng đã trực tiếp chém chết Cửu Đầu Xà Vương.

Cửu Đầu Xà Vương, thể tích không những không nhỏ, sức lực tự nhiên không cần nói, thực lực xem như đứng đầu trong Thánh vực ma thú. Năm đó bị tộc trưởng Ba Lỗ Khắc chính diện chém chết, bởi vậy có thể biết Long Huyết chiến sĩ rất cường đại. Duy Sâm Đặc bá đạo liếc mắt nhìn Lâm Lôi, cuối cùng gật đầu: "Trong gia tộc ta có một loại bí phương phối hợp Hắc Ngọc thạch, chỉ là khoáng thạch trân quý khác. Ta trong lúc nhất thời cũng khó mà gom góp đủ."

"Cái này giao cho ta." Môn La Đạo Sâm tùy ý nói.

Duy Sâm Đặc gật đầu. Dùng thực lực Đạo Sâm thương hội thu gom một ít khoáng thạch là rất dễ dàng. Duy Sâm Đặc nhìn về phía Lâm Lôi, trịnh trọng nói: "Lâm Lôi! Hắc Ngọc thạch luyện chế binh khí là rất tốt. Nếu ngươi chỉ là trộn lẫn hỗn tạp một chút vụn Hắc Ngọc thạch thì ta còn có biện pháp làm mài sắc trọng kiếm này của ngươi. Thế nhưng ngươi sử dụng Hắc Ngọc thạch nhiều như thế này, sợ rằng ta tối đa chỉ có thể mài lưỡi thanh trọng kiếm này mỏng đi một chút, còn không thể mài sắc được."

Hơn một ngàn cân Hắc Ngọc thạch dùng để luyện chế, Duy Sâm Đặc nghe thì cũng chưa từng nghe qua bút tích nào như thế.

Bản thân Duy Sâm Đặc hiểu rất rõ, binh khí như thế luyện chế ra, chắc chắn là là phải rắn đến mức khó mà mài nó cho thật sắc được.

"Không thể mài sắc?" Lâm Lôi khẽ cau mày.

Lâm Lôi đột nhiên nghĩ đến trong bản ghi chép thư tịch của gia tộc mình, đời thứ nhất Long Huyết chiến sĩ sử dụng đại đao tàn sát, thế nhưng Long Huyết chiến sĩ sau này không giống thế, còn có một Long Huyết chiến sĩ sử dụng cả cự chùy. Sức mạnh Cự chùy chính là dựa vào sức nặng.

Trọng kiếm nặng ba ngàn cân, hoàn toàn đã vượt qua trọng chùy của tổ tiên.

"Không thể mài sắc thì cũng không sao." Lâm Lôi rất tự tin, sức nặng của trọng kiếm như thế, bằng vào Long Huyết chiến sĩ có sức lực khủng bố nện vào người ma thú, sợ rằng ma thú cũng muốn sẽ bị đập chết.

"Được rồi, chỉ cần khoáng thạch gom góp cho đủ, ta có thể lập tức luyện chế cho ngươi. Thanh trọng kiếm này thì chỉ cần thời gian nửa ngày là đủ." Duy Sâm Đặc tự tin nói. Duy Sâm Đặc hắn cũng đã luyện chế rất nhiều binh khí, hơn nữa hắn đối với luyện chế bí pháp của gia tộc rất tự tin.

Môn La Đạo Sâm cười nói: "Duy Sâm Đặc, vậy ngươi còn không mau đưa cái gọi là bí phương đó cho ta xem đi?"

"Đi, ta phải lấy một thứ." Duy Sâm Đặc cũng rất mạnh mẽ nói.

Năng suất làm việc của Đạo Sâm thương hội cao đến đáng sợ, trước khi bầu trời tối đen, các loại khoáng thạch được yêu cầu đã chuẩn bị thành một đống lớn. Trên thực tế bí phương của Hải Đức gia tộc, cũng không bắt buộc phải có nguyên liệu gì, loại vật liệu cũng đều có thể thay thế bằng khoáng thạch.

Được Đạo Sâm thương hội cung cấp vật liệu, thì đều là thứ tốt nhất, mà số lượng cũng là rất nhiều.

Đêm đó.

"Chất lượng vật liệu cũng đặc biệt tốt, hơn nữa đều là tinh phẩm khoáng thạch." Duy Sâm Đặc nhìn khoáng thạch này, trên mặt cũng rất rạng rỡ, ha ha cười nói: "Lâm Lôi, vật liệu này tốt như vậy, sợ rằng luyện chế được ra trọng kiếm, so với ta dự tính còn phải nặng hơn một chút đó."

"Không sao cả." Lâm Lôi cười nói.

Chỉ là nặng hơn một chút so với ba ngàn cân mà thôi, cửu cấp chiến sĩ bình thường cũng có thể dễ dàng múa lên, hơn nữa còn là Long Huyết chiến sĩ với sức lực kinh người.

"Được, sáng sớm ngày mai ta sẽ khai lò." Duy Sâm Đặc hào sảng nói.

Lâm Lôi vào buổi tối hôm đó cũng không trở về chỗ ở của mình, chỉ là cùng Bối Bối tâm linh truyền âm dặn dò một chút. Bối Bối cũng rất tinh khôn, yên tâm đứng lại ở trong đình viện đó. Đối với Bối Bối mà nói, có thể ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, cuộc sống vậy cũng rất tốt.

Sáng sớm, trời mới chỉ hửng sáng.

Phụ tử ba người Hải Đức gia tộc đã cởi trần, bắt đầu chế luyện. Trong ba người này, Duy Sâm Đặc vẫn là chính, Vẫn Tinh cùng Đặc Lôi hai người chỉ ở bên cạnh phụ trợ. Cái ống bễ cũng đã bị kéo đi kéo lại tạo ra tiếng rít mạnh mẽ, nhiệt độ ngọn lửa cũng đã đạt tới độ nóng kinh người.

"Xì xì…"

Bên ngoài thân thể Duy Sâm Đặc toát ra một ngọn lửa màu xanh, ngọn lửa màu xanh dung nhập với lửa ở trong lò, khiến cho màu sắc lò lửa cũng biến hóa, các khoáng thạch vật liệu khác cũng bắt đầu dần dần hòa tan ra, chỉ có Hắc Ngọc thạch là không hề có một chút biến hóa.

Duy Sâm Đặc ở bên cạnh mang lên một chén nước thuốc màu xanh biếc, đổ thẳng vào trên Hắc Ngọc thạch tạo ra tiếng xì xì. Nước thuốc màu xanh biếc đó đã tạo ra biến hóa đặc biệt trên bề mặt Hắc Ngọc thạch. Hắc Ngọc thạch dưới ngọn lửa lò nóng rực bắt đầu chậm rãi tan chảy ra.

Cuối cùng phôi thô của kiếm cũng hình thành.

"Keng!" "Keng!" "Keng!"……

Chiếc búa sắt lớn liên tiếp nện xuống, tần suất tốc độ đã đạt tới một tình trạng kinh người. Duy Sâm Đặc vung chiếc búa sắt, thật sự đem đến cho ngươi đang xung quanh được hưởng thụ một loại nghệ thuật. Rất hiển nhiên búa sắt của Duy Sâm Đặc gõ xuống là có quy luật đặc biệt, cả thanh trọng kiếm dưới những cú đập hình dạng càng lúc càng rõ ràng.

"Xì xì." Duy Sâm Đặc thân thể cũng là không ngừng toát ra ngọn lửa màu xanh, khiến cho trọng kiếm không ngừng bị đốt cháy. Liên tục gõ đập đủ ba giờ, màu sắc mặt ngoài cả thanh trọng kiếm vốn từ một màu hỗn độn biến thành một màu đen thui, Duy Sâm Đặc trên người cũng tràn đầy mồ hôi, sắc mặt hắn cũng có chút tái nhợt. Luyện chế trọng kiếm này sợ rằng là lần hắn mệt mỏi nhất.

"Đưa Thanh Sơn Tuyền Thủy đây." Duy Sâm Đặc hét lớn một tiếng.

Con lớn nhất của hắn, Vẫn Tinh, lập tức từ bên cạnh bưng tới một thùng nước, đồng thời đổ vào trong thùng nước này một chén nhỏ chất lỏng đã sớm pha chế từ trước. Dùng chất lỏng từ bí phương của gia tộc dung hợp hoàn toàn với Thanh Sơn Tuyền Thủy, dùng nước thuốc này để tôi thép là tuyệt đối tốt nhất.

"Xì xì." Trọng kiếm nhúng vào trong nước thuốc tôi thép.

Lâm Lôi, Môn La Đạo Sâm ở bên cạnh chờ đợi con mắt cũng sáng lên, trải qua bước ngâm nước thuốc này thanh trọng kiếm này cũng sắp hoàn thành. Nhưng mà tựu tại thời điểm này, bầu trời vốn đã âm âm u u vậy mà vang lên tiếng sấm trầm thấp. Thế nhưng những người ở đó một chút cũng không thèm để ý.

"Thành công rồi." Duy Sâm Đặc một tay rút ra thanh trọng kiếm, trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn, giơ thẳng đứng lên cao, cười to nói," Ha ha, Lâm Lôi, thành công rồi, đời này của ta đây là tác phẩm hoàn mỹ nhất!"

"Ầm ầm!"

Một đạo thanh âm khủng bố vang lên, trên bầu trời rồi đột nhiên một đạo thanh lôi rất là đột ngột giáng xuống, oanh kích thẳng vào thanh trọng kiếm.

Hết chương 16

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 17: Trọng Kiếm Vô Phong

Tốc độ của lôi điện do tự nhiên sinh ra này, so với lôi hệ ma pháp sư chế ngự thì nhanh hơn không biết bao nhiêu lần. Lúc đó bất luận là kẻ nào đến ngay cả thời gian phản ứng cũng đều không có, đạo lôi điện đó đã giáng trúng thanh trọng kiếm.

"A!" Duy Sâm Đặc bi thảm kêu một tiếng, toàn thân ngọn lửa màu xanh toát ra một cách điên cuồng, thậm chí trong đó trộn còn pha tạp một lửa màu trắng bạc.

"Keng!" Trọng kiếm rơi rơi xuống một bên.

Duy Sâm Đặc cả người cũng ngã sang một bên, toàn thân không ngừng co rúm, đặc biệt là cánh tay phải hoàn toàn cháy khét, thậm chí còn bay ra mùi thịt bị đốt cháy, không những thế, miệng cũng không ngừng phun ra máu tươi.

"Cha!" Vẫn Tinh, Đặc Lôi hai huynh đệ sợ hãi thét lên một tiếng, lập tức chạy tới.

"Duy Sâm Đặc tiên sinh." Lâm Lôi, Môn La Đạo Sâm cả hai cũng đều kinh hãi.

Lôi điện từ trên trời rơi xuống uy lực thật là rất khủng bố, nếu là một chiến sĩ cường đại bị lôi điện trực tiếp vào cũng có thể tử vong. Đám người lập tức xúm lại, còn Môn La Đạo Sâm thét lớn: "Nhanh, mời A Mạn Đạt tiên sinh lại đây, nhanh lên."

A Mạn Đạt, là một vị quang hệ ma pháp sư dưới trướng Môn La Đạo Sâm, đồng thời cũng tinh thông tễ thuốc học. Đối với việc cứu người đặc biệt am hiểu.

"Vâng." Hộ vệ môn cũng đã thấy cảnh vừa rồi, cũng lập tức kinh hoảng đi tìm A Mạn Đạt ma pháp sư.

A Mạn Đạt ma pháp sư rất nhanh đến nơi. Đó là một vị lão giả có râu trắng như tuyết, không hỏi gì thêm, trực tiếp buông xuống một cái quang hệ ma pháp. Cánh tay phải của Duy Sâm Đặc đã hoàn toàn cháy khét, nhưng có thể thấy được tốc độ khôi phục cực nhanh, nhanh chóng không còn vết thương.

"Ta, ta không sao." Duy Sâm Đặc rất khó khăn nói.

"Trong người thấy thế nào?" A Mạn Đạt ma pháp sư trực tiếp dò hỏi.

Đối với chiến sĩ cường đại mà nói, hoàn toàn có thể xem xét được bên trong cơ thể, so với một ma pháp sư xem xét từ bên ngoài thì chuẩn xác hơn nhiều.

Duy Sâm Đặc lắc đầu nói: "Không có việc gì, chỉ cần tĩnh dưỡng một thời gian là ổn thôi."

"Thương thế cha ta, A Mạn Đạt tiên sinh, người không cần phải lo lắng đâu." Vẫn Tinh cũng nói thẳng luôn.

Hai câu thoại này khiến cho Môn La Đạo Sâm cùng với Da Lỗ, Lâm Lôi, Lôi Nặc, Kiều Trì tất cả đều nghi hoặc. Bọn họ cũng đó có thể thấy được, giờ phút này Duy Sâm Đặc đặc biệt suy yếu. Duy Sâm Đặc cũng là một chiến sĩ cường đại, giờ bị yếu nhược thế này như thế, khẳng định không phải vấn đề nhỏ.

Lâm Lôi đột nhiên nhớ tới trong thư tịch của gia tộc, giới thiệu về Tử Diễm chiến sĩ.

Tử Diễm chiến sĩ đạt tới Thánh vực, có năng lực Niết Bàn Trọng Sanh. Thông thường dưới tình huống gặp thương thế nặng bọn họ cũng có thể dùng tốc độ kinh người khôi phục.

"Duy Sâm Đặc đại sư này, mới chỉ là cấp bậc Thanh Diễm, một bước nhỏ nữa là vào cấp độ Bạch Diễm, còn cách xa cấp bậc cao nhất là Tử Diễm, tuy chưa thể có năng lực Niết Bàn Trọng Sanh, nhưng năng lực chữa trị thương thế cũng không nhỏ." Lâm Lôi minh bạch.

Tứ đại Chung cực chiến sĩ.

Long Huyết chiến sĩ thì xem là loại có chiến đấu lực cường đại nhất, Tử Diễm chiến sĩ dùng Tử Diễm Niết Bàn Trọng Sanh mà nổi danh. Hổ Văn chiến sĩ dùng tốc độ công kích nổi danh. Về phần Bất Tử chiến sĩ, còn lại là dùng sức lực phòng ngự nổi danh.

"Đạo Sâm thúc thúc, Duy Sâm Đặc đại sư có bí pháp chữa thương, không cần uống tễ thuốc này." Lâm Lôi cũng nói.

Môn La Đạo Sâm gật đầu, liền nói một tiếng với A Mạn Đạt ma pháp sư, A Mạn Đạt ma pháp sư nhắc nhở Duy Sâm Đặc một tiếng liền rời đi trước. Còn về phần Duy Sâm Đặc nằm xuống nghỉ tạm khoảng mười phút, cả người lẫn sắc mặt trông đều khá hơn nhiều.

Lâm Lôi không khỏi cảm thán, Tử Diễm chiến sĩ gia tộc này năng lực trị liệu thương thế thật sự là lợi hại.

"Lâm Lôi, trọng kiếm." Duy Sâm Đặc lúc này cũng rất khẩn trương đối với trọng kiếm: "Nhanh cho ta xem một chút. Trọng kiếm bị oanh kích là một chuyện đặc biệt đó."

Đến lúc này, đám người mới chú ý đến trọng kiếm bị ném sang một bên. Vừa liếc nhìn, mọi người đều chấn động. Trọng kiếm vốn đen thui lúc này mặt ngoài vậy có một đạo quầng sáng màu xanh. Dường như tại mặt ngoài trọng kiếm ngưng kết thành một tầng màu xanh như những lớp băng tầng.

"Cho ta xem một chút." Duy Sâm Đặc lập tức nói.

Lâm Lôi nắm lấy thanh trọng kiếm, lập tức đưa cho Duy Sâm Đặc. Trong đám người này sợ rằng cũng chỉ có Duy Sâm Đặc là nghiên cứu nhiều nhất về binh khí.

Duy Sâm Đặc giờ phút này thương thế còn chưa có hoàn toàn khôi phục, ngay cả giơ thanh trọng kiếm lên cũng có phần khó khăn, để mũi trọng kiếm chống xuống đất, cầm lấy chuôi trọng kiếm. Duy Sâm Đặc sắc mặt nghiêm túc, tay trái bắt đầu gõ gõ vào thân trọng kiếm .

"Keng!" "Keng!" "Keng!"

Tiếng gõ trong trẻo không ngừng vang lên, Duy Sâm Đặc gõ vào trọng kiếm càng lúc càng mạnh, tiếng vang cũng càng lúc càng lớn. Duy Sâm Đặc gõ vào tất cả các khu vực trên trọng kiếm, không ngừng di chuyển các điểm khác nhau gõ vào.

Duy Sâm Đặc chăm chú lắng nghe thanh âm.

Đám người Lâm Lôi, Môn La Đạo Sâm ở bên cạnh đều như nín thở. Bọn họ minh bạch Duy Sâm Đặc đang kiểm tra thanh trọng kiếm vừa bị sét đánh này xem có xảy ra biến hóa gì không. Dù sao thời điểm bị sét đánh, thanh trong kiếm vừa mới được tôi xong.

"Keng…"

Một ngón tay nhẹ nhàng gõ vào, cả trọng kiếm phát ra thanh âm dễ nghe. Thấy thanh âm mượt mà gần như hoàn mỹ, Duy Sâm Đặc trên mặt lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

"Ý trời, ý trời."

Duy Sâm Đặc trên mặt tràn đầy vui mừng khôn xiết, nhìn Lâm Lôi: "Lâm Lôi, đây là ông trời muốn cho ngươi có được thanh thần kiếm này đó."

"Duy Sâm Đặc tiên sinh, thanh trọng kiếm này có gì đặc biệt vậy?" Môn La Đạo Sâm lập tức dò hỏi.

Duy Sâm Đặc giải thích: "Sử dụng Hắc Ngọc thạch tiến hành luyện chế, khó khăn nhất là phát huy hoàn toàn tác dụng của Hắc Ngọc thạch. Dù sao những vật liệu khác nếu so với Hắc Ngọc thạch cũng kém đến vài cấp bậc. Mặc dù bí phương gia tộc của ta có thể đem vật liệu khác cùng Hắc Ngọc thạch dung hợp ở một mức rất cao, thế nhưng cũng không có khả năng đạt tới trăm phần trăm."

"Nói cách khác, lúc nãy ta đã dung hợp được các nguyên liệu luyện chế nhưng bên trong thì không thật đồng đều, vẫn còn có những chỗ khác nhau nhỏ."

Duy Sâm Đặc trên mặt tràn đầy vẻ khó tin: "Thế nhưng ta không nghĩ tới, thời điểm ta vừa tôi xong, một đạo lôi điện đó lại giáng xuống. Đạo lôi điện này đã khiến cho chất liệu bên trong trọng kiếm dung hợp đến hoàn mỹ, tác dụng của Hắc Ngọc thạch được phát huy trăm phần trăm. Ta căn bản không dám tin tưởng rằng lại có thể có sự tình như vậy. Đích thật là ý trời, ý trời mà."

Lâm Lôi trong lòng cũng tràn đầy kinh ngạc lẫn vui mừng.

"Lão Tam, chúc mừng a." Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người khi minh bạch liền lập tức ồn ào cười nói. Trải qua lần sét đánh lúc nãy, thanh trọng kiếm của Lâm Lôi đã được cải thiện chất lượng rất nhiều.

"Không chỉ có như thế, các ngươi nhìn, thanh trọng kiếm này lớp vỏ thân kiếm quầng sáng màu xanh, ta xem qua, trạng thái của lớp vỏ thân kiếm bóng loáng đến không thể tưởng tượng nổi. Sợ rằng sau này trọng kiếm này giết người không dính huyết đó." Duy Sâm Đặc cười lớn nói.

"Giết người không dính huyết." Môn La Đạo Sâm cũng ca ngợi thêm.

Làm ra thanh trọng kiếm này, đích thật là một kỳ tích, cũng nên để mọi người ca ngợi.

"Trọng kiếm này vốn là màu đen thui, thế nhưng mặt ngoài bao trùm một tầng màu xanh, khiến cho trọng kiếm này mới vừa nhìn, giống như có màu xanh sẫm." Da Lỗ cũng kinh ngạc nói.

Thanh trọng kiếm này từ bề ngoài nhìn cũng rất là có khí thế.

"Vẫn Tinh, mang dụng cụ cân đo đến đây." Duy Sâm Đặc lập tức phân phó. Một thanh vũ khí luyện chế thành công, đương nhiên là phải biết số liệu chuẩn xác của nó. Lâm Lôi cũng cảm giác được thanh trọng kiếm này rất là nặng, thế nhưng số liệu chuẩn xác thì cũng không rõ ràng lắm.

Môn La Đạo Sâm cũng vui vẻ nhìn mọi người bắt đầu kiểm tra số liệu chuẩn xác của trọng kiếm.

"Trọng kiếm dài một thước bốn mốt, sức nặng…" Khi Da Lỗ và đám người kiểm tra ra số liệu chính xác, cũng có chút ít kinh ngạc.

"Ba ngàn sáu trăm cân! Trọng kiếm dài một thước bốn mốt. Nặng ba ngàn sáu trăm cân!" Lôi Nặc là người thứ nhất hô to lên. Thật là một thanh trọng kiếm rất mạnh mẽ, độ dài trọng kiếm này với thân cao Lâm Lôi mà nói, cũng rất là phù hợp.

Hơn nữa Lâm Lôi thân thể còn đang tăng thêm, thực lực còn muốn tăng cường. Thanh trọng kiếm này theo thời gian tự nhiên sẽ sử dụng rất thoải mái.

"Lão Tam! Thanh trọng kiếm này gọi cái gì. Nhanh nghĩ một cái tên đi." Da Lỗ là người đầu tiên nói.

Duy Sâm Đặc và đám người cũng nhìn Lâm Lôi.

Lôi Nặc còn chen miệng vào nói: "Bị lôi điện bổ trúng, ta thấy gọi Thiên Lôi có được không, rất có khí thế đó."

"Tục quá." Kiều Trì lắc đầu nói.

"Vậy gọi là Lôi Uy?" Lôi Nặc lại tiếp tục nói.

Da lỗ và mấy người cũng nở nụ cười, Môn La Đạo Sâm giễu cợt nói: "Lôi Nặc à, gọi là Lôi Uy cái gì, trực tiếp gọi Lôi Nặc đi. Ha ha..." Như thế khiến cho Lôi Nặc bĩu môi bất mãn hừ một tiếng. "Không cần liên quan đến lôi điện mạnh mẽ đó." Lâm Lôi cười nói: "Thanh trọng kiếm này đã không thể mài nhọn, vậy kêu là Vô Phong đi. Trọng kiếm Vô Phong. Thế nào?" Lâm Lôi tùy ý nói ra cái tên này. Tên rất mộc mạc, Lâm Lôi rất thích.

"Vô Phong? Trọng kiếm Vô Phong? Không sai." Da Lỗ gật đầu.

"Vô Phong."

Duy Sâm Đặc, Vẫn Tinh, Đặc Lôi mấy người bên cạnh cũng đều ngẫm nghĩ cái tên này, cuối cùng cũng gật đầu.

Ngày hôm đó Môn La Đạo Sâm liền tặng một cái bao kiếm của trọng kiếm cho Lâm Lôi. Bao kiếm này là do kim loại màu xanh sẫm luyện chế mà thành, chiều dài chỉ có nửa thước dài. Bao kiếm này hai đầu đều là thông, trọng kiếm của Lâm Lôi cắm vào trong bao kiếm này, hơn phân nửa vẫn trực tiếp lộ ra ngoài.

Bao kiếm thông thường đều là thiết kế như thế. Nếu như bao kiếm hoàn toàn bao bọc cả trọng kiếm sẽ quá dài, một khi chiến sĩ rút ra trọng kiếm, bao kiếm hơn một thước đó ở trên lưng người cũng là có chút trở ngại. Bao kiếm dài nửa thước ngược lại thoải mái không trở ngại.

Ngày hôm đó trên tiệc rượu.

Lâm Lôi mặc y phục chiến sĩ, lưng đeo một cây trọng kiếm. Lâm Lôi trường kỳ tu luyện, thân cao chừng một thước chín trông cực kỳ cường tráng, ăn mặc y phục chiến sĩ này biểu hiện thân thể hoàn toàn mang vẻ cường tráng, lưng vẫn đeo một thanh trọng kiếm như vậy, lại có khí thế của trọng kiếm chiến sĩ.

"Ha ha, Lâm Lôi à." Môn La Đạo Sâm cười nhìn Lâm Lôi: "Ta xem ra, nếu có người thấy ngươi, tuyệt đối sẽ không nghĩ đến ngươi là một ma pháp sư thiên tài."

Lâm Lôi hơi ngẩn ra, rồi sau đó cũng cười.

Bản thân ăn mặc như vậy, người ngoài đích xác rất khó nghĩ mình là một ma pháp sư.

"Lúc trước mới đến Ân Tư Đặc ma pháp Học viện, ta nhớ kỹ chúng ta ở năm đầu tiên, lão Tam mới chín tuổi, lại dễ dàng đem một người khi đó gọi là đệ nhất của nhất cấp thi đấu, đấm cho tên đó một quả, trực tiếp ném đi thật xa. Khi đó ta chỉ biết lão Tam thiên phú chiến sĩ cũng rất mạnh mẽ." Da Lỗ vui cười nói.

Tất cả mọi người đang ăn tiệc rượu rất vui vẻ, Lâm Lôi có được thanh trọng kiếm, trong lòng cũng vui đến rạo rực.

"Đợi qua một thời gian, nhất định phải nghiên cứu thật tốt phương pháp sử dụng trọng kiếm." Lâm Lôi trong lòng quyết định. Lúc trước, khi có được Tử Huyết nhuyễn kiếm, Lâm Lôi cũng đã tốn hao thời gian mấy tháng mới hoàn toàn học được phương pháp sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm.

Có điều Lâm Lôi cảm giác, Tử Huyết nhuyễn kiếm đó chỉ là dựa vào sự nhanh và quỷ dị, luyện thành cũng không khó, còn trọng kiếm này, chỉ riêng sức nặng đã có ba ngàn sáu trăm cân.

Xem ra, sử dụng trọng kiếm chỉ là đơn giản bổ, đỡ, đập vân vân… thế nhưng Lâm Lôi minh bạch, đó chỉ là động tác đơn giản. Trọng kiếm này khi dùng thử thì bản chất tuyệt đối không phải đơn giản như vậy. Bởi vì tổ tiên của hắn cũng giải thích qua về phương pháp sử dụng trọng chùy, rất hiển nhiên hắn biết trọng vũ khí sử dụng cũng rất thâm ảo.

Phải chân chính luyện cách sử dụng trọng thanh vũ khí nặng, đến mức tận cùng.

Rất khó, khi nào thành công, uy lực phát huy mới thực sự lớn.

Tiệc rượu kết thúc.

Lâm Lôi liền ở giữa sân trống trải của Đạo Sâm thương hội bắt đầu đơn giản vung trọng kiếm lên, để cảm giác được trọng kiếm khi đâm, bổ, đỡ… Lúc này Lâm Lôi chìm đắm vào việc cảm nhận sự huyền diệu của trọng kiếm…

"Lão Đại! Lão Đại, nhanh trở về, tên Khắc Lai Đức đó xuất hiện rồi." Thanh âm Bối Bối đột nhiên vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi hồi phục lại từ chìm đắm cảm nhận trọng kiếm.

"Khắc Lai Đức trở lại." Lâm Lôi cảm thấy trái tim bị kích động, toàn thân sức lực cũng dâng trào cuồn cuộn. Chỉ đơn giản cáo biệt các hảo huynh đệ của mình một tiếng mà không giải thích gì, Lâm Lôi liền lập tức rất nhanh hướng chỗ ở của mình trước đó chạy lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 18: Đoạn Thủ

Lưng đeo Hắc Ngọc trọng kiếm, Lâm Lôi lao rất nhanh trên đường. Nhìn bên ngoài Hắc Ngọc trọng kiếm người ta căn bản không thể tưởng tượng được sức nặng chân chính của nó, chính vì thế chẳng có ai ở chung quanh chú ý đến Lâm Lôi.

"Khắc Lai Đức cuối cùng cũng tới. Ta đợi đã lâu rồi!" Lâm Lôi cố nén kích động trong lòng. "Bình tĩnh. Lúc này đây cho dù thế nào cũng không thể phạm sai lầm nữa."

Lần trước đã mười phần chắc chín rồi, ai ngờ cuối cùng gã có ma pháp cuộn trục cấp Thánh vực Vận mệnh thủ hộ, khiến cho Lâm Lôi thất bại trong gang tấc. Lúc này, Lâm Lôi không muốn sẽ tái phạm sai lầm.

"Lâm Lôi!" Thanh âm khàn khan của Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên. "Nhớ kỹ là ngươi từng cùng đám người Sa Khắc ở cùng một chỗ. Khắc Lai Đức trở về, Sa Khắc đó nói không chừng sẽ bẩm báo lại cho gã đấy."

"Ta hiểu rồi."

Điểm này Lâm Lôi đã sớm nghĩ tới, nhưng muốn tìm được chỗ Khắc Lai Đức hiện thân, hắn không thể không ở cùng đám Sa Khắc sau khi đến Hách Tư thành. Hắn càng không thể giết chết Sa Khắc bởi vì một khi giết chết đám người Sa Khắc thì Khắc Lai Đức có lẽ sẽ không xuất hiện.

"Ta không thể không làm như vậy. Có điều Khắc Lai Đức cho dù biết rõ ta từng cùng đám Sa Khắc một chỗ hắn cũng chẳng có biện pháp gì, bởi vì... bây giờ ta có thể theo sát hành tung của hắn. Hắn không thể trốn được." Lâm Lôi lúc này tin tưởng mười phần, vì hắn còn có linh hồn liên lạc với Bối Bối, kẻ đang ở đó giám sát đám người Khắc Lai Đức.

Nói xong, Lâm Lôi đã đi tới Khắc Viêm Nhai.

Để đề phòng bị người của Khắc Lai Đức trông thấy, Lâm Lôi đi quanh co trong hẻm nhỏ qua một số phủ đệ và tiểu viện ở gần đó, cuối cùng thông qua cửa sau tiến vào tòa đình viện đã mua trước đó.

Một đạo hắc sắc tàn ảnh rồi đột nhiên xuyên qua khoảng cách hơn mười thước lao vào ngực Lâm Lôi.

"Bối Bối." Lâm Lôi cười nhìn tiểu Ảnh Thử trong lòng ngực.

Bối Bối con mắt tỏa sáng đắc ý, dùng linh hồn trao đổi nói: "Lão Đại, Ta mới thấy Khắc Lai Đức trở lại. Có điều, ta chỉ có thể nhìn thấy nửa bên mặt của Khắc Lai Đức khi hắn vào trong phủ đệ đó. Lão Đại, người thuê hai gã thủ hạ đó vô dụng quá, không phát ra được Khắc Lai Đức."

"Sao?"

Lâm Lôi có phần nghi hoặc. Hắn ra lệnh hai người đó ban ngày vẫn phải đi trông coi. Theo đạo lý, chỉ cần Khắc Lai Đức hiện thân, hai người khẳng định sẽ phát hiện ra Khắc Lai Đức.

"Đại nhân, đại nhân."

Lão Nhị trong hai người đó chạy tới, cung kính nói. "Đại nhân, chúng tôi vừa mới phát hiện một đám người tiến vào trong tòa phủ đệ đó."

"Một đám người? Có người bị cụt tay hay không?" Lâm Lôi lập tức hỏi dồn.

Vị 'Lão Nhị' đó lắc đầu nói: "Không có! Đại nhân muốn bọn ta trông chừng xem có người tiến vào phủ đệ đó không thì phải nói là có nhưng trong đám người đó thì chúng ta không thấy có ai bị cụt tay cả. "

"Không thể như vậy được." Lâm Lôi khẳng định nói. "Nhất định là phải có người bị cụt tay."

Bối Bối đã thấy được nửa khuôn mặt Khắc Lai Đức mà với thị lực Bối Bối tuyệt đối không có khả năng nhận lầm người. Bối Bối đã xác nhận, Khắc Lai Đức nhất định ở trong đó.

"Nhất định có sao?" Người nọ nghe Lâm Lôi khẳng định như thế, lúng túng nói. "Đại nhân, cũng có thể. Chắc là do đám người đó đông quá nên ta cùng đại ca không nhìn thấy."

Lâm Lôi mày nhíu lại. “Quá nhiều người?”

Lúc trước bọn Khắc Lai Đức đã bị chính mình cùng Bối Bối giết tại Vương cung nên chỉ còn lại có chục người chạy trối chết. Hơn nữa trên đường đi còn có nhiều ma thú như vậy, đám người Khắc Lai Đức nhiều nhất chỉ có thể có khoảng chục người sống sót. Số này mà gọi là nhiều sao?

"Nhiều người? Có bao nhiêu?" Lâm Lôi quát hỏi.

"Rất nhiều. Tối thiểu là bảy tám mươi người." Người nọ trầm ngâm không xác định nói. "Cộng lại thì rất nhiều người. Đám người đó xuất hiện rồi tiến vào tòa phủ đệ đó nên huynh đệ chúng ta cũng vô pháp thấy rõ từng người, có thể trong đó có một người bị cụt tay đó."

Lâm Lôi trở nên nghi hoặc.

Bảy tám mươi người?

Dù cho thời điểm tại Vương cung, khi mình chưa giết người của Khắc Lai Đức, thì Cuồng Lôi tiểu đội Khắc Lai Đức bất quá chỉ hơn ba mươi người mà thôi, huống chi lại bị mình và Bối Bối giết chóc một phen, như thế sao lại còn nhiều như vậy được?

Lâm Lôi có phần khó hiểu.

"Lão Đại, đúng là rất nhiều người." Thanh âm Bối Bối cũng vang lên trong đầu Lâm Lôi: "Lúc ta nhìn là đúng lúc Khắc Lai Đức đang tiến vào phủ đệ, ta chỉ tới kịp đã thấy nửa bên mặt hắn. Thế nhưng phía sau hắn tối thiểu còn có năm mươi người đi cùng. Về phần trước Khắc Lai Đức đi vào bao nhiêu người thì ta cũng không biết."

Bối Bối nói ra, Lâm Lôi là tuyệt đối rất tin tưởng.

"Nhiều người như vậy sao?" Lâm Lôi trở nên nghi hoặc.

"Tốt lắm, các ngươi đi trước đi. Đây là phần thưởng cho huynh đệ các ngươi, các ngươi tiếp tục giám thị cho ta." Lâm Lôi phất tay ném ra một túi nhỏ kim tệ. Trong túi có khoảng chừng năm mươi mai kim tệ.

Người nọ tiếp nhận túi, nhìn qua miệng túi một chút thấy bên trong ánh vàng rực rỡ, chính xác là kim tệ. Trong cái túi nhỏ này, tối thiểu phải có gần năm mươi mai. Hắn lập tức trở nên kích động. Hắn từ ngoài chạy trốn tới Hách Tư thành ngay cả ăn uống cũng là một vấn đề, Lâm Lôi thuê bọn chúng làm tại đây mới có vài ngày đã tiện tay cho bọn họ năm mươi mai kim tệ, sao lại không làm hắn kinh ngạc và vui mừng chứ.

"Cám ơn đại nhân! Cám ơn đại nhân!" Hắn hạ quyết tâm, nhất định phải cùng đại ca của hắn giám thị cho thật tốt người trong tòa phủ đệ đó, ngay tức khắc hắn cáo lui rời đi, chạy đến trong tửu quán nhỏ bên ngoài ngồi cùng một chỗ với đại ca hắn, thuận tiện giám thị phủ đệ của Khắc Lai Đức ở cách đó không xa.

Bên trong đình viện.

Lâm Lôi ngồi một mình đang suy xét.

Một đạo bạch quang từ trong Bàn Long chi giới bay ra ngoài, biến thành Đức Lâm Kha Ốc Đặc toàn thân mặc một bộ quần áo màu xanh nhạt râu tóc bạc trắng. Đức Lâm Kha Ốc Đặc vuốt ve bộ râu bạc trắng của mình, cười tít cả mắt nói: "Lâm Lôi! Tại sao ngươi lại rầu rĩ vậy?"

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lên thấy Đức Lâm Kha Ốc Đặc, hắn liền cảm thấy trái tim của mình bình tĩnh lại. Có một người trưởng bối như vậy ở bên cạnh, ít nhất khi Lâm Lôi giải quyết sự tình gì cũng không hoảng sợ.

"Đức Lâm gia gia! Ta đang nghĩ là tại sao Khắc Lai Đức đó lại cùng đi với số người lớn như vậy." Lâm Lôi nói.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cười ha ha nói: "Ngươi đang lãng phí thời gian ở đây mà ngẫm nghĩ đấy. Sao không trực tiếp đến, ẩn nấp ở chỗ nào đó mà giám sát cẩn thận có hơn không. Đến lúc đó ngươi tự nhiên biết bọn người bên cạnh Khắc Lai Đức là ai."

Lâm Lôi nở nụ cười.

Đúng vậy, còn ở đây mà lãng phí thời gian làm gì?

"Lưng đeo trọng kiếm này sẽ ảnh hưởng đến tốc độ." Lâm Lôi tháo Hắc Ngọc trọng kiếm ra, đi vào trong phòng lật tấm khăn trải giường lên, đặt thanh cự kiếm xuống rồi phủ khăn lại.

Đứng trên vai Lâm Lôi, Bối Bối dùng ánh mắt tò mò nhìn Hắc Ngọc trọng kiếm dùng linh hồn trao đổi nói: "Lão Đại! Thanh trọng kiếm này là ngươi dùng bảo bối Hắc Ngọc thạch luyện chế thành sao?"

Lâm Lôi cười gật đầu.

"Thanh trọng kiếm này nặng bao nhiêu vậy?" Bối Bối tò mò dò hỏi.

"Ba ngàn sáu trăm cân." Lâm Lôi chân thật trả lời.

Bối Bối kinh ngạc dùng tiểu móng vuốt che miệng của nó, đôi mắt nhỏ còn trợn tròn lên, giật mình không ngừng nhìn chằm chằm Hắc Ngọc trọng kiếm.

"Được rồi! Sau này ngươi sẽ có thời gian để nhìn kỹ." Lâm Lôi hạ khăn trải giường xuống.

"A. Lão Đại, ta nghĩ đến một việc, Khắc Lai Đức rất có thể biết rõ ngươi ở quanh đây." Bối Bối đã thấy không gian giới chỉ trong ngón tay Lâm Lôi, lập tức kinh hô lên.

"Chuyện là như thế nào?" Lâm Lôi thật ra lại rất chấn động. "Lão Đại, Tử Huyết nhuyễn kiếm của ngươi là lấy máu nhận chủ. Ngươi đã nói. Thời điểm ngươi bị tống giam tại Quang Minh thần điện, Tử Huyết nhuyễn kiếm mặc dù bị người khác đoạt mất, thế nhưng ngươi vẫn là có thể cảm giác ra chỗ của Tử Huyết nhuyễn kiếm. Không gian giới chỉ này cũng lấy máu nhận chủ. Khắc Lai Đức đó có thể cảm giác được vị trí của không gian giới chỉ này không?" Bối Bối căng thẳng dùng linh hồn truyền âm nói.

Hóa ra là thế, Lâm Lôi nở nụ cười.

"Ha ha." Đức Lâm Kha Ốc Đặc đứng ở bên cạnh cũng nở nụ cười, chỉ là thanh âm Đức Lâm Kha Ốc Đặc, Bối Bối căn bản nghe không được.

Về cái không gian giới chỉ Lâm Lôi vừa mới đoạt được này, khi rời khỏi Phân Lai thành hắn đã hỏi qua Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

"Bối Bối." Lâm Lôi cười giải thích nói. "Không gian giới chỉ và thần khí Tử Huyết nhuyễn kiếm không giống với nhau. Không gian giới chỉ chính xác mà nói cũng không phải là thần khí gì. Nó chỉ là một loại đạo cụ ma pháp trân quý. Thực chất là xấp xỉ bằng ma tinh tạp. Có điều ma tinh tạp là dựa vào vân tay xác định chủ nhân, còn không gian giới chỉ này dựa vào máu tươi xác định chủ nhân, chỉ có chủ nhân của nó mới có thể mở ra được. Tuy nhiên khi mà một món đạo cụ ma pháp bị trộm đi, chủ nhân nó sẽ không thể cảm ứng được chuẩn xác vị trí của đạo cụ ma pháp đó. Ngươi cho rằng thần khí dễ đạt được như vậy sao? Ngay cả thanh Hắc Ngọc trọng kiếm Vô Phong này của ta cũng chưa có đạt tới tình trạng thần khí."

Thần khí.

Vật chất ở bề mặt Ngọc Lan lục địa thì không luyện chế ra được. Những thứ như Bàn Long chi giới, Tử Huyết nhuyễn kiếm đều là tồn tại từ cổ xưa.

"Bàn Long giới chỉ đã có một lần ở Quang Minh thần điện đột nhiên phát ra một cỗ sức lực cường đại cứu ta, hơn nữa lúc sử dụng ma pháp, cũng làm tiết kiệm được một phần sáu ma pháp lực, tinh thần lực. Còn Tử Huyết nhuyễn kiếm này, có thể tùy tâm biến hóa quanh co, hơn nữa kiên cố không thể phá hủy." Lâm Lôi có một loại cảm giác.

Bàn Long giới chỉ thì đã rõ tác dụng, chỉ có trước đây mình chưa biết mà thôi. Đến khi tại tại Quang Minh thần điện xuất hiện năng lượng khủng bố thì đã nói lên hết cả.

Về phần Tử Huyết nhuyễn kiếm thì sao.

Có thể dùng để phong ấn cái ma pháp trận thần bí đó, Tử Huyết nhuyễn kiếm này khẳng định cũng có tác dụng đặc biệt của nó, chỉ là bây giờ thực lực mình quá yếu, căn bản phát hiện không được chỗ đặc biệt của loại thần khí đích này.

"Tử Huyết nhuyễn kiếm." Lâm Lôi nhìn Tử Huyết nhuyễn kiếm đang làm đai lưng, thanh Tử Huyết nhuyễn kiếm này chân chính thần thông ở chỗ nào đây?

"Bối Bối, ngươi ở lại đây nhé." Lâm Lôi nhắc nhở nói.

"Hiểu rõ rồi." Bối Bối đứng ở trong đình viện, còn Lâm Lôi bản thân lặng lẽ nhảy ra khỏi đình viện, theo trong con hẻm nhỏ âm thầm hướng về phía tòa phủ đệ của bọn Khắc Lai Đức, Sa Khắc gần bên cạnh đó.

Sa Khắc mới cho xây một bức tường bao quanh sân tòa phủ đệ đó. Lâm Lôi im lặng nép sát người vào vách tường.

"Xuy…"

Đầu ngón tay sắc bén của Lâm Lôi chọc ra, dễ dàng tạo ra trên vách tường một cái lỗ nhỏ, rồi sau đó Lâm Lôi hai tay trở lại bình thường. Lâm Lôi hai mắt nhìn qua khe hở đó.

Lúc trước trong thời gian một đêm Lâm Lôi ở tại phủ, hắn đã nhớ kỹ chỗ của từng hòn non bộ, phòng ốc trong phủ đệ này. Lâm Lôi lúc này đục lỗ này đặc biệt vừa khéo, nhìn qua lỗ này có thể được cả hai chỗ tiền viện và hậu viện. Hơn nữa vừa vặn không bị hòn non bộ nào ngăn cản.

"Phụ vương."

Thính lực Lâm Lôi rất linh mẫn nên nghe được trong hậu viện Sa Khắc và Khắc Lai Đức nói chuyện. Lâm Lôi nhìn kỹ lại, quả nhiên Sa Khắc, Khắc Lai Đức hai người thật sự sóng vai đã đi tới, xuất hiện tại trong phạm vi tầm mắt Lâm Lôi.

"Là Khắc Lai Đức." Lâm Lôi cẩn thận nhìn.

Vừa nhìn thấy hai người, Lâm Lôi kinh ngạc cực độ: "Khắc Lai Đức tay hắn, tay của hắn…"

Lúc này hai tay của Khắc Lai Đức hoàn toàn bình thường, không sứt mẻ gì. Lâm Lôi rõ ràng nhớ kỹ mình đã cắt đứt cánh tay phải của lão, hơn nữa mình còn đoạt mất không gian giới chỉ trên ngón tay của cánh tay này. Tuyệt đối không sai.

"Muốn chữa trị đoạn tay bị cụt. Ít nhất phải dùng cửu cấp đại ma đạo Quang Minh hệ mới làm được." Lâm Lôi tâm trạng trở nên kinh sợ.

Lúc Khắc Lai Đức chạy trốn. Bên cạnh cũng không có một vị ma pháp sư, làm sao lại có cửu cấp đại ma đạo ở cùng một chỗ vậy?

"Phụ vương. Người như thế nào mà gặp được người Quang Minh thần điện vậy. Thực lực của đám người kia cũng thật mạnh." Sa Khắc có phần kinh ngạc thấp giọng nói.

Khắc Lai Đức gật đầu nói: "Đương nhiên. Đây là đám người có thực lực vô cùng khủng bố của Quang Minh. Ngoài Thánh vực đỉnh cấp cường giả Lạc Diệp đại nhân thì trong đám khổ tu giả đi theo đó cũng có không ít cửu cấp cường giả. Ta theo chân bọn họ chạy cùng một chỗ, dọc theo đường đi tự nhiên là rất an toàn.

Lúc này, hai người Khắc Lai Đức nói chuyện chỉ là thanh âm bình thường. Theo đạo lý Lâm Lôi ở bên ngoài bức tường thì nghe không rõ, nhưng mà Lâm Lôi là Long Huyết chiến sĩ, thính lực rất dị thường, mọi câu đều nghe được rõ.

"Một đám khổ tu giả. Lạc Diệp đại nhân cầm đầu?" Lâm Lôi sắc mặt biến đổi.

Lạc Diệp đại nhân, là Thánh vực đỉnh cấp cường giả, còn có đám khổ tu giả dị thường, trong đám khổ tu giả này cửu cấp cường giả thật ra cũng không ít.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 19: Bình Tức

Lâm Lôi im lặng rời đi, trở về trong đình viện của mình.

Dọc theo đường đi từ chỗ tường ngoài phủ đệ Khắc Lai Đức trở lại đình viện của mình, đôi mi của Lâm Lôi vẫn luôn cau lại. Tin tức vừa mới nghe được đã khiến cho Lâm Lôi cảm thấy sự tình thật phiền toái.

"Lâm Lôi! Ngươi quyết định làm như thế nào?" Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ trong Bàn Long giới chỉ đi ra ngoài.

Chỗ đình viện của Lâm Lôi và phủ đệ của Khắc Lai Đức cũng có một khoảng cách. Đức Lâm Kha Ốc Đặc là Thánh vực đỉnh cấp cường giả của hơn năm ngàn năm trước nên cũng không cái tên Lạc Diệp đại nhân đó sẽ phát hiện ra lão.

"Ta?"

Lâm Lôi hai tay nắm chặt. "Nhẫn nại, ta chỉ có thể nhẫn nại."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật đầu tán thành, Đức Lâm Kha Ốc Đặc chứng kiến sự trưởng thành của Lâm Lôi nên đối với hắn, Đức Lâm Kha Ốc Đặc thương yêu như cháu của mình.

Lão cũng không hy vọng Lâm Lôi quá xúc động.

"Lâm Lôi! Ngươi yên tâm." Đức Lâm Kha Ốc Đặc an ủi tự tin nói: "Cái tên gọi là Lạc Diệp cái gì đó, e rằng chỉ là thuận đường đi cùng Khắc Lai Đức thôi. Hắn tuyệt đối sẽ không cùng một chỗ với Khắc Lai Đức quá lâu đâu. Trước đây khi Khắc Lai Đức còn là một người quốc vương của vương quốc, thì địa vị so với Lạc Diệp đã thấp hơn nhiều. Còn bây giờ Khắc Lai Đức… ngay cả Phân Lai vương quốc cũng đã diệt vong, tính ra hắn sẽ càng chẳng là cái gì. Mà theo căn cứ chúng ta đều rõ thì Thánh đô mới do tòa thánh Quang Minh lựa chọn sẽ không phải là Hách Tư thành này, nên Lạc Diệp cũng sẽ không dừng lại ở Hách Tư thành quá lâu đâu."

Lâm Lôi gật đầu.

Thánh đô cũ Phân Lai thành đã bị đại vương Ma Thú sơn mạch phá hủy. Nơi đó đã thành một đống đổ nát. Người Tòa thánh Quang Minh tuyệt đối không cho phép loại sự tình này tái phát sinh. Tự nhiên… bọn họ sẽ không đem Thánh đô mới đặt tại Hách Tư thành là nơi rất gần biên giới của hai bên.

Dù sao như Vương giả Đế Lâm của Ma Thú sơn mạch nói, ma thú của Ma Thú sơn mạch có thể sẽ chiếm cứ một nửa lãnh thổ của Thần Thánh đồng minh, bây giờ mới chiếm một phần ba, nếu là chiếm một nửa thì sẽ phải bao gồm luôn Hách Tư thành này.

Đám người Hải Đình Tư của Tòa thánh Quang Minh, căn bản không có tự tin chống lại Đế Lâm đã đạt tới Thần cấp.

Mặc dù, Tòa thánh Quang Minh cũng còn che dấu sức lực, chưa bộc lộ hết, nhưng một khi toàn lực cùng Đế Lâm đối kháng, kết cục sẽ là Tòa thánh Quang Minh hơn ngàn năm tích góp sẽ bị hủy trong chốc lát.

Hải Đình Tư không có cái can đảm đó.

"Chờ đợi." Lâm Lôi hít sâu một hơi. Cần phải cố gắng bảo trì bình tĩnh của mình. Lúc này đã biết rõ hành tung Khắc Lai Đức, chỉ cần chính mình không phạm sai lầm, Khắc Lai Đức sẽ trốn không thoát đâu.

Cách không xa tòa phủ đệ mà Sa Khắc mua được là một tửu quán ở phía đối diện. Tửu quán này cũng là nơi mà hai người Lâm Lôi thuê thường xuyên tại đây giám thị đám người Sa Khắc.

Ngày hôm đó.

Mặc áo cộc tay rất bình thường, cơ ngực của Lâm Lôi nổi vồng lên, song chưởng cường tráng hữu lực càng hiện ra sức lực cường đại của nó còn sau lưng hắn đeo một thanh trọng kiếm.

Trọng kiếm chiến sĩ!

Loại trang phục này của Lâm Lôi là rất bình thường. Bởi vì chiến sĩ trọng thị rèn luyện thân thể nên chiến sĩ phần lớn đều có thân thể đều cường tráng mà người sử dụng trọng kiếm thì càng không ít.

"Ông chủ, cho ta hai khay thịt nướng lớn và hai bình Đấu Ngưu Sĩ." Thanh âm trầm thấp của Lâm Lôi vang lên.

"Xin mời ngài chọn chỗ ngồi." Người hầu bàn đó nhìn qua Lâm Lôi, thái độ cũng cung kính hơn nhiều. Lâm Lôi chọn một chỗ ngồi phía trong. Mà cái chỗ ngồi đó hoàn toàn có thể nhìn qua đại môn và cửa sổ thấy toàn cảnh phía trước tòa phủ đệ của Khắc Lai Đức.

Kẻ hầu lập tức kéo ghế, cung kính mời Lâm Lôi nhập tọa.

"Xin ngài chờ cho một chút." Người hầu bàn mỉm cười nói. Lúc này một hầu bàn khác đã đang nâng hai bình Đấu Ngưu Sĩ đến, đây là một loại rượu cực nặng, là loại rượu mà cường đại chiến sĩ yêu thích nhất.

Tên hầu bàn đó lén lút nhìn thanh trọng kiếm trên vai Lâm Lôi này đáy lòng thất kinh: "Ôi, thanh trọng kiếm vừa thô vừa dài như thế này, nhìn màu ánh sáng thì không phải sắt thép thông thường, chắc phải nặng đến mấy trăm cân sức nặng nhỉ. Ngài thật sự là một chiến sĩ cường đại."

Hầu bàn trong trong tửu quán đó khi nhàn rỗi thường lén lút quan sát khách nhân. Sau thời gian dài thì ánh mắt của họ cũng trở nên sành sỏi, thấy bộ dạng thoải mái của Lâm Lôi, cùng với hình thức của trọng kiếm nên đoán Lâm Lôi là một cường đại chiến sĩ.

Cách Lâm Lôi không xa là hai huynh đệ được Lâm Lôi thuê, lúc này 'Lão Đại' trong bọn họ lập tức đi tới.

"Ngươi mang theo ít thịt nướng trở về ăn với cùng Bối Bối." Lâm Lôi không đợi đối phương nói chuyện, phân phó luôn. "Vâng, đại nhân."

Lão Đại trong hai người vốn cũng không có gì trọng yếu để báo cáo, ngay tức khắc tiếp nhận mệnh lệnh của Lâm Lôi, mang theo một ít thịt nướng trở về.

Sau đó Lâm Lôi liền ngồi trong ở tửu quán trong an tĩnh uống rượu.

Lâm Lôi uống rượu tốc độ rất từ tốn, một bình tửu hắn có thể uống trên hai ba giờ. Cứ chậm rãi vừa uống, Lâm Lôi đồng thời cũng chú ý quan sát phía trước trước phủ đệ Khắc Lai Đức.

Chiều tối.

Trong tửu quán đang có thi nhân cao giọng ngâm xướng, cả bên trong tửu quán cũng rất huyên náo, không ít chiến sĩ lớn tiếng ồn ào.

Bởi vì lúc này đang có tai họa, mà Hách Tư thành từ trước đến giờ chưa từng có náo nhiệt.

Ngay ở trong tửu quán này cũng có thể thấy không ít chiến sĩ lợi hại. Các chiến sĩ phần lớn rất hào sảng, mỗi người còn thể hiện sức mạnh cơ bắp để so tài lẫn nhau.

"Một vạn kim tệ, người thắng sẽ đạt được một vạn kim tệ." Người chủ trì trận đấu ở bên cạnh cũng lập tức rống to lên.

Đối với không ít cường đại chiến sĩ chạy nạn mà nói, một vạn kim tệ chỉ có thể không xem là một số nhỏ, nhưng cũng tính là một con số lớn.

"Đến đây, một vạn kim tệ này là của ta rồi." Một người thân cao chừng trên hai thước, lưng hùm vai gấu, cánh tay to hơn cả bắp đùi người bình thường, trông rất cường tráng với tóc nâu cắt ngắn liền ngồi xuống.

"Hừ, ta so tài với ngươi."

Một gã nam tử khác vóc người tương đương Lâm Lôi mái tóc màu đỏ đã đi tới. Hai người lập tức đưa ra cánh tay, nắm chặt lấy cánh tay của đối phương, cơ bắp nổi lên cuồn cuộn.

Đám nam nhân bên cạnh cầm những chén rượu lớn cao giọng hô lên.

"Loại cuộc sống này cũng vô cùng có ý tứ." Lâm Lôi hiểu rõ, chờ đợi Lạc Diệp và đám khổ tu giả rời đi là vô cùng buồn tẻ. Ai biết đám người Lạc Diệp sẽ nán lại bao lâu? Một ngày. Hai ngày. Hay là mười ngày nửa tháng?

Chính vì thế Lâm Lôi cũng có chút hứng thú nhìn lại đó.

"Hai người này thực lực không thấp, tối thiểu cũng đã đạt trình độ lục cấp chiến sĩ." Lâm Lôi âm thầm gật đầu. Bây giờ Hách Tư thành quả nhiên là nơi cao thủ tụ tập.

Cơ bắp hai người đó nổi lên. Sức lực hơn ngàn cân phát tiết ra.

"A!" Với cái cánh tay to hơn cả bắp đùi người bình thường đó nam tử tóc ngắn màu nâu đột nhiên hét lớn một tiếng, gân xanh của cánh tay giống như những con giun vặn vẹo, làm cho người ta lo lắng là những sợi này gân xanh lúc nào cũng có thể đứt đoạn ra.

Gã nam tử tóc đỏ đó cố sức, mặt đỏ bừng lên, một chút cũng không khoan nhượng.

"Kẹt kẹt. Kẹt kẹt..." Khuỷu tay hai người chống xuống làm cái bàn cũng bắt đầu rung lên.

Bàn ghế của tửu quán này đều làm bằng sắt thép, rất là chắc chắn, hơn nữa chiến sĩ thông thường lực cổ tay rất lợi hại, thông thường hoàn toàn có thể so đọ trên không mà không chạm vào bàn. Lúc này cả hai người đều phải tỳ tay xuống bàn, hiển nhiên là đã vận sức đến cực hạn rồi.

"Ha ha. Cố gắng lên. Cáp La Đức!"

"Cáp La Đức, mẹ nó. Cố sức đi."

"Lão Nhị. Không được để thua."

Một số chiến sĩ đang uống rượu chung quanh này bắt đầu ở lớn tiếng cổ vũ. Dần dần cái tên gọi là Cáp La Đức với thân thể cao lớn, cánh tay cực kỳ thô tráng chiếm được chút ưu thế. Chiến sĩ tóc đỏ lập tức khẩn trương đến độ dùng lực liều mạng.

"A!"

Cáp La Đức đó hét lớn một tiếng, đột nhiên đè mạnh cánh tay đối phương xuống mặt bàn làm cả mặt bàn chế bằng sắt thép cũng bị đập lõm một vết.

"Ha ha, ta thắng rồi." Cáp La Đức nở nụ cười lớn.

"Được, lão Nhị mau tránh ra. Ta đến đây! Cái tên ngốc to xác này mà còn muốn thắng một vạn kim tệ sao, hừ." Một chiến sĩ độc nhãn tóc đỏ đã đi tới.

Ban đêm tửu quán là rất huyên náo. Sự sôi nổi ầm ĩ này là do đám chiến sĩ reo hò ầm ĩ, còn trên bục trong tửu quán thi nhân đang cố gắng lớn tiếng ngâm xướng thơ ca vì một chút kim tệ của tửu quán.

Ồn ào.

Nhưng mà tại trong tửu quán này, có ba bốn người vẫn cứ rất im lặng. Chung quanh một số chiến sĩ cũng đặc biệt biết điều không có đến quấy rầy. Đám người hỗn tạp bên ngoài này, cũng là có chút nhãn lực, hiểu rõ người nào có thể trêu ghẹo, người nào thì không nên.

Buổi sáng ngày thứ hai, Lâm Lôi vừa mới ngồi xuống không lâu.

"Ồ?"

Lâm Lôi đột nhiên thoáng thấy một người quen là Lạc Diệp đại nhân.

Lạc Diệp đại nhân đó gầy giống như tên một tên khất cái, đang có hai gã khổ tu giả mặc y phục vải gai chân trần theo sát theo hắn đi ra khỏi chỗ ở của Khắc Lai Đức.

"Rời đi sao? Chỉ có Lạc Diệp cùng với hai tên khổ tu giả rời đi mà thôi." Lâm Lôi bản thân cũng nghi hoặc. Hắn biết rõ, đám khổ tu giả lần này nhân số rất nhiều. Trong đó cao thủ cũng không ít. Bây giờ mới đi ra ngoài ba người.

"Tiếp tục chờ đợi thôi." Lâm Lôi nhẹ nhàng uống một ngụm rượu, tiếp tục đợi.

Khắc Lai Đức và đám người Sa Khắc đứng ở cửa tiễn đưa ba người Lạc Diệp.

"Phụ vương, ta có một việc quên nói cho người." Sa Khắc vỗ đầu nói: "Phụ vương, Lâm Lôi đại nhân trước đây vài ngày có theo chúng ta ở cùng một chỗ, chỉ là đã rời đi từ mấy ngày trước, theo hướng Bắc đó."

"Lâm Lôi!"

Khắc Lai Đức nghe được thiếu chút nữa kinh hô lên.

Tên Lâm Lôi này, tính ra đã hai lần thiếu chút nữa phải mất mạng trong tay hắn.

"Làm sao vậy, phụ vương?" Sa Khắc nghi hoặc nói. Với Sa Khắc xem ra cũng không phải là đại sự gì. Dù sao bây giờ Phân Lai vương quốc bị hủy rồi. Phân Lai vương tộc bọn họ cũng chỉ là hữu danh vô thực, Lâm Lôi tiếp tục tuân phục bọn họ mới có thể xem là kì quái đó.

"Hắn với ngươi ở cùng một chỗ. Hắn biết rõ nơi này sao?" Khắc Lai Đức lập tức dò hỏi.

"Biết rõ, hắn còn ở một đêm tại đây mà." Sa Khắc ngây thơ nói.

Trái tim Khắc Lai Đức trở nên rung động: "Tên Lâm Lôi này, khẳng định vẫn ở tại Hách Tư thành." Khắc Lai Đức hiểu rõ Lâm Lôi muốn giết hắn, tuyệt đối sẽ đơn giản mà rời đi.

"Không có việc gì đâu, bây giờ còn có một đám khổ tu giả ở tại chỗ này mà." Khắc Lai Đức an ủi chính mình.

"Nhưng mà, lúc đám khổ tu giả rời đi, ta cũng sẽ phải rời đi." Khắc

Lai Đức trong lòng đã quyết định. Chỉ có cùng một chỗ với đám khổ tu giả này, hắn mới thật sự có cảm giác an toàn .

Khắc Lai Đức cẩn thận nhìn xung quanh một chút.

Hắn thậm chí có một cảm giác Lâm Lôi đang ở đâu đó chung quanh nhìn hắn.

Một ngày qua đi. Hai ngày qua đi… Lâm Lôi ngoại trừ đêm khuya trở về đi ngủ, còn bình thường đều ở lại trong tửu quán. Cũng từng có người không có nhãn lực đến tìm Lâm Lôi gây phiền toái, bị Lâm Lôi một cước từ đá bên trong tửu quán bay ra bên ngoài. Rốt cuộc không có ai dám quấy rầy Lâm Lôi nữa.

Thoáng cái đã sáu ngày trôi qua.

Đến ngày thứ sáu. Sau khi Lạc Diệp và hai tên khổ tu giả rời đi, những gã khổ tu giả khác vẫn một mực nán lại.

Trong phủ đệ Khắc Lai Đức.

"Chư vị sao lại sốt ruột rời đi như vậy?" Khắc Lai Đức nhìn trước mắt ba vị khổ tu giả đại biểu cho nhóm người đó, khuyên giải.

Trong đó có một gã lão giả tóc dài màu vàng lãnh đạm nói: "Khắc Lai Đức, chúng ta phải đi đến Thánh đô mới trước. Mấy ngày nay ở đây đã quấy rầy ngươi nhiều rồi, chúng ta xin đi trước."

Ba vị đại biểu khổ tu giả căn bản không để ý tới sự níu kéo của Khắc Lai Đức, muốn rời đi.

"Chư vị đại nhân. Các ngươi đi Thánh đô mới sao? Ta cũng muốn đi. Nếu vậy thì chúng ta cùng đi." Khắc Lai Đức lập tức nói, đồng thời hướng nhi tử Sa Khắc của hắn phân phó. "Sa Khắc, ngươi nhanh chuẩn bị đồ đạc. Lập tức xuất phát."

Khắc Lai Đức giờ phút này một chút cảm giác an toàn cũng đều không có.

Khải Tát chỉ có một mình, với Lâm Lôi dưới hình dáng ma thú dị thường đó, Khắc Lai Đức tuyệt đối không nghĩ Khải Tát có thể bảo vệ được hắn an toàn.

"Cùng đi theo chúng ta sao?" Lão giả tóc vàng nhướng mày.

Lần này bọn họ xuất phát, trên thực tế không phải đi đến Thánh đô mới, mà là có nhiệm vụ bí mật.

"Không được! Tòa thánh đã nghiêm lệnh." Lão giả tóc vàng lạnh thanh nói.

Hai người khác cũng lạnh lùng nhìn thoáng qua Khắc Lai Đức: "Nếu đi theo chúng ta, kết quả thế nào thì ngươi bản thân cũng hiểu được." Nói đến đây ba người nhân liền rời đi, để lại Khắc Lai Đức há hốc mồm.

Khắc Lai Đức không nghĩ tới là đám khổ tu giả này không chịu mang theo hắn cùng chạy.

"Chư vị đại nhân." Khắc Lai Đức đuổi theo ra cửa phòng khách, thế nhưng cả đám hơn năm mươi vị khổ giả đã đi ra khỏi cửa phủ đệ, không có có một ai quay đầu lại liếc mắt nhìn hắn.

Khắc Lai Đức suy nghĩ một chút, không có dũng khí đi theo. Đừng thử xem giáo lí Tòa thánh Quang Minh có bao nhiêu nhân nghĩa, lúc chân chính xuống tay sẽ tuyệt đối không lưu tình, mà lúc này Khắc Lai Đức đối với Tòa thánh Quang Minh cũng không có trọng dụng gì. Khổ tu giả này tuyệt đối có dũng khí thẳng tay giết hắn.

"Phụ vương." Sa Khắc đã đi tới, nhìn Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức nhướng mày, trầm ngâm trong chốc lát rồi trực tiếp phân phó: "Từ cửa sau xuất phát, chúng ta bây giờ cũng chạy thôi. Đúng vậy, lúc này đây, càng lãng phí thời gian thì càng thêm nguy hiểm."

Hết chương 19

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 20: Nguyên Ủy

Khi thấy đám khổ tu giả đi ra từ phủ đệ Khắc Lai Đức, trong lòng Lâm Lôi vui mừng khôn xiết. Lâm Lôi liếc mắt có thể xác định đám khổ tu giả đó chừng hơn năm mươi người,. Nhiều người như vậy cùng nhau rời đi, chắc là tất cả khổ tu giả số khổ tu giả ở đó.

"Cũng sáu bảy ngày rồi, Sa Khắc đó mười phần chắc đến tám chín đã nói sự xuất hiện của ta cho Khắc Lai Đức. Như vậy chắc Khắc Lai Đức đã đoán được ta đang ở chung quanh."

Lâm Lôi tiện tay ném vài kim tệ lên mặt bàn, chung quanh thân thể liền tức khắc khí lưu vờn quanh, thân hình giống như một trận gió cuốn phiêu dật chạy thẳng ra khỏi tửu quán.

Cho dù lưng đeo trọng kiếm, dưới phụ trợ của phong hệ ma pháp, cũng nhẹ như bay. Đương nhiên nguyên do là do Lâm Lôi đạt tới thất cấp ma pháp sư, nếu mà là một tam cấp ma pháp sư, thì hiệu quả của ma pháp phụ trợ cũng không tốt như vậy. “Bối Bối, ngươi canh chừng cửa sau." Lâm Lôi đồng thời linh hồn truyền âm cho Bối Bối.

"Lão Đại, rõ rồi."

Thời điểm Lâm Lôi vọt tới bên ngoài phủ đệ của Khắc Lai Đức, đồng thời cũng lặng lẽ niệm ra một cái ma pháp - Tham Tri Chi Phong (làn gió do thám).

"Vù vù!"

Dùng Lâm Lôi làm trung tâm, một đạo khí lưu bắt đầu hướng bốn phương tám hướng lan tỏa ra. Lâm Lôi nhắm mắt lại cảm nhận Tham Tri Chi Phong đang dò xét tất cả mọi thứ.

"Sao? Tụ tập ở cửa sau?"

Tham Tri Chi Phong chỉ có thể dò xét đến vật thể, chứ không thể rõ hình dáng của từng người, thế nhưng thông qua Tham Tri Chi Phong, Lâm Lôi đã phát hiện người trong phủ đệ lúc này không ngừng hướng hậu viện tập hợp. Hiển nhiên muốn chạy thoát thật nhanh.

"Hừ. Hết thảy đều trong dự tính." Lâm Lôi nhẹ nhàng điểm cước, giống như một làn gió mềm mại bay vào trong tiền viện của Khắc Lai Đức phủ đệ, như người đã rất quen với chỗ này hướng phía sau lặng lẽ tiến đến.

"Nhanh, nhanh lên một chút." Khắc Lai Đức nổi giận nói.

Các thành viên Cuồng Lôi tiểu đội rất nhanh đã tụ tập lại, trong đó động tác chậm chạp nhất lại chính là vị Vương phi kia cùng con gái nàng ta. Đến khi Vương phi, công chúa cũng tụ tập lại.

"Chạy, từ cửa sau. Chúng ta lập tức xuất phát, rời khỏi Hách Tư thành." Khắc Lai Đức nói thẳng.

Vương phi nghi hoặc nói: "Bệ hạ, chúng ta bây giờ ở lại đây không phải rất tốt sao, mà ..."

“Bốp." Khắc Lai Đức vung tay cho ngay nàng một cái bạt tai.

"Chớ nói nhảm." Khắc Lai Đức nổi giận nói.

"Chạy mau, ngựa cũng không cần. Hai người các ngươi, phụ trách Vương phi và công chúa." Khắc Lai Đức ra lệnh hai người kỵ sĩ, rồi sau đó một gã kỵ sĩ liền nhanh đi mở cửa sau.

Lâm Lôi vẫn nấp ở phía sau hòn non bộ nhìn thấy hết thảy, nở nụ cười lạnh.

"Quả nhiên, không có một khổ tu giả nào." Lâm Lôi bước chân cực nhanh lui về phía sau, đến chỗ đám người Khắc Lai Đức, Khải Tát không nhìn thấy được, im lặng nhảy ra khỏi tường viện, sau đó khẩn chương hướng cửa hậu viện đi đến. Khi chạy đến chỗ góc rẽ ngoặt quanh co, Lâm Lôi dừng lại.

Bối Bối lúc này đang ở bên cạnh cửa hậu viện.

"Cót két!" Cửa hậu viện mở ra.

Bối Bối lập tức hướng bụi cỏ dại ở góc tường trốn vào. Với hình thể chỉ bằng bàn tay của Bối Bối, lớp cỏ dại đã hoàn toàn che khuất thân thể của nó.

"Bối Bối. Lúc Khắc Lai Đức đi ra ngoài nói cho ta biết." Lâm Lôi nấp ở góc rẽ, toàn thân bắt đầu hiện ra lân giáp hắc sắc, "Xuy xuy…" ở trán, rồi sau lưng, khuỷu tay và đầu gối đều mọc ra gai sắc nhọn.

Một long vĩ như một cây roi sắt dài cứng rắn cũng mọc ra.

Con mắt màu đen của Lâm Lôi một chút đã biến thành màu vàng lợt, giống như một con Cức Bối Thiết Giáp Long.

Hoàn toàn long hóa! "Phong hệ ma pháp phụ trợ tốc độ tối đa." Lâm Lôi đồng thời cũng gia tăng lên người một cái phong hệ ma pháp. Sau khi hoàn toàn long hóa, Lâm Lôi cảm giác rằng toàn thân có một sức mạnh vô tận.

Hắc Ngọc trọng kiếm nặng ba ngàn sáu trăm cân, đối với Lâm Lôi giờ phút này một chút ảnh hưởng cũng đều không có.

Đối với một người chiến sĩ cường đại có thể dễ dàng nâng lên hơn mười vạn cân trăm vạn cân thì ba ngàn sáu trăm cân có tính là gì. Có thể so như một người bình thường có thể nâng lên vật nặng trăm cân dễ dàng, thì một vật với trọng lượng một cân ở trên người, thì có ảnh hưởng được sao?

Khắc Lai Đức thúc giục nói, đám chiến sĩ Cuồng Lôi tiểu đội cũng vội đi ra ngoài.

Khắc Lai Đức bản thân cũng đi theo sau Sa Khắc đi ra ngoài. Còn Vương phi, công chúa dưới sự bảo về của hai thành viên Cuồng Lôi tiểu đội ngay sau đó cũng hướng ra phía ngoài chạy. Về phần Khải Tát đang ở phía sau đảm đương nhiệm vụ bảo vệ.

"Lão Đại, Khắc Lai Đức đi ra ngoài rồi."

Khi Khắc Lai Đức vừa đi ra khỏi cửa sau, thanh âm Bối Bối trực tiếp tại trong đầu Lâm Lôi vang lên. Lâm Lôi vẫn nấp ở góc rẽ không ló đầu ra, đôi đồng tử màu vàng lợt đột nhiên sáng rõ lên.

"A..."

Dưới chân đột nhiên điểm cước. Khí lưu chung quanh thân thể thôi động với tốc độ cực nhanh.

"Hưu!"

Một đạo tàn ảnh hình người màu đen cơ hồ thời gian trong nháy mắt tựu lướt qua khoảng cách bảy tám mươi thước vọt thẳng tới cửa sau của phủ đệ Khắc Lai Đức. Khắc Lai Đức có phần sợ hãi hướng mặt bên cạnh nhìn sang...

Một đạo tàn ảnh hình người đã tới trước mặt hắn, bộ dáng quen thuộc đó khiến cho Khắc Lai Đức trở nên run sợ. Hắn còn không kịp phản kháng, la hét, một cỗ sức mạnh cường đại đã trói buộc hắn lại.

"Chớ nhúc nhích, nếu không, chết." Thanh âm Lâm Lôi truyền thẳng vào lỗ tai Khắc Lai Đức.

"A!" Vương phi vừa mới đi tới đã thấy bộ dáng Lâm Lôi, làm nàng lập tức kinh sợ kêu lên. Chỉ nghe có xoẹt xoẹt một tiếng, đầu Vương phi đã bay thẳng ra ngoài.

Lâm Lôi thu hồi lợi trảo.

Cái cổ bị mất đầu của Vương phi máu tươi điên cuồng phun ra, rồi sau đó thân hình Vương phi ngã rầm xuống đất.

"Quái… quái vật…." Nàng công chúa đó bị làm cho sợ hãi lập tức lui về phía sau.

"Buông bệ hạ ra." Các chiến sĩ Cuồng Lôi tiểu đội lúc trước chạy cùng Sa Khắc lập tức vọt lại, thế nhưng một đạo bóng đen hiện lên. Thân hình Ảnh Thử Bối Bối giãn nở thành chừng nửa thước dài lúc này đang rơi xuống mặt đất. Hai gã chiến sĩ vừa rồi xông lên thì yết hầu đã bị cắt đứt, ngã xuống mặt đất.

"Các ngươi không nên phản kháng, không có hiệu quả đâu." Thanh âm Lâm Lôi lạnh lẽo vang lên.

Khải Tát lúc này cũng vọt ra ngoài.

"Khải Tát đại nhân. Đó… đó là con quái vật gì?" Công chúa bị hù đến chết, nhưng nghe Khắc Lai Đức nói qua sự tình này Sa Khắc mới thật sự biết rõ quái vật là Lâm Lôi.

Quái vật trước mặt…

Toàn thân đều là bao trùm hắc sắc lân phiến, trên trán, phía sau lưng, khuỷu tay, đầu gối còn có những gai nhọn sắc bén nhô ra, hai tay hai chân cũng bao trùm lân phiến, rất sắc bén.

Đặc biệt là long vĩ như một cây roi sắt dài cứng rắn.

Lúc này, long vĩ lúc này đang trói chặt cả người Khắc Lai Đức, làm lão căn bản không thể động đậy. Long vĩ Lâm Lôi lúc lắc thì cả người Khắc Lai Đức cũng dịch chuyển theo.

Cảnh này, hoàn toàn khiến người ta kinh hãi.

"Khải Tát! Lúc này ngươi không có cơ hội đâu." Thanh âm Lâm Lôi lạnh lùng vang lên.

Khải Tát trên mặt tràn đầy cay đắng. Hắn hiểu rõ cho dù đơn độc chống lại một mình Lâm Lôi, hắn cũng không nắm chắc gì cả. Mà Lâm Lôi bên cạnh còn có một ma thú dị thường hỗ trợ, sức lực chẳng kém hắn bao nhiêu.

Vô luận là với Lâm Lôi hay ma thú Bối Bối, Khải Tát đều không có nắm chắc một phần thắng.

Bây giờ Khắc Lai Đức lại ở trong tay Lâm Lôi nên Khải Tát không có lấy một chút cơ hội.

"Lâm… Lâm Lôi… để phụ vương ta xuống." Sa Khắc giận dữ hét.

Đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi lạnh lùng liếc liếc mắt nhìn Sa Khắc. Sa Khắc rùng mình một cái rồi không dám lên tiếng nữa. Lúc này Lâm Lôi hoàn toàn chấn nhiếp những người đó. Chiến sĩ Cuồng Lôi tiểu đội đi theo Khắc Lai Đức, đã từng bị Lâm Lôi, Bối Bối tàn sát quá nhiều, đương nhiên là hiểu rõ thực lực Lâm Lôi cùng ma thú dị thường Bối Bối.

"Lâm Lôi." Khắc Lai Đức vừa muốn cầu xin tha thứ.

"Răng rắc!" "Răng rắc!"

Lâm Lôi cầm ngón giữa và ngón trỏ tay phải của Khắc Lai Đức kiên quyết bẻ đứt rời, rồi tùy tiện ném hai ngón tay đó xuống trước mặt công chúa và đám người Khải Tát.

"A, a ……" Tay đứt ruột xót, ngón tay bị bẻ đứt rời nên vô cùng đau đớn, Khắc Lai Đức nhịn không được tru tréo kêu lên.

"Khắc Lai Đức, ta nói cho ngươi hay, ngươi chắc chắn là phải chết rồi." Lâm Lôi tùy ý nói.

Khắc Lai Đức trợn đôi mắt, giận dữ nhìn về phía Lâm Lôi.

Nhưng mà nghênh đón ánh mắt hắn là một đôi đồng từ màu vàng lợt lạnh lùng không có một chút cảm tình của Lâm Lôi.

"Ngươi bây giờ có hai lựa chọn. Một cái là nhận đủ hành hạ của ta đến chết. Hai là nói cho ta biết ngươi đem mẫu thân ta tặng cho ai rồi, ai đã giết ta mẫu thân. Nhưng mà ta sẽ để ngươi chết nhẹ nhàng." Lâm Lôi lãnh đạm nói.

Lâm Lôi rất rõ ràng. Đối phó với người như Khắc Lai Đức, nói thẳng rõ ràng là tốt nhất. Nếu không, đối phương còn tưởng rằng vẫn còn hy vọng sống nên sẽ ngậm miệng không nói, vì có thêm hy vọng sống.

"Không, chỉ cần ngươi tha cho ta… A…." Lâm Lôi lại không chút cảm tình bẻ gãy một ngón tay của Khắc Lai Đức, lãnh đạm nói: "Ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ gì. Khác nhau chỉ là, nói càng sớm, thì chịu thống khổ càng ít."

"Bệ hạ."

Khải Tát lập tức muốn xông lại.

"Khải Tát, ngươi muốn người nơi này chết hết chứ?" Màu vàng lợt đồng tử của Lâm Lôi nhìn về phía Khải Tát, Khải Tát liền tức khắc dừng lại. Hắn minh bạch, với thực lực Lâm Lôi và Bối Bối tuyệt đối có thể giết chết hết mọi người nơi này.

Dù cho Khải Tát hắn thì cũng chỉ có năng lực chạy trối chết. Đối mặt Lâm Lôi, Bối Bối giáp công, hắn không có một chút cơ hội. "A." Khải Tát tức giận cũng là không biết nên làm cái gì bây giờ.

Lâm Lôi nhìn về phía Khắc Lai Đức.

Khắc Lai Đức giờ phút này sắc mặt tái nhợt, mồ hôi hột to như hạt đậu đang tuôn ra như suối trên trán, còn long vĩ của Lâm Lôi càng gia tăng sức mạnh.

"Ngươi tiếp tục nghĩ đi, thời gian nghĩ càng dài, thống khổ càng nhiều." Ngón tay bao trùm lân phiến của Lâm Lôi bắt lấy lỗ tai Khắc Lai Đức.

Đoán được Lâm Lôi muốn làm cái gì Khắc Lai Đức nổi giận gầm lên một tiếng: "Không…”

"Xoẹt…"

Lỗ tai trái của Khắc Lai Đức bị Lâm Lôi trực tiếp kéo đứt, Khắc Lai Đức đau đớn kêu thảm, còn điên cuồng mắng to lên: "Lâm Lôi, cái tên hỗn đản ngươi… ngươi là ác ma."

"Ngươi tiếp tục kéo thời gian đi." Ngón tay Lâm Lôi chậm rãi hướng mặt Khắc Lai Đức đi đến.

"Lúc này đây, sẽ là con mắt ngươi, ngươi nói, mắt trái tốt, hay là mắt phải tốt đây?" Lâm Lôi vẫn như trước mặt không chút thay đổi. Khi Khắc Lai Đức nhìn khuôn mặt Lâm Lôi, không nhận rõ được ý định của hắn, thật sự chỉ thấy khuôn mặt Lâm Lôi đang được lân phiến bao trùm, cùng với đồng tử màu vàng lợt không một chút cảm tình.

"Ngươi không lựa chọn, ta giúp ngươi chọn, vừa rồi là cái lỗ tai trái, bây giờ sẽ là con mắt phải đi." Bàn tay Lâm Lôi đi đến.

"Không, ta nói… ta nói…" Khắc Lai Đức khàn cả cả giọng rống to lên.

Lâm Lôi thu tay lại. "Nói đi."

"Ta nói, ta nói." Khắc Lai Đức đau chảy cả nước mắt, hắn thật sự sụp đổ. Lâm Lôi căn bản không có ý định thả hắn. Hắn nói hay không cũng đều chết, nếu nói thì được chết một cách thoải mái còn không thì sẽ bị hành hạ đến chết.

Thành viên Cuồng Lôi tiểu đội đứng xung quanh không có một người nào có dũng khí lên tiếng. Thực lực một người, một thú của Lâm Lôi và Bối Bối thật sự rất là đáng sợ, rất là khủng bố.

Khắc Lai Đức đáy lòng gầm lên giận dữ: "Tòa thánh Quang Minh, lúc này đây lũ người các ngươi bỏ mặc ta, thì chớ có trách ta mang lại cho các ngươi địch nhân khủng bố trong tương lai."

"Lâm Lôi, ta nói cho ngươi hay, Tòa thánh Quang Minh hàng năm cũng là muốn được dâng tặng linh hồn tinh khiết để hiến cho Quang Minh chi chủ. Quang Minh chi chủ yêu cầu chỉ có hai thôi. Một là tín ngưỡng, một là linh hồn tinh khiết." Khắc Lai Đức nói thẳng.

Lâm Lôi mặt không chút thay đổi nhìn Khắc Lai Đức: "Cái này với mẫu thân ta có quan hệ gì?"

Khắc Lai Đức tiếp tục nói: "Linh hồn càng thuần khiết hiến cho Quang Minh chi chủ, Quang Minh chi chủ ban ơn sẽ càng thêm nhiều. Năm đó… ta cùng đệ đệ là Mạt Đức Sâm từ trong Quang Minh thần điện đi ra ngoài, thấy mẫu thân ngươi. Lần đầu nhìn vào mắt mẫu thân ngươi, ta đã bị chấn động. Con mắt mẫu thân ngươi thật là tinh khiết. Ta nhìn qua mẫu thân ngươi, thậm chí ngay cả trái tim cũng trở nên bình ổn. Ta có loại cảm giác, linh hồn mẫu thân ngươi phải đặc biệt tinh khiết." Nghe thế, Lâm Lôi đã đoán được ra.

"Ta tra ra được, cha mẹ ngươi chỉ là người dân bình thường, liền trực tiếp bảo Mạt Đức Sâm phái người bắt lấy mẫu thân ngươi. Ngày hôm sau, ta đã đem mẫu thân ngươi tặng cho Tòa thánh Quang Minh."

Khắc Lai Đức hít sâu một hơi: "Quả nhiên, linh hồn mẫu thân ngươi là tinh khiết chưa từng có, thời điểm Tòa thánh Quang Minh hiến tế, đã giết chết mẫu thân ngươi, khi đem linh hồn mẫu thân ngươi hiến cho Quang Minh chi chủ, Quang Minh đã ban thưởng xuống ân sủng chưa từng có."

"Cũng vì nguyên nhân mà, Quang Minh thần điện cho ta lần đầu tiên được hưởng ban ơn của Thần, khiến cho ta trực tiếp từ thất cấp chiến sĩ tăng lên thành cửu cấp chiến sĩ. Mặc dù ta sau này không thể tiến thêm nữa, thế nhưng ta cũng hài lòng rồi. Hơn nữa Quang Minh thần điện còn ban tặng cho ta một Thánh vực ma pháp cuộn trục Vận mệnh thủ hộ."

Khắc Lai Đức nhìn Lâm Lôi: "Linh hồn mẫu thân ngươi đích xác rất khác thường, vì thế mà Quang Minh thần điện vậy mới ban tặng ta nhiều như vậy. Vì thế có thể tưởng tượng được Quang Minh thần điện có được từ Quang Minh chi chủ bao nhiêu tặng phẩm."

Hết chương 20

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 21: Vận Mệnh

Khắc Lai Đức nói xong, Lâm Lôi vẫn bảo trì trầm mặc.

"Ha ha, Lâm Lôi ngươi phải hiểu rõ địch nhân chân chính của ngươi là ai đi. Thế nhưng ngươi liệu có thể đối phó được với Quang Minh thần điện sao?" Khắc Lai Đức điên cuồng châm biếm như một kẻ tâm thần. Y tự biết bản thân sắp phải chết, tới thời điểm này rồi Khắc Lai Đức ngược lại muốn thế giới này càng thêm hỗn loạn càng tốt.

"Ngươi nói là thật sao?" Lâm Lôi thanh âm trầm thấp hỏi.

Kỳ thực hắn đã tin tưởng lời Khắc Lai Đức nói ra, bởi vì chỉ có khả năng như vậy mới có thể giải thích tại sao Quang Minh giáo đình có thể ban tặng một món Thánh vực ma pháp quyển trục cho Khắc Lai Đức.

"Thật, giả, ngươi tự mình còn không biết ư." Khắc Lai Đức cười một cách cuồng ngạo.

Lâm Lôi trầm mặc.

"Lâm Lôi, quả thực không ngờ ngươi vừa là một nhân vật ma pháp thiên tài, vừa là Long Huyết chiến sĩ. Trong mắt Quang Minh giáo đình, ngươi so với ta - vốn là một kẻ lợi dụng bí pháp để thăng cấp thành cửu cấp chiến sĩ – thì tiềm lực còn lớn hơn rất nhiều. Tương lai của ngươi, có thể vừa là Thánh vực chung cực chiến sĩ, vừa là Thánh vực ma đạo sư. Nếu không phải vì nguyên nhân này, thì e rằng kể cả ngươi có giết ta thì Quang Minh giáo đình cũng sẽ từ bỏ việc truy sát ngươi." Khắc Lai Đức ha ha cười nói.

Lâm Lôi cũng minh bạch cái đạo lý này.

"Những lời Khắc Lai Đức nói đều là sự thật." Giọng Đức Lâm Kha Ốc Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi, với sự sành sỏi của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, để phán đoán thật giả trong cách nói của đối phương so với Lâm Lôi còn lợi hại hơn nhiều.

Lâm Lôi rất tín nhiệm Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Mà thời điểm này ở Hách Tư thành trên Khắc Viêm Nhai đang có sáu gã nam tử mặc tử bào lãnh khốc đi ở trên đường phố, sáu gã nam tử bỗng nhiên phát ra khí thế lạnh lùng của cao thủ, khiến cho người chung quanh không tự chủ được phải né tránh ra.

Sáu người này trực tiếp hướng phủ đệ Khắc Lai Đức đi tới.

Bọn họ lúc này căn bản không biết tại phủ đệ của Khắc Lai Đức đang phát sinh sự tình gì.

"Duy Đặc Tư, các khổ tu giả ngụ tại phía trước sao?" Trong đó một gã tử bào thấp giọng hỏi.

Đầu lĩnh tử bào nam tử tóc vàng gật đầu đáp: "Đúng vậy, theo ta được biết, các khổ tu giả cùng ở chung với Khắc Lai Đức tại chỗ này. Nhiệm vụ trước mắt là đặc biệt trọng yếu, chúng ta xem ra nếu cùng xuất phát với các khổ tu giả thì sẽ tốt hơn."

Sáu người này là sáu gã đặc cấp chấp sự của Tông giáo Tài phán sở.

Bọn họ cũng là vừa mới từ bên ngoài tới Hách Tư thành, cũng chỉ biết rõ mỗi địa chỉ này. Thât sự không biết rằng vài phút đồng hồ trước, các khổ tu giả đã xuất phát rồi, bọn họ chỉ chậm chân trong chốc lát.

"Ôi, sao lại không có ai?"

Khi sáu người này đi vào trong phủ đệ của Khắc Lai Đức, không khỏi trở nên nghi hoặc. Năm tên đặc cấp chấp sự kia cũng nhìn về phía Duy Đặc Tư, Duy Đặc Tư là chỉ huy đợt hành động lần này.

"Vào bên trong xem." Duy Đặc Tư lãnh đạm nói, sáu người liền trực tiếp hướng bên trong phủ đệ đi vào. Thế nhưng trong phủ đệ này hết thảy đều là không có một bóng người.

"Lâm Lôi, thả phụ vương ta ra đi, phụ vương ta tất cả đều đã nói cho ngươi biết rồi." Một đạo thanh âm từ ai đó ở cửa hậu viện truyền đến, ngay tức khắc thu hút được sự chú ý của sáu gã đặc cấp chấp sự này.

Sáu người sắc mặt đều trở nên nghiêm trang.

"Lâm Lôi?"

Cả 6 nhìn nhau.

"Lâm Lôi? Tên này đã được xem xét quyết định kê khai trong bảng vàng. Nếu gặp mặt phải giết ngay không còn nghi ngờ gì nữa." Sáu gã đặc cấp chấp sự ngay tức khắc lặng lẽ thẳng hướng cửa sau hậu viện chạy lại.

Trong Tông giáo Tài phán sở thì có hai bảng danh sách kê khai, một cái là bảng vàng, một cái là hắc bảng.

Trong đó người bị kê khai trong bảng vàng, gặp được phải giết, nhưng mà không cần vì mục tiêu này hao phí khí lực quá lớn. Về phần hắc bảng - thì không cần tiếc cái giá phải trả ra sao cũng phải giết chết.

Kỳ thật dựa theo tiềm lực của Lâm Lôi, tương lai sự uy hiếp đối với Quang Minh giáo đình tên tuổi cũng có thể liệt vào hắc bảng. Có điều nội bộ giáo đình trên đường rút lui đều cho rằng, Lâm Lôi dù có mò vào tận trong giáo đình thì khả năng tra ra được mẫu thân hắn bị Quang Minh giáo đình giết chết tính ra cũng là rất thấp, cho nên đã đem Lâm Lôi liệt tại bảng vàng.

Đặc cấp chấp sự của Tông giáo Tài phán sở Quang Minh giáo đình, thực lực kinh người, sáu gã đặc cấp chấp sự này đều là cửu cấp cường giả. Sáu người lén lút vây lấy Lâm Lôi.

Trong hẻm nhỏ mặt sau hậu viện phủ đệ.

Long vĩ như một cây roi sắt dài cứng rắn của Lâm Lôi vừa vặn bó chặt Khắc Lai Đức.

"Thả phụ vương ngươi?" Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Sa Khắc lạnh lùng nở nụ cười, "Ta thả phụ vương ngươi, thế nhưng ai thả phụ thân ta, ai thả mẫu thân ta? Mẫu thân ta mặc dù là bị Quang Minh giáo đình giết chết, thế nhưng tối thiểu có hơn phân nửa trách nhiệm là phải tính toán trên người phụ thân ngươi. Mà phụ thân ta chết, hơn phân nửa trách nhiệm cũng muốn tính toán trên người phụ thân ngươi đó."

Lâm Lôi nói xong, long vĩ lại càng vận thêm sức trói chặt lại.

"Rắc rắc~~" Các loại thanh âm quái dị từ trong thân thể Khắc Lai Đức truyền đến, Khắc Lai Đức bị long vĩ thít chặt thống khổ bắt đầu vũng vẫy.

"A a, Lâm Lôi, mau một chiêu thẳng tay giết chết ta đi." Y thống khổ rên rỉ.

"Răng rắc -"

Song chưởng Khắc Lai Đức bị thít chặt đến gãy đứt ra, giờ phút này phần eo Khắc Lai Đức bị long vĩ Lâm Lôi thít chặt lại chẳng khác nào phần eo thon nhỏ của nữ nhân.

"Chết đi."

Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Đức. Long vĩ tiếp tục gia tăng thêm lực.

"Phụt!" Khắc Lai Đức bị thít chặt trong miệng phun ra hàng loạt máu tươi, cả người lẫn mặt đỏ lên, trong khi phun ra máu tươi cũng không ngừng ho khan, một mảnh thận nhỏ bị vỡ vụn cũng văng cả ra ngoài.

Giờ phút này -

Phần eo Khắc Lai Đức bị thít chặt hoàn toàn đứt đoạn, kể cả xương sống cũng bị gãy đôi, nửa người trên cùng nửa người dưới gắn liền qua phần eo tất cả chỉ còn lại có một tầng nhục bì màu đỏ.

Bản thân Khắc Lai Đức trong miệng có vài tiếng "A a -" rên rỉ. Mặt đỏ lên, chỉ trong vài giây đồng hồ là hắn hoàn toàn tắc thở. Trong lúc đó linh hồn trực tiếp tan biến trong thiên địa.

Lúc này Lâm Lôi không hề cảm giác được chút nào khoái cảm.

Sâu thẳm trong hắn chỉ là bi thống, thương cảm.

"Phụ thân, mẫu thân, các người thấy rồi chứ?" Lâm Lôi trong lòng thét lên.

Sa Khắc, Khải Tát, công chúa, các thành viên Cuồng Lôi tiểu đội cũng nhìn Lâm Lôi, rất nhiều người đáy lòng cũng hoảng sợ. Đã thấy Khắc Lai Đức chết đi như thế, bọn họ cũng không dám báo thù, chỉ có thể hi vọng Lâm Lôi có thể rời đi.

Đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi nhìn về phía một đám người trước mắt này.

"Cục cục." Cổ họng Sa Khắc cũng trở nên khô ran, mồ hôi hột từ cái trán thẩm thấu ra ngoài. Phụ thân hắn đã chết, thế nhưng hắn cũng không muốn chết.

Long vĩ Lâm Lôi khua động một cái, cả người xoay đi.

"Bối Bối, chúng ta đi.”

Truyền âm nói.

Bối Bối một mực vẫn ở bên cạnh vừa muốn chạy đi, thế nhưng bộ lông toàn thân nó đột nhiên dựng đứng lên. Mà Lâm Lôi ngay sau đó cũng cảm giác được một loại cảm giác nguy cơ, loại cảm giác nguy hiểm này là từ bốn phương tám hướng truyền tới.

"Vù."

Chỉ nghe thấy vài đạo âm thanh kình phong vang lên, sáu tử bào thân ảnh liền xuất hiện tại sáu phương vị chung quanh Lâm Lôi, đem hắn và Bối Bối trực tiếp vây lại. Trong sáu người này, bốn người đứng ở trên phòng ốc, còn hai người thì đứng ở hai đầu mút con hẻm nhỏ. Lâm Lôi căn bản là không còn chỗ trốn.

"Đặc cấp chấp sự của Tông giáo Tài phán sở." Lâm Lôi đã thấy trang phục sáu người này liền minh bạch thân phận của đối phương.

Sa Khắc cùng với thành viên Cuồng Lôi tiểu đội vừa nhìn trận thế này sắc mặt lập tức trắng bệch không còn chút máu. Sáu gã đặc cấp chấp sự không chỉ đem riêng Lâm Lôi, Bối Bối vây quanh lại mà cũng là vây quanh hết thảy một đám người bọn họ a.

"Chư vị đại nhân, ta là nhị vương tử của Phân Lai vương tộc, các ngươi nhường chúng ta rời khỏi đây trước đi." Sa Khắc lập tức khẩn cầu.

Khải Tát thì có biết cách ăn mặc của đặc cấp chấp sự, cũng lập tức lên tiếng: "Chư vị đặc cấp chấp sự đại nhân, ta là Khải Tát, cũng là thuộc về Quang Minh giáo đình. Ta có thể rời đi trước được không?" Khải Tát rất rõ ràng một ít thủ đoạn đặc biệt của đặc cấp chấp sự Tông giáo Tài phán sở. Hắn tại đây, chẳng những giúp đỡ cũng không được mà chỉ gây bận rộn thêm, ngược lại sẽ quấy nhiễu đến đặc cấp chấp sự.

"Khải Tát, ngươi đi đi."

Đứng ở một đầu hẻm nhỏ tử bào nam tử tóc vàng lạnh lùng nói.

"Vâng." Khải Tát cả người lập tức hướng một đầu hẻm nhỏ chạy tới. Sáu tử bào nhân căn bản không ngăn trở, mặc cho Khải Tát ly khai. Khải Tát mặc dù là cao thủ của Phân Lai vương quốc, nhưng cũng là Thần thánh kỵ sĩ của Quang Minh giáo đình.

"Chư vị đại nhân, còn chúng ta thì sao?" Sa Khắc lập tức hỏi.

"Đặc cấp chấp sự đại nhân." Nàng công chúa đó cũng lập tức khẩn cầu nhìn về phía chư vị đặc cấp chấp sự.

Thế nhưng sáu gã đặc cấp chấp sự căn bản ngay cả liếc mắt cũng không thèm nhìn bọn chúng một cái, sáu gã đặc cấp chấp sự đặc biệt rõ ràng, Khải Tát một mình rời đi, hơn nữa Khải Tát là cửu cấp cường giả, Lâm Lôi tuyệt đối không có khả năng tìm được cơ hội rời đi cùng. Thế nhưng nếu một đám người Sa Khắc rời đi, một đám người này rời khỏi, với thực lực của Lâm Lôi hoàn toàn có thể tại thời khắc mấu chốt thừa dịp hỗn loạn mà chạy.

Lâm Lôi lạnh lùng nhìn sáu người này.

"Các ngươi muốn giết ta ư?" Hắn dửng dưng hỏi, trong lòng có sự tự tin tuyệt đối. Lúc trước bị đông đảo Long tộc vây công, Lâm Lôi cũng có thể thoát được tính mạng.

Sáu tên đặc cấp chấp sự này nếu muốn giết hắn và Bối Bối không dễ dàng gì, phòng ngự lân giáp trên người Lâm Lôi cũng đâu phải là chuyện đùa.

"Tên liệt bảng vàng, gặp được phải giết không nghi ngờ gì." Cầm đầu là Duy Đặc Tư cười lạnh đáp.

Sáu gã đặc cấp chấp sự cũng nhìn Lâm Lôi và Bối Bối không chớp mắt, trở thành nhân vật cao cấp của Tông giáo Tài phán sở, bọn họ tự nhiên biết rõ Lâm Lôi là Long Huyết chiến sĩ, Long Huyết chiến sĩ là chung cực chiến sĩ, bọn họ cũng không dám khinh thường.

"Ủa? Phải giết không nghi ngờ gì ư?" Long vĩ của Lâm Lôi nhẹ nhàng lay động.

"Xùy xùy-" Long vĩ giống như một thanh chiến đao bằng sắt thép, tùy ý khua qua mặt đất cũng khiến cho mặt đất bị cày ra thành từng rãnh thật sâu. Đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi chú ý tới một đám người trước mặt.

"Đặc cấp chấp sự đại nhân." Một đám người Sa Khắc thật sự sợ hãi rồi.

"Chạy." Một thành viên trong Cuồng Lôi tiểu đội gầm nhẹ một tiếng, liền tức khắc một đám thành viên Cuồng Lôi tiểu đội nhằm phía hướng ra của hẻm nhỏ. Trong số thành viên Cuồng Lôi tiểu đội này tính ra có hơn một bát cấp cường giả. Bọn họ chạy nước rút như vậy, dù cho cửu cấp cường giả cũng khó mơ tưởng dễ dàng ngăn trở.

Lâm Lôi con mắt sáng lên.

Hắn toàn thân trực tiếp hướng vách tường bên trái vọt qua, cả người căn bản rất coi thường vách tường trước mắt, giống như một con trọng hình ma thú mạnh mẽ va đập vào vách tường.

"Rầm!" Lâm Lôi trực tiếp đem vách tường đập đổ, đồng thời cực nhanh hướng phương Bắc vọt đi.

"Vù."

Sáu gã đặc cấp chấp sự toàn thân đột nhiên toát ra bạch quang rực cháy, bạch quang trên sáu người này còn liên tiếp rực lên, hình thành ra một hình dạng ngôi sao sáu cánh quỷ dị.

Lâm Lôi vừa vặn va đập cạnh bên trên trong ngôi sao sáu cánh đó.

"Rầm!"

Hắn cảm thấy bản thân tựa như bị hùng chưởng của Tử văn hắc hùng giáng trúng, cả người phát run bay thối lui lại, vẫn như cũ lâm vào cảnh bị sáu ngươi vây quanh.

"A -"

Đám thành viên Cuồng Lôi tiểu đội này vừa va đập vào vùng viền của ngôi sao bạch sắc sáu cánh đó, thân thể mỗi người cũng đều trực tiếp nổ tung ra, máu tươi bắn tung tóe. Hễ thành viên Cuồng Lôi tiểu đội đụng chạm đến ngôi sao bạch sắc sáu cánh đó thì toàn bộ đều chết hết.

"Đây là cái gì?" Lâm Lôi chấn kinh.

"Lâm Lôi, nhanh, liều chết chạy đi. Đây là Liên kích chi pháp của Tông giáo Tài phán sở." Đức Lâm Kha Ốc Đặc thoáng chốc đã nhìn ra nguy cơ của Lâm Lôi và Bối Bối. Nếu bị vây quanh như vậy, Lâm Lôi và Bối Bối sợ rằng căn bản không thể trốn thoát.

Sáu gã tử bào đặc cấp chấp sự cũng rất thuần thục trực tiếp hướng Lâm Lôi, Bối Bối vọt lại đây. Sáu người theo sát hướng Lâm Lôi, thể tích ngôi sao sáu cánh cũng bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại.

"A!" "A!" "A!" "A!"……

Vốn Sa Khắc và hơn chục người không có đụng tới ngôi sao bạch sắc sáu cánh, bởi vì sáu gã tử bào đặc cấp chấp sự rất nhanh tụ tập lại đây, bọn họ căn bản không thể đào thoát. Chỉ thấy đám người tránh không kịp chạm đến ngôi sao bạch sắc sáu cánh đó, hễ cứ chạm đến là thân thể đã trở nên kịch liệt run rẩy, sau đó thì nổ tung ra.

Chỉ trong nháy mắt, Sa Khắc và một đám người toàn bộ đều chết sạch.

Còn Lâm Lôi, Bối Bối chớp mắt cũng đã bị vây lại, xung quanh chỉ còn lại một khoảng không gian rất nhỏ.

"Lão Đại, cái đồ chơi màu trắng đó uy lực lớn quá, chúng ta làm sao bây giờ?" Bối Bối vội la lên. Lâm Lôi cũng cảm giác được uy lực của ngôi sao bạch sắc sáu cánh, cái đó vừa tập kích ở trên người hắn một chút mà ngay cả lớp phòng ngự của hắn cũng cảm thấy đau đớn kịch liệt, trong cơ thể máu cũng sôi trào lên.

"Bối Bối, ngươi hãy chui xuống lòng đất, ta sẽ từ không trung, chuồn thôi!" Hắn trực tiếp dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi lúc này là một quái vật toàn thân bao trùm hắc sắc lân giáp cùng hắc sắc Ảnh thử, cơ hồ cùng một lúc, một người thì giống như mũi tên bật khỏi dây hướng không trung gấp rút bay lên, một kẻ chỉ một thoáng đã chui vào lòng đất.

(Hết chương 21)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 22: Mất Mát

Ầm!" Sáu gã đặc cấp chấp sự cơ hồ đồng thời đạp mạnh, toàn bộ quang mang liền xuyên thấu xuống đất. Bối Bối vừa mới chui xuống đất thì đụng phải bạch sắc quang mang, lại trực tiếp bắn ngược trở lên.

"Vù!"

Sáu gã đặc cấp chấp sự cơ hồ đồng thời nghiêng người cực nhanh lui ra phía sau, phạm vi ngôi sao bạch sắc sáu cánh liền tức thì được mở rộng. Mà Lâm Lôi một lần nhảy khoảng cách cũng chỉ có thể từ mấy chục thước đến gần trăm thước. Đến chỗ cao nhất xong thì cuối cùng hắn cũng phải rớt xuống.

Về phần Phi hành thuật ……

Dưới tình huống lúc này, căn bản không có đầy đủ thời gian niệm động ma pháp chú ngữ của Phi hành thuật.

"Ầm!" Sáu gã tử bào đặc cấp chấp sự hình thành hắc sắc quang mang trên bề mặt mặt đất, Bối Bối căn bản không dám đụng vào, khiến cho nó phải nhảy dựng lên, trong thời điểm đó có năm tên đặc cấp chấp sự vậy mà cũng đạp mạnh bay thẳng lên không, trong năm người đó bốn người bay lên không độ cao tương đương với Lâm Lôi, chỉ là cuối cùng có một người còn vượt qua cả Lâm Lôi.

"Vù!" Một người ở trên cao nhất, bốn người ở giữa không trung đem Lâm Lôi vây quanh, còn có một người đang ở tại phía dưới.

Bên ngoài thân thể sáu người này hắc sắc quang mang lưu chuyển, lẫn vào nhau hình thành một khối lập thể tám mặt phong kín lại, trực tiếp đem Lâm Lôi, Bối Bối hoàn toàn vây kín bên trong đó.

"Trò gì thế này?" Lâm Lôi có phần không hiểu rõ.

Tiếng Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong đầu Lâm Lôi vang lên: "Đặc cấp chấp sự của Tông giáo Tài phán sở sử dụng phương pháp liên kích này, tiêu hao Quang Minh Đấu khí đến mức kinh người. Nhưng cũng có thể trên người họ còn mang theo bảo vật bí mật gì đó của Quang Minh thần điện. Hơn năm ngàn năm trước, Quang Minh thần điện còn không có thần kỳ như thế, phương pháp liên kích thật linh hoạt."

Cho dù đồng thời tu luyện cùng một loại Đấu khí…

Thế nhưng Đấu khí mỗi người cũng sẽ có sự khác nhau, muốn sáu gã đặc cấp chấp sự này Đấu khí cùng một dạng hoàn toàn trở nên liên hợp, thậm chí để phát sinh lượng biến, phát sinh chất biến, uy lực thăng cấp trở nên quá lớn thì cơ hồ là không có khả năng. Nhưng mà Quang Minh thần điện cũng đã làm được.

"Vù."

Cao thấp, trước sau, tả hữu hai bên ở khoảng sáu phương hướng là các đặc cấp chấp sự đồng thời hướng Lâm Lôi cực nhanh bay lại đây, trong tay mỗi người bọn họ cũng xuất hiện một thanh trường kiếm mảnh khảnh.

Không còn chỗ trốn!

"Lão Đại." Bối Bối cũng nóng nảy. Lâm Lôi trực tiếp truyền âm quát, "Bối Bối, cái tên ở phía dưới đó, chúng ta hai người hợp lại đánh hắn. Giết chết một người, liên kích trận pháp này sẽ bị phá."

"Hiểu rồi."

Lâm Lôi, Bối Bối một người một thú cũng tăng tốc hướng phía dưới rơi thẳng xuống, đồng thời nhằm tên cửu cấp cường giả kia vây công lại. Mà tên cửu cấp cường giả ở phía dưới đó chẳng những không có một chút khiếp đảm, ngược lại khóe miệng còn khẽ nhếch lên, có một chút ý cười khinh thường.

"Vù vù -"

Bạch sắc quang mang cực nhanh lưu chuyển, ngoài ra bạch sắc quang mang bên ngoài thân năm người còn lại cũng bắt đầu ảm đạm xuống. Mà tên đặc cấp chấp sự ở phía dưới thât sự giống như mặt trời sáng lóa đến chói mắt, y một chân đạp đất, cầm trong tay thanh trường kiếm cực nhanh hướng Lâm Lôi, Bối Bối bổ tới.

"Chát." Long vĩ Lâm Lôi đột nhiên vung lên, không để ý hết thảy trực tiếp đem tên đặc cấp chấp sự này trói buộc lại.

"Keng." Thanh trường kiếm đó trực tiếp bổ thẳng vào ngực Lâm Lôi, Lâm Lôi còn cảm giác được đau đớn vô cùng, lân giáp bên ngoài thân liền tức khắc vỡ vụn ra, giống như bị dí một cây gậy sắt nóng đỏ vào bề mặt da thịt đến cháy bỏng, Thân thể hắn đau đớn cũng co rúm cả lại, chỉ là long vĩ của Lâm Lôi vẫn như trước mạnh mẽ trói chặt đối phương. Miệng vết thương máu tươi bắt đầu thẩm thấu ra.

Ngay cả với phòng ngự lân giáp của Cức bối thiết giáp long vậy mà đỡ không được một kiếm này.

"Một kiếm này, uy lực so với Thánh vực cao thủ cũng chỉ là kém một chút mà thôi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng kinh ngạc. Sáu gã đặc cấp chấp sự sau khi trải qua liên kích, lực công kích này so với trước đó quả là khủng bố chưa từng có.

Dựa theo quan điểm của Quang Minh thần điện, đối phó với Thánh vực, phương pháp liên kích này nhất định thắng không nghi ngờ gì.

"A ~~" Long vĩ đang trói chặt thân thể đối phương, vấp phải sự chấn động cường đại của Quang minh Đấu khí, Lâm Lôi cảm thấy long vĩ của mình đau đớn kịch liệt, có điều hắn vẫn liều mạng dùng sức, muốn quấn chết đối phương. Cặp đồng tử màu vàng lợt càng gắt gao nhìn chằm chằm vào kẻ địch.

"Hừ." Gã đặc cấp chấp sự đó cười lạnh một tiếng.

"Bùm."

Tên đặc cấp chấp sự bên ngoài thân bạch sắc quang mang đột nhiên giãn to ra, long vĩ của Lâm Lôi hoàn toàn không thể khống chế được cũng trực tiếp bị giãn nở ra. Lực trói buộc của Lâm Lôi căn bản không bằng lực phản kháng của đối phương.

Mà thời điểm này, năm tên đặc cấp chấp sự phía trên cũng nhằm phía Lâm Lôi lao tới.

"Lão Đại." Bối Bối đạp một cái vào vai Lâm Lôi, trực tiếp hướng năm tên đặc cấp chấp sự phía trên vọt tới trước. Thế nhưng chỉ với một lần giao kích, nó cơ hồ đã đồng thời bị năm thanh trường kiếm bổ trúng rồi, Bối Bối thân thể trực tiếp bị bắn ngược rơi trở lại.

"Bối Bối." Lâm Lôi thầm hét lên.

"Lão Đại, ta không việc gì." Bối Bối xoay người một cái đã dừng lại, chỉ là da dẻ vốn kiên cố của nó cũng thẩm thấu vết máu rất nhỏ. Nhưng mà phòng ngự của Bối Bối quả thật là dị thường, mao bì thực sự không có quá nhiều tổn thương.

Sáu gã đặc cấp chấp sự này kinh ngạc nhìn Bối Bối.

Đến như vậy mà cũng không cắt đứt được bì mao của con Ảnh thử trước mắt này, quá dị thường. Với sáu gã đặc cấp chấp sự xem ra, dưới liên kích, dù cho có là cửu cấp ma thú thì cũng phải bị phá vỡ phòng ngự.

Như Lâm Lôi phòng ngự dị thường như thế mà lân giáp ở ngực cũng là bị một kiếm bổ vỡ vụn ra. "Mục tiêu là Lâm Lôi!" Sáu người đó cũng hiểu được, giết chết cái con Ảnh thử dị thường này có thể cần một ít khí lực. Thế nhưng giết chết Lâm Lôi thât sự đơn giản hơn nhiều.

Một kiếm đã phá vỡ phòng ngự, chỉ cần vài lần công sẽ đủ để giết chết Lâm Lôi.

"Chuyện gì xảy ra vậy, Quang Minh Đấu khí bọn họ cũng không tiêu hao chút gì sao!" Lâm Lôi đáy lòng gầm lên giận dữ, cặp lợi trảo điên cuồng công kích về phía các đặc cấp chấp sự.

"U ~~" Bối Bối cũng kêu to lên đến chói tai-

Sáu gã đặc cấp chấp sự toàn thân bao phủ trong hắc sắc quang mang, giáp công về phía Lâm Lôi, Bối Bối. Mà Lâm Lôi cùng Bối Bối không để ý cũng đồng thời phản kháng.

"Rầm -"

Một trận hỗn loạn giao kích. Song phương đều không hề để ý đến phòng ngự, chỉ lo công kích.

Sáu gã đặc cấp chấp sự bay ngược ra.

Còn Lâm Lôi bên ngoài thân hắc sắc lân giáp đã vỡ vụn tới hơn phân nửa, đám vết thương đã mở miệng ra, máu tươi cũng không ngừng thẩm thấu ra ngoài. Thậm chí ngay cả với long vĩ của hắn, một bộ phận lân giáp đã vỡ vụn.

"Phụt." Lâm Lôi áp chế không được máu tươi đi qua cổ họng, phun một ngụm ra ngoài.

"Phòng ngự của bọn chúng..." Lâm Lôi thật sự tức giận.

Hắn cuối cùng đã gặp phải phòng ngự đối với hắn mà nói đều là những nhân vật dị thường, sáu đặc cấp chấp sự này hoàn toàn giống nhau đều đang sử dụng lãng phí Quang Minh Đấu khí. Quang Minh Đấu khí sáu người liên hợp lại với nhau, chẳng những lực công kích khủng bố, ngay cả phòng ngự cũng khủng bố kinh người, công kích của Lâm Lôi mạnh như vậy mà cũng không thể gây thương tổn được một chút nào cho đối phương.

"Lão Đại, ngươi thế nào rồi?" Bối Bối hoảng sợ hỏi, đôi mắt nhỏ đen láy lo lắng nhìn Lâm Lôi.

Tình trạng của nó so với Lâm Lôi thì còn khá hơn nhiều.

Sáu gã đặc cấp chấp sự đó mục tiêu chủ yếu là Lâm Lôi. Hơn nữa Bối Bối so với Lâm Lôi còn dị thường hơn một ít, nó chỉ có bên ngoài thân thẩm thấu ra ít vết máu mà thôi.

"Không có, không có việc gì." Lâm Lôi một tay xoa vết máu trên mép.

"Đây mới là đợt đầu tiên…"

Một gã tử bào đặc cấp chấp sự đứng ở trên phòng ốc xa xa dửng dưng nói, "Phòng ngự tốt lắm, để ta xem ngươi có thể chống đỡ qua bao nhiêu lần hợp kích của chúng ra."

"Duy Đặc Tư, đừng lãng phí thời gian nữa." Gã đặc cấp chấp sự ra lệnh đứng ở trên một cái nóc nhà lạnh lùng nói.

"Động thủ." Một tên đặc cấp chấp sự đứng ở một chỗ trên con hẻm nhỏ quát.

Giờ phút này phòng ốc chung quanh đã sụp đổ rất nhiều, nhưng sự chém giết ồn ào đó đã dẫn dụ một ít chiến sĩ cường đại tại xa xa tới xem. Thế nhưng tình cảnh sự việc xảy ra như thế, bọn họ căn bản không dám lại gần sát.

Chỉ riêng khí tức khủng bố của Quang minh Đấu khí phát ra đã làm cho bọn chúng sợ hãi rồi.

"Vèo!" Sáu gã đặc cấp chấp sự cơ hồ đồng thờ, hóa thành sáu đạo bạch sắc lưu quang hướng Lâm Lôi phóng đến. Trong cái bọc của cái khối lập thể tám mặt phong kín này, Lâm Lôi căn bản không còn chỗ trốn.

Hàm răng hắn cắn chặt lại.

"Hống ~~" Lâm Lôi nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp từ sau lưng rút ra chuôi... Hắc Ngọc trọng kiếm, điên cuồng hướng sáu gã đặc cấp chấp sự chém tới.

"Loảng xoảng." Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi mạnh mẽ bổ thẳng vào người một gã tử bào đặc cấp chấp sự trên người. Tên tử bào đặc cấp chấp sự kia chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng kinh khủng đang truyền tới.

"Sao?" Gã tử bào đặc cấp chấp sự bị bổ trúng này bay ngược ra. Nhưng dưới lực phòng ngự của Quang minh Đấu khí, hắn thât sự không có bất kỳ trọng thương nào.

Chỉ có loại trọng kiếm này mới phát huy được năng lực dưới sức mạnh kinh người của Long Huyết chiến sĩ.

"Phập!"

Năm thanh trường kiếm kia chém xuống người Lâm Lôi, long trảo, các gai nhọn, long vĩ của hắn cũng điên cuồng hướng bốn phía công kích. Năm tên đặc cấp chấp sự này lại bay thối lui đi.

Lâm Lôi quỵ xuống mặt đất, hai chân quỳ xuống.

Lúc này trên người hắn hắc săc lân giáp tới hơn phân nửa đã vỡ vụn ra, trong ngực vốn có vết thương lại bị mở rộng thêm, một rãnh sâu thương tích có thể nhìn thấy cả xương không ngừng thẩm thấu máu tươi ra phía ngoài.

Có điều huyết mạch của Long Huyết chiến sĩ giúp cho Lâm Lôi có năng lực khôi phục đặc biệt mạnh mẽ.

Cơ bắp hắn không ngừng đàn hồi, cố gắng để khép lại, thế nhưng vết thương thật sự quá lớn, chỉ có thể khiến cho miệng vết thương của Lâm Lôi không ngừng thu nhỏ lại. Có điều việc mất đi một lượng máu tươi thât sự lớn khiến cho Lâm Lôi cảm thấy trong đầu nổi lên một trận choáng váng.

"Lần tiếp theo này là lúc ngươi sẽ phải chết."

Một tên trong sáu gã đặc cấp chấp sự ngạo nghễ nói, Bối Bối càng lo lắng tựa ở bên cạnh Lâm Lôi. Vô luận là Bối Bối hay là Lâm Lôi cũng cảm giác được một nỗi tuyệt vọng.

"Hừ." Lâm Lôi lắc mạnh đầu một cái, cố gắng giúp mình tỉnh táo một chút.

Mà lượng máu mất quá nhiều, khiến cho hắn nhìn tình cảnh chung quanh cũng có phần mơ hồ, ngay lúc này một đạo hắc sắc quang mang giống như mộng ảo bay ra ngoài, cuối cùng biến thành một lão giả râu tóc bạc phơ mặc trường bào trắng toát.

"Đức Lâm gia gia." Lâm Lôi ngẩn ra. Hắn không rõ Đức Lâm gia gia lúc này xuất hiện để làm gì. Bộ dạng Đức Lâm Kha Ốc Đặc giờ phút này, với thời điểm Lâm Lôi lần đầu tiên nhìn thấy người giống nhau như đúc. Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười khẽ xoa đầu Lâm Lôi một cái.

"Lâm Lôi, sau này nhất định phải dựa vào chính bản thân ngươi đó." Đức Lâm Kha Ốc Đặc mỉm cười cưng chiều nói.

"Đức Lâm gia gia, người muốn ……" Lâm Lôi ngơ ngác.

Linh hồn Đức Lâm Kha Ốc Đặc đột nhiên trôi nổi bồng bềnh, cách mặt đất khoảng cách vào khoảng một thước, rồi sau đó hai tay mở ra. Một cỗ Tinh thần lực kinh khủng lấy Đức Lâm Kha Ốc Đặc làm trung tâm phát tán ra.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc giây phút này trong lòng lại rất yên ả.

"Thời của ta hồi đó tại Phổ Ngang đế quốc, chỉ có tu luyện tranh đấu chém giết, lúc đó ta tại Phổ Ngang đế quốc vốn đặc biệt cao ngạo, không có lấy một người thân cận, cũng không có có cái gì gọi là con cháu. Ở trong Bàn Long chi giới chờ đợi suốt hơn năm ngàn năm, tâm tính ta đã thay đổi. Rồi sau đó gặp được ngươi, Lâm Lôi."

Đức Lâm Kha Ốc Đặc đang trôi nổi vẫn nhìn vào Lâm Lôi.

"Đức Lâm gia gia, người muốn làm gì?" Lâm Lôi có một dự cảm không tốt.

"Ta nhìn ngươi lớn lên, từng bước từng bước phát triển, ta trong lòng cũng có cảm giác tự hào. Ta thậm chí còn coi ngươi như là cháu của ta." Đức Lâm Kha Ốc Đặc phát tán ra Tinh thần lực càng thêm khủng bố.

Sự khủng bố, đừng nói Lâm Lôi mà ngay cả những đặc cấp chấp sự cường giả này, thậm chí là những chiến sĩ ở xa xa cũng cảm giác được. Sáu gã đặc cấp chấp sự bỗng trở nên kinh hãi.

"Lâm Lôi, đừng thương tâm. Kỳ thật ta ở lại trong Bàn Long chi giới cũng là không có tương lai gì, lúc này đây, ngươi sẽ được thấy ta thi triển một lần thực lực của ta." Đức Lâm Kha Ốc Đặc tươi cười sáng lạn.

Thế nhưng Lâm Lôi thât sự trở nên kinh hãi.

"Chuyện gì xảy ra thế?" Sáu gã đặc cấp chấp sự cũng hoảng sợ cả lên, Tinh thần lực đó quá mạnh mẽ, cường đại đến nỗi bọn họ cũng phải kinh hãi.

Một vị Thánh vực đỉnh cấp cường giả thiêu đốt linh hồn tạo ra Tinh thần lực, dù cho Thánh vực đỉnh cấp cường giả thông thường cũng còn kém rất xa.

"Vù!" Chung quanh cả Hách Tư thành Địa hệ nguyên tố điên cuồng hướng Đức Lâm Kha Ốc Đặc tụ tập lại. Dưới sự trói buộc của Tinh thần lực đáng sợ từ Đức Lâm Kha Ốc Đặc, tất cả Địa hệ nguyên tố điên cuồng tụ tập.

Không có Ma pháp lực. Đơn thuần dựa vào Tinh thần lực khống chế Địa hệ nguyên tố thi triển ma pháp!

Dưới tình huống bình thường, Địa hệ ma pháp uy lực cũng đặc biệt nhỏ. Thế nhưng giờ phút này Đức Lâm Kha Ốc Đặc thi triển ma pháp, uy lực cũng là làm cho người ta phải sợ hãi.

"Vẫn Thạch Thiên Hàng!"

Linh hồn Đức Lâm Kha Ốc Đặc bắt đầu trở nên mơ hồ, thế nhưng tiếng ông ta vẫn như trước - lạnh lùng tựa như thiên thần, chỉ thấy sáu đạo cự hình vẫn thạch màu thổ hoàng trực tiếp hướng sáu gã đặc cấp chấp sự nện xuống.

"Ôi-" Sáu khối đá cỡ chừng phòng ốc hoàn toàn do Địa hệ nguyên tố cấu thành ra cự hình vẫn thạch, tốc độ cực nhanh xé rách không gian trực tiếp đập vào sáu người này.

Sáu gã đặc cấp chấp sự kinh hô mà chạy, thế nhưng sáu khối cự hình vẫn thạch này cũng vẫn đi theo bọn chúng.

"Lâm Lôi." Đức Lâm Kha Ốc Đặc nhìn Lâm Lôi, "Tạm biệt nhé."

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn Đức Lâm gia gia râu tóc bạc phơ, y phục cũng toàn một màu trắng.

"Nhớ cho kỹ, hãy sống cho thật tốt." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt vẫn nở một nụ cười thật tươi, rồi sau đó linh hồn vốn đã rất hư ảo, tựa như sương khói bị gió thổi bay đi, trực tiếp tiêu tan mất.

Lâm Lôi há miệng thật to, song bỗng cảm thấy cổ họng như tắc nghẹn lại, bất luận ra sao cũng không thốt lên được thành lời, nước mắt không thể khống chế chảy xuống.

"A, a - " Hắn giống như một người câm khàn giọng rống to lên, nước mắt không ngừng rơi lã chã.

(Hết chương 22)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 23: Điên Cuồng

Ầm!""Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"......

Sáu khối cự hình vẫn thạch táng thật mạnh vào sáu gã đặc cấp chấp sự, khiến cả sáu tên tay chân cuống quýt cứ như muốn xới tung cả mặt đất lên mà chui xuống trốn. Nhưng sáu khối cự hình vẫn thạch đã nện thẳng xuống đất, gây ra một cơn chấn động như sấm rền trên diện rộng vang vọng khắp trong thiên địa.

"Ầm -"

Sáu cái hố sâu to chừng hơn mười thước vô thanh vô thức xuất hiện, đồng thời sóng chấn động khủng bố hướng bốn phương tám hướng tản ra ngoài, mặt đất tựa như biển lớn cuồn cuộn bão tố, phòng ốc sụp đổ, cây cối vỡ vụn bắn ra tung tóe.

Chung quanh trong vòng vài trăm thước tất cả đều hóa thành một đống đổ nát.

Tiếng nổ khủng bố vang vọng khắp cả Hách Tư thành, vô luận là các khổ tu giả vừa đi đến ngoài thành Hách Tư, hay là đám nhân mã của Đạo Sâm thương hội, thậm chí là những cao thủ khác, ất cả mọi người đều cảm giác được chấn động ở nơi đó.

Những biên độ sóng tản ra nối tiếp nhau táp vào người Lâm Lôi, thế nhưng hắn cứ ngây dại tựa như một kẻ mất hồn bất động không hề nhúc nhích, mặc cho sóng chấn động tàn phá đi qua.

Lâm Lôi toàn thân ngây ngốc đứng ở đó, nước mắt không ngừng chảy tràn ra.

"A, a a -" Hắn dường như quên cả tiếng nói, thống khổ toàn thân phát run lên, nỗi hoảng sợ pha lẫn với bi phẫn trào dâng trong tiếng thét gào, Lâm Lôi vô lực quỵ xuống.

Một cảm giác tê tâm liệt phế bao trùm khắp toàn thân.

Lâm Lôi trong đầu không khỏi hiện ra một loạt những sự kiện lúc còn ở bên Đức Lâm gia gia-

Lần đầu tiên, đó là lần trông thấy một đạo bạch quang hóa thành một bạch bào lão giả râu tóc bạc trắng, lúc ấy tiểu Lâm Lôi còn sợ hãi kêu lên: "Ngươi, ngươi là ai?"

"Tiểu tử, xin chào, ta tên là Đức Lâm Kha Ốc Đặc, Thánh vực ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc!" Đức Lâm Kha Ốc Đặc lần đầu tiên tiếp xúc với Lâm Lôi…

"Đức Lâm gia gia, người sao lại không nói gì cả vậy? Nguyên tố thân hòa lực của ta thế nào?" Lâm Lôi lần đầu tiên kiểm nghiệm ma pháp thiên phú.

"Tốt lắm, đặc biệt tốt, nguyên tố thân hòa lực của ngươi đặc biệt rất cao." Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt tràn ngập nụ cười, "Theo ta được biết, thậm chí trong một ngàn ma pháp sư cũng rất khó tìm ra được một người có nguyên tố thân hòa lực cao hơn ngươi, thật đó." Đức Lâm gia gia khen ngợi khiến cho tiểu Lâm Lôi hưng phấn không thể kìm được.

Một người là Thánh vực đại ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc, một người là tiểu hài đồng nhỏ bé. Cứ như vậy, dưới sự trợ giúp của ma đạo sư đến từ Phổ Ngang đế quốc, tiểu hài đồng từng bước đi trên con đường ma pháp……

Thạch điêu điêu khắc của Bình Đao Lưu phái, tu luyện tai Ma Thú sơn mạch. Dưới sự dạy bảo của một bậc trưởng lão như Đức Lâm Kha Ốc Đặc, Lâm Lôi đã phát triển với tốc độ kinh người.

Sau đó hắn đã trở thành tiêu điểm của mọi người.

Không ai biết rằng sau lưng hắn còn có một linh hồn Thánh vực đại ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc.

"Lâm Lôi, sau này nhất định phải dựa vào bản thân ngươi đó." Đức Lâm gia gia tại thời khắc cuối cùng vẫn trìu mến xoa đầu hắn.

Sau đó là một cấm kỵ ma pháp kinh thiên động địa 'Vẫn Thạch Thiên Hàng' thi triển ra, rồi linh hồn Đức Lâm gia gia cứ dần nên ảm đạm.

"Lâm Lôi. Tạm biệt nhé."

"Nhớ cho kỹ, phải sống cho thật tốt."

Lâm Lôi trong đầu không ngừng hiện lên một màn những tình cảnh lúc ở cùng với Đức Lâm gia gia, vị trưởng lão đã bao dung hắn, dạy bảo hắn, đã trở thành một người mà hắn không thể rời xa.

"Không, không -"

Lâm Lôi không ngừng lắc đầu.

Hắn không muốn tin rằng Đức Lâm gia gia thật sự đã chết. Hơn nữa còn là linh hồn tiêu tán mà chết.

"Không thể nào, Đức Lâm gia gia, người mau ra đây, mau ra đây đi." Lâm Lôi nhìn Bàn Long chi giới không ngừng gào lên, rồi sau đó là cầu xin, nước mắt cứ thế mà chảy xuống trên lân giáp lạnh như băng.

Vết máu trên người hắn không ngừng thẩm thấu ra ngoài, thế nhưng

Lâm Lôi không hề có cảm giác.

"Đức Lâm gia gia."

Biết bao nhiêu kỳ vọng rằng sẽ lại có một đạo bạch quang từ trong Bàn Long chi giới bay ra, hóa thành Đức Lâm gia gia râu tóc bạc trắng, mặc trường bào cũng toàn một màu trắng. Lâm Lôi không thể nào tin rằng Đức Lâm gia gia đã chết như vậy, đã vĩnh viễn rời xa hắn.

Từ nhỏ đã ở cùng với Đức Lâm gia gia.

Lâm Lôi cho tới tận bây giờ cũng chưa từng rời xa Đức Lâm gia gia, xưa nay luôn là như vậy!

Tận sâu thẳm trong đáy lòng, hắn đã quen với sự tồn tại của Đức Lâm gia gia. Lâm Lôi dù cho lúc trước bị Quang Minh thần điện tống giam lại, hắn vẫn luôn luôn không hề cảm thấy quá tuyệt vọng .

Trái tim hắn vẫn rất kiên định, bởi vì sau lưng hắn còn có Đức Lâm gia gia.

Đến bây giờ ……

Đức Lâm gia gia đã vĩnh viễn rời xa rồi. Vĩnh viễn!

"Tại sao, tại sao." Tiếng Lâm Lôi phát run lên, "Ông trời ơi, phụ thân ta đã chết, mẫu thân ta cũng đã chết, tại sao? Tại sao ngay đến cả Đức Lâm gia gia người cuối cùng của cũng muốn đoạt đi?"

"Tại sao hả!!!" Lâm Lôi ngẩng đầu rống to lên.

Thanh âm vang vọng trong thiên địa.

"A. a ……" Hắn vô lực quỳ xuống, gào khóc thảm thiết. Thế nhưng mặc kệ Lâm Lôi có khóc như thế nào, vị trưởng lão lương thiện đó cũng sẽ vĩnh viễn không trở lại.

Người đã vĩnh viễn ra đi.

"Đức Lâm gia gia."

Lâm Lôi cảm thấy bản thân suy yếu chưa từng thấy, đó chính là do tâm linh uy yếu. Không có phụ thân, không có mẫu thân, ngay cả Đức Lâm gia gia - một người luôn luôn bên mình - cũng không có.

Duy nhất chỉ còn lại bản thân, còn Bối Bối thì căn bản lại không biết đến sự tồn tại của Đức Lâm gia gia.

"Lão Đại, Lâm Lôi lão Đại." Bối Bối có phần sợ hãi đẩy đẩy Lâm Lôi.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn về phía nó.

"Bối Bối." Hắn đột nhiên ôm Bối Bối vào lòng.

"Lão Đại, huynh vừa rồi kêu lên Đức Lâm gia gia, Đức Lâm gia gia đó là ai vậy? Ta vừa rồi cảm giác được một cỗ Tinh thần lực thật là khủng khiếp. Là cái gì vậy?" Bối Bối cũng đang nghi hoặc vì mù tịt chẳng biết cái gì.

Nghĩ đến Đức Lâm gia gia, Lâm Lôi cảm thấy tâm linh càng thêm phần đau đớn.

Cúi đầu nhìn về phía Bàn Long chi giới trên ngón tay. Nhưng mà…… Đức Lâm gia gia đã vĩnh viễn không trở lại.

"Lọc cọc ~~" đột nhiên một thanh âm rất nhỏ vang lên, Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trong hố sâu bị vẫn thạch đập xuống, một tử bào nhân ảnh lúc này đang khó khăn bò ra phía ngoài. Không chỉ riêng hắn, năm người khác cũng đồng dạng rất khó khăn, chậm rãi bò theo ra ngoài.

Vẫn thạch thiên hàng - Địa hệ cấm chú ma pháp.

Nếu là một Thánh vực ma đạo sư thi triển 'Vẫn Thạch Thiên Hàng', sáu người này hẳn phải chết trăm phần trăm. Thế nhưng Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng chỉ là một Thánh vực ma đạo sư không có một chút Ma pháp lực.

Dựa theo nguyên lý ma pháp thì Ma pháp lực là tướng quân, nguyên tố là tiểu binh. Tinh thần lực thông qua Ma pháp lực mà khống chế nguyên tố, hình thành ma pháp khổng lồ.

Thế nhưng linh hồn Đức Lâm Kha Ốc Đặc dựa vào Tinh thần lực khổng lồ trực tiếp khống chế nguyên tố, trực tiếp thi triển 'Vẫn Thạch Thiên Hàng' ma pháp.

Bởi vì không có Ma pháp lực, cho dù Đức Lâm Kha Ốc Đặc có thiêu đốt linh hồn thì uy lực Vẫn thạch thiên hàng cũng chỉ có môt hai thành so với uy lực 'Vẫn Thạch Thiên Hàng' bình thường mà thôi. Uy lực cấm chú dù chỉ là một hai thành, song cũng đập cho sáu gã đặc cấp chấp sự chết khiếp.

Nhìn sáu tử bào nhân ảnh trong lúc này đang khó khăn bò ra ngoài.

Lâm Lôi đáy lòng đột nhiên bốc lên lửa giận vô tận, phẫn nộ, bất cam.

"A -" Hắn toàn thân giống như tia chớp nhằm phía một gã tử bảo nhân ảnh trong số đó. Gã đặc cấp chấp sự đó đã thấy Lâm Lôi vọt tới, con mắt trợn lên tròn xoe.

"A -" Lâm Lôi hai tay đột nhiên dùng sức, trực tiếp xé rách tên đặc cấp chấp sự này thành hai nửa.

"Chết đi." Hắn lại đánh bay đầu của một gã tử bào nhân ảnh khác.

"A a!" Lợi trảo Lâm Lôi đâm xuyên vào trong ngực của gã đặc cấp chấp sự thứ ba, móc trái tim hắn ra ngoài, bóp cho nát bấy.

"Đi chết đi." Lâm Lôi trực tiếp há mồm mạnh mẽ cắn vào yết hầu gã đặc cấp chấp sự thứ tư, cắn đứt rời cái yết hầu của y.

Ăn thịt y, uống máu y!

"A." Lâm Lôi chỉ khẽ lắc thân hình một chút là đã tới trước mặt tên đặc cấp chấp sự thứ năm, gã này đã trọng thương không còn có năng lực phản kháng, chỉ có thể hoảng sợ địa nhìn Lâm Lôi cầm hai bắp đùi của hắn trực tiếp xé rách thành hai nửa.

Về phần gã chấp sự thứ sáu-

"Ngươi. Ngươi -" Tên đặc cấp chấp sự thứ sáu này cũng đã bị trọng thương, chứng kiến thảm cảnh trước đó, nhìn thấy Lâm Lôi giống như ác ma từ địa ngục xông lại đây, khiến cho toàn thân y khẽ rung động, rồi sau đó cả người liền đổ sụp xuống.

Cho dù tên đặc cấp chấp sự thứ sáu này đã chết, Lâm Lôi cũng vẫn mạnh mẽ tung một quyền nện vào đầu đối phương, đập đầu hắn đến nứt toác ra.

Bối Bối nhìn một màn này, có phần kinh sợ.

Mà các chiến sĩ ở xa vây xem hầu hết đều bị dọa đến ngây người, bọn họ không nghĩ tới còn có người tàn nhẫn như vậy, thật khủng bố. Đặc biệt là bây giờ bộ dạng của Lâm Lôi - toàn thân lân giáp phần lớn đã vỡ vụn, máu tươi nhiễm hồng khắp cơ thể, trong đồng tử màu vàng lợt còn hiện lên những vệt máu đỏ.

"Lão Đại, ngươi, ngươi làm sao vậy?" Bối Bối có phần lo lắng.

Lâm Lôi sau khi điên cuồng giết chết sáu gã đặc cấp chấp sự, toàn thân thật sự vô lực ngồi phịch trên mặt đất… Sững sờ ngồi ở đó, không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Lão Đại." Bối Bối sốt ruột đẩy mạnh vào hắn.

Lâm Lôi đột nhiên ngẩng đầu lên, nước mắt không kìm được cứ lăn dài trên má. Hắn lại cúi đầu xuống, vùi đầu vào giữa hai chân mà khóc òa lên.

Sáu cái hố sâu to lớn đó, trong phạm vi vài trăm thước tất cả đều biến thành đống đổ nát. Sáu gã tử bào tất cả đều bị một con quái vật ác ma tàn nhẫn giết chết.

Nhưng mà quái nhân ác ma thât sự lại đang vùi đầu vào giữa hai chân mà khóc.

Vài trăm thước bên ngoài, người vây xem tới hơn ngàn vạn người. Những người này trông thấy cảnh đó thì cảm giác đúng là không thể tưởng tượng nổi.

"Ác ma đó đang khóc?"

Rất nhiều người cũng giật mình.

"Ác ma đó, hình như. Hình như bộ dạng rất thương tâm." Một người trẻ tuổi quay về phía bằng hữu bên cạnh mơ hồ nói, vị bằng hữu đó ngẩn ra, rồi sau đó cũng gật đầu.

Những người vây xem không ai dám lại gần. Vừa rồi tình cảnh chiến đấu khủng bố bọn họ đã được thấy, dù cho có một ít bát cấp cường giả song cũng minh bạch bản thân là rất chênh lệch so với đối phương.

"Ác ma đang khóc?" Một đám người Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì từ xa xa chạy tới nghe được âm thanh bàn luận không khỏi ngẩn ra.

"Tránh ra, mau tránh ra!" Da Lỗ giận dữ hét.

Liền tức khắc hộ vệ của Đạo Sâm thương hội đẩy đám người đang vây xem ra. Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người kinh hoảng vội vàng hướng bên trong xông vào.

Thời điểm xông vào sát bên trong, bọn họ ba người cũng ngây dại -

Chung quanh vài trăm thước bên trong lộ ra đống đổ nát, sáu cái hố sâu thật lớn hoàn toàn có thể tưởng tượng được uy lực khủng bố. Thi thể sáu tên đó đã không còn là hình người nữa rồi, có thể tưởng tượng được kẻ giết bọn tàn bạo ra sao.

Mà ác ma toàn thân lân giáp bể tan tành tới hơn phân nửa thât sự lại đang ngồi ở đó vùi đầu khóc lóc.

Khi đã thấy Bối Bối ở bên cạnh 'Ác Ma', đặc biệt là thanh Hắc Ngọc trọng kiếm rơi trên mặt đất, Da Lỗ ba người hoàn toàn xác nhận ra thân phận của Lâm Lôi.

"Lão Tam." Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người lập tức vọt tới trước.

Lúc này Môn La Đạo Sâm cũng từ phía sau chạy theo, ngay tức khắc cũng hướng về phía đám thủ hạ phân phó: "Nhanh xử lý sáu thi thể đó cho ta, lập tức mang đi, đừng cho người ta biết là Đạo Sâm thương hội chúng ta làm." Nói xong Môn La Đạo Sâm cũng im lặng rời đi.

"Lão Tam." Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người lo lắng kêu lên.

Kỳ thật tại Phân Lai thành, thời điểm Lâm Lôi ám sát Khắc Lai Đức, Da Lỗ đã đoán được Lâm Lôi có thể biến thành Long Huyết chiến sĩ. Kiều Trì, Lôi Nặc hai người hiển nhiên cũng được Da Lỗ nói lại. Mà bây giờ, nhìn Bối Bối bên cạnh cùng với Hắc Ngọc trọng kiếm vứt chỏng chơ trên mặt đất, tự nhiên chỉ thoáng chốc đã phán định được thân phận của Lâm Lôi.

Lâm Lôi thân thể khẽ run lên.

Ngẩng đầu lên nhìn sang bên cạnh, đã thấy Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người, hắn cuối cùng cũng mở miệng: "Các người ......"

"Chạy mau." Da Lỗ lập tức thúc giục, "Ngươi giết tử bào đặc cấp chấp sự, nếu bị người của Quang Minh giáo đình phát hiện ra thì sẽ thảm lắm đó." Da Lỗ lập tức kéo Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng đứng lên theo.

"Bối Bối, chúng ta đi thôi." Hắn ôm lấy Bối Bối, trực tiếp bước ra phía ngoài.

Da Lỗ cũng ngẩn ra, bởi vì hắn phát hiện Lâm Lôi vậy mà căn bản không hề để ý tới thanh Hắc Ngọc trọng kiếm này. Hắn đành phải nói: "Lão Tam, trọng kiếm của ngươi."

"Trọng kiếm?" Lâm Lôi quay đầu lại, rồi sau đó mới bắt đầu có phản ứng, đi qua nhặt lại thanh trọng kiếm.

Lúc này một nhóm người ngựa của Đạo Sâm thương hội đã phóng tới, đặc biệt rất nhanh xử lý thi thể của sáu gã tử bào đặc sứ này.

"Lão Tam làm sao vậy?" Kiều Trì quay sang Da Lỗ, Lôi Nặc hai người khẽ hỏi.

Da Lỗ cũng nghi hoặc lắc đầu: "Không biết, Bối Bối cũng không có việc gì cả. Nhưng tình trạng lão Tam hiện tại mà so với lần trước thất tình còn có phần nghiêm trọng hơn, cứ như là hồn phi phách tán rồi vậy."

Mà Lâm Lôi dưới sự dẫn dắt của đám nhân mã Đạo Sâm thương hội, im lặng dọc theo con hẻm nhỏ đi tới một phủ đệ bí mật.

(Hết chương 23)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 24: Tĩnh Lặng

Trong phủ đệ vắng vẻ, chỉ có Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc cùng với mười mấy thị nữ, bên ngoài còn có hơn mười gã hộ vệ. Những người này ở đây chủ yếu là vì Lâm Lôi.

Dưới gốc cây nho, Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người vây quanh bên cạnh chiếc bàn đá.

"Da Lỗ lão Đại, ngươi nói thử xem, lão Tam hắn rốt cuộc là làm sao vậy?" Lôi Nặc trên mặt tràn đầy sự nghi hoặc, không biết phải nói làm sao cho phải.

Da Lỗ lắc đầu: "Ta cũng không biết, lão Tam đến đây đã được hơn chục này, trong chục ngày này, hắn hoàn toàn không có biểu hiện tình cảm mãnh liệt gì, cũng không tu luyện, cũng không cùng chúng ta nói giỡn cho náo nhiệt, cứ luôn lủi thủi một mình."

Kiều Trì cũng gật đầu: "Trước đây vô luận là phát sinh chuyện gì, lão Tam tu luyện cũng sẽ không đình chỉ. Thế nhưng hắn bây giờ dường như đã hoàn toàn biến đổi thành một người khác."

"Ai có thể nói cho ta biết, lão Tam rốt cuộc làm sao vậy?" Lôi Nặc cắn răng sốt ruột vội la lên. "Nếu ta biết rõ thì đã tốt rồi." Da Lỗ không biết làm sao, thở dài đáp.

Điều khiến ba huynh đệ bọn họ đau đầu nhất chính là căn bản không biết Lâm Lôi tại sao lại biến thành như vậy, không tu luyện, cũng không theo chân ba người bọn họ vui đùa náo nhiệt. Luôn một mình một chỗ, cứ như là bị hớp mất hồn vậy.

Vô duyên vô cớ biến thành như vậy.

Bản thân là hảo huynh đệ của Lâm Lôi, bọn họ bảo sao mà không lo lắng cho được cơ chứ?

"Lão Tam khẳng định là bị đả kích rất lớn." Da Lỗ thở dài, Kiều Trì, Lôi Nặc ngẩn ra rồi cũng đều không thốt nên lời, bọn họ cũng không tự kìm hãm được nhớ lại một màn từng thấy qua từ hơn mười ngày trước đó- -

Có trên ngàn vạn người vây xem, mà từ trung tâm trải dài ra vài trăm thước trống rỗng trên mặt đất là một đống đổ nát. Trong đống đổ nát có sáu cái hố sâu cùng với vẫn thạch làm cho người ta sợ hãi.

Lâm Lôi hoàn toàn Long hóa, sau khi tàn khốc giết chết sáu tử bào đặc cấp chấp sự lại tê liệt ngồi trên mặt đất khóc. Giống như một đứa bé đang ngồi khóc. "Ta từ trước đến giờ chưa từng thấy qua lão Tam thương tâm đến như vậy, yếu ớt đến như vậy." Da Lỗ khẽ nói.

Kiều Trì cũng gật đầu đồng tình: "Lão Tam rất kiên cường, dù cho lúc trước chia tay với Ngải Lệ Tư, nhưng lão Tam sau khi hoàn thành Mộng Tỉnh thạch điêu lại còn tiến thẳng vào Ma Thú sơn mạch tiếp tục tu luyện."

"Đúng, dù cho lúc phụ thân hắn chết, Lão Tam cũng chống chọi được. Mà lần này ……" Lôi Nặc trong lòng tràn đầy sự khó hiểu.

Bọn họ cũng đã xác định bản thân hảo huynh đệ của bọn họ giờ phút này tình cảm bỗng trở nên mỏng manh, song bọn họ lại không thể tìm ra được nguyên nhân.

Trong hậu viện phủ đệ tĩnh mịch bên cạnh khe suối nhỏ róc rách, Lâm Lôi ngồi trên một khối đá bóng loáng dùng để trang trí, cứ như vậy ngắm nhìn nước chảy trong khe suối nhỏ, vẫn không hề nhúc nhích.

Bối Bối cũng đứng ở trên tảng đá bóng loáng đó, tựa ở bên cạnh Lâm Lôi.

Một mảng yên tĩnh, chỉ có tiếng nước chảy lưu động.

Lâm Lôi mặc dù con mắt nhìn nước chảy, thế nhưng trong đầu óc hắn lại là đang nhớ lại một màn quá khứ những tình cảnh lúc sống cùng với Đức Lâm gia gia.

Khi còn nhỏ thì cùng Đức Lâm gia gia vui đùa náo nhiệt.

Đến lúc thiếu niên, lại được Đức Lâm gia gia nghiêm khắc giám sát.

Tại Ma Thú sơn mạch, Đức Lâm gia gia không ngại nhàm chán lần lượt nhắc nhở hắn.

Mỗi một màn tình cảnh được nhớ lại, Lâm Lôi đều cảm thấy tâm linh dâng lên một sự bình lặng.

"Phụ thân đã chết, ta cứ tưởng rằng bản thân đã rất cô độc, thế nhưng ta không biết, kỳ thật ta vẫn còn rất hạnh phúc, vô luận xảy ra tình huống gì, Đức Lâm gia gia cũng ở sau lưng ủng hộ ta, an ủi ta, khích lệ ta, nhắc nhở ta ......"

"Thế nhưng tại sao trước đây ta chưa hề ý thức được tất cả những điều này. Tại sao không hề quý trọng cuộc sống khi có Đức Lâm gia gia ở bên?" Lâm Lôi trong lòng rất thống khổ.

Đức Lâm gia gia xưa nay chưa từng đưa ra yêu cầu quá đáng gì đối với bản thân hắn. Mà chính hắn thât sự từ trước đến giờ chưa bao giờ vì Đức Lâm gia gia mà suy xét qua, từ trước đến giờ chưa từng quý trọng thời gian ở bên cạnh Đức Lâm gia gia. Có lẽ trong tiềm thức của bản thân, hắn cho rằng Đức Lâm gia gia vĩnh viễn sẽ ở lại trong Bàn Long chi giới.

"Bàn Long chi giới? Đức Lâm gia gia sống trong Bàn Long chi giới luôn cô độc một mình. Cô độc sống ở một chỗ, khẳng định là rất đau khổ, Đức Lâm gia gia kỳ thật cũng hy vọng ta thường xuyên nói chuyện phiếm cùng với người." Lâm Lôi lúc này mới nhớ ra.

Nhưng mà……

Trong cuộc sống trước đây, Lâm Lôi trừ phi gặp phải đề tài nào khó khăn thì mới hỏi đến Đức Lâm gia gia, cũng rất ít khi cùng Đức Lâm gia gia chủ động nói chuyện phiếm.

Chỉ biết nhận, không biết cho.

"Tại sao chỉ đến khi mất đi, mới biết rằng cần phải quý trọng." Lâm Lôi thân thể khẽ run rẩy. Hắn mong đợi xiết bao Đức Lâm gia gia có thể lại quay trở về bên hắn.

Đáng tiếc ……

Không có khả năng đó.

Đức Lâm gia gia đã chết, vĩnh viễn chết thật rồi.

Lâm Lôi cảm thấy trái tim mình co thắt lại, giống như bị chuột rút. Toàn thân đau đớn co rúm lại. Thế nhưng trên mặt hắn lại không hề có một chút vẻ thống khổ nào.

Thậm chí trong lòng Lâm Lôi còn có loại ý nghĩ - -

Nếu quả thật đau đến chết như vậy thì hãy cứ giải thoát cho thoải mái đi.

"Lão Đại." Tiếng Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Bối Bối ở bên cạnh, con mắt đen láy của nó đang nhìn hắn, trong ánh mắt hàm chứa đầy lo lắng.

"Huynh, huynh đang nghĩ về Đức Lâm gia gia đó sao?" Bối Bối cũng là sau khi Đức Lâm Kha Ốc Đặc chết mới biết Lâm Lôi bên người vốn có một linh hồn Thánh vực ma đạo sư tồn tại.

Lâm Lôi gật đầu.

Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói: "Lão Đại, huynh có thể, có thể đem chuyện của huynh cùng Đức Lâm gia gia đó nói cho ta nghe không?"

Nhìn Bối Bối, Lâm Lôi khẽ gật đầu, rồi sau đó đem Bối Bối ôm vào lòng, hồi tưởng lại những sự tình cùng với Đức Lâm gia gia rồi bắt đầu lên tiếng: "Năm ấy, ta mới tám tuổi. Có một lần hai gã Thánh vực cường giả xuất hiện tại Ô Sơn trấn chúng ta ……"

Lôi Nặc ba người xuất hiện tại cánh cửa của hậu viện, tĩnh lặng nhìn Lâm Lôi ở xa xa đang ngồi trên một tảng đá bóng loáng ôm Bối Bối.

"Nhìn bộ dạng lão Tam như vậy, ta trong lòng cũng rất khó chịu." Lôi Nặc thấp giọng thở dài.

Da Lỗ, Kiều Trì cũng đều trầm mặc.

"Chúng ta phải nghĩ ra biện pháp." Kiều Trì ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén, "Mặc kệ thế nào, chúng ta cũng không thể để lão Tam cứ suốt ngày yên lặng như thế."

Da Lỗ và Lôi Nặc cũng đều gật đầu.

"Lão Nhị, ngươi có biện pháp gì sao?" Da Lỗ, Lôi Nặc cũng kỳ vọng nhìn về phía Kiều Trì.

Kiều Trì đáp: "Chúng ta căn bản không biết lão Tam tại sao lại biến thành như vậy. Nhưng chúng ta có thể suy luận ra một chút." Kiều Trì trầm ngâm, "Lão Tam gia tộc hắn là Long Huyết chiến sĩ gia tộc, đã từng làm nên một lịch sử gia tộc huy hoàng, người gia tộc hắn khẳng định muốn tái hiện lại vinh quang của gia tộc."

Mắt Da Lỗ sáng lên: "Đúng thế, lão Tam đối với gia tộc là rất coi trọng, từng vì truyền thừa chi bảo Chiến Đao Đồ Lục của gia tộc hắn truyền lại mà đem bán đấu giá Mộng Tỉnh thạch điêu."

"Vậy thì được rồi."

Kiều Trì gật đầu, "Theo suy đoán của ta, lão Tam đã có thể tu luyện khắc khổ như thế, khẳng định rằng trong đáy lòng hắn hẳn phải có một nguyên nhân khích lệ hắn làm như vậy. Mà tái hiện lại vinh quang gia tộc rất có thể là nguyên nhân đó. Lão Tam cố gắng nhiều năm như vậy, nhất định sẽ không dễ dàng từ bỏ, chúng ta dùng cái này để khích lệ hắn."

"Khích lệ? Có hữu dụng không?" Da Lỗ có phần hoài nghi.

Kiều Trì cũng không biết phải làm sao, đành nói: "Thế nhưng, liệu chúng ta còn có biện pháp khác tốt hơn sao?"

"Mặc kệ có biện pháp hay không." Lôi Nặc hừ một tiếng, "Nhưng lão Tam cứ như thế này, ta cũng chịu không nổi nữa. Đi, chúng ta ba người cùng đi nói chuyện với hắn. Xem xem hắn rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra."

"Lão Tứ. Hãy để lão Nhị nói, ngươi mà càng nói thì càng hỏng bét." Da Lỗ trách mắng.

Lôi Nặc cũng hiểu rõ tính cách của bản thân, liền gật đầu. Kiều Trì, Da Lỗ, Lôi Nặc ba người liếc mắt nhìn nhau, đoạn hướng về phía Lâm Lôi bước tới.

Bối Bối nghe xong Lâm Lôi giải thích cũng trầm mặc. Nó cũng rất thương tâm, thương tâm vì cái chết của Đức Lâm Kha Ốc Đặc. Đột nhiên Bối Bối cảm giác được sau lưng có người đi lại gần, liền nhảy ra khỏi ngực Lâm Lôi quay mặt lại phía sau nhìn.

Đúng là ba người Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc.

Thế nhưng lúc này, Lâm Lôi vừa mới giải thích hết mọi sự tình về Đức Lâm gia gia, bản thân thật sự hoàn toàn chìm đắm trong hồi ức, không hề cảm giác được có người khác đang đến.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người nhìn nhau, cũng thầm thở dài một hơi. Lâm Lôi là một cao thủ, nếu dưới tình huống bình thường, Da Lỗ ba người sợ rằng đứng tại cửa của hậu viện hắn đã cảm giác được rồi, thế nhưng ngay lúc này đây, ba người đã đi tới phía sau Lâm Lôi mà hắn cũng không hề có phản ứng.

"Lão Tam." Da Lỗ mở miệng lên tiếng.

Lâm Lôi thân thể chấn động, rồi sau đó quay đầu lại một chút liếc mắt nhìn ba người, ánh mắt rất yên bình: "Các ngươi tới đấy à." Nói xong hắn lại quay đầu lại, tiếp tục nhìn khe suối nhỏ.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người lập tức đi tới bên cạnh khối đá.

"Lão Tam." Da Lỗ dùng sức nắm chặt hai vai Lâm Lôi, xoay người Lâm Lôi lại để mặt đối mặt với hắn, "Lão Tam, ngươi hãy nhớ kỹ lại sự tình tại Ân Tư Đặc ma pháp Học viện xem, ngươi bình thường hay nói thế nào với ta?"

"Quên rồi." Lâm Lôi bình thản đáp.

Da Lỗ trừng mắt: "Quên rồi? Lão Tam ngươi thường xuyên đả kích ta, nói ta nếu không cố gắng khắc khổ tu luyện, sợ rằng người có vóc dáng cao nhất túc xá là ta nhưng về thực lực lại là người yếu nhất."

Trước đây bốn huynh đệ ở chung một túc xá, tự nhiên hay thường xuyên nói giỡn.

Lâm Lôi thât sự vẫn trầm mặc.

Kiều Trì liếc mắt nhìn Da Lỗ khẽ gật đầu, Da Lỗ liền buông hai vai Lâm Lôi ra, đến lượt Kiều Trì tiến tới trước mặt Lâm Lôi trịnh trọng nói: "Lão Tam, ta muốn hỏi ngươi, ngươi khắc khổ cố gắng tu luyện như vậy trong nhiều năm là vì cái gì?"

Lâm Lôi ngẩn ra.

Hắn trong đầu không khỏi nhớ lại từ nhỏ đến lớn, mỗi ngày đều khắc khổ tu luyện.

"Vì gia tộc." Lâm Lôi cuối cùng đã trả lời.

Da Lỗ, Lôi Nặc ở bên cạnh trong mắt cũng có một chút sắc mặt vui mừng, Kiều Trì lập tức thừa thắng truy kích: "Vậy ta hỏi ngươi, bây giờ ngươi như vậy, không định xây dựng lại gia tộc sao?"

Lâm Lôi nhìn về phía Kiều Trì, cười khổ một chút, buồn bã đáp: "Phụ thân ta đã chết, mẫu thân cũng đã chết, ngươi nói, ta vì gia tộc cố gắng thì có tác dụng gì?"

Lâm Lôi đứng dậy, hướng về phía cửa sân đi đến.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người nhìn bóng lưng Lâm Lôi, kinh ngạc nhìn nhau.

"Vô dụng thôi, đã chết cả rồi, ta liều mạng như vậy để làm gì?" Âm thanh buồn bã đó của Lâm Lôi truyền đến, rồi sau đó bóng dáng hắn đã tan biến ở phía sau cánh cửa.

Ngày thứ mười lăm.

Lâm Lôi đã ở trong phủ đệ này được mười lăm ngày rồi, mười lăm ngày này, Da Lỗ ba người bọn họ đã nghĩ hết biện pháp, thế nhưng mặc kệ là thế nào, Lâm Lôi vẫn luôn ở trong bộ dạng đó.

Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc ba người đang buồn rầu uống rượu.

"Làm sao bây giờ, rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẻ cứ trơ mắt nhìn lão Tam suy sụp tinh thần mãi như vậy sao?" Lôi Nặc tức giận nện mạnh chén rượu xuống mặt bàn.

Da Lỗ, Kiều Trì hai người cũng lắc đầu.

Mấy ngày nay tất cả đã cố nghĩ biện pháp, bọn họ cũng đã nghĩ ra, bọn họ hỏi Lâm Lôi tại sao lại biến thành như vậy, thế nhưng Lâm Lôi thât sự căn bản không lên tiếng, chỉ là trầm mặc.

Bọn họ có thể làm sao bây giờ?

"Nhìn lão Tam mang cái bộ dạng trầm mặc đó, ta thật sự rất lo lắng, đau lòng lắm. Lão Tam, than ôi ......" Da Lỗ mạnh tay cầm lấy bình rượu trực tiếp đổ thẳng vào miệng, dốc cạn một hơi uống hết nửa bình.

Bọn họ đã cùng Lâm Lôi trưởng thành, cảm tình với nhau còn hơn cả huynh đệ, bọn họ làm sao có thể trơ mắt nhìn hắn bị như vậy mà không có chút động lòng đây?

Ngồi ở trên ghế trong phòng mình, Lâm Lôi nhìn Bàn Long chi giới trong tay. Hắn còn nhớ rõ tình cảnh lúc Đức Lâm gia gia lần đầu tiên từ Bàn Long chi giới bay ra ngoài.

Nhưng tình cảnh đó vĩnh viễn sẽ không không xuất hiện trở lại.

Ngoài ra một ngón trỏ khác của Lâm Lôi kỳ thật cũng đang mang không gian giới chỉ. Sau khi Khắc Lai Đức chết thì không gian giới chỉ đã là vật vô chủ rồi. Thời điểm cùng sáu gã đặc cấp chấp sự chém giết, máu tươi trên người Lâm Lôi đã sớm nhiễm hồng không gian giới chỉ này rồi, tự nhiên đã lấy máu nhận chủ.

Thế nhưng ……

Mười lăm ngày qua, Lâm Lôi thât sự đến một cái liếc mắt nhìn không gian giới chỉ này cũng không có. Tâm tư hắn hoàn toàn không còn ở đây nữa. Hắn cho dù không nghĩ, thế nhưng trong đầu luôn tràn ngập một màn màn những tình cảnh lúc ở cùng với Đức Lâm gia gia, hình dáng lúc Đức Lâm gia gia an ủi, hình dáng lúc Đức Lâm gia gia nghiêm khắc dạy dỗ…… các loại tình cảnh đều nhớ kỹ rõ ràng rành mạch.

"Tại sao, tại sao ngay cả Đức Lâm gia gia cuối cùng cũng phải chết?"

Mất đi Đức Lâm gia gia, Lâm Lôi giống như mất đi một chỗ dựa vững chức, hắn lúc này đang cảm thấy yếu ớt, cô độc chưa từng có. Lâm Lôi ôm chặt Bối Bối, cứ ngây ngốc như vậy ngồi một mình trong căn phòng tĩnh lặng……

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.7 - Chương 25: Ly Khai

Vùng biên giới của Hách Tư vương quốc hiện tại đã tụ tập một đội quân tới hơn tám mươi vạn người. Trên một mảng đất mênh mông, quân doanh tựa như núi non nhấp nhô nối tiếp nhau, phóng tầm mắt nhìn mà không thấy điểm dừng, đội quân khổng lồ này nối tiếp nhau san sát rất có hàng có lối.

Mà phía trước quân doanh lại là một khu vực trống trải không một bóng người.

"Này, Lan Đặc đại thúc, nếu đại quân ma thú tấn công tới đây, chúng ta sẽ chống chọi lại được chứ?" Một gã thiếu niên xem ra chỉ mới mười sáu mười bảy tuổi mặc khải giáp khẽ hỏi.

Bên cạnh đó là một hán tử cường tráng râu ria xồm xoàm, từ trong lòng lôi ra một bình rượu nhỏ nhẹ nhàng nhấp một ngụm, ha hả cười nói: "Yên tâm, lần này chẳng những đội ngũ tinh anh của Hách Tư vương quốc chúng ta cũng tới, mà ngay cả Quang Minh giáo đình cũng phái Thần thánh kỵ sĩ đoàn đến đây, lại có cả không ít ma pháp sư đại nhân nữa...... ngươi cứ yên tâm đi. Ma pháp của ma pháp sư đại nhân là rất lợi hại đó."

"Ô." Thiếu niên đó thật ra đây mới là lần đầu tiên ra chiến trường, nghe lão binh bên cạnh nói, đáy lòng cũng kiên định thêm một chút.

Có điều hán tử cường tráng bên cạnh trong lòng cũng đang than thầm, bởi vì y thật ra đã từng được chứng kiến sự lợi hại của ma thú, trên ngàn vạn ma thú cùng xông đến, loài người muốn chống cự cũng cũng chỉ là đâm đầu vào chỗ chết mà thôi.

"Hống"

Đột nhiên một tiếng gầm trầm thấp từ cuối chân trời bỗng truyền tới.

"Lan Đặc đại thúc, ta hình như nghe thấy cái gì đó?" Thiếu niên căng thẳng nói.

"Không việc gì đâu." Lan Đặc tùy tiện đáp, thế nhưng đột nhiên y cũng mở to đôi mắt hướng phía Nam nhìn lại, tại một mảng đất mênh mông hoang vu không thấy điểm dừng, đột nhiên xuất hiện chi chít những điểm nhỏ.

"Ma thú. Một bầy ma thú!"

Ở một vị trí ngoài quân doanh bỗng vang lên tiếng kêu thê lương, ngay tức khắc cả quân doanh đều trở nên chấn động, từ quan tướng cấp cao nhất cho đến tiểu binh thấp nhất của đội quân, tất cả đều tỏ ra cảnh giác.

Trên thực tế, thời khắc này, tám mươi vạn đại quân đã chuẩn bị nghênh chiến.

"Chà, nhiều quá!" Không ít binh sĩ của loài người trông thấy đám ma thú từ phía xa đều hít một hơi thật sâu. Chỉ thấy phương xa dẫn đầu là những Huyết thiết ngưu cơ bắp cường tráng sắp xếp thành một loạt hàng lối, cực nhanh lao về phía loài người.

Phải đến hơn vạn con Huyết thiết ngưu.

"Ầm ầm ầm.” Huyết thiết ngưu xông tới như điên, cả mặt đất cũng chấn động theo, mỗi một con Huyết thiết ngưu đều có đôi mắt đỏ ngầu, toàn thân rực lửa. Liếc mắt nhìn lại, đoàn Huyết thiết ngưu trông cứ như là một biển lửa vậy.

Mặt đất rung động, biển lửa vô biên.

"Vèo!" "Vèo!" "Vèo!"

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện từng đạo tiêu thương màu xanh biếc gần như trong suốt, tiêu thương đầy trời bắn về phía đàn Huyết thiết ngưu.

"Là các ma pháp sư đại nhân." Không ít binh lính loài người trong lòng đại hỉ.

"Phập." Mỗi một thanh tiêu thương uy lực đều lớn đến kinh người, là một nhánh của băng hệ trong Thủy hệ ma pháp, đối phó với loại Hỏa hệ ma thú này uy lực là lớn nhất.

Mỗi thanh băng thương hoặc là đâm xuống mặt đất, hoặc là đâm vào thân thể Huyết thiết ngưu. "Phập!" Những Huyết thiết ngưu bị cây tiêu thương bằng băng lao thẳng xuống đâm xuyên qua cơ thể thì đều gào thét lên, chạy vài bước rồi đổ rầm xuống đất.

Những con Huyết thiết ngưu đi đầu cứ chết đi thì lại có tuyệt đại đa số Huyết thiết ngưu vẫn tiếp tục chạy băng băng. Những vết thương nhẹ dẫu có dính phải thì cũng chỉ khiến cho Huyết thiết ngưu càng thêm điên cuồng mà thôi.

Máu tươi thoáng chốc nhiễm hồng cả mặt đất.

"Vút vút."

Đàn Huyết thiết ngưu điên cuồng gào thét.

"Cung thủ. Chuẩn bị - Bắn!" Các quan quân lớn tiếng gào thét.

Liền tức khắc vô số cánh cung tên hướng lên phía bầu trời, tức thì hàng loạt mũi tên chi chít đan kín cả bầu trời, tạo thành một trận mưa tên từ trên trời phi xuống.

Từng mũi tên nhọn hoắt sắc bén từ trên cao hạ xuống, bắn vào người Huyết thiết ngưu. Thế nhưng cơ bắp cường tráng lại giúp Huyết thiết ngưu hết sức dễ dàng ngăn cản được những mũi tên nhọn hoắt sắc bén đó.

Phương pháp loài người sử dụng để đối phó với quân đội loài người, ở trên người Huyết thiết ngưu hoàn toàn không có tác dụng.

"Trọng thương đội, kết trận."

Một đám chiến sĩ khôi ngô thân mặc trọng giáp rất dày tiến ra ngoài, bọn họ ai cũng cầm trong tay một thanh cương thiết trường thương, sắp xếp thành trận thế tĩnh lặng tại chỗ đợi đợt công kích của Huyết thiết ngưu." Đàn Huyết thiết ngưu gào thét, đôi mắt đỏ ngầu cùng xông tới.

Vô số cây cương thiết trường thương nghênh tiếp với Huyết thiết ngưu. Huyết thiết ngưu cúi đầu gào thét xông thẳng vào, giống như một cơn hồng thủy xô vỡ đê, mạnh mẽ va đập vào các thanh trường thương.

"Phập." Huyết thiết ngưu trực tiếp bị các thanh cương thiết trường thương xuyên thẳng qua.

Có thể đảm nhiệm vị trí lính sử dụng Trọng thương, ít nhất cũng phải là tam cấp chiến sĩ. Hơn nữa mỗi một chiến sĩ thân thể lại tựa vào nhau lập thành trận thế như răng nanh xen kẽ, mượn lực để tương trợ lẫn cho nhau.

Nhóm Huyết thiết ngưu đầu tiên không thể phá tan được thế trận phòng ngự, thế nhưng đám Huyết thiết ngưu phía sau vẫn như trước liều mạng vọt tới.

Đại quân ma thú chiến đấu với đại quân loài người đặc biệt mãnh liệt, đại quân ma thú đến đây không chỉ có riêng Huyết thiết ngưu mà còn có bầy Phong lang, càng thêm khủng bố hơn nữa là đám tinh anh của tộc Hỏa sư tử, lại cả Hành long, Tấn mãnh long……

Đại quân loài người cũng không hề tỏ ra kém cạnh. Mới chỉ có riêng các loại binh chủng bình thường thể hiện, một số các ma pháp sư cường đại đều chưa có trực tiếp ra tay. Về phía Quang Minh giáo đình lại điều động ra cả thất cấp, bát cấp, thậm chí là vài vị cửu cấp ma pháp sư, thêm vào đó là một đoàn tinh anh Thần thánh kỵ sĩ…… Huyết chiến ba ngày, cuối cùng đại quân loài người cũng không thể không lui về phía sau. Vẻn vẹn có ba ngày, đại quân loài người đã tử vong tới hơn ba mươi vạn, số lượng bị thương lại càng kinh người hơn. Mà đại quân ma thú cũng chết không ít.

Mặc kệ là đại quân ma thú hay là đại quân loài người, cũng đặc biệt như có ước hẹn ngầm từ trước, không hề sử dụng Thánh vực cường giả. Thánh vực cường giả chỉ đứng ở xa xa quan sát chứ không có ra tay.

Hách Tư thành rối loạn.

Ngoài biên giới đánh một trận, đại quân loài người một mạch lui về đến trăm dặm. Khoảng cách với Hách Tư thành đã rất gần rồi, rất nhiều người trong thành cũng bắt đầu quyết định di tản về hướng Bắc.

Tại Hách Tư thành, Lâm Lôi vẫn đang ở trong tòa phủ đệ tĩnh mịch đó.

"Da Lỗ, chúng ta lập tức đi thôi, nhanh, đừng lãng phí thời gian nữa." Môn La Đạo Sâm trách mắng, "Ta dự đoán, đại quân loài người chống đỡ không được vài ngày nữa đâu, ngọn lửa chiến tranh nhất định sẽ lan đến Hách Tư thành đó."

Da Lỗ gật đầu: "Con hiểu mà, phụ thân."

"Nhưng mà, lão Tam hắn ……" Da Lỗ còn bận tâm về Lâm Lôi. Lôi

Nặc, Kiều Trì hai người bên cạnh cũng rất lo lắng.

Môn La Đạo Sâm nhướng mày: "Vậy thì các ngươi khuyên bảo đi, mặc kệ thế nào, buổi tối hôm nay chúng ta phải xuất phát đó." Nói xong, Môn La Đạo Sâm quay đầu rời đi.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì nhìn nhau.

Cuối cùng ba người cũng quyết định đến chỗ ở của Lâm Lôi, lúc tới cánh cửa sân hậu viện, bọn họ thấy Lâm Lôi đang ngồi ở trên ghế bên cạnh bàn đá, lẳng lặng nhìn vào lòng bàn tay. Chứng kiến cảnh tượng bình lặng này, Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người lại không hề có chút kinh ngạc hay vui mừng nào.

Bọn họ vì muốn Lâm Lôi tỉnh ngộ, cũng từng đem bình đao, đem những khối đá để ở chỗ này. Thế nhưng Lâm Lôi căn bản không muốn điêu khắc, chỉ khơi lại một màn trước đây Đức Lâm gia gia dạy bảo hắn điêu khắc.

Còn nhớ, thời điểm Đức Lâm gia gia lúc trước truyền thụ cho hắn Bình Đao Lưu phái rất hăng hái, lúc ấy Đức Lâm gia gia mang trên mình một loại khí chất của một vị tông sư.

"Lão Tam." Da Lỗ đi thẳng qua gọi.

Lâm Lôi ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, cố vui vẻ tươi cười, nhưng thât sự lại không hề lên tiếng. "Lão Tam, đại quân ma thú công phá biên giới, bây giờ đại quân loài người đã lui về phía sau trăm dặm rồi. Chuyện Hách Tư thành bị công phá chỉ còn là vấn đề thời gian thôi. Chúng ta phải đi thôi." Da Lỗ nghiêm túc nói.

"Phải đi sao?" Lâm Lôi ngớ ra. "Ừ, hiểu rồi."

Thấy bộ dạng này của Lâm Lôi, Lôi Nặc tính tình nóng nảy nhất tức giận một tay nắm áo Lâm Lôi, nhìn thẳng vào mắt hắn giận dữ hét:

"Lão Tam, ngươi rốt cuộc là làm sao vậy, ngươi nói đi? Ngươi sao lại biến thành thế này, Lôi Nặc ta trước đây bội phục nhất chính là ngươi, ta còn thường xuyên khoe khoang với người ta. Đến bây giờ, ngươi xem lại ngươi đi. Biến thành cái dạng gì rồi hả?"

"Bội phục ta?" Lâm Lôi tự giễu cợt. "Bội phục cái gì?"

"Ta cũng nghe Da Lỗ lão Đại nói, ngươi cùng tên Khắc Lai Đức đó có cừu hận, ngươi đã có dũng khí bỏ qua hết thảy để đi giết Khắc Lai Đức. Dám làm dám chịu. Với tư cách là huynh đệ của ngươi, ta bội phục ngươi. Nhưng còn bây giờ thì sao? Ngươi nói ngươi giết một đám người Khắc Lai Đức, lại giết cả đặc cấp chấp sự của Quang Minh giáo đình, chuyện này không đáng để tự hào sao? Ngươi làm sao mà lại biến thành như vậy?" Lôi Nặc tức giận gắt lên.

Kiều Trì bên cạnh đột nhiên nhướng mày.

"Lão Tam." Kiều Trì đột nhiên quay về phía Lâm Lôi hét lớn một tiếng.

Lôi Nặc, Da Lỗ cũng nghi hoặc nhìn về phía Kiều Trì, Lâm Lôi cũng nhìn về phía hắn.

"Lão Tam, ngươi tại sao tại sao lại phải giết sáu đặc cấp chấp sự đó?" Kiều Trì quát hỏi, Kiều Trì đột nhiên phát hiện …… Lâm Lôi cho dù có giết Khắc Lai Đức thì đặc cấp chấp sự của giáo đình cũng đâu cần phải vì nguyên nhân đó mà truy sát hắn.

Dù sao hiện tại Khắc Lai Đức cũng đâu thể coi là một Quốc vương nữa. "Bọn họ muốn giết ta." Lâm Lôi khẽ đáp.

"Bọn họ tại sao lại muốn giết ngươi?" Kiều Trì có cảm giác, hắn đã đụng đến nguyên nhân sở dĩ khiến cho Lâm Lôi suy sụp tinh thần.

"Nguyên nhân hại chết mẫu thân ta, đó là do Quang Minh giáo đình."

Lâm Lôi lãnh đạm nói.

Da Lỗ, Lôi Nặc bên cạnh cả kinh, thế nhưng Kiều Trì trong đầu linh quang chợt lóe, ngay tức khắc quát: "Quang Minh giáo đình hại chết mẫu thân ngươi, lão Tam ngươi sao lại không muốn báo thù được chứ? Chẳng lẽ ngươi sợ hãi sao?"

"Không báo thù?"

Ba chữ này giống như tiếng sét đánh trúng vào Lâm Lôi.

"Đúng vậy, là Quang Minh giáo đình." Lâm Lôi con mắt vốn lãnh đạm dần dần sáng lên.

"Nếu không phải Quang Minh giáo đình luôn muốn tìm kiếm linh hồn thuần khiết hiến cho Quang Minh chi chủ, Khắc Lai Đức cũng sẽ không đem mẫu thân ta giao nộp cho Quang Minh giáo đình, cuối cùng khiến cho mẫu thân ta phải chết."

"Nếu không phải mẫu thân ta chết, phụ thân ta cũng sẽ không chết."

"Nếu cha mẹ ta còn sống, ta cần gì phải đi báo thù? Đức Lâm gia gia vì sao mà phải chết như thế cơ chứ? Hơn nữa Đức Lâm gia gia cũng là vì trợ giúp ta đối phó với sáu gã đặc cấp chấp sự đó mà chết."

Lâm Lôi trong lòng trở nên oán hận.

"Hết thảy đều là tại Quang Minh giáo đình!!! Quang Minh, Quang Minh, ha ha, Quang Minh giáo đình mà quang minh sao? Nếu quang minh chính đại thì bọn họ tại sao muốn giết chết người có linh hồn tinh khiết để hiến tế cho Quang Minh chi chủ cơ chứ?" Nỗi oán hận trong lòng cứ càng ngày càng dâng cao.

Quang Minh thần điện có loại thủ đoạn này quả là quá độc ác.

Nguyên nhân chính vì cái thủ đoạn độc ác này đã kéo theo hàng loạt những bi kịch xảy ra sau đó, mà bản thân hắn cũng là một bi kịch trong số đó.

"Lão Đại." Bối Bối nhìn thấy vẻ mặt Lâm Lôi trở nên dữ tợn, lo lắng hắn lại xúc động, bèn dùng linh hồn truyền âm gọi, "Lão Đại, Đức Lâm gia gia đó cuối cùng chẳng phải đã nói với huynh, muốn huynh phải sống cho thật tốt đó sao."

Lâm Lôi trái tim run lên. Thời điểm cuối cùng khi linh hồn Đức Lâm gia gia phiêu tán đã nhắc nhở, hắn làm sao có thể quên được đây.

"Bối Bối, ngươi yên tâm, ta sẽ không lỗ mãng nữa đâu. Ta sẽ nhẫn nại …… Kẻ ta cần phải đối phó chính là Quang Minh giáo đình chứ không chỉ riêng gì một mình ai đó. Ta còn hiểu rõ bản thân mình mà." Ánh mắt Lâm Lôi lại trở nên kiên nghị.

Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người trông thấy vẻ mặt Lâm Lôi, ánh mắt biến hóa, không khỏi đại hỉ.

Trước đó Lâm Lôi vẫn luôn chìm đắm bộ dạng hồn bay phách lạc, từ trước đến giờ chưa từng thấy ánh mắt hắn giống như hiện tại, một đôi mắt toát lên vẻ kiên định sâu sắc .

"Da Lỗ lão Đại, lão Nhị, lão Tứ, ta quyết định ly khai trước." Trong lòng Lâm Lôi chỉ trong nháy mắt đã đưa ra quyết định.

"Lão Tam, ngươi ……" Da Lỗ ba người cảm thấy thực sự giật mình.

"Yên tâm, ta không việc gì đâu." Lâm Lôi cười đấm vào ngực ba vị huynh đệ của mình mỗi người một đấm, Da Lỗ ba người cũng bật cười, nhìn thấy Lâm Lôi như vậy, bọn họ cũng yên tâm rồi.

Mặc trang phục chiến sĩ, lưng đeo Hắc Ngọc trọng kiếm, Bối Bối đứng trên vai, Lâm Lôi một thân một mình dấn bước.

Rời khỏi Hách Tư thành hỗn loạn, hắn cứ nhắm thẳng một mạch hướng Đông mà đi, sau nửa ngày Lâm Lôi đã tới vùng giáp ranh Ma Thú sơn mạch, nhìn Ma Thú sơn mạch vô biên vô tận, trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười.

"Quang Minh giáo đình, cứ chờ đi, một ngày nào đó ta nhất định sẽ đem bọn ngươi nhổ tận gốc." Lâm Lôi ánh mắt rất kiên nghị.

Mất đi phụ thân, mất đi mẫu thân, mất đi Đức Lâm gia gia.

Lâm Lôi hiện tại làm việc thât sự chỉ có thể dựa vào bản thân thôi.

"Lão Đại, chúng ta đi ngang qua Ma Thú sơn mạch sao?" Bối Bối nghi hoặc hỏi.

Lâm Lôi cười lắc đầu: "Không, tới trung tâm Ma Thú sơn mạch trước, sau đó từ bên trong Ma Thú sơn mạch nhắm hướng Bắc mà đi, cho đến tận cùng."

"Như vậy cũng phải chừng hơn một vạn dạm đó." Bối Bối có phần kinh ngạc, "Hơn nữa, trong khu vực trung tâm đó đều là những ma thú lợi hại." Nó rất kinh ngạc bởi Lâm Lôi đã như vậy mà còn muốn tiến sâu vào trong Ma Thú sơn mạch tới hơn một vạn dặm.

"Không như vậy thì làm sao tu luyện được? Phương pháp sử dụng trọng kiếm chân chính ta còn chưa có lĩnh ngộ. Ngay cả trọng kiếm cũng chưa lĩnh ngộ được thì dựa vào cái gì để đi đối phó với Quang Minh giáo đình đây?"

(Hết chương 25)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 1: Bôn Lôi

Ở trung tâm của vùng Ma Thú sơn mạch quanh năm hiếm thấy bóng người, nơi đây thất cấp và cửu cấp ma thú khi có khi không, e ra chỉ có cửu cấp cường giả mới có đủ đảm lược mà đi xuyên qua Ma Thú sơn mạch. Vào lúc này Lâm Lôi cũng vừa tới khu vực trung tâm, rồi sau đó đi thẳng theo trục giữa của Ma Thú sơn mạch trực chỉ hướng bắc mà tiến tới. Hành động phi thường như vậy, e rằng ngay cả cửu cấp cường giả bình thường cũng không dám điên rồ đến thế.

Lâm Lôi chỉ mặc một chiếc quần vải bố dài rách rưới, nửa thân trên để trần, đi chân đất, trên lưng mang theo Hắc Ngọc trọng kiếm, bước thoăn thoắt giữa chốn không người qua lại này.

Bối Bối ở trên vai, dòm ngó tứ phía.

“Rắc, rắc——”

Lâm Lôi dẫm lên thảm lá khô dày, gương mặt thờ ơ. Hành trang của hắn, Tử Huyết nhuyễn kiếm, bình đao, y phục cùng những thứ khác đều bỏ vào không gian giới chỉ. Trong không gian giới chỉ của Khắc Lai Đức, ngoại trừ cự ngạch ma tinh tạp giá trị hai mươi hai ức kim tệ, còn có hơn mười thứ vật phẩm trân quý khác, thứ tệ nhất cũng đáng giá tới mấy trăm vạn kim tệ. Sự tích lũy cả mấy ngàn năm của Phân Lai vương tộc, quả là đáng sợ.

Như hiện tại đối với Lâm Lôi mà nói.

Tài phú chỉ là vật ngoài thân, chân chính quan trọng là thực lực của chính mình. Nguyên nhân gì khiến Đạo Sâm thương hội lại sẵn sàng chi ra một ức kim tệ để mời Lâm Lôi gia nhập với bọn họ? Đó là vì hắn có khả năng đạt tới Thánh vực cường giả. Nếu như thực sự mời một vị Thánh vực cường giả, cái giá đưa ra sợ là càng khiến cho người ta phải hết hồn.

Vì vậy có thể thấy được, thực lực bản thân mới là quan trọng nhất.

Lâm Lôi đi trong khu vực trung ương, hắn ý thức được rằng trong vòng mười dặm xung quanh không hề có bóng dáng của một ma thú nào. Ở khu vực này mà lại không có ma thú trong vòng mười dặm, có nhiều khả năng nơi đây là lãnh địa của Thánh vực ma thú. Lâm Lôi mặc dù tự tin nhưng cũng không muốn động chạm tới Thánh vực ma thú.

Trên đường đi, phải vừa dọn đường vừa đi tới, Lâm Lôi tốc độ không thể nhanh được.

“Tất cả đều phải luyện tập từ cơ bản”. Lâm Lôi rất thực tế, mỗi ngày đều mang Hắc Ngọc trọng kiếm trên lưng. Các động tác cơ bản như phách (chặt), khảm (chém), liêu (kéo), thứ (đâm) và các động tác khác, hắn luôn luôn thử qua, mỗi lần thử đều tận lực để cải thiện cho lực công kích tăng lên.

Cách luyện tập của Lâm Lôi cũng thay đổi không giữ nguyên một kiểu.

Nhưng hắn cũng ngẫm nghĩ đến các mối liên hệ, căn cứ theo thư tịch truyền thừa của gia tộc mình có miêu tả một chút về sự tu luyện của các bậc tiền bối lúc trước, mà suy đoán ra con đường tu luyện đúng đắn.

Con đường tu luyện không thể quá cao vời.

Đầu xuân, giữa hạ, tháng chín mùa thu, giá rét mùa đông. Bất kỳ lúc nào Lâm Lôi cũng chỉ mặc chiếc ma bố trường khố, thân trên để trần bởi vì nhiều lần long hóa làm rách nát áo quần.

Hắn phát hiện… Để chân trần càng làm tăng thêm rõ ràng cảm ứng với sự rung động trên mặt đất, tâm hồn cũng trở nên trầm ổn như mặt đất. ‘Hắc Ngọc Trọng Kiếm’ của Lâm Lôi sử dụng cũng có một thứ cảm giác cùng với mặt đất.

Nữa thân trên để trần.

Cảm thụ gió thổi trên người. Lâm Lôi có cảm giác như mình là một phần ngọn gió, gió vốn vô hình. Việc sử dụng ‘Tử Huyết Nhuyễn Kiếm’ cũng ngày càng thành thục tới mức tùy tâm sở dục.

Vì như thế, Lâm Lôi tạo cho người khác một cảm giác vừa trầm ổn nặng chắc, lại vừa phiêu dật như gió. Hai thứ cảm giác trái ngược nhau xuất hiện một cách kỳ quái trên cùng một người, nhưng lại rất tự nhiên, hòa hợp.

…

Tu luyện trọng kiếm là chính, nhuyễn kiếm là phụ, có lúc thì lại tiến hành điêu khắc thạch điêu. Về đêm thì thực hành Minh tưởng… Cứ như thế, cả bản thân Lâm Lôi tiến vào một trạng thái tu luyện rất đặc thù.

Đôi khi nhìn thấy thác nước ào ào tuôn chảy, hắn nổi hứng lên trực tiếp ngồi ngay dưới thác nước tu luyện.

Có khi nhìn thấy dòng sông thuần tịnh, Lâm Lôi có thể thả mình bơi lội trong dòng nước.

Lúc lại thấy một hòn đá lớn khiến hắn nảy sinh cảm hứng, trực tiếp leo lên, hoàn thành một tòa thạch điêu. Một lần gia công khắc tượng có thể mất tới mấy ngày đêm.

Tùy tâm sở dục. (Theo ý mà làm)

Lâm Lôi trước giờ chưa từng tiếp cận gần với tự nhiên như thế này, với cách tu luyện như vậy khiến hắn hoàn toàn quên đi thời gian, chỉ còn cảm giác được thực lực bản thân nâng cao mỗi ngày, mỗi lần tăng lên đều làm cho hắn trong lòng cực kỳ vui sướng, cảm động.

Con đường tu luyện khúc khuỷu mà xa xôi.

Tuy rằng gian nan, nhưng mà trong quá trình đi tới lại không ngừng thu hoạch lãnh ngộ, cũng khiến cho người ta phải động lòng.

Lâm Lôi râu ria rậm rạp, mái tóc ngắn ban đầu cũng từ từ mọc dài ra, nhưng con mắt đầy sát khí thì lại trở nên bình đạm tự nhiên với thời gian.

Chỉ có đôi lúc trong khi tu luyện thì nhãn thần bỗng trở nên lăng lệ đáng sợ.

Tâm tính Lâm Lôi cũng tự nhiên trở nên trầm ổn hơn. Không có sự chỉ dẫn của Đức Lâm Kha Ốc Đặc, cũng như không có ai đằng sau để dựa vào, Lâm Lôi tự nhiên không ngừng phát triển, ngày càng trưởng thành.

“Ầm đùng~~~”

Từ trên cao trăm thước, thác nước ào ạt đổ xuống, cuối cùng đập vào cái hồ sâu thẳm phía dưới, bọt nước văng lên vô số. Ở ngay giữa hồ này, dựa vào thác nước lồi ra một tảng đá.

Trên tảng đá có một người đang khoanh chân ngồi, trên đùi hắn là một cây trọng kiếm màu đen cán xanh.

Lúc này trời còn sớm, bình minh vừa ló dạng, trong Ma Thú sơn mạch, không khí trong lành của buổi sáng khiến cho Lâm Lôi phải tham lam hít vào một hơi thật sâu.

“Ài.” Hắn mở to mắt.

Quay đầu nhìn thoáng qua, Bối Bối cuộn người bên cạnh Lâm Lôi, móng vuốt nho nhỏ bám chặt vào tảng đá, căn bản không cần phải lo là sẽ bị rớt xuống dưới.

“Bối Bối, đến lúc đi rồi.” Lâm Lôi cười gọi.

Bối Bối hai mắt tỉnh táo mở ra, dòm ngó xung quanh một chút, sau đó lắc lắc đầu rồi đứng dậy: “Lão đại. ta đói bụng rồi”

“Đi thôi, đợi lát nữa rồi ăn.” Lâm Lôi bước chân xuống tảng đá, cả người như là ngọn gió phiêu dật bay mấy chục thước từ chỗ hồ sâu vào tới bờ, từ phiến đá Bối Bối như hắc sắc tàn ảnh lao tới ngay bên chân Lâm Lôi.

Một người một thú, một lần nữa lại lên đường.

Nhưng vừa đi được một lát, Lâm Lôi bỗng dừng bước chân lại, Bối Bối nghi hoặc nhìn hắn.

“Có một ma thú ở xung quanh đây.” Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm cảnh giác.

Bối Bối trừng mắt, hiện tại nó coi như đã bước vào cửu cấp ma thú. Nếu là ma thú bình thường thì không tới gần cũng cảm giác được. Nhưng lần này nó lại không hề có cảm giác gì hết.

Lâm Lôi chân đạp đất, cảm thụ phong động.

Xung quanh mà có động tĩnh gì thì khó mà tránh khỏi cảm giác của hắn.

“Ma thú này bước chân nhẹ nhàng, ta căn bản không cảm giác được rung động của mặt đất, nhưng khi nó di chuyển thì làm cho không khí xao động.” Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm nói.

Bối Bối gật gật đầu.

Một con Kim văn báo dài chừng ba thước bám trên chạc cây, thân hình bất động. Loại ma thú họ báo này trên mặt đất tốc độ được coi là nhanh nhất trong các loài chạy bộ.

Đặc biệt Thánh vực ma thú ‘Bôn Lôi Lưu Điện Báo’ khi chuyển động chẳng khác nào một Thánh vực ma thú đáng sợ cả.

Mà Kim văn báo, là một loài thất cấp ma thú. Bản thân là ma thú họ báo, tự nhiên thừa hưởng sự am hiểu về tốc độ của ma thú loài báo. Nó mà bộc phát tốc độ chỉ trong chớp mắt thì ngay đến bát cấp ma thú cũng không bằng.

Kim văn báo dùng sức tứ chi.

“Vù-”

Nhảy trực tiếp vọt lên nhánh cây, ma thú họ báo này tinh thông nhất là di chuyển trên cây, cũng rất nổi danh về điểm này. Kim văn báo giữa đám lá cây rậm rạp trên không đã thấy được bóng loài người từ phía xa xa.

Nó lẳng lặng chờ đợi, đợi cho người nọ tới gần.

Quả nhiên kẻ nọ đã tới gần cùng với một hắc sắc Ảnh thử.

“Hắc sắc ảnh thử ư? Chẳng có tí uy hiếp nào cả.” Thất cấp ma thú trí tuệ cực cao. Mục tiêu chủ yếu của Kim văn báo dồn vào người nọ, khí thế trên người hắn làm nó kinh hãi. Bất quá nó lại có một cảm giác, đó là: cái tên nhân loại này xem ra không quá mạnh.

Cái tên nhân loại đó chính là Lâm Lôi, hiện tại mới chỉ là thất cấp hậu kỳ mà thôi.

So với thất cấp chiến sĩ thì thất cấp ma thú chiếm ưu thế hơn.

“Vèo.” Mạnh mẽ lấy đà từ nhánh cây lớn, Kim văn báo chợt biến thành một đạo kim sắc tàn ảnh, quỹ đạo phiêu hốt nhắm ngay hướng Lâm Lôi màphóng tới.

Lâm Lôi vốn không có chút cử động gì, đột nhiên----

Một tia thiểm diện bàng bạc bỗng chớp lên, chính là Hắc Ngọc trọng kiếm, cả người mượn lực lui về, cùng lúc thuận thế mang theo sức lực tựa vạn quân trực tiếp bổ tới Kim văn báo.

Ở giữa không trung Kim văn báo không có cách nào để cải biến phương hướng, chỉ còn biết ráng sức nghiêng đầu qua.

“Phập.”

Hắc Ngọc trọng kiếm như thiểm điện đột nhiên bổ vào thân thể Kim văn báo. Chỉ thấy thân thể nó bị đứt ra một cách quỷ dị rớt xuống dưới, đồng thời thanh âm gẫy vụn của xương cốt cũng vang lên.

Một tiếng ‘Bùm’ vang lên khi thân thể Kim văn báo chạm đất. Nó nằm co giật trên mặt đất, máu tươi từ trong miệng ứa ra, chưa tới mười giây thì đã chết.

Lâm Lôi rất tự nhiên thu lại trọng kiếm.

“Bối Bối, hôm nay ăn sáng bằng thịt con báo này.” Hắn tùy ý nói.

Đối với Lâm Lôi và Bối Bối mà nói, chuyện này bình thường như cơm bữa, ở Ma Thú sơn mạch hầu như mỗi ngày đều giết chết ma thú lợi hại.

Nếu như có cao thủ xài kiếm quan sát thì có thể thấy rõ ràng, Lâm Lôi gần tới thất cấp hậu kỳ, cũng là một thanh trọng kiếm nặng 3600 cân song cách sử dụng rất cao minh. Sức nặng của trọng kiếm không hề tạo trở ngại cho Lâm Lôi mà ngược lại hắn còn có thể mượn lực trợ giúp khiến cho tốc độ trọng kiếm càng nhanh hơn.

Hơn nữa sau khi chém xuống, có thể một kiếm mà giết chết thất cấp ma thú, uy lực thật là kinh người.

Lâm Lôi và Bối Bối ở lại vị trí này của Ma Thú sơn mạch, nổi lửa nướng thịt báo.

“Lão đại, trọng kiếm của huynh hiện tại công kích cực mạnh mà có mỗi bấy nhiêu thôi a. Mấy hôm trước huynh nói là có đột phá mà?” Bối Bối hỏi.

Vào trong Ma Thú sơn mạch đã hơn năm rồi, trong khoảng thời gian này Lâm Lôi để hết tâm ý hoàn toàn dung hợp với tự nhiên, đắm chìm trong tu luyện. Trong một năm, tốc độ tu luyện tiến bộ đến khiếp người.

“Tối cường công kích lực ư? Khó nói lắm. Ít nhất là đối với bát cấp ma thú bình thường, với hình trạng nhân loại ta vẫn chống nổi.” Lâm Lôi tự tin trả lời.

Cái này không phải là kiêu ngạo, mà chỉ là hắn tin tưởng vào thực lực của mình.

“Thịt báo thật thơm tho a.” Cái mũi Bối Bối hít hà.

“Thế à?” Lâm Lôi nhướng mày, đột nhiên cười nói, “Bối Bối, thường thì thịt nướng hay hấp dẫn ma thú khác tới. Lần này thì coi bộ là ma thú rất nặng a.”

Lâm Lôi, Bối Bối chỉ một lát sau đã nhìn thấy một ma thú.

Tấn mãnh long.

“Tấn mãnh long?” Lâm Lôi nở một nụ cười, với chúng hắn đã quen thuộc lắm. Tấn mãnh long dù là thất cấp ma thú nhưng khả năng phòng ngự cũng xem như thuộc loại phi thường biến thái. Cùng là thất cấp ma thú, khả năng phòng ngự của chúng so với Kim văn báo thì biến thái hơn nhiều.

Nhưng tốc độ của Kim văn báo thì nhanh hơn hẳn.

“Lão đại, huynh thử nói xem lực công kích mạnh của huynh có thể một kiếm giết chết Tấn Mãnh long không?” Bối Bối đột nhiên cất tiếng hỏi.

Lân giáp Tấn mãnh long dày tới gần nữa thước, phần đầu yếu hại còn có xương sọ cứng rắn đáng sợ. Mặc dù Tấn mãnh long di động từ tốn, nhưng khả năng phòng ngự coi như ngang ngửa với bát cấp ma thú.

“Một kiếm ư? Chưa có thử qua, để hôm nay thử xem sao.”

Lâm Lôi rút Hắc Ngọc trọng kiếm từ sau lưng ra, trực tiếp từng bước từng bước đi về hướng Tấn mãnh long.

Tấn mãnh long cao tới cả hai tầng lầu, cả người dài khoảng hai chục thước, cơ thể khổng lồ. Lâm Lôi so với nó chỉ như là một cái chấm nhỏ mà thôi.

“Hống~~” Tấn mãnh long đối mặt Lâm Lôi rống lên.

Lâm Lôi vẫn cứ như trước tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm, bước chân nhẹ nhàng từng bước từng bước một.

Bất thình lình -

Cước bộ hắn gia tăng đột ngột, vọt tới Tấn mãnh long, Tấn mãnh long gầm lên giận dữ, long vĩ mạnh bạo quét ra. Tốc độ của cái đuôi nó nhanh đến kinh hồn.

“Keng.” Hắc Ngọc trọng kiếm tốc độ cực nhanh chặn lại long vĩ.

Nhưng mà lực của long vĩ quá lớn, Lâm Lôi cả người bị ấn xuống gần sát mặt đất, ngạnh tiếp sức ép của long vĩ bổ tới. Hắn trực tiếp đối mặt với Tấn mãnh long đang nhào tới.

Tấn mãnh long trông thấy nhân loại phía trước mặt, lập tức mở rộng cái miệng to như chậu máu.

“Hả, cái tên nhân loại này?” Nó kinh dị phát hiện ra, nhân loại trước mắt đang huy khởi Hắc Ngọc trọng kiếm nhẹ nhàng uyển chuyển tựa như đang huy vũ một ngọn cỏ, sau đó bổ thẳng về phía đầu nó.

Tấn mãnh long rất tự tin, đầu của nó chính là phần cứng rắn nhất trên thân thể.

Quả nhiên…

Chuôi trọng kiếm uyển chuyển này vừa chạm vào đầu thì căn bản không hề có một chút uy hiếp nào. Song vừa mới chạm vào đầu trong chốc lát, một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng đột nhiên truyền đến, tựa như hồng thủy xô vỡ đê, cỗ lực lượng hãi nhân kia chỉ trong nháy mắt đã xộc tới, nó chỉ còn kịp nghe thấy âm thanh vỡ vụn của xương đầu, rồi sau đó chẳng còn hay biết gì nữa.

Bối Bối khiếp sợ nhìn cảnh tượng này.

Chỉ một kiếm của Lâm Lôi bổ vào phần đầu cứng rắn nhất của Tấn mãnh long, rồi sau đó đầu Tấn mãnh long đã vô cùng yếu ớt trực tiếp tách đôi ra, não tương, máu tươi bắn tung tóe. Thân thể cao lớn của Tấn mãnh long trực tiếp đổ rầm xuống đất, còn Lâm Lôi thì phiêu nhiên từ tự hạ xuống.

“Lão đại, oa, sao lại lợi hại như vậy?” Bối Bối hưng phấn vọt tới.

Lâm Lôi cười đáp: “Đã hơn một năm trôi qua rồi, ta đem lực lượng phối hợp với Long huyết đấu khí tựa hồ đã gần tới mức hoàn mỹ, rồi sau đó dựa vào sự cảm ngộ đối với đại địa, mới đơn giản có được sự đột phá về mặt lực lượng, trình độ đấu khí, lĩnh ngộ ra cảnh giới ‘Cử Trọng Nhược Khinh’ của các bậc tiền bối Ba Lỗ Khắc gia tộc ta, từ đó có được một chiêu ‘Bôn Lôi’.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 2: Đại Địa Khiếu Lang

Tu luyện kiếm, yếu tố căn bản nhất là lực lượng, vận dụng đấu khí phối hợp với trọng kiếm.

Lúc vừa mới luyện chế Hắc Ngọc trọng kiếm thành công, sau đó ở Hách Tư thành, Lâm Lôi sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm công kích tử bào đặc cấp chấp sự, kể cả lực lượng, đấu khí đều không có cách nào phối hợp vận dụng trôi chảy.

Vận dụng trọng kiếm, không chỉ xài khí lực mà còn cần kỹ thuật huy động trọng kiếm.

Hơn nữa còn phải biết tiết chế lực lượng, có thể làm cho tốc độ trọng kiếm tăng lên, cùng lúc sự phối hợp giữa lực lượng và đấu khí phải đạt tới mức hoàn hảo.

Lâm Lôi tốn hết một năm, cuối cùng đã có thể sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm liền lạc như cánh tay của mình, không hề lãng phí chút xíu lực lượng, khí lực nào. Sử dụng vừa phải lực lượng, đấu khí mà đã đủ khiến cho uy lực Hắc Ngọc trọng kiếm đạt tới tối cao.

Tuy nhiên đây mới chỉ là cơ sở.

Qua được tầng thứ nhất này, tầng thứ hai là một loại cảnh giới khác, chính là vài ngày trước khi Lâm Lôi nhìn dòng nước chảy ào ạt mà lĩnh ngộ ra.

Nói một cách đơn giản là Cử trọng nhược khinh (cầm nặng mà thành nhẹ).

Thực chất là dù khống chế đấu khí, lực lượng hoàn mỹ cách mấy đi nữa, thì cũng như hồng thủy không ngừng bị chặn lại, tới một thời khắc nào đó, lực lượng tập trung sẽ trở thành đáng sợ.

Một chiêu ‘Bôn Lôi’ chính là từ nguyên lý này.

Nói thì đơn giản, nhưng có thể vận dụng thì phải có căn bản vững vàng, nếu như không có sự vận dụng hoàn hảo giữa đấu khí và lực lượng thì dù có lĩnh ngộ được cảnh ý này, cũng không thể xuất ra dược một chiêu như vậy.

“Lợi hại vậy sao? Lão đại sử dụng trọng kiếm đã đạt tới mức lợi hại nhất rồi có đúng không?” Bối Bối kinh dị hỏi.

Lâm Lôi cười lắc đầu: “Còn xa lắm, căn cứ theo thư tịch gia tộc ta, sử dụng vũ khí hạng nặng, đơn giản chia ra thành ba tầng, tầng cơ bản thứ nhất là đạt tới sự hoàn mỹ, tầng thứ hai là Cử trọng nhược khinh, còn tầng cuối là ‘Thế’.”

“Thế?” Bối Bối có chút ngơ ngác, “Là cái gì?”

“Ta cũng không biết.” Lâm Lôi lắc đầu đáp, “Nói cho cùng bí tịch gia tộc ta ‘Long Huyết Mật Điển’ trong nội dung chỉ giới thiệu về lịch sử gia tộc cùng với một ít sự tình của các bậc tiền bối lúc xưa. Còn về việc sử dụng trọng chùy (búa tạ) của tiền bối thời đó, cũng chỉ giới thiệu về thực lực của người. Trong sách đó, chỉ thấy nói đệ tam cảnh giới là ‘Thế’, còn ‘Thế’ là như thế nào, cũng không có kể lại chi tiết, thành ra ta cũng không biết.”

Lâm Lôi không rõ lắm.

‘Thế’, chẳng lẽ là khí thế?

Nhưng mà cầm trong tay Hắc Ngọc trọng kiếm, dù cho có khí thế đối với việc công kích thì tăng được bao nhiêu uy lực cơ chứ?

“Không lĩnh ngộ được thì không có cách nào hiểu rõ.” Hắn lắc đầu.

Lâm Lôi hiểu rất rõ, kỳ thật ngay ở mức ‘Cử Trọng Nhược Khinh’, hắn còn chưa làm được tới nơi tới chốn. Bởi vì một chiêu ‘Bôn Lôi’ trọng yếu là lúc cuối cùng trong tích tắc lực công kích mới bùng phát.

Nếu như có thể điều khiển được uy lực phát huy tới mức lớn nhất?

Lâm Lôi hiện tại chỉ mới có thể để cho lực lượng và đấu khí cùng lúc bùng nổ ra một cách thô thiển, nhưng mà hắn cũng rõ, phương cách này là ngu xuẩn nhất.

“Con đường tu luyện, chẳng thể có con đường tắt a.” Lâm Lôi mỉm cười, không còn suy nghĩ viển vông nữa.

Vào cuối thu, trong Ma Thú sơn mạch ngay cả lá cây trên những cây đại thụ từ thời nguyên thủy cũng trở nên khô héo ngả vàng.

Hôm nay tính ra là mùa thu năm 10001 Ngọc Lan lịch, Lâm Lôi tiến nhập Ma Thú sơn mạch cũng đã hơn một năm rưỡi rồi. Nhưng cuộc hành trình chỉ mới vượt qua khoảng 5, 6 ngàn dặm mà thôi.

Mỗi ngày tu luyện là chính, một ngày đi được khoảng mười dặm đường.

Trong một đêm khuya, tại khu vực hạch tâm của Ma Thú sơn mạch, dưới gốc cây đại thụ khoảng bốn năm người ôm mới xuể, Lâm Lôi ngồi khoanh chân lẳng lặng Minh tưởng.

Dần dần….

Trời sáng lên, hắn mở mắt, trên khuôn mặt thoáng nét tươi cười.

Gió ban sớm nhè nhẹ thổi, vài chiếc lá khô lãng đãng bay xuống, Lâm Lôi nhìn lá rơi, lặng lẽ không một tiếng động.

“Lão đại?” Bối Bối cũng tỉnh giấc mở mắt, nghi hoặc hỏi, “Huynh tỉnh rồi sao không lên tiếng gọi ta?”

Thực ra mỗi ngày khi Lâm Lôi tỉnh dậy, Bối Bối cũng tự nhiên thức dậy theo. Chỉ là nó cũng đợi cho Lâm Lôi la lên mới mở mắt. Nhưng hôm nay Lâm Lôi lại không làm vậy.

“Bối Bối, ta hình như có đột phá.” Đột nhiên Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm lên tiếng.

“Đột phá?” Bối Bối lập tức chuyển mình đứng dậy, kinh hãi dò hỏi, “Đột phá gì vậy?”

Lâm Lôi cười trả lời: “Tinh thần lực của ta cuối cùng cũng đạt tới bát cấp ma pháp sư rồi.”

“Bát cấp ma pháp sư?” Bối Bối kinh ngạc lập tức hô lên.

Trên thực tế vào mùa đông lúc Lâm Lôi mười sáu tuổi, hắn luyện chế ra bức thạch điêu ‘Mộng Tỉnh’, trong mười ngày đêm Tinh thần lực của Lâm Lôi bất ngờ tăng vọt gấp mười lần, đạt tới thất cấp hậu kỳ Tinh thần lực ma pháp sư.

Vào mùa đông năm hắn mười sáu tuổi, đạt tới thất cấp trung hậu kỳ.

Tính ra đến bây giờ cũng gần ba năm rồi.

Lúc ở Phân Lai thành, tốc độ phát triển Tinh thần lực của Lâm Lôi chỉ có một nửa, tính theo tốc độ đó, chỉ sợ là phải mất năm sáu năm Lâm Lôi mới đạt tới bát cấp ma pháp sư. Nhưng trong thời gian một năm rưỡi ở Ma Thú sơn mạch, linh hồn hoàn toàn dung hợp với tự nhiên, mỗi lần điêu khắc đều hòa hợp với tự nhiên.

Tinh thần lực gia tăng phi thường thấy rõ.

Thời điểm này…

Tinh thần lực của hắn cuối cùng đã đạt tới mức bát cấp ma pháp sư.

“Lão đại, bát cấp ma pháp sư thì có lợi hại gì?” Bối Bối tò mò hỏi.

“Ngươi thử xem thì biết chứ gì?” Khuôn mặt Lâm Lôi hiện vẻ trêu chọc, Bối Bối đảo mắt nhìn trân trối, sau đó tự tin nói: ”Lại đây, Bối Bối ta đến bát cấp ma thú còn không để trong mắt, chẳng lẽ lại sợ cái thứ bát cấp ma pháp sao?”

Lâm Lôi lập tức bắt đầu niệm ma pháp chú ngữ.

Sau một lúc, Địa hệ nguyên tố xung quanh bắt đầu tụ tập nhanh chóng. Trong cơ thể Lâm Lôi Địa hệ Ma pháp lực cũng bắt đầu dao động.

“Vù~~” Gió trước người Lâm Lôi đột nhiên nổi lên. Đám lá khô rụng cũng bị cuốn lên theo. Chỉ nghe một tiếng rống lớn, một con sói màu hoàng thổ với thân hình cao chừng ba thước xuất hiện trước mặt hắn, con cự lang khổng lồ này cao khoảng ba thước, dài gần mười thước, toàn thân cơ nhục giống như sắt cứng, tứ chí chắc chắn cường tráng.

Bát cấp địa hệ ma pháp—— Đại địa khôi lỗi (con rối bằng đất) chính là ‘Đại Địa Khiếu Lang’.

“Hống!”

Đại địa khiếu lang rống lên giận dữ vọt về phía Bối Bối, Bối Bối vẻ trêu chọc đứng tại chỗ tự tin chờ đợi khiếu lang.

“Phốc xích--” Vô cùng đột ngột đến bên Bối Bối.

Hiện ra Địa đột thương trận.

“Oa.” Bối Bối rít lên quái dị, nhảy dựng lên.

Nhưng mà Địa đột thương trận lại không làm thương tổn Bối Bối tí nào, khi mà Đại địa khiếu lang này tới trước mặt Bối Bối, nó lập tức rít lên một tiếng, thân hình lập tức lớn ra.

“Hống~~”

Đại địa khiếu lang há rộng miệng hướng Bối Bối mà cắn, Bối Bối cũng cùng một kiểu tức giận há miệng cắn lại Đại địa khiếu lang. Chỉ nghe âm thanh “Soạt”. Bối Bối đã đơn giản cắn đứt một đoạn cổ họng của Đại địa khiếu lang.

Nhưng Đại địa khiếu lang lại không có cảm giác, vì vậy lợi trảo vẫn tiếp tục hướng về phía Bối Bối.

“Chát.”

Bối Bối trực tiếp bị một trảo đánh bay, rớt xuống đất cái bịch, mặt đất nứt ra. Bối Bối vừa chạm đất lăn người nhảy dựng lên, tức giận nhìn chằm chằm vào khiếu lang. Trảo vừa rồi uy lực thật là rất lớn.

“Bối Bối, Đại địa khiếu lang này không phải là ma thú thật sự, mà là một Địa hệ khôi lỗi, toàn là do Ma pháp lực, nguyên tố tạo thành, không có yếu hại gì.” Thanh âm trào lộng của Lâm Lôi vang lên.

Bối Bối trong nháy mắt hiểu liền.

Đối với một vật tạo thành bởi Ma pháp lực, nguyên tố mà nói, dù cho nó có bị cắn lủng yết hầu hay là cái đuôi thì sự tổn thương không có gì khác biệt.

“Ư~~”

Bối Bối rốt cuộc nổi giận, hóa thành một đạo hắc ảnh lao tới Đại địa khiếu lang, Đại địa khiếu lang cũng tợp một cú về phía nó. Nhưng Bối Bối tức tốc né tránh, đồng thời hai tiểu trảo điên cuồng cào xuống về phía Đại địa khiếu lang, trong nháy mắt đã giáng xuống cả trăm trảo trên người Đại địa khiếu lang, làm cho một bên thân thể của Đại địa khiếu lang gần như sụp đổ.

“Ầm ! ” Thân thể Đại địa khiếu lang nhanh chóng lóe lên quang mang, rồi bùng nổ trong chớp mắt.

Bối Bối bị chấn động đánh bay đi, đập vào gốc đại thụ văng ngược lại rớt xuống đất.

“Bối Bối, có sao không?” Lâm Lôi hiểu rất rõ thực lực của Bối Bối, lực công kích như vậy không thể tổn thương tới nó được.

Chỉ một chút sau Bối Bối đã chạy trở lại, sầu não than: ”Lão đại, lực công kích của Đại địa khiếu lang không hề thua kém một bát cấp ma thú bình thường, hơn nữa lại không hề có yếu điểm gì. Thật là biến thái mà, nếu chết thì còn tự bạo.”

Khi thân thể sụp đổ, do bản thân là Ma pháp lực, nguyên tố cấu thành, nên khi sụp đổ tự nhiên sẽ bùng nổ.

Bát cấp song hệ ma pháp sư, cho dù ở trong trạng thái nhân loại, Lâm Lôi cũng có thể coi như là một cường giả chân chánh. Uy lực bát cấp ma pháp quả là kinh người

Tỷ như ‘Bạo Long Quyển’ của Phong hệ, một quyền xuất ra tiêu diệt đội quân cả mấy ngàn người cũng không khó. Hay là xuất kích ‘Đại Địa Khiếu Lang’, một đội quân nhỏ cũng tan tành. Sức phòng ngự của ‘Đại Địa Khiếu Lang’ rất kinh hồn, cũng chỉ có cái tên Bối Bối biến thái này mới có thể phá được sức phòng ngự đó một cách đơn giản vậy.

Đại địa khiếu lang, tốc độ thì nhanh, phòng ngự thì kinh người, hơn nữa lại không có yếu điểm gì.

Nếu như nhắm vào một đội quân nào đó, thương tổn có thể tưởng tượng được.

“Bát cấp ma pháp sư đối với một quốc gia mà nói, tầm quan trọng còn hơn quân đội cả vạn người.” Lâm Lôi hiểu rõ đạo lý này, vậy thì cửu cấp ma pháp sư tầm quan trọng còn hơn là quân đội cả chục vạn người. Còn đến Thánh vực ma đạo sư thì phải quan trọng hơn đại quân trăm vạn.

Trực tiếp dùng cấm chú ‘Hủy Diệt Phong Bạo’, đại quân trăm vạn cơ hồ thấy cái chết trước mắt.

……….

Lâm Lôi Nguyên tố thân hòa lực là siêu đẳng, tự nhiên thời gian luyện hóa Ma pháp lực rất ngắn. Thêm vào phương pháp điêu khắc của ‘Bình Đao Lưu Phái’, khiến cho hắn không phải hao phí nhiều thời gian để tu luyện ma pháp.

Nếu có thể long hóa, tu luyện chiến sĩ nỗ lực tự nhiên được tăng gấp bội.

Tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm, Lâm Lôi đi lại một ngọn núi lớn. Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay tùy ý thi triển bốn loại động tác, chém, chặt, đập,…. Các động tác đều nhẹ nhàng dễ dàng.

Nhưng khi Hắc Ngọc trọng kiếm chạm tới tảng đá lớn đó, chỉ trong tích tắc nó liền vỡ ra.

Hoặc là vỡ vụn thành chục mảnh, hoặc bể nát, hay thành bụi phấn….

Lâm Lôi không ngừng thử nghiệm, làm sao để thi triển một chiêu ‘Bôn Lôi’ uy lực mạnh mẽ hơn. Nếu như sử dụng được cùng một số lượng đấu khí ở mỗi tình huống, uy lực lại càng lớn hơn nữa.

“Phù.” Hắn cảm giác được Long huyết đấu khí tiêu hao hơn phân nữa, liền thu lại Hắc Ngọc trọng kiếm.

Trong lòng bàn tay, Tử Huyết nhuyễn kiếm xuất hiện.

Cả người Lâm lôi lập tức nhảy lên, Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay bắt đầu nhoáng lên. Ưu điểm của Tử Huyết nhuyễn kiếm chính là tốc độ và biến hóa quỷ dị.

“Phụp!”

Tử Huyết nhuyễn kiếm bổ về một cây tiểu thụ đàng xa, tới giữa đường toàn thân Tử Huyết nhuyễn kiếm mềm mại uyển chuyển trông giống như là con rắn. Vừa mới chớp lên đã bao lấy thân tiểu thụ, tử quang lóe lên, cây tiểu thụ bị đứt thành hai khúc.

Tử Huyết nhuyễn kiếm rung lên rồi trở thành thẳng tắp.

“Xíuuu.” Tử Huyết thần kiếm đâm ra, mũi kiếm bén nhọn hắc sắc quang mang lấp loe, mũi kiếm dể dàng xuyên qua thạch bích bên cạnh.

“Hử?”

Lâm Lôi đột nhiên nhướng mày, đem Tử Huyết nhuyễn kiếm ra nghi ngờ nhìn ngắm: “Tử Huyết nhuyễn kiếm bên trong sao vậy?” Hắn mới rồi dùng Tinh thần lực quán chú bên trong Tử Huyết nhuyễn kiếm, khống chế quá trình biến hóa của nó, đột nhiên phát hiện ra một tia khí tức của con người.

“Chẳng lẽ?” Lâm Lôi trong lòng máy động.

Lúc trước ở trong Quang Minh thần điện khi Lâm Lôi gặp nguy hiểm thì từ Bàn Long chi giới xuất hiện một đạo lực lượng khủng bố. Mà Tử Huyết nhuyễn kiếm này cũng là thần khí, nhưng uy lực thì lại không ghê gớm như Lâm Lôi tưởng tượng. Hắn vẫn hoài nghi là nó có ẩn chứa một bí mật gì đó.

Lâm Lôi lập tức khống chế Tinh thần lực tiến nhập Tử Huyết nhuyễn kiếm, cẩn thận dò xét.

Trong quá khứ vì chưa đạt tới bát cấp ma pháp sư cảnh giới, Lâm Lôi cũng có thử dò xét qua nhưng chỉ là vô dụng. Bây giờ thì đã đạt tới bát cấp ma pháp sư.

“Ủa?” Tinh thần lực của Lâm Lôi cuối cùng cũng dò thấy manh mối.

Một đạo khí tức điên cuồng, bạo ngược trực tiếp tiếp xúc với Tinh thần lực của hắn, lâm Lôi như là thấy được máu đỏ vô cùng tận, vô số thi thể, bạch cốt ngút trời…..

Đạo khí tức điên cuồng, bạo ngược đó trực tiếp xâm nhập vào tinh thần lực của Lâm Lôi, rồi sau đó một tia chớp ngược lại trực tiếp thẩm thấu vào linh hồn hắn.

(Hết chương 2)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 3: Sát Lục

Trong huyết chi hải dương vô tận, các bộ bạch cốt, thi thể cũng khác nhau. Có thi thể là cự nhân cao gần mười thước, trên người đầy lân giáp, đỉnh đầu có 2 sừng. Có bạch cốt ẩn hiện màu vàng quỷ dị….

“A….”

Ánh mắt Lâm Lôi hiện lên một tia đỏ nhạt, cả người tự nhiên tán phát ra một loại sát khí kinh khủng, loại sát khí này giống như những thực thể đỏ như máu hình thành xung quanh. Mà Lâm Lôi thứ sát khí đó giống như là một sát thần.

Bối Bối cách Lâm Lôi không xa, tự nhiên cũng bị áp lực từ cỗ sát khí này đè lên.

Nó hoảng sợ, toàn thân lông tóc dựng đứng lên. Bối Bối rõ ràng cảm giác được da thịt toàn thân run lên bần bật, huyết dịch sôi trào, thậm trí ngay cả lợi trảo của nó cũng không thể khống chế.

Sợ hãi.

Sự sợ hãi chưa từng có trước đó!

“Lão…Lão đại, huynh sao vậy?”. Bối Bối hoảng sợ hỏi.

Lâm Lôi giờ phút này thậm trí vẫn còn có lý trí, có điều sau khi bị cỗ sát khí xâm nhập, hắn lại bị kích thích ham muốn sát nhân.

“Cây Tử Huyết nhuyễn kiếm này…?”. Lâm Lôi cố nén sự thôi thúc sát nhân trong lòng, cúi đầu nhìn Tử Huyết nhuyễn kiếm.

“Coong!”. Tử Huyết nhuyễn kiếm trên tay hắn tỏa ra một luồng hồng quang yêu dị, tựa như máu tươi, toàn thân kiếm không ngừng rung động. Lâm Lôi có thể cảm giác được khát vọng của cây kiếm. Nó muốn giết chóc, giết chóc bất tận.

Mà lúc áp lực sát nhân trong lòng Lâm Lôi càng tăng thêm, loại kích động này càng lúc càng nghiêm trọng, ánh mắt hắn cũng càng lúc càng đỏ rực lên.

“A!”. Lâm Lôi điên cuồng rống to.

Nhất thời cả người hắn tựa như một đạo kình phong từ trên núi lao xuống. Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay giống như một tia chớp không ngừng lấp lánh. Qua vài nơi cây cối gãy đổ, cự thạch vỡ vụn, trở thành một đống hoang tàn.

Bối Bối thấy Lâm Lôi điên cuồng chạy xuống núi như vậy, đứng chần chờ một hồi. Nó trước kia chưa từng thấy qua sát khí kinh khủng như vậy, nhưng vì lão đại của nó.

“A!!!”. Bối Bối cắn răng, bất thần từ trên núi chạy ào xuống. Tại chân núi cách chỗ Lâm Lôi không xa có một hồ nước xanh trong veo, bên bờ có một đám Kim nhãn sư ngao cư ngụ. Kim nhãn sư ngao thuộc loài sống quần cư, bọn chúng không giống các loài ma thú hổ, báo khác. Hổ và báo trong khi có chiến tranh có thể tập trung ở một chỗ, nhưng khi sinh sống lại phân ra các nơi.

Nhưng Kim nhãn sư ngao thì không giống vậy, ý thức bầy đoàn của chúng rất mạnh lại am hiểu phối hợp. Lực công kích của Kim nhãn sư ngao nha trảo rất kinh nhân. Một bầy Kim nhãn sư ngao có chừng một trăm con, tuy nhiên bản thân chúng lại là bát cấp ma thú. Nhưng một cửu cấp ma thú bình thường cũng không dám gây chuyện với chúng. Không còn nghi ngờ gì nữa, chúng là bá chủ ở nơi này.

Lúc này đám Kim nhãn sư ngao này không nằm nghỉ trên bãi cỏ bên bờ hồ mà tùy ý đi lại bên bờ hồ hoặc tung tăng bên bờ hồ. Hiện tại không phải là thời gian ra ngoài kiếm ăn, với năng lực của bọn chúng không phải lo lắng kiếm không ra thức ăn.

Không ít Kim nhãn sư ngao cảnh giác quay đầu lại nhìn về phía núi cao. Với sự linh mẫn của bọn chúng hoàn toàn có cảm giác được một sinh vật đang tiến rất nhanh tới nơi này. Đám Kim nhãn sư ngao đang nằm nghỉ cũng nhanh chóng đứng dậy, lạnh lùng nhìn về phái sinh vật đang tới.

Kim nhãn sư ngao cao chừng ba thước, dài sáu thước, toàn thân màu vàng kim nhìn tựa sư tử, nhưng ánh mắt của bọn chúng lại quỷ dị lộ ra tia kim quang.

“Hống!!!”. Thủ lãnh của đám Kim nhãn sư ngao bỗn nhiên gầm nhẹ.

Bọn chúng rốt cuộc cũng thấy được sinh vật đến khiêu khích – Đó là một con người cầm trong tay một thanh tử sắc trường kiếm yêu dị được bao phủ bởi lớp hồng sắc yêu vụ nhàn nhạt. Đám Kim nhãn sư ngao trí tuệ cực cao trong lòng có chút nhẹ nhõm, chỉ là một con người mà thôi. Trừ phi la Thánh vực cường giả, nếu không căn bản không lay động được chúng.

Nhưng trong nháy mắt khi người đó đến gần, đám hồng sắc vụ bao phủ chúng lại. Tất cả các con Kim nhãn sư ngao đều cảm thấy một nỗi sợ hãi mà chúng chưa bao giờ trải qua. Nỗi sợ này so với sự áp bức của Thánh thủ ma thú còn khinh khủng hơn nhiều lần. Sát khí này ập tới làm tất cả Kim nhãn sư ngao cảm giác tứ chi tựa hồ không thể khống chế được, cả đám sợ hãi phục xuống, cúi rạp cái đầu cao quý của mình.

Máu, máu …

Lâm Lôi cố gắng bảo trì lý trí nhưng hắn lại cảm giác được khát vọng đối với huyết dịch của Tử Huyết nhuyễn kiếm đang dẫn động huyết tinh sát khí đang ẩn sâu bên trong thanh kiếm, nhất định phải để Tử Huyết nhuyễn kiếm uống đầy đủ máu tươi.

“Bùm!”.

Tử Huyết nhuyễn kiếm hóa thành một đạo tử sắc lưu quang, trực tiếp tìm tới cổ một con Kim nhãn sư ngao. Cái đầu cao chừng một thước bắn vọt lên không trung.

Lâm Lôi tốc độ quá nhanh.

Nhưng chuẩn xác mà nói, tốc độ sát lục của Tử Huyết nhuyễn kiếm qua nhanh. Sau khi chém một lượt tám cái đầu của Kim nhãn sư ngao, khi cái đầu của con Kim nhãn sư ngao thứ nhất bắn vọt lên trời cao, tất cả Kim nhãn sư ngao đang sợ hãi quỳ xuống mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

“Hống!!!”. Tại cách đó không xa con Kim nhãn sư ngao đầu lĩnh có cái đầu to nhất cố gắng đứng dậy, ngửa đầu nộ rống lên. Có điều cho dù làm thế, tứ chi của nó vẫn hơi run rẩy, trong mắt vẫn còn nỗi sợ hãi khó che dấu.

Nhưng trí tuệ bọn chúng rất cao.

Bọn chúng đều hiểu con người trước mắt này đang phát ra khí tức khinh khủng chưa từng có trước đó là muốn giết chúng. Mặc dù sợ hãi, nhưng bọn chúng vẫn muốn phản kháng.

Tử Huyết nhuyễn kiếm uống máu tươi, vui sướng phát xuất ra tiếng kiếm ngâm.

“Chết, chết này!”. Càng chém giết Lâm Lôi càng cảm thấy sự giết chóc trong lòng phản phất như đang bị dẫn dắt. Lúc này hắn chỉ nghĩ đến sự giết chóc mà thôi.

Hơn một trăm con Kim nhãn sư ngao căn bản không dám quay mặt đối diện với Lâm Lôi, cả đám quay đầu chạy trốn.

“Vút!”. Tử Huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi bổ về phía một con Kim nhãn sư ngao gần nhất.

Con Kim nhãn sư ngao biết trốn không thoát, quay người hướng cái miệng to như chậu máu tới Lâm Lôi, đồng thời trong miệng phun ra một quả cầu lửa nóng rực. Lâm Lôi bên ngoài thân tự nhiên hiện lên vòng bảo hộ thanh hắc sắc Long huyết đấu khí, ngăn trở ngọn lửa phát ra của con Kim nhãn sư ngao.

Khi Tử Huyết nhuyễn kiếm đến gần con Kim nhãn sư ngao này, nó cảm thấy sát khí đang đè nén này hơn nhiều so với trước đó. Loại sợ hãi này trước đó chưa từng xảy ra như vậy làm cho tứ chi của nó như nhũn ra, ngay cả năng lượng của ma tinh hạch đang lưu động dâng trào trong cơ thể cũng đang ngừng trệ, mặc cho cây Tử Huyết nhuyễn kiếm một kiếm chặt đứt đầu nó.

Lâm Lôi thực chất bị sát khí bao phủ, không ngừng đuổi giết đám Kim nhãn sư ngao.

Đám Kim nhãn sư ngao vốn xưng vương xưng bá lúc này thật sự kinh hoảng, bọn chúng không biết từ địa phương nào lại xuất hiện một sát thần như vậy. Sát khí đó mãnh liết làm thân thể bọn chúng xuất hiện một vấn đề: Cho dù bọn chúng muốn liều mạng nhưng cơ bản thân thể không thể khống chế.

Máu tươi bắn tung tóe.

Tàn chi, đầu lâu bay toán loạn….

Trong nháy mắt đã có hơn ba mươi con Kim nhãn sư ngao bị giết.

“Lão Đại, lão Đại”. Bối Bối lo lắng kêu gọi.

Bối Bối cũng cảm ứng được trạng thái trong lúc này của Lâm Lôi, nó cũng sợ hài Lâm Lôi sau này thật sự biến thành tên điên cuồng không ngừng giết chóc. Dần dần, thân ảnh của Lâm Lôi cũn dừng lại.

“Bối Bối ta không có việc gì.” Tiếng của Lâm Lôi vang lên trong đầu Bối Bối.

Bối Bối lập tức chạy tới, nó trông thấy Lâm Lôi hoàn toàn xích lõa nửa thân trên, trên trán đầy mồ hôi, da dẻ hơi ửng hồng. Giờ phút này Lâm Lôi đang nhắm mắt, ngực phập phồng như muốn bể.

“Phù…..!”

Thở ra một hơi, rốt cuộc Lâm Lôi cũng mở mắt. Lúc này ánh mắt hắn đã khôi phục vẻ minh mẫn bình thường.

“Lão Đại, huynh..huynh làm sao vậy?” Bối Bối lo lắng hỏi.

Lâm Lôi trong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn thoáng qua Tử Huyết nhuyễn kiếm đang cầm trong tay,. Giờ phút này hắn chắc chắn rằng Tử Huyết nhuyễn kiếm nhất định là một thanh sát lục chi kiếm, hơn nữa đã từng giết chóc không ít người. Lâm Lôi thậm chí còn hoài nghi không ít thi thể, xương trắng trong biển máu hiện ra trong đầu đều là kiệt tác của Tử Huyết nhuyễn kiếm này.

Chỉ là các thi thể này… Lâm Lôi phần lớn không thể phân biệt được đó là chúng tộc nào.

“Có chủng tộc đầu trâu mình người ư? Chẳng lẽ là Ngưu đầu nhân trong truyền thuyết?” Lâm Lôi nghi hoặc nghĩ thầm, từ trong thư tịch hắn cũng thấy trong sách giới thiệu về Ngưu đầu nhân. Nhưng trên Ngọc Lan đại lục lại không có Ngưu đầu nhân.

Hơn nữa trong đám thi thể này, Lâm Lôi không thấy có trong các thư tịch.

Tỷ như loại cao mười thước, toàn thân đầy vảy, đỉnh đầu còn có hai sừng to lớn kềnh càng, thi thể phát ra khí tức làm Lâm Lôi trong lòng sợ hãi. Hắn cảm giác cái loại to lớn kềnh càng này tuyệt đối không kém hơn so với đám Thánh vực ma thú mà hắn đã từng thấy.

Nhưng những chủng loại thi thể này không biết bao nhiêu mà kể!

Chính là khí tức không hề thua kém so với đám Thánh vực ma thú phát ra từ đống thi thể tựa như biển máu kia chỗ nào cũng thấy.

“ Tử Huyết nhuyễn kiếm này, tiền thân chủ nhân là ai mà lại có thể giết chóc nhiều cường giả đến như vậy?”

Lâm Lôi trong lòng chấn kinh, cảm giác Tử Huyết nhuyễn kiếm này khẳng định là món đồ cao cấp, bởi vì tại Ngọc Lan đại lục căn bản không có nhiều cường giả. Nghĩ đến tình cảnh lúc trước tìm thấy Tử Huyết nhuyễn kiếm, Lâm Lôi trong lòng hiểu được: Tử Huyết nhuyễn kiếm này đích xác không ở trên Ngọc Lan đại lục này.

Lâm Lôi tâm ý vừa động, thu Tử Huyết nhuyễn kiếm vào không gian giới chỉ.

“Phù, không đến thời khắc tất yếu, không thể dẫn động sát khí bên trong Tử Huyết nhuyễn kiếm này được.” Lâm Lôi trong lòng thầm nhủ quyết định.

Bối Bối trong lúc đó đã nhảy tót lên vai Lâm Lôi.

“Lão Đại rốt cuộc là đã có chuyện gì vậy?” Nó chất vấn hỏi.

Lâm Lôi cười nhìn Bối Bối : “Bối Bối, ngươi còn nhớ lúc đầu chúng ta ở dươi Mê Vụ sơn cốc, phát hiện ra cái ma pháp trận thần bí không?” Đức Lâm gia gia nói, ma pháp trận thần bí đó so với Thánh vực ma pháp còn phức tạp hơn. Mà Tử Huyết nhuyễn kiếm lại là phụ trợ cho ma pháp đó. Cây Tử Huyết nhuyễn kiếm này ta cũng khẳng định ngay từ đầu là không đơn giản, hiện tại quả nhiên là như vậy!”.

Bối Bối lập tức tập trung tinh thần lắng nghe.

Cây Tử Huyết nhuyễn kiếm này phải trải qua rất nhiều trận sát lục, mà sát lục đại đa số là cường giả, cường giả cấp bậc Thánh vực càng cao hơn! Nguyên do bởi như vậy mà làm cho cây Tử Huyết nhuyễn kiếm này bên trong có ẩn tàng sát khí. Một khi xuất động ra ngay cả đám Kim nhãn sư ngao đó cũng toàn thân run bần bật quỳ xuống, nhưng cũng có cái lợi, cũng cả cái hại…. Một khi dẫn động cây Tử Huyết nhuyễn kiếm nếu không thấy máu thì sẽ không theo tâm ý của ta ngoan ngoãn quay về không gian giới chỉ.

Bối Bối gật gật đầu.

“Lão Đại, cây Tử Huyết nhuyễn kiếm đích xác là rất đáng sợ, sát khí vừa rồi làm cho ta phát run, tứ chi cũng run rẩy. Dưới trạng thái này cho dù ta có đạt đến cửu cấp ma thú, cũng có lẽ chỉ có thể phát huy được năm thành công lực.” Bối Bối thành thật trả lời.

Còn như bát cấp ma thú, mười thành có lẽ chỉ còn một.

Trong khi Tử Huyết nhuyễn kiếm bị dẫn động, đối phương chịu ảnh hưởng bởi sát khí, thực lực giảm xuống rất nhiều. Ngay cả cửu cấp ma thú cũng bị chịu ảnh hưởng. Bởi vậy có thể tưởng tượng sự lợi hại của sát khí này trong khi chiến đấu.

“Có điều cái cảm giác điên cuồng bạo ngược muốn giết chóc này thật sự bất hảo, một khi khơi gợi ra sát khí đó ta phải giết không ít sinh vật mới có thể bình ổn loại khí tức cuồng bạo này. Lâm Lôi đã rút được kinh nghiệm trong lòng hiểu rõ.

Không đến thời khắc tất yếu không thể dẫn động sát khí đó.

“Tốt rồi! Bối Bối lấy một ít ma tinh hạch, chúng ta chuẩn bị xuất phát thôi.”

”Ma tinh hạch nhiều quá!” Bối Bối hưng phấn đi thu thập ma tinh hạch.

Sau khi lấy được ma tinh hạch trong đầu đám Kim nhãn sư ngao, Lâm Lôi bỏ mặc thi thể đám Kim nhãn sư ngao, tiếp tục xuất phát. Tại chốn Ma thú sơn mạch này, ma thú lợi hại sau khi chết cũng trở thành thức ăn cho các sinh vật khác.

Sự phát hiện sát khí của Tử Huyết nhuyễn kiếm này chỉ là một trong những phát hiện.

Lâm Lôi tiếp tục cuộc sống khổ tu, mỗi ngày chỉ tiến hành cuộc lữ trình mười dặm. Phần lớn là khổ tu, đối với sự vận dụng trọng kiếm, hắn cơ hồ mỗi ngày đều có chút lĩnh ngộ. Lâm Lôi hoàn toàn chìm đắm trong khổ tu, phát triển trong cảm giác mỹ diệu

(Hết chương 3)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 4: Bóng Đen

Trận mưa tuyết lớn nhất đầu mùa đông tại Ma Thú sơn mạch. Không ít nơi đọng lại hàng tấng tuyết dày. Trên mặt tuyết có thể thấy các loại dấu chân con người và các dấu chân có kích thước khác nhau của ma thú.

"Tuyết lớn thật."

Lâm Lôi vẫn mặc chiếc quần dài ma bố rách nát như mọi khi, thân trên để trần. Dù cho khí hậu có lạnh lẽo đến mức làm nước biến thành băng cứng một cách nhanh chóng thì hắn vẫn không hề e ngại chút nào.

Đôi chân thoăn thoắt băng qua trên các nẻo đường.

"Lão Đại, bây giờ cũng sắp đến Ngọc Lan tiết rồi." Bối Bối đoán.

Ở giữa Ma Thú sơn mạch đã lâu, khái niệm thời gian cơ bản đều đã quên mất. Mặc dù Lâm Lôi có đồng hồ bỏ túi nhưng cũng chỉ thể hiện được thời gian đơn giản chứ không có ngày tháng.

"Chắc không sai biết lắm." Hắn gật đầu.

Tiến vào Ma Thú sơn mạch đã hai năm. Trong hai năm này, thức lực của Lâm Lôi đã phát triểu với tốc độ tương đối nhanh, đã đạt đến thất cấp chiến sĩ đỉnh phong. Có điều xét trên phương diện vận dụng trọng kiếm so với lúc vừa mới có Hắc Ngọc trong kiếm thì không biết đã tỏ tường ra được biết bao nhiêu điều. Đặc biết trờ thành bát cấp song hệ ma pháp sư vận dụng ma pháp cùng chiến sĩ kĩ năng phồi hợp khiến sức chiến đấu được đề cao lên rất nhiều.

Chỉ thấy cách đó không xa là 2 gã nam tử vạm vỡ mặc giáp trụ, tay cầm binh khí đang hoảng hốt cắm đầu chạy trên đường, đã nhận ra là loài người, Lâm Lôi lại tiếp tục đi, tại Ma Thú sơn mạch hàng năm có rất nhiều cao thủ tiến vào tu luyện, trong hai năm trở lại đây, Lâm Lôi cũng gặp gỡ không ít người, Đối với người trong Ma Thú sơn mạch, nguyên tắc của Lâm Lôi là không can thiệp vào công việc của kẻ khác.

Dù sao trong số đó cũng có không ít kẻ luôn có chủ ý tấn công kẻ khác để chiếm đoạt ma tinh hạch, nhưng Lâm Lôi có không gian giới chỉ, không cần mang theo hành lý trên người nên số người có ý tấn công hắn là rất ít.

"Đới một chút, đợi một chút." phía sau truyến đến âm thanh dè đặt.

Lâm Lôi cơ bản không để ý đến, tiếp tục đi về phía trước. Hài người đang chạy trốn có tốc độ rất nhanh, chỉ chốc lát đã sắp đuổi kịp, Lâm Lôi lập tức dừng lại xoay người.

"Các ngươi muốn gì?"

Trong mắt Lâm Lôi, thức lực của hai người này không tệ, Có điều thức lức con người rất khó nhìn qua vẻ bề ngoài. Hắn đã có sự đề phòng đối với 2 kẻ vừa tới.

"Chúng ta ư...?" Hai nam tử cường tráng nhìn nhau rồi cùng khẽ cười xấu hổ với Lâm Lôi. Trong đó có một nam tử đầu trọc chột mắt liền xin lỗi:

"Chúng ta không có ý gì, chỉ vì ở giữa khu vực trung tâm của Ma Thú sơn mạch rất nguy hiểm, hai huynh để chúng ta muốn... mới người anh em cùng đống hành với chúng ta. Như thế mọi người cùng tương trờ cho nhau không phải an toàn hơn hay sao?

Người thanh niêm đầu trọc còn lại ngẩn ra sau đó liền gật đầu tiếp "Đúng, khu vực trung tâm vô cùng nguy hiểm, chúng ta cùng nhau đồng hành có thể trờ giúp lẫn nhau. Chỉ cần chúng ta rời khỏi khu vực trung tâm Ma Thú sơn mạch rồi sẽ lại chia ra.

"Ta không có hứng thú."

Lâm Lôi nhướng mày, quay đầu rồi tiếp tục một thân một mình lên đường.

Hắn không phải là một thanh niên không hiểu việc như vẻ bề ngoài, hai người này rõ ràng là đang nói dối. Tại Ma Thú sơn mach mà còn muốn trợ giúp cho nhau ư? Đây rõ ràng là nói đùa. Hai người muốn mình cùng đồng hành khẳng định là không có hải ý. Lâm Lôi không muốn dính vào phiền toái, lại càng không muốn cùng hai người bọn họ đồng hành. Hai nam tử đầu trọc thấy Lâm Lôi rõ ràng là muốn đi, liếc mắt nhìn nhau, chỉ chần chờ trong chốc lát liền lập tức đuổi theo.

"Vị huynh đệ xin chờ một chút."

Lâm Lôi không khỏi nhíu mày quay đầu lạnh lẽo nhìn hai người đang đuổi tới.

Hai người xấu hổ nhìn Lâm Lôi, thanh niên chột mắt liền lên tiếng xin lỗi:" Thức sự xin lỗi, chỉ vì hai huynh đệ chúng ta rất muốn cùng đồng hành với ngươi. Ngươi yên tâm, chỉ cần huynh đệ chúng ta ra khỏi nơi này khẳng định sẽ báo đáp xứng đáng."

Lâm Lôi liếc nhìn từng người một.

"Các ngươi muốn theo thì theo đi." Hắn lãnh đạm đáp.

Ở trong Ma Th1u sơn mạch một thời gian dài, Lâm Lôi cùng có nhiều kinh nghiệm hơn. Cho hai người kia đi theo chính mình, hắn có mười phần tự tin có thể đối phó với bọn họ.

Huống chi Lâm Lôi trên vai còn có cả Bối Bối.

"Đa tạ, đa tạ." Hai nam tử trọc đầu cảm kích.

Cả hai đi theo bên cạch Lâm Lôi thỉnh thoảng lại nhìn bốn phái xung quanh vài lần, trong mắt có một tia sợ hãi.

"Vị huynh đệ này, chúng ta đến từ Áo Bố Lai Ân hành tỉnh, không biết huynh để là người ở đầu?" Nam tử đầu trọc một mắt muốn tiếp cận Lâm Lôi dò hỏi.

Lâm Lôi nhướng mày một cái:

"Áo Bố Lai Ân đế quốc?"

Hắn rất rõ nếu chính mình bây giờ trức tiếp đi về phía đông không bao lâu sẽ có thể trực tiếp tiến vào phạm vi lãnh thố của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

"Hỏi nhiều vậy để làm gì?" Lâm Lôi liếc mắt nhìn người này:

"Muốn đi theo ta thì không được nhiều lời."

"Hiểu, hiều"

Nam tử đầu trọc một mắt cuống quýt gật đầu.

Trong mắt bọn họ Lâm Lôi không được coi là người bình thường. Giữa đại hàn mà chỉ mắc một chiếc quần dài thì cũng không có gì là kì quái cho lắm, điều kì quái chính là người này tại trung tâm của Ma Thú sơn mạch lại có thể đi một cách rất thờ ơ, thong thả như thế. Tựa hồ địa điểm nguy hiểm nhất này với hậu hoa viên nhà hắn chẳng có gì khác nhau vậy.

"Đại ca, người nói chúng ta có thể bảo trụ được cái mạng nhỏ này không?"

Nam tử một mắt e dẻ quan sát bốn phái rồi khẻ đáp:"Bây giờ đừng nghĩ nhiều thế, trước tiên cứ theo người thần bí này đã, có thể theo hắn chúng ta sẽ có tia hi vọng."

"Vâng" người đầu trọc kia gật đầu, có điều trong lòng y vẫn không yên như cũ.

Thong thả tiến về phái trước, đối với lời thì thầm của hai người, Lâm Lôi cũng chú ý tới. Hắn có cảm giác hai người không phải là loại có ý muốn ra tay đối với mình.

Đi thêm một chốc lát, Lâm Lôi liền dừng bước.

Một ngày hắn chỉ đi mười dặm, thời gian khác đều dành để tu luyện. Lâm Lôi dừng lại như vậy ở phái sau 2 người cũng thật sự nóng nảy.

"Ngươi sao lại dừng lại?" Gã đầu trọc một mắt vội la lên.

"Hử?" Lâm Lôi không thoãi mái lạnh lùng nhìn y.

Nhị đệ của hắn vội vàng cười trừ :" Đại nhân a, nơi này là khu vực trung tâm, chúng ta có nên ra khỏi khu vực nguy hiểm này rồi nghĩ ngơi sau không?"

Lâm Lôi nhướng mày, mở miện đáp;" Các người hai người đừng có ở đây mà làm phiền ta nữa, ta muốn đi thì đi, muốn nghỉ thì nghỉ. Các ngươi mà còn làm ổn ở đấy thì đùng trách ta ra tay giết hai người các ngươi."

Hai nam tử đầu trọc liếc mắt nhìn nhau rồi sau đó xấu hổ cười cầu hòa"'Xin lỗi, in lỗi."

Hai người liền bước sang một bên, không dám đến quấy rấy Lâm Lôi nữa.

"Hai người này hành vi cử chỉ có điểm quái dị" Lâm Lôi liếc mắt thấy hai người quả thực rất muốn rời khỏi Ma Thú sơn mạch, nhưng lại phải đi theo mình. Mình không đi thì hai người kia cũng không dám đi nữa.

Tại sao lại phải đi theo mình nhỉ?

Hai người này căn bản không nhận ra ta mà?

Lâm Lôi khoanh chân ngồi xuống, lôi Hắc Ngọc trọng kiếm ra đặt trên hai chân. Lúc này hắn đột nhiện cảm thấy tim mình đập thình thịch một trận.

"Vù'

Lâm Lôi quay ngoắt đầu lại. một đạo hắc ảnh hiện ra trong chốc lát từ phái trước rồi sau đó không thấy đâu nữa.

"A..A..." Ở đằng xa truyền lại một tiếng kêu sợ hãi chỉ hai ba tiếngt rồi im bật. Lâm Lôi lúc này mới chú ý hai gã đầu trọc giờ đậy chỉ còn mỗi nam tử một mắt, còn đệ đệ của hắn thì lại không thấy đuâ, trên mặt tuyết còn vương lại một vết máu tươi.'

"A,a.. không không" Nam tử đầu trọc dường như chưa tiếp nhận nổi kích thích lớn như vậy, kêu lên thất thanh.c

Lâm Lôi cẩn thận đứng dậy. Bối Bối cũng tràn đầy cảnh giới.

"Lão đại, quái vật đó có tốc độ nhanh thật." Bối bối nghiệm túc truyền âm nói;"Tiếp nhập Ma Thú sơn mạch lâu như vậy rồi, lần này ta mới thấy được tốc độ nhanh nhất. vừa rồi hoàn toàn không thấy rõ... không biết là lõai người hay là ma thú"

Lâm Lôi cũng không thấy rõ

Quái vật đó có tốc độ quá nhanh, thậm chí so với Bối Bối còn nhanh hơn một chút.

Rốt cuộc là cái gì? Bôi Bôi hôm nay đã bước và ngưỡng cửa của cửu cấp ma thú. Tiếp nhập Ma Thú sơn mạch lâu như vậy rồi, cũng đãr gặp qua không ít ma thú, nhưng không một loãi nào vược qua đựoc tốc độ của nó. Lâm Lôi trong lòng kinh nghi. Tốc độ vốn là ưu thế của Bối Bối, trong hàng cửu cấp ma thú cũng khó có thể tìm được kẽ có tốc độ vượt qua Bối Bối.

"Quái vật kia là cái giống gì vậy? Chẳng lẽ là Thánh vực ma thú?" Lâm Lôi trong lòng thất kinh, Thánh vực ma thú tốc độ so với Bối Bối nhanh hơn cũng là chuyện bình thướng. Lâm Lôi quay đầu về phái nam tử đầu trọc một mắt. Vào lúc này trong con mắt còn lại của y đang hiện rõ vẻ sợ hãi, mệng không ngừng lẩm nhẩm, cầu khấn, hoảng sợ nhìn bốn phương tám hường như sợ sẽ lại một lần nữa lại bị tập kích.

"A!" Nam tử đầu trọc một mắt cảm thấy bản thân đột nhiên bị nắm lấy không khỏi hoảng sợ kêu lên. Khi y phục hồi tinh thần thì mới thấy thì ra Lâm Lôi đang nắm áo mình.

"Nói đi, rốt cuộc chuyện này là như thế nào?" Lâm Lôi nhìn hắn. "Nếu không ta sẽ để ngươi lại 1 mình rồi rời đi đấy"

"Đừng, đừng bỏ ta một mình" Nam tử đầu trọc một mắt liền quỳ xuống " Ta nói, ta nói"

Lâm Lôi nhìn cảnh này cũng không khỏi nhíu mày

Hắn từng nghe nói qua, Áo Bố Lai Ân đế quốc là đế quốc có lực lượng quân sự cường đại nhất, tại Áo Bố Lại Ân đế quốc cực độ sùng bái Vũ Thần. Rất nhiều dân chúng của đế quốc đều tu luyện thành chiến sĩ, cường đại chiến sĩ phần lớn thường tiến vào Ma Thú sơn mạch trung tâm khu vực, thực lực cũng không thể kém. Cho dù không phải thất cấp chiến sĩ thì tối thiểu cũng là lục cấp chiến sĩ.

Nhưng hệin tại y đang quỳ xuống trước mặt mình, đến một chút cốt chí cũng chẳng thấy.

"Đại nhân, người không biết chứ, mấy ngày nay quả thức là một cơn ác mộng." Mắt nam tử độc nhãn đầu trọc cơ hồ ngấn lệ.

Lâm Lôi lúc này ngưng thần lắng nghe.

"Lúc đó huynh đệ bọn ta cùng với thê tử và một số bằng hữu hợp thành một đội, tiến vào Ma Th1u sơn mạch để tiến hành tu luyện đồng thời cũng tranh thủ chút ma thú tinh hạch. Chúng ta tiến vào Ma Thú sơn mạch này đã năm sáu lần, thức là một chuyện rất bình thường, cẳhng thể nào ngờ được.."

Y toàn thanh run rấy, "Vào ngày thứ 3 tiến vào Ma Thú sơn mạch, chúng ta đến phạm vi cảu khu vực trung cấp ma thú, cơn ác mộng bắt đầu'

"Đội của chúng ta thất cấp chiếnc sỉ có tống cộng 6 người, còn có 2 gã lục cấp ma pháp sư, tại trung cấp ma thú khu vực này nguy hiểm cũng không lớn, nào ngờ chùng ta lại gặp phải con quai vật đáng sợ đó"

"Quái vật?" Lâm Lôi nhướng mày.

"Lần đầu tiên chạm trán, con quai vật này đã trực tiếp đánh lén, giống như cách vừa rồi nó đã giết hảo huynh đệ của ta vậy." Nam tử trọc đầu toàn thân vẫn không ngừng run rẩy:

"Chúng ta lúc ấy hết sức phẫn nộ, nhưng tốc độ của con quái vật kia thật sự quá nhanh, chúng ta không thể nào nhìn rỗ hình dáng của nó, chỉ nghe được tiếng la thảm thiết của bằng hữu thì mới biết hắn bị công kích, hơn nữa nhìn trên mặt đất thì đã thấy lưu lại vệt máu tươi rồi, chúng ta liền hiểu ra rằng, vị bằng hữu của chúng ta có thể đã tử nạn."

"Lúc đó chúng ta cho rằng quái vật chỉ biết đánh lén, không dám trực tiếp đối mặt với chúng ta, tưởng rằng thức lực của nó cũng không mạnh lắm. Phẩn nộ vì cái chết của đồng bọn, chúng ta muốn báo thù, có điều lại không tìm được quái vật."

Độc nhãn nam tử trọc đầu hít một ngụm lương khí để điều hòa lại tâm tình rồi kể tiếp:"Nhưng tối ngày hơm đó khi chúng ta đang dùng bữa thì con quái vật đó lại mò tới." Nói tới đây, hai mắt y trợn trừng lên (@Lhd: độc nhãn sao trợn 2 mắt được nhỉ?) hiển nhiên là rất khẩn trương.

"Quái vật tương tự chỉ trong chớp mắt lại ngoạm đi một gã ma pháp sư. Có điều lần này nó chỉ kéo y tới chỗ cách bọn ta chừng mười trượng rồi ngay trước mặt bọn ta, nó nhau sống gã ma pháp sư đó."

"Quái vật? Hình dáng no trong như thế nào?" Lâm Lôi hỏi dồn.

"Nhìn hình dáng nó trông như một con báo toàn thân màu đen nhánh." Độc nhãn nam tử trọc đầu đáp.

"Toàn thân mà đen nhánh? Lẽ nào là bát cấp ma thú Hắc tuyến báo?" Nói đến đây Lâm Lôi có chút không tin nổi bởi lẽ bát cấp ma thú không thể nào có tốc độ kinh người như thế được, cho dù nó là loại ma thú nổi tiếng bởi tốc độ kinh người nhất đi chẳng nữa.

"Tuyết đối không phải là Hắc tuyếtn báo, trong đoàn chúng ta cũng có người kiến văn quảng bát, Hắc tuyết báo toàn thân là những đường màu đen, nhưng con quái vật này toàn thân lại có hoa văn màu đen, hơn nữa những hắc sắc hoa văn này lại hết sức dày đặc."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 5: Thần Bí Hắc Báo

Đâu mất tiêu hết mấy chương rồi?

Lâm Lôi cau mày.

Hắn cũng chưa từng nghe nói qua về loại ma thú này. Ma thú họ báo chỉ có vài lọai, song toàn thân gần như đen tuyến, lại dày đặc các hắc sác hoa văn thì căn bản là chưa nghe nói qua. Chưa biết gì về lạoi ma thú này thì không thể xem thường được. Nam tử trọc độc nhãn tiếp tục kể:"Quái vật đó ở trước mặt chúng ta ăn mất vị...đầu,chân của vị ma pháp sư kìa...từng miếng từng miếng, đám người chúng ta thấy vậy đếu phẫn nộ điên cuống mọi người lập tức xông lên vây đánh" "Nhưng.."

Nam tử đầu trọc lắc đuầ;"Điều chúng ta không ngờ đến chính là, thức lực của nó quá mạng mẽ. Chúng ta trước kia cứ nghĩ nó cứ tập kích rồi lại đào tẩu là do thực lực không mạnh. Nhưng..chúng ta một đám người vây đánh nó, nó lại dễ dàng đánh trọng thương lại chúng ta"

"Trọng thương?" Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi.

"Đúng" Nam tử đầu trọc gằn giọng. "Quái vật kia tuyệt đối có thực lực dễ dàng giết chết chúng ta, nhưng nó lại không giết, chỉ làm chúng ta bị trọng thương"

Vốn dĩ ta cho rằng chúng ta còn có hy vọng sinh tốn.Nhưng sau đó mới phát hiện, quái vật kia chỉ nhìn chòng chọc vào chúng ta. Nó mỗi ngày đều đến tha mất hai người của chúng ta, khi thì tha đi, khi thì ăn ngay trước mặt chúng ta"

Lâm Lôi run lên.

Hắn hiểu được, trí tuệ ma thú địch thị rất cao. Ma thú mà nam tử đầu trọc trước mắt giảng thuật đích thị là ma thú cực kì lợi hại, trì tuệ tự nhiên cực kì cao. Có lẽ ma thú này vô cùng biến thái.

"Chúng ta muốn bỏ trốn, nhưng khi chúng ta muốn chạy khỏi Ma Thú sơn mạch, quái vật kia lại đến đánh trong thương chúng ta"

Nam tử đầu trọc độc nhãn cười khổ. "Chúng ta căn bản không có biện pháp chạy ra khỏi Ma Thú sơn mạch. Mỗi ngày nó đến tha đi của chúng ta hai người. Trong nháy mắt chúng ta một nhóm mười hai người chỉ còn lại có sáu người."

"Thê tử của ta trải qua vài lần chứng kiến cảnh quái vật kia ăn sống bằng hửu của chúng ta, nàng rốt cục bị suy sụp. Nàng câu ta, xin ta giết nàng"

"Ngươi căn bản không thể tưởng tượng, liên tục ba ngày sống dưới sự sợ hãi này, chúng ta một đám người cơ hồ đểu nhanh chóng suy sụp. Thê tử của ta thực lực còn yếu, so với ta còn không bằng... ta trải qua lựa chọn khó khăn, cuối cùng lựa chọn để nàng được chết mà không phải chịu thống khổ"

"Ngươi giết thê tử của mình?" Lâm Lôi nhướng mày.

"Đúng vậy, tự ta ra tay" Nam tử đầu trọc độc nhãn đau khổ đáp "Nhưng ngày ta giết chết thê tử, chúng ta cũng gặp vài người khác, trong đó có một vị đại nhân vật ở Tây Nam hành tỉnh của chúng ta. Một vị cửu cấp cường gải 'Phổ Đặc Lộ' "

"Vốn chúng ta đuế tuyệt vọng, suy sụp. Ta giết thê tử, nhưng sau đó, cửu cấp cường giả xuất hiện, ngươi nói ta lúc ấy sẽ như thế nào?"

Nam tử đầu trọc độc nhãn toàn thân run rấy, "Ta điên rồi, thật sự là như vậy, ta thống khổ đến muốn tự sát"

Lâm Lôi haòn toàn có thể tưởng tương, trong khi hoàn toàn tuyệt vọng, suy sụp, vì tránh cho thê tử của mình không phải bị quái vật ăn sống, phải tự thân giết chết thê tử, Nhưng sau khi giết chết thê tử, một cửu cấp cường giả lại xuất hiện.

Loại tương phản này, tuyết đối sẽ làm người ta nổi điên.

"Ta thống khổ, nhưng các bằng hữu khác đều cao hừng, bởi vì bọn họ cho rằng đã có hy vọng. Cửu cấp cường giả gần như là Thánh vực cường giả, chúng ta đem việc này kể cho hắn. Phổ Đặc Lộ đại nhân lúc này mới nói mu6ón giúp chúng ta giải quyết."

"khí quái vật kia lại đến, Phổ Đặc Lộ đại nhân trực tiếp ra tay" Nam tử đầu trọc độc nhãn lộ ra vẻ quái dị. " Chỉ một chiêu, quái vật kia ngạnh kháng Phổ Đặc Lộ đại nhân một kiếm, rồi sau đó trực tiếp bổ đầu Phổ Đặc Lộ đại nhân ra làm hai"

Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Công kích của cửu cấp cường giả mà có thê ngạnh kháng, tốc độ cùng phòng ngự đều đáng sợ như vậy, không thể xem thường.

"Lúc này đây quái vật này rất hưng phấn, trước mặt chúng ta bắt đầu phìng to ra, từ cao hai thước biến thành gấn năm thước cao, mười mét dài chỉ há miệng ra là nuốt sống Phổ Đặc Lộ đại nhân" Nam tử trọc đầu độc nhãn sợ hãi kể.

Lâm lôi sắc mặt biến đổi.

"Thân thể phình ra?" Hắn thật sự khiếp sợ.

Bỏi vì thân thể phình to, tất cả Thánh vực ma thú đều có thể làm được. Bọn chúng có thể dễ dàng hòa thành to nhỏ. Đương nhiên, rất ít cửu cấp ma thủ có thiên phú cao có thể làm được như vậy.

Tỷ như Bối Bối, có thể biến to ra một ít

Nói cách khác..

Quái vật đó nếu không phải là Thánh vực ma thú thì nhất định là cửu cấp ma thú có thiên phú cực cao.

"Sẽ không là Thánh vực ma thú đâu" Lâm Lôi từ đấy lòng cũng có chút nhút nhát, mặc dù Lâm Lôi hắng bây giờ rất tự tin, nhưng đối với Thánh vực ma thú thì một chút nắm chắc đều không có.

Nam tử đầu trọc độc nhãn cười khổ nói " Cứ như vậy, quái vật kia tiếp tục hành hạ chúng ta, một ngày ăn hai người. .Cuối cùng chỉ còn lại ta và nhị đệ. Chúng ta chạy trốn vào khu vực trung tâm, hy vọng quái vật này cùng các cường đại ma thú đánh nhau, chúng ta có thể nhân cơ hội mà chạy trốn.

Nhưng rõ ràng, không có ma thú nào có thể ngăn trở nổi quái vật kia."

Lâm Lôi gật gật đầu.

Hắn hoàn tòan hiểu được.

Chỉ là nam tử đầu trọc độc nhãn đối với mình cũng không có hảo tâm, chỉ vì muốn nghĩ cho mình. Rõ ràng là muốn để mình bảo vệ hắn. Loại hành vi này căn bản là không để ý đến sanh tử của mình.

Lâm Lôi sắc mặt trầm xuống.

"Đại nhân, ta, chúng ta cũng không có biện pháp a" Nam tử trọc đầu độc nhãn hiểu được suy nghĩ của Lâm Lôi, liền nói "Ta còn có hài tử, nhị đệ ta cũng có hài tử..chúng ta không muốn chết a"

"Chẳng lẽ ta muốn chết?" Lâm Lôi hừ lạnh mốt tiếng.

Từ những miêu tả vừa rồi cảu nam tử đầu trọc độc nhãn, Lâm Lôi ít nhất có thể xác định được thực lực của quái vật này.

Cửu cấp cường giả một kiếm không thể đả thương nó, tốc độ của nó so với Bối Bối còn nhanh hơn.

Qua hai điểm này không làm Lâm Lôi khẩn trương. Càng huống chi việc này mới chỉ là biểu hện tạm thời, thực lực quái vật này chánh thức rốt cuộc là thế nào?

Không phải nó là một thánh vực ma thú chứ?

Lâm Lôi không thể xác nhận, nếu là Thánh vực ma thủ, cho dù cùng Bối Bối liên thủ, hắn đến một chút hy vọng cũng không có

"Ngươi không muốn chết, lại muốn kéo ta xuống nước chắc?" Lâm Lôi trong lòng có chút bất màn.

"Bối Bối, chúng ta đi"

Hắn lập tức bỏ đi.

Tiếp tục đi tới, nam tử trọc đầu độc nhãn cũng đi theo Lâm Lôi. Lâm Lôi quay đầu lại lạnh lùng nhìn y.

Tên hỗn đàn này đi theo mình, quái vật kia, hiển nhiên là đang canh chừng tên đầu trọc này.

"Đại nhân, ngài, ngài cứu ta với" Nam tử trọc đầu độc nhãn kia trong mắt tràn đầy khao khát.

Nhưng hành vi loại này cẩu y lại càng làm Lâm Lôi phản cảm thêm. Chỉ biết lo cho mình, căn bản không nghĩ đến người khác.

"Cửu cấp cường gải mà còn chết, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi là Thánh vực cường giả chắc?" Lâm Lôi từ sau lưng bạt ra Hắc Ngọc trọng kiếm, tên đầu trọc độc nhãn kia sợ hãi lui về phái sau.

"Còn đi theo ta, đừng trách ta vô tình." Hắn lạnh lùng quát.

Lâm Lội lúc này mặc dù đã đạt tới thất cấp đỉnh phong, sau khi long hóa có thể đạt tới thực lực cửu cấp trung kỳ, so với lúc ở Hách Tư thành còn lợi hại hơn một chút. Nhưng khi ở Hách Tư thành, Lâm Lôi cũng đã cùng cửu cấp cường giả Khái Tát đánh ngang tay rồi.

Bây giờ muốn giết một gã cửu cấp cường giả, hắn cũng rất khó một kích tất sát.

Mà quái vật kia, lại dễ dàng giết chết một gã cửu cấp cường giả

Vì một người không quen biết mà liều mạng. Liệu có đáng giá không?

Lâm Lôi đem Hắc Ngọc trong kiếm tra vào vỏ, tiếp tục một mình xuất phát.

Nam tử đầu trọc độc nhãn đứng tại chỗ căn bản không dám đi theo, chỉ là y vẫn tuyết vọng, oán độc nhìn theo hình bóng Lâm Lôi "A"

Vừa mới đi được không đến trăm thước, tiếnt kêu thảm thiết từ phái sau truyền đến, Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trên tuyết địa, một con hắc sắc báo cao hai thước, dài gần bốn thước, xuất hiện trước mắt, trong miếng hắc sắc báo còn có thân thể nam tử đầu trọc.

"Cứu, cứu mạng" nam tử đầu trọc độc nhãn còn chưa đoạn khí.

Sự chú ý của Lâm Lôi dồn tất cả vào người hắc sác báo, cón báo này trên người dày đặc hoa văn nhìn rất đẹp mắt, đôi mắt lạnh như băng hừng thú nhìn Lâm Lôi.

Rất hiển nhiên..

Hắc sắc báo này đang chơi một trò chơi mà bây giờ là lúc kết thúc trò chơi,Lâm Lôi nhất định là con mồi cuối cùng của nó trong trò chơi.

"Cứu mạng" Nam tử đầu trọc dùng ánh mắt mong đợi nhìn Lâm Lôi

Hắc sác báo kia lại đột nhiên nghiến chặt răng, chỉ nghe tiếng răng rắc, nam tử đầu trọc đứt hẳn nữa người, bên trong ruốt gan trào ra ngoài. Y trên mặt đất ngọ ngoạy trong chốc lát, nhất thời chưa chết hẳn.

Hắc sắc báo ưu nhã bước tới, lợi trảo trực tiếp dẫm lên ngực nam tử đầu trọc độc nhãn "Rắc!"

Ngực nam tử đầu trọc độc nhãn lõm xuống, sau vài phút thì không còn ngọ ngoạy nữa.

Hắc sác báo hứng thú nhìn Lâm Lôi, sau đó từ tốn bước tới phía hắn. Bộ dạng con báo này thật là phi thường đẹp đẽ.

"Bôi Bối. Ngươi chuẩn bị tập kích, lúc này phải liền mạng rồi" Lâm Lôi thấy ma thú nọ báo không biết tên gì nhìn chòng chọc vào mình.

Để quái vật này tập kích, không bằng giao phong ngay chính diện.

Hắn xuất ra trong kiếm, giương mắt nhin hắc sắc báo.

"Hừ" Lâm Lôi đồng thời thân thể bắt đầu cự biến, trên trán mọc ra gai lạnh như băng, hắc sắc vảy cũng bao trùm rất nhanh các bộ vị toàn thân. Một cái long vĩ khỏe mạnh cũng mọc dài ra. Khủyu tay, đầu gối, lưng đều mọc ra gai nhọn.

Trong nháy mắt, hắn đã hoàn toàn long hóa.

Hắc sắc báo thấy gnuyên bản một nhân loại vậy mà chỉ torng chốc lát đã biến thánh quái vật nhân hình ma thú không khỏi cả kinh, thậm chí bộ lông sáng bón trong nháy mắt bỗng dựng đứng lên.

Một bên là Long Huyết chiến sĩ.

Một bên là ma thú họ báo thần bí.

"Đến đây đi" Lâm Lôi đơn thủ cầm chắc Hắc Ngọc trong kiếm, không hề nhúc nhích đứng giữa tuyết địa như một toàn núi trầm ổn.

Hắc sắc báo tử thân thể hơi khuỵnh xuống, nó đang dồn lực!

"Vèo!"

Đôi đồng tử mà vàng lợi của Lâm Lôi hoàn toàn tập trung vào thân ảnh hắc sắc bảo, lúc này đây hắn miễn cưỡng có thể thấy được thân ảnh của hắc sắc báo này, cơ hồ trong nháy mặt, hắc sắc báo tử đã từ ngoài trăm thước phóng tới ngay trước mắt. "Chát!'

Long vĩ của Lâm Lôi giống như tia chớp hung hăng quất vào người hắc sác báo. Nói về tốc độ, Long vì của Lâm Lôi tốc độ nhanh hơn so với tốc độ di chuyển cảu hắc sắc báo.

Hắc sắc báo bị đánh bay tới hơn mười thước trên tuyết địa.

Nhưng nó vừa mới rơi xuống đất đôi mắt lạnh như bẳng đã lại trơn lên nhìn Lâm Lôi, gầm nhẹ 1 tiếng, hiển nhiên lúc này đây hắc sắc báo này đã muốn xuất toàn lực. Hắc sắc báo dậm mạng chân, nhảy vọt tới, tốc độ cực nhanh quả kiến cho người ta phải run sợ.

Lâm Lôi thấy rõ ràng, hắc sắc báo trên người không có một chút huyết tích,

Long vĩ của Long huyết chiến sĩ cửu cấp trung kỳ, vậy mà không gây thương tốn cho đối phương một chút nào.

Hắc Ngọc trọng kếim trong tay Lâm Lôi như thiểm điện phách tới, bên ngoài trọng kiếm thanh hắc sắc quang mang lưu chuyển, hắc sắc báo trực tiếp dùng móng vuốt huy vũ chụp vào trọng kiếm của Lâm Lôi.

"Keng" Trọng kiếm của Lâm Lôi bị hắc sắc báo chụp trúng đẩy sang một bên "Xoạt"

Mặt khác một chân của nó cào sượt qua cánh tay Lâm Lôi một chút. Trên cánh tay có hắc sắc lân giáp bao phủ, vậy mà cũng lưu lại dấu vết khá sâu, còn có hai phiền lân phiến bị cào rách toạc.

Một người một thú giao kích một chiêu rồi lập tức phân khai.

"Hống, Hống" hắc sắc báo đứng trên tuyết, lạnh lùng nhìn Lâm Lôi. Nó đã coi Lâm Lôi chính thức trở thành đối thủ. Công kích vừa rồi vậy mà không hoàn toàn xé rách được lân giáp phòng ngự, không cắt đứt được cánh tay Lâm Lôi. Điều này khiến hắc sắc báo cả kinh.

Lâm Lôi nhìn thương thế trên lân giáp.

Bình thường cửu cấp ma thú không thể phá nát phòng ngự của hắn, song vừa rồi một móng vuốt kia đã xé rách lưỡng phiến vảy rồi.

Cơ thể Hắc sắc báo đột nhiên to ra, từ hai thước cao thêm biến thành năm thuớc, chiều dài gần mười thước, cái đuôi màu đen giống như tiên nữ vẩy tay. Hắc sắc báo lại tập trung vào Lâm Lôi như cũ "Hống--"

Quái vật khổng lồ này lại nhắm hướng Lâm Lôi chồm tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 6: Tái Thứ Biến Thân

Lão đại" Tiếng Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi một tay nắm Hắc Ngọc trong kiếm, chân điểm nhẹ một cái cả người liền bay lùi lại, đồng thời truyền âm nói "Bối Bối, ngươi đừng vội vàng. Trước tiên để ta cùng hắc báo thần bí này đấu một trận. Nếu như đấu không lại, mới để ngươi xuất thủ cũng không muộn. Ngươi chính là chiêu sát thủ tối hậu của ta a"

Bối Bối minh bạch, cũng rút lui bay ngược sang một bên.

Trong lòng Lâm Lôi lúc này chiến ý đại thịnh. ở Ma Thú sơn mạch lâu như vậy rồi mà thật sự đã lâu không có đối thủ khiến hắn có thể hoàn toàn phát huy thực lức. Thánh vực ma thú quá mạnh, còn cửu cấp ma thú bình thường, Lâm Lôi bây giờ hoàn toàn có thể dựa vào tốc độ đàn áp đối phương.

Chỉ có thần bí hắc báo này, tốc độ so với Lâm Lôi còn nhanh hơn

"Hống.." Hắc báo khổng lồ này vừa rơi xuống, mục quang u lãnh hoàn toàn tập trung vào Lâm Lôi.

Khóe miệng Lâm Lôi hiện lên một nụ cười.

"Thể tích biến lớn, tốc độ của hắc báo này lại châm lại một chút." Hắn phát hiện rõ ràng, lúc này tốc độ của hắc báo đã chậm lại đại khái hai, ba thành, Lâm Lôi bản thân gia trì thêm ma pháp phụ trợ 'Cực tốc', đã hoàn toàn có thể tự tin ứng đối được.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ.

Thể tích biến lớn, tốc độ chậm lại, nhưng lực công kích của hắc báo đó sợ rằng đã tăng thêm. Hắc báo với thể hình bình thường đã có thể cào rách lân giáp của mình rồi, lúc này Lâm Lôi không dám để cho hắc báo này cào thêm một lần nữa.

Thần bí hắc báo đó "Vèo" một tiếng lại cực tốc lao vào Lâm Lôi, chớp mắt đã đến trước mặt hắn

"Phù"

Đúng lúc này, Lâm Lôi rạp người xuống mặt tuyết, nhảy phốc một cái thoát qua dưới bụng hắc báo vừa lao tới. Đồng thời, trọng kiếm của hắn cũng đâm tới bụng hắc báo..

"Keng.."

Trọng kiếm của Lâm Lội lại va chạm với lợi trảo của hắc báo. Thể tích biến lớn, tốc độ hắc báo tuy chậm lại một chút, nhưng tốc độ của lợi trảo này vẫn rất kinh người.

"Vù!" Cái đuôi của hắc sắc báo dài khoảng báy, tám mét xé rách không khí, hung hãn quật tới Lâm Lôi.

Chân phải dẫm mạnh xuống mặt đất, cả người bay chếch tới một cây đại thụ ba, bốn người ôm ở bên cạnh. Hai chân Lâm Lôi hung hãn đạp vào thân cây một cái..

"Rắc!" Đại thụ gãy rời ầm ầm đổ xuống. Các cành cây dày đặc to lớn cũng hỗn loạn gãy đổ.

Còn Lâm Lôi lại với đã lao kinh người nhắm thẳng vào thần bí hắc báo đó, đồng thời hai tay nắm chặt Hắc Ngọc trong kiếm từ trên cao hung hãn chém xuống thân thể của hắc báo

"Kít.." Cực tốc chém xuống. Hắc ngọc trong kiếm xé rách không khí phát ra âm thanh chói tai.

Nhưng hắc báo khổng lồ đó lúc này lại quay đầu nhìn Lâm Lôi, không ngờ vẫn đừng nguyên chỗ cũ không buồn nhúc nhích, mặc cho Lâm Lôi công kích tới. hắc báo này hiển nhiên hiểu rõ thể tích biến lớn, tốc độ của nó đã không thể áp chế được Lâm Lội nữa.

"Vèo~~"

Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay Lâm Lôi đột nhiên phiêu hốt, tựa hồ như nhẹ nhàng vô lực, kiếm phong không ngừng chấn động, tốc độ lại càng nhanh.

"Phốc!" Trọng kếim bổ lên thanh thể hắc báo.

Ánh mắt vốn lãnh ngạo của hắc báo lộ ra một tia kinh ngạc. Bởi vì Hắc Ngọc trong kiếm này không có một chút lực công kích. Hắc báo không chút do dự, cái đuôi dài bảy, tám mét hung hãn quét tới.

"Bôi lôi" Ánh mắt vốn lạnh lùng của Lâm Lôi như phòng ra những tia chớp.

Hắc báo cũng đột ngột cảm thấy, Hắc Ngọc trong kiếm chạm tới lưng nó đột nhiên bạo phát một luồng sức mạnh cực kỳ khủng bố. Luồng sức mạnh đó giống như núi lửa bạo phat, phóng ra sức mạnh cuống bạo, cực nhanh.

"Phốc."

Bốn chân hắc báo nhũn ra, cả người đột nhiên khuỵu xuống một khoảng.

Mạo bì phát ra ánh sáng đen bóng của nó trong chớp mắt run lên giống như những gợn sóng.

"Hống.." Khóe miệng của hắc báo chảy ra một tia máu tươi.

Cảnh giới công kích 'Cử trọng nhược khinh' này, là một kiểu vận dụng sức mạnh vào đấu khí tuyết diệu, không phải cứ cứng nhắc chém xuống là được, mà là đem lạoi xung kích lực đó bạo phát trong chớp mắt, cho dù hắc báo phòng ngự vô cùng khủng bố, mao bì cũng trong nháy mắt đã làm tán mất hơn phân nửa lực công kích, nhưng vẫn có không ít sức mạnh truyền vào trong cơ thể, khiến cho hắc báo thụ thương.

"Phách!"

Cái đuôi dài nhỏ giống như trường tiên vũ động hung hãn cuốn tới người Lâm Lôi, khiến lân giáp ở eo hắn vỡ nát, cả người bị cuốn bay.

Chỉ thấy Lâm Lôi va vào một cây đại thụ, tay phải Lâm Lôi vươn ra, giống như cương trảo trực tiếp chộp lấy thân đại thụ cả người dựa vào thân cây trên cao dễ dàng như đứng trên đất bằng.

"Quả nhiên sau khi thể tích biến lớn, lực công kích cẩu hắc báo này tăng lên rất nhiều." Lâm Lôi nhìn lân giáp vỡ nát ở eo, máu tươi thấm ra, torng lòng đối với thực lực của thần bí hắc báo này hiểu rõ thêm một chút.

"Còn phòng ngự, trái lại không có biền hóa quá lớn"

Sau khi thể tích biến lớn, phòng ngự của hắc báo này không có gì biến hóa, tốc độ chậm lại, công kích tăng cường.

"Hiện tại xem ra, chiêu Bôn Lôi vẫn có hữu hiệu" Lâm Lôi rất hài lòng với công kích của Bôn Lôi.

Phòng ngự của hắc báo này rất đáng sợ, kể cả loại công kích bạo phát trong chớp mắt như Bôn Lôi mà mao bì cầu hắc báo đó không ngờ vẫn có thể làm tán mất hơn nữa lực công kích, bản thân mao bì lại càng không có một chút thương tích nào.

Nếu như là sức mạnh thuần túy, đầu khí công kích, sợ rằng căn bản không thể đả thương hắc báo này tẹo nào.

"Nên dùng ma pháp rồi"

Lâm Lôi bắt đầu mặc niệm ma pháp chút ngữ, lúc này hắn đang đứng trên một than cổ thụ, cách mặt đất ba mươi mét, hắc báo ở phía dưới ngẩng đầu lạnh lùng nhìn Lâm Lôi, thấy hắn ở phái trên không ngờ không xuống, tâhn là cửu cấp đỉnh phong ma thú, trì tuệ của hắc báo nào tự nhiên kinh người, chớp mắt liền phán định được tình hình.

Ngươi không xuống, ta lên!

"Vù" Hắc báo khổng lồ cao năm mét chân điểm một cái, không ngờ trực tiếp nhảy tới phía Lâm Lôi. Một bước ngảy hơn ba mươi mét, lực nhảy thật đáng sợ.

Lâm Lôi tâm tĩnh như nước.

Kể cả nhìn thấy hắc báo ở phía dưới nhảy lên, hắn vẫn niệm động ma pháp chú ngữ. Chỉ là tay phải đột nhiên vỗ vào thân cây, cả người liền cực tốc bay chếch sang bên.

Thân cây vừa bị Lâm Lôi vỗ trúng trực tiếp bị cấhn gãy rới.

"Rấm!" Thân đại thụ đó âm ấm đổ xuống.

Với thể tích của thân đại thụ, khiến không gian chung quanh bị chiếm hơn một nửa. Đối với kẻ có thể tích nhỏ như Lâm Lôi thì cẳhng sao, nhưng với thân hình to lớn cao hơn năm mét, dài mười mét như hắc báo mà nói, không thể không vung móng vuốt để quật ngã thân cây xuống.

Lợi dụng thời gian đó, Lâm Lôi cuốn cùng đã hoàn toàn niệm xong đọan ma pháp chú ngữ này.

"Oong.." Lưng Lâm Lôi đột nhiên hiện lên một đôi cánh thanh sắc trong suốt, đôi cánh nổi lên vầng sáng thanh sắc vô cùng rực rỡ, nhẹ nhành vỗ cánh, Lâm Lôi liền bay lên không trung.

Phong hệ bát cấp ma pháp- Phong chi tường dực!

Nhìn thấy cảnh này, hắc báo khổng lồ nhất thời giận dữ rống lên một tiếng, mau chóng nhảy bổ tới Lâm Lôi lần nữa, song Lâm Lôi đã lập tức bay thẳng lên phía trên.

"Phốc" Hắc báo khổng lồ mắc dù thế tích lớn, nhưng lại rất linh hoạt, một lần nhảy mấy chục mét, nhẹ nhàng mượn lực ở thân cây, nó không ngừng truy đuổi Lâm Lôi ở phía trên.

Chỉ năm, sáu lần nhảy.

Hắc bảo khổng lỗ nhảy ra khỏi những cây đại thụ cao vút đó, còn lúc này Lâm Lôi bản thân cũng đang vẫy động đôi cánh trong suốt, bay lượn phía trên bầu trời Ma Thú sơn mạch.

"Hiện tại đến lúc ta chà đạp ngươi rồi" Lâm Lôi nhìn hắc báo khổng lồ đó nhảy ra khỏi nhưng cây đại thụ, sau cùng bởi vì không có vật gì có thể nương vào, chỉ có thể bất lực rơi xuống

Chính vào lúc rơi xuống đó..

"Vụt!" Lâm Lôi đột nhiên vỗ cánh, cả người lập tức lao xuống, tốc độ nhanh đến kinh người.

Hắn dựa vào đôi cánh cực tối lao xuống rất nhanh đã đuổi tới chỗ hắc báo khổng lồ đang rơi tự do, hắc báo khổng lồ tức giận nhìn Lâm Lôi, nhưng ở giữa không trung,. nó căn bản không có gì để dựa vào.

"A!" Lâm Lôi đột nhiên thôi động Long huyết đấu khí trong cơ thể.

Long huyết đấu khí này bùng loên trong chớp mắt đạt tới giới hạn chịu đựng cảu kinh mạch, hai tay nắm chặt Hắc ngọc trọng kiếm với thế của vạn quân hung hãn chém tới hắc báo đang ở giữa không trung không thể mược lực.

"Keng!" Lợi trảo của hắc báo lại cùng Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi giao kích.

Lâm Lôi lại tự tin huy vũ Hắc Ngọc trọng kiếm một lần nữa, lúc này Hắc Ngọc trọng kiếm của hắn múa thành một trận gió, trong một giây ngắn ngủi đã chém xuống mười mấy kiếm.

Mỗi một kiếm đều vận dụng thủ pháp Bôn Lôi.

"Ầm! Ầm!"..

Hắc báo lần đầu tiên bị kiếm chém trúng lợi trảo, liền tăng tốc rơi xuống.

Nhưng Lâm Lôi dựa vào đôi cánh vẫn đuổi theo nó, từng kiếm chém xuống..

Dưới cảm giác của hắc báo, Hắc Ngọc trọng kiếm này của Lâm Lôi, kiếm sau nặng hơn kiếm truớc, mỗi kiếm đều như hồng thủy vỡ đê bùng phát ra, chán động cả nội phủ trong thân thể nó.

Liên tục mười mấy kiếm, hắc báo khổng lồ cả người không ngờ bị Lâm Lôi chém cho lún xuống mặt đất.

"Bùm!"

Một cái hố sau khổng lồ xuất hiện, mặt đất nứt tung ra khắp bốn phương tám hướng, từng cây đại thụ ở chung quanh đều lộ ra những bộ rễ rối tung

Chính giữa hố sâu, miệng hắc báo khổng lồ đó cahỷ ra một lượng máu lớn, thậm chí cả mao bì cũng tấhm ra những điểm màu đỏ như máu.

Những phát trọng kiếm liên tục của Lâm Lôi khiến cho mao bì của Hắc báo không thể hoàn toàn tán đi lực công kích.

"Hắc báo" Lâm Lôi ở trên mười mất mét giữa không trung, đôi cánh trong suốt vỗ nhẹ. "Ta biết ngươi hiểu rõ ngôn ngữ nhân loại, hiện tại ta cho ngươi cơ hội, chỉ cần ngươi thần phục ta, ta tha mạng cho ngươi."

Tơi bây giờ Lâm Lôi thật sự muốn thu phục ma thú này.

Hắn vẫn thiếu một tọa kỵ . Quan trọng nhất chính là dưới mắt Lâm Lôi, hắc báo này đối với hắn đích xác là vô cùng hữu ích, đặc biệt sau khi thể tích biến lớn, thân thể khổng lồ cao gần hai tầng lầu đó, cộng thêm tốc độ, phòng ngự kinh người, hoàn toàn là một cỗ máy chiến tranh a.

"Hống.."

Hắc báo đứng dậy, đội mắt u lãnh chầm chầm nhìn Lâm Lôi, trong mắt vô cùng tức giận. Tới lúc này nó vẫn ngẩng cao đầu. Nó làm sao có thể dễ dàng khuất phục? Nhưng lúc này hắc báo hiểu rõ, nhân loại chiến sĩ trước mắt căn bản không phải con mồi như nó nghĩ. Một chiến sĩ thực lực đáng sợ như vậy, còn có thể sử dụng phong hệ ma pháp "Phong Chi Tường Dực" cao thâm như thế. Cao thủ như vậy, trong xã hội của nhân loại cũng cực kỳ ít ỏi..

"Ngươi có nguyện ý thần phục hay không?" Lâm Lôi ở trên cao hỏi lớn.

Đối với ma thú, chỉ cần dùng vũ lực hoàn toàn chinh phục nó, mới có khả năng khiến nó khuất phục. Chỉ có điều càng là am thú cao cấp, để khiến nó khuất phục thì độ khó càng cao.

"Hống!" Hắc bảo khổng lồ tức giận rống lên một tiếng.

"Không phục, ta đánh tới lúc ngươi phục." Lâm Lôi tự tin quát.

Ma pháp kết hợp với năng lực chiến sĩ, thực lực tăng thêm vô cùng kinh người, như Lâm Lôi gia trì thêm đôi cánh trên người, hoàn toàn chiếm ưu thế trên không trung rồi

"Vèo!" Lâm Lôi lại lao xuống

Đôi cánh phi hành tối độ so với tứ chi di động còn nhanh hơn, cơ hồ trong nháy mắt hắn đã tới trước mặt hắc báo khổng lồ. Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay lại trùng trùng bổ xuống

Hắc báo cực tốc lùi về phái sau mười mấy mét, sau đó liền lao về phía trước một cái..

Hai cánh vỗ nhẹ, Lâm Lôi không ngừng né tránh giữa không trung vô cùng linh hoạt. Hắc Ngọc trọng kiếm càng không ngừng bổ tới hắc báo, mỗi kiếm đều có uy lực khủng bố có thể phá hủy một ngọn núi nhỏ.

"Phốc"

Hắc báo cả thân thể lại bị đánh bay sang một bên, máu tươi nhuộm đỏ cả bộ lông. Lúc này Lâm Lôi tự tin đứng giữa không trung, Hắc Ngọc trọng kiếm nắm trong tay lúc nào cũng sẵn sáng công kích hắn báo một lần nữa.

"Phục hay không phục?" Lâm Lôi trầm giọng hỏi.

Hắc bảo lại một lần nữa đứng dậy, lạnh lùng nhìn Lâm Lôi. Độ nhiên..cả người hắc bảo bắt đầu thu nhỏ lại, một lần nữa thu nhỏ thành hình dạng bình thường cao gần hai mét, dài bốn mét, nhưng điều quỷ dị chính là, bề mặt toàn thân hắc báo này lại không ngờ nổi lên vầng sáng quỷ dị hắc sắch, bạch sắc.

"Có chuyện gì vậy?" Lâm Lôi cảm thấy không ổn, lập tức vỗ cánh bay cao hơn một chút, cảnh giác nhìn xuống phía dưới.

Vầng sáng hắc sắc, bạch sắc đó biến mất, hắc báo toàn thân vốn phủ đầy hắc sắc hoa văn, nữa thân trên xuất hiện vài đường hắc sắc hoa văn thưa thớt, còn lông ở bốn chân không ngờ biến thành trắng như tuyết.

Nhìn thấy cảnh này, Lâm Lôi hít một hơi lạnh :" Hắc văn vân báo, Hắc văn vân báo trong truyền thuyết?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 7: Tốc Độ Chi Chiến

Trong các loại ma thú, lợi hại nhất phải kể đến Thánh vực ma thú "Bôn Lôi Lưu Điện Báo', lôi hệ thánh thú. Tốc độ cực nhanh, các loại Thánh vực ma thú khác mãi mãi không đuổi kịp được.

Mà nếu nói trong ma thú họ báo, thần bí hnất chính là cửu cấp ma thú "Hắc văn vân báo'

Trong bộ sách có ghi lại. Hắc văn vân báo xuất hiện lần cuối cùng là vào hơn một ngàn năm trước. Cho dù nhiều năm qua, có vô số người sưu tập tài liệu tổng hợp lại, song những ghi chép về Hắc văn vân báo cũng giản lược phi thường.

Hắc văn vân báo, cửu cấp ma thú. Tốc độ cực nhanh, trên thân thể có mấy cái hoa văn màu đen rất thưa thớt, mà bộ lông trên bốn móng màu tuyết trắng, tựa như đạp trên mây. Bề ngoài Hắc văn vân báo là nguyên nhân chính khiến loài người đặt tên là ' Hắc văn vân báo '.

Cho nên Hắc văn vân báo là hệ ma thú gì? Có gì đặt trưng? Trong bộ sách căn bản không hề ghi lại.

"Sợ rằng trong lịch sử, cường giả khi nhìn thấy Hắc văn vân báo đều chết hết a. Hay chính thức biết được hư thực về Hắc văn vân báo chỉ có Thánh vực cường giả sợ rằng cũng cố ý che giấu tin tức này" Lâm Lôi biết rất rõ ràng các đại thế lực thượng tầng bảo mật trình độ về một chút tin tức, ngay cả ma pháp cấp bảy trờ lên cũng không truyền ra ngoài, bởi vậy có thể biết được là rất ít.

......

Trong khu vực trung ương cây rừng dày đặc của ma thú sơn mạch, Hắc văn vân báo đang đứng giữa không trung cùng Lâm Lôi phiền động đôi cánh giằng co với nhau.

"Hắc văn vân báo, thể tích khả biến, hơn nữa bộ dạng còn có thể biến hóa. Trông rất là quỷ dị" Lâm Lôi trong lòng không dám có chút buông lỏng.

Hắc văn vân báo lạnh lẽo nhìn hắn, trong đôi mắt u lãnh kia lộ ra lửa giận.

"Vù!"

Cơ hồ chỉ trong chớp mắt, Hắc văn vân báo đã phi qua khoảng cách được gần năm mươi thước tới ngay trước mắt, tốc độ so với hình thái đầu tiên khi mới bắt đầu (Thể tích bình thường, toàn thân dày đặc hoa văn màu đen) còn muốn nhanh hơn đến gần một nửa.

Một nửa a.

Một chút tốc độ gia tăng đã nhiều như vậy, khiến cho Lâm Lôi cũng tránh né không kịp. Chỗ cứng rắn nhất trước ngực bị Hắc văn vân báo hung hăng cho một trảo. Tại chỗ đó lân phiến vỡ vụn.

"Phập!" một tiếng máu tươi đã rĩ ra ngoài.

"Soạt" Lâm Lôi lập tức thình lình vỗ cánh, cực nhanh phi lên cao hơn thoát khỏi chỗ đó.

"Tốc độ nhanh thật" Hắn đáy lòng kinh hãi.

Hình thái đầu tiên của Hắc văn vân báo, tốc độ cùng so với Bối Bối hơi nhanh hơn một chút. Mà tốc độ hình thái thứ hai của Hắc văn vân báo (thế tích hóa lớn hơn) cũng là giảm xuống hai ba tầng, tương đương với Lâm Lôi. Cho nên hình thái thứ ba (hay chính là bộ dáng giờ phút này), tốc độ so với hình dáng đầu tiên còn muốn nhanh hơn một nửa.

Tới mức này, khỏang cách trăm thước phỏng chừng nháy mắt đã tới.

Quá kinh khủng a!

"Hống!!" Hắc văn vân báo ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi trong mắt lộ vẻ cao ngạo.

Lâm Lôi chậm rãi chơp động đôi cánh màu xanh trong suốt, ở giữa không trung nhưng không hề hạ xuống. Hắn biết rất rõ, chính mình một khi hạ thấp độ cao xuống, với tốc độ của Hắc văn vân báo bản thân thật sự rất khó ngăn cản.

"Lão đại, để ta" Đứng quan sát từ nãy đến giờ, rốt cuộc Bối Bối cũng không nhịn được nữa.

"U~~"

Một đạo tiếng rít kinh khủng vang lên, Bối Bối trực tiếp biến thành tàn ảnh màu đen nhắm phái Hắc văn vân báo. Nguyên trước kia Hắc văn vân báo không để mắt tới Bối Bối, lúc này mới phát hiện Bối Bối có tốc độ thật kinh người.

"Cực tốc!" Lâm Lôi trong nháy mắt trực tiếp phát ra một ma pháp phụ trợ.

"Cực tốc" ma pháp phụ trợ trực tiếp tác dụng lên người Bối Bối, trước đây Bối Bối chưa từng gặp được một con cửu cấp ma thú nào có tốc độ còn nhanh hơn so với nó cả. Cho nên Lâm Lôi cũng chưa từng thi triển phụ trợ ma pháp "Cực tốc" trên người Bối Bối. Còn lúc này hắn rốt cuộc cũng đã làm vậy.

Trên thực tế loại ma pháp phụ trợ này được có ma pháp sư dùng để giúp chiến sĩ trong đaòn đội tăng thêm tốc độ.

"Vù!" Được một gã bát cấp ma pháp sư gia trì thêm "Cực tốc" khiến cho Bối Bối tốc độ bồng chốc tăng thêm ba thành.

"Soạt" Lợi trảo của Hắc văn vân báo lập tức trảo hướng tới Bối Bối.

Nhưng Bối Bối được gia tăng thêm ba thành tốc độ mặc dù tốc độ này so với Hắc văn vân báo vẫn chậm hơn một chút song chênh lệch cũng không tính là lớn. Quan trọng nhất chính là thể tích cầu Bối Bối nhỏ, cực kì linh hoạt.

Bối Bối không ngừng di động trên mặt đất thay đổi phương hướng.

"U~~" nó đột nhiên nhảy lên cực nhanh, trong quá trình nhảy lên không trung thì thể tích cũng chợt lớn lên, rồi sau đó quay sang phái Hắc văn vân báo hung hăng tấn công một trảo.

Hắc văn vân báo cũng lạnh lùng nhìn Bối Bối, cũng tung một trảo hung hăng hướng về phía nó.

"Phập!"

"Phập!"

Hai ma thú cơ hồ đống thời đều trảo tới đối phương, một trảo của Bối Bối ở trên người Hắc văn vân báo để lại một vế sẹo rõ ràng, máu tươi rĩ ra ngoài. Còn Bối Bối thân thể bị dính trảo bay tít ra xa, sau khi lăn trên mặt đất lại đứng lên, không một chút thương tích nào.

"Ủa?" mắt Lâm Lôi lập tức tròn xoe.

"Lực công kích của Bối Bối so với ta không sai biệt lắm. Nhưng mà Bối Bối sao lại không hề bị một vết thương nhỏ nào?" Lâm Lôi kinh ngạc vô cùng. Hắn biết rất rõ, phòng ngự của Bối Bối là cực kỳ biến thái.

Lúc trước tiến nhập vào vân vụ sơn cốc, khi đố Bối Bối chỉ có thể xem như mới vào cành giới bát cấp ma thú, có thể ngạnh kháng Cức bối thiết giáp long khi lâm tử một kích không chết. mà giờ phút này Bối Bối bước vào cảnh giới cửu cấp, phòng ngự rất đáng sợ, so với phòng ngự của Lâm Lôi còn muốn kinh người hơn. Bối Bối không bị thương chút nào, Lâm Lôi cũng chẳng ngạc nhiên.Điều kỳ quái chính là, phòng ngự của Hắc văn vân báo lại giảm sút.

"A, ta hiểu ra rồi"

Lâm Lôi đột nhiên hiểu được chỗ đặc thù của hình thái Hắc văn vân báo, nguyên hình thái đầu tiên trước kia thuộc loại trạng thái tối bình hành (Vô cùng cân bằng) vô luận công kích, phòng ngự, tốc độ đều là rất bình hành (cân bằng). Mà hình thái thứ hai thể tích lại biến lơn hơn, nhưng tốc độ giảm xuống, công kích tăng lên. Còn bây giờ là hình thái thứ ba, tốc độ chợt tăng lên, phòng ngự cũng giảm xuống.

Lúc này Hắc văn vân báo cùng Bối Bối giằng co, Hắc văn vân báo cảm thấy máu tươi chảy khắp cơ thể. Đáy lòng đã bắt đầu lo lắng rối. Bởi vì trước mặt hắn là Ảnh Thử quái gì, trên người không bị một chút tổn thương gì.

"Hắc văn vân báo" Lâm Lôi quát lên

Hắc văn vân báo nhìn về phía hắn.

Lâm Lôi cũng không hề xem Hắc văn vân báo là một sinh vật bậc thấp, mà coi nó như một sinh vật có trí tuệ ngang hàng: "Hắc văn vân báo, hình thái bây giờ của ngươi, tốc độ tuy nhanh, nhưng phòng ngự lại giảm a. Ngươi như vậy, ngay cả Bối Bối cũng đấu không lại được"

"Hống~~" Hắc văn vân báo đứng tại chỗ bất mãn rống lên một tiếng.

Rồi sau đó nhìn chằm chằm vào Bối Bối, trong miệng cũng phát ra những âm thanh gầm nhẹ quái dị. Bối Bối ngẩn ra, rồi sau đó cũng phát ra những tiếng gầm khẽ.

"Lão đại. Hắc văn vân báo nói cùng một loại ngôn ngữ với ma thú họ chuột chúng ta" Bối Bối truyền âm diễn đại lại cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi biết rất rõ. Bối Bối sinh ra đã biết được loại ngôn ngữ của ma thú họ chuột. Nhưng mà hắn lại không biết tí nào ngôn ngữ của ma thú.

..Trong dòng họ ma thú tộc cũng có những ngôn ngữ bất đồng. Song một vài sinh mệnh là cao đẳng ma thú đã lâu, cũng am hiểu ngôn ngữ của nhiều chủng tộc ma thú.

Như Hắc văn vân báo này chính là cửu cấp ma thú đỉnh cao, chẳng những hiểu biết ngôn ngữ của nhiều chủng tộc ma thú, mà còn hiểu được ngôn ngữ của loài người. Do ở kết cấu sinh lý của ma thú không cách nào nói ra được, chỉ có lúc đạt tới cấp bật thánh vực sau khi thoát thai hoán cốt mới có thể nói ra ngôn ngữ của loài người

"Nó nói cái gì? " Lâm Lôi lập tức dò hỏi.

Bối Bối chính đang thấp giọng hống kêu trao đổi theo với Hắc văn vân báo, đột nhiên nó cũng như Hắc văn vân báo tựa hồ đều thình lình cũng nhau đứng dậy, hai ma thú toàn thân bộ lông đều dựng đứng lên

"Hống~~"

"U~~"

Hai đầu ma thú đều bắt đầu điên cuồng công kích lẫn nhau, chỉ thấy tàn ảnh liên tục né tránh, máu tươi vương vãi..rống lên không ngừng, hai ma th1u rất nhanh lao vào giao kích, ngay cả đại thụ, cự thạch vên cạnh cũng bị vạ lây.

Đại thụ ầm ầm sụp đổ, cự thạch vỡ vụn.

Phàm nơi nào hai ma thú này lướt qua đều trờ thành một đống hoang phế.

Đột nhiên hai ma thú phân cách ra. Bối Bối áp sát thân người xuống, gầm gừ liếc nhìn Hắc văn vân báo. Hắc văn vân báo cững đồng dạng như lâm trận gặp đại địch, đứng đó nhìn Bối Bối.

Hắc văn vân báo toàn thân tràn đầy máu tươi.

Bị giảm lực phòng ngự, nó đã không còn cách nào ngăn cản được lợi trảo của Bối Bối. Mà xét về tốc độ, trải qua "Cực tốc" Lâm Lôi gia trì cũng chỉ kém hơn nó một chút xíu.

Bối Bối quay sang Hắc văn vân báo rống lên giận dữ.

Hắc văn vân báo phản đối quay sang nó gầm nhẹ.

"Lão đại, Hắc văn vân báo này không chịu thần phục. Nói huynh căn bản vốn không có bản lãnh đánh bại nó" Bối Bối truyền âm cho Lâm Lôi, ' Lão đại, để cho ta giết nó nhé"

Lúc này Hắc văn vân báo bản thân cũng rất phiền não.

Nó nếu biến thành đại hình thái thứ hai, tốc độ không bằng đối phương, chỉ có thể bị người ta giày xéo. Cho dù lúc này biến thành "Phong Hệ Hình Thái" tốc độ tuy nhanh, nhưng khả năng phòng ngự lại kém đi nhiều.

Hắc văn vân báo cũng biết, đối phương loài người có thể phi hành.

Tốc độ phi hành tuyết đối vượt qua tốc độ chạy của bốn chân. Ở khoảng cách gần di động, nó có thể vược qua Lâm Lôi. Song khi chạy trốn. Lâm Lôi mang theo Bối Bối tuyệt đối có thể dễ dàng đuổi theo nó.

"Hắc văn vân báo, ngươi nghỉ rằng ta không thề nào đánh bại đựoc ngươi" Lâm Lôi lớn tiếng hỏi

Hắc văn vân báo lập tức quay về phía Lâm Lôi cao ngạo ngẩng cái đầu lên. Tại khỏang cách giao chiến gần, ưu thế tốc độ ở cánh không cách nào phát huy được. Nó chắc chắn không sợ Lâm Lôi

"Hảo" Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Rồi sau đó hắn lại niệm động nổi lên một ma pháp chú ngữ, lúc này Hắc văn vân báo vẫn còn đang chần hcữ. Bất quá Hắc văn vân báo nó cũng thuộc loại phong thuộc tính, cũng không lo ngại Lâm Lôi còn có phong hệ ma pháp lợi hại nào đó. Hơn nữa nó cũng biết, nếu nó chạy trọn, Lâm Lôi có thể dễ dàng đuổi theo.

"Ông~~"

Chỉ thấy trong phạm vi phương viên trăm thước bao quanh lấy Hắc văn vân báo làm trung tâm, một tầng thổ hoàng sắc quang mang bao phủ. Thổ hoàng sắc quang mang này lóe lên mang theo ba động đặc thù.

Hắc văn vân báo chỉ cảm thấy một cỗ dẫn lực kinh người từ khắp nơi dưới mặt đất truyền đến, toàn thân đều không khỏi có cảm giác bị đè nén, thậm ch3i máu chảy trong toàn bộ cơ thể, trái tim đều trong nháy mắt cũng bị dẫn lực tác dụng, khiền cho suy nghĩ của Hắc văn vân báo bị mê muội trong nháy mắt.

Địa hệ ma pháp - Trọng lực thuật!

Một vị bát cấp ma đạo sư thi triển "Trọng lực thuật" dẫn lực đã gần tám lần rồi. Uy lực của tám lần dẫn lực này không hề đơn giản, tương tự như một trọng vật 200 cân phải chịu sự đè nén của một trọng vật nặng tới hơn 1000 cân vậy. Tác dụng của bát bội dẫn lực, chẳng những tác dụng ở bên ngoài thân, mà ngay cả tâm can tì phi (@Lhd:WTF?) trong cơ thể đều cùng bị ảnh hưởng.

Với một người binh thường, có thể nạng lên một, hai trăm cân trọng vật.

Nhưng mà ở dưới gấp hai lần dẫn lực, trái tim có thể sẽ không chịu được được trực tiếp chết bất đắc kì tử.

Phải biết rắng, cơ thể bên ngoài bản thân thì có thể dung nạp rèn luyện, nhưng mà trái tim trong cơ thể, phế bộ cùng với tạng khí khó có thể tu luyện được. Ít nhất mức độ tăng lên nhanh chóng không bằng bên ngoài cơ thế.

Chợt lọt vào "Bát bội dẫn lực" tập kích, Hắc văn vân báo chỉ cảm thấy khắp nơi là một trận mê muội.

Không đợi nó tỉnh táo lại, khắp toàn thân Lâm Lôi nổi lên một tần thổ hoàng sắc quang mang rồi cực nhanh vọt xuống, ngược lại Hắc văn vân báo lại bắt đầu điên cuồng rồi.. Quyền đấm cước đá!!

Đúng vậy, không dùng Hắc Ngọc trọng kiếm.

Chỉ dùng quyền, cước!

"Hống~~" Thể chất cửu cấp ma thú cường hãn kinh người, chỉ trong chốc lát đã hoàn toàn quen với loại trạng thái này. Nhưng dước bát bội dẫn lực, tốc độ của nó ngay cả đi một nữa bước cũng không được rồi.

"Vèo!" "Vèo!"..

"Rầm!"

Một cước hung hăng đạp vào bụng Hắc văn vân báo, rồi sau đó Lâm Lôi lại vọt qua hướng khác, một quyền nện trên thân thể Hắc văn vân báo lại đưa Hắc văn vân báo trờ lại giày xéo.

Quyền đám cước đá, trong mười giây ngắn ngủi.

Hắc văn vân báo bị Lâm Lôi giày xéo đến thảm hai. Tốc độ của nó giờ phút này căn bản không cách nào chạy ra khỏi phạm vi khu vực Trọng lực thuật. Hơn nữa bên cạnh còn có Bối Bối đang nhìn gườm gườm như con hùm rình mồi.

"Ngươi có phục không?"

"Ngươi có phục không?"

.....

Lâm Lôi ở một bên hô, một bên lại quyến đấm cước đá điên cuồng, đếm cửu cấp ma thú đỉnh phong "Hắc văn vân báo" chả đạp mà không hề có lực phản kháng, miệng nó không kìm được phun ra một búng máu tươi.

"Hống~~" Hắc văn vân báo đột nhiên hống ra một đạo thanh âm bi phẫn.

"Lão đại. Nó phục rồi"

"Âm" Lâm Lôi huy quyền quá nhanh, lại là một quyền nện ở đầu Hắc văn vân báo, đẩy Hắc văn vân báo nằm bẹp trên mặt đất. Lâm Lôi vui vẻ nhìn Hắc văn vân báo đang nằm dưới đất. Hắc văn vân báo dưới bát bội trọng lực, máu tuần hoàn trong cơ thể từng chút đều chịu gánh nặng của siêu trường địa trọng áp, lại bị Lâm Lôi điên cuồng giày xéo, đã dẫn đến quay cuồng đầu óc rồi.

"Ngươi đã phục chưa?" Lâm Lôi cười nhìn Hắc văn vân báo.

Mặc dù rất vui, song lúc này Lâm Lôi hoàn toàn bị bao bọc bởi hình thái long hóa, cặp đồng tử màu vàng lạt kia vình viễn trong đạm mạc, không hề có cảm tình gì. Lân giáp bao trùm khắp khuôn mặt, như thế nào có thể nhìn ra được Lâm Lôi đang rất vui đây?

Hắc văn vân báo ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi, đặc biệt bộ dạng trên khóe miệng Lâm Lôi, ngược lại tâm trạng run lên. Nó sợ hãi lại bị Lâm Lôi giày xéo, lúc này gật đầu. Hơn nữa nó cũng thật sự bị thực lực của Lâm Lôi khuất phục. Thực lực chiến sĩ, thực lực ma pháp đều kinh người của cường giả, đủ để làm nó thần phục rồi. Lâm Lôi mỉm cười, lúc này bắt đầu bố trì linh hồn khế ước ma pháp trận.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 8: Xuất Sơn

Linh hồn khế ước ma pháp trận, cơ hồ đại đa số ma pháp sư đều biết. Nhưng việc bố trì ma pháp trận này chỉ có một han chế : phải đạt tới cảnh giới thất cập ma pháp sư mới có đủ linh hồn lực để bố trí.

Ma pháp đồ án là một hình ngũ giác gần như trong suốt nổi lên giữa không trung.

Rồi ngay sau đó, ma pháp trận đồ này trực tiếp hướng đầu Hắc văn vân báo bay tới, Hắc văn vân báo không có chút phản kháng nào, để mặc cho ma pháp đồ án nà dung nhập vào trong óc mình. Trong nháy mắt, Lâm Lôi cùng Hắc văn vân báo đều cảm nhận được sự liên lạc của linh hồn lẫn nhau.

Không giống như giữa Lâm Lôi với Bối Bối kí kết ràng buộc khế ước bình đẳng.

Trong bình đẳng khế ước ma pháp trận, Lâm Lôi và Bối Bối linh hồn đều cùng dung nhập lại. Còn pháp trận linh hồn khế ước này, lại do tinh thần lực của Lâm Lôi hình thành, và Hắc văn vân báo tiếp thụ linh hồn khế ước, tự nhiên nhận Lâm Lôi là chủ nhân.

"Chủ nhân" Hắc văn vân báo cung kính phi thường.

Lâm Lôi nhìn Hắc văn vân báo "ngươi tên gì?"

Lâm Lôi biết, một số cao đẳng ma thú đều có tên của chính mình. Tỷ như lúc truớc Lâm Lôi tại Mê Vụ sơn cốc biết rõ ràng Cức bối thiết giáp long kia có tên là Tát Đế Ách Tư.

Trong đầu hắn, tiếng cảu Hắc văn vân báo vang lên: "Ta tên là Hắc Lỗ"

"Hắc Lỗ?" Lâm Lôi nhớ kĩ cái tên này.

"Hắc Lỗ, nói mau, sao ngươi lại biến ảo được có loại hình thái như vậy?" Đối với việc này, Lâm Lôi vô cùng nghi hoặc.

Hắc văn vân báo gật đầu trả lồi: "Chủ nhân, bởi vì ta là song hệ ma th1u Hắc Ám hệ cùng với Phong hệ, trong đầu cũng có hai khối ma tinh hạch Hắc Ám hệ cùng với Phong hệ. Trong lúc bình thuờng, bộ dạng ta ngay từ đầu, phòng ngự, tốc độ lức công kích đều bảo trì cân bằng."

"Khi ta dùng năng lượng ma tinh hạch Hắc Ám hệ làm chủ, thỉ thế tích sẽ biến lớn lên, lực công kích cũng lơn hơn, tốc độ lại giảm xuống. Nếu dùng ma tinh hạch Phong hệ làm chủ, hay chính là bậy giờ thì là hình thái phong hệ, tốc độ biến nhanh hơn, phòng ngự lại yếu đi"

Hắc văn vân báo "Hắc Lỗ" thành thật trả lời.

Lâm Lôi giật mình.

Nguyên lai Hắc văn vân báo là Hắc Ám,Phong song hệ ma thú, bộ dạng giờ phút này là hình thái phong hệ. Thể tích hóa lớn là hình thái Hắc Ám hệ, chỉ có ngay từ đầu mới là hình thái bình thường.

Ta ngay từ đầu còn tưởng rằng Hắc Lỗ này, hình dạng hiện tại là bộ dáng của hình thái bình thường chứ "Lâm Lôi trong lòng cười thầm.

Lúc trước hắn thấy rõ trong bộ sách giới thiệu về Hắc văn vân báo. Lúc trước Lâm Lôi vốn hoài nghi khi phát hiện ra Hắc văn vân báo dưới hình thái phong hệ, cứ tưởng rằng đó mới chính là bộ dáng thật sự của nó.

"Hống~~" Bối Bối chạy bon bon tới, đứng trước Hắc văn vân báo gầm nhẹ

Hắc văn vân báo cũng đứng lên cùng nó nói chuyện với nhau.

:Lữ trình sau này càng thêm th1u vị" Lâm Lôi trên mặt lộ ra một nụ cười.

…

Mang theo Hắc Lỗ, Bối Bối hai con ma thú này, Lâm Lôi tiếp tục lữ trình khổ tu của chính mình. Mỗi ngày, hắn đều trầm ngâm ở giữa thế giời kiếm pháp. Đối với sự vận dụng trọng kiếm th2i Lâm Lôi cũng biết thêm được một số cái mới.

Xuân đi thu đến.

Đảo mắt đã lại một năm đi qua.

Trong bầu trời thu năm thứ hai, vạn vật đang trong lúc điêu tàn xơ xác tiêu điều, Lâm Lôi khoang chân khỗ tu dưới gốc cây cổ thụ, trong cơ thể long huyết đấu khí đang lao nhanh, trong huếyt mạch cơ thế, trái tim đều đã lại bị cường hóa, biết chất.

Trong đan điền, long huyết đấu khí rốt cục đã lột xác thay đổi, Lâm Lôi cũng nở nụ cười mừng rỡ. Hắn rốt cục cũng đột phá đỉnh cao thất cấp, đạt tới cảnh giới bát cấp, giúp hắn trở thành một bát cấp chiến sĩ!

Thân là một bát cấp chiến sĩ. Một khi hoàn toàn long hóa, Lâm Lôi có thể đạ tới đỉnh cao của cửu cấp.

Đỉnh cao của cửu cấp so với khi mới bước vào cửu cấp, chênh lệch khá lớn.

"lúc trước ta ở Hách Tư thành, ngay cả phòng ngự của cửu cấp ma thú đều coi như khó có thể phá vỡ. Mà ta hôm nay, cho dù không sử dụng Hắc ngọc trọng kiếm, cũng có thể coi như đủ trình độ đế giết chết cửu cấp ma thú rồi" Lâm Lôi đang rất tự tin.

Long huyết chiền sĩ đỉnh cao của cửu cấp tuyết đối có thế tiêu diệt đỉnh cao của cửu cấp ma thú.

Ngoại trừ Thánh vực, sợ rằng không có người nào có thế uy hiếp được hắn nữa.

"Có đều Hắc ngọc trọng kiếm này thêm một tầng cảnh giới, cái gọi là "Thế" là cái gì?" Mày Lâm Lôi nhíu lại. Hiện tại một chiêu cử trọng nhược kinh "Bôn Lôi" hắn dĩ nhiên đã đại thành.

Rảo bước băng băng trên mặt đất.

Lâm Lôi tiếp tục lữ trình khổ tu, tâm linh cảm ứng ba động của miền đất rộng lớn, cảm ứng trước những ngọn gió phiêu miếu. Tâm của Lâm Lôi tự nhiên cũng được tấy rữa càng thêm khinh linh.

...

Đông lạnh về.

Vào buổi sáng, một trận tuyết lớn phủ xuống, đầy trời kín đất đều là vô tận tuyết. Lâm Lôi đứng trấm ngâm trong tuyết lớn, nhìn những bông tuyết bay dày trên tời đang phủ xuống, trong lòng vô cùng tĩn lặng.

Đột nhiên, hắn khoang chân ngồi xếp bằng trên mặt đất, Hắc ngọc trọng kiếm đặt thăng bằng trên hai đùi, thân trên vẫn để trần như trước, tương tự là chếic quần dài bằng vải gai rách nát.

Bông tuyết lạc xuống trên người Lâm Lôi, nhưng hắn lại không hề cảm thấy.

Thời gian trôi qua, tuyết lớn bắt đầu rơi từ buổi sáng, ban đêm vẫn tiếp tục rơi, cả mặt đất đều bao trùm một tầng sâu chừng một cước dưới lớp tuyết đọng.

Bối Bối cùng Hắc Lỗ hai con ma thú cũng đang tránh ở đước tàng cây của một gốc tùng, quan sát Lâm Lôi từ phía xa.

"Thế"

Lâm Lôi mở mắt, trong mắt phủ lên một nụ cười vui vẻ.

Ngửa đầu nhìn về phía trước, lúc này tuyết dã ngừng rơi, mặc dù chỉ trong lúc tối đêm nhưng khắp thiên địa đã ngập trong tuyết lơn, phản chiều một lượng lớn ánh sáng.

"Hống~~" Xa xa truyền đến một tiếng ma thú rống lên.

Chỉ thấy một cái đầu của Băng hàn tuyết sư đi ở trong tuyết, nó tựa hồ thấy được Lâm Lôi, từng bước từng bước hướng tới gần hắn. Lâm Lôi nhìn thấy con Băng hàn tuyết sư này tới gần, nhưng không hề có chút phản ứng nào

"Vù" Băng hàn tuyết sư đạp một cái lên mặt đất, liền lao về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi quan sát thấy băng hàn tuyết sư ở phía trước đánh tới, tiện tay vớ lấy Hắc ngọc trọng kiếm đang ở trên hai đùi, trực tiếp bổ vào Băng hàn tuyết sư.

"Ầm~~" Hắc ngọc trọng kiếm bổ ra đồng thời, một mảnh không gian lấy Hắc ngọc trọng kiếm làm trung tâm phảng phất như bị áp bức, đều hướng về Băng hàn tuyết sư áp tới.

Băng hàn tuyết sư hoảng sợ muốn chạy trốn, nhưng mảng không gian chung quanh đã áp bức tới, nở không còn chỗ nào để thóat.

Đối mắt với một trọng kiếm này, nó chỉ có thể nghênh đón.

"Phập!"

Trọng kiếm bổ vào trên người Băng hàn tuyết sư, khiến cho khắp thân thể nó đều bắt đầu kích liệt chấn động, rồi sau đ1o trực tiếp biến thành một phiền thịt bùn.

"Thế, với sức mạnh tiềm ẩn của thiên địa, một kiếm xuất ra thậm chí có thể dẫn động không gian đến áp bực, ha ha.."

Lâm Lôi bật cười.

Sau khit rải qua một trận tuyết đầy trời ngập đất, Lâm Lôi rốt cục đã bươc vào tấng thứ ba của trong kiếm pháp, tầng "Thế", có điều hắn biết rất rõ, hắn hiện tại chỉ là mới sơ nhập vào một tầng của cảnh giới này mà thơi.

"Cảm ngộ nhanh được tầng thứ nhất của "thế" như vậy, ta phải cảm tạ thạch điêu điêu khắc, cảm tạ lĩnh ngộ ma pháp" Lâm Lôi trong lòng hạnh phúc.

Bởi vì duyên cớ với ma pháp sư, tâm linh Lâm Lôi cảm ứng những chuyển động trong đại địa mạch càng thêm rõ ràng, cảm ứng được sự lưu động của gió. Tâm linh hoàn toàn hòa hợp với tự nhiên, hơn nữa dọc theo đường đi, hắn một mực chăm chú tu luyện. Có công mài sắt có ngày nên kim, lúc này, Lâm Lôi rốt cuộc cũng vượt qua một tầng trở ngại, bước lên tầng "Thế" của trọng kiếm kiếm pháp này.

Nói về uy lực, uy lực của một tầng "thế" so với một tầng của "cử trọng nhược khinh" không những đáng sợ mà còn huyền ảo hơn nhiều.

.....

Ngọc Lan lịch xuân 10003, khoảng cách bên bở phía bắc của Ma Thú sơn mạch với Bắc hải cũng chỉ còn có vài dặm đường. Thậm chí nếu đứng ở bên bở phía bắc của Ma Thú sơn mạch, có thể nhìn thấy được màu xanh vô bờ của Bắc hải.

Ở Bắc hải, dọc theo đường giáp ranh với phái bắc cúa Ma Thú sơn mạch, có một cái thông đạo nối liền Áo Bố Ân Lai đế quốc và Thần Thánh đồng minh, giao thông trên đường rất rồng rãi, cơ hồ mỗi ngày đều có một lượng lớn người đi đường.

Vô luận là các thương nhân của Áo Bố Ân Lai đế quốc hay Thần Thánh đồng minh, hay với những người có mục đích khác, cơ hồ đều đi trên con đường này.

Bất quá, cư dân của Áo Bố Ân Lai đế quốc đối mặt với cư dân của Thần Thánh đồng minh, trới sanh liền có một cá tính kiêu ngạo. Bởi vì Áo Bố Ân Lai đế quốc khắp Ngọc Lân đại lục là đế quốc cường đại nhất, lại còn có "Vũ Thần" tồn tại. Toàn bộ Áo Bố Ân Lai đế quốc đều thượng võ, cơ hồ tất cả cư dân đều vì chính mình là một thành viện trong đế quốc mà kiêu ngạo.

Lúc này, trên đại đạo, có một thương hội mấy trăm người đang đứng lại nghỉ ngơi. Không ít người đang bắt đầu ăn.

"Lão Hắc Đặc."

Trên một chiếc xe ngữa có một người trẻ tuổi đang vui vẻ gọi gã béo mập ngồi bên cành, "Sinh ý lần này ngươi cần phải đại phát đó nha"

"Ha ha" trung niên mập mạp tự đắc bật cười 'Bì Đặc Lí ngươi là một tên tiểu tử thông minh. Đi theo chúng ta như vậy, không quá ba năm, ngươi đã có thể mua một tòa trang viên ở gia hương, rồi mua tiếp mấy thị nữ xinh đẹp, mấy người hầu làm thuê, làm chủ sinh sống trong trang viên đó quá vui sướng a "

"Ba năm? Mẹ nó, lại uổng phí ba năm, sợ ta mạng nhỏ không còn" người trẻ tuổi mắng "Lính mới như ta luôn phải làm những chuyện nguy hiểm nhất. Ài.. Sau một năm gặp lại, lão tử ta trở về mua đàn bà xinh đẹp, cuộc sống quá vui sướng, Chủ trang viên ư? Còn muốn xem ta có cái mệnh đó hay không đã"

Trung niên mập mạp nọ nở nụ cười:"Ngươi là người mới,chuyện ngươi gặp nguy hiểm cũng là đương nhiên. Bất quá, mục tiêu của ngươi cũng cao a. Được rồi, Bỉ Đặc Lí, lúc này đây trong xa đội chúng ta có nữ nhân xinh đẹp đấy. Trên đường đi tiện thể mang theo luôn"

"Ngươi nói cái cô Chiêm Ni tiểu thư kia à?" Người trẻ tuổi nhất thời mắt sáng lên "Nếu ta có được người đàn bà như vậy thì có bắt ta đi mất mười năm, ta cũng nguyện ý a. Nào là vóc dáng, nào là khí chất, he he ..."

"Người ta rõ ràng là quý tộc, cái lão người hầu kia rõ ràng không phải là tay kém đâu" Trung niênmập mạp bật cười, đột nhiên hắn trừng mắt nhìn sang phía nam "Ủa? Bỉ Đặc Lí, ngươi xem? Một người đi ra từ trong Ma Thú sơn mạch" Bì Đặc Lí lập tức quay sang phía nam về phía ma Thú sơn mạch nhìn lại.

Mắc quần áo màu lam bình thường của chiến sĩ, vóc dáng khỏe mạnh, nam nhân từ trong Ma Thú sơn mạch đi ra lưng đeo một thanh trong kiếm, tóc hắn vừa chạm tới vai, nhìn hình dáng, người này thân cao gần hai thước. Ở bên cạnh hắn có một con báo than cao so với hắn không phân biết lắm, trên lưng con hắc báo là một con ảnh thử màu đen.

"Con hắc báo kia là cái giống gì vậy a?" Bì Đặc Lí kinh hãi thốt lên.

Trung niên mập mạp trừng mắt quát: "Đứng nói lung tung.ta nghe nói qua cái loài họ báo, họ sư tử đều là ma thú rất mạnh, Thấp nhất cũng là cấp sáu, thậm chỉ còn cao cấp hơn."

Bì Đặc Lí nhất thời không dám lên tiếng nữa.

Mà trong khi nam nhân có mái tóc xơ xác kia hướng tới xa đội bước nhanh tới, đám hộ về của xa đội này lập tức bắt đầu cảnh giới. Người đến rõ ràng là một chiến sĩ cường đại

...

Lâm Lôi hiện tại tâm tình rất tốt, suốt ba năm khổ tu, rốt cuộc đã ra khỏi Ma Thú sơn mạch.

"Bắc hải quả nhiên là rộng lớn" Đây là lần đầu tiên hắn thấy hải dương, biển rộng khôn cùng, màu xanh vô biên khiến trong lòng hắn cứ rung động không thôi.

Đã thấy phía trước là một xa đội đang nghỉ ngơi, Lâm Lôi liền bước đến.

"Này, huynh đệ, ngươi muốn gì?" một gã dong binh hộ vệ đầy râu ria lớn tiếng quát lên, Lâm Lôi mỉm cười đấp:"Ta muốn đến Áo Bố Ân Lai đế quốc, các ngươi nếu thuận tiên thì mang ta đi với"

Dong binh đầy râu ria nọ liếc mắt nhìn Lâm Lôi, đoạn ngó sang một gã nam tử turng niêm tóc bạc bên cạnh nói thầm vài câu, rồi sau đó quay sang Lâm Lôi lớn tiếng đáp "Nói hay lắm, hai mươi kim tê, chúng ta mang ngươi đi"

"Hừ" Lâm Lôi rất thẳng thắn, trực tiếp vọc tay vào túi lấy ra một túi nhỏ kim tệ, móc ra hai mươi kim tệ đưa cho đối phương.

Hắn một thân quần áo sớm đã chuẩn bị trong không gian giới chỉ. Có không gian giới chỉ, Lâm Lôi tự nhiên chuẩn bị rất nhiều thứ.

"Chào, huynh đệ, ngươi muốn cưỡi ngựa hay ngồi xe ngựa, hay là trực tiếp cưỡi con báo này?" Dong binh đầy râu ria nọ nhiệt tình dò hỏi.

"Xe ngựa thôi" Lâm Lôi đạp

"Tốt lắm, ngươi đến phái sau cỗ xe ngựa kia, ngồi ở chỗ của hai ngữa kia nhé" Đại hồ tử chỉ vào và nói, ở thùng xe của cỗ xe ngựa cũng có thể xem là xa xỉ. Ở trong xa đội đại đa số dong binhchính là ngồi ở chỗ đánh xe ngựa này.

"Được" Lâm Lôi cũng rất thoải mái.

Đi tới bên cạnh chỗ ngồi đánh xe ngựa, hai nam nhân ngồi ở trên xe ngựa đang nói chuyện phiếm nhất thời bị "Hắc Lỗ" bên cạnh Lâm Lôi dọa cho sợ hãi. Loại ma thú họ báo này có khả năng đều là ma thú cấp cao a.

"A huynh đệ, mời ngươi" Hai người thái độ muốn không tốt cũng không được.

Lâm Lôi ngồi trên xe ngựa, trên xe ngựa còn bày ra rơm rạ mềm mại, mặt trên của rơm rạ có phủ một lớp vải bông dày. Lâm Lôi ngồi ở phái trên, Bối Bối cũng trực tiếp nhảy tới trên vai hắn.

"Huynh đệ, qua đây, uống chút rượu nhé" hán tử lớn tuổi trong hai người nhiệt tình mới.

"Đa tạ" Lâm Lôi tiếp nhận túi rượu liền uống một hớp lớn.

"Ồ, mọi người chuẩn bị đi, sắp sửa lên đường nào~~"

Một đạo thanh âm đột nhiên vang lên, nhất thời một vài người đang nghỉ ngơi đều lập tức lên trên xe.

Xa đội sau đó tiến về phái trước, bắt đầu lộ trình đi đến Áo Bố Ân Lai đế quốc....

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 9: Áo Lợi Duy Á

B

ài trên tại bên kia gõ sai chính tả nên làm gõ sai tè le cái "Áo Bố Lai Ân" Với "Áo Bố Ân Lai" tè le.. thông cảm

Trên con đường lớn phóng mắt nhìn không thấy điểm tận cùng, mấy trăm thành viên xa đội di chuyển cũng không nhanh lắm, trong xa đội này dong binh hộ vệ đều cẩn thận thỉnh thoảng nhìn về phái Ma Thú sơn mạch.

Trên đường đi, có hai điều nguy hiểm, thứ nhất là ma thú từ trong Ma Thú sơn mạch, thứ hai là cường đạo. Cả đoạn đường chừng mấy trăm dặm không thuộc sử khống chế của cả Thần thánh đồng minh lẫn Áo Bố Lai Ân đế quốc tự nhiên sẽ có không ít cường đạo.

"Lọc cọc, lọc cọc~~" trên xe ngựa phát ra thanh âm theo tiết tấu, Lâm Lôi thoải mái nhấm nháp bình thô tửu.

"Ba năm không uống rượu, một bình thô tửu uống vào so với loại mỹ tửu của "Bích Thủy Thiên Đường" còn có vị đạo hơn." "Lâm Lôi cười, trong lòng cảm than. Bối Bối ở bên cạnh thì thưởng thức tư vị của thịt nướng.

Hai dong binh cùng ngồi chung xe ngựa với Lâm Lôi, trung niên hán tử nói "Huynh đệ, ta tên là Lãng Tư, vị này là tiểu huynh đệ của ta, tên Lộ Đức."

Lâm Lôi nao nao, hắn hiểu rằng đối phương muốn biết tên hắn.

Nhưng Lâm Lôi biết tên mình nằm trong hồng bảng của tài phán sở Quang Minh giáo đình, thuộc về đối tương phải truy sát.

"Các ngươi có thể gọi ta là "Lôi"" Lâm Lôi cười đáp.

"Lôi ca, con báo của huynh là ma thú cấp mấy a?" Tiểu tử trẻ tuổi tên Lộ Đức kia nhiệt tình dò hỏi. "Ma Thú này lông thật sự rất bóng mượt a, cưỡi ma thú như vậy thật là oai a, ta xem ma thú này tối thiểu cũng phải là thất cấp ma thú a"

"Đệ chỉ cần biết nó là cao cấp ma thú là được." Lâm Lôi tùy ý nói.

Ở bên cạnh một mực chạy theo, Hắn Văn Vân Báo "Hắc Lỗ" hướng ánh mắt lạnh lẽo về phía Lộ Đức, Lộ Đức bị ánh mắt của Hắc Lỗ dọa đến phát run lên, không khỏi xấu hổ cười cười.

Người trên Ngọc Lan đại lục đều biết ma thú trì tuệ không thua kém loài người, tuyệt đối không thể coi bọn chúng như gia súc nuôi dưỡng trong nhà, nếu không hậu quá có thể rất nghiêm trọng.

"Hai người các người đến từ Thần thánh đồng minh, hay Áo Bố Lai Ân đế quốc vậy?" Lâm Lôi dò hỏi

Đối với Áo Bố Lai Ân đế quốc kiến thức của Lâm Lôi rất hạn hẹp

"Chúng ta đều là người Áo Bố Lai Ân đế quốc" Lãng Tư cười ha hả đáp. "Lôi ca, huynh thì sao?"

"Đây là lần đầu tiên ta đến Áo Bố Lai Ân đế quốc , sớm đã nghe nói Áo Bố Lai Ân đế quốc cực kỳ thượng võ, nhưng chưa từng được xem qua" Lâm Lôi bình thản nói.

Vô luận là Lãng Tư hay Lộ Đức, đều sống trên lưỡi đao ngọn giáo.

Bọn họ nhãn lực đều rất tinh tế, liếc mắt một cái là nhận ra Lâm Lôi thuộc loại cường giả nhân vật. Dù sao để thu phục được một ma thú lợi hại thì phải dựa trên lực lượng đánh bại nó, rồi mới có thể khiến nó thần phục.

"Lôi ca, dân Áo Bố Lai Ân đế quốc chúng ta đều cực kỳ tôn kính cường giả. Cường giả như huynh đi đến nơi nào cũng đều được dùng lễ tiếp đãi. "Lăng Tư cười ha ha nói "Lôi ca, huynh lần đầu tiên đến đế quốc, đã biết gì về đế quốc chưa?"

"Ngoại trừ biết đế quốc phân chia làm bảy hành tỉnh lớn, biết Vũ Thần, còn lại ta không rõ ràng lắm" Lâm Lôi cũng ha hả cười nói.

Áo Bố Lai Ân đế quốc là quân sự cường quốc cường đại nhất trên cả Ngọc Lan đại lục, lãnh thổ phạm vi hẳn là cũng lớn nhất. Bảy đại hành tỉnh nọ, bất cứ vùng nào diện tích so với một vương quốc cũng đều lớn hơn không ít.

"Lôi ca, ta nói cho huynh hay. Đế quốc chúng ta a, ở đế đô cao thủ là nhiều nhất. Đế cửu cấpcường giả cũng không dám hoành hành tại đế đô. Dù sao thì Vũ Thần môn cũng tọa lặc tại ngoại vi đế đô, trên một tòa núi cao" Lăng Tư nhiệt tình kể.

"Vũ Thần môn?" Lâm Lôi đối với cái tên này dường như chưa từng nghe qua.

Lộ Đức ở bên vội vàng tiếp lời "Lôi ca, huynh ngàn vạn lần nên biết, Áo Bố Lai Ân đế quốc chúng ta thánh địa tu luyện ca nhất chính là Vũ Thần môn. Vũ Thần hàng ngàn tuổi, cứ đến mấy trăm năm mới thu một thân truyền đệ tử. Đệ tử thân truyền của người số lượng cực kỳ ít ỏi. Nhưng có thể được Vũ Thần thu là đệ tử thân truyền, tám chín phần đều có thể trờ thành thánh vực cường giả"

Lâm Lôi thật sự bị chấn động.

Vốn hắn cho rằng Áo Bố Lai Ân học viện hẳn là học viên cao cấp nhất, bây giờ nghe tới "Vũ Thần Môn" này, đem so sánh thì kém rất xa.

"Nhưng muốn Vũ Thần thu là đệ tử thật sự rất khó khăn. Ngay ký danh đệ tử. Vũ Thần đại nhân cứ hai năm mới thu nhận một người" Lãng Tư cảm thán thở dài.

Cứ hai năm mới thu một người, mà chỉ là ký danh đệ tự. Xác suất đào thải so với Ân Tự Đặc Ma Pháp học viện còn cao hơn nhiều a. Bất quá ngẫm lại cũng hiểu được, dù sao cũng là bài Vũ Thần làm sư phụ. Vũ Thần.. tồn tại từ năm ngàn năm trước đã vượt qua ngường cửa siêu việt của Thánh vực.

"Cho nên Lôi ca, huynh sau này gặp được người của Vũ Thần môn, cần phải cẩn thận một chút. Bọn họ kể cả có giết người, bình thường cũng không ai dám quản hết." Lãng Tư dặn dò.

Lâm Lôi trong lòng hiểu được.

Vũ Thần "Áo Bố Lai Ân' chính là Áo Bố Lai Ân đế quốc khai quốc hoàng đề, mặc dù ông ta đã sớm thoái vị, nhưng sức ảnh hưởng so với hoàng đế còn cao hơn nhiều. Vũ Thần "Áo Bố Lai Ân' chính là trụ cột của đế quốc.

"Được rồi. Các ngươi có biết ở đế đô mới xuất hiện thiên tài nhân vật nào không?" Lâm Lôi đột nhiên hỏi. Hắn nghĩ "Ốc Đốn hắn Long huyết chiến sĩ huyết mạch nồng độ so với ta còn cao hơn, tiềm lực so với ta mạnh hơn. Bây giờ Ốc Đốn cũng mười bảy tuổi rồi. Tại Áo Bố Lai Ân học viện hẳn là cũng có danh khí lớn".

Dựa theo tốc độ tu luyện của Long Huyết chiến sĩ.

Bình thường vài chục năm công phu là có thể đạt tới Thánh Vực, cho nên hai mươi năm khổ tu là có thế đại tới cửu cấp chiến sĩ, chừng chục năm là có thể đạt tới bát cấp.

Với thiên phú của Ốc Đốn, tuyệt đối có thể danh chấn đế đô rồi.

"Thiên tài? Huynh nó chính là thiên tài kiếm thánh "Áo Lợi Duy Á' à? Lãng Tư hỏi lại.

"Thiên tài kiếm thánh "Áo lợi Duy Á?" Cái tên này Lâm Lôi cũng chưa từng nghe nói qua, "Áo Lợi Duy Á này dưa vào cái gì lại được xưng là thiên tài kiếm thánh?"

Lộ Đức ở bên cạnh vội vàng trả lời:"Lôi ca, ở đế quốc nếu nói đến thêin tài kiếm thánh mà không biết sẽ bị người ta cười chết đấy. Huynh biết Áo Lợi Duy Á đại nhân đạt tới thánh vực cảnh giới khi bao nhiêu tuổi không?"

thánh vực cường giả?

"Bao nhiêu tuổi?" Lâm Lôi trong lòng rất bình tĩnh. Chính Long Huyết chiến sĩ gia tộc của mình, bình thường vài chục năm có thể đạt tới thánh vực cảnh giới.Thiên tài bình thường cũng mất đến gần trăm năm thời gian.

Tuổi! Lộ Đức sùng bái đáp: "Áo Lợi Duy Á đại nhân, người ba mươi tuổi đạt tới cường giả cảnh giới, bốn mươi bảy tuổi đạp nhập thánh vực cảnh giới. Cũng vào chính ba năm trước đây, vào ngày tận thế của Thần thánh đồng minh, năm 'Hủy Diệt chi nhật' của Quang Minh giáo đình, cùng năm đó Áo Lợi Duy Á đại nhân đạp nhập thánh vực."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Xem ra ngày xảy ra tai nạn đó, bị người ta gọi là "Hủy Diệt chi nhật"

"Trách sao ta không biết" Lâm Lôi biết, khi đối phương danh tiếng đại chấn, thì chính mình đã đạp nhập ma thú sơn mạch khổ tu suốt ba năm.

Lộ Đức rõ ràng rất sùng bái thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á, liền kể:" Lôi ca, để nói cho huynh hay, Áo Lợi Duy Á đại nhân đạt tới cửu cấp cường giả cảnh giới rồi. Vũ Thần từng chủ động muốn thu người làm đồ đệ. Nhưng Áo Lợi Duy Á đại nhân cự tuyệt. Áo Lợi Duy Á đại nhân nói phải đi trên con đường tu luyện của chính mình"

Lâm Lôi đáy lòng không khỏi bội phục Áo Lợi Duy Á, một người vượt qua thánh vực như Vũ Thần chủ động thu hắn làm đồ đệ, mà có thể cự tuyệt, đích thực là phải có sự tự tin rất lớn mới có thể làm như vậy.

"Đó là người đầu tiên cự tuyệt Vũ Thần trong lịch sử" Lộ Đức sùng bái nói. "Lôi ca, lúc đầu rất nhiều người cho rằng Áo Lợi Duy Á cầu danh tiếng, nhục mạ Áo Lợi Duy Á. Nhưng..Áo Lợi Duy Á đại nhân đích xác không có như vậy, ba năm trước đây, người đã đạp nhập thánh vực cảnh giới rồi, liền trực tiếp khiêu chiến Tinh không kiếm thánh "Đế Long"

"Đế Long?" Lâm Lôi nhướng mày.

Hắn còn nhớ rất rõ, lúc đầu tại Ô Sơn trấn hai thánh vực cường giả giao chiến, một người là Tinh Không kiếm thánh Đế Long, người còn lại là thánh vực ma pháp sư Lỗ Địch. Tên hai người này hắn tuyệt đối không thể nào quên được.

"Đúng. Đế Long đại nhân. Tinh Không kiếm thánh Đế Long đại nhân vốn đã thành danh từ rất lâu rồi, đạp nhập thánh vực cảnh giới cũng đến gần trăm năm thời gian. Áo Lợi Duy Á vừa đạp nhập thánh vực, liền trực tiếp khiêu chiến Đế Long, rất nhiều người đều cho rằng Áo Lợi Duy Á quá mức cuồng vọng. Nhưng đến ngày quyết chiến..'

Lộ Đức trong mắt tràn đầy sùng bái "Trong ba chiêu, tinh không kiếm thánh Đến Long đã thất bại. Sơ nhập thánh vực đánh bại Tinh không kiếm thánh Đế Long. Điều đó khiến cho mọi người khiếp sợ, bởi vì thực lực của Áo Lợi Duy Á mà cái danh thiên tài mới được công nhận."

Lâm Lôi rất bội phục.

Trong quá khứ, thường xuyên cùng Đức Lâm gia gia đàm luận một ít về cường giả, Lâm Lôi rất rõ ràng.. sơ nhập thánh vực, so với thánh vực đỉnh phong cường giả khác nhau rất lớn.

Đế Long đã đạp nhập thánh vực trăm năm, chưa đến ba kiếm đã bị Áo Lợi Duy Á sơ nhập thánh vực đánh bại. Lâm Lôi không thể không thừa nhận Áo Lợi Duy Á quá mạnh mẽ. Đặc biệt đối phương khi đó mới bốn mươi bảy tuổi.

Bốn mươi bảy tuổi đạt tới thánh vực đã mạnh mẽ như vậy.

Chính là chung cực chiến sĩ cũng không thể khá hơn bao nhiêu so với hắn.

Cùng với đám dong binh đã từng ngang dọc bắc nam này nói chuyện phiếm. Lâm Lôi đối với Áo Bố Lai Ân đế quốc đã biết không ít tin tức, đáy lòng cũng có dư định.

Khi bầu trời tối đen, xa đôi dùng lại chuẩn bị nghĩ qua đêm.

Một đống lửa được nhóm lên, các loại dã vị đều được đem ra, Lâm Lôi cùng Lộ Đức, Lãng Tư hai người vây quanh một đống lửa, đang nướng một đùi thịt lớn.

Lâm Lôi đột nhiên quay đầu về phía Hắn Văn Vân Báo nhìn lại, chỉ thấy một gã quý tộc thiếu niên mặc trang phục than sĩ đang đứng bên canh Hắn Văn Vân Báo hưng phấn nhìn "Hắc Lỗ"

"Con báo thật xinh đẹp" Quý tộc thiếu niên mở con mắt sáng ngời nhìn chằm chằm vào Hắn Văn Vân Báo, thậm chí chậm rãi vươn tay sờ vào "Hắc Lỗ"

Hắc Lỗ chính là cửu cấp đỉnh phong ma thú, cao ngạo phi thường, há lại để cho một người thường sờ mó ư?

Hắc Lỗ quay phắt đầu, cặp mắt u lãnh kia nhìn chằm chằm vào thiếu niên quý tộc nọ, bất mãn thị uy, gầm nhẹ một tiếng: "Hống.."

"A" quý tộc thiếu niên sợ đến ngã ra, trực tiếp ngồi bệt xuống đất, bị dọa đến sắc mặt trắng bệch.

"Ha ha" Lãng tư, Lộ Đức, Lâm Lôi ba người đều bật cười.

Đúng lúc đó ở không xa, màn cửa xe ngựa mở ra, một nữ tử mặc quần áo quý tộc màu tím nhạt lập tức kinh hoảng nhảy xuống xe ngựa "Cơ Ân, Cơ Ân đệ làm sao vậy?.."

Nhìn thấy nữ tử nọ, mắt Lâm Lôi không khỏi sáng lên.

Y phục vô cùng kín đáo, vòng eo thon nhỏ bó sát càng làm tôn lên bộ ngực viên mãn, mái tóc dài phất phơ tung bay trong gió.

Vóc người quyến rũ đó trong những người Lâm Lôi từng gặp qua cũng phải bài danh một trong ba vị đứng đầu. Nhìn bộ dạng của nàng hẳn là đã mười bảy, mười tám tuổi.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ" Quý tộc thiến niên có chút kinh hoảng ôm lấy nữ tử.

Hắn Văn Vân Báo Hắc Lỗ lúc này vẫn còn bất mãn hướng sang quý tộc thiếu niên gầm nhẹ một tiếng, cũng dọa cho nữ tử quý tộc sắc mặt trắng bệch.

"Đừng sợ, Hắc Lỗ sẽ không thương tổn đến các ngươi đâu" Lâm Lôi cười nói.

"Ha ha. Chiêm Ni tiểu thư, nàng phải chiếu cố đệ đệ cho tốt, cường đại ma thú không thể coi như sủng vật của các ngươi được, chọc giận nó không chừng bị nó đớp cho một phát a, ha ha..." Lâm Lôiãng Tư cười ha hả nói với sang.

Nghe được lời này, Chiêm Ni tiểu thư cùng quý tộc thiếu niên sắc mặt đều không còn hột máu.

Chiêm Ni kéo quý tộc thiếu niêm đứng lên, sau đó nàng lập tức e thẹn khom lưng xin lỗi:"Xin lỗi, xin lỗi"

"Không cần xin lỗi chúng ta, ma thú là của Lôi ca. Nói với Lôi ca là được." Lộ Đức náo nhiệt lên tiếng.

Chiêm Ni ngẩng đầu liếc Lâm Lôi một cái, rất hiển nhiên nàng rất ít cùng người nói chuyện, chỉ là nìhn Lâm Lôi mặt càng thêm hồng:"Lôi đại nhân, xin lỗi"

"Không việc gì, sau này đừng để đệ đệ của nàng chọc giận Hắc Lỗ là được" Lâm Lôi cười nói, đã lâu lắm rồi chưa từng nhìn thấy một cô gái dễ thẹn thùng đến như vậy.

Chiêm Ni lúc này kéo quý tộc thiếu niên kia hướng tới xe ngựa cách đó không xa chạy đi.

"Thú vị, thú vị." Lâm Lôi cười, nạng vò rượu lên uống một ngụm

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 10: Nhất Kiếm

Lôi ca,Chiêm Ni tiểu thư thế nào? không tệ phải không?" Lãng Tư thấp giạp trêu đùa.

"Quả là không tệ" Lâm Lôi gật đầu khen ngợi.

Lộ Đức ở bên cạnh liền tiếp lời:"Đâu chỉ không tệ, ta bương trải bên ngoài cũng được vài năm, từng thấy qua không ít mỹ nữ. Có đều Chiêm Ni tiều thư, he he, tuyệt nhất đó nha. Lôi ca, huynh có ý gì đối với Chiêm Ni tiểu thư không a?"

Lâm Lôi nhất thời ngạc nhiên.

Lãng Tư nhìn hắn với con mắt "Nam Nhân Tương Đồng" : "Lôi ca, anh hùng sánh với mỹ nữ, điều này rất bình thường a. Bây giờ không nắm lấy cơ hồi, sau này rới khỏi xa đội này, lại không còn cơ hội đâu a"

"Hai người các ngươi.." Lâm Lôi khóc dở mếu dở.

Ngải Lệ Tư đã khiến cho hắn đem lòng đóng băng cảm tình vào trong sau thẳm, Lâm Lôi hôm nay vẫn chưa đến mức vừa nhìn thấy mỹ nữ là đã nghĩ tới việc theo đuổi.

"Tỷ đệ Chiêm Ni tiểu thư đến" Lộ Đức khẽ nói.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, quả nhiên, Chiêm Ni tiểu thư dẫn theo đệ đệ Cơ Ân đi đến chỗ đống lửa, bên cạnh đống lửa kia là lão người hầu của tỷ đệ các nàng.

Cái cậu quý tộc "Cơ Ân" nọ nhịn không được tò mò nhìn Hắc Văn Vân

Báo

Hắc Văn Vân Báo lúc này nhếch mệng để lộ hàm răng lạnh lẽo, Cơ Ân nhất thời bị dọa đến phải nhanh chóng nắm chặt lấy tay tỷ tỷ, mà Chiêm Ni tiểu thư thì lại mơ hồ nhìn về phía Lâm Lôi.

Chiêm Ni tiểu thư có phần hơi xấu hổ, khẽ cúi đầu xuống tỏ ý xin lỗi, đồng thời mang theo đệ đệ đến ngồi bên cạnh đống lửa.

...

"Tỷ tỷ, con ma thú này có khí chất rất xuất sắc" Cơ Ân nhãn tình long lanh lộ rõ sự thèm muốn, "Nếu đến một ngày, ta cũng có thể có được một con ma thú lợi hại thì quả là hay a."

Lão bộc bên cạnh cười ha hả: "Cơ Ân thiếu gia, thu phục ma thú không thể đơn giản như vậy được. Muốn thu phục một con ma thú lợi hai thì phải để cho ma thú đó chính thức thuần phục, muốn cho một ma thú thuần phục, người trước tiên phải đánh bại nó. Theo ta được biết, trong các loại ma thú họ báo, yếu nhất cũng là thất cấp ma thú. Lôi đại nhân kia thực sự là một cường giả a"

"Yếu nhất đều là thất cấp ma thú?" Cơ Ân hít lấy một hơi "Lan Bá Đặc gia gia, Lan Bá Đặc gia gia người có lợi hại được như vậy không?"

Ở trong lòng Cơ Ân, kỳ thật rất sùng bái Lan Bá Đặc gia gia.

Trong khi hắn vào tỷ tỷ hắn tại Thần thánh đồng minh căn bản không có gì làm chỗ dựa, đều là Lan Bá Đặc gia gia che chở cho bọn họ, nếu không có Lan Bá Đặc gia gia thì quý tộc tại cái trấn nhỏ kia đã sớm phái người đoạt tỷ tỷ hắn đi mất rồi. Nhưng mà hắn đã từng thấy Lan Bá Đặc gia gia trực tiếp 1 quyền đập nát tấm chắn của tên hộ vệ quý tộc, dễ dàng đánh bại mười mấy binh lính.

"Ta ư? Ta không có bản lãnh ấy. người ta chỉ cần một chiêu là có thể dễ dàng giết chết ta rồi" Lan Bá Đặc xoa đầu Cơ Ân cười, "Cơ Ân thiếu gia, khi tới Áo Bố Ân Lai đế quốc, người cần phải cẩn thận một chút. Vì cao thủ trên đời này rất nhiều, ta cũng chỉ có thể che chở cho các ngừoi ở những địa phương nhỏ cỡ như tiểu trấn, nếu tới các thành thị lớn thì.."

"Không việc gì, lần này ta đến là để kế thừa ngôi vị thành chủ" Cơ Ân kiêu ngạo ngẩng cao đầu, "Và khi đã trờ thành thành chủ, thì còn sợ cái gì nữa cơ chứ?"

Chiêm Ni thấy Cơ Ân như vậy, cũng vui vẻ cưng chiều xoa xoa đầu nó

"Cơ Ân tương lai có thể sẽ là một vị thành chủ vĩ đại đó"

Đó là điều đương nhiên" Cơ Ân rất tự tin

...

Dần dần, đại đa số mọi người đều quay về xe ngựa để ngủ, chỉ có một số ít dong binh hộ vệ ở chung quanh tuần tra. Còn Lâm Lôi lại ngồi khoanh chân trên mặt đất, Hắc Ngọc Trọng Kiếm để ngay ngắn trên hai đầu gối.

Trọng kiếm tu luyện cảnh giới thứ ba "Thế" là quan trọng nhất, Lâm Lôi không biết trước đây các vị tiền bối trong gia tộc tu luyện như thế nào, nhưng phương pháp hắn tu luyện chính là tâm linh hòa hợp cùng với đại địa, hòa hợp cùng với những ngọn gió vô biên.

Đại địa thì có sự chuyển động của địa mạch.

Sở hữu loại mạch động đặc thù này cũng chính là hắn đã sở hữu và đắm chìm trong tiết tấu đó. mà tràn ngập thiên địa khôn cùng đó chính là gió, cũng có mối quan hệ mật thiết với không gian. Gió tràn nhập trong không gian, cũng là điểm mấu chốt tương đối để lĩnh ngộ được "Thế"

Đắm chìm trong tự nhiên, hiểu được tự nhiên...

Dưới loại tình huống này, Lâm Lôi căn bản không có cảm giác thời gian trôi qua. Tới sau nửa đêm, tuyết đại đa số người trong xa đội đều đã ngủ hết, chỉ có số ít mấy người dong binh hộ vệ đang nâng cao tinh thần cảnh giới

"Vù, vù"

...

Đêm khuya, gió lạnh thổi, làm lay động mái tóc thuôn dài của hắn, Lâm Lôi hai mắt đang nhắm đột ngột mở ra, rồi sau đó cầm Hắc Ngọc Trọng Kiếm cắm vào vỏ kiếm sau lưng.

"Dây đi" Lâm Lôi vỗ xuống hai ngừơi Lộ Đức và Lãng Tư.

Lộ Đức cũng với Lãng Tư đều là những dong binh sống trên mũi tên hòn đạn, ngủ không bao giờ quá say, thoáng chốc là đã tỉnh dậy. Cả hai nhìn thoáng qua lúc này mới là nửa đêm.

"Lôi ca, đêm khuya thế này, người không ngủ đuợc a?" Lộ Đức bất mãn trong đáy lòng, nhưng bên ngoài miệng không dám oán giận.

"Có cường đạo tới" Lâm Lôi bình thản đáp.

"Ồ"

Lộ Đức nhãn tình đang mơ màng tực hồ như có dấu hiệu nhắm mắt lại, rồi hắn mở to mắt ra, nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi chấn kinh: "Lôi ca, người nói cái gì? Cường đạo tới ư?"

"Một đám đại khái khoảng trên dưới trăm ngừoi, ở phía trước khoảng ba trăm thước đang từ từ tiến gần tới nơi này" Lâm Lôi trực tiếp nói.

Hắn vừa rồi cảm ứng mạch động của đại địa, cảm thụ thông qua sự lay động của gió.

Tiếng bước chân của hơn trăm người, ở ngòai mắt trăm thước Lâm Lôi có thể cảm nhận rõ ràng được. Đương nhiên, nếu là dưới tình huống bình thường, hắn cũng không có khả năng phát hiện ra sớm như vậy. Tâm linh hòa hợp với đại địa, sự linh mẫn tự nhiên sẽ cao hơn nhiều.

Lộ Đức bị dù họa đến chôn chân tại chỗ.

"Đừng đứng đần ra đó nửa, mau đánh thức các huynh đệ tinh lại đi"

Lãng Tư thật ra lại rất bình tĩnh.

"Ồ, biết rồi" Lộ Đức lập tức quay lại đánh thức đám dong binh, và Lộ Đức còn lại thì trực tiếp quay lại nhắc nhớ các dong binh hộ vệ cảnh giới.

Đám dong binh đang lúc ngủ say nửa đêm bị đánh thức dậy, tự nhiên rất mất hứng

"Cường đạo tới" Câu nói đầu tiên khiến bọn họ đều sợ đến mức lập tức đứng phất lên.

"Có cường đạo ư?" Đám dong binh đã tỉnh cả ngủ nhìn tất cả bồn phía.

Đến quỷ ảnh tử còn không có. Cả đám đều bắt đầu bất mãn.

Dong binh thủ lĩnh, gã nam nhân râu ria xồm xoàm một tay nắm lấy vạt áo của Lộ Đức "Ngươi nói có cường đạo, ở đâu vậy?"

"Không phải ta, đó là Lôi ca nói" Lãng Tư vội vàng thanh minh.

"Ủa" Đại hồ tử(râu ria xồm xoàm) trong lòng thất kinh, có thêm một cao thủ như Lâm Lôi trong khi đang đi được nửa đường, đại hồ tử vừa thấy con hắc báo thì không dám đắc tội nữa, một cao thủ đã nói như vậy, khẳng định sẽ không lấy bọn họ ra để làm trò cười.

Trong lúc này, đại hồ tử cũng nghe được rất nhiều tiếng bước chân rất nhẹ nhàng.

Với thực lực của đại hồ tử có thế nghe rõ được.

"Cường đạo tới."

"Chuẩn bị, chuẩn bị.." Giọng nói đầy kinh hãi của đại hồ tử lập tức khiến cho tất cả bắt đầu cảnh giác, thậm chí ngay cả không ít thương nhân đang ngủ, thuận tiện đi xe cũng đều bừng tỉnh.

Gần trăm tên dong binh vô cùng bình tĩnh bắt đầu sắp xếp trật tự.

"Ha ha, đại hồ tử Mã Long, không ngờ rằng ngươi lại cảnh giác như vậy a. nhiều năm không gặp đã có tếin bộ, xem ra dánh lên không thành, chỉ có thể cường công a" Chỉ nghe thấy một giọng nói giễu cợt vang lên, rồi sau đó đám người mặc hắc y đã xuất hiện phía trước xa đội.

"Là ngươi?" Đại hồ tử đã trong thấy một nam tử độc nhãn tóc trắng, sắc mặt lập tực biến đổi.

Độc nhãn xà "Mạch Kim Lợi", tại dải đất bất quản dãi mấy trăm dặm này vô cùng nổi danh. Một người ngoan độc, thực lực mạnh mẽ có tiếng

'Oa~~' tiếng khóc trẻ con trong xa đội vang lên.

"Là cường đạo a" Không ít người đã bắt đầu kinh hoàng.

"Im lặng" Đại hồ tử nổi giận gầm lên một tiếng, trong xa đội cũng có không ít người đã lập tức tổ chức an bài, để cho tất cả mọi người tụ tập cùng một chỗ, cũng để cho một số ít người trưởng thành bắt đầu cầm lấy vũ khí phản kháng.

Đại hồ tử nhìn nam tử độc nhãn tóc trắng:'Độc nhãn xà, làm việc không nên quá tuyệt tình như vậy chứ. Thế này đi, huynh đệ ta nộp lên năm nghìn kim tệ, các ngươi nhường đường, thế nào?"

"Năm nghìn kim tệ?" Nam tử độc nhãn tóc trắng cười lạnh "Mã Long, ngươi cho rằng ta đây ít kim lợi phải đi xin cơm hay sao? Nói một câu thôi. Mười vạn kim tệ, ta cho các ngươi đi. Nếu không..Hừm"

Sắc mặt tất cả dong binh đều trầm xuống.

Mười vạn kim tệ? Bọn họ với nhiệm vụ bảo vệ, tổng cộng mới chỉ nhận được sáu vạn kim tệ. Nếu đưa mười vạn cho đối phương, bọn họ phải lấy đâu ra kim tệ a. Dù sao dựa theo quy củ của dong binh, một khi nhận nhiệm vụ bảo vệ, cho dù là đánh đuổi mấy tên cường đạo, kim tiền cũng đưa cho đội phó dong binh đoàn.

"Độc nhãn xà, đừng có thái quá. Ngươi là một người không biết đủ, đưa năm nghìn kim tệ là đã đủ rồi" Đại hồ tử cầm lấy cây cư phủ " Nếu không, hãy xem thực lực ai mạnh hơn" Đại hồ tử "Mã Long" lấy lại chút tự tin, trước đây hắn đã từng cùng với Mạch Kim Lợi giao thủ, thực lực không cách biệt lắm. Hắn tin tưởng Mạch Kim Lợi đánh lén không thành, sẽ không dám coi thường mà cường công.

"Đã như vậy, các huynh đệ, động thủ"

Nhất thời một đám cường đạo trong tay cầm vũ khí kêu gào phẫn nộ rồi xong lên. Trong thấy cảnh tượng đó khiến cho Mã Long sợ hãi vô bì.

"Vèo!""Vèo!""Vèo!"....

Hai bên cung tiễn đều khai cung không chút lưu tình, có điều trong tình huống chiến đấu giữa trăm người với trăm người, tác dụng của một số ít cung tiễn thủ thật sự không lớn.

"Mã Long, đi chết đi" Mạch Kim Lợi cầm một thanh trường đao sắc bén bắt đầu xông lên, chân điểm xuống một cái, cả người liền phóng lên hơn mười thước, rồi sau đó mang theo vạn quân lực hung hăng điên cuồng phách về phía Mã Long.

Mã Long cũng nhấc cự phủ lên, không cam tâm yếu thế cũng phách lại.

"Ông~~" Trường đao mặt ngoài đen sẫm, hắc sắc quang mang đại thịnh.

"Ầm"

Mã Long chỉ cảm thấy hai tay run lên, cũng không tự chủ được liền lùi về phía sau mấy bược.

"Ngươi?" Đại hồ tử Mã Long giật mình nhìn về phía độc nhãn Mạch Kim Lợi, hắn biết rất rõ thực lực của Mạch Kim Lợi. Chính diện ngạnh kháng, cứ nghĩ rằng vũ khí của mình sẽ chiếm ưu thế. Nhưng bây giờ dối phương lại chiếm ưu thế, điều này...

"Ngươi không ngờ được đúng không, ta đã bước vào cảnh giới bát cấp chiến sĩ" Mạch Kim Lợi trên mặt trản đấy tự ngao.

"Trách sao ngươi lại không hề do dự mà cường công" Mã Long lúc này đã minh bạch.

"Lão đại, nơi này có cả mỹ mữ" Đột nhiên một đạo thanh âm vang lên.

Mạch Kim Lợi lập tực quay đầu nhìn lại, đã trong thấy sắc mặt trắng bệch kinh hoàng thất thố của Chiêm Ni, giờ phút này đang hãi hùng che chỡ cho đệ đệ của mình, bộ dạng đau đớn đáng thương rất động lòng người.

"Ha ha, đứa con gái đó thuộc về ta" Mạch Kim Lợi lập tức hưng phấn hẳn lên.

...

Đám dong binh và cường đạo chém giết lẫn nhau đẫm máu, một gã cường đạo trực tiếp một đao chém đầu một tên dong binh, đồng thời chuôi kiếm sau lưng tên dong binh cũng một kiếm đâm xuyên qua lưng hắn.

"Lui về phía sau, lui về phía sau" Mã Long rống to rồi bay ngược lại. Đoàn dong binh hộ về thì vừa đánh vừa lùi.

"Lôi đại nhân, kính mong ngừơi cứu dong binh đoàn chúng ta với" Mã Long cung kính quay sang Lâm Lôi khẩn cần. Giờ phút này đám dong binh đã hình thành nên một vòng tròn, còn đám thương nhân, mọi người đi theo đều được quây vào bên trong, Lâm Lôi , Mã Long thì ngay bên ngoài.

Lâm Lôi đối diện với sự cầu khẩn của Mã Long, gật gật đầu.

"Ta muốn một mình ta giải quyết cái tên thủ lĩnh kia" Nghe Lâm Lôi nói, Mã Long nhất thời nhãn tình hưng phấn tỏa sáng, nếu Mạch Kim Lợi chết, há còn sợ đám tiểu cường đạo sao?

Đống lửa bùng lên, Chiêm Ni khẩn trương ôm lấy đệ đệ của mình.

"Tỷ tỷ, cái tên thủ lĩnh dong binh kia hình như đang cầu vị Lôi đại nhân đó"

Cơ Ân hai mắt tỏa sáng khi nhìn thấy cảnh đó, Chiêm Ni cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi đứng giữa đừong, lạnh nhạt nhìn đám cường đạo.

"Cút ngay" Mạch Kim Lợi cầm trong tay trường đao, cực nhanh vọt trới. Cả người tốc độ cực kỳ nhanh, đồng thời cũng không ngừng vọt qua hai bên, tựa hồ biến thành hai cái ảo ảnh, khiến cho không ai có thể biết đâu là người thật, đâu là ảo ảnh.

Huyễn ảnh nhất đao!

Đây là chiêu sở trường của độc nhãn xà "Mạch Kim Lợi"!

"Chết cười" Lâm Lôi đã đạt tới tầng "Thế" đối với tính chất kỷ xảo của lọai công kích này căn bản chẳng để vào mắt.

"Chết đi" Mạch Kim Lợi ánh mắt lộ ra vẻ hung mang đáng sợ.

Hắc Ngọc Trọng Kiếm trên lưng Lâm Lôi tuốt ra, vừa rời khỏi vỏ đã phát ra khí thế kinh người, tựa hồ không gian chung quanh torng nháy mắt đã hoàn toàn bị đóng băng.

Hắc Ngọc Trọng Kiếm vô cùng đơn giản trực tiếp bổ về phía Mạch Kim Lợi.

Mạch Kim Lợi muốn né tránh, nhưng y hoảng sợ phát hiện không gian chung quanh tựa hồ bị pbonh trụ, trong nháy mắt, ngay cả thanh âm đều biến mất không thấy đâu.

Y không biết phải trốn vào đâu, thậm thí, y cũng chẳng còn nhìn thấy gì nữa. Con mắt y chỉ có thể nhìn thấy được Hắc Ngọc Trọng Kiếm càng lúc càng lớn.

Y muốn đưa đao ngăn cản, nhưng mà lúc này lại cảm thấy thân thể như bị hãm vào trong vô tận bùn lầy, đao thì nặng tựa ngàn cân, tốc độ xuất phát quá chậm.

"Phập!"

Hắc Ngọc Trọng Kiếm bổ vào người Mạch Kim Lợi, khiến thân thể y từ đầu đến chân, chỉ torng nháy mắt đã biến thành đống thịt nhão. Vô luận là cường đạo, hay là dong binh đoàn đội, cũng như đám ngừoi Chiêm Ni, Cơ Ân đều trợn mắt há hốc mồm khi nhìn thấy cảnh này.

"Đám tiểu nhân vật còn lại giao cho ngươi" Lâm Lôi tra kiếm vào vỏ, bình tĩnh quay về phía đại hồ tử "Mã Long" nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 11: Thủ

Hỏa quang rọi xuống, khuôn mặt mọi người khi tỏ khi mở, mùi của máu tanh vẫn còn đang tràn ngập, hai phe nhân mã vừa rồi còn đang mãi giết chọc đều lẳng lặng nhìn thi thể bị hóa thảnh thịt vụn kia, đoạn lại nhìn sang kẻ lưng đeo Hắc Ngọc Trọng Kiếm - Lâm Lôi

Một vị Bát cấp cường giả a, cũng một kiếm là bị giết chết.

Chuyện này..

Thật khó tin!

"Các huynh đệ, lên, giết chết lũ cường đạo này!!" Đại hồ tử Mã Long là người đầu tiên có phản ứng, lập tực hưng phấn cao giọng hô lên :"Giết chết lũ hỗn đàn này, báo thù cho các huynh đệ đã hi sinh!"

Đám cường đạo vừa rồi nghe tiếng của Đại hồ tử Mã Long, cả đám đều tỉnh táo lại. Thủ lĩnh Độc nhãn xà Mạch Kim Lợi của bọn chúng bị người ta một kiếm giết chết. Đừng nói đám dong binh hộ vệ này, chỉ mình nam tử lưng mang trọng kiếm kia, một mình cũng đủ để làm cỏ bọn chúng rồi.

"Báo thù, báo thù, giết" Đám dong binh hộ vệ đôi mắt tỏa sáng khí thế đại thịnh. Tất cả cầm vũ khí trong tay đều ầm ầm xông lên giết chóc.

"Chạy mau a!"

Đám cường đạo hô to, cả đám đều bỏ qua hết thẩy vội vàng bỏ chạy. Đám cung tiễn thủ trong dong binh hộ vệ lập tức khai cung, lạnh lùng nhìn bóng người đang thoát đi, từng đạo mũi tên cực nhanh bắn ra. "Phập" "Phập" .. Sáu tên cường đạo bị cung tiễn xuyên thủng, tức thì ngã xuống đất.

Còn lại hơn bảy mươi tên chỉ trong nháy mắt đã biến mất phía xa xa trong màn đêm.

Đám dong binh hộ vệ cũng không truy đuổi đến cùng, chỉ đuổi theo khoảng trăm thước liền quay trở lại, dù sao nhiệm vụ bọn họ là bảo vệ xa đội.

"Phù!"

Xa đội thương nhân, hành nhân, cả đám đều thở phào một hơi.

Mà đám dong binh hộ vệ sắc mặt nhìn cũng không được tốt cho lắm, đi thu thập thi thể của mười mấy dong binh đã chết đi

"Mọi người tiếp tục nghỉ ngơi đi" Mã Long cất cao giọng.

Lúc này, trong đám dong binh hộ vệ cũng có không ít người bị thương, phải trị liệu một chút. Xa đội mấy trăm người kia cũng im lặng trở lại, đều tự trở về chỗ của mình.Những người thường xuyên ở bên ngoài cũng thường xuyên gặp phải nhưng chuyện thế này, nên không hề cảm thấy quá kinh hãi.

Một đống lửa lớn được đốt lên, mười mấy thi thể dong binh được những người khác an táng tại mảnh đất hoang vu bên đường, cuốc sống trên lưỡi đao ngọn cỏ của dong binh tùy thời có thể chết đi, một khi bọn họ chết đi, thi thể đều được chôn tại chỗ. Các dong binh đội viên khác nhiều nhất th2i có thể đưa một số di vật của họ mang về.

Lâm Lôi lưng đeo trọng kiếm, dựa vào một gốc cây đại thụ lẳng lặng nhìn đám dong binh.

"Lôi đại nhân" trong xa đội không ít thương nhân cùng chạy tới, đến chỗ Lâm Lôi tỏ vẻ cảm kích. Thậm chỉ cò người tặng kim tệ cho Lâm Lôi để tỏ lòng cảm tạ. sogn hắn đều cự tuyệt hết.

"Các huynh đệ, đi thôi" Mã Long hô lên một tiếng.

Tất cả dong binh đều đứng ở trước những nấm mộ, cùng khon người thực hiện đại lễ, Trong cái nghề dong binh, tử vong là rất bình thường. Lúc này đám dong binh mới trờ lại vị trí.

Thủ lĩnh đội dung binh, Đại hồ tử Mã Long mang theo Lãng Tư, Lộ Đức hai người đi tới chỗ Lâm Lôi, rất là cảm kích nói:" Lôi đại nhân, đa tạ ngày, lần này nếu không có ngài, đội dong binh này của chúng ta..." Nói đến đây Mã Long lắc đầu.

"Lôi cao, lần này là ngừoi đã cứu dong bình đoàn của chúng ta." Lộ Đức tuổi còn trẻ cũng cảm kích thêm vào.

Vô luận là lúc truớc nhắc nhở, hay là cuối cùng một lần ra tay đều có thể xem là cửu dong binh đoàn bọn họ.

"Không cần" Lâm Lôi cười khẽ.

"Lôi đại nhân, đây làm một vạn kim tệ" Mã Long từ trong lòng bàn tay hé ra một ma tinh tạp "Ma Tinh tạp này không ký tên, bên trong còn có một vạn kim tệ. Lôi đại nhân, ngài phải nhận lấy. Lần này nếu không có ngài, chúng ta cả dong binh đoàn đừng nói hoàn thành nhiệm vụ, e rằng sống sót cũng không có khả năng"

Lâm Lôi cừơi lắc đấu.

"Lôi ca, người nhận lấy đi chứ" Lãng Tư lập tức khuyên, đám dong binh này, phần lớn đều rất có hào khí. Những dong binh cả ngày sống ở ranh giới sinh tử, đối với nghĩa khí, ân đức những thức này trong mắt họ đều vô cùng trọng yếu.

"ngươi nhìn ta giống người thiếu kim tiền sao?" Lâm Lôi nhìn về phía ba người.

Trong không gian giới chỉ của Lâm Lôi có chừng hai mươi hai ma tinh tạp đều trị giá một ức kim tệ. Hai mươi hai ức kim tệ, con số khổng lồ này ngay cả Đạo Sâm thương hội cũng không dễ dàng xuấ ra.

Một số gia tộc lợi hại trong tứ đại đế quốc, kiếm tiền cũng rất lợi hại. Song dù bọn họ có lợi hại hơn nữa thì cũng không hơn nổi lượng tiền của cả một vương tộc trong vương quốc.

Dù sao th2i những siêu cấp đại gia tộc trong tức đại đế quốc cũng đều phải đem phần lớn kim tiền dạng cho hoàng đế.

Như Phân Lai vương quốc, so sánh với những đại gia tộc khác, quyền tự chủ lớn hơn nhiều. Mấy ngàn năm liền tích lũy..tài phú này đã đạt tới mức dọa người.

Mã Long nghe Lâm Lôi nói như vậy thì sợ run lên, cũng không nài kéo nữa, hắn cũng không dám cùng Lâm Lôi cái (@Lhd: siêu?) cấp cường giả này này lôi thôi. Hơn nữa dong binh bọn họn kiếm tiền cũng không dễ dàng.

"Mã Long thủ lĩnh, ngươi đi chiếu cố cho dong binh của nguoi đi, ta thấy không ít người bị thương không nhẹ" Lâm Lôi nói.

"Vậy Lội đại nhân, xin mời nghỉ ngơi, ta đi trước" Mã Long cung kính đáp, cường giả dù ở nơi nào cũng đều được tôn kính.

Đống lửa cháy to, đại đa số người trong cả xa đội đều không ngủ được nữa, cùng vây quanh đống lửa, trừ một số ít người ngủ, những người khác đều đang bàn về tràng chiến đấu vừa rồi. khi thì có không ít người hướng ánh mắt nhìn vào Lâm Lôi hiển nhiên đối tượng nghị luận chính là hắn.

Lâm Lôi giờ phút này đang khoang chân ngồi, im lặng cảm thụ sự rộng lớn của đại địa, cảm thụ gió tràn ngập khắp thiên địa.

Trải qua ba năm tu luyện ở Ma Thú sơn mạch, đối với con đường tu luyện hắn cũng đã rõ ràng hơn nhiều. Vô luận là chiến sĩ tu luyện, hay kể cả ma pháp tu luyện, cuối cùng phải hiểu được tự nhiên.

Tựa như vừa rồi, Mạc Kim Lợi kia kỳ thật cũng đạt tới bát cấp chiến sĩ, Lâm Lôi cũng là bát cấp chiến sĩ .

Nhưng là ở cùng cảnh giới, Mạch Kim Lợi hoàn toàn đình trệ ở kỹ xảo công kich đơn giản, còn Lâm Lôi đã đạt tới tầng thứ ba, có thế lấy thế áp nhân. Thế ở đây chính là Thế của thiên địa, một kiếm xuất ra có thể ảnh hưởng đến không gian chung quanh.

Hai người chênh lệch quá lớn, một kiếm bị giết cũng không có chút nào kỳ quái.

"Nếu ta không vào Ma Thú sơn mạch, quên đi hết thảy, hoàn toàn đắm chìm trong tự nhiên suốt ba năm khổ tu, e rằng nếu ở Hách Tư Thành cũng khó đề cao được cảnh giời"

Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Trong xa đội mọi người đều khẽ bàn về Lâm Lôi, nhưng hắn dường như chẳng buồn bận tâm, vẫn yên tĩnh tu luyện.

"Lôi, Lôi đại nhân?" một giọng nói rụt rè từ bên cạnh vang lên.

Lâm Lôi nghe thấy tiếng gọi quay đầu nhìn lại, chính là tiểu thân sĩ, quý tộc thiếu niên Cơ Ân, Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười: " Cơ Ân đúng không? Có chuyện gì sao?"

Cơ Ân nghe thấy Lâm Lôi gọi tên hắn, đáy lòng rất là từ hào, khẽ nói: " Lôi đại nhân, ta có một thỉnh cầu"

"Ngồi xuống rồi nói"

Lâm Lôi thái độ kiến cho Cơ Ân thoáng buông lỏng một chút, cũng ngồi xuống bên cạnh hắn, hai mắt sùng bái nhìn Lâm Lôi :"Lôi đại nhân, vừa rồi một kiếm thật là lợi hại, ta từ nhỏ đã bị ngừơi khi dễ, ta cũng muốn trở thành chiến chiến sĩ lợi hại. Người có thể dạy ta không?"

Lâm Lôi ngẩn ra.

Chiến sĩ tu luyện, không có thể một hai ngày như vậy. Nó là một quá trình khổ tu kéo dài qua nhiều năm tháng, ngoài ra còn phải có thiên phú tốt, thêm nữa là người chỉ dạy tốt, ba cái hợp lại mới có thể tạo nên một cường giả.

"Có chút khó khăn, hơn nữa ta cũng không có đủ thời gian dạy cho ngươi" Lâm Lôi vừa cười vừa đáp.

Cơ Ân cuống quýt lắc đầu, vội vàng xua tay "Không, Lôi đại nhân, chỉ cần học của ngừơi một kiếm nọ là được, như một kiếm vừa rồi" Vừa nói Cơ Ân vừa dùng tay diễn lại một kiếm vừa rồi.

"Chỉ cần học một kiếm?" Lâm Lôi dở khóc dở cười.

Một kiếm vừa rồi thọat nhìn đơn giản, nhưng cũng là mấy chục năm khổ tu của Lâm Lôi, công thêm tâm linh giác ngộ, cuối cùng mới ngộ ra "Thế", đừng nói là bát cấp chiến sĩ, cho dù là cửu cấp chiến sĩ bình thường sợ rằng của khó lĩnh ngộ đến cảnh giới "Thế"

Dựa theo ghi chép của Ba Lỗ Khắc gia tộc, vị tiền bối sử dụng trọng chùy kia, khi đạt tới cấp bậc Thánh vực cũng chỉ lĩnh ngộ đến "Cử

Trọng Nhược Kinh" khi đạt tới Thánh Vực sau hơn mười năm mới lĩnh ngộ ra "Thế"

Ma pháp sư, trời sanh so với chiến sĩ càng thêm dễ dàng cảm thụ tự nhiên.

Một chiến sĩ muốn lĩnh ngộ "Thế" rất khó khăn, so với Lâm Lôi thân kiêm ma pháp sư, chiến sĩ hai dạng chức nghiệp thì khó khăn hơn rất nhiều.

"Rất, rất khó sao? Ta không sợ" Cơ Ân nói ngay.

"Cơ Ân" một giọng nói ôn nhu vang lên, Chiêm Ni vận bộ đồ màu lam nhạt chạy tới, trong tay ôm áo khoác, quan tâm nói với Cơ Ân "Ban đêm lạnh lắm, mau mặc vào"

Nhưng Cơ Ân lại cắn môi, lắc đầu:"Không."

Chiêm Ni mày không khỏi nhíu lại, nhưng này đối với đệ đệ thực không có biện pháp.

Tiếp theo Cơ Ân nói "Tỷ tỷ, tỷ xem, Lôi đại nhân người chỉ mặc một tấm áo mỏng, ta mặc nhiều như vậy rồi, cứ để mặc ta đi"

Lâm Lôi nhịn không đưọc cừoi, Cơ Ân này mà cũng so đo với mình, chính là mùa đông giá rét, hắn cũng không hề bận tâm nữa chứ nói gì đến hiện tại.

"Cơ Ân, mặc vào đi" Lâm Lôi lên tiếng nói

Lới Lâm Lôi tựa hồ hữu dụng hơn so với Chiêm Ni

"Vâng" Cơ Ân tiếp nhận quần áo trong tay Chiêm Ni mặc lên người, Chiêm Ni cảm kích nhìn về phía hắn "Đa tạ Lôi đại nhân"

Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

Chiêm Ni cũng Lâm Lôi chỉ khẽ liếc nhau một cái, vậy mà mặt đã thoáng hồng lên rồi.

Nhưng Lâm Lôi trong lúc vô ý bỗng chú ý đến đôi tay Chiêm Ni, vừa nhìn liền khiến hắn giật mình, căn cứ theo quan sát của Lâm Lôi, Chiêm Ni này chẳng nghi ngờ gì là một quý tộc tiểu thư, nhưng tay này so với vảy sửng còn thô ráp hơn.

"Cơ Ân, không nên quấy rấy Lôi đại nhân lâu, Lôi đại nhân cũng cần nghỉ ngơi" Chiêm Ni nhìn Lâm Lôi cười xin lỗi, mặt liền đỏ ửng một mình quay về xe ngựa.

Lâm Lôi nhìn sang phía Cơ Ân.

"Cơ Ân, tỷ tỷ ngươi ở nhà phải làm việc à?" Lâm Lôi rất nghi hoặc, bình thường quý tộc tiểu thư tay rất mềm mại, Chiêm Ni tiểu thư vô luận khí chất hay ăn mặc tuyệt đối là quý tộc, có điều tay nàng lại...

Cơ Ân gật đầu "Đúng vậy, Lôi đại nhân, người đừng nhìn ta ăn mặc như vậy mà lầm, kỳ thật ta chính mình cũng cảm thấy mặc không được tự nhiên đây, ta đã rất lâu rồi không có chính thức mặc như vậy nữa" Cơ Ân cắn môi "Kỹ thật ta cùng tỷ tỷ của ta đều ở một trấn nhỏ bình thường, được Lan Bá Đặc gia gia chiếu cố chúng ta, bình thường đều là tỷ tỷ quản lý việc nhà hết."

"Ồ?" Lâm Lôi nghi hoặc "Nhưng tỷ tỷ ngươi cử chỉ không giống thôn nữ bình thường a"

Cơ Ân gật đầu đáp "Điều này rất bình thường, phụ thân chúng ta là thành chủ một quận thảnh của Áo Bộ Lai Ân đế quốc, địa vị rất cao, chúng ta khi còn bé sống ở Thành chú phú, năm ta sáu tuổi, mẫu thân của ta, tỷ tỷ của ta, còn có ta, đều bị đại nương đuổi ra ngoài. Tỷ tỷ khi còn bé được giáo dục theo kiểu quý tộc, khi rời đi tỷ tỷ cũng đã hơn mười tuổi, cái loại thói quen quý tộc này tự nhiên vẫn được duy trì. Khi ta còn nhỏ, mẫu thân ta thân thể không được khỏe, Lan Bá Đặc gia gia một mình chiếu cố không nổi chúng ta, cho nên tỷ tỷ từ nhỏ đã làm việc nhà, tỷ tỷ việc gì trong nhà cũng đều làm hết"

"Ta còn nhớ rõ mùa đông nọ, tỷ tỷ tay đều tê cóng hết, còn nấu cơm cho chúng ta, ta muốn hỗ trợ song tỷ tỷ lại không cho" Cơ Ân cắn môi, đôi mắt có chút đỏ "Lần này ta đi kế thừa vị trí thành chủ, nhất định không cho tỷ tỷ tiếp tục làm việc nhà nữa, ta còn muốn để một đám người hầu hạ tỷ tỷ"

Lâm Lôi nghe xong, cũng có chút bội phục Chiêm Ni - một cô gái thoạt nhìn có vẻ rất nhu nhược, rất ngượng ngùng.

"Ngươi kế thừa vị trí thành chủ ư, chẳng phải ngươi đã bị đại nương đuổi đi rồi sao?" Lâm Lôi dò hỏi.

Cơ Ân cũng không giấu diếm chút nào :" Đại nương ta lúc đầu tìm đủ mọi phương pháp để đuổi chúng ta đi,là vì để con của bà ta kế thức ngôi vị thảnh chủ. Đáng tiếc đứa con rác rưởi của bà ta được nuông chiều thành ra ăn chơi phóng đãng. Sau khi phụ thân ta qua đời cách đây không lâu, đứa con rác rưởi của người càng cao hứng không kiêng kỵ gì nữa, phong lưu khoái hoạt, Nghe nói mới đây chưa lâu, vừa chết trên trên người một người đàn bà nữa. Hắn đã chết, đương nhiên phải để ta kế thừa vị trí thành chủ"

Cơ Ân chờ mong nhìn Lâm Lôi "Lôi đại nhân, người sẽ dạy ta chứ, chờ ta làm thành chủ, nhất định sẽ an bài để người làm một chức quan rất cao, rất rất cao"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 12: Hắc Thạch Thành

Hăng máu làm cho xong luôn, phew...

Sống ở làng quê nhỏ từ lúc sáu tuổi, đich xác là rất đơn thuần, Lâm Lôi cảm thấy Chiêm Ni cũng rất thuần khiêt như vậy. Nói tới nói lui, hắn cơ hồ bị tên tiểu từ Cơ Ân đùa bỡn.

Đồng thời, Lâm Lôi cũng đã đại khái hiểu được khó khăn của Cơ Ân và tỷ tỷ của hắn.

"Kế thừa vị trí Quận thành thành chủ thật không đơn giản"

Lâm Lôi so với đội tỷ đệ thuần phác này, tầm nhìn cũng xa hơn.

Cấp bậc thành trì ở Áo Bố Lai Ân đế quốc, cao nhất đương nhiên là đế đô, sau đó là thành trì của bảy tỉnh lớn. Dưới tỉnh thành là quận thành, rồi dưới nửa là những thành nhỏ bình thuờng. Dưới nữa, là những thôn trấn nhỏ..

Thảnh chủ quận thành, địa vị quả là rất cao.

Vị trí thành chủ này há có thể dễ dàng dành cho một thiếu niên đơn thuần đến từ một làng quê ngời hay sao?

.....

Sau một đêm tu luyện, mở mắt ra đã thấy hừng đông bừng sáng.

"Lôi đại nhân, tối nay có thể đến đế quốc biên thành" Lãng Tư cười nói "Lôi đại nhân, tới đây cùng ăn sáng đi"

"Được"

Lâm Lôi mang theo Bối Bối đi tới, còn Hắc Lỗ..chút thức ăn này căn bản không thể làm cho nó đủ no. Tối hôm qua, Hắc Lỗ đã tiến vào Mà Thú sơn mạch một chuyển, đánh chén một trận đầy bụng.

Cách Lâm Lôi không xa là một chiệc xe ngựa đang đi tới.

"Tỷ tỷ, ta đi xuống trước" Cơ Ân khoan khoái nhảy xuống xe ngựa.

Lan Bá Đặc nhìn Cơ Ân chẳng hề có chút phiền não nào, trong lòng thầm lắc đầu, rồi sau đó nhìn về phía Chiêm Ni, Lan Bá Đặc biết rất rõ, Chiêm Ni hết sửa thiện lương đồng thời cũng rất đơn thuần.

"Tiểu thư, xuống từ từ thôi" Lan Bá Đặc lộ ra vẻ tươi cười.

"Lan Bá Đặc gia gia, có chuyện gì chăng?" Chiêm Ni mở to hai mắt nghi hoặc nhìn Lan Bá Đặc.

Lan Bá Đặc đáp: "Tiểu thư cũng đã thấy đấy, trên đường chúng ta luôn gặp cường đạo thổ phỉ, chờ chúng ta tới biên thành sẽ tách khỏi đội xe này. Đến lúc đó, ta- một lão đầu mang theo thiếu gia và tiểu thư hai người- trên đường nếu gặp phải cường đạo thổ phỉ, ta không có khả năng chống trả a"

Chiêm Ni cũng không khỏi nhớ lại đêm qua bị cường đạo đuổi giết.

"Vậy, ta phải làm gì bây giờ?" Chiêm Ni có chút khẩn trương

Lan Bá Đặc cười : "Tiểu thư, người không chú ý tới vị Lôi đại nhân kia sao? Ngay cả cái tên thủ lĩnh cường đạo cũng bị Lôi đại nhân một kiếm giết chết. Chỉ cần Lôi đại nhân bảo về cho các người, khẳng định sẽ chẳng còn nguy hiểm gì nữa."

Chiêm Ni dù sao cũng đã 18 tuổi, không giống Cơ Ân không hiểu sự.

"Lan Bá Đặc gia gia, người đó thực sự là một cường giả, ta mời người, nhưng liều người có đáp ứng lời mời không?"

Chiêm Ni nhìn Lan Bá Đặc.

Lan Bá Đặc cười khích lệ:" yên tâm đi, người cứ nói người và Cơ Ân chính là con của Xích nhĩ quận thành thành chủ, lần này trở về, Cơ Ân chính là muốn kể thừa ngôi vị thành chủ. Chỉ cần hắn bảo vệ các người trờ về, khi về tới Xích Nhĩ quận thành, người nhất định sẽ tạ ơn hắn một cách trọng hậu. Nhớ kĩ có một số chuyện không nên nói cho hắn biết, như chuyện người ở Hương Hạ tiểu trấn. Nói như vậy là được rồi"

Lan Bá Đặc rất rõ ràng, nếu mình nói cho đối phương tình hình chi tiết, sợ rằng đối phương sẽ không đáp ứng

"Ô"

Chiêm Ni không ý thức được câu nói của Lan Bá Đặc và sự thật có sự khác nhau.

"Đi đi, nhớ kĩ, Thành khẩn một chút"

"Được" Chiêm Ni gật gật, hít sâu một hơi, nàng lấy hết dụng khí bước xuống xe ngựa

Nhìn Chiêm Ni bước xuống xe ngựa, Lan Bá Đặc thầm than một tiếng "Ài, phu nhân a, người đến chết vẫn không quên dặn dò, không muốn để cho Chiêm Ni và Cơ Ân hai người kế thừa vị trí thành chủ này. Uy Đức bá tước đại nhân đã chết, nhưng đại phu nhân các nàng sợ rằng sẽ không dễ dàng để cho Cơ Ân kế thừa vị trì thành chủ"

"nếu có được một cửu cấp cường giả bảo vệ, rất có khả năng nắm chắc được" Lan Bá Đặc lúc tối qua nghe thấy người ta nói Mạch Kim Lợi đạt tới cảnh giới bát cấp cường giả, mà Lâm Lôi lại một kiếm giết chết Mạch Kim Lợi một cách dễ dàng. Theo như cái nhìn của Lan Bá Đặc, Lâm Lôi chính là một cửu cấp cường giả.

....

Gió thổi nhè nhẹ, Lâm Lôi sau khi ăn xong liền thoãi mái nghỉ ngơi trong chốc lát, đợi lát nữa sẽ tiếp tục lên đường.

"Áo Bố Lai Ân đế quốc, a, đêm nay ta sẽ đến" Lâm Lôi nằm trên trần xe ngựa, chờ xuất phát. Nhưng lúc này trong khóe mắt hắn bỗng xuất hiện một thân ảnh đang đi tới.

"Chiêm Ni" Lâm Lôi nghi hoặc trở thân đứng dậy

Chiêm Ni có chút khẩn trương đi tới. Vừa thấy Lâm Lôi ngồi thẳng dậy ngó qua, vội vàng lộ ra vẻ tươi cười:"ldb xin chào"

"Chiêm Ni tiểu thư, xin chào" Lâm Lôi có chút nghi hoặc

Chiêm Ni tiểu thư đến đây làm gì?

Chiêm Ni đứng trù từ tại chỗ trong chốc lát, cũng không biết phải mở miệng như thế nào.

"Chiêm Ni tiểu thư, có chuyện gì chẳng?" Lâm Lôi mở miệng dò hỏi.

Mặt Chiêm Ni thoáng hiện sắc hồng, có chút khẩn trương "Lôi đại nhân, là như thế này, ta cùng đệ đệ lần này là muốn đến quốc thành của phụ thân, đệ đệ hắn muốn kể thừa ngôi vị thành chủ. Nhưng ta lo lắng trên đường đi sẽ gặp nhiều nguy hiểm, cho nên, muốn mời Lôi đại nhân người..Lôi đại nhân ngừoi bảo vệ chúng ta"

Nói hết một hơi, Chiêm Ni bắt đầu trở nên lắp bắp.

Lâm Lôi đối với địa hình của Áo Bố Lai Ân đế quốc đại khái cũng biết một ít, nơi ở của đệ đệ mình Ốc Đố là tại một tỉnh ở biên giới phía nam của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Nơi mình sắp đến là một tỉnh ở phía tây bắc của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Từ tây bắc hành tỉnh đến hành tỉnh biên giới phía nam của Áo Bố Lai Ân đế quốc , sợ rằng phải mất hơn một năm. Đương nhiên, nếu Lâm Lôi cưỡi lên Hắc văn vân báo để đi, một ngày có thể đi hơn ngàn dặm, Trong vòng mười ngày là có thể đến nơi.

Có điều hắn cũng không vôi.

Đệ đệ đang học tập tại Áo Bố Lai Ân học viện, mình cần gì phải lo lắng? Bây giờ quan trọng nhất là tu luyện đề cao thực lực bản thân."Bảo vệ các người ư, bảo vệ trong bao lâu?" Lâm Lôi cười hỏi.

"Sẽ không quá lâu đâu" Chiêm Ni vội vàng đap "Xích Nhỉ thành nằm tại tây bắc hành tỉnh, từ nơi này đến đó, phòng chừng mười ngày nửa tháng là đến. Đến lúc đó chúng ta nhất định sẽ báo đạp ngài một cách trong hậu"

"Cảm tạ?"

Lâm Lôi torng đáy lòng thầm than, với trải nghiệm của hắn có thể nhìn ra được, ngôi vị thành chủ quận thành đâu dễ dàng để hai người đơn thuần không có chỗ dựa như tỷ đệ các người đoạt vào tay?

"Chúng ta sẽ đưa cho người rất nhiều kim tệ" Chiêm Ni chờ mong nhìn Lâm Lôi

Lâm Lôi đùa giỡn hỏi "Bao nhiêu kim tệ?"

Chiêm Ni cắn răng "một vạn kim tệ, thế nào?" Chiêm Ni bắt đầu sống ở ngôi làng nhỏ từ năm mười tuổi, bình thường dùng một hai kim tê đều một thời gian mói dùng hết. Nàng cũng biết quận thành có tiền, nàng nghĩ một vạn kim tệ này chẳChiêm Nig khác nào một cái giá trên trời, nên có thể thỏa mãn.

"Một vạn kim tệ ư?"

Tối hôm qua, thủ lĩnh dong ibnh đoàn vì cảm tạ nên muốn đưa Lâm Lôi một vạn kim tê. Kỳ thực trong không gian giởi chỉ của Lâm Lôi có rất nhiều tiền. Chỉ tính tới thân phận thạch điêu đại sư của Lâm Lôi, một kiệc tác phẩm bây giờ đều là quá mười vạn kim tê.

"Chẳng lẽ không đủ ư?" Chiêm Ni thấp thỏm hỏi.

Lâm Lôi nhìn Chiêm Ni đáp :"Chiêm Ni tiểu thư, người và Cơ Ân sống tại Hương Hạ tiểu trấn một năm hao phí mất bao nhiêu kim tệ?"

"Hương Hạ tiểu trấn?" Chiêm Ni ngẩn người ra, Lan Bá Đặc vừa rồi dặn mình không được nói là sống tại Hương Hạ tiểu trấn, nhưng Lâm Lôi lại biết rất rõ ràng.

Chiêm Ni thành thật trả lời:" Một năm hao phí hơn mười kim tệ, tất cả là dùng để chữa bệnh cho mẫu thân. Thành thật mà nói, Lâm Lôi đại nhân, ta bây giờ không có tiền, sau này..sẽ có"

Thật là một cô gái thuần phác, Lâm Lôi không thể không thừa nhận.

"ừm, kỹ thật bên trong đế quốc rất an toàn, Lan Bá Đặc gia gia khẳng định là không lầm lẫn đâu. Ừm, ta đi trước đây" Chiêm Ni có chút xấu hổ, nói năng lộn xộn hẳn.

"Không, ta muốn hỏi, nàng bay giờ có thể đưa ra bao nhiêu kim tệ?" Lâm Lôi lên tiếng hỏi.

Mới nghe được đối phương tới quận thành thuôc tây bắc hành tỉnh, Lâm Lôi liền quyết định tiện thể đi theo giúp đỡ, Dù sao mình trước tiên cũng phải tới tây bắc hảnh tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc trước.

"Ta bây giời ư? Ta bên người có mười kim tệ" Chiêm Ni từ trong túi lấy ra một túi tiền nhỏ "Số kim tệ còn lại đều ở chỗ Lan Bá Đặc gia gia"

Lâm Lôi nhận lấy chiếc túi, từ bên trong lấy ra một đồng kim tệ.

"Được rồi" Lâm Lôi đem đồng kim tệ nhét vào túi tiền của mình "từ giờ trờ đi, các ngừoi do ta bảo vệ. Đương nhiên, một kim tệ này chỉ là tiền đặt cọc, chờ đệ đệ nàng trờ thành thành chủ, ta sẽ thu 9999 kim tệ còn lại"

Chiêm Ni không khỏi vô cùng vui mừng.

"Đa tạ, đa tạ" nàng hưng phấn khiến khuôn mặt nhỏ nhắn hồng lên.

...

Xa đội lại tiếp tục tiến về phía trước. Hắc văn vân báo chạy gần xe ngựa, nghi hoặc nhìn Bối Bối gầm nhẹ hỏi:"Bối Bối, một vạn kim tệ chủ nhận tiếp nhận liệu có phải quá ít không.?"

Muốn mới cấp bậc cao thủ như Lâm Lôi, mười vạn kim tệ cũng không đũ.

Lâm Lôi giết chết một bát cấp ma thú, chỉ tính bát cấp ma tinh hạch thôi giá trị cũng chừng năm mươi vạn kim tệ rồi.Thương thì bát cấp chiến sĩ rất khó giết được bát cấp ma thú, chí có cửu cấp cừong giả mới mười phần nắm chắc giết chết bát cấp ma thú.

"Hắc Lỗ, ngươi thì hiểu cai gì, lão đại cái này gọi là thiện tâm, Hiểu chưa?" Bối Bối gầm nhẹ lại với Hắc văn vân báo.

hai ma thú cứ như vậy khẽ dùng ma thú ngôn ngữ nói chuyện với nhau, Lâm Lôi thấy bọn chúng nói chuyện với nhau, cả cười, lẳng lặng nằm trên trần xe ngựa.

"Lọc cọc, lọc cọc~~"

Tiếng xe ngựa vang lên theo tiết tấu, không ngừng lao về phía trước. Mặt trời vừa xuống núi, trời đã tối, lúc này một phần của đội xe rốt cuộc đã tới biên thành của Áo Bố Lai Ân đế quốc. Lâm Lôi ngồi trên xe ngựa nhìn về thành trì phía trước.

Tòa thành trì này toàn một màu đen, giống nhu ma thú to lớn đang nằm dó vậy. Toàn bộ tường của thành trì đều cao chừng 30 thước. Độ cao này nếu không phải cường giả thì rất khó leo lên.

"Hắc thạch thành, bức tường bảo về phía tây bắc của Áo Bố Lai Ân đế quốc" Lâm Lôi đã sớm nghe nói qua đại danh của Hắc Thạch Thành.

Trong lịch sử, có rất nhiều chiến dịch lớn diễn ra tại Hắc Thạch thành, mặc dù đã nhiều năm qua đi, khi tới gần Hắc Thạch thành đều có thể thấy tường thành như một khối cự thạch màu đen nằm trên một vùng đất màu đỏ sậm. Đó là màu của máu đã đổ xuống qua nhiều năm tháng.

"Mọi người tách ra ở đây thôi" Mã Long từ bên ngoài thành trì đứng lên cao giọng nói.

Dựa theo nhiệm vụ quy định, dong binh đoàn bọn họ chỉ cần đưa đội xe đến đây là hoàn thành nhiệm vụ, nhất thời đám thương nhân hoặc người đi đường bình thường liền tự mang theo hàng trang của mình tập trung lại thành đoàn, xe ngựa hướng cửa thành tiến đến

"Lôi đại ca" Cơ Ân ở trên xe ngựa kêu lên

Trên nửa quảng đường còn lại, Cơ Ân biết Lâm Lôi sẽ bảo vệ họ, lập tức trở nên thân cận với hắn. Lâm Lôi cũng để cho Cơ Ân xưng hô với hắn là đại ca. Dù sao năm nay Lâm Lôi mới 21 tuổi.

"Chúng ta cùng đi thôi"

Lâm Lôi thân cao hai thước. mang theo hắc báo dài bốn thước trực tiếp hướng cửa thành đi tới, đam lính thủ thành chậm chạp đã thấy Lâm Lôi đi đến bên cạnh là hắc báo tử sợ đến nỗi phải lùi về phía sau cả thưóc.

Loại ma thú như báo, sư tử, hổ đều là cao cấp ma thú, cho dù là yếu nhất trong ma thú họ báo, ma thú họ sư sợ rằng cũng đều là thất cấp ma thú.

Bây giờ không phải thời kỳ chiến tranh, cửa thành kiểm tra rất lỏnh lẽo.

Thậm chí đối với Lâm Lôi, bọn thủ vệ cửa thành căn bản không kiểm tra, trực tiếp cho hắn đi vào.

"Trời ơi, hắc báo này là ma thú cấp bậc gì vậy? Con báo dó chỉ liếc mắt nhìn ta, ta đã sợ đến nổi tim muốn ngừng đập rồi" Thú vệ cửa thành la lên.

Một thủ vệ có niên kỉ cao nhất hạ giọng nói khẽ:" Nhỏ giọng đi, theo ta được biết, trong các ma thú họ báo thì cấp thấp nhất là kim vân báo, cũng là thất cấp ma thú rồi. Hắc báo tử này tối thiểu cũng là bát cấp ma thú"

..'

"Oa. Hắc Thạch thành này thật là phồn hoa" Cơ Ân hai mắt tỏa sáng nhìn chung quanh.

Trên đường cái của Hắc Thạch thành, Lâm Lôi, Cơ Ân, Chiêm Ni ba người sóng vai mà đi. Trên đầu Chiêm Ni đội một cái mũ rộng vành, có thể kéo vành mũ xuống, trên vành mũ mang theo một tấm mạng che mặt. Dù sao thì dung mạo của nàng cũng gây ra sự trêu chọc phiền phức.

"Đây mà cũng gọi là phồn hoa sao?" Bối Bối trên vai Lâm Lôi nói thầm.

Hắc Thạch thành là một thành trong thời chiến, mặc dù mậu dịch có phần phồn vinh nhưng thật sự không thể so sánh với thánh độ năm đó là Phân Lai thành, hay là chính với vương đô của vương quốc là Hách Tư thành so sánh, cũng có sự chênh lệch không nhỏ.

"Cẩn thận" Lâm Lôi thân hình hóa thành ảo ảnh, trực tiếp phóng ra phía trước Cơ Ân, Chiêm Ni hai người.

"phập" "phập"

Lâm Lôi tay phải vung lên, lập tức bắt đựoc hai mũi tên.

"Còn muốn chạy à?" Ngay lúc hắn vung tay lên, hai mũi tên bị bắn ngược trở lại, trực tiếp đâm xuyên qua yết hầu của hai nam tử chuẩn bị chạy trốn ở phía xa.

"Ặc---"

Hai gã nam tử hoảng sợ che lấy yết hầu, sau đó đổ rầm xuống đất chết tốt.

"A" Con đường lớn bỗng đang yêu bình nhất thời vang lên tiếng hét thất thanh, không ít người đều bối rối đứng dậy chạy loan cả lên.

"Đi thôi" Lâm Lôi quay lại quát hai nguời Cơ Ân, Chiêm Ni đang đứng phát ngốc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 13: Thuyết Phục

Đi mau” Lão bộc nhân Lan bá Đặc cũng phản ứng rất nhanh, lập tức thúc giục.

Hai chị em Chiêm Ni, Cơ Ân vẫn còn đang ngơ ngác liền bị Lâm Lôi, Lan Bá Đặc nhanh chóng kéo ra khỏi chỗ đó. Dẫu sao thì giết người trên đường lớn như thế này, thành vệ quân khẳng định sẽ đến rất mau chóng.

Lâm Lôi không sợ những binh lính này, nhưng mà dẫn theo bọn Chiêm Ni, đối mặt với thành vệ quân cũng rất bất tiện.

Không chỉ riêng bọn Lâm Lôi chạy đi, mà những người xun. quanh cũng vội vội vàng vàng tránh xa ra.

Buổi tối chính là lúc con đường lớn của Hắc Thạch thành này nhộn nhịp nhất. Có điều lúc này, người dân hoảng loạn chạy sạch. Trong phạm vi trăm dặm xung quanh, bóng người cũng không có.

“Đội trưởng, giờ làm thế nào?”

Trên cửa sổ một gian phòng của tòa tửu lâu bên cạnh đường, hai nam nhân đang từ cửa sổ nhìn xuống bên dưới. Một người trong đó có mái tóc dài màu đỏ sẫm, mặt nhọn như đao, song lúc này sắc mặt y vô cùng ảm đạm, bên cạnh là tay thuộc hạ đang hỏi nhỏ.

“Không ngờ bên cạnh hai chị em nhà quê này lại có cao thủ lợi hại như vậy.” Nam nhân tóc đỏ này hừ một tiếng lạnh lung nói.

“Đội trưởng, bên cạnh người nọ có một con hắc báo tử. Ma thú họ báo này nhất định là một cao cấp ma thú. Chỉ dựa vào mấy người chúng ta, muốn đối phó với gã cường giả này thì thật khó khăn a.”

Gã nam tử to lớn lưng hùm vai gấu bên cạnh nói.

Nam tử tóc đỏ trong lòng cũng có chút buồn bực.

Nhận được mệnh lệnh của phu nhân đến giết hai chị em nhà quê này. Theo tin tức tình báo, bên cạnh hai chị em này chỉ có một lão bộc nhân có biết qua chút quyền cước, cũng chỉ là lục cấp chiến sĩ mà thôi. Ở Áo Bố Lai Ân đế quốc cường giả đông đúc thế này, lục cấp cường giả căn bản chẳng là cái gì.

Ở tiểu trấn quê mùa đó, lục cấp chiến sĩ có thể là lợi hại. Nhưng mà tiểu đội do Quận thành chủ phu nhân phái ra, đội trưởng đã là thất cấp chiến sĩ rồi.

"Hắc báo tử… Loại ma thú họ báo này trước giờ tại sao ta chưa thấy qua nhỉ?" Hồng phát nam tử nhíu mày, thân là thất cấp chiến sĩ, đối với ma thú hiểu biết cũng rất nhiều.

Đối với Kim Văn báo, Hắc tuyến báo trong ma thú họ báo, y đều biết. Nhưng mà con báo với hoa văn màu đen dày đặc trước mắt, lại chưa từng thấy qua bao giờ.

"Nam tử tóc đen vừa rồi, rõ ràng là chủ nhân của Hắc báo tử, nam tử đó tối thiểu cũng fải là bát cấp cường giả." Hồng phát nam tử nhớ lại cảnh Lâm Lôi trong nháy mắt bắt được hai mũi tên, trong lòng không khỏi rùng mình.

Tốc độ của mũi tên là cực kì nhanh.

Mà phản ứng trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt hai chị em Chiêm Ni, Cơ Ân, sau đó chụp lấy hai mũi tên. Điều này, một bát cấp cường giả cũng không thể làm được.

“Đội trưởng?” Hán tử bên cạnh khẽ gọi.

Hồng phát nam tử quay đầu sang phía hắn, lạnh lung phân phó: “Hừ, nam tử tóc đen kia thực lực rất mạnh. Nhiệm vụ lần này không cần liều mạng. Vậy đi, ngươi sắp xếp nhân thủ ngầm điều tra, ta không tin cao thủ kia không cần ăn uống, ngủ nghỉ. Hắn không thể lúc nào cũng đi cùng hai chị em kia được.”

“Chỉ cần đợi đến lúc nam tử kia chia tay với hai chị em thì phái người, trực tiếp giết chết bọn chúng.” Hán tử tóc đỏ ra lệnh.

“Vâng thưa đội trưởng.” Hán tử kia gật đầu, sau đó đi ra ngoài.

Hồng phát nam tử quay đầu lại, tiếp tục từ cửa sổ nhìn xuống dưới. Hai thi thể bị mũi tên xuyên qua cổ họng vẫn còn nằm dưới đường, nhưng lúc này, thành vệ kỵ binh đã chạy đến.

….

Trong phòng trên tầng hai một tửu điếm bình thường ở Hắc Thạch thành, Lâm Lôi, Chiêm Ni, Cơ Ân và Lan Bá Đặc đang ngồi. Ngay cả Bối Bối cũng độc chiếm lấy một vị trí. Thậm chí Hắc văn vân báo Hắc Lỗ cũng nằm dài trên sàn, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Cho đến giờ, sắc mặt của Chiêm Ni và Cơ Ân vẫn còn tái nhợt.

“Vừa rồi làm ta sợ chết khiếp.” Ánh mắt Cơ Ân vẫn còn hoảng sợ. Cơ Ân từ nhỏ lớn lên ở tiểu trấn, bình thường cảnh thê thảm nhất cũng chỉ là mấy thiếu niên đánh đấm lẫn nhau, nào đã tự mình trải qua những cảnh như thế này?

Trên đường đi, mặc dù đã trải qua cảnh chém giết cường đạo, nhưng mà cường đạo cùng với dong binh xô sát, cũng không gây thương hại gì cho hắn. Có điều đối phương lần này lại muốn tính mệnh của chị em hắn.

Chiêm Ni lúc này trong mắt vẫn còn chút sợ hãi.

“Chiêm Ni, Cơ Ân, đừng sợ nữa.” Lâm Lôi cười an ủi.

Trường cảnh nhỏ nhoi này đối với hắn mà nói, ngay cả việc làm cho tâm tình xao động cũng không tới. Trong ma thú sơn mạch, lúc nào cũng có thể có ma thú tiềm phục, đánh lén bất thình lình.

Trong ma thú sơn mạch, Lâm Lôi luôn giữ cho tâm tĩnh lặng như mặt nước, nói chi đến việc đánh nhau cỏn con này?

“Thiếu gia, tiểu thư” Lan Bá đặc an ủi “Giờ không sao rồi, không cần phải sợ nữa. Lần này may mắn có Lôi đại nhân, nếu không thì hỏng hết. Thiếu gia, tiểu thư, hai người nên chân thành cảm tạ Lôi đại nhân.”

Chiêm Ni, Cơ Ân lúc này mới từ trong hoảng loạn tỉnh lại.

“Lôi đại ca, lần này thực sự đa tạ huynh.” Cơ Ân xúc động nói, nhưng sau đó thì ánh mắt hắn lại sáng lên, “Lôi đại ca, động tác lúc nãy của huynh thật đẹp mắt, vung tay một cái là bắt gọn hai mũi tên. Lại vung tay cái nữa… hai tên kia liền bị giết chết.” Đúng là trẻ con, trong chốc lát đã quên đi nỗi sợ hãi của mình.

Chiêm Ni cũng cảm kích nhìn Lâm Lôi: “Đa tạ Lôi đại ca.”

Đối với Lâm Lôi, Chiêm Ni thực sự cảm kích từ tận đáy lòng. Lần đầu tiên gặp Lâm Lôi, trong lòng Chiêm Ni, Lâm Lôi là một cường giả thần bí, là nhân vật có ma thú cường đại không thể đắc tội.

Nhưng mà cùng Lâm Lôi chuyện trò, nàng lại phát hiện Lâm Lôi là một người rất tình cảm.

Đặc biệt là lúc nàng nhờ cậy Lâm Lôi bảo vệ, Lâm Lôi lại lấy ra một đồng kim tệ. Mặc dù hắn nói sau này đợi khi Cơ Ân làm thành chủ mới cần đòi lại 9999 kim tệ còn lại, nhưng đối với một cô gái đã 18 tuổi như Chiêm Ni, cũng đã hiểu được một chút nhân tình thế thái.

“Cám ơn gì chứ, ta đã đồng ý bảo hộ hai người, đây chỉ là chức trách thôi. Đúng rồi…” Lâm Lôi nhíu mày, “Tại sao các người mới bước chân vào Hắc Thạch thành đã có người muốn giết?” Các người rốt cuộc đã đắc tội với ai vậy?”

Cơ Ân mặt mũi ngơ ngác.

Chiêm Ni cũng ngơ ngác “Ta, chúng ta không có đắc tội với ai cả.”

“Vậy ai có cừu oán với các người?” Lâm Lôi tiếp tục dò hỏi.

Chiêm Ni trầm ngâm trong chốc lát rồi nói: “Ừm, nếu nói là có thù oán, thì e rằng chỉ có đại nương của chúng ta thôi.” Nhưng đúng lúc này, lão bộc nhân Lan bá Đặc ở bên cạnh ngắt lời của họ, cười với Lâm Lôi đáp: “Không có thù nhân gì cả, đại nương của chúng với chúng cũng chỉ là mâu thuẫn thôi. Lôi đại nhân, sự tình phiền toái này không cần phải suy nghĩ nữa, chúng ta đi ăn cơm thôi.”

Lâm Lôi nhìn Lan Bá Đặc một cái, gật đầu cười: “Vậy mọi người cùng ăn cơm đi.”

Kỳ thật, sau khi nghe Cơ Ân giải thích sự tình hai chị em họ, Lâm Lôi cũng có thể hiểu đại khái. Lần này có người muốn giết họ, hiển nhiên là thành chủ phu nhân không muốn chị em Chiêm Ni, Cơ Ân đến tiếp nhận chức thành chủ này.

Nhưng mà Lâm Lôi cũng không muốn nói ra.

……

Đêm nay, Chiem Ni, Cơ Ân, Lâm Lôi và lão bộc ở lại tửu điếm này. Bọn họ thuê một đình viện độc lập để ở.

Màn đêm buông xuống.

Phòng Lâm Lôi tối om, hắn đang ngồi xếp bằng trên giường, trong tĩnh lặng, lặng lẽ cảm nhận mạch động của đại địa, cảm nhận sự chuyển động của gió.

Thoáng chốc, Lâm Lôi có chút lĩnh ngộ, liên đứng dậy tùy ý múa kiếm.

……

“Cộc, cộc, cộc…” Chiêm Ni vận một bộ đồ ngủ, đầu tóc hơi rối, hướng về phía phòng lão bộc đi tới, “Lan bá đặc gia gia, người ngủ chưa?”

Cửa phòng nhanh chóng được mở ra.

“Tiểu thư, mau vào trong đi.”Lan Bá đặc lập tức mở cửa phòng, đợi Chiêm Ni đi vào trong, mới đóng lại.

“Tiểu thư, có chuyện gì không?” Lan bá đặc hỏi.

Đôi mắt Chiêm Ni mở to nhìn Lan Bá Đặc: “Lan Bá Đặc gia gia, người nói xem, tại sao lại có người đến giết ta và đệ đệ? Không phải là do đại nương bọn họ chứ?”

“Sao người lại nghĩ vậy?” Lan Bá Đặc trong lòng run lên.

Chiêm Ni bướng bỉnh đáp: “Lan Bá Đặc gia gia, người không nên coi ta là trẻ con, lúc ta cùng đệ đệ rời tiểu trấn ra đi còn cho rằng lần này vui vẻ thoải mái đi tiếp nhận vị trí thành chủ. Nhưng mà giờ đây ta hiểu rằng đại nương bọn họ không thể để chúng ta tiếp nhận, lần này có người muốn giết chúng ta, khẳng định là do bà ta phái đến. Ta không thể nghĩ ra người nào khác.”

Lan Bá Đặc nhìn Chiêm Ni, thở dài một hơi.

“Được rồi, tiểu thư. Ta thừa nhận phán đoán của người là chính xác.” Lan Bá Đặc không còn cách nào khác.

Chiêm Ni lặng đi.

“Quả nhiên là vậy…” Nàng tự nói vấy mình.

Chiêm Ni nhìn Lan Bá Đặc: “Lan Bá Đặc gia gia, tại sao ngay từ đầu người không nói với ta và đệ đệ?”

“Ài” Lan bá đặc lắc đầu, “Nói với hai người thì có tác dụng gì chứ? Mẫu thân các người trước lúc chết nghẹn ngào, chính là để tỷ đệ hai người đi tiếp nhận chức vị thành chủ. Ta biết, với tính cách của người, sợ rằng sẽ không làm theo di nguyện của mẫu thân người.”

“Ừm, có chết cũng không làm.” Chiêm Ni ương bướng gật đầu.

“Đã như vậy, không bằng trên đường để cho hai người vui vui vẻ vẻ, cao hứng mà đi. Hơn nữa, ta còn nghĩ ra biện pháp chuẩn bị cho hai người. Nếu quả không gặp Lôi đại nhân, trong Hắc Thạch thành này, ta cũng vì hai người mà nghĩ ra biện pháp, đưa hai người an toàn đến Xích Nhĩ quận thành.” Lan Bá Đặc thành thực nói.

Ở tiểu trấn thôn quê kia, cuộc sống của Chiêm Ni và Cơ Ân căn bản không được vui vẻ lắm.

Bọn quý tộc trong tiểu trấn đó *** thèm thuồng vẻ đẹp của Chiêm Ni, mà Cơ Ân bình thường cũng bị người khác khi phụ, làm cho Chiêm Ni và Cơ Ân cho dù biết lần này đi đường nguy hiểm, bọn họ cũng sẽ vẫn đi. Dù sao, một khi lên làm thành chủ rồi, vận mệnh bọn họ sẽ có sự thay đổi lớn.

“Lan Bá đặc gia gia, lần này đi rất nguy hiểm đúng không?” Chiêm Ni sắc mặt phức tạp hỏi.

Lan Bá Đặc thở dài: “Ban đầu ta cho rằng cũng không phải quá nguy hiểm, nhưng mà giờ đến đây xem ra, vị đại nương của chúng ta quả là tâm lang thủ lạt, đã chuẩn bị ra tay ở Hắc Thạch thành. Con đường đi Xích Nhĩ quận thành, sợ rằng sẽ rất nguy hiểm.”

“Vậy Lan bá đặc gia gia, tại sao lúc đầu không nói rõ với Lôi ca?” Chiêm Ni hỏi.

“Không thể nói rõ được” Lan Bá đặc lắc đầu, “Sau khi phụ thân người mất đi, đại nương người dường như quản lý hết Xích Nhĩ quận thành. Cao thủ dưới tay bà ta cũng không ít. Người muốn nhờ vị Lôi đại nhân này cùng đi tới Quận thành để tranh quyền đoạt vị, sợ rằng hắn sẽ không vì tỷ đệ người mà liều mạng. Hiển nhiên là rất nguy hiểm.”

Người nắm quyền ở quận thành, thực lực quả thật là kinh người. Thủ hạ bát cấp cường giả phỏng chừng là cũng có, đương nhiên cửu cấp cường giả nhiều khả năng là không có. Cho dù là có, một người thôi, cũng không thể đắc tội. Một cửu cấp cường giả thường vì một gia tộc quản lý một hành tỉnh, hoặc vì hoàng đế mà phục vụ. Vì vậy, một thành chủ quận thành thì… không có nhiều khả năng.

Nhưng mà, giết người không chỉ đơn giản là dùng đao kiếm. Dùng độc, dùng cạm bẫy… đều có thể.

“Rất nguy hiểm?” Chiêm Ni đắn đo trong chốc lát, “Lan Bá Đặc gia gia, người đi nghỉ sớm đi.” Nói xong, Chiêm Ni liền rời khỏi phòng

Lan Bá Đặc.

Sau khi Chiêm Ni rời khỏi phòng Lan Bá Đặc, cũng không quay về phòng mình, mà lại… đi về phía phòng của Lâm Lôi.

“Cốc, cốc, cốc..” Ba tiếng gõ cửa.

“Mời vào” Tiếng Lâm Lôi vang lên, đồng thời đèn trong phòng cũng được thắp lên.

Chiêm Ni đẩy cửa bước vào.

Lâm Lôi rời khỏi giường, ngồi lên ghế, cười hỏi: “Chiêm Ni, muộn vậy rồi, nàng có việc gì sao?”

“Lôi đại ca.” Chiêm Ni ngồi xuống, hít một hơi thật sâu, cố gắng lấy dũng khí nói với Lâm Lôi, “Lôi đại ca, ta muốn nói với huynh một sự thật.”

“Sự thật gì vậy?” Lâm Lôi nhìn qua Chiêm Ni.

Chiêm Ni đầy áy náy nói: “Kỳ thật, ta cùng Cơ Ân trước giờ giống tại một tiểu trấn. Chúng ta rất lâu rồi không đi thăm phụ thân. Chúng ta đối với Xích nhĩ quận thành một chút cũng không quen thuộc. Lần này đi tiếp nhận chức vị thành chủ, không nhất định sẽ thành công.”

Chiêm Ni là một cô gái rất thiện lương, nàng hiện tại đã biết đường đi trước mắt rất nguy hiểm, không muốn Lâm Lôi phải cùng chịu cảnh nguy hiểm với bọn họ.

“Ừ” Lâm Lôi chỉ đáp một tiếng.

Nhưng trong lòng Lâm Lôi lại thầm nghĩ, Chiêm Ni này quả thật là một cô nương thuần phác.

Chiêm Ni thấy phản ứng của Lâm Lôi như vậy, cho rằng Lâm Lôi chưa hiểu, vội vàng giải thích: “Lôi đại ca, ban đầu ta cũng cho rằng lần này đi tiếp nhận vị trí thành chủ, thành công thì thành công, thất bại thì chúng ta sẽ quay về. Nhưng mà sự tình không đơn giản như vậy. Lần này có người muốn giết chúng ta, rất có khả năng là người do đại nương phái đến. Sau này sợ rằng có thể có nhiều thủ đoạn lợi hại hơn. Huynh ở bên cạnh chúng ta, có thể rất nguy hiểm.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 14: Ám Sát Liên Tiếp

Rất nguy hiểm,” Lâm Lôi cười nói.

Chiêm Ni thấy Lâm Lôi nói như vậy, không khỏi có chút lo lắng liền gật đầu nói: “ Phi thường nguy hiểm, Xích Ni thành giờ đây nằm trong tay Đại Nương bà ta rồi.”

Chiêm Ni có chút xấu hổ nói với Lâm Lôi: “Lôi đại ca, thật sự xin lỗi đại ca, ta trước đây không có nói thật việc này với đại ca, chàng không cần mạo hiểm vì bọn ta, thật không đáng giá mà.”

"Ha Ha ......"

Lâm Lôi cười nói, “Nàng cho là không đáng giá? Kỳ thật ta cũng không có việc gì, nhân tiện bảo vệ tỷ muội nàng mà thôi. Còn nguy hiểm á? Có nguy hiểm hay không? Ta rõ hơn nàng nhiều, được rồi, Chiêm Ni, nàng đi ngủ sớm đi.”

“Lôi đại ca.” Chiêm Ni có chút sững sờ nhìn Lâm Lôi

“Nàng quay về đi.” Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

Chiêm Ni liếc nhìn Lâm Lôi đầy cảm kích, “Cám ơn chàng, Lôi đại ca, thật sự là ta không muốn vì chúng ta mà chàng phải mạo hiểm” Chiêm Ni trịnh trọng nói với Lâm Lôi.

“Quay trở về đi ngủ đi” Lâm Lôi cố ý nghiêm mặt quát.

Lâm Lôi từ trước đối xử với Chiêm Ni rất chi là thân thiết, bây giờ làm mặt nặng với nàng, thật sự làm nàng sợ hãi.

“Vâng” Chiêm Ni phảng phất giống như một đứa trẻ, nhu thuận gật đầu, sau đó đi ra ngoài cửa, kỳ thật, giờ phút này, trong đáy lòng Chiêm Ni có chút vui mừng, dù sao nàng cũng là một thiếu nữ đã mười tám tuổi rồi, gặp một thanh niên lý tưởng đối đãi tốt với nàng, đáy lòng nàng phát sinh hảo cảm là truyện rất bình thường, nàng thật sự không muốn chia tay với Lâm Lôi.

Chiêm Ni đi ra tới cửa, đột nhiên quay đầu lại.

Chiêm Ni nhoẻn miệng cười, nói: “Lôi đại ca, lúc chàng nghiêm mặt trông rất lãnh khốc đó.” Nói xong, Chiêm Ni tựa như một cánh én nhỏ bay nhanh ra khỏi phòng của Lâm Lôi.

Lâm Lôi chứng kiến cảnh này, chỉ biết dở khóc dở cười.

Hít sâu một hơi dưỡng khí, Lâm Lôi lấy lại bình tĩnh, quay trở lại giường, lẳng lặng ngồi xuống bắt đầu tu luyện linh hồn, bất luận là lúc nào nơi nào, Lâm Lôi cũng không buông thả việc tu luyện.

Lâm Lôi không lúc nào quên mối thù của cha mẹ mình.

Không thể nào quên được cái chết của Đức Lâm gia gia.

“Một ngày nào đó..........” Lâm Lôi trong lòng kiên định vô cùng, lúc này đây hắn không cần quyền cao trức trọng, mà chỉ cần có thể an tĩnh để tĩnh tâm tu luyện.

Cũng trong tòa tửu điếm này, ở một đình viện biệt lập khác, ngọn nến trong phòng vẫn cháy sáng, nam tử tóc đỏ đang lạnh lùng ngồi trong phòng, sáu người khác thì đang đứng.

“Lần này động thủ thành công, mọi người sẽ được ghi công. Nếu thất bại thì các ngươi sẽ biết thủ đoạn của Uy Đức phu nhân đó.” Nam tử tóc đỏ lạnh nhạt nói.

Trong lòng sáu người nọ đều thấy sợ hãi.

Uy Đức phu nhân lòng dạ ác độc, Uy Đức Bá Tước lúc còn sống, trên danh nghĩa thì là thành chủ, kỳ thật thành chủ thật sự lại là Uy Đức phu nhân.

Cho dù là con trai của phu nhân, trước mặt nàng đều sợ đến mức không nói nên lời.

Đáng tiếc là con nàng đã chết.

Dựa theo quy củ, chức vị thành chủ sẽ do con của Uy Đức Bá Tước kế thừa, nhưng thử hỏi Uy Đức phu nhân làm sao có thể dễ dàng dâng chức vị này cho hai tỷ đệ tỉnh lẻ đó chứ?

“Xin hãy yên tâm, đội trưởng, lần này chúng ta tuyệt đối sẽ không thất bại. Cường giả đó không thể lúc nào cũng bảo vệ hai tỷ đệ chúng.” Một trong sáu người hùng hồn nói.

Những kẻ khác đều gật gật đầu.

“Thế thì được, ta đã phái người mua chuộc lão chủ tiệm, tầng 3 của tiệm rượu có hai phòng, thật tốt là đối mặt với đình viện nơi chị em hai chúng đang ở, bốn người trong các ngươi phân hai người ở một phòng, còn hai người khác theo ta, nhớ kỹ, khi có cơ hội lập tức ra tay, đứa trẻ là mục tiêu quan trọng nhất.” Nam tử tóc đỏ nhắc nhở.

Rốt cuộc Cơ Ân là người thừa kế đầu tiên.

Chiêm Ni dù cũng là con của thành chủ, nhưng nàng là nữ, vì thế cho nên sẽ phi thường khó khăn nếu nàng muốn làm thành chủ.

Đợi tới khi đứa trẻ xuất hiện, liền động thủ, nếu còn có cơ hội, giết tiếp đứa con gái" Nam tử tóc đỏ nói một cách lạnh lùng. "Được rồi, các ngươi vào vị trí đi, nói không chừng, thằng nhóc đó ban đêm mà đi vệ sinh, thì nhiệm vụ của chúng ta sẽ hoàn thành dễ dàng hơn đó"

"Vâng, thưa đội trưởng"

Dưới sự sắp xếp của gã tóc đỏ, bốn gã lặng lẽ rời đình viện, tiến lên tầng hai theo đúng kế hoạch.

Bầu trời đêm nay, sương nhẹ.

Lần này gã tóc đỏ mang theo những kẻ cung thủ, đều là phần tử tinh anh của Xích Nhĩ thành. Với trình độ bọn họ, bắn một đứa trẻ không có năng lực bảo vệ trong vòng năm sáu mươi thước, hoàn toàn là mười phần chắc cả mười.

"Đội trưởng, chúng ta làm gì ạ.?" Hai gã còn lại hỏi dò.

"Nếu bốn gã đó không hoàn thành nhiệm vụ, bọn người lập tức đội lốt thành người phục vụ đợi khi trời sáng, mang bữa sáng vào, đợi thời cơ lập tức hạ thủ giết chết nó."

"Đội trưởng.." Hai gã bồn chồn nói.

Hóa trang thành người phục vụ ám sát, cho dù thành công, bên trong phòng có một thần bí cường giả cùng Hắc Báo, hai gã liệu có chạy thoát?

"Hừ"

Gã tóc đỏ quay đầu lạnh lùng nhìn bọn họ, nói: "Các ngươi không có lựa chọn nào khác, lần này theo ta tới đây, người nhà các ngươi đã sớm bị phu nhân khống chế rồi, nếu thất bại thì không nói làm gì, nếu thành công thì cho dù các ngươi chết đi, gia đình các ngươi cũng được hậu đãi a.”

Hai gã sắc mặt trắng bệch.

“Hai ngươi đều biết thủ đoạn của phu nhân, và cũng đều biết thủ đoạn của ta rồi đó” Gã tóc đỏ lãnh khốc nói.

Gã tóc đỏ trên danh nghĩa là đội trưởng của bọn chúng, kỳ thật là một con chó trung thành của Uy Đức phu nhân, giết người không chớp mắt.

“Đương nhiên nếu bốn người bọn chúng thành công, thì bọn ngươi không cần ra tay nữa. Bọn ngươi hãy cầu khẩn đi, cầu khẩn cho thần may mắn đến với các ngươi.”

Hai gã im lặng.

Hai gã bọn họ chỉ là binh lính trong Xích Ni thành, loại tiểu nhân vật này căn bản không thể đấu lại Uy Vũ phu nhân, hơn nữa còn có gã tóc đỏ đang đứng nhìn họ chằm chằm.

Giờ phút này tại tầng ba tửu điếm, bốn gã đang phân nhau một người nghỉ ngơi một người cảnh giới.

Bọn họ phải duy trì thể trạng ở tình trạng tốt nhất, một khi Cơ Ân xuất hiện, kẻ cảnh giới sẽ đánh thức kẻ bên cạnh.

Đêm dần dần trôi qua.

Cả đêm qua, Cơ Ân không rời khỏi phòng, trời dần sáng, không khí thanh tĩnh của buổi sáng sớm làm cho bốn gã cung thủ tỉnh táo rất nhiều.

“Kèn ket”

Của phòng mở rồi.

“Ra rồi” Gã cung thủ gọi đồng bọn.

Cả bốn gã tim đều đập thình thịch, lén nhìn về hướng cửa phòng Cơ Ân.

“Là đứa nữ, đừng vội! đợi thêm chút đi” đám cung thủ lẳng lặng đợi.

Mở cửa phòng đi ra, là Chiêm Ni với bộ mặt tươi cười, từ khi biết Lâm Lôi không rời đi để ở lại bảo vệ chị em nàng, mặc dù biết hành trình đầy nguy hiểm, nhưng đáy lòng nàng tràn đầy niềm hân hoan.

Sau đó, nàng đi tới phòng của em mình, cất tiếng nói thánh thót, “Dậy đi, Đệ Đệ, đừng ngủ nướng nữa” nàng nhẹ nhành gõ cửa phòng Cơ Ân.

Nghe thấy thanh âm của Chiêm Ni, Lâm Lôi ngưng tu luyện mở mắt, Hắc Báo nằm dưới gầm giường đến mắt cũng không mở.

Cơ Ân trong bộ đồ ngủ mở cửa phòng mình, mắt nhắm mắt mở nói “Tỷ tỷ, sớm như thế đã tìm đệ làm gì vậy, đệ tối qua mãi mới ngủ được mà.”

Lúc này, tại tầng ba tửu điếm, đám cung thủ trong phòng con mắt đều sáng lên.

Mục tiêu xuất hiện.

Bốn gã cung thủ đồng thời đều lắp tên, chuẩn bị bắn.

“Tiểu thư, thiếu gia, hai người dậy sớm thế” Lão bộc Lan Bá Đặc cũng mở cửa phòng, xuất hiện nói.

“Chào Gia Gia” Chiêm Ni hồ hởi chào.

“Gia Gia, không phải con dậy sớm mà là tỷ Chiêm Ni đánh thức con” Cơ Ân trề môi nói.

Cùng lúc này,

“Bắn”

Trong một phòng ở tầng ba tửu điếm, một gã cung thủ thấp giọng quát, hai gã cung thủ đồng thời đứng thẳng người dậy, cả cung tên đều lộ ra ngoài cửa sổ.

“Vút, vút”

Bốn mũi tên nhọn xé gió từ cửa sổ bắn ra. Hai mũi nhắm vào Chiêm Ni, hai mũi nhắm vào Cơ Ân.

Trong lúc đó, Lâm Lôi vẫn ở trong phòng, lão bộc Lan Bá Đặc cách đó mười thước, căn bản là không kịp ứng cứu.

“Tiểu thư” Lão bộc chỉ kịp kêu hai tiếng.

Chiêm Ni, Cơ Ân tựa hồ cảm giác được nguy hiểm, đều quay lại nhìn, chỉ thấy trong mắt họ tên bay xé gió tới gần.

Đầu mũi tên xé gió, phát ra tiếng huýt chói tai.

“Phanh, phanh, phanh, phanh” liên tục bốn tiếng động lớn vang lên.

Chiêm Ni, Cơ Ân hai tỷ đệ bọn họ đứng như trời trồng, Lan Bá Đặc bên cạnh sợ đến ngây người, cảnh vật yên tĩnh chỉ nghe tiếng mở cửa phòng Kẹt, phòng Lâm Lôi mở cửa, Lâm Lôi xuất hiện.

“Bối Bối, giao cho ngươi đó”

Bối Bối lúc này đang đứng trước mặt hai tỷ đệ Chiêm Ni, Cơ Ân, là nó lúc nãy đã tiếp bốn mũi tên.

Ngày hôm qua sau khi hai tỷ đệ bị ám sát, Lâm Lôi đã có dự cảm sự việc sẽ không kết thúc như vậy, liền để Bối Bối ngủ ở ngoài để đề phòng.

Bối Bối người nhỏ, nằm trong đống cỏ ở đình viện, đừng nói là người khác, ngay cả tỷ đệ bọn họ cũng không phát hiện ra.

“Lão Đại, xem ta đây” Bối Bối hưng phấn liếm mép.

Chỉ thấy một đạo tàn ảnh màu đen cực nhanh xẹt trong không trung, trong chớp mắt đã tiếp cận tâng ba, độ cao mười thước thật sự không có chút cản trở với Bối Bối, Khi thấy công kích thất bại, bốn gã cung thủ muốn động thân chạy trốn. Bọn chúng còn chưa kịp trở người, Bối Bối đã tiếp cận căn phòng,

Hai đạo trảo ảnh nhoáng lên, hai gã cung thủ đã ngã xuống,

Hai gã cung thủ còn lại đang định mở cửa chạy trốn.

Quay đầu lại nhìn, bọn gã chỉ thấy một đạo tàn ảnh bay tới, làm chúng không kịp kêu, “Phụp, phụp” tiếng huyết quản bị đứt vang lên.

Bối Bối không hoàn toàn thỏa mãn nhìn hai thi thể nằm dưới sàn nhà, quay đầu thoát ra khỏi nhà bằng hướng cửa sổ, thời gian cả đi lẫn về không tới nửa phút.

“Bối Bối, thật không tồi” Lâm Lôi cười khen.

Bối Bối nghênh mặt đắc ý, khi đi qua chỗ Hắc Báo, Hắc Báo bất mãn gầm nhẹ một tiếng “Tốc độ của ta còn nhan hơn”

Bối Bối lập tức quay lại phía Hắc Bào gầm nhẹ.

Lâm Lôi tuyệt không can ngăn hai con ma thú này, hắn đi tới bên hai tỷ đệ, nói; “ Qua hết rồi, qua rồi”

Lâm Lôi vỗ nhẹ vai hai tỷ đệ, bọn họ hai người liền ôm chặt lấy Lâm Lôi, khóc vùi.

Lâm Lôi chỉ còn cách an ủi hai tỷ đệ bọn họ mà thôi.

Đợi đến khi hai tỷ đệ bọn họ bình tĩnh trở lại, Lâm Lôi mới hỏi Lan Bá Đặc “Lan Bá Đặc, người đã chuẩn bị bữa sáng chưa vậy?”

“Chuẩn bị rồi, lát nữa sẽ có người của tửu điếm mang tới” Lan Bá Đặc cảm kích nhìn Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 15: Chương Dược Sư

Cơ Ân tỷ đệ hai người vừa trải qua một lần bị ám sát hụt, cũng chân chính ý thức được quãng đường đầy nguy hiểm tới quận thành, lúc nào cũng có thể xẩy ra khả năng bị giết chết, nên hai người bọn họ không tự chủ được, đều có ý dựa vào Lâm Lôi.

“Lôi đại ca , ca nói chúng ta nên làm gì tiếp theo đây” Ân Cơ trong lòng lo lắng, nhìn Lâm Lôi hỏi.

Vào lúc này vô luận Chiêm Ni, hay Cơ Ân, đều cảm thấy tương lai mờ mịt, không biết rốt cuộc rồi sẽ xảy ra sự cố gì nữa đây.

Nhìn hai chị em thuần phác An Cơ, Lâm Lôi an ủi “ Hai chị em yên tâm đi, ta có thể đối phó với thành chủ”

Ngày hôm nay Lâm Lôi đã đạt tới bát cấp, sau khi long hóa chính là cửu cấp đỉnh phong, trong khi đó còn có Hắc Lỗ (Hắc Báo) cũng đạt tới cửu cấp ma thú, và Bối Bối thực lực cũng không dưới Hắc Lỗ và Lâm Lôi.

Một người hai ma thú kết hợp lại,

Chỉ cần không phải là thánh vực cường giả, thì bao nhiêu nhân mã cũng không ngăn được bọn họ.

Chiêm Ni, Cơ Ân nghe được lời này của Lâm Lôi, đáy lòng đều không kìm được niềm vui và sự sùng bái đối với Lâm Lôi.

Tỷ đệ bọn họ đối với Lâm Lôi, cho tới tận lúc này vẫn chưa biết được thực lực của Lâm Lôi, dưới con mắt bọn họ hai người, Lâm Lôi chính là một cường giả thần bí, còn Đích Lan Bá Đặc ở một bên nhìn thấy cảnh này, trong lòng cũng được an ủi rất nhiều, chỉ cần hai tỷ đệ họ được an toàn, lão bộc già trung thành này có chết cũng cam lòng, một cường giả như Lâm Lôi lại có thể không toan tính gì mà bảo vệ hai tỷ đệ tỉnh lẻ này, cũng đủ để Lan Bá Đặc cảm kích từ đáy lòng rồi.

“Bịch, bịch, bịch ! ”

Tiếng đập cửa ngoài đình viện vang lên.

“Để ta ra mở cửa” Lan Bá Đặc cười nói “chắc là người mang bữa sáng đó”

“Chuẩn bị ăn sáng thôi” Lâm Lôi cười, dẫn hai tỷ đệ đi tới phòng khách, vào lúc này Lan Bá Đặc đã mở cửa, hai người phục vụ đẩy xe chứa đồ ăn sáng vào bên trong.

“Mang đồ ăn tới phòng khách nhé” Lan Bá Đặc cười to dặn dò.

“Vâng, thưa ngài” Thái độ hai người phục vụ này rất khiêm tốn, phân biệt hai bên đẩy xe ăn đi vào, trong khi đẩy xe hai người nhìn nhau một cái, trong mắt hiện lên vẻ quyết tâm.

Lần này, bọn họ tới ám sát Cơ Ân, vô luận thành công hay thất bại , bọn họ tất chết không thể nghi ngờ.

Bọn họ qua lần trước đã biết Lâm Lôi là một cường giả, vô luận là Lâm Lôi hay Hắc báo đều có thể dễ dàng giết họ.

Trong phòng khách, Lâm Lôi ngồi ở ghế chủ tọa, hai bên là hai tỷ đệ Cơ Ân, hai gã phục vụ với vẻ cười khiêm tốn, đẩy xe đồ ăn vào phòng khách.

“Tiên sinh, tiểu thư, đây là món dê quay” Một gã phục vụ mở vung nồi.

“Để bên này, trên mặt bàn đá ấy” Lâm Lôi nói, Hắc Lỗ đang nằm trên mặt đất ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm món dê quay.

Với sức ăn của Hắc báo, thì cả con dê quay này cũng chỉ là như bữa sáng mà thôi.

“Vâng, thưa tiên sinh” một gã phục vụ rất cung kính để một chiếc đĩa to lên bàn, sau đó đổ món dê quay vào đó. Bối Bối nhảy tới, chỉ thấy trảo hoa lên, đã lấy được một chiếc đùi dê quay.

Hắc Lỗ nhìn trừng trừng Bối Bối, sau đó cũng đi tới, há to mồm cắn xé con mồi (Con dê).

“Tiên sinh, xin mời” gã phục vụ đặt đĩa ăn trước mặt Lâm Lôi, sau đó cũng đặt đĩa thức ăn trước mặt Cơ Ân.

Vào lúc này gã phục vụ còn lại cũng đang dọn thức ăn lên bàn.

Lúc này

Hai gã phục vụ đều ở bên cạnh Cơ Ân, Cơ Ân thì không có chút cảnh giác nào, đang hưng phấn cầm dao, dĩa chuẩn bị chiến đấu với thức ăn.

Hai gã phục vụ nhìn nhau, đồng thời hai tay biến thành lợi trảo, chộp vào các vị trí ngực, đầu, yết hầu của Cơ Ân,

Tứ trảo cùng công kích một lúc !

Chiến sĩ ngũ cấp, lục cấp bình thường, đều có thể một chưởng đánh vỡ cự thạch. Tứ cấp chiến sĩ cũng có thể một chưởn đánh vỡ bia gỗ.

Khoảng cách quá gần。

Cơ Ân, một thiếu niên thực lực rất yếu, vô luận là đầu hay yết hầu, đều không thể chịu nổi một chiêu công kích.

Khoảng cách giữa Cơ Ân và hai gã phục vụ quá gần, khoảng cách ra tay quá gần, khoảng cách ngắn như vây, nếu là bát cấp chiến sĩ, sợ rằng cũng không có phản ứng kịp.

Lâm Lôi hừ lạnh một tiếng。

Một đạo quang mang quỷ dị màu tím hiện trong mắt Lâm Lôi, chỉ nghe Đing một tiếng chói tai vang lên, bốn bàn tay của hai gã phục vụ đã nằm trên mặt đất.

“A。 ” Chiêm Ni sợ đến mức nhảy dựng lên.

“Ngươi, ngươi tại sao lại có thể” Một gã phục vụ nhìn Lâm Lôi với vẻ khó tin.

Hai gã phục vụ rên rĩ một cách yếu ớt, nhìn nhau trong mắt đầy vẻ tuyệt vọng.

“Thiếu gia” Lan Bá Đặc ở bên cạnh lúc này mới có phản ứng, phẫn nộ tung hai cước đá bay hai gã phục vụ vào vách tường, làm bức tường chấn động.

Lúc ấy khoảng cách giữa bọn họ và Cơ Ân chỉ là nửa mét. Hai người bọn họ tuy chỉ là tứ cấp chiến sĩ, nhưng khoảng cách nửa mét ấy, phỏng chừng chỉ cần nháy mắt là có thể giết được Cơ Ân.

Vào thời khắc đó, kể cả cường giả cũng không phản ứng kịp。

Nhưng Lâm Lôi không những phản ứng kịp, mà còn chặt đứt bốn bàn tay của họ

“Ngươi cảm thấy kỳ quái khi ta phản ứng kịp, đúng không?”

Lâm Lôi lạnh nhạt nhìn hai gã, một người phục vụ bình thường, hai tay có luyện như bọn ngươi sao?”

Hai gã nhìn tay mình nằm dưới đất.

Tay hai gã không ngừng chảy máu, nếu cứ tiếp tục như vây, một lát nữa chắc hẳn bọn chúng sẽ mất máu mà chết, bọn gã biết rằng, nhiệm vụ thất bại, mặc dù Lâm Lôi bỏ qua, còn có Uy Đức phu nhân, sẽ không tha bọn gã.

Hai gã nhìn nhau, ánh mặt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Lần này thủ hạ dưới tay của hán tử tóc đỏ đều là những tay tinh anh giỏi cung tên, những kẻ giỏi cung tên, trải qua năm tháng khổ luyện, những vết chai ở tay rất dễ nhận ra.

Hai gã nhìn nhau, ánh mặt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

“Không cần quan tâm bọn họ, Chúng ta lập tức xuất phát” Lâm Lôi đứng dậy nói.

Chiêm Ni, Cơ Ân đã trải qua hai lần bị ám sát, lần thứ ba này đã không còn yếu đuối như hai lần trước. Cơ Ân cúi đầu nói khẽ “ Lôi đại ca, bữa sáng này, chúng ta có nên gói lại mang đi ăn”

“Không。”

Lâm Lôi lắc đầu nói “Ta nghi đồ ăn này bị hạ độc”

“Bị hạ độc” Cơ Ân nhìn vào những đồ ăn ngon trong đĩa, sợ hãi nói.

“chi chi~~~”Bối Bối bên cạnh kêu hai tiếng đối thoại với Lâm Lôi, Lâm Lôi nhìn Bối Bối, không khỏi mỉm cười.

“Đúng rồi, ngươi không sợ độc, được chưa?” Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.。

Kỳ thật ma thú cùng nhân loại cấu tạo sinh lý có khác biệt rất lớn, rất nhiều ma thú bản thân đã mang độc tố. Loài người sợ độc, còn bọn chúng thì không hẳn, ma thú càng lợi hại thì khả năng kháng độc càng lớn. Hơn nữa nhìn chung ma thú đều sinh sống ở nơi rừng rậm hoang vu, từ nhỏ đã tiếp xúc với các loại độc, trải qua nhiều đời, năng lực kháng độc ngày càng lớn.

Đám người Lâm Lôi sau đó rời khỏi tửu điếm, lúc đó hán tử tóc đỏ đứng ở xa nhìn bọn Lâm Lôi rời đi, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Lôi?” Từ đâu chui ra một cao thủ như vậy à? Lúc nào cũng ở cùng với hai tỷ đệ nhà quê đó chứ.

Hán tử tóc đỏ trong lòng rất phẫn nộ。

Lần ám sát Cơ Ân, Chiêm Ni này, nhiệm vụ căn bản rất dễ, lão người hầu Lan Bá Đặc, thực lực căn bản không là gì, đúng ra là một nhiệm vụ dễ dàng hoàn thành, ở đâu lại chui ra một gã Lôi, làm nhiệm vụ khó giải quyết.

“Không còn cách nào khác, chỉ còn cách bẩm báo phu nhân” Hán tử tóc đỏ biết sự lợi hại của Lâm Lôi, hắn thật sự không dám mạo hiểm.

Áo Bố Lai Ân đế quốc, là cường quốc quân sự mạnh nhất trên Ngọc Lan đại lục, có một hệ thống đưa tin đặc biệt, đó là hệ thống đưa tin do đội ngũ ma thú ngũ cấp Thanh Phong Điêu đảm nhiệm.

Cả Áo Bố Lai Ân đế quốc, giữa mỗi quận đều có một số Thanh Phong Điêu, có những người có chuyên môn khống chế Thanh Phong Điêu, Thanh Phong Điêu có trí tuệ cực cao, bọn chúng có thể nhớ đường, khi chủ nhân hạ lệnh, hoàn toàn có thể đưa văn kiện tới những nơi cần.

Chỉ có điều đội ngũ Thanh Phong Điêu để đưa tin này, chỉ có quan gia hùng bá nhất phương của đế quốc mới có tư cách sử dụng, người dân bình thường thì không thể, đương nhiên.... trong quân đội cũng có đội ngũ này, chỉ có điều chúng là hệ thống độc lập.

Hán tử tóc đỏ liền phái ra một Thanh Phong Điêu mang theo thư tín mang về cho quận thành thành chủ.

Tốc độ bay trên không trung của Thanh Phong Điêu vượt xa tốc độ di chuyển của đám người Lâm Lôi trên mặt đất, vì vậy cho nên khi đám người Lâm Lôi vừa rời Hắc Thạch thành không lâu thì Thanh Phong Điêu đã tới Xích Nhĩ quận thành.

Xích Nhĩ thành, là một tòa thành tương đối to.

Tại Tây Bắc hành tỉnh, thành chủ phủ, không khí thật ngột ngạt, trầm lắng.

Chủ nhân của thành chủ phủ này là Uy Đức phu nhân, một con người nổi tiếng về sự lãnh khốc, cao ngạo.

“Muội Muội。Muội Muội。”

Hai nam tử trung niên bước vội vào hoa viên đằng sau thành chủ phủ, vào lúc này Uy Đức phu nhân đang hưởng thụ sự phục vụ của thị nữ.

“Làm sao thế, hai vị ca ca” Uy Đức phu nhân ngẩng đầu nhìn hai gã trung niên nam tử.

“Muội Muội, có thư khẩn gửi tới, nhiệm vụ thất bại rồi, “ Một trong hai gã, gã béo nói khẽ.

“Thất bại, Khoa Đức sao lại vô dụng như vậy?” Uy Đức phu nhân tiếp lấy thư, mở ra xem, nhíu mày nghi hoặc nói: “Một gã cường giả thần bí có hắc báo?”

Uy Đức phu nhân nhất thời trầm mặc｡

Theo sự tình trong thư của gã tóc đỏ, hắc báo kia ít nhất là ma thú bát cấp, vậy thì cường giả thần bí đó ít nhất cũng phải là thực lực bát cấp.

“Muội muội , chúng ta nên làm gì bây giờ?” gã đại ca của Uy Đức phu nhân, là gã béo dò hỏi.

Uy Đức phu nhân nhíu mày suy nghĩ.

“Hai vị ca ca, hai người hãy đi mời Mặc dược sư lại đây” Uy Đức phu nhân bình tĩnh nói.

“Hoắc Nhĩ Mặc cái lão quái vật ấy à?” Nhị ca của nàng lập tức hoảng hốt la lên.

Uy Đức phu nhân lạnh lùng nói: “Theo sự điều tra của Khoa Đức, Nam tử thần bí tên Lôi kia ít nhất là bát cấp cường giả, thậm chí là cửu cấp, ta không có thực lực chính diện giết chết một cửu cấp cường giả, mà nên để cho Mặc dược sư đi thực hiện việc đó, hắn đã từng giết được cửu cấp cường giả đó”

“Nhưng Hoắc Nhĩ Mặc hắn...” gã đại ca chần chờ thốt lên.

“Hừ, hai người các ngươi do dự như vậy, vĩnh viễn không thể làm được đại sự, cho dù ta có giết được Cơ Ân, liệu bộ dạng các ngươi như vậy, còn muốn làm thành chủ?” Uy Đức phu nhân hừ lạnh một tiếng.

“Được rồi, Muội muội, chúng ta sẽ đi đón Mặc dược sư!” hai gã ca ca của Uy Đức phu nhân khuất phục nói.

Hoắc Nhĩ Mặc dược sư, là bản thân Hoắc Nhĩ Mặc tự phong cho mình.

Có người cho rằng Hoắc Nhĩ Mặc là sát thủ, nhưng Hoắc Nhĩ Mặc thì tự cho rằng mình là một dược sư.

Thật ra bản lĩnh cứu người của Hoắc Nhĩ Mặc rất cao, Hoắc Nhĩ Mặc năm nay đã hơn ba trăm tuổi, một lục cấp chiến sĩ có thể sống hơn ba trăm tuổi thật sự là không thể, nhưng Hoắc Nhĩ Mặc lại có thể, hơn nữa thoạt nhìn thì khí sắc của hắn vẫn rất tốt, bởi vì hắn thường xuyên sử dụng một ít dược thảo cổ quái, làm cho thân thể của hắn tráng kiện như thanh niên vậy.

Hai gã ca ca của Uy Đức phu nhân trước mặc Hoắc Nhĩ Mặc vẫn có chút điệu bộ thận trọng.

“Hoắc Nhĩ Mặc dược sư , lão xuất phát sớm đi” Gã đại ca của Uy Đức thúc giục, “người của chúng ta sẽ chỉ cho ngươi mục tiêu lần này.”

“Ha ha, các ngươi hãy giao cho ta một nửa số tiền, ta sẽ lập tức xuất phát.” Hoắc Nhĩ Mặc cười nói.

“Tiền trước” Hai huynh đệ trừng mắt nhìn Mặc dược sư.

Tại Xích Nhĩ thành, hai người bọn họ thật sự chưa biết nhịn ai bao giờ, chỉ là họ đã nghe qua sự tình về Mặc dược sư, huynh đệ bọn họ cũng không dám làm gã tự xưng là Dược Sư này giận, một khi gã này lên cơn giận, không biết là sẽ có bao nhiêu người chết đây.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 16: Con Sông Ngọc Lan

Con sông lớn nhất cả Ngọc Lan đại luc, không nghi ngờ gì chính là sông Ngọc Lan, con sông này chảy qua Liễu Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc, La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc. Các nhánh của nó, trong bốn đại đế quốc nơi nào cũng có.

Có thể nói, con sông Ngọc Lan đã nuôi dưỡng phân nửa người dân ở Ngọc Lan đại lục.

“Con sông rộng quá” 。Lâm Lôi ngồi trên mui một chiếc lâu thuyền, nhìn nước sông chung quanh cuồn cuộn chảy, trong lòng rất rung động.

Chiếc lâu thuyền này, là do Lâm Lôi thuê.

Tốn một vạn kim tệ, có thể đi tới cửa sông gần nhất của Xích Ni thành, cửa sông đó cách Xích Ni thành chưa tới một trăm dặm đường.

Theo lời của Lâm Lôi, nếu đi bằng đường bộ, sợ rằng còn phải trải qua không biết bao lần bị ám sát nữa, không bằng thuê một chiếc lâu thuyền, trực chỉ phía nam sông Ngọc Lan thẳng tiến.

Chiếc lâu thuyền này do Lâm Lôi thuê, hắn không cho rằng lâu thuyền hắn thuê tại Hắc Thạch thành này nằm trong ảnh hưởng của Uy Đức phu nhân.

“Lôi đại ca” Chiêm Ni từ trong thuyền đi ra.

Con sông này gió rất to, gió thổi bay quần áo và tóc của Chiêm Ni, Chiêm Ni mỉm cười nhìn Lâm Lôi, đi tới và ngồi xuống bong tàu bên cạnh Lâm Lôi, :”Lôi đại ca, lúc đó ta có nói với chàng thù lao là một vạn kim tệ” Chiêm Ni có chút bối rối nói.

Đối với Chiêm Ni, Cơ Ân mà nói, một vạn kim tệ thật sự là một khoản tiền quá lớn.

Ai có thể nghĩ rằng, Lâm Lôi lại có thể thật sự bỏ tiền ra thuê chiếc lâu thuyền này, giá thuê chiếc đại lâu thuyền này rất đắt, thật là xa hoa. Từ Hắc Thạch thành tới Xích Ni thành cách một quãng đường xa như vậy, phải mất một vạn kim tệ, đó là chủ thuyền thấy Hắc Báo bên cạnh Lâm Lôi, biết Lâm Lôi là một cường giả, nên mới giảm giá thuê thành một vạn

Một vạn kim tệ đối với Lâm Lôi mà nói, thì chỉ như bỏ ra một kim tệ mà thôi.

Lâm Lôi bỏ ra một vạn kim tệ, thật sự làm cho Chiêm Ni bối rối, Tỷ đệ nàng muốn trả tiền, nhưng lại không có.

“Chiêm Ni, nàng không cảm thấy, phong cảnh nơi đây rất đẹp sao?” Lâm Lôi đứng dậy, đi tới mũi tàu. Xung quanh mạn tàu đều có xích sắt.

Lâm Lôi tay nắm xích sắt, mắt nhìn bốn hướng xung quanh.

Nước sông Ngọc Lan cuồn cuộn chảy, kéo dài hàng vạn dặm, chỗ rộng thì hàng dặm, chỗ hẹp thì vài trăm thước, nó là CON SÔNG MẸ của Ngọc Lan đại lục, đã nuôi dưỡng bao nhiêu thế hệ con người, lịch sử của Ngọc Lan đại lục cũng đã có mười ngàn năm rồi a.

“Con sông Ngọc Lan này, ít nhất cũng đã tồn tại mười ngàn năm rồi.

Nhìn con sông cuồn cuộn chảy, Lâm Lôi không khỏi liên tưởng tới tình cảnh của mười ngàn năm trước, “Quốc gia và con người trong một trường đoạn mười ngàn năm, đã trải qua bao thế sự xoay vần, xuất hiện và biến mất. Cừu hận của một người so với sự hưng vong của một quốc gia thật sự là nhỏ bé.

Đối diện với nước sông cuồn cuộn chảy, trong lòng Lâm Lôi phát sinh cảm xúc đặc biệt.

“Ngọc Lan đại lục ngày hôm nay sáu thế lực khổng lồ, đó là bốn đại đế quốc, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình” Lâm Lôi trong lòng bình tĩnh suy xét.

Từ khi còn nhỏ, mục tiêu của Lâm Lôi là thực hiện nguyện vọng của cha mình, đó chính là việc tu luyện đạt đến đỉnh phong.

Sau khi Cha mất, cả linh hồn và con người Lâm Lôi đều chìm vào trong vực sâu tăm tối, con đường báo thù, là con đường của giết chóc, trên con đường này, Lâm Lôi cũng đã mất đi Đức Lâm gia gia của hắn.

Ba năm khổ luyện ở ma thú sơn mạch, tự nhiên tâm linh được tẩy rửa, làm cho tâm linh của Lâm Lôi lặng như nước, hoàn toàn biến đổi.

“Tu luyện đạt tới đỉnh phong, mới có thể thực hiện mục tiêu, Quang Minh giáo đình thế lực đỉnh phong, khi đối mặt với vương giả ma thú sơn mạch “ Đế Lâm” không phải là lựa chọn giải pháp lui bước sao?”

Lâm Lôi trong lòng mười phần tự tin.

“Một ngày nào đó, Ta nhất định sẽ đạt tới đỉnh phong” Nhìn nước sông cuồn cuộn chảy, Lâm Lôi cảm thấy hùng tâm vạn trượng.

Chưởng đà chiếc lâu thuyền to lớn này điều khiển lâu thuyền thật là quá dễ, mặc dù nước sông Ngọc Lan chảy xiết, nhưng so với biển thì còn an toàn hơn nhiều, hắn thậm chí còn nói chuyện phiếm với thủy thủ.

“Hà, nhìn thấy Hắc Báo chưa? Thuyền trưởng đắc ý nói. “Nó chính là ma thú, bọn ngươi xem, con của ta không bao lâu nữa cũng sẽ biết thu phục ma thú à.”

“Thuyền trưởng, nhưng loại ma thú như Hắc Báo kia, con của ngài có thể thu phục thật sao?” Thủy thủ xung quanh cười ồ cả lên. Địa vị của thuyền trưởng và thủy thủ, căn bản không khác nhau là bao, đều là những nam nhân sống trên sông nước.

Thuyền trưởng thở dài nói :” Ma thú cao cấp, Ta thật sự bội phục vị cường giả đó. Còn nhớ năm ngoái không, khi ta đi đế đô, nhìn thấy Vũ Thần Môn nhận ký danh đệ tử, các ngươi không biết đâu, thật là nhiều cường giả ở đó. Cưỡi cự hình ma thú, hoặc cưỡi ma thú phi hành, cả đoàn cường giả đó tranh giành nhau một vị trí gia nhập Vũ Thần Môn, các cao thủ đó di động quá nhanh, làm ta chỉ thấy tàn ảnh mà thôi.

Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên mui thuyền, mặc cho gió quất, hắc ngọc trọng kiếm để trên hai đầu gối, Lâm Lôi nhắm mắt lẳng lặng cảm nhận sự mênh mông của Ngọc Lan hà.

“Thế, là Thế của Trời, là Thế của Đất, là Thế của vô tận sông và biển.” Linh hồn Lâm Lôi hoàn toàn dung nhập trong gió, thậm chí còn cảm ứng được lòng con sông Ngọc Lan rộng lớn, cảm ứng được khoảng đất vô tận chung quanh sông Ngọc Lan.

Tự nhiên cũng có thể cảm ứng được hà lưu đang chảy xiết.

Chiếc lâu thuyền này xuôi giòng nước chảy, trong thủy trình đã từng dừng lại, cho mọi người xuống ăn uống…V…V. Chỉ có mỗi Lâm Lôi vẫn ngồi trên mui thuyền, một bữa cũng chưa dùng qua.

Sáu ngày trôi qua nhanh chóng.

“Tỷ tỷ, Lôi Ca hắn không ăn không uống gì, không sao chứ?” Cơ Ân chỉ Lâm Lôi lúc đó đang ngồi khoanh chân trên mui thuyền, lo lắng hỏi Chiên Ni.

Chiêm Ni trong lòng cũng có chút lo lắng, bất đắc dĩ nói với Cơ Ân “ Tỷ cũng không biết, chỉ là Bối Bối không cho chúng ta lại gần”.

“Yên tâm đi.” Thuyền trưởng vừa cười vừa tiến tới nói, “Các cường giả đỉnh cấp không như người thường đâu, trước mắt họ, núi cao, thác sâu vạn trượng cũng không ngăn được họ”

“Trâm vạn đại quân, cũng đừng mơ tưởng ngăn được bọn họ, ở đẳng cấp bọn họ, không ăn không uống trong vài tháng là chuyện bình thường.” Thuyền trưởng nói dứt, trong mắt có một tia hâm mộ.

Chiêm Ni cùng Cơ Ân nghe thuyền trưởng nói như vậy, trong lòng kinh ngạc không thôi.

“Chẳng lẽ như vậy sao?”

Đột nhiên một tràng tiếng lẩm nhẩm vang lên, Chiêm Ni, Cơ Ân cùng vị thuyền trưởng đều quay đầu lại nhìn, vừa nhìn thấy bọn họ liền giật mình.

Chỉ thấy Lâm Lôi nắm Hắc Ngọc Trọng Kiếm nhảy xuống dòng sông đang chảy xiết.

“Lôi đại ca” Chiêm Ni kinh hô.

Bọn họ ba người lập tức chạy về hướng mui thuyền, khi bọn họ tới nơi Lâm Lôi nhảy xuống, bọn họ thật sự khiếp sợ khi chứng kiến cảnh Lâm Lôi cầm Hắc Ngọc Trọng Kiếm đứng trên mặt nước, tuyệt nhiên không chìm xuống chút nào.

Cảnh này thật sự làm bọn họ kinh ngạc đếm mức trợn mắt há mồm.

Lăng không phi hành, phải đạt tới trình độ thánh vực mới có thể làm được.

“Địa, hỏa, thủy, phong” Lâm Lôi thấp giọng lẩm nhẩm, đồng thời Hắc Ngọc Trọng Kiếm trong tay đột nhiên đâm thẳng lên không trung, làm không trung phảng phất như bị đâm thành một lỗ to, phát ra một âm thanh lảnh lót đáng sợ.

Đồng thời nước chung quanh Lâm Lôi cũng bị ép phun lên bên trên.

“Ha Ha” Lâm Lôi cười to hai tiếng.

Sau đó chỉ thấy thân ảnh của Lâm Lôi lướt trên mặt sông, mà nước sông cũng không ngừng bị cuốn theo thân ảnh của Lâm Lôi và Hắc Ngọc Trọng Kiếm, không ngừng thét gào.

Chu vi chung quanh Lâm Lôi một trăm thước, thủy vực dường như phát cuồng.

Khi thì nước sông bắn lên trời cao mấy chục thước, khi thì bắn ra bốn phương tám hướng, khi thì chảy xung quanh Lâm Lôi.

“Bong” Chỉ nghe thấy một tiếng kếu thanh thúy khi Hắc Ngọc Trọng Kiếm nhập vỏ.

Hắc Ngọc Trọng Kiếm nhập vỏ, thủy vực đang điên cuồng gào thét, trong nháy mắt, đã trở lại vẻ hiền hòa như xưa. Chỉ có chút xao động, Lâm Lôi cước đạp sóng nước, gót chân cũng không chìm xuống nửa phân.

Lúc này, Lâm Lôi căn bản không dùng tới phong hệ ma pháp để triệt tiêu sức nặng của Hắc Ngọc Trọng Kiếm, mà là dựa vào lĩnh ngộ và vận dụng về “Thế”.

“Thế” này là thế của Thiên và Địa, cũng là “Thế” của thủy, hỏa và phong.

Lâm Lôi tươi cười, điểm chân một cái đã dễ dàng lên được mui lâu thuyền.

Đối với sự lĩnh ngộ về “Thế” Lâm Lôi từ trước vẫn là lĩnh ngộ từ phong và địa. Tuy nhiên, sau sáu ngày tĩnh tu khiến cho Lâm Lôi lĩnh ngộ được sự ba động của nước, Lâm Lôi nhớ lại việc tu luyện hỏa hệ ma pháp.

Hậu trọng, phiêu dật, linh hoạt, kích tình.

Bốn loại nguyên tố cùng dung hợp. Nhất kiếm xuất, liền có thể làm cho thiên địa động. Đây mới chân chính là “Thế”. Trong quá khứ sự lĩnh ngộ của Lâm Lôi về “Thế” chỉ là nhập môn mà thôi.

“Lôi đại ca, Ca vừa rồi, vừa rồi..” Cơ Ân có chút kích động, không biết nói gì cả.

Còn Chiêm Ni thì nhìn Lâm Lôi một cách sùng bái.

Lâm Lôi vừa rồi hiển lộ thực lực làm cho bọn họ kinh ngạc đến trợn mắt há mồm, ngay cả thuyền trưởng đã đi nhiều biết lắm cũng chưa thấy qua cảnh nào như vậy.

“Đó chỉ là luyện tập” Lâm Lôi bình tĩnh vừa cười vừa nói.

Mặc dù trong quyển sách truyền lại của gia tộc có nói, đệ tam cảnh giới “Thế” là cảnh giới cao nhất của việc tu luyện vũ khí, nhưng Lâm Lôi lại có cảm giác, “Thế”. Chưa phải là cảnh giới cuối cùng.

Còn có cảnh giới cao hơn nữa.

Sau khi đạt tới tầng “Thế” này, điều đặc biệt chính là linh hồn bản thân kết hợp với tự nhiên, luôn có loại cảm giác....còn có cảnh giới cao hơn. Lâm Lôi có cảm giác mơ hồ như vậy, nhưng chưa thể lĩnh ngộ được.

“Đấu khí, chỉ là điều căn bản, còn phát huy được lực công kích nhiều hay ít, thì phụ thuộc vào cảnh giới” giờ phút này Lâm Lôi đã lĩnh ngộ được.

Ví dụ như có lực trăm vạn cân, khi công kích, nếu không biết cách, thì chỉ phát huy được một thành mà thôi.

Trải qua khổ tu, có thể phát huy ba thành.

Cao thủ, có thể phát huy bảy thành.

Điều mà Lâm Lôi muốn là phát huy được mười thành, nếu mượn được “Thế” của Thiên Địa, lực công kích phát huy so với bản thân còn mạnh hơn nhiều.

“Chiêm Ni, Cơ Ân, khoảng cách tới bến còn bao xa? Lâm Lôi hỏi.

“Phải mất một ngày nữa” Thuyền trưởng đứng cách đó không xa trả lời.

Lâm Lôi gật đầu, trực tiếp dặn dò :”Thế này đi, chúng ta không cần tiếp cận bờ gần nhất với Xích Ni thành, lên tại chỗ nào cũng được”.

“Vâng, thưa đại nhân” Thuyền trưởng mặc dù không biết rõ nguyên do, vẫn mau mắn đáp ứng.

Lâm Lôi đi đường thủy, điều này khiến cho nhân mã của Uy Đức phu nhân có chút rối loạn, gã tóc đỏ “Khoa Đức” cuối cùng cũng điều tra ra là bọn Lâm Lôi đã cưỡi thuyền xuôi dòng rồi.

Vị Hoắc Dược Sư đó cũng lợi hại, biết rằng không thể vượt qua nước sông chảy xiết rộng hàng trăm thước để lên thyền. Có lên được thuyền thì cũng sẽ khiến đối phương nghi ngờ Hoắc Dược Sư mất.

Vì thế cho nên, bọn họ chỉ còn cách ôm cây đợi thỏ tại cửa sông mà thôi.

Nhưng....

Dựa theo dự tính, chiếc lâu thuyền này đúng ra phải tới bờ sông rồi chứ.。

“Tại sao lại thế, đúng ra phải tới đây từ hôm qua rồi chứ?” Hoắc Dược Sư đang rình tại một tiểu trấn cạnh bờ sông.

“Hoắc Nhĩ Mặc đại sư, xin hãy đợi thêm lát nữa” Thuộc hạ của Uy Đức phu nhân lo lắng nói.

Đột nhiên cửa lớn bị mở mạnh, một thuộc hạ của Uy Đức phu nhân chạy vào, nói dồn :” Hoắc Nhĩ Mặc đại sư, đám người đó không dừng lại bến này, mà dừng ở bến trên, bọn họ đã tới rất gần Hồng Sa tiểu trấn, dự tính tối nay họ sẽ tới được Xích Nhĩ thành.

“Tối nay sẽ tới” Hoắc Nhĩ Mặc Dược Sư ngẩn người.

“Nhanh, chúng ta ngay lập tức xuất phát” Hoắc Nhĩ Mặc Dược Sư lập tức hạ lệnh, đám người đi theo vội vàng chạy về hướng Xích Nhĩ thành.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 17: Độc Khí Phiêu Đãng (Phần I + Ii)

Hồng Sa thành là một tòa tiểu trấn, nhân khẩu sống trong trấn này chỉ chừng khoảng vạn người.

Đám người Lâm Lôi rời khỏi lâu thuyền, trực chỉ nhằm Xích Ni thành xuất phát, khi tiến vào Hồng Sa thành thì nghỉ chân chuẩn bị ăn trưa.

Trong tửu điếm tầng hai, Chiêm Ni, Cơ Ân đều hưng phấn cười.

“Ha ha, tối nay là chúng ta tới Xích Ni thành rồi, về sau phiền toái phỏng chừng giảm thiểu rồi.” Cơ Ân cười nói

Chiêm Ni cũng gật đầu nói: “Khi chúng ta tới Xích Nhĩ thành thì đại nương sẽ không dám xuống tay với chúng ta nữa.”

“Chiêm Ni, Cơ Ân, không đơn giản như muội, đệ nghĩ đâu.” Lâm Lôi cười nhạt nói, “ Khi tới Xích Ni thành có thể còn nguy hiểm cho hai muội, đệ hơn đó. Căn cứ những điều nghe nói về bà ta, bà ta không phải là hạng người thấy việc khó là bỏ cuộc đâu”

Tối độc phụ nhân tâm đó.

Tu luyện ở ma thú sơn mạch ba năm, Lâm Lôi cũng đã từng gặp đủ các loại người, âm hiểm có, tàn nhẫn có. Uy Đức phu nhân, hoàn toàn có thể giết Cơ Ân ở tại Xích Ni thành mà không liên lụy tí gì tới bà ta.

“Thật không?” Cơ Ân sợ hãi hỏi, dù sao nó cũng chỉ là một đứa trẻ mười bốn tuổi.

Lâm Lôi cười nói: “Đừng nghĩ ngợi nhiều quá. Chiều hôm nay chúng ta không cần vội vã đi ngay Xích Ni thành, ở lại Hồng Sa thành nghỉ ngơi cho khỏe. Tới sáng sớm ngày mai lại tiếp tục hành trình.

“Sáng sớm ngày mai?” Chiêm Ni, Cơ Ân đều nhìn Lâm Lôi.

“Nếu ta dự đoán không lầm, nhân mã của đại nương muội, đệ ở bến đã tra ra tin tức của chúng ta, rằng chúng ta buổi tối nay sẽ tới Xích Ni thành. Cho nên....tám chín phần mười là bọn họ tối nay đợi chúng ta ở Xích Ni thành đó”.

Những suy đoán này được Lâm Lôi đưa ra nhanh chóng, dường như mọi thứ đã ở sẵn trong đầu hắn rồi.

Chỉ cần đứng dưới góc độ, lập trường quan điểm của đối phương thì rất dễ dắt mũi chúng.

“Chúng ta nghỉ dưỡng sức, sớm mai xuất phát.” Lâm Lôi cười nói, “Bây giờ không cần vội vàng, hãy từ từ mà thưởng thức bữa trưa nhé.”

Chiêm Ni, Cơ Ân trên mặt cũng lộ vẻ tươi cười.

……Không ngoài sở liệu của Lâm Lôi, đám người Hoắc Nhĩ Mặc Dược Sư trực chỉ chạy thẳng tới Xích Ni thành,

Trên tầng lầu thành tại Xích Nhĩ thành

Uy Đức phu nhân tì người vào tường thành, nhìn ra phía ngoài thành. Đằng sau phu nhân là hai ca ca của nàng, còn có Hoắc Nhĩ Mặc Dược Sư.

“Hoắc Nhĩ Mặc tiên sinh, đêm nay đành phải phiền ngài đợi hắn ở đây vậy. Uy Đức phu nhân quay đầu cười nói với Dược Sư.

Hoắc Nhĩ Mặc Dược Sư tự mình hiểu được.

Thực lực bản thân hắn không cao. Chỉ cao về phương diện dùng độc. Thật sự hắn không muốn đắc tội với vị phu nhân thành chủ nổi tiếng là tâm ngoan thủ lạt này.

“Xin phu nhân yên tâm, hai tỷ đệ bọn chúng tuyệt đối sẽ không thể sống mà bước vào Xích Ni thành của phu nhân.

Hoắc Nhĩ Mặc tự tin nói. Cho dù bọn họ có cửu cấp cường giả bảo vê, hừ hừ... chỉ cân cửu cấp cường giả kia không đạt tới cảnh giới thánh vực, ta nắm chắc có thể đối phó với hắn, đương nhiên điều kiên tiên quyết là hắn không nhận ra ta.”

Một cửu cấp cường giả, nếu nhận ra hắn, chỉ cần hình thành đấu khí ngoài thân thể thì có thể dễ dàng ngăn được độc.

“Hoắc Nhĩ Mặc Dược Sư ngài trải qua bao nhiêu năm, vẫn ở tại Xích Nhĩ thành, mà không xuất đầu lộ diện, biết ngài được có bao nhiêu người? Hơn nữa, ta nghe nói, Dược Sư còn có thể thay đổi diện mạo” Uy Đức phu nhân cười nhìn Hoắc Nhĩ Mặc.

Hoắc Nhĩ Mặc cười tự đắc, vuốt râu nói: “ Hà Hà....Uy Đức phu nhân, thay đổi diện mạo? Không được như phu nhân nói đâu, chỉ là dùng một chút dược vật, thay đổi một chút diện mạo, tăng giảm điểm xuyết, cho dù là người quen, nhìn kỹ cũng nhận không ra”

Uy Đức phu nhân mỉm cười gật đầu nói: “Vậy thì tất cả chăm sự nhờ ngài rồi, tối nay ta sẽ ở trong quán rượu, đợi tin tốt của ngài nhé”.

Hoắc Nhĩ Mặc nở nụ cười tự tin.

……Thời gian trôi qua, trong quán rượu gần cửa thành nhất, Uy Đức phu nhân đã có chút hoài nghi, bời vì chỉ một lát nữa sẽ tới lúc đóng cổng thành.

Theo qui củ của Xích Nhĩ thành thì đúng 10h là đóng cửa.

Nhưng đám người Chiêm Ni, Cơ Ân còn chưa thấy tới, căn cứ thông tin nàng nhận được, buổi trưa đám người đó đã tới Hồng Sa thành, có chậm thì bây giờ cũng phải tới rồi chứ.

10h rồi.

Cánh cửa thành to lớn được đám thành vệ hợp sức đẩy, đang chậm rãi đóng vào. Dược Sư đã chuẩn bị đầy đủ hậm hực từ tường thành đi xuống, còn Uy Đức phu nhân cũng rời khỏi quán rượu/。

“Uy Đức phu nhân, làm sao lại như vậy?” Hoắc Nhĩ Mặc thật sự có chút giận dữ.

Hôm nay sau khi nhận được thông tin, liền từ bến sông chạy trăm dặm lộ trình về Xích Nhĩ thành. Một đoạn đường dài như vậy lại phải cấp tốc chạy, đối với người già ba trăm tuổi như lão thì thật là như bắt tội vậy.

Sau đó hắn lại phải lên trên tường thành, chịu đựng gió lạnh cả đêm.

Bây giờ cửa thành đóng rồi, mà đối phương thì chưa thấy đâu.

“Không biết có gì xảy ra với bọn chúng, chỉ sợ bọn chúng dừng ở Hồng Sa thành rồi. Hoắc Nhĩ Mặc tiên sinh, hôm nay tiên sinh nghỉ ở quán rượu này nhé, đợi ngày mai tính tiếp.” Tâm tình của Uy Đức phu nhân cũng không được tốt nói.

“Đành phải như vậy thôi.” Hoắc Nhĩ Mặc trong lòng bất bình nghĩ.

……Sáng sớm ngày thứ hai, khi cửa thành vừa mở, Hoắc Nhĩ Mặc đã lẳng lặng đợi ở đó rồi. Đợi tới 9h sáng, Hoắc Nhĩ Mặc thật sự phát hỏa rồi.

Hắn từ tường thành lao xuống, đi lên tầng hai tửu điếm.

“Uy Đức phu nhân, bọn chúng không tới rồi, để ta đi tìm chúng thôi.” Hoắc Nhĩ Mặc nói thẳng, “Phu nhân cho ta vài người, trong đó có người nhận biết được hay tỷ đệ bọn chúng .”

Uy Đức phu nhân cũng đồng ý với chủ ý này: “ Tốt lắm, vậy phiền tiên sinh đi một chuyến vậy.”

“Lần này nhất định phải cho bọn chúng nếm mùi lợi hại của ta.” Hoắc Nhĩ Mặc thấp giọn nói, trong mắt sát khí bộc phát.

Tại Hồng Sa thành mua một chiếc xe ngựa, lão bộc Lan Bá Đặc đánh xe, Cơ Ân tỷ đệ thì ngồi trong xe, còn Lâm Lôi thì cưỡi Hắc Lỗ.

Hắc Lỗ thân cao hai thước, lưng đủ rộng, lông rất là mượt.

Lâm Lôi cưỡi Hắc Lỗ, ngồi trên lưng Hắc Lỗ rất êm, so với ngồi xe ngựa hoặc cưỡi ngựa còn thoải mái hơn nhiều, hơn nữa Hắc Lỗ có ưu điểm là chạy trên đường núi cũng như chạy trên đường bằng vậy.

“Lôi đại ca, bây giờ mấy giờ rồi?” Cơ Ân từ trong xe thò đầu ra hỏi.

Lâm Lôi quay đầu liếc hắn một cái, nói: “Đừng vội, bây giờ mới mười giờ, khoảng mười một giờ là chúng ta tới Xích Nhĩ thành.”

Trong lộ trình, khi nhìn thấy Lâm Lôi cưỡi ma thú, mọi người đều sợ hãi, mau chóng đứng ở bên đường nhường đường cho đoàn của hắn đi qua.

“Cọc, cọc。”

Từ phương xa truyền tới tiếng vó ngựa, sau một lát đã thấy ba gã kỵ sĩ xuất hiện, khi nhìn thấy Lâm Lôi, sợ dừng hết cả lại.

“Thật là hiếm có.” Một trong ba gã kỵ sĩ nhìn Hắc Lỗ thở dài.

“Đừng nhìn nữa, chúng ta đi thôi.” Một gã đồng bọn thúc giục.

Trong lúc này, từ phía sau lại xuất hiện một tuấn mã, trên tuấn mã đó là một lão già tóc bạc, cưỡi tuấn mã tốc độ đi rất thong thả.

“Hà hà, nhìn lão già xem, vẫn còn cưỡi ngựa, hà hà....” Một gã kỵ sĩ cười to

“Đi thôi, còn chuyện quan trọng để làm đó.”

Ba gã kỵ sĩ tiếp tục hành trình, còn lão già thì ngẩng đầu liếc nhìn Lâm Lôi một cái, trong lòng lão đã rõ.

Dựa theo ước định lúc trước, nếu gặp mục tiêu. Thì sẽ nói; “Hà hà, nhìn lão già xem, vẫn còn cưỡi ngựa, hà hà....”

Những lời này, để phân biệt với việc cưỡi Hắc Báo của Lâm Lôi.

……“Ba gã kỵ sĩ này, một tí khí chất kỵ sĩ cũng không có.” Cơ Ân từ trong xe thấy sự việc, sau khi ba gã kỵ sĩ rời đi bất mãn nói.

Lúc này Lâm đang nhíu mày nhìn lão già.

Điệu bộ cưỡi ngựa của lão già thật sự làm người khác lo lắng, con ngựa đi tốc độ không nhanh, nhưng điệu bộ cưỡi ngựa của lão già cứ như thể lúc nào cũng có thể bị rớt xuống đất vậy

Vào lúc này, phía sau lão già xuất hiện một xa đội.

“Cút ngay, lão già” Một kỵ sĩ lớn tiếng mắng chửi, Lão già liền vội vàng giật cương ngựa, tránh sang vệ đường.

“Ai ui”

Khi con ngựa cách bọn người Lâm Lôi khoảng mười thước, lão già liền từ trên lưng ngựa ngã xuống đất.

“Lão gia gia ngã kìa” Qua cửa sổ xe nhìn thấy lão già bị ngã, Cơ Ân lập tức hét lớn.

Cùng lúc lão già ngã từ trên lưng ngựa xuống, một luồng khí lưu màu xanh nhạt từ người lão già tản ra xung quanh, luồng khí lưu màu xanh này rất nhạt, nếu không chú ý quan sát sẽ khó có thể phát hiện được.

Vừa vặn lúc đó gió đông thổi tới, càng trợ giúp cho luồng khí lưu đó thổi tới đám người Lâm Lôi, tuy nhiên, trước đó đám xa đội đã hít phải luồng khí lưu đó rồi.

“Phù, Phù”

Từng người từng người một, các kỵ sĩ ngã từ trên lưng ngựa xuống, máu đen chảy ra từ mồm miệng của họ.

“Ồ” Lâm Lôi cảm thấy trong thân thể có gì đó bất ổn, đầu óc mê muội.

“Không hay, có độc” Lâm Lôi cảm thấy chung quanh phong hệ nguyên tố, rõ ràng có một luồng khí độc màu xanh nhạt đang phiêu lãng, Lâm Lôi lập tức hít hai ngụm khí.

Long huyết chiến sĩ trong huyết mạch Lâm Lôi khởi phát, sau đó hấp thu độc khí, làm độc khí không có chút nào ảnh hưởng tới Lâm Lôi’

Loại khí độc này, Hoắc Nhĩ Mặc đã dựa trên kết cấu cơ thể của con người mà luyện chế nên.

Nhưng Hoắc Nhĩ Mặc không ngờ rằng, cơ thể của Lâm Lôi khác với cơ thể của người bình thường rất nhiều. Trong huyết mạch của hắn có Long Huyết chiến sĩ, so với máu của ma thú cao quý hơn không biết bao nhiêu lần. Khi xưa, này cả ma tinh hạch của Cực Bối thiết giáp long cũng bị Long huyết huyết mạch này luyện hóa.

Tứ đại chung cực chiến sĩ, là trình độ đặc thù, người thường căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Loại độc khí này, căn bản không thể tổn thương được Long Huyết chiến sĩ

“Phong。”

Lâm Lôi bằng vào sự hiểu biết về phong hệ ma pháp, lập tức khống chế làm cho gió thổi ngược lại, làm cho luồng khí nhạt này thổi ngược lại chỗ lão già.

Luồng khí độc đó di chuyển về hướng lão già, Hoắc Nhĩ Mặc hắn không có tránh né, hắn không sợ khí độc này, hắn căn bản không sợ độc, chỉ sợ có Lâm Lôi.

“Chạy, chạy” Hoắc Nhĩ Mặc giờ phút này rất linh hoạt, xoay người một cái đã nhảy được lên trên mình ngựa, trực tiếp nhằm hướng đông quất ngựa truy phong.

“Hắc Lỗ,” Lâm Lôi lạnh lùng quát.

“Gừ”

Hắc Văn Vân báo tốc độ phi thường đáng sợ, so với ngựa thường nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Chỉ thấy trong nháy mắt, khoảng cách mấy trăm thước đã bị nó san bằng, lập tức xuất hiện trước mặt Hoắc Nhĩ Mặc, Khi nó tới trước mặt Hoắc Nhĩ Mặc thì tàn ảnh của nó vẫn lưu lại ở nửa đường (Tốc độ quá nhanh, hơn tên lửa à”

hoắc nhĩ mặc khán đáo lâm lôi đột nhiên xuất hiện tại tha tiền phương , đốn thì hoảng liễu。

“Vị huynh đệ này, ta cũng chỉ vì tiền tài mà thôi. Chỉ cần ngươi buông tha cho ta, cần bao nhiêu kim tệ cứ nói.” Hoắc Nhĩ Mặc mặc dù đã hơn ba trăm tuổi, nhưng hắn chưa muốn chết.

Lâm Lôi nhớ tới tràng cảnh đáng sợ vừa rồi.

May mắn là hắn phản ứng nhanh, đã đánh tan đám độc khí đó trước khi nó tới đám người của hắn。

“Độc khí? Ngươi là vong linh ma pháp sư?” Lâm Lôi nhìn Hoắc Mặc Sư dò hỏi.

“vong linh ma pháp sư ? ”Hoắc Nhĩ Mặc ngẩn người, lắc đầu, “Không, ta là một vị dược sư, huynh đệ, tiền tài ta có không ít a, một vạn, hai vạn……nếu không, mười vạn kim tệ?” Tới giờ phút này rồi mà hắn vẫn còn tiết kiệm.

Lâm Lôi lại không muốn buông tha cho hắn.

“Hắc Lỗ , giải quyết hắn đi。 ”

Lâm Lôi nhảy xuống, xoay người đi về phía xe ngựa, còn về phần Hắc Văn Vân Báo, nó nhe răng, sau đó xông thẳng về phía Hoắc Nhĩ Mặc.

“A, một trăm vạn, một ngàn……AH” Hoắc Nhĩ Mặc còn chưa nói hết,đã bị Hắc Vân một trảo xé xác rồi.

Thôi, tới giờ đi làm rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 18: Xích Nhĩ Thành. (Phần I)

Tại vùng đất hoang vu ngoài thành.

Hơn mười người của xa đội nằm ngổn ngang trên mặt đất, máu đen loang lổ làm cảnh vật càng thâm u ám. Còn Hoắc Nhĩ Mặc thì bị một trảo của Hắc Lỗ, cả người biến thành đống bột nhão. Chứng kiến toàn cảnh từ đầu đến cuối, tỷ đệ Chiêm Ni, Cơ Ân thật sự kinh hoàng.

“Lôi đại ca” Cơ Ân kinh hãi gọi. Chiêm Ni thì sắc mặt tái nhợt.

Lâm Lôi vừa định lên tiếng, lão bộc Lan Bá Đặc ngồi trên xe ngựa khiếp sợ nhìn xác Hoắc Nhĩ Mặc thất thanh thốt lên: “ Chính hắn, sát thủ nguy hiểm nhất Xích Nhĩ thành Hoắc Nhĩ Mặc, chính là lão quái vật tư phong cho mình là dược sư.

“Hoắc Nhĩ Mặc, Gia gia nói ai vậy? Chiêm Ni nhìn Lan Bá Đặc hỏi.

Lan Bá Đặc hít sâu một hơi, giải thích: “Tiểu thư, thiếu gia, hắn là một nhân vật cực kỳ nguy hiểm tại Xích Nhĩ thành, năm đó khi ta cùng mẫu thân các người còn ở tại Xích Nhĩ thành, đã từng gặp qua hắn, khi đó Uy Đức bá tước có nói qua với phu nhân về hắn, nói hắn là một lão độc vật sở trường về dùng độc, mặc dù thực lực chỉ là lục cấp chiến sĩ, nhưng đã từng giết được cửu cấp cường giả.

Chiêm Ni, Cơ Ân trong lòng đã hiểu.

Lâm Lôi đứng bên cạnh cũng gật đầu công nhận.

“Gã Hoắc Nhĩ Mặc này rất coi trọng tiền tài, lần ra tay này, chắc là đại phu nhân đã dùng tiền mời hắn.” Lan Bá Đặc sắc mặt trịnh trọng, nói: “Lần này thật sự đại phu nhân muốn giết các ngươi đó”

“Có Lôi đại ca bên cạnh, sợ cái gì?” Cơ Ân tràn đầy tự tin, Chiêm Ni cũng nhìn Lâm Lôi một cách tự tin.

“Được rồi, chúng ta lập tức xuất phát. Sớm đến Xích Nhĩ thành thôi.” Lâm Lôi nói, nói xong đám người Lâm Lôi tăng tốc trực chỉ Xích Nhĩ thành, để lại đằng sau một đám bụi mù.

Xích Nhĩ thành, là một tòa thành có khoảng hai ba mươi vạn người, tường thành màu đỏ sậm chạy dài tới tận xa xa, chỉ nói riêng về cấu trúc, đã thấy vẻ hoa mỹ của Xích Nhĩ thành.

Cơ Ân mở rèm cửa xe ngựa, nhìn tòa thành hoa mỹ trước mắt, trong lòng hùng tâm vạn trượng, hai mắt đều sáng lên,: “ từ giờ trở đi, ta sẽ là chủ nhân của tòa thành này.”

Cửa thành.

“Hắc báo.” Thủ vệ thành nhìn thấy Lâm Lôi cưỡi hắc báo, trợn mắt, lập tức phân phó gã bên cạnh, “Ngươi nhanh đi bẩm báo thành chủ phu nhân, nói kẻ địch tới rồi.”

“Vâng。”

Gã thủ vệ đó lập tức chạy tới tửu điếm gần cửa thành, chạy lên tầng hai, lúc này tầng hai đang có gã bảo vệ trông cửa, nhìn thấy người đến là thủ vệ liền cho qua.

“Bá tước phu nhân” gã thủ vệ đó từ xa đã quỳ xuống.

“Bá tước phu nhân, hắn đã tới rồi, đằng sau hắn là một chiếc xe ngựa.”

“Cái gì?” Uy Đức phu nhân còn chưa có phản ứng gì, hai ca ca của nàng đã thất thanh hô lên.

Uy Đức phu nhân nhướng mày, nói: “Ngươi lui ra đi.”

“Vâng.” Thủ vệ cung kính lui ra.

Lúc này hai vị ca ca của nàng đều khẩn trương nói: “Bọn chúng tới đây rồi, không lẽ Hoắc Nhĩ Mặc đã thất bại rồi sao?”

“Khó nói lắm。”

Uy Đức phu nhân nhăn mày “Có lẽ hai tỷ đệ nhà quê bọn chúng cùng hắn không phải là từ Hồng Sa thành tới, cũng có thể là chúng cố ý đi đường vòng nên Hoắc Nhĩ Mặc không gặp thôi.

Hai vị ca ca của nàng nghe xong, không khỏi gật đầu đồng ý.

Đích xác, rất có thể đối phương giảo hoạt cố tình đi đường vòng.

“Thế chúng ta làm gì bây giờ” Hai vị ca ca nhìn Uy Đức phu nhân.

“Đi xuống, nghênh đón bọn chúng” Uy Đức phu nhân cười cười nói “ Hai hài tử đáng thương của ta ở ngoài chịu khổ nhiều năm như vậy, rốt cuộc đã trở về, ta là đại nương của chúng, sao lại có thể không đón cơ chứ?”

Nói xong, nàng liền đi xuống lầu.

Vừa mới ra khỏi cửa của tửu điếm, Uy Đức phu nhân đã thấy một gã nam tử khôi ngô lưng đeo trọng kiếm cưỡi hắc báo, nàng cũng thấy lão bộc quen thuộc Lan Bá Đặc.

“A, Lan Bá Đặc, đã lâu không gặp” Nàng lập tức cao giọng hô.

lâm lôi、chiêm ni、cơ ân、lan bá đặc mấy người đều quay đầu nhìn lại, Lan Bá Đặc ngẩn người, sau đó cung kính nói: “Ra mắt đại phu nhân”

Uy Đức phu nhân cười thân thiết: “Hai đứa trẻ này chẳng phải là Chiêm Ni và Cơ Ân sao. Chiêm Ni con càng ngày càng xinh đó, Cơ Ân cũng không còn như xưa nữa, là một tiểu hài tử, bây giờ đã là một chàng trai đẹp trai rồi.

chiêm ni、cơ ân vẫn nhận ra vị phu nhân này.

Mặc dù gần tám năm đã trôi qua, nhưng phu nhân vẫn như xưa, dung nhan thay đổi không nhiều, chỉ có thêm vài nếp nhăn ở khóe mắt mà thôi.

“Ra mắt Đại nương” Chiêm Ni, Cơ Ân hành lễ.

“Tốt, tốt, không cần câu nệ như vậy,” Uy Đức phu nhân cười cười, sau đó nói: “Không biết vị này là..”

“Là Lôi đại ca” Cơ Ân lên tiếng trước trả lời.

“Lôi” Uy Đức phu nhân nhướng mày, cười “A, là Lôi tiên sinh, chắc Lôi tiên sinh là người bảo vệ và hộ tống hai đứa con côi của ta trên đường. Ta nhất định sẽ thay mặt hai đứa con ta hậu tạ tiên sinh. Đi thôi, mọi người vào thành trước đã, tối nay, ta sẽ mở đại tiệc mừng ngày trở về của hai đứa con côi đáng thương của ta.”

Phủ của thành chủ, hình vuông, được phòng vệ cực kỳ sâm nghiêm.

“Thật là một lão già vô dụng” Uy Đức phu nhân trong lòng phẩn nộ.

Hoắc Nhĩ Mặc, là một con cờ được nàng cực kỳ coi trọng.

Bây giờ Hoắc Nhĩ Mặc thất bại rồi, nàng cảm thấy trong lòng rối loạn.

“Có mặt gã Lôi kia, ta muốn giết Cơ Ân sẽ rất khó đây” Uy Đức phu nhân buồn rầu nghĩ, “Dùng độc, cao thủ dùng độc bình thường thì chẳng có tác dụng, mà thuê sát thủ, mấy kẻ có thể đối phó được với gã Lôi đây?

Uy Đức phu nhân ánh mắt dần dần trở nên sắc lạnh.

“Xem ra, chỉ còn có biện pháp đó thôi.” Uy Đức phu nhân trong mắt sầu ý tan hết, có chăng chỉ là tự tin, lãnh khốc.

Trong phòng khách to lớn của phủ thành chủ, dưới ánh sáng của những ngọn nến được treo trên chiếc đèn thủy tinh treo trên cao của phòng khách, tỏa ra xung quanh thứ ánh sáng huyền ảo mê người, đám quý tộc của Xích Nhĩ thành đều tề tựu nơi đây.

“Nghe nói con của Uy Đức bá tước đã quay trở về, không biết lần này phu nhân sẽ ứng phó như thế nào?”

“Ai biết được? nhưng có thể khẳng định rằng, phu nhân sẽ không từ bỏ quyền lực của mình đâu.”

“Uy Đức phu nhân thủ đoạn quá độc ác. Chỉ là nàng không may, đứa con bảo bối của nàng chết trên bụn đàn bà. Thật sự làm người ta buồn cười chết đi được” Đám quý tộc thấp giọng chuyện trò với nhau.

Đám quý tộc ở Xích Nhĩ thành đều biết Uy Đức phu nhân là một người hoành hành bá đạo, chỉ là bọn họ đều sống tại đây, cùng lắm bọn họ chỉ dám nói sau lưng mà thôi, không dám ra mặt đắc tội với nàng.

“Uy Đức phu nhân tới。”

Đám quý tộc đang tán chuyện về đứa con của nàng đều dừng cả lại, tất cả quay đầu nhìn về phía Uy Đức phu nhân đang đi từ cầu thang trên tầng trên xuống, nàng ăn mặc quý phái, tư thái vẫn cao ngạo như trước.

Nàng hưởng thụ ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, ngẩng cao đầu nhẹ bước đi xuống lầu.

“Thưa các vị,” Uy Đức phu nhân cười nói “hôm nay là một ngày đại hỷ, hai đứa con lưu lạc tám năm ở bên ngoài của ta rốt cục cũng đã trở về rồi”

Lúc này trên cầu thang đột nhiên xuất hiện hai người.

Một thiếu niên mặc áo thân sĩ màu đen cùng một thiếu nữ toàn thân mặc bộ đồ màu trắng đồng thời xuất hiện làm không ít quý tộc con mắt sáng ngời.

Chiêm Ni ăn mặc mặc dù đơn giản, nhưng lại phối hợp được với vóc người và dung mạo của nàng, làm tôn lên khí chất thuần khiết, làm cho lòng người rung động. Không ít các gã quý tộc trẻ quyết tâm dò hỏi tin tức về nàng, ngõ hầu tìm kiếm cơ hội cưa cẩm.

“Chiêm Ni, Cơ Ân, lại đây” Uy Đức phu nhân nhiệt tình gọi.

Chiêm Ni, Cơ Ân hai tỷ đệ đi xuống cầu thang, đứng bên cạnh phu nhân. Phu nhân nhiệt tình giới thiệu: “Đây là Chiêm Ni, các ngươi xem, thật là một cô gái xinh đẹp. Còn đây là Cơ Ân.” Uy Đức phu nhân thở dài nói: “Hai đứa chúng nó có thể vượt qua cuộc sống gian khổ trước đây, hoàn toàn là nhờ mẫu thân bọn chúng, hảo muội

muội của ta, nhưng…” Uy Đức phu nhân con mắt đo đỏ, tựa hồ muốn khóc.

“Đại phu nhân, nhị phu nhân nếu biết được người quan tâm tới nàng ta như vậy, trong lòng sẽ nhất định rất cảm động” Một giọng già nua vang lên, Lan Bá Đặc xuất hiện bên cạnh nàng.

Uy Đức phu nhân liếc nhìn Lan Bá Đặc.

Lan Bá Đặc lúc trước là người hầu trung thành nhất của nhị phu nhân, mặc dù nhị phu nhân gặp rủi ro, ông vẫn đi theo nhị phu nhân không oán và không hối hận.

Chiêm Ni, Cơ Ân trong lòng cũng rất bất bình.

Tỷ đệ họ đều biết, mẫu thân bọn họ mất đi, tám năm họ chịu gian khổ đều là do đại phu nhân ban cho. Chiêm Ni thì còn biết tới chữ Nhẫn, chứ Cơ Ân một thiếu niên mới mười bốn tuổi thì chưa học được chữ đó, châm chọc nói: “Đại nương, tám năm qua tại sao đại nương lại không có lần nào tới thăm chúng con, chúng con rất nhớ đại nương đấy.”

Uy Đức phu nhân sắc mặt không thay đổi, cảm thán nói: “Mấy năm nay, ta thật vất vả quản lý sự vụ của Xích Nhĩ thành, thật sự không có thời gian, mỗi lần nghĩ tới chuyện ấy, cũng cảm thấy hai tỷ đệ con đã chịu nhiều thua thiệt.”

Lâm Lôi cười cười nói thẳng: “Uy Đức phu nhân, Bá tước đã qua đời, Cơ Ân là người thừa kế , lúc này hắn đã trở về, chính là để kế thừa chức vị thành chủ, không biết phu nhân khi nào thì để cho Cơ Ân tiếp nhận vị trí thành chủ đây?”

Lời này vừa nói ra, nhất thời cả đại sảnh im lặng.

Đám quý tộc có mặt đều hiểu, màn kịch hay đến rồi.

Đồng thời đám quý tộc này nghi hoặc nhìn Lâm Lôi, không biết gã này từ đâu chui ra mà lại dám hỏi trực diện phu nhân như vậy.

“Lôi tiên sinh” Uy Đức phu nhân nghiêm mặt, lạnh lùng nói: “ngươi bảo hộ Chiêm Ni, Cơ Ân tới Xích Nhĩ thành, ta rất cảm kích, nhưng việc Cơ Ân kế thừa chức vị thành chủ, là việc của gia tộc chúng ta, ngươi là người ngoài không được nhúng tay vào.

Cơ Ân lập tức phản bác: “Ai nói Lôi đại ca là người ngoài”

“Không phải người ngoài thì là cái gì?” Phu nhân sắc mặt lạnh lùng nói.

Cơ Ân ngẩn người, nhìn Lâm Lôi, ngẩng đầu nói: “Lôi đại ca chính là hôn phu của tỷ tỷ ta, làm sao lại có thể là người ngoài được!”

“Vị hôn phu?” Uy Đức phu nhân nghi hoặc nói.

Chiêm Ni nghi hoặc.

Lâm Lôi cũng nghi hoặc.

“Vị hôn phu?” Lâm Lôi lập tức nhìn Cơ Ân, Cơ Ân cũng nhìn Lâm Lôi, nháy mắt, Lâm Lôi trong nháy mắt đã hiểu ý của Cơ Ân.

Lúc này Chiêm Ni mặt đỏ dần.

“Thế nào?” Cơ Ân kiêu ngạo ngẩng đầu, “tỷ phu tương lai của ta có tư cách để quản chuyện này chứ, đại nương? Cha ta đã mất, đại ca ta cũng đã mất, hôm nay, ta là người được hưởng quyền thừa kế đầu tiên ở đây.”

Uy Đức phu nhân trầm ngâm.

Tất cả mọi người có mặt tại đây đều nhìn đại phu nhân, Cơ Ân kế thừa chức vị thành chủ, đó là thuận theo lý lẽ, có pháp luật của đế quốc bảo vệ, bọn họ thật lòng rất muốn xem Uy Đức phu nhân làm sao ứng phó đây.

“Ha ha, Cơ Ân, ngươi gấp cái gì。 ” Đại phu nhân cười cười nói, cha ngươi đã chết, hôm nay ngươi là người con trai duy nhất của cha ngươi còn sống, tự nhiên là người có tư cách đầu tiên để kế thừa chức vị thành chủ, chức vị đó không ai tranh được với ngươi rồi.”

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn đại phu nhân.

Không đơn giản như vậy, cơ hồ trong lòng mọi người đều hoài nghi như vậy,

vị đại phu nhân này sẽ không dễ dàng buông xuôi như vậy,.”

“Vậy thì phải đa tạ đại nương rồi.” Cơ Ân mỉm cười nói, “Ta có thể lúc nào tiếp nhận vị trí thành chủ đây?” Đại phu nhân cưới nói “Không phải vội như vậy, hiện giờ ngươi vẫn chưa trưởng thành, thế này đi, đợi qua hai năm nữa, khi ngươi qua lễ thành niên, sẽ tiếp nhận vị trí thành chủ nhé.”

“Hai năm nữa?” Cơ Ân trợn mắt nói.

Đại phu nhân cười khẩy nói: “Ngươi hiện giờ chỉ là một đứa trẻ, còn chưa đủ năng lực để quản lý một thành trì, ngươi yên tâm, hai năm sau ngươi nhất định sẽ trở thành thành chủ.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 19: Xét Nhà (Phần I)

Hai năm nữa mới có thể kế nhiệm chức vụ thành chủ? Thời gian hai năm, liệu sẽ không phát sinh sự tình gì sao? Cơ Ân lại có thể chịu được dưới sự sắp đặt của đại phu nhân?

“Ta nghĩ ta có đủ năng lực” Cơ Ân kiên định nói.

Uy Đức phu nhân nghiêm mặt nói: “Cơ Ân, tỉnh táo một chút, ngươi bây giờ chỉ là một đứa trẻ, Xích Nhĩ thành thành chủ chính là quản lý mấy trăm vạn con dân của đế quốc, gánh nặng như vậy ngươi không khảm nổi đâu”

Lúc này, Chiêm Ni bên cạnh Cơ Ân lập tức đáp lời: “Đại nương, luật pháp đế quốc không có nói qua, sau khi thành niên mới có thể kế thừa vị trí thành chủ.”

Uy Đức phu nhân nhìn nàng.

Chiêm Ni không khuất phục, đối nhãn với đại phu nhân, hai nữ nhân không cùng niên kỷ đối nhãn.

“Đúng,” Đại phu nhân nói: “luật pháp đế quốc không có quy định như vậy, sau khi thành niên mới có thể kế vị, nhưng...”

Uy Đức phu nhân đau thương nói: “sau khi cha các ngươi qua đời, sau khi tông tộc biết tin, vốn là định để đại ca các ngươi kế vị, nhưng, đứa con đáng thương của ta...."

“Biết được Cơ Ân mới mười bốn tuổi, tông tộc hạ lệnh, Xích Nhi thành chính là một trong những Tây Bắc hành tỉnh quan trọng nhất, hơn nữa, việc quản lý Ba Tư Nhi, Xích Nhi thành là rất quan trọng, nên gia tộc đã quyết định hạ lệnh Cơ Ân sau khi thành niên mới được tiếp nhận vị trí thành chủ.”

“Tông tộc ? ”

Cơ Ân, Chiêm Ni đều ngẩn người.

Nghe thấy đây là mệnh lệnh của tông tộc, Chiêm Ni, Cơ Ân tỷ đệ đều bàng hoàng. Là thành viên của Cổ Khắc Tư gia tộc, Chiêm Ni, Cơ Ân hai người đều biết hàm ý của tông tộc.

“Đại nương, tông tộc quả thật hạ lệnh như vậy sao?” Chiêm Ni chằm chằm nhìn đại phu nhân.

Uy Đức phu nhân nhướng mày nhìn Chiêm Ni: “ chẳng lẽ ngươi cho ta có thể giả truyền lệnh của tông tộc sao? Ài.... trước khi Cơ Ân kế thừa chức vụ thành chủ, sự vụ của Xích Nhi thành hết thảy do ta chủ trì.”

“Ta là thành chủ tương lai, ta có quyền chỉ định người đại diện thành chủ” Cơ Ân bất mãn hét lên.

Đại phu nhân ánh mắt lạnh lùng nhìn Cơ Ân.

Từ nãy giờ im lặng đứng một bên quan sát, rốt cục cuối cùng Lâm Lôi cũng lên tiếng: “Đại phu nhân, tông tộc không có hạ lệnh cho ngươi đảm đương chức vụ thành chủ chứ?”

Đại phu nhân im lặng.

Nàng có gan lớn đến đâu cũng không dám giả mạo mệnh lệnh của tông tộc.

Chiêm Ni, Cơ Ân đều thuộc về gia tộc Cổ Khắc Tư, mà Cổ Khắc Tư chính là một trong vài đại tông tộc của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Tây Bắc hành tỉnh, một trong bảy đại hành tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc, chính là nằm trong tay Cổ Khắc Tư gia tộc.

Cha của Chiêm Ni, Cơ Ân là Uy Đức chỉ là một chi dưới của Cổ Khắc Tư gia tộc. Nếu không phải là Cổ Khắc Tư gia tộc, Uy Đức Cổ Khắc Tư một gã gia hỏa làm sao có thể đảm nhiệm chức vụ thành chủ?

Uy Đức hôm nay đã mất rồi.

Cổ Khắc Tư gia tộc đương nhiên muốn thành viên của gia tộc đảm đương chức vụ thành chủ.

Uy Đức phu nhân tuy là phu nhân của Uy Đức Bá Tước, nhưng dù sao cũng không phải là huyết mạch của gia tộc Cổ Khắc Tư, gia tộc Cổ Khắc Tư không chắc sẽ để cho nàng ngồi lên chức vị thành chủ.

”Hừ, nếu không phải là đám tổ tông tông tộc ....”Uy Đức phu nhân trong lòng thầm hận.

Nàng, Uy Đức phu nhân dù có lợi hại đến đâu, cũng không cách nào so sánh được với Cổ Khắc Tư tông tộc, chỉ cần người ta lên tiếng, nàng phu nhân cao quý này ngày mai sẽ phải đi ăn xin thôi.

“Ta tuy chưa trưởng thành, nhưng tỷ tỷ của ta thì đã. Ta sẽ phái người trước đi tới Ba Tư Nhi, ta tin các vị trưởng bối của gia tộc sẽ để cho tỷ tỷ của ta đảm nhiệm chức vụ thành chủ, chứ không phải ngươi.”

Cơ Ân ngang nhiên nói.

Mâu thuẫn giữa Chiêm Ni, Cơ Ân và đại phu nhân căn bản không có cách nào che dấu được.

Mới có vài câu , mọi chuyện đã bộc lộ hết ở buổi tiệc này rồi. Dù sao mẫu thân của Chiêm Ni, Cơ Ân chính do đại phu nhân hại chết, hơn nữa trên đường tới đây hai chị em chúng còn bị chết hụt mấy lần.

“Tốt, tốt, có bản lãnh, ngươi đi mời tông tộc đi, ta muốn xem tông tộc liệu có để cho một bé gái mới mười tám tuổi đầu làm thành chủ hay không.” Đại phu nhân hất cằm, ngạo nghễ nói。

Nét mặt Cơ Ân đầy vẻ quật cường.

Thiếu niên mười bốn tuổi, chính là thời khắc dễ nổi loạn nhất, đại phu nhân càng cao ngạo, hắn càng phản kháng dữ dội, Cơ Ân cũng tin rằng, tông tộc nhất định sẽ đứng về phía hắn, dù sao hắn cũng là đệ tử của gia tộc Cổ Khắc Tư.

Sau khi yến tiệc tan.

Lâm Lôi, Chiêm Ni, Cơ Ân, Lan Bá Đặc mấy người cùng ở một chỗ, Lâm Lôi trải qua một hồi hỏi han mới hoàn toàn rõ về sự cường đại của gia tộc Cổ Khắc Tư.

Phụ thân bọn họ cũng chỉ là đệ tử chi dưới của gia tộc mà thôi.

Chân chính đích hệ tông tộc, quyền lực thực sự kinh người. Cả Tây Bắc hành tỉnh đều do gia tộc Cổ Khắc Tư nắm trong tay, trải qua thế tập trị, gia tộc Khắc Tư đã nắm Tây Bắc hành tỉnh ngàn năm rồi.

“Hoàng tộc của Áo Bố Lai Ân đế quốc, quả thật cũng rất tự tin, dám giao cả một hành tỉnh cho một gia tộc quản lý hơn một ngàn năm” Lâm Lôi trong lòng cảm thán .

Phạm vi của một hành tỉnh, so với Phân Lai vương quốc còn lớn hơn.

Để cho một gia tộc, quản lý một hành tỉnh trong một thời gian dài, rất dễ làm cho thực lực của gia tộc này lớn mạnh đến độ kinh người. Đó cũng chính là nguyên nhân dẫn đên tạo phản, phân chia.

Nhưng, Áo Bố Lai Ân hoàng tộc rất tự tin.

Bởi vì họ có Vũ Thần Môn, hơn nữa hai hành tỉnh quan trọng nhất là - Trung ương hành tỉnh và Áo Bố Lai Ân hành tỉnh đều do hoàng tộc nắm giữ.

“Vũ Thần còn tồn tại, không một gia tộc nào dám tạo phản, đừng nói Vũ Thần, chỉ cần nói đến các đệ tử trải qua mấy ngàn năm của Vũ Thần, đã là một lực lượng kinh khủng rồi.

Lâm Lôi hiểu rồi.

Trước mặt tuyệt thế cường giả, quân đội chỉ là chuyện cười, quân đội chỉ có áp lực với người thường. Chính các thánh vực cường giả mới quyết định vận mệnh của quốc gia.

“Quản lý Tây Bắc hành tỉnh hơn một ngàn năm, gia tộc Khắc Tư chắc chắn thực lực kinh người.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

“Hừ, loại người tàn nhẫn như bà ta, ta thật không tin tông tộc sẽ ủng hộ.” Cơ Ân tức giận nói.

Lan Bá Đặc cười to nói: “ Thiếu gia yên tâm, nếu tông tộc ủng hộ nàng thì sự biểu lộ hôm này của nàng đã khác rồi.

Đích xác như thế.

Vào giờ phút này đại phu nhân thực sự đang rất giận dữ: “Hai tỷ đệ nhà quê bọn chúng thật sự rất cuồng ngạo, biết thế..... năm đó nên ra tay giết bọn chúng thì giờ này đã không bị phiền toái như thế này.”

Lúc trước Uy Đức phu nhân tin rằng người con trai của mình sẽ đảm nhiệm chức vụ thành chủ.

Không ngờ rằng, con của nàng lại chết sớm như vậy.

“Hoắc Nhĩ Mặc đồ phế vật, sống hơn ba trăm năm, chắc là tích góp được không ít của cải.” Uy Đức phu nhân hàn quang trong mắt chợt hiện.

……Đêm khuya, Xích Nhĩ thành chìm trong yên tĩnh.

Tại phủ đệ của Hoắc Nhĩ Mặc, nằm ở phí đông thành, phủ đệ chiếm diện tích cực lớn, nữ hầu giá xinh đẹp rất nhiều. Hoắc Nhĩ Mặc là một gã rất luyến ái mỹ sắc.

Đột nhiên, rất nhiều tiếng vó ngựa vang lên trong đêm yên tĩnh.

Hai gã hộ vệ canh cửa đứng hai bên cửa lớn nghi hoặc vừa nhìn ra ngoài, sắc mặt trở nên trắng bệch. Lúc này xuất hiện tại cửa lớn một số đông giáp sĩ thành vệ.

“Mau mở cửa” Một gã kỵ sĩ mặc bộ giáp màu trắng cao ngạo lớn tiếng quát.。

Uy Đức phu nhân cùng hai đại ca của nàng cưỡi ngựa đứng ở một bên, quan sát diễn biến xảy ra, gia tộc Hoắc Nhĩ Mặc, không có nhiều cao thủ, Hoắc Nhĩ Mặc vừa chết đi, Hoắc gia tộc lập tức trở thành con mòng béo.

Cửa lớn chậm rãi được mở ra。

“Các vị đại nhân, không biết các vị nửa đêm tới chỗ chúng ta có việc gì vầy,.?” Một gã trung niên quần áo xộc xệch từ trong chạy ra, hắn vừa mới từ trên giường lăn xuống.

“Bá Tước phu nhân。” Gã trung niên đột nhiên nhìn thấy Uy Đức phu nhân, trong lòng run sợ.

Uy Đức phu nhân lạnh lùng nói: “Dựa theo điều tra, Hoắc Nhĩ Mặc đã ám sát vị kế thừa thành chủ Cơ Ân, nên phàm là người của gia tộc Hoắc đều bị bắt giam. Niêm phong gia sản.

Nghe tới đây, gã trung niên hai chân mềm nhũn, quỳ xuống.

“Không, Bá Tước phu nhân” gã trung niên kia vội nói, “Ông nội ta chính là hai vị ca ca của phu nhân mời...”

“ Vu cáo quý tộc, tội nặng thêm một tầng, giết cho ta” Đại phu nhân sắc mặt lạnh tanh quát.

Trường thương trong tay gã kỵ sĩ cầm đầu đột khởi, giống như một con đại mãng xà xuất động, chỉ nghe âm thanh “Xuy Xuy” phá không, thanh trường thương đã đâm xuyên qua yết hầu gã trung niên.

Gã đại ca của đại phu nhân cáo mượn oai cọp quát lớn “ Dọn sạch nơi này cho ta”

Đám thành vệ lập tức giống như một đàn sói từng gã một nhanh chóng tiếp cận phủ đệ, điều mà đám thành vệ này thích làm nhất chính là xét và tịch biên nhà người khác. Chính nhờ như vậy, bọn chúng có thể kiếm chác chút gì đó cho bản thân mình.

Đương nhiên..........bọn chúng cũng không dám làm quá, dù sao thì chung quanh vẫn còn có người khác nữa.

“Các ngươi làm gì vậy?”

Đám đàn bà, đàn ông quần áo xộc xệch chạy từ trong phủ đệ ra, lớn tiếng hô hoán, đám hộ vệ phủ cũng có vũ khí, nhưng không dám ra tay.

Bởi vì bọn họ biết được, đám người này là thành vệ quân.

Bảo vệ tư của phủ đệ, làm sao dám đấu cùng thành vệ quân.

“Hoắc Nhĩ Mặc dám ám sát Cơ Ân thiếu gia, phàm là người của Hoắc gia tộc, bắt hết cho ta, nếu dám phản kháng, giết không tha!”

Đối diện với đám thành vệ quân hung hãn, những người không có khả năng kháng cự đều bị bắt.

Có không ít kẻ không cam thúc thủ chịu trói đào tẩu, lập tức bị đám thành vệ quân đuổi giết.

Trong mật thất của phủ đệ, xuất hiện một lão già, tóc bạc “Con điếm Uy Đức này” lão già tóc bạc nghĩ bụng, “Mời gia gia chính là ả, nhưng sau khi gia gia chết đi, lập tức dẫn người đến tịch gia, thật là ác độc”

Lúc này lão từ trong mật thất đi ra, trong người giấu ba cái ma tinh tạp.

Hoắc Nhĩ Mặc đã hơn ba trăm tuổi, trong đám con của lão chỉ có hai người còn sống, còn lại đều đã chết, hai đứa con này vẫn còn ít tuổi. Nhưng cháu của hắn.......lớn nhất cũng hơn hai trăm tuổi rồi, nhỏ nhất cũng hơn ba mươi tuổi rồi.

“Đứng lại” Đột nhiên một gã thành vệ quân phát hiện ra lão già.

Lão già phất tay, từ tay áo bay ra một đám phấn độc.

“Ách” gã thành vệ quân nọ sắc mặt trong nháy mắt biến thành màu tím, tay ôm lấy yết hầu, phát ra tiếng rên rỉ thống khổ, lát sau ngã xuống đất chết tốt.

Lão già cười lạnh, động tác rất linh hoạt mon theo đường nhỏ trốn chạy.

“Đứng lại” từ xa truyền đến một tiếng hét lớn.

Lão già căn bản không để ý tới, ngược lại tốc độ tăng nhanh hơn.

“Xuy” Một mũi tên với tốc độ kinh người phá không mang theo tiếng huýt gió cắm vào lưng lão.

Gã kỵ sĩ anh tuấn đã bắn mũi tên đó hạ cây cung cầm trong tay, cười lạnh nói: “Còn muốn trốn, thật là nằm mơ, các ngươi khám trên người hắn xem có ma tinh tạp hay không?”

“Vâng, thưa đại nhân。”

……Bên trong phủ đệ nơi đâu cũng thấy bóng thành vệ quân, bên ngoài thành vệ quân cũng bố trí tầng tầng lớp lớp, Hoắc gia tộc không người nào chạy thoát, trong Hoắc gia tộc cũng có người biết dùng độc, nhưng năng lực thì kém Hoắc Nhĩ Mặc quá xa.

Bên trong sảnh đường Hoắc gia tộc,

Đại phu nhân đang cùng với hai ca ca của nàng nhìn đống châu báu và ma tinh tạp trước mặt.

“Lão gia hỏa này, tích trữ không đồ quý à!” Gã đại ca của đại phu nhân ánh mắt tham lam nói với đại phu nhân.

Uy Đức phu nhân cười nhạt: “Hai ngươi đừng có tham một chút đồ này, khi chấp chưởng chức vị thành chủ, tiền tài tha hồ mà hưởng.”

Vào lúc này, trên bầu trời phía trên Hoắc phủ.

Lâm Lôi, sau lưng có đôi cánh trong suốt, đang lăng không phi hành, phủ đệ phía dưới đang chìm trong cảnh hỗn loạn.

“Uy Đức phu nhân thật là lòng dạ ác độc, Hoắc Nhĩ Mặc cũng thật không may” Phi hành trong trời đêm, Lâm Lôi cười nhạt quan sát quang cảnh phía dưới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 20: Ngọn Lửa Mùa Hạ (Phần I)

Đệ vừa xem bóng đá vừa dịch, thôi dịch được tý nào thì cung cấp thuốc tý đấy vậy, lượng thứ!

Trong màn đêm yên tĩnh, những âm thanh giết chóc, những tiếng kếu thảm thiết trong Hoắc gia tộc càng thêm rõ ràng. Những âm thanh này truyền đi rất xa, ngay cả Chiêm Ni, Cơ Ân hai tỷ đệ đang ở trong thành phủ cũng có thể nghe rất rõ.

“Làm sao thế?”

Cơ Ân mặc bộ đồ ngủ chạy ra, Chiêm Ni đầu tóc tán loạn cũng chạy ra, hai tỷ đệ nhìn nhau nghi hoặc, sau đó liền đi ra ngoài cửa của thành phủ, lúc này lão bộc Lan Bá Đặc đã sớm đứng đó.

“Phu nhân có lệnh, ban đêm không được rời khỏi thành phủ”

Hai gã thị vệ thành phủ giơ giáo lên, lạnh lùng nói với Lan Bá Đặc.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Hai người các ngươi mau tránh ra.” Cơ Ân quát.

Hai gã thị vệ thấy Chiêm Ni, Cơ Ân tới, liếc nhìn nhau, trong thành phủ ai cũng đều biết Cơ Ân là người thừa kế chức vị thành chủ, nhưng ai cũng đều hiểu, đại phu nhân sẽ không dễ buông xuôi.

“Cơ Ân thiếu gia, Chiêm Ni tiểu thư, xin lỗi, đại phu nhân có lệnh, lúc ban đêm không được rời phủ. Hai người nên về nghỉ sớm đi.” Gã thị vệ dáng người cao cao nói.

Cơ Ân sắc mặt lạnh lẽo quát :”Tránh ra!”

Gã đó không nhường đường, đồng thời thống khổ khẩn cầu nói: “Thiếu gia, người đừng làm khó chúng tiểu nhân, người bức bách chúng tiểu nhân, chính là muốn tiểu nhân đi vào con đường chết đó. Chúng tiểu nhân thật sự không dám phản kháng mệnh lệnh của đại phu nhân.”

Cơ Ân trong lòng rất tức giận.

Chiêm Ni đứng bên cạnh khuyên: “Thôi đi, Cơ Ân, đừng làm khó bọn chúng.”

“Cảm ơn tiểu thư. Hai gã thị vệ vội vàng nói, bọn họ đáy lòng thấy cảm kích Chiêm Ni, Chiêm Ni thánh khiết giống như thiên sứ, nàng tâm hồn cũng rất lương thiện.

Nàng nhẹ giọng dò hỏi hai gã: “Xin hỏi bên ngoài đã xảy ra truyện gì vậy?” Ta nghe thấy những tiếng thét chói tai, dường như là từ phía Đông truyền tới?”

Gã thị vệ cao cao thấp giọng nói: “Tiểu thư, vừa mới đây đại phu nhân mang theo người rời khỏi phủ, sau đó còn thấy rất nhiều thành vệ chạy qua cửa phủ.

“Đại nương, thành vệ quân?” Chiêm Ni, Cơ Ân nghi hoặc nhìn nhau.

Đang đêm khuya khoắt, Uy Đức phu nhân dẫn theo một số đông thành vệ quân ra ngoài làm gì.

“Thiếu gia, tiểu thư, tới đây nghỉ một lát,” Lan Bá Đặc chỉ vào chiếc ghế đá bên cạnh nói, Chiêm Ni, Cơ Ân gật đầu, ba người ngồi xuống ghế đá.

Ba người đều cảm thấy phiền muộn, thương cảm.

Sự tồn tại của đại phu nhân, giống như một sự đe dọa lơ lửng trên đầu, như một cái dăm trong mắt họ, làm họ rất thống khổ.

“Người đàn bà xấu xa này, viện cớ ta chưa trưởng thành, bắt ta đợi thêm hai năm nữa, hừ....hai năm, chỉ sợ rằng trong hai năm ta đã bị nàng hại chết rồi” Cơ Ân thấp giọng mắng.

Chiêm Ni gật gật đầu, biểu lộ sự đồng ý.

Hai tỷ đệ bọn họ hiểu rõ rằng không thể để cho đại phu nhân đạt được mục đích.

“Tiểu thư, thiếu gia, đại phu nhân đã quản lý Xích Nhi Mặc từ rất lâu rồi, bất luận là thành vệ binh hay phủ vệ binh đều nghe lời nàng, uy tín của nàng rất rất cao. Nếu thiếu gia không tiếp nhận chức vụ thành chủ, chúng ta thật sự rất khó đấu với nàng, dù sao ở nơi này người thật sự ủng hộ chúng ta quá ít.”

Lão bộc bất lực nói.

Chiêm Ni, Cơ Ân, Lan Bá Đặc ba người chìm trong trầm mặc.

Người ủng hộ tỷ đệ bọn họ tại Xích Nhi thành rất ít, cho dù có ủng hộ bọn họ, cũng không dám ra mặt, ở Xích Nhi thành, đại phu nhân chính là Thần, là Thánh.

“Vù。”

Tiếng gió vang lên。

“Là ai?”Hai gã thị vệ đều cảnh giác ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một nam tử toàn thân màu đen phiêu diêu tiếp đất, trên lưng hắn là thanh trọng kiếm màu đen.

“Là ta” Lâm Lôi quay đầu liếc nhìn hai gã thị vệ.

Hai gã thị vệ lập tức im tiếng, thực lực của Lâm Lôi bọn gã cũng đã nghe qua, với thực lực của hai gã, thật không thể ngăn cản Lâm Lôi.

“Lôi đại ca” Chiêm Ni, Cơ Ân đều đứng lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Hôm nay khí hậu đã bắt đầu vào hạ, nhiệt độ buổi tối vẫn cao, Chiêm Ni, Cơ Ân đi ngủ đều mặc ít quần áo, đầu tóc có chút không ngay ngắn.

“Lôi đại ca, rốt cục đã xảy ra chuyện gì ngoài đó vậy? Là những âm thanh gì vậy?” Cơ Ân lên tiếng hỏi đầu tiên

Lâm Lôi tùy tiện trả lời: “ Là đại phu nhân dẫn theo thành vệ tới nhà Hoắc Nhi Mặc xét nhà, đệ nói xem, như vậy có ồn ào không?”

“Xét nhà?” hai tỷ đệ trợn mắt.

“Gia tộc Hoắc” Lão bộc đứng bên cũng kinh ngạc thốt lên.

Lâm Lôi cười nhẹ, tiếp tục nói: ‘ Đệ, Muội cứ ở đây nghỉ ngơi cho khỏe, một lát nữa thôi, sẽ có tin tốt đó.”

“Tin tốt? chẳng lẽ con mụ đó cướp của người khác đưa cho đệ?”Cơ Ân thấp giọng chửi.

“Ùng!”

Vào lúc này chợt một tiếng nổ lớn đinh tai nhức óc từ phía Đông truyền lại, tiếng nổ cực mạnh đó tựu như là tiếng nổ của mười quả lôi điện cùng nổ một lúc, tiếng nổ cực mạnh này sợ rằng đã đánh thức phân nửa người dân tại Xích Nhi thành.

“Làm sao vậy?” Chiêm Ni, Cơ Ân, Lan Bá Đặc sợ đến nhảy dựng cả lên.

Các thị vệ xung quanh, và người hầu đều nghi hoặc, chấn kinh nhìn về phương Đông, vào lúc này xuất hiện ngọn lửa to xông lên tận trời.

“Làm sao lại phát sinh ngọc lửa, tiếng nổ lớn như vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Đông.

Trong thành phủ mọi người đều mê hoặc. Mọi người đều lẳng lặng chờ đợi , chờ đợi thành vệ quân trở về, chờ đợi đại phu nhân trở về, khi đó bọn họ có thể biết tại sao lại phát sinh ngọn lửa, tiếng nổ lớn như vậy.

Một lúc sau,

Tiếng vó ngựa chỉnh tề vang lên trước cửa phủ, những tiếng hô, quát không ngừng vang lên. Sau đó, tiếng đập cửa dồn dập vang lên.

“Bùm, bùm, bùm”

Tiếng đập cửa dồn dập chói tai vang lên.

“Nhanh mở cửa, nhanh mở cửa” Bên ngoài vang lên tiếng quát lo lắng, phẫn nộ.

Hai gã thị vệ trông cửa không dám trì hoãn, lập tức mở rộng cửa phủ, Lâm Lôi, Cơ Ân, Chiêm Ni, Lan Bá Đặc..... mọi người đều nhìn ra phía cửa.

Cửa phủ rộng mở, bên ngoài tập hợp một đội thành vệ môn, cầm đầu là một gã nam tử tóc vàng tay cầm trường thương.

“Tránh ra” Nam tử tóc vàng quát hai gã thị vệ trông cửa.

Khi nhìn thấy Chiêm Ni, Cơ Ân tỷ đệ, gã ngẩn người, sau đó lập tức cung kính nói: “Đội phó thành vệ Lý Đặc, ra mắt Chiêm Ni tiểu thư, Cơ Ân thiếu gia”

Lý Đặc phó đại đội trưởng, chính là người đứng thứ hai, cầm đầu đội thành vệ binh, cũng đã tham dự bữa tiệc cách đây không lâu, tự nhiên nhận ra Chiêm Ni, Cơ Ân.

“Lý Đặc tiên sinh, chuyện gì xảy ra vậy? Ngươi làm sao lại vội vàng như vậy?” Cơ Ân lên tiếng hỏi.

Lý Đặc lập tức quỳ xuống, thống khổ cất tiếng: “Cơ Ân thiếu gia, thuộc hạ bất lực, không bảo vệ được đại phu nhân cùng hai vị ca ca của nàng, đã bị giết trong đám nổ vừa rồi.

“A!”

Cơ Ân mở to hai mắt, Chiêm Ni cùng Lan Bá Đặc thất kinh, cả đám thị vệ xung quanh cũng thất kinh.

Đại phu nhân chết rồi.

Trong lúc hai tỷ đệ bọn họ đang phiền não, đại phu nhân cùng hai ca ca của nàng lại đột tử, nàng chết rồi, chỉ riêng tin này cũng làm hai tỷ đệ bọn họ hưng phấn.

Hai tỷ đệ nhìn nhau, trong ánh mắt đều lộ vẻ vui mừng tột độ.

“Rốt cục chuyện như thế nào, kể lại cho ta rõ” Cơ Ân giây phút này cả người đều toát ra khí chất kẻ trên.

Nam tử tóc vàng Lý Đặc lập tức hồi báo: “ Lần này thuộc hạ dẫn theo mấy trăm thành vệ quân, phụng mệnh đại phu nhân, đi tịch gia gia tộc họ Hoắc.

“Sau khi xét nhà, đại phu nhân đoạt hết tài bảo, tập trung trong sảnh đường của Hoắc phủ, lúc ấy tất cả bọn thuộc hạ đều ở bên ngoài, chỉ có đại phu nhân cùng hai ca ca của nàng ở trong đó.

Cơ Ân nghe thấy thê, trong miệng thấp giọng mắng: “ Mụ tiện nhân, thật là vô sỉ”

Lý Đặc tiếp tục kể: “ Chúng thuộc hạ đều ở bên ngoài truy đuổi bắt giữ người của Hoắc gia tộc, không ngờ tới Hoắc phủ đột nhiên bốc hỏa, mọi người liền đổ đi cứu đại phu nhân.

“Nhưng khi chúng thuộc hạ chưa kịp vào bên trong, đã nghe được một tiếng nổ cực mạnh, cả kiến trúc của Hoắc phủ phân nửa đã bị hoàn toàn phá hủy.

Lý Đặc thống khổ nói: “ Khi chúng thuộc hạ tìm thấy thi thể ba người, thì thi thể của họ đã bị phân thành nhiều mảnh, ba người họ đều chết cả rồi.”

“Được, ngươi hãy phái người mang thi thể đại nương của ta mang lại đây, sau đó ngươi đi nghỉ đi” Cơ Ân phân phó.

“Vâng,” Lý Đặc vào giờ phút này tuân lệnh thái độ cực kỳ dứt khoát.

Mọi người đều hiểu, đại phu nhân vừa chết đi, Xích Nhi thành sẽ là của đứa trẻ mười bốn tuổi này.

Nhìn thấy đám người Lý Đặc mang tới những mảnh thi thể bị cháy đen thui.

Cơ Ân, Chiêm Ni lúc này mới hoàn toàn chắc chắn bọn họ không phải đang nằm mơ. Người đàn bà ghê tởm kia thật sự đã chết, từ hôm nay trở đi, bọn họ có thể dễ thở rồi.

“Lôi đại ca” Chiêm Ni đột nhiên tỉnh ngộ, nhìn Lâm Lôi khẽ thốt “cám ơn”

Lan Bá Đặc cũng cảm kích nói: “Lôi tiên sinh, thật sự là tin tốt, thật sự cảm ơn tiên sinh đã giúp đỡ”

“Mọi người đang nói chuyện gì đó?”

Cơ Ân ngẩn người: “ Cái gì mà tin tức tốt với chả không tốt?”

“Lôi đại ca, đại ca vừa từ ngoài trở về đúng không?” Cơ Ân thấp giọng hỏi.

“Đúng,” Lâm Lôi gật đầu.

“Vậy thì ca ca……” Cơ Ân cười cười tỏ vẻ đã hiểu.

Lâm Lôi cũng nở nụ cười: “ Thấy tỷ đệ hai người các ngươi phiền não bất an, Ta liền nhân tiện giúp các ngươi giải quyết vấn đề này. Được rồi, đi ngủ đi, đợi kế thừa chức vị thành chủ nhé.”

Lâm Lôi nói dứt liền quay người đi về phòng của mình.

Chiêm Ni, Cơ Ân, Lan Bá Đặc ba người đều trong lòng đều pha trộn các loại cảm giác: kinh ngạc, vui mừng lẫn sợ hãi, họ chỉ muốn lớn tiếng hò reo, nhưng thi thể của đại phu nhân còn nằm đó, họ vui vẻ thật sự là không hợp cảnh.

“Lão đại, giải quyết ổn thỏa rồi chứ?” Bối Bối đang nằm trên mặt đất, mở mắt hỏi.

Lâm Lôi cười nói: “Đúng vậy, ổn rồi.”

Đối với Lâm Lôi mà nói, loại người như Uy Đức phu nhân căn bản không xứng làm đối thủ của hắn, các mưu kế của nàng trước mặt hắn chỉ là một trò đùa mà thôi.

Không cần quan tâm tới cái gì mà mưu kế của mụ, trực tiếp xuống tay giết mụ, thế là xong.

“Thế tại sao lại có tiếng nổ mạnh như vậy?” Bối Bối hỏi.

“Ta cũng không biết” Lâm Lôi lắc đầu nói, “Ta ra tay giết mụ cùng hai ca ca của mụ, sau đó dùng hỏa hệ ma pháp đốt phòng, sau đó.....ta liền quay trở về, vừa mới về tới phủ thì nghe thấy tiếng nổ đó.

Lâm Lôi cũng không biết, trong mật thất của Hoắc phủ có rất nhiều nguyên liệu dễ cháy dễ nổ để phục vụ cho mục đích nghiên cứu của Hoắc Dược Sư. Khi Lâm Lôi phóng hỏa, các nguyên liệu đó liền bắt lửa, sau đó gây ra vụ nổ kinh hoàng.

“Không biết?” Bối Bối ngẩn ngơ “ Thế thì đi ngủ thôi.”

“Ừ, đi ngủ thôi”

Sau đó hắn lên giường nghỉ ngơi.

Uy Đức phu nhân huynh muội ba người trong đêm đột ngột chết đi, chuyện này đối với người dân ở Xích Nhi thành như một trận động đất, còn đối với tỷ đệ Chiêm Ni, Cơ Ân thì trải qua một đêm hưng phấn không ngủ.

Còn đối với Lâm Lôi, chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi.

Vào lúc này, tại Hoắc phủ ngọn lửa vẫn cháy rất to, chỉ làm khổ bọn thành vệ quân phải bận rộn chữa cháy.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 21: Lễ Vật

Một quận thành quản lý mười mấy thành trì cùng mấy trăm vạn dân cư. Có thể nói một quận thành tương đương với một công quốc và thành chủ thì địa vị chẳng kém một đại công tước của bất kỳ công quốc nào.

“Mười bốn tuổi trở thành quận thành chủ, thật sự làm kẻ khác hâm mộ a” tại các tửu quán Xích nhĩ quận thành không ít người đang náo nhiệt bàn tán.

Ba huynh đệ Uy đức phu nhân đột nhiên chết cháy khiến cho mọi người dân Xích nhĩ thành với việc tranh đấu quyền lực có một chút phức tạp lẫn một chút kinh sợ.

Không thể nghi ngờ, Ân Cơ mang huyết mạch chính thống của Khắc tư gia tộc chắc chắn sẽ kế thừa chức vị thành chủ.

“Bá tước phu nhân giữa đêm khuya khám nhà không ngờ giằng lại tự vứt bỏ cái mạng nhỏ a. thật là tức cười” một lão đầu tử mang ria mép đang cầm một chén rượu lớn ha ha cười nói.

“Nghe nói bà ta bị chết cháy” bên cạnh có người nói

“không thể bị chết cháy được, chung quanh rất nhiều vệ binh, nết thật sự bị cháy, bá tước phu nhân lẽ nào lại không có cơ hội thoát ra?” một người gầy gò đột ngột thấp giọng nói “nói cho các người biết một bí mật, bá tước phu nhân cùng huynh đệ ba người là bị người ta giết chế sau đó huỷ thi diệt tích”

Mọi người chung quanh nhất thời đều quay lại nhìn hắn.

“Nhưng cái này là sự thật” người kia tự tin nói

“Tất cả các ngươi đều nói bậy” một đại hán lạnh lùng nói “ta chính là thành vệ quân làm việc đêm đó, thế ngươi nói đúng hay ta nói đúng đây?”

Ngay lập tức người gầy nở một nụ cười” Vị đại ca này, ta chỉ nói sơ sơ thôi mà”

“ Bá tước phu nhân bọn họ không phải bị hoả thiêu chết mà bị nổ chết” gã đại hán nối một cách chắc chắn” Thiêu chết ư? chẳng lẽ bọn họ không có một cơ hội kêu cứu. Chúng ta cả một trung đội thành vệ quân mà từ đầu tới cuối không ai nghe thây một tiếng kêu cứu nào. dám chắc đó là một vụ nổ mạnh, bọn học chết ngay lập tức, một chút cơ hội kêu cứu cũng không có.

Mọi người đều gật đầu, người gầy cũng gật đầu, hiển nhiên cách giải thích này rất lọt tai.

“Đừng đề cập tới Uy đức phu nhân nữa” bây giời thành chủ của chúng ta là tỷ đệ Cơ Ân hai người” đại hán nọ vùa uống rượu vừa lớn tiếng nói.

Đúng như vậy chức vị thành chủ sẽ không thể lọt khỏi tay tỷ đệ Cơ Ân.

Trong phủ thành chủ

“Tại sao lại nhiều như vậy” Cơ Ân nhìn trong tay bảng danh mục lễ vật lại nhìn trước mắt lễ vật cơ hồ chiếm đầy cả phòng không khỏi trợn mắt há mồm.

Uy đức phu nhân vừa chết, đông đảo quý tộc lập tức tìm cách thân cận với Cơ Ân. Đưa lễ vật, tống mỹ nữ, cấp hộ vệ cao thủ….đám quý tộc này đều biết, Cơ Ân đến tuổi, sợ sau này cả trăm năm bọn họ đều phải phụ thuộc vào ân tình của hắn, tự nhiên bây giờ phải tạo ấn tượng tốt trước.

“Không nhiều lắm” Lan Bá Đặc bên cạnh lắc đầu nói.

Chiêm Ni, Cơ Ân đều kinh ngạc nhìn về phía Lan Bá Đặc, Lâm Lôi chỉ thản nhiên ngồi bên cạnh uống nước trà.

“Lan Bá Đặc gia gia, thế này còn chưa nhiều lắm ư?” Chiêm Ni kinh ngạc hỏi.

Lan Bá Đặc lắc đầu nói:” tiểu thư, thiếu gia, lễ vật này đại khái ước chừng chỉ giá trị hơn mười vạn kim tệ. mười vạn kim tệ….hừ, tiểu thư, thiếu gia biết tài sản của đại phu nhân đích thị có bao nhiêu không. ta phỏng chừng không ít hơn ngàn vạn kim tệ!”

“Hơn ngàn vạn kim tệ?” Chiêm Ni, Cơ Ân dề sợ đến ngây người.

Bọ họ sinh sống ở thôn quê, có lúc nào nhìn thấy lễ ra mắt nhiều thế bao giờ. Lan Bá Đặc vẫn đi theo mẫu thân họ, năm đó cũng sinh sống trong phủ thành chủ, với nhiều chuyện đều cũng rất quen thuộc.

Rất bình thường, quản lý mấy trăm vạn nhân khẩu từng ấy năm. mà đại phu nhân bản tính tham lam, không có một ngàn vạn kim tệ mới là chuyện lạ, chỉ tiếc chúng ta vẫn không tìm thấy được ma tinh hạp của bà ta, hay có tìm ra..sợ rằng cũng có ấn chỉ của đại phu nhân, chúng ta sẽ không có cách nào lấy được kim tệ, Lan Bá Đặc lắc đầu nói.

Hệ thống tứ quốc hành kim đích thị rất quy củ, tất cả đều có lợi cho bản thân tứ đại đế quốc.Mỗi ma tinh hạp đều có ghi chép hạ văn chỉ hậu, vì thế nên ma tinh hạp chỉ có thể cho phép một người sử dụng.Ngoại nhân có đoạt lấy một điểm tác dụng cũng không có.

Đương nhiên…

Ma tinh hạp của chính mình, có thể chuyển tài sản cho người khác.

Nhưng khi chủ nhân ma tinh hạp chết đi mà không tiến hành chuyển nhượng tài sản thì số tiền trong ma tinh hạp sẽ bị tứ quốc kim hành lấy, trên thực tế tứ quốc kim hành làm vậy cũng vì không có biện pháp.

Bên ngoài phát hành ma tinh hạp trong đó số tiền trong sổ sách thực tế vượt qua tứ quốc kim hành sở hữu số kim tệ cực lớn.

Bất quá, không có nhiều siêu cấp cự phú có trên một ức kim tệ.

Nếu người nào đó rút ra một ức kim tệ, cầm đi sợ rằng vận chuyển cũng rất khó khăn. Tứ quốc kim hành phát ra nhiều ma tinh hạp như vậy cũng có nguyên nhân bên trong. Nhưng tứ quốc kim hành cũng không dám lạm phát ma tinh hạp vì việc này làm tứ đại đế quốc rất quan tâm. Hơn nữa sau lưng còn có vũ thần ‘ Áo Bố Lai Ân’ cùng người sống lâu nhất loài người” Đại tế ti”, không ai dám làm loạn tới.

“ Một ngàn vạn kim tệ” có không vậy. Cơ ân thống khổ than.

Thực sự hắn rất thích số tài sản khổng lồ này.

“thiếu gia. Đương nhiên làm thành chủ không có như thế….chỉ chăm chăm thu thập tài phú, đồng thời còn phải chi ra một ít, một chút cho thành vệ quân, một chút để sửa chữa thành trì… tất cả đều hao phi kim tệ đó. Lan Bá Đặc nói.

Cơ Ân ngẩn ra.

“Á, làm thành chủ còn mất tiền?” Cơ ân vốn không thể biết nhiều như vậy.

“ Cho nên ta nói hơn mười vạn kim tệ này tính ra cũng không giải quyết được cái gì, tốt thôi, quận thành chắc chắn có một ngân khố, trong ngân khố khẳng địng không ít kim tệ” Lan Bá Đặc nói.

Cơ Ân ôm đầu nói” A, làm thành chủ hình như rất đau đầu, rất phức tạp a.”

“tỷ tỷ” Cơ Ân nhìn Chiêm Ni đầy vẻ hy vọng” Tỷ nhất định phải giúp ta đấy”

Chiêm Ni phi thường thành thật gật đầu nói” Cơ Ân, ta nhất định sẽ trợ giúp đệ mà” lúc này gật đầu nhưng cũng là khiến Chiêm Ni cuộc sống bắt đầu thống khổ hơn.

Lúc này Cơ Ân, Chiêm Ni, Lan Bá Đặc đều biết.

Bây giờ chính là lúc họ phiền não về kim tệ.

Lâm lôi đang uống trà, trong mình mang gia tài cự phú của một vương tộc tích luỹ mấy nghìn năm, chỉ sợ đại gia tộc quản lý tây bắc hành tỉnh “Cổ khắc tư gia tộc” cũng khó có thể bằng.

Dù bọn họ kiếm tiền giỏi tới mấy cũng không kiếm giỏi bằng vương tộc kiếm tiền.

“Chiêm Ni, Cơ Ân” Lâm Lôi đột nhiên mở miệng nói, “các ngươi cứ ở đây, ta tiếp tục tu luyện”

Chiêm Ni, Cơ Ân đều nhìn về phía Lâm Lôi. Cơ Ân chậm rãi nói:” Lôi đại ca, hôm nay luyện tập buổi tối chớ lâu quá, nhớ bữa tiệc tối nay chứ, Tỷ tỷ của ta trực tiếp trổ tài xuống bếp mà”

Chiêm Ni lập tức đỏ mặt

Tại yến tiệc hôm trước, Cơ Ân đã công khai tuyên bố, Lâm Lôi chính là hôn phu của tỷ tỷ hắn. đông đảo quý tộc tại xích nhĩ quận thành đều có nghe thấy, ngay cả không ít người hầu cũng đều cho là như vậy, tự nhiên là Chiêm Ni phải thẹn thùng

“ được rồi” Lâm Lôi vung tay cười

Chỉ thấy trên đại sảnh trước mặt bố người xuất hiện một rương gỗ lớn, trong rương gỗ này đúng là trữ các tác phẩm nghệ thuật, ma tinh hạch trân quý và một ít trân quý vật phẩm.

“đây là?” Chiêm Ni, Cơ Ân phát sốt

“Đây là tài sản của gia tộc hoắc nhĩ ngươi. giá trị trong rương này ta không rõ lắm, chắc khoảng trăm vạn kim tệ. còn cái này, Lâm Lôi trong tay chợt xuất hiện tám ma tinh hạp.” đây là hoắc nhĩ gia tộc ma tinh hạp, những ma tinh hạp này đều không ký danh, tổng cộng có tám cái, mỗi cái ước chừng cũng là trăm vạn kim tệ,

Những lời này là Lâm lôi lúc đầu nghe huynh muội Uy đức phu nhân ba người nói chuyện mới biết giá trị của ma tinh hạp.

“ Cái này, cái này” Chiêm Ni, Cơ Ân thậm chí là Lan Bá Đặc cũng thất kinh nhìn Lâm lôi.

Cái này cũng xấp xỉ ngàn vạn kim tệ, có cái này … các ngươi quản lý xích nhĩ thành cũng không cần thắt chặt hầu bao lắm. tốt rồi, ta đi luyện tập đây.

Lâm lôi tiện tay quăng tám cái ma tinh hạp vào rương gỗ rồi quay đầu rời đi.

Chiêm Ni, Cơ Ân, Lan Bá Đặc một chút ngây người, mộc rương, tám ma tinh hạp, nhất thời cũng không biết nói gì cho phải.

“tỷ tỷ” Cơ Ân nhìn về phía Chiêm Ni.

Chiêm Ni kinh ngạc nói” lúc đầu ta mời Lôi đại ca bảo vệ chúng ta, nói có cho hắn một vạn kim tệ. Cái này…”

Tỷ đệ các nàng cũng không biết nói gì. tốn một vạn kim tệ mời người, người ta mới có lấy một kim tệ. Bây giờ tài sản gấp ngàn vạn lần lại do chính tay người ta cấp cho.

Ngàn vạn kim tệ a.

Đây là tài phú kinh khủng cỡ nào?

Tại Phân Lai vương quốc lúc đó. Đức bố tư gia tộc tài sản lúc vinh quang nhất đã gần được một ức kim tệ, trải qua vụ buôn lậu , gia tộc suy đồi chỉ còn ngàn vạn kim tệ. Cho dù như thế vẫn là một gia tộc trung cấp tại vương quốc.

“tiểu thư, thiếu gia, vị Lôi tiên sinh này thật là môti nhân vật không tầm thường” Lan Bá Đặc vẻ mặt nghiêm túc nói.

Chiêm Ni, Cơ Ân gật đầu.

Nói đùa, tiện tay cấp cho người ngàn vạn ki tệ há có thể là người bình thường sao?

“Vừa rồi Lôi tiên sinh vung tay tức thì trước mặt bốn người hiểna một cái rương, nếu ta đoán không sai.. Lôi tiên sinh nhất định có một không gian giới chỉ trong truyền thuyết. Lan Bá Đặc vẻ mặt rất nghiêm túc.

“ Không gian giới chỉ” Chiêm Ni, Cơ Ân chưa từng nghe nói tới.

Lan Bá Đặc gật đầu nói.” Đúng vậy, không gian giới chỉ chính là vô giới chí bảo Tại Ngọc lan đại lục không gian giới chỉ đại diện cho địa vị và quyền lực của người sở hữu. mặc dù trong truyền thuyết có người nói giá của nó là vài ức kim tệ nhưng chân chính chưa thấy có người nào lại đi bán không gian giới chỉ cả.”

“Vài ức kim tệ?” Chiêm Ni, Cơ Ân trợn tròn mắt.

Vài ức kim tệ trước mắt, đây là tình cảnh gì, đó là một tài sản kinh khủng, đến tưởng tượng bọn họ cũng không dám.

‘Cả tây bắc hành tỉnh, cũng chỉ có chưởng quản tây bắc hành tỉnh là Cổ khắc tư tộc trưởng mới có không gian giới chỉ” Lan Bá Đặc lúc trước ở xích nhĩ quận thành rất lâu, sự tình của Cổ khắc tư gia tộc cũng biết.

“ người nói chính là ,,,Mạnh khắc khẳng hi thái gia gia?” Cơ Ân lập tức nói.

Cổ khắc tư gia tộc tự hào nhất chính là tộc trưởng đời thứ nhất Cổ khắc tư, truyền đến bây giờ là Mạnh khắch khẳng hi Cổ khắc tư.

Cổ khắc tư năm đó chỉ là một thường dân, sau đó hắn tham gia vào quân đội, thẳn đường mà thăng tiến, hơn nữa hắn vì Áo bố ân lai đế quốc lập biết bao nhiêu công lao, cuối cùng lập một quân đoàn mới ở Áo bố ân lai đế quốc, Cổ khắc tư quân đoàn.

Dầu tiên Cổ khắc tư là tên một người, sau đó mới có Cổ khắc tư gia tộc.

Đương kim hoàng đế cho Cổ khắc tư quản lý tây bắc hành tỉnh, ân sủng lớn lao có thể thấy được.

Đương nhiên…đời thứ nhất tộc trưởng nổi danh vì quân công, phần về thực lực cũng chỉ là bát cấp chiến sĩ mà thôi.

Nhưng mà Mạch khắc khẳng hi Cổ khắc tư, tu luyên hai trăm năm đã đạp nhập thánh vực.

Thánh vực cường giả

Một gia tộc xuất hiện thánh vực cường giả, chỉ cần gã thánh vực cường giả đó không chết, gia tộc không tạo phản thì gia tộc này đời đời vinh diệu không suy thoái.

“Mạnh khắc khẳng hi thái gia gia quả thật có một không gia giới chỉ ư?” Cơ Ân kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, chính là năm đó hoàng đế bệ hạ tự mình ban thưởng” Lan Bá Đặc cảm khái nói

“Cổ khắc tư gia tộc thật đáng tự hào, ngươi phải biết rằng tại Ngọc lan đại lục các vương của một vương quốc cũng không có mây người có không gian giưói chỉ.”

Cơ Ân, Chiêm Ni hoàn toàn có thể hiểu được sự trân quý của không gia gíơi chỉ.

“Chính là ta cũng không nghĩ tới..vị Lôi tiên sinh này cũng có không gian giới chỉ, không trách được ngàn vạn kim tệ không để vào mắt.”

Cơ Ân, Chiêm Ni đều có một loại cảm giác

“ Kế thừa vị trí thành chủ, tưởng mình địa vị rất cao rồi, có thể cho Lôi đại ca một chức quan rất cao, nhưng bây giờ Lôi đại ca, hắn…” Cơ Ân mơ hồ cảm giác được.

Thành chủ một quận thành, đối với người bình thường mà nói, đó là vị trí cực cao rồi. nhưng với loại cường giả như Lâm Lôi thì cũng chẳng là gì, muốn giết tiện tay sẽ giết.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 22: Đại Địa

C

ổ khắc tư gia tộc truyền mệnh lệnh tới nơi, cho Cơ ân đảm nhiệm vị trí thành chủ, trong thời gian Cơ ân chưa trưởng thành, tỷ tỷ hắn là Chiêm Ni sẽ thay mặt hắn xử lý các sự vụ của quận thành.

"Lôi đại ca, người thật sự phải đi sao?" Chiêm Ni, Cơ ân và Lan bá đặc giật mình nhìn Lâm Lôi. Cơ ân từ khi được kế thừa chức vị thành chủ, Chiêm ni làm phụ tá. Hôm nay đúng là thời khắc hạnh phúc nhất của họ, Tỷ đệ hai người tận đáy lòng đang muốn tìm cách báo đáp tốt nhất cho Lâm Lôi, đâu ngờ lúc này Lâm Lôi đột nhiên nói muốn rời khỏi quận thành.

" Lôi đại ca" Chiêm Ni hai mắt đã có chút đỏ lên. Lâm Lôi lưng đeo trọng kiếm, Bối bối đứng trên vai, hắc vân vân báo "Hắc lỗ" đi bên cạnh. Lâm Lôi bình thản cười nói: "Trong Xích nhĩ quận thành, quả thật là một nơi hoa lệ, phức tạp. đối với quá trình tu luyện của ta nhất định có ảnh hưởng. Cũng không phải ta đi xa, ta sẽ chỉ ra ngoài ngoại biêungXích nhĩ thành, tìm một sơn động yên tĩnh để tĩnh tu một khoảng thời gian."

Đối với Lâm Lôi mà nói, quan trọng nhất hiện nay chính là tu luyện, đặc biệt thực lực không ngừng tiến bộ, nhân cơ hội có được chút bình yên, lại càng cố gắng tu luyện. Là Ba Lỗ Khắc gia tộc Long huyết chiến sĩ cường đại, nếu khổ tu liền hai mươi năm, hẳn đạt tới Thánh vực cảnh giới, tung hoành trong thiên hạ. "Sơn cốc". Chiêm Ni, Cơ Ân thở hắt một hơi, kkông khỏi cảm thấy tịch mịch. "Tốt lắm, nếu sau này có thời gian có lẽ ta sẽ đến thăm các người, những gì có thể giúp được các ngươi, ta đã làm cả rồi, sau này các người chỉ có thể dựa vào chính mình thôi" Lâm Lôi cười nói. Chứng kiến tình cảm của tỷ đệ Chiêm Ni, Cơ Ân, Lâm Lôi có đôi khi nghĩ đến chính mình và Tiểu Ốc Đốn ngày nay cũng không còn cha mẹ. "cũng ko biết Ốc Đốn bây giờ thế nào, chỉ cần chính mình, lĩnh hội thêm một tầng của Thế, sẽ lập tức xuất phát đi gặp hắn" Lâm Lôi thầm nghĩ. Lâm Lôi rất rõ ràng, hôm nay chính là Ốc đốn là đang ở Áo bố Lai ân học viện học tập tu luyện, lúc này chính mình căn bản không cần nên đến quấy rầy hắn tu luyện. Hơn nữa con người chỉ có dựa vào chính mình thì tốc độ phát triển mới có thể nhanh hơn. một khi chính mình tới bên cạnh Ốc đốn, chỉ sợ rằng ngược lại làm trở ngại sự phát triển của Tiểu Ốc Đốn.

Phía đông Xích nhĩ quận thành có một tòa núi. Trong núi, tại một sơn cốc mà người bình thường không thể tìm thấy. Lâm Lôi đã kiến tạo một ngôi nhà nhỏ và bắt đầu tĩnh mịch tu luyện. Ban đêm, trong sơn cốc có một thảm cỏ xanh biếc, giữa thảm cỏ có một hồ nước, Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên thảm cỏ gần bờ hồ nhắm mắt cảm nhận tự nhiên.bên cạnh hắn một đống lửa đang rừng rực cháy, Lâm Lôi không ngừng minh tưởng, Lâm Lôi cảm nhận từng chuyển động của địa mạch, cảm thấy sự phiêu lãng của gió, thấy dòng chảy của nước, cảm nhận thấy hỏa nhiệt mãnh liệt ở bên…là một gã ma pháp sư, đặc biệt lại có địa hệ, phong hệ nguyên tố thân hòa lực siêu đẳng, Lâm Lôi hiểu được tự nhiên vượt quá một chiến sĩ bình thường một khoản cách rất lớn. Trong Ba lỗ khắc gia tộc, vị kia… sử dụng trong trùy đạt tới thánh vực mới đạp nhập cảnh giới 'cử trọng nhược khinh' là có nguyên nhân, chiến sĩ so với ma pháp sư càng khó dung nhập tự nhiên. "cử trọng nhược khinh" như chiêu Bôn lôi giống như núi lửa bộc phát năng lượng. Còn "Thế" đó là kết hợp của thiên địa, thế của phong, thủy, hỏa, địa,…bất quá, không ngờ…" Đang tĩnh tâm Lâm Lôi đột nhiên chợt hiểu ra "Thế, chính là mượn lực lượng chân chính của thiên địa xung quanh, chính là Thế siêu việt thế bao la vạn tượng. Đường mà ta bây giờ đang theo đuổi hẳn là thích hợp nhất". Trong đêm đen, đang ngồi khoang chân ở ven hồ, Lâm lôi bỗng mở mắt, con mắt giống như bầu trời.“ Không giống, binh khí khác nhau, con đường tu luyện cũng khác nhau. Trọng kiếm , thế lực trầm mạnh! nhưng trọng kiếm không phát ra tiếng gió, không dựa và sắc bén mà thủ thắng mà dựa vào sức mạnh quang minh chính đại, Sức công kích quang minh chính đại không thể chống lại."

Tâm linh lâm lôi mơ hồ hiểu được con đường tu luyện Hắc ngọc trọng kiếm, hoà hợp với đại địa pháp tắc. "Đại địa trọng hậu, đại địa khôn cùng, đại địa vững chắc …."

Lâm lôi cầm Hắc ngọc trọng kiếm trong tay, tâm linh cũng hoàn toàn hoà hợp với địa mạch đại địa. Đại địa chuyển động, cái loại cảm giác này,…đích thực rung động tâm linh. bình thường phải thấu hiểu đai địa với cảnh giới cực cao mới có thể cảm ứng được.

Lâm lôi đứng lên, cả cơ thể bắt đầu lẳng lặng huy động Hắc ngọc trọng kiếm, trên tay Lâm lôi, hắc ngọc trọng kiếm huy động, Lâm lôi từng bước tiến hành các động tác múa kiếm, tất cả cùng tiến vào một tiết tấu đặc biệt, đó là một loại tiết tấu rung động lòng người.

“ Hô” Hắc ngọc trọng kiếm phảng phất như có trăm ngàn cân trọng lực, mạnh mẽ đâm xuyên qua không khí. Lâm lôi huy động Hắc ngọc trọng kiếm, làm người ta có cảm giác như đại địa đã dung hoà với hắn làm một, thậm chí chỉ nhìn hắn luyện kiếm đã khiến cho người khác có một loại cảm giác bị áp bức.

“Phốc” Lâm lôi đột nhiên vung Hắc ngọc trọng kiếm đâm vào không trung, chỉ nghe hàng loạt tiếng nổ vang lên. kiếm quay tít, hướng về không gian đâm thẳng, sinh ra mấy tiếng nổ, Cái này thật không thể luận bàn, bởi vì một kiện vũ khí tốc độ cực nhanh có thể gây ra một tiếng nổ trong không khí, điều đó không sai, nhưng có thể khiến cho không khí phát nổ vài lần, cơ hồ là không thể.

“ Ồ” Lâm lôi con mắt sáng ngời. Trong tâm, Lâm lôi lập tức từ cái loại … tuyệt vời cảm giác thoát ly. “Vừa rồi chuyện gì xảy ra vậy? Ta không có sử dụng đấu khí, nhưng tại sao lực lượng lại có thể chia làm liên tục mấy lần công kích.”

Lâm lôi đáy lòng tự hỏi. tu luyện đôi khi đột nhiên sẽ tiến vào một loại đặc thù trạng thái. lúc đó tu luyện sẽ tiến bộ kinh người, nhưng nếu không hoàn toàn lĩnh ngộ sẽ khó gặp lại trong tương lai.

Lâm lôi muốn không ngừng tự hỏi, không ngừng tu luyện, hết thảy đều muốn nắm giữ sức mạnh hoàn hảo nhất.

Một mảnh trời lam trong suốt ko một tia tạp chất, xa xa một đam mây trắng xinh đẹp phiêu lãng trên bầu trời, cuộc sống của Lâm Lôi trong sơn cốc thật là u tĩnh, gió thổi, làn nước trong sáng, Lâm Lôi khi ko tu luyện thì lại ở sơn cốc tùy tiện buông câu. Con người ko thể chỉ một mực tu luyện, hiệu quả ko cao. Thích câu cá thì câu cá, thích ngủ thì ngủ, Tập hợp nhất với thiên địa, hoàn toàn hòa hợp với tự nhiên, tu luyện đúng lúc, ngược lại, hiệu suất lại cực kỳ cao. "Lôi đại ca." Từ ngoài sơn cốc truyền đến một thanh âm hoan khoái, Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Chiêm Ni đang cưỡi một con tuấn mã.

Phía sau nàng có hai gã cưỡi ngựa , đúng không sai, nhìn động tác có thể thấy họ chính là những kỵ sĩ chuyên nghiệp.

"Chiêm Ni." Lâm Lôi buông cần câu, đứng lên, lúc này cả Bối bối và Hắc Lỗ đều không có mặt, bọn chúng đã tiến vào sâu trong rừng để tìm một ít dã thú, Chỗ Lâm Lôi đang ở núi non phần lớn đề là dã thú bình thường, về phần ma thú đích thực là cực kỳ thưa thớt. "Lôi đại ca, cái này là ta chuẩn bị cho người ít thức ăn" Chiêm Ni từ trên lưng ngựa lấy ra một cái bao được bao quấn cẩn thận. “Nghĩ người ở đây chắc là ăn uống không thể nào tốt được, Lôi đại ca, hảo hảo nếm thử." Chiêm Ni mở lớp bao gói tầng tầng lớp lớp ra, bên trong còn có 1 hộp sắt có các loại thức ăn, lại có cả cơm. Lâm Lôi dụng cái mũi hít một chút. "Ân, thật sự rất thơm." Lâm Lôi cười nói. Chiêm Ni trên mặt lập tức đỏ lên hưng phấn. Lâm Lôi trong lòng cũng thầm than, tâm tư của Chiêm Ni Lâm Lôi như thế nào lại nhìn không ra? Chiêm Ni, vô luận hình dạng chính hay tính cách đều là là tuyệt đỉnh đích. Nhưng đã xảy ra nhiều chuyện, Lâm Lôi đã rất khó có thể hướng tới người khác mà vui vẻ. “Cảm tình” Lâm Lôi trong lòng thầm than. chính mình còn muốn cái gì cảm tình, chi bằng hảo hảo tu luyện hơn nữa, rồi hãy nói. Nhưng mà lúc này trong đầu Lâm Lôi nhịn không được hiện lên một người, cái tràng cảnh - đó là sau tang lễ cha của Lâm Lôi, đông đảo quý tộc tề tụ Ô sơn trấn, ngày đó, ban đêm, Địch Lỵ Á đêm khuya tới gặp Lâm Lôi. Địch lỵ á lai là muốn muốn nói cho Lâm Lôi là nàng Ngọc Lan đế quốc.

Nhưng mà đêm hôm đó, trong giây phút từ biệt, Địch lỵ Á đã hôn Lâm lôi. “Địch lỵ Á?” ngoại trừ Ngải lệ tư, Lâm lôi có lẽ cũng chỉ còn nhận thức về cô gái này trong cùng khoá học viên Ân tư đặc, biết cô gái này có tình cảm với mình, đặc biệt Địch lỵ Á đã vài lần thổ lộ với mình, mặc dù Lâm lôi chưa thừa nhận nhưng tại đáy lòng hắn cũng biết, Địch lỵ Á là một bóng hình đã trôn sâu trong tâm khảm

“Lôi đại ca, mau ăn đi” Bên cạnh Chiêm ni mong chờ nói. Lâm lôi trong lòng thầm than; “ không để Chiêm ni phí hoài tuổi thanh xuân được”

Lâm lôi ăn xong đứng dậy khen;” quả nhiên không tồi, trù nghệ khá lắm” nghe Lâm lôi khen, Chiêm ni cũng trong lòng cảm thấy lâng lâng.

Chiêm ni, sau này ngươi cũng không cần quá để ý, ta tu luyện không muốn bị người khác quấy rầy" Lâm lôi nhìn Chiêm ni nói, Chiêm ni ngẩn người ra " Ồ" Chiêm ni lên tiếng rồi tươi cười nói: " Vậy nmột thời gian nữa Lôi đại ca quay về thành nhé"

" Ừ" Lâm lôi cũng chỉ có thể nói mốt tiếng hàm hồ.

Tu luyện cuộc sống đích thực trôi qua rất nhanh, chớp mắt hắn đã ở trong sơn cốc cũng đã một tháng, lĩnh ngộ với Hắc ngọc trọng kiếm đã dần dần tiến bộ, chỉ cần kiên trì thì sau vài năm tuyệt đối có thể lãnh ngộ "Thế" trung cấp cảnh giới.

Xích nhĩ quận thành, trong một tửu quán yên tĩnh, đèn trong tửu quán mờ tối, màu sắc chủ đạo đều là những màu u tối, giống như màu sắc của chiều tà, đồng thời đồ đạc bài trí cũng rất có quy luật, giữa các bàn còn có bình phong ngăn cách nhau,Thật sự là rất tĩnh lặng, một tửu quán có phong cách đặc biệt.Lâm lôi đã từng đến một vài lần và rất thích tửu quán này. giá tiền nơi này cũng bình thường, thậm chí là có vẻ hơi cao.

Sau mỗi lần tu luyện, cách khoảng bảy tám ngày Lâm lôi lại tới tửu quán yên tĩnh này uống rượu, nghe nhạc, đôi khi còn nghe chút ít khách nhân nói chuyện nam bắc dông dài.

" tháng bảy này, chắc Ốc đốn đã kết thúc học kỳ rồi. Lâm lôi trong lòng thầm nghĩ.

Lúc này, tửu quán có không ít khách nhân, những khách nhân nói truyện đều phi thường hạn chế âm lượng, bất quá Lâm Lôi lại hết sức lắng nghe, mọi người xung quanh nói chuyện y đều nghe rõ từng từ một. Đột nhiên một chuyện khiến Lâm Lôi chú ý. " không nghe nói sao, Trong đế đô đột nhiên xuất hiện một thiên tài. Tên là "Ốc Đốn" mới mười bảy tuổi. Bên cạnh Lâm Lôi có ba trung niên nam tử đang ngồi nói chuyện. Họ đang đàm luận về một thiên tài của đế quốc. Ốc Đốn? Lâm Lôi tập trung toàn lực chú ý, tiến vào Áo bố lai ân đế quốc lâu như vậy mà Lâm Lôi chưa bao giờ có nghe qua chút tin tức nào về Ốc đốn. "ngươi nói chính là cái thiên tài năm nay mới là học viên cấp năm của Áo bố lai ân học viện?” Bên cạnh, một ngốc đầu nam tử tròn xoe mắt hỏi. “ cái này ta cũng nghe qua, Áo bố lai ân học viện kỳ thi của Thất cấp niên phi thường đáng chú ý, thậm chí có đệ tử đã đạt tới Bát cấp chiến sỹ cũng tham gia” Áo bố lai ân Học viện là chiến sỹ học viện hàng đầu của toàn Ngọc Lan đại lục, kỳ thi thất cấp hết sức quan trọng, đạt đạt tới thất cấp chiến sĩ, mới có thể nhập vào cấp thất niên.

Nhưng mà thất cấp chiến sĩ trên thực tế cũng có thể tốt nghiệp, bất quá không ít thất cấp chiến sĩ vẫn còn ở học viện, thậm chí cá biệt còn có bát cấp chiến sĩ cũng không vội vã tốt nghiệp.

“Thằng ngốc, ngươi cũng biết tin này mà. Tên Ốc đốn kia thật là, sách sách” Trung niên – người nói chuyện đầu tiên – cảm than than thở: Từ đầu đến tận trước năm 17 tuổi vẫn chưa từng tham gia kỳ thi lên lớp nào, thế mà lúc này đây lại tham gia kỳ thi quá niên thất cấp, lại còn đánh bại cả bát cấp chiến sỹ, thành vị thất cấp chiến sỹ đầu tiên của lớp ngũ niên học viên” Cái gì, 17 tuổi, đánh bại Bát cấp chiến sỹ, là thật ư?” Nam tử mật mạp kinh hãi bật dậy. Ngốc đầu nam tử trừng mắt nói: “Đương nhiên là thật rồi, lúc đó chính ta đứng quan chiến mà, ngươi còn không biết, Ốc Đốn kia thân thể cao quá hai thước có lẻ, lực lưỡng cường tráng, Thân hình hắn làm cho người ta có một loại cảm giác áp bức kinh khủng. Huống hồ vũ khí của hắng là một thanh cự hình chiến đao kinh khủng, Trời ạ, chuôi đao đó… có chiến đao đó trong tay, Ốc đốn kia dĩ nhiên có thể đánh bại Bát cấp chiến sỹ, trở thành ngũ niên học viên đầu tiên đánh bại Bát cấp chiến sỹ." "Người ta còn nói, bằng này tuổi Ốc đốn đã có thể đánh bại bát cấp chiến sĩ, phỏng chừng năm hai mươi tuổi hẳn là có khả năng đạt tới bát cấp chiến sĩ. Năm đó thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á' ba mươi tuổi cũng là lúc bước vào cảnh giới cửu cấp, Ốc đốn này luận về thiên phú, dĩ nhiên,cũng không cách biệt là bao nhiêu.

“Ồ” Bích phát nam tư thở dài, “mười bảy tuổi đã đánh bại bát cấp chiến sĩ. Tại đế đô cũng đã lâu lắm không xuất hiện loại thiên tài này, thậm chí người ta còn cho rằng, Áo bố Lai Ân học viện mấy ngày tới, Hoàng đế bệ hạ còn phong cho vị thiên tài mới xuất hiện này tước vị bá tước đó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 23: Hồng Y Đại Giáo Chủ

Gã béo nghi hoặc nói: “Hừ, dựa theo lời nói của các ngươi, người như hắn phải là người nổi tiếng mới đúng, tại sao từ trước tới giờ chưa nghe thấy ai nói qua?”

Gã đầu hói gật đầu nói:”Chuyện này lúc đầu ta cũng rất nghi ngờ, sau đó có đi điều tra, gã Ốc Đốn này ở Áo Bố Lai Ân học viện không có tham gia cuộc thi nào, cũng không giao chiến với bất kỳ cao thủ nào, cho nên không có danh tiếng gì hết.

“có thực lực mà lại không hiển lộ” Gã tóc xanh cùng gã béo thờ dài.

“Đừng nhắc truyện cũ nữa” Gã đầu hói tự tin nói “so với cuộc thi bảy năm trước, gã Ốc Đốn này khẳng định sẽ càng xuất sắc so với trước đấy”

Bên trong quán rượu yên tĩnh, Lâm Lôi thưởng thức hảo tửu, nụ cười trên môi.

“Tiểu Ốc Đốn, thật sự cao hai thước hai? Cao hơn Ta cơ à.”

Năm đó Ốc Đốn rời Ô Sơn trấn, mới sáu tuổi, khi đó hắn mới có hổ nha, cực kỳ đáng yêu, đảo mắt đã mười một năm trôi qua.

“Tiểu Ốc Đốn ! ”

Lâm Lôi trong lòng cảm thấy ấm áp, Tiểu Ốc Đốn chính là thân đệ của hắn.

“Huyết mạch Long Huyết chiến sĩ của Ốc Đốn còn cao hơn Ta, thiên phú về chiến sĩ cũng mạnh hơn Ta, mười bảy tuổi đã đánh bại bát cấp chiến sĩ, phòng chừng hai năm trước hắn đã đạt tới thất cấp chiến sĩ rồi”

Sự dự đoán của Lâm Lôi một chút cũng không sai.

Năm Ốc Đốn sáu tuổi, đã theo quản gia Hi Lý bạt thiệp chặng đường tới Áo Bố Lai Ân học viện, vì Ốc Đốn thiên phú cực cao nên đã rất dễ dàng tiến nhập Áo Bố Lai Ân học viện.

Nhưng quản gia Hi Lý hiểu rõ, Ba Lỗ Khắc gia tộc vẫn phụ thuộc vào thần thánh đồng minh, cho nên hắn vẫn bắt Ốc Đốn ẩn dấu thực lực, không tùy tiện hiển lộ. Nếu Ốc Đốn hiển lộ thành tựu xuất sắc quá, chỉ sợ sau khi tốt nghiệp, Áo Bố Lai Ân học viện sẽ không dễ dàng để cho Ốc Đốn quay về thần thánh đồng minh.

Ốc Đốn nhất nhất nghe lời Hi Lý, khi còn nhỏ mặc dù đã hiển lộ một chút thực lực, nhưng vì tuổi còn quá nhỏ, nên không bị người khác chú ý, khi hắn lớn lên, hiểu chuyện, tự nhiên là biết ẩn tàng thực lực.

Nhiều năm khổ luyện.

Đặc biệt nhờ việc ở Áo Bố Lai Ân học viện – học phủ cao nhất của cường quốc chiến sĩ tu luyện, học hỏi, hiệu suất tu luyện càng cao.

Khi Ốc Đốn mười bốn tuổi, Hi Nhi Mạn được Lâm Lôi ủy thác, mới tới Áo Bố Lai Ân học viện.

Trên thực tế, khi Hi Nhĩ Mạn tới được đế quốc, sự kiện ngày hủy diệt đã xảy ra rồi, Hoàng tộc cùng một vài thượng đẳng quý tộc gia tộc thông qua hệ thống đưa tin đặc biệt đã sớm biết tin, nên các phần tử tinh anh của học viện tự nhiên cũng sớm biết tin tức này.

Khi Hi Nhĩ Mạn tới đế đô, Ốc Đốn đã biết sự kiện ngày hủy diệt rồi.

Việc Hoắc Cách chết, và việc đại ca của hắn Lâm Lôi quyết định báo thù đều được Hi Nhĩ Mạn kể cho hắn. Ốc Đốn bàng hoàng, hắn hoàn toàn không biết nên làm gì.

Có Hi Nhĩ Mạn cùng quản gia Hi Lý ở bên cạnh, lại còn chiến đao Đồ Lục được Lâm Lôi giao đến, Ốc Đốn quyết tâm gánh lấy trách nhiệm nặng nề của gia tộc, chỉ là đáy lòng của hắn vẫn lo cho Lâm Lôi, Ốc Đốn không biết chuyện gì đang xảy ra với Lâm Lôi.

Thần thánh đồng minh cách qua xa Áo Bố Lai Ân đế quốc, thời gian đi lại phải mất một năm.

May mắn sau đó có người của Đạo Sâm thương hội tới tìm hắn, giao cho hắn mật thư.

Trong mật thư Da Lỗ kể lại sự việc ân oán giữa Lâm Lôi cùng Quang Minh giáo đình, cùng Khắc Lai Đức, cũng nói cho Ốc Đốn hay rằng Lâm Lôi không sao, chỉ là bắt đầu trường kỳ khổ tu.

Sau khi Ốc Đốn hay tin mới bớt lo lắng.

Nhưng hắn cũng vì ca ca của hắn mà kiêu hãnh thay, đồng thời hắn cũng quyết tâm cố gắng, để sau này có thể trợ giúp đại ca một tay. Trong khoảng thời gian ba năm sau này, hắn càng khắc khổ luyện tập, năm mười lăm tuổi, Ốc Đốn đã đạt tới thực lực thất cấp chiến sĩ rồi.

Năm mười bảy tuổi, Ốc Đốn sử dụng chiến đao Đồ Lục, cho rằng đao pháp cảnh giới của mình có chút thành tựu, quyết định tham gia cuộc thi cấp cuối năm, trong cuộc thi này, Ốc Đốn đã làm kinh động mọi người, bỗng chốc trở thành một vì sao mới sáng lòa trên bầu trời, Hoàng Đế bệ hạ cũng vì thế mà ban cho hắn tước vị bá tước.

Lâm Lôi ngồi trong góc tửu quán, trong lòng có cảm giác đặc biệt.

“Lão đại, Ốc Đốn chính là thân đệ đệ của huynh?” Bối Bối đang nằm cuộn tròn trên ghế ngước mắt nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười gật đầu.

“Đứa nhỏ này thật có thể đánh bại bát cấp chiến sĩ à.” Bối Bối sợ hãi than, Lão đại, thân đệ của huynh có thể biến thành long huyết chiến sĩ không?”

“Đương nhiên có thể。”

Lâm Lôi rất tự hào về vị thân đệ này của mình, Bối Bối, ta chỉ là thông qua cực bối thiết giáp long huyết dẫn động long huyết huyết mạch trong cơ thể, Thân đệ của ta, độ dày của huyết mạch long huyết chiến sĩ so với ta còn hơn, có thể trực tiếp biến thành long huyết chiến sĩ, tuy vậy khi hắn biến thân, so với ta không giống.。”

Lâm Lôi vẫn nhớ các ghi chép về long huyết chiến sĩ trong bộ sách của gia tộc.

Khi huyết mạch long huyết chiến sĩ đủ độ dày, rồi sau đó tu luyện long huyết mật điển, có thể trực tiếp biến thành long huyết chiến sĩ, bình thường hình thái sẽ là: trên thân phủ đầy vảy rồng màu xanh, còn có một cái đuôi rồng màu xanh, trên trán có một chiếc sừng rồng.

Nhưng hình thái của Lâm Lôi thì toàn thân là màu đen, vảy rồng màu đen, trán, lưng, đuôi đều là màu đen hết.

“Hãy cấp cho mỗi người một bình phỉ thúy” Thanh âm quen thuộc với Lâm Lôi vang lên trong tửu quán.

“Đây là ? ”

Lâm Lôi như bị sét đánh trúng, cả người cứng đờ ra trong chốc lát, sau đó lập tức dùng linh hồn truyền âm cho Bối Bối: “ Bối Bối, tới bên cạnh Ta, không được lộ diện” Lâm Lôi đặt Bối Bối vào giữa ghế của mình。

Trong tửu quán này rất tối。

Hơn nữa giữa mỗi bàn đều dùng bình phong để ngăn. Lâm Lôi cơ hồ đều bị bình phong che mất nên người kia căn bản không nhìn thấy Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lúccquay đầu đi, mắt liếc lại

Thân hình beo béo, con mắt cười cười.

“Quả nhiên là hắn。”

“Hồng y đại giáo chủ Lan Phổ Sâm, tại sao lại xuất hiện tại Áo Bố Lai Ân đế quốc, còn có bên cạnh hắn một số kẻ cũng không phải là yếu, trong đó có một kẻ chính là khổ tu giả cao cấp nhất tại quang minh thần điện。”

Khổ tu giả đó, là một trong đám người lúc trước đã cùng Hải Đình Tư bày trận, gã này cũng là một cường giả đây.

Lan Phổ Sâm, cùng gã khổ tu giả kia chính là hai cửu cấp cường giả.

“ngoài gã ra còn có vài người là ta không nhận ra, chỉ cần cảm nhận hơi thở, so với Lan Phổ Sâm không kém bao nhiêu, cũng có thể là các cửu cấp cường giả.,。”

Lâm Lôi đáy lòng cảm thấy khiếp sợ。

“Tại Xích Nhĩ thành tự nhiên xuất hiện nhiều Quang Minh giáo đình cao thủ như vậy, chẳng lẽ.... chẳng lẽ thân phận ta đã bị bại lộ ? ” Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Lâm Lôi hiểu rằng, một tổ chức to lớn như Quang Minh giáo đình, chắc chắn là có mạng lưới tình báo, chỉ là mạng lưới đó có bố trí nhiều nhân lực ở các quận thành hay không ?

“Lão đại, xảy ra chuyện gì?” Bối Bối mê hoặc, bị Lâm Lôi không cho xuất đầu lộ diện, nó rất nghi hoặc.

Lâm Lôi nhìn Bối Bối, khóe miệng mỉm cười, truyền âm nói: “Bối Bối, đó là đám cao thủ của Quang Minh giáo đình, có mấy gã cửu cấp cường giả đó.”

“Quang Minh giáo đình?” Sát khí trong mắt Bối Bối bạo phát.

“Bọn chúng nếu động thủ, một người ta cũng không để thoát khỏi Xích Nhĩ thành, hôm nay thực lực mạnh hơn lúc trước rất nhiều.

Khi long hóa, đạt tới cửu cấp đỉnh phong, hơn nữa hôm nay vận dụng hắc ngọc trọng kiếm, Lâm Lôi đã đạt tới “Thế”, thật sự là đạt tới một tầng đỉnh cao mới rồi.

Lâm Lôi cẩn thận lắng nghe.

Hiển nhiên là Quang Minh giáo đình đám người đó không phát hiện ra sự tồn tại của Lâm Lôi.

“Bởi vì lão gia hỏa đó, tốn mất hai năm rồi, rốt cục, qua dăm bữa nửa tháng nữa, chúng ta có thể trở về rồi.” Thanh âm thấp trầm của Lan Phổ Sâm vang lên.

Lan Phổ Sâm nói chuyện cũng rất thận trọng, không lộ ra nội dung bên trong.

“Hai năm, gã mặc hắc bào lưng quay về phía Lâm Lôi lắc đầu nói, vì đối phó với lão gia hỏa, mấy gã huynh đệ tốt của ta đều chết sạch cả rồi。”

“Chỉ cần bắt được hắn, mọi giá đều xứng đáng” Lan Phổ Sâm nói.

Nge đượcc đám người nọ nói chuyện với nhau, Lâm Lôi nhướng mày。

“Có ý tứ gì đây ? ”

Chính mình từng giết chết sáu đặc cấp chấp sự, tự hắn cũng không tính là lão gia hỏa.

“lão gia hỏa ? còn nói muốn quay trở về?”

Lâm Lôi cảm thấy kỳ quái, rốt cục là ai đáng giá để Quang Minh giáo đình phải hao tổn khí lực như vậy.

“Lão gia hỏa, nhìn cái gì mà nhìn” Một gã mặc hắc bào trong bọn thấp giọng mắng.

“Kiêu ngạo cái gì?” Thanh âm già nua vang lên, “nếu không phải là các ngươi lấy nhiều hiếp ít, vẫn còn dùng thủ đoạn đó, bắt được ta, thật là nằm mơ đi”

Lâm Lôi nhướng mày。

Xem ra đây chính là lão già được Quang Minh giáo đình trọng thị.

“Để đối phó vói ta, Quang Minh giáo đình cũng không có phái một số đông cường giả như thế này đuổi giết.....lão già này rốt cuộc là ai vậy ? ”

Trong lòng Lâm Lôi thầm nghĩ。

“Mặc kệ thế nào, cũng mặc kệ lão già là ai, ta nhất định phải cứu。” Lâm Lôi cười lạnh trong lòng, có thể phá hỏng kế hoạch của Quang Minh giáo đình, cũng làm cho lòng ta thoải mái một chút.”

Muốn nhổ tận gốc Quang Minh giáo đình thật sự quá khó.

Hiện tại chỉ có thể bước từng bước một。

Đợi khoảng một tiếng, đám người Lan Phổ Sâm rốt cuộc cũng mang theo lão già rời khỏi tửu quán, từ đầu tới cuối họ không có để ý tới Lâm Lôi, ngồi sau bình phong.

Lâm Lôi từ trong bình phong đi ra.

“Bối Bối, chúng ta đi” Lâm Lôi tiện tay ném lại mấy kim tệ, lập tức mang theo Bối Bối từ trong quán đi ra, bám sát phía sau đám người Lan Phổ Sâm.

Hôm nay, Lâm Lôi đối với “Thế” đã lĩnh ngộ đạt tới một phạm trù mới, có thể đạp nước mà bước đi không chìm, cửu cấp cường giả bình thường thì không thể đạt được như vậy, đây là cảnh giới mà không phải đơn thuần chỉ có đấu khí cường, lực lượng cường là làm được.

Đi trên đường, chỉ cần người khác không nhìn thấy Lâm Lôi, tuyệt không thể biết được phía sau có người.

Bám sát đám người Lan Phổ Sâm, Lâm Lôi rốt cục cũng thấy rõ đối phương.

“Quang Minh giáo đình sáu người này, ngoại trừ một người đang áp giải lão già thần bí, Lâm Lôi có cảm giác năm người còn lại đều là cửu cấp cường giả.

Cửu cấp cường giả sáu người đi áp giải một lão già, hơn nữa Hồng y đại giáo chủ lại phải đích thân đi cùng.

Nghe bọn chúng nói chuyện với nhau, tựa hồ đám người này mất hai năm, và chết đi không ít người mới có thể bắt được lão già.

“Lão già này rốt cục có địa vị thế nào?” Lâm Lôi từ phía sau quan sát bộ dáng lão già.

Cực kỳ gầy gò, lông mi dài màu trắng tung bay trước ngực, quan trọng nhất là trong tay lão đầu là một bộ khóa tay, bên trên che bằng vải bố. Người thường không nhìn kỹ căn bản không chú ý tới, Lâm Lôi bám sát đám người này cũng lâu rồi, vì vải bố bị gió thổi bay lên mới có thể nhìn thấy khóa tay phía dưới.

“Ồ, đó là..........Lâm Lôi lần đầu nhìn thấy công cụ trong truyền thuyết này “ Cấm mà thủ khóa ? ”

Trong sách có ghi lại, phàm là bị mang cấm ma thủ khóa, ma pháp lực trong cơ thể một chút cũng không thể sử dụng, ma pháp sư cường thịnh sẽ giống như người thường, bất qua cấm ma thủ khóa rất là trân quý, Lâm Lôi cũng là lần đầu nhìn thấy vật này.

Lâm Lôi cả người chớp lên trong đám người tại ngã tư đường, khi thì né tránh, khi thi di chuyển về phía trước, rất là phiêu dật, đám người Lan Phổ Sâm đều không cảm giác được。

Một lát sau, đám người Lan Phổ Sâm rẽ vào một ngõ, dừng lại trước một tiểu lâu hai tầng, một gã mặc hắc bào gõ cửa.

“Đại nhân” cửa lớn tiểu lâu mở ra, một gã trung niên cung kính nói: “ Tất cả chuẩn bị xong rồi, mời chư vị đại nhân đi nghỉ”

Lan Phổ Sâm gật đầu.

“Khoa Tát Đặc Tư, hai huynh đệ ngươi trông chừng lão, lát sau chúng ta sẽ lại đổi” Lan Phổ Sâm nói.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh: “ Ngay cả khi đã mang cấm ma thủ khóa, vẫn còn cho người trông chừng nghiêm mật như vậy, lão già này thật không bình thường” Lâm Lôi càng muốn phá hỏng kế hoạch của Quang Minh giáo đình.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 24: Tái Tư Lặc (Phần I)

Đ

ôi lời: Đệ dịch chỉ bám theo cốt truyện, nhiều lúc đưa cả ý của đệ vào, không dịch theo kiểu word by word, các huynh muội nào đã đọc bản convert rồi, thấy khác thì bỏ quá cho nhé....

Trời tối dần, Lâm Lôi vẫn giấu mình ở phía ngoài tường của đình viện, cho tới giờ hắn vẫn chưa nghĩ ra cách nào để có thể bí mật tiếp cận lão giả thần bí đó.

“Nghe bọn chúng nói chuyện trong tửu quán, Quang Minh giáo đình vì lão giả này, một số cường giả đã bị giết” Lâm Lôi nhíu mày suy tư: “Lão đầu này thực lực ít nhất cũng là cửu cấp cường giả。”

“Bất quá không phải là thánh vực cường giả, đối phó với một thánh vực cường giả, cho dù có đông đảo cửu cấp cường giả, nhiều nhất cũng chỉ làm thánh vực cường giả phải chạy mà thôi, tuyệt không có thể bắt được 。”

Tuy Lâm Lôi không quá rõ về thực lực của lão giả thần bí, nhưng không thể nghi ngờ, lão giả thần bí này có thực lực để đối phó với mấy cửu cấp cường giả.

“Quang Minh giáo đình hao phí tài sức lực như vậy, khẳng định lão giả này rất trọng yếu, đã thế ta sẽ phá hỏng kế hoạch của chúng” Trong mắt Lâm Lôi hàn quang chợt lóe, "bất quá muốn giết hết sáu cửu cấp cường giả này, thật sự khó khăn”

Hiện tại Lâm Lôi một mình tu luyện tại Xích Nhĩ Thành, thật hắn không muốn bị tiết lộ hành tung.

Nếu ra tay, phải giết hết toàn bộ sáu cửu cấp cường giả。

“Ta, Bối Bối, Hắc Lỗ, nắm chắc có thể đối phó với ba cửu cấp cường giả, đối phó với sáu, cố gắng, vẫn có khả năng, nhưng, tốt hơn hết cứu lão giả, cùng lão ra tay, chắc chắn thành công 。”

Lâm Lôi có thể mở Cấm ma thủ.

Cấm ma thủ trân quý ở ma pháp trận kỳ lạ, mặc dù cấm ma thủ ẩn chứa ma pháp lực, Lâm Lôi mười phần chắc chắn phá được.

Lâm Lôi không vội, đồng thời cũng lệnh cho Hắc Lỗ đang ở trong hạp cốc ngoài thành chạy tới.

Người cùng ma thú bị thu phục có linh hồn liên lạc, chủ nhân ma thú tinh thần lực càng mạnh, thì phạm vi tiến hành linh hồn truyền âm càng lớn.

Ví như Lâm Lôi cùng Bối Bối, trong phạm vi mấy trăm dặm đều có thể tiến hành linh hồn truyền âm, phạm vi rộng hơn thì không thể.

Còn một số tử đệ quý tộc thông thường cùng nhị, tam cấp ma thú ký kết khế ước, linh hồn truyền âm sợ rằng chỉ được có vài trăm thước。

Chủ yếu là do tinh thần lực。

Lâm Lôi cùng Hắc Lỗ có thể trong phạm vi mấy trăm dặm tiến hành truyền âm, nhưng nếu khoảng cách xa hơn, chỉ có thể miễn cưỡng đại khái cảm nhận được phương hướng.

Màn đêm buông xuống, đã gần chín giờ tối rồi。

Lâm Lôi mặc một bộ trang phục chiến sĩ màu đen, mang theo cả hai đều một màu đen Bối Bối và Hắc Lỗ, đứng ở ngoài tường viện, lẳng lặng chờ cơ hội。

“Bối Bối, Hắc Lỗ đợi ở đây, khi nào ta truyền âm thì vào nhé” Lâm Lôi phân phó.

Hắc Lỗ cùng Bối Bối đều gật đầu.

Lâm Lôi lúc này toàn thân màu đen, sau đó toàn thân hắn xuất hiện lân phiến màu đen, trên trán cũng xuất hiện chiếc sừng màu đen, sau lưng là dãy gai sắc nhọn.

Lâm Lôi đồng tử cũng biến thành màu vàng lợt, lạnh lùng vô cảm.

“Nhớ kỹ, chờ lệnh của ta” Lâm Lôi sau khi nhắc nhở Bối Bối, Hắc Lỗ, chân điểm nhẹ lập tức giống như u linh trôi vào giữa sân.

Sau khi lĩnh ngộ được “Thế”, Lâm Lôi có thể di động không tạo nên một chút gió nào.

Bên trong đình viện là một tiểu lâu hai tầng, tầng hai bên phải có ba phòng, lão giả thần bí bị nhốt ở phòng giữa, ngoài cửa hiện hai gã hắc bào đang đứng canh.

Lâm Lôi nấp ở sau hòn giả sơn, không nhúc nhích, chờ cơ hội.

“Ta tựu không tin các ngươi sẽ không lúc nào buông lơi” Lâm Lôi có đủ kiên nhẫn chờ cơ hội.

Lúc này, hai gã vận hắc bào đang thấp giọng buôn chuyện trên trời dưới bể.

“Đại ca, khi hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta cần phải nghỉ ngơi một lúc, trong hai năm qua, thật lúc nào cũng sống trong thấp thỏm lo lắng, không lúc nào dám buông lơi” Một trong hai gã vận hắc bào than thở.

“Ừa, lúc này đây cửu cấp khổ tu giả chết mất hai, cửu cấp đặc cấp chấp sự cũng đã chất mất ba người, chúng ta mười một người cùng ra tay, hơn nữa lại phải dùng độc, thế mà chết mất năm người, lão gia hỏa này, thực lực thật là biến thái, ”

Hai gã vận hắc bào trong lòng đều cảm thấy thư thái.

Bọn họ một đám người vì đuổi giết lão giả thần bí này, vừa mới biết thông tin về lão giả, liền bị Quang Minh giáo đình phái đi, đuổi xuyên qua Áo Bố Lai Ân đế quốc, xuyên qua Hỗn Loạn chi 48 công quốc, tiến vào cực đông của đại thảo nguyên, cùng lão giả thần bí đó chém chém giết giết mấy tháng trời, cuối cùng mới bắt được lão giả này.

Chỉ cần bắt được lão giả này, hy sinh có lớn hơn nữa cũng chấp nhận được.

Bọn họ trên đường trở về cũng phi thường cẩn thận, e sợ bị cường giả của Áo Bố Lai Ân đế quốc phát hiện, tuy vậy giờ đã đi được nửa đường, mà lại toàn đi qua các thành trì quận nhỏ, không có cường giả, nên cũng không có nguy hiểm gì lắm.

Nên đám người Lan Phổ Sâm trong lòng cũng thoáng có chút buông lơi.

“Đại ca, đệ đi vệ sinh một chút, đại ca trông một lát, đệ lát nữa quay lại” Một trong hai gã vận hắc bào nói.

Gã kia cười nói: “Đệ không nói còn đỡ, vừa nói là ta cũng thấy buồn rồi, đệ đi đi, lát nữa về đây thay cho ta” Mặc dù có chút buông lơi, nhưng bọn hắn không dám đi cả hai người.

Dù sao một khi để lão giả chạy thoát, tội của bọn họ sẽ rất lớn.

Nấp sau hòn giả sơn, Lâm Lôi nhìn thấy một gã rời đi, trong lòng không khỏi vui mừng lẫn lo lắng “Chỉ cần hạ tên này, giết một tên thì ta mười phần chắc chắn, chỉ cố không để cho hắn lên tiếng”

Lâm Lôi nheo mắt, đồng thời niệm ma pháp – phụ trợ ma pháp -CỰC TỐC.

Khoa Tát Đặc Tư lúc này đang đứng ngoài cửa phòng, cảnh giác chú ý chung quanh, tại quận thành nhỏ bé này, hắn một cửu cấp cường giả mười phần tự tin.

Đột nhiên…

Đột nhiên…

Khóe mắt cảm giác được một đạo hắc quang.

“Vật gì vậy nhỉ?” Khoa Tát Đặc lập tức quay đầu lại nhìn.

Chỉ thấy một thanh hắc cự kiếm tràn ngập trong mắt hắn, làm hắn sợ hãi không thôi, thanh hắc cự kiếm này dẫn động không gian chung quanh áp bách hắn, cả không gian hoàn toàn ngưng kết.

Hoàn toàn phong tỏa.

Khoa Tát Đặc Tư muốn lớn tiếng hét to lên, nhưng không cách nào thốt lên tiếng, kỳ thật cho dù hắn có thể phát ra âm thanh, âm thanh đó cũng không có thể xuyên thấu qua không gian đã bị đóng băng để thoát ra ngoài.

Khoa Tát Đặc Tư con mắt mở trừng trừng, thủ chưởng tràn ngập Quang Minh đấu khí nhằm thẳng hắc cự kiếm phách ra một chưởng.

“Bùng ! ”

Lúc thanh hắc cự kiếm đâm tới thủ chưởng của Khoa Tát Đặc Tư, hắn có cảm giác thủ chưởng của mình đánh tới chính là vô cùng vô tận hồng thủy, hắn một chút cũng không áp chế nổi.

“Phập”

Thủ chưởng của hắn, lập tức hóa thành một đống bầy nhầy hết nhục, xương cốt đoạn lìa.

Sau đó Hắc Ngọc trọng kiếm trực chỉ đâm thẳng vào lồng ngực của hắn, hắn chỉ cảm thấy lồng ngực chấn động, phảng phất nghe thấy âm thanh lồng ngực vỡ vụn, sau đó hắn liền chìm vào hư vô, chết tốt.

Nháy mắt, địch thủ đã nằm xuống.

Thật là bất khả tư nghị, sau khi biến thân, Lâm Lôi đã đạt tới cửu cấp đỉnh phong, lại có Hắc Ngọc trọng kiếm, đồng thời lại đạt được cảnh giới “THẾ” đỉnh phong, hai người thật không cùng đẳng cấp.

“Nhanh lên。”

Lâm Lôi nhẹ mở cửa phòng, liền thấy một lão giả tóc dài, mi dài màu trắng dáng người gầy yếu đang ngồi trên giường, thấy có người tiến vào, lão giả liền mở mắt, nói: “ Các ngươi lại làm...”

Khi nhìn thấy Lâm Lôi, lão giả lập tức dừng lời.

Nhìn thấy bộ dạng Long Huyết Chiến sĩ của Lâm Lôi, lão giả mở to hai mắt, nhìn chằm chằm Lâm Lôi, thấp giọng dò hỏi: “Ngươi thuộc vị diện nào của Long Nhân?”

“Long Nhân?” Lâm Lôi ngẩn người.

Chẳng lẽ hình dáng của mình giống Long Nhân?

“Ngươi tới đây làm gì?” Lão giả thấp giọng hỏi.

“Cứu lão。”

Lâm Lôi nâng Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay, nói: “ Lão đưa tay ra, ta giúp lão phá Cấm Ma Thủ.”

Lão giả mặc dù nghi ngờ thân phận của Lâm Lôi, vẫn đưa tay ra, Lâm Lôi trong tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm nhằm Cấm Ma Thủ trực chỉ Chém ra một chém.

Cử trọng nhược khinh (Nâng vật nặng như nâng vật nhe. – Lôi điện !

Hắc Ngọc trọng kiếm phiêu diêu giống như chiếc lá rụng chém vào giữa Cấm Ma Thủ, chỉ nghe một tiếng “Phựt” Cấm Ma Thủ đã hiện lên nhiều vết nứt.

Chỉ thấy lão giả hai tay vừa động, lập tức đã bửa Cấm Ma Thủ ra làm hai mảnh.

“Ta không cầu ngươi cứu ta, nên ta không nợ ngươi đâu nhé,” Lão giả gầy gò, sắc mặt tái nhợt này đứng lên, lạnh lùng nói với Lâm Lôi.

Lâm Lôi liếc lão một cái, đồng tử màu vàng lợt đáng sợ của Lâm Lôi không làm lão giả sợ hãi một chút nào.

“Lão có phải có oán cừu gì với Quang Minh giáo đình?” Lâm Lôi thấp giọng hỏi.

Hai người nói chuyện rất khẽ, Lan Phổ Sâm bọn họ căn bản không thể nghe thấy.

“Cừu oán? Ta căn bản cùng bọn chúng không chết không thôi.” Lão giả ngang nhiên nói.

“Thế thì được.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói “ Ta mặc dù không biết thân phận của lão, nhưng ta cũng phải nói cho lão hay……đêm nay, đám người Quang Minh giáo đình này, một người cũng không thể sống mà dời khỏi chỗ này, ta không muốn bị bại lộ thân phận.”

“Thân phận của ngươi?” Lão giả nghi hoặc nói: “Ngươi đến từ vị diện nào của Long Nhân, chẳng lẽ từ vị diện chí cao “ĐỊA NGỤC” Long nhân?”

Lâm Lôi liếc lão giả một cái, nói: “Không phải”

Lão giả cười một cách tà dị: “Ta nói cho ngươi hay, ta chính là Tái Tư Lặc, cửu cấp vong linh đại ma đạo, còn ngươi?”

Lâm Lôi đáy lòng thật sự chấn kinh.

Là một ma pháp sư, Lâm Lôi rất rõ, hơn nữa Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng nói qua với hắn….vô luận là Hỏa thủy phong, lôi điện, quang minh, hắc ám, bảy hệ ma pháp, uy lực không bằng ba loại ma pháp.

Ba loại ma pháp này, phân thành “Đại Tiên Đoán thuật” chính là tuyệt chiêu của Quang Minh giáo hoàng, “Tánh mạng ma pháp” của “Đại Tế Ti”, cường giả mạnh nhất của Ngọc Lan đế quốc. Cuối cùng là một loại ma pháp, chính là “Vong Linh ma pháp” cực kỳ hiếm thấy.

Ba loại ma pháp này, tại Ngọc Lan đại lục người biết cực kỳ, cực kỳ ít.

Lúc trước khi Lâm Lôi phát hiện Hoắc Nhĩ Mặc đánh lén hắn, vì đối phương dùng độc khí, Lâm Lôi mới hỏi đối phương có phải vong linh pháp sư hay không....Nếu đúng thì.....chỉ sợ Lâm Lôi không nỡ xuống tay.

Dù sao!

Tứ đại chí cao vị diện, kỳ thật là vị diện của tứ đại chí cao sáng thế thần, gồm: Thần chí cao Vận Mệnh, Thần chí cao Tánh Mạng, Thần chí cao Tử Vong, Thần chí cao Hủy Diệt.

Tứ đại chí cao thần, trong đó thần chí cao Vận Mệnh truyền thừa "Đại Tiên Đoán thuật"

Thần chí cao Tánh Mạng truyền thừa "Tánh Mạng Ma Pháp"

Thần chí cao Tử Vong, truyền thừa "Vong Linh Ma Pháp"

Chính bởi vì là truyền thừa của tứ đại chí cao thần, cho nên ba loại ma pháp này uy lực phi thường kinh người, mà hủy diệt chí cao thần cũng không có truyền thừa lại ma pháp, chỉ là tín ngưỡng hủy diệt chí cao thần.

Tỷ như "Vũ Thần" Áo Bố Lai Ân, chính là tín ngưỡng hủy diệt chí cao thần.

"Vong linh đại ma đạo?" Lâm Lôi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Còn ngươi?" Tái Tư Lặc, vong linh đại ma đạo nhìn Lâm Lôi, “Ta tại sao phải nói cho lão biết, “ Lâm Lôi lạnh nhạt nói, “Vị Vong linh đại ma đạo ngẩn người, nhất thời không biết nói gì.

Vào lúc này, gã mặc hắc bào đi vệ sinh quay trở lại.

“Đại ca, ca ở đâu đấy?” Gã mặc hắc bào thấy cửa phòng không có ai, sắc mặt biến đổi, từ xa tức giận lớn tiếng hỏi.

Nhiệm vụ canh chừng lão giả vong linh đại ma đạo quá quan trọng, thấy đại ca của hắn bỏ đi như vậy, hắn làm sao không bực tức cho đươc

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 25: Cường Giả Liên Hợp

Hắc bào nam tử hô to một tiếng, chẳng những khiến Lâm Lôi và vị vong linh đại ma đạo giật mình, ngay cả Lan Phổ Sâm cùng với bốn vị cửu cấp cường giả đang ở trên tầng hai của tòa tiểu lâu cũng bị kinh động

“Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao Tát đặc tư lại vắng mặt?” Lan Phổ Sâm mở cửa phòng giận dữ nói.

Cùng lúc này, cả ba gã cửu cấp cao thủ cũng đã đều mở cửa phòng đi ra.

Nhưng mà Tát đặc tư vẫn ở trong phòng

Tái Tư Lặc nghe được tiếng la, sắc mặt đại biến, lập tức đến bên cạnh Lâm Lôi phân phó: "ngươi vừa giết được 1 tên cửu cấp cao thủ, vậy còn lại năm. Trong số năm tên đó ba giao cho ta đi, ngươi chỉ cần đối phó với hai tên còn lại, đừng nói với ta là ngươi không thể đấy nhé”. Đối phó ba cửu cấp cường giả, Tái Tư Lặc có đủ tự tin

"Ta thấy ngươi chỉ cần giết chết một người, thế là đủ rồi." Lâm Lôi lạnh nhạt nói, đồng thời Lâm Lôi lẳng lặng chờ đợi đối phương tụ tập lại ở ngoài cửa, Nếu đối phương tụ tập ngoài cửa, Bối bối và Hắc Lỗ có thể tấn công từ phía sau, còn mình cùng với lão vong linh đại ma đạo tấn công trực diện, sử dụng lưỡng phía giáp công, vậy thì đối phương ngay là một cơ hội chạy trốn cũng ko có.

Tái Tư Lặc nghe Lâm Lôi nói như vậy, không khỏi cười lạnh nói: "Thật phô trương."

"Đại ca." hắc bào nam nhân lúc này rốt cục thấy được thi thể Tạp tát đặc tư, bi phẫn hô một tiếng, đồng thời hắn cũng chú ý tới hai người ở trong phòng.

Chỉ nghe mấy tiếng gió, trên lầu đã xuất hiện bốn người, cửu cấp cường giả đều đã xuống tới.

Đám người Lan Phổ Sâm trông thấy Tái Tư Lặc, lại trông thấy cả Lâm Lôi, sắc mặt đại biến.

"Nào mọi người, một lần giao thủ chưa đã, không bằng, lúc này đây chúng ta tiếp tục." vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc' nở một nụ cười ma mị nhìn năm cửu cấp cường giả nói.

"Cấm ma thủ sao lại gẫy thế này." ngân phát lão giả kinh hô.

NhưngLan Phổ Sâm lại đang nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

"Lan Phổ Sâm hồng y đại giáo chủ, đã lâu không gặp." Lâm Lôi tay cầm hắc ngọc trọng kiếm, trong đôi đồng tử vàng lợt xạ ra những ánh mắt lạnh băng đảo qua đám người Lan Phổ Sâm.

Bộ dạng biến thân kinh khủng này của Lâm Lôi, phần lớn cao thủ cao cấp quang minh giáo đình đều biết.

"Lâm Lôi!"

Lan Phổ Sâm thanh âm trầm xuống, vẻ mặt cũng trở nên âm trầm.

"Ngươi chính là người đã giết sáu tốt huynh đệ chúng ta .....Lâm Lôi?" Khoa tát đặc tư đệ đệ....., hắc bào nam nhân kia thật khó có thể tin nhìn Lâm Lôi, "như thế nào có thể?"

vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc' có chút kinh ngạc địa nhìn Lâm Lôi, thấy cao thủ quang minh giáo giáo đình phản ứng, 'Long Nhân' cứu hắn hình như bộ dáng rất lợi hại: "Ngươi là Lâm Lôi? hình như danh khí của ngươi so với ta còn cường đại hơn?"

Lâm Lôi lạnh lùng nói: "Bớt nói nhảm đi, chuẩn bị động thủ."

"Người của ta tới rồi, tùy thời có thể động thủ." vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc' cười đắc ý. chỉ thấy hai bộ xương cung tiến thủ màu vàng khô đã đột nhiên xuất hiện phía sau hắn.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Hắn nghe nói qua vong linh ma pháp có ma pháp 'Triệu hồi Vong linh', đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy, nhũng kẻ này, hai khô lâu cung tiến thủ màu hoàng kim phát ra loại khí thế có thể so với cửu cấp cường giả.

"Lâm Lôi, hình như ngươi rất lợi hại, chúng ta so nhau, chúng ta tiện gặp kẻ nào giết người đó nhé." Tái Tư Lặc cười đắc ý, đồng thời, trong hư vô lại xuất hiện ba bộ kim mao cương thi cường tráng cao chừng ba thước. Chính là Bích nhãn Kim mao cương thi.

Hai hoàng kim khô lâu cung tiến thủ, ba kim mao cương thi. Mỗi một kẻ đều có thực lực của cửu cấp cường giả .

Đó là lực lượng tương đương với năm cửu cấp cường giả.

Lan Phổ Sâm vừa nhìn Tái Tư Lặc vừa nhìn Lâm Lôi, cuối cùng cắn răng, thấp giọng quát: "lui lại, chúng ta đi mau." Lan Phổ Sâm thật sự không muốn ra mệnh lệnh này a.

Vì muốn bắt Tái Tư Lặc, bọn họ đã phải nỗ lực nhiều lắm.

Hơn nữa từ Tái Tư Lặc có thể lấy được phương pháp tu luyện vong linh ma pháp, Quang minh giáo đình hoàn toàn có thể âm thầm bồi dưỡng một nhóm vong linh ma pháp sư.

"Bối bối. Hắc lỗ, động thủ." Lâm Lôi linh hồn truyền âm nói.

"Sát."

Vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc' lãnh khốc quát, đồng thời vong linh đại ma đạo tiếp tục mặc niệm ma pháp chú ngữ. hoàng kim khô lâu cung tiến thủ, kim mao cương thi mặc dù có cửu cấp thực lực. nhưng là chỉ có thể xem như cửu chín cấp sơ nhập mà thôi.

Nhưng Tái Tư Lặc còn có hai vong linh sinh vật nữa ...đó là hai vong linh mà hắn tự hào nhất.

lúc đầu trong vong linh giới vì thu phục hai vong linh này đã hao phí rất nhiều tinh lực. Tái Tư Lặc môi mấp máy niệm chú ngữ. để triệu hồi hai vong linh này so với năm vong linh trước xem chừng khó khăn gấp bội.

"Đi mau, thi long sắp xuất hiện." hai tên đặc cấp chấp sự, hai tên khổ tu giả, một gã hồng y đại chủ giáo đều cũng cực nhanh nhằm hướng ngoài đình viện phóng đi.

Lúc này.

"Hưu!" "Hưu!"

Hai đạo kim tiễn thỉ xé rách trường không, trực tiếp bắn về phía hai gã khổ tu giả. hơn nữa cùng thời khắc đó. Hai đạo hắc ảnh trực tiếp từ bên ngoài đích đình viện đột nhiên phóng tới.

"Lan Phổ Sâm, các ngươi từng người một, đừng nghĩ có thể chạy thoát." thanh âm lãnh khốc của Lâm Lôi vang lên, đồng thời Lâm Lôi cả người giống như tia chớp tà dị vọt lên.

Tốc độ Lâm Lôi thật sự rất nhanh. Cửu cấp đỉnh phong trạng thái, lại có thể kế thừa ưu điểm của Bối giáp thiết long, Ngoài ra còn có phụ trợ ma pháp Cực Tốc và mượn lực của Thiên địa chi thế.... Tốc độ của Lâm lôi đích thực là vượt xa hai gã Đặc cấp chấp sự, tiến gần đến Hồng Y giáo chủ và hai gã Khổ tu giả .

"Hống ~~"

Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' không để ý hết thảy trực tiếp hướng tới một người trong bọn, tên đặc cấp chấp sự vọt tới, tên đặc cấp chấp sự hoảng sợ lập tức hung hăng bổ một kiếm về phía Hắc văn vân báo.

"A." Đặc cấp chấp sự đứng đầu trực tiếp bị hắc văn vân báo vung trảo chia thành ba đoạn, nhưng mà đặc cấp chấp sự nọ vẫn có thể toàn lực xuất ra một kiếm dĩ nhiên,cũng không có thương tổn hắc văn vân báo chút nào.

"Hanh hừ." Hắc văn vân báo rất là khinh thường.

lúc đầu, Lâm Lôi đang ở trạng thái cửu cấp đỉnh phong, sử dụng hắc ngọc trọng kiếm, cũng không làm gì được hắc văn vân báo. cuối cùng phải sử dụng trọng lực thuật và phong chi tường dực lưỡng đại ma pháp mới có thể bức bách hắc văn vân báo thần phục.

luận về phòng ngự, hắc văn vân báo so với Lâm Lôi còn mạnh hơn, chỉ là nếu so với Bối bối thì còn thiếu chút nữa.

"Phốc xích, phốc xích!"

Đặc cấp chấp sự ứng phó không kịp Bối bối, hai móng vuốt trực tiếp phá tan phòng ngự của đối phương, rồi sau đó một móng vuốt cắm vào trong ngực đối phương, trảo móc trái tim đối phương ra ngoài.

Trong nháy mắt, hai ma thú giết chết hai người, hai cửu cấp cường giả.

"Hống ~~" hắc văn vân báo quay đầu công đánh về phía bên cạnh khổ tu giả, khổ tu giả chợt thấy mê muội. đột nhiên xuất hiên hai ma thú, trực tiếp giết chết hai người, hai đặc cấp chấp sự.

Bối bối cũng đồng dạng công đánh về phía mặt khác của khổ tu giả.

Hai vị khổ tu giả cùng Lan Phổ Sâm thật sự sợ ngây người, bọn họ đều là am hiểu quang minh hệ ma pháp, nhưng là ma pháp cần phải có thời gian, nhưng mà ma pháp phòng ngựcăn bản không có khả năng ngăn cản loại ma thú này.

"Lan Phổ Sâm!"

Lâm Lôi một tiếng rống to, cầm chặt hắc ngọc trọng kiếm, giống như Ma thần giáng lâm, hắc ngọc trọng kiếm từ trên cao trực tiếp bổ xuống tới, thậm chí không gian đều cũng chấn động.

Lan Phổ Sâm hoảng sợ phát hiện. phía trên không gian giống như bị phong bế.

"Lâm"

Trước giây phút tử vong, Lan Phổ Sâm chợt nhớ tới năm đó lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Lôi, đó là buổi đấu giá thạch điêu 'Mộng Tỉnh', khi đó Lâm Lôi mới là thiên tài thiếu niên. không nghĩ tới mấy năm sau, Lâm Lôi lại trở nên như thế đáng sợ như thế này, hôm nay lại là người đưa hắn tới chỗ chết.

"Phốc."

Ánh mắt Lan Phổ Sâm không cam lòng, Lâm Lôi vung hắc ngọc trọng kiếm trực tiếp bổ vào thân thể Lan Phổ Sâm, Lúc này, Lâm Lôi hôm nay chính là đang sử dụng đại địa pháp tắc vào hắc ngọc trọng kiếm,

giống như đại địa đích mạch.

Chấn động khủng khiếp. giống như động đất không thể ngăn lại, một lực lượng kinh khủng xuyên thấu qua hắc ngọc trọng kiếm, như biến thành đại địa 'Mạch Động' chấn động, trực tiếp xuyên vào trong thân thể Lan Phổ Sâm.

Thân thể Lan Phổ Sâm phảng phất chấn động một chút, sau đó từ từ sụp xuống đất. Lan Phổ Sâm bên ngoài thân thể không có một chút vết thương. Nhưng từ thất khiếu Lan Phổ Sâm đếu ứa máu tươi

Nhưng nếu có ai đó mở bụng Lan Phổ Sâm ra sẽ phát hiện bên trong thân thể hắn, toàn bộ lục phủ ngũ tạng đã hoàn toàn tan nát.

Lúc này, Bối bối, Hắc lỗ cũng giết chết hai gã khổ tu giả, lợi dụng lúc đang chém giết. Tái Tư Lặc đang triệu hồi vong linh sinh vật, hơn nữa lúc Lâm Lôi giết Lan Phổ Sâm bọn họ quá sợ hãi quay người chạy trốn, bọn họ vừa vặn nhảy ra tường đình viện. Tại lúc này, bọn họ không hề phòng bị gặp Bối bối, Hắc lỗ hai ma thú kinh khủng.

Kết quả hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Bối bối, hắc lỗ, Lâm Lôi, giá này ba người dễ dàng giết chết liễu năm cửu cấp cao thủ! Nếu tính cả người đầu tiên thì vừa vặn là sáu.

"Hống ~~"

Đúng lúc đó, khi tại trung tâm đình viện, không gian đột nhiên vặn vẹo rồi xuất hiện một thứ nguyên thông đạo, một cái đầu màu đen của đại cự long từ thứ nguyên thông đạo thoát ra.

vong linh sinh vật - thi long!

"Cái này…cái này." Tái Tư Lặc nhìn Lâm Lôi cùng với hắc ảnh thử và Hắc văn vân báo đang lăng không bên cạnh ko nói nên lời. Vừa rồi hắn hoàn toàn cao ngạo, còn nói nhường để cho Lâm Lôi giải quyết hai người, cái cửu cấp cao thủ, còn hắn giải quyết ba thế mà kết quả là hắn và vong linh sinh vật một người cũng ko giết được, toàn là Lâm Lôi và ma thú của hắn giết chết tất cả các cao thủ.

"Tái Tư Lặc tiên sinh, ngươi ko nghĩ nên để con Thi Long của ngươi trở về đi sao, hay chẳng lẽ người muốn nó đấu với Bối Bối hay Hắc Lỗ của ta?” Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc' da mặt co rút một chút, sau đó liền cho thi long quay về vong linh giới.

"Lâm Lôi, ngươi có hai ma thú tương đối lợi hại. bất quá, ta có thi long cũng không kém, hơn nữa ngoài ra ta còn có một lão thi yêu." Tái Tư Lặc cười lạnh nói, "Ngươi phải biết rằng, chỉ cần vong linh giới bất diệt, nhân mã của vong linh ma pháp sư là vô cùng vô tận."

Lâm Lôi hoàn toàn bị những lời này của Tái Tư Lặc làm cho chấn động.

Nhưng thật ra Tái Tư Lặc trong lòng cũng tự hiểu, Từ vong linh giới thu phục vong linh sinh vật cũng không phải vậy dễ dàng, tỷ như lúc đầu vì thu phục thi long, hắn Tái Tư Lặc đã tổn thất mất không ít vong linh sinh vật.

"Mau nhanh,nhanh lên thu thập đình viện này một chút, đừng làm cho người của quang minh giáo đình phát hiện nơi này có chuyện." Lâm Lôi trực tiếp nói.

Tái Tư Lặc trực tiếp ra mệnh lệnh cho vong linh sinh vật của hắn.

Hai hoàng kim khô lâu cung tiến thủ cùng ba kim mao cương thi phi thường nghe lời đi thu thập thi thể đám Lan Phổ Sâm, bọn họ làm việc hiệu suất cao phi thường, rất nhanh thi thể trong đình viện đều không còn dấu vết.

"Lâm Lôi." Tái Tư Lặc hứng thú nhìn Lâm Lôi, "Nghe bộ dáng Lan Phổ Sâm khi thấy ngươi, Ngươi hình như rất nổi danh, Cùng ta nói chuyện không được sao?"

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Tái Tư Lặc một cái: "câm miệng, im lặng chút nào."

Tái Tư Lặc nhìn đồng tử màu vàng lợt không chút tình cảm nào của Lâm Lôi, Nhưng lại nở nụ cười: "Lâm Lôi, thoạt nhìn, ngươi đối Quang minh giáo đình có thù oán rất lớn, có đúng không?"

"Đúng thì thế nào." Lâm Lôi lần này trả lời.

"Cừu hận gì?" Tái Tư Lặc lập tức dò hỏi.

"Không chết không thôi." Lâm Lôi thanh âm trầm thấp, giọng nói giống như gió lạnh của vong linh làm cho người ta linh hồn đều cũng phát run.

Tái Tư Lặc con mắt nhất thời sáng lên, lập tức hưng phấn nói: "ha ha, hảo, Lâm Lôi, ta xem ngươi cũng có chút thực lực, nếu không như vậy, ngươi tới giúp ta, chúng ta đang đối phó Quang minh giáo đình nhân mã thế nào được?"

"Ta giúp ngươi? Ngươi nghĩ thế sao?" Lâm Lôi nhìn về phía Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc không thể không thừa nhận, bị đôi đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm, tận đáy lòng có chút khó chịu.

"Chẳng phân biệt chủ thứ, hai chúng ta liên thủ ,chính là." Tái Tư Lặc làm vong linh ma pháp sư, Nhưng mà vong linh sinh vật phải cần một thời gian nhất định mới triệu hồi được.

Lâm Lôi đồng tử màu vàng lợt nhìn chầm chầm Tái Tư Lặc trầm mặc hồi lâu.

"Hảo, Ta đáp ứng ngươi." Lâm Lôi rốt cục lên tiếng , Lâm Lôi cũng thừa nhận, cùng vong linh ma pháp sư hợp tác, đích xác có thể tạo lập cho mình một phương thực lực càng mạnh.

Tái Tư Lặc nhất thời mừng rỡ: "ha ha, như vậy thật tốt quá, chúng ta hai người liên thủ, thì sợ gì? Hải đình tư, một ngày nào đó ngã ta muốn giết cái lão gia hỏa Hải đình tư. Lâm Lôi, Ngươi muốn giết đích ai ở quang minh giáo đình vậy?" Tái Tư Lặc cho rằng, Lâm Lôi với một người nào đó ở quang minh giáo đình có đại cừu,

"Rốt cục là ai ở đó?"

Lâm Lôi lắc đầu, "Ta muốn đem quang minh giáo đình nhổ tận gốc."

"Quang minh giáo đình?" Tái Tư Lặc thật sự có chút chấn động, rồi sau đó cười ha hả, "ha ha, thống khoái, hảo …… đến lúc đó chúng ta cùng nhau, đồng thời giết Hải đình tư, diệt quang minh giáo đình."

Lâm Lôi vẻ mặt băng lãnh.

"Đi thôi." Lâm Lôi mang theo Bối bối, Hắc lỗ trực tiếp đi ra phía ngoài.

"Đi đâu?" Tái Tư Lặc lập tức theo sau.

"Ngươi không có mục đích sao?" Lâm Lôi hỏi.

"Không có." Tái Tư Lặc lắc đầu.

Lâm Lôi lãnh đạm nói: "Vậy từ hôm nay trở đi, ngươi chỉ để ý đi theo ngã ta là được.", Lâm Lôi liền mang theo Bối bối, Hắc lỗ biến mất trong bóng đêm, Tái Tư Lặc ngẩn ra, tự nhủ: "tựa hồ đi cùng gãLâm Lôi này, sau này cuộc sống sẽ rất đặc sắc a.", ...Vong linh đại ma đạo đã tám trăm tuổi nọ cứ như vậy theo Lâm Lôi rời đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 26: Gặp Lại Ngoài Thành

Trời đêm không trăng, không sao.

Lâm lôi, vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc', Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' cùng với Bối bối đi xuyên một hẻm nhỏ u ám, Lâm lôi đồng thời đã khôi phục hình thái loài người .

"Xuy -"

Lâm lôi quần áo rách nát trực tiếp bị ngọn lửa thiêu thành tro tàn, nhưng tay Lâm lôi thủ vừa vung đã xuất hiện một bộ quần áo mới, Lâm lôi nhanh như chớp đứng lên.

Tiểu tử Lâm lôi này so với ta nghĩ thật không tầm thường." Tái tư lặc đôi mắt xanh biếc nhìn chằm chằm Lâm lôi, Việc vừa rồi Tái tư lặc làm sao có thể không nhận ra, Lâm lôi quả có một không gian giới chỉ.

Không gian giới chỉ, Tái tư lặc hắn cũng có.

Không gian giới chỉ này là hắn có hơn bốn trăm năm trước, tại ma thú núi non giữa tiến hành 'thu phục vong Linh' lúc thành công, một bạch cốt khô lâu xé toang đại địa chui ra ra, trên ngón tay khô lâu này có một không gian giới chỉ.

Tái tư lặc lúc ấy kinh hãi như điên.

Căn cứ kiểm tra hoàn cảnh chung quanh, Hắn đoán chủ nhân thi thể này có thể là mấy ngàn năm trước kia cùng ma thú chém giết, cuối cùng thân mang trọng thương, giữa thâm cốc đã tử vong. chỉ là mấy ngàn năm này, Địa hình biến ảo, hạp cốc này đã hoàn toàn thay đổi.

Hắn, vong linh đại ma đạo, hơn tám trăm tuổi chính mình không gian giới chỉ còn có thể hiểu được. Còn người trước, mắt tuổi rõ ràng không lớn, lại có không gian giới chỉ, cái không gian giới chỉ này từ đâu tới?

"Đi mau." Lâm lôi mặc quần áo xong khẽ quát.

"Lâm lôi, ta đối với ngươi càng ngày càng tò mò đó." Tái tư lặc tươi cười âm trầm nghĩ.

Lâm lôi quay đầu nhìn hắn nói: "Tái tư lặc, ngươi nhớ kỹ. sau này ta chưa cho phép, ngươi không được gọi tên thật của ta. Ngươi chỉ cần gọi ta là 'Lôi' thì được rồi."

Tái tư lặc nhướng mày một cái: "Ta hiểu được, là ngươi lo lắng sẽ bại lộ thân phận."

Kỳ thật tên “Lâm lôi” tại đế quốc của hắn cũng có chút danh khí, chỉ là danh khí này là thạch điêu đại sư mà thôi. Các thạch điêu của Lâm lôi rõ ràng là rất phi thường, có thể so sánh với tác phẩm của các đại tông sư. trình độ điêu khắc như vậy làm cho mọi người thập phần bội phục

Đáng tiếc, Tái tư lặc này là một lão già ngoan cố, đối với thạch điêu cũng không có gì hảo cảm.

Cấp tốc chạy trên đường.

"Chúng ta đi đâu đây?" Tái tư lặc vẫn duy trì tốc độ cao đi tới, đồng thời thấp giọng hỏi Lâm lôi.

"Ra ngoài thành." Lâm lôi bình tĩnh,yên lặng nói.

"Nhưng đây không phải hướng đi cửa thành a?" Tái tư lặc nghi hoặc dò hỏi.

"Ra khỏi thành nhất định phải từ cửa thành đi ra sao?" Lâm lôi lạnh nhạt liếc Tái tư lặc một cái. Tái tư lặc hiểu được ý nghĩ của Lâm lôi một chút.

"Bây giờ không quá tối, ban đêm trước mười giờ cửa thành không có đóng, chúng ta hoàn toàn có thể từ cửa thành đi ra ngoài." Tái tư lặc lập tức nói.

"Lực lượng quang minh giáo đình tại Xích nhĩ quận thành ta không rõ ràng lắm, nói không chừng ở cửa thành cũng có người của quang minh giáo đình, nếu ngươi đi như vậy, rất có thể bị bọn họ nhận ra. Phải biết rằng, hôm nay ngươi bị giam ở đình viện, ngoài sáu cao thủ đến từ quang minh giáo đình tổng bộ ra, cao thủ bên ngoài còn có những người khác từng gặp qua ngươi đó." Lâm lôi đạm mạc nói.

Tái tư lặc gật đầu.

Lúc trước khi hắn bị áp giải tới, Trong đình viện đích thật là có một đám người, đám người kia rõ ràng là nhân mã của quang minh giáo đình tại Xích nhĩ quận thành. lại còn có người hầu chờ đợi để được hầu hạ Lan phổ sâm.

Nhưng mà Lan phổ sâm phi thường cẩn thận, không muốn có người lạ đến gần, đã buộc tất cả người hầu cũng phải rời đi.

Lâm lôi, Tái tư lặc hai người rất nhanh chóng chạy tới tường thành cao vút trước mặt, Nhưng nhìn tường thành cao hơn hai mươi thước trước mặt Tái tư lặc cứng miệng không nói được gì.

"Ta qủa thật không qua được." Tái tư lặc dứt khoát nói.

Hắn tuy là một vong linh đại ma đạo, nhưng thân thể cũng chỉ là tương đương với tam cấp chiến sĩ mà thôi. Đối mặt với tường thành cao hơn hai mươi thước, vượt qua quả không có khả năng.

"Hắc lỗ." Lâm lôi nhìn về phía hắc văn vân báo bên cạnh.

"Hống ~~" hắc báo 'Hắc Lỗ' cao hai thước, dài hơn bốn thước đôi mắt u lãnh nhìn chằm chằm vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc'.

"Ngồi lên Hắc lỗ ." Lâm lôi phân phó.

Tái tư lặc không hề do dự, trực tiếp xoay người nhảy lên lưng Hắc lỗ. Nhưng mà trên lưng Hắc lỗ, Bối bối lại liếc mắt khiêu khích nhìn Tái tư lặc một cái. Dĩ nhiên Tái tư lặc lại không dám cùng hai ma thú này tranh đấu.

Vừa rồi tình cảnh chiến đấu hắn thấy được, Hắc báo cùng hắc ảnh thử, tuyệt đối là cửu cấp ma thú. Hắn, một vong linh đại ma đạo không triệu hồi vong linh, tuyệt không thể cùng cửu cấp ma thú tranh đấu.

"Đi."

Lâm lôi dưới chân nhảy một cái. cả người giống như tên bắn trực tiếp bay về phía trời cao, một chút đã nhảy cao quá ba mươi thước, dễ dàng phóng qua thành tường rồi sau đó rơi xuống xuống bên ngoài.

"Sưu." Hắc lỗ bốn chân dụng sức, hóa thành một đạo ảo ảnh rất nhanh nhảy qua hai mươi thước tường thành.

Trên mặt cỏ ngoài thành.

"Hô, báo tử này tốc độ thật là nhanh." Tái tư lặc che ngực kinh hô. nói vọng xuống tới.

"Xuống dưới mau." Lâm lôi lập tức nói, "Hắc lỗ, chúng ta trở về nhanh lên một chút ."

Lâm lôi trực tiếp gia trì ma pháp 'Cực tốc' lên bản thân. chỉ thấy Lâm lôi giống như một trận tật phong rất nhanh nhằm hướng sơn cốc chạy đi, mà Hắc lỗ vẫn thủy chung theo sát bên cạnh .

Một khoảng thời gian sau, Tái tư lặc cùng Lâm lôi đã vào trong sơn cốc.

"Từ hôm nay trở đi, ngươi sống ở chỗ này. Nếu phải đi ra ngoài, tốt nhất hãy thay đổi dung mạo một chút." Lâm lôi lạnh nhạt nói, Tái tư lặc nhìn cảnh sắc chung quanh, rất là hài lòng, gật đầu nói: "Ta thích nhất cảnh u tĩnh, nơi này rất thích hợp cho ta tu luyện."

Chỉ trong một buổi tối, Lâm lôi và Tái tư lặc dễ dàng kiến tạo thêm một ngôi nhà mới.

Đêm khuya Lâm lôi ngồi trên mặt đất khoanh chân tĩnh tu, đột nhiên phát hiện trong phòng Tái tư lặc truyền đến một hơi thở nồng nặc tử vong, trách không được Tái tư lặc thích nơi u tĩnh, tại địa phương đông đúc, Tái tư lặc không dám tu luyện bừa bãi như thế.

"Vong linh ma pháp." Lâm lôi nhớ lại đoạn giới thiệu vong linh ma pháp, cũng khó kìm được lòng sợ hãi.

Vong linh ma pháp sư bình thường tuổi càng lớn, tinh thần lực càng mạnh, càng ngày càng đáng sợ. bởi vì theo thời gian, bọn họ có thể thu phục được càng nhiều vong linh sinh vật.

"Lúc trong đình viện, Tái tư lặc triệu hồi đều là cửu cấp vong linh, chỉ sợ hắn còn có rất nhiều vong linh khác nữa." Lâm lôi đã từng nghe nói qua, một vong linh đại ma đạo hoàn toàn tương đương với một quân đội cường hãn.

Vong linh đại ma đạo, có thể trực tiếp triệu hồi hơn mười vạn vong linh tác chiến.

Tại chiến trường, chỉ cần giết chết một người của đối phương. vong linh ma pháp sư hoàn toàn có thể thu phục vong linh, khống chế thân thể kẻ bị giết. Làm cho thi thể đối phương nghe mệnh lệnh của hắn quay giáo chiến đấu.

Nhân mã của vong linh ma pháp sư, càng chiến đấu càng nhiều.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là vong linh ma pháp sư phải có tinh thần lực rất lớn.

"Hơn nữa, nghe nói vong linh ma pháp sư, không những có thể triệu hồi vong linh. Thu phục vong linh, mà còn có những cấm kỵ vong linh ma pháp."

Vong linh ma pháp sư nổi danh nhất chính là 'Ôn Dịch'.

Trong lịch sử đích xác từng có một vong linh ma pháp sư, gây ra ôn dịch khổng lồ chết ngàn vạn nhân mạng. Lúc trước Lâm lôi phát hiện Hoắc nhĩ sử dụng dụng độc vụ, hoài nghi Hoắc nhĩ là vong linh ma pháp sư cũng là nguyên nhân này.

Sáng sớm, bầu trời mênh mông.

Vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc' thu hồi vong linh tinh thần chi lực tại 'vong Linh Giới’ trở về, mở mắt trên mặt có vẻ tươi cười: "Thật ngây thơ, khờ khạo, đây là một ngày may mắn nhất của ta."

"Chẳng những khôi phục tự do, còn tại vong linh giới thu phục một gã Hắc kỵ sĩ đội trưởng. mặc dù tổn mất một gã kim mao cương thi. bất quá, cái giá này cũng là rẻ quá." Tái tư lặc rất là cao hứng.

Kim mao cương thi. mặc dù coi là cửu cấp vong linh.

Nhưng so với tên hắc kỵ sĩ đội trường lại yếu nhược hơn nhiều. Hắc kỵ sĩ đội trường thực lực có thể so sánh với thi long , xem như cửu cấp đỉnh phong cường giả.

Hôm nay, dưới tay Tái tư lặc, cửu cấp đỉnh phong vong linh sinh vật có - một thi long, một lão thi yêu cùng với Hắc kỵ sĩ đội trường. đồng thời có hai hoàng kim khô lâu cung tiến thủ cùng với hai kim mao cương thi.

Ba cửu cấp đỉnh phong, bốn cửu cấp trung đẳng vong linh. đây là một lực lượng thuộc hạ cực kỳ cường hãn của Tái tư lặc, bát cấp vong linh, thất cấp vong linh số lượng càng nhiều hơn. dù sao tại vong linh giới, một cao đẳng vong linh có thể thu phục một lượng lớn vong linh khác.

tỷ như hai hoàng kim khô lâu cung tiến thủ. bọn họ khống chế hơn năm mươi vạn khô lâu đại quân.

Hắc kỵ sĩ đội trường, thuộc hạ cũng chỉ có một ít, nhưng đều là bát cấp hắc kỵ sĩ.

một vong linh đại ma đạo, đặc biệt là một vong linh đại ma đạo hơn tám trăm tuổi. tuyệt đối tương đương với một quân đoàn hùng mạnh. Đây chẳng phải là nói dối.

"Ân?" vừa đi ra khỏi căn nhà gỗ, Tái tư lặc trợn mắt nhìn ra hồ.

Bởi vì lúc này Lâm lôi đang nhắm mắt lại, lẳng lặng đi trên mặt hồ màu bích thủy, cả người giống như lông vũ, không trầm xuống một chút nào.

"đây là?" Tái tư lặc trong lòng cực khiếp sợ.

Tái tư lặc rất rõ ràng Lâm lôi cũng không phải thánh vực cường giả. so với cửu cấp đỉnh phong sợ rằng còn yếu hơn một ít, Nhưng Lâm lôi bây giờ lại đứng trên mặt nước như không có trọng lượng vậy.

"Tái tư lặc tiên sinh." Lâm lôi đột nhiên mở mắt, trên mặt khó che được nụ cười nhạt. đồng thời đi vào bờ, hắn đi trên mặt nước dễ dàng như người ta đi trên cạn vậy.

"Chúng ta coi như đang liên thủ, Ta muốn biết một sự tình của Quang minh giáo đình." Lâm lôi trực tiếp nói thẳng.

Tái tư lặc cười cười, gật đầu nói: "Ngươi không hỏi ta cũng biết, nói cho ngươi là được rồi, Nhưng. ta đối với ngươi chính là cũng không biết được nhiều lắm."

"Lâm lôi, tên đầy đủ là Lâm lôi Ba lỗ khắc, Hai mươi mốt tuổi, cùng thế hệ không ai đáng là đối thủ của ta." Lâm lôi đạm mạc nói, nhưng lời nói lại phi thường tự tin.

Cửu cấp đỉnh phong long huyết chiến sĩ, đã có thể xem như thánh vực sơ cấp, hơn nữa hắc ngọc trọng kiếm đã tới 'Thế' đỉnh cấp. Nhưng mà chủ yếu chính là Lâm lôi lại là bát cấp song hệ ma đạo sư. ma pháp gia trì, thực lực tăng lên phi thường đáng sợ.

"Long huyết chiến sĩ, trách không được." Tái tư lặc lúc này mới hiểu được, lâm lôi không phải là long nhân, đột nhiên Tái tư lặc trừng nhãn, "Ngươi nói cái gì? Ngươi hai mươi mốt tuổi?"

"Như thế thì sao?" Lâm lôi nhìn Tái tư lặc.

Lâm lôi rất rõ ràng, vong linh đại ma đạo tuyệt đối là nhân vật cao ngạo, nếu không thể hoàn toàn chế phục hắn, Sau này hợp tác sợ rằng phiền toái rất nhiều.

"Như thế nào có thể?" Tái tư lặc có chút kinh ngạc, rồi sau đó liền nở nụ cười, "ha ha, Ma pháp sư các ngươi không giống vong linh ma pháp sư, vong linh ma pháp sư tuổi càng lớn, càng chiếm nhiều ưu thế. năm nay, ta tám trăm sáu mươi sáu tuổi." Tái tư lặc tự hào nói tuổi của mình.

"Lâm lôi, ngươi nói ngươi thánh vực cường giả sơ cấp, Ta không thể nào tin được." Tái tư lặc lạnh nhạt nói, "Ta vong linh đại quân cơ hồ trăm vạn, cửu cấp đỉnh đỉnh phong vong linh rất có ba."

lúc này, hai cường giả đang đàn áp đối phương, kỳ thật, muốn hợp tác trước hết nói cho đối phương thực lực của chính mình. như vậy mới hợp tác tốt được.

"Tái tư lặc." Lâm lôi lạnh lùng nhìn hắn, "Ta thừa nhận, nếu ta và vong linh đại quân của ngươi đấu với nhau, ta đấu không lại. nhưng ta cũng có hai cửu cấp đỉnh phong ma thú. quên nói cho ngươi biết …… ta không chỉ là long huyết chiến sĩ, mà còn là bát cấp song hệ ma đạo sư, chiến thuật niển người của ngươi đối với ta vô dụng."

Tái tư lặc hoàn toàn sửng sốt.

hai mươi mốt tuổi, bởi vì có long huyết chiến sĩ gia tộc huyết mạch, biến thân đạt tới cửu cấp đỉnh phong còn có thể tiếp nhận.

Nhưng hai mươi mốt tuổi là bát cấp song hệ đại ma đạo, cái này thật là đáng sợ.

dù sao ma pháp sư tu luyện gian nan nhất chính là tinh thần lực, không thể đi đường tắt được, hai mươi mốt tuổi có tinh thần lực đáng sợ như vậy. Tái tư lặc căn bản không cách nào tưởng tượng.

"Bát cấp song hệ ma đạo sư, hai mươi mốt tuổi?" Tái tư lặc lẩm bẩm nói, "đây không phải là đệ nhất ma pháp sư thiên tài trong lịch sử sao?"

Lâm lôi mười bảy tuổi, đạt tới thất cấp ma pháp sư. đây chính là thiên tài thứ hai trong lịch sử.

chính,nhưng là hai mươi mốt tuổi là bát cấp song hệ ma đạo sư, trong lịch sử chính là người đầu tiên.

"Ta đạt tới bát cấp vong linh ma đạo sư hình như không phải là hơn bốn trăm tuổi sao." Tái tư lặc nghĩ đến tuổi của mình, hoàn toàn không có chuyện gì để nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 27: Bí Mật Của Giáo Đình

Thay mặt 4vn và các tín đồ Bàn Long, kính mời các huynh đệ tỷ muội cùng góp sức dịch Bàn Long.

Vì mục đích một ngày ra ba chương, xin đừng do dự, hãy liên hệ với đệ qua địa chỉ: nghientrance@yahoo.com.

Tư Lặc rất rõ ràng, một thanh niên mới hai mươi mốt tuổi đã đạt được như vậy rõ ràng là đã vượt xa hắn rồi.

“Chúng ta đã biết chuyện của nhau, ngươi không phải biết nhiều chuyện của Quang Minh giáo đình hay sao chứ?” Tái Tư Lặc biểu lộ sự tự tin, đối với những bí mật của Quang Minh giáo đình, lão biết không kém gì so với người của Quang Minh giáo.

“Nói” Lâm Lôi chăm chú lắng nghe.

Tái Tư Lặc gật đầu: “ Đơn giản mà nói, lực lượng thứ nhất của Quang Minh giáo đình, bao gồm truyền giáo sĩ, thần phủ, giáo mục địa phương, bạch y tế tự, hồng y đại giáo chủ vân.... vân một nhóm người, còn có Bát đại vương bài kỵ sĩ đoàng, và rất nhiều kỵ sĩ thần điện lợi hại, đây được xem là nhóm lực lượng thứ hai, còn có đám tông giáo trọng tài, và rất nhiều khổ tu giả.

Nghe tới đây, Lâm Lôi rơi vào trầm mặc, tất cả những điều này hắn đều đã biết.

“Ngoại trừ những lực lượng lộ mặt này, còn có hai thế lực trong bóng tối, Tái Tư Lặc nói ra một câu lập tức khiến cho Lâm Lôi chú ý.

"Khổ tu giả và tông giáo trọng tài sở dĩ cũng được xem là lực lượng lộ diện."

“Hai lực lượng trong bóng tối thật sự phi thường đáng sợ, vượt qua các lực lượng kia, hai thế lực này, lực lượng thứ nhất chính là cuồng tín giả” Tái Tư Lặc nhíu mày, nói: “Đám cuồng tín giả này rất đáng sợ, bọn chúng có sức mạnh quỷ dị, sức mạnh này không phải là sức mạnh của Quang Minh, chính ta cũng không rõ”

Lâm Lôi lần đầu nghe nói tới Cuồng tín giả.

“Lực lượng thứ hai?” Lâm Lôi lập tức hỏi.

Tái Tư Lặc sắc mặt nghiêm túc nói: “ Lực lượng thứ hai, chính là sức mạnh đáng sợ nhất của Quang Minh giáo đình, nếu không phải là lúc tối hậu, bọn chúng sẽ không dùng tới, đó chính là..........Thiên Sứ Giáng Lâm,

“Thiên Sứ” Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Năm đó Lâm Lôi tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, cũng đã xem qua quyển sách giới thiệu về thiên sứ, thiên sứ đã gây ấn tượng cực lớn cho Lâm Lôi, chính là cường đại, phi thường cường đại.

“Thiên sứ giáng lâm, bởi vì trói buộc bởi thân thể con người, nên thực lực suy giảm, tuy vậy thiên sứ thực lực yếu nhất, cũng là cửu cấp cường giả, còn thì rất nhiều đều là thánh vực cường giả, thiên sứ giáng lâm, mới chính là lực lượng đáng sợ nhất của Quang Minh giáo đình.” Tái Tư Lặc thở dài nói.

Lâm Lôi đáy lòng rất kinh sợ.

“Tái Tư Lặc, ta cũng xem qua sách miêu tả về thiên sứ giáng lâm, trong đó có miêu tả sự lợi hại của thiên sứ, có sức mạnh của thần, nếu Quang Minh giáo đình có nhiều thiên sứ lợi hại như vậy, hẳn là sẽ không như bây giờ?” Lâm Lôi dò hỏi.

Tái Tư Lặc lắc đầu nói: “ Không, thiên sứ giáng lâm ở cấp độ nào, còn phụ thuộc vào việc Quang Minh giáo đình cung ứng thân thể để thiên sứ giáng lâm.

“Phụ tái thân thể?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Tái Tư Lặc.

“Đúng, thiên sứ thật không có cách nào xé rách không gian trực tiếp giáng lâm, chỉ có thể sử dụng phương pháp đặc thù, giáng lâm xuống một thân thể, thân thể này mạnh hay yếu, sẽ quyết định thực lực của thiên sứ trong tương lai” Tái Tư Lặc giải thích.

“Trên thế giới này mặc dù có cửu cấp chiến sĩ, có thánh vực chiến sĩ, nhưng.....bọn họ không có đấu khí.

Thuần về mặt thân thể, sẽ làm giảm lực đi nhiều, người bình thường, mạnh nhất có thể đạt tới lục cấp."

Lâm Lôi trong lòng đồng ý.

“nhưng lục cấp nhục thể, sau khi thiên sứ giáng lâm, có thể phát huy năng lượng đạt tới cửu cấp, cho nên Quang Minh giáo đình muốn có thất cấp nhục thể, sẽ được một thân thể cường đại hơn” Tái Tư Lặc khẳng định.

“Nhục thể càng cường đại” Lâm Lôi nhướng mày.

“Mặc dù cực hạn của thân thể người thường là lục cấp, nhưng vẫn còn một số thiên tài, bọn họ từ nhỏ đã có lực đại cực lớn, hoặc trời sinh đã cường đại tới mức đáng sợ, có thiên phú đặc biệt, cực hạn thân thể có thể đạt tới thất cấp, thất cấp thân thể này có thể giúp cho thiên sứ phát ra lực lượng đạt tới thánh vực đó.”

Lâm Lôi nghe Tái Tư Lặc nói thế, nhướng mày.

Bởi vì năm đó tằng tổ của Lâm Lôi về mặt thân thể đã tu luyện tới thất cấp, sau đó đã chết đi trong chiến tranh, trước giờ Lâm Lôi không hoài nghi, nhưng bây giờ thì hắn đã hoài nghi rồi....

“Thân thể của tằng tổ, không biết có phải đã bị Quang Minh giáo đình lấy đi?” Lâm Lôi đoán.

Kỳ thật tứ đại chung cực chiến sĩ thiên phú rất cao, thuần là thân thể cũng có thể tu luyện tới một trình độ rất đáng sợ.

Tái Tư Lặc tiếp tục nói: “Việc này khiến cho Quang Minh giáo đình tìm kiếm thân thể cường hãn khắp thiên hạ, thân thể càng mạnh thì thiên sứ giáng lâm càng đáng sợ, bất quá tới nay không có tác dụng, Ngọc Lan đại lục hiện giờ có bốn đại thần cấp cường giả, đối mặt với thần cấp cường giả, thánh vực cao thủ căn bản chỉ có chết.

“Tứ đại thần cấp cao thủ? Lâm Lôi kinh ngạc nhìn Tái Tư Lặc, xem ra Tái Tư Lặc cũng biết sự tồn tại của vị cường giả tại ma thú sơn mạch.

Tái Tư Lặc thấy Lâm Lôi kinh ngạc, cười nói: “Tứ đại thần cấp cao thủ, Vũ Thần của loài nguời cùng với đại tế ti, cùng với vương giả hắc ám rừng rậm một phương, cùng với vương giả ma thú sơn mạch xuất hiện trong ngày Hủy Diệt.

“Lâm Lôi, trong lúc ta đang tiến hành truyền thừa vong linh, biết được....thân thể của thần cấp cường giả, thân thể đạt tới trình độ thánh vực” Tái Tư Lặc khẳng định.

Thân thể của thần cấp cường giả, chính là thần thể, thần cách, thần lực, thánh vực cường giả căn bản không cách nào tổn thương được họ.

“Cho nên ta nghĩ, muốn phát huy thực lực của thần, về mặt thân thể phải đạt tới cấp bậc thánh vực, cho nên........Quang Minh giáo đình căn bản không có cách nào làm cho thiên sứ giáng lâm đạt tới mức độ thần cấp. Cho dù có cap cấp thiên sứ giáng lâm cũng bị sự hạn chế của thân thể sủng vật nên không thể phát huy được sức mạnh của thần cấp" Tái Tư Lặc tự tin nói.

Vong linh truyền thừa phi thường huyền ảo, hơn nữa Tái Tư Lặc cũng đã hơn tám trăm tuổi, nên lão biết rất nhiều.

"Thần cấp cường giả" Lâm Lôi than thở.

Đại lục Ngọc Lan khổng lồ, bốn người bọn họ là cường giả ở mức độ cao nhất, một người cũng đủ để chấn nhiếp thiên hạ, lúc ngày hủy diệt bắt đầu, Đế Lâm hiện thân, đã khiến cho Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình hai thế lực lớn cũng phải tránh né.

Cả hai thế lực Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình, cũng đều không dám chọc giận vị ma thú sơn mạch vương gia "Đế Lâm"

Chấn nhiếp lực của thần cấp cường giả,

"Không biết là ta,

cũng có thể đạt tới cấp bậc đó không?" Lâm Lôi trong lòng đối với sức mạnh của thần cấp tràn ngập hy vọng.

Tái Tư Lặc tiếp tục truyền đạt lại cho Lâm Lôi rất nhiều tin tức về Quang Minh giáo đình.

"Hai chuyện quan trọng nhất của Quang Minh giáo đình, chính là tìm kiếm thân thể cường hãn và tìm kiếm linh hồn thuần khiết" Tái Tư Lặc nói đến đây, Lâm Lôi sắc mặt chợt biến đổi.

Linh hồn thuần khiết.?

Mẫu thân của hắn chính vì nguyên nhân này mà chết.

“Nghe nói Quang Minh giáo đình hiến tế Quang Minh chi chủ chỉ cần hai đồ vật, một là tín ngưỡng chi lực, hai là linh hồn thuần khiết. Quang Minh giáo đình hiến tế linh hồn càng thuần khiết, Quang Minh chi chủ ban thưởng càng hậu.”

Lâm Lôi đối với tổ chức Quang Minh giáo đình, cho tới giờ đã đại khái hiểu rõ.

Quang Minh giáo đình cần linh hồn thuần khiết để hiến tế cho Quang Minh chi chủ, và thân thể cường hãn để cho thiên sứ giáng lâm.

“Lâm Lôi, Quang Minh giáo đình tại Ngọc Lan đại lục, có thể nói các nơi đều có thế lực của chúng ẩn náu, dù sao ảnh hưởng của giáo đình cũng rất là đáng sợ” Tái Tư Lặc thở dài nói, “Tuy vậy, tại tứ đại đế quốc, ảnh hưởng của Quang Minh giáo đình suy yếu, chính tại hỗn loạn chi lĩnh, ảnh hưởng của chúng tương đối mạnh.

“hỗn loạn chi lĩnh ? ”

Trong đầu Lâm Lôi lập tức hiện lên tấm bản đồ.

Tại phương đông của Áo Bố Lai Ân, có một lãnh thổ diện tích còn lớn hơn một chút so với Áo Bố Lai Ân, giữa lãnh thổ này là một khu rừng rậm khổng lồ - Hắc ám Sâm Lâm.

Hắc ám sâm lâm dài ngàn dặm, rộng cũng khoảng ngàn dặm, phạm vi khổng lồ như vậy, chiếm một nửa diện tích lãnh thổ đó.

Phương Bắc Hắc Ám sâm lâm, chính là mười tám công quốc phuơng bắc, diện tích tương đương với một hành tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Phía nam của Hắc Ám sâm lâm, chính là 48 hỗn loạn công quốc, tương đương một nửa diện tích của Bố Lai Ân đế quốc, được coi là địa phương hỗn loạn nhất tại Ngọc Lan đại lục, 48 công quốc này hàng năm đều trải qua cảnh chinh chiếm chém giết.

“Quang Minh giáo đình và hắc ám giáo đình, chính là hai tông giáo lớn nhất tại hỗn loạn chi lĩnh” Tái Tư Lặc nói.

Lâm Lôi có thể tưởng tượng.

Trải qua chiến tranh tại hỗn loạn chi lĩnh, giữa cảnh sinh tử, mọi người ai cũng cần có một tín ngưỡng.

“Được rồi, nói hết điều cần nói rồi, chúng ta ăn sáng một chút nhé” Tái Tư Lặc cười nói.。

Lâm Lôi cùng Tái Tư Lặc đều có không gian giới chỉ, trong không gian giới chỉ có cất rượu ngon, hai người uống hảo tửu, ăn một chút hoa quả, đàm luận với nhau cách đối phó với Quang Minh giáo đình.

“Đúng rồi, ta nhớ ra một chuyện” Tái Tư Lặc đột nhiên nói.

“Chuyện gì thế?” Lâm Lôi nhìn Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc cười nói: “Trong khi ta bị áp giải, từng gặp một đạo nhân mã của Quang Minh giáo đình, đạo nhân mã đó cũng đang áp giải người。 ”

“Người nào vậy, cao thủ giống như lão?” Lâm Lôi hỏi.

Nếu là cao thủ, hắn sẽ cùng Tái Tư Lặc đuổi theo cứu, dù sao mọi người đều chung kẻ thù, đều là những kẻ có thù oán với Quang Minh giáo đình, tập hợp mọi người lại mới có thể càng mạnh.

“Không, là hai cô gái rất đáng yêu” Tái Tư Lặc lắc đầu nói,” Khi Lan Phổ Sâm gặp đám nhân mã kia, ta cũng thấy qua hai cô gái đó, không thể không nói, hai cô bé đó thuần khiết như thiên sứ, có linh hồn tương tự như ta, ta có thể chắc rằng linh hồn hai cô bé đó cực kỳ tinh khiết.

Vong linh pháp sư nếu nói về phương diện linh hồn, tất nhiên được xem như nghiên cứu sâu nhất.

“Tuy vậy trong mắt Quang Minh giáo đình, tầm quan trọng của ta vượt xa hai cô bé đó, nên Lan Phổ Sâm cùng đám người của hắn đã áp giải ta đi trước, đám người kia thì tốc độ di chuyển chậm hơn” Tái Tư Lặc nói.

“Lão có ý tứ gì vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc cười nói, “ ý của ta, chúng ta cùng đi giải cứu hai cô bé đó, dù sao đám người đó cũng không có kẻ nào là cao thủ, ngay cả bát cấp chiến sĩ cũng chỉ có một gã。”

Bát cấp, trong mắt của Lâm Lôi và lão giả chính là con số không tròn chĩnh.

“Lão, một vong linh đại ma đạo, lại có lòng tốt đi cứu hai cô gái đó sao” Lâm Lôi nhìn Tái Tư Lặc。

Tái Tư Lặc cười nói: “Phá hỏng chuyện của Quang Minh giáo đình, chính là niềm vui của ta, hơn nữa linh hồn thuần khiết như hai nàng, nói không chừng có thể tiếp nhận vong linh truyền thừa đó。”

Yêu cầu của vong linh truyền thừa cao đến mức đáng sợ.

Trong cả Ngọc Lan đại lục, lí do tại sao số lượng vong linh ma pháp sư ít đến kinh người, chính là vì linh hồn là nguyên nhân quan trọng nhất, ngay cả Quang Minh Chi Chủ cũng muốn linh hồn tinh khiết, bởi vậy có thể thấy tầm quan trọng của linh hồn thuần khiết, mà vong linh truyền thừa cũng cần phải có thuần khiết linh hồn.

“Lão chắc biết rõ lộ tuyến của họ chứ?” Lâm Lôi hỏi.

Tái Tư Lặc gật đầu nói: “ lộ tuyến của bọn chúng hẳn là giống lộ tuyến đám người áp giải ta, trừ phi tin tức đám người Lan Phổ Sâm bị giết lộ ra, bọn chúng mới thay đổi lộ tuyến.

“Thế thì chúng ta lên đường thôi” Lâm Lôi lập tức đứng dậy.

“Gừ” đang nằm trên mặt đất, Bối Bối và Hắc Lỗ đều bật dậy, hai ma thú này thật sự hưng phấn, bản năng ma thú, chính là hung dữ bạo ngược, bọn chúng rất thích cuộc sống chiến đấu, chém giết。

“Đi luôn à?” Tái Tư Lặc có chút ngạc nhiên “ chúng ta đã hủy thi diệt tích đám người Lan Phổ Sâm, nếu người của Quang Minh giáo đình cho dù phát hiện đình viện kia không có ai, cũng chỉ cho rằng đám người Lan Phổ Sâm đã rời đi, không thể phát hiện nhanh chóng rằng đám người đó đã chết, cho dù có phát hiện ra,cũng không thể nhanh chóng thông tri cho đám người đó”

“Không nên như vậy, còn có yếu tố may mắn, bây giờ chúng ta sẽ đi ngược lại lộ tuyến áp giải” Lâm Lôi quyết đoán.

Tái Tư Lặc thật sự hết cách với Lâm Lôi, chỉ có thể lắc đầu kêu khổ, đi theo Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 28: Hoa Tỷ Muội

Buổi sáng, không khí trong lành.

La Tư Kim chính là đang dẫn theo hai thuộc hạ rất nhanh đi tới đình viện nơi hôm qua an bài cho đám người Lan Phổ Sâm ở.

"Lúc này đây cần phải hầu hạ tốt Lan phổ sâm đại nhân bọn họ, chỉ cần Lan phổ sâm nói tốt một câu, chức vị của ta phỏng chừng có thể tăng mấy bậc."

La tư kim trong lòng cũng có chút phiền não, "đáng tiếc, Lan phổ sâm đại nhân bọn họ hình như quá cẩn thận, ngay cả một người hầu cũng không có cho phép tiến vào đình viện."

Đang nghĩ, La tư kim đã đi tới đình viện trước cửa.

"Chuyện gì xảy ra, tại sao cửa lại không đóng?" La tư kim nhướng mày, hắn biết Lan phổ sâm đại nhân đang có chuyện rất trọng yếu, tuyệt đối sẽ không quên đóng cửa.

đi vào trong đình viện, La tư kim chợt cảm thấy an tĩnh, Có phần quá im lặng.

"Đại nhân." La tư kim mở miệng hô.

Nhưng chỉ có thanh âm hắn vọng lại trong đình viện, nhưng không có bất kỳ kẻ nào đáp lại.

"Hai người các ngươi, ở lại phía dưới cho ta, ta đi trên lầu xem." La tư kim cảm thấy có điều bất ổn, lập tức đi thẳng lên lầu hai tiểu lâu, Hắn cùng Lan phổ sâm mấy người mới chia tay trong phòng này.

Tầng hai, phòng mỗi người tất cả đều để ngỏ, không có đóng cửa.

La tư kim đi vào phòng Lan phổ sâm lúc đầu ở, vừa nhìn thấy mày đã nhíu lại, trên giường rất bừa bộn. đồng thời tại đầu giường vẫn vắt ngoại bào.

"Không đúng."

La tư kim lập tức đi vào những phòng của người khác, cũng,quả nhiên phòng mỗi một người, giường cũng không sửa sang lại, nhưng lại có rất nhiều đồ vật đặt trên bàn. La tư kim lúc này hoàn toàn nhìn không ra là xảy ra có chuyện gì .

"Lan phổ sâm đại nhân ngay cả ngoại bào cũng chưa kịp mặc, kỳ thật đại nhân chưa từng như vậy. chẳng lẽ xuất hiện chuyện gì trọng yếu. khiến cho Lan phổ sâm đại nhân bọn họ gấp rút đi ra ngoài chứ?" La tư kim nhíu mày.

"Đại nhân." phía dưới lập tức truyền đến tiếng kinh hô.

La tư kim sắc mặt biến đổi, lập tức phóng ra phía ngoài hành lang, rồi sau đó trực tiếp từ lan can nhảy xuống trong đình viện.

"Làm sao vậy?" La tư kim nhìn về phía hai thuộc hạ.

"Đại nhân, nơi này có vết máu." Hai thuộc hạ chỉ hướng vách tường đình viện.

Lúc đầu, Tái tư lặc ra lệnh vong linh sinh vật xóa sạch dấu vết, cơ hồ tất cả dấu vết kể cả vết máu trên mặt đất đều bị xóa. Nhưng lúc đầu Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' dùng lợi trảo xé xác một đặc cấp chấp sự, lúc đó máu tươi, não tương văng ra bốn phía, phạm vi quá lớn. vì vậy vong linh sinh vật cho dù rất chăm chú, nhung vẫn bỏ sót một vài dấu vết.

"Có vết máu, tất cả mọi người đều thấy?"

La tư kim nhìn sự yên lặng đầy áp lực trong đình viện. trong lòng tựu như có vạn cân cự thạch đè nén, "nơi này phát sinh chiến đấu, Các đại nhân chẳng lẽ đã đi ra truy tìm địch nhân?"

La tư kim ngày hôm qua đã biết sáu vị đại nhân thực lực kinh người, hắn không tin đối phương có thể giết chết sáu vị đại nhân.

La tư kim lập hướng về hai người bên cạnh phân phó: "hai người các ngươi , Lập tức xuất phát, đi tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ” trước', đem chuyện nơi này hồi báo."

"vâng!"

Trong khi La tư kim phái đi hai thuộc hạ báo tin tới 'Ba Tư Nhĩ' tỉnh thành, đoàn người của Lâm lôi đã đi được nửa đường bất chợt gặp một tiểu đội áp giải.

"Là bọn hắn?" Lâm lôi, Tái tư lặc, Bối bối, Hắc lỗ trốn ở bên đường bên cạnh bụi cỏ dại um tùm nói:

Tái tư lặc nhìn xa xa có một cỗ xe ngựa, chung quanh xe ngựa có bốn vị kỵ sĩ, gật đầu nói: "Đúng là bọn hắn, vậy hai cô gái hẳn là ở bên trong xe ngựa."

" Bên trong xe ngựa?"

Lâm lôi nhướng mày, rồi sau đó nhìn về phía Bối bối, "Bối bối, ta phỏng chừng bên trong xe ngựa có hai người, là hai cô gái, tất nhiên còn có những người khác canh giữ họ, Bối bối ngươi thể tích nhỏ. nhiệm vụ của ngươi là rất nhanh lẻn vào bên trong xe ngựa. trực tiếp giết chết những người đó đi."

Tái tư lặc cũng gật đầu nói: "Tiểu đội này sáu người, đều là nam nhân. vậy bên trong xe ngựa đích xác còn có hai người nữa, là hai nam nhân."

"Bối bối, nghe được không, vào bên trong xe ngựa giết chết hai nam nhân đó." Lâm lôi cười vuốt ve đầu Bối bối.

Bối bối nhảy lên vai Lâm lôi, đứng thẳng ngẩng đầu tự tin quay với Lâm lôi kêu 'Chi Chi' trực tiếp dùng linh hồn truyền âm nói với Lâm lôi: "lão Đại, Bối bối ta đã lúc nào cho ngươi thất vọng chưa?"

Lâm lôi cười nói.

"Xuất phát đi, không nghe sao." Lâm lôi linh hồn truyền âm nói:.

Bối bối lập tức nghiêm túc đứng lên, đôi mắt nhỏ nhìn chằm chằm vào xe ngựa phía xa, rồi sau đó lập tức lén lút di chuyển trong cỏ dại không ngừng hướng nhằm xe ngựa đi tới.

Bên trong xe ngựa. có hai tỷ muội song sinh tóc dài, xinh đẹp tuyệt trần, đôi mắt đã sưng đỏ, cừu hận nhìn chằm chằm về phía hai nam nhân trước mặt.

"Các ngươi thật láo xược." cô gái có đôi mắt to mắng.

Nam nhân kia chỉ cười không thèm để ý.

"Lệ bối tạp, đừng mắng, mắng bọn này chỉ là lãng phí khí lực, chúng ta nhiều năm như vậy vẫn tín phụng quang minh giáo đình, cầu cho chúng ta được hạnh phúc, không nghĩ tới bọn họ bọn họ âm độc như vậy." cô gái bên cạnh trong ánh mắt cũng tràn ngập cừu hận.

"tỷ tỷ." Lệ bối tạp thống khổ cầm tay tỷ tỷ.

Lệ bối tạp cùng Lệ na, là tới từ Hỗn loạn chi 48 công quốc, các nàng đều tín phụng quang minh chi chủ, ai ngờ cuối cùng người của Quang minh giáo đình đã giết chết cha mẹ các nàng, bắt cóc các nàng.

Cha mẹ đã chết, Lệ bối tạp, Lệ na không có gia đình. bây giờ, tương lai các nàng chỉ là một màu u tối không chút hy vọng.

"cha, mẹ." Lệ bối tạp, Lệ na nghĩ đến cha mẹ mình, tim thắt lại. Nhiều năm qua, mặc dù hỗn loạn chi lĩnh bị nội chiến bên trong, Nhưng cha mẹ các nàng vẫn bảo vệ được các nàng.

Nhưng lúc này đây ……

"Lệ na, mang theo muội muội chạy mau." cha các nàng ôm cứng một gã thất cấp cường giả, trong thời khắc cuối cùng của tính mạng quát, cha các nàng có ngũ cấp chiến sĩ thực lực, dĩ nhiên cũng chỉ khống chế được đối phương trong chốc lát.

đáng tiếc, người của quang minh giáo đình thực lực quá mạnh.

"Thần ơi, cứu chúng ta đi, sao không nghe chứ." Lệ na trong lòng đau khổ kêu, "chỉ cần có thể cứu chúng ta, cho chúng ta có cơ hội báo thù, ta nguyện ý nỗ lực hết thảy, cho dù hiến cả linh hồn ta."

trơ mắt chí thân phụ mẫu chết đi, các nàng lúc nào cũng nghĩ tới chuyện báo thù.

đáng tiếc, thần đều chí cao tại thượn. vừa, lám sao có thể để ý tới khát vọng của hai sinh linh bình thường này chứ?

"Phốc xích." một đạo thanh âm phi thường quái dị vang lên.

Lệ bối tạp đều kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên, các nàng chỉ thấy một đạo hắc ảnh "Phốc xích" thanh âm đó lại vang lên, đồng thời máu tươi phun ra tứ phía.

Lệ bối tạp, Lệ na nhìn hết thảy.

vừa rồi hai người còn canh giữ các nàng, bây giờ hai cái đầu lâu đã rớt xuống, hai nam nhân này thân thể đều bị cắn xé mất hơn phân nửa, đích thị đã chết .

"là ai?" Song sinh tỷ muội sửng sốt một hồi, trong chốc lát vừa vui mừng vừa sợ hãi đứng lên, các nàng biết có người cứu bọn họ, các nàng chung nhìn chung quanh nhưng lại không nhìn thấy người cứu các nàng.

"Chi chi. Chi chi ~~~" phía dưới truyền đến thanh âm.

Lệ bối tạp, Lệ na tỷ muội cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy một hắc ảnh thử rất đáng yêu nghênh ngang đứng, ngẩng cao cái đầu nho nhỏ, dùng móng vuốt sờ chỗ nọ, đụng chỗ kia phi thương giống con người

"đây là?" Lệ bối tạp, Lệ na nghi hoặc đứng lên.

Bối bối lập tức nổi giận, thân thể chợt lóe lên, đồng huy vũ tiểu móng vuốt, chỉ thấy lưỡng đạo tàn ảnh màu đen hiện lên.

"chẳng lẻ là nó?" Lệ bối tạp cùng Lệ na đều có một chút rõ ràng.

Bối bối giết chết nhân phát ra âm thanh quá nhỏ, xe ngựa vẫn lọc cọc chạy đi. bên ngoài bốn gã kỵ sĩ cũng không phát hiện chuyện gì.

"A."

đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

"Hống ~~" tiếng thú hống kinh khủng vang lên.

Lệ bối tạp cùng Lệ na nhìn nhau, rồi sau đó lập tức vén màn xe ngựa, lúc này xa phu đã gục xuống, máu tươi chảy xuôi trên xe ngựa.

Lệ bối tạp, Lệ na tỷ muội nhìn về phía bốn gã kỵ sĩ.

các nàng chỉ nhìn thấy –

vài đạo quang mang yêu dị màu tím lóe ra, ba kỵ sỹ chưa kịp ra tay thì đầu lâu bọn họ cơ hồ đọng thời đã bay lên, chiến sĩ trang phục màu đen chính là Lâm lôi, lưng đeo Hắc ngọc trọng kiếm tung bay tới trước xe ngựa.

"các ngươi được giải cứu." Lâm lôi mỉm cười nói.

nhìn thanh niên cường đại trước mắt, Lệ bối tạp, ệ na đều,cũng có chút mông muội. trong mắt các nàng. Các kỵ sĩ này đều rất lợi hại. nhưng hình như trước mắt thanh niên trước mặt, Các kỵ sĩ này một điểm phản kháng cũng không có.

"Lệ bối tạp, lệ na, các ngươi tốt chứ." một đạo thanh âm già nua vang lên. lúc này Tái tư lặc mới từ bên trong bụi cỏ đi ra.

Lệ bối tạp, Lệ na nhìn thấy Tái tư lặc, thân thể gầy gò giống như bộ xương khô bình, lông mi thật dài màu trắng , lập tức vui mừng lẫn sợ hãi kêu lên: "Tái tư lặc gia gia."

Các nàng cùng Tái tư lặc đã từng bị giam cùng một chỗ, cũng là biết tới nhau.

"Tái tư lặc gia gia, vị đại nhân này là?" Lệ bối tạp, Lệ na đều có chút tò mò nhìn Lâm lôi. đột nhiên tỷ muội các nàng chú ý tới bóng cao lớn, chính là một hắc báo tử đang đi lại, hai mắt u lãnh càng làm Lệ bối tạp, Lệ na hoảng sợ.

Cửu cấp ma thú đỉnh phong, cho dù chỉ là hơi thở, vẫn còn rất đáng sợ.

"đừng sợ. Hắc lỗ, đừng dọa các nàng." Lâm lôi la lên một tiếng.

"Ô ~~" Hắc lỗ nhìn Lâm lôi gầm nhẹ một tiếng, lập tức quay đầu đầu tựa vào một bên, cũng không hề để ý tới song sinh tỷ muội nữa.

"Lệ bối tạp, Lệ na, vị...này là Lâm lôi đại nhân, thực lực của hắn không hề thua kém ta a." Tái tư lặc cười nói.

"Thế ư?" Lệ bối tạp, Lệ na có chút kinh ngạc nhìn về phía Lâm lôi.

không phải là các nàng không tin Lâm lôi, mà là lúc đầu cùng Tái tư lặc bị giam cùng một chỗ, lúc ấy Quang minh giáo đình đối với Tái tư lặc rất coi trọng, áp giải đi đều có hồng y đại chủ. Tái tư lặc cũng quá phô trương với tỷ muội các nàng , nói mình một người có thể diệt trăm vạn đại quân, chỉ là sau bị mười mấy cửu cấp cường giả vây công, không cẩn thận mới bị bắt.

"Tái tư lặc gia gia, có phải hắc ảnh thử đáng yêu kia đã cứu chúng ta." Lệ bối tạp, Lệ na quay đầu về đầu hướng Bối bối hỏi.

Bối bối lúc này đang đứng ở trên xe ngựa, quay lại nhìn các nàng nhếch miệng cười, rồi sau đó thân hình vừa động đã thấy ở trên vai Lâm lôi rồi.

"ngươi nói Bối bối? đây là ma thú lâm lôi hắn thu phục được." Tái tư lặc cười giới thiệu: rồi sau đó nhìn về phía Lâm lôi, "Lâm lôi, ta cũng giới thiệu cho ngươi một chút, hai cô gáinày, người mắt to là muội muội Lệ bối tạp, một người khác là tỷ tỷ Lệ na."

Lâm lôi cũng mỉm cười gật đầu.

"Tái tư lặc, hai cô gái này để cho bọn họ trở về hay là sao?"

Lâm lôi xem ra, hai cô gái đối với bọn họ không có tác dụng gì, dù sao tuy hai người con gái linh hồn thuần khiết, nhưng linh hồn thuần khiết cũng không đại biểu cho thực lực cường hãn.

"Tái tư lặc gia gia, chúng ta không còn chỗ để đi." tỷ tỷ Lệ na lập tức luống cuống khẩn cầu nói:, "Tái tư lặc gia gia, ngươi dẫn theo chúng ta đi chứ. ta biết ngươi truy sát người của quang minh giáo đình, chúng ta cũng muốn vì cha mẹ báo thù."

"Tái tư lặc gia gia, cầu xin người." Lệ bối tạp cũng khẩn cầu nói:.

Tái tư lặc vốn có kế hoạch với hai người con gái này, hơn nữa hắn muốn song sinh tỷ muội này làm vong linh ma pháp sư, nhưng hắn cũng phải được Lâm lôi đích đồng ý.

"Lâm lôi, mang đi các nàng đi chứ, Lệ bối tạp cùng Lệ na, cũng làm được rất nhiều việc. chúng ta tại sơn cốc cũng không thể không ăn uống chứ?" Tái tư lặc cười nói.

Lệ bối tạp cùng Lệ na vừa nghe cuống quít nói: "chúng ta cái gì cũng có thể làm, giặt quần áo, nấu cơm…."

Tỷ muội các nàng cũng rõ, ở trong thế giới này không có người bảo hộ, hai người các nàng, hai cô gái xinh đẹp vận mệnh khẳng định chắc chắn sẽ rất bi thảm. các nàng thấy ngay cả Tái tư lặc cũng rất trọng thị ý kiến của Lâm lôi, hiển nhiên lâm lôi là một siêu cấp cao thủ. đi theo siêu cấp cao thủ, các nàng mới có cơ hội báo thù.

Lâm lôi liếc mắt nhìn tỷ muội hai người một cái, thấy ánh mắt chờ mong của họ gật đầu: "Tốt lắm, tại sao lại không chứ."

Lệ bối tạp, Lệ na tuy đôi mắt vẫn sưng đỏ nhưng lập tức lộ ra quang mang vui mừng lẫn sợ hãi.

"Đi, chúng ta trở về." Lâm lôi trực tiếp phân phó nói:.

Một đám người Lâm lôi hướng về sơn cốc đi, tiểu đội của lâm lôi đã thêm tỷ muội hai người, bọn họ bốn người đều có điểm giống nhau là cùng quang minh giáo đình tràn ngập oán hận!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 29: Điều Tra

Tại Bố Lai Ân đế quốc, một trong bảy đại hành tỉnh là 'Tây Bắc Hành Tỉnh' phố xá đông đúc, cư dân trong thành là hơn ngàn vạn nhân khẩu, trung tâm Tây bắc hành tỉnh chính là tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ ' cũng là thành trì phồn hoa nhất Tây bắc hành tỉnh …, ‘Ba tư nhĩ’ tỉnh thành bên trong nhân khẩu đã vượt qua trăm vạn .

Trong ‘Ba tư nhĩ’ tỉnh thành, có rất nhiều gia tộc quý tộc lâu đời.

Bội lý bá tước, trong ‘Ba tư nhĩ’ tỉnh thành mặc dù không phải là tầng lớp quý tộc cao nhất, nhưng là một gia tộc lâu đời có ảnh hưởng không nhỏ, hơn nữa hắn là một người tốt, không tranh đoạt quyền thế bao giờ, cơ hồ tất cả quý tộc đều quan hệ tốt với hắn,

"Bá tước đại nhân, Ngài đã về rồi." hộ vệ Bá tước phủ đệ khom người nói cung kính nói.

Bội lý bá tước năm nay đã hơn hai trăm tuổi, tóc đã bạc trắng, không còn chút sinh khí, bất quá, gương mặt vẫn như còn trẻ, Bội lý bá tước quay sang hộ vệ của mình hộ vệ gật đầu, thân thiết cười nói: "Ồ, lý tóc liễu, tóc lý đích không sai,đúng rồi, là ở, Lạc khắc tiên sinh đi rồi sao?" (Đoạn này chẳng biết dịch ra sao)

Hộ vệ mỉm cười nói: "Người ta nói, Lạc khắc tiên sinh tay nghề rất khá."

Bội lý bá tước cười cười, liền đi về phủ đệ của mình .

"Bội lý bá tước thật sự là người tốt." hộ vệ đáy lòng cảm than thở.

Bội lý bá tước thật là người tốt, mọi người tại ‘Ba tư nhĩ’ tỉnh thành đều biết như vậy, Bội lý bá tước không thích giết người, không thích nói xấu. Mọi cử chỉ của hắn hoàn toàn thể hiện hình ảnh một quý tộc hoàn mỹ.

Ở bên trong.

Bội lý bá tước sắc mặt bỗng trở nên âm trầmi.

"rốt cuộc,chuyện gì đang xảy ra? tại sao chỉ trong mấy ngày phát sinh nhiều chuyện như vậy ?" Bội lý bá tước rất là phiền não, mấy ngày hôm trướchắn nhận được tin tức, Lan phổ sâm hồng y đại chủ giáo cùng với mấy khổ tu giả, đặc cấp chấp sự tại Xích nhĩ quận thành đột nhiên mất tích. rồi sau đó hắn lại nhận được tin tức. tiểu đội áp giải hai cô gái đích toàn bộ nhân mã cũng bị giết chết, hai cô gái cũng đã biến mất.

Bội lý bá tước, từ khi lên làm người phụ trách quang minh giáo đình tại áo bố lai ân đế quốc tây bắc hành tỉnh trong thời gian rất lâu không gặp phải chuyện khó giải quyết như vậy.

"Hy vọng Lan phổ sâm đại nhân bọn họ không xảy ra chuyện bất trắc gì." Bội lý trong lòng cầu khẩn.

Hai cô gái bị cứu đi cũng không tính là việc lớn. Nhưng là Lan phổ sâm cùng sáu người kia đều là cửu cấp cường giả, hơn nữa người bọn họ áp giải là cửu cấp vong linh đại ma đạo. Đây là chuyện chính,Hắn đảm nhiệm vị trí người phụ trách hành tỉnh này, trách nhiệm là nặng nề. Đây mới đúng là việc trọng yếu.

"Bá tước đại nhân." một nam tử mũi ưng, vóc người cao gầy đi đến, cung kính địa khom người nói, "chuyện về các vị đại nhân đã có chút manh mối."

Bội lý lập tức nhìn về phía hắn: "nói mau."

"Căn cứ tin tức giáo hữu tại thành trì hắn cung cấp, Mấy vị đại nhân vẫn chưa xuất hiện. hơn nữa chúng ta đã huy động tất cả nhân mã tại Xích nhĩ quận thành điều tra, cũng chưa thấy qua có vị đại nhân nào rời khỏi Xích nhĩ quận thành." nam tử mũi ưng cung kính trả lời

Bội lý trừng mắt. "cái gì?" Bội lý mấy ngày hôm nay tâm thần luôn bất ổn đứng lên, " Lan phổ sâm và các vị đại nhân không có khả năng vẫn dừng lại tại Xích nhĩ thành. Căn cứ theo dấu vết mà người của chúng ta tại Xích nhĩ quận thành báo lên. Lan phổ sâm và các vị đại nhân rất có thể đã bị công kích. Lan phổ Sâm và các vị đại nhân hoàn toàn có thể là đêm khuya phóng qua thành tường rời khỏi xích nhĩ ngươi quận thành."

"Cho dù là như thế, Lan phổ sâm đại nhân bọn họ hẳn đã phải xuất hiện trong thành hắn mới đúng."

Bội lý lúc này thật sự lo lắng.

Hắn bỗng có dự cảm phi thường xấu.

"Không phải Lan phổ sâm đại nhân bọn họ bị cường địch giết?" Bội lý không dám tin tưởng, dù sao Lan phổ sâm sáu người thực lực thật sự rất mạnh, muốn giết chết sáu người. trừ phi đối phương cũng có mấy cửu cấp cường giả. hoặc là thánh vực cường giả.

Bội lý đột nhiên nhìn về phía nam tử mũi ưng, lạnh lùng phân phó: "Ngươi nhanh đi tìm Ba lý na , bảo hắn mang theo ba thanh phong điêu gặp ta ở thư phòng."

"Vâng, bá tước đại nhân." nam tử mũi ưng cũng biết đã xảy ra chuyện nghiêm trọng.

Bội lý lập tức đi nhanh về phía thư phòng, trong ngày Bội lý viết ba phong thư giống nhau về Lan phổ sâm, chờ người chuyển thư tới, phân biệt để cho ba con thanh phong điêu mang tới tổng bộ quang minh giáo đình hôm nay tại 'Thánh Đảo'.

Từ sau khi thánh thành tại phân lai thành bị diệt. quang minh giáo đình tại một hòn đảo cách ngọc lan đại lục không xa kiến tạo tổng bộ mới, bên ngoài tự xưng là 'Thánh Đảo'.

Trong sơn cốc u tĩnh tại ngoại vi Xích nhĩ quận thành.

Giờ phút này tại đâ mọc lên bốn toà nhà gỗ, một tòa của Lâm lôi và Bối bối, một tòa của Tái tư lặc, một tòa cho Lệ bối tạp, Lệ na. còn có một tòa là cho Hắc lỗ.

Sáng sớm, trong sơn cốc rất yên tĩnh .

Hai cô gái vận bạch y, xinh đẹp như trong mộng ảo, đang cùng nhau cười đùa, đồng thời giặt một đống quần áo. quần áo này của các nàng cùng của Lâm lôi, Tái tư lặc hai người. Tại sơn cốc lúc giặt quần áo, khi nấu cơm đều là các nàng làm cả.

"Tỷ tỷ, ngươi nói Tái tư lặc gia. cả ngày trong phòng tu luyện không ra?" Lệ bối tạp thấp giọng hỏi Lệ na.

Căn nhà gỗ của Tái tư lặc đều bị vong linh hơi thở hắc ám bao phủ. Hắc ảnh nồng đậm của hơi thở vong linh, khiến cho Lệ bối tạp, Lệ na căn bản không dám tới gần.

Lệ na nhướng mày. chun cái mũi đáng yêu, châm chọc nói: "có thể cường giả chính là muốn như vậy, không phải luôn chăm chỉ tu luyện sao. bất quá, tại sao ta thấy Lôi đại ca tu luyện rất thoải mái." nói liền nhìn lại hướng xa xa giữa hồ nước, , lệ bối đã cũng nhìn thấy đi tới.

Giữa hồ, Lâm lôi chân đạp trên mặt nước mà không trầm xuống chút nào.

"Mịch mịch ~~~"

Lâm lôi chân cách mặt nước vài thước, bởi vì lâm lôi chân phát ra mênh mông đấu khí, khiến cho cả mặt hồ đều nhộn nhạo dựng sóng.

Lâm lôi tay phải cầm hắc ngọc trọng kiếm, khi thì bổ một nhát, khi thì đâm thẳng …… mỗi một lần huy động, đều cũng khiến cho không khí chung quanh đều chấn động, hắc ngọc trọng kiếm huy phách đều có các chủng loại cảm giác toái phá không gian khác nhau

"Cái này Đại địa áo nghĩa, sử dụng ta đã biết sử dụng, nhưng khi thì được, khi thì không được."

Lâm lôi cau mày.

Lúc đầu giết chết lan phổ sâm đích lúc,khi, lâm lôi mặc dù chỉ là một kiếm bổ vào lan phổ sâm trên người, chính,nhưng là lan phổ sâm thân bên ngoài thân diện một không có chút vết thương, nhưng trong cơ thể cũng hóa thành thịt vụn.

Tại lâm lôi xem ra, hắc ngọc trọng kiếm tu luyện đích tầng thứ ba 'Thế', nhưng mà tầng thứ tư chính là 'Đại Địa Áo Nghĩa'.

Thông qua hắc ngọc trọng kiếm loại trọng hình vũ khí này, Lâm lôi có thể miễn cưỡng phát huy một bộ phận lĩnh ngộ đại địa pháp tắc, Công kích. thực chất là trong nháy mắt công kích thông qua chấn động truyền vào trong cơ thể địch nhân. chấn động truyền lại, đạt đến cực hạn hoàn toàn vô pháp phòng bị.

Nhưng phải biết rằng Đại địa mạch động chính là từ ngày thiên địa hình thành vẫn tồn tại, đạiđịa huyền bí thật sự quá thâm sâu. 'Đại Địa Áo Nghĩa' chính là tối cơ bản nguyên lý hay, chính là - lực công kích hoàn toàn chuyển hóa thành giống như Đại địa mạch động chấn động. chấn động công đánh tới trên người địch nhân, khiến cho toàn bộ trong cơ thể địch nhân cộng chấn. loại cộng chấn này uy lực rất mạnh, dù sao thì cũng là lực công kích của Lâm lôi chuyển hóa thành.

Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể cũng không thể có sức phòng ngự cường hãn như bên ngoài thân thể được. loại cộng chấn này có thể dễ dàng đem bên trong cơ thể địch nhân chấn thành thịt băm.(miem miem, thịt băm viên ngon liem)

"nhưng chính là, đem lực công kích chuyển hóa thành cộng chấn, quá khó khăn." Lâm lôi hiểu được, bình thường đấu khí, lực lượng cùng 'Chấn Động' hoàn toàn là hai chủng loại công kích khác nhau.

Lâm lôi đối với đại địa pháp tắc đã lĩnh ngộ được một phần, có thể chuyển công kích bình thường thành 'Chấn Động Ba' công kích.

Dựa theo lý luận của Lâm lôi, chuyển hóa xuất 'chấn Động Ba' chấn động càng nhiều. chuyển hóa hiệu suất càng cao.

"Ta trong nháy mắt công đánh ra mười mấy lần chấn động, nhưng có khi chẳng chuyển hoá được lấy một lần." Lâm lôi có chút đau đầu.

Lâm lôi hiểu được, luyên trọng kiếm đã mở được cánh cửa 'Đại Địa Pháp Tắc'.

Nhưng chính là Lâm lôi bây giờ còn không có hoàn toàn thấu triệt.

"không thể quá tham lam, bây giờ không cần nhiều chấn động, chỉ cần mỗi lần xuất kiếm chuyển hoá thành công một lần là được rồi." Lâm lôi cầm chặt hắc ngọc trọng kiếm. sắc mặt nghiêm túc.

rồi đột nhiên -

Hắc ngọc trọng kiếm phảng phất xé rách không gian, trực tiếp phách chém một nhát xuống mặt hồ.

quỷ dị chính là, mặt hồ không có một điểm bị hãm xuống, nhưng là cả hồ nước phát ra âm thanh quỷ dị 'Cốt Cốt', rồi sau đó cả mặt hồ phảng phất bị người khổng lồ khuấy động, nước mặt hồ mạnh mẽ mênh mông dựng đứng lên một cột sóng cao mấy thước.

"lần này lại thành công rồi."

Lâm lôi cũng không có cao hứng, đối với tầng thứ tư 'Đại Địa Áo Nghĩa', chính mình chỉ là ngẫu nhiên thành công, cũng không có hoàn toàn nắm vững quy luật.

"Lôi đại ca, ăn cơm thôi." Lệ na đứng ở bên bờ hồ cười gọi.

"Tái tư lặc gia gia, ăn cơm thôi, tạm dừng tu luyện đi." Lệ bối tạp cũng ngoài phòngTái tư lặc kêu toáng lên.

Lâm lôi tay vung lên, hắc ngọc trọng kiếm liền phóng lên. trực tiếp cắm vào trong vỏ kiếm sau lưng . Bây giờ Lâm lôi hoàn toàn nắm trong tay 'Thế', sức nặng hắc ngọc trọng kiếm đích với Lâm lôi một chút trở ngại cũng không có.

Trên thảm cỏ. bên cạnh một cái tráp

Lâm lôi, tái tư lặc, lệ bối tạp tỷ muội hai người đều ngồi chung quanh bên cạnh.

"Lâm lôi. Ngươi tu luyện cái gì? ta xem phương pháp tu luyện của ngươi thập phần quỷ dị, ta chưa thấy chiến sĩ nào tu luyện như vậy ." Tái tư lặc tò mò dò hỏi.

Tái tư lặc kiến thức không thể không nhiều. nhưng hắn đối với chiến sĩ tu luyện lại không am hiểu lắm.

kỳ thật,nhưng thật ra cửu cấp đỉnh phong cao thủ vì tiến nhập thánh vực, phải có cảnh giới tu luyện cực cao. Nhưng mà thánh vực cường giả tưởng muốn đi vào thần cấp, cũng phải lĩnh ngộ hoàn toàn thiên địa pháp tắc, cuối cùng mới đủ tư cách xưng thần.

"đây chính là cảnh giới tu luyện, ma pháp sư đối với nguyên tố lĩnh ngộ giống nhau." Lâm lôi thuận miệng nói.

Tái tư cũng hiểu được một chút. bởi vì hắn chính là cửu cấp vong linh đại ma đạo, hắn bây giờ đôi khi cũng linh hồn kết hợp vong linh giới, từ vong linh tử khí mới dần dần lĩnh ngộ ra tử vong pháp tắc.

"Tái tư lặc, chúng ta giết Lan phổ sâm, Vậy quang minh giáo đình có nuốt trôi được sỉ nhục này không?" Lâm lôi đáy lòng kỳ lạ hỏi.

Tái tư lặc phi thường tự tin nở nụ cười: "yên tâm đi, Ta nói cho ngươi, Áo bố lai ân đế quốc cùng quang minh giáo đình khoảng cách tuy không xa xôi, nhưng cho dù sử dụng loài ma thú phi hành truyền tin tức cũng phải mười ngày nửa tháng thời gian. Mà bọn họ phái cao thủ lại đây, phỏng chừng cũng phải một khoảng thời gian khá dài."

"Thánh vực cường giả , nếu phi hành tới đây, tốc độ sẽ rất nhanh." Lâm lôi nghiêm túc nói.

giết nhiều người của quang minh giáo đình như vậy, quang minh giáo đình có thể sẽ phái thánh vực tới.

"ha ha, đừng lo lắng, bọn họ không dám phái thánh vực cao thủ . Ngươi không nghĩ bọn họ tại sao không phái thánh vực cường giả tới bắt ta. mà là để cho cửu cấp cao thủ đi bắt ta." Tái tư lặc đắc ý cười to.

Lâm lôi đối với điểm ấy cũng có chút nghi hoặc.

Thánh vực cao thủ tới bắt Tái tư lặc, tuyệt đối rất nhẹ nhàng.

"Lâm lôi, ngươi phải biết rằng, Áo bố lai ân đế quốc có Vũ thần tọa trấn, Vũ thầỏitước kia đã nói, không cho phép bất kỳ thánh vực cao thủ nào đến Áo bố lai ân đế quốc giương oai. nếu chỉ du ngoạn thì tốt, chỉ khi nào động thủ bị phát hiện. Hậu quả rất nghiêm trọng."

Tái tư lặc cười lạnh nói, "Người của quang minh giáo đình can đảm gấp mười cũng không dám nghịch lại vũ thần."

Vũ thần tôn nghiêm, không thể xâm phạm.

"Không nhất định."

Lâm lôi lắc đầu nói, "không phải ngươi vừa nói sao? đó là khi động thủ bị phát hiện, nếu không bị phát hiện thí sao đây? phải biết rằng Xích nhĩ quận thành không có cao thủ, vũ thần ở tại đế đô xa xôi, nếu Xích nhĩ quận thành có thánh vực cường giả, Ông takhông nhất định sẽ phát hiện."

Tái tư lặc ngẩn ra.

"quang minh giáo đình như vậy không điên cuồng quá sao?" Tái tư lặc có chút không xác định.

"khó nói lắm, dù sao lần này chúng ta một hơi giết sáu cửu cấp cường giả, hơn nữa ngươi lúc trước giết chết thêm mấy người, quang minh giáo đình sẽ không dễ dàng nuối trôi cục tức này." Lâm lôi nghiêm túc nói.

Tái tư lặc suy nghĩ một hồi, nhưng trong chốc látlại nở nụ cười: "không có việc gì, Xích nhĩ quận thành không có thánh vực cường giả, chính,nhưng là tỉnh thành ‘Ba tư nhĩ’có một vị thánh vực cường giả 'Mạch Khắc Khẳng Hi'. nếu quang minh giáo đình phái thánh vực cao thủ lại đây theo chúng ta chiến đấu, tuyệt đối sẽ bị Mạch khắc khẳng hi phát hiện.

Mạch khắc khẳng hi tuyệt đối không tha người quang minh giáo đình ở địa địa bàn hắn kiêu ngạo, đến lúc đó một khi hai thánh vực cao thủ đối chiến, vũ thần dám chắc sẽ phát hiện."

"Đúng." Lâm lôi cũng nở nụ cười.

nếu để quang minh giáo đình cùng Áo bố lai ân đế quốc đấu tranh, tuyệt đối có thể cho quang minh giáo đình chạy đâu cũng không thoát.

"Lâm lôi, khi ta bị Lan phổ sâm bọn họ áp giải đến khu vực tây bắc hành tỉnh, người phụ trách bí mật của quang minh giáo đình tại tây bắc hành tỉnh tiếp đãi Lan phổ sâm bọn họ. Ta nhớ kỹ lão đầu đó tên gọi 'Bội Lý', nghe bọn hắn nói chuyện với nhau nói hẳn là người Ba tư nhĩ tỉnh thành."

Tái tư lặc âm lãnh cười: "dù sao chúng ta muốn đi tới thành “Ba tư nhĩ”, chúng ta trước hết thuận tiện giải quyết tên bội lý kia. nói không chừng hoàn có thể tra được không ít bí mật củaquang minh giáo đình."

"người phụ trách tây bắc hành tỉnh?" Lâm lôi con mắt sáng ngời, " hảo, ngày mai chúng ta xuất phát."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 30: Lời Ước Hẹn Năm Năm

Thành chủ Xích Nhĩ quận thành Cơ Ân, chỉ là một thiếu niên mười bốn tuổi đầu, nói tới người bên cạnh giúp đỡ hắn, Chiêm Ni thì ít hiểu biết, trên thực tế, chính là lão bộc trung thành Lan Bá Đặc.

Lan Bá Đặc đang chậm rãi tản bộ trong phủ thành chủ,

“Tiểu thư cũng thật là, luôn lo lắng cho Lôi đại nhân,” Trong lòng Lan Bá Đặc thầm than, Chiêm Ni muốn đi gặp Lâm Lôi, nhưng Lâm Lôi hắn đã từng nói qua, trong lúc hắn tu luyện, không muốn ai quấy rầy, vì vậy nàng chỉ còn cách ngày ngày ở trong thành đợi hắn quay trở lại, nhưng đã lâu rồi mà không thấy tăm hơi của hắn đâu.

Nhìn bộ dáng sầu héo của nàng, Lan Bá Đặc rất thương tâm.

“Lan Bá Đặc。”

Lan Bá Đặc nhìn lại, thấy Lâm Lôi, mặc trang phục chiến sĩ màu lam nhạt đi tới. Chiêm Ni, Cơ Ân đã sớm phân phó thủ vệ thành, khi thấy Lâm Lôi liền cho nhập thành.

“Lôi đại nhân” Lan Bá Đặc mừng rỡ hô.

“lôi đại nhân , mời ngài đợi ở phòng khách một chút, ta lập tức kêu tiểu thư, thiếu gia”

……..

Trong phòng khách.

Lâm Lôi lẳng lặng ngồi trên ghế, lần này tới Ba Tư Nhĩ, Lâm Lôi cùng Tái Tư Lặc và tỷ muội Lệ Na sẽ ở lại Ba Tư Nhĩ.

Dù sao cũng nên cẩn thận không để Quan Minh giáo đình hay biết mà phái thánh vực cao thủ tới, thành Ba Tư Nhĩ có “Mạch Khắc Khẳng Hi”, Quang Minh giáo đình cũng không dám quá kiêu ngạo.

“Lôi đại ca。”

Âm thanh kinh ngạc lẫn vui mừng từ cửa truyền tới, Lâm Lôi quay đầu lại, chỉ thấy Chiêm Ni mặc một bộ đồ màu đỏ nhạt, cả khuân mặt cũng đỏ bừng, nàng thở hổn hển, bộ ngực không ngừng phập phồng.

“Chạy làm gì mà nhanh vậy, thở gấp như thế, nàng ngồi xuống đi” Lâm Lôi cười nói.

“Vâng” Chiêm Ni rất biết nghe lời ngồi xuống bên cạnh.

Lát sau Cơ Ân cùng Lan Bá Đặc đi tới, Cơ Ân cười nói: “ Tỷ tỷ, tỷ chạy nhanh quá, đệ theo không kịp”

Chiêm Ni thẹn thùng, hung hăng nhìn Cơ Ân.

“Lôi đại ca, đã lâu không gặp ca, bây giờ gặp lại phải ở lại vài ngày đấy” Cơ Ân nói.

Lâm Lôi lắc đầu nói “lần này quay lại đây, chính là muốn từ biệt các ngươi”

“Cái gì。”

Cơ Ân, Lan Bá Đặc ngẩn người, quay đầu nhìn Chiêm Ni, đang mặt đỏ bừng, thẹn thùng nhìn xuống., 。

“Lôi đại ca, đại ca định đi đâu” Chiêm Ni lên tiếng đầu tiên.

“Trước mắt tới Ba Tư Nhĩ thành” Lâm Lôi đáp lời.

Khoảng cách từ Ba Tư thành tới Xích Nhĩ thành tương đối xa, đi xe ngựa cũng phải mất hai ba ngày đi đường.

“Lôi đại ca, ta đi cùng với ca” Chiêm Ni lấy hết dũng khí nói.

Lâm Lôi thầm than, tâm tư của Chiêm Ni đối với hắn như thế nào chẳng lẽ hắn nhìn không ra, nhưng tình cảm của hắn dành cho nàng, chỉ là tình cảm của ca ca và muội, chỉ là sự sủng ái của một huynh trưởng dàng cho muội của mình mà thôi.

“Không được, Chiêm Ni, huynh đi làm công chuyện, nói không chừng lúc nào cũng gặp phải nguy hiểm, muội không nên đi theo ta.” Lâm Lôi cự tuyệt nói.。

Chiêm Ni lắc đầu kiên quyết nói: “ Không, muội không sợ”

Nhìn Chiêm Ni, Lâm Lôi biết nếu không nói rõ thì nàng tuyệt không buông tha cho hắn, Lâm Lôi thở dài “ Chiêm Ni, tâm trí của huynh đều dồn hết cho việc tu luyện, không có quan tâm đến việc gì khác, Chiêm Ni, ta sẽ không có thể chiếu cố cho muội được đâu”

Lâm Lôi nói thẳng như vậy, làm sao Chiêm Ni lại không hiểu cơ chứ.

Chiêm Ni sắc mặt tái nhợt, nàng trải qua tám năm ở tiểu trấn, nàng đã trải qua tám năm sống trong an tĩnh, khốn khổ, từ khi gặp Lâm Lôi, hắn đã che chở cho tỷ đệ nàng, mới khiến cho cuối cùng đệ đệ của nàng được thừa kế chức vị thành chủ.

“Lôi đại ca, muội không muốn dấu diếm tình cảm của mình nữa, muội biết Lôi đại ca không thích muội, muội yêu cầu không cao, chỉ cần để muội theo huynh, chăm sóc cho huynh là được rồi, chỉ cần được đi theo huynh là muội vui rồi” Chiêm Ni nhìn Lâm Lôi, ánh mắt ánh lên vẻ chờ mong, hy vọng.

Cơ Ân cùng Lan Bá Đặc đều im lặng.

Lâm Lôi đáy lòng cảm thấy rất buồn, Chiêm Ni thật là một cô gái thiện lương, nhưng mà....

“Chiêm Ni, nàng không cần đi theo ta, bên ngoài nguy hiểm lắm. Nàng bây giờ là quý tộc, thanh niên ở Xích Nhĩ thành này người muốn theo đuổi nàng rất nhiều” Lâm Lôi nói.

Chiêm Ni cắn môi, kiên quyết lắc đầu, con mắt nàng đều đã ươn ướt.

“Lôi đại ca” Cơ Ân lên tiếng, “Huynh đồng ý nhé, những ngày huynh vắng mặt tỷ tỷ ngày nào cũng sầu héo, cơm cũng không muốn ăn。”

Chiêm Ni con mắt ươn ướt, chờ mong nhìn Lâm Lôi。

“Chiêm Ni” Lâm Lôi cuối cùng cũng mềm lòng, “ năm năm, cả hai ta sẽ cho nhau thời gian năm năm, sau năm năm, khi huynh quay lại, nếu muội vẫn còn có ý định đó, huynh sẽ đồng ý để muội đi theo.”

Thời gian chính là phương thuốc tốt nhất

Năm năm sau, lúc đó Chiêm Ni đã trưởng thành, tâm tính đều sẽ thay đổi, Lâm Lôi nghĩ rằng từ nhỏ Chiêm Ni không có cha chiếu cố, chính vì sự che chở của hắn, nên nàng mới không muốn xa rời hắn, qua vài năm, Chiêm Ni lớn rồi, ý nghĩ có thể thay đổi, đến lúc đó thì dễ cho hắn rồi.

“Năm năm, được” Chiêm Ni trong mắt hy vọng.

“Chiêm Ni” Lâm Lôi nhìn nàng nói: “Trước lúc đi, huynh muốn nói cho muội rõ, kỳ thật huynh không phải tên là Lôi, mà là Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc.

“Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc?” Chiêm Ni lẩm bẩm nói.

“Lâm Lôi, Lôi đại nhân chính là vị thiên tài điêu khắc đại sư?” Lan Bá Đặc kinh ngạc hô lên, Lan Bá Đặc lúc trước sống tại thần thánh đồng minh, cũng biết danh tiếng của Lâm Lôi là vô cùng lớn.

“Ta hy vọng mọi người đừng tiết lộ thông tin về ta ra ngoài, tạm biệt”

Lâm Lôi cố gắng nặn ra một nụ cười, sau đó xoay người nhanh rời đi.

Chiêm Ni nhìn bóng lưng của Lâm Lôi, nước mắt lưng trong, bàn tay nắm chặt.

………

Trên đường ngoài thành Xích Nhĩ。

Hai tỷ muội Lệ Bối Tạp ngồi trên lưng Hắc Báo, Bối Bối thì đang thoải mái nằm trong lòng Lệ Na, Lâm Lôi trong trang phục chiến sĩ cùng Mặc ma pháp sư lướt theo đằng sau.

Đám người này rất nhanh chóng nhằm Ba Tư thành thẳng tiến.

Ta Tư thành, tòa thành khổng lồ này từ rất xa cũng đã có thể nhìn thấy được. Lâm Lôi mấy người nhập thành Ba Tư.

“Không cần vội vàng đi tìm Bội Lý, chúng ta ở lại đây trước đã” Lâm Lôi nói.

Tái Tư Lặc gật đầu

Trong một thành to lớn như thế này, người tên Bội Lý khẳng định không ít, muốn tìm thấy chắc chắn phải mất nhiều thời gian, bọn người Lâm Lôi trước mắt lưu lại một tửu điếm.

…….

Sau khi bọn người Lâm Lôi tới Ba Tư thành được hai ngày, Thanh Phong Điêu do Bộ Lí Bá Tước phái đi rốt cuộc cũng tới được thánh đảo của Quang Minh giáo đình。

Thánh đảo, nằm cách biệt khỏi Ngọc Lan đại lục。

Cả thánh đảo ước chừng rộng mười dặm, kỳ thật đây chính là căn cứ bí mật của Quang Minh giáo đình, hôm nay được đặt làm đại bản doanh.

Một tòa Quang Minh thần điện cao chín tầng。

Tòa thần điện này, không có to lớn bằng tòa thần điện khi xưa tại Phân Lai thành, tuy vậy Quang Minh giáo đình cũng đã bỏ ra rất nhiều công sức khí lực mới kiến tạo nên.

Quang Minh thần điện tầng thứ chín.

Hải Đình Tư đang ngồi trước cửa sổ, nhìn biển xanh cuộn sóng ngoài đảo.

Gần đây tâm tình của hắn rất tốt, cùng lúc phái ra một đám cửu cấp cường giả, đã bắt được vong linh đại ma đạo Tái Tư Lặc, hơn nữa hai ngày trước, hắn còn nhận được tin tốt lành hơn, nhân mã của hắn tại bắc thành mười tám công quốc đã có một phát hiện lớn, tìm ra – năm bát cấp nhục thể.

Thân thể con người, tu luyện đạt tới lục cấp đã là cực hạn rồi.

Chỉ có một ít thiên tại, về mặt thân thể, có thể tu luyện tới thất cấp.

Nhưng....lúc này đây, cao thủ của Quang Minh giáo đình tại phương Bắc mười tám công quốc lại phát hiện năm huynh đệ cực kỳ cường tráng, tuy bọn họ không có đấu khí, nhưng về mặt thân thể thì đã tu luyện tới bát cấp rồi.

“Bát cấp nhục thể, tuyệt có thể phát huy năng lực của thiên sứ sáu cánh, Hải Đình Tư không dấu được vẻ kích động. Năm bát cấp thân thể, đợi thiên sứ phụ thể, hoàn toàn có thể đản sinh ra năm thánh vực cường giả.

Sơ nhập thánh vực, trung đẳng thánh vực cùng với đỉnh phong thánh vực, thật sự là ba tầng không giống nhau.

Quang Minh giáo đình thánh vực cao thủ đỉnh phong, tổng cộng giờ mới có năm người, nếu có thêm năm bát cấp nhục thể này, lực lượng thánh vực cao thủ đỉnh phong sẽ tăng lên gấp đôi.

“Đến lúc đó, hắc ám giáo đình dựa vào cái gì mà đấu với chúng ta đây?” Hải Đình Tư cười nghĩ.

“bệ hạ。”

“Vào đi” Hải Đình Tư khôi phục bình tĩnh.

Một vị bạch y tế tự đi đến, cung kính dâng lên thư mật, “ Bệ Hạ, là mật thư của người phụ trách Tây Bắc hành tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc。”

“Hả” Hải Đình Tư nhướng mày.。

Kẻ phụ trách từng khu, ngoại trừ hàng năm theo lệ bẩm báo, bình thường sẽ không gửi tới mật thư, một khi có mật thư gửi tới, đảm bảo đã phát sinh chuyện lớn rồi”

“Chẳng lẽ” Hải Đình Tư đột nhiên nhớ tới Lan Phổ Sâm đám người áp giải vong linh đại ma đạo. Cũng khớp với thời gian này, bọn họ đang ở trong phạm vi Tây Bắc hành tỉnh.

Hải Đình Tư mở mật thư

Hải Đình Tư xem qua, sắc mặt biến đổi “ Mau mời Thi Đặc Lặc đại nhân tới”

“Mời Thi Lặc Đặc đại nhân tới” Gã bạch y tế tự cả kinh.

Quang Minh giáo đình khổ tu giả, đứng đầu chính là lạc diệp đại nhân , đứng đầu tài phán sở chính là Thi Đặc Lặc.

Thi Đặc Lặc đại nhân, chính là đặc cấp chấp sự.

Thực lực của hắn chính là thánh vực đỉnh phong, từ trước tới giờ, Quang Minh giáo đình rất ít khi để cho thánh vực đỉnh phong cường giả xuất động.

“Nhanh đi” Hải Đình Tư la lớn.

Gã bạch y tế tự giật mình tỉnh ngộ, cuống quít đáp: “Vâng, thưa Bệ Hạ”

Nhìn gã bạch y tế tự rời đi, Hải Đình Tư nhíu mày: “ Bọn người Lan Phổ Sâm nguyên lai nửa tháng trước đã tới biên giới Tây Bắc hành tỉnh, nhưng không có tin tức gì truyền lại nữa, xem ra, bọn họ đã bị độc thủ rồi.”

Đám người mười một cửu cấp cường giả Lan Phổ Sâm có chết hết.

Đả kích này không phải là nhỏ, nhưng cũng không thể làm cho Hải Đình Tư mất bình tĩnh được.

Dù sao lực lượng quan trọng nhất của Quang Minh giáo đình chính là thánh vực cường giả, chỉ cần còn thánh vực cường giả, Quang Minh giáo đình vẫn sẽ tồn tại.

“Lan Phổ Sâm bọn họ sáu người áp giải Tái Tư Lặc, với thực lực của bọn họ, một hai cửu cấp cường giả tuyệt không thể làm khó bọn họ” Hải Đình Tư nhíu mày, “Chẳng lẽ là thánh vực cường giả? Tây Bắc hành tỉnh Mạch Khắc Khẳng Hi?”

Hải Đình Tư chỉ có thể nghĩ đến Mạch Khắc Khẳng Hi.

“Mạch Khắc Khẳng Hi ! ”Hải Đình Tư trong lòng tràn ngập sát ý.

Trong con mắt của Hải Đình Tư, mười một cửu cấp cường giả không thể so sánh với Tái Tư Lặc. Trân quý không phải là bản thân Tái Tư Lặc, mà là phương pháp tu luyện vong linh ma pháp. Vong Linh ma pháp lợi hại ngang với tiên đoán thuật, phi thường lợi hại.

lệ hại đích。

Nguyền rủa ma pháp, độc khí, Ôn dịch ma pháp, triệu tập vong linh, vong linh nô dịch, đều phi thường lợi hại.

Giáo đình không bài xích vong linh ma pháp sư. Chỉ cần vong linh ma pháp sư nguyện ý vì bọn họ phục vụ, bọn họ lập tức cấp cho họ chức vị “Đặc cấp chấp sự”

Hải Đình Tư không hay rằng giết chết đám người Lan Phổ Sâm chính là Lâm Lôi, nếu biết được, sợ rằng Hải Đình Tư sẽ phát điên lên vì bực mất.

“Bệ hạ” Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên.

“Thi Đặc Lặc, lại đây đi” Hải Đình Tư thân thiết nói.

Thi Đặc Lặc thân cao chỉ có thước bảy, ở Ngọc Lan đại lục tướng người như vậy được xem là hơi thấp, hắn có bộ tóc ngắn màu trắng bạc, ánh mắt sắc bén như dao, giáng người thì như một trung niên.

“Bệ hạ, có chuyện gì vậy” Thi Đặc Lặc hỏi.

Căn cứ thông tin tình báo, có thể đám người Lan Phổ Sâm đã chết hết rồi. Hung thủ có thể là thánh vực cường giả của Áo Bố Lai Ân đế quốc” Hải Đình Tư nói.

Thi Đặc Lặc trầm ngâm.

“Bây giờ ta phái ngươi đi tới Bắc Hải hành tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc trước, tới nơi đó, ngươi hội hợp cùng với một nhóm áp giải khác, vô luận là phát sinh ra chuyện gì ngươi cũng phải mang năm huynh đệ đó về đây cho ta”

“Nếu gặp phải thánh vực cường giả của Áo Bố Lai Ân thì sao” Thi Đặc Lặc hỏi.

“Giết chết không tha, sau đó lập tức mang năm gã đó về đây cho ta”

“Được, đêm nay ta lập tức xuất phát” Thi Đặc Lặc lạnh lùng nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 31: Phục Kích

Lâm Lôi tiêu thanh biệt tích đã hơn ba năm, Hải Đình Tư chắc chắn sẽ không hề nghĩ đến sự việc này do Lâm Lôi thực hiện, hơn nữa, cho dù có nghĩ tới Lâm Lôi thì hắn cũng không cho rằng với thực lực của Lâm Lôi có thể giết được sáu gã cửu cấp cường giả.

Bất quá, không ngờ ……

Hải Đình Tư không ngờ rằng, Lâm Lôi tiến bộ quá nhanh, thậm chí còn siêu việt hơn những gì hắn tưởng tượng.

Tỉnh thành Ba Tư Mi (?), trong một tửu quán u tĩnh.

Lâm Lôi một mình ngồi ở đó, Bối Bối bên cạnh cũng đang uống rượu cùng gã.

"Lại đây." Lâm lôi quay ra gọi tiểu nhị.

"Tiên sinh, có chuyện gì sao?" Gã tiểu nhị nọ thái độ khiêm tốn lại gần hỏi.

Lâm lôi tiện tay đưa ra ba kim tệ nói: "Ta hỏi ngươi một việc, nếu ngươi trả lời chính xác, thì ba kim tệ này sẽ là của ngươi" Gã tiểu nhị này một tháng thù lao chỉ được bốn kim tệ, nghe Lâm Lôi nói vậy tự nhiên mắt ánh lên vẻ thèm muốn.

"Tiên sinh cứ việc hỏi, trong tỉnh thành này tự nhiên ta là người biết rất nhiều thông tin" Gã tiểu nhị tự tin nói.

Tửu quán loại này trong thành tự nhiên mỗi ngày đều có rất nhiều hạng người lui tới. Gã tiểu nhị này đương nhiên cũng biết rất nhiều chuyện.

"Ta muốn hỏi, tại tỉnh thành này có một lão giả tên là 'Bội Lý', hắn râu tóc bạc trắng và tất nhiên là có một chút địa vị quyền lực phải không?" Lâm Lôi ghé sát tai gã tiểu nhị thấp giọng hỏi.

Gã tiểu nhị nghe xong lập tức tự tin cười, đồng thời cũng phi thường thấp giọng trả lời: "Người mà tiên sinh nói chính là Bội Lý bá tước mà"

"Bội lý bá tước?" Lâm Lôi con mắt sáng ngời hỏi.

Gã tiểu nhị gật đầu nói: "Tại Ba Tư Mi (?) tỉnh thành, những người có chút danh khí quý tộc rất nhiều, tuy nhiên chỉ có duy nhất một người là Bội Lý bá tước. Hơn nữa, Bội Lý bá tước đúng thật là một lão giả đầu bạc. Tuyệt đối không sai được."

"À" Lâm Lôi hài lòng hỏi tiếp "Vậy ngươi biết Bội Lý bá tước phủ ở nơi nào không?"

Tiểu nhị gật đầu nói: "Tôi đương nhiên biết, Bội Lý bá tước sống tại đường Hoa Đình, là phủ đệ thứ ba tính từ bên phải sang."

"Ngươi đưa ta đi ta sẽ cho ngươi thêm ba kim tệ nữa" Lâm lôi nói.

Dù sao Lâm Lôi cũng lo lắng nếu tự mình tìm thì có thể không chính xác, vì vậy nếu có người đưa đi thì tốt hơn.

Nhìn Lâm Lôi lấy ra ba kim tệ nữa, gã tiểu nhị lập tức hưng phấn đứng lên: "Được, tiên sinh, xin chờ một chút. ta cần phải nói với lão bản một tiếng."

Cho dù có phải nghỉ việc ngày hôm nay thì thù lao mà Lâm Lôi trả cho gã đích thực là hơn cả tháng hắn phải nai lưng ra làm. Chỉ cần đưa Lâm Lôi đi một chuyến đã có thể có được ba kim tệ a.

Tỉnh thành Ba Tư Mi, trên đường Hoa Đình.

Lâm Lôi đứng quan sát từ một vị trí khá xa, kia là một tòa phủ đệ cổ xưa cho nên tường viện có đôi chỗ bị dấu vết mấy trăm năm thời gian làm hư hại, dây leo rậm rạp bò kín tường.

"Bội lý bá tước, có phải là người tốt?"

Lâm lôi cười lạnh một tiếng hỏi.

Gã tiểu nhị gật đầu xác nhận, nhưng Lâm Lôi hiểu được Bội Lý bá tước chính là người phụ trách ngầm của Quang minh giáo đình tại tây bắc hành tỉnh này. Áo bố lai ân đế quốc quả thực rất bài xích tông giáo này. Bởi vậy, nếu như Bội Lý một khi bị phát hiện, thì tuyệt đối sẽ bị khép vào tội lớn xét nhà diệt tộc.

Nhớ kỹ địa chỉ này, Lâm Lôi vội quay đầu đi.

Nhưng lúc đó chính Lâm Lôi không phát hiện được, xa xa có một nam tử nhìn Lâm Lôi liếc mắt một cái: "Vậy là hắn cũng xuất hiện ở chỗ này?" Gã nam tử này tràn đầy kinh ngạc.

"Ân, sau hơn ba năm, không nghĩ tới cuối cùng cũng bị ta phát hiện, xem ra ta không thể bỏ qua số tiền năm mươi vạn kim tệ tiền thưởng rồi" Gã nam tử này trong lòng trầm tư suy tính.

Lúc này, đi ở trên đường chính là Lâm Lôi. Nếu không chú ý thì hắn căn bản không khác người bình thường là mấy. Tự nhiên sẽ không ai quá để ý một gã tam cấp chiến sĩ bình thường.

Tại đình viện riêng biệt phía sau tửu điếm.

Tái Tư Lặc đang ngồi dưới gốc một cây đại thụ ở trong đình viện. Chứng kiến Lâm Lôi đẩy cửa tiến đến, cười dò hỏi: "Thế nào. Điều tra được cái gì không?"

"Hỏi được rồi, đó chính là một gã bá tước, địa vị quả thực là không thấp." Lâm lôi nói.

Có thể làm một người phụ trách bí mật tại hành tỉnh thì đoan chắc là phải có những năng lực nhất định. Nếu không phải là một quý tộc quyền lực thì cũng là cự phú lắm tiền.

"ha ha, tốt lắm, chúng ta đêm nay phải đi 'bái Phỏng' hắn một chút ." Tái Tư Lặc con mắt ánh lên một tia lục quang âm lãnh.

Lâm lôi lạnh nhạt gật đầu.

"Lệ bối tạp. Lệ na." Lâm lôi ngẩng đầu nhìn hướng đôi tỷ muội song sinh đang đi ra từ hướng khách sảnh "hai người các ngươi đêm nay phải ở trong này, không được ra ngoài"

"đã biết,biết rồi." Lệ bối tạp, lệ na đồng thanh gật đầu.

Tái Tư Lặc nhìn đôi song sinh tỷ muội cười: "hai người các ngươi theo cách ta dạy chịu khó tiến hành minh tưởng, chờ thêm vài ngày, ta sẽ cho các ngươi cử hành 'vong Linh truyền Thừa' bí pháp"

Trải qua một khoảng thời gian tiếp xúc, Tái Tư Lặc phán đoán hai song sinh tỷ muội này phi thường thích hợp tu luyện vong linh ma pháp.

Kỳ thật, trong địa hỏa thủy phong, lôi điện, quang minh, hắc ám bảy hệ ma pháp, đối với tinh thần lực yêu cầu đều rất cao. Mà yêu cầu cao nhất khẳng định là Tiên đoán thuật, Tánh mạng ma pháp, vong linh ma pháp, đối với linh hồn yêu cầu càng cao một cách đáng sợ.

Ba loại ma pháp trong đó có vong linh ma pháp sư hẳn là rất rành về linh hồn nghiên cứu, đối với linh hồn tinh khiết trình độ yêu cầu cũng rất cao. Ngược lại đối nguyên tố thân hoà lực yêu cầu không cần cao lắm.

"Vong linh truyền thừa?"

Lệ bối tạp tỷ muội hai người đồng thời kích động đứng lên, các nàng luôn mong muốn tự mình báo thù cho cha mẹ. Nhưng vì các nàng không ai có thực lực. chỉ khi nào tu tập vong linh ma pháp, các nàng mới có thể có đủ lực lượng tầm cừu.

Lúc nửa đêm.

"Hắc lỗ, ngươi ở đây bảo vệ Lệ Na các nàng." Lâm lôi phân phó.

Đối phó với một Bội Lý nhỏ nhoi thì quả thực là phi thường dễ dàng đối với Lâm Lôi cùng Tái Tư Lặc hai người. Hơn nữa còn có Bối Bối trước sau khó đoán.

"các ngươi cẩn thận." Lệ na, lệ bối tạp nhắc nhở nói.

Tái tư lặc cười quái dị hai tiếng: "Ba Tư ngươi tỉnh thành này, trừ có Mạch Khắc Khẳng Hi ra thì hoàn toàn không ai xứng cho ta và Lâm Lôi để ở trong mắt."

"đi thôi." Lâm lôi lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi toàn thân mặc đồ đen cùng Tái Tư Lặc rất nhanh lặng lẽ rời đình viện, một thân ảnh đen nhánh chính là Bối Bối càng thần không biết quỷ không hay theo sát Lâm Lôi, Tái Tư Lặc.

Trong đêm đen, lâm lôi, tái tư lặc, bối bối nhanh chóng di chuyển trong hẻm nhỏ.

"phía trước đây chính là hoa đình nhai." Lâm lôi trí nhớ phi thường tốt, địa thế phức tạp của thành trì này, chỉ cần đi một lần là hoàn toàn nhớ kỹ, Lâm lôi, Tái tư lặc, Bối bối trực tiếp thông qua phòng ốc phía sau hẻm nhỏ, đi tới bên ngoài tường viện phủ đệ của Bội Lý bá tước.

Lâm lôi và Tái tư lặc nhìn nhau.

"Tái tư lặc. ngươi cần phải hành động thật nhanh gọn và chính xác" Lâm lôi cho tới bây giờ chưa thấy qua Bội lý bá tước.

"yên tâm." Tái tư lặc nhếch miệng cười.

Lâm lôi mang theo Tái tư lặc trực tiếp phóng qua tường viện, Lâm lôi cùng Tái tư lặc đối với các loại phủ đệ cũng tương đối quen thuộc. Phủ đệ phía trước bình thường đích thị là phòng khách, toà kiến trúc thứ hai mới là phòng ngủ của chủ nhân.

Tái tư lặc đứng ở phía trước toà kiến trúc thứ hai đồng thời mặc niệm chú ngữ.

Trong chốc lát một làn sương khói màu xám bắt đầu hướng kiến trúc này tràn ngập tới. Chỉ trong chớp mắt đã bao trùm lên kiến trúc thứ hai này. sương mù màu xám tiếp tục tràn ngập, cuối cùng cả phủ đệ tất cả kiến trúc đều bị bao trùm hết. Chứng kiến cảnh này Lâm lôi nghi hoặc đứng lên.

Lâm lôi cảm thấy được loại sương mù này khiến cho đầu óc mê muội nhưng trong nháy mắt đã thanh tỉnh.

"ngươi đã làm gì?" Lâm lôi thấp giọng nói.

"chỉ là làm cho một số người công lực thấp kém hôn mê mà thôi. Đạt tới thất cấp, có thể dụng đấu khí triệt tiêu dễ dàng. Bội lý chính là một bát cấp chiến sĩ." Tái tư lặc quả thực đã biết được thực lực đích thực của Bội lý bá tước.

"Người nào đó?"

Chỉ nghe thấy mấy tiếng tiếng hét phẫn nộ, rồi sau đó một lão giả cùng với ba trung niên nhân từ trong phòng chạy ra. Cầm đầu chính là lão giả lãnh mà Lâm lôi hai người tìm kiếm. Bởi vì bị vây trong sương mù màu xám, hơn nữa đang đêm tối, bọn họ không thấy rõ được dung mạo của Lâm lôi, Tái tư lặc.

"Bá tước đại nhân." trong viện tử lại vang lên ba đạo thanh âm. Hai người, trung niên nhân và một thanh niên cũng chạy tới.

Bá tước phủ thất cấp cao thủ tổng cộng năm người, Bát cấp cao thủ tổng cộng hai người.

"Các ngươi là ai?" Bội lý bá tước trách mắng.

"ha ha, Bội lý a, ngươi đã quên ta sao?" Tái tư lặc hướng phía trước một bước, đồng thời phía sau hắn hiện ra hai bóng người, thân thể cường tráng toàn thân đầy lông màu vàng óng chính là kim mao cương thi.

sương mù nhạt dần, Bội lý bá tước cũng thấy rõ những người đứng trước mặt mình.

"Là ngươi." Bội lý bá tước con mắt trợn lên hỏi. Hắn đương nhiên biết thực lực Tái tư lặc bởi vì ngay cả năm sáu gã cửu cấp cường giả cũng không làm gì được Tái Tư Lặc.

Thấy Tái Tư Lặc xuất hiện, Bội lý cảm thấy rõ ràng Lan phổ sâm cùng đám người mà hắn đang chờ sợ rằng dữ nhiều lành ít.

"Ngươi là?" Bội lý bá tước đột nhiên chấn động khi nhìn thấyLâm lôi.

Lâm lôi chính là nhân vật trong bức họa do Quang minh giáo đình chuyển tới mỗi người phụ trách các khu vực, so sánh với ba năm trước đây, Lâm lôi tóc chỉ dài hơn một chút, còn lại dung mạo biến hóa cũng không lớn.

"Ngươi là lâm lôi?" Bội lý có chút kinh dị.

Lâm lôi mỉm cười gật đầu: "Bội lý bá tước quả nhiên nhãn lực rất tinh tường, đêm nay đẹp trời, ta và Tái Tư Lặc cũng có không ít chuyện cần nói với ngươi. Tái tư lặc, động thủ đi."

"Giết" Tái tư lặc lúc này quát.

Hai kim mao cương thi đột nhiên ảo hóa thành hai tia chớp màu vàng trực tiếp nhằm thẳng trước mặt sáu người lao tới, chỉ nghe vài tiếng kêu thảm thiết vang lên, trong nháy mắt ba người đã bị kim mao cương thi giết chết. Ba người còn lại sắc mặt đại biến.

"Thương." Tên thanh niên kia một đao chém vào trên người kim mao cương thi , nhưng ngay lập tức cảm thấy một trận đau kịch liệt ở tay. Kim mao cương thi tự hào nhất chính là lực phòng ngự cực kỳ kinh khủng.

"Hống." kim mao cương thi gầm nhẹ một tiếng, trở tay tát một cái, thanh niên kia đầu lập tức vỡ vụn.

"Phốc!"

Trung niên còn lại hung hăng hướng tới ngọn giả sơn bên cạnh vơ lấy một khối khối cự thạch ném thẳng về hướng Kim mao cương thi, gã kim mao cương thi giống như tia chớp lao thẳng về phía hắn, so với khối cự thạch kia tốc độ còn nhanh hơn

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!" những khối cự thạch hung hăng đập lên người kim mao cương thi, nhưng gã kim mao cương thi kia không hề có ý ngăn cản.

Mỗi một khối cự thạch đều có ngàn cân trọng lực, nhưng đáng tiếc nện lên người kim mao cương thi lại không hề có chút ảnh hưởng nào.

"Phốc xích."

một đạo bóng đen hiện lên, trung niên kia chưa hết kinh ngạc đã ngã gục xuống đất chết tại chỗ.

"Người này tốc độ quá chậm" Bối bối quay sang Kim mao cương thi gầm nhẹ một tiếng, rồi sau đó quay về trên vai Lâm lôi.

Kim mao cương thi tốc độ so với cửu cấp cường giả bình thường thì đã hơn rất nhiều, nhưng so với Bối bối kia thì quả thực là vẫn còn chậm. Dù sao Bối bối, Hắc lỗ đều là những cửu cấp ma thú am hiểu tốc độ nhất.

Sáu người nháy mắt đã bị Kim mao cương thi và Bối bối giết chết, những Kim mao cương thi này chính là cửu cấp vong linh, mấy người kia căn bản không thể chống cự lại được.

Bội lý vẫn bảo trì trầm mặc.

Lúc đầu lựa chọn trở thành người phụ trách của Quang minh giáo đình ở khu vực này, Bội Lý đã có chuẩn bị cho những tình huống như ngày hôm nay. Chỉ là hắn chuẩn bị tinh thần bị người của Áo bố lai ân đế quốc giết chết. Không nghĩ tới bị Lâm lôi, Tái tư lặc đích thân giết chết.

"Lâm lôi, chính ngươi giết Lan phổ sâm bọn họ để cứu Tái tư lặc?" Bội lý hỏi , trước khi chết Bội lý cũng cảm thấy tò mò về vấn đề này.

"đúng vậy." Lâm lôi dứt khoát hồi đáp.

Bội lý gật đầu cười nói: "quả nhiên không hổ là đệ tử long huyết chiến sĩ gia tộc, hơn ba năm qua thực lực gia tăng nhiều như vậy. Các ngươi cũng đừng nghĩ sẽ tra xét được cái gì từ ta đâu" Bội lý giờ phút này trên mặt dĩ nhiên cũng có ánh mắt thánh khiết quang mang.

"Sao lại phải hỏi chứ?" Tái tư lặc cười lạnh một tiếng.

"Bắt lấy hắn." Tái tư lặc quát lạnh nói:.

Hai gã kim mao cương thi từ hai bên cực nhanh nhằm phía Bội lý, không để cho Bội lý có cơ hội phản kháng.

"Lâm lôi, ngươi giúp ta coi chừng nơi này trong chốc lát, ta sẽ sử dụng bí pháp 'Linh Hồn tra thám' với gã này" Tái tư lặc quay về phía Lâm lôi nói.

Lâm lôi cả kinh.

Linh hồn tra thám? Lâm lôi cho tới bây giờ không nghe ai đó nói qua việc có thể tra thám được linh hồn. Ngay cả Quang minh giáo đình cũng không có năng lực này. Nhưng là vong linh ma pháp sư, với linh hồn tiếp xúc nhiều nhất nên những nghiên cứu về linh hồn so với những ma pháp sư khác càng cực kỳ lợi hại.

"linh hồn tra thám?" nghe nói như thế, Bội lý cũng sợ ngây người, "Không có khả năng" Hắn cũng không nghe nói qua lại có loại bí pháp 'linh Hồn tra thám' này.

"ha ha, ngươi bây giờ chết cũng không còn kịp nữa rồi."

Tái tư lặc bước vài bước tựu tới trước mặt Bội lý, cánh tay khô gầy giống như móng vuốt chim ưng năm ngón tay trực tiếp cắm phía trên não của Bội lý. Đồng thời hai mắt Tái tư lặc trong nháy mắt đều biến thành màu bích lục.

"Ách, a ......" Bội lý thân thể kịch liệt run rẩy, đồng thời phát ra những âm thanh rên rỉ cực kỳ thống khổ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 32: Quyết Định

Bội Lý mặc dù đã hơn hai trăm tuổi, với thực lực bát cấp chiến sĩ, thân thể quả thực đã rất mạnh rồi. Vậy mà khi Tái tư lặc dùng năm ngón tay cắm vào não hậu, Bội lý cả người sắc mặt trắng bệch, đồng thời thân thể vô lực co quắp run rẩy, giống như một lão nhân đang lâm bệnh nặng.

Lâm lôi lạnh lùng nhìn kỹ màn này.

"linh hồn tra thám." Lâm lôi lần đầu tiên chứng kiến loại kỳ thuật này , vong linh ma pháp sư lợi hại nhất trong ba loại ma pháp, quả thật là làm cho người ta kinh hãi không thôi.

Đại khái qua khoảng hai thời thần đôi mắt màu bích lục của Tái Tư Lặc đã khôi phục lại sắc thái bình thường.

Tái tư lặc liếc mắt, nhìn khuôn mặt như tro tàn của Bội lý, âm hiểm cười hai tiếng, rồi thu hồi tay về. Bên cạnh hai gã kim mao bích nhãn cương thi cũng buông Bội lý ra, hắn lúc này linh hồn đã tan biến chết ngay tại chỗ, cả người giống như một khối thịt trực tiếp đổ gục trên mặt đất.

"Thế nào?" Tái tư lặc đắc ý nhìn về phía Lâm lôi.

Tái tư lặc quả thực là cao thủ, người bình thường chắc chắn sẽ sùng bái, kinh ngạc khiến trong lòng hắn cũng cảm thấy tự đắc không ít. Từ khi Lâm lôi tiếp xúc với hắn tới nay, Tái Tư Lặc chưa lúc nào khiến cho Lâm Lôi thực sự kính phục. Bây giờ lộ ra tuyệt chiêu như vậy, Tái tư lặc cũng rất chờ mong thấy được ánh mắt sợ hãi của Lâm lôi.

Khiến cho cao thủ sợ hãi a, điều đó mới thực sự làm cho hắn thỏa mãn.

"Thật không tin nổi" Lâm lôi thành thật thở dài nói.

Linh hồn là một cái gì đó phi thường huyền ảo, làm một dạng tồn tại bản chất nhất của con người, loài người đối với linh hồn cũng có cách nào khám phá được, thậm chí chỉ một góc nhỏ của linh hồn thôi cũng không hiểu nổi. Từ trong linh hồn một người tra thám trí nhớ, thì Lâm lôi không cách nào tưởng tượng được phải làm như thế nào đây.

"Ha ha ha" Tái tư lặc đắc ý cười, rồi sau đó hai gã kim mao bích nhãn cương thi bên cạnh Tái tư lặc vụt biến mất. Chúng nó đã trở về quê quán tại vong linh giới.

"đi thôi."

Lâm lôi thúc giục.

Chỉ trong nháy mắt, phủ đệ của Bội lý bá tước liền khôi phục dáng vẻ yên tĩnh, tuyệt đại đa số nhân khẩu đều hoàn toàn hôn mê, mấy thi thể của các cường giả chỉ còn lại là mấy mẩu thịt vụn trên mặt đất.

Tại một đình viện lẻ loi trong tửu điếm.

Cửa lớn của phòng khách đóng chặt, Lệ bối tạp, Lệ na hai cô gái phi thường nhu thuận chờ đợi, Lâm lôi cùng Tái tư lặc đang ngồi tại đó đàm luận.

"Trong trí nhớ của Bội lý, ngươi đã phát hiện được cái gì?" Lâm lôi tỉnh táo hỏi.

Tái tư lặc nhìn Lâm lôi, cười nói: "Lâm lôi, ta trước sau đối với ngươi hiểu biết quả thực là quá ít. Không ngờ tới ngươi có thân thế quả thực là không nhỏ"

"Lôi đại ca làm sao vậy?" Lệ bối tạp ở bên cạnh mở lớn đôi mắt to tròn đáng yêu tò mò hỏi.

Tái tư lặc gạt nhẹ hai hàng mi màu trắng cười: "Lệ bối tạp, Lệ na, các ngươi có biết là Lâm lôi đại ca hắn tại thần thánh đồng minh danh khí rất lớn không? Trong giới thạch điêu sư tại Phổ lỗ khắc tư hội quán thì hắn chính là một đại tông sư. Các ngươi biết không? Khi hắn mới mười sáu tuổi đã điêu khắc được một kiện thạch điêu rất xuất sắc, các ngươi có biết giá trị của nó là bao nhiêu không?" Tái tư lặc cười hỏi.

"Thạch điêu?"

Lệ bối tạp, Lệ na nhìn nhau.

Trong mắt các nàng , thạch điêu quả thực là phi thường khó có thể điêu khắc, Để tạo được một bức chân dung điêu khắc đã rất khó rồi. Nói gì đến việc tạo nên một tác phẩm có thần vận.

"nhiều ít,bao nhiêu kim tệ a?" Lệ bối tạp, Lệ na tò mò dò hỏi.

"một ngàn hai trăm vạn kim tệ!" Tái tư lặc thông báo một con số.

Kỳ thật, hết thảy tin tức này đều là do Tái tư lặc từ trong bộ nhớ của Bội lý bá tước đầu thấy được. Bội lý bá tước đã nhận được những thông tin phải giết chết Lâm Lôi của Quang Minh giáo đình. Về Lâm lôi tin tức tự nhiên được miêu tả phi thường rõ ràng.

"một ngàn hai trăm vạn kim tệ, cho một người, một bức thạch điêu?" Lệ bối tạp, Lệ na miệng đều há thật to.

"không đơn giản là thạch điêu, Lâm lôi đại ca của các ngươi còn là ma pháp sư thiên phú, năm đó đã trở thành đệ nhị ma pháp sư trẻ nhất trong lịch sử, mà hôm nay chỉ sợ là đã trở thành đệ nhất nhân của cả ngọc lan đại lục. Về phần chiến sĩ thiên phú, các ngươi hẳn cũng đã được biết rồi." Tái tư lặc từ đáy lòng bội phục Lâm lôi.

Thiên tài. Bất kể là ai đều không hoài nghi, hết thảy biểu hiện này của Lâm lôi.

Lệ bối tạp, Lệ na tỷ muội lập tức nhìn về phía Lâm lôi. Trong ánh mắt các nàng đều ánh lên nét kinh ngạc, sùng bái.

"Được rồi, Tái tư lặc." Lâm lôi lắc đầu cười nói, "Đừng nói chuyện trước sau nữa. Ngươi từ trong ký ức của Bội lý đã phát hiện được gì rồi, mau nói cho ta biết."

Tái tư lặc cũng thu liễm tươi cười.

"căn cứ từ tin tức trong trí nhớ của Bội lý, thế lực của Quang minh giáo đình tại Áo bố lai ân đế quốc vẫn còn tương đối nhỏ, vẫn đang hoàn toàn ẩn núp trong bóng tối. Bọn họ không dám đắc tội với 'Vũ Thần', cho nên trong địa phận Áo bố lai ân đế quốc, Quang minh giáo đình ẩn núp rất ít cao thủ"

Lâm lôi có chút gật đầu.

"Cũng từ trí nhớ của Bội lý, ta đã biết tất cả người phụ trách bí mật của Quang minh giáo đình tây bắc hành tỉnh. Chúng ta hoàn toàn có thể thông qua những tin tức này mà huỷ diệt toàn bộ" Tái tư lặc âm hiểm cười nói.

Kiến tạo khó khăn, phá hư dễ dàng.

Tại một chỗ ẩn núp có thể tiêu diệt một nhóm nhân mã mà hoàn không làm cho người khác hoài nghi.

"Vậy mấy cơ sở đó nằm ở những hành tỉnh nào?" Lâm lôi hỏi tới.

Với Lâm lôi thì việc hủy diệt một người đại diện cho thế lực của một hành tỉnh quả thực là không đủ, phải huỷ diệt toàn bộ cứ điểm của Quang minh giáo đình tại Áo bố lai ân đế quốc mới khiến cho hắn khoan khoái trong lòng.

"Nếu tại bảy đại hành tỉnh, giết tất cả người phụ trách, đến lúc đó quần long vô thủ. Hơn nữa Quang minh giáo đình mạng lưới thực lực đều là đơn tuyến liên lạc, một khi người phụ trách bị giết, sợ rằng cả mạng lưới thế lực sẽ hoàn toàn tê liệt."

Đối với Quang minh giáo đình thì đó quả thực là đả kích rất lớn, lúc đó Lâm lôi mới thực sự thống khoái.

Tái tư lặc lắc đầu nói:: "Hình như người phụ trách các quận thành khác cũng có cách liên lạc giống với Bội lý, gã Bội lý này cũng không phải là người tổng phụ trách liên lạc tại Áo bố lai ân đế quốc, hoặc là liên lạc của Quang minh giáo đình tổng bộ."

"Áo bố lai ân đế quốc tổng phụ trách?" Lâm lôi con mắt sáng ngời.

Nguyên lai, tại Áo bố lai ân đế quốc, người tổng phụ trách còn phải có địa vị càng cao. Nếu bắt được người tổng phụ trách, cũng sử dụng 'linh Hồn tra thám' thì chắc chắn tin tức sẽ đáng sợ hơn nhiều.

"Đáng tiếc, gã Bội lý cũng không biết được chính xác thân phận của người này" Tái tư lặc lắc đầu nói, "Bội lý chỉ biết là đưa tin tới địa điểm được quy định sẵn mà thôi"

Lâm lôi gật đầu.

Tái tư lặc đột nhiên nở nụ cười: "Nhưng ta từ trong trí nhớ của Bội lý cũng biết được tin tức rất lý thú của một người"

"Hả" Lâm lôi nhìn Tái tư lặc.

"Vị tổng phụ trách tại Áo bố lai ân đế quốc đã ra lệnh cho Bội lý trong tháng tới sẽ có một tiểu đội áp giải tiến vào tây bắc hành tổng, Bội lý sẽ phải an bài tiếp đón họ cẩn thận trong địa phận của mình, đồng thời cũng phải cực kỳ giữ kín bí mật." Tái tư lặc nhếch mép cười," căn cứ vào mệnh lệnh kia thì hình như tiểu đội áp giải này có tầm quan trọng rất cao, không thua gì áp giải ta ngày trước đâu"

"A" Lâm lôi con mắt sáng ngời.

Tiểu đội áp giải tầm quan trọng càng cao, thì nhân vật bị áp giải khẳng định là không hề tầm thường.

"Vậy ngươi có biết bọn họ tiến vào tây bắc hành tỉnh tại địa điểm nào không?" Lâm lôi hỏi tới.

"Thị đức khoa quận thành, dựa theo chính thức lộ tuyến" Tái tư lặc nói.

Lâm lôi gật đầu. Điểm ấy hoàn toàn có thể lý giải, trong tỉnh thành Ba Tư Mi có một thánh vực cường giả 'Mạch Khắc Khẳng Hi' trấn thủ. Vì vậy, lộ tuyến áp giải đương nhiên phải tránh xa nơi này.

"Đức khoa quận thành, cách nơi này cũng hơn tám trăm dặm khoảng cách." Tái tư lặc đối với địa hình của Áo bố lai ân đế quốc xem ra rất quen thuộc.

Lâm lôi đạm mạc nói:: "hơn tám trăm dặm? Nếu hết tốc lực đi tới thì chỉ cần một ngày là đủ rồi."

Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' nếu toàn lực di chuyển thì chỉ cần nửa ngày là tới. Chỉ là đường quá dài nên không thể bảo trì cực hạn tốc độ.

Nếu chỉ đi với tốc độ bình thường thì buổi sáng xuất phát, trước khi đêm xuống tuyệt đối có thể tới nơi.

"nửa tháng sau, chúng ta xuất phát đi đức khoa quận thành." Lâm lôi nói.

Tái tư lặc cũng gật đầu.

Thời gian trôi qua. Lâm lôi, Tái tư lặc, Lệ bối tạp tỷ muội vẫn chờ đợi ở tửu điếm lẻ loi trong đình viện kia, Tái tư lặc quyết định giúp Lệ bối tạp, Lệ na tỷ muội tiến hành 'vong Linh truyền Thừa', mà Lâm lôi cũng không lãng phí một tia thời gian tiến hành tu luyện.

vong linh truyền thừa quả thực là một quá trình mà Lâm lôi không có nhìn thấy.

Lệ bối tạp tỷ muội cùng Tái tư lặc tiến vào trong phòng bắt đầu 'vong Linh truyền Thừa', chỉ trong chốc lát thời gian, Tái tư lặc đã bước ra khỏi phòng nhắc nhở Lâm lôi không nên quấy rầy đôi tỷ muội này.

Liên tục ba ngày ba đêm, Lệ bối tạp, Lệ na tỷ muội mới thong thả đi ra khỏi phòng.

Ba ngày thời gian đã khiến cho các nàng hoàn toàn dung hợp với nội dung của vong linh truyền thừa, dựa theo phán đoán của Tái tư lặc, đôi tỷ muội này đích thực là thiên phú rất cao.

trong khi đó Lâm lôi lại đang tu luyện tầng thứ tư của trọng kiếm cảnh giới 'Đại Địa Áo Nghĩa'.

Tại một khu vực hoang vu, một đạo trường bào thân ảnh giống như hư ảnh đang cực nhanh nhắm hướng phương đông phi hành đi.

Thân hình nhỏ gầy mà tinh hãn có thêm mái tóc ngắn màu trắng tựa cương châm.

Hắn toàn thân mặc trường bào màu đen, ánh mắt sắc bén cực kỳ, nhìn thẳng hướng phương đông. Cả người cứ như vậy lăng không cực nhanh phi hành.

"năm thân thể bát cấp a" Thi đặc lặc hoàn nhớ kỹ Hải đình tư đã nhắc nhở hắn mấy lần .

Lúc này đây phải áp tống đích năm huynh đệ bất luận như thế nào đều không thể để xảy ra cái gì ngoài ý muốn. năm thân thể bát cấp, một khi nhật quang (?) phủ xuống, đó sẽ chính là năm thánh vực đỉnh cấp cường giả.

"đã lâu lắm rồi không có giết chết thánh vực cường giả nào a" Thi đặc lặc khóe miệng có một tia cười lạnh.

Hải đình tư đã giao quyền nếu có thánh vực cường giả trở ngại, hoàn toàn có thể giết chết. Hết thảy hậu quả Quang minh giáo đình sẽ gánh chịu.

Sáng sớm ngày thứ mười sau khi Bội lý bá tước bị giết chết.

Lâm lôi ngồi khoanh chân trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, sương sớm tràn ngập khắp nơi. Mấy ngày này Lâm lôi rất im lặng, mặc dù Bội lý bị giết, cũng không khiến cho thành vệ quân nghi ngờ đến điều tra.

Chính là ở đây, Lâm lôi và bọn họ không hề có chút nào quan hệ.

Lâm lôi đột nhiên đứng lên, cầm trong tay hắc ngọc trọng kiếm lăng không hướng phía trước mặt đâm tới, chỉ nghe thấy một thanh âm vô cùng bén nhọn vang lên.

phía trước mặt Lâm lôi đại khái khoảng năm mươi thước khoảng cách có một vách tường, nhưng lúc này đang chấn động một chút, bụi mù rơi xuống.

"Phốc ~~~" vách tường đột nhiên xuất hiện một vết hình nắm tay rồi tiếp tục tan thành bụi phấn. Bụi mù tan hết cuối cùng lộ ra một người với một nắm tay bất động.

không có đấu khí bắn ra, chỉ là phách không xuất thủ nhưng lại làm vách tường cách năm mươi thước phía trước xuất hiện cái động khẩu.

"Đại địa áo nghĩa - sóng trọng kích"

Lâm lôi nhẹ giọng thì thào nói, "đây là Đại địa áo nghĩa yếu lĩnh trụ cột nhất 'Sóng Trọng kích', rốt cục ta cũng hoàn toàn thực hiện được" từ khi tiến vào Xích nhĩ quận thành tới nay, Lâm lôi luôn chỉ chú nghiên cứu yếu lĩnh này.

mà bây giờ, Lâm lôi rốt cục cũng đã nắm giữ được tầng thứ tư 'Đại Địa Áo Nghĩa' tuyệt chiêu 'sóng trọng kích'.

Đấu khí, lực lượng công kích càng cao khi được triển khai đúng lúc sẽ chuyển hóa thành sóng chấn động uy lực càng cao. Sóng trọng kích nhìn thì có vẻ hiệu suất rất thấp nhưng thực ra uy lực lại rất lớn.

dù sao đây cũng là một loại phương pháp công kích không hoàn toàn dựa vào đấu khí hay lực lượng công kích.

"Lâm lôi." Tái tư lặc vừa rồi đứng ở cửa, thấy được màn thể hiện vừa rồi "đây là cái gì công kích thế?" Tái tư lặc cũng rất là giật mình.

Thánh vực cường giả công kích, tái tư lặc cũng đã gặp qua.

Nhưng là lúc này chỉ một kiếm tầm thường bổ ra cũng tựa như sử dụng đấu khí hùng hậu tấn công người khác từ xa. Nhưng cái cách của Lâm lôi như vậy, nhìn không thấy đấu khí, nhìn không thấy năng lượng, phía trước vách tường cũng không thấy có tiếng của người nào xuất hiện, cái nắm tay nhỏ biến thành cái động khẩu. Màn biểu diễn này quá là quỷ dị.

"Có nói chắc ngươi cũng không hiểu đâu" Lâm lôi vừa cười vừa nói.

Yếu lĩnh “sóng trọng kích” mà hắn lĩnh ngộ Lâm lôi hiểu rõ ràng rằng càng lên cao khó khăn càng lớn, hao phí thời gian càng nhiều.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!"……

đột nhiên ngoài cửa đình viện truyền đến tiếng đập cửa, lâm lôi trực tiếp đi thẳng tới mở.

Một gã tiểu nhị của tửu điếm cung kính nói:: "tiên sinh, có một vị quan khách muốn gặp ngươi." , bên cạnh tiểu nhị là một trung niên nhân mặt đầy hòa khí.

Gã tiểu nhị nhìn thấy trung niên này phi thường nhu thuận nên lập tức lui đi.

Trung niên kia mỉm cười nhìn Lâm lôi: "Lâm lôi đại nhân, ngươi hảo."

Lâm lôi sắc mặt không khỏi biến đổi, người biết thân phận đích thực của mình quả thực là rất ít.

"Lâm lôi đại nhân không cần khẩn trương, thiếu gia của ta muốn diện kiến người" Gã trung niên này cười cười nói.

"Thiếu gia của ngươi là ai?" Lâm lôi nhướng mày.

"Lâm lôi đại nhân xin hãy nhìn phong thư này sẽ biết." Gã trung niên lấy từ trong lồng ngực một phong thơ, đưa tới trước mặt Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 33: Con Đường Của Bốn Huynh Đệ (Phần I)

Tư Lặc cũng từ phía sau đi tới, lão đã nghe được những lời nói của gã trung niên, cảm thấy kinh hãi, nhưng khi đi tới bên cạnh Lâm Lôi thì lão phát hiện thấy Lâm Lôi đang xem lá thư, trên mặt nở nụ cười tươi.

Dưới suy nghĩ của Tư Lặc, Lâm Lôi tính tình mặc dù không âm lãnh, nhưng có thể xem như tương đối lạnh lùng, luôn một tâm tu luyện.

Cho tới giờ lão cũng chưa thấy qua Lâm Lôi vui vẻ như thế.

“Tái Tư Lặc, lão ở lại đây, ta ra ngoài gặp một bằng hữu”

“Được” Tái Tư Lặc gật đầu.

“Bối Bối” Lâm Lôi quay về phía Bối Bối đang nằm ngủ trên mặt đất phía xa gọi, Bối Bối mở mắt, mê hoặc nhìn Lâm Lôi.

“Theo ta ra ngoài một chuyến”

“Hắc Lỗ, ở lại đây。 ”

Bối Bối đắc ý nhìn Hắc Lỗ, sau đó nhảy lên vai Lâm Lôi, hỏi: “Lão Đại, ra ngoài làm gì vậy?”

“Tới nơi ngươi sẽ biết” Lâm Lôi cười nói.

“Đi trước dẫn đường” Lâm Lôi lạnh lùng nói với gã trung niên.。

……

Mười lăm phút sau, Lâm Lôi cùng gã trung niên tới trước một căn nhà, từ xa đã nhìn thấy thân ảnh cao lớn trong đại sảnh.

“Lão tam” âm thanh quen thuộc hưng phấn vang lên.

“Da Lỗ lão đại” Lâm Lôi cũng cười to lên。

“Chi chi” Bối Bối cũng đắc ý kêu lên, tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Bối Bối cùng Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì bọn họ vui đùa nhiều lần, tự nhiên là quen thuộc rồi.

Da Lỗ so với ba năm trước đã lớn lên nhiều, giờ đây cao ngang với Lâm Lôi và Hòa Lâm, gần hai thước, chỉ là gầy hơn Lâm Lôi một chút mà thôi.

Mặc một bộ thân sĩ lễ phục, hơn nữa còn tỏa ra mùi hương nhàn nhạt, khiến cho Da Lỗ có mị lực thu hút người khác.

“Lão tam, đã hơn ba năm rồi, làm ta lo lắng muốn chết” Da Lỗ ôm chặt Lâm Lôi.

Lâm Lôi ôm lấy người huynh đệ tốt của mình, trong lòng rất vui vẻ.

Đã ba năm rồi, hắn không có gặp lại những huynh đệ tốt của mình.

“Không nghĩ rằng đệ gần cao bằng ta rồi đó, ba năm không gặp, đệ thay đổi thật nhiều” Da Lỗ cảm thán nói, ba năm qua, Da Lỗ thân thể không có thay đổi nhiều, Lâm Lôi thì ngược lại.

Lâm Lôi cười ha ha nói: “ Ca lớn hơn ta một tuổi, đương nhiên là phát triển sớm hơn ta, bây giờ ca thân thể không phát triển nữa, ta đuổi kịp là lẽ đương nhiên”

Bên cạnh Bối Bối kêu “Chi chi” một cách hưng phấn. Đã lâu rồi nó không có thấy Lâm Lôi cười đùa vui vẻ như thế này.

“Oa, Bối Bối” Da Lỗ ôm lấy Bối Bối, xoa đầu nó, cười nói” “Biết ngươi tới, ta đã chuẩn bị không ít đồ ngon vật lạ đây.”

Da Lỗ quay đầu nhìn người hầu, chỉ trong chốc lát, mười mấy người phục vụ đẩy xe chứa đầy thức ăn đi ra.

“Đây là các món nướng đủ loại, ngươi nếm thử đi” Da Lỗ ha ha cười nói.

Lỗ mũi nhỏ bé của Bối Bối liên tục hít hà, con mắt thì sáng lên đầy vẻ thèm thuồng, sau đó liền biến thành một đạo hắc ảnh nhằm phía mười mấy xe đồ ăn xông tới. Lâm Lôi và Da Lỗ đứng một bên đều nở nụ cười.

“Da Lỗ lão đại, chúng ta vào bên trong nói chuyện thôi” Lâm Lôi cười nói。

Hai huynh đệ tiến vào trong phòng khách, trên mặt bàn tại phòng khách để đầy đồ ngon rượu ngọt, hai huynh đệ vừa ăn vừa nói chuyện.

“Da Lỗ, Ân Tư Đặc học viện ma pháp thế nào rồi?” Lâm Lôi đột nhiên hỏi.

“Xong rồi,” Da Lỗ lắc đầu thở dài, “Ân Tư Đặc ma pháp học viện gần Phân Lai thành, là nơi trọng điểm công kích của ma thú. Đệ nói xem, ma pháp học viện cao nhất là các ma pháp sư phụ cũng chỉ là bát cấp, còn các học viên thì yếu hơn nhiều, đối mặt với đám đông ma thú thì làm sao có thể chống đỡ được.”

Lâm Lôi gật đầu.

Từ đám sáu tuổi cho tới người nhiều tuổi nhất ở ma pháp học viện chỉ là lục cấp ma pháp sư, còn ma thú phần lớn là ngũ cấp, lục cấp, thất cấp và bát cấp ma thú cũng không ít. Thật sự đấu không lại rồi.

“Ân Tư Đặc ma pháp học viện, kể từ ngày đó đã hết rồi.”

Da Lỗ cảm thán than vãn, “ Ta cùng Lôi Nặc, Kiều Trì ba năm trước đều rời khỏi thần thánh đồng minh. Từ đó tới nay ta chủ yếu phiêu bạt giữa Áo Bố Lai Ân đế quốc và Ngọc Lan đế quốc. Còn về Lôi Nặc, đã quay trở về gia tộc rồi, mà Kiều Trì cũng quay về Ngọc Lan đế quốc. Nghe nói Kiều Trì hắn xông pha trên chốn quan trường rồi.

“Tiến nhập quan trường?” Lâm Lôi cũng không quá ngạc nhiên, Kiều Trì vốn là người của tổ chức Thiện Vu, hơn nữa sau lưng Kiều Trì là cường đại Hoa Sử gia tộc, thành công cũng không khó mà”

“Lão tứ đâu?” Lâm Lôi cười hỏi.

“Lão tứ? Sau khi hắn trở về gia tộc, liền bị cha hắn bắt vào quân đội” Da Lỗ cười nói “Lão tam, lão Tứ tham gia quân đội, việc này không kỳ quái chứ?”

Lâm Lôi cũng muốn cười lên.

Trong bốn huynh đệ thì tính cách lão Tứ hoạt bát, bướng bỉnh nhất, một người như thế tham gia quân đội, hoàn toàn có thể tưởng tượng ra hắn trong quân ngũ phải chịu khổ như thế nào.”

“Tuy vậy không phải thế, năm ngoái ta có gặp qua lão Tứ, lão Tứ đích xác đã trưởng thành lên nhiều, đã có bộ dạng của một quân nhân, vừa uống rượu với ta xong, lại có thể quay trở lại con người cũ” Da Lỗ ha ha cười lớn.

“Da Lỗ lão đại, còn đại ca thì thế nào? Đệ cảm thấy ca rất có khí chất của một quý tộc”

Đích xác hôm nay Da Lỗ đã trở thành một nam tử thần bí, khí chất cao quí làm người khác có thể cảm nhận được rõ ràng.

“Không còn cách nào khác,” Da Lỗ cười khổ nói “ Sau khi rời Ân Tư Đặc ma pháp học viện, ta ngoại trừ lúc tu luyện ma pháp, chính là chủ trì sinh ý của gia tộc, tự nhiên phải thường xuyên tham gia yến hội của quý tộc, thường xuyên tham gia, tựu cũng học được một chút.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Ba hảo huynh đệ của mình, đều đi trên con đường riêng của họ.

Quan trường, quân đội, thương trường.

“Còn mình thì sao” Lâm Lôi trong đầu rất rõ về con đường của mình. Tu luyện, tu luyện để cuối cùng đạt tới cảnh giới của Đại Tế Ti, Vũ Thần, Đế Lâm mấy người, đứng trên đỉnh cao của Ngọc Lan đại lục.

Một thần cấp cường giả, bất luận là cái gì trước mặt họ đều là hư vô, không ai giám chọc giần thần cấp cường giả. Thần cấp cường giả là mức độ cao nhất tồn tại.

Dù trên đường có trở ngại gì, cũng không ngăn trở được bước tiến của Lâm Lôi.

Không cách nào ngăn cản !

“Lão tam, ba năm trước khi ta tới đế đô, gặp đệ đệ của đệ” Da Lặc đột nhiên nói。

“Ốc Đốn?” Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

Da Lỗ gật đầu nói: “ Khi ta thấy Ốc Đốn, hắn đang vì ngươi lo lắng, không biết đệ có làm sao không, ta nói cho hắn hay đệ không sao, chỉ là ở bên ngoài tu luyện mà thôi”

“Ốc Đốn nó ổn chứ đại ca?” Lâm Lôi hỏi.

“Đệ yên tâm, nó rất tốt” Da Lỗ kinh ngạc thốt “Không ngờ rằng hắn còn cường tráng hơn cả đệ, ba năm trước còn cao hơn cả ta, bây giờ chắc còn cao hơn nữa, cánh tay, cơ thể...”

Lâm Lôi cười gật đầu.

Ốc Đốn trưởng thành như vậy, hoàn toàn nằm trong dự liệu của mình, bởi vì trong lịch sử gia tộc mỗi một đời long huyết chiến sĩ đều cực kỳ cường tráng, ví dụ như đời thứ nhất vũ khí là chiến đao Đồ Lục, đời thứ hai lại sử dụng một thanh trường thương cực nặng, đời thứ ba

lại dùng trọng chùy.

“Lâm Lôi, hắn kỳ thực vẫn ẩn dấu thực lực của mình, tuy vậy sau khi biết chuyện của ngươi, lại hiển lộ ra hết thẩy thực lực, không che dấu nữa, trong cuộc thi năm thứ bảy, đã đánh bại một bát cấp cao thủ, thật là kinh người” Da Lỗ kinh thán thốt lên.

Lâm Lôi cười nhạt。

“bát cấp cường giả ? ”

Ngày hôm nay Ốc Đốn đạt tới thất cấp, Ốc Đốn có thể long hóa, một khi long hóa chính là bước vào cửu cấp.

“Sau khi nổi danh, thì hắn ra sao?” Lâm Lôi hỏi.

“Ốc Đốn được phong bá tước đế quốc, chính là một vì sao mới nổi, qua vài năm nữa, nói không chừng sẽ được triệu nhập vào Vũ Thần môn.” Da Lỗ cảm thán than. Hy vọng sau này đạp nhập thánh vực là rất lớn.

“Vũ thần môn ? thánh vực ? ”Lâm Lôi thật không muốn đệ đệ của mình gia nhập Vũ thần môn.

Đường đường là Long Huyết chiến sĩ, tiến nhập thánh vực hắn không thể nghi ngờ.

…….

Lâm Lôi cùng Da Lỗ hàn huyên cả buổi sáng, đối với Ốc Đốn, Lâm Lôi hoàn toàn yên tâm, còn đối với ba vị huynh đệ của mình hắn cũng hoàn toàn yên tâm.

Ăn xong cơm trưa.

“Lão tam, đây là lệnh bài trưởng lão của Đạo Sâm thương hội, đại biểu cho thân phận trưởng lão, đệ hãy nhận lấy” Da Lỗ lấy ra một chiếc lệnh bài màu đen.

Lâm Lôi có chút kinh ngạc “Trưởng Lão”

Lâm Lôi khi còn ở tại Phân Lôi thành, đã biểu hiện ra thực lực cửu cấp chiến sĩ khi mới mười bảy tuổi, hơn nữa Lâm Lôi ma pháp thiên phú, lại có thể biến thân thành long huyết chiến sĩ.

Hội trưởng lão của Đạo Sâm thương hội cho rằng, chuyện Lâm Lôi trở thành thánh vực cường giả, là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Nếu như vậy, để Lâm Lôi trở thành trưởng lão của Đạo Sâm thương hội, tuyệt đối là một sự đầu tư có giá trị.

“Đệ hãy nhận lấy” Nhìn mặt Lâm Lôi, Da Lỗ cười nói.

Lâm Lôi liếc nhìn Da Lỗ, hắn hiểu được một khi tiếp lệnh bài này, sau này khi Đạo Sâm thương hội gặp chuyện khó, mình sẽ phải hỗ trợ họ, việc này vừa đại biểu cho quyền lực vừa đại biểu cho trách nhiệm đây.

“Được, đệ nhận” Lâm Lôi cười nói, cho dù không có lệnh bài này, nếu Đạo Sâm thương hội có chuyện, thì mình là huynh đệ của Da Lỗ, Lâm Lôi cũng không có thể khoanh tay đứng nhìn được.

“Cám ơn。”

Cảm tình hai huynh đệ tốt như vậy, không cần phải nhiều lời cũng hiểu.

“Lão tam, ta có cảm giác khí thế của đệ so với ba năm trước đã thu liễm rất nhiều, trải qua ba năm, hiện tại thực lực của ngươi đạt đến trình độ nào rồi?” Da Lỗ tò mò hỏi.

Lâm Lôi cũng không dấu: “ Thực lực dưới thánh vực thì không là đối thủ của đệ”

Da Lỗ giật mình nhìn Lâm Lôi.

“Được rồi, đệ đi trước đây. Qua hai ngày sẽ tới tìm huynh” Lâm Lôi cười nói.

…….

Bắc Hải hành tình, trong một tòa thành nhỏ.

Trong một đình viện u tĩnh.

“Thi Đặc Lặc đại nhân” Một gã chiến sĩ cường tráng đứng ngoài cửa thấp giọng gọi: “ Tới giờ đi rồi ạ”

Một lát sau, cửa phòng mở, Thi Đặc Lặc ánh mắt lãnh lệ như ánh đao quét qua gã chiến sĩ “Xuất phát thôi”

“Vâng” Gã chiến sĩ này cả thở cũng không dám thở mạnh.

Thi Đặc Lặc đi ra cửa đình viện, trong đình viện những người khác mới dám thở mạnh, thánh vực cường giả, cho dù ánh mắt cũng đều có thể dọa khiếp người khác rồi.

“Nhanh” Gã nam tử đó lập tức thúc giục.

Những người khác áp giải năm tráng hán lưng hùm vai gấu đi ra, năm tráng hán này đều cao khoảng hai thước hai, toàn thân cơ thể cường tráng làm người ta sợ hãi, chỉ là năm huynh đệ này bị một sợi dây màu vàng trói chặt, bọn họ có mạnh hơn nữa cũng không thoát được.

Chân của họ cũng bị trói.

“ô ô , ô ô。 ”

Năm huynh đệ nọ phát ra âm thanh phẫn nộ.

“Muốn chết à” một gã hắc y áp giải đánh mạnh một roi lên người một trong năm huynh đệ, nhưng chỉ lưu lại một vệt trắng.

“Mẹ nó, thân thể bọn này thật là biến thái”

….

Trong khi bọn người Thi Đặc Lặc đi xuyên qua một tòa thành trì của Bắc Hải hành tỉnh, Lâm Lôi giao tỷ muội Lệ Bối Tạp cho Đạo Sâm thương hội tại Ba Tư thành, Lâm Lôi, Tái Tư Lặc, Bối Bối cùng Hắc Lỗ trực chỉ xuất phát hướng Đức Khoa thành.

“Lúc này đây đội ngũ áp giải chỉ có hai gã cửu cấp cường giả, khó khăn không cao, trên đường, ngồi trên lưng Hắc Lỗ, Tái Tư Lặc cười nói “ Thật không biết bọn chúng áp giải người nào vậy”

“Tái Tư Lặc, tin tức Bội Lý đã chết, đã bị tổng phụ trách tại Áo Bố Lai Ân biết rồi.” Lâm Lôi đột nhiên lên tiếng nói.

“Đúng là bọn chúng biết rồi, nhưng bọn chúng không thể ngờ rằng ta dùng Linh Hồn Chi Tác”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 34: Tuyệt Cảnh

Khoa quận thành, tòa thành này có thể dung nạp hơn ba mươi vạn người, tiếp giáp với Bắc Hải hành tỉnh, mỗi ngày lưu lượng người qua lại thành này đều phi thường lớn.

“Tới rồi” nhìn tòa thành khổng lồ phía xa xa, Lâm Lôi dừng bước.

Lộ trình tám trăm dặm có dư đi mất sáu tiếng, so với tốc độ của Lâm Lôi thật không có là gì, kỳ thật còn xa mới tới cực hạn tốc độ của hắn. Đối với Hắc Báo mà nói, đương nhiên càng thêm dễ dàng.

Thông qua ký ức khai thác được từ Bội Lí, Tái Tư Lặc đã biết đích xác được địa điểm, nên cả bọn thuê một đình viện không xa địa điểm là một đình viện đó là bao

Có tiền mọi việc sẽ dễ dàng hơn.

Sau đó, Lâm Lôi cùng bọn Tái Tư Lặc lẳng lặng tu luyện, đợi chờ đội ngũ áp giải rơi vào bẫy.

…….

Một gã nam tử cưỡi tuấn mã phi tới bên cạnh Thi Đặc Lặc, cung kính nói: “Đại nhân, tin tức tình báo cho hay người phụ trách Tây Bắc hành tỉnh Bội Lý Bá Tước đã bị giết. Chúng ta vẫn đi theo lộ tuyến đã được đề ra chứ ạ?”

Thi Đặc Lặc ngồi trên tuấn mã, trầm ngâm một lát, sau đó lạnh nhạt nói: “Bội Lí Bá Tước có lòng tin tuyệt đối đối với tín ngưỡng của chúng ta, hắn tuyệt sẽ không phản bội, tiếp tục đi theo lộ trình”

“Vâng” Gã kỵ sĩ bên cạnh ứng thanh.。

Gã kỵ sĩ này kỳ thật cũng không lo lắng.

Thứ nhất, Bội Li Bá Tước chính là phần tử cuồng nhiệt của Quang Minh giáo đình, tuyệt sẽ không phản bội, thứ hai, cho dù đối phương thẩm vấn Bội Lí Bá Tước, nhiều nhất cũng chỉ moi được một chút bí mật của Quang Minh giáo đình, tuyệt đối sẽ không moi được thông tin quan trọng về kế hoạch của tiểu đội áp giải này.

Huống chi, trong đội ngũ này còn có Thi Đặc Lặc cường giả, thì sợ cái gì?”

Đợi tới khi màn đêm buông xuống, đám người Thi Đặc Lặc rốt cục cũng tới Đức Khoa thành, người của Bội Lí đã nhận được mệnh lệnh, sớm an bài cho đám áp giải này.

“Chư vị đại nhân, đêm nay các vị nghỉ tạm ở đây, đồ ăn thức uống chúng ta đã chuẩn bị đầy đủ rồi” Người phụ trách Đức Khoa thành cung kính nói。

Gã cửu cấp cường giả nhìn gã hỏi: “ Gần đây không có phát sinh sự vụ gì chứ?”

“Không có đâu” Gã phụ trách cung kính trả lời。

“Tốt, ngươi có thể đi, đám người hầu bưng bê thức ăn cũng ra ngoài hết đi, nơi này không cần bọn chúng nữa” Gã cửu cấp cường giả phân phó.

“Vâng” Gã phụ trách cung kính đáp.

Thi Đặc Lặc sau khi xuống ngựa, liền đi vào một phòng trong đình viện, “Khi nào ăn cơm tối, gọi ta, Tư Tạp La” Nói xong liền đóng cửa phòng 。

Gã cửu cấp cường giả cung kính tuân mệnh.

Tư Tạp La vốn dĩ là đội trưởng đội áp giải, khi Thi Đặc Lặc tới, tự nhiên người ra lệnh ở đây là Thi Đặc Lặc, Tư Tạp La đều dùng thần thức điều tra đám người phục vụ, thấy họ đều là người thường mà thôi, liền cảm thấy yên tâm.

“Đưa bọn chúng xuống xe” Tư Tạp La quát. Năm vị huynh đệ nọ lập tức bị đám áp giải xuống xe.

“Năm người các ngươi nên nghe lời, nếu hô hét, ta lập tức không do dự lần đầu chặt tay các ngươi, lần thứ hai sẽ cắt lưỡi.” Tư Tạp La lạnh lùng nói.

Đám thủ hạ của hắn liền lấy giẻ đang nhét trong mồm năm huynh đệ ra.

Năm huynh đệ này căm tức nhìn Tư Tạp La, tuy vậy bọn họ biết Tư Tạp La nói được làm được, bọn họ năm huynh đệ cũng không ngu xuẩn đến mực tự chịu khổ.

“Tư Tạp La, một ngày nào đó, năm huynh đệ ta sẽ giết được ngươi” Lão đại ca của năm huynh đệ căm tức thốt.

Tư Tạp La cười khẩy。

Người khác thì không biết, chứ hắn thì hiểu rõ, năm huynh đệ này cuối cùng sẽ trở thành thiên sứ tái thể, khi đó thì linh hồn đã tan biến rồi, còn gì mà nhớ cơ chứ.

“Nếu còn có cơ hội, ta lúc nào cũng hoan nghênh các ngươi.” Tư Tạp La hừ lạnh.

Đám Ba Khắc năm huynh đệ, sống ở mười tám công quốc bắc vực, bọn họ là cô nhi, từ nhỏ được một lão giả nuôi dưỡng, bọn họ gọi lão giả đó là gia gia.

Gia gia có một tửu quán, đủ để nuôi năm huynh đệ này, năm huynh đệ này từ nhỏ khí lực đã rất lớn, gia gia của bọn họ khi xưa cũng là một chiến sĩ trong quân đội, liền bồi dưỡng bọn họ từ nhỏ, thiên phú của năm huynh đệ cực cao, khi mới mười sáu tuổi, về mặt thân thể đã đạt tới lục cấp, hôm nay huynh đệ bọn họ mới hơn ba mươi tuổi, thân thể đã đạt tới bát cấp.

Sau khi gia gia mất, huynh đệ bọn họ liền gia nhập quân đội.

Trong mười tám công quốc Bắc vực, năm huynh đệ bọn họ được coi như những người hùng, trong chiến tranh giữa các công quốc, bát cấp chiến sĩ được xem như mức độ cao nhất rồi. Năm huynh đệ này thân thể cường hãn, lực công kích thật là đáng sợ.

Nhưng……

Cuối cùng bọn họ cũng bị người của Quang Minh giáo đình phát hiện ra, Quang Minh giáo đình lập tức phái hai gã cửu cấp cường giả gần nhất dẫn theo nhân mã tới bắt, bọn họ phản kháng, song Quang Minh giáo đình liền giết hết người nhà bọn họ.

Ba Khắc huynh đệ cực phẫn nộ, trong năm người thi ba đã có gia đình, có con cái, nhưng tất cả đều đã bị đám nhân mã của Quang Minh giáo đình giết hết cả rồi.

……

“Bọn chúng tới rồi”

Mỗi ngày đều giám thị đình viện đó, Lâm Lôi hôm nay rốt cục cũng phát hiện ra đình viện lúc này đã có người, mà còn lại không ít nữa.

Tái Tư Lặc trong mắt lục quang chợt lóe, cười tà dị, nói: “ Đợi mất mười mấy ngày, rốt cục đã tới rồi. Lâm Lôi, lúc nào thì chúng ta ra tay đây?” Theo cách nhìn của Tái Tư Lặc, bọn họ đang chiếm ưu thế áp đảo, tùy thời ra tay đều có thể thành công.

“Đêm khuya hôm nay ra tay” Lâm Lôi quyết định.

Tái Tư Lặc gật đầu.

Hắc văn vân báo nằm trên sàn nhà lẳng lặng chờ đêm xuống, lúc này Đức Khoa thành càng ngày càng yên tĩnh, dường như cả thành không có một tiếng động nào cả.

Đang khoanh chân tĩnh tọa, Lâm Lôi đột nhiên mở to mắt.

“xuất phát。”Lâm Lôi liếc nhìn Tái Tư Lặc “Lão cẩn thận một chút”

“Yên tâm。” Tái Tư Lặc cười nói

“Ta đã triệu vong linh tới” trong nháy mắt, kim mao bích nhãn cương thi đột nhiên xuất hiện trong đình viện, tiếp theo sau là một sinh vật hình người khoác hắc bào hiện ra giữa đình viện.

“Đây là?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn sinh vật hình người khoác hắc bào này.

“Cửu cấp đỉnh phong lão thi yêu.” Tái Tư Lặc cười nói

Lâm Lôi gật gật đầu, bên mình có nhiều cao thủ như vậy, bên đối phương chỉ có hai gã cửu cấp cao thủ, hơn nữa bên mình là đánh úp, nên thực sự chắc ăn.

“tẩu ba。”

Lâm Lôi lướt ra khỏi đình viện, theo sát sau là Hắc Báo, Bối Bối, Tái Tư Lặc, và hai kim mao bích nhãn thi vương cùng lão thi yêu.

Trong chốc lát đã tới tòa đình viện đó.

“Mọi người phân nhau hành sự, ta giải quyết đám thủ vệ năm huynh đệ đó, mọi người đuổi giết các phòng” Lâm Lôi thấp giọng nói.

“Hành động。”

……..

Ba Khắc năm huynh đệ đều ở trong một phòng, ngoài cửa phòng có hai gã bát cấp canh chừng, bọn chúng chính đang đứng đó nhìn quanh, nói chuyện phiếm với nhau.

“ân ? ”

Bọn chúng hai người tại thời khắc sinh tử, phảng phất như phát hiện ra điều gì bất thường, chỉ kịp nhìn thấy hai đạo quang mang yêu dị màu tím.

Sau đó chết tốt.

“Vù ! ”Bối Bối, Hắc Lỗ, Lão thi yêu, kim mao bích nhãn cương thi hai đầu lập tức lướt tới các phòng khác, còn Lâm Lôi hỏa tốc lướt vào phòng năm huynh đệ.

Vừa tiến vào phòng, bộ dạng của Lâm Lôi làm cho năm huynh đệ giật mình, nhìn quái vật tiến vào, toàn thân bao phủ bởi vẩy màu đen, trán mọc sừng, lưng có vây dữ tợn, đặc biệt là đôi mắt màu vàng lợt vô cảm.

“Ngươi, ngươi là ai?” Ba Khắc gan lớn, nhưng giờ đây đáy lòng có chút khiếp sợ.

Hồi đáp Ba Khắc lại là kiếm quang màu tím.

“Phập ! ”

Sợi dây màu vàng lợt dưới lợi kiếm sắc bén Tử Huyết Thần Kiếm của Lâm Lôi đã bị chém thành nhiều mảnh. Lĩnh ngộ “Thế”, Lâm Lôi sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm cảnh giới đã đạt được thành tựu mới.

“Thế” thật sự không phân biệt vũ khí.

Quyền đầu cũng có thể khiến cho Thiên Địa chi Thế, đao kiếm cũng có thể. Tử Huyết nhuyễn kiếm cực kỳ sắc bén, hơn nữa Lâm Lôi quán thâu lên đó đấu khí, chặt đứt sợi dây một cách dễ dàng.

Năm huynh đệ thấy sợi dây bị chém đứt, lập tức hiểu được người trước mắt đến là để cứu bọn họ, còn chưa kịp nói cám ơn thì,

Đột nhiên..

“Cút ! ”

Chỉ nghe thấy một tiếng gầm

“A。 ”Một tiếng thét thống khổ vang lên.

Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, lập tức lướt tới giữa đình viện, chỉ thấy hắc bào lão thi yêu đang thống khổ nằm trên mặt đất rên rỉ, mặt đất trong đình viện bị vỡ vụn ra, rõ ràng là kết quả của việc lão thi yêu chịu một chưởng, trên mặt vẫn còn vương lại vết máu màu xanh biếc.

“Sao lại thế này” Lâm Lôi chấn động.

Tái Tư Lặc cũng chấn động: “ Không hay, có cao thủ” Lão thi yêu là cửu cấp đỉnh phong cao thủ, hơn nữa thân thể nổi tiếng cường hãn, vậy mà bị người trong phòng một chiêu đánh bay trọng thương lão thi yêu, thật kinh khủng.

“Bối Bối, Hắc Lỗ, quay trở lại” Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm.

Bối Bối, Hắc Lỗ hóa thành hai đạo bóng đen lướt đến giữa đình viện, trong khi Ba Khắc năm huynh đệ cũng vừa tới, Lâm Lôi thì đang nhìn chằm chằm vào gian phòng nọ.

“Hừ。”

Chỉ nghe thấy một tiếng hừ lạnh, một nam tử dáng người thấp đậm từ trong phòng đi ra, bộ tóc ngắn màu bạc giống như cương châm khiến cho nam tử này trông rất cương nghị, lạnh lùng, đặc biệt là cặp mắt lạnh như băng.

Thi Đặc Lặc lạnh lùng nhìn Lão Thi Yêu “ Vong linh sinh vật”

Ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi cùng Tái Tư Lặc, cười lạnh một tiếng nói: “Ta tưởng là ai, hóa ra là vong linh ma pháp sư Tái Tư Lặc, cùng nhân vật thiên tài, Long Huyết Chiến Sĩ Lâm Lôi.”

Việc Lâm Lôi khi long huyết chiến sĩ biến thân, tầng lớp cao cấp của Quang Minh giáo đình đều biết.

“Tốt lắm, đều là đối tượng mà Quang Minh giáo đình muốn bắt, hôm nay ta một mẻ quơ gọn” Thi Đặc Lặc khóe miệng nhếch lên, để lộ ra nụ cười lạnh lùng.

“Vù vù” đuôi rồng của Lâm Lôi quật đất, đất cát liền bay tứ tung.

Hốt nhiên một đạo quang mang màu vàng bao trùm cả mặt đất của đình viện, tất cả mọi người trong đình viện đều cảm thấy choáng váng, Tái Tư Lặc thì gần như quỳ xuống, nhưng ngay sau đó Tái Tư Lặc, Lão thi yêu, kim mao cương thi hai đầu, Bối Bối, Hắc Lỗ cả bọn trên người bao phủ một tầng quang mang màu vàng khiến cho bọn họ không hề bị ảnh hưởng của trọng lực.

Địa hệ ma pháp——trọng lực thuật。

“Quả nhiên giống như trong tư liệu, chẳng những là Long huyết chiến sĩ, mà còn là ma pháp thiên tài” Thi Đặc Lặc lạnh nhạt cười nói. “ trọng lực thuật của ngươi, được tám thành, không ngờ mới có mấy năm, ngươi đã từ thất cấp ma pháp sư đạt tới bát cấp cảnh giới, đáng tiếc một thiên tài như ngươi, hôm nay lại phải chết sớm”

Thi Đặc Lặc từng bước, từng bước đi đến gần Lâm Lôi.

“Lên” Tái Tư Lặc khẽ quát một tiếng。

Kim mao cương thi hai đầu lập tức gầm nhẹ một tiếng, nhằm phía Thi Đặc Lặc xông tới, đồng thời Tái Tư Lặc, Lâm Lôi đám người phi thường ăn ý lập tức nhằm bên ngoài bỏ chạy.

Một đạo kiếm quang đủ màu hiện lên.

Kim mao cương thi hai đầu lập tức bị cắt làm hai mảnh, nằm lại giữa đình viện.

“Còn muốn chạy sao ? ”

Thi Đặc Lặc trong nháy mắt đã chặn trước mặt Lâm Lôi, Tái Tư Lặc, Thi Đặc Lặc cứ như vậy lăng không đứng giữa không trung, cầm trong tay thanh trường kiếm vừa chém chết kim mao cương thi hai đầu mà không dĩnh tí máu nào.

“Quả nhiên là thánh vực cường giả” Tái Tư Lặc cười khổ một tiếng.

Kỳ thật vừa mới nhìn thấy cửu cấp đỉnh phong lão thi yêu mà dễ dàng bị đánh trọng thương như vậy, đã làm Lâm Lôi bọn họ cảm thấy không ổn rồi, còn cho rằng có thể địch thủ là thánh vực cường giả, quả nhiên bây giờ vừa đụng độ, thánh vực cường giả tốc độ phi hành quá nhanh, bọn họ muốn chạy cũng không thoát.

Lâm Lôi Tái Tư Lặc nhìn nhau, đều hiểu được tình cảnh hiện tại.

Tất cả đều cho rằng hôm nay sẽ dễ dàng thành công, lại không nghĩ rằng gặp phải một thánh vực cường giả. Lâm Lôi đáy lòng cảm thấy không cam lòng, đôi đồng tử màu vàng gắt gao nhìn Thi Đặc Lặc, “Chỉ có thể liều thôi”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 35: Đại Địa Áo Nghĩa

\

Lạnh như nước。

Đêm khuya gió lạnh thét gào. Đội ngũ nhân mã áp giải Thi Đặc Lặc chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi đã bị giết chết hết, chỉ còn lại duy nhất Thi Đặc Lặc mà thôi.

Bên Lâm Lôi thì vẫn còn nguyên, Lâm Lôi, Bối Bối, Hắc Lỗ, Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ.

Đối phương, chỉ còn có một người.

Nhưng đám người Lâm Lôi, không nghi ngờ gì lại đang ở bên thế yếu, ngay cả muốn chạy trốn chết cũng đã là rất khó rồi.

“Trọng lực thuật có tác dụng trên mặt đất, cách mặt đất càng xa thì tác dụng càng nhỏ, Lâm Lôi biết rõ, một thánh vực cường giả bay lượn trên cao mấy chục thước, căn bản không thể nào dẫn lực được.

Giờ phút này, Thi Đặc Lặc đang lăng không cách mặt đất khoảng mười thước.

“Khiến cho hắn hoàn toàn bị dẫn lực tác dụng, phải sử dụng dẫn lực gấp hai lần.” Lâm Lôi suy nghĩ trong đầu cực nhanh, nên làm như thế nào để bảo toàn tính mạng đây.

Tái Tư Lặc thấp giọng nói: “ Lâm Lôi, thánh vực cường giả có thể phi hành, nhưng chỉ có thể phi hành giống như ma thú, đường thẳng thì tốc độ rất nhanh, nhưng chỉ nhanh khi ở trong phạm vi nhỏ mà thôi. Tốc độ di chuyển gấp hai lần cửu cấp cường giả.”

Đạo lý này rất đơn giản.

Chỉ vượt qua tốc độ của Lâm Lôi khi Thi Đặc Lặc chạy trên một đường thẳng, còn nếu Lâm Lôi lúc trái, lúc phải, liên tục thay đổi phương hướng thì tốc độ của Lâm Lôi lại vượt Thi Đặc Lặc 1/3.

Lâm Lôi cũng hiểu đạo lý này, nhưng ngay từ đầu không chú ý. Bây giờ vừa nghĩ tới, Lâm Lôi trong đầu linh quang chợt lóe.

“Thế nào, muốn chống cự sao” Thi Đặc Lặc cầm trong tay trường kiếm màu xanh biếc.

“Bối Bối, Hắc Lỗ, các ngươi không được ra khỏi phạm vi trọng lực thuật.” Lâm Lôi đôi đồng tử màu vàng lợt lạnh lùng nhìn Thi Đặc Lặc đang đứng trong không trung, “Thánh vực cường giả tuy lợi hại, nhưng hắn là chiến sĩ, không cách nào triệt tiêu ảnh hưởng của trọng lực thuật. Hắn có bản lãnh liên tục đứng tại không trung, một khi hắn trở lại mặt đất, tốc độ khẳng định phải chậm đi hai hoặc ba lần. Đến lúc đó không thể so sánh với ta và bọn ngươi được.”

Bối Bối, Hắc Lỗ nghe xong đều gầm nhẹ một tiếng.

Ngược lại Tái Tư Lặc nhướng mày, tốc độ của lão không được nhanh lắm.

“Để chúng ta đối phó với hắn, năm huynh đệ chúng ta sẽ không làm liên lụy ân nhân.” Ba Khắc năm huynh đệ liên tiếp hô lớn, năm huynh đệ cơ thể toàn thân gồng lên, hơi thở căng thẳng.

Lâm Lôi cầm Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay, nhìn Thi Lặc đang đứng trong không trung, nói: “Đừng lỗ mãng”

Phía trên Thi Đặc Lặc cũng không nóng nảy ra tay, lạnh nhạt nhìn màn kịch hay này, là một thánh vực cường giả, hắn thừa sức đối phó với mấy gã chưa đạp nhập thánh vực này.

“Tốc độ ? ”

Ánh mắt sắc bén của Thi Đặc Lặc lạnh lùng nhìn Lâm Lôi, nói: “ Chiêu này của ngươi đối phó với người mới đạp nhập thánh vực có thể còn có tác dụng, đáng tiếc ta đã đạp nhập thánh vực mấy trăm năm. Thánh vực không đơn giản như ngươi nghĩ đâu. Thánh vực không phải thuần túy là áp bách lực lượng mà là một loại cảnh giới.

Lâm Lôi cầm kiếm đứng trước mặt mọi người, lạnh lùng nhìn Thi Đặc Lặc.

Hắn không có biện pháp nào khác, Thánh vực cường giả tốc độ cực nhanh, hắn không có khả năng chạy trốn, chỉ có ở trong phạm vi trọng lực thuật, mới có một chút hy vọng.

“Hô ! ”

Thi Đặc Lặc cả người như một mũi tên bắn về phía Lâm Lôi, trường bào màu đen tung bay theo gió, trường kiếm với một tốc độ chậm rãi bổ tới Lâm Lôi.

Một kiếm xuất, hàn khí tràn ngập cả đình viện.

Lâm Lôi cảm giác cửuh mình trong nháy mắt đi tới băng tuyết thế giới Cái lạnh hoàn toàn bao vây hắn, đồng thời không gian chung quanh trong nháy mắt bị hoàn toàn đóng băng, Thanh trường kiếm tuy tốc độ bình thường, nhưng không cách nào chống cự được khí thế chém về phía Lâm Lôi.

Cảnh giới của “Thế”!

“Hừ”. Hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi từ từ xuất.

Thi Đặc Lặc trong mắt quang mang sáng ngời.

“Phốc xích”. Trường kiếm lạnh như băng của Hắn du địa xé rách không gian, tốc độ trong nháy mắt đề cao mười lần. Trong nháy mắt công phu đã tới trước mặt Lâm Lôi.

Hắc Ngọc trọng kiếm Lâm Lôi uyển chuyển như cá trong nước, nhẹ nhàng đón chặn hắc lãnh trường kiếm.

Một thanh nhanh, một thanh chậm.

Nhưng lại quỷ dị ở chỗ va chạm nhau

“Ông ~~” không có thanh âm nào khác. Hai thanh kiếm chạm nhau, không khí xung quanh chấn động, đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi vẫn như trước gắt gao nhìn chằm chằm đối phương.

Đại địa áo nghĩa chi - Tam trọng lãng!

Thi Đặc Lặc chỉ cảm thấy một cổ quỷ dị ba động truyền đến, tựu hình như ba đạo công kích trầm trọng đánh mạnh vào trái tim hắn.

“Bồng!”

Tiếng nổ kinh khủng lấy Thi Đặc Lặc làm trung tâm phát tán ra, đấu khí màu trắng phảng phất từ thân thể Thi Đặc Lặc cuồng bạo tỏa đi bốn phương tám hướng, một đám màu trắng đấu khí giống như những mủi tên nhọn dễ dàng bắn thủng đình viện chung quanh.

“cẩn thận!” chắn trước đấu khí màu trắng bạc tứ tán, bảo vệ Ba Khắc năm huynh đệ ở phía sau, cho dù như thế, cũng không thể hoàn toàn bảo vệ năm người, , "Phụp!" đấu khí còn sót lại đâm vào thân thể năm huynh đệ, lưu lại mười vết máu, may mắn là năm huynh đệ họ vẫn trụ được.

“Phòng ngự thật mạnh.” Lâm Lôi đáy lòng cảm thán.

May mắn Thi Đặc Lặc chỉ vô tình, trong lúc đấu khí hướng bốn phương tám hướng bộc phát, mới khiến cho Ba Khắc năm huynh đệ không bị mất mạng, chỉ bị đổ máu mà thôi.

Về Tái Tư Lặc, trước mặt hắn là một gã mặc chiến giáp màu đen, cầm trong tay trường thương của kỵ sĩ. Đây là một trong ba tam đại cửu cấp đỉnh phong vong linh 'Hắc kỵ Sĩ đội trưởng' màTái Tư Lặc đã triệu hồi.

“Oanh!”

Tường viện chung quanh ầm ầm vỡ vụn sụp đổ, thậm chí ngay cả một ít phủ đệ chung quanh, đều đã bị sụp đổ, vài kẻ bị đấu khí của thánh vực cường giả tứ tán chấn chết.

“A!

cứu mạng.”

…….

Tiếng kêu hoảng sợ của cư dân chung quanh lập tức vang lên, tiếng nổ mạnh như thế cũng làm cho không ít người dân của Đức Khoa quận thành bừng tỉnh, cư dân chung quanh đều cuống quít chạy ra khỏi nhà.

Bọn người Lâm Lôi đứng nhìn Thi Đặc Lặc, đang đứng giữa không trung.

Thi Đặc Lặc khóe miệng có một tia máu, Thi Đặc Lặc lau máu ở khóe miệng, rồi sau đó khiếp sợ nhìn Lâm Lôi, cuối cùng kinh sợ than vãn: "Lâm Lôi, không nghĩ tới cảnh giới của ngươi có thể dẫn động thiên địa siêu việt như vậy. Bội phục, bội phục."

Dẫn động thiên địa. Chính là 'Thế', có thể coi đó là cảnh giới của thánh vực cường giả.

“Chịu một kích của ta, cũng không có bị trọng thương." Lâm Lôi trong tâm kinh sợ.

Thi Đặc Lặc nhìn Lâm Lôi, thở dài nói: "Lâm Lôi, ta cảm thấy tiếc cho ngươi. Ngươi hôm nay lĩnh ngộ cảnh giới của “địa”, cùng thánh vực đỉnh phong cường giả cách biệt không lớn. Người thường dẫm chân tại cảnh giới cửu cấp đỉnh phong, không cách nào đạp nhập thánh vực, bởi vì cảnh giới không đủ. Mà ngươi thì khác bọn họ...... cảnh giới rất cao, nhưng đấu khí của ngươi vĩnh viễn không đủ."

Lâm Lôi tự mình cũng hiểu được đạo lý này.

ngươi một thiên tài như vậy sẽ phải chết, thật sự là đáng tiếc.

Thi Đặc Lặc ánh mắt sắc bén dần, lãnh thanh nói, "Lâm Lôi, vì tỏ vẻ tôn kính đối với ngươi, ta sẽ dùng một kích lợi hại nhất - đóng băng thế giới để đối phó với ngươi."

“Kỳ thật, ngươi cho rằng trọng lực thuật có thể ảnh hưởng với ta? Thi Đặc Lặc lạnh lùng cười, rồi sau đó toàn thân tản mát ra quang mang màu trắng bạc kinh khủng, Thi Đặc Lặc cả người giống như mặt trời, quang mang màu trắng bạc rất nhanh bao trùm phạm vi vài trăm thước.

“Trọng lực thuật?” Lâm Lôi giật mình phát hiện. Cấu tạo hình thành trọng lực thuật năng lượng quang mang ngân màu trắng bạc này khu trục.

Trong phạm vi vài trăm thước, quang mang màu trắng bạc rọi sáng mọi vật.

Hai mươi mốt tuổi, đã có thể đạt tới cảnh giới như thế, Thi Đặc Lặc đáy lòng cảm thán không thôi, rất nhiều người mấy trăm năm cũng không có cách nào đạp nhập thánh vực, nhưng mà Lâm Lôi?

mới vừa hai mươi mốt tuổi, cảnh giới lại cao như thế.

Bối Bối, Hắc Lỗ, các ngươi lập tức chuẩn bị đào tẩu. Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm.

“Lão Đại.” Bối Bối lập tức nóng nảy.

“Đừng nhiều lời”. Lâm Lôi đáy lòng giận dữ hét.

Bối Bối, Hắc Lỗ đều vội vàng rống giận, tuy vậy bọn chúng không có biện pháp gì. mà giờ phút này Ba Khắc năm huynh đệ. kể cả Tái Tư Lặc đều là không biết nên nói cái gì.

Lúc nàyLâm Lôi đứng phía trước mọi người, đối mặt Thi Đặc Lặc.

Chỉ có thể sử dụng cao cấp chưa thuần thục “Đại địa áo nghĩa”. Lâm Lôi, cầm trong tay trứ hắc ngọc trọng kiếm, đồng tử màu vàng lợt gắt gao nhìn chằm chằm đối phương,.

Đại địa áo nghĩa chi ba trọng lãng.

Chiêu 'ba trọng lãng' này, Lâm Lôi hôm nay không chắc có thể đạt được mười thành, bây giờ chỉ có thể liều mạng mà thôi.

“Ngoại trừ đại địa áo nghĩa, còn có một chiêu nguy hiểm nhất” Lâm

Lôi con mắt dần dần đỏ lên.

“hống ~~

Lâm Lôi cúi người, đột nhiên hai chân được long lân bao phủ đạp mạnh xuống đất, cả người như mũi tên thoát khỏi cung lao bắn về phía Thi Đặc Lặc.

“Trở về.” Thi Đặc Lặc lạnh lùng một kiếm bổ tới.

“a ~~~” Lâm Lôi đột nhiên rống lên, Hắc ngọc trọng kiếm trong tay phải mang theo lực lượng vô cùng vô tận hung hăng bổ về phía Thi Đặc Lặc. đồng thời tay trái bạo lòe chói mắt quang mang màu tím.

Thần khí - tử huyết nhuyễn kiếm.

cơ hồ cùng một lúc xuất ra Tử huyết nhuyễn kiếm , tinh thần lực của Lâm Lôi liền dẫn động sát khí kinh khủng bên trong Tử huyết nhuyễn kiếm, cả mặt ngoài Tử huyết nhuyễn kiếm nổi lên hồng quang màu máu.

“Bồng!”

Lấy Lâm Lôi làm trung tâm, sát khí màu đỏ nhạt dần lan rộng, phạm vi vài trăm thước, làm mọi người hoảng sợ, kinh hãi kêu lên, Ba Khắc năm huynh đệ đáy lòng đều bị chấn nhiếp.

“A!”

Tái Tư Lặc đáy lòng cảm thấy kinh sợ, trong mắt đám người ở phía xa, giờ phút này Lâm Lôi bị sương mù sát khí màu đỏ nhạt bao phủ, đó tuyệt đối là sát khí khủng khiếp có thể sát cả thần, bọn họ thậm chí không dám phản kháng.

Gần Lâm Lôi nhất chính là Thi Đặc Lặc.

Thi Đặc Lặc chỉ cảm thấy giác một cổ sát khí kinh khủng hoàn toàn bao phủ lấy hắn, cổ sát khí so với hơi thở lúc trước của ma thú núi non vương giả 'Đế lâm' còn đáng sợ hơn, cỗ sát khí này cũng trực tiếp dung nhập thân thể hắn, trực tiếp nhằm linh hồn trong đầu hắn tấn công .

“Giết! Giết!”

………

Âm thanh quỉ dị không ngừng quanh quẩn trong đầu hắn.

Thi Đặc Lặc cảm thấy mình dường như quay về với tuổi thơ, khi hắn là tiểu khất cái, cả ngày bị người ta dùng roi đánh, thật là kinh khủng.

Nhưng mà thánh vực cường giả tâm tính phi thường cứng cỏi .

“A”. Thi Đặc Lặc mạnh mẽ áp chế sợ hãi trong lòng, đấu khí màu trắng bạc trong cơ thể điên cuồng bộc phát. Dưới tình huống này, Thi Đặc Lặc thực lực cũng chỉ phát huy được một nửa mà thôi.

“Chết đi”

Lâm Lôi hai mắt đỏ bừng, Hắc ngọc trọng kiếm trong tay liên tục bổ về phía Thi Đặc Lặc.

“bồng! "bồng!" "bồng!"

liên tục ba lần, Hắc ngọc trọng kiếm va chạm với trọng kiếm của Thi

Đặc Lặc, mỗi một lần va chạm, Lâm Lôi đều cảm thấy tay phải bị chấn động đến tê dại, thậm chí hổ khẩu tay phải đã bị xé rách.

“Hưu!

Hưu!”

…….

Trong khi Hắc ngọc trọng kiếm công kích ba lần, thì Tử huyết nhuyễn kiếm đã bổ mười kiếm, mười kiếm quỷ dị liên tục bổ vào cùng một vị trí, mặc dù Thi Đặc Lặc đấu khí hùng hậu, nhưng đến kiếm thứ tám đã phá được đấu khí. Kiếm thứ chín và nhát kiếm thứ mười mặc dù đâm vào được cơ thể Thi Đặc Lặc, vẫn bị đấu khí hùng hậu trong cơ thể Thi Đặc Lặc chặn lại.

Lâm Lôi không thể duy trì lâu tại không trung, sau khi liên tục đâm ra mười kiếm, cả người liền từ từ rơi xuống.

“Hừ.”

Thi Đặc Lặc ánh mắt thêm lạnh, bị một cửu cấp đỉnh phong cường giả bức bách đến nước này, quả thực là sỉ nhục. Thi Đặc Lặc gầm nhẹ một tiếng: "Đóng băng thế giới!"

Vừa tiếp đất, Lâm Lôi liền thấy giữa không trung, một màn mê huyễn bóng kiếm cơ hồ xuyên qua không khí, nháy mắt công phu đã tới trước mắt. Giờ khắc này …… cả thế giới trong mắt Lâm Lôi, đều bị một đạo mê huyễn bóng kiếm tràn ngập.

Lâm Lôi không thể cản nổi.

………..

Trong mắt Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ, cùng với đám người xa xa đứng xem, cũng cảm giác được chung quanh không gian độ ấm trong chốc lát sụt giảm một cách cực kỳ đáng sợ, mọi người trên lông mi đều ngưng kết băng sương.

Đồng thời mũi kiếm của thanh trường kiếm của Thi Đặc Lặc tới vị trí mi tâm của Lâm Lôi .

Trong khi đó, Lâm Lôi một chút phản ứng đều không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn trường kiếm đâm tới ……

“Chủ nhân.

lão Đại.”

…… Hắc Lỗ, Bối Bối hai ma thú chỉ có thể trơ mắt nhìn Lâm Lôi bị giết chết.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 36: Cường Giả Chân Chính

C
uối năm, bận quá, gác kiếm một thời gian vậy, lượng thứ!

Một kiếm này của Thi Đặc Lặc cảnh giới cũng siêu việt như 'Thế', nếu 'Hắc ngọc trọng kiếm' xuất ra 'Đại Địa áo nghĩa' là một loại công kích đặc thù, thì một kiếm này của Thi Đặc Lặc chính là một chữ 'Nhanh'.

“Chết?” Lâm Lôi trong lòng mãnh liệt không cam lòng, hắn còn chưa muốn chết, hắn còn chưa đạt được mục tiêu trong lòng.

Nhưng trên đời này, rất nhiều người trước lúc chết đều không muốn chết, dù sao thế giới không phải chỉ vì mình hắn mà tồn tại, rất nhiều chuyện phi thường bất đắc dĩ.

“Lão Đại.”

Bối Bối nước mắt chảy ra.

Đột nhiên, Bối Bối như ngây ngốc,

Không chỉ là Bối Bối, Hắc Lỗ,Tái Tư Lặc, Hắc kỵ sĩ đội trường, Ba Khắc năm huynh đệ, thậm chí ngay cả đám người xa xa vây xem đều như ngây ngốc.

“Sao lại thế này?” mọi người trong lòng đều mê hoặc.

Lâm Lôi lúc này đứng trên mặt đất, còn Thi Đặc Lặc đang lăng không trước mặt Lâm Lôi. thanh trường kiếm cách mi tâm Lâm Lôi rất gần, rất gần.

Hai người bọn họ vẫn giữ nguyên tư thế đó

Ngay cả hổ khẩu tay phải của Lâm Lôi đang chảy máu cũng dừng lại ở giữa không trung, không nhúc nhích một phân.

Lúc này, Lâm Lôi, Thi Đặc Lặc vị trí giữa hai người không gian phảng phất như dừng lại, vô luận là người hoặc là vật thể đều không thể cử động.

không chỉ bọn họ, ngay cả bị vây trong đình viện Bối Bối, Hắc Lỗ, Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ cũng đều không nhúc nhích.

Yên tĩnh!

Áp lực, yên tĩnh cực độ.

Trong mắt Thi Đặc Lặc xuất hiện sự sợ hãi trước đó chưa từng có.

“Lâm Lôi đại sư, đã lâu không gặp”

Chỉ nghe thấy thanh âm nhẹ nhàng vang lên, một nam tử tóc dài màu đen, trường bào rộng thùng thình bộ dáng tầm ba mươi tuổi đi tới. Bộ dạng của hắn giống như là mới ngủ dậy vậy.

“Thi Đặc Lặc, đúng không, ài, bọn trẻ các ngươi đều đạt tới cảnh giới thánh vực đỉnh phong, ta nếu không tiến bộ, thật sự không mặt mũi nào gặp các người.” nam tử mặc trường bào rộng thùng thình vung tay lên, Thi Đặc Lặc tựu phảng phất bị một hòn núi đánh trúng, cả người bị đánh bay ra ngoài xa.

“bồng! "bồng!" "bồng!" "bồng!"……

Thân thể Thi Đặc Lặc liên tục đè đổ hơn mười vách tường mới rơi xuống mặt đất.

“Lâm Lôi, hơn ba năm không gặp” gã nam tử cười cười nhìn Lâm Lôi, tức thì Lâm Lôi cảm giác được chính mình có thể cử động được, Bối Bối, Hắc Lỗ, Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ đều đã cử động được .

Áp lực kinh khủng biến mất.

“Hi Tắc đại nhân.” Lâm Lôi cảm kích khom người hành lễ, Lâm Lôi trước đó chưa từng có cảm kích Hi Tắc, vừa rồi hắn đã hoàn toàn tuyệt vọng. Đối phương cứu tánh mạng của hắn, Lâm Lôi sao có thể không cảm kích rơi nước mắt cho được.

Người đến đúng là Hi Tắc, vị vua sát thủ.

Tái Tư Lặc bọn người còn lại trợn mắt há hốc mồm. Một màn vừa rồi thật là quá quỷ dị. Mọi người trước mặt Thi Đặc Lặc ngay cả khả năng chống cự cũng không có.

Vang lên âm thanh lạo xạo của đá tường vụn vỡ. Thi Đặc Lặc từ đống đổ nát đứng lên, mặc dù bụi đất đầy người, hắn cũng không phủi, đi về phía Hi Lặc, vẻ mặt khó tin nhìn ông vua sát thủ.

“Ngài, ngài .....đây......đây là……” Thi Đặc Lặc hoàn toàn bị chấn động.

“Ngươi muốn hỏi ta dùng chiêu gì đúng không?” Hi Tắc hà hà cười nhìn Thi Đặc Lặc.

Thi Đặc Lặc hoàn toàn mất hết khí thế của một cường giả, giật mình nhìn Hi Tắc, lắp bắp nói: “Thần, thần chi lĩnh vực?”

“Thần chi lĩnh vực?”

Bọn người Lâm Lôi, Tái Tư Lặc rất lấy làm kinh hãi.

Không trách Thi Đặc Lặc khiếp sợ như thế, “Thần chi lĩnh vực”, chỉ người nào đạt tới cảnh giới thần cấp mới có thể sử dụng.

Cho tới giờ Ngọc Lan đại lục Tứ đại cường giả - vũ thần áo bố lai ân, đại tế ti, hắc ám chi sâm cùng ma thú sơn mạch hai Đại vương giả.

Nhưng bây giờ. vua sát thủ 'Hi Tắc' cũng có thể sử dụng 'thần chi lĩnh vực'.

Ha ha …… Hi Tắc nở nụ cười.

“Hi Tắc đại nhân.” đám người Lâm Lôi đều giật mình nhìn Hi Tắc.

Hi Tắc mỉm cười: "Đừng kinh ngạc, Thi Đặc Lặc, đám gia hỏa các ngươi kẻ nào cũng phóng túng ngạo mạn, lão tử ta hơn năm ngàn năm trước đã đạt tới thánh vực đỉnh phong, tốc độ tu luyện của ta nhanh hơn các ngươi rất nhiều, ta thật sự là thiên tài."

Hi Tắc nhổ một đám nước bọt, nói: "Lão tử đã dậm chân tại thánh vực đỉnh phong hơn năm ngàn năm, không đột phá, làm lão tử mất thể diện quá, vì thế, hai năm trước, rốt cục lão tử cũng có đột phá."

Thi Đặc Lặc, Lâm Lôi, Tái Tư Lặc.... một đám người đều trầm ngâm.

Trời ạ, một thần cấp cường giả đã được đản sanh như vậy đó.

Lâm Lôi cũng có thể hiểu được, dựa theo lời kể Đức Lâm gia gia, Hi Tắc cùng thời với Đức Lâm Kha Ốc Đặc, hơn năm nghìn năm rồi, rốt cục bây giờ cũng đột phá, đạt tới thần cấp, cũng không có gì là bất ngờ.

“Hi Tắc đại nhân.”

Thi Đặc Lặc lập tức cung kính khom người.

Bất cứ một thần cấp cường giả nào, đều đủ để làm hắn phải cung kính. chỉ cần đạt tới thần cấp, liền có thể không quan tâm tới sự tồn tại của đế quốc, quốc gia, bọn họ là đẳng cấp cao nhất, một thần cấp cường giả một khi liều mạng, tiêu diệt Quang Minh giáo đình cũng không khó.

“Có chuyện gì không?” Hi Tắc nhìn Thi Đặc Lặc.

Thi Đặc Lặc cung kính nói: "Hi Tắc đại nhân, nhiều năm qua, Hi Tắc đại nhân đều có quan hệ tốt với Quang Minh giáo đình của chúng ta, đúng rồi, không biết Hi Tắc đại nhân có hay không nguyện ý gia nhập Quang Minh giáo đình, chỉ cần Hi Tắc đại nhân nguyện ý, tin tưởng giáo hoàng bệ hạ nguyện ý làm tất cả."

Thần cấp cường giả.

Muốn tới làm giáo hoàng, sợ rằng Hải Đình Tư cũng nguyện ý. Dù sao có thần cấp cường giả tọa trấn, thì vị trí của Quang Minh giáo đình tại đại lục đã khác rồi.

“Ta không có hứng thú.” Hi Tắc hừ một tiếng nói, "lão tử nhiều năm như vậy, ngay cả tổ chức của ta 'Quân Đao' mà ta còn lười không muốn quản. các ngươi còn muốn ta thay các ngươi làm việc sao?"

Thi Đặc Lặc xấu hổ cười hai tiếng.

Hi Tắc của ngày hôm nay, chỉ sợ rằng chửi vào mũi lão giáo hoàng, giáo hoàng cũng không dám lên tiếng. đây chính là sự uy nghiêm của thần cấp.

“Hi Tắc đại nhân không muốn, chúng ta cũng sẽ không miễn cưỡng. chỉ là Lâm Lôi hắn …… giết người của Quang Minh giáo đình không ít, Hi Tắc đại nhân có hay không có thể ……

“Thúi lắm.”

Ta có hai sở thích, một là mỹ nữ (Ồ, mình giống thằng cha này quá), sở thích thứ hai chính là thạch điêu. Ngươi muốn giết Lâm Lôi đại sư, nằm mơ."

Thi Đặc Lặc không dám nói gì nữa.

Thi Đặc Lặc đáy lòng rất phiền não, nhiệm vụ lần này của hắn là phải áp giải bằng được năm huynh đệ này về đảo. Đợi khi thiên sứ giáng lâm, Quang Minh giáo đình sẽ có thêm năm thánh vực cường giả đỉnh phong rồi.

“Hi Tắc đại nhân, được, hi vọng Hi Tắc đại nhân nể mặt mũi giáo đình chúng ta.” Thi Đặc Lặc cố tươi cười, "Năm gã hán tử này Quang Minh giáo đình chúng ta rất cần, không quản xảy ra chuyện gì, ta phải mang họ đi, hy vọng Hi Tắc đại nhân đáp ứng."

“Ồ, năm gã này à, mang chúng đi, ta đâu có biết bọn chúng” Hy Tắc tùy tiện nói.

Quang Minh giáo đình có quan hệ với Hi Tắc không tồi, dù sao hắn cũng nên cho Quang Minh giáo một chút thể diện chứ.

Ba Khắc năm huynh đệ lúc này không khỏi chấn động.

“Hi Tắc đại nhân.” Lâm Lôi lập tức lên tiếng.

“Lâm Lôi, ngươi có quan hệ với bọn chúng sao? Sao ta lại không biết nhỉ, thôi đừng quản chuyện đó nữa, chỉ cần mình sống vui vẻ, còn chuyện sống chết của kẻ khác, ngươi quan tâm làm gì?."

Tính cách của Hi Tắc, chính là chỉ cần bản thân mình tiêu diêu tự tại.

“Cám ơn Hi Tắc đại nhân.” Thi Đặc Lặc mừng rỡ thốt lên.

Hi Tắc cười cười gật đầu. rồi sau đó nhìn về phía Ba Khắc năm huynh đệ: "để ta xem, rốt cục vì cái gì năm người các ngươi được Quang Minh giáo đình coi trọng?" ánh mắt Hi Tắc phủ lên thân thể Ba Khắc năm người.

Thân thể năm huynh đệ Ba Khắc thật sự rất bắt mắt, thân cao hai thước hai.Thân thể cường tráng một cách đáng sợ, quả thực giống năm con gấu.

“Năm người các ngươi tốt nhất đừng phản kháng” Thi Đặc Lặc đi tới, còn Tái Tư Lặc, Lâm Lôi vẫn muốn ngăn cản. Nhưng Thi Đặc Lặc chỉ là mục quang lãnh hiện, Tái Tư Lặc, Lâm Lôi đáy lòng chỉ có thể cười khổ.

Bọn họ làm thế nào có thể cản trở một thánh vực cường giả đỉnh phong đây.

Lâm Lôi vừa rồi sử dụng tử huyết nhuyễn kiếm ẩn núp sát khí, cùng với hắc ngọc trọng kiếm công kích, chỉ làm Thi Đặc Lặc bị thương ngoài da mà thôi.

“Lâm Lôi, lần này chuyện gì xảy ra đi nữa, năm huynh đệ chúng ta đều cảm ơn ngươi. Lão Đại 'Ba Khắc' nghẹn ngào nói.

“Năm cái gã nam tử thô tráng này” Tiếng nói của Hi Tắc vang lên.

Thi Đặc Lặc lập tức ứng tiếng: "Thật sự bọn chúng rất tráng kiện đó."

Hi Tắc nhìn Ba Khắc năm người, vẻ mặt dần dần thay đổi, sắc mặt dần dần trở lên âm trầm, sau đó hướng Ba Khắc năm huynh đệ,từng bước bước đi tới.

“Ngươi tới chỗ chúng ta làm gì?” Ba Khắc năm lão Tam trong năm huynh đệ 'Hắc Sa' gầm nhẹ.

“Tam đệ, không được vô lễ.” Ba Khắc gầm nhẹ một tiếng.

“Lão Đại.” Một tráng hán khác bất mãn nói.

Hi Tắc cứ thế trầm mặc nhìn năm huynh đệ, Thi Đặc Lặc kinh ngạc, thấp giọng dò hỏi: "Hi Tắc đại nhân, ngài đây là....?"

“Thi Đặc Lặc, ngươi có thể đi.” Hi Tắc lạnh nhạt nói.

“Vậy xin cáo từ, Hi Tắc đại nhân” Thi Đặc Lặc cung kính nói, rồi quay lại quát Ba Khắc năm huynh đệ, "các ngươi năm người, đi về phía trước."

“Ta nói ngươi lặn đi, bọn họ năm người lưu lại.” Hi Tắc giọng lạnh tanh nói.

Thi Đặc Lặc ngẩn người.

Bọn Lâm Lôi đều bị lời này làm cho ngẩn người ra, không hiểu.

“Hi Tắc đại nhân, ngài?” Thi Đặc Lặc giật mình nhìn Hi Tắc, Hi Tắc vừa mới đáp ứng để cho hắn mang đi năm huynh đệ này, tại sao vừa mới chớp mắt, lại thay đổi quyết định như vậy.

Hi Tắc vẻ mặt lạnh lẽo chưa từng có, lạnh lùng nhìn Thi Đặc Lặc: "Thi Đặc Lặc, ngươi nghe rõ ta nói rồi chứ, trở về nói cho hải đình tư. nếu sau này người của giáo đình, còn có ý định bắt năm huynh đệ bọn chúng, đừng trách ta Hi Tắc không lưu lại thể diện, trực tiếp tới huyết sát thánh đảo của các ngươi đó”

Thi Đặc Lặc nghe xong lời này chấn động.

“ngươi bây giờ biến đi, ta coi như sự tình không có phát sinh gì cả, nếu không ...... Hi Tắc ánh mắt hàn quang lòe lòe, lập tức sát khí tràn ngập.

Hi Tắc vốn chính là sát thủ vua, am hiểu ám sát chi đạo.

Mà Hi Tắc của ngày hôm nay, chính là thần cấp cường giả.

một khi Hi Tắc quyết định đối phó quang minh giáo đình, chỉ cần tiến hành ám sát, sợ rằng hoàn toàn có thể không bị tổn thương tí gì đã có thể giết chết toàn bộ thánh vực cường giả của Quang Minh giáo đình.

Giáo đình vô luận như thế nào, cũng không dám đắc tội với một thần cấp cường giả, càng không dám đắc tội với một thần cấp cường giả am hiểu thuật ám sát.

“Vâng.” Thi Đặc Lặc trong lòng tràn đầy đau khổ.

Hắn đáy lòng cũng rất phẫn nộ, phẫn nộ Hi Tắc bá đạo, quá đáng. Nhưng Thi Đặc Lặc cũng hiểu được, đối phương là thần cấp cường giả, có tư cách nói được làm được, hắn cũng không dám tức giận phản kháng.

“Hi Tắc đại nhân, ta trước hết cáo từ.” Thi Đặc Lặc thi lễ, rồi sau đó hóa thành một ảo ảnh biến mất giữa đám đông.

Lâm Lôi, Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ đều nghi hoặc nhìn Hi Tắc.

Hi Tắc lúc trước bộ dạng tiêu diêu tự tại, thân ngoại thế vật, nhưng mà như thế nào khi nhìn thấy Ba Khắc năm huynh đệ,lại trở nên nghiêm túc như vậy? Lâm Lôi đáy lòng cũng nghi hoặc phi thường.

Hi Tắc liếc nhìn đám người Lâm Lôi: "Mọi người trước tiên hãy theo ta rời khỏi chỗ này, chỗ này người xem không ít, với lại...ta đoán chừng có thánh vực cường giả cảm giác được sự ba động của cuộc chiến, sẽ sớm có mặt ở đây đó."

Chung quanh Đức Khoa quận thành, không có thánh vực cường giả.

Cường giả gần nhất cũng hơn một ngàn dặm, tuy vậy, khoảng cách ngàn dặm, thánh vực cường giả phi hành chỉ trong chốc lát.

Đám người Lâm Lôi đi theo Hi Tắc, rất nhanh rời khỏi chiến trường, trong đêm đã ra khỏi Đức Khoa thành, đi tới hoang sơn dã ngoại, Hi Tắc mới để cho mọi người dừng lại nghỉ ngơi.

“Nghỉ qua đêm ở đây thôi”. Hi Tắc thán khí nói.

Vào lúc này, Hi Tắc không còn bộ dạng ung dung tự tại, mà lại có biểu tình tang thương, làm cho Lâm Lôi ở bên cạnh đoán rằng lão nhất định có chút quan hệ với năm huynh đệ đó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 37: Bất Tử Chiến Sỹ

B
a!"

Bên đống lửa bập bùng cháy, Hi tắc, Lâm lôi, Tái tư lặc, Ba khắc năm huynh đệ cùng ngồi xung quanh. Lúc này, Bối bối đang khoan khoái ngồi trên đùi Lâm lôi còn Hắc lỗ thì ngồi ở phía sau.

Lúc này, bên ngoài đã quá nửa đêm, dường như rất nguy hiểm. Bất quá, những sự nguy hiểm này lại chẳng có một chút uy hiếp nào tới đám người của Lâm lôi, đặc biệt là trong đó còn có một thần cấp cường giả.

"Tại sao ngươi lại cứu chúng ta?" Lão đại của Ba khắc năm huynh đệ lớn giọng hỏi.

Lâm lôi, Tái tư lặc cũng đều nhìn về phía Hi tắc, vấn đề này cũng khiến bọn hắn tò mò.

Hi tắc nhìn năm huynh đệ liếc mắt một cái, không trả lời mà ngược lại dò hỏi: "Cha của các ngươi đâu? Thân nhân của các ngươi đâu?"

"Thân nhân của chúng ta đều chết rồi, về phần cha? chúng ta từ nhỏ chính là những cô nhi." lão Đại ba khắc trả lời, bọn họ hôm nay đều là quá ba mươi tuổi, hơn nữa sanh sống ở khu vực chiến loạn tại phía bắc của mười tám công quốc, đối với việc từ nhỏ không có cha cũng không cảm thấy kỳ lạ.

Dù sao thì khu vực phía bắc của mười tám công quốc, dưới thời kỳ chiến tranh cô nhi quả thực rất nhiều.

"cô nhi ......"

Hi tắc thở dài một hơi, "Không nghĩ rằng sau nhiều năm trôi qua như vậy… năm đó, tại Ngọc lan đại lục có một gia tộc rất nổi tiếng đó là A mạn đạt gia tộc. Thật không ngờ cũng đã suy bại đến nước này."

Ba khắc năm huynh đệ, Lâm lôi, Tái tư lặc chợt cảm thấy giật mình.

"Hi tắc đại nhân, ngươi nói Ba khắc bọn họ là người của A mạn đạt gia tộc?" Lâm lôi đã lờ mờ đoán được ý của Hi tắc.

Hi tắc gật đầu đáp: "Đúng vậy, bọn họ chính là hậu nhân của Bất tử chiến sỹ, một trong tứ đại chung cực chiến sỹ nổi danh khắp đại lục"

"Bất tử chiến sĩ?" Ba khắc năm huynh đệ nhìn nhau kinh ngạc.

"như thế nào có thể!"

Năm huynh đệ đều cảm thấy khiếp sợ, bọn họ từ nhỏ đã là cô nhi. Làm sao dám tưởng tượng chính mình sẽ là chung cực chiến sĩ gia tộc?

Lâm lôi ngay từ đầu nghe được Hi tắc nói tới 'A Mạn Đạt gia Tộc', thì đã nghĩ ngay tới vấn đề này. Trong mật điển của gia tộc mình, Lâm lôi đã đọc được rất nhiều thông tin về tứ đại chung cực chiến sỹ gia tộc, trong đó có Long huyết chiến sỹ Ba lỗ khắc gia tộc, Tử diễm chiến sỹ Hải đức gia tộc, Hổ văn chiến sỹ Ba Lôi gia tộc và Bất tử chiến sỹ A mạn đạt gia tộc.

Cách đây năm ngàn năm, đại danh của tứ đại gia tộc đều vang rất xa.

Ngoại trừ Vũ thần, Đại tế ti, trong loài người, mạnh nhất chính là tứ đại chung cực chiến sỹ. Mặc dù cũng chỉ là đẳng cấp thánh vực đỉnh phong, nhưng những thánh vực cường giả khác không có cách nào so sánh với tứ đại chung cực chiến sĩ..

Lực lượng, cảnh giới. Đây chính là hai phương diện hỗ trợ lẫn nhau

Tỷ như Lâm lôi, giờ phút này cảnh giới đã đạt được rất cao, đã lĩnh ngộ được tới tầng thứ ba của “Thế” siêu việt, cảnh giới như vậy đã tương đương với thánh vực đỉnh phong cảnh giới. Nhưng lực lượng của hắn lại rất yếu, còn lâu mới có thể so sánh được với công kích của thánh vực cường giả.

Mà trong lịch sử của Long huyết chiến sỹ gia tộc, vị Long huyết chiến sỹ thứ ba sử dụng một cây trọng chuỳ làm vũ khí.

Lúc đầu, khi đạt tới cảnh giới Thánh vực cũng chỉ lĩnh ngộ được 'cử Trọng Nhược Khinh'. Mà cho dù có như thế thì lực công kích đã kinh khủng lắm rồi.

Bởi vì hắn hiểu được sự đáng sợ của lực lượng đấu khí trong cơ thể mình.

Trong cơ thể, đấu khí như một trụ cột chống đỡ cho căn nhà. Khi cảnh giới càng cao thì sẽ phát huy ra lực công kích càng lớn. Ví dụ như trụ cột được 100 thì khi phát huy 5 phần công kích sẽ đạt đủ cả mười phần công kích giống như người bình thường. Mà cảnh giới cao thì khi dụng tới mười phần công kích thì cảnh giới đạt tới 200 của người thường.

Mà chung cực chiến sỹ, trụ cột lực lượng và đấu khí so với thánh vực cường giả bình thường cũng mạnh hơn tới vài lần. Cho dù có một vài nhược điểm trong cảnh giới nhưng công kích vẫn mạnh đến đáng sợ. Đây chính là thiên phú của chung cực chiến sỹ.

"Không phải trong thân thể các ngươi quả thực rất mạnh sao?" Hi tắc thở dài hỏi.

Ba khắc năm huynh đệ nhìn nhau, rồi sau đó cùng gật đầu. Lão nhị 'An Khoa' gật đầu nói: "Mặc dù chúng ta không có biện pháp tu luyện đấu khí, nhưng chỉ dựa vào thân thể, thì cũng đạt tới bát cấp chiến sĩ thực lực rồi."

"Bát cấp thân thể, ngoại trừ tứ đại chung cực chiến sĩ, người bình thường làm sao có thể đột phá được thân thể cực hạn.” Hi tắc lắc đầu nói.

Lâm lôi cũng xác định như vậy.

Chỉ có tu luyện mật điển đặc hữu của tứ đại chung cực chiến sỹ thì bọn hắn mới có thể phát huy được toàn bộ sức mạnh. Nếu tu luyện các loại đấu khí khác thì hiển nhiên không có hiệu quả gì.

"Trong tứ đại chung cực chiến sĩ thì Bất tử chiến sĩ thân thể mạnh mẽ nhất. Bọn họ không chỉ phòng ngự cực mạnh mà còn có lực công kích rất nổi danh. Chỉ có một hạn chế là tốc độ tương đối chậm chạp mà thôi.” Hi tắc cảm thán "Ba khắc, năm huynh đệ các ngươi dù tuổi còn trẻ, đã rèn luyện thân thể đạt tới bát cấp. Ngoại trừ việc là tứ đại chung cực chiến sĩ ra thì ai có thể làm được đây?"

Lâm lôi cũng gật đầu.

Đúng vậy.

Nếu không phải là Long huyết chiến sỹ thì không biết tới năm tháng nào hắn mới đạt tới bát cấp chiến sỹ đây. Ngay cả tiểu đệ Ốc đốn của hắn, mặc dù cũng tu luyện Long huyết mật điển, ngày nay khi đã mười bảy tuổi cũng phải cố gắng lắm mới đạt được tới thất cấp cảnh giới mà thôi.

"ngoại trừ các trưởng bối trong gia tộc các ngươi, sợ rằng chỉ có ta là hiểu rõ nhất về Bất tử chiến sĩ. Các ngươi chính là những Bất tử chiến sĩ, điểm ấy hoàn toàn không thể nghi ngờ gì" Hi tắc nói như chém đinh chặt sắt, "hơn nữa năm huynh đệ các ngươi đều có thiên phú rất cao, nếu tu luyện (Bất tử mật điển), rất có thể đã bước vào cửu cấp cảnh giới."

"Bất tử mật điển?" Ba khắc năm huynh đệ rất mê hoặc.

Lâm lôi ở bên cạnh nói: "Ba khắc, kỳ thật, trong tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc, đối với đấu khí đều có mâu thuẫn, chỉ có thể tu luyện đặc thù phương pháp mới phát triển được. Mà các người là Bất tử chiến sỹ gia tộc, cũng chỉ có thể tu luyện (Bất tử mật điển) mà thôi."

"khó trách chúng ta tu luyện đấu khí luôn không được." lão Ngũ 'Cái Tỳ' than thở.

"các ngươi năm huynh đệ nếu có (Bất tử mật điển), thì ngay từ đầu đã không có khả năng bị bắt." Hi tắc than thở, "Tứ đại chung cực chiến sĩ công kích đều vô cùng cường đại, trong đó Bất tử chiến sĩ phòng ngự cực mạnh, Hổ văn chiến sĩ tốc độ nhanh nhất, Tử diễm chiến sĩ có năng lực quỷ dị là 'Niết Bàn' , mà Long huyết chiến sĩ, chính là một chiến binh toàn diện, công kích, tốc độ, phòng ngự đều rất mạnh."

Hi tắc trong mắt Đức lâm kha ốc đặc thì chính là một đại nhân vật.

Ngay từ khi chung cực chiến sĩ đản sanh, hắn cũng đã tiến vào thánh vực đẳng cấp.

"Hi tắc đại nhân, chúng ta đến bây giờ đều không biết, ngươi tại sao đối chúng ta lại quan tâm như vậy?" Ba khắc tò mò dò hỏi.

Hi tắc nghe xong lời này, không khỏi nhớ lại câu chuyện của năm đó, hắn vẻ mặt biến ảo hồi lâu, rồi than thở: “Huynh đệ của ta là A mạn đạt, tộc trưởng đời thứ nhất của Bất tử chiến sĩ gia tộc, cũng là vị Bất tử chiến sĩ đầu tiên.

"Hơn năm ngàn năm trước, lúc đó Ngọc lan đại lục rất là náo loạn. Khi tứ đại chung cực chiến sỹ, Vũ thần Áo bố lai ân, Đại tế ti cùng một đám người đại chiến đã khiến cho các đại lục lâm vào cảnh nước sôi lửa bỏng."

Cả bọn Lâm lôi đều cẩn thận lắng nghe, kỳ thật, những việc này thật ra này bọn họ đều biết.

"Việc này hoàn toàn chỉ là mặt ngoài mà thôi"

Hi tắc quay về mấy người Lâm lôi cười cười, "trên thực tế thì sự việc kia so với tưởng tượng của các ngươi còn muốn phức tạp hơn rất nhiều. Các cao thủ của Ngọc lan đại lục cùng với cao thủ của các vị diện khác đều cùng chiến đấu ở ngọc lan đại lục"

"Cường giả của các vị diện khác ư?"

Lâm lôi, Tái tư lặc, Ba khắc năm huynh đệ đều há hốc mồm kinh ngạc.

"Đúng vậy." Hi tắc cười cười, "việc này đối với các ngươi mà nói, thật là xa xôi. Mà cái sự kiện kia quả thực là rất hỗn loạn. Có không ít thánh vực cường giả rơi rụng trong trận chiến này. Bởi vì thánh vực cường giả chưa là gì, tiến nhập Ngọc lan đại lục còn có những cường giả mạnh hơn, thậm chí có không ít thần cấp cường giả."

"không ít thần cấp cường giả?" Lâm lôi cảm thấy đầu óc có chút hỗn loạn.

"Đúng vậy"

Hi tắc gật đầu, "kỳ thật, hơn năm ngàn năm trước, có một số cao thủ ở các cao đẳng vị diện tổn hao đại địa đại giới, để tiến vào ngọc lan đại lục với rất nhiều mưu đồ. Lâm lôi, ngươi không biết khi đó chiến đấu thảm liệt tới cỡ nào đâu. Lúc ấy ta cùng A mạn đạt liên thủ hành tẩu tại ngọc lan đại lục. Có mấy lần, ta thiếu chút nữa đã chết, đều là A mạn đạt đã cứu ta. Đương nhiên …ta cũng trợ giúp A mạn đạt vài lần."

Nói đến đây, Hi tắc trầm mặc, tựa hồ nhớ lại những năm tháng ở cùng với A mạn đạt.

Lâm lôi cũng bắt đầu hoài nghi.

Phổ ngang đế quốc, ngọc lan đế quốc hơn năm ngàn năm trước quả thực rất thảm liệt. Hơn năm ngàn năm trước Vũ thần cũng bước vào thần cấp nổi tiếng đại lục. Tứ đại chung cực chiến sĩ cũng là trong hơn năm ngàn năm trước đột ngột đản sanh……

Nghe Hi tắc nói về việc hơn năm ngàn năm trước, cường giả từ các vị diện khác cũng đã thâm nhập đại lục.

"Năm ngàn năm trước dám chắc đã xảy ra cái gì đó khó hiểu, phải chăng là một đại sự." Lâm lôi trong lòng cũng hiểu được vài phần.

"Thôi không nói nữa, chờ các ngươi thực lực đạt tới cảnh giới nhất định, đến lúc đó các ngươi không muốn biết, sợ rằng cũng sẽ có người nói cho các ngươi." Hi tắc cười cười.

Lâm lôi đột nhiên cảm giác, ngọc lan đại lục cũng không phải như trong tưởng tượng đơn giản của hắn.

"Thật ra, làm người không cần cưỡng cầu nhiều lắm. Giống như ta, thích ăn uống thì ăn uống, thích ngắm đàn bà,phụ nữ thì ngắm đàn bà,phụ nữ. Cần tiêu diêu tự tại thì sẽ tiêu diêu tự tại. Ôm nhiều hoài bão? Các ngươi xem cảnh tượng của 'Áo Bố Lai Ân' và Đại tế ti hai người bọn hắn xem. Trên thực tế đã phải chịu không ít áp lực đâu." Hi tắc phẩy tay nói.

Lâm lôi, Tái tư lặc, Ba khắc năm huynh đệ, Bối bối, Hắc lỗ đều lẳng lặng nghe.

Nghe Hi tắc - một thần cấp cường giả bàn về các cường giả khác tại đại lục, cả bọn Lâm lôi đều có một loại đặc thù cảm giác.

"cũng chỉ có đạt tới thần cấp, mới có loại hào khí chỉ điểm giang sơn này mà thôi." Lâm lôi trong lòng thầm nghĩ.

Hi tắc nhìn Lâm lôi liếc mắt, một cái: "Lâm lôi, ta khuyên ngươi một câu."

"Hi tắc đại nhân xin mời cứ nói." Lâm lôi khiêm tốn gật đầu.

Hi tắc gật đầu nói: "Ta biết ngươi đối với Quang minh giáo đình có những mâu thuẫn rất lớn. Ngươi cho dù có phá vỡ được một vài kế hoạch của Quang minh giáo đình thì đối với họ mà nói cũng chỉ là một chút phiền toái mà thôi. Theo ta nghĩ, ngươi lúc này nên an tĩnh tu luyện, không cần tu luyện tới quá cao, chỉ cần khi biến thân ngươi đạt nhập thánh vực cảnh giới là được"

Hi tắc đã phát hiện ra cảnh giới của Lâm lôi rất cao.

Chỉ cần lực lượng của Lâm lôi đạp nhập thánh vực, tại cảnh giới này, ít nhất khi đối mặt với thánh vực cường giả, cho dù đánh không lại thì cũng có thể bỏ chạy.

"Ta đã hiểu." Lâm lôi gật đầu.

"Ba khắc." Hi tắc nhìn về phía Ba khắc năm huynh đệ.

"Hi tắc đại nhân." Ba khắc năm người đều rất cung kính, bọn họ bây giờ cũng đã tin tưởng họ chính là Bất tử chiến sĩ gia tộc đệ tử, nếu người trước mặt chính là huynh đệ của tổ tiên bọn họ thì tự nhiên cũng phải tôn kính.

Hi tắc gật đầu nói: "Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc đều đã suy bại, A mạn đạt gia tộc càng suy bại hơn, ngay cả truyền thừa mật điển cũng bị mất. May mà năm đó, A mạn đạt và ta ở cùng một chỗ trong hơn mười năm, ta từng lưu lại một bộ (Bất tử mật điển) coi như là một phó bản. Nhưng hiện nay đang đặt ở mật thất của Quân đao tổ chức"

Ba khắc năm huynh đệ vừa nghe vậy, con mắt lập tức sáng lên.

Bọn họ vừa rồi chứng kiến được biến thân của Lâm lôi, tứ đại chung cực chiến sĩ đều có thể biến thân. Bọn họ năm huynh đệ không biến thân đã là bát cấp chiến sĩ. Một khi học xong mật điển, có thể biến thân thì thực lực tất nhiên được đề cao rất nhiều.

"Bất quá, mật thất này lại ở khá xa nơi đây. Sáng mai, ta sẽ tự mình trở về một chuyến vậy" Hi tắc nói.

Những lời này của Hi tắc, nếu các nhân vật cao cấp của Quân đao tổ chức nghe được, sợ rằng cũng phải kinh ngạc đến chết.

Lão giáo quan 'Hi Tắc', quả thực quá nổi danh.

Từ đây về tới tổng hành dinh của Quân đao khoảng cách cũng hơn ngàn dặm đường. Việc khiến cho Hi tắc phải vượt một chặng đường xa như thế thật sự là khó có thể chấp nhận nổi.

"cám ơn Hi tắc đại nhân." Ba khắc năm huynh đệ cảm kích đáp lời.

"không cần đa lễ, hy vọng năm huynh đệ các ngươi sau này sẽ trở thành Bất tử chiến sĩ danh tiếng vang xa." Hi tắc giờ phút này cảm tính giống như khi cùng A mạn đạt ở cùng một chỗ hơn năm ngàn năm trước, trong cuộc sống luôn cận kề sanh tử, quả thực là những giờ phút khó quên trong đời.

Một đêm trôi qua, sáng ngày hôm sau.

Đống lửa giờ này chỉ còn là một tầng tro tàn, đám người Lâm lôi cùng đứng lên tiễn Hi tắc.

"Hi tắc đại nhân, chúng ta lập tức sẽ tới ngoại ô của Ba tư nhĩ tỉnh thành, trong một trấn nhỏ, ngươi cứ theo đó mà tìm chúng ta là được." Lâm lôi nói.

Lâm lôi biết thánh vực cường giả có thể khuếch tán linh hồn để tìm người. Về phần thần cấp cường giả, chỉ cần nói đại khái phương vị. bọn họ tự nhiên dễ dàng tìm thấy.

"biết rồi, ha ha, mấy người các ngươi phải thật cố gắng, ta đi trước đây" Hi tắc khôi phục lại bộ dáng đĩnh đạc, tựa hồ những cảm tính từ quá khứ đã tiêu mất hoàn toàn.

Lâm lôi, Ba lỗ khắc năm huynh đệ, Tái tư lặc nhìn theo thân ảnh của Hi tắc đang cực nhanh vọt lên không, biến mất tại phía chân trời.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 38: Đối Sách Của Quang Minh Giáo Đình

S

au khi Hi Tắc rời đi. Đám người của Lâm Lôi liền hướng về phía tỉnh thành Ba Tư Nhĩ thẳng tiến. Lúc này đây, mọi người đều không phải vội vã gì, nhưng vì đội ngũ mới có thêm năm gã bát cấp chiến sỹ nên tốc độ di chuyển cũng tương đối nhanh.

Đến đêm ngày thứ hai, đám người của Lâm Lôi đã tới một toà trấn nhỏ ngoại vi của thành Ba Tư Nhĩ.

"Thị trấn nhỏ này có tên là Khiếu vân phong" Tái tư lặc cười giới thiệu. "Năm đó ta cũng từng ở trong tòa trấn nhỏ này quãng vài chục năm. Cư dân của Vân phong trấn tương đối thưa thớt, hơn nữa, nơi này không phải là nơi đi qua của các trục chính giao thông. Bình thường có rất ít người tới nơi này, bởi vậy nơi đây vẫn luôn tĩnh lặng”.

Lâm lôi gật đầu.

Một vùng đất tĩnh lặng.

Lúc nãy, khi giao thủ với Thi Đặc Lặc, thiếu chút nữa thì hắn đã phải vứt bỏ tính mạng của mình. Lâm lôi liền hạ quyết tâm, bây giờ hắn phải tu luyện tới cảnh giới tối thiểu là cửu cấp chiến sĩ, để đến khi long hóa thì cũng đạt tới cảnh giới sơ nhập thánh vực.

"Nếu đạt tới thánh vực sơ giai, chắc cũng phải mất một vài năm nữa. Kiếm pháp tầng thượng thì ta đã lĩnh ngộ được rồi. Hơn nữa, ta lại am hiểu tốc độ. Cho dù gặp lại Thi Đặc Lặc, bất quá, nếu đánh không lại thì cũng có thể tẩu thoát mà không hề hấn gì"

Lâm lôi đối với khả năng của chính mình khi hoá thân thành long huyết chiến sĩ hiểu được rất rõ ràng.

Sau khi uống huyết của Bối thiết giáp long cùng với khỏa long tinh kia, Lâm Lôi lúc này chính là biến dị long huyết chiến sĩ, có ưu điểm của bối thiết giáp long gồm cả tốc độ và phòng ngự đều rất cao.

Năm huynh đệ Ba khắc cũng rất yêu thích sự yên lặng của thị trấn nhỏ này. ánh mắt họ ánh lên vẻ kiên nghị.

"một ngày nào đó. nhất định chúng ta sẽ báo thù cho thê tử của mình" Năm huynh đệ Ba khắc cũng biết rõ mối quan hệ của Lâm Lôi, Tái Tư Lặc với Quang minh giáo đình.

Lúc này, bọn họ đã cùng với Lâm Lôi trở thành những kẻ cùng hội cùng thuyền.

Tất cả đều có mối thù thâm sâu với Quang Minh giáo đình.

Và thế là buổi tối đó tại Vân phong trấn, đám người Lâm Lôi đã nhanh chóng làm quen với những quý tộc trong trấn nhỏ này, rồi sau đó lại tốn hao thêm một vạn kim tệ để mời người kiến tạo một tòa phủ đệ.

Một vạn kim tệ. Tại trấn nhỏ này đủ để kiến tạo một toà phủ đệ vô cùng xa xỉ.

Sang đến ngày thứ hai, Lâm Lôi liền quay về đón hai chị em Lệ bối tạp, Lệ na tới nơi này. Từ nay về sau, đám người Lâm Lôi quyết định an cư tại đây, nhất tâm tu luyện.

"Ầm"

Sóng biển hung hăng đánh lên bờ rồi hoá thành những bọt nước tung bay. Một bóng người từ phía biển cực nhanh bay lại đây, chỉ trong chốc lát, bóng người đã bay tới bờ biển. Kẻ này chính là Thi đặc lặc.

"Thật là một chuyện phiền toái" Thi đặc lặc trong lòng phiền não chất đầy.

Giáo đình đối với năm bát cấp thân thể này phi thường coi trọng. Sợ rằng có thể vì họ mà bỏ qua một người, một thánh vực cường giả, hay chính là đắc tội với Áo bố lai ân đế quốc bọn họ cũng nguyện ý. Hải đình tư vì phòng ngừa vạn nhất mà đã biệt phái Thi Đặc Lặc xuất mã.

Nhưng kết quả lại là……

Thi đặc lặc ánh mắt tập trung vào một tòa thần điện phía xa xa, đó chính là Quang minh thần điện.

"Hô." Thi đặc lặc trực tiếp ngự không phi hành, những kỵ sỹ canh gác xung quanh Quang minh thần điện khi thấy có bóng người phi hành tới đây liền lộ ra vẻ khẩn trương. Nhưng khi nhìn thấy Thi Đặc Lặc thì tất cả liền thở phào nhẹ nhõm.

Quang minh thần điện tầng thứ chín.

"Thi đặc lặc đã trở về" Hải đình tư đã nhìn thấy Thi đặc lặc bay trở về qua cửa sổ phía trước "Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao Thi đặc lặc lại trở về có một mình?"

Hải đình tư cảm thấy có một điều gì đó không ổn.

"Chi nha." Cửa phòng trực tiếp mở ra mà không có thông báo.

Vẫn dáng vẻ lạnh lùng như hàn băng ngàn năm, Thi đặc lặc tiến vào.

"Thi đặc lặc. Chuyện gì đã xảy ra vậy? Năm bát cấp thân thể đâu?"

Hải đình tư nhíu mày dò hỏi.

Thi đặc lặc lắc đầu đáp: "Giáo hoàng bệ hạ. Năm bát cấp thân thể đó chúng ta không chiếm được rồi"

"Chuyện gì đã xảy ra?" Hải đình tư sắc mặt trầm xuống.

Bát cấp thân thể đối với Quang minh giáo đình mà nói, đã có thể coi như là năm thánh vực cường giả.

Thi đặc lặc thanh âm trầm thấp đáp: "Giáo hoàng bệ hạ. Lúc đầu ta cùng với những người khác áp giải năm huynh đệ một đường đi tới. Nhưng khi đi vào Đức khoa quận thành, chúng ta đã gặp hai người."

"Hai người?" Hải đình tư băn khoăn, ở nơi đó sợ rằng không ai có thể ngăn cản Thi đặc lặc.

"Lâm lôi, Tái tư lặc." Thi đặc lặc thanh âm phát lạnh.

"Lâm lôi? Tái tư lặc?" Hải đình tư chợt cảm thấy run người.

Gã Lâm Lôi biến mất đã hơn ba năm. Không ngờ cũng liên quan tới chuyện này.

Những hình ảnh của ba năm trước bỗng chợt hiện về trong đầu Hải đình tư. Khi quyết định phải giết Lâm lôi, một tuyệt thế thiên tài, Hải đình tư thật không nỡ xuống tay. Nhưng quả thực là không có biện pháp khác, bất quá, các đây ba năm tại Hách Tư Thành, Lâm Lôi đã biến mất cho đến nay không ai phát hiện ra.

Nhưng tại sao Lâm Lôi lại cùng với Tái tư lặc cùng nhau xuất hiện tại đây vậy?

"Ý của ngươi là, Tái tư lặc do Lâm Lôi cứu ra?" Hải đình tư chợt hỏi.

Thi đặc lặc gật đầu đáp: "Đúng vậy, gã Lâm lôi này đích thực lực là một người phi thường, phi thường cường giả. Ở đẳng cấp dưới Thánh vực, tuyệt đối không ai là đối thủ của hắn. Chỉ có thánh vực hoặc là cấp bậc cường giả cao hơn mới có thể chiến thắng hắn."

"Sáu cửu cấp cường giả. Hắn có khả năng giết nhiều như thế ư?" Hải đình tư có chút không tin.

Thi đặc lặc trịnh trọng đáp: "Giáo hoàng bệ hạ. Ta phải nói cho ngươi rõ. Gã Lâm Lôi này có sự trợ giúp của hai ma thú rất lợi hại, bọn chúng đều là cửu cấp ma thú. Hơn nữa, Lâm Lôi đã bước vào cảnh giới thứ tư, cảnh giới thượng địa lĩnh ngộ. Đã tiếp cận thánh vực đỉnh cấp."

"đến gần thánh vực đỉnh cấp?" Hải đình tư giật mình.

Phải biết rằng, càng lên cao, cảnh giới càng khó tăng. Thậm chí, có người còn hơn trăm năm cũng không thể nhích lên nổi một bước.

"Thật cảm thán a, Lâm Lôi đã có thể dẫn động được sức mạnh siêu việt của thiên địa để công kích, quả thực là phi thường đặc thù, chỉ là ta cảm giác được, hắn chuẩn bị đột phát tiếp một tầng nữa của địa lực lĩnh ngộ.Những người nắm giữ quy tắc của địa một cách hoàn hảo quả thực là rất ít. Mà cho dù như thế, cũng chỉ khiến cho ta bị một vết thương nhẹ." Thi đặc lặc nghĩ đến 'Đại Địa Áo Nghĩa' địa công kích của Lâm lôi, liền cảm thấy quái dị.

"Ta cho tới bây giờ cũng không có phát hiện qua loại công kích nào giống như thế này. Loại công kích này, không phải đấu khí, cũng không phải đan thuần lực lượng, mà là ……" Thi đặc lặc trong lúc nhất thời cũng không thể nào dùng ngôn ngữ của mình miêu tả lại được.

Nghe Thi đặc lặc nói như vậy, Hải đình tư trong đáy lòng bỗng giật mình.

Có thể khiến cho Thi Đặc Lặc, một thánh vực đỉnh phong bị một vết thương nhẹ. Tin tức này quả thực là rất kinh người.

"Phương pháp công kích của hắn có đặc thù chỗ ở chỗ nào? Phải làm sao để phòng ngự?" Hải đình tư lập tức hỏi tới.

Thi đặc lặc gật đầu đáp: "Công kích của hắn có thể xuyên thấu qua bên ngoài để truyền vào trong cơ thể. Nói cách khác, nếu chỉ có phòng ngự cường đại ở bên ngoài thôi thì cũng chẳng có tác dụng gì"

"Ân?" Hải đình tư nhướng mày.

"Chiêu này chính là công kích các bộ phận ở bên trong cơ thể, là những nơi phòng ngự yếu nhất. Biện pháp tốt nhất để chống lại chiêu này đó là dùng đấu khí bảo vệ bên trong cơ thể, dùng đấu khí bao bọc xung quanh lục phủ ngũ tạng."

Thật ra, loại sóng chấn động của Lâm lôi xuyên thấu qua vật chất xuống đất rồi truyền lại khi lực này tiếp thụ thêm lực chấn động từ lòng đất để tăng thêm sức công phá.

Nhưng là, khi lực công phá được truyền trở lại, cho dù người bề ngoài có lực phòng ngự cao tới đâu, hơn nữa trong cơ thể cũng phải có một tầng đấu khí đồng dạng bảo vệ thì mới khiến cho sóng chấn động suy giảm trước khi tác động tới nội tạng.

"Loại hình công kích này quả thực là không cách nào có thể phòng ngự hoàn toàn. Chỉ có thể sử dụng tối đa đấu khí để chống đỡ. Bởi vì công kích này chính là uy lực của lòng đất." Thi đặc lặc than thở, "hơn nữa ta có cảm giác. Gã Lâm lôi này hẳn là đã có thêm những lĩnh ngộ mới. Nếu như sau này hắn sử dụng loại công kích này, có thể sẽ vô cùng đáng sợ. Loại công kích của hắn quả thực là thái quá quỷ dị.”

Thi đặc lặc quả thực đánh giá Lâm Lôi rất cao.

Hải đình tư trong lòng càng thêm lo lắng.

"Gã Lâm Lôi này nhất định phải chết" Hải đình tư có chút sợ hãi thực sự. Nếu mặc cho Lâm lôi phát triển thì đối Quang minh giáo đình quả thực là một uy hiếp quá lớn.

"Hãy nói tiếp đi. Dù sao thì ta cũng tin tưởng hai người đó hoàn không thể ngăn được ngươi." Hải đình tư trầm giọng nói.

Thi đặc lặc gật đầu đáp: "Đúng vậy. Bất luận là Lâm lôi hay là Tái tư lặc cũng đều chỉ là cửu cấp mà thôi. Ngay chính bản thân ta cũng muốn giết chết Lâm lôi lúc đó. Nhưng đột nhiên lại xuất hiện thêm một người… là Hi Tắc, vua sát thủ Hi Tắc."

"Hi tắc?" Hải đình tư hoài nghi hỏi "Không phải là hắn muốn công khai chống lại Quang minh giáo đình đó chứ?"

"Sao lại không được?" Thi đặc lặc thở dài nói, "Hi tắc đã đạt tới cảnh giới thần cấp rồi"

"đạt tới thần cấp cảnh giới?"

Câu nói này giống như một trận lôi điện đánh trúng Hải Đình Tư khiến hắn mê muội một hồi. Lúc này, tại Ngọc Lan đại lục đã đản sanh thêm một người nữa đạt tới cảnh giới thần cấp.

"Thần cấp?" Hải đình tư nhìn chằm chằm Thi đặc lặc.

"đúng vậy, thần cấp." Thi đặc lặc lại gật đầu.

Hải đình tư trầm mặc hồi lâu.

"Hi tắc hắn nói cái gì?" Hải đình tư tĩnh táo trở lại hỏi.

"Hi tắc muốn ta nhắn với Quang Minh giáo đình rằng từ nay về sau tuyệt đối không được động tới năm huynh đệ kia nữa. Nếu không, hắn sẽ trực tiếp đồ sát thánh đảo của Quang minh giáo đình." Thi đặc lặc nói. Những lời này giống như một cây trọng chuy nện vào giữa trái tim của Hải đình tư.

Năm bát cấp thân thể, là đại biểu của năm thánh vực đỉnh cấp sau này. Quả thực là không cam lòng.

"Gã Hi tắc này tại sao lại nói như vậy?" Hải đình tư con mắt nheo lại, "căn cứ theo những gì ta biết về Hi tắc thì người này không tham quyền thế, tiêu diêu tự tại. Hắn ta sẽ không bao giờ vì một người xa lạ tốn hao một điểm khí lực đâu."

Quả thực là những quan điểm của Hi Tắc đúng là như vậy, mặc kệ người lạ bất kể sanh tử hắn cũng không quan tâm.

"Không, có khả năng Hi Tắc làm việc đó vì người khác…"

Hải đình tư đột nhiên nhướng mày một cái, mắt sáng rực lên.

"Ta đã biết rồi" Hải đình tư thở dài nói.

"là vì nguyên nhân gì vậy, bệ hạ?" Thi đặc lặc dò hỏi.

Hải đình tư thở dài đáp: "Trong những tài liệu của Quang Minh giáo đình chúng ta có lưu lại thì hơn năm ngàn năm trước, trong thời kỳ hỗn loạn thì Hi Tắc có một người bạn tốt là A mạn đạt, nếu người được Hi Tắc coi trọng như thế thì chỉ có một khả năng, đó chính là hậu nhân của A mạn đạt"

"Bất tử chiến sĩ?" Thi đặc lặc cũng có chút hiểu được.

"Ta quả thực là vẫn rất kinh ngạc, tại Ngọc lan đại lục này, như thế nào mà gặp được năm bát cấp thân thể. Cho dù có suy nghĩ lại hết thảy cũng không thông, Bất tử chiến sĩ. Tứ đại chung cực chiến sĩ, Bất tử chiến sĩ trong thân thể ẩn chứa nguồn lực cực mạnh ."

Hải đình tư trầm mặc chỉ trong chốc lát, trong đầu đã nhanh chóng khôi phục thanh minh.

"Vậy năm huynh đệ kia không thể động vào. Điểm này thì không phải nghi ngờ gì" đắc tội với ai chứ cũng không có thể đắc tội với thần cấp cao thủ được.

"Nhưng gã Lâm lôi thiên phú thật là đáng sợ kia, tuyệt đối không thể để sống sót." Hải đình tư nhìn về phía Thi đặc lặc. "Thi đặc lặc, vậy Hi Tắc không nói Quang minh giáo đình không được động tới Lâm Lôi chứ?"

Thi đặc lặc gật đầu.

Hải đình tư tự tin cười.

"Đây mới đúng là Hi Tắc, hắn mặc dù thích thạch điêu, nhưng tuyệt đối sẽ không vì một thạch điêu đại sư mà động chân tay với Quang minh giáo đình"

Hi tắc quả thực là một người cao ngạo.

Để cho hắn phải liều mạng ra tay, quả thực là cũng không có quá nhiều người. Trong đó hiển nhiên là Lâm Lôi cũng không có cái năng lực ấy.

"Thi đặc lặc. Ngươi về trước nghỉ ngơi đi. Tiện thể truyền cho Lan Đạm lại đây." Hải đình tư ra lệnh.

"Vâng, bệ hạ."

Qua khoảng mười phút đồng hồ, một tiếng gõ cửa tiếng vang lên.

"Vào đi" Hải đình tư lãnh đạm nói.

Một người có mái tóc dài màu bạc, vóc người cao thon đi đến. Không thể nghi ngờ gì, nàng ta đích thị là một nữ nhân. Một mỹ nữ cực kỳ xinh đẹp. Chỉ là nàng ta có hơi thở lạnh như băng khiến cho nhiều người không dám thân cận.

"bệ hạ." Lan đạm khom người nói.

Hải đình tư trực tiếp ra lệnh: "Ngươi ngày mai đái lĩnh năm cửu cấp thiên sứ, trực tiếp xuất phát đi tới Áo bố ân đế quốc. Mục đích của sáu người các ngươi chính là giết chết Lâm Lôi. Xong việc ta sẽ mang vận mệnh của Lâm Lôi đem tặng cho ngươi."

"Vâng thưa, bệ hạ."

Lan đạm, chính là một thiên sứ được phái xuống Quang minh giáo đình. Nàng là một thiên sứ bên trong một lục cấp thân thể. Tại Ngọc Lan đại lục thì với những thân thể như thất, bát cấp thân thể còn khó tìm chứ lục cấp thân thể thì rất dễ dàng tìm được. Nhưng chỉ cần như vậy cũng đủ để Quang minh giáo đình sở hữu không ít cửu cấp thiên sứ.

"nhớ kỹ, không tiếc hết thảy phải giết chết Lâm lôi." Hải đình tư nhắc nhở.

Lan Đạm ngẩn ra, rồi sau đó cũng tuân mệnh.

Thiên sứ thực lực quả thực là rất mạnh, cho dù yếu nhất như thiên sứ hai cánh, cũng đã là thánh vực sơ giai thực lực, Lan Đạm bọn họ một đám người chánh thức thực lực đều rất mạnh, chỉ là phải chịu hạn chế về mặt thân thể. Đều không thể phát huy trăm phần trăm thực lực.

Nhưng nếu liều mạng thì hoàn toàn có thể tại thời khắc cuối cùng của tánh mạng, phát huy thánh vực thực lực.

Nếu sáu thiên sứ cùng vây công lập tức tạo thành 'Thiên Sứ chiến Trận' trong truyền thuyết. Bọn họ sáu người cùng xuất mã, đừng nói là Lâm Lôi, hay là thánh vực sơ giai cao thủ, sợ rằng đều có thể bị giết chết.

"đi đi"

Hải đình tư đạm mạc nói.

Sáu cửu cấp thiên sứ. Vì giết chết Lâm Lôi, dù có chết cả sáu hắn cũng chấp nhận được. Dù sao thiên phú phát triển của Lâm Lôi cũng khiến cho Hải đình tư cảm thấy sợ hãi.

"không thể để hắn phát triển hơn được!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 39: Tháng Ngày Lo Lắng

Áo Bố lai ân đế quốc rất bài xích các tông giáo, bởi vậy cả Quang minh giáo đình và Hắc ám giáo đình đều phải ẩn nấp âm thầm. Một khi bị phát hiện đều bị Áo bố lai ân đế quốc diệt trừ không lưu tình chút nào.

Với thái độ này của Áo bố lai ân đế quốc, khiến cho thế lực của Quang minh giáo đình tại đế quốc này không cách nào khuếch trương được.

Tại các thành trì trọng yếu Quang minh giáo đình bố trí không ít nhân mã, nhưng ở các quận thành cũng chỉ có hơn mười người mà thôi.

Về phần các thành nhỏ, đôi chỗ chỉ có vài người, thậm chí có địa phương chỉ có một người hoặc nơi có nơi không.

Về phần hương trấn thì lại càng không cần phải nói chuyện.

Thế lực liên lạc mật độ không lớn, cảnh này khiến quang minh giáo đình muốn tìm ra Lâm lôi quả thực là phi thường khó khăn.

Cho dù không biết Lâm lôi rốt cuộc trốn đi đâu nhưng Lan Đạm cầm đầu sáu người vẫn xuất phát rời thánh đảo, nhắm hướng Áo bố lai ân đế quốc đi tới.

Tại Tây bắc hành tỉnh, tỉnh thành Ba tư nhĩ, bên ngoài Vân phong trấn.

Lâm lôi, Tái tư lặc, Ba khắc năm huynh đệ, Lệ bối tạp tỷ muội đều yên tĩnh ngụ lại nơi này. Tỷ muội Lệ bối tạp tu luyện có phần vất vả hơn bởi còn phải lo cho việc ăn uống của tất cả mọi người.

Đối với dân cư trong trấn thì Lâm lôi chính là một quý tộc, về phần Tái tư lặc chính là quản gia, Ba khắc năm huynh đệ còn lại là năm hộ vệ.

Đám người Lâm lôi ở phía tây của trấn, gia đình gần nhất cũng cách bọn họ vài trăm thước bên ngoài.

"tỷ tỷ, ta ngày hôm qua triệu hồi một bộ xương khô, rất đáng yêu. chỉ đứng ngây ngốc." Lệ bối tạp, Lệ na cùng trở về từ một vùng đất nhỏ bỏ hoang bên cạnh trấn. Mỗi ngày, trừ những lúc nấu ăn, giặt giũ ra thì các nàng đều rất chăm chỉ tu luyện.

"Lệ bối tạp, tại em tham chơi lại gọi về một bộ xương chiến binh biệt khiến cho thời gian tu luyện đang quá chậm đó." Lệ na có chút bất mãn.

Lệ bối tạp quả thực ham chơi, bộ xương khô binh, mỗi ngày đều bị Lệ bối tạp hành hạ.

"biết rồi, tỷ tỷ, ta sẽ rất nhanh vượt qua ngươi thôi" Lệ bối tạp thấp giọng nói. Tỷ tỷ của nàng hôm nay đã có thể gọi về cương thi liễu.

Không thể không nói, Lệ bối tạp tỷ muội linh hồn rất mạnh, tu luyện vong linh ma pháp cũng rất thần tốc.

Tỷ muội hai người lúc này đi tới một mảnh đất trống, hôm nay bọn Lâm lôi có kế hoạch tiếp tục kiến thiết toà phủ đệ ở giữa.

"Lâm lôi đại ca tu luyện quả thực quá quái dị." Lệ bối tạp nói thầm.

Giờ phút này Lâm lôi đang một tay giơ hắc ngọc trọng kiếm, một tay vung tử huyết thần kiếm. Trong tay Lâm lôi, hắc ngọc trọng kiếm nhẹ nhàng, phảng phất không có một tia sức nặng. Nhưng ngược lại, tử huyết nhuyễn kiếm lại trầm nặng như một ngọn núi, không hề tầm thường.

"cử trọng nhược khinh, cử khinh nhược trọng ......"

Lâm lôi khóe miệng có mỉm cười.

Cho dù là dùng tử huyết nhuyễn kiếm hay là hắc ngọc trọng kiếm, tại cảnh giới cao có thể tương thông nhau. Tỷ như 'Thế' này là một cảnh giới, cơ hồ bất kỳ công kích nào cũng đồng dụng địa lực lượng.

đao kiếm côn bổng hoặc là quyền cước tất cả đều có thể dụng "Thế" trong đó

Cảnh giới 'Dẫn Động thiên Địa', trở thành cảnh giới mà chỉ có một người có thể miêu tả.

Song "cử trọng nhược khinh" cảnh giới, không cách nào chuyển sang dùng cho 'Tử Huyết nhuyễn Kiếm' thật hoàn hảo. Dù sao tử huyết nhuyễn kiếm thân mình đã rất nhẹ. Lâm lôi trải qua mười ngày nghiên cứu, ngồi trên mặt đất, cảm thụ gió thổi tràn ngập thiên địa. Sau mười ngày, rốt cục cũng đã có lĩnh ngộ.

Phong vổn vô hình, lúc thì nhu hòa như vòng tay của tình nhân, khi thì cuồng bạo như khai sơn liệt thạch.

"Cử khinh nhược trọng."

Lâm lôi huy bổ ra tử huyết thần kiếm, chỉ thấy tử huyết nhuyễn kiếm phát ra tia sáng bàng bạc, dĩ nhiên, cũng phát ra tiếng sấm ì ầm. Mặt đất bằng phẳng bỗng chốc sinh ra một trận cuồng phong cuồn cuộn.

"Phong hệ đan thể ma pháp 'Thứ Nguyên Chi Nhận' quả thực là một thể công kích ma pháp cực mạnh. Thứ nguyên chi nhận uy lực thậm chí có thể xé toạc không gian. Vậy, có thể đưa 'Thứ Nguyên Chi Nhận' vào kiếm pháp thi triển ra không?"

Lâm lôi suy tư.

Những con đường lớn rồi cũng dẫn về chung một chỗ, thế này cao hơn một tầng. Do hắn đối với hắc ngọc trọng kiếm lĩnh ngộ 'Đại Địa Pháp Tắc' mà thi triển ra.

Mà Lâm lôi xem ra đối với tử huyết nhuyễn kiếm lĩnh ngộ 'Phong nguyên Tố Pháp Tắc' thi triển ra. Hắn đang đi trên một con đường đúng đắn, không quanh co.

Hôm nay Lâm lôi dựa theo những lĩnh ngộ của mình về pháp tắc mà đi tới, chỉ có điều là những pháp tắc này quá mức huyền ảo, để lĩnh ngộ được phải rất là gian nan. Có một điều may mắn là bản thân Lâm lôi chính là song hệ nguyên tố thân hòa lực đều là siêu đẳng. Trình độ kếy hợp tự nhiên phi thường cao.

Khả cho dù như thế, không có mấy năm hoặc là một quãng thời gian đủ dài, muốn có điều thành tựu như thế cơ hồ không có khả năng.

"Hưu."

Một đạo tàn ảnh từ trên không trực tiếp rơi xuống phía sau Lâm lôi.

"Hi tắc đại nhân." Lâm lôi khom người hành lễ.

Hi tắc cười gật đầu: "Ba khắc bọn họ năm huynh đệ đâu?"

"Bọn họ đang tu luyện tại gian phòng phía. Hi tắc đại nhân, xin mời đi theo ta." Lâm lôi mỉm cười hướng căn phòng phía sau đi đến, nhưng hi tắc đột nhiên có chút kinh ngạc nhìn xuống dưới chân Lâm lôi .

mặc dù nhìn từ phía ngoài thì, lâm lôi cũng như thường nhân khác cùng bước đi như thế.

nhưng là hi tắc đã ở vào cảnh giới nào?

Hắn rõ ràng cảm giác được, lâm lôi bước đi trên mặt đất phi thường có quy luật, tựa hồ hàm chứa một loại đặc thù ba động. Kỳ thật, Lâm lôi trường kỳ đắm chìm trong tu luyện nên cho dù bước đi bình thường, cước bộ tự nhiên uẩn hàm chứa đại địa mạch động.

"Quả nhiên là một thiên tài." Hi tắc trong lòng than thở.

Đi một đoạn không xa, Hi tắc liền thấy được Ba khắc năm huynh đệ đang tu luyện tại một khối đất ánh lên quang mang màu vàng, ánh mắt tập trung, tay giơ những khối cự thạch lớn nhỏ khác nhau để rèn luyện.

"Hát!"

Ba khắc năm huynh đệ trên người cơ thể phát ra du lượng địa quang mang, cơ bắp cuộn lên như những con rắn phi thường thô to, hữu lực.

"Hi tắc đại nhân." Ba khắc năm huynh đệ thấyHi tắc lập tức đình chỉ tu luyện.

"Các ngươi năm tiểu tử kia, huấn luyện quả thực rất liều mạng a." Hi tắc phẩy tay cười nói, "tu luyện hiệu quả cảm giác thế nào?"

Trong Ba khắc năm huynh đệ, lão Tứ 'Bố Đặc' hưng phấn đáp: "chúng ta trước sau huấn luyện đều cảm giác không được nhanh. Nhưng trong khu vực trọng lực thuật bao trùm tu luyện, chẳng những bên ngoài thân cơ thể, mà ngay cả trong cơ thể đều cảm giác được sự tiến bộ nhanh chóng."

Trong khu vực trọng lực thuật tăng tới tám lần dẫn lực tác dụng lên toàn thân thể kể cả nội tạng kinh mạch.

"Không sai, ta từng thấy qua mật điển của bất tử chiến sỹ cũng có nói qua điều này" Hi tắc gật đầu, trong tay liền xuất hiện một quyển sách mới tinh dường như được làm bằng bạc.

Ba khắc năm huynh đệ lập tức con mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm mật điển này.

"Đây là Bất tử mật điển?" lão Ngũ 'Cái Tỳ' trừng lớn con mắt, ánh mắt nóng cháy nhìn chằm chằm vào quyển sách.

"Đúng vậy." Hi tắc nở nụ cười.

lão Ngũ 'Cái Tỳ' vung tay lên, giống như ảo ảnh trực tiếp đỡ lấy Bất tử mật điển, hắn lập tức mở mật điển, bốn người còn lại cũng dán mắt vào mật điển.

Năm gã cường tráng cùng mở mắt thật to chăm chú nhìn vào quyển sách.

Đó đích xác là một tràng cảnh rất thú vị.

"ha ha." Hi tắc nở nụ cười. Lâm lôi khóe miệng cũng có một ý cười nhẹ.

Hi tắc nhìn về phía lâm lôi, thấp giọng nói: "Lâm lôi, ta nhận thấy bọn họ năm huynh đệ cũng giống như tổ tiên, đầu óc vô cùng đơn giản, nếu ở bên ngoài rất dễ bị người ta lừa gạt. Ta hy vọng ngươi mang theo bọn họ."

"Hi tắc đại nhân, xin yên tâm." Lâm lôi đáp ứng.

Từ khi tiếp xúc với Ba khắc năm huynh đệ một đoạn thời gian. Lâm lôi phát hiện, năm huynh đệ này đều ân oán rõ ràng, tâm tính thô tráng. Cũng không có gì tâm cơ, muốn mắng chửi ai thì chửi, không giấu ở trong bụng.

Với loại tính cách này, Lâm lôi dường như rất thích, đó chính là chân tình!

"bọn họ năm huynh đệ, một khi tu luyện Bất tử mật điển, tốc độ tiến bộ phỏng chừng nhanh hơn vài phần. Trong vòng một năm sẽ đạt tới cửu cấp chiến sỹ" Hi tắc trong lòng thầm nghĩ.

Hắn nhìn Lâm lôi liếc mắt một cái.

"Gã lâm lôi này, hẳn là rất đáng tín nhiệm."

Trong mắt Hi Tắc, ba khắc năm người trình độ còn xa mới bằng được Lâm lôi. Dù sao Ba khắc năm huynh đệ đều là hậu nhân của huynh đệ sinh tử của hắn. Mà Lâm lôi, chỉ là một thạch điêu sư, một môn nghệ thuật mà hắn yêu thích mà thôi.

Đối với Lâm lôi, chỉ có thể xem như thưởng thức.

Đối Ba khắc năm huynh đệ, thì lại như là như tử tôn bình thường rất thương yêu.

Hi tắc rất nhanh rời đi, đại khái qua nửa năm thời gian. Toà phủ đệ cũng kiến tạo thành công, Lâm lôi chờ mọi người yên ổn xong, bắt đầu trường kỳ tu luyện.

Biết Lâm lôi bọn họ cư ngụ tại đây, ngoại trừ Hi tắc sợ rằng cũng chỉ có Da Lỗ mà thôi.

Da lỗ đã sớm phái người, mỗi tháng cố định mang thông tin cơ bản về Quang minh giáo đình, về ngọc lan đại lục cùng với Ốc đốn đích tin tức tới cho Lâm lôi.

Mặc dù ở hương trấn nhỏ, đối với đại lục bất kỳ sự tình gì Lâm lôi đầu biết được.

Phía tây Vân phong trấn, trong rừng, Lâm lôi một mình một người ở chỗ này tu luyện.

Ba năm sau.

Tu luyện tại Vân phong trấn ba năm qua, Quang minh giáo đình vẫn truy tìm hắn không được. Bản thân Lâm lôi lại hoàn toàn đắm chìm tu luyện nên tiến bộ cũng là thật lớn.

gió nổi lên, lá khô rụng.

Lâm lôi ngửa đầu nhìn bầu trời, trên không trung một đầu thanh phong điêu giương cánh cực nhanh phi hành, Lâm lôi khóe miệng có một tia cười nhạt, trong tay hắc ngọc trọng kiếm đột nhiên lăng không hướng không trung đâm thẳng tới.

"Phốc!"

Từ đầu mũi kiếm của Lâm Lôi, cả không gian đều sinh ra tia nhàn nhạt, tự nhiên như sóng gợn, loại sóng không gian này cực nhanh hướng không trung truyền tới.

Chỉ trong nháy mắt công phu, đã vọt tới hơn ngàn thước trời cao.

"Phốc!"

Ngũ cấp ma thú thanh phong điêu thân thể chấn động, rồi sau đó liền trực tiếp rơi xuống.

"rốt cục cũng đạt tới bách trọng lãng đích cảnh giới" Lâm lôi trong mắt có một tia tự tin, "nếu hôm nay tái đấu với Thi đặc lặc kia thì nếu chịu của ta một kích, phỏng chừng không phải vết thương nhẹ vậy đâu"

Đại địa áo nghĩa chi tam trọng lãng!

Đại địa áo nghĩa chi thập trọng lãng!

Đại địa áo nghĩa chi bách trọng lãng!

Tổn hao ba năm thời gian, đối với sự lĩnh ngộ Đại địa áo nghĩa, Lâm lôi đã đạt tới cảnh giới cực kỳ cao thâm. Lúc này lực công kích cũng càng thêm đáng sợ.

Ngàn thước ngoại xa đã có thể giết chết ngũ cấp ma thú.

sợ rằng chính là thánh vực sơ giai cường giả cũng khó có thể làm được, dù sao thì đấu khí càng phát ra xa càng yếu đi, đạt tới khoảng cách nhất định sẽ suy yếu đến độ không còn tác dụng gì nữa.

Nếu đem đấu khí so sánh với, 'sóng chấn Động' trong quá trình truyền đi xa, mặc dù sẽ bị yếu đi. Nhưng là sự suy giảm sẽ ít đi rất nhiều.

lúc đầu “Tam trọng lãng” chỉ có tác dụng trong vòng nhiều nhất là mười thước mà thôi. Khoảng cách quá xa thế này thì chấn động không cách nào giết chết được ngũ cấp ma thú.

Mà đạt tới thập trọng lãng, trong vòng trăm thước khoảng cách, có thể đánh chết ngũ cấp ma thú.

Mà bách trọng lãng, uy lực càng gia tăng rất nhiều, đừng nói một ngàn thước, mà kể cả hai ba ngàn thức cũng không phải là vấn đề.

Đây chính là chiêu bài quan trọng của Lâm lôi, nếu không tới thời khắc nguy hiểm hắn sẽ không dễ dàng sử dụng chiêu này.

"bất quá, “Phong chi áo nghĩa” này, làm như thế nào để đột phá đây?" Lâm lôi tay vừa động, hắc ngọc trọng kiếm liền cắm vào vỏ kiếm sau lưng, trong tay lâm lôi xuất hiện thanh tử huyết thần kiếm.

Ba năm tu luyện, tử huyết nhuyễn kiếm tầng thứ tư cảnh giới 'Phong Chi Áo Nghĩa', Lâm lôi mới chỉ lĩnh ngộ được tầng đầu tiên 'Phong ba Động'.

"Đúng ra phong hệ ma pháp, bất kể tốc độ hay công kích hẳn là rất mạnh mới đúng. Nhưng làm thế nào để 'Thứ Nguyên Chi Nhận' có thể từ trong kiếm thi triển ra đây?"

Lâm lôi có loại cảm giác.

Thứ nguyên chi nhận, hoàn toàn có thể từ trong tử huyết nhuyễn kiếm thi triển ra. Nhưng là để đi đượctới đích trên đường bao phủ tầng tầng lớp lớp sương mù, Lâm lôi căn bản không biết từ chỗ nào đột phá.

"Lâm lôi đại ca, lâm lôi đại ca." Từ ngoài rừng truyền đến tiếng của Lệ bối tạp.

Lâm lôi tay nhấc thanh phong điêu đi tới, với con thanh phong điêu này, mọi người sẽ có được thêm rất nhiều tin tức.

"Lâm lôi đại ca, vừa mới có tin chuyển đến cho huynh" Lệ bối tạp về phía Lâm lôi sáng lạn cười.

"A?"

Mỗi tháng một phong tín kiện được đưa tới, Lâm lôi nói: "Lệ bối tạp, là tín kiện được thanh phong điêu mang đến trong đêm hôm nay ." Nói rồi Lâm lôi tiếp nhận tín kiện, liền xé mở tín phong.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 40: Bất Tử Chiến Sỹ Biến Thân

Đọc những thông tin về Ốc đốn trong phong tín kiện gửi tới, Lâm Lôi không khỏi nhíu mày.

"Ốc đốn hắn báo danh tham gia ký danh đệ tử vũ thần môn vào sang năm à?" Lâm lôi có chút nghi hoặc cũng có chút bất mãn, "Nếu muốn vào được Vũ thần môn, hay chính là Vũ thần môn đích truyền đệ tử, thì nhiều nhất cũng phải đạt tới thánh vực. Long huyết chiến sĩ nếu tu luyện cẩn thận cũng có thể đạt tới thánh vực sao?"

Lâm lôi rất rõ ràng, gia nhập vũ thần môn, đối với tự thân tiến bộ tác dụng không lớn.

Dù sao, với đẳng cấp thánh vực, thì long huyết chiến sĩ trăm phần trăm có thể đạt tới đích. Chung cực chiến sĩ đâu phải là câu chuyện nói giỡn.

Về phần thần cấp.

không gặp, Vũ thần Áo bố lai ân nhiều năm qua, vậy mà ký danh đệ tử, còn có thân truyền đệ tử, không có một ai đạt tới thần cấp sao? Để đạt tới thần cấp không phải cứ có thần cấp cao thủ dạy dỗ là thành công."

"đối với pháp tắc lĩnh ngộ, nếu có được dạy liệu có thể đạt được không? mọi người có người có thể lĩnh ngộ, người khác thì chỉ có thể chính tự mình lĩnh ngộ mà thôi."

Lâm lôi đối với lựa chọn tham gia vũ thần môn ký danh đệ tử của chính đệ đệ mình có chút bất mãn.

Bất quá, lúc này đệ đệ của hắn đã trưởng thành.

"Ốc đốn, có lựa chọn như vậy cũng trách không được hắn." Lâm lôi tiếp tục đọc, nhưng khi tới mặt sau, lâm lôi trên mặt liền hiện lên vẻ tươi cười, "ha ha, nguyên lai ốc đốn tiểu tử này hắn, ha ha ……"

Da lỗ phái người đưa tín kiện tường thuật tỉ mĩ Ốc đốn sở dĩ tham gia vũ thần môn ký danh đệ tử chủ yếu là vì nguyên nhân nhắm tới đế quốc Thất công chủ.

"Hy vọng Ốc đốn có một tình yêu hoàn mỹ, ít nhất không nên giống ta." Lâm lôi từ đáy lòng chúc phúc cho đệ đệ của mình.

Đích xác, trở thành Vũ thần môn đích ký danh đệ tử. Hơn nữa trở thành Vũ thần môn Đại môn chủ có thể được gia nhập vũ thần môn của khai quốc hoàng đế vũ thần 'Áo Bố Lai Ân'. Khi đó nếu muốn kết hôn với đế quốc công chúa, đích xác cũng không khó khăn là mấy.

Đọc xong tín kiện, từ trong tay Lâm lôi toát ra ngọn lửa.

"Xuy xuy." Tín kiện trực tiếp bị đốt cháy thành tro tàn.

Lâm lôi liền ở bên ngoài chờ Lệ bối tạp, đang hướng chính phủ đệ đi trở về.

Bên cạnh việc còn đang tiếp tục yên lặng địa tu luyện, Lâm lôi chỉ còn chú ý tới chuyện của Ốc đốn, căn cứ những gì mà tín kiện miêu tả, vị đế quốc Thất công chủ là một cô nương phi thường xinh đẹp, phi thường đáng yêu, thiện lương. Hơn nữa đế quốc hoàng đế vẫn sủng ái nàng, khiến cho việc theo đuổi đế quốc Thất công chủ rất khó khăn.

Trong đó, địa vị so với Ốc đốn đích xác có tới mấy người cao hơn.

Chỉ là ……

Vị đế quốc Thất công chủ nọ với Ốc đốn hẳn là quan hệ phi thường thân mật. Thường xuyên cùng Ốc đốn du ngoạn bên ngoài.

Năm thứ hai sau sự kiện ký danh Vũ thần môn đệ tử cũng là năm thứ tư của bọn Lâm Lôi tại tiểu trấn Vân phong.

"Lâm lôi đại ca, ngươi có tín kiện."

Lệ bối tạp mang tới một tín kiện, Lâm lôi tiếp nhận tín kiện lập tức mở đọc. Bởi vì dựa theo tiến độ, tháng này sẽ có báo kết quả của việc chọn ký danh đệ tử của Vũ thần môn. Với thực lực của đệ đệ hẳn là có thể thành công.

"Ân, thất bại ư?" Lâm lôi đọc nội dung của tín kiện, nhướng mày một cái.

Vũ thần môn ký danh đệ tử cuối cùng đã chọn một người tên là Bố lỗ mặc. Đây cũng không phải là người vào tới vòng thi đấu trong cùng.

Trong số mười người lọt vào vòng trong cùng do Vũ thần hoặc đệ tử thân truyền của Vũ thần lựa chọn. Ốc đốn đích xác đã tiến vào danh sách mười người này. Nhưng cuối cùng Vũ thần môn lựa chọn chính là Bố lỗ mặc.

"Lại là một thiên tài?" Lâm lôi giật mình.

Bố lỗ mặc, năm nay ba mươi hai tuổi, vừa mới bước vào cửu cấp chiến sĩ cảnh giới. Quả thực là người rất có thiên phú.

"Bất quá, nếu nói về thiên phú. Ốc đốn hẳn là so với hắn còn mạnh hơn một chút. Ốc đốn năm nay mới hai mươi mốt tuổi mà đã bước vào bát cấp chiến sĩ cảnh giới" Ốc đốn bước vào bát cấp, Lâm lôi cũng là hơn một tháng trước mới biết.

Hai mươi mốt tuổi đã đạt bát cấp chiến sĩ, thật là kinh người a.

"Ân?" nhìn vào hồ sơ Bố lỗ mặc, Lâm lôi chú ý tới một chỗ.

"Ca ca của Bố lỗ mặc, dĩ nhiên là thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á'." Lâm lôi đáy lòng giật mình, Áo lợi duy á khi mới sơ nhập thánh vực, đã dễ dàng đánh bại tinh không kiếm thánh đế long quả thực là một thiên tài nhân vật.

Sơ nhập thánh vực đánh bại một người đạp nhập thánh vực nhiều năm hơn, một là thánh vực cường giả, cũng không phải là không có khả năng.

Vấn đề chính là cảnh giới.

Tỷ như Lâm lôi, bây giờ cảnh giới đã có thể so sánh với thánh vực đỉnh phong cảnh giới. Chỉ là đấu khí, lực lượng còn xa mới đáp ứng đủ. Bởi vậy, lúc này mới không cách nào đạp nhập thánh vực.

Đến khi đủ lực lượng, đấu khí là có thể đạp nhập thánh vực.

Sự việc này đã khiến cho Lâm lôi mỗi ngày đều tốn hao phần lớn thời gian để tu luyện đấu khí, để nhanh chóng bước vào cửu cấp chiến sĩ cảnh giới.

"không biết Ốc đốn bây giờ tâm tình thế nào." Lâm lôi trong lòng thầm nghĩ, năm đó hắn vẫn chỉ là một tiểu tử không biết tới phiền não, hôm nay chắc là đã trưởng thành rất nhiều rồi.

Lâm lôi đối với Ốc đốn, quả thực là rất thương yêu.

"hoàng đế của đế quốc, nếu có tin tức tình báo, hẳn là biết Ốc đốn chính là Long huyết chiến sĩ gia tộc đệ tử, và Ốc đến bây giờ thực lực rõ ràng có thể long hóa hoàn toàn. Đệ đệ của ta thân là long huyết chiến sĩ, thì nữ nhi của hắn nếu là người hoàng tộc cũng không có gì là lạ"

Thật ra Lâm lôi đối với hoàng tộc, vương tộc, đều không có gì kính sợ cả.

Hắn kính sợ nhất chính là cường giả chân chính, họ là những người đứng ở đỉnh như vũ thần, đại tế ti, vua sát thủ, ma thú sơn mạch và hắc ám sơn mạch hai Đại vương giả.

Cái quan trọng của cảnh giới chính là lực lượng. Với cảnh giới của hắn bây giờ mà nói, lực lượng đấu khí quả thực vẫn còn rất yếu.

Đồng dạng là 'cử Trọng Nhược Khinh'.

Lâm lôi thi triển ra so với thánh vực cường giả thi triển ra, lực công kích chênh lệch tới mấy chục lần.

Đồng dạng là 'Đại Địa Áo Nghĩa',

hôm nay đích thân Lâm lôi, có thể xuất kỳ bất ý khiến cho thánh vực cường giả trọng thương. Nhưng nếu do thánh vực cường giả thi triển, hoàn toàn có thể giết chết đối phương trong nháy mắt.

Sóng chấn động, đồng dạng là sóng Tam trọng chấn động. Nhưng là lực lượng sóng chấn động của chính thân mình thì cường độ được khuyếch trương lên rất nhiều, nhưng nếu là 'sóng chấn Động' của thánh vực cường giả thì cường độ có thể cao hơn gấp bội.

"trụ cột!"

Lâm lôi khoanh chân ngồi trên giường ở giữa phòng, toàn thân lân giáp đột ngột phủ đầy.

Đấu khí màu xanh đen lưu động rất nhanh trong kinh mạch, trong long huyết chiến sĩ huyết mạch ẩn chứa một lượng lớn đặc thù năng lượng. Hắn đang tu dưỡng long huyết đấu khí.

Từ trong hạ đan điền.

Đấu khí đã bao phủ khắp người, long huyết đấu khí như một thứ chất lỏng không ngừng vận chuyển vòng quanh khu vực trung ương, giữa hạch tâm thong thả chạy vòng quanh.

Lâm lôi thở dài một hơi, màu trắng của khí lưu giống như lợi kiếm từ trong miệng phun ra.

"Từ bát cấp đỉnh tới cửu cấp, không biết phải tốn hao bao lâu đây." Hơn bốn năm khổ tu, đã khiến cho Lâm lôi đạt tới bát cấp đỉnh phong cảnh giới. Nhưng là tu luyện như thế này, cái hao phí nhất chính là thời gian.

Hôm nay Lâm lôi, nếu biến thân, thì vẫn chỉ là cửu cấp đỉnh phong như trước.

Mà một khi đạt tới cửu cấp, thì sau khi biến thân chính là thánh vực sơ giai.

Từ cửu cấp đỉnh tới thánh vực sơ giai. Đây chính,nhưng là một sự chênh lệch rất lớn.

"ha ha, ha ha ……" đột nhiên ngoài phòng truyền đến một tiếng cười to, Lâm lôi nghi hoặc từ trên giường đứng lên: "Mới sáng sớm, Ba khắc bọn họ năm huynh đệ như thế nào lại cao hứng như vậy?"

Vào lúc này, bên ngoài vẫn tràn ngập sương mù. Nếu là người thường thì kể cả trong vòng năm thước cũng khó có thể thấy được nhau.

"Ba khắc đại ca, các ngươi sáng sớm cười to cái gì thế, ta và tỷ tỷ vẫn còn rất buồn ngủ đây." Lệ bối tạp bất mãn la lên.

Lâm lôi thị lực so với thường nhân cao hơn rất nhiều, chỉ liếc mắt, một cái đã thấy được chỉ là lão Đại 'Ba Khắc' đang hưng phấn cười.

"lão Đại, ngươi cao hứng cái gì thế?" Bốn huynh đệ còn lại của hắn cũng từ trong phòng đi ra hỏi.

"Ta thành công đạt tới cửu cấp chiến sĩ cảnh giới rồi" Ba khắc hưng phấn quay về phía bốn đệ đệ nói, "ha ha, nếu biến hình ta rốt cục có thể đạt tới thánh vực sơ giai"

Bất tử chiến sĩ biến thân quy luật cùng với Long huyết chiến sĩ giống nhau, nếu bình thường đạt tới cửu cấp, một khi biến thân đó là thánh vực sơ giai.

"Thánh vực sơ giai?" mới vừa đi ra khỏi phòng Tái tư lặc cũng chấn động.

Lâm lôi, Lệ bối tạp tỷ muội. còn có Ba khắc bốn anh em còn lại đều kinh ngạc.

Lâm lôi con mắt tỏa sáng.

"Ba khắc, ngươi đã đột phá?" Lâm lôi khó có thể ức chế hưng phấn địa nói.

Ba khắc cuống quít gật đầu: "đúng vậy, đại nhân, ta đã thật sự đột phá." Trước sau, Ba khắc năm huynh đệ đều xưng hô với Lâm lôi là 'Lâm Lôi đại Nhân', Mà tại đây, trong thôn trong trấn. Lâm lôi trong mắt mọi người là một quý tộc, năm huynh đệ là hộ vệ, tự nhiên đều xưng hô Lâm lôi là đại nhân.

Bốn năm qua, mọi người cũng đều quen với thói quen xưng hô này.

Dù sao Ba khắc năm huynh đệ, phi thường cảnh trực hào sảng. Đầu óc cũng là không bằng Lâm lôi, Tái tư lặc. Bởi vậy, đám người này chỉ cần nghe theo những chủ định của Lâm Lôi

"Đi, chúng ta tới khu đất trống phía tây để ngươi thể hiện một chút bản lĩnh cho chúng ta kiến văn rộng rãi một chút" Lâm lôi lập tức nói.

Mọi người lập tức trùng trùng kéo nhau ra khu đất phía tây của phủ đệ. Bởi vì lúc này, trời vẫn còn sớm nên đa phần mọi người vẫn đang ngủ say. Xung quanh một bóng người cũng không có.

"Biến thân thành thánh vực sơ giai, chủ nhân, ta lúc nào mới có thể đột phá đây?" Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' bên cạnh Lâm lôi có chút phiền não nói.

Hắc lỗ đã dừng lại ở cửu cấp đỉnh đã thật lâu.

"Hống ~~" bối bối ở bên cạnh nổi giận gầm lên một tiếng, "Hắc lỗ, ngươi quả thực là tâm tư giảo hoạt, ta biết ngươi có chủ ý nhằm vào thánh vực ma tinh hạch của lão Đại kia"

Lâm lôi cười lắc đầu.

Cửu cấp đỉnh ma thú để đạt tới thánh vực cảnh giới bình thường đều phải dựa vào chính mình đột phá. Đương nhiên, nếu ăn một viên đồng chúc tính thánh vực ma tinh hạch, cũng là có cơ hội đột phá thành công rất lớn.

Đương nhiên, cũng có thể thất bại.

"Hống ~~" hắc lỗ quay sang Bối bối rống lên "Bối bối, ta không có thể… chỉ có ngươi. Ngươi liên tục trong bốn năm nay, thực lực một mực phát triển, còn ta thì đang đình trệ"

Bối bối rốt cuộc cũng không biết là chủng loại ma thú nào.

Nhưng Bối bối tuyệt đối là một chủng ma thú so với Hắc văn vân báo thiên phú còn đáng sợ hơn. Mặc dù bốn năm trước, Bối bối thực lực ngang hàng với Hắc lỗ, nhưng trên thực tế Bối bối vẫn đang trên đà phát triển.

Sau bốn năm, hôm nay Bối bối, hoàn toàn có thể nắm chắc thắng được Hắc văn vân báo.

Bất luận là tốc độ, phòng ngự, đều đáng sợ kinh người.

"Sợ rằng chính là thánh vực cường giả muốn giết chết Bối bối cũng phải tốn hao một ít khí lực." Lâm lôi đáy lòng cảm khái vạn lần, bốn năm trước Bối bối phòng ngự đã đáng sợ, bây giờ càng khiến cho không ai có thể biết trước được.

"Hắc lỗ, lão Đại có thánh vực ma tinh hạch của hắc ám thuộc tính, mà ngươi là hắc ám, phong song thuộc tính đích. Ngươi ăn, khả năng thất bại rất cao. Không đáng giá. Ta là thuần túy đích hắc ám thuộc tính, chờ tới khi ta tự mình đạt tới độ phát triển cực hạn, nếu có ăn khả dĩ sẽ thành công cao hơn ngươi đó" Bối bối ngạo nghễ,hãnh diện nói, "như thế nào, ngươi không hài lòng, muốn nếm thử móng vuốt của ta sao?"

Hắc lỗ gầm nhẹ một tiếng, rồi không lên tiếng nữa.

Bối bối kiêu ngạo, hãnh diện ngẩng đầu cười, Hắc lỗ làm vậy đã xúc phạm tới một người, nếu là ma thú khác chắc chắn sẽ bị Bối bối thu thập.

Mà lúc này, Ba khắc đã bắt đầu biến thân.

"Bối bối, đừng ồn ào" Lâm lôi giờ phút này ngưng thần nhìn về phía Ba khắc đang đứng ở trước mặt mọi người.

"ha ha, mọi người xem … tốt lắm,được rồi."

Ba khắc hưng phấn nói, chỉ nghe tiếng cơ thể xé rách vang lên tiếng 'Xuy Xuy' không ngừng, Ba khắc cả người bắt đầu điên cuồng bành trướng, đồng thời màu sắc trên thân thể cũng bắt đầu biến hóa.

"… lý ba lạp!"

Vốn thân cao hai thước vậy mà cơ thể Ba khắc vẫn đang tiếp tục lớn hơn. Chỉ trong nháy mắt công phu, Ba khắc biến thành một người cao ba thước cường tráng, đáng sợ giống một quái vật hình người.

Ba khắc toàn thân biến thành màu xanh biếc.

Cả cơ thể như một khối nham thạch ẩn tàng một lực lượng cường đại khó có thể thấy được. Rồi sau đó, màu xanh trên cơ thể bắt đầu sáng lên như Đại Lý thạch rồi hình thành một tấm khải giáp màu trắng bao bọc tất cả các vị trí trên cơ thể. Ngay cả ở trên đầu Ba khắc lúc này cũng có một cái đầu khôi.

Khải giáp, đầu khôi đều từ bên trong cơ thể hắn mọc ra, quỷ dị một cách đáng sợ.

Hơn nữa, Ba khắc cả người liền phá không bay ra ngoài, nháy mắt công phu lại bay trở về, rồi sau đó lăng không mà đứng.

"ha ha, thánh vực, đây là thánh vực lực lượng." Ba khắc hưng phấn đấm hai tay vào nhau một cái. Lập tức không khí cũng bị chấn động theo.

Đây đúng là thánh vực Bất tử chiến sĩ!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 41: Uy Lực Trăm Sóng

Sương mù mờ mịt, Lâm Lôi, vong linh đại ma đạo 'Tái Tư Lặc', Lệ Bối Tạp tỷ muội và đệ đệ Bối Bối, Hắc Lỗ đều cũng giật mình vừa hưng phấn nhìn thánh vực Bất Tử chiến sĩ trước mắt.

Thân thể cường tráng, cánh tay mạnh mẽ, đôi chân to lớn ……

Nhìn thánh vực Bất Tử chiến sĩ, liền cảm thấy một loại hơi thở cường hãn đập vào mặt,đặc biệt là màu trắng bên ngoài khải giáp như nham thạch tầng tầng lớp lớp bao trùm toàn thân, khiến cho Ba Khắc cả người giống như một cỗ máy chiến tranh.

Cho dù cao tới hơn hai thước hai, nhưng bốn người bây giờ theo chân đại ca bọn họ 'Ba Khắc',tựa như những thiếu niên chưa trưởng thành,chiều cao chỉ là đến ngực Ba Khắc mà thôi.

"Thánh vực a, đại ca, ngươi có cảm giác gì?" lão Tam 'Hắc Sa' hai mắt tỏa sáng.

Lăng không mà đứng, thánh vực Bất Tử chiến sĩ phát ra thanh âm trầm thấp, hơn nữa trong thanh âm còn có tiếng vang: "Cảm giác rất cường tráng, trước đó chưa từng có gì cường tráng hơn nữa, có thể dễ dàng phi hành được rồi, chắc là bản năng giống nhau."

Bình thường thánh vực cường giả phải thấu hiểu được cảnh giới gì đó.Nhưng là tứ đại chung cực chiến sĩ lại không cần, chỉ cần năng lượng cũng đủ, tứ đại chung cực chiến sĩ huyết mạch thần kỳ khiến cho bọn họ có bản năng phi hành,giống như một ít thánh vực cấp bậc ma thú, chỉ cần đạt tới thời kỳ trưởng thành, có thể tự nhiên phi hành,đây là thiên phú!

"Ha ha, lão Nhị, lão Tam, lão Tứ, lão Ngũ, các ngươi cũng đừng có gấp, các ngươi không phải đều đã đạt tới bát cấp đỉnh phong rồi sao.

chỉ cần tiến từng bước một, ,cũng sẽ đạt cửu cấp,đến lúc đó biến thân sẽ giống ta." Ba Khắc thanh âm trầm thấp trả lời, tuy thanh âm rất trầm thấp cũng che dấu không được sự hưng phấn hắn của hắn.

Lâm Lôi chứng kiến việc này,cũng vì cùng là chung cực chiến sĩ mà cảm thấy cao hứng cho năm huynh đệ.

Ba khắc năm huynh đệ tu luyện thân thể thời gian so với Lâm lôi dài hơn nhiều, lúc trước bị Thi Đặc Lặc áp giải, bọn họ năm huynh đệ đều quá ba mươi tuổi rồi. khi đó sớm đã là bát cấp chiến sĩ .

Bát cấp chiến sĩ thân thể, cho tới lúc đó không có tu luyện qua Bất tử mật điển.

Khi tu luyện, tự nhiên tốc độ nhanh kinh người, dù sao thân thể quyết định số lượng đấu khí dung nhập, như thế thân thể cường hãn, bọn họ năm huynh đệ đều đạt tới bát cấp đỉnh phong. Nhưng mà hôm nay, Ba khắc đột phá thêm một tầng, bước vào cửu cấp.Cửu cấp Bất tử chiến sĩ. Biến thân sẽ là thánh vực sơ giai.

"Từ bát cấp đỉnh phong đến cửu cấp, cái này đột phá cũng dễ dàng, tuy nói khó cũng khó. nhưng không chừng chúng ta chỉ cần mấy năm công phu nữa." lão Ngũ 'Cái Tỳ' nói,đột phá lên cửu cấp, đích thị rất khó nói.Như Lâm Lôi, hôm nay không sai lắm, là bát cấp đỉnh phong. Cũng có thể ngày mai đã đột phá, cũng có thể hơn ba, bốn năm nữa mới có đột phá.

Ba Khắc đột nhiên nhìn về phía Lâm Lôi, hưng phấn chờ mong nói: "Lâm Lôi đại nhân, ngươi dụng chiêu Đại Địa Áo Nghĩa công kích ta thử xem một lần nữa đi."

"Ngươi muốn thử ư?" Lâm lôi bất đắc dĩ cười.

Lâm Lôi sở dĩ khiến cho năm người cam tâm tình nguyện xưng hô là 'Đại nhân'. nhận Lâm Lôi làm thủ lĩnh, cũng vì Lâm Lôi có vũ lực hoàn toàn áp đảo năm huynh đệ. Mấy năm nay năm huynh đệ này tu luyện Bất Tử mật điển, có thể biến thân Bất Tử chiến sĩ, đã cùng Lâm Lôi giao thủ vài lần.

Bất Tử chiến sĩ phòng ngự đích xác rất mạnh.

Nhưng là 'Đại Địa Áo Nghĩa' công kích quá quỷ dị, chấn động này xuyên thấu qua Bất Tử chiến sĩ khải giáp, xuyên qua cơ thể. chỉ yếu đi một chút. Còn đại bộ phận ' sóng chấn động ' đều công đánh tới nội tạng,Lâm Lôi lúc ấy chỉ là sử dụng chiêu yếu nhất là 'TamTrọng Lãng', nhưng cũng để cho bọn họ năm huynh đệ bị thương nhẹ.

"Đại Địa Áo Nghĩa phi thường nguy hiểm. Ba Khắc, nếu ngươi chỉ là tỷ thí, kết quả cũng như xưa mà thôi. Để cho ta từ từ gia tăng uy lực. Ta không dám dùng cực mạnh công kích." Lâm Lôi thành khẩn nói.

Đại Địa Áo Nghĩa ‘Bách trọng lãng’.

Chiêu này uy lực mạnh hơn ‘Tam trọng lãng’ mấy chục lần, Lâm Lôi đã tính toán qua, chiêu này công kích đánh chết thánh vực sơ giai không thành vấn đề.

"yên tâm đi. đại nhân, ngươi từng bước gia tăng, ta cũng sẽ không sính cường đâu." Ba khắc thanh âm trầm thấp vang lên.

"Tốt lắm." Lâm Lôi gật đầu nói. "Ngươi bây giờ đã là thánh vực, ta tựu trực tiếp biến thành long huyết chiến sĩ đây." Lâm Lôi cởi áo, rồi sau đó toàn thân lập tức hiện ra long phiến màu đen, gai nhọn ngay sau đó cũng mọc ra.

Trong chớp mắt, Lâm Lôi đã biến thành long huyết chiến sĩ.

" Con mắt của đại nhân, mỗi lần chứng kiến đều làm cho trong lòng người người ta phát lạnh." Lão Ngũ 'Cái Tỳ' thấp giọng nói, ba người còn lại cũng đều gật đầu.

Bối thiết giáp long, đồng tử màu vàng lợt, lạnh lùng không có cảm tình.

"Ba khắc, trước tiên ta sử dụng tay không thi triển Đại Địa Áo Nghĩa, nếu ngươi tiếp nhận được toàn bộ. Ta sẽ sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm." Lâm Lôi thấp giọng nói.

Thông qua nắm tay, hoàn toàn có thi triển Đại địa áo nghĩa,nhưng nói về uy lực, so với Hắc Ngọc trọng kiếm uy lực giảm hơn một nửa.

"Hảo, đến đây đi, đừng hạ thủ lưu tình." Ba Khắc cũng tràn ngập hưng phấn, giờ phút này trong đôi mắt màu xanh của hắn cũng có một tia màu vàng.

Lâm Lôi chân đạp đất, cả người lập tức hóa thành tàn ảnh nhằm phóng lên không trung hướng về Ba Khắc.

"Thập trọng lãng." Lâm Lôi quát khẽ một tiếng.

Hữu quyền giống như sấm đánh, đâm thủng trường không trực tiếp oanh kích vào khải giáp màu trắng trên ngực Ba Khắc. Ba Khắc chỉ cảm thấy như có lực vạn quân đấm vào người.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"……

Công kích quỷ dị, xuyên thấu qua khải giáp của hắn, xuyên thấu qua cơ thể Bất Tử đấu khí,tựa như trọng chùy bình oanh kích tại trái tim, ruột gan phèo phổi,nội tạng trong cơ thể đều có một trận chấn động.

Nhưng mà trong cơ thể Ba Khắc, Bất Tử đấu khí cũng thẩm thấu bảo hộ nội tạng.

"Ha ha, không có việc gì, làm lại." Ba Khắc con mắt cũng sáng lên, Lâm Lôi tay không thi triển thập trọng lãng công kích, dĩ nhiên không đả thương được hắn chút nào,chỉ là cảm thấy nội tạng chấn động mà thôi.

Lâm Lôi gật đầu.

đích xác, nếu phòng ngự cực mạnh của thánh vực Bất tử chiến sĩ, ngay cả mình dùng tay không thi triển thập trọng lãng cũng tiếp không được. Không xứng nói là phòng ngự cực mạnh trong tứ đại chung cực chiến sĩ.

"Tốt lắm, ta sẽ từ từ gia tăng uy lực." Lâm Lôi cũng không nhiều lời, lập tức bắt đầu công kích.

Ba Khắc trong lòng rất hiểu, Bất Tử chiến sĩ không am hiểu chính là tốc độ, kỳ thật là khi cùng Lâm Lôi chính thức giao đấu, tốc độ của Lâm Lôi cũng có thể một quyền kích trúng người hắn mà hắn không có cách nào né tránh.

Sóng chấn động không ngừng từ từ gia tăng.

Từ thập trọng. Đến hai mươi trọng, ba mươi trọng ……

"Phòng ngự quả nhiên lợi hại, Ngay cả chín mươi trọng đều cũng có thể kháng." Lâm lôi mắt sáng lên, lạnh lùng nói, "Ba Khắc, tiếp một kích tay không cực mạnh của ta."

Ba Khắc chăm chú nhìn lên.

Ba Khắc phải thừa nhận, vừa rồi chín mươi trọng công kích đã làm hắn bị thương, chỉ là khả năng khôi phục của Bất tử đấu khí vô cùng cường hãn. Những vết thương nhẹ trong chớp mắt đã điều trị xong.

"Bách trọng lãng!"

Lâm lôi cả người giống như gió lốc bay lên, rồi sau đó quyền đầu trong mắt Ba khắc càng lúc càng gần. cuối cùng trực tiếp nện lên ngực hắn.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"……

Ba Khắc cảm thấy như bị cự hình vẫn thạch công kích, nội tạng trong cơ thể chấn động kịch liệt, rất nhanh như động đất, trong nháy mắt công phu có trăm thứ chấn động công kích tới.

Ba khắc cảm thấy trong cơ thể một trận sôi trào, máu tươi trực tiếp dâng tới yết hầu.Hắn tưởng đã áp chế được, thì trong cơ thể lại có một trận máu tươi trào lên, cuối cùng nhịn không được Ba Khắc lập tức phun ra một ngụm.

"Đại ca." Bốn huynh đệ của y lập tức kinh ngạc chạy tới.

"Ba Khắc." Lâm lôi cũng là lấy làm kinh hãi.

"không có việc gì." Ba Khắc ói ra một ngụm máu tươi nhưng lại cảm thấy dễ chịu hơn, "Thụ thương không quá nặng. Vết thương nhỏ bé này, Bất Tử đấu khí của ta trong ba ngày có thể hoàn toàn chữa khỏi."

Ba Khắc bội phục nhìn Lâm Lôi: "đại nhân, cảnh giới của người so với chúng ta cao hơn nhiều lắm. Ta bây giờ năng lượng bản thể so với người cường hãn hơn, nhưng vẫn như trước đánh không lại."

Nếu là bốn năm trước, Lâm Lôi tuyệt đối không phải đối thủ của Ba Khắc hôm nay.

Nhưng bốn năm qua, Lâm Lôi đối với Đại Địa Áo Nghĩa đã lĩnh hội sâu hơn rất nhiều, năm đó từ tam trọng lãng tới bây giờ đã đạt bách trọng lãng cảnh giới, uy lực gia tăng mấy chục lần.

"Nếu ta sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm, Bách trọng lãng uy lực còn có thể gia tăng gấp đôi." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, Đại Địa Áo Nghĩa sử dụng trọng kiếm thi triển ra uy lực lớn nhất.

"Nếu toàn lực thi triển, Hắc Ngọc Trọng Kiếm bách trọng lãng công kích,phỏng chừng có thể gây trọng thương thậm chí giết chết thánh vực sơ giai Bất Tử chiến sĩ." Lâm Lôi đáy lòng tính toán.

Bất Tử chiến sĩ phòng ngự đích thực phòng ngự đã nổi danh.

Thánh vực sơ giai Bất tử chiến sĩ cũng chống không được, thánh vực sơ giai chiến sĩ bình thường như thế nào mà cản nổi?

"Bách trọng lãng công kích, thánh vực sơ giai gặp phải, phỏng chừng chắc chắn hẳn phải chết rồi." Lâm lôi đáy lòng rất tự tin.

Lực lượng bản thể cùng cảnh giới hỗ trợ lẫn nhau.Lâm lôi bản thể năng lượng từ bốn năm trước so sánh bây giờ gia tăng không nhiều lắm. Nhưng cảnh giới quả thật đã tăng thêm mấy chục lần. từ cửu cấp đỉnh phong tới thánh vực sơ giai, bình thường thực lực cũng đã gia tăng hơn mười lần.

"Ba Khắc." Tái Tư Lặc mỉm cười nói. "các ngươi năm người bản thể năng lượng không kém gì Lâm Lôi, như Ba Khắc hôm nay càng đã vượt qua Lâm lôi. Chỉ là là các ngươi cảnh giới quá thấp. Lâm Lôi đã nói qua cho các ngươi cảnh giới tu luyện của hắn chia làm bốn tầng, bình thường kĩ sảo là tầng thứ, tầng thứ hai là ‘Cử Trọng Nhược Khinh’, tầng thứ ba là “Thế’, tầng thứ tư là ‘Đại Địa Áo Nghĩa’. nhưng hôm nay các ngươi năm người chỉ là cậy thân thể cường hãn, cảnh giới tu luyện chỉ là ở tầng giữa, cảnh giới hai bên chênh lệch quá lớn."

Ba Khắc cũng giải trừ biến thân, khôi phục hình thái bình thường.

"Từ bốn năm qua, Lâm lôi đại nhân đã chỉ dạy chúng ta rất nhiều. Bất quá, năm huynh đệ chúng ta quả thật là ......" Ba khắc xấu hổ cười cười.

"Lão đầu, ngươi nghĩ rằng ta là thiên tài a, đại nhân năm nay mới hai mươi lăm tuổi , cảnh giới phỏng chừng đều cũng đã đạt tới thánh vực đỉnh phong." lão Ngũ 'Cái Tỳ' đối với Tái Tư Lặc không điểm tôn trọng nói.

Tái Tư Lặc một không tức giận nhìn Cái Tỳ một cái.

"Các ngươi lực lượng cường hãn, sử dụng đều là trọng hình vũ khí, tương đối dễ dàng lĩnh ngộ 'Cử Trọng Nhược Khinh', bất quá các ngươi dã cũng đừng nóng vội. chỉ cần tĩnh tâm tu luyện, nói không chừng ngày mai sẽ có lĩnh ngộ." Lâm Lôi cổ võ.Nhưng thật ra Lâm lôi biết bản thân mình có rất nhiều ưu thế.Hắn có nguyên tố thân hòa lực siêu đẳng, thân là ma pháp sư, tinh thần dễ dàng kết hợp tự nhiên, hiểu được tự nhiên, đặc biệt cùng kiếm pháp kết hợp, cảnh giới đề cao nhanh là đương nhiên.

"Vâng, đại nhân." Ngũ huynh đệ đều cũng gật đầu.

Ba Khắc ngũ huynh đệ đều cũng biết, hôm nay Lâm lôi cũng là bát tám cấp đỉnh phong, một khi đột phá, Lâm Lôi biến thân đã có thể là thánh vực sơ giai. Hơn nữa Lâm Lôi cảnh giới cao như vậy , đến lúc đó cùng Lâm Lôi chênh lệch càng lớn.

"Không thể để như vậy được." Năm huynh đệ đều cũng quyết tâm chăm chú tu luyện.

Chớp mắt, đã một năm thời gian trôi qua.

Gió thu hiu hắt.

Lâm Lôi hướng về phía xa, Nhìn Ba Khắc năm huynh đệ tu luyện không khỏi nở nụ cười, Ba khắc năm huynh đệ khí lực so với Lâm lôi còn cường đại hơn, vũ khí bọn họ đều do Lâm Lôi tốn hao kim tệ mời Đạo Sâm thương hội chế tạo.

Năm đại trường phủ.

Trường phủ, luận nói về độ dài chừng hai thước, độ dài khá kinh người, hơn nữa kích thước lớn,nguyên liệu đều là cực kỳ trân quý,mỗi một thanh búa lớn sức nặng làm cho người ta sợ hãi, năm ngàn ba trăm cân.

"Lão Ngũ 'Cái Tỳ' ngộ tính ngược lại là cao nhất, hắn là người thứ nhất lĩnh ngộ 'Cử Trọng Nhược Khinh'. Ngoài hắn ra bốn người còn lại đều chưa lĩnh ngộ được."

Mặc dù đã hơn một năm qua, nhưng ngoại trừ Ba khắc thì bốn người bọn hắn vẫn còn dừng lại tại bát cấp đỉnh, không có đột phá. Kinh ngạc duy nhất chính là Cái tỳ lĩnh ngộ được cảnh giới'Cử Trọng Nhược Khinh'.

Tái Tư Lặc một năm nay đã cũng cố gắng tu luyện, lão già hơn tám trăm tuổi này, cũng bị sự tiến bộ của đám người Lâm Lôi, Ba Khắc mà có chút xấu hổ, cảnh giới cũng có sự phát triển.

Lâm Lôi nhìn lá khô rơi xuống, trong lòng đột nhiên trầm xuống.

"Năm năm, năm năm rồi, ta cũng nên giải quyết cái hẹn năm năm đó đi." Lâm nhìn về hướng tây bắc, đó chính là hướng Xích Nhĩ quận thành.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 42: Ước Hẹn Năm Năm

Lâm Lôi vẫn còn nhớ chính mình đã đưa ra lời hứa. "Hy vọng Chiêm Ni đừng quá trông chờ."Lâm Lôi biết, cho dù Chiêm Ni vẫn quyết định đi theo hắn như trước, Lâm Lôi cũng nhiều nhất chỉ cho Chiêm Ni cùng Lệ Bối Tạp tỷ muội đi theo mình. Lâm Lôi không có khả năng sinh cảm tình,đã trải qua nhiều kiếp nạn như vậy, ở sâu thẳm trong trái tim Lâm Lôi đã đóng băng rồi, băng phong rất lạnh, rất dầy.

Để làm tan trái tim băng giá của Lâm Lôi là rất khó, rất khó. nghĩ đến cảm tình, Lâm Lôi tự nhiên nghĩ tới tiểu Ốc Đốn. "Nhờ Da Lỗ phái người đưa thư tới, Ốc Đốn tiểu tử này gần một năm nay cùng đế quốc Thất công chúa vẫn tình cảm nồng đượm a, bất quá, căn cứ bức thư miêu tả, Ốc Đốn muốn kết hôn đế quốc Thất công chúa cũng không phải chuyện dễ dàng."

Nhưng đế quốc Thất công chúa điều kiện thật tốt quá, thiện lương, thuần khiết, xinh đẹp, địa vị cao, hoàng đế sủng ái. Người theo đuổi nàng nhiều lắm, Lâm Lôi hôm nay chỉ có thể đáy lòng chúc phúc cho đệ đệ có thể có được một tình yêu hoàn mỹ. Ít nhất, không thể như hắn.

Nửa tháng sau.

"Đại nhân." lão Ngũ 'Cái Tỳ' hưng phấn vọt lại nơi Lâm Lôi vừa mới hoàn thành một tòa thạch điêu hưng phấn nói, "Đại ca hắn cũng lĩnh ngộ ‘Cử Trọng Nhược Khinh’ rồi."

"Thật không?" Lâm Lôi thu bình đao, kinh ngạc hỏi, "Ba Khắc đạt tới ‘Cử Trọng Nhược Khinh” cảnh giới?"

"Đúng vậy, đại nhân, sao người không tới xem một chút." Cái Tỳ đề nghị.

Lâm lôi cười nói: "Như vậy, Cái Tỳ ngươi đi gọi tất cả mọi người vào đại sảnh, ta có một việc nói với các ngươi một chút."

"Vâng."

Cái Tỳ biết Lâm Lôi có chuyện trọng yếu, liền gật đầu. một lát sau giữa đại sảnh, mọi người đều đã tụ tập, lúc này, khi những người khác đều cũng đang nói về chuyện Ba Khắc lĩnh ngộ 'Cử Trọng Nhược Khinh' cảnh giới.

"Chư vị." Lâm lôi mỉm cười nhìn mọi người trong đại sảnh.

"Ta có chuyện trọng yếu phải đi, ta sẽ cùng Bối Bối, Hắc Lỗ lên đường, về phần mọi người ,tiếp tục ở lại nơi này tu luyện. Khoảng vài ngày ta sẽ trở về, nếu thời gian dài, ta cũng sẽ phái người lại đây đưa tin."

"Đại nhân, sao ngươi không mang theo chúng ta đi chứ?" Cái Tỳ bất mãn hỏi .

"Các ngươi tiếp tục tu luyện."

Lâm Lôi cười nhìn Cái Tỳ một cái, "Cái Tỳ. Ngươi nếu đạt tới 'Thế' cảnh giới, hoặc là đạt tới cửu cấp, ta sẽ mang ngươi đi ra ngoài."

Cái Tỳ lập im miệng. Hắn không có thể như Lâm Lôi, đạt tới 'Cử Trọng Nhược Khinh' đã muôn vàn khó khăn rồi, cảnh giới 'Cử Trọng Nhược Khinh' hôm nay của hắn cũng chỉ là sơ đẳng, không có hoàn toàn thấu triệt.

"Tốt lắm, sáng sớm ngày mai ta sẽ xuất phát." Lâm Lôi trực tiếp tuyên bố.

Sáng sớm ngày thứ hai, Ba Khắc ngũ huynh đệ. Lệ bối Tạp tỷ muội, Tái Tư Lặc mọi người đều nhìn thấy Lâm Lôi,ở trong mặc chiến sĩ trang phục, ngoài khoác trường bào màu đen. Lâm Lôi cưỡi hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ', Bối Bối cũng đứng ở trên lưng Hắc Lỗ,một người cùng hai ma thú liền xuất phát rời khỏi Vân Phong Trấn.

Trường bào bị gió thổi tung bay, hôm nay vũ khí của Lâm Lôi đều đã thu vào không gian giới chỉ.

"Sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm thi triển Đại Địa Áo Nghĩa, uy lực rất lớn. hơn nữa Đại Địa Áo Nghĩa vừa ra, nói không chừng sẽ là chiêu cứu mạng,bình thường vẫn nên sử dụng Tử Huyết thần kiếm."

Khi ngộ ra Đại Địa Áo Nghĩa. Lâm Lôi đã tương đối đạt tới tầng lớp cường giả. Nhưng Tử Huyết nhuyễn kiếm mà sử dụng 'Phong Chi Áo Nghĩa' lâm Lôi vẫn mới nắm bắt một cách đại khái.

Lâm Lôi không nhận ra, sử dụng 'Tử Huyết nhuyễn Kiếm'. lực công kích so với hắc ngọc trọng kiếm yếu hơn. dù sao phong hệ ma pháp sử dụng cấm chú là chính,như là 'Thứ Nguyên Chi Nhận', ma pháp nên phụ trợ kiếm pháp thi triển ra.

"Bối Bối, ta phát hiện ngươi mấy năm nay một mực tiến bộ a, ngươi rốt cuộc là chủng loại ma thú gì?"

Lâm Lôi đứng ở trên lưng Hắc Lỗ cười nhìn Bối Bối dò hỏi. Hắc Lỗ lúc này phát ra một tiếng gầm nhẹ: "Chủ nhân. Bối Bối rất biến thái, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua ma thú nào biến thái như vậy, năm năm trước so với ta không sai biệt lắm. bây giờ so với ta mạnh hơn nhiều, nó dĩ nhiên còn chưa đạt tới thánh vực."

Nếu Hắc Lỗ nhìn thấy ba con trai của ma thú núi non vương giả 'Đế Lâm' , ba kẻ này có thể dễ dàng nuốt sống trăm đầu cự long thánh vực ma thú, so với Bối Bối đúng là cùng loại ma thú biến thái a.

"Bối Bối quả là lợi hại hơn ta chút." Lâm Lôi cười cười.

"Có thể Bối Bối còn đang phát triển sao." Lâm Lôi hoài nghi, Bối Bối còn chưa tới thời kỳ trưởng thành.

"Hắc hắc, rất có thể a." Bối Bối ngẩng cao đầu nói, "Bối Bối ta khi trưởng thành, nói không chừng chính là thánh vực ma thú đó."

Thánh vực ma thú như Huyết Tình Tông Mao Sư, Đại Địa Bạo Hùng, Tử Tình Kim Mao Viên loại ma thú này bình thường phát triển, một khi đạt tới thời kỳ trưởn thành, tự nhiên sẽ là thánh vực ma thú. đây là thánh vực ma thú thiên phú.

"Thánh vực ma thú ta có biết, nhưng có hay không thần cấp ma thú trời sanh ?" Lâm Lôi trong lòng than thở, "Cho dù có, sợ rằng cũng sẽ không tồn tại ở ngọc lan đại lục vị diện này ."

Đang là ban đêm nên Lâm Lôi dễ dàng đến được Xích Nhĩ quận thành. Tại ngã tư đường Xích Nhĩ quận thành, cũng có không ít người cưỡi ma thú, bất quá, những người đó phần lớn cưỡi phong lang, nha lang hầu hết là trung cấp ma thú. Lâm Lôi cưỡi hắc văn vân báo trên đường khi hắn đi qua tất cả ma thú đều lập tức hoảng sợ né tránh.

Loài người thấy một ma thú xa lạ có thể khó phán đoán ma thú này cấp bậc gì, nhưng ma thú cấp thấp gặp phải cao cấp ma thú, cũng rất dễ dàng cảm giác được cấp bậc chênh lệch.

"Ồ? Hắc báo?" Tại Xích Nhĩ Thành ngã tư đường có một người, một nam tử bình thường nhìn thấy Lâm Lôi cùng với hắc báo không khỏi con mắt sáng ngời.

"Có hắc báo, hơn nữa bộ dáng hắn so với hình trên bức họa không sai biệt lắm. Mười phần tám chín là đúng."

Nam tử này đáy lòng rất kích động, lập tức bước nhanh rời khỏi đường cái, hướng tới một hẻm nhỏ chạy tới.

Cửa chính Xích Nhĩ quận thành, Lâm Lôi mới vừa nhìn thấy đại môn, liền phát hiện tại của tòa thành tụ tập một đám người, đợi Lâm Lôi tới gần.

"Lôi đại ca." một đôi thanh niên nam nữ từ xa hô lên.

Lâm Lôi liếc mắt một cái nhận ra người con gái xinh đẹp thành thục kia chính là chiêm Ni.Nhưng người thanh niên anh tuấn bên cạnh Chiêm Ni còn muốn cao hơn nửa cái đầu, chính là Cơ Ân nay đã trưởng thành.

Cơ Ân, Chiêm Ni chạy nhanh tới. Hôm nay Cơ Ân đã mười chín tuổi lớn tiếng nói: "Lôi đại ca, ta đã sớm nghe được vệ binh thông báo có một người cưỡi hắc báo đến. Ta đoán không sai là ngươi."

Hắc báo rất hiếm. ngoại trừ hắc tuyến báo cũng chỉ có hắc văn vân báo mà thôi.

"Lôi đại ca." Chiêm Ni mặt ửng hồng chờ mong nhìn Lâm Lôi.

"Trước tiên đi vào rồi hãy nói." Lâm lôi lãnh đạm cười nói.

Một đám người ồn ã tiến vào trong thành nội, từ mười sáu tuổi Cơ Ân chánh thức xử lý sự vụ, hôm nay đã ra dáng một thành chủ lắm rồi. Năm ngoái, Cơ Ân vừa cưới một thê tử xinh đẹp, lúc ấy Cơ Ân muốn mời Lâm Lôi, đáng tiếc hắn không biết Lâm Lôi rốt cuộc ở nơi nào.

"Chiêm Ni. Ngươi trở thành ma pháp sư rồi ư?" trên đường đi tới đại sảnh, Lâm Lôi cười dò hỏi. Dĩ nhiên tinh thần lực của Lâm Lôi có thể cảm ứng được năng lượng ma pháp trên người Chiêm Ni , năng lượng ấy cũng không mạnh lắm.

"Phải rồi, là thủy hệ ma pháp." Chiêm Ni mắt ánh lên một tia hưng phấn.

"Lôi đại ca ngươi rời đi rồi, ta vẫn không có việc gì làm. Sau lại ta nghĩ, Lôi đại ca ngươi lợi hại vậy, nếu ta đi theo ngươi mà vẫn liên lụy ngươi thật không tốt, cho nên mới đi kiểm tra nguyên tố thân hòa lực và tinh thần lực. không nghĩ tới ta cũng thích hợp tu luyện thủy hệ ma pháp."

Chiêm Ni lúc còn nhỏ. Tại phủ thành chủ bị đại nương chèn ép, căn bản không có cơ hội tu luyện ma pháp. cũng không ai biết, Chiêm Ni cũng có ma pháp thiên phú.

"Bất quá, ta thiên phú không tốt, tu luyện năm năm, mới đạt tam cấp ma pháp sư." Chiêm Ni thấp giọng nói.

Bình thường một người từ trẻ con tới khi trưởng thành, tinh thần lực ngày một gia tăng. Nhưng mà Lâm Lôi,Lôi Nặc loại thiên tài này, cho dù lúc ấy không tu luyện, tự nhiên phát triển tới mười tám tuổi. khi đó tu luyện ma pháp, tinh thần lực sợ sẽ đạt tới tam cấp ma pháp sư gấp mấy lần. mười tám tuổi tu luyện, tốn hao năm năm. mới đạt tam cấp ma pháp sư. thiên phú chỉ có thể nói là bình thường. so với người bình thường cao một chút.

"Lôi đại ca, mời ngồi." Cơ Ân nhiệt tình nhượng Lâm Lôi ngồi thượng tọa, "Ta giới thiệu với ngươi một chút, đây là thê tử ta tên Ngả Lâm."

Tại bên cạnh Cơ Ân có một thiếu phụ rất đẹp có mắt màu lam ngọc. giờ phút này vị...thành chủ phu nhân này đang tò mò nhìn Lâm Lôi. Khi nàng cùng Cơ Ân luyến ái, Cơ Ân không ít lần nói chuyện Lâm Lôi cho nàng nghe.

"Lôi đại ca." Ngả Lâm hành lễ nói.

"Cơ Ân, mọi người đều cũng tùy tiện ngồi xuống đi, không nên câu thúc như vậy." Lâm lôi cười nói.

Mọi người đều theo thứ tự ngồi xuống, Cơ Ân luôn nhìn Lâm Lôi, Cơ Ân cũng rất rõ ràng, Lâm Lôi lúc này đây trở lại là theo địch ước năm năm trước.

Chiêm Ni, hai mươi ba tuổi, bởi vì tu luyện thủy hệ ma pháp, khiến cho da tay Chiêm Ni bình thường càng thêm xinh đẹp động lòng người. Hơn nữa Chiêm Ni hai mươi ba tuổi, không còn ngượng ngùng như hồi mười tám tuổi nữa. Trong năm năm qua, người theo đuổi Chiêm Ni rất nhiều. Không kể người ở Xích Nhĩ quận thành, Chiêm Ni, Cơ Ân đã đi tới tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ' tham gia tụ hội gia tộc một năm một lần đã khiến cho không ít nam nhân ở đó đều ái mộ.

Nhưng Chiêm Ni vẫn không để ý đến những người khác.

"Chiêm Ni." Lâm Lôi nhìn Chiêm Ni, mở lời nói, " Ước định năm năm trước ngươi có nhớ không, Chiêm Ni, ta nói cho ngươi biết, trong lòng ta, ta thật sự coi ngươi là một muội muội tốt."

Chiêm Ni thân thể run lên, toan từ chối nhưng lại nở nụ cười. bên cạnh Cơ Ân, quản gia Lan Bá Đặc đều cũng thở dài một hơi.

"Lôi đại ca." Chiêm Ni cười nói, "Có một ca ca như vậy ta vẫn rất chờ mong, bất kể như thế nào, ta đều cũng đi theo ngươi . nếu ta không có lập gia đình, ngươi đừng hòng nghĩ bỏ rơi ta."

Lâm Lôi nao nao. Lâm Lôi liền hiểu được, lúc này Chiêm Ni đã quyết tâm đi theo mình rồi.Bất quá, nghe ý tứ Chiêm Ni, rõ ràng năm năm qua, Chiêm Ni đã sớm có tâm lý chuẩn bị.

"Vậy ngươi chuẩn bị lúc nào theo ta rời đi?" Lâm Lôi hỏi.

Chiêm Ni chần chờ trong chốc lát, dù sao nàng cùng Cơ Ân tỷ đệ thân thiết, trong lòng nàng không nỡ để đệ đệ mình ở lại một mình. Bất quá, thấy đệ đệ mình cùng Ngả Lâm bộ dáng thân ái, Chiêm Ni trong lòng cũng yên tâm.

"Ta tùy thời có thể cùng Lôi đại ca đi, Lôi đại ca, chúng ta chuẩn bị đi trước nhé?" Chiêm Ni dò hỏi.

"Trước hãy đi tới một trấn nhỏ ngoài tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ' một chuyến." Lâm Lôi trả lời "Tỉnh Thành Ba Tư Nhĩ?"

Bên cạnh Cơ Ân ngẩn ra, hắn lập tức nói, "Lôi đại ca, chúng ta Cổ Khắc Tư gia tộc hàng năm đều cũng ở tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ' cử hành một lần gia tộc tụ hội. Hàng năm vào ngày mười lăm tháng mười một. còn có ba ngày thôi, không biết Lôi đại ca, có thể cho tỷ tỷ theo ta tham gia một lần nữa gia tộc tụ hội không? dù sao cũng là cùng đường." Cơ Ân chờ mong nhìn Lâm Lôi.

Cơ Ân rất khó rời xa tỷ tỷ hắn, hắn biết Lâm Lôi bốn biển là nhà, một khi tỷ tỷ đi theo Lâm Lôi rồi, vậy hắn sau này muốn gặp tỷ tỷ Chiêm Ni, không biết đến lúc nào. từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cảm tình tỷ đệ cũng rất sâu sắc. Lâm Lôi nhìn Cơ Ân, lại nhìn Chiêm Ni, gật đầu: "được rồi, đến lúc đó chúng ta cùng đi tỉnh thành Ba Tư Nhĩ , chờ các ngươi tham gia gia tộc tụ hội, Chiêm Ni lại theo ta đi"

"Cám ơn." Cơ Ân cảm kích nói.

Khi Lâm Lôi đang ở tại phủ thành chủ thì người phụ trách bí mật của Quang Minh giáo đình tại Xích Nhĩ Thành hưng phấn đứng lên.

"Như vậy Lâm Lôi đã đến Xích Nhĩ quận thành liễu, thật tốt quá."

Một nam tử áo trắng trên mặt tràn đầy hưng phấn."

Năm năm rồi, năm năm rồi rốt cục đã tra được tung tích lâm lôi."

Quang Minh giáo đình năm năm qua một mực tra tung tích Lâm Lôi, thế nhưng Quang Minh giáo đình tại Áo Bố Lai Ân đế quốc nhân thủ quá ít, nhân mã chủ yếu chính là tại những địa phương như tỉnh thành, quận thành, tự nhiên tra không được nơi ẩn cư của Lâm Lôi tại một thị trấn.

Nhưng mà Lâm Lôi từng dừng lại Xích Nhĩ quận thành một thời gian khá dài, Quang Minh giáo đình nơi này bố trí không ít nhân mã.

"Ngươi nhanh đi thông tri cho Lan Đạm đại nhân, nói Lâm Lôi đã đến Xích Nhĩ quận thành."

Nam tử áo trắng lập tức quay về thuộc hạ phân phó. Lan Đạm, sáu gã thiên sứ giáng lâm đi tới Áo Bố Lai Ân đế quốc, từng đi khắp thiên hạ tìm kiếm Lâm Lôi mất hai năm, nhưng lại không tìm được. Cuối cùng bọn họ bất đắc dĩ lựa chọn một nơi ở gần Xích Nhĩ quận thành, một cái trấn nhỏ để chờ đợi tin tức. Một khi có tin tức, bọn họ liền lập tức xuất mã. không tiếc hết thảy giết chết Lâm Lôi, cho dù đồng quy vu tận cũng không tiếc. Lúc này là bọn hắn sáu gã thiên sư giáng lâm ra lệnh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 43: Gặp Lại Ở Ba Tư Nhĩ Thành (Phần 1)

Trong đại sảnh của tòa thành, khi kết thúc bữa tiệc: "Cơ ân, Chiêm ni, các ngươi đi ra một chút." Lâm Lôi nói một tiếng, liền đi ra đại sảnh, về phía hậu viên.

Cơ ân, chiêm ni nhìn nhau, cùng đi theo Lâm Lôi đi tới hậu viên. ban đêm hậu viên yên tĩnh không tiếng động, Lâm Lôi nhìn Chiêm ni, Cơ ân cười nói: "Chiêm ni, cơ ân, ta có một việc phải nói cho các ngươi."

Cơ ân, Chiêm ni đều nghi hoặc nhìn Lâm Lôi . "Ta cùng Quang minh giáo đình thù hận không chết không thôi." Lâm Lôi mới nói một câu, Cơ ân, Chiêm ni kinh ngạc. bọn họ biết Lâm Lôi không tầm thường, nhưng là không nghĩ tới Lâm Lôi lại cùng Quang minh giáo đình đối lập. quang minh giáo đình đại nhân vật rất nhiều a.

Lâm Lôi thấp giọng nói: "Hơn nữa năm năm trước đã giao thủ một lần, Quang minh giáo đình hẳn là biết ta đang ở Áo bố lai ân đế quốc. Năm năm trước, Người của quang minh giáo đình đã biết hắc báo tồn tại. tin chắc căn cứ điểm này, bọn họ đã tra được chuyện lúc đầu ta và các ngươi tỷ đệ đi tới Xích nhĩ quận thành cùng nhau."

Lúc đầu chính là có một cường giả và một hắc báo bảo vệ Cơ ân tỷ đệ, khiến cho Cơ ân cuối cùng cũng chiếm được vị trí thành chủ. Chuyện cũng không phải bí mật, Quang minh giáo đình nếu không được tra, mới là lạ.

"Ta chính là hoài nghi, Quang Minh giáo đình nhất định ẩn nấp ở Xích nhĩ thành ko ít người.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói. Ngay từ khi quyết định trở lại Xích nhĩ thành, Lâm Lôi trong lòng đích thị là có sự chuẩn bị. Thánh vực cường giả Thi đặc lặc đã cùng mình giao thủ, trải lần giao thủ ấy, Quang minh giáo đình dám chắc ý thức được mình chính là một uy hiếp. nếu lại không phái người đến diệt trừ mình. Như vậy quang minh giáo đình quả là có can đảm.

"Như vậy làm sao bây giờ?" Cơ ân, chiêm ni chẳng biết làm sao. "Chiêm ni, đầu tiên ta hỏi ngươi, ngươi có đúng hay không còn muốn đi theo ta?" Lâm Lôi chăm chú nhìn chiêm ni.

Chiêm ni không chút do dự gật đầu.

Lâm Lôi có chút gật đầu nói: "Ta lo lắng trong thành phủ cũng có gian tế của quang minh giáo đình, cho nên mới nói chuyện với các ngươi tại, ta quyết định ……ngay buổi tối hôm nay,ta trước hết một mình rời khỏi Xích nhĩquận thành."

"cái gì?" Chiêm ni giật mình nhìn Lâm Lôi , "Lôi đại ca, ngươi muốn chạy một mình?"

"yên tâm, ta với các ngươi chỉ là một trước một sau rời đi mà thôi. Ta sẽ đi trước một bước đến tỉnh thành Ba tư nhĩ, ta sẽ ở tại 'Nại Nhĩ ngươi tửu Điếm' ở phía đông thành. Khi các ngươi đến có thể tì thấy ta ở đó."

Lâm Lôi thực ra rất tự tin nếu một mình đối phó với Quang minh Giáo đình, nhưng chính là ko thể mang them đám người Chiêm Ni, Cơ ân, nếu thế chỉ là làm hại chiêm ni, cơ ân bọn họ.

"Tửu điếm phía đông thành ta có biết, đây đúng là một tửu điếm rất nổi danh,." Cơ ân gật đầu nói, hắn năm năm qua cũng đã đi tới tỉnh thành vài lần.

Đáy lòng Lâm Lôi đã có sẵn kế hoạch, bây giờ việc giết người của Quang Minh giáo đình đích thị là ko còn trọng yếu, dù sao thì nếu giết tiểu lâu la, đối với căn cơ của Quang Minh giáo đình cũng ko bị ảnh hưởng nhiều. Nhưng mà Chiêm ni lại còn có Ba khắc ngũ huynh đệ, Tái Tư Lặc bọn họ tập hợp đám người lại ở cùng một chỗ, Lâm Lôi cũng không sợ quang minh giáo đình có âm mưu gì. "ta đi trước đây ." Lâm Lôi cười nói. "bây giờ đã đi?" Chiêm ni, cơ ân sửng sốt, "bây giờ bỏ đi, người của quang minh giáo đình không có khả năng biết được." Lâm Lôi cười, hóa làm một đạo bóng đen phiêu dật cực nhanh xuyên qua rồi biến mất tại giữa hậu hoa viên. Nhưng mà cơ hồ cùng thời khắc đó, hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' cân bối bối cũng đều rời đi.

Tường thành của Xích nhĩ quận thành cao hơn 20 thước có dư, chỉ thấy có 3 đạo bong đen lóe lên rồi biết mất. Loại tường thành này đối với chiến sỹ bình thường đích thực là hữu hiệu, chỉ là đối với loại cao thủ như Lâm Lôi thì bất quá cũng chỉ như một cánh cửa mà thôi. Cưỡi trên lưng Hắc Lỗ nghe gió đêm gào rít bên tai “Ta phát hiện ra, ta rất thích cảm giác chạy đi trong đêm như thế này” Lâm Lôi cảm giác được gió mát lướt qua trên mặt, cả người đều cũng thanh tỉnh. Ánh trăng mien man tỏa xuống đại địa, khiến cho đại địa giống nhe được bao phủ một tầng khăn che mặt, hết thảy đều có một vẻ đẹp mộng ảo, huyền hoặc.

Giữa ban đêm. còn có người khác cưỡi tuấn mã cực nhanh chạy đi, người này đúng là phụng mệnh đưa tin cho Lan Đạm. chỉ là Lan Đạm đang ở một trấn nhỏ cách Xích Nhĩ quận thành chừng một trăm dặm hơn.

Lâm Lôi trong đêm tối khi tới Xích Nhĩ quận thành, người phụ trách Quang Minh giáo đình tại Xích Nhĩ quận thành đã nhận tin tức buổi tối vào lúc hơn sáu giờ. Lúc phái người xuất phát đã là bảy giờ tối. Nhưng mà Lâm Lôi tám giờ đêm đã rời Xích nhĩ quận thành rồi.

Trong lúc ấy, khi kẻ đưa tin vẫn còn đang ở trên đường,gần chín giờ tối hắn mới khổ cực tới một thị trấn nhỏ nơi Lan Đạm đang chờ, trấn nhỏ vẫn còn ánh đèn, trong gió lạnh tháng mười có hai người đang đứng, bây giờ nam tử đó rốt cục mới cảm thấy một tia ấm áp.

"Lan Đạm đại nhân."

Nam tử đưa tin tới chỗ ở của Lan Đạm, thấy, thấy Lan Đạm đang đứng trước cửa, lập tức nhảy xuống, "Lan Đạm đại nhân, có chuyện trọng yếu, chúng ta đã tra được Lâm Lôi đã đi tới Xích Nhĩ quận thành."

Đang lạnh lùng đứng một chỗ, Lan Đạm con mắt lập tức lóe sáng.

"Lâm Lôi ?" Lan Đạm giật mình kinh hãi, nàng đã đợi năm năm rồi, thậm chí trong tâm còn có chút nguội lạnh, buổi tối hôm nay đột nhiên lại có tin tình báo.

"Tắc Khắc, Tắc Khắc! Tất cả các người lại đây cho ta." Lan Đạm thanh âm lạnh như băng lập tức vang lên,năm tên thiên sứ giáng lâm đều lập tức chạy lại.

Lan Đạm cùng này sáu gã thiên sứ giáng lâm, hôm nay đều đang ở trong thân thể loài người. bọn họ thực lực đều bị hạn chế chỉ có thể phát huy cửu cấp chiến sĩ thực lực mà thôi. Bất quá, bọn họ bản chất luôn phục tùng chủ nhân, vì chủ nhân mà vinh diệu, có thể tùy thời hy sinh tánh mạng.

Kỳ thật năm tên thiên sứ giáng lâm biết tin Lâm Lôi đi tới Xích Nhĩ quận thành đều cũng kích động đứng lên, bọn họ chỉ có sứ mạng duy nhất chính là giết Lâm Lôi .

"Đi, chúng ta lập tức xuất phát." Lan Đạm lập tức hạ lệnh. "Vâng." mặt khác năm người không chút do dự đáp,sáu người bọn Lan Đạm cũng không để ý người đưa tin, bọn họ sáu người trực tiếp dựa vào hai chân cực nhanh hướng quận thành chạy tới.Thân làm cửu cấp cường giả, tốc độ bọn họ không thể nghi ngờ,so với tuấn mã còn nhanh hơn rất nhiều.

Buổi sáng ngày thứ hai. Xích Nhĩ quận thành giữa một đình viện rất bình thường, buổi tối ngày hôm qua Lan Đạm bọn họ đến Xích Nhĩ quận thành liền cư ngụ ở nơi này.

"Cái gì? Lâm Lôi sao không thấy?" Lan Đạm lạnh lùng nhìn nam tử mặc áo bào trắng, nam tử lập tức nói: "Lan Đạm đại nhân, người chúng ta an bài ở phủ thành chủ tối ngày hôm qua cũng không biết, hôm nay buổi sáng mới phát hiện, Lâm Lôi cùng hai ma thú của hắn đã biến mất, phỏng chừng đã rời khỏi Xích Nhĩ quận thành."

"Bồng!" Lan Đạm phẫn nộ đánh ra một chưởng vào tảng đá trước mặt, cả tảng đá liền biến thành bụi phấn. Mặt khác năm tên thiên sứ giáng lâm đều cũng phi thường tức giận. Bọn họ sáu người tốn hao năm năm thời gian, vừa mới nhận được tin tức, chớp mắt người đã chẳng thấy đâu.

Nam tử áo trắng ở bên có chút căng thẳng, hắn biết sáu người trước mắt rất lợi hại. Ngay cả người phụ trách Quang Minh giáo đình tại tây bắc hành tỉnh cũng phải nghe lệnh của sáu người. Bất quá, nam tử áo trắng căn bản không biết sáu người trước mắt chính là thiên sứ, trừ phi là giây phút tử vong, bọn người Lan Đạm mới liều mạng sử dụng đến thiên sứ lực lượng .

"Đi thăm dò cho ta, phải tra ra Lâm Lôi rốt cuộc đã đi đâu.Tất cả người ở tây bắc hành tỉnh đều phải do chúng ta điều động. Nhất định phải tìm ra Lâm Lôi . Lâm Lôi hắn dám chắc là đang ở tây bắc hành tỉnh." Lan Đạm lạnh giọng nói.

"Vâng." nam tử áo trắng lập tức tuân mệnh.

Bọn họ năm năm qua vẫn tìm không được Lâm Lôi , Lan Đạm bọn họ thậm chí lo lắng Lâm Lôi đã rời khỏi Áo Bố Lai Ân đế quốc rồi. Dù sao vẫn không cách nào xác định được chính xác địa điểm. Bây giờ ít nhất có thể xác định, Lâm Lôi ở ngay tại tây bắc hành tỉnh.

Đang lúc Lan Đạm bọn họ phẫn nộ bất đắc chí thì buổi sáng ngày thứ ba, bọn họ có một người từ tỉnh thành Ba Tư Nhĩ đến đưa tin tức. "Lâm Lôi xuất hiện tại tỉnh thành Ba Tư Nhĩ ."

Nghe xong tin tức này, Lan Đạm sáu người hết sức mừng rỡ.

"Đại nhân, chúng ta bây giờ xuất phát luôn sao." Năm người nhìn Lan Đạm, Lan Đạm đúng là thủ lĩnh đội ngũ sáu người này, kỳ thật, tại Quang Minh giáo đình, trong đội ngũ thiên sứ giáng lâm, Lan Đạm cũng là một người có danh khí. Bởi vì tuy thiên sứ giáng trần đều có cửu cấp chiến sĩ thực lực, nhưng bản thể phần lớn cũng chỉ là thiên sứ hai cánh. Trong đó chỉ có ba bản thể là bốn cánh thiên sứ,trong ba người này, Lan Đạm là nữ nhân duy nhất.

"Nhưng Mạch Khắc Khẳng Hi đang ở tại tỉnh thành." Lan Đạm chau mày nói.

"Mạch Khắc Khẳng Hi đạt tới thánh vực cũng có sáu mươi năm rồi. Xem ra, thực lực hắn đã là thánh vực trung giai. Nếu hắn nhúng tay, chuyện sẽ phiền toái đây."

"Đại nhân, nếu chúng ta liều mạng, giết chết Mạch Khắc Khẳng Hi cũng không khó." Bên cạnh Lan Đạm, thiên sứ 'Tắc Khắc' nói.

"Phải, khi liều mạng, chúng ta cũng không để ý thân thể hỏng mất, trực tiếp thi triển bản thể năng lượng. Chúng ta năm người đều là thiên sứ hai cánh, đại nhân ngươi là tứ dực thiên sứ. Mặc dù chỉ là thời gian quá ngắn, nhưng để giết chết Lâm Lôi cũng đủ rồi."

Nghe xong thuộc hạ nói, Lan Đạm chần chờ suy nghĩ. Thiên sứ không để ý thân thể bị hỏng mất, đích xác có thể trong thời gian ngắn ngủi thi triển ra năng lượng bản thể. Nhưng phỏng chừng chỉ là công kích được hai ba lần, bọn họ sẽ bị tiêu diệt. Một tứ dực thiên sú, năm thiên sứ hai cánh, liều mạng không để ý thân thể thiên sứ chiến trận, dù là thánh vực trung giai cường giả đều cũng có thể vong mệnh.

"Không vội."

Lan Đạm lạnh nhạt nói, "Mọi người tĩnh táo, liều mạng chỉ là chiêu cuối cùng, phải biết rằng Lâm Lôi không thay đổi hình thái loài người, thực lực có thể không cao. Chúng ta hoàn toàn có thể có một cơ hội, khi Lâm Lôi ở hình thái người bình thường , khi ấy giết chết hắn."

"Đại nhân, ngươi có ý tứ gì?" năm người bọn hắn cùng nhìn Lan Đạm. "Lâm Lôi vốn không nhận ra chúng ta sáu người mà." Lan Đạm khóe miệng nở một nụ cười lạnh như băng.

Đang là ban ngày, Lan Đạm sáu người đang cùng nam tử áo trắng cưỡi tuấn mã rời khỏi Xích Nhĩ quận thành.

"Đại nhân, phía trước là xa đội của Xích Nhĩ quận thành thành chủ." Nam tử áo trắng nhìn xa xa thấp giọng quay về Lan Đạm bẩm báo.

"Ồ? chính là Chiêm Ni và Cơ Ân tỷ đệ?" Lan Đạm liếc mắt nhìn xa đội phía xa một cái. Chiêm Ni, Cơ Ân cùng Lâm Lôi quan hệ ra sao, Lan Đạm là người hiểu rõ ràng nhất.

"Ngươi nhận ra xa đội đó sao?" Lan Đạm thấp giọng nói.

"Đúng vậy, đại nhân." Nam tử áo trắng gật đầu nói.

Lan Đạm mỉm cười : "Tốt, chúng ta tạm thời không cần quản bọn họ." Lan Đạm một đám người tốc độ rõ ràng nhanh hơn xa đội của Cơ Ân nhiều, chớp mắt đã vượt qua. Cơ ân, Chiêm Ni bọn họ cũng là xuất phát đi tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ', chính là để tham gia gia tộc một năm một lần tụ hội.

Lan Đạm một đám người, Chiêm Ni một đám người đều cùng xuất phát đi tới tỉnh thành 'Ba Tư Nhĩ', Nhưng mà lúc đó Lâm Lôi vẫn bình yên ở tại tửu điếm giữa tỉnh thành, phía sau tửu điếm này có một tòa đình viện lẻ loi, Lâm Lôi liền ở ngay chỗ này.

"Ta nghênh ngang xuất hiện tại tỉnh thành, sợ nhân mã Quang Minh giáo đình không biết sao, không biết lúc này đây quang minh giáo đình có phái ra người nào không?" Lâm Lôi không chút nào lo lắng, ngược lại có chút chờ mong." không có địch nhân giao thủ, sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm thi triển Đại Địa Áo Nghĩa bách trọng lãng vào đâu đây."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 44: Hàng Xóm

Thành Ba tư nhĩ tọa lạc tại tây bắc hành tỉnh từ rất xa xưa, Cổ khắc tư gia tộc ở tây bắc hành tỉnh có thể xem như vua một cõi. một năm một lần Cổ khắc tư gia tộc tụ hội, các bàng gia đệ tử đều cũng từ các nơi chạy tới tỉnh thành.

Tại đông bắc tỉnh thành, có một toà cổ thành chiếm một diện tích cực lớn, đó là nơi ở của Cổ khắc tư gia tộc.

Ngọc lan lịch ngày 14 tháng 11, ngày này cổ khắc tư gia tộc giăng đèn kết hoa, hộ vệ cũng đông so trước gấp ba lần, hơn nữa cũng thường xuyên có các gia tộc đệ tử từ nam bắc các nơi chạy tới.

"tỷ tỷ, thành trì của gia tộc so với tòa thành của chúng ta lớn hơn nhiều, tối thiểu phải gấp mười." Cơ ân xuyên thấu qua rèm xe ngựa nhìn ra bên ngoài than thở.

Trong xe ngựa đúng là Cơ ân, Ngả lâm, Chiêm ni ba người.

Chiêm ni cũng nhìn qua cửa sổ ra bên ngoài, gật đầu nói: " Cao thủ của gia tộc rõ ràng so với chúng ta cũng nhiều hơn nhiều, chỉ là không biết lúc này đây thái gia gia có thể tham gia tụ hội không."

Theo lời Chiêm ni nói, thái gia gia chính là Mạch khắc khẳng hi.

gia tộc một năm một lần tụ hội, Mạch khắc khẳng hi không nhất định tham gia, bất quá, khoảng hai năm Mạch khắc khẳng hi chắc sẽ hiện thân một lần. Một lần chính là để làm cho chiêm ni, cơ ân bọn họ thỏa mãn nguyện vọng nhìn thấy anh hùng mà mình sung bái.

"Rất có thể a, Ngả lâm cho tới bây giờ vẫn chưa thấy qua thái gia gia mà." Cơ ân nắm tay thê tử mình nói.

Đoàn xe chớp mắt đã tới cửa thành thì tự nhiên ngừng lại, Chiêm ni, Cơ ân, Ngả lâm ba người cũng biết quy củ, đều theo thứ tự xuống xe.

"Chiêm ni!" một đạo âm thanh vui mừng vang lên.

Chiêm ni nghe thế thanh âm mày không khỏi nhíu mày, nhưng là vẫn ra vẻ tươi cười. quay đầu nhìn về phía người đứng ở cửa thành, một chàng trai sáng láng có thể làm gương cho các thanh niên khác:

"Ngả bá đặc biểu ca."

"Ngả bá đặc biểu ca." Cơ ân, Ngả lâm lễ phép chào.

Ngả bá đặc, lớn lên coi như là mặt người dạ sói, được giáo dục từ nhỏ cũng khiến cho hắn có một khí chất quý tộc từ xưa. chỉ là nhìn con mắt, sắc mặt dễ có thể phán định, người này dám chắc háo sắc, không tu dưỡng thân thể.

bất quá, Ngả bá đặcl ại là con trưởng của Cổ khắc tư gia tộc tộc, cũng người thừa kế hàng đầu tiên.

Với thân phận tương lai tại Cổ khắc tư gia tộc tộc như vậy đích, ai dám xem nhẹ Ngả bá đặc?

"Chiêm ni năm nay so với một năm trước càng xinh đẹp hơn, Cơ ân, Ngả lâm. các ngươi đứng sững như vậy làm gì, mau đến đây." Ngả bá đặc nhiệt tình dẫn Chiêm ni một đám người tiến vào trong thành.

bởi vì gia tộc tụ sẽ là ngày 15 tháng 11, cho nên cả tòa thành của Cổ khắc tư gia tộc náo nhiệt chưa từng thấy.

"tỷ tỷ, cái gã phiền toái Ngả bá đặc lại tới?"

trong phòng Chiêm ni, Cơ ân đi đến, thấy Chiêm ni đứng ở cửa ca thán. trong lòng hắn chút hiểu được suy nghĩ của Chiêm ni.

Chiêm ni quay đầu lại liếc mắt nhìn đệ đệ của mình cau mày nói: "Ngả bá đặc vẫn không có hảo ý, mỗi một lần tham gia gia tộc tụ hội, hắn đều lại đây dây dưa. mấy ngày nay cuộc sống khó chịu quá a."

"tỷ tỷ." Cơ ân nắm tay tỷ tỷ khẩn thiết nói "Ta biết tỷ tỷ là vì theo ta đã phí hoài một quãng thời gian, nếu không, tỷ tỷ phỏng chừng đã đi cùng Lôi đại ca rồi."

"Cơ ân." Chiêm ni sủng ái sờ sờ đầu Cơ ân . "Cơ ân so với tỷ tỷ đã cao hơn rồi."

Cơ ân trầm mặc cúi đầu.

từ nhỏ chiêm ni vẫn chiếu cố ơ ân, tại thần thánh đồng minh, mẫu thân bọn họ lại lâm bệnh nặng liệt giường. Chiêm ni tựa như mẫu thân chiếu cố Cơ ân.

tỷ đệ cảm tình thật sự rất sâu.

"Chiêm ni, chiêm ni biểu muội." thanh âm Ngả bá đặc lại vang lên.

Cơ ân, chiêm ni hai người đều nhướng mày, trên mặt có một tia bất khó chịu. Ngả bá đặc thật sự giống như con ruồi khiến kẻ khác chán ghétt.

Chớp mắt, Ngả bá đặc đã tới cửa phòng.

"Chiêm ni, nga. Cơ ân cũng ở đây a." Ngả bá đặc cười nói, "Chiêm ni, ta ở phía sau đại sảnh tổ chức một yến hội nhỏ. Chiêm ni, cùng đi tham gia đi, ta còn cho chuẩn bị mấy bộ xinh đẹp y phục cho muội đấy."

Chiêm ni lắc đầu: "không cần đâu, ta hơi đau đầu, thân thể không thoải mái."

"thân thể như thế nào lại không thoải mái, để ta đến xem?" Ngả bá đặc sờ tay lên trán Chiêm ni, Chiêm ni lập tức thối lui lại hai bước.

Cơ ân ở bên biên cười nhẹ nói: "Ngả bá đặc biểu ca, tỷ tỷ thân thể không thoải mái, ngươi để cho nàng tại nghỉ ngơi một chút đi."

Ngả bá đặc dừng lại tại chỗ một hồi, gật đầu cười: "tốt lắm." rồi sau đó nhìn chằm chằm Cơ ân, "Cơ ân, ngươi theo ta đi ra một chút, chiêm ni biểu muội, ngươi nghỉ ngơi tốt nhé, nếu cần cái gì thì cứ sai người hầu." rồi liếc mắt nhìn Cơ ân một cái.

Cơ ân gật đầu, liền cùng Ngả bá đặc đi ra đi.

trong hoa viên. Ngả bá đặc cùng cơ ân im lặng đi trên đường, Cơ ân cũng chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

hồi lâu "Cơ ân, quận thành thành chủ cảm giác thế nào?" Ngả bá đặc đột ngột dò hỏi.

Cơ ân ngẩn ra, liền dễ hiểu được nói: "cảm giác rất tốt."

Ngả bá đặc cười gật đầu: "đương nhiên tốt, quản lý mấy trăm vạn dân, Cơ ân, ngươi phải biết rằng cả Tây bắc hành tỉnh tổng cộng mới mười đại quận thành. Quận thành thành chủ, chính là rất thiếu. rất nhiều người đều cũng nhìn chằm chằm vị trí đó, dù sao chúng ta đều là con cháu Cổ khắc tư gia tộc."

Cơ ân trầm tư gật đầu.

Cổ khắc tư gia tộc không ngừng phát triển, tự nhiên sau một đời sẽ có thêm rất nhiều người. lúc đầu cha Cơ ân là Uy đức bá tước, bởi vì cùng tộc trưởng hiện tại quan hệ rất gần, cuối cùng do may mắn mới có vị trí thành chủ quận thành.

trên thực tế, vị trí thành chủ quận thành, hoàn tất cả đều là do Cổ khắc tư tộc trường quyết định .

dù sao tây bắc hành tỉnh, do Cổ khắc tư gia tộc nắm trong tay.

"Cơ ân, ngươi hẳn là biết, bọn đệ đệ, muội muội của ta rất nhiều, bọn họ không ít người đều cũng đã trưởng thành, tỷ như Tam đệ ta bây giờ cũng chỉ là trung đội trưởng thành vệ đội mà thôi. bọn họ đều phi thường muốn làm thành chủ một quận thành đấy." Ngả bá đặc mỉm cười nhìn cơ ân.

Cơ ân hiểu được ý tứ Ngả bá đặc.

"chẳng những đệ đệ, muội muội của ta, còn có các thúc thúc của ta, năm đó bọn họ không có cạnh tranh được cha ngươi, nhưng bọn họ vẫn không buông tha đâu."

Ngả bá đặc nhìn Cơ ân: "Cơ ân, ngã ta rất ngưỡng mộ ngươi. nhưng ngươi hẳn là biết. mọi việc đều phải tự nỗ lực."

Cơ ân trầm mặc.

"Cơ ân, hôm nay ngươi có khả năng ngồi trên vị trí thành chủ, nhưng ta sau này là tộc trường tương lai cũng có thể cho ngươi xuống." Ngả bá đặc nhìn Cơ ân lạnh giọng nói.

"Ngả bá đặc biểu ca, có gì yêu cầu cứ nói." Cơ ân tươi cười nói.

Ngả bá đặc nở nụ cười: "ha ha, ngươi là biểu đệ của ta, ta đương nhiên sẽ không miễn cưỡng ngươi. Ta chỉ là muốn cho chúng ta thành gia thân, tỷ như ngươi gả tỷ tỷ cho ngã ta. Ngươi sẽ vẫn là quận thành thành chủ?"

Cơ ân trong lòng nổi lên một trận phẫn nộ

Hắn đương nhiên biết dụng tâm của Ngả bá đặc, chiêm ni chính một phụ nữ ôn nhu, xinh đẹp, thiện lương, đặc biệt lại tu luyện thủy hệ ma pháp, khí chất càng thêm mê người.

Ngả bá đặc vẫn nhìn chằm chằm.

Bất quá, Ngả bá đặc hôm nay đã hơn ba mươi tuổi, thê tử cũng có ba người. tỷ tỷ mình cho dù gả cho Ngả bá đặc, cũng chỉ là thứ thiếp mà thôi.

Huống chi, tỷ tỷ là muốn cùng Lâm lôi bỏ đi.

"Ngả bá đặc biểu ca, ta nói cho ngươi biết. tỷ tỷ ta đã thích một người." Cơ ân bất đắc dĩ nói.

"Đáng cười." Ngả bá đặc cười lạnh nói, "Cơ ân, nếu tỷ tỷ ngươi người ta, tại sao đến bây giờ còn không kết hôn? hơn nữa cho dù có người khác, trực tiếp giết chết là được."

Ngả bá đặc trong lòng vẫn nhớ kỹ Chiêm ni là một mỹ nữ, hơn nữa lại là ma pháp sư. phải biết rằng tu luyện ma pháp, sau này sống lâu vẫn không già đi nhiều. phỏng chừng cho dù sống tới sáu bảy mươi tuổi, Chiêm ni nhiều nhất chỉ trông giống một thiếu phụ ba mươi tuổi thôi. thê tử như vậy, Ngả bá đặc đương nhiên muốn có.

"Giết không được. người tỷ tỷ của ta thích là một cửu cấp cường giả." Cơ ân tâm hung ác nói.

"Cửu cấp cường giả?" Ngả bá đặc nhướng mày một cái.

Điều này rất phiền toái, nếu Ngả bá đặc là tộc trường đương nhiệm, hoàn toàn có thể điều động vệ đội cực mạnh của gia tộc đi giết một cửu cấp cường giả. Bây giờ hắn chỉ là một người thừa kế, khả năng điều động nhân mã rất ít. thực lực cũng không quá mạnh mẻ.

"Cơ ân, ngươi có nói dối không." Ngả bá đặc lạnh lẽo nhìn Cơ ân.

Cơ ân lập tức khom người: "Ngả bá đặc biểu ca, ta tuyệt đối không có nói sạo. tỷ tỷ thích hắn. ta cũng không có biện pháp gì, Ngả bá đặc biểu ca, ngã ta sẽ không quấy rầy ngươi nữa, cáo từ."

Ngả bá đặc hừ lạnh một tiếng, nhìn Cơ ân rời đi.

"Đã năm năm rồi." Ngả bá đặc nhìn về phía phòng Chiêm ni, "lúc này đây, tuyệt đối không cho Chiêm ni rời đi. Cửu cấp cường giả thì thế nào, có dám tới Cổ khắc tư gia tộc ta giương oai?" Ngả bá đặc trong mắt có một tia hung quang.

Ngày mười lăm này, lâm lôi sáng sớm đã đi tới nơi ở của đạo sâm thương hội, thông qua trưởng lão lệnh bài phái lmột người quay về vân phong trấn, trở về báo tin cho bọn Tái tư lặc.

rồi sau đó lâm lôi liền an tĩnh ở trong tửu điếm.

Sau tửu điếm có hơn mười tòa đình viện độc lập, những đình viện này chỉ thuộc về những khách hàng ở tầng lớp cao, lâm lôi liền ở lại một trong số đó.

Trong đình viện, lâm lôi đang điêu khắc một tòa thạch điêu, rồi sau đó liền cần Hắc ngọc trọng kiếm trong đình viện tùy tâm vũ động.

Bối bối, Hắc lỗ đều cũng dương dương nằm ườn trên mặt đất.

Vũ động hồi lâu, Lâm lôi ngừng lại, trong lòng có điều băn khoăn: "đạt tới bát cấp đỉnh phong đã đã hơn một năm rồi, gần một tháng nay luôn có cảm giác sắp đột phá, nhưng là luôn có một điểm vướng bận."

Bình thường mà nói, bát cấp đỉnh phong cùng cửu cấp sơ giai, có thể chênh lệch không lớn.

Nhưng với chung cực chiến sĩ mà nói, bát cấp đỉnh phong cùng cửu cấp, chênh lệch nhiều lắm. chỉ cần vừa vào cửu cấp, khi long hóa sẽ đạp nhập thánh vực.

"Cũng không thể quá gấp rút, ta tu luyện tốc độ đã rất nhanh rồi." Lâm lôi trong lòng yên lặng, nhìn về phương nam , lâm lôi trong lòng lại nhớ tới đệ đệ ốc đốn của mình, "chờ ta đạt tới cửu cấp, liền xuất phát đi tới đế đô gặp đệ đệ cũng được. đã thật lâu không gặp tiểu ốc đốn rồi."

Ốc đốn từ sáu tuổi đã rời nhà, cùng quản gia Hi lý đi Áo bố lai ân đế quốc, hai huynh đệ từ đó không được gặp nhau.

Nhưng mà hôm nay Ốc đốn cũng đã hơn hai mươi hai tuổi rồi, hơn một tháng nữa cũng hai mươi ba tuổi.

"Ồ?" Lâm lôi đột nhiên quay đầu nhìn về phía tường đình viện.

Các tòa đình viện đều ở cùng một chỗ trong tửu điếm, một tường viện phân cách hai tòa đình viện, nhưng mà lúc này khi lâm lôi ở trong đình viện có một khách nhân đang ngồi trên tường viện ngẩng đầu nhìn qua.

khách nhân này là một cô gái đáng yêu hoạt bát , đôi mắt đen láy nhìn lâm lôi một cái rồi sau đó tập trung nhìn hắc văn vân báo đang nằm trên mặt đất.

"Oa, thật là một báo tử tốt a." cô gái phi thường linh hoạt trên tường viện nhảy xuống rồi sau đó lon ton nhằm hướng Hắc lỗ chạy tới.

"không nên đụng tới nó." Lâm lôi quát bảo.

Cô gái ngừng lại, quay về lâm lôi nhoẻn miệng cười nói: "đại ca a, ta chưa có gặp qua một báo tử đáng yêu như vậy. Ngươi cho ta vuốt ve nó một chút được không?"

này cô gái có một mái tóc màu bạc, đôi mắt linh động phi thường, trên mặt thường xuyên nở nụ cười, trang phục nàng mặc cũng là của nữ chiến sĩ .

Lâm lôi cũng đang ngẩn người nhìn ngân phát thiếu nữ này.

thực lực chiến sĩ của một người mặc dù rất khó từ bề ngoài phán định, nhưng là lâm lôi từ hơi thở của cô gái này có thể phán đoán, này cô gái ít nhất là thất cấp chiến sĩ, thậm chí còn cao hơn.

"Hắc lỗ không thích người lại gần." Lâm lôi lạnh nhạt nói.

Ngân phát thiếu nữ không khỏi nhíu mày, rồi sau đó chun mũi lại hừ một tiếng: "Ta không tin, ma thú của sư phụ ta thường xuyên cho ta vuốt ve mà." Nói rồi ngân phát thiếu nữ trực tiếp nhằm phía hắc lỗ đi đến.

"Hống ~~" hắc lỗ đột nhiên đứng lên, lộ ra hàm răng sắc bén, đôi mắt u lãnh nhìn chằm chằm ngân phát thiếu nữ.

Ngân phát thiếu nữ bị dọa đến lập tức lui ra phía sau hai bước.

"Ta nói rồi, Hắc lỗ không thích người khác lại gần. tốt lắm ngươi vẫn không trở về chỗ của ngươi sao." Lâm lôi trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Ngân phát thiếu nữ quay phía về Lâm lôi nhoẻn miệng cười: "Nghe sư phụ nói, báo là loại ma thú rất lợi hại, như vậy đại ca ngươi thực lực nhất định rất mạnh a. Ta có thể làm quen với ngươi một chút được không?"

"Làm quen?" Lâm lôi không thích cuộc sống mình bị người khác làm loạn.

"Trước tiên ta tự giới thiệu, ta gọi là Đạm lam." Ngân phát thiếu nữ đáng yêu nháy mắt nói.

"Ngươi có thể xưng ta là Lôi, bất quá, ta không có thời gian, ngươi trở về đi." Lâm lôi như trước rất là lạnh lùng nói, Một cô gái, nhưng lại ít nhất là thất cấp chiến sĩ. Mọi chuyện không thể đơn giản như vậy.

Ngân phát thiếu nữ bất đắc dĩ nói: "Vâng, biết rồi." sau đó liền xoay người bước đi, trong lòng nàng cũng phiền não không thôi: "Lâm lôi này thật sự là lạnh lùng, đến gần cũng khó, bất quá ta không như vậy dễ dàng buông tha cho, càng gần đươc hắn, giết chết hắn đơn giản."

Cô gái tóc trắng này đúng là Lan đạm.

Chỉ là luận về khí chất, Lan đạm thay đổi quá lớn, lúc trước chính là thiên sứ giáng trần lạnh như băng tuyết, hôm nay lại biến thành một cô gái đáng yêu hoạt bát. không thể không nói nàng ta rất lợi hại.

"A, Lôi đại ca, ngươi đang điêu khắc thạch điêu a." Lan đạm chứng kiến Lâm lôi hoàn thành một tòa thạch điêu, lập tức hưng phấn chạy tới, nhìn chằm chằm thạch điêu này nói, "Sư phụ ta thích nhất thạch điêu đấy, nhưng ông ta không biết điêu khắc.", Lan đạm rất tò mò nhìn kỹ thạch điêu này.

Lâm lôi không khỏi nhíu mày.

Cô gái tóc trắng này, thật sự rất là phiền!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 45: Hạ Thủ Vô Tình

Một tòa thạch điêu vừa được Lâm lôi hoàn thành không lâu, dĩ nhiên hôm nay, nghệ thuật điêu khắc của lâm lôi đích thị phi thường cao. Lúc này ngân phát thiếu nữ lúc này đang ở cạnh thạch điêu cẩn thận quan sát.

"Tốt, thật tốt."

Ngân phát cô gái như có điều băn khoăn nhìn tòa thạch điêu, rồi sau đó quay đầu lại nhìn về phía lâm lôi, "Lôi đại ca, ta cảm giác thạch điêu của ngươi so với thạch điêu sư phụ ta điêu khắc hoàn hảo hơn không ít, nhưng không biết hoàn hảo ở nơi nào."

Thấy một cô gái đáng yêu như vậy nhìn mình, Lâm lôi trong lòng cũng phát sầu.

"Đạm lam cô nương, ta còn cần tu luyện." Lâm lôi xuống giọng nói.

Ngân phát thiếu nữ gật đầu nói: "tốt lắm, ta lập tức đi đây." một câu nói vừa ra, khiến cho lâm lôi thở phào một hơi, khả ngân phát thiếu nữ lại tiếp tục nói: "bất quá, Lôi đại ca, chờ ngươi tu luyện hoàn, ngươi phải dạy ta điêu khắc thạch điêu."

Lâm lôi nghiêm sắc mặt nói: "Thạch điêu điêu khắc chính là tuyệt nghệ hạng nhất, như thế nào có thể dễ dàng truyền cho người khác?"

đích xác, thạch điêu đại sư không thể dễ dàng thu đồ đệ đích.

"Ồ." Ngân phát thiếu nữ có vẻ rất buồn bã quay đầu đầu, hướng bên cạnh tường viện đi tới, rồi sau đó dễ dàng nhảy lên, lướt qua tường viện.

"rốt cục cũng đi." Lâm lôi thở dài một hơi.

Ngân phát cô gái vừa quay đầu đã nhô lên trên tường: "Lôi đại ca, ngươi an tâm tu luyện a,ngươi tu luyện xong rồi, ta lại tới tìm ngươi." nói xong lại biến mất.

Lan đạm trở lại phòng ngủ của mình, ngồi ở ghế trên, gương mặt khôi phục vẻ lạnh như băng, đôi mắt cũng lạnh lùng không hề có tình cảm. nếu Lâm lôi thấy, căn bản không dám tin tưởng có người diễn được như vậy.

"Lâm lôi đối người khác cũng rất cảnh giác, không dễ dàng cùng người lạ tiếp xúc. điểm ấy có chút phiền toái."

Lan đạm tuy là thiên sứ giáng trần, nhưng kỳ thật để cho bọn họ sáu thiên sứgiáng trần cùng Lâm lôi đồng quy vu tận, nàng thật không cam lòng.

bất quá, nếu không thể, thân làm thiên sứ, nàng sẽ không vi phạm mệnh lệnh bề trên.

từng bước từng bước lại. nếu có thể dễ dàng giết chết Lâm lôi, cần gì phải đổi mạng?

"Lâm lôi đối với Chiêm ni, Cơ ân tỷ đệ rất tốt, đối với ta hẳn là sẽ không đề phòng mới đúng." Lan đạm đang là từ chuyện của Lâm lôi cùng Chiêm ni tỷ đệ, bày ra cái kế hoạch như vậy, chỉ cần để cho nàng ta cùng Lâm lôi thân thể tiếp xúc, Lan đạm cửu cấp thực lực. Đột ngột đánh lén Lâm lôi ở hình thái người bình thường, chín phần mười nắm chắc giết chết Lâm lôi.

Nhưng hiện tại, Lâm lôi đối với nàng đã có chút cảnh giác.

"Có lẽ hắn cảm giác được thực lực chân chính của ta." Lan đạm lắc đầu, "Lâm lôi này một điểm hiếu kỳ cũng không có, ta đã đề cập tới sư phụ ta vài lần, hắn cũng không hỏi sư phụ ta là ai."

Lan đạm đã sớm chuẩn bị lời nói đối phó với Lâm lôi.

Đừng xem Lan đạm diện mạo còn rất trẻ, trên thực tế tuổi nàng so với Đức lâm kha ốc đặc đều cũng là rất lớn. chỉ là lúc đầu tại quang minh thần giới hàng ngàn năm. Cũng không bằng tại nhân gian vài chục năm đối tha nàng ảnh hưởng quả là rất lớni.

"Ngân phát thiếu nữ này thần thái, ánh mắt, rất hoạt bát, đúng là một nhân vật như công chúa." Lâm lôi nhíu mày nghĩ, "nhưng thực lực nàng đích ……"

Lâm lôi trên thực tế thị vẫn đề phòng người của quang minh giáo đình.

Trong tưởng tượng của Lâm lôi, quang minh giáo đình đích phải đã tra được hắn ở chỗ này mới đúng. Nhưng lúc này, tự nhiên có một cô gái có thực lực ít nhất thất cấp chiến sĩ, cho dù thoạt nhìn rất hoạt bát đáng yêu. Lâm lôi cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng nàng.

tin tưởng nhân, cũng là phải xem thực lực như thế nào.

Nếu là một tiểu cô nương tay yếu chân mềm, Lâm lôi có thể thái độ sẽ rất tốt, dù sao đối phương sử dụng vũ khí cũng không thể gây thương tổn được hắn một chút nào. nhưng cô gái lại không giống vậy. nếu ở khoảng cách gần công kích rất có thể làm trọng thương, thậm chí giết chết hắn.

"chẳng lẻ quang minh giáo đình lần này phái cô gái này tới giết ta ?" nhìn ngân phát thiếu nữ ánh mắt chân thật, lâm lôi có chút không tin.

Ban đêm.

Ngân phát thiếu nữ lại đến nữa rồi. bất quá, nàng lại từ cửa lớn của tửu điếm tiến tới.

"Lôi đại ca, muốn mời ngươi một bữa cơm." Lan đạm thanh âm thanh thúy vang lên, trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười, nhưng mà Lâm lôi nhìn người đến không khỏi đau đầu.

"Là ngươi?"

"Không thể là ta sao?" Lan đạm tru cái miệng nhỏ nhắn một cái. rồi sau đó hi hi cười nói, "Lôi đại ca, ta mời cơm ngươi. Ngươi sẽ dạy ta điêu khắc thạch điêu nhé."

"Không được." Lâm lôi cự tuyệt nói.

"Hẹp hòi." Lan đạm chun cái mũi lại nói, "Ta muốn gì sư phụ cũng cho, sư phụ chuyện gì đều cũng làm theo ta đích. Ngươi hẹp hòi như quỷ."

“Sư phụ ngươi là sư phụ ngươi , không phải là ta." Lâm lôi căn bản sẽ không đáp ứng.

Cùng một người xa lạ thực lực ít nhất thất cấp, thậm chí có thể cao hơn nữ chiến sĩ tới gần, lâm lôi nghĩ sẽ không tốt. bởi vì dạy điêu khắc , thân thể tới gần là đương nhiên.

dù sao lúc này, quang minh giáo đình rất có thể đang đối phó hắn .

"nhớ kỹ, ta không muốn dự bữa tiệc này." Lâm lôi lạnh lùng nói.

Lan đạm sắc mặt thay đổi, tức giận nhìn lâm lôi: "Ngươi thật láo xược, không nhìn lòng tốt của người ta . Ta nhất địnhnói cho sư phụ ta biết , sư phụ ta sẽ giết nhĩ ngươi đó."

"giết ta?" Lâm lôi nhìn cô gái trước mắt tức giận nói.

"đương nhiên, sư phụ ta rất lợi hại." Ngân phát thiếu nữ cao ngạo nói.

"sư phụ ngươi là ai mà lợi hại?" Lâm lôi dò hỏi.

Ngân phát thiếu nữ kiêu ngạo nói: "nói cho ngươi, sư phụ ta tên là hắc đức sâm."

"Bàn thạch kiếm thánh hắc đức sâm?" Lâm lôi cả kinh.

phóng nhãn cả Áo bố lai ân đế quốc, nếu nói dưới vũ thần, là đệ nhất cao thủ không thể nghi ngờ đó chính là bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm'. Bàn thạch kiếm thánh đạt tới thánh vực đỉnh phong đã nhiều,suốt đời cùng thánh vực cường giả giao chiến, cho tới nay chưa bao giờ thất bại.

vô luận công kích, lẫn phòng ngự, đều hoàn mỹ không.

hơn nữa lại là người lạnh lùng vô tình, cơ hồ một không có chuyện gì có thể ảnh hưởng tới phong độ hoàn mỹ thánh vực cường giả của ông ta, đúng vậy, vì quá hoàn mỹ, cuối cùng bị mọi người gọi là 'Bàn Thạch Kiếm Thánh'.

"Biết sợ rồi sao?" Ngân phát thiếu nữ kiêu ngạo cười, "Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi dạy ta thạch điêu điêu khắc, ta nhất định bất không nói cho sư phụ ta biết."

"trách không được." Lâm lôi nhìn ngân phát thiếu nữ, "Ngươi bây giờ bao nhiêu cấp?"

"Đã bát cấp rồi." Ngân phát thiếu nữ tự hào nói. "thế nào, cả đế đô bát cấp cao thủ trẻ như ta cũng không có mấy người."

Lâm lôi liếc mắt nhìn ngân phát thiếu nữ này một cái: "Đạm lam cô nương, ngươi trở về nói cho sư phụ ngươi biết, ta không muốn dạy ngươi điêu khắc thạch điêu. ta xem hắn dám làm gì ta."

Ngân phát thiếu nữ ngẩn ra, rồi sau đó lại yểu điệu đứng lên, cầu khẩn: "Lôi đại ca, van cầu ngươi đấy, dạy ta đi." nói rồi hướng Lâm lôi tới gần.

Lâm lôi cũng trực tiếp lui về phía sau ba bước, lui vào phòng khách.

"Đạm lam cô nương. Ta cần nghỉ ngơi, mời ngươi trở về đi." Lâm lôi nói xong trực tiếp đóng cửa phòng khách .

"Hừ."

Ngân phát thiếu nữ hừ lạnh một tiếng bỏ đi.

Liên tiếp hai ngày, ngân phát thiếu nữ lúc thì đưa cho Lâm lôi quần áo đẹp, lúc thì thương cảm nhìn Lâm lôi, hình như Lâm lôi không dạy nàng thạch điêu, nàng nhất quyết không bỏ qua.

Buổi sáng ngày thứ tư., Lan đạm giống mấy ngày hôm trước lại đi tới gặp Lâm lôi trong đình viện.

"Lôi đại ca. Ta phải đi." Lan đạm buồn bã nói.

Lâm lôi có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn ngân phát thiếu nữ này, ba ngày qua Lâm lôi bị nàng hành hạ đến đầu óc đều mông muội. hơn nữa Lâm lôi không cách nào phán định thân phận ngân phát thiếu nữ này.

Là quang minh giáo đình nhân mã?

hay là Bàn thạch kiếm thánh đồ đệ?

Chỉ là cùng Lan đạm tiếp xúc, Lâm lôi phát hiện ngân phát thiếu nữ này thật hoạt bát có chút điêu ngoa. Hắn không tin người này là quang minh giáo đình nhân mã.

"Nếu là sát thủ của quang minh giáo đình phái tới , năng lực biểu diễn này làm ta thật sự khâm phục đến chết." Lâm lôi trong lòng thầm nghĩ.

Lan đạm bất đắc dĩ nhìn Lâm lôi một cái: "Lôi đại ca, ta vẫn rất sùng bái sư phụ của ta , sư phụ thích thạch điêu. Ta rất muốn điêu khắc ra một toà thạch điêu tốt tặng cho người. chính, nhưng là ngươi không muốn dạy cho ta."

"Không có đủ thời gian, cũng không đủ thiên phú, không được đâu." Lâm lôi lắc đầu nói.

Lan đạm con mắt sáng lên liền nói: "ta có thời gian, ta cũng có thiên phú."

"ngươi có là địa hệ ma pháp sư không ?" Lâm lôi đột ngột hỏi.

"không phải." Lan lắc đầu nghi hoặc nói. "Cái này với địa hệ ma pháp sư có quan hệ gì ?"

Lâm lôi lắc đầu nói: "không phải địa hệ ma pháp sư, tức là ngươi không có thiên phú theo ta học điêu khắc." Lâm lôi cũng không có nói sạo, bình đao lưu phái, phải địa hệ ma pháp sư mới có thể làm được.

"Ngươi nói sạo." Lan đạm tiến lên một bước, vươn tayc chỉa chỉa vào lâm lôi. "Ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua điêu khắc phải là địa hệ ma pháp sư."

"Ngươi không biết thì tốt hơn." Lâm lôi lãnh đạm cười nói.

giờ phút này lan đạm khoảng cách tới lâm lôi chỉ khoảng hai thước , lan đạm đáy lòng tính toán : "hai thước khoảng cách, trong hình thái người bình thường. Ta thực lực so với lâm lôi vẫn mạnh hơn, hẳn là có cơ hội giết chết hắn."

vốn lan đạm chuẩn bị hai người tới gần lập tức sẽ xuống tay.

nhưng là lâm lôi không để cho nàng cơ hội.

"Lôi đại ca, ta biết ngươi là nói sạo. Lôi đại ca, ta hỏi ngươi một lần cuối cùng, ngươi có nguyện ý dạy ta thạch điêu không ?" Lan đạm ánh mắt chờ mong nhìn lâm lôi.

Lâm lôi lắc đầu.

"Ai." Lan đạm buồn bã cúi đầu.

Ngay lúc này, lan đạm cả người giống như tia chớp bắn thẳng về phía lâm lôi, đồng thời lan tay phải trong tay đột ngột xuất hiện một thanh chủy thủ.

Hai thước khoảng cách quá gần.

một đạo quang mang yêu dị màu tím đột ngột xuất hiện.

Lan đạm chỉ là mơ hồ thấy bóng kiếm màu tím không ngừng xoay tròn, quấn quanh chủy thủ của nàng, thậm còn muốn quấn quanh cánh tay của nàng.

"Hừ."

Lan đạm lập tức buông chủy thủ, đồng thời tay trái trực tiếp đánh về phía lâm lôi.

"Bồng!"

hai người giao kích, lan đạm lập tức cực nhanh truy đuổi, nhưng lâm lôi cả người phi thường phiêu dật quỷ dị bay nhanh lui về phía sau , nháy mắt đã tới bên tường đình viện.

"Hống ~~"

Hắc lỗ, bối bối đều đang đứng ở bên cạnh lâm lôi, nhưng không đợi hắc lỗ phóng ra, lan đạm liền lập tức thối lui.

"Nhĩ ngươi muốn giết ta?" Lâm lôi lạnh lùnh nhìn lan đạm.

Lan đạm ngẩng cao, giận dữ nói: "Lôi, ngươi nghe rõ cho ta, ta đạm lam cho tới bây giờ chưa bao giờ cầu xin ai cả, chính đối với sư phụ ta cũng không có như vậy, suốt ba ngày nay ta bằng tất cả phương pháp cầu xin ngươi, nhưng ngươi vẫn không muốn dạy ta. Ta giết ngươi, chẳng lẻ không nên?"

"Hảo lý luận thật bá đạo." Lâm lôi nhìn Lan đạm.

Lan đạm giờ phút đang đứng ở cửa đình viện của lâm, nàng căm tức nói lâm lôi: "Ngươi có bản lãnh tới giết ta a, các sư huynh ta lập tức sẽ tới, ngươi dám khi dễ ta, ta sẽ nói cho các sư huynh."

giờ phút này, lâm lôi đã động sát tâm.

vô luận 'Đạm Lam' có thật là đồ đệ bàn thạch kiếm thánh hay không. Vừa rồi không thể nghi ngờ nàng đã có ý hạ sát thủ với mình.

Nhưng Lâm lôi cảm nhận thấy một loại nguy cơ.

đó là một cảm giác không rõ ràng, cảm giác lâm lôo không thể truy sát lan đạm, nếu đi sẽ phi thường nguy hiểm.

"Hừ, không dám giết ta . ta phải đi đây." Lan đạm ngạo nghễ mở cửa đình viện, trực tiếp đi ra phía ngoài. Lâm lôi nhưng vẫn không có truy đuổi, mà linh hồn đưa tin gọi: "Bối bối, ngươi nhanh thông qua mật đạo ra ngoài viện nhìn một chút."

giờ phút này ngoài cửa viện.

mặt khác năm vị cửu cấp cường giả đều ở ngoài cửa viện , bọn họ đã sớm chọn vị trí tốt, nháy mắt có thể cùng Lan đạm tổ hợp thành 'Thiên sứ chiến Trận'.

Lan đạm đi ra sau đình viện, đưa mắt nhìn năm người.

Năm người đều lặng yên theo sát Lan đạm, rất nhanh rời đi.

"Hừ." từ tửu điếm đi ra, lan rất bực tức, "nếu vừa rồi Lâm lôi truy sát ta, chúng ta sáu người hoàn toàn có thể đột ngột trực tiếp giết chết lâm lôi, bây giờ hắn trốn ở trong đình viện, còn có hai ma thú ở đó. chúng ta sáu người cho dù cùng vào vào, với tốc độ của lâm lôi, hắn hoàn toàn có thể đào tẩu."

Lan đạm cũng hiểu được, trong tỉnh thành giết Lâm lôi không có nắm chắc. dù sao Mạch khắc khẳng hi cũng ở cách đó không xa. Với tốc độ của Mạch khắc khẳng hi, phỏng chừng nháy mắt công phu là có thể phi hành tới đây.

"Đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?" mặt khác năm người đều cùng nhìn Lan đạm.

"Tiến hành từng bước kế hoạch." Lan đạm nói, "về phần cùng lâm lôi đồng quy vu tận, đó là biện pháp bất đắc dĩ , đó là biện pháp cuối cùng." năm người đều cũng gật đầu.

cho dù là thiên sứ giáng trần, cũng sẽ không dễ dàng hy sinh.

"Ồ?" Lan đạm đột nhiên thấy phía trướccó không ít hộ vệ bảo vệ một đôi nam nữ, lan đạm xem qua dáng vẻ đúng là Chiêm ni, Cơ ân , "ta còn không đi tìm bọn họ, bọn họ lại tới trước cửa nhà ta." Lan đạm khóe miệng có ý cười nhạt."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 46: Kế Hoạch Thay Đổi

Trong đình viện.

"Lão Đại, vừa rồi ta chuẩn bị đi ra ngoài đã thấy bên ngoài có năm nam tử theo Đạm Lam kia rời đi." Bối Bối hai mắt toát ra sự phẫn nộ, "Dám chắc ả không có hảo tâm."

Lâm Lôi cười nhẹ nói: "Không cần suy nghĩ nhiều, ả mười phần có đến tám chín là người Quang Minh giáo đình phái tới giết ta. Vừa rồi nếu ta truy theo giết nàng ta, sợ rằng mai phục bên ngoài sẽ trực tiếp giết chết ta. Nếu không phải là muốn giết ta, sao lại phái người mai phục ở ngoài, hơn nữa những người đó, ta cũng hoàn toàn không phát hiện không được."

Năm người đó ở bên ngoài, chính mình không phát hiện được. Năm người này tuyệt đối đều là cao thủ, không thể so với chính mình yếu hơn bao nhiêu.

"Chủ nhân, chúng ta làm sao bây giờ?" Hắc Lỗ linh hồn truyền âm hỏi.

Lâm Lôi tâm ý vừa động, trong tay liền xuất hiện Hắc ngọc trọng kiếm: "Làm sao bây giờ? Không cần để ý nhiều, đợi Chiêm Ni tới, chúng ta lập tức đưa nàng ta rời đi, nếu những người đó truy đuổi, trực tiếp giết."

Chỉ cần không bị đánh lén, biến thành hình thái long huyết chiến sĩ, cầm trong tay Hắc ngọc trọng kiếm, Lâm Lôi thậm chí có tự tin đối mặt thánh vực cường giả.

Không lâu sau.

"Lôi đại ca." Thanh âm quen thuộc vang lên.

"Đến đây đi." Lâm Lôi đứng lên cười, cửa đình viện mở ra, Chiêm Ni, Cơ Ân liền đi đến.

Cơ Ân thấy kiến Lâm Lôi, liền than thở: "Lôi đại ca, lúc nãy tỷ tỷ khả thiếu chút nữa bị người khi dễ liễu. May mắn ta có đề phòng, phái người ở chung quanh phòng tỷ tỷ bảo vệ."

"Khi dễ?" Lâm Lôi nhìn về phía Chiêm Ni.

Chiêm Ni lắc đầu cười: "Không có gì, chính là đệ nhất người thừa kế của tông tộc, Ngả Bá Đặc. Hắn ban đêm chuẩn bị len lén đột nhập phòng ta. May mắn đệ đệ sớm có dự phòng, Ngả Bá Đặc nọ cũng sợ lớn chuyện, dù sao người trong thành cũng rất nhiều."

"Ngả Bá Đặc kia vẫn đối với ngươi không có hảo ý, ta không dám ngoa ngôn, chức thành chủ kia không có cũng không có gì, vô luận như thế nào tỷ tỷ ngươi cũng không thể bị hỗn đản kia khi dễ." Cơ Ân trịnh trọng nói.

Chiêm Ni có chút cảm động nhìn đệ đệ mình.

Lâm Lôi cũng tán đồng nhìn Cơ Ân.

"Tỷ tỷ, sau này cùng Lôi đại ca ở bên ngoài, ngươi cần phải chiếu cố chính mình thật tốt." Cơ Ân con mắt cũng có chút hồng, "Bất quá, ngươi cùng Lôi đại ca ở cùng một chỗ. Ta quả thật rất yên tâm."

Lan Đạm ở cách tửu điếm tỷ đệ Chiêm Ni vừa tiến vào không xa.

"Chúng ta tới trước ngồi xuống nghỉ ngơi trong chốc lát." Lan Đạm chỉ vào lầu một tửu điếm nói, "Bất quá, khi nghỉ ngơi phải chú ý bên ngoài, đợi Chiêm Ni, Cơ Ân bọn họ vừa ra, lập tức đi theo."

Năm người kia đều gật đầu, đám người Lan Đạm liền tiến vào tửu điếm.

Chính là qua một hai phút sau, Ngả Bá Đặc đã mang theo mười mấy người tới ngoài tửu điếm.

"Phải nơi này không?" Ngả Bá Đặc quay về thuộc hạ bên cạnh dò hỏi.

"Đúng vậy, Đại thiếu gia. Chiêm Ni tiểu thư bọn họ chính là vào tửu điếm này." Nghe được trả lời, Ngả Bá Đặc gật đầu: "các ngươi đi thăm dò một chút, rốt cuộc Chiêm Ni nàng thích tên hỗn đản nào."

Nói về vết thương nhỏ trên mặt Ngả Bá Đặc.

Đêm đó, hắn thực sự rất chật vật.

Hắn biết Chiêm Ni là một tam cấp ma pháp sư, nhưng hắn cũng là tứ cấp chiến sĩ, thừa dịp đối phương đang ngủ cưỡng gian Chiêm Ni, cũng không phải việc khó. Lúc đêm khuya yên tĩnh, hắn len lén tiến vào phòng Chiêm Ni.

Ai có thể tưởng tượng, trong phòng Chiêm Ni không chỉ có một mình nàng, còn có một nữ hộ vệ.

Đồng thời bên ngoài phòng còn có người âm thầm hộ vệ.

Hắn đường đường là đệ nhất người thừa kế của Cổ Khắc Tư gia tộc, đã bị nữ hộ vệ kia nhanh chóng chế trụ. May mắn Chiêm Ni cùng nữ hộ vệ nọ biết thân phận hắn, không dám giết hắn. Lúc ấy Chiêm Ni còn nói với hắn, để cho hắn thay đổi tâm ý, bởi vì sau này nàng sẽ đi theo người nàng thích đi xa.

"Chẳng lẻ chính là cùng cửu cấp chiến sĩ thần bí kia đi xa?" Ngả Bá Đặc đáy lòng nóng như lửa đốt.

"Chúng ta vào bên trong ngồi, thưởng thức một ít mỹ thực, chậm rãi đợi." Ngả Bá Đặc quát.

Lập tức, Ngả Bá Đặc mang theo đám người tiến vào tửu điếm, Ngả Bá Đặc mang một bụng tức vừa mới đi vào tửu điếm. Nhìn quanh bốn phía, con mắt đó là sáng ngời.

Ngả Bá Đặc nhìn chằm chằm Lan Đạm.

"Thật sự là mỹ nữ, cứ như là Thiên sứ vậy." Ngả Bá Đặc trong lòng sợ hãi than.

Ngả Bá Đặc ánh mắt rất cao, mỹ nữ bình thường hắn không hề có hứng thú, nhưng Lan Đạm thật sự đẹp phi thường, chẳng những ngũ quan xinh đẹp, trọng yếu chính là loại khí chất thánh khiết lạnh như băng.

Lan Đạm đã khôi phục hoàn toàn khí chất.

Càng thánh khiết, Ngả Bá Đặc càng muốn có. Đem thánh khiết phụ nữ đặt dưới khố, đối với Ngả Bá Đặc mà nói thật phi thường có cảm xúc.

"Cô nương xinh đẹp, tại hạ Ngả Bá Đặc Cổ Khắc Tư." Ngả Bá Đặc đi qua khiêm tốn nói.

Lan Đạm liếc nhìn hắn một cái, căn bản không để ý tới.

"Cút." Kim phát nam tử bên cạnh Lan Đạm trách mắng.

"Muốn chết." Hộ vệ phía sau Ngả Bá Đặc lập tức bạt ra vũ khí, lãnh lẽo nhìn kim phát nam tử. Ngả Bá Đặc theo dõi Chiêm Ni đến đây, phi thường cẩn thận.

Bởi vì biết người Chiêm Ni thích chính là cửu cấp chiến sĩ, cho nên người Ngả Bá Đặc đưa theo đều là cao thủ, trong đó có một người là đồ đệ của tổ gia gia hắn, một cửu cấp cường giả.

"Cổ Khắc Tư?" Lan Đạm đột nhiên ngẩng đầu nhìn hắn, Lan Đạm lúc này mới chú ý đến danh tính kẻ trước mặt

"Đúng vậy." Ngả Bá Đặc tự hào đích mỉm cười đạo.

Người hầu Ngả Bá Đặc ở bên hãnh diện nói: "Thiếu gia ta chính là đệ nhất người thừa kế của Cổ Khắc Tư gia tộc, các ngươi cũng dám bất kính với Đại thiếu gia?"

Tây Bắc hành tỉnh chính là thiên hạ của Cổ Khắc Tư gia tộc, Ngả Bá Đặc là đệ nhất người thừa kế, đích xác có tư cách hoành hành.

"Ngả Bá Đặc." Gã trung niên nhân đứng sau Ngả Bá Đặc nhẹ giọng, "Sáu người này, kể cả nữ tử kia đều không phải là nhược giả, rất có thể là bát cấp chiến sĩ, thậm chí là cửu cấp chiến sĩ."

Ngả Bá Đặc cả kinh.

Lúc này Lan Đạm đứng lên, mỉm cười nói: "Ngả Bá Đặc thiếu gia tha thứ, ta cùng năm vị sư huynh đuổi giết một người đến đây."

"Năm vị sư huynh, sư phụ các ngươi là ai?" Trung niên nhân phía sau Ngả Bá Đặc dò hỏi.

"Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm." Lan Đạm nói.

Lan Đạm sở dĩ xưng như vậy, chủ yếu bởi vì Bàn thạch kiếm thánh là một người lai vãng tứ phương, cả Áo Bố Lai Ân đế quốc sợ rằng không có mấy người biết Bàn thạch kiếm thánh có đồ đệ nào.

"Bàn thạch kiếm thánh?"

Một đám người này đều kinh ngạc.

"Đại thiếu gia." Lúc này một thủ hạ chạy tới, "Đại thiếu gia, tra được rồi, Chiêm Ni tiểu thư muốn tìm chính là nam tử tên "Lôi" theo như đăng kí tại tửu điếm."

"Lôi?" Ngả Bá Đặc nhướng mày.

"Như thế nào không nghe nói qua." Ngả Bá Đặc quay đầu lại nhìn về phía cao thủ mình mang đến, "Tư lan thúc thúc, ngươi có chắc không?" Trung niên nhân nọ nhíu mày.

Lan Đạm nghe xong cũng,nhưng là trong lòng vừa động.

"Ngả Bá Đặc thiếu gia, chẳng lẻ ngươi cùng nam tử tên Lôi kia có cừu oán?" Lan Đạm cười nói.

Ngả Bá Đặc kinh ngạc nhìn về phía nàng: "Như thế nào?"

"Ta cùng năm vị sư huynh cũng là muốn đối phó hắn." Lan Đạm mỉm cười nói.

Ngả Bá Đặc nhất thời hưng phấn, hắn cũng rất muốn cùng thánh khiết đích mỹ nữ trước mắt này thân cận. bây giờ không phải cơ hội tốt sao.

"Nói không chừng ta chẳng những có thể giết lôi đoạt được Chiêm Ni, mà còn có thể có vị mỹ nữ trước mắt này." Ngả Bá Đặc hoa tâm lại rung động. Lan Đạm xinh đẹp không thua Chiêm Ni chút nào, thậm chí còn hơn.

Ngả Bá Đặc mỉm cười: "Thật sự thật tốt quá, vậy mọi người có thể hợp tác cùng nhau. Ta còn không biết tên ngươi?"

"Ta gọi là Đạm Lam." Lan Đạm dùng giả danh như trước.

"Đạm Lam tiểu thư xinh đẹp, sư phụ ngươi Hắc Đức Sâm đại nhân từng tới Cổ Khắc Tư gia tộc ta, lúc đầu cùng tổ gia gia ta ở cùng một chỗ chừng hơn một tháng." Ngả Bá Đặc cố gắng tạo mối quan hệ.

"Có đúng không?" Lan Đạm có vẻ có chút kinh ngạc.

"Tất nhiên." Ngả Bá Đặc sau đó liền nhìn về phía năm người sau lưng Lan Đạm, "Vài người các ngươi có nắm chắc đối phó tên Lôi kia không?"

"Ngươi chẳng lẻ không tin thân truyền đệ tử của sư phụ ta?" Lan Đạm có chút mất hứng nói, bộ dáng tức giận của Lan Đạm, ngược lại càng làm cho lòng người rung động. Ngả Bá Đặc liền cảm thấy trái tim mình hung hăng co quắp.

Đang lúc Ngả Bá Đặc, Lan Đạm bọn họ nói chuyện phiếm, người ở bên ngoài giám thị Chiêm Ni lập tức chạy đến.

"Đại thiếu gia, bất hảo, tên Lôi kia mang theo Chiêm Ni tiểu thư cùng Cơ Ân thiếu gia đi ra, hơn nữa bọn họ hình như là rời đi hẳn."

Ngả Bá Đặc vừa nghe lập tức đứng lên.

Ngả Bá Đặc, Lan Đạm một đám người đều nhìn qua cửa sổ hướng ra phía ngoài, quả nhiên Chiêm Ni nọ đang theo Lâm Lôi hướng về cửa thành.

Về phần Cơ Ân cùng một đám người đi đường khác. Song phương cùng vẫy tay cáo biệt.

"Đi. Chiêm Ni chính là đi theo Lâm Lôi?"

Lan Đạm sắc mặt biến đổi, trong lòng cũng có chút rối loạn.

Vừa mới chuẩn bị kế hoạch, vì Lâm Lôi đột nhiên mang theo Chiêm Ni rời đi, mà không cách nào sử dụng. Nàng không nghĩ tới Chiêm Ni lại cùng Lâm Lôi đi. Dù sao nhiều năm như vậy, Chiêm Ni vẫn là đi theo Cơ Ân.

"Chiêm Ni thật sự cùng hỗn đản kia rời đi, xem ra hai người bọn họ thật là rời đi xa." Ngả Bá Đặc nổi giận, "Bây đâu ......"

"Không vội." Lan Đạm con mắt sáng ngời, lập tức ngăn cản.

Ngả Bá Đặc nghi hoặc nhìn về phía Lan Đạm. Lan Đạm này khi biết Lâm Lôi mang theo Chiêm Ni lập tức rời đi, kế hoạch trước của mình chính là không hữu dụng.

Nhưng là còn có một biện pháp khác.

"Ngả Bá Đặc. Ngươi phái người đi theo bọn họ trước, chờ sau khi bọn hắn ra khỏi thành, chúng ta cưỡi ngựa đuổi theo. Khi gặp ta sẽ cùng các sư huynh ra tay giết chết hắn." Lan Đạm tự tin.

Trên đường, cách tỉnh thành xa một chút. Sợ rằng sau khi bọn họ giết chết Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi mới có thể chạy tới hiện trường.

"Nga?" Ngả Bá Đặc mừng rỡ, nếu không cần hắn động thủ, hắn đương nhiên cao hứng.

"Như vậy, chờ bọn hắn ra khỏi cổng thành, đến lúc đó dẫn theo một đội ngũ kỵ binh, ta cùng năm vị sư huynh sẽ ở trong đội ngũ kỵ binh. Để cho Lâm Lôi nọ không chú ý, đến lúc đó ……" Lan đáy lòng cười lạnh.

Lúc Lâm Lôi không chú ý, bọn họ sáu người trong đội ngũ kỵ binh, sau đó thừa loạn vây quanh Lâm Lôi, bố trí thành Thiên sứ chiến trận.

Trong thời gian ngắn, trực tiếp giết chết Lâm Lôi.

Thiên sứ chiến trận một khi bố trí thành công, xác suất giết chết Lâm Lôi là trăm phần trăm. Dù sao sáu cửu cấp Thiên sứ bố trí Thiên sứ chiến trận, cho dù không liều mạng, cũng có thể giết chết thánh vực sơ giai cường giả. Mà một khi liều mạng, không để ý thân thể phế hoại, sử dụng năng lượng bản thể, chính là thánh vực trung giai cường giả có thể chết.

"Không thành vấn đề." Ngả Bá Đặc vỗ ngực cam đoan.

Lan Đạm sáu người trên mặt đều có nét tươi cười, nét mặt Ngả Bá Đặc tươi cười càng thêm sáng lạn.

Trên đường đi.

Chiêm Ni cưỡi trên lưng hắc báo, Lâm Lôi lại là phiêu nhiên hành tẩu, Lâm Lôi đi tới bên Chiêm Ni cười nhẹ.

Chiêm Ni trên mặt tràn đầy hạnh phúc, chỉ cần thường xuyên nhìn thấy Lâm Lôi, cùng Lâm Lôi nói chuyện phiếm, Chiêm Ni xem ra đã rất hạnh phúc rồi.

"Chiêm Ni, lát nữa ngươi cẩn thận một chút." Lâm Lôi đột nhiên nói.

"Cái gì?" Chiêm Ni có chút kinh ngạc.

Lâm Lôi không thèm để ý nói: "Phía sau có một đội ngũ kỵ binh phi rất nhanh đến đây." Lâm Lôi trong mắt hiện lên một tia sát ý, đạo nhân mã này rất có thể cùng người của Quang Minh giáo đình có liên quan.

"Cũng nên kiểm nghiệm uy lực của ‘Bách trọng lãng’." Lâm Lôi cố ý không dùng tốc độ nhanh nhất đi, chờ những người đó chạy tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 47: Thiên Sứ Chiến Trận

Bây giờ là cuối mùa thu đầu mùa đông, lúc đêm khuya gió lạnh như băng đao, gào thét từng hồi, một đội ngũ kỵ binh tinh anh đang phi nhanh.

"Giá, giá!"

Đầu đoàn là Ngả Bá Đặc một mình một ngựa, mặc hộ giáp đơn giản, phi nhanh trên quan đạo. Phía sau là hơn mười kỵ binh theo sát. Bên cạnh Ngả Bá Đặc là một gã trung niên nhân, cũng là cửu cấp cường giả duy nhất dưới tay Ngả Bá Đặc.

Còn Lan Đạm sáu người mặc khải giáp bình thường, mang theo đầu khôi ở trong đội ngũ kỵ binh. Nhìn từ bề ngoài, căn bản nhìn không ra Lan Đạm sáu người cùng kỵ sĩ khác có gì khác nhau.

"Các ngươi nhớ kỹ." Lan Đạm nói khẽ với năm người bên cạnh: "sau khi vượt qua Lâm Lôi, lúc Ngả Bá Đặc hạ lệnh công kích, các ngươi thuận thế đi theo những người khác, vây quanh Lâm Lôi. Đợi cho Lâm Lôi không có chú ý lập tức bố trí Thiên sứ chiến trận. Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không thể công kích trước, phải chờ ta hạ lệnh."

"Rõ, đại nhân."

Năm người khác cùng gật đầu.

Lan Đạm khóe miệng có mỉm cười: "Tốt!"

Tiếng vó ngựa không ngừng, trên quan đạo lưu lại một đám bụi mù, trong nháy mắt đã nhìn thấy ở xa xa...... đám người Lâm Lôi cố ý đi chậm, tự nhiên Ngả Bá Đặc bọn họ bôn ba một đoạn thời gian liền thấy được Lâm Lôi.

"Ngay phía trước." Ngả Bá Đặc một mừng rỡ, đồng thời lớn tiếng hô: "Nhanh, nhanh lên."

Các kỵ sĩ cũng đều lớn tiếng kêu lên, tốc độ di chuyển đồng thời đề cao, trong tiếng vó ngựa oanh oanh, nhóm kỵ sĩ này rất nhanh đuổi kịp Lâm Lôi.

"Nhớ kỹ, ôm chặt cổ Hắc Lỗ. Hắc Lỗ sẽ mang ngươi đi trước." Lâm Lôi thấp giọng nhắc nhở Chiêm Ni.

Chiêm Ni lo lắng nhìn Lâm Lôi: "Lôi đại ca,ngươi thì sao?"

"Đừng lo lắng. Giải quyết mấy người này, phiền toái nhỏ như con ruồi mà thôi." Lâm Lôi đồng thời nhìn Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' liếc mắt, một cái, linh hồn truyền âm đạo: "Hắc Lỗ, đi thôi. nhớ kỹ, bảo vệ Chiêm Ni cho tốt."

"Hống ~~~"

Hắc Lỗ kiêu ngạo, hống kêu một tiếng, rồi sau đó chậm rãi gia tốc, cuối cùng tốc độ kinh người hóa thành một đạo hắc sắc tàn ảnh, làm bọn Ngả Bá Đặc không người nào có thể tiếp cận rồi biến mất tại xa xa.

"Oanh long long" nhóm kỵ sĩ hoàn toàn ngăn cản Lâm Lôi, Hắc văn vân báo rời đi, bọn họ không có ngăn trở, cũng là không kịp ngăn trở. Có thể ngăn trở chính là Lan Đạm sáu người, cũng không được, phải trông hắc báo rời đi.

Dù sao, mục tiêu bọn họ chính là Lâm Lôi!

"Chiêm Ni!" Ngả Bá Đặc thấy,chứng kiến một màn này, không khỏi phẫn nộ.

Ngả Bá Đặc căm tức hướng Lâm Lôi, cười lạnh nói: "Tiểu tử, ngươi cho ma thú của ngươi mang theo Chiêm Ni đào tẩu? Hừ, ta nói cho ngươi, Chiêm Ni là của ta. Về phần ngươi ...... ta tiễn ngươi đi Minh giới đi. ha ha ...... tất cả lên cho ta!" Ngả Bá Đặc phẫn nộ chỉ vào Lâm Lôi.

Tiếng vó ngựa chợt cấp tốc vang lên, hơn mười kỵ sĩ lập tức vây quanh Lâm Lôi.

Mà Lâm Lôi ở giữa, lại không thèm để ý chút nào. Còn Bối Bối càng ngạo nghễ đứng trên Lâm Lôi, Dùng cặp mắt nhỏ kiêu ngạo nhìn nhóm kỵ sĩ này.

"Biểu muội ta Chiêm Ni cũng muốn ư, không xem chính thân phận mình đi!" Ngả Bá Đặc ngạo nghễ nói, hắn cảm giác hết thảy đều bị hắn nắm trong tay.

Lâm Lôi đạm mạc liếc nhìn đám kỵ sĩ chung quanh một cái.

"Vốn định giải quyết người của Quang Minh giáo đình, không nghĩ tới dẫn xuất một đám vô dụng này." Lâm Lôi lạnh nhạt lắc đầu, nhưng chính lúc này -

"lão Đại." Bối Bối đột nhiên nhìn thẳng một người trong đó, "cái... Đạm Lam kia ngay bên trong."

"Đạm Lam?" Lâm Lôi giống như bị dội một gáo nước lạnh. Không khỏi giật mình, "người của Quang Minh giáo đình đang ở đây?" Lâm Lôi bắt đầu cẩn thận.

"Ta ngửi thấy mùi trên người nàng ta." Bối Bối tự tin, "Nàng ta tưởng rằng nàng mang theo đầu khôi diện tráo (mặt nạ), mặc khải giáp, Bối Bối ta sẽ không phát hiện được nàng sao?"

Lâm Lôi lúc này, trong tay không có một kiện vũ khí nào.

Không nóng nảy dùng vũ khí.

Tại thời khắc mấu chốt từ không gian giới chỉ đột ngột lấy ra trực tiếp sử dụng, ngược lại có thể khiến cho địch nhân ứng phó không kịp. Lâm Lôi không để ý đến Ngả Bá Đặc, mà là cẩn thận địa chú ý kỵ sĩ chung quanh.

"Lên cho ta, giết chết hắn!"

Ngả Bá Đặc ngạo nghễ hạ lệnh.

Chợt một âm thanh lãnh khốc vang lên: "Sát!" Chỉ thấy sáu đạo bạch quang chói mắt, cơ hồ trong nháy mắt liên tiếp lóe lên, cùng lần Lâm Lôi bị sáu gã đặc cấp chấp sự vây sát cơ hồ giống nhau như đúc.

Chính là liên hợp hợp kích trận pháp. Trên thực tế chính là Thiên sứ chiến trận.

Chỉ là luận về uy lực, chính là Thiên sứ tự thân thi triển, lợi hại hơn nhiều.

"Xuy xuy -" Trong quá trình sáu đạo bạch quang phát tán, phàm kỵ sĩ nào ngăn trở bạch quang, trực tiếp bị bạch quang quán mặc thân thể, tại chỗ chết đi ba gã kỵ sĩ, trọng thương tám gã.

"A!"

Ngực một kỵ sĩ bị quán mặc, lộ ra một lỗ thủng lớn. Kỵ sĩ này lập tức ngã xuống ngựa, hai kêu thảm thiết liền vang lên.

"Ha ha, hơn chín năm trôi qua. Thủ đoạn của Quang Minh giáo đình vẫn không có thay đổi." Lâm Lôi nở nụ cười.

"Chuyện gì xảy ra?" Ngả Bá Đặc ngạc nhiên.

Trung niên nhân bên cạnh Ngả Bá Đặc kiến thức không tệ, sắc mặt hắn biến đổi, lập tức quát: "Đi mau, sáu người nọ không phải là đồ đệ Hắc Đức Sâm, bọn họ là người của Quang Minh giáo đình, đều là cửu cấp cường giả. Đi nhanh, muộn là đi không được!!!"

Ngả Bá Đặc mục đích không đạt được, phản ứng chạy trốn rất nhanh.

"Giá, giá!" Ngả Bá Đặc rất nhanh thúc ngựa đi theo tên trung niên nhân kia mà chạy.

Có kỵ sĩ bị vây trong Thiên sứ chiến trận, giờ phút này hoảng sợ vọng tưởng trốn đi, nhưng khi bọn hắn chạy trốn, chạm phải bạch quang, thân thể giống như bị hỏa diễm cực nóng thiêu đốt, trực tiếp thiêu thành tro.

"Ân? Uy lực so với sáu đặc cấp chấp sự kia mạnh hơn nhiều." Lâm Lôi than thở một tiếng.

"Chạy."

Đám kỵ sĩ chạy trốn nhanh như bay, những kẻ không thể chạy trốn cũng bị Lan Đạm sáu người thuận tay giết chết. Trong nháy mắt chỉ còn lại có Lâm Lôi, Bối Bối cùng với Lan Đạm sáu người sống sót.

"Bồng!"

Khải giáp trên người Lan Đạm sáu người vỡ vụn.

Lan Đạm sáu người đều khôi phục bộ dáng vốn có. Một phụ nữ cùng năm nam nhân, Lan Đạm bọn họ đều phi thường tự tin nhìn Lâm Lôi.

"Lâm Lôi, ngươi không sợ hãi?" Lan Đạm cười lạnh nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi liếc nhìn Lan Đạm một cái: "Ta không thể không thừa nhận. Công phu dịch dung của ngươi thật sự rất lợi hại,cũng có thể biến thành một cô gái điêu ngoa. Bất quá, mấy người các ngươi có biết hay không. Hơn tám năm trước, tại Hách Tư thành, ta cũng giết qua sáu đặc cấp chấp sự bố trí thành hợp kích trận pháp này."

"Ca sát, xuy xuy ~~~"

Lâm Lôi trong khi nói chuyện đích, hắc sắc long lân liền đâm xuyên qua quần áo xông ra, lóe lên kim chúc sáng bóng lạnh như băng, lớp gai nhọn cũng xông ra từ lưng Lâm Lôi, một cái long vĩ thật dài cũng mọc ra.

Đôi mắt Lâm Lôi cũng biến thành màu vàng lợt lạnh lùng vô tình.

"Lâm Lôi, chúng ta cùng sáu người nọ không giống nhau." Lan Đạm lạnh lùng, "Hôm nay, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Bạch quang nọ lại bành trướng, thậm chí bạch quang nọ tại bầu trời cũng ngưng kết.

Đồng tử màu vàng lợt đồng tử đảo qua sáu người này, thanh âm Lâm Lôi lạnh như băng vang lên: "Ta muốn nói cho các ngươi một việc, ta phi thường chán ghét hợp kích trận pháp này."

Lâm Lôi nhớ kỹ mộng ảo bạch quang kia.

"Đức Lâm gia gia." Lâm Lôi nhớ kỹ tràng cảnh hơn tám năm trước Đức Lâm gia gia hy sinh thân mình giết chết sáu gã đặc cấp chấp sự. Cũng từ ngày đó, Đức Lâm gia gia vĩnh viễn biến mất tại thiên địa.

"Giết."

Lan Đạm lạnh lùng hạ lệnh.

"Hô!" Lan Đạm sáu người giống nhau hướng về phía trước, quang tráo cũng kịch liệt thu nhỏ lại, tất cả những gì ngăn trở bạch sắc quang tráo nhất luật hóa thành tro.

Không thể ngăn cản.

"Quang Minh giáo đình, ha ha ……" Lâm Lôi cười lạnh nhìn sáu người vọt tới, đột nhiên cả người bay nhanh hướng bên cạnh nhảy tới.

"Khả bi." Lan Đạm lạnh lùng nhìn Lâm Lôi phản kháng.

Bọn họ sáu người liên thủ. Phòng ngự chính là mạnh đến đáng sợ, không đạt thánh vực cơ hồ không thể gây thương tổn được bọn họ một tia. Bọn họ căn bản xem như Lâm Lôi không công kích.

"Người thứ nhất!"

Thanh âm Lâm Lôi đột nhiên vang lên, trong tay hắn đột ngột xuất hiện một thanh Hắc ngọc trọng kiếm, Hắc ngọc trọng kiếm hóa thành một đạo hư ảnh hoa phá hư không, trực tiếp bổ vào một người.

"Buồn cười."

Sáu người đều không thèm để ý, cửu cấp Thiên sứ bị bổ trúng vốn cũng không quan tâm. Nhưng thật kì quái, một kiếm này của Lâm Lôi cũng không làm cho bạch quang ngăn cản.

"Đại địa áo nghĩa" chi "Bách trọng lãng"!!!

Lâm Lôi đồng tử vàng lợt lạnh lùng nhìn người này.

Tên cửu cấp Thiên sứ này chỉ cảm thấy phi thường quỷ dị, giống như trọng chùy, đột nhiên lần lượt địa oanh kích nội tạng mình, quang minh lực lượng căn bản không cách nào ngăn cản loại công kích quỷ dị này.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"……

Trong đầu tên cửu cấp Thiên sứ vang lên thanh âm oanh kích của quỷ dị công kích này.

"A!"

Tên này cửu cấp Thiên sứ thân thể vô lực trực tiếp ngã xuống đất. Vốn Thiên sứ chiến trận mất đi một người tự nhiên đã bị phá hủy, màn hào quang bạch sắc cũng biến mất tăm.Bọn Lan Đạm năm người kinh ngạc nhìn một màn này, căn bản không thể tin.

Lâm Lôi khóe miệng hiện lên chút tiếu ý.

Bạch quang chính là quang minh năng lượng, bản chất giống như một loại đấu khí, nhưng Đại địa áo nghĩa vốn là một hình thức công kích khác, khi bị năng lượng ngăn cản, sẽ truyền qua, chỉ là yếu đi một ít mà thôi, nhưng chính là căn bản không cách nào hoàn toàn ngăn cản.

Hợp kích trận pháp, trước mặt Đại địa áo nghĩa chỉ là làm trò cười.

Lâm Lôi toàn lực công kích, chỉ một chiêu liền dễ dàng làm cho nội tạng tên cửu cấp Thiên sứ đều bị chấn nát vụn, linh hồn hắn cũng biến mất trong thiên địa.

"Ngươi, ngươi giết hắn?" Lan Đạm năm người hoàn toàn trợn tròn mắt.

Thiên sứ chiến trận, cũng như vậy bị phá.

"Hợp kích trận pháp đối ta là vô dụng đích." Lâm Lôi đồng tử vô cảm quét qua mấy người, liếc mắt một cái, "vừa rồi giết một người, bây giờ đến phiên các ngươi."

Tại Ngọc Lan đại lục, bất kể là ai, kể cả thánh vực cường giả, chỉ cần thân thể bị hủy diệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thiên sứ phủ xuống bám vào thân thể loài người, bọn họ cho dù liều mạng, cũng không phải hủy diệt thân thể, mà là không để ý thân thể tổn thương, sử dụng vượt qua năng lượng cực hạn của thân thể.

Phương pháp sử dụng này, khiến cho thân thể không thể chịu được, mà từ từ phế hoại.

loại…này phế hoại, chính là có một chút thời gian ngắn ngủi. Tỷ như ba mươi miểu thời gian, sau ba mươi miểu này, thân thể mới hoàn toàn không có sinh cơ, không có cách nào để cho linh hồn tiếp tục tồn tại.

Chính là nếu Lâm Lôi ngay từ đầu tựu trực tiếp đem nội tạng trong cơ thể toàn bộ chấn nát, Thiên sứ đó muốn liều mạng cũng không có biện pháp.

"Đại nhân." Bốn người kia đều nhìn về phía Lan Đạm.

Lan Đạm trên mặt cũng tản mát ra quang mang thánh khiết: "Người này có đặc thù công kích, mọi người không cần quan tâm đến tánh mạng, trở về hình thái thực đi."

"Rõ, đại nhân."

Bốn người trong mắt đều rất lạnh lùng, trên mặt ngược lại tỏa ra quang mang thánh khiết.

"Xuy xuy -" Bốn người, mỗi một người sau lưng đều toát ra đôi cánh trắng hư ảo, trong nháy mắt, vốn là bốn người bình thường bỗng nhiên có một đôi bạch sắc quang dực, đồng thời bọn họ đều bay đứng lên.

bốn người có bạch sắc quang dực bay đứng lên, chứng kiến một màn này, Lâm Lôi cũng là chấn động.

"Thiên sứ, dĩ nhiên là Thiên sứ!"

Chủng tộc cường đại trong truyền thuyết lại xuất hiện trước mặt mình, cho dù Thiên sứ tộc quần yếu nhất là lưỡng dực Thiên sứ, cũng là đáng sợ tồn tại đích thị thánh vực sơ giai.

"Giết!" Lan Đạm lập tức hạ lệnh, lúc này không thể lãng phí một chút thời gian nào.

Bên ngoài thân thể bốn người không ngừng xuất hiện từng đường tơ máu, máu tươi không ngừng chảy xuôi. Hiển nhiên là thân thể từ từ phế hoại, kinh mạch cũng tại từ từ đoạn liệt. Năng lượng thánh vực sơ giai hiển nhiên vượt qua sức chịu đựng của thân thể.

Bọn họ có rất ít thời gian.

Phải trong thời gian ngắn ngủi này giết chết Lâm Lôi.

"Hô!" Quang dực phiêu động, bốn gã Thiên sứ hóa thành bốn đạo bạch sắc ảo ảnh nhằm về phía Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 48: Tứ Dực Thiên Sứ

Đêm trăng, ánh trăng rất sáng, chiếu sáng nơi hoang vu.

Mà tại đây một nơi hoang vu, bốn gã Thiên sứ lạnh lùng xẹt qua tạo thành một đạo hư ảnh, liền tới gần Lâm Lôi.

"Tốc độ nhanh thật." Lâm Lôi trong lòng cả kinh.

Lâm Lôi hôm nay chính là công kích mạnh, phòng ngự yếu. Công kích mạnh đến độ có thể giết chết thánh vực sơ giai cường giả, nhưng phòng ngự lại không được như vậy, dưới thánh vực còn có thể chống cự. Nhưng thánh vực sơ giai cường giả công kích tựu kháng không được.

"Hừ." Lâm Lôi đột nhiên rời khỏi mặt đất, 'Cực tốc' phụ trợ ma pháp, Lâm Lôi cả người phiêu dật hướng bên cạnh né tránh, luận về tốc độ, Lâm Lôi cũng là so với bốn gã Thiên sứ này còn chậm hơn một chút.

"U -"

Một tiếng rống vang lên, một bóng đen đột ngột xuất hiện, rồi sau đó bóng đen nọ trực tiếp hướng đến Thiên sứ gần Lâm Lôi nhất.

"Chết đi." Thiên sứ đó lạnh lùng tống một quyền về phía bóng đen.

"Bồng!" Nắm tay lóng lánh bạch quang hùng hổ nện lên thân thể bóng đen, bóng đen bị đánh rơi xuống mặt đất, nhưng chính là bắn ngược lên với tốc độ rất nhanh.

"Hô!" lưỡng đạo lợi trảo hung hăng hướng về tên Thiên sứ.

Trảo thứ nhất cùng nắm tay gã Thiên sứ chạm vào nhau, trảo thứ hai trực tiếp chộp lên thân thể tên Thiên sứ này. Thân thể Thiên sứ vốn sắp bị phế hoại, trúng một trảo này, thân thể run lên, bên ngoài thân bắt đầu bạo liệt, máu tươi chảy ròng ròng.

"Oanh!" Bóng đen thân mình lại quay về Thiên sứ này hung hăng va chạm.

Va chạm này càng làm tốc độ phế hoại thân thể của Thiên sứ tăng nhanh.

"Bồng!" Một tiếng vang lên, Thân thể Thiên sứ đó trực tiếp bạo liệt. Bạch sắc quang dực cũng biến thành hư vô, một gã lưỡng dực Thiên sứ tựu chết trận.

Lan Đạm đang ở phía sau quan chiến giật mình nhìn bóng đen này.

Nàng đã nhìn ra được bóng đen chính là sủng vật của Lâm Lôi, chính là Ảnh thử đáng yêu kia. Chính là lúc này Ảnh thử vốn chỉ dài có hai mươi phân, đã trở nên dài hơn một thước. Hơn nữa hắc sắc Ảnh thử này tốc độ thật là đáng sợ, so với lưỡng dực Thiên sứ còn nhanh hơn.

Lâm Lôi cũng không quá giật mình.

"Hơn sáu năm trước, tại ma thú sơn mạch Bối Bối cùng Hắc Lỗ chiến đấu chính là tương soa vô kỷ liễu. Hơn sáu năm này, Hắc Lỗ căn bản không có gì phát triển, hắn đã tới cực hạn. Nhưng chính là Bối Bối này sáu năm qua một mực phát triển …… Hôm nay tốc độ Bối Bối chính là đã vượt qua Hắc Lỗ. Về phần phòng ngự, sợ rằng Thánh vực bất tử chiến sĩ Ba Khắc cũng không thể so với Bối Bối mạnh hơn nhiều ít bao nhiêu." Lâm Lôi chính là phi thường rõ ràng Bối Bối đáng sợ thế nào.

Hôm nay tốc độ Bối Bối chính là quá nhanh.

Lâm Lôi mỗi ngày khổ tu, mà Bối Bối chỉ là ăn ngủ, nhưng tốc độ đề thăng thực lực tăng lại vượt qua Lâm Lôi.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần thể tích biến thân của Bối Bối sẽ biết, hôm nay đã có thể biến dài hơn một thước.

"Chi chi ~~" Bối Bối hưng phấn kêu lên, đồng thời truyền âm, "lão Đại, lưỡng dực Thiên sứ này, giao cho ta đi. Bọn họ công kích đều không thể gây thương tổn được ta."

Lâm Lôi không nói gì.

Lưỡng dực Thiên sứ, thánh vực sơ giai a. Cũng không thể gây thương tổn được Bối Bối.

Bối Bối rốt cuộc là biến thái ma thú gì đây!

Ba gã lưỡng dực Thiên sứ khác nhìn thấy hắc sắc Ảnh thử nhanh như chớp dùng song trảo đem một đồng bạn của mình giết chết, không khỏi nổi giận.

Không thèm để ý phản ứng của bọn họ, Bối Bối lại nhằm một người trong số đó.

"Không cần để ý đến nó, giết Lâm Lôi." Thanh âm Lan Đạm lạnh lùng vang lên.

Ba gã Thiên sứ nọ đều không hề bận tâm đến hắc sắc Ảnh thử kinh khủng này, trực tiếp hướng về phía Lâm Lôi. Nhưng chính là bọn hắn không để ý tới Bối Bối, Bối Bối lại không cho bọn họ đi.

Dù sao, Bối Bối tốc độ so với bọn hắn nhanh hơn nhiều.

"Hô." Hắc sắc ảo ảnh hiện lên. Bối Bối đã đến bên cạnh một Thiên sứ.

Mà Lâm Lôi lại là tránh ra xa, bị Thiên sứ vây công hắn cũng không dám tự tin ứng phó được. Nhưng là nếu một đối một, hắn chính là vẫn rất tự tin. Dù sao Lâm Lôi không phải Bối Bối, phòng ngự mạnh biến thái như vậy.

"U!"

Bối Bối mở ra huyết bồn đại khẩu (miệng to như chậu máu), hướng Thiên sứ đó một cắn một cái.

"Bồng!" Nắm tay Lưỡng dực Thiên sứ lập tức hung hăng hướng về phía Bối Bối, chính là cặp lợi trảo củaBối Bối chụp hữu quyền Thiên sứ lại, rồi sau đó cắn luôn hữu quyền.

"Ca sát!"

Hữu quyền trực tiếp bị giảo đoạn.

Lưỡng dực Thiên sứ nhịn đau, tả quyền phẫn nộ đánh qua hắc sắc Ảnh thử. Một kích phẫn nộ này cơ hồ tập trung tất cả năng lượng của lưỡng dực Thiên sứ, tả quyền phát ra quang mang chói mắt như mặt trời.

"Bồng!" Tả quyền đánh lên người hắc sắc Ảnh thử, đồng thời lợi trảo của hắc sắc Ảnh thử hung hăng cắm vào ngực lưỡng dực Thiên sứ.

Cơ thể bị xé rách, máu tươi rải đầy trời.

Bối Bối bị đánh rơi xuống trên mặt đất, nhưng là thân thể lưỡng dực Thiên sứ nọ chấn chiến vài cái, kinh mạch hoàn toàn vỡ vụn, ngay cả nội tạng cũng chịu không được năng lượng kinh khủng kia mà phế hoại, máu tươi chảy xuôi, lưỡng dực Thiên sứ trực tiếp ngã xuống.

Lại một Thiên sứ chết.

"Lão Đại." Bối Bối khẩn trương nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

"Bồng!"

Lâm Lôi cả người bị một quyền đánh bay lên, nhưng chính tên lưỡng dực Thiên sứ kia cũng là thân thể có chút chấn chiến, rồi sau đó trực tiếp rơi xuống đất, bên cạnh còn có một gã lưỡng dực Thiên sứ lập tức hướng về phía Lâm Lôi.

"Lão Đại." Bối Bối tốc độ đạt đến cực hạn, hơn nữa thân hình Lâm Lôi vụt nhanh, Bối Bối kịp giết tên lưỡng dực Thiên sứ trước khi hắn chạm đến Lâm Lôi.

Bối Bối căm tức nhìn lưỡng dực Thiên sứ trước mắt.

"lão Đại, ngươi không sao chớ?" Bối Bối linh hồn truyền âm.

"Hoàn hảo, nếu lại phải chịu thêm hai lần công kích hạ tựu kháng không được." Lâm Lôi lau máu tươi trên khóe miệng, mà hắc sắc lân phiến trên ngực hắn đều vỡ vụn, máu tươi chảy ra.

Lâm Lôi sau một lúc đánh.

Vừa rồi hai gã Thiên sứ giáp công hắn, tốc độ Lâm Lôi so với đối phương chậm hơn mộtchút, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn ‘dĩ nhất chiêu hoán nhất chiêu’ (mày đấm tao một cái tao đấm mày một cái - hehe). Hắn chịu đối phương một đòn, đồng thời giết chết đối phương một người.

"Tốc độ chính là vẫn không đủ, nếu tốc độ, phòng ngự vượt qua Bối Bối, sẽ không phải chật vật như vậy." Lâm Lôi trong lòng thầm than.

Sáu năm trước, tốc độ Bối Bối cùng chính mình tương đương, phòng ngự so với chính mình mạnh hơn một bậc.

Mà sau sáu năm, tốc độ Bối Bối so với chính mình nhanh gần gấp đôi. Còn phòng ngự, càng không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. Điểm chết người là Bối Bối cũng dừng lại tại cửu cấp, không có đạt tới thánh vực.

Cũng khó trách Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' cảm thấy biệt khuất.

Hắc Lỗ đường đường cũng là cửu cấp ma thú thiên phú cực cao, nhưng so với Bối Bối thiên phú, thật sự yếu hơn không biết bao nhiêu lần.

Bối Bối dựa vào phòng ngự kinh người cùng tốc độ lại giải quyết một lưỡng dực Thiên sứ khác, bốn gã Thiên sứ trong nháy mắt công phu liền chết hết. Mà Lan Đạm cầm đầu lại bảo trì hình thái loài người đứng ở xa xa nhìn.

"Lão Đại, lưỡng dực Thiên sứ chính là thánh vực sơ giai sao? Ta như thế nào lại có cảm giác không mạnh như thế?" Bối Bối đáp xuống mặt đất. Cùng Lâm Lôi linh hồn trao đổi.

Lâm Lôi mỉm cười, liếc nhìn Lan Đạm ở xa xa.

"Bối Bối, ngươi không có chú ý sao, sau khi bọn họ sử dụng Thiên sứ lực lượng, bên ngoài thân thể đều toát ra máu tươi, hiển nhiên thân thể không cách nào chịu đựng. Bọn họ cũng không phải là thánh vực sơ giai cường giả, chỉ là không có lực lượng, hơn nữa thân thể lại yếu ớt như vậy." Lâm Lôi nhìn thấu thực chất.

Trong lúc thân thể bị phế hoại này, chỉ cần công kích thân thể đối phương vài lần, thân thể đối phương sợ rằng trực tiếp phách tán.

"Ma thú mạnh thật."

Lan Đạm nhìn Bối Bối, kinh ngạc nói, "Lâm Lôi, ta chỉ là nghe nói ngươi có một Ảnh thử, nhưng là hiện đang nhìn, nó hình như không phải Ảnh thử, ngược lại có chút giống thử loại vương giả trong truyền thuyết ......"

"Cái gì?" Lâm Lôi nhìn về phía Lan Đạm.

Bối Bối rốt cuộc là chủng loại ma thú gì, Lâm Lôi vẫn rất tò mò.

"Ma thú phòng ngự cực mạnh, tốc độ nhanh nhất, chẳng lẻ thật sự là ma thú này?" Lan Đạm tại quang minh thần giới sống nhiều năm, làm một gã tứ dực Thiên sứ. Kiến thức của nàng đích thị rất cao.

Chỉ cần đến thời kỳ trưởng thành là thánh vực ma thú đích xác có rất nhiều.

Bất quá trong đó tối cường có mấy kẻ. hơn nữa số lượng cực kỳ cực kỳ thưa thớt, Lan Đạm cũng là lần đầu tiên trong đời thấy thử loại vương giả trong truyền thuyết.

"Lão Đại, ả đang nói cái gì?" Bối Bối nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

"Nói ngươi là thử loại vương giả đấy." Lâm Lôi cười cười.

Ngay cả Đức Lâm Kha Ốc Đặc cùng Quang Minh giáo đình giáo hoàng cũng đều không biết Bối Bối là loại gì, nhưng Lan Đạm này hình như có biết một chút, nhưng chỉ là nghe tên, Lan Đạm cũng là đoán. không phải trăm phần trăm nắm chắc.

"Lâm Lôi, ngươi hẳn là cảm thấy kiêu ngạo."

Lan Đạm vừa rồi chỉ là vì Bối Bối biểu hiện mà cảm thấy giật mình, bây giờ đã hoàn toàn tỉnh táo, "Bởi vì giết ngươi, một tứ dực Thiên sứ cùng ngươi đồng quy vu tận."

Chỉ thấy Lan Đạm toàn thân tản mát ra bạch quang chói mắt, rồi sau đó bốn đạo bạch sắc quang dực từ sau lưng Lan Đạm xông ra, cuối cùng mở rộng, Lan Đạm cả người cũng lăng không phi hành.

Tứ dực Thiên sứ!

"Bất hảo." Lâm Lôi sắc mặt đại biến, Thiên sứ càng nhiều cánh càng đáng sợ, hơn nữa theo số lượng cánh tăng thêm, lực lượng cũng gia tăng rất nhanh.

"Lão Đại, ta lên."

Bối Bối hưng phấn kêu lên, thân thể mang theo một đạo hư ảo nhằm phía tứ dực Thiên sứ.

Lan Đạm lạnh lùng cười, bốn cánh thoáng động một chút, cả người biến thành ảo ảnh bạch sắc, tốc độ kinh người, một chút cũng không thua Bối Bối.

"Bồng!"

Lan Đạm đưa bàn tay trắng như bạch ngọc ra, đánh lên trên người Bối Bối. Lúc này đây, Bối Bối trực tiếp bị đánh bay trở về, giống như vẫn thạch rơi xuống mặt đất, thậm chí còn tạo thành một cái lỗ thủng rất sâu. Bối Bối bị lấp vào trong đó.

"Bối Bối." Lâm Lôi chấn động.

Nghĩ đến tứ dực thiên sứ chắc rất mạnh, nhưng chính Lâm Lôi cũng không nghĩ tới tứ dực thiên sứ lại có sức mạnh cường đại đến vậy.

"Lão, lão Đại, ta không có việc gì." Bối Bối thanh âm suy yếu vang lên trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi hoàn toàn cảm giác được Bối Bối giờ phút này thụ thương rất nặng.

Thực lực tứ dực Thiên sứ so với lưỡng dực Thiên sứ mạnh hơn nhiều.

"Lâm Lôi, đến lượt ngươi." Lan Đạm giờ phút này ngoài thân thẩm thấu ra máu tươi, nhưng Lan Đạm không để ý chút nào đến thân thể đang từ từ phế hoại.

Lan Đạm biết, nàng tối thiểu còn có mười miểu thời gian. Chừng này thời gian đã đủ để giết chết Lâm Lôi rồi.

Bốn đạo bạch sắc quang dực nhẹ nhàng lay động, Lan Đạm cả người biến thành bạch sắc ảo ảnh, trong mắt Lâm Lôi chỉ cảm thấy một trận hư ảo, rồi Lan Đạm tới trước mặt hắn.

Lâm Lôi chỉ là thấy đôi mắt màu bạc lạnh lùng của Lan Đạm.

Liều mạng!

"A ~~~"

Lâm Lôi lúc này hai chân đột nhiên đạp mạnh lên mặt đất hòng lui về phía sau, đồng thời trong tay xuất hiện tử huyết nhuyễn kiếm, trực tiếp dẫn động sát khí kinh khủng bên trong tử huyết nhuyễn kiếm.

Sát khí kinh khủng này, ngay cả thánh vực đỉnh Thi Lặc Đặc còn bị ảnh hưởng, đừng nói đến Lan Đạm này.

Tử huyết nhuyễn kiếm khẽ chấn chiến, huyết sắc yêu dị chảy xuôi trên thân tử huyết nhuyễn kiếm.

Sát khí trực tiếp dung nhập vào óc Lan Đạm, nhằm phía linh hồn nàng.

Trong đôi mắt lạnh lùng của Lan Đạm có một tia hoảng sợ, nàng chỉ là cảm giác chính mình hình như quay lại tràng cảnh năm đó theo Thiên sứ đại quân đánh giết đến vị diện khác, gặp phải một ác ma kinh khủng đến từ thâm uyên. Nàng còn nhớ kỹ, tràng cảnh ác ma kia dễ dàng đồ lục Thiên sứ, hơn mười vạn Thiên sứ, cơ hồ chết hết.

Vốn một quyền toàn lực này cũng chịu ảnh hưởng, uy lực yếu đi một chút.

Trong lúc sử dụng tử huyết nhuyễn kiếm, đồng thời Hắc ngọc trọng kiếm trong tay Lâm Lôi cũng đột nhiên bổ về phía đối phương, không lưu tình chút nào chém lên thân thể Lan Đạm.

‘Đại địa áo nghĩa’ chi ‘Bách trọng lãng’.

"Bồng!" Lâm Lôi cũng bị một quyền chỉ còn một nửa uy lực đánh lên người, hắc sắc long lân trực tiếp vỡ vụn ra, ngực hắn trực tiếp lõm vào một khối to, miệng trực tiếp phún ra từng ngụm từng ngụm máu tươi.

Lâm Lôi cả người giống như cát đổ, hung hăng ngã trên mặt đất, làm bụi bay mù mịt.

Lan Đạm khó có thể tin.

"Hắn như thế nào lại có sát khí kinh khủng như vậy?" Rồi sau đó Lan Đạm chỉ cảm thấy một loại ước thúc từ thiên địa pháp tắc, linh hồn nàng không hề phản kháng bị thôn hấp, biến mất tại Ngọc Lan đại lục vị diện.

Về phần thân thể tả tơi của Lan Đạm, vô lực ngã xuống trên mặt đất, máu tươi từ miệng mũi chảy ra.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 49: Thánh Vực Long Huyết Chiến Sỹ

Gió vẫn thổi như trước.

Lúc này, vùng ngoại vi hoang vu rốt cục cũng khôi phục lại vẻ yên tĩnh vốn có. Chỉ có một chút thay đổi là cỏ dại trên mặt đất cũng thưa thớt hơn một chút, lác đác đây đó là máu tươi và thi thể của những kỵ sĩ rõ ràng vẫn còn vương trên mặt đất. Dấu vết của đại chiến quả thực là phi thường rõ ràng. Mặt đất khu vực xung quanh bị xáo trộn, một hố đất vừa rộng vừa sâu vẫn hiển hiện rất rõ ràng. Từ trong hố sâu, một bóng ảnh thử màu đen đang từ từ bò ra.

"Lão Đại." Bối bối bên ngoài thân cũng nhiễm hồng máu tươi, ướt đẫm cả bộ lông đen nhánh của nó.

Nhưng lúc này, Bối bối lại lo lắng nhìn về phía xa xa, Lâm lôi đang nằm không nhúc nhích trên mặt đất. Thiên sứ bốn cánh mặc dù trong thời khắc cuối cùng bị sát khí kinh khủng của Tử huyết nhuyễn kiếm làm cho ảnh hưởng, khiến cho lực công kích giảm đi đáng kể, nhưng cho dù có là như thế thì uy lực so với thiên sứ hai cánh vẫn vượt hơn tới mấy lần.

Bối bối nhanh chóng chạy tới bên cạnh Lâm lôi.

"lão Đại, ngươi không sao chứ?" Bối bối linh hồn truyền âm hỏi, lúc này Bối bối rất là lo lắng. Trước mắt, lồng ngực của Lâm lôi lõm vào một cái hố khá lớn. Những long lân màu đen bị vỡ vụn, rơi xuống hơn phân nửa. Máu tươi đang nhiễm hồng toàn bộ ngực của hắn. Lúc này, sắc mặt của Lâm lôi đã chuyển sang màu xám trắng, con mắt nhắm nghiền. Rồi từ từ, Lâm lôi mở mắt nhìn Bối bối.

"Ta không có việc gì, Bối bối, nhưng ngươi không nên đụng đến thân thể của ta ." tiếng của Lâm lôi vang lên trong đầu của Bối bối.

Bối bối nhu thuận gật đầu, thu chân lại nằm cạnh Lâm lôi.

"lần này thương thế quả thực là nghiêm trọng." Lâm lôi cảm thấy ngay cả khi hít thở cũng khiến cho lồng ngực hắn vô cùng đau đớn. Hắn chỉ có thể dựa theo những chỉ dẫn trong Long huyết mật điển thúc dục long huyết đấu khí dẫn động long huyết chiến sĩ huyết mạch để chữa trị thương thế. Năng lực khôi phục của Long huyết chiến sỹ quả thực là rất mạnh.

Nhưng lúc này đây thương thế thật sự quá nặng.

Long huyết đấu khí chậm rãi chảy xuôi trong thân thể, len vào từng ngõ ngách. Năng lượng đặc thù dần dần thẩm thấu vào từng kinh mạch tới từng chỗ nhỏ trong nội tạng. Cuối cùng, sau khi hấp thu năng lượng đặc thù đó, phổi của Lâm lôi cũng chầm chậm khôi phục. Mặc dù tốc độ khôi phục rất chậm nhưng Lâm lôi cũng cảm giác được trong buồng phổi của mình bắt đầu có những biến hoá rất nhỏ.

"Nếu nói về năng lực chữa trị, Long huyết chiến sĩ trong Tứ đại chung cực chiến sĩ chỉ có thua Tử diễm chiến sĩ và Bất tử chiến sĩ mà thôi." Trong đầu Lâm lôi tự nhiên cũng hiện lên những ý nghĩ này.Tử diễm chiến sĩ năng lực khôi phục cực mạnh, thậm chí còn có biến thái năng lực là Niết bàn trọng sinh.

Trừ phi hắn thân thể hủy diệt hoàn toàn, nếu không, chỉ cần cho hắn thời gian, Tử diễm chiến sĩ liền có thể khôi phục trạng thái tốt nhất chỉ trong một thời gian ngắn.

"Hô!" "Hấp!"

Tiếng hít thở của Lâm lôi càng lúc càng lớn. Những cơn đau từ lồng ngực không ngừng được năng lượng làm dịu đi. Đồng thời, lân phiến màu đen bên ngoài thân thể cũng đã thu liễm vào trong cơ thể. Trong nháy mắt thời gian, Lâm lôi đã khôi phục lại hình thái của người bình thường. Lúc này, trên cơ thể Lâm lôi ngập tràn vết máu, vết thương tại ngực trái quả thực là cực kỳ nghiêm trọng.

Thời gian từ từ trôi qua, lúc này đang là nửa đêm.

Gió lạnh thét gào, ngay cả ánh trăng cũng bị mây đen hoàn toàn bao phủ. Mà Lâm lôi, Bối bối lại không biết được sự biến hoá của khí trời

"Lão Đại, có điểm không tốt sao??" Bối bối không nháy mắt nhìn chằm chằm Lâm lôi.

"Thương thế trong cơ thể quả thực là rất nghiêm trọng, ta gãy mất ba chiếc xương sườn, nhưng cũng may là mảnh xương không đâm vào các bộ phận trọng yếu trong nội tạng" Lâm lôi cố nở nụ cười đáp lại Bối bối "Nhưng bất quá, để cho những đoạn xương cốt kia hoàn toàn bình phục thì tối thiểu cũng phải mất mấy tháng" Lâm lôi tự tin khẳng định, hắn đối với Long huyết chiến sĩ huyết mạch hiểu rất rõ ràng.

Bối bối gật đầu.

"Nếu tìm được một quang hệ hoặc là thủy hệ ma pháp sư, hẳn là có thể chữa trị nhanh hơn." Lâm lôi biết ma pháp trị liệu có đôi khi cũng rất lợi hại.

Ngày trước, khi Lâm lôi tại Quang minh thần điện bị giam cầm, toàn thân xương cốt đều cơ hồ đứt vỡ hết. Nhưng khi hắn bị tia tín ngưỡng lực từ trên cao chiếu rọi xuống, chỉ trong nháy mắt, thương thế của hắn hoàn toàn biến mất, cơ thể nhanh chóng khôi phục lại trạng thái tốt nhất. Loại năng lực chữa trị này quả thực là kinh người.

Lâm lôi tiếp tục vận chuyển Long huyết đấu khí trong khắp thân thể.

Long huyết đấu khí hấp thu ngoại giới nguyên tố. cũng hấp thu năng lượng từ Long huyết chiến sĩ huyết mạch từ từ phát triển, làm cho các bộ vị trên cơ thể Lâm lôi dần dần dễ chịu hơn. Các vết thương trong cơ thể hắn đang từ từ được chữa trị. Chỉ có điều là với những vết thương gãy lìa xương cốt thì gặp phải một chút phiền toái.

"A?"

Lâm lôi đột nhiên trố mắt nhìn, trong lòng không khỏi có những tia vui mừng.

Trong khi vận chuyển, Long huyết đấu khí khi trở lại trong đan điền dĩ nhiên cũng bị chấn động. Tại vùng dưới đan điền, long huyết đấu khí bỗng hoá thành dịch thể bắt đầu khởi động. Lâm lôi lập tức thúc dục Long huyết đấu khí tại tất cả kinh mạnh đổ về dung nhập tại khu vực hạ đan điền. Chỉ trong một lát thời gian, cả hạ đan điền của hắn long huyết đấu khí đã đạt tới trạng thái đỉnh điểm.

"Oanh long long ~~"

Lâm lôi cảm thấy Long huyết đấu khí đang kịch liệt biến hóa liền lộ ra nét mặt tươi cười.

Mỗi một tia đấu khí đều chuyển biến. Bản chất cuối cùng cũng thay đổi.

"rốt cục cũng bắt đầu có đột phá." Lâm lôi lẳng lặng chờ đợi, trong hạ đan điền của Lâm lôi ngay từ đầu long huyết đấu khí chuyển biến cũng không nhiều, nhưng theo thời gian gia tăng ngày càng mãnh liệt. Cuối cùng chỉ sau mười lần hít thở, đã đem toàn bộ đấu khí còn lại chuyển đổi thành công.

"ha ha ..."

Lâm lôi trực tiếp đứng lên, sau khi đã chuyển biến hoàn toàn Long huyết đấu khí, những khớp xương hoàn toàn bị đoạn liệt bên trong cơ thể hắn nhanh chóng được chữa trị.

"lão Đại?" Bối bối nghi hoặc nhìn lâm lôi.

Lâm lôi một tay ôm lấy Bối bối cười nói: "Không việc gì nữa rồi, chúng ta chuẩn bị trở về đi."

Lúc này, trong lòng Lâm lôi quả thực là rất vui vẻ, từ khi đạt tới bát cấp đỉnh phong cho tới nay, Lâm lôi vẫn luôn trông đợi ngày này. Mặc dù trong gần một tháng lại đây, Lâm lôi luôn hiểu được chính mình có thể đột phá. Nhưng mà việc này quả thực là không thể nắm bắt được. Không ngờ trong hoàn cảnh đang chữa trị trọng thương như vậy, hắn lại hoàn toàn đột phá.

Cửu cấp!

Từ hôm nay trở đi, Lâm lôi đã bước vào hàng ngũ cửu cấp chiến sĩ. Cửu cấp chiến sĩ hoàn chỉ là bề ngoài của Lâm lôi, thực chất sau khi long hóa, Lâm lôi đã trở thành thánh vực sơ giai chiến sĩ. Bất luận là phòng ngự, tốc độ hay lực lượng đều có những đột phá kinh người.

"nếu ta bây giờ gặp lại thiên sứ bốn cánh, chỉ cần dùng hắc ngọc trọng kiếm đã có thể đối phó được với nàng ta" Lâm lôi trong lòng sáng sủa nhiều điều.

Thánh vực!

Đó là một đẳng cấp nhân vật mà Đạo sâm thương hội luôn có khát vọng có được.

Cổ khắc tư gia tộc. Bởi vì có một thánh vực cường giả mới có thể tự tin vĩnh viễn ngẩng cao đầu ở Áo bố lai ân đế quốc khu vực Tây bắc hành tỉnh.

Thánh vực cường giả.

Cho dù có trong tay mấy trăm vạn nhân khẩu tại các công quốc, vương quốc, đối với thánh vực cường giả trước mặt căn bản không tính là cái gì.

Cho dù một gia tộc từ mấy ngàn năm truyền thừa, nhưng trước mặt thánh vực cường giả cũng chỉ có thể cúi đầu mà thôi.

Cho dù là Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình, tứ đại đế quốc, đối với thánh vực cường giả cũng là rất tôn sùng!

Phóng mắt khắp Ngọc lan đại lục, ngoại trừ ba người là cường giả mạnh nhất - đại tế ti, vũ thần, vua sát thủ, cùng với ma thú hai đại thần cấp cường giả ra thì chỉ có thánh vực mới là những người cao cao tại thượng. Chỉ cần đạp nhập thánh vực, đã có thể sống được vô vàn năm tháng. Như vua sát thủ 'Hi Tắc' từ khi bước vào thánh vực tới nay cũng đã hơn năm ngàn năm đó sao?

"Thánh vực a!"

Lâm lôi ngửa đầu nhìn bầu trời.

Lúc này trên bầu trời bắt đầu có những bông tuyết rơi xuống, thế nhưng khi những bông tuyết này rơi xuống người Lâm lôi liền lập tức tan biến.

"Ta vẫn còn nhớ kỹ khi còn bé, bên ngoài Ô sơn trấn có hai gã thánh vực cường giả chiến đấu. Lúc đó, thánh vực cường giả trong lòng ta quả thực là cao cao tại thượng, cao tới không thể với được. Cho dù với cái gã ma pháp sư cưỡi bát cấp tấn mãnh long kia đều là những cường giả nhưng so với bây giờ thì cũng làm sao bằng với ta đây?" Lâm lôi đáy lòng cũng hiện ra một loại tự hào.

Cuối cùng cũng có thành tựu.

Sợ rằng hôm nay, nếu Lâm lôi, gặp phải vị 'tinh Không Kiếm Thánh' đế long kia, đều có thể đánh bại đối phương không hề nghi ngờ gì.

"Ba lỗ khắc gia tộc tiền bối. các ngươi hãy chờ xem, ta sẽ làm cho tên tuổi của Long huyết chiến sĩ vang lên khắp đại lục." Lâm lôi đáy lòng có tuyệt đối tự tin.

Năm nay hắn mới hai mươi sáu tuổi, khi long hóa đã trở thành một gã thánh vực chiến sĩ.

"một ngày nào đó, ta sẽ đứng ở trên đỉnh cao nhất." Lâm lôi trên mặt có một nét tươi cười.

Lâm lôi đối với thực lực của mình đã có rất nhiều hiểu biết mới. Khi long hoá đã bước vào thánh vực sơ giai, nhưng từ thánh vực sơ giai tới thánh vực đỉnh phong quả thực là không khó trong việc gia tăng đấu khí. Vấn đề khó nhất chính là gia tăng cảnh giới mà thôi. Mà bản thân Lâm lôi lúc này đã đạt tới cảnh giới của thánh vực đỉnh phong rồi.

Nhưng thật ra, với hai người có đấu khí đồng dạng thì chỉ cần cảnh giới khác nhau thì thực lực cũng đã chênh lệch rất nhiều. Bởi vì dù là đồng dạng cảnh giới, nhưng chặng đường phát triển của mỗi người đều hoàn toàn khác biệt.

Ví dụ như đồng dạng lĩnh ngộ Đại địa pháp tắc, nếu tại tầng cấp thánh vực chiến sĩ, để lĩnh ngộ “thế” chính là cũng rất khác nhau. Dù sao đại địa pháp tắc như biển rộng sông sâu, lối đi có rất nhiều. Nếu đi trên những con đường khác nhau thì tự nhiên uy lực cũng rất khác nhau. Lâm Lôi sử dụng Đại địa mạch động đặc thù là sóng chấn động công kích. Đây chính là một loại hình công kích rất biến dị tại Ngọc lan đại lục này.

Đang lúc Lâm lôi chuẩn bị xuất phát đi về Vân phong trấn, đột nhiên -

"Lâm lôi, đúng không?" một đạo thanh âm từ sau lưng vang lên.

Lâm lôi trong lòng một trận kinh ngạc. Hắn dĩ nhiên không phát hiện có người ở xung quanh, Lâm lôi lập tức quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một người mặc trường bào màu đen thân hình cao gầy, tóc có chút điểm bạc, đích thị là một lão giả đang lăng không mà đứng, cứ như vậy đứng trên hư không nhìn về phía Lâm lôi.

Lâm lôi trong lòng một chợt đoán ra, liền lên tiếng đáp: "Mạch khắc khẳng hi?"

"Đúng vậy." người này đúng là Mạch khắc khẳng hi.

Kỳ thật, vừa nãy, khi Lâm lôi bị trọng thương, lúc đó hắn chỉ nhất tâm chữa thương. Căn bản quên hết sự việc chiến đấu với sáu gã thiên sứ. Mà tại tỉnh thành này, Thánh vực cường giả Mạch khắc khẳng hi đương nhiên là đã phát hiện được sự việc này?

Lâm lôi cẩn thận nhìn Mạch khắc khẳng hi, nhìn bộ dáng hắn giống như một trung niên năm mươi tuổi, tóc mặc dù hoa râm, nhưng trên mặt không có một tia nếp nhăn. Cả người giống như một cây tiêu thương đứng ở giữa không trung. Khí thế toát ra khiến cho Lâm lôi từ đáy lòng cũng cảm thấy thất kinh. Mạch khắc khẳng hi tuyệt đối không yếu hơn thiên sứ bốn cánh.

"ngươi tới lâu chưa?" Lâm lôi dò hỏi.

Mạch khắc khẳng hi cười nói: "không lâu lắm, khi ta tới vừa vặn chứng kiến ngươi cùng thiên sứ bốn cánh lưỡng bại câu thương."

Lâm lôi nhướng mày một cái.

Hẳn là Mạch khắc khẳng hi đã nhìn thấy mình nằm trên mặt đất chữa thương. Khi đó mình đang bị trọng thương mà hắn cũng không xuống tay, hẳn là đối tự mình không có địch ý.

"Ta quả thực là rất kinh ngạc khi thấy ngươi giết được thiên sứ bốn cánh." Mạch khắc khẳng hi cảm thán nói "Mặc dù gã thiên sứ bốn cánh này chỉ có thể trong thời gian ngắn phát huy thực lực, nhưng ngươi đã giết chết mà tự mình không chết, cũng là rất lợi hại rồi. Long huyết chiến sĩ trong truyền thuyết quả nhiên lợi hại. Lâm lôi, ngươi sau khi long hóa, hẳn là đạt tới thánh vực, bất quá, không ngờ đối phó với thiên sứ bốn cánh gian nan đến vậy hẳn là thánh vực sơ giai chiến sĩ sao?"

Lâm lôi ngẩn ra, dở khóc dở cười.

"Gã Mạch khắc khẳng hi này thật sự là ……" Lâm lôi không nói thêm được câu gì, trong lòng thầm nghĩ, "ta có khả năng biến thân đạt tới thánh vực, mà lúc nãy khi giết chết thiên sứ bốn cánh, chắc rằng Mạch khắc khẳng hi cho rằng ta đạt tới thánh vực rồi."

"Ngươi không đạt tới sao?" Mạch khắc khẳng hi không tin hỏi lại.

Lâm lôi mỉm cười đạo: "Ta thừa nhận, ta long hóa đích xác đạt tới thánh vực sơ giai."

Mạch khắc khẳng hi hài lòng gật đầu: "ha ha, ta cũng thật lâu rồi không gặp một thánh vực cường giả, hôm nay nhìn thấy ngươi thật sự là làm cho người ta cao hứng. Nếu có thể, ngươi hãy bớt chút thời gian tới ở cùng ta, như vậy hai chúng ta cũng có thể luận bàn cùng nhau, ta nghĩ nếu được như vậy, thực lực của hai người chúng ta có thể có một chút tăng lên. Yên tâm ta sẽ không hạ thủ đâu, chỉ là luận bàn."

Mạch khắc khẳng hi chứng kiến Lâm lôi sau khi giết một gã thiên sứ bốn cánh cũng bị trọng thương. Liền cho rằng Lâm lôi không phải là đối thủ của hắn.

"Mạch khắc khẳng hi, ta khi long hóa đúng là đạt tới thánh vực. Nhưng là ……" Lâm lôi tự tin nhìn Mạch khắc khẳng hi, "Khi ta vừa chiến đấu xong cũng là vừa mới đột phá. Lúc chiến đấu với thiên sứ bốn cánh ta quả thực là chưa đột phá." Ngày hôm nay Lâm lôi đối với thánh vực đỉnh cao thủ có thể đủ tin tưởng so sánh, đối phó với cấp bậc của Mạch khắc khẳng hi hắn vẫn còn đủ tự tin.

Đạt tới thánh vực, không cần phải dấu đầu lộ đuôi.

"Cái gì? Ngươi mới đột phá sao?" Mạch khắc khẳng hi nghe xong cũng rất chấn động.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 50: Ước Định

Mạch khắc khẳng hi nhìn Lâm lôi ánh mắt bắt đầu thay đổi.

"ha ha ……" sau một lát trầm mặc Mạch khắc khẳng hi lại nở nụ cười, đồng thời cả người cũng từ không trung rơi xuống, chậm rãi hướng Lâm lôi đi tới. Thái độ trở nên thân thiết rất nhiều " Lâm lôi, ngươi chính là ma pháp thiên tài trong truyền thuyết sao. Được xưng là người thứ hai trong lịch sử, ta thấy chiến sĩ năng lực so với ma pháp năng lực của ngươi còn mạnh hơn. Tuổi còn trẻ như thế, đã đạt tới thánh vực thực lực. Long huyết chiến sĩ, không hổ là chung cực chiến sĩ.” Lâm lôi vẫn luôn vì gia tộc mình mà kiêu ngạo, chỉ là khi nghĩ đến gia tộc ngày hôm nay cũng chỉ còn lại có chính mình cùng đệ đệ trong lòng cũng có một tia bi thương.

"Mạch khắc khẳng hi tiên sinh, nếu không có chuyện gì thì ta xin đi về trước đây." Lâm lôi nói.

Mạch khắc khẳng hi vội vàng nói: "Lâm lôi huynh đệ, ngươi và ta lần đầu tiên gặp mặt. Vậy mà sao lại lập tức rời đi như thế? Hơn nữa, ta đối với Long huyết chiến sĩ trong truyền thuyết cũng phi thường tò mò, nếu có thời gian. Ta chân thành mong muốn được cùng với Lâm lôi ngươi luận bàn một chút. Dù sao thánh vực cảnh giới nếu muốn tiến bộ, thì việc giao thủ tỷ thí đồng cấp bậc cao thủ cũng là biện pháp phi thường tốt." Nói xong, Mạch khắc khẳng hi thành khẩn chờ mong nhìn Lâm lôi.

Tỷ thí?

Mạch khắc khẳng hi tại tây bắc hành tỉnh cũng là một phương bá chủ, có thể cùng Mạch khắc khẳng hi kết giao, đối với chính mình cũng là có chút lợi ích, hơn nữa Cơ ân cũng là một thành chủ tại tây bắc hành tỉnh. Cũng cần trợ giúp Cơ ân một tay.

Lâm lôi trong chốc lát đã gật đầu đáp: "Ta lúc này đang có thương tích nên cũng không thuận lợi để tỉ thí. Như vậy đi, để ta về trước đã, sau một khoảng thời gian khi thương tích của ta hoàn toàn bình phúc, lúc đó tới bái phỏng ngươi cũng không muộn. Chắc là chỉ trong vòng một tháng mà thôi"

Mạch khắc khẳng hi mừng rỡ gật đầu.

"tốt lắm. Ta ở ngay tòa thành của Cổ khắc tư gia tộc. Ngươi nhớ đến đấy."

"nhất định. Lâm lôi mỉm cười gật đầu.

Lúc này, tuyết bay đầy trời, mà Lâm lôi cùng Mạch khắc khẳng hi hai cường giả cùng cười với nhau, cáo biệt ra đi.

Trên thảo nguyên hoang dã, lúc này cũng chỉ có Lâm lôi cùng Bối bối ở đó.

"Tuyết mùa đông." Lâm lôi nhìn thảo nguyên ngập tràn trong tuyết, lại nhớ về thời thiếu niên, trong một mùa tuyết rơi hắn cùng Ngả lệ tư yêu mến nhau.

Cũng vậy, sang tới năm thứ hai, cũng vào một ngày tuyết rơi, hắn và Ngả lệ tư chia tay nhau.

Hơn nữa, trong ma thú sơn mạch. Cũng là một ngày tuyết bay đầy trời, Lâm lôi đã lĩnh ngộ được cảnh giới của “Thế”.

Mà hôm nay, lại là một ngày tuyết rơi, hắn đã đột phá tiến vào cửu cấp chiến sĩ cảnh giới. thực lực chánh thức đạp nhập thánh vực.

"bông tuyết ……"

Lâm lôi cảm khái vô vàn. Hắn cúi đầu nhìn chính thân thể mình rồi bật cười "Ta vừa rồi cũng cùng một vị thánh vực cường giả hàn huyên như vậy sao?"

Bởi vì biến thân cùng thiên sứ chiến đấu, quần áo Lâm Lôi đã hoàn toàn rách nát

Lúc này, bộ dáng hắn giống như một gã khất cái đáng thương.

Bất quá, lúc nãy Mạch khắc khẳng hi không có để ý đến chuyện này, kỳ thật không ít thánh vực cao thủ trong những lúc khổ tu, trên người cũng có bộ dáng tang thương như thế. Điều quan trọng chính là những gì bên trong bọn họ.

Như lâm lôi. mặc dù trên người rách nát, nhưng là vị trí của hắn hoàn toàn không nhỏ.

cái này chính là khí chất của một người.

"lão Đại. Cũng có thể coi ngươi đã đạp nhập thánh vực, vậy bây giờ ngươi biến thân một chút để cho ta chiêm ngưỡng nào" Bối bối đảo đôi mắt nhỏ nhìn Lâm lôi, nghe thấy vậy Lâm lôi trong lòng nóng lên.

Không sai, đúng là một đề nghị rất hợp lý.

"Hảo." Lâm lôi cười đáp. Bối bối lập tức nhảy xuống khỏi vai Lâm lôi. Trên người Lâm lôi lập tức ánh lên màu đen lân phiến. Gai từ lưng, khửu tay, trán mọc ra. Đồng tử biến thành màu vàng lợt.

So với trước đây giống nhau như đúc.

Nhưng Lâm lôi lại cảm giác được một điểm bất đồng.

"Hô." Lâm lôi cảm giác được một dạng năng lượng kỳ lạ ẩn bên trong thân thể Long huyết chiến sĩ huyết mạch, bắt đầu nhập vào cốt cách, cơ thể, lân giáp, tiêm thứ, long vĩ.

Lân giáp màu đen lúc này ẩn chứa bên trong những tia quang mang màu xanh.

"Một cảm giác thật mạnh."

Lâm lôi cảm thấy thị lực, thính lực tăng thêm mấy chục lần. Những động tĩnh trong vòng vài dặm đều không tránh được tai mắt của hắn.

"cường đại lực lượng, cường đại đấu khí. Khi Lâm lôi nắm chặt tay, cả không khí cũng chợt chấn động, cơ thể mạnh mẽ hữu lực uẩn hàm so với trước kia còn muốn đáng sợ hơn, trong cơ thể đấu khí giờ phút này cũng hùng hồn cuồn cuộn.

"ha ha ……" Lâm lôi hưng phấn nở nụ cười.

Trong đêm khuya, tại một vùng đất hoang dã đầy tuyết bay, thân thể Long huyết chiến sĩ giống như một con quái vật lăng không mà đứng, đồng thời phát ra những tiếng cười hưng phấn vang động thiên địa.

"trách không được Ba khắc biến thân đạt tới thánh vực, lại hưng phấn như vậy , không nghĩ tới chỉ là đột phá giới hạn, thực lực lại gia tăng nhiều như vậy." Lâm lôi hưng phấn phi thường.

Long huyết chiến sĩ thiên phú dị thường, chỉ cần năng lượng đạt tới. tự nhiên có thể phi hành, giống như loài chim vậy, đây là thiên phú vô không phải là lĩnh ngộ gì hết.

"Nếu nói về sự thần kỳ thì dòng máu của Bối thiết giáp long còn lâu mới bằng Long huyết chiến sỹ chân chính” lăng không mà đứng nhưng Lâm lôi trong lòng rất là cảm khái.

Lúc đầu Lâm lôi nuốt rất nhiều long huyết cùng với long tinh của bối thiết giáp long, mà cho dù như thế cũng bị long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể Lâm lôi hấp thụ.

Hơn nữa. Lâm lôi giờ phút này đạp nhập thánh vực, hắn cảm giác được các loại cơ năng được long huyết chiến sĩ huyết mạch năng lượng nâng lên.

"hôm nay tốc độ tối thiểu tăng thêm gấp đôi." Lâm lôi tâm ý vừa động, cả người liền như một chuỗi tàn ảnh lưu lại trên bầu trời .

"về phần phòng ngự." Lâm lôi nhìn lân giáp trên người đã hoàn hảo không sứt mẻ gì, đặc biệt lân giáp uẩn tàng vầng sáng màu xanh bên trong "bây giờ nếu phải chịu một kích của thiên sứ bốn cánh cũng nhiều nhất khiến ta thụ thương nhẹ mà thôi."

Lâm lôi khóe miệng có chút nhếch lên.

tự tin!

vô cùng tự tin!

Kỳ thật, thánh vực chiến sĩ của loài người, vốn thân thể phòng ngự cũng không được mạnh mẽ cho lắm, cho dù đạt tới thánh vực đỉnh cấp cường giả thì phòng ngự của bọn họ cũng cản không nổi thánh vực ma thú đồng dạng .

Mà tứ đại chung cực chiến sĩ, cũng là một dạng tồn tại biến thái giống như ma thú.

Vì vậy, khi Long huyết chiến sĩ trong hình thái loài người đạp nhập thánh vực, một khi biến thân đạt tới thánh vực đỉnh, đó chính là vô địch. không cần tính tới cảnh giới.

cho dù chỉ biết cậy mạnh, cũng là vô địch trong đẳng cấp thánh vực, đây chính là thiên phú!

Giống như Hắc lỗ nhìn thấy Bối bối vậy mạnh mẽ mà sinh lòng ghen ghét, tứ đại chung cực chiến sĩ cũng bị các gia tộc loài người khác ghen ghét

"lão Đại." Bối bối từ phía dưới nhảy lên.

Lâm lôi đưa tay đỡ lấy Bối bối, một ảnh thử màu đen đứng trên vai một thân ảnh lân giáp màu đen.

đó thật là phối hợp tuyệt vời.

"Bối bối. Hãy thử cảm giác tốc độ phi hành của thánh vực nào." Lâm lôi ha ha cười nói. đồng thời cả người tốc độ nhanh chóng đạt đến cực hạn, hóa thành một tia sáng màu đen trực tiếp biến mất tại phía chân trời.

Vùng đất hoang dã lúc đêm khuya, tuyết vẫn đầy trời như trước.

Chỉ có những thi thể trong đại chiến vừa rồi chứng kiến những hình ảnh này.

Tốc độ phi hành của thánh vực thật là đáng sợ. Trong một giờ đã vượt qua một ngàn dặm, Lâm lôi chỉ mất một chút thời gian đã thấy Vân phong trấn xuất hiện ở trước mặt.

Vân phong trấn trong một đêm tuyết rơi đầy trời quả thực là rất an tĩnh

Lâm lôi trực tiếp phi hành tới phủ đệ của mình tại phía tây của trấn, hắn giống như một viên vẫn thạch từ không trung cực nhanh hạ xuống trong sân.

"Ai đó!" một tiếng quát khẽ vang lên. Lập tức có mấy thân ảnh vọt ra.

Lâm lôi phi hành tốc độ quá nhanh, thậm chí còn không kịp phát ra tiếng gió, tự nhiên khiến cho Ba khắc năm huynh đệ chú ý. Khi nhìn thấy hình thái biến thân long huyết chiến sĩ của Lâm lôi liền thở dài một hơi.

"Ân, không thể tin được?" lão ngũ Cái tỳ kinh ngạc nói. rồi sau đó nhìn chằm chằm Lâm lôi nói. "đại nhân. ngươi chẳng lẻ đã...?"

Lâm lôi cười nhìn Cái tỳ liếc mắt một cái.

Cái tỳ trong số năm anh em Bất tử chiến sỹ có đầu óc linh hoạt, thông minh nhất, cũng là người đầu tiên trong năm anh em lĩnh ngộ được “cử trọng nhược khinh”.

"A, thánh vực!" bốn huynh đệ còn lại đều giật mình nhìn về phía Lâm lôi.

"Lôi đại ca đã trở về?" thanh âm của Chiêm ni vang lên. rồi sau đó àng cũng chạy tới, nhưng khi nhìn thấy bộ dáng biến thân của Lâm lôi bống sợ quá mà kêu lên, "quái vật!"

Lúc này, hai tỷ muội Lệ bối tạp, Lệ na cùng trấn an Chiêm ni.

"Chiêm ni. đó là Lâm lôi đại ca. đây chính là Long huyết chiến sĩ biến thân." Lệ bối tạp cười nói.

Lâm lôi lúc này cũng khôi phục hình thái người bình thường, Chiêm ni kinh ngạc nhìn màn biến thân này, rồi sau đó nhìn về phía Lệ bối tạp: "Long huyết chiến sĩ? Long huyết chiến sĩ là cái gì?"

"ha ha, Long huyết chiến sĩ chính là một trong tứ đại chung cực chiến sĩ. Chúng ta năm huynh đệ cũng là chung cực chiến sĩ. Chính là Bất tử chiến sĩ!" Cái tỳ kiêu ngạo nói.

Chiêm ni nhìn chung quanh một đám người liếc mắt, một cái.

Tối hôm nay, nàng theo Hắc lỗ tới đây, sau đó ở cùng chị em Lệ bối tạp cùng một chỗ, lúc đó chị em Lệ na đang giới thiệu với nàng bối cảnh ở đây, chỉ là mới giới thiệu tới Tái tư lặc mà thôi.

Chiêm ni vừa rồi còn đang trong phòng thấy vị vong linh đại ma đạo Tái tư lặc thị đã thấy khiếp sợ không ngờ sau đó còn thấy Long huyết chiến sĩ, Bất tử chiến sĩ.

"Đây đều là ……" Chiêm ni cảm thấy đầu óc loạn cả lên.

"Chiêm ni. Ngươi về trước nghỉ ngơi." Lâm lôi cười nói.

Ba khắc năm huynh đệ còn đang vì Lâm lôi đột phá mà cảm thấy khiếp sợ, lão nhị An khoa nhếch miệng bất đắc dĩ cười nói: "đại nhân ngươi đột phá nhanh quá. Ba khắc lão đại đạt tới thánh vực cũng không phải là đối thủ của người, bây giờ càng không phải là đối thủ a …… chênh lệch quá lớn a."

"Vậy lúc này đại nhân có thể đái lĩnh chúng ta tìm Quang minh giáo đình báo thù không?" Cái tỳ bên cạnh kiêu ngạo hỏi.

"Đám người các ngươi đều có thánh vực lực lượng." Tái tư lặc trên mặt có nét tươi cười. "Mà ta, lão già nầy cuối cùng có chút lĩnh ngộ. Tin tưởng rằng trong vòng mười năm hẳn là có thể đột phá. đạt tới thánh vực."

Mười năm?

Tái tư lặc cũng đã hơn tám trăm tuổi. Đối với hắn mà nói, mười năm quả thực là một quãng thời gian không dài.

"vong linh thánh ma đạo, quả thực là phi thường đáng sợ." Lâm lôi con mắt sáng ngời, " đến lúc đó gọi về mấy thánh vực vong linh, thậm chí còn mang theo mấy trăm vạn đại quân vong linh

Cửu cấp vong linh đại ma đạo đã phi thường đáng sợ rồi.

Mà vong linh thánh ma đạo. giống như một đế quốc đáng sợ.

"ha ha, mọi người đều tăng lên, con mẹ nó. Cái lũ Quang minh giáo đình kia còn dám phái người đến? Đến một người, giết một người, đến mười người, giết mười người, để cho Tái tư lặc vong linh nô dịch cho những thi thể đó quay lại phản sát" Cái tỳ nói. Hắn với chủ ý của mình hưng phấn không thôi.

Mọi người đều rất vui vẻ. Thực lực tăng lên, cũng có nghĩa là cùng Quang minh giáo đình có thể ngạnh kháng với nhau.

Lâm lôi trong lòng cũng rất là cao hứng.

ngửa đầu nhìn bầu trời, giờ phút này bông tuyết tung bay. Lâm lôi đảo mắt nhìn về phía mọi người nói: "Được rồi. bên ngoài tuyết rơi nhiều, mọi người cùng vào phòng khách bên trong đi."

"Tốt, hôm nay nhất định không say không nghỉ." trầm ổn như Ba khắc cũng cao hứng lớn tiếng nói.

Lúc này đã nửa đêm nhưng mọi người vẫn rất náo nhiệt, kỳ thật lúc này cùng Quang minh giáo đình dốc hết thảy thực lực, phải nói là bọn người của Lâm Lôi có thể nói chuyện ngang hàng.

Thời gian trôi qua, nháy mắt đã quá ba ngày.

Chiêm ni cũng hoàn toàn hiểu hết hoàn cảnh của từng người. Mà lúc này nàng mới hiểu được, địa vị của một quận thành thành chủ đích xác chẳng thể so sánh với đám người này.

Đừng nói là quận thành. Ngay cả tây bắc hành tỉnh cường đại là Cổ khắc tư gia tộc, đám người của Lâm lôi cũng không phải e dè sự tồn tại của Mạch khắc khẳng hi.

"Ba khắc bọn họ. còn có Lâm lôi đại ca tu luyện đều rất là khắc khổ." Chiêm ni, Lệ bối tạp, Lệ na ba vị mỹ nữ đang vừa luận bàn với nhau vừa bước vào trong phòng khách của phủ đệ.

Nhưng các nàng đột nhiên chứng kiến cảnh ảnh thử Bối bối đang lơ lửng giữa không trung. Thấy nhóm chiêm ni ba người tiến đến, nó quay ra nhìn về phía ba người trong miệng phát ra âm thanh rất là trong trẻo "Oa. ba vị mỹ nữ, các ngươi khoẻ không!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 51: Ốc Đốn

Đế đô của Áo Bố Lai ân đế quốc chính là Xích Viêm,phóng nhãn cả Ngọc Lan đế quốc đại lục ,nếu chỉ so về độ lớn thành trì sợ rằng chỉ có đế đô của Ngọc Lan đế quốc mới có thể so sánh cùng.

Đế đô ‘Xĩch Viêm’ này được chính ‘Vũ Thần’ Áo Bố Lai Ân đặt tên.Dân số trong thành này ước chừng mấy trăm vạn.

Là 1 toà thành có hơn 5 ngàn năm lịch sử,trong Xích Viêm này có ko ít gia tộc lâu đời,cao thủ cửu cấp cũng có ko ít,ko ai dám ở đế đô cường hoành .Bởi vì, gia tộc cường đại tập trung nơi này rất nhiều.

Đương nhiên,thế lực mạnh nhất nơi này ko nghi ngờ gì chính là Vũ thần môn.

Đệ tử thân truyền của Vũ thần môn cơ hồ rất ít lộ diện,tuy thế nơi này ký danh đệ tử thấp nhất cũng là bát cấp,phần lớn còn lại là cửu cấp chiến sĩ. Vì thế có thể dễ dàng nhận thấy đc sự cường hãn của vũ thần môn.Đặc biệt là chủ nhân của vũthần môn 'Vũ Thần'.

Phải biết rằng tại Áo bố lai ân đế quốc ko có các tông giáo.Dân chúng chỉ tín phụng Vũ Thần.Bởi vậy có thể tưởng tượng đc địa vị của Vũ Thần trong lòng dân chúng cao đến thế nào.

Tại phía đông của Xích Viêm chính là địa phương quan lại quyền quý sinh sống,mà hoàng cung cũng đặt tại phạm vi này.Tại 1 con đường đông thành Xích Viêm,tồn tại 1 phụ thạch.Tại đây đều kiến tạo cùng 1 kiểu các tòa phủ đệ.Đây đều là hoàng tộc đế quốc kiến tạo để cấp cho đế quốc công thần,quý tộc.

Tại phụ thạch lộ,trong đó có 1 tòa phủ đệ,đó là nơi ở của tân bá tước Ốc đốn.Tại đại môn có 2 gã cường tráng hộ vệ đang nghiêm túc canh giữ.Giờ phút này,tại phòng khách của phủ đệ chỉ có 4 người.

4 người này đều đứng,trong đó có 1 người đang đi qua đi lại trên mặt có 1 tia sầu ý.

Người này khoảng 21 tuổi.Đang mặc trang phục chiến sĩ đơn giản,ko có tay áo

hoàn toàn lộ rõ những đường cơ thịt rắn chắc.Sóng mũi thẳng,đôi lông mày rậm rạp phối cung gương mặt,cả người có vẻ cương nghị dũng mãnh.

Nhưng để chúng nhân kinh hãi chính là vóc người của hắn.

Chiều cao chừng hai thước hai , bộ vai nở nang, vòng eo tương đối nhỏ , cùng với như hai 2 băp đùi thon dài hữu lực.

"Ốc đốn này bề ngoài, so với lâm lôi rất có rung động lực a." Bên cạnh hi nhĩ mạn trong lòng thầm nghĩ.

ốc đốn so sánh với lâm lôi thì tương đối nội liễm.

"Ốc đốn thiếu gia, ngươi đang phiền não chuyện cùng Thất công chủ a?" Bên cạnh đúng là quản gia hi lý cười nói , ốc đốn quay đầu lại bất đắc dĩ nói: "Hi lý ông nội. Ngươi cũng không phải không biết khó khăn thế nào khi theo đuổi những người đó."

Tại đại sảnh này,trong bốn người có 1 một người khac nữa, là 1 thanh niên , lên tiếng cười nói: "Ốc đốn thiếu gia, ngươi như vậy quả quyết chỉ thích một người, còn về chuyện thành thân,trực tiếp nói rõ cùng bệ hạ cầu thân, vậy là được?"

"Trực tiếp cầu thân?" Ốc đốn nhướng mày một cái.

Hi ngươi mạn ở bên cạnh nói: "Nạp đức thuyết nói đúng, ngươi đã đạt tới tám cấp rồi. Vừa là long huyết chiến sĩ gia tộc đệ tử. Bệ hạ dám chắc biết long huyết chiến sĩ gia tộc đệ tử, nếu đạt tới tám cấp. Đó là dám chắc đã luyện long huyết đấu khí, chính mình có năng lực biến hình".

Hi nhĩ mạn có ý nghĩ, không tu luyện đấu khí, thân thể ko co khả năng đạt tới tám cấp .

Hi nhĩi mạn không biết, hôm nay bên người lâm lôi chính là năm huynh đệ luyện thân thể đạt tới tám cấp .

"Ốc đốn ngươi thân là long huyết chiến sĩ,thích Thất công chủ. Cũng là môn đăng hộ đối. Tin tưởng bệ hạ sẽ đáp ứng ." Quản gia hi lý cười nói, "Bất quá, ta nghĩ ngươi có thể cho Thất công chủ thăm dò bệ hạ , như vậy cũng có nắm chắc đc phần nào thành công."

Quản gia hi lý cùng hi nhĩ mạn nhìn nhau, đều nở nụ cười đứng lên.

Gần một hai năm nay, chuyện Ốc đốn cùng đế quốc Thất công chủ luyến ái, đã sớm truyền khắp cả đế đô. Chỉ là đế đô quý tộc thiếu niên cũng không có buông tha cho hắn. Hơn nữa trong đó còn có hai người, rất có khả năng tranh giành với hắn.

"Không muốn nghĩ nữa." Ốc đốn lắc lắc đầu.

Hắn tin tưởng Thất công chủ. Thất công chủ đã sớm nói với hắn,nếu là những kẻ khác thì nàng không lấy chồng.Chỉ là ốc đốn cũng biết , hôn nhân của đế quốc vương tử công chúa không ph ải tự mình có khả năng quyết định . Ốc đốn cũng không muốn Thất công chủ quá mức phiền não. Nếu chánh đại quang minh cưới hỏi, đương nhiên là tốt nhất.

"Được rồi. Hi lý ông nội, có tin tức của đại ca không?" Ốc đốn dò hỏi.

Quản gia hi lý gật đầu: "Đạo sâm thương hội truyền đến tin tức nói, đại ca ngươi đang ở một địa phương khổ tu. Không có chuyện gì đâu."

"Đại ca chính là người luôn luôn nỗ lực." Ốc đốn trong lòng rất là bội phục lâm lôi.

Long huyết chiến sĩ gia tộc có rất nhiều chuyện, vô luận là chuyện truyền thừa chi bảo, hay là gia tộc đại cừu, đều là lâm lôi một người gánh vác. Mà hắn -ốc đốn lại chỉ có thể tại đế đô im lặng tu luyện.

Lâm lôi luôn vì hắn che mây cản gió .

"Đại ca……" Ốc đốn luôn nhớ kỹ chuyện trước kia, một lần hai đại thánh vực cường giả tại ô sơn trấn chiến đấu, cự thạch rậm rạp từ không trung rơi xuống, trong khi đó, đại ca Lâm Lôi không để ý hết thảy bảo vệ hắn .

Ốc đốn rõ ràng nhớ kỹ, tại thời khắc nguy hiểm đó …

"Nằm xuống!" Năm đó lâm lôi chính là một tiếng gầm lên, cùng với không để ý hết thảy đánh về phía hắn, lâm lôi dùng thân trên bảo vệ thân hình yếu ớt của ốc đốn .

Từ nămsáu tuổi rời khỏi gia đình,hôm nay ốc đốn đã hai mươi hai tuổi rồi, còn có một tháng nữa là hai mươi ba tuổi đúng.

Gần mười bảy năm đúng.

thân huynh đệ đã gần mười bảy năm không có gặp mặt .

"Ốc đốn thiếu gia không cần thái lo lắng, đợi lâm lôi thiếu gia tu luyện thành công hắn sẽ đến tìm ngươi . Dù sao hắn cũng biết chỗ ở của ngươi bây giờ ." Quản gia hi lý an ủi nói.

Ốc đốn gật đầu, toàn tức tự giễu cười nói: "Đại ca nhìn thấy ta, không biết có nhận ra ko."

"Năm đó sáu tuổi chính là tiểu mao hài, biến thành bây giờ như vậy . Ha ha...... đại ca ngươi nói không chừng thật sự nhận không ra ngươi." Hi ngươi mạn nở nụ cười đứng lên.

Bên cạnh nạp đức gật đầu nói: "Năm đó ta cùng cha từ thần thánh đồng minh tới, một chút cũng nhận không ra ốc đốn thiếu gia . Chính là đã thấy quản gia hi lý ông nội, cuối cùng mới biết được này so với ta cao hơn nữa đích đại cá tử, cũng hay,chính là năm đó cái...kia tiểu mao hài."

"Nạp đức !" Ốc đốn trừng hắn liếc mắt, một cái.

Nạp đức chính là nhi tử của hi ngươi mạn, bất quá, nạp đức có chiến sĩ thiên phú thật sự không thế nào tệ hơn, hôm nay đã cận hai mươi lăm tuổi nạp đức cũng chỉ là bốn cấp chiến sĩ mà thôi. Chỉ là nạp đức người này phi thường nghiêm cẩn, cả bá tước phủ đệ này ,hộ vệ công tác chính là hắn cùng hắn cha hi nhĩ Mạn thống nhất quản lý .

"A, không còn sớm nữa." Ốc đốn từ túi tiền lý xuất ra một hoài biểu nhìn thoáng qua. "Hi lý ông nội, hi ngươi mạn thúc thúc, ta...trước xuất đi xem đi."

"Dám chắc là theo Thất công chủ gặp mặt đi." Nạp đức cố ý nói.

Ốc đốn quay về nạp đức tự tin cười: "Đó là đương nhiên. Như thế nào, ghen ghét sao?" Nói, ốc đốn nở nụ cười đứng lên đi nhanh rời đi phủ đệ.

Quản lý hi lý nhìn ốc đốn rời đi, cảm khái vạn ngàn.

"Năm đó ốc đốn thiếu gia chỉ là một đứa nhỏ, bây giờ đã lớn lên thành người. Lời Hoắc cách đại nhân nhắc nhở, ta cũng đã hoàn thành ."

"Ba lỗ khắc gia tộc ngủ say vậy nhiều,hơn...năm, bây giờ cũng rốt cục bắt đầu thức tỉnh rồi. Chỉ mười năm nữa, sợ rằng cả ngọc lan đại lục đều nhắc đến long huyết chiến sĩ ." Hi ngươi mạn tự tin nói.

Lưng đeo chiến đao 'Đồ Lục', ốc đốn cưỡi một đầu kiếm xỉ hổ đi trên đường cái. Kiếm xỉ hổ là một tám cấp ma thú. Hơi thở của nó,làm ma thú cấp thấp khác sợ hãi, đặc biệt ốc đốn bản thân đặc biệt cao lớn. Hai người phối hợp với nhau,đều làm những người khác trong lòng kinh sợ.

Tại trên đường cái ,người đi đường cơ hồ đều tránh ra nhường đường.

"Cái...kia hay,chính là áo bố lai ân học viện đích thiên tài đệ tử ốc đốn a, các ngươi nhìn, ma thú hắn ngồi đó là tám cấp ma thú ."

"Kiếm xỉ hổ. Thật sự là mạnh mẽ a, ta yếu như vậy có một ma thú là tốt rồi ."

Đường cái không ít người đều nghị nói như vậy,nhớ năm đó lâm lôi nhìn thấy tấn mãnh long, cũng có giấc mộng có một tấn mãnh long uy vũ như vậy. Bây giờ trong mắt rất nhiều thiếu niên, ốc đốn chính là mục tiêu phấn đấu của bọn hắn.

Kiếm xỉ hổ tốc độ rất nhanh, cho dù tại trên đường cái. Cũng phi thường linh hoạt rất nhanh đi tới.

"Tới." Ốc đốn từ thật xa thấy được tửu điếm, nơi này,chính là hắn cùng Thất công chủ ước hội gặp mặt, vì thế tửu điếm nghênh tân thị giả cũng nhận thức,biết ốc đốn, lập tức mở cửa để cho ốc đốn đi vào.

Ốc đốn mang theo kiếm xỉ hổ, trực tiếp tiến vào tửu điếm.

Ốc đốn vừa nhìn bốn phía, liền thấy được người trong lòng, lập tức vui vẻ hô: "Ni na." Ốc đốn đột nhiên nhíu mày ,bởi vì hắn vừa thấy một người làm cho hắn chán ghét.

"Ốc đốn."

Ni na có một mái tóc dài màu vàng chói mắt, lộ ra khuôn mặt trắng nõn động lòng người. hai tròng mắt càng không hàm một tia tạp chất.

Ni na giờ phút này kinh hãi nhìn hướng ốc đốn chạy tới. Ốc đốn lập tức đón nhận, trực tiếp dắt b àn tay nhỏ bé của ni na .

"Cái...kia tên lại tới dây dưa rồi." Ni na bên người ốc đốn nói thầm .

Ốc đốn liếc nhìn người kia một cái,thấp giọng nói: "Ni na, không nên để ý tới tên kia." Mà lúc này thanh niên kia cũng đã đi tới, cười nói: "Ốc đốn, thật sự là không nghĩ tới a, tại đây nhìn thấy ngươi. Như thế nào ni na cũng xuất hiện ở đây?"

"Câm miệng, lan ma." Ốc đốn nhướng mày, "Nhớ kỹ, ni na không phải ngươi có thể tuỳ tiện, còn có...... ngươi hỏi ta câu nói kia, ta hẳn là hỏi ngươi, ni na tại đây, ngươi như thế nào xuất hiện ở nơi này?"

Lan ma liếc ốc đốn một cái.

Mặc dù mặt ngoài ko tỏ ra gì, nhưng trong lòng lan ma rất chán ghét ốc đốn trước mắt này. Nhìn ốc đốn đoạt đi ni na trong mộng của hắn .

"Nga, kiếm xỉ hổ." Lan ma nhìn về phía kiếm xỉ hổ, cười nói, "Ốc đốn, có...hay không hứng thú, để cho bích nhãn hổ ngao của ta với kiếm xỉ hổ của ngươi so tài ? Ta đánh cuộc, bích nhãn hổ ngao dám chắc sẽ thắng."

Bích nhãn hổ ngao giống kiếm xỉ hổ, đều là tám cấp ma thú.

Bất quá, trong tám cấp ma thú cũng là có cao thấp, như bích nhãn hổ ngao, kim nhãn sư ngao thuộc loại tám cấp ma thú trung. Đặc biệt thị bích nhãn hổ ngao đối với hổ loại ma thú, vừa vặn khắc chế.

"Không có hứng thú." Ốc đốn căn bản không để ý tới , lạnh lùng liếc lan ma liếc mắt, một cái, "Lan ma, nếu ngươi thật sự muốn tỷ thí, ta không ngại với ngươi giao thủ. Về phần dụng ma thú tranh đấu, hừ."

"Chân nhân tỷ thí?"

Lan ma cười cười, không có nói thêm cái gì.

Hắn lan ma chính là vũ thần môn đích ký danh đệ tử, vừa là chín cấp chiến sĩ. Đích xác có ngạo khí. Chính là hôm nay cả đế đô cơ hồ đều biết ốc đốnthuộc ba lỗ khắc gia tộc , mà ba lỗ khắc gia tộc vừa là long huyết chiến sĩ gia tộc. Ốc đốn bản thân càng có thể sử dụng đấu khí.

Có thể sử dụng đấu khí long huyết chiến sĩ gia tộc đệ tử, đều là có thể long huyết chiến sĩ biến thân .

Lan ma rõ ràng, trước mắt địa ốc đốn mặc dù chỉ là tám cấp chiến sĩ, nhưng dùng chiến đao công kích, thậm chí có thể cùng chín cấp chiến sĩ chém giết. Một khi ốc đốn biến thân, hắn lan ma căn vốn không phải đối thủ.

"Chúng ta đi thôi." Lan ma vuốt ve bích nhãn hổ ngao cười khẻ nói.

Lập tức lan ma mang theo ma thú liền tựu như vậy rời đi.

Ni na, ốc đốn hai người trực tiếp lên tửu điếm lầu hai, vào 1 nhã gian, về phần thị nữ của ni na thì đứng bên ngoài diện hầu .

"Đại ca, cái tên lan ma kia rất phiền toái a, chúng ta làm sao bây giờ?" Ni na ỷ ôi tại lòng,ngực ốc đốn thấp giọng dò hỏi.

“Đại ca”, lần đầu tiên ni na gặp ốc đốn xưng hô như vậy, sau này bọn họ hai người một mình cùng một chỗ, ni na đều như vậy xưng hô với hắn.

"Ai bảo mị lực c ủa ni na nàng quá lớn?" Ốc đốn cười sờ cái mũi của ni na, "Kỳ thật lan ma này ta không quá quan tâm, ta...nhất lo lắng chính là khải lan."

"Khải lan ca ca?" Ni na cũng không biết nói sao, "Ta chỉ là đưa hắn trở thành ca ca, chỉ là hắn, ai."

Khải lan hôm nay hai mươi ba tuổi, đã là bảy cấp ma pháp sư .

Hai mươi ba tuổi bảy cấp chiến sĩ rất nhiều, nhưng hai mươi ba tuổi bảy cấp ma pháp sư lại phi thường thiếu, hơn nữa khải lan đạt tới bảy cấp ma pháp sư trong khi chỉ là hai mươi mốt tuổi.

Lâm lôi nếu không phải bởi vì điêu khắc đc 'Mộng Tỉnh', sợ rằng cũng tới hai mươi tuổi mới có thể đạt tới bảy cấp.

Tại đế đô, khải lan coi như là thiên tài ma pháp sư. Hắn từ nhỏ cùng ni na thanh mai trúc mã, trọng yếu nhất chính là, cha của khải lan quyền cao chức trọng ,là tả tướng của đế quốc, hơn nữa khải lan làm người phi thường tốt, gần như là 1 người hoàn mỹ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 52: Gia Tộc Bối Lỗi

K
hải Lan vô luận là người hay là gia thế đều rất vĩ đại. Ốc Đốn cũng nói:

- Ta lo lắng nhất là phụ hoàng ngươi thích khải lan

Ni na cũng gật đầu nói:

- Phụ hoàng đích thị rất coi trọng khải lan, khải lan thiên phú ma pháp rất cao. Sau này chắc chắn trở thành cửu cấp đại ma đạo. Thậm chí trở thành thánh vực ma đạo sư. Ở đế quốc này thánh vực cường giả rất nhiều nhưng chủ yếu là chiến sỹ còn ma đạo sư thì rất ít.

Ốc đốn cũng cẩm thấy khải lan đích thực có uy hiếp rất lớn

“ Còn tên Lan Ma kia dù là Vũ Thần môn ký danh đệ tử nhưng gia tộc ko có ai cường đại, Còn Ốc Đốn hắn đù sao cũng là long huyết chiến sỹ. Chỉ cần hoàng thượng ko bị ấm đầu chắc chắn chọn hắn” (hheheh).

Chỉ còn Khải lan và ốc đốn cạnh tranh là chủ yếu. Nhưng cha của khải lan quyền cao chức trọng than làm tả tướng quốc, hơi căng đây >”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 53: Khách Nhân

Tại tây bắc hành tỉnh Lâm Lôi có thể nói chính là xuân phong đắc ý, đảo mắt công phu Bối Bối cùng với hai huynh đệ Ba Khắc đều đạt đến thánh vực thực lực. Bọn họ một đám người trong đó có 4 người là thánh vực cường giả, nếu so sánh thì tại Ngọc Lan đại lục, Tam đại thương hội hay tứ đại tổ chức sát thủ cũng thể cùng họ so bì. Đây đích thị là một lực lượng khủng bố.

Trái ngược lại với Lâm Lôi, Ốc Đốn tại đế đô đúng là phi thường buồn rầu.

phía sau Bá tước phủ đệ là sân luyện võ một rộng rãi, Ốc Đốn đang cầm trong tay gia truyền chi bảo chiến đao 'Đồ Lục' điên cuồng địa huấn luyện, mồ hôi theo thế võ rơi xuống ko ngớt nhưng Ốc Đốn hình như không biết mệt mỏi, không ngừng rèn luyện

quản gia Hi lý ở bên ngoài sân lẳng lặng nhìn, âm thầm lắc đầu.

"Ốc đốn cân cha giống nhau, đô đều cũng là quá coi trọng cảm tình" Hi lý nhìn Hoắc cách lớn lên, biết Hoắc cách cùng với mẫu thân Lâm Lôi là 'Lâm Na' đích thị là tình cảm sâu nặng, Lâm na năm đó bị bắt đi, Hoắc cách đã thống khổ suốt vài chục năm, chính mà là Hoắc cách cố nén xuống, bởi vì hắn phải nuôi dưỡng Lâm Lôi, Ốc Đốn lớn lên.

Khi Hoắc cách cảm thấy Lâm Lôi, Ốc Đốn đã có thể độc lập phát triển chính là lúc hắng liền không để ý hết thảy đi thăm dò số phận của thê tử

"Lúc này Ốc Đốn cùng cha hắn cũng ko giống nhau, bệ hạ cũng không có dập tắt hy vọng của hắn, muốn hắn ko nên khẩn trương, nói Thất công chúa không vội xuất giá mà thôi. Ốc đốn đã biến thành như vậy rồi……" quản gia hi lý than thở ko thôi quản gia Hi lý cũng không biết, kỳ thật, nhưng thật ra không chỉ Hoắc cách, Ốc Đốn nà Lâm Lôi cũng là như vậy. .

"Hống ~~"

theo một thú tiếng rống lên, Ốc Đốn mới chậm rãi ngừng tay múa chiến đao. khổ tu nhiều năm như vậy , Ốc Đốn đối với chiến đao thư tạo nghệ đã phi thường cao, vừa rồi tiếng ma thú rống lên, chính là hắn sử đao pháp thi triển ra tới một loại hiện tượng.

"Hi lý gia gia." Ốc đốn nhìn về phía quản gia Hi lý. trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười.

trải qua một phen phát tiết, Ốc Đốn tâm tình cũng thoáng tốt lên không ít

"Ốc đốn, đừng quá khổ sở. Ta nghĩ ngươi cùng Thất công chúa thật ra vẫn rất có hy vọng đó." Hi lý cười nói. "ta xem, bệ hạ nghĩ giữa ngươi và Khải Lan khó có thể lựa chọn, cho nên vẫn kéo ......"

Ốc đốn gật đầu.

đối với ý nghĩ của đương kim đế quốc hoàng đế, Ốc Đốn cũng là rất rõ ràng.

đây là vị hoàng đế rất coi trọng nhân tài, là người quyết đoán nhưng cũng khi bảo vệ người nhà của mình thì hết sức cố chấp. cực kỳ cố chấp. Cơ hồ cả đế đô không ai là không biết.

Ví như thân đệ đệ duy nhất của hoàng đế'Ngọc Lâm'. hai mươi năm trước có một gia tộc chấp chánh sự vụ tại đông nam hành tỉnh, nhưng gia tộc đó lại ko có thánh vực cường giả, cuối cùng bị Hoàng đế phế truất, tuy có rất nhiều gia tộc tại đế đô nhòm ngó đến vị trí Đông bắc Hành tỉnh kia, nhưng cuối cùng, Hoàng đế dĩ nhiên nhượng cho em trai Ngọc Lâm công tước của hắn nắm trong tay cả đông nam hành tỉnh.

Phàm thân cận của hoàng đế, Bệ hạ đều phi thường bảo vệ.

Mà cha Khải Lan, Tả tướng của đế quốc 'Cổ đức đạt lý nhĩ Mặc, năm đó cũng là cùng hoàng đế lớn lên, cảm tình phi thường tốt. hoàng đế đăng cơ, tự nhiên đề bạt Cổ đức đạt lý nhĩ Mặc cuối cùng làm cho Cổ đức trở thành đế quốc tả tương. quyền thế to lớn. Dưới một người mà trên vạn người

hoàng đế và đế quốc tả tương quan hệ tốt như vậy, đối một số người gần như hoàn mỹ như Khải Lan, tự nhiên rất là yêu thương, bảo hộ.

hơn nữa Khải Lan bản thân mình cũng có danh khí,. bây giờ Khải Lan theo đuổi Ni Na, hoàng đế tự nhiên cũng ko phản đối bất quá, không không ngờ Ốc Đốn cũng theo đuổi Ni Na, hơn nữa Ni Na lại thích Ốc Đốn. tình cảnh này khiến hoàng đế còn phải chần chờ suy tính.

Khải Lan, Ốc Đốn. Đô tương lai đều cũng hết sức vĩ đại.

Hoàng đế hắn sủng ái Khải Lan, cũng sủng ái Ni Na.

cha Khải Lan là hảo huynh đệ của hắn lại là côt trụ của đế quốc còn Ốc Đốn cũng là long huyết chiến sĩ.

rất khó lựa chọn!

" tâm tư Bệ hạ chính ta cũng hiểu được, ta biết, lúc này đây ta trực tiếp cầu thân hắn không đáp ứng, vậy sau này nếu muốn cùng một chỗ với Ni Na, vậy không dễ dàng." Ốc đốn thở dài nói.

"Ốc đốn, chính mình phải tự tin." quản gia hi lý cổ vũ

Ốc đốn xuất hiện vẻ tươi cười: "Hi lý gia gia. ta biết tình thế. bệ hạ tại đế quốc nói một không hai, nếu nói còn có làm người làm hắn sợ hãi cũng chỉ có vũ thần thôi. Cho nên lúc đầu ta tham gia chọn lựa ký danh đệ tử. Tưởng cuối cùng với quan hệ của vũ thần chỉ cần vũ thần có thể giúp ta, na nọ vậy chuyện kia có thể dễ dàng hơn rồi."

Vũ thần tại Ngọc lan đế chính là cây trụ chống trời.

một câu nói của Vũ thần, nếu là bắt hoàng đế thối vị, hoàng đế cũng không dám phản kháng. dù sao vũ thần thị Áo bố lai ân đế quốc là khai quốc hoàng đế, và còn là tối cao cấp ...nhất đỉnh đỉnh thần cấp cường giả.

"chậm rãi lai, đừng nóng vội." quản gia hi lý an ủi nói.

"Bá tước đại nhân, Thất công chúa tới." một gã thị giả đi vào sân luyện công cung kính nói.

"Ni Na tới?" Ốc đốn giật mình.

hai người quan hệ mặc dù tốt, nhưng chính là Ni Na cũng là rất ít trực tiếp đến phủ đệ hắn. Ốc đốn lập tức sang bên cạnh tắm rửa quá 1 chút, thay quần áo sạch sẽ rồi ra phòng khách gặp Ni Na.

trong Khách sảnh.

Ni Na trên mặt tràn đầy hưng phấn tươi cười, phía sau nàng một người thị nữ thấp giọng cười nói: "công chúa điện hạ, ngươi nói bá tước đại nhân biết tin tức này, vẻ mặt người sẽ như thế nào đây?"

" vẻ mặt của Đại cá tử?" Ni Na nghĩ vậy nụ cười càng thêm rạng rỡ

Đang nghĩ, Ni Na liền nghe được tiếng bước chân. hướng ra phía ngoài nhìn lại …… thấy một nười giống như chiến thần thân ảnh cao lớn đi đến. Ni Na nhìn thân hình vĩ đại này rong lòng rất là ngọt ngào trong lòng. nàng, Ốc Đốn chính là cột trụ tinh thần của nàng

"Ni Na, ngươi như thế nào chạy đến chỗ ta, ngươi không sợ phụ hoàng ngươi trách phạt sao?" Ốc đốn cười đi tới nói.

Ni Na chu miệng nói: "Người trách cứ trách, dù sao ta cũng cứ đến."

Ốc đốn nhìn thấy bộ dáng đáng yêu của Ni Na, trong lòng một cổ nhu tình nổi lên, trực tiếp tới ngồi cạnh Ni Na cầm tay nàng, dò hỏi: "Ni Na, nhìn bộ dạng đắc ý của muội, dường như có việc gì phải ko?

Ni Na cái mũi vừa nhíu, đắc ý đạo: "cái gì cũng ko dấu ngươi được, được để ta nói cho ngươi một tin tức tốt lành nhé."

"tin tức tốt, cái gì tin tức tốt, không phải phụ hoàng ngươi thay đổi chủ ý, quyết định nđể cho ta và người kết hôn đấy chứ?" Ốc đốn tùy ý nói.

hoàng đế chính là kim khẩu ngọc ngôn, làm sao có chuyện dễ dàng thu hồi lại được đây.

"đương nhiên không phải tin tức này." Nụ cười Ni Na vô cùng sáng lạn.

"Vậy là tin gì?"

Ni Na vẻ mặt nghiêm túc đứng lên: " hai ngày trước ngươi hướng phụ hoàng ta cầu thân, phụ hoàng không đáp ứng. trong lòng ta cũng rất khó chịu cho nên ta đã nghĩ một biện pháp. Là ta đi tìm Khải Lan ca ca."

"Tìm Khải Lan?" Ốc đốn nhướng mày một cái, Khải Lan chínhlà tình địch lớn nhất của hắn. "ngươi tìm hắn làm gì?"

Ni Na cười nói: tốt lắm, biết là ngươi nghĩ ko ra mà, ta chỉ là đi theo Khải Lan ca ca hảo hảo nói chuyện một lần, rồi ta nói với hắn. Ta đối với hắn chỉ như một vị ca ca, từ nhỏ đồng thời lớn lên cùng nhau, , so với các ca ca giống nhau. Rồi ta khẩn cầu Khải Lan ca ca có thể trợ giúp hai chúng ta kết hôn, ta nói cho Khải Lan ca ca nếu rời Ốc Đốn ngươi, ta nhất quyết sẽ ko chấp nhận.””

Ốc đốn trong lòng một trận cảm động.

"Khải Lan ca ca trầm mặc thật lâu, cuối cùng hắn đáp ứng đi gặp bệ hạ nói chuyện, bãi bỏ chuyện cầu hôn với ta. thành toàn hai người chúng ta,." Ni Na trên mặt tươi cười sáng lạn.

"Khải Lan buông tha cho?" Ốc đốn chấn động.

Ốc đốn tại đế đô đều cũng đã rất lâu, cùng Khải Lan dã cũng tiếp xúc quá rất nhiều lần. Khải Lan cảm tình đối với Ni Na thật lòng, Ốc Đốn hoàn toàn có thể cảm giác được. Khải Lan có thể lựa chọn buông tay. Ốc đốn trong lòng rất rung động. đồng thời cũng có chút bội phục Khải Lan

"Khải Lan ca ca buông tha cho ta, những người khác đô đều cũng không thế nào nói ra nói vào, hơn nữa tên Lan Ma kia, trong lòng phụ hoàng kém hơn ngươi rất nhiều, Khuôn mặt . Ni Na tràn đầy vui vẻ, "Đại cá tử, không ai có thể ngăn trở chúng ta."

kích động!

không cách nào áp chế đích một loại hạnh phúc cảm giác tràn ngập cả trong lồng ngực, một người, kẻ tình địch khiến hắn đau đầu nhất đột nhiên lại buôn tha, lại kỳ biến kinh hại này, ngược lại còn khiến Ốc đốn có chút mê muội.

nhìn phía chính là khuôn mặt tươi cười của Ni Na, một loại cảm động chưa từng có trước đó xuất hiện trong lòng Ốc đốn.

"Đúng, không ai có thể ngăn trở chúng ta." Ốc đố ôm chặt Ni Na trong ngực.

Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối, Hắc lỗ, Lệ bối tạp tỷ muội, Chiêm ni, tái tư lặc cùng với Ba khắc ngũ năm huynh đệ một đám người rời khỏi vân phong trấn, đi tới trước tỉnh thành Ba tư Nhĩ.

Tỉnh thành ba tư Nhĩ, tòa thành ngoại.cổ khắc tư gia tộc

Lâm Lôi một đám người đi tới trước cửa. "các ngươi người nào?" tòa thành đích thủ vệ từ thật xa quát, cổ khắc tư gia tộc chính là lãnh thổ của tây bắc hành tỉnh. bọn họ đương nhiên không để bất kỳ ai cũng tùy tiện ra vào.

lão Ngũ 'Cái Tỳ' trong năm huynh đệ lập tức hét lớn: "nhanh đi bẩm báo Mạch khắc khẳng hi, đã nói thiêu gia Lâm Lôi đã đến

"Người nào bên ngoài lớn miệng vậy!"

một đạo thanh âm quen thuộc vang lên, Lâm Lôi cẩn thận hướng đại môn nhìn lại, quả nhiên, một tên ăn mặc hoa lệ , ko phải đại thiếu gia Ngả Bá Đặc thì ai.

Ngả Bá Đặc chứng kiến đám người Lâm Lôi sắc mặt lập tức thay đổi.

"Ngươi đúng là Lôi đúng không,vậy mà có dám đến đây ra oai!" Ngả Bá Đặc trên mặt tràn đầy âm ngoan, "không nghĩ tới sáu người quang minh giáo đình cũng giết không chết được ngươi. bất quá tại cổ khắc tư gia tộc. ko để cho ngươi dễ dàng khi dễ thế đâu"

đồng thời Ngả Bá Đặc cũng chú ý tới tại Chiêm ni phía sau Lâm Lôi, đồng thời cũng chú ý tới Lệ bối tạp tỷ muội.

Chiêm ni tựu giống như hoa sen trong nước mềm mại tiên diễm. Nhưng mà Lệ bối tạp tỷ muội lại có một loại đặc thù đích thần bí cảm giác. cái loại…nầy thần bí dích thực là cực kỳ đích hấp dẫn.

"như thế nào bao nhiêu mỹ nữ lại bám theo cái gã kia thế." Ngả Bá Đặc trong lòng rất bất bình.

"dám ở cổ khắc tư gia tộc ta giương oai, người đâu. bắt hắn cho ta." Ngả Bá Đặc lập tức hạ lệnh

chung quanh thủ vệ, hộ vệ môn lập tức trùng trung đi tới, nhưng Lâm Lôi hoàn không có động thủ, Ba khắc ngũ năm huynh đệ vọt tới

"Lưu bọn họ tánh mạng." Lâm LôI lạnh nhạt nói.

"Tuân lệnh." Cái tỳ hưng phấn nói.

"chỉ cần không chết là được." Ba khắc trong mắt cũng có một tia hưng phấn, bọn họ năm huynh đệ chính là tại mười tám công quốc bắc vực nổi danh giết chóc tướng quân, trong chiến tranh quả thật ko biết đã giết chết bao nhiêu.

Lúc này năm siêu cấp tráng hán giống như chiến thần, bắt bon hộ vệ tựa như bắt lũ gà con, bọn hộ vệ bị ném hết vào cửa đại mông, Khả năng của Ba Khắc huynh đệ đương nhiên là ko tồi, cả ngũ cấp, lục cấp chiến sĩ cũng dễ dàng bị ném xuống, có thể nghe thấy tiếng xương gẫy vang lên,

"các ngươi ……" Ngả Bá Đặc nổi giận, toàn thân có chút phát run, "các ngươi thật kiêu ngạo tại trước cửa cổ khắc tư ta cũng dám như vậy."

"phát sinh chuyện gì?"

chỉ nghe một tiếng gầm vang lên, từ tòa thành lại đi ra một đám người, cầm đầu chính là một gã trung niên quốc tự kiểm đích. Ngả Bá Đặc lập tức khom người nói: "cha, bọn họ tại chỗ chúng ta giương oai, còn dám đả thương hộ vệ chúng ta."

"Nga?" Giá này trung niên nhân đúng là tộc trưởng cổ khắc tư gia tộc ngày nay, Áo đăng cổ khắc tư.

Cổ khắc tư lạnh lùng nhìn về phía đám người.Lâm Lôi

"ha ha, Lâm Lôi huynh đệ, ngươi đã đến rồi." chỉ nghe một âm thanh cười to, lập tức một đạo tàn ảnh từ xa xa bầu trời chợt lóe, rồi sau đó tới rồi trước cửa tòa thành

Một người tóc bạc phơ, thân hình.như một cây tiêu thương thẳng tắp

Áo đăng, Ngả Bá Đặc đẳng một đám người thấy người mới đến, vốn đang cuồng ngạo bị dọa đến lập tức thu liễm đứng lên, cả đám đều cũng cung kính phi thường, khom người hành lễ.

"Áo đăng, các ngươi đang làm gì?" Mạch khắc khẳng hi lạnh nhìn về phía Áo đăng.

Áo đăng kinh ngạc một không dám nói hắn mới nghe được Mạch khắc khẳng hi nói một câu, cái gì mà 'Lâm Lôi huynh Đệ', vậy hắn còn dám nói cái gì.

"cái này với Áo đăng không quan hệ, chỉ là con hắn Ngả Bá Đặc lúc đầu cùng ta có chút chút ân oán, cho nên bây giờ hắn lấy công báo thù riêng thôi." Lâm Lôi cười nói.

"ân oán?" Mạch khắc khẳng hi gật đầu.

lạnh lùng liếc Ngả Bá Đặc một cái, Mạch khắc khẳng hi nhìn về phía Áo đăng: "Áo đăng, vậy để cho Ngả Bá Đặc đến Đức khoa quận thành giúp cho thúc thúc hắn đi,ở tỉnh thành ba tư nhĩ với hắn không thích hợp

Ngả Bá Đặc sắc mặt trắng bệch, ko còn chút máu.

không thích hợp đứng ở tỉnh thành ba tư nhĩ, một câu nói này rất rõ ràng, tước đoạt hắn -Ngả Bá Đặc quyền lợi kế thừa tộc trường. Rồi còn bị đưa về 1 quận thành. Lại chỉ là hiệp trợ cho thúc thúc hắn, ko phải là thành chủ, Cuộc sống sau này của hắn, còn ko được như Cơ Ân, mà cũng ko thể gây khó dễ cho CƠ ân được nữa.

"Rõ ông nội." Áo đăng không dám có chút dị nghị nào

Mạch khắc khẳng hi tại tây bắc hành tỉnh địa vị giống như vũ thần tại Áo bố lai ân đế quốc đích, địa vị giống nhau. Nếu hắn cho dù bắt áo đăng nhượng địa vị của Tộc trưởng Áo đăng cũng không dám có nửa câu câu oán hận.

"Lâm Lôi huynh đệ, thật sự là xin lỗi, ta vừa rồi đi ra ngoài đi dạo, kô ngờ lại chậm trễ tiếp đón." Mạch khắc khẳng hi nhiệt tình Lâm Lôi dẫn vào trong thành..

Lâm Lôi cũng mỉm cười theo Mạch khắc khẳng hi rảo bước vào thành. Áo Đăng nọ cung kính theo ở phía sau, về phần sắc mặt trắng bệnh của Ngả Bá Đặc, ko ai còn để ý đến,

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 54: Đệ Tử Chân Truyền

Tòa thành của Cổ khắc tư gia tộc rộng lớn phi thường, bất quá, ba phần trong tòa thành chính là cấm địa 'Thanh Uyển' bởi vì đó chính là nơi ở của Mạch khắc khẳng hi, ngoại trừ Mạch Khắc Khẳng Hi cùng với thê tử, chỉ có ba người hầu cùng với đồ đệ Mạch Khắc Khẳng Hi có thể tùy ý tiến vào, bình thường chính tộc trưởng gia tộc hoặc con trai hắn cũng phải thông báo mới có thể đi vào.

Thanh uyển phi thường lớn, bên trong cây cối hoa cỏ chiếm hơn nửa diện tích, hơn nữa bên trong kiến trúc đều là một tầng, đơn giản chất phác. cho dù như thế, bên trong có một trăm người cũng thừa chỗ ở.

Đám người Lâm Lôi đã được mời vào trong Thanh uyển.

Một bích phát mỹ nữ hiền thục khoảng hơn ba mươi tuổi đi trước Lâm Lôi dẫn đường, bọn Lâm Lôi được an bày một chỗ ở cũng khá dễ chịu.

"Bích lợi tư, cũng như lần trước Hắc đức sâm tới chuẩn bị yến tiệc đi." Mạch Khắc Khẳng Hi quay lại bích phát mỹ nữ nói.

"Vâng, đại nhân."

Bích phát mỹ nữ trong lòng rất kinh ngạc, Mạch Khắc Khẳng Hi tiếp đãi khách nhân luôn có sự phân biệt thứ bậc. Nhưng mà bây giờ Mạch Khắc Khẳng Hi yêu cầu chính là cấp bậc cao nhất, bình thường chỉ để nghênh đón thánh vực cường giả mới có thể như vậy.

"Người tuổi trẻ này chẳng lẻ đã đạt thánh vực cường giả rồi?" Bích lợi tư nhìn thoáng qua Lâm Lôi, tron lòng âm thầm đoán.

Mạch Khắc Khẳng Hi cười với Lâm Lôi nói: "Lâm Lôi, ngươi mặc dù đang ở tây bắc hành tỉnh lâu như vậy, nhưng mỹ thực chánh thức của tây bắc hành tỉnh ta sợ rằng ngươi vẫn chưa được thưởng thức qua."

"Chánh thức mỹ thực?" Lâm Lôi nhướng mày một cái.

Khi ở tửu điếm Lâm Lôi ăn qua đều là thức ăn thượng đẳng cực kỳ nổi danh. dù sao Lâm Lôi đã đạt đến đẳng cấp này rồi không còn để ý đến tiền tài nữa.

"Đương nhiên, cả Tây bắc Hành tỉnh đích thực là có nhiều mỹ thực, tại mỗi tửu lâu hay hội quán ở tỉnh thành cũng đều có một ít đặc sản, chỉ là mỹ thực chỉ đáp ứng được một bộ phận nhỏ nhu cầu, mỹ thực đích thực ko phải có tiền là có thể có.” Mạch Khắc Khẳng Hi tự hào nói.

Mạch Khắc Khẳng Hi cả đời này, ngoại trừ tu luyện, thích nhất chính là thiên hạ mỹ thực.

Mạch Khắc Khẳng Hi thậm chí nói qua, nhân sinh nếu thiếu mỹ thực cũng là quá vô vị.

"Ta hôm nay cần phải nếm thử mới được." Lâm Lôi cười nói.

Giờ phút này khách trong sảnh cũng chỉ có Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi hai người cùng với Bối Bối đang đứng trên vai Lâm Lôi, về phần Ba khắc ngũ huynh đệ đều đang chỗ ở nghỉ tạm.

"Ồ?" Mạch Khắc Khẳng Hi chứng kiến ảnh thử trên vai Lâm Lôi kinh ngạc hỏi, "Lâm Lôi, ta có cảm giác ma thú này của ngươi hình như bất không tầm thường a, nó là hắc sắc ảnh thử, cái này ……" hắc sắc ảnh thử là ma thú cấp rất thấp. Mạch Khắc Khẳng Hi cho rằng với địa vị của Lâm không có khả năng có ma thú cấp thấp như vậy được.

Bối Bối đã đạt tới cấp bậc thánh vực.

Bối Bối hôm nay đã có thể hoàn toàn thu liễm lực lượng, thánh vực cường giả nếu thu liễm lực lượng, đối phương thực lực không phải mạnh hơn nhiều lắm, chắc chắn cũng không cảm giác được.

"Bối Bối hắn là cửu chín cấp đỉnh phong ma thú." Lâm Lôi cười nói.

Trên vai Lâm Lôi, Bối Bối cũng nhìn Mạch Khắc Khẳng Hi nhếch miệng làm một bộ dáng rất khinh thường. Trong kế hoạch của Lâm Lôi, Bối Bối là thánh vực ma thú chính là một lá vương bài của mình.

Bối Bối không đạt thánh vực đã đáng sợ như vậy, hôm nay đạt tới thánh vực. nếu Lâm Lôi không dụng 'Đại Địa Áo Nghĩa' căn bản là sẽ bị Bối Bối chà đạp.

Trong số Thánh vực cường giả có thể tiếp một chiêu công kích quỷ dị 'Đại Địa Áo Nghĩa' của Lâm Lôi tựu chung lại có mấy người? những Thánh vực cường giả bình thường vốn không phải đối thủ của Bối Bối

"Hắc sắc ảnh thử, là cửu cấp đỉnh phong ma thú?" Mạch Khắc Khẳng Hi vẫn còn rất giật mình.

"Không nói chuyện này nữa, Mạch khắc khẳng hi. sau vài ngày nữa ta sẽ chuẩn bị đi đế đô một chuyến, ngươi nói chúng ta luận bàn tỷ thí cái gì cho tốt?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Như vậy sắp đi sao?" Mạch Khắc Khẳng Hi có chút thất vọng, "Chính là ta vốn còn muốn cùng Lâm Lôi huynh đệ ngươi hảo hảo mấy ngày nay cùng nhau luận bàn, chuyện đề cao thực lực cũng nhanh hơn. Bất quá, nếu Lâm Lôi huynh đệ ngươi đã có chuyện khẩn yếu phải đi tới đế đô. …… như vậy đi, ba ngày sau, chúng ta ở ngoài vùng núi hoang địa ngoại thành luận bàn một lần cho tốt đi ."

"Cũng tốt." Lâm Lôi gật đầu đáp ứng.

"Đi, cùng ta tới sân luyện công nhìn một chút." Mạch Khắc Khẳng Hi nhiệt tình nói, Lâm Lôi cũng theo Mạch Khắc Khẳng Hi đi thăm thú một phen.

Trong lúc Lâm Lôi tại tây bắc hành tỉnh đang hưởng thụ sự nhiệt tình chiêu đãi của Mạch Khắc Khẳng Hi thì ở tại đế đô, Ốc Đốn cùng Ni Na đã ra ngòai thành nhằm hướng Vũ thần môn đi đến.

Vũ thần môn được kiến tạo tại một tòa núi cao, vì thế núi này cũng bị người ta gọi là 'Vũ Thần Sơn'.

"Khoảng cách một lần vũ thần Môn thu nhận thân truyện đệ tử là hơn hai trăm năm, Lần trước, thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á' cự tuyệt vũ thần. cũng không tưởng đến bây giờ lại thu thân truyền đệ tử."

"Thân truyện đệ tử a, nếu ngày đó ta cũng có thể được nhận làm thân truyện đệ tử chắc ta cũng sẽ nhận nhận."

Trên quan đạo ngoài Đế đô rất đông người, mọi người đều đang bàn luận . Vũ thần môn chiêu thu ký danh đệ tử đã là việc đại sự. Nhưng mà thu thân truyền đệ tử, đó càng là chuyện đại sự. trọng yếu không thua gì chuyện hoàng đế kế vị.

Phải biết rằng vũ thần 'Áo Bố Lai Ân' lúc này đã hơn năm ngàn năm qua, tổng cộng thu nhận thân truyện đệ tử cũng chỉ hai mươi mấy người.

Nhưng mà đế quốc hoàng đế, Năm ngàn năm qua, đã thay đổi hơn trăm lần.

Mặc dù trong lòng cư dân đế quốc, chuyện này phi thường trọng yếu. chính, nhưng là vũ thần môn đối với việc thu nhận thân truyền đệ tử hoàn toàn bí mật, chỉ công khai về thời gian với bên ngoài một chút mà thôi.

Hôm nay, đúng lúc mười hai trưa, vũ thần môn sẽ công khai thông báo. nhưngmà mới sáng sớm hôm nay, đại bộ phận người xem đã tụ tập hướng tới trước vũ thần sơn. Ốc Đốn, Ni Na hai người tự nhiên cũng sẽ bỏ lỡ chuyện nhộn nhịp này.

Trong xe ngựa.

"Đại cá tử, ngươi nói xem ai có thể trở thành vũ thần đích thân truyền đệ tử vậy?" Ni Na dò hỏi, tại trong mắt hoàng tộc công chúa, Vũ thần cũng là cao cao tại thượng, không cách nào tiếp cận tới. Ni Na từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ chưa thấy qua Vũ thần.

Đừng nói là tiểu Ni Na cho tới bây giờ chính là hoàng đế 'Kiều An' ngày nay cũng chưa thấy qua Vũ thần.

Chỉ có Vũ thần thân truyện đệ tử mới đủ tư cách nhìn thấy Vũ thần. bởi vậy có thể thấy được địa vị của vũ thần thân truyện đệ tử. Chính vì vậy, lúc đó khi thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á' cự tuyệt vũ Thần, mọi người đã kinh ngạc bội phục đến thế nào.

"Vũ thần thu thân truyền đệ tử. đều là những người có thiên phú cực cao. thấp nhất cũng là cửu cấp chiến sĩ. hơn nữa đều là rất có thể đạp nhập thánh vực đích." Ốc Đốn căn cứ lịch sử tổng kết nói.

"Chỉ là toàn đế quốc cửu cấp cường giả nhiều lắm, thiên phú cao thấp cũng khó định. Vũ thần định thu ai đó làm thân truyện đệ tửđúng là phi thường đoán định”

Đột nhiên xe ngựa ngừng chạy "Công chúa điện hạ, đã đến trước vũ thần môn chỉ là phía trước đâu đâu cũng là người, xe ngựa đã không cách nào đi tới được nữa." thanh âm của Xa phu vang lên.

Ốc Đốn lập tức nắm tay Ni Na bước xuống xe ngựa.

"Thật là nhiều người a." Ni Na chứng kiến cảnh tấp nập phía trước, không khỏi có chút sợ hãi.

Vũ thần sơn cao như mây, chân núi đều đông nghịt người, lúc trước xe ngựa còn có thể đi được, nhưng mà bây giờ xe ngựa căn bản không cách nào đi tới. đặc biệt trên sơn đạo đâu cũng thấy người.

"Ni Na." Ốc Đốn quay về phía Ni Na cười gọi.

"Hống ~ ~ " vẫn đi theo xe ngựa, kiếm xỉ hổ trực tiếp nhảy lại gần. Ốc Đốn lập tức đặt Ni Na lên ngồi lên "Ngồi cẩn thận nhé, được rồi, ôm chặt lấy, chúng ta trực tiếp theo đường nhỏ đi tới."

Ni Na tuy là ma vũ song tu, mặc dù vậy thực lực không cao, chính là ôm cổ kiếm xỉ hổ cũng có chút khẩn trương.

"xuất phát." Ni Na cũng rất hưng phấn

Kiếm xỉ hổ lập tức đứng lên, Ốc Đốn cũng rất nhanh chạy sát kiếm xỉ hổ, Ốc Đốn bọn họ đi không phải đường lớn, mà là từ mặt sau theo đường đi tới đi tới.

Cho dù là đường xá gai góc. Kiếm xỉ hổ đều như giẫm trên đất bằng. về phần Ốc Đốn thân pháp cũng hết sức linh hoạt.

Một người, một thú rất nhanh phóng tới trước, trên đường đi bọn họ cũng phát hiện ko ít cao thủ lợi hại cũng dung biện pháp đồng dạng đi lên, dù sao, đi đường lớn, cạnh tranh với thế nhân, cũng ko biết khi nào mới tới.

"Tới rồi." Ốc Đốn cùng kiếm xỉ hổ đều cũng tới một sân thượng rộng lớn.

"Oa, ta sợ đến toát cả mồ hôi." Ni Na khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng hưng phấn nói, sau đó từ trên kiếm xỉ hổ nhảy xuống.

Trước mắt xuất hiện một sân đá bằng phẳng phi thường lớn có thể tụ tập quá vạn người.

"Đại cá tử, người có biết không, vũ thần môn này chính là sân luyện công của Vũ Thần năm xưa, năm đó vũ thần một kiếm tước mất 1 ngọn núi của vũ thần sơn mà thành." Ni Na cảm than

Ốc Đốn cũng sợ hãi thầm thực lực.vũ thần

Vũ thần sơn kỳ thật có rất nhiều ngọn núi, vậy mà 1 ngọn trong số đó lại dễ dàng bị Vũ Thần một kiếm phạt thành 1 khoảng sân rộng,. Vũ thần môn liền ở chỗ này kiến tạo ra một kiến trúc hoàng tráng, nơi này cũng là nơi ở của ký danh đệ tử Vũ Thần Môn.

Truyền thuyết, vũ thần cùng với thân truyện đệ tử chính là ở tại ngọn núi cao nhất trong Vũ Thần Sơn

"Thời gian còn chưa tới, chúng ta ngồi nghỉ tạm trong chốc lát." Ốc Đốn nắm tay Ni Na, chọn một phiến đá bên sân thượng ngồi xuống.

Lúc này, sân thượng rộng lớn người đến càng ngày càng nhiều. rốt cục, thời gian tới rồi.

Tại sân rộng phía trước, trên đài cao, đứng đại bộ phận những người này đều là vũ thần môn ký danh đệ tử, nhưng mà cái tên kia……tình địch 'Ốc Đốn' cũng ở trong đó.

"Nhìn xem, thánh vực cường giả."

"có người bay qua tới."

Ốc Đốn, Ni Na cũng quay đầu theo hướng bầu trời nhìn lại, chỉ thấy xa xa ba thân ảnh mặc trường bào màu xanh phá trường không, sóng vai nhau bay về phía đài cao, cuối cùng hạ xuống.

"ba thánh vực cường giả!" tất cả mọi người cảm thấy trong lòng run lên, bình thường một người thánh vực cường giả ở đế đô đều cũng là khó thấy, bây giờ một chút lại xuất hiện ba.

Lúc này thánh vực cường giả sau cùng cũng hạ xuống, trong đó cầm đầu chính là một trung niên lãng thanh nói: "chư vị, hôm nay chúng ta sư huynh đệ ba người đại diện sư phụ tuyên bố chọn đích vị thân truyện đệ tử lần thứ 27."

tất cả mọi người an tĩnh,im lặng liễu xuống tới.

"Nơi này ba người đều là vũ thần thân truyện đệ tử." Ốc Đốn cảm thấy một trận hơi lạnh trong lòng, vũ thần môn quá mạnh mẻ. ba thân truyện đệ tử dĩ nhiên,cũng đều là thánh vực cường giả. cũng khó trách được xưng đại lục đệ nhất quân sự cường quốc.

trung niên nhân tiếp tục nói: "Lần gần nhất thu thân truyện đệ tử cũng là năm 972 ngọc lan lịch, năm nay đích thị năm 1008ngọc lan lịch, đã 285 năm trôi qua rồi.

phía dưới người xem cũng hí hà không thôi, hai người thân truyền đệ tử thời gian cách lâu như vậy. 285 năm, rất nhiều người chưa từng sống lâu như vậy.

"Ta tuyên bố, đệ tử thân truyền số 27 của sư phụ: Bố Lỗ Mặc A Kỳ Tác Luân "

nghe thấy tên người được xướng lên, cả vạn người trên sân đá phát ra tiếng hoan hô như tiếng gầm, đồng thời vốn đứng ở cao trên đài trong hàng đệ tử ký danh, bố lỗ mặc cũng đi ra.

Bố lỗ mặc thân hình vạm vỡ, con mắt thoáng trầm mặc, cả người có vẻ kiên nghị lạnh lùng.

"bái kiến chư vị sư huynh." Bố lỗ mặc đi tới ba người trước mặt, cung kính nói.

Vũ thần ba vị thân truyện đệ tử đều cũng có chút gật đầu, nhưng mà cầm đầu là trung niên nhân từ trong tay hiện ra một không gian giới chỉ màu đỏ.

Làm vũ thần môn ký danh đệ tử, Bố lỗ mặc rất rõ ràng, thân truyền đệ tử chứng minh thân phận chính là một không gian giới chỉ. hơn nữa đều là màu đỏ.

"dĩ nhiên là hắn."

phía dưới chứng kiến giá này một màn Ốc Đốn đích thực cũng có chút lắc đầu, đã một lần hắn tham gia tranh đoạt ký danh đệ tử, cuối cùng người đoạt được thắng lợi cuối cùng chính là Bố Lỗ Mặc

không nghĩ tới đảo mắt mới một năm, Bố lỗ mặc thân phận biến đổi, trở thành Vũ thần thân truyền đệ tử!

Ni Na ở bên cũng gật đầu nói: " A kỳ tác luân gia tộc cũng bình thường, nay liên tiếp xuất hiện hai vị thiên tài, thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á' ngay cả vũ thần đều cũng muốn thu làm đồ đệ chính là tuyệt thế thiên tài, nhưng mà bây giờ, đệ đệ của Áo lợi duy á là Bố lỗ mặc cũng thành Vũ thần thân truyền đệ tử."

Ốc Đốn nhìn Bố lỗ mặc như thế, trong lòng như trước có cũng đủ đích tự tin.

Vào vũ thần môn thì thế nào, còn không phải là vì muốn đạt tới thánh vực? Nhưng mà đạt tới thánh vực long huyết chiến sĩ tuyệt đối là thánh vực cường giả mạnh nhất.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 55: Cuộc Chiến Của Thánh Vực

Trong khi tất cả các cư dân của đế đô đều cũng vì vị đệ tử thân truyền thứ 27 trong năm ngàn năm qua mà hoan hô thì ở cách xa đế đô tại tây bắc hành tỉnh, Lâm Lôi cùng Thánh vực cường giả 'Mạch Khắc Khẳng Hi' đang vui vẻ cười nói uống rượu, nhi mà tối nay, bọn họ chuẩn bị giao chiến.

Tối nay, trăng rằm vắt ngang tại phía chân trời, một ánh sánh rực rỡ màu bạc chiếu khắp đại địa, cả đại địa hình như được bao phủ một tầng sương bạc khắp nơi.

Tỉnh thành Ba tư nhĩ, trên sơn đạo một tòa núi hoang vu, Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi sóng vai phi hành, trên vai Lâm Lôi còn có Bối Bối. về phần những người khác đều không tới.

Trận đánh này, khán giả duy nhất quan chiến chính là Bối Bối.

Tiểu sơn quả thật rất hoang vu, chỉ có thưa thớt một ít cây cối, mà đỉnh núi càng quang đãng. Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi sóng vai đứng ở đỉnh núi, trường bào của hai người tung bay trong gió núi.

Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi nhìn nhau, hai người đều cũng hiểu được hàm nghĩa của đối phương .

Bối Bối nhu thuận từ vai Lâm Lôi nhảy xuống, Lâm Lôi đã cũng cởi áo trực tiếp thu vào không gian giới chỉ trung, rồi sau đó toàn thân liền bắt đầu kịch liệt biến hóa, lân giáp màu đen cơ hồ trong nháy mắt bao trùm toàn thân, khuỷ tay, lưng, trán đều cũng mọc ra tiêm thứ nhọn hoắt, long vĩ như cương thiết từ từ mọc ra, đồng tử trong nháy mắt biến thành màu vàng lợt không hề có cảm tình. trên lân giáp hiện ra một vầng sáng màu xanh , một cỗ khí lưu cường đại từ Lâm Lôi toàn thân phóng ra, cát bay đá chạy.

"không hổ là chung cực chiến sĩ." Mạch Khắc Khẳng Hi con mắt sáng ngời.

"Hô!"

Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi cơ hồ đồng thời hóa làm lưỡng đạo hồng quang, bay tới bầu trời ngọn núi hoang nhỏ. hai người lăng không mà đứng, khoảng cách đại khái trăm thước

Mạch Khắc Khẳng Hi tay vừa nắm lại, trong tay xuất hiện liễu một thanh trường thương màu xanh: "trường thương này làm ta tốn hao gần hai ngàn vạn kim tệ, thu tập các loại trân quý quáng thạch, cuối cùng luyện hóa thành, tên là 'Thanh Hỏa'."

Lâm Lôi cũng lật tay. trong tay xuất hiện nhuyễn kiếm màu tím

"kiếm này là ta lấy từ trong ma thú sơn hạch một chỗ hiểm địa đoạt được, tên là 'Tử Huyết'."

Lâm Lôi lĩnh ngộ đối với tử huyết nhuyễn kiếm cũng đạt tới rồi tầng thứ tư 'Phong Chi Áo Nghĩa', chỉ là trên phương diện 'Phong Chi Áo Nghĩa' , Lâm Lôi chỉ mới lĩnh ngộ 'Phong ba Động' sơ giai cảnh giới.

Cho dù như thế, phối hợp đặc thù của tử huyết nhuyễn . Lâm Lôi cũng cũng đủ tin tưởng đối phó Mạch Khắc Khẳng Hi.

"Thánh vực cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng vô tận ." Lâm Lôi tay cầm tử huyết thần kiếm, đáy lòng cũng có đủ tự tin, "trước đây tử huyết nhuyễn kiếm không cách nào thương tổn Thánh vực cường giả, không phải tử huyết nhuyễn kiếm không đủ sắc bén. mà là đấu khí của ta không đủ."

bình thường vũ khí của Thánh vực cường giả luận về sắc bén, không có thứ nào sánh được với thần khí 'Tử Huyết nhuyễn Kiếm'.

Tử huyết nhuyễn kiếm đích sắc bén đến độ, cho dù không cần đấu khí chỉ bằng vào bản thân vũ khí đã có thể phá phòng ngự cửu thất cấp ma thú. sắc bén kinh khủng như thế làm gì có thứ vũ khí nào hơn?

Nhưng mà một khi phối hợp thánh vực đấu khí, độ sắc bén trình sẽ đạt tới mức đáng sợ kinh người.

"Nào, bắt đầu đi!"

Mạch Khắc Khẳng Hi trên người có vô tận chiến ý, trời cao kình phong thổi trường bào bay phần phật, chỉ nghe âm thanh"Xuy xuy ~ ~", Mạch Khắc Khẳng Hi trên ngườiii dần dần toát một ngọn lửa, trong tay thanh hỏa trường thương cũng bốc lửa.

Cả người dĩ nhiên hoàn toàn đều bị ngọn lửa bao phủ.

khắp người lửa bao phủ, Mạch khắc khẳng hi trong tay cầm trường thương lăng không mà đứng, giống như chiến thần thời viễn cổ phục sinh.

"Đấu khí cũng đạt đến nước này." Lâm Lôi mắt sáng ngời tự nói.

"Oanh ~ ~" Lâm Lôi toàn thân đấu khí cũng bộc phát, đích đấu khí màu đen hoàn toàn vây kín Lâm Lôi, chảy xuôi theo thân tử huyết, lân giáp màu đen lại bị đấu khí den tối bao phủ, Lâm Lôi cả người giống như một ác ma đến từ địa ngục.

Mạch Khắc Khẳng Hi khóe miệng có một tia mỉm cười.

Đột ngột

"Hưu!"

Lâm Lôi chỉ nhìn thấy một đạo tàn ảnh, Mạch Khắc Khẳng Hi trường thương bốc lửa trong tay như toái phá trường không mang theo áp lực vô tận hướng tới Lâm Lôi.

giờ khắc này, giống như cả thế giới chỉ còn lại có cây trường thương này.

"Thương!"

Quang mang yêu dị màu tím toái phá không gian, mũi kiếm trực tiếp cùng trường thương công kích cùng một chỗ. Lâm Lôi cùng Mạch Khắc Khẳng Hi đấu khí cuồng bạo thông qua binh khí ngạnh kháng.

"Bồng!"

Luồng bạo khí kinh khủng giữa trung tâm hai người bộc phát, năng lượng của hai đại Thánh vực cường giả công phá bốn phương tám hướng, ngay cả tiểu sơn phía dưới cự thạch cũng bị đấu khí quán nhập đều nổ tung.

Hai người cực nhanh tách ra.

"Ồ?" Lâm Lôi liếc mắt nhìn Mạch Khắc Khẳng Hi, " đấu khí của hắn so với ta còn cường đại hơn một chút." Long huyết chiến sĩ thiên phú quá mạnh mẻ, cho dù là thánh vực sơ giai long huyết chiến sĩ đấu với thánh vực trung giai nếu yếu hơn chỉ là một chút mà thôi.

Tứ đại chung cực chiến sĩ, Bất tử chiến sĩ phòng ngự đệ nhất, Hổ văn chiến sĩ tốc độ đệ nhất, Tử diễm chiến sĩ năng lực khôi phục đệ nhất, nhưng mà long huyết chiến sĩ công kích cũng xếp hàng đệ nhất.

Cái này không phải nói chơi.

"Ha ha, thống khoái, lại tiếp ta thêm một chiêu." Mạch Khắc Khẳng Hi cười to, đồng thời cả người cực nhanh hướng Lâm Lôi bắn tới, hơn nữa một người đột nhiên huyễn hóa thành ba ảnh.

"Chỉ so sánh tốc độ thôi sao?"

Lâm Lôi khóe miệng có chút nhếch lên.

Lâm Lôi thân thể nhoáng lên một cái, cũng huyễn hóa ra ba người hướng Mạch Khắc Khẳng Hi vọt tới, cái này chính là tốc độ cao vận động sinh ra tàn ảnh.

"Hát!"

Mạch Khắc Khẳng Hi vốn nho nhã giờ phút này cực kỳ cuồng bạo, ba thân ảnh chợt biến thành chín, nhưng mà chín tàn ảnh tư thế cầm trường thương trong tay cũng hoàn toàn bất đồng,

"Phốc!"

chín thân ảnh trong tay đích trường thương xoay tròn, cuối cùng đều nhằm Lâm Lôi phóng tới.

Trong mắt Lâm Lôi, vốn chỉ là chín trường thương, nhưng là Mạch Khắc Khẳng Hi cuối cùng huyền ảo nhất một ở một chữ 'Toàn', cả thế giới trước mắt đều tràn ngập vô số thương ảnh.

vô số thương ảnh, khiến cho Lâm Lôi không chỗ chạy thoát.

"ha ha ~ ~ ~" Lâm Lôi cười to, đồng thời cả người biến thành gió lốc, cơ hồ trong nháy mắt Lâm Lôi cả người giống như long quyển phong, đồng thời tại bên ngoài long quyển phong có vô số quang mang yêu dị màu tímlóe ra.

vô số thương ảnh bị vô số quang mang màu tím ngạnh kháng.

Mạch Khắc Khẳng Hi ngẩn ra.

"gió lốc - phá!"

Lâm Lôi một tiếng hét lớn, cả người nhằm phía mạch khắc khẳng hi bắn tới. trong tay tử huyết nhuyễn kiếm trong nháy mắt từ một thanh kiếm như hóa thành vạn thanh trường kiếm.

trường kiếm uyển chuyển, nhưng là Mạch Khắc Khẳng Hi dụng trường thương ngăn cản, lúc va chạm lại cảm thấy như lôi điện bổ trúng.

Cử trọng nhược khinh!

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"……

Lôi cả người biến thành gió lốc, Mạch Khắc Khẳng Hi cảm giác được tronglỉtong gió đều có thân ảnh đối thủ…quỷ dị nhất chính là thanh trường kiếm trong tay Lâm Lôi lúc biến mất lúc lại chợt xuất hiện.

liên tục giao kích, Mạch Khắc Khẳng Hi từ không trung bị đánh xuống mặt đất.

"Bồng!"

Mạch Khắc Khẳng Hi nặng nề rơi xuống đất, đại địa rung động, bụi mù bay lên. Nhưng Mạch Khắc Khẳng Hi lửa thiêu đốt toàn thân càng nóng cháy. trong mắt chiến ý càng cuồng.

Lâm Lôi cũng nặng nề hạ xuống đất, bị đấu khí màu đen bao phủ đích, khí thế Lâm lôi cùng Mạch Khắc Khẳng Hi hoàn toàn trái ngược. một người cuồng ngạo, một người thần bí.

Mạch Khắc Khẳng Hi cúi đầu nhìn trước ngực.

Máu tươi từ vạt áo tuôn ra, tuy sau đó đã bị ngọn lửa thiêu đốt. nhưng vạt áo trước vẫn nhiễm hông chứng tỏ hắn đã bị thương.

"Lâm Lôi, thân pháp của ngươi ta cũng hiểu, nhưng ta có điểm không rõ, tử huyết thần kiếm của ngươi như thế nào lại có thể hoà cùng phong thế?" Mạch Khắc Khẳng Hi quả là một Thánh vực cường giả rất có kinh nghiệm.

Thế này là tầng thứ. Là mượn thiên địa chi thế.

Nhưng mượn được thiên địa chi thế, Lâm Lôi đã có được một năng lực đáng sợ.

"mượn thiên địa chi thế đương nhiên là có hạn. nhưng làm cho địch nhân khó lòng phòng bị." Lâm Lôi mỉm cười giơ lên tử huyết nhuyễn kiếm, lập tức tử huyết nhuyễn kiếm quỷ dị tuỳ ý Lâm lôi uốn khúc.

một thanh kiếm nếu đủ cứng rắn, sắc bén. khi luyện chế chính là muốn không thể uốn khúc.

"Đây là nhuyễn kiếm?" Mạch Khắc Khẳng Hi chấn động.

vừa rồi Lâm Lôi khi giao thủ đã làm cho tử huyết nhuyễn kiếm uốn khúc, nhưng là Lâm Lôi vận dụng 'Thế' làm cho Mạch Khắc Khẳng Hi thấy tử huyết nhuyễn kiếm đột nhiên biến mất rồi lại có cảm giác phương vị khác đột ngột xuất hiện .

đó là một loại vận dụng ‘Thế’.

"Đúng, là nhuyễn kiếm." Lâm Lôi nói.

"Là nhuyễn kiếm, như thế nào lại có thể cùng thanh hỏa trường thương của ta ngạnh kháng." Mạch Khắc Khẳng Hi chấn động.

nhuyễn kiếm sở dĩ có năng dựng đứng lên là đã quán thâu đấu khí vào. nhưng mà cho dù đấu khí quán thâu, làm sao bằng vũ khí cứng đây?

Thanh hỏa trường thương của Mạch Khắc Khẳng Hi, cũng là một thanh trường thương phi thường trân quý.

"đây là một thanh thần khí." Lâm Lôi cũng không giấu diếm.

"thần khí." Mạch Khắc Khẳng Hi kinh ngạc gật đầu cười ha hả, "tốt lắm. Lâm Lôi, ta liền sắp thi triển tuyệt chiêu, ngươi cẩn thận một chút."

"Ta cũng còn có chiêu cuối cùng chưa có sử dụng." Lâm Lôi cũng rất là tự tin.

giờ phút này hai người đều cũng trên mặt đất giằng conhau.

"Hát!"

Mạch Khắc Khẳng Hi cả người vừa động, đồng thời trường thương trong tay giơ lên tận trời, nhất thời từ Mạch Khắc Khẳng Hi làm tâm điểm, vô tận hỏa lãng bao phủ cả bốn phương tám hướng.

cơ hồ nháy mắt công phu, trong phạm vi vài trăm thước, đều là thiên địa hỏa.

Lâm Lôi đang bị bao phủ trong đó, đôi đồng tử vàng lợt tĩnh táo nhìn hết thảy, trong thiên địa hoả, bốn phương tám hướng đều có thân ảnh Mạch Khắc Khẳng Hi cầm trường thương.

Là áp lực!

hình như cả thế giới đều áp bách chính mình, Lâm Lôi không chỗ chống đỡ.

"Oanh long long ~ ~ ~ " một đạo trường thương phá không hướng Lâm Lôi đâm thẳng đến. đồng thời trường thương chung quanh kéo theo một dải lửa tựa như hoả long, xích hỏa long quay về phía Lâm Lôi gào rống.

Nhưng mà đồng thời - phía sau Lâm Lôi, Mạch Khắc Khẳng Hi xuất hiện quỷ dị, trường thương trong tay cũng đột ngột hướng Lâm Lôi đâm tới.

một trước một sau, Lâm Lôi không có đường lảng tránh.

"Phong ba động!"

Lâm Lôi cả người di động, tử huyết nhuyễn kiếm trong tay biến thành vô số độc xà, từ bốn phương tám hướng nhằm thương ảnh đánh tới. mỗi một lần đánh đều cũng tạo ra một loạt tiếng sấm. tuy rồng lửa khí thế thật kinh người, chỉ là bị vô số cự hình mãng xà quấn quanh, cuối cùng cũng phát nổ.

"Phốc xích!" Mạch Khắc Khẳng Hi bản thể trong tay cầm trường thương từ phía sau lưng đâm tới Lâm Lôi.

nhưng tử huyết nhuyễn kiếm giống như có linh tính đột nhiên uốn khúc, đâm thẳng vào trường thương. tử huyết nhuyễn kiếm bung ra , Lâm Lôi cả người lập tức cùng Mạch Khắc Khẳng Hi tạo lại khoảng cách.

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"……

Mạch Khắc Khẳng Hi khiếp sợ phát hiện, Lâm Lôi chung quanh cũng tự động sinh ra cuồng phong, tử huyết nhuyễn kiếm trong tay Lâm Lôi càng giống như lôi điện màu tím, cơ hồ trong nháy mắt công phu, chiêu thiên địa hỏa của hắn đã bị phá hủy.

Lâm Lôi tập trung lên Mạch khắc khẳng hi.

"Hô!" "Hô!" "Hô!"…… tử huyết nhuyễn kiếm trong tay Lâm Lôi thoáng biến mất, lại thoáng xuất hiện, trong mắt Mạch Khắc Khẳng Hi, chỉ thấy vô số mũi kiếm hướng hắn đâm tới.

quá nhanh, nhanh đến Mạch Khắc Khẳng Hi cũng không biện pháp ngăn cản, hắn chỉ có thể xuất vòng đấu khí bảo hộ.

vô số mũi kiếm đâm vào vòng đấu khí bảo hộ, mỗi một kiếm đều cũng có uy lực kinh người, chỉ nghe một tiếng tiếng nổ mạnh, vòng đấu khí bảo hộ vỡ vụn ra, đại địa đều chấn động, mặt đất hiện ra mười mấy vết kiếm kinh khủng sâu hoắm, bụi bay mù mịt, qua hồi lâu, bụi mới từ từ hạ xuống.

Mạch Khắc Khẳng Hi quần áo không chịu được đã rách nát.

Mạch Khắc Khẳng Hi nhìn Lâm Lôi cười cười, gật đầu nóio: "Ta thua rồi."

Lâm Lôi cũng nghi hoặc nhìn về phía Mạch khắc khẳng hi: "Mạch khắc khẳng hi, vừa rồi chiêu thiên địa hoả của ngươi, thương ảnh như thế nào đều là hư ảo? kiếm của ta dễ dàng phá rớt. nếu là thật, ta đã thua rồi."

Lâm Lôi cảnh giới hôm nay đã rất cao, hắn nhìn ra được thương ảnh này hoàn toàn có thể là thật. nói cách khác, nếu vô số thương ảnh đều là thật. hắn ngăn cản là rất khó. Vừa rồi hắn dễ dàng phá đựoc tất cả các thương ảnh.

"ha ha, nếu toàn bộ đều là thật, ta đây chính là thánh vực đỉnh phong rồi." Mạch Khắc Khẳng Hi cười nói, "bây giờ thiên hạ hoả của ta cũng chỉ có thể thi triển đến nước này mà thôi."

"Phong ba động của ngươi tốc độ như thế nào lại nhanh như vậy? so với vừa rồi ngay từ đầu đáng sợ." Mạch Khắc Khẳng Hi nghi hoặc hỏi.

Lâm Lôi giải thích: "ngay từ đầu với ngươi tranh đấu, chỉ là tá phong thế. Nhi mà bây giờ là lôi phong động, mà ta lĩnh ngộ ra từ Phong chi áo nghĩa. Kiếm đã hoàn toàn dung vào trong gió, chỉ cần nơi nào có gió, kiếm đều có thể xuất hiện."

Phong ba động chính là nhanh, nhanh đến đáng sợ.

Lâm Lôi cũng là nhờ tử huyết nhuyễn kiếm có đặc thù mới mới sáng tạo ra chiêu thức đáng sợ này . Trong nháy mắt, xuất ngàn vạn kiếm cũng không phải việc khó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 56: Ma Tinh Hạch

Ở đâu có gió là kiếm có thể xuất hiện!"

Nghe nói như thế, Mạch Khắc Khẳng Hi trong lòng nổi lên một trận kinh hãi, nếu không phải vừa rồi giao chiến cùng Lâm Lôi, khi nghe nói như thế, Mạch Khắc Khẳng Hi khẳng định cho rằng đối phương nói khoác. Nhưng là hắn vừa rồi đã cảm nhận được, loại tốc độ xuất kiếm kinh khủng này, so với hắn nhanh hơn gấp trăm lần.

Hắn không cách nào chống lại, chỉ có thể dụng lồng đấu khí phòng ngự.

Có thể bức bách hắn đến nước này, Mạch Khắc Khẳng Hi thua tâm phục khẩu phục.

"Lâm Lôi, ngươi nói dung nhập trong gió, ta không cách nào hiểu được." Mạch Khắc Khẳng Hi nhíu mày.

Lâm Lôi cũng không giấu diếm cười nói: "Mạch Khắc Khẳng Hi, ngươi phải biết rằng, phong vốn vô hình vô tướng, có thể nhanh chóng như sét đánh, cũng có thể chậm như đứng yên. Phong chi áo nghĩa, kỳ thật cũng là lĩnh ngộ phong nguyên tố pháp tắc một tiểu bộ phận."

"Pháp tắc a." Mạch Khắc Khẳng Hi trong mắt lộ vẻ sùng bái, "Chính là chí cao a."

Các đại nguyên tố pháp tắc, thật sự quá mức huyền ảo. Kỳ thật chỉ cần lĩnh ngộ đủ một bộ phận, linh hồn liền có thể hoàn toàn cùng 'Nguyên tố Thế giới' tiếp xúc, liền dễ dàng đạt được thần cách, bước vào thần giới.

Mà hôm nay, Lâm Lôi cũng chỉ là ở bên bờ hải dương pháp tắc mà thôi.

Vô luận 'Đại Địa Áo Nghĩa' hay là 'Phong Chi Áo Nghĩa' đều chỉ là một giọt nước trong khôn cùng hải dương pháp tắc mà thôi.

"Dung nhập trong gió, kiếm của ta có thể xuất hiện tại bất kì chỗ nào có gió. Nhưng loại phương pháp này, yêu cầu đối với kiếmđặc biệt cao. Bởi vì trong khi thi triển, kiếm phải chịu áp lực cực lớn." Lâm Lôi cười tếu, "Nếu một chiêu này không có yêu cầu gì. Ta không phải là có thể thuấn di sao?"

Lâm Lôi đích thật là có thể đem chính mình dung nhập trong gió, nhưng là thân thể hắn căn bản không cách nào không thể chịu được tốc độ của thuấn di.

"Ha ha, thuấn di, chính là thần cấp cao thủ cũng làm không được." Mạch Khắc Khẳng Hi cảm khái.

Vô luận cao thủ cường đại cỡ nào, cho dù như Vũ thần, cũng nhiều nhất là tốc độ nhanh như lôi điện, không có khả năng thuấn di. Mặc dù có người nói có 'Thuấn Di', cũng chỉ là một ít nhược giả, chứng kiến một ít thánh vực cường giả chiến đấu truyền bá ra ngoài.

Thánh vực cường giả tốc độ di động quá nhanh. Người thường chỉ là cảm thấy thánh vực cường giả trong chốc lát đến chỗ này, trong chốc lát lại đến chỗ kia, liền tưởng là thuấn di.

Thật ra thuấn di căn bản không tồn tại.

Có lẽ tồn tại, nhưng ít nhất cấp bậc như Vũ thần làm không được.

"Mạch Khắc Khẳng Hi, ngươi một chiêu công kích vừa rồi, là chuyện gì xảy ra? Vừa rồi ta căn bản cảm giác không được khí tức của ngươi. Ta cảm giác, chung quanh vô số thương ảnh hình như đều là thật thật." Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Mạch Khắc Khẳng Hi.

Thánh vực cường giả trao đổi chính là xúc tiến lẫn nhau tiến bộ, Lâm Lôi đương nhiên sẽ không vì mặt mũi mà không hỏi.

Mạch Khắc Khẳng Hi cười nói: "Kỳ thật, loại công kích này của ta rất nhiều người biết, thánh vực đỉnh cường giả bình thường đều là làm như vậy."

"Ân?" Lâm Lôi kinh ngạc nhìn về phía Mạch Khắc Khẳng Hi.

"Năm đó Vũ thần cùng Đại tế ti đánh một trận, đông đảo cường giả đều biết qua sự đáng sợ của thần chi lĩnh vực. Rồi sau đó rất nhiều thánh vực cường giả đều nghĩ chính mình cũng có thể sáng tạo một loại công kích đạt tới hiệu quả như thần chi lĩnh vực. Kỳ thật loại công kích vừa rồi, chính là một loại công kích 'Ngụy Lĩnh Vực'." Mạch Khắc Khẳng Hi tự giễu.

Lâm Lôi tiếp tục nhìn Mạch Khắc Khẳng Hi.

Lâm Lôi chính là muốn biết nguyên lý của loại công kích này.

"Thật ra, loại công kích này chính là phi thường xa xỉ." Mạch Khắc Khẳng Hi cảm khái. "Tỷ như, con đường của ta chính là lĩnh ngộ 'Hỏa nguyên Tố Pháp Tắc'."

Thánh vực cường giả, đều cùng một con đường là lĩnh ngộ pháp tắc, chỉ là lĩnh ngộ không giống với nhau mà thôi.

"Chiêu 'Ngụy Lĩnh Vực' này là trong nháy mắt đem đấu khí hoàn toàn bộc phát, đồng thời dẫn bạo tất cả hỏa hệ nguyên tố chung quanh. Khiến cho tại trong nháy mắt, trong phương viên trăm thước đều là hải dương hỏa diễm, vì đấu khí của ta cũng đã dung nhập trong hỏa nguyên tố, khiến cả hải dương hỏa diễm đều bao hàm khí tức của ta. Cũng là nguyên nhân ngươi không cách nào phân biệt chân thân của ta."

"Ta có thể khống chế chung quanh hình thành các loại công kích. Mà ta nấp trong hải dương hỏa diễm. Vừa rồi ta đem đấu khí hình thành một chiêu công kích, mà thân mình ta lại là ở phía sau đánh lén."

"Chỉ là khống chế lực của ta còn chưa đủ, chỉ có thể khống chế đấu khí, nguyên tố hình thành một chiêu công kích. Nếu có thể làm cho những thương ảnh khác đều hình thành thực thể công kích. Vậy thì ngươi phiền toái lớn rồi." Mạch Khắc Khẳng Hi cười nói.

Lâm Lôi có chút hiểu được.

Một chiêu này nguyên lý rất đơn giản, khó chính là sự khống chế đối với nguyên tố.

Tỷ như 'Thế' chỉ là mượn thiên địa chi thế, nhưng 'Ngụy Lĩnh Vực' lại bất đồng, tất cả đều là khống chế! Bình thường nếu khống chế nguyên tố trong một không gian, thánh vực căn bản làm không được, chỉ thần cấp cao thủ mới làm được.

Nhưng thánh vực cao thủ cũng thông minh, bọn họ đem đại lượng đấu khí hoàn toàn bộc phát, đấu khí cùng nguyên tố hoàn toàn dung hợp ở một chỗ, đấu khí gián tiếp khống chế nguyên tố. Mặc dù tiêu hao đại lượng đấu khí, có thể miễn cưỡng hình thành 'Ngụy Lĩnh Vực'.

Cho dù như thế, đối với khống chế nguyên tố còn xa mới bằng 'Thần Chi Lĩnh Vực'.

Lâm Lôi chính là tự thân cảm thụ qua, Sát lục chi vương 'Hi Tắc' bằng vào thần chi lĩnh vực, trong nháy mắt làm cho Lâm Lôi cùng với thánh vực đỉnh cường giả Thi Đặc Lặcđều không thể di động liễu.

Loại khống chế lực đối với nguyên tố này, quả thực mạnh đến đáng sợ.

Đem so sánh 'Ngụy Lĩnh Vực' chính là yếu hơn nhiều.

"Ngụy lĩnh vực này cũng là có ưu điểm. mặc dù tiêu hao đại lượng đấu khí. Nhưng chỉ cần cảnh giới cao, trong nháy mắt có thể hình thành ngàn vạn lần đạo công kích, lại có thể ẩn dấu bản thể, uy lực so với 'Phong ba Động' của ta còn mạnh hơn, nhược điểm duy nhất chính là lãng phí quá nhiều đấu khí."

Chính là trong nháy mắt, Lâm Lôi liền lắc đầu.

"Bất quá không bằng tham khảo 'Thần Chi Lĩnh Vực' sáng tạo ra một loại công kích thâu xảo. Mặc dù có thể khảo nghiệm một người về nguyên tố khống chế lực. Nhưng là đối với pháp tắc tự mình lĩnh ngộ, cơ hồ không có." Lâm Lôi đáy lòng cho rằng, đó chỉ là thiên đạo, cũng không phải đạiđạo chân chính.

Địa, hỏa, thủy, phong, cùng các hệ pháp tắc, tỷ như địa nguyên tố pháp tắc.

Một loại nguyên tố pháp tắc hoàn thiện, giống như một kiến trúc hoàn mỹ. Mà mỗi phần chính là do một loại huyền ảo pháp tắc cấu thành.

Lâm Lôi lĩnh ngộ liễu một loại liền sáng tạo ra công kích "Chấn động ba", đây xem như một loại huyền ảo trong nhiều huyền ảo của địa nguyên tố pháp tắc.

Một hồi chiến đấu. vô luận Lâm Lôi hay là Mạch Khắc Khẳng Hi quần áo đều rách nát, đương nhiên Lâm Lôi chỉ là quần áo rách nát. Hai người sau khi thay đổi quần áo liền cười nhẹ rồi rời đi.

"Chi chi ~~" Bối Bối đứng trên vai Lâm Lôi đắc ý nhìn Mạch Khắc Khẳng Hi bên cạnh nhếch miệng, tựa hồ đang giễu cợt Mạch Khắc

Khẳng Hi.

"Tiểu bất điểm này, thật sự là ……" Mạch Khắc Khẳng Hi tức cười.

Lâm Lôi cũng nở nụ cười, Bối Bối cũng là nghe lời Lâm Lôi, không ở bên ngoài thi triển ra thánh vực đích năng lực. Trừ phi đến thời khắc cần kíp, để bài (quân bài tẩy) Bối Bối này, Lâm Lôi mới đem ra.

Ánh trăng thanh khiết chiếu rọi xuống. Lưỡng đại thánh vực cường giả đàm tiếu, đi về hướng tỉnh thành Ba Tư Nhĩ.

Buổi sáng ngày thứ hai, vô luận Mạch Khắc Khẳng Hi giữ lại như thế nào, Lâm Lôi chính là vẫn quyết định xuất phát đi đế đô. Không có cách nào, Mạch Khắc Khẳng Hi đành đi theo tống tiễn đến trăm dặm, tới đêm, khi, một đám người đến Ngọc Lan hà ngạn khẩu (cửu sông Ngọc Lan – trên bộ).

Mạch Khắc Khẳng Hi đã sớm phái người. Tại Ngọc Lan hà ngạn khẩu chuẩn bị liễu một lâu thuyền ba tầng.

"Mạch Khắc Khẳng Hi huynh, không cần nữa."

Lâm Lôi hôm nay cùng Mạch Khắc Khẳng Hi quan hệ cũng phi thường tốt, Mạch Khắc Khẳng Hi tống tiễn đến trăm dặm, cho đến Ngọc Lan hà ngạn khẩu. Đối đãi với mình như thế, Lâm Lôi làm sao không cảm kích?

"Lâm Lôi huynh đệ, ta hận không thể tương tụ cùng ngươi mấy tháng, bất quá, ngươi đang vội tương tụ với đệ đệ ngươi, ta cũng không thể giữ lại." Mạch Khắc Khẳng Hi trịnh trọng. "Lâm Lôi huynh đệ, đi đường cẩn thận."

Dưới ánh mắt Mạch Khắc Khẳng Hi, đám người Lâm Lôi lên lâu thuyền, rồi sau đó theo Ngọc Lan hà (sông Ngọc Lan), thuận theo dòng nước, trực tiếp hướng phương Nam đi tới.

Ngọc Lan hà rộng rãi cực kỳ, nước sông hạo hạo đãng đãng.

Lâu thuyền này so với lần trước Lâm Lôi đi tốt hơn, hơn nữa thuyền viên thủy thủ trình độ cũng cao hơn nhiều. Mặc dù lần trước cũng là thuận lưu, những rõ ràng lần này thuyền đi nhanh hơn nhiều.

"Đây là Ngọc Lan hà, lớn quá." Ba Khắc năm huynh đệ cũng đứng ở mạn thuyền. nhìn Ngọc Lan hà, con mắt tỏa sáng.

Ba Khắc năm huynh đệ đến từ Bắc Vực thập bát công quốc, bọn họ từng xem qua cảnh băng thiên tuyết địa, nhưng không có gặp qua đại địa hà lưu như thế.

Lệ Bối, Lệ Na tỷ muội đều rất hưng phấn, Chiêm Ni cũng cùng các nàng đàm luận về Ngọc Lan hà.

Mà giờ phút này Bối Bối, Hắc Lỗ lưỡng đầu ma thú ngược lại gầm nhẹ trao đổi.

Lâm Lôi biết, sau khi Bối Bối đạt tới thánh vực, Hắc Lỗ trước mặt Bối Bối càng không thể ngẩng đầu. Hắc Lỗ dù sao cũng là cửu cấp đỉnh ma thú, cũng đáng để kiêu ngạo, nhưng bây giờ, nó bị Bối Bối đả kích thế này.

"Hắc Lỗ, theo ta."

Lâm Lôi nhìn Hắc Lỗ liếc một cái, trực tiếp tiến vào lầu hai lâu thuyền, Bối Bối, Hắc Lỗ lập tức đi theo. Hôm nay trong lầu hai lâu thuyền không có người khác.

"Lão Đại, ngươi bảo Hắc Lỗ đến đây làm gì?" Bối Bối lúc này lên tiếng dò hỏi, lúc có người ngoài, Bối Bối không dám nói. Bây giờ tự nhiên nói, Bối Bối kỳ thật cũng rất thích nói ngữ ngôn nhân loại.

Hắc Lỗ cặp mắt u lãnh cũng nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Hắn không biết chủ nhân gọi hắn làm gì.

"Hắc Lỗ, ngươi lúc đầu cùng Bối Bối, không phải đều muốn hắc ám hệ thánh vực ma tinh hạch kia sao?" Lâm Lôi cười nói.

Một câu nói này của Lâm Lôi, thông minh như Hắc Lỗ đã đoán được Lâm Lôi muốn làm gì, con mắt hắn sáng lên.

"Lão Đại, ngươi muốn đem thánh vực ma tinh hạch nọ cấp cho Hắc Lỗ?" Bối Bối cũng đoán được.

"Như thế nào, ngươi phản đối sao?" Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối.

Bối Bối khoan khoái phe phẩy cái đầu nhỏ, thương cảm liếc về phía Hắc Lỗ, cười nói: "Đương nhiên không phản đối, Hắc Lỗ mặc dù có đôi khi cao ngạo một chút, nhưng cũng cũng không tệ lắm. Hắn sau này theo ta, ta dù sao cũng là thánh vực ma thú, hắn quá yếu, ta cũng mất mặt a."

Lâm Lôi nghe xong, không khỏi buồn cười.

"Được rồi. Hắc Lỗ, sau khi ngươi ăn thánh vực ma tinh hạch mày, đợi cho ngươi vào trong phòng. Ta sẽ không cho bất cứ người nào quấy rầy ngươi." Lâm Lôi lật tay lấy ra mai hắc ám thánh vực ma tinh hạch có được năm đó.

Nhớ lại thời thiếu niên chính mình chứng kiến tràng cảnh ***** Bối Thiết Giáp Long cùng Thánh vực Tử Văn Hắc Hùng chém giết, không khỏi thầm than.

Thời gian như nước chảy, hôm nay chính mình, sợ rằng đồng thời đối mặt ***** Bối Thiết Giáp Long cùng Thánh vực Tử Văn Hắc Hùng, cũng có thực lực chống lại.

"Bối Bối, ngươi cùng Hắc Lỗ tiến vào trong phòng. Ngươi ở bên quan sát giúp ta, nếu trong lúc Hắc Lỗ đột phá xuất hiện tình huốngt trọng yếu, lập tức nói cho ta biết." Lâm Lôi cũng lo lắng Hắc Lỗ ăn thánh vực ma tinh hạch này gặp phải chuyện không hay.

"Ta biết, lão Đại." Bối Bối ưỡn ngực tuân mệnh.

Lâm Lôi đem hắc ám thánh vực ma tinh hạch cho Hắc Lỗ, Hắc Lỗ hé miệng ra, ngậm trong miệng, cảm kích nhìn Lâm Lôi một cái. Hắc Lỗ trí tuệ không kém, hiểu rõ giá trị của thánh vực ma tinh hạch, mà xác suất hắn ăn thánh vực ma tinh hạch rồi đột phá cũng không phải trăm phần trăm, hoàn toàn có thể thất bại.

Mà Lâm Lôi chính là vẫn đem thánh vực ma tinh hạch cấp cho nó.

"Hy vọng Hắc Lỗ đừng làm cho ta thất vọng a." Nhìn Hắc Lỗ, Bối Bối tiến vào căn phòng độc lập, Lâm Lôi trong lòng thầm than một tiếng, rồi sau đó lại đi tới mạn thuyền, thưởng thức cảnh Ngọc Lan hà.

Lâu thuyền vẫn như trước, rất nhanh theo Ngọc Lan hà đi tới, mà Hắc Văn Vân Báo 'Hắc Lỗ' lại là bắt đầu hướng thánh vực tầng thứ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 57: Lại Là Thánh Vực

Năng lượng của Thánh vực ma tinh hạch chínhlà tinh hoa ma lực của thánh vực ma thú, luyện hoá một viên thánh vực ma tinh hạch phi thường nan hơn nữa hao phí thời gian rất dài. Lâm lôi năm bởi vì có 'Long Huyết chiến Sĩ huyết Mạch' thần kỳ , vì vậy mới dựa vào long huyết chiến sĩ huyết mạch luyện hóa được cửu cấp ma tinh hạch ‘Thiết giáp bối long’ .

Có thể luyện hóa cửu cấp ma tinh hạch, năng lượng ẩn chứa trong đó cũng hòa vào long huyết chiến sĩ huyết mạch trong thân thể Lâm lôi, đã được Lâm lôi thu nhận hoàn toàn.

"Bây giờ đang xuôi dòng, từ đây đến trung tâm Tây nam hành tỉnh, cũng chừng ba ngàn dặm hơn. đó là khoảng cách khá xa, cho dù đi xuôi dòng, sợ rằng cũng phải mất thời gian vài ngày."

Lâm lôi nhìn nước sông cồn cuộn, trong lòng thầm nghĩ.

Vài ngày thời gian, cũng không biết đủ cho Hắc lỗ luyện hóa khỏa thánh vực ma tinh hạch không. đối với cửu cấp đỉnh ma thú luyện hóa ma tinh hạch, Lâm lôi với phương diện này cũng không một chút kinh nghiệm.

"Cái tỳ, ngươi quay vào làm gì? đây đúng là cảnh sắc Ngọc lan hà rồi đó." lão Tam 'Hắc Sa' tại cửa lớn vang lên.

Ba khắc năm huynh đệ, giờ phút này có bốn người đứng ở trước thuyền, thưởng thức cảnh đẹp Ngọc lan hà, chỉ có Cái tỳ là đi về phía trong thuyền.

"Tam ca, lão Đại cùng lão Nhị đều cũng đột phá, bọn họ có tâm tình tại đây ngắm cảnh, ta không thời gian lãng phí tại đây. Ta phải đi về tu luyện." Cái tỳ đại đĩnh đạc nói.

Hắc sa cứng lại.

Lâm lôi kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Cái tỳ, hôm nay trong năm huynh đệ này, lĩnh ngộ 'cử Trọng Nhược Khinh' chỉ có hai người, một người là Ba khắc, một người là Cái tỳ. Lâm lôi biết, Cái tỳ tương lai sẽ là người mạnh nhất trong năm người.

"Cái tỳ nói đúng." lão Tứ 'Bố Ân' cũng gật đầu nói, "Ta cũng đi tu luyện đây."

lão Tam 'Hắc Sa' cũng đàng đi theo lão Tứ 'Bố Ân' đang tiến vào trong thuyền. Dưới đất Ba khắc cùng An khoa hai người nhìn nhau, không khỏi nở nụ cười.

"lão Nhị, ngươi cũng phải cố gắng lên. nếu tiểu tử Cái tỳ này có đột phá, hắn có thể so với ngươi lợi hại hơn nhiều đấy." Ba khắc cười nhìn An khoa nói.

An khoa gật đầu, rút cự phủ ra vung lên nói: "Ta ra sau thuyền diễn luyện đây."

"Ta cũng cùng đi với ngươi ." Ba khắc cũng vung cự phủ nói.

Ba khắc năm huynh đệ đều dùng cự phủ, loại trọng hình vũ khí mà người ta mới nhìn đã thấy sợ hãi. Năm ngàn ba trăm cân sức nặng, rất thích hợp cho Bất tử chiến sĩ, loại chiến sĩ có lực lượng nổi danh nhất trong tứ đại chung cực chiến sĩ.

Tái tư lặc vuốt ve chòm râu bạc trắng cười nói: "Năm huynh đệ bọn họ thật sự là khắc khổ. lão nhân ta cũng có chút xấu hổ a."

Cho dù nói như vậy. Tái tư lặc vẫn như trước tại đầu thuyền thưởng thức cảnh đẹp.

Với trình độ của Tái tư lặc muốn đột phá phải có lĩnh ngộ chứ không phải chăm chỉ tu luyện là được.

Lâm lôi mỉm cười đứng ở mũi thuyền, dần dần nhắm mắt . Ngọc lan hà, mặt sông rộng lớn, Gió trước mũi thuyền khá lớn, tật phong thổi tung vạt trường bào của Lâm lôi, Lâm lôi cả thân hình bỗng chớp lên.

Lâm lôi hoàn toàn dung nhập vào thế giới của gió, cảm thụ sự vận động của phong nguyên tố.

Thời gian như nước. chớp mắt hơn bốn ngày trôi qua, lâu thuyền đã sớm tiến vào biên giới Tây nam hành tỉnh, căn cứ vào tốc độ chỉ cần hai ngày nữa sẽ đến được hà ngạn khẩu.

"Lâm lôi đại ca tại tu luyện cái gì vậy?" Chiêm ni thấp giọng nói.

Bên cạnh , Lệ bối tạp, Lệ na cũng lắc đầu tỏ vẻ không biết.

Giờ phút này đã là buổi tối, nhưng Lâm lôi vẫn như trước nhắm mắt đứng ở trên mui thuyền, nếu có người nhìn thấy lại tưởng rằng Lâm lôi đang ngủ, vậy là sai rồi bởi vì thời khắc này chung quanh thân thể Lâm lôi quang mang màu tím đang nổi lên.

Lúc này so với quá khứ có điểm không đúng, lúc này đây Lâm lôi theo đuổi tuyệt đối không phải là tốc độ.

Lúc tu luyện 'Phong ba Động' . Mỗi một khắc chung quanh thân thể Lâm lôi đều xuất hiện vô số bóng kiếm, nhưng giờ phút này trong một khắc, chỉ có một đạo quang mang màu tím lóe ra.

Không ai biết Lâm lôi tại tu luyện cái gì.

"Nhấc vật nhẹ như nâng vật nặng. nhấc vật nặng như nâng vật nhẹ, sẽ như cơn lốc mãnh liệt cũng có thể như gió xuân êm đềm." tu luyện lâu như thế, Lâm lôi rốt cục đã đạt được Phong chi áo nghĩa đệ nhị trọng, lông mày có chút nhướng lên.

Phong chi áo nghĩa đệ nhất trọng - Phong ba động, đó là theo đuổi tốc độ cực hạn.

Kỳ thật tốc độ nếu nhanh đến một mức đáng sợ nào đó. công kích sẽ cũng rất kinh khủng. cũng như Lâm lôi trong nháy mắt có thể công phá vòng bảo hộ của Mạch khắc khẳng hi.

Nhưng mà bây giờ Lâm lôi sáng tạo ra Phong chi áo nghĩa đệ nhị trọng, chính là một loại đặc thù công kích.

Trong khi một kiếm xuất ra, kiếm khi thì như tia chớp, khi thì như núi lớn. thực tế tốc độ một kiếm này rất nhanh, nhưng lại làm cho cảm giác của người ta liên tục thay đổi, tốc độ lúc nhanh lúc chậm chính là một loại ảo giác.

đó là 'Kiếm Ý'.

"Phong chi áo nghĩa đệ nhị trọng - Phong địa luật động."

Lâm lôi trên mặt có nét cười, trong tay tử huyết nhuyễn kiếm chém mạnh vào không gian, nhưng lại làm cho người ta có hai loại cảm giác khác nhau. một loại giống cơn lốc hung mãnh cuồng bạo , một loại gợi lên cảm giác như cành dương liễu trước gió xuân.

Nhất chiêu, làm cho người ta có hai loại cảm giác.

"Hai cực ba động, kết hợp cùng một chỗ, nhưng lại có thể làm cảm giác thay đổi." Lâm lôi vẫn theo đuổi mục tiêu thông qua một thanh kiếm có thể thi triển 'Thứ Nguyên Chi Nhận' công kích.

'Phong Đích Luật Động' này, thật ra đó là đa thể công kích.

Mặc dù uy lực còn xa mới đạt tới 'Thứ Nguyên Chi Nhận' như là nghiền nát không gian, nhưng là 'Phong Chi Luật Động' uy lực đã siêu việt hơn 'Phong ba Động' rất nhiều.

Đặc biệt đa thể công kích uy lực.

"Bây giờ 'Phong Chi Áo Nghĩa' đệ nhị trọng là 'Phong Đích Luật Động' là một chiêu hẳn là có thể uy hiếp được thánh vực đỉnh phong cường giả." Lâm lôi cùng Mạch khắc khẳng hi đã giao thủ, tự nhiên đối thánh vực đỉnh phong cao thủ có điều ước đoán, "chỉ là lãnh ngộ 'Phong Đích Luật Động' loại công kích này là ta đã lĩnh ngộ 'Phong nguyên Tố Pháp Tắc' một cách tương đối, dường như có thể coi là một bí pháp huyền ảo sơ cấp ."

Lâm lôi không phải không thừa nhận.

Phong đích luật động, uy lực có thể rất lớn.

Nhưng 'Phong Đích Luật Động', thuộc về 'Thứ Nguyên Chi Nhận' sơ cấp , hẳn coi như là công kích vật chất. đối phương có khải giáp, đấu khí đều có thể dùng để phòng ngự.

Nhưng mà 'Đại Địa Áo Nghĩa' chính là sóng chấn động, lực công kích rõ ràng cao hơn một bậc. Sóng chấn động, căn bản không phải công phá phòng ngự, nhưng có thể công kích nội tạng trong cơ thể đối phương.

"Đối phó với thánh vực cường giả bình thường, sử dụng tử huyết nhuyễn kiếm đã cũng đủ." Lâm lôi cười nhạt, "trừ phi gặp phải,được thánh vực đỉnh phong mới dùng Đại địa áo nghĩa ."

Cùng là thánh vực đỉnh phong, thực lực cũng có mạnh có yếu.

Tỷ như Thi đặc lặc cùng giáo hoàng đều là thánh vực đỉnh phong. Nhưng là Thi lặc đặc so với giáo hoàng yếu hơn không ít. dù sao giáo hoàng cũng tu luyện Lời tiên đoán thuật.

Tỷ như bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm', được xưng thánh vực đệ nhất cường giả. Kỳ thật đến nay hoàn toàn không có thánh vực cường giả có thể thắng được 'Hắc Đức Sâm'.

Đương nhiên cũng có người không cùng Hắc đức sâm giao đấu, tỷ như quang minh giáo hoàng, hắc ám giáo hoàng. bọn họ không dám bởi vì bọn họ có thân phận, nhất định bọn họ không thể liều mạng. chỉ cần bọn họ không có nắm chắc phần thắng, họ sẽ không dám giao đấu với bất kỳ ai.

Ngày thứ năm trên thuyền, giữa trưa, khi đám người Lâm lôi vừa ăn trưa xong, lúc mọi người nói chuyện vãn quanh mâm cơm, đột nhiên

"lão Đại. mau tới!" thanh âm lo lắng của Bối bối vang lên trong đầu Lâm lôi .

Không chút do dự, Lâm lôi cả người rất nhanh hướng về phòng của Hắc lỗ đi tới: "các ngươi tiếp tục ăn cơm." nhắc nhở một tiếng, Lâm lôi đã tiến vào phòng của Hắc lỗ .

Trong phòng Hắc lỗ, Lâm lôi giật mình nhìn thấy một cảnh.

"Xuy xuy ~~" Hắc văn vân báo thân thể phía dưới lớp lông phảng phất như có một tiểu lão thử chạy đi chạy lại, Hắc lỗ không ngừng cố hấp thu khí lưu màu đen đang vờn quanh toàn thân, Hắc văn vân báo nhắm mắt lại phát ra tiếng rên rỉ thống khổ.

Đồng thời, hoa văn bên ngoài Hắc văn vân báo cũng kịch liệt biến hóa. trong chốc lát bốn vó bộ lông trở nên tuyết trắng, trong chốc lát toàn thân đều cũng biến thành màu đen. một hồi sau cả thân thể đều cũng trở nên tuyết trắng ……

Quỷ dị.

Làm cho mọi người kinh hãi chính là trên đầu Hắc văn vân báo, trên đầu Hắc văn vân báo có hai luồng khí lưu quỷ dị, một xanh một đen vờn nhau.

"lão Đại, Hắc lỗ biến thành như vậy một lúc rồi, Ta cũng không biết làm sao bây giờ." Bối bối lo lắng nói.

Lâm lôi nhìn Hắc lỗ.

"Hắc lỗ." Lâm lôi truyền âm nói.

"Chủ, chủ nhân, ta không có việc gì!" thanh âm thống khổ của Hắc lỗ lại vang lên trong đầu Lâm lôi, Lâm lôi cố nén lo lắng. chỉ có đứng một bên nhìn.

Lâm lôi chú ý tập trung tại đầu hắc văn vân báo một ma thú trọng yếu nhất chính là đầu, dù sao ma tinh hạch cũng nằm ngay đây.

Hắc văn vân báo phía trên đầu có màu xanh, màu đen hai luồng khí lưu cực nhanh vờn quanh, khi thì khí lưu màu đen thể tích tăng vọt, nhưng lúc sau khí lưu màu đen thể tích tăng chậm lại, khí lưu màu xanh lại lớn lên.

Ai không bội phục!

song lưỡng đạo khí lưu phát ra năng lượng kinh khủng. Lâm lôi cũng rất khiếp sợ, lưỡng đạo năng lượng này một khi bộc phát, sợ rằng cả lâu thuyền này sẽ biến thành mảnh vỡ.

"Xuy xuy ~~" quần áo Lâm lôi trực tiếp bị lân phiến màu đen đâm xuyên qua. Lâm lôi không chút do dự trực tiếp biến thân thành long huyết chiến sĩ.

Nếu không phải long huyết chiến sĩ, một khi lưỡng đạo khí lưu nổ mạnh, Lâm lôi cũng chịu không được. Lâm lôi đưa đồng tử màu vàng lợt u lãnh như bình đao tập trung nhìn vào hắc văn vân báo.

Hoa văn bên ngoài thân Hắc văn vân báo cực nhanh biến hóa, toàn thân cơ thể, gân cốt cũng tại kịch liệt biến đổi.

Bỗng màu xanh, màu đen lưỡng đạo khí lưu rốt cục khôi phục trạng thái yên lặng, lúc này lưỡng đạo khí lưu trực tiếp đi vào đầu Hắc văn vân, lập tức, thân thể Hắc văn vân báo cũng khôi phục trạng thái bình tĩnh, bên ngoài thân hoa văn cũng không hề biến ảo.

"Hô." Lâm lôi thở dài một hơi.

Giờ phút này hắc văn vân báo bên ngoài thân trênlông có vài huyết châu, vừa rồi hắn biến đối, vô luận là thân thể hay là tinh thần đều có biến đổi.

Hắc văn vân báo mở mắt, hưng phấn cảm kích nhìn về phía lâm lôi.

"thành công rổi?" Lâm lôi khóe miệng mỉm cười, lập tức khôi phục lại hình thái loài người. chỉ là lại tốn mất một bộ quần áo trên người. (Thằng cha kẹt sỉ)

"Đúng vậy, chủ nhân." Hắc văn vân báo trong miệng phát ra trầm thấp, âm thanh lạnh lẽo của con người vang lên.

Hắc văn vân báo bên ngoài thân hiện ra một đạo quang mang màu xanh, dễ dàng chấn rớt mất hại huyết châu trên, hắc văn vân báo bộ lông lại khôi phục màu đen nhánh như thường.

"không sai, đúng rồi a." Bối bối nhảy tới hắc văn vân báo trước mắt, hì hì cười nói, "hoàn hảo, ngươi quả không lãng phí khỏa thánh vực ma tinh hạch, nếu không ......"

Hắc lỗ quay đầu lại.

Hắn đoán được nếu hắn thất bại đi ra, Bối bối dám chắc không tha hắn cho.

"tốt lắm, được rồi, đi ra ngoài đi." Lâm lôi thay đổi quần áo, liền nói.

bởi vì long huyết chiến sĩ biến thân sẽ phá hư quần áo là chuyện đương nhiên, Lâm lôi trong không gian giới có cả hơn trăm bộ quần áo, bất quá tiền mua quần áo đối với Lâm lôi hôm nay mà nói, chỉ là chín con trâu mất một sợi lông mà thôi.

Buổi sáng ngày thứ sáu trên thuyề, lâu thuyền rốt cục đã đúng kế hoạch đến hà ngạn khẩu.

"Rốt cục tới rồi a." Lệ bối tạp, Lệ na, Chiêm ni ba nữ tử con mắt đều cũng sáng lên, lúc này lâu thuyền từ mũi đến đuôi thuyềntruyền đến một trận cười to đầy hưng phấn.

"Ồ?"

Lâm lôi, Tái tư lặc đều cũng quay đầu nhìn về hướng đuôi thuyền, Ba khắc năm huynh đệ vẫn ở phía sau đuôi thuyền tu luyện.

"Ba khắc, các ngươi năm người đi mau ra đây," Lệ bối tạp lớn tiếng hô.

"Tới, tới liền." Ba khắc năm người cười to đi tới, lúc này một đám người ánh mắt cơ hồ đều tập trung trên người Lâm lôi, ngũ huynh đệ trên mặt đều cũng có rất nhiều kích động.

Lâm lôi nhìn thấy vẻ mặt Ba khắc ngũ huynh đệ như thế đáy lòng kinh nghi tự hỏi: "Có phải trong năm huynh đệ có người đột phá không?"

Ngũ huynh đệ hôm nay thánh vực thực lực chỉ có lão Đại 'Ba Khắc' và lão Nhị 'An Khoa'. ba người còn lại nếu ở trạng thái con người đều cũng chỉ là bát tám cấp đỉnh.

"đại nhân." Ba khắc trên mặt có kích động vẻ,màu, "Cái tỳ hắn có đột phá!"

"Cái tỳ đột phá?"

Cho dù có đoán trước, Lâm lôi trong lòng vẫn cảm thấy kinh hãi, không khỏi quay đầu nhìn lại. Cái tỳ vốn đĩnh đạc lúc này ngược lại vuốt đầu hắc hắc nở nụ cười.

Rời khỏi Ba tư nhĩ, khi bắt đầu đi thế lực Lâm lôi trên thuyền chỉ có Lâm lôi, Bối bối, Ba khắc, An khoa bốn thánh vực cường giả. lúc thuyền tới đích, Lâm lôi đã có sáu đại thánh vực.

Thực lực như thế thật đáng sợ, một đế quốc cũng không dám khi dễ.

Nhìn bên cạnh Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ', vừa lại nhìn Cái tỳ đang cười khằng khặc, Lâm lôi ý khí phong phát lớn tiếng nói: "ha ha, mọi người xuống thuyền, xuất phát đến đế đô!"

"Xuất phát!" Ngũ năm huynh đệ cũng hoan hô đứng lên.

Q.8 - Chương 58: Thỉnh Cầu Của Bố Lỗ Mặc

Nhóm người Lâm Lôi xuất phát từ thượng lưu hướng về đế đô, xuyên qua Ngạn khẩu Hành tỉnh, rồi qua tây nam Hành tỉnh, đường đi khúc khuỷu cũng gần bốn ngàn dặm (Đoạn này tớ ko hiểu mấy, dịch đại)

Đúng là một đoạn đường rất xa, cho dù dùng khoái mã cũng phải mất mươi bữa, nửa tháng mới có thể chạy tới.

Trên đường đi đế đô đám người Lâm Lôi khi qua xích viêm thành trung tuyệt đại đa số người dân đều cũng đang bàn luận về ngôi sao mới chói sáng nhất hiện nay - Bố Lỗ Mặc

"nghe nói trở thành vũ thần thân truyện đệ tử, vậy là có thể đạt tới thánh vực. này Bố Lỗ Mặc thật sự là may mắn a."

" nhất định là có thể."

Tại đế đô cũng trong một khu nhà rất bình thường có một tửu quán lúc này một nam tử vừa uống rượu vừa đứng lên lớn tiếng đàm luận: "ngày đó tuyên bố lựa chọn thân truyện đệ tử ta chính là đang ở hiện trường. Vũ thần đích thân truyện đệ tử tới tổng cộng tới ba vị, mà cả ba đều là thánh vực cường giả."

"Cái này rất khó nói, vũ thần hôm nay có 27 vị thân truyện đệ tử, vị thứ nhất đệ đã được nhận từ lâu, rất lâu rồi, nói không chừng đã chết. còn nữa, từ trước tới giờ có bao nhiêu thân truyền đệ tử xuất hiện đây, ai biết họ có thực sự đạt tới thánh vực không?’ bên cạnh có người phản bác.

"Vậy ngươi không tin thực lực của vũ thần sao?"

"Vũ thần ta đương nhiên tin tưởng, nhưng đệ tử thân truyện của hắn chẳng lẻ mỗi người đều cũng lợi hại?" người nọ thủy chung vẫn ko tin, "Tu luyện cũng phải nhìn vào thiên phú, ngươi xem thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á đại nhân, một mình một người tu luyện, trở nên lợi hại như vậy. ngươi nói vũ thần đích đệ tử, có mấy người vượt qua Áo Lợi Duy Á đại nhân?"

"Ngươi cũng không phải Áo Lợi Duy Á, có tư cách gì mà nói Bố Lỗ Mặc. hơn nữa Áo Lợi Duy Á đại nhân với Bố Lỗ Mặc đại nhân chính là thân huynh đệ!"

người trong tửu quán lập tức bàn luận ầm ĩ về một đôi truyền kỳ huynh đệ này.

năm đó Áo Lợi Duy Á sơ nhập thánh vực đã có thể dễ dàng đánh bại Tinh không kiếm thánh 'Đế Long'. mọi người cho rằng Áo Lợi Duy Á đã chính mình gần với thực lực của thánh vực đỉnh phong cường giả.

Đế long mặc dù nói chỉ là thánh vực trung giai, nhưng chính là nếu không phải thánh vực đỉnh cấp cường giả há có thể như thế dễ dàng đánh bại được hắn?

"nghe nói ngày mai hoàng đế bệ hạ tự mình triệu kiến Bố Lỗ Mặc, vì Bố Lỗ Mặc phong tước đó” đột nhiên có người nói.

"Cái này chính ta cũng dã nghe nói, ngày mai đế đô đều cũng không ít quý tộc đô đều cũng đi chỗ 'võ Công Điện' đó.

Áo bố lai ân đế quốc chính là cường quốc trọng thị vũ lực, đế quốc khai quốc hoàng đế hay,chính là vũ thần, khiến cho loại tư tưởng ngày gần như là tự nhiê, từ đế quốc hoàng đế đều hướng tới thánh địa phát tích của đế quốc, đó là VÕ Công điện.

võ công điện, cũng là nơi năm đó được vũ thần đặt tên.

ngày thứ hai.

Đế đô đều cũng không ít thượng tầng quý tộc gia môn đều cũng thức dậy thật sớm, hầu như cả đế đô đều giục ngựa đi tới trước hoàng cung, ngày này là ngày hoàng đế yếu phong Bố Lỗ Mặc, chính là một đại sự.

Vũ thần mỗi một vị thân truyện đệ tử tại đế đô đều được hoàng đế hội phong.

một đời hoàng đế, có thể có cơ hội phong tước cho 1 vị thân truyền đệ tự của Vũ Thần cũng là vinh dự, dù sao năm ngàn năm qua, đế quốc địa hoàng đế đã thay đổi hơn một trăm vị, nhưng thân truyện đệ tử lúc này mới có 27 vị.

Tước vị cũng là cố định, cũng không phải tước vị cao nhất là công tước, mà là hầu tước.

"Thành vũ thần đích thân truyện đệ tử ân tứ được ban so với ta năm xưa đích thực phải hơn." Ốc đốn ngồi ở trong xe ngựa, trong lòng tùy ý nghĩ.

Thân truyện đệ tử địa vị tôn sùng, dù sao có thể được thu thân truyện đệ tử. cơ hồ đều có thể đạp nhập thánh vực hơn nữa thân truyện đệ tử sau lưng còn có vũ thần, tự nhiên không ai dám chọc bọn hắn. Cái người có thể thân truyện đệ tử của vũ thần, kỳ thật hắn cũng nghĩ ko ra. ,

tới cửa hoàng cung, Ốc đốn xuống xe ngựa, liền theo các quý tộc hướng bên trong đi tới.

võ công điện trong quá khứ, đông nhất tả hữu cũng chỉ có hơn trăm đại thần tham gia đại lễ sắc phong quý tộc nhưng mà hôm nay là ngày đặc thù, rất nhiều người bình thường không tham gia nhưng hôm nay cũng đến

Nhân thần kỳ đích a

Đế quốc quý tộc bình thường thật sự không có tư cách tham gia, có khả năng tham gia đều là những người có địa vị có quyền lợi đích thượng đẳng. Nhi mà Ốc Đốn được bệ hạ tự mình tứ phong bá tước. Hoàn là có tư cách tham gia

võ công điện, vốn có vẻ cực kỳ trống trải nhưng khi có cả gần tám trăm tên quý tộc đại thần tụ tập tại võ công điện địa thì lại ko có chút trống trải nào, cả đại điện đâu cũng đều cũng là người.

"Bố Lỗ Mặc, chúc mừng, chúc mừng a."

Tại giữa trung ương đại điện không ít quý tộc vây xung quanh Bố Lỗ Mặc nhiệt tình chào hỏi. Đại ca của Bố Lỗ Mặc chính là thánh vực cường giả hơn nữa Bố Lỗ Mặc sau này nếu không có gì bất ngờ xảy ra cũng sẽ là thánh vực cường giả. Dù là gia tộc cường đại cũng sẽ không ngu xuẩn đắc tội thánh vực cường giả.

Bố Lỗ Mặc lạnh nhạt hướng đông đảo quý tộc có chút gật đầu.

"thế tục quyền lực?" Bố Lỗ Mặc đối điều này ko chút quan tâm

Tại đáy lòng hắn, hắn tối …nhất sùng bái chính là ca ca hắn Áo Lợi Duy Á, nguyên nhân khiến cho hắn Bố Lỗ Mặc chỉ chuyên tâm tu luyện kiếm pháp, cũng là vì ca ca hắn lĩnh ngộ rồi hậu truyền cho hắn

từ nhỏ, Áo Lợi Duy Á đã thể hiện tài hoa kinh người, đồng thời cũng để bảo toàn Bố Lỗ Mặc. Bất cứ ai dám khi dễ Bố Lỗ Mặc, Áo Lợi Duy Á tuyệt đối sẽ chính mình vì đệ đệ báo thù.

"đại ca, hắn cô độc trên núi tu luyện, không biết cuối cùng đạt tới cấp bậc gì." Bố Lỗ Mặc đáy lòng thầm nghĩ.

Gần chín năm trước, ại ca hắn sơ nhập thánh vực, liền dễ dàng đánh bại Tinh không kiếm thánh 'Đế Long', mà khi đó liền có người cho rằng Áo Lợi Duy Á chính mình đã tiếp cận thánh vực đỉnh phong cường giả thực lực.

Áo Lợi Duy Á không có tiếp nhận vật chất hưởng thụ, mà là cô độc một người một kiếm đi ra ngoài lưu lãng khổ tu.

ba năm trước đây, Áo Lợi Duy Á chính là,đang ở một tòa núi hoang ngoại địa đế đô một mình đích khổ tu. ai cũng không biết, chín năm trước người chính mình cùng với thánh vực cao thủ khiêu chiến đích Áo Lợi Duy Á, hôm nay đích thực lực đạt tới bước nào

"có lẽ có một ngày, đại ca hắn cũng sẽ đạt tới thần cấp." Tại trong lòng Bố Lỗ Mặc đại ca hắn chính là thiên tài đích thực, sáng chói nhất, không có gì mà đại ca ko thể làm được.

Mà sự thật đích xác cũng là như thế.

Áo Lợi Duy Á, đích thật là một người cái thế thiên tài, đến ngay cả vũ thần đều cũng muốn thu hắn làm đồ đệ.

"Bệ hạ giá lâm." không ít quý tộc đều cũng phát hiện bệ hạ đã đến, lập tức nhanh chóng trở về vị trí của mình, sắp thành hàng ngũ chỉnh tề cung kính nghênh đón hoàng đế bệ hạ.

Áo bố lai ân đế quốc đương đại hoàng đế 'Kiều An Áo Bố Lai Ân', đến cùng với một đám người. Kiều An cũng được tính là một vị vua anh minh, tương đối cao lớn, chừng một thước chín tương đối khôi ngô, ngồi trên long sang.

"ha ha, Bố Lỗ Mặc ở đâu?" hoàng đế Kiều An cười to hướng xuống phía dưới, Kiều An hôm nay phá lệ, vô cùng cao hứng, cha cùng với ông nội hắn ko có khả năng được phong tước cho thân truyền đệ tử của VŨ Thần nhưng hắn lại có cơ hội đó. Loại cơ hội này, cả đời chỉ có thể mong đợi có được một lần.

phía dưới gần tám trăm người, Kiều An trong lúc nhất thời cũng không tìm được Bố Lỗ Mặc. Bố Lỗ Mặc liền từ trong đám người đi ra, đứng ở giữa trung ương đại điện, cung kính cúi mình đáp: "Bố Lỗ Mặc bái kiến hoàng đế bệ hạ!"

Kiều An cẩn thận nhìn thoáng qua Bố Lỗ Mặc. than thở: " quả nhiên là phi phàm, a kỳ tác luân gia tộc không nghĩ tới một chút lại xuất ra hai người là thiên tài nhân vật, ta thấy thành tựu của ngươi sau này có thể sẽ sánh bằng ca ca ngưoi”

Bố Lỗ Mặc trên mặt cũng hiện vẻ tươi cười.

người khác có thể đưa hắn cùng ca ca hắn đàm luận, so sánh như vậy, Bố Lỗ Mặc liền cảm thấy rất tự hào.

"Ngươi có thể trở thành vũ thần đích thân truyện đệ tử, bổn hoàng cũng rất là cao hứng, hiện bổn hoàng liền để ngươi thế tập hầu tước tước vị, cấp cho một tòa phủ đệ phụ thạch, hộ vệ, thị nữ mối loại trăm tên. Kim tệ mười vạn." Kiều An lớn tiếng nói.

chung quanh mọi người đều cũng hâm mộ nhìn Kiều An.

quý tộc bình thường tước vị. Mỗi quá một đời tước vị đều có thể xem xét lại, nếu hậu nhân quá mức yếu ớt, ko thực sự có thực lực, liền dễ trở thành bình dân.

Nhưng mà thế tập tước vị lại có điểm bất đồng, không giống thế tuyệt đối hậu nhân có thể nghiễm nhiên kế thừa tước vị, một hầu tước thế tập, so ra với một công tước tước vị thong thường, chính ra còn quan trọng hơn, Đa phần đế đô quý tộc đều không phải là Thế tập. ,

"Tạ bệ hạ." Bố Lỗ Mặc cung kính nói.

Kiều An hài lòng gật đầu, kỳ thật đây chỉ là thong lệ thong thường,. Mỗi một người thân truyện đệ tử, vũ thần trước nay đều là hầu tước, đều là thế tập võng thế.

Ốc đốn đứng ở giữa đám quý tộc, đại thần. nhìn h Bố Lỗ Mặc. cao ngạo đứng giữa

Trước có một lần vũ thần môn tuyển ký danh đệ tử, chính mình đã thua trên tay Bố Lỗ Mặc. Nhưng mà hoàng đế bệ hạ đích ân tứ, mình được phong thế tập võng thế bá tước, thị vệ, thị nữ đều là năm mươi người, kim tệ cũng là năm vạn. vậy so với Bố Lỗ Mặc so với chính mình rõ rang cao hơn.

đối với vật chất Ốc đốn tịnh ko để ý, nhưng chính là tại trong lòng, Ốc Đốn đã coi Bố Lỗ Mặc này trở thành đối thủ: " mặc dù hắn hơn ta gần mười tuổi, nhưng hắn chỉ là người thường còn ta là Long huyết chiến sĩ, cũng ko sai biệt lắm, vô luận như thế nào, ta cũng không thể thua trước hắn." Ốc đốn phi thường quyết tâm tận đáy lòng.

"Bố Lỗ Mặc, hôm nay bổn hoàng tâm tình phi thường tốt, đây là lần đầu tiên từ khi bổn hoàng kế vị tới nay phong tước cho vũ thần thân truyện đệ tử, ha ha, ngươi nói, ngươi có thỉnh cầu gì, chỉ cần hợp lý, bổn hoàng nhất định đáp ứng." thanh âm Kiều An vang vọng cả võ công điện.

ánh mắt mọi người không khỏi tụ tập tại trên người Bố Lỗ Mặc.

kỳ thật,những lời này của Kiều An một loại lời nói, trong lịch sử tất cả các thân truyện đệ tử đều cũng sẽ nói tạ bệ hạ ân đức, đều cũng sẽ không nhắc lại yêu cầu.

"bệ hạ, thần đích xác có một việc thỉnh cầu bệ hạ." Bố Lỗ Mặc nói.

Ốc đốn hiển nhiên cũng kinh ngạc nhìn về phía Bố Lỗ Mặc.

"Nói ." Kiều An hào khí ngất trời phất tay nói.

đầu tiên Bố Lỗ Mặc khom người, sau đó nói: "bệ hạ, thần từng ra mắt Thất công chúa của bệ hạ vừa thấy đã khuynh tâm, thần khẩn cầu bệ hạ rộng lượng mang Thất công chúa gả cho hạ thần."

Lời Bố Lỗ Mặc nói vang vọng cả đại điện, tất cả mọi người hoàn toàn lặng im.

Cầu thân!

Lúc này Bố Lỗ Mặc dĩ nhiên là đang cầu thân.

Ốc đốn nghe nói như thế, chỉ cảm thấy cả người đều phát lạnh, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Bố Lỗ Mặc đang đứng giữa đại điện

Bố Lỗ Mặc đứng dậy nhưng lại chỉ là nhìn hoàng đế bệ hạ.

"Khẩn xin bệ hạ đáp ứng thỉnh cầu của thần." Bố Lỗ Mặc lại nói.

quý tộc, đại thần chung quanh cơ hồ tuyệt đại bộ phận đều cũng ngược lại nhìn về phía Ốc Đốn, cả đế đô ai người nào đó không biết Ốc Đốn và Ni na? Trước đấy một đoạn thời gian, đế quốc tả tương thiếu gia Khải lan càng tự mình nói với hoàng đế buông tha không theo đuổi Thất công chúa. rất nhiều người đều cho rằng, ni na cùng Ốc Đốn, dám chắc sẽ thành một đôi.

Đến ngay cả hoàng đế Kiều An, đáy lòng cũng chuẩn bị để cho phép Ốc Đốn cùng Ni na đính hôn.,nhưng chính là thỉnh cầu này của Bố Lỗ Mặc đã làm cho Kiều An động tâm .

Kiều An nhìn tại trong đám người, liếc mắt thấy Ốc Đốn, Ốc Đốn cao lớn phi thường, hơn hai thước hai, so với đám quý tộc, đại thần hắn cao hơn hẳn một cái đầu.

Kiều An cười nói: "Bố Lỗ Mặc, yêu cầu của ngươi bổn hoàng cũng rất muốn đáp ứng, bất quá, bổn hoàng cũng là phải về hỏi chủ ý của ni na một chút. Ta thấy ngươi tiên ...trước đừng có gấp. ha ha ......"

"Vâng, bệ hạ." Bố Lỗ Mặc cũng không có nói thêm nữa.

Sau khi lễ phong tước tàn, Ốc Đốn với Bố Lỗ Mặc chỉ là xa xa nhìn nhau, hai người cùng rời khỏi võ công điện. Bố Lỗ Mặc đột nhiên yêu cầu như vậy, thật khiến cho Đốn ứng phó không kịp.

đế quốc hoàng đế 'Kiều An' đi lại trong trong hoa viên, tâm tình rất là sướng khoái.

"Ngày đó Áo Lợi Duy Á ko màng danh lợi, ta nghĩ, muốn chiêu dụ hắn cơ hồ rất khó, vốn còn ko biết làm sao có thể thu nạp cái gia tộc A Kỳ tác luân này, . không nghĩ tới, không nghĩ tới ......"

Trong tâm Kiều An, sơ nhập thánh vực mà có thể dễ dàng chiến thắng 'tinh Không Kiếm Thánh' đế long như Áo Lợi Duy Á, đích thật là một người đáng giá. Mà em trai hắn lại là Vũ Thần thân truyền đệ tử. GIa tộc A KỲ tác luân có thể nói trong tương lai chính là có đến hai thánh vực cường giả.

"Áo Lợi Duy Á mới sơ nhập thánh vực đã lợi hại vậy, tương lai thành tựu dám chắc càng thêm kinh người. hơn nữa, ta cũng không thể không cấp cho vũ thần thân truyện đệ tử mặt mũi." Kiều An mày trứu nói, "chính mà cái tên...ia Ốc Đốn ......"

Đay chính là lý do tại sao trên đại điện Kiều an ko lập tức đồng ý. Ốc đốn cùng ni na, quả thật hai người tâm đầu ý hợp.

"Ốc đốn sau lưng chỉ là đích long huyết chiến sĩ gia tộc đã suy tàn, nhưng mà Bố Lỗ Mặc, sau lưng lại là vũ thần cùng với Áo Lợi Duy Á."

Vũ thần thân truyện đệ tử, thân phận này, thật sự đã làm cho Kiều An phải động tâm

" ...trước Tiên hãy từ từ, không vội." Kiều An quyết định, tiếp tục sử dụng Ốc Đốn, khải lan ,chỉ là tại đáy lòng, hắn kỳ thật,đã thiên về phía Bố Lỗ Mặc.

Nhưng mà giờ phút này, cả quý tộc đế đô ở XÍch Viêm Thành cũng đều ko biết, nhóm người của Lâm Lôi trong đó có đến 6 đại thánh vực cường giả, tiểu đội hùng mạnh này, đích thực là đang trên đường tiến tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.8 - Chương 59: Huynh Đệ Tương Ngộ

Việc Bố Lỗ Mặc được phong tước đã được vài ngày

thủ vệ tại cổng Bá tước phủ cung kính chào "Đại nhân."

Vẫn là Ốc Đốn tựa như không nhìn thấy đám hộ vệ này, trực tiếp bước vào bá tước phủ. Hai hộ vệ nọ nhìn nhau.

"Bá tước đại nhân mấy ngày nay xem ra không tốt a, vừa rồi lại là hồn bất phụ thể."

"Ân, trước đây mỗi lần đều cùng chúng ta mỉm cười, thậm chí còn chào hỏi đôi câu. Xem ra việc Bố Lỗ Mặc cầu thân trên đại điện khiến bá tước ảnh hưởng rất lớn a."

Chuyện Bố Lỗ Mặc trên Vũ Điện cầu thân đã truyền khắp cả Đế Đô.

Tại Đế Đô đại bộ phận mọi người cũng biết chuyện giữa Ốc Đốn, Thất Công Chúa Ni Na, Bố Lỗ Mặc. Ngoài đường cái, hẻm nhỏ, trong tửu quán,phạn điếm tùy ý đều có thể nghe được mọi người bàn tán.

"Ốc Đốn, ngươi làm sao vậy ?" thanh âm bất chợt vang lên.

Ốc Đốn ngẩng đầu nhìn thoáng qua, là con trai của Hi Nhĩ Mạn thúc, Nạp Đức. Ốc Đốn lắc đầu thở dài một hơi, Nạp Đức trong lòng có chút hiểu được: " Thất Công Chúa không tới phải không ?"

"Ân." Ốc Đốn gật đầu.

Ốc Đốn cùng Thất Công Chúa thường xuyên ước hội, thời gian ước hội và địa điểm cũng đều đặn, nhưng là từ sau việc trên Vũ Điện, Bố Lỗ Mặc cầu thân, qua ngày thứ hai, Ni Na cùng hắn gặp mặt một lần, tới nay đã ba ngày hắn chưa gặp được Ni Na. Ốc Đốn tự nhiên rất khó chịu.

Nạp Đức cũng vì Ốc Đốn mà bất bình, lạnh lùng nói: "Bố Lỗ Mặc kia tới cùng là bị bệnh gì, trực tiếp cầu thân Thất Công Chúa. Thật điên rồ."

"Bây giờ thuyết nói nhiều cũng vô dụng." Ốc Đốn lắc đầu đáp

Lúc này chợt có tiếng kêu réo từ ngoài cửa vang lên:

"Bá tước đại nhân, bá tước đại nhân."

Ốc Đốn quay đầu nhìn lại, đúng là Lộ Ti, thị nữ thân cận của Thất Công Chúa.

"Để cho nàng vào." Ốc Đốn lập nói ngay.

Thủ vệ nhường đường cho Lộ Ti chạy vào. Tới nơi Lộ Ti thở gấp, tới trước mặt Ốc Đốn cất tiếng: "Ốc Đốn, công chúa điện hạ bây giờ bị bệ hạ nghiêm lệnh tại hoàng cung nội, không được rời hoàng cung. Chính ta cũng là tìm hết mọi biện pháp mới ra ngoài được. Là công chúa điện hạ sai ta giao thư tín cho ngươi. Ta không có thời gian ở tại đây lâu. Chậm trễ hồi cung rất nguy hiểm."

Lộ Ti đưa phong tín cho Ốc Đốn, Ốc Đốn vừa tiếp được, còn chưa kịp nói cái gì, Lộ Ti đã gấp gáp rời đi.

"Bệ hạ thật sự có ý gì?" Nạp Đức nhướng mày, có chút bất bình đứng lên.

Ốc Đốn lập tức mở tín phong đọc, nhìn nội dung trong đó, Ốc Đốn cảm nhận được nhu tình như mọi lần. Trong lòng ấm áp trở lại.

Thanh sắc đích đấu khí trong bàn tay Ốc Đốn bộc phát, tín kiện hóa thành mảnh vụn.

"Vũ Thần đệ tử chánh thức đích thân phận, còn có sự tồn tại của Áo Lợi Duy Á, rất rõ ràng là bệ hạ có khuynh hướng ngả về Bố Lỗ Mặc." Ốc Đốn rất rõ ràng.

Thời gian này Ni Na thường ước hẹn với Ốc Đốn, cấm lệnh này rõ ràng là làm khó cho Ni Na và hắn.

Tức giận hừ một tiếng. Ốc Đốn cũng là không thể trách được, hắn biến thân cũng chỉ đạt đến cửu cấp đỉnh phong mà thôi. Thực lực đó tại Đế Đô có thể gây ảnh hưởng gì?

Vài ngày sau, Đế Đô thành ngoại.

Một chiếc xe ngựa cùng mấy thớt tuấn mã đang tiến đến, còn có một đầu báo tử toàn thân đen nhánh không một tia tạp sắc . Cưỡi trên báo tử là một gã thanh niên vận trường bào đơn giản.

"Lâm Lôi, ngươi xem." Tái Tư Lặc cưỡi tuấn mã chỉ một tòa núi cao xa xa. "Nơi đó là Vũ Thần sơn nổi tiếng thiên hạ đó. Vũ Thần Môn chính là ở trên đó."

"Vũ Thần Môn ?" Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

Trong truyền thuyết của đế quốc đệ nhất thế lực trên đại lục là do 'Vũ Thần' khai sáng, Lâm Lôi nhìn về phía Vũ Thần sơn cảm thán

"Vũ Thần ……"

"Vũ Thần Áo Bố Lai Ân' cả đời huy hoàng, sau khi khai sáng ra Áo Bố Lai Ân đế quốc khổng lồ cùng Đại Tế Ti chiến đấu trên Ngọc Lan Hà. Đánh một trận thành danh, xác định hắn cùng với Đại Tế Ti sóng vai ở tuyệt cao địa vị.

Hơn năm ngàn năm qua... thật không một ai biết được hiện nay Đại Tế Ti cùng với Vũ Thần đã đạt tới cảnh giới nào rồi. Nhưng là tại Áo Bố Lai Ân đế quốc. Mọi người tín ngưỡng đích thần linh chính là 'Vũ Thần'. Bởi vậy có thể thấy được Vũ Thần địa vị.

Lâm Lôi trong lòng hào tình vạn trượng: "Sẽ có ngày ta cũng sẽ tiến vào Đại Lục đỉnh phong !"

Lâm Lôi rời ánh mắt khỏi Vũ Thần sơn, nơi có Vũ Thần ngự trị.

"Đế Đô Xích Viêm Thành."

Nhìn từ xa có thể thấy được sự uy phong, trang nghiêm của đại lục đệ nhất đại thành trì, có lẽ cũng chỉ có Ngọc Lan Đế Quốc Đế Đô mới có thể so sánh được.

"Đại lục đệ nhất cường quốc đích Đế Đô, nơi hội tụ của cường giả - Xích Viêm Thành." Lâm Lôi khóe miệng có mỉm cười, ban ngày Lâm Lôi đoàn người tiến vào Xích Viêm Thành.

Chẳng có đại nhân vật nào chú ý tới đám người này.

Họ không biết rằng chính đám người này sẽ khiến cho cả Áo Bố Lai Ân đế quốc phong ba đầy trời.

"Ha ha, quả nhiên không hổ là Đế Đô của Áo Bố Lai Ân đế quốc , đường cái cũng rộng thênh thang." Ba Khắc ha ha cười lớn nói, Lâm Lôi dãcũng nở nụ cười.

Lâm Lôi một đám người là được đi ở Đế Đô đường cái đích chánhđang trung ương, giữa.

Ba Khắc bọn họ đều đã xuống ngựa, trên người nổi bật lên vũ khí của bọn họ, chính là Trường Bính Cự Phủ làm cho người ta sợ hãi.

Trên đường đi bọn họ đều cất Trường Bính Cự Phủ trong không gian giới chỉ của Lâm Lôi. Dù sao cự phủ cũng quá nặng chẳng thể mang theo mình cưỡi ngựa được.

"Thân thể thật cường hãn a."

Đế Đô không ít người đều né tránh xa họ, đám Ba Khắc ngũ huynh đệ đứng chung một chỗ, quả thật khiến người khác khiếp sợ. Họ đều có chiều cao gần hai thước, lưng hùm vai gấu, cưỡng hãn hơn người. Hơn nữa sau lưng đều phát ra hơi như băng và kim chúc sáng bóng của cự phủ.

Cự Phủ này chính là dụng cương thiết luyện chế, sợ rằng có mấy trăm cân hoặc cả ngàn cân. Huống chi nhìn Cự Phủ này sáng loáng, rõ ràng không phải vũ khí tầm thường. Loại trọng vũ khí này không có đủ thực lực ai dám sử dụng ?

Còn có một đầu báo tử toàn thân đen nhánh vô một tia tạp sắc.

Người ở Đế Đô cho tới bây giờ chưa thấy qua loại báo tử này.

Hắc Văn Vân Báo khi đạt tới thánh vực hậu, có năng lực tự mình dễ dàng biến ảo màu sắc toàn thân.

"Phụ Thạch Lộ."

Lâm Lôi biết được địa chỉ của Ốc Đốn, liền dẫn một đám người trực tiếp nhắm hướng đông thành phụ thạch lộ chạy đi.

"ta đánh cuộc, Bố Lỗ Mặc đại nhân cuối cùng dám chắc có thể thú đáo Ni Na công chúa."

Lâm Lôi đột nhiên dừng lại, quay đầu về phía tửu quán tại ngã tư đường bên cạnh nhìn lại.

Lâm Lôi mày nhíu lại: "Ni Na ? Ốc Đốn thích chính là Ni Na này? không phải một người tên là Khải Lan cùng Ốc Đốn tranh tranh giành sao ? như thế nào nhắc tới Bố Lỗ Mặc?"

Bố Lỗ Mặc, Lâm Lôi cũng biết

Khi Ốc Đốn tham gia ký danh đệ tử đại tái, cuối cùng chính là Bố Lỗ Mặc đắc thắng lợi.

"Nói nhảm (Lời nói thiếu hiểu biết, đoán bừa). ta cuộc Ốc Đốn đại nhân cuối cùng thủ đắc Ni Na công chúa, Ni Na công chúa điện hạ chính là đã sớm cùng Ốc Đốn đại nhân định tình."

"còn không nhất định, thử nhìn thân phận của Bố Lỗ Mặc đại nhân thân phận, chính nhưng là Vũ Thần thân truyện đệ tử."

"Đại nhân ?" Ba Khắc thấp giọng nói.

Lâm Lôi tại chỗ trầm mặc một hồi.

Bố Lỗ Mặc kia chính là đệ đệ của Áo Lợi Duy Á , dĩ nhiên, cũng thành Vũ Thần đích thân truyện đệ tử. Hơn nữa hình như còn muốn cầu thân với đế quốc hoàng đế.

Ba Khắc mấy người chờ đợi, đều cùng nhìn Lâm Lôi.

"Đi." Lâm Lôi nói.

Đoàn người Lâm Lôi đi tới đông thành phụ thạch trên đường, phụ thạch lộ mỗi một tòa phủ đệ đều là của quý tộc, nên trên đường người tương đối ít.

Đi trên con đường vắng lắng, Lâm Lội cẩn thận phân biệt từng tòa phủ đệ tiêu chí.

" Chính là phủ đệ phía trước mặt" Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

Vốn đang nhàn đàm, hai gã thủ vệ đột nhiên thấy Lâm Lôi tiến tới, lập tức cảnh giác đứng lên, đặc biệt để ý tới Ba Khắc ngũ huynh đệ có thân hình vĩ đại.

" Tuyệt đối họ cao hơn cả bá tước đại nhân, hơn nữa rất cường hãn" Hai người hộ vệ có chút kinh hãi.

" Các ngươi là ai?" trong đó một người thủ vệ thu hết can đảm quát hỏi.

Cái Tỳ là người tiến đến trước đại môn nói: " Các vị, đây phải chăng là Ốc Đốn bá tước phủ?"

" Đúng" Thủ vệ khẳng định.

Lâm Lôi nghe nói như thế, trong lòng dậy lên một trận kích động, thậm chí tim đập, trống ngực tốc độ cũng đều nhanh hơn. Đã bao nhiêu năm, Ốc Đốn từ sáu tuổi rời nhà, còn có vài ngày nữa là mười bảy năm rồi.

Mười bảy năm đó!

Lâm Lôi mỉm cười nói: "Ngươi đi chuyển lời một chút. Nói hắn là đại ca Lâm Lôi tới."

Nghe xong lời này, hai người thủ vệ đô đều kinh ngạc đứng lên, ca ca của Ốc Đốn bá tước? Bọn họ cho tới bây giờ còn chưa có nghe nói qua.

Chính, nhưng là hai người, các thủ vệ đều là người có nhãn lực, đám người trước mắt đều rất đáng sợ. Bọn họ không dám nói gì, một người thủ vệ cung kính đáp: "Thỉnh xin mời… đợi trong chốc lát, ta đi thông báo."

Lâm Lôi hít sâu một hơi. Nhường để làm chính chuyện, tự mình bình tĩnh trở lại.

"Lâm Lôi, đây quả thật là phủ đệ của đệ đệ ngươi?" Tái Tư Lặc đã đi tới, cười nói: "Xem ra việc đệ đệ ngươi ở Đế Đô quả thật không sai, đúng rồi a."

Lâm Lôi trong lòng không khỏi có một cỗ tự hào.

Quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn hai người đang uống rượu. Thủ vệ rất nhanh chạy tới: "Hi Lý đại nhân, bên ngoài tới một đám người, cầm đầu một người tự nói là ca ca của Ốc Đốn, gọi là Khiếu Lâm Lôi."

"Ba!" Quản gia Hi Lý trong tay chén rượu rơi xuống thạch bản, vỡ tan.

"Lâm Lôi !"

Quản gia Hi Lý cùng Hi Nhĩ Mạn cơ hồ đồng thời đều cùng đứng lên. Hai người trừng mắt to nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ rung động cùng với kinh hãi.

"Nhanh… nhanh... Ngươi nhanh đi thông báo cho bá tước đại nhân." Hi lý lập tức kêu lên.

Rồi sau đó Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn hai người rất nhanh hướng ra phía ngoài vọt đi. Trước đây, thủ vệ nọ chưa từng thấy quản gia Hi Lý vội vã như vậy, biết là chuyện trọng yếu lập tức chạy đến sân luyện công bên kia.

Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn trong chốc lát đã đi tới tiền viện, tới đình viện, bọn họ hai người dần chậm bước tiến, cẩn thận quan sát trước.

Năm tráng hán quả đáng sợ, một hán tử lưng đeo phủ đầu thật lớn, khiến bọn họ tự đáy lòng chút e ngại. Nhìn tới bên cạnh năm hán tử, một lão đầu có râu tóc bạc trắng cùng bộ xương khô thật không sai biệt lắm, cùng đôi mắt u lục càng làm cho lòng người e sợ.

Ngược lại bên cạnh là ba mỹ nữ, thật làm cho lòng người say đắm.

"Lâm Lôi !" Hi Nhĩ Mạn là người đầu tiên lên tiếng, quản gia Hi Lý còn đang cẩn thận quan sát Lâm Lôi, phân biệt một hồi, trong chốc lát liền cung kinh vui vẻ nói: "Lâm Lôi thiếu gia."

Đang cùng Tái Tư Lặc nói chuyện, Lâm Lôi quay đầu lại.

Người nọ, trong trí nhớ quen thuộc chính là Hi Lý lão bá, còn có Hi Nhĩ Mạn thúc thúc. Nhìn bọn họ, Lâm Lôi đáy lòng cũng đã không cách nào khống chế nỗi kích động.

"Hi Lý lão bá, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc." Lâm Lôi tại viện môn, con mắt cũng đã có chút đã ươn ướt.

Quản gia Hi Lý đi tới bên người Lâm Lôi , đôi mắt đỏ lên: "Lớn rồi, đã lớn rồi, Lâm Lôi thiếu gia so với xưa cao lên nhiều." Quản gia Hi Lý đã mười bảy năm rồi chưa thấy qua Lâm Lôi.

Rời Ốc Đốn đi, Lâm Lôi năm ấy mới mười tuổi.

"Hi lý lão bá, người so với quá khứ trước đây vẫn vậy." Lâm Lôi đáy lòng nổi nên nỗi vui mừng không cách nào dùng ngôn từ nói cho hết được.

Quản gia Hi Lý thấy Lâm Lôi như vậy, vui mừng nói: "Lâm Lôi thiếu gia đã lớn rồi a, chỉ là dáng bộ, cùng lúc mười tuổi địa, vẫn rất giống."

Lúc mười tuổi, khi đó Lâm Lôi cũng đã gần một thước bảy. Lúc đó cùng hôm nay, bộ dáng tự nhiên vẫn rất quen thuộc.

Đột nhiên tiếng cước bộ dồn dập vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, một người cao lớn chưa gặp nhưng lại phảng phất trong mộng đã gặp qua, thân ảnh xuất hiện tại trước mắt, bộ dáng cùng mình tưởng tượng cũng có bảy tám phần giống nhau, Lâm Lôi có một cảm giác, người trước nhân hắn chính là đệ đệ Ốc Đốn.

Chỉ là, Ốc Đốn rời đi khi đó mới sáu tuổi. Biến hóa quả thật rất lớn.

Ốc Đốn khước lại một hồi, trong chốc lát đã nhận ra Lâm Lôi, Lâm Lôi hiện nay, bộ dáng này vẫn còn rất quen thuộc, Ốc Đốn miệng khẽ mở, nước mắt chảy ra: "Ca…"

Lâm Lôi chậm rãi bước đến gần Ốc Đốn, Lâm Lôi ánh mắt dừng lại nhìn toàn bộ Ốc Đốn.

"Ca…" Ốc Đốn cũng đã bước tới hai bộ.

"Tiểu Ốc Đốn, thật là ngươi hả ?" Lâm Lôi thấy trước mắt chính là Ốc Đốn, tiểu oa nhi năm nào, hôm nay đã thật sự trờ thành một thanh niên.”

"Ca, là ta, là ta đây." Ốc Đốn lúc này, hoàn toàn quên đi chuyện của Ni Na, trong lòng hắn vô cùng kích động. Giờ phút này nỗi kích động, hắn đã không cách nào ức chế.

Lâm Lôi khẽ run rẩy, hai tay đỡ lấy bả vai Ốc Đốn, cẩn thận nhìn Ốc Đốn, trên mặt tràn đầy tươi cười, trong mắt nước mắt cũng đã trào ra, run rẩy nói: "Tiểu Ốc Đốn, thật đã lớn rồi."

Trong trí nhớ, tiểu oa nhi thường kêu “Ca ca…” giờ đã thật sự lớn rồi.

"Ca…" Ốc Đốn vội cùng Lâm Lôi đứng lên. Gặp lại Ốc Đốn, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy một nỗi kích động chưa từng có, nước mắt nhịn không được, bắt đầu rơi xuống.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 1: Hậu Thuẫn Kiên Cường

Lâm Lôi, Ốc Đốn đã xa cách gần mười bảy năm .

Mười bảy năm trước, vừa qua Ngọc Lan tiết không lâu Ốc Đốn liền đi theo quản gia Hi Lí rời đi Ô Sơn trấn để đến Áo Bố Lai Ân đế quốc xa xôi. Khi đó Lâm Lôi mới mười tuổi,Ốc Đốn sáu tuổi,hai huynh đệ lúc ấy đều rất thuần phát,những gì nhận biết đối với thế giới rộng lớn xung quanh cũng còn rất ít. Mà sau lưng bọn họ còn có Hoắc Cách,Hoắc Cách như lão ưng bảo vệ chim con,luôn đứng sau lưng bảo vệ bọn họ.

Mà bây giờ, Hắc Cách đã chết, huynh đệ hai người, một người là bá tước của Áo Bố Lai Ân đế quốc, mà người còn lại càng có thực lực đáng sợ của thánh vực cường giả.

Trong khách sảnh của Bá tước phủ.

Lâm Lôi, Ốc Đốn, quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn, Nạp Đức, Ba Khắc năm huynh đệ, Tái Tư Lặc, Chiêm Ni cùng với Lệ Bối Tạp tỷ muội đều cùng tụ tập một chỗ.

Hai bàn đặt thức ăn đều đã được dọn đầy,rượi ngon cũng theo thứ tự được đem lên. Mà Lâm Lôi,Ốc Đốn cũng đang nói vè chuyện của mấy năm qua,mặc dù Ốc ĐỐn từ Đạo Sâm thương hội cũng đã biết đại khái những chuyện về Lâm Lôi nhưng khi nghe Lâm Lôi tự mình nói ra hắn cũng vì đại ca mình mà không khỏi cảm thấy lo lắng.

Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa đại ca đã chết.

“Ba năm khổ tu trong ma thú sơn mạch,lại thêm gần sáu năm tu luyện bên ngoài Tây Bắc hành tỉnh,mặc dù đã trải qua nhiều lần ác chiến nhưng cũng đều hữu kinh vô hiểm mà vượt qua.” Lâm Lôi cười nói : “Trước kia ta còn tương đối lo lắng Quang Minh giáo đình,nhưng bây giờ thì sao? Bây giờ mặc dù không có năng lực đến công kích đại bản doanh của Quang Minh giáo đình nhưng năng lực tự bảo vẫn còn có đủ.”

Quang Minh giáo đình tại ngọc lan đại lục đã đặt chân nhiều năm. Có thể cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc cùng các thế lực khác đứng ở Ngọc Lan đại lục,thực lực ẩn tàng tuyệt đối là đáng sợ.Từ việc Vũ thần phái ra ba thân truyền đệ tử đều là thánh vực thì cũng có thể phán đoán ra số lượng thánh vực cao thủ của Quang Minh giáo đình là không ít.

”Ca,huynh đạt tới thánh vực rồi sao?” Ốc Đốn vui vẻ nói,Ốc Đốn biết sự gian khó của việc tu luyện,cho dù là người có độ dày của long huyết chiến sĩ huyết mạch cực cao như hắn nhưng bây giờ vẫn chỉ là tám cấp,biến thân cũng chỉ là chín cấp đỉnh.Mà độ dày của long huyết chiến sĩ huyết mạch của Lâm Lôi so với hắn còn thấp hơn.Nhưng nếu đã dám nói có lực tự bảo thì tối thiểu cũng sẽ đạt đến thánh vực.

” Đích xác là sau khi biến thân đạt đến thánh vực.” Lâm Lôi mỉm cười nói.

Hi Nhĩ Mạn, quản gia Hi Lý ngồi trên bàn nhìn nhau,trong mắt đều hiện lên vẻ kích động. Quản gia Hi Lý càng kích động đến mức nức nở nói : “Ta hầu hạ Ba Lỗ Khắc gia tộc ba đời,Ba Lỗ Khắc gia tộc cuối cùng cũng sinh ra một thánh vực cường giả.”

Thánh vực,đó chính là một tầng thứ hoàn toàn mới.

Một gia tộc nếu có một thánh vực,chỉ cần thánh vực này không chết thì gia tộc đó tuyệt đối sẽ không suy bại.

“Ốc Đốn.” Lâm Lôi nhìn về phía Ốc Đốn, “Lúc ta ở Tây Bắc hành tỉnh cũng rất quan tâm chuyện của đệ,đệ cùng thất công chúa của hoàng tộc hình như…”

Ốc đốn thành thật gật đầu: "Đúng vậy, ca,ta rất muốn cưới Ni Na,nhưng tình huống bây giờ rất phức tạp,Khả Lan vừa mới buông tha không lâu thì Bố Lỗ Mặc kia lại tới.”

Lâm Lôi ở trên đường đã biết việc này .

Dù sao bây giờ việc của Ốc Đốn cùng Ni Na đã truyền bá khắp mọi nơi trong đế đều

"Bố lỗ mặc,trên đường đi đến nơi này ta cũng đã nghe nói về hắn,hắn hình như đã trở thành thân truyền đệ tử của Vũ thần,lại là đệ đệ của Áo Lợi Duy Á ." Lâm lôi nhẹ cười nói.

Ốc đốn gật đầu, trên mi mắt có tia sầu ý nói : "Ca,huynh còn không biết danh tiếng của Áo Lợi Duy Á trong Áo Bố Lai Ân đế quốc . Áo Lợi Duy Á kia thật sự quá lợi hại, lợi hịa đến đáng sợ. Chín năm trước, mọi người đoán hắn đã có thánh vực đỉnh thực lực,đến hôm nay càng không biết đã đáng sợ đến mức nào."

Lâm lôi vỗ vỗ vai Ốc Đốn : "Ốc Đốn.,đừng quá đề cao người mà làm mất uy phong của mình."

Ốc đốn gật đầu.

Quản gia Hi Lý cảm thán nói: "Lâm Lôi thiếu gia, người không sống trong đế đô nên đối với ảnh hưởng lực của Vũ thần môn cũng không rõ ràng lắm,ngay cả hoàng đế đế quốc đối với các thân truyền đệ tử của Vũ thần đều phải phi thường khách khí. Vũ thần thân truyền đệ tử,địa vị đó là phi thường siêu nhiên. "

Hi Nhĩ Mạn trịnh trọng nói : "Dù sao đế quốc hoàng đế cũng chỉ là con cháu trăm đời của Vũ thần,trong các đời hoàng đế đế quốc, rất nhiều hoàng đế ngay cả mặt Vũ thần đều chưa được gặt,mà thân truyền đệ tử của Vũ thần thì sao? Họ có tư cách nhìn thấy Vũ thần,vậy thân phận ai cao hơn?” Lâm lôi trong lòng chợt nghĩ.

Cũng đúng.

Con cháu đã hơn trăm đời,Vũ thần dù sao cũng là lão tổ tông hơn năm ngàn năm trước,mà năm ngàn năm qua con cháu của Vũ thần không biết đã có bao nhiêu,do đó cảm tình của Vũ thần đối với con cháu trăm đời sau lại có thể quá sâu sao?

Nhìn một cách đơn giản về việc rất nhiều đời hoàng đế đế quốc đều không thể gặp được Vũ thần thì có thể hiểu được.

Trái ngược,thân truyền đệ tử không như vậy,họ còn được Vũ thần tự mình chỉ đạo.

“Không phải do đệ quá đề cao người khác,chỉ là đệ không có hậu thuẫn gì lớn.” Ốc Đốn buồn rầu nói : “Nếu Ni Na bị gả cho Bối Lỗ Mặc thì ta phải làm gì bây giờ?”

Ốc đốn không cách nào tiếp nhận kết quả đó.

“Nếu tên hoàng đế đó dám làm thế thì các huynh đệ chúng ta sẽ trực tiếp cướp công chúa đế quốc về đây làm nữ nhân của ngươi.” Cái Tỳ lớn tiếng nói.

Cả phòng khách đều trở nên im lặng.

Ốc đốn kinh ngạc nhìn cái tỳ, sau đó nhìn về phía lâm lôi : "Ca, vị này là…?"

Lâm Lôi lúc này mới có phản ứng,chính mình gặp lại đệ đệ nên đã quá kích động,chỉ lo nói chuyện với đệ đệ mà lại quên giới thiệu đám người Tái Tư Lặc.

"Ha ha ……"

Lâm lôi đứng lên, "Ốc đốn, trước hết hãy bảo người hầu đi xuống hết đi,thị giả bên ngoài cũng lui xuống đi." Lâm lôi đã chuẩn bị giới thiệu những người của mình cho Ốc Đốn. Đều là người của mình,không cần phải giấu diếm

"Biết." Ốc đốn mặc dù không biết lâm lôi muốn nói gì, nhưng cũng lập tức theo Lâm Lôi mà phân phó, bảo người hầu, thị vệ đều lui xuống.

Lâm lôi đầu tiên là đi tới trước mặt ba người Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp tỷ muội,than thở nói : "Ốc đốn, năm đó mẫu thân chúng ta bị Quang Minh giáo đình cường thế bắt đi bởi vì linh hồn tinh khiết, mà Lệ Na cùng Lệ Bối Tạp cũng là như vậy."

Ốc đốn nghe thế, đáy lòng cũng dâng lên một trận cảm xúc.

“Khi ta ở Tây Bắc hành tỉnh đã cứu các nàng,vị này là Chiêm Ni. Ốc Đốn,ba nữ tử này đệ đều phải đối đãi như tỷ muội của mình.” Lâm lôi dặn dò.

Ốc đốn gật đầu.

"Về vị này ……" Lâm lôi đi tới bên cạnh Tái Tư Lặc, đám người Ốc Đốn thật ra khi thấy Tái Tư Lặc thì đáy lòng đều phát run, vóc người nhìn qua chỉ giống như bộ xương khô nhưng hai mắt màu đỏ thật sự làm người khác phải sợ hãi.

”Vị này chính là chín cấp vong linh đại ma đạo Tái Tư Lặc tiên sinh, cũng là người lớn tuổi nhất trong chúng ta,năm nay đã hơn tám trăm tuổi."

Lâm Lôi vừa dứt lời, Ốc Đốn, quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn, Nạp Đức bọn họ đều kinh ngạc.

Vong linh ma pháp sư, đây chính là ma pháp sư trong truyền thuyết, nhưng lại là chín cấp vong linh đại ma đạo. Phải biết rằng, ma pháp sư so với chiến sĩ khó tu luyện hơn nhiều, ma pháp sư yêu cầu cao nhất chính là tinh thần lực mà chiến sĩ đối với tinh thần lực yêu cầu cũng không cao.

Tỷ như tinh thần lực của một tám cấp ma pháp sư cũng đủ tựu vượt qua thánh vực chiến sĩ.

Tinh thần lực của thánh vực chiến sĩ tương đối cứng cỏi nhưng nếu so sánh với ma pháp sư cùng cấp bậc thì yếu hơn gấp trăm lần,thậm chí càng nhiều.

“Tám trăm tuổi?Theo ta biết,nếu chưa đạt đến thánh vực thì sinh mạng cực hạn cũng chỉ có năm trăm tuổi?” quản gia Hi Lý đột nhiên nói.

Thánh vực sinh mệnh rất dài,nhưng người không đạt tới thánh vực không có khả năng vượt qua năm trăm tuổi.

"Ha ha ……" âm thanh già nua của Tái Tư Lặc vang lên, "Ngươi nói là người bình thường, ta nói để ngươi rõ, ma pháp sư tu luyện tam đại chí cao ma pháp như đại lời tiên đoán thuật, sinh mệnh ma pháp, vong linh ma pháp thì cuộc sống đều cực kì dài,trong đó vong linh ma pháp sư là sống lâu nhất."

Tái Tư Lặc tà dị liếc mắt nhìn mọi người: "Nếu các ngươi già yếu sắp chết thì có thể đến tìm ta,ta có thể nể mặt Lâm Lôi mà giúp các người chuyển thành thi yêu thân,vĩnh viễn không chết."

Vĩnh viễn không chết?

Đây là mục tiêu mà vô số người theo đuổi. Nhưng lại là thi yêu thân,nghe qua liền dễ biết đó là một loại vong linh.

Đám người Ốc đốn, quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn chỉ có thể xuất ra vẻ tươi cười. Đối với một vong linh đại ma đạo, bọn họ thật sự có chút cảm giác lạnh người.

" Tái Tư Lặc." Lâm lôi bất mãn nhìn Tái Tư Lặc.

Ánh sáng đỏ trong mắt Tái Tư Lặc chợt lóe, cười nói: "Chỉ là đùa với bọn họ một chút,việc chuyển đổi thành thi nhân cũng đâu phải chuyện dễ dàng."

Lâm lôi lắc đầu,đi tới trước mặt năm huynh đệ Ba Khắc.

"Rốt cục cũng đến chúng ta rồi." Cái tỳ cố ý ưỡn trong ngực,ánh mắt đám người Ốc Đốn cũng tỏa sáng, mỗi một người trong năm huynh đệ Ba Khắc đều cao hơn Ốc Đốn,hơn nữa so với Ốc Đốn còn hùng tráng hơn nhiều,đặt biệt là năm thanh búa lớn bên cạnh,rõ ràng là siêu trọng hình vũ khí.

"Ốc Đốn, A Mạn Đạt gia tộc, đệ có nghe qua không?" Lâm lôi nhìn về phía đệ đệ mình.

" A Mạn Đạt gia tộc? Chẳng lẻ là bất tử chiến sĩ gia tộc?" hai mắt Ốc Đốn sáng ngời,nói.

Lâm lôi hài lòng gật đầu nói: "Đúng vậy, Ba Khắc, An Khoa, Hắc Sa, Bố Ân, Cái Tỳ, |năm huynh đệ bọn họ chính là người của A Mạn Đạt gia tộc, hơn nữa năm người bọn họ, đều là bất tử chiến sĩ."

"Đều là bất tử chiến sĩ?" Ốc Đốn chấn động, Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn bên cạnh cũng chấn kinh.

Là người của A Mạn Đạt gia tộc, cùng với bất tử chiến sĩ, đó là khái niệm.

Dù sao như Hoắc Cách, mặc dù là người của long huyết chiến sĩ gia tộc,nhưng cũng không phải long huyết chiến sĩ.Trong một chung cực chiến sĩ gia tộc, rất khó xuất hiện một thiên tài có thể có chung cực chiến sĩ biến thân.

"Đúng vậy." Lâm lôi gật đầu nói.

Ba Khắc năm huynh đệ thấy vẻ mặt giật mình đám người Ốc Đốn thì đều rất tự hào.

"A Mạn Đạt gia tộc suy bại rất trầm trọng, ngay cả Bất tử mật điển cũng thất lạc, may là có Hi Tắc đại nhân hỗ trợ." Lâm lôi cảm khái nói : "Ốc đốn,trong năm huynh đệ Ba Khắc bọn họ, Ba Khắc, An Khoa cùng với Cái Tỳ, |đều đã đạt tới chín cấp,mặt khác hai người cũng là tám cấp đỉnh."

"Chín cấp!" Ốc đốn bị dọa ngây người.

"Ca, ý huynh là…."

"Đúng,sau khi ba người bọn họ biến thân, cũng chính là thánh vực thực lực." Lâm lôi mỉm cười nói.

Ốc Đốn,Hi Nhĩ Mạn,quản gia Hi Lý,Nạp Đức cả người đều nóng lên,đó là một loại kích động. Lúc trước khio biết Lâm Lôi đạt đến thánh vực đã rất hưng phấn, nhưng cũng không nghĩ tới một lúc lại toát ra thêm ba thánh vực.

Bốn thánh vực !

Lực lượng kinh khủng đến mức nào chứ.

Chỗ dựa!

Đó chính là chỗ dựa vững chắc,Ốc Đốn vốn rất lo lắng như thế nào có thể đấu với Bối Lỗ Mặc nhưng bây giờ đại ca mang theo một đám người tới,Ốc Đốn giống như một tên ăn mày đột nhiên có ức vạn kim tệ.

“Hoắc Cách đại nhân,ngài thấy được không,có thấy được không?” Hi Nhĩ Mạn kích động không ngừng, nói.

Nếu Hoắc Cách còn sống ,thấy tràn cảnh hôm nay dám chắc sẽ rất vui vẻ.

“Ốc Đốn,đây là ma thú mà ta thu phục được ở ma thú sơn mạch,gọi là Hắc Lỗ, Hắc Lỗ hãy nói chuyện với mọi người đi.”Lâm lôi cười nói.

Hắc văn vân báo vốn nằm trên mặt đất bỗng đứng lên, đôi mắt u lãnh nhìn về phía đám người Ốc Đốn chờ người, trong miệng lại phát ra ngôn ngữ loài người: "Hắc lỗ,ra mắt các vị."

Ốc đốn giật mình địa nhìn về phía lâm lôi: "Đại ca, ma thú này.... ma thú này vừa rồi ..."

"Đúng vậy, thánh vực ma thú." Lâm lôi gật đầu nói.

Đám người Ốc Đốn, Hi Nhĩ Mạn, Hi Lý, Nạp Đức đều cảm thấy cổ họng co quắp một chút,trời ạ,ma thú so với loài người có ưu thế hơn,một thánh vực ma thú bình thường chỉ có thánh vực đỉnh cường giả mới có thể chiến thắng.

Lâm Lôi cho dù chính mình là thánh vực nhưng ma thú cũng lại là thánh vực?

"Hừ."

Một tiếng hừ lạnh vang lên,đám người Ốc Đốn nhìn lại,âm thanh đó đúng là của Bối Bối bên cạnh Lâm Lôi,Bối Bối đang ngẩng cao cái đầu nhỏ của mình.

"Bối Bối." Ốc đốn nhìn thấy Bối Bối quen thuộc cảm thấy rất thân thiết, Bối Bối dù sao cũng ở cùng Lâm Lôi từ rất sớm,năm đó khi còn nhỏ Ốc Đốn cũng từng cùng Bối Bối chơi đùa, "Bối Bối,ở cùng một chỗ với một thánh vực ma thú cảm giác thế nào? Có phải là rất sùng bái không?"

Bối Bối trừng mắt nhìn Ốc Đốn,lớn tiếng nói : “Ốc Đốn,ngươi là tiểu tử thúi! Bối Bối ta là ma thú thế nào? Tên Hắc Lỗ kia dù đạt đến thánh vực cũng không phải đối thủ của Bối Bối ta!”

"A!"

Ốc Đốn cùng mấy người như gặp phải quỷ. Báo loại ma thú thần bí kia là thánh vực ma thú bọn họ còn có thể tiếp nhận,nhưng Bối Bối cùng Lâm Lôi ở cùng một chỗ trước đó bọn họ đều biết.Tiểu ảnh thử đáng yêu năm đó bây giờ lại trở thành thánh vực ma thú sao?

"Bối bối quả thật so với ta còn lợi hại hơn." Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' trong miệng phát ra ngôn ngữ trầm thấp của loài người.

Cái đầu nhỏ của Ốc Đốn ngày càng nóng lên,trong mắt đầy vẻ kinh ngạc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 2: Tinh Thần Lực Đột Phá

Rung động lực của sáu thánh vực cường giả quả thật quá lớn, bọn người Ốc Đốn qua một thời gian thật lâu, mới có thể làm cho cái đầu nóng lên dần dần bình tĩnh trở lại. Nhưng dù đã tỉnh táo lại thì trong lòng bọn họ vẫn có vô tận hưng phấn.

Gần đây việc làm bọn họ buồn rầu nhất chính là hôn nhân của Ốc Đốn cùng Ni Na.

Với thân phận vũ thần thân truyện đệ tử ,Áo lợi duy á quả thật mang đến áp lực quá lớn. Mà bây giờ trong lòng bọn họ cũng có mười phần tự tin.

Trên khuôn mặt Ốc Đốn xuất hiện một nụ cười sáng lạn vì không ngờ ca ca của mình lại mang theo nhiều cường giả đến đây như vậy . Ốc Đốn dường như đã thấy được tràng cảnh chính mình cùng với ni na kết hôn.

"Ca, cám ơn, cạn chén." Ốc Đốn giơ chén rượu lên .

Lâm Lôi cũng cười cười nâng chén.

Ốc Đốn từ nhỏ đã rất sùng bái Lâm Lôi, trong ô sơn trấn xuất hiện một đệ tử của Ân tư đặc ma pháp học viện thì không muốn tự hào cũng không được. Mà mười bảy năm qua đi, Lâm Lôi không những sở hữu hai thánh vưc ma thú mà còn có ba thánh vực cường giả tự nguyện đi theo.

"Ca, vài ngày nữa là đến ngọc lan tiết, ngươi cũng đã 27 tuổi rồi. Lúc nào mới chịu kết hôn a." Ốc Đốn ở bên tai Lâm Lôi thấp giọng cười dò hỏi.

"Ngươi ....tiểu tử này thật là....." Lâm lôi cười, "việc này tạm thời không nhắc đến nữa."

"Vâng." Ốc Đốn gật gật đầu.

Dù hôm nay Ốc Đốn đã cao hai thước hai,cũng đã là bá tước của một đế quốc nhưng trước mặt Lâm Lôi vẫn có vẻ trẻ con như trước.

" Thật ra... Lệ Na các nàng cũng rất đẹp mà đại ca." Ốc Đốn vẻ len lén,trộm nói.

Lâm Lôi vỗ nhẹ vào đầu Ốc Đốn .

"Không nói nữa. Không nói nữa. Uống rượu, uống rượu." Ốc Đốn vội vàng nói.

Quản gia Hi Lý cùng Hi Nhĩ Mạn ở bên cạnh, nhìn thấy Lâm Lôi, Ốc Đốn hai huynh đệ như vậy, trong lòng cũng không khỏi cảm thấy khoan khoái. Nhìn nhau, đều nở nụ cười.

Tới bá tước phủ vài ngày, Lâm Lôi cùng đệ đệ của mình cũng phi thường vui vẻ.Lâm Lôi cũng đã từng nhắc nhở qua Ốc Đốn, chính mình cùng hắc lỗ là thánh vực tiết lộ ra ngoài cũng không có việc gì, nhưng thực lực của Ba Khắc năm huynh đệ cùng với bối bối, tạm thời vẫn phải giữ bí mật.

Ba Khắc năm huynh đệ cùng bối bối, đều là chiêu bài trọng yếu của Lâm Lôi.

Hơn nữa, cả Áo bố lai ân đế quốc, cơ hồ không ai biết Ba Khắc năm huynh đệ là bất tử chiến sĩ. Cho nên việc giữ bí mật cũng đơn giản.

Lâm Lôi cùng Hắc lỗ thánh vực ma thú, việc cả hai đều là thánh vực cường giả cũng đã đủ để uy hiếp ngoại nhân.

Ngọc lan lịch ngày 30 tháng 12năm 10008, một ngày trước ngọc lan tiết. Trời ngày càng nhiều tuyết, cả áo bố lai ân đế quốc đều bị bông tuyết bao trùm, cả trời đất như bị bao trùm trong một màu trắng huyền ảo .

Trong sân luyện võ của phủ đệ ốc đốn bá tước. Mặc dù bông tuyết bay tán loạn,nhưng Lâm Lôi vẫn như trước đang khoanh chân ngồi trên mặt đất tĩnh tu . Ốc Đốn vốn đã cường hãn như vậy , tự nhiên cũng không để ý đến những bông tuyết này.

"Hô." Ốc đốn để trần nửa thân trên, hắn đặt chiến đao đồ lục trong tay sang một bên, trong khi đang chuẩn bị nghỉ ngơi,hắn nhìn qua Lâm Lôi đang tĩnh tu thì thấy -

"Ân?"

Lúc này ốc đốn kinh ngạc phát hiện, mặc dù bông tuyết bay tán loạn, nhưng tất cả bông tuyết khi đến gần thân thể Lâm Lôi thì tất cả đều xoay vòng quanh bên cạnh giống như bên người Lâm Lôi đang có một cơn gió lốc nhỏ,trên quần áo hắn dĩ nhiên cũng không có một tí bông tuyết nào.

"Đây là?" Ốc đốn có chút giật mình .

Lâm Lôi vốn đang tĩnh tu, con mắt đột nhiên mở ra: "Ốc đốn. Nhìn cái gì đấy?" .Cho dù vừa rồi đang chìm đắm trong tu luyện nhưng nếu có người nhìn chằm chằm vào mình, Lâm Lôi vẫn có thể cảm nhận được.

"Đại ca. những bông tuyết đó vì sao lại như vậy? Chẳng lẻ là “thế” cảnh giới được ghi lại trong bộ sách của gia tộc sao??" Ốc đốn kinh ngạc nói.

Lâm Lôi mỉm cười nói: "Ốc đốn, sau khi đã đạt đến “thế” chi cảnh có thể là cho bông tuyết cùng nước mưa không thể dính vào thân thể,nhưng việc đo phải toàn tâm khống chế thế xung quanh trong thiên. Tuyệt đối không có khả năng trong khi tu luyện rơi vào cảnh giới vô tâm mà có thể thực hiện được những điều này."

Lâm Lôi vừa rồi cũng không cố gắng để làm những việc đó, chỉ là một ý niệm trong đầu những bông tuyết đó liền dễ dàng không thể nào dính lên người lâm lôi.

"Siêu việt thế, đó là cái gì?"từ sâu trong đáy lòng Ốc đốn thật sự bội phục đại ca của mình.

Hắn khổ tu nhiều năm như vậy,lại còn ở trong sự giáo dục tốt nhất của áo bố lai ân học trong viện , nhưng cho tới bây giờ cũng chỉ là vừa mới đạt đến “cử trọng nhược khinh” được ghi lại trong bộ sách của gia tộc mà thôi.

Thật ra Ốc Đốn cũng không cần phải như vậy, Lâm Lôi có thể đột phá với tốc độ kinh người như thế thì ngoại trừ vì hắn là thiên tài,còn có siêu đẳng nguyên tố thân hòa lực cũng giúp hắn rất lớn.

Đối với người bình thường mà nói, nguyên tố thân hòa lực cũng chinh là đại biểu cho thời gian tu luyện ma pháp lực dài hay ngắn, nhưng đối với cường giả mà nói lại đại diện cho sự dung hợp dễ dàng với tự nhiên,do đó càng dễ dàng lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc.

"Đây là “phong chi áo nghĩa “ do ta lĩnh ngộ ." Lâm Lôi lạnh nhạt cười, "những việc này bất quá, chỉ là những vận dụng đơn giản nhất thôi."

"Phong chi áo nghĩa?" Ốc đốn con mắt tỏa sáng.

"Ngươi tiếp tục tu luyện đi." Lâm Lôi nói một tiếng, liền lại nhắm mắt lại tĩnh tu .

Thật ra thời gian điêu khắc thạch điêu hôm nay của Lâm Lôi là tương đối ít, trừ khi có một sự xúc động nào đó hoặc là tâm tình bỗng trở nên rất tốt thì mới tiến vào trạng thái của điêu khắc,như vậy hiệu quả mới cao hơn.

Mà đối với thạch điêu điêu khắc bình thường, hiệu quả so với việc Lâm Lôi tĩnh tu cũng không sai biệt lắm.

Hôm nay với giải thích của Lâm Lôi về phong nguyên tố pháp tắc cùng địa nguyên tố pháp tắc thì trình độ dung hợp tự nhiên đã vượt qua hiệu quả của thạch điêu điêu khắc bình thường rồi.

Loại tĩnh tu có thể cảm ngộ được pháp tắc này cũng khiến cho tinh thần lực của Lâm Lôi không ngừng tiến bộ.

Trong khi đang tĩnh tu,trên vẻ mặt vốn bình tĩnh của Lâm Lôi lại có vẻ tươi cười, rồi sau đó môi Lâm Lôi khẻ nhúc nhích,bất quá không được bao lâu -

"Xoát!"

Lâm Lôi vốn đang ngồi, cả người chợt di động với một loại tốc độ đáng sợ. trong nháy mắt,bụi đất trong sân luyện võ bay tán loạn,tại những vị trí bất đồng nhưng lại đồng thời xuất hiện chín Lâm Lôi,sau đó chín tàn ảnh biến mất, Lâm Lôi lại xuất hiện ở nơi đã ngồi lúc trước.

Lâm Lôi lúc này mới mở mắt: "Được xưng cực mạnh trong ma pháp phụ trợ về tốc độ,phong hệ cửu cấp ma pháp “phong ảnh thuật” quả nhiên danh bất hư truyền, có thể làm cho ta dưới hình thái loài người lại có thể vượt qua tốc độ nhanh nhất sau khi đã biến thân thành thánh vực."

Đúng vậy!

Cửu cấp ma pháp!

Năm đó Lâm Lôi đạp nhập ma thú sơn mạch một năm rưỡi liền đạt tới tám cấp ma pháp sư, nhưng từ tám cấp ma pháp sư đến chín cấp ma pháp sư, phải có tinh thần lực rất kinh người. Cho dù là thiên tài ma pháp sư, thì bình thường cũng phải mất vài chục năm thời gian.

Nhưng Lâm Lôi khi chìm đắm trong tĩnh tu trường kì, tinh thần lực tiến bộ cực nhanh.

Hao tổn bảy năm rưỡi ,rốt cục cũng đột phá, cuối cùng hôm nay đạt tới chín cấp đại ma đạo.

"Ngày mai chính là ngọc lan tiết, trước ngọc lan tiết một ngày lại đạt tới chín cấp đại ma đạo cảnh giới. Thật sự là ......" Lâm Lôi trong lòng cũng cực kỳ vui vẻ.

Lực công kích của ma pháp sư rất đáng sợ, chỉ cần cho ma pháp sư thời gian,nếu cùng một cấp bậc,ma pháp sư tuyệt đối có thể dùng ma pháp đánh bại chiến sĩ. Đặc biệt ma pháp sư khi dùng ma pháp đại phạm vi thì tuyệt đối làm cho người khác phải sợ hãi.

"Đến ngày mai, ta cũng được tính là 27 tuổi , 27 tuổi là chín cấp song hệ đại ma đạo. trên lịch sử vẫn chưa nghe có người như vậy." trên mặt Lâm lôi có một sự tự tin.

Rất đáng sợ!

27 tuổi là chín cấp song hệ đại ma đạo, quả thực trong lịch sử của ngọc lan đại lục vẫn chưa từng có ghi chép nào đáng sợ như vậy. Trong quá khứ,người bài danh đệ nhất khi đạt tới chín cấp đại ma đạo thì tuổi cũng đã qua ba mươi.

"Trong Phong hệ ma pháp ,tỉ như bạo long quyển, muốn đối phó mười vạn đại quân cũng không có gì khó. Mà trong địa hệ ma pháp như ‘Thổ chi thành bang’ cũng là ma pháp phòng ngự đại phạm vi ……" Lâm lôi không thể không thừa nhận,tác dụng của ma pháp sư cường đại trên chiến trường thật sự là gia tăng đến mức đáng sợ.Hơn nữa ma pháp sư tại đan thể công kích cũng rất mạnh.

"Phong hệ cửu cấp ma pháp “chân không tuyệt sát thuật”, được truyền tụng là đơn thể công kích mà nếu có ma pháp lực đầy đủ thì ngay cả thánh vực đều có thể giết chết. Quả thật là biến thái." Lâm lôi không thể không than thở phong hệ ma pháp thật sự là rất mạnh mẽ, “chân không tuyệt sát thuật” là công kích mạnh nhất trong tất cả chín cấp ma pháp cực mạnh công kích, mà ‘thứ nguyên chi nhận’ lại là một cái cấm chú cực mạnh trong số các cấm chú.

Phòng ngự của địa hệ ma pháp cũng rất nổi danh , vô luận là đơn thể hay quần thể phòng ngự .

Trọng lực thuật của cửu cấp ma pháp sư là rất lớn. Có thể làm cho trái tim cùng mạch máu của một số cường giả vỡ ra,tại chỗ tử vong.Mặc dù những người này có cơ thể bên ngoài rất khỏe mạnh nhưng trái tim cùng mạch máu cũng không thể mạnh như vậy được."Bất quá, đối với ta mà nói, hữu dụng nhất chính là phong ảnh thuật. Cực mạnh trong ma pháp phụ gia về tốc độ!"

Dưới hình thái loái người,tốc độ của Lâm Lôi chỉ bằng một nửa sau khi biến thân.nhưng khi dựa vào phong ảnh thuật thì tốc độ của hình thái loài người lại vượt qua tốc độ sau khi đã biến thân. Thật đáng sợ!

Mặt trời đã lên cao chiếu rọi ánh nắng xuyên qua những chòm cây, những bông tuyết trên nóc nhà cũng bị ánh nắng chiếu vào mà phản xạ ra những tia sáng chói mắt, cả đế đô dường như trở nên náo nhiệt hơn rất nhiều,hôm nay,đế đo cũng sẽ tổ chức đại yến tiệc để ăn mừng.

Sau khi đi dạo xem một vòng,Lâm Lôi cùng Ốc Đốn ngồi trên một chiếc xe ngựa trở về,Ốc Đốn đang cùng Lâm Lôi nói về cách giải quyết chuyện của ni na,cuối cùng phải xử lí thế nào cho tốt.

"Ốc đốn, hai ngày sau đệ hãy dẫn ta đi gặp vị hoàng đế bệ hạ kia." Lâm Lôi trực tiếp nói.

"Gặp bệ hạ?" Ốc Đốn giật mình nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười nói: "Ta cùng áo bố lai ân đế quốc cũng không có cừu oán , nếu hoàng đế bệ hạ có thể gả ni na cho ngươi ta cũng không ngại định cư ở áo bố lai ân đế quốc."

Ốc Đốn nhìn ca ca của mình, trong lòng cũng hiểu được ý tứ của Lâm Lôi.

"Nếu hoàng đế không chấp nhận,đem Ni Na gả cho Bố Lỗ Mặc thì cũng chỉ có thể sử dụng một chiêu cuối cùng,trực tiếp cướp ni na đi, sau đó hai người các ngươi hãy tự cưới nhau." Lâm lôi nhìn về phía ốc đốn, "Ốc đốn, ngươi nguyện ý tiếp nhận kết quả này không?"

Ốc Đốn trầm mặc trong chốc lát, nói: "Ta đương nhiên không quan tâm, đối với áo bố lai ân đế quốc, ta cũng không có bao nhiêu tình cảm. Chỉ là ni na nàng ......"

"Thất công chúa phản đối sao?" Lâm lôi dò hỏi.

Điểm ấy rất trọng yếu. Ốc đốn lắc đầu nói: "Ta biết ni na, lúc đầu khi ta cùng Khải Lan tranh đoạt , Ni Na đã nói quá, nếu bệ hạ thật sự muốn bức bách nàng, nàng sẽ theo ta bôn tẩu. Chỉ là Ni Na lo lắng chạy không thoát."

"Điểm ấy ngươi không cần quan tâm, trừ phi vũ thần tự thân xuất mã,nếu không...." Lâm lôi lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi cũng biết, với thân phận của vũ thần sẽ không quản những chuyện nhỏ như vậy. Trừ phi đế quốc gặp phải nguy nan kinh thiên địa vũ thần mới có thể hiện thân.

Với những chuyện bình thường, hay ngay cả khi hoàng đế bị ám sát, Vũ thần cũng sẽ không quản.

Tử tôn vũ thần rất nhiều, chết một hoàng đế thì sẽ có người kế thừa. Nếu không liên quan đến căn cơ đại sự của đế quốc, thì người đã có thể xem là thần linh như vũ thần cũng sẽ không quản.

Bên ngoài cửa cung xuất hiện một chiếc xe ngựa,một thanh niên cao lớn mặt trang phục chiến sĩ cùng một gã thanh niên mặt trường bào màu đen rời khỏi xe .

"Ốc đốn bá tước, vị...này là ......" thủ vệ cửa cung dò hỏi, bằng vào nhãn lực bọn họ cũng có thể dễ dàng nhận ra được bên cạnh Ốc Đốn bá tước không phải là người bình thường.

Ốc Đốn cười nói: "Vị này là ta đại ca, ta muốn dẫn người đi gặp bệ hạ."

Thủ vệ cửa cung không có làm khó dễ, trực tiếp để bọn họ đi qua. Kỳ thật,bên ngoài cùng của hoàng cung muốn đi vào cũng không khó,chỉ cần hơi có thân phận là có thể dẫn người. Bởi vì hoàng cung rất lớn, mà bên trong hoàng cung ,ở những nơi trọng yếu đều có thủ vệ truy hỏi chặt chẽ.

"Đứng lại." Hai gã thủ vệ quát lớn, "Ốc đốn bá tước, người bên cạnh ngài là ai?"

"Phiền thông báo một chút, vị này là đại ca Lâm Lôi của, ta dẫn đại ca ta tới gặp bệ hạ." Ốc đốn lập tức nói.

"Các người chờ một chút." một gã thủ vệ trong đó quát, sau đó chạy vào trong viện môn .Bên trong viện này cao thủ rất nhiều, không có đáp ứng của hoàng đế bệ hạ thì những quý tộc căn bản không được cho phép đi vào. Một lát sau , vị thủ vệ đi tới: "Bệ hạ cho các ngươi đi vào."

"Cao thủ cũng có không ít." Lâm lôi đi vào trong viện, cảm thụ ba động của phong hệ nguyên tố liền dễ dàng phát hiện nơi ở của đám cao thủ .

Đi một hồi lâu cuối cùng cũng đến bên ngoài một tòa thư phòng điển nhã .

"Bệ hạ." Ốc đốn lớn tiếng hô.

"Ha ha, ốc đốn, nghe nói đại ca lâm lôi ngươi tới phải không? Nhanh tiến đến đây." thanh âm sang sảng của đế quốc hoàng đế - Kiều An từ trong thư phòng truyền ra.

Lâm Lôi mỉm cười, bước vào thư phòng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 3: Khiêu Khích

Quốc hoàng đế Kiều An đã sớm nghe qua đại danh của Lâm Lôi, vị ma pháp thiên tài đệ nhị trong lịch sử cùng với chỉ gần mười sáu tuổi đã đạt đến địa vị thạch điêu tông sư, quả thật là tuyệt thế thiên tài. Sau khi Kiều An biết sự tình có liên quan đến Lâm Lôi cũng than thở không thôi. Khi thấy Lâm Lôi đi vào, Kiều An thầm than thở: “Quả thật là một nhân tài.”. Vô luận là thân thể hay khí chất đã được thu liễm thì trong mắt Kiều An đều là một loại khí chất đặc thù của thạch điêu tông sư.

“Ra mắt bệ hạ.” Lâm Lôi có chút khom người nói.

“To gan.” Âm thanh của cung đình thị giả bên cạnh Kiều An vang lên : “Gặp bệ hạ lại không quỳ xuống !”

Ánh mắt lạnh như băng của Lâm Lôi đảo qua, cung đình thị giả đó có cảm giác như mình đang bị độc xà nhìn chằm chằm, không khỏi cảm thấy rùng mình.

“Nhân vật cấp đại sư như Lâm Lôi bổn hoàng cũng ngưỡng mộ đã lâu, không cần phải làm lễ quỳ lạy.” Kiều An bệ hạ liếc mắt nhìn thị giả bên cạnh, lúc này thị giả cũng không dám lên tiếng nữa.

Tại Áo Bố Lai Ân đế quốc, thần tử bình thường đều phải làm lễ quỳ lạy,bất quá một thân truyện đệ tử của Vũ thần như Bối Lỗ Mặc chỉ cần có chút khom người là được.

“Ốc Đốn.” Kiều An bệ hạ nhìn về phía Ốc Đốn đang đứng bên cạnh Lâm Lôi nói : “Bổn hoàng đã sớm nghe ngươi có một ca ca, sao đến bây giờ mới giới thiệu cho ta?”

Ốc Đốn liền nói ngay : “Bệ hạ, đại ca của thần cũng là vừa đến đế đô không lâu.”

Kiều An bệ hạ lạnh nhạt gật đầu, sau đó nhìn về phía Lâm Lôi cười nói: “Nghe nói khi Lâm Lôi đại sư mười bảy tuổi thì đã là bảy cấp song hệ ma pháp sư, mười năm trôi qua không biết hôm nay đã đạt đến cảnh giới nào?”

Lâm Lôi mỉm cười nói : “Mười năm khổ tu,vài ngày trước đã bước vào cánh của chín cấp.”

“Chín cấp đại ma đạo?” Kiều An ngây người.

“Sao?” Phía sau cũng truyền đến một âm thanh kinh dị, Lâm Lôi liếc mắt nhìn bình phong phía sau Kiều An một cái, khi vừa tiến vào phòng Lâm Lôi đã sớm biết ở đó đang ẩn nấp hai gã chín cấp cao thủ, một là ma pháp sư, một là chiến sĩ.

Kiều An bệ hạ hướng phía sau nhìn thoáng qua.

Hai người đó cũng biết hành tung đã bị lộ nên đều đi ra. Hai người này có một người mặc ma pháp sư trường bào rộng thùng thình, một người mặt trang phục điển hình của chiến sĩ.

“Đây là hai vị hộ vệ của bổn hoàng, bọn họ cũng thật sự cảm thấy kinh dị về tiến bộ của Lâm Lôi đại sư.” Kiều An bệ hạ mỉm cười nói.

“Cửu cấp song hệ đại ma đạo? Không biết Lâm Lôi ngài năm nay bao nhiêu tuổi?” Ma pháp sư tóc bạc nhìn Lâm Lôi hỏi. Thân là một ma pháp sư hắn tự nhiên cũng biết sự tăng trưởng của tinh thần lực gian nan đến mức nào.

Trong lịch sử, hai mươi mấy tuổi đạt đến thánh vực chiến sĩ có hơn mười người, nhưng đạt đến cửu cấp đại ma đạo, không có một ai dưới ba mươi tuổi. Sự gia tăng của tinh thần lực là không thể quá gấp, phải từng bước mà gia tăng.

“Ca ta năm nay hai mươi bảy tuổi.” Ốc Đốn nói.

“Hai mưỡi bảy?” Cửu cấp ma pháp sư nghe con số đó thì vẻ mặt rất đặc sắc.

Lịch sử dù gì vẫn chỉ là lịch sử, trong lịch sử chính là ghi chép những tính toán thống nhất về vô số thiên tài trong nhiều ngàn năm. Ba mươi tuổi đạt đến cửu cấp quả thật cũng có vài người, nhưng đều là người xưa. Mấy trăm năm gần đây, ba mưỡi tuổi đạt đến cửu cấp thì một người cũng không có.

Nhưng….

“Hai mươi bảy, hai mươi bảy sao!” lão nhân tóc bạc cười tựu giễu nói: “Ta một trăm bảy mươi tuổi mới đạt đến cửu cấp đại ma đạo, còn tự nhận mình cũng không kém, nhưng so sánh với Lâm Lôi đại sư thì …”

Lão nhân tóc bạc này lắc đầu kêu khổ không thôi.

Chênh lệch không phải chỉ là lớn bình thường!

“Cát Hồ tiên sinh, cửu cấp đại ma đạo trẻ nhất trong lịch sử là bao nhiêu tuổi mới đột phá?” Kiều An bệ hạ liền hỏi.

Vị lão giả tóc bạc này cung kính nói : “Bệ hạ, căn cứ lịch sử ghi lại, cửu cấp đại ma đạo nhỏ tuổi nhất trong lịch sử là một vị tuyệt thế thiên tài hơn ba vạn năm trước, người ấy cũng ba mươi hai tuổi mới có thể đột phá, mà từ Ngọc Lan lịch nguyên niên cho đến bây giờ, ma pháp thiên tài trẻ nhất cũng là ba mươi lăm tuổi mới bước vào cảnh cửa cửu cấp.”

Đấu khí tu luyện, nếu có thể gặp được thiên tài địa bảo gì đó thì có thể gia tăng nhanh chóng. Cảnh giới cũng có thể một lần lĩnh ngộ mà đại tăng. Hai mươi mấy tuổi đạt đến thánh vực, lịch sử là có!

Nhưng về tinh thần lực, không thể nói gia tăng là có thể gia tăng, cho dù như thạch điêu điêu khắc của Bình đao lưu phái, Lâm Lôi cũng chỉ đột phá một lần năm mười sáu tuổi, mười năm sau đó đều phải thành thành thật thật khổ tu, không ngừng tăng trưởng, rốt cục mới đạt đến chín cấp.

“Nghe nói Lâm Lôi đại sư không chỉ đơn thuần là ma pháp sư mà còn là một chiến sĩ lợi hại?” Kiều An bệ hạ cười nhìn về phía Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười nói : “Bệ hạ, hay là người để vị bên cạnh người thử xem một chút.”

Vị chín cấp chiến sĩ kia khóe miệng nhếch lên một chút nói : “Không phải Lâm Lôi đại sư quả thật là tuyệt thế thiên tài đến mức cũng đạt đến chín cấp chiến sĩ đấy chứ?”

“Lan Tây tiên sinh hãy thử xem một chút,bất quá cũng nên cẩn thận, Lâm Lôi đại sư chính là Long huyết chiến sĩ gia tộc đấy.” Kiều An bệ hạ cười nói.

Vị Lan Tây tiên sinh này liền xuất ra một thanh kiếm bảng to ngăm đen.

Lâm Lôi chỉ phất tay một cái, trong tay liền xuất hiện tử huyết thần kiếm, đối phó với cửu cấp chiến sĩ, ngay cả biến thân cũng không cần.

“Hừ.” Thanh kiếm bảng rộng trong tay Lan Tây tiên sinh hiện lên một tầng tinh quang mộng ảo có ve mông lung.

“Lan Tây tiên sinh là đồ đệ của Tinh không kiếm thánh.” Kiều An bệ hạ bên cạnh giải thích.

Tinh không kiếm thánh?

Lâm Lôi ngay cả Tinh không kiếm thánh còn không coi ra gì, như vậy còn phải quan tâm đồ đệ của hắn sao?

“Phốc… “ thanh kiếm bảng to phảng phất như xé rách không gian, mang theo vô tận lực lượng trực tiếp đánh về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi đứng bất động tại chỗ, tử huyết nhuyễn kiếm trong tay chợt lóe… Lan Tây tiên sinh chỉ cảm thấy toàn bộ thiên địa như tràn ngập ánh sáng màu tím, mà không gian xung quanh giống như bị tập trung lại.

“Bồng!” thân kiếm của tử huyết nhuyễn kiếm đánh lên người Lan Tây, cả người Lan Tây bay lên, văng mạnh vào tấm bình phong bằng đá, bình phong vỡ ra, miệng Lan Tây phun máu tươi, sau đó ngã xuống mặt đất.

Lan Tây chống tay đứng dậy, trong mắt hắn lúc này không có một chút ngạo khí, ngược lại còn cảm kích nói : “Tạ Lâm Lôi đại sư hạ thủ lưu tình.” Thân kiếm đánh lên người đã có uy lực như thế, nếu là mũi kiếm hắn chắc chắn sẽ chết không cần nghi ngờ.

"Chỉ là luận bàn mà thôi." Lâm lôi tùy ý nói.

“Lâm Lôi đại sư đã lĩnh ngộ đến mức có thể dẫn động được thiên địa, sư phụ có nói qua, muốn đạt đến thánh vực thì phải lĩnh ngộ đến mức đó. Ta thua kém Lâm Lôi đại sư nhiều lắm.” Lan Tây cũng vẫn còn biết chính mình.

Cảm giác bị không gian tập trung vừa rồi hắn cũng đã cảm thụ qua khi luận bàn với sư phụ hắn.

Kiều An bệ hạ hai mắt sáng lên.

Tình báo đối với Long huyết chiến sĩ có ghi lại, nếu loài người hình thái có thể có thực lực chín cấp thì có thể đạt đến thánh vực. Mà hình thái loài người nếu đạt đến thánh vực thì khi biến thân bọn họ chính là vô địch trong thánh vực.

“Thánh vực…”

Trong lòng Kiều An bệ hạ, địa vị Lâm Lôi không ngừng tăng lên.

“Ha ha … Lâm Lôi đại sư quả thật là thiên tài không thể vượt qua mà bổn hoàng gặp từ trước đến nay,ngay cả Áo Lợi Duy Á cũng không bì kịp.” Kiều An bệ hạ cười to.

Áo Lợi Duy Á ở phương diện chiến sĩ có thể vượt qua Lâm Lôi, nhưng ma pháp thì sao? Đệ nhất thiên tài trong lịch sử, ai có thể so sánh?

Về phương diện thạch điêu thì sao? Mười sáu tuổi đã là thạch điêu tông sư, chỉ cần là người yêu thích thạch điêu thì có ai có thể không sùng bái?

Ở bất cứ một phương diện nào, để đạt đến đỉnh đều rất khó khăn, nhưng chết người ở chỗ cả ba phương diện đều đạt đến đỉnh, như vậy cũng chỉ có thể dùng từ ‘thiên tài’ để hình dung.

“Bệ hạ.” Lâm Lôi lại không muốn cùng Kiều An lãng phí thời gian, “Ta cũng chỉ vừa đến đế đô, có rất nhiều chuyện trong đế đô cũng không được rõ ràng, nhưng ta biết việc công chúa Ni Na. Lấy thân phận tộc trưởng của Ba Lỗ Khắc gia tộc hỏi bệ hạ một chút, không biết … bệ hạ có nguyện ý gả Ni Na cho Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta không?”

Sau khi Hoắc Cách chết đi, Lâm Lôi cũng xem như tộc trưởng của Ba Lỗ Khắc gia tộc. Chỉ là gia tộc này chỉ mới có hai người mà thôi.

“Việc này …” Kiều An bệ hạ đột nhiên bị Lâm Lôi hỏi nên có chút khó xử.

Đích xác, nhân tài như Lâm Lôi, Kiều An phi thường động tâm.

Cả Áo Bố Lai Ân đế quốc, thánh vực chiến sĩ có không ít, chỉ tính Vũ thần môn cũng đã có rất nhiều, nhưng thánh vực ma đạo sư cũng là ít đến mức có thể đếm được trên đầu ngón tay, chịu nghe lệnh hoàng tộc cũng chỉ có một người.

Thánh vực ma đạo sư, khi giao chiến một mình thì lực uy hiếp có thể không lớn, nhưng khi chiến tranh, lực uy hiếp của thánh vực ma đạo sư quả thật rất đáng sợ.

Ngẫm lại, nếu để một thánh vực ma đạo sư đi vào quân đội tung ra một cái cấm chú ma pháp thì sẽ có tổn thất thế nào? Ngươi khổ cực gây dựng nên trăm vạn đại quân, chỉ cần một cái cấm chú ma pháp 'Hủy Diệt Một Cơn Lốc' thì …

Hai mươi bảy tuổi cũng có thể đạt đến chín cấp song hệ đại ma đạo, thiên tài ma pháp như thế, nếu có người nói Lâm Lôi không thể đạt đến thánh vực ma đạo sư thì sợ rằng Kiều An cũng sẽ chửi tên đó là đầu óc có vấn đề.

“Nhân tài a.”

Thánh vực ma đạo sư,hấp dẫn lực so với thánh vực chiến sĩ lớn hơn nhiều.

“Lâm Lôi đại sư mong cho bổn hoàng thời gian để suy nghĩ.” Thái độ Kiều An bệ hạ tốt hơn rất nhiều.

“Ta ở chỗ đệ đệ ta chờ kết quả của bệ hạ.” Lâm Lôi cười nhẹ nói: “Vậy xin phép bệ hạ ta về trước.”

“Lâm Lôi đại sư hay là ở lại dùng cơm với bổn hoàng được không?” Kiều An bệ hạ vội nói.

“Ta ân tứ của bệ hạ, chỉ là ta còn có chuyện quan trọng.” Lâm Lôi mỉm cười nói, trên mặt Kiều An bệ hạ có một tia thất vọng nhưng vẫn miễn cưỡng cười nói : “Vậy để lần sau cũng được.”

Sau khi Lâm Lôi, Ốc Đốn rời khỏi hoàng cũng, Ốc Đốn có vẻ rất kích động: “Ca, đệ đến bây giờ vẫn chưa thấy bệ hạ khiêm tốn như vậy, ngay cả đối với Bối Lỗ Mặc cũng không khiêm tốn như vậy.”

“Thánh vực chiến sĩ của Áo Bố Lai Ân đế quốc có nhiều nhưng thánh vực ma đạo sư lại rất ít.” Lâm Lôi cười nhẹ nói : “Hắn chỉ là coi trọng thiên phú ma pháp của huynh thôi.”

Hai mươi bảy tuổi là chín cấp song hệ đại ma đạo,nói ra ngoài quả thật là dọa người.

Ai cũng không biết tương lai Lâm Lôi sẽ trở nên đáng sợ đến mức nào.

“Đệ xem vẻ mặt bệ hạ, phỏng chừng sẽ suy nghĩ nhiều hơn. Đệ ở đế đô lâu vậy nhưng vẫn chưa nghe qua thánh vực ma đạo sư.” Ốc Đốn có vè than thở nói.

Thánh vực ma đạo sư của Áo Bố Lai Ân đế quốc quá ít.

“A!” Ốc Đốn đột nhiên nhìn một người ở phía xa.

Lâm Lôi thấy Ốc Đốn dừng lại cũng khồn khỏi nghi hoặc hỏi : “Đệ nhìn gì vậy?”

“A, Ốc Đốn, là ngươi sao. Sao vậy?Đi gặp bệ hạ à?” Một âm thanh lạnh lùng vang lên, Lâm Lôi cũng nhìn qua, chỉ là liếc mắt một cái

Lâm Lôi cũng dễ dàng đoán ra thực lực của thanh niên trước mắt không kém.

“Bối Lỗ Mặc, ngươi đến đây làm gì?” Ốc Đốn dùng âm thanh lạnh lùng nói.

Ốc Đốn đối với hoàng cung tương đối quen thuộc, đặc biệt là chỗ ở của thất công chúa, phương hướng kia đúng là chỗ của thất công chúa.

Bố lỗ mặc đạm mạc cười: "Sao vậy? Ta đi gặp thất công chúa cũng không được sao?”

“Gặp Ni Na công chúa?” Ốc Đốn bình tĩnh lại nói : « Bối Lỗ Mặc, ta nghĩ ngay cả của ngươi cũng không được bước vào.”

Đích xác là như vậy.

Bối Lỗ Mặc đi gặp Ni Na công chúa, nhưng nàng dứt khoát đóng cửa không gặp.

Đáy lòng Bối Lỗ Mặc không khỏi nổi lên một trận tức giận, cả đời hắn ngoại trừ bội phục ca ca của mình cũng chưa từng bội phục qua người nào khác, đặc biệt lần này trở thành thân truyền đệ tử của Vũ thần lại càng làm cho hắn thêm tự tin.

”Đúng,vẫn chưa gặp được.” âm tahnh của Bối Lỗ Mặc trở nên trầm thấp.

Ốc Đốn lạnh nhạt cười : “Bối Lỗ Mặc, ngươi cho rằng ngươi trở thành thân truyền đệ tửu của Vũ thần là có thể cưới được Ni Na sao? Nằm mơ! Ca, chúng ta đi.”

Lâm Lôi cười lắc đầu,cùng Ốc Đốn xoay người rời đi.

"Đứng lại!" Bố lỗ mặc đột nhiên quát.

“Sao?” Ốc Đốn quay đầu nhìn về phía hắn nói : “Xin hỏi, thân truyền đệ tử của Vũ thần còn có chuyện gì ?”

Ánh mắt lạnh như băng của Bối Lỗ Mặc nhìn chằm chằm nói : “Ốc Đốn, nghe nói ngươi là Long huyết chiến sĩ nhất tộc, sau khi biến thân thực lực cũng rất mạnh. Bất quá ta không tin, hôm nay ta chính thức khiêu chiến ngươi, ngươi có dám đáp ứng không?”

Lâm lôi không khỏi nheo mắt lại.

Ốc Đốn đứng bên cạnh ngẩn ra, sau đó cười to nói : “Có gì không dám chứ!”

“Một tháng sau, tại ‘Đấu võ tràng’ của đế đô, đến lúc đó ta sẽ mời bệ hạ cùng với các vị sư huynh Vũ thần môn cùng chủ trì. Nếu không có can đảm,ngươi có thể rút lui.” Bối Lỗ Mặc lạnh lùng nói. Sau đó hắn không thèm nhìn Ốc Đốn mà lập tức rời đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 4: Đồ Lục Đao

N

hìn đệ đệ của chính mình,Lâm Lôi mỉm cười nói : “Ốc Đốn,với thực lực bây giờ của đệ vẫn tiếp nhận khiêu chiến,có vẻ rất có tự tin? ”

Ốc Đốn tự tin nói : “Yên tâm đi ca ca,cùng cấp bậc thì Long huyết chiến sĩ chúng ta sợ ai chứ.”

“Nên tự tin như vậy!”

Lâm Lôi liếc mắt nhìn bóng lưng Bối Lỗ Mặc biến mất ở xa xa nói : “Vừa rồi ta chú ý đến thanh kiếm trên lưng hắn dường như cảm thấy có chút đặc thù.”

“Đúng vậy,kiếm pháp của Bối Lỗ Mặc rất nhanh,lúc trước khi tuyển kí danh đệ tử hắn chính là nhờ dùng khoái kiếm mà nổi danh. Nhưng kiếm nhanh thì lực công kích tự nhiên sẽ không mạnh,đối phó với chín cấp cường giả bình thường hắn có thể thắng,nhưng với phòng ngự của đệ,cho dù để hắn chém trên người cũng không thể gây ra thương tổn gì.” Ốc Đốn có vẻ tự tin mười phần nói thêm : “Lúc trước,khi tuyển kí danh đệ tử,nếu là đối chiến thì người cuối cùng được chọn sợ rằng đã không phải hắn.”

Lâm Lôi vỗ vỗ vai Ốc Đốn cười nói: “Tốt lắm,như vậy thì kí danh đệ tử Vũ thần môn cũng không là gì.Đi thôi,chúng ta trở về.”

Thân là đệ tử của chung cực gia tộc chiến sĩ,từ nhỏ Lâm Lôi ,Ốc Đốn đều đã có một cảm giác tự hào.

****

Bối Lỗ Mặc rất nhanh đem việc khiêu chiến nói cho hoàng đế Kiều An,Kiều An bệ hạ liền phái người hỏi Ốc Đốn có thật không. Sau khi biết sự tình là thật,Kiều An bệ hạ lập tức lệnh người chuẩn bị trận quyết đấu đại biểu cho hai thiên tài này. Đặc biệt ,sau khi chuyện này truyền ra ngoài,dân chúng đế đô đều rất hưng phấn.

Một là chín cấp cường giả,thân truyền đệ tử của Vũ thần – Bối Lỗ Mặc.

Một là đệ tử của Long huyết chiến sĩ gia tộc,thiên tài của Áo Bố Lai Ân học viện - Ốc Đốn.

Nặng yếu nhất là hai thiên tài này đều thích thất công chúa của đế quốc.Như vậy,bon họ tự nhiên là nghĩ hai người vì thất công chúa mà chiến. Các câu chuyện về Ốc Đốn,Bối Lỗ Mặc lần lượt truyền đi trên khắp đường phố.

Đông thành của đế đô, bá tước phủ đệ,trong sân luyện công phía sau. Lâm Lôi ,Ốc Đốn đang đứng hai bên,xa xa còn có một đám người quản gia Hi Lý,Hi Nhĩ Mạn,Ba Khắc đứng xem.

Đối với trận chiến ngày 4 tháng tới ,Ốc Đốn buộc phải tham dự.

Lâm Lôi nhìn Ốc Đốn : “Ốc Đốn,Bối Lỗ Mặc nổi danh về khoái kiếm,vậy ta bây giờ dùng khoái kiếm đối phó với đệ,đệ không nên bận tâm,hãy phát huy tất cả thực lực .”

“Vâng,ca.” Ốc Đốn đang ở trần cũng bắt đầu biến thân.

Long lân màu xanh bao trùm toàn thân Ốc Đốn,hai tay cùng hai chân cũng bao trùm lân phiến,móng tay càng trở nên sắc bén,một cái long vĩ cũng mọc ra,trên trán cũng có thêm một cái sừng.Đôi mắt là một màu đen,chỉ ngẫu nhiên xoẹt qua một tia màu vàng.

“Đây mới là bộ dạng chính thức sau khi biến thân của Long huyết chiến sĩ.” Lâm Lôi sau khi thấy đệ đệ mình biến thân trong lòng cũng cảm thán,sau đó lớn tiếng nói : “Ốc Đốn,toàn lực ra tay,nhanh!”

"Biết."

Hai mắt Ốc Đốn sáng ngời,hai chân dậm mạnh trên đất,mặt đất lập tức xuất hiện một cái hố,còn Ốc Đốn lại như một đạo tàn ảnh tiến về phía Lâm Lôi,hai tay còn mang theo chiến đao Đồ Lục.

“Cử khinh nhược trọng!” Tử huyết thần kiếm trong tay Lâm Lôi như mang theo sức nặng của cả vạn cân đánh về chiến đao Đồ Lục,trên thực tế là cản trở chiến đao Đồ Lục một cách quỉ dị.

"Bồng!" hai cổ lực lượng đánh cùng một chỗ.

Ốc Đốn cảm thấy mình như bị vẫn thạch đánh vào,lực đánh sâu kinh người từ Tử huyết thần kiếm truyền lại.

“Lực lương quả nhiên thật lớn,chỉ chém bình thường nhưng cũng vượt qua uy lực khi ta thi triển 'Cử Khinh Nhược Trọng' ở trạng thái hình người.” trong lòng Lâm Lôi không khỏi than thở,thực lực của Long huyết chiến sĩ quả thật cường đến đáng sợ.

Lâm Lôi xoay tròn thân thể,giống như một cơn gió,nhẹ nhàng tránh khỏi thế đánh của Ốc Đốn.

"Hưu!"

Chín đạo ánh sáng tím liên tục lóe lên,đây chính là tốc độ rất bình thường cửa Tử huyết nhuyễn kiếm,trong mắt Lâm Lôi,tuy Bối Lỗ Mặc nổi danh kiếm khoái nhưng có thể đạt đến mức độ bình thường của Tử huyết nhuyễn kiếm cũng đã rất tốt rồi.

Ốc Đốn điểm mủi chân,sau đó nhanh chóng né tránh,đồng thời chiến đao Đồ Lục trong tay cũng nhanh chóng đánh về phía Lâm Lôi.

Nhưng cũng chỉ có thể ngăn cản sáu đạo kiếm quang trong đó,ba đạo còn lại đánh lên người Ốc Đốn,đây là công kích bình thường ở trạng thái hình người của Lâm Lôi.

"Thương!" "Thương!" "Thương!"

Chỉ nghe ba tiếng đánh của kim loại vang lên,lân giáp trên người Ốc Đốn xuất hiện ba điểm màu trắng.

"Ha ha…… ốc đốn, xem ra nếu ta không xuất ra chút thực lực thì ngay cả làm bị thương đệ cũng không thể rồi." Lâm lôi cười to, trong lòng cũng cảm thấy rất vui vẻ.

Ốc Đốn trịnh trọng nhìn đại ca của mình nói: "Ca, huynh cứ ra tay đi."

Loài người hình thái, Lâm Lôi chỉ là chín cấp sơ giai,mà Ốc Đốn lúc này là Long huyết chiến sĩ chín cấp đỉnh phong,vô luận là lực lượng,đấu khí hay phòng ngự đều vượt qua Lâm Lôi một khoảng lớn.

“Đại nhân,nếu người tiếp tục nương tay thì sẽ bị Ốc Đốn áp đảo đấy.” Cái Tỳ đứng bên cạnh hô to gọi nhỏ.

Lâm Lôi lắc lắc đầu,cười nhẹ.

"Ốc đốn, cẩn thận."

Sắc mặt Lâm Lôi trở nên nghiêm túc,cả người di chuyển thật nhanh,trong sân luyện công giống như xuất hiện cuông phong.Tốc đôh của Lâm Lôi đã đạt đến một mức độ đáng sợ.

"Hô!" Tử huyết thần kiếm trực tiếp bổ về phía Ốc Đốn, thậm chí còn mang theo không gian áp bách xung quanh.

Thế!

Ốc Đốn cảm thấy áp lực chưa từng có trước đó nên khi gặp được loại khốn cảnh như vậy ngược lại càng làm máu chiến của hắn sôi trào,gầm nhẹ một tiếng,Long huyết đấu khí trong cơ thể bộc phát,lực lượng cuồng bạo thông qua chiến đao Đồ Lục thi triển đến …

"Xuy -"

đánh vào không gian bị tập trung,trực tiếp đánh vào Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi. Lúc này,Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi cũng run lên,một chút liền biến thành sáu bóng kiếm,với khoảng cách gần như vậy,Ốc Đốn căn bản không kịp dùng chiến đao Đồ Lục đê ngăn cản.

"Hát!" Tay trái Ốc đốn nắm lại thành quyền,bên ngoài còn lưu chuyển vầng ánh sáng màu xanh,nắm tay to lớn này trực tiếp đánh tới.

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"

Sáu bóng kiếm hóa thành thật thể,Tử huyết thần kiếm trực tiếp đánh lên thân thể Ốc Đốn,xuyên thấu lực kinh khủng làm thân thể Ốc Đốn không khỏi run lên.

Cử khinh nhược trọng! Nhanh như chớp!

Nháy mắt,liên tục có bốn kiếm của Lâm Lôi đánh lên cơ thể Ốc Đốn ở cùng một vị trí,liên tục đam xuyên qua đấu khí cùng lân giáp của Ốc Đốn,chạm vào tầng da thịt.

Sau khi xuyên phá lân giáp,Lâm Lôi liền trực tiếp thu kiếm bay ngược.

Ốc Đốn ngây ngốc đứng tai chỗ,sau đó ngẩng đầu về phía Lâm Lôi,đầy vẻ khó tin hỏi : “Đại ca,tốc độ của huynh sao có thể nhanh đến vậy?”,ngay cả hắn đều không kịp phản ứng nên có thể thấy được khoảng thời gian đó rất ngắn.Nhưng Lâm Lôi lại trong khoảng thời gian đó xuất ra bốn kiếm.

“Như vậy đã là nhanh sao? Nếu huynh đạt đến cực hạn,ở trạng thái bây giờ cũng có thể xuất ra sáu kiếm liên tục. Đây chỉ là tốc độ thuần túy,không có gì huyền ảo,nếu ta thi triển thêm phong ba động thì …”Khóe miệng Lâm Lôi hiện lên vẻ tươi cười nói : “Trong nháy mắt huynh có thể xuất ra mấy trăm kiếm,thậm chí còn nhiều hơn.”

Nơi có gió,cũng sẽ có kiếm.

Sự đáng sợ của phong ba động nằm ở một chữ nhanh.Nhanh như thuấn di,bất quá,tốc độ nhanh như vậy thì uy lực lại không thể quá mạnh,nhưng nếu mấy trăm kiếm hợp lại thì uy lực sẽ rất kinh người.

"mấy trăm kiếm?" Ốc đốn chấn động, "Này…… may là Bối Lỗ Mặc kia tốc độ còn kém xa đại ca,nếu nhanh như vậy thì đệ cũng đành nhận thua.”

“Đừng nghĩ như vậy.” Lâm Lôi lạnh lùng quát khẽ,nói : “Ốc Đốn,chẳng lẽ đệ biết tốc độ cực hạn của Bối Lỗ Mặc sao?”

"Không biết." Ốc đốn lắc lắc đầu.

“Hãy dùng chiêu cực mạnh của đệ công kích ta đi.” Lâm Lôi trịnh trọng nói.

“Vâng,đại ca.” Ốc Đốn cũng trở nên nghiêm túc,nói : “Chiêu này là do sua khi đệ lĩnh ngộ Cử trọng nhược khinh sáng tạo được,tên là ‘Nhất đao tuyệt mệnh’.” Hai tay Ốc Đốn đồng thời cầm lấy chiến đao Đồ Lục,trên chiến đao lóe ra ánh sáng chói mắt.

Khóe miệng Lâm Lôi mỉm cười.

“Cái tên rất có sát khí.” tay Lâm Lôi cũng nắm chắc Tử huyết nhuyễn kiếm.

"Hô!" Tốc độ Ốc Đốn trong nháy mắt đạt đến cực hạn,cơ hồ chỉ trong chốc lát đã đến trước mặt Lâm Lôi,chiến đao Đồ Lục phiêu phiêu như lá rụng,cũng … ‘phiêu’ đến trước mặt Lâm Lôi.

Thoạt nhìn có vẻ tốc độ rất chậm nhưng trong một chút mơ hồ đã đến trước mặt Lâm Lôi.Đối mặt với một đao như vậy,Lâm Lôi như cảm thấy hơi thở của huyết tinh,hơi thở của bạo ngược.

Lâm Lôi một chút cũng không dám khinh thường.

"Thương!" "Thương!" "Thương!"……

Lâm Lôi như mặt trời bắn ra ngàn vạn đạo ánh sáng tím,kiếm quang màu tím nhanh chóng đánh lên chiến đao Đồ Lục. Chiến đao Đồ Lục vốn ẩn chứa lực công kích đáng sợ,nhưng khi bị vô số ánh sáng màu tím đánh vòa lại hoàn toàn bị triệt tiêu.

“Bồng.” chiến đao Đồ Lục không ngờ lại bị đánh bay,cả người Ốc Đốn cũng bị mấy đạo ánh sáng tím đánh trúng mà bay lên.

Ốc Đốn ho khan hai tiếng,ôm ngực đứng lên.

“Rất tốt,uy lực rất mạnh.” Lâm Lôi cảm khái nói : “Mười sáu kiếm liên tục mới có thể triệt tiêu công kích của đệ.” sử dụng phong ba động nên uy lực mỗi kiếm cũng yếu bớt. Trên thực tế,một kiếm toàn lực của Lâm Lôi cũng có thể vượt qua một phần bốn của một đao vừa rồi.Theo lý luận đó,chỉ cần bốn kiếm toàn lực cũng đủ ngăn cản công kích của Ốc Đốn.

“Theo đạo lý,trong chín cấp cao thủ cũng không ai có thể là đối thủ của đệ,trừ phi đối phương cũng là chung cực chiến sĩ mới có thể cùng đệ so lực.” Lâm Lôi cảm khái nói.

“Còn có…” Lâm Lôi nhìn về phía Ốc Đốn nói : “Đệ nên học cách khống chế đấu khí cùng với cách di chuyển thân thể linh hoạt hơn,tận lực tránh để đối phương liên tục công kích lên một điểm.”

Ốc Đốn gật đầu.

“Đại nhân.” một gã thị vệ chạy đến,cung kính nói : “Đại nhân,bên ngoài có một người gọi là Lôi Nặc,nói đến tìm Lâm Lôi đại nhân.”

"Lôi nặc?" hai mắt Lâm Lôi sáng ngời.

Lâm Lôi cũng không cùng đệ đệ mình bàn luận nữa,rất nhanh trực tiếp hướng cửa lớn của bá tước phủ phóng đi.Lão tứ Lôi Nặc,Lâm Lôi đã chín năm chưa gặp mặt.

Chạy đến tiền viện,bước chân của Lâm Lôi dần chậm lại.

Nhìn thân ảnh trước cửa,Lâm Lôi cảm thấy như mình đang quay về quá khứ,thời kì thiếu niên của chính mình chính là cùng ba thiếu niên tuy không phải là thân huynh đệ nhưng cũng không khác gì thân huynh đệ thật sự ở cùng một chỗ,uống rượi chơi đùa.

Nghĩ đến năm đó,thật sự vui vẻ đến mức nào.

Mà Lôi Nặc hôm nay ….

Lôi Nặc mặt trường bào đơn giản,cả người thẳng tắp,cuộc sống trường kì trong quân đội khiến hắn có một khí chất đặc hữu của quân nhân,hơn nữa Lôi Nặc hôm nay cũng cao gần một thước chín.

"Lão tứ!"

Vốn đang chờ trước cửa,Lôi Nặc nghe được âm thanh nhìn tới,hai mắt nhất thời sáng lên,Lâm Lôi hôm nay cũng không còn giống xưa,thiên tài chói mắt năm đó giờ đây lại càng thu liễm đi rất nhiều,càng thêm ổn trọng.

“Lão tam!”

"Ha ha……"

Hai huynh đệ tiến tới,mạnh mẽ ôm đối phương một cái.

“Thật không ngờ,lão Tứ ngươi thế nhưng lại vào quân đội.Đều đã bảy tám năm rồi,lúc nãy lão đứng ở cửa,ta còn không cảm nhận đến,còn chợt nghĩ người trong quân đội sao đột nhiên lại đến đây nữa đấy.” Lâm Lôi huých tay nói.

Lôi Nặc đánh vào ngực Lâm Lôi nói : “Lão tam,hừ,vào quân đội cũng là do ta bị bắt bược thôi,lão cha đệ bức đệ,đệ có thể làm gì chứ?”

“May mắn lúc này được về nhà,lão đại phái người nói cho đệ biết,lão tam đã đến đế đô,đệ vừa trở về liền lập tức đến đây tìm huynh,tiểu tử huynh đi đến đế đô khẳng định là sẽ đến chỗ đệ đệ,vừa nhìn,quả nhiên là ở đây.”

“Ha ha,đi,vào trong nói chuyện.”

Huynh đệ tốt đã không gặp gần chín năm nên hai người đều có thật nhiều điều muốn nói,xa cách chín năm,chín năm sau,hai gã thiếu niên ngày nào giờ đã đều trở thành những thanh niên có thành tựu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 5: Đấu Võ Tràng

Màn đêm phủ xuống,Xích Viêm thành vẫn phồn hoa như trước. Ở phía Đông bên ngoài Xích Viêm thành có một nơi rất hoang vu,trên con đường hoang vu đang có một người lướt nhanh như quỷ ảnh. Trong nháy mắt,người này đã đi ra trăm thước.

Người này chính là Vũ thần thân truyền đệ tử,ngôi sao chói mắt nhất hiện nay ở đế đô- Bối Lỗ Mặc & A Kì Tác Huân. Phía tây của Xích Viêm thành là những ngọn núi của Vũ thần môn,mà ở phía đông cũng có một ít ngọn núi vô danh,Bối Lỗ Mặc rất nhanh đi đến một tòa núi bình thường trong đó.

Đỉnh núi của ngọn núi này như một thanh đao,mà phía trên cùng của thanh đao đó đang có một người khoanh chân ngồi. Nếu có ai nhìn người này sẽ không khỏi có cảm giác quái dị như hắn đã tồn tại ở đó từ ngàn vạn năm trước.

Bối Lỗ Mặc đi đến,cung kính nói : “Đại ca.”

Rất hiển nhiên,người ngồi trên đỉnh núi này là đại ca của Bối Lỗ Mặc,được xưng tụng là thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á. Dưới đêm tối,đặt biệt là một ngày không trăng cũng không sao như hôm nay,đêm chỉ là một màu hắc ám, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được thân ảnh Áo Lợi Duy Á.

“Nhị đệ,có việc gì sao?” một âm thanh lạnh như băng vang lên.

Bối Lỗ Mặc biết đại ca mình đã ngồi tại đây tĩnh tu ba năm,ba năm qua,đại ca cũng không ăn không uống,lấy trời làm nhà,đất làm giường.

Ba năm trước,khi chính mình gặp đại ca còn cảm giác được hơi thở sắc bén đến đáng sợ phát ra trên người,với loại hơi thở này,phảng phất như chỉ cần một tâm niệm cũng đủ để đánh bại chính mình.

Ba năm sau,đại ca trở thành giống như một tảng đá trên ngọn núi hoang này,không có chút hơi thở sắc bén,không ai biết hôm nay Áo Lợi Duy Á đã đạt đến cảnh giới đáng sợ nào.

“Đại ca,ngày 4 tháng tới,cũng chính là mười lăm ngày sau,ta cùng đệ tử của Long huyết chiến sĩ gia tộc quyết chiến ở đấu võ tràng trong đế đô.” Bối Lỗ Mặc cung kính nói.

“Long huyết chiến sĩ gia tộc?”

Âm thanh vốn bình thản đã có một tia cảm tình nói : “Trong truyền thuyết,thánh vực Long huyết chiến sĩ là cường giả thánh vực mạnh nhất. Ta cũng muốn cùng thánh vực Long huyết chiến sĩ giao thủ,chỉ là trên Ngọc Lan đại lục này đã sớm không còn thánh vực Long huyết chiến sĩ.À,người quyết chiến với đệ có thực lực thế nào?”

“Sau khi biến thân là chín cấp chiến sĩ.” Bối Lỗ Mặc cung kính nói.

“À … Với kiếm pháp ta truyền cho đệ,trong chín cấp đã là vô địch.” âm thanh đạm mạc của Áo Lợi Duy Á vang lên : “Tốt lắm,đệ có thể về.”

Bối Lỗ Mặc đứng tại chỗ chần chờ trong chốc lát,sau đó thấp giọng nói : “Đại ca,ngày ta quyết chiến huynh có thể đến không?”

Áo Lợi Duy Á trầm mặt một lát.

“Tháng hai ngày bốn, biết rồi. Nếu có thời gian huynh sẽ đến.” âm thanh Áo Lợi Duy Á vẫn bình thản như trước.

“Vậy đệ xin cáo từ.” lúc này Bối Lỗ Mặc mới rời đi.

Ngọn núi hoang vu này lại khôi phục bình tĩnh,thân ảnh mơ hồ trong đêm đen vẫn không nhúc nhích nhưu trước,tựu hồ như tồn tại vĩnh hằng trên ngọn núi.

Tháng hai ngày bốn,thời gian hai đại thiên tài quyết đấu đã sắp đến,người trong cả đế đô đều chạy đến đấu võ tràng,tám vạn chỗ ngồi đã sớm bán hết.Tới xem chiến hôm nay không chỉ là người ở đế đô mà còn có từ các thành thị,các hành tỉnh khác đến.

Mấy người Lâm Lôi đã sớm đến đấu võ tràng,bên trong phòng đã được chuẩn bị ở đấu võ tràng, Da Lỗ,Lâm Lôi,Lôi Nặc đang nói chuyện huyên náo.

“Da Lỗ lão đại,không ngờ cuối cũng huynh cũng đến.” Lôi Nặc cười nói.

Trên trán Da Lỗ vẫn còn mồ hôi,song khi thấy Lâm Lôi,Lôi Nặc thì cười rất vui vẻ : “Biết lão tứ ngươi đến đế đô,lão tam cũng đến,dù có việc trong yếu hơn nữa ta cũng bỏ,thuận tiện cũng trợ uy cho đệ đệ lão tam.”

“Da Lỗ lão đại,lão tứ,mọi người đều đã đến,bây giờ chỉ còn thiếu một mình lão nhị.” Lâm Lôi cảm khái nói.

“Lão nhị bây giờ đã là đại thần ở Ngọc Lan đế quốc,địa vị rất cao,hơn nữa khoảng cách hơn ngàn dặm,hắn cũng khó đến được.”

Lôi Nặc cười mắng : “Trong bốn huynh đệ chúng ta lúc trước,lão nhị là linh hoạt nhất.Những hoạt động trong học viện hắn đều tham gia,hơn nữa đặc biệt có năng lực chủ trì,ta lúc ấy đã biết lão nhị hợp với quan trường,lúc này cũng mới không đến mười năm cũng đã trở thành đại thần của Ngọc Lan đế quốc.”

“Cũng may mắn là hoàng đế mới của Ngọc Lan đăng cơ nên địa vị của lão nhị càng thẳng tắp bay lên.” Da Lỗ cảm khái nói.

Lúc này,bên ngoài cửa vang lên tiếng bước chân.

“Ca,chúng ta phải lên đấu võ tràng rồi,nên đi thôi.” nghe tiếng gọi,ba người Lâm Lôi đều đứng dậy ra khỏi phòng nghỉ.

Sân đấu võ giữa đấu võ tràng rộng ba trăm thước,dài ba trăm thước. Mặt của sân đấu thuần túy do một khối kiên thạch hoàn chỉnh tạo thành,đồng thời còn gia trì thêm đại phạm vi ma pháp trận.

Ở phía đông cùng phía tây của sân đấu phân biệt dành cho thân nhân của hai bên,àm ở trước sân đấu là chỗ ngồi của những người chủ trì cuộc quyết đấu.

Mấy người Lâm Lôi vừa tiến đến đã thấy tám vạn chỗ ngồi ở bốn phương tám hướng của đấu võ tràng đã đông nghẹt người cũng không khỏi có cảm giác rung động.

“Thật nhiều người.” trên mặt Ốc Đốn hiện ra nụ cười.

Cái Tỳ trong năm huynh đệ Ba Khắc nói : “Ốc Đốn,nơi này hôm nay có đến tám vạn người,người ngàn vạn lần đừng để mất mặt đấy.”

Tiếng la hét bên ngoài ầm ỉ như biển gầm vang khắp trời đất,sự kích động của những người xem chiến mấy người Lâm Lôi có thể cảm nhận được.

Áo Bố Lai Ân là một đế quốc thượng võ,hôm nay có hai đại thiên tài quyết chiến tự nhiên sẽ hấp dẫn lực chú ý của vô số người. Bên trong đã có tám vạn người xem chiến,bên ngoài cũng vẫn còn có rất nhiều người muốn vào.

Tại chỗ ngồi dành cho mấy người Ốc Đốn,mấy người Lâm Lôi đã sớm ngồi xuống,mà phía Bối Lỗ Mặc cũng đã sớm có người đến.

Phía Bối Lỗ Mặc có hơn trăm người.

“Không ít người đều là kí danh đệ tử của Vũ thần môn,xem ra là đến trợ uy cho Bối Lỗ Mặc.” Lâm Lôi nhẹ cười,nói.

Hắn nhận thấy thực lực của đám người đó đều rất mạnh.

“Nhiều người thì có tác dụng gì chứ.” Da Lỗ khinh thường nói.

Lúc này,tiếng hoan hô ở phía sau vang lên rất lớn,hiển nhiên,sự xuất hiện của hai bên tham gia quyết đấu đã làm mọi người rất kích động.

“Tám vạn người,lần nhiều nhất ta được nhìn thấy trong quân đội cũng chỉ có một vạn người.” Lôi Nặc nhìn tràng cảnh xung quanh đấu vũ tràng,tứ đại đế quốc hôm nay cũng không phát sinh chiến tranh lớn gì nên rất ít xuất hiện tình huống tập kết của các quân đoàn.

“Các vị im lặng.”

Một âm thanh như tiếng sét đánh vang vọng cả đấu võ tràng,tám vạn người đều im lặng,tất cả mọi người nhìn về lão giả tóc bạc trên sân đấu.

Lâm Lôi ở phía dưới không khỏi nở nụ cười,lão giả tóc bạc này là một chín cấp cường giả,dùng tu vị đấu khí làm cho âm thanh vang vọng cả đấu võ tràng là chuyện không khó.

“Loại chiến đấu này,người chủ trì đều phải là cao thủ.” Lâm Lôi cảm khái nói.

Lão giả tóc bạc cao giọng nói : “Các vị,trận đại chiến hôm nay là lần nặng yếu nhất của đấu võ tràng. Hai bên quyết chiến,một vị là Vũ thần thân truyền đệ tử - Bối Lỗ Mặc,vị còn lại là Long huyết chiến sĩ gia tộc - Ốc Đốn bá tước. Hai người bọn họ không nghi ngờ gì đều là thiên tài,vậy cuối cùng là ai mạnh hơn?”

Lão giả tóc bạc nở nụ cười : “Lát nữa mọi người sẽ được biết,mà những nhân vật chủ trì trận đấu hôm nay cũng sẽ làm mọi người cao hứng.”

“Vị thứ nhất là Vũ thần môn thân truyền đệ tử - Khải Ni Ân đại nhân.” lão giả tóc bạc cao giọng chỉ về một người mặc trường bào màu xanh nói,trung niên nhân trực tiếp đi ra thông đạo,sau đó hai chân vừa động,vị Khải Ni Ân này như một ảo ảnh đi đến phía ngoài cùng bên trái của ba vị trí chủ tọa.

Vị Khải Ni Ân này xuất hiện làm cho cả đấu vũ tràng như trở nên điên cuồng,vô số người lớn tiếng hoan hô.

“Là một thánh vực cao thủ !” Lâm Lôi xác định,vị Khải Ni Ân này vừa rồi là phi hành đến chỗ ngồi.

“Vị thứ hai là hoàng đế bệ hạ của chúng ta.” âm thanh của lão giả tóc bạc cao vút lên,chỉ thấy Kiều An bệ hạ mặc trường bào hoa lệ cười hướng vị trí chủ tọa đi đến ngồi ở vị trí trung ương.

Hoàng đế bệ hạ đã đến,tự nhiên cũng được một trận hoan hô.

Lão giả tóc bạc trên mặt tràn đầy tươi cười : “Vị chủ tọa thứ ba hôm nay,sau khi ta được biết cũng rất kinh hãi.” lão giả tóc bạc cố tình dừng lại một chút,tám vạn người đều im lặng cẩn thận lắng nghe xem vị thứ ba là ai.

“Vị chủ tọa thứ ba,chính là niềm kiêu hãnh của đế quốc chúng ta – bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm đại nhân!”

Sau khi cái tên Hắc Đức Sâm được truyền ra,cả đấu võ tràng càng trở nên điên cuồng,vô số người kích động kêu to.

"Hắc Đức Sâm, Hắc Đức Sâm!!!"

"Bàn thạch kiếm thánh!!!"

Một chút chiến sĩ thực lực cường đều dùng đấu khí hô to,giống như ngàn vạn tiếng sấm vang lên,tất cả mọi người kích động đến điên cuồng.

"Điên rồi, điên rồi." Cái tì khiếp sợ,nói : "Một thánh vực cường giả cũng đáng giá điên cuồng như vậy sao?"

Tái Tư Lặc liếc mắt nhìn hắn,cười nói : “Ngươi không ở lâu ở Áo Bố Lai Ân đế quốc nên không biết ảnh hưởng lực của bàn thạch kiếm thánh.”

Trong mắt Lôi Nặc có vẻ kích động : “Hắc Đức Sâm đại nhân sau khi bước vào thánh vực,kinh nghiệm qua vô số chiến đấu đều chưa từng bại! Cùng các thánh vực đỉnh khác giao chiến đều là thắng. Thánh vực đệ nhất cường giả,trong thánh vực không ai có thể đánh bại hắn. Đây là bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm!”

Mấy người Lâm Lôi đều hướng phia thông đạo nhìn lại,lẳng lặng chờ Hắc Đức Sâm hiện thân.

Hắc Đức Sâm rốt cuộc đã xuất hiện .

Khuôn mặt Hắc Đức Sâm có vẻ cổ phát,kiên nghị như được điêu khắc từ nham thạch.Trên người chỉ là mặt một chiếc áo xám đơn giản,phía sau còn mang theo một thanh trọng kiếm có màu vàng của đất.

Bước đi ổn định,Hắc Đức Sâm không phi hành,chỉ đơn thuần là đi.

Nhưng chỉ bước đầu tiên đã từ thông đạo đi đến thai giai đặt chỗ ngồi,bước thứ hai đi đến bên cạnh Kiều An bệ hạ,sau đó ngồi bên cạnh Kiều An.

Giống như thuấn di!

"Đây là cái gì?" Lâm lôi phảng phất nhìn thấy gì đó bất khả tư nghị.

Mấy người Ba Khắc bên cạnh đều trợn tròn mắt.

“Là thuấn di sao?” Ốc Đốn lẩm bẩm nói.

Lâm Lôi lập tức khẳng định, đó không phải là thuấn di! Theo Lâm Lôi được biết,đến nay vẫn chưa có người có thể thuấn di,thuấn di căn bản là một truyền thuyết.

“Trong khi Hắc Đức Sâm đi đường,cả đại địa đều hình như có ba động,trong nháy mắt,khoảng cách tương đối xa giống như bị kéo ngắn lại,một bước à mấy chục thước dễ dàng như vậy,không dựa vào tốc độ,can bản chỉ là một bước lại làm cho lộ trình bị kéo ngắn lại sao?”

Quá kinh người !

Lâm Lôi tu luyện là thông qua hai đường,một là lĩnh ngộ đại địa nguyên tố pháp tắc,một là lĩnh ngộ phong nguyên tố pháp tắc. Mà một chiêu đơn giản này của Hắc Đức Sâm là có liên quan đến đại địa nguyên tố pháp tắc,nhưng … Lâm Lôi cản bản không thể giải thích Hắc Đức Sâm này cản bản là làm thế nào.

"Hô."

Chậm rãi thở ra một hơi,Lâm Lôi cũng bình tĩnh xuống.

“Có thể được xưng là thánh vực đệ nhất cường giả,không chỉ vậy,bao nhiêu năm qua không ai có thể đánh bại hắn,nhân vật như vậy,có bản lĩnh đó cũng là bình thường.” trong lòng Lâm Lôi vẫn tràn đầy tự tin như trước.

Đối phương có loại thần công đó,nhưng chấn động ba công kích của mình không phải đối phương cũng vô pháp giải thích sao?

Hai người cùng lĩnh ngộ một loại nguyên tố pháp tắc cũng không đi theo những con đường giống nhau.

Hiện nay các dịch giả của 4vn đã quyết định tham gia dịch bộ Bàn Long. Vì vậy truyện này sẽ được bảo hộ theo quy chế truyện dịch của 4vn, đề nghị các bạn không post chen ngang các chương truyện dịch từ bất kì nguồn nào khác.

Ai muốn tham gia dịch bộ này có thể liên hệ với thienlang2 qua YH: chuyenchangcodon88

hoặc shizer qua nick YH: canhrungbian

Mọi vi phạm sẽ được xử lí theo đúng quy định của 4vn

Iori : Mạc huynh cho đệ ghi thêm mấy câu ^^

Hehe, đệ đã trình bày mẫu bài post sẵn, các dịch giả khi post chỉ cần ấn nút "Trích" để lấy mẫu bài post, như thế bài post sẽ đồng nhất và rất đẹp ^^

4VN mong muốn mang lại cho độc giả những bản dịch tốt nhất cả về nội dung lần hình thức.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 6: Quyết Chiến

Kiều An bệ hạ cùng Vũ thần thân truyền đệ tử Khải Ni Ân lập tức đứng lên chào hỏi với Hắc Đức Sâm. Hắc Đức Sâm cũng phi thường thân thiết,chào hỏi với Kiều An bệ hạ,Khải Ni Ân tiên sinh. Sau đó ba vị chủ tọa ngồi xuống.

Phía sau vị trí của ba người còn có một hàng ghế ngồi,ở đó ngồi mấy người hoàng hậu,phi tần,hoàng tử,công chúa của hoàng tộc.

“Ni Na.” Ốc Đốn thấy được trong mấy người đó còn có Ni Na.

Ni Na cũng thấy được Ốc Đốn,thời gian gần đây,hoàng đế bệ hạ đều cấm Ni Na xuất cung khiến Ni Na cùng Ốc Đốn đã một tháng không được gặp nhau.Với cảm tình của Ni Na và Ốc Đốn,ba ngày không gặp đã như ba năm,huống chi hơn một tháng không gặp,đây quả thật là một sự hành hạ lớn đối với họ.

Ốc Đốn,Ni Na nhìn nhau đều cảm nhận được tình yêu cùng sự quan tâm nồn đậm từ đối phương

“Hừ.” Bối Lỗ Mặc thấy vậy không khỏi hừ lạnh một tiếng,nếu là người thường,cách mấy trăm thước căn bản là nhìn không rõ,nhưng thị lực của Bối Lỗ Mặc là bình thường sao?Ánh mắt của hai người hắn đều thấy rõ.

Đôi khi thị lực quá tốt cũng không phải là chuyện hay ho gì.

Lão giả tóc bạc nhìn về phía ba người Kiều An bệ hạ, Kiều An bệ hạ nhìn hắn gật đầu,lão giả tóc bạc liền cười,cao giọng nói : “Các vị xin im lặng,cuộc quyết chiến giữa hai đại thiên tài của chúng ta sắp bắt đầu,người đầu tiên lên tràng là người đưa ra khiêu chiến – Vũ thần thân truyền đệ tử Bối Lỗ Mặc.”

Người khiêu chiến lên tràng trước,bị khiêu chiến lên sau,đây là qui củ.

Bối Lỗ Mặc lưng đeo trường kiếm,mặc trang phục võ sĩ màu lam,dưới chân vừa động,cả người nhảy ra xa mấy chục thước,trực tiếp lên sân đấu.

"Bố lỗ mặc!"

"Bố lỗ mặc!"

Trong tám vạn người xem,có rất nhiều người hô tên Bối Lỗ Mặc,người ủng hộ Bối Lỗ Mặc hiển nhiên là phi thường nhiều. Trong lòng rất nhiều người,Áo Lợi Duy Á, Bối Lỗ Mặc chính là niềm kiêu hãnh của đế quốc.

“Im lặng!” lão giả tóc bạc mỉm cười nói : “Tiếp theo,Ốc Đốn bá tước đến từ Long huyết chiến sĩ gia tộc lên sân đấu.”

"Xuy -"

Ốc Đốn cởi áo,nửa người trên ở trần,thân hình cường tráng hoàn toàn lộ ra. Hành động này nhất thời làm người xem hưng phấn hô to.

“Hừ.” Bối Lỗ Mặc trên chiến đài thấy vậy chỉ là hừ lạnh một tiếng tỏ vẻ khinh thường.

Sau đó Ốc Đốn mang theo chiến đao Đồ Lục nhảy lên sân đấu. Với thân hình cường tráng cao hai thước hai của Ốc Đốn lại thêm chiến đao Đồ Lục,đặc biệt là càng ở trần nửa người làm cho cả người Ốc Đốn đều phát ra vẻ cường hãn.

Cường hãn!

Loại cường hãn như vậy đều là mọi người kích thích đến hét lên :

"Ốc đốn!"

"Ốc đốn!"

Những tiếng hoan hô này cũng chứng minh người ủng hộ Ốc Đốn không thua gì Bối Lỗ Mặc.

“Bối Lỗ Mặc có thể được Vũ thần thu làm đệ tử tới cùng có điểm gì xuất sắc? Hôm nay mọi người sẽ rõ.” lão giả tóc bạc lớn tiếng nói : “Về phần Long huyết chiến sĩ trong truyền thuyết vì sao được xưng tụng là chung cực chiến sĩ,hôm nay mọi người cũng có thể thấy được.”

"Bây giờ, ta tuyên bố -"

Âm thanh của lão giả tóc bạc cao vút lên : "Trận đại chiến này, bắt đầu!"

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt,bên ngoài thân thể Ốc Đốn bị long lân màu xanh bao phủ,long giác trên trán mọc ra,long vĩ màu xanh xuất hiện làm cả đấu võ trường đều chấn động.Dưới ánh mặt trời,long lân màu xanh tỏa ra quang mang chói mắt.

"Nga~~"

Trên khán đài vang lên một tràng tiếng kinh hô,những người ở đây không ai thấy qua Long huyết chiến sĩ biến thân.Lần đầu thấy Ốc Đốn biến thân không khỏi làm tất cả kinh sợ.Nhưng chỉ trong chốc lát,sau đó lại là tiếng hoan hô càng điên cuồng hơn.

“Long huyết chiến sĩ?” ánh mắt ba người trên vị trí chủ tọa đều sáng lên,Hắc Đức Sâm càng có hứng thú nhìn Ốc Đốn,nghĩ : “Nếu hắn đạt đến thánh vực thì tốt.”

Trong truyền thuyết, thánh vực long huyết chiến sĩ, chính là thánh vực cường giả mạnh nhất.

Mà bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm lại là đệ nhất cường giả,Hắc Đức Sâm đã nhiều năm không được nếm qua cảm giác thất bại. Đích xác,nếu cùng thần cấp cao thủ giao chiến,hắn chắc chắn sẽ thất bại,nhưng thua mà không có chút phản kháng lực như vậy Hắc Đức Sâm cũng không có biện pháp.

Hắn rất mong đợi có một thánh vực cường giả có thể đánh bại hắn.Có lẽ như vậy sẽ giúp hắn đột phá giới hạn cuối cùng,đạt đến thần cấp.

"Đây là long huyết chiến sĩ sao?" một thiếu niên khoảng mười một tuổi nắm tay Ni Na hỏi,Ni Na nhìn thân ảnh trên chiến đài gật đầu nói : “Đúng vậy,đây chính là Long huyết chiến sĩ cực mạnh trong truyền thuyết.”

Với cảm tình của Ốc Đốn với Ni Na,Ốc Đốn đã sớm biểu diễn biến thân trước mặt Ni Na.

“Ha ha,Long huyết chiến sĩ,rất tốt.” Bối Lỗ Mặc nhìn Ốc Đốn,cười to : “Bất quá, A Kỳ Tác Huân gia tộc chúng ta đến giờ vẫn không công nhận chung cực chiến sĩ là mạnh nhất.” Bối Lỗ Mặc lạnh lùng nhìn Ốc Đốn,rút ra trường kiếm.

Thân trường kiếm bán trong suốt như khối băng,dưới sự chiếu rọi của mặt trời lại phản xạ ra ánh sáng bảy màu mộng ảo. Bối Lỗ Mặc tự tin nhìn Ốc Đốn,lớn tiếng nói : “Đây là bảo kiếm Băng mộng mà đại ca tặng ta.”

Ốc Đốn giơ ngang chiến đao Đồ Lục,lạnh lùng nói : “Chiến đao Đồ

Lục,truyện thừa chi bảo của Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta,thiếp thân vũ khí của đời thứ nhất Long huyết chiến sĩ.”

“À.” Bối Lỗ Mặc cười lạnh một tiếng.

Tất cả mọi người trên khán đài đều im lặng,mở to mắt nhìn kĩ trận thiên tài quyết chiến này như sợ bỏ qua một chi tiết nhỏ nào đó.

"Hô!"

Nháy mắt, Bối Lỗ Mặc biến mất tại chỗ,trên sân đấu sinh ra một trận kình phong.Kình phong quét qua Ốc Đốn,Ốc Đốn đứng tại chỗ không nhúc nhích.

“A?” Ốc Đốn đột nhiên thấy bên trái xuất hiện thân ảnh Bối Lỗ Mặc,đang lúc Ốc Đốn xoay người chuẩn bị công kích thì lại cảm thấy bên phải có một đạo kình phong đánh úp lại,bên phải mới là chân thân của Bối Lỗ Mặc.

Bối Lỗ Mặc cười lạnh nhìn về phía Ốc Đốn,Băng mộng trường kiếm trong tay chém về Ốc Đốn không chút lưu tình.Ốc Đốn đưa lưng về phía hắn,long vĩ giống như một cây roi sắt dài đánh tới

“Ba!” long vĩ mạnh mẽ đánh lên thân kiếm,đánh lên thân thể Bối Lỗ Mặc.

"Oanh!"

Bối Lỗ Mặc giống như bao cát bị đánh bay lên,giữa không trung, Bối Lỗ Mặc xoay người một cách hoa mỹ,cuối cùng nửa quì đáp xuống bên bờ sân đấu.Tất cả người xem nín thở,không dám hô to một tiếng.

"Phốc." Trong miệng Bối Lỗ Mặc phun ra một ngụm máu tươi,nhìn lại vị trí bị long vĩ đánh trúng,quần áo đã bị xé rách,trên ngực mặc dù được đấu khí bảo vệ như đấu khí đã bị đánh tan làm xuất hiện một miệng vết thương có thể thấy rõ,máu tươi đang từ đó chảy ra.

Lúc này Ốc Đốn xoay người,một tia kim quang trong đôi mắt màu đen xoẹt qua, lạnh lùng nhìn Bối Lỗ Mặc .

“Lực lượng thật mạnh.” Bối Lỗ Mặc thấp giọng nói.

Không thể nghi ngờ,đồng cấp bậc chiến sĩ nếu so lực lượng,công kích thì cản bản không phải là đối thủ của Long huyết chiến sĩ.Một cái quất của long vĩ cũng đủ làm Bối Lỗ Mặc trọng thương.

Bố lỗ mặc hoàn toàn hiểu được,vừa rồi cùng Ốc Đốn đấu,hắn không bị Ốc Đốn công kích đến,chỉ là lướt qua,nếu thật sự bị đánh trúng,sợ rằng sẽ không đơn giản như bây giờ.

"Đông!"

Hai chân Ốc Đốn dậm mạnh xuống đất,cho dù sàn đấu đã có ma pháp trận bảo vệ nhưng cũng bị chấn chiến lên,nháy mắt Ốc Đốn đã vượt qua khoảng cách trăm thước,trực tiếp tới trước mặt Bối Lỗ Mặc.

"Hát!"

Chiến đao Đồ Lục mang theo lực lượng vô tận trực tiếp chém xuống,Bối Lỗ Mặc không chút do dự hướng bên cạnh né tránh,cùng lúc bổ ra một đao,cả người Ốc Đốn đều xoay tròn,hai chân xoay tròn cực nhanh như một bánh xe gió,hung hăng đánh về phía Bối Lỗ Mặc. Bối Lỗ Mặc căn bản không dám trực tiếp đỡ mà nhanh chóng lui về phía sau.

“Ba!”

Dù đã nhanh lùi lại nhưng long vĩ đã như chớp đánh tới, Bối Lỗ Mặc vội dùng Băng mộng kiếm đến đỡ.

"Bồng!"

Dù đánh lên Băng mộng kiếm nhưng cỗ xuyên thấu lực vẫn đánh văng Bối Lỗ Mặc ra phía xa xa của sàn đấu,cả người rơi mạnh lên vách khán đài.

“Oanh!” tường đá của khán đài vỡ vụn,đá vụn bay ra thành một trận bụi mù.Tất cả người xem hấp một ngụm khí lạnh,Long huyết chiến sĩ thật sự quá đáng sợ,vì phòng ngự đáng

Cho dù trừu tại băng mộng trên thân kiếm, chính là nọ,vậy cổ đáng sợ đích đánh sâu vào lực như trước tương bố lỗ mặc cả người trừu địa tạp hướng xa xa địa khán thai, khán trên đài đích lập tức né tránh ra, bố lỗ mặc cả người hung hăng địa nện ở khán trên đài.

"Oanh!" Thạch chất khán thai vỡ vụn ra. Đá vụn vẩy ra, một mảnh bụi mù.Tất cả người xem hít một ngụm khí lạnh.Vì sự phòng ngự đáng sợ của lân giáp nên tay,chân,long vĩ đều có thể cùng binh khí của đối phương va chạm.Chiếm ưu thế tuyệt đối!

"A~~~" một tiếng rống giận vang lên.Từ trong bụi mù, Bối Lỗ Mặc vọt đến,song hắn không hướng về Ốc Đốn mà hướng về một bên sân đấu,liên tục điểm ba lần trên mặt đất, Bối Lỗ Mặc đã đến bên kia sân đấu.

" Bối Lỗ Mặc, ngươi phải thua không thể nghi ngờ." Ốc Đốn lạnh lùng nói.

Trên người Bối Lỗ Mặc nhuộm màu máu,nhưng Bối Lỗ Mặc vẫn đứng thẳng như trước, Bối Lỗ Mặc không nhìn Ốc Đốn mà là nhìn trường kiếm trong tay,nói : “Ta vốn nghĩ dựa vào kiếm pháp do mình lĩnh ngộ để đánh bại ngươi,nhưng xem ra bây giờ chỉ có thể dùng kiếm pháp của đại ca dạy ta.”

“Kiếm pháp của đại ca ngươi?”

Hắc Đức Sâm trên khán đài cũng nghe rõ,thầm nghĩ : “Là quang ảnh kiếm của Áo Lợi Duy Á sao?Không biết hắn học được mấy thành bản lĩnh từ đại ca hắn.”

Lâm Lôi phía dưới cũng nhướng mày.

Kiếm pháp của Áo Lợi Duy Á?

“Nhớ kĩ,đánh bại ngươi chính là quang ảnh kiếm!” Bối Lỗ Mặc lạnh lùng nói,đột nhiên Băng mộng kiếm trong tay hắn bao trùm một tầng kiếm quang màu vàng.

"Ông~~"

Quỉ dị là cái bóng của Bối Lỗ Mặc trên chiến đài đột nhiên biến thành hai nhân ảnh,trường kiếm cũng biến thành hai thanh.Sau đó hai nhân ảnh lại biến đổi,hai biến bốn,bốn biến tám…

Quá quỉ dị!

“Tốc độ thật kinh người!” với cảnh giới lĩnh ngộ của Lâm Lôi hôm nay dĩ nhiên cũng nhìn ra được Bối Lỗ Mặc dùng một loại tốc độ kinh người làm ra một màn này.

“Tốc độ này so với tốc độ nhanh nhất ở trạng thái hình người của ta còn nhanh hơn môt chút.” Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Ốc Đốn trịnh trọng nhìn hết thảy,hắn cảm thấy bốn phía đều là thân ảnh Bối Lỗ Mặc. Tốc độ Bối Lỗ Mặc cực nhanh,so với hắn cũng nhanh hơn nhiều,so với trang thái hình người của đại ca mình còn muốn nhanh hơn.

“Ngươi thua rồi.”

Âm thanh lạnh như băng phảng phất từ đông đảo các ảo ảnh đồng thời nói ra,đang lúc Ốc Đốn còn cẩn thận đề phòng,quang ảnh lóe lên, Bối Lỗ Mặc đã đến trước mặt hắn.

"Phốc xích!"

Ốc Đốn căn bản không kịp dùng chiến đao để đỡ,chỉ có thể dùng bả vai đỡ một kiếm này.

"Thương!"

Giống như tiếng kiem chúc đánh vào nhau,Băng mộng kiếm chỉ là lưu lại trên người Ốc Đốn một dấu ấn trắng,mà long vĩ của Ốc Đốn “xoát” một tiếng mạnh mẽ đánh ra.

Nhưng Bối Lỗ Mặc lại biến mất.

Một kích không trúng, lập tức lui về sau.

"Chuyện gì xảy ra?" Ốc đốn kinh hãi,thầm nghĩ : "Hắn vừa rồi sao lại đột nhiên đến trước mặt ta vậy?"

Lâm Lôi phía dưới nhìn qua cũng hiểu được : “Lợi dụng hiệu quả của quang ảnh huyễn tượng,đợi khi kẻ khác không chú ý,dùng bản thể đến gần.Tại lúc đối phương còn chưa phản ứng đến thì đi đến trước mặt đối phương.”

Đối phó với chiêu này,Lâm Lôi hoàn toàn có thể dựa vào cảm ứng đối với phong là có thể dễ dàng xác định chân thân đối phương.

Nhưng Ốc Đốn không có lĩnh ngộ đến như vậy.

“Sao có thể đều là bóng người chứ?” Tám vạn người đang xem đều trợn tròn mắt,cỉ thấy trên sân đấu xuất hiện mười sáu thân ảnh của Bối Lỗ Mặc,khi một đạo ánh sáng vàng chói mắt xẹt qua,thân ảnh của Bối Lỗ Mặc lại xuất hiện ở một vị trí khác.

Số lượng thân ảnh luôn bảo trì mười sáu cái!

Một thân ảnh biến mất thì một cái khác lại xuất hiện tại một vị trí khác,mỗi lần biến ảo đều có ánh sáng vàng lấp lánh.

Quỷ dị.

Ốc Đốn cảm thấy kinh hãi,lại là một tia sáng vàng lấp lánh,Ốc Đốn chỉ cảm thấy hai mắt hoa lên,trường kiếm của Bối Lỗ Mặc cũng đã đến trước mặt. Bối Lỗ Mặc lúc này không công kích vị trí nào khác mà đánh thẳng vào mắt Ốc Đốn.

Kiếm quang màu vàng lóe lên,mũi kiếm đã đến trước mắt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 7: Hạ Trọng Thủ

Phốc!” tay trái bao trùm long lân mạnh mẽ bắt được kiếm của Bối Lỗ Mặc, Bối Lỗ Mặc cũng vô pháp làm cho Băng mộng kiếm tiến thêm một chút.Lòng bàn tay trái của Ốc Đốn đang nắm lấy mũi kiếm.

Sắc mặt Bối Lỗ Mặc biến đổi.

Chạy!

Rút mạnh Băng mộng kiếm ra, Bối Lỗ Mặc dậm mạnh xuống đất,cả người cực nhanh hướng phía sau mà chạy,mà long vĩ của Ốc Đốn cũng hướng thân thể Bối Lỗ Mặc đánh đến.

Nếu Bối Lỗ Mặc phản ứng chậm một chút,tuyệt đối đã bị đánh trúng.

"Hô." Bối Lỗ Mặc đứng bên bờ sàn đấu thở hổn hển,suýt tí nữa long vĩ Ốc Đốn đã đánh trúng hắn.

Bối Lỗ Mặc cũng rất đau đầu,phòng ngự của Ốc Đốn cũng quá đáng sợ,công kích của hắn không cách nào phá vỡ.

“Chỉ có thể dùng một chiêu kia sao?” hiểu biết của Bối Lỗ Mặc đối với quang ảnh kiếm còn rất thấp.Bất quá,dựa theo phương pháp Áo Lợi Duy Á dạy hắn,hắn cũng có thể xuất ra lực công kích đáng sợ của quang ảnh kiếm.

Tất cả mọi người trên đấu võ tràng đều nín thở,tốc độ chiến đấu của cao thủ quá nhanh,đại bộ phận đều không thấy có gì sơ hở.Bọn họ chỉ thấy Bối Lỗ Mặc bỗng nhiên như biến thành mười sáu người.

Nhưng Ốc Đốn giống như một pháo đài kiên cố,vô luận Bối Lỗ Mặc công kích thế nào đều không thể làm bị thương hắn.

“Ngươi không công kích nữa,vậy đến lượt ta .” âm thanh Ốc Đốn vang vọng trong đấu võ tràng,sau đó cả người Ốc Đốn như cơn gió tiến đến.

Bối Lỗ Mặc lập tức chuẩn bị né tránh.

Nhưng thanh Đồ Lục chiến đao tựa hồ đang ‘phiêu phiêu’ kia lại có tốc độ nhanh đến quỉ dị,hướng đầu Bối Lỗ Mặc đánh đến. Bối Lỗ Mặc cực nhanh nằm xuống,đồng thời hai chân đạp mạnh xuống mặt đất.

"Sưu!" Bố lỗ mặc cực nhanh hướng phía sau thối lui.

Mặc dù hắn lui nhanh nhưng Đồ Lục của Ốc Đốn lại nhanh hơn,mắt nhìn sắp bị chém trúng bụng,hai chân Bối Lỗ Mặc lập tức xoay tròn,hướng phía sau quay cuồng.

"Bồng!" Đồ lục chiến đao xoẹt qua sau lưng Bối Lỗ Mặc ,đánh lên mặt đất.

Đồ lục chi nhất đao tuyệt mệnh!

"Bồng!" cả sân đấu đều chấn động,ma pháp trận cũng hỏng mất,sàn đấu vỡ ra.Một màn này làm tất cả mọi người tren khán đài sợ đến ngây người.

Lực phong ngự của sàn đấu này là rất mạnh,nhưng ngay cả ma pháp trận đều đã hỏng mất.

Bối Lỗ Mặc xoay cuồng trên không trung,sau đó đến bên bờ sàn đấu,mà những người xem lúc này đã sợ đến mức không khỏi kinh hô lên.

Bối Lỗ Mặc phẫn nộ hống lên,sắc mặt dữ tợn.

Ốc Đốn đột nhiên lại dậm mạnh lên sàn đấu,nhất thời làm sàn đấu lại qui liệt ra,sau đó cả người Ốc Đốn cực nhanh hướng phía Bối Lỗ Mặc đánh tới, Bối Lỗ Mặc lại vội né tránh.

“A-“ người trên khán đài thấy vậy đều kinh hô.

Sau khi Bối Lỗ Mặc tránh khỏi,sắc mặt trở nên đỏ bừng,mơ hồ có một tia hồng quang phát ra,sau đó sắc mặt lại biến thành màu vàng,hai mắt Bối Lỗ Mặc đỏ lên.

“Bối Lỗ Mặc này muốn làm gì?”

Ốc Đốn không chút sợ hãi,cầm chiến đao Đồ Lục trực tiếp vọt đến muốn cùng Bối Lỗ Mặc cận chiến thêm lần nữa.

Mà những người xem trên chiến đài lúc này cũng vì Ốc Đốn mà hoan hô,đồng thời cũng có không ít người chửi Bối Lỗ Mặc. Hiển nhiên việc né tránh liên tục của Bối Lỗ Mặc làm người xem rất mất hứng. Dựa vào tốc độ lần lượt chạy trốn thì tính là gì chứ? Như vậy còn không bằng nhanh đi nhận thua đi!

Bối Lỗ Mặc lạnh lùng nhìn Ốc Đốn đánh qua,trong đôi mắt màu đỏ có một tia điên cuồng.

Kim quang trên Băng mộng kiếm trong tay hắn bỗng nhiên lại thêm một tia bạch quang.Lâm Lôi ở phía dưới rõ ràng cảm nhận được hơi thở thanh kiếm lại càng trở nên hung hiểm hơn.

"Ông ~~"

Dị biến phát sinh,thân hình Bối Lỗ Mặc lại biến ảo,từng đạo ánh sáng trắng lóe lên,trên chiến đài càng lúc càng xuất hiện nhiều Bối Lỗ Mặc.

“Bối Lỗ Mặc,ngươi chỉ biết chạy trốn sao?” Ốc Đốn đứng tại chỗ nói : “Có bản lãnh thì đến đây.”

Ốc Đốn cũng biết tốc độ của mình không bằng Bối Lỗ Mặc.

“Ốc Đốn,sẽ như ngươi muốn!” tiếng nghiến răng vang lên,chỉ thấy ánh sáng vàng chói mắt lóe lên,một thanh trường kiếm đến trước mặt Ốc Đốn.

Ốc đốn chấn động.

Tốc độ lúc này so với trước kia còn nhanh hơn.

"Hát!"Ốc Đốn lại một lần nữa dùng tay trái bắt kiếm,vẫn dùng lòng bàn tay như trước,nhưng lúc này …

"Phốc xích!"

Băng mộng kiếm với kim bạch quang mang lưu chuyển bên ngoài trực tiếp đâm xuyên lòng bàn tay Ốc Đốn,sau đó dùng tốc độ kinh người đâm vào lân giáp trên ngực Ốc Đốn.

Kim bạch quang mang quỉ dị lưu chuyển,Băng mộng kiếm một lần nữa đâm xuyên lân giáp Ốc Đốn.

Nói thong thả nhưng thực tế chỉ trong nháy mắt,Băng mộng kiếm liên tục đâm thủng lòng bàn tay,sau đó lại đâm vào ngực Ốc Đốn.Ốc Đốn cũng phản ứng cực nhanh

“Cút!” đùi phải Ốc Đốn hung hăng đá về phía Bối Lỗ Mặc.

Bối Lỗ Mặc đã sớm có chuẩn bị,bạt mạnh trường kiếm,đâm vào khó nhưng rút ra thì dễ hơn nhiều. Bối Lỗ Mặc né được một cước nhưng không thể né khỏi long vĩ Ốc Đốn.Ốc Đốn cùng long vĩ đồng thời công kích.

"Ba!" long vĩ đánh đến, Bối Lỗ Mặc tránh không khỏi,chỉ có thể dùng tay trái để đỡ,đồng thời mượn lực hướng về bên trái né tránh.

"Bồng!"

Dù có đấu khí bảo vệ nhưng cánh tay tránh bị đánh của Bối Lỗ Mặc cũng bị vặn vẹo,cả người Bối Lỗ Mặc bị đánh bay lên.

Ốc Đốn cũng té trên mặt đất,máu tươi trong ngực không ngừng phun ra.

"Đại cá tử!"

Ni na kinh hô.

Thương thế Ốc Đốn rất nặng,Ốc Đốn mặt dù đã né qua chỗ yếu hại nhưng vẫn bị thương phế bộ. Ốc Đốn bây giờ ngay cả ho đều cảm thấy đau đến co quắp lại.

Bối Lỗ Mặc quay cuồng trên mặt đất,sau đó đứng lên.

Cánh tay trái của hắn đã bị đoạn,nhưng hắn vẫn còn lực chiến đấu.Mà Ốc Đốn lúc này đã không thể động,một khi hoạt động mạnh sẽ càng bị thương nghiêm trọng,thậm chí mất mạng.

"Ha ha ……"

Bố lỗ mặc cười lạnh,đến lúc này có thể nói Bối Lỗ Mặc đã thắng,nhưng lúc này Bối Lỗ Mặc vẫn hướng Ốc Đốn đánh tới,Băng mộng kiếm chém xuông không chút lưu tình.

Cùng lúc với hành động của Bối Lỗ Mặc,một đạo nhân ảnh cũng động.

“Cút!” một tiếng gầm vang lên,tám vạn người xem chỉ thấy một trận cuồng phong,sau đó là vô số bóng kiếm màu tím đồng thời đâm về thân thể Bối Lỗ Mặc.

Bối Lỗ Mặc lập tức liều mạng vận đấu khí hình thành lồng đấu khí.Hắn không dám ngạnh kháng mà dựa vào lực đâm đến lồng đấu khí mà lui về phía sau,nhưng dù như thế hắn vẫn trúng hơn mười đạo kiếm ảnh.

Máu tươi không ngừng tuôn ra.

May là hắn lùi nhanh,nếu dám ngạnh kháng chốc lát,kiếm của Lâm lôi đã đâm thủng thân thể hắn.Bây giờ bất quá chỉ bị thương da thịt.

"Ốc đốn, thế nào?" Lâm lôi không quan tâm đến Bối Lỗ Mặc ,lập tức cẩn thận kiểm tra thương thế Ốc Đốn.

“Đệ không có chuyện gì.” Ốc Đốn nói.

Sắc mặt Lâm Lôi biến đổi,phế bộ chính là chỗ yếu hại,nếu bị thương nghiêm trọng sẽ mất mạng. Bối Lỗ Mặc xem như đã thắng nhưng vẫn ra tay hạ trọng thủ.

“Mời vị mang trường kiếm màu tím kia lui xuống trước.Cuộc chiến của hai người bọn họ,người khác không thể can thiệp.” một âm thanh lạnh lùng vang lên,chính là của Khải Ni Ân tiên sinh

Lâm lôi quay đầu nhìn về phía hắn.

Chẳng lẽ hắn không nhìn ra Ốc Đốn đã thua sao?

“Ta thay đệ đệ ta nhận thua.” Lâm lôi lớn tiếng nói.Thua thì thua,cái gì cũng không thể quan trọng hơn tính mạng Ốc Đốn.

Môt cường giả thua trong tỷ thí là rất bình thường,chỉ cần có thể hấp thu bài học thất bại mới có thể tiến bộ.

« Không thể ! »

Khải Ni Ân lạnh nhạt nói : « Dựa theo qui củ quyết chiến,trừ phi một bên trực tiếp nhận thua,nếu không phải đánh đến phút cuối.Mà bây giờ Ốc Đốn vẫn chưa nhận thua,cuộc chiến vẫn chưa thể chấm dứt. »

Bối Lỗ Mặc lúc này cũng đã đứng lên.

Mặc dù hắn thoạt nhìn có vẻ bị thương nặng nhưng kiếm của Lâm Lôi cũng không làm hắn bị thương ở những chỗ yếu hại,hắn vẫn còn lực chiến đấu.

« Ngươi là đại ca Ốc Đốn ? Bất quá mời ngươi đi xuống để ta và Ốc Đốn tiếp tục. » Bối Lỗ Mặc trực tiếp nói.

Ốc Đốn bây giờ đã bị thương phế bộ,nói chuyện cũng phải nhỏ giọng,nếu quá dùng sức có thể ảnh hưởng đến thương thế.Ốc Đốn mở miệng cố gắng nói : « Ta…ta… »

Nhìn đệ đệ của mình thống khổ,mồ hôi trên trán chảy ròng ròng,Lâm lôi không khỏi cảm thấy đau lòng : « Ốc Đốn,đừng nói nữa, đừng nói nữa. » Lâm lôi không cho Ốc Đốn nói.

« Vị tiên sinh kia,mời ngươi đi xuống chiến thai. » Khải Ni Ân lại cao giọng nói.

« Con mẹ ngươi,câm miệng lại cho ta !!! » Lâm lôi một bụng đầy lửa giận,phẫn nộ quát.

Cả đấu trường im lặng,cả Khải Ni Ân cũng ngây người.Hắn ... hắn cũng có thể bị mắng sao ?

Hắn đường đường là Vũ thần thân truyền đệ tử,lại là một thánh vực cường giả,vậy mà cũng bị mắng ?

Hơn nữa còn là ở giữa đấu võ trường,dưới con mắt của tám vạn người,hắn bị mắng !!!

Khải Ni Ân đứng chết trân.

« Sưu. » Khải Ni Ân trực tiếp phi lên phía trên chiến thai,lạnh lùng nhìn Lâm Lôi : « Ngươi là cái loại gì mà dám không biết tôn ti như thế chứ ! »

Khải Ni Ân là thánh vực cường giả,lại là Vũ thần thân truyền đệ tử,ai dám bất kính với hắn ?

Ngay cả bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm cũng dùng lễ đối hắn,nhưng hôm nay trước mặt nhiều người lại bị một tên không biết từ đâu chui ra mắng.

« Ba Khắc,các ngươi dìu Ốc Đốn xuống. » Lâm Lôi lạnh lẽo liếc mắt nhìn Khải Ni Ân.

Ba Khắc năm huynh đệ trực tiếp lên chiến thai.

"Đông!" "Đông!" "Đông!"……búa lớn trên lưng năm huynh đệ bọn họ làm cả chiến thai đều phát ra tiếng vang rung lên.

Trên khán đài hoàn toàn yên tĩnh.

Năm huynh đệ Ba Khắc phi thường cẩn thận đỡ Ốc Đốn xuống,lúc đi xuống,năm người Ba Khắc còn hung ác liếc Khải Ni Ân một cái.

“Mẹ kiếp,hắn tưởng mình là ai chứ?” Cái Tỳ thấp giọng mắng một câu.

Khải Ni Ân không khỏi tức giận nhìn về Cái Tỳ,nhưng lúc này,thân thể Lâm Lôi cũng sinh ra biến hóa khiến mọi người sợ hãi.Long lân màu đen nhanh chóng hiện ra,trán,lưng đều mọc ra tiêm thứ(*),long vĩ màu đen cũng đang hoạt động.

“A!” tất cả người trên khán đài đều kinh hô.

“Đây cũng là Long huyết chiến sĩ?” Hắc Đức Sâm cũng rất kinh ngạc,Lâm lôi biến thân so với Ốc Đốn dữ tợn hơn nhiều,đặc biệt là những cây tiêm thứ liên tiếp sau lưng.

Lâm Lôi ngẩng đầu lên,đôi mắt màu vàng lợt không chút cảm tình lạnh lẽo nhìn Khải Ni Ân.

Lâm Lôi hôm nay cũng cực kì giận dữ,tình huống của đệ đệ mình chẳng lẽ cao thủ nhu hắn không nhận ra ?Cao thủ như Khải Ni Ân dám chắc nhìn ra đệ đệ mình đã thua,Kiều An bệ hạ,Hắc Đức Sâm bên cạnh cũng không lên tiếng ngăn cản Lâm Lôi,nhưng Khải Ni Ân lại như vậy,rõ ràng là thiên vị đệ đệ hắn.

Khải Ni Ân lúc này cũng bắt đầu cảnh giác.

Hắn phát hiện người trước mắt đối với hắn có uy hiếp.

"Long huyết chiến sĩ?" Khải Ni Ân lăng không huyền phù, nghiêm túc nói.

Lâm Lôi cũng huyền phù lên,đồng dạng lăng không mà đứng,lạnh lẽo nhìn Khải Ni Ân.Thấy Lâm Lôi huyền phù,cả khán đài trở nên sôi trào.

Lão trời già ạ,cũng là thánh vực cường giả !

Hai thánh vực cường giả quyết đấu,thật sự quá làm cho người ta kích thích.

Hai thánh vực cường giả lăng không giằng co !

« Ta đã nói,đệ đệ ta nhận thua,nhưng ngươi lại để đệ đệ ta tiếp tục. » âm thanh Lâm Lôi lạnh lẽo như đến từ Cửu U địa ngục.

« Sư huynh ta nói để đệ đệ ngươi nhận thua,không phải để đệ đệ ngươi tiếp tục,hắn không chịu nhận thua thì trách ai được chứ ! » Bối Lỗ Mặc bên cạnh giải thích.

« Cút xuống cho ta ! » Lâm lôi gầm lên một tiếng,thân hình chớp động.Khải Ni Ân sao có thể đứng nhìn,hắn lập tức xuất ra một thanh trường côn kim hắc.

« Cút ! »

Lâm Lôi nháy mắt giống như mặt trời,vô số bóng kiếm màu tím bắn ra bốn phía,trong nháy mắt,ngàn vạn bóng kiếm đâm trúng Khải Ni Ân.

Phong chi áo nghĩa - phong ba động!

Khải Ni Ân cản bản không kịp ngăn cản,lồng khí bên ngoài thân cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã nổ mạnh.Đối diện tử vong,Khải Ni Ân hoảng sợ cực nhanh phi lui,dù như thế vẫn bị Tử huyết nhuyễn kiếm đâm trúng.

Khải Ni Ân rơi xuống bên cạnh chiến thai,trường bào đã bị máu nhiễm hồng,chật vật không chịu nổi.

Khải ni ân hoảng sợ nhìn lâm lôi.

Căn bản không phải cùng một cấp bậc !

Lâm Lôi tuyệt đối có thánh vực đỉnh thực lực!

Đường đường thánh vực cường giả,Vũ thần thẫn truyền đệ tử cũng bị một chiêu bức thành như vậy.

“Bối Lỗ Mặc!” đến khi Lâm Lôi nhìn về phía Bối Lỗ Mặc thì thấy Bối Lỗ Mặc lúc nãy vẫn còn hô hào đã sớm chạy xuống đài,đến gần chỗ Hắc Đức Sâm.

Cả bầu trời chiến thai,chỉ có một mình Lâm Lôi như ác ma đến từ địa ngục,trên tay cầm Tử huyết nhuyễn kiếm đang nhỏ máu.

Tám vạn người đấu võ trường im lặng!

(*): một loại gai nhọn thường là dọc theo sống lưng,giống như cá sấu hay khủng long…^^!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 8: Thiên Tài Kiếm Thánh

Một chiêu liền đánh bại thánh vực cao thủ, Vũ thần thân truyện đệ tử, hơn nữa khi Lâm lôi biến thân, làm mọi người cảm thấy mạnh mẽ rung động, tám vạn người dĩ nhiên, cũng không ai lên tiếng.

Tử tịch, yên tĩnh đáng sợ!

Bố lỗ mặc hoảng sợ nhìn Lâm lôi đang đứng trên không, mà này lúc, khi tròng mắt màu vàng lợt vô cảm của Lâm lôi lạnh lùng nhìn chằm chằm vào hắn, Bố lỗ mặc cảm giác chính mình bất cứ lúc nào cũng có thế bị giết chết, cực kỳ sợ hãi, khiến cho hắn chỉ có thể chạy đến gần vị trí của bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm'.

Tĩnh lặng,trong lúc nhất thời không ai mở miệng nói chuyện.

"Ba!" một giọt máu từ tử huyết nhuyễn kiếm dơi xuống trên chiến đài, vỡ vụn ra. Thanh âm thanh thúy thanh âm trước đó chưa từng có, vang vọng lên.

Giọt máu này là của Khải ni ân.

Khải ni ân chật vật đứng ở bên bờ chiến đài, hắn khống chế cơ thể cùng với đấu khí phong bế lại vết thương, đình chỉ chảy máu. chỉ là hắn cũng không dám cùng Lâm lôi giao thủ nữa.

Hắn là thánh vực cao thủ nhưng bất quá chỉ là thánh vực trung giai cảnh giới mà thôi, so với Lâm lôi kém nhiều lắm.

"Lâm lôi đại sư." lúc này Kiều an bệ hạ lên tiếng, thanh âm của hắn có vẻ đột ngột, cơ hồ hơn phân nửa mọi người đều nhìn về phía hắn. Bất quá Kiều an bệ hạ vẻ mặt vẫn tươi cười như trước,"mặc dù biết ngươi cũng là một vị lợi hại chiến sĩ, nhưng không nghĩ tới, ngươi tại đấu khí, không kém chút nào so với thạch điêu."

Kiều an bệ hạ nói, rõ ràng lấy lại hào khí.

Lâm lôi vừa rồ bộ dáng bạo ngược, ngay cả tám vạn người xem cũng không ai dám thở mạnh. mà bây giờ Kiều an bệ hạ vừa dứt lời, cả đấu vũ trưởng liền vang lên thanh âm nghị luận rôm dả.

"Lâm lôi đại sư? A. chẳng lẻ hắn chính là trong thạch điêu giới trẻ tuổi nhất điêu khắc tông sư?"

"Là Lâm lôi đại sư tại thần thánh đồng minh, nghe nói Ốc đốn bá tước năm đó cũng là từ thần thánh đồng minh tới, Long huyết chiến sĩ, thật là lợi hại!"

"Lâm lôi đại sư khi mới mười sáu tuổi, đã điêu khắc ra 'Thạch Điêu Mộng Tỉnh', bây giờ mới qua mười một năm. Hai mươi bảy tuổi đã là thánh vực cao thủ, vậy không phải so với Áo lợi duy á đại nhần còn nhanh hơn?"

vô số lời nói không ngừng vang lên, đột ngột toát ra Lâm lôi, hắn thân phận là điêu khắc đại sư. rất nhiều người ái mộ thạch điêu đều rõ ràng .

Nhưng là một người có thể so với Phổ lỗ khắc tư đại sư.

mà bây giờ, vị…này tuổi trẻ đại sư, mới hai mươi mấy tuổi đại sư, dĩ nhiên, cũng nhất chiêu đánh bại được Vũ thần thân truyện đệ tử, thánh vực cao thủ!

Không ít người đưa hắn so với Áo lợi duy á.

Cùng Áo lợi duy á so sánh Lâm lôi tuổi còn trẻ hơn.

"Lâm lôi tiểu huynh đệ, ngươi vừa rồi một chiêu hẳn là lĩnh ngộ phong nguyên tố pháp tắc sáng tạo ra sao?" Bình tĩch 'Bàn Thạch Kiếm Thánh' Hắc đức sâm lãng thanh nói.

Hắc đức sâm mở miệng. Đấu vũ trương lập tức an tĩnh, mọi người đều muốn nghe bàn thạch kiếm thánh nói gì với vừa mới toát ra thiên tài nhân vật Lâm lôi.

"đúng vậy, Hắc đức sâm tiên sinh." thanh âm đạm mạc từ Lâm lôi trong miệng vang lên.

"xin hỏi, chiêu này tên gọi là gì?" 'Bàn Thạch Kiếm Thánh' hắc đức sâm kỳ thật, chính là một người theo đuổi thần cấp bực, đối với hắn thánh vực cao thủ ảo diệu, Hắc đức sâm cũng muốn tham khảo. nói không chừng hắn trong lúc nhất thời sẽ có thể đột phá.

"chiêu này, gọi là 'Phong ba Động'." Lâm lôi cũng không giấu diếm.

Muốn học lợi hại chiêu số, đó là phải đối với nguyên tố pháp tắc giải thích. không hiểu được, cho dù người khác giảng giải rõ ràng, cũng không học được.

Lăng không đứng địa lâm lôi liếc về phía Khải ni ân, lạnh nhạt đạo: "ngươi là Khải ni ân, đúng không?"

Khải ni ân ngay từ đầu cho rằng Lâm lôi không đạt thánh vực. Lâm lôi kích hắn, hắn tự nhiên giận dữ. Nhừn là bây giờ Lâm lôi so với hắn mạnh hơn.

Mặc dù đáy lòng còn có chút tức giận, nhưng Khải ni ân đã đạt Lâm lôi cùng vị trí với hắn.

"đúng vậy." Khải ni ân gật đầu.

"Khải ni ân tiên sinh, với của ngươi tu vi, đối với ta đệ đệ thương thế hẳn là thấy rất rõ ràng, nếu rõ ràng, không nên nói ra lời vừa nãy. Nhớ kỹ, làm trọng tài, ít nhất phải có một chút công chính, chúng ta đã nhận thua, các ngươi không nên quá phận!"

Lâm lôi lãnh thanh nói, liền hướng phía dưới chính chỗ cũ bay về, Lâm lôi trong lòng lo lắng thương thế của đệ đệ mình.

Khải ni ân bị Lâm lôi giáo huấn như vậy, cũng cảm thấy căm tức.

Nhưng là hắn biết mình không có đạo lý, vừa rồi đối phương đã nhận thua, hắn còn làm như vậy, thật là quá phận.

"Ốc đốn, ngươi không sao chứ?" Lâm lôi khôi phục người bình thường hình thái, bay đến bên cạnh đệ đệ, quỳ một chân trước mặt đệ đệ, lo lắng nói.

giờ phút này không ít người vây quanh chỗ này, ngay cả Ni na cũng không để ý hết thảy chạy tới nơi này.

"Lâm lôi đại nhân." bên cạnh một gã quang hệ ma pháp sư cười nói, "xin yên tâm, ta đã thi triển trị liệu ma pháp, Ốc đốn đại nhân thương thế đã khôi phục hơn nửa, với Ốc đốn đại nhân năng lực khôi phục, mười ngày, nửa tháng là tốt rồi."

"đại ca, ta khoẻ hơn rồi." Ốc đốn giờ phút này cũng đã có thể dễ dàng mở miệng nói chuyện.

Lâm lôi lúc này mới yên tâm.

Đồng thời cũng có chút hài lòng đấu vũ trường chuẩn bị, quang hệ ma pháp sư năng lực trị liệu Lâm lôi rất rõ ràng, bình thường sơ cấp ma pháp sư, chỉ trị liệu được da thịt ngoại thương. Đối với trong cơ thể nội thương, hoặc là gẫy xương khớp, cũng cần phải tương đối lợi hại đích quang hệ ma pháp sư mới có thể làm được.

Đương nhiên, cực mạnh quang hệ ma pháp sư.

Thậm chí chỉ cần không chết là có thể trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục. Tỷ như Lâm lôi tại quang minh thần điện tiếp nhận 'Thần Đích Ân Sủng' đạo tín ngưỡng lực có một chút trị liệu hiệu quả, lúc ấy Lâm lôi toàn thân gân cốt cơ hồ đứt đoạn mà trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục.

Loại…này chữa trị năng lực, quả thực đáng sợ.

"các vị!"

Lúc này chủ trì trận đấu, ngân phát lão giả cũng đăng thượng chiến đài, hắn trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười, "hôm nay trận đại chiến mọi người đều cũng cực kỳ hưng phấn, kích động. ha ha, làm cho đấu vũ đài sau một trận đều đã bị phá huỷ."

Tám vạn người xem nhìn vỡ ra nhiêu góc, cũng đều nở nụ cười.

Hôm nay được xem cuộc chiến, thật là đáng giá trong đời bọn họ.

Chẳng những thấy hai đại tuyệt thế thiên tài luận võ. Thậm chí còn thấy được ca ca của Ốc đôn 'Lâm Lôi' đáng sợ thực lực. Nhất chiêu đánh bại Khải ni ân.

Lâm lôi cùng Khải ni ân giao thủ trong thời gian ngắn, nhưng là so với trường chiến đấu của Ốc đôn cao hơn nhiều. Dù sao là thánh vực cao thủ chiến đấu. rất nhiều người cả đời đều không được nhìn thấy hai người thánh vực cao thủ giao chiến.

"mà hôm nay kết quả trận đấu, mọi người cũng không có gì nghi vấn, ta tuyên bố -" ngân phát lão giả nói, đột nhiên hắn lẳng lặng nhìn về phía xa trên bầu trời.

chẳng những hắn, tại trên tịch đài này mọi người trên đài cũng chú ý tới phương xa trên bầu trời một đạo quang mang, cực nhanh phóng tới.

cơ hồ trong nháy mắt, đạo quang mang đã tới bên trong đấu vũ trường.

"Thánh vực!"

cả đấu vũ trường lại bắt đầu kích động, lại là một gã thánh vực cao thủ đến.

Hắn mặc áo vải mộc mạc, khuôn mặt đạm mạc. Chỉ là vậy ánh mắt lại sáng như ngọc, tóc hắn màu đen, màu trắng tóc dài đan xen nhau, nhưng nếu nhìn khuôn mặt thì thấy hắn còn rất trẻ.

"Hắn là ai?"

"không nhận ra a, tóc hoa dâm, là vị nào ?"

Nhìn trên đài mọi thanh không ngừng vang lên, hiển nhiên rất nhiều người đều không thể nhận ra vừa bay tới vị này thánh vực cao thủ là ai. Dù sao một ít nổi danh thánh vực cao thủ, không ít người đều đã gặp qua.

Người tuổi trẻ tóc hoa dâm, bay về phía Bố lỗ mặc.

"Nhị đệ, chuyện gì xảy ra?" tóc hoa dâm người tuổi trẻ lên tiếng nói.

"đại ca!" Bố lỗ mặc thanh âm kinh hãi vang lên.

Lúc này xưng hô nhất thời làm cho cả đấu vũ trường đều nổ tung ra. Người tóc hoa dâm, mặc áo vải dĩ nhiên là thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á'!

"Áo lợi duy á, không đúng a, Áo lợi duy á tóc màu đen, hơn nữa hắn cũng thích mặc màu trắng trường bào."

"Áo lợi duy á. Cở nào chói mắt, như thế nào lại biến thành như vậy?"

"Ta xem, đúng là Áo lợi duy á. Lần trước Áo lợi duy á đại nhân cùng Đế long đại nhân giao chiến ta thấy rất giống nhau, chỉ là mầu tóc bất đồng, hình như khí chất cũng thay đổi."

Đúng, khí chất bất đồng, không giống.

Cũng khó trách đấu vũ trường tám vạn người ngay từ đầu không nhận ra, lúc đầu Áo lợi duy á giống như lợi kiếm rút ra khỏi vỏ khí thế kinh người. hơn nữa thường mặc mầu trắng trường bào.

Dung mạo dĩnh đạc, khí thế sắc bén, khiến cho Áo lợi duy á tại đế đô phi thường nổi danh.

Nhưng hôm nay Áo lợi duy á. Cùng quá khứ biến hóa quá rất lớn.

hôm nay Áo lợi duy á, một chút sắc bén khí thế chưa từng lộ ra, tóc hoa dâm khiến cho hắn có một chút tang thương, mặc áo vải, trước đó chưa từng có.

"hắn chính là Áo lợi duy á?" Lâm lôi cũng nhìn về phía Áo lợi duy á.

Bên cạnh Da lỗ gật đầu nói "Đúng, căn cứ thương hội tình báo, Áo lợi duy á đạt tới thánh vực sau vài năm, chu du các đại đế quốc tiến hành khổ tu, căn cứ tình báo, hắn đã đánh bại không ít thánh vực cao thủ."

Lâm lôi có chút gật đầu.

Nhìn Áo lợi duy á một cái, Lâm lôi có một loại cảm giác - trước mắt Áo lợi duy á tuyệt đối là một người siêu cấp đáng sợ, so với qoang minh giáo đình Thi đặc lặc, không kém một tia.

"hắn sẽ không vì đệ đệ xuất chiến chứ?" Lâm lôi lúc này mặc niệm ma pháp chú ngữ.

Áo lợi duy á danh tiếng, có như vậy danh tiếng, Áo lợi duy á thực lực tuyệt đối không thể xem nhẹ, Lâm lôi cũng không dám quá mức đại ý, khinh thường.

Một trận gió nhẹ tại Lâm lôi thân thể chung quanh sinh ra.

Phong hệ cửu cấp ma pháp - phong ảnh thuật!

Áo lợi duy á nghe đệ đệ nói lại vừa rồi trận đấu, Bố lỗ mặc cũng thêm chút mắm muối "đại ca, Lâm lôi ỷ vào thực lực cường, nếu không phải có sư huynh hỗ trợ, ta sợ rằng ......"

Áo lợi duy á nhướng mày.

A kỳ tác luân gia tộc, kỳ thật, thật ra là một cái rất bình thường bình dân gia tộc, bọn họ huynh đệ cha mẹ chết sớm, hoàn toàn bằng Áo lợi duy á bảo vệ Bố lỗ mặc.

Bố lỗ mặc, là Áo lợi duy á duy nhất người thân, hai huynh đệ cảm tình cũng cực kỳ sâu đậm.

"Khải ni ân." Áo lợi duy á nhìn về phía Khải ni ân cách đó không xa, "cám ơn ngươi, viện thủ chi ân, ta Áo lợi duy á sẽ nhớ kỹ trong lòng."

Khải ni ân liền nói: "Áo lợi duy á, không cần, Bố lỗ mặc là ta sư đệ, ta sẽ không thể không quan tâm."

Áo lợi duy á mỉm cười với Khải ni ân, rồi sau đó lạnh lùng nhìn đệ đệ, trách mắng: "Nhị đệ, ta đã sớm nhắc nhở ngươi không được, tới sanh tử thời khắc, không nên, sử dụng cấm chiêu, ngươi hôm nay tu vi xa xa không đủ dùng. Cố dụng này nhất chiêu, có biết bao nhiêu thương tổn không? so với gẩy tay con nghiêm trọng hơn!"

Bố lỗ mặc cúi đầu.

Vì thắng Ốc đốn, cuối cùng hắn phải thi triển cấm chiêu, thương tổn do cấm chiêu ngây ra trị liệu ma pháp sở không có khả năng chữa trị. Lúc đầu Áo lợi duy á dậy cho hắn chiêu này, cũng là để cho hắn tại sanh tử thời khắc mới sử dụng.

"đại ca, xin lỗi." Bố lỗ mặc biết Áo lợi duy á là vì hắn lo lắng.

Áo lợi duy á lắc đầu thở dài, lập tức quay đầu nhìn về phía Lâm lôi, đôi mắt bình tĩnh, yên lặng như biển sâu đột nhiên xuất hiện một đạo lệ mang, Áo lợi duy á trực tiếp bay lên.

"Áo lợi duy á, chờ một chút." Kiều an bệ hạ biết chuyện không tốt, lập tức lên tiếng nói.

"bệ hạ, ý đồ giết ta đệ đệ, ta sẽ không bỏ qua. Chuyện này bệ hạ ngươi tốt nhất là không cần lo." Áo lợi duy á không để cho Kiều an bệ hạ chút nào mặt mũi.

Kiều an bệ hạ cũng không nói thêm, tính cách Áo lợi duy á, hắn cũng rất rõ ràng.

Nhưng là vô luận Lâm lôi hay là Áo lợi duy á, đều là đế quốc trọng yếu nhân vật, hắn cũng không muốn hai người, thiên tài tranh đấu.

Áo lợi duy á lăng không mà đứng, trường bào phấp phới bay, lăng không lạnh lùng nhìn về phía Lâm lôi "Lâm lôi, đi ra!" tiếng quát chợt vang lên, như sấm vang vọng cả đấu vũ trừơng, qoanh quẩn không ngừng tại vũ trường.

"đi ra!" "đi ra!" "đi ra!"……

Cả đấu vũ tràng mọi người hoàn toàn giật mình, lão thiên già. Lúc này đây đang xem cuộc chiến này mới thật sự đáng giá. Lúc trước chứng kiến hai tràng đấu, bây giờ lại tựa hồ còn có thể thấy, một hồi kịch liệt đặc sắc hơn.

Ánh mắt tám vạn người xem đều nhìn về phía Lâm lôi.

P/s . mệt quá:4:

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 9: Lâm Lôi Chiến Áo Lợi Duy Á

Lâm Lôi,đến!"

Áo Lợi Duy Á quát lớn,âm thanh vang vọng giữa đấu võ trường.Lúc này Lâm Lôi như không nghe thấy gì,vẫn nửa quì bên cạnh đệ đệ mình như trước,cùng đệ đệ nói chuyện.

Áo Lợi Duy Á đứng giữa không trung không khỏi nhíu mày.

“Lâm Lôi đại sư đang làm gì vậy,chẳng lẽ không nghe thấy sao?”

“Không có khả năng không nghe,hay là hắn sợ Áo Lợi Duy Á rồi?”

Lâm Lôi sau khi đã nói chuyện với đệ đệ xong thì đứng lên,xoay người nhìn về Áo Lợi Duy Á,trong chốc lát ....

Một người dưới mặt đất,một người ở không trung nhìn nhau !

Ánh mắt hai người phảng phất như đang giao chiến giữa không trung.

“Áo Lợi Duy Á.” trên mặt Lâm Lôi hiện lên nụ cười,lạnh nhạt nói : « Ta từ khi tiến vào Áo Bố Lai Ân đế quốc cũng thường xuyên nghe được mọi người nhắc đến thiên tài kiếm thánh ngươi.Nói thật,bốn mươi tuổi mới bước vào thánh vực,ta không hiểu ngươi thiên tài chỗ nào!”

Áo Lợi Duy Á cau mày.

Một câu bao hàm hỏa dược của Lâm Lôi làm tám vạn người xem hưng phấn,trời ạ,hai đại thiên tài rõ ràng là đang khiêu khích đối phương.

Cuộc chiến của Ốc Đốn – Bối Lỗ Mặc cùng Lâm Lôi - Áo Lợi Duy Á rõ ràng là hai đẳng cấp khác nhau. Ca ca bọn họ đối chiến tuyệt đối cũng là hai đại thiên tài đỉnh nhất của Ngọc Lan đại lục đối chiến.

Trận đại chiến này đã sắp bắt đầu !

Lâm Lôi nhoáng lên,trực tiếp bay lên chiến thai,đến khi Lâm Lôi bay lên chiến thai thì tàn ảnh phía dưới mới từ từ tiêu tán.

Tốc độ đáng sợ !

“Xuy xuy!” Long lân màu đen nhanh chóng bao trùm toàn thân Lâm Lôi,tiêm thứ dữ tợn đâm ra.Một cái long vĩ màu đen phản xạ quang mang u lãnh.

Cả người Lâm Lôi cũng huyền phù lên,đôi mắt màu vàng lợt nhìn chằm chằm đối phương.

Lần đầu nhìn thấy biến thân đáng sợ như vậy,cho dù là tĩnh táo như Áo Lợi Duy Á cũng xẹt qua một tia kinh ngạc trong mắt,nhưng cũng lập tức khôi phục bình tĩnh.

"Thánh vực long huyết chiến sĩ?" Áo Lợi Duy Á nhìn lâm lôi, trên người bộc phát chiến ý đáng sợ :”Dưới tình huống không biến thân đạt thánh vực mới là Long huyết chiến sĩ cực mạnh. Đáng tiếc,đáng tiếc ….”

Áo Lợi Duy Á thật sự rất muốn cùng Long huyết chiến sĩ đỉnh trong truyền thuyết đấu một trận.

“Áo Lợi Duy Á,làm người phải tự biết chính mình !” âm thanh lạnh lùng của Lâm Lôi vang vọng trong võ trường : “Ngươi có thể so với chung cực chiến sĩ sao?”

Hai đại thiên tài giằng co giữa không trung,tất cả người xem đều nín thở,chăm chú quan sát trận đại chiến chưa từng có từ trước đến giờ.

"Lâm lôi!"

Áo Lợi Duy Á đưa tay phải ra sau lưng.Sau lưng Áo Lợi Duy Á đeo hai thanh trường kiếm,một thanh bán trong suốt như băng,thanh kia là màu ngăm đen.

“Đối phó ngươi chỉ cần sử dũng Quang ảnh kiếm là đủ !” Áo Lợi Duy Á rút thanh kiếm trong bán suốt như băng ra.Thanh kiếm này cũng giống thanh của Bối Lỗ Mặc,cũng là Băng mộng kiếm.

Lâm Lôi lật tay,trong tay liền xuất hiện Tử huyết nhuyễn kiếm.

“Bớt nói nhảm đi. Có thực lực cứ đến,không cần nói nhiều!” Lâm Lôi không chút để ý sự huênh hoang của Áo Lợi Duy Á.

Trong mắt Áo Lợi Duy Á có một tia tự tin,nhìn Bặng mộng kiếm trong tay,lẩm bẩm : “Lúc ta mới bước vào thánh vực,sau khi đánh bại Đế Long thì chu du các nước,gặp được mười tám thánh vực cường giả,chiến là thắng.Đáng tiếc,mấy thánh vực cường giả gặp qua cũng không có ai có tốc độ hơn ta.”

Tám vạn người xem không khỏi cảm thấy áp lực mà kinh hô.

Ai cũng không biết Áo Lợi Duy Á đã từng chiến đấu với mười tám thánh vực cường giả. Áo Lợi Duy Á nhìn về Lâm Lôi,trong mắt mang theo vẻ tự tin : “Tốc độ nếu không thể so với ta chắc chắn sẽ bại.” mặt ngoài của Băng mông kiếm trong tay Áo Lợi Duy Á sáng lên,lưu chuyển vầng bạch sắc quang mang .

Một màn này làm Lâm Lôi cũng chú ý cẩn thận hơn.

Lâm Lôi vẫn nhớ rõ,lúc Bối Lỗ Mặc dùng Quang ảnh kiếm,trên thân kiếm chỉ là lưu chuyển kim sắc quang mang,sau này Bối Lỗ Mặc sư dụng cấm chiêu gì đó mới làm trên thân kiếm xuất hiện một tia màu trắng.

Mặc dù chỉ là một tia nhưng uy lực cũng tăng lên mấy chục lần.

Vốn không thể làm thương tổn Ốc Đốn nhưng sau đó lại có thể xuyên thủng bàn tay Ốc Đốn,lại đâm xuyên qua lân giáp phòng ngự,mà kiếm của Bối Lỗ Mặc cũng chỉ có một tia.

Áo Lợi Duy Á thì sao? Thuần túy màu trắng !

“Uy lực so với công kích liều mạng của Bối Lỗ Mặc sợ rằng còn mạnh hơn nhiều.”

“Lâm Lôi,thiên tài ngươi xem ra hôm nay phải mất mạng.” Áo Lợi Duy Á lạnh nhạt nói,sau đó bạch sắc quang mang không ngừng sáng lên.

Mỗi một đạo bạch sắc quang mang sáng lên,trên bầu trời lại thêm một thân ảnh của Áo Lợi Duy Á.Tần suất sáng lên rõ ràng vượt xa Bối Lỗ Mặc,cơ hồ chỉ trong nháy mắt,cả bầu trời xuất hiện một trăm lẻ tám thân ảnh Áo Lợi Duy Á.

Mọi người choáng váng.

“Lão tam.” Da lỗ,Lôi nặc khẩn trương ,Ốc Đốn,năm huynh đệ Ba Khắc,Chiêm Ni,Lệ Bối Tạp tỷ cũng muội đều khẩn trương.

Ngược lại,Bối Lỗ Mặc đang trọng thương lại rất tự tin quan sát.

“Bối Lỗ Mặc,Quang ảnh kiếm của đại ca ngươi xem ra đã đạt đến chu thiên viên mãn đại thành cảnh giới.” bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm cười nói.

Lâm Lôi vẻ dữ tợn như ác ma đang lăng không mà đứng,chung quanh là 108 thân ảnh Áo Lợi Duy Á.Lâm Lôi cũng phải thừa nhân loại tốc độ này quả thật đáng sợ.

“Lâm Lôi,chuẩn bị tốt rồi chứ?” Áo Lợi Duy Á thế nhưng lại nhắc nhở Lâm Lôi.

Rất hiển nhiên, Áo Lợi Duy Á rất tự tin.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười một tiếng.

Chỉ thấy một đạo bạch sắc quang mang lóe lên đến chói mắt,ngay cả Lâm Lôi cũng phải nheo mắt lại.Lúc này … chuôi Băng mộng kiếm màu trắng đã đến trước mặt Lâm Lôi,trực tiếp xuyên qua đầu Lâm Lôi.

“A!”

Tất cả mọi người kinh hô,Lâm Lôi lợi hại vừa rồi đã chết sao?

Nhưng đầu bị Băng mộng kiếm xuyên qua của Lâm Lôi lại không có một tia máu tươi,chỉ thấy thân ảnh Lâm Lôi chậm rãi tiêu tán,thế nhưng chỉ là tàn ảnh!

“Tốc độ ngươi đích xác rất nhanh,đáng tiếc,còn chưa có tư cách kiêu ngạo trước mặt ta!” âm thanh Lâm Lôi từ trăm thước ngoài trăm thước vang lên.

Áo Lợi Duy Á nhìn về thân ảnh Lâm Lôi ở xa xa,sắc mặt trở nên nghiêm túc.

“Tốc độ thật nhanh!”hai mắt bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm sáng lên.Tốc độ Lâm Lôi không thể chậm hơn Áo Lợi Duy Á.

Cả đấu võ trường cũng không khỏi kinh hô,sau đó lại trở nên yên tĩnh.

Tất cả mọi người đêu vì một màn kinh tâm động phách vừa rồi mà kinh hãi.

“Phải không?” sắc mặt Áo Lợi Duy Á lạnh xuống.Hắn đến bây giờ vẫn chưa thấy ai có tốc độ nhanh hơn hắn.Tốc độ tương đương hắn cũng chỉ có một mình Hắc Đức Sâm.Hắn không tin Lâm Lôi còn trẻ vậy đã vượt qua hắn.

Dù sao tốc độ cực nhanh của hắn cũng đã vượt qua cực hạn của thân thể.Đây là một loại kiếm pháp,thân pháp Áo Lợi Duy Á sáng tạo ra nhờ lĩnh ngộ quang nguyên tố.Với loại thân pháp này,trên lý luận hắn đã có thể đạt đến tốc độ ánh sáng,nhưng do hạn chế về thân thể,đấu khí cùng nhiều phương diện khác,hắn chỉ có thể đạt đến tốc độ như thế.

“Ngươi không tin?” Lâm lôi cười xuy một tiếng.

Chỉ thấy một đạo bạch sắc quang mang lóe lên,đồng thời Lâm Lôi cũng động.Trong nháy mắt,tốc độ hai người đã đạt đến một mức độ đáng sợ.

Tàn ảnh!

Đạo đạo tàn ảnh liên tiếp xuất hiện,tám vạn người xem hoàn toàn trợn tròn mắt,bọn họ căn bản không thể thấy rõ chân thân của Lâm Lôi cùng Áo Lợi Duy Á.

“Tốc độ thật kinh người.” Chính thức lĩnh hội,Lâm Lôi cũng kinh ngạc : “Nếu không phải ta đã sử dụng phong ảnh thuật,chỉ đơn thuần là tốc độ thì không thể so với Áo Lợi Duy Á này.”

Tốc độ Lâm Lôi rất nhanh,tốc độ Áo Lợi Duy Á lĩnh ngộ từ quang nguyên tố pháp tắc cũng rất đáng sợ.Nhưng Lâm Lôi đã phụ gia thêm cực mạnh gia tốc ma pháp phong ảnh thuật trên người nên tốc độ cũng tăng lên bằng Áo Lợi Duy Á.

"Hưu!"

Trên mặt chiến thai xuất hiện một vết lõm thật sâu,rõ ràng là bị kiếm hoa phá,đảo mắt lại nghe oanh một kiếm,một cái hố lớn xuất hiện.

Tám vạn người xem liều mạng mở to mắt chỉ mong được nhìn thấy một chút.

“Mẹ của ta,đây mới chính thức gọi là tốc độ,đám sư phụ khoa trương ở học viện ta nếu đem ra so sánh cũng chỉ như đứa trẻ mới tập đi.” Một thanh niên bưu hãn trên khán đài đã kích động đến đỏ mắt.

Loại chiến đấu dùng tốc độ cực hạn như vậy,tám vạn ngươi xem sợ rằng chỉ có thể thấy một lần trong đời.Bởi vì muốn có loại chiến đấu như vậy phải là hai bên có tốc độ bất phân cao thấp.Nếu một bên tốc độ không bằng,nháy mắt chiến đấu sẽ kết thúc.

"Bồng!"

Chỉ thấy long vĩ màu đen của Lâm Lôi xuyên qua thân thể Áo Lợi Duy Á,đánh lên chiến thai,chiến thai vỡ ra.Nhưng nháy mắt Lâm Lôi cùng Áo Lợi Duy Á lại biến mất.

Loại giao chiến bằng tốc độ như thế này,chỉ khi hai bên giao thủ chậm lại người xem mới miễn cưỡng thấy được tàn ảnh.Một khi họ lại di động cực nhanh thì cả tàn ảnh đều không thể thấy.

"Hô!"

Cả đấu võ tràng phảng phất như trống rỗng sinh ra gió lốc,cuồng phong gào thét.Mơ hồ,tám vạn người xem đã có thể thấy được hai người đang lăng không đứng,giằng co lẫn nhau.

Cuồng phong dần dần đình chỉ.

Áo Lợi Duy Á trịnh trọng nhìn Lâm Lôi ở phía xa.Băng mộng kiếm tản ra ánh sáng bảy màu mộng ảo dưới ánh mặt trời.

Mà Lâm Lôi lại như ác ma,long vĩ làm cho người ta sợ hãi thong thả đong đưa,Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay cũng lóe lên vầng sáng tím quỷ dị.

Đấu võ tràng một mảnh áp lực.

“Ta thừa nhận tốc độ ngươi không kém ta.” Áo Lợi Duy Á lên tiếng.

Cặp mắt màu vàng của Lâm Lôi tập trung về đối phương,lạnh nhạt nói : “Tốc độ ngươi cũng không kém ta.”,sau một phen tỷ thí,tốc độ ai cũng không thể áp chế được người kia.

Nếu tiếp tục như vậy cũng không thể kết thúc.

“Ngươi có dám trực diện đối chiến với ta?” Áo Lợi Duy Á nhìn thẳng Lâm Lôi,chiến ý cuồng bạo tăng lên.

“Có gì không dám!” trên người Lâm Lôi cũng phát ra chiến ý bạo ngược.

Tám vạn người xem hưng phấn đến run rẩy.Lão trời ạ,hai đại thiên tài này muốn trực tiếp quyết chiến.Thậm chí bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm cũng chăm chú quan sát.

Mà Bối Lỗ Mặc,Ốc Đốn đều im lặng hi vọng đại ca bọn họ chiến thắng.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người lăng không nhìn nhau,đồng thời trong nháy mắt,hai người chuyển động,đều là chuyển động thẳng tắp hướng đối phương phóng đi.

"Oanh!" Tốc độ cuồng bạo đến mức phát ra tiếng khí bạo.

Trong khi tiến đến,cả người Áo Lợi Duy Á như bị phân liệt,một lần nữa biến ảo thành bảy tám người,đồng thời Băng mộng kiếm cũng trở thành ngàn vạn bóng kiếm.

“So tốc độ kiếm?”

Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay Lâm Lôi cũng đã động,nháy mắt,trước người Lâm Lôi như nổi lên gió lốc,đồng thời,vô số bóng kiếm màu tím hướng Áo Lợi Duy Á.

"Thương!" "Thương!" "Thương!" "Thương!"……

Vô số tiếng đánh liên tiếp vang lên,nhưng ngay sau,long vĩ như cương thiết của Lâm Lôi hóa thành tàn ảnh hung hăng đánh về hướng Áo Lợi Duy Á.

vô số đạo tiếng đánh tiếp ngay cả vang lên, khả ngay sau đó lâm lôi nọ, vậy như cương thiết trường tiên bàn đích long vĩ cũng hóa thành tàn ảnh, hung hăng địa trừu hướng áo lợi duy á.

"Thương…" Băng mộng kiếm trong tay Áo Lợi Duy Á huých trúng long vĩ của Lâm Lôi,cả người bay ngược về sau.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 10: Hai Đại Thiên Tài

Áo Lợi Duy Á bay ngược về khán đài,giật mình nhìn Lâm Lôi .

Sau đó Áo Lợi Duy Á cười lớn : “Tốt,tốt,tốt lắm,tốc độ xuất kiếm lại có thể vượt qua Huyễn ảnh mộng kiếm của ta.”

“Ngươi cũng rất khá,lại có thể đỡ được Phong ba động của ta.” âm thanh lạnh lùng của Lâm Lôi vang lên.

Phong chi áo nghĩa phong ba động.

Quang ảnh kiếm chi Huyễn ảnh mộng kiếm.

Uy lực hai người tương đương.

Sau khi hai đại thiên tài khen ngợi đối phương cũng không lên tiếng nữa,lạnh lẽo nhìn đối phương,hiển nhiên lần chiến đấu vừa rồi đã làm sáng tỏ hai bên đều đạt đến độ cao như nhau.

Không khí cả đấu võ tràng như bị ngưng kết,áp lực đáng sợ làm tám vạn người trên khán đài đều không dám thở dốc.

“Nếu ngươi có thể tiếp được một chiêu tiếp theo của ta,ta có thể tha cho ngươi một mạng.” trong mắt Áo Lợi Duy Á có một tia thưởng thức đối với Lâm Lôi.

Một câu vừa nói ra làm mấy người Ba Khắc phía dưới mắng to.

“Con mẹ nó, tên Áo Lợi Duy Á kia còn không chiếm được một chút ưu thế,lại còn nói cái gì tiếp được một kiếm mới có tư cách làm đối thủ,nghe quá thối !” Cái Tỳ mắng.

Những người khác trong năm huynh đệ Ba Khắc cũng bất mãn hừ lạnh.

Đích xác,một câu nói của Áo Lợi Duy Á làm nhiều người đang xem bất mãn.Mọi người đều rõ ràng thấy được Áo Lợi Duy Á căn bản không chiếm được chút ưu thế nhưng lại nói ra những lời này.Thật sự là quá ngông cuồng !

"Đối thủ?" Lâm Lôi cười nhẹ nói : “Nếu ngươi có thể tiếp được một kiếm tiếp theo của ta,ngươi mới có tư cách làm đối thủ ta.”

Hai người đều nói giống nhau.

“Ha ha … vậy ngươi hãy xem thử uy lực Cực quang chi kiếm của ta.” Áo Lợi Duy Á cười lớn,sau đó dẫm nhẹ lên sàn đấu,dùng tốc độ nhanh hơn đánh về Lâm Lôi.

Lâm lôi lạnh lùng cười.

Lâm Lôi cũng chuẩn bị sử dụng phong chi áo nghĩa chiêu thứ hai - phong đích luật động. Chiêu cũng là một mình một kiếm, dùng tốc độ nhanh nhất với uy lực cực mạnh.

"Oanh!" tiếng khí lưu nổ mạnh.

Long vĩ Lâm Lôi quất mạnh,cả người biến thành ảo ảnh hướng về đối phương,Tử huyết nhuyễn kiếm phát ra tử quang chói mắt.

Băng mộng kiếm trong tay Áo Lợi Duy Á đại thịnh,bạch quang nhanh chóng làm cho Băng mộng kiếm như mặt trời.

Quang ảnh kiếm cực mạnh một kích - Cực quang chi kiếm!

Phong chi áo nghĩa cực mạnh một kích - Phong đích luật động!

Tử quang yêu dị mạnh như cuồng lôi nhưng lại có một loại nhu hòa như gió xuân,hai loại ý cảnh bất đồng lại cùng xuất hiện trên một kiếm.

Loại luật động đặc thù này làm không ít người phải kinh hãi.

“Một kiếm thật lợi hại.” hai mắt bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm sáng lên,hắn hoàn toàn cảm nhận được sự đáng sợ trong một kiếm của Lâm Lôi.

Dưới loại luật động đặc thù đó,bên ngoài Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi sinh ra một loại phong nhận,chính xác mà nói,đó xem như là một loại không khí nhận.

Tử quang yêu dị cùng bạch quang chói mắt đánh cùng một chỗ trên bầu trời đấu võ tràng.

“Bồng!” Lực lượng cuồng bạo đáng sợ hướng bốn phương tám hướng tán ra,sàn đấu phía dưới phảng phất như bị vô số mũi tên nhọn bắn vào làm xuất hiện vô số lỗ thủng,đồng thời khí lưu cuồng mãnh tản ra,tám vạn người xem đều cảm thấy lắc lư.

"Ca sát!" Một chút đồ vật bên cạnh khán đài đều bị cuồng phong làm đoạn liệt.

Tất cả người xem đều giữ chặt lấy chỗ ngồi đá liền với khán đài,đến sau khi cuồng phong thổi qua mới làm đấu vũ tràng khôi phục yên tĩnh.Nhưng không ít người đều khiếp sợ phát hiện một số quần áo đơn giản mặt trên người đều đã mất đi.

Uy lực thật đáng sợ.

Tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn hai đại cường giả phía trên,lúc này hai người Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á vẫn đang lăng không dằn co như trước.

Phong đích luật động.

Cực quang chi kiếm.

Lại một lần nữa bất phân thắng bại.

Ánh mắt Áo Lợi Duy Á nhìn Lâm Lôi lúc này cũng sáng lên,trên mặt cũng có vẻ tươi cười,nói : “Lâm Lôi,một kiếm vừa rồi của ngươi gọi là gì?”

Lâm lôi cũng không giấu diếm: "Phong chi áo nghĩa đệ nhị trọng - Phong đích luật động."

"Phong đích luật động. Phong đích luật động ……" Áo Lợi Duy Á nhớ lịa một kiếm vừa rồi của Lâm Lôi,ánh mắt nhìn về Lâm Lôi tràn ngập vẻ than thở : “Lâm Lôi,ta không dám tin tưởng ngươi lại là vị thạch điêu tông sư trẻ tuổi kia,không đến ba mươi tuổi lại có thể có thành tựu như thế.”

Thái độ của Áo Lợi Duy Á đối với Lâm Lôi rõ ràng đã thay đổi.

“Ta đã nói,ngươi nếu có thể tiếp được một kiếm này của ta,ta sẽ tha cho ngươi một mạng.Ta nhất định tuân thủ lời hứa.Từ hôm nay trở đi,trong danh sách đối thủ của ta cũng sẽ có tên ngươi,ta rất mong đợi sự phát triển của ngươi.” Áo Lợi Duy Á mỉm cười nói.

Lâm lôi nhướng mày.

Áo Lợi Duy Á này cũng thật ngông cuồng.

Cái Tỳ với tính tình táo bạo nhất trong ba huynh đệ Ba Khắc phía dưới lập tức nhảy dựng lên,lớn tiếng hô : “Con mẹ nó, Áo Lợi Duy Á ngươi căn bản không thắng đại nhân của ta lại sủa oang oang như vậy,quả thật giống loại chó đuôi to! Ta không quen nhìn loại người đó nhất.”

Một tiếng hét lớn này cũng làm cho vô số người trên khán đài cười to.

Không thể không thừa nhận,có không ít người trên khán đài đồng ý với Cái Tỳ.

Lời nói vừa rồi của Áo Lợi Duy Á rõ ràng là của một cao thủ tiền bối nói với vãn bối,khẩu khí đầy vẻ giáo huấn,còn nói ‘Ta rất mong đợi sự phát triển của ngươi’ , ‘ta tha cho ngươi một mạng’ .Nếu Áo Lợi Duy Á thật sự thắng mà nói ra những lời này,nhân gia sẽ khen ngươi có khí độ. Nhưng ngươi không thắng,mọi người ở đây cũng căn bản không thấy ngươi chiếm ưu thế. Tiếp tục đánh,ai biết cuối cùng ai thắng ai chứ?

“Hừ!” Một tiếng hừ lạnh của Áo Lợi Duy Á vang lên,ánh mắt u lãnh quét đến xung quanh,cả đấu võ tràng lập tức im lặng.

Áo Lợi Duy Á nhìn về phía Lâm Lôi,lạnh nhạt nói : “Nếu là sáu năm trước,ngươi có thể đánh ngang tay với ta,bất quá bây giờ … “

“ngươi chỉ miễn cưỡng có tư cách đáng để ta xuất ra Hắc thạch kiếm,nhưng khi ta rút kiếm,hôm nay thiên tài ngươi sẽ mất mạng tại đây.” Âm thanh đạm mạc của Áo Lợi Duy Á vang khắp đấu võ tràng.

Lúc này,phần lớn mọi người ở đấu võ tràng mới nhớ đến trên lưng Áo Lợi Duy Á có hai thanh kiếm,Băng mộng kiếm chỉ là một trong đó.

Hắc thạch kiếm?

"Hắc thạch kiếm? Áo Lợi Duy Á, ngươi thật sự lĩnh ngộ rồi sao?" Trên vị trí chủ tọa,bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm nói lớn,âm thanh lớn làm mọi người đều chú ý.

Thoạt nhìn, bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm cùng Áo Lợi Duy Á có vẻ có chút giao tình.

Áo Lợi Duy Á quay đầu nhìn về Hắc Đức Sâm,lạnh lùng nói : “Chỉ điểm sáu năm trước của ngươi đã làm ta có chút lĩnh ngộ.Ba năm chém giết,lại thêm ba năm tĩnh tu trên núi hoang,ta đã luyện thành Hắc thạch kiếm,uy lực còn lớn hơn Quang ảnh kiếm.”

Đấu võ tràng vang lên tiếng kinh hô.

“So với Quang ảnh kiếm còn lợi hại hơn sao? Khó trách nhân gia nói tha cho Lâm Lôi đại sư một mạng.”

“Năm đó,khi Áo Lợi Duy Á đại nhân đánh bại Đế Long đại nhân chính là dùng Quang ảng kiếm,lúc đó trên lưng chỉ có một thanh kiếm,bây giờ là hai thanh.Mười năm qua quả nhiên là càng lợi hại hơn.”

Không ít người đều sợ hãi than thở,thực lực vừa rồi hiển nhiên cũng chưa phải là thực lực chính thức của Áo Lợi Duy Á, Áo Lợi Duy Á này cuối cùng đáng sợ đến mức nào?”

“Ca ta …” Ốc Đốn biết Lâm Lôi vì hắn mà ra mặt,bây giờ hắn cũng vì Lâm Lôi mà lo lắng.

Ốc Đốn lo lắng,ngược lại năm huynh đệ Ba Khắc không chút lo lắng.

“Ốc Đốn,thực lực chính thức của đại nhân vẫn chưa dùng qua.”

Ba Khắc cười nhìn Ốc Đốn nói : “Khi đại nhân luận bàn với ngươi cũng đều chỉ dùng Tử huyết nhuyễn kiếm, đại nhân không dám đem công kích chính thức ra để luận bàn với ngươi.”

“Đúng vậy,Lâm Lôi còn có một thanh Hắc Ngọc trọng kiếm đáng sợ hơn.” Tái Tư Lặc cũng nghiêm túc nói.

Tái Tư Lặc,Ba Khắc năm huynh đệ là người vẫn đi theo Lâm Lôi,đối với sự đáng sợ của Hắc Ngọc trọng kiếm là rất rõ ràng.Lúc đầu,khi Lâm Lôi vẫn còn là cửu cấp,dùng Hắc Ngọc trọng kiếm thi triển bách trọng lãng,ngay cả Bất tử chiến sĩ nổi danh phòng ngự đều đỡ không được.Thánh vực trung giai chiến sĩ bình thường đều phải trọng thương.

Mà hôm nay,trụ cột đấu khí,lực lượng của Lâm Lôi đã là thánh vực,nếu lại sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm thi triển bách trọng lãng,phỏng chừng cả thánh vực đỉnh cũng không thể tiếp.

Dù sao chấn động ba do Lâm Lôi lĩnh ngộ cũng thật sự quá đáng sợ,đấu khí,phòng ngự cơ thể đều không có tác dụng gì lớn.

“Lâm Lôi,ta rất hi vọng sau này ngươi đến khiêu chiến với ta.” Áo Lợi Duy Á cười nói.

Áo Lợi Duy Á cũng là một khổ tu giả theo đuổi đỉnh cao,nên biết một đối thủ tốt là rất khó tìm.Lâm Lôi chỉ mới hai mấy tuổi đã lợi hại như vậy, Áo Lợi Duy Á nghĩ sau này hắn có thể trở thành đối thủ của mình.

" Áo Lợi Duy Á đại nhân, thật có khí độ cao thủ." Không ít người đều tán dương,mà Bối Lỗ Mặc lúc này có chút bất mãn,nghĩ : “Đại ca trực tiếp giết hắn không phải là tốt hơn sao!”

Tiêm thứ trên đầu Lâm Lôi được mặt trời chiếu vào làm phản xạ ra ánh sáng của kim chúc.

“Áo Lợi Duy Á.” đôi mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm Áo Lợi Duy Á,nói : “Ta đã sớm nói qua,làm người phải nên tự biết mình,Hắc thạch kiếm của ngươi rất lợi hại sao?”

“Sao?” sắc mặt Áo Lợi Duy Á biến đổi,nhìn về phía Lâm Lôi.Lâm Lôi chẳng lẽ còn chưa tỉnh sao?

Mà Lâm Lôi vừa lộn tay,trong tay đã xuất hiện một thanh cự kiếm màu đen làm cho mọi người sợ hãi.

“Binh khí cực mạnh của ta – Hắc Ngọc trọng kiếm.” Lâm Lôi nhìn chằm chằm Áo Lợi Duy Á nói : “Hắc Ngọc trọng kiếm xuất ra ta cũng không nắm chắc,nói không chừng sẽ giết ngươi.”

Áo Lợi Duy Á ngẩn ra.

Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm sửng sốt,Bối Lỗ Mặc cũng giật mình nhìn Lâm Lôi đang lăng không mà đứng.Tám vạn người xem trong đấu võ tràng hoàn toàn im lặng.

Giữa không trung,Lâm Lôi với Long huyết chiến sĩ biến thân mang theo Hắc Ngọc trọng kiếm lạnh lẽo nhìn Áo Lợi Duy Á nói : “Nghe ý tứ của ngươi,Hắc Thạch kiếm của ngươi có vẻ rất lợi hại. Ta thật ra cũng muốn xem Hắc Thạch kiếm của ngươi lợi hại hay Hắc Ngọc trọng kiếm của ta lợi hại hơn

"Hắc ngọc trọng kiếm? Hắc ngọc?" Áo Lợi Duy Á, Hắc Đức Sâm đều thất kinh.

Là quáng thạch mà ngay cả thần cấp cao thủ trong truyền thuyết cũng khó phá hủy sao?

“Ha ha … thật thống khoái.” Áo Lợi Duy Á cười lớn : “Ta thu hồi câu nói lúc nãy,ta bây giờ rất muốn xem Hắc Ngọc trọng kiếm kia có lợi hại như ngươi nói hay không.Lâm Lôi,ngươi cẩn thận,Hắc Thạch kiếm xuất ra đều phải đòi mạng.”

Nói xong, Áo Lợi Duy Á thu hồi Băng mộng kiếm,chậm rãi rút ra Hắc Thạch kiếm. Hắc Thạch kiếm cũng lớn như Băng mộng kiếm.Bên ngoài vẻ ngăm đen nhìn có vẻ bình thường,nhưng khi Áo Lợi Duy Á đem Hắc Thạch kiếm đặt trước mặt thì bên ngoài Hắc Thạch kiếm lại có một hắc quang u lãnh lưu chuyển.Hắc quang phảng phất như có thể cắn nuốt hết thảy xung quanh.

"Hắc thạch kiếm, là kiếm pháp do ta lĩnh ngộ hắc ám nguyên tố pháp tắc sáng tạo ra." Áo Lợi Duy Á lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cầm Hắc Ngọc trọng kiếm,vì lúc Hắc Ngọc trọng kiếm luyện thành,trên trời đột nhiên có thiên lôi đánh xuống làm cho mặt ngoài của Hắc Ngọc trọng kiếm lưu chuyển một vầng sáng màu xanh.

"Hắc ngọc trọng kiếm,là kiếm pháp do ta lĩnh ngộ đại địa nguyên tố pháp tắc sáng tạo ra." Đôi mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi cũng nhìn chằm chằm đối phương.

Một bên là Hắc Thạch kiếm, một bên là Hắc Ngọc trọng kiếm.

Hai đại tuyệt thế thiên tài đứng giữa không trung đấu võ tràng giằng co dưới tám vạn đôi mắt. Cả đấu võ tràng như nín thở,vô luận là Bối Lỗ Mặc hay Ốc Đốn đều cảm thấy nóng nảy.

Lúc này,không ai có thể biết Lâm Lôi hay Áo Lợi Duy Á là người chiến thắng!

"Oanh!" "Oanh!"

Hai tiếng khí bạo vang lên,hai người dùng tốc độ nhanh nhất hướng về đối phương.Nhưng lúc này,chỗ ngồi của bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm bỗng trống rỗng.Hắc Đức Sâm như tia chớp đi ba bước,đứng giữa hai người.

"Dừng tay!"

Một đạo sóng gợn màu vàng từ trên người Hắc Đức Sâm phát ra,đồng thời chấn động trên người Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á.Lâm Lôi cảm thấy như bị vô số vẫn thạch đánh phải,cả người không tự chủ lùi về mấy trăm thước. Áo Lợi Duy Á cũng đồng dạng bị đánh văng ra.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á cùng nhìn về phía Hắc Đức Sâm.

Hắc Đức Sâm cười nhẹ liếc mắt quét qua hai người,nói : “Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á,hai người các ngươi đều còn trẻ,vô luận là Hắc Thạch kiếm hay Hắc Ngọc trọng kiếm kiếm pháp,nghe các ngươi nói đều phi thường hung hiểm.Nếu trận đánh này tiếp tục,hai người các ngươi tất sẽ có người chết đi,thậm chí cả hai đều chết.Hai đại thiên tài chết đi chính là một tổn thất to lớn cho cả đại lục. Ta nghĩ,trận đánh này nên dừng lại ở đây đi.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 11: Khiêu Chiến

Cả đấu vũ trường tám vạn người đang xem đều vì một câu nói của bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm mà bắt đầu 'Ông Ông' huyên náo, thậm chí còn có một ít người xem thấp giọng mắng thầm.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người tuyệt đối là hai người tài hoa nhất cả ngọc lan đại lục hôm nay, siêu tuyệt thiên tài đối chiến, đối với một ít chiến sĩ mà nói, có thể chứng kiến trận chiến như vậy thì dù chết cũng không tiếc.

Đang lúc chiến đấu đến hồi kịch liệt nhất, Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm nhảy ra ngăn cản!

Bọn họ như thế nào không giận?

Nhưng ngăn cản chiến đấu chính là Hắc Đức Sâm, thánh vực đệ nhất người mạnh!

"Cuộc chiến này đến đây dừng lại cũng tốt." Lão quản gia Hi Lý mồ hôi hột đầy trên trán.

Không chỉ riêng quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn, Ốc Đốn đều lo lắng cho Lâm Lôi , biểu hiện của Áo Lợi Duy Á không hề kém so với Lâm Lôi. Mà chuôi Hắc thạch kiếm thoạt nhìn cũng phi thường quỷ dị.

Đại Địa Áo Nghĩa của Lâm Lôi lợi hại.

Nhưng là Áo Lợi Duy Á dựa vào hắc ám nguyên tố lĩnh ngộ ra công kích, chẳng lẻ nhất định kém hơn Đại Địa Áo Nghĩa của Lâm Lôi? Không nghe Áo lợi duy á nói sao? Hắc thạch kiếm xuất ra, hắn cũng không thể khống chế được!

Vì bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm đột nhiên xen vào, khiến cho đại chiến đột nhiên đình chỉ, Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người lăng không đứng, giằng co nhìn nhau. Hắc đức sâm đứng giữa hai người bọn họ.

Tam đại thánh vực cường giả, hai vị tuyệt thế thiên tài, một vị được xưng thánh vực đệ nhất cường giả.

"Ngưng chiến?" Áo Lợi Duy Á nhìn thoáng qua Hắc đức sâm.

Lâm lôi cũng nhìn thoáng qua hắc đức sâm.

" Thực lực của Hắc đức sâm đích xác rất kinh người, một chiêu hắn vừa rồi xuất ra tuyệt không đơn giản chỉ là đấu khí,mà hẳn là một loại chiêu số phòng ngự từ đại địa pháp tắc lĩnh ngộ ra."

Lâm lôi hoàn toàn cảm giác được vừa rồi thổ màu vàng ba lãng một trọng trọng công kích.

"Bất quá, hắn cũng không nhất định có thể tiếp được Đại Địa Áo Nghĩa công kích của ta." Lâm lôi đối tuyệt chiêu chính mình vẫn rất có tự tin.

Kỳ thật cả Lâm lôi hay Áo lợi duy á. Vừa rồi công về phía đối phương đều là giai đoạn súc thế.

Tới Lâm lôi, Áo lợi duy á này thánh vực đỉnh tầng thứ, bọn họ sẽ không lãng phí năng lượng, vô luận là Đại Địa Áo Nghĩa, hay công kích của Áo lợi duy á, đều là thời khắc cuối cùng đánh tới đối thủ mới đột nhiên bộc phát!

Rất nhiều người đã bị Đại Địa Áo Nghĩa công kích. Hắc ngọc trọng kiếm đụng tới thân thể bọn họ ,bọn họ cảm giác hình như không có uy lực gì. Nhưng đột nhiên -

liền cảm giác được, một trận trọng trọng động đất trực tiếp đánh sâu vào nội tạng bọn họ.

Vừa rồi, nhất chiêu của Hắc đức sâm tách hai người Lâm lôi, Áo lợi duy á ra được, là do Lâm lôi, Áo lợi duy á cũng không sử dụng tuyệt chiêu đối phó Hắc đức sâm, nếu không giả sử có thể ngăn trở được, cũng sẽ không đơn giản như vậy.

"Ha ha, Áo lợi duy á. Lâm lôi." Kiều an bệ hạ lúc này cũng đứng dậy, tại tám vạn người nhìn vào, Kiều an bệ hạ đi xuống đài, cất cao giọng nói, "Áo lợi duy á, Lâm lôi, các ngươi hai vị hôm nay đại chiến đã làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt. Hơn nữa các ngươi cũng không có sanh tử đại cừu hận gì, cũng không cần phân sanh tử."

Kiều an bệ hạ không hy vọng Lâm lôi hay Áo lợi duy á tử.

Hai đại thiên tài đều còn sống, vậy Áo bố lai ân đế quốc tại cả ngọc lan đại lục ảnh hưởng sẽ càng mạnh.

Lâm lôi, Áo lợi duy á liếc nhau nhìn nhau.

"Tốt lắm." Áo lợi duy á gật đầu. Cười nói, "Lâm lôi huynh đệ tiếp được Cực Quang Chi Kiếm của ta, ta cũng không muốn động thủ lần nữa. Chỉ là chuyện này ta cũng có sai ……" Áo lợi duy á nhìn về phía Lâm lôi.

"Lâm lôi huynh đệ thực lực vượt xa tưởng tượng của ta, không nghĩ tới kiếm pháp từ đầu hắn triển lộ, chỉ là mặt ngoài." Áo lợi duy á quay về Lâm lôi lộ ra vẻ tươi cười, "Ta thừa nhận, Lâm lôi huynh đệ thực lực không dưới ta."

Hiển nhiên! Áo lợi duy á hướng Lâm lôi xưng hô cũng cải thành Lâm lôi huynh đệ.

Hắc thạch kiếm kiếm pháp uy lực rất đáng sợ, mà Hắc ngọc trọng kiếm kiếm pháp của Lâm lôi cũng đồng dạng đáng sợ như vậy. Hai đại thiên tài hôm nay nếu thật sự đánh sanh tử. Cũng thật quá oan uổng!

Áo lợi duy á nói như vậy Lâm lôi cũng sẽ không so đo.

Dù sao chính mình vừa mới vào Áo bố lai ân đế quốc, không nên thụ địch nhiều.

"Hôm nay đánh một trận, chấm dứt như vậy đi." thanh âm đạm mạc của Lâm lôi vang vọng đấu vũ trường, đấu vũ trường tám vạn người xem cũng biết cuộc chiến tuyệt thế không có khả năng tiếp tục.

Bất quá ngay sau đó ……

Tiếng vỗ tay điếc tai nhức óc vang vọng cả đấu vũ trường, tất cả khán giả đều hưng phấn hô lên. Trận đánh cho dù chấm dứt, cũng đủ để làm bọn họ kích động.

"Áo lợi duy á!" "Áo lợi duy á!" "Áo lợi duy á!"……

"Lâm lôi!" "Lâm lôi!" "Lâm lôi!" "Lâm lôi!"……

Tiếng hoan hô như sóng vỗ đánh sâu vào trong tai từng người, tất cả mọi người vì người bọn họ hâm mộ mà hoan hô.

Giờ khắc này, bọn họ đều đã quên, kỳ thật chỗ này chiến đấu là vì Ốc đốn, Bố lỗ mặc chuẩn bị.

Rất rõ ràng …

Ốc đốn, Bố lỗ mặc mặc là thiên tài, nhưng là vô luận thế nào bọn họ so với ca ca đều yếu kém hơn nhiều. Thực lực cường hãn đến đáng sợ của Lâm lôi, Áo lợi duy á hai người đã hoàn toàn chinh phục tất cả một người ở đây.

Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm nhìn thấy hai người ngưng chiến, cũng rất là vui mừng. Mà lâm lôi lúc này trực tiếp hướng phía dưới bay đi xuống.

Tiếng hoan hô như trước không ngừng vang lên trong cả đấu vũ trường, từ giờ này trở đi, trong lòng rất nhiều người, địa vị Lâm lôi đã ngang bằng với Áo lợi duy á. Hơn nữa thành tựu của Lâm lôi tại thạch điêu giới, cùng với Lâm lôi tuổi còn trẻ hơn, Lâm lôi sợ rằng so với Áo lợi duy á, càng thêm xứng với hai chữ nghịch thiên .

"Ca -" Ốc đốn thấy Lâm lôi bay xuống,cảm thấy rất kích động nói.

"Đại nhân." Ba khắc năm huynh đệ cũng ra đón, Chiêm ni, Lệ bối tạp tỷ muội cũng thở dài một hơi, đều kích động hưng phấn đi tới nghênh đón.

Lâm lôi khôi phục loài người hình thái bình thường, phủ thêm trường bào bên ngoài.

"Đại nhân, tiếp tục đánh tiếp, Áo lợi duy á kia khẳng định không phải là đối thủ của người. Ta cũng không tin hắn có thể đỡ được công kích của Đại Địa Áo Nghĩa." Cái tỳ thấp giọng bất bình nói.

Năm người Ba khắc đều biết uy lực 'Đại Địa Áo Nghĩa' của Lâm lôi, đều cho rằng Lâm lôi có thể thắng.

Nhưng Lâm lôi lắc đầu.

“Các ngươi đừng xem nhẹ Áo lợi duy á. Có thể sáng xuất quang ảnh kiếm cùng Hắc thạch kiếm đặc thù đáng sợ, uy lực tất nhiên rất kinh người. Các ngươi phải biết rằng, ta có thể lĩnh ngộ áo nghĩa lợi hại, người khác lại không thể sao? Phải biết là nguyên tố pháp tắc uyên bác như biển rộng, ta bây giờ lĩnh ngộ bất quá chỉ là một giọt nước trong biển rộng mà thôi."

Đám người Ba khắc đều gật đầu.

Lúc này trên đấu vũ trường vang lên một thanh âm : "Hắc đức sâm tiên sinh, còn nhớ kỹ sáu năm trước ta với ngươi đánh một trận?"

Lâm lôi lập tức quay đầu hướng bầu trời nhìn, vừa rồi nói chuyện đúng là,thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á. Áo lợi duy á này lúc này trong mắt bộc phát ra tinh quang sáng quắc nhìn chằm chằm vào đang bay xuống bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm.

Hắc đức sâm dừng lại, quay đầu nhìn về phía Áo lợi duy á, gật đầu nói: "Sáu năm trước, Đêm trăng tròn đánh một trận, ta đương nhiên vẫn nhớ. Tốc độ của ngươi chính là làm cho ta lưu lại ấn tượng rất sâu."

Áo lợi duy á nhìn Hắc đức sâm, trịnh trọng nói : "Ta chu du các nước, cùng cường giả chiến đấu đều thắng, nhưng lại thua ngươi. Sáu năm …… đã sáu năm. Sáu năm nay sáng tạo ra hắc thạch kiếm, đúng là để đối phó với ngươi."

Đấu vũ trường giờ này đã yên tĩnh.

Hai đại thánh vực người mạnh trong lúc đó, hình như có hiếm kích không nhỏ.

"A, nhằm vào ta?" Hắc đức sâm lạnh nhạt cười nói, "Ngươi cho rằng hắc thạch kiếm của ngươi, có thể phá vỡ phòng ngự của ta?"

Hắc đức sâm, sở dĩ được xưng 'Bàn Thạch Kiếm Thánh'. Nguyên nhân chính là có phòng ngự đáng sợ cực kỳ. Thậm chí rất nhiều thánh vực đỉnh cường giả, ngay cả phòng ngự của hắn đều không thể phá được.

Áo lợi duy á nhớ lại trận đánh sáu năm trước, tuyệt đối sỉ nhục!

Mặc cho hắn như thế nào công kích Hắc đức sâm. Đều không thể thương Hắc đức sâm chút nào. Ngược lại bị phản chấn làm bị thương. Hơn nữa tốc độ Hắc đức sâm không thể chậm hơn hắn.

Mặc dù Áo lợi duy á cũng coi như thánh vực đỉnh, nhưng cùng so với Hắc đức sâm cũng còn xa,căn bản không phải cùng một tầng thứ. Thánh vực đệ nhất cường giả cũng không phải là hư danh.

"Có thể phá vỡ hay không, thử xem chẳng phải sẽ biết sao? Hắc đức sâm tiên sinh. Ta hôm nay,ở đấu vũ trường này chánh thức khiêu chiến ngươi, nếu ngươi tiếp nhận, ba tháng sau. Chúng ta ở ngoài thành đánh một trận." Áo lợi duy á nói.

Hôm nay hắn cùng Lâm lôi đánh một trận, đấu khí Áo lợi duy á hao tổn không ít,trạng thái đã không còn là đỉnh.

"Khiêu chiến?"

Hắc đức sâm trố mắt nhìn, hắn mỉm cười.

Cả đấu vũ trường liền bắt đầu ồn ào, thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á hướng bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm khiêu chiến, không ít người kích động đỏ mắt.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm'.

"Tốt, ta tiếp nhận." Hắc đức sâm mỉm cười gật đầu, "Ba tháng sau, ta nhất định phải xem sáu năm qua ngươi sáng tạo hắc thạch kiếm uy lực ra sao."

"Nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng." Áo lợi duy á trên mặt có tuyệt đối tự tin.

Nụ cười trên mặt Hắc đức sâm càng thêm sáng lạn.

Sáu năm trước, một trận đánh Áo lợi duy á khẳng định biết phòng ngự Hắc đức sâm đáng sợ. Nhưng Áo lợi duy á vẫn tự tin,hắnkhông phải ngu ngốc, chắc chắn có chỗ dựa.

"Không để thất vọng? Hy vọng thật sự được như lời ngươi nói." Hắc đức sâm cũng có chút kỳ vọng.

Hắn thật lâu hắn không có gặp được đối thủ có thể uy hiếp hắn.

Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' bước ba bước, đã đến bên khán đài. Về phần Áo lợi duy á cũng bay tới bên cạnh hắn đệ đệ.

Cả đấu vũ trường lập tức to nhỏ bàn luận.

Lâm lôi địa đột nhiên thượng đài, dễ dàng đánh bại Khải ni ân. Rồi sau đó lại cùng Áo lợi duy á không phân biệt được thắng bại. Áo lợi duy á vừa lại hướng bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' khiêu chiến.

Những chuyện này, thật sự để cho bọn họ kích động không thôi.

"Các vị." Lúc này, vị...kia ngân phát lão giả lại tiếp tục lên đài, "Vừa rồi ta đã chuẩn bị tuyên bố trận đấu kết quả. Nhưng là không nghĩ tới Áo lợi duy á đại nhân đi ra."

Ngân phát lão giả trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười: "Ta ngược lại rất kích động, hôm nay là ngày kích động nhất trong cả đời ta. Áo lợi duy á đại nhân cùng Lâm lôi đại nhân chiến đấu, tin tưởng mọi người cả đời đều cũng không thể nào quên được."

Nhìn đấu vũ trường, lại nhìn cột cờ trên đài ,trận chiến vừa rồi, đã khiến cho đấu vũ trường có thêm trăm ngàn lỗ hổng. Mà chung quanh cột cờ vũ trường phần lớn đều đã gãy, rất nhiều người quần áo đều bị sơ xác một mảnh ,quần áo sơ xác làm cho tám vạn người xem đều nở nụ cười.

"Ha ha, không nói nhiều nữa. Trước Ốc đốn cùng Bố lỗ mặc hai vị chiến đấu kết quả mọi người cũng đã biết, Bố lỗ mặc ưu thế mỏng manh nhưng cuối cùng đã thắng hiểm."

Ngân phát lão giả cười nhìn về phía hoàng đế Kiều an bệ hạ, "Bệ hạ hắn cũng có một chút lời nói, xin mời mọi người lắng nghe bệ hạ nói."

Ngân phát lão giả liền xuống chiến đài.

Lúc này, Kiều an bệ hạ đứng lên, đấu vũ trường người xem một bộ phận nhìn về phía Kiều an bệ hạ, những người khác đều cũng nhìn về phía Lâm lôi, Áo lợi duy á, Hắc đức sâm thánh vực cường giả.

"Hôm nay, cũng là một ngày kích động của bổn hoàng. Vô luận thị Ốc đốn cùng Bố lỗ mặc chiến đấu, hay là bọn hắn ca ca, Lâm lôi cùng Áo lợi duy á chiến đấu. Đều cũng làm cho người ta kích động khó quên."

Kiều an bệ hạ trên mặt lộ ra vẻ tươi cười: "Mọi người đều,cũng biết, Ốc đốn, Bố lỗ mặc hai người đều cũng hướng bổn hoàng nữ nhi Thất công chủ cầu hôn, bổn hoàng hôm nay kiến này hai vị đều là thanh niên tài hoa hơn người. Trong lòng đã có lựa chọn …… bổn hoàng quyết định, ngày mười năm tháng ba, bổn hoàng sẽ ở luyện công điện tuyên bố thiên hạ ai là người có thể lấy được Thất công chủ."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 12: Đông Như Trẩy Hội

L
âm lôi, Ốc đôn ,Bố lỗ mặc, Áo lợi duy á cơ hồ đồng thời giật mình.

Ngày 15 tháng 3 tuyên bố ai là người lấy được Thất công chúa?

Kiều an bệ hạ vẫn kéo dài thời gian, không chút nóng nảy. Vô luận Ốc đốn, Bố lỗ mặc đều không nghĩ, Kiều an bệ hạ sẽ nói chuyện này.

"Ni na -" Ốc đốn quay đầu nhìn về phía Ni na.

Ni na cũng mờ mịt lắc đầu: "Ta cũng không biết, phụ hoàng không nói với ta." Nàng cũng lo lắng nhìn về phía Kiều an bệ hạ, Thất công chúa nàng thân là thành viên trong hoàng tộc, hôn nhân không thể tự mình quyết định, hoàn toàn do Kiều an bệ hạ an bài.

"Công chúa điện hạ." Lúc này, một gã cung đình thái giám đi tới :" Công chúa, xin mời trở về hoàng cung."

Ni na gật đầu.

Kiều an bệ hạ không cho phép Ni na rời đi hoàng cung, lúc này cũng là được thừa dịp đấu vũ trường trận đại chiến mới có thể cùng Ốc đốn gặp mặt. Ni na cùng Ốc đốn lưu luyến chia tay, theo hoàng tộc rời đi.

Mà Lâm lôi, Ốc đốn mọi người cũng rời hoàng cung.

"Áo lợi duy á." Lâm lôi khi tiến vào thông đạo rời đi, nhìn Áo lợi duy á ở xa xa một cái, mà Áo lợi duy á cũng nhìn hắn .

Hai đại tuyệt thế thiên tài đối mắt, lập tức đều quay đầu rời đi đấu võ trường.

Ngày 24, từ tám vạn người xem rời đi đấu vũ trường, trường đại chiến như cơn lốc truyền đi cả đế, cả đế quốc cũng sôi trào.

Rất nhiều người đến xem từ thành thị khác rời đi cũng mang chuyện này truyền bá khắp nơi.

Lâm lôi dễ dàng đánh bại Khải Ni Ân, Lâm Lôi cùng Áo lợi duy á chiến đấu bất phân thắng bại, cùng với Áo lợi duy á khiêu chiến Hắc Đức Sâm. Ba chuyện trong thời gian ngắn đã lan truyền khắp nơi, tốc độ lan truyền kinh người chưa từng có trước đó.

Đại danh Lâm Lôi cũng trong thời gian ngắn vang vọng cả đế quốc, cũng hướng về bốn phương tám hướng.

Đế đô, trên đường đá phía đông thành, xe ngựa nối tiếp nhau trước cửa bá tước phủ, có thể thấy đầu mà không thấy đuôi. Những người này đến đều để bái phỏng Lâm lôi.

Hậu viện Bá tước phủ.

Lâm Lôi, Da Lỗ, Lôi Nặc ba người đang ngồi cùng một chỗ, uống rượu nói chuyện. Mặc dù trong tiền viện đều là quý tộc tề tụ. Nhưng Lâm lôi cũng không để ý.

Thật ra bọn họ cũng rõ ràng, Lâm lôi là ai? Thân phận gì? Sẽ nghênh đón bọn họ sao?

Đạt tới tầng thứ như Lâm lôi, quyền lực thế tục không có khả năng trói buộc bọn họ. Ngay cả hoàng đế đế quốc đối đãi với thánh vực cường giả cũng phải dùng lễ, không dám chậm chễ.

Ba lỗ khắc gia tộc đã xuất hiện một Lâm lôi.

Cho dù Lâm lôi tại đế quốc không có tước vị, Ốc đốn chỉ là bá tước. Nhưng là Ba lỗ khắc gia tộc cũng sẽ rất tự nhiên trở thành gia tộc cực kỳ siêu nhiên trong cả đế quốc.

"Lão Tam, ngươi thật thâm tàng bất lộ , lúc này đột nhiên bộc phát. Thật doạ chết người." Da lỗ ha ha cười nói.

Lôi nặc cũng gật đầu nói: "Đúng vậy,đúng vậy, ta nghĩ Quang minh giáo đình nhất định sẽ rất đau đầu."

Cừu hận của Lâm lôi cùng Quang minh giáo đình, Lôi nặc, Da lỗ cũng phi thường rõ ràng.Với thực lực Quang minh đình, muốn giết Lâm lôi hôm nay, cơ hồ không có khả năng.

Đặc biệt Lâm lôi còn đang ở Áo bố lai ân đế quốc, Quang minh giáo đình căn bản không dám phái thánh vực cao thủ lại đây vì sợ cho khiến cho vũ thần tức giận. Dù sao đế quốc là vũ thần địa bàn.

"Đối phó quang minh giáo đình?" Lâm lôi lạnh nhạt cười, " Về phần đối phó quang minh giáo đình, cũng không thể vội vàng. Bây giờ quang minh giáo đình ta không ngại. Nhưng để giết đến thì thực lực còn chưa đủ."

Quang minh giáo đình thánh vực đỉnh cường giả cũng có tới mấy người.

Như quang minh giáo hoàng Hải Đình Tư. Đứng đầu khổ tu giả Lạc Diệp đại nhân, giáo đình trọng tài trưởng Ô Sâm Nặc, đặc cấp chấp sự Thi Đặc Lặc, cùng với thủ lĩnh quân đoàn cuồng tín giả ……

Năm đại cường giả, Thi Đặc Lặc thực lực hẳn là yếu nhất trong đó.

Còn bốn người đều là không thể khinh thường. Cho dù là Thi Đặc Lặc, Lâm lôi muốn thắng cũng không dễ dàng. Lâm lôi sở dĩ có thể dễ dàng đánh bại Khải Ni Ân. Bởi vì Khải Ni Ân chỉ là thánh vực trung giai mà thôi.

"Chờ ta loài người hình thái đạt tới thánh vực, cùng với ma pháp cũng đạt tới thánh vực. Đến lúc đó ......" Lâm lôi trong mắt hiện lên một đạo quang mang sắc bén.

"Loài người hình thái đạt tới thánh vực?" Da lỗ, Lôi nặc hai người trong lòng không khỏi lo cho tương lai của Quang minh giáo đình.

Loài người hình thái đạt tới thánh vực, vậy khi một khi biến thân, lâm lôi đơn thuần lực lượng, đấu khí, phòng ngự, tốc độ tất cả cũng đạt tới một cảnh giới đáng sợ. Chung cực chiến sĩ, được xưng là thánh vực cực mạnh, cũng không giả.

Trụ cột cường như vậy, hơn nữa Lâm lôi còn có Phong Chi Áo Nghĩa, Đại Địa Áo Nghĩa.

Tin tưởng rằng hình người trạng thái của Lâm lôi đạt tới thánh vực, vậy lĩnh ngộ hai đại áo nghĩa địa khẳng định đã tiến một thêm một bước dài. Đến lúc đó ma pháp cũng đạt tới thánh vực.

Cận chiến, vô địch.

Viễn chiến, thánh vực ma pháp công kích càng kinh khủng.

Nếu đối phương dùng chiến thuật biển người, một cấm chú hủy diệt ma pháp trực tiếp giải quyết.

"Thật là đáng sợ." Da lỗ, Lôi nặc ngẫm lại cũng thấy sợ hãi, bây giờ Lâm lôi đã là thánh vực đỉnh, nếu tất cả phương diện gia tăng thập bội,ai có thể ngăn cản Lâm lôi?

"Không nói chuyện ngoài lề nữa." Lâm lôi lạnh nhạt cười.

Da lỗ cười gật đầu: "Lão Tam, ngươi có biết không, ta cha hắn cả ngày kêu ta đi làm chuyện này chuyện kia,nhưng bây giờ khi biết ta ở chỗ ngươi thì không còn thúc dục gì nữa,ngược lại còn bảo ta cứ thong thả trò chuyện với ngươi.Không thể không nói,thương hội của ta thật sự may mắn, vậy nên bây giờ đơn giản phải cho ngươi như vậy một cái danh hiệu trưởng lão."

Lúc đầu tại tỉnh thành Ba tư, Da lỗ đã đưa cho Lâm lôi một khối lệnh bài trưởng lão.

"Dù không có lệnh bài, nể mặt Da lỗ lão Đại, Đạo sâm thương hội có chuyện gì, ta có thể không hỗ trợ sao?" Lâm lôi vừa cười vừa nói.

Da lỗ không khỏi cảm động.

"Lời này thật thống khoái, nào, cạn chén." Da lỗ lập tức nâng chén ,Lâm lôi, Lôi nặc cũng cười nâng chén.

Lòng người thật sự rất khó lường, đặc biệt sau khi lớn lên, Lâm lôi, Da lỗ, Lôi nặc đều rất khó thể dễ dàng tin tưởng người khác, nhưng đối với những người cùng nhau vượt qua thời thiếu niên vô ưu vô tư,đáy lòng bọn họ cũng tuyệt đối tín nhiệm nhau.

Cuộc sống, có thể có một huynh đệ tri kỷ đã là rất may mắn. Lâm lôi bọn họ đều có các huynh đệ tốt.

"Lão Tam." Lôi nặc nói:, "Ngươi lần này ở đấu võ trường đại phát thần uy, Đặng tư thản gia tộc chúng ta cũng phái người đến bái kiến ngươi đấy."

"Phái người?" Lâm lôi ngẩn ra, "Ai?"

"Là đường thúc ta." Lôi nặc nói:, "Bất quá, hắn căn bản không gặp được ngươi."

Lâm lôi gật đầu, trong khoảng thời gian này đến bái phỏng Lâm lôi, Lâm lôi căn bản không gặp một người, là người trong hoàng tộc cũng không để ý tới.

"Nếu gia tộc của ngươi thật sự muốn gặp ta. Ngươi cho ta biết trước một chút, ta cũng có thể diện kiến." Chính mình phải cấp mặt mũi cho huynh đệ tốt của mình.

"Không cần." Lôi nặc lắc đầu nói: "Đối với những người đó, ta nhìn rất không quen mắt. Dù sao lão Tam ngươi bây giờ cường, cuộc sống cũng thư thái,trong gia tộc không ít người đều đối với ta tốt hơn nhiều. Bọn họ đều biết, ta và ngươi là hảo huynh đệ mà." Lôi nặc hi hì cười nhìn Lâm lôi. "Lão Tam, sau này có chuyện gì, cần phải chiếu cố huynh đệ ta a."

"Ngươi hỗn tiểu tử." Lâm lôi nhìn bộ dáng hì hì cười của Lôi nặc, không khỏi cười mắng, "Đã vào quân đội bảy tám năm vẫn còn bộ dáng khó coi này!"

Năm đó trong bốn huynh đệ ở ký túc xá, nếu nói về không sợ trời không sợ đất. Cái gì đều dám làm thì chính là Lôi Nặc

"Lão Tam, lão Đại, tiểu binh ta kính chào hai vị." Lôi nặc cố ý làm ra một bộ dáng uy nghiêm.

Không thể không nói,ánh mắt Lôi nặc đích xác đã có khí chất quân nhân.

Sau khi cùng huynh đệ tốt của mình cười nói một hồi, sắc mặt Lâm lôi trịnh trọng lên: "Da lỗ lão Đại, lão Tam. Có chuyện ta cần các ngươi giúp ta sắp đặt."

"Chuyện gì?" Lôi nặc, Da lỗ đều nhìn về phía Lâm lôi.

Tới địa vị như Lâm lôi còn cần lo lắng chuyện gì?

"Là về đệ đệ ta, ngày đó hoàng đế tại đấu vũ tràng đã công khai nói. Ngày mười lăm tháng ba , hắn sẽ ở luyện công điện tuyên bố Thất công chúa rốt cuộc gả cho ai" , sắc mặt Lâm lôi nghiêm túc.

Da lỗ, Lôi nặc cũng có chút gật đầu.

« Đệ đệ Ốc đốn ta cùng Thất công chúa có cảm tình rất sâu đậm, nếu không có được Thất công chúa, ta lo lắng hắn sẽ rất thống khổ. Ta không muốn chuyện này lại phát sinh trên người hắn." thanh âm Lâm lôi trầm thấp xuống.

Da lỗ, Lôi nặc nhìn nhau.

Bọn họ còn nhớ kỹ, năm đó Lâm lôi cùng Ngả lệ tư chia tay Lâm lôi cũng thống khổ đến ho ra máu, còn mười ngày mười đêm không ăn không uống, hoàn thành thạch điêu Mộng Tỉnh.

Mặc dù Lâm lôi không nói nhiều nhưng bọn hắn đều rõ ràng, Lâm lôi rất thương tâm.

"Lão Tam, nói đi ,muốn chúng ta làm gì." Da lỗ trực tiếp mở miệng nói, Lôi nặc bên cạnh cũng gật đầu.

Lâm lôi gật đầu nói: "Ta bây giờ đang chuẩn bị, nếu Kiều an bệ hạ lựa chọn đệ đệ ta, vậy đương nhiên là vui mừng. Nhưng …… một khi hắn lựa chọn Bố lỗ mặc…."

Lâm lôi sắc mặt lạnh xuống.

"Đến lúc đó, ta sẽ không nhìn hắn là hoàng đế, cũng không nhìn Bố lỗ mặc ca ca cở nào lợi hại. Ta sẽ trực tiếp cướp Thất công chúa, để cho ta đệ đệ cùng Thất công chúa chạy trốn. Đến lúc đó ai ngăn trở ta, ta sẽ giết kẻ đó!" sát ý nồng đậm trong mắt Lâm lôi.

Lôi nặc, Da lỗ rùng mình một cái.

Người khác không biết, nhưng bọn hắn rất rõ ràng, theo Lâm lôi còn có Ba khắc năm huynh đệ trên thực là bất tử chiến sĩ, trong năm người có tới ba người là thánh vực. Còn có Hắc văn vân báo cùng Bối bối.

Sáu đại thánh vực!

Một khi phát hoả, đặc biệt Bối bối thực lực không dưới Lâm lôi cũng phát hoả. Sáu đại thánh vực đại náo đế đô, đến lúc đó sợ rằng thật sự rung chuyển.

"Hy vọng bệ hạ lựa chọn Ốc đốn." Da lỗ, Lôi nặc trong lòng chờ mong như thế.

"Lão Tam." Da lỗ nghiêm túc nhìn về phía Lâm lôi, "Ngươi đừng gấp, cho dù cướp đi Thất công chúa, chuyện này cũng không cần phải quyết liệt như thế."

"Ta biết." Lâm lôi cười nói, "Ta chỉ nói nếu có ai ngăn trở ta, ta mới giết mà thôi. Đối với mọi chuyện trong đế quốc đệ đệ ta khẳng định không bằng gia tộc các ngươi. Cho nên chuyện này, ta mời hai người các ngươi hỗ trợ."

Đặng tư thản gia tộc, cùng Đạo sâm gia tộc, căn cơ đều cực kỳ vững chắc,chuyện trong đế quốc mà bọn họ không biết là rất ít.

"Chuyện này lão Tam ngươi yên tâm, nhân mã Đạo sâm thương hội ta ở đế quốc không ít, ngay cả thái giám, thị nữ hoàng cung cũng có một ít là người của Đạo sâm thương hội." Da lỗ tự tin nói.

Có tiền mua tiên cũng được, uy lực kim tiền là rất lớn.

"Ta về nói với ta cha một chút, ngươi yên tâm, cha ta khẳng định giúp ngươi." Da lỗ cười nói.

Lâm lôi cũng khẳng định như vậy.

Đạo sâm thương hội hội trường, nếu đem chuyện này tiết lộ đến tai đế quốc hoàng đế, sợ rằng không có gì hay ho. Dù sao Đạo sâm thương hội không thiếu tiễn. Về phần cao thủ …… đế quốc hoàng đế, cũng không có khả năng ra lệnh một thánh vực cao thủ.

"Chuyện này lão đại phụ trách là tốt nhất, lực lượng gia tộc ta dù sao chủ yếu là trong quân đội." Lôi nặc cũng biết mình không giúp được gì.

Lâm lôi gật đầu.

"Vậy nhờ Da lỗ lão Đại." Lâm lôi trịnh trọng nói.

Da lỗ tự tin gật đầu.

Sau khi cha mẹ mất đi, Lâm lôi chỉ có một mình Ốc đốn là thân nhân, vô luận như thế nào, Lâm lôi cũng sẽ không để cho đệ đệ mình chịu tổn thương. Kiều an bệ hạ lựa chọn Ốc đốn, vậy cũng không có gì để nói, nếu không …… Lâm lôi không tiếc bại lộ thực lực, mạnh mẽ cướp đi Ni na.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 13: Khải Lan Đến

Đêm xuống,tại đế đô của ngọc lan đại lục đệ nhất cường quốc Áo bố lai ân đế quốc, mọi người qua lại bình thường, ngoại trừ khu vực vui chơi tụ tập ngoài ngã tư đường,những chổ khác là một mảnh yên lặng.

Dường đá phía đông thành, trải qua mấy ngày trước xe ngựa xếp hàng thấy đầu không thấy đuôi huyên náo một vùng, giờ bá tước phủ cũng dần dần khôi phục yên tĩnh như trước.

Bá tước phủ, trong sảnh chính.

Lâm Lôi, quản gia Hi lý, Hi nhĩ mạn, Ba khắc năm huynh đệ, Tái Tư Lặc tụ tập ở đây, bọn họ đang thương lượng về chuyện Thất công chúa.

"Nếu bệ hạ thật sự lựa chọn Bối Lỗ Mặc, ta đây đương nhiên dựa theo kế hoạch đại ca đề ra." Ốc Đốn không chút do dự.

Bên cạnh Hi nhĩ mạn lại trịnh trọng nói: " Quân đội đế quốc dũng mãnh vô cùng, mà Thất công chúa ở trong thâm cung,khi cướp người bị phát hiện cho dù giết chóc xông ra, sợ rằng phải chết vô số người.”

Sau khi Hi nhĩ mạn tới Áo bố lai ân đế quốc, thấy khí thế Áo bố lai ân đế quốc mà rung động.

Thượng võ!

Cả đế quốc cực độ sùng bái Vũ thần, thần linh tin phụng chính là Vũ Thần. Đối với cường giả cực kỳ sùng bái. Nhìn một cách đơn giản ,biểu hiện hoàn toàn cuồng nhiệt cảu những người đó tại đấu vũ trường là có thể cảm nhận được.

Yếu hèn, chạy trốn, tại đế quốc rất là bị xem thường, khinh bỉ.

Áo bố lai ân đế quốc tại phía bắc ngọc lan đại lục, cả đế quốc rét lạnh quanh năm nên cũng ma luyện ra cá tính cứng cỏi của con người .

"Hi ngươi mạn thúc thúc, chúng ta cướp Thất công chúa đi, đương nhiên sẽ không phái người bình thường đi, đế quốc quân đội mặc dù lợi hại, nhưng là ta xem ra,quân đội với chúng ta không có gì uy hiếp, chỉ phiền là thánh vực cao thủ trong hoàng cung."

Hoàng đế không có tư cách để làm cho thánh vực cao thủ thiếp thân bảo vệ, nhưng là hoàng cung chính là của Vũ thần, dám chắc sẽ phái thánh vực cao thủ thủ trong hoàng cung. Như bảo tàng quốc khố lâu đời ,tầm quan trọng thậm chí vượt qua bản thân hoàng đế, tự nhiên cần có người bảo vệ.

Nếu có người dám xâm nhập hoàng cung cướp công chúa, phòng vệ thánh vực cường giả nói không chừng sẽ ra tay ngăn trở. Lâm Lôi một mình đối phó thánh vực cường giả rất tự tin, nhưng nếu mang theo Ni Na, một người bình thường, sẽ có điều phiền toái.

Lâm Lôi nhìn về phía Bối bối nằm trên đùi minh: "Bối bối. Đến lúc đó sẽ nhờ ngươi vậy."

Bối bối nhảy lên trên bàn.

"Ồ? Nhờ ta?" đôi mắt nhỏ màu đen của Bối bối hấp háy, nhìn về phía Ốc Đốn, "Tiểu Ốc Đốn, ngươi yên tâm đi, đàn bà của ngươi Bối bối ta chắc chắn cướp được,không hao tổn gì."

"Bối bối làm?" Ốc Đốn ngẩn người.

"Tiểu Ốc Đốn. Ngươi không tin ta?" Bối bối ngửng đầu lên, đôi mắt trừng lớn, căm tức nhìn Ốc Đốn.

Ốc Đốn cuống quít lắc đầu "Không phải không tin, mà là trong hoàng cung có thánh vực cao thủ ở lại, nếu bọn họ nhúng tay vào, Bối bối còn mang theo Ni Na, có hành động được không ?"

"Ốc Đốn, với thực lực của Bối bối. Từ trong hoàng cung mang theo Thất công chúa hẳn là không có vấn đề." Lâm Lôi đối với Bối bối một cách tự tin nói, " Tốc độ Bối bối là nhanh nhất."

"Nhanh nhất. Ca, chẳng lẻ so với ngươi cùng Áo Lợi Duy Á còn nhanh hơn?" Ốc Đốn giật mình nói.

" Tốc độ Bối bối, trong các loại ma thú là đáng sợ nhất." Hắc văn vân báo Hắc Lỗ nằm trên mặt đất đột nhiên lên tiếng nói, Hắc văn vân báo tốc độ rất nổi danh, lúc đầu tại ma thú núi non, Bối bối thật ra mới bước vào cửu cấp,nhưng khi đó Bối bối cùng Hắc văn vân báo tốc độ tương soa không lớn.

Đặc biệt qua năm, sáu năm sau, Bối bối tốc độ so với Hắc văn vân báo nhanh hơn nhiều,đạt tới cảnh giới cực kỳ đáng sợ.

Mà bây giờ. Bối bối đạt tới thánh vực. Tốc độ càng lại tăng!

"Đương nhiên so với Áo Lợi Duy Á nhanh hơn nhiều." Lâm Lôi cười soa soa đầu Bối bối, "Ốc Đốn, Bối bối phòng ngự, tốc độ, ta đều là rất đáng sợ. Năm đó khi ta còn ở Ân tư đặc ma pháp học viện, lúc đó Bối bối thực lực đại khái mới bảy,tám cấp ma thú. Nhưng là hắn bị cửu cấp đỉnh Cức bối thiết giáp long sắp chết liều mạng một kích, cũng chỉ là bị trọng thương mà thôi."

Ốc Đốn lần đầu tiên nghe nói chuyện này, bên cạnh Tái Tư Lặc mọi người cũng là lần đầu tiên nghe nói.

"Như thế nào có thể?"

Bọn họ đều kinh hãi, cức bối thiết giáp long, chính là ma thú trong long tộc cực kỳ đáng sợ.

"Lúc đầu chúng ta tại ma thú núi non gặp được Hắc lỗ, Hắc lỗ công đánh lên người Bối bối, không thể gây thương tổn được Bối bối chút nào. Bối bối khi đó mới mới vào cửu cấp. Ngươi phải biết rằng công kích của Hắc lỗ lúc ấy, ngay cả ta biến thân thành cửu cấp đỉnh vẫn bị thương."

Bối bối nghe Lâm Lôi nói cái đầu nhor ngẩng lên càng cao, phảng phất đang đắc thắng,tự hào.

"Ta có thể nói cho các ngươi biết tốc độ Bối bối, tuyệt đối nhanh hơn so với Áo Lợi Duy Á. Hơn nữa Áo Lợi Duy Á 'Cực Quang Chi Kiếm' đánh vào Bối bối phỏng chừng cũng không phá được phòng ngự."

Lâm Lôi cười nói.

Lớp lông mao của Bối bối có phòng ngự lực thật đáng sợ.

"Cực quang chi kiếm, phỏng chừng không phá được phòng ngự?" Ốc Đốn, Hi nhĩ mạn một đám người nói không nên lời, năm đó Lâm Lôi có được tiểu ảnh thử không đáng kể, bây giờ lại đáng sợ đến vậy.

Bối bối lắc đầu ảo não nói: "Dát dát, phòng ngự của Bối bối ta là không cần phải nói. Bất quá …… 'Đại Địa Áo Nghĩa' của lão Đại ta không tin tưởng tiếp được."

Lâm Lôi với 'Đại Địa Áo Nghĩa', cơ hồ không thể phòng ngự. Nhiều nhất trong lúc đánh tới bị làm yếu đi một chút mà thôi.

"Với tốc độ Bối bối, mang theo Thất công chúa. Dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra hoàng cung. Sợ rằng thánh vực cao thủ trong hoàng cung căn bản không đuổi theo kịp."

"Hắc hắc, lão Đại, chuyện này cứ giao cho Bối bối ta." Bối bối hưng phấn nói. Phảng phất như muốn đi cướp Thất công chúa ngay bây giờ.

"Không vội. Dù sao Kiều An bệ hạ còn không có tuyên bố, rốt cuộc là ai." Lâm Lôi lúc này đã có chuẩn bị, không chút hoảng hốt.

Ốc Đốn, Bối Lỗ Mặc hai người không biết, trong đế quốc rất nhiều quý tộc cũng âm thầm đoán, Ốc Đốn, Bối Lỗ Mặc ai là người cưới được Thất công chúa.

Trong hoàng cung.

Một gã trung niên tóc ngắn màu lam ngồi đối diện với Kiều An bệ hạ, trước mặt bọn họ là một bàn cờ. Chơi cờ trong nhân gian tương đối thịnh hành, Kiều An bệ hạ cũng tương đối thich trò này.

"Bệ hạ. Ngài có một con gái thật tốt , dĩ nhiên, cũng có nhiều thanh niên như vậy theo đuổi nàng,kể cả tiểu nhi tử ta." Lam phát trung niên cười nói.

Lam phát trung niên đó, đúng là tể tương quyền cao chức trọng trong đế quốc 'Cổ Đức-Đạt Lý nhĩ', Cổ Đức cùng Kiều An bệ hạ giao tình phi tốt, hai người giống như hai huynh đệ.

"Cổ Đức, ngươi đừng có giễu cợt ta." Kiều An bệ hạ lúc này trực tiếp tự xưng 'ta', từ điểm đó đó có thể thấy được hắn cùng Cổ Đức quan hệ thân thiết như nào. Đương nhiên xưng hô thế này, cũng phải giới hạn khi không có người khác.

"Ngươi không biết, thật ra ta cũng rất đau đầu. Bối Lỗ Mặc cùng Ốc Đốn hai người,ta thật ra không quá để ý,chuyện tuyển ai đều không quá quan trọng,nhưng hai người ca ca bọn hắn ......" Kiều An bệ hạ than thở, "Áo Lợi Duy Á cùng Lâm Lôi hai người thật sự là đáng sợ."

Cổ Đức gật đầu nói : "Đích xác, trên đấu vũ trường ngày nọ đánh một trận kinh thiên động địa, Áo Lợi Duy Á cùng Lâm Lôi thể hiện thực lực đều là thánh vực đỉnh. Đây là chỉ là bọn họ thi triển ra bên ngoài. Bọn họ dĩ nhiên còn có tuyệt chiêu. Áo Lợi Duy Á còn dám khiêu chiến bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm."

Kiều An bệ hạ gật đầu nói "Áo Lợi Duy Á cùng bàn thạch kiếm thánh tỷ thí đã thua một lần. Mà hắn đã tỷ thí rồi, chăc chắn biết thực lực bàn thạch kiếm thánh. Nhưng hắn còn dám khiêu chiến, vậy hắn tuyệt đối có tuyệt chiêu."

"Ta cảm giác, Áo Lợi Duy Á, Lâm Lôi hai người tương lai sợ rằng lại là hai bàn thạch kiếm thánh." Kiều An bệ hạ than thở nói "Điểm chết người là, hai người đều phi thường yêu thương,ủng hộ đệ đệ, Cổ Đức. Ngươi nói ta làm sao mà không đau đầu cho được?"

Cổ Đức nở nụ cười.

"Vậy bệ hạ quyết định người nào?" Cổ Đức nhìn về phía Kiều An bệ hạ.

Kiều An bệ hạ gật đầu nói : "Đã có lựa chọn.”

"Người nào?" trong lòng Cổ Đức cũng rất muốn biết.

Kiều An bệ hạ bất đắc nói "Ta thừa nhận, Lâm Lôi là người tài hoa nhất ta đã thấy qua. Vô luận phương diện gì đều kinh người. Bất quá, Áo Lợi Duy Á so với hắn cũng kém không bao nhiêu. Nếu không có gì khác. Ta có thể lựa chọn Ốc Đốn."

"Ý bệ hạ là ...... lựa chọn Bối Lỗ Mặc?" Cổ Đức nghe ra ý tứ trong lời nói của Kiều An bệ hạ.

"Đúng." Kiều An bệ hạ gật đầu.

"Không có biện pháp, Bối Lỗ Mặc dù sao cũng là Vũ thần thân truyện đệ tử, ngươi cũng biết Vũ thần tại đế quốc có ảnh hưởng ra sao. Hơn nữa …… sư huynh Bối Lỗ Mặc, đã có bốn người, tới tìm ta. Đều là vì Bối Lỗ Mặc." Kiều An bệ hạ bất đắc dĩ nói.

"Bốn người?"

Cổ Đức cũng rất kinh ngạc,"Ta nghe nói. Vũ thần thân truyện đệ tử bình thường rất ít quản sự. Không nghĩ tới Bối Lỗ Mặc vừa mới trở thành thân truyện đệ tử, thì đã có bốn người thân truyện đệ tử ra mặt vì hắn."

"Cổ Đức ngươi cũng biết, mặc dù mặt ngoài ta tại đế quốc quyền lực lớn nhất. Nhưng thực tế Vũ thần lão nhân gia mới là, người nắm trong tay quyền lực cao nhất."

Kiều An bệ hạ cuối cùng cũng chỉ có thể hướng về Vũ thần môn.

Đế quốc tể tương phủ.

Một thanh niên phiêu dật tuấn mỹ tóc dài màu lam bước chậm trên đường nhỏ. Tại trong phủ nhàn nhã đi dạo. Thỉnh thoảng gặp phải trong phủ hạ nhân, hắn đều mỉm cười gật đầu chào hỏi lại.

Khải Lan -Đạt Lý Nhĩ là một ma pháp thiên tài,

"Bệ hạ hắn cuối cùng lựa chọn Bối Lỗ Mặc?" Khải Lan lắc đầu thở dài một tiếng, cha hắn Cổ Đức đối với Khải Lan hắn rất tốt. Ngay cả chuyện này đều nói cho Khải Lan biết.

"Tại sao Bệ hạ hắn một chút cũng không vì nữ nhi mà lo lắng?" Khải Lan đối với một ít hành vi lạnh nhạt của quý tộc, hoàng tộc đều rất là bất mãn.

Hắn nghĩ, người với người phối với nhau. Hai người cùng yêu nhau mới tốt. Mà hoàng đế Kiều An bệ hạ hẳn là phải từ Ni Na lựa chọn mới đúng.

"Ni Na tiểu nha đầu."

Nhớ lại khi Ni Na còn bé cùng mình đồng thời chơi đùa, Khải Lan đáy lòng cuối cùng có lựa chọn, Khải Lan đi ra tể tương phủ, chỉ là gặp được quản gia nói một tiếng: "ta đi ra ngoài." Khải Lan liền hướng phía bá tước phủ của Ốc Đốn đi tới.

Khải Lan quyết định.

Hắn phải nói chuyện này cho Ốc Đốn.

Trời đã về đêm, khi Ốc Đốn vẫn còn trong võ trường tu luyện, bên cạnh Lâm Lôi cũng khoanh chân tĩnh tu. Liền có người hầu chạy đến báo "Đại nhân, Khải Lan đại nhân ở tể tương phủ người đến bái phỏng."

"Khải Lan?"

Ốc Đốn ngừng lại, trước kia cũng chình là tình địch của mình. Trong lòng Ốc Đốn vẫn còn có một chút cảm kích. Dù sao đối phương cuối cùng chủ động rút lui. Nếu không bây giờ tình huống sợ rằng càng phức tạp.

"Khải Lan tới? Ốc Đốn, ta cùng đệ đi gặp" Lâm Lôi đối với Khải Lan chủ động rút lui tương đối tò mò.

Lâm Lôi, Ốc Đốn hai người liền đi tới phòng khách, thấy Khải Lan Khải Lan, Lâm Lôi từ khí chất của Khải Lan liền cảm thấy hẳn là một người tốt bụng.

"Ốc Đốn." Khải Lan thấy Ốc Đốn, mỉm cười, rồi sau đó nhìn về phía Lâm Lôi, "Vị...này hẳn là đại ca của ngươi Lâm Lôi đại sư, ta đã sớm nghe qua đại danh Lâm Lôi đại sư."

Lâm Lôi cũng là mỉm cười đáp.

"Khải Lan, ngươi ngồi xuống trước đi." Ốc Đốn cũng rất nhiệt tình.

Khải Lan lắc đầu nói : "Không cần, ta hôm nay đến chỉ là nói cho ngươi một việc, nói xong ta sẽ trở về." Khải Lan nghiêm mặt, trở nên trịnh trọng lên.

"Chuyện gì?" Ốc Đốn nghi hoặc nói.

Khải Lan bất đắc dĩ nói "Ốc Đốn, căn cứ tin tức ta biết được, mười lăm tháng ba, bệ hạ phỏng chừng sẽ lựa chọn Bối Lỗ Mặc, mà không phải là ngươi. Đương nhiên ...... bây giờ còn không đến ngày mười năm tháng ba, cũng khó nói. Chỉ là,tin tức này của ta tám chín phần mười là thật."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 14: Thiên Tài Trao Đổi

Tin tức đột nhiên tới, làm Ốc Đốn choáng váng.

Ốc Đốn thật sự rất yêu Ni Na, muốn quang minh chánh đại kết hôn tại đế quốc, mà không cần phải chạy trốn.

"Khải Lan, tin tức này là thật?" Lâm Lôi cũng nhìn chằm chằm vào Khải Lan, vội hỏi lại lần nữa.

Khải Lan trịnh trọng gật đầu nói "Lâm Lôi đại sư, mặc dù bệ hạ còn không công khai tuyên bố,nhưng tin tức này là cha ta từ nói chuyện với bệ hạ biết được. Tin tưởng Lâm Lôi đại sư tự phán đoán được."

Lâm Lôi gật đầu.

Tể tướng đế quốc căn bản không cần phải lừa gạt con mình, hơn nữa Lâm Lôi với tinh thần lực cửu cấp đại ma đạo sư, nếu đối phương nói dối, cường đại tinh thần lực của Lâm Lôi sẽ cảm giác được.

"Mặc kệ thế nào, huynh đệ chúng ta vẫn rất cảm tạ ngươi đã trợ giúp." Lâm Lôi cảm tạ nói.

Lúc này đầu óc hỗn loạn của Ốc Đốn mới tỉnh táo lại, hắn cũng rất cảm kích nói "Khải Lan, cám ơn ngươi đã báo cho ta biết."

"Không cần cám ơn, ta chỉ hy vọng cuộc sống Ni Na sau này có thể hạnh phúc. Được rồi, ta đi trước." Khải lan có chút khom người nói, liền rời đi.

Ốc Đốn nhìn Khải Lan rời đi, đột nhiên xoay người nhìn về phía Lâm Lôi "Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?" Đầu óc Ốc Đốn này lúc đích xác vẫn còn chút rối loạn.

"Làm sao bây giờ?" "Trước tiên chuẩn bị để nữ quyến rời đi đế quốc."

Lâm Lôi lạnh lùng nhìn về phía hoàng cung "Chúng ta đã không còn lựa chọn, ta đã phái người đi mời Da Lỗ tới đây, bây giờ chỉ có thể thông qua Đạo sâm thương hội, trước để Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp tỷ muội, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc thân nhân dời đi đế quốc. Hơn nữa tốt nhất là không để cho hoàng đế phát hiện."

Kỳ thật, phát hiện cũng không có gì.

Kiều An bệ hạ hoài nghi Lâm Lôi thì thế nào? Chẳng lẻ hắn dám đắc tội Lâm Lôi? Dù sao hắn không như Vũ thần. Hơn nữa hắn ngay cả muốn đắc tội nhưng những kẻ dưới tay hắn, có ai là đối thủ của Lâm Lôi?

Lâm Lôi trước tiên mời Da Lỗ lại đây, cùng Da Lỗ thương lượng một hồi, Da Lỗ lúc này vỗ ngực cam đoan "Lão Tam, ngươi yên tâm? Tuyệt đối không thành vấn đề."

Da Lỗ cười nói "Kỳ thật, lão Tam. Bệ hạ dù biết chuyện này, hắn cũng chỉ có thể làm như không biết."

Lâm lôi mỉm cười.

Đạt tới thánh vực, đế quốc hoàng đế mặc dù địa vị cao, nhưng là với hắn không còn có bao nhiêu uy hiếp. Trên thực tế Lâm Lôi sợ là Vũ thần tĩnh tu trên núi.

"Cố gắng không bị phát hiện." Lâm Lôi nhắc nhở nói.

Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp tỷ muội mặc dù không muốn dời đi, nhưng các nàng cũng biết sau này còn có thể cùng Lâm Lôi bọn họ ở cùng một chỗ, cũng thuận theo Đạo sâm thương hội an bài, lặng lẽ rời đi đế quốc.

Thật ra Lâm Lôi, Ốc Đốn bọn họ cũng không bỏ qua cuối cùng một tia hy vọng.

Bọn họ hy vọng, đến lúc đó. Kiều An bệ hạ sẽ lựa chọn Ốc Đốn. Mặc dù hy vọng rất khó nhưng nói không chừng Kiều An bệ hạ có thể thay đổi chủ ý.

Dù sao, cũng không ai muốn chạy trốn. Bọn họ cũng đã quen thuộc sống ở đế quốc. Không tới thời khắc cuối cùng, bọn họ cũng không bỏ qua.

Thời gian từng ngày trôi qua, cũng sắp đền ngày mười lăm tháng ba, trong mỗi tửu điếm hay ở ven đường đều cũng có người thảo luận về chuyện của Ốc Đốn, Bố Lỗ Mặc cùng Thất công chúa.

Mọi người đều đoán, ai là người cuối cùng cưới được Thất công chúa.

Thời gian trôi đi. Hôm nay rốt cục đã tới ngày mười năm tháng ba, sáng sớm hôm này sương mù dầy đặc, cho dù đã tám giờ sáng mặt trời đã mọc. Nhưng chỉ có thể thấy được mơ hồ mười thước chung quanh.

"Hô." Ốc Đốn đứng ở cửa bá tước phủ, hít một hơi dài.

Mấy ngày nay, áp lực trong lòng hắn thật sự rất lớn.

"Được rồi, hôm nay sẽ biết kết quả, thả lỏng chút đi." Lâm lôi cười vỗ bả vai Ốc Đốn. Ốc Đốn quay đầu lại nhìn Lâm Lôi, thấy Lâm Lôi, Ốc Đốn cảm thấy mình phảng phất có một hậu thuẫn kiên cường,liền có chút khí thế.

« Vâng. » Ốc đốn trịnh trọng gật đầu.

Lâm Lôi, Ốc đốn hai người lập tức lên xe ngựa, hướng hoàng cung đi tới, bởi vì sương mù, tốc độ xe ngựa đi rất chậm. Hơn nữa hôm nay xe ngựa đi đến hoàng cung thật nhiều.

Trước cửa hoàng cung .

Một loạt xe ngựa dừng lại, đại quan quý tộc đều xuống xe, cười nói chào hỏi nhau.

" Áo Lợi Duy Á đại nhân đến."thấy Áo Lợi Duy Á, Bố Lỗ Mặc hai huynh đệ xuống xe ngựa, đứng ở trước cửa quý tộc, các đại thần đều nhiệt tình đến nghênh đón.

Áo Lợi Duy Á thấy nhiều đại thần, quý tộc đi tới, không khỏi nhướng mày.

"Nhị đệ, chúng ta đi vào." Áo Lợi Duy Á cũng không thèm nhìn lấy một cái, trên người tự nhiên phát tán ra một đạo đấu khí, bức lui quý tộc, đại thần chung quanh mà không làm tổn thương chút nào.

Quý tộc, đại thần đều nhìn nhau, không khỏi ngạc nhiên.

"Đại nhân, tới..." thanh âm mã phu vang lên, rồi sau đó Lâm Lôi, Ốc Đốn hai người cũng xuống xe ngựa, lúc này đây các quý tộc, đại thần cũng không có tới gần, mà đứng cách một khoảng chào hỏi.

Lâm Lôi, Ốc Đốn hai người cũng đồng dạng không có để ý tới, trực tiếp hướng cửa cung đi đến.

"Lâm Lôi." Áo Lợi Duy Á ngược dừng lại, quay đầu lại nhìn Lâm Lôi chào hỏi.

"Áo Lợi Duy Á." Đối với đối thủ có thực lực, Lâm Lôi trong lòng có một phần kính trọng. Có thể có như thế thực lực, không dốc lòng khổ tu căn bản không thể đạt được.

Lâm Lôi, Ốc Đốn, Áo Lợi Duy Á, Bố Lỗ Mặc cùng đi hướng luyện công điện đi đến.

"Lâm Lôi, hôm đó tại đấu vũ trường, nói thật ta thật sự rất muốn cùng với ngươi tiếp tục tỷ thí." Áo Lợi Duy Á trên mặt tươi cười nói.

"Sao? Vậy ngươi như thế nào lại buông tha? Ta không tin ngươi e ngại Hắc Đức Sâm." Lâm lôi cười nói.

Áo Lợi Duy Á, Lâm Lôi đều cảm giác được thực lực đối phương, hôm đó bọn họ bị Hắc Đức Sâm bức lui, ngoại trừ Hắc Đức Sâm thực lực mạnh,nhưng so với việc Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á còn không có bộc phát công kích cũng không có quan hệ.

"Không phải e ngại Hắc Đức Sâm, mà là …… khiêu chiến Hắc Đức Sâm là quyết tâm của ta từ sáu năm trước.Từ khi Hắc thạch kiếm đại thành, ta khẳng định phải khiêu chiến hắn. "

"Lâm Lôi, tại đấu vũ trường đánh một trận, ta trong lòng cũng rất muốn cùng ngươi giao thủ. Chỉ là trước khi giao thủ, nhất định phải đấu với Hắc Đức Sâm trước.Hắc thạch kiếm kiếm pháp, ta không muốn để cho Hắc Đức Sâm biết. Nếu đấu trước với ngươi, không phải sẽ để lộ ra sao?" Áo Lợi Duy Á khóe miệng có chút mỉm cười, "ta rất muốn nhìn xem được xưng là 'Bàn Thạch Kiếm Thánh' Hắc Đức Sâm như thế nào tiếp chiêu nàycủa ta."

Lâm Lôi gật đầu.

"Hơn một tháng sau chiến đấu, ngươi nghĩ ta cùng bàn thạch kiếm thánh ai sẽ thắng?" Áo Lợi Duy Á đột nhiên hỏi.

Lâm Lôi do dự trong chốc lát.

Hôm đó Lâm Lôi thấy hắc thạch kiếm mặt ngoài lưu chuyển màu đen quang mang, liền cảm thấy một loại hơi thở quỷ dị. Lâm Lôi đối với Hắc ngọc trọng kiếm rất tự tin nhưng mình có thể kháng trụ được uy lực đối phương một kiếm hay không lại không có tin tưởng.

"Ngươi cùng bàn thạch kiếm thánh, ai sẽ thắng sao ? Ta nghĩ khả năng bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' chiến thắng có chút cao hơn. Dù sao bao nhiêu năm qua còn không có thánh vực cao thủ nào đánh bại được hắn. Hắn làm được như thế, dám chắc cũng có chỗ dựa." Lâm Lôi công bằng nói.

Áo Lợi Duy Á gật đầu "Đúng, ta cũng thừa nhận, sáu năm trước ta cùng Hắc Đức Sâm đánh một trận. Hắc Đức Sâm biểu hiện ra chỉ là một phần thực lực của hắn . Hắc Đức Sâm …… thâm không lường được. Chỉ là ta đối với hắc thạch kiếm pháp cũng tràn ngập tin tưởng. Mặc hắn phòng ngự cường đại thế nào, phỏng chừng cũng không kháng được."

Lâm lôi nở nụ cười.

Áo Lợi Duy Á cũng giống mình đối với Hắc thạch kiếm rất tự tin.

"Hắc thạch kiếm pháp của ngươi rốt cuộc là loại công kích gì,sao ngươi cso thể tin tưởng như vậy?" Lâm Lôi tò mò dò hỏi.

Áo Lợi Duy Á cười nói "Hắc thạch kiếm?" Áo Lợi Duy Á nhìn về phía Lâm Lôi, do dự trong chốc lát liền nói "ta có thể nói cho ngươi biết, hắc thạch kiếm, kiếm pháp là lĩnh ngộ hắc ám nguyên tố pháp tắc sáng tạo ra."

Lâm lôi gật đầu.

"Cho nên, hắc thạch kiếm, kiếm pháp công kích ngoại trừ xuyên thấu lực. Còn có đối với linh hồn công kích." Áo Lợi Duy Á tự tin nói ra.

"Linh hồn công kích?" Lâm Lôi chấn động.

Trong hắc ám ma pháp vốn có linh hồn nguyền rủa ma pháp, trong hắc ám nguyên tố pháp tắc cũng có chứa gì đó về phương diện linh hồn. Áo Lợi Duy Á đối với hắc thạch kiếm lại lĩnh ngộ phương pháp công kích linh hồn, thật sự là rất kinh người.

"Hắc thạch kiếm phá hư lực chỉ cần phòng ngự bình thường là được. Nhưng là trực tiếp công kích linh hồn...... phòng ngự vật lý bình thường. Cơ bản không có hiệu quả. Ta xem Hắc Đức Sâm như thế nào ngăn cản!"

Áo Lợi Duy Á nói, Bố Lỗ Mặc đứng bên cạnh trên mặt đều có vẻ hưng phấn.

Lâm lôi cũng phải thừa nhận ......

Hắc thạch kiếm cũng, quả nhiên đáng sợ.

"Đáng sợ, trực tiếp công kích linh hồn." Lâm Lôi cũng khiếp sợ uy lực một chiêu của đối phương.

"Cho nên linh hồn càng mạnh, ngăn cản chiêu này càng nắm chắc. Bất quá, chiến sĩ tinh thần lực cũng không quá mạnh mẻ. Ngay cả thánh vực chiến sĩ, tinh thần lực bình thường cũng không bằng cửu cấp đại ma đạo sư." Áo Lợi Duy Ấ rất tự tin.

Chiến sĩ tinh thần lực so với đồng cấp ma pháp sư kém rất nhiều.

Chiêu này, vừa vặn nhằm vào diểm yếu của chiến sĩ.

"Lâm Lôi vậy của chiêu ngươi là loại gì công kích?" Áo Lợi Duy Á cũng dò hỏi.

Bố Lỗ Mặc cũng nhìn về phía Lâm Lôi, giờ Bố Lỗ Mặc trong mắt kiêu ngạo, vẻ mặt hắn cho rằng Lâm Lôi dám chắc không bằng nổi hắn ca ca.

Lâm Lôi cũng không giấu diếm nói " Hắc ngọc trọng kiếm kiếm pháp, phòng ngự bình thường cũng là cơ hồ không có hiệu quả, trực tiếp công kích trong cơ thể nội tạng."

"Phòng ngự cơ hồ không có hiệu quả?" Áo Lợi Duy Á sắc mặt biến đổi.

Cao thủ bình thường đều là rèn luyện tinh thần lực, đặc biệt khi lĩnh ngộ pháp tắc tinh thần lực gia tăng tương đối nhanh. Tỷ như Hắc Đức Sâm, hắn tinh thần lực hẳn là hơn cửu cấp đại ma đạo sư.

Nhưng chính là nội tạng lại bất đồng.

Cơ thể rèn luyện dễ dàng, nhưng trái tim, gan phổi này rất khó tu luyện được. Chỉ có thể khi hấp thu nguyên tố, khiến cho trái tim mạnh mẻ hơn thôi.

Nếu nội tạng đều bị hủy, người tự nhiên là sẽ chết.

"Phòng ngự vô dụng, trực tiếp công kích trong cơ thể ……" Áo Lợi Duy Á trong lòng cũng bội phục Lâm Lôi, loại…này công kích quá quỷ dị, nhưng Lâm Lôi cũng có thể sáng tạo ra.

Lâm Lôi cũng bội phục Áo Lợi Duy Á, hắc thạch kiếm trực tiếp công kích linh hồn.

Phía sau một ít quý tộc, đại thần, nhìn thấy Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người giống như bạn tốt nói chuyện, đều cũng giật mình.

Rất nhanh, Lâm Lôi đã đi tới luyện công điện.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á nhìn nhau, liền cùng đệ đệ bước vào luyện công điện. Thật ra hai người nói cho đối phương biết chính mình tuyệt chiêu, đối phương muốn phòng ngự đều rất khó.

Linh hồn hay trong cơ thể nội tạng, đều là tuyệt đối yếu hại. Cũng chỉ có hai đại thiên tài đều đối với mình tuyệt chiêu có tự tin, mới không sợ nói cho đối phương biết.

Nói cho ngươi thì sao? Có bản lãnh phòng trụ được rồi hãy nói!

Trong luyện công điện đã tụ tập không ít người, làm Lâm Lôi mang theo Ốc Đốn vừa mới tiến vào đã có cung đình thái giám đi tới "Lâm lôi đại nhân, bệ hạ sớm đã an bài chỗ ngồi, người đến đó ngồi là được."

Bình thường các đại thần đều phải đứng, nhưng Lâm Lôi lại khác.

Lâm Lôi bình yên ngồi xuống, Áo Lợi Duy Á cũng được thái giám mời đến một bên ngồi xuống. Trong đại điện các quý tộc, đại thần nhìn về phía Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á trong ánh mắt đều có vẻ kính sợ.

"Lâm Lôi, ngươi cho rằng bệ hạ sẽ chọn ai?" Tại đông đảo quý tộc, đại thần nhìn ngó, Áo Lợi Duy Á cùng Lâm Lôi tự nhiên nói chuyện với nhau.

"Đương nhiên đệ đệ ta Ốc Đốn." Lâm lôi trực tiếp trả lời.

Áo Lợi Duy Á liếc mắt một cái nhìn Lâm Lôi "Ta không cho là như vậy …… Nga, bệ hạ đã tới." Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á đều nhìn về hướng cửa điện, cùng cung đình thái giám còn có hoàng hậu, phi tần và Thất công chúa theo sau, Kiều An bệ hạ bước vào đại điện.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 15: Kết Quả

Luyện công điện im lặng, Thấy Kiều An bệ tới, Lâm Lôi cũng đứng lên, tại luyện công điện,hoàng đế địa vị cao nhất, ít nhất cũng nên cấp cho hoàng đế chút thể diện.

Ốc Đốn trong mắt lúc này chỉ có Ni Na, Ni Na đi theo phía sau mẫu hậu, cũng đồng thời nhìn về phía hắn.

"Đại ngốc tử ......" Môi Ni Na giật giật, nhưng không phát ra âm thanh.

Ốc Đốn cũng chỉ là xuất ra vẻ tươi cười, trong ánh mắt Ốc Đốn hiện lên vẻ kiên định, hai người chỉ cần qua ánh mắt đều hiểu được đối phương suy nghĩ. Bất kể hôm nay Kiều An bệ hạ lựa chọn ai, Ốc Đốn cũng không buông tha.

"Ni Na là của ta, ai cũng không đoạt đi được" Ốc Đốn liếc mắt về phía Bố Lỗ Mặc một cái, rồi sau đó lại nhìn về Kiều An bệ hạ.

"Bái kiến bệ hạ."

Trong đại điện,tất cả các quý tộc, đại thần đều quỳ xuống, cung kính hành lễ.

"Đều đứng lên đi." Kiều An bệ hạ xoay người nhìn về phía Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người, thái độ khiêm nhường nói : "Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, mời ngồi xuống."

Ốc Đốn cũng thấy được Lâm Lôi ở xa xa, có Lâm Lôi tại đây, Ốc Đốn như có được mười phần tự tin.

Kiều An bệ hạ nhìn về phía hoàng hậu, phi tần nói "Các ngươi đều ngồi vào bên kia. Ni Na, ngươi với mẫu hậu ngồi cùng một chỗ." Hoàng hậu, phi tần cùng với Thất công chúa Ni Na đều đã ổn định chỗ ngồi. Bên kia cũng có một loạt chỗ ngồi.

Tại Áo Bố Lai Ân đế quốc, trong luyện công điện, Hoàng hậu phi tần đều không được ngồi trên, cũng chỉ có thể ngồi phía dưới.

"Hôm nay, chính là một ngày trọng yếu. Ha ha …… tin tưởng không ít người vẫn chờ đợi tới hôm nay. Hôm nay bổn hoàng sẽ tuyên bố. Rốt cuộc ai có thể lấy được nữ nhi bảo bối của ta." Kiều An bệ hạ hướng về Ni Na cười nói.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á mọi người đều nhìn lên Kiều An bệ hạ.

Ốc Đốn càng cảm thấy tim mình 'bịch bịch' đập mạnh.

Rốt cuộc sẽ tuyển ai?

Mình hay Bố Lỗ Mặc?

"Về phần tuyển ai, bổn hoàng lập tức sẽ tuyên bố, trước tiên bổn hoàng xin giới thiệu hai vị thân truyện đệ tử của Vũ thần." Kiều An bệ hạ cũng thấy được xa xa hai người đang bay tới, hai người này đều mặc màu xanh trường bào, hai người tiến vào võ công điện, trước hết gật đấu với Bố Lỗ Mặc.

"Ra mắt bệ hạ." Sau đó hai người này hướng Kiều An bệ hạ hành lễ.

Ốc Đốn sắc mặt biến đổi.

Vũ thần thân truyện đệ tử? Thấy hai người này tiến đến, Ốc Đốn cảm thấy chuyện rất không ổn, cách đó không xa Bố Lỗ Mặc đắc ý nhìn thoáng qua Ốc Đốn.

Hai người rõ ràng đến trợ uy cho Bố Lỗ Mặc.

"Bổn hoàng giới thiệu một chút,vị bên trái này là Lan Khoa tiên sinh, vũ thần thân truyện đệ tử,là thánh vực cao thủ." Kiều An bệ hạ lãng thanh nói, " Vị bên phải là Tạp Tư Bá Đặc tiên sinh, vũ thần thân truyện đệ tử, cũng là thánh vực cao thủ."

Trong luyện công điện các quý tộc, đại thần đều hướng hai vị thánh vực cao thủ chào hỏi.

"Lan Khoa, Tạp Tư Bá Đặc, xin mời các ngươi hai người đến bên cạnh Lâm lôi cùng Áo Lợi Duy Á." Kiều An bệ hạ mỉm cười nói.

Lan Khoa, Tạp Tư Bá Đặc, Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á mấy người cùng ngồi một chỗ.

Ốc Đốn cắn rang, lúc nay hắn cảm thấy áp lực đến, tình thế rõ ràng là có lợi cho Bố Lỗ Mặc. Mà lúc này, khi Kiều An bệ hạ lên tiếng.

"Bố Lỗ Mặc, Ốc Đốn, tiến lên ." Kiều An bệ hạ cất cao giọng nói.

"Vâng,bệ hạ."

Ốc Đốn hít một hơi dài, để cho bình tĩnh lại, liền hướng đi đến trung điện, Bố Lỗ Mặc, Ốc Đốn hai người lạnh lùng nhìn nhau một cái, sau đó sóng vai đứng.

Trên điện mọi ánh mắt đều nhìn về phía bọn họ.

"Bổn hoàng muốn chọn ai trở thành Ni Na trượng phu, tự nhiên trước tiên là các ngươi hai người đều muốn cưới Ni Na. Bổn hoàng hỏi lai các ngươi lần cuối, các ngươi có hay không còn muốn kết hôn Ni

Na?" Kiều An bệ hạ nghiêm túc hỏi.

Đã tới cuối cùng thời khắc.

Bố Lỗ Mặc lập tức nói "Bệ hạ. ta trong giấc mộng cũng mơ có thể lấy Ni Na công chúa làm vợ."

Ốc đốn cũng nói "Bệ hạ, thần rất mong muốn có thể cùng Ni Na quang minh chánh đại cử hành hôn lễ tại đế quốc, cả đời cùng một chỗ. Vĩnh viễn không xa rời."

Ốc Đốn nhìn Ni Na nói.

Ni Na cũng nhìn về phía Ốc Đốn, hai người đối mắt, cả võ công điện tuyệt đại đa số đều chú ý tới, sắc mặt Bố Lỗ Mặc bên cạnh trầm xuống.

"Ha ha, tốt lắm." Kiều An bệ hạ tươi cười, "Hai vị đều thành khẩn như thế, bổn hoàng rất vui mừng. Nhưng bổn hoàng cũng chỉ có thể lựa chọn một người."

Kiều An bệ hạ nói, hướng Bố Lỗ Mặc nhìn thoáng qua.

Một cái, làm Bố Lỗ Mặc trong lòng vui mừng. Hắn cảm giác được Kiều An bệ ý tứ.

Lựa chọn ai?

Ốc Đốn lo lắng, chờ mong nhìn Kiều An bệ hạ.

"Chư vị an tĩnh, bổn hoàng bây giờ trịnh trọng tuyên bố -"

" Lúc này Vũ thần thân truyện đệ tử 'Tạp Tư La Đặc' đứng lên, lên tiếng ngăn trở Kiều An bệ hạ dừng lại, Kiều An bệ hạ không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Tạp Tư La Đặc.

Nếu là người khác ngăn cản, hắn đã sớm mắng. Nhưng chính là Tạp Tư La Đặc.

"Bệ hạ." Tạp Tư La Đặc hướng lên đại điện phía Kiều An bệ hạ đi đến, cả luyện công điện các quý tộc, đại thần đều sửng sốt, "ta có một việc cần nói cho bệ hạ." Tạp Tư La Đặc nhìn thoáng qua Bố Lỗ Mặc.

Trong lúc nhất thời thái giám không biết làm như thế nào ngăn trở.

"Ngươi trước tiên lui ra, Tạp Tư La Đặc tiên sinh cùng bổn hoàng có việc cần bàn." Kiều An bệ hạ cho cung đình thái giám đi qua bên cạnh, Tạp Tư La Đặc đi tới bên cạnh Kiều An bệ hạ.

Kiều An bệ hạ nghi hoặc nhìn Tạp Tư La Đặc.

Tạp Tư La Đặc đến bên nói nhỏ vào tai Kiều An bệ hạ mấy câu, Kiều An bệ hạ nhướng mày, nhìn thoáng qua Tạp Tư La Đặc. Rồi sau đó Kiều An bệ hạ lại sửng sốt, trên mặt lộ ra tươi cười.

Tạp Tư La Đặc liền đi xuống.

"Tạp Tư La Đặc làm gì?" Lâm Lôi đáy lòng cảm thấy một trận không ổn "Chẳng lẻ Tạp Tư La Đặc muốn yêu cầu Kiều An bệ hạ chọn Bố Lỗ Mặc?"

Trong lòng Lâm Lôi cũng muốn cho đệ đệ hôn nhân trọn vẹn.

Nhưng cũng không có biện pháp, Bố Lỗ Mặc sau lưng còn có Vũ thần môn.

"Ha ha. Vừa mới cùng Tạp Tư La Đặc nói chuyện một chút. Bây giờ bổn hoàng chánh thức tuyên bố ai là người được kết hôn -" Kiều An bệ hạ trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Cả đại điện im lặng.

Một cái kim rơi xuống đều có thể nghe được rõ ràng.

Ốc Đốn, Bố Lỗ Mặc hai người đều khẩn trương nhìn Kiều An bệ hạ.

"Người này, chính là -" Kiều An bệ hạ lớn tiếng nói, "Ốc Đốn Ba Lỗ Khắc!"

"Ốc Đốn Ba Lỗ Khắc!" "Ốc Đốn Ba Lỗ Khắc!" "Ốc Đốn Ba Lỗ Khắc!"...... Ốc Đốn tên không ngừng tại luyện công điện quanh quẩn.

Cả luyện công điện liền an tĩnh, im lặng.

Bố Lỗ Mặc trợn tròn mắt.

Ốc đốn choáng váng.

Ni Na cũng ngây dại.

"A ~~~" Ốc Đốn hưng phấn đứng lên hét lớn, hướng phía Ni Na đi tới, Ni Na cũng chạy tới bên Ốc Đốn.

Ốc Đốn cùng Ni Na, tại luyện công điện như không có người gắt gao ôm chặt lấy nhau, Ni Na vui mừng phát khóc.

"Không có khả năng!" Bố Lỗ Mặc không ngừng lắc đầu, căn bản không cách nào tiếp nhận kết quả này.

Trên thực tế Bố Lỗ Mặc đối với Ni Na công chúa cũng không có tình cảm gì. Chỉ là Bố Lỗ Mặc có một loại dục vong tham lam, cái gì tốt đều muốn giữ lấy. Hơn nữa tuổi còn trẻ, mọi người đều so sánh hắn với Ốc Đốn.

Cho nên Bố Lỗ Mặc muốn hoàn toàn áp chế Ốc Đốn.

Luận võ, cùng với theo đuổi Ni Na, đều là Bố Lỗ Mặc tự muốn làm để hơn được Ốc Đốn.

"Ốc Đốn, Ni Na." Kiều An bệ hạ thanh âm vang lên.

Ốc Đốn, Ni Na lúc này mới phản ứng lại đây, nơi này dù gì cũng là luyện công điện . Ni Na má đỏ hồng lên, lập tức trở lại trong lòng mẫu hậu ,mà Ốc Đốn cũng lập tức khom người nói: "Bệ hạ,thần vừa rồi quá kích động."

"Bổn hoàng có thể hiểu được." Kiều An bệ hạ cười gật đầu.

Sau đó Kiều An bệ hạ nhìn về phía Bố Lỗ Mặc "Bố Lỗ Mặc, ngươi cùng Ốc Đốn giống nhau đều xuất sắc, chỉ là bổn hoàng cũng phải vì nữ nhi mà lo lắng. ngươi hiểu chứ?"

Bố Lỗ Mặc lúc này có thể làm gì bây giờ?

Hắn không phải Ốc Đốn, trong lòng Bố Lỗ Mặc, Ni Na công chúa cho dù là thê tử hắn, cũng bất quá chỉ là một đồ vật huyền diệu mà thôi. Đối với Ni Na. Hắn vốn không có gì cảm tình gì. Giờ phút này thất bại, Bố Lỗ Mặc mặc dù khó có thể tiếp nhận, nhưng cũng không thất thố.

"Ta hiểu bệ hạ khổ tâm." Bố Lỗ Mặc chỉ có thể cắn răng,nuốt căm tức vào lòng.

Kiều An bệ hạ vừa lòng gật đầu.

"Ha ha ......" Kiều An bệ hạ cười to nói "Bổn hoàng hôm nay rất vui mừng, như vậy đi, bổn hoàng quyết định Ốc Đốn, Ni Na hôn nhân vào ngày 12 tháng 1. Ốc Đốn ngươi cùng Ni Na vào hôm đấy đính hôn. Các ngươi có ý kiến gì không?"

"Tạ bệ hạ, thần không có ý kiến." Ốc Đốn này lúc trong lòng mừng như vườn hoa nở rộ, như thế nào còn có thể có ý kiến?

Ở bên kia Lâm Lôi,nhìn đệ đệ tại trung tâm đại điện thành bộ dạng như vậy, trong lòng cũng rất vui vẻ, tình cảm của đệ đệ rốt cục cũng được hoàn mỹ.

Nghĩ đến mình,đáy lòng Lâm Lôi tê rần.

"Lâm Lôi, chúc mừng." Vũ thần thân truyện đệ tử Lan Khoa bên cạnh nhiệt tình nói.

Tạp Tư La Đặc cười nói "Lâm Lôi đại sư, ta tại Vũ thần sơn rất thích sưu tập thạch điêu điêu khắc,đối với Lâm Lôi đại sư cũng rất ngưỡng mộ. Nếu có thời gian, Lâm Lôi đại sư đến Vũ thần sơn chúng ta xem thế nào? Vũ thần sơn chúng ta lúc nào cũng hoan nghênh ngươi."

"Nhất định sẽ tới." Lúc này Lâm Lôi tâm tình rất tốt.

Áo Lợi Duy Á lúc này cũng đứng dậy đi về hướng Bố Lỗ Mặc,vỗ vỗ vai Bố Lỗ Mặc.

"Lâm Lôi, Ốc Đốn, hôm nay mời các ngươi cùng vào uống trà đàm đạo với bổn hoàng." Kiều An bệ hạ nói, "Áo Lợi Duy Á, Bố Lỗ Mặc, Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc, cả các ngươi nữa."

Hai người Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc đứng lên.

"Bệ hạ, chúng ta phải về Vũ thần sơn còn có chuyện,không thể ở lại." Tạp Tư La Đặc nói.

"Không sao." Kiều An bệ hạ cũng không miễn cưỡng.

"Bệ hạ, ta cũng phải chuẩn bị hơn một tháng sau cùng Hắc Đức Sâm quyết đấu. Ta cùng nhị đệ cũng xin phép về trước." Áo Lợi Duy Á cũng cự tuyệt nói.

Bố Lỗ Mặc thất bại, như thế nào có thể cùng người uống trà?

Kiều An bệ hạ cũng hiểu được.

Bất quá, Lâm Lôi, Ốc Đốn hai người vẫn còn tiếp nhận Kiều An bệ hạ hảo ý, tương lai Kiều An bệ hạ là nhạc phụ Ốc Đốn, cũng cần phải nể mặt.

"Thật không ngờ." Lâm Lôi trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười.

Thật sự không ngờ, Lâm Lôi đều cũng đã đưa Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp rời đi đế quốc,còn chuẩn bị mạnh mẽ cướp đi Ni Na, để cho Ni Na cùng Ốc Đốn chạy trốn. Nhưng cuối cùng kết quả lại như vậy. Thật sự kinh ngạc !

Mọi chuyện đã xong. Ni Na cũng cùng hoàng hậu, phi tần rời đi.

Mà Lâm Lôi, Ốc Đốn hai người theo Kiều An bệ hạ rời đi.

"Ca." Ốc Đốn lúc này rất vui mừng, hắn thật sự thật rất vui, lúc nào cũng đều có thể cười rộ lên.

Lâm Lôi cũng vì Ốc Đốn mà cảm thấy vui vẻ theo.

"Lâm Lôi, sau này chúng ta đã có thể xem như người một nhà." Kiều An bệ hạ nói với Lâm Lôi.

"Đúng, là người một nhà." Lâm Lôi mỉm cười.

Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc hai người song song phi hành, hướng đế ngoài thành Vũ thần sơn bay tới.

"Sư huynh, là chuyện gì xảy ra? Ngươi cùng Kiều An nói gì vậy ?" Lan Khoa vẫn nghi hoặc, Kiều An bệ hạ như thế nào lựa chọn Ốc Đốn, phải biết rằng lúc đầu Kiều An bệ hạ đã đáp ứng bọn họ lựa chọn Bố Lỗ mặc.

"Ta nói với Kiều An là sư phụ chúng ta -Vũ Thần mệnh lệnh cho hắn, lựa chọn Ốc Đốn" Tạp Tư La Đặc nói.

"Sư phụ?" Lan Khoa ngẩn người.

"Ta như thế nào biết được? Chúng ta vừa mới đến đại điện không lâu thì sư phụ âm thanh vang lên trong đầu ta, lệnh cho ta nói cho Kiều An. Sau đó sư phụ cũng truyền âm cho Kiều An." Tạp Tư La Đặc bất đắc dĩ nói, "Sư phụ phỏng chừng cũng lo lắng, nên cũng tự mình truyền âm cho Kiều An, Kiều An dám không tin Vũ thần truyền âm cho hắn sao ? Dù sao cho tới bây giờ su phụ chưa từng cùng Kiều An truyền âm."

"Sư phụ vì sao lại làm vậy?" Lan Khoa nghi hoặc nói.

"Ta làm sao biết được." Tạp Tư La Đặc trong lòng cũng không rõ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 16: Hạ Lễ

Trong hoàng cung được giới bị sâm nghiêm, tùy ý có thể thấy được các kỵ sĩ vũ dũng, còn có các thị nữ cung đình xinh đẹp. Kiều An bệ hạ, Lâm Lôi hai người sánh vai đi tới, Ốc Đốn đi sau một khoảng. Phía sau ba người là một vài thị nữ và cung đình thị giả. Trên đường gặp vài binh sĩ nhìn thấy Kiều An bệ hạ đều cung kính hành lễ.

“Đó là Lâm Lôi đại sư”. Không ít kỵ sĩ thấy đi cùng với Kiều An bệ hạ là Lâm Lôi, đều cùng nhỏ giọng thì thào với nhau rồi mới bước tiếp.

Trong ánh mắt bọn họ nhìn về phía Lâm Lôi có sự sùng bái và kính nể. Bọn họ đồng dạng cũng là người trẻ tuổi,tuổi cũng không nhỏ hơn Lâm Lôi. Trong đế quốc,rất nhiều người trẻ tuổi lúc này đều lấy Lâm Lôi làm mục tiêu cố gắng tu luyện.

“Áo Bố Lai Ân đế quốc không hổ là đệ nhất cường quốc của Ngọc Lan đại lục, các chiến sĩ trong hoàng cung thực lực đều rất mạnh ”. Lâm Lôi đi thẳng một đường, nhưng lại phát hiện dọc theo đường đi không có một chiến sĩ nào dưới sáu cấp.

Phần lớn đều là sáu cấp, bảy cấp cũng có không ít,thậm chí còn có một số ít tám cấp.

Ngay cả chiến sĩ tuần tra đều mạnh như vậy, thực lực của đế quốc có thể tưởng tượng mà biết.

“Lâm Lôi, ngươi xem xem, ánh mắt bọn thị vệ nhìn ngươi đều phát sáng,sợ rằng trong lòng bọn họ, sự sùng bái đối với ngươi cũng đã vượt qua bổn hoàng rồi”. Kiều An bệ hạ cười to nói.

Lâm Lôi chỉ lạnh nhạt cười.

Từ trận đánh ở Đấu Võ trường, đại danh của Lâm Lôi đã vang vọng khắp Áo Bố Lai Ân đế quốc, đặc biệt là số tuổi của Lâm Lôi càng khiến cho thành tựu càng có thêm tính truyền kỳ.

Là hình tượng mơ ước của nhiều người.

Hai mươi mấy tuổi, không chỉ là thiên tài thạch điêu, lại còn là thiên tài ma pháp, lại còn là thánh vực cường giả. Tuy nhiên Lâm Lôi thiên phú cao, nhưng chỉ cần mình cố gắng,có thể đạt tới một phần mười của hắn chắc cũng đã đủ lắm rồi .

Điều này cũng khiến cho bọn thiếu niên, thanh niên của đế quốc càng thêm cố gắng tu luyện. Áo Bố Lai Ân đế quốc đã hình thành một loại phong tục. Nếu xuất hiện thiên tài về mặt nào đó, thì tự đế quốc cũng sẽ tuyên truyền, hơn nữa dân gian cũng tuyên truyền. Ảnh hưởng đối với con dân của đế quốc là rất lớn.

Trong hậu hoa viên của hoàng cung có một cái đình, trong đó đặt một chiếc bàn ăn, cũng chỉ có Kiều An bệ hạ, Lâm Lôi, Ốc Đốn ba người mà thôi.

Các thị nữ cung đình mang nhiều món mỹ vị đi đến bày lên bàn, xung quanh là các hộ vệ đứng thành vòng.

“Các ngươi đều lui cả đi”. Kiều An bệ hạ phất tay nói.

“Vâng, bệ hạ”.

Tất cả các thị nữ, thị giả, hộ vệ chung quanh đều thối lui, trong chốc lát chỉ còn lại Kiều An bệ hạ, Lâm Lôi, Ốc Đốn ba người.

Kiều An bệ hạ liếc mắt nhìn Ốc Đốn một cái. Kỳ thật, từ lúc trên đường trở về từ Võ Công điện, trong đáy lòng hắn đều một mực nghi hoặc.

Vũ Thần tại sao lại giúp Ốc Đốn?

Ở đế quốc, sự tồn tại của Vũ Thần là chí cao tuyệt đối. Ốc Đốn mới mấy tuổi chứ? Vũ Thần cùng Ốc Đốn, sợ rằng chẳng có chút gì gọi là quan hệ.

“Chẳng lẽ Vũ Thần cùng Long huyết chiến sĩ gia tộc trước đây có chút quan hệ? Hình như cũng không thể nào. Hơn năm ngàn năm trước, trong lúc kiến lập đế quốc, Long huyết chiến sĩ Ba Lỗ Khắc đúng là rất nổi danh, mà hắn cũng bất quá là thánh vực đỉnh cấp cao thủ, cùng với Vũ Thần lão nhân gia có khoảng cách chênh lệch rất lớn. Trong hoàn cảnh đó hai người bọn họ lại có giao tình sao?”

Kiều An bệ hạ tự đáy lòng cũng không tin.

Vũ Thần, chính là cùng một cấp bậc với Đại Tế ti. Sẽ có giao tình với Ba Lỗ Khắc sao? Sao lại trợ giúp cho hậu bối sau hơn năm ngàn năm?

”Ốc Đốn”. Kiều An bệ hạ không suy nghĩ nhiều nữa, cười nói, “ Qua vài ngày nữa là ngày ngươi và Ni Na đính hôn rồi,ngươi cần phải chăm sóc Ni Na thật tốt. Ni Na, hài tử này có thể có chút tính tình công chúa, hy vọng ngươi có thể chịu đựng một chút”. Ốc Đốn liền ưỡn ngực nói: “Bệ hạ, xin đừng lo”.

Lâm Lôi cũng đánh mắt về phía Kiều An bệ hạ.

“Vài ngày trước, Khải Lan có nói Kiều An bệ hạ đã chọn Bố Lỗ Mặc, nhưng sao lần này…” Từ đáy lòng Lâm Lôi vẫn có chút nghi hoặc.

Lâm Lôi trực tiếp dò hỏi: “Bệ hạ. Ta muốn hỏi, cuối cùng vì nguyên nhân gì khiến bệ hạ lựa chọn đệ đệ Ốc Đốn của ta?”

Kiều An bệ hạ cứng người một chốc. “Ha ha…” Kiều An bệ hạ cười to rồi nói, “Lâm Lôi, vấn đề này bổn hoàng đã nói qua trên đại điện rồi, bổn hoàng cũng là lo lăng từ góc độ của Ni Na, dù sao chính Ni Na cũng thích Ốc Đốn. Có thể để cho Ni Na có được hạnh phúc, bổn hoàng cũng cảm thấy rất vui mừng rồi".

Lâm Lôi trong lòng cười khẩy một tiếng.

Nếu như Kiều An ngươi thật sự vì Ni Na mà lo lắng, vậy thì lần trước, khi Ốc Đốn cầu thân đã sớm đồng ý rồi. Không nên bày ra một chuyện ầm ĩ như vậy rồi cuối cùng mới lựa chọn.

Kiều An bệ hạ nhìn vẻ mặt của Lâm Lôi: "Như thế nào? Lâm Lôi ngươi không tin?"

"Có chút không tin". Lâm Lôi nói rõ ràng.

Kiều An bệ hạ ngẩn ra, thần tử bình thường làm sao dám nói như vậy với hắn, bất quá, nói ra lời này lại chính là Lâm Lôi, một thánh vực đỉnh cấp cường giả. Kiều An bệ hạ chỉ có thể cười khan hai tiếng: "Nói thật, trong sự lựa chọn của ta, bổn hoàng thực có nghĩ tới chọn Bố Lỗ Mặc". Như thế này mới là đúng.

"Lâm Lôi, ngươi hẳn cũng biết, sự cường thịnh của một đế quốc, trên thực tế chính là thánh vực cường giả". Kiều An bệ hạ tức giận nói, "thánh vực chiến sĩ, có thể ở giữa trăm vạn đại quân giết chết tướng địch dễ dàng. Mà thánh vực ma pháp sư càng có thể thi triển cấm chú hủy diệt, giết sạch trăm vạn đại quân, có thể nói… thánh vực, chính là vô địch cường giả trong mắt người thường.

Lâm Lôi gật đầu, thuở hắn còn niên thiếu, trong mắt hắn, thánh vực thật sự là cường giả đỉnh .

"Tuy bổn hoàng là hoàng đế, nhưng cũng không dám ra mạnh mẽ mệnh lệnh gì họ. Chọc giận họ, họ lập tức rời đi đế quốc. Tin chắc những nơi nguyện ý tiếp nhận thánh vực cường giả là rất nhiều". Kiều An bệ hạ cười khổ nói.

Lâm Lôi cũng hiểu được.

Thánh vực cường giả nếu muốn chạy trốn, dựa vào tốc độ phi hành thật sự là rất dễ dàng.

“Ốc Đốn cùng Bố Lỗ Mặc sau này đều có thể trở thành thánh vực cường giả. Có điều, có một điểm mấu chốt… Bố Lỗ Mặc là người của Vũ Thần Môn. Cao thủ của đế quốc phần lớn đều tập trung tại Vũ Thần Môn. Bổn hoàng cũng không muốn chọc giận Vũ Thần Môn. Dù sao đó cũng không phải là một hay hai thánh vực cường giả, mà là một nhóm! ”.

Một nhóm thánh vực cường giả. Nói ra thật có thể làm cho người ta kinh hãi.

“Vì các sư huynh của Bố Lỗ Mặc đến nói giúp, dưới tình huống như vậy, bổn hoàng không thể có sự lựa chọn nào”. Kiều An bệ hạ lắc đầu thở dài nói.

“Vậy sao ngươi lại chọn Ốc Đốn đệ đệ của ta?” Lâm Lôi liền hỏi tới.

Hắn vẫn thấy kỳ quái ở chỗ này, rốt cuộc đâu là nguyên nhân?

Kiều An bệ hạ dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn hai người bọn Lâm Lôi, Ốc Đốn: “Lâm Lôi, gia tộc Ba Lỗ Khắc của các ngươi có phải có chút quan hệ với Vũ Thần lão nhân gia hay không?”

“Vũ Thần?”

Lâm Lôi khẽ giật mình, cả kinh hỏi: “Bệ hạ, ngươi nói ngươi chọn Ốc Đốn là vì Vũ Thần ư?”

“Đương nhiên là vậy”. Kiều An bệ hạ nói, “Lâm Lôi, ngươi thử nghĩ xem,trong đế quốc này,còn có lời nói của ai hữu dụng hơn thân truyền đệ tử Vũ Thần Môn sao?Cũng chỉ có Vũ Thần chí cao thôi.”

“Vũ Thần lão nhân gia trực tiếp dùng linh hồn truyền âm ra lệnh cho ta, bảo bổn hoàng chọn Ốc Đốn”. Kiều An bệ hạ trong mắt có một tia hưng phấn, “Đây cũng là lần đầu tiên bổn hoàng được nghe thanh âm của Vũ Thần lão nhân gia”.

Vũ Thần!

Chính là Vũ Thần!

Vũ Thần là ai chứ. Vào năm ngàn năm trước đã từng cùng Đại Tế ti đại chiến một trận bất phân thắng bại trên Ngọc Lan hà. Tuyệt đối là cường giả cấp thần.

Hơn năm ngàn năm trở lại đây, mặc dù không có ai thấy được Vũ Thần xuất thủ lần nào nữa. Nhưng mọi người đều hiểu được. Trải qua hơn năm ngàn năm, với thiên phú tuyệt thế của Vũ Thần, chắc chắn là càng thêm đáng sợ.

Vũ Thần, từ một người bình thường mà tu luyện đến thần cấp với tốc độ rất nhanh, chỉ mất có mấy trăm năm thời gian.

Hắn quật khởi từ hơn năm ngàn năm trước, quang phong siêu việt lấn át cả Tứ Đại Chung Cực chiến sĩ cùng thời đại. Trở thành nhân vật sáng chói nhất đại lục lúc bấy giờ.

“Vũ Thần trợ giúp đệ đệ ta?” Lâm Lôi không hiểu.

“Chẳng lẽ hắn biết thế lực của mình có sáu thánh vực cường giả?” Lâm Lôi nổi lên sự nghi hoặc. Với thực lực của Vũ Thần, tuyệt đối có thể phát hiện thực lực nhân mã bên Lâm Lôi.

Lâm Lôi lắc đầu.

Không có khả năng. Đối với thần cấp cường giả mà nói, một đám thánh vực cường giả cũng không là cái gì cả. Sáu thánh vực cường giả, sợ rằng Vũ Thần chỉ cần một chiêu là có thể giết sạch.

“Vậy thì tại sao? Chẳng lẽ là vì các tiền bối gia tộc Ba Lỗ Khắc ta thật sao?” Lâm Lôi thật sự không xác định. Rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến cho Vũ Thần làm như vậy?

Vũ Thần sơn nằm ở phía Tây bên ngoài đế đô. Ngoài ngọn núi chính còn có bốn ngọn núi nằm xung quanh. Ở giữa nơi tiếp giám của ai ngọn núi có một huyệt động thiên nhiên.

Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc hai người sóng vai nhau đi trong huyệt động.

Đang đi trong huyệt động khoảng vài trăm thước, huyệt động đột ngột dốc thẳng xuống một cách quỷ dị. Huyệt động thâm u đó nhìn xuống, căn bản không thấy được điểm tận cùng. Không biết cái huyệt động thâm u này rốt lại là sâu bao nhiêu.

“Hô!”

Hai người Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa trực tiếp nhảy vào huyệt động thâm u này, sau đó rơi nhanh xuống. Tốc độ rơi xuống của họ cũng không phải là nhanh, đại khái xuống được chừng vài ngàn thước, hai người mới giống như chiếc lá, nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất. Phải biết rằng từ miệng huyệt động cũng đã cách mặt đất hơn ngàn thước.

Đã xuống sâu mấy ngàn thước dưới mặt đất.

“Sư phụ bình thường bế quan mỗi lần là vài năm hoặc hơn mười năm thậm chí càng lâu, trong lúc bế quan cơ hồ sẽ không truyền âm cho chúng ta. Nhưng lần này, trên Võ Công điện bảo chúng ta nói cho Kiều An lựa chọn Ốc Đốn, bây giờ lại bảo chúng ta đến đây”. Lan Khoa có chút nghi hoặc.

Chuyện này không giống với tác phong của Vũ Thần.

Vũ Thần là một khổ tu giả, rất ít có chuyện gì có thể khiến cho Vũ Thần phải ra mệnh lệnh.

“Sư đệ, đừng nghĩ lung tung, sư phụ làm như vậy chắc là có đạo lý của người. Chúng ta chỉ cần chú ý nghe lệnh là được.” Tạp Tư La Đặc nói.

“Vâng, sư huynh”. Lan Khoa gật đầu đáp.

Trong mắt của đệ tử Vũ Thần Môn, mệnh lệnh của Vũ Thần là không thể làm khác, Vũ Thần muốn bọn họ làm cái gì, bọn họ sẽ làm cái đó. Căn bản không cần lo nghĩ tại sao

Một trận nhiệt khí từ chỗ sâu bên trong huyệt động tràn tới, vách đá của thạch động đã dần dần trở nên đỏ sẫm.

Nhiệt độ rất cao!

Đang đi tới được vài trăm thước nữa, Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc đôi sư huynh đệ dừng lại trước một tòa đại môn có chất đá đen tuyền. Tại đây, vách đá chung quanh đã hoàn toàn đỏ sẫm. Nhiệt độ cao đến nỗi ngay cả Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc hai người cũng phải dồn đấu khí xuống chân để bảo hộ.

Nếu ném một tờ giấy ra, sợ rằng nó sẽ bị thiêu cháy ngay lập tức.

“Các ngươi tới rồi”. Một đạo âm thanh nhạt nhẽo từ trong cánh cửa đá truyền tới.

Âm thanh đạm mạc của Vũ Thần mang theo một loại xuyên thấu lực. Âm thanh đó giống như trùy tử trực tiếp đánh vào linh hồn người nghe. Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa bọn đệ tử thân truyền này thậm chí còn hoài nghi--

Vũ Thần chỉ cần dùng âm thanh cũng đã có thể trực tiếp chấn tan linh hồn của bọn họ.

Việc này khiến cho Tạp Tư La Đặc cùng bọn thân truyền đệ tử đối với sư phụ của bọn họ, Vũ Thần càng thêm kính sợ. Thực lực của Vũ Thần thật sự quá đáng sợ.

“Vâng , sư phụ”. Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa nói cung kính phi thường, Tạp Tư La Đặc tiếp tục nói, “Không biết sư phụ có gì phân phó?”

Thanh âm của Vũ Thần lại vang lên: “Ngày 12 tháng 4 tới là ngày đính hôn của tiểu gia hỏa Ốc Đốn kia, các ngươi đến chỗ đại sư huynh của các ngươi nhận lấy một cái không gian giới chỉ, đợi đến ngày đính hôn của tiểu tử Ốc Đốn thì trực tiếp đến tặng, coi như là hạ lễ.

Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa hai người ngây ngốc .

Vũ Thần tặng hạ lễ?

Cái loại chuyện này chính là chưa từng có a, cho dù là thân truyền đệ tử của ông ấy kết hôn, Vũ Thần cũng đều không quản. Vũ Thần là ai chứ?Còn cần phải tặng hạ lễ cho người khác sao? Mà cũng có mấy kẻ có đủ tư cách để nhận chứ?

Nhưng trong lễ đính hôn của Ốc Đốn, Vũ Thần lại lệnh cho bọn họ tặng hạ lễ?

Hơn nữa, hạ lễ này lại là một cái không gian giới chỉ!

“Các ngươi lui ra đi”. Âm thanh đạm mạc của Vũ Thần lại vang vọng trong huyệt động.

Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa nhìn cánh cửa đá đen đen trước mặt, liếc nhìn nhau một cái. Tuy tự đáy lòng bọn họ không hiểu, nhưng là mệnh lệnh của Vũ Thần, bọn họ không dám làm trái.

“Vâng, sư phụ”. Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa hai người vô cùng cung kính lên tiếng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 17: Đăng Tràng

Ngọc Lan lịch năm 10009, ngày 12 tháng 4, đây là ngày ngôi sao mới của đế đô - Ốc Đốn cùng Ni Na đính hôn. Đôi tiểu tình nhân này, một người là đệ đệ của thánh vực đỉnh phong cường giả, một người là con gái của hoàng đế đế quốc,với đại lễ đính hôn như vậy người đến tham dự tuyệt đối đông đảo.

Tại đế đô, những quý tộc nhận được thiếp mời đều phi thường tự hào. Bởi vì, có rất nhiều quý tộc bình thường đều không có tư cách nhận được thiếp mời. Dù sao, nếu mời cả bọn họ thì phủ bá tước không cách nào chứa nổi nhiều người như vậy.

Hôm nay, không khí náo nhiệt tại bá tước phủ thật tưng bừng, ngoài phủ đúng là xe như nước ngựa như rồng, xe ngựa dừng san sát liền nhau, cơ hồ chiếm hơn phân nửa đường đi. Các thị vệ của quý tộc, người hầu đều không có tư cách tiến vào phủ đệ, chỉ đứng bên ngoài mà hầu. Chỉ tính bọn thị vệ hung hãn và người hầu đang đứng cũng có mấy ngàn người.

Biển người!

Nhìn qua mấy chiếc xe ngựa, mỗi chiếc đều sang trọng. Các quý phụ, tiểu thư quý tộc đi qua từng người từng người đều xinh đẹp, từng người, từng người đều thu hút ánh mắt chúng nhân. Yến tiệc đính hôn này của phủ bá tước tuyệt đối là thượng đẳng trong giới quý tộc. Đến tham dự đều là những nhân vật có thân phận.

“Ca, ta cuối cùng vẫn thấy có chút không thoải mái”. Ốc Đốn đã mất rất nhiều thời gian trong phòng. Hôm nay Ốc Đốn thật có sự khẩn trương chưa từng thấy.

Lâm Lôi cười nói: “Tốt lắm, đệ đã rất tuấn tú rồi. Tự tin một chút đi!”

Ốc Đốn hít sâu một hơi.

“Đi, đến đại sảnh đón khách”. Lâm Lôi cười a a nói, “Đệ rốt lại là không thể để cho Hi Lý gia gia một mình bên ngoài nghênh đón khách nhân được. Nếu bệ hạ tới, đệ không tự mình nghênh đón thì phải nói sao đây?”

Lâm Lôi, Ốc Đốn từ cửa hông tiến vào đại sảnh, đều hít mạnh một hơi. Trời ạ. Người cũng không phải đông bình thường. Hơn nữa, bây giờ đến chỉ là bộ phận quý tộc, còn rất nhiều đại nhân vật còn chưa tới.

“Đế đô vẫn là đế đô, quý tộc so với ở Phân Lai thành nhiều hơn nhiều.” Lâm Lôi cảm thán nói.

Năm đó Lâm Lôi tham gia đại lễ đính hôn của Ngả Lệ Tư và Tạp Lam, khách nhân hôm đó rõ ràng không so được với đại lễ đính hôn của Ốc Đốn hôm nay, hơn nữa, tầng lớp của khách nhân cũng không bằng ở đây.

Một bên là quý tộc của vương quốc, số lượng tự nhiên ít hơn là quý tộc của đế quốc nhiều.

Lâm Lôi, Ốc Đốn vừa tiến vào đại sảnh, lập tức trở thành tiêu điểm của cả đại sảnh. Ốc Đốn vóc người cao lớn, thật sự quá nổi bật. Không ít người đều nhiệt tình chào hỏi.

“Ốc Đốn, lại đây”. Quản gia Hi Lý lập tức gọi to.

Ốc Đốn lập tức chạy đến cửa đại sảnh, ở đó lại tiếp đón một đám khách nhân đến. Còn Lâm Lôi lại bưng cốc rượu tùy ý đi lại trong đại sảnh, nâng chén cùng vài khách nhân.

Mà các quý tộc cũng tự mình hiểu rõ, đều không tự mình đến gần làm phiền Lâm Lôi, chỉ đứng ở xa nâng chén một chút mà thôi.

Nhưng …

Một số các quý tộc tiểu thư lại nhìn chằm chằm Lâm Lôi. Các nàng đều biết, Lâm Lôi đến hôm nay vẫn chưa có thê tử. Một người mới hai mươi mấy tuổi, lại là thánh vực đỉnh phong cường giả. Nam nhân như vậy tìm đâu ra nữa chứ?

“Thật sự đau đầu .” ,Lâm Lôi đã thấy có ba vị quý tộc tiểu thư rất chủ động từ các phương hướng bất đồng trực tiếp hướng về phía Lâm Lôi đi tới. Lâm Lôi chỉ có thể ngó lơ như không thấy.

“Hô ~~” một cơn gió nhu hòa mà lại vững chắc thổi tới người của các vị tiểu thư, làm cho ba vị quý tộc tiểu thư không cách nào tới gần Lâm Lôi thêm một chút.

Ngay lúc đó, Lâm Lôi vẫn cười nhạt và nâng chén như trước, đi đến một góc của đại sảnh ngồi xuống.

“Lâm Lôi đại sư vừa rồi đã làm gì?” một tiểu thu quý tộc xinh đẹp tóc vàng óng ả, mắt xanh màu bích ngọc bỗng nhiên hưng phấn, “Đó là chiêu thức thần kỳ gì vậy?”

Hai vị tiểu thư quý tộc kia đều không biết.

Không biết cũng không sao, chẳng ảnh hưởng gì đến địa vị của Lâm Lôi trong lòng các nàng. Ngược lại… trong lòng các nàng, Lâm Lôi xem ra lại cảng thêm thần bí, cường đại. Kỳ thật một chiêu vừa rồi của Lâm Lôi chỉ là một cách dùng phong lực đơn giản mà thôi.

“Trên Đấu Võ trường ngày đó, ngươi có thấy biến thân Long huyết chiến sĩ của Lâm Lôi đại sư chưa? Thật là đầy dã tính a, ta nhìn mà hưng phấn muốn chết!” .

“Rất động lòng người đó, ta thật rất thích hình dáng đó , đám nam sinh trong học viện thật quá mềm yếu, không có một chút khí khái”.

Thính lực của Lâm Lôi thật quá tốt,nghe được vài câu trong nội dung bàn chuyện phiếm của các quý tộc tiểu thư, Lâm Lôi trong lòng dở khóc dở cười.

Biến thân Long huyết chiến sĩ của mình còn được gọi là có dã tính sao? Lại còn có khí khái nam nhân sao?

“Bệ hạ đến…”

Thanh âm của thị giả đón khách ở phía trước cửa viện chợt cao lên, rõ ràng là vận dụng đấu khí để hô, thậm chí đến từng người trong đại sảnh đều nghe

rất rõ.

Các quý tộc trong đại sảnh liền lập tức im lặng ,đều hướng về phía ngoài đại sảnh mà nhìn. Bên ngoài đại sảnh cũng có rất nhiều quý tộc. Bởi vì hôm nay có rất nhiều quý tộc, đại sảnh này không thể chứa hết được.

“Kiều An tới rồi sao.” Lâm Lôi cũng đứng dậy, đi ra khỏi đại sảnh.

“Đại nhân”. Cái Tỳ đang mặc chế phục quay lại hướng về Lâm Lôi hô lên.

Hôm nay năm huynh đệ Ba Khắc cũng mặc một bộ chế phục thống nhất rất đẹp, tuần tra chung quanh. Năm huynh đệ này đều có hình dáng lưng hùm vai gấu, lặng lẽ đi lại trong bá tước phủ. Các quý tộc nhìn thấy đều run sợ trong lòng, thầm than: “Không hổ là gia tộc Long huyết chiến sĩ, ngay cả thị vệ của gia tộc cũng đều như vậy.

Kiều An bệ hạ vẫn bắt mắt như trước, nắm tay hoàng hậu, phía sau là vài vị hộ vệ tùy tùng đi tới.

“Ốc Đốn”, Kiều An bệ hạ vừa nhìn đã thấy ngay Ốc Đốn, thấy vẻ khôi ngô tuấn tú của hắn, liền gật đầu hài lòng, “Không tệ, không tệ.”

Lúc này Lâm Lôi mới đi đến.

“Bệ hạ, mời vào bên trong nghỉ tạm”. Lâm Lôi cười nói.

“Được, bổn hoàng cùng Lâm Lôi đại sư còn không ít chuyện muốn nói”. Kiều An bệ hạ nhiệt tình nói, hai người lập tức đi vào trong khách sảnh. Về phần các quý tộc, các đại thần rất biết điều, chỉ đứng ở bên ngoài hầu giá.

Các quý tộc ở đế đô liên tiếp đến dự, nhưng Lâm Lôi đều không đứng dậy đón tiếp. Các vị quý tộc này cũng cho rằng điều này là đương nhiên. Một thánh vực cường giả đi nghênh đón bọn họ? Có khả năng sao?

“Đạo Sâm thương hội hội trưởng đến – “

Thanh âm lại cao vút lên lần nữa. Hội trưởng của một trong tam đại thương hội của đại lục, mặc dù Đạo Sâm thương hộ không có thánh vực cao thủ, nhưng thực lực kinh tế, tài phú là không thể nghi ngờ.

Ngay cả đế quốc hoàng đế Kiều An cũng đứng lên, hướng về Lâm Lôi nói: “Môn La Đạo Sâm này là bạn tốt của bổn hoàng”.

Lâm Lôi cũng đứng dậy.

Khẳng định là Da Lỗ cùng đến với Đạo Sâm.

“Ha ha…” Môn La Đạo Sâm cười dài. Ngay sau đó, Môn La Đạo Sâm nhìn thấy Kiều An bệ hạ: “Kiều An bệ hạ”.

Kiều An bệ hạ cũng cười nói rất nhiệt tình: “Môn La, hôm nay chủ nhân ở đây là Lâm Lôi, ngươi không cần quá khách khí với ta”.

“Lâm Lôi đại sư, ta sớm có giao tình với hắn, chỉ là không nghĩ chỉ đảo mắt vài năm, Lâm Lôi đại sư lại có được thành tựu như thế, ha ha…” Môn La Đạo Sâm cười híp mắt tình.

“Đạo Sâm thúc thúc, người gọi ta là Lâm Lôi là được rồi”. Lâm Lôi mỉm cười nói, chính mình cùng với Da Lỗ là hảo huynh đệ, tự nhiên đối với cha của hắn cũng muốn tôn kính một chút.

“Ốc Đốn, đến gặp Đạo Sâm thúc thúc một chút đi”.

Ốc Đốn đi tới.

“Tiểu tử thật anh tuấn khôi ngô”. Môn La Đạo Sâm nhìn thấy Ốc Đốn mắt liền sáng ngời, hiển nhiên vóc người của Ốc Đốn đã làm cho hắn rất kinh ngạc.

Tất cả các quý tộc đều đến cả, thậm chí ngay cả Bố Lỗ Mặc cũng tới. Bố Lỗ Mặc hôm nay rất có phong phạm của một thân sĩ, cũng đến chúc mừng Ốc Đốn.

Chỉ là đáy lòng Ốc Đốn đối với Bố Lỗ Mặc này đã có thành kiến, vẫn cảm thấy Bố Lỗ Mặc tâm khẩu bất nhất.

“Bố Lỗ Mặc, hôm nay sao đại ca ngươi không đến?” Kiều An bệ hạ cười hỏi Bố Lỗ Mặc.

“Đại ca ta bây giờ đang bế quan tĩnh tu, chuẩn bị cho trận đấu với

Hắc Đức Sâm đại nhân một tháng sau.” Bố Lỗ Mặc mỉm cười nói.

“A, tất nhiên phải thế”. Kiều An bệ hạ gật đầu.

Bố Lỗ Mặc tùy tiện nhìn về phía đại môn, thấy Ốc Đốn đang đón khách, trong mắt xẹt qua một tia lãnh quang. Ốc Đốn lấy được Ni Na, khiến cho trong lòng Bố Lỗ Mặc giờ đây rất bất mãn.

“Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm đại nhân đến – “

Lúc này, một đạo âm thanh vang lên, Kiều An bệ hạ, Lâm Lôi, Môn La Đạo Sâm cùng một nhóm lớn lập tức đứng lên hướng ra phía ngoài nghênh tiếp.

“Hắc Đức Sâm cũng tới rồi”. Lâm Lôi cũng rất lấy làm kinh hãi. Hắn còn tưởng rằng Hắc Đức Sâm đang chuẩn bị cho cuộc chiến vào tháng sau nên không đến.

Chỉ trong chốc lát, Hắc Đức Sâm mặc một bộ trường bào màu xám một mình tiến đến, Kiều An bệ hạ, Lâm Lôi, Ốc Đốn cùng mọi người đều tiến lên nghênh đón.

“Ha ha, Ốc Đốn, chúc mừng”. Hắc Đức Sâm nở nụ cười rất thân thiết, rồi sau đó nhìn về phía Lâm Lôi nói đùa, “Lâm Lôi, đệ đệ của ngươi đã đính hôn rồi, ngươi là đại ca thì thế nào đây?”

Lâm Lôi ngẩn ra, hắn không nghĩ tới Hắc Đức Sâm lại hỏi chuyện này.

“Ha ha…” Kiều An bệ hạ ở bên cạnh cũng cười to lên. Gật gù nói, “Lâm Lôi ngươi cũng nên kết hôn rồi, chỉ cần ngươi thích người nào,nói với bổn hoàng một tiếng, bổn hoàng dám chắc sẽ lập tức mang cô nương may mắn đó đưa đến trước mặt ngươi”.

Lâm Lôi cũng không biết nên cười hay nên khóc.

“Các vị đại nhân Vũ Thần Môn đến – “

Lúc này, một đạo âm thanh vang lên giải quyết hộ nỗi khốn quẫn của Lâm Lôi, tất cả mọi người chuẩn bị nghênh đón người của Vũ Thần Môn đến

“Không nghĩ tới, Vũ Thần Môn cũng phái người đến rồi”. Kiều An bệ hạ cảm thán nói.

Hắc Đức Sâm ở bên cạnh cũng gật đầu, Vũ Thần Môn ở Ngọc Lan đại lục rất cao ngạo, bọn họ rất ít khi đến tham gia hôn lễ của người khác. Trừ phi đó là sư huynh đệ của bọn họ kết hôn thì bọn họ mới tham gia.

Chỉ thấy Lan Khoa, Tạp Tư La Đặc hai người sóng vai đi vào.

Tạp Tư La Đặc mỉm cười nói: “Ha ha, Ốc Đốn huynh đệ, chúc mừng a”. Tạp Tư La Đặc cho rằng sư phụ đối với Ốc Đốn như thế, thì Ốc Đốn có tư cách để hắn xưng một tiếng “Ốc Đốn huynh đệ”.

Chỉ là một tiếng xưng hô, nhưng lại làm cho Lâm Lôi, Kiều An, Hắc Đức Sâm cùng mọi người thấy nghi hoặc cả rồi.

Truyền nhân của Vũ Thần môn đều rất kiêu ngạo.

Bọn họ rất ít khi xem trọng người bên ngoài, nên biểu hiện của Tạp Tư La Đặc thật sự làm cho người ta kinh ngạc.

“Hôm nay hai sư huynh đệ chúng ta hai người đại biểu cho Vũ Thần Môn, chúc mừng chuyện vui của Ốc Đốn ngươi. Đây là lễ vật mà sư phụ ta tự mình ra lệnh cho ta mang đến tặng ngươi”. Tạp Tư La Đặc liền lấy từ trong người ra một cái hộp gấm.

Sư phụ?

Mọi người ở xung quanh đều khiếp sợ rồi, lễ vật của Vũ Thần tặng?

“Thật sự cảm ơn tiên sinh”. Lâm Lôi đảo mắt trấn định lại, mỉm cười tiếp nhận hạ lễ, “Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa, mời vào bên trong nghỉ tạm.”.

Hạ lễ của những người khác đều đã được thu nhận ở phía trước rồi. Có điều, người nhận lễ của phủ bá tước là người thường, sao dám nhận lễ của người Vũ Thần Môn chứ? Cho dù họ đến tay không cũng đã thấy rất vinh dự rồi.

Cả bá tước phủ trùm trong huyên náo, từng nhóm các công tước, hầu tước đại quý tộc đều tụ tập lại đàm luận, mà Lâm Lôi, Kiều An bệ hạ, Môn La Đạo Sâm cũng ngồi cùng một chỗ mà tùy ý tán gẫu.

Hôn lễ này rất nhiều người đều cảm thấy rất thoải mái.

Nhìn chỗ ngồi thì biết, Lâm Lôi không phải cùng thánh vực cường giả ngồi một bàn, mà là cùng đế quốc hoàng đế và thương hội hội trưởng ngồi chung. Nhưng ngay lúc này…

“Có thánh vực cường giả đang bay đến”.Không biết là ai đến, Lâm Lôi cùng mọi người bước ra cửa của đại sảnh, ngước nhìn lên bầu trời, đích xác có một thân ảnh phiêu phiêu từ trên không trung bay xuống.

Lâm Lôi, Kiều An bệ hạ cùng mọi người đều trỗi lên nghi hoặc.

Mặc kệ là ai, thánh vực cường giả đến, thì tối thiểu phải cấp cho họ chút mặt mũi.

Người nọ ở giữa không trung, thân hình chợt lóe lên rồi đến trước cửa đại sảnh, hắn có một mái đầu bạc trắng, buông dài, màu trắng như cước, hiển nhiên là rất già nua, nhưng hắn lại có một đôi mắt mơ ảo màu thiên thanh.

“Ha ha, là ta không được mời mà tự đến a, mọi người không cần phải chào đón ta đâu”. Vị lão nhân đầu bạc cười a a nói.

Liền đó cũng không để ý đến sự chào đón của bọn người Lâm Lôi, ngược lại trực tiếp đi thẳng đến hướng bọn Lâm Lôi vừa ngồi, nửa đường là gặp bàn của Hắc Đức Sâm, Tạp Tư La Đặc, bọn họ lập tức nhường đường, lúc này vị Bạch Phát lão giả liền trực tiếp ngồi xuống vị trí lúc trước của Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm.

“Chỗ này không tệ a, được rồi, ta ngồi ở đây vậy”. Bạch Phát lão giả vừa cười vừa nói.

Kiều An bệ hạ nhướng mày, người này thật quá tùy tiện, không có chút lễ số nào. Lâm Lôi cũng cảm thấy bạch phát lão nhân này cũng có chút ngông cuồng quá rồi.

“Chẳng biết…” Lâm Lôi vẫn chưa kịp nói gì thì Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm liền phi thường cung kính nói: “Không nghĩ đại nhân hôm nay cũng đến nơi này, thật sự làm cho mọi người cảm thấy kinh hãi”.

Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa bên cạnh cũng gật đầu, thái độ cũng trở nên nghiêm túc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 18: Cường Giả Dị Vị Diện

Nhóm người Lâm Lôi, Kiều An bệ hạ đều cảm thấy nghi hoặc, bạch phát lão giả thần bí này rốt cuộc là ai? Ngay cả thánh vực đệ nhất cường giả Hắc Đức Sâm cũng đều trở nên khiêm tốn như vậy?

“Chẳng lẽ là Vũ Thần?”Lâm Lôi từ đáy lòng thoáng nghĩ.

Có thể khiến cho Hắc Đức Sâm khiêm tốn như thế, sợ rằng chỉ có thần cấp cường giả mà thôi. Hơn nữa, cả Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa rõ ràng cũng nhận ra bạch phát lão giả này, phỏng chừng đúng là Vũ Thần rồi. “Thêm một cái ghế”. Quản gia Hi Lý lập tức nói với người bên cạnh.

Lúc này, Lâm Lôi tiến lên một bước, mỉm cười nói: “Tiên sinh người tới tham dự đại lễ đính hôn của đệ đệ ta, hai huynh đệ chúng ta cảm thấy rất vinh hạnh, chỉ là không biết tiên sinh người là ai?”

“Ta?” Bạch phát lão giả cười,liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, “Ta gọi là Hoắc Đan!”

“Hoắc Đan?”Ý nghĩ của Lâm Lôi như thiểm điện lướt nhanh trong đầu, nhưng trong trí nhớ tuyệt đối không có cường giả nào tên là Hoắc Đan.

“Lâm Lôi, không nên hỏi nhiều, Hoắc Đan đại nhân hôm nay đến đây, cũng đã là một đại hỷ sự rồi. Mọi người hãy ngồi xuống trước đã”. Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm cười nói.

Bọn người Lâm Lôi, Kiều An bệ hạ mặc dù trong lòng vẫn còn mơ hồ, nhưng cũng ngồi xuống.

“Đại nhân, hai sư huynh đệ chúng ta kính người một chén”. Tạp Tư

La Đặc, Lan Khoa hai người đều nâng chén.

Đại nhân? Đáy lòng Lâm Lôi chợt động.

Trước hết, để cho thánh vực cường giả xưng hô là đại nhân, hẳn phải là thần cấp cường giả. Đồng thời,.. hai người Tạp Tư La Đặc xưng hô là đại nhân mà không phải là sư phụ, như vậy cũng không phải là Vũ Thần rồi.

Ngũ đại thần cấp cường giả của đại lục, Lâm Lôi đã gặp qua Đế Lâm và Hi Tắc, còn Đại Tế ti, Vũ Thần cùng vương giả của Hắc Ám chi sâm đều chưa gặp qua, bạch phát lão giả này hẳn là một trong ba người đó.

Vừa rồi lại xác định không phải là Vũ Thần, vậy nếu không phải là Đại Tế ti thì hẳn là vương giả của Hắc Ám chi sâm.

“Nhưng mà hai vị thần cấp cường giả đó đã không biết bao nhiêu năm chưa hiện thân rồi, Hắc Đức Sâm, Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa ba người này sao có thể nhận biết được?” Lâm Lôi không tin.

Thần cấp cường giả của vị diện, không thể dễ gặp như vậy.

“Lâm Lôi”. Bạch phát lão giả Hoắc Đan nâng chén cười nói, “Đến đây, chúng ta cùng cạn một chén”. Lâm Lôi vội vàng nâng chén.

“Nhìn thấy Lâm Lôi ngươi, ta lại nghĩ tới chuyện của mấy Long huyết chiến sĩ gia tộc Ba Lỗ Khắc ngươi, ha ha, không nghĩ tới, đảo mắt là đã qua mấy ngàn năm rồi.” Hoắc Đan cười a a nói.

Một câu nói này khiến cho trái tim của Lâm Lôi trở nên dồn dập.

“Các Long huyết chiến sĩ của gia tộc Ba Lỗ Khắc ta? Mấy ngàn năm trước?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn lại Hoắc Đan.

Trên lịch sử gia tộc có ghi, ngay từ lúc đầu xuất hiện liên tục ba đời đều là Long huyết chiến sĩ. Còn sau này đều là cách hơn ngàn năm mới xuất hiện một vị.

Nhưng Hoắc Đan lại nói, mấy ngàn năm trước hắn lại gặp vài người.

“Không ngờ Hoắc Đan tiền bối cùng các tiền bối trong gia tộc lại có quen biết”. Lâm Lôi cười nói.

“Đó là đương nhiên, tộc trưởng của gia tộc Ba Lỗ Khắc các ngươi đúng là một nhân vật lợi hại a”. Hoắc Đan cảm khái nói. “ Nhưng mà gia tộc Ba Lỗ Khắc các ngươi hôm nay cũng đã suy thoái rồi, năm đó, hơn mười vị Long huyết chiến sĩ, ai dám trêu vào? Đáng tiếc, đáng tiếc…”

Mắt Lâm Lôi trợn trừng.

“Hơn mười vị Long huyết chiến sĩ?” Lâm Lôi, Ốc Đốn đều giật mình nhìn về phía Hoắc Đan.

“Sao hả? Rất ngoài ý nghĩ sao?” Hoắc Đan liếc mắt nhìn hai người bọn Lâm Lôi, Ốc Đốn một cái.

Hắc Đức Sâm liền nói: “Đại nhân, chuyện này hay là đến chỗ khác hẵng nói, nơi này có nhiều người không tiện”. Chuyện cơ mật này nếu để cho các quý tộc bình thường biết thì thật không phải là tốt. “Không sao, chỉ có những người trong bàn mới nghe được, về phần những người khách khác trong sảnh, chúng ta nói chuyện dù lớn tiếng hơn nữa, bọn họ cũng không nghe được đâu”. Hoắc Đan cười a a nói.

Lúc này, trên bàn tổng cộng có tám người, ngoại trừ Ốc Đốn, Kiều An bệ hạ, Môn La Đạo Sâm ra, những người khác đều có thực lực của thánh vực rồi. Đặc biệt là bạch phát lão giả càng thâm không thể lường.

“Hơn mười vị Long huyết chiến sĩ?”

Lâm Lôi, Ốc Đốn thật không dám tin.

Trong gia tộc tộc phổ ghi lại rất rõ ràng, trong ba đời đầu tiên gia tộc xuất hiện ba vị Long huyết chiến sĩ, rồi sau đó đều là cách hơn ngàn năm mới xuất hiện một vị. Tổng cộng chỉ mới có năm vị. Làm sao mà mấy ngàn năm trước lại có thể có hơn mười vị?

“Gia tộc của Tứ đại Chung cực chiến sĩ, ai… đều suy thoái không còn hình dáng gì rồi. Năm đó gia tộc của Tứ đại Chung cực chiến sĩ huy hoàn đến thế”. Hoắc Đan cảm khái nói.

Lâm Lôi trong lòng thoáng động.

Hắn nhớ lại trong Long Huyết Mật Điển có ghi lại, cách thứ hai để có thể trở thành Long huyết chiến sĩ, phương pháp này chính là uống sống long huyết. Còn theo tộc phổ ghi lại, ba Long huyết chiến sĩ đó đều là do trời sinh mà có.

Nếu như phương pháp thứ hai đó mà chưa từng thành công, thì Long Huyết Mật Điển làm sao ghi lại chứ?

Lúc trước Lâm Lôi và Đức Lâm Kha Ốc Đặc đều hoài nghi, vốn là thư tịch gia truyền có thể đã bị sửa đổi rồi. Hẳn là trong gia tộc từng có chuyện Long huyết chiến sĩ đản sanh do uống sống long huyết. “Không nghĩ tới lại có hơn mười người!” Lâm Lôi, Ốc Đốn như có cơn địa chấn dữ dội trong lòng.

“A, Ni Na tiểu cô nương đến rồi”. Là bạch phát lão giả vừa cười a a vừa nói, điều này khiến cho bọn Lâm Lôi đang khiếp sợ đều quay đầu nhìn lại.

Lâm Lôi cùng mọi người đứng lên, còn Ốc Đốn thì đi thăng về hướng Ni Na.

Ốc Đốn, Ni Na hai người tay trong tay đi mời rượu từng bàn. Nhưng giờ phút này, Ốc Đốn, cùng với Lâm Lôi đang ngồi tại chỗ đều cảm thấy trong lòng rất hỗn loạn.

Lịch sử gia tộc mình, rõ ràng không đơn giản như trong tưởng tượng.

Lại còn…

Thọ mệnh của thánh vực cường giả dài đến đáng sợ, vậy sao Long huyết chiến sĩ của gia tộc mình bây giờ đến bây giờ không còn người nào cả. Hơn nữa, không chỉ riêng gì gia tộc mình, mà ngay cả gia tộc Bất tử chiến sĩ, gia tộc Tử diệm chiến sĩ, gia tộc Hổ văn chiến sĩ cũng giống nhau, đều không còn nữa. Đến nay gia tộc của Tứ đại Chung cực chiến sĩ đều bị suy thoái một cách quỷ dị.

“Bí mật…” Lâm Lôi đã hiểu, lịch sử của đại lục tuyệt đối không phải như những gì đã được công khai lưu truyền như bây giờ.

Như sát thủ vương Hi Tắc đã từng nói qua với Lâm Lôi, hơn năm ngàn năm trước, đã có rất nhiều cường giả ở vị diện khác đều hạ xuống vị diện của Ngọc Lan đại lục này. Mà trong bản ghi chép về lịch sử của Ngọc Lan đại lục hiện nay tuyệt không có nhắc đến việc này.

Trên bàn tiệc đính hôn, Lâm Lôi có chút lơ đễnh. Hắn không ngừng tự hỏi. Thậm chí, hắn muốn được một mình cùng bạch phát lão giả Hoắc Đan này nói chuyện với nhau

Rõ ràng là vị bạch phát lão giả Hoắc Đan này đối với chuyện năm đó thật sự biết rất nhiều.

Khi bữa tiệc kết thúc thì đã quá ngọ, đông đảo các quý tộc đều ngồi lại trong đại sảnh mà tán gẫu, như hoàn toàn không biết đến nỗi phiền của Lâm Lôi. Đúng lúc này lại nghe một thanh âm vọng đến.

“Lâm Lôi, ngươi đi với ta, ta có chuyện muốn nói với ngươi”.

Hoắc Đan cũng chủ động muốn nói chuyện riêng với Lâm Lôi.

Ốc Đốn nhìn về phía anh hắn, Lâm Lôi bèn nhìn hắn mà nhắc nhở: “Ốc Đốn, ngươi hãy ở lại đây,tiếp khách xong còn phải đi bồi tiếp Ni Na . Về phần Hoắc Đan tiên sinh hãy để ta tiếp đãi”. Nói rồi, Lâm Lôi cùng Hoắc Đan rời khỏi đại sảnh.

Hắc Đức Sâm, Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa ba người nhìn nhau.

Không biết Lâm Lôi sẽ quyết định thế nào”. Hắc Đức Sâm cảm thán một tiếng. Hai người bọn Lâm Lôi rời khỏi phòng khách, Hoắc Đan vừa đi vừa nói: “Lâm Lôi, ngươi có hai ma thú cấp thánh vực phải không? gọi bọn chúng đến đi.”

Sao gã Hoắc Đan này cái gì cũng biết?

Lâm Lôi cả kinh.

Tên của Ốc Đốn và Ni Na, Hoắc Đan biết. Mà bây giờ, chuyện mình có hai ma thú cấp thánh vực, ngay cả chuyện Bối Bối là thánh vực ma thú hắn cũng biết!

Lâm Lôi cũng chẳng buồn phủ nhận, trực tiếp dùng linh hòn truyền âm gọi Hắc Lỗ và Bối Bối đến. Hôm nay, vì có thánh vực cường giả đến nên Lâm Lôi không cho Bối Bối và Hắc Lỗ đến khách phòng.

“Đến bãi luyện công phía sau phủ đi, ở đó chắc không có ai đâu.” Hoắc Đan cười a a nói.

“Hống.”

Hắc Lỗ và Bối Bối ngay sau đó cũng đến bên cạnh Lâm Lôi.

“Chi chi”. Bối Bối ngây thơ kêu.

“Nhóc con, ta biết mi là thánh vực ma thú rồi, kêu chi chi làm cái gì”. Hoắc Đan cười cười định xoa đầu Bối Bối, Bối Bối muốn tránh né, nhưng ngay lập tức khiếp sợ, phát hiện mình không cách nào nhúc nhích được. Chỉ đành để cho Hoắc Đan vò vò cái đầu.

Lâm Lôi thấy vậy cũng kinh hãi.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Hoắc Đan chính là thần cấp cường giả!

“Quả thật là thần cấp cường giả, chẳng biết đại lục tổng cộng có bao nhiêu thần cấp cường giả đây?” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, đồng thời cũng theo Hoắc Đan hướng về sân luyện công mà đi tới.

“Lão Đại, lão già này là ai? Sao lại cường đến vậy?” Bối Bối bây giờ cũng không dám quá manh động,có vẻ cực kỳ nhu thuận.

Hắc Lỗ cũng thành thành thật thật đi theo phía sau Lâm Lôi.

“Đóng cổng lại. Không có lệnh của ta, tuyệt không cho phép ai tiến vào”. Lâm Lôi ra lệnh cho các thủ vệ. Lúc này Hoắc Đan cũng đi thẳng đến chiếc bàn đá mà ngồi xuống.

“Ngươi cũng ngồi xuống đi.” Hoắc Đan chỉ một ngón tay xuống phía đối diện. Lâm Lôi thành thật ngồi xuống. Đoạn khiêm tốn nói: “Hoắc Đan tiên sinh, ta bây giờ như lạc vào đám sương mù vậy, ngươi có thể nói cho ta biết rõ ràng cả không?

“Hôm nay ta đến đây, mục tiêu chủ yếu chính là vì hai đầu thánh vực ma thú của ngươi”. Hoắc Đan mỉm cười nói, “Đương nhiên, ngươi cùng với ba Bất tử chiến sĩ có thực lực thánh vực cũng miễn cưỡng được coi là mục tiêu của ta .”

“Sao?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Hoắc Đan.

Hoắc Đan mỉm cười nói: “Lâm Lôi, bao nhiêu năm qua, Ngọc Lan đại lục xuất hiện rất nhiều thiên tài. Cho dù trăm năm mới có một người, nhưng mười vạn năm, thì đã có một ngàn rồi. Như hôm nay đây, Ngọc Lan đại lục nhiều ít gì, thì một đế quốc cũng có hơn mười người.”

“Thánh vực cao thủ có thể sống được mười vạn năm?” Lâm Lôi giật mình hỏi.

“ Thánh vực cao thủ, chỉ cần không bị người giết, muốn sống mười vạn năm chỉ là chuyện cực kỳ đơn giản”. Hoắc Đan cười nhạt nói, “Đạt tới thánh vực,hầu như là có thể trường sinh bất tử rồi. Nhưng mà, tất nhiên là không tính nếu bị người ta giết”.

Lâm Lôi cũng nghi hoặc.

Nếu cứ như thế mà tính toán, thì tại sao thánh vực cao thủ lại ít ỏi như bây giờ? Dù sao thì mỗi một trăm năm, Ngọc Lan đại lục lại có một thánh vực cao thủ xuất hiện mà.

“Đó là vì nguyên nhân gì?” Lâm Lôi lập tức hỏi tới.

“Đó là bởi vì, bọn họ đều đến vị diện khác”. Hoắc Đan mỉm cười đáp.

“Vị diện khác?” Lâm Lôi ngẩn ra. Trong lòng Lâm Lôi rúng động, hắn đột nhiên hiểu ra, liền lập tức hỏi tới: “Chẳng lẽ các tiền bối trong gia tộc Ba Lỗ Khắc của ta cũng đi đến vị diện khác?”

“Đúng, hơn mười vị Long huyết chiến sĩ của gia tộc Ba Lỗ Khắc các ngươi đều đi “Địa Ngục”, một trong Tứ đại chí cao vị diện. Ta năm đó đã từng ở trong Địa Ngục cùng tổ tiên Ba Lỗ Khắc của ngươi uống rượu”. Hoắc Đan cười a a nói.

“Địa Ngục, Hoắc Đan tiên sinh, ngươi tới từ Địa Ngục?” Trong đáy lòng Lâm Lôi, hắn cảm thấy điều thần bí nhất của thế giới này đang từ từ được mở ra trước mắt hắn.

Hoắc Đan gật đầu nói: “Đúng vậy, Lâm Lôi, nói cho ngươi biết… bình thường, trong các vật chất vị diện, sinh vật nào đạt đến cấp thánh vực thì đều có quyền tiến vào Tứ đại Chí cao vị diện hoặc Thất Đại thần vị điện để tu hành, sinh sống.”.

“Trong lịch sử của Ngọc Lan đại lục, có rất nhiều thánh vực cường giả đều rời khỏi Ngọc Lan đại lục, lựa chọn tiến vào Tứ đại Chí cao vị diện hoặc tiến vào Thất Đại thần chí cao vị diện”. Hoắc Đan cười cười nói. Lâm Lôi gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

“Nói một cách chính xác, ngươi cùng ba Bất tử chiến sĩ kia mặc dù đạt được thực lực của thánh vực, nhưng trong trạng thái loài người vẫn còn chưa đạt tới thánh vực. Ta thật ra không cần gấp gáp đến tìm các ngươi. Ta đến đây là vì hai tên thánh vực ma thú của ngươi. Bọn chúng đều đạt tới thánh vực, có thể lựa chọn… tiếp tục ở lại Ngọc Lan đại lục, hay là tiến vào vị diện của chúng.”

Hoắc Đan có vẻ vội vàng dụ dỗ(*),nói: “Tứ đại Chí cao vị diện khẳng định là tốt hơn nhiều so với Thất Đại thần vị diện. Ví dụ như trong Địa Ngục của Tứ đại chí cao vị diện, cao thủ nhiều như mây, thánh vực cao thủ ở đó chỉ là người bình thường, các ngươi có thể tu luyện ở đó là tốt nhất, hơn nữa, bảo vật ở đó cái gì cũng nhiều như nước , không gian giới chỉ ư, nhiều đến dọa người.”

Lâm Lôi đã hiểu.

Đạt tới thánh vực, mới có tư cách để tiến vào Chí cao vị diện. Tự nhiên cường giả ở Chí cao vị diện nhiều như mây, thánh vực, bất quá chỉ là hạng phổ thông nhất mà thôi.

“Ta không di, ta ở cùng với lão Đại.” Bối Bối lắc đầu nói : “Ta cũng không đi, ta đi theo chủ nhân.” Hắc Lỗ nói.

Hoắc Đan nhìn về phía Lâm Lôi, cười nói: “Lâm Lôi, thực lực chân chánh của ngươi đã đạt tới thánh vực đỉnh phong rồi, hoàn toàn có tư cách tiến vào Chí cao vị diện. Ngươi có muốn đi không?”

Lâm Lôi không trả lời mà nhìn Hoắc Đan hỏi: “Vẫn chưa được biết Hoắc Đan tiên sinh là ai?”

“Ta ? A, quên nói rồi”. Hoắc Đan mỉm cười nhìn Lâm Lôi, “ta chính là Vị diện Giám thủ giả ở Ngọc Lan đại lục của Vật chất vị diện này.”

(*) :lời dịch ở đây là đúng với lời tác giả vì sao Hoắc Đan lại có thái độ như vậy sau này các bạn sẽ rõ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 19: Lựa Chọn

Vị diện Giám thủ giả?”

Nghe thấy danh tự này, trong lòng Lâm Lôi đã có chút minh bạch. Giám thủ, Giám khán, nghĩa là giữ nhà vậy. Khó trách Hoắc Đan này có thực lực đáng sợ như vậy.

“Lâm Lôi, ngươi vẫn chưa trả lời, có muốn đi đến vị diện nào hay không?” Hoắc Đan thúc dục nói.

Thánh vực cường giả có muốn đi đến vị diện cao hơn hay không, đều là do tự mình quyết định. Vị diện giám thủ giả chỉ có nhiệm vụ nói cho đối phương biết việc này mà thôi.

Lâm Lôi ngược lại rất tỉnh táo.

“Hoắc Đan tiên sinh, nói thật, ta đối với các vị diện khác hầu như một chút cũng chẳng biết gì, không biết ngươi có thể nói lại cho ta biết không?” Lâm Lôi khiêm nhường hỏi.

Kỳ thật Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng biết sự tồn tại của Vị diện Giám thủ giả, chỉ vì lúc đó thực lực của Lâm Lôi còn quá yếu, Đức Lâm Kha Ốc Đặc cũng không phải vội vã nói cho Lâm Lôi biết. Bất quá, đúng là chuyện về Tứ đại Chí cao vị diện thì Đức Lâm Kha Ốc Đặc có nói qua.

“Vật chất vị diện như Ngọc Lan vị diện này thật nhiều vô cùng. Vật chất vị diện loại này đều gần giống nhau, chỉ có điều, có vật chất vị diện thì ma thú là chính, hoặc là một chủng loại nào đó của nó là chính, còn ở vị diện này thì loài người là chính… còn về bản chất của vị diện thì đều giống nhau, không có gì khác”. Hoắc Đan liền đem những nội dung tri thức căn bản nhất tại Chí cao vị diện nói ra.

“Trên vật chất vị diện một chút, là Tứ đại Chí cao vị diện và Thất Đại thần vị diện”. Hoắc Đan cười nói : “Như Thất Đại thần vị diện, là do Thất đại Nguyên tố Chủ thần sáng tạo, còn Tứ đại Chí cao vị diện là do Tứ đại Chí cao thần sáng tạo.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

“Thất Đại thần vị diện cùng với Tứ đại Chí cao vị diện. Có gì khác nhau?” Lâm Lôi lại hỏi tới.

Hoắc Đan cười xòa một tiếng, nói: “Thất Đại thần vị diện, phân biệt là Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Lôi điện, Quang minh, Hắc ám Thất Đại thần vị diện. Ví dụ như ngươi tu luyện theo hướng lĩnh ngộ địa hệ pháp tắc, nếu tiến vào Đại Địa Thần vị diện tu luyện thì thành tựu thu được sẽ gấp bội”.

“Nhưng mà, Thất Đại thần vị diện lại không bằng được Tứ đại Chí cao vị diện. Ngươi nếu tiến vào Tứ đại Chí cao vị diện mới đúng là tốt”. Hoắc Đan lại dụ dỗ. “Lâm Lôi, ngươi phải biết rằng Chí cao vị diện là do Chí cao thần sáng tạo. Tứ đại Chí cao thần, có thể nói là Chủ thần cao nhất tồn tại.”

“Chí cao thần? Có người có thể tu luyện thành Chí cao thần sao?” Lâm Lôi đột nhiên hỏi dò.

Hoắc Đan ngạc nhiên nhìn Lâm Lôi.

“Ha ha… “ Hoắc Đan cười to, như thể nghe được lời nói không thể buồn cười hơn.

Lâm Lôi nhìn Hoắc Đan nghi hoặc.

“Lâm Lôi, xem ra ngươi thật sự không biết a”. Hoắc Đan cười nói, “căn bản là ngươi không biết, Chí cao thần này, căn bản không phải là người tu luyện thành được. Ta nói cho ngươi nhé, ví như các chủ thần, mỗi một chủng tộc đều có cơ hội để tu luyện thành chủ thần, chỉ là xác suất rất thấp, rất thấp… “

“Thấp thế nào?” Lâm Lôi hỏi tới.

“Lấy một ví dụ, trong một ức vị thần bình thường, cũng không nhất thiết là có được một vị chủ thần”. Hoắc Đan cười nói, “tỷ như trong Quang minh thần vị diện, Hạ vị thần, trung vị thần, thượng vị thần đều rất nhiều. Nhưng trải qua ngàn vạn năm, trong số bọn họ cũng rất khó có thể xuất hiện một vị chủ thần.”

Sắc mặt Lâm Lôi trầm lại.

“Hạ vị thần, trung vị thần, thượng vị thần?” Lâm Lôi nhướng mày nhìn Hoắc Đan vẻ nghi hoặc.

Lúc trước, Đức Lâm gia gia cũng chỉ là nói qua về thần, chứ chưa nói đến những thứ khác.

“Đương nhiên, thần cũng có cách phân chia cấp bậc của thần”. Hoắc Đan nghiêm nét mặt nói. “Nếu như lĩnh ngộ pháp tắc của ngươi đạt tới một trình độ nhất định, được chính Nguyên tố pháp tắc thừa nhận, tự nhiên sẽ có được thần cách phủ xuống, lúc đó ngươi đã thành thần rồi. Nhưng đó chỉ là mới bắt đầu, chỉ mới là hạ vị thần mà thôi. Tùy theo sự gia tăng lĩnh ngộ của ngươi… đạt đến một giới hạn nhất định, liền bước vào cảnh giới trung vị thần.”

Lúc này Lâm Lôi mới hiểu được.

“Vũ Thần là thần cấp bậc nào?” Lâm Lôi tò mò hỏi dò.

Hoắc Đan không chút tức giận, liếc nhìn Lâm Lôi một cái, cười nói: “Nể mặt giao tình với tổ tiên ngươi trước đây, ta nói cho ngươi biết, Vũ Thần… bất quá cũng chỉ là hạ vị thần mà thôi.”

“Hạ vị thần?” Hai mắt Lâm Lôi giật giật.

Trời ạ, Vũ Thần hơn năm ngàn năm trước đã tiến vào thần cấp rồi, lại có thiên phú, bây giờ hẳn phải là rất đáng sợ, như thế nào mà lại chỉ là hạ vị thần?

“Ha ha, Lâm Lôi, ngươi tưởng rằng từ hạ vị thần đến trung vị thần rất dễ dàng sao?” Hoắc Đan lắc đầu nói.

“Nhưng Vũ Thần từ hơn năm ngàn năm trước đã là hạ vị thần rồi”. Lâm Lôi nói ngay lập tức.

“Khi đó, hắn đúng là hạ vị thần. Nhưng mà cùng là hạ vị thần thì chênh lệch cũng là rất lớn. Giả như lĩnh ngộ nguyên tố pháp tắc được một phần trăm, thì là hạ vị thần, còn lĩnh ngộ nguyên tố pháp tắc được một phần mười thì mới là trung vị thần. Tức là nếu hắn lĩnh ngộ được chín phần trăm rồi, thì cũng vẫn là hạ vị thần như trước thôi. Ngươi nói xem, lĩnh ngộ một phần trăm và lĩnh ngộ chín phần trăm, có giống nhau không? Mặc dù bọn họ đều là hạ vị thần!” Hoắc Đan giải thích một cách đơn giản.

Lâm Lôi bỗng phát hoảng trong lòng.

“Lâm Lôi, đừng tham lam quá. Trên con đường của thần, mỗi một bước đi tới đều cực kỳ khó khăn. Trong Tứ đại Chí cao vị diện, mười vạn, trăm vạn năm trôi qua mà không thể từ hạ vị thần đạt tới trung vị thần nhiều không kể xiết.”

Hoắc Đan cảm khái nói: “Chủ thần phía trên chúng thần, chính là vô địch rồi.”

“Không phải còn có Chí cao thần sao?” Lâm Lôi nói ngay.

“Chí cao thần?” Hoắc Đan chợt bật cười ha hả, “không phải vừa rồi ngươi mới hỏi ta là con người có thể tu luyện đến Chí cao thần không hay sao, giờ ta nói cho ngươi biết…”

“Chí cao thần…” Hoắc Đan cười dài nhìn Lâm Lôi nói, “ Lâm Lôi, Chí cao thần tuyệt không phải do người tu luyện mà thành, bọn họ không có giới tính, thậm chí không có cả thân thể.”

“A?” Lâm Lôi giật mình nhìn Hoắc Đan.

“Tứ đại Chí cao thần, bọn họ thật ra là do Tứ đại chí cao quy tắc biến ảo mà thành. Chính bản thân họ là quy tắc vận hành của vô số vị diện. Tử Vong Chí cao thần, chính là quy tắc tử vong, Hủy Diệt Chí cao thần, chính là quy tắc hủy diệt, Vận Mệnh Chí cao thần, chính là quy tắc vận mệnh, Tánh Mạng Chí cao thần,chính là quy tắc tánh mạng!”

Hoắc Đan nhìn Lâm Lôi cười, nói: “Ngươi nói xem, có thể tu luyện thành Chí cao thần không?”

Lâm Lôi đã hiểu ra.

Tứ đại Chí cao thần, căn bản vốn là một bộ phận của thiên địa của các vị diện. Bản thân họ chính là “thiên”, chính là “địa”… họ tuyệt đối vượt lên trên tất cả sinh linh.

Bản thân họ là quy tắc.

“Bản thân Chí cao thần là quy tắc. Bọn họ không có thứ cảm tình như ái, hận, tình, thù. Bọn họ rất lạnh nhạt, ngươi có chửi mắng Chí cao thần, Chí cao thần cũng không để ý tới, ngươi lấy lòng Chí cao thần, Chí cao thần cũng không ban thưởng cho ngươi.

Nhưng… nếu ngươi muốn phá hỏng sự vận hành của vị diện, Chí cao thần sẽ trừng phạt ngươi ngay lập tức.”

Lâm Lôi nở một nụ cười.

Chí cao thần, tuy bọn họ tồn tại, nhưng chỉ cần quy tắc của họ vẫn biến ảo, họ căn bản không để ý đến chuyện gì.

“Mắng Chí cao thần? Có người dám mắng Chí cao thần sao?” Lâm Lôi cười, hỏi.

Hoắc Đan ngạc nhiên, vừa cười vừa mắng: “Ta chỉ là nói như vậy thôi, cho dù ta sống trong Địa Ngục nhiều năm như vậy nhưng vẫn không nghe nói qua Chí cao thần hiện thân. Ngươi bay giờ chỉ cần biết rằng vô địch tối cường giả chính là chủ thần. Ý muốn của Chủ thần là không thể chống cự.”

Lâm Lôi gật đâu tỏ vẻ đã hiểu được.

“Lâm Lôi, Thất Đại thần vị diện, chỉ có tu luyện theo đúng loại nguyên tố pháp tắc đó mới có lợi. Còn Tứ đại Chí cao vị diện thì lại khác. Không cần biết ngươi tu luyện loại pháp tắc nào, khi tu luyện tại Tứ đại Chí cao vị diện thì tốc độ tu luyện so với Thất Đại thần vị diện đều hơn nhiều”. Hoắc Đan dụ hoặc nói, “ cho nên, Tứ đại Chí cao vị diện mới chính là lựa chọn tốt nhất.”

Tứ đại Chí cao vị diện – Thiên giới, Minh giới, Địa ngục giới, Tánh mạng giới.

“Lâm Lôi, tiền bối trong gia tộc ngươi đều đến Địa Ngục giới, chi bằng ngươi cũng đi Địa Ngục đi”. Hoắc Đan lại nói tiếp. (má ơi, thằng ông nụi này cứ kêu đi Địa Ngục quoài)

Đi ư?

Lâm Lôi trong lòng đã sớm có quyết định rồi. Trong Địa Ngục giới chỉ có các tiền bối trong gia tộc chưa gặp bao giờ, liệu có đáng không? Mà tại Ngọc Lan đại lục này, còn có đệ đệ của mình Ốc Đốn, còn có hảo huynh đệ Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì, lại có rất nhiều hảo bằng hữu, hảo huynh đệ khác như năm huynh đệ Ba Khắc, như bọn Chiêm Ni.(hình như sót một em ^_^ . ND)

Huống chi, còn…

Bản thân còn có một mục tiêu – nhổ tận gốc Quang Minh giáo đình!

Hoắc Đan thấy Lâm Lôi trù trừ, lại tiếp tục dụ dỗ, nói: “Lâm Lôi, trong Địa Ngục có rất nhiều chủng tộc, có rất nhiều loại chủng tộc rất lợi hại, rất cường đại cùng rất nhiều loại công kích kỳ lạ. Đến đó tu luyện mới thật kích thích a.”(không có mỹ nhân a >.

“Không được .”

Lâm Lôi lắc đầu cười, nói: “Hoắc Đan tiên sinh, cám ơn ngươi đã nói với ta nhiều việc như vậy, nhưng ta bây giờ hãy còn trẻ, lại chưa kết hôn . Ta cũng không muốn vội đi như vậy.”(đó, thấy chưa, biết ngay mà! ND)

Hoắc Đan nghe Lâm Lôi nói vậy, chỉ có thể gật đầu mà chẳng biết nói làm sao. Thân là Vị diện Giám thủ giả, thì không thể bắt buộc người ta rời khỏi vị diện của mình. Nếu người khác không muốn đi, thì có thể ở lại vật chất vị diện này mà tiếp tục tu luyện đến khi thành thần.

“Hoắc Đan tiên sinh, ta muốn hỏi một chút, nếu đi Chí cao vị diện rồi thì có thể trở về không?” Lâm Lôi bất ngờ hỏi.

Hoắc Đan lắc đầu đáp: “Hầu như không có khả năng. Mười vạn người tiến vào Chí cao vị diện, sợ rằng đều chưa có một người có thể trở lại quê nhà. Bởi vì nếu muốn trở về, thì cái giá phải trả rất đáng sợ.”

Lâm Lôi cũng hiểu được điều đó.

Khó trách cả Vũ Thần, Đại Tế ti cũng đều không muốn đi Chí cao vị diện. Đến thần cấp cao thủ cũng không muốn đi thì có thể tưởng tượng trở về khó khăn đến mức nào.

Mười vạn người đi, cũng khó có một người trở về.

Xác suất như thế thật quá thấp.

“Hoắc Đan tiên sinh, xin lỗi, khiến cho ngươi phải về tay không rồi”. Lâm Lôi khiêm tốn nói.

“Đã như vậy, thế thì ta đi đây”. Hoắc Đan đứng dậy, “Lâm Lôi, nếu một ngày nào đó ngươi muốn đi khỏi vật chất vị diện này, thì có thể đến Bắc Cực băng nguyên ở tận cùng Bắc Hải mà tìm ta. Ta ở trên đỉnh ngọn băng sơn cao nhất nơi ấy”.

Lâm Lôi cả kinh.

“Bắc Cực băng nguyên?” Lâm Lôi lần đầu tiên được biết ở tận cùng của Bắc Hải còn có một Bắc Cực băng nguyên.(cánh đồng băng ở Bắc Cực- ND)

“Hoắc Đan tiên sinh, vậy ở tận cùng của Nam Hải là gì?” Lâm Lôi hiếu kỳ hỏi.

“Nam Hải so với Bắc Hải lớn hơn nhiều, cơ hồ rộng lớn vô cùng, ở tận cùng của nó chính là tận cùng của Ngọc Lan vị diện, là vùng không gian loạn lưu rồi.

Lâm Lôi giật mình.

Liền sau đó, Hoắc Đan trực tiếp bay lên không, hướng về phương Bắc mà phi hành, rất nhanh đã biến mất ở cuối chân trời. Lâm Lôi đứng hồi lâu mà chẳng buồn cử động.

Cuộc nói chuyện với Hoắc Đan đã ảnh hưởng rất lớn đến Lâm Lôi. “Lão Đại, kỳ thật ta đối với Chí cao vị diện cũng rất tò mò đó, oa, các dạng, các loài chủng tộc kỳ lạ, thánh vực cũng chỉ là hạng bình thường, ở đó nhất định là rất xôm tụ a”. Hai mắt của Bối Bối đều phát sáng.

Lâm Lôi vỗ cái đầu nhỏ của Bối Bối: “Ngươi muốn đi chết hả? Ở đó sợ rằng tùy tiện đưa ra một cường giả nào cũng đều có thể giết chết ngươi”.

Trong lòng Lâm Lôi đã xác định được con đường tu luyện sau này rồi.

Chủ thần? Quả là rất xa vời. Hiện tại chỉ có thể tiến từng bước, từng bước… trước tiên đạt đến hạ vị thần rồi hẵng nói. Hơn nữa, một khi trở thành hạ vị thần thì Lâm Lôi cũng đã có tự tin để tiêu diệt Quang Minh giáo đình rồi.

Lâm Lôi rất tự biết mình, với thực lực của hắn hôm nay, trên vũ đài khổng lồ của Ngọc Lan đại lục, tuyệt không có tư cách để kiêu ngạo.

“Cũng giống như với Áo Lợi Duy Á vậy, ta so với hắn thật khó biết được”. Lâm Lôi đối với linh hồn công kích của Hắc Thạch kiếm thật không có chút nắm chắc. Linh hồn công kích ư?

Lâm Lôi không khỏi nghĩ đến Bàn Long giới chỉ. Năm đó, khi một luồng tín ngưỡng lực phủ xuống người Lâm Lôi, trong Bàn Long giới chỉ đã xuất hiện một lực lượng dũng mãnh ngăn lại.

“Nhưng Đức Lâm gia gia năm đó cũng là chủ nhân của Bàn Long giới chỉ, tại sao khi ông chết Bàn Long giới chỉ lại không cứu giúp?” Tự đáy lòng Lâm Lôi chợt có nỗi hoài nghi.

Năng lượng thần bí trong Bàn Long giới chỉ cần phải có thứ gì đó dẫn đạo!

Tia tín ngưỡng lực đó của Quang Minh chủ thần đã khiến cho năng lượng trong Bàn Long giới chỉ trỗi dậy mà ngăn trở. Nhưng công kích của Áo Lợi Duy Á không nhất định có thể dẫn xuất năng lượng trong Bàn Long giới chỉ.

“Bàn Long giới chỉ rốt cuộc là ẩn tàng bí mật gì, ta cũng không biết, mặc kệ thế nào, cũng không thể gửi gắm hy vọng vào Bàn Long giới chỉ. Nếu chiến đấu, phải dựa vào chính mình.”

Giờ phút này, tại đại sảnh của phủ bá tước đều là quý tộc, phú hào và các đại nhân vật, mà Lâm Lôi và hai ma thú của hắn lại ở trong sân luyện công tại hậu viện không người vẫn không để ý, băt đầu tu luyện.

“Đến Địa Ngục rồi thì khó có thể trở về. Ta cũng khó có thể nhờ đến sự giúp đỡ của các tiền bối trong gia tộc được. Tại Ngọc Lan đại lục này, tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Nhưng hôm nay Lâm Lôi lại quên mất một chuyện. Hơn mười vị Long huyết chiến sĩ của Long Huyết chiến sĩ gia tộc cùng với tam đại Chung Cực chiến sĩ gia tộc khác tại sao lại thống nhất với nhau rời khỏi Ngọc Lan đại lục? Ngay cả một người cũng không ở lại để chiếu cố cho đời sau?

Bí ẩn của Ngọc Lan đại lục, so với sự tưởng tượng của Lâm Lôi càng lớn hơn nhiều.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 20: Vũ Thần Môn

Đêm xuống, số người trong phủ bá tước đã giảm đi rất nhiều, đại đa số các quý tộc đã rời đi. Yến tiệc đính hôn lúc này, ngoại trừ người của phủ bá tước ra chỉ còn một ít khách nhân quan trọng.

“Ốc Đốn, ca ca của ngươi đâu rồi?” Da Lỗ tay cầm hai bình rượu, đi đến bên Ốc Đốn hỏi, “cả buổi chiều chẳng ai thấy hắn đâu cả?”

“Ca ca của ta hắn cùng với người tên Hoắc Đan kia, không biết đi đến chỗ nào”. Ốc Đốn lắc đầu nói, “chúng ta đi tìm hắn, với tính cách của đại ca ta, nói không chừng đã chạy đến sân luyện công tu luyện rồi”. Da Lỗ rời khỏi khách phòng, đi dọc theo hành lang, chỉ trong chốc lát đã đi thẳng tới sân luyện công bên ngoài hậu viên.

“Tí tách!” “Tí tách!”

Trên ngọn giả sơn bên cạnh sân luyện công có dòng nước chảy chầm chậm, trong sự yên tĩnh của sân luyện công tiếng nước chảy nghe thật rõ ràng. Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên bãi cỏ không hề cử động. Nếu đến gần quan sát cẩn thận, có thể phát hiện cơ bắp trên thân thể Lâm Lôi liên tục co rút lại rồi duỗi ra theo một tiết tấu kì lạ, mà từ thân thể của Lâm Lôi bỗng nhiên sinh ra một làn gió.

Tâm linh dung nhập với đại địa rộng lớn, dung nhập với gió khôn cùng.

"Đông!" "Đông!"……

"Hô!" "Hô!"……

Lâm Lôi nhắm mắt lại, cảm giác như thiên địa chỉ còn lại sự rung động của mạch động từ trong tâm linh, cùng với những cơn gió vô hình tràn ngập giữa đất trời. Chẳng biết qua bao lâu, hai mắt Lâm Lôi mới từ từ mở ra.

“Đại nhân đã nói, nếu không có lệnh của người, bất cứ ai cũng không được phép tiến vào”.

“Ta cũng không được?” Da Lỗ có vẻ rất thất vọng.

“Da Lỗ lão đại. Tiến vào đi”. Lâm Lôi trên mặt có nét tươi cười, đứng thẳng dậy. Da Lỗ vừa đi vào, thấy Lâm Lôi liền cười a a, nói: “Lão tam, ta biết ngươi vừa luyện tập ở đây xong. Ta nói, ngươi khắc khổ như vậy để làm gì chứ? Ngươi cũng đã trở thành thánh vực đỉnh phong rồi, đã lợi hại như vậy rồi!”

Lâm Lôi cười cười, liếc mắt nhìn Da Lỗ một cái. Trong lòng Da Lỗ, Lâm Lôi đã là tuyệt đỉnh cường giả rồi, ngay cả Áo Bố Lai Ân đế quốc hoàng đế cũng phải khách khí với Lâm Lôi như vậy. Nhưng sau khi tiếp xúc với Hoắc Đan rồi, Lâm Lôi lại biết mình vẫn chưa đủ mạnh.

“Đến đây, uống với ta hai chén, hôm nay chưa uống với ngươi chút rượu nào”. Da Lỗ mang hai bình rượu trong tay đặt xuống mặt bàn đá. Lâm Lôi cũng ngồi xuống, lật tay, từ trong không gian giới chỉ lấy ra hai cái chén rượu.

“Đáng tiếc, lão Tứ lại vắng mặt”. Lâm Lôi lắc đầu than vãn. Một tháng trước, khi kiều an bệ hạ tuyên bố ai là người được chọn làm con rể, Lôi Nặc đã rời khỏi đế đô.

Không có cách nào, mệnh lệnh trong quân ngũ đưa ra, hắn muốn không đi cũng không được.” Da Lỗ nói một cách bất đắc dĩ, “Lần trước thật là khéo hợp. Ba anh em chúng ta mới được tụ hợp một lần. Lão tứ thì tốt rồi. Về phần lão nhị, muốn gặp thì phải đi Ngọc Lan Đế Quốc thôi.”

Ngọc Lan đế quốc cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc khoảng cách quả có chút xa xôi.

Cùng hảo huynh đệ nói chuyện trên trời dưới đất, Lâm Lôi trong lòng cũng rất hứng thú, thấy mình hà tất phải chạy đến Chí cao vị diện kia chém giết làm gì?

Niềm vui thú của tu luyện, chính là từ trong tâm linh lần lần cảm ngộ, chứ không phải là chém giết trong gió tanh mưa máu.

“Lão tam, qua vài ngày nữa ta cũng phải rời khỏi đế đô rồi”. Da Lỗ cảm khái nói, “không có cách nào khác, tuổi ta còn trẻ. Trong thương hội có rất nhiều chuyện phải làm, nếu không, sau này không có kinh nghiệm để cầm quyền.”

Lâm Lôi cũng hiểu được.

Với thương hội có cấp bậc như Đạo Sâm thương hội, tuyệt sẽ không đơn giản là cha truyền con nối, nếu không , sợ rằng Đạo Sâm thương hội không thể lớn mạnh như vậy được. Đương nhiên, nhi tử của Hội trưởng quả là cũng có chút ưu thế. Nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi phải có năng lực, có kinh nghiệm, thành tích.

“Một tháng sau, Áo Lợi Duy Á cùng Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm quyết đấu, ngươi chắc cũng không đến xem phải không?” Lâm Lôi cười nói.

“Đúng vậy”. Da Lỗ phảng phất cười, nói: “Ta dù sao cũng chỉ là một ma pháp sư, đi xem hai đại thánh vực chiến sĩ quyết đấu thì hiểu được bao nhiêu chứ?”

Lâm Lôi đột nhiên buông chén, nhìn về phía ngoài cửa: “Có người đến”.

“Ai?” Da Lỗ nghi hoặc hỏi, còn có người khác biết ngươi ở đây sao?”

“Là hai người của Vũ Thần Môn”. Lâm Lôi cười nhạt nói.

Trở thành thánh vực cường giả là đã có thể dùng tinh thần lực để tìm kiếm rồi, một cái phủ bá tước nho nhỏ muốn dùng tinh thần lực bao trùm hoàn toàn thật rất dễ dàng, tự nhiên là cũng dễ dàng tìm được Lâm Lôi. Trên đường đến hậu viện, bọn họ vẫn chưa hết kinh ngạc vì mệnh lệnh của sư phụ phân phó.

“Thực lực của Lâm Lôi mặc dù là không tệ, nhưng sư phụ cũng không cần phải quan tâm vậy a”. Lan Khoa lắc đầu nói. “Ta cũng có chút không hiểu”. Tạp Tư La Đặc cũng cảm thấy nghi hoặc.

Hai người mang nỗi nghi hoặc trong lòng, rốt cuộc cũng đi đến cửa hậu viện, trong lúc này, thủ vệ ở cửa hậu viện đã sớm mở cửa rồi. Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa cùng nhìn nhau một cái.

“Lâm Lôi này cũng biết chúng ta đã đến.”.

Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa hai người liếc mắt một cái đã thấy được Lâm Lôi đang ngồi cùng một chỗ với Da Lỗ. Thấy Da Lỗ cũng ở đây, hai người bọn Tạp Tư La Đặc nhướng mày.

Da Lỗ liền đứng lên: “Lão tam, có người đến tìm ngươi, ngươi nói chuyện với bọn họ đi, ta ra đại sảnh trước đây”.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Đợi đến khi Da Lỗ rời đi, Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa hai người mới ngồi xuống. Lâm Lôi dò hỏi: “Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa, hai người các ngươi đến đây có chuyện gì?”

Tạp Tư La Đặc cười nói: “Lâm Lôi, sư phụ của hai sư huynh đệ bọn ta muốn mời ngươi đến Vũ Thần Môn”.

“Vũ Thần mời ta đến Vũ Thần Môn?” Lâm Lôi thật có chỗ không dám tin.

Vũ Thần thân phận đến bực nào chứ, đến mời mình làm gì?

Lan Khoa bên cạnh gật đầu nói: “Lâm Lôi, sư phụ quả thật có nhắc với chúng ta, để cho ngươi đến Vũ Thần Môn. Hơn nữa, bây giờ sư phụ còn phân phó cho đại sư huynh tự mình đến tiếp đãi ngươi. Lâm Lôi, ngươi nên biết rằng năm đó, Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm đến Vũ Thần Môn cũng không được đại sư huynh ta tiếp đãi”. “A?”

Trong lòng Lâm Lôi chấn động, đại sư huynh của Vũ Thần Môn là người như thế nào?

“Đại sư huynh của các ngươi, chính là đệ tử đầu tiên của Vũ Thần, vậy, bây giờ hắn đã bao nhiêu tuổi rồi?” Lâm Lôi đột nhiên nghĩ minh bạch được vấn đề này. Trời ạ, người này của Vũ Thần chắc là sinh ra từ hơn năm ngàn năm trước rồi.

Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa đều nở nụ cười.

“Đúng vậy, đại sư huynh năm nay đã hơn năm ngàn tuổi rồi, so với sư phụ cũng không nhỏ hơn bao nhiêu”. Tạp Tư La Đặc gật đầu đáp, “ sư phụ để cho đại sư huynh tiếp đón ngươi, thật làm cho ta và sư đệ rất kinh hãi.”

Lâm Lôi biết, Vũ Thần Môn này hai ba trăm năm mới thu một đệ tử chân truyền.

Người nhỏ nhất bây giờ chính là Bối Lỗ Mặc, chỉ trên dưới ba mươi mà thôi. Còn lớn nhất là đại sư huynh, đã hơn năm ngàn tuổi rồi.

“Được, vậy bao giờ ta có thể đến?” Lâm Lôi cười hỏi.

“Lúc nào cũng được, vậy… đây là tín vật của ta, ngươi tới Vũ Thần Môn, trực tiếp đưa tín vật này giao cho bọn môn hạ đệ tử, bọn chúng sẽ báo cho ta biết ngay”. Tạp Tư La Đặc lật tay đưa ra một khối lệnh bài nhỏ màu đỏ, trên mặt trước có khắc tên của Tạp Tư La Đặc.

Lâm Lôi tiếp nhận lệnh bài này, gật đầu cười nói: “Yên tâm, ta nhất định sẽ đến”.

Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa hai người gật đầu, rồi liền rời đi.

Đáy lòng Lâm Lôi lại bắt đầu suy nghĩ. Đại sư huynh của Vũ Thần Môn đã hơn năm ngàn tuổi rồi, vậy thực lực của hắn mạnh đến bực nào?

Cùng so với Bàn Thạch Kiếm Thánh thì mạnh yếu ra sao?

Lâm Lôi không tin tưởng lắm, Bàn Thạch Kiếm Thánh dù sao chỉ mới vài trăm tuổi mà thôi. Còn tên đại sư huynh đó ở trong Vũ Thần Môn một mực tu luyện, lại có Vũ Thần truyền thụ hơn năm ngàn năm, thực lực làm sao có thể yếu được?

………………

Trên ngọn núi chính của Vũ Thần sơn có rất nhiều kiến trúc, nơi này chắc là nơi các đệ tử ký danh của Vũ Thần Môn cư ngụ. Đồng thời, còn có Khải Ni Ân, Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa ba người bình thường chủ trì các việc lớn nhỏ trong Vũ Thần Môn.

Gió núi thổi rất mạnh, có rất nhiều đệ tử ký danh của Vũ Thần Môn đang tu luyện.

“Hát!”

Một cự thạch nặng mấy ngàn cân bị đá bay rất nhanh về phía một người trong đó. Người kia cũng tùy tiện một cước đá nó bay ngược trở lại… Hai gã đệ tử ký danh của Vũ Thần Môn này đều dễ dàng đá bay cự thạch nặng mấy ngàn cân. Chủ yếu nhất là cự thạch này không bị hư hại chút nào.

Sự vận dụng sức mạnh, đấu khí thật rất xảo diệu.

Lúc này, một đạo thân ảnh như làn khói xanh, nhẹ nhàng từ sơn đạo của Vũ Thần sơn bay đến. Trong nháy mắt công phu đã lên đến khoảng sân rộng của Vũ Thần Môn.

"Ân?" Một đệ tử ký danh của Vũ Thần Môn kinh ngạc nhìn kẻ mới đến. Vừa rồi, hắn hoàn toàn không thấy có ai, đột ngột trước mắt bỗng hiện ra một người.

"Ngươi là… Lâm Lôi đại sư?" Ký danh đệ tử này đã nhận ra rồi, lần đó, hắn cũng đến Đấu Võ trường để trợ uy cho Bố Lỗ Mặc.

Lâm Lôi gật đầu mỉm cười: "Tạp Tư La Đặc mời ta đến, đây là lệnh bài của hắn, ngươi đi thông báo một chút". Lâm Lôi tiện tay đưa lệnh bài cho đệ tử ký danh nọ.

Ký danh đệ tử này liền nói: "Ta phải đi thông báo, xin Lâm Lôi đại sư nghỉ ngơi tại đây một lát".

Lâm Lôi gật gật đầu. Lễ đính hôn của Ốc Đốn đã qua hai ngày rồi, mà hôm nay, Lâm Lôi muốn tự mình đến Vũ Thần Môn này để mở rộng kiến thức một chút.

"Đó là Lâm Lôi đại sư, nghe nói hắn mới có hai mươi bảy tuổi".

"Ngay cả Khải Ni Ân sư huynh cũng bị đánh bại một cách đơn giản như vậy.".

“Ngày đó ta cũng có ở đó, chỉ có một chiêu, Khải Ni Ân sư huynh thật quá yếu so với Lâm Lôi đại sư”.

“”Khải Ni Ân sư huynh là đệ tử thân truyền thứ 25 của sư phụ, thực lực có yếu một chút cũng có thể giải thích được. Ta nghĩ, Tạp Tư La Đặc sư huynh nếu so với Lâm Lôi đại sư không chừng không hơn kém bao nhiêu rồi. Nếu là người đứng thứ mười, thậm chí là trong mười sư huynh đứng đầu ra mặt thì đối phó Lâm Lôi hẳn sẽ nhẹ nhàng thôi.”

Ký danh đệ tử của Vũ Thần Môn vừa thấp giọng đàm luận với nhau, vừa nhìn trộm Lâm Lôi. Những đệ tử ký danh này, không ai không phải là thiên tài, mỗi người đều rất kiêu ngạo, rất tự hào. Nhưng bọn họ so với Lâm Lôi quả thực có chênh lệch rất lớn.

“Lâm Lôi”. Một đạo âm thanh vang dội đột ngột phát ra.

Tạp Tư La Đặc từ trong chạy ra, trên mặt đầy vẻ tươi cười: “Ngươi quả nhiên đã tới rồi, mau theo ta đến Thanh Lôi Phong đi”.

“Không phải ở đây sao?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

Hiển nhiên là ở ngọn núi chính này có nhiều kiến trúc nhất, còn trên bốn ngọn núi khác bên ngoài hầu như không thấy một kiến trúc nào.

Tạp Tư La Đặc cười, nói: “Lâm Lôi, đệ tử ký danh của Vũ Thần Môn chúng ta đều là ở núi chính, bình thường ta cùng Lan Khoa sư đệ, Khải Ni Ân sư đệ quản lý bọn chúng. Còn các sư huynh khác bọn họ đều ở những ngọn núi kia”.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Tạp Tư La Đặc lập tức mang Lâm Lôi trực tiếp đi đến một ngọn núi khác. Lâm Lôi, Tạp Tư La Đặc xiên xiên bay đi nhẹ nhàng như đi dạo trên đất bằng, tự nhiên như chim bay trong gió.

“Tạp Tư La Đặc, ngươi là đệ tử thân truyền thứ mấy của Vũ Thần a?” Lâm Lôi dò hỏi. “Ta? Là người thứ hai mươi hai”. Tạp Tư La Đặc cười, nói.

“Ngươi hiện tại đã đạt đến thánh vực đỉnh phong chưa?” Lâm Lôi liền hỏi tới. Vừa rồi, ở trên sân hắn nghe được bọn đệ tử nói Tạp Tư La Đặc có thể so sánh với mình, nên Lâm Lôi mới hỏi như vậy.

Tạp Tư La Đặc gật đầu đáp: “Đúng vật, bất quá, ta lại không phải là đối thủ của ngươi. Tốc độ của ngươi có thể vượt qua cả Áo Lợi Duy Á, thật sự rất kinh người”.

Nhưng trong đầu Lâm Lôi lại không ngừng suy nghĩ. Đệ tử thân truyền thứ hai mươi hai cũng là thánh vực đỉnh phong rồi, vậy những đệ tử trước nữa thì sao?

“Tạp Tư La Đặc, Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm kia được xưng là thánh vực đệ nhất cường giả, hắn có so được với đại sư huynh của ngươi không?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Làm sao so được?”

Tạp Tư La Đặc cười xòa một tiếng: “Hắc Đức Sâm mặc dù đúng là đã lĩnh ngộ đại địa pháp tắc tương đối cao rồi, nhưng mà trong Vũ Thần Môn bọn ta mạnh hơn hắn không phải chỉ có một người. Sở dĩ Hắc Đức Sâm có thể thành danh chính là bởi vì Đại sư huynh, nhị sư huynh của ta bọn họ đã hơn năm ngàn tuổi rồi, đã sớm lánh đời mấy ngàn năm, sao có thể cùng một hậu bối mới mấy trăm tuổi tranh danh hiệu?”

Lâm Lôi bỗng hiểu được chút ít rồi.

“Không cần nói Vũ Thần Môn chúng ta, ta được biết, như Sát thủ vương Hi Tắc kia, một ngàn năm trước từng cùng sư huynh ta luận bàn, nhưng hai người bất phân thắng bại. Ta nghĩ, nếu như Hi Tắc muốn ra tay đối phó Hắc Đức Sâm, tuyệt đối có thể thủ thắng một cách dễ dàng.” Tạp Tư La Đặc khẳng định nói.

Lâm Lôi ngẩn ra.

Hi Tắc?

Xem ra việc Hi Tắc đạt đến thần cấp Tạp Tư La Đặc này còn chưa biết. Nhưng đại sư huynh của hắn hơn một ngàn năm trước đã cùng Hi Tắc bất phân cao thấp, đúng là một nhân vật đáng sợ.

“Đến Thanh Lôi Phong rồi, đi, ta cũng rất lâu không gặp đại sư huynh rồi. Sư phụ có nói qua, trong đông đảo các sư huynh đệ của bọn ta, đại sư huynh có thể là người đầu tiên đạt đến thần cấp đó”. Tạp Tư La Đặc vẻ mặt tràn đầy sự tin tưởng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 21: Đại Sư Huynh

Gió núi gào thét. Hai người Lâm Lôi, Tạp Tư La Đặc phi hành cực nhanh trên sơn đạo một bước đã đi được hai, ba trăm thước.

"Thanh Lôi phong là nơi ở của tám vị sư huynh ta , Đại sư huynh hắn cũng ở trên đỉnh Thanh Lôi phong." Tạp Tư La Đặc nói.

Tạp Tư La Đặc bước đi nhưng trong lòng lại đang nhớ lại cảnh tượng, cách đây hơn một ngàn năm khi vua sát thủ Hi Tắc cùng vị Đại sư huynh hắn quyết đấu .

"Tạp Tư La Đặc, ngươi được chứng kiến trận quyết chiến giữa Hi Tắc với đại sư huynh ngươi chứ?" Lâm Lôi dò hỏi.

Tạp Tư La Đặc hâm mộ nói "Năm đó ta còn chưa được nhận là đệ tử Vũ thần môn. Bất quá, ta cũng nghe Đại sư huynh nói qua. Ngày đó Hi Tắc thực lực đã rất đáng sợ, hơn nữa tốc độ nhanh phi thường. Đại sư huynh ta dù tốc độ cũng là nhanh nhất trong số các huynh đệ chúng ta, cũng bất quá chỉ cùng Hi Tắc bất phân cao thấp."

"Tốc độ nhanh thế nào?" Lâm Lôi cũng là người rất am hiểu tốc độ.

Tạp Tư La Đặc cười nói :"Ta cũng không biết, dù sao ta cũng không được thấy qua. Bất quá, phỏng chừng là so với ngươi và Áo Lợi Duy Á nhanh hơn nhiều."

Lâm Lôi cũng hiểu được, hôm nay ở trạng thái hình người bình thường vẫn chưa đạt tới thánh vực. Thực lực còn có thể tăng lên rất nhiều sau khi hình người trạng thái đạt tới thánh vực. Bây giờ so với Đại sư huynh hắn kém cũng là bình thường.

Trên đỉnh Thanh Lôi phong.

Trên đỉnh núi có đại khái một không gian rộng khoảng mấy chục thước, còn có vài cây cổ thụ trăm năm, một chút cỏ dại, bên cạnh một ngọn cổ thụ còn có hai căn nhà đá.

Tại đây, trên đỉnh núi, còn có một người đang đứng ở giữa sân.

Lâm Lôi thấy, hắn mặc trường bào màu xanh, thân hình tương đối tiêu sái, cân đối, mái tóc mầu xanh cắt ngắn chỉ khoảng ba bốn tấc .

Khi nhìn một cách đơn thuần đằng sau lưng, làm cho người ta một loại cảm giác cực kỳ vững vàng, cương nghị .

"Đại sư huynh." Tạp Tư La Đặc cung kính nói.

Gã liền quay đầu nhìn lại, ánh mắt tập trung nhìn vào Lâm Lôi . Lâm Lôi cùng đối phương đối mắt cũng cảm giác linh hồn run lên.

Đây là loại gì công kích?

Lâm Lôi trong lòng cảm thấy kinh hãi. Nếu chỉ là chiến sĩ cường giả bình thường, phỏng chừng ánh mắt gã Đại sư huynh này có thể khiến đối phương hồn phi phách tán. May mắn ta là cửu cấp đại ma đạo sư tinh thần lực cường đại mới có thể kháng trụ được.

"Tốt lắm." Lúc này Đại sư huynh mỉm cười gật đầu nói :"Ngươi là Lâm Lôi?"

"Đúng vậy." Lâm Lôi cũng gật đầu.

"Ta gọi là Pháp Ân." Đại sư huynh mỉm cười nói "Sư phụ dặn dò ta trước tiên đàm đạo với ngươi. Ngươi là uống long huyết mới có thể có biến thân đúng không? Không phải thuần túy Long Huyết chiến sĩ?"

"Đúng?" Lâm Lôi nhướng mày .

“Là ta nghe nói lại hình dáng khi ngươi biến thân, liền đoán ra được. Ta đã gặp qua Ba Lỗ Khắc gia tộc Long Huyết chiến sĩ." Đại sư huynh Pháp Ân lãnh đạm cười nói.

"Đúng vậy, như thế thì sao?" Lâm Lôi tiếp lời.

Đại sư huynh Pháp Ân nói "Theo ta được biết, Ba Lỗ Khắc gia tộc thuần túy Long Huyết chiến sĩ tiềm lực rất mạnh, nhưng nhờ uống long huyết mới biến thân được, thực lực giảm đi một chút. Nếu ngươi là thuần túy Long Huyết chiến sĩ, khi ngươi thực lực đạt tới đỉnh, hẳn là có thể ta đánh với ta một trận ."

"Cho dù là biến dị Long Huyết chiến sĩ, thực lực của ta vẫn đủ để đấu với ngươi!" Lâm Lôi không hài lòng đáp.

Đại sư huynh Pháp Ân nhướng mày.

Hắn là ai?

Cho dù được xưng là thánh vực cường giả đệ nhất, bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm, trong mắt Pháp Ân, cũng chỉ là tiểu bối. Hắn căn bản không có để ý tới. Lâm Lôi bây giờ lại đả kích hắn, đích xác làm hắn bất mãn.

Nghĩ đến Vũ thần phân phó nhiệm vụ, Pháp Ân liền mỉm cười, không hề tức giận.

"Đích xác, cho dù không phải thuần tuý, chung cực chiến sĩ, thực lực so với người bình thường cũng là áp đảo tuyệt đối." Pháp Ân mỉm cười nói, đoạn nhìn về phía Tạp Tư La Đặc một cái. "Sư đệ, ngươi hãy về trước đi, đã có ta tiếp đãi Lâm Lôi."

"Vâng , Đại sư huynh." Tạp Tư La Đặc cung kính đáp, đoạn đảo con mắt nhìn Lâm Lôi một cái ra hiệu cho Lâm Lôi không nên cao ngạo, sau đó liền đi xuống núi .

Lâm Lôi hít sâu một hơi dài. Hắn cũng hiểu được, tại Vũ thần môn cũng nên khiêm tốn một chút thì hơn.

"Lâm Lôi,cùng ngồi xuống đi." Đại sư huynh Pháp Ân vung tay lên, hai chiếc ghế liền từ xa xa bay lại, hạ xuống trước mặt hai người.

Lâm Lôi thấy thế liền cảm thấy rất nghi hoặc khó hiểu.

Cái hắn vừa thi triển ra, Lâm Lôi cũng không cảm giác được là hoàn toàn không có đấu khí.

"Ta nghe nói là ngươi cự tuyệt Hoắc Đan đại nhân?" Pháp ân cười. Cho dù là Pháp Ân, thái độ cũng đối với Hoắc Đan cũng rất cung kính. Dù sao Hoắc Đan cũng chính là thần cấp cao thủ.

"Đúng vậy ." Lâm lôi gật đầu.

"Thông minh." Pháp ân tiếp tục nói : "Lâm Lôi, bản thân chúng ta đã là rất may mắn vì được sinh ra tại Ngọc Lan đại lục."

"Nga?" Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Pháp Ân tiếp tục nói "Không ít thánh vực cường giả đều đã thành danh qua mấy trăm năm, bọn họ cũng đều hưởng thụ cuộc sống tại nhân gian, đến khi thân nhân già yếu chết đi. Khi này thánh vực cường giả mới phần lớn tiến nhập chí cao vị diện."

Lâm Lôi gật đầu, về điểm ấy hắn không cần giải thích cũng hiểu được.

Hưởng thụ cuộc sống qua mấy trăm năm, khi mà thân nhân không có ai đạt đến thánh vực đẳng cấp, tự nhiên già yếu chết đi bọn họ trở nên cô độc , không còn ai thân thích, lúc đó, ra nhập chí cao vị diện cũng là rất bình thường .

"Nhưng là những người đó đều không biết, những chí cao cường giả từ chí cao vị diện cũng đều hạ nhập Ngọc Lan đại lục vị diện." Pháp ân khóe miệng mỉm cười, "Lâm Lôi, chuyện vị diện chí cao cường giả hạ nhập Ngọc Lan đại lục vị diện, ngươi đã bao giờ nghe qua chưa ?"

"Đã nghe nói qua." Lâm Lôi gật đầu nói.

"Không nghĩ tới ngay cả chuyện này ngươi cũng biết." Pháp ân gật đầu nói:" Những cao thủ ấy tại sao lại chọn Ngọc Lan đại lục, Ngọc Lan đại lục vị diện có gì hấp dẫn bọn họ?"

Pháp Ân lắc đầu thở dài nói: "Cũng không ít thánh vực cường giả, bao nhiêu cao thủ bọn họ lại ngược lại, lại chạy đến chí cao vị diện mà bỏ gần, cầu xa ."

"Lâm Lôi, ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết rằng ngươi không nên tiến nhập chí cao vị diện. Nơi đây chính là chỗ tốt nhất cho ngươi còn về phần Ngọc Lan đại lục rốt cuộc có bí mật gì, ta tạm thời chưa thể nói cho ngươi biết." Pháp Ân cười nói.

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Pháp Ân "Tại sao lại nói cho ta biết việc này?"

Chuyện này rất nhiều thánh vực người cường giả cũng đều không biết, tại sao pháp ân nói lại nói chuyện này cho mình?

"Đây là sư phụ Vũ thần dặn dò ta nói cho ngươi." Pháp Ân nói.

"Vũ thần?" Lâm Lôi trong lòng rất là khó hiểu.

Đây đã là lần thứ hai Vũ thần gián tiếp hỗ trợ. Lần đầu tiên là truyền âm yêu cầu Kiều An bệ hạ lựa chọn ốc đốn .

Pháp Ân đột nhiên nói: "Lâm Lôi, nghe nói ngươi thực lực không tồi. Ngươi cùng ta luận bàn võ học một chút, thế nào?"

Hai mắt Lâm Lôi sáng ngời liền gật đầu.

Cùng Pháp Ân cấp bậc cao thủ luận bàn. Đích xác là đối với hắn hết sức hữu ích Lâm Lôi liền lấy ra tử huyết nhuyễn kiếm, dưới chân điểm liền bay ngược về phía sau, đồng thời hắc sắc lân giáp trực tiếp bao trùm toàn thân, một chiếc long vĩ dữ tợn từ từ cũng mọc ra.

Nhìn vào đôi đồng tử màu vàng lợt lạnh lùng của Lâm Lôi, Pháp Ân than thở nói :“Ngươi, biến dị long huyết chiến sĩ, hình như có gì đó …. rất đặc biệt . Được rồi đến đi, chuẩn bị kỹ rồi chứ?"

Lâm Lôi lúc này đang vận dụng 'Phong Ảnh Thuật'.

"Tốt lắm,được rồi." Lâm lôi gật đầu.

Pháp ân nhìn Lâm Lôi nhớ tới nhiệm vụ Vũ thần giao phó, không khỏi bất đắc dĩ thở dài, hắn chủ động đề cập cùng Lâm Lôi luận bàn vũ học, trên thực tế cũng là Vũ thần yêu cầu.

Dựa theo Vũ thần nói, để cho Lâm Lôi biết được thực lực chính thức của cao thủ đại lục .

"Lâm Lôi, tốc độ ta rất nhanh, ngươi cần phải cẩn thận một chút." Pháp Ân mỉm cười nói, Lâm Lôi cũng biết Pháp Ân tốc độ rất nhanh, nên mới sử dụng tử huyết nhuyễn kiếm .

Tử huyết nhuyễn kiếm lập tức dựng đứng lên. Tốc độ thực phi thường kinh người .

"Bắt đầu đi ." Pháp Ân hai mắt sáng ngời.

"Xuy xuy " một tia chớp màu xanh trực tiếp dẫn động từ phía Pháp Ân truyền tới, thậm chí còn phát ra âm thanh ba động .

Pháp Ân thân hình vừa động.

Lâm Lôi chỉ cảm thấy một đạo tia chớp màu xanh trực tiếp hướng mình bổ tới, tốc độ này so với Áo Lợi Duy Á, tối thiểu nhanh gấp đôi. Tốc độ này phi thường đáng sợ, Lâm Lôi căn bản không kịp né tránh.

"Đáng sợ thật !"

Lâm Lôi dưới chân điểm một cái, đồng thời trong tay tử huyết nhuyễn kiếm hóa thành cơn gió lốc. Vô số mũi kiếm màu tím trực tiếp hướng tia chớp màu xanh phía trước đâm tới.

Phong chi áo nghĩa - phong ba động!

Lâm Lôi buộc phải thi triển chiêu số mạnh nhất, phỏng chừng chiêu 'Phong Đích Luật Động' ngay cả thân thể đối phương cũng không chạm tới được, chỉ có một chiêu này, mới có thể miễn cưỡng đối kháng được .

"Bồng!" Một cổ lực đáng sợ kích thẳng vào mũi tử huyết nhuyễn kiếm .

Rồi sau đó Lâm Lôi rõ ràng cảm nhận được tia chớp màu xanh trực tiếp dọc theo tử huyết nhuyễn kiếm phóng tới trước mặt mình, trực tiếp oanh kích vào phần trên dải lân giáp màu đen .

"Oanh!"

Phảng phất như bị một quyền nặng đánh trúng linh hồn, Lâm Lôi trực tiếp bị trấn bay lên, toàn thân rơi xuống mặt đất, cỗ tia chớp màu xanh sau đó lưu truyền ba động chấn kích toàn thân Lâm Lôi .

Toàn thân vô lực, Lâm Lôi cảm thấy toàn bộ cơ thể hoàn toàn vô lực, ngay cả ý thức cũng choáng váng mơ hồ .

Qua hồi lâu. Lâm Lôi mới hoàn toàn tỉnh táo lại. Tứ chi cơ thể cũng dần dần phục hồi. Lâm Lôi lúc này mới đứng lên, ánh mắt khó tin nhìn pháp ân.

Lúc đầu đánh một trận cùng Áo Lợi Duy Á. Lâm Lôi cho rằng mình đã đạt thánh vực đỉnh phong. Tại đại lục những kẻ có khả năng đánh bại hắn là không có nhiều .

Nhưng lúc này cùng Pháp Ân đơn giản tỷ thí luận bàn võ học thì mới phát hiện hắn cùng Pháp Ân chênh lệch thực lực căn bản là quá lớn.

Pháp Ân, tốc độ so với hắn phải nhanh gấp đôi. Mà nếu nói đến lợi thế về tốc độ trong khi chiến đấu, hơi nhanh hơn một chút là đã có thể chiếm ưu thế. Gấp đôi như vậy chính là chiếm ưu thế tuyệt đối, thực lực hai bên thật sự chênh lệch quá lớn .

Căn bản không có cách nào phản kháng.

Hơn nữa còn có lôi điện công kích linh hồn, Lâm Lôi cũng đã bị trúng một kích nhẹ, toàn bộ linh hồn chấn động rung lên mà đó là Pháp Ân đã hạ thủ lưu tình. Còn chưa có phát huy thực lực chân chính đả thương hắn .

"Như thế nào? Không dám tin sao?" Pháp Ân ngồi ở trên ghế cười nói.

Lâm Lôi trong lòng có chút hoảng loạn :"Mặc dù biết Pháp Ân tiên sinh ngươi rất mạnh, nhưng là ta cũng không nghĩ tới chỉ một chiêu ta cũng không không hoàn thủ được. Pháp Ân tiên sinh, chẳng lẻ ngươi đã đạt tới thần cấp cảnh giới ?"

"Còn chưa ! Ta vẫn còn dậm chân tại thánh vực đỉnh phong ." Pháp Ân lắc đầu nói.

"Ta cũng là thánh vực đỉnh phong a, cái này , cái này ......" Lâm lôi trong lòng không cách nào giải thích.

Pháp Ân nhìn Lâm Lôi hồi lâu đoạn cảm khái nói "Lâm Lôi, ngươi đừng lên bị 'Thánh Vực Đỉnh phong ' bốn chữ này che mắt. Tại cảnh giới này của cao thủ như chúng ta, trong mắt căn bản không có quan tâm đến tới cái gì thánh vực đỉnh phong hay không mà là chỉ là lĩnh ngộ pháp tắc ."

Cái mà mọi người thường hay nhìn vào và cho là thánh vực đỉnh phong cũng bất qua mới chỉ là sơ nhập lĩnh ngộ pháp tắc mà thôi, so với lĩnh ngộ pháp tắc thì chỉ như một hạt nước giữa đại dương .

Lâm Lôi ngẩn ra.

Đúng vậy .

Đích thật là như thế, kiếm pháp Lâm Lôi mới ở tầng thứ ba chữ 'Thế', bất quá, mới chỉ là mượn thế của thiên địa. Thậm chí ngay cả sơ nhập lĩnh ngộ pháp tắc

còn chưa đạt đến.

Phong chi áo nghĩa - phong ba động, phong đích luật động, cùng với đại địa áo nghĩa mà Lâm Lôi lĩnh ngộ, hai pháp tắc này căn bản mà nói cũng mới chỉ là ở mức sơ nhập pháp tắc .

Đích xác chỉ là lĩnh ngộ ở mức sơ nhập pháp tắc mà thôi.

"Theo như sư phụ nói, nguyên tố pháp tắc lớn như đại dương mênh mông , ngươi lĩnh ngộ chỉ một giọt nước, cũng là thánh vực đỉnh phong , ngươi lĩnh ngộ một trăm giọt nước, cũng vẫn chỉ là thánh vực đỉnh phong. Sự chênh lệch là rất rất lớn!"

Pháp Ân trên mặt có một tia cô đơn nói "Trong cả đại dương nguyên tố pháp tắc rộng lớn, nghe nói lĩnh ngộ được một phần trăm trong đó mới có thể đạt tới thần chi cảnh."

"Nhưng ngươi, Áo Lợi Duy Á, lĩnh ngộ ngay cả một phần vạn trong đó cũng chưa tới." Pháp Ân liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, "Ngươi mặc dù cũng đã có một chút lĩnh ngộ nhưng sao có thể so với ta đã tu luyện lĩnh ngộ qua mấy ngàn năm ?"

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu được.

Chính mình cho dù là thiên tài, bất quá, thời gian lĩnh ngộ còn chưa quá được mười năm công phu .

Còn Pháp Ân? Lĩnh ngộ đã qua mấy ngàn năm, cho dù thiên phú không bằng mình, nhưng với thời gian tu luyên lĩnh ngộ lâu như thế, mình như thế nào có thể so sánh với hắn ?

"Lâm Lôi, hôm nay, cái nhân vật nổi danh tại ngọc lan đại lục thánh vực cường giả bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' gì đó , cũng chỉ là mới qua một mấy trăm năm khổ tu mà thôi. Còn các cao thủ thật sự cũng đều tiềm tu qua mấy ngàn năm rồi, bọn họ đã sớm không còn để ý thế tục, không màng danh lợi nữa, bọn họ đều ẩn tu ."

Lâm Lôi ngẩn người .

Bàn thạch kiếm thánh, dù sao cũng được xưng thánh vực đệ nhất cường giả .

"Trên Ngọc Lan đại lục, cường giả chân chính quả thật không ít, bất quá mọi người đều không biết đến họ … vì họ ẩn tu đã quá lâu mà thôi. Mọi người không biết chân chính thực lực của họ còn mạnh đến mức nào. Trận chiến năm ngàn năm trước, cường giả chân chính quả thực rất nhiều, bọn họ cũng đều xa lánh thế tục mà ẩn tu. Ta không tin đám cường giả này có thể dễ dàng rời bỏ Ngọc Lan đại lục vị diện." Pháp Ân khóe miệng có chút mỉm cười nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 22: Vũ Thần Triệu Kiến

Vũ thần môn Đại sư huynh Pháp Ân nói xong liền đứng dậy đi tới bên bờ ngọn núi , hắn khoác trường bào đứng đó như đang hồi tưởng về quá khứ . Còn Lâm Lôi thì đứng bất động để tiêu hóa về những gì mới biết được.

Từ vị diện thủ hộ giả 'Hoắc Đan' mà Lâm Lôi biết được đạt tới thánh vựclà có thể rời khỏi Ngọc Lan đại lục vị diện.

Mà từ Pháp Ân, Lâm Lôi biết được tại Ngọc Lan đại lục vị diện này có rất nhiều bí mật trọng đại , hơn nữa , nguyên nhân khiến cho các vị diện chí cao cường giả hạ nhập Ngọc Lan đại lục vị diện hơn năm ngàn năm trước cũng là một bí mật kinh người .

Nhưng năm nay Lâm Lôi mới hai mươi bảy tuổi , Lâm Lôi đạt tới thành tựu này thì cũng đã là phi thường đáng sợ . Dù sao Ngọc Lan đại lục cũng là nơi ẩn cư của các siêu cấp cường giả, họ cũng đều đã trải qua vô vàn năm tháng tu luyện .

"Hô." Lâm Lôi thở một hơi dài .

"Nghĩ nhiều vậy làm gì.Chỉ cần là ta cùng đệ đệ , bằng hữu bọn họ đều vui vẻ hạnh phúc, có thể tiêu diệt quang minh giáo đình báo thù cho cha mẹ , như vậy là đủ rồi ."

Lâm Lôi để đạt mục tiêu đó cần phải có đủ thực lực .

Mà Lâm Lôi bản thân đối với con đường tu luyện cũng là cực kỳ yêu thích .

Con đường tu luyện để đạt đến đích vốn là tràn ngập khổ ải, gian lao, nguy hiểm, có rất nhiều nhân vật cường giả đã mất đi tính mạng trên con đường tu luyện, chính thức đạt tới đỉnh cao có thể còn lại mấy người?

Cả Ngọc Lan đại lục, thần cấp cường giả cũng chỉ có năm người.

Bước trên con đường này , mục tiêu của Lâm Lôi chính là đứng ở đỉnh cao Ngọc Lan đại lục , từ thiếu niên bắt đầu,Lâm Lôi cũng đã có chuẩn bị để đối mặt với cái chết .

"Năm đó khi ta sáu tuổi , do long huyết không đủ đậm đặc nên không có cách nào tu luyện long huyết đấu khí , chỉ mơ ước có thể đạt đến thất cấp , bát cấp chiến sĩ, vậy mà cuối cùng chẳng những trở thành long huyết chiến sĩ mà còn trở thành thần thánh đồng minh ma pháp sư thiên tài đó sao ? "

"Khi còn thiếu niên ta ôm giấc mộng có một ngày đạt tới thánh vực. Hôm nay ta còn đạt tới thánh vực đỉnh phong ."

Lâm Lôi khóe miệng có vẻ tươi cười.

Tự tin.

"Pháp ân? Không bao lâu nữa, ta cũng sẽ đánh bại hắn." Lâm Lôi cảm thấy chính mình tràn ngập hào khí , siêu việt tất cả cao thủ để đạt mới đỉnh phong mới càng làm mình cảm thấy thành công .

Cái làm cho người ta cảm giác rung động hưng phấn không phải cái đích thành công cuối cùng mà là những thử thách cam go cùng quá trình đột phá .

Pháp ân quay đầu, nhìn về phía Lâm Lôi.

"Ngươi trước tiên hãy ở chỗ này nghỉ ngơi một hồi ,một lát nữa, đến tối ta sẽ đưa ngươi đi gặp sư phụ." Pháp ân mỉm cười nói.

"Vũ thần?" Lâm Lôi nhướng mày một cái.

Vũ thần đích thân triệu kiến mình?

"Sư phụ muốn gặp ngươi, chắc chắn là có việc gì đó . Ta ở bên kia tĩnh tu. Nếu có chuyện gì ngươi có thể hỏi ta." Pháp ân cũng không muốn lãng phí thời gian với Lâm Lôi , trực tiếp đi tới bên tảng đá , nhắm mắt khoanh chân ngồi xuống.

Lâm Lôi nhìn pháp ân tĩnh tu .

"Cũng không biết Vũ thần rốt cuộc có việc gì lại muốn gặp ta ." Lâm Lôi cũng không suy nghĩ nhiều,cũng đáp xuống một bên rồi lẳng lặng khoanh chân ngồi xuống , âm thầm tĩnh tu .

Thời gian trôi qua, đảo mắt một cái ánh mặt trời đã khuất sau núi .

Vốn đang khoanh chân ngồi ở trên tảng đá , thân thể pháp ân đột nhiên mơ hồ biến mất trên tảng đá rồi lại đột ngột lại xuất hiện ở tảng đá bên cạnh .Pháp ân chứng kiến Lâm Lôi vẫn đang tĩnh tâm tu luyện, không khỏi âm thầm gật đầu.

Cao thủ chân chính đều phải chịu được cảm giác tịch mịch .

Như áo lợi duy á, một mình tĩnh tu trên đỉnh hoang sơn trong suốt ba năm . Lâm Lôi năm đó tại ma thú sơn mạch cũng khổ tu ba năm liền . Nếu không ngừng tĩnh tu , thiên phú cao tới đâu cũng chỉ là vô dụng .

"Lâm Lôi , đến lúc rồi , ngươi theo ta đi gặp sư phụ." Pháp ân mỉm cười đoạn .

Lâm Lôi cũng chậm rãi mở mắt, lúc này từ từ đứng dậy đi theo pháp ân.

Pháp ân đi tới bên bờ sơn đạo , rồi sau đó cả người trực tiếp hướng phía dưới bay xuống .Trong nhân loại hình thái Lâm Lôi mặc dù không thể phi hành, nhưng khi Lâm Lôi điểm chân một chút trên mặt đất, cả người cũng hướng phía dưới phiêu diêu đáp xuống .

Lâm Lôi khống chế phong hệ , cũng có thể làm cho tốc độ rơi trở lên thong thả.

Trong chốc lát. Pháp ân tới giữa sườn núi , Lâm Lôi cũng đã hạ xuống.

"Theo ta đi vào." Pháp ân trực tiếp hướng một cái động phía trước đi tới , Lâm Lôi đáy lòng có chút nghi hoặc, Vũ thần tu luyện trong thạch động?

Hai người trực tiếp hướng động quật rơi xuống.Động quật này sâu không thấy đáy,nhìn xuống cũng chỉ thấy một mảnh đen nhánh.

"Đi theo ta ." Pháp ân trực tiếp hướng phía bên trong nhảy vào. Lâm Lôi theo xuống.

"Hô!" "Hô!"

Hai người cực nhanh hạ xuống , đáy lòng Lâm Lôi kinh ngạc : "Độ sâu ở chỗ này tuyệt đối vượt qua hai ngàn thước,nhưng vẫn còn chưa tới mặt đất ."

Sau một hồi , pháp ân, Lâm Lôi hai người mới như lá rụng nhẹ nhàng đáp xuống.

Sau đó, Lâm Lôi liền theo pháp ân tiếp tục dọc theo hắc thạch động đi tới, chỉ là càng vào sâu bên trong hơi nóng càng toả ra dữ dội .

"Nhiệt độ thật cao ."

Lâm Lôi thân thể phòng ngự cũng không trực tiếp dám ngạnh kháng luồng nhiệt khí này, phải sử dụng đấu khí bảo vệ toàn thân , ngay cả trên da , tóc cũng đều có từng đạo khí lưu màu đen bao quanh .

Nếu không có đấu khí bảo vệ, sợ rằng tóc Lâm Lôi lúc này sẽ bốc cháy.

Tất cả thạch bích chung quanh đều đỏ đậm . Đi một hồi , Lâm Lôi liền phát hiện phía trước có một cửa đá màu đen . Ở chỗ nhiệt độ cao như thế,cánh cửa đá này như thế nào ngay cả một một chút ảnh hưởng cũng không có ? Toà hắc thạch động chắc chắn không phải tài chất bình thường .

"Hô hô "

Một cỗ nhiệt khí nóng bỏng từ bên trong cánh cửa đen kia truyền ra, đồng thời còn có một cổ khí thế uy áp nhàn nhạt truyền đi ra , đối mặt với cổ thần khí uy áp này , Lâm Lôi cũng có cảm giác muốn lễ bái .

"Sư phụ, Lâm Lôi tới ." Pháp ân cung kính .

Vũ thần?

Vũ thần ở ngay bên trong cửa đá !

Vốn trong lòng luôn luôn tĩnh lặng nhưng lúc này Lâm Lôi tim đập nhanh hơn, trống ngực dồn dập , dù sao người đứng trên đỉnh cao của cả Ngọc Lan đại lục cũng chính là một vị thần đang ở ngay sau cánh cửa đá kia .

"Tốt lắm , pháp ân, ngươi lui trước đi ."thanh âm đạm mạc vang lên .

"Vâng , sư phụ." Pháp ân cung kính lui đi.

Chỉ còn lại Lâm Lôi đứng yên một chỗ . Lúc này Vũ thần lên tiếng.

"Lâm Lôi, hai mươi bảy tuổi , cửu cấp đại ma đạo, đã bước trên con đường lĩnh ngộ nguyên tố pháp tắc ......" Vũ thần thanh âm vẫn đạm mạc như trước : "Lâm Lôi , đúng rồi ."

Lâm Lôi cảm thấy run lên .

Hắn cảm giác được, lúc này thanh âm của Vũ thần dường như chấn động tới tận linh hồn hắn . Phảng phất thanh âm của Vũ thần là không thể kháng cự , thậm chí chỉ là âm thanh thôi cũng đủ để chấn linh hồn hắn đến xơ xác.

"Cám ơn Vũ thần khen ngợi ." Lâm Lôi khiêm tốn đáp.

"Những gì ngươi cần biết ta đã để pháp ân nói cho ngươi biết . Phía ngoài cửa hữu có một khối xích huyết lệnh bài,ngươi hãy giữ lấy nó. Từ hôm nay trở đi , ngươi chính là người của ta ." Vũ thần lãnh đạm nói.

Đáy lòng Lâm Lôi chấn động.

Vũ thần xem hắn như của mình ?

Hắn nhìn hướng cửa đá bên cạnh , nơi đó có một đá thô , trên đó là một cái xích huyết lệnh bài cái lệnh bài giờ phút này đang chậm rãi bay tới rồi trước mặt Lâm Lôi .

Phía trên chỉ có một tự - 'Vũ'!

" Vũ thần này rốt cuộc có ý tứ gì ? Ta cũng xem như người của hắn ?" đáy lòng Lâm Lôi có chút bất mãn , cái này gọi là ép buộc mới đúng,một chút lựa chọn cũng không có.

Thanh âm đạm mạc củaVũ thần lại vang lên: "Dựa vào thực lực của ngươi bây giờ mà nói thật ra vẫn còn chưa đủ tư cách để giữ khối lệnh bài này . Bất quá ta xem ra ngươi sớm muộn cũng sẽ đạt tới nên mới đưa nó cho ngươi trước . Chỉ khi sở hữu khối lệnh bài này , bản thân ngươi mới có thể đủ tư cách tìm hiểu bí mật của Ngọc Lan đại lục ."

" Bí mật của Ngọc Lan đại lục?" Lâm Lôi lên tiếng .

"Chờ ngươi trong hình người trạng thái đạt tới thánh vực , hoặc đánh bại bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' thì đó hãy lại tới đây tìm ta, khi đó ngươi mới có đủ tư cách được biết, lúc đó ngươi cũng mới chính thức có đủ tư cách sở hữu khối lệnh bài này ." thanh âm lãnh đạm của Vũ thần vang lên đều đều . (Láo !!!)

Nhưng Lâm Lôi lại từ giọng nói của Vũ thần còn cảm nhận được một loại khí chất cao ngạo.

Trong mắt Vũ thần , Lâm Lôi bây giờ còn chưa có đủ tư cách sở hữu khối lệnh bài này . Đối với Vũ thần , thực lực Lâm Lôi xem ra vẫn còn rất yếu.

Lâm Lôi cũng rất tự biết chính mình .

"Vũ thần." Lâm Lôi khiêm tốn nói , "Ngài nói ta trong nhân loại hình thái đạt đến thánh vưc hoặc là đánh bại bàn thạch kiếm thánh? Chẳng lẻ Vũ thần ngài cho rằng, ta trong hình thái loài người đạt tới thánh vực , mới có thể đánh bại bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm sao?"

Vũ thần trầm mặc trong chốc lát.

"Hắc Đức Sâm được xưng là thánh vực đệ nhất cường giả , mặc dù trong mắt các chân chính cường giả đang ẩn tu trên toàn Ngọc Lan đại lục này , cái danh vị thánh vực đệ nhất đó cũng chỉ là hữu danh vô thực . Tuy nhiên , thực lực của Hắc Đức Sâm hắn , cho dù so với các cường giả đã qua ấy ngàn năm tu luyện cũng xem như đã đạt đến đẳng cấp trung giai rồi ."

Lâm Lôi trong lòng hiểu được.

"Về phần ngươi trong hình thái loài người nếu chưa đạt tới thánh vực ngươi cũng chưa thể đánh bại được Hắc Đức Sâm, ta đây cũng đã biết qua thực lực tổ tiên ngươi ." Vũ thần đạm mạc nói .

Lâm Lôi nở nụ cười.

Hiển nhiên, trong mắt Vũ thần , Lâm Lôi hắn trong hình người trạng thái đạt tới thánh vực , đến lúc đó chắc chắn có thể thắng được Hắc Đức Sâm. Bất quá , hôm nay mình trong mắt Vũ thần xem ra hoàn đánh không lại Hắc Đức Sâm .

"Ta cũng không tin Vũ thần biết được thực lực thật sự của một kích của Đại Địa Áo Nghĩa." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Vũ thần mặc dù được xem như thần linh nhưng không phải cái gì cũng đều biết.

"Lâm Lôi, nhân đây ta sẽ cho ngươi một lời khuyến cáo !" Vũ thần đột nhiên nói.

"Vũ thần,mời nói ." hai mắt Lâm Lôi sáng ngời, lập tức cẩn thận lắng nghe . Vũ thần đã là hạ vị thần qua hơn năm ngàn năm, có lời khuyến cáo của hắn có lẽ sẽ giúp mình bớt đi quanh co .

Thanh âm đạm mạc lại từ bên trong cánh cửa đá truyền ra : "Nguyên tố pháp tắc bao hàm rất nhiều chủng loại , ngươi nên chọn một con đường mà đi . Tốt nhất không nên đồng thời nghiên cứu mấy cái ."(sau này cái nhìn này là rất thiển cận,thậm chí là kém cỏi -ND)

Lâm Lôi ngẩn ra.

Nguyên tố pháp tắc đích xác là rất phong phú , tỷ như phong hệ nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi hôm nay chủ yếu là nghiên cứu ở hai khía cạnh , thứ nhất là tốc độ , tốc độ cực hạn.

Còn lại là uy lực, tỷ như phong đích luật động.

"Vũ thần, tại sao chỉ lựa chọn một cái ?" Lâm Lôi hỏi tới .

"Ngươi đương nhiên có thể đồng thời nghiên cứu nhiều nguyên tố pháp tắc , không ai có thể ép buộc ngươi, nhưng ta chỉ khuyến cáo như vậy, nghe hay không là tuỳ ngươi, ngươi có thể đi trở về." Vũ thần lạnh lùng nói .

Lâm Lôi vội vàng nói: "Vũ thần, ta muốn hỏi một chút , ngài cho ta lệnh bài này đại biểu ta có cái quyền lực gì và ta phải làm gì?"

"Sở hữu lệnh bài này , đại biểu rằng ngươi có đủ tư cách tham gia tìm hiểu Ngọc Lan đại lục bí mật . Còn ngươi dù có thân tử ta cũng không quan tâm,hết thảy ngươi phải dựa vào chính mình."

"Vậy Vũ thần , ta muốn hỏi , hôm nay , trên toàn Ngọc Lan đại lục này có mấy vị thần cấp cường giả ?" Những gì pháp ân nói qua , đáy lòng Lâm Lôi vẫn còn hoài nghi ……

Ngọc Lan đại lục thần cấp cường giả , đúng hay không chỉ có năm người ?

"Tổng cộng có năm." Vũ thần lạnh nhạt đáp "Hi tắc đột phá cũng chỉ mới vài năm gần đây thôi."

Lâm Lôi trong lòng chấn động .

Cả Ngọc Lan đại lục này , ở đẳng cấp thần cấp cường giả , cũng chỉ có mấy người mà thôi .

"Vũ thần, ngài tại sao lại giao cho ta khối lệnh bài này ? Còn nữa tại sao lại trợ giúp đệ đệ ta ?" Lâm Lôi hỏi tới , Lâm Lôi đáy lòng vẫn nghi hoặc về điều này. Vũ thần rốt cuộc cùng mình mình có quan hệ gì ?

Xem ra , Vũ thần hẳn là không có cần phải nể mặt Lâm Lôi .

Dù sao so với Lâm Lôi , Vũ thần mạnh hơn không biết bao nhiêu lần .

"Ngươi không cần phải quan tâm nhiều."

Vũ thần thanh âm lạnh lẽo, "Ngươi có thể trở về, hôm nay ngươi không cần suy nghĩ nhiều, tập trung tu luyện, cho đến khi đánh bại được Hắc Đức Sâm, hoặc trong hình thái loài người đạt tới thánh vực , thì lại đến đây đây tìm ta ."

Nghe được Vũ thần có chút bất mãn , Lâm Lôi cũng hơi hoảng sợ .

"Vũ thần, vậy ta cáo lui ."

Lâm Lôi lúc này rời đi , thi triển phong ảnh thuật, Lâm Lôi từ hắc thạch động đáo bộ bay ra ngoài . Rời khỏi thạch động , Lâm Lôi thở ra một hơi dài .

Cùng Vũ thần nói chuyện, cho dù có cánh cửa đá ngăn cách , Lâm Lôi cũng cảm thấy áp lực rất lớn.

"Người của hắn ?" Lâm Lôi nhìn một chút vào khối xích huyết lệnh bài trên tay , thấy hoàng sắc lóe ra , loại tài chất này Lâm Lôi từ trước tới giờ vẫn chưa thấy qua.

Sau đó liền thu xích huyết lệnh bài vào không gian giới chỉ , Lâm Lôi lập tức rời Vũ thần sơn.

Trên đường xuống núi , trong đầu Lâm Lôi vẫn nghĩ về câu nói của Vũ thần .

"Nghiên cứu nguyên tố pháp tắc có rất nhiều con đường , ngươi chỉ nên lựa chọn một con đường mà đi ." Lâm Lôi thực ra đối với đại địa pháp tắc cũng chỉ đi một con đường .

Hắn nghiên cứu là đại địa mạch động .

Lâm Lôi lắc đầu , không suy nghĩ nhiều nữa, trực tiếp rời đi Vũ thần sơn về đế đô .

Lần tiếp theo Lâm Lôi trở lại Vũ thần sơn gặp Vũ thần, thì không phải đánh bại Hắc Đức Sâm cũng là trong hình người trạng thái đạt tới thánh vực .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 23: Đại Địa Mạch Động Phòng Ngự

Bá tước phủ chìm trong sự yên tĩnh .Tái Tư Lặc tại giam mình trong phòng tu luyện , Ba Khắc năm huynh đệ , Ốc Đốn ,cũng đều ở phía hậu viện rộng lớn mà luyện võ , Lệ Bối Tạp tỷ muội , Chiêm Ni cùng Thất công chúa Ni Na mấy người đang ở cùng một chỗ tán gẫu .

"Hô."

Luyện công xong , tắm rửa , thay quần áo . Ốc Đốn tâm tình hài lòng, sảng khoái đi bên trong bá tước phủ . Ốc Đốn chưa bao giờ cảm thấy cuộc sống hạnh phúc như lúc này . Hắn và ca ca ở cùng một chỗ , hắn cũng đã kết hôn với Ni Na .

Hi Lý gia gia , Hi Nhĩ Mạn thúc thúc cũng đang an tĩnh thoải mái hưởng thụ cuộc sống quý tộc trong bình yên .

"Cha, mẹ ,các người nếu còn sống , nhất định sẽ rất vui vẻ ." Ốc Đốn rất thỏa mãn , đồng thời cũng rất cảm kích đại ca hắn đã mang đến tất cả những điều này cho hắn .

Lâm Lôi cũng chính là trụ cột của gia tộc .

Nếu không phải vì Lâm Lôi , liệu hoàng đế có gả Ni Na cho hắn không ? Nếu không có Lâm Lôi , thì hắn tại đế đô cũng chỉ có thể xem như là một nhân vật bình thường . Nhiều nhất cũng chỉ xưng tụng như một thiên tài có hứa hẹn mà thôi .

Ốc Đốn nhìn phía xa xa Hi Lý gia gia đang nằm trên ghế , nhàn nhã uống rượu .

"Hi Lý gia gia , ca ca đi đâu rồi?" Ốc Đốn dò hỏi .

Hi Lý gia gia ngẩng đầu nhìn hắn cười nói: "Ốc Đốn , Lâm Lôi hắn từ sáng sớm đã đi ra ngoài ."

"Còn chưa trở về sao ? Ốc Đốn gật đầu nói ..

"Ca ca ngươi ở bên ngoài ngươi lo lắng cái gì ? Ca ca ngươi chính là thánh vực cao thủ. Ốc Đốn , ngươi cũng phải cố gắng nhiều mới được." Hi Lý gia gia cười nói.

"Ân." Ốc Đốn gật đầu.

"Hi Lý gia gia , tháng sau Áo Lợi Duy Á cùng bàn thạch kiếm thánh đại chiến , đến lúc người cũng đi chứ ?" Ốc Đốn cười hỏi .

"Đương nhiên ,thánh vực cường giả quyết chiến , sao có thể bỏ qua được chứ?" hai mắt Hi Lý gia gia sáng rực lên , "Bàn thạch kiếm thánh chính là đệ nhất thánh vực cường giả , Áo Lợi Duy Á cũng rất mạnh , hai người đó đối chiến nhất định sẽ rất đặc sắc a ."

Ốc Đốn trong mắt cũng có hy vọng .

"Một ngày nào đó , ta cũng sẽ giống đại ca, Áo Lợi Duy Á, Hắc Đức Sâm bọn họ." Ốc Đốn trong long âm thầm hạ quyết tâm .

Lúc này có tiếng cước bộ phía xa xa vang lên .

Thân ảnh Lâm Lôi xuất hiện phía đại môn , Ốc Đốn thấy ca ca về liền vui vẻ tựu chạy ra đón : "Ca ca ngươi như thế nào đến bây giờ mới về , Ba Khắc bọn họ và ta cũng vừa tu luyện xong , đợi lát nữa tất cả cùng dùng cơm ."

"Ta đi ra ngoài một chút ." Lâm Lôi cười nói.

Chuyện vũ thần sơn , Lâm Lôi tạm thời còn chưa muốn kể cho Ốc Đốn biết,chờ khi hắn đạt tới thánh vực rồi nói cũng không muộn .

Tại sân luyện công trong đình viện bá tước phủ,Ba Khắc năm huynh đệ một đám người đang tu luyện . Lâm Lôi cũng liền nhanh chóng tiến vào trong đình viện tu luyện .

"Hô!" "Hô!" gió thổi nhẹ làm đung đưa những cành lá xum xuê bên trong đình viện , mái tóc Lâm Lôi tung bay, từ từ tiến vào .

Lâm Lôi cầm Hắc ngọc trọng kiếm,mũi kiếm hướng xuống đất.

"Đại địa áo nghĩa chấn động ba , hôm nay ta nhiều nhất mới chỉ có thể chuyển hóa xuất được 128 trọng." lúc ở tại Vân phong trấn năm thứ tư , Lâm Lôi đã đạt tới bách trọng lãng cảnh giới.

Từ đầu chỉ là tam trọng lãng rồi đến thập trọng lãng , khoảng cách từ thập cho đến bách trọng lãng , tốc độ tiến bộ của Lâm Lôi rất nhanh .

Nhưng khi vượt qua bách trọng lãng . Lâm Lôi bắt đầu cảm thấy tốc độ gia tăng chậm lại . Cho tới bây giờ, Lâm Lôi cũng chỉ đạt tới 128 trọng.

Mỗi lần có thêm lĩnh ngộ mới có thể gia tăng một hai trọng.

"Cũng không biết cực hạn cuối cùng là bao nhiêu trọng?" Lâm Lôi lúc này khoanh chân ngồi xuống .

"Đông!" "Đông!"

Lâm Lôi trong đầu bắt đầu tập trung cảm nhận đại địa mạch động , giai điệu phảng phất như có gì đó thần kỳ làm cho Lâm Lôi không tự kìm hãm được mà đắm chìm trong đó .

Cơ thể Lâm Lôi cũng có chút lắc lư theo nhịp điệu của đại địa mạch động . Chung quanh thân thể Lâm Lôi trông rỗng sinh ra một trận gió lốc. Ngồi xếp bằng tu luyện,Lâm Lôi phát hiện cơ thể nếu theo đại địa mạch động nhịp điệu mà hấp thụ đại địa nguyên tố , hiệu suất cũng sẽ nhanh hơn , tố chất thân thể cũng được đề cao, thân thể phi thường sảng khoái .

"A!"

Lâm Lôi đột nhiên đứng phắt dậy , hai mắt sáng rực.

"Đại địa mạch động, đại địa mạch động ……" Lâm Lôi trong đầu nhớ lại lúc bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm xuất thủ ngăn cản mình cùng Áo Lợi Duy Á, chung quanh thân thể Hắc Đức Sâm có một cỗ khí nhàn nhạt màu vàng phảng phất như một trọng trọng kình lực mạnh mẽ công tới khiến mình không tự chủ được bị bức phải lùi về phía sau .

"Ta lúc đó cảm giác được phòng ngự Hắc Đức Sâm hình như rất quen thuộc , nhưng là lúc đó trong nhất thời chưa kịp nghĩ nhiều . Nhưng bây giờ nhớ lại … "

Lâm Lôi lúc này có cảm giác như vừa thoát khỏi đám mây đen để thấy được ánh mặt trời tươi mát.

"Đại địa mạch động , không chỉ có chấn động ba công kích .Nó có thể chuyển hóa thành vô hình,dùng đấu khí truyền đến ." Bất quá , đây cũng chỉ là một chút đơn giản,nhưng nếu thông qua được sẽ thấy rất rõ ràng .

"Đại địa mạch động phòng ngự , ha ha ……trong địa hệ cấm chú ma pháp thì có mạch động thủ hộ , xem ra cũng là cùng một đạo lý . Bất quá đây là tầng bảo vệ của chính mình ."

Bao bọc chung quanh thân thể Lâm Lôi có một cổ đấu khí màu đen bao phủ .

“Không đúng!”

Lâm Lôi nhắm mắt lại , linh hồn cùng hoà nhịp với đại địa mạch động , cùng lúc không ngừng điều chỉnh quy luật vận hành của long huyết đấu khí . Hiểu được đạo lý là một chuyện, nhưng là muốn ứng dụng vào thực tế không phải là chuyện đơn giản .

Lâm Lôi đứng giữa đình viện , chung quanh thân thể là một tầng khí lãng màu đen như mây mù đang quay cuồng .

Thật ra đạo lý rất đơn giản , tỷ như một trang giấy se rất dễ cắt ra,nhưng nếu cắt thành sáu đoạn dài giống nhau rồi sau đó đặt chồng lên nhau như một sợi dây thì thậm chí có thể dung đoạn dây kéo được vật thể hơn mười cân thậm chí trăm cân .

Cùng một loại tài liệu nhưng nếu trải qua gia công,bố trí lại thì lực thừa nhận cũng sẽ khác nhau.

Đấu khí phòng ngự cũng gần như vậy .

Đấu khí như nhau,nhưng nếu khống chế pháp tắc huyền ảo không giống thì lực phòng ngự cũng tăng lên hơn trăm lần.Đại địa mạch động cũng chính là pháp môn kì lạ như thế.

Trong đại địa pháp tắc rộng lớn , Đại địa mạch động chỉ là một con đường trong đó . Lâm Lôi đối với lĩnh ngộ đại địa mạch đã có thành tựu tương đối. Bây giờ lại lĩnh ngộ được mạch động phòng ngự,lý luận đều đã đủ, vì vậy chỉ cần một thời gian là có thể đưa vào thực tiễn.

Ốc Đốn đi nhanh tới , theo sau hắn là Ba Khắc năm huynh đệ , bọn họ đều vừa mới tu luyện , tắm rửa xong .

Khi bọn họ ra tới đình viện thì đột nhiên dừng lại , phát hiện một cỗ hắc sắc đấu khí bao bọc xung qanh thân thể Lâm Lôi như mây mù mơ hồ ẩn hiện đang liên tục quay cuồng .

"Ca ca ?"

"Đại nhân ?"

Ốc Đốn , Ba Khắc năm huynh đệ nhìn nhau, tu luyện thì mỗi ngày cũng nên nghỉ ngơi một chút chứ !

"Đừng quấy nhiễu lão Đại ." Bối Bối lên tiếng .

"Đã tới giờ cơm, đại ca cũng nên nghỉ ngơi thôi." Ốc Đốn nói xong liền hướng Lâm Lôi đi tới .

Bối Bối, Hắc Lỗ nhìn nhau nhưng không ngăn cản .

Lâm Lôi đã sớm nhắc nhở qua Bối Bối , Hắc Lỗ đều không nên tới gần , nếu không có thể sẽ bị ba động chấn thương .

"Tiểu tử này ... cứ để hắn nếm chút đau khổ vậy." Bối Bối thầm nghĩ .

Ốc Đốn căn bản không quá để ý tới cỗ hắc sắc đấu khí đậm đặc bao quanh thân thể Lâm Lôi , cứ từ từ tiến đến , khi hắn còn cách thân thể Lâm Lôi khá xa thì lớp đấu khí vòng ngoài còn rất nhạt . Nhưng là khi hắn mới đụng vào phía vòng ngoài nhàn nhạt của cỗ đấu khí màu đen đó liền cảm thấy có một cổ ba động quỷ dị truyền lại,trực tiếp kích thẳng vào hắn .

"Bồng!"

Cả người Ốc Đốn bị chấn bay , Ốc Đốn cảm giác được chỉ trong nháy mắt đã liên tục bị công kích liễu mười mấy lần .

"Ốc Đốn." Cái Tỳ là lập tức lao ra đỡ Ốc Đốn.

"Ốc Đốn, ngươi không sao chứ ?" Cái Tỳ hỏi .

"Không có việc gì ." Ốc Đốn xoa ngực , yết hầu có chút mùi máu tươi . Hắn nhìn về phía Lâm Lôi ánh mắt khó có thể tin : " Đấu khí đại ca toả ra ...ta mới chỉ đụng vào lớp đấu khí bên ngoài cùng ,cũng đã bị công kích mạnh đến như vậy sao?"

Ốc Đốn không dám tưởng tượng , nếu ở bên trong phạm vi đấu khí đậm nhất , uy lực còn mạnh đến mức nào . "Ốc Đốn , ta thấy đại nhân bây giờ chưa thể đình chỉ việc tu luyện ngay , dám chắc còn đang ở giai đoạn trọng yếu , trước mắt , chúng ta không nên quấy rầy ." Ba Khắc nghiêm túc nói .

Ốc Đốn cũng gật đầu : "Ta sẽ cử thị vệ ở ngoài cửa canh giữ , không cho phép bất kì ai đến gần ."

"Không cần , có ta và Hắc Lỗ là đủ rồi ." Bối Bối bực bội nói : "Các ngươi mau rời đi , lão đại đang tu luyện chưa thể dừng lại được, các ngươi đừng quấy rầy."

Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ nhìn nhau rồi cũng rời đi .

Đồng thời Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ cũng dặn dò những người khác không được tới quấy rầy Lâm Lôi tu luyện . Khi ăn ngồi cơm , Chiêm Ni, Ni Na cũng đều kinh ngạc than thở Lâm Lôi tu luyện chăm chỉ .

"Tu luyện đến mức cả cơm cũng không ăn , Lâm Lôi đại ca , hắn tu luyện thật khắc khổ ." Ni Na cảm thán nói .

Sang đến ngày thứ hai Lâm Lôi vẫn tu luyện như vậy, ngày thứ ba cũng vẫn còn ở đó …… thời gian cứ từng ngày trôi qua như vậy.

Nháy mắt đã hơn mười ngày trôi qua , cũng đã bắt đầu tới tháng năm .

"Qua vài ngày nữa là ngày Áo Lợi Duy Á cùng Hắc Đức Sâm đại chiến , ca ca ta chẳng lẽ vẫn tu luyện đến ngay cả trận đại chiến này cũng bỏ qua sao ?." Ốc Đốn ngồi bên cạnh Ba Khắc năm huynh đệ nói .

Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ cùng đứng bên ngoài đình viện .

Mỗi ngày sau khi tu luyện xong , bọn họ cũng đều đến xem Lâm Lôi , Lâm Lôi vẫn không có gì biến hóa , chung quanh thân thể vẫn tràn ngập hắc sắc đấu khí như trước, chỉ là so với hơn mười ngày trước thì phạm vi bao trùm của hắc sắc đấu khí nhỏ hơn rất nhiều .

"Cũng không biết đại ca đang tu luyện cái gì ." Ốc Đốn căn bản là không rõ .

Ba Khắc năm người cũng lắc đầu , Ba Khắc năm người bọn họ cảnh giới lĩnh ngộ so với Ốc Đốn cũng không hơn được bao nhiêu , sao có thể hiểu được loại nguyên tố pháp tắc lĩnh ngộ này .

"Hô!" tiếng thở mạnh vang lên .

Vốn đã quay đầu muốn rời đi , Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ lập tức quay đầu lại . Quả nhiên ,đạo hắc sắc đấu khí đã bị Lâm Lôi thu vào bên trong cơ thể , Lâm Lôi đang mỉm cười .

"Ốc Đốn, ngươi cũng ở đây sao." Lâm Lôi cười đoạn .

"Đại ca , ngươi rốt cục cũng tu luyện xong." Ốc Đốn vui vẻ nói .

"Đúng vậy, xong rồi. Ốc Đốn, ta mất bao nhiêu thời gian?" Lâm Lôi cười hỏi .

"Mười lăm ngày chẵn . Đã vào tháng năm, chỉ còn hai ngày là tới ngày mùng bốn tháng năm . Buổi tối hôm đó chính là lúc Áo Lợi Duy Á cùng Hắc Đức Sâm quyết đấu ." Ốc Đốn lớn tiếng đáp .

"Mười năm ngày ?"

Lâm Lôi có chút giật mình , thật ra hắn đắm chìm trong đại địa mạch động rồi sau đó không ngừng điều chỉnh mạch động phòng ngự . Hắn căn bản không cảm giác được thời gian trôi qua .

Không nghĩ tới , hắn nhắm mắt một cái , vừa mở mắt ra , đã trôi qua mười lăm ngày.

Mặc dù đối đại địa mạch động lĩnh ngộ đã được một bộ phận, cũng đã nắm được nguyên lý của mạch động phòng ngự, nhưng chính là để vận dụng được , lại tốn hao tới mười năm ngày ."

Lâm Lôi trong cũng rất hài lòng .

Phòng ngự bằng đấu khí sử dụng trước đây là phương pháp đơn giản nhất.

Mạch động phòng ngự hôm nay cũng như đấu khí nhưng uy lực lại gia tăng nhiều hơn tới mấy chục lần .

" Phương pháp phòng ngự của ta cùng Hắc Đức Sâm hình như bất đồng."

Trước khi lĩnh ngộ sáng tạo ra pháp tắc phòng ngự này , Lâm Lôi cho rằng phòng ngự của hắn cùng Hắc Đức Sâm là giống nhau nhưng sau khi lĩnh ngộ lại phát hiện phòng ngự của Hắc Đức Sâm chỉ có thể xem là một cách vận dụng đơn giản quy tắc của đại địa mạch động mà thôi .Lĩnh ngộ của Hắc Đức Sâm đối với đại địa mạch động tuyệt đối không thể hơn chính mình .

Nhưng phòng ngự của Hắc Đức Sâm vẫn rất đáng sợ .

Bởi vì mạch động phòng ngự chỉ là một phần phụ của Hắc Đức Sâm mà thôi, Lâm Lôi chính thức coi trọng là một loại huyền ảo khác mà Hắc Đức Sâm lĩnh ngộ được từ đại địa pháp tắc

"Không biết mạch động phòng ngự của ta so với phòng ngự của Hắc Đức Sâm ai lợi hại hơn ? " Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ .

"Ca ca còn suy nghĩ gì vậy ? Tới giờ cơm rồi ." Ốc Đốn gọi .

"Được."

Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, Hắc Lỗ bên cạnh : "Bối Bối, Hắc Lỗ, chúng ta đi thôi ." Lâm Lôi đoán , Bối Bối , Hắc Lỗ suốt mười năm ngày qua vẫn ở đây cùng mình .

"Ta còn tưởng lão Đại quên chúng ta rồi " Bối Bối nhảy lên vai Lâm Lôi , đứng thẳng lên nói : "Bất quá , lão Đại còn không biết , mặc dù mười mấy ngày nay, chúng ta đều ở trong đình viện không đi ra ngoài , nhưng đám người hầu vẫn đem thực vật đến cho chúng ta . Ài … đêm nay Bối Bối ta lại phải tự thân đi tới phòng ăn rồi .”

Lâm Lôi, Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ không khỏi nở nụ cười .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 24: Áo Lợi Duy Á Chiến Hắc Đức Sâm

Ngọc Lan lịch , đêm ngày mùng 4 tháng 5 năm 10009 là một đêm mà rất nhiều người dân đế đô đều không ngủ được, đó là một đêm trời không có ánh trăng , ngược lại lớp mây đen bao phủ cả bầu trời .

Ngoài thành đế đô , cư dân đế đô cũng không ít người đang túm năm tụm ba thành từng nhóm người cùng đốt đống lửa sưởi ấm , chờ đợi cuộc đại chiến sắp diễn ra .

"Này , Tam ca, ngươi nói Áo Lợi Duy Á đại nhân cùng Hắc Đức Sâm đại nhân sẽ quyết chiến chính xác là ở chỗ nào ?Lúc Áo Lợi Duy Á đại nhân khiêu chiến cũng chưa nói qua địa điểm rõ ràng , chỉ nói là ở ngoài thành . Rốt cuộc họ gặp nhau ở cửa thành phía đông hay cửa thành phía tây hay là cửa nam , cửa bắc đây ?"

"Ai biết được, cứ đành ở đây chậm rãi mà đợi vậy ."

Trong nhóm người đang cùng tụ tập chờ đợi , chỉ có một số người dân là cư ngụ tại đó . Ngoại trừ số ít người mà phần lớn là ngoại thành thường dân này , còn lại đều là ma pháp sư từ trong thành đế đô phi hành ra . Hơn phân nửa cư dân nội thành đế đô cũng đang lũ lượt đi ra chờ xem cuộc chiến ,hơn nữa còn có cư dân đến từ thành thị khác, phỏng chừng có đến cả trăm vạn người .

Hôm nay bốn cửa thành đế đô đâu đâu cũng cũng chật ních người ..

Không ai biết, cuộc chiến đấu sắp tới rốt cuộc sẽ diễn ra ở nơi nào .

Trong bá tước phủ , một nhóm người cũng đang đi ra , bất quá , Lâm Lôi bọn họ cũng rất dễ dàng phát hiện địa điểm cuộc chiến sắp tới . Bởi vì …… bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm đang phát ra một cỗ chiến ý mãnh liệt.

Bất quá ,cả bàn thạch kiếm thánh và Áo Lợi Duy Á cũng chưa ước hẹn qua địa điểm rõ ràng .

Cho nên, bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm đang tại Xích Viêm Hà phát ra một cỗ chiến ý ngút trời . Xích viêm hà cũng là một con sông lớn , chỗ sâu nhất cũng tới vài trăm thước, chỉ là chiều dài không bằng Ngọc Lan hà . Hơn nữa xích viêm hà cũng là xuôi dòng chảy về Ngọc Lan hà.

Thánh vực cường giả đối với hơi thở đặc biệt mẫn cảm.

Nếu địa phương nào có thánh vực đại chiến , thánh vực cường giả ở mấy trăm dặm xung quanh cũng đều cảm nhận được . Lâm Lôi không cần biến thân . Bởi vì hắc lỗ, bối đều đồng dạng cảm giác hơi thở của thánh vực cường giả .

"Tại trên thượng lưu con sông xích viêm hà ngoại thành , nhanh đi đi , Hắc Đức Sâm đại nhân đang chờ quyết chiến với Áo Lợi Duy Á đại nhân tại đó."Tin tức phảng phất một trận gió lốc , rất nhanh lan truyền tới đông , tây , nam , ba phía cửa thành .

Mấy trăm vạn nhân mã đồng thời hướng ngoại thành phía bắc ào tới .

Tuyệt đại bộ phận dân cư đế đô đều phấn kích hẳn lên , họ chờ đợi xem cuộc đại chiến này đã lâu .

"Thật nhiều người !" Lâm Lôi, Ốc Đốn, Ba Khắc một đám người thấy,chứng kiến tràng cảnh trước mắt cũng đều cảm thấy rung động .

Có đến hơn trăm vạn người . Lúc tại đấu vũ tràng , tám vạn người quan chiến cũng làm cho người ta cảm thấy thật đông đảo . Mà giờ đây , tại Xích viêm hà này , có đến hơn trăm vạn người tới xem cuộc chiến , thật đáng sợ !

Hai bên bờ xích viêm hà đâu đâu cũng là người .

Điểm chết người chính là -

Đông thành , tây thành , nam thành , rất nhiều đoàn người cũng đang không ngừng tiến lại , giống như ba đạo hồng thuỷ không ngừng dũng mãnh tràn tới,càng lúc cành nhiều người .

"Nhiều người như vậy , Áo Lợi Duy Á cũng thật là ..., lúc trước , hắn hẹn Hắc Đức Sâm quyết chiến sau ba tháng . Nếu chỉ hẹn sau nửa tháng , cư dân hành tỉnh căn bản chắc chắn sẽ không kịp chạy tới đây. Ba tháng ...... Nhân mã tây bắc hành tỉnh tin tức linh thông cũng kịp chạy tới ." Hi Nhĩ Mạn lắc đầu nói .

Tái Tư Lặc lại cười nói: "Nhiều người cũng hay , một tràng cảnh hùng tráng đáng xem đó chứ."

Tái tư lặc phảng phất nghĩ đến chính mình thống lĩnh vong linh đại quân , hơn trăm vạn vong linh đại quân giống nhau đích thực là một tràng cảnh rung động lòng người .

"Điều chủ yếu chính là. Chúng ta bây giờ làm thế nào để tiến lên phía trước đây ? Chẳng lẽ lại đứng từ xa mà xem ?" Hi lý gia gia nhìn về đoàn người đang hùng dũng nườm nượp tiến vào .

Cái Tỳ đắc ý nói : "Cái này đơn giản , để năm huynh đệ chúng ta mở đường, trực tiếp tiến vào."

Ba Khắc năm huynh đệ bọn họ thân ảnh hướng phía trước định phóng tới mở một thông lộ .

"Đừng nóng vội, các ngươi không thấy Kiều An bệ hạ đang được đạo quân nhân hộ tống đi tới sao?" Lâm Lôi cười nói . Đích xác, lúc này quân đội cũng an bài thành hàng ngũ chỉnh tề từ từ tiến tới .

Mặc dù cư dân chừng bình thường có đến cả hơn trăm vạn , đoàn quân binh thì phỏng chừng ngay cả một vạn cũng không tới .

Nhưng chính là với đạo quân binh hàng lối chỉnh tề này khí thế lại hoàn toàn áp đảo đám đông có tới trăm vạn thường dân .

"Hống ~~"

"Ngao ~~"

Trong đám trăm vạn người quan chiến còn có cả ma thú , số ma thú này đều là do một số cường giả thu phục . Âm thanh ma thú vang lên , thanh âm mọi người nghị luận bàn bạc về cuộc quyết chiến sắp tới cũng không ngừng vang lên .

Thật là một tràng ồn ào náo loạn .

"Trật tự ! "

Một tiếng hét lớn tại đột ngột vang lên , "Tất cả người đang đi thuyền trên Xích viêm hà lập tức lên bờ , Hắc Đức Sâm đại nhân và Áo Lợi Duy Á đại nhân quyết đấu sẽ ác liệt vô cùng , các ngươi trên sông sẽ rất dễ bị ảnh hưởng.Những người bên cạnh bờ sông lui về sau mười thước , không cho phép bất luận kẻ là nào tới gần bờ ,thành vệ quân phụ trách bảo đảm trật tự !"

Quân binh đế quốc rất nhanh bắt đầu duy trì trật tự.

Đế quốc cầm quyền cũng không dám khinh thường . Chỗ này có đến trăm vạn người , nếu phát sinh tao loạn gì cũng sẽ trở thành đại sự. Hai đại hai đại thánh vực cường giả quyết đấu vốn là đại hỷ sự, không nên để biến thành chuyện xấu.

"Ốc Đốn đại nhân, Lâm Lôi đại nhân, mời theo chúng ta tiến vào bên trong ." Hai gã quân binh đi tới .

Lâm Lôi, Ốc Đốn cùng nở nụ cười.

Cái này Kiều An bệ hạ đã sớm an bài trước, những người đó lui về phía sau hai bên bờ Xích viêm hà mười thước , cả đế quốc quý tộc môn hạ cũng đều lùi lại phía sau một chút .Chỉ cần không đến trên sông, Xích viêm hà khoảng cách hai bên bờ có đến vài trăm thước , cũng đủ để hai đại thánh vực cường giả chiến đấu.

Huống hồ , hai thánh vực cường giả cũng ở trên không mà đại chiến .

Đám quý tộc môn theo sự an bài, lần lượt thứ tự tới hai bên bờ xích viêm hà , đây là vị trí tốt nhất để quan sát trận khoáng thế đại chiến này . Cư dân đế quốc chứng kiến cảnh này cũng không có bất mãn .

Quý tộc, bình dân có sự phân biệt rất lớn.

Có thể trở thành quý tộc, cũng là đều phải lập đại công , hoặc là những vĩ nhân . Chỉ người có thực lực thật sự thì mới có thể trở thành quý tộc. Cư dân đế đô cũng đều rất kính trọng quý tộc, họ cũng ôm giấc mộng chính mình có thể trở thành quý tộc.

Ban đêm gió thổi rất mạnh,đặc biệt là ở gần sông , không ít quý tộc đều phải mặc thêm trường bào .

Hai bên bờ sông Xích viêm hà cắm đầy đuốc , vẻ mặt ai ai cũng đều rất phấn khích pha lẫn chờ mong. Song , tại Xích viêm hà , giữa bầu trời cũng chỉ có một mình bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm lăng không mà đứng, Áo Lợi Duy Á vẫn chưa xuất hiện.

"Lâm Lôi đại sư, giờ này Áo Lợi Duy Á sao vẫn chưa xuất hiện ?" Kiều

An bệ hạ quay sang Lâm Lôi nói .

Kiều An bệ hạ tự mình yêu cầu để cho Lâm Lôi ngồi bên cạnh . Một là để tăng thêm quan hệ với Lâm Lôi,hai là có một thánh vực cường giả như vậy bên cạnh ít nhất cũng an toàn hơn.

"Bệ hạ không cần gấp." Lâm Lôi mỉm cười , "Hắc Đức Sâm cũng không vội , bệ hạ chờ một chút là được ."

"Cũng đúng ." Kiều An bệ hạ mỉm cười gật đầu.

Xích viêm hà, Hắc Đức Sâm lăng không mà đứng, lưng đeo trứ một thanh thổ hoàng trọng kiếm ,hai mắt hắn đột nhiên …

Hắc Đức Sâm hai mắt mở to , nhìn về phía phương đông , từ đó , một đạo quang ảnh chợt lóe rồi biến mất, chỉ là một hồi,trong chốc lát,tại bầu trời xích viêm hà lại xuất hiện thêm một bóng người.

Lưng đeo quang ảnh kiếm, hắc thạch kiếm hai thanh trường kiếm , chính là Áo Lợi Duy Á . Hôm nay đích Áo Lợi Duy Á mặt trường bào màu đen, cả người có vẻ thần bí, mái tóc màu trắng cũng theo gió mà tung bay.

"Áo Lợi Duy Á đại nhân đến !"

Đang yên tĩnh chờ đợi , cả trăm vạn người đột nhiên bộc phát ra âm thanh hoan hô vang dội chấn động cả thiên địa , phảng phất như cả nước sông Xích viêm hà nước cũng có chút chấn động , cả trăm vạn người đồng thanh hô lớn, có thể tưởng tượng mức độ thế nào .

"Nhiều người như này… thật là nhiều đến đáng sợ ." Ốc Đốn than thở.

Lâm Lôi cười cười.

Phía trên không trung , Áo Lợi Duy Á, Hắc Đức Sâm hai người lại không bị ảnh hưởng chút nào . Bọn họ hai người lăng không giằng co, Áo Lợi Duy Á chiến ý mãnh liệt chưa từng có .

"Hắc Đức Sâm, hôm nay đánh một trận không nên nương tay. Nếu ta có giết ngươi , ngươi cũng đừng trách ta." Áo Lợi Duy Á lạnh lùng nói .

Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm lạnh lùng liếc mắt nhìn Áo Lợi Duy Á một cái nói : "Ngươi có thể giết ta thì tốt . Ta tuyệt không trách ngươi !"

Hai đại thánh vực cường giả lần đầu tiên đối thoại, đã khiến cho phía dưới người xem hết sức hưng phấn khích động lên. Lão trời già ạ, hai đại thánh vực cường giả hôm nay chính là sanh tử đối chiến sao ?

Trận chiến hôm nay chính là giữa hai đại thánh vực cường giả . Không phải là thánh vực cường giả bình thường . Một người được xưng thánh vực đệ nhất bàn thạch kiếm thánh , một người chính là thiên tài kiếm thánh. Thiên tài kiếm thánh vì sỉ nhục thất bại sáu năm trước mà đến. Giờ này sinh tử quyết chiến một trận , càng khiến cho người ta them hồi hộp chờ đợi .

Sau tràng âm thanh hoan hô , là một sự yên tĩnh !

Cả trăm vạn người cũng nghe không được một thanh âm nào , chỉ là những thanh âm của cây cỏ cỏ không ngừng rung động từng chập trong các đợt gió lạnh.

"Hôm nay. Cần phải quan sát thật kỹ này hai người." Lâm Lôi hai mắt như điện,nhìn rõ quang cảnh xung quanh đang tối đen như mực. Từng động tác của hai thánh vực cường giả đang lăng không trên cao , nhất nhất cũng đều nhìn thấy rõ ràng .

Theo Vũ thần nói , Lâm Lôi nếu đánh bại Hắc Đức Sâm, liền có tư cách biết bí mật của Ngọc Lan đại lục vị diện . Hơn nữa Hắc Đức Sâm cũng lĩnh ngộ đại địa pháp tắc , Lâm Lôi tự nhiên muốn thưởng thức .

Nhưng Áo Lợi Duy Á …… Lâm Lôi có cảm giác, Áo Lợi Duy Á cũng biết mình đang gặp phải một đối thủ rất khó đối phó.

Bố Lỗ Mặc, Khải Ni Ân, Tạp Tư La Đặc, Lan Khoa cùng mấy người Vũ thần môn thân truyền đệ tử hôm nay cũng đến xem cuộc đại chiến này . Dù sao với thực lực của Hắc Đức Sâm hôm nay ở vũ thần môn , có thể thắng được hắn thì cũng phải là Vũ thần môn thân truyền đệ đã trải qua ngàn năm tu luyện .

"Sáu năm trước, ta vốn không phải là đối thủ của ngươi , nhưng hôm nay ……" Áo Lợi Duy Á lạnh lùng cười , từ sau lưng thủ rút ra hắc thạch kiếm.

"Được ,đây là hắc thạch kiếm?" Hắc Đức Sâm mỉm cười, rồi sau đó sắc mặt cũng dần dần nghiêm túc lên, ,nhưng là hắn lúc này căn bản vẫn không nhúc nhích không hề rút kiếm ra .

Áo Lợi Duy Á sắc mặt càng lạnh.

"Như thế nào, sáu năm trước đã không rút kiếm, bây giờ vẫn không rút ? Ngươi vẫn cho rằng có thể tay không đánh bại được ta?" Áo Lợi Duy Á lạnh lùng nói.

"Có bản lãnh , hãy bức ta rút kiếm rồi hãy nói." Hắc Đức Sâm lạnh nhạt đáp .

đồng thời xung quanh thân thể hắn liền từ từ hiện ra một cỗ khí tức màu vàng nhàn nhạt phảng phất lấy hắn làm trung tâm lan toả , bao trùm ra xung quanh .

Hai người đang ở khoảng cách vài trăm thước cao giọng đối đáp .

Phía dưới cả trăm vạn người cơ hồ hơn phân nửa cũng đều nghe thấy rõ ràng, bọn họ đều rất kinh ngạc , bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm thậm chí cao ngạo đến mức không thèm rút kiếm ?

"Hắc Đức Sâm giờ này sợ rằng còn không biết sự lợi hại trong hắc thạch kiếm của Áo Lợi Duy Á.Hắc thạch kiếm , ngoại trừ công kích bình thường , còn có cả linh hồn công kích ." Lâm Lôi cũng im lặng nghĩ .

Hắc Đức Sâm này dám làm như thế , hẳn là có chỗ dựa gì đó ,đáy lòng Lâm Lôi cũng không hy vọng , Hắc Đức Sâm bị Áo Lợi Duy Á một kiếm giết chết , như vậy chẳng phải quá buồn cười sao ?

Ánh sáng mộng ảo màu trắng lóe ra , mỗi một lần lóe ra, trên bầu trời liền xuất hiện một thân ảnh Áo Lợi Duy Á, đảo mắt, trên bầu trời liền xuất hiện 108 thân ảnh Áo Lợi Duy Á.

"Vẫn sử dụng lại chiêu này ? Áo Lợi Duy Á, chẳng lẻ ngươi vẫn không hiểu chiêu này của ngươi đối với ta là vô dụng sao?" Hắc Đức Sâm lạnh lùng đứng giữa không trung, cỗ khí màu vàng lãng đãng vây quanh hắn , giống như thần linh.

"Thật vậy sao?"

Áo Lợi Duy Á cười lạnh , âm thanh vang lên, 108 ảo ảnh quỷ dị cơ hồ đồng thời biến động , mỗi một đạo ảo ảnh đều có một hắc thạch kiếm quỷ dị mà đầy sát khí.

Hắc Đức Sâm lăng không đứng tại chỗ,hai chân ngẫu nhiên dời đi một bước.

Trước một bước, sau một bước , trái một bước,phải một bước ......

nhìn như một bước đơn giản nhưng mỗi lần hắn đều giống như thuấn di, mỗi một lần xuất bước là ra xa đến mấy chục thước, dễ dàng tránh né một kích của Áo Lợi Duy Á.

Nói về tốc độ, Hắc Đức Sâm vẫn không thể chậm hơn Áo Lợi Duy Á .

"Ngươi chỉ biết tránh đòn thôi sao?" Áo Lợi Duy Á phẫn nộ quát.

"Ta không nhất thiết phải đánh bừa với ngươi,ngươi có thể làm khó dễ ta sao?" âm thanh lạnh lùng của Hắc Đức Sâm vang lên, sau đó hắn đứng ở tại chỗ, đồng thời trên người cỗ khí lãng màu vàng đột nhiên co rút lại gần sát thân thể.

"Hô!"

108 ảo ảnh tại giữa không trung cực nhanh dung hợp làm một, xung quanh thân thể Áo Lợi Duy Á đều có một cỗ hắc quang u lãnh bao bọc , cả người phảng phất như cắn nuốt ánh sáng chung quanh , căn bản không thấy rõ bản thân Áo Lợi Duy Á hay gì khác .

"Sao?" Lâm Lôi cũng kinh ngạc .

Phong nguyên tố căn bản không cách nào tới gần Áo Lợi Duy Á .

"Hưu!"

Một đạo hắc sắc quang mang mang theo lực thôn phệ trực tiếp hướng về phía Hắc Đức Sâm.Hắc Đức Sâm vẫn đứng ở tại chỗ , sau đó chỉ là tay trái đơn giản trực tiếp hướng phía trước xuất ra một quyền .

"Bồng!" Một cổ bạo khí bắn ra xung quanh .

Một quyền này giống như một ngọn núi đập tới vậy , cả không gian như bị áp bách lại .

"Phốc!"

Thân ảnh Áo Lợi Duy Á rốt cục hiện ra , hắn dùng hắc thạch kiếm bổ vào tay Hắc Đức Sâm . Hắc Đức Sâm xuất ra một quyền, Áo Lợi Duy Á hắn không cách nào né tránh được , chỉ có thể dụng hắc thạch kiếm chém vào quyền đó . Một cỗ đại lực đáng sợ thông qua hắc thạch kiếm truyền tới cánh tay phải cầm kiếm của Áo Lợi Duy Á .

“Ca sát !”

Chỉ nghe một tiếng âm thanh đầu khớp xương vỡ vụn , Áo Lợi Duy Á đích cánh tay phải vặn vẹo quỷ dị, cả người hắn bị trúng một kích ẩn chứa năng lượng kinh người chấn bay đi .

Hắc Đức Sâm vẫn đứng yên tại chỗ , nhưng lại là đứng yên không nhúc nhích một cách lạ lùng .

"Hắc Đức Sâm hình như rất không ổn." Lâm Lôi cẩn thận chú ý Hắc Đức Sâm .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 25: Kiên Nhược Bàn Thạch

Đông!"

Áo Lợi Duy Á từ trên cao rơi xuống, trực tiếp rơi vào Xích viêm hà lạnh như băng, mặt nước nổi lên bông tuyết vô số.

"Đại ca!" Bố Lỗ Mặc trên bờ đang xem cuộc chiến lo lắng rống lớn, đồng thời trực tiếp vọt tới liễu tới gần nơi vừa rơi xuống.

Mấy trăm vạn người quan chiến đứng tấp nập, có nhiều người đứng quá xa nên không thấy được tràng cảnh giao đấu của hai cường giả, bọn họ chỉ thông qua những người phía trước thấy qua lời bàn tán truyền đến mà đoán diễn biến. Nhất thời tràng cảnh bàn tán náo loạn ầm ĩ.

Chênh lệch quá lớn!!!

Hắc Đức Sâm vẫn đứng giữa tầng không, một điểm thương tổn cũng không có!

"Lâm Lôi đại sư, Áo Lợi Duy Á thua?" Kiều An bệ hạ nghi hoặc hỏi Lâm Lôi đứng bên cạnh.

"Bây giờ có kết luận còn rất sớm."

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn Hắc Đức Sâm trên không thầm nghĩ: “Hắc Đức Sâm tiếp một kiếm nầy không biết kết quả thế nào …”

Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm bây giờ tình trạng thật không tốt.

Hắn đối với phòng ngự của mình rất tự tin, tung hoành Ngọc Lan đại lục mấy trăm năm qua, bàn thạch kiếm thánh tựu không phát hiện có người phòng ngự với chính mình có thể so sánh. Đích xác, vừa rồi hắc thạch trên thân kiếm ẩn chứa đấu khí công kích, căn bổn không có phá phòng ngự của hắn.

Nhưng chính là....

Khi hắc thạch kiếm bổ vào, một đạo năng lượng quỷ dị dễ dàng xuyên thấu phòng ngự đáng tự hào của hắn. Trong lúc hắn không kịp trở tay, dọa năng lượng quỷ dị nó công kích trực tiếp vào linh hồn, làm linh hồn hắn bị trọng thương.

Mê muội, đầu như búa bổ trúng!

“Hay cho một ‘Thiên tài kiếm thánh’, ngay cả linh hồn công kích cũng ngộ ra được…”

Hắc Đức Sâm chỉ là qua chốc lát liền khôi phục tỉnh táo ngay.

“Cả một trăm năm mươi tuổi còn chưa đến, không ngờ lại có thể ngộ ra công kích đặc thù như vậy.”

Hắc Đức Sâm đã sớm biết qua loại công kích này!

Linh hồn công kích, cũng không đặc thù!

Tỷ như Lâm Lôi gặp phải , đại sư huynh dưới trướng Vũ Thần Môn - Pháp Ân, hắn bị lôi điện bổ vào Lâm Lôi trên người, thậm chí du chấn đến hắn bị mê muội một hồi mới tỉnh lại được, cái này cũng là một loại linh hồn công kích.

Như Vũ thần, chỉ là thanh âm nói chuyện làm cho linh hồn người ta chấn động, đó cũng là linh hồn công kích.

Linh hồn công kích rất ly kỳ nhưng cũng rất đơn giản, đó là đưa tinh thần lực ẩn vào sóng công kích để công kích vào trung tâm linh hồn đối phương.

Nói đơn giản, đó chính là tinh thần công kích!

Nói đơn giản, chính, nhưng làm được thì phi thường khó, bởi vì tinh thần lực bình thường đều là phi thường nhu hòa. Cũng giống như miên bố, mà bây giờ muốn làm chính là cho miên bố biến thành đao nhọn, đâm vào linh hồn đối phương gây thương tổn. Với cường giả thánh vực, học có thể làm tinh thần lực tản ra để tìm kiếm đối phương

Tinh thần công kích? Miên bố biến đao nhọn?

Khó!

Mặc dù khó, nhưng cường giả đỉnh lĩnh ngộ nguyên tố pháp tắc thời gian dài như Hắc Đức Sâm cũng đã có kinh nghiệm bị linh hồn công kích.

“Áo Lợi Duy Á này tinh thần lực phỏng chừng tương đương bát cấp ma pháp sư, nếu là của chín cấp ma pháp sư sợ rằng ta đã bị thương nặng. Còn nếu là thánh vực ma pháp sư….” Hắc Đức Sâm lạnh nhạt cười.

Lập tức, Hắc Đức Sâm nhìn về dưới Xích viêm hà.

Xích viêm hà nước sông đã khôi phục yên lặng, mà Áo Lợi Duy Á vẫn chưa ra…

"Áo Lợi Duy Á, xem ra không chữa trị xong cánh tay ngươi, ngươi cũng sẽ không đi ra phải không?" Hắc Đức Sâm lạnh lùng cười to, thanh âm vang vọng thiên địa, quanh quẩn tại nơi giao đấu.

"Chữa trị cánh tay?" Lâm Lôi nhướng mày một cái, trong lòng có chút kinh ngạc.

"Oanh!"

Một cột nước phóng lên cao, ảo ảnh màu đen trong nháy mắt tới trời cao, đối mặt với Hắc Đức Sâm lăng không, giờ phút này Áo Lợi Duy Á vốn đã vặn vẹo cánh tay phải, dĩ nhiên cũng khôi phục như lúc ban đầu.

Áo Lợi Duy Á cười lạnh nhìn Hắc Đức Sâm nói: "Trị liệu cánh tay? Ngươi nghĩ ngươi ta không có năng lực trị liệu đó sao?”

"Quang minh nguyên tố pháp tắc, quả nhiên huyền diệu ! Đối với một quang minh ma pháp sư cường giả đều có thể trong nháy mắt chữa trị thương thế dù nặng. Bất quá, quang minh pháp tắc, chỉ là nói về phòng ngự, công kích lại không bằng đại địa pháp tắc." Hắc Đức Sâm tự tin nói.

Đại địa pháp tắc.

Lâm Lôi cũng tu luyện chính là đại địa pháp tắc.

"Quang minh nguyên tố pháp tắc rất huyền diệu. Ngươi như thế nào có thể hiểu được?" Áo Lợi Duy Á đạm mạc nói "Hắc Đức Sâm ngươi đừng ra vẻ tự tin, vừa rồi tiếp ta một kiếm, cũng nuốt không trôi ,phải không?."

Hắc Đức Sâm nhướng mày.

Linh hồn công kích, cho dù bằng vào linh hồn mạnh mẻ tiếp được đi, nhưng cũng chịu một ít thương thế.

"Linh hồn bị thương, thực lực ngươi như thế nào năng phát huy mười thành?" Áo Lợi Duy Á lúc này tay trái từ sau lưng rút ra quang ảnh kiếm.

Tay phải vẫn nắm hắc thạch kiếm, tay trái cầm quang ảnh kiếm.

"Nhưng với ta thì không giống, cánh tay ta được trị liệu tốt lắm, một chút ảnh hưởng cũng không có." Áo Lợi Duy Á hai tay cầm song kiếm, quang ảnh kiếm mặt ngoài lưu chuyển màu trắng chói mắt, mà hắc thạch kiếm mặt ngoài lưu chuyển u lãnh hắc quang cắn nuốt ánh sáng xung quanh.

Hai năng lượng hoàn toàn trái ngược!

" Hai năng lượng hoàn toàn trái ngược, ta xem ngươi như thế nào thụ tiếp!" Áo Lợi Duy Á hai tròng mắt xẹt qua một đạo lãnh quang, cả người trong nháy mắt giống như mặt trời lóng lánh xuất đạo đạo bạch quang, đồng thời có những đạo hắc quang lóe ra.

Tốc độ, trong nháy mắt đề thăng đến cực hạn!

Cả trong trời đêm trong nháy mắt có 108 Áo Lợi Duy Á thân ảnh mơ hồ.

"Thương!" Hắc Đức Sâm khuôn mặt nghiêm lại, rút ra trọng kiếm thổ hệ màu vàng sau lưng.

"Ha ha …… ngươi rốt cục rút kiếm rồi sao?" Áo Lợi Duy Á cười to vang vọng thiên địa, chung quanh cư dân đế đô tấp nập đang xem cuộc chiến chỉ một mảnh yên lặng.

Hôm nay đêm khuya cũng là mây đen đầy trời, tràng cảnh chiến ý xung thiên. Phía dưới người đang xem cuộc chiến có chút cảm giác mê muội, Áo Lợi Duy Á, Hắc Đức Sâm hai người giao chiến như điện giữa tầng mây đen.

"Bồng!" "Bồng!"

Trong trời đêm, những bạo thanh đáng sợ vang lên, dưới tình huống Áo Lợi Duy Á cực nhanh mỗi lần xuyên phá trường không đế đô điều sinh ra những bạo âm làm cho điếc tai nhức óc, vài trăm thước trên cao ,khí lưu, chấn lực cuồng bạo ép xuống cả bầu trời đế đô.

Cuồng phong, người quang chiến bên dưới điều chao đảo.

Vô số những con người quan chiến bên dưới nhìn không chớp mắt vào bầu trời cuồn bạo trên đầu mà không biết đang xảy ra sự tình gì….

"Thương!" "Thương!"

Áo Lợi Duy Á cầm trong tay song kiếm mỗi một lần đều là đồng thời bổ vào trọng kiếm thổ hệ màu vàng của Hắc Đức Sâm, quang minh, hắc ám lưỡng dị công kích lần lượt đánh sâu vào, hòng phá tan công kích của Hắc Đức Sâm.

"Không nghĩ Áo Lợi Duy Á còn có loại công kích như vậy!" Lâm Lôi ngửa đầu xem cuộc chiến, trong lòng thầm than.

Hắn cũng phải thừa nhận Áo Lợi Duy Á chính là thiên tài, quang minh, hắc ám hai loại dị chủng nguyên tố pháp tắc,vậy mà Áo Lợi Duy Á có thể đồng thời lĩnh ngộ. Đồng thời vận dụng hoàn mỹ không chút sứt mẻ.

"Ha ha ….."

Theo lần lượt oanh kích, Áo Lợi Duy Á cười to "Hắc Đức Sâm, thế nào? Ngươi sao lại luôn phòng ngự vậy? Chẳng lẻ linh hồn ngươi bị thương đến nỗi ngay cả khả năng công kích cũng không còn sao?"

"Oanh!"

Lúc này trên bầu trời mây đen trung rồi đột nhiên vang lên sấm thanh đáng sợ, một đạo tựa như cự xà lôi điện tại phía chân trời xa xa hung hăng địa đánh xuống, ngay sau cơn mưa to cũng ào ào trúc xuống.

Nháy mắt, mưa giông điên cuồng trút xuống cả thiên địa.

"Mẹ kiếp, lúc này sao lại mưa vậy!" mấy trăm vạn người đang xem cuộc chiến vang lên những tiếng mắng chửi, rất nhiều người không mang theo vũ cụ(*), chốc lát liền như gà mắc mưa.

Không quản! Người quan chiến vẫn ngửa cổ theo dõi cuộc chiến của hai thánh vực cường giả.

Nhưng mưa vẫn điên cuồng đổ xuống mắt, có thể thấy được gì chứ?

Thống khổ!

Rất nhiều người, chỉ có thể khổ cực sử dụng quần áo, cố gắng che nước mưa để có thể ngửa đầu quan khán trận quyết chiến trăm năm khó gặp của hai đại tuyệt thế cao thủ. Cho dù như thế, dưới mưa như trút nước như vậy ....

Lúc này, người có thể thấy rõ quang cảnh chiến cực kỳ rất thưa thớt.

Lâm Lôi tự nhiên là một trong đó.

"Lâm Lôi đại sư, trường chiến đấu trên ấy thế nào vậy?" Kiều An bệ hạ lo lắng hỏi Lâm Lôi bên cạnh, hoàng tộc thật ra quá thoải mái, mưa một chút, phía trên cũng nhanh chóng có những chiếc ô lọng che mưa.

"Bệ hạ, Hắc Đức Sâm hắn bây giờ vẫn đang ở thế phòng ngự, mà Áo Lợi Duy Á vẫn điên cuồng công kích. Chỉ là ...... Áo Lợi Duy Á vẫn không làm tổn tới Hắc Đức Sâm chút nào." Lâm Lôi mỉm cười nói.

Mặc dù nói là nói như vậy. nhưng Lâm Lôi đáy lòng nghĩ như vậy: "Áo Lợi Duy Á mỗi lần công kích điều chứa tin thần công kích, gã Hắc Đức Sâm bây giờ tình huống rốt cuộc là như thế nào đây?"

Mưa to khuynh trời.

Vốn là hiện tại một ngọn lửa cũng không có, đâu đó có một quang minh ma pháp sư, sử dụng chiếu minh thuật làm sáng lên trong tầm mắt.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi công kích như vậy là hết rồi sao?" Hắc Đức Sâm âm thanh đạm mạc vang lên.

"Cái gì!" Áo Lợi Duy Á đột nhiên ngừng công kích.

Chẳng lẻ hắn như vậy công kích thời gian dài, mà không có thương tổn đáo Hắc Đức Sâm một chút? Hắn sử linh hồn công kích, chính là một loại công kích kinh người a.

Áo Lợi Duy Á cầm trong tay song kiếm, lăng không mà đứng, đối diện Hắc Đức Sâm.

Hắc Đức Sâm đạm mạc nhìn Áo Lợi Duy Á: "Ta thừa nhận lần đầu tiên người dùng linh hồn công kích, ta bị thương tổn chút ít, nhưng sao đó ta có chuẩn bị nên không bị thương tổn một chút nào"

"Có chuẩn bị?" Áo Lợi Duy Á đáy lòng khiếp sợ.

Linh hồn công kích, như thế nào phòng? Áo Lợi Duy Á chính tự mình cũng không biết.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi nên hiểu được, linh hồn công kích mặc dù đặc thù, nhưng không phải chỉ có mình ngươi có. Lịch sử Ngọc Lan đại lục, người lĩnh ngộ linh hồn công kích không ít, ta trước đó cũng từng nếm qua mùi vị này. Ngươi dù sao chỉ là chiến sĩ, tinh thần lực quá yếu, phỏng chừng vượt qua bát cấp ma pháp sư. Nếu ngươi đạt tới cửu cấp …… có lẽ, ta cho dù có chuẩn bị cũng phải bị thương. Hôm nay thắng được ngươi cũng không dễ dàng rồi."

Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' đạm mạc nhìn Áo Lợi Duy Á.

"Cái gì?" Áo Lợi Duy Á cảm thấy không cách nào tiếp nhận.

Đả kích trầm trọng chưa từng có!

"Áo Lợi Duy Á, Ngươi chưa đủ trăm tuổi đã đạt được cảnh giới như thế…" Hắc Đức Sâm vuốt ve thổ trọng kiếm trong tay, "bây giờ ngươi tiếp ta một kích cực mạnh xem sao, đó là ta tôn kính một cường giả như ngươi, còn sống hay chế là do số mệnh của ngươi."

Áo Lợi Duy Á cảm thấy buồn cười.

Sống hay chết?

"Hắc Đức Sâm, ngươi đừng tại đây tự đại, có bản lĩnh hãy đến mà giết ta. Bớt nói nhảm đi!" bên ngoài thân Áo Lợi Duy Á nổi lên quang mang màu trắng, cũng đồng thời nổi lên liễu quang mang màu đen.

Nửa người màu trắng, nửa người màu đen.

"Đến đây đi!" mái tóc dài của Áo Lợi Duy Á phiêu hốt, quang mang lưu chuyển, hai tay nắm hai thanh trường kiếm ,khí thế cũng mãnh liệt chưa từng có.

Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' tay cầm thổ hoàng sắc trọng kiếm, mỉm cười.

"Đây là một kích cực mạnh - đại địa liệt, cho dù ngươi có chết, vị tất ngươi đã hiểu được!" Hắc Đức Sâm đã quên có bao nhiêu thiên tài đã chết dưới một kiếm này của hắn!

Sáu,hay bảy?

Quên rồi!

Bất quá, Hắc Đức Sâm hiểu được, thiên tài nếu đã chết, cũng không còn là thiên tài nữa.

"Đại ca!" phía dưới Bố Lỗ Mặc một tiếng hét lớn đột nhiên vang lên, "Cẩn thận!" nước mắt Bố Lỗ Mặc chảy xuống, nhưng dưới mưa to như vậy nên cũng không thể biết là nước mắt hay mưa.

Hai đại cao thủ đối thoại, dù là mưa như trút nước nhưng âm thanh hùng hậu mọi đó mọi người đều nghe rõ.

Nghe tiếng đệ đệ của mình, bị hắc bạch quang mang vây quanh, ánh mắt vây quanh, khóe miệng Áo Lợi Duy Á ngược có chút nhếch lên, hiện ra một người hoàn mỹ trong bạch hắc quang mang phi thường chói mắt, từ trong bầu trời đêm, dưới trăm vạn con mắt quan sát, giống như một viên minh châu sáng chói.

"Oanh!"

Áo Lợi Duy Á đột nhiên di động, âm ba khí bạo đáng sợ vang lên, cả người hóa thành ánh sáng chói mắt nhằm phía bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm'.

"Hát ..." Hắc Đức Sâm cũng lạnh lùng hét lớn một tiếng.

Quang ảnh kiếm, hắc thạch kiếm tựa như song kiếm hợp nhất, bạch sắc quang mang cùng hắc sắc quang mang "Xuy xuy" mâu thuẫn tác hưởng, Áo Lợi Duy Á như trước, sắc mặt dữ tợn phách ra một kiếm cực mạnh cuối cùng.

Hắc Đức Sâm cự kiếm một kiếm phách xuống tới, phảng phất thị cả thiên địa đánh tới.

"Bồng!"

Tiếng đánh đáng sợ, phảng phất thiên lôi tại trong thiên địa oanh minh, đồng thời cũng sinh ra khí lưu đáng sợ, cuồng phong càng thổi trúng mưa to, cả đế đô điều chao đảo trong lôi vũ.

"Đông!" một đạo hắc quang lờ mờ, bạch quang vây quanh bóng người cực nhanh rơi vào xích viêm hà, mặt ngoài xích viêm hà lập tức hiện lên một tảng lớn màu đỏ tươi !

(*) : dụng cụ tránh mưa,như ô dù chẳng hạn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 26: Thời Gian,địa Điểm

Thân ảnh Hắc Đức Sâm cũng bắn ngược với tốc độ đáng sợ về sau trăm thước Hắc Đức Sâm mới đứng vững thân thể, một tia máu tươi từ khóe miệng Hắc Đức Sâm chảy ra.

Hắc Đức Sâm lau khóe miệng một chút, nhìn về Xích viêm hà phía dưới.

“Hay cho một thiên tài kiếm thánh, một kích cuối cùng của ngươi thật lợi hại" Hắc Đức Sâm lầm bầm nói, tại sanh tử cực hạn thời khắc, uy lực một kích cuối cùng của Áo Lợi Duy Á dĩ nhiên mạnh chưa từng có. Xé rách phòng ngự Hắc Đức Sâm, công kích vào bản thể, khiến cho hắn bị thương.

"Hoa hoa!" mưa to không ngừng dưới rơi xuống đất, một mảng màu đỏ tươi chói mắt trên mặt Xích viêm hà chốc lát cũng nhạt nhòa.

Yên tĩnh đáng sợ!

Tất cả mọi người trầm mặc, người xem hai bên bờ đều nhìn về phía mặt nước Xích viêm hà, mọi người điều muốn biết, vị thiên tài kiếm thánh phong hoa tuyệt đại kia cũng sẽ chiến tử như vậy sao?

"Đại ca!" Bố Lỗ Mặc không chút do dự, bi thống khóc lớn rồi nhảy vào Xích viêm hà.

"Lâm Lôi đại sư, Áo Lợi Duy Á đã chết sao?" Kiều An bệ hạ lo lắng hỏi.

Lâm Lôi lắc đầu nói: "Ta cũng không rõ ràng lắm." Lâm Lôi nói quay lại cúi đầu nhìn Bối Bối bên cạnh liếc mắt một cái, Bối Bối cũng ngửa đầu nhìn Lâm Lôi liếc mắt một cái: "Lão Đại, hơi thở Áo Lợi Duy Á rất yếu ớt, như không có hô hấp vậy, có thể chết bất cứ lúc nào"

Đám người quan chiến cũng ồn ào nghị luận, bất quá không ai biết Áo Lợi Duy Á còn sống hay đã chết. Tất cả mọi người điều nhớ kỹ một kích chói mắt cuối cùng của Áo Lợi Duy Á .

"Phốc!" bọt nước vẩy ra.

Bố Lỗ Mặc ôm một thân thể vọt ra, ánh mắt Lâm Lôi như điện, rõ ràng thấy xa xa sắc mặt Áo Lợi Duy Á xám trắng không một tia huyết sắc, môi cũng một phiếm xám trắng, cả người điều không thấy hô hấp hay hít thở.

Nếu không dùng tinh thần lực điều tra, căn bản không cảm giác được Áo Lợi Duy Á còn có một tia hơi thở.

"Tránh ra, tránh ra!" Bố Lỗ Mặc một tay cầm quang ảnh kiếm, hắc thạch kiếm đồng thời ôm ca ca Áo Lợi Duy Á, cả người vọt về hướng Kiều An bệ hạ.

Bố Lỗ Mặc trong mắt đầy lệ.

"Bệ hạ, bệ hạ, người chữa trị đâu,nhanh,nhanh?!" Bố Lỗ Mặc lo lắng hô lớn.

Trận chiến của hai vị thánh vực cao thủ, Kiều An bệ hạ cũng có mang theo một vị cửu cấp quang minh ma đạo sự địa vị cực cao.

"An Đặc tiên sinh nhanh cứu Áo Lợi Duy Á." Kiều An bệ hạ lập tức nói.

Một đầu ngân phát lão giả lập tức từ phía sau Kiều An bệ hạ đi ra, tới trước mặt Áo Lợi Duy Á, hai tay phát ra nhũ quang mang màu trắng, trực tiếp dung nhập vào cơ thể Áo Lợi Duy Á, sắc mặt Áo Lợi

Duy Á với tốc độ có thể thấy được nhanh chóng khôi phục huyết sắc.

"Thế nào? Đại ca ta thế nào?" Bố Lỗ Mặc khẩn trương nói.

Mặc dù Bố Lỗ Mặc rất mạnh, đối người khác cũng lạnh lùng, nhưng với đại ca, trong lòng Bố Lỗ Mặc cũng xem như cha. Hắn khi còn bé chính là được đại ca hắn một tay chăm lo. Trong lòng Bố Lỗ Mặc, không ai có thể trọng yếu hơn so với đại ca hắn.

"Đừng gấp, ta vừa rồi chữa trị thương thế đơn giản của Áo Lợi Duy Á đại nhân, còn nội thương còn cần phải thi triển trì dũ ma pháp" Vị ngân phát lão giả gật đầu nói, sau đó mặc niệm nổi lên ma pháp chú ngữ, Bố Lỗ Mặc ở một bên lo lắng, nhưng cũng không dám quấy rầy vị quang minh đại ma đạo.

Trong chốc lát …

Quang mang xung quanh từ từ dung nhập vào trong cơ thể Áo Lợi Duy Á, thương thế bên ngoài hội phục cực nhanh. Quang minh trị liệu ma pháp quả nhiên kinh người.

"Ân?" Vị ngân phát lão giả nghi hoặc lắc đầu.

"Sao vậy?" Bố Lỗ Mặc khẩn trương hỏi.

Ngân phát lão giả lắc đầu nhíu mày nói: "Áo Lợi Duy Á đại nhân vô luận là trong thân thể, nội tạng, xương cốt hay ngoại thương điều hồi phục nhưng sao vẫn chưa tỉnh lại?Cái này….”

Lâm Lôi cũng nhìn kĩ Áo Lợi Duy Á.

"Linh hồn Áo Lợi Duy Á bị tổn thương nặng." Bối Bối truyền âm Lâm Lôi : "Ta cảm thấy hơi thở linh hồn không phải bình thường, mà đang rất yếu nhược."

Lúc này, Hắc Đức Sâm mặc trường bào màu xám từ không trung thong thả hạ xuống, tư thế phiêu dật trực tiếp phi tới chổ hạ giá của Kiều An bệ hạ.

"Hắc Đức Sâm!" Bố Lỗ Mặc phảng phất như muốn ăn thịt người, gắt gao nhìn chằm chằm Hắc Đức Sâm.

Ca ca duy nhất của hắn, thân nhân duy nhất của hắn! Bố Lỗ Mặc đối với Hắc Đức Sâm vô cùng oán hận, nếu không phải thực lực cách biệt quá lớn, Bố Lỗ Mặc sợ rằng đã sớm nhào tới.

"Theo ta thấy, linh hồn đại ca ngươi bị thương nặng, sinh tử không rõ là do vừa rồi hắn thi triển cấm chiêu gì đó cùng ta lưỡng bại câu thương" Hắc Đức Sâm sắc mặt cũng có chút tái nhợt.

"Cấm chiêu?" Bố Lỗ Mặc nhướng mày.

Hắn đột nhiên nhớ tới.

Thời gian trước đó khi hắn học kiếm pháp của đại ca, đại ca hắn có dặn hắn chỉ nên học quang ảnh kiếm, không nên học thêm hắc thạch kiếm.

"Chẳng lẻ pháp tắc của lưỡng dị năng lượng có gì đó cấm kỵ?" Bố Lỗ Mặc cúi đầu nhìn về đại ca mình.

Áo Lợi Duy Á sắc mặt hồng nhuận, thân thể cơ năng rõ ràng hoàn mỹ như trước, nhưng vẫn đang bất tỉnh, hơn nữa hơi thở mong manh, phảng phất như sắp chết.

"Áo Lợi Duy Á đại nhân thua?"

"Đệ đệ hắn đang ôm hắn, tựa như đã chết?."

"Ai nói chết chứ, nhìn đi! Chỉ là hôn mê thôi."

"Mặc kệ là thế nào, bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm đại nhân vẫn còn hoàn hảo kia, từ giữa không trung phi xuống đây. Rõ ràng so với Áo Lợi Duy Á đại nhân mạnh hơn nhiều".

Mấy trăm vạn người quan chiến nghị luận, mặc dù dưới bầu trời mưa to, nhưng tất cả mọi người điều kích thích nhìn, tất cả mọi người vì trận đại chiến này mà nghị luận. Vô luận Áo Lợi Duy Á đã chết hay là vẫn còn trọng thương hôn mê,nhưng cũng chỉ là một kết quả….

Trận đại chiến này, bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' thắng!

Mà kết quả này tuyệt đại đa số người dân đế đô đều đoán trước, vì Hắc Đức Sâm thành danh đã lâu.

Là kiếm thánh mạnh nhất, trước giờ luôn bất bại, và bây giờ cũng thế!

Nếu Hắc Đức Sâm thua sợ rằng sẽ làm mọi người khiếp sợ.

Mấy trăm vạn người bắt đầu tản đi dần, rất nhiều người hướng đế đô chạy đi, cũng có rất nhiều người hướng về các trấn nhỏ chạy đi ……

Mọi người từ từ rời đi, bất quá thành vệ quân vẫn còn đang đứng nguyên vị trí.

"Đại ca ta sẽ không chết!" Bố Lỗ Mặc lạnh lùng nói, rồi sau đó ôm đại ca mình, đồng thời kêu người hầu cầm quang ảnh kiếm, hắc thạch kiếm. Bố Lỗ Mặc cứ như vậy ôm đại ca mình rời đi.

"Hy vọng Áo Lợi Duy Á có thể vượt qua kiếp nạn lần này!" Kiều An bệ hạ cảm thán than thở, giờ phút này xung quanh Kiều An bệ hạ vẫn còn hơn ngàn người.

Những người này đều là quý tộc, mọi người đều muốn xem Áo Lợi Duy Á sống hay chết.

"Hắc Đức Sâm đại nhân quả nhiên lợi hại, lại có thể dễ dàng thủ thắng như thế." xa xa, một thanh âm quý tộc vang lên, Hắc Đức Sâm lạnh nhạt cười.

Hắc Đức Sâm nhìn về phía Lâm Lôi, cười lớn tiếng nói: "Kỳ thật, sau khi tỉ thí cùng Áo Lợi Duy Á, ta càng muốn cùng Lâm Lôi đại sư tỷ thí một lần."

Ngạc nhiên! Yên tĩnh !

Tất cả mọi người có chút mộng mị, Hắc Đức Sâm này vừa mới cùng Áo Lợi Duy Á đã trải qua một hồi đại chiến, bây giờ lại muốn cùng Lâm Lôi chiến đấu?

Lâm Lôi trầm mặc trong chốc lát, liền lên tiếng nói: "Hắc Đức Sâm,lời này của ngươi là có ý tứ gì?"

Hắc Đức Sâm mỉm cười nói: "Lần trước tại vũ tràng, khi Áo Lợi Duy Á bạt hắc thạch kiếm, ngươi cũng dụng hắc ngọc trọng kiếm và nói là lãnh ngộ nó từ đại địa pháp tắc?"

"Đúng vậy." Lâm Lôi gật đầu nói.

"Ta cũng là nghiên cứu lĩnh ngộ đại địa pháp tắc, ta muốn thử với ngươi một chút, đối với đột phá tu luyện của chúng ta đều có chỗ tốt." Hắc Đức Sâm nhìn Lâm Lôi, "Lâm Lôi, ta hướng ngươi khiêu chiến, ngươi dám tiếp nhận không?"

Chung quanh một đám quý tộc, kể cả Kiều An bệ hạ cũng không dám lên tiếng.

Một người được xưng thánh vực đệ nhất trước giờ bất bại, một người là tuyệt thế thiên tài cường giả.

"Ca !" Ốc Đốn lúc này nhịn không được, lên tiếng.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn đệ đệ mình ,cười cười.

Ốc đốn lúc này đáy lòng cũng rất bất mãn lo lắng: " Hắc Đức Sâm này thật sự hèn hạ, vừa mới đánh Áo Lợi Duy Á suýt chết, chẳng lẻ hắn bây giờ lại muốn giết ca ta? Xem ra ca ta cùng Áo Lợi Duy Á đều là thiên tài, hắn sợ sau này ảnh hướng đến địa vị hắn?!"

Bất quá Ốc đốn nghĩ được như vậy, đương trường cũng không ít người nghĩ vậy.

Dù sao, Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á chính là hai đại thiên tài chói mắt. Hôm nay một người vừa bị đánh bại, sống chết không biết. Mà bây giờ Hắc Đức Sâm khiêu chiến Lâm Lôi tự nhiên làm người khác phải hoài nghi.

"Như thế nào, không tiếp?" Hắc Đức Sâm cười hỏi.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn về phía Hắc Đức Sâm, mỉm cười nói : "Thời gian, địa điểm?"

Hắc Đức Sâm ngẩn ra.

Hắn lập tức hiểu được Lâm Lôi đã tiếp nhận khiêu chiến: "Hôm nay ta cùng Áo Lợi Duy Á chiến đấu một hồi, tình trạng không tốt. Như vậy đi, ba tháng sau,cũng chính là ngày tám tháng bốn, tại bầu trời Đồ Tiêu sơn ở thành tây, chúng ta tỉ thí một hồi."

"Có thể." Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

Lâm Lôi hôm nay cũng rất muốn cùng Hắc Đức Sâm giao chiến một hồi, mà hôm nay hắn vừa mới lĩnh ngộ 'Mạch Động phòng Ngự', hơn lại có 'Đại Địa Áo Nghĩa' công kích. Lâm Lôi nhận thấy mình không dễ dàng thất bại. Dù sao hôm nay ngoài có mạch động phòng ngự, trong có long lân bảo vệ, phòng ngự như thế so với Hắc Đức Sâm ai manh ai yếu còn rất khó nói.

"Đã như vậy, bệ hạ, Lâm Lôi, ta đi trước" Hắc Đức Sâm quay về hai người điểm đầu một chút, trực tiếp hóa thành một đạo ảo ảnh, cực nhanh phá không đi.

"Ca !" Ốc Đốn vội chạy tới.

"Không việc gì, ai thắng ai thua còn khó nói." Lâm Lôi tự tin cười, liền mang theo người mình, cùng đệ đệ hướng đế đô rời đi.

Còn lại hoàng đế bệ hạ và một đám quý tộc ở lại bàn luận một hồi, sau đó cũng hướng đế đô rời đi.

Chung quanh Xích viêm hà lại khôi phục yên tĩnh, chỉ còn lại tràng cảnh Xích viêm hà thảm liệt sao một hồi đại chiến.

Ở chỗ Xích viêm hà giao tiếp với Ngọc Lan hà, một chiếc lâu thuyền sáu tầng từ Ngọc Lan hà tiến vào Xích viêm hà, trên lâu thuyền có một đoàn binh lính mặc khải giáp đứng chỉnh tề.

Trên lâu thuyền có không ít chiến sĩ cường đại mang theo ma thú của mình, có thể sở hữu nhiều ma thú như vậy người bình thường không có khả năng làm được. Có nhiều ma thú chứng tỏ người trên lâu thuyền có địa vị không tầm thường.

“Đã tiến vào Xích viêm hà, khoảng cách đến đế đô của Áo Bố Lai Ân đế quốc chỉ còn lại ba ngày lộ trình. Đáng tiếc, chúng ta đến không kịp chứng kiến thiên tài kiếm thánh 'Áo Lợi Duy Á' cùng Hắc Đức Sâm đại nhân chiến đấu."

Trên lâu thuyền, các chiến sĩ tuần tra trò chuyện.

Lúc này từ trên tầng trên lâu thuyền đi xuống một trung niên nhân tóc trắng chừng là bốn mươi tuổi, theo sau là một địa hùng lông vàng, cao tương đương một người, trông rất đáng yêu.

"Hống hống, chủ nhân, cảm giác chân đi trên nước thế này thật không thoải mái , chúng ta dứt khoát bay qua đi thôi.” địa hùng to lớn hướng trung niên nhân nói.

"Ta biết ngươi không thích nước." Trung niên nhân cười nói, sau đó đi đến mạng thuyền nhìn nước sông.

"Đại sư." Tại giáp bản thượng thủ vệ binh lính thấy trung niên nhân lập tức cung kính nói, mà lúc này từ lầu các cũng đi xuống một mỹ nữ tóc vàng, vóc người cao, nàng cười đi hướng trung niên nhân: "Sư phụ, chúng ta bây giờ đến Xích viêm hà, từ giờ đến đế đô của Áo Bố Lai Ân đế quốc cũng nhanh."

Trung niên nhân quay đầu mỉm cười nhìn kim phát nữ tử : "Ha ha, nhanh thôi, Địch Lỵ Á, con sợ rằng còn vội hơn ta đó."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 27: Ngọc Lan Đế Quốc Đặc Sứ

Đại hùng bên cạnh đáng yêu cười nói: "Đúng vậy,đúng vậy,từ khi Địch Lỵ Á biết tin của người gọi là Lâm Lôi thì lập tức tìm mọi biện pháp để tới ngay."

"A hoàng, ngươi muốn chết sao?!" Địch Lỵ Á nhéo lỗ tai nhỏ của đại hùng.

“Không phải sao, hắc hắc !." Đại hùng đắc ý nói.

"Hừ."

Địch Lỵ Á nhíu mũi hừ một tiếng, "Biết A hoàng ngươi lợi hại rồi, ngươi là đại địa chi hùng, da lông dày không sợ ta nhéo tai ngươi."

Nói xong quay đầu đi tới trung niên nhân bên cạnh, không để ý tới vẻ mặt đắc ý của đại hùng. Đại hùng sờ sờ đầu chính mình nói: "Địch Lỵ Á, đừng giận, là ta không đúng, được rồi mà."

Địch Lỵ Á nhìn về phía hắn, nở nụ cười.

"Cáp đốn, Địch Lỵ Á đùa với ngươi, nàng sẽ dễ dàng tức giận vậy sao?"

Trung niên nhân cười nhẹ nói, đột nhiên trung niên nhân nhìn về phía bầu trời, “Mạt lôi đã trở về."

Chỉ thấy trên bầu trời, một đôi cánh đang sãi ra chừng năm sau thước của một con hùng ưng đáng hướng về lâu thuyền bay tới, hùng ưng tốc độ cực nhanh, tựa như tia chớp, trán có bích vũ mao màu xanh, con mắt còn lại là màu vàng rất uy vũ.

Đúng là cửu cấp ma thú - cuồng lôi tật phong ưng !!!

Lâu trên thuyền đích binh lính cũng không ngăn trở, rõ ràng nhận biết cuồng lôi tật phong ưng này. Hùng ưng thu lại hai cánh hạ xuống bên cạnh Địch Lỵ Á.

"Tiểu phong, đã trở về rồi sao?" Địch Lỵ Á yêu mến sờ sờ đầu cuồng lôi tật phong ưng.

Cuồng lôi tật phong ưng hai cánh thu hai bên, giờ phút này rất hưởng thụ vuốt ve của Địch Lỵ Á, thậm chí mắt cũng lim dim lại.

"Mạt lôi đi qua bên kia." Đại hùng một bên bất mãn nói.

Cuồng lôi tật phong ưng nhìn đại hùng liếc mắt một cái, đại địa chi hùng chính là thánh vực ma thú, hơn nữa tại thánh vực trung ma thú cực kỳ lợi hại.

Kỳ thật, vô luận là đại địa chi hùng, hay là cuồng lôi tật phong ưng đều là của vị trung niên nhân kia, thánh vực ma đạo sư của Ngọc Lan đế quốc -Long Nhĩ Tư.

Long Nhĩ Tư đại sư phong hệ thánh ma đạo.

Phong hệ thánh ma đạo rất đáng sợ, lúc đầu Long Nhĩ Tư mang theo cuồng lôi tật phong ưng tiến vào Lạc nhật sơn mạch, sử dụng thứ nguyên chi nhận trực tiếp làm trọng thương đại địa chi hùng. Thứ nguyên chi nhận công kích đáng sợ, trực tiếp thiết xé rách không gian.

Với loại công kích này ,sợ rằng ngay cả thánh vực đỉnh phong Hắc Đức Sâm cũng sẽ trực tiếp bị cắt thành hai nửa!.

Đặc biệt ,phong hệ thánh ma đạo tốc độ cũng cực kỳ đáng sợ. Có thể nói như, chỉ cần cấp thánh ma đạo thời gian, thánh ma đạo tuyệt đối có thể dễ dàng đánh bại thánh vực chiến sĩ, đương nhiên thánh vực chiến sĩ cũng không phải kẻ ngu. Cho nên thánh ma đạo bình thường sẽ cố gắng sở hữu một thánh vực ma thú.

Đáng tiếc,để thu phục được thánh vực ma thú khó khăn rất cao.

Địch Lỵ Á đứng ở cuối thuyền, thân hình thon thả hoàn mỹ, mái tóc bay bay trong gió, như một tiên nữ hạ phàm, nhìn mà động lòng người. Ngay cả bên những chiến sĩ bên cạnh nhìn thấy điều không khỏi lạc hồn.

Địch Lỵ Á, tại đế đô Ngọc Lan đế quốc phi thường nổi danh, năm ấy mới hai mươi hai tuổi đã bước vào cảnh giới thất cấp ma pháp sư, là một thiên tài. Sau lưng có gia tộc cường đại, lại được thánh vực ma đạo sư Long Nhĩ Tư đại sư thu làm đệ tử. Nói về dung mạo tại đế đô cũng là trong thập đại mỹ nhân. Một nữ tử phong hoa tuyệt đại như thế dĩ nhiên có rất nhiều người theo đuổi.

Nhưng đáng tiếc tất cả đều bị Địch Lỵ Á từ chối.

Bởi nguyên nhân gia tộc, Địch Lỵ Á tại đế quốc cũng có địa vị rất cao,lời nói rất có lực ảnh hưởng,về phương diện đàm phán ngoại giao cũng cực kì am hiểu.

Khi trận chiến Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á truyền lại tới Ngọc Lan đế quốc. Địch Lỵ Á đã nghĩ cách thuyết phục hoàng đế đế quốc, phái ra đặc sứ đến Áo Bố Lai Ân đế quốc. Đương nhiên trước khi xuất phát, bọn họ đã thông tri cho Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Áo Bố Lai Ân đế quốc tự nhiên cũng đồng ý.

"Xích viêm thành ……" Địch Lỵ Á lẩm bẩm nói.

Tại nơi ngày ngóng đêm trông đấy đang có người mà nàng luôn nghĩ đến.

Nước sông vẫn chảy gấp, trên lâu thuyền là đại địa chi hùng cùng cuồng lôi tật phong ưng đang đứng phía sau Địch Lỵ Á . Lâu thuyền hướng về đế đô đi rất nhanh, rất nhanh đã biến mất tại dòng phía xa xích viêm hà.

Tin tức Ngọc Lan đế quốc đặc sứ sắp đến đế đô đã sớm truyền đi trong đế đô hoàng tộc, giới quý tộc. Nhưng tại đế đô mà nói, bọn họ quan tâm đến hai tràng đại chiến. Trận chiến vừa qua của 'thiên Tài Kiếm Thánh' Áo Lợi Duy Á và 'Bàn Thạch Kiếm Thánh' Hắc Đức Sâm

Mặt khác chính là ba tháng sau tiến hành trận chiến giữa 'Long Huyết chiến Sĩ' Lâm Lôi và 'Bàn Thạch Kiếm Thánh' Hắc Đức Sâm. Áo Lợi Duy Á đã thất bại, Lâm Lôi có may mắn hơn không?

Không ai biết!

Bất quá tại trong lòng dân chúng đế quốc, phần lớn đều cho rằng thánh vực đệ nhất 'Hắc Đức Sâm' sẽ thắng.

Tại phủ bá tước…

"Ba tháng gần đây, bất luận kẻ nào, không phải chuyện quan trọng, tuyệt đối không được quấy rầy Lâm Lôi đại nhân!" Mệnh lệnh được truyền khắp bá tước phủ. Hào khí Bá tước phủ khẩn trương hẳn lên.

Trong hậu viện đang luyện võ, Ốc đốn tâm tình không tốt, để chiến đao một bên, hậm hực nói:"Tên Hắc Đức Sâm thật sự quá đáng." Ốc đốn mắng lên, nghĩ đến Lâm Lôi, đáy lòng cũng rất lo lắng, "Có bản lãnh thì đợi mười năm, ca ta hình người đạt đến thánh vực chiến sĩ rồi hãy đến tỉ thí, bây giờ tỉ thí thì tính là gì chứ?"

"Con mẹ nó !Hắn cũng không phải âm hiểm bình thường mà là quá âm hiểm!" Cái Tỳ cũng đi tới, bất bình nói, "Đế quốc thánh vực cao thủ dưới trướng Vũ Thần môn có không ít người, sao hắn không đi khiêu chiến, lại kiêu chiến với đại nhân. Đại nhân năm nay mới hai mươi bảy tuổi, hắn mấy trăm tuổi rồi chứ?"

"Mắng cũng vô dụng." Ba Khắc đi tới, cầm đại phủ dứ dứ, "đại nhân đã nhận lời cùng Hắc Đức Sâm đối chiến, chúng ta bây giờ chỉ có thể mong đại nhân thắng."

"Đại nhân nhất định thắng." Cái Tỳ liền vung quyền nói, lại bất bình "Ta không tin cái tên Hắc Đức Sâm bên ngoài thân phòng ngự đã lợi hại, trong cơ thể phòng ngự cũng lợi hại nốt. Hơn nữa đại nhân trước đó đã lĩnh ngộ về phòng ngự, hình như cũng rất thần kỳ, dám chắc không thua kém tên Hắc Đức Sâm kia."

Mạch động phòng ngự lợi hại thế nào, Cái Tỳ cũng không rõ ràng lắm.

Lâm Lôi trong đình viện, giờ phút này đang khoanh chân ngồi dưới bóng đại thụ. Đang không ngừng tu luyện Long huyết mật điển, Lâm Lôi hôm nay cảnh giới đã rất cao,kém chăng cũng chỉ là tinh thần cùng đấu khí.

Lâm Lôi bây giờ tận dụng thời gian, tận lực hấp thu long huyết chiến sĩ huyết mạch năng lượng, tu luyện đạp nhập thánh vực.

Không biết để đạp nhập thánh vực tốn bao nhiêu thời gian, chỉ là không ngừng tu luyện.

Lâm Lôi đầu óc giờ phút này tự hỏi: "Ta từng một lần nhìn thấy vũ thần môn Đại sư huynh 'Pháp Ân' cũng có thể linh hồn công kích. Mà áo lợi duy cũng lĩnh ngộ công kích này. Nói vậy chiêu này không ít người lĩnh ngộ, ta biết đâu cũng có thể làm được linh hồn công kích …… Cho dù làm không đượ,ta như thế nào phòng bị đây?" Lâm Lôi Lâm Lôi không ngừng tu luyện, cũng không ngừng tự hỏi . Linh hồn công kích, rốt cuộc có nguyên lý gì? Như thế nào phòng ngự? Lâm

Lôi đang tự hỏi, Hắc Lỗ lúc này nằm một bên, Bối Bối nằm trên lưng Hắc Lỗ híp đôi mắt tình.

"Bối Bối, ngươi nói chủ nhân cùng Hắc Đức Sâm chiến đấu, chủ nhân sẽ thắng sao?" Hắc Lỗ thấp giọng nói.

"Đó là đương nhiên." Bối Bối mở mắt ra, tự tin vạn phần nói, nhưng đảo mắt một cái, Bối Bối lại thấp giọng nói: "Đương nhiên, gã Hắc Đức Sâm hình như cũng rất lợi hại, mặc kệ, nếu lão đại gặp nguy hiểm đến tính mạng. ta sẽ trực tiếp ra tay.Hừ, lần trước Áo Lợi Duy Á chỉ còn nửa mạng, bây giờ còn chưa tỉnh lại. Ta sẽ không để lão đại bị thương tổn gì."

"Cái này không sợ bị phạm qui tắc sao?" Hắc Lỗ nghi hoặc hỏi. Hai người quyết chiến, tới thắng thua phán định, ngoại nhân không thể nhúng tay vào.

"Vi phạm quy tắc sao? Trời đất bao la nhưng không có gì trọng yếu hơn lão đại, bổn mạng lão đại quan trọng hay là qui tắc quan trọng hơn?" Bối Bối vênh mặc cười lạnh, "Hơn nữa, ta nhúng tay thì làm sao? Lão đại là ma pháp sư, ta là ma thú của lão đại, cùng lão đại chiến đấu có gì phạm quy tắc chứ?" Bối Bối nói đến đây tự thấy mình rất có lý, đắc ý cười.

Đế đô cửa đông thành mở rộng, tại hoàng cung đến cửa đông thành điều có quân nhân đế đô đứng sâm nghiêm hai bên đường.Hai bên ngã tư đường còn có hai đội quân nhân đứng chỉnh tề.

Kỵ sĩ bên trong hoàng cung tập trung thành một nhóm,chỉnh tề đi theo sau xe hoàng đế,đồng thời đại lượng quý tộc cũng đi một bên. Vũ thần môn thánh cường giã Khải Ni Ân và Lan Khoa hai người cũng đi cùng.

Bởi vì bọn họ biết, hôm nay, trong đội ngũ Ngọc Lan đế quốc có một gã thánh vực ma đạo sư, nếu bên ta không có, khí thế sẽ kém hơn.

"Lâu như vậy còn chưa tới?" Kiều An bệ hạ bất mãn quay sang cung đình thị giả nói.

"Bệ hạ, lâu thuyền của Ngọc Lan đế quốc đặc sứ đã tiến vào hộ thành hà, phỏng chừng một lát nữa sẽ đến." cung đình thị giả cung kính nói.

Kiều An bệ hạ gật đầu. Nhìn khắp Ngọc Lan đại lục,quốc gia cường đại nhất không thể nghi ngờ chính là Áo Bố Lai Ân đế quốc và Ngọc Lan đế quốc.

Kiều An bệ hạ cũng rất muốn Áo Bố Lai Ân đế quốc của mình áp đảo đối phương một lần. Nhưng là Ngọc Lan đế quốc cũng có cái để kiêu ngạo, Ngọc Lan đế quốc lập quốc đã quá ngàn năm,là một đế quốc cổ xưa, hơn nữa Ngọc Lan đế quốc có thánh vực ma đạo sư, nếu nói Áo Bố Lai Ân đế quốc có thánh vực chiến sĩ thì so với thánh vực ma pháp sư của Ngọc Lan đế quốc có phần nhiều hơn.

Phải biết rằng, thánh vực ma đạo sư có uy hiếp rất lớn, so với thánh vực chiến sĩ còn mạnh hơn. Tỷ như với phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư, Hắc Đức Sâm cũng không dám chắc đối đầu được với đối phương. Dù sao chỉ cần cấp đối phương một chút thời gian, phát ra thứ nguyên chi nhận là có thể chém hắn ra thành hai nửa.

"Tới!"

Tất cả mọi người Áo Bố Lai Ân đế quốc thấy cự đại lâu thuyền vừa tới, thấy trên giáp bản thượng có địa đại hùng đáng yêu cùng với một hùng ưng. Người đứng xem nếu có kiến thức điều chấn động.

"Đại địa chi hùng, cuồng lôi tật phong ưng?" Khải Ni Ân và Lan Khoa nhìn nhau, không khỏi hoảng sợ.

Chính là thánh vực ma thú 'Đại Địa Chi Hùng', bọn họ hai người liên thủ sợ rằng chưa chắc hạ được nó.

Địch Lỵ Á mặc trường bào hoa mỹ, cùng phong hệ thánh ma đạo 'Long Nhĩ Tư' sóng vai rời thuyền, phía sau là hai đại ma thú cùng với chiến sĩ trên lâu thuyền.

"Thương!"

Đế quốc kỵ sĩ đội điều giơ cao môn bài, đồng thời phía sau cũng giơ lên kỵ sĩ trường thương, những kỵ sĩ này là những nhân tuyển trong đệ nhất hoàng cung kỵ sĩ đôi, là những người mạnh nhất, toàn bộ đều là thất cấp chiến sĩ, cầm đầu đích thủ lĩnh bát cấp chiến sĩ.

"Sư phụ, Áo Bố Lai Ân đế quốc chiến sĩ quả nhiên so với đế quốc chúng ta mạnh hơn, khí thế cũng bất đồng, chúng ta tại đây cũng nên ra vẻ một chút" Địch Lỵ Á cùng sư phụ mình thấp giọng nói chuyện với nhau, Long Nhĩ Tư cũng gật đầu.

Đế đô Ngọc Lan đế quốc chính là thành trì xa xưa nhất,các gia tộc lâu đời không phải đấu đá lẫn nhau thì cũng là hưởng thụ xa đọa.Mà chiến sĩ của Áo Bố Lai Ân đế quốc mỗi người đều rất mạnh,chẳng trách có thể trở thành quân sự đệ nhất cường quốc.

Kiều An bệ hạ mang theo Lan Khoa, Khải Ni Ân cùng với cung đình thị giả đi lên đón .

"Địch Lỵ Á đúng không? Ha ha ....”

Địch Lỵ Á lễ phép đáp: "Ngọc Lan đế quốc đặc sứ Địch Lỵ Á bái kiến Áo Bố Lai Ân đế quốc Kiều An bệ hạ vĩ đại, cũng là thay Ngọc Lan đế quốc hoàng đế gởi đến bệ hạ vĩ đại lời thăm hỏi ân cần nhất.".

"Kiều An bệ hạ, đây là sư phụ ta, Long Nhĩ Tư thánh ma đạo đại sư." Địch Lỵ Á mỉm cười giới thiệu.

Kiều An bệ hạ nhìn về phía Long Nhĩ Tư đại sư: "Thật cao hứng khi được nhìn thấy Long Nhĩ Tư đại sư."

"Ta cũng rất vinh hạnh được nhìn thấy người, Kiều An bệ hạ." Long Nhĩ Tư mỉm cười đáp.

Địch Lỵ Á hướng quý tộc chung quanh nhìn lướt qua, trong đôi mắt xẹt qua một tia thất vọng, nàng không thấy được người nàng muốn gặp, đồng thời nàng hướng Kiều An bệ hạ hỏi: "Kiều An bệ hạ, nghe nói đế quốc có hai vị tuyệt thế thiên tài, có thể giới thiệu một chút được không?" Thật ra Địch Lỵ Á đã thu tập quá rất nhiều tư liệu.Tư liệu về Khải Ni Ân,Lan Khoa nàng đã sớm xem qua.

Đoàn người đặc sứ Ngọc Lan đế quốc Địch Lỵ Á cùng với phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư,dưới sự tiếp đãi nồng hậu của Áo Bố Lai Ân đế quốc đã tiến vào Xích viêm thành.

Mk,quan te den muc cai unikey cung ko co,ai sua lai co dau dum ta ti nhe.Thanks!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 28: Địch Ly Á

Địch Ly Á cùng Kiều An bệ hạ vừa đi vừa trò chuyện , cách nói chuyện hài ước,phong phú khiến Kiều An bệ hạ thỉnh thoảng cười to.

Kiều An bệ hạ, Địch Ly Á, Long Nhĩ Tư đại sư, Khải Ni Ân, Lan Khoa cùng đi phía trước, phía sau là cung đình thị giả, cung nữ cùng với các kỵ sĩ cường đại .

Mà đại đa số quý tộc còn lại là đi theo phía sau.

"Thật là một nữ nhân xinh đẹp!" ,đám quý tộc trẻ tuổi tụ tập cùng một chỗ, hôm nay hiện diện ở đây hầu hết đều là những thanh niên quý tộc trẻ tuổi có địa vị cực cao tại đế đô, trong đó có hoàng tử,cũng có con cháu của các gia tộc, bọn họ từ nhỏ áo cơm không lo, đặc biệt khi tụ lại thành một nhóm thì không ai dám chọc.

Đang nói chuyện chính là con của Ngọc Lâm thân vương, Cơ Phất hầu tước.

"Nàng hình như gọi là Địch Ly Á." một gã quý tộc thanh niên bên cạnh nói,quý tộc thanh niên này chính là đế quốc đệ bát hoàng tử Tư Khoa Đặc, "Xinh đẹp như vậy,lại có khí chất như vậy,có tìm cả đế đô này cũng tìm không thấy."

Cơ Phất hầu tước, Tư Khoa Đặc hoàng tử cùng một đoàn thanh niên quý tộc tại đế đô từ xa xa đánh giá.

Đích xác, Địch Ly Á quả thật có thừa mị lực để hấp dẫn bọn họ.

Giơ tay nhấc chân đều có phong phạm quý tộc, hơn nữa bản thân Địch Ly Á là thất cấp ma pháp sư ,mỗi bước đi đều phiêu dật như mây, khuôn mặt đẹp như hoa, dưới ánh mặt trời mái tóc vàng càng tỏa ra kim quang chói mắt.

Tư Khoa Đặc cảm thán than thở: "Địch Lỵ Á, xuất thân từ Lai Ân gia tộc, là đệ tử của Tư Đặc ma pháp học viện , hôm nay lại là đệ tử Phong hệ thánh ma đạo sư Long Nhĩ Tư. Tại Ngọc Lan đế quốc gia tộc nàng cũng là số một số hai,những kẻ theo đuổi nàng càng là vô số."

Cơ Phất hầu tước hai mắt tỏa sáng, nhìn thân ảnh Địch Lỵ Á xa xa: "Nếu ta có khả năng theo đuổi được nàng,lấy được mĩ nhân như nàng có trả giá thế nào ta cũng nguyện ý."

"Cơ Phất biểu ca,có quyết tâm lớn như vậy sao?" Tư Khoa Đặc cười liếc mắt nhìn Cơ Phất.

"Đương nhiên!" Cơ Phất hầu tước khẳng định.

Kiều an bệ hạ phi thường sủng ái thân đệ đệ Ngọc lâm thân vương, Kiều an bệ hạ thậm chí còn để cho Ngọc lâm thân vương quản lý đông Nam Hành Tỉnh một trong bảy đại hành tỉnh.

Cơ Phất hầu tước tự nhiên cũng được Kiều an bệ hạ ân sủng. Tại đế đô địa vị cũng phi thường cao quý. Trong đám quý tộc trẻ tuổi ở đế đô tự nhiên hắn cùng với Tư Khoa Đặc được coi là số một.

"Nếu biểu ca ngươi có quyết tâm lớn như vậy,ta cũng sẽ không muốn lạc hậu." Tư Khoa Đặc tự tin cười, "Cơ Phất biểu ca, chúng ta cùng xem, chúng ta huynh đệ hai người ai có thể đuổi được Địch Lỵ Á."

"Được." Cơ Phất cũng gật đầu, cười tà dị nói: "Nếu thành công , coi như là làm cho nam nhân Áo bố Lai Ân đế quốc chúng ta nâng cao thể diện . Dù sao Địch Lỵ Á tiểu thư tại Ngọc Lan đế quốc cũng có rất đông thanh niên quý tộc theo đuổi mà không được ."

" Địch Lỵ Á tiểu thư,Long Nhĩ Tư đại sư đi đường cũng đã cũng mệt, như vậy đi, bổn hoàng sai người an bài Địch Ly Á tiểu thư, Long Nhĩ Tư đại sư hai người nghỉ ngơi trước. Tới tối bổn hoàng sẽ mời hai ngươi dự vãn yến, thế nào?" Kiều an bệ hạ đi tới phụ thạch lộ thì dừng lại, quay sang nói với Địch Ly Á.Toàn bộ phủ đệ tại phụ thạch lộ đều do hoàng gia kiến tạo.

Tại đây hoàng gia chỉ tiếp đãi những quý tộc có địa vị, khách nhân bình thường không phải có tiền là có thể được đón tiếp ở đây.

"Vậy cứ theo lời bệ hạ an bài." Địch Ly Á mỉm cười nói.

Lúc này Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người bước nhanh từ phía sau tới , hai người bọn họ cũng biết, bây giờ Kiều an bệ hạ sắp rời Địch Ly Á tiểu thư , hai người bọn họ tự nhiên phải nắm lấy cơ hội.

Dĩ nhiên với thân phận hai người bọn họ , đám hộ vệ tự nhiên sẽ không ngăn trở.

"Địch Ly Á tiểu thư, Long Nhĩ Tư đại sư chắc đối với đế đô cũng không thế quen thuộc, bổn hoàng an bài một vị hướng đạo cho các ngươi nhé?" Kiều an bệ hạ cười nói.

"Cám ơn bệ hạ." Địch Ly Á cảm tạ .

"Phụ hoàng." "Bệ hạ." Lúc này Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai hai cặp mắt sáng ngời, không chút do dự lập tức lên tiếng .

Kiều an bệ hạ nhìn lại, nguyên lai chính là hoàng tử cùng với chất tử.

"Tư Khoa Đặc, Cơ phất, sao vậy?" Kiều an bệ hạ hôm nay tâm tình rất vui vẻ.

Cơ Phất hầu tước cung kính nói: "Bệ hạ chuẩn bị an bài hướng đạo,ta cùng Tư Khoa Đặc đối với đế đô đều quen thuộc , chúng ta nghĩ, hai người chúng ta làm hướng đạo, nhất định sẽ làm Địch Lỵ Á tiểu thư hài lòng ."

Kiều an bệ hạ vừa nghe,liếc mắt nhìn Cơ phất, Tư Khoa Đặc một cái, hắn sao nhìn không ra Cơ phất, Tư Khoa Đặc có ý tứ gì chứ?

Bất quá Kiều an bệ hạ cũng cho rằng nếu chất tử hoặc nhi tử mình có thể lấy phụ nữ này tới tay cũng là điều phi thường tự hào.

"Bổn hoàng muốn hỏi ý của Địch Lỵ Á tiểu thư một chút." Kiều an bệ hạ quay đầu nhìn về phía Địch Lỵ Á, "Địch Lỵ Á tiểu thư ngươi có đồng ý không?"

Địch Lỵ Á liếc mắt nhìn Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước một cái, Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người lập tức có chút ra dáng, làm vẻ thân sĩ hữu hảo. Hai mắt Địch Lỵ Á xẹt qua mỉm cười.

"Như vậy thật phiền toái hai vị." Địch Lỵ Á hành lễ nói.

"Không phiền, không phiền." Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người liền nói.

Bên cạnh Địch Lỵ Á, Long Nhĩ Tư đại sư khóe miệng mỉm cười, hắn thế nào lại không biết? Tại Ngọc Lan đế quốc đều như vậy, không biết bao nhiêu người theo đuổi Địch Lỵ Á,mà Địch Lỵ Á tự nhiên cũng không để những người đó trong lòng.

"Đặc sứ đại nhân,mọi người trước hết ở tại chỗ này." một gã cung đình thị giả chỉ vào một tòa phủ đệ phía trước nói.

Bên cạnh Cơ Phất hầu tước lập tức nói: "Địch Lỵ Á tiểu thư, phụ thạch lộ tại đế đô của Áo bố Lai Ân đế quốc là phi thường nổi danh, ở nơi này thánh vực cường giả cũng chỉ có mấy ngươi được đón tiếp, tỷ như đế quốc thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á cùng đệ đệ hắn, còn có thêm thiên tài Lâm Lôi đại sư cùng đệ đệ cũng là ở tại phụ thạch lộ."

Cơ Phất hầu tước một bên đi theo vừa chỉ phủ đệ vừa nói .

"Đối với hai đại thiên tài này, sợ rằng nhìn khắp Ngọc Lan đại lục cũng đều là vô cùng hiếm có." Tư Khoa Đặc bên cạnh cũng không cam lạc hậu.

Địch Ly Á nghe hai người nói như vậy, trong mắt có một tia thần sắc phức tạp, đương nhiên nàng cũng rất nhanh khôi phục thần thái .

"Cái này cũng không nhất định ." Thanh âm hùng hậu của Đại địa chi hùng vang lên.

Tư Khoa Đặc, Cơ Phất vừa nhìn đại hùng, lập tức cố gắng xuất vẻ tươi cười.Trước khi nghênh đón , bọn họ cũng nghe người ta nói qua thánh vực ma thú 'Đại Địa Chi Hùng'. Thánh vực ma thú có thể biến hóa lớn nhỏ, hình thái bình thường của đại địa chi hùng cao lớn hơn mười thước .

Một cái tát, tuyệt đối dễ dàng đánh chết bọn họ.

"Ca ca của Địch Ly Á rất lợi hại, năm nay mới hai mươi bảy tuổi, đã là bát cấp ma pháp sư, hơn nữa lại là Đại tế ti thân truyền đệ tử." Đại hùng nhìn về phía Địch Ly Á. "Địch Ly Á, ngươi nói đúng không?."

Địch Ly Á có chút tươi cười gật đầu.

Hai mươi bảy tuổi, bát cấp ma pháp sư, cái này tuyệt đối là một thành tích rất đáng sợ.Dựa theo này tốc độ, trước bốn mươi tuổi đạt tới cửu cấp đại ma đạo cũng rất có thể .

Phải biết rằng, bốn mươi tuổi , đạt tới cửu cấp ma pháp sư tuyệt đối có thể xưng là tuyệt thế thiên tài.

"Địch Khắc Tây, ta thấy hắn đích thật rất có thiên phú của một ma pháp sư thiên tài." Long Nhĩ Tư đại sư cũng cười nói, đám người bọn họ đi tới khách sảnh.

"Ma pháp thiên tài ư?"

Tư Khoa Đặc ngẩng đầu nói, "Long Nhĩ Tư đại sư, nói đến ma pháp thiên tài, ta cũng biết , Lâm Lôi đại sư của đế quốc chúng ta năm nay cũng là hai mươi bảy tuổi,nhưng đã là cửu cấp đại ma đạo sư, hơn nữa năng lực chiến sĩ cũng là thánh vực đỉnh phong."

"Hai mươi bảy tuổi là cửu cấp đại ma đạo? Không có khả năng!!!" Long Nhĩ Tư đại sư tuyệt đối không tin, "Ngọc Lan đại lục lịch sử , tuyệt đối không có người trước ba mươi tuổi đạt tới cửu cấp ."

"Tư Khoa Đặc, chuyện này là thật sao?" Long Nhĩ Tư nghi hoặc hỏi.

Tư Khoa Đặc chắc chắn nói: "Là thật,cái này là phụ hoàng tự mình nói cho ta biết. Lâm Lôi đại sư cùng Áo Lợi Duy Á đánh một trận, mọi người đều cũng biết về chiến sĩ năng lực của hắn, nhưng lại không chú ý tới ma pháp năng lực của hắn.Hắn đích xác đã là cửu cấp đại ma đạo ."

Long Nhĩ Tư nghe Tư Khoa Đặc nói như vậy, mặc dù đáy lòng không dám tin tưởng. Nhưng lý trí nói cho hắn, chuyện này là thật.

"Lâm Lôi đại sư, cửu cấp đại ma đạo ......" giọng nói Địch Ly Á cũng không có vẻ gì kinh ngạc lắm.

Tại trong lòng Địch Ly Á , Lâm Lôi chính là một người đầy kỳ tích . Mười sáu tuổi là thạch điêu tông sư, năm đó lại được xưng là lịch sử đệ nhị ma pháp thiên tài. Mà hôm nay, trở thành đệ nhất ma pháp thiên tài có cái gì không có khả năng chứ?

"Các ngươi cứ ở đây, Địch Lỵ Á,ta đi trước nghỉ ngơi ,có việc gì tìm ta,cứ nói một tiếng là được." Long Nhĩ Tư nhắc nhở nói.

"Vâng, sư phụ." Địch Lỵ Á khiêm tốn nói, bên cạnh Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hai người cũng hành lễ.

"Hai vị, ta cũng mệt mỏi ,cần nghỉ ngơi một chút, xin lỗi." Địch Lỵ Á cũng đứng dậy nói.

Tư Khoa Đặc, Cơ Phất cũng biết không thể nhiều chuyện,lập tức gật đầu, sau đó Địch Lỵ Á mang theo cuồng lôi tật phong ưng rời đi.

Từ khi Long Nhĩ Tư đại sư thu phục đại địa chi hùng , cuồng lôi tật phong ưng phụ trách bảo vệ Địch Lỵ Á .Long Nhĩ Tư đại sư đối với nàng rất quan tâm.

"Hắn cũng tại phụ thạch lộ, có thể lúc này ta đã rất gần hắn."

Địch Lỵ Á đứng trước cửa sổ , trầm mặc .

Năm đó tại Ô sơn trấn, đêm đó,nàng cùng Lâm Lôi cáo biệt, rời thần thánh đồng minh trở lại Ngọc Lan đế quốc,lúc chuẩn bị trở về thần thánh đồng minh cũng là ngày hủy diệt đến.

Cả Phân Lai vương quốc đã thành một mảnh hoang tàn, trở thành nhạc viên của ma thú.

Căn cứ tin tức mà gia tộc biết được, mấy hôm trước ngày huỷ diệt,trong phủ đệ của ma pháp thiên tài Lâm Lôi xuất hiện một ác ma muốn ám sát phân lai vương quốc quốc vương, hơn nữa phỏng chừng bản thân Lâm Lôi đã chết.

Tin tức này khiến Địch Lỵ Á bệnh nặng .

Suốt một năm sau nàng mới hoàn toàn hồi phục.

Sau tám,chín năm, nàng căn bản không có tin tức gì về Lâm Lôi, nàng thậm chí quyết tâm buông tha tình yêu, chăm chú quản lý gia tộc, cùng với tu luyện ma pháp,nhưng nàng không nghĩ tới một thời gian trước,trong Ngọc Lan đế quốc lại lưu truyền về trận đại chiến của Lâm Lôi cùng Áo Lợi Duy Á .

Tin tức này làm Địch Lỵ Á cực kì hưng phấn. Nàng thậm chí cảm giác cả người như tràn ngập sức sống, tràn ngập hy vọng.

Trải qua một thời gian ngắn ngủi nàng cũng đã đến được nơi này.

Vốn Địch Lỵ Á chuẩn bị ngày mai gặp Lâm Lôi ,nhưng đứng trong phòng gần nửa giờ, chỉ nửa giờ làm cho Địch Lỵ Á cảm giác dài như nửa năm.

Lúc này Lâm Lôi cũng đang ở tại phụ thạch lộ,nàng rốt cuộc cũng nhịn không được .

"Tiểu phong, nói cho sư phụ, ta chuẩn bị đến bái phỏng Lâm Lôi." Địch Lỵ Á quay lại bên cạnh cuồng lôi tật phong ưng nói, một lát sau Long Nhĩ Tư đại sư đi tới ngoài cửa.

Long Nhĩ Tư đại sư trên mặt có chút tươi cười: "Địch Lỵ Á, ta biết, không bao lâu,con sẽ đi tìm hắn ." Long Nhĩ Tư đối với chuyện đệ tử mình tất nhiên cũng biết rõ .

Trên mặt Địch Lỵ Á không khỏi ửng hồng,hiện lên một tia ngượng ngùng .

"Sư phụ!" Địch Lỵ Á nhíu nhíu cái mũi nhỏ "Đừng diễu cợt con nữa, chúng ta đi thôi."

"Được,được." Long Nhĩ Tư cười nói.

Địch Ly Á, Long Nhĩ Tư đại sư, đi theo phía sau là đại địa chi hùng, cuồng lôi tật phong ưng.Khi đám người đi tới tiền viện thì phát hiện Cơ phất, Tư Khoa Đặc hai người vẫn ngồi ở đó.

"Địch Ly Á tiểu thư?" Cơ phất, Tư Khoa Đặc hai cặp mắt sáng ngời, lập tức đứng lên, "Nàng muốn đi đâu?"

Địch Ly Á nhíu mày,nhưng vẫn như trước cười nói: "Ta chuẩn bị đi gặp vị thiên tài Lâm Lôi đại sư."

"A, gặp Lâm Lôi đại sư sao?!" Cơ Phất hầu tước liền nói: "Bất quá, bây giờ muốn gặp, sợ rằng khó khăn , bởi vì mấy tháng nữa Lâm Lôi đại sư sẽ cùng Hắc Đức Sâm đại nhân ở quyết chiến trên ĐồTiêu sơn."

"Cái gì?" Địch Ly Á khiếp sợ .

"A...!Mọi người mới đến còn không biết, hai ngày trước Áo Lợi Duy Á cùng Hắc Đức Sâm đại nhân quyết chiến. Hôm nay Áo Lợi Duy Á đại nhân trọng thương, sinh tử không biết. Hắc Đức Sâm đại nhân lúc ấy cũng ước chiến Lâm Lôi đại sư, Lâm Lôi đại sư đã đáp ứng ." bên cạnh Tư Khoa Đặc giải thích.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 29: Gặp Mặt Sau Mười Năm

Lâm Lôi đối chiến Hắc Đức Sâm?" Long Nhĩ Tư đại sư bên cạnh kinh dị nói.

Cơ Phất hầu tước liền gật đầu nói: "đúng vậy, trước đây hai ngày, Áo Lợi Duy Á bị Hắc Đức Sâm đại nhân đánh trọng thương đến nay vẫn hôn mê. Hắc Đức Sâm đại nhân ngay sau đó đã ước chiến Lâm Lôi đại sư ."

Trong giọng nói Cơ Phất hầu tước, Tư Khoa Đặc hai người đều ác ý cho rằng Hắc Đức Sâm ra tay quá mức.

"Hắc Đức Sâm, được xưng là thánh vực đệ nhất cường giả, có thể đánh cho Áo Lợi Duy Á trọng thương đến hôn mê bất tỉnh,thực lực này tuyệt đối không phải hư . Lâm Lôi có là thiên tài đi nữa cũng chỉ mới hai mươi bảy tuổi ......" Long Nhĩ Tư đại sư cũng có chút bất mãn.

Hắn biết, Địch Ly Á thích Lâm Lôi, tự nhiên cũng vì Lâm Lôi mà lo lắng.

"Áo Lợi Duy Á trọng thương hôn mê?" Địch Ly Á ánh mắt chớp chớp “Có quang minh trị liệu ma pháp, như thế nào lại vẫn hôn mê?"

Thân thể trọng thương, quang minh trị liệu ma pháp đều cũng có thể dễ dàng hoàn toàn chữa trị , hơn nữa nói về trị liệu năng lực, thật ra còn có một loại ma pháp, so với quang minh trị liệu ma pháp hoàn toàn lợi hại hơn - sinh mệnh ma pháp!

Tam đại thượng đẳng ma pháp - vong linh ma pháp, đại dự ngôn thuật, sinh mệnh ma pháp.

Chỉ cần không chết, cho dù linh hồn trọng thương, sinh mệnh ma pháp đều có thể chữa trị.

"Hình như nguyên nhân là linh hồn." Tư Khoa Đặc làm hoàng tử nên biết rất nhiều tin tức .

"Linh hồn?" bên cạnh Long Nhĩ Tư đại sư nhướng mày, "chẳng lẻ Hắc Đức Sâm có năng lực công kích linh hồn?" thật ra thánh ma đạo rất am hiểu linh hồn công kích .

Bình thường bọn họ sau khi lĩnh ngộ pháp tắc ,cái đáng sợ nhất chính là tinh thần lực, lĩnh ngộ linh hồn công kích cũng không khó với họ.

"Các ngươi cho rằng, Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm đánh một trận,có hy vọng thắng hay không?" Địch Lỵ Á đột ngột hỏi.

"Đương nhiên không một hy vọng." Tư Khoa Đặc nói thẳng, "Hắc Đức Sâm đại nhân thành danh mấy trăm năm, còn không phát hiện ra ai có thể đánh bại ! Hơn nữa trước đây Lâm Lôi đại sư cùng Áo Lợi Duy Á đại nhân so qua, hai người hẳn cũng không sai biệt lắm. Hắc Đức Sâm đại nhân có thể đem Áo Lợi Duy Á đánh đến như vậy,vậy thì Lâm Lôi cũng có thể bị trọng thương thậm chí bị giết chết, đều có thể có."

Địch Lỵ Á cố tĩnh táo, bây giờ cũng vì Lâm Lôi mà lo lắng .

Nếu Lâm Lôi bị giết chết thì sao?

Địch Lỵ Á thật sự không dám tưởng tượng.

"Hắc Đức Sâm sẽ hạ trọng thủ sao? Không lưu tình sao?" Địch Lỵ Á mặt ngoài vẫn cố coi như tĩnh táo hỏi.

"Địch Lỵ Á tiểu thư, hai ngày trước Hắc Đức Sâm đại nhân cùng Áo

Lợi Duy Á đại chiến. Đối với Áo Lợi Duy Á đại nhân đã hạ trọng thủ như vậy,đối với Lâm Lôi đại sư, như thế nào có thể lưu tình?" Cơ Phất hầu tước nói.

Long Nhĩ Tư đại sư cũng lắc đầu nói: "Thánh vực cường giả đối chiến, trừ phi thực lực chênh lệch quá lớn, nếu không không dám hạ thủ lưu tình. Nếu ngươi lưu thủ, người khác hạ ngoan thủ, ngươi có thể chết bất cứ lúc nào."

Địch Lỵ Á trầm mặc .

"Địch Lỵ Á tiểu thư?" Cơ Phất hầu tước, Tư Khoa Đặc thấp giọng hô.

"Không có gì, chúng ta đi thôi." trên mặt Địch Lỵ Á lại khôi phục vẻ tươi cười, chỉ là trong nét cười đó đã có một tia biến hoá.

Cơ Phất hầu tước, Tư Khoa Đặc hai người gật đầu.

Trước cửa bá tước phủ.

"Địch Lỵ Á tiểu thư,ta đã nói qua, có thể nhìn thấy Lâm Lôi đại sư hay không là không dám chắc ." Cơ Phất hầu tước cười nói, lập tức Cơ Phất hầu tước quay sang phía thủ vệ tùy ý nói: "Ngươi đi thông báo một chút, nói bát hoàng tử, Cơ Phất hầu tước, còn có Ngọc Lan đế quốc đặc sứ đến bái phỏng Ốc Đốn bá tước."

"Xin các vị chờ chốc lát."

Một gã thủ vệ trong đó lập tức đi vào thông báo .

Địch Lỵ Á cũng biết, với thân phận Lâm Lôi hôm nay, muốn gặp hắn rất khó, bây giờ chỉ có thể gặp Ốc Đốn trước, sau đó mới có thể cầu kiến Lâm Lôi.

"Các vị đại nhân xin mời."

Địch Lỵ Á, Long Nhĩ Tư đại sư, Cơ Phất hầu tước, Tư Khoa Đặc đều cùng bước vào bá tước phủ.

Trong khách sảnh bá tước phủ.

"Ốc Đốn." Tư khoa đi nhanh vào phòng khách, phi thường thuần thục cười nói, “Ta giới thiệu một chút, vị tiểu thư xinh đẹp này là Ngọc Lan đế quốc đặc sứ Địch Lỵ Á tiểu thư."

Tư Khoa Đặc là đế quốc bát hoàng tử,mà Ni Na là Thất công chúa, Tư Khoa Đặc cùng Ốc Đốn hiển nhiên là thân quen.

"Ngọc Lan đế quốc đặc sứ? Sao lại đến nơi này?" Ốc Đốn mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt như trước lộ ra vẻ tươi cười, mỉm cười hành lễ nói: "Địch Lỵ Á tiểu thư, rất vinh hạnh được gặp ngươi."

"Ốc Đốn bá tước." Địch Lỵ Á mỉm cười nói. "Vị này là sư phụ ta, phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư đại sư."

Ốc Đốn ngẩn ra, phía sau hắn, quản gia Hi Lý cũng chấn kinh..

Tại Áo bố lai ân đế quốc. Thánh vực chiến sĩ nhìn thấy là bình thường,nhưng là thánh ma đạo, bọn họ cho tới bây giờ không có gặp qua, dù sao đế quốc ma pháp sư số lượng phi thường ít.

"Ốc Đốn, đế quốc đặc sứ tới?" một đạo thanh âm đĩnh đạc vang lên, chính là giọng của Ba Khắc năm huynh đệ,Cái Tỳ.

Vừa rồi Ốc Đốn cùng Ba Khắc năm huynh đệ cùng nhau, đồng thời tu luyện , khi nghe hạ nhân bẩm báo mới dừng tu luyện để tiếp đãi mấy người. Cái Tỳ cũng theo đến đây.

"Oa, cô nương đẹp quá." Cái Tỳ hai mắt sáng ngời nói.

"Cái Tỳ, vị này chính là đế quốc đặc sứ Địch Lỵ Á tiểu thư, vị này là phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư đại sư." Ốc Đốn lập tức giới thiệu, hắn lo lắng Cái Tỳ lại gây họa.

Cái Tỳ lập tức chú ý chuyển qua trên người Long Nhĩ Tư đại sư .

"Oa - thánh ma đạo!" Cái Tỳ hai mắt trừng to như mắt trâu .

Long Nhĩ Tư đại sư đáy lòng thầm than,lão thiên... người nào cũng như Ốc Đốn, dáng vóc cao lớn tựu đủ để làm cho Long Nhĩ Tư trong lòng kinh hãi, bất quá Ốc Đốn hoàn hảo, dù sao cũng tuấn mỹ,nhưng mấy người kia bất đồng, phần eo cũng thô kinh người, cả người giống như một đầu đại hùng.

"Tránh xa xa chủ nhân ta một chút." một đạo thanh âm hùng hậu vang lên.

Phía sau Long Nhĩ Tư đại sư một đầu đại hùng thân cao lớn kịch liệt tăng lên, vốn chỉ có cao hai thước, một chút biến cao thành ba thước . Đại địa chi hùng cúi đầu nhìn Cái Tỳ, trong mắt có một tia đắc ý.

"Thánh vực ma thú?" Cái Tỳ ngẩng đầu nhìn đại địa chi hùng.

Địch Lỵ Á cũng lập tức mở lời nói: "Ốc Đốn bá tước, lần này ta theo sư phụ đến đây là muốn gặp Lâm Lôi đại sư ."

"Gặp ca ca ?" Ốc Đốn nhướng mày.

Đối phương thân phận không thấp, lại mang theo thánh ma đạo, bất quá trong lòng Ốc Đốn hắn, đại ca tu luyện là trọng yếu nhất, dù sao cùng Hắc Đức Sâm hai người,mấy tháng sau,chính là một hồi đại chiến .

"Xin lỗi, ca ca ta đang chuyên tâm chuẩn bị cùng Hắc Đức Sâm quyết chiến, không thể bị phân tâm." khi nhắc tới Hắc Đức Sâm, Ốc Đốn không có chút kính ý.

Địch Lỵ Á vừa nghe,cũng cho rằng Lâm Lôi nên chuẩn bị như vậy

Chiến đấu rất trọng yếu, trầm mặc một hồi,trong chốc lát, nói: " Vậy.....ta cũng không quấy rầy .."

Bên cạnh Long Nhĩ Tư trong lòng thầm than, lúc này lớn tiếng nói: "Ốc Đốn bá tước, đệ tử Địch Lỵ của ta Á năm đó cũng là Ân tư đặc ma pháp học viện đệ tử, với đại ca ngươi là đồng học cũng có quan hệ khá tốt, bọn họ cũng đã mười năm không gặp mặt."

"Ân tư đặc ma pháp học viện đệ tử?" Ốc Đốn trong lòng vừa động.

Thật ra Lâm Lôi mỗi ngày đều cũng ăn cơm, nghỉ ngơi , dù sao không phải lúc nào cũng tĩnh tu lĩnh ngộ 'Mạch Động phòng Ngự' , đình chỉ một hồi,trong chốc lát tiếp đãi khách nhân, cũng không có gì .

Nếu là không quan trọng. Ốc Đốn sẽ cự tuyệt.

Nhưng là đồng học của đại ca …

"vậy, các ngươi theo ta đến đây ." Ốc Đốn gật đầu nói.

Địch Lỵ Á hai tay có chút nắm chặt, sau đó thở ra một hơi làm cho mình trầm tĩnh lại. Bên cạnh Long Nhĩ Tư đại sư cười vỗ vỗ vai Địch Lỵ Á: "Thả lỏng một chút......"

"Lão đồng học?" Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người đều kinh ngạc .

Bất quá lúc này,khi Địch Ly Á đi phía trước, căn bản không thấy hai người bọn hắn, Tư Khoa Đặc hai người cũng thức thủ đi theo ở phía sau bảo trì trầm mặc.

Đi một hồi!

"Địch Ly Á tiểu thư, ca ca ta trong đình viện phía trước tu luyện." Ốc Đốn cười nói, bên cạnh Cái Tỳ liền nói: "Ta đi thông tri đại nhân."

Địch Ly Á cảm thấy chính, tự mình hô hấp,hít thở có chút dồn dập.

Mười năm!

Địch Ly Á cùng Lâm Lôi ly biệt, vừa nháy mắt đã suốt mười năm. Hai mắt Địch Ly Á có chút nhắm lại, khi mở ra, đã tỉnh táo hơn rất nhiều.

"Bối Bối tránh ra, ta có huyện trọng yếu ." Âm thanh Cái Tỳ vang lên trong đình viện.

"Đại nhân, bên ngoài có một người tên là Địch Ly Á , nói là đồng học của ngươi, muốn gặp ngươi."

"Địch Ly Á?"thanh âm đạm mạc lại ẩn chứa một tia kinh ngạc tại trong đình viện vang lên, âm thanh cũng không lớn,nhưng đối với Địch Ly Á mà nói, âm thanh này lại phảng phất như tia chớp bổ trúng nàng .

Cho dù tâm lý đã có chuẩn bị,nhưng trải qua mười năm nay gặp lại nàng cũng nhịn không được run sợ trỗi dậy.

"Hô!" gió nhẹ thổi tới, gợi lên chung quanh Địch Lỵ Á ,mái tóc dài màu vàng dũ phát phiêu dật.

Gió thổi… mê man . Địch Lỵ Á không khỏi đưa mắt nhìn.

Lúc này,như mộng cảnh xuất hiện, một thân ảnh xuất hiện tại trước cửa đình viện , hắn mặc trường bào màu xanh mộc mạc, vốn tóc ngắn đã biến thành tóc dài.

Địch Lỵ Á nhìn hắn.

"So với trước kia thì cao hơn một chút, cũng thành thục hơn rất nhiều." Địch Lỵ Á nhìn, hồn bay tận đâu đâu, trong lúc nhất thời một câu cũng nói không nên lời.

"Địch Lỵ Á, quả thật là ngươi." âm thanh kinh hãi của Lâm Lôi vang lên.

"Là ta." Địch Lỵ Á cũng mở miệng .

Hai tròng mắt Lâm Lôi u thâm như biển, tức thì liền chú ý tới bên cạnh Địch Lỵ Á ,Long Nhĩ Tư đại sư cùng đại địa chi hùng: "Thánh vực ma thú đại địa chi hùng?"

"Lâm Lôi, vị này là sư phụ ta, phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư đại sư,Đại địa chi hùng là ma thú của người." Địch Lỵ Á lúc này đầu óc cũng đã hoàn toàn thanh tỉnh .

"Tiến đến đây đi." Lâm Lôi mỉm cười nói.

Địch Lỵ Á thấy Lâm Lôi tươi cười, trong lòng không biết chuyện gì xảy ra, cũng hiện ra một cảm giác ấm áp : "Loại cảm giác này là hạnh phúc sao?" Địch Lỵ Á cảm thấy hai mắt cũng nóng lên .

"Ốc Đốn,ngươi đi tiếp đãi hai người bọn họ một chút đi." Lâm Lôi liếc mắt nhìn Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người một cái, liền không nói thêm gì nữa .

Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước cũng không tức giận chút nào, cung kính rời đi, dù sao thánh vực cường giả, ngay cả hoàng đế bệ hạ đều cũng phải lấy lễ mà đãi,huống hồ là bọn họ.

Tại xung quanh thạch trác trong đình viện .

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Long Nhĩ Tư ba người cùng ngồi xuống.

"Nhìn cái gì vậy?" Đại địa chi hùng quay về hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' trừng liếc mắt một cái, thân là thánh vực ma thú, đại địa chi hùng phi thường kiêu ngạo.

"Ngươi hùng hổ gì chứ?!" Hắc Lỗ hừ lạnh một tiếng.

"Thánh vực ma thú?" Long Nhĩ Tư, Địch Lỵ Á nghe được Hắc Lỗ nói chuyện, đều kinh hãi nhìn về phía Lâm Lôi.

"Hắc Lỗ, không nên nhiều chuyện." Lâm Lôi quay về Hắc Lỗ nhìn thoáng qua, Hắc Lỗ lập tức quay đầu không hề để ý tới đại địa chi hùng, Hắc Lỗ kỳ thật cũng biết, hắn không phải đối thủ của đại địa chi hùng,nhưng Hắc Lỗ cũng không sợ …… bởi vì tốc độ đại địa chi hùng không nhanh bằng hắn.

Bối Bối quay về đại địa chi hùng cố ý huy móng vuốt thị uy.

"Bối Bối." Địch Lỵ Á hưng phấn nói: "Lại đây."

Bối Bối phi thường nhu thuận nhảy trực tiếp tới lồng ngực Địch Lỵ Á

.

"Bối Bối, đã lâu không thấy ." Địch Lỵ Á sủng nịch vuốt bộ lông bóng loáng của Bối Bối, Bối Bối cũng nheo lại đôi mắt nhỏ dim dim hưởng thụ.

Mặc dù vuốt ve Bối Bối, nhưng Địch Lỵ Á lại nghĩ đến Lâm Lôi (....^^)

Năm đó Lâm Lôi kiên nghị, lãnh khốc, mà hôm nay Lâm Lôi lại ôn hòa,ấm áp,ngay cả giơ tay nhấc chân đều như hòa cùng tự nhiên.

"Lâm Lôi đại sư, nghe nói ngươi sắp cùng Hắc Đức Sâm quyết chiến?" Long Nhĩ Tư nói.

"Đúng vậy." Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

Địch Lỵ Á lúc này ngẩng đầu nhìn hướng Lâm Lôi nói: "Lâm Lôi, ngươi chẳng lẻ có gì chắc thắng Hắc Đức Sâm ?"

"Không có." Lâm Lôi thành thật trả lời Địch Lỵ Á, Lâm Lôi tại Ân tư đặc ma pháp học viện có rất ít bằng hữu, ngoại trừ Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người , Địch Lỵ Á là quen thân nhất.

Thấy Địch Lỵ Á, Lâm Lôi không khỏi nhớ lại cuộc phân ly mười năm trước .

Một lần ......

Địch Lỵ Á đêm khuya tới gặp Lâm Lôi, nói là muốn rời thần thánh đồng minh , nói là cách biệt một chút,nhưng ai ngờ lại biến thành vẫn biệt.

Nụ hôn hôm ấy, đích thật đã làm Lâm Lôi ngây người.

Cho dù là bây giờ, khi Lâm Lôi thấy Địch Lỵ Á, cũng nhịn không được nghĩ đến đêm hôm đó.

"Không nắm chắc?" Địch Lỵ Á cong cong môi, dò hỏi: “Vậy…. Lâm Lôi….. có thể từ chối chiến đấu hay không? Cần gì phải cùng hắn so bì chứ?"

Long Nhĩ Tư đại sư lắc đầu nói: "Địch Lỵ Á,ngươi như thế nào lại ngốc vậy. Thánh vực cường giả đối chiến, nếu đã đáp ứng , như thế nào lại từ chối?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 30: Địch Lỵ Á Bảo Vệ Thần

Long Nhĩ Tư đại sư sao không biết nữ đệ tử của mình rất quan tâm Lâm Lôi chứ.

"Địch Lỵ Á, không có việc gì đâu, đừng lo!" Lâm Lôi cười nói, đối với sự quan tâm của Địch Lỵ Á từ đáy lòng Lâm Lôi nổi lên một niềm cảm động.

"Ừ!" Địch Lỵ Á gật đầu.

Dù như thế nhưng đáy lòng Địch Lỵ Á cũng không thể yên tâm, dù sao đối thủ cùng Lâm Lôi giao chiến chính là Thánh vực đệ nhất nhân Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm.

Long Nhĩ Tư nhìn Lâm Lôi rồi lại nhìn Địch Lỵ Á cười nói: "Các ngươi đều là lão đồng học đã lâu không gặp, thôi ta không quấy rầy các ngươi nữa, ta ra ngoài đi dạo một chút, các ngươi cứ từ từ trao đổi đi. Có lẽ mười năm không gặp các ngươi đều có rất nhiều chuyện muốn nói với nhau."

Địch Lỵ Á cảm kích nhìn sư phụ mình một cái.

Long Nhĩ Tư đại sư rõ ràng là tạo cơ hội để nàng cùng Lâm Lôi ở một chỗ.

Nói rồi Long Nhĩ Tư đại sư liền mang theo Đại địa chi hùng rời đi, trong đình viện chỉ còn lại có Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cùng với Bối Bối, Hắc Lỗ hai đầu ma thú.

Địch Lỵ Á cúi đầu thong thả vuốt ve Bối Bối trong lòng, nàng đợi Lâm Lôi lên tiếng.

Mắt thấy mỹ nữ ôm sủng vật, cảnh tượng này quả thật động lòng người, thế nhưng trong lòng Lâm Lôi lại phát khổ, nếu đối diện là Thánh vực cường giả có lẽ Lâm Lôi cũng không hãi sợ, nhưng với Địch Lỵ Á, từ đáy lòng hắn kỳ thật có chút phức tạp.

Nếu nói trong đám bạn cùng lứa tuổi, người bạn gái hắn quen thuộc nhất chính là Địch Lỵ Á .

Dù sao thưở thiếu niên đã ở cùng một chỗ.

Chỉ là Lâm Lôi không phải người đầu gỗ, ý tứ của Địch Lỵ Á hắn cũng hiểu nhưng cũng chính vì thế nên Lâm Lôi càng thêm xấu hổ.

"Mấy năm nay có khỏe không?" Lâm Lôi trầm mặc hồi lâu rồi mới nói ra được vài từ cứng nhắc như vậy.

Địch Lỵ Á ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi một cái sau đó cười một tiếng : "Lâm Lôi, ngươi đã là Thánh vực cường giả rồi, sao lại trở thành xa cách như vậy? Mấy năm nay ta vẫn khỏe, hơn nữa sau lưng ta lại có gia tộc, sư phụ, ai dám khi dễ ta?"

Địch Lỵ Á nói liên hồi cũng khiến Lâm Lôi nhẹ nhàng hơn một chút.

"Mấy năm nay… ngươi trải qua thế nào?" Địch Lỵ Á thấp giọng hỏi.

"Cũng không có gì." Lâm Lôi tựa hồ nhớ lại thời gian mười năm qua, mười năm trước, khi hắn biết được phụ thân hắn chết đi liền không để ý hết thảy quyết tâm dù chết cũng phải báo thù.

Trên đường báo thù, hắn tiến càng ngày càng xa, cuối cùng cũng giết được Khắc Lai Đức, nhưng cũng vì thế nên Quang minh giáo đình lục đại đặc cấp chấp sự truy sát khiến cho ngay cả Đức Lâm ông nội chí thân cũng vì hắn mà hồn phi phách tán ……

Ba năm ở Ma thú sơn mạch khổ tu, gần sáu năm ở Áo Bố Lai Ân đế quốc tiềm tu.

Cùng Thi Đặc Lặc chiến đấu, cùng lục đại Thiên sứ chiến đấu, cùng Mạch Khắc Khẳng Hi tỷ thí …… một loạt tràng cảnh ở trong đầu hắn rất nhanh xẹt qua, đồng thời Lâm Lôi cũng không hề giấu diếm điều gì với Địch Lỵ Á .

Đôi tay Địch Lỵ Á đang vuốt ve Bối Bối cũng ngừng lại, cẩn thận lắng nghe từng lời Lâm Lôi nói.

Giờ phút này tuy Lâm Lôi kể lại rất phong đạm vân thanh, nghe như rất nhẹ nhàng thế nhưng Địch Lỵ Á hoàn toàn có thể tưởng tượng, cuộc sống gần mười năm qua của Lâm Lôi không hề đơn giản như lời hắn kể.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á đột nhiên đưa tay ra cầm lấy tay hắn. Cầm chặt!

Lâm Lôi kinh dị ngẩng đầu nhìn Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á cũng nhìn thẳng vào hắn : "Lâm Lôi, đừng sống quá mệt mỏi nữa. Ngươi đã làm thật là tốt rồi."

Tay Địch Lỵ Á hơi lạnh. Thế nhưng Lâm Lôi lại cảm giác được từ bàn tay đó truyền đến từng trận ba động, là ba động của nhịp tim đập. Cảm thụ nhịp trống ngực của đối phương khiến Lâm Lôi chợt thấy ấm áp, khối băng cứng trong lòng cũng bị hòa tan một chút.

"Cám ơn." Lâm Lôi thấp giọng nói.

"Đừng nói cám ơn với ta." Địch Lỵ Á lắc đầu nói, ánh mắt nàng vẫn chăm chú nhìn Lâm Lôi.

Không khí giữa hai người chợt như tĩnh lặng. Không biết chuyện gì xảy ra, nhưng Lâm Lôi cảm thấy đầu óc hắn như rối loạn lên, trong chốc lát chợt hiện lên chuyện của Ngã Lệ Tư năm đó rồi một hồi, lại hiện lên cảnh nụ hôn đầu đời cùng Địch Lỵ Á. Trống ngực hắn cũng loạn lên - Lâm Lôi dĩ nhiên cũng có tình cảm như người thường .

" Bối Bối." Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, rồi lại nhìn về phía Địch Lỵ Á nói "Địch Lỵ Á, ngươi biết Bối Bối lợi hại thế nào không ?" Đứng trước loại cảm giác kỳ lạ đó Lâm Lôi vội chuyển sang nói chuyện khác.

Hắn không biết, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì hắn sẽ thế nào? Vì bản năng, Lâm Lôi quyết định chuyển chủ đề.

Địch Lỵ Á đáy lòng thầm than một hơi, nàng rất am hiểu khi đang nói chuyện với nhau chợt chuyển sang chuyện khác thì có ý nghĩa gì. Lúc đầu tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, nguyên nhân nàng bắt đầu nghiên cứu tâm lý cũng chính là vì để hiểu Lâm Lôi.

Địch Lỵ Á rất hiểu Lâm Lôi.

Nàng hiểu, sau chuyện của Ngã Lệ Tư, mặc dù Lâm Lôi như đã quên Ngã Lệ Tư nhưng những ảnh hưởng sau này tuyệt đối không phải nói quên là có thể quên được.

Mối tình đầu có ai không đau khổ ?

Đặc biệt đối với người có tính kiên nghị như Lâm Lôi, một khi chính thức yêu rồi có lẽ hắn còn mãnh liệt hơn so với người bình thường. Thất bại với mối tình đầu, có lẽ từ trong tiềm thức hắn đã có một bóng ma không dễ tan được.

Cho dù có nhiều nữ tử tiếp xúc cùng hắn nhưng bản năng Lâm Lôi lại luôn đề phòng. Địch Lỵ Á hiểu, ở đáy lòng Lâm Lôi đã ngưng kết thành một tầng băng cứng, muốn hòa tan nó, không thể vội vã mà chỉ có thể từng bước từng bước.

Địch Lỵ Á rất yêu Lâm Lôi,từ đáy lòng cũng rất thương cảm Lâm Lôi.

Lâm Lôi bị nhiều tội danh như vậy, lại thêm thân nhân đều đã rời xa, lúc này hai mươi bảy tuổi,để có thể đạt tới thánh vực đỉnh rốt cuộc phải đổi bằng bao nhiêu gian truân?

Địch Lỵ Á, nàng thật sự không muốn Lâm Lôi cứ tiếp tục cố gắng như vậy nữa. Vì Lâm Lôi, nàng đã có chuẩn bị, dù mất bao lâu nàng cũng không ngại. Chỉ cần có thể khiến Lâm Lôi thoải mái, vui sướng hơn là nàng đã thỏa mãn rồi.

"Địch Lỵ Á, nghĩ gì vậy ?" Lâm Lôi dĩ nhiên thấy Địch Lỵ Á chợt thất thần nên hỏi. Địch Lỵ Á chợt tỉnh táo lại, cười nói: "Nghĩ gì? À, nghĩ đến ngươi đó ." Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc, thấy vẻ mặt đó của Lâm Lôi, Địch Lỵ Á nở nụ cười: "Ta nói giỡn thôi mà."

Lâm Lôi cũng nở nụ cười.

"Ngươi vừa rồi nói Bối Bối làm sao?" Địch Lỵ Á cười nói.

"Bối Bối, nói với Địch Lỵ Á vài câu đi?" Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối.

"Nói chuyện ? " Địch Lỵ Á giật mình nhìn về phía Bối Bối, một tiểu ảnh thử không chút đáng lưu ý biết nói chuyện. Ma thú biết nói chuyện vậy chính là thánh vực ma thú sao?

Bối Bối trực tiếp nhảy lên trên thạch bàn sau đó đứng thẳng lên, lớn tiếng nói: "Địch Lỵ Á tiểu thư, nói cho người một bí mật này, lão Đại của ta lúc ở Ma thú sơn mạch thường xuyên nói chuyện với ta về ngươi đó. Còn nói ngươi lúc đầu đã cường hôn hắn đó ."

"Ba!" Lâm Lôi ngay lập tức chụp tới, nhưng vẫn chậm hơn Bối Bối một chút. Nó đã lăng không bay lên, đắc ý cười Lâm Lôi.

"Bối Bối, tiểu tử ngươi..." Lâm Lôi dở khóc dở cười.

Cho tới bây giờ hắn chưa bao giờ nói chuyện đó thế mà Bối Bối kể như thật.

" Bối Bối, ngoan, đến đây với ta." Địch Ly Á đưa tay ra nói, Bối Bối liền nhảy vào lòng Địch Ly Á rồi sau đó dựa vào nơi ấm áp đó. Bộ dáng rất hưởng thụ, còn cố ý nháy mắt với Lâm Lôi.

Cùng Địch Ly Á ở một chỗ, Bối Bối thường xuyên cố ý 'Đùa Giỡn' Lâm Lôi, khiến cho hoan thanh tiếu ngữ không ngừng, vì thế cũng khiến cho thời gian trôi qua rất nhanh, chẳng mấy mà trời đã tối sầm xuống.

Địch Ly Á nhìn một sắc trời chợt nhớ ra Kiều An bệ hạ đã chuẩn bị thịnh đại dạ yến để chiêu đãi nàng.

"Lâm Lôi. Không còn sớm nữa, ta phải đi đây, tối nay Kiều An bệ hạ chuẩn bị một yến tiệc, ta buộc phải tham gia." Địch Ly Á nói lời cáo từ.

Lâm Lôi khẽ gật đầu: "Vậy ta cũng không tiện giữ ngươi lại."

"Ngươi đêm nay có đến không ?" Địch Ly Á đột nhiên hỏi.

"Ta?" Lâm Lôi cười nói " Kiều An bệ hạ không mời ta hơn nữa ta đối với yến hội không thích lắm."

Kỳ thật, sao Kiều An bệ hạ có thể không mời Lâm Lôi được ? Chỉ là Ốc Đốn đã cự tuyệt thay rồi, hắn biết Lâm Lôi không thích tham gia tụ hội, cũng không thích giao tiếp với đám quý tộc.

"Gặp lại sau." Địch Ly Á thấp giọng nói.

"Gặp lại sau." Lâm Lôi cũng nhìn Địch Ly Á.

Địch Ly Á trù trì một hồi, rồi mới cất bước rời khỏi đình viện, đi tới bên ngoài còn quay đầu lại nhìn thoáng qua Lâm Lôi. Trong làn gió đêm khẽ thoảng Địch Ly Á quay đầu lại nhìn Lâm Lôi, bất giác mái tóc cùng bộ xiêm y có gió khẽ bay nhẹ.

Địch Ly Á quay đầu lại cười quả thật là bách mị giai sanh.

Nhìn giai nhân biến mất ở góc tường, Lâm Lôi vẫn đứng lặng một chỗ không biết đang suy nghĩ gì.

"Ca, đang nhìn gì vậy ?" Ốc Đốn vừa đi tới, cười nói "Vào ăn cơm đi."

"Đại ca của ngươi đang yêu đó!" Bối Bối thò đầu ra từ sau lưng Lâm Lôi nói.

Đêm tối phủ xuống, các nơi trong đế đô dần lên đèn, còn ở trong hoàng cung, một hồi thịnh đại yến hội đang diễn ra, những nhạc công của cung đình đang diễn những giai điệu tuyệt vời, nam nam nữ nữ đang biểu diễn những bước nhảy điêu luyện trong đại sảnh.

Bên cạnh Địch Ly Á chính là Cuồng lôi tật phong ưng. Hôm nay chủ vị thuộc về Địch Ly Á, dù sao dạ yến này là để hoan nghênh nàng.

Thế nhưng ngoài lúc đầu nói mấy câu cùng Kiều An bệ hạ, cùng thể hiện một ca khúc tuyệt vời rồi sau đó Địch Ly Á mượn cớ thân thể không khỏe, ngồi xuống một bên nghỉ ngơi.

Một vị quý tộc thanh niên đi tới trước mặt Địch Ly Á, trên mặt hiện ra nụ cười có lẽ tự nhận là với vẻ thân thiết nhất, hơi khom người nói: "Xin hỏi Địch Ly Á tiểu thư xinh đẹp, ta có thể vinh hạnh mời tiểu thư nhảy một bài không ?"

"Xin lỗi, thân thể ta không thoải mái." Địch Lỵ Á lắc đầu.

Thanh niên quý tộc chỉ có thể tiếc nuối thối lui, thân thể không thoải mái ? Lừa quỷ a, rất nhiều nữ hài tử không muốn tiếp người khác nhảy đều chỉ nói câu này. Mà Địch Lỵ Á chính là thất cấp ma pháp sư, sao thân thể lại dễ dàng không thoải mái cơ chứ?

Ở xa xa, đang có mấy quý tộc thanh niên nhìn Địch Lỵ Á.

"Đó là người thứ mấy rồi?" Tư Khoa Đặc cười hỏi với một thanh niên quý tộc bên cạnh.

"Thứ tám rồi." Tên quý tộc thanh niên cười a a nói.

"Cái gì, thứ tám?" Vừa từ sàn nhảy xuống Cơ Phất hầu tước vừa cười đi tới, lúc này hắn có vẻ rất xuân phong đắc ý.

Cơ Phất hầu tước chính là con trai của Ngọc Lâm thân vương. Thân vương chính là người thừa kế ngai vàng đầu tiên. Tương lai chính là cả người quản lý toàn bộ Đông nam hành tỉnh! Địa vị đó so với hoàng tử của một vị hoàng đế còn tôn quý hơn. Tự nhiên rất nhiều tiểu thư quý tộc đều muốn trở thành nữ nhân của Cơ Phất hầu tước.

Đáng tiếc, không ít tiểu thư đã nằm trên giường của Cơ Phất hầu tước nhưng cuối cùng vẫn không ai có được vị trí đó.

"Ta cùng điện hạ đang nói rằng Địch Lỵ Á tiểu thư hôm nay đã có liên tục tám người mời nàng nhảy, nhưng đáng tiếc đều thất bại. Xem ra những người khác đều cũng sẽ không dám đi mời nữa." tên quý tộc thanh niên cười nói.

Tư Khoa Đặc cười cười nhìn Cơ Phất hầu tước nói: "Như thế nào, Cơ Phất biểu ca, ngươi muốn thử xem sao?"

Cơ Phất hầu tước tự tin gật đầu: "Chỉ là một điệu nhảy thôi, xem ta nhé." Cơ Phất hầu tước mỉm cười đi tới chỗ Địch Lỵ Á, vẻ mặt đầy sáng lạn.

"Địch Lỵ Á tiểu thư." Cơ Phất hầu tước đi tới trước mặt Địch Lỵ Á "Ta có vinh hạnh, mời nàng nhảy một bài không ?"

"Xin lỗi, ta hơi mệt." Địch Lỵ Á đồng dạng địa trả lời.

Cơ Phất hầu tước tự ngồi xuống, đồng thời với kinh nghiệm phong phú hắn vẫn duy trì cùng Địch Lỵ Á một khoảng cách nhỏ, khoảng cách không xa, nhưng cũng sẽ không khiến đối phương cảm thấy có 'Uy Hiếp'.

"Thân thể không thoải mái, vậy nên hảo hảo nghỉ ngơi a." Cơ Phất hầu tước với kinh nghiệm lâu năm tự nhiên biết nên mở lời như thế nào. Ở gần nữ nhân, nếu có thể nói chuyện ít nhất cũng dễ thân cận hơn.

Về phần nói như thế nào thì……

"A, Địch Lỵ Á tiểu thư, trên vai nàng có ……" miệng nói, Cơ Phất hầu tước trực tiếp đưa tay định vuốt lên vai Địch Lỵ Á.

Hai từ 'Tro Bụi' còn chưa kịp nói ra -

"A!" Cơ Phất hầu tước phát ra một tiếng thét chói tai, tiếng thét vang vọng cả đại sảnh khiến tất cả mọi người đều nhìn qua, ngay cả Kiều An bệ hạ đang nói chuyện phiếm cùng tả tướng đều bị hấp dẫn.

"Chuyện gì xảy ra?" Kiều An bệ hạ lập tức đi tới.

"Tay của ta, tay của ta!" Cơ Phất hầu tước đã bật khóc, trên mu bàn tay hắn có một lỗ thủng khá lớn, một khối thịt to rớt ra, máu tươi không ngừng chảy, nhiễm hồng cả mặt đất.

Địch Ly Á vội vàng đứng lên nói: "Kiều An bệ hạ, xin lỗi, sư phụ ta đã sai Cuồng lôi tật phong ưng bảo vệ ta, nếu có ai muốn đụng chạm vào thân thể ta, hoặc uy hiếp thì Cuồng lôi tật phong ưng đều sẽ công kích. Ta quả thực còn không kịp phản ứng, Cuồng lôi tật phong ưng đã bay ra rồi."

Mọi người đều nhìn về phía Cuồng lôi tật phong ưng bên cạnh.

Ngoài mỏ Cuồng lôi tật phong ưng vẫn còn một miếng thịt còn nguyên cả máu. Chợt nó nuốt miếng thịt kia xuống đồng thời cặp mắt ưng màu vàng còn gắt gao nhìn chằm chằm Cơ Phất hầu tước.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 31: Vạn Chúng Chờ Mong

N

ếu có ai chạm vào thân thể ta, hoặc có uy hiếp thì Cuồng lôi tật phong ưng sẽ công kích” .

Lời nói rất đơn giản, thế nhưng toàn bộ quý tộc ở đây mỗi người đều đã thành tinh, nghe xong những lời này trong lòng đều hiểu ngầm. Đông đảo quý tộc đều nhìn về phía Cơ Phất hầu tước, Cơ Phất hầu tước giờ phút này vẫn ôm lấy vết thương trên tay, sắc mặt tái nhợt rất khó coi rất.

" Cơ Phất hầu tước dám chắc động thủ động cước với người ta, thật là ......"

Không ít quý tộc âm thầm suy đoán, trong lòng nghĩ thế nên tự nhiên ánh mắt cũng có chút ý khác, Cơ Phất hầu tước trong lúc nhất thời rất ngượng ngùng.

Kiều An bệ hạ cũng bất mãn liếc mắt nhìn cháu mình một cái. Hắn cũng biết trên lưng Địch Ly Á chính là cửu cấp ma thú 'Cuồng lôi tật phong ưng ' của Phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư đại sư, Cuồng lôi tật phong ưng nếu công kích Cơ Phất hầu tước, sợ rằng Địch Ly Á dù muốn ngăn cũng không kịp.

Chuyện này sợ rằng không tính là Địch Ly Á cố ý nhằm vào Cơ Phất hầu tước. Nhưng đúng là Địch Ly Á không phải nhằm vào Cơ Phất hầu tước, trước khi tham gia dạ yến đêm nay, Địch Ly Á đã nói qua cùng Cuồng lôi tật phong ưng, nếu có ai động thủ động cước với nàng thì hãy trừng phạt hắn một chút.

Chẳng tên thanh niên quý tộc nào có gan như vậy, thế nhưng Cơ Phất hầu tước lại dám nên tự nhiên là hắn lĩnh đủ.

" Người đâu, mau dẫn Cơ Phất đi xuống trị liệu một chút." Kiều An bệ hạ lớn tiếng gọi.

Cơ Phất hầu tước cũng không giải thích gì, chỉ có thể cúi đầu ôm tay rất nhanh rời khỏi đại sảnh.

Kiều An bệ hạ còn an ủi Địch Lỵ Á : "Địch Lỵ Á tiểu thư, thật sự xin lỗi, khiến ngươi gặp phải chuyện này là chúng ta không đúng, mong nàng đừng để ý."

" Không, không. Kiều An bệ hạ, đây là tiểu phong không đúng. Ta trở về nhất định sẽ nhờ sư phụ giáo huấn nó."

Địch Lỵ Á nói rồi còn cố ý trừng mắt nhìn đầu Cuồng lôi tật phong ưng ở bên cạnh.

Rồi nàng nhân tiện mở lời rút lui : "Kiều An bệ hạ, hôm nay thân thể ta không khỏe, ta xin trở về trước, mong ngài thứ lỗi."

" Cũng được, Địch Lỵ Á tiểu thư, trở về rồi nhất định nên nghỉ ngơi cho tốt."

Nhân vật chính của buổi tiệc hôm nay là 'Địch Lỵ Á' đã rời đi, nên đám quý tộc không khỏi đàm luận xôn xao. Đáng thương Cơ Phất hầu tước tự nhiên trở thành tiêu điểm của mọi người bàn luận.

……

Trải qua chuyện này, không ngờ, Cơ Phất hầu tước vẫn mặt dầy không hề sợ hãi vẫn tiếp tục làm hướng đạo cho Địch Lỵ Á, cả ngày đều đến phủ đệ của Địch Lỵ Á mà bát hoàng tử Tư Khoa Đặc cũng y xì như vậy.

Chỉ tiếc …… Địch Lỵ Á tiểu thư phi thường hiền lành là thế nhưng hai đầu ma thú lại rất đáng sợ. Một lần Địch Lỵ Á tiểu thư bị trượt chân sắp ngã, Tư Khoa Đặc hoàng tử hảo tâm đưa tay ôm lấy nàng. Thế nhưng nghênh đón hắn chính là cú mổ của Cuồng lôi tật phong ưng. Lần này so với Cơ Phất hầu tước còn nghiêm trọng hơn, tay trái của Tư Khoa Đặc hoàng tử trực tiếp bị xuyên thủng.

Trải qua chuyện này Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người đều rút ra một chút kinh nghiệm, bọn họ không động tay động chân nữa. Thế nhưng khi bọn hắn cho rằng chính mình rất quy củ thì vận đen của chúng lại tới.

Đầu Đại địa chi hùng khổng lồ tát liên tục hai tát, đánh bay cả Tư Khoa Đặc và Cơ Phất hầu tước.

Sức lực của Đại địa chi hùng đáng sợ thế nào ? Cho dù Đại địa chi hùng chỉ là tùy ý vỗ ra, nhưng Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người cũng là trọng thương hộc máu.

Bị hành hạ chết khiếp, cuối cùng nhờ Quang minh ma pháp sư trị liệu hồi phục lại.

Dựa theo Đại địa chi hùng 'Cáp Đốn' giải thích là: "Các ngươi hai người, ngày nào cũng lượn qua lượn lại trước mặt Cáp Đốn đại nhân ta. Thực là phiền, sau này ta gặp các ngươi một lần là đánh một lần !"

Lão Thiên a! Thánh vực ma thú 'Đại địa chi hùng' ai dám chọc ? Dù để cho Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' tới, muốn đánh bại Đại địa chi hùng cũng không phải là đơn giản. Dù sao Đại địa chi hùng, trong các thánh vực ma thú cũng tuyệt đối xếp bên trên.

Nếu không phải Long Nhĩ Tư đại sư có "Thứ nguyên chi nhận" thật sự quá mức đáng sợ thì sao có thể thu phục được Đại địa chi hùng này ? Qua lần này, Tư Khoa Đặc, Cơ Phất hầu tước hai người cũng không dám dây dưa cùng Địch Lỵ Á tiểu thư nữa.

Đế đô, đám người có dã tâm đối với Địch Lỵ Á tiểu thư nhìn gương của Cơ Phất hầu tước, Tư Khoa Đặc hoàng tử cũng không dám có chủ ý gì với nàng nữa.

Bị một đầu thánh vực ma thú một cái tát đánh chết, bọn họ ngay cả khóc cũng không khóc ra tiếng nữa.

****

Kiều An bệ hạ sau một lần nói chuyện cùng Địch Lỵ Á mới biết được nàng cũng cùng Lâm Lôi đại sư là đệ tử của Ân Tư Đặc ma pháp học viện, mà Địch Lỵ Á lúc này cũng không vội về Ngọc Lan đế quốc, còn chuẩn bị ở lại Áo Bố Lai Ân đế quốc để quan khán Lâm Lôi cùng Bàn thạch kiếm thánh quyết chiến.

Kiều An bệ hạ, tự nhiên rất thoải mái. Mặc dù ngoại quốc đặc sứ mà ở lại mấy tháng xem ra tương đối lâu nhưng Kiều An bệ hạ lại tỏ vẻ hoan nghênh, nói Địch Lỵ Á ở càng lâu càng tốt.

……

Thời gian trôi qua, đảo mắt đã sắp qua ba tháng, ngày mai chính là mùng bốn tháng tám, giờ phút này khắp mọi nơi đều có vô số người bàn luận về đại chiến Thánh vực ngày mai sắp cử hành.

Thậm chí người ở vài hương trấn ngoài đế đô, hoặc ở các địa phương khác cũng đến đây rất đông.

Bởi vì người quan khán trận đấu này nhiều lắm, đế đô cũng đông nghẹt người. Phụ thạch lộ, bá tước phủ, Hi Nhĩ Mạn, quản gia Hi Lý hai người đang cùng một chỗ uống rượu tán gẫu.

" Hi Lý đại thúc, người có nhận ra mấy ngày nay Lâm Lôi hắn khi ăn cơm hàng ngày đều cười, lại thường xuyên nói giỡn hơn trước nhiều hay không?"

Hi Nhĩ Mạn trên mặt đầy ý cười. Quản gia Hi Lý cũng cười hắc hắc: "Hi Nhĩ Mạn, nguyên nhân vì sao ta nghĩ ngươi cũng biết mà. Địch Lỵ Á tiểu thư ngày nào cũng đến thăm Lâm Lôi thiếu gia, vậy Lâm Lôi thiếu gia có mất hứng không ? Ta thấy Địch Lỵ Á tiểu thư cũng rất tốt. Hơn nữa ta cũng nhận ra Địch Lỵ Á tiểu thư đối với Lâm Lôi thiếu gia có ý lắm."

"Ừ, khi Địch Lỵ Á tiểu thư dùng bữa cùng chúng ta mà ánh mắt nhìn suốt về phía Lâm Lôi thiếu gia nên ngay cả ta cũng nhận ra."

Hi Nhĩ Mạn ngữ khí ra vẻ "Ta biết tỏng tòng tong rồi". Về chuyện này Hi Nhĩ Mạn, quản gia Hi Lý hai người đều rất hài lòng.

" Thế nhưng Lâm Lôi thiếu gia đối với chuyện này luôn tránh không nói đến. Ta cũng đề cập qua một lần với hắn nhưng..."

Hi Nhĩ Mạn lắc đầu bất đắc dĩ nói " Đừng nóng vội, hai người họ chỉ cần có ý thì chuyện sẽ thành thôi."

Quản gia Hi Lý ngược lại rất tự tin. Đúng lúc này, Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ từ sân luyện công ở hậu viện đi tới. Sáu tiểu tử ở cùng một chỗ,quả thật rất sảng khoái.

" Hi Lý ông nội, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc." Ốc Đốn lên tiếng chào từ xa. "Di ? Ca ca cùng Địch Lỵ Á tiểu thư vẫn chưa tới sao?"

Mấy ngày nay Địch Lỵ Á ngày nào cũng đến lúc giữa trưa đều cùng ăn cơm với gia đình Lâm Lôi .

" Có lẽ một lúc nữa thôi, đừng nóng vội."

Hi Nhĩ Mạn vừa nói xong từ " vội " thì đúng dịp Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á đang sóng vai đi tới, Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ' cũng theo sau, Bối Bối thì đứng ở trên lưng Hắc Lỗ.

Cả Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đều mặc trang phục màu xanh lại cùng ngồi một chỗ quả giống như một đôi tình lữ thế gian.

" Ca, ăn cơm thôi, ngày nào cũng nói chuyện còn sợ thời gian không đủ sao?"

Ốc Đốn cất tiếng chế nhạo khiến cả Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đều nhìn về phía hắn,hắn cũng chỉ biết lắc đầu cười.

……

Ngọc Lan lịch năm 10009 buổi chiều ngày mùng bốn, hôm nay khí trời thật là đẹp, bầu trời trong xanh chỉ có vài gợn mây phía chân trời phiêu lãng, gió cũng không thổi mạnh, chỉ một vài làn nhu phong thổi tới tựu như đôi tay nhỏ bé của người tình khẽ lướt trên mặt bạn, khung cảnh thật khiến người ta cảm thấy thoải mái.

Thành tây Đồ Tiêu Sơn ! Nơi đây là một tòa núi nhỏ chỉ gần ngàn thước cao, phương viên vài dặm mà thôi. Hôm nay chung quanh ngọn núi đều đã bị chia làm mấy khu vực, đồng thời còn có gần mười vạn thành vệ quân duy trì trật tự.

Hôm nay rất đông người đến quan chiến, so với trận đấu của Áo Lợi Duy Á cùng Hắc Đức Sâm có lẽ còn hơn nhiều. Mặc dù người đông thế nhưng lại rất chỉnh tề.

Mỗi phương núi đều có thành vệ quân bảo vệ. Trên Đồ Tiêu sơn không có một bóng người, có chăng là trên tầng không của Đồ Tiêu Sơn.

Lâm Lôi đang lăng không mà đứng ! Cho dù là quý tộc của đế quốc đều nhất nhất cách chân núi vài trăm thước.

Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ đám người tự nhiên ở phía trước tương đối gần Kiều An bệ hạ cùng hoàng tộc. Còn Địch Lỵ Á, Long Nhĩ Tư đại sư đều cũng đứng cùng mấy người Ốc Đốn.

Cả đám Ốc Đốn đều ngẩng đầu, lo lắng nhìn về phía Lâm Lôi .

" Ca của ta nhất định sẽ thắng." Ốc Đốn trong lòng thầm nhủ.

Long Nhĩ Tư đại sư cũng vỗ nhẹ bả vai Địch Lỵ Á. Khi nàng quay đầu lại nhìn sư phụ, đôi mắt đã hồng lên. Áp lực trong lòng Địch Lỵ Á lúc này rất lớn.

" Không sao đâu, Lâm Lôi sẽ không có việc gì đâu." Long Nhĩ Tư đại sư an ủi nói.

" Nhất định hắn sẽ không sao." Địch Lỵ Á cũng nói khẽ với chính mình.

" Mẹ kiếp,sao tên Hắc Đức Sâm kia còn chưa tới nhỉ?"

Thanh âm tức giận của Cái Tỳ vang lên, hắn chẳng hề để ý đến đó là Bàn thạch kiếm thánh hay ai khác, muốn chửi là chửi ngay. Lúc này dù là Ốc Đốn, quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn, Địch Lỵ Á, Ba Khắc năm huynh đệ, Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp tỷ muội …… những người này đều cũng yên lặng hy vọng Lâm Lôi có thể thắng.

" Lâm Lôi muốn thắng cũng rất khó."

Một thân ảnh mặc trường bào màu xám xuất hiện ở bên cạnh nhận xét .

" Áo Lợi Duy Á ?" Đám Ốc Đốn, Cái Tỳ đều giật mình nhìn người vừa xuất hiện.

Áo Lợi Duy Á đã thật sự sống lại !

Khuôn mặt Áo Lợi Duy Á tái nhợt, thế nhưng khí tức của hắn càng thêm thu liễm, cạnh hắn là Bố Lỗ Mặc.

Áo Lợi Duy Á nhìn đám Ốc Đốn rồi đạm mạc nói : " Phòng ngự của Hắc Đức Sâm là đáng sợ nhất hơn nữa lực công kích của hắn cũng rất mạnh. Các ngươi có lẽ còn nhớ lần trước ta chỉ là chạm kiếm cùng hắn một lần mà cánh tay liền gãy ngay. Thực lực của hắn quả là hơn xa ta. Ngoài ra, tinh thần lực của hắn cũng rất mạnh, tốc độ lại nhanh ...... cơ hồ không có khuyết điểm gì. Muốn thắng hắn rất khó."

"Áo Lợi Duy Á,ngươi có thể so sánh với đại nhân nhà ta sao?" Cái Tỳ phẫn nộ nói.

Áo Lợi Duy Á cười nhạt, không nói thêm nữa mà chỉ theo đệ đệ hắn đi tới một chỗ khác rồi im lặng chuẩn bị quan sát cuộc chiến.

" Hắc Đức Sâm đại nhân đến !"

Một tiếng kinh hô không biết từ nơi nào trong đám người vang lên. Tất cả mọi người chợt thấy từ phía chân trời phương đông có một thân ảnh đang bay tới cực nhanh, chỉ trong chốc lát, Hắc Đức Sâm đã bay tới Đồ Tiêu Sơn, đối diện cùng Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm cách mặt đất cũng chỉ khoảng nghìn thước. Hơn nữa thị lực của mọi người đều rất tốt, vào ban ngày bóng người ở cách xa nghìn thước vẫn có thể thấy rõ. Hai tay Địch Lỵ Á không biết đã nắm chặt lại từ lúc nào, lòng bàn tay đầy mồ hôi lạnh. ......

Cả Đồ Tiêu Sơn với mấy trăm vạn người không có một tia tạp âm, tất cả mọi người đều cảm thấy một áp lực trước đó chưa từng có.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung hết vào hai thân ảnh ở trên không.

" Lâm Lôi,ngươi tới thật sớm ." Hắc Đức Sâm cất tiếng đầu tiên.

Lâm Lôi cũng chỉ đạm mạc nhìn hắn, chung quanh gió nhẹ khẽ thổi, hắn bây giờ vẫn giữ trạng thái hình người cơ bản, sở dĩ có thể phi hành là do thi triển phong hệ ma pháp " Phong ảnh thuật " cấp chín.

Phi hành thuật là thất cấp ma pháp, mà tiến giai là bát cấp ma pháp " Phong chi tường dực ", còn cửu cấp ma pháp " Phong ảnh thuật ", là do "Phong chi tường dực" cùng với "Cực tốc" hai đại phụ trợ ma pháp hợp thành, thi triển ma pháp này chẳng những có thể phi hành mà tốc độ cũng cực kỳ kinh người.

Lâm Lôi tùy ý cởi áo khoác ra thu vào không gian giới chỉ, sau đó lạnh lùng nhìn Hắc Đức Sâm nói : "Hắc Đức Sâm, không cần nhiều lời, chuẩn bị đi."

Nói xong, trên người Lâm Lôi liền hiện lên lân giáp màu đen, lớp tiêm thứ dữ tợn cũng từ lưng, trán, cùng khớp xương xuất hiện, một chiếc long vĩ như cương thiết trường tiên súy động không ngừng, đồng tử màu vàng lợt lạnh lùng nhìn chằm chằm Hắc Đức Sâm.

" Nga,thật dứt khoát. Đến đây đi ...... xem ngươi có tư cách bức ta phải rút kiếm hay không ?"

Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' tự tin nhìn Lâm Lôi vừa trả lời đầy khiêu khích.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 32: Thảm Thiết

Lâm Lôi, Hắc Đức Sâm hai người lăng không đối diện, khoảng cách chừng vài trăm thước, cả hai đều vận dụng đấu khí, phi thường mạnh mẽ.

Rất nhiều người đang xem cuộc chiến ở dưới đều nghe được rõ ràng.

" Quá càn rỡ !" Ốc Đốn nhướng mày.

" Mẹ hắn, đến khi đại nhân đánh cho hắn kéo cờ mà chạy có lẽ mới biết trời cao bao nhiêu ." Cái Tỳ bất bình chửi.

Phía dưới đông đảo người xem mặc dù phần lớn cho rằng Hắc Đức Sâm càn rỡ, thế nhưng mọi người đều hiểu …… thực lực của Hắc Đức Sâm quả có tư cách để càn rỡ.

Dù sao hắn cũng xưng là "Bàn thạch kiếm thánh ".

Là người có lực phòng ngự biến thái vô cùng !Trên cao không, Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' nói xong quanh thân thể liền xuất hiện dày đặc khí lãng màu vàng của thổ nguyên tố, khí lãng quay cuồng càng tạo cho người ta cảm giác trầm trọng , áp bức.

" Bức ngươi rút kiếm ?" Lâm Lôi khóe miệng khẽ nhếch lên.

" Oanh !" Nồng đậm Hắc lam đấu khí tràn ngập ra từ ngoài thân Lâm Lôi, giống như một đám mây mù quay chung quanh Lâm Lôi, so với Hắc Đức Sâm thì hộ thể khí lãng của hắn chẳng hề kém.

Hộ thể khí lãng còn tựa hồ ẩn chứa ba động.

" A ?" Hắc Đức Sâm thấy "Mạch động phòng ngự " của Lâm Lôi thì hai mắt cũng sáng ngời lên, lập tức cẩn thận quan sát Lâm Lôi .

"Lâm Lôi, không ngờ, ngươi cũng biết giấu diếm chút kỹ xảo giống như Áo Lợi Duy Á vậy, ta thừa nhận ... ngươi đủ tư cách để ta rút kiếm rồi."

Hắc Đức Sâm là ai ? "Mạch động phòng ngự" của Lâm Lôi khác hơn so với cách phòng ngự của hắn, nhưng hắn biết uy lực tuyệt đối sẽ không kém hơn so với phương pháp phòng ngự của hắn. Chỉ bằng vào phòng ngự này của Lâm Lôi thì Hắc Đức Sâm đã phải rút kiếm rồi !

" Thương !" Hắc Đức Sâm rút thanh trọng kiếm sau lưng ra đồng thời trịnh trọng nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng đảo tay, Hắc ngọc trọng kiếm mặt ngoài phản xạ quang mang màu xanh cũng xuất hiện nơi tay, cả hai bắt đầu súc thế, chuẩn bị một kích sắc bén tấn công địch thủ.

" Rút kiếm rồi, Hắc Đức Sâm đại nhân rút kiếm rồi."

Mấy trăm vạn người phía dưới đều cảm thấy tim đập nhanh hơn, Áo Lợi Duy Á cũng nhướng mày nói: " Phòng ngự của Lâm Lôi hình như ... có điểm đặc thù. Không ngờ hắn còn giấu chiêu này."

Địch Lỵ Á đã khẩn trương đến nỗi trán đầy mồ hôi vẫn không biết. ... Trên cao một thân thể chung quanh bao phủ khí lãng màu vàng, một thân thể bao phủ bởi khí lãng hắc lam.

Bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm' như Đại địa Chiến thần còn Lâm Lôi lại giống như ác ma đến từ dị vị diện, cả hai đều khiến cho lòng người trầm xuống.

" Cẩn thận !"

Lâm Lôi quát lạnh một tiếng " Oanh !" Vốn bầu trời chỉ có chút gió nhẹ, đột nhiên xuất hiện một trận cuồng phong điên cuồng tịch quyển thiên địa, thân ảnh Lâm Lôi mơ hồ dung nhập vào trận cuồng phong.

" Ca sát " một tiếng, một gốc cây đại thụ bị chấn gãy, vô số đại thụ đều bị thổi đến nghiêng ngả, lá cây bay loạn đầy trời, vô số lá rụng, đá vụn từ Đồ Tiêu sơn rơi xuống. Phía dưới mấy trăm vạn người đều nheo mắt lại, tất cả đều muốn nhìn kỹ trận chiến.

" Lĩnh ngộ đối với Phong nguyên tố pháp tắc không ngờ đã cao đến thế ." Phong hệ thánh ma đạo Long Nhĩ Tư đại sư hai mắt sáng ngời, thấp giọng tán thưởng.

Tất cả mọi người còn lại hầu như đều yên lặng quan sát cuộc chiến.

……

Cầm trong tay thanh trọng kiếm Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm ngạo nghễ đứng giữa không trung. Cho dù cuồng phong thét gào hắn vẫn vững như Thái Sơn.

Thân ảnh Lâm Lôi mơ hồ xuất hiện trong trận cuồng phong.

" HỐNG ~~" đột nhiên một tiếng thú hống quỷ dị vang lên, một bóng đen mơ hồ bay tới nhằm phía Hắc Đức Sâm.

Sắc mặt Hắc Đức Sâm liền biến đổi, tốc độ của Lâm Lôi quá nhanh, chính bởi vì nhanh đến cực hạn, mới khiến cho cuồng phong rống giận.

Hắc Đức Sâm đối nhãn cùng đôi mắt vàng lợt của Lâm Lôi.

" Hừ !" Hắc Đức Sâm chút nào không úy kỵ.

" Hát !"

" Hát !"

Hai tiếng hét phẫn nộ cơ hồ đồng thời vang lên. Hắc ngọc trọng kiếm mang theo vô tận sức mạnh của đại địa bổ về phía Hắc Đức Sâm. Còn trọng kiếm của Hắc Đức Sâm cũng tựa như một tòa đại sơn đón lấy Lâm Lôi.

Hai thanh kiếm chạm nhau !

" Bồng !"

Như hai tòa núi lớn va vào nhau, lực chấn hình thành dòng khí lưu mà mắt thường có thể thấy được, khí lưu giống như một thanh lợi đao chém nát đại thụ trên khắp Đồ Tiêu Sơn, vô số cự thạch bị chấn nát, loạn thạch, bụi gỗ từ trên cao bay khắp bốn phương tám hướng.

" Bệ hạ, cẩn thận !" một viên cự thạch bay về phía Kiều An, lập tức có chiến sĩ bay lên, một cước đã đem cự thạch ngàn cân kia đá bay đi.

Đám hộ vệ bảo vệ cho các quý tộc đều rất cường hãn, ngay cả trong số người quan chiến cũng có rất nhiều chiến sĩ lợi hại, còn có cả ma pháp sư." Mọi người cẩn thận một chút."

Toàn bộ đám đông đều rung động. Sức mạnh quả là đáng sợ!

" Lâm Lôi !" Địch Lỵ Á chứng kiến Lâm Lôi biến thân đồng thời có sức mạnh như vậy trong lòng cũng vì người mình yêu mà cảm thấy tự hào.

……

Lâm Lôi, Hắc Đức Sâm hai người không hẹn mà cùng lui về phía sau gần trăm thước.

" Sức mạnh thật kinh người." Lâm Lôi trong lòng thầm rung động, lần trước đấu cùng Áo Lợi Duy Á hắn chỉ sử dụng Tử huyết nhuyễn kiếm, cũng không thể hiện sức mạnh kinh người nhất. Dù sao Long huyết chiến sĩ nổi danh vì sức mạnh phi thường ! Sử dụng Hắc ngọc trọng kiếm, càng phát huy hết mức sức mạnh hủy thiên diệt địa kinh người đó.

" Long huyết chiến sĩ, không hổ là chung cực chiến sĩ." Tiếng cười của Hắc Đức Sâm vang lên " Bất quá, ta vừa rồi chỉ dùng sức mạnh thuần túy chứ không ẩn chứa pháp tắc ở trong. Lần công kích sau ngươi phải cẩn thận đó."

Như "Đại địa liệt " mà Hắc Đức Sâm thi triển lần trước chính là ẩn chứa lĩnh ngộ đối với Đại địa pháp tắc. Uy lực gia tăng rất nhiều.

" Chiêu sau, ta cũng sẽ sử dụng Đại địa áo nghĩa, ngươi cũng cẩn thận đó." Lâm Lôi không rời mắt khỏi Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm.

Trận chiến này, tuyệt đối không thể lưu thủ. Ngươi lưu thủ mà đối phương không lưu thủ thì e rằng sẽ mất mạng .

" Đại nhân sắp dùng Đại địa áo nghĩa rồi."

Ba Khắc năm huynh đệ, Ốc Đốn đám người đều khẩn trương đứng dậy, còn Bối Bối cùng Hắc Lỗ đều đưa mắt nhìn nhau, Hắc Lỗ hôm nay trở nên nhỏ đến không ngờ.

" Sưu !"

Lúc mọi người ngửa mặt lên trời quan sát thì Hắc Lỗ, Bối Bối đều nhanh như chớp chui tới Đồ Tiêu sơn. Hai đại ma thú đều cực nhanh chạy lên phía đỉnh núi, chỉ chốc lát, cả hai đã ẩn thân trong một bụi rậm trên đỉnh Đồ Tiêu Sơn .

" Chúng ta ở đây quan sát, nếu lão Đại thắng thì tốt còn nếu thua mà tên Hắc Đức Sâm lại muốn hạ trọng thủ, thì chúng ta sẽ xông lên."

Bối Bối âm hiểm nhìn về phía Hắc Đức Sâm, Hắc Lỗ cũng gật đầu. Lần trước Áo Lợi Duy Á thiếu chút nữa đã mất mạng, Hắc Lỗ cùng Bối Bối hoàn toàn không muốn thấy lại cảnh đó.

……

Lâm Lôi cầm chắc Hắc ngọc trọng kiếm, toàn bộ đấu khí trong cơ thể đều vận chuyển cực nhanh. Khí thế không ngừng tăng mạnh, phía Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm cũng đang súc thế chờ đợi.

Hai đại cao thủ, đã quyết định sử dụng tuyệt chiêu.

" Oanh !"

" Oanh !"

Thanh âm đáng sợ của khí bạo đồng thời vang lên, hai đạo tàn ảnh cùng hoa phá hư không, chỉ nháy mắt, hai đại cao thủ đã như hai khỏa vẫn thạch va chạm, đồng thời

" Đại địa áo nghĩa chi, Bách trọng lãng !"

Ánh mắt từ đồng tử màu vàng lợt của Lâm Lôi càng thêm lạnh lùng, Hắc ngọc trọng kiếm giống như không chuyển động thế nhưng tốc độ thật ra nhanh đến quỷ dị, phảng phất xuyên thấu qua cả thời không.

" Đại Địa –chấn !" vẻ mặt Hắc Đức Sâm cũng ngưng trọng. Thanh trọng kiếm trong tay càng thu liễm quang mang, không gian chung quanh cũng tự nhiên ngưng kết lại.

" Bồng !" Thổ hoàng trọng kiếm cùng Hắc ngọc trọng kiếm chạm vào nhau, lúc này chợt phi thường quỷ dị, Lâm Lôi cả người giống như một thiên thạch từ trên cao nện xuống, cực nhanh rơi xuống, đại khái còn cách mặt đất khoảng vài trăm thước mới xoay người, lăng không đứng thẳng lại.

Lâm Lôi cảm thấy trong cơ thể máu tươi không ngừng sôi trào .

"Thật mạnh!" Lâm Lôi hoảng sợ nhìn Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm vẫn trên cao.

Uy lực của " Mạch động phòng ngự " rất cao, so với đấu khí của thánh vực bình thường còn hơn mấy chục lần. Lực phòng ngự đáng sợ như thế nên dù là thánh vực đỉnh cường giả công kích đều không uy hiếp đến phòng ngự của hắn.

Phòng ngự của Lâm Lôi không kém Hắc Đức Sâm. Nhưng dù như thế, "Đại địa chấn " của Hắc Đức Sâm như một tòa núi to lại dồn toàn bộ trọng lượng vào một kiếm bổ trên người Lâm Lôi nên đã phá hủy " Mạch động phòng ngự ".

Tiêu hao hơn phân nửa uy lực, không còn đến non nửa lực công kích nên Lâm Lôi dựa vào phòng ngự của Long lân mới miễn cưỡng chống cự được.

" Công kích của Bàn thạch kiếm thánh cũng có một chút giống với Đại địa áo nghĩa của ta."

Lâm Lôi cảm giác "Đại địa chấn " của Hắc Đức Sâm cũng có một trận chấn động ba truyền lại, chỉ là chấn động ba đó chỉ có một trọng.

Một trọng chấn động ba truyền vào trong cơ thể Lâm Lôi chỉ khiến huyết dịch trong cơ thể hắn sôi trào mà thôi.

" Đối với Đại địa mạch động lĩnh ngộ vẫn còn rất thấp."

Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm ở phương diện Đại địa pháp tắc lĩnh ngộ không phải là "Đại địa mạch động" , mà là một loại khác.

" Có lẽ Hắc Đức Sâm cũng không dễ chịu mấy." Lâm Lôi nhìn lên phía Hắc Đức Sâm.

" Ân !" Đứng ở trời cao nhưng thân thể Hắc Đức Sâm cũng đang run lên, một tia máu tươi chảy ra từ khóe miệng hắn, hắn kinh hãi nhìn xuống Lâm Lôi phía dưới.

Hắc ngọc trọng kiếm vừa rồi cùng Thổ hoàng trọng kiếm va chạm, cơ hồ không có chấn lực mà là một loại ba động quỷ dị truyền lại, Hắc Đức Sâm cảm thấy như có một chiếc chuy hung hăng nện xuống trái tim, phế bộ cùng toàn bộ nội tạng hắn. Trong chớp mắt, liên tục một trăm lần chấn động.

" May mà ta đã lĩnh ngộ đến một trình độ nhất định đối với "Hậu trọng" của Đại địa pháp tắc nên linh hồn, nội tạng đều có phụ trợ. Nếu không ... chỉ với nhất kích này mạng ta cũng đã mất ." Phòng ngự của Hắc Đức Sâm rất đáng sợ. Không chỉ phòng ngự bên ngoài thân mà ngay cả linh hồn, nội tạng đều cũng được bảo vệ. Dù sao Đại địa là nguồn gốc của vạn vật, Hắc Đức Sâm đi theo đường này chính là phương pháp có phòng ngự rất cao đồng thời lực công kích cũng vô cùng mạnh mẽ.

Nếu Lâm Lôi chỉ có năm mươi trọng chấn động ba công kích, có thể sẽ không gây thương tổn cho Hắc Đức Sâm. Thế nhưng với Bách trọng chấn động ba, dù phòng ngự của Hắc Đức Sâm có chắc chắn hơn cũng sẽ bị thương.

Một người ở trên không của Đồ Tiêu Sơn, một người ở khoảng không của sườn núi, hai người đều nhìn chằm chằm, đều cảm thấy đối phương đáng sợ.

" Công kích quả là đáng sợ." Hắc Đức Sâm đáy lòng kinh hãi. Đây là lần đầu tiên hắn biết thế nào là công kích quỷ dị .

" Phòng ngự thật kinh người, sức mạnh cũng thật kinh khủng." Lâm Lôi thấy đối phương ngạnh tiếp một kích "Bách trọng lãng " mà không chết từ đáy lòng hắn cũng không khỏi rung động.

……

Phía dưới một mảnh yên tĩnh, tất cả không ai biết hai đại cường giả đối chiến tới cùng sẽ có kết quả gì.

" Ha ha …… tốt lắm, Lâm Lôi, ngươi là Thánh vực chiến sĩ đầu tiên khiến ta trọng thương." Hắc Đức Sâm cất cao giọng nói, thanh âm vô cùng trịnh trọng " Tiếp sau, ta sẽ không thể lưu thủ nữa, chuẩn bị tiếp " Đại địa liệt " của ta đi, có chết cũng đừng trách ta !"

Sắc mặt Áo Lợi Duy Á liền thay đổi, lần trước hắn chính là bị thua dưới " Đại địa liệt " này. Đại địa liệt, so với "Đại địa chấn " còn đáng sợ hơn.

" Ai chết còn không nhất định!" Lâm Lôi đạm mạc nói, thanh âm đồng dạng vang vọng khắp thiên địa.

Lâm Lôi trên thực tế Đại địa áo nghĩa đã luyện đến chấn động ba cực hạn đạt tới 132 trọng. Vừa rồi Lâm Lôi chỉ là sử dụng một trăm trọng, chưa phải cực hạn.

" Oanh !"

" Oanh !"

Hai tiếng nổ lớn lại vang lên, hai tuyệt thế cường giả một từ trên cao đáp xuống, một từ phía dưới cực nhanh bay lên, một lần nữa va chạm vào nhau ở gần đỉnh Đồ Tiêu sơn.

Đại địa liệt !

Đại địa áo nghĩa 132 trọng !

Hai hinh thái công kích cực mạnh !

" Bồng !"

Lâm Lôi cả người bị chấn bay nhập hẳn vào trong vách Đồ Tiêu sơn tạo thành một hố sâu đáng sợ .

" Ca sát !" " ca sát !" Nhất thời cả núi đá đều rung lên, chỉ nghe tiếng nổ "Oanh long long ", vô số cự thạch lăn xuống, đại thụ bị chấn nát, cự thạch lăn xuống liền có võ sĩ hộ vệ lập tức ngăn cản.

" Oanh !"

Lâm Lôi trực tiếp từ trong hố sâu lao ra, trên người hắn tràn đầy máu tươi, ngay cả Long lân cũng có chỗ bị vỡ vụn. Uy lực của Đại địa liệt lớn hơn Đại địa chấn mấy lần, Lâm Lôi ngạnh kháng một kích này, cho dù qua Mạch động phòng ngự, cùng Long lân chiến giáp ma vẫn bị trọng thương đến hộc máu.

" Phốc !"

Hắc Đức Sâm chợt phun ra một ngụm máu tươi, mặt hắn trong nháy mắt đã trắng bệch. Hai đại thánh vực cường giả, trên người đều nhiễm hồng vết máu. Trận này đều khiến cả hai đều thảm thiết vô cùng !

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 33: Rung Động

Mấy trăm vạn người phía dưới đều nhìn đến ngây người , Hắc Đức Sâm phun ra máu tươi , long lân của Lâm Lôi vỡ vụn, khóe miệng cũng có vết máu , tất cả đều nhận ra trận đấu này thảm thiết cỡ nào.

" Sao có thể ?"

" Lâm Lôi đại sư cùng Hắc Đức Sâm đại nhân ……"

……

Vô số người xem hoàn toàn rung động, hai đại tuyệt thế người mạnh cũng chiến đấu đến nước này , ...khiến bọn họ giật mình chính là …… được xưng thánh vực đệ nhất người mạnh 'Hắc Đức Sâm' cũng hộc máu, tuyệt đối bị thương nặng .

Theo bọn họ đánh giá , Lâm Lôi mới chỉ hai mươi bảy tuổi. Mặc dù là thiên tài thế nhưng lúc trước không phải hắn mới chỉ cùng Áo Lợi Duy Á không hơn kém bao nhiêu sao? Áo Lợi Duy Á còn bị Hắc Đức Sâm đánh bại, vậy Lâm Lôi phỏng chừng cũng đồng dạng kết quả.

Thế nhưng bây giờ xem ra , hoàn toàn khác xa với suy đoán.

" Lâm Lôi, hắn ……" Áo Lợi Duy Á cau mày, trầm mặc suy nghĩ.

Kỳ thật , nếu Lâm Lôi không phải lĩnh ngộ "Mạch động phòng ngự", sợ rằng "Đại địa liệt" đã khiến hắn bị thương nặng , có lẽ "Đại địa liệt" còn có thể giết chết Lâm Lôi.

Chỉ là Lâm Lôi có "Mạch động phòng ngự ". Phòng ngự lực đề cao rất nhiều. Cho dù là tuyệt chiêu của Hắc Đức Sâm, nhiều nhất cũng chỉ khiến Lâm Lôi trọng thương.

" Lâm Lôi!" Địch Lỵ Á đã bật khóc, thấy trên thân Lâm Lôi có đầy vết thương, tim nàng cũng nhói lên không ngừng.

" Ca."

" Đại nhân ."

Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ , quản gia Hi Lý, Hi Nhĩ Mạn, Chiêm Ni ba nữ hài tử … một đám người đều khẩn trương nhìn Lâm Lôi .

Chiến đấu tới mức này, thật sự là quá thảm thiết.

……

" Công kích hảo quỷ dị công kích. Căn bản là không có biện pháp phòng ngự."

Hắc Đức Sâm nhìn Lâm Lôi như một ác ma đang ở xa xa, trong lòng cực nhanh suy diễn. Đại địa áo nghĩa - 132 lần chấn động! Cho dù nội tạng có đặc thù phòng ngự nhưng Hắc Đức Sâm cũng bị thương nặng, hắn biết, có lẽ còn có thể tiếp thêm một lần cực hạn công kích thế nhưng lần thứ ba tuyệt đối hắn sẽ mất mạng.

" Phòng ngự của Lâm Lôi sao lại mạnh như vậy a, Đại địa liệt của ta cũng không thể giết được hắn !"

Hắc Đức Sâm cũng không thể tin được hắn lại gặp phải đối thủ mạnh đến vậy, chưa ai dám ngạnh kháng một kích tuyệt chiêu Đại địa liệt này, mà giờ nếu tuyệt chiêu còn không thể thắng được đối phương vậy dùng cách gì mới có thể thắng?

" Không thể lại ngạnh kháng nữa, dùng thân pháp , né khỏi công kích của hắn sau đó tập kích."

Hắc Đức Sâm thầm tính, hắn cũng tin rằng Lâm Lôi chắc chắn cũng không tốt hơn hắn bao nhiêu. Có thể đỡ được Đại địa liệt mà còn có thể chiến đấu tiếp đã rất biến thái rồi.

Hắn tin rằng… chỉ cần trúng thêm một lần Đại địa liệt Lâm Lôi tuyệt đối không thể gượng lại nữa. Hắc Đức Sâm tính thế còn Lâm Lôi kỳ thật cũng có suy nghĩ đồng dạng. Theo thân thể chắc chắn không thể tái ngạnh kháng nữa.

" Xuy xuy!"

Khí lãng ngoài thân Hắc Đức Sâm dần thu liễm lại, cuối cùng tựa như một lớp khải giáp mà vàng ôm chặt lấy thân thể hắn. Lâm Lôi cũng đem "Mạch động phòng ngự" thu hẹp lại bên ngoài thân. Bởi vì nếu phòng ngự triển khai quá rộng thì lúc phi hành tốc độ sẽ bị ảnh hưởng .

Không nghi ngờ gì nữa, cả hai đều quyết định sử dụng tốc độ. Phía dưới vô số người đang xem cuộc chiến đều ngẩng đầu lặng yên quan sát.

Vốn người nào cho rằng người chiến thắng tất nhiên sẽ là Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm giờ cũng không dám nói như vậy nữa.

" HÔ !"

" HÔ !"

Cuồng phong bạo khởi, cơn gói lốc cuồng bạo lại tịch quyển thiên địa .

Thân hình của Lâm Lôi lại bay lên đầy quỷ dị. Tốc độ hoàn toàn đạt tới cực hạn, mượn sức gió, thân pháp của Lâm Lôi quỷ dị biến ảo không ngừng.

Hắc Đức Sâm cầm chắc thanh trọng kiếm, dưới chân cũng bắt đầu di động, mỗi bước của hắn đều phảng phất dời khỏi không gian, một bước là mấy chục thước khoảng cách. Thân pháp này cũng quỷ dị không kém !

" Xuy - "

Thanh trọng kiếm màu vàng của Hắc Đức Sâm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Lâm Lôi, trực tiếp bổ vào thân hắn, thế nhưng lại phảng phất vừa bổ vào trong hư không, thanh kiếm xuyên qua cả thân thể 'Lâm Lôi' đồng thời thân thể đó trực tiếp hóa thành hư ảo, hoàn toàn biến mất không thể nhìn thấy, vừa rồi chỉ là tàn ảnh .

" Phốc xích!"

Ngược lại khi Hắc ngọc trọng kiếm bổ tới gần Hắc Đức Sâm thì hắn chợt quỷ dị chuyển tới ngoài mấy chục thước. Hai người đều hiểu công kích của đối phương rất đáng sợ nên căn bản không dám lại ngạnh kháng công kích của đối phương, cả hai đều vọng đồ nhờ vào thân pháp để đấu cùng đối phương.

" Người đâu ?"

" Chẳng nhìn thấy ai nữa !"

Phía dưới vô số người đều mở to hai mắt nhìn kỹ lên bầu trời, thế nhưng tốc độ của Lâm Lôi và Hắc Đức Sâm đều quá nhanh, hơn nữa gió lốc không ngừng nên bọn họ chỉ có thể ngẫu nhiên thấy được một ít tàn ảnh còn lại.

Địch Lỵ Á trán đầy mồ hôi, nhưng đến mắt cũng không chớp chỉ nhìn lên trời cao. Khẩn trương, trước đây chưa từng có sự khẩn trương như vậy ! Hắc Đức Sâm từ từ chuyển xuống Đồ Tiêu sơn. Hắn định lợi dụng cự thạch cùng cây cối làm chướng ngại vật để hạn chế bớt tốc độ của Lâm Lôi.

" Hô!" Lâm Lôi đáp xuống, cực nhanh bổ về phía Hắc Đức Sâm. Hắc Đức Sâm lại thuấn di ra xa, sau đó tiếp tục quỷ dị xuất hiện sau một tòa cự thạch .

Mà Lâm Lôi đang ở phía bên kia của tảng cự thạch " Đại địa liệt - " Thanh trọng kiếm mang theo sức mạnh vô tận hung hăng chém xuống , tảng cự thạch cao hơn đầu người tựa như miếng đậu hủ vừa chạm phải khí lãng từ mũi thanh trọng kiếm đã bị chấn thành nát bấy, Lâm Lôi chỉ vừa nhận ra không ổn liền rất nhanh né đi.

" Bồng!"

Cả Đồ Tiêu sơn chợt mở ra một cái khe rộng vài trăm thước sâu đáng sợ, vô số đá vụn bắn ra khắp nơi.

" Thần a!"

Mấy trăm vạn nhân hoàn toàn sững sờ. Cả tòa Đồ Tiêu sơn vừa ở trước mắt bọn họ giờ chợt có một miệng vực gần ngàn thước, cả tòa Đồ Tiêu sơn bị chia thành hai nửa.

" Bồng!"

Lâm Lôi một kiếm mang theo Đại địa áo nghĩa - 132 trọng lãng trực tiếp bổ về phía Hắc Đức Sâm. Hắc Đức Sâm lại tránh thoát, một kiếm đó bổ vào một cây đại thụ ở bên cạnh " Ông ~~~" Thật là quỷ dị, đại thụ trực tiếp bị cuồng phong xuy thành phấn mạt, đồng thời chỗ Hắc ngọc trọng kiếm chém xuống, chấn động ba liền dọc theo một đường thẳng tắp, từ đỉnh Đồ Tiêu sơn, xuyên qua cả trong núi cuối cùng xuyên thấu ra sườn núi bên kia.

" Xuy xuy - "

Trên sườn núi hình thành một động khẩu lớn. Vô số vụn đá nát bấy từ trong đó lăn xuống, tất cả đều nát bấy hoàn toàn, chỉ cần một cơn gió nhẹ liền bay đầy trời, khắp thiên địa đều trở thành mù mịt.

Chỉ trong nháy mắt - một huyệt động nối sườn núi với đỉnh núi đã xuất hiện trước mắt mọi người, cả đám đông đang xem cuộc chiến chợt lâm vào một mảnh tử tịch.

Yết hầu Kiều An bệ hạ khẽ giựt, Lão Thiên , đây là uy lực đáng sợ cở nào a. Ai có thể dám ngạnh kháng công kích của bọn họ ? Một kiếm xẻ núi, một kiếm xuyên qua núi, hơn nữa toàn bộ cự thạch còn bị ép thành bụi. Quả thực bất khả tư nghị !

" Đó là Đại địa áo nghĩa!"

Đám Ba Khắc đều không ngớt hưng phấn, đồng thời bọn hắn cũng kinh hãi trước thực lực đáng sợ của Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm. Áo Lợi Duy Á chỉ trầm mặc quan sát mọi việc.

……

Cuồng phong thét , thân ảnh Lâm Lôi nấp trong gió, không ngừng đột ngột xuất hiện khắp nơi. Còn Hắc Đức Sâm cũng quỷ dị không ngừng né tránh, đám đông phía dưới chỉ có thể nghe thấy những thanh âm va chạm hoặc thấy cảnh núi đá vỡ vụn, đại thụ đoạn khai hoặc hóa thành phấn bụi.

" Bồng!"

Một góc đỉnh núi trực tiếp bị chém từ trên cao lăn xuống dưới, trên đường lăn vô số cây cối bị ép gãy, tất cả mọi người phía dưới đều đứng dậy.

Đệ tử của Vũ thần "Khải Ni Ân" lập tức tiến lên, cầm trong tay trường côn , tá trợ xảo kính thiêu tại nọ, vậy một tiệt sơn trên đầu , nọ, vậy một tiệt cận trăm thước cao đỉnh núi mới cổn rơi xuống tới gần chân núi không chỗ .

" Lui về phía sau , lui về phía sau !"

Thành vệ quân nhận được lệnh rồi lập tức dồn đám đông đang xem cuộc chiến không ngừng lui về phía sau. Cả đám hoàng tộc, quý tộc cũng lập tức lui về phía sau .

Lão Thiên a, trận chiến này hơn xa so với tưởng tượng của mọi người. Khoảng cách xa như thế mà vẫn còn quá nguy hiểm. Theo bọn họ lui về phía sau Lâm Lôi, Hắc Đức Sâm hai người chiến đấu càng thêm điên cuồng, không chỗ nào cố kỵ nữa.

Hắc Đức Sâm chỉ toàn lực ba bốn kiếm cả Đồ Tiêu sơn cơ hồ đều bị cắt thành vài khối, Lâm Lôi công kích càng khiến Đồ Tiêu sơn ngàn sang bách khổng.

Chỉ trong chốc lát - " Oanh long long ~~~" Đồ Tiêu sơn bị hao tổn đến không thể trụ được đã trực tiếp ầm ầm đổ sụp xuống .

Vô số bụi mù bốc lên, đám đông chung quanh đang quan chiến lập tức lui tiếp về phía sau rất nhanh. Còn may bọn họ sớm lùi lại, hơn nữa chung quanh còn có vài vị thánh vực người mạnh bảo vệ .

Đợi đến khi bụi mù hạ xuống, mọt tòa đá vụn cao gần hai ba trăm thước chợt xuất hiện trước mặt mọi người. Đồ Tiêu sơn đã không còn nữa! Có chăng, chỉ là một đống đá vụn !

" Lão Thiên !" Vô số người nhìn hai người đang ở trên đỉnh đống đá vụn, Lâm Lôi, Hắc Đức Sâm trên người đều là máu tươi , sắc mặt tái nhợt, nhưng khí thế của cả hai đều vẫn rất đáng sợ.

Tất cả mọi người đang xem cuộc chiến nhất định đều sẽ không thể quên ngày hôm nay được. Bất luận là ai thất bại, hoặc ai chết đi, khẳng định sẽ không có người nào dám cho rằng người đó là kém tài.

" Lâm Lôi, ngươi thua !"

Hắc Đức Sâm đạm mạc nhìn Lâm Lôi. Đôi mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi cũng nhìn chằm chằm đối phương trầm mặc " Cho dù ngươi có thể biến thân thành Long huyết chiến sĩ, nhưng đấu khí cũng không thể bằng ta được. Đấu với nhau thời gian dài chắc chắn tốc độ của ngươi sẽ chậm lại." Hắc Đức Sâm tự tin nói.

Chính xác! Lâm Lôi ở trạng thái bình thường mới là cửu cấp, sau khi biến thân đấu khí cũng mới đến gần thánh vực trung giai mà thôi . Còn Hắc Đức Sâm đã tu luyện mấy trăm năm, đấu khí chắc chắn sẽ thâm hậu hơn nhiều so với Lâm Lôi. Chiến đấu kịch liệt như vậy, đến giờ đấu khí của Lâm Lôi đã tiêu hao gần kiệt. Không có đủ đấu khí vận dụng, tốc độ tự nhiên sẽ chậm lại.

Khóe miệng Hắc Đức Sâm khẽ nhếch lên .

" Oanh!"

Hắc Đức Sâm đột nhiên động thủ, thanh âm khí bạo vang lên, đồng thời Hắc Đức Sâm cực nhanh chớp động, Lâm Lôi cũng cực nhanh tránh né. Dựa vào cường đại thân thể cùng Phong ảnh thuật phụ trợ cực nhanh né tránh. Dù vậy, bởi đấu khí đã tiêu hao hết nên tốc độ của Lâm Lôi chậm hơn Hắc Đức Sâm rất nhiều.

" Đại địa - Liệt "

Chờ đúng cơ hội, Hắc Đức Sâm liền toàn lực tấn công Lâm Lôi một kích .

" U ~~~"

Một tiếng rít chói tai lạnh lòng người vang vọng khắp thiên địa, đồng thời một bóng đen trực tiếp từ đống đá vụn toát ra, rất nhanh tiến vào giữa Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm.

Đồng thời thể tích nó biến lớn cực kỳ nhanh chóng.

" Bối Bối." Lâm Lôi trong lòng cả kinh .

Bối Bối một chút liền biến thành cao hai thước, to gần bốn thước, đồng thời lợi trảo hung hăng đỡ lấy thanh trọng kiếm.

" Cút !" Bối Bối rống lên đầy giận dữ.

" Bồng!"

Thanh cự kiếm chém trúng lợi trảo của Bối Bối. Hắc Đức Sâm cả người bay về phía sau, một ngụm máu tươi cuồng phún. Mà Bối Bối cũng bị sức chấn đáng sợ của "Đại địa liệt" chấn bay .

" Mẹ nó , đau thật !"

Một tiếng rống giận rồi Bối Bối như tia chớp lại nhằm phía Hắc Đức Sâm bay tới, ngạnh kháng một kích "Đại địa liệt" mà ngoài lớp lông của Bối Bối chỉ nổi lên một tia màu đỏ, căn bản không thụ thương thế gì trầm trọng.

Hắc Đức Sâm té trên mặt đất, mắt nhìn thấy quái vật đang vọt tới nhưng hắn không biết quái vật rốt cuộc từ nơi nào tới, nhưng hắn biết … nếu hắn không thể ngăn cản thì chính là chết. Hắc Đức Sâm lập tức liều mạng đứng lên. Quái vật từ đâu tới ? Ngạnh kháng Đại địa liệt mà cũng không có việc gì !

" Đại địa liệt!" Hắc Đức Sâm vì bảo vệ tánh mạng mà liều mạng .

" Bồng!" Bối Bối liên tục dụng hai móng vuốt bổ trên thân thanh trọng kiếm, thanh trọng kiếm liền trực tiếp bay khỏi tay Hắc Đức Sâm, đồng thời toàn thân Hắc Đức Sâm lại bay đi, máu tươi lại không nhịn được phún ra, rồi sau đó vô lực té trên mặt đất .

Tất cả đám đông đang xem cuộc chiến đều trợn mắt há mồm .

" Muốn giết lão Đại của ta, muốn chết sao !" Bối Bối rống giận rồi lại xông lên.

" Bối Bối, dừng tay." Lâm Lôi lập tức hô .

" Lão Đại , làm gì ?" Bối Bối quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi nhìn Hắc Đức Sâm một cái, trải qua trận đánh này Lâm Lôi biết, Hắc Đức Sâm đối với hắn cũng không có sự uy hiếp lớn lao.

Lâm Lôi lắc đầu, truyền âm nói: " Bối Bối, quên đi ."

Bối Bối cũng rất bất bình, thân thể nhảy tới thanh trọng kiếm bên cạnh, sau đó nắm lấy nó trực tiếp đặt ở trong miệng, 'ca sát " ca sát' vài tiếng, đã trực tiếp mang thanh trọng kiếm nuốt sạch.

" Bối Bối ta tha cho ngươi một mạng, chỉ ăn vũ khí của ngươi, xem như trừng phạt đó." Bối Bối lăng không mà đứng, lạnh lùng nhìn Hắc Đức Sâm, tùy ý nói .

" Sao, sao có thể a?" Hắc Đức Sâm cố gắng đứng lên, khó có thể tin nhìn cảnh đó, kiếm của hắn là thải tập vô số trân quý tài liệu luyện chế mà thành, so với Hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi không hề kém, vậy mà còn bị đầu ma thú này ăn mất.

" Lâm Lôi đại sư, ma thú này....?"

Xa xa Kiều An bệ hạ dò hỏi. Bối Bối liền trừng mắt, căm tức nhìn Kiều An bệ hạ : " Làm sao, lão Đại của ta cũng là ma pháp sư, ma pháp sư chiến đấu dẫn theo ma thú là rất bình thường, ta ra tay không được sao? Bối Bối ta đã rất giữ thể diện, còn Hắc Lỗ chưa từng ra tay đó ! Nếu không ta, Hắc Lỗ còn có lão Đại liên thủ, giết chết Hắc Đức Sâm quả thực cũng chỉ như ăn thanh kiếm kia thôi, Hắc Lỗ, hiện thân !"

" Hống ~~"

Chợt một tiếng rống giận, từ đống đá vụn lao ra một đầu ma thú, thể tích đồng dạng chợt biến lớn lên, đúng là, Hắc văn vân báo 'Hắc Lỗ '.

Hắc Lỗ trực tiếp phi tới bên cạnh Bối Bối, cũng lăng không mà đứng đồng thời liếc mắt nhìn Hắc Đức Sâm một cái .

Giờ phút này , Lâm Lôi, Hắc Đức Sâm hai người đều là trọng thương .Xa xa vô số nhân lúc này tất cả sự chú ý đều không phải trên người bọn họ mà hoàn toàn trên hai đầu thánh vực ma thú đột nhiên vừa xuất hiện. Đặc biệt là đầu ma thú đáng sợ ngạng kháng Đại địa liệt mà không việc gì lại còn đem thiếp thân vũ khí của Hắc Đức Sâm ra ăn sạch.

" Da, Hắc Đức Sâm, ngươi có ý kiến sao ?"

Bối Bối cúi đầu nhìn xuống Hắc Đức Sâm. Hắc Đức Sâm thấy quang mang u lãnh trong mắt Bối Bối, hắn hiểu, một khi hắn không phục, sợ rằng Bối Bối sẽ trực tiếp một vuốt đánh chết hắn .

Dù lúc hắn toàn thịnh mà gặp phải Bối Bối có phòng ngự cùng công kích đáng sợ lại thêm tốc độ kinh khủng còn khó có thể chống lại, đừng nói đến bây giờ. Hắc Đức Sâm quay đầu, giữ vẻ trầm mặc .

" Hắc Đức Sâm, ta thừa nhận, trận đấu này ta thua." Lâm Lôi nói .

Hắc Đức Sâm nhìn Lâm Lôi một cái, từ đáy lòng hắn cũng bội phục Lâm Lôi : "Lâm Lôi, hôm nay ta với ngươi kỳ thật bất phân thắng bại, ta chỉ là dựa vào đấu khí thâm hậu, hơi thắng hơn một bậc thôi. Về phần ma thú của ngươi......"

Hắc Đức Sâm nhìn thoáng qua Hắc Lỗ, cùng Bối Bối. Bối Bối lập tức trừng hắn một cái. Hắc Đức Sâm cười khổ một chút : " Ma thú của ngươi, là thánh vực ma thú đáng sợ nhất mà ta từng gặp." Bối Bối nghe nói như thế, lập tức kiêu hãnh ngẩng cao đầu lên.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 34: Thanh Danh Vang Xa

Lâm Lôi từ trong không gian giới chỉ lấy ra một kiện trường bào, khôi phục hình thái loài người rồi khoác lên, cười nói: "Bối Bối, Hắc Lỗ, chúng ta trở về." đồng thời, Lâm Lôi nhìn về phía Hắc Đức Sâm, Bàn thạch kiếm thánh Hắc Đức Sâm giờ phút này cũng đồng dạng nhìn về phía hắn.

Hắc Đức Sâm, Lâm Lôi sắc mặt đều tái nhợt, trận đại chiến này, hai người đều bị thương không nhẹ, hơn nữa đều là nội thương.

Hai đại tuyệt thế cường giả gật đầu nhìn nhau một chút, lập tức Hắc Đức Sâm không chào hỏi những người khác,trực tiếp đằng không bay về phương đông, hóa thành một hắc điểm mơ hồ, biến mất tại phía chân trời .

Lâm Lôi đi trước, Bối Bối, Hắc Lỗ hai đại thánh vực ma thú đi theo phía sau. Nhìn một người hai thú, Kiều An bệ hạ, Khải Ni Ân, Lan Khoa một đám người đều cảm thấy áp lực vô cùng, bất luận là Lâm Lôi, hay là hai đại thánh vực ma thú đều có thực lực đáng sợ dọa người.

"Lâm Lôi đại sư." Kiều An bệ hạ là người đầu tiên đi đến, nhiệt tình chào hỏi. Lâm Lôi gật đầu, sắc mặt như trước có một tia tái nhợt: "Kiều An bệ hạ, đánh một trận này, trong lòng ta cũng có chút lĩnh ngộ, ta đi về trước tu luyện ."

Kiều An bệ hạ ngẩn ra, song liền nói: "Hảo, hảo, Lâm Lôi đại sư tu luyện là trọng yếu nhất." Lâm Lôi cười đáp lễ rồi sau đó rời đi hướng phía bọn Ốc Đốn. Ốc Đốn, Địch Ly Á cũng lập tức đón chạy lại.

"Ca." Đôi mắt Ốc Đốn đã hồng,nhưng khoé miệng nở nụ cười.

"Đi thôi, trở về." Lâm Lôi nói, nhìn về phía bên cạnh Địch ly á, đôi mi xinh đẹp cong cong của Địch Lỵ Á còn ẩn nước mắt, nhìn Lâm Lôi gặp phải nguy hiểm. Địch Lỵ Á lo lắng đến phát khóc.

Lâm Lôi trong lòng ấm dịu.

"Cùng ... đi thôi." Lâm Lôi cười nhìn Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á cũng nhìn Lâm Lôi, khẽ gật đầu.

Đám người Lâm Lôi rời đi, chung quanh đám đông đang quan chiến cũng phi thường tự giác nhượng thành một đường, cơ hồ mọi người nhìn về phía Lâm Lôi ánh mắt tràn ngập sùng bái, một người, một thanh niên hai mươi bảy tuổi, có thể cùng thánh vực đệ nhất cường giả 'Hắc Đức Sâm' đánh như vậy, hơn nữa hắn một mình có hai đầu thánh vực ma thú, trong đó một đầu thánh vực ma thú năng lực cường đại áp đảo Hắc Đức Sâm.

"Đại ca -" Bố lỗ mặc nhìn đại ca mình Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á được mọi người công nhận là thiên tài,nhưng là ba tháng trước, trận chiến ấy, hắn đã thua bàn thạch kiếm thánh 'Hắc Đức Sâm', hắn thua, không ai trách hắn, dù sao đối thủ là Hắc Đức Sâm, cả Ngọc lan đại lục mọi người đều cho rằng hắn vẫn như trước,vẫn là đệ nhất thiên tài.

Chính là ……

Lâm Lôi so với hắn còn nhỏ tuổi hơn, hơn nữa nhỏ hơn nhiều!

Nhưng Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm đánh một trận,lại rõ ràng cùng hắn bất đồng.Ngay cả Hắc Đức Sâm bản thân cũng nói …… nếu không phải Lâm Lôi đấu khí không đủ,hắn căn bản không thắng được Lâm Lôi.

Đấu khí không đủ

Trong mắt rất nhiều cao thủ, cái này căn bản không được tính là gì, bởi vì nguyên tố pháp tắc khó lĩnh ngộ, mà đấu khí rất dễ tu luyện. chỉ cần có đủ thời gian, đấu khí được đề cao đó là chắc chắn.

"Nhị đệ, ta muốn đi bắc cực băng nguyên tiến hành khổ tu ...... ngươi tự mình phải tự chiếu cố ." Áo Lợi Duy Á nhìn đệ đệ nói.

"Ca!" Bố lỗ mặc con mắt trợn tròn.

Hắn đã nghe ca ca nói qua bắc cực băng nguyên là địa phương nào, vị diện thủ hộ giả ở nơi nào, thánh vực cường giả tại băng nguyên tu luyện có ích rất nhiều

Áo Lợi Duy Á quay đầu lại nhìn thoáng qua đệ đệ: "Nhị đệ, nhớ kỹ. ngươi là đệ đệ Áo Lợi Duy Á ta, đừng làm cho ta thất vọng."

"Ân." Bố lỗ mặc trịnh trọng gật đầu.

Áo Lợi Duy Á mỉm cười, lập tức bay lên trời. trực tiếp hướng phương bắc phía chân trời bay tới, tại phía chân trời , trường bào liệp liệp tác hưởng, Áo Lợi Duy Á lưng đeo hai thanh kiếm bắt đầu đi tới bắc cực băng nguyên .

"Hắc Đức Sâm, Lâm Lôi ...... chờ ta trở về. nhất định sẽ đem bọn ngươi đánh bại!"

Áo Lợi Duy Á ánh mắt nhìn về phương bắc, ánh mắt kiên định chưa từng thấy.

Mấy trăm vạn người dưới chỉ đạo của thành vệ quân , hữu hiệu rất nhanh bốn phương tám hướng phân tán , rời đi.Cuộc chiến này mọi người hưng phấn không thôi,tụm năm túm ba quây quần đàm luận .

Một kiếm bổ núi, một kiếm xuyên sơn.

Một tòa phương viên chừng vài dặm núi cao, biến thành đá vụn .

Cuối cùng đột nhiên xuất hiện hai đầu ma thú

Hết thảy người xem cuộc chiến đều không thoát khỏi hưng phấn, trải qua một trận này, vô số người sùng Lâm Lôi, hai mươi bảy tuổi cùng Hắc Đức Sâm chiến đấu như vậy, điểm chết là hắn còn có hai đầu ma thú! trong đó một đầu ma thú có thể đánh bại Hắc Đức Sâm.

Một người hai ma thú, nhóm này hợp lại, tung hoành Ngọc lan đại lục ai dám đối đầu?

"Còn may lúc đầu ta tuyển chính là Ốc Đốn,hà... nhờ có Vũ thần lão nhân gia." Kiều An bệ hạ trong lòng thở một hơi, "Lâm Lôi này, không nghĩ tới cũng đáng sợ như vậy, hoàn hảo, hắn bây giờ cùng hoàng tộc xem như thân gia ."

Trận chiến trên Đồ Tiêu sơn gần Đế đô, mấy trăm vạn người khẩu truyền, tốc độ truyền bá kinh người, Lâm Lôi đại danh như mặt trời trong ngày chói mắt chiếu khắp Ngọc Lan đại lục!

Cùng thánh vực đệ nhất cường giả Hắc Đức Sâm cơ hồ không phân cao thấp!

Năm ấy hai mươi bảy tuổi!

Vừa là cửu cấp đại ma đạo!

Còn là thạch điêu tông sư!

Hơn nữa bên mình còn có hai đầu thánh vực ma thú, trong đó một đầu ma thú có thể đánh bại Hắc Đức Sâm!

Một người đi vào truyền thuyết, bất luận là ở giới thạch điêu, ma pháp giới hoặc là chiến sĩ, bất kể phương diện nào…… Lâm Lôi cũng có thể được coi là truyền thuyết, tất cả truyền thuyết đều tập trung tại trên một người .

Không thể nghi ngờ nữa..chính là tuyệt thế thiên tài.

Ngọc Lan đại lục thánh vực cường giả có địa vị tối cao, Lâm Lôi đại danh giống như Vũ thần năm đó, tại trên cả Ngọc Lan đại lục truyền bá, một vài thi nhân càng đưa hắn truyền kỳ không ngừng phiên xướng ngâm du, vô số thanh thiếu niên lấy Lâm Lôi làm mục tiêu mà phấn đấu, cố gắng!

Lâm Lôi, bản thân lịch sử hắn tại Ngọc Lan đại lục không thể chỉ một bút mà viết hết

Song …… Lâm Lôi bây giờ chỉ là bắt đầu, hắn mới hai mươi bảy tuổi, tương lai của hắn không thể hạn lượng!

Lâm Lôi, Hắc Đức Sâm một trận đấu đó tin tức rất nhanh truyền đi.

….

Tổ chức tình báo của Quang Minh giáo đình, phi hành ma thú rất nhanh truyền tin tức tới Thánh đảo.

Giữa hải vực xung quanh Thánh Đảo phi thường yên lặng, nơi này có lực lượng tối cường đại của Quang Minh giáo đình

Quang Minh thần điện tầng thứ chín.

Giáo hoàng Hải Đình Tư lẳng lặng cầm trong tay chí bảo Thánh Kinh, bỗng "Phanh!" "Phanh!"âm thanh thanh thúy gõ cửa vang lên .

"Vào đi." Hải Đình Tư thanh âm ổn định vang lên

Một người mặc trường bào đỏ nhanh đi đến, hắn dừng ở trước mặt giáo hoàng 'Hải Đình Tư', trịnh trọng nói: "Giáo hoàng bệ hạ,tin tức Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm chiến đấu tới."

Hải Đình Tư ngẩng đầu nhìn thoáng qua Cát Nhĩ Mặc.

Cát Nhĩ Mặc vẻ mặt nghi hoặc tiếp lệnh, hắn tiếp nhận trang giấy trong tay, tùy ý duyệt lãm đi xuống,nhưng vẻ mặt vốn lạnh nhạt của hắn có chút ngưng trệ.

"Giáo hoàng bệ hạ?" Cát Nhĩ Mặc thấp giọng hô.

....

Hải Đình Tư thở dài một hơi, để trang giấy trên bàn , đứng dậy đi tới cửa sổ , nhìn phương xa là khôn cùng hải dương: "Lâm Lôi ...... ta biết hắn là thiên tài,nhưng là không nghĩ tới, gần mười năm, hắn phát triển tới nước này."

Hải Đình Tư đã sớm đoán trước thành tựu của Lâm Lôi , nếu không cũng sẽ không phái sáu gã thiên sứ đi giết Lâm Lôi.

Ai có thể tưởng sáu gã thiên sứ vừa thất bại không lâu, Lâm Lôi lại làm ra các chuyện động trời, cùng Áo Lợi Duy Á đánh một trận chẳng phân biệt được thắng bại, đã làm Quang Minh giáo đình khiếp sợ, mà lúc này đây ......

"Bệ hạ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Cát Nhĩ Mặc thấp giọng dò hỏi, "hôm nay Lâm Lôi, chính là đã cùng Hắc Đức Sâm không phân thắng bại."

"Hắc Đức Sâm ……"

Hải Đình Tư như trước nhìn ngoài cửa sổ. đưa lưng về phía Cát Nhĩ Mặc, " Hắc Đức Sâm thực lực đích xác rất mạnh, ta muốn thắng hắn cũng phải tốn hao đại khí lực."

Hắc Đức Sâm, mặc dù được xưng thánh vực đệ nhất cường giả. Nhưng rất nhiều người chưa từng cùng hắn so chiến, những cường giả ẩn danh tu luyện rất nhiều, còn có Quang Minh giáo hoàng, Hắc ám giáo hoàng, cùng với một số nữa, cũng không là những người tranh danh đoạt lợi

Đại tiên tri thuật, chính là một trong tam đại thượng đẳng ma pháp .

Thánh vực 'Đại Tiên Tri Thuật'. cực kỳ đáng sợ ,so với thánh vực bình thường ma pháp sư đáng sợ hơn nhiều. Hải Đình Tư tự tin, toàn lực có thể đánh bại Hắc Đức Sâm . Nhưng cũng là toàn lực , tình báo còn nói rõ, Lâm Lôi còn là có hai đầu ma thú , trong đó một đầu ma thú tựa hồ ngay cả Hắc Đức Sâm cũng không làm gì được nó.

"Lâm Lôi có hai đầu thánh vực ma thú, ta cùng Ô sâm nặc đồng thời ra tay, sợ rằng cũng nhiều nhất chỉ là đánh lui Lâm Lôi, nếu muốn đánh chết Lâm Lôi …… giáo đình phải người mạnh ra hết!" Hải Đình Tư thấp giọng nói.

Đánh bại với đánh chết là hai khái niệm.

Một người hai ma thú tổ hợp lại, thật sự thật là đáng sợ,chính là Quang Minh giáo đình cũng phải phái cao thủ đứng đầu toàn xuất mới có thể nắm chắc đánh chết.

"Cho dù thành công, Quang Minh giáo đình tổn thất cũng rất lớn. hơn nữa đế đô còn là địa bàn của Vũ thần ……" Hải Đình Tư trong ánh mắt nổi lên một tia kim quang

Hải Đình Tư, trong lòng lộ vẻ tức giận!

"Bồng!" phía trước tấm thủy tinh ầm ầm biến thành mảnh vỡ.

"Lúc đầu nắm chắc sát Lâm Lôi, lại không có toàn lực đánh chết, song bây giờ đã không còn cơ hội ."

Hải Đình Tư nhìn về phía Cát Nhĩ Mặc, bất đắc dĩ tuyên bố : "giết hắn thực lực của chúng ta sẽ hao tổn rất nhiều , khó phục hồi lại. Nhưng lại không nhất định thành công ...... từ hôm nay trở đi, không nên đối phó Lâm Lôi. ...... ta còn chưa tin, hắn có dũng khí đến Thánh đảo."

Cho tới bây giờ, Quang Minh giáo đình, cũng chỉ có thể như thế lựa chọn.

"Vâng, giáo hoàng bệ hạ." Cát Nhĩ Mặc trong lòng cười khổ.

Cát Nhĩ Mặc không khỏi nhớ lại năm đó hắn lần đầu tiên gặp Lâm Lôi,lúc đó Lâm Lôi đang ở Ân tư đặc ma pháp học viện, bên trong một tòa tửu điếm, khi đó đích Lâm Lôi hoàn toàn chỉ là một người, một thiếu niên tương lai của Quang Minh giáo đình

Song gần mười năm!

Gã thiếu niên kia, đã thành một cường giả đứng đầu cả Ngọc lan đại lục, hơn nữa bọn họ Quang Minh giáo đình hoàn toàn không làm gì được.

Hải Đình Tư nhíu mày.

Hắn trong lòng lộ vẻ hận ý!

Giáo đình thật sự không có lực lượng đối phó Lâm Lôi sao? Không phải….! Quang Minh giáo đình, ngoại trừ giáo hoàng,những tuyệt thế cao thủ vẫn còn , Quang Minh giáo đình trên thực tế có vài người thực lực đáng sợ.

Những người này tu luyện cũng đã chừng mấy ngàn năm, thậm chí nhiều hơn.

Thế nhưng là ……

Đám người này , đã không vì Quang Minh giáo đình mà phục vụ nữa.

"Hừ..một đám phản bội…, chỉ biết chính mình!" Hải Đình Tư trong lòng lộ vẻ tức giận, vài người đó thực lực đều rất mạnh, nhưng là mấy người căn bản mặc kệ, bất kể cái gì Quang Minh đứng đầu, tín ngưỡng.... cũng mặc kệ.

Đám người kia từng là sự kiêu hãnh của Quang Minh giáo đình.

Thậm chí trong đó, quá khứ có người cũng có địa vị giáo hoàng, nhưng là hôm nay bọn họ, sợ rằng chính là Quang Minh giáo đình bị diệt, đám người cũng sẽ không quan tâm. Mục tiêu của bọn họ là tu luyện thành thần!

Bước vào thần vực!

"Giáo hoàng bệ hạ?" Cát Nhĩ Mặc thấy Hải Đình Tư suy nghĩ, không khỏi thấp giọng hô.

Hải Đình Tư thở dài một hơi, nhìn về phía Cát Nhĩ Mặc, nhắc nhở : "được rồi, Cát Nhĩ Mặc, tại ma thú đế lâm, chúng ta bị đả kích quá lớn, tín đồ chết nhiều lắm …… chúng ta phải nhanh hơn ,tại 'Hỗn

Loạn Chi Lĩnh' phải làm cho quang mang giáo đình chiếu rọi ."

Cát Nhĩ Mặc lúc này gật đầu.

Tín đồ càng nhiều, ân tứ của chủ mới có thể càng nhiều. Hỗn loạn chi lĩnh bốn mươi tám công quốc, trong mắt Quang Minh giáo đình là miếng thịt béo, tại Hỗn loạn chi lĩnh bọn họ đã kinh doanh mấy ngàn năm, thế nhưng Hắc ám giáo đình cũng vọng đồ chinh phục khối lĩnh thổ này, hai đại giáo đình tranh đoạt, khiến cho song phương đều không thể thành công.

Hỗn loạn chi lĩnh bên cạnh có 'Áo Bố Lai Ân đế Quốc' ,'La Áo đế Quốc' lưỡng đại đế quốc, cùng với cực đông đại thảo nguyên này là thảo nguyên kỵ binh ......

Chinh phục Hỗn loạn chi lĩnh, đích xác rất khó.

"Ngươi đi đi." Hải Đình Tư lạnh nhạt nói.

Cát Nhĩ Mặc rời đi, Hải Đình Tư trong lòng cũng là một trận bì luỵ: "Hắc ám giáo đình, Hỗn loạn chi lĩnh, còn có cái kia.. ngày sau uy hiếp lớn ,hơn nữa Lâm Lôi ......"

Biết có uy hiếp,nhưng hắn có thể làm sao bây giờ?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 35: Mục Tiêu, Hỗn Loạn Chi Lĩnh !

Gió thổi khẽ lay động mái tóc của Lâm Lôi, còn bản thân Lâm Lôi đang an tĩnh ngồi nhắm mắt, tâm linh hoàn toàn kết hợp cùng đại địa, cùng gió.

“Hoa hoa…” Lâm Lôi cảm giác được ở sâu trong lòng đất, nham thạch nóng cháy đang chảy xuổi.

“Hô hô…” Lâm Lôi cảm giác được sự thay đổi của làn gió trên bầu trời, trời cao gió rất mạnh, bất quá gió trong phủ đệ ở đế đô lại ít hơn nhiều. Tất cả những biến hóa của gió đều hiện lên trong lòng Lâm Lôi.

…

Lâm Lôi rất hưởng thụ tu luyện, mỗi lần tu luyện, mỗi lần đột phá, đều là một lần linh hồn thăng hoa, đều là một lần tâm linh biến đổi!

Loại cảm giác đó, khiến cho lòng người ta run lên.

“Lời nói của Vũ Thần lúc trước có thể là chính xác, tập trung tinh lực tu luyện theo một đường. Đại địa pháp tắc rộng lớn khôn cùng, còn Đại địa mạch động này hẳn chỉ là một loại tương đối cao thâm trong đó.” Lâm Lôi nhận ra được.

Hắc Đức Sâm cũng đồng dạng lĩnh ngộ Đại địa pháp tắc thế nhưng đường đi so với mình lại bất đồng.

Nhưng chấn động ba công kích của mình rõ ràng hiệu quả hơn đối phương rất nhiều.

“Đông!” “Đông!” Mạch động kỳ lạ của đại địa lại hoàn toàn hấp dẫn Lâm Lôi, hắn lại một lần nữa chìm đắm trong lĩnh ngộ, cố gắng giải thích những huyền ảo trong đó.

…

Từ sau trận chiến với Hắc Đức Sâm, Lâm Lôi đã trở thành một trong những cường giả đỉnh cao nhất được cả Ngọc Lan đại lục công nhận, đã cùng với mấy người Hắc Đức Sâm, Quang Minh giáo hoàng, Hắc Ám giáo hoàng liệt vào một nhóm, trong Xích Viêm thành, địa vị của Ba Lỗ Khắc gia tộc cũng càng thêm siêu nhiên.

Hiển nhiên, mặc dù danh tiếng vang xa cũng không có người nào dám tới quấy rầy Lâm Lôi.

“Mỗi một lần lĩnh ngộ, đều có cảm thụ không giống nhau.” Lâm Lôi mở mắt, trên mặt cũng không khỏi hiện lên vẻ tươi cười. Từ đáy lòng Lâm Lôi cũng sợ hãi thầm : “Cả Đại địa mạch động cũng đã huyền ảo thâm không thể dò được, vậy Đại địa pháp tắc khôn cùng như thế nào ?”

Cũng khó trách, đạt tới Thần vực khó khăn như vậy. Ngay cả Vũ Thần là người phi thường như thế mà đạt tới thần vị đã hơn năm nghìn năm, vẫn chỉ là hạ vị thần.

“Đại ca!” Ốc Đốn, năm huynh đệ Ba Khắc đã chạy tới.

“Biết mấy người các ngươi tới rồi.” Lâm Lôi mỉm cười đứng dậy. Trong lúc cảm ngộ Đại địa mạch động, khi mấy người Ốc Đốn đi tới, Lâm Lôi tự nhiên cũng cảm giác được.

Sau khi mọi người ăn trưa xong.

“Tái Tư Lặc!” Lâm Lôi đứng dậy, hướng tới Tái Tư Lặc mỉm cười bắt chuyện, dẫn theo Tái Tư Lặc tới đình viện của mình. Hai người ngồi xuống đối mặt với nhau.

“Lâm Lôi đại nhân, có chuyện gì thế?” Tái Tư Lặc nghi hoặc dò hỏi.

Lâm Lôi vẻ mặt rất phức tạp, thở dài nói : “Tái Tư Lặc, ngươi đối với chuyện của Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta hẳn là biết chứ.” Tái Tư Lặc ở Bá tước phủ này lâu như vậy, tự nhiên biết nhất thanh nhị sở nên lập tức gật đầu.

Lâm Lôi đạm mạc nói: “Phụ mẫu ta đều chết rồi, kẻ ra tay chính là Quang Minh giáo đình. Ngày đó, khi rời khỏi Hách Tư thành ta đã thề sẽ có một ngày phải nhổ tận gốc Quang Minh giáo đình.”

Tái Tư Lặc cũng biết mục tiêu này của Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhìn Tái Tư Lặc: “Ta biết, thực lực của ta đang dần tăng lên. Đặc biệt cộng thêm Bối Bối, Hắc Lỗ và năm huynh đệ Ba Khắc… Ta tin có thể đối diện với Quang Minh giáo đình. Ta chuẩn bị bắt đầu đối phó với Quang Minh giáo đình.”

“Bắt đầu rồi sao ?” Tái Tư Lặc cả kinh.

Lâm Lôi muốn chính thức xuống tay đối với Quang Minh giáo đình?

“Lâm Lôi, thực lực của chúng ta mặc dù xem như mạnh, nhưng Quang Minh giáo đình căn cơ cũng rất vững chắc…” Tái Tư Lặc vội khuyên, lão tuy cũng muốn hủy diệt Quang Minh giáo đình, nhưng cần sáng suốt.

Lâm Lôi mỉm cười khoát tay nói: “Không. Ta đương nhiên không vội đối đầu trực diện với bọn chúng. Ta nghe ngươi lần trước nói tới Hỗn loạn chi lĩnh, nói Quang Minh giáo đình đối với nơi đó rất coi trọng ? Hơn nữa thực lực ở đó rất mạnh ?”

Tái Tư Lặc đã hơn tám trăm tuổi, năm đó sinh sống ở Hỗn loạn chi lĩnh cũng rất lâu.

“Đương nhiên là xem trọng!” Tái Tư Lặc kể lại tỉ mỉ : “Lâm Lôi, căn cứ hiểu biết của ta đối với Quang Minh giáo đình, bọn họ ngoại trừ cần hiến cho Quang Minh chủ thần linh hồn thuần khiết thì Quang Minh chủ thần cần chính là đủ tín đồ! Tín đồ càng nhiều, tín ngưỡng mới càng nhiều. Quang Minh giáo đình vẫn luôn kêu gọi, để ánh sáng của Chủ chiếu rọi đại địa rộng lớn, kỳ thực chính là vì mục đích này.”

Lâm Lôi gật nhẹ đầu.

Tái Tư Lặc nắm chặt tay nói: “Lâm Lôi. Cả đại lục, chỗ tương đối hỗn loạn chính là Cực đông đại thảo nguyên, Hỗn loạn chi lĩnh thuộc Bắc vực mười tám công quốc.”

“Trong đó, Cực đông đại thảo nguyên lấy tàn nhẫn trứ xưng. Từ xương cốt đã có dòng máu hiếu chiến, sao bọn họ có thể tín ngưỡng Quang Minh giáo đình? Bản tính của thảo nguyên chiến sĩ khiến Quang minh giáo đình căn bản không thể thành công ở đó.” Tái Tư Lặc quả quyết nói: “Còn Bắc vực mười tám công quốc trên thực tế đã tín phụng Băng tuyết nữ thần.”

“Băng tuyết nữ thần?” Lâm Lôi đối với Bắc vực mười tám công quốc đích xác không quá hiểu rõ.

“Đúng.” Tái Tư Lặc gật đầu nói : “Tuy Bắc vực mười tám công quốc tranh đấu lẫn nhau, nhưng Băng tuyết nữ thần điện ở Bắc vực mười tám công quốc, có sức khống chế tuyệt đối. Hơn nữa Băng tuyết nữ thần điện cao thâm không thể lường được… Cộng thêm nữa, Băng tuyết nữ thần điện cũng không có dã tâm, vẫn luôn thu mình ở Bắc vực mười tám công quốc. Quang Minh giáo đình tự nhiên sẽ không tới chọc vào đại địch này.

Lâm Lôi bật cười.

Lâm Lôi vẫn có chút nghi hoặc… Bắc vực mười tám công quốc thuộc về phía bắc Hắc ám chi sâm. Bọn họ chỉ tiếp giáp duy nhất với Áo Bố Lai Ân đế quốc. Bắc vực mười tám công quốc, cũng lớn hơn một cái hành tỉnh một chút, với quốc lực của Áo Bố Lai Ân đế quốc, muốn chinh phục không khó. Nhưng vì sao không chinh phục?

Lâm Lôi hiện tại đã hiểu được, xem ra là có quan hệ tới Băng tuyết nữ thần điện.

"Hai chỗ này không có khả năng, chỉ còn lại Hỗn loạn chi lĩnh!" Tái Tư Lặc cảm thán nói: "Hỗn loạn chi lĩnh, phi thường loạn, loạn đến đáng sợ."

"Loạn như thế nào?"

Tái Tư Lặc cảm thán nói : "Thứ nhất, năm đó đã thống kê, Hỗn loạn chi lĩnh tổng cộng có bốn mươi tám công quốc. Đương nhiên đó là thống kê của năm đó. Hỗn loạn chi lĩnh này, chiến loạn liên miên, qua vài năm, số lượng công quốc sẽ thay đổi, có lẽ bây giờ có năm mươi mấy cái cũng có thể có bốn mươi. Khó nói. Đó là cái loạn thứ nhất."

"Điều thứ hai, là hoàn cảnh chung quanh. Bọn họ tiếp giáp với Áo Bố Lai Ân đế quốc, La Áo đế quốc, Cực đông đại thảo nguyên. Ba đại thế lực này đều có chủ ý với bọn họ!"

"Điều loạn thứ ba, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình cũng luôn vọng tưởng chinh phục Hỗn loạn chi lĩnh. Hai giáo đình trời sinh đối lập, tranh đấu lẫn nhau không ngừng."

Lâm Lôi nghe xong cảm thán. Hỗn loạn chi lĩnh, như vậy nếu còn không loạn, thì không còn thiên lý nữa.

"Còn có cái loạn thứ tư!" Tái Tư Lặc cảm thán nói: "Ở phía bắc Hỗn loạn chi lĩnh chính là Hắc ám chi sâm rộng lớn, ma thú trong Hắc ám chi sâm, so với Ma thú sơn mạch cũng không ít hơn bao nhiêu hoặc là vài chục năm sẽ có một lần ma thú lãng triều … Vô số ma thú từ trong Hắc ám chi sâm lao tới Hỗn loạn chi lĩnh. Đó không phải là một cái thảm tầm thường a!”

Lâm Lôi sắc mặt biến đổi.

Ma thú bạo động?

Khi ở Thần thánh đồng minh trải qua Hủy diệt chi nhật, Lâm Lôi biết đại lượng ma thú lao ra tới cỡ nào đáng sợ. Đó tuyệt đối là mạt nhật.

“Đương nhiên, dù nói là ma thú lãng triều, bất quá số lượng không đáng sợ giống như Hủy diệt chi nhật.” Tái Tư Lặc cười nói: “Ma thú lao ra từ Hắc ám chi sâm, phần lớn là trung cấp, hạ cấp còn cao cấp rất ít. Hơn nữa số lượng tuy nhiều, nhưng lúc đó các đại công quốc ở Hỗn loạn chi lĩnh sẽ tề tâm hợp lực, vẫn còn có thể giết sạch ma thú.”

Lâm Lôi trong lòng hiểu rõ.

Cao cấp ma thú ít, lực phá hoại thấp hơn nhiều. Cộng với số lượng kém xa lần ở Thần thánh đồng minh, lực phá hoại cũng không tính là quá đáng sợ.

“Lâm Lôi, khác với Thần thánh đồng minh, ma thú lãng triều của Hắc ám chi sâm, không phải chỉ phát sinh một lần, mà là hơn mười năm hoặc vài chục năm sẽ phát sinh một lần. Thứ tần suất đó cũng khiến cho Hỗn loạn chi lĩnh không thể hòa bình được.” Tái Tư Lặc cảm thán nói.

Lâm Lôi thầm thở dài.

Bốn nguyên nhân này, chính xác khiến cho Hỗn loạn chi lĩnh không ngừng loạn.

“Công quốc tuy nhỏ, nhưng bốn mươi tám công quốc cộng lại, lãnh thổ rất lớn. Hỗn loạn chi lĩnh, tuyệt đối vượt hơn một nửa Áo Bố Lai Ân đế quốc. Thậm chí, Hỗn loạn chi lĩnh, so với Thần thánh đồng minh bây giờ không khác biệt lắm.”

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Thần thánh đồng minh trải qua Hủy diệt chi nhật, lãnh thổ chỉ còn hai phần ba so với quá khứ. Cộng thêm Áo Bố Lai Ân đế quốc vốn là một đế quốc có lãnh thổ lớn nhất.

Hỗn loạn chi lĩnh, có thể vượt hơn một nửa Áo Bố Lai Ân đế quốc, cũng vượt hơn được Thần thánh đồng minh bây giờ.

“Lãnh thổ lớn như vậy, tự nhiên khiến cho Quang Minh giáo đình thèm muốn. Cao thủ của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình ở nơi đó rất nhiều, căn cơ cũng rất sâu.”

Lâm Lôi nghe thấy, lại bật cười.

Một lãnh thổ không thua kém gì của Thần thánh đồng minh bây giờ, Quang Minh giáo đình sẽ phái tới bao nhiêu người?

“Nếu như Quang Minh giáo đình có hai, ba mươi Thánh vực cường giả, hắn ít nhất cũng phái tới năm, sáu tên, hoặc là bảy, tám người tới đó.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Trong Thánh đảo, tuyệt đối là nơi cao thủ cực mạnh của Quang Minh giáo đình tụ tập.

Còn cao thủ trong Hỗn loạn chi lĩnh, không phải cấp cao nhất.

“Đợi đại hôn của đệ đệ ta xong ,chúng ta liền xuất phát tới Hỗn loạn chi lĩnh.” Lâm Lôi lại nhìn Tái Tư Lặc, mỉm cười nói: “Chiến tranh với Quang Minh giáo đình, sẽ bắt đầu từ Hỗn loạn chi lĩnh.”

Phá hủy căn cơ mấy nghìn năm của Quang Minh giáo đình ở Hỗn loạn chi lĩnh sẽ tuyệt đối khiến cho Quang Minh giáo đình nổi điên.

“Hỗn loạn chi lĩnh?” Tái Tư Lặc hai mắt sáng lên, “Được!”

Lâm Lôi mỉm cười, muốn nhổ bật căn cơ mấy nghìn năm của Quang Minh giáo đình ở Hỗn loạn chi lĩnh, tuyệt đối không phải một năm hay nửa là có thể.

“Vừa tu luyện, vừa đối phó bọn họ. Đợi khi tiêu diệt hết người của Quang Minh giáo đình ở Hỗn loạn chi lĩnh, nhân hình trạng thái của ta có lẽ cũng tiến vào Thánh vực rồi, lúc đó giải thích đối với Đại địa mạch động khẳng định càng cao. Đến lúc đó… cũng có thể trực tiếp đối chiến với Quang Minh giáo đình rồi.”

Trong lòng Lâm Lôi có một kế hoạch rất rõ ràng.

Cứ theo quy củ, không nóng vội, từng bước từng bước đem Quang Minh giáo đình nhổ tận gốc.

Ốc Đốn lúc trước đã nói, khi đại chiến của Lâm Lôi với Hắc Đức Sâm chưa kết thúc, hắn không thể thoải mái cùng Ni Na kết hôn. Mà bây giờ bọn họ đã định ngày hôn lễ… Ngày mười lăm tháng chín.

Mà hôm nay, đã vào tháng chín, Bá tước phủ, Hoàng tộc, cũng bắt đầu chuẩn bị cho đại hôn này.

Hôn lễ yến hội, so với lần đính hôn còn long trọng hơn nhiều.

Bá tước phủ, trong đình viện của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, chúng ta phải về Ngọc Lan đế quốc rồi, ta cũng phải theo lão sư quay về.” Địch Lị Á nhìn Lâm Lôi, cắn môi thấp giọng nói. Gương mặt vốn tươi cười của Lâm Lôi liền ngưng trệ.

Biết Địch Lị Á phải đi, trong lòng Lâm Lôi không khỏi đau xót.

Địch Lị Á ở cùng hắn mấy tháng nay, chính là khoảng thời gian nhẹ nhàng nhất trong mười năm lại đây, mỗi ngày bản thân đều tràn ngập nụ cười.

“Phải đi rồi sao?” Lâm Lôi cố lộ vẻ tươi cười : “Vậy chúc ngươi một đường thuận phong.”

Địch Lị Á lại bật cười, nàng nhận ra Lâm Lôi trong lòng không nỡ : “ Thế nhưng, ta đã nói với lão sư, để lão sư về trước, ta với thân phận cá nhân, tiếp tục ở lại đây.”

“A.” Lâm Lôi không biết nên khóc hay nên cười.

“Ngươi mất hứng sao?” Địch Lị Á nhướng mày.

“Cao hứng, cao hứng!” Lâm Lôi vội nói, liền đó trịnh trọng nhìn Địch Lị Á nói: “Địch Lị Á, nói cho ngươi biết một chuyện.”

“Chuyện gì thế?” Địch Lị Á háo hức nhìn Lâm Lôi.

“Chờ sau khi đại hôn đệ đệ ta, chắc ta sẽ tới Hỗn loạn chi lĩnh.” Lâm Lôi nói.

“Ồ, vậy ta cũng đi theo.” Địch Lị Á không chút do dự nói.

Nhưng đúng lúc này, vài tiếng hét hưng phấn vang lên xa xa, mấy thân ảnh rất nhanh lao tới ngoài đình viện của Lâm Lôi, người đầu tiên lớn giọng là Cái Tỳ : “Đại nhân, tứ ca của ta cũng đột phá, đạt tới cửu cấp rồi!”

Trong năm huynh đệ Ba Khắc đã xuất hiện Thánh vực thứ tư.

“Lại một Thánh vực nữa?” Lâm Lôi trên mặt không nén nổi vẻ tươi cười, năm huynh đệ Ba Khắc này thật là rất dễ khiến người ta kinh hãi a.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 36: Nguy Cơ Của Lôi Nặc

Giờ này ba khắc năm huynh đệ , ba khắc, an khoa, bố ân, cái tỳ bốn người đều cũng đạt tới cửu cấp, sau khi biến thân đều đạt tới thánh vực thực lực . lão tam hắc sa cũng chỉ là cách một bước là có thể đột phá . Trong năm huynh đệ thì ba khắc, cái tỳ, hắc sa ba người đã lĩnh ngộ cử trọng nhược khinh.

"Sau khi đệ đệ thành hôn , ta xuất phát đi hỗn loạn chi lĩnh, có ba khắc năm huynh đệ bọn họ hỗ trợ, mọi chuyện đều đơn giản hơn." Lâm lôi trong ánh mắt lóe ra quang mang .

Tương lai , tại hỗn loạn chi lĩnh, cùng quang minh giáo đình đối đầu , lâm lôi đáy lòng có chút nóng ruột , dù sao hắn đợi ngày này cũng đã lâu .

.....

Lần này ốc đốn, ni na cử hành hôn lễ ở trong hoàng cung , mức độ náo nhiệt hơn cả buổi lễ đính hôn lần trước . Bên trong đình viện thì lại hết sức yên tĩnh .

Tu luyện xong , lâm lôi liền ngồi xuống thạch ốc bên cạnh bàn , lấy ra một bình quả tửu, vừa uống rượu, vừa suy tư nhìn ra phía trước. Nhìn bộ dáng của lâm lôi rõ ràng là đang tập trung suy nghĩ .

Bối bối đôi mắt nhỏ thoáng liếc lâm lôi một cái .

"Sưu ." Bối bối thân ảnh phóng lên trên bàn .

Lâm lôi bị bối bối làm cho giật mình : "Bối bối , làm gì vậy ?"

Bối bối đứng thẳng , đôi thử trảo khoanh trước ngực, đảo ánh mắt tiếu ý nhìn lâm lôi cười : "Căn cứ vào ánh mắt huynh , bối bối ta phát hiện lão Đại đang động xuân ý !"

Bối bối ngữ điệu rất chắc chắn .

Lâm lôi dở khóc dở cười: "Ta là nghĩ đến mấy vị hảo huynh đệ một thời ,chính là ốc đốn đại hôn . Bất quá , da lỗ lão Đại , lão Nhị, lão Tứ, bọn họ đều không tới được ......"

Lâm lôi thở dài .

"Cũng không biết ba người bọn họ bây giờ như thế nào." Da lỗ, lôi nặc, kiều trì , ba hảo huynh đệ này ở trong lòng lâm lôi chiếm một phân lượng rất lớn , tình cảm sâu sắc như thân huynh đệ vậy .

Lôi nặc hôm nay cuộc sống quá vất vả bận bịu , hắn sống trong quân đội . Cho dù biết lâm lôi cùng hắc đức sâm đại chiến , hắn cũng không tới được.

Bởi vì hắn là quân nhân, phải phục tùng kỷ luật . Lôi nặc mặc dù đạt tới chức đại đội trưởng , nhưng là thân tại quân đội cũng phải tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh cấp trên .

Tại áo bố lai ân đế quốc đông nam hành tỉnh phía biên ải , khu vực thành nam tiếp giáp với la áo đế quốc chính là khu vực hỗn loạn nhất .

La áo đế quốc, chỗ hỗn loạn nhất chính là đông đại thảo nguyên .

Trường kỳ cùng thảo nguyên kỵ binh tác chiến khiến cho la áo đế quốc dân phong cực kỳ hung hãn, kỵ binh đại quân lại càng nổi danh cường đại. La áo đế quốc, cùng áo bố lai ân đế quốc, tại khu vực thành nam , đã giao chiến không ít lần. Chiến tranh lưu huyết khiến cho khu vực này , bùn đất cũng trở nên đỏ sậm .

"Hô!" "Hô!"

Tiếng gió thảo nguyên kêu gào , xuyên thấu qua lớp cỏ dại cao chừng tới thân người , có thể quan sát thấy một dòng suối nhỏ phía xa xa , có hơn mười con tuấn mã đang cúi đầu xuống dòng suối nhỏ uống nước .

Nhưng mà ngoài mười kỵ sĩ đang ngồi trên mặt đất nghỉ tạm , còn có mấy kỵ sĩ đang ở chung quanh cảnh giới .

Giờ phút này lôi nặc đang dựa một gốc cây khô , hai mắt giống như ưng nhãn tập trung quan sát chung quanh , hắn quân phục hoàn toàn khác biệt với những quân phục quân nhân thông thường , lúc này , hắn mặc đích khải giáp màu xanh , giữa ngực có đính một ngọn hoàng kim hoả diễm ấn ký. Cái này đại biểu hắn là áo bố lai ân đế quốc tinh anh quân đoàn , hoàng kim hoả diễm .

Lôi nặc khải giáp cũng đại biểu cho cấp bậc của hắn - đại đội trường.

Lôi nặc thầm nhủ : "Bây giờ cũng đã là ba giờ chiều . Đến năm giờ, những người khác hẳn là cũng tới rồi."

"Đại nhân." Một gã lam phát kỵ sĩ đi tới cười nói, "Ngày nay la áo đế quốc cùng đế quốc chúng ta không có chiến đấu, ngươi nói chúng ta trường kỳ cảnh giới như vậy , có lãng phí khí lực hay không ?" "Hổ tử, nói ít đi một chút ." Lôi nặc nhướng mày.

"Vâng." Lam phát kỵ sĩ lập tức nghiêm túc lại.

Lôi nặc thống lĩnh một chi kỵ binh đại đội , biên chế gồm ba chi trung đội, tổng cộng chín trăm người. Nhưng mà bây giờ 18 chi tiểu đội đi ra ngoài tuần tra , lôi nặc lĩnh suất chi tiểu đội này, cũng là đội ngũ thân binh của hắn , binh đội cường đại nhất.

Tiến vào quân đội, cũng đến tám năm thời gian , lôi nặc cũng là từ một binh lính bình thường ,từng bước đi lên .

"Mặc dù la áo đế quốc, cùng chúng ta áo bố lai ân đế quốc, đã chừng vài chục năm không có khai chiến . nhưng cũng không thể buông lỏng ? Tại biên cảnh này phát sinh loạn chiến , hàng năm đế quốc cũng chết đi vài vạn quân nhân." Lôi nặc nghiêm túc nói , " Mà ta phỏng chừng , đã một thời gian dài như vậy không có đại hình chiến tranh , la áo đế quốc dân cư cũng đã phục hồi nhân lực , bọn họ sợ rằng cũng đã đến lúc phải tiến hành một cuộc chiến mới . Cho nên , chúng ta phải cũng phải có sự chuẩn bị .

Chiến tranh hàm nghĩa rất đơn giản .

Dân cư đông lên , thổ địa không đủ , lương thực không đủ . Đế quốc tự nhiên chủ động phát khởi chiến tranh , nếu không đế quốc bên trong sẽ rối loạn , chiến tranh xảy ra , hai cái đế quốc đều chết một lượng lớn người , người ít đi , thổ địa vậy là đủ rồi, tự nhiên đình chỉ chiến tranh .

Trên thực tế , đây là quy luật tự nhiên nhất .

Dù sao, đối với thường dân mà nói, nhu cầu cơ bản nhất chính là ăn uống mà thôi.

"Vâng đại nhân, chúng ta phải cẩn thận ." Lam phát kỵ sĩ cười nói.

"Được rồi, đại nhân, ngươi lúc đầu tại ân tư đặc ma pháp học viện là bạn học đồng môn của lâm lôi đại sư , nghe nói cùng hắc đức sâm đại nhân chiến đấu , đã không phân biệt được thắng bại?" Lam phát kỵ sĩ thấp giọng hỏi.

Lôi nặc nghe nói đến lâm lôi , không khỏi nở nụ cười .

"Chỉ là bởi vì đấu khí không bằng đối phương , nên mới kém một bậc thôi." Lôi nặc lạnh nhạt đáp , lôi nặc trong lòng có chút tiếc nuối, hảo huynh đệ sanh tử đại chiến, hắn cũng không được nhìn thấy .

Quay đầu lại phía tây , ánh mặt trời nóng rực khiến lệnh lôi nặc không khỏi nheo con mắt lại , hảo huynh đệ hắn lâm lôi chính là đang ở ngay phía tây , tại đế đô thành .

"Hơn một năm nữa , kỳ hạn mười năm sẽ tới . Ta sẽ rời quân đội ." Lôi nặc trong lòng thầm than.

Tám năm cuộc sống trong quân đội , khiến cho lôi nặc chán ghét chiến tranh , bất quá, lôi nặc cũng biết quy định của gia tộc , gia tộc quy định , gia tộc đệ tử tham quân mười năm, nếu như đạt tới sư đoàn trường , phó sư đoàn trường . Vậy sau này sẽ một mực sống trong quân đội , nếu như không đạt tới, thì sẽ về nhà .

Lôi nặc bây giờ đã là đại đội trường, còn kém một bực .

Lôi nặc mặc dù tương đối thích quân đội , nhưng là lại không muốn cả đời ở trong quân đội . Hắn chính là vẫn còn muốn an tĩnh tu luyện ma pháp, hôm nay hắn đã đạt tới thất cấp ma pháp sư . Khổ tu một trăm năm, cũng có thể đạt tới cửu cấp đại ma đạo .

Các tiểu đội cũng từ từ tập hợp lại , từ bốn năm mươi người , nơi này đã tụ tập lại bốn trăm quân nhân .

"Ân?" Lôi nặc đột nhiên nhướng mày.

Hắn đột nhiên có cảm giác một loại nguy cơ , tựa hồ một loại sát khí không nhìn thấy . Lôi nặc là một ma pháp sư, tinh thần lực cường đại . Loại…này cảm ứng so với thường nhân mạnh hơn nhiều.

"Cẩn thận đề phòng!" Lôi nặc đột nhiên quát lạnh .

"Vâng , Đại nhân." . Các kỵ sĩ chung quanh lớn tiếng đáp , lúc này đã có thể nghe thấy tiếng vó ngựa dồn dập từ xa cực nhanh tiến lại gần nơi này .

"Quân địch tập kích ! Quân địch tập kích !" Thanh âm thê lương vang lên phá tan trường không gian an tĩnh .

Cơ hồ tất cả kỵ sĩ đều phản ứng cực nhanh , trong tay xuất hiện trường thương , khiên chắn cũng được nắm chặt , hướng đội chiến mã phóng tới . Đã có thể nghe thấy tiếng xạ tiễn bay tới .

"Hưu!" "Hưu!"……

Từng đợt xạ tiễn cực nhanh bắn tới , xé nát trường không gian , tất cả kỵ sĩ lập tức nửa quỳ xuống , đồng thời dụng tấm chắn bảo vệ chính mình, đội kỵ sĩ lập tức tập trung cùng một chỗ .

Tấm chắn chất lượng rất tốt ,bình thường , cung tiến không có khả năng bắn thủng. Nhưng nếu rất nhiều xạ tiễn bắn tới , sẽ là xuyên thủng khiên chắn .

"Phốc!"

Một xạ tiễn cực nhanh xuyên qua tấm chắn , rồi sau đó trực tiếp cắm vào đầu một gã kỵ sĩ , não tương tràn ra.

Lôi nặc thấy,chứng kiến màn này ,trong lòng tê rần , gã kỵ sĩ này là thân vệ của hắn , đi theo hắn cũng chừng sáu năm . Sáu năm ở chung, cảm tình tự nhiên thâm hậu, nhưng là lôi nặc trong nháy mắt phán đoán: "Vài trăm thước khoảng cách, có thể bắn thủng tấm chắn, tuyệt đối là cao thủ, thất cấp hoặc là bát cấp chiến sĩ. Hơn nữa số lượng hoàn toàn không ít .

"Oanh long long" , tiếng vó ngựa đang tới gần . Một đám người đều là mặc khải giáp màu xám , chiến mã móng ngựa cũng bọc thép .

Đám người phía trước đang bị truy đuổi chính là mười mấy nhiễm huyết kỵ sĩ đang tận lực đào tẩu .

"La tây." Lôi nặc sắc mặt biến đổi, mười mấy kỵ sĩ đang chạy trối chết chính là chi đại đội trưởng .

"Đại nhân đi mau, la áo đế quốc quân nhân chừng mấy ngàn người , nhanh lên a!" Một nhiễm huyết kỵ sĩ đang rất nhanh vọt tới , nhưng là đảo mắt một cái đã bị một tiến thỉ bắn thủng yết hầu.

"Giết chết hết ! một người cũng không để lại!" Một đạo thanh âm lạnh như băng từ phía xa vang lên .

"Rút lui !"

Lôi nặc lớn tiếng hét lớn , địch nhân có tới mấy ngàn người, chính mình chỉ có mấy trăm người, hơn nữa đối phương đánh lén , đội ngũ rõ ràng là tinh anh, thất cấp, bát cấp chiến sĩ cũng không ít.

Huống chi , bọn họ chịu trách nhiệm tuần tra, phải bằng mọi giá truyền đạo tin tức này trở về.

Các kỵ sĩ môn lập tức nhảy lên chiến mã, gần bốn trăm nhân mã bắt đầu chạy trốn, giờ phút này cũng chỉ còn lại có một trăm người trụ lại , vẫn còn lôi nặc sử dụng ma pháp chấn nhiếp cản đường đối phương .

Đột nhiên, lấy lôi nặc làm trung tâm , tám đạo giống như cự hình chiến đao nhiễm hoả diễm nhắm bốn phương tám hướng chồm tới . Tám đạo hoả diễm chiến đao trực tiếp lao vào đội ngũ kỵ binh đang truy sát phía sau .

Hỏa hệ ma pháp - Hoả đao trảm !

"Xuy xuy"

Từng đợt hỏa diễm chiến đao bổ vào trên người một gã kỵ sĩ , gã kỵ sĩ lập tức kêu lên thảm thiết , toàn thân khải giáp cực nhanh chảy tan, cả người đảo mắt bốc khói biến mất . Cỏ dại chung quanh cũng bị thiêu cháy , binh đội kỵ sĩ phía sau buộc phải dừng lại .

"Truy sát , truy sát !!!"

Vị thủ lĩnh có mái màu tóc vàng rối bời hét to, căm tức từ xa nhìn lôi nặc.

Nếu không phải cái gã ma pháp sư phía xa xa kia , bọn họ đã sớm giết sạch đám người này . Gã ma pháp sư bây giờ đang vận dụng hoả diễm ma pháp , xung quanh hắn , từng đợt hoả diễm nóng rực đang không ngừng bốc lên , phạm vi trăm thước xung quanh đều bị thiêu rụi không thể tiến lại gần . Hơn nữa , hắn chỉ cần vận dụng ma pháp , biết đâu từng đợt phiến thạch có thể đột nhiên xuất hiện tấn công bọn họ .

Tuy nhiên , ma pháp lực không phải có thể sử dụng được vô tận .

Lôi nặc căn bản không dám phát ra thất cấp ma pháp, hắn phát ra đều là lục cấp ma pháp .Cho dù là như thế, lôi nặc bây giờ trong cơ thể , tinh thần lực cũng là tiêu hao không còn một mảnh.

La áo đế quốc truy binh , chỉ là một chi trung đội ba trăm quân binh . Nhưng là trung đội sở hữu chừng mười mấy thất cấp cao thủ . Rõ ràng là một chi đội ngũ tinh anh nhất. Còn bên này , mặc dù cũng tới trăm người nhưng mà thất cấp chiến sĩ chỉ có một , ma pháp sư thì cũng chỉ mỗi lôi nặc.

******

"Sắp về tới thành rồi , Sắp về tới thành rồi !" Một gã kỵ sĩ hô to lên .

"Sắp về tới thành rồi !" Lôi nặc nhìn về tường thành mơ hồ phía xa , trong mắt cũng tràn ngập hy vọng. Càng thêm cố gắng thúc chiến mã phi nhanh vè phía trước .

"Hưu!"

Phía sau lại là một đạo tiến thỉ phóng tới, mệt mỏi , uể oải , lôi nặc lại cố gắng né tránh, đồng thời giơ lên tấm chắn cố ngăn cản lại .

“Phốc xích ”

Một đạo tiễn trượt qua tấm chắn xuyên vào lôi nặc kiên bộ, tiễn lực cường đại khiến cho lôi nặc giờ phút này đã cực kỳ uể oải , thân thể giật lên ,thoáng một cái, thiếu chút nữa đã ngã xuống ngựa .

Tại trên tường thành đang có không ít chiến sĩ thủ vệ, đồng thời tựa hồ còn có một ít quý tộc đang đứng , không biết làm gì.

"Mở cửa thành ! nhanh lên ! phía sau là la áo đế quốc địch nhân đang truy sát !!!" Lôi nặc lớn tiếng giận dữ hét.

Đảo mắt công phu, lôi nặc cùng mười mấy tên kỵ sĩ đang thụ trọng thương đã tới ngoài thành , nhưng là lúc này , cửa thành lại thủy chung không có mở.

"Hưu!" Một đạo tiến thỉ trực tiếp hướng đám quý tộc trên tường thành vọt tới.

"Không mở , không mở !" Một đạo thanh âm bén nhọn chói tai từ phía trên truyền đến , "Các ngươi cứ bắn chết địch nhân cho ta ."

La áo đế quốc chi trung đội dừng lại ở phía ngoài xa xa, trong đó vài chục người nhảy xuống ngựa , trực tiếp hướng tường thành phóng tới. Xạ tiễn phía trên , bọn họ dễ dàng né tránh , hơn nữa mười mấy người này , bao bọc bên ngoài thân thể , đều có đấu khí.

Cường đại chiến sĩ.

"Giết chết cái tên ma pháp sư kia ." Thủ lĩnh của mười mấy người nhìn chằm chằm lôi nặc , hắn một mực truy sát tới đây cũng vì đuổi giết lôi nặc . Ma pháp sư khi đã tiêu hao tinh thần lực , thực là hết sức yếu ớt .

Lôi nặc giờ phút này căn bản không còn khả năng chống cự .

"Mở cửa!" Lôi nặc cùng một đám kỵ sĩ hoàn toàn tuyệt vọng nhìn lên . Mặc dù bọn họ hơn mười người , đối phương chỉ có mười mấy người . Nhưng nếu nhìn đấu khí của đối phương sẽ biết , đại hán cầm đầu kia hoàn toàn có thể một mình giết chết mọi người bọn họ .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 37: Hôn Lễ Thượng Đích Ngáo Hạc

M
ở cửa!"

"mở cửa!"

Lôi nặc cùng một đám người không ngừng rống vang giận dữ, địch nhân tổng cộng mới có ba trăm .Trong thành có chừng mấy vạn đại quân, sợ cái gì? Một đường liều mạng trùng sát trở về đến đây, Lôi nặc còn tưởng rằng cái mạng nhỏ ắt được bảo vệ , nhưng bây giờ …….. -

"Phốc xích!" chiến đao trực tiếp phách xuống ,một kỵ sĩ cả thân thể bị chém thành hai mảnh, đại tràng tiểu tràng chảy xuôi ra, rõ ràng có thể thấy được.

"Chết , toàn bộ muốn chết." đại hán cầm đầu trương cuồng cười to .

Đám người Lôi nặc rất nhanh bị thu hoạch, gần một hồi,trong chốc lát chỉ còn lại có vài người . Lôi nặc nhìn địch nhân, trong lòng không khỏi có một tia tuyệt vọng.

"Chết như vậy sao?"

Lôi nặc có rất nhiều lý tưởng,có rất nhiều mục tiêu chưa hoàn thành,nhưng là bây giờ ……chết.

“Là vây bắt một người” sắc mặt trung niên quý tộc nam tử trắng bạch.

"Thân vương điện hạ, ngươi không sao chớ?"

"đừng sợ, thân vương điện hạ, địch nhân không có tiến tới."

Trung niên quý tộc nam tử sắc mặt lúc này mới dần dần khôi phục, người này đúng là vị chưởng giả nắm trong tay cả đông nam hành tỉnh , thân đệ đệ của đế quốc hoàng đế Ngọc lâm thân vương.

Ngọc lâm thân vương không có chí lớn,nhưng là thân huynh đệ của Kiều an bệ hạ , Kiều an bệ hạ rất sủng ái vị đệ đệ này. Ngọc lâm thân vương cũng phi thường mãn nguyện địa vị hiện tại, hưởng thụ loại cuộc sống này.

Hắn biết Áo bố lai ân đế quốc cùng La áo đế quốc đã chừng vài chục năm không có đại chiến , cho nên hắn hăng hái tới đây. Tại biên cảnh thành trì nhìn xem, hắn như vậy là thứ nhất, cả thành địa quý tộc cũng phải quị luỵ trước hắn..

Ai có thể tưởng, vừa rồi hắn còn đang trên lầu đại đàm về đế quốc cường thịnh, thì có một mũi tên hướng phóng tới hắn, may mắn bên cạnh được hộ vệ chặn đứng mũi tên.

"mở cửa!" âm thanh thê lương phía dưới không cam lòng rống giận vang lên.

Chung quanh các chiến sĩ con mắt đều có chút đỏ hồng, địch nhân cũng không nhiều, chỉ cần mở cửa thành phái một số quân ra ngoài , tuyệt đối có thể dễ dàng bắt giết chết địch nhân,nhưng là Ngọc lâm thân vương không cho phép bọn họ mở cửa thành.

"điện hạ, phía dưới địch nhân không nhiều lắm, để thuộc hạ dẫn người ra giết địch ." một gã quan quân khẩn cầu .

"thúi lắm." Ngọc lâm thân vương chỉ vào mũi hắn, mắng, "ngươi biết cái gì? không thấy được xa xa có mấy trăm địch nhân binh sĩ sao?"

"Nhưng điện hạ, chúng ta trong thành có ba vạn binh lính a." vị quan quân phản bác nói.

Ngọc lâm thân vương hừ lạnh một tiếng: "bây giờ sắc trời hôn ám, xa xa cỏ dại vây cao, biết đâu cất giấu ít nhiều địch nhân,ngươi tưởng chỉ bằng mấy trăm người mà dám giết tới đây, không có gì ỷ trượng ư? vì hơn mười đế quốc quân nhân, không đáng giá để làm cho nhiều người máu chảy sao?."

Ngọc lâm thân vương nói chính là đại khí lẫm nhiên.

"Nhưng điện hạ ......" vị quan quân dở khóc dở cười, Ngọc lâm thân vương rõ ràng không hiểu quân sự,với thành đích chắc chắn như này,ba vạn quân sĩ tại đây, địch nhân có mười vạn người đến, cũng sẽ không dễ dàng công phá.

Mà mình bất quá là muốn xuất thành hạ địch cứu người thôi, cũng không phải truy kích địch nhân.

Ngọc lâm thân vương sờ sờ cái trán,đầu túa mồ hôi lạnh nghĩ

"Không phải chỉ có hơn mười tiểu binh thôi sao? chết thì chết,ta không muốn bị một chút tánh mạng uy hiếp." Ngọc lâm thân vương trong lòng thầm nghĩ, nghiêm lệnh nói "nhớ kỹ, các ngươi không được tự tiện chủ động tiến công, nếu không, xảy ra chuyện gì, đừng trách ta vô tình ."

"Thân vương điện hạ. phía dưới người cầm đầu hình như là Lôi nặc." đột nhiên có người nói .

"Lôi nặc là ai?" Ngọc lâm thân vương nhướng mày.

" Lôi nặc là đệ tử Đặng tư thản gia tộc."

"Đặng tư thản gia tộc?" Ngọc lâm thân vương nhướng mày, vô tình cười nói, "Vì đế quốc chết trận là vinh diệu cho cả gia tộc bọn hắn.Huống chi, Đặng tư thản gia tộc bao nhiêu người, một đệ tử chết tính toán gì chứ?"

Ngọc lâm thân vương không thèm để ý chút nào.

"mở cửa thành a!" thanh âm thê lương vang lên , sau đó ngoài thành cũng không còn tiếng kêu thảm thiết nữa.

Lôi nặc thân thể mềm nhũn rồi ngã xuống góc tường thành,trên vai hắn cắm một mũi tên,trên ngực là vết đao thương đáng sợ, máu tươi cốt cốt chảy ra.

Giờ phút này , Lôi nặc đã hôn mê .

"đại đội trường?" Lôi nặc mặc khải giáp, cho biết thân phận hắn.

Đại hán trực tiếp nắm được Lôi nặc vác lên vai , rồi sau đó quay về chung quanh quát: "Triệt." , mười mấy người tựu tia chớp rất nhanh rời đi.

Từ đầu đến cuối cửa thành ngoại trừ mặt trên bắn tên , căn bản không mở cửa thành lao ra nghênh địch.

Đặng tư thản gia tộc tại quân đội ảnh hưởng phi thường rất lớn, Lôi nặc cùng một chi đội ngũ cầu cứu sống chết,mà Ngọc lâm thân vương vẫn vui vẻ,ra nghiêm lệnh không được ra khỏi thành giết địch.Tin tức này rất nhanh truyền tới Đặng tư thản gia tộc.

Ngọc lâm thân vương trở lại không lâu , thuộc hạ nói cho hắn một tin tức kinh người.

"Thân vương điện hạ, chết trận là Lôi nặc đại nhân, hắn với Lâm lôi đại sư chính là huynh đệ phi thường hảo hữu, bọn họ hai người đều là ở Ân tư đặc ma pháp học viện học tập . Hai người cảm tình cũng giống như thân huynh đệ." một trung niên nhân cung kính nói với Ngọc lâm thân vương .

"cái gì? Lâm lôi đại sư? hai người thân như huynh đệ?" Ngọc lâm thân vương bàng hoang đứng lên.

"đám hỗn đản, trên thành lầu như thế nào không nói cho ta biết?" Ngọc lâm thân vương nóng nảy.

"điện hạ, biết mối quan hệ giữa Lâm lôi, Lôi nặc cũng không nhiều người. Ở đế đô cũng chỉ số ít quý tộc biết, ở đây là thiên viễn địa phương, quý tộc lại ít, như thế nào mà biết được?"

Ngọc lâm thân vương mày lập tức nhíu lại.

Đắc tội với Đặng tư thản gia tộc, hắn không sợ. Đặng tư thản gia tộc có lợi hại cũng không dám phản kháng, chỉ một đệ tử mà thôi,chỉ cần Kiều an nói Đặng tư thản gia tộc một tiếng, chuyện này tuyệt đối không thành vấn đề.

Nhưng đắc tội với Lâm lôi không giống vậy.

"lập tức liên lạc với Đặng tư thản gia tộc , còn có …… tin tức đặc biệt truyền tới đế đô,không thể truyền tới Lâm lôi. Lôi nặc chết, nói hắn vì đế quốc chết trận ." Ngọc lâm thân vương đáy lòng cũng bắt đầu nóng nảy.

Ngọc lan lịch ngày 15 tháng 9 năm 10009, ngày này Ốc đốn cùng Ni na đại hôn, Ốc đốn chính là thân đệ đệ của Lâm lôi đại sư danh tiếng vang vọng. Ni na là đế quốc công chúa.

Đại hôn của hai người, long trọng vô cùng.

Trong cung đình , âm thanh tuyệt vời, nhạc thanh giống như sàn khê nước chảy khắp cả đại sảnh,các quý tộc đều cũng đang cầm chén rượu, cười cười đàm luận . "Kiều an bệ hạ chưa tới" Lâm lôi bưng chén rượu, cười nói.

Lâm lôi không có thói quen ứng phó với đám quý tộc, chỉ là cùng vài người nói chuyện,sau đó Lâm lôi rời đại sảnh, trực tiếp tiến vào trong hoa viên, phía sau Địch lỵ á rất nhanh theo.

"làm sao vậy, Lâm lôi?" Địch lỵ á cười nói.

"không quen." Lâm lôi cười .

"ngươi hôm nay tâm tình hình như không tốt lắm." Địch lỵ á thấy Lâm lôi sắc mặt không tốt lắm , Lâm lôi gật đầu, "ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên đáy lòng có chút phiền toái, không thoải mái."

Tâm linh cảnh giới, tu luyện tới cảnh giới Lâm lôi , rất ít gặp phải phiền toái bất an .

"hôm nay Ốc đốn đại hôn, cao hứng không?." Địch lỵ á an ủi .

Lâm lôi thở một hơi, có chút gật đầu.

Khi Lâm lôi, Địch lỵ á trong hoa viên ,cũng là khi Kiều an bệ hạ tiếp được một tin tức bí mật , thiếp thân cung đình thị giả bên người hắn nhẹ giọng nói: "bệ hạ, Đặng tư thản gia tộc Lôi nặc chết trận ."

"Lôi nặc chết trận?Lôi nặc là người nào?" Kiều an bệ hạ nhìn thoáng qua cung đình thị giả, một người chết trận.Muốn nói cho hoàng đế? hắn là hoàng đế có đúng hay không chứ?

"Là đồng học cùng Lâm lôi đại sư tại Ân tư đặc ma pháp học viện, cùng Lâm lôi đại sư quan hệ phi thường tốt." Thiếp thân cung đình thị giả thấp giọng nói, "bệ hạ,chuyện với Ngọc lâm thân vương điện hạ có liên quan."

"Ngọc lâm?"

"dựa theo tình báo, Lôi nặc cùng một nhóm người, bị binh lính La áo đế quốc đuổi giết tới chân thành,nhưng Ngọc lâm thân vương điện hạ lại nghiêm lệnh không được mở cửa thành tiếp cứu,chỉ cố kiên thủ"

"Kiên thủ? địch nhân bao nhiêu người?" Kiều an bệ hạ nhướng mày.

"ba trăm người." cung đình thị giả trả lời.

Kiều an bệ hạ lập tức con mắt trừng lên: "ba trăm người mà phải kiên thủ thành ư? Ngọc lâm thật sự là ……" Kiều an bệ hạ trong lòng một trận tức giận, nhưng là đảo mắt hắn hiểu được này chuyện .

Đệ đệ hắn, hắn rõ ràng hơn ai hết.

Ngọc lâm là một người không có dã tâm gì, chỉ là có một điểm ham sống sợ chết thôi. Kiều an bệ hạ không nhận đây là khuyết điểm, dù sao cũng không cần hắn mang binh chiến tranh, cũng không cần khứ kiền biệt đích chuyện gì.

Nhưng là bây giờ, chuyện phiền toái , nếu bị Lâm lôi biết . Lâm lôi một khi đứng lên ……

Nghĩ đến Lâm lôi tại tiêu sơn biểu hiện, thực lực đáng sợ, còn có hai đầu ma thú , Kiều an bệ hạ trong lòng hiểu được, trừ phi vũ thần môn cao thủ xuất động, nếu không căn bản áp chế không được Lâm lôi.

Mà vũ thần môn, sẽ vì một thân vương xuất động sao?

Đó là không có khả năng .

"Ngọc lâm.......... hoạ làm thế nào đây..." Kiều an bệ hạ cực nhanh tự hỏi chuyện này, mặc dù phẫn nộ, nhưng là hắn muốn bảo trụ đệ đệ.

"bệ hạ, dựa theo Ngọc lâm thân vương thuyết pháp, Lôi nặc bị giết dưới chân tường thành , bọn họ cứu không kịp, hơn nữa lúc ấy sắc trời đã tối,tới cùng có bao nhiêu người, bọn họ cũng thấy không rõ." cung đình thị giả thấp giọng nói.

Kiều an bệ hạ có chút gật đầu, hắn cẩn thận sửa sang lại một chút quá trình sự việc.

Chuyện này dấu diếm không được, ngừng!

Đối với thánh vực cường giả ,loại người như Lâm lôi không nên dấu diếm, nếu không một khi bị phát hiện, là không xong.

Kiều an bệ hạ lập tức xoay người đại sảnh,hướng tới trong hoa viên tìm Lâm lôi.

"Kiều an bệ hạ?"

Đang theo địch lỵ á cùng nhau tán bộ thấy sắc mặt khó coi của Kiều an bệ hạ đi tới, Lâm lôi không khỏi nghi hoặc hô.

Kiều an bệ hạ nhìn Lâm lôi, sắc mặt cũng càng thêm khó coi.

"Kiều an bệ hạ, rốt cuộc phát sinh chuyện gì vậy?" Lâm lôi nhíu mày nói.

Kiều an bệ hạ thở dài nói: "Lâm lôi, chuyện này ta nói cho ngươi, ngươi phải tĩnh táo."

"rốt cuộc chuyện gì?" Lâm lôi nóng nảy, mấy ngày nay Lâm lôi tâm tình vẫn có chút bất an, hiện nghe Kiều an bệ hạ nói như vậy, hắn có chút lo lắng .

Hình như, có cái gì bất hảo xảy ra.

Kiều an bệ hạ thấp giọng thở dài: "vừa mới đông nam hành tỉnh Kim diễm quân đoàn truyền đến tin tức, Lôi nặc suất lĩnh một kỵ binh đại đội tại ngoại ô thành gặp phải địch quân, bị địch quân đuổi giết ......"

Lâm lôi tâm tư trầm xuống .

"Lôi nặc cùng số ít vài người chạy trốn tới chân tường thành, chiến sĩ cửa thành đã cứu viện nhưng không kịp,đám Lôi nặc toàn bộ chết trận!"

"toàn bộ chết trận!" "toàn bộ chết trận!" "toàn bộ chết trận!"

Bốn chữ phảng phất lôi điện oanh minh không ngừng trong đầu Lâm lôi, Lâm lôi trong lúc nhất thời cảm thấy đại não cũng không có chút cảm nhận nào, trống rỗng!

hồi lâu sau ......

"lão Tứ, lão Tứ, hắn đã chết?" Lâm lôi bàng hoàng, Lâm lôi rõ ràng nhớ kỹ , lần đầu tiên đến Ân tư đặc ma pháp học viện báo danh ,khi ấy người thứ nhất nhìn thấy chính là Lôi nặc, lúc ấy Lâm lôi là theo Hi nhĩ mạn thúc thúc tới, mà Lôi nặc là theo ông nội tới.

Hai người,hai đứa nhỏ tám chín tuổi tựu như vậy gặp nhau .

Sau đó gần tám năm thời gian, bọn họ một mực cùng nhau ở chung,tiếng cười nói như vẫn còn đây, một màn tràng cảnh hiện lên trong đầu Lâm lôi.

"lão Tứ, hắn đã chết?"

Lâm lôi hắn không dám tin tưởng, trước đây mình cùng Da lỗ lão Đại vẫn còn nói chuyện về Lôi nặc trong quân ngũ,bây giờ Lôi nặc đã chết….

Âm dung tướng mạo, vẫn còn rõ ràng.

lão Tứ như thế nào mà chết?

Kiều an bệ hạ nhìn thấy vẻ mặt Lâm lôi lúc này , trong lòng cũng là một trận thấp thỏm. Hắn lo lắng Lâm lôi nổi giận.

Lâm lôi quay đầu nhìn Kiều an bệ hạ, ánh mắt phảng phất như lợi đao , nhìn thẳng Kiều an bệ hạ, trầm giọng nói: "Kiều an bệ hạ, ngươi nói cho ta biết, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Ta không hy vọng ngươi lừa gạt ta, ngươi là người sáng suốt , hẳn là biết hậu quả lừa gạt ta ! nói cho ta biết, tới cùng là chuyện gì xảy ra?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 38: Sự Thật

Nghe ngữ khí của Lâm lôi, Kiều An bệ hạ nhướng mày. Vô luận thế nào hắn cũng là Hoàng đế của Áo bố lai ân đế quốc.

Kiều an bệ hạ Lâm lôi thanh âm băng lãnh trầm thấp vang lên, ánh mắt sắc như dao nhìn thẳng Kiều An bệ hạ.

Kiều An bệ hạ giờ phút này cảm thấy toàn thân phát lạnh. Ánh mắt Lâm Lôi càng rực lên làm cho hắn hô hấp, hít thở cũng có chút khó khăn, Kiều An bệ hạ iết hầu co quắp, giật giật, khó khăn nói :” Lâm Lôi đại sư những lời này là có ý gì, chả nhẽ ngươi không tin bổn hoàng.”

Bên cạnh Địch ly á vẫn im lặng.

Lâm Lôi thấp giọng nói :” Kiều An bệ hạ, không phải là ta không tin ngươi, chỉ là Lôi Nặc hắn với ta là hảo huynh đệ, ngươi bây giờ đột nhiên nói cho ta biết hắn đột nhiên chết trận, ngươi nói ta sẽ không muốn biết rõ sự thật chân tướng.”

“Sự thật chân tướng.”

Kiều An bệ hạ đứng dậy, cả giận nói :”Lâm Lôi đại sư, lời bổn hoàng chả nhẽ không phải là sự thật, bổn hoàng lại nói cho ngươi biết Lôi Nặc là bị quân lính La Áo đế quốc đuổi tới chân thành Ni nhĩ, cuối cùng chết trận, điểm ấy là không cần nghi ngờ.”

“Ni nhĩ thành” Lâm Lôi con mắt không khỏi nheo lại,”Kiều An bệ hạ, Lôi Nặc hắn cũng chạy tới Ni Nhĩ thành của ngươi, chả nhẽ quân lính Ni nhĩ thành còn chưa kịp cứu viện thì Lôi Nặc đã bị giết chết”.

Lão Tứ đã chết.

Lâm lôi không dám tin tưởng, tại lúc hỏi Kiều An bệ hạ hắn cảm giác được chính mình ở trong tràng cảnh của lão tứ, các hình ảnh hiện lên làm hắn không sao khống chế được. Tràng cảnh này khiến Lâm Lôi sát khí ngày càng toả ra nồng đậm.

Kiều An bệ hạ cũng cảm thấy trạng thái của Lâm lôi không đúng. Quanh thân có một áp lực đáng sợ, từng giọt mồ hôi to như hạt đậu không ngừng toát ra trên trán. Hắn nhìn Lâm Lôi lúc đó vô luận thế nào thì cũng không dám nói thật chỉ nói Lôi nặc bị chết trận binh sĩ Ni Nhĩ thành cứu viện không kịp.

Lâm lôi cố gắng bình tĩnh lại đè nén sát khi trong lòng,thở ra một hơi, mở mắt ra, trong ánh mắt loé lên 1 tia điện quang. Bị Lâm lôi nhìn thẳng Kiều An bệ hạ cảm thấy một áp lực tâm ly cường đại. Dù sao hắn cũng chỉ là 1 chiến sĩ bình thường nên tâm thần tu vi như thế nào có thể so sánh được với Lâm Lôi “ cửu cấp ma pháp sư”.

“ Kiều An bệ hạ, ta hiểu ngươi nói đó có thể là sự thật nhưng ngươi có cam đoan các tin tức truyền tới ngươi cũng là sự thật.” Lâm lôi thanh âm trầm thấp.

Kiều An bệ hạ cũng không muốn đối đầu với lâm lôi, âm thanh hữu lực nói “ Lâm Lôi ngươi phải tin tưởng vào đế quốc quân nhân chứ”

Lâm lôi liếc Kiều An bệ hạ 1 cái rồi nói “Kiều An bệ hạ, ta hôm nay tinh thần không được tốt nên về nghỉ ngơi trước, ngươi cũng đến nói 1 tiếng với đệ đệ ta và Nina giúp ta“

Cho dù trán đầy mồ hôi nhưng Kiều An vẫn như trước tươi cười nói”Lâm Lôi đại sư, tâm tình ngươi bổn hoàng biết, ngươi cứ về nghỉ ngơi trước đi Ốc Đốn và Nina bổn hoàng sẽ đích thân nói chuyện.

Lâm lôi gật đầu cùng Địch Lỵ Á trực tiếp rời hoàng cung.

Nhìn bóng Lâm lôi rời đi Kiều An bệ hạ lúc đó mới thở ra 1 hơi, chùi mồ hôi lạnh đầy đầu trong lòng thầm than “ Lão Thiên a, Nói dối trước mặt Lâm lôi thực sự là kinh hãi, nếu Lâm Lôi hắn phát hiện ra thì không biết ai sẽ khống chế được hắn”

ổn định lại tâm tình Kiều An lại vẫn bộ mặt cao quý thân thiện như trước tươi cười hướng đại sảnh đi đến.

…..

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á sánh vai bước rời khỏi hoàng cung dọc đường từ hoàng cung trở về Lâm Lôi vẫn bảo trì sự trầm mặc. Địch Lỵ Á bên cạnh cũng biết Lâm Lôi trong lòng khó chịu nhẹ giọng gọi 'Lâm Lôi'. Lâm Lôi nghe tiếng bừng tỉnh quay sang Địch Lỵ Á hỏi ' Làm sao vậy' Dịch Lỵ Á nhẹ giọng an ủi 'Ngươi có phải đang nghĩ đến Lôi Nặc phải không'.

Lâm Lôi khẽ gật đầu ' Địch Lỵ Á, trong lòng ta Da Lỗ lão đại, Kiều Trì, còn có lão tứ bọn họ với ta như thân huynh đệ, cho tới bây giờ ta cũng không có nghĩ Lão tứ hắn chết trận' Lời nói mặc dù bình thản nhưng Địch Lỵ Á phát hiện mắt Lâm Lôi đã đỏ hồng lên.

Lâm Lôi là con người kiên nghị mà bây giờ mắt hắn hồng đỏ lên chứng tỏ trong lòng hắn khó chịu thế nào.

Cho dù không muốn nghĩ tới nhưng từng kí ức cứ xuất hiện. Hắn hoàn toàn nhớ kĩ bốn huynh đệ cùng nhau uống rượu, cười đùa khi đàm luận về các nữ sinh trong học viện, Khi đó Da Lỗ và Lôi Nặc là kích động nhất. Nhớ đến bộ dáng của Lôi Nặc khi đó trong lòng Lâm Lôi lại dâng lên cảm giác khó chịu.

trước cửa phủ bá tước.

Đại nhân - hai gã thủ vệ cung kính chào.

Nhìn bá tước phủ Lâm Lôi quay lại nói với Địch Lỵ Á. Địch Lỵ Á ngươi về trước đi.

'Ngươi đi đâu' Địch lỵ á nghi hoặc đồng thời liền nói 'Lâm Lôi, ngươi ngàn vạn lần đừng có nghĩ quẩn' Địch Lỵ á biết tâm trạng Lâm Lôi lúc này nếu hắn có làm ra chuyện gì thì có trời mới biết.

Lâm Lôi lắc đầu ' đừng lo ta đến nhà Lôi Nặc - Đặng tư Thản gia tộc.

Đặng tư Thản gia tộc là 1 gia tộc lâu đời của Áo bố lai ân đế quốc. Trong quân đội Đặng tư Thản gia tộc cũng rất có ảnh hưởng. Đặng tư Thản gia tộc cũng cách hoàng cung không xa.

Thi triển “Phong ảnh thuật” Lâm lôi như gió nhẹ phiêu diêu trên đường, những người dân bình thường còn chưa có phát hiện hình bóng Lâm Lôi thì hắn đã cách xa hàng trăm thước rồi.

“Ài, ngươi cẩn thận 1 chút, sao lại xúc phạm phu nhân chứ. Ngươi thật sự là...” tại cửa phủ đệ Đặng tư Thản gia tộc 2 gã thủ vệ đang cười nói chuyện phiếm.

Một gã thủ vệ khác đang xoa xoa tay trên mặt kiểm tra, trên mặt hắn hiện lên 1 dấu tay đỏ ửng.

“ Ta cũng không có xúc phạm phu nhân a, chỉ là phu nhân đến lúc ta không có để ý. Phu nhân tức giận quát ta và cho ta 1 cái tát. thực sự là oan chết ta mà”

“ Còn oan cái gì, Lôi Nặc thiếu gia chết trận, kẻ nào trêu chọc vào phu nhân là kẻ đó muốn chết a”

Hai gã thủ vệ tuỳ ý tán gẫu, bỗng dưng 1 trận gió nhẹ thổi qua, 1 đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện tại cửa Đặng tư Thản gia tộc.

Hai gã thủ vệ cả kinh “Xin hỏi đại nhân ngài là ai?” 1 gã cung kính hỏi.

“Ngươi đi thông báo 1 chút nói rằng có Lâm Lôi muốn gặp Đặng tư Thản gia tộc tộc trưởng, thanh âm Lâm Lôi đạm mạc nhưng cũng khiến linh hồn rung động.

“Lâm Lôi đại sư” hai gã thủ vệ nhìn nhau trong mắt lộ vẻ kinh hãi.

Lâm lôi thân phận gì chứ, ngày nay hắn chính là 1 trong những cường giả mạnh nhất Ngọc lan đại lục, có thể sánh cùng Quang minh giáo hoàng và Hắc đức Sâm.

Hai gã thủ vệ vội vàng cung kính.

“Lâm lôi đại sư thỉnh người chờ 1 chút, ta lập tức đi thông báo”. Một gã thủ vệ rất nhanh hướng bên trong chạy vào.Lâm Lôi lẳng lặng đứng chờ thân hình giống như Tiêu thương bình (cái này không hiểu anh em thông cảm) thẳng tắp.

Trong chốc lát có 3 trung niên nhanh chóng chạy ra, dẫn đầu chính là tộc trưởng Đặng tư Thản gia tộc –Ni Ân cha của Lôi Nặc.

Ni Ân Đặng tư Thản biết Lâm lôi tới nhanh chóng ra nghênh đón. Họ biết hôm nay là ngày đại hôn của Ốc Đốn cùng Nina công chúa, chỉ là Lôi Nặc chết trận khiến cho gia tộc đau thương, hào khí sút giảm nên Đặng tư Thản gia tộc cũng không có tham dự hôn lễ.

“Đây là Lâm lôi đại sư”. Ni Ân Đặng tư thản từ xa cẩn thận quan sát Lâm lôi. Cây có tên, người có bóng. Lâm Lôi là nhân vật cấp bậc đại sư, Ni Ân chỉ liếc mắt nhìn thấy ánh mắt Lâm lôi nhìn lại mình mà khiến trong lòng rung động, đây là 1 loại linh hồn áp lực.

Cao thủ tu luyện quan trọng nhất là tinh thần, linh hồn cũng thay đổi. Một người thánh vực cường giả cho dù mặc đồ rách rưới cũng không thể nhầm lẫn với 1 tên mặt trắng ăn mặc xa hoa.

Lâm lôi quay đầu nhìn Ni ân ba người ánh mắt như lôi điện. Đảo qua 3 người một cái khiến Ni ân ba người cùng hít sâu một hơi. Lúc này Ni ân nhiệt tình tiến lên nghênh tiếp nói “ Lâm Lôi đại sư có chuyện gì chỉ cần phái người đến thông báo 1 tiếng ta sẽ tới ngay, sao phải khiến Lâm Lôi đại sư tự mình đến phủ đệ.”

Lâm Lôi cũng không nói nhiều trực tiếp bước qua cửa, đi qua 3 người hướng phủ đệ bên trong đi tới.

Ni ân 3 người đáy lòng nghi hoặc nhưng cũng lập tức đuổi theo.

Lâm Lôi hôm nay đối với phong hệ hiểu được “Quan sát qua chuyển động của gió” mình căn bản chỉ cần 1 ý niệm thì mấy ngàn mễ thước đều ở trong mắt. Lâm Lôi trực tiếp hướng phòng khách Đặng tư Thản gia tộc đi tới. Giờ phút này trong khách sảnh đã tụ tập không ít người, tuy nhiên đều là nam nhân.

“Bái kiến Lâm Lôi đại sư” mọi người trong khách sảnh lập tức hành đại lễ.

Lâm lôi cố gắng xuất vẻ mặt tươi cười nói “ các vị không cần khách khí, mục đích hôm nay ta tới đây không nói hẳn nhiều người cũng biết.”

Mọi người trong gia tộc Đặng tư Thản nhìn nhau, khẽ run người trong chốc lát.

“Lôi Nặc đã chết” Lâm lôi đảo mắt nhìn qua một lượt, âm thanh trầm thấp “ Lôi Nặc là hảo huynh đệ của ta cũng giống như thân sinh huynh đệ.” Âm thanh Lâm lôi làm cả phòng phải đứng cả dậy. “Ta bây giờ muốn biết lão tứ rốt cuộc chết như thế nào. Có đúng hay không quân sĩ Ni Nhĩ thành cứu viện không kịp mới chết trận” Lâm Lôi ánh mắt dừng trên thân Ni Ân tộc trưởng.

Ni Ân khổ sở thở dài nói “Lâm Lôi, Lôi Nặc là con trai ta, hắn chết ta phi thường khó chịu, nhưng thật không có biện pháp chiến tranh chết người là không thể tránh khỏi. Không thể chỉ bởi vì con trai ta chết mà Đặng tư Thản gia tộc náo loạn được. Gia tộc chúng ta là quân nhân từ đầu đã quy định mỗi một người, mỗi một đệ tử đều phải xung quân 10 năm làm binh lính, vì thế việc chết trận của mỗi cá nhân đã được chuẩn bị tinh thần từ trước. Không trải qua huấn luyện bọn họ như thế nào có thể thành tài”.

“Điểm ấy ta hiểu được” Lâm Lôi nhin Ni Ân tộc trưởng “ Vì tổ quốc hi sinh, điểm ấy không thể trách, bất qúa ta cuối cùng muốn biết rõ bởi vì Lôi Nặc chết tại Ni Nhĩ thành ta không qúa tin tưởng. Ni nhĩ thành chẳng lẽ không có lấy 1 cao thủ trực tiếp từ trên tường thành nhảy xuống cứu người.”

“Ni Ân thúc thúc” người hiểu được ta muốn biết huynh đệ của ta đã chết, nếu hắn là vinh quang chết trận ta sẽ vì hắn mà tự hào nhưng nếu vì 1 nguyên nhân không đáng mà chết, là 1 cái chết không có ý nghĩa. Là huynh đệ của hắn ta muốn biết rõ hết thảy.” Nếu trong đó có 1 số nguyên nhân, Một số người nào đó cố ý khiến huynh đệ ta chết trận vậy ta muốn hắn phải chết!!! Lâm Lôi ánh mắt như dao.

Nhóm người Ni Ân trong lòng run lên.

“Ni Ân thúc thúc” Lâm Lôi xưng hô như thế khiến đáy lòng Ni Ân rung động.

“ Ngươi nói cho ta biết , con trai ngươi, huynh đệ của ta chết oan hay là không?” Lâm Lôi nhìn Ni Ân chờ hắn trả lời.

Ni Ân vẻ mặt phức tạp, sau đó nhìn thẳng Lâm Lôi âm thanh vang lên trả lời “ Lâm Lôi, phi thường cảm tạ ngươi tuy nhiên con trai ta hắn là vinh quang chết trận không có chết oan!!!

Lâm Lôi quét ánh mắt nhìn mọi người 1 cái “Vậy ta xin cáo từ” Lâm Lôi xoay người trực tiếp rời khỏi Đặng tư thản gia tộc.

Nhìn bóng lưng Lâm Lôi rời đi, Ni Ân cùng mọi người trong gia tộc thở ra 1 hơi. Ni Ân nhìn mọi người nói “ Mọi người đều mệt rồi, các ngươi cũng về nghỉ đi thôi.

Nói xong Ni Ân rời phòng khách trực tiếp hướng phòng mình đi tới.

“Lôi Nặc tha thứ cho cha “ vẫn bước tới trước ánh mắt Ni Ân đã đỏ lên.

Đặng tư Thản gia tộc trong quân đội cũng có ảnh hưởng, thực lực tự nhiên biết rốt cục xảy ra chuyện gì. Con trai mình tại Ni Nhĩ thành cùng địch nhân khổ chiến một hồi rồi mới bị giết.Vậy mà Ngọc Lâm thân vương lại hạ lệnh không cho phép bất kì kẻ nào mở cửa cứu người.

“ Cái Chết Oan”

Ni ân trong lòng khổ sở “ Lâm Lôi đại sư có thể giết Ngọc Lâm thân vương báo thù cho ngươi nhưng là bệ hạ rất sủng ái Ngọc Lâm thân vương, hắn không dám trả thù Lâm Lôi đại sư nhưng hắn lại có thể trả thù Đặng tư Thản gia tộc chúng ta a”.

Con trai, không có cách nào khác.

Người chết thì cũng đã chết , hết thảy cũng vì những người còn sống.

Tập 9 chương 39

Sự thật bị che dấu

Lâm lôi về tới bá tước phủ, chỉ có một mình trong đình viện. Tất cả các người khác đều không có mặt. Mặc dù hôm nay là đại hôn của Ốc

Đốn và Nina nhưng khi nghe tin Lôi Nặc chết trận cũng hiểu được tâm tình đại ca lúc này.

Tại bá tước phủ bất luận kẻ nào cũng không dám quấy rầy Lâm Lôi.

Cửa đình viện đóng chặt.

Lâm Lôi ngồi cạnh 1 chiếc bàn đá, trên bàn có 1 bình rượu, hai chén rượu. Trước mặt Lâm Lôi 1 chén còn phia đối diện cũng có 1 chén nhưng là đối diện với Lâm Lôi không có bóng người nào cả. Rót đầy 2 chén Lâm lôi tay giơ 1 chén.

“Lão tứ” Lâm Lôi nhìn đằng trước mặt, ánh mắt phảng phất xuyên thấu hư không, Lâm lôi con mắt đỏ hồng nói “ Cạn chén”.Lâm lôi ngửa đầu uống cạn rồi ném chén rượu tan thành từng mảnh.

Lão tứ đã chết, Lâm Lôi đáy lòng thật không cam lòng. Nhưng trải qua chất vấn Kiều An bệ hạ và qua cuộc nói chuyện với Đặng tư Thản gia tộc, thậm chí còn cẩn thận quan sát vẻ mặt của mọi người trong Đặng tư thản gia tộc, Lâm Lôi cuối cùng phán đoán” Có lẽ lão tứ thật sự là vinh quang chết trận, không có liên quan đến bất cứ kẻ nào” Lâm Lôi không biết rằng tại Đặng Tư Thản gia tộc cũng chỉ có ba bốn người là biết sự thật. Biết Lâm Lôi sẽ quan sát vẻ mặt mọi người trong gia tộc nên họ cũng dấu kín, không nói cho người khác biết chân tướng sự việc.

Còn có một người biết chân tướng sự thật đó là mẫu thân của Lôi Nặc.

Mẫu thân Lôi Nặc rất thương tâm đã giáo huấn 1 tên phủ vệ. Ni Ân biết rõ ràng trước mặt Lâm Lôi mẫu thân Lôi Nặc không thể che dấu được, cho nên khách sảnh không cho đàn bà phụ nữ tham dự vì thế tất nhiên không có mẫu thân Lôi Nặc.

“ Lão tứ, ngươi là người nhỏ nhất trong 4 huynh đệ chúng ta, không có nghĩ rằng ngươi lại là người ra đi trước tiên.Lâm Lôi lòng như dao cắt, hai hàng nước mắt không khống chế được chảy xuống.

Lâm lôi vươn tay cầm bình rượu ngửa đầu trực tiếp tu một hơi.

Khái... Khái..uống 1 hơi xong Lâm Lôi đứng dậy ho khan. tuy nhiên sau khi ho khan được 2-3 lần hắn lại đưa rượu lên miệng 1 hơi tu hết sạch.

Có Bối Bối, Hắc Lỗ ở trong đình viện canh giữ căn bản không có ai dám đến quấy rầy Lâm Lôi.

“Lão Đại đây là lần thứ tư hắn thương tâm như vậy” Bối Bối thầm nghĩ :” Lần thứ nhất là chia tay với Ngải Lệ Tư, lần thứ 2 là cha chết, lần thứ 3 là Đức Lâm gia gia chết. Thân nhân của hắn, huynh đệ của hắn lần lượt rời đi.

Lâm Lôi thống khổ nhưng hắn biết hắn phải kiên cường, hắn vẫn còn những thân nhân, những huynh đệ còn sống. Mặc kệ, bất kể là chết đi vì người hay còn sống vì mọi người hắn vẫn phải kiên cường.

“Cứ thế tâm trạng của hắn trải qua ba ngày không cần khống chế” Lâm lôi thống khổ trong lòng nhưng ngoài mặt lại bình thản, không có gì bận tâm đến hắn ngoài việc khóc lóc, uống rượu, cười to, hoặc là lẩm bẩm một mình hoặc nhớ lại quá khứ cùng Lôi Nặc nói chuyện với nhau.

Ba ngày sau.

“Chi nha” cửa đình viện mở ra, Địch lỵ á mấy ngày nay vẫn ở bên ngoài đình viện, nàng dứt khoát chờ đợi ở bên ngoài không vào. Nàng ngồi trên bàn đá cao nhất nhìn vào cánh cửa lẳng lặng canh chừng Lâm Lôi.

Ba ngày!

Lâm Lôi ở trong đình viện 3 ngày thì Địch lỵ á cũng ở bên ngoài 3 ngày.

Nghe được âm thanh cửa đình môn mở ra, Địch Lỵ Á kinh hãi nhìn tới. Giờ phút này Lâm Lôi một thân trường bào màu xanh thẫm, dáng người vẫn phong lưu tiêu sái không có chút nào nhếch nhác.

Lâm Lôi - Địch lỵ á kinh hãi tiến tới nghênh đón.

Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á trong lòng xuất ra 1 trận cảm động. Với tu vi của Lâm Lôi bên ngoài đình viện có người hắn sao lại không biết mà Địch Lỵ Á còn ở bên ngoài 3 ngày.

Mặc dù ở trong đình viện cách Địch Lỵ Á 1 cánh cử nhưng Lâm Lôi hắn cảm nhận được sự quan tâm của Địch Lỵ Á.

Lâm Lôi đột nhiên đưa tay ôm lấy Địch Lỵ Á. Cho đến bây giờ hắn vẫn chưa chủ động ôm qua nàng .

Lâm Lôi ôm Địch Lỵ Á cúi đầu trong mũi ngửi được mùi hương thoang thoảng mê hồn từ mái tóc nàng Lâm Lôi cảm thấy cõi lòng thanh thản yên lặng.

Phảng phất như một con thuyền cuối cùng cũng cập bến.

Địch Lỵ Á cám ơn ngươi - Âm thanh Lâm Lôi vang lên bên tai Địch Lỵ Á.

Ôm Lâm Lôi, dựa đầu vào ngực Lâm Lôi Địch Lỵ Á cảm giác hạnh phúc mà trước đó chưa hề có. Mấy năm ơ học viện còn có 10 năm chờ đợi cuối cùng cũng có kết quả.

Cùng nhau đi ra khỏi hậu viện, quan hệ của hai người tiến thêm 1 bước. Bây giờ chỉ cần nhìn ánh mắt là hai người cũng có thể cảm nhận được ý nghĩ trong lòng nhau, chỉ là Lâm Lôi hắn chưa dám vượt qua rào cản mà Địch Lỵ Á cũng không có chủ động.

Đại nhân thế nào rồi' tại sân luyện công hậu viện bá tước phủ Cái Tỳ hỏi Ốc Đốn.

Ốc Đốn trên mặt lộ vẻ cười 'Đại ca cùng Địch Lỵ Á tiểu thư từ trong đình viện đi ra ta thấy đại ca trên mặt có vẻ tươi cười phỏng chừng tâm tình đại ca cũng đã ổn rồi'

Cái Tỳ gật đầu ' Đại nhân 3 ngày không ra thật sự làm người khác phải lo lắng a'

' Lão ngũ, ngươi cho rằng đại nhân với ngươi giống nhau, dễ dàng nổi giận như thế sao? ' Bên cạnh 1 đại hán cười cười nói.

' Nhị ca đến ngươi mà cũng nói ta như vậy sao' Cái Tỳ bất mãn nói.

Bá Tước phủ cuộc sống vẫn yên lặng. Lâm Lôi vẫn như trước im lặng tu luyện đồng thời hắn cũng chuẩn bị đi Hỗn Loạn Chi Lĩnh.

' Bệ hạ, Lâm Lôi đại sư bây giờ với trước giống nhau, một mực tu luyện cũng không có bất cứ hành động gì. Đương nhiên cũng chỉ có hôm Đại hôn của Ốc Đốn đại nhân Lâm Lôi đại sư đi Đặng tư Thản gia tộc 1 chuyến. Thij giả cung đình cung kính bẩm báo.

Kiều An trên mặt lộ vẻ hài lòng tươi cười nói. ' Được rồi ngươi lui đi'

Kiều An bệ hạ biết lâm Lôi không có hành động gì trong lòng thở ra 1 hơi.' Hoàn hảo, Lâm Lôi chắc chắn cho lời ta nói là sự thật'

'Vậy Đặng tư Thản gia tộc cũng coi như thức thời' Kiều An bệ hạ rất hài lòng. hắn biết Đặng tư Thản gia tộc trong quân đội cũng rất có ảnh hưởng dám chắc cũng biết chân tướng sự thật, có khi còn biết trước cả hắn nữa.

Lâm Lôi, rất rõ ràng tại Đặng tư Thản gia tộc không hề phát hiện chút gì hơn nữa còn thật sự cho rằng Lôi Nặc chết trận Binh lính Ni Nhĩ thành cứu viện không kịp.

……….

Đich Lỵ Á nhìn bức thư trong tay, một mặt nhìn Lâm Lôi sắc mặt dường như có chút khó coi.

‘Đich Lỵ Á làm sao vậy’ Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đich Lỵ Á

Đich Lỵ Á bất đắc dĩ lắc đầu ‘Là thư của cha mẹ ta, họ nói nãi nãi ta bệnh nặng thúc ta phải nhanh chóng quay về, nãi nãi ta ….’ Đich Lỵ Á trên mặt lộ vẻ đau thương.

Lâm Lôi cầm tay Đich Lỵ Á an ủi ‘đừng lo lắng nãi nãi ngươi sẽ không việc gì đâu’.

‘ Lâm Lôi ta cần phải về, ta còn nghĩ sẽ cùng đi với ngươi tới Hỗn loạn chi Lĩnh, nhưng bây giờ ……’

Lâm Lôi mỉm cười an ủi ‘ không có việc gì, ngươi trước tiên cư trở về, chúng ta 1 nhóm người đều có thực lực, đến Hỗn loạn chi LĨnh cũng rất nhanh có thể trở về. Ngươi sau này hãy tìm ta, ta biết ngươi rất dễ dàng tìm được ta mà’

Đich Lỵ Á không muốn xa Lâm Lôi nhưng nãi nãi bệnh trọng, cha và mẫu thân miêu tả càng làm nàng thêm thương tâm. Thật nàng không có biện pháp cũng đành trước tiên trở về Ngọc Lan đế quốc.

Sáng sớm Ngày thứ hai Đich Lỵ Á ngồi trên lưng Tật phong Lôi Ưng trực tiếp hướng Ngọc Lan đế quốc bay đi.

Áo bố lai ân đế quốc trung tâm giữa các quận thành, trên tầng cao nhất của 1 tửu điếm lẻ loi 1 mình Da Lỗ tiếp nhận 1 bức thư tín từ thuộc hạ.

‘Thư về lão tứ, lão tứ làm sao vậy, chả lẽ vừa lập được đại công, được phong quan’ Da Lỗ mỉm cười.

Trong bốn huynh đệ Da Lỗ và Lôi Nặc là hoa tâm nhất, theo đuổi các cô gái thủ đoạn cũng theo nhau thật tương đầu ý hợp. Lâm Lôi và Kiều trì thì nghiêm chỉnh hơn 1 chút.

Mở phong thư Da Lỗ đứng dậy đọc. Vừa nhìn sắc mặt Da Lỗ thay đổi, cả người bàng hoàng không tự chủ được. Gõ đầu 1 cái nhắm mắt lại … hồi lâu mở mắt ra.

Hắn sắc mặt trắng bệch không có lấy 1 tia máu

‘ Không có khả năng’

Hai mắt Da Lỗ đã ươn ướt, chốc lát đỏ hồng lên trong lòng bi thống không ngừng nhìn xuống bàn đọc lại.

‘Lão tứ’ nước mắt Da Lỗ đã rơi xuống.

Nếu muốn hỏi Da Lỗ coi trọng nhất là ai, sẽ không phải là anh trai hắn tuy quan hệ 2 người cũng hoà thuận. Nhưng tại Đạo Sâm thương hội nơi mà anh em có thể giết nhau tranh dành vị trí.

Từ khi tốt nghiệp Ân tư đặc học viện, qua 10 năm thời gian Da Lỗ cũng đã tín nhiệm 1 ít thuộc hạ tuy nhiên không có bất kì kẻ nào trở thành sinh tư huynh đệ. Trong lòng hắn sinh tử huynh đệ cũng chỉ có 3 người Lâm Lôi, Kiều trì, Lôi Nặc.

Da Lỗ đứng tại chỗ toàn thân run rẩy , đột nhiên từ lòng bàn tay loé lên 1 tia điện quang bức thư đã thành đám bột phấn.

Da Lỗ là lôi hệ ma pháp sư, trong 4 huynh đệ hắn là có thực lực kém nhất, hôm nay cũng đạt đến lục cấp ma pháp sư.

‘Ngọc Lâm …. thân vương’ Da Lỗ nghiến răng thân thể phát run. ‘ Ngươi trơ mắt đứng nhìn huynh đệ ta chết oan, mặc kệ ngươi là ai ta cũng nhất định giết chết ngươi’ Da Lỗ hít sâu 1 hơi nhắm mắt lại.

Đạo sâm thương hội thế lực rất mạnh. Tại địa phương như Ni nhĩ thành biên giới như thế càng là nơi trọng điểm để phát triển, chiếu cố. Tại đây các thương nhân, quý tộc cũng chịu ảnh hưởng rất lớn từ Đạo sâm thương hội.

Bí mật kia có thể giấu diếm được Lâm Lôi nhưng không thể nào dấu được Đạo sâm thương hội có mạng lưới tình báo rộng khắp.

Cha không có khả năng vì ta mà huy động Đạo sâm thương hội đối phó với 1 thân vương, càng huống chi có muốn đối phó cơ hội thành công cũng không lớn. Da Lỗ trong lòng hiểu được.

‘Lão Tam’ Da Lỗ không tự chủ được đột nhiên nghĩ đến Lâm Lôi.

Lão Tam hắn dĩ nhiên sẽ vì Lão Tứ mà báo thù. Da Lỗ phi thường hiểu được bốn huynh đệ thân thiết như thế nào. Nếu Lâm lôi biết Lôi Nặc chết oan dám chắc hắn sẽ báo thù. Dám chắc là Ngọc Lâm thân vương bưng bít thông tin cùng Hoàng Đế che dấu hết thảy. Lão Tam hắn cũng không có hệ thống thông tin tình báo gì.

‘Lão Tứ, ta cùng Lão tam sẽ vì ngươi mà báo thù’ Da Lỗ lầm bầm. Đột nhiên hướng ra ngoài quát ‘Người đâu các ngươi nhanh chóng chuẩn bị ta lập tức xuất phát đến đế đô 1 chuyến.

Gần 5 phút sau Da Lỗ cưỡi trên lưng 1 con tuấn mã mang theo 2 gã hộ vệ hướng đế đô nhanh chóng chạy đi. Dọc đường hắn cũng rất khẩn trương không kịp ăn cái gì, cũng chỉ uống vài ngụm nước. Trên đường cũng không nghỉ lại, cứ đến thành thị mới thì thay ngựa sau đó nhanh chóng hướng đế đô chạy đi.

Hai ngày một đêm Da Lỗ mang theo người một hơi chạy tới đế đô. Giờ phút này hắn tranh thủ thời gian, hai mắt giăng đầy tia máu, sắc mặt tái nhợt giống như người mới khỏi bệnh.

‘Tới rồi’

Xa xa Da Lỗ nhìn thấy bá tước phủ. Hai ngày 1 đêm cuối cùng cũng đã có 1 chút hy vọng dù thân thể đã rất mệt mỏi.

‘Da Lỗ đại nhân’ Thủ vệ bá tước phủ tất nhiên nhận ra Da Lỗ, mỗi lần hắn đến là lại gặp Lâm Lôi. Da Lỗ tiến đến tự nhiên không cần bẩm báo chẳng qua là 2 gã thủ vệ ngạc nhiên khi thấy Da Lỗ có vẻ mệt mỏi .

‘Lão Tam’

Da Lỗ vừa bước vào phủ đệ lập tức hô hoán ‘ Lão tam đi ra, Lão tam đi ra nhanh!’ Lâm Lôi nghe được Da Lỗ hô hoán rất nhanh trực tiếp chạy tới.

Lâm Lôi nhìn Da Lỗ lúc này sắc mặt tái nhợt, đầu tóc bù xù. A Kia có phải là trang phục của Da Lỗ lão đại ko a?

Da Lỗ thấy Lâm Lôi trực tiếp chạy tới nắm chặt bả vai hai mắt đỏ lên vừa khóc vừa nói ‘Lão tam, Lão tứ đã chết, ngươi nhất định phải báo thù a’.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 39: Chân Tướng Bị Che Dấu

Lâm Lôi trở về Bá tước phủ, nhưng mà mau chóng đi vào trong đình viện, bất luận ai cũng không gặp. Mặc dù Ốc Đốn và Ni Na kết hôn nhưng vì Lôi Nặc chết trận nhất thời nên bọn họ cũng hiểu được tâm tình của đại ca lúc này.

Bá tước phủ bất luận kẻ nào cũng không dám quấy rầy. Đình viện môn đóng chặt, Lâm Lôi ngồi tại bàn thạch, trên bàn lúc này có một bình rượu, hai cái chén, một chén của Lâm Lôi, còn có một chén ở phía đối diện nhưng không có một bóng người.

Một người hai chén rượu, Lâm Lôi giơ chén rượu trong tay: “Lão Tứ!” Ánh mắt hắn phảng phất như xuyên thấu hư không, chỉ là trong mắt có chút đỏ hồng: “Uống nào!”

Lâm Lôi ngửa đầu đem chén rược uống không còn một giọt.

Lão Tứ chết. đáy lòng Lâm Lôi cảm thấy không cam lòng, nhưng mà qua chất vấn kiều an bệ hạ, cùng Đặng Tư Thản gia tộc, lại còn cẩn thận quan sát vẻ mặt của mọi ngừoi trong gia tộc đặng thản, Lâm Lôi cuối cùng cũng phán đoán

Lão Tứ là vinh quang chết trận, không liên quan đến kẻ nào.

Nhưng Lâm Lôi cũng không biết, trong Đặng Tư Thản gia tộc cũng chỉ có ba bốn người biết chân tướng sự thật. Ni Ân đoán rằng khi Lâm Lôi tới sẽ quan sát sắc mặt của mọi người nên cũng căn bản không có nói rõ chân tướng cho người khác biết, nhưng còn có một người nữa biết đó là mẫu thân của Lôi Nặc.

Cũng chính là phu nhân mà đám thủ vệ gọi. Ni Ân biết mẫu thân Lôi Nặc rất thương, trước mắt Lâm Lôi khó có thể che dấu được, nên trong khách sảnh không có đàn bà nên tự nhiên cũng không có mẫu thân của Lôi Nặc.

“Lão Tứ, trong bốn huynh đệ chúng ta không nghĩ được ngươi lại ra đi trước.” Lâm Lôi trong lòng đau như cắt, hai hàng lệ không thể ngăn được rơi xuống.

Cầm cả bình rượu lên Lâm Lôi ngửa đầu trực tiếp uống ừng ực.

“khục , khục…”

Uống nhanh như vậy khiến hắn ho khan vài cái, rồi lại ngửa đầu uống sạch một hơi.

Bối Bối, Hắc Lỗ ở ngoài đình viện, cũng không dám quấy rầy Lâm Lôi.

“Lão Đại thương tâm như vậy là lần thứ tư rồi”. Bối bối trong lòng thầm nghĩ: “Lần đầu tiên là khi chia tay Ngải Lệ Tư, lần thứ hai là khi phụ thân chết đi, lần thứ ba là khi Đức Lâm gia gia chết đi…”

Thân nhân, huynh đệ rời đi, thống khổ vô cùng, nhưng là trong lòng Lâm Lôi biết rõ rằng, hắn phải cương cường, còn có thân nhân huynh đệ, có người còn sống hắn càng phải kiên cường.

Trong thời gian ba ngày Lâm Lôi lúc thì thống khổ vô cùng nhưng lại hé miệng cười, lúc thì hắn không có gì bận tâm, uống rượu, cười lớn, hoặc là lầm bầm nhớ lại lúc cùng Lôi Nặc nói chuyện…

Ba ngày sau!

“Cót két!” Cửa đình viện mở ra, Địch Lý Á ba ngày nay vẫn ngồi ở ghế đá bên ngoài lẳng lặng nhìn Lâm Lôi với ánh mắt vô cùng quan tâm.

Trong lúc Lâm Lôi ở bên trong đình viện ba ngày thì Địch Lý Á cũng ở bên ngoài ba ngày, không rời đi một bước.

Nghe được âm thanh cửa mở, Địch Lý Á kinh hãi quay đầu lại. Trong bộ thanh sắc trường bào, Lâm Lôi thân hình thẳng tắp, thái độ không có chút nào mất đị nhuệ khí.

“Lâm Lôi!” Địch Lý Á kinh ngạc nghênh đón.

Nhìn Địch Lý Á, Lâm Lôi cũng vô cùng cảm động. Với tu vi của hắn, ngoại đình viện có người làm sao mà hắn không biết được? Địch Lý Á ở bên ngoài ba ngày, còn mình lại ở bên trong đình viện, cách nhau cánh cửa nhưng thời khắc nào cũng cảm giác được sự tồn tại của nàng.

Đột nhiên Lâm Lôi giơ tay về Địch Lý Á. Từ trước tới giờ Lâm Lôi chưa lúc nào chủ động ôm nàng, chóp mũi cảm nhận được hương vị thanh tân của mái tóc, hương vị thật là đê mê, còn trong lòng Lâm Lôi cảm thấy được sự tĩnh lặng, phảng phất như con thuyền nhỏ độc hành rốt cuộc cũng đã cập bờ.

“Địch Lý Á, cám ơn…” Thanh âm của Lâm Lôi vang lên bên tai Địch Lý Á.

Ôm Lâm Lôi, đầu ngả vào lồng ngực hắn, từ trước đến giờ Địch Lý Á chưa từng cảm thấy hạnh phúc như thế này. Ở học viện chờ đợi mấy năm, rồi lại mười năm… không thể tưởng được lúc đình viện mở ra, lại có thể gần gũi với hắn thế này. Quan hệ hai người từng bước một tiến tới gần hơn, trong mắt nhau tựu đã hiểu được suy nghĩ, hiểu được lòng nhau. Chỉ là Lâm Lôi cũng không có vượt lên rào cản, Địch Lý Á cũng không.

“Đại nhân thế nào rồi?” Trong sân luyện công của Bá tước phủ, Cái Tỳ lặng lẽ dò hỏi Ốc Đốn.

Ốc Đốn trên mặt lộ vẻ tươi cười: “Ca ta ở sau hậu viện cùng với Địch Lý Á tiểu thư. Đã thật lâu ta mới thấy được vẻ mặt tươi cười của ca, tâm tình của ca có lẽ đã tốt hơn rồi.”

Cái Tỳ có chụt gật đầu: “Đại nhân đã ba ngày không có ra ngoài, làm cho người ta có chút lo lắng.”

“Lão Ngũ, ngươi tưởng đại nhân và ngươi giống nhau sao? Có thế dễ dàng tự bạo khí.” Một đại hán ở bên cạnh có gương mặt to lớn đáng sợ cười nói.

“Nhị ca, ngươi sao lại nói ta thế!“

Cuộc sống trong Bá tước phủ vốn bình lặng, Lâm Lôi cũng như trước an tĩnh tu luyện, đồng thời hắn cũng chuẩn bị xuất phát đi tới Hỗn loạn chi lĩnh

“Bệ hạ, Lâm Lôi đại sư giờ đây cũng an tĩnh tu luyện như trước, không có hành động gì. Sau đại yến hôn lễ của Ốc Đốn và công chúa cũng là chỉ đi một chuyến đến Đặng Tư Thản gia tộc.”

Thị giả cung đình cung kính hồi báo, Kiều an bệ hạ nét mặt có chút hài lòng, mỉm cười.

“Tốt lắm ngươi lui ra.” Kiều An bệ hạ biết Lâm Lôi không có hành động gì mới thở phào một hơi.

“Hoàn hảo , hoàn hảo, Lâm Lôi đã tin rằng lời ta nói là sự thật. Như vậy Đặng Tư Thản gia tộc coi như là thức thời.”

Kiều An bệ hạ biết rõ là Đặng Tư Thản gia tộc rất có ảnh hưởng trong quân đội, tất nhiên sẽ biết rõ chân tướng sự thật, sợ rằng nhận được tin so với hắn còn nhanh hơn. Như vậy Lâm Lôi dò hỏi cũng không thu được gì, vì thế đã tin rằng Lôi Nặc chết trận là do quân lính Ni Nhĩ thành cứu viện không kịp.

Địch Lý Á nhìn tín kiện trong tay, vừa lại hướng về phía Lâm Lôi, sắc mặt tương đối khó coi.

“Địch Lý Á , sao vậy ?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Địch Lý Á.

Địch Lý Á bất đắc dĩ lắc đầu đáp: “Là của cha mẹ ta! Họ nói nãi nãi ta trọng bệnh, nói ta mau mau về, nãi nãi ta…” Địch Lý Á trên mặt tràn đầy ưu thương .

Lâm Lôi đưa tay nắm lấy Địch Lý Á an ủi:” Đừng lo! nãi nãi của nàng sẽ không sao đâu.”

“Lâm Lôi ta phải mau trở về…” Địch Lý Á bất đắc dĩ nhìn Lâm Lôi: “Ta còn nói với ngươi sẽ cùng ngươi đến Hỗn loạn chi lĩnh, nhưng bây giờ…”

Lâm Lôi mỉm cười an ủi: “Không sao đâu! Trước mắt nàng hãy mau về nhà đi. Đám người chúng ta có năng lực, sẽ mau chóng tạo được cục diện, sau này tìm ta cũng sẽ dễ dàng mà. ”

Địch Lý Á muốn theo Lâm Lôi, nhưng mà nãi nãi trọng bệnh, cha và mẫu thân trong thư đã có nói, khiến tâm tư nàng không có biện pháp nào khác chỉ có thể lựa chọn trước mắt lập tức quay về Ngọc Lan đế quốc.

Sáng sớm ngày hôm sau, Địch Lý Á đã ngồi trên lưng của Cuồng lôi tật phong ưng trực tiếp hướng Ngọc Lan đế quốc bay đi.

Trong trung ương hành tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc, tại một toà quận thành, giữa một đình viện lẻ loi độc lập trong tửu điếm. Da Lỗ tiếp nhận một phong tín kiện đưa tới:

“A, là tin về lão Tứ, lão Tứ sao đây, chẳng lẽ là vừa lập công, thăng quan?” Da Lỗ khoé miệng có ý cười.

Lúc trước bốn huynh đệ bọn họ, Lôi Nặc cùng Da Lỗ hay theo đuổi các cô gái, hai người bọn họ rất hợp nhau. Mở tín kiện, Da Lỗ đọc thư.

Vừa nhìn qua, trong nháy mắt sắc mặt Da Lỗ đã trắng bạch, cả người không tự chủ được. Sau một hồi lâu nhắm mắt… Da Lỗ mới lại mở to mắt, sắc mặt trắng bệch không có một tia huyết sắc.

“Không thể như thế được!“ Mắt Da Lỗ đã ươn ướt, nhanh chóng đỏ hồng, không ngừng nhìn xuống bức thư đọc lại.

“Lão Tứ!” Nước mắt Da Lỗ đã trào ra.

Nếu được hỏi thân nhân mà hắn coi trọng nhất là ai, thì chắc chắn không phải là ca ca của hắn. Hắn và ca ca tình cảm cũng chỉ bình thường, tại Đạo Sâm thương hội vốn là nơi rất tàn khốc.

Rời Ân Tư Đặc học viện đến nay đã được mười năm, hắn cũng tín nhiệm một số người, nhưng không có ai có thể trở thành sinh tử huynh đệ. Trong lòng hắn, sinh tử huynh đệ chỉ có ba người thuở thiếu niên là Kiều Trì, Lâm Lôi và Lôi Nặc. Da Lỗ đứng dậy, cả thân người run lên, đột nhiên điện quang trong lòng bàn tay phát ra, trực tiếp biến kiện tín này thành bụi.

Da Lỗ là lôi điện hệ ma pháp sư, trong bốn huynh đệ, thực lực ma pháp hắn yếu nhất, hôm nay cũng đạt đến lục cấp ma pháp sư… Ngọc Lâm thân vương? Da Lỗ nghiến răng: “Ngươi trơ mắt để mặc huynh đệ ta phải chết, mặc kệ ngươi là ai, ta cũng bắt ngươi phải chết!”

Da Lỗ hít sâu một hơi, cố gắng giữ cho mình tỉnh táo. Đạo Sâm thương hội trong thiên hạ thế lực rất mạnh. Ni Nhĩ thành ở biên giới này là trọng điểm mà thương hội quan tâm nên thương nhân, quý tộc một chút đều quan hệ với Đạo Sâm thương hội.

Bí mật này có thể che dấu được Lâm Lôi, nhưng không thể che dấu được Đạo Sâm thương hội. Phụ thân hắn không thể vì bạn hắn mà dùng lực lượng thương hội đối phó với một vị thân vương, hà huống cũng chưa chắc có thành công. Da Lỗ hiểu được, Ngọc Lâm thân vương tại đông nam hành tỉnh này nắm chắc trong lòng bàn tay, quân đội nhiều, Đạo Sâm thương hội có thể đấu được sao?

“Lão Tam!“ Da Lỗ trong lòng không tự chủ được nghĩ đến Lâm Lôi. “Tại sao hắn không báo thù cho lão Tứ?” Trong lòng Da Lỗ hiểu được tình huynh đệ phi thường của bọn họ, nếu biết Lôi Nặc chết nhất định sẽ báo thù.

“Nhất định Ngọc Lâm thân vương kia đã làm cái gì khiến hoàng đế bị che mắt, mà lão Tam hắn cũng không có tin tức tình báo…“

Da Lỗ vừa nghĩ vừa nhớ đến cảnh tại Bích Thuỷ Thiên Đường, vừa uống rượu vừa chơi đùa, trong lòng thật bi thống.

“Lão Tứ, ta và Lão Tam nhất định sẽ báo thù cho ngươi.” Da Lỗ lầm bầm.

Đột nhiên Da Lỗ hướng ra bên ngoài quát: “Ngươi đâu ! Mau chuẩn bị, ta lập tức xuất phát đến đế đô.”

Chỉ khắc sau, Da Lỗ cưỡi một con tuấn mã cùng hai gã thủ vệ trực tiếp hướng về phía đế đô. Cả ngày nay Da Lỗ chưa có ăn gì, chỉ là lúc nãy mới uống một chút nước. Trên đường mấy người bôn hành không ngừng không nghỉ chỉ là đến các thành thị thay ngựa rồi lại tiếp tục phóng đi.

Hai ngày một đêm, Da Lỗ đã một hơi phóng về đế đô, giờ phút này điên cuồng lao đi, sắc mặt tại nhợt tựa như người bị bệnh nặng.

Xa xa, đã nhìn thấy Bá tước phủ đại môn, hai ngày một đêm lúc này

Da Lỗ đã cảm thấy có một tia hy vọng.

“Da Lỗ đại nhân!”

Hai gã thủ vệ tự nhiên nhận ra Da Lỗ, thường ngày Da Lỗ cũng có lúc tới gặp Lâm Lôi, bọn họ để Da Lỗ tiến vào không cần bẩm báo, chỉ là hai gã thủ vệ cảm thấy nghi hoặc Da Lỗ này tại sao lại trông vất vả như thế

“Lão Tam!” Da Lỗ vào phủ đệ ngay lập tức kêu to: “Lão Tam đến đây, mau đến đây!”

Nghe được tiếng hô hoán, Lâm Lôi ngay lập tức sử tốc độ nhanh nhất từ đình viện đi ra. Xa xa đã thấy Da Lỗ nhưng giờ phút này, sắc mặt Da Lỗ tái nhợt, đầu tóc bù xù, quần áo xơ xác, đây mà là Da Lỗ lão đại sao?

Thấy Lâm Lôi, Da Lỗ hướng tới trực tiếp nắm bờ vai, hai mắt đỏ ngầu, khóc nói: “Lão Tam, cừu hận của lão Tứ ngươi nhất định phải báo!”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 40: Bí Mật Của Ngọc Lan Đại Lục

Một câu nói này, làm cho Lâm Lôi mơ hồ.

Báo cừu cái gì?

“Không đúng!” Lâm Lôi trong nháy mắt liền hiểu được, cái chết của lão Tứ, đích xác oan khuất.

Lâm Lôi kéo tay Da Lỗ: “Da Lỗ lão Đại, tĩnh táo kể cho ta tường tận mọi chuyện.” Da Lỗ gật đầu.

Lâm Lôi trong đình viện.

“Cái chết của lão Tứ, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Lâm Lôi sắc mặt rất nghiêm túc.

Da Lỗ trịnh trọng: “lão Tam, lão Tứ ngày đó mang theo người của mình ra ngoài tuần tra, nhưng là ai ngờ lại gặp quân đội La Áo đế quốc, bọn lão Tứ quá ít, cho dù liều mạng, cũng chỉ là chạy thoát lão Tứ cùng hơn mười người, lão Tứ bọn họ hơn mười người chạy tới Ni Nhĩ Thành. Mà giờ phút này địch nhân truy kích cũng chỉ khoảng ba trăm người.”

“Ba trăm người?” Lâm Lôi cảm thấy bất khả tư nghị.

“Đúng vậy, bởi vì người của La Áo đế quốc hướng lên lâu thành bắn tên. Mà lúc ấy Ngọc Lâm thân vương chính là đang ở trên lâu thành. Ngọc Lâm thân vương lập tức ra lệnh, không cho phép bất kỳ kẻ nào mở cửa thành, buộc tất cả phải kiên thủ. Chính vì bảo vệ an toàn của hắn. Về phần lão Tứ cùng hơn mười người, ở phía dưới phẫn nộ hô 'Mở Cửa Thành', nhưng không ai dám mở cửa …… chính là như vậy, lão Tứ cùng một đám người bị giết chết.”

Lâm Lôi trong lòng lửa giận thiêu đốt.

Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng một màn nọ, lão Tứ thê lương hét to 'mở Cửa Thành', mà Ngọc Lâm thân vương dám ra lệnh không được mở cửa thành. Cũng không cho người ta đi cứu.

lão Tứ cũng tựu như vậy chết đi.

Chết rất oan, vốn là có thể không chết!

“Thi thể lão Tứ đâu?” Lâm Lôi lập tức hỏi.

Da Lỗ ảo não: “Theo tình báo của Đạo Sâm thương hội chúng ta, lão Tứ trên vai đầu tiên là trúng một tên, rồi sau đó bị chiến đao địch nhân bổ trúng ngực, lão Tứ ngã xuống góc tường. Rồi sau đó địch nhân thủ lĩnh kia, đã đem thi thể lão Tứ mang đi.”

“Cái gì?” Lâm Lôi không thể tin, “Ba trăm người, dưới Ni Nhĩ Thành. Thủ quân không công kích, còn mặc cho bọn họ mang thi thể lão Tứ đi?”

Quả thật rất buồn cười.

“Chuẩn xác mà nói, ba trăm người nọ tuyệt đại bộ phận là đang ở ngoài xa, chính thức công kích chỉ là mười mấy cao thủ. Mười mấy cao thủ, căn bản không thoát khỏi lưới tên.” Da Lỗ trong lòng rất đau khổ, “Mười mấy cao thủ nọ, giết chết lão Tứ bọn họ, mang đi thi thể lão Tứ …… mà do Ngọc Lâm thân vương mệnh lệnh, thủ quân tại Ni Nhĩ Thành không người nào dám tự tiện xuất chiến.”

Quân nhân Áo Bố Lai Ân đế quốc đích xác tuyệt đối tuân theo quân lệnh.

Mệnh lệnh buồn cười như thế, cũng là làm cho người ta cảm thấy cực kỳ khó kham nổi.

“Lão Tứ ……” Lâm Lôi trong đầu vừa nghĩ đến lão Tứ dưới tường thành Ni Nhĩ Thành, bi phẫn hét lớn 'mở Cửa Thành', nhưng là thủ quân trên lâu thành lại đạm mạc không mở cửa thành.

Oan khuất như thế chết đi, Lâm Lôi cũng mãnh liệt không cam lòng.

Lão Tứ, vốn không nên chết a!

“Kiều An này, cùng Đặng Tư Thản gia tộc,cũng đều gạt ta.” Lâm Lôi giờ phút này đã biết chân tướng, trong lòng cũng có chút hiểu được, Đặng Tư Thản gia tộc sợ rằng là vì phải tội Ngọc Lâm thân vương, phải tội Kiều An bệ hạ, mới làm như vậy.

“Nguyên lai, sau lưng còn có Ngọc Lâm thân vương kia!” Lâm Lôi trong lòng tức giận.

Hắn có nghe nói qua đại danh Ngọc Lâm thân vương. Kiều An bệ hạ cực ít thân nhân, đệ đệ vô năng của hắn cũng có thể trở thành một hành tỉnh chưởng khống giả. Bởi vậy có thể tưởng tượng, Kiều An bệ hạ sủng nịnh đệ đệ như thế nào.

“Lão Tam, cừu hận của lão Tứ, chỉ có thể trông cậy vào ngươi.” Da Lỗ bi phẫn nói.

Da Lỗ trong lòng lúc này cũng tự trách, hắn cũng rất muốn ra tay báo thù, nhưng là thực lực hắn quá yếu. Hơn nữa Đạo Sâm thương hội cũng không phải của hắn.

Lâm Lôi gật đầu, vài giọt lệ chảy ra: “Ngọc Lâm thân vương nọ hại chết lão Tam. Vậy hắn cũng nhất định muốn chết.” Lâm Lôi xoay người nhìn về phía Da Lỗ: “Da Lỗ, ngươi trước tiên ở đây nghỉ ngơi.

Ta ra ngoài xem.”

“Làm gì? Ra tay bây giờ?”

“Không.”

Lâm Lôi đạm mạc lắc đầu. “Nếu ta trực tiếp giết Ngọc Lâm thân vương. Phỏng chừng Kiều An bệ hạ đối với Đặng Tư Thản gia tộc tiến hành trả thù …… lão Tứ đã chết, ta không muốn làm cho hắn gia tộc cũng suy bại.”

Vũ thần sơn.

Lâm Lôi giờ phút này đang đứng trước cửa động quật mà Vũ thần bế quan, lẳng lặng đứng. Lúc này, một người cực nhanh từ xa bay tới, đúng là Tạp Tư La Đặc.

“Lâm Lôi, ngươi đây là?” Tạp Tư La Đặc nghi hoặc.

“Ta muốn gặp Vũ thần.” Lâm Lôi trả lời.

Tạp Tư La Đặc gật đầu: “Như vậy, ta cho người thông báo ngay.”Lúc này, một đạo thanh âm đồng thời vang lên bên tai hai người Lâm Lôi, Tạp Tư La Đặc: “Lâm Lôi, ngươi vào đi.”

Lâm Lôi đã thi triển Phong Ảnh Thuật, lúc này phi vào động quật, dọc theo con đường nhỏ, tiến vào trong động quật thâm u nọ. Hướng phía dưới rơi xuống mấy ngàn thước rốt cuộc mới tới đáy.

Chỉ chốc lát, Lâm Lôi đi tới trước phiến cửa đá ngăm đen.

“Xuy xuy ~~~” nhiệt độ kinh khủng, làm cho thạch bích biến màu đỏ sậm.

Lâm Lôi cung kính: “Vũ thần đại nhân, ta cùng Hắc Đức Sâm đánh một trận ngươi hẳn đã biết, ta nghĩ ta hẳn là có tư cách biết bí mật ngươi đã tiết lộ lúc trước.”

“Tiến đến đây đi.” Thanh âm Vũ thần đạm mạc vang lên.

“Oanh long long ~~~” phiến cửa đá ngăm đen tự động đi tới, lộ ra một thông đạo. Một trận sóng nhiệt đáng sợ đập vào mặt.

Long huyết đấu khí tự nhiên hình thành bên ngoài thân Lâm Lôi 'Mạch Động phòng Ngự'.

“Chỗ này nhiệt độ cao thật.” Lâm Lôi thấy tình cảnh bên trong động quật, cũng là rất giật mình. Chỉ thấy xa xa phía trước động quật, có một cái nham tương hồ dài chừng trăm thước, nham tương chảy xuôi trong hồ cũng đủ cho người ta khiếp sợ.

Làm cho người ta khiếp sợ chính là phía trên nham tương hồ có một hỏa cầu đường kính chừng gần ba thước.

Hỏa cầu này, toàn thân đỏ đậm, sóng nhiệt đáng sợ chính là từ hỏa cầu không ngừng truyền ra, có thể bức bách Lâm Lôi sử dụng 'Mạch Động phòng Ngự', có thể tưởng tượng sự đáng sợ của loại sóng nhiệt này.

Bình thường nhiệt độ nham tương Lâm Lôi cho dù tới gần, loại nhiệt độ này cũng không thể gây thương tổn được hắn.

Hay nhảy vào giữa nham tương, chỉ cần vận khởi đấu khí cũng là không vấn đề gì.

Sử dụng 'Mạch Động phòng Ngự', Lâm Lôi đột nhiên phát hiện một việc -

“Vũ thần đại nhân đâu?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn chung quanh.

Liếc mắt nhìn chung quanh một cái liền thấy rõ, ngoại trừ nham tương hồ ở giữa, chung quanh trống trải, chính là không có một bóng người.

“Lâm Lôi!” Thanh âm Vũ thần đạm mạc từ hỏa cầu đang huyền phù truyền lại đây.

Lâm Lôi giật mình nhìn về phía hỏa cầu đang huyền phù kia.

Chẳng lẽ, Vũ thần là hỏa cầu kia?

Chỉ thấy một thân ảnh mơ hồ bên trong quang cầu đi ra. Thoáng một cái, thân ảnh mơ hồ kia đã tới mặt đất bên cạnh nham tương hồ.

Người này đúng là Vũ thần.

Lâm Lôi cẩn thận quan sát vị đại lục truyền kỳ 'Vũ thần'. Vũ thần không tính rất cao, cũng khoảng một thước tám. Dung mạo hắn nhìn qua chỉ có hơn ba mươi tuổi, lông mi rất thô, một đầu xích phát dài tới eo. Lâm Lôi nhìn kỹ, cũng phát hiện máu tóc màu đỏ cũng là do ngọn lửa thiêu đốt.

Vũ thần khuôn mặt lạnh lùng như nham thạch, ánh mắt cực kỳ sắc bén.

Cả người giở tay nhấc chân gian, làm cho người ta cảm giác thấy một loại khí phách. Đặc biệt cái loại uy áp đáng sợ này, cũng làm cho Lâm Lôi cảm thấy run sợ.

Thật mạnh!

“Bái kiến Vũ thần.” Lâm Lôi cung kính nói.

Vũ thần cẩn thận nhìn Lâm Lôi, khóe miệng y có vẻ tươi cười, thản nhiên gật đầu: “Đúng rồi. Ngươi cùng Hắc Đức Sâm chiến đấu, ta cũng có xem qua. Công kích của ngươi, rất có ý tứ.”

Lâm Lôi trên mặt cũng có vẻ tươi cười.

“Vũ thần đại nhân, ta bây giờ hẳn là có tư cách biết được đại lục bí mật?” Lâm Lôi trong lòng sớm có quyết định, trước khi xuất phát đi Hỗn Loạn Chi Lĩnh, tới gặp Vũ thần một lần.

Mà bây giờ, chính mình nên vì lão Tứ báo thù.

Lâm Lôi đã lên kế hoạch, sau khi nhanh chóng báo thù cho lão Tứ, liền lập tức xuất phát đi Hỗn Loạn Chi Lĩnh. Hơn nữa gặp Vũ thần, không chừng có thể biết bí mật, hơn nữa cũng có thể dùng ảnh hưởng của Vũ thần, áp bách Kiều An một chút.

Nếu Kiều An sợ nhất là ai? không thể nghi ngờ chính là Vũ thần!

“Lâm Lôi. Ngươi lĩnh ngộ công kích, đích xác rất đặc thù. Thực lực ngươi hôm nay, đích thật là cùng Hắc Đức Sâm tương soa vô kỷ (bất phân cao thấp) , đã đủ tư cách biết Ngọc Lan đại lục bí mật.” Vũ thần đạm mạc.

Lâm Lôi ở bên cẩn thận lắng nghe.

“Lâm Lôi, ngươi biết ta như thế nào thành thần không?” Vũ thần đột nhiên nhìn về phía Lâm Lôi.

“Không phải lĩnh ngộ, đột phá thánh vực cực hạn, đạt tới thần vực sao?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Vũ thần.

Vũ thần có chút lắc đầu: “Thần cấp, không phải vậy dễ dàng đột phá. Chính là Hi Tắc nọ, thiên phú cao như vậy, cũng là hao phí hơn năm ngàn năm đạt tới thần cấp. Về phần ta …… lúc đầu mặc dù đạt tới thánh vực cực hạn. Nhưng là cuối cùng một bước cũng rất khó đi tới. Hơn năm ngàn năm trước trong một lần tranh đấu. Ta may mắn đoạt được một quả hạ vị thần cách. Ta dung hợp mai thần cách này liền đạt tới thần vực.”

Lâm Lôi ngây ngốc.

Vũ thần được cho là tối cao, nguyên lai là đoạt được một quả hạ vị thần cách, mới đột phá.

“Như thế nào, rất thất vọng?” Vũ thần đạm cười nói.

Lâm Lôi lắc đầu: “Không, Vũ thần năm đó tốn hao mấy trăm năm thời gian, đạt tới thánh vực cực hạn. Đã là rất kinh người. Đại đệ tử ngươi Pháp Ân, cũng tu luyện mấy ngàn năm, hôm nay hẳn cũng chỉ là thánh vực cực hạn.”

Vũ thần nở nụ cười.

Hắn rất hài lòng về câu trả lời của Lâm Lôi, đích xác mấy trăm năm đạt tới thánh vực cực hạn, thật là phi thường khó đạt được.

“Thánh vực cực hạn kỳ thật rất khó tu luyện, có thể tu luyện đến thánh vực cực hạn, vậy dám chắc đã đem con đường nguyên tố pháp tắc đi tới một bước cuối cùng. Mà cửa ải kia, phải là đốn ngộ! Trong nháy mắt, đem một phương diện nguyên tố pháp tắc nọ dung hợp quán thông. Vậy mới tình là thành công.”

Vũ thần cảm khái: “Cả Ngọc Lan đại lục, đạt tới thánh vực cực hạn, còn kém một bước cuối cùng liền tiến vào thần vực, hơn mười năm trước, còn có sáu người. Bây giờ Hi Tắc đột phá. Còn lại năm thánh vực cực hạn, trong đó có Pháp Ân.”

“Hôm nay Ngọc Lan đại lục, ngoại trừ năm đại thần cấp cao thủ, cực mạnh chính là Pháp Ân năm người bọn họ. Thực lực Pháp Ân, ngươi hẳn là biết.”

Lâm Lôi gật đầu.

Lâm Lôi bây giờ, cũng chánh thức bắt đầu tiếp xúc thế giới ngầm Ngọc Lan đại lục.

“Vũ thần đại nhân, thực lực Quang Minh giáo hoàng, trong số ẩn thế cường giả tính là cấp bậc gì?” Lâm Lôi sau này nhất định phải đối phó Quang Minh giáo hoàng, tự nhiên muốn hỏi rõ ràng.

“Quang Minh giáo hoàng?”

Vũ thần dừng một chút, nói, “đại lục ẩn thế cường giả, ngoại trừ thần cấp, phía dưới chính là bọn Pháp Ân năm đại cực hạn cường giả. Kém một bước là có thể đạt đến thần cấp. Phía dưới nữa, chính là Quang Minh giáo hoàng bọn họ, cấp bậc này đại khái khoảng hơn mười người. Phía dưới nữa, chính là Hắc Đức Sâm cấp bậc. Đại lục ẩn thế cường giả, phần lớn đều là Hắc Đức Sâm cấp bậc.”

“Quang Minh giáo hoàng, so với Hắc Đức Sâm mạnh hơn?” Lâm Lôi trong lòng ghi nhớ.

Vũ thần liếc Lâm Lôi một cái: “Quang Minh giáo hoàng tu luyện Đại Dự Ngôn Thuật. Đại Dự Ngôn Thuật uy lực phi thường đáng sợ, hắn so với Hắc Đức Sâm mạnh hơn một bậc cũng là bình thường.”

Lâm Lôi nhìn Vũ thần, dò hỏi: “Vũ thần đại nhân, Ngọc Lan đại lục bí mật rốt cuộc là cái gì?” Lâm Lôi vẫn rất tò mò.

Ngọc Lan đại lục, dựa vào cái gì, hấp dẫn đông đảo cường giả dừng lại tại vị diện này…

“Ngọc Lan đại lục, giữa chúng thần tại chí cao vị diện, kỳ thật còn có một cách xưng hô khác.” Vũ thần trên mặt lộ ra một tia đặc sắc.

“Xưng hô thế nào?” Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

“Chúng thần mộ địa!” Vũ thần nhẹ nhàng nói.

“Chúng thần mộ địa?” Lâm Lôi trong lòng máy động, “Vũ thần đại nhân, chúng thần nếu chết, bọn họ sẽ an táng tại chúng ta Ngọc Lan đại lục vị diện sao?”

“Đương nhiên không phải an táng.” Vũ thần đạm cười nói, “ hơn năm ngàn năm trước, dị vị diện cường giả phủ xuống, rất nhiều đều là thần cấp. Về phần trung vị thần, thượng vị thần, bọn họ tại Ngọc Lan đại lục vị diện chém giết, kết quả, ngoại trừ một số ít dị vị diện cường giả cuối cùng rời đi, cơ hồ tất cả cường giả đều chết sạch.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 41: Vũ Thần Đích Nhắc Nhở

Trong trận chiến khi đó, ta rất may mắn, mặc dù ẩn nấp ở chỗ xa, nhưng lại ngẫu nhiên đoạt được một quả hạ vị Thần Thần cách, cũng may là hạ vị Thần cách chứ nếu là trung vị Thần Thần cách thì ta căn bản không có cách nào để luyện hóa được.” Vũ Thần khẽ cười nói.

Lâm Lôi đã có phần hiểu được

Luyện hóa Thần cách cũng cần có điều kiện.

Không đạt tới Thần cấp sợ rằng chỉ có thể luyện hóa hạ vị Thần Thần cách.

Đám cường giả dị vị diện này tại sao lại hạ xuống Ngọc Lan đại lục vị diện, ở đây mà chém giết?” Lâm Lôi cẩn thận dò hỏi

Vũ Thần nhìn thoáng qua hắn: “Điểm ấy ngươi không cần biết.” Điều này Vũ Thần hiển nhiên không muốn nói cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ có thể im lặng.

Chúng Thần mộ địa, cứ một ngàn năm lại mở ra một lần, mỗi lần mở ra thì chỉ có người được mấy vị Thần cấp cường giả thừa nhận mới có tư cách tiến vào chúng Thần mộ địa thám hiểm. Vũ Thần liếc mắt nhìn Lâm Lôi, “Bất quá ta nói cho ngươi biết tiến vào chúng Thần mộ địa rất nguy hiểm!”

“Có người thành công không?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Đương nhiên có”, Vũ Thần khẳng định nói, “Bất quá chỉ có một… buồn cười nhất là người trong chúng Thần mộ địa sau khi đoạt được hạ vị Thần cách, đột phá xong cũng trực tiếp đi lên vị diện chí cao.”

Lâm Lôi đáy lòng cười thầm.

Đạt tới Thần cấp, rất khó.

Mà trong chúng Thần mộ địa đoạt được Thần cách, sau đó luyện hóa liệu có đơn giản như vậy không? Cũng khó trách năm đó một vài cường giả may mắn sống sót đều ở lại Ngọc Lan đại lục.

Dù sao tại chí cao vị diện, một Thánh vực cường giả muốn đoạt được Thần cách cơ hồ là không có khả năng.

“Vũ Thần đại nhân, chính mình lĩnh ngộ đột phá đạt tới Thần cấp cùng với luyện hóa xong Thần cách thì có gì khác nhau?” Lâm Lôi hỏi.

Vũ Thần gật đầu thở dài: ”Có, luyện hóa xong Thần cách, sau này muốn tu luyện tiếp tục sẽ khó khăn lớn hơn rất nhiều. Dù sao Thần cách cũng không phải thiên địa căn cứ theo linh hồn ngươi mà hàng lâm, về mặt bản chất là có chút khác nhau.”

Lâm Lôi gật đầu.

Đáy lòng hắn ngược lại có chút cảm tạ Vũ Thần, điểm trọng yếu này cũng nói cho mình biết.

“Cho dù biết thì đã sao? Lâm Lôi, nếu đặt ở trước mặt ngươi một quả Thần cách, nói là cho ngươi, chỉ cần luyện hóa ngươi sẽ là hạ vị Thần. Vấn đề lớn là tu luyện sau này tốc độ giảm bớt, khó khăn tăng cao, ngươi có nguyện ý không?” Vũ Thần nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cứng người.

Đích xác, một hạ vị Thần Thần cách ở trước mặt đại biểu cho việc có thể lập tức tiến vào Thần cấp, cho dù sau này tu luyện khó khăn rất lớn… phỏng chừng tuyệt đa số người sẽ lựa chọn cách lập tức luyện hóa.

“Được rồi. Lâm Lôi, không còn việc gì nữa, ngươi có thể rời đi.” Vũ Thần đạm mạc nói.

Lâm Lôi liền nói: “Vũ Thần đại nhân, ta vài ngày nữa sẽ xuất phát tới Hỗn loạn chi lĩnh. Đệ đệ ta cùng Ni Na phỏng chừng vẫn sẽ sống ở đế đô, ta lo lắng người của Quang Minh giáo đình sẽ nhân cơ hội này uy hiếp đến đệ đệ ta…”

“Yên tâm. Đế đô không phải là chỗ để Quang Minh giáo đình giương oai.” Vũ Thần bình thản nói.

Lâm Lôi nghe dược lời này của Vũ Thần, trong long cũng yên tâm.

“Vũ Thần đại nhân, hiện tại đế quốc hoàng đế Kiều An…” Lâm Lôi lời còn chưa nói ra khỏi miệng, Vũ Thần đã nhướng mày, liền nói: “Ta cho ngươi lệnh bài, để cho Kiều An trông thấy, hắn sẽ biết là mệnh lệnh của ta, lịch đại hoàng đế của đế quốc đều biết.”

Lâm Lôi cả kinh.

Lúc trước Vũ Thần cho mình lệnh bài có khắc chữ Vũ, cũng có công năng này.

Vũ Thần liếc mắt lạnh lùng nhìn hắn: “Ngươi cũng đừng loạn dụng lệnh bài này, nếu làm cho đế quốc rối loạn, tàn cuộc ngươi tới mà thu thập, được rồi, ngươi đi Hỗn loạn chi lĩnh nhớ kỹ đừng đắc tội với một người”

“Ai?” Lâm Lôi cả kinh.

Hỗn loạn chi lĩnh hình như không có cường giả nào nổi danh.

Vũ Thần bình thản đáp: “Năm Thánh vực cực hạn cường giả, trong đó có một sống ở Hỗn loạn chi lĩnh, hắn tên là Đức Tư Lê. Tu luyện Quang Minh pháp tắc, thực lực của hắn so với Pháp Ân bất phân cao thấp.”

Lâm Lôi lập tức nhớ kỹ tên người này.

Cùng Pháp Ân không phân cao thấp, tức là kém một chút là đạt tới Thần vực cường giả.

“Được rồi, ngươi đi đi.” Vũ Thần bình thản nói.

Lâm Lôi lập tức cúi mình, sau đó liền xoay người bước ra.

“Nhớ kỹ, đối xử cho tốt với ma thú tên là Bối Bối của ngươi.” Vũ Thần đột nhiên thở dài một hơi, nhắc nhở nói.

Lâm Lôi giật mình quay đầu nhìn Vũ Thần, Vũ Thần biết sự tồn tại của Bối Bối thì Lâm Lôi không ngạc nhiên, nhưng mà Vũ Thần tại sao lại nói phải đối xử tốt với Bối Bối?

Vũ Thần cũng mặc kệ Lâm Lôi, liền lập tức bước đi, mái tóc dài màu đỏ phiêu đãng, cả người liền tiến vào bên trong hỏa cầu đang lơ lửng trên không, bắt đầu tu luyện.

“Bối Bối?”

Lâm Lôi kì thật cũng cảm thấy Vũ Thần đối với mình hình như có điểm tốt, vô luận là hôn nhân của Ốc Đốn hay là lần này cũng nói cho biết rất nhiều việc. Bây giờ Lâm Lôi có cảm giác hình như là có quan hệ với Bối Bối.

Bối Bối?

Lâm Lôi còn nhớ kỹ, Bối Bối đã từng nói qua là đến từ gia tộc có tên là Bối Lỗ Đặc.

Bối Bối thực lực đáng sợ như vậy, tốc độ phát triển kinh người, lại đến từ Bối Lỗ Đặc gia tộc, bây giờ Vũ Thần nói vậy… Lâm Lôi trong lòng càng thêm nghi hoặc thân phận của Bối Bối.

Trong hoa viên hoàng cung tại đế đô Xích Viêm thành.

Kiều An bệ hạ tâm tình rất vui vẻ, đang nhàn nhã đi chơi ở trong hoa viên, thưởng thức các loại hoa, Lâm Lôi không truy hỏi chuyện của Lôi Nặc, tự nhiên khiến cho hắn rất nhẹ nhõm.

“Bệ hạ, có người phi hành tới”, Thị giả thiếp thân cung đình đột nhiên nói.

Có người phi hành tới?

Thánh vực cường giả!

Kiều An bệ hạ lập tức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy từ không trung Lâm Lôi mặc một thân trường bào xanh đậm đằng không mà đến, chỉ trong nháy mắt công phu đã hạ xuống giữa hoa viên.

“A, là Lâm Lôi đại sư,” Kiều An bệ hạ trên mặt lộ ra nụ cười, “Chẳng hay Lâm Lôi đại sư có việc gì không?” Lâm Lôi liếc liếc mắt nhìn cung đình thị giả.

“Ngươi trước tiên hãy lui ra,” Kiều An bệ hạ quay sang thị giả bên cạnh nói, cung đình thị giả nọ lúc này thối lui ra xa, chung quanh chỉ còn Lâm Lôi, Kiều An bệ hạ hai người, cho dù thị vệ gần nhất cũng cách xa ngoài trăm thước.

Lâm Lôi bình thản nhìn Kiều An bệ hạ.

Kiều An bệ hạ bị Lâm Lôi nhìn như vậy, trong lòng có chút nghi hoặc, hơn nữa cũng có chút kinh hoảng: Chẳng lẽ Lâm Lôi biết chuyện của Lôi Nặc cùng Ngọc Lâm có quan hệ?

Kiều An bệ hạ, chuyện Lôi Nặc chết trận, điều ngài nói có phải là sự thật không?” Lâm Lôi nhìn thẳng vào Kiều An bệ hạ .

Kiều An bệ hạ trong lòng trầm xuống, phảng phất như rơi vào vực sâu vạn trượng.

Kiều An không phải kẻ ngốc, hắn nghe Lâm Lôi nói lời này, tự nhiên đoán được có lẽ Lâm Lôi đã biết chuyện.

“Lâm Lôi, đó là tin tình báo từ trong quân đội truyền đến, nên không giả được.” Kiều An bệ hạ trịnh trọng đáp, ý tứ của hắn có thể hiểu được, cho dù tin tức này có sai thì cũng là sai lầm của nhân viên tình báo quân đội, chẳng liên quan gì đến Kiều An hắn.

Lâm Lôi nhìn thoáng qua Kiều An bệ hạ.

“Kiều An bệ hạ, theo ta được biết, huynh đệ ta Lôi Nặc suất lĩnh đội ngũ kỵ binh, bị quân đội La Áo đế quốc đuổi giết đến tận chân thành Ni Nhĩ, sau cùng người của La Áo đế quốc truy kích chỉ có ba trăm người, nhưng mà lúc đó Ngọc Lâm thân vương lại sợ hãi hạ lệnh cố thủ thành trì!” Sắc mặt Kiều An biến đổi.

“Gặp phải ba trăm người, mấy vạn người đóng ở Ni Nhĩ thành lại cố thủ?” Giọng Lâm Lôi càng lạnh lùng, “Huynh đệ ta Lôi Nặc cùng hơn mười người ở dưới chân thành kêu gào mở cửa thành, nhưng Ngọc

Lâm thân vương lại ra lệnh không được mở cửa, chuyện là như vậy… Lôi Nặc bọn họ một đám người cứ như vậy bị giết chết không có giá trị gì hết!”

Lâm Lôi lạnh lẽo nhìn Kiều An: “Kiều An bệ hạ, người nói chuyện này sẽ phải giải quyết như thế nào?”

Kiều An đã hiểu được, chuyện không thể quay đầu được, hắn cũng không hy vọng giải thích cái gì xa vời, với một Thánh vực cường giả mà nói, nói dối có tác dụng sao?

Kiều An sắc mặt xanh lại hắng giọng: “Ngọc Lâm, tên hỗn đản này!”

Kiều An tức giận nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi đại sư, bổn hoàng thật sự không nghĩ tới Ngọc Lâm cũng làm ra chuyện loại này, hoàn toàn vứt bỏ thể diện của đế quốc chúng ta. Lâm Lôi đại sư ngươi yên tâm, chuyện này bổn hoàng khẳng định sẽ nghiêm khắc xử lý, ngày mai, không, lập tức bổn hoàng sẽ phái đại thần lập tức đến Đông nam hành tỉnh, tra xét kỹ càng chuyện này, kẻ nào phạm trọng tội, bổn hoàng sẽ không tha hắn.”

Lâm Lôi đã sớm nhìn thấu tiểu mưu kế của Kiều An.

Kiều An hắn phái người ư?

Vậy cho dù có tìm ra, e rằng Ngọc Lâm thân vương cũng chẳng có tội gì lớn,

“Bệ hạ, không cần ngài phí tâm, ai hại chết huynh đệ ta, ta cũng sẽ khiến hắn phải chết.” Lâm Lôi thanh âm ngoan lạt, khiến Kiều An bên cạnh đáy lòng run lên.

Bất quá Kiều An bệ hạ cũng nóng nảy.

Lâm Lôi yêu cầu trực tiếp giết Ngọc Lâm! Cũng là giết đệ đệ của mình? Mình chỉ có một đệ đệ, Lôi Nặc là cái gì chứ, chẳng qua là một gã quý tộc bình thường, chết thì cũng đã chết rồi.

Mạng của hắn so sánh được với đệ đệ của mình sao?

“Lâm Lôi, đế quốc có luật pháp của đế quốc.” Kiều An bệ hạ lạnh lùng nói.

Vì đệ đệ, hắn quyết định cùng Lâm Lôi đối kháng một phen.

Lâm Lôi nhìn Kiều An bệ hạ, lãnh đạm nói: “Xin hỏi, đối mặt với ba trăm địch nhân, sợ mà không đánh, mắt còn nhìn thấy người mình lần lượt bị giết chết, điều này tại luật pháp là tử tội chứ?”

“Chính xác là tử tội” Kiều An gật đầu đáp, “Bất quá, sự thật cuối cùng như thế nào, phải trải qua điều tra mới biết được.”

Lâm Lôi nhìn thoáng qua Kiều An, “Sự thật rất rõ ràng, ta đến chẳng qua nói với ngài một tiếng, Kiều An… ngài đừng quá đáng quá, còn dùng chuyện thế tục để ước thúc ta.”

Thánh vực cường giả đích xác là vượt qua sự tồn tại của thế tục.

Kiều An bệ hạ nhìn Lâm Lôi, thấp giọng khẩn cầu: “Lâm Lôi, ngươi cũng có đệ đệ, ngươi nên hiểu được tâm tình của ta.”

“Ha ha…” Lâm Lôi cười to, “Bệ hạ, dựa theo lời ngài nói, nếu như ai cũng có ca ca, chẳng lẽ hắn có thể tùy ý giết chết huynh đệ ta, sau đó để ca ca hắn đến nói với ta một tiếng ngươi cũng có đệ đệ, để ta tha thứ đệ đệ của hắn ư.”

Lâm Lôi sắc mặt lạnh lẽo tựa như phủ thêm một lớp băng: “Nực cười!”

Thật buồn cười, hại chết huynh đệ của ta còn muốn dùng tình cảm huynh đệ để tìm kiếm sự đồng tình.

“Lâm Lôi, ngươi…” Kiều An bệ hạ tức giận.

“Kiều An, ta hy vọng ngài không nên nóng nảy, nếu không…” Lâm Lôi vung tay đưa ra lệnh bài màu đỏ tươi lúc trước Vũ Thần cho hắn.

Kiều An bệ hạ nhìn thấy lệnh bài trong tay Lâm Lôi, cả người như bị dội một thùng nước lạnh từ đỉnh đầu đổ xuống, toàn thân đều run lên.

“Vũ Thần lệnh?” Kiều An khó có thể tin nhìn chằm chằm khối lệnh bài này.

Từ sau khi Áo Bố Lai Ân đế quốc lập quốc, Vũ Thần Áo Bố Lai Ân thoái vị truyền lại cho con mình, sau này từng đời truyền xuống, tại các lịch đại hoàng đế đều có một sự tình -đó là Vũ Thần lệnh đại biểu cho Vũ Thần.

Giữ Vũ Thần lệnh, thậm chí có thể ra lệnh bắt hoàng đế thoái vị!

Đương nhiên người có Vũ Thần lệnh rất ít, những người đó cũng không dám giả truyền mệnh lệnh của Vũ Thần.

“Ngài biết Vũ Thần lệnh là tốt rồi.” Lâm Lôi thản nhiên nhìn Kiều An bệ hạ, “Kiều An bệ hạ ngài làm việc bất công ta cũng mặc kệ, ta Lâm Lôi không phải là người tự cho mình là chánh nghĩa, nhưng mà, ngươi đừng đưa theo cách đó để đổ lên đầu ta, ta không chọc người nhưng mà cũng không muốn người khác chọc ta.”

“Còn nữa, Đặng Tư Thản gia tộc của Lôi Nặc huynh đệ ta, ta cũng không muốn ngài cố ý thi triển chút thủ đoạn nào đối với bọn họ.”

Lâm Lôi bình thản nói, lập tức hắn toàn thân liền bay lên trời, trực tiếp lao về hướng đông.

Kiều An nhìn phương hướng Lâm Lôi bay đi.

Hắn biết… Lâm Lôi là đi đến đông nam hành tỉnh, giết đệ đệ hắn, nhưng mà hắn dám cản sao? Lúc này Kiều An ngay cả mở miệng ngăn Lâm Lôi cũng không dám.

Hắn là hoàng đế.

Mà quyền lực này ai cho hắn, Vũ Thần, một câu nói của Vũ Thần, hắn sẽ phải thoái vị, đến lúc đó sợ rằng Kiều An sẽ không còn một chút quyền lực nào, đệ đệ mất mạng, cùng với mình mất đi quyền lực hoàng đế, cái gì quan trọng hơn?

Kiều An đã lựa chọn bản thân. Lâm Lôi rất nhanh hướng Đông nam hành tỉnh bay đi, lúc này một đạo hắc quang từ mặt khác đế đô rất nhanh bay tới chỉ trong chốc lát…… đó chính là Bối Bối!

“Lão đại, thế nào rồi?” Bối Bối dò hỏi.

“Kiều An mặc dù sủng ái đệ đệ hắn, nhưng mà hắn coi trọng nhất là quyền lực hoàng đế. Ta căn bản không nói gì, chỉ xuất ra Vũ Thần lệnh, hắn đã sợ không dám lên tiếng.” Lâm Lôi cười một tiếng.

Quyền lực thế tục?

Chức vị chỉ là phù du mà thôi. Chỉ có tu luyện thực lực, chính thức nắm trong tay thực lực mới là hữu hiệu nhất. Cũng khó trách Vũ Thần không trực tiếp đảm nhiệm ngôi vị hoàng đế, mà vẫn tĩnh tâm khổ tu.

Lâm Lôi, Bối Bối một người một ma thú rất nhanh phi hành, đảo mắt đã biến mất tại chân trời phía đông.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 42: Đông Nam Hành Tỉnh

Trên chiếc ghế trong hoa viên sau hoàng cung, Kiều An toàn thân vô lực nằm trên ghế, sắc mặt có chút hư nhược, hắn nhắm mắt trầm mặc. Cung đình thị giả ở bên cạnh cẩn thận hầu hạ, y cũng rất nghi hoặc: “Bệ hạ vừa rồi tâm tình còn rất tốt, vậy mà vừa cùng Lâm Lôi đại sư nói chuyện trong chốc lát lại thành ra như vậy?”

Kiều An bệ hạ đôi mắt đột nhiên mở ra.

“Truyền lệnh xuống, để Cơ Phất hầu tước đến trung ương hành tỉnh gia nhập Cổ Khắc Tư quân đoàn, để cho Lôi Sắt quân đoàn trưởng an bài cho hắn một chức vụ không nhàn đi, nếu không có chuyện gì đặc biệt, không cho phép Cơ Phất về đế đô”. Kiều An bệ hạ thản nhiên nói. Hắn thật sự không muốn nhìn Cơ Phất hầu tước, nhìn thấy Cơ Phất hầu tước liền không khỏi nghĩ đến Ngọc Lâm thân vương.

Chuyện hôm nay, ở sâu trong đáy lòng Kiều An bệ hạ cảm thấy sỉ nhục, nhưng mà Kiều An bệ hạ biết, hắn vô lực thay đổi được điều gì, chỉ có thể tiếp nhận.

Cung đình thị giả mặc dù nghi hoặc mệnh lệnh của hoàng đế, nhưng vẫn như cũ cung kính đáp: “Vâng, thưa bệ hạ.”

Kiều An bệ hạ ngồi trên ghế, trong nháy mắt tựa như già đi rất nhiều.

Từ đế đô đến tỉnh thành ở đông nam hành tỉnh, cho dù như Lâm Lôi phi hành thẳng tắp cũng có đến hai ngàn dặm lộ trình. Phi hành được nửa đường, hắn sốt ruột liền trực tiếp biến thân thành Long huyết chiến sĩ, với tốc độ nhanh nhất bay tới đông nam hành tỉnh.

Trong khi Lâm Lôi rời đế đô, mặt trời đã lặn bên dãy núi phía tây.

Lúc hắn đến được đông nam hành tỉnh, khắp đại địa chỉ còn le lói một chút ánh sáng, vô số gia đình bình dân đều đã bắt đầu chuẩn bị bữa cơm.

“Phù!” Với biến thân long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi bay lên bầu trời phía trên đông nam hành tỉnh, Tinh thần lực trực tiếp phát ra, rất dễ dàng đã phát hiện được một tòa thành rất xa xỉ.

Ngọc Lâm thân vương đang ngụ tại thành này, “Lão đại, cần ta ra tay không?” Bối Bối và Lâm Lôi phi hành cùng nhau.

“Không cần!” Lâm Lôi mỗi lần nhớ tới huynh đệ Lôi Nặc, trong lòng lửa giận càng bùng lên, phi hành một đường, mặc dù tốc độ là rất nhanh, nhưng mà Lâm Lôi vẫn cứ nghĩ rằng rất chậm, rất chậm!

Lúc này, đôi mắt màu vàng lợt của hắn đã xuất hiện một chút tơ máu.

“Ngọc Lâm!” Lâm Lôi thấp giọng nghiến răng nói, đồng tử trong con mắt màu vàng phát ra càng thêm lạnh như băng.

Trong tòa thành Đông nam hành tỉnh, mấy ngàn hộ vệ đang cảnh giác tuần tra khắp nơi, thị nữ xinh đẹp cũng hành tẩu quanh tòa thành.

Trong thành ở một gian phòng u tĩnh, mờ mờ trong sa trướng, hơi thở gấp gáp, âm thanh rên rỉ kiều mị không ngừng truyền từ trong đó ra, hai thân thể quấn quýt vào nhau.

Sau hồi lâu…

Một tiếng gầm nhẹ, trong sa trướng khôi phục lại sự yên lặng.

“Điện hạ”. Một thanh âm mềm mại ngọt ngào vang lên.

“Tiểu bảo bối, nàng thật sự là mê người, so với phu nhân của ta còn mạnh hơn,” Ngọc Lâm thân vương nhấc sa trướng lên, sau đó khoác lên người trường bào rộng bước xuống giường, “Tiểu bảo bối, nàng cứ nghỉ ngơi ở đây, để ta lập tức lệnh cho người đem đồ ăn đến.”

“Đa tạ điện hạ,” Trong sa trướng là một nữ tử với mái tóc màu lam chảy dài như suối, hai tròng mắt lại càng câu hồn người.

Ngọc Lâm thân vương khóe miệng xuất hiện một nụ cười tự đắc.

Hắn rất hài lòng với cuộc sống của mình.

Làm hoàng đế có chỗ nào tốt? Hắn là một thân vương, muốn thủ hạ thì có thủ hạ, muốn đàn bà có đàn bà, cuộc sống như vậy chẳng phải còn khoái hoạt hơn thần linh hay sao?

“Đại ca ta cũng thật là? Không phải đã hại chết cái tên Lôi Nặc kia rồi hay sao, còn giáo huấn ta,” Ngọc Lâm thân vương bĩu môi, rất khinh thường.

Tính mạng của hắn rất cao quí.

Quý tộc bình thường chết thì cũng đã chết, có gì to tát đâu? Ngọc Lâm thân vương trong lòng có ý nghĩ phàm là uy hiếp đến tính mạng của hắn, dù là uy hiếp rất nhỏ cũng không muốn xảy ra.

Ngọc Lâm thân vương hài lòng đi ra khỏi phòng.

“Điện hạ,” Hai nàng thị nữ đứng ở cửa cung kính chào.

Ngọc Lâm thân vương vuốt khẽ má thị nữ có khuôn mặt nhỏ nhắn, cười nói: “Bảo bối, tối hôm nay ngươi tới hầu hạ ta.”

“Dạ, thưa điện hạ,” Trên mặt thị nữ này có một tia vui mừng.

Trong khi Ngọc Lâm thân vương tự cảm thấy cuộc sống quá mức tốt đẹp, một đạo thanh âm lạnh như băng từ bầu trời vang lên, truyền khắp cả tòa thành: “Ngọc Lâm thân vương, cuộc sống thư nhàn quá nhỉ?” Thanh âm ẩn chứa oán hận, thậm chí khiến thân thể Ngọc Lâm thân vương run lên.

“Ai!” Hộ vệ Trong tòa thành lập tức giơ vũ khí quát lên.

“Ở trên không, a, là ác ma!” Có hộ vệ đã trông thấy Lâm Lôi trên cao.”

Ngọc Lâm thân vương đáy lòng cũng sợ hãi, hắn không biết tới cùng là ai muốn đối phó với hắn, Ngọc Lâm thân vương hắn nếu đắc tội với bất kỳ ai thì đều là những người không bằng hắn, Ngọc Lâm thân vương rất rõ ràng, có một vài cường giả không thể đắc tội, “Đây là?” Ngọc Lâm thân vương ngẩng đầu nhìn, sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Lâm Lôi lúc này đang ở trên không trung chỗ khoảng sân nhà Ngọc Lâm thân vương, Lâm Lôi Long huyết chiến sĩ biến thân, đồng thời đấu khí màu xanh đen như vân vụ quay cuồng xung quanh thân thể, hắn đứng trên không trung trông đáng sợ chẳng khác nào một ác ma dưới đáy vực sâu.

Đồng tử màu vàng lạt nhìn thẳng trên người Ngọc Lâm thân vương.

Lâm Lôi chỉ dùng Tinh thần lực kiểm tra trong chốc lát, nghe được Ngọc Lâm thân vương cùng mấy thị nữ nói chuyện, đã xác định người trước mặt chính là Ngọc Lâm thân vương.

Thân hình hắn rất nhanh hạ xuống, không khí lấy Lâm Lôi là trung tâm mạnh mẽ tản ra bốn phương tám hướng.

“Bùm!”

Kiến trúc xung quanh bị khí thế mạnh mẽ đánh vỡ vụn ra, Lâm Lôi toàn thân mạnh mẽ hạ xuống mặt đất, đá lát sân giống như bị cự thạch oanh kích, vỡ vụn ra.

“Vị đại nhân này, không biết là?” Ngọc Lâm thân vương lập tức xuất ra vẻ tươi cười, thái độ rất khiêm tốn.

Người trước mắt là Thánh vực cường giả, Ngọc Lâm thân vương vạn phần khẳng định.

Thân vương vô cùng cẩn thận giữ mạng, cho nên hắn cho tới bây giờ vẫn chưa hề dám đắc tội với Thánh vực cường giả.

“Đại nhân, người đến tìm ta, liệu có tìm nhầm người hay không?” Ngọc Lâm thân vương cố gắng bảo trì nụ cười trên mặt, tại lúc này, xa xa thanh âm một hộ vệ vang lên: “Điện hạ, người đó là Lâm Lôi đại sư, trong khi cùng Hắc Đức Sâm đại nhân chiến đấu, ta đi đế đô đã trông thấy.”

Trận Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm chiến đấu người xem rất nhiều, đông nam hành tỉnh cũng có người đến, tên hộ vệ kia tự nhiên nhận ra Lâm Lôi.

Ngọc Lâm thân vương lần đó không đi.

Đối với Ngọc Lâm thân vương mà nói, nhìn cường giả chiến đấu còn không bằng tìm một mĩ nữ vui đùa, cũng may hắn là đệ đệ hoàng đế, nếu không với tâm tính như hắn, tại Áo Bố Lai Ân đế quốc sùng bái cường giả, phần lớn đều cố gắng tu luyện, cuộc sống tuyệt đối sẽ rất thảm.

Lâm Lôi đại sư?

Ngọc Lâm thân vương trong lòng run lên, chuyện hắn sợ đã đến, lúc trước tại Ni Nhĩ thành hại chết Lôi Nặc, Ngọc Lâm thân vương sau khi biết được hắn có quan hệ cùng Lâm Lôi, hối hận đã không còn kịp.

“Đại ca hắn làm sao vậy? Không phải nói rằng Lâm Lôi không biết ta có liên quan với việc này sao?” Ngọc Lâm thân vương trong lòng mắng Kiều An. Lâm Lôi lạnh lùng nhìn hắn.

Huynh đệ Lôi Nặc của mình chỉ vì Ngọc Lâm thân vương tham sống sợ chết mới không còn tia sinh cơ cuối cùng, huynh đệ của mình vốn có thể không chết.

“Ngươi biết ta đến làm gì chứ?” Lâm Lôi đã không cách nào áp chế sự tức giận.

“A, nguyên lai là Lâm Lôi đại sư!” Ngọc Lâm thân vương liền nói, “Đại sư đến gặp ta chính là vinh hạnh của Ngọc Lâm ta, bất quá, ta thực sự còn chưa biết đại sư đến có việc gì.”

Lúc này, một đám người từ chung quanh tụ tập tới.

Có một đám nữ nhân, hài tử của Ngọc Lâm thân vương, còn có đại lượng hộ vệ, thị nữ, cả đám đều hoảng sợ trước cảnh này, hai gã thượng khách cửu cấp cường giả lúc trước Ngọc Lâm thân vương cung phụng bây giờ cũng chỉ dám đứng ở xa, đáy lòng cực kỳ sợ hãi.

“Lâm Lôi đại sư có gì chỉ giáo, ta nghĩ đại sư có hiểu lầm với điện hạ nhà ta?” Vị quản gia đứng một bên run giọng nói.

Lâm Lôi quay đầu lại liếc mắt nhìn vị quản gia này, vị quản gia nhất thời sắc mặt trắng bệch.

“Hiểu lầm ư?”

Lâm Lôi hướng Ngọc Lâm thân vương từng bước từng bước đi tới, Ngọc Lâm thân vương mồ hôi toàn thân không ngừng chảy ra, sợ đến không còn một tia huyết sắc, Lâm Lôi khóe miệng hơi nhếch lên, khiến cho lòng người phải run rẩy sợ hãi.

“Vù”, Hắc sắc long vĩ dữ tợn của Lâm Lôi đột nhiên huy động, tựa như trường tiên trực tiếp quấn lấy Ngọc Lâm thân vương ở trước mặt.

“A!” tiếng thét thê lương chói tai từ trong yết hầu Ngọc Lâm thân vương phát ra, tựa như một mụ đàn bà bị hãm hiếp vậy.

Lâm Lôi hai tròng mắt màu vàng lợt không hề có cảm tình nhìn chằm chằm Ngọc Lâm thân vương: “Ngươi gào cái gì mà gào? Ta còn chưa có dùng sức, ngươi đã kêu gào, nếu ta dùng sức…”

“Tha mạng, Lâm Lôi đại sư tha mạng a.” Ngọc Lâm thân vương hoảng sợ cầu xin.

“Tha mạng?”

Lâm Lôi thanh âm đột nhiên trầm xuống gằn từng tiếng “Ta tha mạng cho ngươi, vậy ai tha mạng cho Lôi Nặc huynh đệ ta!” Lâm Lôi long lân trải dài dọc theo long vĩ phát ra màu đen sáng bóng lạnh như băng bắt đầu dụng lực đồng thời cũng đưa toàn thân Ngọc Lâm nhấc lên.

Ngọc Lâm thân vương bị long vĩ thô ráp to bằng cánh tay tráng hán gắt gao quấn chặt, đồng thời toàn thân đều bị nhấc lên theo cử động của long vĩ, hắn hoảng sợ kêu lớn “A.” “Soạt soạt”, máu tươi nhiễm đỏ cả quần áo Ngọc Lâm thân vương.

“Dừng tay!” Không ít hộ vệ trung thành với chức vụ đều giơ vũ khí tại xa xa rống lên, bọn họ không dám tiến lại, nhưng vẫn hô lên một tiếng.

“Cút ngay!” Lâm Lôi nhướng mày trong lòng lửa giận bùng lên.

“Bùm!” Khí lãng đáng sợ xung quanh lấy Lâm Lôi làm trung tâm hướng bốn phương tám hướng tản ra, xung quanh một đám hộ vệ, thị nữ đều bị đẩy mạnh bay ra bên cạnh, có hộ vệ không may bị đánh bay vào vách tường đầu nát thân tan. Có người may mắn rơi xuống mặt đất cũng bị trọng thương.

Nháy mắt công phu, ngoại trừ Lâm Lôi, Ngọc Lâm thân vương, xung quanh trên mặt đất không còn một người đứng.

“Lão đại đã thật sự nổi giận rồi,” Bối Bối giữa không trung lẳng lặng nhìn.

Lâm Lôi thu hồi ánh mắt nhìn mọi người xung quanh, đoạn quay đầu lại nhìn về phía Ngọc Lâm thân vương đang bị trói: “Ngọc Lâm thân vương, ngươi yên tâm, ta sẽ khiến cho ngươi sống lâu một chút… cho ngươi chậm rãi cảm thụ cảm giác tử vong.” Thanh âm Lâm Lôi rất trầm thấp, vang lên trong tai Ngọc Lâm thân vương khiến hắn nổi lên sự sợ hãi mà trước đó chưa từng có.

“Đại sư, xin ngài tha cho ta, ngài muốn ta làm gì cũng được, ngài muốn cái gì, chỉ cần ta làm được hết thảy đều được, quan trọng là ngài đừng giết ta, Ngọc Lâm thân vương lúc này còn vọng tưởng thoát chết.

Lâm Lôi hiện tại căn bản không hề để ý đến lời nói của Ngọc Lâm thân vương, trong đầu hắn hiện ra hình ảnh, giọng nói, tiếng cười của lão tứ Lôi Nặc khi còn niên thiếu đáng yêu, lúc trước phóng đãng hoạt nháo, khi mình điêu khắc Mộng tỉnh các huynh đệ đều dưới băng thiên tuyết địa cùng nhau suốt mười ngày mười đêm.

“Rắc.” Tiếng vang từ toàn thân Ngọc Lâm thân vương phát ra khiến cho người ta cảm thấy ghê răng.

Phần eo bụng của hắn bị ép còn muốn nhỏ hơn phần eo của thiếu nữ, Ngọc Lâm thân vương khuôn mặt đỏ bừng, lúc này hắn một câu cũng không nói được, máu tươi từ miệng ròng ròng chảy xuống.

“Nhiêu, nhiêu…” Ngọc Lâm thân vương sợ hãi nhìn Lâm Lôi.

Xa xa xung quanh các thị nữ, hộ vệ ngã trên mặt đất, cả đám hoảng sợ nhìn cảnh này, bụng Ngọc Lâm thân vương có thể thấy được tốc độ thu nhỏ lại.

“Rắc!” Lại một loạt thanh âm vỡ vụn của xương cốt, Ngọc Lâm thân vương trong miệng không ngừng phun ra máu, mặt hắn đã biến thành màu tím.

Trong cơ thể nội tạng bị áp bức mạnh mẽ vỡ vụn ra, loại thống khổ này quả thực khiến cho Ngọc Lâm thân vương muốn chết.

“Nhanh như vậy thì không được, Ngọc Lâm thân vương này khả năng chịu đựng so với Khắc Lai Đức năm đó kém hơn rất nhiều.”

Đột ngột long vĩ của Lâm Lôi trực tiếp mở ra, Ngọc Lâm thân vương chỉ còn một hơi thở cuối cùng, toàn thân rơi xuống, bèn thở phào một hơi, nhưng hắn hoàn toàn còn chưa rơi xuống mặt đất.

“Ầm!” Chân phải Lâm Lôi mạnh mẽ đá vào người Ngọc Lâm thân vương.

Ngọc Lâm thân vương hoảng sợ con mắt trợn trừng.

Hắn toàn thân bị ném rất nhanh bay ra ngoài, mạnh mẽ đập vào vách tường ở xa, vách tường chấn động sau đó cũng vỡ vụn ra, thân hình yếu ớt của Ngọc Lâm thân vương càng biến thành một khối bầy nhầy, trắng đỏ hỗn loạn cùng một chỗ.

“Lão tứ, ngươi yên tâm, những ai hại chết ngươi ta sẽ không buông tha một người,” Lâm Lôi trong lòng nói thầm, đôi mắt màu vàng lợt lạnh lùng lúc này cũng phủ lên một tầng hơi nước.

Hắn quay đầu nhìn về phía Bối Bối trên không trung.

“Đi, đến Ni Nhĩ thành.”

“Vù!” Lâm Lôi trực tiếp bay lên trên không, cùng Bối Bối sóng vai hướng phương đông rất nhanh bay đi, xung quanh tụ tập mấy ngàn người đứng chết lặng, chỉ có thi thể Ngọc Lâm thân vương nát bấy thành một đống ở xa xa tạo ra một ấn tượng sâu sắc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 43: Thi Thể

Sống phải thấy người, chết phải thấy xác.

Lâm Lôi cũng từ Da Lỗ mới biết thi thể của Lôi Nặc đã bị địch nhân mang đi, lúc này vô luận như thế nào cũng phải đưa thi thể của huynh đệ mình trở về, bất quá trước hết Lâm Lôi cần tới Ni Nhĩ thành một chuyến, dù sao chuyện Lôi Nặc ngày đó, người rõ ràng nhất chính là người cầm đầu Ni Nhĩ thành.

“Lão đại, đừng quá thương tâm,” Bối Bối thấp giọng nói.

Lâm Lôi nhìn xa xa vô biên thiên địa, quay đầu liếc nhìn Bối Bối, cố gắng lộ vẻ tươi cười: “Bối Bối, ta không sao” Nhưng Lâm Lôi biến thân Long huyết chiến sĩ rất khó nhìn ra vẻ mặt, chỉ thấy khóe miệng hắn nhếch lên thôi.

Bay trong chốc lát, Ni Nhĩ thành phương xa đã xuất hiện trong tầm mắt.

“Tới rồi,” Nhiệt độ xung quanh Lâm Lôi tựa hồ giảm xuống một tầng.

Hơn mười dặm bên ngoài Ni Nhĩ thành, là nơi đại quân Áo Bố Lai Ân đế quốc trú đóng, tại đối diện bên ngoài mười dặm cũng là nơi trú đóng của La Áo đế quốc, đại quân hai đế quốc giằng co lẫn nhau.

Chuyện Lôi Nặc sau khi Ngọc Lâm thân vương rời đi, Kim Diễm quân đoàn rất nhanh đã khuấy động trả thù. Mà La Áo đế quốc vốn sớm đã có chuẩn bị, tự nhiên sẽ không cúi đầu, hai đại quân đoàn trải qua chém giết lân nhau chết tới mấy vạn người, giờ đây cũng tạm thời đình chiến. tùy thời chuẩn bị công kích tiếp.

Giờ phút này, trên thành lâu Ni Nhĩ thành, lính gác hầu như buông lỏng, dù sao phía trước vẫn còn có mấy vạn đại quân.

“Hầy, tên thân vương kia thật sự là…., để người ta đánh tới chân thành còn không cho phép chúng ta ra ngoài,” Mấy người lính gác đang tạm nghỉ tại bên trong lầu gác trên tường thành cùng một chỗ tùy ý tán gẫu.

“Chỉ tiếc Lôi Nặc đại đội trưởng chết thật oan uổng, ngay cả thi thể cũng bị địch nhân mang đi.”

Kim diễm quân đoàn tuyệt đối là tinh anh quân đoàn, chuyện lần đó phát sinh ở Ni Nhĩ thành tuyệt đối là sự sỉ nhục cả kim diễm quân đoàn, vì lúc đó quan quân trên lầu thành không dám phản kháng lại Ngọc Lâm thân vương.

“Ngươi là ai!” Chỉ nghe thấy bên ngoài vang lên hai ba tiếng quát giận dữ hoảng sợ, trên tường thành tại lầu nghỉ tạm một đám lính gác đều xông ra, nhưng khi bọn họ nhìn thấy Long huyết chiến sĩ lăng không đứng, xung quanh vân vụ màu xanh đen phiêu lãng thì cả đám đều kinh hãi.

Bọn họ là tinh anh chiến sĩ, những kẻ luôn vào sinh ra tử.

Nhưng mà trong khi bọn họ thấy một cường giả lăng không mà đứng xuất hiện, đều hiểu rằng quái vật trước mắt là cấp bậc Thánh vực cường giả, bọn họ quân nhân căn bản không hề có lực phản kháng.

“Ngươi, ngươi là Lâm Lôi đại sư?” Đột nhiên một quan quân thấp giọng hỏi.

Xung quanh tinh anh chiến sĩ mọi con mắt đều sáng lên, bộ dạng Lâm Lôi biến thân đã sớm truyền khắp nơi, các tinh anh chiến sĩ cẩn thận quan sát tại trung tâm mây mù, bộ dạng Lâm Lôi đích xác cùng với truyền thuyết rất giống.

“Là ta,” thanh âm trầm thấp từ trong đám vân vụ xanh đen truyền ra.

Lâm Lôi đại sư, ma pháp thiên tài, thạch điêu tông sư, Thánh vực đỉnh phong cường giả, kiêu ngạo cả Áo Bố Lai Ân đế quốc… Đế quốc có vô số người sùng bái Lâm Lôi, biết quái vật trước mặt là Lâm Lôi, xung quanh tinh anh chiến sĩ ngược lại hiểu được Lâm Lôi biến thân phi thường hung mãnh, phi thường có phong thái nam nhân.

Đây mới là chiến sĩ tối dũng mãnh a!

“Lâm Lôi đại sư có chuyện gì cứ hỏi,” quan quân kia vội vàng nói.

“Trước đây một khoảng thời gian, các ngươi có một đại đội tuần tra bị người của La Áo đế quốc đuổi giết, đuổi đến dưới chân tường thành, đại đội trưởng chết trận lúc ấy có phải tên là Lôi Nặc không,” Lâm Lôi thanh âm khàn khàn.

Quan quân kia lên tiếng đáp: “Đúng vậy, Lâm Lôi đại sư.”

Xung quanh quân nhân đều có một cảm giác sỉ nhục, đây là sự sỉ nhục của Kim diễm quân đoàn, ngay đến cả Lâm Lôi đại sư cũng biết được, bọn họ quân nhân đều cảm thấy khó chịu.

“Lôi Nặc thi thể đâu?” Lâm Lôi hỏi tiếp.

“Lâm Lôi đại sư, thi thể Lôi Nặc đại nhân đã bị địch nhân mang đi,” Quan quân kia sắc mặt có chút tái xanh, hắn thực sự rất khó chịu, ba trăm người chẳng coi bọn họ vào đâu chẳng những giết chết Lôi Nặc cùng mọi người mà còn mang thi thể Lôi Nặc đi.

Lâm Lôi hỏi: “Nơi này có ai đã từng chứng kiến tình cảnh khi đó?”

Không ít người nhìn nhau, những người này đối với chuyện Lôi Nặc cũng chỉ nghe mà thôi, lúc trước một đại đội thủ vệ trên tường thành đã từng thấy tràng cảnh lúc trước sớm đã bị trừng phạt, trực tiếp điều ra tiền tuyến cùng địch nhân chiến đấu.

Lâm Lôi thấy vẻ mặt mọi người liền nhướng mày.

“Ta, ta lúc ấy có chứng kiến được,” Một thanh âm già nua từ phía sau truyền đến, xung quanh mọi người đều tránh ra, một lão giả mặc trường bào hoa quí đi tới, vị lão giả này chính là Ni Nhĩ thành thành chủ.

“Thành chủ đại nhân!” Xung quanh các quân nhân đều hành lễ.

Ni Nhĩ thành thành chủ này nhìn Lâm Lôi bị vân vụ màu xanh đen vờn quanh trong lòng thầm than, hắn có thể đảm đương ngôi vị thành chủ Ni Nhĩ thành thành trì ngoài biên cảnh, liệu có thể là người nhu nhược chăng? Lúc ấy hắn cùng Ngọc Lâm thân vương nhìn thấy bọn người Lôi Nặc bị đuổi giết vốn đã muốn ra lệnh cho người đến cứu.

Nhưng mà lúc ấy thái độ của Ngọc Lâm thân vương rất rõ ràng, không cho phép bất luận kẻ nào đi ra ngoài, chỉ muốn cố thủ! Ni Nhĩ thành thành chủ tuổi cao, cũng có nhi tử, cháu, hắn không dám cãi lệnh Ngọc Lâm thân vương.

“Ngươi là Ni Nhĩ thành thành chủ? Tốt, lúc trước tràng cảnh Lôi Nặc bị giết chết mang đi, ngươi nói rõ ràng cho ta,” Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Ni Nhĩ thành thành chủ gật đầu: “Bọn người Lôi Nặc khi chạy được tới đây, bọn họ đều đã bị thương, Lôi Nặc trên vai còn có một mũi tên, đến được dưới chân thành, địch nhân mười mấy cao thủ đuổi tới, đao tên trùng trùng trực tiếp giết hết mấy người Lôi Nặc. Lôi Nặc lúc ấy bị một đao chém vào phúc bộ mà chết, sau đó bị thủ lĩnh quân địch trực tiếp đem đi.”

Lâm Lôi trong lòng khẽ gật đầu.

Đạo Sâm thương hội điều tra ra tin tức là chính xác.

“Thủ lĩnh địch quân? Ngươi biết hắn ở nơi nào không?” Lâm Lôi nhìn Ni Nhĩ thành thành chủ, “Thi thể Lôi Nặc, ta phải tìm cho ra.”

Ni Nhĩ thành thành chủ gật đầu: “Bây giờ La Áo đế quốc quân đội chính đang giằng co cùng đế quốc quân đoàn, tại hơn mười dặm bên ngoài Ni Nhĩ thành, thủ lĩnh địch nhân nói vậy cũng ở trong số đó, đúng rồi… thực lực thủ lĩnh địch quân hẳn là bát cấp chiến sĩ.”

“Ồ…”

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phương nam, khí tức huyết tinh ở nam phương Lâm Lôi cảm giác được rất rõ, mùi máu của mấy vạn người giết chóc mà chết đi bảo sao không nồng nặc!

“Bối Bối, chúng ta đi.”

“Bùm!” Khí bạo đáng sợ vang lên, Lâm Lôi, Bối Bối một người một thú trong nháy mắt hoa phá trường không đã tới rất xa phía chân trời nam, Ni Nhĩ thành thành chủ thấy cảnh này, trên mặt có một tia hưng phấn: “La Áo đế quốc hỗn đản, xem ra đã gặp xui xẻo rồi.”

Ni Nhĩ thành thành chủ lập tức xuống tường thành, đái lĩnh một tiểu đội ra khỏi Ni Nhĩ thành, xuất phát đến đại quân Kim diễm quân đoàn ở phía trước.

Hai đại đế quốc quân đoàn giằng co lẫn nhau, tại trung tâm giữa chiến trường, không ít binh lính đều đang vận chuyển thi thể chiến sĩ bên mình, lúc này, hai đại quân đoàn đều rất tự giác ngưng chiến.

Thi thể khắp nơi, một số trong đó đã được vận chuyển mà mặt đất rộng lớn màu đỏ sậm bị máu tươi nhiễm lại càng thêm đỏ, khí tức huyết tinh càng hấp dẫn không ít côn trùng tụ tập tới.

Trong Quân doanh La Áo đế quốc, quân kỳ trên cao tung bay theo gió, từng đội từng đội tuần tra trong quân doanh, lúc này, một đạo vân vụ màu xanh đen xuất hiện trên bầu trời quân doanh La Áo đế quốc.

“Không có?” Tinh thần lực của Lâm Lôi trong nháy mắt bao trùm cả quân doanh, nhưng mà hắn căn bản không tìm được thi thể Lôi Nặc.

Đại đội trưởng Hồ Khắc đang ở trong trướng bồng của mình, há to mồm nốc rượu mạnh, thống khoái cực kỳ, hắn tin tưởng lần này sau khi chiến tranh chấm dứt, hắn nhất định sẽ được thăng chức.

“Phỏng chừng ta tối thiểu cũng sẽ là phó sư đoàn trưởng,” Hồ Khắc đáy lòng thầm nghĩ.

Nhưng tại lúc này, một lực lượng đáng sợ đã trực tiếp xé rách trướng bồng chắc chắn, Hồ Khắc kinh hãi: “Sao vậy? địch nhân phá trại sao?” Trong lòng nghĩ, Hồ Khắc cả người cũng vọt ra, nhưng vừa ra đến nơi hắn liền cảm thấy cuồng phong thét gào, hắn thậm chí còn cảm thấy thân thể khó chịu.

Nhìn quanh bốn phía, Hồ Khắc sắc mặt trắng bệch. Chỉ thấy vô số đạo khí lãng quay cuồng xoay chuyển khắp quân doanh của La Áo đế quốc. Bọn lính đều cố gắng đứng vững.

Sau một lúc lâu cuồng phong mới biến mất.

“Quan quân La Áo đế quốc đều tập trung đến khu đất trống, nhanh,” một đạo thanh âm thản nhiên từ trên cao vang lên. Tất cả mọi người ngửng đầu nhìn về phía âm thanh vang lên, đó là nơi tràn ngập vân vụ màu xanh đen không ngừng dao động, tại bên trong vân vụ mơ hồ có một bóng quái vật đáng sợ.

“Ta là La Áo đế quốc La Đặc quân đoàn quân đoàn trưởng Sa Tư Đặc, xin hỏi cường giả tôn kính người tới đây là vì mục đích gì?” Quân đoàn trưởng Sa Tư Đặc cung kính hỏi.

Từ năng lượng đối phương vừa thi triển, Sa Tư Đặc đã hiểu được cường giả này rất đáng sợ, có thể một mình quét sạch toàn bộ thực lực của quân đoàn.

Mặt ngoài vân vụ màu xanh đen thu lại, phía dưới tất cả mọi người đều thấy rõ bộ dạng của Lâm Lôi.

Quái vật!

Ác ma!

Không ít quân nhân đều phát ra tiếng hô hoảng sợ, Lâm Lôi thân thể mạnh mẽ hạ xuống đất, mặt đất chấn động vỡ vụn, long vĩ của hắn nhẹ nhàng khuấy động, khiến mặt đất tạo thành một rãnh sâu.

“Xin hỏi, cường giả tôn kính, người là Lâm Lôi đại sư phải không?” Sa Tư Đặc cung kính hỏi.

Lâm Lôi nhìn thoáng qua Sa Tư Đặc, không hổ là quân đoàn trưởng, đích xác kiến thức rộng, theo danh tiếng đại chấn của Lâm Lôi, hình dáng khi biến thân của hắn cũng được truyền bá rộng rãi.

“Là ta.” Lâm Lôi lạnh nhạt đáp.

Chung quanh hàng loạt quân nhân lập tức vang lên vô số tiếng hô sợ hãi, thực lực của Lâm Lôi bọn họ đều có nghe nói qua, mà Lâm Lôi là người của phe Áo Bố Lai Ân đế quốc, hiện tại bọn họ đang cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc chiến đấu.

“Lâm Lôi đại sư, chẳng nhẽ ngươi định vi phạm qui tắc chiến tranh? Ngươi thân là Thánh vực cường giả cũng muốn tham chiến sao?” Sa

Tư Đặc cao giọng nói. Hai đại đế quốc chiến đấu trừ khi đến thời khắc sinh tử nếu không không cho phép Thánh vực cường giả tham chiến.

Lâm Lôi lạnh lẽo liếc nhìn hắn: “Ta rất ghét có người uy hiếp ta.”

Sa Tư Đặc lập tức không dám lên tiếng nữa, nếu như Lâm Lôi nổi giận thực sự đem cả quân doanh giết hết hắn cũng chỉ có một đường chết.

“Nói, trước đây một đoạn thời gian, các ngươi phái người đánh lén đuổi giết một tiểu đội Áo Bố Lai Ân đế quốc đến tận dưới chân Ni Nhĩ thành, thủ lĩnh ba trăm người đó là ai?” Lâm Lôi lạnh lùng hỏi.

Nhắc tới chuyện này, cơ hồ chung quanh quân nhân đều nhìn về phía Hồ Khắc đang đứng ở xa xa.

Hồ Khắc thân thể run lên.

Không cần người khác trả lời, Lâm Lôi cũng nhìn về hướng Hồ Khắc, Hồ Khắc lập tức cung kính nói: “Lâm Lôi đại sư, trước đây một đoạn thời gian ta đích xác là có suất lĩnh nhân mã của ta truy sát một đại đội địch, cuối cùng đem bọn họ toàn bộ tiêu diệt.”

“Toàn bộ tiêu diệt?” Nghe thấy câu này Lâm Lôi toàn thân run rẩy.

Hắn nhìn Hồ Khắc, ánh mắt lạnh như băng khiến Hồ Khắc phảng phất như hãm nhập vào trong băng thiên tuyết địa: “Nghe nói các ngươi không chỉ giết hết toàn bộ người đại đội đó mà còn mang đi thi thể của đại đội trưởng.”

“Đúng vậy,”

Hồ Khắc trên mặt lộ ra vẻ kiêu ngạo, xem ra y coi đây là một việc đáng tự hào của mình.

Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Kẻ trước mắt đã thừa nhận, nhưng mà trong quân doanh không có thi thể của Lôi Nặc, chẳng nhẽ thi thể Lôi Nặc đã bị hủy diệt? Nghĩ đến đây, Lâm Lôi trong lòng càng thêm lo lắng, phẫn nộ.

Thân ảnh Lâm Lôi chớp động, vọt tới trước mặt Hồ Khắc.

“A.” Hồ Khắc còn không kịp chạy, một tay duỗi thẳng, hữu thủ cường tráng mạnh mẽ bóp lấy yết hầu Hồ Khắc, nhấc y lên.

Lâm Lôi cặp mắt vàng lợt trừng trừng nhìn Hồ Khắc: ”Ngươi có biết người tên là Lôi Nặc hay không, hắn là huynh đệ sinh tử của ta!” Lâm Lôi nghiến nghiến răng nói.

Quân nhân chung quanh hoàn toàn minh bạch Lâm Lôi vì sao lại làm như vậy.

Hồ Khắc trong mắt cũng lộ ra vẻ khiếp sợ, đồng thời hắn cũng cảm thấy lực bóp yết hầu hắn của Lâm Lôi đang mạnh dần lên, Hồ Khắc sắc mặt đỏ bừng, trong miệng nuốt một ngụm không khí khó khăn đáp: “Không, hắn, Lôi Nặc, hắn, hắn không chết a!” Lâm Lôi giật mình.

Thu tay lại, Hồ Khắc toàn thân ngã ra trên mặt đất, y lập tức ôm lấy yết hầu tại một bên ho khan.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 44: Nô Đãi

Lão tứ không chết?” Lâm Lôi sửng sốt thốt lên, nhưng sau đó rất nhanh liền phản ứng lại: “Ngươi nói, Lôi Nặc hắn không chết?”

Lúc này trái tim Lâm Lôi thình thịch, thình thịch đập rất nhanh, có kinh hãi, có khẩn trương, khó có thể tin, có hưng phấn, có sợ hãi…. Các loại tâm tình trong nhất thời dũng mãnh lao vào lồng ngực Lâm Lôi, hắn lúc này chỉ có thể chờ mong nhìn tên quan quân La Áo đế quốc trước mặt.

Hồ Khắc yết hầu lên xuống, hoảng sợ liền đáp: “Đúng vậy, hắn không chết, hắn thật sự không chết.”

“Hồ Khắc, ngươi trong khi bẩm báo quân công, không phải nói đại đội trưởng bị ngươi bắt đã chết sao?” Tại cách đó không xa quân đoàn trưởng Sa Tư Đặc nhíu mày quát.

Khi dấu diếm một Thánh vực cường giả thực sự là bất trí, Sa Tư Đặc thậm chí còn cho rằng, Hồ Khắc sợ chết nên cố ý nói dối.

Lâm Lôi cũng nhìn Hồ Khắc, hắn thật sự hi vọng Hồ Khắc không nói dối.

“Nói mau,” Lâm Lôi ánh mắt dừng lại nhìn Hồ Khắc, mà trong cả quân doanh đang hỗn loạn, ánh mắt mọi người đều tập trung lên người Hồ Khắc, Hồ Khắc đứng thẳng người vội vàng giải thích: “Lâm Lôi đại sư, ta thật sự không có nói hoang, lúc trước ta đưa thi thể tên đại đội trưởng kia, cũng chính là thi thể Lôi Nặc như ngài nói, đặt bên người, nhưng mà sau đó ta lại phát hiện thi thể này có cử động, khi đó mới biết hắn không có chết!”

Trái tim Lâm Lôi run rẩy.

Hồ Khắc trên mặt lộ ra một tia xấu hổ: “Lâm Lôi đại sư, Lôi Nặc kia trông rất tuấn tú, lại là cao cấp ma pháp sư. Căn cứ theo một đường huynh đệ chúng ta truy sát hắn, qua việc hắn thi triển ma pháp mà đoán thì hắn là thất cấp ma pháp sư. Thanh niên tuấn tú thất cấp ma pháp sư trên thị trường nô lệ rất có giá trị.”

Lâm Lôi nghe vậy trong lòng đã hiểu được.

Chung quanh một đại đội quan quân trong lòng cũng hiểu được, trong lúc chiến tranh thường xuyên có được một lượng lớn nô lệ, các nô lệ này sẽ được bán cho một số tổ chức mua bán nô lệ. Quân đội cùng các tổ chức này có quan hệ rất tốt, thanh niên tuấn tú thất cấp ma pháp sư quả thực có giá trị lớn.

Thất cấp ma pháp sư địa vị cao cao tại thượng.

Khiến cho ma pháp sư như vậy trở thành nô lệ của mình, đặc biệt là một ít quý phu nhân rất thích nguyện ý xuất ra lượng lớn kim tiễn để mua. Giá tiền để mua thất cấp ma pháp sư như vậy sợ rằng so với Hồ Khắc tại quân đội được thưởng còn nhiều hơn nhiều.

“Ngươi là nói…, ngươi đã đem Lôi Nặc bán cho tổ chức buôn bán nô lệ?” Lâm Lôi hỏi tiếp.

“Đúng vậy,” Hồ Khắc sợ hãi trả lời, hắn bây giờ đã biết Lôi Nặc kia cũng là huynh đệ của Lâm Lôi đại sư.

“Lôi Nặc hắn thương thế có nặng không?” Lâm Lôi lo lắng thầm nghĩ, từ tin tức tình báo mà suy đoán, Lôi Nặc bị trọng thương gần chết, Lâm Lôi có chút lo lắng. Hồ Khắc vạn phần khẳng định: “Lâm Lôi đại sư, xin cứ yên tâm, trong khi ta đưa Lôi Nặc về thành, liền lập tức mời người trị liệu cho hắn, rồi sau đó bán cho tổ chức buôn bán, tổ chức buôn bán kia khẳng định sẽ không để cho món hàng trọng yếu vứt bỏ cái mạng nhỏ.”

Món hàng trọng yếu?

Lâm Lôi đáy lòng cũng lo lắng cho hảo huynh đệ của mình, Lôi Nặc bất ngờ rơi vào tình cảnh trở thành nô lệ.

“Đi, ngươi theo ta đi tìm tổ chức nô lệ kia, ngươi phải biết tổ chức nô lệ kia ở đâu chứ.” Lâm Lôi tay nắm lấy áo Hồ Khắc, Hồ Khắc liền đáp: “Dạ, tiểu nhân nhớ rất rõ ràng.”

Bên cạnh Sa Tư Đặc cũng trách: “Hồ Khắc, từ giờ trở đi, ngươi hãy đi theo Lâm Lôi đại sư, Lâm Lôi đại sư có yêu cầu gì, ngươi phải phục tùng.” Sa Tư Đặc nhìn Lâm Lôi khiêm tốn nói: “Lâm Lôi đại sư, thật sự xin lỗi, hy vọng người đừng quá để ý.”

Sa Tư Đặc kỳ thật cũng không có cách nào khác.

Coi như trong khi chiến tranh là không dám đưa thân nhân Thánh vực cường giả dính dáng vào trong đó, dù sao Thánh vực cường giả nổi điên là một việc rất đáng sợ.

Trên lịch sử, chuyện Thánh vực cường giả một lần giết chết mấy vạn người cũng không ít.

Bất quá Thánh vực cường giả cũng rất thanh cao, chỉ cần ngươi không động đến hắn, hắn cũng sẽ không hạ thấp thân phận cùng người bình thường gây mâu thuẫn. Lâm Lôi nhìn thoáng qua Sa Tư Đặc, sau đó một tay nắm lấy Hồ Khắc: “Đi!” toàn thân trực tiếp bay lên không, cùng Bối Bối hướng phương nam thẳng một đường bay đi.

Nhìn Lâm Lôi phi hành rời đi, cả quân doanh mọi người mới thở dài một hơi, đối mặt với cường đại Thánh vực cường giả mọi chiến sĩ ở đây không hề có lực phản kháng.

“Mấy vị sư đoàn trưởng, mau đi quản lý cho tốt thủ hạ của các ngươi, ta lo lắng Kim diễm quân đoàn sẽ thừa dịp đánh đến.” Sa Tư

Đặc nhìn quân doanh bây giờ là một mảng hỗn loạn, trong lòng lo lắng, dù sao hiện tại trong quân đoàn đã rối loạn, sĩ khí quân nhân cũng bị Lâm Lôi chấn nhiếp.

Sa Tư Đặc đoán không sai, qua không được bao lâu, Kim diễm quân đoàn lại một lần nữa phát động công kích mãnh liệt.

Trong thành trì tại biên giới La Áo đế quốc, Lâm Lôi nắm Hồ Khắc trực tiếp hạ xuống trong một tòa phủ đệ nhìn rất bình thường, bên trong phủ đệ này cũng có trang bị và một ít hộ vệ tinh anh.

“Vù!” Mặt đất bằng phẳng nổi lên một trận gió lốc, Lâm Lôi khôi phục hình dáng con người nắm lấy Hồ Khắc, xuất hiện trên mặt đất. Trong lúc này Lâm Lôi đã không hề giống như lúc đầu bi phẫn, điên cuồng vì huynh đệ mình báo thù. Hắn bây giờ đã tỉnh táo ra rất nhiều.

Mặc kệ thế nào, ít nhất lão tứ hắn còn chưa chết.

“Lão Hoài Đặc, lão Hoài Đặc!” Hồ Khắc vừa mới xuống đến đất, liền đập cửa lớn tiếng hô. “Các ngươi là ai?” Lão Hoài Đặc còn chưa xuất hiện, chung quanh lại rất nhanh xuất hiện một đám lớn hộ vệ, các hộ vệ này đều cầm vũ khí, tùy thời chuẩn bị ra tay. Mà trong lúc này từ bên cạnh cửa đi tới một lão giả tóc bạc quí phái, lão giả tóc bạc nhìn Hồ Khắc ha ha cười to nói: “Ồ, nguyên lai là Hồ Khắc thân ái, ngươi sao lại gấp gáp trực tiếp xông vào đây?”

“Hồ Khắc, vị này là?” Hoài Đặc lão tiên sinh ánh mắt rất tinh tế, mắt phát hiện nam nhân bên cạnh mặc hắc sắc trường bào không phải là người bình thường, bởi vì đã khôi phục trạng thái hình người, Lâm Lôi bên trong căn bản không có mặc quần áo, nửa dưới thân chỉ còn lại một chiếc quần dài rách nát.

Lâm Lôi nhướng mày lạnh lùng nhìn thoáng qua lão Hoài Đặc.

“Lão Hoài Đặc, vị này là Lâm Lôi đại sư!” Hồ Khắc lập tức nói.

"Lâm Lôi đại sư?" Lão Hoài Đặc ngẩn ra, trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ "Chẳng lẽ là Áo Bố Lai Ân đế quốc Long huyết chiến sĩ Lâm Lôi đại sư?"

Hồ Khắc liền gật đầu: "Ta bị Lâm Lôi đại sư mang theo bay đến đây."

Lão Hoài Đặc không dám tin, hắn bất quá chỉ là người phụ trách một bộ phận của tổ chức buôn bán nô lệ mà thôi, như thế nào có thể khiến cho đại lục đỉnh cấp cường giả Lâm Lôi đến tìm?

"Lão Hoài Đặc…" Lâm Lôi nhìn lão Hoài Đặc.

"Lâm Lôi đại sư," lão Hoài Đặc rất khiêm tốn.

Lâm Lôi trực tiếp nói thẳng: "Lão Hoài Đặc, đại khái là một tháng trước, Hồ Khắc hắn đã bán cho ngươi một thanh niên ma pháp sư phải không?"

Lão Hoài Đặc nhìn thoáng qua Hồ Khắc, cuối cùng nhìn Lâm Lôi gật đầu: "Đúng vậy."

"Là thất cấp ma pháp sư, hắn tên là Lôi Nặc, là huynh đệ của Lâm Lôi ta!" Lâm Lôi thanh âm bình thản, nhưng cặp mắt nhìn lão Hoài Đặc lại lạnh như băng.

Lão Hoài Đặc con mắt đột ngột trợn tròn: "Lâm, huynh đệ của Lâm Lôi đại sư?" lão Hoài Đặc trong mắt tràn đầy vẻ giật mình, khiếp sợ, khó tin.

Bọn họ tổ chức buôn bán nô lệ mặc dù thực lực có thể coi là mạnh, cùng tứ đại tổ chức sát thủ đều có chút quan hệ, nhưng bọn họ có mạnh mẽ thế nào cũng không dám đắc tội với Thánh vực cường giả chứ đừng nói đến là Lâm Lôi đỉnh cấp cấp bậc trong các Thánh vực cường giả!

“Hồ Khắc, ngươi…” Lão Hoài Đặc căm tức nhìn Hồ Khắc.

Lôi Nặc kia là Hồ Khắc bán cho tổ chức bọn họ, bán người nào không bán, dù là con cháu đại gia tộc bọn họ tổ chức nô lệ cũng dám buôn bán, nhưng mà đây lại là huynh đệ của Thánh vực cường giả.

Hồ Khắc sắc mạt cười khổ.

Hắn cũng không biết a, hắn mà biết thì hắn còn dạm phạm tới Lôi Nặc sao? Bây giờ mạng nhỏ của hắn đều ở trên tay Lâm Lôi.

“Lão Hoài Đặc,” Lâm Lôi lên tiếng nói

Lão Hoài Đặc phản ứng cực nhanh, vội vàng nhìn Lâm Lôi đáp: “Lâm Lôi đại sư, xin người yên tâm, Lôi Nặc kia nếu là huynh đệ của Lâm Lôi đại sư, tổ chức chúng ta khẳng định sẽ không tiếp tục đối xử với Lôi Nặc như trước, ta sẽ lập tức phái người đưa tin về tổng bộ…”

“Sao lại thế này? Lôi Nặc hắn bây giờ ở đâu?” Lâm Lôi hỏi.

“Chuyện này, chuyện này…” Lão Hoài Đặc trên mặt có một tia hoảng sợ, dù sao Lôi Nặc bị bắt làm tù binh, bị bán làm nô lệ, đều là chuyện cách đây gần một tháng rồi.

Lâm Lôi đáy lòng cũng cảm thấy có chút không ổn, lúc này quát to: “Nói!” Lão Hoài Đặc trong lòng cũng cảm thấy hoảng sợ, cấp bậc Thánh vực cường giả như Lâm Lôi tức giận, tổ chức buôn bán nô lệ hoàn toàn có thể một đường sụp đổ. Lúc này vội vàng nói: “Lâm Lôi đại sư, Lôi Nặc kia lúc trước bị đưa đến chỗ chúng ta, đầu tiên chúng ta phái người đến trị liệu cho tốt thương thế, rồi sau đó đợi đại khái mười ngày, đưa một nhóm lớn nô lệ vận chuyển một lần. Mà Lôi Nặc tiên sinh là ở trong một nhóm đó. Theo ta bây giờ suy đoán, Lôi Nặc tiên sinh đã đến tổng bộ của chúng ta.”

“Tổng bộ?” Lâm Lôi nhướng mày.

Hồ Khắc bên cạnh cũng nghi hoặc: “Lão Hoài Đặc, sao lại thế? Tổ chức buôn bán nô lệ của các ngươi không phải trực tiếp đưa một ít nô lệ đến thị trường để bán sao? Như thế nào còn đưa Lôi Nặc tiên sinh đến tổng bộ của ngươi?”

Lão Hoài Đặc liền trả lời: “Nô lệ có thể trực tiếp bán đi, nhưng mà Lôi Nặc tiên sinh thì không giống, hắn là thất cấp ma pháp sư, có tính nguy hiểm rất lớn, nếu bán cho khách nhân, Lôi Nặc tiên sinh phát ra ma pháp đem khách nhân giết chết thì tổ chức của chúng ta sẽ phải đền tiền.”

Lâm Lôi nhìn lão Hoài Đặc.

“Cho nên, loại cường giả giống như Lôi Nặc tiên sinh, là nô lệ có tính uy hiếp rất cao, đều phải đưa đến tổng bộ, trải qua ba tháng huấn luyện, huấn luyện khiến bọn họ không dám phản kháng, bọn họ trái lại phải nghe theo mệnh lệnh của chủ nhân, mới có thể trực tiếp đưa bọn họ cho khách nhân.” Lão Hoài Đặc giải thích

Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, huấn luyện để không dám phản kháng, trái lại nghe mệnh lệnh của chủ nhân? Đối tượng huấn luyện chính là loại cường giả như Lôi Nặc… Lâm Lôi hoàn toàn có thể tưởng tượng loại huấn luyện hắc ám đáng sợ này.

“Tổng bộ các ngươi ở đâu, mau dẫn ta đi.” Lâm Lôi sắc mặt biến đôi, lập tức quát.

Lão Hoài Đặc hơi chần chờ trong chốc lát, nhưng nhưng thấy ánh mắt đáng sợ của Lâm Lôi lập tức gật đầu: “Dạ, thưa Lâm Lôi đại sư, ta lập tức dẫn đại sư đến tổng bộ. Tổng bộ là ở bên trong La Áo đế quốc, khoảng cách tới biên cảnh đi theo đường quanh co cũng chừng hơn ba ngàn dặm lộ trình.” Lão Hoài Đặc nói.

“Lão đại của ta sẽ trực tiếp mang ngươi phi hành là được chứ gì?” Bên cạnh Bối Bối bất mãn nói. Bối Bối kỳ thật cũng lo lắng cho Lôi Nặc, dù sao lúc trước tại Ân Tư Đặc học viện, Bối Bối cũng thường xuyên cùng Lôi Nặc vui đùa.

Lão Hoài Đặc gật đầu liên tục không dám nói gì.

“Lâm Lôi đại sư, ta không cần cùng đi chứ?” Hồ Khắc bên cạnh trong lòng rất kinh sợ.

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Hồ Khắc, như hôm nay Lôi Nặc sợ rằng đang ở tổng bộ tổ chức buôn bán nô lệ chịu đựng sự hành hạ kinh nhân, chỉ nghĩ vậy Lâm Lôi đáy lòng liền có một tia oán khí.

“Phập..” Một đạo trảo ảnh lóe ra, Hồ Khắc hoảng sợ ôm lấy yết hầu, nhưng yết hầu vẫn ròng ròng chảy ra máu tươi, nháy mắt, Hồ Khắc liền đổ ầm xuống.

Bối Bối đứng trên không, bất mãn liếc mắt nhìn Hồ Khắc: “Tên hỗn đản nhà ngươi, còn muốn giữ lại mạng nhỏ, thực là nằm mơ? Trong khi ngươi giết binh lính đại đội Lôi Nặc bọn hắn nhất định rất thống khoái, Bối Bối ta hôm nay cũng cho ngươi thống khoái một chút.”

Nhìn thấy cảnh này, thân thể lão Hoài Đặc khẽ run lên.

“Lão già này, đừng sợ, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe lời lão đại ta, Bối Bối ta sẽ không khi dễ ngươi.” Bối Bối nhếch miệng cười lộ ra hàm răng sắc bén. Lão Hoài Đặc đã nghe nói qua Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm đánh một trận, cuối cùng hai Thánh vực ma thú của Lâm Lôi đột nhiên xuất hiện, trong đó có một là thử loại ma thú, cũng dễ dàng đánh bại Hắc Đức Sâm. Lão Hoài Đặc nhìn Bối Bối đứng trên không, trong lòng có chút minh bạch, Bối Bối này sợ rằng là ma thú đáng sợ kia.

Lão chỉ có thể hoảng sợ nhìn Bối Bối cố gắng lộ ra vẻ tươi cười.

Lâm Lôi một trảo nắm lão Hoài Đặc, toàn thân rất nhanh phi hành hướng phía đông nam bay đi: “Lão Hoài Đặc, ngươi chỉ đường cho ta!” Lão Hoài Đặc vẫn còn hoảng sợ nuốt nước miếng hướng phía dưới nhìn thoáng qua liền chỉ ra phương hướng tổng bộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 45: Tàn Nhẫn

Trở lại Ngọc Lan lịch ngày 21 tháng 9 năm 10009, trong ngày cưới Ốc Đốn, Ni Na, lúc này Lâm Lôi cũng tưởng rằng Lôi Nặc thực sự đã chết.

Song…

Bây giờ đã là ngày thứ 3 trên thuyền, lúc này một tên hỗn đản vừa mới ngược đãi một người nô lệ đến chết, ném thi thể xuống sông Ba Nại. Lôi Nặc nhìn bên ngoài qua song sắt cửa sổ, một người trông cường tráng, thi thể dính đầy máu bị ném vào sông Ba Nại, một nhân mạng, chỉ vang lên một tiếng ‘Ùm’ mà thôi.

Lôi Nặc trong quân đội đã từng thấy nhân mạng rẻ mạt đến thế nào.

Nhưng mà trong khi bị áp giải trên đường, các nô lệ bị giết chết khiến cho hắn hoàn toàn khiếp sợ. May mà Lôi Nặc hắn thuộc loại hàng hóa có giá trị cao nhất nên các tên nô lệ này không dám giết chết hắn.

“Chát!” Một nhát roi mạnh mẽ quất trên người Lôi Nặc, đuôi roi dài quất lên trên mặt hắn, trên mặt Lôi Nặc lập tức xuất hiện vết máu thấm ra, quần áo rách nát che bên dưới thân thể dày đặc các loại vết thương.

“Mẹ nó, nhìn cái gì?” Một đại hán trong cabin trên thuyền cầm lấy roi, quay về phía Lôi Nặc phẫn nộ quát.

Lôi Nặc chỉ có thể co người tại một góc trên cabin, căn bản không dám lên tiếng. Hắn đã học được cách ngoan ngoãn, nếu làm ra bộ dạng cứng cỏi, trừng mắt nhìn đối phương, vậy… sợ rằng sẽ bị hành hạ cả một đêm.

Chiếc thuyền áp giải nô lệ thể tích rất lớn, trong phòng ở tầng dưới cùng trông giữ nô lệ cấp thấp nhất, những kẻ làm thuê cho tổ chức buôn bán nô lệ khi thì đi vào tuần tra, khi thì xem ai không vừa mắt liền mạnh mẽ ra tay.

Lôi Nặc thuộc loại nô lệ cấp cao nhất, hắn bị trông giữ tại tầng hai trong một phòng đặc thù, các song cửa sổ trong phòng đều thiết kế bằng sắt, đồng thời còn có hai người làm thuê ở bên ngoài trông giữ.

Tầng thứ hai này ngoài phòng của hắn, còn không ít người làm thuê ở.

Tại tầng thứ ba ở đỉnh giữa là nhân vật đầu não của đội ngũ áp giải lần này, một bát cấp cường giả, hai thất cấp cường giả. Nếu không phải bởi Lôi Nặc, lần áp giải này cũng sẽ không phái bát cấp cường giả đi.

Trên đại thuyền, một nam nhân đầu trọc cao to từ trên phòng tầng ba đi xuống.

“Bì Nhĩ đại nhân,” xung quanh những tên làm thuê lập tức cung kính chào.

Gã nam nhân đầu trọc liếc vết máu trên thuyền, nhướng mày: “Rửa sạch sẽ vết máu cho ta, còn nữa, nô lệ dù sao cũng đáng tiền, các ngươi ra tay nên chú ý một chút, đừng đánh chết, đánh chết một tên nô lệ tổ chức cũng tổn thất một ít tiền.”

Những tên làm thuê không dám lên tiếng.

Nam nhân đầu trọc hừ một tiếng, đoạn đi tới trước khóa xích, đón gió đêm thổi mát mẻ, ngắm nhìn cảnh đêm đẹp đẽ trên sông Ba Nại.

“Đúng rồi, tên ma pháp sư thế nào rồi?” Nam nhân đầu trọc hừ một tiếng hỏi.

Bên cạnh một tên làm thuê liền siểm nịnh đáp: “Bì Nhĩ đsị nhân, tên ma pháp sư mặt trắng kia, ngay từ đầu rất cao ngạo, trải qua mấy ngày nay các huynh đệ giáo huấn, hắn đã rất biết điều rồi.”

“Tốt lắm.”

Nam nhân đầu trọc lạnh nhạt nói: “Các ngươi cả đám đều cẩn thận trông giữ cho tốt tên ma pháp sư kia. Lân này chúng ta áp giải hóa vật… giá trị nhất chính là tên ma pháp sư này, hơn nữa nhìn hình dáng, ma pháp sư này còn là một vị quý tộc, bán ra ngoài, giá bán không thể không cao được.”

Tên làm thuê này cũng gật đầu.

Thất cấp ma pháp sư tuổi còn trẻ tuyệt đối là hàng hóa cao nhất trên thị trường nô lệ, so với xử nữ xinh đẹp càng làm cho người ta điên cuồng hơn.

“Tiếng gì vậy?” Nam nhân đầu trọc bỗng nhíu mày, rồi đột nhiên quay đầu về phía tầng dưới cùng của thuyền, “Tên bệnh quỷ kia cứ một mực rên hừ hừ, mang hắn lên cho ta, mẹ nó, dọa chết người ta mà.” Nam nhân đầu trọc ánh mắt lộ ra một tia huyết sắc.

Chỉ trong chốc lát, một người thanh niên gầy yếu bị mang đến, nhìn hình dáng cũng chỉ mới mười tám, mười chín tuổi, trên thân bốc mùi khó chịu, còn có vết máu, lúc này ánh mắt thanh niên hiện ra vẻ ngây ngốc, mấy ngày bị áp giải thực sự đã khiến hắn phát điên, hắn bất quá chỉ là một thanh niên xuất môn đi tìm mộng tưởng, nhưng ai ngờ lại bị người bắt giữ bán cho tổ chức nô lệ, cơn ác mộng cứ như vậy phủ xuống.

“Hử?” Nam tử đầu trọc đưa tay ra, tên làm thuê bên cạnh rất hiểu biết nhanh chóng đưa roi ra.

Cầm lấy roi, nam tử đầu trọc vung roi lên không, quất tại không trung phát ra một tiếng vang thanh trong trẻo, thanh niên gầy yếu nọ trong ánh mắt có chút ngây ngốc đột nhiên hiện ra một tia hoảng sợ.

“Cái đồ đáng chết ngươi ở dưới rên cái gì mà rên? Tâm tình lão tử đang tốt lại bị ngươi phá hủy.” Nam tử đầu trọc cầm lấy roi liền hung hăng quất lên trên người thanh niên gầy yếu.

Một roi này so với một roi của mấy tên làm thuê còn muốn hiểm hơn nhiều.

Thanh niên gầy yếu toàn thân run lên mạnh mẽ, từ trên mặt đến phần eo xuất hiện một vệt roi sâu hoắm, đáng sợ, máu tươi tí tách chảy ra, quần áo của hắn đã sớm bị rách không còn hình dáng.

“Chát!” “Chát!” “Chát!” “Chát!”…

Nam tử đầu trọc này liên tiếp quất xuống, hoàn toàn phát tiết trên người thanh niên đáng thương, thanh niên gầy yếu nọ rất có kinh nghiệm lập tức bảo vệ lấy đầu, cả người co tròn trên mặt đất. Dựa theo ý nghĩ của hắn, chỉ cần kiên trì, mạng nhỏ của hắn có thể bảo trụ.

Đáng tiếc, nam tử đầu trọc này không dám giết chết Lôi Nặc nhưng mà lại dám giết chết hắn.

“Bì Nhĩ đại nhân, hắn không còn thở nữa,” tên làm thuê bên cạnh thấp giọng nói.

Nam tử đầu trọc này tiện tay ném cây roi dính máu cho tên làm thuê bên cạnh, rồi sau đó hướng về phía nước sông đang chảy tẩy rửa: “Ồ, cảm giác thật sảng khoái, các ngươi mấy người đem tên rác rưởi này ném xuống sông cho ta, còn nữa, tẩy rửa sạch sẽ sàn thuyền đi.”

“Vâng, thưa Bì Nhĩ đại nhân.” Xung quanh mấy tên làm thuê đều rất nhanh chóng đi làm việc.

“Ùm!” một tiếng, lại một thi thể bị ném xuống dòng song.

Coi như cứ mỗi lần áp giải mấy trăm tên nô lệ, trên đường áp giải có tổng cộng khoảng mười mấy người bị ngược đãi giết chết. Những người bị những tên làm thuê đánh chết cũng là những người thân thể yếu ớt, còn thân thể khỏe mạnh thì có thể chịu được, cho nên tổ chức buôn bán nô lệ cũng không có nhiều tổn thất.

….

“Lại thêm một người nữa.” Lôi Nặc trong lòng thở dài, hắn không ngờ đến chính mình tại Ni Nhĩ thành chạy thoát một mạng lại luân lạc đến nước này.”

Lôi Nặc không biết tương lai bản thân sẽ như thế nào.

“Làm nô lệ?” Hắn vừa nghĩ đến việc phải làm một nô lệ ti tiện, cuộc sống đen tối, tim liền đập dồn dập.

“Tiểu bạch diện, cái miệng ngươi mấp máy gì vậy? Định phát ra ma pháp chắc?” Một tiếng gầm vang lên, lập tức ‘Chát’ một tiếng, chính là một roi đã thực sự quất lên trên mặt Lôi Nặc.

Đau đớn, khuất nhục!

Tên làm thuê này hiển nhiên biết Lôi Nặc là một thất cấp ma pháp sư, cả đám làm thuê đê tiện này đều muốn đánh Lôi Nặc nhiều hơn một roi, để được hưởng thụ cái cảm giác hư vinh trong lòng.

“Mẹ nó, cút.” Lôi Nặc thực sự nổi giận.

Hắn càng nhẫn nhịn, đối phương càng quá phận.

“Ai nha!” Tên làm thuê cầm roi nhướng mày một cái, miệng nhếch lên mắt thâm độc nhìn Lôi Nặc “Còn dám kiêu ngạo ư?” Nói xong lại muốn quất xuống một roi.

Lôi Nặc ánh mắt lộ ra một tia bạo ngược, miệng bỗng nhiên rất nhanh niệm ra ma pháp chú ngữ.

“Bùm!” Một đám hỏa cầu lớn nhỏ nóng rực lấy Lôi Nặc làm trung tâm điên cuồng hướng hai tên làm thuê mạnh mẽ bắn tới, đảo mắt đã có mười mấy hỏa cầu hoàn toàn vây quanh hai tên làm thuê.

“A.” Hai tên làm thuê lập tức kêu thảm lên, bọn chúng toàn thân bị ngọn lửa thiêu đốt. Hơn nữa ngọn lửa này so với ngọn lửa do bó củi đốt độ nóng còn cao hơn rất nhiều, hai tên làm thuê da trên người nhanh chóng bị thiêu cháy hết, một lát thì không còn hơi thở.

Lôi Nặc vừa mới phát ra ma pháp liền trực tiếp hướng bên ngoài phóng đi.

Nhưng trong lúc này…

“Ầm!” Phía trên phòng đột nhiên xuất hiện một lỗ thủng to, một độc nhãn nam tử mặc trường bào màu đỏ phi xuống dưới phòng, thân ảnh chợt lóe lên đã tới trước người Lôi Nặc, một cước liền đá lên trên người hắn.

“Ầm!” Lôi Nặc mạnh mẽ va vào góc phòng, máu tươi phun ra.

Nam tử độc nhãn mặc trường bào màu đỏ quay đầu lại nhìn hai thi thể bị đốt cháy, lạnh lùng nhìn Lôi Nặc: “Ngươi muốn chết ư!” Lôi Nặc cũng trừng mắt nhìn lại độc nhãn nam tử mặc trường bào màu đỏ.

“Chả trách sao tổ chức lại muốn huấn luyện đặc thù 3 tháng, ra là một tên cứng đầu.” Độc nhãn nam tử mắng một tiếng, như thất cấp ma pháp sư cùng một số cường giả, dẫu cho bị bọn chúng bắt được, cũng cần phải khiến cho từ tận sâu trong lòng bọn họ không dám phản kháng. Đó là điều phi thường khó khăn, chọc tức bọn họ, bọn họ sẽ liều mạng.

Một lát sau ——

Mấy tên làm thuê đã nắm được tứ chi Lôi Nặc, khiến cho hắn không thể động đậy. Nam tử độc nhãn mặc trường bào màu đỏ cùng với hai gã đầu trọc khác còn lại đều lạnh nhạt nhìn Lôi Nặc.

“Tiểu bạch diện, ta đã cảnh cáo ngươi, ở trên thuyền này hãy yên ổn một chút cho ta, nhưng mà ngươi khiến cho ta rất tức giận,” Nam tử độc nhãn mặc trường bào màu đỏ lạnh giọng nói: “Bì Nhĩ, dạy cho hắn nhớ kỹ một chút.”

Lôi Nặc sắc mặt lập tức trắng nhợt.

Hán nhớ lại sự uy hiếp của độc nhãn nam tử lúc trước, Lôi Nặc hoảng sợ lập tức mở to mắt nhìn, nhưng nam tử đầu trọc Bì Nhĩ lại cười thâm độc đi tới: “Đem một tay hắn đặt tại kia.” Lập tức có tên làm thuê bắt lấy tay Lôi Nặc đặt tại trên sàn.

Bì Nhĩ từ bên cạnh lấy ra một cái kìm chuyên môn dùng để cắt sắt, kìm sắt khẽ kẹp vào hai ngón tay Lôi Nặc, cảm giác lạnh như băng truyền đến từ ngón tay khiến Lôi Nặc trong lòng phát run.

“Hừm, cắt!” Độc nhãn nam tử hừ lạnh một tiếng,

kìm sắt lập tức cắt xuồng, giống như lấy kéo cắt miếng vải, hai ngón tay của Lôi Nặc lập tức bị cắt đứt, máu tươi phun ra, đau như bị đâm vào tim khiến Lôi Nặc kêu lớn.

Trên người bị chém một đao còn không đau bằng bị cắt đứt hai ngón tay.

Nghe thấy Lôi Nặc kêu rên, xung quanh những tên làm thuê đều hưng phấn, độc nhãn nam tử hừ lạnh một tiếng nói: “Tiểu bạch diện, nhớ kỹ cho ta, hôm nay chỉ là một giáo huấn nho nhỏ, nếu có lần nữa, ta khẳng định sẽ cho ngươi cả đời khó quên.” Nói xong y quay đầu bước ra ngoài.

…..

Đêm tối.

Lôi Nặc co người trong góc lạnh như băng, thân thể đều khẽ run lên, tay trái hắn bị đứt đã ngưng chảy máu, bên cạnh hai tên làm thuê thỉnh thoảng nhìn về phía hắn, trong mắt có một tia điên cuồng.

Lôi Nặc giết chết hai tên huynh đệ của bọn chúng, những tên này đối với Lôi Nặc đều có hận ý.

“Mẹ kiếp cái tên tiểu bạch diện.”

Một đạo ánh roi lại quất tới, hơn nữa lại quất về hướng cánh tay bị thương của Lôi Nặc, Lôi Nặc cố gắng đem ngón tay bị thương giấu về phía sau, nhưng mà ngọn roi vẫn còn một đoạn quất vào vết thương trên tay, đau đớn kịch liệt truyền đến… miệng vết thương lại bị phá ra, đặc biệt trong khi quất trúng ngón tay bị đứt lại một trận thống khổ như bị đâm vào tim truyền đến, giống như một lần nữa bị cắt đứt ngón tay vậy.

“Được rồi, đừng đánh nữa,” Tên làm thuê bên cạnh nói.

Kỳ thật hai tên làm thuê cũng lo lắng Lôi Nặc lại nổi điên thi triển ma pháp, bất quá vừa rồi tên vừa đánh Lôi Nặc cùng một tên đã chết trong hai tên làm thuê trước đó có tình cảm rất tốt, tự nhiên muốn báo thù.

“Không được, ta nhất định phải chạy trốn,” Lôi Nặc co người vào góc phòng lạnh như băng, trong lòng thầm nghĩ. “Cuộc sống tiếp theo cứ như vậy, ta sẽ nổi điên mất.”

Hắn biết, cho dù mình có sống tiếp như vậy, nghênh đón hắn cũng là cuộc sống nô lệ.

“Ngày mai, ngày mai trong khi thuyền cập bến nghỉ trong chốc lát sẽ ra tay!” Lôi Nặc cũng không biết nhiều hay ít thì thuyền này kỳ thực mỗi ngày đều cập bờ dừng lại một lần, một là bổ sung một ít thực vật, hơn nữa vị độc nhãn nam tử kia hắn không thích lương khô, hắn thích một chút thực vật ăn ngon, đều là lên bờ ăn.

Bất quá, độc nhãn nam tử cũng rất cẩn thận, hắn lên bờ ăn cơm, mặt khác để hai gã thất cấp cường giả ở lại trông coi Lôi Nặc.

Thời gian trôi qua rất chậm, đêm khuya nằm trên sàn thuyền, Lôi Nặc càng cảm thấy lạnh như băng, đặc biệt là ngón tay bị cắt đứt truyền đến trận trận đau đớn. Hắn cắn răng nhịn đau.

Dần dần trời sáng.

Hai tên làm thuê thỉnh thỏang lại quất Lôi Nặc một hai roi, Lôi Nặc chỉ có thể co người tại góc phòng, yên lặng nhẫn nhịn. Hắn biết không có khả năng phản kháng, lần đầu tiên phản kháng chính là hai đốt ngón tay, tiếp theo phản kháng… sợ rằng thật sự sẽ như tên nam tử độc nhãn nói, sẽ cả đời khó quên.

Lôi Nặc lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi thuyền cập bờ.

Hồi lâu, hồi lâu….

Đã cập bến, thân thuyền truyền đến một đạo thanh âm vang rền, chỉ trong chốc lát trên mặt trước liền vang lên tiếng chân, hiển nhiên là ba tên cường giả đều đi xuống.

“Bì Nhĩ, các ngươi hai người ở lại đây trông, ta đi xuống nghỉ tạm trong chốc lát, qua một tời gian ta đến thay hai người các ngươi,” Tiếng độc nhãn nam tử vang lên.

“Đại nhân, người cứ yên tâm,” Thanh âm Bì Nhĩ vọng lại.

Nghe được một loạt tiếng bước chân vang lên, đều là rời khỏi đại thuyền, Lôi Nặc trong lòng lúc này mới thở nhẹ một hơi, lập tức đôi mắt nhắm lại, trong đầu hiện lên kế hoạch chạy trốn.

Kế hoạch rất nguy hiểm, nhưng hắn phải đánh cuộc.

Liếc mắt nhìn bên cạnh hai tên làm thuê, Lôi Nặc co người tại góc tường, cúi đầu, môi bắt đầu nhẹ nhàng động đậy…

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 46: Hạ Lệnh

Độc nhãn nam tử mặc trường bào màu đỏ mang theo một nhóm người rời khỏi thuyền nô lệ, còn Bì Nhĩ nam tử đứng ở phía trước thuyền, tùy ý cùng nhau tán gẫu, thỉnh thoảng lại liếc mắt nhìn về phía Lôi Nặc .

“Bì Nhĩ, cuối cùng ngày mai đã tới tỉnh thành, đến lúc đó nô lệ bình thường được đưa đi, chúng ta cũng có thể đi ra ngoài sảng khoái một chút. Cuộc sống quỷ quái này, ngày nào cũng ở trên thuyền.” Bên cạnh nam tử đầu trọc thấp giọng mắng.

Bì Nhĩ cũng cười.

Nhưng lúc này, Bì Nhĩ bọn họ đột nhiên nghe được một tiếng rống đáng sợ của ma thú.

“Hống~~” Rất đột ngột, một con hỏa xà kinh khủng cực lớn do hỏa diễm tạo thành đột nhiên từ trong phòng trên thuyền vọt đến, trực tiếp tạo thành một đại động trên vách phòng.

Cự hình hỏa xà thô, dài gần trăm thước vờn quanh thuyền nô lệ rít gào, toàn bộ thuyền nô lệ nhanh chóng bao trùm đầy lửa, đồng thời cự hình hỏa xà còn trực tiếp xông thẳng xuống dưới tầng dưới cùng của thuyền xuyên qua toàn bộ thuyền nô lệ, tại tầng dưới cùng thuyền nô lệ mấy trăm nô lệ ngoại trừ mười mấy người bị thiêu cháy ra còn lại đều cố gắng điên cuồng hướng động khẩu bị hỏa xà phá ra mà chạy ra ngoài.

“Mẹ nó, tên mặt trắng!” Bì Nhĩ hai người sắc mặt đại biến.

“Nhanh! Nhanh bắt hắn lại!”

Hai tên đại hán đầu trọc lập tức hướng vị trí Lôi Nặc phóng đến, bọn chúng trong lúc này không quan tâm đến nô lệ bình thường, có điều trong lúc này cự hình hỏa xà cũng hướng hai người bọn họ xông đến.

“Mẹ nó, Sí diễm hỏa xà, cẩn thận một chút,” Bì Nhĩ hai người đều khẩn trương.

Thất cấp hỏa hệ ma pháp - Sí diễm hỏa xà!

Đây là Sí diễm hỏa xà có uy lực lớn nhất mà Lôi Nặc có khả năng phát ra, Sí diễm hỏa xà này nếu tiến thêm một bước nữa đó là bát cấp ma pháp ‘Hỏa Xà Chi Vũ’. Hỏa xà chi vũ là bảy đầu cự hình hỏa xà công kích, hơn nữa độ nóng càng cao hơn. Mà sí diễm hỏa xà này uy lực đã rất đáng sợ rồi.

Nói chung thất cấp chiến sĩ căn bản không dám chống lại.

Nam nhân đầu trọc ‘Bì Nhĩ’ làm động tác cá nhảy, toàn thân tránh thoát công kích của Sí diễm hỏa xà, đồng thời cũng đến chổ ở của Lôi Nặc. Bì Nhĩ vừa nhìn vào trong phòng chỉ thấy một đống tro tàn, đó là đống tro tàn của hai tên làm thuê bị thiêu cháy. Tại trên vách thuyền còn có hai lỗ thủng to.

Rất rõ ràng, Lôi Nặc là từ một trong hai lỗ thủng này chạy thoát.

“A. a~~” Đột nhiên tiếng kêu thê lương, thảm thiết vang lên, hiển nhiên là đại hán kia không tránh thóat Sí diếm hỏa xà, chỉ vừa tiếp xúc qua một chút là rất nhanh đã cuộn tròn lại, bao vây lấy đại hán đầu trọc, đấu khí quanh thân đại hán đầu trọc tức thì bị phá vỡ, mùi da thịt bị thiêu đốt khét lẹt.

Bì Nhĩ thấy cảnh này, sắc mặt đại biến.

“Đạt La!!!” Bì Nhĩ nhanh chóng điên cuồng: “Mẹ nó, thằng con hoang.”

Trong khi đó rất nhiều nô lệ bình thường từ đáy thuyền hướng bốn phương tám hướng điên cuồng chạy đi, bị bắt thành nô lệ bọn họ đều đã tuyệt vọng, mà bây giờ bọn họ cả đám tràn ngập chờ mong, cả đám đều điên cuồng chạy trốn.

Bì Nhĩ cũng từ trong lỗ thủng trên vách thuyền vọt ra ngoài, lực nhảy mạnh mẽ khiến cho hắn trực tiếp phóng vút lên bờ.

“Tên tiểu bạch diện đáng ghê tởm,” Bì Nhĩ nhìn thuyền nô lệ trên sông Ba Bại, thuyền nô lệ bị tổn hại không thể chịu nổi đang không ngừng chìm xuống, mà ngọn lửa vẫn còn tiếp tục thiêu đốt, khói bốc cuồn cuộn, chiếc thuyền này đã thực sự hỏng cả.

“Bì Nhĩ, Đạt La!” Từ xa tiếng rống giận dữ truyền đến.

Vị độc nhãn nam tử mặc trường bào màu đỏ rất nhanh chạy tới, con mắt duy nhất lộ ra vô tận lửa giận, hắn vừa nhìn thấy Bì Nhĩ liền giận dữ hét: “Bì Nhĩ, người đâu? Tên ma pháp sư đâu?”

“Đại nhân, tên ma pháp sư thi triển Sí diễm hỏa xà, cũng không biết hắn đã chạy thoát đi đâu. Đạt la cũng đã chết,” Bì Nhĩ trong lòng cũng phẫn hận.

Độc nhãn nam tử phẫn nộ thở hổn hển.

Sí diễm hỏa xà, đối phó với thất cấp chiến sĩ còn được, nếu gặp phải độc nhãn nam tử với thực lực bát cấp chiến sĩ của hắn tuyệt đối có thể phá tan Sí diễm hỏa xà, bắt được Lôi Nặc.

Đây cũng là nguyên nhân tổ chức nô lệ chuyên môn phái bát cấp chiến sĩ đến.

Nhưng độc nhãn nam tử cũng không ngờ tới, tên ma pháp sư vừa chịu qua giáo huấn còn dám liều mạng.

“Nhanh, bắt lại cho ta, bắt tên ma pháp sư trở về.” độc nhãn nam tử lập tức hô lên với đám làm thuê xung quanh: “Các ngươi mười người phân biệt thượng du, hạ du cẩn thận tìm cho ta. Các ngươi hơn mười người đều đến xung quanh tìm kiếm nhất định phải bắt tên ma pháp sư trở về cho ta, nhanh!!!”

“Rõ, thưa đại nhân.”

Những tên làm thuê phẫn nộ, từng người đều hướng bốn phương tám hướng chạy đi. Chủ yếu lực lượng của bọn chúng chính là khu vực xung quanh, còn lại thượng hạ du chỉ phân biệt bố trí năm người.

Lôi Nặc cùng các nô lệ khác giống nhau đều mặc quần áo rách nát, trên người tràn ngập vết thương. Bởi vì ngoài hắn ra, các nô lệ khác cũng chạy trốn. Cảnh này khiến rất nhiều tên làm thuê trông thấy nô lệ liền tưởng là Lôi Nặc, lập tức xông tới bắt. Đáng tiếc bọn chúng chỉ uổng phí khí lực.

Một giờ sau.

Độc nhãn nam tử đứng ở cửa sông, trong lòng tràn ngập lửa giận, căm tức nhìn bốn phía.

“Đại nhân, hạ du chúng ta phát hiện hơn mười nô lệ, nhưng mà không có tên ma pháp sư.” Một tên làm thuê chạy tới thông báo, bọn họ chạy trên bờ tuyệt đối nhanh hơn tốc độ ở dưới nước.

“Đại nhân, thượng du cũng không phát hiện ra tên ma pháp sư.”

“Đại nhân, xung quanh cũng không có tìm được tên ma pháp sư, đều là nô lệ bình thường.”

….

Độc nhãn nam tử nghe thủ hạ từng người thông báo, lại nhìn hoàn cảnh vô cùng xung quanh, hắn thực sự là tức muốn chết, bên cạnh bờ sông này chính là một trấn nhỏ, ở đây không có nhân thủ của tổ chức bọn chúng.

Cảnh này khiến độc nhãn nam tử chỉ có thể phái hơn mười người làm thuê tìm kiếm Lôi Nặc.

Hơn mười người, qua một giờ còn chưa tìm được Lôi Nặc, điều đó có nghĩa là không có khả năng tìm được, bởi vì một giờ đủ để một người chạy được rất xa. Phương viên trong vòng hơn mười dặm làm sao có thể tìm được?

“Đồ con hoang!” Độc nhãn nam tử chửi nhỏ một câu, “Đi, nhanh đi báo cáo tổ chức. Hy vọng tên tiểu bạch diện kia đừng để bị ta bắt được, nếu không… nhất định phải cho hắn sống không bằng chết.”

….

Trời đã tối đen, độc nhãn nam tử cùng một đám người bất đắc dĩ rời đi, tại thượng du cửa sông đại khái mấy ngàn thước bên bờ sông, một người từ đáy sông phi lên.

“Phụt.” Lôi Nặc đem ngụm nước trong miệng nhổ ra.

Nhìn một chút xung quanh, lúc này Lôi Nặc mới thở dài một hơi. Hắn lần này chạy trốn không dám có một chút buông lỏng, thi triển ma pháp trận xong, liền lập tức xuống nước, đồng thời hái cọng cỏ nước ngậm trong miệng, dựa vào cọng cỏ này thông khí quản mà hít thở. Hắn mỗi lần lặn xuống đều đi hơn một ngàn thước mới dám nổi lên.

“Đã xa như vậy rồi, hơn mười người kia đều không tìm được ta,” Lôi

Nặc lúc này mới ngóc đầu lên.

Chỉ thấy bên ngoài thân Lôi Nặc toát ra nhiệt khí màu trắng, chỉ một lát sau, quần áo rách nát của Lôi Nặc đã hoàn toàn sạch sẽ. Hắn liếc nhìn một chút xung quanh, căn cứ theo bờ sông Ba Nại phân biệt một chút phương hướng.

Tổ chức buôn bán nô lệ tại các thành lớn đều có người, hay là chạy đến các thành nhỏ ở xa? Không thể từ biên giới hai nước trở về được, tổ chức buôn bán nô lệ này tại biên giới thành thị đều có không ít nhân thủ," Lôi Nặc mặc dù cho rằng đối phương sẽ không vì hắn mà đưa ra khí lực quá lớn nhưng mà cẩn thận tính toán, hắn quyết định trước tiên từ La Áo đế quốc tiến vào Hỗn loạn chi lĩnh, sau đó thông qua Hỗn loạn chi lĩnh trở lại Áo Bố Lai Ân đế quốc.

….

Lúc này trong thiên địa đã hình thành một mảng tối đen, trên mặt đất cũng chỉ có từng đốm hỏa quang rời rạc. Một đạo ảo ảnh màu đen cực nhanh từ chân trời bay tới, đảo mắt liền xé rách trường không.

"Phù, phù!" Cực tốc phi hành khiến cho lão Hoài Đặc không khỏi nheo mắt lại. Từ bầu trời hắn có thể rõ ràng thấy một con đường, rất dễ dàng nhận ra.

"Lâm Lôi đại sư, ở ngay phía dưới." Lão Hoài Đặc chỉ một ngón tay về hướng trấn nhỏ cách đó xa xa.

"Ồ? Trấn nhỏ phía dưới là tổng bộ tổ chức của các ngươi à?" Lâm Lôi nhìn thoáng qua theo lão Hoài Đặc, trấn nhỏ phía dưới này thoạt nhìn cùng các trấn nhỏ bình thường khác không có gì khác nhau, trong đêm đen ngẫu nhiên lóe lên ánh đèn trong một số gia đình.

Lão Hoài Đặc liền gật đầu: "Phải, đây chỉ là một chút thủ đoạn che dấu của tổ chức mà thôi."

“Vù!”

Lâm Lôi lúc này đáp xuống, trên bầu trời lưu lại một đạo tàn ảnh đẹp đẽ, rồi sau đó liền hạ xuống tổng bộ của tổ chức buôn bán nô lệ nằm trong trấn nhỏ phía dưới.

Lâm Lôi mặc trường bào màu xanh thẫm, trực tiếp lăng không mà đứng, tiện tay vung lên, lão Hoài Đặc liền thuận tiện hạ xuống mặt đất: “Gọi thủ lĩnh tổ chức các ngươi đến đây.”

Lão Hoài Đặc không dám cãi lời.

Trong lúc này một ít người rất nhanh chóng đều vây quanh, đặc biệt thấy Lâm Lôi lăng không đứng đều khiếp sợ. Có thể phi hành phần lớn sẽ là Thánh vực cường giả, đương nhiên Phong hệ ma pháp sư cường đại cũng có thể làm được. Lâm Lôi lúc này trên thực tế cũng là thi triển Phong ảnh thuật mới có thể không biến thân mà phi hành được.

“Lão Hoài Đặc, ngươi sao lại đến đây?” Một vị phu nhân nhìn thoáng qua Lâm Lôi, rồi sau đó nhìn lão Hoài Đặc thấp giọng hỏi.

Lão Hoài Đặc lớn tiếng đáp: “Nhanh, nhanh gọi thủ lĩnh tới, vị này là Lâm Lôi đại sư, Long huyết chiến sĩ vĩ đại ‘Lâm Lôi Đại Sư’!”

Lâm Lôi đại sư?

Những lời này còn có tác dụng hơn bất cứ thứ gì, một tổ chức buôn bán nô lệ nói về thực lực còn xa mới bằng được tam đại thương hội, cũng còn xa mới bằng tứ đại tổ chức sát thủ, đương nhiên không dám đắc tội với một Thánh vực cường giả. Không ít người đều lập tức bắt đầu chạy đi mời thủ lĩnh của tổ chức, nhân vật cấp cao đến.

Lâm Lôi lăng không đứng, đạm mạc lẳng lặng chờ đợi, Bối Bối thì đứng trên vai Lâm Lôi.

“Lão đại, trấn nhỏ này mặt ngoài trông rất bình thường, bất quá kiến trúc bên trong cũng không tầm thường! Hơn nữa phần lớn đều là kiến trúc dưới đất.” Bối Bối cùng Lâm Lôi dùng linh hồn trao đổi.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Chỉ trong chốc lát, một đám người liền từ xa chạy tới, cầm đầu chính là một nam tử cao gầy mặc trường bào sang trọng, có điều lúc này nam tử chạy còn mang theo một cái áo mỏng, trên trán toát ra mồ hôi hột.

“Lâm Lôi đại sư, ta tên là Đan Ni Tư, thủ lĩnh tổ chức, không biết Lâm Lôi đại sư có chuyện gì muốn chúng ta làm, đại sư cứ nói.” Nam tử cao gầy hoảng sợ khiêm tốn nói.

Hắn mặc dù chưa thấy qua Lâm Lôi, nhưng mà Thánh vực cường giả có thể đứng trên không, mặc kệ họ là ai, bọn chúng cũng không dám đắc tội.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn qua hắn, trực tiếp nói: “Đan Ni Tư! Một tháng trước từ biên giới thành thị chỗ lão Hoài Đặc có mua một ma pháp sư, nên đã vận chuyển đến chỗ các ngươi nơi này phải không?”

Đan Ni Tư ngẩn người ra.

Một lão giả cao tuổi bên cạnh Đan Ni Tư vội vàng nói: “Lâm Lôi đại sư, nghiệp vụ này là ta phụ trách, ma pháp sư kia nửa đường tại sông Ba Nại đã thiêu hủy thuyền nô lệ của chúng ta rồi chạy thoát.”

“Chạy thoát?” Lâm Lôi kinh ngạc đồng thời đáy lòng thở khẽ.

Lão tứ hắn thật sự là lợi hại, chạy thoát được từ trong tay tổ chức nô lệ.

Đan Ni Tư lúc này cũng phản ứng gật đầu nói: ”Chuyện này ta cũng biết, ma pháp sư kia chạy thoát rồi, chúng ta đã tổ chức nhân mã tại các thành trì đuổi bắt, bất quá vẫn không có tìm được, chuyện này đã qua hơn mười ngày.”

“Thủ lĩnh, vị ma pháp sư kia là huynh đệ của Lâm Lôi đại sư!” Lão Hoài Đặc vội vàng nói.

Đan Ni Tư sắc mặt lập tức rất khó coi, đồng thời hoảng sợ.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn bọn chúng: “Từ hôm nay trở đi, không cho phép các ngươi đuổi bắt huynh đệ ta nữa.” Đan Ni Tư vội vàng đáp: “Đó là điều đương nhiên, chúng ta nếu phát hiện ra hắn, nhất định sẽ đối xử như thượng khách.”

Lâm Lôi đạm mạc gật đầu, liền không nói nhảm nữa, trực tiếp mang theo Bối Bối lăng không bay đi.

Chuyện tới bước này, đã chẳng còn quan hệ gì tới tổ chức buôn nô lệ nữa, hơn nữa lão tứ hơn mười ngày trước đã chạy thoát, bây giờ chắc đã chạy rất xa rồi.

Giữa không trung.

“Bối Bối, ngươi về trước đi, lập tức báo Tái Tư Lặc cùng mọi người xuất phát đi Hỗn loạn chi lĩnh. Ta chuẩn bị từ La Áo đế quốc dọc theo sông Ba Nại đến biên giới đế quốc, chăm chú tìm kiếm một chút, xem có thể tìm thấy lão tứ không. Chờ ta tìm xong, ta sẽ hội họp cùng các ngươi.” Lâm Lôi đáy lòng đã bày ra kế hoạch này.

Tinh thần lực tìm tòi, đối với Thánh vực chiến sĩ mà nói là chuyện rất thống khổ.

Nói chung Thánh vực chiến sĩ chỉ là thỉnh thoảng tìm kiếm một chút, bởi vì Tinh thần lực của bọn họ trên thực tế không quá mạnh mẽ, sức mạnh của ma pháp sư mới là Tinh thần lực. Chỉ nói về Tinh thần lực, tu luyện mấy trăm năm như Hắc Đức Sâm cũng chỉ tương đương với Lâm Lôi hiện tại mà thôi.

Phi hành một đoạn đường này chỉ cần ngắn ngủi một giờ nhưng mà muốn cẩn thận tìm tòi, nếu không bỏ ra vài ngày thời gian là không thể.

“Biết rồi.” Bối Bối nhu thuận cười gật đầu, rồi sau đó rất nhanh trực tiếp hướng Áo Bố Lai Ân đế quốc bay trở về.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 47: Lập Túc Hỗn Loạn Chi Lĩnh

Biến thân Long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi dọc theo Ba Nại hà đến biên giới đế quốc Ni Nhĩ thành một mực cẩn thận tìm kiếm, mỗi lần tìm được một lúc sẽ nghỉ ngơi khôi phục tinh thần.

Suốt sáu ngày sáu đêm, một tuyến xung quanh thành trì Lâm Lôi đều đã tìm hết.

Nhưng mà…

Căn bản không tìm thấy Lôi Nặc.

………….

“Lâm Lôi đại sư, xin người cứ yên tâm, Đạo Sâm thương hội chúng ta một khi phát hiện ra Lôi Nặc thiếu gia, nhất định sẽ lập tức đưa Lôi Nặc thiếu gia an toàn trở về.”

Người phụ trách một nhánh của Đạo Sâm thương hội bên trong La Áo đế quốc cung kính nói với Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhẹ gật đầu.

Hắn hiện tại chỉ có thể nhờ vào Đạo Sâm thương hội, Lâm Lôi tâm lý cũng có chút kì quái: “Lão tứ hắn sao không chạy thoát đến phân bộ Đạo Sâm thương hội nhỉ, Đạo Sâm thương hội tại mỗi quận thành đều có phân bộ mà.”

Thật ra Lâm Lôi không rõ ràng lắm.

Lôi Nặc trên thuyền nô lệ chịu khổ khiến hắn đã thực sự sợ hãi, Lôi Nặc quyết định chỉ cần cứ ở trong La Áo đế quốc, bất luận như thế nào cũng sẽ không tiến nhập vào thành thị lớn. Mặc dù trong thành thị lớn có phân bộ của Đạo Sâm thương hội, nhưng cũng đồng thời có tổ chức nô lệ. Nếu như tổ chức nô lệ đang truy tìm hắn một khi phát hiện hắn có thể sẽ rất thảm.

“Không thể bị bắt, ta tình nguyện đi dài hơn một chút.” Lôi Nặc ý nghĩ rất kiên định.

Với thực lực của hắn, dọc theo một đoạn đường xa, chạy đến Hốn loạn chi lĩnh tuyệt không khó khăn, chờ đến khi đến Hỗn loạn chi lĩnh, liên hệ với Đạo Sâm thương hội, khi đó mới an toàn trở về…

………..

Chiều tối, trong sân một ngôi nhà phổ thông ở tòa quận thành tại Ngọc Lan đế quốc Đông nam hành tỉnh, Tái Tư Lặc, năm huynh đệ Ba Khắc, Lệ Bối Tạp, Chiêm Ni, Lệ Na mọi người đều ở đây.

Tiếng gõ cửa vang lên, Cái Tì thân cao hai thước lưng đeo một cây búa lớn khiến người ta sợ hãi, đi nhanh ra mở cửa. ở cửa là ba gã tiểu nhị, ba gã này đem thức ăn đến.

“Đến bây giờ mới tới ư?” Cái Tì giương đôi mắt trâu liếc nhìn ba người, Ba gã thị giả đáy lòng run lên, trước mắt người cường tráng đáng sợ như Cái Tì bọn họ cũng chỉ giống như một lũ tiểu hài tử.

Đi vào trong viện, đột nhiên vang lên một tiếng thú hống, ba gã tiểu nhị theo tiếng hống nhìn lại——

Hắc văn vân báo ‘Hắc Lỗ’ đang nghênh ngang nằm trên đất, Hắc văn vân báo là loại ma thú đáng sợ nhất, sở hữu sát khí khiến cho lòng người ta run rẩy, đôi mắt lạnh lẽo liếc ba gã tiểu nhị rồi sau đó vô tình quay đầu tiếp tục nằm xuống.

Ba tên tiểu nhị nhìn nhau, căn bản không dám lên tiếng.

Khi đó tất cả thức ăn được đem đặt lên bàn, ba gã tiểu nhị rất nhanh liền rời đi, chờ khi ra khỏi đình viện, bọn họ ba người mới lau lau mồ hôi lạnh trên trán.

“Đây là những người nào a, cả năm người đều thật sự cường tráng a.”

“Cây búa kia thật sự là lớn, phỏng chừng tối thiểu cũng phải ngàn cân.”

“Còn có lão đầu kia, giống hệt một bộ xương khô, hắn chỉ liếc mắt nhìn qua ta, ta đã cảm thấy sợ hãi. Bất quá ba mỹ nữ kia thật sự là xinh đẹp a, ta nếu có thể lấy được mỹ nữ như vậy dù có giảm thọ mười năm cũng được.”

Tại tửu điếm này, trong mắt đông đảo tiểu nhị, các khách nhân của tửu điếm tuyệt đối là thuộc cấp bậc đáng sợ nhất. Trong khi Tái Tư Lặc cùng một đám người dùng cơm, bối bối, Hắc Lỗ luôn ở trong vườn, bởi vì bọn họ đều cảm giác được… Lâm Lôi đang rất nhanh bay đến đây.

Chỉ trong chốc lát, Lâm Lôi mặc trường bào xanh thẫm từ trên trời hạ xuống.

“Lâm Lôi đại nhân.“ Năm huynh đệ Ba Khắc đều hưng phấn đi đến nghênh đón, Chiêm Ni, tỷ muội Lệ Bối Tạpcũng đều đứng dậy.

“Lâm Lôi, thế nào, có tìm được Lôi Nặc không?” Tái Tư Lặc dò hỏi.

Lâm Lôi lắc lắc đầu, hắn hiện tại tâm tình coi như là tốt, tổ chức nô lệ không tìm ra Lôi Nặc, với thực lực thất cấp ma pháp sư như Lôi Nặc, chỉ cần không trêu chọc đến đại địch nào đó, sẽ khôngcó gì nguy hiểm gì cả.

“Lão tứ tại quân đội nhiều năm như vậy, dưới tình huống bây giờ tổ chức nô lệ cũng không đuổi bắt hắn, hắn chạy trở về cũng nắm chắc mười phần.” Lâm Lôi đối với huynh đệ của mình rất tự tin.

“Nếu như Lôi Nặc không quay về được, hắn đã không xứng làm huynh đệ của đại nhân rồi. La Áo đế quốc này bình thường chẳng có loạn lạc gì cả, cũng không có gì nguy hiểm” Cái Tì oanh liệt nói, “Năm đó huynh đệ chúng ta là thất cấp chiến sĩ, tại Bắc vực mười tám công quốc sống rất dễ chịu.”

Lâm Lôi cười.

Lập tức mọi người ngồi xuống, bắt đầu dùng cơm.

“Lâm Lôi,” Tái Tư Lặc buông đũa, dò hỏi: “Lần này chúng ta xuất phát đi Hỗn loạn chi lĩnh, ngươi định chuẩn bị làm thế nào?”

Lâm Lôi biết trong đám người bọn họ, Tái Tư Lặc là người có kinh nghiệm nhất, có một lão giả tám trăm tuổi như vậy bên cạnh, rất nhiều chuyện làm cũng sẽ dễ dàng.

“Tái Tư Lặc, ngươi nghĩ chúng ta nên làm thế nào?” Lâm Lôi hỏi lại.

Ba Khắc ở bên cạnh nói: ”Lâm Lôi đại nhân, kỳ thật ta nghĩ Hỗn loạn chi lĩnh cùng chúng ta Bắc vực mười tám công quốc cũng không khác nhau lắm, hết thảy đều dùng nắm tay nói chuyện, với thực lực cường đại như chúng ta, tuyệt đối có thể rất nhanh hình thành một cỗ thế lực lớn.”

Bên cạnh Tái Tư Lặc cũng gật đầu đồng tình: “Ba Khắc nói cũng là một biện pháp. Lâm Lôi… ta cho rằng có hai biện pháp, một là như Ba Khắc nói, với danh nghĩa Thánh vực cường giả, nhanh chóng khuếch trương thế lực lớn. Thánh vực cường giả tại Hỗn loạn chi lĩnh, lực hiệu triệu phi thường mạnh.”

Lâm Lôi nhẹ gật đầu.

Hỗn loạn chi lĩnh, trường kì hỗn chiến, luôn trong tình cảnh chiến loạn, người dân bình thường khát vọng thủ lĩnh của mình là một người cường đại, nếu với danh nghĩa của Thánh vực cường giả, người đầu nhập Lâm Lôi khẳng định sẽ rất nhiều.

Dù sao thánh vực cường giả sẽ cho người ta cảm giác rất an toàn.

“Biện pháp thứ hai là trước tiên không công khai thân phận của ngươi, chúng ta thu thập từng phần nhỏ, trước tiên tìm một thành nhỏ dân chúng có cuộc sống nghèo khổ ra tay, sẽ có thể nắm trong tay một thành nhỏ, sau đó từng bước khuếch trương chiếm lĩnh đại thành trì, thành lập công quốc. Rồi cứ từng bước một. Nhớ lại lúc trước… ta tại Hỗn loạn chi lĩnh khi đó cũng có một mảnh đất lớn.” Tái Tư Lặc cười nói.

Biện pháp thứ hai này là cách làm của rất nhiều người có dã tâm.

Biện pháp thứ nhất, chỉ thích hợp với một ít cường giả có thực lực tuyệt đối.

“Đại nhân, người quyết định biện pháp nào?” Tái Tư Lặc nhìn Lâm Lôi, “Biện pháp thứ nhất hơn ở chỗ tốc độ nhanh, chúng ta hoàn toàn có thể trong vòng một năm, mạnh mẽ chiếm lấy mấy công quốc ở Hỗn loạn chi lĩnh. Biện pháp thứ hai chậm hơn một chút, nhưng lại hơn ở căn cơ chắc chắn.”

Chiêm Ni các nàng ba nữ hài tử, Ba Khắc năm huynh đệ, đều nhìn Lâm Lôi, chờ Lâm Lôi ra quyết định.

“Tái Tư Lặc, dựa theo biện pháp thứ hai,” Lâm Lôi suy tư trong chốc lát rồi quyết định.

Mục tiêu chúng ta cần đối phó là Quang Minh giáo đình, Quang Minh giáo đình am hiểu nhất chính là hấp dẫn dân chúng, chúng ta phải từng bước một khiến cho dân chúng hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của chúng ta, làm bọn họ có cảm giác quy phục mãnh liệt, nếu không… cho dù chiếm lĩnh địa bàn lớn, sợ rằng cùng Quang Minh giáo đình chiến đấu, sẽ tạo thành phản loạn.” Lâm Lôi nói.

Tái Tư Lặc gật đầu cười.

“Như vậy cũng tốt, chúng ta trước tiên âm thầm phát triển, ít nhất sẽ không khiến cho người ta chú ý, nếu không ngay từ đầu đem đại danh Lâm Lôi của ngươi ra sẽ khiến cho khắp nơi chú ý cùng bài xích.”

Tái Tư Lặc trầm ngâm một lát, tiếp tục nói: “Lâm Lôi, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình sức ảnh hưởng tại Hỗn loạn chi lĩnh rất lớn. Ngươi muốn phát triển, ta nghĩ… địa phương đầu tiên nên gần với Hắc Ám chi sâm, cũng là tận cùng bắc bộ của Hỗn loạn chi lĩnh.”

Lâm Lôi nhướng mày: “Hỗn loạn chi lĩnh khu vực bắc bộ?”

“Phải, nơi đó dựa vào Hắc Ám chi sâm, bởi vì liên tục đối diện với sự tập kích của ma thú trong rừng Hắc Ám chi sâm, khiến cho một khối khu vực này dân chúng đều rất bưu hãn, khí tức sát phạt rất nồng. Dân chúng sinh ra trong khối khu vực này thờ phụng Quang Minh giáo đình rất ít, bọn họ rất sùng bái cường giả, hơn nữa với thực lực của chúng ta, căn bản không sợ loại cấp thấp, cấp trung ma thú.” Tái Tư Lặc mỉm cười giải thích.

Lâm Lôi nghe Tái Tư Lặc nói như vậy, đáy lòng cũng tán thành.

“Hỗn loạn chi lĩnh khu vực bắc bộ, từ đây đến phía đông khoảng chừng lớn mấy ngàn dặm, loại thành nhỏ chỉ có mấy vạn dân cư rất nhiều, chúng ta cũng có rất nhiều lựa chọn.”

Tái Tư Lặc tự tin nói.

Theo cách nhìn của Tái Tư Lặc, tại địa phương Hỗn loạn chi lĩnh chiếm lĩnh một tòa thành nỏ mấy vạn dân cư quả thực giống như hít thở dễ dàng vô cùng. Vô luận là vũ lực của Tái Tư Lặc hoặc là trong năm huynh đệ Ba Khắc một người đều có thể tại Hỗn loạn chi lĩnh thành lập một công quốc, chứ đừng nói đến chỉ là chiếm lĩnh một tòa thành nhỏ.

Phe Lâm Lôi nhân mã quá mạnh mẽ.

Thánh vực cường giả có một nhóm, đặc biệt là Lâm Lôi, Bối Bối, Hắc Lỗ đều thuộc loại cường giả trong các Thánh vực, sợ rằng Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh tiềm tàng lực lượng cực mạnh đều không sánh kịp với phe Lâm Lôi.

Thực lực như vậy, muốn tại Hỗn loạn chi lĩnh mở ra tiền đồ là vô cùng dễ dàng.

…

Hỗn loạn chi lĩnh diện tích gấp rưỡi Áo Bố Lai Ân đế quốc, đủ để sánh với diện tích địa lý của Quang Minh giáo đình hiện tại cũng như La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc.

Theo một lần thống kê thật lâu trước kia - Hỗn loạn chi lĩnh, bốn mươi tám công quốc, dân cư cũng đông vượt quá ba trăm triệu, số lượng dân cư khổng lồ như vậy so với La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc chênh lệch không bao nhiêu, hàng năm chiến loạn cũng không làm cho dân cư ở đây giảm bớt, ngược lại còn khiến cho dân cư nơi này càng thêm cường hãn.

Vùng hỗn loạn này chính là thiên đường của cường giả.

Lướt qua biên giới, đoàn người Lâm Lôi bước vào địa giới Hỗn loạn chi lĩnh, vừa tiến vào tòa thành thứ nhất ở Hỗn loạn chi lĩnh, Lâm Lôi liền cảm giác được sự hỗn loạn của mọi người.

Trường kỳ chiến loạn khiến cho trong Hỗn loạn chi lĩnh lương thực rất quý giá, mặc cho một số công quốc khi thu hoạch mùa vụ đình thì chỉ chiến đấu, nhưng có đôi khi bọn họ cũng không thể không nghênh chiến…” Tái Tư Lặc cảm thán nói.

Hỗn loạn chi lĩnh cùng Thần Thánh đồng minh, Áo Bố Lai Ân đế quốc hoang toàn bất đồng.

Các thành trì của Thần Thánh đồng minh, Áo Bố Lai Ân đế quốc vừa tiến vào sẽ cảm thấy một loại khí tức hòa bình, các phu nhân quý tộc, tiểu thư có thể mặc quần áo hoa lệ tản bộ nói chuyện với nhau.

Nhưng trong Hỗn loạn chi lĩnh, chiến sĩ mặc áo giáp, đeo binh khí tùy ý có thể thấy được, loại khí tức cường hãn chỉ cần một lời bất hòa là giết người rất nhanh có thể nhận thấy được.

Đoàn người Lâm Lôi thẳng một đường hướng phía đông bắc mà đi, trên đường cẩn thận quan sát kỹ để hiểu rõ thêm về Hỗn loạn chi lĩnh.

“Thần phủ?” Lâm Lôi xa xa nhìn thấy một người mặc trang phục Thần phủ, “Là Quang Minh giáo đình, tại Hỗn loạn chi lĩnh tùy ý có thể thấy một ít giáo đường, tất cả đều là để Quang Minh chính đại truyền giáo…”

Một đường đi tới, Lâm Lôi trong lòng cũng trầm trọng.

Quang Minh giáo đình tại đây sức ảnh hưởng quả thật lớn.

Nhóm người Lâm Lôi tốc độ rất nhanh, đại khái đi được mười ngày đã tới khu vực bắc bộ Hỗn loạn chi lĩnh. Cả nhóm cùng tiến vào một tòa thành nhỏ có tên là ‘Hắc Thổ Thành’.

Trong lúc giữa trưa.

Tại một gian phòng trong tòa tửu điếm bình thường, Tái Tư Lặc nói với Lâm Lôi: “Căn cứ theo buổi sáng hôm nay ta điều tra, thành chủ tòa Hắc Thổ thành này là một điển hình của loại không có chí lớn, chỉ muốn làm một thủ lĩnh của tòa thành nhỏ, qua cuộc sống làm chúa đất của hắn, hắn đối bình dân áp bức tương đối lợi hại… ta nghĩ đây là tòa thành tương đối thích hợp với chúng ta.”

“Đây mới là tòa thành nhỏ đầu tiên mà chúng khảo sát!” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Tái Tư Lặc cười nói: “Rất bình thường, tại loại địa phương như Hỗn loạn chi lĩnh, ngoại trừ số ít công quốc, tuyệt đại đa số địa phương đối với bình dân áp bức đều rất lợi hại. Dù sao chiến tranh tùy thời có thể xảy ra, thế lực của bọn họ lúc nào cũng có thể sụp đổ, tự nhiên phải nắm lấy cơ hội nhanh chóng thu lợi.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Được rồi, thì lấy Hắc Thổ thành này,” Lâm Lôi lúc này đã định chủ ý.

Năm huynh đệ Ba Khắc bên cạnh mắt đều sáng lên, Cái Tì là người đầu tiên hưng phấn nói: “Đại nhân, người yên tâm đi, không cần người xuất mã, chúng ta mấy người đi, trước hết giết chết thủ lĩnh, sau đó chấn nhiếp một chút mấy ngàn binh lính. Một điểm khó khăn cũng không có a.”

Năm huynh đệ Ba Khắc trong khi tại Bắc vực mười tám công quốc chính là thủ lĩnh điều binh, bọn họ thực sự rất thích cuộc sống nhiệt huyết như thế này.

“Đại nhân yên tâm, tối nay là đại nhân đã có thể ở bên trong Thành chủ phủ của Hắc Thổ thành.” Ba Khắc cũng vỗ ngực nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 48: Chưởng Quản

Giữa trưa, mặt trời cháy bỏng treo ở phía tây, ánh nắng nóng bỏng thiêu đốt tường thành Hắc Thổ thành, một đại đội thành vệ đang uể oải đi tuần tra bên trong, cùng với một vài binh lính chiến sĩ đáng thương đang đứng trên tường thành chịu đựng ánh nắng mặt trời.

"Thời tiết nơi này thật là quỷ quái, mặt trời vừa lên cao đã nóng như thiêu như đốt, còn vừa tắt nắng thì đã lại lạnh thấu xương." Một đại hán mặc một bộ khải giáp rách nát, đang thấp giọng chửi rủa, bên cạnh hắn còn có chín tên đồng bạn. Đó là một tiểu phân đội của đại đội thành vệ quân.

Chung quanh có một số thường dân, nhìn thấy những quân nhân, đều có chút sợ hãi lánh ra xa.

Chứng kiến cảnh này, một binh lính thấp giọng mắng: "Cũng tại lẫn lộn cùng con heo béo tham lam kia nên trưởng bối cũng đều coi thường ta. Con heo béo đó thật sự là quá tham lam!"

"Mẹ kiếp, nếu không phải vì để cho cha mẹ và thê tử được no bụng, ta không đến chỗ này làm gì!" Bên cạnh đó một binh lính cũng đồng dạng phụ họa nói.

Sau bức tường thành của Hắc Thổ thành, danh tiếng của vị thành chủ… mập mạp thật sự là rất xấu, làm cho binh lính hoặc vì người nhà hoặc vì chính mình có thể được ăn no mới tham gia quân đội, đều đồng dạng âm thầm mắng chửi thành chủ ghê tởm kia. Có điều là bọn hắn không dám phản kháng, bởi vì thành chủ kia có một đứa con trai rất cường đại hống hách. Con trai hắn nghe nói chính là thất cấp đỉnh phong, loại thực lực này đã có thể xưng vương xưng bá tại tiểu thành nhỏ bé này rồi.

"Giá, giá!" Cách đó không xa một kỵ sĩ cưỡi tuấn mã rất nhanh xuyên đến đây, thấy phía trước chính là tiểu phân đội này, lập tức hô lớn:

"Các huynh đệ, nhanh đi bái kiến tân thành chủ. Cái con heo tham lam kia đã chết! Nhanh đi bái kiến tân thành chủ!"

Câu nói làm cho tiểu phân đội mười người đều ngẩn ra nhìn nhau, đồng thời cũng đều hưng phấn phá lên cười.

"Ha ha… mau, tới phủ thành chủ."

Tại địa phương như Hỗn Loạn chi lĩnh dân chúng cơ hồ không có thuộc về ai. Tháng này thì người này làm thành chủ, tháng sau có lẽ đã biến thành một người khác. Yêu cầu của dân chúng cũng không cao, chỉ là hy vọng có thể ăn no bụng, cả nhà không bị đói…

Phủ thành chủ bên trong Hắc Thổ thành, có thể xem như thành trong thành.

Quân đội Hắc Thổ thành tổng cộng có hai đại đội thành lập đã lâu, mỗi một đại đội cũng đều có một nghìn tám trăm người. Trong đó, một đại đội chính là thành vệ quân, còn đại đội khác chính là thân vệ quân của phủ thành chủ. Dùng một nửa quân lực bảo vệ phủ thành chủ của chính mình, bởi vậy có thể tưởng tượng thành chủ cũ thật sự là rất sợ chết.

Phủ thành chủ giờ phút này tụ tập một số lượng quân nhân lớn, cả ba nghìn sáu trăm quân nhân cơ hồ tất cả đều chạy tới phủ thành chủ.

Phủ thành chủ vốn có thể dễ dàng dung nạp một nghìn tám trăm người. Trên huấn luyện tràng rộng rãi, Ba Khắc năm huynh đệ đứng thẳng giữa sân huấn luyện, cơ bắp cuồn cuộn, thân hình thô chắc như sắt nung, khiến cho này năm người giống như chiến thần, làm cho người ta ngưỡng mộ. Đặc biệt bọn họ trên lưng đều đeo chiến phủ màu đen thật đáng sợ.

Đông đảo binh lính đứng xung quanh đều câm như hến.

"Các huynh đệ!" Một gã tráng hán tóc ngắn màu vàng lớn tiếng hống lên ca ngợi: "Cái con heo béo đáng ghét kia cùng con trai của hắn, đã bị năm vị đại nhân này dùng búa lớn chém thành thịt băm. Năm vị đại nhân này đều là Cửu cấp chiến sĩ vĩ đại, vô địch chính là Cửu cấp cao thủ!"

Vửa nghe tiếng nói đến cửu cấp chiến sĩ, nhất thời tất cả binh lính đều chấn động kinh ngạc.

"Cửu cấp cao thủ? Cửu cấp cao thủ tới cái thành nhỏ này của chúng ta?" Giữa đám quân nhân nổi lên bàn luận nho nhỏ.

"Bồng!" Cái Tỳ tiến lên từng bước một, như là Ma thần, khí thế này làm cho tất cả binh lính đều lui về phía sau từng bước một. Cái Tỳ hé miệng rộng cười to nói: "Mọi người nghe ta nói, từ hôm nay trở đi, Hắc Thổ thành chính là của năm huynh đệ chúng ta. Đại ca Ba Khắc của ta chính là tân thành chủ!"

Cái Tỳ rút chiến phủ từ sau lưng ra, nhìn đám người chung quanh: "Đại ca Ba Khắc làm thành chủ, trong các ngươi có ai có ý kiến, có thể cùng với ta thử một chút!"

Cùng tỷ thí với chiến thần đáng sợ này, người bình thường nào dám?

Lúc trước, thành chủ danh chấn Hắc Thổ thành, đã bị chiến phủ của Cái Tỳ một đòn đánh chết. Đương nhiên binh lính nơi này đại đa số đều không thấy được màn đó. Sự dũng mãnh do lời đồn khiến cho mọi binh lính đều nhìn Cái Tỳ nghi hoặc, vóc người cao, không nhất định thực lực sẽ mạnh!

"Chiến phủ của ta, chính là tập hợp vô số trân quý tài liệu chế tạo ra, nặng năm ngàn ba trăm cân!" Cái Tỳ tùy ý vung chiến phủ lên, chiến phủ trong tay hắn có vẻ rất nhẹ nhàng. Chiến phủ bổ vào một tảng đá lớn chỗ xa thường dùng để cử trọng rèn luyện lực lượng.

Cự thạch hơn ngàn cân bất động, chung quanh binh lính cũng đều ngẩn ra: "Chẳng lẽ chiến phủ kia là chế tạo từ gỗ, mặt trên nhuộm đen hay sao?"

"Bồng!" Cự thạch rất đột ngột vỡ vụn ra và dĩ nhiên cũng đã hóa thành nát bấy.

Cử trọng nhược khinh!

Ở đây tất cả binh lính cũng đều trợn mắt há hốc mồm, đánh vỡ cự thạch ngàn cân, binh lính cũng đã nghe nói qua, nhưng chính là muốn cho cự thạch ngàn cân một chút đã biến thành nát bấy, cái này sợ rằng không đơn giản chỉ là dùng sức mạnh… tất cả binh lính đều sùng bái nhìn Cái Tỳ.

Cái Tỳ đắc ý nhếch miệng cười, một chiêu này tại bắc vực mười tám công quốc hắn đã từng dùng. Địa phương như Hỗn Loạn chi lĩnh này, cũng giống như bắc vực mười tám công quốc, đều sùng bái cao thủ.

"Xem ra mọi người đều không có ý kiến." Cái Tỳ lớn tiếng nói: "Tốt lắm, từ hôm nay trở đi, các ngươi đều là binh lính của đại ca ta. Khi làm binh lính của đại ca ta sẽ rất tốt, về sau này quân lương của mọi người sẽ gấp ba lần quân lương trước đây.”

Quân lương gấp ba lần?

Chung quanh ba ngàn binh lính sửng sốt, nhưng ngay sau đó là ngập trời tiếng hoan hô…

"Ba Khắc đại nhân vạn tuế!"

Bọn họ còn có thể có cái gì bất mãn, năm chiến sĩ cường đại không thể nghi ngờ, còn có quân lương cao, thủ lĩnh như này là bọn hắn thích nhất.

Hắc Thổ thành xuất hiện thành chủ mới chính là một thành chủ vĩ đại Ba Khắc đại nhân ngoài ra còn có bốn huynh đệ, bọn họ cả năm đều là cửu cấp cao thủ vĩ đại, vũ khí duy nhất là chiến phủ với năm ngàn ba trăm cân sức nặng! Có thủ lĩnh cường đại như thế, khiến cho tất cả dân chúng Hắc Thổ thành đều phấn khởi hoan hô.

Để cho dân chúng hưng phấn chính là…

Thành chủ đại nhân công khai tuyên bố, chỉ cần là dưới sự thống lĩnh của hắn, dân chúng Hắc Thổ thành sẽ mãi mãi không phải đóng thuế!

Mãi mãi không phải đóng thuế! Tại Hỗn Loạn chi lĩnh có thể xưng là một kỳ tích. Dù sao thì nếu không thuế, lấy kim tiền ở đâu để nuôi dưỡng binh lính? Chính là khó như vậy nhưng đối với Lâm Lôi mà nói, căn bản không coi là cái gì. Hắn nắm trong tay tài phú đáng sợ tích lũy mấy ngàn năm của Phân Lai vương quốc.

Tùy tiện xuất ra một ức kim tệ, cũng là tuyệt đối đủ dùng.

Thủ lĩnh cao thủ, quân lương cao, mãi mãi không thuế … nhờ ba điểm này, khiến cho chúng rất nhanh hình thành một lực hướng tâm, bọn họ đều muốn vĩnh viễn cuộc là dưới sự cai trị của thủ lĩnh này. Bởi vì quân lương cao, đã khiến cho càng nhiều người hy vọng tòng quân.

Đồng thời, chung quanh Hắc Thổ thành, một số thường dân biết được chuyện này, cũng đều lập tức tiến vào Hắc Thổ thành sinh sống.

Hắc Thổ thành sau nửa tháng đổi tân thành chủ.

Trong phủ thành chủ Hắc Thổ thành, tuyển ra quản gia mới Nội Mễ đang hướng Lôi Đại nhân thần bí giới thiệu hết thảy về Hắc Thổ. Làm quản gia quản lý những việc của Hắc Thổ thành bây giờ, Nội Mễ biết… Hắc Thổ thành thành chủ trên danh nghĩa là Ba Khắc nhưng thực tế thủ lĩnh cao nhất lại là Lôi đại nhân thần bí kia.

"Đại nhân, bên trong Hắc Thổ thành chúng ta cư dân gần tám vạn người, chung quanh Hắc Thổ thành có rất nhiều cư dân và thị trấn, dưới sự thống trị của Hắc Thổ thành, dân chúng tổng cộng có hơn bảy mươi vạn người. Số lượng binh lính cũng vừa tăng lên, đạt tới năm đại đội, đều là cao đẳng biên chế, năm đại đội, tổng cộng có chín ngàn người." Nội Mễ cung kính nói.

Lâm Lôi ngồi ở phía trên nghe thấy thế có chút gật đầu.

"Tốt lắm, được rồi. Nội Mễ, ngươi có thể lui xuống." Ba Khắc liếc mắt nhìn hắn nói.

"Vâng, thành chủ đại nhân." Nội Mễ lúc này cung kính rời đi.

Giờ phút này này ngồi chính giữa phòng khách là Lâm Lôi cùng thành viên trung tâm, dựa theo kế hoạch lúc đầu của Tái Tư Lặc cùng Lâm Lôi, đối ngoại nói Ba Khắc đại nhân là thành chủ. Ba Khắc là cái tên rất bình thường, người khác cũng không biết Ba Khắc là ai.

"Đại nhân, người thật sự là làm ta sợ muốn nhảy lên đấy, tùy tiện xuất ra một tờ ma tinh tạp đã là một ức kim tệ." Ba Khắc cười nói.

Lâm Lôi cười nói: "Về mặt kim tiền các ngươi không cần lo lắng!" Năm đó Lâm Lôi huyết tẩy Phân Lai vương quốc đã lấy đi tài bảo tích lũy mấy ngàn năm.

Tái Tư Lặc cũng nói: "Lâm Lôi, chúng ta bây giờ đối với cư dân Hắc Thổ thành tốt như vậy, là muốn sau này làm cho Hắc Thổ thành trở thành căn cơ vững chắc của chúng ta, làm cho người nơi này tuyệt đối ủng hộ chúng ta! Miễn thuế tại một chỗ thì có thể… còn phần sau này, nhiều nhất là thi hành giảm thuế. Hơn nữa quốc gia vận hành, muốn cho hình thành một sự lưu thông tốt, hay tuần hoàn, không thể nhờ vào tài lực ở ngoài. Phải làm được tự cấp tự túc!"

Lâm Lôi gật đầu.

"Ta đối với quản lý quốc gia cái gì cũng không hiểu nhiều. Chuyện này sẽ giao cho Tái Tư Lặc cùng Chiêm Ni quản lý." Lâm Lôi cười nhìn Chiêm Ni liếc mắt. Năm đó Tái Tư Lặc cũng tại Hỗn Loạn chi lĩnh trông coi quản lý một công quốc, mà Chiêm Ni lúc đầu tại Xích Nhĩ quận thành cũng đã từng đại diện đệ đệ trông coi quản lý Xích Nhĩ quận thành mấy năm. Đối với công tác quản lý, so với Lâm Lôi tinh thông hơn nhiều.

Chiêm Ni gật đầu cười nói: "Lâm Lôi đại ca, thủ lĩnh cầm đầu chỉ cần biết sử dụng người là được, hết thảy giao cho chúng ta."

Tái Tư Lặc cũng đồng ý nói: "Chiêm Ni nói rất đúng, Lâm Lôi… ngươi là quân cờ bí mật của chúng ta. Tại Hỗn Loạn chi lĩnh, một tuyệt thế cao thủ có lực ảnh hưởng phi thường lớn. Ngươi xem Vũ thần đấy. Vũ thần trường kỳ tại Vũ Thần sơn cũng mặc kệ tất cả. Nhưng tất cả mọi người đều rõ ràng! Chỉ cần có Vũ Thần tại đó thì Áo Bố Lai Ân đế quốc vĩnh viễn sẽ không bị lật đổ."

"Đại nhân, sau này tác dụng của ngươi với thế lực chúng ta, cũng giống như Vũ Thần với Áo Bố Lai Ân đế quốc." Ba Khắc cũng nói.

Lâm Lôi có chút gật đầu: "Đạo lý này ta đã hiểu. Được rồi, ta ngày hôm qua đã đi dạo một chút chung quanh Hắc Thổ thành, hơn mười dặm tại hướng đông bắc Hắc Thổ thành có một tòa núi nhỏ, tên là núi Hắc Ô. Ta chuẩn bị đến nơi này để tu luyện."

Vô luận là đại địa pháp tắc hay là phong hệ nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi đều, cũng cảm thấy chúng rất mênh mông, Lâm Lôi khát vọng bỏ ra lượng lớn thời gian đắm chìm trong đó, cảm ngộ hấp thu thật tốt.

Trung nam Hỗn Loạn chi lĩnh là một nơi có thể dung nạp hơn mười vạn người trong thành, trong một phòng của tầng thứ năm của một tửu điếm năm lầu có một người, một lão giả tóc bạc, đang mở một phong thơ, cẩn thận đọc nội dung trong đó.

" Đúng là hết lo đông lại sợ tây!" Này lão giả tóc bạc chân mày cau lại: "Lệnh của Giáo Hoàng là không nên đối phó với Lâm Lôi, chỉ cần bảo trì giám thị mà thôi. Trước kia biết Lâm Lôi bọn họ tiến vào Hỗn Loạn chi lĩnh, còn tưởng rằng là Lâm Lôi đi du lịch chứ. Nhưng không nghĩ tới là cũng chiếm cứ một thành trì. Hắn rốt cuộc là muốn làm gì?"

Lão giả trong lòng có cảm giác không ổn.

Lâm Lôi, chính là một đại địch của Quang Minh giáo đình, là địch nhân mà bọn hắn không muốn đối phó.

Nhưng bây giờ…

"Hy vọng Lâm Lôi này chỉ là đến Hỗn Loạn chi lĩnh vui chơi náo nhiệt mà thôi." Lão giả nhíu mày, hắn sợ nhất chính là Lâm Lôi cố tình đến Hỗn Loạn chi lĩnh để đối phó với Quang Minh giáo đình. "Chúng ta không muốn đối phó hắn, nhưng là hắn không nên chọc chúng ta, nếu không chúng ta bất đác dĩ cũng phải ra tay."

Lão giả chính là một nhân vật cấp cao của Quang Minh giáo đình tại Hỗn Loạn chi lĩnh, biết rất rõ thực lực của Lâm Lôi cũng rất cường đại.

"Bây giờ, chỉ có thể giám thị hắn, xem thử Lâm Lôi rốt cuộc là muốn làm cái gì."

Ngoài thành Hắc Thổ thành, trên một tòa núi nhỏ ở phía một tòa núi cao gần một ngàn thước gần rừng rậm hắc ám, Lâm Lôi đang ngồi khoanh chân trên ngọn cậy một cây đại thụ, gió thổi làm cho cành lá lay động, Lâm Lôi cả người cũng giống như lá cây đung đưa rất nhẹ.

Sau lưng hắn có đeo một thanh trọng kiếm.

Lưng đeo Hắc Ngọc trọng kiếm nặng ba ngàn sáu trăm cân, còn có thể ngồi ở trên cành cây. Khống chế lực đối với gió, Lâm Lôi đích xác đã đạt tới một trình độ cực kỳ cao.

"Này chậm rã và cực nhanh, cũng không phải vậy đơn giản." Lâm Lôi trong đầu không ngừng diễn kỳ trứ một chiêu Phong Đích luật động này, Phong Đích luật động, trên thực tế chính là tương phong đích lượng, hai loại hình thái hoàn mỹ đích hiện ra, hoàn toàn trái ngược khiến cho mũi kiếm thượng xuất hiện liễu không khí nhận.

Nhưng Lâm Lôi phát hiện, dù là thong thả hay cực nhanh dưới sự nghiên cứu, cũng có phát hiện kinh người.

"Thong thả Áo Nghĩa Chí cực hạn, cực nhanh Tấn Mãnh nghiên cứu..." Lâm Lôi hoàn toàn chìm đắm trong sự lĩnh ngộ nguyên tố, loại lĩnh ngộ ngộ tất cả đều là bằng vào linh quang chợt lóe, hoặc là đột nhiên rõ ràng một đạo lý của đại địa pháp tắc đích. Lâm Lôi sẽ đi nghiên cứu Đại địa pháp tắc. Đột nhiên phát hiện một đạo lý của phong hệ pháp tắc, Lâm Lôi cũng sẽ lập tức lĩnh ngộ.

Tại Hắc Ô sơn khổ tu, cuộc sống lĩnh ngộ trôi qua rất nhanh...

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 49: Thần Bí Đích San Thôn

Mặt trời đã lên cao, Lôi Nặc lúc này đang vượt qua một tòa núi lớn.

“Cũng gần tiến vào được địa giới của Hỗn loạn chi lĩnh.” Bản thân Lôi Nặc cũng không biết rõ mình đã đi được bao xa, liên tục mười mấy ngày liền Lôi Nặc đều trốn chạy nơi hoang vu hẻo lánh, không một bóng người, cho dù có nhìn thấy thành trì lớn ở xa xa cũng không tiến vào.

Lôi Nặc bây giờ đã tiến vào bên trong tòa núi lớn, diện tích đất bao bọc bên trong tòa núi này vô cùng rộng lớn.

Sau khi Lôi Nặc đi được một hồi lâu, đến được một cao điểm bên trong tòa núi lớn này đứng quan sát bốn phía, gã đột nhiên phát hiện bên trong khe núi không ngờ lại có một sơn thôn nhỏ hiền hòa. Lôi Nặc liếm môi một lát bèn quyết định tiến vào tiểu sơn thôn nơi khe núi bên trong tòa núi lớn này.

Mọi người trong tiểu sơn thôn, khi nhìn thấy Lôi Nặc tiến lại đều dùng ánh mắt tò mò quan sát Lôi Nặc.

Hiển nhiên bọn họ rất ít khi nhìn thấy người ngoài.

Người trong sơn thôn cũng không ít, Lôi Nặc dùng mắt ước lượng tối thiểu cũng có mấy ngàn người. Trong sơn thôn còn có một tửu quán nhỏ, chỉ được dựng một cách sơ sài mà thôi. Lôi Nặc trực tiếp đi thẳng tới, ngồi xuống gọi: “Cho ta hai bình nước, sau đó cho thêm một vài món nhậu cùng một bình rượu ngon.”

Ngay khi ngồi xuống, Lôi Nặc lại chú ý tới một điểm…

“Sao lại có thể thế được?” Lôi Nặc cảm giác trong lòng run lên.

Gã phát hiện, người ở nơi này tùy tiện bất kỳ một ai cũng đều có khí tức cao thủ, bằng vào nhãn quang của Lôi Nặc, có thể nhận thấy chiến sĩ lục, thất cấp ở đây rất nhiều, còn có chiến sĩ bát cấp… còn có một đám ma pháp sư cường đại. Không phải chiến sĩ thì là ma pháp sư, hơn nữa thực lực cực kỳ cao cường.

"Huynh đệ. Ngươi làm thế nào lại chạy đến chỗ chúng ta vậy?" Một hán tử đầu bóng lưỡng mang tới một bình rượu và hai cái bát: "Lại đây, uống rượu."

Lôi Nặc cũng cảm thấy sơn thôn này không tầm thường, tức thì đáp lời: "Ta đến từ bên La Áo đế quốc, chuẩn bị đến Hỗn Loạn chi lĩnh. Ta cũng không đi đường lớn mà bôn ba trèo đèo lội suối trực tiếp chạy về phương bắc. Gặp sông lớn thì vượt sông, gặp núi cao thì băng núi … thật không ngờ được lúc ta đến ngọn núi này lại phát hiện được ở đây còn có một sơn thôn."

Hán tử đầu bóng lưỡng nọ gật đầu cười nói: "Hóa ra là vậy."

"Chẳng trách, chung quanh thôn chúng ta không có đường gì cả. Chung quanh ngọn núi này cũng vô cùng hoang vu. Bình thường mười năm, tám năm đều khó gặp được một người ngoài." Một nam nhân khác cũng tiến đến, cười nói.

Lôi Nặc tóc đầu đều muốn dựng đứng lên.

Hai nam nhân trước mặt, thực lực đều rất mạnh, tính ra cũng đều có thực lực thất cấp, bát cấp.

"Đây rốt cục là địa phương nào vậy, sao lại đều là cao thủ cả?" Lôi Nặc trong lòng thầm nghĩ.

Cùng hai người này uống rượu chuyện phiếm hồi lâu, Lôi Nặc phát hiện người trong sơn thôn thần bí này tịnh không hoàn toàn cách biệt với nhân thế, bọn họ cũng nắm rất rõ về thế giới bên ngoài.

“Mông Ni Tạp điện hạ tới.” Nam tử đầu trọc đột nhiên nói, lúc này không ít người xung quanh đó đều cùng nhìn về một hướng, Lôi Nặc cũng quay đầu lại nhìn.

Chỉ thấy một nữ tử xinh đẹp tóc dài sắc tím cùng thị nữ theo sau tháp tùng, đang tiến tới, đồng thời cũng nhiệt tình chào hỏi thôn dân xung quanh đó. Lôi Nặc nhìn thấy nữ tử mĩ lệ này, trong thoáng chốc bỗng ngơ ngẩn cả người. Dung mạo xinh tươi, nụ cười thân thiện khiến một kẻ lãng tử thường xuyên qua lại chốn phong hoa tuyết nguyệt như Lôi Nặc cũng phải thẫn thờ, trong lòng dâng tràn cảm giác kinh hồn động phách, tim đập chân run.

Người thường đã bôn tẩu khắp nơi như Lôi Nặc, trái tim lúc này cũng đập rộn lên.

“Ta nghĩ ta đã tìm được nữ hoàng của trái tim ta rồi.”

Lôi Nặc tìm hoa nhạ thảo, đùa bỡn với không ít tiểu thư quý tộc, nhưng vẫn chưa có người nào chính thức khiến gã động tâm… chính vì thế đến hiện giờ gã vẫn còn độc thân. Nhưng ngay khi nhìn thấy nữ hài có khí chất vô cùng đặc thù ở chốn sơn thôn thần bí này khiến cho Lôi Nặc tim đập không ngừng. Khi ánh mắt của nữ hài gọi là Mông Ni Tạp nọ hướng về phía Lôi Nặc, hắn lúc này mới phát hiện ra trong đôi mắt trong veo của Mông Ni Tạp có một tia quang mang sắc tím nhàn nhạt, gần giống với tinh linh trong truyền thuyết, dáng vẻ, nụ cười, ánh mắt hấp dẫn mê hồn. Mông Ni Tạp nở nụ cười, mở miệng nói: “Chào huynh, người đến từ bên ngoài.”

Lôi Nặc lập tức đứng dậy, vô cùng lễ mạo khiêm tốn đáp: “Kính chào Mông Ni Tạp điện hạ mĩ lệ, ta gọi là Lôi Nặc.”

Mông Ni Tạp đột nhiên liếc nhìn cánh tay trái của Lôi Nặc, kinh ngạc hỏi Lôi Nặc: “Tay của huynh làm sao vậy?”

“Bị người đả thương.” Lôi Nặc tùy ý đáp.

Mông Ni Tạp lập tức tiến đến: “Đưa tay huynh đây.” Lôi Nặc cũng không hỏi nhiều, trực tiếp đưa tay trái của mình ra, miệng vết thương lúc trước bị kiếm chặt đứt nghiêm trọng đến mức khiến người cảm thấy kinh sợ. Mông Ni Tạp mấp máy môi, chỉ sau một chốc lát…

Vô số điểm sáng màu trắng, giống như tinh vân mộng ảo dung nhập vào tay trái của Lôi Nặc. Vết thương bên tay trái của Lôi Nặc không ngờ lại nhanh chóng mọc ra hai ngón tay. Trong chớp mắt, tay trái của Lôi Nặc đã tựa như chưa hề bị thương bao giờ.

“Cái này, cái này…” Lôi Nặc chấn động, kinh ngạc nhìn cô gái gọi Mông Ni Tạp trước mặt này.

Gã không ngờ được thiếu nữ Mông Ni Tạp này lại là một ma pháp sư quang minh hệ, hơn nữa lại còn là ma pháp sư đẳng cấp cực kỳ cao. Thực lực cơ hồ không hề thấp hơn Lôi Nặc.

Khi Lôi Nặc nhìn thấy biểu tình chuyên chú của Mông Ni Tạp lúc này, trong lòng tức thì dâng lên cảm giác bồi hồi xúc động. Mặt trời lặn dần về hướng Tây làm áng mây xa xa phía chân trời đỏ rực lên như lửa.

Trên bãi cỏ phía tây sơn thôn, hai người Lôi Nặc và Mông Ni Tạp chính đang sóng vai bước, Lôi Nặc ngắm nhìn dung nhan diễm lệ của Mông Ni Tạp đi kế bên, trong tim có một cảm giác thỏa mãn. Lôi Nặc đã ở lại trong sơn thôn thần bí này hơn một tháng liền.

Trong hơn một tháng này, người trong sơn thôn cũng không hề đuổi gã đi.

Lôi Nặc ở tại sơn thôn hơn một tháng đã biết được tuyệt đại bộ phận mọi người trong thôn không hề rời khỏi thôn, chỉ có một số cực ít người mới thỉnh thoảng đi ra ngoài một chuyến. Sau khi bọn họ quay trở về mới kể lại sự tình ở bên ngoài cho các thôn dân khác nghe.

Mông Ni Tạp năm nay đã hai mươi tuổi, là ma pháp sư thất cấp quang minh hệ. Luận về tư chất còn khá hơn Lôi Nặc nhiều.

“Không thể tiếp tục như vậy được, ta ắt phải cáo tố tin tức ta hãy còn sống cho cha mẹ và đám huynh đệ và lão Tam biết.” Lôi Nặc cũng muốn sớm gặp mặt thân nhân, nhưng sức hấp dẫn của Mông Ni Tạp đối với gã quá lớn. Còn đối với Mông Ni Tạp mà nói, Lôi Nặc, một người đến từ thế giới bên ngoài biết nhiều chuyện hay thú vị, cùng chuyện phiếm với gã, Mông Ni Tạp cũng có thể biết được thêm nhiều điều về thế giới bên ngoài.

Đặc biệt là Lôi Nặc vô cùng am hiểu cách giao tiếp. Đi cùng Lôi Nặc, Mông Ni Tạp cũng cảm thấy rất vui vẻ.

“Nếu như có thể vĩnh viễn ở bên cạnh Mông Nị Tạp thì tốt biết bao?” Lôi Nặc trọng lòng rất mong chờ.

“Mông Ni Tạp tiểu thư.” Đột nhiên một thanh âm vang lên từ phía sau, một trung niên nhân tóc ngắn màu bạc trực tiếp tiến đến, Lôi Nặc trong lòng cả kinh, trung niên nhân này tiến đến gần như vậy mà bản thân cơ hồ không hề phát hiện ra. Thực lực cũng hết sức cao thâm khó lường.

“Mễ Lặc thúc thúc.” Mông Ni Tạp quay đầu lại nhìn thấy trung niên nhân bèn lập tức mỉm cười chào.

Mễ Lặc khuôn mặt thuần phác, liếc mắt nhìn Lôi Nặc, đoạn thân thiện cười nói với Mông Ni Tạp: “Mông Ni Tạp tiểu thư, thời gian không còn sớm nữa, mẫu thân của tiểu thư đang chờ tiểu thư trở về ăn bữa tối.” Mông Ni Tạp gật đầu, đoạn nói với Lôi Nặc: “Lôi Nặc đại ca, ta về trước, gặp lại sau nhé.”

Lôi Nặc cũng mỉm cười gật đầu đáp lại.

Khi Mông Ni Tạp rời khỏi, Mễ Lặc mới chăm chú nhìn Lôi Nặc nói: “Tiểu tử ở bên ngoài tới, ngươi cũng đã ở trong sơn thôn của chúng ta một đoạn thời gian rồi. Hiện tại người phải đưa ra lựa chọn.”

“Lựa chọn?” Lôi Nặc giật mình hỏi lại.

Mễ Lặc đạm mạc gật đầu: “Ngươi đến được chỗ chúng ta, cũng có thể nói rằng người có duyên phận với sơn thôn này của chúng ta. Người hiện tại có hai lựa chọn, một là vĩnh viễn ở lại sơn thôn của chúng ta, thành một thành viên trong thôn, vĩnh viễn không thể li khai. Hai là lập tức rời khỏi, từ nay về sau không cho phép tiến vào nữa. Người chỉ có hai lựa chọn này, nếu như chống đối lại, người nắm chắc phải chết.”

Lời nói lạnh lùng khiến Lôi Nặc trong tim không khỏi run sợ.

Vĩnh viễn li khai? Hoặc giả vĩnh viễn ở lại đây không thể ra khỏi sơn thôn?

Hai lựa chọn này, Lôi Nặc đều không muốn chọn.

“Mễ Lặc tiên sinh.” Lôi Nặc vội vàng hỏi: “Theo ta được biết, trong sơn thôn không phải vẫn có người có thể thỉnh thoảng đi ra ngoài đó sao?”

Mễ Lặc liếc nhìn gã, lạnh lùng cười nói: “Đúng, trong thôn chúng ta mỗi năm đều có tỷ thí so tài. Phàm là người bài danh trong mười thứ hạng đầu đều có thể rời khỏi thôn một chuyến. Bất quá bằng vào thực lực của ngươi… muốn vào trong một trăm thứ hạng đầu e cũng chẳng được, chứ đừng nói là mười.”

Lôi Nặc lúc này rất khẩn trương.

“Hiện tại không được, nhưng về sau không phải không thể được.”

Lôi Nặc trong lòng đã có chủ ý. “Mễ Lặc tiên sinh, ta quyết định trở thành một thành viên trong thôn.” Lôi Nặc tuy yêu cha mẹ gã, nhưng lúc trước trong quân đội, gã cũng thường một hai năm không gặp được cha mẹ lấy một lần, chỉ cần cho cha mẹ biết bản thân còn sống là đủ, sau có cơ hội mới đi về thăm, xem ra cũng không phải vấn đề quá lớn.

Lôi Nặc biết, cha mẹ có thể vượt qua được một hai trăm năm.

Còn Mông Ni Tạp… Lôi Nặc lo lắng, nếu như lần này rời khỏi, gã sẽ hối hận cả đời.

Mễ Lặc thong thả gật đầu: “Hoan nghênh ngươi thành một thành viên trong thôn của chúng ta, nên nhớ, không được phép tự tiện rời khỏi thôn, một khi bị phát hiện... hậu quả chỉ có chết. Ngàn vạn lần chớ có hoài nghi lực lượng của thôn chúng ta.” Mễ Lặc nói xong bèn chuyển thân rời đi.

“Mễ Lặc tiên sinh.” Lôi Nặc vội vàng gọi.

Mễ Lặc quay đầu lại nhìn về phía gã: “Chuyện gì?”

Khi những người khác trong thôn ra ngoài, có thể giúp ta truyền tin tức có được không?” Lôi Nặc dò hỏi.

Mễ Lặc gật đầu: “Có thể, bất quá, không được tiết lộ tin tức có liên quan đến thôn, ta sau hai ngày nữa sẽ rời khỏi thôn, ngươi có tin tức gì muốn chuyển, ta có thể thay người truyền đạt lại.”

Lôi Nặc trong lòng mừng rỡ, vội vàng nói: “Mễ Lặc đại nhân, khi người rời khỏi thôn, có thể tới bất kỳ phân bộ nào của Đạo Sâm thương hội, cáo tố với bọn họ, ta Lôi Nặc Đặng Tư Thản không chết, hiện tại còn sống rất khỏe, báo cho thân nhân bằng hữu của ta không cần lo lắng.”

“Đạo Sâm thương hội?” Mễ Lặc liếc mắt nhìn gã, đoạn gật đầu.

“Mễ Lặc đại nhân.” Lôi Nặc đột nhiên phản ứng: “Người không phải nói mười người đứng đầu so tài hàng năm mới có cơ hội ra khỏi một chuyến. Người sao nói đi là có thể đi được vậy?”

Mễ Lặc nhìn gã đáp: “Đợi khi ngươi có thực lực của ta, cũng có thể tùy lúc mà rời khỏi thôn.” Nói xong, cả người Mễ Lặc nhoáng cái đã hoàn toàn biến mất trước mặt Lôi Nặc, Lôi Nặc trong lòng chấn kinh, tốc độ này thật là đáng sợ. Thế mà Mông Ni Tạp tiểu thư đối với Mễ Lặc có vẻ như… Mễ Lặc cung kinh đứng cạnh bên một vị trung niên nhân tóc dài đen tuấn mĩ nho nhã đang ngồi trên ghế đá uống rượu.

Vị trung niên nhân nho nhã này cười nói: “Mông Ni Tạp thích ai thì tùy ý nó thôi. Chớ có miễn cưỡng nó, gã Lôi Nặc nọ có thể tuyển chọn lưu lại trong thôn, cũng có thể coi là có chút khí phách.”

“Nhưng phu nhân…” Mễ Lặc nói

Vị trung niên nhân cười nói: “Ha ha… điều này ta cũng không có biện pháp, nếu như Lôi Nặc thực sự thích con gái ta, chỉ có thể để y nỗ lực cho thật tốt, chứ không cửa ải của phu nhân ta e rằng y cũng không thể vượt qua được.”

“Ngày mai ngươi đi tới Hắc Ám chi sâm, cẩn thận một chút, chớ có đắc tội với vị vương giả của Hắc Ám chi sâm.” Trung niên nhân liếc nhìn Mễ Lặc.

“Vâng, đại nhân” Mễ Lặc cung kính nói.

Buổi sáng ngày thứ hai, một đạo huyễn ảnh cực tốc lao ra khỏi sơn thôn, nhằm thẳng hướng bắc mà bay đi, tốc độ cực nhanh, so với tốc độ phi hành của Lâm Lôi long huyết chiến sĩ sau khi biến thân còn phải nhanh hơn một chút, chỉ trong một tiếng đồng hồ, huyễn ảnh này đã đến được Hắc Ám chi sâm.

“Ồ?” Tốc độ chợt chậm lại, Mễ Lặc từ trên cao nhìn xuống.

Hắc thổ thành ở gần Hắc Ám chi sâm, cách Hắc Ám chi sâm không tới năm mươi dặm lộ trình. Mễ Lặc lúc này chính đang ở phía trên Hắc Ô sơn, tốc độ phi hành vừa mới rồi của y tuy nhanh, nhưng lại cảm thấy một cỗ năng lượng phong hệ cường đại.

“Cũng tu luyện phong hệ nguyên tố phép tắc?” Mễ Lặc ánh mắt sáng ngời.

Mễ Lặc cũng tu luyện phong hệ nguyên tố phép tắc, y cẩn thần quan sát Hắc Ô sơn, chỉ thấy một thân ảnh khoác trường bào màu xanh đậm, đang chống một thanh trường kiếm màu tím, không ngừng biến ảo tại khắp chốn của Hắc Ô sơn. Tốc độ cũng nhanh kinh người.

“Cảnh giới cũng không tồi, đã vài trăm năm không cùng so tài, luận chuyện với cao thủ luyện phong hệ.” Mễ Lặc trực tiếp cực tốc phi xuống phía dưới.

Lâm Lôi lúc này cũng chú ý tới nhân ảnh đang từ trên cao cực tốc phi lại.

Mễ Lặc trực tiếp dừng lại trên đỉnh một cây đại thủ trên Hắc Ô sơn, đứng trên ngọn cây, nhìn Lâm Lôi ở cách đó không xa, cười lớn: “Tại hạ Mễ Lặc, cũng tu luyện phong hệ nguyên tố phép tắc, không biết huynh đệ người có thể so tài với ta một chút được không?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.9 - Chương 50: Lâm Lôi Và Áo Lợi Duy Á

Lâm Lôi ngước nhìn người đứng trên tán cây.

Tóc bạc ngắn, khiến cho người trước mắt càng thêm vẻ sắc bén lão luyện. Trường bào xanh nhạt khoác trên mình bị gió thổi phần phật khiến cả người trông vô cùng phiêu lãng, phóng dật.

“Cao thủ!” Lâm Lôi trong lòng có một loại cảm giác, trung niên nhân tóc bạc này thực lực tuyệt đối không kém hơn gã.

“Tại hạ là Lâm Lôi.” Lâm Lôi cũng không giấu diếm.

“Lâm Lôi? Lâm Lôi của đế quốc Áo Bố Lai Ân?” Mễ Lặc kinh ngạc hỏi, lại lập tức cười nói: “Ta đã sớm nghe qua đế quốc Áo Bố Lai Ân có một nhân vật thiên tài tuổi gần hai mươi bảy, ở ba phương diện thạch điêu, ma pháp, chiến sĩ đều đạt được thành tựu cực cao. Không ngờ hôm nay ta lại có thể gặp gỡ được ngươi. Ngươi có thể cầm đồng với Hắc Đức Sâm, Mễ Lặc ta lại càng muốn so tài một phen với huynh đệ ngươi.”

Lâm Lôi đối với Mễ Lặc cũng rất có hảo cảm.

Hào sảng, thẳng thắn như vậy rất hợp với tính cách của Lâm Lôi: “Được, ta cùng huynh đệ Mễ Lặc người so tài một chút cũng không phải tồi.” Lâm Lôi khổ tu trong khoảng thời gian này, cũng hy vọng có thể quá chiêu với cao thủ cùng đẳng cấp, để dễ bề thu được lĩnh ngộ.

Lâm Lôi cởi bỏ trường bào màu xanh đậm trên người, trực tiếp để trần nửa thân trên. Vẩy rồng màu đen tức thì nhanh chóng xuất hiện trên toàn thân của Lâm Lôi, gai nhọn dữ dằn nanh ác cũng trồi ra ở trán, lưng, khuỷu tay … Mễ Lặc nhìn thấy vậy tức thì hai mắt sáng ngời: “Long huyết chiến sĩ, ha ha, đã sớm nghe nói tới rồi.”

Đấu khí xanh đen bên ngoài thân của Lâm Lôi bắt đầu rung động theo một tiết tấu đặc thù.

Tay nắm chặt Tử huyết nhuyễn kiếm, Lâm Lôi nhìn Mễ Lặc nói: “Tới đi.”

Mễ Lặc lật tay, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm màu trắng bạc, cười lớn: “Lâm Lôi, ngươi phải cẩn thận một chút, uy lực kiếm pháp của ta, cũng không kém hơn so với công kích của Hắc Đức Sâm đâu.” Mễ Lặc tự tin vạn phần nói. Lâm Lôi trong lòng thầm kinh hãi. Lâm Lôi hơn ai hết hiểu rõ mức độ đáng sợ của một chiêu Đại Địa Liệt của Hắc Đức Sâm

“Cẩn thận nhé!” Mễ Lặc hét to một tiếng, cả người đột nhiên cắt đứt khoảng không, thoáng chốc đã xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi.

Lâm Lôi đạp nhẹ chân xuống đất, với tốc độ cực tốc ngưỡng sau cùng, nhanh chóng thoái lui về phía sau. Thế nhưng trường kiếm của Mễ Lặc vẫn y như cũ chém tới mạch động phòng ngự của Lâm Lôi. Chỉ trong thoáng chốc, Lâm Lôi đã lên tới trên đỉnh của một cây đại thụ ở bên ngoài mấy trăm thước: “Tốc độ nhanh quá, xem ra không thi triển Phong Ảnh Thuật không được.”

Giao thủ một lần, Lâm Lôi liền có thể biết được, lĩnh ngộ của bản thân trên phương diện tốc độ phép tắc nguyên tố phong hệ không bằng được đối phương.

Lâm Lôi niệm ma pháp chú ngữ Phong Ảnh Thuật, còn Mễ Lặc tay chống trường kiếm màu bạc, ngừng lại một chút chờ Lâm Lôi niệm xong ma pháp chú ngữ Phong Ảnh Thuật. Mễ Lặc lại cực tốc nhằm hướng Lâm Lôi: “Lâm Lôi! Ra tuyệt chiêu của ngươi đi.”

“Hây! Hây!”

Thân hình Lâm Lôi cũng chuyển động cực tốc. Tốc độ của hai người lúc này không còn hơn kém nhau là mấy, tại tốc độ cực tốc giao chiêu, đối mặt với Mễ Lặc đang công tới, Lâm Lôi tức thì lật tay ra chiêu Phong Ba Động, trong nhất thời vô số mũi kiếm ánh tím bao chặt toàn thân của Mễ Lặc.

“Hay lắm.” Mễ Lặc cười lớn, chỉ thấy phảng phất một ánh kiếm màu trắng bạc chậm rãi vẽ lên một vòng tròn trước người.

Thoạt nhìn thì vô cùng chậm, nhưng trên thực tế, Phong Ba Động của Lâm Lôi còn chưa công đến Mễ Lặc thì đã bị vòng tròn này hóa giải hoàn toàn. Lâm Lôi trong lòng hoan hỉ: “Mễ Lặc này tu luyện tới cảnh giới chậm đến cực trí của phong hệ ư?”

Chậm, nhanh!

Chậm, nhanh trong lý thuyết ở đây không phải loại tốc độ đơn thuần. Mà là một loại ý cảnh. Giống như công kích của Mễ Lặc, thoạt nhìn thì chậm, nhưng trên thực tế lại không hề chậm hơn so với Phong Ba Động của Lâm Lôi.

“Mễ Lặc! Tiếp thêm một chiêu nữa của ta.” Lâm Lôi thét lớn.

Lâm Lôi, Mễ Lặc hai người không ngừng chuyển động, chỉ là một chiếc lá rơi, phương hướng của hai người tức thì nhanh chóng cải biến, trong thoáng chốc, hai người đã lại giao thủ thêm một lần nữa trên khoảng không của núi Hắc Ô. Kiếm ảnh tử sắc của Lâm Lôi mơ mơ hồ hồ tựa như chậm đến cực độ, lại phảng phất như nhanh mãnh đến khôn cùng, hai dạng ý cảnh không ngờ lại có một cảm giác đặc thù liên mien không dứt.

“Hay.” Mễ Lặc kinh hỉ thét lên một tiếng.

Tốc độ của thanh trường kiếm sắc bạc của Mễ Lặc đột nhiên giảm đến một mức độ vô cùng chậm, phảng phất thanh kiếm này ẩn chứa sức nặng tỉ tỉ cân, chầm chậm di động đến một cách khó nhọc. Lâm

Lôi có thể cảm giác được sự di động chậm chạp tới mức khó nhọc của kiếm đối phương!

Nhưng Tử huyết nhuyễn kiếm của bản thân lại không cách nào tránh khỏi một kiếm này của đối phương.

“Keng!” Hai thanh kiếm công vào nhau.

Lâm Lôi phảng phất tựa như bị vật nặng tỉ tỉ cân đánh trúng, toàn thân thể rung lên, cả người bị đánh bật ra, đập vào vách núi xa xa đằng sau lưng, toàn thân mình bị đánh lút sâu vào bên trong núi, trên mặt vách núi lộ ra một khe hở lớn hình người.

“Hây.” Lâm Lôi trong chốc lát lại đằng không bay lên.

Mễ Lặc lúc này cũng vô cùng hưng phấn. “Lâm Lôi, kiếm ý của ngươi… chậm rãi, cực nhanh? Hai ý cảnh tương phản nhau, cái này, cái này.” Mễ Lặc cảm thấy trong đầu lóe lên một đạo linh quang, phảng phất như nghĩ được ra điều gì đó. Lâm Lôi cũng kinh hỉ tương tự vậy.

Tuy trên môi còn dính một vết máu tươi nhưng Lâm Lôi cũng không hề để tâm, trong lòng gã chỉ duy có một kiếm vừa rồi của đối thủ: “Mễ Lặc phòng ngự một kiếm Phong Ba Động của ta, nhu hòa như gió nhẹ. Còn một kiếm này, lực công kích lớn vô cùng, cơ hồ không thua đại địa liệt của Hắc Đức Sâm. Nếu không phải gần đây ta có được lĩnh ngộ trên phương diện đại địa mạch đông thì e rằng thương thế sẽ càng nghiêm trọng hơn!”

“Một kiếm này, là một loại diễn dịch trên phương diện chậm của phép tắc nguyên tố phong hệ, khoảng khắc đó, giống như không gian đều đình trệ lại.” Lâm Lôi nhớ rõ cảm giác mà một kiếm ấy của đối phương tạo nên cho bản thân.

Chậm, tựa như di động chậm chạp của một thanh trọng kiếm nặng tỉ tỉ cân, không gian đều phảng phất bởi vậy mà đình trệ lại. Bản thân cảm giác đối phương cơ hồ chậm đến cực điểm, song kiếm của mình có nhanh đến mấy, nhưng trong cực li ngắn, vẫn không thể nào nhanh bằng đối phương.

Mễ Lặc, Lâm Lôi hai người trên mặt đều xuất hiện một tia kinh hỉ, cùng lăng không mà đứng.

Khi hai người khôi phục lại thần trí, thoát khỏi mọi suy tưởng, cả hai đều cùng cất tiếng cười vang. Hiển nhiên cả hai đều có được một chút lĩnh ngộ.

“Lâm Lôi, ta không thể ngờ nổi, hai ý cảnh tương phản như vậy lại có thể hỗ trợ lẫn nhau… ngươi quả đã giúp ta rất nhiều.” Mễ Lặc có chút kích động, kỳ thực trong số một vài bằng hữu của y ở sơn cốc thần bí nọ, ngoại trừ y ra, những người khác đều không tu luyện phép tắc nguyên tố phong hệ. Bởi vậy cũng không cách nào trợ giúp được y.

Lâm Lôi cũng cất lời cảm tạ: “Mễ Lặc! Ta vốn vẫn cứ tiếp tục mãi ở cảnh giới cực điểm của hai loại ý cảnh chậm, nhanh này, đang phân vân không biết tu luyện thế nào, ngươi cũng giúp ta thấy rõ được con đường sắp tới.”

“Ta cũng chẳng còn lĩnh ngộ gì sâu xa hơn trên phương diện phép tắc nguyên tố phong hệ, chúng ta bãi thủ tại đây, ngươi thấy thế nào?” Lâm Lôi đề nghị.

Mễ Lặc bĩu môi, nói: “Lâm Lôi, chớ khiêm tốn, ta biết… chiêu lợi hại nhất của ngươi chính là ở một thanh trọng kiếm. Nghe nói ngay cả phòng ngự mạnh như của Hắc Đức Sâm cũng bị người đánh trọng thương. Tới đây, để ta thưởng thức một chút.” Mễ Lặc kỳ vọng nói

Lâm Lôi có chút do dự.

Một khi ra chiêu Đại Địa Áo Nghĩa, lúc đó quả thực rất nguy hiểm, nói không chừng là phải mất mạng.

“Không sao, Lâm Lôi, cứ lại đây, để ta cảm nhận thử chiêu công kích mạnh nhất của ngươi. Phòng ngự của ta cũng rất lợi hại.” Mễ Lặc tự tin nói.

Lâm Lôi thấy đối phương tự tin như vậy, khẩn cầu như vậy, đành gật đầu đồng ý. Đồng thời Lâm Lôi trong lòng cũng định ra chủ ý, chỉ thi triển Đại Địa Áo Nghĩa đến nhất bách trọng chấn động (chấn động gấp một trăm lần). Còn không thi triển tới cực hạn của bản thân hiện giờ. Bằng vào thực lực mà đối phương vừa biểu hiện, xem ra có thể tiếp được nhất bách trọng.

Hai người Lâm Lôi, Mễ Lặc lăng không đứng trên khoảng không của núi Hắc Ô. Lâm Lôi nắm chặt Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay.

“Tới đi.” Mễ Lặc có chút kỳ vọng nói.

“Mễ Lặc, cẩn thận đấy.” Nói xong, Lâm lôi cả người bắn về phía Mễ Lặc, gây nên tiếng gió mạnh đáng sợ, Mễ Lặc chỉ đứng nguyên tại chỗ, trông như thể tùy ý nắm lấy thanh trường kiếm sắc bạc trong tay. Thanh trường kiếm sắc bạc này chính đang chầm chậm di động trước mặt.

Không gian lại đình trệ một lần nữa.

Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi nhanh nhẹ đánh tới. Hai thanh kiếm, một thanh nhẹ lại trông như ẩn chứa sức nặng tỉ tỉ cân, một thanh Hắc Ngọc trọng kiếm vô cùng nặng lại tựa như nhẹ bổng. Ngay khi Hắc Ngọc trọng kiếm đánh tới gần trường kiếm sắc bạc nọ, tức thì hãm nhập vào trong khoảng không gian đình trệ do chuyển động chậm đến cực điểm của trường kiếm sắc bạc tạo ra.

Hai thanh kiếm giao nhau!

“Keng!”

Bách trọng lãng trong Đại Địa Áo Nghĩa!

Khiến Lâm Lôi kinh dị chính là lúc sóng chấn động truyền qua không gian đình trệ, không ngờ tốc độ lại bị suy yếu đi rất nhiều. Khi xuyên qua được khối không gian này, công kích đến cơ thể của Mễ Lặc, sóng chấn động đã bị yếu đi đến hơn nửa.

Nhưng kể cả là như vậy – hai mắt sáng ngời, toàn thân chân khí dâng trào, kể cả là như vậy, khóe môi của Mễ Lặc cũng ứa ra một dòng máu tươi. Y kinh ngạc nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, chiêu này của người thực là rất quỷ dị, phòng ngự của ta cũng thuộc một dạng rất đặc thù, thế mà công kích của người lại…”

Cường giả chiến đấu, tốc độ, phòng ngực, công kích mọi phương diện đều phải có chỗ dựa. Nếu như một phương diện nào thua kém quá nhiều, thì so ra lại càng thêm nguy hiểm.

Phòng ngự của Mễ Lặc rất đặc thù. Long huyết đấu khí trong thân thể mạnh mẽ chuyển động, thương thế của Lâm Lôi nhanh chóng được trị liệu. Lâm Lôi kinh ngạc nhìn Mễ Lặc: “Mễ Lặc, một kiếm đó của ngươi, ta cảm giác giống như đã gây ra một loại không gian biến hóa.” Chính là gây ra không gian biến hóa, mới khiến cho sóng chấn động của Lâm Lôi bị giảm yếu đi rất nhiều trong quá trình truyền.

Mễ Lặc cười nói: “Chính là tạo ra không gian biến hóa, ta cũng không muốn nói rõ, đợi khi người lĩnh ngộ đến cảnh giới này, lúc đó ngươi cũng tự có thể hiểu rõ được.”

Lâm Lôi nhè nhẹ gật đầu, đồng thời gã cũng khôi phục lại hình thái nhân loại.

“Hay lắm, Lâm Lôi, hôm nay có thể gặp được, kết giao được với một bằng hữu như ngươi thật là rất cao hứng. Nếu như ngươi một ngày nào đó có thể tới phía Nam của Hỗn Loạn chi lĩnh, tại đó có một tòa thành trì tên là Nam Sơn thành, ở cách Nam Sơn thành một trăm dặm về phía đông nam có một sơn thôn nhỏ nằm trong một ngọn núi lớn. Ta cư ngụ tại đó.” Mễ Lặc cười nói.

Lâm Lôi vui vẻ gật đầu: “Có thời gian ta nhất định sẽ tới.”

“Vài vị bằng hữu tốt của ta, còn có đại nhân nhà ta cũng đều ở đó, ngươi tới đó cùng so tài, cùng thảo luận có lẽ sẽ tiến bộ nhanh hơn nhiều.” Mễ Lặc nhiệt tình nói: “Ta còn có việc phải tới Hắc Ám Chi Sâm. Cáo từ!”

Tạm biệt với Mễ Lặc, Lậm Lôi đưa mắt nhìn Mễ Lặc cực tốc phi về hướng bắc, nơi có Hắc Ám Chi Sâm mênh mông tựa như không có biên giới, sau đó mỉm cười, tức thì đạp nhẹ chân một cái, phi lên đỉnh một tảng đá bẳng phẳng, bắt chéo chân ngồi xuống lĩnh ngộ những huyền ảo vừa mới phát hiện ra trong lần luận chiêu vừa rồi.

Phía bắc của Ngọc Lan đại lục, là Bắc hải vô biên, phía bắc của Bắc hải chính là Bắc cực băng nguyên. Diện tích Bắc cực băng nguyên rộng lớn vô cùng, so với Ngọc Lan đại lục lại càng lớn hơn gấp bội. Trên Bắc cực băng nguyên ngoại trừ một vài loại ma thú lợi hại ra, loài người ở tại đây số lượng cực kỳ ít. Mặt đất của Bắc cực băng nguyên là một khối băng phi thường cứng chắc.

“Phù! Phù!” Gió lạnh tựa như dao quất trên núi băng, thậm chí có cục băng nhỏ bị thổi bay đi. Bắc cực băng nguyên cực kỳ lạnh giá, hoàn cảnh cũng vô cùng khắc nghiệt, chiến sĩ cường đại sinh sống tại đây cũng đều rất khó khăn. Bất quá hoàn cảnh gian khổ, yên tĩnh loại này lại hợp làm nơi cư ngụ cho một đám người tiềm tu.

Dưới một núi băng cao vài vạn mét, hai cường giả đang cực tốc giao chiến, một người trong đó chính là Áo Lợi Duy Á, đối thủ của y là một nam nhân tóc màu xanh lục, khuôn mặt lạnh lẽo ác nghiệt, thân hình cao gầy nhưng cơ bắp lại vô cùng phát triển. Nam nhân này chỉ đeo một bao tay làm bằng sắt đen.

“Hây!” Quang ảnh lóe lên, Áo Lợi Duy Á xuất hiện phía trên nam nhân lạnh lùng này, chém xuống một kiếm.

Nam nhân nọ loáng cái đã tránh khỏi một kiếm này, cùng lúc chân phải tựa như chiến đao mạnh mẽ đá thẳng vào người Áo Lợi Duy Á, mặt ngoài của chân phải, không ngờ lại sinh ra đao phong nghe mạnh rõ như một lưỡi đao không khí. Đao không khí này còn rõ hơn rất nhiều so với Phong Luật Động của Lâm Lôi.

“Bồng!”

Áo Lợi Duy Á cả người và kiếm bị đá bay ra xa, va mạnh lên bề mặt đất do một khối băng kiên nganh cấu thành. “Bồng!” Bề mặt của khối băng rạn nứt vỡ ra, xuất hiện vài chục đường nứt lớn. Áo Lợi Duy Á phun một ngụm máu tươi ra mặt đất.

“Hừ, Áo Lợi Duy Á, ngươi còn muốn khiêu chiến Lạp Sắt Phúc Đức đại nhân? Ngay cả ta ngươi còn không đánh nổi. Ngươi ở Bắc cực băng nguyên chỉ là tầng thấp nhất mà thôi. Biến đi tu luyện cho tốt rồi tính.” Nam nhân có khuôn mặt lạnh lẽo nọ lạnh lùng nói, cùng lúc cả người cực tốc phóng lên cao, sau cùng tiến vào bên trong núi băng cao đạt vài mét, biến mất không thấy tung tích.

Áo Lợi Duy Á ho khan một lúc, sau đó đứng lên. Ngửa mặt nhìn lên núi băng: “Lần tới ta nhất định sẽ đánh bại ngươi.” Cùng lúc, thân hình Áo Lợi Duy Á nhoáng cái đã biến mất trong băng tuyết

Hết quyển 9

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 1: Địch Ly Á Hòa Lâm Lôi

Vù vù!” Hàn phong thét gào như cuốn bay cả trời và đất, khắp bốn bề chìm đắm trong ngàn vạn bông tuyết tung bay.

Địch Ly Á khoác trường bào làm bằng lông trắng trên mình, đứng ở sau khung cửa lặng lẽ ngắm nhìn trời đất bên ngoài ô cửa sổ. Phía sau nàng là 2 con ma thú, chính là Đại địa chi hùng ‘Cáp Đốn’ và Cuồng lôi tật phong ưng ‘Cáp Lôi’. Cả 2 ma thú đều im lặng. Một tiếng thở dài toát ra trên môi Địch Ly Á.

“Phụ thân, mẫu thân…” Địch Ly Á trên mặt lộ ra một nụ cười đau khổ, nàng thực sự không ngờ rằng ngay cả cha mẹ mà cũng lừa gạt nàng. Lúc đầu nói cái gì mà nãi nãi (bà) bị bệnh nặng, làm nàng phải cuống cuồng cưỡi Cuồng lôi tật phong ưng cực nhanh quay trở về, đến nơi thì mới phát hiện, nãi nãi của nàng thân thể vẫn khỏe mạnh nguyên si.

Buổi tối hôm mà nàng trở về…

Địch Ly Á tức giận trách vấn cha mẹ mình: “Phụ thân, mẫu thân, các người vì sao lại phải gạt con quay về?”

Nguyên lai Địch Ly Á vẫn muốn đi theo Lâm Lôi.

Phụ thân Địch Ly Á là Đại Á Lai Ân bất ngờ hỏi lại: “Ngươi có phải là thích cái gã Long huyết chiến sĩ tên là Lâm Lôi ấy không? Ngươi trở về đã bao nhiêu năm như vậy rồi mà không hề chấp nhận một nam nhân nào cả, có phải cũng chính là vì hắn?”

Địch Ly Á lúc ấy thực sự giật mình, nàng vốn chưa từng nói cho phụ thân biết.

“Người sao lại biết?” Địch Lỵ Á bèn hỏi.

Mẫu thân nàng thì lại thở dài đáp: “Địch Lỵ Á, trong lòng con có chuyện gì sao lại không nói cho chúng ta biết chứ? Chuyện này chính là do lão sư Long Nhĩ Tư đại sư của con sau khi từ đế quốc trở về nói cho chúng ta biết. Ông ta bảo chúng ta chuẩn bị cho hôn lễ của con với Lâm Lôi.”

Địch Lỵ Á đang lúc nộ khí trùng trùng, trong lúc nhất thời bỗng trở nên thẹn thùng.

Phụ mẫu Địch Lỵ Á cùng đưa mắt nhìn nhau, cùng lắc đầu cười khổ, phụ thân nàng ‘Đại Á’ cuối cùng cũng lên tiếng: “Nữ nhi yêu quý của ta, ta bây giờ phải trịnh trọng nói với ngươi, chuyện của ngươi với Lâm Lôi là không thể được.”

“Sao ạ?” Địch Lỵ Á nhìn phụ thân nàng.

Phụ thân nàng nghiêm túc nói: “Địch Lỵ Á, đệ đệ của Lâm Lôi là trượng phu của Áo Bố Lai Ân đế quốc Thất công chúa, chẳng nghi ngờ gì nữa, Lâm Lôi hắn chính là Thánh vực cường giả của Áo Bố Lai Ân đế quốc. Mà chuyện giữa Áo Bố Lai Ân đế quốc với Ngọc Lan đế quốc chúng ta ngươi hẳn là biết rõ.”

“Đúng. Ngọc Lan đế quốc chúng ta cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc là hai đế quốc cường đại nhất trên đại lục, cùng đối nghịch lẫn nhau. Chuyện này với việc giữa con và Lâm Lôi thì có quan hệ gì?” Địch Lỵ Á rất bất bình: “Chẳng lẽ phụ thân người cho rằng, con cùng Lâm Lôi sống với nhau sẽ ảnh hưởng đến gia tộc?”

“Đúng vậy.”

Đại Á Lai Ân gật đầu nói. “Đối với một gia tộc cường thịnh, như quả ngươi cùng Lâm Lôi kết hôn… Nếu một khi giữa Ngọc Lan đế quốc chúng ta với Áo Bố Lai Ân đế quốc phát sinh chiến tranh trên diện rộng thì đế quốc sẽ không còn dám tin tưởng vào Lai Ân gia tộc chúng ta nữa.”

Địch Lỵ Á lúc này rất là phiền muộn.

Lời phụ thân nói khiến nàng cảm thấy thật buồn cười.

“Địch Lỵ Á, ngươi thử ngẫm lại xem. Nếu ngươi là hoàng đế, phát hiện trong đế quốc có nữ tử của một đại gia tộc lại cùng kết hôn với Thánh vực cường giả của địch quốc, liệu có lo lắng rằng gia tộc ấy sẽ phản bội lại mình hay không?” Đại Á Lai Ân nghiêm túc nói.

Địch Lỵ Á cứng lại.

Nàng không thể nói được gì vì trong lịch sử đã từng có tiền lệ.

La Áo đế quốc vào năm đó có một vị quý tộc tiểu thư trong một gia tộc được gả cho một vị quốc vương của một vương quốc ở đại thảo nguyên ở cực đông, rồi sau đó cả gia tộc này đều rời bỏ vương quốc, gia nhập vương quốc ở thảo nguyên kia. Ngàn vạn lần đừng cho rằng La Áo đế quốc mạnh hơn so với thảo nguyên vương quốc kia quá nhiều.

Cực đông đại thảo nguyên có tổng cộng tam đại vương quốc.

Người dân thảo nguyên vốn bản tính hung dữ, mỗi một người trời sinh ra đã là một chiến sĩ dũng mãnh, tuy nhiên luận về nhân khẩu thì lại chẳng bằng một góc của La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc. Có điều tam đại vương quốc này vốn đã đối đầu với lưỡng đại đế quốc lâu như vậy rồi mà lại chẳng hề bị rơi xuống thế hạ phong.

“Phụ thân, con cùng Lâm Lôi…” Địch Lỵ Á liền nói.

Đại Á Lai Ân ngắt lời: “Địch Lỵ Á, hết thảy, Lai Ân gia tộc chúng ta phải tích lũy qua hàng ngàn năm mới có được địa vị như ngày hôm nay. Nếu ngươi gả cho Lâm Lôi, bệ hạ mặc dù sẽ không tỏ thái độ gì với gia tộc chúng ta… song nhất định sự tín nhiệm của người đối với gia tộc chúng ta sẽ giảm sút.”

“Một khi sự tín nhiệm giảm sút, rất nhiều con em của gia tộc chúng ta trong quân đội, quan trường khả năng thăng tiến sẽ khó hơn rất nhiều.” Đại Á Lai Ân thở dài một tiếng. “Địch Lỵ Á, hy vọng ngươi có thể lo lắng vì gia tộc.”

“Nhưng thưa phụ thân, Lâm Lôi hắn không còn ở Áo Bố Lai Ân đế quốc nữa. Hắn hiện tại dã đến Hỗn loạn chi lĩnh rồi!” Địch Lỵ Á vội vàng nói.

“Hỗn loạn chi lĩnh?” Đại Á Lai Ân ngẩn ra.

Địch Lỵ Á liền mau chóng giải thích: “Đúng vậy, phụ thân, Lâm Lôi hắn chí không tại Áo Bố Lai Ân đế quốc, hắn là muốn mở cục diện tại Hỗn loạn chi lĩnh. Hắn sau này sẽ chỉ biết thuộc về nơi ấy. Phụ thân… Hỗn loạn chi lĩnh không phải là địch đối với đế quốc chúng ta phải không.”

Đại Á trầm mặc trong chốc lát rồi chậm rãi gật đầu.

Đích xác là như thế. Khắp đại lục nếu có thể trở thành đối thủ của Ngọc Lan đế quốc thì chỉ có Áo Bố Lai Ân đế quốc mà thôi.

Về phần Hỗn loạn chi lĩnh thì là một vùng đất hỗn loạn cùng một lúc tồn tại tới hơn mười công quốc, chẳng phải là đối thủ của ai cả.

“Như quả Lâm Lôi hắn thực sự mở ra lãnh địa riêng tại Hỗn loạn chi lĩnh thì việc ngươi gả cho hắn đương nhiên không còn là vấn đề quá lớn.” Đại Á Lai Ân chậm rãi nói. Câu nói này giống như ánh sáng giữa đêm đen làm Địch Lỵ Á trong lòng thở phào một hơi.

Đại Á Lai Ân nhìn Địch Lỵ Á nghiêm túc nói: “Ngươi… trừ phi có một ngày ở trước mắt đế quốc hoàng tộc, chứng minh rằng cái tên Lâm Lôi kia không thuộc về Áo Bố Lai Ân đế quốc thì ngươi mới có thể ở cùng với hắn, nếu không thì tuyệt đối không được.”

“Phụ thân, con biết rồi.” Địch Ly Á cũng rất yêu cha mẹ, yêu gia gia, yêu nãi nãi, yêu ca ca, yêu biểu tỷ cùng rất nhiều những thân nhân khác của nàng. Nàng không hề nghĩ đến việc mình sẽ đi tới bước phải quyết liệt với cả gia tộc.

Đại Á khẽ gật đầu: “Mấy ngày này ngươi tốt nhất là cứ ở yên tại đế đô, đừng có đi tìm cái tên Lâm Lôi kia nữa.”

Nhớ lại cái đêm nói chuyện hôm ấy, Địch Ly Á lại khe khẽ thở dài một tiếng, nàng hiểu rất rõ… Lâm Lôi đã là Thánh vực cường giả, thọ mệnh gần như là vô hạn. Nàng hiện tại cũng đã là thất cấp ma đạo sư, cứ như vậy mà tu luyện thì thọ mệnh cũng sẽ rất dài. Vậy thì cũng không việc gì phải vội vàng trong một vài năm sắp tới.

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn về hướng đông bắc xa xăm, toàn bộ đất trời đều bị che phủ bởi màu trắng của những bông tuyết phiêu phiêu đãng đãng.

Đúng, chẳng thấy rõ một thứ gì hết, nhưng ánh mắt ấy của Địch Ly Á lại phảng phất như xuyên qua khoảng không gian xa xăm, tới Hắc Thổ thành tại Hỗn loạn chi lĩnh…

Tại ngoại thành của Hắc Thổ thành, trên vùng hắc thổ từng đoàn từng đoàn đội ngũ chính phụ đang không ngừng chạy, bên cạnh mỗi một chi đội lại có quan quân liên tục hô hào: “Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, đừng có bỏ đội, mẹ kiếp, nếu rời đội thì đừng nghĩ tới chuyện ăn điểm tâm.”

Tại một gò cao trên mặt đất, lão tứ ‘Bố Ân’ cùng lão ngũ ‘Cái Tỳ’ trong số năm huynh đệ chỉ mặc quần dài, để trần một nửa cơ thể hùng tráng phía trên, đang quan sát chung quanh.

Hắc Thổ thành trong khoảng thời gian này không hề công thành chiếm đất mà chỉ một mực lo luyện binh. Điều này cũng khiến cho các thành trì trong phạm vi xung quanh cảm thấy sự uy hiếp đến từ Hắc Thổ thành, đám thành chủ này cũng rất khẩn trương, có điều bọn chúng cũng không dám ngang nhiên tuyên chiến.

Đột nhiên Lâm Lôi đi tới, vừa nhìn đám chiến sĩ đang huấn luyện, vừa đi tới chỗ của Cái Tỳ, Bố Ân hai người.

“Đại nhân, thế nào?” Cái Tỳ tự hào khoe.

Lâm Lôi gật đầu hài lòng: “Quả là không tệ, được rồi. Các ngươi định làm thế nào để bắt đầu công kích các thành trì xung quanh?” Về chiến tranh thì có rất nhiều chuyện, song Lâm Lôi vẫn một mực chẳng màng đến. Trừ khi đến lúc tối hậu quan đầu, nếu không thì cũng chẳng cần đến hắn phải ra tay.

Bố Ân hiền hậu cười: “Đại nhân, chúng ta còn chưa công kích mà trong các thành này đã có một số người đầu hàng chúng ta, nói chuẩn bị theo chúng ta trong ứng ngoại hợp.”

“Ủa, có chuyện này sao?” Lâm Lôi cũng bật cười.

Cái Tỳ vội vàng đáp: “Còn giả được ư? Đại nhân, người không biết chứ, sau khi thực lực của 5 huynh đệ chúng ta được truyền bá đi, rất nhiều thành đô ở xung quanh đều vô cùng sợ hãi. Đối phó với các thành trì này căn bản không cần sử dụng quân đội, nếu muốn chỉ cần mấy huynh đệ chúng ta trực tiếp ra tay chém giết thì sẽ rất dễ dàng.”

Lâm Lôi chỉ cười cười.

Với những thành trì nhỏ như thế này, một cao thủ đích xác là có thể quyết định tất cả. Dù sao số lượng quân nhân tại Hắc Thổ thành cũng khoảng mấy ngàn người. Mấy ngàn người còn chưa đủ cho một cửu cấp chiến sĩ chém giết. Cửu cấp chiến sĩ có thể trực tiếp giết chết thủ lĩnh khiến mọi người phải đầu hàng.

Có điều nếu là công kích một công quốc nào đó thì không giống như vậy.

Một công quốc quân đội có lẽ phải đông tới hơn 10 vạn người, nếu sau này cùng giao chiến với Quang Minh giáo đình, có lẽ đối phương nhân mã còn nhiều hơn… Đối phó với chiến thuật biển người, một chiến sĩ cao thủ liệu có thể giết được bao nhiêu đây? Còn ma pháp sư thì tác dụng sẽ lớn hơn nhiều.

Còn nếu không có ma pháp sư cấp bậc Thánh vực, với chiến thuật biển người thì tố chất và năng lực của quân nhân 2 bên mới là chủ yếu.

“Huấn luyện này của các ngươi là?” Lâm Lôi nhíu mày nhìn các tiểu đội linh hoạt tách riêng ra kia.

Bố Ân giải thích: “Đại nhân, đây là dựa theo việc phân phó mỗi người huấn luyện cho một trung đội. Cứ mỗi một người lại được phân công huấn luyện cho một tiểu đoàn 300 người. Mỗi trung đội trưởng của một trung đội lại có 6 tiểu đội trưởng cùng giám thị, huấn luyện, như vậy hiệu quả sẽ cao hơn rất nhiều.”

Cái Tỳ, Bố Ân bọn họ tại Bắc vực 18 công quốc cũng đã từng huấn luyện binh sĩ, cho nên biết là cần phải huấn luyện như thế nào.

Quay về Hắc Thổ thành nắm rõ tình hình phát triển xong, Lâm Lôi lại trở lại Hắc Ô sơn.

Thân ảnh hắn như một làn khói xanh phiêu nhiên tiến vào một nơi sâu thẳm trong Hắc Ô sơn. Chỗ ở của Lâm Lôi tại Hắc Ô sơn chính là một vùng ở giữa hồ nước mỹ lệ, xung quanh phương viên mấy chục thước toàn là cự thạch. Lâm Lôi sau một hồi tìm kiếm trong Hắc Ô sơn thì phát hiện ra khu vực này, liền một kiếm bổ ra, khai hoang san bằng khu vực giữa hồ này làm địa bàn.

Ở giữa hồ nước, bề mặt đám cự thạch chỉ cao hơn so với mặt nước khoảng trên dưới nửa thước, Lâm Lôi đã xây dựng một căn mộc ốc tại chính nơi này.

“Bối Bối, ngươi lại làm trò gì vậy?” Lâm Lôi đạp nước mà đi, phiêu nhiên đến giữa hồ thì bỗng phát hiện ra thân thể nhỏ bé của Bối Bối đang hì hục đào bới thứ gì đó ở dưới đám cự thạch bên bờ.

“Lão đại.” Bối Bối quay đầu cười hì hì với Lâm Lôi, đồng thời cái móng vuốt nhỏ bé nhanh chóng bới đám cự thạch lên, khiến đám cự thạch này không ngừng bay tán loạn. “Ta đang làm thang a, làm mấy bậc thang ở chỗ này, khi nào bơi dưới nước lại có thể ghé vào bậc thang này. Vừa rồi ngâm mình dưới nước thật là thoải mái a. Lão đại, bối bối ta thông minh đấy chứ.”

Lâm Lôi khẽ cười.

“Phập ——” Một vuốt bới xuống, bậc thang thứ 6 đã được Bối Bối bới ra rồi. Một bậc thang này đại khái cao khoảng 10 công phân, vì vậy khi bơi dưới nước, Bối Bối nếu đặt mông ngồi ở tầng thấp nhất thì tứ chi có thể tùy ý vẫy vùng trong nước, rất là khoái trá.

Lâm Lôi cười cười, thấy bên bờ hồ có một đám loạn thạch bèn vung nắm đấm lên ——

“Vù.” Cuồng phong gào thét, gió lốc dễ dàng cuốn một khối cự thạch cao hơn người ở đằng xa dựng đứng lên giữa không trung, cuối cùng cuộn tới trước mặt Lâm Lôi. Cảnh vật ưu mỹ tại Hắc Ô sơn này khiến cho tâm tình của Lâm Lôi thực sự tĩnh lặng, chẳng buồn lo nghĩ gì đến những chuyện của thế nhân.

Hắn nhếch môi khẽ mỉm cười.

Thò tay lấy ra một thanh bình đao, Lâm Lôi bắt đầu tiến hành điêu khắc trên khối cự thạch này, dần dần… một hình người đại khái ở dạng phôi thai bắt đầu xuất hiện. Bối Bối hai cái móng vuốt nhỏ tựa vào trên bậc thang, ngẩng đầu nhìn khối đá điêu khắc này. “Ô, lão đại, huynh là điêu khắc một nữ nhân a, ha ha, ta biết rồi, nhất định là Địch Ly Á.” Bối Bối ở một bên hỉ hả cười nói.

Có điều Lâm Lôi lại hoàn toàn đắm chìm trong điêu khắc, bình đao khi thì mạnh mẽ dữ dội như tia chớp, khi thì nhẹ nhàng linh xảo tựa làn gió nhẹ thổi qua, đã đạt tới trình độ điêu khắc của cảnh giới tông sư khiến cho Lâm Lôi trong khi gọt đẽo có thể đem toàn bộ những suy nghĩ trong lòng mình mà điêu khắc ra.

Những nét khắc rất nhỏ của mô phôi… Lâm Lôi hoàn toàn để tâm vào điêu khắc.

Từ sáng sớm cho tới đêm khuya của ngày hôm sau, suốt hai ngày một đêm, Lâm Lôi rốt cuộc cũng dừng bình đao ở trong tay.

“Phù.” Hắn khẽ thở nhẹ một hơi, những hạt bụi nhỏ nhẹ nhàng bay trong gió, bức thạch điêu điêu khắc hình nữ nhân này có một loại anh khí đặc biệt, nhất là ở ánh mắt kia… quả thực khiến cho thạch điêu trở nên sinh động vô cùng.

Lâm Lôi hài lòng nhìn lại bức thạch điêu, rồi lại quay về hướng tây nam xa xôi, trong lòng thầm nhủ: “Địch Ly Á, hẳn là nàng cũng đã nhận được tin của ta rồi.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 2: Hai Phong Thư

Mặc dù mối tình đầu thất bại đã để lại bóng ma ám ảnh trong tâm lý tình cảm cũng như những hành động của Lâm Lôi, có điều Địch Ly Á lại là bạn từ thuở nhỏ của hắn, Lâm Lôi buộc phải thừa nhận – hắn thích cái cảm giác ấm áp, thân quen khi được ở bên Địch Ly Á.

Từ khi còn học trong học viện, Lâm Lôi đã biết rằng Địch Ly Á có cảm tình với hắn.

Hắn biết, Địch Ly Á vẫn luôn chờ đợi hắn nói ra, nhưng sau khi mối tình đầu thất bại đã để lại trong lòng Lâm Lôi có một vết thương, khiến hắn không tài nào mở miệng được.

Tại đế đô của Ngọc Lan đế quốc xa xôi, mặc dù mặt trời đã lên cao song khắp thiên địa vẫn chìm đắm trong làn hơi lạnh. Địch Ly Á khoác một tấm áo hoa dày đang ngồi trong đình viện nhàn nhã thưởng thức từng tia nắng. Trong tay nàng đang cầm phong tín kiện mà Lâm Lôi vừa gửi tới. Phong thư này cũng là thông qua hệ thống đưa tin của Đạo Sâm thương hội mà chuyển đến.

Đọc lá thư trong tay, Địch Ly Á không kìm hãm được niềm vui trên khuôn mặt, những nụ cười cực kỳ hạnh phúc.

“Địch Ly Á, xem cái gì vậy?” Một giọng nói trầm đục vang lên, chính là Đại địa chi hùng ‘Cáp Đốn’. Đôi mắt nhỏ đáng yêu của Cáp Đốn đang nhìn chằm chằm vào phong thư trong tay Địch Ly Á. “Qua đây, Địch Ly Á, cho ta xem một chút a, để ta cũng được vui vẻ một chút.”

Địa địa chi hùng ‘Cáp Đốn’ có cảm tình rất thân thiết với Địch Ly Á.

Địch Ly Á trông thấy nó, lập tức đem phong thư giấu vào trong ngực, cái mũi chun lại trách cứ. “A Hoàng, ngươi lại tới làm loạn nữa rồi, sao không ở lại bên cạnh lão sư vậy?”

Đại địa chi hùng lắc đầu hoảng hốt đáp: “Chủ nhân ông ấy đã bế quan tĩnh tu rồi, chưa được mươi ngày nửa tháng thì nhất định sẽ không đi ra, bây giờ không cần có ta ở bên cạnh, cho nên A Hoàng đến tìm Địch Lỵ Á.” Đoạn nó quay sang nhếch miệng cười với nàng.

Địch Lỵ Á hôm nay tâm tình rất tốt nên đã cùng chơi đùa với Đại địa chi hùng trong chốc lát.

“Địch Lỵ Á, bức thư là do cái tên Lâm Lôi kia gửi tới phải không?” Đại địa chi hùng khẽ dò hỏi.

Địch Lỵ Á liếc ánh mắt có chút giận dỗi nhìn nó một cái, song cũng gật đầu. Ánh mắt nàng có muốn che giấu cũng không được niềm vui trong lòng. Thư của Lâm Lôi chỉ là kể lại những chuyện đã phát sinh trong mấy ngày này, đồng thời cũng kể về việc mình đang ở Hắc Thổ Thành tại Hỗn loạn chi lĩnh, địa chỉ, đường xá cụ thể, hết thảy đều kể cho Địch Lỵ Á biết.

Mặc dù Lâm Lôi không có nói rõ rằng muốn Địch Lỵ Á tới, song đường xá, địa chỉ miêu tả cụ thể như vậy, ý tứ của Lâm Lôi đã rất rõ ràng rồi.

“Cái tên ngốc này, cứ luôn che giấu cái gì chứ. Muốn người ta đến thì nói rõ ra đi.” Địch Lỵ Á trong lòng cười thầm.

Tâm tình vui vẻ, Địch Lỵ Á ngồi trên ghế gặp ai cũng mỉm cười, còn Đại địa chi hùng thì đứng ở bên cạnh nàng lại chẳng hề nói một câu.

“Địch Lỵ Á, ngày mai đã là Ngọc Lan tiết rồi, tối nay cô có phải về nhà không?” Đại địa chi hùng ‘Cáp Đốn’ khẽ hỏi.

Địch Lỵ Á nghe thế, mày ngài không tự kìm hãm được khẽ nhíu lại, thở dài một hơi: “Ừ, tối nay cả gia tộc sẽ tụ tập ăn tối. Ài… thật là không muốn về.” Trong khoảng thời gian này, Địch Lỵ Á có về nhà 2 lần, lần nào người nhà cũng đều khuyên bảo là nên từ bỏ Lâm Lôi.

Nhưng…

Điều này có thể không?

Địch Lỵ Á lúc đầu vốn nghĩ rằng Lâm Lôi đã chết, thậm chí đã quyết định cả đời này sẽ không lấy chồng dù là bất cứ ai. Cứ như vậy suốt gần 10 năm, nàng bây giờ đã biết Lâm Lôi vẫn còn sống, hơn nữa sẽ có thể rất nhanh thành lập lãnh địa của riêng mình, lúc này bảo nàng làm sao có thể từ bỏ được đây?

Tối hôm đó.

Những thành viên quan trọng của Lai Ân gia tộc đều tề tụ tại đại sảnh. Gần 100 thành viên gia tộc trọng yếu đều nhiệt tình nâng chén, cùng nhau chuyện trò. Sáng chói nhất trong ngày hôm nay hiển nhiên chính là gia tộc tộc trưởng Địa Á Lai Ân. Ông ta chẳng những bản thân vô cùng thành đạt mà còn có 2 người con vô cùng lợi hại.

Địch Khắc Tây hiện tại đã là bát cấp ma pháp sư, đồng thời còn là thân truyền đệ tử của Đại Đế Ti nữa.

Còn Địch Lỵ Á thì đạt đến thất cấp ma pháp sư đã nhiều năm, cũng là đệ tử của Phong hệ Thánh ma đạo ‘Long Nhĩ Tư’ đại sư.

Đôi nam nữ trẻ tuổi này đều là cực kỳ vĩ đại.

Hôm nay dù cho Địch Lỵ Á có mặc trang phục thế nào đi chăng nữa thì vẫn toát ra khí chất cao quý, dung mạo được thiên nhiên ban tặng, khiến cho nàng chói sáng hơn bất kỳ một quý tộc tiểu thư nào khác. Có điều Địch Lỵ Á lại chỉ bưng chén rượu ra một góc của đại sảnh rồi ngồi xuống.

Một vị trung niên nhân ở giữa đám người đang cầm chén rượu, nhìn thấy Địch Lỵ Á ở đằng xa bèn tiến tới trước mặt Đại Á Lai Ân cười nói: “Đại ca, Địch Lỵ Á quả là càng lớn càng xinh đẹp, ở đế đô đã có không biết bao nhiêu quý tộc thanh niên bị hớp hồn mất rồi.”

Đại Á Lai Ân chỉ lạnh nhạt cười.

“Đại ca, nhi tử của Lý Đức thân vương điện hạ vốn luôn ngưỡng mộ Địch Lỵ Á. Huynh nói hai người bọn họ có…”

Đại Á Lai Ân lắc đầu đáp: “Lão tam, đừng nhắc đến đám quý tộc nữa, nếu có thể thì đã sớm cưới xin từ mấy năm trước rồi. Bây giờ… ngươi tốt nhất là đừng có đi thuyết phục nữa, đợi lát nữa để ta nói với phu nhân là được rồi.”

Tại yến hội, mọi người cứ cùng Đại Á Lai Ân nhắc đến chuyện này.

Là bởi vì Địch Lỵ Á tuổi còn trẻ, chẳng những xinh đẹp mà còn có cả năng lực, đặc biệt còn là đệ tử của Thánh ma đạo. Sau lưng lại có Lai Ân gia tộc hùng mạnh nữa… Một nữ nhân ưu tú hoàn mỹ như vậy, đám quý tộc thanh niên muốn theo đuổi quả là nhiều không kể xiết.

Ở một góc, Địch Lỵ Á một thân một mình lặng lẽ ngồi.

“Muội muội.” Một gã thanh niên anh tuấn thân cao gần 1 thước 8, mái tóc dài màu vàng thẳng tắp phủ xuống ngang vai đã bước tới.

Địch Lỵ Á ngẩng đầu nhìn, rồi mỉm cười: “Ca.” Người vừa đến chính là ca ca ruột của Địch Lỵ Á, ‘Địch Khắc Tây’. Địch Khắc Tây của hiện tại không hề thay đổi so với năm đó tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, vẫn y nguyên cái dáng vẻ lãnh khốc của mình. Song đối với muội muội mình, hắn lại vô cùng chiều chuộng.

Địch Khắc Tây ngồi đối diện với Địch Lỵ Á.

“Sao thế, hình như tâm tình không vui hả?” Địch Khắc Tây mỉm cười dò hỏi.

Địch Lỵ Á lắc đầu bất đắc dĩ đáp: “Ca, huynh suốt ngày ở bên cạnh Đại Đế Ti tu luyện, đối với chuyện của ta huynh không hiểu rõ được đâu.”

“Có liên quan đến Lâm Lôi phải không?” Địch Khắc Tây lại hỏi.

Địch Lỵ Á trừng mắt nguýt ca ca mình một cái: “Ca, huynh thật là thông minh., có điều, phụ thân và mâu thân dường như phản đối chuyện ta sống cùng với Lâm Lôi. Ta thực sự rất khổ tâm…. Dù sao thì ta cũng không muốn làm loạn trước cả gia tộc.”

Địch Khắc Tây gật đầu, hắn hiểu rõ suy nghĩ của muội muội. Từ nhỏ đã chứng kiến Địch Lỵ Á lớn lên, Địch Khắc Tây hiểu rất rõ – Địch Lỵ Á mặc dù là một cô gái vô cùng quyết đoán, song ở nơi sâu thẳm trong tâm hồn, nàng cũng không muốn phải rời xa gia tộc thân nhân của mình.

“Phỏng chừng tối nay mẫu thân sẽ cùng ta đàm luận về đám thanh niên, xem thanh niên nhà ai là khá nhất.”

Hắn cười khổ nói.

Cứ mỗi lần quay trở về, cha mẹ thế nào cũng sẽ tìm hắn để trao đổi về việc này.

Địch Khắc Tây nhíu mày nói: “Đám thanh niên lêu lổng ấy mà cũng muốn kết hôn với muội ư? Mà cái tên Lâm Lôi này cũng thật là, hắn lẽ ra nên quang minh chính đại trực tiếp đến đế đô cầu hôn muội mới phải! Nếu hắn làm như vậy, ta dám chắc sẽ ủng hộ hắn.” Từ đáy lòng, Địch Khắc Tây vẫn luôn đánh giá cao Lâm Lôi.

Dù sao đó cũng là một thiên tài nhân vật còn tài năng hơn so với hắn.

“Hắn đến cầu hôn?” Địch Lỵ Á ngẩn ra, rồi lại nở nụ cười.

Nàng nhớ đến cái đêm đầu tiên của mình tại Ô Sơn trấn, nàng đã hôn Lâm Lôi một cái, khiến cho bộ dạng hắn bỗng trở nên kinh hoảng thất thố. Điều đó đã ám chỉ rằng, Lâm Lôi cũng không dám trực tiếp nói yêu nàng. Như vậy thì làm sao hắn có thể đến đế đô để chủ động cầu hôn cơ chứ?

“Ca, Lâm Lôi không giống như huynh tưởng tượng đâu.” Địch Lỵ Á cười nói.

Giữa lúc yến hội ở bên cùng ca ca mình đàm luận, Địch Lỵ Á tâm tình coi như là không tệ. Có điều sau khi yến hội chấm dứt, cùng cha mẹ nói chuyện một lúc, tâm tình của nàng cũng trở nên xấu đi. Cha mẹ nàng thực không quản khổ cực, cứ lần lượt khuyên bảo nàng.

Nàng đã quá mệt mỏi với những chuyện này rồi.

Ngọc Lan tiết hôm ấy, Địch Lỵ Á liền tới trụ sở chính của Đạo Sâm thương hội tại Ngọc Lan đế quốc.

“Địch Lỵ Á tiểu thư.” Người phụ trách nơi này cũng biết Địch Lỵ Á.

“Phiền tiên sinh giúp ta mang phong tín này gửi đến tay Lâm Lôi.” Địch Lỵ Á liền xuất ra một phong thư.

Người phụ trách lúc này gật đầu: “Xin cứ yên tâm. Phong tín này ta nhất định sẽ phái người đưa đến chỗ của Lâm Lôi đại sư.” Đạo Sâm thương hội đối với những chuyện của Lâm Lôi vĩnh viễn vẫn cứ đề cao như vậy, cùng ngày đã có người sử dụng ma thú phi hành mang theo tín kiện rời khỏi đế đô.

Đêm qua, bỗng nhiên có rất nhiều tuyết phủ xuống. Tới sáng, khi bước chân từ căn phòng gỗ đi ra, Lâm Lôi chợt phát hiện cả Hắc Ô sơn đã bị bao phủ trong một màu trắng xóa, một ít tuyết đọng vẫn còn đang lở lửng trôi nổi trên mặt nước hồ. Mặt trời ấm áp của buổi sớm đã treo ở đằng đông, tỏa ánh sáng lên khắp cây cối chung quanh hồ cùng những mảng tuyết đọng trên các khối cự thạch, phản xạ ra những tia sáng vô cùng chói mắt.

“Phù.” Hít một hơi thật sâu, cảm thụ bầu không khí mát mẻ ngập trong tuyết, Lâm Lôi trên mặt bỗng nở một nụ cười.

Bối Bối từ trong mộc ốc đi ra, đôi mắt nhỏ còn đang mơ mơ hồ hồ, bốn cái móng vuốt vẫn còn lưu lại dấu vết trên tuyết.

“Đại nhân, đại nhân.” Một tiếng gọi rất to từ xa đã vang lên, thậm chí còn khiến cho một ít tuyết đọng trên những nhánh cây phải ‘Rào Rào’ mà rơi xuống. Lâm Lôi ngoái đầu nhìn lại, một thân ảnh cao lớn đang cực nhanh vọt tới đây, mỗi bước chân đều là hơn 10 thước. Chỉ thấy hắn đang bật một cú thật mạnh trên mặt hồ, toàn thân băng qua khoảng cách tới hơn bảy tám chục mét, đáp xuống đúng một khối cự thạch ở giữa hồ.

“Cái Tỳ, có chuyện gì mà gấp như vậy?” Lâm Lôi cười hỏi.

Cái Tỳ hi hi cười nói: “Đương nhiên là chuyện của đại nhân rồi, nếu không ta sao phải mau chóng chạy tới báo như thế này.”

“Chuyện của ta.” Lâm Lôi có vẻ hơi nghi hoặc.

“Đây.” Cái Tỳ từ trong người rút ra một phong thư. “Đây là thư của Địch Lỵ Á tiểu thư, do người của Đạo Sâm thương hội vừa mới đưa đến Hắc Thổ thành của chúng ta. Ha ha, người của Đạo Sâm thương hội a, đã quyết định trực tiếp mở một chi nhánh tại Hắc Thổ thành rồi.”

“Của Địch Lỵ Á?”

Lâm Lôi tiếp nhân phong tín này, mở ra rồi bắt đầu chăm chú đọc, lúc ấy, Bối Bối quay sang Cái Tỳ gầm nhẹ quát: “Cái Tù, cái tên to xác này đứng bên canh, đừng có mà nhìn trộm thông tin giữa Địch Lỵ Á và lão đại ta,”

“Biết rồi, biết rồi.” Cái Tỳ thực dở khóc dở cười.

Song Cái Tỳ hắn cũng không dám chọc giận Bối Bối cái tên súc sinh đáng sợ này. Ngay cả Thánh vực ma thú ‘Hắc Lỗ’ còn phải tự nhận không phải là đối thủ của Bối Bối thì Cái Tỳ hắn sao dám chọc vào Bối Bối đây?

Lâm Lôi lúc này đang chú tâm đọc vô cùng cẩn thận.

“Lâm Lôi đại sư tôn kính.

Hy vọng huynh vui vì sớm nhận được thư!

Huynh quả là rất lợi hại a, đã chiếm lĩnh được Hắc Thổ thành rồi. Có điều Hắc Thổ thành mới chỉ là một tòa thành nhỏ, huynh đường đường là Lâm Lôi đại sư với thân phận gì cơ chứ, chẳng lẽ chỉ chiếm lĩnh một cái thành bé tẹo rồi bảo ta tới hay sao? Vậy thì huynh còn gì là mặt mũi nữa.

Ừ, ta đã quyết định rồi, tối thiểu phải chờ khi huynh tại Hỗn loạn chi lĩnh kiến tạo được một công quốc, ta mới tới. Nếu không… Hừm, sẽ không thèm gặp huynh đâu.

Về việc huynh hỏi ta hiện tại thế nào? Cũng vẫn ổn, ta hiện tại đang cũng lão sư yên tĩnh tu luyện, thân thể nãi nãi ta cũng đã khá hơn nhiều rồi. Chuyện của ta, huynh đừng lo lắng. Huynh cứ dồn tâm tư tại Hỗn loạn chi lĩnh mà tu luyện cho tốt vào.

Nhớ cho kỹ, ta đang đợi công quốc của huynh đấy.

Sau khi công quốc của huynh được thành lập, ta cũng sẽ rời khỏi Ngọc Lan đế quốc, đó chính ước định giữa chúng ta!

Có điều huynh phải cẩn thận một chút, đừng để quá mệt mỏi đấy. Ta có thời gian, vì thế sẽ chờ cho công quốc của huynh được thành lập, chờ để được gặp huynh!

Địch Lỵ Á… của huynh!"

Nhìn phong tín, Lâm Lôi trong lòng bỗng cảm thấy ấm áp, khuôn mặt không giấu nổi nụ cười, đem phong tín kiện cất vào trogng không gian giới chỉ. Cái Tỳ đứng bên cạnh bèn chế nhạo: "Đại nhân hình như rất cao hứng, trên mặt cứ thấy cười hoài, Địch Lỵ Á tiểu thư viết cái gì vậy a."

"Đúng vậy, lão đại, viết cái gì vậy a." Bối Bối cũng ngước cái khuôn mặt nhỏ nhắn hướng về Lâm Lôi hỏi.

Lâm Lôi chỉ cười, quay sang Cái Tỳ nói: "Được rồi, ta hỏi ngươi, các ngươi chuẩn bị bao giờ thì công kích các thành trì khác?"

"Chúng ta lúc nào cũng có thể, nhưng bâu giờ mới qua Ngọc Lan tiết…" Cái Tỳ ấp úng. Ngọc Lân thiết chính là ngày lễ quan trọng nhất của toàn Ngọc Lan đại lục, rất nhiều quân nhân cũng trở về đoàn tụ với gia đình. Đương nhiên vẫn có một bộ phận quân nhân kiên thủ với cương vị.

Lâm Lôi lắc đầu nói: "Xuất kỳ bất ý thì tổn thất mới có thể là nhỏ nhất."

"Vậy là đại nhân đã hạ lệnh rồi." Cái Tỳ mắt sáng rực lên.

Lâm Lôi khẽ gật đầu: “Ngươi hôm nay trở về chuẩn bị, sáng mai sẽ bắt đầu tiến sang các thành trì xung quanh phát động công kích. Cần phải chinh phục các thành trì xung quanh trong thời gia sớm nhất… Kế hoạch hiện tại của chúng ta chính là trước tiên sẽ chiếm lĩnh một công quốc có lãnh địa lớn nhỏ.”

“Vâng, thưa đại nhân.” Cái Tỳ hưởng ứng đáp.

“Ngươi đi đi.” Lâm Lôi khẽ cười nói.

Cái Tỳ bèn gật đầu, lập tức rời khỏi Hắc Ô sơn. Hắc Thổ thành vẫn đang trong quá trình chuẩn bị, sau khi Cái Tỳ mang theo mệnh lệnh của Lâm Lôi hạ lệnh, rốt cuộc đã bắt đầu khẩn trương hẳn lên. Hắc Thổ thành vốn im lặng nằm chầu phục lâu như vậy rồi, nay rốt cuộc cũng đã chuẩn bị vươn lợi trảo của họ ra những thành trì ở xung quanh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 3: Thế Lực Khoách Trương

Ngọc Lan lịch đêm ngày mùng 5 tháng 1 năm 10010, khắp thiên địa đều đắm chìm trong màn đêm u tối, đây đó những lớp tuyết đọng vẫn còn chưa tan hết, song lúc này 'Đồ Nhĩ Thành' lại đang bị vây hãm trong một cỗ áp lực đáng sợ.

Trên tường thành, thành chủ của Đồ Nhĩ hành đang lo lắng nhìn ra bên ngoài, phía xa xa mơ mơ hồ hồ xuất hiện không ít bóng người song không thể nào nhìn rõ ràng được.

"Hắc Thổ thành rốt cuộc là có bao nhiêu người?" Thành chủ 'Đức Lặc' quay sang quát hỏi thủ hạ.

"Thành chủ đại nhân, lính tuần tra sau khi phát hiện ra có quân đội đang tiến đến thì lập tức bẩm báo về, song không thể xác định được rõ là có tất cả bao nhiêu tên. Có điều cái tên tráng hán cầm đầu kia hình như là một trong số ngũ đại chiến thần trong truyền thuyết của Hắc Thổ thành." Tên thủ hạ đứng bên cạnh lập tức khẩn trương bẩm báo.

"Ngũ đại chiến thần?" Thành chủ nóng nảy, "Cứ khoe là cửu cấp cường giả thì là cửu cấp cường giả chắc? Ta còn nói ta là Thánh vực cường giả đấy! Theo dõi cẩn thận một chút cho ta, nhất định phải cố thủ cho chặt vào."

"Vâng, thưa thành chủ đại nhân." Tên tướng thuộc hạ tức thì tuân lệnh.

Đồ Nhĩ thành khi phải đối mặt với địch nhân tiến công, căn bản không dám ra giữa bình nguyên tiến hành giao chiến, chỉ dựa vào thành trì để cố thủ. Dù sao thì thủ thành cũng khó bị đánh hơn một chút.

Lão nhị An Khoa lạnh lùng nhìn thành trì ở phía xa, lúc này động thái của Hắc Thổ thành trải ra vô cùng rộng, trong năm đại đội có biên chế cao thì chỉ có một đội lưu lại ở nhà để phòng ngự, còn 4 đại đội khác thì phân biệt do An Khoa, Hắc Sa, Bố Ân, Cái Tỳ bốn người suất lĩnh, chia nhau tân công 4 tòa thành ở vị trí gần nhất.

“Dừng!” An Khoa giơ tay phải lên, hét lớn một tiếng.

Nhất thời 1800 tên lính toàn bộ đều dừng lại, tất cả mọi người đều sùng bái nhìn về phía thân ảnh cao nhất ở vị trí trung tâm. Binh lính Hắc Thổ thành được Ba Khắc ngũ huynh đệ huấn luyện chính là có thưởng phạt phân minh, bình thường vẫn hay cùng đám lính nô đùa.

Khi binh sĩ huấn luyện thì bọn họ cũng huấn luyện.

Khi đám lính phải đeo vật nặng để chạy thì 5 huynh đệ Ba Khắc lại huấn luyện bằng cách nâng cự thạch hơn 10.000 cân. Do đó, binh sĩ của Hắc Thổ thành đương nhiên lại càng thêm sùng bái đối với thủ lĩnh của bọn họ.

“Đức Lặc, ngươi nghe ta nói đây.” An Khoa gầm lên một tiếng.

Tiếng gầm ẩn chứa Bất tử đấu khí tựa như tiếng sấm vang vọng khắp Đồ Nhĩ thành, khiến cho bọn lính trong thành vô cùng kinh hãi. Chỉ riêng thanh âm đó thôi đã khiến cho bọn chúng sĩ khí đại giảm rồi, xem ra những gì trong truyền thuyết nói đều là thật. Cường giả như vậy, bọn chúng liệu có thể ngăn cản được không đây?

Thành chủ ‘Đức Lặc’ trong lòng cũng có chút kinh hoàng song hắn cũng không muốn để mất hang ổ của chính mình.

“Muốn nói gì thì nói nhanh đi, đừng lãng phí thời gian.” Đức Lặc lấy hết dũng khí quát to, tiếng hắn tại tường thành cũng có thể coi là lớn, song khi truyền tới vị trí của An Khoa thì thanh âm đã nhỏ đi rất nhiều rồi, ngay đến một chút lực uy hiếp cũng chẳng hề có.

An Khoa tiếp tục như sấm động lớn tiếng nói: “Đức Lặc, ngươi chỉ cần dâng Đồ Nhĩ thành ra thì ta sẽ tha cho ngươi một mạng, nếu không… chiếc búa này của ta sẽ không lưu tình nữa.” An Khoa vừa nói xong đã khiến cho đám quân nhân của Đồ Nhĩ thành không ít tên đã cảm thấy khiếp sợ rồi.

Bởi vì, từ trước khi Hắc Thổ thành công kích, trong Đồ Nhĩ thành không ít người đã âm thầm đầu hàng Hắc Thổ thành rồi.

“Ồ, ngươi là muốn chết phải không?” Tiếng An Khoa truyền tới toàn bộ đám quân nhân khắp Đồ Nhĩ thành.

Đồ Nhĩ thành ‘Đức Lặc’ cắn răng câm tức nhìn đám nhân mã ở đằng xa của Hắc Thổ thành.

“Sát!” Một tiếng hét lớn đột nhiêng vang vọng giữa đất trời.

Trên bờ tường Hắc Thổ thành, đại lượng binh sĩ đều thất kinh, chỉ nghe phía dưới thành vô số chiến sĩ của đối phương đều hô vang giận dữ: “Sát!” “Sát!”… Đám đông đều giương thuẫn bài lên điên cuồng đòi tấn công Đồ Nhĩ Thần, từng đợt từng đợt tiếng hô hào vang lên khiến cho lòng người ở trong thành đều cảm thấy kinh hoàng.

“Cung tiễn thủ! Bắn cho ta, bắn chết bọn chúng!” Thành chủ ‘Đức Lặc’ mặt đỏ tía tai, gào lên một tiếng.

Trên tường thành đông đảo cung tiễn thủ lập tức kéo cung tiễn trong tay lên, nhằm về phía địch nhân ở đằng xa mà bắn tới. Đợt xạ kích tập thể đầu tiên, đại đa số mũi tên nhọn đều bắn phải các tấm chắn, chỉ một số ít là có thể làm bị thương binh sĩ của Hắc Thổ thành, có một vài binh linh không may thì bị bắn chết.

“Bắn chết bọn chúng cho ta.” Đức Lặc giận dữ rống lên.

Không đợi cho đám cung tiễn thủ bắn lần thứ 2, An Khoa đã hạ lệnh cho quân đội lui về phía sau rồi tự mình một mình phóng tới trước cửa thành. Chỉ thấy hắn nổi giận gầm lên một tiếng rồi rút cây búa đáng sợ ở sau lưng ra, quay về phía cửa thành bổ mạnh một cái.

“Ầm!”

Đám người trên tường thành đều giật mình, cửa thành của Đồ Nhĩ thành vừa mới bị bổ một nhát đã vỡ vụn ra, một lượng lớn gỗ đá vỡ vụn văng ra khắp tứ phía. An Khoa kể cả không biến thân cũng đã là cửu cấp chiến sĩ, với một cái cửa thành của một thành nhỏ như Hắc Thổ thành, muốn bổ ra căn bản cũng không phải là việc khó.

“Cửa thành bị bổ ra rồi.”

“Chiến thần sắp vào rồi!”

Các tiếng kêu thảm vang lên trong khắp đám binh sĩ của Đồ Nhĩ thành. Thành chủ ‘Đức Lặc’ ngay khi biết cửa thành bị bổ ra, sắc mặt đã trắng bệch không còn hột máu.

“Hây!” Chiếc búa cực lớn lại vung lên, đám binh sĩ xung quanh lập tức bị chém đứt, thân thể bay tán loạn. Đám lính của Đồ Nhĩ thành ở xung quanh bị dọa đến nỗi lập tức lùi về phía sau, nhìn An Khoa được bao phủ trong Bất tử đấu khí điên cuồng giận dữ cứ như là một ma thần vậy.

An Khoa huy vũ cây búa lớn đáng sợ, rống lên giận dữ: “Cút ra, chết hết đi!”

Chiếc búa lớn được huy vũ uyển chuyển như phong luân, có điều ‘Phong Luân’ này lại cắt được cả da thịt, phàm là bị ‘Phong Luân’ này liếm qua một chút thì thân thể lập tức bị cắt đứt ra, ngay từ đầu đã thọc sâu vào giữa đám binh lính của Đồ Nhĩ Thành song lại không một ai dám ngăn cản vị ma thần này.

Chỉ trong chốc lát, đám binh lính Hắc Thổ thành đã từ ngoài cửa thành xông vào.

“Chúng ta đầu hàng, chúng ta đầu hàng.”

Theo tiếng hô đầu hàng thứ nhất, lần lượt những tiếng đầu hàng cứ thế vang lên. Ngay khi An Khoa vừa múa cây búa lớn nhuốm đầy máu lên thì trên tường thành, đám binh sĩ đã buông cả vũ khí xuống, chỉ còn lại ‘Đức Lặc’ gục xuống đất cùng một vài người bên cạnh đang đứng chờ An Khoa.

“Đại nhân, ta là Phúc Nhĩ Đức.” Trong số đó có một viên quan quân liền cung kính gọi.

“Ồ, ngươi chính là Phúc Nhĩ Đức ư.”

An Khoa biết rất rõ, Phúc Nhĩ Đức này chính là một trong số những quan quân đầu hàng. Từ khi trận chiến này còn chưa bắt đầu, đối phương không ít người đã âm thầm đầu hàng rồi. Hơn nữa Hắc Thổ thành lại mới có 5 huynh đệ Ba Khắc, liệu có trận chiến nào mà lại có thể không thắng được đây?

Đối với chiến tranh của con người, con người chính là nhân tố quyết định.

Khi thực lực không chênh lệch quá lớn so với nhau thì cần phải có chút mưu kế thì mới hữu hiệu. Song khi mà sự chênh lệch về thực lực là quá lớn, như An Khoa một mình đã có thể quét ngang cả Đồ Nhĩ thành, chiến đấu như vậy căn bản là không thể thay đổi được gì, chiến thắng là điều đương nhiên, không cần phải lo nghĩ.

Ngọc Lan lịch.

Ngày mùng 5, Hắc Thổ thành phát động chiến tranh.

Nhưng mới qua ngày mùng 6, Lâm Lôi đã có trong tay mình tổng cộng là 5 thành trì, như thường lệ bắt đầu tiến hành khống chế dân cư. Nếu cộng thêm cả các hương hạ, tiểu trấn nhỏ nữa thì tổng cộng số dân đã lên đến gần 300 vạn rồi. Dựa theo quy củ thông thường của Hỗn loạn chi lĩnh thì phải chiếm được cả một quận thành thì mới có tư cách để xưng là công quốc.

Cả 5 thành trì của Lâm Lôi đều là thành nhỏ, trong thành chỉ có thể dung nạp được mấy vạn người mà thôi. Còn quận thành thì có thể dung nạp tới hơn 10 vạn dân cư.

Sau khi loạt trận tốc chiến tốc thắng này kết thúc, Lâm Lôi tạm thời đình chỉ việc tiếp tục tiến hành công kích để nhanh chóng tiến hành chỉnh đốn quân đội. Hắc Thổ thành nguyên lai từ trước có 5 đại đội thì được xưng là ‘Đệ Nhất Sư Đoàn’, trở thành sư đoàn trung tâm, còn bốn sư đoàn của 4 thành trì còn lại, quân hưởng cũng được đề cao, tương đương với khoảng 2/3 so với đệ nhất sư đoàn.

Thuế phú của dân chúng được giảm xuống, những loại phổ biến cũng được giảm tới hơn một nửa.

Tại Ngọc Lan đại lục, mỗi sư đoàn đều bao gồm 9000 người. Có điều do ở Hỗn loạn chi lĩnh, chiến đấu bình thường đều tương đối là rời rạc, cho nên Lâm Lôi vẫn còn phải lựa chọn biên chế cho phù hợp. Cứ 5 đại đội cao biên chế thì lập thành một sư đoàn.

Năm sư đoàn nhanh chóng được chỉnh đốn, huấn luyện.

Những thành trì ở xung quanh cũng đều cảm nhận được sự uy hiếp, bọn họ đều biết Hắc Thổ thành có thực lực cường đại, đang lúc Hắc Thổ thành vẫn còn trong quá trình chấn chỉnh, huấn luyện thì đã có một thành trì đến chủ động đầu hàng. Nguyên nhân là – Thành chủ đương nhiệm của bọn họ đã mang theo tài sản khổng lồ cùng với đám hộ vệ trốn ra khỏi thành mất rồi.

Ba Khắc, Tái Tư Lặc hai người đang tiến đến Hắc Ô sơn, bèn ngẩng đầu nhìn trên đỉnh núi.

“Ba Khắc.” Tái Tư Lặc đột nhiên mở miệng gọi.

Ba Khắc cũng nhìn về phía Tái Tư Lặc, Tái Tư Lặc bèn nói: “Hắc Sa trên đường đến Hỗn loạn chi lĩnh đã đạt tới cửu cấp rồi, năm huynh đệ các người hiện tại đều đã tự mình có được thực lực của Thánh vực. Ta trong vòng 2 năm gần đây cũng đã mau chóng có được sự đột phá. Ngươi thử nói xem, 5 huynh đệ các ngươi đi chinh chiến, ngoài sự hỗ trợ của ta ra thì quan trọng nhất là chúng ta còn có Lâm Lôi và lưỡng đầu ma thú lợi hại. Lực lượng như vậy đủ để giúp chúng ta kiến tạo ra một vương quốc, thậm chí là cả một đế quốc!”

“Tái Tư Lặc tiên sinh, ý của người là.” Ba Khắc mắt sáng rực lên.

Tái Tư Lặc nghiêm túc nói. “Ba Khắc, hiện nay các thế lực lớn tại đại lục, ngoại trừ Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc ra thì còn có La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc, Thần Thánh đồng minh, Hắc Ám đồng minh, đều là không có Thần cấp cao thủ cả.”

Ba Khắc gật đầu tán đồng.

“Trong đó La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc, 2 đế quốc này ngay cả một cao thủ có thể sánh với Hắc Đức Sâm cũng đều không có. Còn chúng ta chẳng những có Lâm Lôi mà còn có cả Bối Bối.” Tái Tư Lặc rất tự tin, “Một đế quốc muốn thành lập thì quan trọng nhất chính là lực lượng. Lực lượng mà cường đại thì muốn kiến tạo một đế quốc cũng là có hy vọng.”

Ba Khắc cũng có chút hưng phấn.

“Tái Tư Lặc tiên sinh, ý của người là chúng ta cùng nhau đồng thời kiến tạo nên một đế quốc?” Ba Khắc nhìn về phía Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc cười nói: “Đây mới chỉ là ý nghĩ của ta mà thôi. Mục tiêu của chúng ta là tiêu diệt thế lực của Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh. Quang Minh giáo đình hiện tại là đang chiếm cứ 1/3 địa bàn của Hỗn loạn chi lĩnh, muốn tiêu diệt được bọn họ thì chúng ta cũng phải chiếm được không ít địa bàn. Đến khi tiêu diệt được bọn chúng, chiếm lấy địa bàn của chúng… thì chúng ta sẽ nắm được tới hơn phân nửa địa bàn của Hỗn loạn chi lĩnh rồi. Đến lúc đó, sẽ lại tiếp tục giải quyết đám Hắc Ám giáo đình ở một phương nữa thì Hỗn loạn chi lĩnh sẽ là của chúng ta.”

Ba Khắc cảm thấy tim mình như đang đập nhanh hơn.

Hỗn loạn chi lĩnh xưa nay vẫn là một vùng đất hỗn loạn, chỉ xét về mặt diện tích, mặc dù nhỏ hơn so với Áo Bố Lai Ân đế quốc song căn bản là lớn hơn so với La Áo đế quốc và Lai Nhân đế quốc.

“Kiến tạo ra một đế quốc…” Ba Khắc nhãn tình sáng rực lên.

“Ha ha, đừng vội, cứ đi từng bước một. Với thực lực của chúng ta, nhiều người cùng liên thủ lại, cứ chiếm lấy mười mấy công quốc tại Hỗn loạn chi lĩnh, kiến tạo ra một vương quốc thì gần như là nắm chắc rồi.” Tái Tư Lặc tự tin nói.

Ba Khắc liền gật đầu.

La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc, bọn họ liệu có được bao nhiêu Thánh vực cao thủ đây? Lưỡng đại đế quốc này không như Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc có thực lực ẩn tàng thâm hậu, cũng không như Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình có thể nhờ thiên sứ giáng lâm.

Tỷ như La Áo đế quốc, tổng số Thánh vực cao thủ thậm chí còn chưa tới mười người.

Ngoài Lâm Lôi, còn có 5 vị Bất tử chiến sĩ. Đặc biệt là khi Ba Khắc bọn họ trong trạng thái hình người mà đạt tới Thánh vực thì mới chính thức phát huy hết được thực lực chân chính của Bất tử chiến sĩ. Cả 5 liên hợp lại, hơn nữa lại càng thêm đáng sợ với Lâm Lôi, Bối Bối… thực lực như vậy, Quang Minh giáo đình liệu có thể không sợ hãi được chăng?

Kiến tạo một đế quốc, có gì là không thể?

“Chiếm cứ toàn bộ Hỗn loạn chi lĩnh là rất khó khăn, dù sao thì nơi này cũng rất phức tạp.” Tái Tư Lặc mỉm cười nói. “Song ta vẫn rất tự tin.” Ông ta nghiêng đầu nhìn về phía đỉnh Hắc Ô sơn, Lâm Lôi hiện đang ở trên núi.

Tái Tư Lặc chậm rãi nói: “Ta trong lòng có một mục tiêu, rồi sẽ đến một ngày, chúng ta tạo ra được một đế quốc cường đại, về phần Lâm Lôi… hắn có vai trò đối với đế quốc của chúng ta cũng giống như vai trò của Vũ Thần tại Áo Bố Lai Ân đế quốc.”

“Vũ Thần?” Ba Khắc bỗng giật mình.

Tái Tư Lặc mỉm cười gật đầu.

Một đế quốc khổng lồ thì cần phải có cao thủ có khả năng chấn nhiếp được các thế lực đứng đầu thì mới có thể tự lập được. Như La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc, trên thực tế lưỡng đại đế quốc này đều là bị lệ thuộc vào Ngọc Lan đế quốc, là bởi vì bọn họ không có lực lượng đứng đầu.

Theo cái giấc mộng đế quốc kia của Tái Tư Lặc thì tồn tại tối cao ấy chính là Lâm Lôi.

Như Vũ Thần tọa trấn Áo Bố Lai Ân đế quốc, như Đại Đế Ti tọa trấn Ngọc Lan đế quốc… tương lai Lâm Lôi cũng sẽ tọa trấn cái đế quốc tương lai kia! Đương nhiên hiện tại Lâm Lôi vẫn còn chưa có thực lực kinh người đến như vậy.

“Mới 28 tuổi mà đã có thể đạt tới một cảnh giới đáng sợ rồi. Một nhân vật như vậy, tương lai chẳng biết sẽ còn đạt tới trình độ nào nữa, ngươi có thể tưởng tượng được không?” Tái Tư Lặc cười liếc mắt nhìn Ba Khắc một cái.

Ba Khắc gật đầu.

Sự cường đại của Lâm Lôi đích thực là khiến cho Ba Khắc ngũ huynh đệ phải ngưỡng mộ.

“Đi thôi, tới gặp Lâm Lôi nào.” Tái Tư Lặc cười nói.

Ông ta đã sống tới hơn 800 năm rồi, lão già này hiện tại đã nung nấu một ý niệm trong đầu như vậy, làm cho nhiệt huyết trong lòng ông ta cũng không ngừng tăng lên. Xây dựng nên cả một đế quốc mới tại Ngọc Lan đại lục, đây quả là một việc khiến cho người ta phải hưng phấn đến nhường nào.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 4: Chiến Tranh Ky Khí

Oanh long long~~~”

Một cột nước cao phải đến mấy chục thước trực tiếp đổ ầm xuống, oanh kích giữa hồ sâu, khiến cho bọt nước sủi lên vô số. Ở giữa hồ sâu, nước trôi theo một dòng hà lưu hẹp chậm rãi chảy xuôi. Ba Khắc, Tái Tư Lặc hai người cũng thuận theo dòng hà lưu này mà tiến về phía Hắc Ô sơn.

Ở cuối đoạn hà lưu này là một khoảng hồ nước yên lặng, giữa hồ có một tòa mộc ốc trang nhã.

Phía trước mộc ốc có một thân ảnh khoác trường bào màu xám với mái tóc dài đang chậm rãi huy vũ một thanh tử sắc trường kiếm. Nói là chậm rãi... song cũng khiến cho Ba Khắc, Tái Tư Lặc 2 người phải sinh ra một loại ảo giác. Thoạt nhìn thì chậm, song trên thực tế lại là nhanh đến đáng sợ.

Cái loại cảm giác thác loạn này khiến cho Ba Khắc, Tái Tư Lặc muốn hộc máu.

Một kiếm xuất ra, khiến cho không gian xung quanh cứ như là bị uốn cong đi vậy.

Ba Khắc, Tái Tư Lặc nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ kinh hãi. Lúc này mới có mấy tháng thời gian mà Lâm Lôi đã lại có đột phá rồi! Bọn họ từ trước tới giờ chưa từng trông thấy Lâm Lôi thi triển ra loại kiếm pháp này, cho nên khi vừa mới nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi, bọn họ đều dám chắc rằng kiếm pháp này có uy lực vô cùng đáng sợ.

Ba Khắc, Tái Tư Lặc hai người đứng bên bờ hồ, lặng lẽ đứng chờ.

Sau một hồi lâu thì Lâm Lôi thu kiếm.

“Qua đây đi.” Lâm Lôi vung ống tay áo lên, một đạo khí lãng dọc theo hồ nước nhằm tới phía đối diện, đồng thời từ phía bờ hồ gần gian mộc ốc cũng xuất hiện một đạo khí lãng hình thành nên ‘Khí Kiều’, “Cứ bước thẳng qua đây đi, đừng sợ, không rơi xuống đâu mà lo.”

Ba Khắc, Tái Tư Lặc 2 người nhìn nhau, cuối cùng cũng bước lên cây ‘Khí Kiều’ này đi tới chỗ gian mộc ốc giữa hồ nước.

Lâm Lôi bước tới bên cạnh chiếc bàn đá gần gian mộc ốc rồi lấy ra một bầu rượu và 3 cái chén, khẽ cười nói: “Tái Tư Lặc, nếu ngươi đến đây trước vài ngày, e rằng cũng chỉ có thể dùng gió để đưa ngươi qua chứ không thể đi bộ như vừa rồi được.”

Tái Tư Lặc là cửu cấp vong linh đại ma đạo, mặc dù cũng sẽ nhanh chóng đột phá vào Thánh vực song ông ta vẫn không thể nào phi hành được. Với điều kiện thân thể của ông ta như vậy, có muốn đạp nước mà đi cũng đã là không thể rồi.

“Đại nhân, người vừa rồi đó là?” Ba Khắc vẫn còn bị sốc.

Tái Tư Lặc cũng nhìn Lâm Lôi. Lâm Lôi mỉm cười giải thích: “Đây là một dạng vận dụng Phong hệ nguyên tố pháp tắc. Trong khoảng thời gian gần đây, bởi vì ta có được chút lĩnh ngộ từ lĩnh vực ‘Mạn’ nên mới có thể làm được như vừa rồi. Có điều cự ly không gian đình trệ thì vẫn còn một đoạn khoảng cách nữa.”

“Cái gì không gian đình trệ?” Tái Tư Lặc nghi hoặc hỏi.

Lâm Lôi không nói thêm nữa, Tái Tư Lặc, Ba Khắc hai người cũng không phải là tu luyện Phong hệ nguyên tố pháp tắc, có nói với bọn họ thì bọn họ cũng làm sao mà hiểu được? Lâm Lôi lúc đầu sau khi cùng Mễ Lặc, cao thủ đến từ sơn thôn thần bí luận bàn xong, trong đầu đối với việc tu luyện ‘Mạn’ cảnh giới đã hình thành nên một con đường có lộ tuyến rõ ràng, tu luyện đương nhiên là đã đạt được gần một nửa thành tựu.

Như quả Mễ Lặc mà trông thấy cảnh Lâm Lôi tu luyện, dám chắc là sẽ kinh hãi đến nhảy dựng cả lên ấy chứ.

Chỉ sau có mấy tháng thời gian mà đã đạt được như vậy, tốc độ tu luyện như vậy thật là đáng sợ.

Rót rượu cho hai người xong, Lâm Lôi nâng chén lên cười nói: “Các ngươi lần này đến có việc gì thì nói đi.”

Ba Khắc đáp: “Đại nhân, chúng ta nắm quyền tại các khu vực cũng đã được một khoảng thời gian, quân đội cũng đã được chỉnh đốn, hơn nữa sau 3 tháng huấn luyện, hiện tại đã có thể tiến hành công kích các thành trì khác được rồi.” Vừa dứt lời, trên mặt Lâm Lôi đã nở một nụ cười.

Hắn kỳ thực vẫn đang đợi ngày này.

“Lúc này đây, hẳn là nên công kích các quận thành đi thôi.” Lâm Lôi nói.

Bên cạnh Tái Tư Lặc gật đầu nói: “Đúng vậy, căn cứ theo kế hoạch của chúng ta, lúc này đây chúng ta sẽ chuẩn bị công kích 3 tòa thành nhỏ cùng với Mạc Đặc quận thành.” Hiện tại trong tay Lâm Lôi đã có 6 tòa thành trì với khoảng chừng hơn 5 vạn người, thực lực như vậy cũng là gần tương đương với một quận thành rồi.

Nhưng ——

Phe Lâm Lôi còn có cả cao thủ! Đây chính là ưu thế tuyệt đối.

“Công kích xong quận thành là có đủ tư cách để đối ngoại tuyên bố thành lập công quốc rồi.” Ba Khắc ha ha cười nói.

Lâm Lôi vẫn luôn mang theo hoài bão thành lập công quốc, hắn còn nhớ kỹ ước định trong phong thư với Địch Lỵ Á, đợi khi hắn thành công, lập được công quốc, thì Địch Lỵ Á cũng sẽ rời khỏi Ngọc Lan đế quốc để đến tìm hắn.

"Lâm Lôi." Tái Tư Lặc dò hỏi, "Ngươi thử nói xem sau khi tấn công hạ Mạc Đặc quận thành xong thì sẽ tiếp tục phát triển như thế nào? Tiếp tục công kích các thành trì không thuộc về Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình hay là hướng đến các công quốc nằm dưới quyền khống chế của Quang Minh giáo đình để tiến hành phát động công kích?"

Dựa theo địa đồ, sau khi thu được Mạc Đặc quận thành, Lâm Lôi sẽ nắm trong tay hầu như toàn bộ phía nam, khá gần với biên giới khu vực do Quang Minh giáo đình quản lý.

Đương nhiên, sự khống chế của Quang Minh giáo đình là âm thầm khống chế. Bề ngoài thì đều là các công quốc, nhưng thật ra muốn phân biệt là do Quang Minh giáo đình quản lý hay Hắc Ám giáo đình quản lý thì vô cùng đơn giản! Đó chính là nhìn vào thần điện tại các quận thành này. Nếu trong thành trì có Quang Minh thần điện thì công quốc kia chính là âm thầm nằm dưới sự khống chế của Quang Minh giáo đình.

Còn nếu có Hắc Ám thần điện thì là do Hắc Ám giáo đình khống chế.

"Công kích các công quốc do Quang Minh giáo đình khống chế." Lâm Lôi đôi mắt khẽ nheo lại rồi ra quyết định. "Cùng với quy mô hoạt động ngày càng lớn của chúng ta, các tình báo viên của Quang Minh giáo đình có thể sẽ chú ý tới Ba Khắc ngũ huynh đệ các ngươi. Biết 5 người các ngươi, song nếu vẫn chưa biết thực lực chân chính của chúng ta, thì đó vẫn sẽ là một sai lầm."

Lâm Lôi nhìn Ba Khắc, Tái Tư Lặc cười nói: "Sau khi công kích quận thành xong, trước tiên ổn định lại một chút, chỉnh đốn quân đội, chờ quân đội được chấn chỉnh xong thì sẽ hướng tới khu vực thuộc sự quản lý của Quang Minh giáo đình phát động tấn công!”

“Đương nhiên là chỉ tấn công trong phạm vi nhỏ thôi đã. Chúng ta cần phải xem xem Quang Minh giáo đình sẽ phản ứng ra sao.” Lâm Lôi cười nói, “Xem bọn chúng sẽ trực tiếp phản kích hay là vẫn nhân nhượng, hoặc là trực tiếp phái cao thủ tới tìm ta.”

Tái Tư Lặc cũng hiểu được ý tứ của Lâm Lôi, cười nói: “Đúng, nếu phe Quang Minh giáo đình yêu cầu Lâm Lôi ngươi chính diện đối quyết… thì tên của công quốc chúng ta sẽ được quyết định dựa trên họ của Lâm Lôi ngươi, đặt là ‘Ba Lỗ Khắc Công Quốc’.”

“Còn nếu phía Quang Minh giáo đình vẫn nhân nhượng, chúng ta cứ tiếp tục giả ngây giả ngô, không công khai sự tồn tại công quốc của ngươi, tên của công quốc sẽ được chọn lựa một cách ngẫu nhiên.”

Nghe Tái Tư Lặc nói, Lâm Lôi cũng tán đồng gật gật đầu.

Hiện tại cứ phải xem phản ứng của Quang Minh giáo đình đã. Nếu cao thủ của Quang Minh giáo đình không xuất hiện, Lâm Lôi cũng không cần xuất thủ, để 5 huynh đệ Ba Khắc bọn họ rầm rộ công thành chiếm đất, còn nếu như quả cao thủ của đối phương hiện thân… thì sẽ diễn ra một tràng đối quyết.

“Thời gian công kích Mạc Đặc quận thành là khi nào?” Ba Khắc nhìn về phía Lâm Lôi.

“Bắt đầu ngay khi có thế đi.” Lâm Lôi trả lời.

Chỉ một câu nói của Lâm Lôi thôi thì hiện tại hắn đã nắm trong tay tới 6 hạt hạ rồi.

Công việc được triển khai với một tốc độ cực nhanh, một sư đoàn 9000 người do ba người suất lĩnh chia ra công kích 3 tòa thành trì, còn sư đoàn thứ 4 thì do Ba Khắc, Cái Tỳ 2 người trực tiếp suất lĩnh, công kích Mạc Đặc quận thành.

Tái Tư Lặc thì ở lại giữ Hắc Thổ thành.

“Sát!” Từ trên nhìn xuống, dưới chân Mạc Đặc quận thành máu chảy thành sông. Vốn Mạc Đặc quận thành đã phái ra 2 vạn đại quân chuẩn bị áp đảo đối phương tại bình nguyên, ngờ đâu lại bị Cái Tỳ, Ba Khắc 2 người cầm đầu đám quân đội mở một trận đồ sát, khiến cho tử thương vô số.

Cái Tỳ, Ba Khắc 2 người đều là 2 vị ma thần.

Cầm trong tay cây búa lớn, lưỡi búa cứ quét qua nơi nào thì nơi đó thây chất thành đống. Mỗi một đội quân thì đều có một tiểu đội tinh anh dẫn đầu, như Cái Tỳ và Ba Khắc thì chuyên môn công kích vào các đội ngũ tinh anh này, những chỗ xương xẩu thì bọn họ đều xử lý hết.

Chỉ trong thoáng chốc, hai vạn đại quân của Mạc Đặc quận thành đã bị đẩy lùi, sĩ khí mất hết, rất nhiều người thậm chí đã đầu hàng tại chỗ.

Chết hơn phân nửa, số còn lại… bị bắt làm tù binh.

Bởi vì bọn họ có muốn chạy trốn thì cũng không thể chạy được nữa. Cửa thành của Mạc Đặc quận thành đã đóng lại. Thành chủ căn bản không dám mở cửa, một khi cửa mở, hai ma thần cuồng sát kia sẽ tiến vào, bọn họ nhất định sẽ phải chết chẳng còn nghi ngờ gì nữa. Lúc này số quân phòng thủ còn lại trong Mạc Đặc thành cũng chỉ có khoảng hai vạn mà thôi.

Quân đội bên phía Hắc Thổ thành ở bên ngoài sắp thành hàng ngũ chỉnh tề, quá vạn tù binh sĩ khí mất hết, phần lớn đều là bị thương, số lượng còn có khả năng chiến đấu chỉ có khoảng hai, ba nghìn mà thôi. Máu nhuộm đỏ trên mặt đất, khiến cho đám quân sĩ thủ thành thì sĩ khí lại càng thêm phần suy giảm.

“Chuyện gì thế này, bọn chúng tại sao lại ở xa như vậy?” Viên tướng lĩnh giữ thành có phần nóng nảy, xa như vậy, nhất định là nằm ngoài tầm bắn của cung tên rồi.

Đột nhiên, có 2 người cầm đầu trông như những nhân vật chiến thần phổ biến, trong tay dĩ nhiên là cầm búa, đang cực nhanh phóng đến. Tốc độ nhanh đến nỗi khiến cho người ta phải trợn mắt há hốc mồm. Viên tướng giữ thành lập tức quát to: “Thần xạ thủ sẵn sàng, công kích 2 tên đó. Bắn!”

Gần một trăm tên lính tinh anh được chọn ra trong số những tay cung tiễn thủ bình thường, giương phục hợp cường cung hướng về phía hai người đang lao tới. Thế nhưng Ba Khắc, Cái Tỳ hai người tốc độ lại quá nhanh, chỉ có một số ít tên có thể bắn được trúng người họ. Mà cho dù có bắn trúng thì cũng lại bị bật ngược trở ra.

“Ha ha, xem ta đây!” Cái Tỳ hưng phấn rống lên một tiếng, giơ cây búa lớn khiến người ta phải khiếp sợ quay về phía cửa thành xa xa ầm ầm bổ xuống.

“Ầm!”

Một tiếng vang kinh khủng từ cửa thành truyền đến, cửa thành đồ sộ bỗng rung lên, trên bề mặt xuất hiện một vết nứt song cũng không hề bị vỡ.”

“Cửa thành của quận thành so với những cửa thành của các tiểu thành thì còn kiên cố hơn nhiều.” Cái Tỳ cười to nói, tiếng cười vang vọng khắp trong thiên địa, khiến cho toàn bộ đám lính giữ thành đều nghe rõ, “Lão đại, không cần huynh tới, ta có thể tự mình giải quyết cái cổng thành này.”

Chỉ một chút chấn động kịch liệt vừa rồi thôi đã khiến cho bọn lính trên tường thành sắc mặt trắng bệch ra rồi.

Có kiểu chiến tranh như vậy hay sao?

Trực tiếp phá cửa mà tiến vào.

“Ném cự thạch, mau, ném cự thạch.” Tiếng của viên thành chủ vang lên, loại thành lớn như quận thành này thì tường thành dày khoảng chừng mười mét. Ngoại trừ bình thường dùng để đóng cổng thành ra thì cửa thành kỳ thực ra còn có cơ quan. Đám cự thạch xếp lổn ngổn ở phía trên cửa thành lập tức được ném xuống.

Những tảng đá dày chừng mười mét kiên cố, một khi rơi xuống, ngay cả cửu cấp cao thủ cũng không có khả năng phá vỡ. Đây chính là phương pháp chuyên dùng để đối phó với cao thủ.

“Ném cự thạch.”

Cái Tỳ sắc mặt biến độ, giận dữ hét lên: “Mẹ kiếp, mở ra cho ta.” Chiếc búa cực lớn bỗng giống như lá rụng, nhẹ nhãng phiêu lãng chạm vào cửa thành, cửa thành lập tức bị chấn động mạnh, tới hơn phân nửa trực tiếp bị nát vụn ra. Chỉ nghe thấy “Oanh long!” một tiếng trầm thấp vang lên, những khối cự thạch rơi xuống đương nhiên cũng chất đống bịt kín trước cửa thành.

“Phá.” Ba Khắc cũng tương tự xuất ra một chiêu ‘Cử Trọng Nhược Khinh’.

“Ầm!” Cự thạch chấn động, chỗ những tảng đá bị nát bấy vỡ vụn lún xuống, tạo nên một cái hố sâu tới gần một thước. Với những thể tích tương đối lớn của đám cự thạch thì những cái hố sâu này căn bản không giải quyết được vấn đề gì.

Ba Khắc, Cái Tỳ cùng đưa mắt nhìn nhau.

“Chỉ có thể dựa theo sự phân phó của đại nhân thôi.” Cái Tỳ nở nụ cười.

Theo như lời Lâm Lôi nói, thân phận Bất tử chiến sĩ của nhóm Ba Khắc bọn họ cần phải được giữ bí mật, đây chính là đòn sát thủ của Lâm Lôi, khiến cho Quang Minh giáo đình không thể biết được. Nếu lộ ra thì nhất định sẽ khiến cho phe Quang Minh giáo đình biết được.

“Hắc Lỗ.” Ba Khắc rống to một tiếng.

“Hống.” Một tiếng rống chấn thiên vang lên, một con hắc báo đáng sợ bỗng xuất hiện giữa đám quân đội rồi đột nhiên thể tích biến thành lớn vụt lên, trong phút chốc đã cao tới mười mét, dài chừng 20 mét. Độ cao tương đương với ba tầng lầu a. Trông thấy một ma thú khổng lồ như vậy… Toàn bộ đám quân nhân của Mạc Đặc quận thành đều trở nên ngây ngốc cả ra.

“Thánh vực ma thú.”

Đám quan quân giữ thành đều rú lên.

“Ầm.” Hắc Lỗ cao ngang ba tầng lầu bỗng hóa thành một đạo hắc ảnh nhắm về phía cổng thành, băng qua hành trình gần ngàn mét chỉ trong nháy mắt công phu. Mặc dù cái cửa thành này cao chừng 20 mét song thân hình đáng sợ của Hắc Lỗ vẫn ngang nhiên húc về phía đám cự thạch khiến cho chúng phải hạ xuống chừng mười mét.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ đáng sợ vang lên.

Đám cự thạch đáng sợ chẳng khác nào đậu hủ bị đánh nát ra, vô số đá vụn văng tung tóe ra phía sau. Ở trong thành, một lượng lớn binh lính đã bị những khối đá vụn này cực tốc đập cho nát đầu, tương thẳng vào ngực… đây mới chỉ là màn khai vị thôi.

Ma thú ‘Hắc Lỗ’ đáng sợ đương nhiên là sẽ vẫn còn tiếp tục cắn giết.

Tuyệt đối là một cỗ máy chiến tranh, phàm là những kẻ xuất hiện trước mặt nó nếu không bị dẫm chết thì cũng bị đánh bay đi. Chết vô số!

“Đầu hàng! Chúng ta đầu hàng!”

“Đầu hàng!!!”

Đám binh lính mặc dù kiên cường đến mấy song khi nhìn thấy một ma thú đáng sợ như vậy thì đều cảm thấy bất lực. cả đám lập tức đều buông binh khí quỳ xuống đầu hàng. Thánh vực ma thú a… dạng tồn tại nghịch thiên này, binh lính bọn chúng liệu có khả năng chống lại được hay không?

“Đầu hàng, ta đầu hàng.” Thành chủ Mạc Đặc quận hành thân thể cũng phát run lên mà quỳ xuống.

Cùng với Mạc Đặc quận thành, phe Lâm Lôi rốt cuộc cũng đã có một tòa quận thành, 9 tòa thành nhỏ, số lượng nhân khẩu đã gần lên đến 900 vạn, thực sự đã là một công quốc khá rộng lớn rồi.

(Hết chương 4)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 5: Xuất Phát

Đêm khuya, trong một gian thư phòng yên tĩnh, trên bàn có một ngọn nến đang cháy tỏa ra ánh sáng chập chờn hôn ám.

Phía trước bàn có một nam tử cao gầy có cái mũi ưng cùng mái tóc dài màu tím. Nam tử này đang lật qua từng trang của một bộ sách trong tay, dưới ánh sáng mịt mờ, khiến cho bộ dạng của hắn trở nên mờ ảo. Nhưng ngay lúc đó, “Cộc!” “Cộc!” “Cộc!” Tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi.” Nam tử mũi ưng vẫn không hề ngẩng đầu, tiếp tục nhìn vào bộ sách trong tay.

“Lách cách, cửa phòng mở ra, kẻ mới đến là một gã trung niên nhân với mái tóc vàng trông có vẻ tinh minh, khi hắn vừa bước vào liền lập tức đóng cửa lại, cung kính khom người nói: “Tài phán trưởng đại nhân, đám nhân mã của Lâm Lôi đã tấn công và đoạt được Mạc Đặc quận thành rồi.”

Nam tử mũi ưng này chính là Tài phán trưởng Ô Sâm Nặc của Quang Minh giáo đình Tông giáo Tài phán sở.

Quang Minh giáo đình bề ngoài thì thủ lĩnh chính là Quang Minh giáo hoàng. Song Quang Minh giáo đình trong quá trình khuếch trương ánh sáng của mình, đối phó với một số cao thủ thì đều là phái người của Tông giáo Tài phán sở xuất mã. Người của Tông giáo Tài phán sở thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, mà thủ lĩnh Tài phán trưởng thì tại giáo đình, lực uy hiếp không hề thua kém so với Quang Minh giáo hoàng.

“Ồ!” Ô Sâm Nặc tiếp tục chúi đầu nhìn vào bộ sách trong tay.

Kim phát trung niên nhân tiếp tục cung kính nói: “Tấn công và thu phục được Mạc Đặc quận thành chỉ là chuyện nhỏ, quan trọng nhất chính là… Phe Lâm Lôi trong chiến dịch công thành đã sử dụng một loại Thánh vực ma thú họ báo thần bí.”

“Sử dụng cả Thánh vực ma thú?” Ô Sâm Nặc vụt ngẩng đầu lên, để lộ ra đôi mắt u thâm như biển. Bị Ô Sâm Nặc nhìn chằm chằm khiến trung niên nhân tóc vàng cảm thấy trong lòng phát run lên, song hắn vẫn cố nén nỗi sợ hãi tiếp tục nói: “Tài phán trưởng đại nhân, phe Lâm Lôi ngang nhiên trong chiến tranh để cho Thánh vực tham chiến, đây rõ ràng là một sự khiêu khích a.”

Trong chiến tranh thông thường thì Thánh vực không được nhúng tay vào.

Một khi Thánh vực đã nhúng tay, điều có có nghĩa là 2 phe đã không còn con đường sống nữa, cùng liều mạng với nhau.

Mạc Đặc quận thành mặc dù không phải là địa bàn của Quang Minh giáo đình, song Lâm Lôi làm như vậy cũng chính là muốn khiêu chiến với Quang Minh giáo đình. Hắn để cho Thánh vực ma thú tham chiến… chính là một dạng tín hiệu, mang theo thông điệp muốn khiêu khích Quang Minh giáo đình. Ý định của Lâm Lôi thực sự là rõ ràng ——

Ma thú của ta đã hiện thân, nhân mã ở nơi này chính là thuộc về Lâm Lôi ta. Để xem Quang Minh giáo đình các người sẽ ứng đối như thế nào?

Đây đồng thời cũng là một loại chấn nhiếp – phe cánh của ta có cả Thánh vực ma thú, Quang Minh giáo đình các ngươi nếu muốn đấu với ta thì hãy phái cao thủ đến đây đi, đám tiểu binh thì đừng có điều tới.

“Tài phán trưởng đại nhân.” Kim phát trung niên nhân nhìn Ô Sâm Nặc.

Đôi tròng mắt u thâm của Ô Sâm Nặc khiến cho người ta không thể nhìn ra hiện tại hắn đang nghĩ gì. Đột nhiên Ô Sâm Nặc mở miệng: “Nhớ kỹ, từ hôm nay trở đi, không nên ngạnh kháng cùng Lâm Lôi, chúng ta nhẫn nhịn!” Kim phát trung niên nhân giật nảy mình, nhìn Ô Sâm Nặc một cách khó tin.

Ô Sâm Nặc chính là một siêu cấp cường giả tuyệt đối đáng sợ.

Là một trong số hai người có máu mặt tại Quang Minh giáo đình, thực lực so với Hắc Đức Sâm chỉ có cao hơn chứ không hề thấp a. Hơn nữa Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh bên này Thánh vực cao thủ cũng không ít a, căn bản chẳng cần phải sợ vài người trong đám Lâm Lôi.

“Tài phán trưởng đại nhân, phe Lâm Lôi cùng lắm cũng chỉ có 2 ma thú thôi mà.” Trung niên nhân tóc vàng không thể giải thích nổi.

Ô Sâm Nặc lạnh nhạt đáp: “Không, phía bọn chúng Thánh vực cao thủ cũng không ít. Ba Khắc ngũ huynh đệ đó nếu dự liệu không sai thì chính là hậu duệ của A Mạn Đạt. Hiện tại cả 5 người bọn họ đều là cửu cấp chiến sĩ, một khi biến thân sẽ đều là Thánh vực sơ cấp, tối thiểu phải Thánh vực trung giai cao thủ mới có thể đánh bại bọn họ.”

“Bất tử chiến sĩ?” Kim phát trung niên nhân giật nảy mình.

Ô Sâm Nặc liếc mắt nhìn hắn một cái.

Lúc đầu Hi Tắc cứu 5 huynh đệ Ba Khắc, còn uy hiếp cả Thi Đặc Lặc. Lúc ấy Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư đã hoài nghi Ba Khắc ngũ huynh đệ là A Mạn Đạt gia tộc. Dù sao, có thể khiến Hi Tắc làm như vậy, hơn nữa thân thể lại mạnh như thế… cũng chỉ có thể giải thích được như vậy mà thôi.

“Bọn chúng so với chúng ta cách biệt cũng không nhiều lắm.” Ô Sâm Nặc lại cúi đầu nhìn bộ sách, miệng khẽ nhắc nhở: “Nhớ cho kỹ, nhẫn nại.”

“Nếu đám Lâm Lôi thành lập công quốc, công kích địa bàn mà chúng ta khống chế thì thế nào?” Kim phát trung niên nhân lại hỏi, mặc dù y được coi là tổng phụ trách lãnh địa của Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh, song từ khi Ô Sâm Nặc đến thì Ô Sâm Nặc mới chính là tổng phụ trách.

Ô Sâm Nặc lạnh lùng đáp: “Công kích địa bàn của chúng ta thì chúng ta lui, nhường lại địa bàn cho chúng.”

“A.” Kim phát trung niên nhân ngạc nhiên nhìn Ô Sâm Nặc.

Ô Sâm Nặc chậm rãi giải thích: “Hắn khiêu khích chúng ta, chúng ta cứ nhẫn nại, bọn chúng công kích địa bàn của chúng ta thì chúng ta để cho chúng chiếm, khiến cho Lâm Lôi cứ nghĩ rằng chúng ta sợ hắn, thực lực không bằng hắn… Có điều, chúng chiếm lĩnh được địa bàn của chúng ta, tất nhiên sẽ phải chỉnh đốn lại quân đội trong thành, đương nhiên là cần phải sử dụng những người ở trong thành.”

“A.” Kim phát trung niên nhân mắt sáng lên, hắn đã hiểu được hàm ý của Ô Sâm Nặc.

“Tài phán trưởng đại nhân anh minh.” Kim phát trung niên nhân hưng phấn hô lên.

Ô Sâm Nặc chỉ lạnh nhạt cười: “Chiến tranh, ngoài thiên thời địa lợi thì nhân tài chính là quan trọng nhất! Muốn cho người ta thực sự trung thành thì có cái gì bằng được tín ngưỡng đây? Lâm Lôi… ta muốn cho hắn biết là lực ảnh hưởng của tín ngưỡng rốt cuộc đáng sợ đến mức nào.”

Kim phát trung niên nhân trong lòng thất kinh.

Ô Sâm Nặc thật là âm hiểm.

Thực lực rõ ràng là cường hãn như vậy, thủ hạ cao thủ rõ ràng là nhiều như vậy, thế mà còn dùng một chiêu âm hiểm này. Kim phát trung niên nhân hoàn toàn có thể tưởng tượng được… bọn Lâm Lôi vốn đang đắc ý trong tưởng tượng nhất định sẽ bị đánh cho trở lại nguyên hình.

“Ngươi có thể rời đi.” Ô Sâm Nặc cúi đầu nhìn bộ sách, lạnh lùng nói.

“Vâng, thưa Tài phán trưởng đại nhân.”

Trung niên nhân tóc vàng cung kính rời đi, trong thư phòng tối tăm chỉ còn lại một mình Ô Sâm Nặc lặng lẽ duyệt đọc bộ sách, song ở gần bộ sách tên bàn bỗng xuất hiện một tập hồ sơ, trên bề mặt tập hồ sợ có mấy ký tự —— Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc.

Tại vùng bắc bộ Hỗn loạn chi lĩnh, một thế lực bao gồm 1 toà quận thành, 9 tòa tiểu thành, hạt hạ có gần 9 vạn dân đã lặng lẽ được thành lập. Mặc dù chiếm lĩnh được Mạc Đặc quận thành, song trung tâm chính trị của phía Lâm Lôi vẫn được đặt tại Hắc Thổ thành.

Hắc Thổ thành của hiện tại đã cực kỳ phồn hoa.

Miễn thuế phú khiến cho rất nhiều người đã gói ghém đồ đạc di cư đến Hắc Thổ thành, có điều Hắc Thổ thành hiện tại đã chật ních người rồi. Công tác quản lý nhân khẩu tại Hắc Thổ thành cũng đề cao đám dân di cư, do đó, trung tâm chính trị tại Hắc Thổ thành này tương tự cũng hấp dẫn được rất nhiều dân di cư từ nơi khác đến.

“Lão đại, Hắc Thổ thành này biến hóa thực là lớn a.” Bối Bối đứng trên vai Lâm Lôi đang đi trên một con đường chính tại Hắc Thổ thành.

Lâm Lôi cũng chăm chú quan sát các loại tửu quán ở 2 bên đường, các cửa hàng trang phục, cửa hàng binh khí cùng tất cả mọi thứ. Khi hắn mới tới nơi này, dân cư Hắc Thổ thành vẫn còn ăn mặc rách rưới, luôn phải đối diện với nạn trộm cắp. Song mấy tháng trôi đi, Hắc Thổ thành bỗng như được lột xác.

Ngay cả những căn gác trọ hiện cũng đã được cách tân không ít.

Tại ngã tư đường, lại tiếp tục quan sát. Hai bên đường trồng rất nhiều cây thụ miêu… trong một vài quán rượu, Lâm Lôi chứng kiến cảnh không ít bình dân đang cùng nhau uống rượu, thoải mái đàm luận. Chủ đề được họ đàm luận nhiều nhất chính là về 5 vị chiến thần.

Tại đây, dưới sự lãnh đạo của 5 vị chiến thần gần như là vô địch, cuộc sống của bọn họ cũng được ổn định, miễn thuế phú khiến cho chất lượng cuộc sống của dân chúng cũng được nâng cao thêm mấy bậc.

“Nếu hôm đó mà năm vị chiến thần bị đánh bại thì ——“ Trong tửu quán có một người vừa mới mở miệng. Nhất thời ——

“Mẹ kiếp, ngươi nói cái lời thối tha gì vậy hả!”

“Chiến thần là vô địch, sao có thể bại được, tên tiểu tử ngươi đừng có ở đây mà nói nhăng nói càn.”

Không ít người lúc này giận dữ quát mắng. Đám bình dân này hiện đều đang thích thú hưởng thụ loại cuộc sống yên bình, ổn định này, đương nhiên là không muốn chúng bị phá hỏng.

“Tại Áo Bố Lai Ân đế quốc, tại Thần Thánh đồng minh, cuộc sống ổn định có thể dễ dàng có được, song tại Hỗn loạn chi lĩnh này thì điều đó là thực sự quý giá.” Lâm Lôi đật nhiên trong lòng dâng lên một trận cảm xúc. “Đó là vì những đợt trường kỳ chiến loạn gây ra.”

Trong lòng hắn bỗng nhiên lại xuất hiện nỗi chờ mong.

“Nếu có một ngày, Hỗn loạn chi lĩnh thống nhất, chiến loạn biến mất…”

Lâm Lôi nhìn vẻ mặt tươi cười của đám bình dân, hắn đột nhiên phát hiện trong lòng mình cũng cảm thấy vui vẻ, thỏa mãn.

“Thống nhất?” Lâm Lôi lắc đầu cười.

Hắn nhớ ra rằng dẫu hắn có không ở đây thì gia đình người ta vẫn hạnh phúc. Bản thân hắn thì chỉ cần không ngừng tu luyện đến cảnh giới càng cao thì hắn đã mãn nguyện lắm rồi.

“Chuyện chiến tranh cứ giao cho Tái Tư Lặc, Ba Khắc bọn họ đi.” Lâm Lôi thân hình đột nhiên mờ đi, tại ngã tư đường bỗng xuất hiện một cơn gió nhẹ, toàn thân Lâm Lôi bỗng biến mất giữa đám đông.

Trong phủ thành chủ tại Hắc Thổ thành, Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp, Lệ Na cùng một đám người đang ở trong khách sảnh ăn trưa, bỗng Lâm Lôi bất ngờ xuất hiện tại cửa ——

“Đại nhân.” Ba Khắc lập tức đứng dậy, những người khác cũng đứng lên. Lâm Lôi liền nói: “Cùng ngồi xuống đi, ta chỉ là đến thăm các người, thuận tiện thì nói chuyện của chúng ta thôi.” Lâm Lôi cười rồi đi tới ngồi cạnh bàn.

Tái Tư Lặc cũng lập tức nói ngay: “Lâm Lôi, chúng ta cũng đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, hôm nay sẽ đem kế hoạch phát triển nói với ngươi. Bây giờ ngươi đến rồi thì, Chiêm Ni… ngươi mau báo cáo với Lâm Lôi một chút đi.” Hiện tại Chiêm Ni chính là người quản lý chính.

Chiêm Ni vừa định mở miệng nói thì Lâm Lôi đã giơ tay ra ngăn cản nói: “Chiêm Ni, ngồi xuống đi, không cần vội vã.”

Chiêm Ni gật đầu rồi ngồi xuống.

“Về phương diện chiến tranh, các ngươi cứ tự mình quyết định là được. Ta hiện nay đang suy nghĩ a… Khoảng cách tới lúc chúng ta cùng Quang Minh giáo đình giao chiến, phòng chừng còn một khoảng thời gian nữa. Ta muốn mấy ngày này sẽ đến phương nam một chuyến, cùng một vài Thánh vực cao thủ luận bàn.”

Lâm Lôi vẫn nhớ kỹ lời mời của Mễ Lặc.

Cùng cao thủ luận bàn, đặc biệt là cùng luận bàn với cao thủ có sự lĩnh ngộ cùng loại nguyên tố pháp tắc, sẽ giúp cho mình có được không ít linh cảm. Như hiện tại thì toán nhân mã của mình một thời gian nữa sẽ cùng Quang Minh giáo đình bắt đầu giao chiến. Đến khi chính thức chiến đấu thì bản thân mình căn bản se không dám tự ý rời đi được.

Chỉ có thể thám hiểm trong khoảng thời gian này thôi.

“Đại nhân, xin người cứ yên tâm.” Ba Khắc cười nói, “Có điều khoảng 8 ngày nữa chúng ta sẽ bí mật tiến công các công quốc dưới sự quản lý của Quang Minh giáo đình. Theo như lần trước thương nghị với đại nhân, nếu Quang Minh giáo đình cùng chúng ta ngạnh kháng, thì chúng ta cũng không cần che giấu nữa, một tháng sau, tên của công quốc sẽ là Ba Lỗ Khắc. Còn nếu bọn chúng sợ hãi, chúng ta sẽ tiếp tục tiến hành công kích, tên của công quốc sẽ tùy ý chọn lấy một cái tên.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Tốt lắm, Hắc Lỗ sẽ tiếp tục theo các ngươi, phòng trường hợp nguy hiểm, ta cùng Bối Bối trước tiên xuất phát đã.” Lâm Lôi lúc này đứng lên.

“Lôi đại ca, không cùng ăn cơm sao?” Chiêm Ni đột nhiên lên tiếng.

Lâm Lôi quay sang Chiêm Ni cười, lắc đầu đáp: “Không đâu.” Sau đó thân hình hắn lóe lên, thoáng chốc đã biến mất trước cửa phòng khách, Chiêm Ni có chút thất vọng thở dài một hơi.

Vùng nam bộ của Hỗn loạn chi lĩnh, tại một nơi yên tĩnh trong tiểu sơn thôn thần bí.

Từ khi tin tức Lôi Nặc định cư tại tiểu sơn thôn này bị công khai, Lôi Nặc thường xuyên đi bái lễ trong tiểu sơn thôn này! Nguyên nhân chính là – Mông Ny Tạp! Mông Ny Tạp chính là cô nương xinh đẹp nhất tại tiểu sơn thôn thần bí này, đám thanh niên thích nàng nhiều lắm.

Trước đây, đám thanh niên vốn nghĩ rằng Lôi Nặc nhất định phải rời đi, cho nên không nghĩ đến sự uy hiếp này lắm.

Có điều hiện tại Lôi Nặc lại không đi nữa.

Tại tửu quán ở đầu sơn thôn, Lôi Nặc đang ngồi ở chỗ này uống rượu.

“Này, tiểu tử, qua đây đi.” Ba gã thanh niên đã bước tới, vỗ mạnh xuống bàn, quay sang Lôi Nặc hung hăng trách mắng.

Lôi Nặc ngẩng đầu liếc mắt nhìn bọn họ một cái.

“Sao, không phục ư?” Bên ngoài thân thể của ba thanh niên đấu khí mơ hồ toát ra, thực lực của thất cấp ma pháp sư tại sơn thôn thần bí này chẳng là cái gì cả. Tại sơn thôn tuy luyện mười năm đạt tới thất cấp, bát cấp cũng không hề ít. Trong số 3 thanh niên trước mắt, kẻ yếu nhất cũng đã là thất cấp chiến sĩ, còn người mạnh nhất là bát cấp chiến sĩ.

Ba tên nếu muốn đánh hắn thì hắn căn bản cũng chẳng có cách nào cả.

Lôi Nặc hít một hơi thật sâu, nhẫn nại rời khỏi chỗ. Không còn cách nào khác… Hắn chẳng có gì để dựa vào tại cái sơn thôn thần bí này cả. Còn đám thanh niên thì còn có thúc thúc, đại bá, gia gia… gì gì đó đều là cao thủ. Hắn làm sao có thể tranh đấu được với người ta đây? Hơn nữa trong thôn rất nhiều thanh niên đều là cùng nhau lớn lên, nếu liên thủ lại, một người từ bên ngoài tới như hắn sao có thể đấu với người ta chứ.

“Các người làm cái gì vậy?”

Mông Ny Tạp dẫn theo thị nữ đã đi tới, có chút giận dữ trách mắng.

“Mông Ny Tạp điện hạ.” 3 gã thanh niên này lập tức hành lễ, tại sơn thôn thần bí, phụ thân Mông Ny Tạp có địa vị cao nhất. Theo truyền thuyết… trước khi sơn thân thần bí này tồn tại, phụ thân Mông Ny Tạp khi đó bộ dạng cũng giống y hệt như bây giờ.

Mông Ny Tạp tức giận trừng mắt nhìn ba người một cái, sau đó kéo tay Lôi Nặc: “Lôi Nặc ca ca, chúng ta đi.”

Lôi Nặc đứng lên, hít sâu một hơi rồi cùng Mông Ny Tạp rời đi.

“Chỉ có thể bám váy đàn bà, đồ vô dụng.” Ba thanh niên khẽ mắng chửi, Lôi Nặc đang cùng Mông Ny Tạp rời đi, bỗng nghe thấy thế, thân thể hắn run lên, song rốt cuộc vẫn cùng Mông Ny Tạp rời đi.

Tại thần bí sơn thôn, chẳng có gì để dựa vào, hắn chỉ có thể nhẫn nhịn!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 6: Lão Tam

Trên bãi cỏ cạnh thôn núi.

Mông Nê Kha bảo hầu nữa về nhà trước, sau đó mình cùng đi dạo với Lôi Nặc, hai người tay trong tay.

“Lôi Nặc ca ca! Bọn thanh niên đó hơi quá đáng rồi. Đây không phải là lần đầu tiên. Muội bảo với huynh, cứ để cho chú Mễ Lặc dạy cho chúng bài học”. Mặt Mông Nê Kha tỏ vẻ giận dữ, đỏ cả lên. Lôi Nặc nhìn thấy bạn gái cười xoa dịu: “Mông Nê Kha à! Không hề gì. Mách chú Mễ Lặc làm gì”.

“Lôi Nặc ca ca! Chúng ta”... Mông Nê Kha bỏ dở câu nói.

Lôi Nặc lắc đầu: “Bọn đó ghen với ta mà, vì thấy suốt ngày cứ đi với muội. Hiểu chứ”?

Mặt Mông Nê Kha đỏ ửng lên.

Lôi Nặc nhìn thấy bạn gái thẹn, nên không còn bận tâm gì chuyện bị làm nhục ban nãy nữa: “Mông Nê Kha à! Vì muội, ta chọn ở lại chốn núi rừng này. Không phải là ta không biết tức giận. Mông Nê Kha à. Thực lực ta hiện nay chưa mạnh. Đợi khi ta có thực lực mạnh đã thì họ chẳng dám làm gì nổi ta đâu”.

“Nhưng... Như thế thì lâu lắm”. Mông Nê Kha chau mày.

Lôi Nặc tự tin: “Hãy tin Lôi Nặc của muội đi. Ta không hề gì đâu”.

Mông Nê Kha ngoan ngoãn gật đầu.

Không thể không nói. Lôi Nặc theo đuổi con gái rất biết cách. Ngây thơ trong trắng như Mông Nê Kha chỉ mới quen Lôi Nặc có mấy tháng trời, mà nàng đã say đắm con người Lôi Nặc kiến thức sâu rộng và lúc nào cũng âm thầm quan tâm đến người khác.

Hai người tay cầm tay, lặng lẽ đi trên thảm cỏ.

“Nếu cứ như thế này, đi xa nữa thì tuyệt biết bao”. Mông Nê Kha dựa đầu vào người Lôi Nặc. Lôi Nặc khe khẽ nói: “Mông Nê Kha à. Hay là chúng ta cưới nhau đi”?

“Cái gì”?

Mông Nê Kha như bị điện giật, dừng bước ngước lên nhìn Lôi Nặc, ngỡ như nằm mơ. Nhưng rồi nàng lấy lại bình tĩnh, mặt đỏ dậy. Lôi Nặc cười nhìn Mông Nê Kha: “Môgn Nê Kha. Muội làm sao thế? Không đồng ý”? Mông Nê Kha chần chừ, đoạn nhíu mày , đáp: “Mẹ muội chưa đồng ý đâu”.

“Mẹ muội? Vì sao chưa đồng ý”? Lôi Nặc truy hỏi.

Mông Nê Kha lắc đầu: “Mẹ đòi hỏi cao lắm. Mẹ bảo phải đạt đến trình độ Thánh Vực mới cho cưới. Nhưng cha muội thì khuyên, bảo mẹ muội lạc hậu bảo thủ lắm, đòi phải đạt trình độ cấp chín mới được. Thực lực thấp quá... Mẹ muội sẽ coi khinh”.

Lôi Nặc ngệt mặt lên.

“Mẹ muội thế nào”?.. Lôi Nặc chẳng còn biết nói thế nào nữa.

Mông Nê Kha cúi đầu, giọng nhỏ nhẹ: “Lôi Nặc ca ca. Mẹ lạnh lùng lắm. Hoạ hoằn lắm mới cười trước mặt con gái thôi. Thường ngày... Ngay đến chú Mễ Lặc mà vẫn phải sợ mẹ muội cơ”.

Lòng Lôi Nặc sững sờ. Vốn thực lực của Mễ Lặc thế nào, Lôi Nặc cũng chỉ biết mơ hồ. Tốc độ nhanh đáng chờn, cỡ chiến sĩ cấp chín... Cũng có thể coi là... Mễ Lặc đã có thực lựuc cấp chín, đã có thể coi là Thánh Vực Cường Giả rồi.

Hai người trò chuyện rất lâu trên bãi cỏ.

“Thôi được rồi. Không sớm nữa”. Mông Nê Kha ngước đầu nhìn trời: “Muội phải về nhà rồi. Nếu về muộn mẹ lại mắng”. Lôi Nặc mỉm cười gật đầu, mắt nhìn theo đưa tiễn cho đến khi Mông Nê Kha đi khuất.

Nơi ở của Mông Nê Kha, chốn cấm địa trong núi thần bí. Ngoài Mễ Lặc và số ít người được vào, còn người thôn núi này không ai dám bén mảng tới. Ngay cả Lôi Nặc cũng chưa đến đấy bao giờ, chưa một lần gặp mặt cha mẹ Mông Nê Kha.

Mông Nê Kha đi chưa mấy xa.

“Lôi Nặc! Mày thoải mái lắm phải không”? Mấy thanh niên ban nãy đi tới. Người cầm đầu có mái tóc dài màu vàng như lông sư tử, có bộ mặt tuấn tú. Lôi Nặc nhìn thấy người này biết hôm nay không may rồi.

Thanh niên cầm đầu này, tên gọi là Duy Đức Lý, là nhân vật cầm đầu đám thanh niên, tuổi chừng bốn mươi, chiến sĩ trình độ cấp tám.

Trong số chiến sĩ mạnh mẽ, Ma pháp sư, tuổi thọ thường rất lâu, ba bốn trăm năm tuổi. Tuổi bốn mươi có thể coi là cin nít.

“Lôi Nặc! Lần trước tao đã cảnh cáo mày rồi. Chớ có đeo mbám quấy nhiễu Mông Nê Kha nữa”. Duy Đức Lý mặt lạnh như tiền nhìn Lôi Nặc: “Người, phải biết rõ chứ, thằng nhóc. Làm sao mày phải đôi vừa lứua với Mông Nê Kha được? Cha mẹ Mông Nê Kha đã là Thánh Vực Cường Giả. Mày định thế nào”?

Lòng Lôi Nặc run run.

Lôi Nặc hiểu, cha mẹ của Mông Nê Kha đều là Thánh Vực Cường Giả, Lôi Nặc mới biết gần đây thôi.

“Cha của Duy Đức Lý đại ca cũng là Thánh Vực Cường Giả đấy. Huynh ấy cùng với Mông Nê Kha mới hợp đôi. Mày thằng nhãi từ đâu đến là cái thá gì hử”? Bọn thanh niên cùng chửi rủa Lôi Nặc. Bọn thanh niên làng núi vốn vẫn thế, ghen với những ai là người xa đến định cướp mất con gái làng của họ.

“Các anh em! Hãy cho thằng nhãi này trận nhớ đời đi”! Duy Đức Lý lạnh lùng bảo.

Bốn thanh niên khác xôing vào Lôi Nặc. Lôi Nặc chỉ biết lùi dần... Đoạn quay người lại định chạy về phía thôn. Nhưng Lôi Nặc chỉ là một Ma pháp sư làm sao có sức mạnh của chiến sĩ được. Lôi Nặc chỉ nghĩ cách chuồn thôi. Rồi cả tốp thanh niên đã đuổi kịp Lôi Nặc.

Lúc này, đứa đấm thằng đá, nhằm túi bụi Lôi Nặc cho hả cơn tức. Mặt Lôi Nặc đầy thương tích. Bọn thanh niên cũng rất biết, đánh Lôi Nặc nhưng cố đánh phần thân người, bởi thôn có lệnh cấm, không cho phép tàn sát. Đánh nhau nếu làm chết người thì đám thanh niên sẽ toi đời.

Đây cũng là lý do khiến Lôi Nặc phải nhẫn nhịn cho xong.

Lôi Nặc hiểu, những thanh niên này không dám giết mình.

Két, két... Lôi Nặc đẩy cửa nhà mình. Người ở cạnh là một trung nien tươi cười: “Lôi Nặc à! Cậu về rồi đấy ư? Ấy! Làm sao thế, nom bộ dạng xiêu vẹo thế kia. Lại bị bọn nhóc cho ăn đòn hử”?

Lôi Nặc gượng cười: “Đại ca Phi Nhĩ Đức à! Không sao cả”.

Trong thôn có không ít những người tốt đối với Lôi Nặc, hầu hết là người lớn tuổi, bởi vì Lôi Nặc đối xử rất tốt với mọi người khiến cho ai ai cũng yêu quý. Phi Nhĩ Đức là một trong những người như thế.

“Lôi Nặc. Ta muốn cậu từ nay trở đi nên ít ra ngoài. Hay cậu đến hiệu bán binh khí làm việc giúp ta. Ở bên cạnh ta thì đố ai đến gây gổ với cậu nữa”. Phi Nhĩ Đức nói.

“Cám ơn”. Lôi Nặc chỉ có cười, đi về phòng mình.

Trong gian phòng yên tĩnh, Lôi Nặc ngồi xếp bằng, lòng thì thầm: Những kẻ côn đồ đó. Tiếc là ta ở nơi khác đến, đành phải nhẫn nhịn thôi. Sẽ có ngày... Đợi thực lực của ta vượt trội lên đã, thì chấp hết bọn chúng mày”.

Những ngày tháng sống trong thôn núi đời sống khổ hạnh.

Lôi Nặc vốn không quên, hàng ngày đều chịu đe nẹt, và Lôi Nặc đều chỉ có nghĩ đến Mông Nê Kha thôi. Chỉ có như thế Lôi Nặc mới kiên trinh lên được.

“Lão đại! Lão nhị, lão tam... không biết đến lúc nào mới lại gặp lại các huynh được”. Đầu Lôi Nặc nhớ về những người anh em, rồi nhắm mắt lại tu luyện. Trước kia Lôi Nặc đâu có tu luyện khổ sở thế này đâu. Nhưng Lôi Nặc hiểu rõ, chỉ có một năm thử thách chốn rừng sâu này mới có thể đạt được thực lực, đủ tư cách đi ra. Biên cương. Bên dưới đó là cả một đại lục bao la, với những thành trì nho nhỏ như nắm đấm. Buổi trưa xuất phát, chỉ có thể mượn thuật phong ảnh, chiều xuống Lôi Nắc đã có thể đến được phía nam lãnh địa hỗn loạn rồi.

Lâm Lôi rất dễ dàng tìn ra ngọn núi lớn phía nam cách Nam Sơn thành chừng trăm dặm.

“Là thôn núi này. Quả thật, ẩn chứa rất nhiều điều thần bí”. Lâm Lôi bay trên eo núi lớn, nhìn xuống thôn núi nhỏ bé bên dưới. Lâm Lôi dặn dò Bối Bối: “Bối Bối. Không được dùng linh hồn để dò tìm nhé. Chúng ta bay xuống là được rồi”.

Bối Bối cười hì hì: “Lão đại. Đệ biết rồi. Với mọi Thánh Vực Cường Giả mà đem linh hồn ra dò tìm thì sẽ không lễ phép. Phải không”!

Lâm Lôi gật đầu mỉm cười.

Thánh Vực Cường Giả, dùng linh hồn để tìm kẻ yếu Thánh Vực thì không sao. Nhưng Lâm Lôi đã thoả thuận với Mễ Lặc rồi, làm theo lời dặn dò của Mễ Lặc. Trong cái núi non thần bí này, cao thủ Thánh Vực hẳn có nhiều người lắm, đặc biệt lại còn có một đại nhân.

Ngay đến Mễ Lặc cũng còn gọi người đó là đại nhân, thực lực mạnh hơn hẳn Lâm Lôi. Những nơi như thế này cần nên khiêm tốn mới đúng.

Chưa đợi Lâm Lôi sà xuống, bỗng một bóng người từ dưới đã bay lên, đó là Mễ Lặc. Mặt Mễ Lặc vui vẻ: “Hà hà. Lâm Lôi người anh em. Đến rồi ư! Thật là tuyệt. Ta về thì nghĩ ngay là, không rõ người anh em Lâm Lôi đến khi nào thì tới”?

“Mễ Lặc! Thực lực của huynh khá quá. Đệ vừa đến thì huynh đã phát hiện ra ngay”. Lâm Lôi giật kinh.

Lâm Lôi và Bối Bối không sử dụng đến linh hồn để tìm kiếm, thế mà đối phương đã phát hiện ra được, thật đáng sợ. Mễ Lặc mỉm cười: “Lâm Lôi! Ta không lợi hại như thế đâu. Khi người anh em đến, người nhà ta đã phát hiện thấy, rồi họ truyền thông tin linh hồn để ta biết”.

“Truyền tin bằng linh hồn”? Lâm Lôi ngạc nhiên nhìn Mễ Lặc. Đấy không phải là chủ nhân cùng với Ma thú đệ thu phục mới có thể giao lưu bằng linh hồn ư? Thánh Vực Cường Giả cũng thường phát tán linh hồn để tìm người à! Vốn vì không còn cách nào nên phải dùng linh hồn để giao lưu”?

“Người anh em và ta chưa làm nổi đâu. Nhưng người nhà ta thì quá bình thường”. Mễ Lặc vui vẻ kể.

Lâm Lôi vốn là Thánh Vực Cường Giả càng lấy làm kinh ngạc.

Bỗng nhiên lại có một bóng người nữa từ phái xa bay tới với tốc độ lớn. Người này có mái tóc màu đỏ, khí bạo ngược mạnh đến nỗi khiến cho Lâm Lôi kinh hoàng.

“Mễ Lặc. Đây là Lâm Lôi vị thiên tài mà huynh đã kể cùng ta ư”? Người có mái tóc đỏ trừng trừng nhìn Lâm Lôi., cứ như nhìn một gì đó lạ lẫm hiếm thấy.

Mễ Lặc gật đầu giới thiệu: “Đây là người anh em tốt của ta, tên Lợi Văn Tư Đốn. Huynh này tu luyện phép nguyên tố lửa, thực lực ngang ngửa với ta”. Người tóc đỏ cạnh đó tiếp lời: “Thế nào gọi là ngang ngửa với nhau. Mễ Lặc à, huynh đánh với ta, chỉ có dựa vào tốc độ trốn thôi. Có gan đánh cứng với ta xem xem”?

Lâm Lôi cười vui vẻ.

“Lợi Văn Tư Đốn có cá tính lắm”. Mễ Lặc cười nói.

Lợi Văn Tư Đốn lườm Mễ Lặc, đoạn quay sang Lâm Lôi cười: “Lâm Lôi. Tuy bọn chúng ta ở trong cái hẻm núi buồn vắng này, chẳng biết đi đâu cả, nhưng cái tên lớn của ngươi thì chúng ta nghe hết cả rồi. Ta năm nay mới hai mươi bảy tổi. Hì hì... Hai mươi tám tuổi”.

Lâm Lôi gật đầu.

“Xấu hổ ta quá. Năm nay ta đã hơn ngàn năm tuổi rồi”. Lợi Văn Tư Đốn hài hước.

“Không sao. Không có sao cả”! Bối Bối nói chen vào.

Lợi Văn Tư Đốn và Mễ Lặc nhìn Bối Bối nhỏ bé vật vờ bên cạnh Lâm Lôi. Nhìn vào, mặt Mễ Lặc tái nhợt đi, kinh ngạc nói: “Lâm Lôi. Ma thú Thánh Vực này chính là Ma thú đã đánh bại Ma thú của Hắc Đức Sâm ư”?

“Chính là Bỗi Bối này đấy”. Bối Bối vênh váo tự đắc.

Mễ Lặc cười gật đầu, quay lại nói với Lâm Lôi: “Đến sớm không bằng đến khớp. Hôm nay thôn chúng ta tổ chức một ngày thi thố theo lịch tổ chức hàng năm. Ta với Lợi Văn Tư Đốn đứng ra phụ trách. Lát nữa thôi là vào cuộc thi rồi. Lâm Lôi, người anh em đi xem cùng chúng ta chứ”?

“Đọ sức của thôn”? Lâm Lôi hiếu kỳ hỏi.

Lâm Lôi, Lợi Văn Tư Đốn, Mễ Lặc ba người sóng hàng bay xuống. Mễ Lặc còn giới thiệu với Lâm Lôi ý nghĩa cuộc thi thố của thôn. Lâm Lôi nghe mà hết đỗi kinh ngạc. Thôn núi này có sự quản lý rất tuyệt, cách thôn núi cao đến ngần ấy.

Trên bãi đất trống phía đông thôn, giờ đã tụ họp được đông đảo người, có tới hàng ngàn người, vây kín vòng trong vòng ngoài chỗ bãi đất trống, e gió cũng không luồn nổi dưới chân họ đứng.

Trong thôn núi, hàng năm cứ vào dịp này tổ chức thi thố, coi như là một sự kiện nổi bật nhất. Người tham gia rất đông, và thời gian cũng vì thế kéo dài. Từ ngày đầu cho đến... Đều có Thánh Vực Cường Giả đứng ra phụ trách.

“Mễ Lặc đại nhân, Lợi Văn Tư Đốn đai nhân đến rồi”.

Mọi người nhìn từ phía xa thấy có ba bóng người bay tới, nhưng chỉ nhận biết có hai người, còn người thứ ba chưa nhìn thấy bao giờ.

Cao thủ trong thôn núi rất đông, kẻ mạnh cấp chín không ít, nhưng muốn đạt đến trình độ Thánh Vực Cường Giả thì không phải chuyện dễ, hàng trăm năm e chỉ may có nổi một vài người. Bởi lẽ đó, người trong thôn núi đều rất sùng bái Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn và mấy người nữa.

“Này! Người nào cùng đến với hai đại nhân thế”? Không ít người cùng nhìn vềư phía đó.

Nhưng, chỉ có Lôi Nặc thì vẫn đứng nguyên chỗ cũ, nhìn bóng dáng thân quen đang đi cùng Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn tới: “Lão, Lão tam”! Lôi Nặc không kìm nén được tình cảm, và không còn tin nổi mắt mình nữa.

Lâm Lôi đang cùng với Mễ Lặc. Lợi Văn Tư Đốn trò chuyện làm sao có thể nhìn thấy được Lôi Nặc trong hàng ngàn người vây kính vòng ngoài vòng trong!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 7: Đức Tư Lê

Thôn núi nằm về phần phía nam lãnh địa hỗn loạn, dân chúng có mặt lúc này đang dồn mắt nhìn về phía ba người Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn và Lâm Lôi bay tới. Lòng mọi người bỗng nhiên rạo rực cả lên, hô vang tên hai vị Thánh Vực Cường Giả của họ.

“Mễ Lặc”!

“Lợi Văn Tư Đốn”!...

Tiếng reo hò vang dậy núi rừng, tiếng vọng nghe rõ mồn một làm không khí trên sân đấu càng thêm sôi động. Ba người Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn và Lâm Lôi sà xuống giữa vòng vây. Mễ Lặc khoát tay ra hiệu mọi người trật tự, ngay lập tức hàng nghìn người im lặng.

Mọi người dồn mắt nhìn ba người giữa vòng vây, có người còn nhìn hình thù bé nhỏ như chuột trên vai Lâm Lôi.

Mặt mày Mễ Lặc tươi tỉnh: “Hôm nay cũng giống hàng năm, chúng ta tổ chức thi đấu. Nhưng năm nay có cái khác so với mọi năm... Một là, người đăng ký tham gia thi đầu có 1022 người, nhiều hơn mọi năm. Hai là, năm nay có đại sư Lâm Lôi danh truyền từ bấy lâu đến dự cùng chúng ta.

Lâm Lôi đại sư?

Nghe đến cái tên đó, hàng ngàn người thôn núi trật tự hẳn ra, mắt dồn lên Lâm Lôi, đoạn những tràng vỗ tay nối tiếp nhau vang khắp núi rừng. Mọi người truyền tai nhau cái tên được truyền tụng bấy lâu mà lòng cảm kích.

“Xin lỗi, xin lỗi”. Lôi Nặc chen đi lên phái trước.

Người đông, lúc đầu Lôi Nặc đứng mãi vòng ngoài, giờ cố chen vào tận vòng trong cùng.

“Chật thế kia cơ mà”! Bỗng một câu mắng chửi vang lên.

Lôi Nặc ngoái lại nhìn, người này chính là Duy Đức Lí người có mâu thuẫn với Lôi Nặc. Lúc này bên ngoài dậy tiếng hô to, Duy Đức Lí gườm gườm Lôi Nặc, nhỏ nhẹ: “Thế nào? Muốn chiêm ngưỡng dung mạo đại nhân Lâm Lôi hử? hà hà... Thật trớ trêu”!

Lôi Nặc không thèm chấp Duy Đức Lí mà chen vào vòng trong bằng được.

“Mọi người trật tự nào”! Mễ Lặc giơ tay ra vẫy gọi trật tự. Dân chúng thôn núi yên lặng lại. Khi Mễ Lặc đang định nói thì một tiếng gọi từ giữa đám đông vang lên: “Lão Tam”!

Lúc này, Lâm Lôi đang cùng Lợi Văn Tư Đốn trò chuyện im lặng. Lợi Văn Tư Đốn ngỡ ngàng vì câu chuyện bị Lâm Lôi bỏ dở, thấp giọng hỏi: “Lâm Lôi”?.. Nhưng Lâm Lôi dường như không nghe thấy mà nhìn về phía tiếng gọi mình.

Bóng dáng thân quen đúng đang ở giữa vòng người.

“Lãm Tam”! Lôi Nặc cảm động vô cùng.

“Lão Tứ”! Lâm Lôi hét to lên, cảm động hết đỗi mặc cho Mễ Lặc dẹp trật tự. Mễ Lặc và Lợi Văn Tư Đốn cũng ngạc nhiên nhìn nhau nói gfi đó. Thânh mình Lâm Lôi biến thành cái bóng xông thẳng đến Lôi Nặc, hai huynh đệ họ ôm nhau thắm thiết.

Vòng ôm rất mạnh mẽ.

Lúc nghe nói em trai đã chết, nỗi đau đớn ngập lòng Lâm Lôi. Sau khi Lâm Lôi biết rõ chân tướng sự việc, căm phẫn tột độ đi tìm giết chết thân vương Ngọc Lâm. Khi biết Hồ Khắc giết chết Lôi Nặc, Lâm Lôi lại định bụng giết chết Hồ Khắc để trả thù cho em.

Nhưng rồi sau đó, Hồ Khắc bảo Lôi Nặc chưa chết nên mới không giết Hồ Khắc nữa.

Lâm Lôi không phải quan nhân, lògn nghĩ, vốn không có khái niệm quyền quý, chiến tranh. Theo cách nói của quân quyền, vua muốn thần chất thần không chết không được. Thân vương Ngọc Lâm sợ chết giết hại Lôi Nặc, Lôi Nặc chết cũng là chết oạn, vì quan niệm quân quyền, nhằm làm tăng thêm địa vị quân chủ.

Nhưng trong con mắt Lâm Lôi.

Đồ khỉ cả!

Chính là hoàng đế, không gì quan trọng hơn anh em ruột rà. Hoàng đế là cái thấ gì! Sống trong gia đình đế vương, thừa kế ngôi vị, lẽ nào cao quý hơn được em trai mình? đó là loại tẩy não của dân đen ngu muội thôi. Lâm Lôi không như thế được.

“Lôi Nặc và Lâm Lôi đại sư”... Đây”... Mọi người làm ầm lên, đặc biệt là Duy Đức Lí. Trong con mắt của Duy Đức Lí chỉ có coi khinh Lôi Nặc thôi, nào ngờ hai huynh đệ họ ôm ghì nhau tha thiết. Hai người họ có quan hệ thế nào?

Lâm Lôi và Lôi Nắc rời nhau ra.

Mặt Lâm Lôi tươi tỉnh vô cùng, quay lại nhìn Mễ Lặc và Lợi Văn Tư Đốn: “Mễ Lặc! Xin lỗi. Đã làm phiền đến việc tổ chức của huynh rồi”.

“Không sao”! Mễ Lặc nói, nhìn Lôi Nặc ngạc nhiên: “Lâm Lôi, người anh em với”...

Lâm Lôi vỗ vai người em trai, đáp: “Lôi Nặc là người anh em tốt của ta, không khác gì anh em ruột”. Lôi Nặc đấm đấm lưng Lâm Lôi, tự hào: “Lão Tam. Việc gì phải kể lể thế”!

“Hà hà...

Lâm Lôi cười hết cỡ.

... ...

Lúc này, cuộc thi bắt đầu, chỉ có điều, thanh niên trong thôn giờ đây nhìn thấy Lâm Lôi và Lôi Nặc bên nhau cảm thấy đầu óc mông mênh. Vốn chẳng phải họ luôn đe nẹt Lôi Nặc lắm đấy sao, tay đấm chân đá không tha. Nếu Lôi Nặc mách với Lâm lôi, Lâm Lôi nói lại với Mễ Lặc...

Với đòn trừng phát nghiêm khắc của Mễ Lặc thì bọn thanh niên se khiếp đảm.

“Thằng Lôi Nặc này sao lại thân thiết với Lâm Lôi đến thế”? Duy Đức Lí cùng cánh thanh niên mâu thuẫn với Lôi Nặc chột dạ.

*** ***

Đợi buổi lễ khai mạc xong, Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn dẫn Lâm Lôi và Lôi Nặc đi ra ngoài. Họ cùng đi về phái cấm địa của thôn, nơi có gia đình Mông Nê Kha.

“Chú Mễ Lặc. Cháu không đi có được không”? Lôi Nặc nói mà mắt thì nhìn đến chốn xa xa kia.

Nơi đây là cấm địa của thôn.

Mễ Lặc cười: “Không được. Ngươi đã là huynh đệ của Lâm Lôi mà, phải đi cùng. Không sao cả”. Mễ Lặc bỗng nhiên chau mày cười: “Lôi Nặc. Ngươi gọi ta là chú Mễ Lặc ư? Ta xưng hô với Lâm Lôi là anh em. Như thế thì... Thú vị lắm. Hà hà”..

Lâm Lôi và Lôi Nặc ngạc nhiên quá, mà chẳng biết nói sao. Lợi Văn Tư Đốn mỉm cười: “Mễ Lặc hay nhỉ. Ta với ông đã ngoài cả ngàn năm tuổi rồi. Quen biết Thánh Vực Cường Giả cũng đã ba bốn nghìn năm nay, có khi là năm ngàn năm nay, chúng ta lại chẳng xưng hô trực tiếp đó sao”.

“Thì ta cũng chỉ nói cho vui thôi mà”. Mễ Lặc cảm thấy không vừa ý.

Lôi Nặc cười vui vẻ. Thường ngày, Mễ Lặc mặt mày lạnh lùng, e ít ai nhìn thấy Mê Lặc đùa với ai cả. Lòng Lôi Nặc hiểu rõ điều đó, chỉ có khi vui vẻ người ngang vai vế với nhau thì may ra mới vui đùa.

“Mễ Lặc. Đi nhanh lên. Những cao thủ mà đệ kể với huynh nom ra rất hiếu kỳ”. Lâm Lôi nói.

Với cao thủ ở trong thôn núi này, Lâm Lôi có cảm giác duyên nợ lắm lăm.

“Những cao thủ”... Những cao thủ này ở trên đại lục chẳng có tiếng tăm gì cả, hoặc cũng có thể là từ lâu lắm họ có tên tuổi. Thực lực những cao thủ này so với những người nổi tiếng có khi còn vượt trội đấy”.

Băng qua khu rừng rậm, thấy có một bãi cỏ mênh mang, bãi cỏ có rất nhiều hoa nở. Giữa bãi cỏ kê rất nghiều ghế đá, bàn đá, và giữa cùng là một mặt hồ hình tròn.

Luồn đi qua bãi cỏ này, đến gần vách đá trước mặt. Dựa vào vách núi có mấy ngôi nhà đá, và bên trong đó nối thông nhau các nhà.

“Lôi Nặc ca ca”! Một giọng nói thánh thót vang lên của bóng người vận đồ trắng bay từ trong động ra. Lâm Lôi nhìn thiết nữ có mái tóc dài màu ngọc bích rất đẹp bay tới, đoạn nhìn biểu hiện sắc mặt của người anh em.

Lâm Lôi mỉm cười: Lão Tứ! Chả trách gì không chịu tìm về hử”?

Lôi Nặc cỏ vẻ ngượng nghịu.

Lâm Lôi nhìn mặt Lôi Nặc ngỡ như mặt quỷ nhăn nhó. Đường đường là một công tử “Lôi Nặc” mà biết xấu hổ thẹn thùng ư? Không còn ra vẻ một Lôi Nặc nữa rồi.

“Lôi Nặc ca ca. Huynh làm sao lại đến đây”? Mông Nê Kha cầm tay Lôi Nặc, phấn khởi hỏi. Lôi Nặc đi cùng Mông Nê Kha, rồi dùng lời lẽ giải thích. Mông Nê Kha sững sờ nhìn Lâm Lôi: “Người đó là Lâm Lôi ư”?

“Hà hà… Nghe nói Lâm Lôi đến”? Một giọng hào sảng vang lên.

Rồi ba bóng dáng người đi từ phái đầu kia bãi cỏ đến. Người vừa lên tiếng là ông già có khuôn mặt đỏ cùng mái tóc hồng hạc. Hai người kia, một thì béo mập tuổi trung niên nét mặt dễ gần thân thiết, người kia đi giữa, mặc áo bào màu trắng mái tóc dài cũng màu trắng nho nhã, tuổi cỡ trung niên.

Người đàn ông trung tuổi nho nhã có lẽ là người cầm đầu trong ba người đi đến.

“Cha”. Mông Nê Kha chạy đến cạnh người đàn ông áo bào trắng tóc trắng, kéo tay gọi, đoạn quay về phía Lôi Nặc giới thiệu: “Cha à! Đây là Lôi Nặc mà con đã kể với cha đấy”.

Mông Nê Kha giới thiệu Lôi Nặc cho cha mình, bởi thế khiến cho Lôi Nặc có phần bối rối.

Như thế này khác gì chào nhạc phụ nữa. Lần đầu gặp mặt, điều quan trọng, đó là nhạc phụ tương lai, một nhân vật ghê gớm đấy.

“Khá lắm”. Người đàn ông trung tuổi vận áo bào trắng lên tiếng thân thiết rồi cười. Mê Lặc giới thiệu: “Đại nhân. Lôi Nặc này là người anh em của Lâm Lôi đây. Lần này họ may mới gặp lại nhau, âu cũng là duyên phận với chúng ta”.

Mễ Lặc vừa nói vừa đi đến gần bên người đàn ông trung tuổi vận áo bào trắng, rồi môi vẫn tiếp tục động đậy.

Nét mặt người đàn ông trung tuổi áo bào trắng sững người lên, ngạc nhiên. Đoạn chú ý đến người bên cạnh, nhìn Bối Bối trên vai Lâm Lôi. Khuôn mặt người đàn ông trung tuổi vận áo bào trắng trở lại tâm trạng bình thản.

“Lâm Lôi. Chào người. Rất vui gặp được Lâm Lôi người. Hà hà... Ta giới thiệu với người nhé”. Người đàn ông nho nhã vận áo bào trắng nhiệt tình nói, chỉ tay về phía người đàn ông có bộ mặt đỏ: “Đây là bạn tốt của ta, cùng đến đây, tên là Hải Nhiêu Đức. Là Ma pháp sư hoả hệ.

Pháp sư Hải Nhiêu Đức nhìn Lâm Lôi mỉm cười gật đầu: “Hai mươi bảy tuổi đã đạt đến cấp bảy, khâm phục lắm”!

“Đây là Phúc Man, là chiến sĩ Thánh Vực, người này giống người, tu luyện phép đại địa”. Người đàn ông vận áo trắng nho nhã tươi cười: “Còn một người bạn của ta nữa bận tu luyện, sắp đến rồi. Phải rồi, ta cũng giới thiệu mình chút”.

Người đàn ông trung tuổi nho nhã vận áo bào trắng mỉm cười nhìn Lâm Lôi: “Ta là Đức Tư Lê, tu luyện phép Quang Minh.

Lâm Lôi giật thót người.

Quả nhiên là ông ta.

Theo cách nói của ngũ thần, trên đại lục Ngọc Lan có năm người đã tu luyện thành Thánh Vực cực hạn, chỉ còn chút bước cuối là trở thành kẻ mạnh cấp thần. Ngũ thần môn “Pháp ân” là một trong số đó, và trong lãnh đại hỗn loạn có một kẻ mạnh tên là Đức Tư Lê.

Lâm Lôi hiểu rõ, loại cao thủ siêu hạng này có thể đánh bại Lâm Lôi lắm, giống như Pháp ân chỉ một chiêu thôi là làm cho Lâm Lôi ngất xỉu.

Cho dù Là Pháp ân, hay Đức Tư Lê, đều đã đạt đến ngưỡng cấp thần, kém chút xíu không còn mấy khó khăn là đạt đỉnh cao. Ví dụ như “Hi Tái”, thuở đó đã ngang ngửa cùng Pháp ân không phân hơn kém, nhưng cuối cùng thì Hi Tái đã đột phá được một bước, trở thành vị thế thần.

“Lâm Lôi xin kính chào tiên sinh Đức Tư Lê”. Lâm Lôi khiêm tốn lễ phép.

Đức Tư Lê mỉm cười: “Nào đi! Vào nhà ta ngồi. Phu nhân của ta cùng sẽ đến”.

Cả toán men theo vách động đi vào.

“Vù”. Lâm Lôi kinh ngạc nhìn kiến trúc ở phần giữa núi này. Phần gữa núi được đào lên thành một động lớn, có vô vàn nhà cửa, đình đài. Điều tuyệt vời là, trên những vách ngôi nhà đều được chạm kắhc khảm đá quý long lanh, ngũ sắc, lục sắc óng a óng ánh vui mắt.

Giữa lưng núi, một con suối chảy róc rách còn thì vắng lặng yên tĩnh.

Hiện giờ thời tiết mát mẻ nhiệt độ có phần thấp xuống, nhưng giữa lưng núi thì dễ chịu trong lành, khiến người ta có cảm giác thoải mái. Chốn kia thoáng đáng có một chiếc bàn đá to dài trên đó bày đầy hoa trái hương thơm và cao lương mỹ vị.

“Lâm Lôi. Các người ngồi đi. Ta đi gọi phu nhân ta đến. Hải Nhiêu Đức, mấy người tiếp Lâm Lôi đi nhé”. Đức Tư Lê đi vòng trái phải mấy lượt rồi đi đến ngôi nhà đá bịt kín im ỉm.

Chỉ nghe tiếng ma sát cửa mở, rồi tấm cửa đá mở rộng ra, một người phụ nữ tóc màu ngọc bích vận xiêm váy màu trắng quý phái đi ra. Nhìn thoáng người phụ nữ này chẳng khác gì Mông Nê Kha cả, cứ như hai giọt nước. Nhìn kỹ thì mới phát hiện ra, người phụ nữ này dung mao hiền dịu và từng trải hơn mà thôi.

“Phu nhân”. Đức Tư Lê cười vui vẻ: “đi ra nào! Hôm nay không chỉ có mỗi Lâm Lôi đến thôi đâu. Mà còn có cả Lôi Nặc nữa.”.

Người phụ nữ kiều diễm quý phái chau mày lại: “Cái gì? Lôi Nặc, là làm sao”? Kẻ bỗng dưng xuất hiện bất ngờ muốn theo đuổi con gái, cái đồ nhãi nhép ấy, bà ta không muốn gặp mặt.

“Lôi Nặc, là anh em với Lâm Lôi đấy”. Đức Tư Lê giải thích.

“Anh em tốt thì là cái quái gì cơ chứ? Lâm Lôi chẳng qua thì chỉ là một thiên tài thôi”. Người phụ nữ tỏ ra coi thường Lâm Lôi: “Nếu chẳng phải hắn ta tu luyện đạt tốc độ nhanh, chứ đơn thuần là thực lực ấy, ăn nhằm gì mà phải kể”!

Đức Tư Lê lắc đầu cười: “Phu nhân à! Ta nghĩ, mình tốt hơn hết là đừng ngăn trở Lôi Nặc với con gái ta đến với nhau. Mà cũng cần tỏ thái độ khác đi với Lâm Lôi nữa”.

“Vì lẽ gì”? Người phụ nữ quý phái đẹp đẽ chau mày lại.

Đức Tư Lê cười hồn hậu: “Mình đến xem xem đi, trên vai của Lâm Lôi ấy, có Ma thú Thánh Vực. Ta nghĩ… Mình nhìn rồi thì sẽ có thái độ khác đi cho mà coi”!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 8: Điều Đáng Sợ Của Thánh Ma Đạo

Ôi”. Người đàn bà mỹ lệ ngạc nhiên lên.

Đức Tư Lê nở nụ cười khoan khoái. Ông ta ngay từ đầu đã hết đỗi ngạc nhiên bởi trên vai Lâm Lôi có Ma thú Bối Bối. Đức Tư Lê quyết định cần có mối quan hệ tốt với Lâm Lôi mới được, cho dù có tổn thất gì đi nữa cũng cần xây dựng được mối tình cảm tốt đẹp hai bên.

Đức Tư Lê vốn chưa dám tin tưởng, Bối Bối sẽ nhận người làm chủ.

Nhưng Đức Tư Lê hiểu lắm, tuy Lâm Lôi là chủ nhân của Bối Bối, có được quan hệ tốt với Lâm Lôi là chuyện cần thiết.

“Ta xem xem rốt cuộc là Ma thú gì”? Người đàn bà mỹ lệ nhìn Đức Tư Lê ra vẻ thần bí, rồi mỉm cười cùng chồng đi ra. Đi được mấy bước, vợ chồng Đức Tư Lê đến bên Hải Nhiêu Đức, Lợi Văn Tư Đốn, Lâm Lôi.

Người đàn bà mỹ lệ nhìn lên vai Lâm Lôi.

Nhưng... vai Lâm Lôi không có gì cả.

“Trên bàn ấy”. Tiếng Đức Tư Lê đủ cho vợ mình nghe. Người phụ nữ mỹ lệ lúc này chỉ còn chú ý tới hình dáng con chuột nhỏ đáng yêu đang nâng chén rượu uống ra vẻ ngon lành lắm. “Thì ra là màu lông đen”. Người đàn bà mỹ lệ lên tiếng, hơi có chút giật thót mình lên.

Ma thú chuột lông màu đen, đúng không phải là chuột tầng thứ thấp nhất. Quang Minh Giáo Diên, Vũ Thần môn... rất nhiều người biết rõ thân phận của Bối Bối. Và những người lãnh địa hỗn loạn, nữ thần điện Băng Tuyết lại càng hiểu rõ hơn thân phận Bối Bối.

“Cha, mẹ”. Mông Nê Kha rất vui vẻ, nhưng khi thấy cả hai người thì nàng có phần âu lo cho Lôi Nặc. Tính khí của mẹ thì nàng hiểu lắm. Vợ chồng Đức Tư Lê đi đến bàn tiệc, ngồi vào vị trí chủ nhà.

“Kính chào phu nhân Đức Tư Lê”. Lâm Lôi kinh ngạc nhìn người đàn bà mỹ miều, dù là mái tóc hay bất kể thứ gì khác, Mông Nê Kha và mẹ mình đều hệt như nhau, người chưa biết lại ngỡ họ là chị em, có điều vẻ ngoài khô lạnh của vợ Đức Tư Lê khiến Lâm Lôi ngài ngại.

“Lại là một Thánh Vực Cường Giả, không kém gì Mê Lặc”.

Lâm Lôi càng cảm thấy lời võ thần lúc đó nói là chính xác. Vó thần khi đó nói... Trong hàng ngàn cao thủ đang ẩn náu tại đại lục, ngoài kẻ mạnh cấp Thần ra, xếp bậc một là Pháp Ân. Đức Tư Lê... năm người. Xếp bậc tiếp theo là Quang Minh Giáo hoàng cấp siêu hạng. Xếp bậc thứ ba là Hắc Đức Sâm. Hắc Đức Sâm là người thuộc cấp đặc biệt, cao thủ trong loại cao thủ cấp một phổ thông.

Cũng chẳng trách, Áo Lợi Duy Á từng ăn đủ ở bình nguyên băng giá phía bắc, rốt cuộc là ngay đến cả Hắc Đức Sâm mà hắn cũng đối địch không lại, thử hỏi như thế thì đánh đấm được với ai?

Đức Tư Lê hào hứng: “Lâm Lôi. Ta giới thiệu nhé. Đây là phu nhân của ta, Băng Sắt Lâm.

“Bái chào phu nhân”. Lâm Lôi khiêm nhường.

Khuôn mặt Băng Sắt Lâm tươi cười: “Vô cùng xin lỗi. Ta mải tu luyện, giờ mới ra được. Xin mọi người không trách”! Lời nói này buông ra, Mông Nê Kha bên cạnh giật mình. Tính khí của mẹ, chỉ ngoài cha ra thì chẳng coi ai ra gì cả. Thế mà...

Mẹ lại còn nói xin lỗi? Lễ độ từ bao giờ thế? Không còn là người đàn bà khô lạnh nữa ư?

Lâm Lôi lần đầu tiên gặp mặt Băng Sắt Lâm, tất nhiên là không hiểu tính khí của Băng Sắt Lâm rồi, cứ nghĩ bà ta niềm nở thân mật như thế, nên cười nói: “Phu nhân khách khí quá”!

“Mông Nê Kha. Người này là Lôi Nặc con kể ư”? Băng Sắt Lâm chỉ vào Lôi Nặc hỏi con gái, rồi dừng con mắt lại trên người Lôi Nặc. Lôi Nặc vốn đã được Mông Nê Kha dặn dò trước, lòng nghĩ về bà mẹ vợ tương lai mà sợ hãi.

Mông Nê Kha thưa: “Vâng ạ, mẹ”!

“Kính chào phu nhân”! Lôi Nặc hồi hộp.

Băng Sắt Lâm vui vẻ nhìn Lôi Nặc: “Ừ, chào cháu! Rất không tồi. Mông Nê Kha... Con mắt của con được lắm. Làm sao lại không sớm đem cậu ta đến chơi nhà”?

Băng Sắt Lâm nói khiến cho Lôi Nặc hả lòng hả dạ. Cái bà mẹ vợ tương lai này, dường như đã cảm thấy thích Lôi Nặc thật bụng.

Mông Nê Kha lại ngạc nhiên thêm lần nữa.

Đây là mẹ của mình ư?

Lâm Lôi cũng ngỡ ngàng trước vẻ thiện tình đó của Băng Sắt Lâm, và lúc này một giọng sảng khoái vọng từ ngoài vào: “Đại ca. Nghe nói khách đến thăm”! Mọi người chỉ thấy có một người trung tuổi mái tóc màu vàng óng ánh đi vào. Mặt người này đọng lại ở Lâm Lôi, rồi cũng nhanh nhìn sang Bối Bối bên cạnh, mày chau dựng.

“Hi Kim Sâm, nhanh vào đi. Chỉ thiếu có mỗi đệ nữa thôi”! Đức Tư Lê cười.

Đoạn Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi à! Hi Kim Sâm giống như Hải Nhiêu Đức vậy. Khi cùng ta đến nơi đây, Hi Kim Sâm tu luyện phép quang minh nguyên tố.

“Kính chào Hi Kim Sâm tiên sinh”. Lâm Lôi vội vã chào.

Hi Kim Sâm chọn chỗ trống ngồi xuống, cười: “Lâm lôi, xin đừng khách khí. Đến chỗ chúng ta đây, ngươi cứ xem như nhà mình đi”. Nghe thế, lòng Lâm Lôi cảm thấy ấm áp. Thái độ thịnh tình đối xử cẩu Đức Tư Lê và mấy người bạn bè anh em của ông khiến Lâm Lôi cảm động, không nói nổi thành lời.

Trong nội bộ phủ đệ của đông phủ này còn có một số nữ tỳ.

Nữ tỳ đem của ngon vật lạ đến để lên bàn, họ được thảnh thơi trò chuyện. Lôi Nặc và Mông Nê Kha đương nhiên là ngồi bên nhau gần như câm lặng, chuyện chỉ có Lâm Lôi và mấy người lớn tuổi, thi thoảng bàn đôi câu về Bối Bối.

Nhưng lạ là Bối Bối hôm nay gần như không nói gì cả, theo như cách nhận xét của Lâm Lôi là vờ khô lạnh.

Trong hoàn cảnh như thế, Lâm Lôi đã phát hiện ra, đầu lĩnh của buổi hội ngộ đúng là Đức Tư Lê rồi, và tiếp đó là Hải Nhiêu Đức, Hi Kim Sâm. Sau cùng mới là Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn, Phúc Man. Bởi dễ dàng nhận ra, Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn, Phúc Man ba người đều xưng hô Đức Tư Lê là đại nhân. Mà Hi Kim Sâm, Hải Nhiêu Đức thì xưng hô với Đức Tư Lê là đại ca.

Sau bữa tiệc.

Cơm no rượu say, đương nhiên là cần làm một số việc.

Lâm Lôi ở giữa đám cao thủ này, đương nhiên là muốn thương thảo đôi điều.

“Lâm Lôi. Phúc Man đều giống ngươi tu luyện phép đại địa. Nếu hai người thử sức nhau xem sao”? Mễ Lặc ngồi ngay cạnh lên tiếng, Phúc Man tươi cười vui vẻ, lộ ra hai hố rượu trên má: “Mễ Lặc à. Ta với Lâm Lôi thì vội gì. Ta tu luyện phép đại địa không khác với Hắc Đức Sâm. Để Lâm Lôi đọ tài với Hắc Đức Sâm vậy, việc gì so tài với ta”.

Lợi Văn Tư Đốn lườm Phúc Man: “Phúc Man à! Huynh sợ rồi phải không”?

Đức Tư Lê cười: “Phúc Man nói đúng lắm. Thực lực của Phúc Man không thua kém Hắc Đức Sâm, cùng so tài với Lâm Lôi e là phải lắm. Thế nào... Hải Nhiêu Đức. Đệ thử so tài cao thấp với Lâm Lôi được chứ”? Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi. Ngươi cũng phải cẩn thận đấy. Hải Nhiêu Đức thực lực ghê gớm lắm”.

“Huynh ấy là Thánh Ma đạo mà”. Lâm Lôi vẫn còn nhớ lời giới thiệu của Đức Tư Lê.

“Thánh Ma đạo cái gì”? Hải Nhiêu Đức cười phản bác.

Lâm Lôi cười chữa ngượng. Trong con mắt của Lâm Lôi, Thánh Ma đạo không có Ma thú bảo hộ, nếu đánh nhau với chiến sĩ Thánh Vực thì dễ bị ăn đòn lắm. Lâm Lôi hỏi gặng: “Hải Nhiêu Đức tiên sinh. Lẽ nào tiên sinh lại không có Ma thú”?

“Có chứ! Cũng là một con Ma thú Thánh Vực. Nhưng tiếc cái là nó chết mất rồi”. Hải Nhiêu Đức than phiền.

Đức Tư Lê gật đầu: “Đó là chuyện hai ngàn năm về trước, con Ma thú đó vì bảo vệ Hải Nhiêu Đức mới bị chết. Lần đó, một người anh em của ta cũng bị chết. Chúng ta muốn cứu cũng cứu chẳng kịp. Ôi”... Đức Tư Lê buồn bã cùng Hải Nhiêu Đức, Hi Kim Sâm nhớ lại những ngày tháng đó.

Lòng Lâm Lôi hơi hoảng.

Cả đến Đức Tư Lê cũng có mặt, thì ắt Ma thú Thánh Vực vì bảo vệ Hải Nhiêu Đức mà chết. Cuộc chiến đó thật thê thảm.

“Ngươi nói đến Ma thú để làm gì? Hay ngươi nghĩ rằng, Thánh Ma đạo không có Ma thú bảo vệ thì không xong”? Hải Nhiêu Đức cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ có mỗi cười.

Theo cách nhìn của Lâm Lôi, so tài với một Thánh Ma đạo, Lâm Lôi dựa vào tốc độ mà trực tiếp xông thẳng vào, khi đối phương khô tung pháp Ma thú thì dễ giết chết họ mất. Chuyện dễ như trở bàn tay? Nếu để đối phương tung phép Ma thú, thì bản thân cũng khó mà tháo thân kịp.

Chủ yếu là dựa vào tốc độ nhanh hay không mà thôi. Cần so tài không?

“Lâm Lôi à! Sau khi ngươi đạt đến biên giới thực lực Thánh Vực rồi thì sống ở đế quốc Áo Bố Lai Ân phải không”? Đức Tư Lê hỏi.

Lâm Lôi gật đầu: “Vâng ạ. Thế thì sao”? Lâm Lôi hoài nghi, không hiểu Đức Tư Lê hỏi như vậy để làm gì?

Đức Tư Lê cười nói: “Như thế thì đúng rồi. Đế quốc Áo Bố Lai Ân nhờ chiến sĩ mà nổi danh tiếng. Đế quốc Ngọc Lan thì lấy thuật phép Ma mà nổi tiếng. E là ngươi đã gặp phải Thánh Vực Cường Giả ở Áo Bố Lai Ân chứ? Đã giao chiến với Thánh Ma đạo chưa”?

Lâm Lôi sững người lên.

Quả thực, từng giao đấu với Thánh Vực Cường Giả, đều là chiến sĩ, chưa đấu với Ma pháp sư.

Long Nhĩ Tư đại pháp sư là Thánh Ma đạo, thì chưa so tài với ông ấy.

“Thánh Ma đạo so với chiến sĩ Thánh Vực thì ít hơn nhưng không nhiều như Áo Bố Lai Ân”. Đức Tư Lê thở dài: “Ở đại lục, thường thì cứ bốn Thánh Vực Cường Giả, có một Thánh Ma đạo, ba chiến sĩ Thánh Vực. Còn ở đế quốc Áo Bố Lai Ân, trong số mười Thánh Vực Cường Giả mới có một Thánh Ma đạo, tỉ lệ thấp lắm”.

“Nhưng đế quốc Ngọc Lan thì khác hẳn. Bình quân cứ hai Thánh Vực Cường Giả, có một người là Thánh Ma đạo”. Đức Tư Lê nói ra điều này khiến cho Lâm Lôi chột dạ.

Một chọi một?

Đế quốc Ngọc Lan đúng là không hổ thẹn với cái nôi. Đức Tư Lê nói tiếp: “Mà đồng minh Thần Thánh hầu hết cũng đều nổi tiếng nhờ Thánh Ma đạo. Và đồng minh Thần Thánh nổi tiếng nhờ cái nền móng giáo dục Ma pháp. Đế quốc Ngọc Lan, bởi sự tồn tại của Đại Tế Tư nên mới có nhiều Thánh Ma đạo. Thường thì họ trở thành đệ tử của Đại Tế Tư, đều có thể trở thành Thánh Ma đạo”.

Lòng Lâm Lôi kinh sợ.

Hai cái biến đổi ư?

Một là Vũ Thần, một là Đại Tế Tư.

Một là dạy nên cả đống chiến sĩ Thánh Vực, một là dạy nên một đống Thánh Ma đạo.

“Thánh Ma đạo, không đơn giản như ngươi nghĩ đâu. Ta nói để ngươi hiểu. Một chiến sĩ Thánh Vực chiến đấu với một Thánh Ma đạo, thắng lợi của Thánh Ma đao lớn hơn nhiều”. Đức Tư Lê mỉm cười: “Thánh Ma đạo vốn khó tu luyện hơn chiến sĩ Thánh Vực. Ngay đến như chốn chính của loại Ma pháp sư đế quốc Ngọc Lan, tỉ lệ cũng chỉ một một”.

Lâm Lôi gật đầu.

Ma pháp sư tu luyện, rõ ràng là khó hơn chiến sĩ rồi. Lâm Lôi vẫn còn không hiểu, Ma pháp sư tu luyện khó khăn đến thế, nếu như đạt đến Thánh Vực còn so với chiến sĩ chẳng phải vô lý lắm ru? Nhưng ở đế quốc Áo Bố Lai Ân, Lâm Lôi vẫn thấy chiến sĩ Thánh Vực rất mạnh mẽ.

Với Thánh Ma đạo, không có gì cần để ý.

“Lâm Lôi à! Đi. Chúng ta ra đi. Hôm nay sẽ để cho Hải Nhiêu Đức để cho ngươi hiểu cái lợi hại của Thánh Ma đạo là thế nào. Sau này nếu có gặp Thánh Ma đạo thì chớ có coi thường”. Đức Tư Lê đứng lên nói.

Lâm Lôi cũng đứng lên.

Thông qua sự so tài thực tế, mới có thể hiểu nổi Thánh Ma đạo đáng sợ thế nào.

Bối Bối lúc này cũng nhảy lên vai của Lâm Lôi. Mọi người rời khỏi động phủ. Lôi Nặc và Mông Nê Kha còn chưa biết bay, họ chỉ đành ngồi trong đọng phủ trò chuyện. Những người khác thì đã bay đi đến trên đỉnh núi.

Lâm Lôi đợi cho mọi người bay đến một sườn núi khác.

“Nơi đây là chỗ mà chúng ta thường tổ chức so tài. Chính nơi đây đấy”! Đức Tư Lê cười nói.

Đức Tư Lê, Hải Nhiêu Đức, Hi Kim Sâm, Mễ Lặc, Lợi Văn Tư Đốn, Lâm Lôi, Băng Sắt Lâm, tổng cộng tám người đứng trên không gian, gián cách người này người kia chừng một trăm mét.

“Nào”! Hải Nhiêu Đức cười. Lâm Lôi cũng chẳng phải khiêm nhường, cởi bỏ áo bào. Lúc này biến thân thành chiến sĩ Long huyết, trên trán mọc lên một gai nhọn hung dữ, vẩy rồng màu đen mọc lên khắp mình. Con ngươi Lâm Lôi biến thành màu vàng kim tối.

Toàn thân Lâm Lôi rùng lên. “Ầm”, Lâm Lôi lao mạnh về phía Hải Nhiêu Đức.

“Tốc độ của Lâm Long nhanh hơn lần trước”. Mễ Lặc phát hiện ra điều đó. “Nhưng vẫn sẽ không địch nổi Hải Nhiêu Đức đâu”.

Hải Nhiêu Đức mỉm cười, đứng yên một chỗ từ xa, đợi Lâm Lôi xông đến. Khi cự ly Lâm Lôi cách còn chừng mười thước, Hải Nhiêu Đức rùng mình, toàn thân biến thành một đạo hào quang, thoắt cái đã giãn cự ly với Lâm Lôi. Cự ly hai người lúc này lại cách xa nhau.

Cần bay tốc độ nhanh, Lâm Lôi không bằng Hải Nhiêu Đức.

“Điều này”... Mặt Lâm Lôi thất sắc. Tốc độ bay không bằng đối phương, như thế chẳng phải để cho đối phương sử dụng Ma thuật chà đạp lên bản thân ư? Quả nhiên, chỉ một chốc, luồng lửa nóng đáng sợ lấy Hải Nhiêu Đức làm trung tâm toả rộng ra, vô vàn điểm sáng tụ lại quanh người Hải Nhiêu Đức.

Một tiếng gầm vang lên rợn người. Một đôi cánh màu đỏ trộn lẫn màu vàng, tựa như lông mũ hoàng đế, cao ngạo lạnh lùng... thể tích còn lớn hơn nhiều so với rồng thật. Lâm Lôi và tốp người trước ngọn lửa phượng hoàng ngỡ như đàn kiếm.

“Rào rào”... âm thanh rền vang giữa không trung thật đáng sợ, luồng nhiệt độ cao khiến Lâm Lôi phải phòng ngừa.

“Chiêu biến ảo Phương Hoàng phép Ma cấm kỵ”. Lâm Lôi cảm thấy sợ hãi. Ma pháp hoả hệ có sức công kích rất mạnh. Đây là chiêu ảo Phượng Hoàng Ma pháp công kích. Uy lực của nó rõ mạnh, thực lực của Lâm Lôi e còn khó phản ứng kịp.

Phía Phượng Hoàng lửa bỗng nhiên thu nhỏ thể tích, mà dáng vẻ thì càng giống với thực tế.

Thể tích thu nhỏ, càng tạo cho Lâm Lôi áp lực sợ hãi lớn hơn.

“Vù”. Phượng Hoàng lửa xông mạnh đến trước mặt Lâm Lôi. Lâm Lôi lộn mình. Đây là cú phòng vệ động mạch của Lâm Lôi.

“Khí đấu của rồng màu xanh đen e giảm dần tốc độ. Nếu cứ như thế tiếp, ta giỏi chỉ duy trì được mấy giây đồng hồ”.

Lâm Lôi bay lùi lại. Phượng Hoàng lửa bay về với Hải Nhiêu Đức. Lúc này Lâm Lôi mới thở phào nhẹ nhõm.

Phượng Hoàng lửa màu vàng thật đáng sợ.

Hải Nhiêu Đức cười nhìn Lâm Lôi: “Mặc cho là chiến sĩ Thánh Vực hay là Ma pháp sư, đạt đến Thánh Vực thì đều có thể bay được. Còn như tốc độ bay, thì chưa hẳn chiến sĩ nhanh. Ví dụ Ma pháp sư phong hệ, Ma pháp sư quang hệ, tốc độ rất nhanh. Còn ta là Ma pháp sư hoả hệ, nghiên cứu trình độ như của ta bây giờ, tốc độ cũng nhanh tương tự. Nhưng chỉ dựa vào tốc độ, ta đảm bảo ngươi không theo kịp ta. Ta có thể dễ dàng đè bẹp ngươi”.

“Đương nhiên. Một số Thánh Ma đạo hệ hoả, hệ thuỷ, thì không bằng ngươi. Về tốc độ mà nói, Thánh Ma đạo so với chiến sĩ Thánh Vực thì hơn hẳn một bậc. Suy cho cùng thì Thanh Ma đạo vẫn mạnh mẽ hơn chiến sĩ Thánh Vực”.

Lâm Lôi hiểu rõ.

“Bàn về tốc độ, chiến sĩ Thánh Vực tuy có lúc nào đó chiếm ưu thế, nhưng không nhất thiết so sánh là nhanh hơn Thánh Ma đạo. Còn nữa, Thánh Ma đạo có tốc độ bay cực nhanh. Nếu như gặp phải Thánh Ma đạo tốc độ lớn, thì ắt rất nguy hiểm. Gặp phải loại người đó chỉ có cách là đào tẩu”.

Lâm Lôi lần này đã có cảm giác cụ thể.

Hoặc là, Thánh Ma đạo đáng sợ hơn chiến sĩ Thánh Vực.

“Chuẩn bị tốt chưa”? Hải Nhiêu Đức tươi cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 9: Rèn Dũa

T

ư Lê, Hi Kim Sâm, Mễ Lặc và mấy người đứng lặng lẽ tại chỗ nhìn đôi bên thi thố.

“Bây giờ thử đưa ra một giả thiết, nếu tốc độ của ta không bằng ngươi”. Hải Nhiêu Đức cười nhìn Lâm Lôi: “Nào, ngươi công kích ta, thì nhìn xe ta chống đỡ ra làm sao”.

Lâm Lôi cũng đang mong đợi điều đó.

Tốc độ không bằng đối phương, thế thì Thánh Ma đạo sẽ chống đỡ ra làm sao?

Lâm Lôi trong nháy mắt đã lao lên, biến thành bóng dáng một con rồng. Khi Lâm Lôi thoắt cái lao đến, Hải Nhiêu Đức liền biến ngay thành đạo lửa sáng lùi nhanh về phía sau. Thật rõ ràng, tốc độ Hải Nhiêu Đức lùi không nhanh bằng Lâm Lôi.

“Ta xem ông làm thế nào mà ngăn trở”! Lâm Lôi trừng mắt nhìn Hải Nhiêu Đức.

“Ầm, ầm, ầm”... không gian ngay lập tức biến thành những tảng thiên thạch lớn bé bốc lửa cháy, những tảng thiên thạch mới đáng sợ làm sao, điên cuồng lao về phía Lâm Lôi. Thiên thạch lớn bé dày đặc bủa vây khắp trên dưới trái phải Lâm Lôi.

Mặt Lâm Lôi tái mét.

Ma pháp cấp chín hoả hệ.

Mưa lửa những vì sao bay. Chiêu này so với Ma pháp địa hệ cấm kỵ có yếu hơn cả về phạm vi số lượng thiên thạch và uy lực riêng lẻ, nhưng với số lượng nhiều ít của thiên thạch xông vào, bản thân Lâm Lôi phải phá được vòng bủa vây đó thì mới tấn công được Hải Nhiêu Đức.

Thiên thạch dày đặc ngỡ như một khe hở cũng không có.

“Ầm”. Lâm Lôi lao không còn lao về hướng nào, chỉ liều lao thử một nơi thiên thạch bốc lửa.

Một khối thiên thạch bị Lâm Lôi lao vào vỡ vụn bay tung toé, đồng thời những mảnh vỡ làm vỡ liên hoàn đến những khối thiên thạch gần kề. Tuy thân thể Lâm Lôi khoẻ khoắn, không sợ bị công kích, nhưng liên tục đâm vào lưới lửa tốc độ rõ bị giảm chậm lại.

“Rầm”. Một chưởng quyền làm nát vụn mảng thiên thạch trước mặt, Lâm Lôi đã nhìn thấy Hải Nhiêu Đức phía xa.

Hải Nhiêu Đức đứng trên không gian cao cao, mặt tươi tỉnh cười sảng khoái: “Lâm Lôi” Ngươi lại thua rồi”!

Lâm Lôi gật đầu.

“Ma pháp cấp chín của tiên sinh không làm ta bị thương vong, nhưng đã làm giảm mạnh tốc độ của ta. Ta xông ra, tiên sinh đã sử dụng ngay Ma pháp công kích cấm kỵ”. Lâm Lôi hiểu rất rõ. Thực tình thì Lâm Lôi cũng chẳng có cách nào hoá giải, những tảng thiên thạch kia đâu phải là thiên thạch thông thường, tuy Lâm Lôi đã cố hết sức lực để phá nát.

Đứ Tư Lê bên cạnh quan sát, lên tiếng: “Lâm Lôi à. Biện pháp cơ bản của Thánh Ma đạo chống chiến sĩ Thánh Vực là như thế, chỉ có dùng phép thuật để ngăn chặn đối phương, kéo dài khoảng cách đôi bên rồi mới dùng Ma pháp cấm kỵ để tấn công đối phương.

Lâm Lôi gật đầu.

“Có điều, Hải Nhiêu Đức tiên sinh, tiên sinh tung chiêu Ma pháp trong nháy mắt, đây thật là”... Lâm Lôi cảm thấy đối phương thật đáng sợ. Lâm Lôi bây giờ dù có dựa vào binh khí Bàn Long, trong nháy mắt triển khai đòn công kích thì giỏi chỉ đạt trình độ cấp bảy thôi.

Hải Nhiêu Đức cười vui vẻ: “Đương nhiên, hầu hết Thánh Ma đạo có thực lực mạnh, họ ngay lập tức triển khai được Ma pháp cấp tám... Còn ta triển khai nổi cấp chín, nhờ tu luyện nhiều năm mới được, và nhờ thế mà tinh thần càng mạnh mẽ hơn thêm”.

Lòng Lâm Lôi thầm cảm phục: “Hoá ảo Phượng Hoàng, có thể biến thành vô vàn lửa cháy ngưng tụ từng khối lớn nhỏ cỡ mười mét. Ta chưa từng nghe bao giờ”.

Ma pháp Phượng Hoàng hoá ảo thông thường, biến thành tuyến lửa dữ dội thật đáng kinh hãi. Cái tiên sinh Hải Nhiêu Đức này, quả là đỉnh cao trong những đỉnh cao Thánh Ma đạo.

“Nhưng Ma pháp cấp tám, giờ phút nguy hiểm, Thánh Ma đạo sẽ tung chiêu Ma pháp cấp tám, nhằm làm giảm tốc độ tấn công của đối phương tức cũng đã thắng lợi rồi”. Hải Nhiêu Đức khẳng định.

Lâm Lôi gật đầu cười: “Phải lắm. Nhưng chiêu của Hải Nhiêu Đức tiên sinh mới càng xuất chúng. Ta công phá ‘Cửi tinh hoả vũ’ quả thật sự khó khăn. Tốn thời gian để phá. Giải dụ Ma pháp cấp tám chặn ta, e tốc độ của ta sẽ nhanh hơn chút ít.

“Lâm Lôi. Ngươi có thể gọi là đỉnh cao trong chiến sĩ Thánh Vực. Nếu đánh nhau với Ma pháp cấp tám thì tốc độ của ngươi hơn hẳn”. Hải Nhiêu Đức cổ vũ.

Lâm Lôi gật đầu.

Lâm Lôi hoàn toàn hiểu rõ, nếu chỉ là một người bình thường, chạy một trăm mét cần tốn mười gây đồng hồ. Nếu để họ chạy trên vũng bùn thì nhất định mất lắm thời gian hơn. Và nếu đánh nhau trên bãi bùn, e khó khăn lắm.

Và, trên dọc đường đánh nhau, nhất định sẽ làm chậm tốc độ.

Bùn nhão, đối với người bình thường, tựa như thiên thạch mà Hải Nhiêu Đức tung ra với Lâm Lôi, làm cho tốc độ của Lâm Lôi chậm đi rõ rệt.

“Lâm Lôi à! Ngươi nên hiểu. Thánh Ma đạo đối phó với chiến sĩ Thánh Vực, mọi giải pháp đều mục đích làm chậm tốc độ đối phương. Còn nếu ngươi hoá giải được những Ma pháp đó thì đối phương lại tung chiêu Ma pháp cấm kỵ để công kích ngươi”.

Đức Tư Lê và mấy người khác bay đến.

“Gặp phải Ma pháp của Thánh Ma đạo, thấy sự lợi hại rồi hử”? Đức Tư Lê vui vẻ cười hỏi chuyện cho vui.

Lâm Lôi gật đầu.

Ma pháp cấm kỵ rất lợi hại, ví dụ như ‘Phượng Hoàng ảo hoá’, Lâm Lôi có thể tung kiếm phá tan, Phượng Hoàng hoả không tấn công tiếp tục, nó tuy là nguyên tố vật chất không phải là sinh vật, thế mà đã đáng sợ lắm rồi. Nếu sử dụng Thánh Ma thú thì còn kinh hãi đến mức độ nào!

Rõ ràng là, Thanh ma thú nhất định phải kinh hồn bạt vía đối phương, làm tiêu hao năng lượng mà thất bại.

“Lâm Lôi à”! Băng Sắt Lâm phu nhân lên tiếng trong nụ cười tươi vui: “Ma pháp Thuấn phát làm chậm tốc độ đối thủ. Nhưng đó chỉ là một giải pháp tiêu cực để chặn đối phương thôi, chứ thực ra, Thánh Ma đạo còn có những thủ đoạn cực kỳ nguy hại”.

“Ồ”!

Lâm Lôi kinh ngạc nhìn Hải Nhiêu Đức: “Hải tiên sinh. Lẽ nào tiên sinh còn có thủ đoạn khác nữa”?

Thánh Ma đạo thật là đáng sợ!

Hải Nhiêu Đức mỉm cười gật đầu: “Đương nhiên rồi. Thủ đoạn này Thánh Ma đạo cần thiết dựa nhất để chiến thắng đối thủ. Lâm Lôi. Ngươi thử công kích lại lần nữa xem. Tự mình cảm thụ xem xem một lần. Rất hiển nhiên thôi mà”! Nói dứt, Hải Nhiêu Đức bay tới chỗ xa, giữ khoảng cách một trăm mét với Lâm Lôi.

“Chiêu đáng nể nhất ư”? Lâm Lôi hiếu kỳ.

“Ầm”. Lâm Lôi lại một lần nữa lao vào Hải Nhiêu Đức. Hải Nhiêu Đức vẫn đứng yên không động tĩnh, nhìn Lâm Lôi xông tới.

Khi Lâm Lôi sắp tiếp cận, mặt Lâm Lôi bỗng nhiên tái mét, một luồng gió cuốn như bão tố rất đáng sợ khuấy động linh hồn Lâm Lôi. Trong nháy mắt, Lâm Lôi đã cảm thấy đầu óc quay cuồng, qua mấy giây mới tỉnh lại nổi.

Trong bao nhiêu giây, trong đối chiến Thánh Vực, chiêu này sẽ quyết định vận mệnh.

Lâm Lôi kinh hoàng nhìn Hải Nhiêu Đức: “Đòn công kích tinh thần”?

“Hà hà”... Mễ Lặc bay tới cười: “Lâm Lôi à! Chiêu này chưa hoàn toàn là đòn tấn công tinh thần đâu. Nếu là tấn công tinh thần, thì e đầu óc ngươi quay cuồng dữ dội lắm, ngỡ như vỡ nát ra quy ngay lập tức cơ”.

Đức Tư Lê và mọi người bay đến.

Đức Tư Lê tỉ mỉ kể: “Lâm Lôi à! Ma pháp sư so với chiến sĩ, mạnh ở chỗ nào”?

“Sức mạnh tinh thần”. Lâm Lôi đáp.

Đức Tư Lê gật đầu: “Phải rồi. Ma pháp mạnh chính là ở chỗ tinh thần. Sức mạnh tinh thần của Thánh Ma đạo siêu cấp lại còn mênh mông dữ dằn nữa cơ. Không hiểu là sức mạnh đó còn lớn hơn bao nhiêu lần sức mạnh tinh thần chiến sĩ Thánh Vực. Ngoài một số ít Thánh Ma đạo gia nhập Thánh Vực, còn thì hầu hết Thánh Ma đạo có chỉ là phương pháp sơ cấp thuộc loại ‘Tinh thần bão tố’ như thế”.

“Đây gọi là ‘Tinh thần bão tố’? Hoàn toàn không sử dụng phép nguyên tố vật chất, chỉ tấn công tinh thần. Giản đơn thế thôi, dùng sức mạnh tinh thần tấn công vào linh hồn đối phương. Thủ đoạn này cũng chưa cầu kỳ gì cả, thường thì sau khi đạt trình độ Thánh Vực, không lâu sau đó, Thánh Ma đạo sẽ thực hiện được”. Hải Nhiêu Đức nói.

Lâm Lôi cũng hiểu ra được điều đó.

Vừa rồi nghe tới ‘Tinh thần bão tố’ ngỡ sẽ dốc hết toàn bộ sức mạnh tinh thần. Một một lần xông vào linh hồn đối thủ công kích, trên thực tế là không hoàn toàn mạnh mẽ.

Đức Tư Lê vui vẻ nói: “Hải Nhiêu Đức đwong nhiên là rất hiểu lối tấn công đơn độc tinh thần. Nếu ông ấy dồn hết công lực tấn công tinh thần ngươi, thì e người gục quỵ rồi”.

Lâm Lôi rất hiểu kiểu tấn công tinh thần, tấn công linh hồn, tức là khiến cho tinh thần yếu ớt trong khoảnh khắc cảm thấy đầu óc quay cuồng nhiễu loạn rồi sợ hãi, tựa như ‘mũi dao nhọn’ chọc vào thần kinh. Lối tấn công này quả đáng sợ. Người không có tinh thần mạnh mẽ thì làm sao chịu nổi, ắt hồn xiêu phách lạc.

“Tinh thần bão tố! Hà hà”... Hải Nhiêu Đức cười hà hà: “Cái từ này được Thánh Ma đạo đặt từ lâu lắm rồi. Trên thực tế là đòn tấn công bước đầu về tinh thần đối phương, mà nhằm chủ yếu vào đối thủ có tinh thần ốm yếu”.

Lâm Lôi trấn tĩnh tiunh thần. Thánh Ma đạo, quả là đáng sợ.

Dù dùng giải pháp Ma pháp Thuấn phát làm giảm tốc độ đối phương hay là Ma pháp tinh thần, Ma pháp linh hồn đều là những giải pháp vô cùng lợi hại, hiệu nghiệm cả.

“Thánh Ma đạo không nhiều bằng chiến sĩ Thánh Vực, thường thì Thánh Ma đạo thường chiếm ưu thế hơn”. Hi Kim Sâm cười giải thích. “Lâm Lôi à! Nhưng chiến sĩ Thánh Vực cũng có những chỗ mạnh lắm. Đôi bên đều có kẻ mạnh cả. Suy đến cùng thì ai mạnh hơn ai? Còn phải xem xem cá nhân người đó nữa”.

Lâm Lôi gật đầu.

Nếu quả thực, để Lâm Lôi đấu thẳng tay với Hải Nhiêu Đức, vừa rồi đối mặt với chương ngại thiên thạch Hải Nhiêu Đức tung chiêu, Lâm Lôi hoàn toàn có thể sử dụng chiêu ‘Đại địa Áo nghĩa - Bách trọng lãng’ lăm chứ, nhằm làm cho thiên thạch bị dạt đi nhường lối.

Lúc đó, nếu Lâm Lôi dùng một kiếm sẽ làm vỡ mảng thiên thạch tạo thành lỗ chui ra.

Vừa rồi, thực sự là Lâm Lôi chỉ sử dụng chiêu thông thường của chiến sĩ Thánh Vực, chứ nếu sử dụng chiêu sống chết bất kể gì cả thì lại khác Mà lúc đó, e Bối Bối cũng hỗ trợ nữa. Lâm Lôi, Bối Bối, hai đối thủ của Hải Nhiêu Đức... Mà tốc độ của Bối Bối lại nhanh đến ngỡ ngàng, bao nhiêu Thánh Ma đạo nào có so sánh được.

Còn với công kích tinh thần, lẽ nào lại cùng lúc công kích Lâm Lôi và Bối Bối?

“Thánh Ma đạo mạnh hơn chiến sĩ Thánh Vực, chỉ là kết quả thông thường thôi. Nếu thực sự đánh nhau liều mạng chưa thể nói rõ được thua”. Lâm Lôi thầm nghĩ.

Đương nhiên, Hải Nhiêu đức muốn ra tay giết Lâm Lôi thì cũng chẳng mấy khó khăn, đối phương sử dụng chiêu “Công kích tinh thần”, với sứuc mạnh tinh thần của đối phương nhất định sẽ làm cho đầu Lâm Lôi vỡ tung lên ấy chứ. Thêm vào đó còn chiêu Phượng Hoàng lửa công kích, Lâm Lôi chỉ bó tay mà thôi.

Kẻ mạnh có kẻ mạnh trị.

Hải Nhiêu Đức quả rất lợi hại, nhưng nếu gặp Pháp Ân là lại nhẽ khác. Tinh thần của Pháp Ân, đã dạy cho Lâm Lôi mấy bài học rồi.

… …

Trên dọc đường về, Bỗi Bối trên vai Lâm Lôi trò chuyện: “Lão đại. chờ sau này lão đại tu luyện lên cấp Thánh Ma đạo siêu hạng, kết hợp chiến sĩ Long huyết và Thánh Ma đạo vào với nhau, ôi… đối phó với họ thì còn sợ gì nữa”!

Lâm Lôi cười vui vẻ.

Nếu trạng thái hình dáng đạt đến Thánh Vực, về phương diện Ma pháp cũng đạt đến Thánh Vực, hai cái đó hoà nhập kết hợp, thực lực e kinh khủng, mạnh lên mười lần. Đến khi đó, Lâm Lôi sẽ là một Pháp Ân, Đức Tư Lê chứ chẳng chơi!

*** ***

Đế đô của đế quốc Ngọc Lan, nơi ở của Long Nhĩ Tư đại sư.

Địch Lợi Á đơn độc một mình ngồi uống trà giữa sân, giở từng trang ghi chép của Long Nhĩ Tư đại sư. Chim ưng cuồng lôi tật phong “Bạc Lôi” và gấu đại địa “Cáp đốn” ngồi bên cạnh dùng ngôn ngữ thú nhỏ nhẹ nói chuyện.

“Ân”? Địch Lợi Á đọc điểm tự thuật trong ghi chép, mắt long lanh, nở nụ cười tươi rói.Thánh Ma đạo giải thích về Ma pháp, quả là rất tài giỏi. Địch Lợi Á cảm nhận mình bị cuốn hút rất ích lợi.

“Có người đến”! Gấu đại địa ‘Cáp Đốn’ lên tiếng. Địch Lợi Á ngẩng đầu lên nhìn gấi đại địa: “Có người đến? Làm sao lại không có hộ vệ đến báo? A Hoàng, có phải ngươi cố ý ở đây tán gẫu”? Địch Lợi Á nhìn gấu đại địa ‘Cáp Đốn’ hỏi.

Cặp mắt ti hí của gấu đại địa ‘Cáp Đốn’ giương to lên: “Địch Lợi Á. Ngươi không tin ư? Thế thì ta không còn là gấu nữa”!

“Địch Lợi Á. Có người đến”. Lúc này Địch Lợi Á đã có linh cảm được. Dựa vào năng lực cảm nhận chung quanh, Địch Lợi Á không bằng Ma thú Thánh Vực được.

Mãi lúc lâu sau, bên ngoài có tiếng chân bước.

“Xin hỏi. Có Long Nhĩ Tư đại sư ở đây không”? Rõ ràng có tiếng hỏi từ ngoài vọng vào.

“Mời vào”! Địch Lợi Á đứng lên: “Địch Lợi Á bái kiến bệ hạ”!

Hai thanh niên, trong đó có một người là Lam Đức đại đế bệ hạ của đế quốc Ngọc Lan.

Lam Đức bệ hạ nhìn Địch Lợi Á mắt sáng lên, cười: “Địch Lợi Á càng ngày càng đẹp lên. Phải rồi, còn sư phụ của ngươi”?

“Thưa bệ hạ. Bệ hạ cùng Kiều Trị tiên sinh đợi cho một chút ạ”. Địch Lợi Á nói xong, nhìn gấu đại địa: “A Hoàng. Hỏi xem sư phụ, liệu còn thời giừo không? Bệ hạ cần gặp”! Thanh niên cùng đi với Lam Đức bệ hạ chính là đại thần trẻ tuổi nhất của đế quốc Ngọc Lan, cũng là ‘Kiều Trị’ hồng nhân bên cạnh bệ hạ hoàng đế.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 10: Con Tim Chết Rồi

Đức bệ hạ nhìn Địch Lợi Á vui vẻ cười: “Địch Lợi Á! Bản hoàng ta cũng đã có một thời gian với ngươi rồi. Từ để quốc Áo Bố Lai Ân trở về, chẳng phải nhà ngươi cũng đã đến hoàng cung chơi rồi đấy sao”!

Đức bệ hạ bàn về tuổi tác thì cũng như Địch Lợi Á, quan hệ hai người với nhau rất tốt.

“Thầy giáo đòi hỏi phả rất nghiêm khắc. Bệ hạ cần phải tu luyện Ma pháp rồi”. Địch Lợi Á cố tình lẫn tránh.

Lam Đức bệ hạ cười.

Lúc này, gấu Cáp Đốn đại địa nói với bệ hạ: ‘Này, cái người đầu tóc xanh kia ạ! Chủ nhân ta bào ngài đi vào”. Gấu đại địa nói với nhà vua với lời lẽ hỗn láo, nhưng Lam Đức bệ hạ không thèm chấp: “A Hoàng à. Nhà ngươi có thể không gọi ta là bệ hạ được không? Chỉ cần gọi ta là Lam Đức thôi cũng được. Như thế, chí ít ta cũng còn chút thể diện rồi”.

“A Hoàng, ngài xưng hô với ta thế ư”? Gấu đại địa quay cái đầu mềm mại đi, tỏ vẻ không vừa ý.

Lam Đức bệ hạ lại cười, chào Kiều Trị và Địch Lợi Á rồi đi vào trong nhà.. Lúc này ở ngoài sân chỉ còn lại Kiều Trị và Địch Lợi Á. Địch Lợi Á có ấn tượng rất đẹp với Kiều Trị. Bởi Kiều Trị là người anh em tốt của Lâm Lôi.

Kiều Trị lão Nhị là người anh em trong số bốn người, nhưng tính tình rất bình tĩnh, chắc chắn. Tính cách rất tốt nên không hề làm mếch lòng ai cả, nhân duyên tuyệt vời.

Nhưng Địch Lợi Á hiểu, Kiều Trị cũng là một nhân vật rất lợi hại, tuổi ít thế mà trở thành đại thần của đế quốc Ngọc Lan, trông nom việc quan trường mờ ám, có uy phong chốn quan trường, thậm chí còn là đại thần của đế quốc Ngọc Lan. Kiều Trị bụng dạ vốn chẳng có thủ đoạn gì.

Trong bốn anh em với nhau gọi là thâm thuý, nhưng Kiều Trị có tính tình tốt nhất cho dù có thâm thuý.

“Kiều Trị. Ngồi đi”! Địch Lợi Á cười vui vẻ.

Kiều Trị cũng cười đáp lại: “Địch Lợi Á à. Năm rồi, cậu đi đế quốc Áo Bố Lai Ân có gặp lão Tam chứ? Này, lão Tam là Lâm Lôi đấy”.

“Muội biết rồi”. Nụ cười Địch Lợi Á rạng rỡ. “Lâm Lôi cũng rất nhớ huynh lắm đấy”!

Lòng Kiều Trị cảm thấy ấm áp.

Tạm biệt Lâm Lôi cũng đã mười năm có lẻ rồi, nay Kiều Trị đã hai mươi chín tuổi rồi, sắp bước qua ngưỡng cửa ba mươi, thế mà đã hai con rồi. Khi còn nhỏ, Kiều Trị cũng ngang tàng lắm. Nay nghĩ lại mới thấy quãng thời gian đó sao mà đẹp đẽ.

Mười năm chốn quan trường, Kiều Trị trải qua những gian lao vất vả, ngày càng dày dạn hơn lên, vì thế cũng ít khi được gặp gỡ lại bạn bè

“Lão Tam có được như hôm nay, ta cũng cảm thấy tự hào”. Kiều Trị tỏ vẻ khâm phục. “Khi ở Áo Bố Lai ân chắc chẳng có ai dám làm phiền gì đến cả. Ở trên thế gian này, cần đạt đến đỉnh cao thì đó mới là chỗ dựa vững chắc”.

“Lâm Lôi nay đã là thủ lĩnh ở lãnh địa Hỗn Loạn rồi.

“Thủ lĩnh lãnh địa Hỗn Loạn”?

Kiều Trị chau mày lại. Kiều Trị còn nhớ Lâm Lôi lúc ở Hách Tư thành có mâu thuẫn với Quang Minh Giáo Diên, đặc biệt là với nhân vật chóp bu ở đế quốc Ngọc Lan. Kiều Trị cũng hiểu rất rõ thế lực của Quang Minh Giáo Diên và Hắc Ám Giáo diên lắm. “Tính khí lão Tam, thì không muốn mopử rộng biên cương, lãnh thổ. Nhưng”...

Kiều Trị nhìn Địch Lợi Á, hạ thấp giọng: “Lão Tam muốn đấu với Quang Minh Giáo Diên”.

Địch Lợi Á giật bắn người lên. Cái tay Kiều Trị này thật lợi hại.

“Phải rồi”. Địch Lợi Á gật đầu. Chuyện này Lâm Lôi cũng đã kể cho nàng biết.

Lòng Kiều Trị tỏ âu lo. Kiều Trị rất hiểu tính tình của Lâm Lôi. Ngày đó, vì báo thù mà Lâm Lôi bất chấp tất cả. Nếu như là Kiều trị thì tuyệt đối cam chịu nhẫn nhịn, nhẫn nhịn cho đến khi thực lựuc đủ mạnh mới ra tay.

“Lão Tam có gan lắm”. Kiều Trị nhìnnĐịch Lợi Á. “Nhưng Quang Minh Giáo Diên cũng nào có giản đơn”.

Địch Lợi Á cười: “Kiều Trị à. Lâm Lôi không đơn giản như huynh nghĩ đâu”.

Kiều Trị cười. Rõ ràng, Lâm Lôi là một thiên tài. Khi đó chia tay với Lâm Lôi, Kiều Trị cũng không nghĩ rằng, Lâm Lôi không thể lớn mạnh ngang ngửa với Hắc đứuc Sâm. Đặc biệt là Ma thú Bối Bối, Kiều Trị rất bực với nó: “Cái đồ quỷ Bối Bối ấy, đã biến đổi đến mức thế đó. Thật là một quái thai”.

… …

Rất lâu sau, Lam đức bệ hạ mới đi ra.

“Kiều Trị. Chúng ta về thôi”!

Lam đức bệ hạ nhìn Kiều Trị giục. Kiều Trị nhổm người đứng dậy. Lam đức bệ hạ nhìn địch Lợi Á cũng cùng đứng lên. “Nếu có thời giờ thì vào hoàng cung chơi. Công chú Ba lức nào cũng nhớ cô đấy”.

Địch Lợi Á cười: “Nhất định sẽ đến chơi”.

“Thôi khỏi cần tiến”. Lam đức bệ hạ cười vui vẻ cùng Kiều Trị đi về.

*** ***

Tại thư phòng của nhà vua, lúc này có ba người, là nhà vua, cận vệ cung đình và tộc trưởng gia tộc Lai Ân Đại Nghiệp.

“Đại Nghiệp à”. Lam Đức bệ hạ buông cây bút xuống ngẩng đầu nhìn Đại Nghiệp Lai Ân. “Hôm nay ta cho gọi ngươi đến vì chuyện con gái của ngươi Địch Lợi Á”.

Đại Nghiệp Lai Ân nhìn nhà vua: “Vâng, thưa bệ hạ. Ý bệ hạ thế nào ạ”?

Lam Đức bệ hạ cười: “Bản vương ta biết là, con gái ngươi chưa gả cho ai cả”?

“Bẩm bệ hạ. đúng thế ạ”.

“Lam Đức bệ hạ đã nhắm đúng con gái ông rồi đấy”.

Lam Đức bệ hạ gật đầu: “Phải rrồi. Nói thật lòng, bản vương ta vốn vẫn rất thích con gái nhà ngươi. Thế này đi. Ngươi giúp ta nói với con gái ngươi xem xem. Có đồng ý lấy ta không? Đương nhiên... ngươi phải tôn trọng ý kiến của cô ấy”.

Đại Nghiệp Lai ân cung kính: “Bệ hạ yên lòng. Thần nhất định sẽ hỏi con gái thần ạ”.

Lam Đức bệ hạ nhìn Đại Nghiệp Lai Ân: “Đại Nghiệp. Nhà ngươi nên hiểu, khi trước bản vương còn đang là hoàng tử, phải ở ở lại nối ngôi neê mới có tư cách kế vị hôm nay. Người con gái ấy, bản vương ta cũng không ưng, chẳng thấy có cảm tình gì cả. địch Lợi Á con gái ngươi không bàn chuyện xuất thân nữa, còn tố chất bản thân thì hơn hẳn người kia. Nếu con gái ngươi chịu lấy ta, bản vương dám hứa, sau này Địch Lợi Á sẽ làm hoàng hậu”.

Đại Nghiệp giật thót người.

Hoàng hậu ư?

Nếu con gái được làm con ở trong cung thì gia tộc Lai Ân đã vinh quang lắm rồi, đằng này lại còn làm hoàng hậu ư? Liệu tai Đại Nghiệp có nghe nhầm không? Con hầu với hoàng hậu là khác nhau lắm.

Đại Nghiệp rất hiểu, giừo Lam Đức bệ hạ đã là người phi phàm rồi, rất có thế lực, nói con gái ông trở thành hoàng hậu thì có gì mà không làm được!

“Thôi, được rồi, ngươi lui ra”. Lam Đức bệ hạ cười.

“Vâng ạ. Thưa bệ hạ”. Đại Nghiệp Lai Ân cảm thấy lòng lúc này sao mà rộn ràng đến lạ.

*** ***

Hôm nay, Đại Nghiệp cho người đi gọi con gái về. địch Lợi Á vốn cũng rất thích được về thăm nhà, vì lẽ, mỗi lần về là một lần giải bày với cha mẹ chuyện hôn nhân. Tuy địch Lợi Á nói Lama Lôi là độc lập bên ngoài đế quốc Áo Bố Lai Ân, có gả cho Lâm Lôi thì gia tộc không có bị ảnh hưởng gì.

Nhưng cha mẹ Địch Lợi Á không thích Lâm Lôi.

Trong con mắt cha mẹ nàng, em trai Lâm Lôi đã lấy công chúa thứ bảy đế quốc Áo Bố Lai Ân là Nê-na, mối quan hệ giữa Lâm Lôi với đế quốc Áo Bố Lai ân không cắt đứt được.

“Cái gì ạ”? Địch Lợi Á như bị cả nồi nước sôi dội lên mình, kinh ngạc nhìn cha mẹ.

Mẹ nàng khuyên bảo: “Con gái à. Bệ hạ tuổi tác trang lưũa cùng con. Lịch sử đế quốc chúng ta vốn chưa từng có người giỏi giang như hoàng đế bây giờ. Con lấy bệ hạ thì tốt quá. Gả cho bệ hạ... Gì thì gì, với gia tộc, đều hết sức có lợi”.

“Có lợi cho gia tộc ư? Thế còn với con thì có lợi ích gì”? địch Lợi Á không nén đwocj giận dỗi.

Địch Lợi Á không hiểu nổi nữa, cha mẹ cho gọi nàng về chính là cái chuyện này.

“Địch Lợi Á, con gái. Lẽ nào bệ hạ không đủ ưu tú? Con căm ghét bệ hạ”?

Địch Lợi Á cãi lại: “Cha à. Bẹe hạ ưu tú thì có liên quan gì đến con? Con không ghét bệ hạ. Nhưng... người con không ghét thì nhiều lắm mà. Lẽ nào người con không ghét thì con được gả cho họ ư? Gả cho một người, không phải là ghét hay không ghét, hiểu không ạ”?

“Địch Lợi Á, con gái. Bệ hạ với con rất thành tâm. Người nói, nếu gả con cho bệ hạ, sau này con sẽ làm hoàng hậu”. Đại Nghiệp cố nài nỉ.

“Thế hoàng hậu hiện giờ”? Địch Lợi Á chau mày lại.

Đại Nghiệp gượng cười: “Bà hoàng hậu ấy, chẳng qua là khi bệ hạ còn là hoàng tử lấy nhau. Bản thân bà ta chẳng có năng lực gì cả, mà bản thân cũng chỉ con của một quý tộc nhỏ nhoi thôi. Bà ta làm hoàng hậu, khối người bàn tán sau lưng, họ bất mãn lắm. Bệ hạ phế truất bà ta thì khó gì đâu.

“Hừm”.

Địch Lợi Á đứng thế nhìn cha mình: “Cha à. địa vị hoàng hậu e sẽ rất quan trọng đối với cha mẹ. Nhưng với con mà nói, chẳng là cái quái gì cả”. Tức tối đến nỗi lời nói của Địch Lợi Á có phần hỗn.

Đại Nghiệp Lai Ân điên tiết đập mạnh tay xuống bàn, đứng đậy: địch Lợi Á. Con ăn nói thế ư”?

“Cha à. Địch Lợi Á nhìn cha mình tức tối: “Cha đứng có ra oai trước mặt con gái. Hôm nay con nói rõ cho cha mẹ biết. Với chuyện của bệ hạ ấy, cha quá quắt quá đấy. Con thà chết chứ không bao giờ nghe lời cha. đời nào con lấy bệ hạ được. Ngoài Lâm Lôi ra, con chẳng thèm lấy ai cả”.

Đại Nghiệp điên tiết nhìn con gái. Con gái bây giờ đã dám nói như vậy với cha đẻ rồi cơ đấy.

“Con xin lỗi”. Địch Lợi Á thở dài.

“Hày”... Đại Nghiệp lộn ruột lên, ho khan. Mẹ địch Lợi Á ngồi bên đỡ chồng. Vợ thấy chồng nhìn con gái phẫn nộ, ủng hộ chồng, khuyên con: “Địch Lợi Á. Con không bé bỏng gì nữa đâu. Không được hỗn hào con nít. Thôi được, con đi đi, suy nghĩ rồi nói sau”.

Địch Lợi Á nhìn cha mình mặt vẫn hầm hầm giận dữ, quay mình lặng lẽ bỏ đi.

“Lúc bấy giờ, cha mẹ ở đâu”? Địch Lợi Á còn nhớ ngày nhỏ, cha mẹ coi nàng như cục vàng. Nàng muốn làm gì thì làm không ai ngăn cản cả. Nàng ngồi trên lưng cha mẹ chơi trò cưỡi ngựa.

Tuổi thiếu niên sao mà tươi đẹp vậy, cha mẹ nàng sao quá tuyệt vời!

Nhưng giờ đây...

Trong nhà, Địch Lợi Á được chiều chuộng nhất. Có cha mẹ, anh trai, bà nội, và nhiều người, địch Lợi Á cứ mong ngóng. Nàng nghĩ sao khi đó không ở lại luôn với Lâm Lôi để quan hệ giữa nàng với gia tộc cho tốt đi, như cái thửo ấy...

“Đợi chút. Khi Lâm Lôi gây dựng được công quốc thì nhất định thái độ của cha sẽ thay đổi”. Địch Lợi Á tiếp tục chịu đựng và chờ đợi.

*** ***

Trong núi Thần bí, ở cổng phủ đệ trong hang núi, Tư Đức Lê, Hải Nhiêu đức, Mẽ Lặc, Băng Sắc Lâm và nhiều người nữa đều đang ngồi trên ghế đá cạnh bàn lớn uống rượu, nhìn Lâm Lôi và Hi Kim Sâm thi tài. Còn chỉ Lâm Nặc và Mông Nê Kha thì ở mãi bên bãi cỏ.

“Mông Nê Kha. Muội vốn nói về mẹ muội, có đúng thế không”? Lâm Nặc nhìn Băng Sắt Lâm từ phái xa, nghi ngờ hỏi Mông Nê Kha.

Mông Nê Kha không thể trả lời nổi.

Trước đây, mẹ nàng vốn rất lạnh lùng, muốn biết... Mẹ nàng vốn đến từ cung điện nữ thần Băng Tuyết. Vẻ lạnh lùng đó âu cũng bởi từ đó mà ra.. Nhưng mấy ngày nay, Băng Sắt Lâm đối xử với Lâm Lôi và Lâm Nặc lại rất tốt.

Lâm Nặc đã bắt đầu ngò ngợ. Như thế thì, trước Mông Nê Kha nói là không đúng.

“Muội cũng không hiểu nổi nữa”. Mông Nê Kha cũng chỉ biết trả lời được có thế mà thôi.

Lúc này, Lâm Lôi giữ thanh kiếm nặng Ngọc đen, còn Hi Kim Sâm thì cầm thanh kiếm dài mờ mờ ánh bạc, cả hai so tài cao thấp. “Áo Nghĩa đại địa” của Lâm Lôi thể hiện rồi, tuy không ra đòn hiểm nhưng cũng đã khiến Hi Kim Sâm kinh hồn.

“Cổ quái, cổ quái”. Hi Kim Sâm khen: “Ta chưa bao giờ gặp ai ra đòn cổ quái đến thế bao giờ”.

Lâm Lôi cũng chăm chú theo dõi Hi Kim Sâm, gặp phải kẻ mạnh tu luyện phép Quang Minh thật là phiền toái. Phương pháp tu luyện Quang Minh có trình độ nhất định. Khả năng khôi phục của họ cũng rất ghê gớm, cho dù tay có bị gãy thì cũng nhanh chóng lànhlại.

“Lâm Lôi đến bây giờ, có thể đã hiểu chiêu của ta rồi chứ”? Hi Kim Sâm mỉm cười.

Lâm Lôi sững sờ người. Cái ông Hi Kim Sâm này, sao bây giờ có được tốc độ nhanh đáng sợ đến thế?, có sức công kích còn hơn cả Áo-lợi-duy-á. Đó mới chỉ là đánh chơi thôi đấy.

“Kiếm này gọi là “Ảo không chi kiếm”. Hi Kim Sâm cầm cây kiếm mờ mờ ánh bạc, cả người nữa phút chốc ngỡ như một vệt sáng, đến ngay trước mặt Lâm Lôi. Lâm Lôi lộn một vòng, giơ kiếm ngọc trong tay thủ thế. Lâm Lôi theo dõi thanh kiếm của Hi Kim Sâm.

Gì gọi là “Ảo không chi kiếm”?

“Vù”... Chung quanh không khí chấn rung cả lên, thanh Ảo không chi kiếm thoắt ẩn thoắt hiện trước mặt Lama Lôi. khiến cho Lâm Lôi cảm thấy bị uy hiếp mạnh. Thanh kiếm dài này chừng như sinh ra ảnh ảo liên tiếp, không khí cũng chứng như điệp lại, cả không gian nơi đó đảo điện.

“Ngươi thua rồi”.

Lâm Lôi còn chưa kịp phản ứng, thanh kiếm đã ngừng ngay trước mặt. Lâm Lôi quả không kịp trở tay chống trả.

“điều này”... Đầu óc của Lâm Lôi quả chỉ thấy có mỗi thanh kiếm, cảm thấy mình như chỉ nắm được mõi gì đó. Lúc này, Lâm Lôi nhắm mắt lại xếp chân ngồi xuống. Cũng không nghĩ đến những ai khác kia bắt đầu tìm kiếm cái linh cảm vừa rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 11: Truyền Đạt Mệnh Lệnh

K
im Sâm đứng giữa lưng chừng trời nghi ngờ nhìn Bạc Trịch Chúc.

"Lợi hại ! Lợi hại thật”! Hy Kim Sâm vui vẻ ca ngợi, bay đến bên cạnh Đức Tư Lê. Đức Tư Lê cùng mấy người nhìn về phía Lâm Lôi ca ngợi hết lời. Mọi người cùng ngồi xuống, Hải Nhiêu Đức cười, nói: “Đại ca! Lâm Lôi này không xấu hổ là một thiên tài. Ngay đến cả Hy Kim Sâm đã tu luyện phép Quang Minh mà vẫn dám so tài nhờ thế mà học hỏi được ít nhiều rồi”.

Đức Tư Lê và những người có mặt đều là những cao thủ tuyệt đỉnh .

Họ biết Lâm Lôi như đã lĩnh hội những gì vô cùng quan trọng, nhờ thế để rồi trực tiếp tu luyện.

“Bá phụ”! Lôi Nặc nhìn thấy bộ dạng Lâm Lôi lạ lẫm bèn vội vã chạy đến, cuống quýt: “Lâm Lôi huynh đấy thế nào ạ? Huynh đấy có bị thương không ạ”?

“Hà hà”... Đức Tư Lê cùng mọi người cười toáng lên. Mê Lặcẩh hê: “Lôi Nặc à! Lâm Lôi không sao đâu. Có điều Lâm Lôi lần này tu luyện tốn chút sức lực. Cũng khó nói, như cách nghĩ của chúng ta là, nhất định lĩnh hội được gì nhiều lắm đấy. Khó có dịp gặp gỡ thế này”

Lôi Nặc lúc này mới yên lòng.

… …

Đầu óc Lâm Lôi lúc này mới hiện rõ tất thảy. Một người cầm kiếm dài xuất hiện giữa mênh mông không gian. Bóng dáng người này công kích một lần vào kiếm của Hi Kim Sâm. Kiếm của Hi Kim Sâm tựa như ảo giác... Kiếm tung lên, ánh sáng con thoi xuyên đi xuyên lại giữa không gian...

Không gian giao nhau mơ mơ hồ hồ, sức đâm của tay kiếm đáng sợ, không tài nào cản trở nổi.

“Cuối cùng là thế nào? Cuốic cùng là thế nào”? Lâm Lôi liên tiếp chất vấn bản thân. Đầu óc Lâm Lôi hiển hiện lại đường kiếm tai hại đó. đó là cảm giác hiện rõ trông đầu óc Lâm Lôi, bản thân như đã học được những gì rồi.

Nhưng tiếc thay, vẫn mơ hồ lắm.

Một lần rồi lại một lần hiển hiện ra trước mắt Lâm Lôi.

Bỗng nhiên...

Hình như có một dòng điện thoáng xuất hiện trong đầu Lâm Lôi. Con tim Lâm Lôi như giật thót một cái, những gì mơ mơ hồ hồ như mây mù cuối cùng được vén lên. Lâm Lôi cuối cùng đã rõ, mình vì sao lại có những cảm giác mơ mơ hồ hồ thế này: “Phải rồi! Là gió. Gió, rất nhanh”!

Lòng Lâm Lôi rộ lên những đợt gió mạnh.

Lúc đó, Lâm Lôi nhìn thấy Mễ Lặc sử dụng phép Nguyên Tố đại biểu cho gió...

‘Chậm’, kiếm pháp biên giới chậm. Lâm Lôi hiểu, đường kiếm dưới ‘chậm’. Và rồi Lâm Lôi biết rõ, mình có thể tăng thêm việc nghiên cứu quy luật vận động của gió.

Bởi sự vận động theo quy luật, giống như quy luật vận động của gió ở đại lục rộng lớn.

Sóng từng đợt gió chấn động, cường độ gió càng lớn ở đại lục.

Cùng với nguyên lý đó, quy luật vận động của gió là từ chậm rồi đến nhanh, nhanh chậm kết hợp với nhau, hình thành một sự va chạm trái ngược, khiến cho không gian bị công kích dữ dội. Mà tốc độ chậm thì sự cảm nhận càng rõ rệt hơn, và... tốc độ nhanh cũng cảm nhận vô cùng rõ rệt... có điều có thể điều khiển được. Gió nhanh chậm kết hợp lại sẽ tạo nên những cơn lốc dữ đội, uy lực của gió càng lớn lên, lớn lên.

Lâm Lôi mới chỉ hiểu được từ lúc ban đầu ‘chậm’. Sau khi giao tay với Mễ Lặc, dần dần vững mỗi bước.

Nhưng ‘nhanh’, sự cảm nhận đi vào ngừng trệ.

Phép nguyên tố gió, ‘nhanh’, đường của nó là thế nào?

Hôm nay, nhìn thấy đường kiếm ‘Ảo không chi kiếm’ của Hi Kim Sâm, Lâm Lôi hiểu rõ được là, bước đi tiếp theo là: “Trong phép tắc các nguyên tố lớn, bàn về tốc độ chính là ưu thế của phép gió và phép ánh sáng. Tốc độ của Hi Kim Sâm nhanh, nhanh đến mức không gian sẽ bị rối loạn, và nguyên tố gió ‘chậm’ sẽ làm cho không gian ngừng trệ. Phải rồi... Phép nguyên tố gió ‘nhanh’, tức cũng có thể làm được không gian trong nháy mắt bị đảo điện hỗn loạn”.

Nhận biết của Lâm Lôi đối với với cái ‘nhanh’ tốc độ nguyên tố gió đã bắt đầy có những cơ sở. Những ngày trước đó, Lâm Lôi chỉ có suy ngẫm tới mà thôi.

Mà hiện giờ, nghĩ rõ tới mục tiêu, trong đầu óc Lâm Lôi đã nhanh chóng hình thành con đường tu luyện, đạt đến đỉnh điểm, đến đích cuối cùng.

Trong đầu có Lâm Lôi hiển hiện ra mọi khả năng, hiểu biết đối với ‘nhanh’ của nguyên tố gió bắt đầu tăng thêm sâu hơn. Khi chưa có cách phán đoán diễn biến sai, Lâm Lôi đành đứng lên sử dụng ‘Tử huyết nhuyễn kiếm’ để thử nghiệm.

Tu luyện đúng là khổ ải như thế đó, nghiêm ngặt như thế đó, và cần phải lĩnh hội kiến thức.

Giống như vừa nãy bỗgn nhiên sáng loé lên một luồgn ánh sáng, cuối cùng thì cũng đã nhìn thấy được đường đi, biết được đại để đường đi để tiếp tục lĩnh hội nghiên cứu, nhiều mỗi lần nghiên cứu... Chỉ cần có thời gian, tiêu tốn đủ thời gian, nhất định sẽ đạt đến đỉnh điểm.

... ...

Từ một đường kiếm thuộc nguyên tố ánh sáng, hiểu rõ được con đường biên giới ‘nhanh' của phép nguyên tố gió. Loại khả năng lĩnh hội này phải là người phi thường mới thực hiện được. Những người lúc này đây như Đức Tư Lê bắt đầu đoán biết được Lâm Lôi đã lĩnh hội những gì.

“Như thế mà đã là nửa tháng trời rồi. Lão Tam”... Lôi Nặc lo lắng nhìn Lâm Lôi đang ngồi xếp bằng lặng lẽ tu luyện.

Mông Nê Kha bên cạnh cười: “Lôi Nặc ca ca, đêm qua muội còn nhìn thấy Lâm Lôi đột nhiên đứng lên, hình như là biếu diễn kiếm pháp. Có điều, kiếm pháp của huynh ấy sao mà mông lung mờ ảo, chỉ thấy xuất hiện ánh sáng tím thôi. Lúc đó, bốn bề đều nổi gió, mà tốc độ gió cực kỳ nhanh, không thể nhìn thấy rõ sự biến hoá”.

“Lam Tam nếu cứ thế tiếp tục, sẽ không rõ là sẽ tu luyện bao lâu”? Lôi Nặc tỏ sự âu lo.

“Lôi Nặc ca ca à. Huynh nhìn đi”! Mông Nê Kha bỗng vui vẻ chỉ tay về phái Lâm Lôi. Lôi Nặc nhìn theo tay Mông Nê Kha chỉ, chỉ thấy Lâm Lôi lúc này đã đứng lên, đang mỉm cười nhìn Lôi Nặc, đoạn đi đến gần: “Lão Tứ! Thế nào? Kiếm ta đã trổ hoa chưa”?

Lúc này, một đạo ánh sáng màu đen luồn tới, nhảy lên trên vai Lâm Lôi.

“Bối Bối. Lâm Lôi đưa tay sờ vào đầu Bối Bối.

Bối Bối vênh miệng lên bất mãn nói: “Lão đại à! Đã nửa tháng rồi đấy. Huynh còn ngủ được nữa ư”?

“Ngủ”? Lâm Lôi đột nhiên, cười nói.

Bối Bối cũng hiểu rằng, Lâm Lôi đang tu luyện. Bối Bối thì cảm thấy nhàm chán rỗi rãi. Có điều, tâm tình của Lâm Lôi lúc này đây rất tuyệt vời. Lâm Lôi đã lĩnh hội được ‘nhanh’ của nguyên tố gió, tiến thêm một bước rồi. Lâm Lôi cũng hiểu rõ, muốn đạt đến uy lực biên giới như Hi Kim Sâm, e còn phải tốn những mười năm thời gian nữa.

Còn ở biên giới ‘chậm’ đạt đến trình độ như Hi Kim Sâm cũng còn mất chừng ba bốn năm nữa.

Rất rõ ràng. “Mễ Lặc” ở trên biên cảnh đó còn thấp nhiều so với Hi Kim Sâm. Lòng Lâm Lôi rất vui vẻ, nhanh chóng lĩnh hội được sự rèn dũa của mọi người.

Nếu như mỗi một mình ở trong rừng sâu vùi đầu vào tu luyện.

Vận khí tốt, mười năm, trăm năm sẽ tìm ra được đường. Còn nếu vận khí không tốt, tốn mất trăm năm thậm chí cả ngàn năm cũng chỉ toi công, chưa chắc tìm ra được đường đi.

Việc tu luyện chính là như thế này. Lĩnh hội nhanh, tu luyện nhanh. Lĩnh hội chậm, tu luyện chậm. Nhất định không lâu sau sẽ đạt đến biên giới Thánh Vực, mỗi một trường hợp đấu khí sẽ đạt đến cực hạn Thánh Vực. Mọi người đều trên cở sở phép tắc mà lĩnh hội.

*** ***

Phần bắc của lãnh địa hỗn loạn, dấy lên cuộc chiến tranh quy mô lớn.

Theo kế hoạch của Lâm Lôi, Trại Tư Lặc và nhiều người nữa, sau khi Lâm Lôi xuất hành đến thôn núi thần bí chừng bảy tám ngày, Ba Khắc vào mấy huynh đệ dẫn quân tấn công một công quốc thuộc Quang Minh Giáo Diên phần nam, tên công quốc này là Xã Lý.

Quân đội của công quốc Xã Lý về tố chất không thể bằng quân đội của Lâm Lôi. Dân chúng thuộc phía Lâm Lôi ở rừng sâu, tác phong hổ báo dữ dằn, sức chiến đấu hùng mạnh, đặc biệt nữa là có năm huynh đệ Ba Khắc tài giỏi.

Hòn đất phải biết nói!

Công quốc Xã Lý là nước mạnh, tuy có đến tám kẻ mạnh cấp tám, nhưng cấp chín thì chưa có người nào. Như thế thì, tuy gọi là mạnh vẫn chưa đủ sức cầm cự được với quân đội của Lâm Lôi.

Năm huynh đệ Ba Khắc, tựa như năm chiến thần, dẫn đại quân mạnh như hổ báo, đi đâu thắng đó, công kích nơi nào thì nơi đó nhanh chóng đầu hàng. Chỉ vẻn vẹn có bốn ngày, năm thành nhỏ của quận thành công quốc Xã Lý bị đánh tơi bời. Lực lượng phía Lâm Lôi càng mạnh mẽ hơn lên.

Cái Từ, Hắc Sa, An Khoa ba người đang ở lại trong quận thành Xã Lý.

“Quả thật là không có sức chống đỡ”. Cái Từ vênh mặt lên: “Yếu ớt quá! Yếu ớt quá! Đến một người dám đứng lên chống cự lại thôi mà cũng chẳng thấy”! Thực tình thì, nhìn thấy quân đội hùng hùng hổ hổ như của Cái Từ xông tới, còn ai dám cả gan đứng ra cầm cự?

Và hơn thế nữa, “Hắc Lỗ” báo hoa màu đen Ma thú Thánh Vực lại luôn trong tư thế sẵn sàng chiến đấu, xuất kích bất cứ lúc nào.

“An Đức Lộ”. An Khoa bỗng nhiên quay lại nhìn người đàn ông trung niên phía sau, mái tóc màu ánh bạc đang cung kính đứng chờ lệnh. An Khoa hỏi: “Hiện giờ, quân đội của công quốc Xã Lý đã chiển biên đến mức độ nào rồi? Dân chúng của họ ra làm sao”?

Trị lý quốc gia, tất hẳn cần dùng người rồi. Ba Khắc và những người khác chỉ giỏi cầm quân thôi.

“Thưa các vị đại nhân”. An đức Lộ cung kính đáp: “Việc chỉnh biên quân đội đã kết thúc rồi ạ! Đã cài rất nhiều binh sĩ của Hắc Thổi thành vào trong biên chế”.

Những binh sĩ đầu hàng, Ba Khắc và mấy huynh đệ đều rất yên tâm, cần nhanh chóng điều động sắp xếp lại biên chế, để binh sĩ và tướng lĩnh hiểu thấu hoàn cảnh của nhau. Những kẻ ngang ngạnh tất nhiên phải xử lý, giết chết rồi cài người Hắc Thổ thành vào.

“Công quốc Xã Lý nhiều năm nằm dưới ảnh hưởng của Quang Minh Giáo Diên, người tín ngưỡng Quang Minh Giáo Diên không ít”. An đức Lộ bẩm báo: “Tin là, nếu như người của Quang Minh Giáo Diên đến công kích chúng ta, những dẫn chúng này sẽ chống trả chúng ta. Nhưng có điều dân chúng quá đông, chúng ta chưa có cách giải quyết”.

“Chống lại chúng ta”?

Hắc Sa tự tin nói: “Sợ quái gì! Dưới sự uy hiếp của chết chóc, những dân chúng đó làm sao còn dám nổi sóng hử”!

“An Đức Lộ! Cái công quốc này vừa bị chúng ta thôn tính, lòng dân bất yên, hẳn phải phiền đến các ngươi rồi”! An Khoa an ủi động viên. An đức Lộ vâng lệnh.

“Vâng ạ! Các đại nhân cứ rút lui đi ạ”. An Khoa cười, trong gian phòng chỉ còn lại An Khoa, Hắc Sa, Cái Từ ba người.

An Khao nhìn hai người anh em của mình: “Trại Tư Lặc tiên sinh đã bàn bạc kỹ càng cho mệnh lệnh tới rồi. Hiện giờ ngừng công kích, chuẩn bị để nửa tháng nữa sẽ thành lập công quốc. Hiện giờ, người dưới quyền của chúng ta cũng đã có cả hơn mười triệu người rồi”.

Cái Từ và Hắc Sa cười phấn khởi.

“Không ngờ được Quang Minh Giáo Diên không chống đỡ gì cả, xem chừng họ không muốn liều mạng với chúng ta”. Cái Từ cười, nói: “Dựa theo sự thương lượng bàn bạc trước, chúng ta vờ như ngốc nghếch. đợi sau khi xây dựng được công quốc rồi sẽ tiếp tục công kích Quang Minh Giáo Diên”.

Sự suy yếu của Quang Minh Giáo Diên, thực sự là đã nhân nhượng phía Hắc Sa, Cái Từ... Phía Quang Minh Giáo Diên không dám đối đầu.

*** ***

Vẫn trong ngôi nhà tối ôm ôm ấy, người đàn ông trung tuổi mái tóc mày ánh vàng lại đến: “Đại nhân trưởng quan toà”. Người đàn ông trung tuổi màu tóc ánh vàng cung kính.

Ô Sâm Nặc vẫn ngồi trước bàn đọc sách lúc này mắt sáng quắc lên, lạnh lùng: “Vừa rồi, phía Lâm Lôi đã đánh bại công quốc Xã Lý. Hắn còn chờ thêm một ít thời giờ tiêu háo xong, rồi họ, tin là cho rằng chúng ta không muốn phản ứng gì”.

Người đàn ông mái tóc màu ánh vàng ngẩng đầu lên, kích động nói: “Muốn tấn công ư”?

“Không tấn công được ư. Sẽ tấn công, nhất định phía Lâm Lôi sẽ bị tiêu diệt”. Ô Sâm Nặc giọng lạnh lùng: “Sự uy hiếp của Lâm Lôi đối với chúng ta là rất mạnh, để cho chúng phát triển, thì hậu quả khôn lường. Hiện giờ, chúng dám khiêu khích chúng ta, công kích cả công quốc Xã Lý. Hiển nhiên là... muốn đấu cùng với Quang Minh Giáo Diên chúng ta rồi”.

“Nếu như họ cố tình đấu cùng ta, thì nhất định phải giết sạch các cao thủ phía bọn họ”. Cặp mắt càng lạnh lùng trong con người Ô Sâm Nặc chỉ có một màu tím.

Người đàn ông tóc màu ánh vàng cảm kích mạnh mẽ, song có vẻ nghi ngờ nói: “Đại nhân trưởng quan toà! Lẽ nào chúng ta sử dụng lực lượng Thánh Vực? Như thế liệu có làm cho Hắc Ám Giáo Diên và đế quốc Áo Bố Lai Ân và nhiều phía khác bất mãn không ạ”?

“Không việc gì phải bận tâm điều đó”. Ô Sâm Nặc lạnh lùng đáp.

“Nếu như cứ để Lâm Lôi tiếp tục phát triển thêm nữa, như thế thì cả hàng ngàn năm tích luỹ được gây dựng được cả Quang Minh Giáo Diên chúng ta sẽ bị huỷ diệt ư? Mà Lâm Lôi, cái con người đó, đâu có dễ dàng tự do phát triển tiếp. Tốc độ phát triển lớn mạnh của nó quả có đáng sợ thật. Hiện giờ... Ta chưa có cách gì để tiêu diệt nó. Nhưng nếu cứ đà này thì”...

Ô Sâm Nặc nhìn người đàn ông trung tuổi mái tóc ánh vàng: “Được rồi. Làm theo kế hoặc trước đây. Bắt đầu chuẩn bị hành động”.

“Vâng ạ! Thưa đại nhân”! Người đàn ông trung tuổi mái tóc ánh vàng vâng lệnh.

“Nửa đêm ngày mai, chín vị thiên sứ sẽ ngay lập tức xuất phát. Ta cũng cần biết Lâm Lôi kia và Ma thú loài chuột của nó”. Ô Sâm Nặc lòng đầy tự tin. Thực lực của Ô Sâm Nặc ngang ngửa với Quang Minh Giáo Hoàng, mạnh hơn một bậc với Hắc Đức Sâm.

Giết Lâm Lôi, ông ta có đủ niềm tin làm chuyện đó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 12: Biến Đổi Đột Ngột

Tối như mực. Mây đen che phủ ánh trăng, mặt đất tối tăm. Bỗng nhiên...

Chín luồng ánh sáng trắng loá mắt bay về phía công quốc Xã Lý. Bay đến nửa đường, năm đạo hào quang đó bay về năm thành tì nhỏ của công quốc, còn bốn đạo hào quang tiếp tục bay về quận thành công quốc Xã Lý.

Khi gần đến nơi mới phát hiện ra.

Nhưng đạo hào quang sáng trắng đó chính là Thiên sứ Nhu Hoà Thánh Quang. Mỗi một Thiên sứ này đều có bốn cánh. Khi đến gần tất thảy đã biến thành hình hài Thiên sứ có thịt có xương thể hiện sức mạnh của họ.

Theo sự phân bậc của Thiên sứ.

Thiên sứ có hai cánh là Thiên sứ hèn yếu nhất. Thiên sứ bốn cánh là bậc trung, sáu cánh là đỉnh cao Thánh Vực. Còn Thiên sứ tám cánh... và cuối cùng là Thiên sứ mười hai cánh thực lực tuyệt đỉnh kinh hoàng.

Nhưng tiếc thay, trên đại lục Ngọc Lan làm gì tìm thấy nổi Thiên sứ mười hai cánh bao giờ.

“Thật là tiếc”... Ô Sâm Nặc đi sau bốn Thiên sứ, nhìn các Thiên sứ lắc đầu: “Chúa Quang Minh sáng tạo nên Thiên sứ loại binh khí hình người này, họ lại không có tính năng đột phá. Đã thế, thời gian càng lâu lên thực lực không hề có sự vuowtj trội, y nguyên như ban đầu”.

Ô Sâm Nặc thuộc đẳng cấp siêu hạng hiểu rất rõ sự tồn tại ra làm sao của mỗi loại Thiên sứ.

Thiên sứ, trên thực tế là không có sinh linh, mà là Chúa Thần Quang Minh sáng tạo nên loại binh khí hình người. Còn sáng tạo như thế nào thì Ô Sâm Nặc không rõ. Tuy nhiên Ô Sâm Nặc biết, Thiên sứ không thể nào biết đột phá, sáng tạo ra cấp bậc mấy thì cứ thế tồn tại, mấy cánh thì cứ giữ nguyên mấy cánh. Ví dụ trong nội bộ Quang Minh Giáo Diên có Thiên sứ sống hàng ngàn năm tuổi mà thực lực vẫn y nguyên như thuở ban đầu được sáng tạo nên.

Thiên sứ mạnh thì đúng là mạnh, nhưng không có khả năng tiến bộ.

điều này khiến cho Ô Sâm Nặc coi thường Thiên sứ, coi Thiên sứ chỉ là một dụng cụ không hơn không kém. Hành động lần này, Ô Sâm Nặc điều khiển đều là Thiên sứ. Ngoài bản thân Ô Sâm Nặc ra không có thêm bất kỳ Thánh Vực Cường Giả nào khác tham gia. Trong con mắt của Ô Sâm Nặc, chỉ Thánh Vực Cường Giả loài người mới là có khả năng tiến bộ khôn cùng, đáng quý hơn Thiên sứ nhiều.

… …

Tại một thành trì nhỏ trong quận thành công quốc Xã Lý, một vị Thiên sứ bay đến trên bầu trời. Thiên sứ bốn cánh toàn thân là ánh sáng mềm mại đột nhiên mạnh mẽ lên, ngời sáng như Mặt trời chói chang chiếu sáng toàn bộ toà thành.

Dân chúng trong thành thấy bầu trời tự dưng sáng chói thì đổ xô cả ra ngoài nhìn.

“A! Thiên sứ”.

“Là Thiên sứ”!

Dân chúng thành nhỏ đều sợ hãi cả lên, bởi bấy lâu nau dưới sự dạy dỗ của Quang Minh Giáo Diên, những dân chúng này đều tín ngưỡng

Chúa Quang Minh. Lúc này, mọi người đều hiểu, Chúa Trời cử họ đến để cứu vớt dân chúng.

Đông đảo dân chúng đều quỳ cả xuống.

“Tín ngưỡng Chúa thì được Chúa bảo vệ. Chống lại Chúa thì bị Chúa huỷ diệt”. Giọng thánh thót của Thiên sứ vang vọng cả thành trì.Gần bốn ngàn bin sĩ trong thành nhỏ có quá nửa quỳ xuống nghe Thiên sứ phán, trong số đó còn có cả những binh sĩ đến từ Hắc Thổ thành. Còn những ai thì đứng nguyên nhìn lên bầu trời ngạc nhiên.

Thiên sứ?

Có phải là Thiên sứ trong truyền thuyết không?

“Giết chết những kẻ khác đạo đi”! Bỗng nhiên có người vung kiếm chém một viên quan quân. Những viên quan quân này đều đến từ quận thành Mạc đặc và nhiều thành trì khác. Họ không tín ngưỡng Chúa Quang Minh. Những ngày vừa qua họ đều tham gia phá huỷ nhà thờ.

Và hôm nay...

Đông đảo binh sĩ đông đúc chung quanh cùng dân chúng giết chết những viên quan quân đến từ nơi khác.Thiên sứ chỉ xuất một chiêu nhẹ nhàng, toà thành này được lấy lại.

“Các tín đồ của Chúa. Chúa sẽ bảo vệ các con chiên của Chúa”. Thiên sứ bốn cánh dõng dạc nói.

Toàn bộ dân chúng có mặt trong thành đều quỳ gối xuống, thành kính vô cùng. Mặt Thiên sứ bốn cánh nở nụ cười. Thiên sứ nhìn thấy mười mấy người tu luyện Ma pháp Quang Minh, Thiên sứ bốn cánh vội sà xuống, đến gần bên một kẻ mạnh nhất: “Ngươi tên là gì”?

Vị mái tóc màu ánh bạc cảm động, cung kính: “đại nhân Thiên sứ tôn kính và vĩ đại! Tên con là Phí Nhĩ Đốn ạ. Là Thần phủ trước đây của ngôi nhà thờ này. Con mong được bảo vệ tính mạng”.

Thiên sứ bốn cánh gật đầu: “Từ hôm nay, Phí Nhĩ Đốn là chủ của toà thành này”. Giọng của Thiên sứ vang vọng không gian, lan khắp toà thành.

“Phí Nhĩ Đốn”!

Dân chúng trong thành hò reo rền vang. Từ trong giọng hò reo của họ Thiên sứ bốn cánh bay lên, với vòng ánh sáng chói chang bủa vây vị Thiên sứ rời toà thành này bay về toà thành nhỏ khác của quận thành.

… …

Bón toà thành nhỏ khác cũng xẩy ra chuyện tương tự. Sự xuất hiện của Thiên sứ, khiến cho dân chúng tín đồ tin thờ Quang Minh Giáo Diên như cuồng điên cả lên. Họ tranh giành nhau giết chết kẻ ngoại đạo, phong cho người tu luyện Ma pháp Quang Minh hoặc kẻ mạnh làm chủ thành trì.

Còn ở quận thành công quốc Xã Lý.

Khi bốn Thiên sứ còn lại bay đến quận thành công quốc này, trong khắp mọi nơi lửa cháy rực trời, bởi có không ít quan quân binh sĩ đến từ quận thành Mạc đặc và thành trì Hắc Thổ, khiến cho cuộc chiến đấu vô cùng quyết liệt.

“Đại nhân trưởng quan toà”. Năm Thiên sứ bay đến bên cạnh Ô Sâm Nặc.

Ô Sâm Nặc đang đứng giữa trời cao nhìn ba trận chiến đấu giữa ba

Thiên sứ bốn cánh và ba chiến sĩ bất tử.

“Chiến sĩ bất tử”? Một Thiên sứ sợ hãi hỏi. Ô Sâm Nặc gật đầu. Khi Ô Sâm Nặc dẫn bốn Thiên sứ đến đây, thông qua sự uy hiếp của Thiên sứ, khiến cho dân chúng trong thành đã nổi lên giết chết nhiều binh mã của phía Lâm Lôi.

Ngay cả đến binh sĩ quân đội cũng sợ hãi mà phản bội

Cuộc chiến, đã hoàn toàn bất lợi cho phía Lâm Lôi.

“Cổn”! Một thân hình đáng sợ với chiều cao ba mét, cánh tay thô như thân thể người, bắp thịt nổi cuồn cuộn tựa như một cỗ máy chiến tranh hình người, bên ngoài lại còn một lớp áo giáp bảo vệ màu trắng, tất cả chỉ lộ ra mỗi bộ mặt với mày xanh lá cây nom dễ sợ.

Đó là chiến sĩ bất tử Thánh Vực.

Ba Thiên sứ bốn cánh đánh nhau với ba chiến sĩ bất tử Thánh Vực.

“Nhị ca. Tốc độ của họ quá nhanh”! Giọng tức tối của Cái Từ vang lên. Ba người Cái Từ, Hắc Sa, An Khoa, ba người họ chỉ là chiến sĩ cấp chín, cho dù là chiến sĩ bất tử biến thân thành, cũng chỉ mới gia nhập vào Thánh Vực, có chăng chỉ có thể dựa được voà ưu thế sức mạnh phòng ngự của chiến sĩ bất tử để liều mạng với Thiên sứ bốn cánh bực trung của Thánh Vực.

Thiên sứ tương đối linh hoạt.

Một Thiên sứ bốn cánh nhanh nhẹn bay sang một phái đá cho Cái Từ một cú rõ mạnh. Cú đá mạnh đến mức có thể làm nát vụn tảng đá to đúng vào áo giáp Cái Từ, khiến chi Cái Từ lảo đảo.

Cái Từ lúc này nhìn thấy trên cao không còn có Thiên sứ bay tới nữa, hô to lên: “Nhị ca, Tam ca, nhanh chạy. Có thêm Thiên sứ nữa tới.

đến có ba Thiên sứ mà chẳng làm gì nổi, trên kia còn những sáu Thiên sứ và một Thánh Vực Cường Giả loài người, thì làm sao ba chiến sĩ bất tử Thánh Vực trụ lại nổi.

Ba người đặt chân xuống mặt đất, đất như động nổ tung vậy. Mặt đất nứt toác mai rùa, ba người chiến sĩ bất tử tựa ba khối Thiên thạch sợ hãi bay về phía bắc.

Nhưng tốc độ bay của chiến sĩ bất tử chỉ có tốc độ cấp bốn thôi, rất chậm.

Thiên sứ có ưu thế tốc độ.

Cánh Thiên sứ vừa động đậy, bốn Thiên sứ đã bay chặn phía trước mặt ba chiến sĩ bất tử. Những Thiên sứ còn lại cùng bay đến vây sau trên dưới.

“Lão Ngũ! Làm sao bây giờ”? Hắc Sa hỏi Cái Từ.

Vốn Cái Từ là người thông minh linh lợi nhất trong số năm huynh đệ chiến sĩ bất tử, nay thấy bốn chiều trên dưới trước sau đều bị vây, lúc này Cái Từ chỉ có muốn khóc mà thôi. Trời à! Thực lực chênh nhau quá lớn.

Bọn họ một chọi một, chỉ cố giữ thế cầm cự.

Giờ đây chín chọi ba, làm sao chọi nổi?

“Làm thế nào”? Mắt Cái Từ loé lên luồgn sáng điên cuồng: “Mẹ chúng nó. Liều mạng, liều sống chết một phen, có chết cũng chẳng sợ”! Giọng Cái Từ rốgn vang lên cổ vũ, toàn thân lao vào phái Thiên sứ. Bốn Thiên sứ phòng ngự quá tốt, nhưng lại không dám ứng chiến với cú liều mạng đó của Cái Từ.

Ô Sâm Nặc ở chốn xa nói: “Thiên sứ, vào trận”.

Lúc này...

Ba chiến sĩ bất tử bay vọt ra ngoài, nhưng ngay lập tức các Thiên sú lại bủa thành vòng vây, vây chặt ba chiến sĩ bất tử lại.

“Phá”! Cái Từ lao mạnh sang bên nơi hào quang đã tạo nên tường thành.

“Ầm”.

Một cú thúc mạnh kinh hoàng chuyền qua áo giáp của Cái Từ, Cái Từ bị bật mạnh trở lại.

“Lão Ngũ, không sao chứ”? An Khoa đến bên nâng dậy.

“Không sao”. Miệng Cái Từ nhổ ra một bãi máu. “Sức mạnh này ghê gớm, e sánh ngang với đỉnh cao Thánh Vực. Nhưng chưa làm chết ngay chiến sĩ bất tử Thánh Vực được. Nếu mạng nhỏ thì e là đã chết ngay lập tức”.

Ô Sâm Nặc lúc này bay tới, lạnh lùng nhìn Cái Từ, Hắc Sa và An Khoa: “Các chiến sĩ bất tử Thánh Vực, gia tộc A Man Đat”?

Cái Từ và hai người anh em không thèm đếm xỉa tới Ô Sâm Nặc.

“Ta cho ba các ngươi một cơ hội. Chỉ cần các ngươi dựa vào Giáo Diên chúng ta, ta sẽ tha chết cho các ngươi”! Ô Sâm Nặc dụ dỗ.

Cái Từ, Hắc Sa, An Khoa đưa mắt nhìn nhau.

“Mẹ kiếp! Có giỏi thì đến mà giết”! Cái Từ ngẩng đầu lên: “Mày chớ có mà thổi da trâu. Lẽ nào Quang Minh Giáo Diên bọn bay chưua được nghe lời cảnh cáo của đạo nhân Hi Tái hử”? Lúc bấy giờ, sát thủ Hi Tái từng tuyên bố, nếu dám chọi lại năm huynh đệ bọn Cái Từ thì Hi Tái sẽ giết đến đảo Giáo Diên Quang Minh.

Ô Sâm Nặc nghe nói thế đâm hoảng.

Vừa rồi, Ô Sâm Nặc chẳng qua chỉ hù doạ ba huynh đệ Cái Từ mà thôi chứ không dám giết chết ba người này. Suy cho cùng, lời của Hi Tái Ô Sâm Nặc không dám chống lại. Hi Tái vốn là vua sát thủ từ năm ngàn năm trước, thực lực quá mức kinh hoàng.

Đặc biệt là mấy năm trước đã trở thành Thần Vực.

Kẻ mạnh cấp Thần.

Nếu cho Ô Sâm Nặc thâm chục buồng gan nữa thì Ô Sâm Nặc cũng chẳng dám làm gì, nếu không thì Quang Minh Giáo Diên hoặc là tồn tại hạoc sẽ diệt vong.

“Giải toả trận chiến Thiên sứ”. Ô Sâm Nặc căn dặn.

“Ồ”! Ba người bọn Cái Từ lại đưa mắt nhìn nhau. Lẽ nào Ô Sâm Nặc có bụng dại tốt đến thế ư? Khi sáu Thiên sứ bốn cánh giải toả vòng vây cho ba huynh đệ Cái Từ, Ô Sâm Nặc liền biến thành ánh sáng màu đen, cả ba bọn Cái Từ còn chưa kịp trốn.

“Ầm, ầm, ầm”.

Ba bóng chân đá tới tấp vào ba huynh đệ Cái Từ, ba bọn Cái Từ tự như sao rơi rơi xuống mặt đất.

“Ầm”. Mặt đất nứt tự hình mai rùa, máu ộc ra từ miệng ba người này. Áo giáp màu trắng trên thanh mình họ nứt toác, máu vẫn chảy ra từ miệng.

Ba huynh đệ Cái Từ không còn thấy động đậy nữa. Ô Sâm Nặc đứng giữa không gian rất giỏi. Ba bọn Cái Từ tuy trọng thương nhưng không nguy hiểm tính mạng.

Ô Sâm Nặc lôi từ trong người ra ba sợ xích bằng bảo ngọc màu đen ném cho ba Thiên sứ: “Trói chúng lại. Hai các người canh giữ chúng tại đây. Còn lại theo ta”.

Ô Sâm Nặc dứt lời, chẳng cần nhìn lại ba bọn Cái Từ bay về phái bắc. Bảy Thiên sứ bốn cánh bay theo.

Hai quận thành công quốc Xã Lý và Mạc Đặc cách xa nhau những cả trăm dặm.

Bọn Cái Từ bị tấn công bất ngờ, muốn mách lại với người anh em nhưng giờ đây thì đành chịu. Bởi không có sự tính toán trước, quận thành Mạc Đặc cung bị Ô Sâm Nặc và bảy Thiên sứ tấn công bất ngờ. Lần này Ô Sâm Nặc ra tay rất nhanh.

Khi Ba Khắc, Bố Ân còn đang chưa kịp biến thân Ô Sâm Nặc đã cho mỗi người một cú đá.”Ầm, ầm”.

Hai chiến sĩ bất tử bị đá bắn làm vỡ cả tường sân, mặt đất cùng nứt vỡ hình mai rùa, lõm xuống rất sâu.

“Còn một Ma thú Thánh Vực nữa”! Tinh thần Ô Sâm Nặc rất nhạy bén lập tưc sphát hiện ra “Hắc Lỗ” báo hoa màu đen lúc này bay tháo thân. Hắc Lỗ nhìn thấy Ba Khắc và Bố Ân bị hạ gục, nên nó biết thế bèn trốn đi. Nó thừa hiểu Thánh Vực Cường Giả thần bí loài người kai thực lực ghê gớm lắm..

Hắc Lỗ còn chưa kịp chiến đấu lập tức chuồn khỏi.

“Chủ nhân. Chủ nhân, mau trở về”. Hắc Lỗ nghĩ trong lòng như vậy.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 13: Lâm Lôi Trở Về

Ô

Sâm Nặc biến thành đạo ánh sáng đen, đuổi theo Hắc Lỗ'Tốc độ nó nhanh quá. Không được"! Hắc Lỗ cuống cuồng chạy về phía nam, và cảm nhận rõ Ô Sâm Nặc đang bám đuổi. Nhưng bàn về tốc độ thì tốc độ của Hắc Lỗ chậm nhiều so với Ô Sâm Nặc. Hắc Lỗ cũng rất biết được thực lực của mình.

Trên thực tế, Hắc Lỗ chỉ là Ma thú Thánh Vực. Ma thú trời phú cho có sức mạnh hơn người nên mới so đọ được với Thánh Vực Cường Giả. Ví dụ như Ma thú gấu đại địa vừa mới vào với Thánh Vực đều có thể đánh bại một số cao thủ của Thánh Vực. Đó là lẽ trời phú.

Bối Bối cũng tương tự.

Bối Bối vào Thánh Vực chưa mấy lâu, nhưng Bối Bối thuộc loại thú quý hiếm, cho dù vào Thánh Vực, thực lực rất mạnh ngay cả đến Thánh kiếm bàn thạch 'Hắc Đức Sâm' cũng khó mà sánh nổi. Quả trời phú đáng sợ, cao hơn hẳn gấu đại địa một tầng.

"Muốn trốn"? Ô Sâm Nặc đã nhìn thấy báo màu đen phái trước.

Ô Sâm Nặc lúc này hoá thành lửa cháy màu đen, toàn thân tựa Ma Thần từ địa ngục chui lên. Ô Sâm Nặc với tốc độ như tên từ trên cao nhìn xuống thấy báo đen bên dưới, gào to "Giết"! Hắc Lỗ báo đen cuống cuồng, sợ kinh hồn bạt vía, lập tức thu nhỏ hình dáng, sau đó chỉ còn nhỏ như nắm tay.

"Soạt".

Báo đen nhỏ tựa con chuột vội chui tọt xuống tầng đất.

"Ầm". Một vầng sáng đen đáng sợ bắn cả lên nền đất, đất, đá biến thành tro bụi, tạo thành một hố sâu nhìn không thấy đáy. Thân mình Ô Sâm Nặc đi xuống dõi mắt nhìn vào đáy hố.

“Hừ! Còn có thể chạy nữa không”? Giọng Ô Sâm Nặc lạnh lùng.

Ma thú Thánh Vực có thể biến đổi thu nhỏ lớn to. Nếu thể tích biến được rất nhỏ thì có thể chui ngầm rất nhanh cả được dưới đất. Thánh Vực Cường Giả loài người không có cái tài đó. Ô Sâm Nặc mạnh thì rất mạnh nhưng không có tài chui dưới lòng đất, thua Ma thú Thánh Vực ở chỗ đó.

Đáy hố sâu chừng hàng trăm thước.

Hắc Lỗ vội chui tọt sâu xuống dưới cả hàng trăm thước, phần trước cơ thể của Hắc Lỗ đã biến thành sóng khí sắc nhọn, tách đất đá ra để chui.

“Chủ nhân. Chủ nhân”!

Hắc Lỗ vội vã đào hố vừa gọi chủ: “Khi chủ nhân ra đi nói chỉ đi miền nam, xa xăm, đến cả giao lưu linh hồn cũng nằm ngoài tầm rồi” Cự ly Ma thú giao lưu với chủ chỉ có mức độ. Chủ nhân và Ma thú có thực lực càng lướn thì cự ly giao lưu mới càng lướn.

Còn giờ đây, Lâm Lôi và Hắc Lỗ xa chừng gần ngàn dặm vẫn có thể giao lưu được.

Thế nhưng... Lâm Lôi giờ đây ở tít tắp cực nam, cư ly xa có đến ba ngàn dặm. Hắc Lỗ chẳng còn cách nào để giao lưu linh hồn nữa, chỉ còn mơ hồ cảm nhận thấy phương hướng và vị trí của Lâm Lôi ở đâu mà thôi. Hắc Lỗ ở sâu trong lòng đất, vội vã chui về hướng Lâm Lôi.

... ...

Ô Sâm Nặc đành bỏ về, bay đến trên bầu trời quận thành Mạc Đặc., dặn dò bốn Thiên sứ: “Các người giải hai tên chiến sĩ bất tử này đến quận thành Xã Lý, nhốt chúng với ba tên kia. Ta đi Hắc Thổ thành xem sự thể thế nào”.

Ô Sâm Nặc lấy trong người ra hai sợi dây ngọc màu đen ném chi hai Thiên sứ.

“Vâng! Đại nhân”. Mấy Thiên sứ cung kính đáp.

Ô Sâm Nặc bay về phái bắc, theo tính toán, giờ này Lâm Lôi đã ở nơi nào đó tại Hắc Thổ thành rồi: “Con Ma thú báo hẳn đã liên lạc được với chủ nó. Không rõ Lâm Lôi tháo chạy hay tìm về nghênh chiến”?

Nhanh như cắt, Ô Sâm Nặc đã biến thành ánh sáng đen, nhằn hướng bắc bay đi.

*** ***

Phần nam lãnh địa hỗn loạn. Trong thôn núi thần bí, giữa chừng có một ngôi nhà đá. Trước ngôi nhà đá kê một bàn đá. Lâm Lôi đang cùng Lôi Nặc uống rượu đêm, lúc này đã khoảng canh ba, trời sắp sáng, Lâm Lôi cũng đang chuẩn bị từ biệt.

“Hai giời đồgn hồ nữa, ta cùng Bối Bối tạm biệt nơi đây. Lão Tứ, đợi khi rảnh rỗi đệ nên về đế đô thăm thú nhé. Cha mẹ đệ hẳn đang rất mong đợi”. Lâm Lôi nhìn Lôi Nặc dặn dò, liếc nhìn Mông Nê Kha bên cạnh Lôi Nặc, cười: “Được rồi! Lão Tứ, đệ đi nghỉ trước đi, cả đêm chưa ngủ rồi”.

Lôi Nặc Mông Nê Kha sánh vai nhau cùng đi.

“Lão Tam. Lần này cám ơn huynh lăm”. Lôi Nặc cảm kích.

Cho dù Lôi Nặc và Mông Nê Kha thanh thản ở bên nhau, hay cũng có quyền mỗi năm được rời khỏi thôn núi một đôi lần đều nhờ Lâm Lôi tác động cho. Lôi Nặc hiểu rõ, với chút tài cán ít ỏi đó của mình thì chưa ăn nhằm gì để lọt nổi mắt Đức Tư Lê và mọi người.

Miệng Lâm Lôi vênh vênh lên: “Lão đệ, đệ lại khách sáo cả với ta nữa cơ đấy”!

“Đâu có”!

Mặt Lâm Lôi bỗng tái mét đi. Cự ly của Hắc Lỗ đến nơi Lâm Lôi đang ở cách chưa đầy nghìn dặm. Giọng Hắc Lỗ đã vang tới tai Lâm Lôi: “Chủ nhân. Đại sự không tốt rồi. Quang Minh Giáo Diên đã tấn công đến nơi, năn huynh đệ Ba Khắc đều đã bị bắt làm tù binh”.

Cái tin sét đánh khiến Lâm Lôi tái mặt mày.

“Lôi Nặc”! Lâm Lôi lấy lại sắc mặt nghiêm túc nói: “Rất xin lỗi. Ta có việc gấp phải về ngay”.

“Xẩy ra chuyện gì thế”? Lôi Nặc, Mông Nê Kha kinh ngạc hỏi.

Lâm Lôi lắc đầu: “Chuyện riêng của ta thôi. Ôi, lão Tứ, đệ không phải bận tâm”. Lâm Lôi cố nở nụ cười, đấm vào ngực Lôi Nặc: “Thôi nhé, ta đi đây”. Bóng Lâm Lôi vừa loé lên rồi biến mất. Lâm Lôi đi đến trước động của Đức Tư Lê, dóng dạc: “Đức tiên sinh”!

Chung quanh động phủ còn có nhiều ngôi nhà đá khác, Hải Nhiêu Đức cùng ở với Phúc Man.

“Lâm Lôi! Có chuyện gì thế”? Hải Nhiêu đức còn đang tu luyện ngừng ngay lại đi ra khỏi ngôi nhà đá, nghi ngờ hỏi Lâm Lôi. Lâm Lôi bỗng dưng tìm đến hắn là có chuyện rồi.

Mãi lúc lâu sau.

Đức Tư Lê và nhiều người nữa chạy ra.

Lâm Lôi nhìn Đức Tư Lê, Hải Nhiêu Đức và mấy người liền xin lỗi: "Đức Tư Lê tiên sinh. Các vị tiên sinh. Tiểu đệ bây giờ có việc cần kíp, phải rời khỏi đây ngay". Nét mặt Lâm Lôi tỏ vẻ xin lỗi.

"Xẩy ra chuyện gì, có cần giúp đỡ không"? Đức Tư Lê nói.

"Chưa cần". Lâm Lôi đáp.

Lâm Lôi biết các vị tiên sinh còn đang âm thầm tu luyện nhất định không muốn tranh giành quyền lợi gì cả. Mọi người hỏi thì chỉ là khách khí mà thôi. Nếu Lâm Lôi thực lòng muốn Đức Tư Lê đi đối phó với Quang Minh Giáo Diên, hẳn Đức Tư Lê sẽ có phần khó xử.

Điều quan trọng nhất là...

Qua thời gian vừa rồi tiếp xúc, Lâm Lôi nhận thấy, Đức Tư Lê trước đây đã từng lưu lại ở Quang Minh Giáo Diên. Đương nhiên, hiện giờ Đức Tư Lê đã rời bỏ Quang Minh Giáo Diên rồi. Không chỉ Đức Tư Lê, mà ngay cả Hi Kim Sâm cũng từng ở Quang Minh Giáo Diên.

"Các vị tiên sinh"..

"Xin cáo từ"!

Lâm Lôi hành lễ cáo từ. Đoạn toàn thân biến mất giưũa không gian. Bối Bối đang nằm ngủ ở bãi cỏ rộng xa xa biến thành luồng sáng đen bay tới, một người một thú bay về Hắc Thổ thành, ròi khỏi thôn núi thần bí.

Lúc này trời vẫn chưa sáng.

“Lão đại! Xẩy ra chuyện gì thế? Sao vội vã”? Bối Bối bay bên cạnh Lâm Lôi hỏi.

“Quang Minh Giáo Diên đã tấn công chúng ta”. Lâm Lôi lim dim mắt, ánh mắt giá lạnh như băng đáp.

Lúc này Bối Bối vui vẻ hẳn lên: “Ủa. quang Minh Giáo Diên cả gan đến tỉ thí ư? Tuyệt quá. Mấy ngày này quả nhàn nhã đến chết đi được. Giờ có việc để làm cho khuây rồi”. Mắt Bối Bối toát sáng màu máu: “Lâu lắm rồi không được đánh đấm gì ngứa tay ngứa chân lắm”.

Mắt Lâm Lôi đằng đằng sát khí: “Ta cũng đợi cái ngày này quá là lâu rồi”!

Với Quang Minh Giáo Diên, Lâm Lôi thề không đội trời chung. Cả cha, mẹ hoặc là ông nội Đức Lâm, mọi người thân chết đi đều liên quan đến Quang Minh Giáo Diên cả. Cái tổ chức được mỹ miều gọi là Quang Minh nhưng thực tình là ám muội ấy, Lâm Lôi đã từ lâu muốn khai tử nó đi rồi.

Lâm Lôi, Bối Bối tăng thêm tốc độ.

Không lâu sau, một luồng sáng đen chui ra từ lòng đất, bay đến bên mình Lâm Lôi.

“Chủ nhân”. Hắc Lỗ cung kính.

Bối Bối hỏi dồn dập: “Hắc Lỗ. Tình hình rốt cục là thế nào? Nhanh kể ra đi”!

Vừa bay, Hắc Lỗ vừa kể: “Đệ cùng Ba Khắc, Bố ân đang ở trong thành Mạc Đặc, thì tự dưng thấy một bọn Thiên sứ bốn cánh bảy người bay đến tấn công. Lại còn có một Thánh Vực Cường Giả hung dữ nữa đến giết”...

“Bảy Thiên sứ bốn cánh”? Mắt Bối Bối sáng lên: “Hay lắm”!

“Thiên sứ bốn cánh còn được, chứ Thánh Vực Cường Giả mới đáng sợ. Hắn ta trong nháy mắt đá trọng thương Ba Khắc, Bố ân hiện thân không động đậy nổi. Đệ không dám nghênh chiến, chỉ biết trốn chạy. Khi đệ chui tọt vào đất, hắn ta phóng ra một luồng lửa đen đốt cháy đất đá sâu có tới trên cả trăm thước tạo thành hố sâu. Đệ suýt toi mạng. Sức mạnh của người đó đáng sợ làm sao. Tạo nên cảm giác đệ sợ hãi, so sánh e hơn cả Hắc Đức Sâm”. Hắc Lỗ muốn nói đến Ô Sâm Nặc, lúc này vẫn còn rất hoảng loạn.

Lâm Lôi âm thầm suy tính.

“Theo cách nói của Thần võ, kẻ mạnh nhất của Quang Minh Giáo Diên là “Quang Minh Giáo Hoàng”, có lẽ yếu hơn một bậc so với Đức Tư Lê và Pháp Ân, cao hơn Hắc Đức Sâm một bậc. Người đến ngày hôm nay, nghe ra, người này tương đương với Quang Minh Giáo Hoàng.

Lửa màu đen, thực lực tương đương với Quang Minh Giáo Hoàng?

“Lẽ nào địa vị tương đương với Quang Minh Giáo Hoàng, mà thực lực cũng không kém cạnh ư? Hắn ta rất tàn bạo độc ác?.. Chỉ có trưởng quan toà Ô Sâm Nặc thôi”! Lâm Lôi nghĩ vậy.

Lâm Lôi nghĩ rằng, Quang Minh Giáo Hoàng không thể đến. Chỉ có Ô Sâm Nặc thôi Khả năng chỉ có thế.

“Bối Bối! Kẻ địch lần này có thể mạnh hơn Hắc Đức Sâm. Ngươi hãy cẩn thận”. Lâm Lôi nhắc nhở: “Lần này... Chúng ta không được chủ quan. đợi khi đánh được vào trong công quốc Xã Lý, ta sẽ cho các ngươi sử dụng ‘Thuật phong ảnh’ nhé”!

Thuật phong ảnh, pháp thuật cấp chín ư! Tuy là pháp thuật hỗ trợ nhưng sức tiêu hao lực thì rất lớn. Có điều Lâm Lôi sử dụng ‘Bàn Long chi giới’ để thông qua ‘Bàn Long chi giới’ mà triển khai Ma pháp, chỉ cần tiêu hao mức sáu phần sức lựuc Ma pháp và tinh thần.

“Thuật phong ảnh”? Bối Bối trố mắt: “Lẽ nào tốc độ kẻ đó bằng ngang với đệ ư”?

“Lần này không được lơ là”. Lâm Lôi lắc đầu.

Bối Bối gật đầu, Lâm Lôi phân công cho Hắc Lỗ: “Hắc Lỗ à! Cái Thánh Vực Cường Giả kia để ta với Bối Bối đối phó. Còn ngươi... đi đối phó với Thiên sứ bốn cánh. Chúng ta cũng cố tiêu diệt cho được một ít Thiên sứ”.

“Vâng! Thưa chủ nhân”. Hắc Lỗ phụng mệnh.

Ngay lập tức, một người hai thú bay về phương bắc. Chừng khoảng tinh sương năm giờ sáng, khi mà bầu trời đã tang tảng sáng, Lâm Lôi, Bối Bối, và Hắc Lỗ đã đi được vào trong thành trì Xã Lý. Vừa đến côgn quốc Xã Lý, Lâm Lôi biến ngay thành chiến sĩ Long huyết, cùng với Bối Bối, Hắc Lỗ cũng đã biến vào thuật phong ảnh.

“Lão đại à! đệ cản thấy tốc độ của Lão đại hình như đã nhanh hơn lên nhiều rồi thì phải”? Bối Bối cảm nhận thế rồi biến mình vào thuật phong ảnh, đững cạnh Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười rằng: “Tu luyện phép nguyên tố phong hệ có nắm bắt được một ít kiến thức. Tốc độ rõ là nhanh hơn một bậc”.

Với tốc độ nhanh chậm hai biên cảnh đó, Lâm Lôi đã biết cách đột phá. Hiện tại, tốc độ của Lâm Lôi là cực kỳ nanh.

Lâm Lôi vốn là chiến sĩ Long huyết lại thêm 'thuật phong ảnh', tốc độ của Lâm Lôi khi so tài với Hắc Đức Sâm rõ ràng là đã tăng thêm một bậc.

"Rõ là ồn ĩ". Lâm Lôi nhìn về phía thành nhỏ trong quận thành công quốc Xã Lý, quả thành trì nhỏ đó vô cùng huyên náo. Đêm sắp tàn canh, ngày mới đang đến, dân chúng thành này hưng phấn qua đêm không ngủ, mỗi một người càng ngưỡng mộ chúa của họ hơn.

Lâm Lôi chú ý đến thành nhỏ này, bay thẳng đến quận thành công quốc Xã Lý, chỉ thoáng chút, một người hai thú đã bay tới nơi, ở trên lưng chừng trời. Và lúc này trời cũng vừa sáng bảnh, bình minh toả chiếu khắp đại lục.

Lâm Lôi biến thân thành chiến sĩ Long huyết, có Bối Bối, Hắc Lỗ vờn bay trên không gian quận thành Xã Lý.

"Chỉ thấy có sáu Thiên sứ và năm huynh đệ Ba Khắc, không thấy có Thánh Vực Cường Giả đâu cả". Linh hồn Lâm Lôi bao trùm lấy toàn thành trì bên dưới.

"Chính đó rồi"! Bối Bối chừng như bằng lògn lắm.

Lúc này, hình như sáu Thiên sứ đã phát hiện ra linh hồn của Lâm Lôi đang truy tìm, cùng lúc bay lên. Ánh sáng càng thêm rực rỡ ngời chói. Sáu Thiên sứ như sáu Mặt trời chiếu sáng, còn mắt Lâm Lôi phát ra tia sáng còn hơn cả sét, miệng lạnh lùng: "Sáu vị Thiên sứ. Giết chết hết đi"!

"Vâng! Lão đại"! Bối Bối, Hắc Lỗ hai luồng ánh sáng đen lao vào giết sáu Thiên sứ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 14: Thiên Thạch Rơi

Sau khi dân chúng trong quận thành công quốc Xã Lý đều biết Thiên sứ ở tại phủ của chủ thành trì nên nhiều người chú ý tới nơi đây. Lúc này họ nhìn thấy cả sáu Thiên sứ cùng lúc bay lên thì hoan hô rầm rầm. Tiếng hoan hô mỗi lúc một lôi kéo thêm những người khác kéo đến.

Sau Thiên sứ bốn cánh đang tồn tại trong con mắt dân chúng quận thành.

“Này! Ba hình bóng đen kia là gì vậy? Họ muốn đánh nhau với Thiên sứ chúng ta ư”? Không ít dân chúng nhiknf lên đưa ra câu hỏi đó. Ba cái bóng đên khờ khạo kia dám đánh nhau với Thiên sứ bốn cánh của họ cơ đấy! Chỉ trong khoảnh khắc, toàn bộ dân chúng quận thành đều ra cả bên ngoài nhìn lên không gian reo hò cổ vũ cho Thiên sứ của họ.

Ba bóng đen đã bị sáu Thiên sứ bủa vây.

“động tác chặt chẽ với nhau quá. Sự phối hợp đồng bộ quá”. Lâm Lôi nhìn chung quanh cười. Ban nãy, Lâm Lôi vì theo sát Bối Bối, Hắc Lỗ xông trận, ngỡ Thiên sứ rút chạy, nào ngờ họ anh dũng bủa vây ba thầy trò, hình thành nên thế trận, vây chặt lấy Lâm Lô, Bối Bối và Hắc Lỗ.

Sáu Thiên sứ bốn cánh tạo nên sáu điểm chốt, tựa như cái lồng nhốt tù.

“Gầm”. Bối Bối tấn công vào một Thiên sứ bốn cánh, vòng vây lồng tù rùng mạnh nhưng không bị vỡ.

Lâm Lôi thầm nghĩ, trận bủa vây của Thiên sứ quả lợi hại. Chỉ có sáu Thiên sứ bốn cánh thôi mà tạo nên được một thế trận vững ngay đến

Bối Bối ngang sức với Hắc Đức Sâm cũng không phá nổi.

“Con thú này quả rất lợi hại. Cẩn thận đấy”. Một Thiên sứ bốn cánh hét to lên.

Cùng lúc đó một đạo hào quang từ Thiên sứ đó phóng ra lao thẳng lên trên cao. Khi lên đến chỗ cao nhất, luồng ánh sáng chói chang đó nổ tung, chỉ nháy mắt toả chiếu làm loá mắt tất cả dân chúng thành Xã Lý.

Xong đó, dân chúng dụi mắt lại nhìn lên, cố ngảng cho lâu để ngắm nhìn trận chiến đấu quyết liệt.

“Đang gọi Ô Sâm Nặc đấy”. Lâm Lôi nhìn ra bốn chúng quanh, nói.

“Hừ. Lâm Lôi. Chuyến này thì nhà ngươi sẽ chết”! Một Thiên sứ trong đó lên tiếng đe doạ: “Chút nữa thôi, Ô Sâm Nặc về thì các ngươi biết. Chắc không còn cơ hội tháo thân”.

“Quả nhiên là Ô Sâm Nặc” Mắt Lâm Lôi nhìn ra xa.

“Nhà ngươi nghĩ là có thể địch lại được với trưởng quan toà ư”? Thiên sứ thứ sau hãnh diện nói. Bọn Thiên sứ đều rất ngưỡng mộ thực lực của Ô Sâm Nặc. Lâm Lôi hiểu, tất cả sáu Thiên sứ đang dồn sức để đánh đòn bất ngờ táo bạo. Lâm Lôi lắc đầu cười.

“Vù”.

Lâm Lôi loáng cái đến gần beê một Thiên sứ. Thần lực của Thiên sứ bốn cánh này lập tức sáng loá lên: “Thật nực cười đấy”! Vị Thiên sứ này rất tự tin. Theo tin tình báo, thực lực của Lâm Lôi tương đương với Hắc Đức Sâm, không hơn gì Ma thú Bối Bối kia.

Ngay Bối Bối cũng chẳng phá vỡ nổi vòng vây, huống hồ là Lâm Lôi!

Mắt Lâm Lôi tỏ vẻ nhạo báng đối thủ, nếu như không có lòng tin thì phía Lâm Lôi làm sao dám tìm tới tấn công Thiên sứ?

“Ầm”! Thanh kiếm nặng Hắc Bảo bổ xuống lồng bảo vệ Quang Minh Thánh Lực.

Một luồng sức mạnh làm chấn động toàn bộ cơ thể Thiên sứ bốn cánh. Cú tấn công mạnh đến mức lục phủ ngũ tạng Thiên sứ nát bét như tương. Chẳng phải là Thiên sứ chứ nếu là cả Hắc Đức Sâm có bị trúng đòn này cũng sẽ bị thương nặng.

Vị Thiên sứ vốn thể hiện vẻ tự tin ấy máu ộc ra từ miệng, tai, mũi, mắt thì tối sầm lại. Toàn thân gần như nát nhừ rơi thẳng xuống đất còn làm đất dưới thành hố sâu bắn tung toé chung quanh, bụi mù mịt.

Đại địa động đất, độ chấn 150 ric-te.

Đây là đòn mạnh thoả lòng căm hờn của Lâm Lôi.

“Lần trước sáu vị Thiên sứ, mà giờ đây”... Lam Lôi mỉm cười lạnh lùng: “Trận đồ của Thiên sứ đối với ta chẳng là gì hết. Ta quên chưa nói với các người”.

Độ chấn 150 ric-te, dữ dội hơn cái lần đọ sức với Hắc Đức Sâm rất nhiều. Cho dù phòng ngự như Hắc Đức Sâm, e sử dụng cả hai để chống trả cũng không nổi rồi.

“Làm sao có thể”? Năm Thiên sứ còn lại đang trong hoảng sợ. Họ không thể ngờ được rằng Quang Minh Thần Lực lại bị tổn hại được. Chỉ nháy mắt phía Thiên sứ đã mất đi một người. Lúc này, Bối Bối, Hắc Lỗ hoá thành luồng sáng đen.

“Choang”. Một tiếng va cxhối tai.

“Vèo”. một Thiên sứ bốn cánh định chạy tháo thân, nhưng đã bị Bối Bối dùng thuật phong ảnh chặn ngay trước mặt bằng tốc độ vô cùng kinh hoàng. Thiên sứ không còn sức chống đỡ, móng vuốt sắc cứng cào nát ngực Thiên sứ, gỡ lấy tim.

Bối Bối chỉ là con ba móng. Viên Thiên sứ bốn cánh thứ ba rơi tiến xuốgn mặt đất tạo nên cú rơi như của Thiên thạch.

“Ầm”. Hắc Lỗ lại giết chết một thiên sứ nữa.

“Phù”. Lâm Lôi hoá thân thành gió vờn bay bất định. Lưỡi kiếm nặng ngọc đen lúc nhanh lúc chậm thấp thoáng giữa không gian bổ mạnh lên đầu các Thiên sứ chém đứt rời làm thành hai mảnh.

Gió cuốn. Quy luật gió cuốn.

“Dùng kiếm nặng ngọc đen, sử dụng quy luật gió cuốn, uy lực lúc mạnh lúc nhẹ”. Lâm Lôi nhìn những thây xác Thiên sứ ngổn ngang trên mặt đất cười hả hế.

Mặc là đại địa gió cuốn hay, quy luật gió cuốn, hoặc dùng quả đấm hay bất kể binh khí gì đều có dùng, chỉ cần hiệu quả đạt được. Nếu kiếm ngọc đen có thể triển khai quy luật gió cuốn, uy lực chỉ cần nửa của kiếm mền Tử huyết kết hợp tay quyền ra chiêu phối hợp đều được.

Nói là chậm.

Nhưng thực tế sau khi Lâm Lôi sử dụng chiêu đánh ‘Đại đại Áo nghĩa’ đã giết chết bốn Thiên sứ, chiến công quả ghê gớm. Ngoài ra còn Bối Bối và Hắc Lỗ mỗi vật giết một Thiên sứ rơ rụng xuống mặt đất tựa như thiên thạch rơi vào Trái đất.

“Thế nào? Thế nào”?..

“Không, không thể”!

… …

Toàn bộ dân chúng công quốc Xã Lý đều ngẩn cổ nhìn thấy cảnh tượng hãi hùng vừa xẩy ra. Trong con mắt họ, nhưng Thiên sứ cao ngạo lẫm liệt oai phong là ‘sứ giả của Chúa’, cả sáu sứ giả đều đã chết, cả một đống chiến công vừa lập nên thì ngay lập tức bị ba bóng đen làm cho tiêu tan mây khói, mà cả sáu Thiên sứ đều phải đổi mạng.

Khí xanh đen bề ngoài của Lâm Lôi sôi sùng sục, toàn thân mình dập dờn trên không trung.

Dân chúng quận thành nhìn lên với con mắt ngưỡng mộ Ma Thần kia.

Lâm Lôi nói vọng xuống: “Các người vốn tín ngưỡng Chúa Quang Minh. Thật nực cười”!

Đất trời đảo điên: “Giáo lý Quang Minh Giáo Diên chỉ là trò bịp bợm chớ có đem tất thảy niềm tin đặt vào họ mà phải biết dựa vào bản thân. Thực lực mạnh mẽ rồi, giết một Thiên sứ cũng dễ như trở bàn tay thôi”!

Toàn bộ dân chúng Xã Lý đều ngơ ngơ ngác ngác hoang mang.

Sứ giả của Chúa. Sáu sứ giả của Chúa bị giết trong chốc lát. Theo lời răn dạy của Quang Minh Giáo Diên, ánh sáng của Chúa là không thể cản ngăn. Chúa phải sứ giả xuống, mọi cản trở sẽ biến thành tro bụi. Thế nhưng… Hoá thành tro bụi, đó lại là Thiên sứ.

“Đây là ai”? Mọi người trong quận thành bàn tán xôn xao.

“Hãy nhớ lấy. Tên của ta Lâm Lôi”! Tiếng nói của Lâm Lôi vang vọng cả toàn bộ thành trì. Ngay lập tức, Lâm Lôi, Bối Bối và Hắc Lỗ bay tới thủ phủ, dân chúng kinh hãi trong lòng.

“Lâm Lôi. Đúng là Lâm Lôi thật rồi”!

Cái tên Lâm Lôi ở đại lục Ngọc Lan này chỉ có một, tên kèm còn có Tông sư khắc đá, Chiến sĩ Long huyết, Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc.

Kể từ khi biết Quang Minh Giáo Diên chọ cứng với mình, Lâm Lôi không còn giấu kín thân phận của mình nữa. Lời hiệu triệu của Thánh Vực Cường Giả này đã có sức nặng. Lâm Lôi công khai thân phận của mình, e là các công quốc không dám phản kháng, thậm chí còn chấp nhận đầu hàng.

… …

“Âm”.

Ô Sâm Nặc bay vội vàng trở về, vòng tới quận thành Xã Lý. “Không ngờ được Lâm Lôi lại xuất hiện ở quận thành Xã Lý. Ta ngỡ là hắn ta chuồn trốn”. Ô Sâm Nặc đánh bị thương Ba Khắc, Bố Ân, cho người trói rồi đem đến quận thành Xã Lý dồn vào với Cái Từ, ba người sau đó bay về Hắc Thổ thành.

Tại Hắc Thổ thành, Ô Sâm Nặc không tìm thấy Lâm Lôi Thánh Vực Cường Giả siêu hạng.

“Lâm Lôi trốn rồi”! Lúc đó phản ứng đầu tiên của Ô Sâm Nặc là như thế.

Ô Sâm Nặc nghĩ, Hắ Lỗ đã truyền tin cho Laâ Lôi biết, Lâm Lôi nghe mà sợ hồn lạc phách xiêu chuồn khỏi Hắc Thổ thành. Nào ngờ, khi trời sắp sáng, Ô Sâm Nặc phát hiện ra phía quận thành Xã Lý rực sáng.

Tín hiệu. Tín hiệu Lâm Lôi xuất hiện.

“Thực lực Lâm Lôi tuy rất mạnh, nhưng sáu Thiên sứ bốn cánh liên kết lại chiến đấu thì rất dễ giết chết Lâm Lôi. Mà nếu không giết chết Lâm Lôi mà vẫn giữ được tính mạng thì e cũng đã tốt lắm rồi”.

Ô Sâm Nặc nghĩ như vậy. Lúc bấy giờ Ô Sâm Nặc nghĩ thế và để lại sáu Thiên sứ chờ đợi rồi sẽ liên kết lại thành trận thế Thiên sứ.

Rốt cuộc là, sau Thiên sứ, với Quang Minh Giáo Diên mà nói là vô cùng quý giá.

Lần trước, Lan Đàm sáu người Thiên sứ chết đi, Quang Minh Giáo Diên chưa coi quá mức quan trọng. Họ cùng lắm chỉ là Thiên sứ cấp chín mà thôi. Trong hoàn cảnh liều mạng mới có sức công kích Thánh Vực. Loại Thiên sứ cấp thấp ấy, ở Quang Minh Giáo Diên nào có thiếu. Nhưng sáu Thiên sứ bốn cánh này thì khác.

Cần phải bảo toàn tính mạng cho các Thiên sứ lần này, e cũng rất khó khăn.

Giờ đây đánh nhau xác thịt với chiến sĩ cấp bảy thì mới cho Thiên sứ tầm cỡ này xuống, phát huy toàn lực. Thiên sứ thịt xương thì chỉ là Thiên sứ cấp bảy. Loại Thiên sứ này, hàng ngàn năm nay Quang Minh Giáo Diên đào tạo chưa được mấy người, tất cả chỉ có thế và cử đi.

“Đến rồi”! Từ đằng xa, Ô Sâm Nặc đã nhìn thấy toàn cảnh quận thành Xã Lý, bay thẳng hướng về.

Sức mạnh tinh thần của Ô Sâm Nặc lập tức bao trùm lấy toàn bộ quận thành Xã Lý. Nhưng ngay lập tức Ô Sâm Nặc tái xanh xám mặt mày. Thoắt cái đã đứng trên không gian quạn thành. Ô Sâm Nặc nhìn thấy trên một con phố.

Sáu thi thể!

“Sáu Thiên sứ bốn cánh đều đã chết’? Ô Sâm Nặc cảm động vô ngần. Cho dù ‘Đế Lâm’ đem theo cả Ma thú Thánh Vực tàn sát Phần Lai thành thì Quang Minh Giáo Diên cũng không bị tổn thất nặng nề đến như thế. Thế mà hôm nay, chỉ chốc lát thôi đã mất đi sáu Thiên sứ bốn cánh.

Mắt Ô Sâm Nặc lạnh toát buồn bã. Nhiệu độ chung quanh xuống thấp, máu tươi các Thiên sứ đã đóng băng lại.

“Lâm Lôi, ra đây”!

Tiếng Ô Sâm Nặc từ trên trời cao vọng xuống. Dân chúng quận thành Xã Lý vừa mới bị Lâm Lôi kích động, nay phát hiện thấy một bóng hình áo bào dài màu vàng kim đứng trên thành phủ.

“Khiêu chiến với Laâ Lôi phải không”? Rất đông dân chúng cảm thấy lòng run lên.

Hôm nay, dân lành bị kích thích quá mạnh mẽ, trước là Thiên sứ bay xuống, sau là Thiên sứ bị Lâm Lôi giết chết, giờ lại có một Thánh Vực Cường Giả đến khiêu chiến với Lâm Lôi... Cả đời họ chưa bao giờ được chứng kiến những trận đổ máu liên tục như thế.

“Lâm Lôi! Nhà ngươi chỉ biết trốn trong thành phủ ư? Ngươi tưởng ta không tìm ra nối ngươi ư”? Giọng Ô Sâm Nặc đầy căm phẫn.

Trước kia muốn giết Lâm Lôi, chỉ vì muốn uy hiếp Laâ Lôi. Còn giờ đây... Lâm Lôi vốn đã giết chết sáu Thiên sứ. Quang Minh Giáo Diên chưa từng nếm trải mùi chua cay đến thế này! Nếu Lâm Lôi là kẻ mạnh cấp Thần, thì Quang Minh Giáo Diên e còn có thể nhẫn nhịn ngậm bồ hòn khen ngọt. Đằng này, Lâm Lôi thực lực đâu đã bằng Ô Sâm Nặc cơ chứ!

“Trốn ư”? Tiếng nghe lạnh lùng vọng xuống phủ.

“Ô Sâm Nặc. Nhà ngươi quá tự cao tự đại rồi đấy”! Đi từng bước vững chãi, mặc áo bào màu xanh sẫm, Lâm Lôi có Bối Bối và Hắc Lỗ theo bên đi ra khỏi phòng khách. Năm huynh đệ Ba Khắc cũng đi theo phái sau, xếp hàng thành chữ ‘Nhất’.

Lâm Lôi ngẩng nhìn Ô Sâm Nặc trên cao không. Ô Sâm Nắc nhìn xuống dưới bọn Lâm Lôi, đôi bên ánh mắt toé lửa., ngỡ như bầu trời đảo điện cả lên.

Lúc này, dưới xa cách Ô Sâm Nặc mấy trăm mét, nhiệt độ xuống rất thấp.

Lạnh lẽo, chết chóc, cả một vùng cứ như Ô Sâm Nặc đã chiếm giữ.

‘Vù”. Bỗng dưới đất nổi gió, nguồn gió bắt đầu từ Lâm Lôi. Áo bào màu xanh sẫm của Lâm Lôi bay phần phật, tóc dài vờn vờn. cuồng phong cuốn lên đến tận không gian Ô Sâm Nặc đứng. Ô Sâm Nặc tựa như đá dưới sông, không hề động đậy.

“Giết chết của ta sáu Thiên sứ. Ta phải giết chết ngươi, để cho linh hồn ngươi mãi mãi bị lửa đốt”. Giọng Ô Sâm Nặc lạnh như lưỡi dao chém ngang tai Lâm Lôi vậy.

Lâm Lôi nhìn lên không gian, Ô Sâm Nặc đứng, miệng cười hà hà: “Khá lắm, Ô Sâm Nặc. Nào”!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 15: Trận Quyết Chiến Với Ô Sâm Nặc

Thoắt cái, Lâm Lôi đã biến thành rồng đen chiến sĩ Long huyết nanh vuốt dữ tợn, áo bào dài màu xanh sẫm vụn nát dập dờn bên mình Lâm Lôi.

“Đi”! Con ngươi màu vàng kim của Lâm Lôi trừng trừng nhìn về phía Ô Sâm Nặc.

Bỗng những mảnh áo bào màu xanh sẫm giống như những mũi tên bắn về phía Ô Sâm Nặc. Bối Bối bám sát sau Lâm Lôi giờ đã biến mất khỏi chỗ cũ, bay xa đến mấy trăm mét.

Thoắt ẩn thoắt hiện.

Bối Bối biến nguyên hình dài chừng nửa mét xuất hiện ngay trước mắt Ô Sâm Nặc: “Chiu”... âm thanh sắc nhọn tần số mạnh vang sang bốn bề. Móng vuốt của Bối Bối biến thành cuồng phong nhằm phía Ô Sâm Nặc cào xé.

‘Phù phù’...

Toàn thân Ô Sâm Nặc bỗng chốc giống như lửa cháy phù phù, nhiệt độ nóng bỏng toả ra chung quanh Ô Sâm Nặc. Những quả đấm lửa của Ô Sâm Nặc như lửa màu đen tấn công lại những cấu xé của Bối Bối. Chỉ còn nghe thấy tiếng “Soàn soạt”, “Ầm, ầm”... dữ dằn chối tai nhức óc.

“Vèo”... Ô Sâm Nặc bay lùi lại sau xa. Bối Bối gườm nhìn Ô Sâm Nặc: “Ô Sâm Nặc! Có giỏi đừng tháo chạy”. Ô Sâm Nặc đang định nói gì, một luồng gió xoáy vèo ngay đến trước mặt, rồi những móng sắc nhọn bao trùm lấy không gian giơ ra cào cấu.Bóng Ô Sâm Nặc lại bay lùi xa sau.

Lúc Nỳ Lâm Lôi mới lộ nguyên hình. Lâm Lôi đứng giữa không gian, luồng khí hình sóng màu xanh đen cuồn cuộn: “Ô Sâm Nặc! Cớ sao nhà ngươi lại cứ lùi thế? Vừa nãy chẳng phải đòi giết chết ta mà”? Giọng Lâm Lôi hạ thấp xuống, ánh mắt sắc lạnh khiến ai nhìn phải sởn gáy.

“Lão đại! Sức uy hiếu của lửa đen Ô Sâm Nặc dữ lắm. E chưa thể phá được thế phòng ngự của hắn ta đâu”. Bối Bối truyền tin vào hải não Lâm Lôi.

“Ta biết rồi. Tuyệt chiêu của Ô Sâm Nặc chưa tung ra đâu” Lâm Lôi nói nhỏ và rất cảnh giác.

Ô Sâm Nặc lật bàn tay, trên tay xuất hiện một lưỡi đao dài sắc nhọn và lại mảnh. Ô Sâm Nặc lạnh lùng nhìn Lâm Lôi và Bố Bối một người một thú: “Vừa nãy là chỉ để tìm hiểu xem thực lực các ngươi thế nào thôi. Quả thực... Bọn ngươi đâu đủ tư cách để nếm con đao của ta”! Lâm Lôi, Bối Bối một người một thú cùng Ô Sâm Nặc đứng nhìn nhau giữa cao không.

Bên dưới, dân chúng quân thành đang đứng nhìn lên quan sát trận chiến chưa bao giờ thấy kể từ khi thành trì này được xây cất.

“Lên”! Giọng của Lâm Lôi vang vào đầu Bối Bối. Lâm Lôi và Bối Bối một người một thú xoáy vòng quanh Ô Sâm Nặc, thanh kiếm ngọc đen trên tay Lâm Lôi lấp loáng, chém về phái Ô Sâm Nặc.

Nhìn Thấy Bối Bối và Lâm Lôi áp sát, Ô Sâm Nặc đoán ra được ý định đối thủ: “Tốc độ con thú này còn nhanh hơn cả mình. Lâm Lôi này, tốc độ e sẽ chậm hơn mình một bậc. Tin tình báo có sai không”?

Bỗng chốc chỉ thấy thân mình Lâm Lôi lượn bay, tốc độ nhìn ra cực chậm rồi lại cực nhanh. Quỷ kế khác lạ.

Với sự tăng thêm trình độ của phép nguyên tố gió, thể hiện sự tiến bộ vuowtj trội của Laâ Lôi. Bối Bối lao nhanh về phía trước mặt của Ô Sâm Nặc. Ô Sâm Nặc vẫn không hề động đậy. Nhân một móng vuốt của Bối Bối đưa tới, bỗng nhiên thanh đao dài trên tay Ô Sâm Nặc loé sáng, chặn móng vuốt của Bối Bối.

“Choang”.

Tiếng kim khí va nhau. Ô Sâm Nặc bị sức đàn hồi bật xa ra sau tới trăm mét. Liền đó, Bối Bối ở giữa lưng chừng trời không hề động đậy.

“Bối Bối”! Lâm Lôi cảm thấy không hay rồi.

“Lão đại! Cẩn thận đấy. Lưỡi đao dài của hắn công kích hỗn hợp cả linh hồn đấy”! Bối Bối nhắc nhở: “Vừa nãy, đầu óc đệ có phần choáng váng”.

Lâm Lôi có phần căng thẳng. Công kích linh hồn ư?Nhưng theo như quan sát của Lâm Lôi thì Ô Sâm Nặc là chiến sĩ Thánh Vực, sức mạnh tinh thần có lẽ không mấy mạnh giống như với Ao-li-duy-a tuy công kích tinh thần thì Ao-li-duy-a cũng chỉ có trình độ Ma pháp sư cấp bảy thôi. Triển khai chiêu tấn công linh hồn. Với người vững vàng tinh thần thì uy lực không lớn.

“Sứuc mạnh tinh thần của ta đạt đến cấp chín, sức trụ vững hẳn là được”. Lâm Lôi bất chấp tất cả, lại lần nữa tay cầm kiếm nặng ngọc đen tấn công. Bối Bối lắc lắc cái đầu, vòng thấp xuống, đâm vào Ô Sâm Nặc.

Ô Sâm Nặc hơi rùng mình, đón đầu Lâm Lôi.

“Vù vù”... Lưỡi kiếm ngọc đen trên tay Lâm Lôi vù vù, bổ từ trên cao xuống Ô Sâm Nặc, còn cây đao dài mảnh của Ô Sâm Nặc cũng ngỡ như đâm vào không gian mạnh mẽ bổ vào thanh kiếm ngọc đén.

Hai thanh kiếm ngọc đen và đao dài mảnh va vào nhau chát chúa. Toàn thân Lâm Lôi cũng bị đàn đồi bật lùi phía sau, đầu óc đau đớn.

“Ù”. Sự chấn rung mạnh mẽ lan từ thanh đao dài mảnh vào thân mình Ô Sâm Nặc, xuyên qua vòng lửa địa ngục cháy bên ngoài thân mình Ô Sâm Nặc thâm nhập vào thân thểư Ô Sâm Nặc. Sự rung động quá sức, đau nhói lục phủ ngũ tạng Ô Sâm Nặc.

“Ù”. Một dòng máu tươi ộc ra từ miệng Ô Sâm Nặc.

Ô Sâm Nặc giữ vị trí đứng nhìn Lâm Lôi, không ngờ là chỉ đòn đâu thôi mà đã bị thương rồi.

“Nếu như lặp lại lần nữa e không tài nào chịu đựng được. Đòn công kích của Lâm Lôi sao mà dữ dằn quá thể. Ta không thể phòng ngự được nữa rồi”. Ô Sâm Nặc đã cảm nhận ra điều đó: “Không ngờ nổi, đối phó với Lâm Lôi, đã phải buộc ta sử dụng tuyệt chiêu sau cùng rồi”.

Lúc này, đầu óc của Laâ Lôi có phần dễ chịu hơn.

“Thật đáng sợ chiêu tấn công linh hồn”. Tự đáy lòng, Lâm Lôi cảm nhận: “Không chỉ công kích linh hồn mà còn làm loạn cảm giác”.

“Chết này”... Bối Bối lúc này xông mạnh mẽ tới trước mặt Ô Sâm Nặc, miệng với hàm răng sắc nhọn cắn. Nhưng Bối Bối lao vào luồn tới thân thể Ô Sâm Nặc mà “Ô Sâm Nặc” vẫn đứng nguyên chỗ cũ.

“Biến thành hai rồi”.

Laâ Lôi kinh hoàng nhìn thấy màn đó, như thế là giữa không gian đã có hai Ô Sâm Nặc, mà không phải là ảo ảnh nữa. Là người thật. Phân thân! Lâm Lôi không còn dám tin.

Hai Ô Sâm Nặc cùng lúc rùng mình, lại biến ra thành bốn Ô Sâm Nặc. Điều này hoàn toàn khác với Ao-li-duy-a dùng tốc độ vận động thành ảo ảnh. Mỗi một Ô Sâm Nặc đều là một người thật. Linh hồn của Lâm Lôi cũng phát hiện ra được bốn Ô Sâm Nặc, có Ô Sâm Nặc hít thở.

“Đây là thế nào”? Lâm Lôi không dám tin nữa.

Bốn Ô Sâm Nặc đứng giữa không gian, nhìn Lâm Lôi lạnh lùng. Bốn Ô Sâm Nặc nói cùng một câu: “Lâm Lôi. Ngươi quả còn có thực lực buộc ta phải sử dụng tới chiêu này. Ban nãy ngươi cũng đã nhìn thấy rồi. Ngươi công kích, ta cảm nhận thân thể chỉ là ảo. Nhưng ta công kích ngươi, ngươi sẽ phát hiện ra... Thân thể ta là thật. Tức cũng là nói, ta có thể công kích đúng ngươi còn ngươi khó lòng công kích được ta. Ngươi chết là chắc.

Bốn Ô Sâm Nặc cùng lúc tấn công Lâm Lôi.

“Chết”! Lâm Lôi nhanh chóng lao vào một Ô Sâm Nặc, nhưng kiếm ngọc đen của Lâm Lôi lại nhằm vào Ô Sâm Nặc khác.

Mặt đất chao đảo, cường độ chấn rung 150 ric-te.

Nhưng, kiếmn ngọc đen của Laâ Lôi đâm vào một Ô Sâm Nặc không chút cảm nhận. Còn Ô Sâm Nặc này đột nhiên đam đao vào Lâm Lôi, Lâm Lôi vội vàng đưâ kiếm ngọc đen đón đỡ.

“Ầm”.

Lâm Lôi bị đánh bay đi, đầu lại choáng lên.

“Làm sao thế được! Làm sao lại có khả năng biến đổi thế này”? Lâm Lôi không còn tin nữa, giống như đối mặt với Phán Ân và Đức Tư Lê cũng không có vẻ tuyệt vọng. Bản thân không dám công kích đối thủ, còn đối thủ thì có thể công kích Lâm Lôi? Rốt cuộc là thế nào?

“Ô Sâm Nặc! Chớ có bịp người”!

Giọng Bối Bối vang lên. Lâm Lôi quay đầu nhìn Bối Bối. Mắt nhỏ của Bối Bối nhìn gim vào Ô Sâm Nặc: “Người khác công kích không trúng ngươi. Nếu có cùng lúc bốn người công kích vào bốn mình ngươi thì nhà ngươi có công kích nổi không”? Bối Bối có năng lực về mặt này.

Bốn Ô Sâm Nặc tay giữ đao dài.

“E là ngươi hiểu được chiêu này” Ô Sâm Nặc cười lạnh lùng.

“Đương nhiên là ta hiểu. Chớ có quên, ta là Ma thú đêm tối”. Nói rồi Bối Bối loáng cái đã lại thành hai Bối Bối. Hai Bối Bối đứng trên không gian. Ô Sâm Nặc nhìn thấy chiêu này cũng rợn gáy lên. Lâm Lôi cũng ngại lắm.

Bên dưới, năm huynh đệ Ba Khắc nhìn thấy rõ diễn biến trên không.

“Sao lại thế kia”? Hắc Sa hỏi Cái Từ.

Cái Từ vội vàng lắc đầu: “Trận này chúng ta không thể nhúng tay được. Nhìn thôi”.

Lúc này Lâm Lôi cũng bay đến phía hai Bối Bối. Bối Bối nói với Lâm Lôi: “Lão đại. Công kích đen tối có một kỹ năng cơ bản, đó là thuật tiềm hành. Khi mà thuật tiềm hành đạt đến mức độ cao thì sẽ tu luyện được thành ‘Thuật hoá ảnh’. Thuật hoá ảnh tức là đem thân thể mình tiềm ẩn vào trong hình. Đương nhiên, trên cả thuật hoá ảnh còn có một cấp bậc cao hơn nữa, đó là, thuật hoá ảnh phân thân, như thế cần đạt đến tài năng Thánh Vực mới tu luyện được.”.

“Nhưng về mặt hoá ảnh phân thân mà Ô Sâm Nặc áp dụng, lượi hại hơn đệ nhiều”. Bối Bối nói.

Ô Sâm Nặc chau mày: “Đây gọi là ‘Thuật hoá ảnh phân thân’ ư”?

“Ngươi không biết”? Bối Bối nhìn Ô Sâm Nặc

Ô Sâm Nặc trầm ngâm. Trên thực tế, phép phân thân này, khi Ô Sâm Nặc tu luyện phép nguyên tố hắc ám, dựa theo nguyên lý ‘thuật hoá ảnh’ rồi dần dần hiểu biết thêm. Còn như tên gọi, Ô Sâm Nặc chỉ tuỳ tiện gọi ‘Thuật phân thân’ mà thôi.

Bàn về Thuật hoá ảnh phân thân. Thuật hoá ảnh phaâ thân cấp một, tức trên cơ sở một ảnh, hình thành thêm một ảnh, còn bản thân thì tuỳ ý thay đổi vị trí trong hai ảnh đó.

Thuật hoá ảnh phân thân cấp hai, tức đen hai ảnh hoá thành bốn ảnh. Đến lúc đó,, bản thân mình có thể tuỳ ý đặt vào một trong bốn ảnh đó. Ô Sâm Nặc đã tu luyện đạt đến trình độ cấp hai.

Vừa nãy, Lâm Lôi công kích một ảnh, bản thân Ô Sâm Nặc đã chuyển sang một ảnh khác, đoạn khi công kích Lâm Lôi thì lại chuyển về ảnh trước.

Chiêu này rất lợi hại. Nhưng trong “Thần chi lĩnh vực” của cao thủ cấp Thần không hề có sức bật phản kháng.

“Bối Bối. Ngươi học được từ khi nào vậy”? Lâm Lôi truyền linh hồn hỏi.

“Ma thú đen tối vốn trời phú cho Ma pháp và khả năng công kích đó. Đệ sau khi đạt đến Thánh Vực thì mới triển khai chiêu ‘Thuật hoá ảnh phân thân’ này. Đáng tiếc là chưa đạt đến mức lợi hại như Ô Sâm Nặc thôi”. Bối Bối kể. Ma thú trời phú cho có những kỹ năng đặc biệt, càng Ma thú dữ dằn càng lợi hại.

Lâm Lôi than thầm.

“Biết thế nào chưa? Nhà ngươi phải chết”! Bốn Ô Sâm Nặc cùng hoạt động. Mục tiêu...

Lâm Lôi! Bốn Ô Sâm Nặc cùng lúc xông vào. Lâm Lôi vội bay lùi. Một đánh bố. Thânh mình thật của Ô Sâm Nặc nhất định là ở trong ba mình.

Cứng chọi cứng. Nó ắt thua.

“Vèo”. Lâm Lôi lùi sau. Hai Bối Bối xông mạnh vào hai ảnh Ô Sâm Nặc. Tốc độ của hai Bối Bối thay đổi nhanh chóng. Chỉ thấy hai Bối Bối xông vào công kích hỗn loạn giưũa bốn Ô Sâm Nặc. Bốn ảnh Ô Sâm Nặc có thể tuỳ chọn, ẩn nấp trong hình ảnh nào dễ dàng hơn Bối Bối.

“Ầm”! Hai Bối Bối đều bật lùi lại.

“Bối Bối! Nhanh lùi về phía sau này. Đợi lúc ngươi nghe lệnh ta thực hiện”. Lúc này thấy Lâm Lôi đang đứng trên một đường phố của quận thành Xã Lý, nhìn lên Ô Sâm Nặc trên không trung, lặng lẽ đợi Ô Nặc đến.

Lòng Bối Bối có chút nghi ngờ, nhưng vẫn phải bay nhanh đến Lâm Lôi.

“Lão đại! Phải làm gì”? Bối Bối nghi ngờ hỏi.

Nhưng khi Bối Bối nghe được thanh âm linh hồn Lâm Lôi trả lời, mắt sáng ngời lên, bay nhanh đến trên vai Lâm Lôi. Lâm Lôi và Bối Bối đứng trên mặt đất chờ cho Ô Sâm Nặc đến, tỏ ra không có gì sợ hãi.

“Ồ! Đang chơi trò gì thế”?

Nhìn thấy Lâm Lôi đầy tự tin, Ô Sâm Nặc hoài nghi, nhưng Ô Sâm Nặc đã dùng linh hồn để dò xem. Bên cạnh Lâm Lôi, Bối Bối không có ai cả, cũng chẳng có vật cản ngăn nào, cái bẫy nào. Hơn thế nữa, Ô Sâm Nặc nghĩ mình đã đạt đến cao thủ siêu hạng rồi, lại có tuyệt chiêu hoá thân thì sợ gì bẫy nữa.

“Hừm”! Ô Sâm Nặc hừm lên lạnh lùng, không chút do dự, bốn Ô Sâm Nặc cùng lúc bay xuống nhằm vào Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 16: Ba Lỗ Khắc

Một tay Lâm Lôi giữ chặt thanh kiếm ngọc đen, còn tay kia giữ thanh kiếm mềm Tử huyết đứng hiên ngang giữa phố, Bối Bối ở trên vai Lâm Lôi không hề động đậy. Một người một thú nhìn lên Ô Sâm Nặc đang bay xuống. Khi ô Sâm Nặc còn cách Lâm Lôi chùng mười mấy mét, bỗng Ô Sâm Nặc dừng hẳn lại.

Có âm mưu! Ô Sâm Nặc nhìn phía trước một Lâm Lôi tự tin, lòng cảm thấy âu lo.

“Thằng nhãi nhà ngươi có âm mưu gì đây”?

“Cái gì! Sợ hử”? Lâm Lôi hai tay hai kiếm chấn giữ, nhìn Ô Sâm Nặc: “Nếu như sợ hãi rồi, thì nhà ngươi lặng lẽ bỏ trốn đi. Không sao cả. Ta không truy sát đâu mà sợ”!

Lời Lâm Lôi khiến Ô Sâm Nặc tức lộn ruột.

“Truy sát”? Lòng Ô Sâm Nặc nghi ngờ chửi. Rõ ràng là Ô Sâm Nặc ta chiếm thế thượng phong thế mà giờ đây phải cẩn thận. Ô Sâm Nặc vẫn còn hoài nghi Lâm Lôi có âm mưu gì đó. Nhưng nhìn thấy điệu bộ tự tin đó của Lâm Lôi, Ô Sâm Nặc bỗng nghĩ rằng: “Lẽ nào Lâm Lôi lại làm ra vẻ bộ dạng như thế để doạ mình chăng”?

Ô Sâm Nặc quan sát kỹ lưỡng Lâm Lôi: “Nếu Lâm Lôi có tuyệt chiêu nào đó thì đã sớm dùng rồi. Còn gì phải ở đây làm bộ nữa? Mà nếu có trò gì thấp hèn thì cũng không thể tự tin đến thế. Hay hắn ta cố ý tuyên bố cho mọi người hiểu là nó có tuyệt chiêu ư”?

Ô Sâm Nặc cười: “Hư hư thực thực, thực thực hư hư. Thằng nhãi này đang đùa ta. Ta không tin được là nó có tuyệt chiêu nào cả để làm tử thương ta”.

“Vì lẽ gì còn chần chừ hử? Đại nhân trưởng quan toà! Uy phong ghê gớm của ngươi đâu rồi, quả quyết đi”! Lâm lôi lạnh lùng nói.

Ô Sâm Nặc ngờ vực nhìn hai thanh kiếm trên tay Lâm Lôi, phì cười: “Thằng nhãi! Ta còn”...

Mới nói tới đó, bốn Ô Sâm Nặc dồn lên công kích Lâm Lôi, tốc đọ nhanh đến kinh hoàng. Nhưng ngay lúc đó...

‘Phù”...

Trong chốc lát, phạm vi một trăm mét vuông rộng vầng sáng màu vàng đất bao trùm. Trên thân mình Lâm Lôi, Bối Bối vầng sáng màu vàng đất.

Thuấn phát. Thuất trọng lực cấp bảy.

Thuật trọng lực cấp bảy là thuật làm cho cơ thể chịu tác động lực hút trái đất bỗng chốc lớn lên bốn lần. Lực hutý không chỉ tác động lên cơ bắp, kinh lạc, nội tạng máu... Kẻ mạnh càng lợi hại hơn lúc này hiện hình, tốc độ chậm lại.

Đối với Thánh Vực Cường Giả mà nói, nếu ném một khối đá vạn cân lên người, cũng sẽ giống như bắn bụi làm nát cả đá, thân thể gần như không còn bị ảnh hưởng gì nữa.

Nhưng thuật trọng lực thì không như thế.

Nếu thuật bốn lần trọng lực, đây không chỉ giản đơn chịu sức nặng mấy trăm cân. Nó khiến cho máu trong người chảy chậm lại, khó thở... Thực lực kém, dưới sức nặng bốn lần thậm chí là chết ngay lập tức. Cho dù là Thánh Vực Cường Giả, kỹ năng cơ thể cũng sẽ bị ảnh hưởng.

“Giết”!

Trong thuật trọng lực, sau khi Lâm Lôi và Bối Bối dùng Ma páh loại bỏ được trọng lực trên mình, Lâm Lôi và Bối Bối gần như cùng lúc triển khai thế công kích. Một Lâm Lôi và hai Bối Bối đánh vào đối thủ là bốn Ô Sâm Nặc.

Vù. Thanh kiếm ngọc đen trên tay Laâ Lôi chém vào không khí, thanh kiếm mềm cùng lúc cùng chém vào không khí.

“Ầm”. Thân hình Ô Sâm Nặc bay lên, bốn Ô Sâm Nặc hợp lại làm một, máu tuôn ra từ miệng. Ô Sâm Nặc tránh được đòn công kích của Lâm Lôi nhưng tránh không khỏi đòn công kích của ‘Bối Bối’.

Lâm Lôi và Bối Bối tập trung công kích Ô Sâm Nặc. Lúc này Ô Sâm Nặc lại hoá thân làm thành bốn, đồng thời lửa đen nahnh chóng bùng lên. Bốn bề phố xá bị cháy thiêu trụi ngay cả đến thuật trọng lực của Lâm Lôi cũng bị giảm phần hiệu quả.

“Không ngờ được lại còn có chiêu này”. Ô Sâm Nặc phẫn nộ nhìn Lâm Lôi: “Nhưng, chiêu này của ngươi không ăn nhằm gì cả”!

“Không tác dụng ư”?

Lâm Lôi tự tin đứng vưng vàng trên mặt đất.

Bốn Ô Sâm Nặc lại xông mạnh mẽ vào. Lâm Lôi tự tin đứng vững trên mặt đất. Lúc này hình như đất chung quanh Lâm Lôi lại tạo nên vòng màu vàng, thuật trọng lực cấp bảy.

Bốn thân hình Ô Sâm Nặc bỗng ngưng trệ lại, nhưng tiếp theo đớ thì “Ầm”, lửa màu đen cháy bùng lên, lần nữa thuật trọng lực cấp bảy bị sụp đổ. Mắt Ô Sâm Nặc đỏ ngầu giận dữ: “Không tác dụng gì. Lâm Lôi à! Thân thể ta hoàn toàn có thể thích nghi với thuật trọng lực này của ngươi rồi”.

“Bói Bối! Lên”.

Lâm Lôi, Bối Bối cùng lúc lao vào Ô Sâm Nặc, Lâm Lôi lại lần nữa sử dụng thuật trọng lực. Lần này sử dụng cấp sáu.

Vốn đã chuẩn bị rất tốt, thích ứng với Ô Sâm Nặc bốn lần lực hấp dẫn, bỗng nhiên ‘hai lần lực hấp dẫn’ động tác lại biến đổi hình dáng.

“Xuỳ”!

Ý nghĩa sâu sắc của gió!

Quy luật vận động của gió. Thanh kiếm Tử huyết dường như lúc chậm lúc nhanh, lưỡi kiếm sắc tung ra uyển chuyển nhờ thế mà chém đúng vào bên ngoài cơ thể Ô Sâm Nặc, xuyên sâu vào lửa địa ngục bảo vệ bên ngoài. Lại lần nữa Ô Sâm Nặc bị chém bật bay xa.

Một vết đâm làm Ô Sâm Nặc bị thương lộ ra.

Ốâm Nặc tránh được thanh kiếm nặng ngọc đen, tránh được hai đòn công kích của Bối Bối nhưng lại không thể nào tránh nổi thanh kiếm mềm Tử huyết.

“Uy lực làm sao lại lớn đến thế”? Mặt Ô Sâm Nặc tái mét.

Vừa nãy, Ô Sâm Nặc đã không còn chỗ để nấp, bốn hình hài Ô Sâm Nặc công kích thẳng tới Lâm Lôi và Lâm Lôi đồng thời công kích trả đũa. Mà tốc độ hai ‘Bối Bối’ nhanh bất ngờ, cùng lúc đủ công kích hai hình dáng Ô Sâm Nặc. Mặc cho thế nào. Ô Sâm Nặc ắt phải bị trúng đòn công kích chứ?

Ô Sâm Nặc không dám ứng chiến cứng với thanh kiếm nặng ngọc đen, thậm chí không dám chọi với móng vuốt của Bối Bối, vì móng vuốt Bối Bối lợi hại khôn lường.

“Tin tình báo chỉ rõ, sức công kích của kiếm dài mềm Tử huyết không mấy mạnh”. Ô Sâm Nặc không thể tin được nữa.

Rõ ràng, khi đánh nhau cùng với Hắc Đức Sâm, ‘vận động quy luật gió’ của Lâm Lôi không mấy phát huy. Thế nhưng, giờ đây phép nguyên tố gió ‘nhanh, chậm’ thuộc hai thái cực đều đã có sức tấn công bột phát, sau đó thì hai thế nhanh chậm lại kết hợp được với nhau, thực hiện đúng luật vận động gió, nâng cao cấp độ hơn trước kia, và hai cấp nhanh chậm lại không ngừng vươn đến thái cực.

“Ô Sâm Nặc. Chẳng phải ngươi định giết chết ta đấy ư”! Lâm Lôi khiêu kích.

Công kích!

Lâm Lôi biến đổi thân mình bỗng lúc như ác ma địa ngục, cùng sự thay đổi lớn lên của thể tích Bối Bối cùng nhau công kích như điên vào Ô Sâm Nặc. Cùng lúc tiến công, Lâm Lôi vẫn sử dụng tiếp thuật trọng lực, nháy mắt nhìn chỉ thấy những vầng hào quang màu vàng bao trùm cả khu vực.

“Ầm”. Lửa đen của Ô Sâm Nặc bùng nổ, phá huỷ thuật trọng lực của Lâm Lôi chỉ trong nháy mắt, làm tiêu tan thuật trọng lực.

Nhưng với Lâm Lôi mà nói, với loại thuật trọng lực thấp cấp này, liên tiếp phát huy vài ba trăm lần đều không làm mất đi sức lực, điều quan trọng nhất là Lâm Lôi vẫn giữ được ‘Bàn Long chi giới’. Nếu có tieê hao đi chừng sáu phần sức lực thì cũng chưa sao cả.

Thuật trọng lực cấp bảy, thuật trọng lực cấp sấu Laâ Lôi đã giao hoà lúc này lúc nọ.

"Không tốt"! Trình độ lực hấp dẫn không ngừng thay đổi. độ chênh tương đối lớn giữa thuật trọng lực cấp sáu với cấp bảy đã lại khiến cho Ô Sâm Nặc không dễ dàng gì dịch chuyển. Ví dụ như người ta đi đường. Khi đang đi, tự dưng mất trọng lực, người bị hẫng, làm cho khó có được bước đi bình thường, ắt sẽ không quen và đó là thời cơ cho đối phương tấn công.

Cũng giống với nguyên tắc đó.

Thuật động lực được áp dụng, lúc cao lúc thấp, lúc mạnh lúc nhẹ lại càng thêm tuyệt vời.

"Ầm". Tránh cũng rất khó tránh. Ô Sâm Nặc chọn để cho Bối Bối dùng móng cào mạnh, toàn bộ thân mình bay ra quãng xa, chỉ nghe thấy 'rắc', xương ngực của ô Sâm Nặc bị gãy. Lần này, Ô Sâm Nặc đành bay lên trên không trung, không còn dám xuống đất nữa.

"Không ngờ đấy! Điều này không giốgn với thuật trọng lựuc mà đạt đến hiệu quả cao đến như vậy". Ô Sâm Nặc ôm ngực giữ vết thương, bay tít lên trời cao.

Ô Sâm Nặc bị thương rất nặng.

Như thế là, Ô Sâm Nặc đã bị hai đòn kiếm của Lâm Lôi, một đòn kiếm nặng ngọc đen và một đòn kiếm mềm Tử huyết, còn ba đòn của Bối Bối.

"Bối Bối! Lên. Hiện giờ hắn ta bị trọng thương rồi, trạng thái không còn tốt". Lâm Lôi gọi Bối Bối.

Ô Sâm Nặc không còn do dự nữa, cả bốn thân hình cùng bay về phương nam. Ô Sâm Nặc không quản phái sau có Bối Bối. Bối Bối có thể đuổi theo kịp, nhưng Ô Sâm Nặc biết đâu lại biến ảo trong bốn hình hài đó e lại mất công, nên lại thôi không truy sát.

Nếu như Lâm Lôi truy sát... Ô Sâm Nặc vẫn còn có thể nghênh chiến, mà lúc này Laâ Lôi không thể thưự hiện chiến thuật thuật trọng lực nữa.

*** ***

Lúc này, năm huynh đệ Ba Khắc mới chạy từ trong phủ đệ quận thành ra.

“Ô Sâm Nặc chạy rồi chứ”? An Khoa nói.

“Đại nhân đã cùng Bối Bối đánh bại Ô Sâm Nặc rồi”. Cái Từ vui mừng lên tiếng. Họ đưa mắt nhìn ra đường phố, sáu xác chết Thiên sứ đã bị đóng băng, ai nấy đưa mắt nhìn lại nhau khó tin.

Gần nơi Lâm Lôi ngồi là một hố sâu chừng một mét.

Còn một hố nữa sâu cũng chừng một mét là lõm xuốgn bởi Ô Sâm Nặc sử dụng chiêu lửa đen địa ngục nung đốt, chảy thành hố sâu. Lâm Lôi biến thân thánh chiến sĩ Long huyết đang ở phía đầu cùng của hố trũng.

“Đại nhân! Đại nhân”!

Bọn Ba Khắc cảm động nhìn về phía Lâm Lôi reo mừng. Lâm Lôi trở lại thân hình bình thường, giơ tay lấy áo bào treê không gian mặc vào. Bối Bối lúc này cũng sà xuốgn cạnh Lâm Lôi. Lâm Lôi thở dài khoan khoái.

“Đại nhân! Chúng ta chiến thắng rồi”. Ba Khắc reo mừng, những người còn lại cũng không giấu nổi vẻ mặt phấn khởi nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi vui vẻ với mọi người, nhìn về phía nam: “Chúng ta chỉ có thể gọi là tạm thời thắng lợi bước đầu thôi. Đáng tiếc là, mỗi một đòn ‘vận động gió’ đường kiếm chưa đủ mạnh hạ sát đối phương. Nếu đủ lợi hại hơn thì... một mình ta đủ đọ với Ô Sâm Nặc”.

Thuật vận động gió, nháy mắt tung kiếm vạn lần.

Tốc độ nhanh đến như thế, nhưng sức công kích lại không đủ mạnh. Nếu bốn Ô Sâm Nặc cùng tiến vào một lúc, Lâm Lôi dùng chiêu này không thể sát thương nổi Ô Sâm Nặc, ngược lại sẽ còn bị Ô Sâm Nặc làm cho bị thương.

“Quy luật gió vận động, cùng với sóng gió là hai loại hình khác nhau, không hoà vào nhau được. Chỉ có đem phép nguyên tố gió tốc độ nhanh đã lĩnh hội được hoà vào ‘sóng gió vận động’, khi đó mới có thể nâng cao được hiệu suất tấn công bằng kiếm”.

Lâm Lôi còn nhớ Hi Kim Sâm tung đòn kiếm lần đó.

Nhanh đến mức độ toàn bộ không gian ngổn ngang cả lên rồi đường kiếm đánh vào không còn biết được khi nào.

Nếu như Lâm Lôi đạt được trình độ đó, lại kết hợp vào với ‘gió vận động’, đoạn tung vô khối những đường kiếm công kích mạnh mẽ gọi là ‘ảo không chi kiếm’ thì giải quyết diễn biến nhanh nhẹ hơn. Bởi mỗi đường kiếm giảm mất sức nặng, dẫu vẫn còn đáng sợ, nhưng cuộc chiến chỉ mới thắng lợn tạm thời. Lâm Lôi phải rèn luyện thêm nữa.

‘Ta cũng thế”. Bói Bối làu bàu: “Thuật hoá ảnh, nếu như ta tu luyện được như Ô Sâm Nặc, một thành bốn, thì chỉ cần một mình ta thôi đã chọi nổi hắn ta rồi”.

Năm huynh đệ Ba Khắc, nhìn Laâ Lôi và Bối Bối mà tự trách mình, không nói lên lời nào cả.

“Đại nhân! Người còn chưa tới ba mươi tuổi, đã lợi hại đến ngần này”. Ba Khắc lớn tiếng khen ngợi.

Laâ Lôi, Bối Bối nhìn nhau, đều cười.

Cũng phải, người ta không thể quá tham lam.

Nếu như hôm nay, Lâm Lôi lĩnh hội nhiều thêm thuật phép nguyên tố gió, phép đại địa cùng kết hợp vào cho tốt, không tạo ra nút cổ chai như người khác thì đáng mừng hơn nhiều.

“Ba Khắc. Ngươi ngay lập tức cho người giuải quyết công quốc Xã Lý này đi. Hiện giờ, quận thành Xã Lý, e binh sĩ không còn chút nhuệ khí để phản công lại chúng ta đâu”. Lâm Lôi tỏ ra rất yên tâm. Thông qua việc Thiên sứ bị giết và cuộc chiến vừa kết thúc dân chúng quận thành còn ai dám chống đối nữa!

“Vâng. Thưa đại nhân”.

“Làm theo kế hoạch. Chúng ta đã cứng chọi cứng với Quang Minh Giáo Diên, tức chúng ta đã công khai, sau mười ngày tuyên bố thành lập công quốc. Tên công quốc là Ba Lỗ Khắc”! Lâm Lôi tuyên bố.

Ba Khắc, An Khoa, Hắc Sa, Bố ân, Cái Từ đều phấn chấn ai vào việc nấy: “Vâng! Thưa đại nhân”.

*** ***

Trận quyết chiến ở quận thành công quốc Xã Lý như tuyên bố rõ, phía Quang Minh Giáo Diên tạm thời không còn đủ sức đè nén Lâm Lôi. Lâm Lôi giết chết sáu Thiên sứ bốn cánh càng làm cho trưởng quan toà Ô Sâm Nặc tháo chạy. Chiến tích như thế được Trại Tư Lặc sử dụng công bố với thiên hạ, một truyền mười, ai ai cũng biết.

Phía Lâm Lôi, sĩ khí tăng lên.

Công quốc Xã Lý không còn dám phản kháng, lại trở về nằm dưới sự cai trị của Lâm Lôi. Trong Hắc Thổ thành, giữa vườn hoa.

“Lâm Lôi đại nhân! An Nê công quốc phía tây của chúng tôi, bị chúng ta đe doạ đến khiếp. Họ lập tức đầu hàng rồi. Cái công quốc phía đông kia có phần ngoan cố một chút”. Trại Tư Nặc cười, rõ ràng cái tên Lâm Lôi đã đủ làm chết khiếp thiên hạ.

Chỉ cần uy hiếp chút thôi, một công quốc ngay lập tức đầu hàng.

Không đầu hàng thế nào được! Muốn đấu cùng Thánh Vực Cường Giả ư? Suy cho cùng, các công quốc Thánh Vực Cường Giả thì số ít các công quốc này cũng có nhiều ít chiến sĩ cấp chín. Còn với Thánh Vực Cường Giả… làm sao lại chỉ có thể có chỉ là một công quốc!

“Trại Tư Lặc”! Lâm Lôi phân công trách nhiệm: “Còn có ba ngày nữa thôi là chúng ta chính thức công bố thành lập công quốc Ba Lỗ Khắc. Như thế là… Người cho ai đó đến bộ phận thương hội Đạo Sâm, nhờ họ nói với Địch Lợi Á, việc thành lập công quốc Ba Lỗ Khắc”.

“Tuân lệnh”! Trại Tư Lặc đáp.

Lâm Lôi đứng giữa vườn hoa, nhìn về phương nam: “Địch Lợi Á! Lời hẹn của chúng ta đã xong rồi. Muội, khi nào thì đến”?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 17: Trở Về Nhà

T
rong thư phòng của Ô Sâm Nặc.

“Trưởng quan toà đại nhân”! Người đàn ông trung tuổi mái tóc màu vàng khe khẽ lên tiếng. Kể từ khi Ô Sâm Nặc bị Lâm Lôi và Bối Bối đánh bại về nhà đến giờ, Ô Sâm Nặc lặng lẽ hơn thường ngày nhiều, mọi người hình như không còn dám đến gần.

Ô Sâm Nặc ngẩng đầu lên, con ngươi tối sầm lại.

Người đàn ông trung tuổi mái tóc vàng cố gượng một chút cười: “Trưởng quan toà đại nhân! Giờ thì chúng ta nên đối phó với Lâm Lôi thế nào đây”?

“Lâm Lôi”? Ô Sâm Nặc cười gằn.

Người đàn ông trung tuổi tóc vàng giật mình. Ông ta cảm nhận như nhiệt độ thư phòng xuống đến rất thấp. Ô Sâm Nặc lạnh lùng nói: “Ngươi ngay lập tức đưa tin này đến Thánh đảo, báo cáo với Giáo Hoàng. Cái thằng Lâm Lôi còn chưa triệt được nó, sau này e... Nếu Giáo Diên ta bị tiêu diệt, thì sẽ chỉ bị tiêu diệt bởi bàn tay Lâm Lôi”.

Ô Sâm Nặc rất bàng hoàng bởi sự lớn nhanh về tốc độ của Laâ Lôi.

Tháng tám năm ngoái, Lâm Lôi đánh nhau với Hắc Đức Sâm, khi đó thực lực của Lâm Lôi cũng chỉ ngang ngửa được với Hắc Đức Sâm thôi. Thế mà chỉ mới có tám tháng sau, chỉ có... thực lực của Lâm Lôi đã trưởng thành đến đáng sợ.

Đòn công kích của kiếm dài màu tím ấy, trước kia uy lực nào đã đạt đến trình độ của Hắc Đức Sâm đâu. Thế mà giờ đây còn sát thương được cả Ô Sâm Nặc!

“Hắn ta. Hắn ta còn chưa tới ba mươi tuổi”! Lòng Ô Sâm Nặc đầy lo lắng.

“Vâng! Trưởng quan toà đại nhân. Kẻ bề tôi sẽ ngay lập tức cử người đi gặp đức Giáo Hoàng bệ hạ”. Người đàn ông trung tuổi mái tóc vàng đáp.

Ô Sâm Nặc than vãn: “Nếu như, nếu như ngày đó giết chết hắn ta đi, cống phúng cho người của Chúa Quang Minh, không có mẹ của Lâm Lôi, hoặc giả... Lâm Lôi có phải là cây rường cột của Quang Minh Giáo Diên chúng ta rồi không? Lại rất đủ điều kiện để đè bẹp Hắc Ám Giuáo Diên cho chúng ta nhò nữa”!

Muộn rồi!

Lâm Lôi đã đối đầu lại với Quang Minh Giáo Diên rồi.

… …

Ở lãnh địa hỗn loạn, giờ đây đã có tới ba thế lựuc lớn, một là Quang Minh Giáo Diên, một là Hắc Ám Giáo Diên và một là Lâm Lôi. Bởi cuộc chiến quận thành Xã Lý kết thúc thì Quang Minh Giáo Diên đã chìm lại rồi, chỉ giữ nổi điệu trầm.

Còn Hắc Ám Giáo Diên thì không thể hiện, họ còn chờ đợi nhìn xem Quang Minh Giáo Diên với Lâm Lôi thế nào đã, cứ “Toạ sơn quan hổ đấu” rồi thể hiện cũng chưa chết ai, cứ tạm giữ điệu trầm. Miễn sao Lâm Lôi không làm gì tới, và họ cũng không dám làm gì đến Lâm Lôi.

Trong hoàn cảnh như thế.

Phía Lâm Lôi có điều kiện thể hiện thanh thế phát triển lực lượng. Và công quốc Ba Lỗ Khắc đã có điều kiện ra đời. Hiện tại Ba Lỗ Khắc đã có tới ba quận thành, mười chín thành trì lớn bé, dân số trên hai triệu người. Với một diện tích lớn như vậy, thực tế đã vượt quá một nửa của vương quốc bình thường.

Công quốc quá cỡ.

Còn Lâm Lôi? Lại một lần nữa được dân chúng ngợi ca. Chiến tích của Lâm Lôi, giết chết sáu Thiên sứ bốn cánh, đánh lui trưởng quan toà Quang Minh Giáo Diên. Tên tuổi Lâm Lôi vang xa muôn lần, vì thế không ít tông phái, ma pháp sư, chiến sĩ kéo về Ba Lỗ Khắc công quốc.

*** ***

Đế đô đế quốc Ngọc Lan.

Tại nơi ở của Long Nhĩ Tư đại sư, Địch Lợi Á vẫn như mọi ngày ngồi sưởi nắng giữa sân, hít thở không khí trong lành, nghiên cứu ghi chép của đại sư Long Nhĩ Tư.

“Địch Lợi Á tiểu thư! Người của thương hội Đạo Sâm ở ngoài cổng chờ”! Vệ sĩ chạy vào bẩm báo.

Mắt Địch Lợi Á sáng ngời lên.

“A Hoàng ta dám cuộc, chắc chắn là thư của Lâm Lôi đấy”! Gấu đại địa bên cạnh cười sảng khoái. Địch Lợi Á lườm gấu đại địa, phân công: “Nhanh đi mời người đó vào”.

“Thưa vâng”! Vệ sĩ đi ngay lập tức.

Chỉ một lúc sau, một người đàn ông mặt mày tươi tỉnh đi vào. Nhìn thấy Địch Lợi Á, người này lấy trong người ra bức thư: “Địch Lợi Á tiểu thư. Thư của tiểu thư đây ạ. Thư từ lãnh địa hỗn loạn”. Đây không phải là lần đầu tiên người này đưa thư đến cho Địch Lợi Á.

Địch Lợi Á nhìn người đưa thư biết ngay thư của phía Lâm Lôi gửi tới.

“Địch Lợi Á tiểu thư. Xin chào tôi về”. Người đàn ông cung kính chào ra về.

Địch Lợi Á cảm kích cười lên vui vẻ, chờ người đàn ông đi khỏi mới bóc thư ra đọc. Gấu đại địa beê cạnh ghé đầu nhìn trộm. Địch Lợi Á quay lại lườm gấu đại địa: “A Hoàng! Ta giận đấy”!

Gấu đại địa cười.

Địch Lợi Á cười vui vẻ, tiếp tục đọc thư, đọc đi đọc lại mấy lần. Nàng sung sướng đến run bắn người lên.

“Tốt quá. Tốt quá”. Địch Lợi Á cảm động đứng lên, gần như nhảy múa reo hò, mồ hôi toát đẫm người.

“Địch Lợi Á! Sao mà vui vẻ đến thế”? Gấu đại địa ngờ vực hỏi, ngay cả chim ưng cuồng lôi tật phong bên cạnh cũng nghi ngờ khó hiểu. Lúc này, một người đàn ông trung tuổi đi từ trong nhà ra, đó là Long Nhĩ Tư pháp sư phong hệ Thánh Ma đạo.

“Thưa sư phụ”! Địch Lợi Á cung kính.

Long Nhĩ Tư mỉm cười nhìn học trò”Cáp Đốn mách với ta, trò nhận được thư của Lâm Lôi. Hình như có điều gì vui vẻ lắm”?

Địch Lợi Á lườm gấu đại địa, gấu đại địa chỉ còn biết cười thôi.

“Thưa sư phụ”. Địch Lợi Á cảm động khó nói thành lời: “Là thư của

Lâm Lôi. Huynh ấy mách với trò là... Công quốc Ba Lỗ Khắc thành lập năm 416, tức là hôm nay đấy. Công quốc của Lâm Lôi rốt cuộc đã thành lập rồi. Thực tại, thực tại quá tốt.”.

Long Nhĩ Tư rất hiểu lòng học trò.

“Vui vẻ như thế này? Như thế thì muốn ngay lập tức gặp Lâm Lôi phải không! Sướng quá phải không”! Long Nhĩ Tư vui lây.

Địch Lợi Á cười đỏ cả mặt lên, không hiểu mặt đỏ dậy bởi xấu hổ hay sung sướng? Âu bởi quá kích động mà thôi?

“Tốt rồi. Sư phụ, trò nói với sư phụ, trò trở về một chuyến. Trò kể cho cha mẹ biết chuyện này. Theo như chuyện cha mẹ trò nói lúc trước, Lâm Lôi đã gây dựng công quốc rồi, cha mẹ sẽ không phản đối chuyện của trò với Lâm Lôi nữa”. Địch Lợi Á cương quyết giải bày.

Long Nhĩ Tư đại sư gật đầu.

“Tốt thôi! Con đi đi”!

Địch Lợi Á gật đầu lia lịa, vội dẫn theo chim ưng ‘Bạc Lôi’ rời tệ xá của Long Nhĩ Tư. Nhìn thấy Địch Lợi Á ra đi, Long Nhĩ Tư lắc đầu thở dài: “Cha mẹ của Địch Lợi Á, chưa dễ gì thuyết phục nổi đâu”!

*** ***

Trong gia tộc Lai ân.

Hai vợ chồng Đại Á Lai ân rất tiếc là lắm nghi ngờ. Giữa phòng khách, không hiểu là đã nói những chuyện gì?

“Thưa cha mẹ. Con có chuyện quan trọng muốn nói”. Địch Lợi Á hít sâu hơi.

Cha mẹ Địch Lợi Á cười vui vẻ: “Có chuyện gì mà vui thế? Nom bộ dạng này”...

Địch Lợi Á cười đáp: “Vâng! Cha mẹ ạ. Trước đây cha mẹ chẳng đã nói, có thể hoàng đế bệ hạ sẽ đánh giá thấp tin cậy gia tộc chúng ta phải không? Nhưng bây giờ thì, Lâm Lôi đã thành lập công quốc ở lãnh đại hỗn loạn rồi”.

“Thành lập công quốc”? Đại Á Lai Ân ngạc nhiên.

“Địch Lợi Á! Con gái yêu của ta à. Con không lừa dối cha mẹ đấy chứ? Rốt cuộc, chuyện con vừa nói ấy, ta được nghe từ đâu đây”? Đại Á Lai Ân chất vấn.

Địch Lợi Á thầm cười.

Ba Lỗ Khắc công quốc của Lâm Lôi hôm nay mới thành lập. Cái tin đó đã lan đến cả ngàn dặm Ngọc Lan đế quốc chúng ta. Nhanh cũng đã nửa tháng hoặc mười ngày. Nếu như cha Địch Lợi Á bây giờ mới biết thế thì kỳ lạ quá.

“Đây là thật. Nhưng trước ít hôm trước con nhận được tin, Lâm Lôi thành lập công quốc Ba Lỗ Khắc”. Địch Lợi Á khẳng định

Hai vợ chồng Đại Á Lai Ân đưa mắt nhìn nhau.

“Thật đấy mà. Cha, mẹ, lẽ nào hai người không tin lời con nói”? Địch Lợi Á bĩu môi lên.

Đại Á Lai Ân cười hà hà lắc đầu: “Lời con... Mà lẽ vì sao con cứ phải đòi gả cho Lâm Lôi cơ chứ? Tuy Lâm Lôi gây dựng nên công quốc... Nhưng làm một người vợ đại công... gần như là một hoàng hậu lại không hơn ư”?

Mặt Địch Lợi Á mất vui

“Cha! Ý cha định nói gì”? Mặt Địch Lợi Á trầm lại.

Đại Á Lai Ân giơ tay lấy bức thư Địch Lợi Á trao cho, than vãn: “Địch Lợi Á con! Phải rồi. Lâm Lôi là Thánh Vực Cường Giả, rất lợi hại. Nhưng Lam Đức bệ hạ là hoàng đế của đế quốc Ngọc Lan chúng ta. Gả con cho hoàng đế chẳng phải hơn không? Mà nữa... Toàn bộ gia tộc Lai Ân chúng ta chẳng phải có lợi lắm ru”!

Địch Lợi Á nhìn cha của mình, trong mắt không còn tin nổi nữa.

“Cha à! Cha có còn là người cha lúc đó nữa không”? Giọng nói của Địch Lợi Á như ngẹn lại.

Đại Á Lai Ân sững sờ người lên. Vợ ông ta cũng sửng sốt khi nghe con gái chất vấn.

“Cha! Con rất yêu Lâm Lôi, không phải vì hôm nay huynh ấy là Thánh Vực Cường Giả. Khi ấy, còn ở học viện Ma pháp Ân Tư Đặc , con đã yêu chàng rồi. Lúc đó cũng đã là Thánh Vực Cường Giả rồi đấy thôi? Vì lẽ gì cha mẹ lại nghĩ con gái mình là thế”?

“Còn nữa. Từ khi ở học viện về, con đã kể rõ sự tình, con yêu Lâm Lôi cũng đã tám chín năm rồi. Con không chấp nhận bất cứ một chàng trai nào ở đế đô này cả. Mặc họ theo đuổi. Vì sao? Lẽ nào cha mẹ không hiểu”?

Địch Lợi Á rõ ràng không hiểu ý nghĩ của cha mẹ mình thế nào nữa.

“Con từ đế quốc Áo Bố Lai Ân trở về, kể rõ chuyện hai chúng con yêu nhau. Con muốn cha mẹ chúc phúc. Thế như... cha mẹ cản ngăn bằng được”.

Mắt Địch Lợi Á đẫm lệ: “Con thừa nhận, lời cha mẹ nói có lý lắm. Lúc bấy giờ, con và Lâm Lôi ở bên nhau, rõ ràng là có ảnh hưởng tới lòng tin của bệ hạ với gia tộc”.

“Cha, mẹ. Con yêu cha mẹ. Con cũng rất yêu cái gia đình này. Nên con không muốn cha mẹ khó xử. Con đã rất muốn đến ngay với Lâm Lôi, nhưng vì cha mẹ, con cam chịu đựng, ở lỳ đế đô, vì con yêu quý cái gia đình này, yêu kính cha mẹ”.

“Thế mà, cha mẹ lại lúc nào cũng đe nét, gả cho người này, gả cho người kia, thế là thế nào? Lâm Lôi lẽ nào không xứng đáng như những người kia quý tộc? Cha mẹ làm sao cứ khư khư cách nghĩ đó”? Lòng Địch Lợi Á bao tháng nay bị ức chế mạnh quá.

“Đến bây giờ rồi, Lâm Lôi đã gây dựng nên công quốc rồi. Hôm nay con đến, sẽ vui sướng vô cùng. Cin tin rằng... Con sẽ nhận được chúc phúc của cha mẹ. Thế mà”...

Địch Lợi Á nói một thôi một hồi, nước mắt đầm đìa: “Cha mẹ đã làm con thất vọng, rất thất vọng”!

Hai vợ chồng Đại Á Lai ân trầm ngâm mĩa, nhìn con gái.

“Cha, mẹ. Con rất yêu cha mẹ, rất kính trọng cha mẹ”... Địch Lợi Á thở dài: “Nếu như cha mẹ còn có thương con, con hi vọng, cái ngày con kết hôn với Lâm Lôi, sẽ nhận được lời chúc phúc của cha mẹ. Nếu cha mẹ không còn coi con ra gì nữa... thì xong rồi”...

Địch Lợi Á nói xong, quay người bỏ đi.

Hai vợ chồng Đại Á Lai ân nhìn nhau bối rối.

Chờ khi con gái định đi, hai người mới tỉnh lại.

“Địch Lợi Á”! Hai người kêu to, lúc này Địch Lợi Á đã ngồi trên lưng chim ưng cuồng lôi, bay lên trời cao.

… …

Ngồi trên lưng chim ưng cuồng lôi, nhìn xuống dưới là đế đô cứ nhỏ dần nhỏ dần. Địch Lợi Á chào tạm biệt đại sư xong, Địch Lợi Á rời khỏi đế đô. Gió thổi tung mái tóc dài của Địch Lợi Á, cũng làm khô khoé mắt của nàng.

Giờ đây, trong lòng khổ đau của nàng chỉ còn có mỗi Lâm Lôi, chỉ có lòng Lâm Lôi mới làm cho nàng ấm áp.

Chim ưng cuồng lôi cũng nhỏ nhẻ mấy lời an ủi Địch Lợi Á.

Dần dần… hình bóng chim ưng và Địch Lợi Á biến mất vào không trung.

*** ***

Bên ngoài thành Hắc Thổ. Dưới chân núi Hắc Ô.

“Lâm Lôi giờ đang tu luyện ở núi Hắc Ô”. Trại Tư Lặc đáp, mỉm cười chỉ tay về ngọn núi xa xa. Địch Lợi Á nhìn về nơi núi thẳn rừng xanh hoa trái, lòng kích động vô cùng.: “Trại Tư Lặc tiên sinh! Lâm Lôi luôn ở đây chứ”?

Trại Tư Lặc cười: “Hình như có bao nhiêu thời giờ, Lâm Lôi đều dồn vào tu luyện. Bối Bối cũng ở đó”.

Hai người nhìn lên núi, cùng đi lên.

Men theo những con khe Trại Tư Lặc dẫn Địch Lợi Á đi lên núi cao. đến bên một bờ hồ, giữa túp nhà gỗ, Địch Lợi Á đã nhìn ra Lâm Lôi. Lúc này Lâm Lôi đang vận áo bào màu xanh da trời, tóc dài xoã cả bờ vai, nom rất mơ hồ.

Qảu nhieê, lúc này Laâ Lôi còn đắm chìm trong tu luyện.

“A! Địch Lợi Á! Cô đến rồi. Lão đại à”... Bối Bối đang nô giỡn giữu hồ nhìn thấy reo mừng. Cặp mắt nhỏ xinh xinh nhìn Địch Lợi Á, phấn khởi kê to.

Lâm Lôi vội vã ngừng mọi động tác, đứng vụt lên.

Nhìn thấy Địch Lợi Á, Lâm Lôi cảm động vô cùng, chừng như không còn tin vào mắt mình nữa, sưng sờ người lên hồi lâu, đoạn bay vội đến cùng Địch Lợi Á. Địch Lợi Á không kìm nén được nỗi lòng cảm kcíh, tươi cười nghẹn ngào, nước mắt làm nhoà mắt nhìn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 18: Địch Lợi Á, Đồng Ý Lấy Ta Đi

Lâm Lôi sà xuống bờ hồ, cảm động nhìn Địch Lợi Á cũng đang vô cùng cảm động nhìn mình. Theo lẽ thường đôi người có biết bao nhiêu niềm nhung nỗi nhớ, ấy vậy mà nhìn thấy nhau chỉ biết đứng từ xa nhìn nhau cảm động, miệng mở ra lại không nói được nên lời. Lý do vì sao?

Lòng muôn lời muốn thổ lộ, nhìn nhau lại im bặt?

“Lâm Lôi là như vậy ư”? Địch Lợi Á cười như khóc, nước mắt tuôn trào. Nàng chủ động chìa bàn tay nhỏ nhắn ra.

Nhìn những ngón tay nõn nà trắng muốt, Lâm Lôi sững sờ. Địch Lợi Á nũng nịu nhìn như thôi miên lấy Lâm Lôi: “Ngốc à! Lẽ nào huynh lại muốn muội tập bay ra ngoài đó ư”? Từ bờ hồ ra túp nhà gỗ cũng xa tới chục mét, Địch Lợi Á làm sao bay ra được.

Địch Lợi Á nhìn mắt mình qua làn nước trong, cánh tay nõn nà như ngà voi. Lâm Lôi chìa bàn tay cho nàng giữ, mười ngón tay giao nhau đan xen.

“Ối! Lâm Lôi. Ta về đây”! Trại Tư Lặc lên tiếng.

Lâm Lôi, Địch Lợi Á hình như cùng lúc đỏ mặt cả lên, chân vừa chạm đất, một luồng gió nổi lên. Gió mát nhẹ thổi. Lâm Lôi, Địch Lợi Á dập dờn theo làn gió nhẹ bay ra giữa ngôi nhà gỗ ở hồ.

“Trại Tư Lặc là thế đấy”. Lâm Lôi giữ tay Địch Lợi Á cùng bay. Khi hai người vừa chạm chân xuống bậc tam cấp thì vai sánh vai cùng đi vào nhà.

Hai người dựa chặt vào nhau. Lâm Lôi cảm nhận sự mềm mại của bàn tay người yêu. Chàng như đứng giữa vầng mây ấm áp nồgn nàn. Mặt Địch Lợi Á đỏ dậy, đôi má bồ quân, không khí đầm ấm nồng nàn.

Bỗng...

Lâm Lôi nhìn ở phía xa kia lòng hồ, Bối Bối chỉ thò mỗi cặp mắt lên nhìn hai người.

“A! Lão đại. Các vị tiếp tục đi. Bối Bối ta đi chơi. Tiếp tục đi nhé”!

Bối Bối thấy mình đạ bị phát hiện lập tức lặn sâu vào hồ nước. Chim ưng cuồng lôi nhìn về phía Bối Bối.

“Hì hi”... Địch Lợi Á cười: “Lâm Lôi huynh. Bối Bối đáng yêu quá”!

Laâ Lôi gật đầu: “Bối Bối là như thế đó. Phải rồi, Địch Lợi Á! Sau lần muội đi khỏi đế quốc Áo Bố Lai Ân ấy mà, giờ mới đến? Có phải là đã xẩy ra chuyện gì rồi không”? Lâm Lôi cố nhớ lại. Vốn khi Địch Lợi Á đi rồi bỏi đi tìm Lâm Lôi.

“Ồ”! Địch Lợi Á gật đầu, đoạn trầm ngâm ngay.

Tại đế đô quả thực là đã xẩy ra biết bao sự cố, khiến cho Địch Lợi Á thương cảm. Nàng đã thất vọng về cha mẹ mình Lâm Lôi gợi lại chuyện này... khiến cho Địch Lợi Á trầm ngâm pha chút buồn bã.”Xẩy ra chuyện gì vậy? Nói với ta được không”? Lâm Lôi nắm chặt bàn tay Địch Lợi Á.

“Huynh thật sự muốn nghe ư”? Địch Lợi Á ghé sát thân mình vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi gật đầu: “Nếu như nghe thì phải cưới muội”! Địch Lợi Á đột ngột đề nghị.

“Ủa”... Lâm Lôi ngỡ như bị tấn công, cảm thấy bối rối. Địch Lợi Á đang là người con gái duy nhất mà Lâm Lôi yêu mến. Thế nhưng, để Lâm Lôi cưới ngay làm vợ... Lâm Lôi vẫn còn có phần nào khó nói. Lần đầu tiên, Lâm Lôi tỏ ra có chút phòng ngừa.

Với đàn bà, Lâm Lôi chưa hoàn toàn dồn hết tình cảm vào đó. Lo lắng lại một lần nữa bị tổn thương.

“Đùa thôi mà”! Địch Lợi Á cười hồn nhiên, kiêu sa: “Lâm Lôi, huynh cũng quá thể. Chẳng chịu dốc tâm sự cùng muội”. Lời của Địch Lợi Á đã làm cho Lâm Lôi thoát khỏi tình cảnh khó xử.

Địch Lợi Á thở dài: “Giờ thì muội bắt đầu kể nhé. Muốn nghe không”?

Lâm Lôi gật đầu.

Địch Lợi Á lấy lại bình tĩnh, đan ngón tay vào bàn tay Lâm Lôi, nhìn mặt nước hồ, chầm chậm kể: “Lâm huynh! Lần đó, muội nhận được thư của gia tộc, thì phải về ngay. Sau khi về rồi, muội mới phát hiện ra là... bà của muội vẫn mạnh khoẻ. Không vấn đề gì”.

Lâm Lôi chau mày.

Địch Lợi Á gửi thư đến, bỏ sức khỏe bà rất tốt. Lâm Lôi đã cảm thấy có điều gì đó mờ ám rồi.

“Sau đó, muội mới hiểu ra, cha mẹ muội biết qua thầy giáo, muội lưu lại Áo Bố Lai Ân là vì huynh, họ dùng chiêu này mục đích tách đôi chúng ta ra”. Địch Lợi Á cười chua chát nhìn Lâm Lôi: “Chiêu này rõ là rất ngốc. Vậy mà muội vẫn bị mắc lừa”.

Lâm Lôi nghi hoặc: “Cha mẹ làm như thế”...

“”Vì gia tộc”.

Địch Lợi Á thở dài: “Lúc đó, huynh còn ở chốn lãnh địa hỗn loạn mong mở ra một cục diện. Ở Ngọc Lan đại lục hình như mọi người cũng nghĩ là huynh người của đế quốc Áo Bố Lai Ân. Mà Áo Bố Lai Ân là thù địch với đế quốc Ngọc Lan”.

Lâm Lôi hiểu ra rồi. Đế quốc Ngọc Lan là một trong hai đế quốc hùng mạnh.

“Với cách nhìn của cha mẹ muội, nếu gả muội cho huynh, khác nào có quan hệ với Thánh Vực Cường Giả của kẻ địch. Hoàng đế bệ hạ của đế quốc Ngọc Lan sẽ giảm lòng tin đối với gia tộc muội. Bởi thế, cha mẹ muội mới nghĩ tách hai mình khỏi nhau”.

Địch Lợi Á liếc nhìn Lâm Lôi: “Đương nhiên, đây chỉ là cánh nhìn của cha mẹ muội. Họ không biết được... và cũng chưa thấy nói chúng mình bàn gì về chuyện hôn nhân cả”.

Lâm Lôi thấy cay cay nơi mũi.

Địch Lợi Á tỏ vẻ chua chát: “Đế đô có vô khối người theo đuổi muội. Cha mẹ muội cứ bảo sẽ gả bán cho ai trong đó. Muội không đồng ý. Muội rất ghét những chàng trai đó! Lâm Lôi... Khi đó, muội mong sao tìm gặp sớm được huynh. Nhưng, muội lại không muốn làm tan vỡ quan hệ muội với cha mẹ. Muội yêu quý họ”.

“Ta hiểu nàng lắm”. Lâm Lôi an ủi.

Địch Lợi Á đương nhiên rất hiểu, Lâm Lôi cũng là một người con biết kính yêu cha mẹ, yêu quý gia đình.

“Muội rất muốn tìm đến huynh, mà lại không muốn đánh mất đi cha mẹ”. Địch Lợi Á cắn cắn môi, giọng trầm hẳn xuống. Lâm Lôi có thể hiểu rõ, cảm thụ được tình cảm của Địch Lợi Á trong cái nắm tay rất chặt của nàng.

“Tuy nhiên, muội cũng đã nói rõ với cha mẹ muội rồi. Nếu như huynh thành lập được một công quốc ở lãnh địa hỗn loạn không còn thuộc về Áo Bố Lai Ân, thì chúng mình sẽ lấy nhau”. Địch Lợi Á kể: “Cho nên muội sẵn sàng chờ đợi, chịu đựng”.

Lâm Lôi cầm bàn tay Địch Lợi Á đặt lên đùi mình.

Địch Lợi Á nhìn vào mắt Lâm Lôi, mặt hé nở nụ cười: “Muội đang chờ đợi, đợi chờ huynh có một công quốc. Thế mà, cha mẹ lại hối thúc nói gả muội cho hoàng đế bệ hạ đế quốc Ngọc Lan, để muội trở thành hoàng hậu.”

“Cái gì”? Lâm Lôi tỏ vẻ giận dữ.

Cái cha mẹ của Địch Lợi Á, thật quá đáng.

“Muội nào đồng ý. Lần này thì muội nổi giận với cha mẹ”. Địch Lợi Á lắc đầu kể: “Muội trước con mắt cha mẹ phải là đứa con hiếu thuận. Nhưng muội đã nổi giận. Muội đã nói rõ cho cha mẹ biết rồi, cho dù chết, muội cũng không đồng ý với ý nguyện của họ được”.

Lòng Lâm Lôi cảm động. Một người con gái dám làm đến một tình huống như vậy, thật là cảm động và khâm phục.

“Muội đang chờ đợi... đợi đến cuối cùng, đến suốt đời. Muội đợi thư huynh gửi tới, báo tin mừng thành lập công quốc”. Địch Lợi Á nhìn Lâm Lôi: “Lúc đó muội vô cùng cảm động. Cha mẹ sẽ không ngăn trở chúng ta”. Lâm Lôi lúc này có phần nhẹ nhõm đi.

Với Lâm Lôi mà nói, Địch Lợi Á nên nói hết ra với cha mẹ đã, sau đó mới tới đây.

“Muội nói ra cái tin này cho cha mẹ biết. Thế nhưng... Cha mẹ muội vẫn cứ khuyên muội lấy hoàng đế”. Nét mặt Địch Lợi Á có chút khổ đau.

“Tại làm sao như thế được”? Mặt Lâm Lôi đăm đăm.

Bàn về chuyện này, Lâm Lôi cần hiểu thêm tấm lòng của Địch Lợi Á

“Phải rồi, làm sao lại như thế”? Trong con mắt của Địch Lợi Á có nét đau thương: “Muội cần cởi mở lòng mình, nhưng không ngờ rằng kết cục lại thế này. Kỳ thực, muội cần nghĩ tới, cha muội là tộc trưởng gia tộc, đương nhiên cha muội phải nghĩ cho gia tộc. Theo cách nghĩ của cha muội, hoàng đế bệ hạ rất ưu tú, địa vị cao sang, gả muội cho hoàng đế thì gia tộc hiển vinh, quá ư hoàn mỹ. Nhưng... cha muội lại không bao giờ đứng trên vị trí của muội mà nhìn nhận”.

Địch Lợi Á thở dài: “Bởi thế, muội không nên quá mơ tưởng.

Địch Lợi Á nhìn Lâm Lôi: “Muội đến rồi. Mặc cho cha mẹ thế nào. Muội đã đi khỏi đế độ, đi tìm chàng”.

Nhìn vào mắt Địch Lợi Á, Lâm Lôi trào dâng tình cảm yêu thương. Thật vô cùng cảm động, thật đáng quý, thật vừa lòng.

“Địch Lợi Á”... Laâ Lôi định mở miệng nói điều gì mà không nỏi nổi. Mọi điều muốn nói tắc nghẹn nơi cổ họng.

Người con gái trước mắt...

Vì bản thân Lâm Lôi mà chờ đợi mười mấy năm.

Vì bản thân Lâm Lôi mà vứt bỏ địa vị hoàng hậu.

Vì bản thaâ Lâm Lôi mà rời xa cha mẹ kính yêu, cô độc tìm đến với Lâm Lôi.

… …

Lâm Lôi bỗng dưng cảm thấy xấu hổ. Lâm Lôi coi khinh mình, nguyền rủa mình.

“Con gái nhà người ta, vì bản thân Lâm Lôi mà vứt lại sau tất cả, tất mọi thứ… không một lời cam đoan”… Lâm Lôi chất vấn bản thân: “Ta đang chờ đợi cái gì? Ta còn chần chừ nỗi gì”?

Lâm Lôi nhìn vào mắt Địch Lợi Á. Tâm tình Địch Lợi Á đã bộc bạch ra hết cả. Nàng chỉ chọn giải pháp đợi chờ… Mà Lâm Lôi lại chần chừ ư? Hôm nay Lâm Lôi mới nhận thấy, bản thân luôn là con người chần chừ, lúc nào cũng đắn đo…

Bản thân đã có rồi, có những gì đáng quý nhất rồi.

“Vứt bỏ tất cả, để chờ đợi mười năm. Bây giờ lẽ nào nàng lại tiếp tục đợi chờ?.. Chờ một lời hứa ư”?

Lòng Lâm Lôi cảm thấy đau nhói

“Tách”…

Lòng lạnh giá như băng của Lâm Lôi như đã nứt “tách” một tiếng, vỡ ra, tan dần.

Lâm Lôi không còn đợi chờ chần chừ!

Không cho phép bản thân lại chần chừ chờ đợi!

“Lâm Lôi! Làm sao thế”? Địch Lợi Á nhìn vẻ mặt Lâm Lôi ngạc nhiên hỏi, lòng có chút âu lo.

Bất chợt Lâm Lôi chìa hai bàn tay ra, lòng Địch Lợi Á rung động. Lâm Lôi nhìn sâu đáy mắt Địch Lợi Á, hít sâu một hơi thở rồi trịnh trọng: “Địch Lợi Á! Hãy lấy ta đi”!

Cặp mắt Địch Lợi Á giãn to tròn long lanh nhìn Lâm Lôi.

Nói ra câu này, trong đầu óc Lâm Lôi như có dòng điện hiện rõ từng cảnh tượng kỷ niệm xa xưa giữa hai người, từ khi gặp nhau ở học viện Ma pháp Ân Tư Đặc, thấy một cô bé đáng yêu, thời niên thiếu, nụ hôn tạm biệt đêm hôm nơi Ô Sơn...

Từng cảnh từng cảnh diễn lại trước mắt tưởng tượng.

Lòng Lâm Lôi giờ đây cảm thấy sao mà ấm áp.

Có một người vợ đầy ắp kỷ niệm như thế còn gì đòi hỏi hơn nữa? Có gì hạnh phúc hơn nữa?

“Lâm Lôi”. Địch Lợi Á nghẹn lời, giương cặp mắt lên nhìn Lâm Lôi: “Huynh vừa rồi nói gì? Nhắc lại được không? Nhắc lại đi”! Giọng Địch Lợi Á run run.

Lâm Lôi nhìn thẳng vào mắt Địch Lợi Á, dằn từ tiếng từng tiếng một: “Địch Lợi Á! Hãy lấy ta đi! Lấy Lâm Lôi ta đi, chúng ta mãi mãi ở bên nhau. Mãi mãi không xa rời”! Giọng Lâm Lôi đầy cảm xúc, thái độ có phần căng thẳng.

Phải rồi, rất căng thẳng.

Địch Lợi Á nhìn ánh mắt Lâm Lôi, nước mắt lưng tròng xúc động.

Lâu quá rồi!

Chờ đợi quá lâu rồi!

Từ thuở niên thiếu, khi mà tình cảm mơ hồ, nàng đã mong có ngày hôm nay, mong ước Lâm Lôi là vương tử bạch mã.

Mỗi một ngày cứ chờ đợi...

Lúc bấy giờ, nàng là một cô gái tuổi mười sáu mười bảy trẻ trung, giờ đây đã hai mươi tám tuổi, một cô gái già. Mười mấy năm, mặc cho Ngải Lệ Tư ở bên cạnh Lâm Lôi hay mất tăm cả chục năm trời, mặc cho cha mẹ cản ngăn, nhưng lòng nàng, tình yêu của nàng vẫn thuỷ chung son sắt.

Điều nàng sợ nhất là...

Lâm Lôi vứt bỏ ruồng rẫy nàng.

Nàng một lòng một dạ đợi chờ mặc cho Lâm Lôi chưa có dù một lời hẹn hò gửi gắm.

“Muội đồng ý chứ”? Lâm Lôi nhìn khuôn mặt tràn trề nước mắt hạnh phúc của người yêu mà cảm thấy lòng vô cùng xúc động.

Địch Lợi Á ôm ghì lấy Lâm Lôi, thủ thỉ vào tai người yêu: “Muội đồng ý! Muội đồng ý! Muội”... Lâm Lôi cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể người yêu, lòng rạo rực hạnh phúc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 19: Vương Quốc

Lâm Lôi cảm nhận rõ ràng, thời niên thiếu khi ôm Ngải Lệ Tư thấy có một cảm giác khác, mà giờ đây ôm Địch Lợi Á có một cảm giác khác. Nhưng bây giờ là đang ôm ấp Địch Lợi Á, lúc này Lâm Lôi cảm thấy sao mà ấm áp, một sự mãn nguyện xung động linh hồn.

Đây, gọi là hạnh phúc.

Khối băng đá trong lòng Lâm Lôi giờ đã tan chảy.

Khuôn mặt xinh tươi của Địch Lợi Á chan hoà nụ cười hạnh phúc. Bao nhiêu năm rồi, nàng chưa có được cảm giác ngọt ngào như thế này.

“Lâm Lôi! Muội rất thanh thản”.Địch Lợi Á lọt thỏm trong lòng Lâm Lôi dịu dàng nói.

“Ta cũng vậy”. Laâ Lôi vuốt ve từng làn tóc của người yêu, ghì bờ vai trong lẳn của nàng.

Địch Lợi Á ngoan ngoãn nằm vào lòng chàng, miệng ấp a ấp úng: “Lam Lôi! Muội cảm thấy như đang trong mộng vậy... Huynh nói đi, đây là sự thực ư”? Một cô gái cả gan trò chuyện đàng hoàng với một hoàng đế giờ đây ngoan ngoàn sà vào lòng một người như đứa trẻ thơ.

“Thật đấy chứ! Rất thật”! Lâm Lôi cảm nhận được hơi ấm từ người yêu, nồng nàn thắm thiết, liền kề.

Địch Lợi Á bỗng ưỡn ngực cao lên, thổn thức nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi! Nếu có một ngày, Ngải Lệ Tư tìm đến, huynh sẽ làm thế nào”? Địch Lợi Á rất sợ, sợ Lâm Lôi bị Ngải Lệ Tư cướp mất.

“Ngải Lệ Tư”?

Lâm Lôi giật mình, vuốt ve mái tóc người yêu động viên: “Tình cảm với Ngải Lệ Tư đã chấm dứt từ lâu rồi. Tất nhiên, cô ấy thích ai là quyền của cô ấy”... Lâm Lôi vuốt ve khuôn mặt người yêu, mỉm cười: “Địch Lợi Á. Chớ có nghĩ lung tung. Ta thề mãi mãi không xa rời nàng. Nếu phải xa rời nàng... thì ta sẽ là một thằng ngốc”.

“Địch Lợi Á! Muội nói đi, ta có phải là thằng ngốc không”? Lâm Lôi nhìn Địch Lợi Á.

Địch Lợi Á cười, nụ cười rất cởi mở.

“Thiên tài! Huynh là một thiên tài nhất trong những thiên tài của đại lục Ngọc Lan này”. Địch Lợi Á tự hào nói.

Nhìn làn môi ngọt ngào của người yêu, lòng Lâm Lôi xung động, không còn do dự chần chừ nữa, Lâm Lôi cúi thấp đầu xuống hôn nồng nàn lên cặp môi mọng đỏ tươi. Địch Lợi Á ngỡ như bị điện giật, người đờ đẫn ra, bị cuốn hút vào nụ hôn nồng nàn...

Đây là lần thứ hai Lâm Lôi và Địch Lợi Á hôn nhau

Lầ đầu tiên trong đêm tối ở thị trấn núi Ô Sơn.

Rất lâu rồi, chia môi.

Địch Lợi Á nói gì, vẫn còn lưu lại trong lòng Lâm Lôi. Lúc đó, mặt nàng then thùng. Lâm Lôi phát hiện ra, lúc đó Địch Lợi Á sao mà nhút nhát đáng yêu.

“Á! Nhìn không thấy được gì nữa rồi. Nhìn không thấy được gì nữa rồi. Nhìn không thấy được gì nữa rồi, á”... Bỗng nhiên Bối Bối vọt từ dưới nước lên. Lâm Lôi, Địch Lợi Á ngỡ ngàng.

Bối Bối ở trên không nhìn hai người cười: “Á! Xin lỗi. Xin lỗi. Lão đại, chị dâu. Hai người tiếp tục đi”.

“Chị dâu”? Lâm Lôi và Địch Lợi Á cười rộ lên.

“Thì ra ngươi cứ nhìn trộm ư? Bối Bối. Bối Bối, nói đi, ta nên trừng phát ngươi thế nào đây”? Lúc này, Lâm Lôi cũng đoán biết Bối Bối đã nhìn trộm, mà ban nãy, Bối Bối đã sử dụng thuật hoá ảnh, hiện vào trong hình ảnh dưới hồ.

Lâm Lôi không sử dụng sức mạnh tinh thần để dò xét, không phát hiện ra gì cả.

“Trừng phạt đệ”? Bối Bối nghĩ ngợi một lúc: “A! Thì trừng phạt ta một chuột mẹ đi, lợi hại giống như ta vậy . Ta giờ đây cũng đang cô đơn đây”. Bôi Bối làm ra vẻ đáng thương.

Lâm Lôi và Địch Lợi Á lại cười rộ lên.

“Đáng tiếc! Ta là một con chuột trời phú cho ngoan ngoãn đến lạ thế này, ngàn năm chẳng có được”. Bối Bối thở dài, đoạn cười hì hì: “Lão đại! Chị dâu... Khi nào hai người cưới nhau đấy? Ta đang lo cho hai người đây”!

“Cưới nhau”?

Lâm Lôi nhìn Địch Lợi Á, chuyện này sẽ bàn sau.

*** ***

Thành phủ Hắc Thổ thành.

Khi Ba Khắc và mấy người nhận ra Lâm Lôi, Địch Lợi Á hai người tay nắm tay nhau đi tới, ai nấy đều sững sờ người lên. Trại Tư Lặc tỏ dấu hiệu đầu tiên, cố lớn tiếng nói: “Lâm Lôi đại nhân! Ngươi cùng tiểu thư Địch Lợi Á phen này thế nào đây”?

Bởi thân phận của Lâm Lôi ở giữa công chúng, Trại Tư Lặc đã xưng hô ‘đại nhân’ rồi.

“Ta muốn cưới Địch Lợi Á. Muốn kết hôn với nàng”!Lâm Lôi cười nói.

Cái tin này giống như với một Ma pháp cấm kỵ khiến cho mọi người có mặt cuống lên trong giây lát.

“Hay quá! Cưới nhau”! Cái Từ là người đầu tiên reo to lên.

“Ai à! Địch Lợi Á, chị lấy Lâm Lôi hử? Tốt quá”. Lệ Bối Kha cũng nhảy cẫng lên, toàn bộ phòng khách lúc này chó gà nháo nhác, chỉ có mỗi một người có chút không vui, đó là Chiêm Nê. Chiêm Nê mấy lâu nay ngập vào công việc quản lý công quốc.

Nàng không ngờ được là nhận được cái thông tin như thế này đây!

Đương nhiên... Chiêm Nê cũng đã lường trước rồi mà. Sẽ có cái ngày này.

Lâm Lôi có chuyện gì mà không kể ra với địch Lợi Á đâu. Địch Lợi Á cũng hiểu chuyện giữa Lâm Lôi với Chiêm Nê. Địch Lợi Á cười vui vẻ đi đến chỗ Chiêm Nê, cầm lấy cánh tay Chiêm Nê: “Chiêm Nê. Hôm chị cưới Lâm Lôi ấy, muội làm phù dâu nhé”.

Chiêm Nê nhìn Địch Lợi Á cười, cùng đi ra ngoài thân mật trò chuyện cùng nhau.

Lâm Lôi khi đi ngang qua Ba Khắc, Trại Tư Lặc và mấy người khác: “Ta cùng nói bàn bạc với Địch Lợi Á rồi, chúng ta tổ chức cưới. Ngày cưới, đúng ngày 21 tháng 7 ba tháng sau”. Lâm Lôi cười sung sướng nói riêng với Ba Khắc: “Ba Khắc à. Ta muốn... Trong ba tháng tiến đánh các công quốc chung quanh. Ta muốn trong ba tháng thành lập được một vương quốc. Được không”?

Lâm Lôi muốn cùng Địch Lợi Á tràn trề niềm vui một thể.

Nhưng ba tháng, theo như Lâm Lôi biết, thời gian ra vẻ ngắn quá.

“Ba tháng ư? Không cần lâu thế đâu”. Ba Khắc vô cùng tự tin nói: “Một tháng thôi là đủ”.

“Một tháng thôi ư”? Lâm Lôi hoài nghi: “Một tháng này, chỉ riêng điều quân tiến đánh thôi còn chưa kịp, còn phải chỉnh quân. Phiền lắm đó. Một tháng thì đánh có giỏi thắng một công quốc thôi”.

Cái Từ cười góp lời: “Đại nhân. Điều này rõ đại nhân chưa biết rồi. Mời nhìn vào đây”. Cái Từ đi đến bên bờ tường đại sảnh, nơi treo tấm bản đồ quân sự: “Đại nhân à! Đại nhân nhìn toàn bộ phân bố lực lượng lãnh địa Hỗn loạn đi. Hai mươi công quốc khu vực này thuộc về Quang Minh Giáo Diên. Còn hai mươi công quốc khác ở khu vực này lại thuộc Hắc Ám Giáo Diên. Còn nơi đây... Chưa là của ai cả”.

Lâm Lôi phát hiện ra ngay.

Các thế lực phân bổ thật là quái lạ.

Khu vực Quang Minh Giáo Diên khống chế và khu vực Hắc Ám Giáo Diên khống chế đều thuộc phần nam và giưũa của lãnh địa hỗn loạn, chiếm phần lớn đất đai. Chỉ còn lại một phần giáp với Hắc Ám Giáo Diên là chưa có ai làm chủ, thuộc phía bắc.

Lãnh địa Hỗn loạn có hình dài chữ nhật, nếu đem cắt làm bốn phần theo hướng đông tây.

Phần cực bắc nhất, cũng là vùng tiếp giáp với rừng Hắc Ám Giáo Diên". Ba Khắc giải thích.

“Ừ. Trước đây ta chưa chú ý mấy". Lâm Lôi nhìn tỉ mỉ bản đồ quân sự: “Quang Minh Giáo Diên, Hắc Ám Giáo Diên hai thế lực mạnh chiếm quá nửa khu vực này. Nhưng cớ làm sao, nơi cực bắc kia, giáp Hắc Ám Giáo Diên rừng núi rộng thế ấy họ lại không cần"?

Giờ đây đã là Ba Lỗ Khắc công quốc, đang giáp với Hắc Ám Giáo Diên.

“Lâm Lôi đại nhân"! Trại Tư Lặc đi đến gần: “Điều này chúng ta nên giải thích thế nào đây! Có thể trong thời gian ngắn, là nguyên nhân thống nhất cả một khu vực".

“Ồ! Lâm Lôi hoài nghi nhìn Trại Tư Lặc: “Không thuộc của hai bên. Thì dễ thống nhất quá thôi".

Trại Tư Lặc cười giải thích: “Không phải ý đó. Mà là, ngoài chúng ta ra giáp Hắc Ám Giáo Diên có bảy công quốc, có lẽ hầu hết các công quốc sẽ thần phục chúng ta".

“Hầu hết thần phục ư"? Lâm Lôi vẫn còn chưa hiểu: “Lẽ nào lại dùng sức mạnh đè nén"?

Trại Tư Lặc giải thích: “Lâm Lôi đại nhân à. Đại nhân đã quên mất rừng sâu giáp Hắc Ám Giáo Diên rồi à. Mười mấy năm hoặc mấy chục năm lại một lần Ma thú bạo động. Mỗi lần Ma thú bạo động, đều đi từ rừng sâu phía Hắc Ám Giáo Diên đi ra. Trận chiến vì thế mà giáp với công quốc thuộc Hắc Ám Giáo Diên".

Lâm Lôi đã hiểu ra rồi: “Ông nói tới những công quốc này ư”...

“Phải rồi. Những công quốc này thuộc lãnh địa hỗn loạn. Rất nghèo. Và cũng là công quốc có nhiều khổ đau”. Trại Tư Lặc cảm thán: “Quang Minh Giáo Diên, Hắc Ám Giáo Diên đều không muốn đến thốgn trị. Chính vì... Ma thú chống đối, họ tốn người mất của, mất hơn cả những gì họ đã bỏ ra lấy được bấy nhiêu công quốc”.

Laâ Lôi hoàn toàn hiểu rõ.

Đây là một khu đồi khoai sọ nóng bỏng.

Thốgn lĩnh cài vùng này, phải có sự chuẩn bị để đấu với mMa thú khu rừng Hắc Ám Giáo Diên. Lâm Lôi hoàn toàn có thể tưởng tượng, những trận đấu thảm khốc... Mỗi lần... Người tử thương sẽ hàng triệu”.

“Lâm Lôi. Ngàoi ra còn bảy công quốc, ngoài công quốc không chịu đầu hàng ra, số còn lại hầu như đều mông muốn có một núi cao để dựa. Mà đại nhân, người... Một kẻ mạnh Thánh vực, chính là một quả núi vững chắc”. Trại Tư Lặc cười nói: “Không chỉ có họ, ngay cả dân chúng bình thường đều mong được nằm dưới quyền thống trị của đại nhân, như thế đấy, họ mới cảm thấy an toàn.

Ba Khắc cười: “Nhưng mà, thưa đại nhân. đấy là hiện giờ. Đã có người của ba công quốc được cứ tới, thương thảo chuyện đầu hàng chúng ta. Chỉ có điều là, lãnh thổ của họ không liền với chúng ta. Chúng ta cần phải đánh cái công quốc ở phía đông chúng ta”.

Lâm Lôi gật đầu” “Cứ như thế đi. Các ngươi cứ chủ động hành động đi”.

Cái Từ vỗ ngực dóng dạc: “Đại nhân! Một tháng sau, một phần lãnh thổ của lãnh địa hỗn loạn nhất định sẽ thuộc quyền của chúng ta. Đương nhiên... Nhưng có điều là, những nơi này nghèo khó lắm. Hơn thế nữa, người dân lại có bản tính ngang tàng”.

Lâm Lôi gật đầu: “Trại Tư Lặc, ông thu xếp đi. Đem thiếp mời của ta gửi tới các nơi đi. Lát nữa ta đưa danh sách tới cho”.

“Tuân lệnh. Lâm Lôi đại nhân”. Trại Tư Lặc vâng lệnh, cười vui vẻ: “Thế thì hôn lễ của đại nhân thông báo ra bên ngoài chứ”?

Lâm Lôi nhìn chung quanh, địch Lợi Á đang trò chuyện với Chiêm Nê. Lòng Lâm Lôi cảm nhận hạnh phúc. Gì thì gì, nhất định phải để cho địch Lợi Á hạnh phúc.

“Công khai. Ta muốn cùng ngày với thành lập vương quốc Ba Lỗ Khắc một thể, và tổ chức thật long trọng”. Lâm Lôi hào hứng.

Rõ ràng, một tháng thống nhất cả một phần utư lãnh địa hỗn loạn, và ba tháng sau... đồng thời với thành lập vương quốc Ba Lỗ Khắc kết hợp tổ chức hôn lễ. Một phần tư lãnh thổ Hỗn loạn, diện tích vô cùng rộng lớn.

So với vương quốc Phần Lai thì lớn hơn rất nhiều.

Chỉ đơn thuần về mặt dân số thôi đã có gần một trăm triệu..

*** ***

Lúc này, tại quần đảo trên biển, Thánh Đảo, trung tâm của Quang Minh Giáo Diên, nhận được thông tin đến từ lãnh địa hỗn loạn.

Tại tầng chín của Quang Minh Thần điện, Hải Diên Tư nhìn thư gửi tới.

“Cái tay Lâm Lôi này liên kết với Ma thú đã đánh lui Ô Sâm Nặc”?

Hải Diên Tư đọc đến đoạn này thật sự như bị trúng đòn. Thực lựcủa Ô Sâm Nặc làm thế nào mà nghi ngờ được. Đặc biệt là "thuật phân thân", một phân làm bốn Rất đáng sợ cơ mà!

Vốn Hắc Đức Sâm đối diện với Ô Sâm Nặc đã bị đánh cho trọng thương, sau đó bị giết.

Rốt cuộc, chống chọi với thuật phân thân quả là khó lắm.

"Ô Sâm Nặc nói rất đúng". Hải Diên Tư cảm thấy lòng căng thẳng: "Nếu cứ như thế này, thì"...

Lâm Lôi chỉ mỗi mình, rõ ràng là Giáo Diên không sọơ.

Nhưng Lâm Lôi không chỉ có mỗi một mình, mà còn có Bối Bối Ma thú nữa. Thêm vào đó là năm chiến sĩ bất tử, và người anh em của hắn ta?

"Đợi sau này, người Lâm Lôi đạt đến Thánh Vực. Cả năm huynh đệ kia trở thành Thánh Vực, rồi lại em trai Lâm Lôi trở thành Thánh Vực... như thế là có đến bảy chiến sĩ đỉnh cao, cộng với Bối Bỗi một Ma thú"...

Mỗi một chiến sĩ đỉnh cao, có Bối Bối Ma thú đánh vào Thánh đảo... Hải Diên Tư nghĩ đến khi đó, Quang Minh Giáo Diên chấp nhận mày sống tao chết, thế thì đi đời rồi.

"Không được. Nhất định phải giết bằng được Lama Lôi".

Hải Diên Tư nhìn Cát Nhĩ Mặc đại giáo chủ hồng y, ra lệnh: "Cát Nhĩ Mặc! Ngà ngươi gọi quân đoàn trưởng Lôi Minh đến đây cho ta".

"Quân đoàn trưởng Lôi Minh"? Cát Nhĩ Mặc thất kinh hỏi.

Quang Minh Giáo Diên nếu nói thực lực rất mạnh, thì đó là Quang Minh Giáo Hoàng “Hải Diên Tư”. Nếu gọi là thần bí đáng sợ thì đó là Ô Sâm Nặc. Khiến người khâm phục, đó là quân đoàn trưởng Lôi Minh, kẻ khổ hạnh tu l;uyện làm lãnh tụ “Lạc Diệp đại nhân”. Nếu nói… ai là người khiến cho người khác sợ hãi nhất, thì đó là Lôi Minh quân đoàn trưởng kẻ cuồng tín trong truyền thuyết.

Kẻ cuồgn tín, bản thân có một loại sức mạnh đặc thù.

“Còn chần chừ nỗi gì nữa? Đi nhanh đi”. Hải Diên Tư giục giã.

Hải Diên Tư không dám để kéo dài. Ông ta nhất định phải xuất Lôi Minh, một tượng trưng cho sức mạnh không thua kém gì Ô Sâm Nặc. Hai người này liên kết lại… nếu không giết chết Lâm Lôi thì sao lại không tin chứ!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 20: Tin Dồn Dập Đến

Trên tường thành quận thành quân địch ở phía bắc, An Khoa, Cải Từ, Hi Ân ba huynh đệ cầm rìu nom đáng sợ quá, họ đứng như Ma Thần ở trên đó. Chung quanh họ là vô vàn tử thi, máu nhuộm đỏ cả mặt thành.

Binh sĩ đối phương bị chết khiến cho số còn lại mày mặt hớt hải.

“Bảy công quốc, đã có đến năm công quốc đầu hàng rồi. Một công quốc trước đó đã bị chúng ta dễ dàng đánh bại rồi. Các người là những công quốc sau cùng”. Cái Từ nắm chặt một đầu lĩnh giữ thành bên phía địch, đôi mắt long sòng sọc như mắt trâu điên nhìn đối thủ đang run như cầy sấy: “Mẹ kiếp. Đã không có thực lực lại còn dám chống đỡ để cho quân lính chúng mày phải chết la liệt”!

Rõ ràng là đi vào chỗ chết.

Lực lượng so sánh hai bên rõ ràng không cân sức. ba bọn Cái Từ đã giết chết quá nhiều đối phương.

Viên đầu lĩnh giữ thành thấy thế sợ xanh tái mặt mày: “Đại nhân. điều này không liên quan gì đến tiểu nhân ta cả. Là lệnh của đại công”...

“Lão Ngũ”. An Khoa cười nói: “Thôi được rồi. Chúng ta đi xuống đi. Đại ca và mọi người còn ở dưới kia đợi. Có lẽ là đang chuẩn bị yến tiệc mừng công đánh thắng toà thành này... Lại có những năm thành đầu hàng Thắng lợi rực rỡ quá”!

Cái Từ, Bố Ân hai người cười lên sung sướng.

Thời gian ngắn ngủi vẻn vẹn hai mươi ngày, Lâm Lôi đã thống nhất tám công quốc bao gồm cả Ba Lỗ Khắc thuộc biên cương rừng Hắc Ám, hình thành nên vương quốc mới Ba Lỗ Khắc, dân số gần trăm triệu, chiếm một phần tư lãnh thổ Lãnh địa Hỗn loạn.

Phần lãnh thổ này, nghèo đói nhất và dân chúng cũng ngang ngược như beo hổ.

Những khu vực giàu có của lãnh địa hỗn loạn đã bị Quang Minh Giáo Diên và Hắc Ám Giáo Diên chiếm cứ. Bởi thế, lãnh địa hỗn loạn trở thành chân kiềng ba thế lựuc.

*** ***

Thiên tài đầu tiên của lịch sử đại lục Ngọc Lan.

Lâm Lôi,sắp thành hôn với tiểu thư địch Lợi Á gia tộc LaiÂn của đế quốc Ngọc Lan. Ngày cưới, cũng chính là ngày ra đời vương quốc Ba Lỗ Khắc.

Thời gian: Ngày 100110721 theo lịch Ngọc Lan.

Địa điểm: Vương đô tương lai của vương quốc Ba Lỗ Khắc – Ba Lỗ Khắc thành.

Cái tin này tựa cuồng phong lan đi khắp cả lãnh địa Hỗn loạn, đồng thời bay đến cả đại lục Ngọc Lan, từng tấm thiếp mời bay đến nơi nó cần tìm tới. Mọi cặp mắt giờ đây dồn hết về lãnh địa Hỗn loạn

… …

Tại kinh đô đế quốc Ngọc Lan. Trong đại sảnh gia tộc Lai Ân.

Nếu nói tới địa vị gia tộc Lai ân giờ đây thì ai là người cao nhất?

Không phải là tộc trưởng Đại Nghiệp Lai Ân mà là Địch KHắc Tây Lai Ân.

Địch Khắc Tây trwocs hết là một tộc trưởng tương lai. Nhưng điều quan trọng nhất là... một trụ cột đệ tử thân truyền “Đại tế tư” đế quốc Ngọc Lan.

Đại tế tư là nhân vật đỉnh cao của xã hội loài người đại lục Ngọc Lan. Trong lòng vô vàn người, chỉ có Võ Thần may gì mới so nổi với Đại Tế tư mà thôi.

Trước Nguyên niên, đế quốc Ngọc Lan là kẻ mạnh có thực lực cấp Thần đáng sợ. Đại Tế tư tiếp nhận đệ tử thân truyền có hầu hết có thể trở thành Thánh Ma đạo.

Đệ tử của đại Tế tư, Thánh Ma đạo tương lai, còn là Thánh Ma đạo song hệ.

Lúc này Đại Nghiệp Lai Ân đang chau mày ngồi trong đại sảnh.

Địch Khắc Tây, với mái tóc màu vàng kim thẳng, khí phách lạnh giá ngoài ngàn dặm, nhận được thiếp mời nhìn đi nhìn lại hồi lâu, tươi tỉnh cười nói: “Cái thằng cha Lâm Lôi này. Không làm cho em gái ta thất vọng”!

“Địch Khắc Tây à. Con nói xem, chúng ta phải làm gì đây”? Đại Nghiệp Lai ân hỏi.

Địch Khắc Tây nhìn cha mình, khe khẽ chau mày: “Sao lại làm thế nào? Em gái theo đuổi hạnh phúc cả mười năm thành công. Chúng ta chỉ có chúc phúc thôi chứ còn làm sao nữa, hả cha”!

Vợ chồng Đại Nghiệp Lai Ân ngần ngừ hồi lâu.

“Cha mẹ à. Con hiểu nỗi lòng cha mẹ rồi. Tầm nhìn của cha mẹ chỉ trong cái tập tục hạn hẹp thôi. đại lục Ngọc Lan này, mọi quyết định đều thuộc của Võ Thần, Đại Tế tư và những kẻ mạnh Thánh Vực”.

Địch Khắc Tây không thể không thừa nhận, mắt nhìn của cha mẹ mình ngắn quá.

“Địch Khắc Tây. Con trai thân yêu của ta à. Lâm Lôi lại mạnh lên, có ảnh hưởng đến đế quốc Ngọc Lan của chúng ta không”? Đại Nghiệp Lai Ân thở dài: “Rốt cuộc là gia tộc chúng ta, gốc rễ vẫn đế quốc Ngọc Lan”...

Địch Khắc Tây nhìn cha mình: “Cha à! Con phải nói với cha. Cha xem thường Lâm Lôi quá đấy”!

“Ôi! Chuyện ấy”... Đại Nghiệp Lai Ân thở dài. Địch Khắc Tây trịnh trọng nói: “Kỳ thực lần này con về, thầy giáo đã ra cho con một lệnh”.

“Thầy giáo? A, đại Tế tư”! Vợ chồng Đại Nghiệp Lai Ân đưa mắt nhìn nhau. Trời ơi, những người dân thường như họ, cả đời cũng nào nhìn thấy được Đại Tế tư cơ chứ. Giờ đây, Đại Tế tư còn ra lệnh cho con trai họ nữa cơ đấy.

Hai vợ chồng Đại Nghiệp Lai Ân cảm thấy hãnh diện.

“Đại Tế tư bảo con đi cùng hai sư huynh đế lãnh địa Hỗn loạn thay mặt Người chúc mừng Lâm Lôi” Địch KHắc Tây trịnh trọng nói.

Địch Khắc Tây cũng không rõ lắm, đạt đến cái địa vị đại Tế tư mà lại làm sao đối xử tốt với Lâm Lôi? Địch Khắc Tây chỉ hiểu là... Võ Thần cùng với Đại Tế tư luôn luôn đối địch. Lâm Lôi có quan hệ với Võ Thần rất tốt. Theo lẽ, thì quan hệ giữa họ là tồi tệ mới phải.

Nhưng hình như...

Đại Tế tư, ngược lại rất tốt với Lâm Lôi.

“Nước của đại lục Ngọc Lan, sâu thật đấy”. Địch Khắc Tây nghĩ trong lòng như thế.

… …

Đế đô đế quóc Ngọc Lan, trong gia tộc Hoa Sử.

“Đại nhân. Đây là thiệp mời của Lâm Lôi gửi tới”. Quản gia cung kính đưa cho Kiều Trị thiệp mời dự lễ của Lâm Lôi. Kiều Trị giờ đây đã được gia tộc Hoa Sử chọn làm tộc trưởng tương lai rồi.

Kiều Trị đón tấm thiệp mời.

“hà hà… Lão Tam, người anh em. Không ngờ đấy, cuối cùng thì người anh em cưới Địch Lợi Á cơ đấy”. Kiều Trị nhìn tấm thiệp rồi cười vang lên.

“Thế sự làm người”! Kiều Trị còn nhớ, khi mới vào học ở học viện Ma pháp Ân Tư Đặc, Địch Lợi Á luôn tìm gặp Lâm Lôi. Khi đó Kiều Trị thấy Lâm Lôi cứ ở cạnh Ngải Lệ Tư cứ nghĩ là Lâm Lôi sẽ lấy Ngải Lệ Tư cơ?

Không thể ngờ nổi, một vòng quay lớn, mười năm thời gian. Lâm Lôi và Địch Lợi Á lại kết hôn với nhau.

… …

Đại lục Ngọc Lan có giao tình nhiều với Lâm Lôi. Mọi đầu lĩnh có thế lực ở đại lục Ngọc Lan đều nhận được thiệp mời của Lâm Lôi. Lần này không chỉ có hôn lễ, mà còn là thành lập một vương quốc, phải mời những nhân vật tai to mặt lớn chứ.

*** ***

Kể từ khi Lâm Lôi vào làm chủ thành Hắc Thổ, thành Hắc Thổ mới được củng cố, và đến nay tuy diện tích còn chật hẹp, nhưng đang dần mở rộng thêm.

Trong đám quan khách Lama Lôi mời, người đầu tiên đến là Nhiêu Đốn và Nê-na, chú Hi Nhĩ Man, ông nội Hi Lý và nhiều người nội tộc.

Lúc này, trong nhà khác Hắc Thổ thành, một bầu không khí vui vẻ.

“Đại ca. Đệ và Nê-na quyết định rồi, kể từ hôm nay, bọn đệ không đi nữa, ở lại với huynh thôi”. Nhiêu đốn cười nói: “Đại ca, huynh vất vả để mở mang bờ cõi, đệ làm sao cứ ngồi ở đế đô chơi bời hưởng phúc? Như thế thì xấu hổ lắm”.

Lòng Lâm Lôi sung sướng.

Với việc quản lý vương quốc, Lâm Lôi chẳng có thời giờ. Hầu hết thời gian Lâm Lôi đều dồn vào việc tu luyện.

“Nhiêu Đốn à. Chờ đệ nói câu này lâu rồi”. Lâm Lôi cười nhìn em trai.

Lâm Lôi bỗng nhìn sang Nê-na với cái bụng đã lùm lùm, nghi ngờ hỏi: “Nhiêu đốn à. Hình như bụng thím ấy đã to lên nhiều rồi thì phải? Lẽ nào”...

Nê-na và Nhiêu Đốn đưa mắt nhìn nhau, cười e thẹn. Hi Nhĩ Man bên cạnh cười lớn: “Lâm Lôi à. Không xấu hổ là một cao thủ Thánh Vực. Con mắt quan sát khá lắm. Phải đó, Nê-na điện hạ đang mang thai. Lâm Lôi, điều này thì cháu thua rồi. Tới đây cùng Địch Lợi Á thắng lợi đi”.

“Nê-na, muội muội à. Tên con đã chuẩn bị chưa”? Địch Lợi Á hỏi.

Nê-na gật đầu: “Đã nghĩ rồi. Dù là con trai hay con gái gì thì cũng gọi là Tây Nê”.

“Tây Nê”? Lâm Lôi nhìn Nhiêu Đốn: “Hẳn phải có một lý do đặc biệt nào đó”? Nhiêu Đốn cười nhìn Nê-na ra hiệu bằng mắt cho nhau, đoạn trả lời: “Vấn đề này còn bí mật đã. Chưa thể nói được”.

Lâm Lôi vỗ trán: “Này, bí mật cả với anh trai cơ đấy”!

Toàn bộ người trong phòng khác cùng cười ồ lên. đến lúc này, Lâm Lôi rỉ tai Nhiêu Đốn rồi hai anh em đi ra vườn hoa.

“Ca. Có chuyện gì vậy”? Nhiêu Đốn ngạc nhiên.

Lâm Lôi nhìn em trai, hỏi: “Nhiêu đốn. Ta luôn mong muốn anh em mình ở với nhau. Giờ thì đệ đã đến rồi, ta quả thực rất vui. Nhưng... Nê-na? Thím ấy có đồng ý ở lại không? Đệ không được ép buộc thím ấy đâu đấy”!

Nhiêu Đốn gật đầu: “Ca. Nê-na đã bàn kỹ với đệ rồi. Đồng ý ở lại cùng với đệ. Sau này cần về thăm nhà thì cứ về”.

“Thế cũng được”.

Lâm Lôi cười nhìn em mình: “Nhiêu Đốn à. Đợi cho vương quốc thành lập xong, sau khi ta với Địch Lợi Á cưới nhau, ta sẽ giao vương quốc này cho đệ”. Lâm Lôi nói để cho em mình có sự chuẩn bị trước.

Nhiêu Đốn sững sờ người ra: “Vương quốc”?

“Ta chuẩn bị tên vương quốc là Ba Lỗ Khắc, muốn để con em gia tộc Ba Lỗ Khắc chúng ta thừa kế”. Lâm Lôi đã có quyết định.

Nhiêu Đốn không khước từ: “Thế cũng được. Nhưng có điều là, đệ chỉ mới chiến sĩ bậc tám thôi. đợi khi đệ tu luyện thành Thánh Vực đã hẵng hay. Chừng hai ba mươi năm nữa. Không mấy thời gian nữa đâu. đến khi đó thì truyền ngôi cho đệ cũng chưa muộn. Tiếp đến đẹ truyền ngôi cho con đệ, hoặc là con huynh”. Nhiêu đốn nghĩ, Lâm Lôi rất hiểu em mình.

Nhiêu Đốn vẫn còn phải tu luyện nữa.

Nhưng hiểu biết mọi nhẽ, phải hiểu rõ thiên nhiên, sự sống động của nguyên tố, đòi hỏi phải có sức thân hoà nguyên tố bậc cao. Các Ma pháp sư thông thường bẩm sinh đã có thân hoà lực rất cao. Còn các chiến sĩ thì không làm gì được, thân hoà lựuc rất thấp.

Nhiêu Đốn chính là như vậy, hiện chưa cảm nhận được thiên nhiên, làm sao lĩnh hội được cảnh giới. Mà đạt đến Thánh Vực thì lại khác nữa.

Khi đã đạt đến Thánh Vực đặc biệt, có cảm nhanạ rất sâu sắc với thiên nhiên, cảm thụ cảnh giới, nanag cao cảnh giới. Điều này phải là chiến sĩ cấp chín và khó đạt lắm, và chỉ có số ít người có được thực lực chiến sĩ cấp chín, thân hoà lực nguyên tố cao.

Chiến sĩ đỉnh cao, không chỉ đòi hỏi cảnh giới, miễn sao tu luyện ý chí chiến đấu thì nhất định sẽ đạt được Thánh Vực.

… …

Sau ba ngày ở lại Hắc Thổ thành, Lâm Lôi và Địch Lợi Á về núi Hắc Ô bắt đầu hai ngày âm thầm tu luyện. Còn Bối Bối, quá nhàn nhã được cùng Hắc Lỗ đi vào rừng sâu săm bắt Ma thú.

*** ***

Bầu trời anh đẹp, lúc này bống dưng tối sầm lại. Hai đạo hào quang chạy dài trên bầu trời nhằm hướng lãnh địa Hỗn loạn bay tới.

Ánh sáng đen là Ô Sâm Nặc.

Ô Sâm Nặc lần này mặc áo bào dài màu đen mép viền sợi vàng, mái tóc màu tím tung bay. Bên cạnh Ô Sâm Nặc là một trung niêm cường tráng mặc áo bào dài màu trắng rộng thùng thình. Thân hình người này cao to đến dễ sợ, chừng hai mét rưỡi.

Chiều cao hai mét rưỡi, hiếm có trên đời này.

Áo bào màu trắng bay dập dờn theo gió thổi, mái tóc màu xanh, khuôn mặt vuông chữ điền đầy nghị lực. Giữa hai lông mày người này có một dấy ấn nhàn nhạt, và cũng là dấu ấn màu trắng lờ mờ. Thân thể người này toả ra một áp lực đối với người khác.

Đây chính là Lôi Minh quân đoàn trưởng quân đoàn kẻ cuồng tín.

Hai người cùng bay bên nhau. Ô Sâm Nặc luôn nói về Lâm Lôi để Lôi Minh hiểu. Lại còn kể thêm về Bối Bối với sức chiến đấu mạnh mẽ: “Như thế đấy. Lôi Minh ạ. Đại nhân giờ đây hẳn có dự định rồi chứ? Phải có nhiều năng lực mới ổn”.

Lôi Minh lườm Ô Sâm Nặc, cặp mắt toát sáng dữ dằn. Lôi Minh lặng lẽ, trong đầu nghĩ: “Ô Sâm Nặc. Một người một thú ấy không như ngươi. Ngươi đã đến bước này rồi... Nhưng thôi cũng phải, một mình ngươi thì làm sao đánh lại được. Chỉ nhờ có mỗi thuật phân thân thôi, có gì ghê gớm. Với ta ư... Ta một mình đủ giết chết chúng rồi”.

Ô Sâm Nặc cũng rất hiểu, một mình thì không đánh lại được với

Lama Lôi và Bối Bối.

Mà Lôi Minh, với sức mạnh đặc biệt nhất định sẽ đánh bại đối phương. Ô Sâm Nặc nghĩ vậy

“Phía trước đã là Hắc Thổ thành rồi”. Ô Sâm Nặc chỉ tay về phái trước: “Ở chốn xa là Hắc Ô. Theo tin tình báo của chúng ta, Lâm Lôi hầu hết dồn thời gian vào tu luyện ở núi Hắc Ô. Chúng ta cùng bay đến đó trước”.

Mắt Lôi Minmh nhìn theo hướng tay chỉ của Ô Sâm Nặc.

Thoắt cái, hai người đã ở trên không gian núi Hắc Ô bay xuống tiếp.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 21: Quang Minh Pháp Tắc

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người cực nhanh hướng Hắc Ô sơn bay đi, đồng thời Tinh thần lực của cả 2 cũng tỏa ra bao trùm khắp toàn bộ ngọn núi.

“Lâm Lôi đang ở ngay Hắc Ô sơn, chính là cái tên mặc lam sắc trường bào kia!” Ô Sâm Nặc lập tức nói.

“Biết rồi.”

Lôi Minh hai tròng mắt quang mang bạo phát, đồng thời trong cơ thể năng lượng bắt đầu súc tích, chỉ thấy trong tay y đột ngột xuất hiện một cây trường côn dài 3 mét. Gọi là trường côn thôi chứ đối với người bình thường mà nói thì phải gọi là một ‘Cột Trụ’ mới đúng. Có điều Lôi Minh cao tới 2 mét linh 5, bàn tay to của hắn hoàn toàn có thể nắm được cây trường côn cực thô vài dài này.

Trường côn toàn thân màu bạc, có các loại văn ngân uốn lượn ở phía trên.

“Con ma thú họ chuột kia không có ở đây, song lại còn có cả 2 Thánh vực cường giả khác, đồng thời còn có một nữ nhân năng lực rất bình thường, chẳng lẽ chính là… Địch Ly Á kia?” Ô Sâm Nặc trong lòng có chút nghi hoặc.

Thời khắc này cũng không thể quản được quá nhiều nữa.

“Bùm ——“ Tựa như sấm điện phách ra, Lôi Minh cả người xách theo trường côn lao xuống, bất kể những người khác, trực tiếp nhắm thẳng vào mục tiêu —— Lâm Lôi.

………

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á lúc này đang mải đón tiếp những vị khách —— vợ chồng Đức Tư Lê! Hai vợ chồng vừa tới Băng Tuyết Nữ Thần điện, trên đường quay trở về liền ghé qua thăm Lâm Lôi, tiện thể chúc mừng hắn một chút. Đang lúc hai người cùng với đôi vợ chồng trò chuyện cao hứng thì德斯黎

Một cỗ lực lượng đáng sợ từ trên trời cao bổ thẳng xuống mục tiêu —— Lâm Lôi!

"Tránh ra." Lâm Lôi sắc mặt đại biến, lập tức đẩy Địch Lỵ Á ở bên cạnh ra xa, một cỗ cuồng phong lập tức bao vây Địch Lỵ Á, Lâm Lôi còn lại là trực tiếp hóa thân thành Long huyết chiến sĩ, lam sắc trường bào 'Ầm' một tiếng nát ra thành từng mảnh nhỏ, trong tay hắn đã xuất hiện Hắc Ngọc trọng kiếm.

Một cây ngân sắc trường côn ẩn chứa lực lượng vô tận đã xuất hiện giữa không trung.

"Vù!"

Không gian gợn sóng, tựa như muốn vỡ tung ra. Cây ngân sắc trường côn được nắm chắc dưới một bàn tay to hung hăng nhắm thẳng Lâm Lôi mà bổ tới. Lâm Lôi cảm thấy rõ ràng nguy cơ mà trước đó chưa từng có. Hắn cảm thấy như mình hoàn toàn bị bao vây, không gian xung quanh đều như muốn áp bức mình vậy.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á ngã ra, trong mắt lộ vẻ hoảng sợ.

Nhưng ngay lúc này ——

Một đạo bạch sắc quang mang nhu hòa xuất hiện ngay phía trước Lâm Lôi, tựa như một tấm bạch sắc ti bố (vải bạt màu trắng), khiến cho ngân sắc trường côn mang theo lực lượng có thể phá nát cả 'Hắc Ô Sơn' nện trúng vào 'Bạch Sắc Ti Bố' này.

‘Bạch Sắc Ti Bố’ chỉ khẽ rung nhẹ lên một chút, còn ngân sắc trường côn thì không thể nào giáng xuống được nữa.

Cầm trong tay ngân sắc trường côn, Lôi Minh bị lực phản chấn bắn ngược về phía sau, cả người hắn lập tức bay trở lại, cuối cùng đáp xuống cách đó 100 mét trên mặt đất. Ô Sâm Nặc cũng đã hạ xuống bên cạnh Lôi Minh, kinh hãi nhìn Đức Tư Lê, hắn rõ ràng biết chính người này đã ngăn cản Lôi Minh.

“Ngươi là ai?” Ô Sâm Nặc cất tiếng hỏi.

“Ô Sâm Nặc, là các ngươi!” Lâm Lôi sắc mặt trở nên khó coi, Địch Lỵ Á lập tức chạy tới bên cạnh hắn, nàng hiện đang rất lo lắng.

Lúc này, đám người Lâm Lôi, Đức Tư Lê đang đứng ở giữa hồ, còn bọn Lôi Minh, Ô Sâm Nặc thì đứng ở bên bờ. Hai bên cách nhau một hồ nước cùng nhìn nhau.

“Người của Quang Minh giáo đình?” Đức Tư Lê nhướng mày.

Lâm Lôi trong lòng cũng thất kinh: “Đức Tư Lê trước đây đã từng ở cùng phe Quang Minh giáo đình, ông ta sẽ không hoài niệm tình cũ đối với Quang Minh giáo đình đấy chứ.” ĐỒng thời hắn lập tức truyền âm gọi Bối Bối. “Bối Bối, đừng ở lại Hắc Ám chi sâm nữa, mau trở về, đám người của Quang Minh giáo đình đã quay lại rồi.”

“Lão đại, ta nhất định sẽ trở về rất nhanh thôi.” Bối Bối lập tức trả lời.

Lâm Lôi lúc này nhìn kỹ Ô Sâm Nặc và Lôi Minh. Đặc biệt thân thể cao tới 2 mét linh 5 của Lôi Minh đã khiến cho hắn cảm thấy một tia áp bức: “Vừa rồi kẻ công kích ta chính là tên to xác này. Tên to xác thực lực tuyệt đối không hề kém hơn so với Ô Sâm Nặc.”

“Địch Lỵ Á, tự bảo vệ mình cho tốt.” Lâm Lôi nói khẽ với Địch Lỵ Á ở bên cạnh.

Địch Lỵ Á lúc này không lên tiếng, nàng không muốn làm ảnh hưởng đến Lâm Lôi.

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Ô Sâm Nặc nhìn Đức Tư Lê, “Đây là chuyện giữa Quang Minh giáo đình chúng ta và Lâm Lôi, ta hy vọng ngươi đừng cản trở. Ngươi tu luyện hình như cũng là Quang Minh nguyên tố pháp tắc… tạm thời hãy tránh ra, coi như là nể mặt Quang Minh giáo đình chúng ta. Ngày sau, chúng ta nhất định sẽ báo đáp.”

Lôi Minh tự ngạo lúc này cũng không hề lên tiếng.

Vừa rồi một chiêu của Đức Tư Lê hoàn toàn khiến hắn cảm thấy uy hiếp rất lớn.

“Ta tên là… Đức Tư Lê.” Đức Tư Lê lên tiếng đáp.

“Đức Tư Lê, là ngươi?” Ô Sâm Nặc cùng Lôi Minh sắc mặt đều đại biến.

Đức Tư Lê tại Quang Minh giáo đình đã trở thành một nhân vật trong truyền thuyết, từ rất lâu rồi, khi truyền kỳ giáo hoàng ‘Ân Tư Đặc’ sáng tạo ra Thần Thánh đồng minh, vào thời đại đó, Đức Tư Lê chính là nhân vật lãnh tụ trong các Khổ tu giả của Quang Minh giáo đình.

Địa vị cũng tương đương với Lạc Diệp đại nhân hiện nay.

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người nhìn nhau, đều cảm thấy sợ hãi trong lòng. Thánh vực cường giả cùng thời đại với truyền kỳ giáo hoàng, cho tới bây giờ, thực lực đáng sợ thế nào hoàn toàn có thể tưởng tượng được.

“Đức Tư Lê đại nhân, hy vọng người nhớ đến ân tình xưa mà đừng quản đến chuyện này cho.” Ô Sâm Nặc thành khẩn nói.

“Hừ, nằm mơ đi.” Một giọng nói lạnh như băng vang lên, chính là Băng Sắt Lâm ở bên cạnh.

Băng Sắt Lâm đưa ánh mắt ra hiệu cho Lâm Lôi ‘Cứ Yên Tâm’, lúc này Lâm Lôi đang cảnh giác bỗng nghe thấy Băng Sắt Lâm nói như vậy, trong lòng cũng dâng lên một cỗ cảm kích. Song hắn vẫn nhìn về phía Đức Tư Lê… dù sao làm chủ ở đây vẫn là ông ta.

“Chàng đang suy nghĩ cái gì vậy?” Băng Sắt Lâm thấy Đức Tư Lê chần chờ, bất mãn nói. Theo như Băng Sắt Lâm thì chuyện này căn bản là không cần phải chần chờ.

Địch Lỵ Á lúc này cũng rất khẩn trương, nàng lo lắng nhìn về phía Đức Tư Lê.

“Đức Tư Lê đại nhân, chẳng lẽ người quên đi ân tình năm xưa của Ân Tư Đặc đại nhân rồi ư?” Ô Sâm Nặc vội vàng nói. Đức Tư Lê chần chừ trong trốc lát rồi thở dài: “Ta sẽ không để các ngươi giết Lâm Lôi, các ngươi đi đi.”

Đức Tư Lê đối với Quang Minh giáo đình đương nhiên là có cảm tình.

Đặc biệt là Ân Tư Đặc, năm đó đối với ông ta như một vị huynh trưởng vậy.

“Đức Tư Lê đại nhân.” Ô Sâm Nặc vội vàng nói, “Lâm Lôi đã giết chết 6 gã thiên sứ, đối với Quang Minh giáo đình chúng ta đó là chẳng hề lưu tình chút nào. Nếu để hắn phát triển, đặc biệt còn có 5 tên Bất tử chiến sĩ khác nữa, đối với Quang Minh giáo đình chúng ta là một sự uy hiếp rất lớn. Chẳng lẽ Đức Tư Lê đại nhân lại đứng nhìn giáo đình bị hủy bởi bọn họ?”

Đức Tư Lê nhíu mày.

“Ta để cho các ngươi đi.” Giọng ông ta âm trầm xuống.

Lôi Minh, Ô Sâm Nặc hai người nhìn nhau, đã có quyết định.

Lôi Minh đôi tròng mắt nhìn chằm chằm vào Đức Tư Lê, nói lớn: “Đức Tư Lê, ngươi nếu đã như vậy, chúng ta cũng không còn các nào khác.” Lúc này bọn chúng đã trực tiếp gọi tên. Lôi Minh bên ngoài thân thể đột nhiên toát ra bạch sắc hỏa diễm, một cỗ khí tức đáng sợ phá ra, đám cỏ ở xung quanh trực tiếp hóa thành hư vô.

Ngân sắc trường côn trong tay cũng phảng phất tóe ra điện.

“Cuồng tín giả?” Đức Tư Lê lạnh nhạt cười.

Ô Sâm Nặc bên ngoài thân thể hắc sắc hỏa diễm cũng xoay tròn, thân thể chớp lên, loáng cái đã trực tiếp biến thành bốn ‘Ô Sâm Nặc’. “Lôi Minh, Đức Tư Lê này cứ để đó cho ta, Lâm Lôi giao cho ngươi đấy.” Ô Sâm Nặc tự nhận mặc dù không bằng Đức Tư Lê, song dựa vào phân thân, cầm chân đối phương hẳn là không phải vấn đề gì quá lớn.

………

“Băng Sắt Lâm phu nhân, Địch Lỵ Á giao cho người đấy.” Lâm Lôi khẽ nhắc nhở.

“Cứ yên tâm.” Băng Sắt Lâm lập tức kéo Địch Lỵ Á ra xa, Địch Lỵ Á cũng không có nhiều lời, chỉ là đưa ánh mắt cổ vũ cho Lâm Lôi. Lâm Lôi cảm thấy trong lòng tràn ngập chiến ý: “Vô luận là thế nào, vì Địch Lỵ Á, ta không thể chết được.”

Hắn lập tức lạnh lùng nhìn Lôi Minh.

“Y công kích lợi hại nhưng chẳng lẽ một gậy có thể giết chết được ta ư?” Lâm Lôi bên ngoài cơ thể hắc sắc khí lãng quay cuồng, “Mạch động phòng ngự đã đạt tới 152 trọng, hơn nữa còn có long lân hộ thân. Hắn muốn một kích giết ta, có mà nằm mơ!” Lâm Lôi trong lòng cũng có phần tự tin.

Đại địa áo nghĩa của mình cũng không phải là nói giỡn: “Lúc này, một chiêu cuối cùng cũng phải dùng.” Lâm Lôi tay trái đã nắm lấy Tử Huyết nhuyễn kiếm, tới thời khắc nguy cơ nhất, chỉ có thể dẫn động ra sát khí đáng sợ bên trong của ‘Tử Huyết Nhuyễn Kiếm’.

………

“Bùm!” Một tiếng vang đáng sợ vang lên, Lôi Minh cực nhanh vọt tới.

Một tiếng vang tương tự cũng nổ ra, bốn ‘Ô Sâm Nặc; cùng nhắm tới Đức Tư Lê, bởi vì đột nhiên gia tốc đến mức tận cùng khiến cho xung quanh cuồng phong gào thét, thậm chí căn thạch ốc của Lâm Lôi cũng bị cuốn tung lên, nước hồ bắn tung lên trời.

“Buồn cười!”

Một đạo thanh âm thanh lãnh từ miệng Đức Tư Lê vang lên, ông ta lăng không mà đứng, đồng thời toàn thân cũng tản mát ra bạch sắc quang mang chói mắt. Trong nhát mắt —— Đức Tư Lê toàn thân như một mặt trời sáng chói, một đạo bạch sắc quang mang trực tiếp phóng tới bốn ‘Ô Sâm Nặc’ cùng ‘Lôi Minh’.

Tốc độ dù có nhanh thì cũng không thể bắt kịp với tốc độ ánh sáng.

Bốn ‘Ô Sâm Nặc’ cùng ‘Lôi Minh’ bỗng bị bạch sắc quang mang đánh ập tới, cả bốn ‘Ô Sâm Nặc’ đều tức thì run lên, lập tức 3 phân thân trong số đó đã hỏng mất rồi, chân thân cuối cùng hắc sắc hỏa diễm điên cuồng thiêu đốt, ngăn cản bạch sắc quang mang.

“A!” Lôi Minh cũng nổi giận gầm lên một tiếng, ấn ký bạch sắc hỏa diễm trên trán cũng sáng rực lên.

“Ầm!” Cầm ngân sắc trường côn, Lôi Minh dĩ nhiên cũng phá tan được trở ngại từ phía Đức Tư Lê, khiến Đức Tư Lê bị chấn động, trong khi ông ta còn chưa kịp phát ra đạo công kích thứ 2 thì Lôi Minh mà Lâm Lôi đã động thủ rồi.

Lôi Minh vừa đột phá qua lần trở ngại đầu tiên của Đức Tư Lê thì đã trông thấy đôi mắt màu vàng lợt lạnh như băng cùng một thanh thâm thanh sắc trong kiếm, y trong lòng thất kinh: “Là Lâm Lôi!” Lập tức y không chút do dự, liền huy vũ trường côn trong tay, hung hăng bổ tới Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng không hề lưu tình chút nào, hai tay Hắc Ngọc trọng kiếm, Tử Huyết nhuyễn kiếm đồng thời giáng xuống người đối phương.

“Chết đi~~” Lôi Minh vẻ mặt phẫn nộ dữ tợn gầm lên, ấn ký bạch sắc hỏa diễm trên trán hắn càng thêm đậm, cây ngân sắc trường côn trong tay xung quanh không gian dậy sóng tựa như sóng nước chấn động, một lực lượng đáng sợ trực tiếp hướng về phía Lâm Lôi,

Lâm Lôi chỉ trong nháy mắt đã dẫn động ‘Sát Khí’ trong Tử Huyết nhuyễn kiếm.

Trong hai tròng mắt màu vàng lợt của hắn bỗng chốc xuất hiện một tia màu đỏ, trong đầu hắn lập tức hiện ra một màn tràng cảnh quen thuộc —— một thi thể khổng lồ cao tới gần 10 mét, trên người tràn đầy lân giáp, đỉnh đầu sinh ra 2 cái sừng. Những khúc xương trắng cứ tỏa ra ánh sáng kim sắc nhàn nhạt đầy quỷ dị…

Khí tức từ cỗ bạch cốt thi thể ấy ít nhất cũng là Thánh vực, thậm chí là còn đáng sợ hơn.

“A!” Lôi Minh đột nhiên điên cuồng kêu lên.

Một cỗ sát khí đáng sợ đã xộc thẳng vào trong óc hắn, đó tựa hồ là sát khí của tuyệt đỉnh cường giả, khiến cho dù là một cường giả ở cấp độ như Lôi Minh mà cũng phải run lên, ngân sắc trường côn trong tay lực lượng tự nhiên cũng yếu đi một chút.

“Ầm!”

Ngân sắc trường côn cùng Hắc Ngọc trọng kiếm va vào nhau.

Đại địa áo nghĩa —— 152 trọng chấn động!

Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi bị trực tiếp bật ngược trở lại, trên thân thể, một cỗ lực lượng đáng sợ trực tiếp đánh thẳng vào ‘Mạch Động Phòng Ngự’, bên ngoài cơ thể Lâm Lôi, ‘Mạch Động Phòng Ngự’ khí lãng quay cuồng, một cỗ lực lượng đáng sợ xưa nay chưa từng thấy vẫn đang xuyên thấu qua lớp phòng ngự.

Lâm Lôi thân thể bắn dựng lên.

“Lâm Lôi.” Xa xa, Địch Lỵ Á hết sức kinh hoàng.

Lâm Lôi ở giữa không trung quay cuồng rồi rơi xuống bên bờ hồ xa xa, hắn nhìn Địch Lỵ Á nhếch miệng cười: “Yên tâm, ta không việc gì.” Trong khi nói, từ trong cổ họng Lâm Lôi, máu tươi ộc ra, hắn thấy long lân trên ngực mình đã vỡ vụn, không nén được trong lòng thất kinh.

Như quả nếu mình không sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm, có lẽ đã trọng thương mà ngã xuống rồi.

Lôi Minh cũng huyền phù giữa không trung, khóe miệng xuất ra một vết máu, ánh mắt cũng trong suốt rồi.

“Hỗn đản.” Lôi Minh nổi giận gầm lên một tiếng, ngân sắc trường côn trong tay lại một lần nữa bổ xuống Lâm Lôi.

“Hừ.”

Một tiếng hừ lạnh vang lên, một cỗ ba động trong suốt mắt thường có thể trông thấy từ trong cơ thể Đức Tư Lê lao ra, trong nháy mắt đã đánh thẳng vào người Lôi Minh. Thân thể khổng lồ của Lôi Minh run lên, dĩ nhiên cũng từ trên không trung rơi xuống, “Ùm!” một tiếng rồi rơi thẳng vào giữa hồ nước.

“Hai người các ngươi đừng nên ép ta!” Đức Tư Lê sắc mặt chùng hẳn xuống.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 22: Tứ Phương Tụ Tập

Tinh thần lực thật là mạnh, cách không đả thương người, khiến Lôi Minh không thể nào phản kháng được.” Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ, “Trách sao Vũ Thần nói, Đức Tư Lê, Pháp Ân ở trong số 5 Thánh vực cực hạn cường giả, đều có thể đạt tới cánh cửa Thần cấp, chỉ còn cách một bước cuối cùng nữa thôi! Thực lực quá ư mạnh mẽ!”

Ô Sâm Nặc cũng không dám manh động nữa, hắn trong lòng tràn ngập sợ hãi.

“Ầm.” Một thân ảnh từ đáy nước vọt lên, chính là Lôi Minh. Lôi Minh lúc ngày ngược lại bay về đứng bên cạnh Ô Sâm Nặc, sắc mặt hắn cũng tái nhợt, nhìn về phía Đức Tư Lê, trong ánh mắt vẫn còn vương một tia sợ hãi.

Đức Tư Lê nhíu mày nhìn 2 người này: “Các ngươi biết trước đây ta đã từng là thủ lĩnh của Khổ tu giả, hẳn là biết ta đương nhiên là một Thánh ma đạo.”

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người nhìn nhau.

Thánh ma đạo mạnh nhất chính là ‘Tinh Thần Lực’, đặc biệt Đức Tư Lê lại là một cường giả tu luyện đã đến mấy ngàn năm, ông ta về mặt vận dụng Tinh thần lực đã sớm vượt qua hảo huynh hệ ‘Hải Ốc Đức’ của mình. Vô luận là Tinh thần lực hay Quang minh pháp tắc lĩnh ngộ cũng đều đã đạt đến Thánh vực cực hạn.

Chỉ còn một bước cuối cùng nữa thôi là sẽ đạt đến Thần cấp.

“Đức Tư Lê đại nhân.” Ô Sâm Nặc lại xưng hô đối phương là đại nhân.

Hắn còn nhớ rõ trong giáo đình có một tập hồ sơ còn ghi lại về Đức Tư Lê. Hắn biết Đức Tư Lê cùng với truyền kỳ giáo hoàng ‘Ân Tư Đặc’ có quan hệ tốt đến cỡ nào.

“Ân Tư Đặc đại nhân ngài cả đời là vì muốn cho Quang Minh giáo đình chúng ta được hưng khởi nên mới thành lập ra Thần Thánh đồng minh, để cho Quang Minh giáo đình chúng ta càng thêm phần phinh dự! Hơn 5000 năm qua, chúng ta một khắc cũng không ngừng cố gắng.” Giọng Ô Sâm Nặc trầm thấp.

Đức Tư Lê nhướng mày.

Tận đáy lòng, ông ta đối với Quang Minh giáo đình xiết bao tình cảm, nghĩ tới Ân Tư Đặc mà đáy lòng cảm thấy áy náy. Ân Tư Đặc đối với ông ta như một vị huynh trưởng! Huynh trưởng cả đời đích thực là vì Quang Minh giáo đình mà bôn ba, cuối cùng đã tiến vào Quang Minh thần giới.

“Mà Lâm lôi này hắn bản thân là Long huyết chiến sĩ, lại còn có một đệ đệ và cả 5 tên Bất tử chiến sĩ làm thủ hạ. Hơn nữa ma thú họ chuột của hắn thực lực cũng không kém gì hắn.” Ô Sâm Nặc nhìn Đức Tư Lê. “Hơn 10 năm sau, đó chính là 7 đỉnh chung cực chiến sĩ, ngoài ra còn cả một ma thú đáng sợ. Nếu bọn họ cùng nhau đồng thời chém giết, giao đình chúng ta vậy là xong rồi!”

“Đức Tư Lê đại nhân, giáo đình chúng ta sẽ đi đời a!”

“Tâm huyết của Ân Tư Đặc đại nhân cũng bị hủy hết a!”

Tiếng Ô Sâm Nặc khiến cho Đức Tư Lê trong lòng do dự. Ông ta còn nhớ rõ sự quan tâm, trợ giúp của huynh trưởng ‘Ân Tư Đặc’.

Lâm Lôi, Băng Sắt Lâm, Địch Lỵ Á 3 người đứng cùng một chỗ, Băng Sắt Lâm quay sang Lâm Lôi khẽ thở dài: “Đức Tư Lê ông ấy… người trong lòng mang nặng áy náy nhất chính là Ân Tư Đặc. Bây giờ ông ấy nhất định là rất khó quyết định.”

Ân Tư Đặc ma pháp học viện cũng chính là do ‘Ân Tư Đặc’ đặt tên.

Sự tích về người này, Lâm Lôi đương nhiên là biết.

Một tiếng thở dài từ miệng Đức Tư Lê vang lên, Đức Tư Lê chợt nhìn sang nhân mã hai bên, cất cao giọng nói: “Như vậy các người hai bên đều thối lui một bước, coi như là nể mặt Đức Tư Lê ta, thế nào?”

“Đều thối lui một bước?” Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người nghi hoặc nhìn Đức Tư Lê.

Lâm Lôi trong lòng cũng mê hoặc.

“Các người cùng tới giữa hồ đi.” Đức Tư Lê nói, Lâm Lôi tin tưởng Đức Tư Lê bèn dễ dàng nắm tay Địch Lỵ Á trực tiếp phi tới giữa hồ. Còn Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người cũng vô cùng quy củ, đáp xuống khu vực giữa hồ.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đứng ở chỗ đám cự thạch giữa hồ, còn Ô Sâm Nặc, Lôi Minh thì đứng ở phía còn lại. Đôi bên đều cẩn thận đề phòng lẫn nhau.

“Đức Tư Lê này đang suy nghĩ cái gì vậy?” Lâm Lôi nhướng mày.

Đức Tư Lê khẽ cười nói: “Các ngươi hai bên thù oán ta cũng biết rồi, như vậy đi… từ hôm nay trở đi, trong vòng 20 năm, Quang Minh giáo đình các ngươi không cho phép tới giết Lâm Lôi.”

“20 năm?” Ô Sâm Nặc bất mãn, “Đức Tư Lê đại nhân, 20 năm sau, đám người Lâm Lôi kia hình người trạng thái đã đạt đến Thánh vực rồi, chúng ta có muốn giết cũng không giết được. Không công bằng, không công bằng!”

“Câm miệng!” Đức Tư Lê chân mày có một tia tức giận.

Ô Sâm Nặc trong lòng run lên, hắn vẫn nhớ rằng lúc này là do Đức Tư Lê định đoạt.

“Điều này là để Quang Minh giáo đình các ngươi thối lui một bước, còn Lâm Lôi, ta cũng muốn hắn phải thối lui một bước.” Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi.

“Đức Tư Lê đại nhân, xin mời nói.” Lâm Lôi nói.

Đức Tư Lê khiếm ý cười: “Ô Sâm Nặc nói cũng đúng. Lâm Lôi ngươi một mình thì uy hiếp cũng không quá lớn, so nếu có sự tham gia của đệ đệ ngươi và 5 Bất tử chiến sĩ, cùng hợp nhau lại sẽ trở thành 7 chung cực chiến sĩ, đích thực là có thể hủy diệt Quang Minh giáo đình. Cho nên ta muốn ngươi đáp ứng, từ nay về sau, cho dù ngươi muốn trả thù Quang Minh giáo đình, cũng chỉ cho phép ngươi làm một mình. Những người khác, kể cả ma thú của ngươi cũng đều không thể.”

Nghe thấy thế, Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người ngược lại thở phào một hơi.

Thánh đảo là nơi nào chứ?

Đó là đại bản doanh của Quang Minh giáo đình, chỉ tính riêng Thánh vực thiên sứ cũng có cả một đại đội, lại còn cả đám cường giả Hải Đình Tư, Lạc Diệp đại nhân nữa. Hơn nữa trên đảo còn có một ma pháp trận khổng lồ… nếu không phải là Thần cấp cường giả, muốn tới giết cũng tuyệt đối là chịu chết.

“Hiểu rõ ý của ta rồi chứ?” Đức Tư Lê nhìn nhân mã đôi bên.

“Phía chúng ta 20 năm không được động thủ với Lâm Lôi, còn Lâm

Lôi cả đời cũng chỉ có thể một mình tới báo thù?” Ô Sâm Nặc khẽ cười nói, “Ta có thể đáp ứng, nếu ngay cả một mình ngươi mà cũng chống không nổi thì dẫu Quang Minh giáo đình chúng ta bị diệt, chúng ta cũng chẳng còn điều gì để nói.”

Ô Sâm Nặc đáp ứng rất sảng khoái.

Quang Minh giáo đình không sợ một mình Lâm Lôi, mà chính là sợ đám người ở phía sau Lâm Lôi kia.

“Lâm Lôi, ngươi thì thế nào?” Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi có chút không cam lòng.

“Một mình tới diệt Quang Minh giáo đình?” Lâm Lôi vẫn còn tự biết mình, “Giáo đình tồn tại qua ngàn năm bất diệt cũng không đơn giản như vậy. Mà muốn đạt tới Thần cấp, kể cả Hi Tắc cũng phải mất tới 5000 năm. Trong lịch sử được xưng là thời gian ngắn nhất chính là Vũ Thần. Trên thực tế, Vũ Thần là do may mắn thu được thần cách, chứ nếu dựa vào sự cố gắng của bản thân thì ai mà biết được sẽ mất bao lâu?”

Hắn nhíu mày.

“Lâm Lôi!” Đức Tư Lê lại lên tiếng, Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người cũng nhìn hắn.

Lâm Lôi đột nhiên trông thấy Địch Lỵ Á bên cạnh, lòng hắn run lên: “Mặc kệ, bất kể là như thế nào, ta cũng không thể để cho Địch Lỵ Á gặp nguy hiểm được.” Lâm Lôi trong lòng đã có chủ ý, lúc này quay sang Đức Tư Lê nói: “Quang Minh giáo đình ngoài việc 20 năm không được công kích ta ra, thì còn một việc nữa… Vĩnh viễn không cho phép là thương tổn đến thân nhân bằng hữu của ta.”

“Được.” Ô Sâm Nặc lập tức đáp.

Lâm Lôi nhìn Ô Sâm Nặc, trong mắt hiện lên một tia hàn mang. Trong lòng thầm nghĩ: “Một mình ta? Ta cho dù không dám giết đến Thánh đảo của các ngươi, song nếu sau này gặp được các ngươi đơn độc, chẳng lẽ không thể giết? Có bản lĩnh thì đừng có trốn ở trên Thánh đảo.”

Vì thân nhân bằng hữu, Lâm Lôi kỳ thật vẫn lựa chọn giải pháp thỏa hiệp.

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh 2 người cùng thở phào một hơi, dù sao đối với họ, Đức Tư Lê kia trên thực tế vẫn thuộc về phe Lâm Lôi. Bọn họ cũng chẳng có nhiều lợi thế để mà lựa chọn.

Giữa vùng hồ tại Hắc Ô sơn, phe Lâm Lôi cùng phe Quang Minh giáo đình đều đi đến hiệp nghị.

“Nếu trong 20 năm này, Lâm Lôi tới giết chúng ta thì chúng ta cũng sẽ phản kháng. Nếu bị chúng ta phản kháng mà chết thì cũng không thể trách ai được.” Ô Sâm Nặc vội vàng nói, Lâm Lôi chỉ cười lạnh: “Hừ, yên tâm, ta cũng không vội vã đùa cợt với các ngươi đâu.”

Lâm Lôi đột nhiên cười nói: “Nếu sau này những người khác, như Vũ Thần suất lĩnh cường giả chém giết tới Thánh đảo, ta cũng nhân cơ hội mà tới, vậy thì cũng không trách được ta.”

“Vậy thì đương nhiên là không trách ngươi.” Ô Sâm Nặc lắc đầu.

Nếu Vũ Thần muốn tiêu diệt Quang Minh giáo đình thì e rằng Quang Minh giáo đình đã xong đời rồi.

Đang lúc song phương định hạ ước định, Địch Ly Á đột nhiên lên tiếng: “Vậy tại Hỗn loạn chi lĩnh trang đoạt đất đai thì sao? Thánh vực cao thủ sẽ không tham chiến chứ?”

“Thánh vực cao thủ?” Ô Sâm Nặc nhướng mày.

Đích xác Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh có phạm vi thế lực rất lớn, mà phe Lâm Lôi thì cũng không ít. Hai phe nếu tiến hành tranh đấu… một khi huy động tới cả Thánh vực cường giả chém giết laanxn hua, vậy thì có lẽ không đợi đến 20 năm, Lâm Lôi đã cùng liều mạng với Quang Minh giáo đình rồi.

“Vậy đi.” Đức Tư Lê lên tiếng.

“Chiến tranh thế tục, Thánh vực cao thủ không được tham chiến.” Đức Tư Lên nhìn sang phía Băng Sắt Lâm, “Phu nhân, người tới Hắc Ám giáo đình gọi ‘Áo Khải Tây’ tới, nói rằng ta tìm hắn, chúng ta ở lại đây chờ nàng.”

“Được.” Băng Sắt Lâm gật đầu, lập tức tung người rời đi.

“Áo Khải Tây, hắn là ai vậy?” Lâm Lôi cau mày dò hỏi.

Ô Sâm Nặc cũng đáp: “Áo Khải Tây, hắn là Tài quyết đại trưởng lão của Hắc Ám giáo đình, địa vị tương đương với ta tại Quang Minh giáo đình, cũng là tổng phụ trách của Hắc Ám giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Thế tục chiến tranh, Thánh vực cao thủ không được tham chiến. Lâm Lôi… ngươi cũng dám đáp ứng chứ?” Ô Sâm Nặc cười lạnh nhìn Lâm Lôi.

“Ba Khắc ngũ huynh đệ nếu không biến thân thì cũng không phải là Thánh vực cao thủ, bọn họ hiển nhiên là có thể tham chiến chứ?” Lâm Lôi hỏi lại.

“Đương nhiên, 5 cửu cấp cường giả thì không thành vấn đề.” Ô Sâm Nặc không thèm quan tâm, “Lâm Lôi, luận về số lượng cửu cấp cường giả, ngươi còn lâu mới bằng được Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình.”

Lâm Lôi cũng rất tự tin cười, căn bản là không hề để ý tới.

“Địch Ly Á.” Lâm Lôi nắm tay Địch Ly Á, hắn lúc này vẫn còn là Long huyết chiến sĩ biến thân, trên bàn tay vẫn còn đầy long lân. Song Địch Ly Á lại chẳng hề tỏ vẻ ngại ngùng, nàng ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi khẽ nói: “Lâm Lôi, đa tạ.”

Nàng biết việc Lâm Lôi thỏa hiệp, nguyên nhân chính là vì nàng.

Lâm Lôi thì không nói gì thêm nữa.

Nhiều năm đã qua, trải qua nhiều sự việc như vậy cũng khiến Lâm Lôi có thể hiểu ra rằng… Nếu một mặt cứ quá cương cường có lẽ sẽ kết quả sẽ khiến cho người ta phải hối hận. Thỏa hiệp này chẳng những có thể giúp cho thân nhân bằng hữu được bình an mà cũng là vì để cho sự trả thù sau này càng thêm mãnh liệt!

“Ta một mình thì không thể diệt được Quang Minh giáo đình ư?”

Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, “Chẳng lẽ lịch sử đã từng xuất hiện một Thánh vực chung cực chiến sĩ cùng Thánh ma đạo năng lực cùng dung hợp trong một cơ thể sao? Chờ khi bản thân mình đạt tới đỉnh cao trạng thái, Lâm Lôi sẽ chuẩn bị khiêu chiến với ‘Thánh Đảo’ một phen. Cho dù diệt không được thì chạy tháo thân hẳn là tất nhiên cũng có nắm chắc.

Qua một hồi lâu.

“Lão đại!” Một hắc ảnh từ xa phóng vọt tới.

“Bối Bối.” Lâm Lôi trong lòng vui mừng.

Bối Bối trực tiếp nhảy lên vai Lâm Lôi, chợt căm tức nhìn Ô Sâm Nặc: “Cái tên này lại tới nữa ư?”

“Đã không có việc gì nữa rồi.” Lâm lôi đáp.

“Hừ.” Bối Bối hừ lạnh một tiếng, linh hồn truyền âm nói: “Lão đại, đừng sợ những người này, ta tại Hắc Ám chi sâm đã kết giao được với mấy Thánh vực ma thú bằng hữu, thực lực đều rất mạnh. Đến lúc đó ta trực tiếp kêu bọn họ tới hỗ trợ, cùng nhau đối phó với bọn chúng.”

“Thánh vực ma thú bằng hữu?” Lâm Lôi kinh dị nhìn Bối Bối.

Trong lúc mình tu luyện, Bối Bối thường xuyên tới Hắc Ám chi sâm chơi. Không ngờ là lại kết giao với Thánh vực ma thú bằng hữu.

“Ừ, bọn họ thực lực đều không tệ. Bản thân tộc quần của Hắc Lỗ chỉ là cửu cấp ma thú, hắn miễn cưỡng mà đột phá được, thực lực trong số các Thánh vực ma thú rất là bình thường. Trong số những ma thú mà ta kết giao này, có ‘Đại Bạch’ là Lôi dực bạch hổ, so với ‘Đại Cá Tử’ là vàng so với than, còn ‘Đại Xà’ là vua rắn chín đầu.”

Lâm Lôi không thể nói được câu nào, Thánh vực ma thú lại có thể dễ dàng kết giao bằng hữu với Thánh vực ma thú như vậy sao?

“Đúng rồi, trong đó có một Thánh vực cũng là ma thú họ chuột nha.” Bối Bối ha hả cười nói.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Thánh vực ma thú họ chuột?

“Đáng tiếc hắn lại là giống đực.” Bối Bối bất đắc dĩ dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi dở khóc dở cười, thông qua linh hồn hỏi tới: “Vậy Thánh vực lão thử kia có bộ dạng ra sao a, có giống với ngươi không?”

“Không đâu.” Bối Bối lắc đầu, “Thánh vực ma thú kia toàn thân đều là tử kim sắc, trông rất nam tính và ưa nhìn. Có điều hắn đối với ta tốt lắm, còn tìm rất nhiều đồ ăn ngon quý giá cho ta.” Bối Bối trên mặt tràn ngập nụ cười.

Lâm Lôi thầm than.

Tử kim sắc Thánh vực lão thử? Trong sách cũng không thấy ghi lại. Xem ra những điều ghi lại trong sách cũng là không đầy đủ.

“Bất quá lão đại, đám bằng hữu của ta cũng rất có ngạo khí. Phải đánh với ta một trận xong rồi mới kết giao bằng hữu với ta đó.” Bối Bối vẻ mặt đắc ý tươi cười.

Mà lúc này trên bầu trời có 2 đạo nhân ảnh đang cực nhanh bay tới đây, trong đó có một người chính là Băng Sắt Lâm. Về phần người còn lại, khoác hắc sắc trường bào, tất nhiên chính là vị ‘Tài Quyết Đại Trưởng Lão’ của Hắc Ám giáo đình —— Áo Khải Tây rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 23: Đại Hôn

Áo Khải Tây đáp xuống giữa hồ, đồng thời cũng cởi hắc sắc trường bào bên ngoài ra, trên người diện chế thức lễ phục, tựa như một vị thân sĩ bình thường tới tham gia vãn yến vậy.

“Đức Tư Lê đại nhân, ta vốn được nghe đại danh của người đã lâu, hôm nay đã được tận mắt thấy, thật là vinh hạnh vạn phần.” Áo Khải Tây này mỉm cười hành lễ, chợt thấy đám người Ô Sâm Nặc đứng bên cạnh: “Ồ, Ô Sâm Nặc, bên cạnh ngươi vị này là?”

Lôi Minh oang oang nói: “Lôi Minh, quân đoàn trưởng Cuồng tín giả quân đoàn.”

“Lôi Minh tiên sinh.” Áo Khải Tây mỉm cười gật đầu.

“Lâm Lôi đại sư, mười năm trước Hắc Ám giáo đình chúng ta đã từng tới mời ngươi, đáng tiếc khi đó Quang Minh giáo định lại không chịu buông tha cho ngươi a.” Áo Khải Tây nhìn Lâm Lôi, cứ như thể hai vị bằng hữu lâu năm đang nói chuyện tào lao với nhau vậy.

Lâm Lôi chỉ biết cười cười đáp lễ.

“Được rồi.” Đức Tư Lê vừa cười vừa nói: “Mọi người hẳn là cũng đều biết chuyện này rồi, chiến tranh thế tục, nếu huy động tới cả Thánh vực cường giả thì thật là không thích hợp. Như Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc, bọn họ chiến tranh bình thường đều không hề sử dụng tới Thánh vực cường giả, Thánh vực cường giả chỉ là lá cờ đầu có tác dụng chấn nhiếp mà thôi.”

Đức Tư Lê thở dài nói: “Hỗn loạn chi lĩnh này, ta cũng đã ở đây đến mấy ngàn năm, không muốn trở nên quá mức hỗn loạn. Cho nên… ta đề nghị, các ngươi ba bên chiến tranh, Thánh vực cao thủ không được tham dự vào. Các ngươi có nguyện ý chấp nhận hay không?”

“Nguyện ý.” Ô Sâm Nặc gật đầu.

Lâm Lôi cũng mỉm cười gật đầu.

Đức Tư Lê lập tức nhìn sang phía Áo Khải Tây, Áo Khải Tây nhếch miệng cười cười: “Vẫn còn phải hỏi sao? Ta đương nhiên là chấp nhận.”

“Tốt rồi.” Đức Tư Lê vẻ mặt nghiêm trang hẳn lên, đưa tay lấy ra bốn tờ giấy cùng với một cây bút: “Hôm nay chúng ta bốn bên cùng nhau lập hạ ước định này, nếu có một bên vi phạm… vậy thì 3 bên kia sẽ hợp lực lại tiêu diệt bên đó!”

Lâm Lôi nhướng mày một cái, Áo Khải Tây, Ô Sâm Nặc cũng đều cả kinh trong lòng.

Nếu xét trong tứ phương nhân mã, phe mạnh nhất đương nhiên chính là phe của Đức Tư Lê này. Dù sao sau lưng Đức Tư Lê vẫn còn có đám cường giả Hi Kim Sâm, Hải Ốc Đức nữa.

“Các ngươi ký đi.” Đức Tư Lê rất nhanh đặt xuống bốn tờ ước định, sau đó đưa cho Lâm Lôi, Ô Sâm Nặc, Áo Khải Tây.

Áo Khải Tây mỉm cười, là người đầu tiên cúi xuống đặt bút ký tên mình. Lâm Lôi cũng không hề do dự, cũng cúi xuống ký tên mình vào.

“Roẹt!” Ô Sâm Nặc cũng chấp bút thêm danh.

“Hay lắm.” Đức Tư Lê vừa cười vừa nói. “Ước định này chúng ta mỗi người có một phần. Đương nhiên… ước định này là do chúng ta đem danh dự ra để duy trì. Nếu người nào đó không biết xấu hổ mà để cho Thánh vực cao thủ xuất chiến, sau đó hủy xác xóa dấu vết đi một chút. Có điều phải biết rằng… Không có chuyện gì là an toàn tuyệt đối cả, một khi bị phát hiện, vậy thì ba phe kia sẽ hội lại tiêu diệt phe đó.”

Đêm tối dần phủ xuống, khi ánh nắng chiều che kín cả khoảng trời tây.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người lúc này đang hưởng thụ sự yên lặng thuộc về bọn họ.

“Từ hôm nay trở đi, cuộc sống sẽ trở nên rất yên bình.” Địch Lỵ Á trên mặt có một nét hạnh phúc tươi cười, “Sau này không cần phải lo lắng gì nữa, Lâm Lôi, chàng sau này có khi nào hối hận về quyết định ngày hôm nay không? Kỳ thật nếu hôm nay chàng không đáp ứng, thiếp nghĩ Đức Tư Lê tất nhiên là vẫn sẽ giúp chàng.”

Lâm Lôi cũng cảm giác được, Đức Tư Lê này đích thực là đứng ở bên hắn.

Cho dù bản thân mình không đáp ứng, Đức Tư Lê đích thực là cũng sẽ không để cho đối phương giết mình được.

“Không, ta vĩnh viễn sẽ không hối hận về quyết định ngày hôm nay.” Lâm Lôi ôm lấy Địch Lỵ Á, “Bởi vì nếu ta không đáp ứng, với thực lực của ta, tự bảo vệ mình thì miễn cưỡng còn được, song nếu muốn bảo vệ nàng thì lại không được. Nếu như nàng chết đi… ta nghĩ ta sẽ phải hối hận cả đời!”

Chính vì nghĩ đến Địch Lỵ Á, nghĩ đến thân nhân huynh đệ của mình nên Lâm Lôi mới quyết định thỏa hiệp.

“Đa tạ.” Địch Lỵ Á vùi đầu vào ngực Lâm Lôi, khẽ nói.

Cảm thụ được sự ấm áp này, Lâm Lôi trong lòng lại càng thêm quả quyết rằng mình đã quyết định đúng.

Ngọc Lan lịch ngày 10010721, tại Ba Lỗ Khắc thành, nguyên là Hắc

Thổ thành địa chỉ, náo nhiệt phi phàm. Hôm nay, thành Ba Lỗ Khắc nội thành đã được hoàn thiện. Nội thành này thực tế chính là 'Nguyên Hắc Thổ Thành' được gia cố và cải thiện. Kiến tạo của Ba Lỗ Khắc thành lấy 'Đơn Giản, Thực Dụng' là chủ yếu.

Vương cung chiêm địa cũng không lớn, phương viên ước khoảng chừng 2 dặm.

Lúc đầu trước khi Ba Lỗ Khắc công quốc được thành lập thì đã bắt đầu cải tạo rồi, hết 5 tháng hôm nay đã hoàn thành. Phần lớn là một tầng, tầng cao nhất cũng chỉ là tầng 2 mà thôi. Đại điện chính trong vương cung có diện tích cực kỳ lớn, đủ để dung nạp tới mấy trăm người.

Mà hôm nay, tại đại điện chính thượng khách là rất nhiều.

"Lâm Lôi bệ hạ, ta thay mặt La Áo đế quốc hoàng đế xin gửi đến người lời chúc phúc chân thành nhất." Một vị trung niên nhân cung kính quay sang nói với Lâm Lôi, Lâm Lôi còn lại là bưng chén rượu, bên cạnh Địch Lỵ Á cũng khoác tay hắn, hai người cùng cười rồi nâng chén.

Hai người phải ứng phó thật mệt mỏi, song cũng rất cao hứng.

"Hôm nay người đến mới thật sự là nhiều a." Ốc Đốn đi tới bên cạnh Lâm lôi, "Ca, La Áo đế quốc và La Nhân đế quốc, ngay cả Áo Bố Lai Ân đế quốc cũng đều cử đặc sứ đến. Ồ… xem kìa, còn có cả người đến từ vương quốc ở cực đông đại thảo nguyên nữa."

"Lâm Lôi bệ hạ vĩ đại, tại diện cho quốc vương của Mộc Hãn vương quốc xin gửi đến Lâm Lôi bệ hạ tôn kính lời thăm hỏi ân cần cùng với chúc phúc." Một vị sứ giả đến từ 'Mộc Hãn Vương Quốc' tại cực đông đại thảo nguyên cũng quay sang Lâm Lôi hành lễ, Lâm Lôi đương nhiên cũng không thể không nể mặt.

Cả Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á đều cười.

“Lâm Lôi, chàng tựa hồ là chết mệt đi a?” Địch Lỵ Á khẽ nói.

“Được mà.” Lâm Lôi cố gắng rặn cười, chuyện tiếp đãi khách này Lâm Lôi vốn là không thích, có điều hôn nay lại là hôn lễ của hắn, hắn cũng không thể lui bước được. Địch Lỵ Á thì thầm: “Vậy đi, những người có địa vị bình thường, thiếp sẽ giúp chàng ứng phó nha.”

Địch Lỵ Á vốn là một người có tài ngoại giao, ăn nói rất là dễ dàng lưu loát a.

Cũng không giống Lâm Lôi chỉ ấp úng được có hai ba câu.

“Quang Minh giáo đình Cát Nhĩ Mặc Hồng y đại giáo chủ đến!” Ngoài điện thanh âm vang lên, cả đại điện đều thoáng im lặng một chút. Lâm Lôi cùng Quang Minh giáo đình oán thù rất sâu, rất nhiều người đều biết, dù sao thì chuyện Lâm Lôi giết chết sáu đại Thiên sứ cũng đã lan truyền khắp đại lục rồi.

Vậy mà bây giờ Quang Minh giáo đình dĩ nhiên còn phái cả người đến.

“Lâm Lôi bệ hạ.” Cát Nhĩ Mặc vừa bước vào đã khiêm tốn hành lễ.

Lâm Lôi còn nhớ rõ, 10 năm trước, Cát Nhĩ Mặc chính là đích thân tới Ân Tư Đặc ma pháp học viện mời mình. 10 năm đã trôi qua, Cát Nhĩ Mặc bản thân vẫn là Hồng y đại giáo chủ, còn hắn hiện tại đã là một vị quốc vương của một vương quốc kinh khủng, ngay cả Quang Minh giáo đình cũng phải thỏa hiệp với hắn.

“Cát Nhĩ Mặc tiên sinh, xin mời vào bên trong nghỉ ngơi.” Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

“Chúng đệ tử Vũ Thần môn tới ——”

Người đến hiển nhiên là đám Tạp Tư La Đặc 3 vị thân truyền đệ tử.

“Mạch Khắc Khẳng Hi đại nhân đến ——”

Lại là một vị Thánh vực cường giả.

“Hắc Ám giáo đình Áo Khải Tây đại nhân đến ——”

Nghe thấy những tiếng báo danh cứ dồn dập vang lên, đám sứ giả từ các vương quốc, đế quốc đều khẽ đứng sang một bên lén lút nghị luận với nhau, trời ạ, toàn là Thánh vực cường giả a.

“Ngọc Lan đế quốc Đại Đế Ti môn hạ, ba vị đệ tử đến ——”

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á lập tức bước ra nghênh đón, thấy người đến, Địch Lỵ Á lập tức hưng phấn reo lên: “Ca!” Trong số 3 vị đệ tử này có một vị chính là Địch Khắc Tây. Đám Địch Khắc Tây cùng với hai vị sư huynh khác của hắn đều tới chỗ Lâm Lôi tỏ vẻ chúc phúc.

“Lâm Lôi, ngươi cuối cùng cũng không làm cho muội muội ta phải thất vọng a.” Địch Khắc Tây đến trước mặt Lâm Lôi, rốt cuộc cũng lộ ra vẻ tươi cười.

Lúc đầu tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Lâm Lôi cùng Địch Khắc Tây đã từng cùng được xưng tụng là hai đại thiên tài.

Địch Khắc Tây đột nhiên tới gần bên tai Lâm Lôi nói khẽ: “Lâm Lôi, ta cần phải cảnh cáo ngươi, sau này ngươi ngàn vạn lần đừng làm cho muội muội ta phải tức giận, nếu không… cho dù ta không thể thu thập được ngươi thì ta cũng biết cách để cho sư phụ ta tự thân xuất mã đây!”

“Không cần sư phụ ngươi xuất mã, ta sẽ tự trừng phạt mình.” Lâm Lôi bật cười.

Hôm nay, Lâm Lôi cũng cảm thấy hiện tại cùng Địch Khắc Tây vô cùng dễ dàng thân cận. Địch Lỵ Á nhìn Lâm Lôi cùng Địch Khắc Tây như vậy, trong lòng cũng cực kỳ vui vẻ.

Đúng lúc này thì…

“Cực đông đại thảo nguyên ‘Vũ Thánh’ môn hạ đệ tử đến ——” Thanh âm từ bên ngoài truyền tới khiến cho Lâm lôi có chút nghi hoặc.

‘Vũ Thánh’ này là ai?

Hôm nay Đức Tư Lê đã đến từ sáng sớm, tới bên Lâm Lôi khẽ nói: “Lâm Lôi, hiện tại ở Ngọc Lan đại lục cùng ta bất phân cao thấp trên dưới còn có 4 người, đệ nhất cường giả tại cực đông đại thảo nguyên ‘Vũ Thánh’ Đột Lệ Lôi này chính là một trong số đó.”

Lâm Lôi trong lòng đã rõ.

5 đại Thánh vực cực hạn cường giả, một là Pháp Ân, hai là Đức Tư Lê, ba là Đột Lệ Lôi này. Còn thứ tư và thứ năm đâu?

Một vị trung niên nhân đầu đội khăn của vùng thảo nguyên nhanh chóng bước tới, theo sau hắn còn có 2 người. Trung niên nhân đến từ thảo nguyên này thấy Lâm Lôi thì mỉm cười nói: “Lâm Lôi bệ hạ, ta Mạo Ngạc đại diện cho sư phụ gửi đến Lâm Lôi bệ hạ lời chúc phúc chân thành nhất.”

“Đa tạ Đột Lệ Lôi tiên sinh.” Lâm Lôi mỉm cười nói.

Vị thảo nguyên trung niên nhân Mạo Ngạc kia mắt sáng rực lên: “Hóa ra Lâm Lôi bệ hạ còn biết cả tên sư phụ ta, a, Đức Tư Lê đại nhân.” Thảo nguyên trung niên nhân này vừa trông thấy Đức Tư Lê đã lập tức hành lễ.

Mạo Ngạc đã từng tận mắt chứng kiến sư phụ ‘Đột Lệ Lôi’ của mình cùng với Đức Tư Lê này thân thiết nói chuyện, luận bàn với nhau. Chính miệng sư phụ Đột Lệ Lôi từng nói thực lực của Đức Tư Lê cùng với ông ta căn bản không chênh lệch là bao, khiến hắn đương nhiên rất là cung kính.

“Băng Tuyết Nữ Thần điện Thánh nữ đến ——”

Đám người Đức Tư Lê, Băng Sắt Lâm cũng lập tức bước ra nghênh đón, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đương nhiên cũng theo ra. Lâm Lôi trong lòng rất là tò mò, Băng Tuyết Nữ Thần điện thần bí này rốt cuộc là lợi hại đến nhường nào?

Vị Thánh nữ này có một mái tóc dài màu sáng, toàn thân lạnh lẽo như không thể tới gần, theo sau nàng còn có 2 vị nữ tử cũng rất mỹ mạo.

“Tỷ tỷ.” Băng Sắt Lâm vui mừng vạn phần.

Đức Tư Lê ở bên cạnh Lâm Lôi khẽ nói: “Lâm Lôi, Thánh nữ ‘La Toa Lỵ’ là đệ nhất cường giả của Băng Tuyết Nữ Thần điện, thực lực của nàng so với ta không hơn không kém.” Nghe nói thếm Lâm Lôi hiểu rõ vị La Toa Lỵ này cũng chính là một trong ngũ đại Thánh vực cực hạn.

Hiện tại trong só ngũ đại Thánh vực cực hạn, 4 người đã biết rồi —— Pháp Ân, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi, La Toa Lỵ.

“Người cuối cùng là ai?” Lâm Lôi trong lòng thầm hỏi. Đáng tiếc, cho tới cuối buổi hôn lễ, cường giả sau cùng cũng không thấy đến.

Trên đại điện của Ba Lỗ Khắc vương quốc, Thánh vực cường giả thì có riêng một khoảng lớn, đế quốc sứ giả thì ngồi cùng với đế quốc sứ giả, đồng thời Thánh vực cường giả với Thánh vực cường giả thì ngồi nói chuyện với nhau, như Đức Tư Lê, La Toa Ly những người này ngồi chung một chỗ.

Đẳng cấp phân minh.

“Ngọc Lan đế quốc đặc sứ đến ——”

Người đến rõ ràng là Kiều Trì.

“Lão nhị.” Lâm Lôi phá lên cười, Kiều Trì cũng hục hục chạy tới, sau đó cố ý làm ra bộ khom người, “A, Lâm Lôi bệ hạ vĩ đại, ta Kiều Trì đại diện cho hoàng đế bệ hạ ta… ô!” Lâm Lôi trực tiếp vỗ vai hắn, khiến hắn một câu này không thể nói ra được.

“Được rồi, với ta mà còn như vậy hả.” Lâm Lôi cao hứng vạn phần, “Đi nào, theo ta đi gặp lão tứ.”

“Lão tứ cũng ở… đây?” Kiều Trì kích động không thôi.

Sau khi chia ly từ 7, 8 năm trước, hắn cũng chưa từng gặp Lôi Nặc một lần nào.

“Lão tứ.” “Lão nhị.”

Lôi Nặc, Kiều Trì 2 người vừa gặp mặt, lập tức đã cao hứng ôm chầm lấy nhau, mà lúc ấy lại nghe tiếng hô ‘Đạo Sâm Thương Hội Hội Trưởng Đến ——’ Thanh âm còn chưa dứt, Da Lỗ đã tiến vào đại điện, vừa liếc mắt một cái đã thấy Lâm Lôi, Lôi Nặc, Kiều Trì đứng cạnh nhau.

“Ha ha, lão nhị, lão tam, lão tứ, lão đại của các ngươi tới rồi đây.”

Da Lỗ cười lớn trực tiếp vọt đến.

Khắp đại điện tuyệt đại đa số người cũng đều nhìn về phía 4 huynh đệ này, nếu là người bình thường cười đùa trong trường hợp này, phỏng chừng sớm đã có người trách mắng rồi. Nhưng là Lâm Lôi bọn họ bốn huynh đệ ở đây cười đùa, cũng chẳng ai dám nói gì cả. Mười năm trôi qua, đây là lần đầu tiên 4 huynh đệ toàn bộ tụ tập lại cùng một chỗ.

“Hầy, cái tên Lâm Lôi tiểu tử kia làm quốc vương rồi, phô trương cũng khác đi, an bài cho người hầu còn hỏi ta muốn tìm ai nữa? Lại hỏi ta là ai chứ? Thật sự là phiền toái!” Một vị trung niên nhân to tiếng mặc trường bào rộng thùng thình đột ngột lại xuất hiện giữa đại điện, hắn từ bên cạnh vớ lấy một cái chén rượu, tự hưởng thụ mà nhấp hai ngụm.

“Ừ, không tệ.” Vẻ mặt cực kỳ hưởng thụ.

“Hi Tắc đại nhân?” Tại đại điện, Ba Khắc đột nhiên thấy vị trung niên nhân này, hắn vĩnh viễn sẽ không quên được vị Thần cấp cường giả này đã từng cứu mạng hắn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 24: Na Nhất Dạ

Ba Khắc bọn họ 5 huynh đệ lập tức đi tới chỗ Hi Tắc, bỗng nhíu mày lại bởi giọng nói vang lên: “Đừng đến gần như vậy, đừng dẫn sự chú ý của người khác đến chỗ ta, chậm lại, chậm lại!” Ba Khắc 5 huynh đệ chỉ có thể nhịn cười, đứng ở xa chào hỏi Hi Tắc lúc này đã chẳng thấy dấu vết.

“Soạt soạt.”

Hi Tắc vớ lấy rượu rồi lập tức chuồn vào đại sảnh, gặp mấy viên đặc sứ của vương quốc, đế quốc gì gì đó, hắn cũng cùng người ta nâng chén, chẳng hề có chút phong phạm nào của Thần cấp cường giả cả.

“Hi Tắc.” Đột nhiên một đạo thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên.

Hi Tắc vừa ngẩng đầu, sắc mặt không khỏi lộ ra vẻ xấu hổ mỉm cười, người vừa gọi chính là Thánh nữ của Băng Tuyết Nữ Thần điện ‘La Toa Lỵ’. La Toa Lỵ nhìn chằm chằm vào Hi Tắc, trong mũi hừ vài tiếng, song cũng không nói đến câu thứ 2. Hi Tắc như ngồi trên bàn chông, chỉ có thể cười hềnh hệch.

“Đã đạt tới Thần cấp rồi mà vẫn còn như thế này.” Vị mỹ nữ lạnh như băng La Toa Lỵ này trong mắt dĩ nhiên cũng đã có hơi nước.

Hi Tắc cố nặn ra vẻ tươi cười: “La Toa Lỵ, nàng cứ làm cái chức Thánh nữ của nàng không phải là tốt hay sao? Ai nha, ta vốn là một gã lãng tử phiêu bạt tứ xứ, nơi nào có vui vẻ là đến, nơi nào có hưởng thụ là đi.” Hi Tắc trong lòng cũng có chút khổ sở.

“Hi Tắc đại nhân.” Lâm Lôi đã trông thấy Hi Tắc.

“Đừng qua.” Đức Tư Lê kéo Lâm Lôi, trên mặt ông ta chẳng hề có chút hảo ý mỉm cười: “Người ta đôi lứa đang ở bên nhau, ngươi qua tìm náo nhiệt làm gì?”

“Đôi lứa? Không phải là với Thánh nữ đấy chứ?” Lâm Lôi có chút ngạc nhiên.

“Ai nói Thánh nữ không thể có nam nhân được?” Đức Tư Lê liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, “La Toa Lỵ vốn đã sớm có thể thành Thần rồi, song vẫn còn vất vả lo cho Băng Tuyết Nữ Thần điện, như vậy đã là nể mặt Băng Tuyết Nữ Thần điện lắm rồi.” Đức Tư Lê tươi cười nhìn về phía xa xa chỗ Hi Tắc cùng La Toa Lỵ.

Lâm Lôi với Địch Lỵ Á hai người tức thì cùng mỉm cười: “Lâm Lôi, đây chính là Hi Tắc đại nhân mà chàng vẫn nói ư?”

Lâm Lôi gật đầu.

“Hình như vị Thần cấp cường giả này cũng mắc phải nợ tình a.” Địch Lỵ Á che miệng khúc khích cười, Lâm Lôi cũng lắc đầu cười theo. “Hi Tắc đại nhân, ông ta, sao có thể nói là… phong lưu được chứ.”

Hôm nay quả là nhiệt náo, đặc biệt là có đám người của Đức Tư Lê, còn có Kiều Trì, Da Lỗ, Lôi Nặc bọn họ… giúp ứng phó với mọi người. Mãi tới nửa đêm, Lâm Lôi lúc này mới bước về phòng của mình với Địch Lỵ Á ——

Thánh vực cường giả cũng có điểm tốt là mặc dù uống nhiều rượu như vậy rồi song Lâm Lôi lại chẳng hề say chút nào.

“Lâm Lôi?”

Còn chưa tới cửa đã nghe thấy có người gọi mình, Lâm Lôi ngẩng đầu chỉ thấy Hi Tắc kia đang nằm vắt vẻo trên mái hiên uống rượu, “Lâm Lôi a, ngươi tại sao đã vội kết hôn như vậy? Ta hay tin ngươi kết hôn mà còn thật sự cảm thấy đáng tiếc thay cho ngươi.”

“Đáng tiếc?” Lâm Lôi cảm thấy ngạc nhiên.

Hi Tắc đứng lên, thân thể mơ mơ hồ hồ lơ lửng, “Đáng tiếc, lại có một nam nhân nữa đi vào phần mộ rồi!” Nói xong, Hi Tắc thân ảnh đã vút lên trời cao, “Ừ, thuận tiện chúng ngươi tân hôn khoái lạc. Được rồi, ta đi đây.” Tiếng Hi Tắc vang lên bên tai Lâm Lôi.

Đột nhiên ——

“Đại sắc quỷ!” Một tiếng la lảnh lót vang lên, chỉ thấy một thân ảnh vật bạch y phiêu dật trực tiếp phóng đuổi theo Hi Tắc.

Hi Tắc tốc độ phi hành lập tức đại tăng.

“Ô, vậy thì đi vào phần mộ vẫn còn tốt chán.” Lâm Lôi trên miệng vẫn giữ nụ cười, hướng tân phòng đi đến, trong chốc lát đã tới cửa phòng rồi. Ở hai bên cửa tân phòng có 2 thị nữ đáng yêu đứng, hai nàng thị nữ lập tức cung kính mở cửa phòng.

Lâm Lôi phất tay: “Các ngươi cũng đều lui ra đi.”

“Vâng, thưa bệ hạ.”

Tân phòng im ắng. Chỉ có Địch Ly Á ngồi ở trước giường. Lúc này Địch Ly Á vẫn yên lặng, nàng chỉ nhìn Lâm Lôi, chờ Lâm Lôi lên tiếng. Hắn rốt cuộc cũng mở miệng —— “Bối Bối, đi ra.”

“Ha ha, lão đại.” Bối Bối lúc này bỗng nhiên từ dưới giường chui ra.

“Bối Bối?” Địch Ly Á cũng dở khóc dở cười, hôm nay Bối Bối từ sớm đã mất tích rồi, không ngờ rằng lại trốn ở chỗ này.

Lâm Lôi khóc dở mếu dở nhìn Bối Bối: “Bối Bối, ngươi làm gì vậy?”

“Vì lão đại ngươi mà chuẩn bị lễ vật chứ sao?” Bối Bối ngẩng đầu đáp.

“Lễ vật gì?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

Bối Bối nhếch miệng cười, từ những cái móng tay nhỏ lôi ra một hòn đá màu đen: “Đây chính là của một vị hảo bằng hữu cho ta đấy, chính là tử kim sắc Thánh vực lão thử mà lần trước ta đã nói với huynh đó, ta quá nhỏ bé, không có gì tích lũy nên huynh đệ ta đã cho ta cái này.”

“Món gì vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc tiếp nhận hòn đá màu đen, “Chẳng lẽ là một khoách thạch quý giá gì đó? Cũng không đúng, một khối khoáng thạch nhỏ thì phỏng có ích lợi gì?” Lâm Lôi cẩn thận quan sát song vẫn nhìn không ra.

“Ta cũng không biết.” Bối Bối giao cho Địch Lỵ Á, “Địch Lỵ Á, cô trước tiên hãy chích một giọt máu tươi nhỏ lên trên đi.”

“Lấy máu?” Lâm Lôi nhướng mày một cái.

Có thể lấy máu nhận chủ, vật kia tuyệt đối là bảo bối, như Tử Huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi, như Bàn Long chi giới. Ngay cả Hắc Ngọc trọng kiếm cũng không đủ tư cách để lấy máu nhận chủ. Phải là những vật phẩm thông thường được luyện chế một cách vô cùng kỳ lạ thì mới có thủ tục như thế này.

“Được.” Địch Lỵ Á rất tin tưởng Bối Bối, một đạo phong nhận thổi qua ngón tay nàng, lập tức xuất hiện một vết thương rất nhỏ.

Một giọt máu tươi được nhỏ lên hòn đá màu đen này.

Hòn đá màu đen lập tức hóa thành một đạo quang mang bao phủ lấy Địch Lỵ Á. Lâm Lôi thất kinh… chỉ thấy hòn đá màu đen hóa thành một đạo quang mang rồi lập tức dung nhập vào trong cơ thể Địch Lỵ Á. Vừa rồi vẫn còn thấy trên mặt đất, chẳng biết đã biến đâu mất tiêu rồi.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Lâm Lôi thất kinh.

Hắn từ xưa tới nay chưa bao giờ trông thấy chuyện quái dị như thế, Bối Bối cũng trợn mắt há mồm: “Ta cũng không biết a.”

“Địch Lỵ Á, muội có cảm giác gì không?” Lâm Lôi lập tức dò hỏi.

Địch Lỵ Á mê hoặc lắc đầu đáp: “Không có cảm gì, à… hình như đối với nguyên tố xung quanh có thể cảm ứng cao hơn rất nhiều. Đúng là như vậy.” Lâm Lôi âm thầm gật đầu, bình thường cho dù là vật tà ác gì đó, lấy máu nhận chủ cũng sẽ không bao giờ gây thương tổn đến chủ nhân.

Lâm Lôi điểm ấy thực ra rất yên tâm.

Có điều, vật này… rốt cuộc là cái gì?

“Bối Bối, hòn đá màu đen này, ma thú lão thử kia tại sao lại cho ngươi? Đây hình như là một kiện bảo bối a.” Lâm Lôi dò hỏi, Đương nhiên đối với bảo bối này mà nói, hiện tại chỉ mới biết rằng —— lực cảm ứng nguyên tố đã được tăng lên rất nhiều.

Bối Bối vội vàng lắc đầu đáp: “Bối Bối, thực sự là do vị hảo bằng hữu kia đưa cho ta, hắn nói cái này đối với ma pháp sư rất có tác dụng.”

“Ma pháp sư rất có tác dụng?” Lân Lôi trong lòng ngạc nhiên. Đây có lẽ là một kiện vật dụng đặc thù có thể đề cao Nguyên tố thân hòa lực, đối với Thánh vực ma thú thì không có tác dụng gì nên mới đưa cho Bối Bối. Song Lâm Lôi bỗng có một loại cảm giác ——

Hòn đá màu đen kia không đơn giản như vậy!

“Được rồi, Bối Bối, chẳng lẽ ngươi vẫn còn tiếp tục ở lại chỗ này sao?” Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Bối Bối.

Đôi mắt đen láy nho nhỏ của Bối Bối đảo qua đảo lại vài vòng, sau đó ti hí lại thổn thức: “Lão đại, có thê từ nên quên Bối Bối rồi, hu hu…” Lâm Lôi vừa tung một cước đến thì Bối Bối đã hóa thành một đạo huyễn ảnh thoát ra khỏi phòng.

Cửa phòng đóng lại.

Mọi thứ bên trong bỗng chìm trong im lặng, Lâm Lôi cùng Địch Ly Á sánh vai nhau ngồi ở đầu giường.

“Nhìn cái gì vậy?” Địch Ly Á tựa hồ có chút thẹn thùng.”

Lâm Lôi cười: “Ta đang suy nghĩ… chúng ta sau này sẽ có mấy đứa nhỏ đây.” Địch Ly Á ngẩn ra, Lâm Lôi lập tức ôm lấy Địch Ly Á thuận thế đặt nàng lên trên giường, chỉ thấy —— một thoáng ửng hồng, y phục nhất kiện bị ném xuống sàn.

“Au…”

Một đêm không ngủ.

“Phù.” Lâm Lôi nằm ở trên giường, Địch Ly Á còn lại là ghé sát vào Lâm Lôi, đầu dụi vào ngực hắn. Mồ hôi khiến mái tóc nàng bết lại trên người Lâm Lôi, Lâm Lôi cúi đầu nhìn bộ dạng của Địch Ly Á, khuôn mặt thoáng ửng hồng kia khiến nàng trông giống như một chú tiểu miêu đáng yêu vậy.

Cái mũi nhỏ nhắn khẽ phả ra từng hơi thở.

Tay Lâm Lôi nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng trần bóng loáng của nàng, trong đầu vẫn còn hiện ra cảnh tượng vừa rồi, khi khẩn trương tiến vào trong thân thể Địch Ly Á… Lâm Lôi không thể không thừa nhận, vừa rồi điên cuồng một trận, loáng cát đã ba giờ trôi qua rồi.

“Địch Ly Á, làm sao vậy?”

“Khóc.” Địch Ly Á nép vào ngực Lâm Lôi, “Thiếp bây giờ chính là muốn khóc, nghĩ đến trước đây chàng ở bên Ngải Lệ Tư, thiếp muốn khóc, nghĩ đến cảnh chờ chàng suốt 10 năm ta muốn khóc, hu hu…”

Lâm Lôi ôm đầu.

Nữ nhân a, vĩnh viễn khiến cho kẻ khác chẳng biết đâu mà lần.

“Lâm Lôi, nói cho chàng biết một chuyên nhé?” Địch Ly Á thì thầm.

“Ừ.” Lâm Lôi cúi đầu nhìn nàng.

Địch Ly Á ngẩng đầu nhìn hắn, khuôn mặt làm ra vẻ trịnh trọng, sau đó khẽ nói: “Chàng… ở dưới cứng quá!”

“A.”

Lâm Lôi trong lúc nhất thời không thể trả lời được.

“Địch Ly Á, đứa bé của Ốc Đốc cùng Ni Na chỉ mấy tháng nữa là ra đời rồi, nàng nói chúng ta có nên cố gắng thêm không đây?” Lâm Lôi thấp giọng nói.

“Hả?” Địch Lỵ Á sửng sốt.

“Cho nên, ta cần phải siêng năng canh tác a.” Lâm Lôi chỉ khẽ xoay người một cái là đã đem Địch Lỵ Á đặt ở bên dưới rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 25: Thập Nhị Niên Đạn Chỉ Quá

Quang Minh giáo đình - Thánh đảo - Quang Minh thần điện tầng thứ 9.

Hải Đình Tư lúc này đang đứng bên song cửa sổ, trên mi gian thoáng có ý sầu, lúc đầu Lâm Lôi cùng Quang Minh giáo đình lập hạ ước định, điều này khiến cho Quang Minh giáo đình có thể thở phào một hơi. Dù sao không có những chung cực chiến sĩ phò trợ, cũng không có ma thú lão thử giúp đỡ, Lâm Lôi một thân một tình thì uy hiếp cũng không lớn.

Bọn họ đã được sống thanh thản trong vòng 9 năm.

Bởi vì sau khi lễ thành hôn của Lâm Lôi trôi đi được 9 năm, thám tử của Quang Minh giáo đình đã phát hiện ra một bí mật —— Lâm Lôi hình người trạng thái thực sự đã đạt tới Thánh vực rồi.

“Hải Đình Tư.” Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, mái tóc dài màu tím phiêu đãng, Ô Sâm Nặc bỗng xuất hiện bên trong căn phòng tại tầng thứ 9.

Hải Đình Tư vẫn không hề nhúc nhích, thản nhiên hỏi: “Ô Sâm Nặc, có chuyện gì vậy?”

Ô Sâm Nặc có phần giận dữ: “Hải Đình Tư, đám cường giả của giáo đình chúng ta đã phải đình trệ tại Thánh đảo đã 3 năm rồi, trong 3 năm này, người lệnh cho chúng ta không được phép tự tiện ly khai Thánh đảo. Hải Đình Tư… chẳng lẽ chỉ vì Lâm Lôi mà chúng ta cứ phải như vậy mãi?”

“Hơn nữa Hải Đình Tư người cũng biết đấy, tin tức tình báo này chỉ là do tình báo viên của chúng ta trong vương cung tình cờ nghe được con của Lâm Lôi và con của Ốc Đốn nói chuyện với nhau mà biết được thôi, rằng Lâm Lôi hình người trạng thái đã đạt tới Thánh vực.

Những lời bọn trẻ nói, chưa chắc đã là sự thật!” Ô Sâm Nặc bất mãn sổ ra một tràng.

Cũng chính bởi tin tức tình báo —— Lâm Lôi hình người trạng thái đã đạt tới Thánh vực này mà Hải Đình Tư khiến cho đám người Ô Sâm Nặc không thể rời khỏi Thánh đảo.

Hải Đình Tư vẫn y nguyên quay lưng về phía Ô Sâm Nặc, lạnh nhạt đáp: “Ô Sâm Nặc, con cả của Ốc Đốn -‘Tây Ni’ vốn là một thiếu niên rất vững vàng và tế nhị, lời nó nỏi hẳn là thật… điểm thứ 2, năm đó Lâm Lôi khi còn ẩn dật ở Tây Bắc hành tỉnh tại Áo Bố Lai Ân đế quốc thì đã đạt tới cửu cấp. Bây giờ đã vài chục năm trôi qua rồi, dựa theo tốc độ tu luyện của Long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi hình người trạng thái cũng hẳn là đã đạt tới Thánh vực rồi.”

Đoạn ông ta đột nhiên xoay người, nhìn chằm chằm vào Ô Sâm Nặc.

“Thực lực của Lâm Lôi ngươi hẳn là biết rõ, hắn 12 năm trước cũng chỉ kém hơn ngươi một chút. Hiện tại hình người trạng thái đã là Thánh vực… thực lực so với trước đây còn cao hơn gấp 10 lần. Cảnh giới chỉ cần tăng lên được một chút là đã có thể còn hơn cả ngươi rồi. Ngươi liệu có tin rằng 12 năm qua, cảnh giới của Lâm Lôi không hề tăng lên chút nào không?” Hải Đình Tư hỏi lại Ô Sâm Nặc.

Ô Sâm Nặc trầm mặc.

Tốc độ tu luyện của Lâm Lôi, bọn họ rất rõ.

12 năm, Lâm Lôi cảnh giới không hề tăng lên. Ai dám tin đây?

Năm đó tiền bối của gia tộc Ba Lỗ Khắc đạt tới cấp bậc Thánh vực Long huyết chiến sĩ, gần tu luyện đến ‘Thế’ cảnh giới chính là nhờ và lực phòng ngự đáng sợ của Thánh vực cùng với lực lượng có thể tranh đấu cùng với ma thú mạnh nhất trong số các ma thú.

Còn Lâm Lôi?

Thực lực, đấu khí không kém gì tiền bối, hơn nữa trên phương diện pháp tắc cảnh giới còn cao thâm hơn, so với tiền bối của Ba Lỗ Khắc gia tộc thì lại càng thêm đáng sợ.

“Hải Đình Tư, phòng ngự Thánh đảo căn bản không cần tới ta.” Ô Sâm Nặc nói.

“Ô Sâm Nặc, ngươi như quả muốn rời khỏi Thánh đảo… ta cũng không ngăn cản ngươi.” Hải Đình Tư lạnh nhạt đáp. “Ngươi rời khỏi Thánh đảo thì nhất định Lâm Lôi sẽ phát hiện ra và truy sát ngươi! Đương nhiên, bản lĩnh chạy trốn của ngươi vốn rất cao. Song có thể giữ được mạng sống mà thoát khỏi tay thủ hạ của Lâm Lôi hay không thì ta cũng không dám nói chắc.”

Ô Sâm Nặc bản thân có Hóa ảnh phân thân tốc độ cũng rất nhanh.

Có điều có thể thoát chết dưới tay những thủ hạ tài năng của Lâm Lôi hay không thì cơ hội cũng chỉ là 5 – 5 mà thôi.

“Hừ, được, đợi đến khi ta tu luyện Hóa ảnh phân thân đến mức tận cùng, ta sẽ cùng Lâm Lôi đấu một trận.” Ô Sâm Nặc hừ lạnh một tiếng, thân hình chợt lóe lên rồi biến mất giữa gian phòng tầng 9. Hắn mặc dù nói như vậy, song hiển nhiên đã bị thuyết phục rồi.

Hải Đình Tư trên mặt lộ ra nụ cười khổ não.

Muốn giám thị một cường giả có cấp bậc như Lâm Lôi này cơ hồ là không có khả năng. Lâm Lôi hiện tại tốc độ phi hành so với trước đây còn nhanh hơn rất nhiều, cho dù có băng qua Ngọc Lan đại lục cũng không cần tới nửa ngày, tốc độ như vậy… nếu đuổi giết một người, tuyệt đối sẽ làm cho đối thủ không kịp ứng phó.

Ngọc Lan Lịch năm 100125, tiếng nhịp chân dồn dập trên đường khiến cho lòng người phấn chấn, lúc này có 2 cỗ xe ngựa hào hoa đang được một đội ngũ kỵ binh hộ vệ tinh anh bảo vệ tiến lên con đường mòn.

“Bệ hạ, đã tới Hắc Ô sơn rồi.” Một kỵ sĩ cung kính đứng trước 2 cỗ xe ngựa cung đình nói.

Tức thì từ trong cỗ xe ngựa hào hoa bước ra một cặp vợ chồng cùng một gã thiếu niên. Cặp vợ chồng này chính là Ốc Đốn, Ni Na. Ốc Đốn so với trước đây thì thành thục hơn rất nhiều, thân là quốc vương của Ba Lỗ Khắc vương quốc, hơn nữa thực lực đột nhiên tăng mạnh, khiến trên người hắn cũng toát ra khí thế của một bậc cường giả. Còn Ni Na so với trước đây thì trông từng trải hơn một chút, thân hình cũng đầy đặn ra, trông lại càng thêm động lòng người.

Về phần thiếu niên phía trước bọn họ, thoạt nhìn khoảng chừng 12, 13 tuổi, trên người có một thứ khí chất nho nhã và hòa khí, thiếu niên này chính là con của Ni Na và Ốc Đốn —— Tây Ni Ba Lỗ Khắc.

“Oa, lâu lắm mới đến Hắc Ô sơn!” Một giọng đầy hưng phấn từ bên trong cỗ xe ngựa phía trước vang lên, một thiếu niên vô cùng hoạt bát từ trên xe ngựa nhảy xuống.

“Thái Lặc.” Tây Ni cười gọi.

“Ca.” Thái Lặc cũng vui vẻ chạy tới. Thái Lặc vừa lên tiếng thoạt nhìn khá là tuấn tú nhưng so với Tây Ni thì còn hoạt bát hơn nhiều.

Lúc này, từ cỗ xe ngựa phía trước cũng bước ra một mỹ phụ phu nhân cùng một thiếu nữ xinh đẹp, chính là Địch Lỵ Á cũng nữ nhi ‘Toa Toa’ của nàng. Toa Toa cùng Thái Lặc cực kỳ giống nhau, hai người trên thực tế là thai long phượng (sinh đôi), có điều do Toa Toa sinh ra trước Thái Lặc một chút xíu nên Thái Đắc đành phải nhận làm ‘Đệ Đệ’ rồi.

Tây Ni năm nay 12 tuổi, còn Toa Toa, Thái Lặc đều là 10 tuổi.

“Phải đi tìm phụ thân ngay mới được, ta đã hơn nửa năm nay không được gặp phụ thân rồi.” Thái Lặc lúc này có vẻ rất hưng phấn, Tây Ni trong mắt cũng có phần chờ mong. Thân là những đứa trẻ của gia tộc Ba Lỗ Khắc, bọn họ trong lòng đều cực kỳ sùng bái cây cột trụ của gia tộc Ba Lỗ Khắc hiện nay —— Lâm Lôi.

Tại Ba Lỗ Khắc vương quốc, vô số dân chúng cũng đều sùng bái Lâm Lôi. Nếu nói Lâm Lôi là trụ cột tinh thần của cả Ba Lỗ Khắc vương quốc thì cũng không có gì là quá đáng.

Mặc dù 12 năm đã trôi qua song Địch Lỵ Á dung mạo chẳng hề già đi chút nào, ngược lại trên người còn có một loại khí tức.

Nàng nhìn con gái bên cạnh, trên mặt cũng thực sự hạnh phúc. Những năm tháng sống trong yên bình và hạnh phúc này thực sự khiến nàng vô cùng thỏa mãn.

Cách đó xa xa, phía sau lưng họ là Ba Lỗ Khắc thành.

Vương đô ‘Ba Lỗ Khắc Thành’ đã sớm được cơi nới, nhân khẩu thường trực cũng đã lên tới hơn trăm vạn. Bởi vì Lâm Lôi ban đầu đã đem theo một lượng tài phú rất lớn từ Phân Lai vương quốc tới, khiến cho Ba Lỗ Khắc vương quốc dễ dàng vượt qua gian nan thời buổi ban đầu, vào năm qua đi, hôm nay cả vương quốc đã bước vào quỹ đạo phát triển bình thường.

Ngẩng đầu nhìn Hắc Ô sơn trước mắt, Địch Lỵ Á lòng đã sớm hướng về Lâm Lôi rồi.

“Ốc Đốn, Ni Na, chúng ta lên núi thôi.” Địch Lỵ Á cười gọi, “Thái Lặc, Toa Toa, Tây Ni, các ngươi mau đi theo cho kịp đi.”

“Biết rồi.” Thái Lặc lớn tiếng đáp.

Tỷ tỷ hắn ‘Toa Toa’ thì vẫn rất là dịu dàng trong khi đám tinh anh kỵ sĩ thì dừng lại dưới chân núi. Địch Lỵ Á, Ốc Đốn ba người cùng ba đứa trẻ cùng nhau tản bộ, cảnh sắc dọc 2 bên đường lên Hắc Ô sơn thậm chí còn có phần ưu mỹ hơn so với lúc trước.

Dọc theo dòng suối nhỏ đi tới, rốt cuộc cũng đã trông thấy một hồ nước lớn.

Ở khu vực giữa hồ có 3 khối cự thạch bằng phẳng, khối ở giữa dưới bàn tay Lâm Lôi đã dựng lên một căn thạch ốc kiên cố, còn 2 khối cự thạch 2 bên chính là Lâm Lôi sau hôn lễ đã chuẩn bị sẵn sàng cho thân nhân của mình.

Một đạo lam sắc thân ảnh nhàn nhạt đang ngồi câu cá giữa hồ.

“Phụ thân!” Tiếng reo hò của Thái Lặc từ xa đã vang lên.

Lam sắc thân ảnh đó xoay người lại, chính là Lâm Lôi. Khí tức của hắn so với trước đây có phần thành thục hơn rất nhiều, toàn thân từ xa xa đã có cảm giác như hoàn toàn dung nhập vào với tự nhiên. Lâm Lôi lập tức đứng lên nở nụ cười: “Ha ha, Thái Lặc!”

Động tác đứng dậy của hắn cứ như thể mượn gió mà bay đi vậy, khiến cho người ta có cảm giác cực kỳ trầm ổn. Hai loại cảm giác hoàn toàn trái ngược nhau, ấy vậy mà lại dung nhập trên cùng một thân thể, nếu không phải tự mình nhìn thấy thì không thể nào tưởng tượng ra được.

Lâm Lôi vung tay lên ——

“Bùm!” Thủy lưu vốn đang lưu động bỗng đình trệ lại, ngưng kết thành một cây cầu nước. Kỳ thực, nước ở những chỗ khác thì vẫn chảy xuôi y như trước, Thái Lặc, Toa Toa bọn họ đã quá quen thuộc với điều này nên cứ phăm phăm đạp qua ‘Thủy Kiều’ mà chạy tới. Cây cầu nước này tựa như là thực thể vậy.

Nếu cẩn thận quan sát thì mới có thể phát giác ra bề ngoài thủy kiều có những dòng khí lưu rất nhỏ đang lưu chuyển.

“Thái Lặc, lại đây, bế nào.” Lâm Lôi cao hứng vươn tay ra ôm lấy Thái Lặc vào lòng, bên cạnh Toa Toa lập tức hướng đôi mắt trong veo không hề có chút tạp chất nhìn Lâm Lôi, Lâm Lôi lập tức cũng vươn tay ra ôm nữ nhi bảo bối vào ngực, “Thái Lặc, Toa Toa, hơn nửa năm nay không gặp phụ thân, có nhớ phụ thân không a?”

“Nhớ.” Thái Lặc liền đáp, “Ngày nào cũng nhớ.”

Lâm Lôi cười tươi như hoa, hắn lúc này hoàn toàn có thể nhận ra được Đức Lâm gia gia năm xưa đã quan tâm tới hắn như thế nào, lúc đầu phụ thân đối với hắn bề ngoài thì nghiêm khắc song kỳ thực lại rất là quan tâm lo lắng cho hắn.

“Úi~~ Thái Lặc, Toa Toa, Tây Ni, các ngươi đến đấy à.” Một giọng vui mừng từ góc trời xa xa vang lên, rồi lập tức một đạo hắc sắc thân ảnh tức thì lóe lên rồi xuất hiện ở giữa hồ, chính là ma thú ‘Bối Bối’ với thể tích đã dài chừng 2 mét.

Lâm Lôi trông thấy Bối Bối, trong lòng không khỏi bật cười.

Bối Bối ở trước mặt đám ‘Vãn Bối’ Toa Toa, Thái Lặc, Tây Ni bè đem thể tích hóa lớn ra một chút. Theo như nó nói thì ‘Thể Tích Quá Nhỏ, Không Có Khí Thế Của Bậc Trưởng Bối’.”

“Bối Bối thúc.” Thái Lặc lập tức nhổm ra khỏi ngực Lâm Lôi, lập tức ôm chầm lấy Bối Bối.

Khi còn bé, Bối Bối vẫn thường xuyên cùng với nó chơi đùa.

Ốc Đốn cười ha ha nói: “Ca, chúng ta hãy ngồi xuống đã, vừa ăn vừa nói chuyện, ta cũng đã mang theo không ít mỹ thực tới đây.” Nói đến đây, mọi người đều cùng ngồi vào một chiếc bàn dài làm bằng đá, từ không gian giới chỉ lôi ra các loại thức ăn.

Người một nhà cùng ngồi ăn với nhau.

“Ca, người đã nghe nói về trận đại chiến xảy ra tại Áo Bố Lai Ân đế quốc chưa?” Ốc Đốn dò hỏi.

Lâm Lôi ‘À’ một tiếng rồi đáp: “Ngươi muốn nói đến trận chiến từ nửa tháng trước, Áo Lợi Duy Á khiêu chiến với Hắc Đức Sâm ấy hả?” Áo Lợi Duy Á đã từ cực bắc băng nguyên trở về, lúc này hắn đã mang theo khí thế tuyệt đối mạnh mẽ trở về.

Ốc Đốn than thở: “Đúng vậy, chỉ một kiếm mà đã giết chết được Hắc Đức Sâm vốn nổi tiếng về phòng ngự. Thật sự là đáng sợ.”

“Hắc Đức Sâm, có phải là Hắc Đức Sâm năm đó đã từng đấu với phụ thân ta không?” Thái Lặc ngẩng mặt lập tức hỏi, tên tiểu tử này cực kỳ sùng bái Lâm Lôi, đối với các trận chiến nổi danh của Lâm Lôi thì nắm rõ như lòng bàn tay vậy.

Lâm Lôi cười gật đầu.

Bên cạnh Địch Ly Á cũng thở dài: “Áo Lợi Duy Á này thực sự là lợi hại, chỉ một kiếm! Hắc Đức Sâm chính là nhờ vào phòng ngự mà dương danh. Vậy mà một kiếm đã bị giết chết…” Địch Ly Á cứ than mãi không thôi. Bên cạnh Tây Ni đột nhiên nhìn Lâm Lôi dò hỏi: “Đại bá, nếu người bây giờ cùng đấu với Áo Lợi Duy Á, người có thể thắng hắn không?”

Lâm Lôi chỉ cười.

“Tốc độ tiến bộ của Áo Lợi Duy Á quả là ngoài dự liệu của ta. Gần 12 năm chưa từng cùng hắn tỷ thí, ai thắng ai thua thì còn rất khó nói.”

Lâm Lôi cười đáp.

“Lão đại, huynh khiêm nhường cái gì chứ?” Bối Bối bất mãn, “Hắc Đức Sâm năm đó phòng ngự cũng chỉ tương đương với huynh. Bây giờ, huynh sau khi biến thân thành Thánh vực, chỉ riêng long lân phòng ngự thôi so với ‘Long Lân Gia Thượng Mạch Động Phòng Ngự’ năm đó đã mạnh hơn 10 lần rồi. Cái tên Áo Lợi Duy Á kia chỉ là rắm thối trước mặt huynh a. Ngay cả đám người ở tầng thứ 2 như Ô Sâm Nặc cũng không giám chọc giận huynh. Phỏng chừng… cũng chỉ có ngũ đại Thánh vực cực hạn cường giả mới có thể so sánh được với huynh thôi.”

Ốc Đốn cũng hùa theo: “Lão đại, người chính là Long huyết chiến sĩ mạnh nhất trong lịch sử của gia tộc chúng ta, còn khiêm nhường gì nữa chứ?”

Đám người Ốc Đốn đều biết Lâm Lôi hiện tại rất đáng sợ.

12 năm khổ tu, lĩnh ngộ đối với Đại địa pháp tắc và Phong nguyên tố pháp tắc đã khiến cho đám người Ốc Đốn nhìn mà phải cứng lưỡi lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 26: Lam Tâm Thảo, Long Huyết

Thực lực?

Lâm lôi hiểu rất rõ thực lực của bản thân mình.

Hình người trạng thái đã là Thánh vực, một khi Long huyết chiến sĩ biến thân, long lân phòng ngự cũng mạnh hơn gấp 10 lần so với năm đó. Đấu khí và lực lượng cũng đều có sự đề thăng đáng sợ. Lâm Lôi hoàn toàn có thể minh bạch... tổ tiên mình năm đó cảnh giới không tính là cao, vì sao chỉ dựa vào Thánh vực biến thân là có thể đánh bại ma thú Thánh vực đỉnh phong.

Về phần cảnh giới...

Đại địa mạch động, chính mình đã lĩnh ngộ đến 256 trọng sóng chấn động. Sóng chấn động càng lên cao thì độ khó khăn gia tăng càng lớn, thế nhưng sau khi đạt tới cảnh giới 256 trọng sóng chấn động, chính mình thật sự suốt một năm thời gian không có chút tiến bộ nào.

Hình như ... 256 trọng đã đạt đến cực hạn rồi.

“Không phải cực hạn.” Lâm Lôi trong lòng rất rõ,“ dựa theo lời Vũ Thần nói, trong nguyên tố pháp tắc có một con đường thật sự đi đến cực hạn, liền bước vào Thần vực. Ta lúc này cách cánh cửa bước vào Thần vực còn khá xa. Sau cảnh giới 256 rốt cuộc là gì đây?”

Hắn bản thân không biết.

Lĩnh ngộ Đại địa mạch động, không có kinh nghiệm của người khác cho hắn tham khảo, Lâm Lôi chỉ có thể mỗi ngày trầm tâm hợp với đại địa mạch động hòng lĩnh ngộ ra cái gì đó.

Mà Phong nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi đề thăng một cách vững chắc, còn chưa ngộ đến bình cảnh.

“Bất quá Tinh thần lực thật là khó tu luyện, mười hai năm trôi qua, ta bây giờ vẫn chỉ là cửu cấp đỉnh phong. Muốn bước vào Thánh ma đạo cảnh giới cũng thật là khó khăn.” Lâm Lôi trong lòng cảm thán, nếu lời trong lòng này của hắn bị người khác nghe được, khẳng định sẽ bị mắng cho chết mất.

Ma pháp tu luyện, lục cấp đến thất cấp là một cửa ải. Mà cửu cấp đến Thánh vực cũng là một cửa ải lớn.

Cửa ải này há lại dễ dàng đột phá như vậy sao?

Lâm Lôi nhìn sang phía Địch Lỵ Á, đáy lòng không khỏi nghĩ đến cái hòn đá màu đen mà Bối Bối tặng lúc kết hôn: “Vẻn vẹn mười hai năm, Địch Lỵ Á từ thất cấp ma pháp sư đã tu luyện đến cửu cấp đại ma đạo. Mặc dù lúc trước dừng lại ở thất cấp ma pháp sư nhiều năm, thế nhưng cái tốc độ này đích xác là đáng sợ.”

Địch Lỵ Á đã là cửu cấp đại ma đạo rồi.

Sau khi kết hôn, Địch Lỵ Á liền phát hiện, nàng không chỉ có Nguyên tố thân hòa lực cao đáng sợ mà thậm chí tốc độ hấp thu Ma pháp lực cũng nhanh kinh người. Tinh thần lực cũng đề cao thần tốc... ... tốc độ tiến bộ vượt xa Lâm Lôi. Dưới cái nhìn của Lâm Lôi, gây ra sự thay đổi này chỉ có một sự giải thích -

Là hòn đá màu đen thần bí đó.

Sau bữa ăn.

Tây Ni, Thái Lặc, Toa Toa ba đứa đang ở bên bờ hồ chơi cùng nhau, còn Lâm Lôi, Ốc Đốn, Địch Lỵ Á mấy người là ngồi lại một chỗ.

“Ca.” Ốc Đốn cuối cùng cũng đem mục đích lần này tới nói ra, “Tây Ni, Thái Lặc bọn chúng khi còn bé cũng đã kiểm tra qua. Long huyết chiến sĩ huyết mạch của bọn chúng mật độ đều khộng đạt đến giới hạn, xem ra chỉ có thể dùng biện pháp mà huynh đã nói lúc trước.”

Lâm Lôi nhướng mày.

“Ờ? Cũng đúng, phải dẫn động Long huyết chiến sĩ huyết mạch của bọn chúng lên, để cho bọn chúng có thể tu luyện (Long huyết mật điển) sớm một chút.” Lâm Lôi khẽ gật đầu, hắn lúc trước sau khi cùng Vị diện giam thủ giả Hoắc Đan thảo luận qua một lần, liền minh bạch -

Long huyết chiến sĩ của Ba Lỗ Khắc gia tộc tuyệt không phải chỉ có vài người có thể đếm trên đầu ngón tay như trong thư tịch ghi lại. Số lượng thực tế đặc biệt nhiều, là dựa vào Long huyết.

“Sẽ không có nguy hiểm gì chứ?” Địch Lỵ Á có phần lo lắng.

“Dựa vào Long huyết và Lam tâm thảo phối hợp, dẫn động Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong thể nội căn bản không có gì nguy hiểm.” Lâm Lôi vạn phần xác định nói, đồng thời hắn nhìn về phía ba đứa nhỏ bên bờ hồ, “Thái Lặc cùng Tây Ni đều dẫn động huyết mạch trong thể nội, thế còn Toa Toa?”

“Toa Toa?” Ốc Đốn, Địch Lỵ Á cũng nhìn về Toa Toa ở phía xa.

Toa Toa chỉ là một cô bé, tuy nhiên chiến sĩ tu luyện thông thường nam giới trời sanh chiếm chút ưu thế so với nữ giới song không có nghĩa là nữ tử không thể tu luyện thành cường giả.

Địch Lỵ Á lãnh đạm cười: “Để cho chính nó quyết định đi.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Trở thành Long huyết chiến sĩ?” Thái Lặc là người đầu tiên hoan hô: “A, con đi, con khẳng định đi. Con nằm mơ cũng muốn trở thành Long huyết chiến sĩ giống phụ thân. Chỉ nghĩ đến thôi là con đã thấy hưng phấn rồi a.”

Tây Ni cũng khẽ gật đầu: “Con đi.”

Lâm Lôi, Ốc Đốn, Ni Na, Địch Lỵ Á bọn họ đều không bất ngờ, nam hài tử trong gia tộc nếu vứt bỏ cơ hội này thế mới là lạ. Bấy giờ bọn họ cùng nhìn Toa Toa, Toa Toa rất dịu dàng ít nói, mặc dù mới mười tuổi nhưng vẻ đẹp kế thừa từ Địch Lỵ Á đã sơ hiện.

“Con, con cũng đi.” Toa Toa cắn môi, kiên định gật đầu đáp.

Địch Lỵ Á gật đầu vuốt ve Toa Toa một hồi, tán dương: “Toa Toa, con sau này sẽ là một nữ Long huyết chiến sĩ lợi hại đó.” Toa Toa trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười.

“Tốt.” Lâm Lôi gật đầu, “Đã như vậy… … Ốc Đốn, Ni Na, các người đem Tây Ni giao cho ta, ta sẽ dẫn ba đứa nó đi… … Lạc Nhật sơn mạch tìm Thánh vực long tộc, lấy máu của Thánh vực long tộc.” Lâm Lôi cười ha hả nói.

Lấy máu của Thánh vực long tộc, lời này khiến cho Tây Ni, Thái Lặc, Toa Toa ba đứa nhỏ trong mắt đều lộ ra quang mang kinh ngạc vui mừng.

“Đệ cũng đi cùng.” Ốc Đốn có phần lo lắng.

“Này, tiểu Ốc Đốn, ngươi bây giờ mới là cửu cấp, cho dù biến thân cũng chỉ là sơ nhập Thánh vực.” Bối Bối ở xa xa bay lại, bất mãn nói, “Chẳng lẽ ngươi cho rằng cảnh giới này có thể theo kịp lão đại năm đó?”

Mặc dù sau khi biến thân cũng là sơ nhập Thánh vực, thế nhưng Ốc Đốn tại phương diện cảnh giới vẫn còn thua xa Lâm Lôi.

“Ta cùng lão đại đi, mẹ kiếp, đến một Thánh vực long tộc liền giết một, đến hai, một giết, một bắt lấy làm tọa kỵ.” Bối Bối rất hung hăng, bất quá nó cũng là có thực lực để hung hăng, mười hai năm trôi qua, thực lực của Bối Bối so với mười hai năm trước đã mạnh hơn nhiều lắm.

Ốc Đốn gật đầu cười nói: “Đã có Bối Bối ngươi đi theo ca ta, ta cũng an tâm.”

Đội ngũ cuối cùng đã được quyết định – Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á cùng với ba đứa nhỏ cùng đi, trách nhiệm của Địch Lỵ Á là phụ trách chiếu cố cho ba hài tử, Bối Bối là bảo vệ bọn họ. Về phần Lâm Lôi… … phụ trách đối phó với Thánh vực long tộc.

Bầu trời bao la ngàn dặm, đóa đóa mây trắng như tơ bay lượn ở phía chân trời, một ma thú dài chừng mười thước đang bay lượn cực nhanh giữa không trung, đó chính là Bối Bối đã biến lớn thể tích, Địch Lỵ Á và Tây Ni, Thái Lặc, Toa Toa ba hài tử cùng ngồi ở trên lưng Bối Bối.

Địch Lỵ Á thì thi triển ma pháp, hình thành một cái hộ thuẫn hình trùy, để cương phong không thổi vào người ba đứa nhỏ.

“Oa… … mẫu thân, cái thành trì đó con thấy hình như là lớn nhất đại địa đó.” Thái Lặc chỉ xuống phía dưới mặt đất, chỉ có một tòa thành trì cỡ nắm tay. Trên bầu trời cao, thành trì đều có vẻ rất nhỏ, cái thành trì cỡ nắm tay này đã là một cái lớn nhất rồi.

Địch Lỵ Á ánh mắt phức tạp, cảm thán nói: “Đó là quê hương của ta, Ngọc Địa đế đô.”

“Đế đô của Ngọc Lan đế quốc?” Thái Lặc, Toa Toa, Tây Ni cũng nhìn xuống phía dưới.

“Đói bụng chưa?” Địch Ly Á vung tay lấy ra một ít mỹ thực ngon lành từ trong không gian giới chỉ. Sau khi Bối Bối biến thành dài mười thước, trên lưng nó tất nhiên là rất rộng. Hơn nữa Địch Ly Á thi triển ma pháp ngăn cản gió, cảnh này khiến cho Toa Toa, Tây Nhi, Thái Lặc đám nhỏ cảm giác giống như đi chơi trong tiết Thanh Minh vậy.

Ngồi trên tấm thảm hưởng thụ mỹ thực.

Bối Bối phi hành rất bình ổn, không nghiêng ngả chút nào.

“Địch Ly Á, nàng đừng quá cưng chiều mấy hài tử này.” Lâm Lôi cùng Bối Bối sóng vai phi hành, nhìn thấy cảnh này không khỏi cười nói.

Địch Ly Á liếc mắt nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, đừng nói thiếp, chàng lâu như vậy mới gặp bọn nhỏ một lần, còn nói thiếp!” Lâm Lôi lập tức không dám lên tiếng, hắn đích thực là đuối lý, có lúc một lần tĩnh tu đến mấy tháng, đối với Địch Ly Á cũng mắc nợ nhiều.

Lâm Lôi nhìn mặt đất vô hạn phía dưới. Khoảng cách đến Ma Thú sơn mạch không còn quá xa nữa.

Ngọc Lan đại lục chủ yếu có ba nơi ma thú tụ tập – Ma Thú sơn mạch, Hắc Ám chi sâm, Lạc Nhật sơn mạch. Đương nhiên, một số địa phương khác cũng có ma thú, có điều số lượng cũng cực kỳ thưa thớt. Mà ba địa phương này ma thú thật sự nhiều kinh khủng.

Bây giờ trong Ma Thú sơn mạch, Hắc Ám chi sâm đều có Thần cấp cường giả. Cho nên Lâm Lôi chọn đi Lạc Nhật sơn mạch.

Qua rất lâu...

Hình dáng Lạc Nhật sơn mạch đã xuất hiện trong tầm mắt, Lạc Nhật sơn mạch bắt đầu từ Hắc Ám đồng minh, kề phía nam của Ngọc Lan đế quốc, rồi sau đó cùng tương liên với Sí Dương sa mạc ở phía nam Lai Nhân đế quốc.

Trên thực tế, vô luận là Lạc Nhật sơn mạch hay Sí Dương sa mạc đều đã là cực nam của Ngọc Lan đại lục.

Nếu như vượt qua Lạc Nhật sơn mạch, hoặc vượt Sí Dương sa mạc, liền đó là Nam Hải vô biên.

“Oa, lớn quá à. Hình như so với Hắc Ám chi sâm còn dài hơn đó.” Thái Lặc kinh hô, Thái Lặc bọn chúng cũng từng ở trên lưng Bối Bối, từ trên cao nhìn xuống Hắc Ám chi sâm.

Tây Ni nói: “Thái Lặc, dựa theo trên thư tịch ghi lại, Lạc Nhật sơn mạch và Ma Thú sơn mạch chiều dài đều rất dài nhưng bề rộng chỉ vào khoảng ngàn dặm. Mà Hắc Ám chi sâm chiều dài vài ngàn dặm, bề rộng cũng đến hai ba ngàn dặm đó.”

Thái Lặc sáng tỏ gật đầu.

“Chuẩn bị đi xuống.” Lâm Lôi đột nhiên nói.

Bối Bối to lớn cùng Lâm Lôi sóng vai cực nhanh lao xuống phía dưới, lúc chỉ còn cách Lạc Nhật sơn mạch vài trăm thước, một người một thú đều dừng lại giữa không trung.

“Bây giờ chúng ta phi hành ở độ cao này, ta và Bối Bối sẽ lùng tìm Thánh vực long tộc.” Lâm Lôi nhắc Địch Lỵ Á và lũ nhỏ.

“Phụ thân, người yên tâm đi.” Thái Lặc tự tin nói.

Lâm Lôi nhìn nhi tử của mình như vậy, không khỏi cười cười, lập tức cùng Bối Bối tách ra, đồng thời dùng Tinh thần lực bắt đầu lùng tìm ma thú ở phía dưới. Lạc Nhật sơn mạch so với Ma Thú sơn mạch cũng không kém bao nhiêu, Thánh vực ma thú tự nhiên cũng có không ít.

Thế nhưng Lạc Nhật sơn mạch rất lớn, muốn một lúc là tìm ra Thánh vực long tộc cũng không có khả năng.

“Hả?” Tinh thần lực của Lâm Lôi đột nhiên phát hiện một Thánh vực ma thú, ma thú này đối với hắn là tương đối quen thuộc, là một con Tử tình kim mao viên. Thánh vực ma thú cao đến ba tầng lầu đáng sợ này phát hiện có người thăm dò nó.

“Kẻ nào đó?” Thanh âm của Tử tình kim mao viên lúc đó giống như tiếng sấm vang vọng trong thiên địa, hai tròng mắt màu tím ngẩng lên nhìn bóng người phía trên cao.

Lâm Lôi lăng không đứng, thanh âm cũng truyền xuống: “Hỗn Loạn chi lĩnh Lâm Lôi, xin lỗi, đã quấy rầy rồi.” Lâm Lôi nói xong, Tử tình kim mao viên đó liền không còn vướng mắc. Thánh vực ma thú trí tuệ có thể còn cao hơn so với người bình thường.

Đặc biệt đối với các loài sống lâu mà nói, bọn chúng đối với cường giả của Ngọc Lan đại lục cũng rất quen thuộc.

Một ít đỉnh phong cường giả, như Hỗn loạn chi lĩnh Đức Tư Lê, Hải Ốc Đức mấy người, như Cực đông đại thảo nguyên Đột Lệ Lôi mấy người, mà đại danh của Hỗn loạn chi lĩnh Lâm Lôi cũng là trong ma thú cường giả truyền bá ra, chỉ cần không quá đáng quá, Thánh vực ma thú này cũng không muốn chống lại đỉnh cấp cường giả này.

Tìm kiếm một lúc.

“Lão đại, ta phát hiện một con Thánh vực long tộc, là Phách vương long Hắc Ám thuộc tính.” Thanh âm của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi không chút do dự lập tức lao nhanh về hướng Bối Bối đã bay qua.

Trên một cái gò đất, Lâm Lôi dặn dò: “Tây Nhi, đám hài tử các con đứng ở đây. Địch Lỵ Á nàng phụ trách chiếu cố bọn chúng... ... Bối Bối, mặc kệ như thế nào, ngươi phải bảo vệ tốt cho bọn họ.” Lâm Lôi nhìn Bối Bối, Bối Bối tự tin nói: “Yên tâm đi, lão đại, hóa ảnh phân thân thuật của ta cũng có đến bốn cơ mà.”

Với tốc độ đáng sợ của Bối Bối, hơn nữa có Hóa ảnh phân thân thuật, bình thường Thánh vực ma thú đến hai, ba con cũng không thể thương tổn đến Địch Lỵ Á bọn họ.

“Phụ thân, người cẩn thận.” Toa Toa nói.

Lâm Lôi nở nụ cười: “Ừ, các người ở tại đây chờ, ta đi bắt Phách vương long đó.” Nói xong Lâm Lôi cả người trức tiếp bay về phía xa xa, Địch Lỵ Á cùng mấy đứa nhỏ liền đứng ở gò đất nhìn. May mắn là chọn gò đất này, bọn họ cũng thấy rõ.

Vẻn vẹn trong chốc lát -

Lâm Lôi bay đến chỗ Phách vương long trên không trung, trong long tộc chủ yếu chia ra long tộc trên mặt đất dùng thân thể cường hãn là chính, cùng với long tộc trên không trung có Ma pháp lực tương đối mạnh mẽ. Phách vương long chính là một đỉnh phong tồn tại trong long tộc trên mặt đất, thân hình khổng lồ dài chừng trăm thước, lân giáp đen thui như một khối nham thạch cứng rắn đáng sợ.

Phách vương long đã chú ý tới Lâm Lôi, cặp mắt to như bánh xe cỡ nhỏ đỏ rực kia nhìn chằm chằm vào hắn: “Ngươi là ai?”

“Hỗn loạn chi lĩnh ‘Lâm Lôi’.” Lâm Lôi đáp.

“Lâm Lôi?” Phách Vương Long này gầm nhẹ, “Ta, Lạc Nhật sơn mạch ‘Phổ Lôi Khuê Đặc’, Lâm Lôi, ngươi muốn làm gì?” Thánh vực Phách vương long Phổ Lôi Khuê Đặc này là một trong những cường giả đỉnh phong của Lạc Nhật sơn mạch.

Lâm Lôi mỉm cười: “Phổ Lôi Khuê Đặc, ta muốn mượn một ít Long huyết của ngươi.”

“Hống~~” Phách vương long Phổ Lôi Khuê Đặc trong hai mắt đột nhiên xuất ra Địa ngục hỏa diễm, đem cây cối cự thạch chung quanh đốt cháy hết, “Lâm Lôi, ngươi vũ nhục Phổ Lôi Khuê Đặc ta sao? Nếu không cút ngay thì hãy chuẩn bị nhận lấy lửa giận của Phổ Lôi Khuê Đặc ta đi.”

Lâm Lôi ở giữa không trung, không biết làm sao lại chỉ cười rồi lắc đầu thở dài, vung tay lấy ra Tử Huyết nhuyễn kiếm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 27: Kịch Chiến

Khi Lâm Lôi rút ra Tử Huyết nhuyễn kiếm, Phách vương long cũng hiểu rằng hắn muốn mạnh bạo.

Với tư cách của một Thánh vực long tộc, Phách vương long tự nhiên cao ngạo vạn phần.

“Bùm!” Chỉ mới phẫn nộ một chút, cả mặt đất đã chấn động đến nứt ra, cây cối chung quanh trực tiếp gãy rồi đổ ‘Ầm’ xuống, thân hình khổng lồ của Phách vương long giống như một ngọn núi nhỏ trực tiếp bay lên giữa không trung, hai tròng mắt đỏ rực phun ra Địa ngục hỏa diễm nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi.

Hẵn cũng không dám xem thường.

“Phổ Lôi Khuê Đặc, ngươi thân hình lớn như vậy, tùy tiện điểm lấy một chút long huyết là được mà.” Lâm Lôi lắc đầu thở dài.

“Ngươi đang vũ nhục ta, vũ nhục Thánh vực long tộc cao quý!” Phách vương long Phổ Lôi Khuê Đặc đột nhiên há miệng, trong miệng lập tức phun ra long viêm màu đen, long viêm đó thoáng cái đã hoàn toàn bao trùm Lâm Lôi, song Lâm Lôi đó lại lập tức biến thành hư vô.

Phổ Lôi Khuê Đặc đột nhiên quay đầu lại.

Lâm Lôi lúc này chính đang ở khoảng không sau lưng nó: “Cẩn thận nhé, ta bắt đầu công kích đây.” Lâm Lôi có vẻ rất lễ phép.

“Hừ.” Phách vương long Phổ Lôi Khuê Đặc lại càng cảm thấy phải chịu nhục nhã, toàn thân phẫn nộ lập tức dâng lên cao đến đáng sợ, ‘Ầm’ khí bạo vang lên, nó mưu toan dùng thân hình đáng sợ của mình húc vào Lâm Lôi.

Thế nhưng nó lẽ nào lại không phát hiện ra tốc độ kinh người của Lâm Lôi chứ?

“Phách vương long thật giảo hoạt.” Thân hình Lâm Lôi lập tức hóa thành một trận gió ảo ảnh, thoáng chốc đã rời đi, một đạo ảo ảnh màu đen xẹt qua thân Lâm Lôi, bất ngờ đó lại là long vĩ của Phách vương long.

“Bùm-“ Bởi vì long vĩ công kích cực nhanh, lại sinh ra phong nhận to lớn, trực tiếp thổi đi, đại thụ, cự thạch chung quanh, giống như là đậu hủ bị cắt thành hai nửa. Cây cối liên tiếp đổ xuống ầm ầm.

Chỉ riêng long vĩ cực nhanh thôi đã làm cho phong nhận có uy lực như thế, long vĩ đó bản thân mới đáng sợ biết nhường nào?

“Long vĩ này, không thể ngạnh tiếp.” Lâm Lôi nét mặt nghiêm túc hẳn lên.

“Vù!” Tốc độ của hắn trong nháy mắt tăng đến cực hạn, thế nhưng thật sự chỉ gây nên tiếng gió rất nhỏ mà thôi. Lâm Lôi đối với năng lực khống chế gió so với mười hai năm trước còn ghê gớm hơn nhiều. Toàn thân Phách vương long đột nhiên toát ra Địa ngục hỏa diễm nóng rực, khoảng không chung quanh nhiệt độ cũng trong nháy mắt tăng đến một trạng thái khủng khiếp.

Lâm Lôi một khi muốn công kích thì phải tiến vào trong phạm vi của Địa ngục hỏa diễm.

Làn khí màu xanh đen cuồn cuộn bên ngoài thân thể hắn. Dựa vào Mạch động phòng ngự, Lâm Lôi trực tiếp xông vào bên trong ngọn lửa màu đen.

“Vụt!” Tử Huyết nhuyễn kiếm trong nháy mắt tựa như hóa thành tử sắc lưu điện, phảng phất xuyên qua không gian, tốc độ khủng khiếp nhanh đến mức tận cùng khiến cho không gian rối loạn, giữa không gian mơ hồ xuất hiện một vài bóng ảnh rối loạn chồng chất lên nhau, một đạo tử sắc lưu quang trực tiếp bổ xiên vào thân hình của Phách vương long.

Phong chi áo nghĩa – Không gian điệp ảnh.

Phập!

Tử Huyết nhuyễn kiếm bổ ra một vết thương lớn dài chừng một thước, sâu ba mươi công phân. Thế nhưng Phách vương long này lại không hề có một giọt máu tươi nào chảy ra, bởi vì độ dày lân giáp của nó còn hơn xa ba mươi công phân.

“Phòng ngự cũng thật là mạnh mẽ. Vậy mà không bị một kiếm của ta bổ ra.” Lâm Lôi trong lòng chấn kinh, Không gian điệp ảnh công kích, uy lực mạnh cũng chỉ thấp hơn một bậc so với Huyễn không chi kiếm của Hi Kim Sâm lúc trước mà thôi. Lâm Lôi trong việc lĩnh ngộ cảnh giới ‘Khoái’, thấp hơn một chút so với Hi Kim Sâm.

Dù sao người ta cũng đã tu luyện mấy ngàn năm rồi.

“Có bản lãnh thì cùng Phổ Lôi Khuê Đặc ta chính diện đối chiến.” Phách vương long giận dữ hét lên, nó rõ ràng cảm giác được tốc độ của Lâm Lôi quá nhanh. Thế nhưng nó vừa mới hét lên một câu như vậy, lúc Lâm Lôi còn đang muốn trả lời thì mấy chục đạo xúc thủ màu đen trong Địa ngục hỏa diễm có vẻ gì đó không rõ ràng, lại phát ra từ bên ngoài thân thể của Phách vương long, thoáng cái đã quấn chặt lấy Lâm Lôi.

“Xúc thủ?”

Lâm Lôi trong lòng thất kinh, đồng thời hắn cảm thấy những xúc thủ đang hoàn toàn quấn chặt lấy mình này cực kỳ băng lãnh âm hàn. Lâm Lôi không lo lắng chút nào cho tình cảnh của chính mình, ngược lại đáy lòng thầm nghi hoặc: “Xúc thủ giống với chương ngư, Phách vương long này sao có thể.....”

“Lão đại, đây là Băng xúc thủ trong Hắc Ám ma pháp.” Tiếng của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng sáng tỏ.

Phách vương long xoay tay, hai tròng mắt như hỏa diễm gắt gao nhìn chằm chằm vào hắn: “Lâm Lôi, ngươi chuẩn bị chịu chết đi.” Thế nhưng không đợi nó công kích, làn sóng khí màu xanh đậm bên ngoài thân thể của Lâm Lôi đã bắt đầu lưu chuyển rất nhanh, bành trướng … theo phạm vi bành tướng của làn sóng khí, Băng xúc thủ đó cũng rung chuyển.

“Bùm!” Cuối cùng bị ép cho nổ tung.

Mạch động phòng ngự đã đạt đến 256 trọng, Mạch động phòng ngự uy lực so với quá khứ đã cao hơn mười lần.

Thế nhưng khi Lâm Lôi vừa mới ép nổ Băng xúc thủ thì - “Vù!” Long vĩ như thiểm điện đó lại một lần nữa quất tới, thân thể Lâm Lôi lập tức né tránh, lại như trước bị đánh đến giáp ranh Mạch động phòng ngự. Từ long vĩ truyền đến một lực lượng đáng sợ, không khỏi khiến cho thân thể Lâm Lôi run lên.

“Lực lượng của Phách vương long cũng không phải tầm thường.” Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Với thực lực của Phách vương long này, kể cả với cấp bậc cường giả như Hắc Đức Sâm cũng không làm gì được nó.

“Hống~~” Phách vương long phẫn nộ gầm nhẹ, thanh ba đáng sợ lại bị trói buộc trong khu vực chật hẹp, trực tiếp công kích vào Lâm Lôi. Thanh ba đáng sợ cũng làm cho cái lỗ tai của Lâm Lôi vo ve vo ve, mà ngay sau đó Phách vương long lại điên cuồng công kích về phía hắn.

Phách vương long cách Lâm Lôi chỉ khoảng trăm thước, thế nhưng lúc công kích về phía Lâm Lôi, thể tích của nó lại không ngừng thu nhỏ lại.

Thế nhưng thanh thế đó khi chấn động lên, thật sự là càng thêm đáng sợ.

“Hống~~” Trong nháy mắt phảng phất như đất rung núi chuyển.

Đồng thời mê vụ màu xám không có căn cứ phát sinh thoáng chốc đã bao phủ vài trăm thước phạm vi chung quanh, cũng đồng thời bao phủ lấy Lâm Lôi.

“Không thể bị đụng phải.” Lâm Lôi không quan tâm đến đám mê vụ này chút nào, cả người tốc độ lập tức tăng đến cực hạn, đồng thời Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay cũng vung lên, sau khi cẩn thận tránh né sự va chạm của Phách vương long, hắn liền nhằm một kiếm vào thân hình của nó--

Kiếm ý mờ ảo, kết hợp ‘Không Gian Đình Trệ’ và ‘Không Gian Điệp Ảnh’ hai ý cảnh lớn hoàn toàn tương phản, ‘Phong Đích Luật Động’ hình thành. Uy lực to lớn, so với ‘Huyễn Không Chi Kiếm’ có lẽ còn cao hơn một bậc.

“Phập!”

Lân giáp dày đó trực tiếp nứt mở ra một cái khe.

“Hống~~” Phách vương long đau đớn giận dữ rống lên, nhất thời máu tươi từ trong vết thương dài chừng một thước kia bắn mạnh ra.

Nhìn thấy long huyết bắn mạnh ra, Tây Ni, Thái Lặc, Toa Toa trên gò đất xa xa đều hoan hô lên, Địch Lỵ Á đứng trên mặt cũng có một tia tiếu dung. Rất hiển nhiên là Lâm Lôi chiếm thượng phong. Trên thực tế Lâm Lôi ngay cả biến thân Long Huyết chiến sĩ cũng không có làm.

Thân hình Phách vương long vậy mà trực tiếp đập xuống mặt đất.

“Bùm!” Đại địa chấn động, sau khi thân hình như tiểu sơn đó của Phách vương long rơi xuống mặt đất, lập tức ngửa đầu giận dữ rống lên, tiếng gầm “Hống~~” đáng sợ lấy Phách vương long làm trung tâm truyền đi bốn phương tám hướng, cây cối chung quanh cũng trong nháy mắt chấn động.

Bối Bối phản ứng rất nhanh, chung quanh Địch Lỵ Á và các hài tử lập tức xuất hiện bình phong che chắn màu đen.

“Đang làm gì đó? Biểu thị cái giọng to lớn của ngươi sao?” Lâm Lôi từ giữa không trung bay xuống, “Ta đã lưu lại trên người ngươi một vết thương, trực tiếp cho ta lấy một ít máu tươi là được, yên tâm, ta sẽ không cần mạng của ngươi đâu.”

“Ngươi đang vũ nhục ta.”

Phách vương long ‘Phổ Lôi Khuê Đặc’ phẫn nộ cùng cực, nó khẽ gầm lên.

Thế nhưng sắc mặt Lâm Lôi đột nhiên biến đổi, nhìn trên bầu trời phía xa xa, chỉ thấy hai con cự hình ma thú, đang bay cực nhanh trong không trung lại đây, trong đó một con thân hình là một đường cong hoàn mỹ, có một đôi cánh thịt to lớn, chính là Thánh vực Hoàng kim long trong truyền thuyết.

Một đầu long tộc khác, hình thể cùng Phách vương long không kém bao nhiêu, chỉ là lân giáp bên ngoài thân thể là màu xanh đậm, đồng thời còn có lôi điện lóe ra bên ngoài thân hình của nó.

“Thánh vực Hoàng kim long, Thánh vực Lôi long!” Lâm Lôi đã cảm thấy có chút phiền toái.

Kỳ thực Phách vương long rất đáng sợ. Dù cho Lâm Lôi, nếu không biến thân Long Huyết chiến sĩ, chỉ dựa vào ‘Mạch Động Phòng Ngự’ đã đề cao rất nhiều cũng không dám để long vĩ của Phách vương long trực tiếp quất trúng. Nhược điểm của Phách vương long chính là tốc độ chậm.

Thế nhưng Thánh vực Hoàng kim long tốc độ lại rất nhanh, mà Lôi long…… tốc độ càng giống như tia chớp.

“Phổ Lôi Khuê Đặc, ngươi làm sao vậy?” Một đạo thanh âm hùng hậu từ miệng Lôi long đó vang lên, “Là do nhân loại đáng ghét này sao?”

Phách vương long gầm nhẹ: “Đúng, đại ca. Cái tên nhân loại đáng ghét này lại ỷ vào điểm tốc độ nhanh, phản ứng nhanh.” Phách vương long tức giận, nếu gặp kẻ không am hiểu tốc độ, nó há lại để ý? Phách vương long nó chính là tốc độ chậm, loại phòng ngự công kích mạnh mẽ, khá giống với Bất Tử chiến sĩ.

Hai tròng mắt màu vàng của Lôi long nhìn về phía Lâm Lôi.

Thánh vực Lôi long, Thánh vực Hoàng kim long, Thánh vực Phách vương long. Ba đầu long tộc là một đoàn thể nhỏ cực kỳ cường đại ở Lạc Nhật sơn mạch. Lúc gặp cường địch, bọn chúng sẽ hỗ trợ lẫn nhau…… đặc biệt là tiến hành bổ sung cho nhau. Thực rất lợi hại.

“Phụ thân!” Thái Lặc ở xa xa lo lắng, Tây Ni và Toa Toa cũng khẩn trương nhìn ba con Thánh vực long tộc ở phía xa.

Phách vương long giờ phút này bay tới giữa không trung, mỗi một con cự long đều giống như một toà tiểu sơn, ba đầu Thánh vực long tộc ngang hàng phi hành cùng một chỗ, ngay cả ánh mặt trời cũng bị che lại. Chỉ riêng cái loại khí thế áp bức này, đã làm cho người ta cảm thấy phát run.

“Chỉ là tốc độ nhanh mà thôi, không đáng để chúng ta cùng hợp kích.” Một đạo thanh âm lãnh đạm từ miệng Thánh vực Hoàng kim long vang lên.

Lâm Lôi khóe miệng có tia tiếu ý. Lúc này chiến đấu tựa hồ càng có thêm ý tứ rồi.

Đột nhiên--

“Vèo!” Một đạo thiểm điện khổng lồ trong nháy mắt vạch phá bầu trời mênh mông, thân hình đáng sợ đó của Lôi long chỉ trong nháy mắt đã đến trước mặt Lâm Lôi, lợi trảo của nó với tốc độ của Lâm Lôi căn bản không thể tránh né, một trảo mạnh mẽ chộp vào người Lâm Lôi.

Làn sóng khí của Mạch động phòng ngự bên ngoài thân thể Lâm Lôi vậy mà bị chấn tan đến hơn nửa, thân thể của hắn lập tức bị đánh bay.

“Ầm!” Trong hai tròng mắt đó của Lôi long còn đồng thời phóng ra hai đạo thiểm điện, mạnh mẽ bổ lên trên thân thể Lâm Lôi.

Cả thân thể của Lâm Lôi bị đánh rơi xuống mặt đất, “Ầm!” Mặt đất cũng kịch liệt chấn động, khe rãnh cũng nứt lớn ra, đồng thời sơn địa trên mặt đất xuất hiện một cái hố lớn.

“Tốc độ này, nhanh đến biến thái mà, cũng nhanh hơn cả Bối Bối.” Trên mặt đất Lâm Lôi trong lòng thất kinh, “Nhưng mà lực công kích của Lôi long này so với Phách vương long thấp hơn không ít, Mạch động phòng ngự mặc dù thiếu chút nữa thì bị phá vỡ, song vẫn như trước còn có thể phòng ngự.”

Tốc độ nhanh, công kích cũng chính là một điểm yếu.

Nói cho cùng, nếu tốc độ nhanh hơn thiểm điện, công kích lại giống với Phách vương long nữa, thì chính là vô địch rồi.

“Phụ thân, người không việc gì chứ?” Toa Toa căng thẳng hỏi.

“Không việc gì.” Bối Bối rõ ràng cảm giác được trạng thái của Lâm Lôi vào giờ phút này, cười nói, “Sợ rằng lão đại hắn bây giờ còn rất hưng phấn cơ.”

Giờ phút này ba con Thánh vực long tộc đang lượn vòng giữa không trung, đều chăm chú nhìn xuống mặt đất phía dưới.

“Bùm!”

Lâm Lôi đột nhiên từ một chỗ khác trên mặt đất cực nhanh phi mạnh ra ngoài, thế nhưng vừa mới lao ra, thì một đạo quang trụ khủng bố đã đánh xuống đỉnh đầu hắn, bên trong đó ẩn chứa Quang Minh lực lượng đáng sợ, Lâm Lôi cũng cảm thấy đáy lòng run lên một hồi, giữa lúc hắn đang chuẩn bị né tránh--

Quang Minh năng lượng này vừa mới chạm đến thân thể Lâm Lôi, hắn liền cảm thấy một cỗ ba động đáng sợ chấn động đến linh hồn của mình.

Loại cảm giác này rất quen thuộc, khi trước lúc Lâm Lôi kiểm tra nhập học, thì là dùng ‘Uy Nhiếp’ ma pháp kiểm tra Tinh thần lực cao thấp. Thế nhưng cái ‘Uy Nhiếp’ ma pháp này thi triển ra, chỉ là một đạo quang mang màu trắng giống như con rắn điện nhỏ xíu mà thôi.

Nhưng Uy nhiếp của Hoàng kim long này thi triển ra rất mạnh, là một quang trụ thẳng đứng to chừng mười mấy thước.

“Quang minh ma pháp ‘Uy Nhiếp’? Có uy hiếp đáng sợ như vậy sao?”

“Ha ha, ta đến đây.” Phách vương long ầm ầm lao xuống, long vĩ đáng sợ đó giống như một cây roi da to lớn hung hăng quất về phía Lâm Lôi, loại công kích phối hợp này, ba đầu Thánh vực long tộc đã đặc biệt quen thuộc rồi. Hoàng kim long thi triển ma pháp ‘Linh Hồn Chấn Nhiếp’, khiến đối thủ mê muội trong chốc lát, sau đó Phách vương long sẽ đến đánh một kích toàn lực.

“Vù vù~~”

Long vĩ to lớn toàn lực quất xuống, không gian cũng mơ hồ rung động lên, tiếng kêu the thé đáng sợ thậm chí khiến cho cây cối chung quanh đều bị chấn bạo nứt ra hóa thành bột mịn.

“Hống~~” Một tiếng gầm giận dữ từ bên trong quang trụ đang từ từ tiêu tán vang lên, chợt Phách vương long liền cảm thấy một cỗ lực lượng đáng sợ trói buộc long vĩ của mình. Quang trụ tiêu tán, Thánh vực Lôi long, Hoàng kim long cùng Bối Bối, Địch Lỵ Á và Thái Lặc mấy hài tử ở phía xa đều thấy một cảnh đáng sợ.

Một quái vật hình người toàn thân bao phủ bởi lân giáp màu xanh đậm đã xuất hiện, mặt ngoài lân giáp còn có quầng sáng màu xanh không ngừng lưu chuyển.

Đây đúng là Long Huyết chiến sĩ đạt tớt Thánh vực sau khi biến thân!

Long Huyết chiến sĩ đỉnh phong!

Song chưởng của hắn ôm long vĩ của Phách vương long, Phách vương long giống như một tòa tiểu sơn điên cuồng giận dữ gào thét, nó không ngừng ra sức vũ động long vĩ, thế nhưng lại không rung chuyển được Lâm Lôi. Đây là lực lượng đáng sợ của chung cực Long Huyết chiến sĩ.

“Hây a!”

Lâm Lôi đột nhiên quát to một tiếng, song chưởng ôm long vĩ ra sức quăng mạnh một cái. Phách vương long bị quăng đi hóa thành một đường vòng cung, rồi sau đó nặng nề như một ngọn núi mạnh mẽ nện xuống mặt đất phía dưới.

“Ầm!” Thân hình nó đập mạnh xuống đấy, mặt đất lập tức nứt ra, vô số cự thạch, đại thụ giống như đậu hủ hoàn toàn nát vụn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 28: Khuất Phục

Ầm ầm.” Đại địa chung quanh nứt ra thành một cái rãnh lớn, bùn cát đất đá chầm chậm chảy vào trong khe.

Một thân hình khổng lồ giống một tòa tiểu sơn lõm vào bên trong đó, cái đầu to lớn lắc lư hai cái, hai tròng mắt đỏ rực kia không thể tin được nhìn về phía thân ảnh đáng sợ đang đình trệ trên không trung – Long Huyết chiến sĩ trạng thái đỉnh phong! Cặp đồng tử màu vàng lợt đó cũng đang quét về phía Phách vương long ở phía dưới.

Yên tĩnh!

Chỉ có gió thổi, lá cây rơi, thanh âm bùn cát trượt. Vô luân là Phách vương long, hay là Thánh vực Lôi long, Hoàng kim long kia đều bị chấn động bởi lực lượng đáng sợ đó của Lâm Lôi.

“Oa, phụ thân mạnh thật!”

Thái Lặc trên gò đất ở phía xa hoan hô, Tây Nhi, Toa Toa bây cạnh cũng đều cực kỳ kích động. Địch Lỵ Á đáy lòng cũng càng cảm thấy thêm kiêu hãnh vì Lâm Lôi – dù sao đây cũng là trượng phu của nàng! Bối Bối ở bên cạnh cứ hắc hắc cười mãi: “Ba con Thánh vực này cũng không tệ, đã bức được lão đại dùng hình thái Long Huyết chiến sĩ.”

Hiện tại sự biến thân của Lâm Lôi và trước đó không giống nhau.

Trước đây màu sắc long lân bên ngoài thân thể của Lâm Lôi là màu đen, thế nhưng bây giờ cần phải xem như là một loại tổng hợp của màu đen và màu xanh, đã biến thành màu xanh đậm.

“Mặc dù ta là uống Cức bối thiết giáp long long huyết để dẫn động

Long Huyết chiến sĩ huyết mạch trong thể nội, thế nhưng chân chính khiến thật lực của ta đại tiến vẫn là Long Huyết chiến sĩ huyết mạch.” Lâm Lôi trong lòng thầm nói, Trong tinh thể của Cức bối thiết giáp long đó ẩn chứa năng lượng sao có thể so sánh với Long Huyết chiến sĩ huyết mạch?

Long Huyết chiến sĩ huyết mạch thuần túy sau khi biến thân phải là lân giáp màu xanh giống như Ốc Đốn.

Cho dù uống long huyết khác, đến khi đạt tới Thánh vực lại biến thân, màu sắc lân giáp đó khẳng định là tiếp cận màu xanh.

Thân thể to lớn của Phách vương long bay lên, lại một lần nữa cùng ở một chỗ với Thánh vực Lôi long, Hoàng kim long. Ba con rồng này trao đổi với nhau thông qua ánh mắt, chợt cùng trịnh trọng nhìn Lâm Lôi, không có chút hung hăng, cuồng ngạo nào như lúc đầu mới đến.

Trong lòng Lâm Lôi đối với ba con Thánh vực long tộc này cũng có một nhận thức.

Như Phách vương long, lực lượng, công kích mạnh không kém Long Huyết chiến sĩ trạng thái đỉnh phong chút nào. Lâm Lôi vừa rồi sở dĩ có thể dễ dàng nắm được long vĩ của đối phương trên thực tế không chỉ dựa vào lực lượng cường đại, mà đồng thời cũng phải dựa vào ‘Mạch Động Phòng Ngự’ triệt tiêu xung kích của đối phương.

Đặc biệt sau khi biến than, Đấu khí trong cơ thể Lâm Lôi cũng cường đại hơn rất nhiều so với quá khứ.

‘Mạch Động Phòng Ngự’ tự nhiên càng thêm cường hãn, triệt tiêu xung kích lực của đối phương, lại nắm được long vĩ của đối phương. Đơn giản như vậy đem Phách vương long này trực tiếp ném ra xa.

Mà Lôi long……

Lâm Lôi khẳng định, cho dù mình biến thân, tốc độ so với Lôi long vẫn còn kém hơn một bậc. Có điều lực công kích của đối phương không được coi là mạnh, không thương tổn được mình. Đương nhiên lực công kích không coi là mạnh, cũng chỉ là đối với Lâm Lôi với loại phòng ngự biến thái này mà nói thôi.

Hoàng kim long……

Là một loài long tộc am hiểu ma pháp. Lâm Lôi đáy lòng nhận định như thế. Bất quá vừa rồi chỉ là một cuộc giao thủ đơn giản, cũng không quá rõ ràng.

“Thảo luận xong chưa?”

Lâm Lôi lăng không đứng, đồng tử màu vàng lợt quét về phái ba con Thánh vực long tộc, cất cao giọng nói, “Ba tên các ngươi, muốn cùng ta đấu đến chết hay là cấp cho ta một chút long huyết.”

Ba con Thánh vực long tộc đã có quyết định từ lâu, trong đó Thánh vực Lôi long cầm đầu nói lớn: “Hỗn loạn chi lĩnh ‘Lâm Lôi’, thực lực của ngươi giành được sự tôn kính của chúng ta. Chỉ cần ngươi ly khai ngay lúc này, tất cả phát sinh vừa rồi chúng ta có thể không tính toán.”

Lâm Lôi khóe miệng có hơi nhếnh lên.

Mười hai năm tĩnh tu, tính tình của mình cũng dễ hơn nhiều so với quá khứ.

“Xem ra, chỉ có thể dùng nắm đấm để nói chuyện rồi.” Lâm Lôi nắm chặt song quyền, đấu khí màu xanh đậm lấy Lâm Lôi làm trung tâm phảng phất như thủy triều dâng lên, lực lượng cuồng bạo lập tức bắn ra bốn phương tám hướng. Cả không gian như cũng chấn động lên một chút.

Hai tròng mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi đang lạnh nhạt nhìn ba con Thánh vực long tộc: “Đến đây nào, ta mười hai năm nay còn chưa có chân chính toàn lực chiến một trận. Hôm nay……nhân tiện hảo hảo đùa với các ngươi.” Long vĩ của Lâm Lôi tùy ý phất động, cũng một tiếng ‘Đùng’ dẫn tới chấn động không gian.

Ba con Thánh vực long tộc cũng ngưng thị nhìn Lâm Lôi

“Vừa rồi chỉ là một chiêu phối hợp nho nhỏ tùy tiện nhất của chúng ta mà thôi, ngươi đừng thật sự tưởng rằng có thể địch nổi chúng ta ba người.” Thánh vực Lôi long nói lớn. “Lâm Lôi, ta nói rõ cho ngươi, chiêu kế tiếp của ta, tên là ‘Điện Thiểm Lôi Minh’!”

Hiển nhiên Thánh vực Lôi long tràn đầy tự tin.

Lâm Lôi cả người giống như Ma thần đứng giữa không trung.

“Xì xì~~~”

Thanh sắc lân giáp ngoài thân của Lôi long điện xà di chuyển, không khí chung quanh cũng dường như bị điện xuyên thấu. Lôi điện tự do chạy loạn khắp nơi. Mà Lôi long ở trong hạch tâm hai tròng mắt lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi – đột nhiên, một tia thiểm điện to lớn đáng sợ hướng tới Lâm Lôi công kích.

Không, không phải là thiểm điện, là thân thể của Lôi long!

“Ha ha……”

Cười vang lên, Lâm Lôi cả người trong nháy mắt huyễn hóa ra vài ảo ảnh, toàn thân di động cực nhanh. Không gian xung quanh hắn lúc thì giống như đình trệ, lúc thì lại giống như sinh ra điệp ảnh không gian, chung quanh hoàn toàn mờ nhạt.

Long Huyết chiến sĩ Lâm Lôi đang không ngừng di động.

Dựa vào lĩnh ngộ đối với Phong nguyên tố pháp tắc, vậy mà tránh khỏi một lần va chạm của Lôi long. Lôi long đó vừa mới từ bên cạnh Lâm Lôi lách qua, hiển nhiên không có va vào Lâm Lôi chút nào. Thế nhưng hai tròng mắt sâu thẳm lóe ra điện xà kia của Lôi long lại càng thêm âm lãnh.

“Ầm~~” Phảng phất giống như tiếng sấm nổ đùng đoàng.

Nơi sinh ra loại âm thanh như sấm sét khủng bố này chính là khu vực của Lâm Lôi, chiếc long vĩ mạnh mẽ kia của Lôi long đang điên cuồng không ngừng quất kích vào Lâm Lôi. Tốc độ quất của long vĩ này thế mà so với tốc độ di động của Lôi long còn nhanh hơn nhiều, Lâm Lôi căn bản không tránh né kịp.

Bơi vì Long Vĩ đó quất qua quất lại cực nhanh, dẫn tới không gian kịch liệt chấn động, thậm chí sản sinh ra thanh âm như sấm sét đáng sợ.

Công kích của long vĩ, mới là thực chất của ‘Điện Thiểm Lôi Minh’.

‘Mạch Động Phòng Ngự’ bên ngoài thân của Lâm Lôi co lại chỉ dày khoảng 20cm, nhưng ‘Mạch Động Phòng Ngự’ đó nén lại lực phòng ngự lại không hề yếu đi chút nào. Phảng phất như là lớp màng có tính đàn hồi, mỗi một lần khi long vĩ đó quất qua, ‘Mạch Động Phòng Ngự’ đều có thể tháo đi hơn phân nửa lực công kích.

Một lần hai lần công kích, Lâm Lôi không quan tâm.

Thế nhưng trong nháy mắt công phu, long vĩ này đã quất đến ngàn cái.

“Tốc độ này cũng thật sự là đáng sợ.” Lâm Lôi thật sự không còn lời gì để nói, tốc độ này là đáng sợ nhất mà hắn từng thấy qua. Long vĩ của rồng thông thường tốc độ cũng cực kỳ kinh nhân, long vĩ của Lôi long am hiểu tốc độ này lại càng nhanh đến cực hạn.

“Phụ thân không việc gì chứ?” Toa Toa ở phía xa lo lắng hỏi.

“Bối Bối thúc, đại bá người?” Tây Ni cũng đã có chút lo lắng, bọn chúng giờ phút này căn bản không nhìn thấy rõ ràng tình hình chiến đấu trên không ở phía xa.

Nghe thấy tiếng sấm ‘Ầm Ầm Ầm’ không ngừng vang lên làm cho người khác sợ hãi. Vô số những bãi chiến trường thoáng hiện.

Bối Bối nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng.

“Cút!” Tiếng Lâm Lôi giận dữ gầm nhẹ một tiếng vang lên.

Rất nhanh chỉ nghe một tiếng kêu gào thảm thiết, Lôi long vậy mà lại lao vút đi, đồng thời long vĩ kia của nó cũng không cách gì vung động cực nhanh được nữa, bởi vì một quyền toàn lực vừa rồi của Lâm Lôi thật sự đã đập vỡ cái đuôi của Lôi long.

Lôi long phòng ngự rất mạnh. Cường lực thông thường một quyền không hề gì, thế nhưng một quyền của Lâm Lôi lại bao hàm ‘Đại Địa Áo Nghĩa’, vĩ cốt (xương đuôi) mềm dẻo bên trong long vĩ này cũng bị chấn gãy, Lôi long phẫn nộ rống lên một tiếng giận dữ: “Nhanh!”

Ba con Thánh vực long tộc phối hợp phi thường thuần thục.

“Hống~~" Một tiếng gầm phẫn nộ từ trong miệng Hoàng kim long vang lên.

Hoàng kim long này sớm đã súc thế, một kích cường mãnh cuối cùng đã phát ra, một thanh trường thương thô to thuần màu trắng cực nhanh bổ về phía Lâm Lôi, bên trong trường thương thuần màu trắng này bao hàm lực lượng đáng sợ, ngay cả Lâm Lôi mặt cũng hơi biến sắc.

“Quang Minh hệ cấm kỵ ma pháp ‘Thánh Quang Chi Thương’?”

Cấm kỵ, chỉ riêng về mặt công kích ma pháp uy lực đã cường đại kinh người rồi.

Lâm Lôi căn bản không kịp tránh, hắn chỉ nhìn thấy ánh sáng đó chợt hiện một cái, trường thương thô to thuần màu trắng này đã trực tiếp bổ lên trên thân hắn, trường thương sắc bén giống như đâm lên trên thuẫn bài kiên cố. Có điều trường thương này chỉ là Quang Minh cấm kỵ ma pháp ‘Thánh Quang Chi Thương’.

Còn thuẫn bài lại là ‘Mạch Động Phòng Ngự’ của Long Huyết chiến sĩ đỉnh phong.

“Ầm!”

Lâm Lôi cả người trực tiếp đâm thẳng vào trong lòng đất, bởi vì va chạm, lực lượng cuồng bạo của ‘Thánh Quang Chi Thương’ chỉ mới phân tán, liền sản sinh gợn sóng không gian vô hình truyền ra bốn phương tám hướng, phàm là nơi nào gợn sóng không gian đi qua, cây cối, cự thạch toàn bộ đều hóa thành bột.

Giống như gợn sóng truyền trên mặt nước.

Mặt đất cũng truyền tới một ‘Gợn Sóng’.

“Cẩn thận.”

Bối Bối lập tức khống chế Hắc Ám chi lực cường đại dễ dàng ngăn cản gợn sóng công kích đến nơi này, gợn sóng truyền xa như vậy đã là hết lực, trong vài dặm xung quanh hoàn toàn hóa thành một đống đổ nát. Ngay cả một mảnh lá cây cũng không tìm thấy.

Bởi vì lá cây cũng hóa thành bột rồi.

“Hắn có thụ thương không?” Phách vương long khẽ hỏi.

“Đúng là cấm kỵ ma pháp, dù cho Thánh vực cường giả lợi hại cũng không kháng cự được một chiêu, bất quá long vĩ của Phổ Lôi Khuê Đặc ngươi công kích hắn đều có thể tóm được, phỏng chừng lực phòng ngự rất mạnh.” Thánh Vực Hoàng kim long cũng có chút lo lắng không yên, “Cho dù không giết được thì cũng nhất định là trọng thương.”

“Chuẩn bị một chiêu tối hậu đi.” Thánh vực Lôi long thấp giọng nói.

Thánh Vực Hoàng kim long, Phách vương long cũng lập tức bắt đầu chuẩn bị, tuyệt chiêu này một kích mạnh nhất của ba con Thánh vực long tộc bọn chúng, một kích liên thủ này có uy lực to lớn. Theo bọn chúng đánh giá…… dưới Thần vực không có cao thủ nào có khả năng ngăn được.

Cái miệng lớn đó của Thánh vực Hoàng kim long hơi động đậy, dường như đang im lặng niệm chú ngữ gì đó.

Long ngữ ma pháp!

“Ầm!” Lâm Lôi cả người giống như lợi tiễn xuyên qua mặt đất, trực tiếp bắn ra. Bên ngoài thân thể hắn không có một chút vết thương nào. Sau khi biến thân ‘Mạch Động Phòng Ngự’ và long lân đáng sợ kia được đấu khí hỗ trợ, lực phòng ngự này đã quá khủng khiếp rồi.

Cấm kỵ ma pháp vừa rồi, cũng chỉ là phá nổ ‘Mạch Động Phòng Ngự’, một chut công kích lực còn lại sau khi phá nổ ‘Mạch Động Phòng Ngự’ căn bản không gây tổn hại đến lân giáp chút nào.

“Hô～～”

Không gian đột nhiên chấn động lên, một loại gợn sóng vô hình bỗng từ trong thân thể của Hoàng kim long xung kích ra ngoài, trực tiếp hướng về phía Lâm Lôi mà oanh kích đến, Lâm Lôi trong nháy mắt đã phản ứng lại…… năm đó Đức Tư Lê cũng là dùng một chiêu này làm quân đoàn trưởng cuồng tín giả ‘Lôi Minh’ trọng thương rơi xuống hồ.

Tuyệt chiêu của Thánh vực Hoàng kim long -- Linh hồn nột hảm.

‘Mạch Động Phòng Ngự’ bên ngoài thân chỉ làm gợn sóng vô hình hơi suy yếu đi, rất nhanh sóng lại trực tiếp xung kích vào óc Lâm Lôi.

Nhưng mà--

Tại vùng óc thần bí kia, một cái tinh thể bảy màu nửa trong suốt đang trôi nổi trong đó, chung quanh Tinh thần lực vô biên cuồn cuộn như biển, Tinh thần lực vô biên đó đang chậm chạp dâng trào như thủy triều, tiết tấu kỳ dị đó lại hàm chứa bộ phận ảo diệu của ‘Đại Địa Mạch Động’.

Tỉ mỉ quan sát mới có thể phát hiện, Tinh thần lực bao quát tinh thể bảy màu kia, đều mơ hồ có quầng sáng màu xanh cực kỳ rõ ràng bảo hộ.

Giờ phút này chỉ thấy gợn sóng Tinh thần lực từ bên ngoài vào đó điên cuồng xung kích đến, mục tiêu chính là linh hồn của Lâm Lôi.

“Bùm!”

Công kích mạnh nhất của Thánh vực Hoàng kim long, va chạm với linh hồn của Lâm Lôi.

Một chiêu này của Thánh vực Hoàng kim long vừa xuất, Địa ngục hỏa diễm bên ngoài thân Phách vương long lập tức lại bùng lên, đồng thời tiếng xương đầu chấn động "Llốp bốp" đáng sợ từ thân thể to lớn của nó truyền đến, lực lượng khủng khiếp đã dự trữ.

Thánh vực Lôi long rất tự tin, hắn xác định-- Lâm Lôi giờ phút này linh hồn đã bị trọng thương, cho dù không chết, cũng phải mê man rất lâu.

Dưới loại trạng thái này, Lâm Lôi căn bản không có cách nào khống chế phòng ngự.

Giữa lúc Phách vương long chuẩn bị tung một kích mạnh nhất.

"Vèo!" Theo đạo lý Lâm Lôi phải bất động, lại là hóa thành ảo ảnh lúc này trực tiếp đâm vào Thánh vực Hoàng kim long đang ở trạng thái hư nhược, chỉ một quyền cường mãnh nhất, đã đem Thánh vực Hoàng kim long từ trên cao đập xuống mặt đất.

Thánh vực Lôi long, Phách vương long đều sợ hãi nhìn Lâm Lôi.

Đồng tử màu vàng lợt của hắn quét về phía bọn chúng, thanh âm lạnh lùng: "Đừng hòng phản kích, Phổ Lôi Khuê Đặc, một chiêu này của ngươi xuất ra ta thấy uy lực tuyệt đối lớn không bình thường. Thế nhưng với tốc độ của ngươi căn bản không mảy may thương tổn được ta."

Phách vương long không phải là không minh bạch cái đạo lý này.

Công kích dù có lợi hại hơn nữa, mà không chạm được vào đối phương thì có ích gì? Vốn cùng với 'Linh Hồn Nột Hảm' phối hợp là hoàn mỹ vô khuyết. Thế nhưng Lâm Lôi căn bản lại không bị ảnh hưởng bởi Linh hồn nột hảm. Ba con Thánh vực long tộc này đều không thể tin được một màn này.

Lâm Lôi đáy lòng cười thầm.

“Linh hồn công kích? Các tiền bối của Long Huyết chiến sĩ gia tộc ta, tu luyện hơn mười năm liền đạt đến Thánh vực. Bọn họ cảnh giới không cao, linh hồn cũng không mạnh. Người trong thiên hạ biết ‘Linh Hồn Công Kích’ không ít. Thế nhưng tại sao các tiền bối Long Huyết chiến sĩ gia tộc ta vẫn giành được uy danh cực lớn? Được xưng là Thánh vực mạnh nhất?”

Long Huyết chiến sĩ, chính là chung cực chiến sĩ được thượng thiên chiếu cố.

Cho dù linh hồn của Lâm Lôi thông thường chỉ giống như những tiền bối kia, chỉ cần đạt đến Thánh vực biến thân, cũng sẽ không sợ linh hồn công kích. Vì một khi đạt đến Thánh vực biến thân, thì linh hồn sẽ được một loại năng lượng kỳ dị của Long Huyết chiến sĩ huyết mạch bảo hộ.

Đó là Long Huyết chiến sĩ, Long Huyết chiến sĩ vô địch!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 29: Vinh Diệu

L

ong huyết chiến sĩ nọ coi như là ma thần vô địch rồi, thánh vực lôi long, hoàng kim long toát lên một tia sợ hãi.

Đúng vậy là sợ hãi, sợ hãi Lâm Lôi giết chết bọn chúng, tam đầu thánh vực long đã hiểu được, trong bọn chúng ma pháp mạnh nhất là hoàng kim long hiển nhiên không gây thương tổn cho Lâm Lôi, tốc độ như lôi long căn bản không cản được Lâm Lôi, bởi vậy cho nên phách vương long lực lượng thuần túy cực mạnh gặp phải loại phòng ngự biến thái này cũng như gặp khắc tinh

Sẽ chết chăng ? Ba thánh vực long không nghĩ rằng Lâm Lôi sẽ tha cho bọn chúng, bởi lúc đầu Lâm Lôi đã lưu thủ nhưng sau đó chúng đã phát ra tuyệt chiêu công kích nhằm đưa Lâm Lôi vào chỗ chết. Chúng vừa rồi muốn giết Lâm Lôi còn muốn Lâm Lôi buông tha ?

Chúng cho rằng sẽ là không ! Song thanh âm phảng phất vang lên bên tai chúng “ Các ngươi chọn lựa tử vong hay là phục vụ ta một trăm năm ” Ám kim sắc đồng tử của Lâm Lôi quét về phía bọn chúng, có lẽ sau mười hai năm tĩnh tu khiến cho Lâm Lôi không muốn giết chóc.

Thánh vực lôi long,hoàng kim long, phách vương long hít một hơi, phục vụ một trăm năm so với tuổi thọ sinh mệnh của chúng còn ngắn lắm, hơn nữa chúng là ma thu cũng tôn kính cường giả. Lâm Lôi một mình đánh bại ba bọn chúng, khiến bọn chúng khuất phục cũng không khiến mất đi tôn nghiêm

Chủ nhân ! Tam đầu thánh vực long quỳ xuống.

Giờ phút này, ở đằng xa Địch Lý Á, Thái Lặc, Toa Toa, Tây Ni đang ở trên lưng Bối Bối đi tới, bọn nhỏ cực kỳ hưng phấn, trong lòng chúng thánh vực long cường đại trước mặt cuối cùng đã sùng bái cúi đầu trước Lâm Lôi.

“ Phụ thân người thật lợi hại oa, tam đầu thánh vực long a ” Thái lặc hưng phấn đứng lên hét, Toa toa, Tây ni nhìn thấy tam đầu thánh vực long này cũng không nhịn được hai mắt toát lên vẻ hưng phấn. Chỉ có Bối Bối là hừ lạnh “ Ba con trùng ngu xuẩn các ngươi, sớm nhận thua Lão Đại ta cho rồi còn muốn đấu ?”

Hừ ! Tam đầu thánh vực long phẫn nộ nhìn chăm chăm Bối Bối, Lâm Lôi bên cạnh mở miệng “ Đó là huynh đệ ta Bối Bối, hắn cũng là thánh vực ma thú nhưng thực lực mạnh hơn các ngươi, tốc độ hắn cùng lôi long ngươi tương đương không kém bao nhiêu, nhưng phòng ngự và công kích đều vượt qua phách vương long ngươi”

Lời vừa dứt khiến tam đầu thánh vực long trợn trong mắt, có loại ma thú biến thái như vậy sao ? Tốc độ so với lôi long, công kích phòng ngự còn hơn cả phách vương long, có loại ma thú đáng sợ này tồn tại sao ?

“Ngươi là thử loại ma thú ? “ Thánh vực lôi long chấn động, nhìn kỹ Bối Bối hỏi, bọn chúng không nghi ngờ Lâm Lôi, cấp bậc cường giả như vậy lẽ nào lại nói đùa chúng.

“ Ngươi là hắc sắc thử loại không phải tử kim sắc ” Điều này khiến thánh vực Lôi Long không dám tin tưởng “ Tại ngọc lan đại lục này thánh vực thượng cấp thử loại ma thú chỉ có tử kim sắc, chính là thử hoàng trong truyền thuyết tại hắc ám chi sâm nhưng mà lại có bộ lông tử kim sắc”

Phệ thạch thử, ảnh thử nhiều nhất chính là tại hắc ám chi sâm, thử hoàng tại hắc ám chi sâm tuyệt đối là thánh vực ma thú cường đại. Thử hoàng nhất tộc số lượng cực kỳ thưa thớt, nhưng mà mỗi một người đều thống lĩnh vô số phệ thạch thử, ảnh thử đồng thời bản thân chúng thực lực cũng cực lớn

“ Tử kim sắc ?” Bối bối giật mình “ Nga, ngươi nói vậy là bằng hữu của ta, hắn là thử hoàng ?”

“ Hắc sắc thánh vực ma thú ..” tam đầu thánh vực long không thể giải thích

Bối Bối quay sang Lâm Lôi “ Lão đại, chúng ta có phải nên trở về chăng ?” Đã có ba thánh vực long này cũng đủ để cho Thái lặc, Toa toa, Tây ni dẫn động huyết mạch long huyết chiến sĩ.

Phách vương long lên tiếng “ Người có muốn thi triển một chút linh hồn khế ước hay không ” Linh hồn khế ước chính là cách khống chế ma thú tốt nhất, tam đầu thánh vực long này đã nhận thua tự nhiên chúng cũng nguyện ý để linh hồn bị trói buộc.

Không cần ! Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Linh hồn khế ước ? Theo như Lâm Lôi biết một người có nhiều nhất là ba ma thú, nếu muốn thu phục thêm phải giải trừ đi một khế ước, bây giờ Lâm Lôi đã có hai ma thú chỉ cho dù muốn cũng chỉ thu phục thêm một ma thú nữa mà thôi

Không cần ? Tam đầu thánh vực long giật mình, thánh vực ma thú đưa đến tận cửa còn không muốn.

“ Ta tin các ngươi “

Được người khác tin tưởng, đó thật là chuyện tốt phi thường.

“ Ba huynh đệ chúng ta nhất định tuân thủ phục vụ chủ nhân một trăm năm” Bọn chúng trong lòng đã rất khâm phục Lâm Lôi.

Nhìn tam đầu thánh vực long này Lâm Lôi cũng vui mừng không thôi. Nhớ lại lúc trước, lần đầu tiên được phụ thân cho biết truyền thuyết gia tộc

“ Ba lỗ khắc đệ nhất long huyết chiến sĩ tại Lâm Nam Thanh nghênh chiến băng sương cự long cùng hắc long, cuối cùng đã giết chết cả hai, danh chấn thiên hạ. Ngọc lan lịch năm 4579 Ba lỗ khắc tại bờ biển bắc hải đại lục nghênh chiến cửu đầu xà hoàng, sóng thần gầm thét, thành trì băng liệt, kịch chiến một ngày một đêm cuối cùng đã chém chết cửu đầu xà hoàng, thành lập ba lỗ khắc gia tộc đệ nhất tộc trưởng ”

“ Thụy ân Ba lỗ khắc đệ nhị, tại ma thú sơn mạch cũng đánh bại và thu phục một thánh vực hoàng kim long, trở thành hoàng kim long thánh kỵ sĩ. Ngọc lan lịch năm…. Cáp trạch đức Ba lỗ khắc xuất sanh, tại lạc nhật sơn mạch kịch chiến thánh vực ma thú “ Huyết tình tông mao sư” khiến nó phải bỏ chạy, danh chấn thiên hạ”

….

Lâm Lôi còn nhớ kỹ vẻ mặt phụ thân lúc đó, đó là vẻ mặt kiêu hãnh tự hào, vì tiền bối gia tộc mà tự hào, vì đệ tử long huyết chiến sĩ gia tộc mà tự hào.

Song cả đời người vẫn có chút tiếc nuối, vẫn mong đem được gia tộc truyền thừa chi bảo trở về, mong có một ngày gia tộc có thể trở nên vinh diệu (vinh quang)

” Phụ thân người thấy không ? “ Lâm Lôi thầm nói “ Ta, Lâm Lôi Ba lỗ khắc, ngọc lan lịch năm 10022, tại lạc nhật sơn mạch một mình kịch chiến tam đầu thánh vực long, rốt cuộc cũng thu phục được ” Đối với những long huyết chiến sĩ tối cường được ghi chép trong lịch sử gia tộc Lâm Lôi cũng không cảm thấy thẹn.

“ Nếu phụ thân có thể thấy được ”

Phụ thân cả đời ước vọng gia tộc trọng hiển vinh quang, khi Lâm Lôi trở thành đệ tử của ân tư đặc học viện, phụ thân đã đem chuyện gia tộc truyền thừa chi bảo, trọng hiển vinh quang gia tộc đặt lên vai Lâm Lôi. Mà hôm nay… Lâm Lôi đã làm được mà phụ thân không thể chứng kiến

“ Về thôi, ba ngươi thu nhỏ lại đi “ Tam đầu thánh vực long lập tức thu nhỏ lại chừng còn mười thước. Bọn họ bắt đầu hướng về hỗn loạn chi lĩnh bay đi.

….

Hỗn loạn chi lĩnh, bên ngoài Ba lỗ khắc thành trên hắc ô sơn

- Ca ngươi nhất chiêu của ngươi thật lợi hại – Trên mặt Ốc đốn tràn đầy vẻ kinh hãi – Ngươi đem ba thánh vực long lại đây, để bọn họ cung phụng trăm nay, sau này có thêm con cháu không cần phải đi tìm thánh vực long nữa rồi.

Lâm Lôi chỉ cười, lúc ấy hắn để cho ba thánh vực long phục vụ trăm năm ngoài mục đích là gia tăng số lượng thánh vực bên mình thì mục đích còn lại giống như lời Ốc đốn nói.

Ca ! Trong lòng Ốc đốn lúc này kích động phi thường

- Ta bây giờ cảm nhậnd được vinh quang năm ngàn năm trước của long huyết chiến sĩ gia tộc chúng ta đã quay trở lại… Ngươi không phải lúc trước nói với ta vị Hoắc đan kia đã nói là long huyết chiến sĩ gia tộc của chúng ta có hơn mười vị sao

Lâm Lôi gật đầu : “ Đúng, mấy ngàn năm trước long huyết chiến sĩ gia tộc chúng ta đã sử dụng phương pháp này, tạo ra không ít long huyết chiến sĩ, hơn mười long huyết chiến sĩ… Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc tung hoành đại lục không phải là hư thoại”

Năm đó gia tộc vinh diệu như thế nào chỉ cần tưởng tượng là có thể biết được

- Đáng tiếc long huyết chiến sĩ gia tộc chúng ta khả năng sanh dục không đủ - Ốc đốn thở dài

Đích xác như ông nội Lâm Lôi cũng chỉ có Hoắc cách là con trai, mà Hoắc cách cũng chỉ có Lâm Lôi và Ốc đốn, hai người nếu mà bình thường gia đình sẽ có khoảng 7 8 hài tử, nhưng mà long huyết chiến sĩ gia tộc thì bất đồng.

Lâm Lôi cùng Địch Lý Á lúc đầu long phượng thai ngoại, cho tới bây giờ rốt cuộc cũng không có tử tự kế tiếp (nôm na là con tiếp)

- Thượng thiên đối với chúng ta cũng là đã chiếu cố rồi, nếu mà tử tự đông… ngọc lan đại lục này cũng khó mà lắm tộc thế này

Hai người cùng cười, đích xác con người không thể quá tham lam. Lâm Lôi phân phó

- Ốc đốn ngươi để bọn nhỏ Tây ni chuẩn bị một chút, ngày ma ta đem chúng đi dẫn động huyết mạch long huyết chiến sĩ.

….

Dẫn động huyết mạch long huyết chiến sĩ đại sự này Bối Bối và Hắc lỗ lại ở lại hắc ô sơn , mà ba đầu thánh vực long khi nghe mệnh lệnh của Lâm Lôi cũng không có chút phản đối gì, bất quá một chút tiên huyết đối với ba đầu thánh vực long khổng lồ này căn bản cũng không coi là gì cả.

Lúc này phách vương long, hoàng kim long, lôi long đã thu nhỏ lại nhìn ba tiểu hài tử.Lâm Lôi nhìn ba đứa nhỏ “ Các ngươi phải biết rằng ngay từ đầu uống long huyết dẫn động huyết mạch long huyết chiến sĩ, uống long huyết sau này đối với các ngươi sau này biến thân rất có lợi ”

- Giống như ta năm đó,uống long huyết của cức bối thiết giáp long nên khắp người từ lưng đến trán đều có tiêm thứ của cức bối thiết giáp long, hơn nữa tốc độ của ta tương đối nhanh là cũng có ảnh hưởng của cức bối thiết giáp long. Lâm Lôi nói – Lựa chọn thế nào chắc các ngươi cũng rõ rồi chứ ?

Thái Lặc, Toa Toa, Tây Ni lúc này tự hỏi, ba đứa liệu có thể lựa chọn giống nhau hoặc khác nhau dù sao để cho một đầu thánh vực long cung cấp long huyết cho ba đứa nhỏ cũng dễ dàng vô cùng.

- Thái Lặc, ngươi lựa chọn thế nào vậy ? Địch Lý Á nhìn nhi tử của mình

Thái Lặc nhìn kỹ ba đầu thánh vực long một chút, cuối cùng tập trung trên kẻ có khí thế nhất.. phách vương long “ Ta lựa chọn phách vương long, thật là cường hãn, ta thích vậy”

Phách vương long sau khi nghe Thái lặc nói cũng rất cao hứng “ Ta, phổ lỗi khuê đặc là cường hãn nhất ”

- Ta lựa chọn hoàng kim long – Thanh âm thanh thúy của Toa Toa vang lên – Hoàng kim long thật xinh đẹp, lân giáp bóng loáng giống như hoàng kim

Xinh đẹp ? Lâm Lôi cùng Địch Lý Á nhìn nhau. Bảo bối nữ nhi lại lựa chọn hoàng kim long, hoàng kim long cũng tương đối cao hứng. Bây giờ Lâm Lôi là chủ nhân bọn họ như vậy hài tử của bọn họ chọn người nào cũng đại biểu cho bọn họ chọn người đấy, long tộc vì thế mà kiêu hãnh

Còn lại lôi long nhìn về phía Tây Ni, Tây Ni cũng rất là nho nhã cười nói “ Ta chọn lôi long ”

Kỳ thật bất luận chọn một thánh vực long nào để phục uống long huyết ngay từ đầu đều có ảnh hưởng, chính thức là để dẫn động huyết mạch long huyết chiến sĩ.

- Ba người các ngươi từng người đem long huyết vào ba tiểu mộc dũng (thùng gỗ)này . Lâm Lôi chỉ tay về ba tiểu mộc dũng bên cạnh, tiểu mộc dũng này đối với long tộc không thành vấn đề gì

Lập tức hoàng kim long hướng về tiểu mộc dũng, xé ra một mảnh long lân, từng giọt máu tươi to bằng chiếc đầu lâu nhỏ xuống chẳng mấy chốc đã đầy hơn phân nửa

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 30: Phát Hiện

Long huyết đặt trước mặt lũ trẻ, ba chiếc thùng nhỏ đặt trước mặt bọn nhỏ Lâm Lôi lật tay lấy từ trong không gian giới chỉ ra không ít lan tâm thảo. Lan tâm thảo này lá màu bích lục, ẩn ước có lam quang vựng lưu chuyển, chạm tay vào cảm thấy mát lạnh. Lâm Lôi đem lan tâm thảo này chia ra làm 3 phần, mỗi phần 5 lá

- Các ngươi nghe đây. Lâm Lôi nhìn ba tiểu hài tử

Thái Lặc, Toa Toa, Tây Ni chăm chú nhìn Lâm Lôi, nghe trưởng bối dạy bảo. Lâm Lôi dặn dò

- Sau khi các ngươi uống long huyết trong người sẽ sảy ra biến cố. Trước đó phải dùng lan tâm thảo này, theo lý mà nói thì chỉ cần 3 lá là được rồi, nhưng mà vạn nhất có việc gì nên các ngươi hãy dùng tất cả.

“ Ăn lá” Toa Toa nhướn mày. Để cho lũ trẻ ăn lan tâm thảo, đặc biệt bọn họ chúng từ nhỏ không có chịu khổ gì tự nhiên có chút kháng cự.

- Tỷ à, phụ thân năm đó mới hơn mười tuổi đã vào ma thú sơn mạch lấy được lan tâm thảo, uống máu của cức bối thiết giáp long. Bây giờ người đã mang long huyết đến trước mặt chúng ta, ngươi còn sợ gì nữa mà không uống. Thái Lặc mặc kệ ba bảy hai mươi mốt đem lan tâm thảo này vào miệng nhai, từng miếng từng miếng nuốt xuống

Nhìn thấy vậy, Lâm Lôi không khỏi cười hài lòng. Đối với nhi tử của mình Lâm Lôi tương đối hài lòng, mặc dù tương đối hoạt bát nhưng là có khả năng chịu khổ, tận tâm thu luyện thực lực so với mình năm đó không khác bao nhiêu.

- Toa Toa không có việc gì, lan tâm thảo này ăn vào mát lạnh dễ chịu lắm. Tây Ni cổ vũ

- Ô ! Toa Toa nhìn phụ mẫu sau đó đem lan tâm thảo vào miệng, vừa ăn vẻ mặt nàng vừa khó chịu – Tây Ni ca ca ngươi gạt ta, ngươi nói là ăn vào dễ chịu lắm mà ta chỉ thấy tê hết cả miêng. Mặc dù nói vậy như Toa Toa vẫn cố gắng ăn xong

Lâm Lôi cùng Địch Lý Á cùng cười

Thái Lặc dĩ nhiên là người thứ nhất đem long huyết uống vào, Thái lặc cũng biết càng uống nhiều long huyết càng dễ dàng dẫn động huyết mạch long huyết chiến sĩ, nên mặc kệ hết thảy uống từng ngụm từng ngụm

Toa Toa, Tây Ni cũng bê thùng lên uống, nhìn thấy cảnh ba đứa nhỏ cùng uống long huyết Lâm Lôi vui mừng không thôi. Tiền nhân tài thụ, hậu nhân thừa lương.

Lâm Lôi cũng cố gắng để chúng không phải trải qua lần nguy hiểm sanh tử trước đây

A! Thái lặc người đầu tiên uống thống khổ kêu lên, thùng gỗ trong tay rơi xuống, Thái lặc sau đó lăn lộn trên đất, mắt trắng bệch, mồ hôi lớn nhỏ như hạt đậu không ngừng toát ra.

Địch Lý Á sắc mặt lập tức biến đổi

- Không có việc gì. Lâm Lôi an ủi Địch Lý Á

Địch Lý Á cũng biết… long huyết chiến sĩ lần đầu dẫn động huyết mạch sẽ biến thân, loại biến thân này thống khổ vô cùng, Lâm Lôi năm đó đã trải qua loại thống khổ này, thống khổ đến cực hạn, toàn thân đau nhức.

Quả nhiên sau đó, hắc sắc long lân từ trong người Thái lặc thoát ra, ngay sau đó Tây Ni, Toa Toa cũng thống khổ kêu lên, cả đám lăn lộn trên mặt đất. Chỉ thấy thanh sắc long lân từ trong cơ thể Tây Ni chậm rãi thoát ra, cái cảm giác cơ thể trống rỗng đột nhiên xuất hiện long lân này so với bi giết còn thống khổ hơn.

“ Ngay cả một chút thống khổ ấy cũng không thể chịu được thì làm sao mà có thể phát triển đây ” Lâm Lôi an tĩnh nhìn hết thảy sự việc

Chỉ trong chốc lát Thái Lặc, Tây Ni đã hoàn toàn biến thân, chỉ còn có Toa Toa là vẫn đang biến thân. Thái Lặc có hắc sắc long lân là do kế thừa hình dáng bên ngoài của phách vương long, mà thanh sắc của Tây Ni cũng là bởi từ Lôi long, cho nên Toa Toa….

Toàn thân bao trùm kim sắc long lân, Toa Toa tựa như mặc một kiện hoàng kim khải giáp xinh đẹp xa hoa đắt tiền, hoàng kim long vĩ cũng thoát ra, không những thế…

- Lâm Lôi ngươi xem . Địch Lý Á có vẻ kinh hoảng.

Lâm Lôi cũng chú ý tới sự biến hóa của Toa Toa

Xuy Xuy ! Một đôi thiền dực màu vàng nhạt xuất hiện, dĩ nhiên kế thừa của hoàng kim long, một đôi cánh thật lớn màu vàng nhạt làm cho Toa Toa giống như một nữ tinh linh.

Chỉ là bao trùm toàn thân màu vàng khiến cho Toa Toa trở nên thần bí, đặc biệt long giác trên trán cùng long vĩ khiến cho Toa Toa sở hữu khí tức bá đạo của long huyết chiến sĩ.

….

Hồi lâu ba đứa nhỏ tỉnh lại, kích động nhìn bộ dáng biến thân của chúng.

- A! Tỷ tỷ ngươi có cánh. Thái lặc nhìn với vẻ hâm mộ

Toa Toa cũng rất thích đôi cánh này, điều khiển nó dễ dàng như là chỉ huy đôi tay vậy, đôi cánh khẽ động Toa Toa đã có thể lập tức bay lên, Toa Toa rất là hưng phấn hô to " Ta bay, ta sẽ bay"

- Lực lượng của ta bây giờ thật mạnh mẽ a. Thái Lặc khẽ giơ quyền vào tảng đã, chỉ thấy tảng đã đó trực tiếp bị đánh vỡ. Một đứa nhỏ chỉ hơn mười tuổi có thể đập vỡ tảng đá, ngươi bình thường có lẽ chắc không làm nổi

Tây Ni lúc này cũng khó kiềm chế nổi hưng phấn.

Hô ! Chỉ nhoáng lên một cái đằng sau Tây Ni đã xuất hiện một đám tàn ảnh, tốc độ rất nhanh,

Lâm Lôi, Địch Lý Á, Ni Na, Ốc Đốn nhìn thấy vậy đều mỉm cười

" Thật là thần kỳ " Thánh vực hoàng kim long than vãn " Long huyết chiến sĩ quả nhiên lợi hại "

Ba đầu thánh vực long cảm thấy sợ hãi, chung cực long huyết chiến sĩ trong truyền thuyết quả nhiên không tầm thường… hơn mười năm sau ba đứa nhỏ này chính là thánh vực long huyết chiến sĩ.

- Mẫu thân, cho con quần áo. Toa Toa hướng về phía Địch Lý Á

Biến thân này là hay phá hư quần áo nhất, quần của Toa Toa cũng không có tổn hại gì lắm, nhưng mà đôi cánh mọc ra đã xé hết áo rồi, dưới tình huống biến thân thì không có gì nhưng trở lại hình thái loài người không phải là trần truồng sao? ^ ^

Địch Lý Á cùng Lâm Lôi chỉ cười

- Các ngươi nghe cho kỹ này, bây giờ về sau chuyên tâm tu luyện Long huyết mật điển, bình thường không nên biến thân, bây giờ với thực lực các ngươi thì biến thân thực lực cũng không mạnh hơn nhiều lắm đâu.

- Vâng phụ thân (đại bá). Ba đứa nhỏ tuân mệnh

- Ốc đốn này, ta giao cho ngươi quản lý chúng nó. Lâm Lôi nhìn đệ đệ mình, dù sao bọn nhỏ ở lại Ba lỗ khắc thành vẫn tốt hơn, tại địa phương như hắc ô sơn bọn chúng không quen, tính cách cũng có thể bị ảnh hưởng.

“ Được, ca ” Ốc Đốn gật đầu

……

Thái lặc bọn họ cũng xuống núi hết, hai trong ba đầu thánh vực long cũng tò mò, bọn chúng vào vương cung bên trong ba lỗ khắc thành thì phải thu nhỏ người lại. Còn lại Lâm Lôi cùng Địch Lý Á là ở lại ô sơn trấn an tĩnh tu luyện. Địch Lý Á phân nửa thời gian là ở bên cạnh Lâm Lôi đương nhiên cũng sẽ trở lại ba lỗ khắc thành để chăm sóc ba đứa nhỏ. Chỉ có Lâm Lôi thường xuyên mấy tháng thậm chí hơn nửa năm mới gặp bọn nhỏ một lần còn đâu đều an tĩnh tu luyện tại hắc ô sơn.

Hắc ô sơn, trong đêm tối, tại thạch ốc ở giữa hồ, bên trong bố trí rất ấm cũng. Lâm Lôi và Địch Lý Á lúc này đang nằm tâm sự “ Lâm Lôi, ngươi có nên hỏi qua Bối Bối một chút, hắc sắc thạch mà đêm tân hôn của chúng ta hắn tặng rốt cuộc là cái gì không ?”

- Để ta hỏi Bối Bối, nhưng mà vị thử hoàng kia có nói đây là đồ vật rất tốt cho tu luyện

Địch Lý Á cũng cười “ Ai, Ta không nghĩ là ta tuy luyện ma pháp tốc độ lại nhanh thế này, ca ta là thiên tài như vậy, dưới sự chỉ đạo của Đại Tế Ti bây giờ mới đạt đến cửu cấp ma đạo. Mà ta so với hắn yếu hơn một bậc, ta lại bước vào cảnh giới cửu cấp ma đạo nhanh hơn hắn. Ta bây giờ cảm thấy mỗi ngày tinh thần lực của mình lại tăng lên… ngay cả không tu luyện tinh thần lực cũng tăng lên một cách ổn định. Ta cảm thấy có chút đáng sợ ”

- Được rồi đừng nghĩ loạn nữa, lễ vật mà thử hoàng mang lại sau này chúng ta sẽ biết nó là cái gì. Đêm khuya rồi chúng ta đi ngủ đi.

****

Khi Lâm Lôi an tĩnh tu luyện tại hắc ô sơn, nghiên cứu phong nguyên tố pháp tắc, đại địa pháp tắc thì…

Tại phía đông ba lỗ khắc vương quốc dưới chân một tòa ải sơn đang có hai người nghiên cứu địa chất. Một vương quốc, đế quốc có quáng mạch của mình mới không bị kẻ khác ngăn trở.

Lúc trước khi ba lỗ khắc vương quốc thống nhất hỗn loạn chi lĩnh, nơi này chiến loạn không ngừng, rất hỗn loạn. Nếu ngươi hôm nay thống trị tòa thành này thì rất có thể ngày mai sẽ là người khác, mọi người căn bản không có thời gian tinh lực nghiên cứu dò tìm quáng mạch. Cho dù có tìm được cũng sẽ bị thành trì xung quanh quần khởi công kích, ngược lại thì cũng như đi vào con đường chết không ai khai thác.

Mà sau khi ba lỗ khắc vương quốc thống nhất, tựu xuất hiện ngành chuyên môn khám sát địa chất, thành viên chuyên môn cẩn thận khám sát tại bên trong ba lỗ khắc vương quốc hơn hai mươi năm qua tìm được rất nhiều kim chúc quáng như đồng quáng, thiết quáng, kim quáng ngân quáng đều có cả, chỉ là quáng mạch lớn nhỏ bất đồng. Cũng tìm được một chút ít trân quý nhưng ít hơn nhiều so với đồng quáng, thiết quáng. Tự mình khai quáng, một chút ít tài liệu vũ khí không cần phải mua ở nơi khác

- Đội trưởng địa chất nơi này có chút đặc thù. Một thanh niên tóc vàng, cao gầy tựa như hầu tử thấp giọng nói

Trung niên nhân bên cạnh cũng cẩn thận khám sát một phen sau đó hạ lệnh

- Tạp á, chúng ta đào xuống, đào sâu một chút xem rốt cuộc có gì đặc biệt.

- Được tổ trưởng

Thanh niên lập tức lấy ra công cụ cùng tổ trưởng đồng thời dụng lực đào bới. Bọn họ thực lực không cao lắm, người thanh niên là tam cấp chiến sĩ, còn tổ trưởng là ngũ cấp chiến sĩ, đào bới đất đối với bọn họ tương đối dễ dàng. Bọn họ đào bới rất khéo léo, hố đất này miệng không lớn những cũng sẽ không dễ dàng sụp đổ.

Xuy ~ Một âm thanh chói tai vang lên, tựa như là đã đào trúng kim chúc

- Tổ trưởng mau đến xem

Trung niên nhân lập tức cúi người cẩn thận quan sát, bây giờ đang là chiều, ánh sáng theo miệng hố chiếu xuống không ít, trung niên nhân tựa hồ như nhìn thấy có gì đó phản quang, lập tức lấy tay vét đất xung quanh ra. Tinh thể trong suốt, bán trong suốt xuất hiện trước mặt.

- Đây là… Trung niên nhân trong chốc lát kinh hô - Là ma tinh thạch, là ma tinh thạch, Tạp á, đây là ma tinh thạch

- Tổ trưởng là chúng ta phát hiện ra, là chúng ta phát hiện ra ! Thanh niên kia lập tức lộ ra vẻ mặt kinh hãi không tưởng

Ma tinh thạch cực kỳ trân quý trên thực tế có thể nói… ma thú tinh hạch cùng ma tinh thạch là giống nhau. Mặc dù nói là tinh hạch cũng là một loại tinh khối thôi, như long tộc thì được gọi là long tinh, nhưng thực tế cũng là ma thú tinh hạch

Đượng nhiên tinh thạch thiên nhiên không sở hữu năng lượng đáng sợ như long tinh. Theo giá thị trường mà nói một khối hạ phẩm ma tinh thạch giá 10 kim tệ tương đương với tam cấp ma thú tinh hạch.

Một khối trung phẩm ma tinh thạch giá 100 kim tệ có thể tương đương với tứ cấp hoặc ngũ cấp ma thú tinh hạch.

Một khối thượng phẩm ma tinh thạch tương đương 1000 kim tệ

Một khối cực phẩm ma tinh thạch giá 1 vạn kim tệ, đương nhiên không thể bằng được thất cấp ma thú tinh hạch, thất cấp ma thú tinh hạch gia chừng 5 vạn kim tệ. Nếu tìm được tinh thạch vượt qua cả cực phẩm ma tinh thạch có thể hơn thất cấp, bát cấp thậm chí là tinh hạch ma thú cao hơn.

Có thể nói như thế này… một cái ma tinh thạch quáng mạch sớ với một kim quáng tương đương trân quý gấp ngàn vạn lần. Bởi vì kim quang đào kim loại, kim loại rất nhỏ, nhưng mà ma tinh thạch thì lại không giống như vậy đó là đại lượng ma tinh thạch tụ tập lại một chỗ.

Đại lượng ma tinh thạch ở cùng một chỗ, tại ngọc lan đại lục độ trân quý của ma tinh thạch quáng mạch cũng chỉ có bí ngân quáng mạch mới có thể so bì được.

- Chúng ta phát hiện được, tổ trưởng à chỉ cần lấy mội ít bán cũng được hơn 10 vạn kim tệ đó, chúng ta phát hiện được. Thanh niên nọ kinh hãi như điên

Vị tổ trưởng nhíu mày

- Đừng vội, đây là một ma tinh thạch quáng mạch, chúng ta trước tiên xem độ tuổi của quáng mạch này là bao nhiêu đã.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 31: Ma Tinh Thạch Quáng Mạch

Vâng, tổ trưởng” Thanh niên này đành nén kích động lại, tiếp tục khám sát

“ Nơi này cũng có ” Vị tổ trưởng sáng ngời con mắt.

“ Tổ trưởng chỗ ta cũng có ” Cách đó trăm thước thanh niên tên là Tạp Á không nén được kích động kêu lên, vị tổ trưởng chạy đến chỗ thủ hạ của mình hơi thở không dấu được sự gấp gáp

- Tạp á, đây rõ ràng là một cái ma tinh thạch quáng mạch phạm vi có đến vài trăm thước. Lớn như thế này thì cả ngọc lan đại lục cũng cực kỳ ít a.

Tạp á cuống quýt gật đầu. Ma tinh thạch lấy một cái đại ma tinh thạch so với một cái đại hoàng kim trân quý hơn gấp trăm ngàn lần, tuyệt đối là một bước phát tài a.

Tạp Á nhìn về phía tổ trưởng rồi quan sát xung quanh xem có người hay không, lập tức thấp giọng nói

- Tổ trưởng, hai chúng ta phát hiện ra và hơn nữa cũng đã kiểm tra ma tinh thạch quáng mạch này phạm vi có đến vài trăm thước, tuyệt đối đáng giá hàng ức kim tệ a, thậm chí còn nhiều hơn.

Tổ trưởng này làm về phương diện khảo trắc dĩ nhiên cũng nhanh chóng tính toán được

- Tạp Á ngươi muốn nói gì. Vị tổ trưởng nhìn được trong mắt của Tạp Á ánh lên vẻ tham lam.

Tạp Á kìm nén kích động lại nói “ Tổ trưởng, ngươi nghĩ chúng ta khám sát địa chất một năm được bao nhiêu tiền. Tổ trưởng chúng ta không cho ai biết, lén đào một chút sau đó đem bán sẽ trở thành cự phú, dựa vào ma tinh thạch quáng mạch này tại ngọc lan đại lục chúng ta thành cự phú đều có thể a ”

Vừa tưởng tượng Tạp Á vừa kích động. Thật khó mà kiềm chế được, ma tinh thạch này thông qua thương mại, bán được nhiều lắm… nhiều nhất chính là loại đê đẳng, một khối đê đẳng ma tinh thạch được 10 kim tệ, ma tinh thạch giá trị thế nào có thể tưởng tượng được

- Tạp á, bình tĩnh một chút, có tiền thì phải có mạng mới dùng được

Trong lúc Tạp Á với suy nghĩ như vậy khiến hắn nóng hết cả đầu thì lời nói của tổ trưởng như một gáo nước lạnh dội lên đầu

- Tổ trưởng ngươi nói vậy là có ý gì ?

Tổ trưởng nghiêm túc nói “ Ngươi nên biết khám sát địa chất của chúng ta quản lý rất nghiêm khắc, mọi người lo lắng chúng ta phát hiện cái gì trân quý sau đó tự tư tham lam, về phương diện này tại vương quốc chúng ta nghiêm lệ rất là chặt chẽ ”

Tạp Á cười khinh thường “ Tổ trưởng ngươi lo lắng cái gì ? Có ai giám sát? chúng ta sẽ một đi không trở về ”

- Ngươi chính là vẫn còn trẻ tuổi. Tổ trưởng giáo huấn nói – Ngươi nên biết chúng ta thám trắc tại khu vực nào, ngày nào đều có ghi chép lại. Chúng ta đột nhiên biến mất khẳng định là bọn họ sẽ kiểm tra một bộ phận khu vực. Đến lúc đó bọn họ nhất định sẽ phát hiện ra ma tinh thạch quáng mạch này

Tổ trưởng nói tiếp :

- Thứ hai, vương quốc có không ít cao thủ, nếu biết chuyện của chúng ta nhất định sẽ truy sát, đến lúc đó thân nhân của chúng ta cũng liên lụy.

Tạp Á đột nhiên nhớ tới tổ trưởng cũng có một gia đình ấm cúng. Nhưng Tạp Á thì không như vậy cha mẹ hắn không lâu trước đây đã chết vì loạn chiến. Hắn bởi vậy độc thân một mình, hơn nữa cũng không có kết hôn căn bản không lo nghĩ nhiều. Tạp Á.. rất tự tin rằng mình có thể một bước phát tài, có cuộc sống hơn rất nhiều người.

- Tạp Á, nếu chúng ta hồi báo cấp ngành đến lúc đó cấp ngành cũng sẽ thưởng cho chúng ta về những phát hiện này.

- Liệu có được bao nhiêu. Tạp Á hừ một tiếng.- Cho chúng ta đặc biệt lắm cũng chỉ là 1 vạn kim tệ.

Kỳ thật một vạn kim tệ cũng không ít, một gia đình bình thường một năm cũng chỉ tiêu phí chừng 10 kim tệ, một vạn kim tệ đủ để sống hơn trăm năm, nhưng mà so với cuộc sống phú hào thì 1 vạn kim tệ không tính là bao nhiêu cả.

- Không nhất định, đây là ma tinh thạch quáng mạch, nếu mà quáng mạch lớn, thưởng cho chúng ta mấy vạn kim tê, thậm chí là 10 vạn kim tệ đều có thể.- Tổ trưởng khuyên – Tạp Á, vương quốc cho chúng ta kim tiễn chúng ta cũng an tâm, hơn nữa cung không phải rời bỏ gia hương.

Tạp Á nhìn về ma tinh thạch dưới hố rồi quay lại nhìn tổ trưởng, trải qua đấu tranh tư tưởng mới gật đầu.

Lúc này vị tổ trưởng mới nở nụ cười, hắn nghĩ đến thê tử mình, cùng ba đứa nhỏ, hắn không muốn mọi người vì mình mà phải trốn chạy.

Trong khi đó một thanh trủy thủ sắc bén đâm về phía tổ trưởng, ánh mắt Tạp Á lộ ra vẻ điên cuồng. “ Chết đi ” Trủy thủ đâm tới trước nhưng hắn không thể nào đâm sâu thêm được.

Bởi vì tay hắn đã bị tổ trưởng nắm được, lúc này sắc mặt hắn đại biến. Tổ trưởng lạnh lẽo nhìn hắn, đồng thời tay khẽ vặn. Chỉ nghe một tiếng “ Ca sát ” xương đầu cổ tay Tạp Á lập tức bị bẻ gẫy ra. Tạp Á gào thét điên cuồng, đồng thời dụng tay trái đánh úp về phía tổ trưởng. Đáng tiếc hắn mới chỉ là tam cấp chiến sĩ, mà tổ trưởng hắn là ngũ cấp chiến sĩ, chênh lệch rất lớn.

Bồng ! Một quyền đơn giản của tổ trưởng đánh vào đầu của Tạp Á, chỉ nghe tiếng xương đầu vỡ vụn đồng thời toàn thân Tạp Á cũng bay về phía sau, cuối cùng cũng rơi xuống đất, miệng hắn không ngừng thổ ra máu.

Ngươi … Sinh cơ trong cơ thể Tạp Á không ngừng thất thoát, hắn rất là không cam lòng, đã đánh lén lại bị đối phương bắt được, hẳn là đã có sự chuẩn bị

Tổ trưởng thở dài nhìn hắn “ Tạp Á, nếu ta trẻ lại 20 tuổi, không có gì ràng buộc, ta cũng có thể sẽ lựa chọn giống ngươi, lấy đi đại lượng tài phú, rời bỏ quê hương, trở thành phú hào, cho nên ta hoàn toàn hiểu được giờ phút này ngươi nghĩ gì.”

Tổ trường này đoán được Tạp Á sẽ đánh lén nên vào thời khắc đã có sự chuẩn bị, đấu khí đã vận chuyển. Tạp Á nghe xong ánh mắt ảm đạm dần, cuối cùng mất hẳn sinh cơ.

Tạp Á nhìn thi thể Tạp Á, khẽ thở dài nhưng hắn cũng không thèm để ý, lúc trước ba lỗ khắc vương quốc chưa thành lập, hắn cũng đã giết không ít người, để đứng trên mọi người phải giết người khác nhiều lắm. Tổ trường này lập tức lấp hố đất lại, sau đó nhanh chóng hướng về phía nê phong thành chạy đi

……

Ba lỗ khắc vuơng quốc, bên ngoài nên phong tiểu hành phát hiện ma tinh thạch tin tức này nhanh chóng được truyền đi, mau chóng truyền lại vương đô. Ngay sau đó quân đội đã đến không cho bất kỳ kẻ nào tới gần.

Hắc ô sơn, Ốc đốn cực nhanh xuyên qua sơn đạo, rừng núi để tới chỗ tu luyện của Lâm Lôi

Ca ! Ốc đốn gọi từ đằng xa. Lúc này tại thạch ốc giữa hồ, Lâm Lôi đang an tĩnh, mở mắt ra đã thấy Ốc Đốn " Ốc Đốn, có việc gì vậy "

Ca, ngươi hãy đi theo ta !

"Tiểu Ốc Đốn, có cái đại sự gì vậy " Thanh âm Bối Bối cũng từ trong rừng đi ra.

Ốc đốn kệ lại " Ca, người của chúng ta ở phía đông chừng ba trăm dặm đã phát hiện ra một đại hình ma tinh thạch quáng mạch. Bây giờ đã phát hiện ra ma tinh thạch quáng mạch này có phạm vi hơn một ngàn thước, đó chỉ là biểu tấng mặc dù không có ước định được quáng mạch này có bao nhiêu tuổi rồi nhưng mà phạm vi hơn một ngàn thước giá trị ước đoán chừng cũng phải hơn 10 ức kim tệ "

A ! Lâm Lôi cả kinh " cả một cái đại hình ma tinh thạch quáng mạch à "

Ma tinh thạch quáng mạch không giống với đồng quáng, thiết quáng, để hình thành ma tinh thạch quáng mạch phải trải qua vô số năm năng lượng tích tụ lại, không ngừng tích lũy. Có ma tinh thạch quáng mạch cũng chỉ chừng vài chục thước mà thôi...

Ca, chúng ta đi thôi ! Ốc đốn nói

Được đi nào ! Bối bối bên cạnh cũng nói " Ta cũng đi "

Ốc đốn lập tức cười " Bối Bối nếu ngươi cũng đi vậy thì ta cũng không cần phải biến thân nữa ” Hôm nay Ốc đốn mới là cửu cấp, nếu không biến thân thì khó mà phi hành được, nhưng mà sau khi biến thân thì quần áo cũng khó mà không bị tổn hại

Đi nào !

Lúc này Bối Bối biến thành thể tích lớn, đem Ốc đốn, Lâm Lôi cực nhanh hướng về phương đông phi hành. Với tốc độ của Bối Bối, Lâm Lôi bây giờ ba trăm dặm phi hành chỉ mất thời gian uống một chén trà mà thôi

Ở phía dưới ! Ốc đốn chỉ xuống phía dưới, nơi đang có trọng binh bao quanh khu vực có những tảng đá lớn. Hai người một ma thú trực tiếp hướng xuống, thấy có người phi hành tới đám binh sĩ này cũng không dám chểnh mảng, thủ lãnh đám quân này lập tức đi tới, nhưng căn bản vị thủ lãnh này chưa từng thấy Ốc Đốn.

- Các người là.. Lâm Lôi đại nhân

Thấy Bối Bối thu nhỏ lại sau đó đứng lên vai Lâm Lôi không ít binh sĩ kinh hô, bởi vì hắc sắc thánh vực thử loại ma thú cơ hồ như là tiêu chí của Lâm Lôi. Ba lỗ khắc vương quốc tối truyền kì nhân vật, tinh thần chi trụ Lâm Lôi có ảnh hưởng thật đáng sợ.

- Đúng, ta là Lâm Lôi, đây là Ốc đốn bệ hạ của các ngươi. Lâm Lôi cười nhẹ.

Ốc đốn bất đắc dĩ đưa một tay ra, cánh tay nhất thời toát ra thanh sắc long lân, hành động này còn hơn cả lời nói, long huyết chiến sĩ biến thân cũng chỉ có ở đệ tử ba lỗ khắc gia tộc.

- Bái kiến bệ hạ, bái kiến Lâm Lôi đại nhân Thanh âm vang lên

- Được rồi, các ngươi canh giữ xung quanh, để ta cùng ca ca quan sát một chút.

- Vâng. Quân nhân chung quanh đều ngẩng đầu, ưỡn thẳng lưng. Đám người ngày không tưởng được mình lại có thể gặp được bệ hạ cùng truyền kì thánh vực cường giả Lâm Lôi.

Lâm Lôi lúc này đã phát linh hồn lực ra để kiểm tra “ Rất lớn ” Lâm Lôi điều tra một hồi cảm thấy khiếp sợ, linh hồn lực mặc dù có thể dễ dàng xuyên thấu vật chất nhưng khác xa so với xuyên qua không khí, xuyên qua không khí bình thường có thể bao trùm được khoảng 10 dặm, nhưng mà xuyên qua vật chất chỉ được chừng 1 dặm.

-Ca sao vậy. Ốc đốn nhẹ giọng hỏi

Lâm Lôi hướng về phía hắn khẽ cười “ tựa hồ… ta muốn chăm chú một chút ”

Hắn hiểu được được ý tứ của Lâm Lôi…ma tinh thạch quáng mạch này quá lớn, Lâm Lôi căn bản không cách nào hoàn toàn dò xét ma tinh thạch quáng mạch.

- Ca, rốt cuộc là ma tinh thạch quáng mạch này tới cùng là bao nhiêu tuổi vậy ? Ốc đốn cảm thấy khiếp sợ.

Lâm Lôi lúc này cũng phát ra toàn bộ tinh thần lực, tinh thần lực bao trùm tiêu hao rất nhiều tinh lực nếu không vì nguyên nhân đặc thù cao thủ sẽ không dễ dàng phát ra toàn bộ tinh thần lực.

Rốt cuộc Lâm lôi cũng hoàn toàn dò xét được ma tinh thạch quáng mạch

“ Hảo, ma tinh thạch quáng mạch này thật kinh người ” Lâm Lôi phát hiện ra ma tinh quáng mạch này tựa như một “ Thỏa viên hình cầu ” bốn phía thỏa viên hình cầu còn có chút quáng mạch lăng loạn không theo quy tắc.

Chố gần nhất của viên cầu này với mặt đất chừng 3 4 thước, đường kính cũng chừng hơn 20 lý (dặm). Cho dù tu hành cảnh giới đạt đến mức như của Lâm Lôi cũng không khỏi trống ngực đập thình thịch. Lâm Lôi hít một hơi nhìn về Ốc đốn, Ốc đốn : “ Ca, thế nào rồi ? ”

Lâm Lôi đi sang bên canh “ Đi tiếp sang bên kia “

- Ca, rốt cuộc là quánh mạch này bao nhiêu tuổi ? Ốc đốn hỏi

Lâm Lôi trịnh trọng đáp “ Rất lớn, so với ma tinh thạch quáng mạch lớn nhất ngọc lan địa lục này cũng hơn mười lần ”

Ốc đốn cả kinh, so với quáng mạch lớn nhất đại lục cũng lớn hơn gấp 10 lần ước chừng có thể phạm vi 1 2 dặm

- Ma tinh thạch quáng mạch này, dài nhất chừng hơn hai mươi lý, hơn nữa cũng tương đối sâu… ta ước chừng ma tinh thạch quáng mạch này ước chừng mấy ngàn ức kim tệ

Lâm Lôi ngẫm lại cũng thấy run sợ

- Mấy ngàn ức kim tệ ! Lão thiên ạ Ốc đốn nghĩ tới hít thở cũng cảm thấy có chút khó khăn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 32: Liên Hợp

Khối ma tinh thạch quáng thạch lớn nhất trong lịch sử Ngọc Lan đại lục đã được một vương quốc mới được thành lập gần 12 năm - Ba Lỗ Khắc vương quốc – phát hiện ra.

“Tại một khu vực quanh năm chiến tranh như Hỗn loạn chi lĩnh, suốt mấy ngàn năm qua không hề có thế lực nào tiến hành khai thác quáng mạch cả. Không ngờ rằng tại khoảng khu vực vừa mới được thống nhất này đã lập tức phát hiện ra quáng mạch lớn như vậy.” Lâm Lôi trong lòng cảm thán không thôi.

Có điều trong lòng hắn cũng cảm thấy kỳ quái.

Bởi vì ma tinh thạch quáng thạch thực chất chính là một lượng lớn nguyên tố được tích lũy, cuối cùng hóa hình thành tinh thạch thực chất. Có thể hình thành một phạm vi lớn ma tinh thạch quáng thạch như vậy, rốt cuộc phải tụ tập tới bao nhiêu thiên địa nguyên tố? Tại sao lại có nhiều thiên địa nguyên tố tụ tập tại chỗ này đến như vậy?

Có điều vừa rồi Lâm Lôi trong lúc sử dụng Linh hồn lực tìm tòi thì cũng không hề phát hiện ra phía dưới có gì đặc thù cả.

“Không ổn.” Mặt Ốc Đốn đột nhiên biến sắc.

“Sao vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn hắn, Bối Bối cũng nhìn Ốc Đốn, “Tiểu Ốc Đốn, thu được một lượng lớn ma tinh quáng thạch như vậy, ngươi còn nói ‘Không Ổn’ cái gì?’

Ốc Đốn lắc đầu, trịnh trọng đáp: “Ca, ma tinh thạch quáng thạch này trị giá tới mấy ngàn triệu kim tệ, thậm chí còn nhiều hơn. Tiền bạc chỉ là một chuyện, còn ma tinh thạch quáng thạch này chủ yếu nhất chính là... có thể sử dụng vào chiến tranh, điểm ấy huynh hẳn là cũng biết.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Ngươi muốn nói đến Ma tinh pháo?” Lâm Lôi dò hỏi.

Ma tinh pháo muốn đản sinh thì phải có một nhà luyện kim thuật chế tác, huy động tới một lượng lớn ma pháp như vậy thì nếu không phải là một đại ma đạo thì không thể thi triển được. Như thánh đô ‘Phân Lai Thành’ năm đó cũng có Ma tinh pháo. Đáng tiếc vào ngày tận thế năm đó, ngay cả Thánh vực ma thú cũng đổ bộ, cón có một lượng lớn ma thú phi hành… Điều này khiến cho Ma tinh pháo còn chưa kịp khai pháo thì đã đi tong rồi.

Trên thực tế, Ma tinh pháo tuyệt đối là một lực lượng công kích vô cùng đáng sợ trong chiến tranh.

Một Ma tinh pháo lớn nhất, cần tiêu hao một lượng lớn ma tinh thạch, một pháo bắn ra uy lực cũng phải tương đương với thất cấp, bát cấp ma pháp, có thể trong chốc lát giết chết hơn trăm người. Trong chiến tranh, chỉ cần có mười cỗ Ma tinh pháo khổng lồ liên tục nã pháo…

Đối phương chỉ trong nháy mắt sẽ chết tới quá vạn, khiến cho chiến tranh có sự thay đổi rất lớn.

Có điều Ma tinh pháp cũng giống như một ‘Thôn Kim Thú’, tiêu tốn ma tinh thạch vô cùng kinh khủng. Năm đó trong quá trình Ba Lỗ Khắc vương quốc tiến hành chiến tranh thống nhất, căn bản không hề có Ma tinh pháo xuất hiện. Những người sống tại vùng đất cùng khổ này căn bản là không thể sử dụng nổi Ma tinh pháo.

Ma tinh pháo này tiêu tốn toàn là ma tinh thạch a. So với kim tệ thì ma tinh thạch còn quý giá hơn nhiều!

“Số lượng nhỏ ma tinh thạch thì có thể dùng kim tiễn mà mua được.”

Ốc Đốn sắc mặt nghiêm túc, “Song một lượng lớn ma tinh thạch thì các đế quốc đều tiến hành quản chế, không cho phép buôn bán ra bên ngoài. Mặc dù có buôn lậu thì liệu có thể vận chuyển được bao nhiêu?”

Lâm Lôi gật đầu. Vật tư quân sự, quốc gia địch quân làm sao có thể để cho ngươi mua một lượng lớn được?

Ốc Đốn trịnh trọng nói: “Mua Ma tinh pháo không khó, trên thực tế thì với quốc lực của chúng ta, chỉ cần bỏ ra kim tệ là hoàn toàn có thể tự mình chế tạo. Có được ma tinh thạch quáng mạch này, lại phối hợp với Ma tinh pháo… quân đội của chúng ta trên chiến trường sẽ thật sự rất lợi hại.”

Ma pháp sư số lượng là rất thưa thớt, nhìn Lâm Lôi thi kiểm tra năm đó thì sẽ biết là thưa thớt đến nhường nào.

Mà trở thành ma pháp sư xong, có thể đạt đến thất cấp ma pháp sư trở lên, số lượng lại càng thưa thớt hơn nữa. Trên đại lục, có thể thành lập ra đoàn đội ma pháp sư thì cũng chỉ có các đại đế quốc, Thần Thánh đồng minh, Hắc Ám đồng minh mới có thể tổ chức được.

Vương quốc Ba Lỗ Khắc của Lâm Lôi cũng không có năng lực tổ chức, tối đa cũng chỉ có thể lập ra một đoàn đội ma pháp sư trình độ thấp mà thôi.

Còn ‘Ma Tinh Pháo’, hơn mười cỗ Ma tinh pháo khổng lồ, chỉ cần có một lượng ma tinh thạch sung túc thì uy lực cũng không hề thua kém một đoàn đội ma pháp sư chút nào.

“Ca.” Ốc Đốn nhìn Lâm Lôi, “Người hẳn đương nhiên là biết, tại đại lục, tứ đại đế quốc cũng có những cuộc tranh đấu, nếu không phải là trận chiến diệt vong thì Thánh vực cũng không được nhúng tay vào. Thánh vực cao thủ không nhúng tay… Vậy thì Ma tinh pháo đương nhiên là có năng lực thay đổi được kết quả chiến tranh rồi. Nếu để cho Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình biết chúng ta có lượng ma tinh thạch lớn nhất tại Ngọc Lan đại lục thì hậu quả…”

Vẻ mặt Lâm Lôi cũng ngưng trọng hẳn lên.

Trường kỳ tu luyện đã khiến hắn khá là thờ ơ đối với chiến tranh của thế tục.

“Ngươi nói đúng, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình một khi biết được, có lẽ bọn chúng 2 phe sẽ liên thủ lại đánh đến vương quốc của chúng ta.” Lâm Lôi cũng cảm giác được sự uy hiếp, ước định năm đó không cho phép Thánh vực cao thủ tham chiến trong các cuộc chiến tranh thông thường.

Mà…

Nhân khẩu tại Ba Lỗ Khắc vương quốc vào khoảng chừng 100 triệu, nếu đọ về mặt số lượng dân cư thì làm sao so được với 2 phe Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình liên thủ lại chứ?

Hai phe kia vốn chiếm lĩnh lãnh thổ nhiều hơn một chút so với Lâm Lôi, hơn nữa ở khu vực phồn hoa hơn, mật độ dân cư cũng cao hơn một chút. Khu vực dân cư mà Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình khống chế cũng tuyệt đối phải lên đến 400 – 500 triệu.

“Ca, chúng ta phải làm sao bây giờ?” Ốc Đốn nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong mắt hàn quang lóe ra: “Không cần lo nghĩ nhiều, bây giờ chúng ta sẽ bằng mọi cách mua Ma tinh pháo, nhờ cả Đạo Sâm thương hội hỗ trợ! Rồi sau đó bí mật lặng lẽ khai thác ma tinh thạch… nếu Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình kia thực sự muốn tới, Ma tinh pháo sẽ bù đắp lại sự thiếu thốn về mặt binh lực.”

“Vâng, ca.” Ốc Đốn mắt cũng sáng rực lên.

Lâm Lôi trong lòng đã xác định chủ ý, vô luận là như thế nào cũng không thể lùi bước.

Rất nhanh, xung quanh vùng ma tinh thạch quáng thạch này, một lượng lớn người đã được điều tới bắt đầu tiến hành khai thác ma tinh thạch quáng thạch, đồng thời xung quanh còn có một đại lượng quân đội canh phòng nghiêm ngặt. Trong lúc đào quáng, người đào không được phép trao đổi với bên ngoài, đượng nhiên tiền công cho bọn họ cũng cực cao.

Mặt đối ngoại thì chỉ tuyên bố là phát hiện ra một quáng mạch trân quý mà thôi.

Ba Lỗ Khắc vương quốc giữ bí mật tuyệt đối không thể không nghiêm mật. Suốt một tháng trời, tin tức vẫn không hề bị lộ ra bên ngoài. Có điều số lượng thám tử do Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình cài vào Ba Lỗ Khắc vương quốc cũng không ít, tới cả trăm người nằm rải rác. Cuối cùng, một tình báo viên của Quang Minh giáo đình từ miệng thân nhân là nhân viên của ngành khảo sát địa chất đã nắm được tin tức này.

Bên trong một tòa quý tộc phủ đệ trang nhã.

“Một ma tinh thạch quáng mạch lớn nhất tại Ngọc Lan đại lục? Phạm vi ít nhất là hơn 10 dặm?” Một gã thanh niên tóc màu bạc cầm trong tay bức mật tín, vẻ mặt lập tức thay đổi, nhìn kỹ những phân tích trong bức mật tín này, ngân phát thanh niên vẻ mặt càng thêm trịnh trọng.

Gã thanh niên tóc bạc này thoạt nhìn tuổi tác không lớn, so trên thực tế ngay cả Hải Đình Tư, Ô Sâm Nặc cũng không lớn hơn hắn.

Bởi vì… hắn chính là một gã Thánh vực cấp bậc thiên sứ tại giáo đình. Từ hơn 3000 năm trước, hắn đã đổ bộ xuống Ngọc Lan đại lục rồi. Mặc dù Thiên sứ thực lực không có khả năng đề cao, tiềm lực cũng không bằng được con người, song trải qua những năm tháng dài đã khiến cho trí tuệ của bọn chúng không thể nào thấp hơn so với loài người được.

A Phương Tác, tứ dực Thiên sứ, hiện tại chính là nhân vật thủ lĩnh của Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh.

“Quả là chuyện tốt a.”

Mặt A Phương Tác lộ ra nụ cười vui vẻ, đoạn quay sang tên thuộc hạ phân phó đem tin tức của bức mật tín này tiết lộ cho phe Hắc Ám giáo đình biết. “Nhớ xem xem phản ứng của Hắc Ám giáo đình như thế nào.”

“Vâng, thưa đại nhân.” Trung niên nhân nọ cung kính đáp.

A Phương Tác khẽ gật đầu.

Hắc Ám giáo đình nếu động tâm, muốn công kích Ba Lỗ Khắc vương quốc thì đương nhiên là chuyện tốt. Còn nếu không công kích, đối với Quang Minh giáo đình cũng chẳng hề tổn thất gì.

“Lập tức cưỡi ngựa đem tin này truyền tới Thánh đảo, để Thánh đảo hạ lệnh xem chúng ta nên làm gì bây giờ!” A Phương Tác ra lệnh. Hắn biết quyết định những đại sự liên quan đến cơ nghiệp của Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh thì hắn phải nghe lệnh từ Thánh đảo.

Rất nhanh ——

Mệnh lệnh của Quang Minh giáo đình đã truyền tới rồi.

A Phương Tác nhìn mệnh lệnh này thì thực chẳng nằm ngoài dự liệu chút nào.

“Liên hợp với Hắc Ám giáo đình, công kích Ba Lỗ Khắc vương quốc, Ma tinh thahcj quáng mạch ít nhất phải thu về được 1/3, đây là chỉ thị.” Mệnh lệnh rất đơn giản, dù sao thì cũng không cần phải giải thích quá rõ ràng. A Phương Tác nếu có thể được phái tới quản lý một khu vực rộng lớn như thế này, đương nhiên không thể là một kẻ ngu xuẩn được, tỷ như có thể khiến cho Hắc Ám giáo đình tổn thất càng nhiều lực lực một chút thì càng tốt.

A Phương Tác mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ: “Xem ra, cũng nên đi thuyết phục Hắc Ám giáo đình rồi.”

Lúc trước, hắn sai người đem tin tức này tiết lộ cho Hắc Ám giáo đình, Hắc Ám giáo đình cũng phản ứng rất nhanh… lập tức mời A Phương Tác hắn tới thương nghị chuyện này. Song lúc ấy A Phương Tác cũng không lập tức trả lời, chỉ để cho đối phương phải chờ đợi, còn hắn thì đợi mệnh lệnh từ phía Thánh đảo.

Hết thảy giờ đã có thể bắt đầu được rồi.

Trong một tòa đình viện tầm thường tại một tòa thành chẳng hề có tên tuổi, Thánh vực thiên sứ ‘A Phương Tác’ cùng Hắc Ám giáo đình Tài quyết đại trưởng lão ‘Áo Khải Tây’ hai người đang ngồi đối diện với nhau uống rượu.

“Không tệ, từ màu sắc cho tới mùi vị đều là cực phẩm, hẳn là của Lưu Lam tửu trang tại Ngọc Lan đế quốc bên kia rồi.” Áo Khải Tây cười nói.

“Áo Khải Tây tiên sinh cũng quả là tinh thông về rượu a.” A Phương Tắc khẽ cười nói, “Chúng ta cũng chẳng cần phải vòng vo làm gì, hôm nay Áo Khải Tây mời ta đến đây chính là vì chuyện ma tinh thạch quáng mạch bên Ba Lỗ Khắc vương quốc kia, chẳng hay Áo Khải Tây tiên sinh muốn nói gì?”

Áo Khải Tây liếc mắt nhìn A Phương Tác một cái song lại vô cùng hưởng thụ nhấp một ngụm rượu: “A Phương Tác tiên sinh, ngươi tới chỗ ta mà lại không thử một chút loại rượu này sao? Ta nghĩ là ta rất thích nó đấy.”

A Phương Tác nhướng mày, hắn cảm thấy có chút tức giận.

Có điều muốn đàm phán thì đương nhiên là phải nhịn.

“Áo Khải Tây tiên sinh, ngươi chẳng lẽ muốn cùng ta luận rượu tới tận khuya hay sao?” A Phương Tác nói thẳng.

Áo Khải Tây nhìn A Phương Tác, phá lên cười: “A Phương Tác tiên sinh, ta chỉ đùa với ngươi một chút thôi mà. Đúng, đối với ma tinh thạch quáng thạch của Ba Lỗ Khắc vương quốc, Hắc Ám giáo đình chúng ta đích xác là rất muốn. Có điều… chúng ta không thể nào muốn xảy ra chiến tranh với Ba Lỗ Khắc vương quốc a.”

“Không muốn?” A Phương Tác cẩn thận nhìn thoáng qua tay Áo Khải Tây này.

Áo Khải Tây này rốt cuộc là đang nghĩ gì chứ? Không muốn chém giết với Ba Lỗ Khắc vương quốc thì còn gặp mặt mình làm gì?

“Áo Khải Tây tiên sinh, ngươi có ý gì?” A Phương Tác sắc mặt chùng hẳn xuống.

Áo Khải Tây mỉm cười đáp: “Kỳ thật A Phương Tác ngươi hẳn là cũng rõ, chỉ cần ta phái người tới Ba Lỗ Khắc vương quốc nói một câu —— ‘Quang Minh giáo đình kia chuẩn bị phái người tới công kích Ba Lỗ Khắc vương quốc các ngươi rồi, hơn nữa còn mời cả Hắc Ám giáo đình chúng ta tham gia. Chỉ cần các ngươi chịu tổn thất một ít, Hắc Ám giáo đình chúng ta không đồng ý phối hợp nữa. Còn nếu bỏ ra càng nhiều thì chúng ta còn có thể giúp các ngươi đối phó với Quang Minh giáo đình.”

Áo Khải Tây nhìn sắc mặt khó coi của A Phương Tác: “A Phương Tác, ngươi nói vậy 2 huynh đệ Ốc Đốn, Lâm Lôi kia sẽ lựa chọn thế nào đây?”

A Phương Tác trầm mặc.

“Thù oán giữa Lâm Lôi với Quang Minh giáo đình các ngươi quả là không nhỏ đâu.” Áo Khải Tây nói oang oang.

Đích xác, nếu Áo Khải Tây thực sự làm như thế thì phe Lâm Lôi có lẽ sẽ nguyện ý đem tặng cho Hắc Ám giáo đình một chút ma tinh thạch, thậm chí còn có thể bỏ ra cả một lượng lớn ma tinh thạch để Hắc Ám giáo đình trợ giúp bọn họ cùng nhau đối phó với Quang Minh giáo đình.

Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình dù sao cũng là 2 phe đối lập.

A Phương Tác biết hiện tại đối với bọn họ là rất bất lợi.

“Áo Khải Tây tiên sinh.” A Phương Tác nghiêm túc nhìn Áo Khải Tây, “Ngươi biết trữ lượng thực sự của ma tinh thạch quáng thạch kia là bao nhiêu không?”

“Không biết, nhưng phỏng chừng là lớn gấp mấy lần trữ lượng ma tinh thạch quáng thạch lớn nhất trước đây.” Áo Khải Tây đáp. Số người biết được trữ lượng thực sự kỳ thật là rất ít, dù sao cũng không trực tiếp đào móc ra. Chỉ có Lâm Lôi với Linh hồn lực là nhân tài có thể dò xét được rõ ràng.

Còn phe Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình thì làm sao dám phái Thánh vực cao thủ tới trêu chọc Lâm Lôi cơ chứ?

Có thể Lâm Lôi sẽ giết chết Thánh vực cao thủ của bọn họ.

Dù sao ước định lúc đầy chỉ là nói Thánh vực cao thủ không được tham dự vào chiến tranh, có điều Lâm Lôi vẫn có thể giết chết Thánh vực cao thủ của đối phương được.

A Phương Tác gật đầu đáp: “Nếu ngươi không biết trữ lượng ma tinh thạch quáng thạch kia, vậy nếu Lâm Lôi đem ma tinh thạch giao cho Hắc Ám giáo đình các ngươi, đối với các ngươi xem ra có thể là rất nhiều, song nếu chiếm cứ được khối trữ lượng kia thì ắt phải khác chứ.”

“Đúng vậy.” Áo Khải Tây thừa nhận.

Lâm Lôi dẫu có tuyên bố cho bọn họ một nửa trữ lượng, giá trị tới mấy trăm triệu ma tinh thạch, nhưng trên thực tế, có lẽ cũng chỉ là 1/10 trữ lượng thực sự mà thôi. Dù sao thì bọn họ cũng không nắm được trữ lượng thật sự… Lâm Lôi muốn lừa gạt bọn họ thì rất đơn giản.

“Vì thế chúng ta hãy cùng liên thủ đối phó với Ba Lỗ Khắc vương quốc, đến lúc đó ma tinh thạch quáng mạch kia vô luận là nhiều hay ít, chúng ta chia ra hai phe mỗi bên một nửa.” A Phương Tác đề nghị.

“Một nửa?” Áo Khải Tây lắc đầu, “Bảy ba, chúng ta 7, các ngươi 3.”

A Phương Tác lạnh lùng đáp: “Áo Khải Tây, đừng có quá đáng quá. Chúng ta các một nửa, sau này mọi người đều có thể được vui vẻ.”

Áo Khải Tây liếc mắt nhìn hắn một cái cười nói: “Nếu như vậy… ta đây trực tiếp đi trợ giúp cho phe Lâm Lôi, đến lúc đó ta cũng có thể dễ dàng thu được một lượng lớn ma tinh thạch rồi.”

A Phương Tác nhướng mày.

“Các người 6 phần, chúng ta 4 phần, một câu thôi, đáp ứng hay không đáp ứng?” Vẻ mặt hắn trở nên nghiêm túc.

Áo Khải Tây liếc mắt một cái, đoạn giơ chén rượu trong tay lên, mỉm cười đáp: “A Phương Tác tiên sinh, nào, chúng ta cùng hợp tác, cạn chén!”

A Phương Tác lúc này trên mặt mới lộ ra vẻ tươi cười.

“Cạn chén.” Hắn cũng giơ chén rượu lên.

Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình 2 phe bởi vì lượng tài phú khổng lồ của ma tinh thạch quáng mạch đã quyết định liên hợp. Điều này cũng làm sáng tỏ rằng, không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn. Có điều lợi ích này đôi khi là tiền bạc, đôi khi là quyền lợi, có khi lại là cảm tình.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 33: Điều Binh Khiển Tướng

Hỗn loạn chi lĩnh. Quang minh giáo đình hạ hạt khu vực bên trong. Liếc mắt một cái cũng nhìn không thấy điểm cuối đoàn quân không ngừng điều tới. Quan quân nào là cưỡi ma thú hoặc là chiến mã, không ngừng đốc thúc hai bên đoàn quân.

“ Đi nhanh lên một chút” quất roi ngựa. Quan quân đều là vẻ mặt rất nghiêm túc

Hành quân khẩn cấp

Bọn họ đều là nhớ kỹ mệnh lệnh hạ xuống lần này, hành quân với tốc độ nhanh nhất, hướng tới biên giới xã lê quận thành. Xã lê quận thành biên giới cũng chính là giao giới giữa ba lỗ khắc vương quốc và quang minh giáo đình, ma tinh thạch quáng mạch này cũng rất là gần biên giới

Đại lương quân đội không qua đựoc tai mắt của ba lỗ khắc vương quốc, tư nhiên phải gia tốc hành quân. Mà vào khắc này tại biên giới xã lê quận thành cũng đã tụ tập hai mươi vạn quân, sau khi hành quân thì nghỉ ngơi một hai ngày, rồi lập tức tham chiến.

“ Tựu cùng ba lỗ khắc vương quốc quyết chiến”

Tại một mảnh sân u tĩnh, hồng y đại giáo chủ cát nhĩ mặc nhìn lên bầu trời phương bắc, lúc này đây chiến tranh người phụ trách chủ yếu không phải là a phương tác mà là hồng y đại giáo chủ cát nhĩ mặc. Dù sao tại phương diện này thì cát nhĩ mặc có ảnh hưởng lớn hơn một chút

Hơn nữa… quá trình chiến tranh, thánh vực cao thủ không được tham chiến, a phương tác có ở lại cũng vô dụng, chính là hồng y đại giáo chủ cát nhĩ mặc này là cửu cấp ma đạo sư, ở phương diện chiến tranh phát huy ảnh hưởng rất lớn.

“ Thật sự là đáng tiếc, năm đó quang minh giáo đình đã có thể sử dụng được thiếu niên này, hôm nay lại trở thành đại địch” Cát nhĩ mặc từ đáy lòng thở dài, hắn đã quan sát đoạn đường phát triển của lâm lôi, từ ma pháp thiên tài thất cấp ma pháp sư, đến khi giết chết khắc lai đức cửu cấp cường giả

Trầm tịch tám chính năm sau. Một hơi giết chết sáu gã cửu cấp thiên sứ, tại áo bố lai ân đế quốc thanh danh đại chấn. Sau đó tại hỗn loạn chi lĩnh này thành lập ba lỗ khắc vương quốc

“ Hai mấy năm trôi qua, Lâm lôi càng trở nên cường đại khiến tài phán trưởng bọn họ tại thánh đảo cũng không dám ra đây”

“Đại nhân “ Kỵ sĩ nọ cung kính nhắc nhở

Đắm chìm tại tư trung, cát nhĩ mặc tỉnh táo lại, liếc mắt lạnh nhạt đáp “ Đi thôi, chúng ta đến khoa đức quận thành biên cảnh, găp hắc ám giáo đình vị hắc bào đại giáo chủ kia, xem vị hắc bào đại giáo chủ duy tư ba đặc hơn mười năm qua có tiến bộ gì không”

Ba lỗ khắc thành, trong vương cung, ốc đốn, lâm lôi, ba khắc đám người bọn họ tụ tập trong đại sảnh Trong đại sảnh ương có một đại hình địa quân sự sa bàn, một gã trung niên nhân cương nghị, đang dùng gậy miêu tả “ Các vị đại nhân ma tinh thạch quáng mạch ở chỗ này, nếu đột nhiên quang minh giáo đình tấn công,bọn họ sẽ lựa chọn điểm công kích gần nhất là xã lê quận thành này”

Lâm lôi và mọi người có chút gật đầu

“Bất không lại…” Trung niên nhân nói “ Nếu đầu óc vị chỉ huy quang minh giáo đình đó có chút vấn đề, nếu không bọn họ sẽ không lựa chọn điểm công kích này”

"Hả" Ba khắc nhướng mày một cái

Trung niên nhân tiếp tục nói

- Ma tinh quáng mạch này cách vương đô chừng ba bốn trăm dặm, xã lê quận thành biên giới cách vương đô cũng chừng bốn năm trăm dặm, đều là khoảng cách thẳng tắp. Nếu từ xã lê quận thành vẫn công kích tới ma tinh thạch quáng mạch dọc theo quan đạo cũng là gần một ngàn dặm lộ trình, dọc lộ trình này cũng có hơn mười toà thành lớn nhỏ.Quang minh giáo đình muốn đánh chúng ta phải trải quan ngàn dặm lộ trình, hơn nữa phân nửa quân đội phải dự phòng đối phó với la áo đế quốc và áo bố lai ân đế quốc, cho nên công kích chúng ta chỉ có một nửa quân đội mà thôi

- Cho nên thực lực quân đội của bọn họ với ta không có kém nhau

Trung niên nhân chỉ tay vào xã lê quận thành nói " Chúng ta tại đây cố thủ, bọn họ tiến công phải trải qua ngàn dặm lộ trình, căn bản là chịu chết"

" cho nên quang minh giáo đình muốn đánh chúng ta chỉ còn cách là cùng hắc ám giáo đình liên hợp, không hiểu bọn họ có hay không?" Trung niên nhân hít sâu một hơi, gậy trong tay chỉ lên sa bàn" Hắc ám giáo đình cùng chúng ta giao giới chừng ngàn dặm, trong đó ma tinh thạch quáng mạch… không thể nghi ngờ chính là nơi này"

" Biên giới khoa đức quận thành" Trung niên nhân chỉ về điểm này

" Ma tinh thạch quáng mạch này ở bên ngoài tiểu thành. "Nê phong tiểu thành, đúng là trong địa hạt của khoa đức quận thành có tiểu thành, từ ma tinh thạch quáng mạch tới khoa đức quận thành chỉ chừng có trăm dặm" Trung niên nhân vẻ mặt nghiêm túc nói " Nếu bọn họ công phá điểm này, phía sau lưng chính là nhất mã bình xuyên, bọn họ đường nào cũng có thể tiếp cận ma tinh thạch quáng mạch "

Lâm lôi có chút gật đầu. Sa bàn này biểu thuật hết sức rõ ràng

- Ngoã tỳ. Ốc đốn đột nhiên nói - Nếu ta cho ngươi toàn quyền chỉ huy cuộc chiến này, ngươi có nắm chắc phần thắng

Ba khắc cũng nói “ Hơn nữa ta sẽ cung cấp cho ngươi hơn ba mươi khẩu ma tinh pháo, việc vận chuyển ma tinh thạch ta sẽ phụ trách ”

Ba khắc tại ba lỗ khắc vương quốc địa vị cực cao, cả vương quốc quốc chỉ có một nguyên soái hơn nữa ba khắc bản thân thực lực cũng cực kỳ đáng sợ

Lâm lôi lúc trước hình người đạt trạng thái thánh vực không lâu sau ba khắc cũng đạt tới thánh vực. Một khi biến thân … như vậy cũng là đạt tới thánh vực đỉnh bất tử chiến sĩ, ba khắc hôm nay cũng đã lĩnh ngộ địa “ Thế” thực lực so với ô sâm nặc không kém chút nào

Ngoã tỳ nghe được có hơn ba mươi ma tinh pháo, nhất thời sáng mắt. Ngoã tỳ ngay lập tức nói “ Bệ hạ, nếu giao quyền lực cho thần, thần chỉ cần dùng năm mươi vạn đại quân, có trăm phần trăm nắm chắc phần thắng, khiến kẻ địch buộc phải rút lui”

“ Tốt lắm’ Ốc đốn trên mặt lộ ra vẻ tươi cười

Ba lỗ khắc vương quốc quân lực có hơn trăm vạn chuyện này cũng là bình thường

“ Bệ hạ” Ngoã tỳ nghiêm túc nói “ điều ta lo lắng là quân địch lực lượng đáng sợ vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta, sẽ khó có thể phòng ngự, rất nguy hiểm”

“Lực lượng đáng sợ ?” Ốc đốn nghi hoặc

“Giả như thánh vực cường giả đột nhiên xuất hiện, hoặc là quang minh giáo đình xuất ra quân đoàn ma pháp sư trong truyền thuyết kia đến đây, thì là phi thường nguy hiểm” Ngoã tỳ nghiêm túc nói

Quang minh giáo đình, hắc ám giáo đình về phương diện ma pháp sư đều rất quan tâm bồi dưỡng, hai thế lực đều có đáng sợ quân đoàn ma pháp sư, trong đó yếu nhất là thất cấp ma pháp sư, còn mạnh nhất chính là cửu cấp ma đạo sư

Nếu quá ngàn ma pháp sư tụ tập trong đó có nhiều cửu cấp ma đạo sư dẫn đầu cuối cùng thi triển ra tập thể tính ma pháp. Uy lực vô cùng to lớn không kém so với “cấm chú “ của thánh vực đại ma đạo sư

Bình thường đế quốc chiến tranh không cho phép thánh vực cường giả xuất hiên, nên quân đoàn ma pháp sư dễ dàng trở thành một lực lượng đáng sợ

“ Sẽ không gặp thánh vực của địch quân”

Thanh âm Lâm lôi vang lên. Ngoã tỳ nhìn về phía Lâm lôi, Lâm lôi cười nói “ Ngươi đừng sợ, quang minh giáo đình và hắc ám giáo đình sẽ không để cho thánh vực cường giả xuất mã, còn về phần ma pháp đoàng đáng sợ mà ngươi nói…”

“Bọn họ muốn phát ra cấm chú. Yên tâm bọn họ sẽ không thi triển được đâu “ Lâm lôi đạm mạc nói

Lúc đầu mặc dù quy định không cho thánh vực cường giả xuất chiến, nhưng lâm lôi biết cấm chú uy lực vô cùng đáng sọ, nếu ma pháp đánh tới sợ là cả khoa đức quận thành cũng sẽ bị huỷ diệt, số người chết sẽ vô cùng lớn. Lâm lôi sẽ không cố chấp vì ước định mà để thành trị cùng hơn trăm vạn người bị huỷ táng

Trăm vạn ngưòi chết lẽ nào lại không thể cả đựoc ước định đó

Hà huống chi, vì ước định lực lương tại các vương quốc có sự ước thúc. Nếu một phương mà có lực lượng cực kỳ cường đại có thể phá đi ước định trực tiếp phát động chiến tranh, sự việc này ở ngọc lan đại lục cũng không phải là việc hiếm

Đương nhiên, đấy là ma pháp đoàn sử dụng cấm chú mới có thể bức bách Lâm lôi làm như vậy

Ngoạ tỹ lần này là tổng chi huy quân đội, tin tức tình báo không ngừng được truyền tới. Hắn cùng phó tướng nhanh chóng truyền đạt mệnh lệnh xuống

Quang minh giáo đình tụ tập quân đội tại biên giới xã lê quận thành, tin tức mau chóng đưa tới

“Chẳng lẽ, quang minh giáo đình định từ xã lê quận thành phát động công kích…

Xã lê quận thành, quân đoàn chủ tại đây chỉ huy một hoặc hai quân đoàn khoảng hai mươi vạn người dĩ nhiên thủ là chính, lập tức tiêu hủy các rừng cây, làm cho quân định không có cơ hội ẩn tàng đánh lén “

Xã lê quận thành nơi này tuyệt đối không phải là mục tiêu công kích chính thức, mục đích là để phân tán quân ta, ta chỉ cần thủ là được

Hắc ám giáo đình điều động quân đội, hoàn toàn khiến ngoã tỳ có xác định quả nhiên hắc ám giáo đình cũng tham chiến

“ Khoa đức quận thành phía trươc có cầu bắc qua sông tất cả đều huỷ diệt, các con đường cũng phá hư hỏng, khiến bọn chúng không có đường đi bức bách bọn chúng buộc phải công kích khoa đức quận thành ” Hạ mệnh lệnh này khiến quang minh giáo dình và hắc ám giáo đình khổ sở không ít

“Khoa đức quận thành các thành trì bên trong, toàn bộ dân cư đều phải di cư, phải biến khoa đưc quận thành trở thành toà binh thành , các thành bên trong phải có sự chuẩn bị”

Tổng bộ chỉ huy hạ lện xuống tất cả đều phải chấp hành. Cũng có một lệnh truyền tới ma tinh thạch quáng mạch “ Điều động thật nhiều nhân thủ, dụng tốc độ nhanh nhất khai thác ma tinh thạch, không cần phải che dấu nữa”

Thời gian mười hai năm, ba thế lực lớn giao tranh cũng chỉ là quy mô nhỏ. Bây giờ cho tới lúc này cũng không có giống nhau. Còn chưa có khai chiến, số lượng quân đội chiến triển khai đã lên con số đáng sợ.

Lúc này đây ba phương không có thí luyện binh nữa mà là chính thức chiến đấu

Ngàn dặm trường không, mặc lam sắc trường bào lúc này đây Lâm lôi đang phi hành, hương về địa phận hắc ám giáo đình phi hành. Lâm lôi biêt áo khải tây ở chỗ đó, hắc ám giáo đình tổng bộ tại hỗn loạn chi lĩnh: hắc ám thần điện

Lâm lôi ánh mắt u lãnh

“ Áo khải tậy lại đáp ứng đề nghị của quang minh giáo đình, hừ”

Lâm lôi không biết, hắc ám giáo định bọn họ cũng không có biện pháp, nếu bọn họn trợ giúp Lâm lôi tiêu diệt thế lực quang minh giáo đình tại hỗn loạn chi lĩnh, như vậy bọn họ lo lắng Lâm lôi trở mặt đối phó với hắc ám giáo đình

Lâm lôi nếu trở mặt không để ý ước định, hắc ám giáo định bọn họ có thể như thế nào?

Bọn họ kỳ thật chính là biết đức tư lê kia chính là có thiên về phía Lâm lôi. Lâm lôi một bên thánh vực cao thủ quá mạnh mẽ, bọn họ hắc ám giáo đình cùng quang minh giáo đình cùng tồn tại mới có thể kiềm chế đựoc, nếu một bên bị tiêu diệt thì bên kia cũng xong đời

“ Thánh vực cường giả không thể tham chiến, sát hại người thường, nhưng là ta có thể giết thánh vực cường giả” Lâm lôi xa xa nhìn thấy toàn hắc ám thần điện kia “ Dùng cái chết để de doạ lẽ nào áo khải tây kia lại không tỉnh ngộ”

Lâm lôi tinh thần lực nháy mặt phát ra, bao trùm cả thần điện

“ Không có?” Lâm lôi nhướng mày, chợt cả bên ngoài thân khí quay cuồng, tựa như đạo lưu quang trực tiếp lao vào cửa kính. Không một tiếng động, trực tiếp hoá thành bụi phấn rơi xuống, bản thân lâm lôi đã tiến vào trong phòng

“Áo khải tây đi đâu rồi “ Lâm lôi đạm mạc nhìn vị kim sắc trường bào lão giả

Vị kim sắc trường bào lão giả này tại đây hôm nay thực lực tối cường là một vị thánh vực cường giả, bất quá mới chỉ là sơ nhập thánh vực, so với áo khải tây yếu hơn nhiều

“Lâm lôi” Lão giả này mỉm cười nói “ Áo khải tây đại nhân đã sớm lệnh cho thuộc hạ tại đây tiếp đón lâm lôi đại nhân. Ta tự giới thiệu một chút ta là hắc ám giáo đình tứ dực đoạ lạc thiên sứ”

Lâm lôi đạm mạc nhìn lão giả

Lão giả này thái độ khiêm tốn “ Áo khải tây đại nhân sai thuọc hạ nói với lâm lôi đại nhân, chiến tranh là không thể tránh khỏi, bản thân áo khải tây đại nhân đã trở về tổng bộ, tại đây hắc ám giáo đình chỉ có ta là thánh vực ”

Lâm lôi nhướng mày. Áo khải tây đã trở về

“Ngươi không sợ ta giết ngươi “ Lâm lôi dừng lại ở trước mặt lão giả, một gã tứ dực đoạ lạc thiên sứ

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 34: Vận Chuyển Công Cụ

Lâm lôi nhìn kỹ, tứ dực đoạ lạc thiên sứ này cũng là mỉm cười nói

“Lâm lôi, ngọc lan đại lục đều biết ngài là đỉnh cấp cường giả, tất sẽ không hạ mình tấn công ta” Tức dực đoạ lạc thiên sứ này bất quá cũng là trung gia thánh vực thôi

Mười hai năm trước, Lâm lôi Bối bối bọn họ dễ dàng có thể giết sáu gã tứ dực thiên sứ

Hôm nay Lâm lôi chỉ cần phất tay có thể dễ dàng giết chết gã tứ dực thiên sứ trước mắt

“Giúp ta chuyển lời đến áo khải tây “ Lâm lôi nhìn lão giả liếc mắt một cái

“Lâm lôi đại nhân mời nói” lão giả này khiêm tốn đáp

Lâm lôi đạm mạc nói “ Hắn lúc này đây cùng với quang minh giáo đình liên thủ, là một hành vi phi thường ngu xuẩn, hắn nhất định sẽ hối hận”

Lão giả kia gật đầu đáp “ Ta nhất định sẽ chuyển lời đến áo khải tây tiên sinh, chỉ là ta có lời này muốn nói với đại nhân, trên thực tế tại hỗn loạn chi lĩnh ba lỗ khắc vương quốc các ngươi uy hiếp so với quangminh giáo đình còn lớn hơn”

“ A” Lâm lôi cười

Hắn rõ ràng hiểu ý tứ đối phương, ngày nay tại ngọc lan đại lục đối với Lâm lôi, uy hiếp cũng chỉ có năm đại thánh vực cực hạn cường giả kia thôi. Lâm lôi về các phương diện lĩnh ngộ cănbản chưa bằng năm đại thánh vực cực hạn cường giả. Vô luận thế nào Lâm lôi về phương diện đại địa áo nghĩa, còn có phong chi áo nghĩa cũng chỉ xem là đạt tới tầng thư như Hi kim sâm hay Hải ốc đức

Chỉ là long huyết chiến sĩ thiên phú thật đáng sợ. Long huyết chiễn sĩ thân hình so với đối phương còn mạnh hơn mười lần. Cho dù năm đại thánh vực về phương diện lĩnh ngộ so với Lâm lôi có phần hơn nhưng là chính thức chiến đấu, ai mạnh ai yếu đích xác rất khó

nói

Vô luận hắc ám giáo đình hay vẫn còn quang minh giáo đình cũng không có so sánh được. Lâm lôi mạnh như thế, tự nhiên từ đáy lòng quang minh giáo đình hắc ám giáo đình sợ hãi, tự nhiên có ý tứ âm thầm hỗ trợ lẫn nhau. Dù sao lãnh thổ, thế lực có thể quyết định vận mệnh chính là ở đỉnh phong cường giả

“ Ta hiểu ý ngươi” Lâm lôi đối với tứ dực thiên sứ này có chút hứng thú “ Ta đối với lãnh thổ không có hứng thú, các ngươi hắc ám giáo đình cùng ba lỗ khắc vương quốc liên thủ, không có gì phải lo lắng”

Lão giả lắc đầu nói “ Lâm lôi đại nhân, người là cường giả đối với thế tục quyền lực không quá để ý,nhưng là ngươi để Ốc đốn bệ hạ đệ đệ ngươi vào đâu, cho dù đệ đệ ngươi không có để ý, như vậy người kế thừa ba lỗ khắc vương quốc để đi đâu chứ?. Bọn họ đối với việc mở rộng lãnh thổ hỗn loạn chi lĩnh tựu sẽ có hứng thú “

Lâm lôi ngẩn ra

“ Ngươi rất có ý tứ” Lâm lôi tiếu nhìn này lão giả liếc mắt, một cái, chợt thân hình vừa động liền biến mất khỏi phòng

Đợi đến khi Lâm lôi rời đi lão giả này mới thở phào một hơi. Dù từ đầu đến cuối Lâm lôi không có xuất chiêu nhưng hắn lại cảm thấy như gặp quỷ, hắn hiểu rằng nguyên nhân là do thực lực chênh lệch quá nhiều

Khoa đức quận thành bên trong, lúc này đại bộ phận dân chúng đang di tản ra bên ngoài. Ba lỗ khắc vương quốc vương tộc uy tính phi thường cao hạ lệnh một cái, hơn nữa cũng là do sự uy hiếp của chiến tranh nên dân chúng tự nhiên đi di tản

Đương nhiên dân chúng sau này sẽ được an bài ổn định

Nguyên một toàn tửu lâu ba tầng hôm nay trở thành sở chỉ huy của khoa đức quận thành. Tại cửa sổ tầng thứ ba, nhìn đại lượng dân chúng di tản, ngoã tỳ thở dài một hơi… hắn hiểu rõ các gia đình này phải li tán

Để khoa đức quận thành trở thành một toà “ binh thành” tất cả các phòng ốc đều được cải tạo, không có chỗ nào là không dùng

Mặc dù quốc vương bệ hạ an bài di cư hao tốn tiền của, nhưng là hơn mười hai năm sinh sống phải dời đi dân chúng trong lòng chính là thương tâm không thôi

“Dưới sự cai trị của vương quốc, cuộc sống bọn họ so với mười hai năm trước thoải mái hơn nhiều “ Ngoã tỳ nhìn trung niên nhân… thực ra đã chín mươi tuổi. Hắn rõ ràng nhớ lại lúc trước, đi tới hỗn loạn chi lĩnh, số lượng cô nhi vô cùng nhiều, có thể hiểu đựoc sự tàn khốc của chiến tranh thế nào

Đột nhiên có tiếng gõ cửa

“ Vào đi” Ngoã tỳ lạnh nhạt nói

“ Đại nhân, nguyên soái đến rồi” Binh lính nọ vừa vào lập tức bẩm báo

"Nguyên soái đại nhân?" Ngõa tỳ lập nói ngay, "Ở đâu, mau dẫn ta đi!"

Ba lỗ khắc vương quốc, trong lòng dân chúng địa vị được sùng bái nhất chính là tinh thần chi trụ, tuyệt đối thiên tài, ngọc lan đại lục đỉnh phong cường giả Lâm lôi kia, tiếp đó là quốc vương ốc đốn bệ hạ, rồi người được xưng là đứng đầu năm đại chiến thần năm xưa " Thánh vực bất tử chiến sĩ Ba khắc"

Phía sau tửu điểm có một đình viện lẻ loi biệt lập bên trong. Ba khắc đang ngồi trong đó tuỳ ý thưởng rượu. Ngoã tỳ tiến vào lập tức hành quân lễ " Bái kiến nguyên soái đại nhân" Ba khắc quay đầu liếc mắt nhìn hắn, cười nói " Ngoã tỳ đến đây đi, đừng khách sáo"

Mười hai năm qua, vương quốc tự nhiên phát nhiện nhiều nhân tài. Ba khắc năm huynh đệ bọn họ lúc thường đều là chăm chú tu luyện, mọi việc đều rất ít quản lý. Ngoã tỳ này chính là phát hiện phi thường của ba khắc

"Lại uống rượu "

" Nguyên soái đại nhân đến là vì việc gì vậy"

Ba khắc cười nói" Không phải lúc trước ta đã nói rồi sao, ta sẽ mang đến hơn ba mươi khẩu ma tinh đại pháo" Ngoã tỳ sáng mắt, ba khắc tiếp tục nói " Chính xác là ba mươi sáu khẩu ma tinh pháo, đã trù bị tốt rồi"

" Trù bị tốt rồi ?" Ngoã tỳ sầu lo nói " Như vậy làm sao vận tống tới đây, nguyên soái đại nhân, vận tống lại đây phỏng chừng hao phí nhiều thời gian, như vậy có kịp không"

Ba khắc lắc đầu cười: "Vì này ma tinh pháo, ta chínhlà chạy cả ngày."

Ngõa tỳ nghi hoặc đứng lên. Nguyên soái đại nhân lời này có ý tứ gì?

Ba khắc quay về chỗ trống trải của đình viện phất tay lên

Nhất thời một khẩu ma tinh pháo xuất hiện tại chỗ trống, rồi sắp hàng liên tiếp thành bốn hàng mỗi hàng chín ma tinh pháo, mỗi khẩu khoảng chừng hai ba thước, đầu pháo chừng nửa thước, khắp nơi bao trùm ma văn phức tạp. Mặt trời chiếu xuống, thân pháo phản xạ ánh sáng lộng lẫy mê người

Ba mươi tám ma tinh đại pháo (tác giả chỗ này viết là 38, nhầm mấy chỗ về sau nữa cơ không tiện sửa)

“ Đây, đây” Ngoã tỳ hoàn toàn kích động

“Ngõa tỳ, chẳng lẻ ngươi ngay cả không gian giới chỉ cũng không nghe nói qua?" Ba khắc chế nhạo nói “ may mắn không gian giới chỉ của ta không nhỏ, bất quá không lại vì ba mươi tám ma tinh pháo này mà ta đi cả nửa ngọc lan đại lục, đi suốt một ngày từ nơi quản lý vận về đây”

Ba mươi tám ma tinh pháo này đều thuộc loại đại hình ma tinh pháo, đường kính đầu pháo cùng với ma văn phức tạp bao quanh có thể đoán được loại cấp bậc nào. Loại ma tinh pháo này bình thường các đế quốc không có buôn bán, nhưng là thông qua đạo sâm thương hội mà nói có không ít

Dựa vào không gian giới chỉ, dễ dàng vận chuyển đến.

“Ba mươi tám ma tinh pháo này tương đương với ba mươi tám bát cấp ma đạo sư, nhưng là ma lực rất lớn. cái loại này….” Ba khắc cười nói, bình thường bát cấp ma đạo sư thi triển bát cấp ma phát chỉ đưọc chừng 2 3 lần

Cho dù sử dụng ma pháp trượng cũng là 4 5 lần

Nhưng ma tinh pháo này chỉ cần có ma tinh thạch cung cấp, tựa hồ vô cùng vô tận phát ra công kích

“Nguyên soái đại nhân, ba mươi tám ma tinh pháo này nếu sử dụng tốt, tuyệt đối có thể ngăn chặn được mười vạn đại quân” Ngoã tỳ trên mặt khó nén được kích động cười nói “Đương nhiên là phải cung ứng ma tinh thạch đầy đủ”

Sử dụng ma tinh pháo chính là tốn rất nhiều tiền. Đại pháo một lần bắn tốn rất nhiều tiền, nếu không phải tài phú ai có thể sử dụng?

“Yên tâm một thời gian nữa ma tinh thạc cũng sẽ được vận chuyển lại đây” Ba khắc khẳng định nói

“ Chúng ta đối mặt với quân địch số lượng hơn trăm vạn, đến lúc chiến đấu ba mươi tám ma tinh pháo này tiêu tốn lượng ma tinh thạch sẽ là một số lượng khổng lồ phi thường”

Ngoã tỳ nhìn ba khắc “ Nguyên soái đại nhân, số lượng ma tinh thạch nhiều vậy, vận chuyển lại đây e chừng nhân thủ sẽ rất nhiều a”

Ba khắc cũng gật đầu, ba mươi tám ma tinh pháo này có thể đặt trong không gian giới chỉ, dù sao không gian giới chỉ cũng lớn.Nhưng nếu vận chuyển số lượng lớn ma tinh thạch sợ là không kém mười lần

Tại ma tinh thạch quáng mạch, do hắc ám giáo đình cùng quang minh giáo đình điều động đại quân, nên nơi này không cần che dấu, quy mô khai thác tự nhiên lớn. Ma tinh thạch quáng mạch này bất đồng với đồng quáng hay thiết quáng.

Quáng thạch này luyện hoá rất là phiền toái. Khai thác được một tầng tầng quáng mạch trong đó có cả bùn đất, đá cát sau đó dựa theo thuộc tính mà phân loại. Lẽ tất nhiên khai thác một loại tự nhiên dễ dàng nhưng là ma tinh thạch này rất cứng rắn

Càng cấp bậc ma tinh thạch cao càng thêm cứng rắn, các khai quáng công bình thường bất động, khai quáng công bình thường chọn lựa vô cùng tỷ mỉ tối thiểu cũng là tam cấp chiến sĩ, phải có thực lực này mới có thể dụng công cụ chuyên dụng để khai thác. Nhưng là dù tam cấp chiến sĩ cũng chỉ khai thác đựoc hạ phẩm ma tinh thạch

"Thương!" "Thương!" âm thanh không ngừng vang lên, mỗi người khai thác tốc độ không giống nhau nhưng tập hợp lại tại một thời khắc cũng có đại lượng ma tinh thạch được đưa lên, dựa theo thuộc tính mà phân loại

Từ lúc khai thác đến giờ cũng đựoc hai tháng, dù vậy quáng mạch đựoc khai thác ở nơi đây cũng chỉ là một bộ phận rất ít

“ Ngươi nói chuyện gì sảy ra, một cái rương lớn chứa đựng ma tinh thạch ? rương lớn này chứa ma tinh thạch như vậy nặng chừng mấy trăm ngàn cân, như thế làm sao mà cất bước được ” Mọi ngưòi nhìn xa xa chỗ kia, chiếc rương dài năm mươi thước, rộng chừng ba mươi thước một cự hình thiết rương, trong lòng nghi hoặc

Cự hình thiết rương này để chứa đựng ma tinh thạch?

Một khối ma tinh thạch chừng không quá nặng, nhưng là vào thiết rương này nặng tới mấy ngàn cân. Ngàn cân ma tinh thạch… bình thường quân đội làm sao mà vận chuyển. Nếu chia ra thì có thể đằng này…

Hơn nữa thể tích này không dưới không gian giới chỉ

Tổn hao hai tháng thời gian, khai thác ma tinh thạch cũng chất đầy thiết rương này. Dùng một lượng lớn thiết ti bện lại thành dây buộc, dùng hơn mười cương thiết lãm làm bảng trụ. Cuối cùng chia làm hai bên để buộc

“ Hai cự long sẽ tới để vận chuyển thiết rương, hãy im lặng một chút đừng kinh động chúng”

Cự long ? Tất cả quân nhân đều chờ đợi

Đêm khuya, trăng lên cao Quả nhiên một thân hình chừng trăm thước khổng lồ phách vương long, phía dưới trăm người liền cảm thấy tối xầm uy lực kia khiến mọi ngườì cảm thấy e ngại. Phách vương long hơn trăm thước này hạ xuống

“ Chủ nhân hắn thật xa hoa, sử dụng thánh vực long lại để chuyển đồ vật” Phách vương long Phổ lôi khuê đặc trong lòng thầm than

Hai tròng mắt tựa như hoả hồng xa luân quét mắt nhìn mọi người, hừ một cái rồi sử dụng cặp long trảo nắm lấy đầu dây, phách vương long thân hình khổng lồ này dễ dàng mang thiết rương nặng ngàn cân này đi, dưới ánh trăng chiếu rọi mang theo cự hình thiết rương, hướng phương nam nơi khoa đức quận thành tiến tới

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 35: Triệu Tập Lệnh

K

hoa đức quận thành cũng là một toà thành có thể dung nạp hơn mười vạn dân cư, dựa theo địa hình quân nhânba lỗ khắc vương quốc cố ý phá hoại khiến cho quang minh giáo đình nhất phương chỉ có thể tấn công đông thành và nam thành

Bắc môn mở rộng cửa căn bản không cần lo lắng địch nhân tấn công tới nơi này, từ sáng đến tối đều có không ít người thay nhau canh gác, bình thường mà nói sáng sớm người canh gác có không nhiều, nhưng đám gác này lại kinh ngạc phát hiện bên ngoài có rất nhiều người hơn nữa đám lính gác đêm này không mệt mỏi lại có vẻ rất hưng phấn.

“ Này huynh đệ các ngươi đang đàm luận cái gì vậy”

Không ít quân nhân đều chạy đến

“ Cự long, cư long a, không có cánh mà có thể phi hành, khẳng định là cự long thuộc cấp bậc thánh vực... oa... lớn thật, giống như một ngọn núi nhỏ vậy” đám lính gác đêm kích động đàm luận

“ Cái gì cự long” linh gác này cảm thấy khiếp đảm

Đám lính gác đêm giải thích “ Là thế này lúc đêm, cự long phi hành tới, có nhiều người đang chờ vận chuyển, ngươi xem cự đại thiết rương kia là do cự long vận tống tới”

Gã lính gác nhìn xa xa

Đã nhìn thấy cự đại thiết rương gã lính hít một hơi dài, cái thiết rương kia ai có thể vận chuyển có lẽ thật sự là do cự long vận chuyển tới

Một số lớn binh lính đang lôi từ trong thiết rương ra những chiếc túi ….

Cự long, tin tức từ một đám lính truyền đi nhanh chóng lan đi, chuyện này khiến binh sĩ khoa đức quận thành đại chấn, có đựoc cự long, là cấp bậc thánh vực long trợ giúp lần này nhất định thu đuợc thắng lợi cuối cùng

Khác với khoa đức quận thành

Lưu duyên hà, cũng đựoc coi là một dòng sông tương đối lớn mặc dù tại hỗn loạn chi lĩnh hà lưu phần đông không có quá lớn, nhưng là khoảng cách năm mươi sáu mươi thước cũng khiến quang minh giáo đình và hắc ám giáo đình đau đầu

Hao phí một lượng lớn tài lực để xây cầu, nhưng lại bị ba lỗ khăc vương quốc phá huỷ

Dựng thì khó nhưng hủy lại dễ dàng a!

Quang minh giáo đình hồng y đại giáo chủ cát nhĩ mặc cùng hắc ám giáo đình đại giáo chủ duy tư ba đặc hai ngừoi nhìn mặt nước mênh mông này chân mày đều nhíu lại. Dựng một toà phù kiều dễ dàng nhưng là trăm vạn đại quân lúc nào qua được, hơn nữa khí giới công thành cũng phải vận chuyển trên cầu.

“Mau dựng một cây cầu thật lớn để binh sĩ đi qua “ Cát nhĩ mặc nhíu mày thúc giục

“ Như vậy đại hình khí giới công thành thì sao?” Hạ nhân hỏi

Công thành khí giới chính là cự hình “công thành văn lâu “ thể tích mấy chục thước, vừa lớn vừa nặng, như thế nào vận chuyển

Nếu xây một cái cầu lớn muốn đất đá đông lại phải mất thời gian rất lâu

“Tựu không kịp, đến lúc đó trực tiếp sử dụng ma pháp đóng băng hà lưu - Cát nhĩ mặc nhíu mày nói

Bây giờ là khoảng tháng tám tháng chín, nhiệt độ khá cao, muốn đóng băng hà lưu con sông lớn này để cho công thành văn lâu đi qua sợ rằng phải đạt tớ cảnh giớii cửu cấp ma pháp sư mới làm đựoc

Quang minhg giáo đình, hắc ám giáo đình chia làm 2 trận doanh, hai bên tựa như tranh đấu , một đám cự hình chiến sĩ mang tới cự hình mộc thung (chắc là cọc gỗ) chừng mấy chục thước đứng tại bên bờ hướng xuống dòng nước đóng xuống, các chiến sĩ này đều là tinh anh, thất cấp chiến sĩ. Hai bên bờ được cắm xuống nhiều cự hình mộc thung, phù kiều lập tức được dựng lên

Oanh ! cự thạch chừng hơn mười ngàn cân bị một gã cường đại chiến sĩ ném xuống

Gã chiến sĩ không ngừng vân chuyển loại cự thạch to lớn này. Dù sao dòng nước chảy bình thường, một toà cự thạch ném xuống khiến dòng nước mênh mông có chút dao động

Ba gã cường đại chiến sĩ liên tiếp ném xuốgn hơn mười cự thạch, cự thạch còn đuợc họ dùng kiếm khí bình chỉnh, “thạch đầu kiều” coi như được sắp xếp xong. Chỉ là khoảng cách giữa các cự thạch chừng ba bốn thước, điều này đối với binh lính bình thường không khó

* * * *

Khoa đức quận thành bên trong không ngừng được cải tạo, còn đực chuẩn bị các loại vũ khí khác nhau. Quangminh giáo đình cùng hắc ám giáo đình hai phương đang dùng mọi cách để đưa trăm vạn đại quân qua sông. Hỗn loạn chi lĩnh khu vực sắp khai chiến

Song….

Áo bố lai ân đế quốc, vũ thần sơn

Hô ! vũ thần “ Áo bố lai ân ” đột nhiên xuất hiện tại cửa động quật, đứng tựa như can tiêu thương khí thế sắc bén, xích hồng trường phát phi tán phiêu vũ theo gió, vũ thần trên mặt lộ ra vẻ tươi cười

Hắn đã lâu rồi chưa có đi ra ngoài, đột nhiên một đạo quang mang phóng tới đúng là pháp ân

“ Sư phụ” Pháp ân cung kính trươc mặt vũ thần, vũ thần áo bố lai ân xuất quan lập tức truyền âm bảo pháp ân đến

Vũ thần nhìn đệ tử liếc mắt “ Pháp ân, thời gian gần đây ngươi tu luyện tốt lắm, đồng thời cũng chuẩn bị…” Pháp ân con mắt sáng ngời nhìn sư phụ mình “ Sư phụ người là có ý gì?”

“ Đúng vậy, cũng nên bắt đầu, vị hắc ám chi sâm kia bảo ta tới chỗ hắn” vũ thần áo bố lai ân nói những lời này khiến pháp ân cảm thấy chiến tâm sôi sục

Pháp ân biết rõ rằng, vị hắc ám chi sâm kia mọi sự việc đều mặc kệ, nay lại gọi vũ thần đến chắc chắn là thương nghị vì chuyện chúng thần mộ địa kia…

Lập tức vũ thần hoá thành một đạo hồng sắc lưu quang, cơ hồ trong nháy mắt tựu hoa phá trường không biến mất ở chân trời phía đông, tốc độ cực nhanh cơ hồ làmnguời ta khiếp sơ, tốc độ này so với bọn Lâm lôi cách biệt quá xa

Ma thú sơn mạch, tại một đỉnh núi. Thanh niên tựa có vẻ yêu dị mặc ám kim sắc trường bào nhìn về phương đông, tại mi tâm có ẩn chứa đao ngân, có điều nếu biết về hắn sẽ biết rằng đó không phải là đao ngân mà là vũ khí đáng sợ của vị vương giả ma thú sơn mạch kia

Ma thú sơn mạch vương giả - Đế lâm

“Hừ cái lão già này… “ Đế lâm nhìn phương đông, hắn cũng được vị hắc ám chi sâm kia triệu tập, mặc dù rất không muốn thấy vị hắc ám chi sâm đó

“ Ngọc lan đại lục, lão gia hỏa tối cổ hủ này.”

Đế lâm thân thể chợt loé thành ám kim sắc quang mang tại chân trời phương đông, léo lên rồi biến mất, tốc độ cực nhanh so với vũ thần áo bố lai ân kia càng thêm kinh người

Trên không trung tại ngọc lan đế quốc, bạch sắc trường bào, ngân sắc trường phát phiêu dật, trên mặt đeo chiếc mặt nạ quang mang xanh biếc, cả người tựa không giống nhân loại mà cơ hồ giống thiên sư, tinh linh. Chỉ là thân hình có hơi gầy có điểm tương đối giống phụ nữ, ngọc lan đại lục thần cấp cường giả tối lão nhân loại (thần cấp già nhất)

Là chi trụ của ngọc lan đế quốc - đại tế ti

“ Đã bắt đầu rồi ư” Đại tế ti hướng về chân trời phương đông, trên chiếc mặt nạ xanh biếc quang mang khiến người khác khó nhận ra được nét mặt “ không biết lần này bao nhiêu người phải chết” Đại tế ti thở dài, gió xung quanh nổi lên, đợi đến khi gió lặng thì đại tế ti đã biến mất

La áo đế quốc, tại một biệt viện tao nhã

Có ba người, một người áo bào rộng thùng thình cười nói. Hi tắc hắn đang ôm một mỹ nữ vui vẻ uống rượu, chính là đang lúc vui vẻ vẻ mặt hắn đột nhiên ngưng trệ “ ngươi đi ra ngoài đi”

Hi tắc vung tay lên, mỹ nữ có vẻ nghi hoặc

“ Đi ra ngoài cho ta” khí tức phát ra làm cho mỹ nữ hơi thở run lên lập tức ra khỏi phòng

Hi tắc cau mày, khổ não nói thầm “ Vị hắc ám chi sâm đại nhân, nhân vật vĩ đại như vậy tồn tại tựu không cần quan tâm đến tiểu nhân vật như ta. Bất quá không lại ta tiến vào thàn vực không lâu lại phải đi với các người”

Mặc dù buồn rầu nhưng là hi tắc không dám phản kháng. Hơn năm ngàn năm trước, bối cảnh lúc đó hi tắc rất rõ ràng

Một đạo hắc sắc ảnh tử léo lên. Hi tắc cả người tựa như thuấn di biến mất, nếu bối bối, ô sâm nặc nhìn thấy cảnh này chỉ là có thể sợ hãi than thầm…. hoán ảnh thuật đạt đến mức này thật là đáng sợ

* * * *

Bầu trời hắc ám chi sâm, tứ đại thần cấp song song phi hành, khí tức bạo liệt ánh mắt cương nghị đó là vũ thần áo bố lai ân, dáng vẻ điềm tĩnh tự tại là đại tế ti, còn có vẻ yêu dị băng lãnh “ Đế lâm” còn lại là hi tắc với vẻ khổ não

“ Hi tắc, sao lại khổ não vây, đạt đến thần cấp ngươi phải nên cao hứng mới phải chứ” Thanh âm ôn hoà của đại tế ti vang lên

Hi tắc lộ vẻ tươi cười “ Khải sắt lâm đại nhân, ta mới bước vào thần vực thôi mà, khải sắt lâm đại nhân phải chiếu cố cho nếu không cái mạng nhỏ này khó mà bảo toàn”

“Mạng ngươi nhỏ vậy sao ?” Thanh âm hữu lực vang lên, vũ thần mục quang như điện liếc về phía hi tắc “ Ngươi tiến vào thần vực, lại tu luyện hắc ám pháp tắc, bản lãnh đào mệnh, trong chúng ta bản lãnh đào mệnh này chỉ sợ ngươi là cao nhất”

Hi tắc bất đắc dĩ cười. Chỉ là vị đế lâm kia vẫn trầm mặc phi hành

“ Đế lâm” thanh âm vẫn ôn hoà như trước của đại tế ti vang lên “ chúc mừng ngươi, qua ba đạt vị diện ngục giam đào thoát tới đây, không thể không nói vận khí của ngươi thật là tốt đó”

Đế lâm liếc mắt nhìn đại tế ti “ Khải sắt lâm vận khí ta so với ngươi vẫn còn kém đó”

Đang lúc mấy người trò chuyện

“ tốt lắm sau này sẽ nhàn hạ, tới nhanh lên một chút” – thanh âm già nua đột nhiên vang lên bên tai bốn gã thần cấp, lập tức bốn người hoá thành bốn đạo lưu quang tiến vào sâu trong hắc ám chi sâm

…….

Mà tại ngọc lan đại lục tuyệt đại đa số cường giả như Lâm lôi, đức tư lê đều không biết việc 5 thần cấp cường giả tề tụ tại hắc ám chi sâm. Đối với Lâm lôi lúc này trận chiến tại khoa đức quận thành rất trọng yếu

Lâm lôi đến khoa đức quận thành không lâu

- Đại nhân. Ba khắc tiến tới

- Làm sao vậy ba khắc. Lâm lôi mỉm cười nhìn ba khắc, ba khắc liền nói “ Lâm lôi, ngài đi theo ta, vừa có người nói cho ta biết tại ma tinh thạch quáng mạch phát sinh một chuyện, ta tới thì phát hiện một sự việc kinh hãi”

- Sao. Lâm lôi tò mò – Đi, mau đi xem.

Lâm lôi lúc này cùng ba khắc thật nhanh hướng ma tinh thạch phi hành. Hôm nay, tại ma tinh thạch có một cửa hầm được phong toả, bất luận không cho kẻ nào dò xét. Khi lâm lôi cùng ba khắc tới thủ vệ lập tức tránh ra

- Là chỗ này. Ba khắc dẫn Lâm lôi tới

Dọc theo quáng mạch tiến vào, bên trong đều có đèn đuốc thắp sáng. Ba khắc giải thích

“ Bọn họ có người nói cho ta biết, bọn họ khi đào tới trung tâm quáng mạch phát hiện ma tinh thạch tại nơi đó phẩm chất tốt phi thường. Chưa bằng cực phẩm ma tinh thạch, nhưng cũng đồng dạng cứng rắn thật đáng sợ”

- Ta sẽ kiểm tra - Lâm lôi, linh hồn lực lập tức phát ra.

Lâm lôi đột nhiên phát hiện… tại quáng mạch nơi này, đúng là thoả viên hình cầu thể tại vị trí hạch tâm, cũng chính là vị trí trung ương.

- Ngươi nói ma tinh thạch nơi đây tốt đáng sợ à - Lâm lôi nghi hoặc nói

- Đúng, theo ta thấy tại đó ma tinh hạch phẩm chất có thể so với thất cấp ma thú ma tinh hạch, thậm chí có thể bằng bát cấp ma thú ma tinh thạch, còn có một số ít đạt tới cửu cấp ma thú ma tinh hạch. Ba khắc sợ hãi than, Lâm lôi trong lòng cả kinh

- Lâm lôi ngươi biết hạch tâm quáng mạch này là gì không?. Ba khắc hỏi

Lâm lôi lắc đầu, vừa rồi tinh thần lực phát ra cũng chỉ phát hiện được dày đặc ma tinh thạch, căn bản không có phát hiện được gì

- Tới đi. Ba khắc chỉ vào phía trước

Quáng khan này hai bên đều là ma tinh thạch trong suốt, bên trong ẩn chứa năng lượng cực kỳ đáng sợ, mặc dù so với thất cấp ma thú ma tinh thạch yếu hơn. Lâm lôi nhìn về hướng ba khắc chỉ tới – đó là một đạo môn

Đạo môn này có tinh thần lực cổ quái ba động, mà vừa rồi linh hồn lực Lâm lôi kiểm tra lại không có phát hiện ra đạo môn này.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 36: Thông Đạo

Bát cấp, cửu cấp ma thú có thể giết được vô cùng khó khăn, bởi vậy độ trân quý của ma tinh thạch như thế nào có thể tưởng tượng được. Song ma tinh thạch tại hạch tâm quáng mạch ma tinh thạch này cũng đạt thất cấp, còn có cả bát cấp ma tinh thạch, thậm chí còn có 1 số cực ít đạt tới cửu cập

Ánh đuốc chiếu rọi vào bề mặt bán trong suốt của ma tinh thạch phản xạ ra những quang mang mê hoặc

Tại cuối thông đạo khai quật này có một phiến môn . Ở đây đáng lẽ không tồn tại phiến môn

Linh hồn lực của ta tựu không phát hiện được, tựa như nó không tồn tại, rốt cuộc sau phiến môn là cái gì ? Lâm lôi kinh nghi đứng lên, tinh thần lực của chính mình căn bản không thể xuyên thấu qua phiến môn để dò xét, địa phương thần bí này chẳng lẽ tuỳ tiện xông vào?

Lâm lôi quay đầu nhìn ba khắc “ ba khắc ngươi vào rồi à”

Ba khắc gật đầu “ Đúng vậy, là vì đi vào rồi nên ta mới cảm thấy kinh hãi. ”

- Bất quá đại nhân, người nên biến thân một chút, đi vào sẽ tốt hơn. Đi vào phiến môn này sẽ có kình khí mãnh liệt công kích, phòng ngự không đủ có thể sẽ chết đó – Ba khắc nghiêm túc nói

Lâm lôi đáy lòng thất, ba khắc hôm nay đã là thánh vực bất tử chiến sĩ, lực phòng ngự tối cường trong tứ đại chung cực chiến sĩ, hắn đã nói vây… thì công kích này đáng sợ nhường nào

Cởi áo khoác, lộ ra thân hình cường tráng, lâm lôi trực tiếp biến thân thành long huyết chiến sĩ, phiếm trứ sáng loáng, thanh sắc long lân lập tức bao trùm toàn thân, tròng mắt ám kim sắc lướt qua địa môn trực tiếp tiến vào

Xuy, xuy

Kình khí tựa như đao, lâm lôi vừa bước vào lập tức kình khí điên cuồng hướng tới công kích hàng ngàn đao, thậm chí thanh sắc long lân còn phát ra hoả tinh

“Nơi này…. “ Lâm lôi từng bước từng bước một tiến vào bên trong, tình hình ở đây vượt ngoài dự liệu của Lâm lôi, đằng sau phiến môn .. tựa như một loại “thấu minh phao phao” một dạng vi hình không gian, không gian này là một viên cầu không gian, phạm vi chừng mười thước

Viên cầu hình không gian phạm vi chừng mười thước, mà bên trong bố trí giống như một mật thất tu luyện. Đơn giản chỉ có địa sàng, bàn, ghế, viên cầu hình không gian này chính là một tầng lớp bảo vệ, khiến ngoại giới không thể xâm nhập,

Ngẩng đầu nhìn lên trên, bốn phía bên ngoài lớp cách mô trong suốt đó là hỗn loạn không gian loạn lưu

Đủ mọi màu sắc không gian loạn lưu, còn có khe nứt không gian xuất hiện, như vậy uy lực thực đáng sơ. Lâm lôi trong lòng cảm thấy kinh hãi

Lâm lôi đại nhân. Ba khắc cũng đi đến” ta tiến vào trong cũng khó có thể tin được, ngươi nói thế này là sao?”

Lâm lôi hít sâu một hơi nói

- Theo ta biết, vô số vị diện kỳ thật chính là được bao bọc bởi các không gian loạn lưu, tỷ như ngọc lan đại lục, một người đi tới tận cùng … là có thể thấy không gian loạn lưu. Thực lực đạt tới một trình độ nhất định, có lẽ tự mình có thể tại không gian loạn lưu mở ra một tiểu không gian.

Lâm lôi cẩn thận quan sát viên cầu không gian:

- Mà tại đây, viên cầu tựa như một không gian mật thất độc lập, phỏng chừng đây là chỗ tu luyện của một cường giả cực kỳ lợi hại. Hơn nữa tại chỗ này, hẳn là người ở ngọc lan đại lục hay đã từng như vậy

Lâm lôi đối với tiểu không gian này do cường giả mở ra, tràn đầy khâm phục

- Mở ra một tiểu hình không gian. Ba khắc cũng là tán thưởng

- Như vậy tứ đại chí cao không phải mở ra tứ đại chí cao vị diện, như vậy bảy đại thượng vị chủ thần không phải mở ra bảy đại thần vị diện sao ? – Lâm lôi cười nói - Mở ra một tiểu hình vị diện của bản thân mình cường giả có thể làm được.

Lâm lôi hiểu được ngay cả hạ vị thần cũng chỉ là cương lĩnh ngộ thần chi lĩnh vực. Mà tại không gian loạn lưu có thể tạo ta tiểu hình vị diện cố định người thường khó có thể làm được.

Ba khắc mắt sáng ngời “ Lâm lôi đại nhân ta bây giờ đã biết tại sao xuất hiện đại hình ma tinh thạch quáng mạch xuất hiện rồi. Ngươi xem tại mật thất này, mật độ nguyên tố dày đặt thật là đáng sợ. Ngay cả ta nguyên tố thân hoà lực đều có thể cảm nhận rõ ràng, hơn nữa ngoài nguyên tố còn có đặc thù năng lượng”

Lâm lôi cũng cảm nhận được chung quanh nồng đậm các loại nguyên tố. Địa, thuỷ, hoả lôi điện, quang minh, hắc ám thất hệ mật độ từ trước đến giờ đậm đặc chưa từng có. Ngoài bảy hệ, Lâm lôi còn cảm nhận được mênh mông năng lượng, có loại tựa giống như tái tư lặc, còn có loại năng lượng xâm lược đáng sợ, cũng có tràn ngập sinh cơ năng lượng.

“ Có lẽ thuộc tứ đại chí cao thần năng lượng” Lâm lôi biết được ngoài đại nguyên tố còn có bốn loại năng lượng huyền bí đặc thù

Lâm lôi hướng sang ba khắc “ Như vậy phiến môn này, mật thất này tại ngọc lan đại lục ngay cả tiếp điểm cũng hấp thu đại lượng nguyên tố, lấy đây làm trung tâm xuất hiện ra viên cầu khổng lồ ma tinh thạch quáng mạch”

- bất quá…

- thần bí cường giả kia tu luyện đã là chuyện rất lâu rồi - Lâm lôi xác định

- Vây ư - Ba khắc nghi hoặc nhìn Lâm lôi

- Nếu không phải thần bí cường giả chủ động tu luyện căn bản sẽ không hấp thu đại lượng nguyên tố. Chúng ta ở đây đã một thời gian, nếu không khai thác ma tinh thạch cũng đâu biết ở đây có một đại lượng ma tinh thạch

Lâm lôi cười nói:

- Dựa theo quy luật, để hình thành quáng mạch ma tinh thạch khổng lồ này, phải có đại lượng thiên địa nguyên tố tụ tập. Để hình thành quáng mạch, thiên địa nguyên tố tụ tập trình độ khẳng định cực kỳ đáng sợ, sợ rằng cường giả ngọc lan đại lục đều phát hiện được

- Nhưng mà trong lịch sử cũng không có đề cập đến vấn đề này, cho nên đại lượng nguyên tố tụ tập đã là chuyện rất lâu rồi

Đang nói Lâm lôi đột nhiên nhắm mắt lại, khoanh chân ngồi xuống

“ Lâm lôi đại nhân” Ba khắc nhẹ giọng hô

Nhưng mà Lâm lôi dường như không để ý lẳng lặng khoanh chân ngồi

Đại địa mạch động, hậu trọng ...

Phong địa bạo nộ cuồng mãnh, nhẹ nhành linh động …

Hoả diễm sí nhiệt cuồng bạo….

Thuỷ địa nhu hoà, liên miên bất tuyệt….

Tại đây trong vị diện vi hình mật thất. Lâm lôi cảm thấy mình trước giờ chưa từng tiếp cận tự nhiên gần đến như vậy, hắn có thể máy chục lần đến vài trăm lần cảm thụ “đại địa mạch động” “Phong đích luật động” trong lòng đã lưu lại quỹ tích

Cho dù lúc trước nguyên tố thân hoà lực “ hoả nguyên tố” cũng chỉ đạt trung đẳng nhưng là có thể cảm nhận rõ ràng, cảm giác này không thua gì tại ngọc lan đại lục cảm nhận đại địa nguyên tố.

Thuỷ nguyên tố ba động cực kỳ mông lung nhưng Lâm lôi lại có thể cảm nhận được ba động này

Còn có năng lượng kỳ lạ thuộc phương diện tứ đại chí cao thần cũng cảm giác được

“ Đại địa mạch động nguyên lai là như vậy” Lâm lôi trong lòng kinh hãi một trận, hắn cảm thấy chính mình tu luyện đã là tốt rồi, tựa như âm thanh tiếng chuông vang ngoài vài dặm, mà giờ đây tiếng chuông như vang bên tai, có thể cảm nhận rõ ràng âm thanh kỳ lại này.

Đại địa mạch động sự huyền bí này càng thêm rõ ràng

“ 256 trọng chấn… ha ha đại địa mạch động nguyên lai là thế này. Ta tại ngọc lan đại lục vi diện cảm giác dường như có vô số trọng, bây giờ xem ra một trọng nối tiếp một trọng nhưng mà bên trong một trọng lại ẩn chứa vô số ảo diệu, dĩ nhiên 256 trọng áo nghĩa đều giải thích rõ ràng”

Lâm lôi từ đáy lòng đã hiểu được con đường tu luyện của chính mình, Lâm lôi tu luyện từ trước đến giờtựa như đọc một quyển sách. Đọc kỹ cuốn sách giờ sơ đọc lại quyển sách đó, quyển sách đó chính là “ đại địa mạch động” áo nghĩa

“Tu luyện được 256 trọng ta đây xem ra đã đi được một nửa lộ trình, ta bây giờ chính là muốn hiểu… đại địa áo nghĩa, ẩn tàng ba động bên trong một trọng”

Từ 1 đến 256 trọng, giờ lại từ 256 trọng trở về một trọng

Lúc nào Lâm lôi có thể như pháp tắc ẩn chứa trong ba động giống nhau, chỉ một đạo ba động có thể đem đại địa mạch động áo nghĩa đem giải thích rõ ràng, như vậy mới có thể đại thành. Khi đó… Lâm lôi một kiếm nhẹ nhàng có thể khiến đối thủ nát như bùn.

“ Tu luyện bảo địa” Lâm lôi trong mắt lộ vẻ kinh hãi

- Lâm lôi đại nhân - Ba khắc thấy Lâm lôi tỉnh lại, mới thở phào một hơi “ Lâm lôi đại nhân, ngươi ngồi đây đã quá ba ngày rồi”

- Ba ngày. Lâm lôi cũng biết mình đắm chìm trong lĩnh ngộ pháp tắc, thời gian trôi qua đều không có cảm nhân, bất quá không lại hắn cảm thấy thật đáng giá, trước đó tại cảnh giới 256 đã dừng lại hơn một năm, con đường phía trước phải đi từng bước thế nào cũng đều không biết

Nếu không có mật thất thần bí này, mình cũng giống nhiều tu luyện giả khác, bị dừng lại ở đây, mười năm có khi mấy trăm năm mới đột nhiên lĩnh ngộ nhận thức được con đường tiếp tục tu luyện

“ Trách không đựoc vị thần bí cường giả kia đã tạo ra một cái vi hình vị diện mật thất tu luyện. Tại không gian loạn lưu ở bên trong vi hình vị diện tu luyện. Đối với các loại pháp tắc cảm nhận càng thêm rõ ràng” Lâm lôi đã cảm nhận được mục đích của mật thất này

Mặc dù nơi này không có cái gì là thần khí bảo vật, nhưng đối với con đường tu luyện pháp tắc của cường giả thì đây tuyệt đối là vô giới chi bảo

“Cảm tạ tiền bối đã lưu lại” Lâm lôi tại mật thất cung kính hành lễ

Rồi quay sang có chút mê hoặc hướng tới ba khắc “ ba khắc chúng ta ra ngoài thôi, phỏng chừng một thời gian nữa khoa đức quận thành sẽ đại chiến” Lâm lôi nói liền đi trước ra khỏi vi diện mật thất

Ba khắc có chút nghi hoăc, tại đây không có cao thủ nào sao Lâm lôi lại hành lễ

Hắn không biết Lâm lôi đang rất cảm kích. Đã hơn một năm, minh tư khổ tưởng nhưng không có cách nào tiến bộ, cảm giác biệt khuất này rất khó chấp nhận, không ai biết… ai cũng không biết Lâm lôi dừng lại ở cảnh giới kia bao lâu, bây giờ có mật thất này con đường pháp tắc đã dễ dàng hơn một chút

“ Đóng đạo quáng này lại, không cho phép kẻ nào đi vào, sau này khai thác…cũng không được phép lại gần quáng đạo này” Lâm lôi quay về phía thủ vệ trực tiếp hạ lệnh. Vi hình vị diện mật thất này tuyệt đối khả ngộ bất khả cầu, so với thần khí quý trọng hơn không biết bao nhiêu. Có lẽ ngay cả vũ thần, đại tế ti bọn nó nếu biết đều thèm muốn.

“ Hạ vị thần để tạo ra vi hình vị diện là không có năng lực” Lâm lôi cảm giác đựơc, tại không gian loạn lưu có thể mở ra đựoc một vị diện ổn định, dù là tiểu vị diện, nhất định là thủ đoạn vô cùng kinh khủng.

Lâm lôi, ba khắc hai người sóng vai phi hành hướng về khoa đức quận thành. Hai người trực tiếp hướng tới tổng bộ chỉ huy. Tại tầng ba tửu điếm ngoã tỳ đang cùng trợ thủ của mình kịch liệt tranh luận, thấy Lâm lôi đến lập tức cung kính hành lễ.

“ Ngoã tỳ , cục thế bây giờ tình hình thế nào” Lâm lôi dò hỏi

Ngoã tỳ lập tức báo cáo “ Lâm lôi đại nhân, theo tình báo của chúng ta, quang minh giáo đình hắc ám giáo đình quân đội bọn chúng không ngừng vượt sông, binh lực nhiều lắm nhưng là các loại công thành khí giới qua sông hết cũng phải đến lúc trời tối ”

Lâm lôi có chút gật đầu

- Ta mới nghe các ngươi tranh luận cái gì đấy - Ba khắc nghi hoặc dò hỏi

Ngoã tỳ trả lời:

- Là thế này, hắc ám giáo đình và quang minh giáo đình quân đội vượt sông đã chừng sáu bảy mươi vạn quân nhưng trận đình tương đối loan. Vượt sông xong đội hình tự nhiên có chút hỗn loạn. Phó tướng của ta đề nghị là nhân lúc bọn chúng hỗn loạn, chúng ta thừa dịp xuất kích

- Bất quá ta không đồng ý – Ba khắc nói tiếp

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 37: Ma Tinh Pháo Chi Uy

Ồ, phủ quyết?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Ngõa Tì.

Hắn cho rằng kiến nghị này là rất có cơ sở, trong khi đối phương đội ngũ hỗn loạn, thừa dịp chủ động tấn công, đích xác có thể đánh phủ đầu phe Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình.

Ngõa Tì cung kính hồi đáp: “Lâm Lôi đại nhân, thuộc hạ từ chối đề nghị này chủ yếu là bởi 3 nguyên nhân.”

Còn có 3 nguyên nhân?

Lâm Lôi cũng thừa nhận, đối với phương diện chiến tranh mình không được rành cho lắm, hắn cẩn thận lắng nghe câu trả lời của Ngõa Tì.

“Đầu tiên, là nếu áp dụng phương án này thì khả năng thành công cũng không lớn. Bởi vì, từ Khoa Đức quận thành tới Lưu Diên hà cũng phải đến hơn mười dặm. Chúng ta dẫu có phái người đi thì đến lúc tới nơi, nhân mã của đối phương cũng đã qua sông được hơn trăm vạn rồi. Hơn nữa bộ phận binh mã chuẩn bị tác chiến cũng đã được khôi phục chỉnh tề.”

Ba Khắc lắc đầu: “Để bày được trận thế vững chãi cho hơn trăm vạn người kịp thời khắc nghênh chiến thì không thể dễ dàng như vậy được.”

Ngõa Tì gật đầu đáp: “Đích xác là như thế, ta chỉ nói rằng đối phương hẳn là đã chuẩn bị sẵn bộ phận binh mã tác chiến, chúng ta tổng cộng 50 vạn người, có thể phái ra bao nhiêu người đi tập kích đây? Đây mới chỉ là nguyên nhân thứ nhất, điều thứ 2… Ta tin rằng người chỉ huy của 2 phe Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình sẽ không thể phạm phải sai lầm sơ đẳng như thế.”

“Nếu ta là quan chỉ huy của đối phương.”

Ngõa Tì mỉm cười giảng giải: “Ta trước tiên sẽ phái đội ngũ tinh anh qua trước, đội ngũ qua sông sẽ vờ làm ra vẻ ‘Hỗn Loạn’ để hấp dẫn địch nhân đến công kích. Chờ tới khi địch nhân thực sự công kích rồi, tinh anh đội ngũ sẽ lập tức cùng đối phương nghênh chiến.”

“Xét ra, ưu thế lớn nhất của chúng ta chính là tòa thành kiên cố này.” Ngõa Tì tiếp tục, “Có tòa thành kiên cố này, bọn chúng nếu muốn giết chúng ta thì e rằng chúng ta đã giết chúng trước rồi. Bọn chúng chính là muốn dụ chúng ta ra ngoài bình nguyên tác chiến cùng với chúng.”

Lâm Lôi tán đồng gật đầu.

Ngõa Tì tiếp tục nói: “Về phần nguyên nhân thứ 3, cuộc chiến này, chiến thuật chính là đệ nhất chiến lược. Mục tiêu của chúng ta chính là đề phòng bên ngoài, không để cho bọn chúng phá thành. Đây chính là điểm quan trọng nhất, chỉ cần thành công thì trận chiến này chúng ta tất thắng.”

“Cho nên, chúng ta không cần phải để ý tới ‘Sơ Hở’ mà bọn chúng lộ ra, ai mà biết có phải là cố ý bày ra như vậy hay không?”

Ngõa Tì khẽ cười nói: “Chúng ta chỉ cần tại Khoa Đức quận thành, dựa vào lợi thế về mặt thành trì để tử thủ. Nếu không có bất ngờ gì xảy ra thì thắng lợi của chúng ta là tất yếu.”

Đêm trôi qua, ngày lại tới.

Hắc bào đại chủ giáo ‘Duy Tư Ba Đặc’ đang cưỡi một con Hắc Ám ma hổ, ngẩng đầu nhìn về phía Khoa Đức quận thành.

“Cát Nhĩ Mặc, ta cảm thấy trường chiến tranh này chúng ta muốn đánh thì sẽ phải rất gian khổ a.” Duy Tư Ba Đặc nhíu mày nói. “Chúng ta tốc độ vượt sông đã tận lực chậm lại rồi, đội ngũ đối diện cũng có vẻ ‘Hỗn Loạn’, vậy mà Khoa Đức quận thành lại dường như không hề phát hiện ra, căn bản không hề phái người tới công kích.”

Cát Nhĩ Mặc gật đầu.

Bọn họ đã sớm chuẩn bị một bữa tiệc lớn chờ địch đến, đáng tiếc là lại thất bại.

Hiện tại đại quân toàn bộ đã qua soog, hơn nữa đã nghỉ ngơi được một đêm rồi. Hiện tại đang ổn định tốc độ nhắm Khoa Đức quận thành tiến tới. Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình 2 phe lần này tụ tập tới 80 vạn đại quân, hợp với nhau tạo thành tổng cộng 160 vạn đại quân. Đội quân đáng sợ như thế nghiêng trời dọc đất e rằng cũng chẳng nhìn thấy hàng cuối cùng.

“Ta không sợ quan chỉ huy của Lâm Lôi thông minh… Ta chỉ sợ hắn lại là một tên rùa đen rụt đầu trốn trong thành thôi.” Duy Tư Ba Đặc nói.

Cát Nhĩ Mặc cũng gật đầu.

Ỷ vào sự thuận lợi của thành trì, cho dù có thể công phá Khoa Đức quận thành thì e rằng 2 phe của bọn họ cũng phải chịu tổn thất cực kỳ lớn. Mặc dù bọn họ có tổng cộng 160 vạn quân song cũng không hề muốn lãng phí một lượng lớn tính mạng.

“Duy Tư Ba Đặc.” Cát Nhĩ Mặc dò hỏi. “Chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Lần tác chiến này người cầm đầu đương nhiên là Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc hai người. Có điều bàn về mưu kế thì Cát Nhĩ Mặc vẫn còn kém hơn Duy Tư Ba Đặc. Duy Tư Ba Đặc khẽ cười đáp: “Không còn cách nào khác, chúng ta hiện tại cứ tới thăm dò hư thực của đối phương đã.”

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Cả Khoa Đức quận thành đã trở thành một binh thành lớn, toàn bộ cư dân đều đã sớm được di dời. Đại lượng phòng ốc đều đã được cải tạo, đào địa đạo, bẫy… Trên tường thành phía nam và phía đông đều tụ tập một lượng lớn binh lính, song mặt tây thành, bắc thành thì số lượng binh lính lại vô cùng thưa thớt.

Các loại khí cụ đều được vận chuyển lên trên thành.

Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người đều mặc khải giáp, giả làm quan quân đi lại trên mặt nam của thành, trên thành nhiệt hỏa ngút trời, suốt hơn 10 dặm trên tường thành bố trí đầy người, chỉ tính riêng tại mặt nam thành này thôi binh lính cũng đã đông đến hơn 10 vạn rồi.

“Người quả là đông.” Lâm Lôi, Ba Khắc nhìn về phía xa xa.

Như một con sâu lớn đang bò, 160 vạn đại quân của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình bao trùm khắp mặt đất không ngừng tiến về phía Khoa Đặc quận thành. 160 vạn a! Nghe thì dễ, song khi một lượng lớn người như vậy tiến về đã tạo nên một cảm giác…

Run sợ!

Ngay đến cả Lâm Lôi cũng còn phải cảm thấy áp lực đè nặng.

“Trận này, không biết sẽ phải chết bao nhiêu người.” Ba Khắc khẽ thở dài.

Lâm Lôi nhìn đám lính đông đảo trên tường thành, hắn cũng cảm thấy chiến tranh thật là tàn khốc, song từ khi xã hội loại người tồn tại đến nay, chiến tranh chưa bao giờ ngừng lại cả. Mặc dù đám người Lâm Lôi đã nhìn thấy quân đội của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình, song trên thực tế, khoảng cách từ chỗ đội quân kia tới chỗ bọn họ vẫn còn rất xa.

Có điều đội quân của đối phương quá khổng lồ, từ xa trên tường thành đám lính cũng có thể trông thấy được.

“Chúng ta qua chỗ Ngõa Tì bên kia thôi, dù sao hắn cũng là quan chỉ huy, vô luận thế nào cũng không thể để xảy ra chuyện ngoài ý muốn được.” Lâm Lôi dẫn theo Ba Khắc tới cổng chính ở mặt nam. Đứng trên thành, ánh mắt Ngõa Tì vẫn đang dán chặt trên lầu quan sát.

Thấy Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người đến, hắn lập tức hành lễ.

“Ngõa Tì, ta và Lâm Lôi đại nhân đến đây chính là để bảo đảm sự an toàn cho ngươi a.” Ba Khắc cười nói.

Ngõa Tì vốn trầm ổn cũng phải có phần kích động. Lâm Lôi cười nói: “Được rồi, ngươi cứ lo chuyên tâm chuẩn bị nghênh địch đi, đối phó với hơn 100 vạn đại quân này, đã có đối sách gì chưa?” Lâm Lôi ngay chính bản thân cũng cảm thấy mơ hồ.

Ngõa Tì cười đáp: “Không vội, xem bọn chúng sử dụng thủ đoạn gì thì chúng ta mới dùng biện pháp để đối phó.”

“Ngươi đoán lúc nào bọn chúng sẽ công kích?” Ba Khắc dò hỏi.

“Bọn chúng hôm qua vừa mới qua sông, cũng không vội tấn công mà nghỉ ngơi đã. Đến rạng sáng thì mới hành quân. Hơn 1 giờ nữa hẳn là sẽ tới phía dưới thành. Trước lúc giữa trưa, hẳn là sẽ có một đợt công kích đầu tiên.” Ngõa Tì cười đáp.

“Đợt tấn công đầu tiên tất nhiên là sẽ không quá mạnh mẽ, thăm dò mới là mục đích chính. Ngươi chuẩn bị để ứng phó thế nào?” Ba Khắc hỏi.

“Ma tinh pháo.”

Ngõa Tì hồi đáp.

“Sử dụng luôn Ma tinh pháo?” Ba Khắc nhướng mày, Ma tinh pháo này chính là đòn sát thủ, vào thời khắc mấu chốt mà sử dụng thì đương nhiên là tốt. Song Ngõa Tì lại khẳng định đáp: “Nguyên soái đại nhân xin cứ yên tâm, người cứ việc ở bên cạnh thưởng thức thôi, đến lúc đó tự nhiên sẽ rõ.”

“Ngươi lại còn ra cái vẻ thần bí đối với ta nữa ư?” Ba Khắc lắc đầu cười nói.

Lâm Lôi còn lại là lẳng lặng ngồi qua một bên, phương diện chiến tranh cứ giao cho đám người này là được. Qua một hồi lâu… mắt hắn đột nhiên mở bừng ra, quay sang Ngõa Tì: “Chuẩn bị bắt đầu đi, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình 2 phe đã phái ra 2 đội đầu tiên chuẩn bị công kích rồi.”

Ngõa Tì kinh dị nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi thì lại không hề nhiều lớn, hắn mặc dù không hề thi triển Linh hồn lực tìm tòi, song Lâm Lôi đối với Phong nguyên tố phương diện đã có sự lĩnh ngộ, cho dù là các tình huống xảy ra ở ngoài mấy ngàn thước, nếu Lâm Lôi đã muốn cảm thụ thì vẫn có thể cảm thấy được rõ ràng.

“Đại nhân, địch nhân đã cử ra 2 sư đoàn, mỗi bên 2 vạn người trực tiếp công kích tới cổng thành của chúng ta rồi.” Một gã quan quân lập tức chạy vào.

Tường thành mặc dù dài hơn 10 dặm song trung tâm của các đợt tấn công thông thường vẫn là vị trí cửa thành này.

Ngõa Tì kính phục liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, chợt lập tức hạ lệnh: "Cứ theo như kế hoạch đã định, 10 cỗ Ma tinh pháo chuẩn bị, tặng cho những vị khác đang đến một 'Lễ Gặp Mặt' đi nào." Ngõa Tì vừa cười vừa nói, quan quân kia trong mắt cũng có tia hưng phấn: "Vâng, thưa đại nhân."

"Đi, chúng ta qua xem." Lâm Lôi đứng dậy.

Trên thành, Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người nhìn xuống bên dưới, chỉ thấy 2 sư đoàn với một lượng lớn người đang tiến đến, so với 160 vạn người thì 4 vạn tựa hồ là một con số không lớn lắm. Có điều, 4 vạn người tiến đến vẫn khiến cho người ta có một cảm giác tấp nập.

"Sát ——"

Phía dưới mấy vạn người giơ tấm chắn lên, giương vũ khí hướng về cửa thành tiến tới. Tiếng nộ hống của bọn họ tựa như tiếng sấm vang lên. Đám lính còn lại thì đẩy những tấm chắn khổng lồ lao đến. Điều khiến đám binh lính lo lắng nhất chính là cung tiễn từ trên tường thành phóng tới.

Song điều khiến bọn chúng ngạc nhiên là – không hề có cung tiễn phóng tới.

"Bắn!" Một tiếng gầm vang lên.

Mười cỗ Ma tinh pháo với văn ngân trên thân cơ hồ đồng thời sáng rực lên, năng lượng nguyên tố đáng sợ lập tức vần vũ, tức thì, những cỗ Ma tinh pháo phát ra tiếng gầm đáng sợ, mười đoàn quang mang tựa như tiếp nối nhau xạ thẳng vào giữa quân đoàn trận của đối phương.

"Ma tinh pháo!" Tiếng la sợ hãi vang lên.

Khi một hỏa hồng sắc quang đoàn trong số đó xạ xuống, vài trăm tên lính chỉ trong nháy mắt đã hóa thành tro bụi. Mặt đất nơi hỏa hồng sắc quang đoàn rơi xuống lập tức hóa thành hỏa diễm 'Viên Hoàn'. Ngọn lửa viên hoàn này bắt đầu bùng lên, tựa như một đợt sóng gợn tỏa ra bốn phương tám hướng, phàm là nơi nào ngọn lửa này cuộn đến, nơi đó tiếng binh lính gào thét thảm thiết vang lên, toản thân tức thì bị thiêu cháy.

Hỏa hệ ma pháp —— Sí viêm hỏa hoàn.

Chỉ một pháo mà đã có tới hơn trăm người bỏ mạng.

Còn thanh bạch sắc quang đoàn kia vừa ập xuống thì binh sĩ lập tức bị đóng băng rồi sau đó vỡ vụn —— Mà thanh bạch sắc quang đoàn này vừa rơi xuống xong thì bỗng nhiên bạo liệt ra, dĩ nhiên cũng hóa thành trăm ngàn mũi phong tiễn sắc bén đáng sợ phóng ra chung quanh. "Vụt ——" Không ít những binh lính thân thể đã bị cắm xuyên qua, một pháo này oanh kích, chung quanh tiếng kêu gào thảm thiết vang trời.

Thủy hệ ma pháp —— Nộ hải tiễn vũ!

Các loại hình Ma tinh pháo không giống nhau, các loại ma tinh thạch bất đồng về thuộc tính thì uy lực bắn ra của các Ma tinh pháp cũng khác nhau. Song có một điều không cần phải nghi vấn, đó là mười cỗ Ma tinh pháo này chỉ mới bắn ra một kích mà đã giết chết tới hơn 1000 người, số lượng bị thương thì còn lớn hơn.

Song ngay sau đó, Ma tinh pháo lại sáng rực lên.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"……

Cơ hồ liên tục mười khẩu Ma tinh pháo đều đồng thời oanh kích, hoặc là bị hỏa diễm thiêu chết, hoặc là bị băng tiễn bắn chết, hoặc là bị ăn mòn mà chết, hoặc là bị lôi điện giáng chết… mười cỗ Ma tinh pháo nhằm ngay 2 sư đoàn mà oanh kích, đối với 2 sư đoàn này mà nói thì tuyệt đối là một ngày tang tóc.

Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc 2 người đang đứng cùng một chỗ.

“Đại nhân.” Một gã quan quân cung kính hồi báo: “Tại cửa thành phía nam, cả 2 sư đoàn công kích đợt đầu đều đã rút lui, tại cửa thành phía đông sư đoàn còn lại cũng đã rút rồi. Chúng ta phát hiện, trên tường thành phía nam có 10 cỗ Ma tinh pháo, còn tường thành phía đông cũng có 5 cỗ. Những Ma tinh pháo này đều thuộc loại Ma tinh pháo khổng lồ, uy lực của ma pháp phải đến gần bát cấp ma pháp.”

Cát Nhĩ Mặc hừ lạnh: “Điều ta lo lắng nhất chính là bọn chúng có Ma tinh pháp, không ngờ rằng thật sự là có thật! Hơn nữa lại đều la ma tinh pháo cỡ lớn, ai đã bán cho bọn chúng nhỉ?”

Duy Tư Ba Đặc lạnh nhạt cười: “Bây giờ điều chúng ta quan tâm không phải là chuyện này, bọn chúng có Ma tinh pháo là điều mà chúng ta đã đoán được từ trước, nhưng tại cửa thành phía đông lại chỉ có 5 khẩu Ma tinh pháo. Vậy thì… ngày mai, chúng ta chính thức phát động đợt tổng công kích đầu tiên.”

“Tổng công kích?” Cát Nhĩ Mặc nhìn Duy Tư Ba Đặc.

Duy Tư Ba Đặc gật đầu đáp: “Đúng, chúng ta bề ngoài thì chủ yếu công kích mặt nam thành, đồng thời phái một bộ phận nhân mã nhỏ công kích cửa thành phía đông. Tuy nhiên, số ít nhân mã này đều phải là những đội ngũ tinh anh của 2 phe chúng ta.” Duy Tư Ba Đặc sang sảng nói.

“Duy Tư Ba Đặc, ý của ngươi là?” Cát Nhĩ Mặc nhìn hắn. “Trọng điểm là tấn công cửa thành phía đông?”

Đừng có nhìn vào lượng nhân mã mà vội kết luận rằng bên nào mạnh hơn. Cử ra 2 đội ngũ tinh anh này, 10 vạn người lực công kích e rằng còn đáng sợ hơn cả 40 vạn quân đội bình thường ấy chứ.

“Hư hư thực thực như vậy chỉ là để lừa gạt đối thủ của chúng ta thôi. 10 vạn tinh anh đội ngũ dốc sức công kích, nếu ở mặt đông thành không có sự chuẩn bị kỹ lưỡng thì chúng ta sẽ có thể một hơi xông thẳng vào.” Duy Tư Ba Đặc tự tin đáp.

Cát Nhĩ Mặc cười: ”Nếu ta là quan chỉ huy của đối phương, thấy hơn 100 vạn đại quân của ngươi tại cửa nam thành, đồng thời chỉ cử ra 10 vạn quân công kích đông môn, phỏng chừng sự chú ý cũng sẽ đặt vào cửa nam thành.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 38: Bạo Nộ

Đại quân của Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình, ở bên ngoài phía nam Khoa Đức quận thành, giống như là hải dương thâm u vô biên. Binh sĩ của Khoa Đức quận thành đều cảnh giác, bọn họ biết, ‘hải dương thâm u vô biên’ dưới thành hoàn toàn có thể trong chớp mắt dâng lên những đợt sóng bạo loạn, quét sạch bọn họ.

Một bộ phận nhỏ quân đội trong đó, tách ra khỏi đại quân.

Bộ phận nhỏ quân đội này chạy vòng ra hướng thành đông của Khoa Đức quận thành. Theo như địa hình của Khoa Đức quận thành, hiện giờ Quang minh giáo đình chỉ có thể công kích nam thành và đông thành, còn bắc thành và tây thành, căn bản không thể hành quân tới. Quân đội tới đông thành, là do hai quân đoàn nhỏ cấu thành.

Hai quân đoàn nhỏ này, phân biệt tới từ Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình, cũng là tinh anh quân đoàn của hai bên.

Quân đoàn trưởng của quân đoàn thuộc Hắc ám giáo đình, tóc ngắn màu lam, hắn sắc mặt nghiêm túc, đang nhìn thành lâu phía xa. Bên cạnh hắn là một kim phát nam tử, là đoàn trưởng của tinh anh quân đoàn thuộc Quang minh giáo đình.

Chiếm được đông môn, bọn họ chính là đại công thần của cuộc chiến tranh này.

“Năm khẩu ma tinh pháo mà thôi.” Nam tử tóc ngắn màu lam lạnh nhạt nói, “La Kiệt Tư, như vậy, bộ đội của chúng ta trước tiên lao tới, đợi tới lúc tới gần thành lâu, bộ đội mũi nhọn chớp mắt tập hợp, dựa vào vân thê (thang mây) trực tiếp phá vỡ phòng ngự trên tường thành thành một chỗ hở. Các binh sĩ khác theo đó lên, chỉ cần đợi chúng ta lên tường thành, Khoa Đức quận thành coi như xong.”

La Kiệt Tư liếc nhìn hắn một cái: “Phổ Lại Ân, vậy chúng ta xem xem, ai có thể công lên trước.”

“Được.” Phổ Lại Ân ánh mắt tràn đầy kiêu ngạo.

Thời gian trôi đi, hai tinh anh quân đoàn này đều ở trong trạng thái trầm tịch, yên lặng chờ đợi, đột nhiên… Bọn họ nghe thấy tiếng chém giết đáng sợ. Tiếng gầm của ma tinh pháo, tiếng rống giận giữ của các binh sĩ, tiếng cung tiễn rít lên liên tiếp vang lên, những thanh âm đó phảng phất giống như tiếng biển cả gào thét bao trùm cả thiên địa.

“Bên đó đã bắt đầu rồi.” Khóe miệng Phổ Lại Ân hiện lên một nụ cười.

La Kiệt Tư cũng hơi gật đầu: “Khi chúng ta công phá đông thành môn, chúng ta liền chắc thắng rồi.”

Theo kế hoạch, chiến đấu bên nam thành sẽ điên cuồng chưa từng có… Đại khái bên đó bắt đầu chiến đấu khoảng năm phút, Phổ Lai Ân là người đầu tiên hét lớn: “Sát…” Các tướng lĩnh dưới quyền sớm đã biết kế hoạch lâp jtức dẫn theo binh sĩ bắt đầu lao lên.

Vân thê dài bốn mươi mét được chuyển tới nam thành nhanh như chớp.

Phần lớn binh sĩ cầm lá chắn cực tốc lao tới.

Còn năm khẩu ma tinh pháo trên tường thành phía đông thành đột nhiên sáng lên: “Oanh!” Oanh!”…Tiếng gầm của ma tinh pháo vang lên, lập tức năm luồng quang mang rực rỡ cực tốc bắn xuống, vừa chạm đất liền bạo phát quang mang đáng sợ. Lập tức chiến sĩ chung quanh tử thương một lượng lớn, nhưng các chiến sĩ khác không do dự chút nào.

Lúc này mà do dự, chính là tìm chết.

“Tốc độ nhanh quá!” Tướng lĩnh thủ thành ở trên mặt thành phía đông cũng phát hiện tốc độ chạy của địch nhân quá nhanh, ma tinh pháo mới bắn được ba lần, đối phương đã cách thành trì không tới trăm mét rồi, “Không tốt, không đúng!” Hắn đột nhiên phát hiện trong đội ngũ của địch nhân có một số chiến sĩ tốc độ chạy khá nhanh không ngờ vô cũng ăn ý cũng nhau vọt tới.

Hiển nhiên, những tinh anh chiến sĩ này, sợ rằng sẽ liên thủ mở ra một lỗ hổng.

“Hừ, quả nhiên như thế.” Tướng lĩnh thủ thành trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

“Ma tinh pháo, toàn bộ, chuẩn bị!” Tướng lĩnh thủ thanh hét lớn, lập tức… Không ngờ lại có mười lăm khẩu ma tinh pháo gác ở trên tường thanh, cộng thêm năm khẩu lúc đầu, không ngờ biến thành hai mươi khẩu ma tinh pháo. Thân của hai mươi khẩu ma tinh pháo này quang mang cơ hồ đồng thời sáng lên.

Nhìn thấy mười lăm khẩu ma tinh pháo đột nhiên xuất hiện, hai quân đoàn trưởng Phổ Lại Ân và La Kiệt Tư sắc mặt lập tức đại biến.

“Không!” Phổ Lại Ân vẻ mặt dữ tợn, không cam lòng tức giận rống lên.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”…

Hai mươi khẩu ma tinh pháo đồng thời bạo phát những tiếng gầm đáng sợ, mục tiêu của hai mươi khẩu ma tinh pháo này rất rõ ràng, chuyên môn hướng tới những tinh anh chiến sĩ đó, oanh kích tới đội ngũ mũi nhọn dó. Chỉ nghe thấy một loạt những tiếng nổ lớn.

“Không!” Không ít binh sĩ nhìn thấy những luồng sáng của ma tinh pháo bắn tới, bọn họ không cam tâm hét lên.

Nhưng tốc độ pháo kích quá nhanh, chỉ là những luồng sáng lóe lên đã trực tiếp bắn tới mặt đất, các chiến sĩ căn bản không kịp chạy thoát. Chỉ thấy trong khu vực nổ thân thể các chiến sĩ bị vỡ nát, cả người biến thành vô số những khối băng vụn, có người bị thiêu thành than, có người ôm lấy cái chân bị đứt kêu thảm…

Chớp mắt, số người chết vượt quá ba nghìn, trọng thương cũng có mấy nghìn.

Thật quá đáng sợ.

Rất nhiều chiến sĩ kinh hãi khựng lại. Hơn nữa số chết phần lớn đều là những phần tử tinh anh nhất, kết quả là, nhiều binh sĩ trong lòng đều bắt đầu sợ hãi.

“Xông lên, giết, vì các huynh đệ báo thù.” Còn có một ít chiến sĩ tức giện rống lên, tiếp tục lao tới.

“Giết lên tới trên là thắng rồi.”

…

Tuy nhiên vân thê của bọn họ vừa gác lên còn chưa kịp trèo lên, chỉ thấy phần lớn chiến sĩ trên tường thành nam thành nâng lên từng cái chảo dầu trực tiếp đổ xuống phía dưới, chỗ dầu sôi đó trực tiếp đổ lên người những chiến sĩ công thành.

“A.” Rất nhiều chiến sĩ ôm mặt, thân thể co rúm, từ trên vân thê rơi xuống.

“Bắn!”

Âm thanh lạnh lùng vang lên. Không chỉ hai mươi khẩu ma tinh pháo một lần nữa hướng xuống phía dưới phát ra những tiếng gọi của tử thần, còn có các binh sĩ khác không ngờ giương cung tiễn rực lửa trực tiếp bắn xuống phía dưới. Phía dưới vốn đã bị đổ xuống một lượng lớn dầu sôi, hỏa tiễn vừa bắn xuống…

Vốn một ít binh sĩ bị dầu sôi làm bị thương, không thể chết, lúc này trong chốc lát biến thành ngọn đuốc.

Dưới tường thành, biến thành một biển lửa.

Phần lớn chiến sĩ trở thành những ngọn lửa hình người, từng người ở trong biển lửa thống khổ gào lên rồi ngã xuống, các binh sĩ phía sau căn bản không dám tiếp tục lao tới, bởi vì trước mặt đều là hỏa diễm. COn sự oanh kích của hai mươi khẩu ma tinh pháo, lại một lần nữa giết chết mấy nghìn người.

Các tiếng nổ lớn, vang lên khắp nơi ở trận doanh của địch quân.

Hai người La Kiệt Tư, Phổ Lại Ân đều sắp phát điên, hung dữ rống lên: “Lui, lui cho ta, mau, rút lui!!!” Chỉ trong chốc lát, số chiến sĩ chết đã hơn một vạn, số chiến sĩ thụ thương cũng có mấy nghìn.

Quan trọng nhất là, hai mươi khẩu ma tinh pháo còn có thể tiếp tục bắn xuống.

Hai mươi khẩu ma tinh pháo này, đã quét sạch toàn bộ sĩ khí.

Năm khẩu ma tinh pháo trong một lần bắn có thể giết không đến một nghìn người, chỉ cần trụ qua hai, ba lần là có thể đánh lên trên rồi. Nhưng hai mươi khẩu ma tinh pháo lại bất đồng… Một tập thể này bắn tới, hoàn toàn có thể giết sạch đội ngũ mũi nhọn của một quân đoàn.

Hai mươi khẩu ma tinh pháo, lực uy hiếp quá lớn.

Kể cả điên cuồng rút lui, nhưng vận bị hai mươi khẩu ma tinh pháo oanh kích hai lần, lại một lần nữa mấy nghìn người ngã xuống. Hỏa pháo rực rỡ như pháo hoa, lại là công kích đáng sợ nhất kiến cho lòng người run lên. Ma pháp công kích, đích thực rất đẹp.

Như ‘Sí viêm hỏa đoàn’, giống như là những gợn sóng đỏ rực như lửa.

Đáng tiếc, mặc dù đẹp như mộng ảo, nhưng so với đồ đao càng khiến cho người ta kinh hãi.

“Mười vạn người, chết gần hai vạn, thụ thương cũng có gần một vạn.” Thanh âm của La Kiệt Tư trầm xuống, “Chỉ một đoạn thời gian ngắn ngủi, sĩ khí rơi xuống vực sâu, các chiến sĩ căn bản không còn dũng khí đối mặt với hai mươi khẩu ma tinh pháo mà xung phong nữa.”

Dựa vào lá chắn, có thể ngăn cản cung nỏ.

Nhưng lá chắn lại không ngăn cản được ma tinh pháo, đặc biệt là loại đại hình ma tinh pháo này.

“Hai mươi khẩu, là sao có thể có hai mươi khẩu ma tinh pháo?” Phổ Lại Ân tức giận nói, “Giáo chủ đại nhân phái chúng ta tới, không phải nói chỉ năm khẩu ma tinh pháo sao? Nếu như sớm biết hai mươi khẩu, làm sao có thể tới tìm chết?”

Ma tinh pháo quá đáng sợ.

Chỉ cần địch nhân tiến vào trong tầm bắn, tiểu mệnh liền sẽ bị thu hoạch. Hơn nữa khoảng cách giữa các lần bắn đều rất ngắn, chỉ cần có đầy đủ ma tinh thạch, chúng liền có thể không ngừng công kích. Điều này so với hai mươi người bát cấp ma pháp sư còn đáng sợ hơn nhiều.

“Quay về.” La Kiệt Tư nhìn một lượt binh sĩ chung quanh, lập tức hạ lệnh.

Phổ Lại Ân cũng không cam lòng nắm chặt tay: “Mẹ nó. Bị lừa rồi. Người của Khoa Đức quận thành này cũng thật khốn kiếp. Đi, quay về.” Hiện tại lực chiến đấu đã tổn thất ba thành, nếu như lại xông tới một lần nữa, sợ rằng lực chiến đấu ngay cả một nửa cũng không còn.

Nhưng đối phương, cả một chiến sĩ cũng không chết.

Đương nhiên, đối phương tổn thất một lượng lớn tiền. Đại hình ma tinh pháo này mỗi lần oanh kích, cũng bằng với đổ đi một lượng lớn tiền. Hai mươi khẩu ma tinh pháo bất chấp tất cả oanh kích, một vương quốc bình thường làm sao sẵn sàng sử dụng như vậy?

…

Thực chính là hư, hư chính là thực.

Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình lừa một cú như vậy. Thế nhưng phía Khoa Đức quận thành lại ẩn tàng số lương ma tinh pháo thực sự, tổng công ba mươi sáu khẩu ma tinh pháo. Khoa Đức quận thành vừa bắt đầu chỉ đưa ra mười lăm khẩu để đối phương phát hiện.

Còn trong kế hoạch, đông thành trên thực tế lại có hai mươi khẩu ma tinh pháo. Nam thành là mười sáu khẩu ma tinh pháo.

Chiến đấu ở đông thành kết thúc thật nhanh, nhưng chiến đấu ở nam thành lại cực kỳ thảm liệt.

“Chuẩn bị.” Chỉ thấy phần lớn binh sĩ trên nam thành lâu nằm xuống, chân đạp vào cung, hai tay kéo dây. Mũi tên khổng lồ khiến ai nhìn thấy đều lạnh người. Chiến sĩ nơi đây tùy tiện một người đều có thể dễ dàng nâng mấy trăm cân.

Song họ còn dùng hai chân, hai tay, mũi tên như thế, uy lực có thể tưởng tượng được.

“Bắn!”

Một tiếng ra lệnh, vô số mũi tên khổng lồ giống như là mưa từ trên thành lâu bắn lên bầu trời, liền đó mang theo tiếng rít đáng sợ, trực tiếp rơi xuống phía dưới. Lá chắn phổ thông căn bản không thể phòng ngự, trực tiếp bị xuyên qua, đâm vào thân thể binh sĩ phía sau lá chắn.

Lập tức, một mảng lớn người ngã xuống.

Chết một mảng lớn, phía sau lập tức có người tiếp tục xông lên.

Lúc này lượng lớn vân thể đã gác lên thành lâu, nhiều binh sĩ thậm chí đã giết tới trên tường thành. Năm khẩu ma tinh pháo vốn ẩn tàng cũng đã đưa ra, mười sáu khẩu ma tinh pháo điên cuồng gầm thét… Quang mang rực rỡ liên tục sáng lên dưới chân thành, từng mảng người ngã xuống.

Nhưng, người của Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình quá nhiều.

Đông như kiến cỏ!

“Rút lui, cứ chém giết như vậy, căn bản là liều xem ai nhiều người hơn a. Người chết quá nhiều rồi.” Cát Nhĩ Mặc nhíu mày, giờ mới bao lâu? Binh sĩ chết đã quá mười vạn rồi, đương nhiên người Khoa Đức quận thành chết cũng không ít, ước chừng cũng hơn vạn.

Chủ yếu mười sáu khẩu ma tinh pháo giết người quá nhiều, còn có các loại cung tiễn, lôi thạch.

Ở trên tường thành, đích xác chiếm ưu thế.

Tứ đại chí cao vị diện"Ta có dự cảm không tốt." Duy Tư Ba Đặc nhíu mày, nhìn mười sáu khẩu ma tinh pháo đang gầm rống, "Vốn là nơi này chỉ có mười khẩu ma tinh pháo, chiến đấu vừa bắt đầu, đột nhiên lại có sáu khẩu ma tinh pháo xuất hiện. Ta lo… phía đông thành.

Cát Nhĩ Mặc trong lòng run lên.

"Ngươi nói, bên đó cũng có thêm nhiều ma tinh pháo xuất hiện?" Cát Nhĩ Mặc lắc đầu nói, "Không nhất định, hoặc là bọn chúng đem ma tinh pháo ở đông thành, di chuyển tới nam môn."

"Hy vọng là như vậy." Duy Tư Ba Đặc đối với binh sĩ đã chết tịnh không quan tâm.

Hắn cần chính là thắng lợi.

"Giáo chủ đại nhân." Chỉ thấy hai người Phổ Lại Ân, La Kiệt Tư chật vật lao tới chỗ Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc.

"Sao lại thế này?" Duy Tư Ba Đặc nhìn thấy bộ dạng của hai người, liền biết không ổn.

Phổ Lại Ân không cam tâm tức giận mắng: "Giáo chủ đại nhân, ai tra xét tình báo, quả thực khốn kiếp, căn bản không phải năm khẩu ma tinh pháo, mà la hai mươi khẩu ma tinh pháo! Là hai mươi khẩu ma tinh pháo a, các huynh đệ của ta, chỉ bị mấy lần oanh kích, đã chết hơn hai vạn rồi, còn có lượng lớn thụ thương. Hai quân đoàn chúng ta cộng lại mới mười vạn, phút chốc tổn thất ba thành lực chiến đấu.

Hơn nữa… Tinh anh của quân đoàn chúng ta, những người xông ở phía trước nhất, chết lại nhanh nhất, các binh sĩ căn bản cả một chút đấu chí đều không còn, hoàn toàn bị dọa cho cứng đờ ra.

Sắc mặt Duy Tư Ba Đặc lập tức biến đổi.

Hoắn đã hoàn toàn minh bạch.

Nhìn Khoa Đức quận thành phía xa, Duy Tư Ba Đặc nghiến răng: “Không ngờ đang đưùa bỡn ta, dẫn dụ ta công kích đông thành, năn khẩu ma tinh pháo biến thành hai mươi khẩu?” Duy Tư Ba Đặc lúc này tức đến đỏ mắt, “Cát Nhĩ Mặc, không quản mưu kế gì nữa, để những cửu cấp cao thủ đó, đều lên cho ta!”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 39: Tử Chiến

Được, để bọn họ lên.”

Chỉ trong chốc lát sáu gã chiến sĩ đã tiến vào khu vực chỉ huy của Duy Tư Ba Đặc và Cát Nhĩ Mặc. Lập tức Duy Tư Ba Đặc hạ lệnh với chúng:

“Các ngươi sáu người ẩn trong đại quân, tiến sát tới cửa thành. Khi đến sát thì lập tức sử dụng tốc độ nhanh nhất phá vỡ cổng thành dẫn đại quân tiến vào, không cho chúng kịp trở tay.”

“Vâng, thưa đại nhân.”

Trong đó có ba người lập tức tuân lệnh, ba người còn lại thì quay về phía Cát Nhĩ Mặc, Cát Nhĩ Mặc khẽ gật đầu: “Hãy làm theo lời Duy Tư Ba Đặc.”

…

Dưới mặt đất thương tích vô số, những chiến sĩ như những con côn trùng điên cuồn tiến về phía thành trì, mười sáu khẩu Ma tinh pháo không ngừng phát ra quang mang chói mắt cướp đi vô số sinh mạng. Trên tường thành Khoa Đức quân thành, Lâm Lôi, Ba Khắc, Cái Tì, An Khoa, Hắc Sa, Bố Ân đang ở chung một chỗ.

“Bọn họ chém giết thật điên cuồng a.” Cái Tì liếm môi, cười to nói.

Hắc Sa nhìn về phía Lâm Lôi, mắt sáng lên: “Lâm Lôi đại nhân, để cho chúng ta thoải mái chém giết một phen ha.”

Trong năm huynh đệ Ba Khắc, chỉ mới có Ba Khắc đạt tới Thánh vực còn đâu đều là cửu cấp đỉnh tùy thời khắc mà có thể đột phá.

Lâm Lôi nhìn bên dưới điên cuồng chém giết khẽ cười: “Không vội, các ngươi sẽ được phát huy, nhưng phải nhớ kỹ rằng bất luận thế nào, ma tinh thạch quáng mạch không được để cho bọn chúng chiếm được.”

So với đại lượng ma tinh thạch thì Lâm Lôi coi trọng nhất là vi hình vị diện mật thất, bảo địa nhất định phải được giữ vững.

“Đáng tiếc Tái Tư Lặc đã đạt tới Thánh vực, nếu không sợ rằng một mình lão cũng có thể ngăn cản được trăm vạn đại quân.” Thời gian Tái Tư Lặc đạt tới Thánh vực cũng không cách Lâm Lôi là bao nhiêu, sau khi đạt tới Vong linh Thánh ma đạo, thực lực của Tái Tư Lặc đã đạt tới một bước cực kỳ đáng sợ.

Tái Tư Lặc bây giờ chính là muốn thu phục Thánh vực vong linh, một vong linh Thánh ma đạo có thể thu phục được một đám Thánh vực vong linh, mức đáng sợ thế nào cũng có thể tưởng tượng được.

“Lão gia hỏa này cả ngày trong núi khổ tu, căn bản không có ra ngoài.” Cái Tì bĩu môi nói. “Lần trước ta đi tìm lão, lão phái ra một Thánh vực vong linh đánh ta, không thể không nói… cương thi đó thật sự là lợi hại.” Cái Tì cảm thán.

Lâm Lôi cười thầm, Tái Tư Lặc vậy là chỉ giỡn với Cái Tì, nếu thật sự thì Cái Tì đã nhanh chóng thất bại rồi. Bởi vì Vong linh ma pháp sư tinh thông nhất là linh hồn, ‘Linh Hồn Công Kích’ cũng am hiểu. Sau khi đạt tới cảnh giới Thánh ma đạo, Tái Tư Lặc thi triển linh hồn công kích chỉ sợ là Thánh vực cường giả cũng không trụ lại được.

“Ầm!” Đột nhiên mọi người cảm thấy từ tường thành có một trận chấn động. Ba Khắc biến sắc: “Không ổn.”

Lâm lôi dụng Tinh thần lực cũng đã phát hiện ra, ở phía dưới có sáu cửu cấp chiến sĩ liên thủ công kích trực tiếp công phá tường thành.

“Mở rồi!” Những tên lính công thành hưng phấn phát hiện ra cổng thành đã bị phá vỡ. Nhất thời có vô số tên xông tới, cầm đầu chính là sáu cửu cấp chiến sĩ kia. Binh lính thủ thành cũng muốn ngăn cản, nhưng nhanh chóng đã bị sáu gã đó giết chết. Ở cạnh cửa thành, một viên quan quân lạnh lùng nhìn hết thảy.

“Cự thạch, ném!” Giọng vị quan quân vẫn không có vẻ gì hoảng hốt vang lên.

Hơn mười binh lính dùng sức giật cơ quan, chỉ nghe tiếng “Tạp, tạp” vang lên, lập tức mấy chục cự thạch ầm ầm hạ xuống. Cự thạch rơi, binh lính muốn tránh né nhưng phần lớn là không kịp lập tức tan xác.

“Ầm!” Cửa thành bị phong kín, binh lính bên ngoài không cách nào vào được, bên trong cũng không ra được.

“Sáu cửu cấp chiến sĩ, thật là đủ dã tâm mà.” Cái Tì gầm lên, đại phủ cầm trong tay lập tức nhảy xuống bên trong thành, sáu gã cửu cấp chiến sĩ đã ở bên trong thành. Cái Tì nhảy xuống, Bố Ân, Hắc Sa, An Khoa ba người cũng nhảy theo sau.

….

Bên trong thành, sáu gã cửu cấp chiến sĩ điên cuồng giết chóc, binh lính bình thường căn bản không thể ngăn cản chúng.

“Đi mau.” Một tên quát to, chiến đao trong tay lập tức bổ xuống một tên quan quân, lập tức chém thành 2 nửa. Cửu cấp chiến sĩ lướt qua, chung quang vô số thi thể, hắn cũng biết khó có thể ở được lâu.

Bọn chúng cũng mặc kệ những binh lính bám theo. Trong số đó có một tên kim phát độc nhãn, phi thân một cái đã dễ dàng vượt hơn ba mươi thước tường ra ngoài thành. Những tên khác cũng lập tức làm theo.

“Muốn chạy ư!” Một tiếng nộ hống vang lên, theo sau đó là huyễn ảnh cự phủ đáng sơ. Cái Tì là người đầu tiên lao xuống, từ trên không hắn tấn công trực tiếp một cửu cấp chiên sĩ. Tên này cũng giơ trọng kiếm lên để ngăn cản một búa này. Nhưng va chạm này…

“Choang!” Trọng kiếm đã lập tức bị gãy nát, cả người hắn bị bắn lại bên trong thành, mặt đất nứt ra. Cái Tì gầm lên: “Ngươi dám giết người bên trong thành, chết đi cho ta.” Cự phủ đáng sợ bổ tới, không gian tựa như ngưng trệ. Đây là cảnh giới ‘Thế’ của Cái Tì.

Cửu cấp chiến sĩ này muốn tránh nhưng cũng không thể. “A!” Tiếng kêu thảm thiết vang lên, hắn bị một búa bổ vào bắn ra xa, máu tươi phun ra, nội tạng vỡ nát, thân thể rơi xuống rồi không thể động đậy được nữa.

Mặc dù cùng là cửu cấp chiến sĩ, nhưng Cái Tì là đỉnh cấp, lại vừa là Bất tử chiến sĩ, chênh lệch rất lớn.

Mà bốn gã cửu cấp chiến sĩ khác cũng gặp phải An Khoa, Hắc Sa, Bố Ân. Đặc biệt An Khoa một búa đã đẩy lui hai tên, trong mắt An Khoa, Bố Ân, Hắc Sa lộ ra sát ý điên cuồng.

Chiến đấu cục bộ này rất nhanh kết thúc.

….

“Đại nhân, ngoại trừ thuộc hạ, năm người kia không thoát được.“ Tên kim phát độc nhãn có vẻ không cam lòng, sắc mặt Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc cũng có chút khó coi.

“ Sao vậy? Các ngươi đều là cửu cấp chiến sĩ mà? ” Sắc mặt Duy Tư Ba Đặc không khỏi tái nhợt.

“Ta mới nhìn thấy Lâm Lôi và mấy tên Bất tử chiến sĩ trên tường thành.” Cát Nhĩ Mặc đột nhiên nói, với thực lực của Cát Nhĩ Mặc dù cách xa cả ngàn thước nhưng hắn vẫn có thể thấy rõ Lâm Lôi cùng những người khác trên tường thành.

Duy Tư Ba Đặc chậm rãi nói: “Cát Nhĩ Mặc, Lâm Lôi chả nhẽ không để ý ước định lúc trước, ra tay đối với cửu cấp chiến sĩ?”

“Không phải Lâm Lôi.” Cát Nhĩ Mặc lắc đầu. “Nếu hắn ra tay, sáu người sợ rằng một cũng không thoát được, ta đoán rằng là Bất tử chiến sĩ nhân hình chưa đạt tới Thánh vực, đối với bọn chúng, đối phó với cửu cấp chiến sĩ không có gì khó khăn cả.”

Duy Tư Ba Đặc nhăn mày: “Ngươi lui ra ngoài đi.” Lệnh cho cửu cấp chiến sĩ kia đi ra ngoài, Duy Tư Ba Đặc quay sang binh lính truyền lệnh nói: “Cho quân lính công thành triệt tiêu đi, hôm nay dừng ở đây.”

“Vâng, thưa đại nhân.“ Truyền lệnh binh lập tức chạy đi.

Cát Nhĩ Mặc nghi hoặc nhìn Duy Tư Ba Đặc, Duy Tư Ba Đặc nhắm mắt một hồi lâu mới mở ra: “Cát Nhĩ Mặc, đêm nay chuẩn bị sẵn sàng binh lính, sáng mai trước hừng đông chúng ta sẽ hạ được thành.”

“Đêm khuya?” Cát Nhĩ Mặc nhíu mày nhìn. “Dù không để ý đến tính mạng binh lính cũng rất khó hạ được thành.”

Bất luận Cát Nhĩ Mặc hay Duy Tư Ba Đặc, đối với tính mạng binh lính bọn họ không quan tâm. Hôm nay bọn họ thống lĩnh binh lính mật độ cũng rất nhiều, dụng chiến sĩ như là phương thức giảm bớt dân cư, bính lính đào tạo một hai năm là có thể được, bọn họ không quan tâm. Cái mà bọn họ quan tâm là tinh anh quân đoàn, vẫn như trước dụng 10 vạn quân để hạ đông thành.

“Tối nay không cần quan tâm gì nữa, hết thảy để công thành, nếu trước rạng sáng năm giờ vẫn không hạ được thành chúng ta sẽ sử dụng con bài cuối cùng.” Duy Tư Ba Đặc nhìn về phía Cát Nhĩ Mặc. “Cát Nhĩ Mặc, ngươi thấy sao?”

“Con bài cuối cùng?“ Cát Nhĩ Mặc trầm ngâm một lát, hắn biết Duy Tư Ba Đặc đang nói về cái gì, hắn khẽ gật đầu. “Được rồi.”

Kỳ thực từ đêm khuya bắt đầu công kích, đến rạng sáng năm giờ là một khoảng thời gian điên cuồng công kích. Cho dù không hạ được thành trì cũng sẽ khiến binh lính Khoa Đức quận thành cực kỳ mệt mỏi. Như vậy Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình sẽ rút ra con bài cuối cùng, cơ hội thành công có thể tính là trăm phần trăm.

….

Dưới thành vô số chiến sĩ như thủy triều rút đi. Ngõa Tỳ đứng trên lầu nét mặt không có gì thay đổi. Lâm Lôi đứng cách đó không xa nhìn Ngõa Tỳ trong mắt có ý tán thưởng, hắn đã chỉ huy trận chiến hôm nay, mọi việc phát sinh đều có ứng sách đối phó địch… những lần địch đánh sâu vào bất luận là cửa đông cửa nam, các thủ đoạn bố trí phòng ngự đều vô cùng hoàn mỹ.

“Ngõa Tỳ.” Lâm Lôi, Ba Khắc đi về phía Ngõa Tỳ, Ngõa Tỳ thấy mấy người đi đến lập tức hành lễ.

“Ngõa Tỳ, hôm nay chiến tranh như thế là kết thúc, ngươi hãy nghi ngơi cho khỏe đi.”

“Không được, thưa đại nhân.” Ngõa Tỳ trịnh trọng đáp. “Hôm nay chỉ huy quan quân địch liên tục vài lần công kích. Phía đông thành sử dụng quân đội tinh anh bất ngờ tập kích, hay là sử dụng cửu cấp chiến sĩ công phá cửa thành, còn có đại lượng quân công thành điên cuồng… ta có cảm giác vị chỉ huy quan này không phải là người biết kiên nhẫn. Ta nghĩ trong hai ngày hắn sẽ thi triển tất cả các thủ đoạn ra, tỷ như tối nay bọn chúng rất có thể sẽ đánh lén.”

Ngõa Tỳ nhìn về phía trận doanh của đối phương, hai phe tác chiến, nhìn thấu được tính cách của chỉ huy quan đối phương như vậy sẽ có thể nắm chắc phán định được hành động của đối phương.

“Ô!” Khóe miệng Lâm Lôi khẽ mỉm cười.

Cái Tì cười ha hả: “Lâm Lôi đại nhân, người đừng có hoài nghi, phán định của Ngõa Tỳ này mười phần thì có đến tám chính phần chính xác.”

…

Màn đêm buông xuống, Lâm Lôi, Ba Khắc.. đang trong đình viện cùng nhau uống rượu, bởi vì Ngõa Tỳ phán định rằng đối phương rất có thể sẽ đánh lén nên bọn họn đến đây chờ.

“Vi hình vị diện mật thất?” Bố Ân nghe lời Lâm Lôi nói có vẻ rất là kinh ngạc.

Ba Khắc cũng gật đầu nói: “Đúng, ngay cả ta đối với thiên địa nguyên tố cũng không có cảm giác gì, nhưng mà bên trong mật thất lại có thể cảm nhận được rõ ràng các loại nguyên tố, cái cảm giác này rất đặc thù chưa từng có, rất thân cận với tự nhiên.“

“Ba Khắc, Bố Ân, Cái Tì, Hắc Sa các ngươi cứ tu luyện cho tốt, sau này đạt tới Thánh vực các ngươi cũng có thể tiến vào vi hình vị diện mật thất để tu luyện.” Lâm Lôi mỉm cười.

Một cái mật thất đường kính chừng mười thước, đích xác là có thể để cho mấy người trong đó tĩnh tu.

Đột nhiên âm thanh hẩm sát kịch liệt từ cửa thành phía nam vang lên, ngay sau đó Ma tinh pháo cũng gầm rống, tiếng kêu thê lương thảm thiết, tiếng tiễn thỉ phá không rít lên… Lâm Lôi, Ba Khắc cùng bật cười đứng dậy.

“Ngõa Tỳ này đoán quả nhiên là chính xác.” Lâm Lôi cũng có chút bội phục Ngõa Tỳ.

Một đám người rất nhanh hướng trên tường thành phía nam chạy đi, càng tới gần tiếng chém giết trên chiến trường càng làm cho lòng người sôi sục. Ánh đuốc chiếu xuống, phía dưới tràn đầy thi thể, phía trên thành có rất nhiều binh lính ngã xuống, binh lính bên dưới thì điên cuồng xạ tiễn lên.

“Công thành văn lâu.” Lâm Lôi đột nhiên thấy xa xa một đại vật đang tiến lại gần.

Công thành văn lâu nọ cao chừng bốn mươi thước, toàn thân đầy rẫy cương thiết, nham thạch cấu tạo mà thành. Một pháo đài di động cực lớn đang hướng tới phía tường thành.

“Bùm!” Ma tinh pháo xạ thẳng chính diện, hỏa diễm nóng chảy chỉ có thể làm tan chày lớp cương thiết trên bề mặt mà thôi, căn bản không rung chuyển được loại pháo đài này, loại Công thành văn lâu này chừng mười tòa, xếp thành hàng ngang mà tiến, không ngừng di động xông tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 40: Máy Xay Thịt

Toà công thành vân lâu, phảng phất như mười cự thú cương thiết chú tạo chậm rãi mà đến, Ma tinh pháo căn bản không rung chuyển được công thành vân lâu.

“Một khi để cho Công thành vân lâu này dựa vào được tường thành, vậy … hàng loạt binh lính sẽ thông qua Công thành vân lâu đánh lên tường thành.” Sắc mặt Ba Khắc dưới quang mang nhiều màu của Ma tinh pháo chiếu rọi, lộ ra vẻ mơ hồ bất định. Sắc mặt đám Bố Ân, Hắc Sa, Cái Tì, An Khoa cũng nghiêm túc hẳn lên.

Lâm Lôi đứng trên tường thành, trông thấy binh lính dày đặc như châu chấu, còn có mười toà Công thành vân lâu kia, cũng cảm thấy khó giải quyết.

“Tiếp đến, hẳn là khoảng thời gian thảm liệt nhất.”

Cho dù người có kiến thức nửa vời như Lâm Lôi đối với chiến tranh cũng có thể dự đoán được sắp đến giai đoạn điên cuồng.

…

“Xông lên a!” Một số binh sĩ sắc mặt dữ tợn, điên cuồng gầm lên giận dữ.

Hàng ngàn hàng vạn thang mây đều gác lên tường thành, hàng loạt binh lính bò lên đầu mút cao nhất của thang mây, mưu toan vọt tới bên trong tường thành chém giết chiến sĩ thủ thành. Nhưng mà … thang mây có thể bị người lật đổ, cũng có thể bị dội dầu hoả sôi sùng sục xuống.

Mỗi một thang mây đồng thời chỉ có thể một hai người xông lên, đối mặt với đao kiếm lien tục của đại lượng thủ thành chiến sĩ, bọn họ chỉ có thể ngậm hờn.

Một gã binh lính đang đứng trên thang mây nhảy ra được, muốn tấn công vào bên trong tường thành.

“Phập!”

Lập tức mấy thanh đao kiếm đâm tới, gã binh lính vừa vọt vào này liền bị đâm lỗ chỗ như tổ ong.

“Ầm!” Một cái thang mây trực tiếp bị lật đổ, đại lượng binh sĩ từ trên cao ngã xuống. Ngã từ độ cao hai ba mươi thước xuống, thực lực dù có điểm mạnh mẽ không tệ, song nếu xui xẻo thì ngã chết, không thì cũng tàn phế. Điểm chết người chính là … phía dưới trên mặt đất có rất nhiều binh khí của binh sĩ đã chết.

Ngã xuống, thân thể vừa vặn chồng lên trên binh khí.

“Phập –“ Thân thể trực tiếp liền bị binh khí xuyên qua.

Còn có hàng loạt binh lính xông tới dưới thành điên cuồng hướng phía trên tường thành khai cung xạ tiễn, mưa tên dày đặc rơi xuống trên tường thành, thậm chí còn rơi xuống bên trong Khoa Đức quận thành. Không ít thủ thành chiến sĩ trực tiếp bị mũi tên cắm phải liền bị bắn chết.

…

Mỗi một khắc, đều có rất nhiều chiến sĩ tử vong. Mặc dù thủ thành chiến sĩ cũng chết rất nhiều, nhưng đám binh lính công thành còn tử vong nhiều hơn.

“Nhanh, nhanh” Phía xa, tại đại quân hậu phương của Hắc Ám giáo đình, hắc bào đại trưởng lão Duy Tư Ba Đặc rít lên trong miệng, “Nhanh lên một chút, Công thành vân lâu mau tiến đến dưới tường thành.” Duy Tư Ba Đặc hắn thật sự nhìn không nổi nữa.

Hắn chờ mong thế cục lập tức chuyển biến.

Công thành vân lâu khổng lồ chính là công cụ uy lực lớn khả dĩ có thể thay đổi chiến tranh.

Độ cao đáng sợ như vậy, thân thể cương tiết chú tạo.

Công thành vân lâu này nếu đồng loạt đổ xuống có thể khiến cho tường thành dịch chuyển. Trên Công thành vân lâu cùng với thủ thành chiến sĩ đối diện chém giết, sẽ không có bất cứ tình thế xấu gì. Dù sao trên Công thành vân lâu, đủ để cho mấy trăm người đồng thời đứng trên điểm cao nhất.

“Hướng phía Công thành vân lâu, xạ kích!”

Người chỉ huy lớn tiếng hạ lệnh, lập tức có mấy Ma tinh pháp đồng thời bắn về phía Công thành vân lâu, nhưng tầng phòng ngự bằng cương thiết phủ ngoài Công thành vân lâu dày chừng mấy thước, cương thiết dày như thế, kể cả uy lực Ma tinh pháo cũng vô pháp xuyên thủng phá huỷ Công thành vân lâu.

Nhiều nhất chỉ làm cho nó chấn động một chút, hoặc là thương tổn đến binh sĩ trên đó.

Có điều binh sĩ đã chết thì binh sĩ phía dưới vẫn có thể tiếp tục xông lên. Dù sao một mặt khác của Công thành vân lâu, đó là kết cấu dạng sườn dốc bậc thang.

“Xuất phát, đại đội đầu tiên lên. Đến đây, cuẩn bị ngăn cản một toà Công thành vân lâu.” Một vị chỉ huy lập tức hô to, đối phó với Công thành vân lâu, khẳng định phải sử dụng binh sĩ tinh anh.

Phe Khoa Đức quận thành tìm mọi cách muốn ngăn trở Công thành vân lâu này.

Nhưng mà, loại công thành ‘Cự Thú’ này không cách nào ngăn cản.

Chỉ nghe “Ầm!” một tiếng, một toà Công thành vân lâu rốt cuộc cũng chạm vào tường thành. Mà ngay sau đó trong chốc lát “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” … Một tràng âm thanh đâm sầm vang lên, một toà rồi lại một toà Công thành vân lâu liên tục va chạm với tường thành.

“Giật ra cho ta!”

Trên một toà vân lâu, một vị quan quân quát lớn. Chung quanh có không ít chiến sĩ lập tức mượn cơ quan chứa đựng trong Công thành vân lâu, chỉ nghe thấy “Rắc” “Rắc” tiếng cơ quan vận chuyển. Một tấm cương thiết chú tạo dày của Công thành vân lâu trực tiếp hướng phía Khoa Đức quận thành đổ xuống.

“Bùm!” Cái này rộng có đến trăm thước, tấm cương thiết dày đến mấy thước mạnh mẽ nện lên tường thành Khoa Đức quận thành.

Điều này lập tức khiến cho giữa Công thành vân lâu và Khoa Đức quận thành xuất hiện một thông đạo dài, rộng trăm thước, công thành vân lâu vốn cao hơn tường thành Khoa Đức quận thành. Tràng cảnh này khiến cho binh sĩ hai thế lực Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình có thể thông qua thông đạo này, rất nhanh xung phong liều chết từ trên xuống dưới.

“Các huynh đệ, giết!”

….

Vô số công thành binh sĩ phẫn nộ tru lên, thông qua thông đạo này điên cuồng tấn công lên tường thành Khoa Đức quận thành. Bọn họ bị đánh quá mức phiền muộn, luôn luôn ở dưới thành, rất nhiều chiến sĩ đều bị cung tiễn, Ma tinh pháo sát tử. Bọn họ ngay cả cơ hội cùng đối thủ công bình chém giết cũng không có.

Loại bực dọc này vẫn tồn tại từ đáy lòng.

Hiện giờ, đám bĩnh sĩ này cuối cùng đã bộc phát.

Mười toà Công thành vân lâu chính là mười toà thông đạo liên tiếp. Đại lượng binh sĩ dọc theo Công thành vân lâu này giết đến Khoa Đức quận thành. Đám binh sĩ Khoa Đức quận thành cũng không lùi bước, hoặc là dùng lôi thạch liệng đi, hoặc là đem dầu hỏa đổ xuống …… dù sao địa phương rộng trăm thước như vậy, chi chít đều là người.

Một gã binh lính chém rớt đầu lâu người khác, nhưng một người khác lại vung trường thương đâm vào trong ngực hắn.

…

Chỗ nối liền công thành vân lâu và tường thành, căn bản là cỗ máy xay thịt!

Binh sĩ công thành, thủ thành tại đây đánh giáp lá cà!

Hàng loạt thi thể chất thành đống, thậm chí còn vượt qua độ cao vách tường thành rồi sau đó trực tiếp rơi từ trên cao xuống. Tiên huyết tụ hội lại, khiến cho con đường trên tường thành dường như biến thành dòng sông đỏ máu. Mà vô số binh sĩ còn đang giơ cao binh khí chém giết địch nhân.

Vì mạng sống của chính mình.

Vì chiến hữu của mình báo thù.

…

Hết thảy mọi người đều giết đến đỏ mắt.

“Bùm!” “Bùm!” ….

Hoả lực sặc sỡ của Ma tinh pháo đặc biệt hướng lên Công thành vân lâu công kích, bởi vì trên Công thành vân lâu binh sĩ quá dày đặc, so với mật độ binh sĩ dưới thành còn gấp mười lần.

Chiến sĩ mưu toan từ Công thành vân lâu công đến chỗ tường thành.

Đích xác rất nhanh.

Từ phía dưới Công thành vân lâu, dọc theo sườn dốc của nó, vọt tới trên tường thành không đến trăm thước! Khoảng cách như thế với thực lực của các chiến sĩ, bình thường không đến mười giây là tới. Bọn họ đều đang có tâm lý cầu may, cho rằng mười giây, Ma tinh pháo tuyệt đối sẽ không oanh kích tới bọn họ!

Nhưng!

Ma tinh pháo quay về phía Công thành vân lâu, tuỳ tiện bắn một phát cũng hoàn toàn có thể một lần giết vài trăm người. Nhưng mà tốc độ giết chóc của Ma tinh pháo lại còn xa mới bằng loại tốc độ đáng sợ của hai phe binh sĩ chém giết lẫn nhau. Binh sĩ phe Khoa Đức quận thành cũng bắt đầu tử vong rất nhanh trong phạm vi lớn.

“Đánh giáp lá cà, vậy tỉ lệ tử vong gần như là 1-1.” Ba Khắc nhìn Lâm Lôi, “Lâm Lôi đại nhân, chúng ta nếu cứ tiếp tục như vậy, khả năng không chống cự nổi đối phương a.”

Đích xác, binh lực địch quân tổng cộng là một trăm sáu mươi vạn, mặc dù trước mắt có chút tổn thất, nhưng đối với con số khổng lồ một trăm sáu mươi vạn này mà nói, căn bản không tính là gì. Mà Khoa Đức quận thành chỉ có năm mươi vạn người. Nếu tiêu hao theo tỉ lệ 1-1 này…

Địch quân chết đi ba bốn mươi vạn, binh lực vẫn còn ngoài trăm vạn. Nhưng bên mình mà chết ba bốn mươi vạn thì chỉ còn lại có mười mấy vạn.

Không thể tiếp tục như vậy!

Đương nhiên, đây chỉ là tỉ lệ một nhóm người đánh giáp lá cà. Nếu hơn nữa còn bị Ma tinh pháo bắn chết, phía dưới bị vô số tên bắn chết. Vậy phe Khoa Đức quận thành này chính ra vẫn chiếm ưu thế rất lớn.

“Cài Tì, mấy người các ngươi đem thông đạo huỷ diệt đi.” Lâm Lôi chỉ vào tấm cương thiết dày chỗ Công thành vân lâu và tường thành.

Thiết bản rộng trăm thước, dày mấy thước, một khi huỷ diệt! Vậy …… Công thành vân lâu và tường thành lúc đó khoảng cách chỉ gần mười thước, đoạn cự ly này cần phải có thực lực nhất định mới có thể phóng qua. Hơn nữa từ trên công thành vân lâu nhảy sang, phe thủ thành chỉ cần dùng mũi trường thương nghênh tiếp -

“Vâng, thưa đại nhân.” Cái Tì lớn tiếng đáp.

Bố Ân, An Khoa, Hắc Sa ba người cũng không chút do dự cùng đi theo, mà Ba Khắc bởi vì nguyên nhân đạt tới Thánh vực, cũng không tiện xuất thủ.

Đấu khí bên ngoài thân Cái Tì vòng quanh, cầm trong tay một cây cự phủ nặng năm ngàn ba trăm cân, đạp trên mặt đất một cái liền trực tiếp hướng đến chỗ thông đạo chém giết thảm liệt nhất nhảy tới, trăm thước thông đạo binh sĩ địch quân đang dồn lại một chỗ, rất nhiều binh sĩ muốn vọt tới địch quân trên tường thành.

“Phập-“, một đạo đấu khí sắc bén đáng sợ hình lưỡi phủ bay tới, trực tiếp chém vào eo mười mấy tên chiến sĩ. Tàn chi bay loạn, máu tươi chảy tràn, nhất thời trong thông đạo xuất hiện một khối khu vực trống trải.

“Bùm!”

Cái Tì giống như ma thần thức tỉnh, tay cầm một cây cự phủ đáng sợ năm ngàn ba trăm cân trực tiếp đáp xuống khối khu vực này. Nhưng rất nhiều binh sĩ địch quan trong nháy mắt đã lại tràn ngập khu vực trống trải vừa rồi. Cả đám đều điên cuồng công kích Cái Tì.

“Hừ!” Cái Tì huơ cự phủ, đột nhiên trực tiếp hướng phía dưới bổ xuống.

Cự phủ tựa như chiếc lá rụng nhẹ nhàng hạ xuống tấm cương thiết dày phía dưới. Chỉ nghe một thanh âm rất nhẹ, nhất thời … tấm cương thiết này lập tức xuất hiện một cái rãnh, vô vàn cương thiết bụi phấn trực tiếp theo gió cuốn đi.

Cử trọng nhược khinh!

“Ầm!” Đấu khí ngoài thân Cái Tì dường như vô số lợi tiễn bắn ra khắp bốn phương tám hướng. Thoáng cái đã đem phạm vi binh sĩ vây công giết thành một mảng.

“Thật sự là đủ dày a.” Cái Tì tự nhủ, chính mình là cửu cấp đỉnh phong Bất tử chiến sĩ, với thiết bản này cũng vô pháp bổ vỡ. Bất quá mới là một phủ đầu, đã bổ vỡ hơn phân nửa, độ dày chỉ còn lại chưa đầy một thước.

“Không!” Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình không ít người đều chứng kiến một màn này. Bọn họ đều trừng mắt kinh hô lên.

“Vỡ ra này.” Lại một phủ nhẹ nhàng của Cái Tì.

“Rầm!” Tấm cương thiết đặc biệt dày trực tiếp một phân thành hai. Hai tấm cương thiết bị phân ra này từ tường thành, Công thành vân lâu đổ sập xuống, hàng loạt binh sĩ cũng theo đó mà rơi xuống. Điều này khiến cho hiệu dụng của Công thành vân lâu lập tức triệt tiêu quá nửa.

Muốn qua lần nữa, chỉ có thể từ hướng công thành vân lâu đối diện nhảy sang tường thành.

Nhưng mà thủ thành chiến sĩ đối phương đều cầm sẵn binh khí chờ ngươi, mũi kiếm chỉa vào ngươi, ngươi nhảy đi … kết quả khi nhảy cũng có thể biết trước được.

“Ầm! "Ầm!"… Một tràng âm thanh liên tiếp của tấm cương thiết đổ xuống, trước mặt Cái Tì, Bố Ân, An Khoa, Hắc Sa bốn cửu cấp đỉnh phong chiến sĩ đáng sợ, ngay cả mười tấm cương thiết thông đạo của toà Công thành vân lâu liên tiếp bị chém thành hai khối.

Vừa mới thấy ánh bình minh thắng lợi Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình mỗi phe lại đều thống khổ.

“Thiếu chút nữa là đã thành công, khốn kiếp.” Duy Tư Ba Đặc phẫn nộ gầm nhẹ một tiếng.

Nếu vừa rồi loại tình hình này tiếp tục kéo dài, mặc dù hai phương đánh giáp lá cà, phe mình còn phải chịu đựng Ma tinh pháo oanh kích, nhưng mà Duy Tư Ba Đặc tin tưởng … tổn thất bảy tám mươi vạn quân đội, phỏng chừng có thể đem đối phương đánh cho phế luôn.

“Duy Tư Ba Đặc, hiện tại làm sao đây?” Cát Nhĩ Mặc nhìn về phía hắn.

Duy Tư Ba Đặc cũng nhìn về phía y: "Bây giờ còn sớm, đợi đến năm giờ rạng sáng mai lại nói." Cát nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc đều hiểu được ý tứ lẫn nhau.

Mặc dù tấm thông đạo cương thiết nọ đã bị hủy diệt, nhưng mà Công thành vân lâu vẫn còn có tác dụng. Duy Tư Ba Đặc dõi nhìn ra xa xa … đích xác, hàng loạt binh sĩ đều xông lên Công thành vân lâu, sau đó ỷ vào độ cao của Công thành vân lâu, sử dụng cung tiễn, lôi thạch hướng bên trong tường thành xạ kích.

Thậm chí, đại lượng binh lính còn trực tiếp hướng tường thành nhảy qua.

Hoặc có thể binh sĩ chết nhiều ngay từ đầu, nhưng mà nhiều binh sĩ hơn nhảy sang, chiếm cứ một tiểu không gian, vẫn còn có tư cách cùng đối phương giằng co.

“Đều điên rồi.” Cái Tì cho dù thường xuyên kinh lịch qua chiến tranh, giờ phút này cũng cảm thấy áp lực.

Người chết quá nhiều.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Ba giờ sáng …

Bốn giờ sáng …

Trong mấy giờ đêm ngắn ngủi, bên thủ thành tử thương chiến sĩ cũng đã gần hai mươi vạn. Con số đáng sợ như thế, hoàn toàn có thể tưởng tượng con số tử vong của hai phe Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình.

Cho đến năm giờ sáng, Duy Tư Ba Đặc cùng Cát Nhĩ Mặc giờ phút này đều nhìn về phía đối phương.

“Duy Tư Ba Đặc, dựa theo những gì ngươi nói, nên dùng át chủ ài rồi.” Cát Nhĩ Mặc xuất khẩu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 41: Để Bài

“Bùm!” “Bùm!” “Bùm!”

Ma tinh pháo điên cuồng ầm ầm oanh kích, cả Khoa Đức quận thành như một họng súng phun lửa, quang mang đỏ rực chói sáng trong đêm đen.

Ở phía xa, nhóm chỉ huy Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người cũng bị ánh sáng soi rọi khuôn mặt, nhất thời mơ hồ vô định.

“Át chủ bài ư?”

Duy Tư Ba Đặc nhìn Cát Nhĩ Mặc khẽ cười: “Cát Nhĩ Mặc Hồng y đại giáo chủ, ta nghĩ với đám chiến sĩ mệt mỏi của Khoa Đức quận thành này, ngươi cứ cho Thần Thánh quân đoàn của Quang Minh giáo đình các ngươi xuất chiến, vậy tuyệt đối có thể dễ dàng thu được thắng lợi, Phe chúng ta sẽ không cần ra tay nữa.”

Át chủ bài của Quang Minh giáo đình —— Thần Thánh quân đoàn!

Thần Thánh quân đoàn!

Quang Minh giáo đình tại khối khu vực Hỗn loạn chi lĩnh này phải hao phí một lượng lớn nhân lực, vật lực mới gian nan bồi dưỡng được một chi đoàn cực mạnh.

Thần Thánh quân đoàn với tổng cộng ba vạn người.

Trong đó có 5000 người ít nhất cũng có thực lực của thất cấp chiến sĩ, còn lại 2500 người, kẻ yếu nhất cũng là ngũ cấp chiến sĩ. Ở những quân đoàn khác, ngũ cấp chiến sĩ cũng có thể xem như một chiến sĩ tinh anh rồi, có điều trong quân đoàn này thì lại là kẻ yếu nhất.

Phải biết rằng, thất cấp chiến sĩ chỉ tính về lực bật nhảy thôi cũng đã có thể nhảy qua tường thành cao ba mươi thước rồi.

Quân đoàn Át chủ bài như vậy một khi tham gia chiến đấu thì tuyệt đối sẽ trở thành áp đảo. Do đó để bồi dưỡng nên một quân đoàn như vậy là cực kỳ khó khăn, phải hao phí tiền tài còn lớn hơn nhiều so với bồi dưỡng trăm vạn quân đội.

“Nếu Lâm Lôi cùng đám Thánh vực cường giả vi phạm ước định mà trực tiếp rat ay… tiêu diệt át chủ bài ‘Thần Thánh Quân Đoàn’ của chúng ta thì mới oan.” Cát Nhĩ Mặc trong lòng thầm nghĩ. Kỳ thực hắn cũng như Duy Tư Ba Đặc, bọn chúng đều lo lắng Thánh vực cường giả vi phạm ước định mà ra tay can thiệp.

Tỷ như Thánh vực long tộc, tỷ như đám chung cực chiến sĩ của Lâm Lôi.

Những binh lính thông thường đã bị giết tới hơn 10 vạn, song với cơ số dân cư của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình thì có thể dễ dàng chiêu thu lại được, trải qua huấn luyện 1-2 năm nữa là xong. Có điều Thần Thánh quân đoàn… mỗi đời đều phải trải qua biết bao năm tích lũy. Một lần tổn thất, muốn hình thành lại thì không thể dễ dàng cứ bỏ tiền ra là xong được.

“Duy Tư Ba Đặc, ngươi nói giỡn đấy à?” Sắc mặt Cát Nhĩ Mặc trầm xuống.

Duy Tư Ba Đặc lập tức bật cười: “Cát Nhĩ Mặc, đừng nóng. ‘Hắc Ám Quân Đoàn’ của Hắc Ám giáo đình chúng ta cũng sẽ đồng thời xuất phát mà.”

Hắc Ám quân đoàn… lúc trước, Hắc Ám giáo đình vì để đối phó với ‘Thần Thành Quân Đoàn’ mà thành lập ra, thực lực cũng bất phân cao thấp.

Hai quân đoàn đáng sợ.

Mặc dù mỗi bên có 3 vạn, cộng lại là 6 vạn quân song trong mắt bọn họ, giá trị của quân đoàn Át chủ bài này chẳng hề kém hơn so với cả trăm vạn đại quân chút nào.

Trên tường thành, Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người đơn độc theo dõi cuộc chiến của thường nhân ở bên ngoài.

Tại đó, đám chiến sĩ thủ thành đã bị đẩy lui.

"Ở đây không có người." Binh lính địch quân rõ ràng quan sát khắp nơi cũng chỉ còn có 2 người ở đó mà thôi.

"Mau, giết chết đi."

Trong trận chiến điên cuồng, đám binh lính này đầu óc cũng nóng lên, thấy nơi nào vắng vẻ thì lập tức bỏ qua, trong khi bọn chúng dọc theo hành lang lao lên thì đã gọi nhau giơ binh khí xông tới chỗ Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người ——

"Phập——"

Chỉ trong nháy mắt, Phong nhận dày đặc đã trải rộng ra… ba tên chiến sĩ đi đầu lập tức hóa thành thịt vụn. Ngay cả bộ phận đang xông lên trên hành lang cũng bị phong nhận cắt thành mảnh vụn. Cảnh này… trong chiến tranh xuất hiện không ít lần. Hai người bọn họ không kẻ nào có thể tới gần.

"Mẹ kiếp, thật phiền toái." Ba Khắc chửi thầm.

Hắn quay sang Lâm Lôi, song lại thấy Lâm Lôi dường như chẳng hề có cảm giác gì, khiến hắn không khỏi phải lên tiếng hỏi: “Lâm Lôi đại nhân, người cứ nhìn gì vậy?”

“Có gì mà không thể tiếp tục quan sát được chứ?” Lâm Lôi nhìn xuống phía dưới.

“Ồ?” Ba Khắc nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi khẽ cười đáp: “Ta hiện tại đã tương đối hiểu được cách nghĩ của Vũ Thần rồi. Thế tục giới hết thảy cứ để cho nó phát triển tự nhiên. Chiến tranh thì tất nhiên là phải có người chết. Nếu chúng ta không thành lập nên Ba Lỗ Khắc vương quốc thì e rằng trường kỳ chiến loạn, số người chết sẽ lại càng gia tăng.”

Lâm Lôi nhìn bên dưới: “Thế tục giới có quy tắc riêng của thế tục, mà chúng ta cũng có quy tắc riêng của chúng ta!”

“Ước định đó ta sẽ tuân thủ. Kể cả bọn chúng có đuổi đến Ma tinh thạch quáng mạch, đoạt lấy Ma tinh thạch quáng mạch thì ta cũng sẽ không ra tay.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Ba Khắc vội vàng hỏi: “Vậy còn vi hình vị diện mà chúng ta phát hiện ra thì sao?”

“Sợ cái gì chứ?”

Lâm Lôi cười xòa: “Căn mật thất đó, nếu không đạt đến cấp độ Thánh vực thì căn bản không thể vào được, Mà Thánh vực cao thủ, bọn chúng liệu có dám tới địa bàn của chúng ta không?” Hiện tại, dưới ánh mắt siêu nhiên quan sát trận chiến này của Lâm Lôi, vô luận là thành hay bại…

Vi hình vị diện mật thất nọ cũng không thể nào xê dịch được.

“Đại nhân nói phải.” Ba Khắc cũng có phần hiểu ra.

Đạt đến Thánh vực, bọn họ đều có được sinh mệnh vĩnh cửu, Đối với những nhân vật siêu nhiên như bọn họ mà nói thì chiến tranh thế tục kỳ thực đã không thuộc về bọn họ nữa rồi. Mặc dù trong lòng đã hiểu, song vô luận là Ba Khắc hay Lâm Lôi thì trong lòng đều có chút chờ đợi ——

Chờ đợi phe mình có thể thắng.

“Không hay rồi.” Sắc mặt Ba Khắc bỗng biến đổi.

Chỉ thấy dưới thành, một lượng lớn tinh anh chiến sĩ đang nhằm về phía chân thành. Dày đặc, tuyệt đối phải đông đến mấy vạn. Đại lượng tinh anh chiến sĩ này tốc độ chạy nhanh đến đáng sợ, thân hình vừa lóe lên là đã vượt qua hai ba mươi thước rồi. E rằng trong vòng chưa đầy một phút, bọn chúng sẽ tới được chân thành.

“Bắn!”

Được tăng cường Ma tinh pháo từ cửa đông chuyển qua, hơn 20 cỗ Ma tinh pháo cơ hồ đồng thời gầm vang, pháo lửa vang rền nhắm thẳng xuống bên dưới.

“Vù!” “Vù!”

Không ít tinh anh chiến sĩ thân thể lập tức xê dịch. Ma tinh pháo tốc độ oanh kích quá nhanh, cho dù đám tinh anh chiến sĩ này thực lực có đáng sợ đến mấy thì cũng chỉ tránh được ra khỏi khu vực trung tâm mà thôi. Cũng có kẻ không may, 2-3 chiến sĩ lập tức tử trận. Còn hầu hết những chiến sĩ khác trong khu vực bị oanh kích thì nhiều lắm cũng chỉ bị thương mà thôi.

Mới chỉ một lượt!

Vừa lúc Ma tinh pháo kết thúc một đợt oanh kích thì đám tinh anh chiến sĩ này đã áp sát thành trì rồi.

“Rất nhiều người, phải có đến mấy vạn. Tại sao lại có nhiều chiến sĩ lợi hại đến như vậy? Rất nhiều kẻ đã đạt đến trình độ thất cấp.” Ba Khắc cũng cảm thấy có phần kinh hãi.

Lâm Lôi cũng chú ý tới một lượng lớn tinh anh chiến sĩ đột nhiên xuất hiện phía dưới thành này. Với nhãn lực của Lâm Lôi và Ba Khắc thì chỉ thoáng chốc là đoán ra được thực lực của đám tinh anh chiến sĩ đông đảo này: “Nhiều thất cấp chiến sĩ như vậy ư? Cũng giống hồi đó khi ta còn ở Thần Thánh đồng minh đã từng trông thấy Vương bài kỵ sĩ đoàn.”

“Đám khủng bố này có lẽ cũng giống như bát đại Vương bài kỵ sĩ đoàn mà Quang Minh giáo đình kiến tạo tại Thần Thánh đồng minh, chắc hẳn là ở Hỗn loạn chi lĩnh cũng kiến thiết ra một nhánh tinh anh quân đoàn.” Lâm Lôi đoán vậy.

Mà sự thật cũng đúng là như thế.

“Vèo!” “Vèo!” “Vèo!” “Vèo!”…

Một lượng lớn chiến sĩ đã từ dưới chân thành trực tiếp lao lên, hơn 30 thước cao mà nhún một cái đã đến nơi rồi. Rất đông chiến sĩ đã xuất hiện trên tường thành. Đám chiến sĩ này mỗi người đều có thực lực của thất cấp chiến sĩ.

“Phập!” Đao kiếm huy vũ, đấu khí mênh mông.

Trên tường thành lập tức một hai vạn thủ thành chiến sĩ bỏ mạng. Đám chiến sĩ thủ thành thực lực cũng là nhị cấp, tam cấp, hiếm lắm thì cũng đến ngũ cấp. Có điều những kẻ lao lên này lại đều là thất cấp chiến sĩ, hơn nữa số lượng phải gần đến 1 vạn tên.

Giết!

Không hề có sự kháng cự! Đồng thời ——

Còn có một lượng lớn chiến sĩ ngũ cấp, lục cấp dọc theo cầu thang mà xông tới.

Mặc dù nói trên tường thành phía nam có thể bố trí gần 10 vạn binh lính, có điều chỉ có khoảng 2-3 vạn người tức thì đối mặt với thất cấp chiến sĩ mà thôi. Chính vì vậy mà đã sớm bị đám ngũ cấp, lục cấp chiến sĩ tàn sát.

“Thất bại rồi.”

Ba Khắc thở dài.

Sự xuất hiện của Thần Thánh quân đoàn, Hắc Ám quân đoàn 6 vạn người đã lập tức tàn sát hơn 10 vạn đại quân trải dọc cầu thang dẫn lên tường thành phía nam. Dọc một đoạn tường thành phía nam hoàn toàn bị chiếm lĩnh, cả đoàn người dày đặc tựa như một tổ kiến cùng tập kích về hướng Khoa Đức quận thành.

Còn tại khu vực của Lâm Lôi, Ba Khắc, rất nhiều chiến sĩ cứ tiến đến là trực tiếp bị vô số phong nhận cắt thành thịt vụn.

“Chúng ta đi thôi.” Lâm Lôi lúc này trực tiếp bay khỏi tường thành.

“Ma tinh pháo này không để cho bọn chúng chiếm chứ?” Ba Khắc hỏi lại, lập tức thân hình hắn chớp động, trên tường thành một đống Ma tinh pháp đã trực tiếp được Ba Khắc thu vào không gian giới chỉ. Đám địch nhân vốn là binh lính bình thường này làm sao có thể chống đỡ với Thánh vực cường giả ‘Ba Khắc’ được?

“Ba Khắc này?” Lâm Lôi lắc đầu cười.

“Tốt rồi.” Ba Khắc bay tới bên cạnh hắn.

Ba Khắc, Lâm Lôi 2 người phóng đi trên khoảng không của Khoa Đức quận thành, chứng kiến rõ ràng những chuyện đang phát sinh ở bên dưới. Ngõa Tỳ rõ ràng đối với việc thành bị chiếm đã có sự chuẩn bị, đại lượng quân đội đều dọc theo cửa tây, cửa bắc mà rút lui ra phía ngoài.

Đồng thời còn có không ít quân đội vẫn còn ở lại trong Khoa Đức quận thành, chuẩn bị chống cự ngăn cản địch nhân truy kích.

Ở phía bắc Khoa Đức quận thành, đại lượng quân đua nhau mà chạy.

Ngõa Tỳ dõi ánh mắt về Khoa Đức quận thành phía xa xa thở dài một tiếng. Hắn đã thất bại. Khi 2 quân đoàn đáng sợ của địch nhân xuất hiện, Ngõa Tỳ biết rằng không thể nào chống trả nổi nữa. Trong đội ngũ 6 vạn quân đó của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình thì có tới một vạn là thất cấp chiến sĩ.

Thất cấp chiến sĩ căn bản là chẳng quản đến trở ngại tường thành.

Loại quân đội biến thái này, sao có thể chống nổi?

“Ngõa Tỳ, thương tâm cái gì chứ?” Cái Tì cũng đứng ở bên cạnh. “Thua thì cũng thua rồi. Lão tử ta hồi đó trong khi còn sống tại Bắc vực 18 công quốc thẳng thua là chuyện bình thường. Đương nhiên,,, thế này thì trong lòng cũng có chút ấm ức.”

Cái Tì cũng bất lực.

Quân đoàn 6 vạn người cùng ập tới, một mình Cái Tì hắn thì liệu có thể giết được mấy người đây? Dù sao đối phương cũng chẳng phải là chạy tới trước mặt để cho hắn giết.

“Như quả ta là Thánh ma đạo thì tốt biết mấy, trực tiếp tung ra một cái hủy diệt cấm kỵ ma pháp là xong.” Cái Tì trong lòng thầm bình phẩm.

Đúng lúc này thì Lâm Lôi, Ba Khắc hai người cũng từ trên không hạ xuống. Bọn họ cũng thấy đám người Cái Tì, Bố Ân, An Khoa, Hắc Sa. Lâm Lôi vừa đáp xuống đã quay sang Ngoã Tỳ hỏi: “Ngõa Tỳ, ngươi an bài bao nhiêu người tiến hành cầm chân, gây trở ngại cho địch nhân?”

“Mười mấy vạn người.”

Ngõa Tỳ hồi đáp. “Chúng ta rút lui tổng cộng gần 15 vạn người đều lành lặn. Về phần hơn 10 vạn người ở lại thì trong đó một nửa là thương binh, còn lại một nửa thì vẫn còn sức chiến đấu. Bọn họ theo sự bố trí… trước tiên là cầm chân, gây trở ngại cho địch nhân trong khoảng một giờ đồng hồ thì tuyệt đối có thể làm được.”

“Một giờ?” Lâm Lôi hỏi lại.

“Đúng, một giờ. Sau một giờ, ta sẽ bố trí người phát ra tên lệnh. Đến lúc đó tất cả binh lính đều sẽ đầu hang.” Ngõa Tỳ cảm thán than vãn. “Chẳng còn cách nào khác. Nếu bắt bọn họ phải nỗ lực chiến đấu thì chỉ khiến cho bọn họ uổng mạng mà thôi.”

Lâm Lôi hiểu ra cũng gật đầu.

Tại vùng Hỗn loạn chi lĩnh này, thua trận đầu hàng là rất bình thường.

“Một giờ là đủ để chúng ta bỏ xa bọn chúng rồi.” Ngõa Tỳ nói.

Xung quanh Ma tinh thạch quáng mạch đã bố trí 20 vạn quân đội, công sự phòng ngự cũng đã được kiến tạo kỹ lưỡng. Buổi sáng đám người Ngõa Tỳ rút lui, buổi chiều 15 vạn quân này đã chạy tới khu vực Ma tinh thạch quáng mạch rồi. Bọn họ vừa đến nơi liền lập tức vào công sự phòng ngự bắt đầu nghỉ ngơi, ăn uống.

Đêm tối trong trướng bồng.

Mấy người Lâm Lôi, Ba Khắc cùng tụ tập lại một chỗ ăn uống, bỗng lúc này có người tiến vào. Người đến hiển nhiên chính là Địch Ly Á. Sự xuất hiện của Địch Ly Á khiến mọi người dừng đũa, ngay cả đám người Ba Khắc, Cái Tì, Bố Ân cũng đều lập tức vấn an.

“Lâm Lôi, chàng vẫn còn ăn được sao?” Địch Ly Á có phần lo lắng.

“Sao vậy?” Lâm Lôi nhìn nàng.

Địch Ly Á liền đáp: “Liên quân của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình hiển nhiên sẽ nhanh chóng đánh tới đây. Làm sao bây giờ?”

“Làm sao bây giờ ư, còn có thể làm sao nữa?” Lâm Lôi bất đắc dĩ lắc đầu. “Địch Ly Á, bây giờ đại lượng người đều đang gấp rút khai thác ma tinh thạch, Hiện tại trữ lượng của Ma tinh thạch quáng mạch này chúng ta đã khai thác được hơn ¼ rồi.” Đây cũng là một biện pháp.

Tận lực khai thác.

Đột nhiên ——

“Lão đại.” Bối Bối bất thình lình hiện ra trên bàn ăn. Đôi mắt nhỏ long lanh của nó nhìn chăm chú vào Lâm Lôi. “Đám địch nhân lần này phái nhiều người tới như vậy, lão đại, ta đã dẫn Tái Tư Lặc tới. Để Tái Tư Lặc trực tiếp thi triển cấm kỵ ma pháp ‘Vong Linh Thiên Tai’, một lần gọi về mấy trăm vạn vong linh đại quân tiêu diệt bọn chúng!”

Nhất thời, màn che trướng bồng được vén lên.

Một lão giả khoác hắc sắc trường bào bước vào, gầy như một bộ xương khô, chính là Vong linh Thánh ma đạo ‘Tái Tư Lặc’,

“Lâm Lôi đại nhân, ta lúc nào cũng sẵn sàng nghe lệnh người. Chỉ cần người ra lệnh một tiếng,bên ngoài kể cả có trăm vạn đại quân thì cũng chẳng nhằm nhò gì.” Trong đội mắt Tái Tư Lặc bỗng lóe lên một tia lục quang u lãnh. Vong linh đại quân của Tái Tư Lặc không đơn thuần là vong linh bình thường, mà ngay cả cửu cấp vong linh cùng Thánh vực vong linh cũng đều có không ít.

Tiêu diệt đại quân chưa đến trăm vạn người là rất dễ dàng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 42: Nhất Tràng Tai Nan

Nhóm người trong lều đều không khỏi nhìn về phía Lâm Lôi, không thể nghi ngờ gì nữa-- Lâm Lôi chính là thủ lĩnh.

“Lão đại!” Bối Bối cũng gấp gáp gọi.

Lâm Lôi khẽ lắc đầu: “Một khi làm trái ước định, dựa theo ước định mà nói, thì phe Đức Tư Lê cùng Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình ba bên sẽ cùng liên thủ đối phó chúng ta.”

“Sao lại sợ chúng?” Bối Bối nhăn mũi, hung hăng nói, “Thánh vực cường giả chúng ta trực tiếp nuốt sống chúng! Hơn nữa lão đại, Đức Tư Lê kia có thể sẽ không đến đối phó chúng ta, hắn rõ ràng đứng về phe chúng ta.”

Đức Tư Lê đích xác là đứng về phía Lâm Lôi.

“Tái Tư Lặc nếu thi triển cấm kị ma pháp, triều hoán mấy trăm vạn vong linh đại quân, chứng tỏ chắc chắn sẽ vi phạm ước định. Đức Tư Lê cũng có thể không đến công kích chúng ta, nhưng mà chúng ta sao có thể không để cho Đức Tư Lê chút thể diện nào chứ.

Người ta nể mặt ngươi, ngươi cũng không thể làm đối phương khó xử.

“Chết tiệt, thật sự là phiền phức.” Bối Bối có chút nóng nảy, “Lão đại, Tái Tư Lặc hắn triệu hồi vong linh, giết chết bọn binh sĩ này là vong linh. Chỉ cần không để Thánh vực vong linh xuất thủ thì cũng không thể tính chuyện này lên chúng ta.”

Lời này của Bối Bối khiến ngay cả Địch Lỵ Á cũng bật cười.

Lâm Lôi gõ một cái lên đầu nó: “Bối Bối, ngươi là đang giảo biện, triệu hồi chung cực ma pháp ‘Vong Linh Thiên Tai’ này, cùng với cấm kị ma pháp của các hệ khác, có gì khác nhau chứ? Ngược lại về uy lực thì vong linh ma pháp còn đáng sợ hơn. Ngay cả Thánh vực vong linh cũng có.”

“Nhưng mà ta không muốn thua.” Bối Bối liền nói.

Lâm Lôi thở dài: “Thua thì thua, trả giá lớn nhất cũng chỉ là để ma tinh khoáng mạch bị đối phương cướp mất một nửa, may mà ma tinh thạch có thể sánh với thất cấp, bát cấp, cửu cấp ma tinh hạch tại tầng trung tâm nhất của ma tinh thạch quáng mạch cũng đã được khai thác gần cạn rồi, Bối Bối, các người đã khai thác cạn kiệt hết chưa?”

Sau khi phát hiện cánh cửa thần bí đó, Lâm Lôi đã truyền tin cho Bối Bối, để Bối Bối dẫn Hắc Lỗ cùng ba con Thánh vực cự long đi đến nơi trung tâm khai thác.

Mặc dù ma thinh thạch trân quý này chỉ có thể xấp xỉ chứa đầy một căn phòng nhưng mà nói về giá trị, lại xấp xỉ bằng hai ba thành của cả tinh thạch khoáng mạch. Dù sao tất cả đều có cấp bậc năng lượng tương đương thất cấp, bát cấp, cửu cấp ma tinh thạch.

“Đào cạn rồi.” Bối Bối liền đáp. “Nhưng mà những ma tinh thạch phổ thông mới đào hai, ba phần thôi.”

Đào hai ba thành, cho dù thêm vào ma tinh thạch trân quý tại khu vực hạch tâm, giá trị có tăng lên nhưng sợ rằng mới tiếp cận được một nửa giá trị của cả ma tinh thạch quáng mạch.

……….

“Rầm rập~~~”

Quân đội đông đảo nhanh chóng hình thành hàng ngũ, gần trăm vạn quân đội như một con cự thú khổng lồ nằm tại phía ngoài công sự phòng ngự của ma tinh thạch quáng mạch.

Bên trong quân đội, Duy Tư Ba Nặc, Cát Nhĩ Mặc hai người trên mặt đều có nét tươi cười.

“Chúng ta thắng rồi.” Cát Nhĩ Mặc nhìn ma tinh thạch quáng mạch ở xa xa, cười nói.

Duy Tư Ba Đặc cười nhạt đáp: “Đừng cao hứng quá sớm, chưa đến lúc cuối cùng thì không thể xác định.”

“Bọn binh sĩ thông thường của Lâm Lôi ta không quan tâm, ta lo lắng nhất chính là Lâm Lôi sẽ tự thân xuất thủ! Chỉ cần đám Thánh vực ma thú của hắn giết đến đây, một người đánh đông dẹp tây, quân đội chúng ta chỉ sợ sẽ tan rã.”

“Đúng vậy.” Cát nhĩ Mặc cũng than thở một tiếng.

Ước định lúc ban đầu, ước thúc lực đối với Lâm lôi được bao nhiêu hiệu quả?

“Hiện tại để quân đội nghỉ ngơi trước đã. Chém giết một đêm, lại phải chạy gần cả ngày, bọn binh lính chưa được nghỉ ngơi.” Duy Tư Ba Đặc nói, “Bây giờ trời đã tối. Đợi đến sáng sớm ngày mai, cho bọn binh sĩ nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày mai lại phát động công kích.”

Bây giờ ưu thế hoàn toàn nằm trong tay phe Duy Tư Ba Đặc, cho dù binh sĩ phổ thông đã mệt mỏi, nhưng còn gần sáu vạn chiến sĩ tinh anh không hề mệt.

Hai đại quân đoàn, kẻ yếu nhất cũng là ngũ cấp chiến sĩ.

Tại Khoa Đức quận thành, bọn chúng chỉ đợi giờ phút tối hậu thì đột nhiên công kích, rồi sau đó chạy chỉ mất có nửa ngày. Với thực lực những người này, cho dù ba ngày ba đêm không ngủ cũng không vấn đề gì.

...

Bên trong Hắc Ám chi sâm.

“Loạt xoạt ~~” Một thứ thanh âm rất nhỏ trong cánh rừng nguyên thủy này vang vọng cả một vùng đất, chỉ thấy từng con từng con Phệ thạch thử, Ảnh thử, tầng tầng lớp lớp ... phóng tầm mắt, đều là Ảnh thử, Phệ thạch thử, vô số ma thú họ nhà chuột đang chạy cực nhanh hướng về phía nam của Hắc Ám chi sâm.

Hôi sắc Phệ thạch thử, hắc sắc Ảnh thử、ngân sắc Phệ thạch thử、thanh sắc Ảnh thử、kim sắc Phệ thạch thử、tử sắc Ảnh thử……

Thử loại ma thú đủ màu sắc, phảng phất như thủy triều cuồn cuộn liên tục từ trong Hắc Ám chi sâm tiến về phía nam.

Trong đó có ba con thử loại ma thú màu tử kim đang phi hành giữa không trung.

“Đại ca, lần này chúng ta có ác quá không?” Trong đó một lão thử tử kim sắc mở miệng nói.

“Ác gì mà ác?” Con lão thử tử kim sắc cầm đầu hừ một tiếng, “Chúng ta là ma thú vương giả trong họ chuột, lần này ba huynh đệ chúng ta ra trận ... tự nhiên cần thanh thế lớn một chút, ta chỉ để một bộ phận thử loại ma thú trong Hắc Ám chi sâm đến thôi, còn chưa huy động toàn bộ mà.”

Hắc Ám chi sâm là hang ổ của thử loại ma thú.

Tại Hắc Ám chi sâm, quần thể thử loại ma thú là sự tồn tại đáng sợ nhất, không có ma thú nào khác dám đắc tội đám thử loại ma thú này.

Ngay cả Thánh vực ma thú cũng không dám đặc tội với thử vương yêu.

Những tử kim sắc lão thử này, thực lực mỗi con đều cực kì đáng sợ.

“Lâm Lôi còn chưa gặp chúng ta bao giờ mà?” Một tử kim sắc lão thử trong đó cười nói.

“Ừ, hắn cũng tính là lập được đại công, chiếu cố Bối Bối cho đến tận bây giờ.” Tử kim sắc lão thử cầm đầu nói.

“Đại ca, ngươi đừng quá đắc ý. Căn cứ vào chuyện phiếm của ta và Bối Bối, Lâm Lôi này thực lực phi thường kinh nhân, đạt trạng thái hoàn toàn của Long huyết chiến sĩ, hơn nữa về mặt pháp tắc cũng lĩnh ngộ cực cao. Huynh sợ rằng không phải là đối thủ của hắn.” Lão tam trong ba tử kim sắc lão thử lên tiếng.

Tử kim sắc lão thử thủ lĩnh hừ vài tiếng: “Thực lực của hắn cũng miễn cưỡng có tư cách làm Lâm Lôi lão đại.”

Mười hai năm trước, khi Bối Bối giao thủ cùng tử kim sắc lão thử thì hoàn toàn rơi vào thế hạ phong.

Nhưng mười hai năm sau, thực lực của Bối Bối đã cùng với tử kim sắc lão thử này không phân cao thấp.

“Tốc độ này thật là chậm.” Tử kim sắc lão thử cầm đầu không chịu được nói, đột nhiên nó rít lên một tiếng “U～～” Thanh âm bén nhọn lan ra, lập tức Phệ thạch thử, Ảnh thử dày đặc vô biên phía dưới tốc độ được đẩy nhanh.

Bọn thử loại ma thú vô biên này đi đến đâu, bọn ma thú khác đều lập tức chuồn ra xa tránh né.

Không ai dám cản trở bọn chúng!

……..

Quân đội bên phía Lâm Lôi đều ẩn thân phía sau công sự, bọn họ chỉ có thể dựa vào hoàn cảnh để ngăn trở đối phương.

Bọn họ mặc dù biết binh lính của địch quân đêm qua đã mệt mỏi, truy đuổi mười lăm vạn binh sao có thể không mệt?

Trời mờ mờ tối, sáng sớm hôm nay cũng có sương mù.

Sương mù không dày đặc, nhưng nếu cách vài trăm thước thì không thể thấy rõ tình cảnh nữa.

“Địch nhân di chuyển rồi.”

Đông đảo binh sĩ phía sau công sự phòng ngự có thể nghe thấy tiếng bước chân dày đặc, hiển nhiên binh sĩ đối phương đang tiến tới, trong sương mù, dần dần có thể thấy rất đông, vô số binh sĩ, số binh sĩ này giống như thủy triều đang nhanh chóng ập tới.

Lâm Lôi, Địch Lị Á, Bối Bối, Tái Tư Lặc, Ba Khắc cùng một số người đều lặng lẽ nhìn cảnh này.

“Thật không cam tâm.” Bối Bối trên vai Lâm Lôi lẩm bẩm.

Nó len lén liếc mắt nhìn Lâm Lôi. Nhưng Lâm Lôi vẫn cứ trầm mặc. Kì thật lúc này ai lại cam tâm chứ? Ai nguyện ý đem hơn một nửa ma tinh thạch quáng mạch đưa cho địch nhân? Nhưng mà Lâm Lôi ban đầu đã ký vào ước định đó, hắn không muốn để bọn người Đức Tư Lê gặp khó, cho nên hắn phải tuân thủ.

Cho dù là cả mấy ngàn ức ma tinh thach giá trị sẽ bị địch quân lấy được.

Đột nhiên ...

Tiếng bước chân bỗng dưng biến mất, đồng thời một âm thanh lớn vang vọng cả trời đất: “Các người đầu hàng đi, các ngươi đã không còn cách nào ngăn cản đại quân của chúng ta nữa, chỉ cần các ngươi đầu hàng, chúng ta tuyệt đồi sẽ không làm khó các ngươi.” Lời này nói ra rất nhẹ nhàng.

“Cũng khách khí quá chứ.” Cái Tì nhếch mép cười.

“Đó là đương nhiên.” Tái Tư Lặc bên cạnh lạnh lẽo hừ một tiếng. “Bọn người này, là sợ Thánh vực cường giả chúng ta ra tay.”

“Nếu như trong một phút, các ngươi buông vũ khí, bước ra đầu hàng, chúng ta tuyệt đối không làm hại một người trong các ngươi, bắt đầu tính giờ ...” Thanh âm đó nói xong, nhưng trong ba mươi lăm vạn binh sĩ lại không có một người đầu hàng, bọn họ đều lẳng lặng chờ cuộc giết chóc bắt đầu.

Thời gian một phút trôi qua từng giây, một phút thật quá ngắn.

Cả chiến trường như chìm vào một áp lực đáng sợ.

Bên phía Ba Lỗ Khắc vương quốc, không ít binh sĩ trên trán đều có mồ hôi hột. Ngón tay cầm binh khí do dùng sức quá nhiều trở nên trắng bệch.

“Chuẩn bị ..”

Một tiếng hạ lệnh, Thần Thánh quân đoàn, Hắc Ám quân đoàn trong trận chiến tại Khoa Đức quận thành cơ hồ không phải chịu tổn thất, tổng cộng lại gần sáu vạn người, nhóm tinh anh chiến sĩ này cùng nắm khiên, nâng trường thương, chiến đao trong tay lên.

“Bại rồi!” Cái Tì thở dài một tiếng.

Địch Lị Á cùng Bối Bối đều nhìn về phía Lâm Lôi. Nhưng mà Lâm Lôi vẫn một mực trầm lặng như trước.

Bỗng ngay lúc này ...

Ba đạo tử kim sắc quang mang lao tới cực nhanh, đồng thời thanh âm hưng phấn vang lên: “Bối Bối, ta tới rồi, lần này cả đại ca, nhị ca của ta cũng theo tới.”

“Thánh vực ma thú?” Lâm Lôi quay đầu nhìn, quả nhiên là ba con lão thử màu tử kim.

Đây là Lâm Lôi lần đầu tiên nhìn thấy, ngoại trừ Bối Bối là Thánh vực cấp bậc thử loại ma thú ra. Hơn nữa lại còn đến ba con.

“Là tiếng gì vậy?” Lâm Lôi đối với Phong nguyên tố cực kì linh mẫn, dĩ nhiên cảm ứng được thanh âm ở phía xa, hơn nữa thanh âm này đang có tốc độ cực nhanh, nhanh chóng hướng về phía này tiến tới, linh hồn chi lực của Lâm Lôi lập tức bức lan ra, nhưng mà vừa nhìn ...

Quá nhiều!

Vô số thử loại ma thú, hắc sắc, thanh sắc, tử sắc, hôi sắc, ngân sắc, kim sắc…… đủ thứ thử loại ma thú nhiều màu sắc, dày đặc, bao phủ khắp đại địa, vô biên vô tận giống như biển lớn. Vô số thử loại ma thú còn từng loạt hưng phấn ngẩng đầu rít lên ...

“U ~~”

“ U~~”

....

Thật đáng sợ, vô số tiếng rít chói tai trong nháy mắt vang vọng đến chân trời, khắp thiên địa...

“Âm thanh gì vậy?” Ngay cả binh lính đã xuất chiến của Thần Thánh quân đoàn, Hắc Ám quân đoàn đều cảm thấy run sợ trong lòng, thanh âm này từ khu vực hậu phương của quáng mạch truyền ra, loại thanh âm này quá nhiều, lại phảng phất giống như ức vạn ma thú đồng thời rít gào.

Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người cũng biến sắc mặt.

“Cuối cùng là thế nào?” Bọn người Duy Tư Ba Đặc đều cảm thấy run sợ từ đáy lòng, nhưng lại không hiểu tại sao lại thế.

Không riêng gì bọn chúng, ngay cả binh sĩ bên phía Ba Lỗ Khắc vương quốc cũng cảm thấy run sợ trong lòng.

“Ma thú đến rồi, tất cả binh sĩ đều phải ở trong công sự, không được phép ra ngoài, cũng không được công kích ma thú.” Tiếng của Lâm Lôi vang khắp quân doanh, lời này của Lâm Lôi khiến bọn binh sĩ bên phía Ba Lỗ Khắc vương quốc lập tức bắt đầu hoan hô.

Nhưng bên phía Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình thì ngược lại.

“Bầy ma thú?” Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người sắc mặt đại biến.

Khống chế công kích của bầy ma thú cũng không tính là trái khuôn phép, dù sao Thánh vực ma thú cũng không tự mình ra tay. Tỷ như Áo Bố Lai Ân đế quốc có Huyết thiết ngưu quân đoàn, quân đoàn này dùng vài mươi vạn Huyết thiết ngưu phối hợp với binh sĩ tạo thành một chiến đoàn đáng sợ.

“Bầy ma thú, từ đâu tới cả một bầy ma thú?” Duy Tư Ba Đặc liền nói.

Cát Nhĩ Mặc sắc mặt trắng bệch: “Con Ảnh thử ma thú của Lâm Lôi! Đúng, chính là nó, Hắc Ám chi sâm chính là nơi tụ tập của thử loại ma thú.”

“Không thể nào, thử loại ma thú trong Hắc Ám chi sâm có vương giả của bọn chúng.” Duy Tư Ba Đặc biết rất rõ, thử loại ma thú vương giả trong Hắc Ám chi sâm là tử kim sắc lão thử, căn bản không phải là thứ mà Bối Bối có thể huy động.

Nhưng trong lúc này ...

Phảng phất giống như thủy triều vô biên, vô số thử loại ma thú kêu ‘Chít Chít’ lao tới, trong chớp mắt số thử loại ma thú này đã bao phủ phạm vi hơn mười dặm, là hơn mười dặm a... Nói cách khác, đưa mắt nhìn xuống, chỗ nào cũng là ma thú lão thử.

“Oa!”

“Ồ!”

Tiếng kinh hô không ngừng phát ra từ miệng binh sĩ bên phía Lâm Lôi, bọn thử loại ma thú này đều tránh qua binh sĩ của phía Lâm Lôi, hướng về phía Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình mà lao đến. Thử loại ma thú coi như đều ăn đá tảng và nham thạch, mực độ sắc bén của răng và móng của chúng có thể tưởng tượng mà biết được.

Ảnh thử tốc độ nhanh, Phệ thạch thử tốc độ đáng sợ.

Cả bầy thử loại ma thú xông tới thì ngay cả một ngọn núi cũng có thể ăn sạch sẽ trong một thoáng.

“Oa, lão huynh, mạnh mẽ như vậy sao?” Con mắt Bối Bối trợn tròn, nhìn ba tử kim sắc lão thử bên cạnh, “Các người mang theo bao nhiêu thử loại ma thú đến đây vậy? Linh hồn chi lực của ta bao phủ xuống dưới chẳng hiểu sao lại nhìn không thấy bờ của bầy thử loại ma thú này?”

Tử kim sắc Ảnh thử thủ lĩnh đó cười đắc ý: “Không nhiều, không nhiều.... cũng chỉ là bộ phận nhỏ trong Hắc Ám chi sâm chúng ta, chỉ khoảng vài ức (trăm triệu) thôi.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 43: Thử Triều Tai Ương

Trong sương mù vô biên, thử triều (làn sóng chuột) ập tới, những chiến sĩ hiện có của hai đại tinh anh quân đoàn Quang Minh, Hắc Ám trong lòng đều cảm thấy run sợ. Nhưng mà dẫu có sợ hơn nữa thì bọn họ cũng phải cầm lấy vũ khí đến giết lũ ma thú này.

Nếu không phải là ma thú chết, thì là bọn họ chết.

“Giết!” Cung tên phảng phất như mưa phủ chụp lên một khu vực nhỏ trong thử triều, tuy nhiên thân thể Phệ thạch thử quá cứng rắn, còn Ảnh thử tốc độ lại quá nhanh, chỉ có một ít Ảnh thử bị bắn chết.

Rốt cuộc...

Thử triều đã va chạm với quân đoàn của Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình.

“Soạt, soạt~” Tiếng cắn xé đến rợn người vang lên.

Vô số ma thú lão thử hung hãn lao đến, phàm là binh sĩ nhân loại cản đường chúng đều bị cắn chết, chẳng những thịt bị nuốt hết mà ngay cả xương trắng cũng bị nhai luôn, cả Thần Thánh quân đoàn cộng với Hắc Ám quân đoàn có gần một vạn thất cấp chiến sĩ.

Nhưng gần một vạn thất cấp chiến sĩ, trước mặt thử triều lại chẳng đáng kể gì.

Bởi vì trong thử triều, thử loại ma thú đạt đến thất cấp là một con số đáng sợ, hơn nữa cho dù là ngũ cấp Phệ thạch thử, Ảnh thử, chỉ cần xông lên cùng lúc cũng có thể cắn chết thất cấp chiến sĩ. Một vạn thất cấp chiến sĩ... trước mặt vài ức ma thú lão thử lại giống như bong bóng nước, trong nháy mắt đã tan biến.

“Chạy mau!” Có binh sĩ kinh hãi kều gào bỏ chạy trốn.

Một người chạy, kéo theo rất nhiều binh sĩ hoảng sợ cũng chạy theo, bọn chúng căn bản không cách nào ngăn cản thử triều.

Nhưng mà…

Muốn chạy cũng chạy không thoát!

Ảnh thử, Phệ thạch thử tốc độ đều rất nhanh, so với tốc độ chạy trốn của con người còn nhanh hơn nhiều, đám binh sĩ bỏ chạy nhanh chóng bị bao vây, vô số chiến sĩ bị nhai sống, ngay cả Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc đều bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, lập tức chạy trốn.

“Nhanh, nhanh.” Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người không có một chút ý nghĩ phản kháng.

Dưới sự xâm nhập của thử triều, gần trăm vạn đại quân chỉ trong chốc lát đã có một nửa bị tiêu diệt hoàn toàn, ngay cả xương cốt cũng không còn.

“Lâm Lôi, bọn chúng đầu hàng là được rồi, không cần phải đồ sát tiếp nữa.” Địch Lỵ Á có chút không đành lòng.

Lâm Lôi liền nhìn về phía ba con tử kim sắc thử vương, một tử kim sắc thử vương trong số đó nhếch miệng nói với Địch Lỵ Á: “Được. Hừ, Lâm Lôi, ngươi thông tri xuống một lượt, chỉ cần những kẻ đó quỳ xuống, giơ hai tay lên đầu hàng, thử loại ma thú sẽ không công kích chúng nữa.”

Lâm Lôi khe khẽ gật đầu.

“Mọi người nghe đây, quỳ xuống giơ hai tay lên đầu hàng, ma thú sẽ không công kích các ngươi nữa!” Thanh âm của Lâm Lôi giống như tiếng sấm vang dội trong trời đất.

Lời này vừa nói ra, lập tức những binh sĩ đang tuyệt vọng tức thì quỳ xuống, giơ hai tay lên trời.

Đồng thời tử kim sắc thử vương dó cũng mở rộng miệng: “U~~~”

Tiếng rít cao vút bén nhọn vang tận mây xanh, tất cả thử loại ma thú hiện có đều nhận được mệnh lệnh giống nhau, thật là quỷ dị phi thường, phàm là binh sĩ quỳ xuống giơ hai tay lên, thử loại ma thú hiện có đều lập tức bỏ qua bọn chúng, công kích những binh sĩ còn lại.

....

“Làm sao bây giờ?” Cát Nhĩ Mặc tỏ ra rất kinh hoảng. Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người đều thi triển phòng hộ ma pháp bảo vệ bản thân.

“Ta làm sao mà biết được?” Duy Tư Ba Đặc cũng sợ hãi.

Lúc này, có mười con ma thú lão thử thân hình dài gần một thước đang nhìn bọn họ. Mười con thử loại ma thú này, trên người không phải tử sắc thì là kim sắc, hơn nữa giữa tử sắc còn ẩn ước kim quang, còn ma thú kim sắc thì ở giữa cũng ẩn ước tử quang.

Phải biết rằng, ở tình huống bình thường ...

Đẳng cấp tối cao của Ảnh thử là tử sắc, chỉ cần đạt đến thất cấp liền có thể trở thành thất cấp tử sắc Ảnh thử.

Đẳng cấp tối cao của Phệ thạch thử là kim sắc, chỉ cần đạt đến thất cấp liền có thể trở thành thất cấp Phệ thạch thử.

Nhưng từ thất cấp đến Thánh vực, lông của tử sắc ảnh thử sẽ từ từ phát triển thành 'Tử Kim Sắc'. Còn kim sắc Phệ thạch thử cũng dần dần phát triển hướng về 'Tử Kim Sắc'.

Mười con thử loại ma thú này, rất rõ ràng là bát cấp hay là cửu cấp thử loại ma thú.

"Chi chi~~" Một con cửu cấp Phệ thạch thử dũng mãnh phóng tới, chỉ với một cú táp đã cắn thủng 'Quang Minh Thủ Hộ' bên ngoài thân Cát Nhĩ Mặc, còn phòng ngự ma pháp của Duy Tư Ba Đặc cũng trực tiếp bị hủy diệt giống thế, mười con ma thú lão thử này lại không hề gấp gáp tiến công.

Trí tuệ của bọn chúng không kém nhân loại một chút nào.

Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc hai người nhìn nhau, trán bọn chúng toát mồ hôi hột, trên lưng cũng đã ướt đẫm. Bọn chúng hiểu rõ... chỉ cần mười con ma thú lão thử này lao đến đây, bọn chúng trong nháy mắt sẽ bị cắn nát, thậm chí cả xương cốt đầu lâu cũng sẽ chẳng còn.

Nhưng lúc này thanh âm của Lâm Lôi cũng vừa vặn vang lên.

Sau khi hai người nhìn nhau, liền không còn do dự nữa.

"Phịch!" Hai người lập tức quỳ xuống, đồng thời hai tay đưa lên cao.

Lập tức trong mười con ma thú đó có tám con lập tức rời đi, chỉ để lại hai con giám sát bọn chúng. Ma thú lão thử rất thông minh, mười con ma thú này chỉ một thoáng đã phát hiện Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đăc hai cửu cấp cường giả này là nhân vật thủ lĩnh của quân địch.

Với loại nhân vật thủ lĩnh này, đương nhiên phải bắt sống.

………

Sau khi sương mù nhàn nhạt lúc sáng sớm tan đi, Lâm Lôi cùng mọi người đều thấy rõ ràng rất nhiều binh sĩ địch phương đang quỳ xuống, chung quanh là dày đặc ma thú lão thử đông gấp mười, gấp trăm lần. Chỉ riêng hiệu quả thị giác do loại số lượng này tạo thành cũng khiến người khác phải rung động trong lòng.

“Vù!” Một đạo quanh ảnh lóe lên, một kim sắc lão thử ẩn ước tử quang chạy tới, lập tức khẽ kêu lên.

“Sao? Chỉ còn lại có ba mươi mấy vạn binh sĩ còn sống thôi à.” Bối Bối kinh ngạc thốt lên. Nó tự nhiên nghe hiểu ngôn ngữ của thử loại ma thú.

Ba con tử kim sắc lão thử đó ngược lại đắc ý mỉm cười, một con trong đó nhìn về Bối Bối: “Bối Bối, thế nào?” Bối Bối nhìn thử triều vô biên đó, cảm thán: “Cũng thật sự lợi hại, giá như những ma thú lão thử này đều nghe theo mệnh lệnh của ta thì tốt biết mấy.”

Có vài ức ma thú như vậy, ai dám ngăn cản?

“Chuyện này đơn giản.” Tử kim sắc Ảnh thử cầm đầu đó lập tức cao giọng rít lên, ngay cả Bối Bối cũng trở nên hưng phấn.

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Bối Bối.

“Lão đại, bắt đầu từ hôm nay, vài ức thử loại ma thú này đều nghe theo mệnh lệnh của ta, ha ha.” Bối Bối rất đắc ý, đồng thời nó cũng bắt đầu cao giọng rít lên, thanh âm đồng dạng truyền khắp chiến trường, vô số thử loại ma thú đều cung kính hướng về Bối Bối ha thấp đầu xuống.

Lâm Lôi trong lòng thầm kinh hãi.

Sự đáng sợ của bầy Phệ thạch thử, Ảnh thử, Lâm Lôi từ nhỏ đã nghe nói tới. Nhưng mà hắn chỉ nghĩ thử triều có vài trăm vạn con đã là rất kinh người, nếu quả thật có vài ức... như vậy thật quá dọa người rồi.

“Vài ức ma thú này xông đến, có quân đội nào chống đỡ được?” Lâm Lôi trong lòng thầm lắc đầu.

Cứ tưởng tượng, nếu ma thú trong Ma Thú sơn mạch xông ra giết chóc, ngay cả Phân Lai thành cũng bị công phá trong chớp mắt, cả Thần Thánh đồng minh, Hắc Ám đồng minh cũng bị chiếm mất ba phần lãnh thổ. Sự lợi hại của đàn ma thú có thể tưởng tượng mà biết. Hắc Ám chi sâm.. là hang ổ của thử loại ma thú.

Chỉ một bộ phận nhỏ của thử loại ma thú thì đã đủ để càn quét cả một đế quốc.

Đương nhiên, tiền đề là Thánh vực cao thủ không nhúng tay vào!

Tử kim sắc thử vương thủ lĩnh đó quay lại cười nói với Lâm Lôi: “Để ta tự giới thiệu, ta tên là Cáp Lí!”

“Ta là Cáp Đặc, xếp thứ hai.” Một tử kim sắc thử vương khác lập tức lên tiếng.

Con tử kim sắc thử vương cuối cùng vừa định lên tiếng, Lâm Lôi đã mở miệng trước: “Tên ngươi là Cáp Duy phải không? Ta thường nghe Bối Bối nhắc tới ngươi.” Tử kim sắc thử vương mà Bối Bối kết giao tại Hắc Ám chi sâm chỉ có một mình Cáp Duy. Hai con còn lại thì không có giao tình.

“Ba vị, các ngươi thật sự đem đàn chuột này giao cho Bối Bối ư?” Lâm Lôi dò hỏi.

Đàn chuột này thật sự quá khổng lồ, thử vương này sao lại dễ dàng đem bọn chúng cho Bối Bối thống lĩnh?

Tử kim sắc thử vương Cáp Lí không để ý nói: “Ngươi không biết chứ, thật sự trong Hắc Ám chi sâm, cứ qua một đoạn thời gian thì đàn chuột đều cắn giết lẫn nhau, chết đi hơn phân nửa, đào thải những con yếu.”

“Chết đi hơn một nửa?” Lâm Lôi cảm thấy kinh ngạc.

Tử kim sắc thử vương Cáp Duy xếp hàng lão tam giải thích: “Rất đơn giản, bởi vì thử loại ma thú cấp bậc càng thấp thì tốc độ sinh sản càng nhanh. Một ổ có thể sinh hạ mười con, làm sao cho ổn? Nếu cứ như vậy, Hắc Ám chi sâm không đủ để nuôi sống bọn chúng. Sở dĩ vì thế nên phải cắn giết, đào thải con yếu, giảm bớt số lượng ...”

Lâm Lôi trong lòng đã minh bạch.

Nếu để mặc cho thử loại ma thú phát triển, chỉ e rằng cả Hắc Ám chi sâm sẽ bị ăn sạch. Do đó số lượng khẳng định phải khống chế lại.

“Cho nên Bối Bối.” Tử kim sắc thử vương ‘Cáp Lí’ đó dùng tiểu trảo ôm lấy vai Bối Bối, thân mật nói: “Bầy chuột này ngươi cứ lấy mà sử dụng, có chết nhiều hơn cũng không vấn đề gì, thử loại ma thú trong Hắc Ám chi sâm chúng ta nhất định phải duy trì trong một số lượng nhất định. Sớm muộn gì những thử loại ma thú yếu ớt này cũng đều phải chết.”

Lâm lôi cũng thở dài trong lòng.

Trách không được trong bầy chuột này ma thú lão thử cao cấp như ngũ cấp lục cấp thất cấp rất nhiều, nguyên lai con yếu sớm đã bị đào thải. Những con hôi sắc Phệ thạch thử, hắc sắc Phệ thạch thử khả năng là những lão thử đã trải qua thời gian rất lâu ở đó.

“Yên tâm, ta nhất định hoàn thanh nhiệm vụ được giao, để cho bầy chuột này chết đi hơn phân nửa.” Bối Bối cười hắc hắc nói, nó lập tức nhìn về phía Lâm Lôi, “Lão đại ... Hay là, chúng ta dùng bầy chuột này đến thống nhất Hỗn loạn chi lĩnh đi?”

“Thống nhất Hỗn loạn chi lĩnh?”

Lâm Lôi khe khẽ dao động, sau đó liền cười phá lên.

“Đại nhân, hai thủ lĩnh của quân địch đã giải đến.” Đã thấy Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người bị áp giải đến.

“Cát Nhĩ Mặc?” Lâm Lôi nhìn Cát Nhĩ Mặc, đây lại là người quen cũ.

Cát Nhĩ mặc trước mặt Lâm Lôi cố gắng làm ra vẻ tươi cười, Lâm Lôi cười lạnh nói: “Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình các ngươi lần này đã khiến cho ta thật sự quá ấm ức, bởi vì ước định, khiến ta phải trơ mắt nhìn chiến đấu tiến hành mà không thể ra tay.”

Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc lúc này đều run sợ trong lòng.

“Không sao, ta cũng sẽ khiến Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình các ngươi có dịp thưởng thức tư vị đó.”

Lâm Lôi nhìn Bối Bối, cười nói: “Bối Bối, từ hôm nay trở đi, ngươi liên hợp với bọn người Ba Khắc. để bầy chuột cùng quân đội nhân loại cùng xuất phát, phân thành mười đội ngũ, bắt đầu công chiếm lãnh thổ tại Hỗn loạn chi lĩnh của Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình.”

“Rõ, Bối Bối ta nhất định làm được.” Bối Bối cố ý ưỡn bộ ngực nhỏ, làm ra vẻ quân lễ hết sức không tiêu chuẩn.

Ba Khắc cũng là con mắt lóe sang lên: “Lâm Lôi đại nhân cứ yên tâm, có bầy chuột vài ức này, thống nhất Hỗn loạn chi lĩnh dễ như trở bàn tay.” Hôm nay Hắc Ám quân đoàn, Thần Thánh quân đoàn tinh anh nhất của Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình đã bị tiêu diệt, còn có cái gì có thể ngăn cản bầy chuột?

Cát Nhĩ Mặc, Duy Tư Ba Đặc lập tức sắc mặt trắng bệch.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ hoảng sợ, bọn họ hoàn toàn có thể tưởng tượng sự tình sẽ phát sinh.

……….

Năm 10022 Ngọc Lan lịch, tháng 9.

Chiến tranh được gọi là ‘Thử Triều Tai Ương’ trong lịch sử đã bắt đầu rồi, bầy chuột đông hơn vài ức bị chia thành mười bộ phận, mười ‘Phân Thử Quần’ này vẫn có số lượng đáng sợ vài ngàn vạn, mỗi một ‘Phân Thử Quần’ này phối hợp hành động cùng hai vạn chiến sĩ của Ba Lỗ Khắc vương quốc.

Mấy ức thử loại ma thú cùng hai mươi vạn chiến sĩ của vương quốc, chia thành mười bộ phận.

Tổng cộng mười nhánh bộ đội, phân biệt tấn công vào những khu vực trong Hỗn loạn chi lĩnh bị Hắc Ám giáo đình và Quang Minh giáo đình khống chế.

Những cao đẳng ma thú lão thử bát cấp, cửu cấp có thể nghe hiểu ngôn ngữ của nhân loại, hơn nữa một ít bát cấp, cửu cấp cường giả của Ba Lỗ Khắc vương quốc cùng một ít ma thú lão thử đều khá lợi hại kết linh hồn khế ước. Điều này khiến quản lý bày chuột càng thêm dễ dàng.

Thử triều, không cách nào ngăn cản!

Thử triều ập tới, cho dù ném đá tảng xuống tử thủ, nhưng đá tảng vốn là thức ăn của Phệ thạch thử, bọn Ảnh thử có thể dễ dàng đục một lỗ thủng lớn trên tường thành, sau đó giống như thủy triều tràn vào thành trì. Quân phòng thủ thành trì căn bản là không có cách nào chống đỡ.

Thử triều lướt qua, mọi thành trì đều bị chinh phục.

Ngay cả Thần Thánh quân đoàn, Hắc Ám quân đoàn đều bị tiêu diệt trong chớp mắt, thử triều kinh khủng này, ai có thể ngăn cản?

………

Chiến tranh ‘Thử Triều Tai Ương’ này, e rằng chỉ có ‘Hủy Diệt Chi Nhật’ vào năm 10000 Ngọc Lan lịch là có thể so sánh. Hon nữa lần này so với ‘Hủy Diệt Chi Nhật’ có điểm bất đồng, đó là… thử triều vô biên lần này là hoàn toàn nghe theo sự khống chế của phe Lâm Lôi.

Tin tức này nhanh chóng được Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc cùng các thế lực lớn trên đại lục biết rõ.

Tương tự, tin tức tình báo này cũng tới tấp truyền tới tổng bộ của Hắc Ám giáo đình, Quang Minh giáo đình. Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình phản ứng thế nào đây? Dù sao … Lâm Lôi cũng không phái Thánh vực cao thủ tham chiến, chỉ là phái ma thú quân đội mà thôi.

Tuy nhiên, số lượng của ma thú quân đội này đã quá kinh người rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 44: Mời Gặp

Thánh đảo, Quang Minh thần điện đệ cửu tầng.

Giờ phút này, bầu không khí nơi này cực kỳ áp lực. Không gian dường như hoàn toàn ngưng trệ.

Quang Minh Giáo hoàng Hải Đình Tư, Tài phán trưởng Ô Sâm Nặc, Cuồng tín giả quân đoàn trưởng Lôi Minh, Khổ tu giả lãnh tụ Lạc Diệp đại nhân, tứ đại nhân vật tối cao tầng đều tề tụ ở chỗ này. Bọn họ sau khi xem qua tin tức được truyền đến, sắc mặt đều thay đổi, trở nên cực kỳ khó coi.

Trầm mặc!

Sau khi nhận xong tin tức, trong lúc nhất thời không ai mở miệng. Tất cả mọi người đều ý thức được tính nghiêm trọng của tình huống. Có lẽ đối với Lâm Lôi mà nói … lãnh thổ, vương quốc tại thế tục đều không tính là cái gì. Ngay cả vương quốc Ba Lỗ Khắc cũng không tính là đại sự lớn lao gì.

Nhưng đối với Quang Minh giáo đình lại không như vậy.

“Thử triều (làn song chuột), lại là thử triều!” Lạc Diệp đại nhân nhíu sâu đôi lông mày, trên khuôn mặt gày gò chỉ còn lại một lớp da hiện ra sắc khổ, “Thử triều đáng sợ nhất của Hắc Ám sâm lâm, tại sao lại nghe theo sự điều động của Lâm Lôi vậy chứ? Sự tình này từ trước tới nay chưa từng có.”

Hải Đình Tư mở miệng, nặng nề nói: “Phỏng chừng là ma thú của Lâm Lôi, chính hắc sắc Ảnh thử cấp bậc Thánh vực đó khống chế đàn chuột.”

“Thánh vực thử loại ma thú, là Tử kim thử vương.” Ô Sâm Nặc lắc đầu nói, “Mặc dù thử loại ma thú của Lâm Lôi chính là ma thú cấp bậc Thánh vực, nhưng mà … thử loại vương giả của Hắc Ám sâm lâm cũng là Tử kim thử vương nhất tộc. Tất cả Ảnh thử, Phệ thạch thử đều phải nghe hiệu lệch của Tử kim thử vương nhất tộc.”

Đây là sự thật, tất cả cường giả đại lục đều biết sự thật này.

Trong số Ngọc Lan đại lục tối đỉnh phong ngũ đại Thần cấp cường giả, danh hiệu thần bí nhất không ai qua được thuộc về vị vương giả kia của Hắc Ám sâm lâm. Trong ghi chép của giáo đình, cho dù là bản ghi chép cổ nhất, khi đó Đại Tế Ti còn chưa ra đời, thì ngay khi đó vương giả của Hắc Ám sâm lâm đã tồn tại rồi.

Trong ngũ đại Thần cấp cường giả, một người cổ kính nhất.

Một người tối thần bí.

Không tranh bá, không lộ diện …

Nhưng mà lại không ai dám đắc tội với hắn, vô luận các đại thế lực, đều không dám đắc tội.

Các đại thế lực biết rằng, vị Hắc Ám sâm lâm vương giả thần bí này có một sở thích, phi thường thích thử loại ma thú. Dưới sự trợ giúp của hắn, thử loại ma thú nhất tộc trong Hắc Ám sâm lâm đã trở thành tộc quần tối khổng lồ, đặc biệt là Tử kim thử vương nhất tộc, trong Thánh vực ma thú đều là tồn tại đỉnh phong.

Ngay cả đám Cửu đầu xà vương, Đại địa chi hùng, Huyết tình tông mao sư, thực lực cũng không thể so bì với Tử kim thử vương được bao nhiêu.

“Được rồi.” Hải Đình Tư nhướng mày, “Không nên bàn luận tại sao thử quần lại nghe theo hiệu lệnh của phe Lâm Lôi, hiện giờ tối trọng yếu là giải quyết vấn đề này như thế nào. Tính nghiêm trọng của vấn đề này, mọi người hẳn là đều rất rõ ràng.”

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh, Lạc Diệp đại nhân đều bảo trì trầm mặc.

Hải Đình Tư liếc nhìn ba người: “Qua một lần ‘Huỷ Diệt Chi Nhật’ đã làm chúng ta tổn thất hơn trăm triệu tín đồ. Một khối lượng khổng lồ tín ngưỡng chi lực đã tiêu thất, Quang Minh chi chủ đã rất bất mãn. Một khi Hỗn loạn chi lĩnh bị phe Lâm Lôi chiếm lĩnh, giáo đình khẳng định sẽ bị bọn chúng phá hỏng. Không tới trăm năm, sợ rằng Hỗn loạn chi lĩnh sẽ không còn bao nhiêu người tín ngưỡng Quang Minh chi chủ nữa.”

Tín ngưỡng!

Đây là ý nghĩa tối trọng yếu của sự tồn tại Quang Minh giáo đình. Qua một lần tổn thất nhiều như vậy, rất may mắn, Quang Minh chi chủ không trách phạt hắn.

Nếu lại tổn thất một khối lớn nữa.

Hậu quả thiết nghĩ không thể tưởng tượng nổi.

“Bất kể thế nào, cơ nghiệp của Quang Minh giáo đình chúng ta tại Hỗn loạn chi lĩnh không thể bị huỷ diệt. Tín ngưỡng chi lực khổng lồ này không thể cứ như vậy mất đi.” Lạc Diệp đại nhân nặng nề nói.

“Đúng, không thể có rồi lại mất.” Cuồng tín giả quân đoàn trưởng Lôi Minh cũng lên tiếng.

Ô Sâm Nặc nhếch nhếch khoé miệng: “Tín ngưỡng lực đối với chúng ta là trọng yếu, với Lâm Lôi cũng không nhất định trọng yếu. Vậy Lâm Lôi, đối với khát vọng lãnh thổ phỏng chừng không cao. Chúng ta có thể hoà đàm với hắn.”

“Đúng.” Con mắt ba người khác đều có chút sáng lên.

Vấn đề này tịnh không phải không có cách giải quyết.

Hải Đình Tư xem xét một lát, lập tức quát ra lệnh: “Nếu đã như thế, vậy thế này, Lôi Minh ngươi tạm thời lưu lại Thánh đảo. Hết thảy sự vụ ở Thánh đảo do ngươi chủ trì, phòng ngừa Lâm Lôi tới thâu tập huỷ diệt căn cơ của chúng ta. Còn về Lạc Diệp, Ô Sâm Nặc, hai người các ngươi đồng thời cùng ta đái lĩnh lục danh Thánh vực thiên sứ xuất phát.”

Lạc Diệp đại nhân gày gò gật gật đầu.

Ô Sâm Nặc cũng tán đồng.

Quang Minh Giáo đình cũng có nhân loại Thánh vực cường giả. Nhưng tiềm lực của nhân loại Thánh vực cường giả so với Thiên sứ còn cao hơn. Giáo đình thà rằng đem Thiên sứ ra làm ‘Pháo Hôi’ mà sử dụng, còn hơn là dùng đến nhân loại Thánh vực cường giả.

Theo Quang Minh Giáo hoàng Hải Đình Tư cầm đầu, tam đại cự đầu Hải Đình Tư, Ô Sâm Nặc, Lạc Diệp đại nhân, ba người này đái lĩnh lục đại Thánh vực Thiên sứ nhanh chóng trực tiếp bay khỏi Thánh đảo, ngang qua hải dương, trực tiếp hướng tới Hỗn loạn chi lĩnh.

Mà thế lực Hắc Ám giáo đình, bọn họ đối với tín ngưỡng chi lực cũng coi trọng không kém chút nào so với Quang Minh giáo đình.

Hắc Ám Giáo hoàng cùng đa số cự đầu, tương tự đái lĩnh một nhóm Thánh vực cường giả đi trước tới Hỗn loạn chi lĩnh.

…

Phía nam trong Hỗn loạn chi lĩnh, trên quan đạo hoang vu, đội ngũ thử quần cuồn cuộn cuồn cuộn tề chỉnh trật tự bên cạnh nhân loại chiến sĩ, đang hướng phía trước tiến tới. Ban đầu vài ức thử triều cùng hai mươi vạn chiến sĩ, chia làm mười đơn vị quân đội.

Mỗi đơn vị đều có vài ngàn vạn thử loại ma thú cùng với hai vạn nhân loại chiến sĩ.

Tác dụng của nhân loại chiến sĩ chủ yếu là để vỗ về cư dân trong thành trì. Trong đám người hai vạn chiến sĩ tại đây, trong đó có một chiếc xe ngựa. Đây là chiếc xe ngựa duy nhất trong đội ngũ.

Bên trong xe ngựa, chỉ có … Bối Bối!

Bên trong xe ngựa đang rộng mở, Bối Bối vểnh hai móng vuốt sau lên, nhàn nhã nằm chơi, đồng thời còn cùng Lâm Lôi trao đổi linh hồn: “Lão Đại, ta khống chế năm chi đội ngũ đã liên tục công phá được sáu toà quận thành cùng hơn mười toà tiểu thành, huynh sao vậy? Đang tu luyện tại vi hình vị diện mật thất à? Được rồi … ta không quấy rầy huynh nữa.”

“Thực nhàm chán.”

Bối Bối bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Mặc dù địa phương hiện tại chỗ Bối Bối, cách ma tinh thạch quáng mạch kia chừng hai ngàn dặm nhưng Tinh thần lực của Lâm Lôi, Bối Bối đều cực cao, hơn nữa Lâm Lôi và Bối Bối còn có khế ước với nhau, thuộc loại bình đẳng khế ước. Khoảng cách bọn họ có thể dùng linh hồn trao đổi còn gấp đôi giữa Lâm Lôi và Hắc Lỗ.

Mười hai năm trước, Lâm Lôi và Hắc Lỗ trong khoảng ngàn dặm đã có thể dùng linh hồn trao đổi với nhau.

Hôm nay, Lâm Lôi cùng Hắc Lỗ, chính là trong phạm vi hai ngàn dặm đều có thể trao đổi chứ đừng nói đến Lâm Lôi cùng Bối Bối.

“Ủa, sắp đến chưa? Cự ly đến quận thành phía trước còn bao lâu nữa?” Bối Bối quay về phía hộ vệ bên ngoài lớn tiếng hỏi.

Tức khắc có hộ vệ vén bức màn cửa sổ mã xa, cung kính đáp: “Đại nhân, căn cứ theo bản đồ, cự ly quận thành phía trước còn cách chúng ta hơn năm mươi dặm lộ trình.”

“Còn xa như vậy sao?” Bối Bối lẩm bẩm một tiếng lập tức khép đôi tiểu nhãn, “Ta có lẽ nên ngủ một giấc nữa rồi nói tiếp.”

“Thử quần đã tới, thử quần đã tới.” Thanh âm kinh hoảng vang lên trên tường thành.

Sắc mặt mấy ngàn binh sĩ trên tường thành toà quận thành này đều trắng bệch. Trông thấy bạt ngàn sơn dã, liếc mắt nhìn không thấy phần cuối của thử triều đang tiến tới, còn không kinh hoảng sao. Ngay cả quận thành thành chủ mồ hôi trên trán cũng không ngừng túa ra.

“Làm sao bây giờ?” Quận thành thành chủ giờ phút này đã hoàn toàn mù tịt rồi.

Ngay cả quản gia bên cạnh cũng kinh hoảng: “Thành chủ đại nhân, thử triều này thật quá đáng sợ, chúng ta không có khả năng ngăn được a, hay là, đầu hàng đi.” Quản gia nói tới đây, thanh âm đã hạ thấp. Phần đông thủ thành chiến sĩ trên tường thành quận thành này đều phát hiện trong thử quần khổng lồ, vậy mà lại có một chi nhân loại quân đội kéo dài.

“Đầu hàng. Không giết!”

“Đầu hàng. Không giết!”

"Đầu hàng. Không giết!"

…

Một chi nhân loại quân đội này khi bạo phát ra thanh âm to lớn, thanh âm chấn thiên động địa liền phối hợp với thử triều cuồn cuộn vô biên, khiến cho không ít thủ thành chiến sĩ trực tiếp buông hạ binh khí. Dù trong lúc thử quần còn chưa tới, những người này đều đã được nghe nói đến sự đáng sợ của bọn chúng.

"Bối Bối đại nhân."

Một cỗ mã xa chợt dừng lại. Bối Bối bên trong mã xa cũng mở đôi tiểu nhãn còn đang lim dim. Đương khi Bối Bối còn đang uể oải, đôi tiểu nhãn của nó nhất thời thoáng trừng lên tròn xoe, đồng thời 'Sọat' trực tiếp tiêu thất trong mã xa.

Vốn đều đầu hàng, vô tận thử quần chuẩn bị tiến nhập quận thành này. Nhưng giờ phút này lại không có thử loại ma thú nào di chuyển.

Bởi vì, trên thiên không đang có mấy người hư không mà đứng, cầm đầu chính thị dáng người gầy còm, quang đầu lão giả 'Hải Đình Tư'. Một cỗ uy áp lấy Hải Đình Tư làm trung tâm, trực tiếp tán phát rộng xuống phía dưới khiến thử quần cũng hoảng sợ đều nằm sấp xuống, không hề động đậy.

"Thánh vực cường giả!" Rất nhiều nhân loại chiến sĩ phía dưới đều cảm thấy trong lòng có một tia hoảng sợ.

Hải Đình Tư nhìn thấy một màn này, trên mặt lộ ra một tia tiếu dung lạnh nhạt.

Không gian chấn động. Vốn đang bên trong mã xa Bối Bối trực tiếp xuất hiện giữa không trung. Đôi tiểu nhãn của nó gắt gao nhìn chằm

chằm Hải Đình Tư, thanh âm cao vút: “Ngươi tên đầu trọc thối này, cả tên Ô Sâm Nặc đứng sau ngươi nữa. Ngươi chính là Giáo hoàng gì đó của Quang Minh Giáo đình phải không?”

Đầu trọc thối?

Ô Sâm Nặc, Lạc Diệp đại nhân cùng với hai tên Thánh vực Thiên sứ phía sau Hải Đình Tư đều cảm thấy buồn cười.

Nhưng trên mặt Hải Đình Tư vẫn cười lãnh đạm như cũ, giống như ánh mắt ôn hoà của từ phụ nhìn Bối Bối: “Ngươi chính là ma thú của Lâm Lôi phải không. Ta chính là Quang Minh Giáo hoàng Hải Đình Tư. Hôm nay ta tới đây, cũng hy vọng có thể bàn bạc thật tốt với Lâm Lôi một phen.”

“Hả?” Đôi tiểu nhãn của Bối Bối quay tròn đảo tới đảo lui.

“Được, các ngươi chờ đó.” Bối Bối lớn tiếng nói, “Lão Đại của ta huynh ấy hiện tại còn đang ở trong vương quốc, ta tại đây cũng vô pháp thông tri tới huynh ấy. Các ngươi muốn thì chờ nửa ngày đi.”

Hải Đình Tư mỉm cười gật đầu: “Cũng được, địa điểm hội diện, cũng có thể do Lâm Lôi quyết định.” Thái độ của Hải Đình Tư phi thường hoà nhã.

Con mắt của Bối Bối xoay tròn đảo chuyển, lập tức liền lớn tiếng nói: “Được, các ngươi ở lại quận thành này, qua một lúc ta sẽ tới tìm các ngươi.” Nói xong Bối Bối rít lên một tiếng, tức khắc vô số thử loại ma thú phía dưới đều phi thường nghe lệnh bắt đầu thu hẹp lại, cuối cùng phô diễn ngoài quận thành, cũng không tấn công nữa.

Đám người Hải Đình Tư,Ô Sâm Nặc, Lạc Diệp chứng kiến một màn này, trong lòng dấy lên một trận kinh thán.

Mà Bối Bối, liền hoá thành một đạo hắc quang trực tiếp bay tới phương bắc. Vừa bay, đồng thời Bối Bối cũng bắt đầu liên hệ với Lâm Lôi: “Lão Đại, nhanh đừng bế quan tu luyện nữa, có đại sự rồi.”

…

Tại nơi ma tinh thạch quáng mạch, một trận gió nhẹ thổi qua, thân ảnh Lâm Lôi liền xuất hiện giữa không trung, mà lập tức Tái Tư Lặc cũng từ phía dưới bay lên.

“Lâm Lôi đại nhân, vi hình vị diện mật thất này mức độ trân quý tuyệt đối vượt qua thần khí a.” Tái Tư Lặc sợ hãi than. Đây là lần đầu tiên hắn tiến nhập vi hình vị diện mật thất này. Vừa rồi hắn cùng Lâm Lôi đồng thời tu luyện ở chỗ này.

Tái Tư Lặc có ‘Vong Linh Truyền Thừa’, đối với rất nhiều bí mật huyền ảo, khả năng so với Lâm Lôi còn biết nhiều hơn.

Tái Tư Lặc rất rõ ràng, hạ vị Thần tuyệt đối không có năng lực khai sáng một vi hình vị diện độc lập.

“Không đàm phán gì cả, ma thú của Ba Khắc vừa mới tới thông tri cho ta biết, nói rằng phần đông cao thủ của Hắc Ám giáo đình đã tới. Ngay cả Bối Bối cũng truyền tấn cho ta.” Khoé miệng Lâm Lôi khẽ lộ ra một tia tiếu ý, “Hắc Ám giáo đình cùng Quang Minh giáo đình đều nóng nảy.”

“Đó là đương nhiên.” Tái Tư Lặc nở nụ cười, “Lâm Lôi đại nhân, ngài dù không quan tâm đến lãnh thổ, nhưng mà tổ chức lại phi thường trọng thị tín ngưỡng. Tổn thất một khối đại khu vực như vậy, Quang Minh thần giới nói không chừng sẽ trực tiếp giáng xuống sự trừng phạt.”

“Quân đội của bọn chúng công kích địa bàn của ta, ta vẫn luôn nhẫn nại. Những người này, hiện tại lại nhào tới, để ta xem bọn chúng có thể nói cái gì!” Trong mắt Lâm Lôi liền loé lên một tia hàn ý.

“Tái Tư Lặc, chúng ta đi.”

Thân hình Lâm Lôi cực tốc hướng nam phương mạnh mẽ bắn tới, Tái Tư Lặc cũng cười dài bám theo. Chỉ là tiếng cười của hắn, phối hợp với hình dạng bộ khô lâu cùng với hai tròng mắt u lục, lại có vẻ khiến cho người ta phải run sợ.

Trên đường phi hành.

Mục quang Lâm Lôi trong trẻo lạnh lùng, đồng thời linh hồn trao đổi nói: “Hắc Lỗ, ngươi cùng ba đầu Thánh vực long đồng thời tới.” Tức thì, Thánh vực ma thú ‘Hắc Văn Vân Báo’ cùng Phách vương long, Hoàng kim long, Lôi long đồng thời bay khỏi Hắc Ô sơn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 45: Vô Sỉ

Trên dòng sông chảy mênh mông bát ngát, có một lâu thuyền khổng lồ đang trôi dạt theo dòng nước, trên sàn lâu thuyền này không có một ai.

Trong đại sảnh trên cùng của lâu thuyền, cao thủ đang tụ tập.

Trong đại sảnh tại tầng trên cùng này không người nào không là Thánh vực cấp bậc cường giả. Trong đại sảnh có bày chín cái ghế, phân thành ba phương vị.

Lâm Lôi, Ba Khắc, Tái Tư Lặc ba người cùng ngồi xuống.

Quang Minh Giáo hoàng 'Hải Đình Tư', Tài phán trưởng 'Ô Sâm Nặc', lãnh tụ Khổ tu giả 'Lạc Diệp' ba người cũng dàn hàng an toạ. Phe Hắc Ám giáo đình, Hắc Ám Giáo hoàng 'A Phất Lai Khắc', Tài quyết đại trưởng lão 'Áo Khải Tây', thủ lĩnh Đoạ lạc Thiên sứ 'Khắc Lai Mặc Sâm' ba người theo thứ tự ngồi xuống.

Phía sau hai thế lực bọn chúng, đều có Thánh vực thiên sứ cùng đoạ lạc thiên sứ.

Hải Đình Tư cùng A Phất Lai Khắc hai người nhìn nhau, từ đáy lòng đều cảm thấy một tia quái dị. Hai người bọn họ là hai đại thủ lĩnh giáo đình, nhưng mà quan hệ đối lập với nhau.

Song hôm nay, bọn họ lại là quan hệ minh hữu.

Làm cho hết thảy việc này nảy sinh, chính là Lâm Lôi. Một nhân vật kinh tài tuyệt diễm phát triển cực nhanh, còn trẻ tuổi như thế, đã đạt tới mức cường giả đỉnh phong trên đại lục. Ngay cả bậc tôn sùng như Quang Minh Giáo hoàng, Hắc Ám Giáo hoàng, trước mặt Lâm

Lôi cũng phải hạ cái sọ cao quý xuống, cùng Lâm Lôi trò chuyện những lời tốt đẹp với nhau.

“Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc.” Khoé miệng Lâm Lôi hé lộ một tia tiếu dung, “Không biết các ngươi mời ta tới, rốt cuộc là có vấn đề gì?”

Bối Bối cũng nằm trên đùi Lâm Lôi, đôi tiểu nhãn của nó ngó ngó Quang Minh Giáo hoàng, Hắc Ám Giáo hoàng.

Hắc Ám Giáo hoàng ‘A Phất Lai Khắc’ da tay trông như nữ nhân còn trẻ trắng nõn nuột nà, thanh âm cũng rất nhẹ nhàng nhu hoà: “Lần này Hắc Ám Giáo đình chúng ta nhiều người tới như vậy, chủ yếu là muốn Lâm Lôi ngươi có thể nhường một bước, để cho thử quần đại quân của ngươi đình chỉ tiến công. Ta nghĩ, Hải Đình Tư bọn họ cùng với thế lực chúng ta ý nghĩ không sai biệt lắm. Hải Đình Tư, ta nói có đúng không?”

Hải Đình Tư nhẹ nhàng ve cằm, chợt nhìn về phái Lâm Lôi. Mục quang nhu hoà thế mà khiến cho người ta có một loại cảm giác như cây đón gió xuân: “Lâm Lôi, không biết ngươi có thể tạo ra sự nhượng bộ như thế hay không?”

“Các ngươi có phải đang nằm mộng không vậy?” Lâm Lôi chẳng biết nên khóc hay nên cười nữa.

Hải Đình Tư cười lãnh đạm: “Lâm Lôi, chỉ cần ngươi lùi một bước, Quang Minh giáo đình chúng ta cũng sẽ nỗ lực hết mình, tuyệt đối sẽ làm cho ngươi cảm thấy hài lòng.”

“Chúng ta cũng như thế, hết thảy nỗ lực, khẳng định sẽ làm cho Lâm Lôi ngươi cảm thấy hài lòng.” A Phất Lai Khắc nói.

Lưỡng đại Giáo hoàng, giờ phút này đều khuất phục trước Lâm Lôi.

Bọn họ không muốn dùng vũ lực với Lâm Lôi. Thứ nhất, bọn họ không có lý do, hiện giờ động vũ lực sẽ khiến cho phe Đức Tư Lê có cái cớ nhúng tay vào. Thứ hai, ít nhất Quang Minh giáo đình đã định hạ ước định, nội trong hai mươi năm không được chủ động công kích Lâm Lôi. Hiện tại còn chưa tới thời hạn đó.

“Lâm Lôi, ngươi nghĩ thế nào?” Hải Đình Tư nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi đối với Quang Minh giáo đình rất chán ghét. Đối với người tàn nhẫn bạo ngược thì chỉ là không thích, song đối với loại giả làm người tốt như Hải Đình Tư, mặt ngoài thì thân thiết giống như thân nhân, phụ mẫu, nhưng trên thực tế lại tâm ngoan thủ lạt, loại người như thế không gì không làm, tự đáy lòng hắn đã thấy chán ghét.

Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình hai phương nhân mã đều nhìn Lâm Lôi.

Trên mặt Lâm Lôi lộ xuất một tia tiếu dung, trong miệng nói ra hai chữ - “Không được!”

Nụ cười của hai người Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc nhất thời ngưng trệ, lúc này vị thủ lĩnh Đoạ lạc Thiên sứ ‘Khắc Lai Mặc Sâm’ lại hừ lạnh một tiếng: “Lâm Lôi, chẳng lẽ ngươi ngông cuồng đối lập với Hắc Ám giáo đình ta cùng với Quang Minh giáo đình phải không?”

“Khắc Lai Mặc Sâm.” Hắc Ám Giáo hoàng A Phất Lai Khắc lập tức quát lớn một tiếng.

Lâm Lôi nhìn về phía vị thủ lĩnh đoạ lạc Thiên sứ Khắc Lai Mạc Sâm, cười nhạt một tiếng nói: “Theo ta được biết, Thiên sứ muốn hàng lâm yêu cầu phải có thân thể thật tốt để tái sinh. Khắc Lai Mạc Sâm tiên sinh ngươi thực lực mạnh như vậy, thực lực nhục thể này sợ rằng cũng phải thất, bát cấp. Hắc Ám giáo đình các ngươi tìm đâu được thân thể như vậy?”

Năm huynh đệ Ba Khắc lúc trước đơn thuần nhục thể cũng đã đạt tới bát cấp.

Trong lòng Lâm Lôi rất rõ ràng.

Người bình thường tu luyện, nhục thể đơn thuần chỉ tối đa là lục cấp. Thiên phú thì đạt tới thất cấp. Thất cấp cũng trăm ngàn năm mới gặp một. Cũng chỉ có huyết mạch tứ đại chung cực chiến sĩ, đơn thuần tu luyện thân thể mới có thể sáng tạo ra kỳ tích.

Thân thể của Khắc Lai Mạc Sâm này, e rằng chính là thân thể của tứ đại chung cực chiến sĩ.

“Đúng a. Thân thể này từ đâu tới?” Ba Khắc cũng lạnh lùng nhìn về phía phe Hắc Ám giáo đình.

Năm huynh đệ bọn họ lúc đầu thiếu chút nữa là đã chết, thân thể trở thành tái thể của Thiên sứ, đối với việc này phi thường mẫn cảm.

“Đó là bí mật của Hắc Ám giáo đình ta.” A Phất Lai Khắc mỉm cười nói, “Được rồi. Lâm Lôi, vấn đề chúng ta đàm luận vừa rồi, ngươi thật sự không mảy may nguyện ý lui bước. Nếu ngươi nguyện ý lùi bước, sẽ giành được cảm kích của Hắc Ám giáo đình chúng ta vĩnh viễn!”

Cảm kích?

Lâm Lôi, Tái Tư Lặc, Ba Khắc đều bật cười, ngay cả Bối Bối trên đùi Lâm Lôi cũng bưng cái bụng nhỏ của nó mà cười ‘Hô Hố’.

“Lâm Lôi, ngươi hãy xem xét cân nhắc cho kỹ đi.” Hải Đình Tư cũng nhìn Lâm Lôi.

Nét cười trên mặt Lâm Lôi đột nhiên nghiêm túc hẳn lên, mục quang đảo qua mấy người này, trịnh trọng nói: “Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc, các ngươi hãy nghe cho kỹ, Lâm Lôi ta hôm nay nói rõ ràng thế này. Vô luận như thế nào, đại quân này tuyệt đối sẽ không rút về, thống nhất hết thảy Hỗn loạn chi lĩnh, vô pháp ngăn cản!”

“Lâm Lôi, đừng có quá đáng thế.” Ô Sâm Nặc hừ lạnh một tiếng.

Luận về năng lực ‘Nhẫn’, Ô Sâm Nặc này hiển nhiên không bằng Hải Đình Tư cùng Lạc Diệp đại nhân.

“Quá đáng?” Lâm Lôi nhướng mày, mục quang giống như lãnh đao quét về phía Ô Sâm Nặc, “Ô Sâm Nặc, ngươi đừng có vênh cái bộ mặt thối tha trước mặt ta, hôm nay ta đã nói rất rõ ràng, muốn cho ta lui binh, không có khả năng.”

Bầu không khí trong đại sảnh trên tầng cao nhất lâu thuyền này xem ra nhất thời bỗng áp lực hẳn lên.

“Còn có sự tình gì, nói nốt đi.”Lâm Lôi trái lại rất tuỳ ý.

Bối Bối cũng hùa theo: “Đúng, có sự tình gì thì nói mau đi, ta còn phải đái lĩnh thử triều đại quân của ta tiếp tục mở rộng lãnh thổ.”

Đôi mắt u lục của Tái Tư Lặc cũng quét về phía đám người trong đại sảnh trên tầng cao nhất này, hạ giọng cười âm độc mấy tiếng, nhưng lại không nói gì cả.

Đại sảnh trầm mặc một lát.

“Được rồi.” Hải Đình Tư giận dữ quát, “Quang Minh giáo đình chúng ta có thể nhượng bộ một lần nữa, phạm vi lãnh thổ mà chúng ta khống chế cũng hoàn toàn giao cho vương quốc Ba Lỗ Khắc các ngươi thống trị.”

“Ồ?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Hải Đình Tư này là có ý tứ gì? Lại dự định để cho mình thống nhất Hỗn loạn chi lĩnh.

“Chúng ta vũng nguyện ý nhượng bộ bước này." A Phất Lai Khắc cũng nói.

Lâm Lôi thoáng nhìn qua Hải Đình Tư, rồi A Phất Lai Khắc, trong lòng thầm nghĩ: “Hai tên Giáo hoàng này, trong lòng rốt cuộc là có chủ ý gì?”

Hải Đình Tư nhìn về phía Lâm Lôi: “Yêu cầu của chúng ta rất đơn giản: Chỉ cần ngươi nguyện ý để cho Quang minh Giáo đình chúng ta tại đế quốc của ngươi được truyền giáo quang minh chính đại, không được phép chèn ép chút nào, vậy là được.”

“Truyền giáo? Không được chèn ép chút nào?” Lâm Lôi nhướng mày.

A Phất Lai Khắc cũng gật gật đầu nói: “Yêu cầu của chúng ta cũng giống như thế, có thể để cho Hắc Ám giáo đình chúng ta được công khai truyền giáo, không được chèn ép.”

Lâm Lôi bật cười.

Hắn đã hiểu được ý tứ của đối phương. Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình xem trọng nhất là tín ngưỡng lực, cho nên lãnh thổ có do bọn họ thống trị hay không, cũng không phải là quá trọng yếu.

Trọng yếu là, tín ngưỡng lực phải được bảo trì.

“Lâm Lôi, tại Hỗn loạn chi lĩnh này truyền bá, đối với sự thống trị của ngươi cũng không ảnh hưởng nhiều lắm. Điểm này, ngươi hẳn là nên tiếp nhận đi.” A Phất Lai Khắc khuyên.

Hải Đình Tư chính đang lẳng lặng nhìn Lâm Lôi, chờ đợi hồi đáp của hắn.

“Để cho ta thống nhất, các ngươi chỉ là truyền giáo?” Lâm Lôi nhìn về phái hai người này.

“Đúng vậy.” Hải Đình Tư lúc này gật đầu, “Đây đã là nhượng bộ lớn nhất của chúng ta. Lâm Lôi, nếu ngươi đáp ứng, vậy hai phe chúng ta cũng có thể trở thành bằng hữu. Những sự tình trong quá khứ đều có thể quên hết.”

Nếu Lâm Lôi đáp ứng.

Vậy Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình tự nhiên sẽ nể mặt mũi hắn. Sau này Lâm Lôi tại Ngọc Lan đại lục sẽ như cá gặp nước.

Nhưng mà ——

Bọn chúng đã quên, tự đáy lòng Lâm Lôi không hề quan tâm đến cái gì là xưng bá. Trong lòng hắn chỉ có tín niệm tiếp tục tu luyện đến đỉnh phong, và sự quyến luyến đối với thân nhân, hắn đã từng có một lời thề khắc sâu tận trong tim.

Khi Đức Lâm gia gia mất, lúc rời Hách Tư thành chính mình đã thề!

Lời thề phải nhổ tận gốc rễ của Quang Minh giáo đình!

Phụ thân đã chết, mẫu thân cũng vậy, Đức Lâm gia gia cũng không khác gì.

“Trở thành bằng hữu? Cùng Quang Minh giáo đình trở thành bằng hữu ư?” Đày lòng Lâm Lôi cười lạnh không thôi, “Hỗn loạn chi lĩnh?

Có thể làm cho phụ thân của ta, mẫu thân của ta, Đức Lâm gia gia của ta sống lại hay không! Kể cả buông tha Hỗn loạn chi lĩnh, thậm chí từ bỏ thực lực ta cũng nguyện ý!”

Tự đáy lòng Lâm Lôi kích động hẳn lên.

“Trở thành bằng hữu ư? Còn để cho các ngươi tiếp tục truyền giáo ư?” Mặc dù trong lòng Lâm Lôi tức giận sôi trào, nhưng vẻ mặt vẫn bình tĩnh điềm đạm như trước.

Trong đại sảnh trên tầng cao nhất lâu thuyền tràn ngập sự tĩnh lặng, tất cả mọi người đều nhìn về phía Lâm Lôi, chờ đợi câu trả lời của hắn.

Để cho Lâm Lôi nhất thống Hỗn loạn chi lĩnh, hai đại giáo đình tới truyền giáo, đó là giới tuyến cuối cùng. Nếu Lâm Lôi không đáp ứng, đích xác sẽ chọc giận hai đại giáo đình.

Dưới mục quang chờ mong của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình, khoé miệng Lâm Lôi có chút nhếch lên: “Trong phạm vi lãnh thổ của ta, không cho phép bất cứ tổ chức nào truyền giáo, phát hiện một, huỷ diệt một!”

Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc, Lạc Diệp, Áo Khải Tây cả đám người sắc mặt đều thay đổi.

“Nghe rõ rồi chứ?” Lâm Lôi nhìn đám người này, “Đây là câu trả lời của ta!”

“Soạt!” Tài phán trưởng Ô Sâm Nặc cùng thủ lĩnh đoạ lạc Thiên sứ Khắc Lai Mặc Sâm đột nhiên đều đứng dậy, mục quang lạnh lẽo của hai người tụ tập về phía Lâm Lôi.

Hải Đình Tư cùng A Phất Lai Khắc giờ phút này cũng không ngăn cản.

“Lâm Lôi, đó là giới tuyến của giáo đình, cũng là giới tuyến ta làm chủ được … xâm phạm giới tuyến thống trị, kết quả sẽ như thế nào?” Hải Đình Tư sắc mặt lãnh đạm.

A Phất Lai Khắc cũng lạnh lùng nhìn Lâm Lôi.

Trong nháy mắt, nhiệt độ trong đại sảnh như chợt giảm xuống hơn mười độ, không gian như ngưng trệ. E rằng người nào không đạt tới Thánh vực mà tới, sẽ cảm thấy vô pháp thở phì phò.

“Rầm!” Lâm Lôi vỗ lên tay vịn của cái ghế đang ngồi, mục quang lạnh lẽo, quét nhìn cả đám, “Thế nào, các ngươi đang uy hiếp ta đấy sao?”

Hai thế lực Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình đều bảo trì trầm mặc, nhưng hàm nghĩa như vậy rất rõ ràng.

Xác thực là đang uy hiếp!

“Hải Đình Tư, chẳng lẽ ngươi đã quên ước định được lập mười hai năm trước?” Lâm Lôi đạm mạc quét ánh mắt về hai phương nhân mã.

Án chiếu theo ước định, Thánh vực cao thủ không được phép gia nhập chiến tranh thế tục. Nếu không có Thánh vực cao thủ tham chiến, căn bản không cách nào ngăn cản thử quần. Đó là lý do mà một khi da mặt bị xé rách, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình phải phái ra Thánh vực cao thủ tới để gây trở ngại.

Hơn nữa cũng theo ước định, nội trong hai mươi năm, Quang Minh giáo đình không được chủ động công kích Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, ngươi quá đáng rồi.” Hải Đình Tư khẽ nói.

A Phất Lai Khắc cũng nói: “Lâm Lôi, làm người, hay là thối lui một bước thì tốt hơn.”

“Vô sỉ, vô sỉ!” Lâm Lôi đứng lên, lắc đầu cười, “Ta cho tới bây giờ chưa từng gặp qua đám người nào vô sỉ như các ngươi. Quân đội của các ngươi công kích khu vực của ta, chính là đánh đến ma tinh thạch quáng mạch vậy. Ta cũng không xuất thủ, bởi vì ta tuân thủ ước định!”

“Thế còn các ngươi thì sao?”

Mục quang bao hàm một tia châm chọc quét về phía Quang Minh Giáo hoàng, Hắc Ám Giáo hoàng, “Đám người các ngươi, lại cả hai nhân vật tối cao cấp của lưỡng đại giáo đình, chiến tranh mới bắt đầu, thấy là sắp thua, liền lập tức tới muốn nhúng tay vào, còn nói ta quá đáng ư? Ta xem một lũ các ngươi mới là những tên tối vô sỉ!”

Những lời này của Lâm Lôi đã khiến cho hai phương nhân mã Quang Minh giáo đình lẫn Hắc Ám giáo đình sắc mặt đều tái đi, thân phận của bọn họ là thế nào chứ? Bị Lâm Lôi vũ nhục như thế, bọn họ sao có thể giữ được sự bình tĩnh.

“Mồm miệng sạch sẽ một chút.” Ô Sâm Nặc quát lạnh một tiếng.

Mục quang Lâm Lôi phát lạnh, trong cả đại sảnh nhất thời một đạo tử sắc quang mang yêu dị chói lên, Ô Sâm Nặc sợ đến mức thân thể lập tức phân thành bốn thân ảnh đồng thời phi ngược lại.

“A!” “A!” liên tục hai tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Thân thể hai gã Thánh vực tứ dực Thiên sứ đứng ngay sau Ô Sâm Nặc trực tiếp bị cắt thành hai nửa ‘Ngay Ngắn’. Hai thi thể nằm trên mặt đất, tiên huyết nhiễm hồng ra cả sàn.

Phong đích luật động đệ nhị tầng thứ - 'Không Gian Đình Trệ' dung hợp với ' Không Gian Điệp Ảnh'!

Ô Sâm Nặc chính đang bưng ngực, kinh hãi nhìn Lâm Lôi.

"Ô Sâm Nặc, điểm bổn sự của ngươi, ở trước mặt ta đừng có hô to gọi nhỏ." Mục quang lạnh lẽo của Lâm Lôi khoá chặt Ô Sâm Nặc, "Muốn giết loại nhân vật như ngươi, ta ngay cả đến biến thân cũng không cần!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 46: Trở Mặt

Ô Sâm Nặc trong lòng cực kỳ kinh hãi “Quá nhanh.” Vừa rồi 4 thân ảnh của hắn đều trúng chiêu, nếu không phải trong thời khắc khẩn cấp lấy 2 gã Thánh vực làm tấm chắn chỉ sợ rằng Ô Sâm Nặc đã bị Lâm Lôi giết chết rồi.

Kỳ thật dưới trạng thái hình người Lâm Lôi mạnh hơn Ô Sâm Nặc không được bao nhiêu, chủ yếu vừa rồi Lâm Lôi đột nhiên tập kích sử dụng tốc độ của Tử Huyết nhuyễn kiếm, Ô Sâm Nặc vừa phản ứng kiếm của Lâm Lôi đã tới trước mặt rồi, nếu Ô Sâm Nặc có sự chuẩn bị trước thì sẽ không bị chật vật như thế.

“Lâm Lôi, đây ý gì vậy?” Hải Đình Tư lạnh lùng quát.

Đồng thời Hải Đình Tư và Lạc Diệp đứng lên, còn có Hắc Ám giáo đình A Phất Lai Khắc, Áo Khải Tây, Khắc Lai Sâm cũng đứng lên lạnh lùng nhìn Lâm Lôi. Hai đại giáo đình của Ngọc Lan đại lục là Hắc Ám giáo đình cùng Quang Minh giáo đình giờ phút này đều đồng tâm đối phó chung với kẻ địch là Lâm Lôi.

Nhìn Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc, Lạc Diệp trong lòng Lâm Lôi cảm thấy vui sướng.

“Đức Lâm gia gia người thấy được không, đã hơn hai mươi năm!” Từ lúc rời khỏi Hách Tư thành là Ngọc Lan lịch năm 10000, lúc đó Lâm Lôi mới chưa đầy 20 tuổi. Lúc đầu hắn đã từng thề phải nhổ cỏ tận gốc Quang Minh giáo đình, nhưng hắn biết phải từng bước từng bước một.

Quang Minh giáo đình rất trọng thị tín ngưỡng lực, Quang Minh giáo đình đã mất 3 phần tại thần Thánh đồng minh dân số cũng chừng 4 -5 ức, mà khu vực khống chế của Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh dân số cũng hơn 2 ức, nếu Lâm Lôi thống nhất được chỗ này, cấm chế không cho truyền giáo, đối với Quang Minh giáo đình đó là một đả kích chưa từng có.

“Năm đó trong mắt ta, Quang Minh giáo đình vẫn còn hết sức lớn mạnh, giờ đây...” Lâm Lôi nhìn thoáng qua dòng máu chảy trên người Ô Sâm Nặc, “Ngay cả Tông giáo tài phán trưởng cũng không phải là đối thủ của ta, Đức Lâm gia gia người xem, ta sẽ nhanh chónh nhổ tận gốc Quang Minh giáo đình, đây chỉ là bước đầu tiên.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng Lâm Lôi có địa vị vô cùng cao. Bất luận là ma pháp hay Bình đao điêu khắc đều cẩn thận dạy dỗ hắn từng chút một, ngay cả thời khắc nguy hiểm cũng đã liều mạng dùng linh hồn mình để cứu Lâm Lôi.

Đối với Quang Minh giáo đình sử dụng thủ đoạn tàn nhẫn, Lâm Lôi đã sớm chờ ngày này, bây giờ Quang Minh giáo đình đánh tới, Lâm Lôi còn có thể hạ thủ lưu tình sao?

“Sao nào?“ Lâm Lôi liếc mắt khắp đại sảnh. “Các ngươi muốn động thủ sao?”

Hải Đình Tư cùng A Phất Lai Khắc vừa định nói, thì trong chớp mắt thân thể Lâm Lôi đã biến hóa, thanh sắc long lân bào trùm khắp người, trường bào trên người nhanh chóng bị bạo liệt, vải vóc tựa như những mũi tên bắn về phía trước, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình cũng nhanh chóng triệt hạ những mảnh vải nhỏ này.

Lâm Lôi lạnh lùng quẫy long vĩ, thanh âm phát ra khiến không khí như muốn bị phá tan, ám kim sắc đồng tử của Lâm Lôi quét về phía đám người nọ: “Muốn động thủ, ta sẽ phụng tiếp.“

“Ta cũng đang chờ các ngươi đây!” Thanh âm hùng hậu của Ba Khắc vang lên, hắn cũng lập tức biến thân, thân thể nhanh chóng bành trướng, toàn thân cao ba thước, bao trùm một màu xanh, sự biến hóa cực kỳ kinh khủng. Bạch sắc khải giáp tựa như nham thạch từ cánh tay hắn nhanh chónh hiện ra rồi sau đó bao trùm toàn thân Ba Khắc. Thánh vực chiến sĩ – Bât tử chiển sĩ.

“Hê hê!” Tiếng cười lạnh ở bên cạnh vang lên, hai tròng mắt u lục của Tái Tư Lặc cũng quét về bọn chúng: “Tái Tư Lặc ta sau khi đạt tới Thánh vực còn không có chiến đấu được lần nào, ‘Ân Huệ’ của Quang Minh giáo đình đối với ta năm đó ta bây giờ cũng phải hảo hảo báo đáp.“

“Hây hây! Đánh nhau đương nhiên không thể thiếu Bối Bối ta rồi.” Bối Bối cũng đã lơ lửng bên cạnh Lâm Lôi.

Trong đại sảnh của lâu thuyền thế cục đã tới mức giới hạn cao nhất rồi. Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư cùng Hắc Ám giáo hoàng A Phất Lai Khắc nhìn nhau, bọn chúng biết rằng bên Lâm Lôi có bốn cường giả nhưng luận về thực lực, Tái Tư Lặc mới đạt tới Thánh vực không lâu nên sẽ không uy hiếp được Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc. Thánh vực Bất tử chiến sĩ hơi khó giải quyết một chút, Bối Bối kia cũng khó không kém gì Ba Khắc. Uy hiếp lớn nhất là Lâm Lôi, chẳng những là Thánh vực Long huyết chiên sĩ, mà trên phương diện ma pháp lĩnh ngộ cũng cực kỳ cao. Chung cực chiến sĩ phần lớn là lãnh ngộ pháp tắc không cao, có thể đạt tới trình độ của Lâm Lôi căn bản từ trước tới giờ là chưa từng có, tối cường Long huyết chiến sĩ.

“Ta sử dụng Đại dự ngôn thuật hẳn là có khả năng kiềm chế Lâm Lôi, hơn nữa có Lạc Diệp liên thủ có thể đánh bại được hắn.“ Hải Đình Tư thầm nghĩ. “Uy lực của Đại dự ngôn thuật thì Hóa ảnh phân thân thuật của Ô Sâm Nặc không thể so bì được.”

Hải Đình Tư cùng A Phất Lai Khắc liếc mắt đã hiểu được ý đồ của nhau. “Ha ha.” Hải Đình Tư cười mấy tiếng như ám hiệu cho Lạc Diệp, Ô Sâm Nặc lập tức động thủ

….

“Ầm!” Cả lâu thuyền lập tức bị tan nát, mười mấy thân ảnh như những mũi tên bay lên trên bầu trời, lâu thuyền liền nát tả tơi, nhân viên của thuyền đều đã ngã hết xuống sông và đang bơi vào bờ, trong lúc bơi đều ngẩng lên trên nhìn, bọn họ vốn là binh lính của Ba Lỗ Khắc vương quốc phải đến đây, và cũng chỉ biết trên thuyền có tinh thần chi trụ của vương quốc là Lâm Lôi.

“A! Kia không phải là phượng hoàng trong truyền thuyết sao?” Thuyền viên khiếp sợ nói.

Trên không, một con chim sải cánh dài hơn trăm thước, thân hình bao bọc bởi hỏa diễm, toàn thân lông đen, cao quý tựa như hoàng mao linh quan. Đây chính là Thánh vực ma thú trong truyền thuyết ‘Địa Ngục Hỏa Phượng Hoàng’ - Hắc Ám, Hỏa ma thú song thuộc tính.

Trên không ngàn dặm, Địa ngục hỏa phượng hoàng này tựa như đám mây đen bao phủ trên bầu trời Duyên hà, thủ lĩnh đọa lạc Thiên sứ Khắc Lai Mặc Sâm đang đứng trên lưng hỏa phượng hoàng lạnh lùng nhìn về phía Lâm Lôi đang lăng không đằng xa.

“Hống!” Một nhục sí thân thể hơn trăm thước đó là Hắc sắc cự long phi tới, mắt của Hắc sắc cự long tựa như ngọn lửa thiêu đốt khí thế khiến cả không gian chấn động, đứng trên đầu Hắc sắc cự long này chính là Hắc Ám giáo hoàng A Phất Lai Khắc.

Hắc Ám giáo đình một phương này còn có lưỡng đầu Thánh vực ma thú ẩn tàng cách đó không xa lúc này đã hiện thân. Mà Quang Minh giáo đình cũng có một Thánh vực ma thú, ngân sắc long lân hoa mỹ bao trùm toàn thân dưới ánh mặt trời càng làm cho ngân long này thêm phần đẹp đẽ, trong long tộc Ngân long được xưng là quý tộc ưu nhã cũng là có đạo lý của nó. Có điều ngân long này uốn lượn ngoài thân hình hơn trăm thước còn có 2 đầu, biến dị Thánh vực ma thú – Song đầu ngân long, Lạc Diệp lúc này đang đứng trên mình của Song đầu ngân long.

“Phù.” Ở bên bờ song, các thuyền viên đều cảm thấy tim mình co quắp, đập dữ dội. “Trời ạ, chỉ một chốc mà thấy tam đầu Thánh vực ma thú, trọng yếu nhất là trên không có rất nhiều người đang đứng, tất cả đều là Thánh vực, nhìn thấy như vậy dẫu chết cũng đáng.” Các thuyền viên hết thảy đều sùng bái lẩm bẩm trong miệng.

Giờ phút này các thuyền viên nhìn lên bầu trời có nhiều Thánh vực như vậy tựa như Lâm Lôi lúc còn bé chứng kiến hai đại Thánh vực cường giả chiến đấu, trong mắt bọn họ cự long cùng các cường giả này cao cao tại thượng, có địa vị siêu nhiên trong lòng người.

“Nhìn kìa, đó là Long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi đại nhân của chúng ta,” Rất nhiều thuyền viên đã nhìn thấy phía sau của Lâm Lôi, ánh mắt ẩn chứa rất sùng bái, cũng có một tia kiêu hãnh. Vì chính mình là dân của Ba Lỗ Khắc vương quốc mà kiêu hãnh

“Lâm Lôi đại nhân dường như cùng đám Thánh vực cường giả này đối chiến, đối phương thiệt nhiều.“ Đám thuyền viên bắt đầu nhận ra.

“Lâm Lôi đại nhân nhất định sẽ thắng lợi.” Những thuyền viên kiên định chăm chú nói.

….

Trên bầu trời Duyên hà, lúc này Lâm Lôi, Ba Khắc, Bối Bối, Tái Tư Lặc đang lơ lửng, hơn nữa Tái Tư Lặc lúc này đang mặc niệm chú ngữ, chỉ sau chốc lát 3 đạo mộng ảo quang mang xuất hiện sau lưng Tái Tư Lặc, tam đại Thánh vực vong linh xuất hiện.

Trong đó có 2 bộ xương khô, nhưng mà các đầu khớp xương của nó đều sáng chói như kim cương hột xoàn vậy, Thánh vực cấp bậc khô lâu vương giả, một tên khác thì mặc bộ trường bào rách nát có thân hình cường tráng lực đại vô cùng là lão thi yêu đạt tới cấp bậc Thánh vực.

Quang Minh, Hắc Ám giáo đình thấy vậy thì cũng không hề lo lắng chút nào, loại Thánh vực vong linh này chỉ cần để cho Thánh vực Thiên sứ đối phó là đủ rồi.

“Lâm Lôi, giáo đình chúng ta chỉ hy vọng có thể truyền giáo, còn ngươi vẫn thống nhất Hỗn loạn chi lĩnh, ta hy vọng phút cuối cùng ngươi sẽ cân nhắc lại.” Nói như vậy nhưng Hải Đình Tư trong tay vẫn xuất ra trọng bảo của Quang Minh giáo đình nguyên bổn Thánh kinh, vầng sáng nhu hòa từ Thánh kinh tỏa ra trước mặt Hải Đình Tư.

“Cân nhắc?” Bối Bối rất rõ ràng tâm tư của Lâm Lôi. Thống nhất Hỗn loạn chi lĩnh hay không, chỉ là chuyện nhỏ, diệt Quang Minh giáo đình mới là đại sự.

“Đừng mộng tưởng, Hỗn loạn chi lĩnh là địa bàn của ta, bất kỳ kẻ nào cũng đừng hy vọng..” Lâm Lôi khoát tay. “Các ngươi hãy về lại chỗ của các ngươi, nếu không hãy… để tay ta nói chuyện.”

Hải Đình Tư, A Phất Lai Khắc không khỏi giận dữ.

Tiếng kêu phẫn nộ cao vút từ miệng Địa ngục hỏa phượng hoàng vang lên, lập tức Hỏa phượng hoàng này nói tiếng người: “Nhân loại ghê tởm.” Một đạo thuần hắc sắc hỏa diễm từ miệng nó phun về phía Lâm Lôi.

“Xùy, xùy ~” Ngọn lửa bao trùm Lâm Lôi. Bên ngoài mơ hồ có đấu khí ba động nhưng không chút nào làm tổn hao tới hắn, ám kim sắc đồng tử của Lâm Lôi lạnh lẽo vô tình quét về phía đám người này.

“Là các ngươi công kích ta trước!” Thân hình Lâm Lôi lập tức di động cực nhanh, sau khi biến thân thành Long huyết chiến sĩ hơn nữa lại có lĩnh ngộ đối với Phong nguyên tố, tốc độ của Lâm Lôi cực nhanh, so với Ô Sâm Nặc còn nhanh hơn rất nhiều.

Không có gió phát ra, không gian phảng phất như bị vặn vẹo, Lâm Lôi đã xuất hiện trước mặt Hỏa phượng hoàng, tròng mắt như bánh xe của Hỏa phượng hoàng phát ra hắc sắc ti tuyến bắn về phía Lâm Lôi, mà thủ lĩnh đọa lạc Thiên sứ Khắc Lai Mặc Sâm sáu cánh cùng nhất động hướng về phía Lâm Lôi.

“Ha ha!” Lâm Lôi cười to hoàn toàn thi truyển lực lượng đáng sợ của

Long huyết chiến sĩ, hắn đối với pháp tắc lại có dung hợp nữa, đây không phải là sự gia tăng lực lượng một cách đơn giản, mà là một sự cải biến. Tựa như trận gió nhu hòa, dễ dàng lướt qua hắc sắc ti tuyến.

Thân thủ như đao, Lâm Lôi mang theo lực lượng cơ hồ không thể địch lại của Long huyết chiến sĩ bổ tới Hỏa phượng hoàng, mặc dù lực lượng khổng lồ nhưng thủ đao phách tới không gian khi thì đình trệ khi thì sinh ra điệp ảnh, người Lâm Lôi tựa như mơ hồ.

Hỏa phượng hoàng hoảng sợ kêu lên, đồng thời thân thể kịch liệt rút nhỏ lại, lục dực Thiên sứ Khắc Lai Mặc Sâm quát to một tiếng, hắc sắc trường kiếm trong tay chém tới Lâm Lôi.

Lâm Lôi tốc độ quá nhanh, Hỏa phượng hoàng không thể tránh né, đặc biệt là sau khi thu nhỏ lại cũng không thể tránh né.

Chỉ nghe “Phập!” một tiếng, thân thể thu nhỏ hơn mười thước, đầu của Hỏa phượng hoàng trực tiếp bị phách liệt thành hai nửa, Thánh vực ma thú chỉ trong một chiêu đã bị tiêu diệt bởi Lâm Lôi trong hình thái Long huyết chiến sĩ.

Nhất chiêu này là Phong đích luật động tầng thứ 2, nhất chiêu này là dung hợp của ‘Đình Trệ Không Gian’ trong Mạn cảnh giới cùng với ‘Điệp Ảnh Không Gian’ của Khoái cảnh giới.

Hôm nay công kích vật lý tối phong lợi chính là một chiêu này của Lâm Lôi. Hai tay Lâm Lôi như cương trảo nắm lấy đầu lâu của hỏa phượng hoàng xé toạc ra. Máu tươi như mưa bắn ra, cả thân thể của Hỏa phượng hoàng bị xé thành hai nửa.

“Xùy!” Một kiếm của lục dực Thiên sứ Khắc Lai Mặc Sâm có thể đâm phá hư không song khi đâm vào trên thân thể Lâm Lôi… Mạch động phòng ngự trên thân thể quay cuồng nhưng lại mười phần dẻo dai, ngay cả một phiến lân giáp của hắn cũng không hề bị tróc ra.

Mà lúc này cặp long trảo đã nắm lấy thi thể khổng lồ đầy máu của Hỏa phượng hoàng vứt xuống dòng sông.

“Cái gì!” Khắc Lai Mặc Sâm chấn kinh, một kiếm công kích của hắn ngay cả Mạch động phòng ngự cũng phá không được.

Ám kim sắc đồng tử của Lâm Lôi lướt qua: “Đến lượt ngươi.” Hai mảnh thi thể của Hỏa phượng hoàng đã rơi từ trên cao xuống, “Ùm!” một tiếng rơi xuống Duyên hà.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 47: Chúng Thánh Vẫn Lạc

Duyên hà nước sông cuồn cuộn, nhưng nhìn hai mảnh xác của Địa ngục hỏa phượng hoàng to lớn trôi xuống dưới, bọn thuyền viên trên bờ đều cảm thấy run sợ.

Ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi tựa hồ giống như một ma thần, trong lòng bọn họ chỉ có một cảm giác - vô địch, cường đại!

“Lâm Lôi đai nhân là mạnh nhất.” Bọn thuyền viên trong lòng tràn đầy sùng kính.

Nhưng mà lúc này trên không Duyên hà, vì sau khi Lâm Lôi giết chết Hỏa phượng hoàng, một trận kịch chiến cũng đã hoàn toàn bạo phát, Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình cùng Lâm Lôi một bên toàn bộ đối chiến.

“Oanh long long~~~” Đông đảo Thánh vực cường giả kịch chiến, ngay cả khí lưu không gian cũng bắt đầu trở nên bạo loạn, thanh âm gào thét cuồng bạo giống như cơn gió lốc ập tới, cát bay đá chạy, ngay cả nước sông dưới dòng Duyên hà cũng phảng phất như bị cự nhân khuấy động bắt đầu nổi sóng.

“Chung cực chiến sĩ thật đáng sợ.” Khắc Lai Mặc Sâm trong lòng sợ hãi, chỉ nghe thấy một thanh âm như tiếng dã thú rống lên, “Hống ~~"

Đọa lạc Thiên sứ thủ lĩnh Khắc Lai Mặc Sâm ngẩng đầu rống giận, trán hắn hiện ra một ma pháp ấn ký màu đen, bên ngòai thân thể cũng đã bùng lên hỏa diễm âm lãnh, nhiệt độ chung quanh dường như hạ thấp đi rất nhiều. Đặc biệt bên ngoài thân hắn cũng đã hiện ra chiến giáp tỏa quang mang ám kim sắc, đúng là Hắc Ám Thánh giáp trong truyền thuyết, thứ này rất gần với ‘Đại Địa Thủ Hộ Khải Giáp’ trong Địa hệ ma pháp.

“Có rống to hơn nữa, cũng là chết.” Thanh âm điềm đạm của Lâm Lôi vang lên.

Tay phải phủ đầy long lân của Lâm Lôi siết lại thành thiết quyền, xuất ra như đâm phá hư không, mọi thứ bị quyền này quét qua ... không gian đều sinh ra hư ảnh trùng điệp. Hắc sắc trường kiếm được hỏa diễm âm lãnh quấn quanh trong tay Khắc Lai Mặc Sâm cũng đâm ra cực nhanh như một tia chớp.

Quyền đầu được long lân bao phủ cùng với mũi trường kiếm màu đen có hỏa diễm âm lãnh quấn quanh.

“Coong!”

Tiếng kim khí va chạm vang lên.

“Đọa lạc Thiên sứ, là vì chiến đấu mà tồn tại, ta sao lại sợ ngươi?” Khắc lai Mặc Sâm trong lòng mười phần tự tin, nhưng chỉ là trong chốc lát, từ hai mắt, lỗ mũi, khóe miệng, lỗ tai của Khắc lai Mặc Sâm đều trào ra máu tươi, cả thân hình vô ực rơi xuống từ trên cao.

Thân thể rơi vào trong nước sông Duyên hà, dập dập dềnh dềnh trôi đi.

Đại địa áo nghĩa-256 trọng chấn động!

Một đòn trực diện giao thủ, bên trong thân thể Khắc Lai Mặc Sâm kì thật đã bị chấn thành bùn nát.

“Một đọa lạc Thiên sứ sáu cánh mà cũng dám cùng ta cận chiến?” Con ngươi kim sắc của Lâm Lôi lóe lên một tia âm hàn. Bây giờ Lâm Lôi chính là Thánh vực chung cực hình thái của Long huyết chiến sĩ, luận về lực lượng, đấu khí đều mạnh hơn gấp mười lần so với Thánh vực cường giả bình thường!

Cơ sở của bản thân đã cao như thế, hơn nữa ‘Phong Chi Áo Nghĩa’ và ‘Đại Địa Áo Nghĩa’ của Lâm Lôi đều là phương thức công kích cận chiến cực kì đáng sợ.

Lấy bản thân làm cơ sở, cùng pháp tắc đều đạt đến cảnh giới cực cao, hai bên phối hợp với nhau, ngay cả Đức Tư Lê có cấp bậc nhanh chóng tiến vào Thần vực cường giả, cũng không dám lựa chọn cận chiến với Lâm Lôi sau khi biến thân. Cùng với chung cực chiến sĩ lĩnh ngộ pháp tắc thâm sâu như thế cận chiến, đó là tìm chết rồi.

“Không nên cùng hắn cận chiến!” Hải Đình Tư tại phía xa hơn lập tức cao giọng quát.

“Công kích của Lâm Lôi rất quỷ dị. Mọi người cẩn thận.” Ô Sâm Nặc cũng cao giọng hô hoán, lúc này hắn đang cùng Ba Khắc biến thân ‘Thánh Vực Bất Tử Chiến Sĩ’ giao chiến.

Nhưng Hắc Ám giáo hoàng A Phất Lai Khắc cùng Tài quyết đại trưởng lão Áo Khải Tây đều biến sắc mặt, đệ tam đại cự đầu Đọa lạc Thiên sứ thủ lĩnh Khắc Lai Mặc Sâm của giáo đình lại chết rơi xuống như vậy, trong tay A Phất Lai Khắc vốn đang đứng trên đỉnh đầu của Thánh vực Hắc long lập tức xuất hiện một quả cầu thủy tinh màu đen.

Sắc mặt A Phất Lai Khắc nghiêm lại, khóe môi khẽ cử động.

“Hả?” Sắc mặt Lâm Lôi biến đổi.

“Đó là vật gì?” Hắn rõ ràng cảm giác được một cỗ lực lượng vô hình âm lãnh lại có thể thấm vào trong thể nội nhưng ‘Mạch Động Phòng Ngự’ của bản thân lại không có chút tác dụng nào. Cỗ lực lượng âm lãnh đó nhanh chóng xộc lên não bộ của Lâm Lôi.

Hắc Ám cấm kị bí thuật —— Tà ác chi lực!

Đây là do Hắc Ám giáo hoàng sử dụng chí bảo của giáo đình, Thủy tinh cầu này đến từ Hắc Ám thần giới mới có thể thi triển ra. Chỉ cần địch nhân trúng loại Tà ác chi lực này, sau một đoạn thời gian cả thân thể sẽ bị khống chế. Thời gian bị khống chế có liên quan đến Tinh thần lực của người sử dụng thuật.

“Nếu như thi triển nhắm vào ‘Thánh Ma Đạo’, có lẽ không thể nào khống chế hắn, nhưng cũng có thể khiến Thánh ma đạo đầu óc mê muội, nhất thời sẽ không thể phản ứng.

Địa phương thần bí nhất trong đầu óc.

Tinh thần lực vô biên mênh mông như biển cả, ở giữa có một tinh thể bảy sắc trong mờ đang lơ lửng. Khi cỗ tà ác chi lực này trực tiếp đánh vào ý thức, sau khi xung kích đến vô biên Tinh thần lực thì trong Tình thần lực ẩn chứa một vầng sáng vàng nhàn nhạt đồng thời đánh tới.

Đôi mắt của Hắc Ám giáo hoàng A Phất Lai Khắc âm u lạnh lẽo, có sức dụ hoặc quỷ dị. Hắn đang chăm chú nhìn Lâm Lôi.

“Đi, giết chết con ma thú họ chuột kia.” A Phất Lai Khắc khẽ nói.

“Không đúng, Áo Khải Tây, mau giết chết hắn.” Sắc mặt A Phất Lai Khắc chợt biến, hắn rõ ràng cảm giác được Tinh thần lực của Lâm Lôi cũng đã phản kháng, mặc dù Lâm Lôi có có bị ảnh hưởng, nhưng Tà ác chi lực căn bản không thể xâm nhập vào linh hồn hắn.

Áo Khải Tây cầm trong tay ‘Tài Quyết Chi Nhận’ dài chừng hai thước, ‘Tài Quyết Chi Nhận’ lạnh lẽo như lãnh nguyệt mang theo ba động quỷ dị, trưc tiếp bổ về phía Lâm Lôi.

‘Tài Quyết Chi Nhận’ trực tiếp chém vào trên ‘Mạch Động Phòng Ngự’ tại bề mặt thân thể Lâm Lôi.

Chớp mắt ...

“Phập!” Phảng phất như bong bóng vỡ, bị Tà ác chi lực ảnh hưởng, ‘Mạch Động Phòng Ngự’ không được Lâm Lôi chủ động khống chế trực tiếp bị phá tan, loại Mạch động phòng ngự này chỉ khi được Lâm Lôi khống chế mới có thể giống như Đại địa mạch động, phòng ngự mới có thể cao.

Nếu Mạch động phòng ngự không được người khống chế, chỉ có ba động đơn giản, phòng ngự cũng sẽ không cao.

Tuy nhiên ...

Long lân của Lâm Lôi lại không giống vậy, bất kể là Lâm Lôi có thanh tỉnh hay không, thì long lân vẫn là long lân, Thánh vực đỉnh phong Long huyết chiến sĩ, sự biến thái của long lân phòng ngự, năm đó tiền bối của Ba Lỗ Khắc gia tộc chính là dựa vào điều này mà tung hoành đại lục.

“Xùy xùy ——” Giống như khảm đao thông thường chém lên nham thạch thiết khối, tóe ra những tia lửa, chỉ khiến một mảnh long lân trong đó xuất hiện vết xước.

“Thêm một đao nữa là có thể phá khai rồi.” Áo Khắc Tây trong lòng thầm nghĩ, vừa rồi chỉ là Mạch động phòng ngự triệt tiêu một phần uy lực trong đó thôi. Tay phải Áo Khải Tây hóa thành huyễn ảnh, Tài quyết chi nhận đó lại vung tới một lần nữa.

Nhắm thẳng vào vết xước vừa rồi chém tới.

“Ông ~~”

Phảng phất như ngọn lửa bùng lên, bên ngoài thân Lâm Lôi đột ngột phát ra đấu khí xanh thẫm, đấu khí lại một lần nữa ba động theo một quy luật huyền ảo phi thường, chỉ nghe được “Keng” một tiếng, bàn tay bao phủ long lân của Lâm Lôi đã trực tiếp chụp cứng Tài quyết chi nhận.

Đương nhiên giữa bàn tay và lưỡi của Tài quyết chi nhận còn có một tầng đấu khí rất mỏng mềm dẻo.

“Ngươi không còn cơ hội nữa.” Đồng tử màu vàng nhạt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Áo Khắc Tây.

Sắc mặt Áo Khải Tây đại biến: “Không hay rồi!” Hắn ngay cả Tài quyết chi nhận cũng không kịp rút ra, cả người lập tức bay ngược lại. Đồng thời với việc hắn rút lui, một đạo tử quang yêu dị cũng xẹt tới chỗ đứng vừa rồi của Áo Khải Tây.

Chính là Tử Huyết nhuyễn kiếm! Sau lưng Áo Khải Tây toát một trận mồ hôi lạnh, chỉ thiếu chút nữa hắn đã bị chém làm hai mảnh rồi.

Lâm Lôi chú ý một chút tình huống trên chiến trường, lúc này Bối Bối đang cùng Lạc Diệp đại nhân thần bí giao thủ, Bối Bối căn bản là không cách nào giết được Lac Diệp đại nhân.

Nếu luận về lĩnh ngộ đối với Quang Minh pháp tắc, lãnh tụ của Khổ tu giả Lạc Diệp đại nhân là người có tu vi cao nhất trong giáo đình.

Đặc biệt là thân thể hóa thành quang tuyến (tia sáng), phi hành với tốc độ ánh sáng thì so với Áo Lợi Duy Á năm đó còn nhanh hơn nhiều. Bên phe Lâm Lôi, Bối Bối là đệ nhất về tốc độ thì tốc độ cũng chỉ có thể xem là tương đương với Lạc Diệp đại nhân mà thôi.

“Bối Bối, không cần dây dưa với lão gia hỏa đó, trước tiên hãy giết sạch lũ Thiên sứ này.” Lâm Lôi lập tức hạ mệnh lệnh cho Bối Bối.

“Biết rồi, lão đại.” Bối Bối cũng cảm giác được lão gia hỏa này quá khó nuốt.

Lão gia hỏa Lạc Diệp căn bản không để Bối Bối áp sát. Dựa vào tốc độ đáng sợ để di động rất nhanh, đồng thời giống như con nhện, nhẹ nhàng phát ra từng đạo tế tuyến màu trắng, tế tuyến màu trắng này ẩn chứa lực lượng Quang Minh hỏa diễm đáng sợ, không ngừng đến trói buộc Bối Bối.

Cho dù tốc độ nhanh, cũng không thể phát huy được.

“Đấu với lão gia hỏa này cũng giống như bị rơi vào hố bùn.” Bối Bối trong lòng thầm mắng.

“Cùng tên to xác này đấu, chỉ có thể kéo dài thời gian.” Lúc này Ô Sâm Nặc cũng là bất đắc dĩ.

Với phòng ngự được xưng tụng “Thánh Vực Bất Tử Chiến Sĩ’, Ba Khắc mặc kệ Ô Sâm Nặc, trực tiếp truy sát Thiên sứ có thực lực yếu, có cơ hội thì tập kích thình lình Ô Sâm Nặc. Dù sao thì Hóa ảnh phân thân thuật của Ô Sâm Nặc cũng quá quỷ dị, Ba Khắc khó mà làm bị thương hắn được.

Nhưng Ô Sâm Nặc cũng không thể gây thương tổn cho Bất tử chiến sĩ Ba Khắc.

“Hừ, ta thật sự biến thành quả thị mềm rồi à?” Tái Tư Lặc nhìn đại lượng đọa lạc Thiên sứ, quang minh Thiên sứ nhắm lão mà đánh tới.

Ba tên Thánh vực vong linh đó thực lực không tồi, nhưng cũng không đạt đến cấp bậc như ‘Hắc Đức Sâm’, cũng chỉ có thế ứng phó với bọn đọa lạc Thiên sứ, quang minh Thiên sứ này thôi. Nhưng ... Vong linh Thánh ma đạo thì sao có thể đơn giản như vậy? Triệu hồi thuật cũng chỉ là một nhánh rẽ của Vong linh ma pháp thôi.

“Chết đi.” Đọa lạc Thiên sứ, quang minh Thiên sứ mắt lóe hàn quang, đồng thời đánh ập tới.

Tái Tư Đặc điềm tĩnh đứng giữa không trung, môi khẽ nhúc nhích. Sau đó một đạo sóng gợn vô hình lấy Tái Tư Lặc làm trung tâm lan ra khắp bốn phương tám hướng. Làn sóng vô hình này so với đòn công kích Lôi Minh của Đức Tư Lê lúc đầu, và lần Thánh vực Hoàng kim long công kích Lâm Lôi thì rất giống.

Nhưng, phạm vi rõ ràng rộng hơn.

Hai gã đọa lạc Thiên sứ và một gã quang minh Thiên sứ đến gần nhất đã bị trùng kích vô hình này đánh thấu linh hồn, lập tức thân thể run lên.

“Phập!” ”Phập!” “Phập!”

Rất là dứt khoát, ba gã Thánh vực vong linh đồng thời trực tiếp đâm xuyên ngực hai tên đọa lạc Thiên sứ, một quang minh Thiên sứ, bóp nát trái tim. Trong chớp mắt Thiên sứ đã chết ba tên, hơn nữa từ đầu Lâm Lôi đã giết hai tên, Bối Bối giết ba tên.

Quang minh Thiên sứ chỉ còn lại một, còn đọa lạc Thiên sứ còn lại ba tên.

… …

Trên chiến trường chỉ còn một kẻ nhàn rỗi, đó là Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư, Hải Đình Tư vẫn một mực vỗ về Quang minh Thánh kinh, trong miệng vẫn một mực mặc niệm gì đó. Thời gian mặc niệm của hắn quá lâu… Lâm Lôi cũng cảm thấy một tia lo lắng từ đáy lòng.

“Bọn người Đức tư Lê đến cũng thật chậm.” Khóe môi Lâm Lôi có chút nhếch lên, đồng thời Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay dễ dàng chặt đứt băng xúc thủ như chặt một khối thịt.

Kì thật, lần chiến đấu này, Lâm Lôi một mực chờ đợi… Bởi vì ngay từ đầu hắn đã an bài Hắc Lỗ trực tiếp mời đám người của Đức Tư Lê đến, còn ba đầu Thánh vực long tộc vẫn tiềm phục tại nơi xa, không đến lúc quan trọng, ba đầu Thánh vực long này không vội để chúng nhập cuộc.

Nhưng bây giờ…

“Hống~~” Tiếng rống giận nhảng phấp như tiếng sấm chấn động trời đất, đồng thời một đạo điện quang cắt ngang bầu trời, chỉ nghe “Chát” một tiếng, một gã đọa lạc Thiên sứ căn bản tránh không kịp đã trực tiếp bị đánh thành thịt vụn. Tốc độ của Thánh vực Lôi long, ngay cả Lâm Lôi sau khi biến thân cũng tránh không kịp, huống hồ là một tên đọa lạc Thiên sứ?

Công kích của Lôi long, tại trước mặt Lâm Lôi, còn sợ rằng không đủ.

Nhưng để giết một đọa lạc Thiên sứ thì lại quá thừa.

“Đại ca, ngươi để lại cho ta một tên.” Thanh âm hùng hậu vang lên, long vĩ khổng lộ của Phách vương long vung lên, trực tiếp đập nát tên quang minh Thiên sứ đang muốn bỏ chạy. Nhưng mà lúc này … ba tên đọa lạc Thiên sứ đều đã chết sạch. Đều là do Thánh vực Lôi long giết.

Tốc độ của nó thật quá nhanh.

“Vù!” Một đạo sóng vô hình nhanh chóng đánh lan ra.

“Cẩn thận.” Lạc Diệp đại nhân kinh hô một tiếng, nhưng đã không còn kịp, đạo sóng vô hình này rất nhanh liên tục trùng kích vào trong bốn thân ảnh của Ô Sâm Nặc, bốn thân ảnh lập tức tiêu tán, cuối cùng biến lại thành một người.

Chiêu này, chính là tuyệt chiêu của Thánh vực Hoàng kim long – Linh hồn nột hãm!

“Ha ha ha” Chỉ nghe một trận tiếng cười lớn, Ba Khắc trong hình thái Bất tử chiến sĩ, cầm trong tay một cây cự phủ trực tiếp bổ tới thân thể của Ô Sâm Nặc. Lúc này Ô Sâm Nặc linh hồn bị kích động, cả người hắn mơ hồ ngơ ngơ ngác ngác không một chút phản ứng.

“Phập!”

Không có gì bất ngờ, một búa đã trực tiếp chém từ đỉnh đầu Ô Sâm Nặc xuống, cả thân người bị chia làm hai nửa.

Mà lúc này Hải Đình Tư rốt cuộc cũng đã niệm xong tuyệt chiêu của hắn, ánh mắt mang theo một tia âm lãnh, ngón tay Hải Đình Tư chỉ vào Lâm Lôi, miệng khẽ nói: “Sinh mệnh ——bác đoạt!” Một cỗ lực lượng vô hình trong nháy mắt bao phủ lấy Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.10 - Chương 48: Bối Lỗ Đặc

Vong linh ma pháp,Sinh mệnh ma pháp, Đại dự ngôn thuật đều chứa đựng những điều huyền bí kỳ diệu bên trong.

Tuy nhiên nếu là một trong Tứ đại chí cao vị diện cường giả, chắc chắn biết rõ rằng Đại dự ngôn thuật mới là thứ đáng sợ nhất, thứ khó có thể đề phòng nhất. Bởi vì phương thức công kích của nó cực kỳ quỷ dị, được truyền từ một trong Tứ đại Chí cao Thần là ‘Vận Mệnh Chí Cao Thần’.

Dựa theo ‘Vận Mệnh Quy Tắc’ hoá thân của Chí Cao Thần mà truyền hạ ‘Đại dự ngôn thuật’, sự huyền ảo có thể tưởng tượng được.

“Không hay rồi!” Rốt cuộc ở thời khắc này, nhóm người Đức Tư Lê, Hải Ốc Đức, Hi Kim Sâm đã nghe thấy Hải Đình Tư từ chính miệng nói ra bốn chữ “Sinh Mệnh ----- Bác Đoạt!”

Một cỗ lực lượng vô hình trong nháy mắt bao phủ lấy Lâm Lôi, làm cho thân thể hắn tức thời trở nên bất động, lực lượng quỷ dị này không gặp bất cứ trở ngại nào, trực tiếp hướng tới sâu thẳm trong trí óc của Lâm Lôi, đả phá linh hồn hắn. Thứ quan trọng nhất của con người đó chính là linh hồn!

Khi người ta chết đi, linh hồn có thể tiến vào Minh giới để tiến hành tái sinh.

Song một khi hồn phi phách tán, thì ngay đến cả Chủ Thần cũng không có cách nào cứu được.

Trong hải dương linh hồn lực mênh mông, thất thải tinh thể bán trong suốt huyền phù, bao phủ chung quanh linh hồn lực là thanh sắc quang vụ nhàn nhạt, chính là đặc hữu của chung cực chiến sĩ. Lúc cỗ lực lượng vô hình này trùng kích tới thì thanh sắc quang vụ này cũng lập tức trũng xuống.

Khi lực lượng vô hình đã suy yếu đi, vầng sáng thanh sắc đồng thời cũng suy yếu.

Đại dự ngôn thuật cũng cần phải quan tâm tới việc ai là người thi triển. Nếu là Thần cấp cường giả thi triển, Lâm Lôi căn bản không có năng lực phản kháng.

“Phập”. Vầng sáng thanh sắc cuối cùng đã không còn được hỗ trợ, trực tiếp bị công phá.

Mặc dù lực lượng vô hình nọ đã suy yếu đi nhiều, nhưng vẫn có thể trực tiếp tiến đến bản chất linh hồn của Lâm Lôi - một khối tinh thể bảy màu bán trong suốt - mênh mông khiến cho linh hồn lực về căn bản không có cách nào ngăn cản lực lượng huyền bí này, vô hình lực lượng của ‘Đại Dự Ngôn Thuật’ cuối cùng cũng đã xâm nhập tới vùng linh hồn.

Rung động!

Từ linh hồn truyền tới sự rung động, thậm chí còn khiến cho cả thân thể Lâm Lôi run lên bần bật.

“Lão Đại” Giờ khắc này Bối Bối cũng luống cuống.

Trên thất thải tinh thể bán trong suốt nọ đồng dạng có thanh sắc quang vụ nhàn nhạt bao quanh, trong khi lực lượng vô hình này xâm nhập đến ‘Thất Thải Tinh Thể’, không một ai chú ý tới – Bàn Long giới chỉ trên ngón tay Lâm Lôi.

Một quầng sang cơ hồ không thể nhìn thấy dọc theo hoa văn điêu khắc hình bàn long uốn lượn khẽ lưu chuyển, trong nháy mắt liền biến mất.

Cùng lúc đó ——

‘Thanh Sắc Quang Vụ’ trên tinh thể bán trong suốt tựa như nhận được sự bổ sung đầy đủ.

“Oong ——”

Thanh sắc quang vụ bỗng sáng rực lên, tựa như giữa hải dương linh hồn bỗng xuất hiện một mặt trời xanh vậy. Ánh sáng màu xanh soi rọi khắp hải dương linh hồn, lực lượng của ‘Đại Dự Ngôn Thuật’ dưới ánh sang của thanh sắc quang mang chiếu tới, mặc dù mềm mại khó phá…

Nhưng cũng như trước đó, như một khối băng từ từ dung hoá rồi hoà tan ra.

Vầng sáng thanh sắc chiếu sáng hồi lâu cuối cùng mới từ từ dịu đi rồi tắt hẳn.

“Sao lại như vậy?” Hải Đình Tư sắc mặt trở nên nhợt nhạt, hắn giật mình nhìn lướt qua Lâm Lôi, tuyệt chiêu này hắn đã dùng toàn lực để thi triển, vậy mà cũng không thể giết chết được Lâm Lôi. Lâm Lôi vốn chưa đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới! Dù cho có đạt tới cảnh giới đó thì khả năng chống lại một kích này cũng khó có thể nói được.

Sau đó, y bỗng thoáng thấy nhóm người Đức Tư Lê từ đằng xa, trong lòng thầm than: “Bọn chúng đã tới!”

“Lạc Diệp, đi mau.” Không chút do dự, Hải Đình Tư hoá thành một đạo ánh sáng trắng, cực nhanh bay về phía Tây. Khổ tu giả Lạc Diệp đứng cạnh đó, cũng đồng dạng hoá thành một luồng ánh sáng trăng bay theo hướng đó.

Bất kể là Đức Tư Lê hay là Bối Bối thì người mà họ quan tâm đều là

Lâm Lôi.

Bọn họ vốn không quản tới Hải Đình Tư và Lạc Diệp.

“Phù.” Lâm Lôi thở phào một hơi, nhẹ nhàng mở mắt.

Nói một cách chậm rãi, trên thực tế thì ‘Đại Dự Ngôn Thuật’ cũng chỉ là tấn công linh hồn của Lâm Lôi trong một hai giây thời gian thôi, nhưng với một hai giây cũng đủ để cho Hải Đình Tư và Lạc Diệp hai người mất hút ở phía trời Tây. Về phần A Phất Lai Khắc, Áo Khải Tây hai người mắt thấy đám người Hải Đình Tư bỏ đi, liền cũng nhanh chóng thúc ma thú rút lui.

“Lão Đại, huynh không sao chứ?” Bối Bối lo lắng phi tới, đôi mắt nhỏ chan chứa tình cảm lẫn lo lắng.

Bối Bối với linh hồn của Lâm Lôi vốn tương thông, khi nãy hoàn toàn cảm nhận được sự rung động tại linh hồn của hắn, vừa rồi thật sự rất nguy hiểm.

“Ổn cả, ổn cả.” Lâm Lôi sau cùng cũng đã vượt qua.

Sâu trong đáy lòng hắn cũng có chút nghi hoặc: “Vừa rồi ta cảm ứng được lực lượng thủ hộ của Long Huyết chiến sĩ bị Đại dự ngôn thuật quỷ dị công kích, nhưng tại sao ngay lúc trọng yếu sắp công phá được thì lực lượng thủ hộ đại tăng, nhẹ nhàng hoá giải Đại dự ngôn thuật?”

Lâm Lôi không hiểu được lý do.

Nhưng việc linh hồn vừa rồi rung động, hắn biết rất rõ.

Hắn biết …… nếu vừa rồi không ngăn trở được đối phương công kích, sợ rằng linh hồn của mình đã trực tiếp bị nghiền nát mà tiêu tán rồi.

“Bọn chúng đâu?” Ánh mắt Lâm Lôi quét nhìn về bốn phía, song A Phất Lai Khắc, Áo Khải Tây, Hải Đình Tư và Lạc Diệp bốn người đã bỏ chạy thật xa, bây giờ có truy theo cũng không kịp.

Đức Tư Lê bay tới, xin lỗi rồi nói: “Lâm Lôi, ta tới chậm một chút, nếu như ngươi thật sự bị Đại dự ngôn thuật của Hải Đình Tư giết chết, ta đây thật là ……” Đức Tư Lê rất xấu hổ, nhưng hắn cũng rất rõ là Đại dự ngôn thuật rất đáng sợ.

“Là do ta tự đại thôi.” Lâm Lôi tự cười nhạo mình.

Vốn hắn cho rằng mình có khả năng phòng ngự linh hồn mạnh mẽ, hơn nữa còn có long lân cùng Mạch động phòng ngự, nên hắn cho rằng đối phương không thể làm gì được mình.

Nhưng vừa rồi, thật sự thì thiếu chút nữa cái mạng nhỏ của hắn cũng không còn.

May mắn cho hắn là ở thời khắc cuối cùng, từ giữa linh hồn, lực lượng bảo vệ đặc hữu thuộc về Long huyết chiến sĩ đột nhiên đại thịnh, uy lực trong nháy mắt gia tăng gấp trăm lần, ngay cả lực công kích của Đại dự ngôn thuật cũng bị trực tiếp dung hoá tiêu tán.

“Bốn tên gia hoả đó bỏ chạy nhanh thật.” Bối Bối giọng mang đầy vẻ oán hận nói.

Ba Khắc cũng gật đầu, giọng hưng phấn nói: “Lâm Lôi đại nhân, xem ra Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình đã không thể gượng nổi nữa, hiện thời Ô Sâm Nặc cũng đã chết, kể cả Khắc Lai Mặc Sâm cũng đã vong, không ít Thiên sứ một đi không trở lại, lực lượng của bọn chúng đã giảm sút nghiêm trọng. Ta thấy, với thực lực của chúng ta, tiêu diệt Quang Minh giáo đình không phải là vấn đề.”

“Đúng.” Tái Tư Lặc âm hiểm cười nói, “Lâm Lôi đại nhân, bọn chúng lần này cũng đã không tuân theo ước định lúc đầu, ngươi không cần tôn trọng ước định nữa.”

Trong lòng Lâm Lôi chợt chấn động.

Trong quá khứ, mình đã từng có ước định, nếu muốn đi trả thù cũng chỉ có thể đi một mình. Nhưng bây giờ, nếu đối phương đã không tuân thủ theo ước định, vậy mình cũng có thể đái lĩnh nhân mã sát đến Thánh đảo. Lúc đó tiêu diệt Quang Minh giáo đình cũng không phải là việc khó.

“Lâm Lôi”. Đức Tư Lê vội vàng nói: “Công bằng mà nói, hai phe đó lần này đích xác đã đi quá giới hạn, ngươi cũng không cần phải tuân thủ ước định đó nữa. Nhưng mà ta vẫn cần phải khuyên ngươi một chút, không nên công kích Quang Minh giáo đình ở Thánh đảo.”

Lâm Lôi nhíu mày: “Đức Lê tiên sinh, ngài cho rằng, ta cùng với đệ đệ và năm huynh đệ Ba Khắc cùng nhau tấn công, còn có Bối Bối, Tái Tư Lặc …… chẳng lẽ còn công phá không được Thánh đảo? Bây giờ trên Thánh đảo cũng chỉ có Hải Đình Tư, Lạc Diệp cùng với Lôi Minh là có chút uy hiếp thôi.”

“Không phải.”

Đức Tư Lê lắc đầu rồi giải thích, “Ngươi phải biết rằng, năm đó ta cũng là một thành viên của Quang Minh giáo đình”

Lâm Lôi lắng nghe.

Đức Tư Lê cảm thán nói: “Quang Minh giáo đình được truyền thừa không biết đã qua bao nhiêu năm, cũng không nói đến đã trải qua bao nhiêu sóng to gió lớn, nhưng Quang Minh giáo đình không hề bị người ta huỷ diệt, ngươi có biết tại sao không?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Tư Lê.

Chính xác, lâu như vậy, khẳng định phải có chỗ dựa nào đó.

“Đầu tiên, trên Thánh đảo khẳng định phải có ‘Quang Minh Chi Chủ Vinh Quang’ ma pháp trận. Ma pháp trận này nếu không có được Thần cấp thực lực căn bản không thể phá được.” Đức Tư Lê nói.

Hồi ức của Lâm Lôi lập tức tràn về. Năm đó, khi hắn còn ở Phân Lai thành, bởi vì muốn giết Phân Lai quốc vương mà bị quan áp đến Quang Minh Thần điện, chỉ là một toà Quang Minh Thần điện mà được bố trí ‘Quang Minh Chi Chủ Vinh Quang’ ma pháp trận, dựa theo lý thuyết mà nói thì ngay cả Thánh vực cường giả cũng không công phá nổi vách tường của Thần điện.

Đây là công hiệu của ma pháp trận.

Sau này, vào Ngày tận thế, vương giả của Ma Thú dơn mạch ‘Đế Lâm’ công kích Thần điện.

- Đệ nhất kích làm toàn bộ vách tường của Thần điện xuất hiện vết nứt, nhưng ma pháp trận vẫn còn chống đỡ được.

- Đệ nhị kích trực tiếp phá huỷ ma pháp trận, Thần điện sụp đổ.

Ngay cả ‘Đế Lâm’, một trong những Thần cấp cường giả cũng phải công kích đến hai lần.

Như vậy lực phòng ngự có thể tưởng tượng được.

‘Quang Minh Chi Chủ Vinh Quang’ ma pháp trận này không đơn thuần chỉ có khả năng phòng ngự, chỉ cần ở bên trong có người thao khống, hoàn toàn có thể biến thành ma pháp trận công kích địch nhân. Đức Tư Lê cảm thán nói: “Lâm Lôi, các ngươi tiến vào Thánh đảo, có lẽ có thể giết chết được rất nhiều người. Nhưng những người trốn trong Quang Minh Thần điện, các ngươi tuyệt đối không thể giết được.”

Lâm Lôi nhướng mày.

Đây là sự thật, khi huỷ diệt Quang Minh Thần điện ở Phân Lai thành, hắn có thể đang ở bên trong Thần điện.

“Thôi được, để cho bọn chúng rụt đầu rụt cổ lại trên cái tiểu đảo vậy.” Lâm Lôi chỉ có thể quyết định như vậy, trong lòng hắn thầm nghĩ, “Để sau này ta đạt được cực hạn Phong chi áo nghĩa, đại địa áo nghĩa, khi đó có thể sẽ đi tới Thánh đảo kiểm nghiệm uy lực của ‘Quang Minh Chi Chủ Vinh Quang’ ma pháp trận.”

Lâm Lôi hôm nay không còn một chút nào sợ hãi đối với Quang Minh giáo đình.

“Ba Khắc, ngươi đi an bài thuộc hạ, thi thể của ‘Địa Ngục Hoả Phượng Hoàng’ với ma tinh hạch của nó không thể hoang phí.” Lâm Lôi cười nói.

“Vâng, thưa đại nhân” Ba Khắc cũng cười.

Mặc kệ là như thế nào, trận đánh này bọn họ đã giành được thắng lợi, hơn nữa phe Lâm Lôi có thể chiến với Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình lưỡng phương mà giành được thắng lợi tuyệt đối, ngay cả Đức Tư Lê cũng không phải ra tay.

…………

Trận chiến lần này cuối cùng cũng đã quyết định được kết cục của Hỗn Loạn chi lĩnh.

Chiến sĩ Ba Lỗ Khắc vương quốc cùng với quân đội hỗn hợp của Thử quần cứ đến nơi nào, ở đó cơ hồ đều đã đầu hàng quy thuận. Chỉ còn lại một vài Tông giáo tín ngưỡng giả lẻ tẻ, dưới lực lượng của Thử triều, cũng trực tiếp bị đánh tan... Hỗn loạn chi lĩnh bắt đầu thống nhất với một tốc độ kinh người.

Đồng thời, việc phe Lâm Lôi đại chiến với phe Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình đã nhanh chóng lan truyền khắp nơi.

Có chuyện này, là do Ba Lỗ Khắc vương quốc cố ý truyền bá tin tức phe Lâm Lôi đánh bại lưỡng phương làm cho địa vị của Lâm Lôi tại Ngọc Lan đại lục tăng lên vùn vụt, hoàn toàn vượt xa địa vị tôn quý của Quang Minh Giáo hoàng, Hắc Ám Giáo hoàng, đồng thời cũng gần đạt tới cấp độ tồn tại như Vũ Thần, Đại Đế Ti.

Các sự tích về cuộc đời của Lâm Lôi từ trước tới nay cũng được khắp mọi ngõ ngách ở Ngọc Lan đại lục không ngừng bàn tán.

Cả một khu vực Hỗn loạn chi lĩnh, vô số người trở nên sùng bái Lâm Lôi, cũng giống như Lâm Lôi năm đó ở trong đám thiếu niên, đều lấy Lâm Lôi làm mục tiêu, người người đều nỗ lực khổ tu.

……

Tại Hỗn loạn chi lĩnh, Ba Lỗ Khắc thành, giữa vương cung.

Đầy trời bông tuyết bay, hôm nay cũng đã là giữa tháng mười hai, từ nay đến tết Ngọc Lan cũng chẳng còn mấy ngày. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, cùng với Thái Lặc, Toa Toa đám hài tử, Ba Khắc ngũ huynh đệ, Lệ Bối Tạp, Lệ Na, Chiêm Ni, Ốc Đốn một đám người đang quây quần ở đây.

Trong hai tỷ muội Lệ Bối Tạp thì Lệ Bối Tạp tương đối hoạt bát cùng Cái Tì suốt ngày ồn ã, từ 10 năm trước 2 người đã kết hôn rồi. Về phần Lệ Na với cá tính hơi trầm hơn một chút, rốt cuộc cũng thành thân với Ba Khắc. Ba trong số năm huynh đệ còn lại cũng đều đã có thê tử. Chỉ còn lại mình Chiêm Ni vẫn thường xuyên sống chung với một vài người bạn tốt tại vương đô, nàng vẫn còn độc thân.

“Nhanh quá, mới đó chẳng bao lâu vậy mà giờ đây cả Hỗn Loạn chi lĩnh đều đã thống nhất rồi.” Ốc Đốn nở nụ cười.

“Còn phải nói.” Thái Lặc rất tự hào, “Phụ thân của ta là người lợi hại nhất.”

Thấy bộ dạng của Thái Lặc, Lâm Lôi cũng bật cười, xoa xoa đầu nó, đoạn Lâm Lôi nhìn Ốc Đốn: “Ốc Đốn, nhớ cho kỹ, truyền bá tông giáo nhất định phải cấm, nếu để cho bọn chúng truyền bá, sau này con cháu chúng ta quản lý quốc gia sẽ gặp khó khăn.”

“Theo như ta biết, thời gian gần đây, có không ít tông giáo tín ngưỡng giả gây náo loạn.” Ốc Đốn cảm thán nói.

Tông giáo, đối với quốc gia có uy hiếp cực kỳ lớn. Hơn nữa, hiện tại phe Lâm Lôi đã thống nhất cả Hỗn Loạn chi lĩnh, Ba Lỗ Khắc vương quốc cũng nên cải tên thành ‘Ba Lỗ Khắc Đế Quốc’ rồi.

Lâm Lôi vốn không coi trọng quyền lực Đế quốc, cái mà hắn lo lắng chính là con cháu của gia tộc.

“Lâm Lôi, Bối Bối” Ba vị Tử Kim sắc Thử vương đột nhiên loé lên rồi hiện ra giữa đại sảnh, mọi người lập tức quay lại nhìn về hướng đó. Trong ba vị Thử vương, lão Đại ‘Cáp Lý’ trực tiếp mở lời bằng tiếng người, “Lâm Lôi, chúng ta tới đây, chính là muốn mời Bối Bối tới Hắc Ám chi sâm của chúng ta một chuyến.”

“Muốn mời ta?” Bối Bối vốn đang đứng tại bàn ăn.

“Là ai mời?” Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi.

“Là phụ thân của chúng ta.” Lão tam trong Tử Kim Thử vương ‘Cáp Duy’ kiêu ngạo nói, “Cũng chính là Hắc Ám chi sâm vương giả, cũng là vương giả của Ngọc Lan đại lục, tối vô địch, cường đại tồn tại.”

Xem ra hắn ta rất tự hào.

Hắc Ám chi sâm vương giả? Ngọc Lan đại lục vương giả?

Lâm Lôi trong lòng cả kinh, thầm nói: “Hắc Ám chi sâm vương giả cũng là Ngọc Lan đại lục vương giả? Chẳng lẽ hắn cũng lợi hại như đám Vũ Thần, Đại Tế Ti?”

Lâm Lôi trong lòng tự nhiên chấn động, ngay sau đó dò hỏi: “Xin hỏi, phụ thân ngươi được xưng tụng là chi?”

Tử Kim thử vương lão nhị ‘Cáp Đặc‘ đáp: “Lâm Lôi, ngươi có thể gọi phụ thân của chúng ta là ……Bối Lỗ Đặc đại nhân!”

“Bối Lỗ Đặc” Trong đầu Lâm Lôi chợt như có sét đánh.

Bối Bối cũng khiếp sợ, con mắt trợn tròn lên.

Hết quyển 10.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 1: Đế Quốc Thành Lập

Lâm Lôi, Bối Bối cùng đưa mắt nhìn nhau một cái, Lâm Lôi vẫn còn nhớ rõ lúc trước Bối Bối đã từng nói, sau khi nó sinh ra được không lâu, khi đó Bối Bối vẫn còn chưa mở mắt, có một giọng nói vô cùng thân thiết đã nói với nó rằng… nó là thành viên của gia tộc Bối Lỗ Đặc.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân ư?”” Bối Bối lên tiếng hỏi, “Được, ta đi với các người.”

Lâm Lôi nhìn sang phía Bối Bối, đôi mắt nhỏ đáng yêu của nó lúc này đã phảng phất có nét trịnh trọng cùng… kích động. Bối Bối vẫn chưa biết thân thế của chính mình, bởi khi mắt nó mở ra thì chung quanh không còn ma thú họ chuột nào hết.

Bối Bối vốn vẫn luôn hoài nghi giọng nói thân thiết kia liệu có phải là của mẫu thân nó hay không.

Đáng tiếc, nó chưa từng được thấy. Bằng chứng duy nhất còn lại chính là 3 chữ Bối Lỗ Đặc kia.

Tử kim thử vương Cáp Lý nhếch miệng cười đáp: “Các người thôi ngay cái bộ dạng chia tay ấy đi, phụ thân đại nhân người mời Bối Bối tới, dám chắc không phải là chuyện xấu đâu.” Nói xong Cáp Lý quay sang Bối Bối. “Bối Bối, chúng ta cùng đi thôi.” 2 tử kim thử vương kia cũng nhìn sang phía Bối Bối.

Bối Bối lúc này cũng bay lên.

“Lần này Bối Bối tới Hắc Ám chi sâm, phỏng chừng sẽ phải mất một thời gian khá dài, các ngươi chớ nên sốt ruột.” Tử kim thử vương lão tam Cáp Duy nói.

Lâm Lôi gật gật đầu, quay sang Bối Bối nhắc nhở: “Bối Bối, nếu có chuyện gì quan trọng thì cứ trực tiếp nói cho ta biết.” Lâm Lôi và Bối Bối có thể dùng linh hồn truyền âm trao đổi từ khoảng cách rất xa, từ giữa Hắc Ám chi sâm bình thường đều có thể dùng linh hồn liên lạc với nhau được.

“Biết rồi, lão đại.” Bối Bối nhếch miệng cười động viên Lâm Lôi.

Thân thế mờ mịt khiến Bối Bối vẫn luôn canh cánh ở trong lòng, lúc này đã có thể biết rõ được thân phận thực sự của mình, Bối Bối đương nhiên sẽ không hề do dự.

Ngoài trời tuyết trắng bay cuốn theo chiều gió, bên trong cung đình, một đám người đang thảo luận vô cùng sôi nổi.

“Hóa ra vị vương giả thần bí nhất tại Hắc Ám chi sâm lại có tên là Bố Lỗ Đặc đại nhân.” Lệ Bối Tạp kinh hãi, người mạnh nhất trong số ngũ đại Thần cấp cường giả đích xác là khiến cho mọi người phải kính ngưỡng. Thực lực của Thần vực vượt xa Thánh vực.

Như lúc trước Thi Đặc Lặc khi đứng trước Hi Tắc, ngay cả khả năng nhúc nhích cũng đều không có.

“Phụ thân.” Đôi mắt có thần trong sáng không pha lẫn một tia tạp chất của Thái Lặc nhìn Lâm Lôi, “Bối Lỗ Đặc kia có lợi hại không? So với phụ thân người thì lợi hại như thế nào?”

Đám Lâm Lôi, Ốc Đốn cùng bật cười.

Trong mắt lũ trẻ, Lâm Lôi chính là vô địch.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân…” Lâm Lôi ngước nhìn về phương bắc, tựa hồ như đang trông thấy vị cường giả tại Hắc Ám chi sâm đang đứng trên chóp đỉnh của Ngọc Lan đại lục, “Theo như lời của 3 vị tử kim thử vương nói thì Bối Lỗ Đặc đại nhân này chính là Thần cấp cường giả đáng sợ nhất tại Ngọc Lan đại lục.”

Lâm Lôi vuốt ve mái đầu Thái Lặc, âu yếm: “Thái Lặc, phụ thân ngươi còn chưa đủ thực lực để khiêu chiến với ông ta.”

“Vậy thì sau này phụ thân nhất định sẽ vượt qua ông ta.” Thái Lặc quả quyết, “Phụ thân ta chính là thiên tài vĩ đại nhất đại lục, là Long huyết chiến sĩ mạnh nhất trong lịch sử.”

“Ha ha…” Lâm Lôi không trả lời, chỉ bật cười.

Hắn nhìn Ốc Đốn nhắc nhở: “Ốc Đốn, ta ngày mai sẽ chuẩn bị tiến vào mật thất để tiến hành tu luyện, nên lúc Ba Lỗ Khắc đế quốc thành lập, ta cũng sẽ không tới nữa.” Mật thất dưới lòng đất kia chính là vi hình vị diện mật thất tại trung tâm của quáng mạch Ma tinh thạch.

“Ca, người không tới dự sao?” Ốc Đốn giật cả mình.

Đế quốc thành lập, đó chính là chuyện đại sự.

“Thôi bỏ đi.” Lâm Lôi quay sang phía Địch Lỵ Á. Tốc độ tu luyện Ma pháp lực, Tinh thần lực của Địch Lỵ Á thực sự nhanh đến nỗi xưa nay chưa từng có. Hiện đã rất nhanh đạt tới hậu kỳ của cửu cấp đại ma đạo. Loại tốc độ đáng sợ này ngay đến Lâm Lôi cũng còn phải phát sợ.

Địch Lỵ Á đứng đối diện chẳng hề nói một tiếng nào.

“Địch Lỵ Á, ta đoán rằng ngày đế quốc thành lập, Ngọc Lan đế quốc nhất định sẽ cử sứ giả tới đây. Nàng có thể sẽ gặp lại được cha mẹ cùng với những người khác, nên trước tiên hãy cứ ở lại vương cung mà đợi.”

“Hứ.” Trong đầu Địch Lỵ Á không khỏi hiện ra hình ảnh của cha mẹ mình.

Chuyện lúc trước khi rời bỏ gia tộc để đến đây thì chẳng cần phải nói, có điều hơn 12 năm đã trôi qua, gia tộc cũng sớm nối lại quan hệ tốt đẹp với Địch Lỵ Á. Chỉ là bởi vì khoảng cách quá xa, số lần gặp mặt là cực kỳ ít.

Đến khi đế quốc thành lập, cha mẹ nàng cũng hẳn là sẽ tới.

Lâm Lôi tiếp tục dặn dò: “Địch Lỵ Á, mật thất ở dưới lòng đất cao chừng mười thước, ta đã đem phân tách thành 2 tầng rồi, chờ nàng xong việc rồi thì hãy tới tìm ta, đến lúc đó ta giúp nàng tiến vào mật thất, nàng sẽ cùng tu luyện với ta. Ta đoán rằng chẳng đến mấy năm, nàng sẽ đạt đến cảnh giới Thánh ma đạo còn trước cả ta nữa.” Lâm Lôi cảm thán.

Trong mắt Địch Lỵ Á tức thì ánh lên nét vui mừng.

Lâm Lôi mà tu luyện không biết là sẽ phải hao phí mất bao lâu. Địch Lỵ Á đương nhiên là muốn được ở cạnh Lâm Lôi.

“Ừ, đến lúc đó thiếp nhất định sẽ tới tìm chàng.” Địch Lỵ Á liền đáp. Ma tinh thạch quáng mạch sau đợt đại chiến, toàn bộ Ma tinh thạch quáng mạch liền lập tức được khẩn trương khai thác với quy mô lớn trên diện rộng, chỉ trong vòng có hơn 1 tháng ngắn ngủi, đám Ma tinh thạch quáng mạch đã bị đào bới tới hơn 6, 7 phần rồi. Hiện tại chỉ còn một lượng nhỏ quáng thạch để khai thác mà thôi.

Đương nhiên, xung quanh cánh cửa nọ cũng được xây dựng thành một tòa kiến trúc lớn.

Lâm Lôi đang bước trên lối đi của tòa kiến trúc, khai mở một phiến cửa đá rồi dễ dàng tiến tới trước cánh cửa của một vị diện thần bí.Bên ngoài thân thể Lâm Lôi lập tức hiện ra một tầng thâm thanh sắc đấu khí, đấu khí dựa theo một luật động đặc thù mà tản ra mênh mông, đoạn hắn bắt đầu tiến vào bên trong cánh cửa đó.

“Xùy xùy——”

Kình khí như những lưỡi đao sắc nhọn vây lấy Lâm Lôi, song đều bị mạch động phòng ngự bên ngoài thân của hắn chặn lại.

Tiến vào trong vi hình vị diện, Lâm Lôi cảm thấy trong lòng dâng lên một cảm giác khoan khóai, Địa, Hỏa, Thủy, Phong… các loại năng lượng nguyên tố đều có mật độ cao ở ngay bên cạnh, ngay cả đại địa mạch động cũng rất rõ ràng… Có thể thấy rõ được đủ mọi màu sắc không gian lưu chuyển ở bên ngoài.

“Ta đã đạt tới cảnh giới 256 trọng từ rất lâu rồi, hy vọng lúc này đây có thể thực sự đột phá.” Lâm Lôi lúc này khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu lẳng lặng nghiên cứu và lĩnh ngộ.

Lần lĩnh ngộ trước của Lâm Lôi chính là lần Lâm Lôi nhận ra rằng bản thân đã đạt tới 256 trọng cảnh giới. Mặt khác có thể tu luyện thông qua một đạo ba động, đã đem Đại địa mạch động áo nghĩa lý giải xong. Vậy mà khi bước trên con đường này, hắn vẫn còn cảm thấy rất mơ hồ.

Bên trong vi hình vị diện này, căn bản không thể cảm giác được thời gian trôi qua.

Lâm Lôi bắt đầu lặng yên tu luyện. Ngọc Lan tiết lần này so với những kỳ Ngọc Lan tiết trong lịch sử càng thêm đặc biệt vì… Ngọc Lan tiết lần này, Ba Lỗ Khắc đế quốc chính thức được thành lập.

Hiện tại Ba Lỗ Khắc thành đã càng thêm phần náo nhiệt. Người từ bên ngòai tới đã tràn ngập Ba Lỗ Khắc thành rồi.

Hơn mười gã hộ vệ đang bảo vệ một cỗ xe song mã lớn băng băng tiến vào ngã tư đường tại Ba Lỗ Khắc thành. Chỉ tính riêng việc mỗi gã hộ vệ đều đã vượt ngũ cấp thì có thể thấy người bên trong xe ngựa này không phải là người tầm thường. Qua một lúc lâu, đoàn người này đã tới một tòa tửu điếm.

Đám hộ vệ tất cả đều xuống ngựa.

“Phu nhân, đã đến tửu điếm rồi.” Gã phu xe cung kính ghé sát vào xe ngựa nói.

“Ta biết rồi.” Một giọng nói từ tốn từ bên trong xe ngựa truyền ra. Chỉ thấy một cánh tay trắng nõn như ngọc đẩy cửa xe rồi nhẹ nhàng bước xuống xe ngựa. Vị quý phụ phu nhân bên trong vận tử y, bên ngoài khoác áo ngắn màu đen, nếu Lâm Lôi mà có ở đây thì nhấtđịnh sẽ nhận ra, nàng chính là Ngải Lệ Tư!

Khoảng cách từ ngày tận thế tới giờ cũng phải đến hai mươi ba năm rồi.

Năm đó Ngải Lệ Tư tuổi vẫn còn trẻ, hai mươi ba năm qua đi, hiện tại cũng đã phảng phất khí chất của một quý phụ phu nhân ưu nhã.

“Hai mươi ba năm rồi.” Ngải Lệ Tư nhìn tòa thành này, trong lòng cảm khái vô vàn. Nàng biết tên của tòa thành này chính là – Ba Lỗ Khắc thành. Tên của tòa thành này là do Lâm Lôi đặt tên, đệ ngũ đại đế quốc của Ngọc Lan đại lục sau 2 ngày nữa cũng sẽ được chính thức thành lập.

Tên gọi cũng là Ba Lỗ Khắc đế quốc.

“Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc” Ngải Lệ Tư miệng khẽ gọi tên Lâm Lôi.

Năm đó khi nhóm người của nàng và Tạp Lam tại Ma Thú sơn mạch gặp phải nguy cơ, bỗng nhiên Lâm Lôi lao tới cứu. Hồi ấy, Lâm Lôi mới chỉ là một thiếu niên có tiềm lực, nàng là một thiếu nữ xinh đẹp vô ưu vô lo trong khi Tạp Lam thì là một người thừa kế đại quý tộc.

Sau hai mươi ba năm ấy…

Lâm Lôi đã đạt đến một địa vị khiến cho nàng không thể nào với tới được.

Ngải Lệ Tư trong long vẫn luôn cảm kích Lâm Lôi, năm đó ngày tận thế ập xuống, chính là Lâm Lôi đã đem nàng giao phó cho Mại Á quán trưởng. Mại Á quán trưởng vì nể mặt Lâm Lôi mà đã dẫn theo nàng và La Lâm, trên đường chạy trốn, ông ta đối xử với 2 cô bé cũng rất tốt.

Sau đó, Ngải Lệ Tư cùng La Lâm lại trở thành con nuôi của Mại Á quán trưởng.

Sau đó, Ngải Lệ Tư tham gia hỗ trợ nghiệp vụ quản lý kinh doanh của Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán, trong khi La Lâm thì không có được sự am hiểu đối với lĩnh vực kinh doanh. Trái lại… Ngải Lệ Tư dường như rất thông thạo việc quản lý hội quán, Mại Á quán trưởng cũng dần dần chuyển giao quyền cho nàng, lúc này ông ta để nàng tới Ba Lỗ Khắc thành.

Mục đích chính là… tại Ba Lỗ Khắc thành cũng xây dựng một tòa Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán!

Bình thường, tại mỗi một siêu đại thành trì đều có Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán. Ba Lỗ Khắc thành sau này cũng sẽ trở thành trung tâm của Ba Lỗ Khắc đế quốc (Hỗn loạn chi lĩnh), đương nhiên là cần phải lập ra Phổ Lỗ Khắc Tư hội quán.

“Phu nhân?” Hộ vệ ở bên cạnh cung kính khẽ nhắc nhở: “Bên ngoài tuyết rơi dày lắm.”

“Ồ.”

Ngải Lệ Tư lúc này mới từ trong hồi ức tỉnh lại, lập tức lạnh nhạt cười, “Đi thôi.” Ngải Lệ Tư dưới sự bảo vệ của đám hộ vệ tiến vào tửu điếm. Đám hộ vệ phía sau đối với Ngải Lệ Tư vô cùng tôn kính, bọn họ cũng biết chồng của Ngải Lệ Tư đã bỏt mạng trong ngày tận thế.

Song tất cả trong lòng đều nghi hoặc……

Tại sao Ngải Lệ Tư vẫn không hề tái giá?

Ngày Ba Lỗ Khắc đế quốc thành lập.

Ngày này các quốc sứ tiết đều tới, Ba Lỗ Khắc thành cũng rất nhộn nhịp, song… tại Ngọc Lan đại lục, không ít những cường giả tiềm tu cũng có sự rục rịch, bởi họ bắt đầu nhận được mệnh lệnh truyền tới từ Thần cấp cường giả.

Tại ngoại thành của Áo Bố Lai Ân đế quốc, trên Vũ Thần sơn.

“Cung nghênh sư phụ.” Gần 20 Thánh vực cường giả cung kính đứng ở một bên, trong khi Vũ Thần Áo Bố Lai Ân với mái tóc màu đỏ phiêu dật như đao đang từ trên núi dần hạ xuống.

Vũ Thần Áo Bố Lai Ân khẽ gật đầu, rồi lập tức hạ lệnh: “Tạp Tư La Đặc.”

Tạp Tư La Đặc lập tức bước lên nhận lệnh của Vũ Thần, Vũ Thần từ tốn nói: “Ngươi lập tức xuất phát tới Hỗn loạn chi lĩnh, thông báo với Lâm Lôi, vào ngày mùng 3 tháng 3 năm sau tới Vũ Thần sơn tụ tập.”

“Vâng, thưa sư phụ.” Tạp Tư La Đặc lập tức tuân lệnh.

“Lan Khoa.” Vũ Thần vừa mở miệng, đệ tử Lan Khoa của ông ta lập tức bước lên, Vũ Thần hạ lệnh: “Ngươi xuất phát tới tiểu đảo của Khẳng Phạm Đức ở bắc hải, cũng báo với Khẳng Phạm Đức ngày 3 tháng 3 năm sau tới Vũ Thần sơn chúng ta tụ tập.”

“Vâng, thưa sư phụ.” Lan Khoa cũng lập tức tuân mệnh.

Vũ Thần vừa nhìn vừa mở miệng: “Khải Ni Ân.” Khải Ni Ân cũng lập tức tiến lên một bước, Vũ Thần tiếp tục nói: “Ngươi xuất phát tới…”

Một hơi liên tục an bài 12 gã đệ tử, còn thì giữ lại 10 đệ tử trong số đó. 10 người ở lại này chính là những kẻ có thực lực mạnh nhất trong đám đệ tử của Vũ Thần, trong đó bao gồm cả đệ nhất thân truyền đệ tử Pháp Ân.

“Mười người các ngươi hãy chuẩn bị cho tốt, ta không hy vọng các người cũng giống như 3 sư huynh bọn họ.” Vũ Thần đạm mạc nói.

“Vâng, thưa sư phụ!”

Mười người này cùng cung kính vâng lệnh, bọn họ đều biết ý lão sư muốn nói gì.

“Nếu sợ chết, các người có thể từ bỏ, số Thánh vực cường giả muốn có cơ hội này rất nhiều.” Vũ Thần thản nhiên nói, đoạn lập tức nhìn thoáng qua 10 gã đệ tử, nhìn thần sắc bọn họ, lúc này ông ta mới hài lòng gật gật đầu, rồi trực tiếp rời đi.

Trong một gian đại sảnh dưới mật thất trong lòng đất, Tạp Tư La Đặc ngồi xuống, hắn đã phải bay mất một hồi lâu, vừa từ Ba Lỗ Khắc thành, gặp Ba Khắc rồi mới tới được đây. Vốn Tạp Tư La Đặc cứ tưởng rằng Lâm Lôi sống ở Hắc Ô sơn.

“Tạp Tư La Đặc, ngươi tạm thời cứ ngồi ở đaya một lát, ta đi thông báo cho Lâm Lôi.” Ba Khắc mỉm cười bảo.

“Được rồi.” Tạp Tư La Đặc rất là khách khí.

Ba Khắc lập tức rời khỏi đại sảnh, hắn chỉ vài bước chân đã dễ dàng tiến tới cánh cửa thần bí nọ. Tạp Tư La Đặc cũng rất tuân theo quy củ, không hề dùng Tinh thần lực do thám. Dù sao Ba Khắc cũng là Thánh vực cường giả, có thể dễ dàng nhận ra Linh hồn lực của y.

Tới trước cánh cửa nọ.

Cứ từng bước một, Ba Khắc đã tiến vào trong vi hình vị diện.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 2: Đột Phá

Vi hình vị diện mật thất tổng cộng chia làm hai tầng, ở trên là một tầng, dưới là một tầng nữa, giữa hai tầng có một khoảng ngăn cách. Lúc này Lâm Lôi đang đại tu luyện ở tầng trên còn ở tầng phía dưới thì Địch Lý Á cũng đang tu luyện.

Địch Lý Á tu luyện xong mở to mắt. Lần đầu nhìn khoảng không gian loạn lưu ngăn cách giữa hai tầng, Địch Lý Á lúc đầu rất kinh ngạc, giờ đây đã bớt ngạc nhiên.

Ngẩng đầu nhìn xuyên qua thông đạo, thấy thân ảnh của Lâm Lôi đang khoanh chân ngồi tu luyện, tâm linh Địch Lý Á cảm thấy vô cùng bình yên, trên mặt nàng lộ ra nụ cười điềm tĩnh, rồi hoàn toàn nhắm mắt, tiếp tục đắm chìm trong sự huyền ảo của đại dương ma pháp.

“Đông! Đông!”

Đại địa mạch đông có tiết tấu thật kỳ lạ, lúc thì tựa như bôn lôi, lúc lại như nước chảy quá tâm điền, bên trong lại hàm chứa nhiều ảo diệu, trong lòng Lâm Lôi đã rõ ràng, 256 trọng lần lượt hiện lên trong đầu hắn.

Đại địa mạch động huyền ảo đều nằm trong 256 trọng này. Đó chính là nguyên tự thiên địa của Đại địa mạch động, thật ra bên trong mỗi trọng ba động đều ẩn chứa tất cả sự huyền ảo của Đại địa mạch động.

Lâm Lôi khổ tu gần hai mươi năm mới từ đệ nhất trọng cảnh giới đạt tới đệ 256 trọng cảnh giới.

“Đạt đến 256 trọng cảnh giới mới có thể miễn cưỡng hiểu được sự huyền ảo của Đại địa mạch động. Bây giờ nếu muốn giảm bớt ba động (làn sóng) thì phải đem cả sự huyền ảo của Đại địa mạch động ẩn chứa trong đó.” Trong đầu Lâm Lôi không ngừng thôi diễn, các diễn biến như lưu tinh hiện lên.

Không đúng !

Không được!

Tất cả cũng đều là sai!

Vô số diễn biến tu luyện hiện lên trong óc, bị Lâm Lôi không ngừng phủ quyết, lúc này tốc độ thôi diễn của Lâm Lôi không ngừng gia tăng. Kỳ thật cũng có phương pháp tu luyện để Lâm Lôi tiến bộ, nhưng hắn biết đó không phải con đường chính xác.

“Không đúng, không đúng!” Trên trán Lâm Lôi không ngừng lộ mồ hôi hột, nhưng không có cảm giác gì.

Cũng không biết bao lâu và cũng không biết phủ quyết bao nhiêu khả năng.

Đột nhiên.

Khoanh chân ngồi, mi mắt hơi động, đột nhiên thân hình Lâm Lôi đứng lên, vừa động Hắc ngọc trọng kiếm đã xuất hiện trong tay. Lâm Lôi vừa nhắm mắt vừa huy vũ Hắc ngọc trọng kiếm, hắn hoàn toàn không có thi triển Đại địa áo nghĩa.

“Đông!” Phảng phất một đạo chấn động vang lên trong tâm.

“Đúng! Là thế này” Lâm Lôi mở to mắt lộ vẻ kinh hãi.

Vừa rồi trong chốc lát Lâm Lôi đã sử dụng đệ nhất trọng và đệ nhị trọng Đại địa áo nghĩa, dung hợp làm một. “Hai trọng dung hợp làm một!” Trong mắt Lâm Lôi hiện lên vẻ kích động vui mừng. “Đúng, từng bước từng bước một hy vọng không lâu có thể tương 256 trọng dung hợp làm một… trước tiên dung hợp hai trọng làm một, toàn bộ tách ra rồi dung hợp.”

Đệ nhất trọng và đệ nhị trọng dung hợp làm một.

Đệ tam trọng và đệ tứ trọng dung hợp làm một.

…..

Đệ 255 trọng và 256 trọng dung hợp làm một.

Cuối cùng hoàn toàn có thể đem 256 trọng chấn động giảm thiểu thành 128 trọng.

Tách ra để nghiên cứu dễ dàng hơn, còn vừa rồi Lâm Lôi đã đem đệ nhất trọng và đệ nhị trọng dung hợp làm một.

“Đúng, chắc chắn là đúng!“ Trong lòng Lâm Lôi rất tự tin với lộ đạo này: “Đại địa mạch động tu luyện chung cực chính là đem 256 trọng này dung hợp làm một… hai trọng đã dám chắc dung hợp được, nhưng cũng chút khó khăn.”

Đệ nhất và đệ nhị trọng dung hợp thành công nên Lâm Lôi rất tin tưởng vào điều này.

Một đạo chấn động ẩn chứa Đại địa áo nghĩa không giống nhau, mỗi một lần dung hợp Lâm Lôi lại phải hao phí tâm lực không ngừng thôi diễn, tính toán.

“Lâm Lôi đại nhân!” Lâm Lôi đang đắm chìm trong thôi diễn đột nhiên nghe được âm thanh quen thuộc.

Lâm Lôi mở to mắt, đúng là Ba Khắc. Mà ở tầng dưới tu luyện Địch Lý Á cũng tỉnh lại trực tiếp nhảy lên trên, dù sao khoảng cách giữa hai tầng chỉ có hơn hai thước, tự nhiên Địch Lý Á có thể dễ dàng đi lên.

“Ba Khắc ngươi thế nào rồi” Địch Lý Á cười hỏi

Lâm Lôi lúc này mới để cho đầu óc thảnh thơi sau hồi lâu thôi diễn, thí nghiệm. Hôm nay Lâm Lôi vừa đã đem đệ tam đệ tứ trọng dung hợp làm một, giờ đây chính làm muốn từng bước từng bước… cho đến khi đệ 255 và 256 trọng dung hợp với nhau.

Đến lúc đó Đại địa áo nghĩa 256 trọng sẽ biến thành Đại địa áo nghĩa 128 trọng. Lúc đó thực lực của Lâm Lôi đoán chừng có thể tăng thêm mấy lần.

“Hai trọng dung hợp làm một đã khó như vậy rồi, đợi đến khi dung hợp từ 128 trọng xuống 64 trọng còn khó hơn nhiều.”

Loại dung hợp này có thể hiểu đơn giản như nhét đồ vật vào trong rương, bốn cái rương, rồi còn hai cái và cuối cùng là nhét hoàn toàn vào một cái rương. Mặc dù tương đối khó nhưng có thể thành công.

Nếu bốn cái rương, nhét vào trong hai cái rương, khó khăn là một thì khi nhét hai cái rương đó vào trong một cái rương thì khó khăn hơn gấp mười lần. Độ khó khăn ngày càng gia tăng.

Loại này không chỉ khổ tu là được, Đại địa mạch động thâm tầng thứ lĩnh ngộ thôi diễn được cũng là một quá trình lĩnh ngộ.

“Ba Khắc, có chuyện gì vậy?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Lâm Lôi đại nhân, Tạp Tư La Đặc của Vũ Thần môn đang ở bên ngoài, hắn phụng mệnh Vũ Thần đến gặp ngài.” Ba Khắc nói.

Vừa nghe đến Vũ Thần Lâm Lôi không khỏi nhướng mày: “Đi, chúng ta đi xem thế nào.”

Lâm Lôi xuất thủ khoác lên người Địch Lý Á mênh mông thanh sắc đấu khí bao trùm toàn thân, dựa theo tiết tấu ba động kỳ lạ dựng lên.

“ Xuy, xuy!”

Đóng cửa phiến môn lại, đám người Lâm Lôi lập tức từ mật thất đi lên phòng khách. Tạp Tư La Đặc cũng không có chút nào nóng vội, nhắm mắt tĩnh chờ, nghe được tiếng bước chân Tạp Tư La Đặc mở to mắt đồng thời đứng lên.

Liếc mắt thấy Lâm Lôi, Tạp Tư La Đặc trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, đồng thời trong lòng thất kinh: ”Lâm Lôi so với lúc trước nội liễm hơn, thảo nào mà ngay cả đại sư huynh cũng nói Lâm Lôi có thể so được với hắn.”

“Tạp Tư La Đặc! Đã lâu không gặp, ngồi đi.“ Lâm Lôi mỉm cười, sau đó cũng ngồi xuống.

Tạp Tư La Đặc trên mặt lộ ra nụ cười chế nhạo: “Mấy năm không gặp, ta không có thay đổi gì. Lâm Lôi ngươi thật là tiến nhanh, thê tử cũng có, còn có cả hai hài tử, tại Ba Lỗ Khắc thành ta đã gặp rồi, đặc biệt hài tử Thái Lặc rất đáng yêu.”

Nghe người khác khen ngợi hài tử của mình đương nhiên Lâm Lôi rất cao hứng. Địch Lý Á cũng cười: “Tạp Tư La Đặc tiên sinh, ngươi đến đây là vì…?”

Tạp Tư La Đặc tiên sinh cả cười: “Ta lần này phụng mệnh sư phụ, mang tới một tin tức cho ngươi.”

“Tin tức gì vậy? Lâm Lôi nghi hoặc.

“Sang năm, mùng ba tháng ba ngươi phải tới Vũ Thần sơn.” Tạp Tư La Đặc nhắc nhở.

Lâm Lôi, Ba Khắc, Địch Lý Á nhìn lẫn nhau, trong lòng rất nghi hoặc. Lâm Lôi mở miệng hỏi: “Tạp Tư La Đặc, ngươi có thể nói cho ta biết mồng ba tháng ba sang năm tới Vũ Thần sơn có chuyện gì không?”

“Chuyện này…” Tạp Tư La Đặc trầm ngâm trong chốc lát.

“Có phải… liên quan đến cái bí mật kia.” Lâm Lôi dò hỏi.

Tạp Tư La Đặc gật đầu, Lâm Lôi không khỏi giật mình. Lúc trước Vũ Thần có nói cho Lâm Lôi hay bên trong Ngọc Lan đại lục có Chúng thần mộ địa, nơi chúng thần chết đi lưu lại dị bảo… là Thần cách.

“Có thể nói rõ ràng một chút không?” Lâm Lôi hỏi, rồi giải thích thêm: “Ba Khắc hắn cũng là Thánh vực cao thủ, thê tử ta cũng là Cửu cấp Đại ma đạo không cần phải che dấu.”

“Được rồi!”

Tạp Tư La Đặc trầm ngâm trong chốc lát rồi gật đầu: “Lúc trước sư phụ có nói với ngươi, chuẩn bị mười tám mười chín người tới Chúng thần mộ địa. Lúc trước sư phụ và mười vị sư huynh của ta đã nói chuyện với nhau, mười vị sư huynh này tu luyện cũng đã hơn ba ngàn năm.”

“Chúng thần mộ địa?” Ba Khắc và Địch Lý Á kinh hô.

Lúc trước Lâm Lôi có nói qua chuyện này với Địch Lý Á, dù sao hai người cũng là vợ chồng, Lâm Lôi sao có thể dấu thê tử của mình.

“Ý ngươi là Vũ Thần môn các ngươi xuất ra mười người tới Chúng thần mộ địa.“ Lâm Lôi dò hỏi.

"Dù sao ngươi sang năm cũng sẽ biết. Ta cũng không cần giấu diếm. Chúng ta Vũ Thần môn, đích xác là sẽ phái ra mười thân truyền đệ tử." Tạp Tư La Đặc trịnh trọng: “Nhưng mà Lâm Lôi à, tiến vào Chúng thần mộ địa vô cùng nguy hiểm, nếu không phải có thực lực cường đại thì khó mà sống sót.”

“A!” Lâm Lôi nhướng mày có chút nghi hoặc.

Tạp Tư La Đặc giải thích: “Sư phụ chỉ lựa chọn là mười vị sư huynh lợi hại nhất nên ngươi có thể đoán được là thế nào rồi. Ngươi nên biết ở Chúng thần mộ địa, cường giả cấp Thánh vực thông thường đều là chỉ có chết, chỉ có cấp bậc nhất định mới có hy vọng bảo vệ tính mạng.”

“Cho dù thực lực có mạnh nếu vận khí không tốt thì cũng bỏ mạng.” Tạp Tư La Đặc cười khổ nói: “Vũ Thần môn chúng ta, lúc trước cũng có mấy cường giả có thực lực mạnh nhưng cũng đã chết, như tam sư huynh của ta thực lực năm đó so với đại sư huynh không có khác biệt lắm nhưng vẫn chết tại Chúng thần mộ địa.”

Lâm Lôi gật đầu, Vũ Thần môn đến Chúng thần mộ địa mấy lần nên có kinh nghiệm.

“Rất nguy hiểm?” Địch Lý Á không an tâm hỏi, bởi nàng đoán chừng Lâm Lôi rất muốn tới nơi này.

Tạp Tư La Đặc gật đầu trịnh trọng đáp:

“Theo như lời sư phụ nói, tại Chúng thần mộ địa dù có thực lực nhưng tự ý hành động, đừng nói là Thánh vực cường giả, có mạnh như sư phụ cũng vẫn có thể chết. Cho nên tại Chúng thần mộ địa một là phải có thực lực, hai là phải cẩn thận… cũng cần phải có chút vận khí nữa.”

Tạp Tư La Đặc đột nhiên nở nụ cười: “Tuy nhiên ta cũng chỉ nghe các sư huynh nói lại, thực sự cũng không rõ lắm. Ta đoán cũng không có nguy hiểm lắm, tỷ như đại sư huynh đã tới Chúng thần mộ địa bốn lần, không phải đều là hoàn hảo trở về sao?”

Lúc này đây Địch Lý Á có chút lo lắng, cầm lấy tay Lâm Lôi. Cảm nhận sự ấm áp của bàn tay mềm mại Địch Lý Á, Lâm Lôi an ủi: “Địch Lý Á, sẽ không có việc gì đâu. Ta sở trường nhất là phòng ngự, tốc độ cũng nhanh, hơn nữa con đường tu luyện này cũng không cần phải thoái lui.”

Lâm Lôi đối với Chúng thần mộ địa rất là mong chờ.

Năm ngàn năm trước, đông đạo vị diện cường giả hàng lâm, tứ đại chung cực chiến sĩ đản sanh… rốt cuộc là có nguyên nhân gì?

“Ân!” Địch Lý Á nhu thuận thốt lên.

“Tạp Tư La Đặc ta có thể đi được không?“ Ba Khắc lên tiếng: “Người sáng lập A Mạn Đạt gia tộc bất tử chiến sĩ, cũng đã trải qua năm ngàn năm kinh biến, với Chúng thần mộ địa chúng ta cũng muốn đi vào.”

“Việc này… rất khó!” Tạp Tư La Đặc lắc đầu đáp: “Mỗi lần tiến vào Chúng thần mộ địa đều có danh sách cố định, danh sách của sư phụ ta tổng cộng có hơn mười sư huynh, ngoài ra còn có 12 tiềm tu giả nữa tổng cộng là 22 người.”

Lâm Lôi an ủi: “Ba Khắc đừng vội, đợi ta trở về hãy hỏi!”

Tạp Tư La Đặc cười đứng lên: “Lâm Lôi, tin tức đã nói cho ngươi xong, ta trở về đây.” Thấy Lâm Lôi muốn lưu lại, hắn liền nói: ”Ta trở về phục mệnh của sư phụ.”

“Ta cũng không miễn cưỡng, đợi sang năm tại Vũ Thần sơn tái kiến.” Lâm Lôi đứng lên tiễn khách.

Đợi đến khi Tạp Tư La Đặc đi khỏi, Lâm Lôi ba người nghị luận về Chúng thần mộ địa.

“Chúng thần mộ địa phải tới, Thần cách này có thể mình không cần nhưng cấp cho Địch Lý Á hay Ôc Đốn cũng tốt!” Lâm Lôi cười nhẹ nói: “Cho dù không lấy được Thần cách cũng còn có vật phẩm khác, hơn nữa ta có cảm giác… Chúng thần mộ địa này ta nhất định phải tới.”

Lâm Lôi cảm giác được có nơi nào đó đang gọi mình.

“A, Bối Bối rốt cục cũng trở về!” Đôi mắt Lâm Lôi ngời sáng. Bối bối tới Hắc Ám chi sâm để biết về thân thế, rốt cuộc thân thế của Bối Bối là như thế nào?

(Hết chương 2)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 3: Bối Bối Đích Thân Thế

Bầu trời Hắc Ám chi sâm, một đạo hắc sắc tàn ảnh trong nháy mắt phá không bay đi. Bối Bối, đôi mắt nhỏ hiện lên một tia bi phẫn.

“Nhất định chúng phải chết!” Bối Bối nghiến răng, nhưng vẫn hướng nơi tiềm tu của Lâm Lôi bay tới.

“Hưu!” Rõ ràng là ban ngày, mặc dù có quân đội đứng gác ở bên ngoài nhưng một đạo tàn ảnh chợt loé lên rồi biến mất, trực tiếp tiến vào trong quần thể kiến trúc mật thất. Mấy tên lính bình thường này không phát hiện được có một ma thú đã tiến vào mật thất.

Khách sảnh trong mật thất.

Ba Khắc cũng rời đi, Lâm Lôi cùng Địch Lý Á cũng không tu luyện nữa mà lẳng lặng chờ Bối Bối đến.

“Lão Đại!” Âm thanh vang lên cùng lúc với tiếng khóc, Bối Bối trực tiếp lao vào ngực Lâm Lôi

“Có chuyện gì vậy Bối Bối” Lâm Lôi cùng Địch Lý Á cảm thấy rất giật mình.

Trong lồng ngực Lâm Lôi, Bối Bối ngước đầu lên, thần tình trong đôi mắt nhỏ hướng về Lâm Lôi: “Phụ thân cùng mẫu thân ta đã chết rồi! Ô… Ô…”

Bối Bối đáy lòng vẫn kiên cường không ngờ cuối cùng lại như thế này.

“Có chuyện gì nói rõ ra đi.“ Lâm Lôi liền nói: “Đừng khóc nữa.”

Lâm Lôi trong lòng cảm giác Bối Bối vẫn còn đang tuổi thiếu niên, còn chưa thật sự đạt tới giai đoạn trưởng thành trong quần tộc.

Bối Bối gật đầu đáp: “Ta đã gặp Bối Lỗ Đặc gia gia, Bối Lỗ Đặc gia gia nói cho ta biết phụ thân ta là Phệ thạch thử, mẫu thân ta là Ảnh thử, bọn họ cũng rất lợi hại, đều đạt tới cửu cấp nhưng bị người giết chết. Là bọn hắn giết chết cha mẹ ta.”

“Là ai hại chết?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

“Tinh không Kiếm thánh Đế Long cùng Địa hệ Thánh ma đạo Lỗ Địch.” Bối Bối nghiến răng nói.

Lâm Lôi cả kinh.

Hồi ức chợt quay về năm hắn tám tuổi. Năm ấy phát sinh tại Ô Sơn trấn một trận Thánh vực đại chiến. Lâm Lôi chính là nghe rõ được thanh âm gầm lên với đối phương của bọn họ, một người là Thánh vực chiến sĩ Đế Long, còn người kia là Thánh ma đạo Lỗ Địch.

“Là bọn hắn giết cha mẹ ngươi?” Lâm Lôi trầm ngâm hỏi.

Đúng vậy là lần đại chiến đó, Lâm Lôi vì cứu Ốc Đốn đệ đệ mà máu tươi nhập vào Bàn Long giới chỉ, làm cho Đức Lâm gia gia từ Bàn Long giới chỉ đi ra, sau đó tự mình mới tu luyện trên con đường ma pháp. Mà sau nửa năm tu luyện tại tư gia bị phế mới phát hiện ra Bối Bối.

“Nửa năm… đối với sự phát triển của Bối Bối, bộ dạng của một chú chuột con mới sinh nửa năm thì không sai biệt lắm so với lúc ta phát hiện ra hắn.”

Vô luận thời gian thế nào cũng là rất trùng hợp.

Lâm Lôi năm đó vẫn nghi hoặc tại sao hai đại Thánh vực lại chém giết tại Ô Sơn trấn? Hiện giờ nghĩ lại việc này chắc có liên quan đến cha mẹ Bối Bối.

“Bọn họ tại sao lại giết cha mẹ ngươi?“ Lâm Lôi hỏi.

Bối Bối nức nở trả lời: “Lão đại, Hắc Ám chi sâm chính là ổ của thử hệ ma thú, trong Ma thú sơn mạch thử hệ ma thú cũng nhiều nhưng không thể bằng Hắc Ám chi sâm.”

Lâm Lôi cũng hiểu được thử hệ ma thú này sinh sôi rất nhanh. Chỉ cần có ma thú tụ tập, thông thường sẽ có quần thử tồn tại.

“Dù là không nhiều lắm thì cũng đã có hàng ngàn vạn thử hệ ma thú.” Bối Bối nói: “Như vậy Hắc Ám chi sâm chỉ tuỳ tiện xuất ra một bộ phận đã đạt đến con số ức, nhưng ở Ma thú sơn mạch cũng chỉ là ngàn vạn, con số chênh lệch với nhau quá lớn.”

Bối Bối tiếp tục: “Tại Ma thú sơn mạch cũng không có Thánh vực thử hệ ma thú, như vậy thủ lĩnh của ngàn vạn thử hệ ma thú kia chính là phụ mẫu ta, một cửu cấp Phệ Thạch thử và một cửu cấp Ảnh thử”

Lâm Lôi và Địch Lý Á cũng đã hiểu được.

Ngàn vạn thử hệ ma thú mới xuất hiện một đôi cửu cấp thử loại ma thú cũng không sai biệt lắm.

“Là Tinh không Kiếm thánh Đế Long cùng Thánh ma đạo Lỗ Địch kia muốn thu phục một ma thú để sử dụng. Tinh không Kiếm thánh Đế Long kia đã phát hiện ra phụ mẫu ta, hắn muốn thu phục họ. Dù sao thì thu phục được bọn họ chính là thu phục được ngàn vạn thử quần.” Bối Bối trong mắt lộ vẻ oán hận.

Lâm Lôi cũng minh bạch được ý nghĩ của Đế Long. Ngàn vạn thử hệ ma thú uy lực tuyệt đối vượt quá trăm vạn đại quân. Ví như cửu cấp Hắc long cùng cửu cấp Phệ thạch thử cũng đồng dạng là cửu cấp ma thú nhưng nhiều cường giả sẽ lựa chọn cửu cấp Phệ thạch thử hoặc là cửu cấp Ảnh thử.

“Không may là mẫu thân ta lúc đấy lại đang mang thai.” Bối Bối nghiến răng: “Thử vương rất là cao ngạo, phụ thân ta đựa vào lực phòng ngự mạnh mẽ của Phệ thạch thử ngăn trở Tinh không Kiếm thánh Đế Long để mẫu thân ta chạy trốn.”

Phệ thạch thử phòng ngự rất đáng sợ, Thánh vực bình thường muốn giết cửu cấp Phệ thạch thử cũng tương đối khó khăn.

“Cha ta là Thử vương, đương nhiên Tinh không Kiếm thánh muốn thu phục, vì thế cùng cha ta chiến đấu. Nhưng cha ta căn bản không khuất phục, chiến đấu tới cùng… cuối cùng bị Tinh không Kiếm thánh giết chết.” Bối Bối nức nở.

Thống lĩnh một thử quần tộc, sự cao ngạo có thể tưởng tượng được, hơn nữa lão còn cố trì hoãn để cho mẫu thân của Bối Bối chạy thoát.

“Tốc độ Ảnh thử nổi danh, mẫu thân ta là cửu cấp Ảnh thử nên tốc độ rất nhanh, cho dù đang mang thai, thừa dịp phụ thân cùng Đế Long chém giết, đào thoát ra khỏi Ma thú sơn mạch, trực tiếp hướng về phía tây mà chạy, sau đó tới Ô Sơn trấn.”

Lâm Lôi giật mình.

“Mẫu thân người có lẽ lo lắng cho ta cho nên đã đưa ma lực vào trong cơ thể ta trước khi được sinh ra.” Nước mắt vòng quanh mắt Bối Bối: “Bối Lỗ Đặc gia gia nói Phệ thần thử chúng ta khi xuất sanh đã là lục cấp, thất cấp thực lực.”

Lâm Lôi trong lòng nghi hoặc.

Phệ thần thử!

Đây là tộc quần gì vậy? Chẳng lẽ là chủng loại của Bối Bối.

Nhưng nhìn bộ dáng Bối Bối thế này, Lâm Lôi cũng không có ngắt lời nó, để hỏi lại sau.

“Để sinh hạ ra ta, mẫu thân đã chịu tổn thương thân thể rất lớn, trong trạng thái đó mẫu thân dặn dò ta ở lại trong mảnh sân đổ nát, không được chạy loạn. Trạng thái sơ sinh của ta dám chắc không ai biết rõ được, để ta ăn tảng đá đó từ từ mà phát triển.

“Mẫu thân ta lúc đó nói rằng người thuộc Bối Lỗ Đặc gia tộc, tự nhiên ta cũng thuộc Bối Lỗ Đặc gia tộc.” Bối Bối bi phẫn nói: “Mẫu thân vì không muốn liên luỵ ta, ngay sau khi an bài ta tại đó, người lập tức đào thoát về phương tây, thế nhưng… Lúc này xuất hiện Thánh vực Lỗ Địch, hắn tự nhiên truy đuổi mẫu thân ta, muốn thu phục được người trở thành ma thú của hắn.

Lâm Lôi hoàn toàn có thể hình dung được tình huống lúc đó.

“Mẫu thân ta là cửu cấp ảnh thử, đáng tiếc vừa mới hạ sanh ta nên thực lực người giảm đi. Người liều mạng hướng về phương đông chạy thoát, lúc này lại xuất hiện Đế Long. Đế Long là chiến sĩ dựa vào tốc độ kỹ xảo cũng đã bắt được mẫu thân ta trước một bước.” Bối Bối lúc này càng thêm phẫn kích: “Rồi sau đó… Đế Long kia cùng với Lỗ Địch vì cửu cấp Ảnh thử mà cùng nhau tranh đấu.”

Lâm Lôi trong lòng hoàn toàn minh bạch

Tinh không Kiếm thánh Đế Long nắm lấy Ảnh thử, mà Lỗ Địch lại muốn đoạt lại. Hai người tại phương đông Ô Sơn trấn không chiến.

Sau một hồi đại chiến, khiến cho Ô Sơn trấn gặp đại nạn, Ốc Đốn cũng suýt chút nữa mất mạng, may có Lâm Lôi bảo vệ.

Cũng nhờ cơ duyên xảo hợp đó, khiến cho Lâm Lôi được Bàn Long giới chỉ nhận chủ.

“Đúng!” Lâm Lôi nhớ lại năm đó. Lúc đầu hắn nghe được rõ ràng là Tinh không Kiếm thánh Đế Long phẫn nộ hét lên: “Lỗ Địch ta đã không được thì ngươi cũng đừng có mơ tưởng.”

Rồi sau đó hai tay Đế Long quang mang đại trướng, âm thanh vang vọng thiên địa

“Ảnh thử thân thể bình thường tương đối nhỏ, lúc chiến đấu thân thể lớn hơn chút, bình thường cũng chỉ hai mươi phân như Bối Bối.”

Lúc ấy mẫu thân Bối Bối trong tay Đế Long, chỉ là Lâm Lôi ở cách đấy ngàn thước, ngay cả bóng người Đế Long cũng không nhìn rõ làm sao biết được trong tay Đế Long có cái gì?

Ảnh thử này tốc độ nổi danh, nhưng là phòng ngự thật ra không mạnh, không bằng được Phệ thạch thử. Đấu khí trong cơ thể Đế Long cuồng bạo, một cửu cấp Ảnh thử mới hạ sanh thực lực giảm đi, bị giết chết là một chuyện dễ dàng.

“Chân tướng đã rõ rồi!”

Lâm Lôi hoàn toàn hiểu được, hai Thánh vực tại phía đông Ô Sơn trấn không chiến, Đế Long phẫn nộ hét lên: “Lỗ địch ta đã không được thì ngươi cũng đừng có mơ tưởng.”

Cái gì đó thực ra chính là mẫu thân của Bối Bối.

Sau trận chiến phát sinh đó, nửa năm sau… Lâm Lôi gặp Bối Bối, rồi sau đó bắt đầu cuộc lữ trình của Lâm Lôi và Bối Bối

“Trách không được!” Lâm Lôi hiểu ra nói: “trách không được tại sao Bối Bối nói cừu nhân là Đế Long cùng với Lỗ Địch. Nếu không vì Đế Long, phụ thân Bối Bối cũng không chết, không vì Lỗ Địch mẫu thân Bối Bối cũng không phải chết.”

Lâm Lôi nhìn Bối Bối.

Bối Bối lúc này nước mắt vòng quanh, tất cả phẫn hận đều ở trong đó.

“Hai tên hỗn đản này, ta sẽ giết chết chúng.”

“A!“ Lâm Lôi trong lòng hiện lên một đống nghi hoặc.

Phụ mẫu của Bối Bối là cửu cấp Phệ thạch thử và cửu cấp Ảnh thử, tại sao Bối Bối lại lợi hại như vậy? Bối Bối hoàn toàn không giống Ảnh thử, Phệ thạch thử, thực lực lại có thể dễ dàng đạt tới như bây giờ, hơn nữa… lại không ngừng tiến bộ.

Chuyện năm đó chỉ có hai người Đế Long, Lỗ Địch biết, ngoài ra chỉ còn có phụ mẫu đã mất của Bối Bối.

Nhưng Bối Bối chính là từ Hắc Ám chi sâm quay lại, vị Thần cấp cường giả của Hắc Ám chi sâm kia làm sao lại biết? Chẳng lẽ Thần cấp cường giả linh hồn lực lại có thể khuếch tán ngàn dặm tới tận Ô Sơn trấn kia?

Cho dù khuếch tán tới, linh hồn lực Thần cấp cường giả khuếch tán tới lại không rõ hoàn cảnh lúc đó, chẳng lẽ lại không cứu phụ mẫu Bối Bối?

“Bối Bối, sao ngươi lại biết được?” Lâm Lôi quay lại hỏi, Địch Lý Á cũng đồng dạng nghi hoặc.

“Là Lỗ Đặc gia gia nói cho ta biết.” Bối Bối đáp.

Lâm Lôi nghi hoặc hỏi: “Vị Bối Lỗ Đặc đại nhân này là Thần cấp cường giả, cũng không có năng lực quay lại quá khứ tại sao lại có thể biết được. Hơn nữa lại biết rõ ràng mà kể lại?”

Bối Bối giải thích: “Lão Đại, là thế này, Bối Lỗ Đặc gia gia sau khi phát hiện ra ta, đã phái Tử kim Thử vương tới Ma thú sơn mạch, đầu tiên là dò xét trong quần thử, sau đó Bối Lỗ Đặc gia gia cũng tự mình tìm tòi trong trí nhớ của Đế Long cùng Lỗ đặc.”

Lâm Lôi cùng Địch Lý Á kinh ngạc hô lên: “Sưu tác ký ức!”

Vong linh Thánh ma đạo Tái Tư Lặc có thể làm được nhưng một khi làm như vậy kẻ đó sẽ bị hồn phi phách tán chết đi nhưng… Tinh không Kiếm thánh Đế Long lại không sao. Năm đó Áo Lợi Duy Á đánh bại hắn mà thành danh.

Hơn nữa Đế Long cùng Lỗ Địch nếu một trong hai người chết di, đại sự này Lâm Lôi dám chắc sẽ biết.

“Bối Lỗ Đặc gia gia rất lợi hại.” Bối Bối giả thích tiếp: “Người nói, chỉ là không phải thần cấp ký ức của đối phương, trước mặt người không thể che dấu được. Thánh vực cao thủ cũng không thể nào phát hiện được người sưu tác ký ức hắn.”

Lâm Lôi không dám tin tưởng, việc này thật sự là biến thái.

Thánh vực cũng không thể phát hiện được. Thực lực này, Lâm Lôi cảm nhận Hạ vị thần cũng không có khả năng.

“Bối Lỗ Đặc gia gia nói, người là Ngọc Lan đại lục vị diện đệ nhất cường giả. Là tuyệt đối đệ nhất cường giả, ngay cả Vũ Thần, Đại Tế

Ti bọn họn cũng phải nghe lời người, ngay cả vị diện giám thủ giả Hoắc Đan kia tại Ngọc Lan đại lục vị diện cũng không dám đắc tội với Bối Lỗ Đặc gia gia."

"Bối Lỗ Đặc gia gia chính là Ngọc Lan đại lục vị diện đích vương giả." Bối Bối tiếp tục nói.

Lâm Lôi, Địch Lý Á nhìn nhau. Lâm Lôi chợt nhớ lại tam đại Tử kim Thử vương lúc trước mời Bối Bối có nói, Bối Lỗ Đặc đại nhân là Ngọc Lan đại lục đích vương giả.

"Bối Lỗ Đặc gia gia chính là Đệ nhất Phệ thần thử trong vô số vị diện. Ngay cả tên Phệ thần thử cũng do Bối Lỗ Đặc gia gia tự mình đặt ra." Bối Bối tự hào đáp.

"Mà ta chính là - Đệ nhị Phệ thần thử trong vô số vị diện."

(Hết chương 3)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 4: Thập Cấp Ma Thú

Phệ Thần Thử" Lâm Lôi và Địch Ly Á nhìn nhau

Ngọc Lan địa lục đệ nhất cường giả, Bối Lỗ Đặc bản thể cũng là một "Phệ Thần Thử" điều này làm Lâm Lôi kinh ngạc nghĩ đến một loại cực kì đáng sợ. "Phệ Thần" ma thú bình thường làm sao có thể xưng tên như vậy. Ánh mắt Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Bối Bối.

Địch Ly Á cũng nghi hoặc hỏi:" Bối Bối, cha mẹ ngươi có đích thực là Cửu Cấp ma thú không vậy, chuyện này làm sao có thể xảy ra".

" Lão Đại, Bối Lỗ Đặc gia tộc cùng Long Huyết chiến sĩ cũng có điểm tương đồng đương nhiên cũng có nhiều điểm khác nhau" Bối Bối cẩn thận nói.

Bối Lỗ Đặc gia gia là một Phệ Thần Thử, lúc trước cùng với Nạp Lai La La nãi nãi sinh ra ba Thử loại chính là Cáp Lý, Cáp Đặc và Cáp Duy Tử Sắc Thử Vương.

Lâm Lôi trong lòng nhớ kĩ cái tên "Nạp Lai La La"

"Bởi vì Nạp Lai La La không phải là Phệ Thần Thử lên cùng với Bối Lỗ Đặc sinh con tất nhiên không thể thuần Phệ Thần huyết mạch được. Chính vì thế lên các cấp bậc đều bị rơi chậm lại, Tử Sắc Thử Vương bình thường phát triển đến khi trưởng thành sẽ là một Thánh Vực ma thú rồi" Bối Bối tỉ mỉ giải thích.

" Cấp Bậc rơi chậm lại?" Lâm Lôi hỏi dồn " Bối Bối ý người nói là sao?"

Địch Ly Á thông tuệ cũng đã hiểu được ý của Bối Bối.

Bối Bối trong mắt phát ra tia tự hào:" Đúng, Đối với Phệ Thần Thử cho dù không tu luyện, tự nhiên phát triển khi đến độ trưởng thành sẽ trở thành một thần cấp ma thú"

" Thần Cấp Ma Thú" Lâm Lôi ngẩn mặt ra.

Biến thái Thật là biến thái

Đối với Tứ Đại Chung Cực chiến sĩ đáng sợ hơn nhiều. Đối với họ chỉ cần tu luyện một thời gian có thể đạt đến được Thánh Vực đỉnh phong. Còn Thánh Vực ma thú đến giai đoạn trưởng thành sẽ trở thành Thánh Vực ma thú

Mà Thần cấp ma thú này chỉ cần giai đoạn trưởng thành sẽ trở thành Thần cấp giai đoạn!

" Đối với chủng tộc của hắn mà thật là không công bình" Lâm Lôi trong lòng cảm thán không thôi. Được xưng là "Phệ Thần Thử" Chỉ cần đạt đến trưởng thành đã là một Thần cấp cường giả. Đúng là được trời ân sủng mà.

Bối Bối lắc đầu nói:" Bối Lỗ Đặc gia gia nói Thần cấp ma thú không có cách nào hình thành một quần tộc đươc. Bình thường Thần cấp ma thú đều là duy nhất bởi vì hắn không có cách nào tìm ra một Phệ Thần Thử cùng thuộc tính làm thê tử được."

"Dù gia gia có ba người con nhưng cuối cùng cũng chỉ là Thánh Vực Ma Thú Tử Sắc Thử Vương mà thôi."

Mà ba Tử Sắc Thử Vương đều cực hiếm. Con của họ đều là huyết mạch không thuần chỉ ở hàng cửu cấp ma thú. Bất quá không lại Hắc Ám Chi Sâm trung. Thử loại cửu cấp ma thú lại khá nhiều, chúng kết đôi sinh con phần lớn cũng có thể đạt cửu cấp ma thú. Mẫu thân của ta cũng thuộc Bối Lỗ Đặc gia tộc nhưng so với Cáp lý Các Đặc lại cách đó hơn mười bối phận" Bối Bối tựa hồ cũng cho rằng ba người

Cáp Lý là tổ tiên của hắn. Đích xac thực tế tính ra ba người Cáp Lý hơn Bối Bối rất nhiều bối phận .

Bối Bối là một Phệ Thần Thử, ngoại trừ Bối Lỗ Đặc thì Bối Bối là duy nhất Phệ Thần Thử.

"Phải" Lâm Lôi gật đầu.

" Về phần ta là phệ thần thử" Bối Bối nói tiếp ." Dựa theo Bối Lỗ Đặc gia gia nói. Đầu tiên ta và mẫu thân ẩn chứa trong mình một lượng nhỏ Bối Lỗ Đặc huyết mạch. Vừa lúc đó có một cửu cấp Phệ Thần thử kết đôi, có thể huyết mạch xảy ra biến dị"

"Dù sao, cửu cấp thử loại ma thú kết đôi cực kỳ nhiều, chính là ngoại trừ ta, hình như không có một người nào trở thành Phệ Thần Thử" Bối Bối nói tiếp:" Này ngay cả trên Ngọc Lan Đại Lục vị diện cũng không có, do Bối Lỗ Đặc gia gia cũng đã từng vô mấy vị diện."

"Vô mấy vị diện?" Lâm Lôi và Địch Lỵ Á nhìn nhau.

Bối Lỗ Đặc đại nhân này thật là cực kì đáng sợ.

Căn cứ cùng Hoắc Đan đàm luận. Lâm Lôi biết một khi đi vào Chí cao vị diện muốn quay là là điều gần như là không thể. Vậy mà Bối Bối nói, Bối Lỗ Đặc chẳng những rời đi Ngọc Lan Đại Lục vị diện mà đã từng qua rất nhiều vị diện khác.

"Trách không được tự xưng là Ngọc Lan đại lục đệ nhất cường giả. Ngay cả Vũ Thần, Đại Tế Ti cũng phải nghe hắn hiệu lệnh."

Lâm Lôi thầm nghĩ." Hắn là cấp bậc cường giả gì. Trung vị thần? hay là... Thượng vị Thần?"

Từ Hạ vị thần lên trung vị thần, mà đại tế ti tiêu hao mất hơn năm ngàn năm mà vẫn chưa thành công. Có thể tưởng tượng thấy được độ khó khăn mức nào. Trung vị thần lên thượng vị thân. khó khăn gấp trăm lần thế nữa.

" Nếu trở thành thần cấp ma thú ,so với trở thành chung cực chiến sĩ tỉ lệ ít hơn rất nhiều lần a" Lâm Lôi than vãn ." Chung cực chiến sĩ huyết mạch truyền lại mặc dù rất khó, chính gắn ngẫu nhiêu trở thành một Chung Cực chiến sĩ. Nhưng Phệ Thần Thử này khác... Bối Lỗ Đặc gia gia đi qua rất nhiều vị diện nhưng cũng chỉ cùng Bối Bối hai người là Phệ Thần Thử."

Lâm Lôi và Địch Ly Á cũng cảm thán không thôi.

Thần cấp ma thú so với Thánh vực ma thú số lượng cực kì ít.

Cũng khó trách, nếu thần cấp ma thú đơn giản xuất sinh thì chắc sẽ không có một chủng tộc nào có thể sinh tồn trong không gian.

"Thần cấp ma thú bình thường đều là một người ví như Ma Thú Vương Giả Đế Lâm, hắn cũng là một Thần cấp ma thú" Bối Bối nói.

" Đế Lâm?" Lâm Lôi, Địch Ly Á đều tò mò đứng lê.

Lâm Lôi cho tới hôm nay cũng không biết Đế Lâm là thế nào.

Bối Bối gật đầu nói :"Đế Lâm cũng là Thần Cấp ma thú, hắn tên gọi là "Nghê Toan" vừa được xưng là "Thôn Nhật Thú"

Lâm Lôi và Địch Ly Á đều cảm thấy trong lòn run lên, Đế Lâm cũng thật đáng sợ, dám xưng là"Thôn Nhật Thú"

Một người là Phệ Thần Thử còn người kia là Thôn Nhật Thú cái tên thật kinh người.

"Bối Lỗ Đặc gia gia nói, Đế Lâm thực lực rất manh , một hơi có thể thôn một ngọn núi một thành trù cũng thật dễ dàng"

Bối Bối cảm thán"Hắn và Phệ Thần thử chúng ta cũng giống nhau, hắn tìm không được một người nào khác là Nghê Toan. Hắn cũng có đứa nhỏ, lúc trước có tổng cộng năm đứa nhỏ , con hắn và Tử Sắc Thử Vương cũng giống nhau đều là thánh vực đỉnh phong ma thú."

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng đã hiểu rằng. Con của thần cấp ma thú huyết mạch không thuần thực lực sẽ rơi chậm lại. Thực lực rơi chậm lại, cũng chính là thánh vực ma thú.

"Năm đứa nhỏ được xưng là "Lục Mục Kim Nghê" Lục Mục Kim Nghê này bản thể tương đương với sư tử, chỉ là thể tích như một cự long lớn bình thường, chúng có sáu con mặc lại còn có một đôi cánh rất lớn" Bối bối cảm thán " Lục Mục Kim Nghê này rất mạnh, bọn họ mặc dù không đạt đến Thần cấp ma thú "Nghê Toan" nhưng không gian trong bụng chúng rất đang sợ. Bọn họ mặc dù cũng chỉ như Cự Long bình thường nhưng trong một lúc có thể dễ dàng nuốt vào hơn trăm đầu cự long."

Lâm Lôi và Địch Lỵ á thất kinh.

Thần cấp ma thú mạnh vô cũng, mặc dù không bằng trưởng bối Bối Lỗ Đặc nhưng không thể khinh thường. Lúc trước Lâm Lôi rút Tử Huyết Nhuyễn kiếm. phóng ra Đế Lâm và ba đứa con của hắn chính Lâm Lôi cũng không biết việc đó. Vậy mà ba đứa nhỏ Lục Mục Kim Nghe đó trực tiếp trong sương mù cắn nuốt hơn trăm đầu cự Long một cách sạch sẽ .

Hiển nhiên là di truyền từ cha.

"Lục Mục Kim Nghê là thánh vực ma thú. Bất quá con của chúng sẽ rơi chậm lại là Cửu cấp ma thú. Lão Đại ngươi hẳn biết Cửu cấp ma thú "Sư Toan"." Bối Bối nói

Lâm Lôi lập tức gật đầu.

Sư Toan cửu cấp ma thú lực công kích cực kỳ đáng sợ bộ dáng với sư tử cũng na ná, thể tích nhỏ hơn so với cự long một chút.

"Cửu cấp ma thú "Sư Toan" một tộc cực kỳ thưa thớt, bọn họ và ma thú họ hổ giao phối hoặc là với sư loại ma thú kết đôi. Cho nê sau này thì có Liễu Kim Nhãn Sư Ngao và Bích Nhãn Hổ Ngao hai loại bát cấp ma thú tộc quần." Bối Bối hiển nhiên rất quen thuộc với quần tộc biến hoá kiểu này.

Lâm Lôi trong lòng chợt hiểu.

Lúc trước tại ma thú sơn mạch. Lâm Lôi trước khi rút Tử Huyết Nhuyễn Kiếm lên dường như hắn đã từng nhìn thấy một trong những Kim Nhãn Sư Ngao tộc quần.

"Không nghĩ tới loài ma thú tộc quần lại thực sự có ý nghĩa như vậy." Địch Lỵ Á nghe xong cảm thấy hứng thú." Này Kim Nhãn Sư Ngao, Bích Nhãn Hổ Ngao nếu truy cứu đến cùng về tổ tiên có thể đoán là từ Thần cấp ma thú Nghê Toan mà ra.

"Có thể nào là trước đây rất lâu rồi thì Đế Lâm đã có mặt trên Ngọc Lan đại lục ." Lâm Lôi đột nhiên phản ứng. Quá khứ ma thú sơn mạch đích thị là không có thần cấp cao thủ xuất hiện.

Nói cách khác, ít nhất đế lâm đã vắng mặt hơn ngàn năm rồi. Nếu Đế Lâm không ở Ngọc Lan đại lục thì sao lại có thuyến Sư Toan, Bích Nhãn Hổ NGao Kim Nhãn Sư Ngao là đích tôn từ hắn.

"Đúng vậy, dựa theo lời Bối Lỗ Đặc ông nội thì Đế Lâm hắn hơn ngàn năm trước kia đã có mặt trên Ngọc lan đại lục" Bối Bối giải thích " Kim Nhãn Sư Ngao, Bích Nhãn Hổ Ngao, Sư toan đích thực là tử tôn xa xưa rất lâu của Đế Lâm rồi" nói rồi Bối Bối cười đứng lên.

Kì Thật giống nhau.

Phệ Thần Thử đại lượng tử tôn lúc đó chẳng phải biết thành phệ thạch thử và ảnh thử hai tộc lớn.

"Bất quá, Bối Lỗ Đặc gia gia còn nói Đế Lâm có năm đứa con hình như qua ba đại vị diện ngục giam đã chết mất hai, bây giờ chỉ còn lại ba người." Bối Bối nói.

Lâm Lôi có chút gật đầu.

Đối với Ngọc Lan đại lục lịch sử năm ngàn năm hoặc trước năm ngàn năm thì Lâm Lôi không thể nào nắm rõ được , Dù sao bộ sách trung về ngàn năm trước ghi lại rất ít, trước kia có chuyện gì không có bao nhiêu người biết cả.

Dù sao sử thư cung đều dựa theo Ngọc Lan Lịch mà ghi lại. Phần lớn đều bắt đầu từ năm Ngọc Lan bắt đầu.

"Bối Bối, ngươi sau này có dễ dàng trở thành Thần không?" Lâm Lôi tiếu ý nhìn Bối Bối. Bối Bối trong mắt cũng khó có thể thoát ra một tia kiêu ngạo. Chính bởi vì hắn đang buồn :"Lợi hại thì sao chứ , cha mẹ đều cũng đã chết "

Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi trịnh trọng nói:"Lão Đại, ngươi tiếp tục tu luyện đi, ta đi có việc" Nói đi là đi Bối Bối trực tiếp phi hành ra ngoài.

"Bối Bối, người muốn làm gì?" Lâm Lôi lập tức gọi với theo.

"Giết hai tên hỗn đản." âm thanh vang vọng luẩn quẩn mà Bối Bối thân ảnh đang biến mất không thấy đâu rồi.

Lâm Lôi thở dài một tiếng.

Bối Bối đi giết Đế Long và Lỗ Địch, Lâm Lôi cũng sẽ chẳng nói cái gì. Dù sao nhớ lại có người hại chết cha mẹ mình Lâm Lôi cũng trực tiếp đi báo thù.

"Mọi việc cũng đã thấu đáo" Lâm Lôi đáy lòng cảm thán một tiếng. Lúc trước Vũ Thân đối đãi với hắn ngay cả chính đệ đệ mình vũ thần cũng hỗ trợ. Còn có Ba Lỗ Khắc vương quốc thành lập, ngay cả băng tuyết nữ thần điện thánh nữa La Toa Ly, thậm chí Đại Tê Ti đều phái đệ tử tới.

"Bọn họ không phải nể mặt ta, mà là nhìn thấy Bối Bối. Hay nói cách khác là nể mặt vị Đệ Nhất Ngọc Lan đại lục vương giả kia" Lâm lôi rất rõ ràng, thực lực cường đại tổ tiên tại địa ngục vị diện đều trở thành Thần.

Tại Ngọc Lan đại lục vị diện hay chính là Vũ Thần, Đại tế ti, Đế Lâm cũng đều nghe lời Bối Lỗ Đặc, Bối Bối cũng nói Địa Ngục vị diện giam thủ gia" Hoắc Đan" trước mặt Bối Lỗ Đặc cũng phải có quy củ.

Bối Lỗ Đặc quyền lực có thể tưởng tượng dc mức độ kinh khủng thế nào.

"Người khác cuối cùng cũng là người khác, chính mình phải cố gắng." Lâm Lôi nghĩ

"Địch Lỵ Á đi thôi, chúng tay trở về mật thất" Lâm Lôi nắm tay Đich Lỵ Á mỉm cười nói. Địch Lỵ Á cũng nhẻm miệng cười, hai vợ chồng đi nhanh từ phòng khách về Vị Diện mật thất bắt đầu cuộc sống tu luyện.

Cho dù bắt đầu tu luyện Lâm Lôi đáy long cũng tồn tại một số nghi hoặc.

Hoắc đan chính là vị diện giam thủ giả, đến từ địa ngục sau lưng dám chắc thuộc về chí cao vị diện "Địa Ngục" thế lực. Tại sao ngay cả Hoắc Đan trước mặt Bối Lỗ Đặc cũng trở lên rất quy củ. Cho tới cùng thì Bối Lỗ Đặc là Cường giả thuộc loại nào ?

Trung vị Thần hay là Thượng vị Thần ?

Về phần chủ thần Lâm Lôi thực không dám nghĩ tới cũng không dám tưởng tượng đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 5: Bối Bối Đích Phục Cừu

Trong một tiểu trấn có tên là Mạc Lặc ở bên ngoài đế đô của Ngọc Lan đế quốc.

Mạc Lặc trấn tuy chỉ là một trấn nhỏ, song địa vị cũng chẳng kém hơn so với những quận thành thông thường khác là bao nhiêu, bởi hơn một ngàn dân tại đây đều thuộc một gia tộc. Gia tộc này từ mấy trăm năm trước vẫn còn rất tầm thường, có điều từ sau khi sản sinh ra Địa hệ thánh ma đạo 'Lỗ Địch' thì địa vị của toàn gia tộc lập tức tăng lên cực nhanh.

Song……

Lúc này tại trung tâm của tiểu trấn, giữa đống ngổn ngang, một thi thể khổng lồ của cửu cấp ma thú Hắc long đang nằm sõng soài bất động, hộp sọ hoàn toàn bị xuyên thủng. Đám cư dân của tiểu trấn trong giây phút này cũng đang hoảng sợ nhìn cảnh tượng phát sinh giữa không trung.

Thánh ma đạo 'Lỗ Địch' chí cao vô thượng trong lòng bọn họ lúc này không hề có khả năng phản kháng, bị một hắc sắc ma thú họ chuột áp đảo.

Lỗ Địch y phục rách nát, 'Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải' của hắn sớm đã bị 18 móng vuốt như thiểm điện của Bối Bối trực tiếp phá tan. Chỉ riêng lực công kích đơn thuần của Bối so với Lâm Lôi còn mạnh hơn một chút, hơn nữa 12 năm qua, đối với pháp tắc cũng đã có một chút lĩnh ngộ.

Vừa rồi liên tục 18 trảo, chính là chiêu sở trường của Bối Bối.

Cho dù mạnh như Đại địa thủ hộ thánh khải của Thánh vực cấp bậc thì cũng phải vỡ nát.

“Ngươi muốn giết ta thì cứ giết, tại sao lại phải như vậy, có phải là Lâm Lôi bảo ngươi tới không?” Lỗ Địch bi phẫn rống lên giận dữ, y từng nghe nói Lâm Lôi có một ma thú họ chuột cấp bậc Thánh vực với bộ lông màu đen. Y vốn không thể nghĩ ra là giữa mình với Lâm Lôi có thù óan gì!

Song trả lời hắn lại là một móng vuốt. “A!” Lỗ Địch toàn thân co quắp, trên người huyết nhục lại một lần nữa bị cứa đứt ra một mảng lớn, ngay cả trên mặt y cũng có vệt cào của Bối Bối.

Công kích của Bối Bối vô cùng có chừng mực, căn bản là không giết chết Lỗ Địch.

“Ngươi hỏi ta tại sao ư?” Cặp mắt đen láy của Bối Bối trào dâng ngọn lửa phẫn nộ đang bùng cháy, “Còn nhớ hơn 30 năm trước, ngươi cùng Đế Long từng tranh đoạt một cửu cấp Ảnh thử chứ?”

Hồi ức của Lỗ Địch lập tức nhớ lại chuyện của năm đó, cho tới giờ hắn vẫn còn cảm thấy bất mãn, Đế Long đương nhiên đã giết chết cửu cấp Ảnh thử kia. Y lập tức hiểu ra được mấy phần… Ma thú cấp bậc Thánh vực trước mắt này chắc chắn là vì Ảnh thử kia mà báo thù.

“Kẻ giết Ảnh thử đó không phải là ta, mà là Đế Long.” Lỗ Địch vội vàng nói, hắn cảm thấy bản thân mình đã tìm được một chút hy vọng sống sót.

Lỗ Địch ở trước mặt Bối Bối căn bản là không có khả năng để phản kháng, Bối Bối một khi mà phát hiện ra Lỗ Địch mặc niệm ma pháp chú ngữ, thiên địa nguyên tố chỉ cần khẽ dao động là nhất định sẽ trực tiếp giáng cho hắn một móng vuốt. Hơn nữa, với thực lực của Bối Bối, Lỗ Địch cho dù có thi triển Thánh vực ma pháp đáng sợ thì cũng không thể uy hiếp được nó.

“Đích xác là không phải ngươi tự mình rat ay, song nếu không phải vì ngươi thì có lẽ mẫu thân ta đã có thể trốn thoát được rồi.”

“A!” Lỗ Địch kêu thảm một tiếng, cánh tay phải của hắn lúc này đã bị cắt lìa ra, cánh tay đứt từ trên cao rơi thẳng xuống dưới.

“Nếu không phải là vì ngươi thì liệu Đế Long kia có trực tiếp giết chết mẫu thân ta không cơ chứ?”

Lại là một trảo nữa, hét thảm một tiếng, cánh tay trái của Lỗ Địch cũng từ trên cao rơi xuống. Đường đường Thánh ma đạo ‘Lỗ Địch’ đã bị dồn đến bước này, y đã cùng đường rồi. Đứng trước mặt Bối Bối, hắn ngay cả một chút năng lực phản kháng cũng không hề có.

“Đại Đế Ti, người tại sao còn không tới?” Lỗ Địch trong lòng lo lắng, trong lòng các Thánh vực cường giả tại Ngọc Lan đế quốc, Đại Đế Ti chính là thủ lĩnh của bọn họ. Giống như là… Thánh vực cường giả của Quang Minh giáo đình căn bản không dám diễu võ giương oai tại Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Các Thánh vực cường giả khác đương nhiên cũng không dám làm càn tại Ngọc Lan đế quốc chứ đừng nói gì đến một tiểu trấn nhỏ ở ngay bên cạnh đế đô.

“Ngươi, chuẩn bị chết đi.” Bối Bối lạnh lung quát.

“Đại Đế Ti nhất định sẽ giúp ta báo thù!!!” Lỗ Địch lớn tiếng gào lên, sau đó hứng chịu một móng vuốt sắc nhọn trực tiếp từ trên đầu y bổ xuống, xuyên thủng qua não. Ánh mắt Lỗ Địch lập tức mờ dần, thi thể không tay trực tiếp từ giữa không trung bổ xuống. “Bịch!” Một tiếng nện thẳng xuống đất, cát bụi mù mịt.

Giữa không trung, Bối Bối nhìn xuống bên dưới.

Đám dân cư phía dưới không một ai dám lên tiếng, lúc này Bối Bối không còn cái vẻ náo loạn đáng yêu như trước nữa, chỉ còn lại sự lạnh lùng tàn nhẫn của một ma thú mà thôi.

“Soạt!” Một đạo hắc ảnh xẹt qua không trung, Bối Bối biến mất giữa bầu trời.

Thi thể Lỗ Địch nằm lại giữa đống đổ nát, đôi mắt vẫn còn trợn ngược lên, y chết không nhắm mắt. Y cho tới chết vẫn còn nghĩ rằng Đại Đế Ti sẽ báo thù cho mình… đáng tiếc, Đại Đế Ti sẽ không vì hắn mà ra mặt, Trừ phi Đại Đế Ti nghĩ rằng ông ta đã sống quá lâu rồi.

Tương tự, Thánh vực cường giả ‘Đế Long’ ở trước mặt Bối Bối cũng tựa như đứa trẻ, để mặc cho đối phương chèn ép. Đế Long ngay cả khi đứng trước mặt một kẻ mới sơ nhập Thánh vực như Áo Lợi Duy Á năm xưa mà còn chưa đỡ nổi 3 chiêu, huống hồ là hôm nay đứng trước mặt Bối Bối, kể cả 1 chiêu cũng không đỡ nổi.

Giữa trường không.

4 ‘Bối Bối’ phân biệt xuất hiện tại 4 phương vị, hoàn toàn hóa thành bốn đạo hắc sắc tàn ảnh, tựa như một tảng đá đem thân thể của Thánh vực cường giả ‘Đế Long’ điên cuồng mà nện tới nện lui.

“Ầm!” Đế Long cảm thấy phần eo bị trúng một cú trời giáng, chỉ nghe thấy ‘Rắc’ một tiếng, dường như khớp xương đã vỡ vụn, thân thể y bị đánh văng sang một hướng khác, Đế Long lập tức tụ Đấu khí trong cơ thể, định tìm đường chạy trốn.

Có điều một hắc ảnh đã lập tức xuất hiện ngay trước mặt hắn, chỉ trong chốc lát!

“A!” Một khối huyết nhục bị trảo xé toạc ra, Đế Long thân thể cũng không khỏi đau đớn khẽ co quắp, đoạn lại cắn răng chịu đựng hướng về phía khác phóng đi.

Song, nghênh đón trước mặt y lại là một đạo hắc ảnh.

Vô luận Đế Long điên cuồng muốn chạy trốn như thế nào đi chăng nữa thì với tốc độ đáng sợ của Bối Bối trước mặt, hơn nữa còn có cả Hóa ảnh phân thân thuật, khiến Đế Long căn bản là không có khả năng để trốn thoát.

Hóa ảnh phân thân thuật! Bốn ‘Phân Thân’ từ 4 phía vây lấy y.

“Tại sao a, ta đâu có đắc tội với Lâm Lôi a!” Đế Long bi phẫn gào lên, trông thấy hắc sắc Thánh vực ma thú họ chuột ở trước mắt, Đế Long chỉ biết rằng ma thú phía trước này chính là Thánh vực ma thú nổi tiếng của Lâm Lôi, hồi đó chính Bối Bối đã từng có thể đánh bại được cả Hắc Đức Sâm.

12 năm sau lại vẫn là Bối Bối ấy, liệu Đế Long có khả năng đối địch lại không đây?

“Lão đại ta?” Song nhãn Bối Bối lóe ra lửa giận căm phẫn, “Ai cho ngươi tới Ma Thú sơn mạch giết chết phụ thân ta!”

“Giết phụ thân nó?” Đế Long trong lòng lộ vẻ nghi hoặc, “Ta đã từng giết một ma thú họ chuột cường đại ư?”

Tiếp đó lại là một trảo, Đế Long lại một lần nữa bị đánh văng đi. Y cảm thấy bản thân cũng bắt đầu mê muội rồi, với tốc độ của Bối Bối, dường như chỉ loáng cái đã lại xuất hiện ở bên cạnh y rồi.

Liên tục trúng mấy mươi đòn, đến hiện tại y đã bị đánh văng đi đến cả ngàn lần rồi.

May mà y đã đạt tới Thánh vực nên vẫn có thể bảo trụ được tính mệnh.

“Ai cho ngươi đứng trước mặt Lỗ Địch mà giết chết mẫu thân ta!”

Chỉ nghe thấy ‘Phập!” một tiếng, lại là một trảo nữa.

“Ở trước mặt Lỗ Địch? A, khoảng vài ba chục năm trước tại Ma Thú sơn mạch……”

Đế Long đã hoàn toàn nhớ ra rồi, hắn đã nhớ ra chuyện năm đó tại Ma Thú sơn mạch. Hóa ra ma thú họ chuột thần bí này lại chính là hài tử của đôi cửu cấp ma thú họ chuột năm đó.

“Phập!” Trên mặt lại dính một trảo nữa.

Lúc này Đế Long quần áo rách nát thấm đẫm tiên huyết, bết chặt vào thân thể. Trên người hắn cơ hồ không còn một chỗ nào đầy đủ da thịt nữa, mấy ngàn chiêu liên tục giáng tới, cứ mỗi lần là lại cắt đi một phần thịt, hiện tại Đế Long……

Đã đứt rời tới hơn phân nửa số khớp xương, có thể dễ dàng nhận ra một thân thể đẫm máu khiến người ta phải phát run.

Ngay cả con ngươi cũng bị móc mất một bên.

“Giết ta đi!” “Giết ta đi!” “Giết ta đi!” Đế Long đã không còn nhân dạng nữa, miệng y liên tục gào lên, chẳng còn chút phản kháng nào nữa. Có điều ánh mắt Bối Bối vẫn không chịu buông tha, chợt 4 ‘Bối Bối’ cùng hợp vào làm một.

Xuất hiện ở trên đầu Đế Long.

“Soạt!” Một trảo hung hăng bổ thẳng xuống đầu Đế Long. Vỏ não nhất thời vỡ vụn ra, thi thể không còn hình người của Đế Long trực tiếp rơi thẳng xuống đất, những đầu khớp xương bị vỡ nát lòi cả ra ngoài.

Bối Bối huy xuất một trảo này xong thì lẳng lặng đứng ở giữa không trung.

Nó vốn vô ưu vô lo, từ nhỏ đã luôn cùng Lâm Lôi chơi đùa, thích đánh chén, thích hát ca… có điều Bối Bối vẫn luôn canh cánh trong long về thân thế thực sự của mình – Ta rốt cuộc là từ đâu tới? Phụ thân ta là ai? Mẫu thân ta là ai?

Ma thú càng cao cấp thì trí tuệ lại càng cao.

Như loại Phệ Thần thử giống Bối Bối này, xét về phương diện tình cảm so với nhân loại chỉ có hơn chứ không có kém.

33 năm rồi.

Kết quả rốt cuộc là cha mẹ đều đã chết!

“Phụ thân, mẫu thân, Bối Bối rất muốn gặp các người, Bối Bối không biết phụ thân hình dáng ra sao, không biết mẫu thân trông như thế nào.” Trong đôi mắt trong sáng của Bối Bối bỗng thoáng có hơi nước, “Hôm nay Bối Bối đã báo thù cho các người rồi.”

Đôi dòng nước mắt từ khuôn mặt nhỏ bé của nó lăn xuống.

“Bối Bối là cái tên do lão đại đặt, mặc dù không còn các người, song Bối Bối vẫn còn có lão đại. Ở trong lồng ngực lão đại rất là thoải mái, có thể ở trong lòng các người cũng giống như ở trong lòng lão đại vậy.” Bối Bối đứng giữa không trung trầm mặc hồi lâu.

Sống bên Lâm Lôi hơn 30 năm rồi, Bối Bối không hề nghi ngờ gì việc nó đã coi Lâm Lôi như là thân nhân duy nhất của mình rồi.

Bối Lỗ Đặc, mặc dù Bối Bối gọi ông ta là ‘Bối Lỗ Đặc gia gia’, nhưng dù sao cũng là mới nhận nhau không lâu.

“Vù.” Một làn gió thoảng qua, thân ảnh Bối Bối liền biến mất cuối chân trời đằng đông.

Vùng Ma tinh thạch quáng mạch, ở trước cửa mật thất của vị diện.

“Xùy xùy——” Bối Bối dễ dàng xuyên qua cánh cửa này, công kích từ cánh cửa vị diện giống như những lưỡi đao sắc cứa vào thân thể Bối Bối song lại không thể nào cắt đứt được bộ lông của nó.

Lâm Lôi đang khoanh chân ngồi bỗng mở mắt ra, hắn còn chưa kịp nói gì thì Bối Bối đã lao thẳng vào long hắn: “Lão đại.” Đôi mắt nó đỏ hoe.

Lâm Lôi ôm nó trong lòng: “Bối Bối, không việc gì nữa rồi, đừng thương tâm nữa.”

“Ừ.” Bối Bối gật đầu.

Vô luận là Lâm Lôi hay là Bối Bối thì cũng đều không còn cha mẹ, từ nhỏ sống cùng nhau, bọn họ 2 người mới chính là những huynh đệ sinh tử. Lâm Lôi thì như bậc huynh trưởng, còn Bối Bối chính là đệ đệ.

Ngọc Lan lịch ngày 1002432, tại phía tây đế đô của Áo Bố Lai Ân đế quốc, trên Vũ Thần sơn.

Lại là một đạo quang mang từ trên tầng không lao vút vào địa phận bên trong của Vũ Thần sơn. Hôm nay, bên ngoài một khoảng sân yên tĩnh của Vũ Thần sơn đang tụ tapạ một đám người. Khoảng sân yên tĩnh này chính là nơi Vũ Thần vẫn thường sống mỗi khi không bế quan tu luyện. Trước sân, khoảng chục người đang cùng tụ tập hàn huyên.

Những người này, mỗi người thực lực đều cực đỉnh, không một ai kém hơn so với Hắc Đức Sâm lúc trước.

“Bảo Kỳ Đế tới.” Trong số đó có người lên tiếng.

Chỉ thấy một gã nam tử gầy gò với mái tóc dài màu bạc từ trên không hạ xuống. Bảo Đế Kỳ, cái tên này trong lịch sử của Ngọc Lan đại lục cũng từng có thời vang lừng thiên hạ, đó là chuyện của hơn 3000 năm trước. Hiện tại Bảo Đế Kỳ bình thường đều là ở tại Bắc cực băng nguyên tĩnh tu.

“Bảo Đế Kỳ, ngươi cũng tới rồi à!” Trong số mười mấy người đang đứng trên mặt đất, một nam tử lãnh khốc với mái tóc bạc trắng lên tiếng.

“Áo Lợi Duy Á, ngươi tới được thì sao ta lại không thể tới?” Giọng Bảo Đế Kỳ cũng cực kỳ lạnh lung, ánh mắt y nhằm thẳng vào Áo Lợi Duy Á. Hiện tại trên lưng Áo Lợi Duy Á chỉ có một thanh kiếm, đó là thanh kiếm trong suốt tán phát ra khí lạnh dày đặc.

Trong quá trình tại Bắc cực băng nguyên khổ tu, Áo Lợi Duy Á đã từng cùng Bảo Đế Kỳ giao thủ. Lần đầu tiên giao thủ, Áo Lợi Duy Á thua, có điều sau 8 năm tái giao thủ, hai người đã không còn phân biệt được cao thấp nữa. Rất nhanh, đám cường giả nối đuôi nhau liên tục tới.

“Khẳng Phạm Đức, ngươi lần này tới muộn quá đấy.” Trông thấy một gã cường giả tới, lập tức có người cười lên tiếng chào hỏi.

Đám cường giả tiềm tu tới mấy ngàn năm này đều là biết nhau, bọn họ những người này đều là thuộc về phe Vũ Thần. Đợi đến đêm, nơi này đã có 20 người tụ tập. Theo kế hoạch thì tổng cộng sẽ có 22 người.

Ngoài 10 người là đệ tử của Vũ Thần ra thì còn có 12 cường giả khác nữa.

“Đại sư huynh đến.” Có người đột nhiên lên tiếng, chỉ thấy một nam tử với mái tóc ngắn màu xanh lục, thân hình gầy gò nhưng khí tức lại khiến cho người ta có cảm giác như một cây tiêu thương đang bước tới, thanh sắc trường bào tung bay trong gió. Y chính là Vũ Thần môn Đại sư huynh —— Pháp Ân!

Ngũ đại Thánh vực cực hạn cường giả, Pháp Ân chính là một trong số đó!

Pháp Ân vừa tới, một đám người lập tức bước ra nghênh đón, đám người đều chào hỏi nhau vô cùng thân thiết, chỉ có Áo Lợi Duy Á và Pháp Ân là chưa từng gặp nhau.

“Ủa? Lâm Lôi đâu?” Pháp Ân mở miệng hỏi, “Hắn vẫn chưa tới ư?”

Hiện tại đã có 21 người, chỉ còn mỗi một mình Lâm Lôi nữa mà thôi!

(Hết chương 5)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 6: Tề Tụ

Khi các vị cường giả tụ tập ở Vũ Thần sơn, bản thân Lâm Lôi lại chưa tới kịp.

Từ khi Lâm Lôi bế quan, đã qua hơn một năm, Ma tinh thạch khoáng mạch sớm đã đào hết sạch, ở đó bây giờ đã kiến tạo một tòa thành giản dị rộng vài dặm. Chủ nhân của tòa thành này chính là Lâm Lôi. Mỗi ngày đều có nhiều người sùng bái Lâm Lôi tới bên ngoài tòa thành này chiêm ngưỡng.

o0o

Bên dưới tòa thành, trong vi hình vị diện mật thất.

Bên ngoài vi hình vị diện này, chính là không gian loạn lưu đáng sợ, các vết nứt không gian tùy ý có thể thấy được. Còn bản thân Lâm Lôi chính đang an nhiên ngồi xếp bằng, bình tĩnh tu luyện.

“Đông!” “Đông!”…

Đại địa mạch động phảng phất như tiếng trống đập vào tâm tạng Lâm Lôi, lại như tiếng sấm vang vọng trong đầu. Lâm Lôi lĩnh hội ý nghĩa sâu xa của Đại địa mạch động càng thêm sâu sắc, trong quá trình thôi diễn pháp tắc vô cùng vô tận, từng chút cảm ngộ dâng lên trong đầu.

Đại địa mạch động 256 trọng, chính đang biến đổi hướng tới cảnh giới đại địa mạch động 128 trọng.

“Thành công rồi!” Cũng không biết đã qua bao lâu, trong mắt Lâm Lôi thoáng qua một chút vui mừng: “Thôi diễn lâu như vậy, cuối cùng đã đem Đại địa mạch động dung hợp thành 128 trọng rồi, đơn thuần uy lực, ít nhất tăng vài lần.”

Đừng thấy số lần sóng chấn động giảm đi, mà uy lực trái lại lớn hơn nhiều.

Đại địa mạch động 128 trọng này, so với 128 trọng sóng chấn động đơn thuần lúc trước, uy lực lớn hơn không biết bao nhiêu lần. Dù sao Đại địa mạch động 128 trọng bây giờ, đã đem Đại địa mạch động áo nghĩa hoàn toàn ẩn chứa bên trong. Nếu như có thể chỉ dùng một lần chấn động, lại ẩn chứa tất cả Đại địa mạch động áo nghĩa, lực công kích đó…

Chính là đẳng cấp của thần rồi.

“Tiếp tục.” Lâm Lôi không chút do dự, lại đắm chìm trong cảnh giới kỳ lạ, không ngừng thôi diễn, nhưng lần thôi diễn này độ khó rõ ràng cao hơn nhiều, phải hao phí tinh lực gấp gần mười lần, mới có thể miễn cưỡng khiến hai trọng dung hợp làm một.

o0o

Trong khách sảnh của tòa thành bảo này, tụ tập một nhóm đông người, phu phụ Ốc Đốn, năm huynh đệ Ba Khắc, còn có mấy hài tử Thái Lặc, Toa Toa. Trong các hài tử này còn có các hài tử của năm huynh đệ Ba Khắc, nhóm người trong khách sảnh đều đang đợi Lâm Lôi.

“Phụ thân làm sao còn chưa ra?” Thái Lặc có chút lo lắng nói. Bây giờ Thái Lặc đã cao một mét bẩy, một năm trở lại đây, cơ thể nó cao rất nhanh.

Ốc Đốn cười nhẹ nói: “Thái Lặc, đừng lo lắng, Bối Bối thúc của ngươi đã đi gọi phụ thân ngươi rồi, xem chừng sắp tới.” Hôm nay là mồng hai tháng ba rồi, mệnh lệnh lúc trước của Vũ Thần là trước mồng ba tháng ba phải đến Vũ Thần sơn, Lâm Lôi ít nhất tối nay cũng phải tới.

“Ba Khắc. Ngươi cũng chuẩn bị đi?” Tái Tư Lặc ngồi ở bên cạnh lên tiếng hỏi.

Ba Khắc hơi gật đầu.

Tái Tư Lặc trong mắt lục quanh lóe lên: “Nói thật, ta cũng muốn đi xem xét Chúng thần mộ địa trong truyền thuyết. Đáng tiếc… Thời gian ta tiến nhập Thánh vực quá ngắn, năng lực tự bảo vệ còn xa mới đủ.” Tái Tư Lặc có chút không cam lòng, những cường giả này người nào đều có mong ước đối với tu luyện đỉnh phong.

Không ai sợ hãi một chút nguy hiểm, nếu như tâm chí không đủ kiên định, bọn họ làm sao có thể tu luyện tới Thánh vực cảnh giới?

“Tới rồi.” Tái Tư Lặc trái lại là người đầu tiên phát hiện mấy người Lâm Lôi tới.

Mọi người đều nhìn về phía cửa bên của khách sảnh, bởi vì mấy người Lâm Lôi muốn ra ngoài khẳng định là từ mật thất dưới lòng đất đi ra, đến lúc đó là từ cửa bên tiến vào khách sảnh. Quả nhiên… một lát sau, Lâm Lôi với Bối Bối đứng trên vai nắm tay Địch Lị Á cùng nhau tiến vào khách sảnh.

Lâm Lôi nhìn vào trong khách sảnh liền kinh ngạc. Làm sao đông người như vậy?

“Lão Đại, huynh cùng những người khác gặp gỡ cho thoải mái đi, đợi lần gặp mặt tới, chắc phải mười năm nữa.” Thanh âm của Bối Bối vang lên.

“Mười năm?” Lâm Lôi cảm thấy kinh ngạc vô cùng, thầm nghĩ: “Không phải tiến vào Chúng thần mộ địa sao? Tiến vào một cái mộ địa rồi đi ra, thời gian một tháng còn sợ quá dài, làm sao có thể những mười năm?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Bối Bối. Những người khác trong đại sảnh cũng nghi hoặc nhìn Bối Bối.

Bối Bối vô cùng chắc chắn nói: “Chúng thần mộ địa, nghìn năm mở ra một lần, mỗi lần ở trong Chúng thần mộ đại đều cần thời gian mười năm, sau mười năm mới có thể ra ngoài… Đương nhiên, nếu như ngươi chết ở trong Chúng thần mộ địa cũng chẳng có biện pháp.”

“Bối Bối khẳng định là từ vị ở Hắc ám chi sâm mà biết, không thể là giả.” Lâm Lôi trong lòng hiểu rõ, nhưng điều này cũng không khỏi khiến hắn nhíu mày.

Đột nhiên Lâm Lôi cảm thấy tay bị bóp chặt, Lâm Lôi ngoảnh đầu nhìn Địch Lị Á, trong mắt nàng tràn đầy vẻ không cam tâm.

“Xin lỗi.” Lâm Lôi thấp giọng nói.

Lần xuất phát tới Chúng thần mộ địa này, chính là việc mình và Địch Lị Á chia cách mười năm.

“Thiếp không sao, chàng đừng lo lắng cho thiếp.” Địch Lị Á trái lại an ủi Lâm Lôi: “Chúng ta sau này có thời gian ở bên nhau, nhưng Lâm Lôi chàng phải cẩn thận.”

Trong lòng Lâm Lôi, có mục tiêu lên lên tới tu luyện đỉnh phong.

Loại địa phương như Chúng thần mộ địa này, vô số cường giả đến hy vọng tiến vào còn không có cơ hội. Lúc này Lâm Lôi làm sao có thể từ bỏ cơ hội như thế.

“Cám ơn nàng.” Lâm Lôi trong lòng cảm động.

“Trò chuyện với các hài tử đi.” Địch Lị Á nhẹ giọng nói. Lâm Lôi quay đầu nhìn hai hài tử Thái Lặc và Toa Toa của mình: “Bọn chúng hiện tại đều lớn như vậy rồi, đợi ta từ trong Chúng thần mộ địa ra ngoài, bọn chúng đã hơn hai mươi tuổi rồi.”

Biết phải đi lâu như vậy, Lâm Lôi cũng ở cùng với nhi tử, nữ nhi của mình một lúc.

Tới khi ráng chiều phủ xuống.

“Thái Lặc, Toa Toa quay về đi.” Lâm Lôi xoa đầu hai hài tử.

“Vâng!” Thái Lặc, Toa Toa ngoan ngoãn gật đầu.

Ba Khắc ở bên cạnh cũng nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi đại nhân, sự tình của ta xin nhờ giúp đỡ.” Lâm Lôi nghe xong gật đầu, Ba Khắc này cũng muốn tới Chúng thần mộ địa, bất quá danh sách có hạn định, Lâm Lôi cũng cần đi hỏi một phen mới có thể biết kết quả.

“Địch Lị Á.” Lâm Lôi bước tới ôm chặt Địch Lị Á

“Nhất định phải cẩn thận nhé!” Địch Lị Á nhẹ giọng nói.

Lâm Lôi hơi gật đầu, liền đó hai người nhẹ hôn nhau một cái. Lâm Lôi cùng Bối Bối trực tiếp bay khỏi thành, hướng tới Vũ Thần sơn ở phía tây bay đi.

o0o

Cuồng phong gào thét, Lâm Lôi cùng Bối Bối hóa thành hai đạo hồng quang lao đi giữa không trung.

“Bối Bối, Chúng thần mộ địa này làm sao lại cần mười năm?” Trong khi phi hành, Lâm Lôi không khỏi hỏi Bối Bối.

Bối Bối lắc đầu đáp: “Ta cũng không biết, đó là Bối Lỗ Đặc gia gia nói cho ta. Đúng rồi… Ba Khắc muốn tới Chúng thần mộ địa, nếu như ngươi không có biện pháp, ta có thể đi xin Bối Lỗ Đặc gia gia. Bối Lỗ Đặc gia gia nhất định sẽ đáp ứng.”

“Không vội, trước tiên hỏi Vũ Thần.” Lâm Lôi nói.

Trong lòng Lâm Lôi đột nhiên nghi hoặc, Bối Bối cũng muốn cùng hắn tới Chúng thần mộ địa, hơn nữa Bối Lỗ Đặc đại nhân còn đáp ứng rồi. Lâm Lôi không khỏi lên tiếng hỏi: “Bối Bối, Bối Lỗ Đặc gia gia của ngươi để ngươi tới Chúng thần mộ địa, không lo lắng cho an toàn của ngươi sao?”

Bối Bối bĩu môi nói: “Bối Lỗ Đặc gia gia nói rồi, năm đó người cũng là trải qua cửu tử nhất sinh mới có thành tựu sau này. Người cũng muốn để ta trải qua rèn luyện cho tốt. Hơn nữa ở Chúng thần mộ địa, chỉ cần không quá tham lam, hơn nữa cẩn thận một chút, vận khí không quá sức đen đủi, thì việc bảo mệnh không thành vấn đề.”

Lâm Lôi gật đầu.

Dù sao mấy người Đức Tư Lê, Pháp Ân không phải vẫn còn sống rất tốt sao?

“Tới rồi.” Lâm Lôi đã nhìn thấy Vũ Thần sơn phía xa. Hai người lập tức hạ xuống.

“Nhiều cường giả quá.” Lâm Lôi trong phút chốc liền phát hiện hai mươi mốt vị cường giả đó, nếu như không dưới tình trạng biến thân, trong hai mươi mốt vị cường giả đó có không ít người vượt quá Lâm Lôi, kẻ cả yếu, cũng không yếu hơn bao nhiêu, “Bất quá ta biến thân Long huyết chiến sĩ hình thái, cũng chỉ có Pháp Ân có thể cùng ta đấu một trận.”

Luận lĩnh ngộ pháp tắc, bản thân không bằng Pháp Ân.

Nhưng thiên phú của Long huyết chiến sĩ quá mạnh. Điều này cũng không có biện pháp. Ví như Bối Bối… Thân là Phệ thần thử, thiên phú đó so với Long huyết chiến sĩ còn đáng sợ hơn nhiều.

“Thật là nhiệt náo.” Lâm Lôi phát hiện hai mươi mốt vị cường giả đó, không ngờ có mấy vị đang ở giữa không trung quá chiêu, đột nhiên một đạo thanh âm sang sảng vang lên: “Ha ha… Lâm Lôi, cuối cùng ngươi cũng tới rồi. Đám người chúng ta chỉ thiếu mỗi mình ngươi.”

Lâm Lôi lập tức hạ xuống.

Lúc này đã vào buổi tối, trên mặt đất trống có không ít bàn ghế. Nhiều cường giả đang cùng nhau uống rượu đàm luận. Có người hứng chí lên, còn trực tiếp ở giữa không trung tỷ thí một phen. Những tuyệt đỉnh cường giả này, bình thường rất ít tụ tập ở một nơi.

“Xin lỗi. Ta tới muộn.” Lâm Lôi cũng hơi ngượng, vội chào hỏi.

Pháp Ân mỉm cười tiến tới: “Không sao, lão sư người hiện tại cũng sẽ không tiếp chúng ta. Phải tới sáng sớm mai, lão sư mới tới gặp chúng ta. Tối nay, đám người chúng ta tụ tập ở đây, náo nhiệt một phen.”

“Hắn chính là Lâm Lôi?”

Không ít cường giả đang uống rượu đều hướng ánh mắt tới Lâm Lôi.

Đây đều là các cường giả tiềm tu mấy nghìn năm, bình thường người mới của mỗi lần bọn họ sẽ không quá quan tâm. Nhưng… Đại danh của Lâm Lôi thực sự quá vang dội. Đặc biệt Lâm Lôi còn là Chung cực chiến sĩ Long huyết chiến sĩ, điều đó khiến những cường giả tiềm tu này không dám xem nhẹ.

“Các vị.” Pháp Ân cười nhẹ đứng lên, tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía Pháp Ân.

Ngay cả mấy đôi cường giả đang tỷ thí phía trên cũng hạ xuống. Pháp Ân cười nhẹ nói: “Nơi đây phần lớn mọi người đếu chưa gặp Lâm Lôi, buổi chiều không phải các ngươi vẫn đàm luận về Lâm Lôi sao? Hiện tại hắn đã tới rồi. Đúng rồi. Khắc Lôi, ngươi không phải vẫn hò hét, muốn biết được sự lợi hại của Long huyết chiến sĩ sao?”

“Biết được sự lợi hại của Long huyết chiến sĩ?” Khóe miệng Lâm Lôi không khỏi hiện lên nụ cười.

“Đáng tiếc là Long huyết chiến sĩ, không phải Bất tử chiến sĩ.” Một thanh âm sang sảng vang lên, chỉ thấy một nam tử tóc ngắn kim sắc thân hình cường tráng đứng dậy. Hắn mặc một chiếc áo không tay, cơ bắp đáng sợ khiến chiếc áo hư muốn rách tung ra.

Nam tử tóc ngắn kim sắc này nhìn Lâm Lôi, cười nói: “Lâm Lôi, để ta tự giới thiệu một chút, ta tên là Khắc Lôi. Bình thường đều tu luyện ở hải đảo Bắc hải, sớm nghe nói đại danh Long huyết chiến sĩ, lòng vẫn rất ngứa ngáy, muốn cùng Lâm Lôi ngươi tỷ thí, không biết…”

“Có thể.” Lâm Lôi mỉm cười nói.

“Thống khoái.” Kim phát Khắc Lôi ánh mắt sáng lên, liền đó cơ bắp chấn động, chỉ nghe thấy ‘Bồng’ một tiếng, chiếc áo trực tiếp nát thành bụi phấn, da thịt hắn không ngờ phảng phất như hóa thành kim loại, phát ra ánh sáng bóng của kim loại.

Pháp Ân nói với Lâm Lôi: “Khắc Lôi này, tu luyện cũng là Đại địa pháp tắc, bất quá luận phòng ngự, hắn so với Hắc Đức Sâm phải mạnh hơn mười lần.”

Lâm Lôi mỉm cười: “Ta biết.”

“Nhìn da thịt của Khắc Lôi này hóa thành kim loại, có điểm giống với

Đại địa thủ hộ thánh khải. Đại địa thủ hộ thánh khải cấp bậc Thánh vực cũng sáng bóng tương tự kim cương.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ. Một chiến sĩ, phòng ngự có thể đạt tới mức đáng sợ như vậy, đích xác là siêu cấp cường giả.

Lâm Lôi vung tay lấy ra Tử Huyết nhuyễn kiếm.

“Lâm Lôi, ngươi biến thân đi.” Kim phát Khắc Lôi lớn giọng nói.

Lâm Lôi lắc đầu nói: “Tạm thời không cần.”

Khắc Lôi có chút không cao hứng, hừ một tiếng nói: “Lâm Lôi, ngươi cũng thật là tự tin.” Nói xong Khắc Lôi trực tiếp phóng lên trời. Nơi này là Vũ Thần sơn, bọn họ tỷ thí cũng không dám phá hoại, tự nhiên mỗi người đều bay lên không trung tỷ thí.

Lâm Lôi chớp động liền tới giữa không trung, tốc độ so với Khắc Lôi nhanh hơn một bậc.

“Ha Hắc ám giáo đình… Đến đi.” Khắc Lôi đứng giữa không trung hưng phấn hét lớn một tiếng, sau đó cả người khóa thành một đạo tàn ảnh lao tới Lâm Lôi, hữu quyền ung dung đánh ra, phảng phất như xuyên qua không gian, mang theo tiếng rít đáng sợ, đánh về phía Lâm Lôi.

Nơi quyền đầu đi qua, không gian không ngờ sinh ra những gợn sóng.

“Ừm?” Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, Lâm Lôi vốn chuẩn bị sử dụng Phong ba động, nhưng nhìn uy lực của một quyền này, Lâm Lôi bị bức phải lập tức cải biến chiêu thức.

Thân hình bay ngược lại, đồng thời Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay phảng phất xuyên qua không gian, phàm là nơi Tử Huyết nhuyễn kiếm đi qua, không gian lúc thì đình trệ chậm chạp, lúc thì sinh ra điệp ảnh hỗn loạn, trên mũi Tử Huyết nhuyễn kiếm còn ngưng tụ không gian nhận, không gian chung quanh đều sinh ra những gợn sóng rõ ràng.

Phong chi áo nghĩa… Phong đích luật động đệ nhị tầng!

“Bồng!”

Tử Huyết nhuyễn kiếm trực tiếp chém vào quyền đầu lấp lóe ánh sáng kim loại đó.

“Choang…” Sức mạnh đáng sợ xuyên qua Tử Huyết nhuyễn kiếm trực tiếp truyền tới, đấu khí trên thân Lâm Lôi dâng lên Mạch động phòng ngự hộ thể mới làm tan lực xung kích đáng sợ đó. Còn Khắc Lôi cũng bay ngược ra sau, trên quyền đấu của hắn đã có một tia huyết ấn nhàn nhạt, cả làm hắn bị thương cũng không được.

“Lực phòng ngự thật đáng sợ, đơn thuần về độ thuần của phòng ngự, hắn là đã vượt qua Bất tử chiến sĩ.” Lâm Lôi trong lòng thầm kinh ngạc.

“Lâm Lôi, ta nhận thua.” Thanh âm của Khắc Lôi vang lên: “Tên Lâm Lôi này cũng thật là quái vật, không biến thân đã lợi hại như vậy rồi, một khi biến thân, ta ngay cả lực phản kích cũng không có.” Miệng nói vậy, Khắc Lôi liền trực tiếp hạ xuống phía dưới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 7: Kim Chúc Thành Bảo

Khắc Lôi này căn bản không bị thương cũng nhận thua”. Lâm Lôi cười đem Tử Huyết nhuyễn kiếm trực tiếp thu nhập vào không gian giới chỉ, rồi hướng thẳng phía dưới bay đi.

Giờ phút này, những người bên dưới cũng đã nhận thức được thực lực của Lâm Lôi. Khắc Lôi trong nhóm cường giả cũng thuộc loại đỉnh, mạnh hơn hắn chỉ có mấy người. Những cường giả này biết rõ ràng... Khắc Lôi công kích cực mạnh chính là quyền đầu, phòng ngự thân thể so với quyền đầu chỉ thấp hơn một chút. Vừa rồi một kiếm của Lâm Lôi làm cho quyền đầu xuất hiện một tia nhàn nhạt huyết ấn, nếu bổ vào trên người Khắc Lôi, tối thiểu cũng làm cho hắn chảy máu.

“Lâm Lôi, mười ba năm không gặp, thực lực của ngươi quả nhiên đã tiến bộ đến mức này”, Pháp Ân trong mắt cũng hiện lên một tia chiến ý.

Từ một trận đánh vừa rồi, Pháp Ân biết, Lâm Lôi trên phương diện lĩnh ngộ dường như cao rồi, lại phối hợp với thiên phú của Long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi hẳn đã có thực lực cùng hắn đánh một trận. Pháp Ân giờ phút này cũng muốn cùng Lâm Lôi luận bàn tỷ thí một phen.

“Các ngươi đều muốn cùng tỷ thí với lão Đại, nếu có bản lãnh thì cùng ta đánh?” Nhận thấy được chiến ý của Pháp Ân, Bối Bối bay đến trước mặt hắn.

Pháp Ân nhìn Bối Bối trước mắt, ngẩn ra, sau đó nhớ tới cái gì liền nói: “Ồ, Bối Bối đúng không?” Pháp Ân cũng không hề đề cập đến tỷ thí nữa, lôi kéo Lâm Lôi, Bối Bối cùng nhau nhiệt tình uống rượu, bắt đầu hàn huyên.

Nửa đêm, gió núi thổi rất mạnh, gió đêm đầu xuân rất lạnh lẽo, nhưng chư vị cường giả không chút nào để ý, vẫn như trước cười nói.

“ Áo Lợi Duy Á này so với ngày xưa, khí chất cũng bất đồng”, Lâm Lôi liếc mắt đến chỗ ngồi đằng xa, Áo Lợi Duy Á cũng là trong số hai mươi vị thánh vực cường giả: “Ngày xưa, Áo Lợi Duy Á hay nói cười, nhưng mà bây giờ hình như lạnh lùng hơn rất nhiều, ngay cả ánh mắt sắt bén hơn nhiều”.

Áo Lợi Duy Á giờ phút này phảng phất giống như bảo kiếm ra khỏi vỏ, sắc bén cực kỳ. Cảnh này khiến cho những cường giả xung quanh hắn tự động lùi lại thành khoảng cánh. Rất rõ ràng, Áo Lợi Duy Á không phải dễ thân cận.

“Lâm Lôi, giờ phút này trong đội ngũ chúng ta, chủ yếu nổi bật có ngươi cùng Áo Lợi Duy Á. Áo Lợi Duy Á này tuy thực lực không bằng người nhưng mà hắn so với Khắc Lôi mạnh hơn một chút.” Pháp Ân than thở nói: “Uy lực công kích của hắn mạnh kinh người.”

“Ồ!” Lâm Lôi giật mình. Lâm Lôi biết rõ ràng thực lực của Áo Lợi Duy Á: “Năm đó Áo Lợi Duy Á vẫn còn thua dưới tay Hắc Đức Sâm. Mặc dù mười hai năm sau, hắn một kiếm giết chết Hắc Đức Sâm, nhưng là mười hai năm mà thôi, hắn lại tiến bộ đến mức đáng sợ như thế?”

Chính mình là bởi vì lĩnh ngộ đến Thánh vực, Long huyết chiến sĩ gia tăng thực lực thập bội. Hơn nữa, pháp tắc lĩnh hội càng sâu, thực lực mới có thể tiến bộ nhiều như vậy. Nhưng là Áo Lợi Duy Á, lực lượng đấu khí đã đạt đến mức đỉnh phong, tiến bộ của hắn chỉ có thể bằng cách lĩnh hội pháp tắc. Vì sao lại tăng nhiều đến như vậy?

“Kiếm của Áo Lợi Duy Á, chẳng những nhanh, lại bao hàm hai loại pháp tắc Hắc ám cùng qQuang minh, một kiếm xuất ra… chính là Khắc Lôi cũng không dám ngạnh kháng.” Pháp Ân thở dài nói: “ Một kiếm ẩn chứa 2 loại pháp tắc, ta bình sanh mới gặp lần đầu, ngay cả sư phụ người cũng than thở không thôi.”

“Cái gì?” Lâm Lôi không thể tin.

Hắn không thể tin, nhìn ra xa xa chỗ Áo Lợi Duy Á đáy lòng lộ vẻ khiếp sợ: “Một kiếm ẩn chứa hai loại pháp tắc? Pháp tắc bất đồng sao có thể vận dụng cùng một chỗ?”

Như Lâm Lôi, Đại địa áo nghĩa là Đại địa áo nghĩa, Phong chi áo nghĩa là Phong chi áo nghĩa. Muốn cho Đại địa áo nghĩa cùng Phong chi áo nghĩa dung hợp cùng một chỗ, này là không có khả năng! Dù sao đây là hai loại pháp tắc bất đồng.

“Là vậy, Áo Lợi Duy Á một kiếm xuất ra, tồn tại hai loại pháp tắc Quang minh cùng Hắc ám, Hắc Đức Sâm lúc ấy… chính là bị 1 kiếm trực tiếp chém thành hai nửa.” Pháp Ân thở dài nói.

Lâm Lôi gật đầu. Hắn phải thừa nhận, uy lực một kiếm của Áo Lợi Duy Á, nếu đơn thuần trên phương diện pháp tắc, đã vượt xa một kiếm Phong chi luật động của Lâm Lôi.

“Chẳng biết một kiếm này của hắn so với Đại địa mạch động của ta thì cái nào mạnh hơn?” Lâm Lôi cũng rất tự tin Đại địa mạch động từ 256 trọng đã biến đổi đến 128 trọng, lực công kích tăng lên đến mấy lần. Chủ yếu nhất chính là… dựa vào thiên phú Long huyết chiến sĩ, đấu khí, lực lượng, phòng ngự của bản thân Lâm Lôi có nền tảng cao hơn cả chục lần so với Áo Lợi Duy Á. Đây cũng chính là lý do Pháp Ân, Đức Tư Lê đem Lâm Lôi trở thành đối thủ đồng tầng thứ.

Sau một đêm đàm tiếu với nhau, Lâm Lôi cũng nhận biết những cường giả này. Có thể làm cho Lâm Lôi nhớ rõ ràng nhất chính là mấy người Khắc Lối, Bảo Đế Kỳ, cùng với Tam sư huynh đệ tử của Vũ Thần. Mấy người khác, đại khái chỉ là nhớ tên mà thôi.

Sáng sớm. Mặt trời hồng rực từ phía đông lên cao, ánh sáng ấm áp bao trùm toàn bộ Vũ Thần Sơn. Hai mươi hai vị thánh vực cường giả, một đêm không ngủ, nhưng là tất cả mọi người đều không có cảm giác không thoải mái, đến cấp bậc này, bọn họ đã sớm thoát ly việc buồn ngủ rồi.

“Chi nha!” Cánh cửa của tiểu viện vốn đóng kín đã mở ra rồi.

Hai mươi hai vị cường giả đồng thời đứng thẳng lên, bọn họ đều cung kính nhìn về phía một người từ trong viện tử bước ra. Người nọ có một mái tóc dài đỏ đậm như máu, hai mắt mở ra giống như hai ánh đao bắn ra, làm cho hai mươi hai vị thánh vực cường giả ngay cả thở mạnh cũng không dám, người này chính là Vũ Thần Áo Bố Lai Ân.

Vũ Thần quét mắt qua tất cả mọi người một lần, cuối cùng dừng lại tại Bối Bối đang trên vai Lâm Lôi, chợt lạnh nhạt nói: “Nếu tất cả các ngươi đều đã đến rồi, vậy theo ta xuất phát đi”. Nói xong, Vũ Thần trực tiếp bay lên trời.

“Vũ Thần này cũng quá dứt khoát”. Lâm Lôi đáy lòng không khỏi nở nụ cười. Bất quá, bên ngoài Lâm Lôi cũng giống như hai mươi hai vị cường giả, đều quy củ, trực tiếp phi hành phía sau Vũ Thần, đồng thời hướng phía đông bay đi. Hai mươi hai người này cũng là có thứ tự nhất định, phía trước nhất chính là Lâm Lôi cùng Pháp Ân.

Tất cả mọi người đối với thực lực của mình đều nhận thức biết, mạnh trước yếu sau.

“Pháp Ân, chúng ta bây giờ đi Hắc ám chi sâm sao?” Lâm Lôi nhìn thân ảnh cao lớn phía trước, phương hướng phi hành chính là hướng đến Hắc ám chi sâm, không hỏi đối diện Pháp Ân thấp giọng dò hỏi.

“Đúng vậy.” Pháp Ân cũng thấp giọng trả lời: “Mỗi lần trước khi xuất phát đi chúng thần mộ địa, tất cả cường giả trên Ngọc Lan đại lục đều tụ tập tại Hắc ám chi sâm, dù sao muốn đi Chúng thần mộ địa, đều là phải cần Bố Lỗ Đặc đại nhân mới có thể mở ra được.”

“Ồ!” Lâm Lôi đáy lòng rung động: “Xem ra thông đạo đi Chúng thần mộ địa rất khó mở ra, ngay cả Vũ Thần bọn họ cùng không thể mở.”

“Có phải là Bối Bối không?” Một đạo âm thanh trầm ấm vang lên.

Lâm Lôi cùng Pháp Ân giật nảy mình. Vũ Thần đại nhân đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi mà làm cho lòng người rung động chính là Vũ Thần đại nhân trên mặt cũng lộ ra một tia tươi cười ấm áp. Ngay cả Pháp Ân cũng chưa thấy qua sư phụ cười mấy lần.

“Chính là ta!” Bối Bối cũng nhìn Vũ Thần.

Vũ Thần cẩn thận nhìn Bối Bối một phen, gật đầu nói: “Bối Lỗ Đặc đại nhân cũng để cho ngươi đi Chúng thần mộ địa ?”

“Sợ cái gì, lão Đại đi được, tại sao ta không thể đi?” Bối Bối ngẩng đầu nói.

Vũ Thần cười khẽ, không nói thêm gì nữa.

“Vũ Thần đại nhân!” Lâm Lôi không nhịn được mở miệng nói.

Vũ Thần hướng về phía Lâm Lôi bên cạnh, lộ vẻ đang chờ Lâm Lôi hỏi. Lâm Lôi lập tức nói ngay: “Vũ Thần đại nhân, ta có một huynh đệ tốt, tên là Ba Khắc, hắn cũng muốn đi Chúng thần mộ địa, không biết ...”

“Bối Lỗ Đặc đại nhân chỉ là cho ta quyền chọn danh sách hai mươi hai người thôi. Nếu ngươi muốn cho ai vào Chúng thần mộ địa, để cho Bối Bối nói với Bố Lỗ Đặc đại nhân đi, dù sao muốn cho ai đi Chúng thần mộ địa đều là Bố Lỗ Đặc đại nhân quyết định.” Vũ Thần nhàn nhạt nói. Nói xong Vũ Thần lại bay về phía trước.

Lúc này Lâm Lôi mới thở dài một hơi: “Đúng là Thần cấp cường giả, dù là nói cười cũng làm cho người khác cảm thấy áp lực lớn như vậy.” Vừa rồi, Lâm Lôi có cảm giác muốn nín thở, giống như thuở nhỏ nhìn thấy Tấn mãnh long vậy, đó là sợ hãi phát ra từ đáy lòng.

“Đây có lẽ là Thần uy.” Lâm Lôi thầm nghĩ.

Đám người đồng dạng hướng trung tâm của Hắc ám chi sâm bay đi, chỉ trong chốc lát, dưới sự dẫn đầu của Vũ Thần, đám người Lâm Lôi đã tới hạch tâm của Hắc ám chi sâm. Đây là lần đầu tiên Lâm Lôi tiến vào Hắc ám chi sâm sâu như thế.

“Bối Lỗ! Đặc đại nhân trong truyền thuyết trông ra sao nhỉ?” Lâm Lôi trong lòng rất tò mò.

Chỉ trong chốc lát, giữa Hắc ám chi sâm, một Kim chúc thành bảo (tòa thành bằng kim loại) màu ngăm đen hiện lên trong mắt mọi người. Tòa thành này cũng lớn tương đương tòa thành của Lâm Lôi, phương viên chỉ vài dặm mà thôi, nhưng mà tòa thành này toàn thân ngăm đen là do một loại kim loại màu đen hình thành nên.

“Mọi người đứng ở bên ngoài thành, trên mảnh sân trống, không ai được tùy tiện tiến vào!” Vũ Thần lạnh nhạt nói, sau đó lại trực tiếp bay vào trong thành.

Giờ phút này bên ngoài tòa hắc sắc Kim chúc thành đã tụ tập vô số Thánh vực cường giả.

“Những người này không ít là Thánh ma đạo, hẳn là do Đại Tế Ti mang đến.” Pháp Ân từ trên cao hạ xuống, đồng thời hướng về phía Lâm Lôi giải thích, Lâm Lôi gật đầu. Những thánh vực cường giả trên Ngọc Lan đại lục này đa phần là thuộc về mấy phe Thần cấp cường giả.

“Đừng ai tự tiện tiến vào, Kim chúc thành này sẽ tự động công kích người xâm phạm”. Pháp Ân lớn tiếng nói.

Thật ra chuyện này chỉ có Lâm Lôi cùng Áo Lợi Duy Á lần đầu tiên đến là không biết mà thôi, còn lại tất cả đều rõ ràng.

“Tự động công kích người xâm phạm?” Lâm Lôi cả kinh nói, Bối Bối lại là nhỏ giọng cười hi hi nói: “Lão Đại, Kim chúc thành này thật ra là một sinh vật bằng thép đấy, hắn có trí tuệ.”

Lâm Lôi cả kinh. Hắc ám chi sâm này cũng thật vương giả, ngay cả tòa thành cũng là ẩn chứa tánh mạng. Lâm Lôi cũng là lần đầu tiên nhìn thấy tánh mạng kỳ lạ như thế.

“Lão Đại, ngươi trước tiên ở chỗ này nhé, không phải ngươi muốn nói chuyện của Ba Khắc sao? Ta đi nói với Bối Lỗ Đặc gia gia một chút”. Bối Bối nói.

Lâm Lôi nhẹ gật đầu, chỉ thấy Bối Bối thân hình vừa động đã chuyển thân vào trong tòa thành thép. Nhìn thấy Bối Bối đi vào tòa thành, không ít Thánh vực cường giả bên ngoài đều giật mình, bọn họ đều biết… một khi xông vào sẽ bị công kích, nhưng là vừa rồi, Bối Bối dường như không bị công kích!

“Lâm Lôi ngươi đến rồi!” Nghe thấy tiếng cười, Lâm Lôi đã quay đầu lại, chỉ thấy Đức Tư Lê, Hải Ốc Đức, Hi Kim Sâm ba người đã đi tới, Lâm Lôi lập tức đến nghênh tiếp: “Đức Tư Lê tiên sinh, phu nhân của người đâu? Bà ấy không có tới?”

“Thực lực của nàng còn kém một chút”. Đức Tư Lê cười nói: “Bất quá, ta cũng phải chúc mừng ngươi, lại có một ma thú như Bối Bối vậy. Hai ba mươi năm trước Bối Lỗ Đặc đại nhân trực tiếp truyền âm cho mấy người chúng ta, ta còn nghi hoặc không biết tiểu tử nào may mắn có được ma thú như Bối Bối đây?”

Lâm Lôi trong lòng hoàn toàn rõ ràng. Sau khi Bối Bối sinh ra không lâu, có lẽ Bối Lỗ Đặc đại nhân đã ngẫu nhiên phát hiện được sự tồn tại của Bối Bối, cho nên trực tiếp truyền âm cho Vũ Thần, Đại Tế Ti, Đức Tư Lê, Loa Toa Lỵ mấy người để bọn họ chiếu cố một chút. Bối Lỗ Đặc đại nhân đối với Bối Bối hẳn là rất chú ý.

“Chúng ta gồm ta, Loa Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi, cùng Lạp Sắt Phúc Đức bốn người là trực tiếp nghe hiệu lệnh của Bối Lỗ Đặc đại nhân”. Đức Tư Lê giải thích: “Trên Ngọc Lan đại lục, Thánh vực cường giả tiềm tu, chủ yếu phân tại ba phương, phân biệt là Bối Lỗ Đặc đại nhân, Vũ Thần cùng Đại Tế Ti.”

Lâm Lôi trong lòng hiểu rõ, trên Ngọc Lan đại lục có năm thần cấp cường giả, nhưng là Đế Lâm cùng Hi Tắc chỉ mới xuất hiện cách đây mười năm mà thôi số Thánh vực cường giả theo họ dĩ nhiên là ít.

“Hi Tắc đại nhân cũng tới.” Đức Tư Lê đột nhiên mở miệng nói.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn lại, chỉ thấy Hi Tắc mặc áo bào rộng thùng thình, trên mặt có nét tươi cười đang hướng bên trong Kim chúc thành bay tới.

“Mấy người các ngươi đứng ở chỗ này, đừng đi vào, nếu không có chết cũng đừng trách ta.” Thanh âm đạm mạc lạnh như băng vang lên, đám người Lâm Lôi không khỏi quay đầu lại nhìn. Chỉ thấy thanh niên mặc trường bào màu vàng lợt, đang hướng về đám ma thú đi theo hắn phân phó, sau đó cũng tiến vào trong Kim chúc thành.

“Là Đế Lâm!” Lâm Lôi năm đó tại Phân Lôi thành đã từng gặp qua Đế Lâm.

Phía sau Đế Lâm chính là ba con Miêu Mễ cùng với sáu Thánh vực ma thú biến nhỏ như người thường. Lâm Lôi nhìn kỹ, quả nhiên 3 Miêu Mễ này trên lưng có hai cánh, trên hai mắt lại còn có thêm hai cặp mắt nữa.

“Sáu mắt, lại có hai cánh, đúng là con của Đế Lâm, Thánh vực ma thú Lục mục Kim nghê rồi.” Lâm Lôi thầm nghĩ.

Lúc này, trong đám Lục mục Kim nghê có một con nhìn về phía Lâm Lôi, đồng thời sáu mắt đều mở, hướng về Lâm Lôi nhếch miệng cười: “Lâm Lôi đúng không? Cám ơn ngươi nhé.”

(Hết chương 7)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 8: Tam Điều Thông Đạo

Bản thân mình cùng với Lục mục Kim nghê là lần đầu tiên gặp, sao Lục mục Kim nghê vừa nhìn thấy mình lại cảm tạ nhỉ?

Là nguyên nhân gì chứ?

“Đáng tiếc, ngươi xuất sanh vẫn còn chậm, nếu sanh sớm ba ngàn năm, lão Tứ và lão Ngũ đã không phải chết.” Lục mục Kim nghê nọ thấp giọng thì thào, bên cạnh hai Lục mục Kim nghê cũng liếc nhìn Lâm Lôi, rồi sau đó cả ba trực tiếp bay đến bên cạnh sáu Thánh vực ma thú khác.

Đức Tư Lê hướng Lâm Lôi cười nói: “Lâm Lôi, ngươi cùng ba huynh đệ bọn họ có quan hệ gì thế?”

“Không có quan hệ gì cả!” Lâm Lôi nói.

Đức Tư Lê cũng không nhiều lời, chính là vẻ mặt chừng như hắn không tin được điều này.

“Trước đây, có thể tiến nhập Chúng thần mộ địa rất ít có ma thú, chỉ có vài Thánh vực ma thú lợi hại của Hắc ám chi sâm có thể tiến vào. Bây giờ xuất hiện Đế Lâm, ma thú trong Ma thú sơn mạch cũng có thể đến Chúng thần mộ địa rồi.” Hải Ốc Đức cảm thán.

Lâm Lôi liếc sang bên cạnh.

Cùng với ba Lục mục Kim nghê vốn có sáu Thánh vực ma thú, đều không phải ma thú bình thường.

“Hình như trong đó có bốn Thánh vực ma thú đã từng đến Phân lai thành năm xưa, hoặc giả có thể nói là cùng một chủng tộc với những kẻ đó.” Lâm Lôi nhìn ra bốn Thánh vực ma thú phân biệt là Huyết tình Tông mao sư, Phách vương long, Đại địa bạo hùng và Tử tình Kim mao viên.

Lúc trước một cước đạp chết Tạp Lam chính là Tử tình Kim mao viên.

Chỉ không biết Tử tình Kim mao viên này kẻ đến Phân lai thành lúc trước có phải là cùng một người không?

Đông đảo cường giả tụ tập, có nhân loại cũng có ma thú, Ngọc Lan đại lục các khu vực ẩn thế cường giả hôm nay tề tụ một chỗ, tất cả cùng nhỏ giọng đàm luận. Nhân loại và ma thú giờ phút này chính là hai chủng tộc ngang hàng.

“Xoát!” Một đạo bóng đen từ Kim chúc thành bay đến, chính là Bối Bối.

Đông đảo người và ma thú ở đây ánh mắt đều tập trung ở người Bối Bối. Có thể từ trong Kim chúc thành tiến đến, trước đây cũng chỉ có ba nhi tử của Bối Lỗ Đặc đại nhân cùng với vài vị Thần cấp cường giả, còn Thánh vực cường giả bình thường vốn không có tư cách đi vào.

“Lão Đại, chuyện đã giải quyết xong.” Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi: “Người để cho Ba Khắc đến đây đi.”

Lâm Lôi nở nụ cười, trước mặt Bối Lỗ Đặc thần bí, tiếng nói của Bối Bối xác thực rất có phân lượng.

“Hắc Lỗ, ngươi đi thông tri Ba Khắc, sau đó đưa Ba Khắc lại chỗ ta.” Lâm Lôi cùng Hắc vân báo Hắc Lỗ linh hồn truyền âm. Thanh âm của Hắc Lỗ cũng vang lên trong đầu Lâm Lôi: “Vâng, thưa chủ nhân.”

Đại khái chừng trên dưới một giờ.

Hắc Lỗ rốt cục mang Ba Khắc phi tới.

“Người đông quá.” Ba Khắc nhìn đông đảo cường giả không khỏi cả kinh, Thánh vực cường giả tính luôn cả nhân loại lẫn ma thú đã vượt qua tám mươi người. Mỗi một cường giả thực lực đều rất kinh người, nếu không biến thân, Ba Khắc vốn là yếu nhất.

Đương nhiên, một khi biến thân, Ba Khắc thực lực có thể coi như trung bình. Trong các cường giả, thực lực đỉnh cao là nhóm Đức Tư Lê, Pháp Ân năm người cùng với Lâm Lôi.

Mặt trời lên đến đỉnh đầu, tại khoảng trống phía trước Kim chúc thành, các vị Thánh vực cường giả cũng rất kiên nhẫn chờ đợi, đột nhiên bốn đạo thân ảnh từ trong Kim chúc thành bay ra, có Vũ Thần thập phần khí phách, có Đại Tế Ti phiêu dật, có Đế Lâm yêu dị và cuối cùng có Hi Tắc sâu cạn khó dò.

Tứ đại Thần cấp cường giả hạ xuống trước tòa thành.

Bất kể nhân loại hay ma thú đều cung kính nghe bọn họ ra lệnh.

Mái tóc bạc dài phiêu sái, mặt nạ ẩn ước lục quang, Đại Tế Ti nói: “Trong các ngươi, có người từng tiến vào Chúng thần mộ địa, cũng có người chưa từng qua. Bất quá lần này và lần trước không giống nhau cho nên ta phải cẩn thận nhắc nhở các ngươi mấy điểm.”

Đại Tế Ti thanh âm nhu hòa, không lớn không nhỏ, đơn thuần từ thanh âm rất khó biết được là nam tính hay nữ tính.

“Không giống với những lần trước?” Lâm Lôi lạnh nhạt cười, trước đây hắn chưa từng đến, bất kể trước đây là loại gì đối với hắn cũng không ảnh hưởng.

Mọi người hiện diện, từ nhân loại đến ma thú cũng cẩn thận lắng nghe Đại Tế Ti nhắc nhở.

“Những người từng đi qua Chúng thần mộ địa đều biết, đến Chúng thần mộ địa tổng cộng có ba thông đạo, một cái ở giữa Hắc ám chi âm, một cái ở một hải đảo giữa Đông Hải, cái thứ ba ở giữa đáy biển (hải để) Nam Hải.” Đại Tế Ti thanh âm trước sau vẫn ôn hòa.

Đức Tư Lê, Pháp Ân cùng một số cường giả có kinh nghiệm sắc mặt bắt đầu biến đổi.

“Ba ngàn năm trước, là từ Nam Hải hải để tiến vào Chúng thần mộ địa; hai ngàn năm trước là từ Hắc ám chi sâm tiến vào Chúng thần mộ địa; một ngàn năm trước là từ Bắc hải hải đảo tiến vào Chúng thần mộ địa. Ba ngàn năm là một vòng, lần này là từ Nam Hải hải để tiến vào Chúng thần mộ địa.” Thanh âm Đại Tế Ti truyền vào tai từng cường giả.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

“Chúng thần mộ địa này lại có ba thông đạo?” Lâm Lôi đáy lòng dậy lên nghi hoặc: “Chính là ba thông đạo này cách xa vô cùng, Bắc hải, Hắc ám chi sâm, Nam Hải… cách nhau ngàn dặm. Là chuyện gì đây?”

Mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng bản thân Lâm Lôi biết bây giờ không phải lúc đặt câu hỏi, chỉ có thể kiên nhẫn lắng nghe.

Đại Tế Ti thanh âm tựa hồ ẩn ước cười nhạt: “Đã biết thông đạo xuống đất lần này, mười mấy người có kinh nghiệm cũng biết nguy hiểm. Được rồi, Đức Tư Lê, ngươi nói cho mọi người một chút hoàn cảnh.”

“Nhớ kỹ, tự nguyện buông tay có thể rời đi, đêm nay chúng ta tập trung xuất phát.” Đại Tế Ti thanh âm trước sau ôn hòa.

Đế Lâm cười lạnh: “Sợ hãi thì đừng đi, bây giờ buông tay còn kịp, đợi đến lúc lâm trận mới sợ hãi đào tẩu mới thực sự là nguy hiểm.” Bốn thần cấp cường giả trực tiếp đi đến một chỗ, yên lặng đợi đêm xuống.

Mà Đức Tư Lê lúc này đi tới mọi người phía trước.

Đức Tư Lê sắc mặt thâm trầm, Lâm Lôi cho tới giờ chưa từng thấy Đức Tư Lê ngày thường nho nhã lại có vẻ mặt khó coi đến thế.

“Những người có kinh nghiệm qua Chúng thần mộ địa hai ngàn năm trước và một ngàn năm trước đều nghe ta nói rồi chứ?” Đức Tư Lên thanh âm lạnh lẽo, “Chúng thần mộ địa vốn không phải một mà là ba tòa, ba cái thông đạo, tự nhiên là hướng đến ba tòa Chúng thần mộ địa khác nhau.”

“Ba tòa?” Không ít người cũng cảm thấy giật mình.

Ngay cả Lâm Lôi, giờ phút này trong lòng cũng kinh hãi, tập trung tinh thần lắng nghe Đức Tư Lê.

"Bắc Hải hải đảo và Hắc ám chi sâm đi tới hai tòa Chúng thần mộ địa, mặc dù có nguy hiểm, nhưng nguy hiểm cũng không lớn. Bình thường cẩn thận một chút đều có thể bảo trụ tánh mạng. Chính là Nam Hải hải để đi tới một tòa Chúng thần mộ địa xác thực phi thường nguy hiểm." Đức Tư Lê thấp giọng nói: "Ta thậm chí cho rằng, trong số hơn tám mươi cường giả chúng ta, cho dù thận trọng vô cùng, còn sống một phần ba đã là may mắn.”

"Một phần ba?" Không ít Thánh vực cường giả cũng kinh hãi.

Trong bọn họ không ít người từng đi qua Chúng thần mộ địa, chính là hai lần trước Chúng thần mộ địa, bình thường nhiều nhất chết chỉ trên dưới một phần tư. Mà hiện đang nghe Đức Tư Lê nói… lần này tựa hồ có khả năng chết đi hai phần ba.

"Cái này chính là, đó là nếu chúng ta vô cùng thận trọng, nếu quá tham lam… ta phỏng chừng trong tám mươi người, e là chỉ còn chừng mười người sống sót." Đức Tư Lê nhìn về đám người phía trước mặt: "Các ngươi đều nhớ kỹ, chính mình chết thì thôi, đừng để liên lụy đến người khác."

Nói xong, Đức Tư Lê liền trực tiếp trở lại bên cạnh Hải Ốc Đức, Hi Kim Sâm.

Không khí thật nặng nề.

"Có cái gì phải sợ, càng nguy hiểm, cơ hội đạt được Thần cách và Thần khí lại càng lớn thôi." Một thanh âm từ trong đám người vang lên.

"Có mạng mới nói đi nha." Giọng Pháp Ân lạnh lùng.

Pháp Ân lúc này sắc mặt cũng rất khó coi.

Đức Tư Lê, Hải Ốc Đức, Hi Kim Sâm ba người cũng bảo trì trầm mặc.

Lâm Lôi tới gần Đức Tư Lê, thấp giọng hỏi: "Đức Tư Lê, tới cùng chuyện gì xảy ra? Lần này so với lần trước đi Chúng thần mộ địa có gì khác biệt?"

Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi thở dài một cái, nói: "Lâm Lôi, ngươi còn nhớ kỹ lúc trước ngươi lần đầu tiên đến sơn thôn gặp ta, trong khi Hải Ốc Đức cùng với ngươi luận bàn, ngươi hỏi hắn sao là một Thánh ma đạo mà không có ma thú?"

"Ta nhớ kỹ." Lâm Lôi gật đầu.

Lúc trước Hải Ốc Đức cùng hắn luận bàn. Lâm Lôi cho rằng một Thánh ma đạo mà không có ma thú nếu giao thủ với mình thì chắc chắn là thua rồi. Hoặc lai Hải Ốc Đức hướng hắn triển kỳ liễu Thánh ma đạo công kích.

"Ngươi lúc ấy còn nói, ma thú của hắn vì cứu hắn mà chết ở hơn hai ngàn năm trước, hơn nữa một người hảo huynh đệ của ngươi cũng chết." Lâm Lôi trả lời.

"Đúng." Đức Tư Lê gật đầu nói: "Ta nói chính là về lần đến Chúng thần mộ địa thám hiểm ba ngàn năm trước đó."

Lâm Lôi gật đầu.

"Ma thú của Hải Ốc Đức chính là một đầu Bôn lôi lưu Điện báo. Tại Chúng thần mộ địa để bảo vệ tánh mạng, ta vì ma thú nọ mà cầu Bối Lỗ Đặc đại nhân thêm vào danh sách. Không tưởng được, tại biên giới tầng thứ sáu, tam đệ cùng ma thú nọ đều chết. Mà chúng ta ba người ở tầng thứ năm, kế đó cũng không dám tiến vào tầng thứ sáu, cứ như vậy… tại tầng thứ năm chờ đợi mười năm, cuối cùng từ thông đạo trở về." Đức Tư Lê vẻ mặt rất đau khổ.

Lâm Lôi trong lòng rung động.

Tầng thứ năm, tầng thứ sáu?

Mặc dù đối với Chúng thần mộ địa không rõ ràng lắm, chính là bây giờ nghe tới, hẳn là phân rất nhiều tầng. Mà tầng thứ sáu này hẳn là phi thường nguy hiểm.

Đêm khuya phủ xuống, không có một Thánh vực cường giả rời đi, nếu ngay cả nguy hiểm không biết rõ cũng sợ hãi, vậy Thánh vực cường giả này tâm chí cũng quá yếu đuối.

Một cái bóng đen đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người, rồi sau đó dần dần ngưng tụ thành thực thể. Người này mặc hắc sắc trường bào thô ráp, tóc dài đen nhánh bay xõa, râu dài đến ngực. Nhìn bộ dáng, tựa như một lão nhân.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân." Đại Tế Ti, Hi Tắc, Vũ Thần, Đế Lâm bốn người cũng lập tức đứng dậy, cung kính nói.

Tất cả Thánh vực cường giả, bất kể là lần đầu tiên nhìn thấy Bối Lỗ Đặc, hay là lần thứ hai lần thứ ba nhìn thấy, cũng lập tức đứng dậy cung kính hành lễ. Ở đây bất kể là Đại Tế Ti, Vũ Thần hay các Thánh vực cường giả, ngay cả thở dốc đều không dám.

Bối Lỗ Đặc, có một đôi mắt tròn nhỏ, chính là cũng rất có thần, phảng phất ánh sáng tinh thần thâm thúy. Khóe miệng hắn tựa như luôn cười mỉm: "Bối Bối, lại đây." Bối Lỗ Đặc thấy Bối Bối, nét mặt liền tươi lên.

Bối Bối trực tiếp nhảy tới trong ngực Bối Lỗ Đặc, tất cả mọi người tại đây đều nhìn về phía Bối Bối.

"Bối Lỗ Đặc gia gia, chúng ta đi mau đi, chờ ở đây cũng lâu quá." Bối Bối tựa hồ không có chút cảm giác tới áp bức từ Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc hiền lành gật gật đầu, toàn tức ôm Bối Bối, trực tiếp hướng nam phương bay đi: "Xuất phát đi." Bối Lỗ Đặc thanh âm vang lên.

Lúc này, tứ đại Thần cấp cường giả, hơn tám mươi Thánh vực nhân loại và ma thú cường giả mới bay lên.

Trên đường phi hành, không ít người đều nhìn về phía Lâm Lôi, hiển nhiên bởi vì Bối Bối và Bối Lỗ Đặc quan hệ thân mật, khiến cho bọn họ đối với Lâm Lôi chú ý. Bọn họ đều là biết Bối Bối là ma thú của Lâm Lôi, không ít người trong lòng đều quyết định chủ ý... Cho dù không cùng với Lâm Lôi giao hảo, ít nhất cũng không thể đắc tội Lâm Lôi.

Dù sao, ngay cả Vũ Thần bốn người, trước mặt Bối Lỗ Đặc đại nhân cũng phảng phất như một đứa trẻ, thở mạnh một cái cũng không dám. Hoàn toàn có thể biết được, địa vị của Bối Bối trong lòng Bối Lỗ Đặc hơn hẳn nhóm Vũ Thần mấy người.

"Vũ Thần này cũng là lợi hại, hôn lễ đệ đệ ta hắn cũng chiếu cố thật tốt." Lâm Lôi đáy lòng cười thầm: "Bối Lỗ Đặc đại nhân và Bối Bối có quan hệ, Bối Bối và chính mình có quan hệ, chính mình và ốc đốn có quan hệ … trung gian là hai tầng quan hệ, ài!"

Chính là Vũ Thần ngay cả chuyện của Ốc đốn, cũng quan tâm, trực tiếp lệnh cho hoàng đế Kiều An để cho Ốc Đốn trở thành trượng phu của Ni Na.

Vũ Thần đối với Bối Lỗ Đặc đại nhân đích tôn kính có thể tưởng tượng biết.

o0o

Rì rào… Nước biển Nam Hải mênh mông, chập chờn sóng

Cả Ngọc Lan đại lục vị diện, hải dương diện tích quá lớn, trong đó Bắc Hải đã rất rộng lớn, Nam Hải lại càng lớn đến mức làm cho người ta sợ hãi. Lâm Lôi từng nghe Hoắc Đan nói qua tận cùng Nam Hải, đó là hỗn loạn không gian loạn lưu.

Giữa đêm khuya, biển xanh vô bờ cũng có vẻ trầm trầm.

"Ở đây." Bối Lỗ Đặc dừng thân, huyền phù đứng giữa bầu trời hải dương.

"Tại đây, dưới đáy biển là thông đạo đi thông tới Chúng thần mộ địa, khoảng cách mặt nước sâu đại khái trên dưới hai vạn thước." Bối Lỗ Đặc cười nhạt, nói, "Tin rằng thủy áp biển sâu đối với các ngươi không ảnh hưởng, nếu ngay cả chừng ấy thủy áp cũng không chịu nổi, các ngươi chính là nên buông tay sớm một chút mới tốt."

Nói xong, bản thân Bối Lỗ Đặc trước tiên tiến vào biển sâu muôn trùng. Chỗ thân thể lướt qua, biển sâu nước chảy tự nhiên tách ra xuất một cái thông đạo.

(Hết chương 8)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 9: Mộ Địa Điêu Khắc

Phụp! Phụp!” Sóng nước tách ra bốn thủy đạo để đám bốn vị Thần cấp cường giả Vũ Thần, Đại Tế Ti hướng và đáy biển sâu lao xuống. Hơn tám mươi vị Thánh vực cường giả không chút do dự, theo sau tiến vào đáy nước.

“Biển sâu này còn có chút đặc biệt.” Lâm Lôi ngoại thân đấu khí luân chuyển, thi triển Mạch động phòng ngự dễ dàng chống đỡ thủy áp bên ngoài. Lâm Lôi bản thân nhàn nhã thưởng thức cảnh tượng biển sâu, dù sao đây cũng là lần đầu Lâm Lôi tiến vào hải để.

Biển sâu u tĩnh, xung quanh tối đen như mực, thỉnh thoảng có vài sinh vật trên thân ẩn ước quang mang lướt qua.

Pháp Ân và Lâm Lôi cùng hướng xuống dưới phi hành. Pháp Ân nhìn Lâm Lôi, thanh âm vang lên trong đầu hắn: “Lâm Lôi, Nam Hải hải để rộng lớn, bên trong cũng có rất nhiều ma thú tỷ như Giao long, Long quy, Cửu đầu xà, Cự chương… đều có thể đạt đến cấp bậc Thánh vực ma thú.” Linh hồn truyền âm, bản lĩnh này Đức Tư Lê vốn cũng có.

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

Nam Hải phạm vi so với Ngọc Lan đại lục lớn hơn nhiều, không xuất sanh số lượng lớn ma thú đó mới là kì quái.

“Bất quá, dưới biển sâu có ma thú tới gần, phát hiện mấy người chúng ta cũng sợ đến lập tức bôn đào.” Pháp Ân cười nhẹ.

Lâm Lôi cũng cười.

Chúng nhân trong biển sâu u tĩnh không ngừng xuyên qua, cũng đồng thời thấy không ít cảnh đẹp hiếm có. Thỉnh thoảng cũng thấy xuất hiện một vài ma thú to lớn, khi phát hiện chư vị cường giả phi đến đều sợ đến không dám cử động. Càng xuống sâu áp lực nước càng lớn.

Cuối cùng, áp lực nước phảng phất như một tòa núi nhỏ đè nặng trên người. Cũng may mắn mọi người đều là Thánh vực đỉnh cấp cường giả, đều có thể kháng trụ được, hoặc thi triển ma pháp, hoặc phóng thích ngoại thân đấu khí tráo, ánh sáng đủ màu sắc cực kỳ huyền ảo.

“Đến đáy biển rồi.” Tất cả cường giả đều xuống đến đáy biển.

San hô dưới đáy biển, cũng có một ít tiểu thạch cũng phát ra một ít lân quang. Mặt đất có chỗ nhô cao, có chỗ lại trầm xuống, lên cao có khi vài trăm thước, trầm xuống có lúc nhìn không thấy đáy.

“Mau tới đây.” Pháp Ân cùng Lâm Lôi truyền âm.

Lâm Lôi gật đầu.

Mọi người dọc theo một khe nứt dưới đáy biển phi hành xuyên qua, đại khái được vài dặm xa thì tới trước một tòa cự thạch ngăm đen. Tòa cự thạch lẻ loi trụ ở giữa hạp cốc, trên đỉnh phát ra một quang mang trong suốt ba động dị thường kì quái.

“Tới.” Âm thanh vang lên bên tai mọi người.

Mọi người dừng lại trước mặt tòa hắc sắc cự thạch.

“Hả? Cửa vào này cùng với cửa vào tiểu hình vị diện ta tu luyện xem ra rất giống nhau, chỉ là thể tích lớn chừng gấp hai lần.” Lâm Lôi nội tâm rung động.

Bối Lỗ Đặc đại nhân thanh âm vang lên trong tai mọi người: “Không gian chi môn này chính là thông đạo đến Chúng thần mộ địa, bình thường không gian chi môn vốn là phong bế, có một tầng năng lượng vô hình phong trụ.” Vừa nói, ngoại thân Bối Lỗ Đặc xạ ra một đạo hắc sắc quang mang.

Hắc sắc quang mang trực tiếp xạ vào trong không gian chi môn.

“Oanh.” Hải để yên tĩnh lập tức rung động, không gian chi môn trong suốt lập tức bạo phát quang mang chói mắt, phảng phất như một tầng ngân nhũ phong bế cửa vào.

Trên dưới một miểu thời gian, tựa như bị đột phá.

“Phốc!” Một âm thanh nhẹ vang, tầng ngân nhũ tiêu thất.

“Đi theo ta, tất cả đồng thời tiến lên.” Bối Lỗ Đặc bay đến trước không gian chi môn, chỉ một bước qua bên kia. Cả người Bối Lỗ Đặc rõ ràng biến mất trước tầm mắt chư vị cường giả.

Đại Tế Ti, Vũ Thần, Đế Lâm, Hi Tắc bốn người cũng không chút do dự, tiếp theo đó tiến nhập không gian chi môn, chốc lát biến mất trong tầm mắt chúng nhân.

“Chúng thần mộ địa này hóa ra là ở một vị diện khác.” Lâm Lôi lúc này hiểu được: “Chỉ là Chúng thần vị diện và Ngọc Lan vị diện có liên lạc.”

Tựa như tiểu hình vị diện mật thất, bây giờ có Chúng thần mộ địa vị diện tiếp nối Ngọc Lan vị diện.

Đương trường, chư vị cường giả cũng tuần tự tiến nhập không gian chi môn. Lâm Lôi cũng đi theo sau Pháp Ân, trực tiếp bước vào.

“Ba động rất kỳ lạ.” Lâm Lôi rõ ràng cảm nhận trong khoảnh khắc bước vào không gian chi môn, giống như người đang bơi lội đột ngột thoát lên bờ, không khí chung quanh mơ hồ khẩn trương một chút.

Chư vị cường giả đều đi đến một vị diện khác.

Mọi người vẫn còn ở dưới đáy biển, chỉ là đáy biển của một vị diện khác.

“Cảm giác này thật lạ lùng.” Bước vào tân vị diện, Lâm Lôi liền có cảm giác bất đồng.

Pháp Ân cũng tới gần Lâm Lôi dụng linh hồn truyền âm: “Lâm Lôi, vị diện này, ngay cả ta vận dụng linh hồn lực cũng chỉ bao trùm hơn mười thước mà thôi. Hơn nữa, trong vị diện này, cường giả phi thường nhiều, chúng ta không thể không cẩn thận, nếu không lỡ như vị diện này có nhiều ma thú, chúng ta có thể hữu tử vô sinh.”

Lâm Lôi đáy lòng thất kinh.

Một đám người đều theo Bối Lỗ Đặc đi tới, Bối Lỗ Đặc ngược lại không chút khẩn trương, mang theo mọi người phi hành trên dưới mười dặm đường.

"Tòa kiến trúc phía trước, nhìn cao tựa như ngọn núi là Chúng thần mộ địa." Pháp Ân tới gần Lâm Lôi linh hồn truyền âm đạo, Lâm Lôi nhìn xa xa, kiến trúc cao lớn hùng vĩ, đáy lòng không khỏi run lên: “Chúng thần mộ địa này to lớn đáng sợ!"

Lâm Lôi có thể xác định Chúng thần mộ địa cách bọn họ còn chừng trăm dặm, song Lâm Lôi bọn họ có thể dễ dàng thấy Chúng thần mộ địa rồi.

"Chúng thần mộ địa cao gần hai vạn thước, bốn phía biên giới cũng dài chừng vạn thước." Pháp Ân linh hồn truyền âm giới thiệu. Pháp Ân đối với tòa Chúng thần mộ địa này hiểu biết phi thường rõ ràng.

"Mộ địa thật lớn, rốt lại kiến tạo như thế nào?" Lâm Lôi đáy lòng than thở không thôi.

Bằng tốc độ phi hành của mọi người, trăm dặm khoảng cách chỉ trong chốc lát là tới, tới gần tòa Chúng thần mộ địa này, Lâm Lôi rốt cục không nén được thở gấp. Khiến cho Lâm Lôi sợ hãi than chính là… Chúng thần mộ địa chủ yếu phát triển theo hình vuông… trên cùng là lăng hình tiêm giác.

Chúng thần mộ địa vách tường bốn mặt, mà bọn người Lâm Lôi chờ đợi tại một mặt. Hướng về chúng nhân là một hình điêu khắc lớn phi thường.

"Rồng?"

Lâm Lôi nhìn đại hình phù điêu trên vách tường, cao tới hai vạn thước, rộng một vạn thước, đó là cự long đang uốn lượn. Cự long này và rồng tại Ngọc Lan đại lục vị diện không giống nhau, chính là… long này không có cánh, uốn lượn xoay quanh phù điêu, ẩn ước phát xuất loại khí tức khiến cho người ta sung bái.

“Mộ địa này bốn phía tổng cộng có bốn bức cự hình phù điêu." Bối Lỗ Đặc đích thanh âm lại vang lên bên tai mọi người, "Mặt trước chính là một cái Cự long, chánh thức Cự long phù điêu. Mà đối diện là một Bạch hổ cự hình phù điêu, hai mặt bên, phân biệt là Phượng hoàng và Long quy hai loại cự hình phù điêu."

Cự long, Bạch hổ, Phượng hoàng, Long quy?

"Chúng thần mộ địa này, dựng bốn loại phù điêu làm gì?" Lâm Lôi từ đáy lòng nghi hoặc nổi lên.

Bối Lỗ Đặc vỗ vỗ Bối Bối trong ngực, Bối Bối liền phi lên trên vai Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc sau đó cười nhẹ, nói: "Tứ đại cự hình phù điêu, đại biểu Chúng thần mộ địa bốn bộ phận, mà cự long phù điêu này phía dưới cũng có lượng lớn tiểu hình phù điêu."

Lâm Lôi bọn họ cũng thấy được.

Cự long phù điêu chiếm cứ bảy tám phần diện tích bản diện. Phù điêu khác chiếm một thành, còn lại đều để trống.

"Phù điêu này…" Lâm Lôi nhìn kỹ tiểu hình phù điêu, dưới cự long tiểu hình phù điêu, hách nhiên đều là thuộc loại long hình, xà hình cùng các loại kỳ hình dị trạng ma thú, theo thứ tự nhất địch sắp hàng xuống dưới.

"Dựa theo tiểu hình phù điêu mà tính…" Bối Lỗ Đặc nhìn về phía đại lượng tiểu hình phù điêu. "Lúc này trấn thủ Chúng thần mộ địa mười một tầng đầu, thủ lĩnh chính là thần thú Ba Xà."

"Thần thú Ba Xà?"

Hơn tám mươi vị cường giả đến từ Ngọc Lan đại lục vị diện hết thảy đều mơ mơ hồ hồ. Chính là tất cả mọi người hiểu được một điểm… nếu là thần thú, vậy Ba Xà ít nhất đã đạt tới Thần cấp. Thánh vực cường giả ở đây, làm cách nào có thể xông qua?

"Ba Xà? Bối Lỗ Đặc đại nhân, bọn họ có chút cơ hội nào thành công không?" Đế Lâm mở miệng nói.

Bối Lỗ Đặc đại nhân liếc hắn một cái, cười cười: "Thần thú Ba Xà hơn ngàn năm trước đạt tới trưởng thành, theo ta được biết, hắn bây giờ đã đạt tới Trung vị thần cảnh giới. Đừng nói là bọn hắn, nếu là các ngươi bốn người đi vào, một khi cùng Ba Xà này đối đầu cũng đều chỉ có chết mà thôi."

Hơn tám mươi vị cường giả điều biến sắc mặt, rất khó coi, cực kỳ khó coi.

"Lần trước thủ lĩnh mười một tầng đầu còn chỉ là một song đầu Ác long đến từ địa ngục vị diện, không nghĩ lần này lại là thần thú Ba Xà, còn đạt tới Trung vị thần cấp bậc." Pháp Ân sắc mặt trầm xuống.

Lâm Lôi cũng rõ ràng.

Tiến vào Chúng thần mộ địa vốn là Thánh vực cường giả đi vào. Về phần Thần cấp cường giả cho dù đi vào cũng sẽ không vào bây giờ. Bằng Thánh vực thực lực, gặp phải tTung vị thần, đó là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Đây là một đáp án chắc chắn.

Bối Lỗ Đặc đại nhân cười nhạt, nói: "Yên tâm, cũng không hẳn phải chết. Bây giờ ta đem đại khái tình huống Chúng thần mộ địa nói cho các ngươi một chút. Chúng thần mộ địa tổng cộng có mười tám tầng, mười tầng đầu dám chắc không có Thần cách, từ mười một tầng bắt đầu, đó là dám chắc sẽ có Chúng thần thi thể, cùng với Thần cách."

Rất nhiều cường giả chưa từng tới nơi này trên mặt đều là vui vẻ.

Mười một tầng thì có Thần cách, rất nhiều người đáy lòng cũng quyết định nhất định phải xông vào tầng thứ mười một, một khi đạt được Thần cách, vậy có thể thành thần rồi. Điều kiện tiên quyết là... bọn họ tìm được chính là Hạ vị thần Thần cách.

"Nơi các ngươi sắp tiến xuống chia làm hai phần, mười một tầng đầu là thần thú Ba Xà thống lĩnh. Từ tầng mười hai trở về sau, chính là Thần cấp cường giả, đi vào cũng là cửu tử nhất sinh." Bối Lỗ Đặc đại nhân nhẹ cười nói, phía dưới không ít người không khỏi âm thầm buông tay từ tầng mười hai trở về sau .

Bối Lỗ Đặc nhìn mọi người: "Về phần Ba Xà, hắn có thể ở ngay tầng thứ nhất, cũng có thể ở tại tầng thứ mười một. Tóm lại, dám chắc ở một trong mười một tầng đầu.”

Lâm Lôi đáy lòng không khỏi căng thẳng.

"Nếu gặp phải Ba Xà, hẳn phải chết không thể nghi ngờ?" Lâm Lôi đáy lòng lo lắng.

Bối Lỗ Đặc phảng phất biết trong lòng Lâm Lôi suy nghĩ, nói: "Về phần Ba Xà... Ba Xà thực sự đang ngủ. Ba Xà đang ngủ say, bình thường sẽ không tỉnh lại, trừ phi có động tĩnh gì lớn. Nếu các ngươi ở tầng nào đó, gặp phải Ba Xà đang ngủ say, tốt nhất đừng có làm hắn tỉnh dậy, nếu không các ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Đông đảo cường giả trong lòng đều thầm mắng.

Người nào ngu ngốc sẽ đánh thức Ba Xà? Chính là tất cả mọi người biết, thủ lĩnh mười một tầng đầu của mộ địa là Ba Xà, dám chắc còn có nhiều trở ngại.

"Ba Xà vốn là ngủ, nhưng nếu các ngươi đi vào trong lúc nó vừa vặn thức giấc... chỉ có thể oán các ngươi xui xẻo." Bối Lỗ Đặc đại nhân nói.

Tất cả cường giả sắc mặt biến đổi.

Gặp phải thần cấp ma thú Ba Xà còn đang thức, sợ rằng một người cũng trốn không thoát.

"Ha ha..." Bối Lỗ Đặc đại nhân cười to: "Chỉ có thể chúc các ngươi may mắn, nhớ kỹ, mười một tầng đầu không chỉ đơn thuần có thần thú Ba Xà, trong đó còn có một số quái vật, hoặc là vong linh sinh vật, hoặc là dị vị diện quái vật, trong đó cũng có không ít quái vật, so với người cực mạnh trong các ngươi còn muốn mạnh hơn nhiều."

Pháp Ân, Đức Tư Lê một nhóm người sắc mặt đều nghiêm túc.

Bọn họ rất rõ ràng, bởi vì lần trước bọn họ đã nếm qua mùi đau khổ.

"Nhớ kỹ, cẩn thận, cẩn thận, không thể quá tham lam." Bối Lỗ Đặc đại nhân nói, "Các ngươi nếu chết bên trong, ta bên ngoài điện cũng không có cách nào cứu được các ngươi."

Nói xong, Bối Lỗ Đặc hai tay bắn ra hai đạo hắc sắc quang mang, phân biệt xạ lên vách tường tầng dưới chót, nhất thời tại vách tường hai nơi xuất hiện một cái thông đạo: "Hai cái thông đạo, nhân loại Thánh vực từ bên trái thông đạo tiến vào, ma thú Thánh vực từ bên phải thông đạo tiến vào. Các ngươi nếu tại bốn tầng đầu đều sống sót, vậy… tại tầng thứ năm mới có thể gặp mặt."

Lâm Lôi vừa nghe thì hiểu được.

Chúng thần mộ địa bên trong rất phức tạp, hai cái thông đạo bốn tầng đầu trải qua khu vực cũng bất đồng, đến tầng thứ năm hai khu vực mới có thể trọng hợp.

"Tất cả, cũng tiến vào đi." Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói, "Nhớ kỹ, nếu sợ hãi hay gặp nguy hiểm, hãy trở lại một tầng, chờ mười năm. Đợi được qua mười năm, mỗi một tầng đều có thông đạo hướng ra phía ngoài điện, các ngươi đều có thể thoát ly."

Mười năm!

Không ai do dự, nhân loại Thánh vực cường giả và ma thú cường giả đều tiến lên.

"Bối Bối, cẩn thận một chút." Lâm Lôi linh hồn trao đổi.

"Lão Đại, ngươi cũng cẩn thận." Bối Bối cũng dặn dò Lâm Lôi.

Chính là Bối Bối cuối cùng vẫn thông qua bên phải thông đạo tiến vào. Chúng thần mộ địa vốn rộng lớn, mà Lâm Lôi cùng nhiều nhân loại Thánh vực cường giả, đều từ thông đạo bên trái tiến vào tầng chót Chúng thần mộ địa.

(Hết chương 9)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 10: Cẩn Thận

Đợi đông đảo thánh vực cường giả và ma thú cường giả cùng tiến vào chúng thần mộ địa, đại tế ti rốt cục cũng mở miệng

“Bối lỗi lặc đại nhân !” đại tế ti nhìn về phía Bối lỗi lặc “nếu Bối Bối gặp phải thần thú Ba xà kia thì phải làm sao bây giờ?”

Bối lỗi lặc có thể ko để tâm đến chuyện sinh tử của những người xung quanh đây nhưng nhất định chuyện sinh tử của Bối Bối ông ta ko thể ko quan tâm, mà tại trong chúng thần mộ địa ngay cả Bối lỗi lặc cũng ko có khả năng cứu bọn họ, đại tế ti đương nhiên nghi hoặc…tại sao Bối lỗi lặc dám để cho Bối Bối tiến nhập vào chúng thần mộ địa.

Bối lỗi lặc cười nói :” không sao, Bối Bối nó sẽ không gặp phải chuyện gì, nó sẽ ko gặp phải Ba xà bởi vì hắn đi thong đạo phía bên phải”

“Bối lỗi lặc đại nhân, người có ý tứ gì?” Hi tắc sắc mặt biến đổi

Bối lỗi lặc đạm cười gật đầu :” khi thong đạo được mở ta đã điều tra qua, Ba xà kia nằm ở thong đạo bên trái hơn nữa lại là tầng năm chô nên ta mới để ma thú thánh vực tiến vào bên phải”

Đại tế ti, vũ thân, Đế lâm, Hi tắc 4 người thầm than trong lòng

“vậy Lâm lôi kia….” Hi tắc thấp giọng nói

Bối lỗi lặc lạnh nhạt nói :” hy vọng hắn có thể may mắn, ta cuối cùng cũng ko thể bảo vệ đc bọn họ, chúng thần mộ địa này cũng là do bọn hắn tự nguyện đi vào, được rồi chúng ta đi, mười năm sau gặp lại tại nơi đây” Bối lỗi lặc xoay người trực tiếp hướng về phía thong đạo bay đi.

Đại tế ti, vũ thân..bốn người cũng l;ập tức bay theo

“Lâm lôi nhớ kỹ nếu gặp phải nguy hiểm lập tức phải quay về tầng 1” đây chính là kinh nghiềm mà Pháp Ân truyền thụ cho hắn :” nơi đây mỗi tầng đều có số lượng lớn sinh vật và vong linh vô cùng đáng sợ nhưng bọn chúng chỉ biết đứng ở 1 tầng”

Lâm lôi có chút gật đầu.

“ Còn nữa, tại chúng thần mộ địa ngàn vạn lần ko được dùng linh hồn lực” Pháp Ân nói :” linh hồn lực nếu dò xét các sinh vật nơi đây bọn chúng sẽ phát hiện ra sự tồn tại của ngươi”

“Ta biết” ở loại địa phương nguy hiểm này nếu chủ động phóng ra linh hồn lực không phải là nói cho sinh vật vong linh sinh vật trong 1 tầng biết sự tồn tại của mình sao? Rõ ràng là muốn chêt.

Lâm lôi nghi hoặc nói :” Pháp Ân, chúng thân mộ địa này nếu kiến tạo thành các tầng bên trong mỗi tầng còn có các loại sinh vật chờ 1 chút….ta có cảm giác có người cố ý làm như thế” nếu chúng thần chết đi nơi đây đáng lẽ phải rất hỗn loại mới đúng”

Có vẻ như bây giờ tất cả đều trật tự trong mộ địa khổng lồ.

“Nghe sư phụ ta nói, Bối lỗi lặc đại nhân kia đã từng đề cập qua việc này, chúng thần mộ địa này kì thật chỉ là trò chơi của chủ thần mà thôi “ Pháp Ân cười khổ nói

“trò chơi của Chủ thần” Lâm lôi ngẩn người ra

Trong nháy mắt, Lâm lôi trong lòng đã rõ ràng :” Hoắc Đan đại nhân đã từng nói qua, tại chí cao vị diện trung thần cấp cường giả có ức ức vạn vô cùng đông đúc, mỗi một hệ chủ thần đều phân ra bẩy chủ thần cao cao tại thượng phái những kẻ thuộc hạ chết đi tạo ra chúng thần mộ địa này, sau đó lại cố ý để cho một số thánh vực cường giả, thần cấp cường giả tiến vào tìm bảo vật” Lâm lôi cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ

Chủ thần cao cao tại thượng

Bọn họ, kể cả đại tế ti, vũ thần là hạ vị thần cũng đều chỉ là trò chơi của 1 người, là 1 quân cờ nhỏ mà thôi.

“có lẽ, chủ thần còn đang có hứng thú xem chúng ta liều mạng bên trong này” Pháp Ân thở dài nói.

Lâm lôi rõ ràng, chủ thần cao cao tại thượng, xem bọn hắn liều chết như trò chơi, cũng như khi còn bé cũng giống như 1 đám trẻ nhìn lũ kiến dưới đất mà thôi.

Đã biết tất cả mọi người, kể cả đám người Đại tế ti, vũ thần trong mắt chủ thần chỉ là nhưng “con kiến”, có lẽ ngay cả vị cường giả Bối lỗi lặc cao cao tại thượng trong mắt mọi người ở đây chỉ là một người mạnh hơn con kiến mà thôi.

“Mặc kệ nói như nào, có cơ hội đoạt được thần cách tại chỗ này, so với chí vao vị diện đoạt đc thần cách cơ hội còn nhiều hơn” Pháp Ân hít sâu một hơi nói

Lâm Lôi cũng hít sâu 1 hơi

Chuẩn bị đi thôi

“Thần cách, cho dù ta không cần, cấp cho Địch lỵ Á cũng tốt” Lâm lôi đối với Địch Lỵ Á vô cùng thương yêu, chính mình rời đi 10 năm, ĐIch Lỵ Á một câu oán hận cũng ko có hết thẩy đều là vì mình có thể lấy đc 1 thê tử như thế đó chính là vận khí của mình “các vị, đã đến cuối thong đạo” phía trước thong đạo 1 trung niêm nam tử lãnh khốc cất cao giọng nói :”đi vào đây chính là tầng thứ nhất, nhớ kỹ đừng quá tham lam vừa hại mình lại làm liên lụy đến người khác”

Nói xong, trung niêm nam từ này đi ra thông đạo

Người này là một trong năm thánh vực cường giả cực hạn, cực đông đại thảo nguyên đệ nhất cường giả, Vũ thánh “Đột Lệ Lợi”

Theo sau là đám nhân loại thánh vực cường giả tiếp tục tiến vào.

“Cũng không biết tầng thứ nhất này có gì đặc biệt, ko biết có gặp phải thần cấp ma thú đáng sợ Ba xà kia không” Lâm lôi nhìn phiếm hắc quang phía cuối thông đạo. Trực tiếp từng bước một tiến vào bên trong, chợt thiên địa nhất thời đại biến, toàn cảnh chung quanh biến đổi

“Hô hô!” cuồng phong gào thét, hoàng sa (cát) đầy trời

Đây là một sa mạc rộng lớn, cuồng phong nổi lên cuồn cuộn làm cho hoàng sa đày trời khiến cho thiên địa vô cùng mơ hồ, song nhiệt kia càng làm không khí vặn vẹo

“Lẽ nào có ma thú” Lâm Lôi rõ ràng thấy phía xa, một đầu ma thú tam giác cao vào trăm thước đang rống lên giận dữ , toàn thân lân phiến kim chúc sáng bong lộng lẫy, hàm răng sắc bong có chút chất nhầy “bộ dạng ma thú này phỏng chừng rất lợi hại”

Lâm Lôi đáy lòng thất kinh, liền trực tiếp biến thân thành long huyết chiến sĩ

Ở cái địa phương này hắn không dám có chút lơi lỏng

“Sao?” Lâm Lôi đột nhiên phát hiện không ít hoàng sa nổi lên cuồn cuộn xuyên qua thân thể ma thú dữ tợn kia chỉ trong chốc lát ma thú dữ tợn kia liền biến mất.

“Ảo ảnh?” Lâm Lôi có chút rõ ràng

Không ít thánh vực cường giả từ phía sau tiến đến cẩn thận quan sát rồi nhanh chóng phi hành tìm kiếm đường thông đạo tiến vào tầng thứ 2

“Ba Khắc ở nơi nào?” Lâm Lôi không hề phát hiện ra Ba Khắc “địa phươn này thật kỳ quái, cát bụi bay đầy trời, không gian vặn vẹo, ảo ảnh thường xuyên xuất hiện ngay cả người cũng không nhìn thấy rõ ràng” Lâm lôi trong lòng thầm mắng, trừ mấy thánh vực cường giả đến gần hắn còn có thể thấy đc còn về những thánh vực cường giả có mặt trong địa phương này căn bản không nhìn thấy rõ.

Lâm Lôi không hề suy nghĩ nhiều, trực tiếp phi hành tiến lên phía trước

“Lâm Lôi” đột nhiên 1 người tới gần Lâm Lôi

Lâm Lôi nhìn lại, người này chính là đệ tử thân truyền thứ 5 của vũ thần tên là Y Đăng Tư. Y Đăng Tư nhắc nhở nói :”Lâm Lôi nhớ kỹ, tại địa phương kỳ quái này thường xuyên gặp phải ảo ảnh, thật giả khó phân biệt làm cho lòng người nhiễu loạn, ngươi không nên cứ ở một chỗ, phải nhanh chóng tìm kiếm thông đạo tiến nhập tầng thứ 2, nếu người luôn ở 1 tầng sẽ vô cùng chậm chạp và lãng phí thời gian rồi sẽ gặp không ít phiền toái và rắc rối.

Y Đăng Tư sau khi nói xong lập tức phi hành với tốc độ nhanh nhất.

Không khi nóng cháy làm không gian vặn vẹo, bong người Y Đăng Tư trong chốc lát Lâm Lôi đã ko còn thấy nữa.

“ Chỉ có thể dựa theo lời Y Đăng Tư nói mà thôi” Lâm Lôi trực tiếp hướng tới phi hành khắp nơi, tìm kiếm thông đạo tiến lên tầng thứ 2, trong sa mạc này loại thực vật hay gặp nhất chính là cự hình tiên nhân chưởng, về phần sinh linh….không phát hiện ra 1 người nào.

Lâm Lôi phi hành trên không trung, cẩn thận quan sát khắp nơi tìm kiếm thông đạo.

“Hưu!” một đạo quang mang chói mắt đột nhiên từ phía dưới cát xông ra trực tiếp bắn về phía Lâm Lôi, long vĩ của Lâm Lôi giống như cương thiết nhanh chóng vụt tới chỉ nghe “ba” 1 tiếng quang mang kia đã bị vỡ vun ra.

Ngay sau đó, sáu cái thân người…sáu bộ xương khô bong sáng như kim cương từ dưới cát nhanh chóng vọt ra

“Long nhân, ngươi hãy để lại thi thể cho chúng ta, chúng ta sẽ cho ngươi cuộc sống thật thống khoái, một trong sáu thánh vực vong linh kia lên tiếng, sáu thánh vực vong linh vây quanh Lâm Lôi trong tay mỗi người đều có vũ khí .

Lâm Lôi liếc mắt nhìn sáu thánh vực vong linh 1 cái

“Long nhân?” Lâm Lôi liếc mắt nhìn 6 thánh vực vong linh 1 cái :” các ngươi nhận ra ta….” Lâm Lôi nói chưa hết nửa câu, 6 thánh vực vong linh trong tay kẻ cầm hoặc là cốt chất loan đao, cốt chất trường thương đồng loạt hướng về phía Lâm Lôi.

Không khi vô cùng căng thẳng, sáu đại thánh vực vong linh liên thủ 1 kích uy lực không thể khinh thường.

Đột nhiên vô số tử sắc kiếm ảnh bay lên không chỉ nghe 1 loạt thanh âm vang lên sáu thánh vực vong linh bị chấn ngược trở lại “sao? Không chết ư” Lâm lôi phát hiện ra sáu bộ xương khô thánh vực này bên ngoài chỉ bị có chút vết rách mà thôi, phong ba động này mặc dù tốc độ công kích cực nhanh nhưng lực công kích đơn thuần lại không mạnh.

Yêu dị tử quang lại lượng khởi

Sáu thánh vực khô lâu không chút do dự, gào thét trực tiếp hướng tới phía dưới hoàng sa chạy trốn.

“Phốc xích! Phốc xích! Phốc xích”

Ba thánh vực khô lâu trực tiếp bị chém thành 2 đoạn, 3 thánh vực khô lâu còn lại đã lẩn trốn sau vào trong hoàng sa

“Chạy trốn rất nhanh” Lâm Lôi cực tốc phi hành đi

Ba thánh vực khô lâu bị cắt làm 2 đoạn đợi sau khi Lâm Lôi rời đi nhanh chóng nắm lấy nửa thân thể nối lại, đối với vong linh mà nói chỉ cần linh hồn chi hỏa không có việc gì bọn họ sẽ không thể chết, bọn họ hoàn toàn có thể ghép nối lại thân thể.

“Xuy! Xuy!” chỉ thấy mấy thánh vực khô lâu thoát ra, liền tiêu diệt ba thánh vực khô lâu bị trọng thương, cuối cùng phân ra mà cắn nuốt linh hồn chi hỏa của ba thánh vực vong linh

“ Long nhân kia thật đáng sợ” một thánh vực khô lâu ngửa đầu nhìn về phương xa nói :” cũng không biết lúc nào có thể thu thập đủ thi thể” thánh vực khô lâu nói xong chợt trực tiếp biến mất vào dưới hoàng sa

Điều lâm lôi dự đoán hoàn toàn chính xác, chỉ cần thần thú Ba xà không phải ở tầng thứ nhất này vậy tầng thứ nhất trong chúng thần mộ đia này chính là ít nguy hiểm nhất,sau khi Lâm Lôi giải quyết mấy thánh vực vong linh vọng tưởng giết chết hắn rốt cục hắn cũng tìm đc thông đạo tiến lên tầng thứ 2

Bước từng bậc thang

Chúng thần mộ địa tầng thứ 2, đây là 1 thế giới dày đặc cây cối và lá cây, bụi gai khắp nơi khiến cho tại nơi đây rất khó có thể thấy được rõ sự nguy hiểm

“Địa phương này không hề có huyễn cảnh nhưng chính là phải cẩn thận đánh lén” bên ngoài thân Lâm Lôi đấu khí hình thành “ mạch động phòng ngự” rồi sau đo tay cầm tử huyết thần kiếm cực tốc tiến vào trong tùng lâm thế giới này. Đột nhiên Lâm Lôi dừng cước bộ nhìn về phía xa

Một thánh vực cường giả xuất hiện phía trước không xa

“Là hắn?” Lâm lôi hít vào 1 hơi, những thánh vực cường giả mặc dù không ít người hắn ko biết tên nhưng Lâm Lôi lại nhớ kỹ bộ dạng của những người đó.

Lâm Lôi bay lên, nhưng tùng lâm thế giới này cây côí vô cùng dày đặc hoàn toàn ngăn cảm tầm mắt

Lâm Lôi không hề phát hiện ra 1 con rắn nhỏ màu xanh dài chừng ngón trỏ đang di chuyển trên lá cây, màu sắc cơ thể nó phối hợp với mầu sắc là cây, với tốc độ phi hành của Lâm Lôi căn bản không cách nào phát hiện ra nó, song 2 tròng mắt xanh biếc nhưng vô cùng u lãnh của con rắn nhỏ này nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi

“Sưu!”

Tựa như 1 tia chớp, con rắn nhỏ màu xanh nhỏ = ngón tay trỏ trực tiếp bắn về phía Lâm Lôi nhe hằm răng sắc nhọn về phía hắn

“Ân?” Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, mạch động phòng ngự của bản thân nhanh chóng đã bị đâm xuyên qua 7 thành, lực công kích thật sắc bén thật sự rất đáng sợ, nếu cường giả thực lực yếu hơn gặp phải con rắn nhỏ màu xanh này sợ rằng sẽ mất mạng

Con rắn nhỏ mầu xanh không chút do dự lập tức chạy trối chết

“Hưu!” yêu dị tử quang xoẹt qua, không gian khi thì bị đình trệ chậm lại, khi thì sinh ra điệp ảnh, con rắn nhỏ màu xanh bị tử huyết kiếm trực tiếp chém vào thân hình.

Phong chi áo nghĩa ---Phong đích luật động đệ nhị tầng

“Ba!” con rắn nhỏ màu xanh biếc trực tiếp bị cắt thành 2 đoạn, sau khi thân thể bị chém đứt, 2 đoạn thân thể kịch liệt biến thành to lớn, thân thể bị đứt biến lớn dài chừng trăm thước, Thủy dũng nô tế địa lục sắc đại xà, thi thể xanh biếc của đại xà nhanh chóng rơi xuống phía dưới.

Lâm Lôi hít sâu một hơi :” Thánh vực xà loại ma thú, ngọc lan đại lục còn không có loại ma thú này” Lâm Lôi liếc mắt nhìn thi thể phía dưới một cái :” may mắn khi biến thân đấu khí tăng lên rất nhiều nếu không thì hoàn toàn không thể chống đỡ đc 1 chút nào”

Lâm Lôi giờ phút này cũng rõ ràng tại sao vô luận là Bỗi lỗi lặc hay chính là Pháp Ân đều nói phải cẩn thận… Cẩn thận.

“Có người?” Lâm Lôi đột nhiên quay đầu nhìn lại

Chỉ thấy một quái vật cao khoảng 3 thước cực nhanh phi hành tới … Lâm Lôi nở nụ cười, đây là hình thái biến thân của bất tử chiến sĩ Ba Khắc

“Lâm Lôi đại nhân” Ba Khắc bay tới

“Ta vừa rồi tại tầng thứ nhất ở xa đã nhìn thấy người nhưng lúc phi hành đến thì lại tìm không thấy” Ba Khắc bay đến bên cạnh Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 11: Thực Vật Sinh Mệnh

Nói nhỏ thôi!" Lâm Lôi cẩn thận: "Có thấy thi thể Lục sắc cự xà phía dưới kia không?"

Ba Khắc hướng phía dưới nhìn thoáng qua gật gật đầu, Lâm Lôi nghiêm túc nói: “Lục sắc cự xà vừa rồi biến thành tiểu xà lớn chừng ngón tay, ẩn tàng dưới tán lá, vừa rồi đột nhiên tấn công ta. Nếu ta quá tự đại, ngay từ đầu không có biến thân thành hình thái Long huyết chiến sĩ, thì Mạch động phòng ngự của hình thái nhân loại dám chắc kháng không được, trong chốc lát mạng nhỏ có thể xong đời."

"Nghiêm trọng như vậy sao?" Ba Khắc không khỏi tắc lưỡi.

Lâm Lôi sắc mặt nghiêm túc, hướng bốn phía, thấp giọng nói: "Theo Đức Tư Lê cho ta biết, Ngọc Lan đại lục có ba thông đạo thông tới ba Chúng thần mộ địa khác nhau, đây là …nơi nguy hiểm nhất. Năm đó Đức Tư Lê bọn họ chính là tránh ở tầng thứ năm, trốn suốt mười năm dài đó."

Ba Khắc có vẻ có chút giật mình: "Ta còn muốn đi tầng thứ mười một."

"Tầng thứ mười một? Ngay cả tầng thứ sáu, năm đó đích Đức Tư Lê cũng không dám đến, còn nói tầng thứ mười một?" Lâm Lôi trịnh trọng nhìn Ba Khắc: "Ba Khắc, ngươi đừng nghĩ ngươi có lực phòng ngự cao, rồi phóng túng khinh thường. Địa phương quỷ quái này, có thể gặp không ít dị vị diện sinh vật kì quái, nói không chừng gặp phải năng lực khắc chế ngươi, cái mạng nhỏ ngươi có thể xong đời."

"Còn nhớ Đức Tư Lê nói qua không, nếu hơi tham lam thôi thì trong hơn tám mươi người phỏng chừng chỉ có mười người còn sống." Lâm Lôi nhìn Ba Khắc liếc mắt, một cái: "Nếu thật sự còn sống mười người, ta phỏng chừng trong đó chính là kể cả năm đại Thánh vực cực hạn cường giả, còn có những người đã từng đến nơi này có kinh nghiệm. Ngay cả là ta, nếu khinh thường, cũng có thể chết."

Nghe Lâm Lôi nói như vậy, Ba Khắc thận trọng hơn rất nhiều.

Dù sao nếu nói có thể sống sót, người đã tới nơi này có kinh nghiệm, tự nhiên xác suất càng cao. Hơn nữa trong hơn tám mươi cường giả, tỉ như ba đầu Lục mục Kim nghê, còn có Hắc ám chi sâm ma thú, hơn nữa trong nhân loại cường giả, thực lực vượt qua Ba Khắc tuyệt đối có mười người.

"Xuất phát." Lâm Lôi thấp giọng nói.

"Ân." Ba Khắc lập tức đuổi kịp, bọn họ hai người thận trọng vô cùng, trong tay Tử huyết nhuyễn kiếm và đại phủ đều sẵn sàng, hai người đều tùy thời chuẩn bị ứng chiến.

Động thái này ngược lại khiến cho không ít sinh vật đáng sợ trong rừng không công kích bọn họ.

"Lâm Lôi đại nhân, địa phương này, đằng mạn cùng lá cây dày đặc, chúng ta ngay cả phương hướng cũng đều nhìn không ra." Hai người thuận lợi phi hành một lúc, cũng có chút gấp gáp. Thoạt nhìn qua, Chúng thần mộ địa tựa hồ cũng dài chừng vạn thước, nhưng không gian diện tích lại lớn không ngờ.

Thủ đoạn này, Lâm Lôi cũng chỉ có thể thấy.

"Đừng lo lắng, tỉnh táo. Thật sự tỉnh táo để đi tìm." Lâm Lôi thấp giọng nói.

Đột nhiên "A!" một tiếng kêu thảm thiết từ xa xa truyền đến, lá cây vỡ vụn cũng từ xa xa loạn xạ bay ra.

Lâm Lôi, Ba Khắc nhìn nhau, lặng yên hướng địa điểm chiến đấu tiến tới, chỉ trong chốc lát hai người phát hiện một màn để cho bọn họ giật mình - thấy được đóa hoa thật lớn giờ phút này lại giương cái miệng rộng như chậu máu đem một Thánh vực cường giả cắn nuốt. Bên trong đóa hoa vẫn còn chấn động, hiển nhiên là Thánh vực cường giả kia đang phản kháng.

Thời gian chừng vài chung, bên trong đóa hoa khôi phục yên tĩnh.

Thánh vực cường giả nọ đã chết đi.

"Ăn thịt người?" Lâm Lôi nhíu mày.

Lúc trước tại Hắc ám chi sâm, Lâm Lôi nhìn thấy một tòa Kim chúc thành có sinh mạng, hắn rốt cục hiểu được… không chỉ có loài người và ma thú có sinh mạng, ngay cả kim chúc, hoặc là thực vật cũng có trí tuệ sinh mạng, có đôi khi sinh mạng này còn đáng sợ hơn.

"Đại nhân?" Ba Khắc khàn giọng.

Lâm Lôi cùng hắn nhìn nhau, lúc này Lâm Lôi cũng phát hiện có một ít đằng mạn chậm rãi di động.

"Đằng mạn này có sinh mạng, sợ rằng mỗi thực vật sinh mạng đều muốn giết chết chúng ta." Lâm Lôi nhếch miệng, như loại thực vật sinh mạng này, bình thường dụng Hắc ngọc trọng kiếm ngược lại hiệu quả không cao. Dù sao chém đứt một dây, thì lại còn có nhiều dây khác.

Trong khi sử dụng Tử huyết nhuyễn kiếm sắc bén, tốc độ nhanh, hiệu quả tốt hơn nhiều.

"Xuy xuy…" Rồi đột nhiên, xa xa trên mặt đất đằng mạn dài mấy chục thước bắn mạnh lên, trực tiếp hướng Lâm Lôi, Ba Khắc hai người quấn tới, còn có đằng mạn quấn quanh một gốc đại thụ cũng đồng dạng nới lỏng, hướng Lâm Lôi hai người bao vây.

Ngay cả trong bụi cỏ cũng có đằng mạn đồng dạng bắn ra.

Trong nhất thời… mấy trăm sợi đằng mạn, có to có nhỏ, phô thiên cái địa, từ bầu trời, từ bốn phía, từ phía dưới, ngay cả trong bùn đất đều có đằng mạn phát ra, Lâm Lôi, Ba Khắc hai người trong nháy mắt lâm vào giữa tù lao. Vô số đằng mạn trực tiếp bao vây lại.

Vô số đằng mạn, quấn quanh thành một cái ‘đằng mạn đại cầu’ màu xanh biếc đường kính ước chừng mười thước.

Lâm Lôi, Ba Khắc hai người ở trong đại cầu. Muốn dùng sức dứt đứt đằng mạn này cũng không được vì chính là đằng mạn cực kỳ mềm dẻo, cũng có thể thoáng co dãn. Đơn thuần dùng sức, căn bản không có khả năng phá vỡ ‘đằng mạn tù lung’ này. Hơn nữa Lâm Lôi cũng cảm giác được có vô số gai nhọn xuyên thấu qua đằng mạn, hướng toàn thân mình đâm tới.

Mạch động phòng ngự mặc dù kháng được, nhưng vấn đề là đấu khí của bản thân tiêu hao rất nhanh.

"Đại nhân, bứt không đứt." Ba Khắc rất khẩn trương. Hắn muốn huy động đại phủ, nhưng bị rất nhiều đằng mạn quấn quanh, song chưởng căn bản không cách nào vũ động, đằng mạn này độ dẻo dai cũng như lực lượng đều mạnh đáng sợ: "Đại nhân, làm sao bây giờ ?"

Ba Khắc nóng nảy.

Hắn lực lượng tuy mạnh, nhưng loại đằng mạn khổng lồ này, lực lượng lại mạnh hơn rất nhiều.

Đột nhiên…

"Ha ha, hai người các ngươi, chịu chết đi, giết chết các ngươi hai người rồi ta chỉ cần giết chết thêm ba kẻ nữa là có thể thu thập đủ thi thể đầu lâu, đến lúc đó đưa cho đại nhân, ta cũng có thể thành thần. Đừng phản kháng nữa, các ngươi phản kháng không được đâu, các ngươi là nhân loại sinh mạng lực lượng căn bản là không bằng ta." Thanh âm bén nhọn càn rỡ âm vang trong 'đằng mạn tù lung'.

"Thu thập thi thể đầu lâu?" Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Hắn bây giờ có chút hiểu được tại sao trong Chúng thần mộ địa các loại sanh linh đều muốn giết chết bọn họ.

"Chết đi." Âm thanh bén nhọn lại vang lên.

Lâm Lôi cảm giác được lực lượng đáng sợ từ trong đằng mạn truyền lại. Mỗi một sợi đằng mạn đều có bản thân lực lượng rất mạnh, giờ phút này hàng trăm hàng ngàn đằng mạn đồng thời phát lực, ngay cả Lâm Lôi, Ba Khắc hai người cũng cảm thấy áp bách đáng sợ.

Dưới vô số đằng mạn quấn quanh, Lâm Lôi hai tay, hai chân, long vĩ đều bị quấn chặt, cho dù cực lực vận sức, cũng chỉ có thể nhúc nhích một chút.

"Muốn giết chết hai người chúng ta?" Lâm Lôi lạnh lùng cười. Gần cổ tay vừa lộn, yêu dị tử quang lập tức bạo phát, dưới Phong đích luật động công kích, những nơi Tử huyết nhuyễn kiếm lướt qua, tất cả đằng mạn đều đứt đoạn. Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi trong nháy mắt biến thành ảo ảnh, vô số đằng mạn đứt đoạn, chỉ nghe một trận tiếng kêu thảm thiết.

Tất cả đằng mạn chưa đứt đều nhanh chóng chạy trốn.

Trong chốc lát, những đằng mạn đều biến mất hết, còn đằng mạn đứt đoạn còn lại trên mặt đất dường như mất đi tánh mạng, co quắp trên mặt đất.

"Hừ." Lâm Lôi liếc mắt nhìn quanh.

Lâm Lôi để ý tìm kiếm xem đằng mạn tánh mạng hạch tâm ở đâu, chỉ một lát sau, Lâm Lôi rốt cục phát hiện một ít tung tích. Có điều kết quả phát hiện lại để cho Lâm Lôi lắc đầu thở dài: "Bản thể của hắn cũng là ẩn sâu dưới mặt đất. Muốn đi xuống giết hắn cũng phiền toái."

Ba Khắc cũng có chút sợ hãi: "Lâm Lôi đại nhân. Nếu ta một mình gặp phải đằng mạn thì tánh mạng lúc này không biết đã thế nào? Tử huyết nhuyễn kiếm khéo léo, cổ tay vừa động là có thể huy động, cự phủ của ta nếu đơn thuần cổ tay động, lực công kích có thể không chém đoạn được đằng mạn."

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Ba Khắc phòng ngự mạnh, lực lượng mạnh, sử dụng cự phủ cũng là lực mạnh huy phách, mà vừa rồi Ba Khắc toàn thân bị cuốn lấy, song chưởng không cách nào sử lực. Đích xác rất khó phá vỡ đằng mạn này.

"Đối phó loại thực vật này, dụng lực lượng chính là không bằng dụng vũ khí sắc bén." Lâm Lôi nhìn Ba Khắc liếc mắt.

"Chủ yếu là ngươi pháp tắc lĩnh ngộ không cao, ta cho dù tay không cũng có thể sử dụng Phong đích luật động, dụng chưởng đao cắt đứt đằng mạn, sử dụng Đại địa áo nghĩa cũng có thể chấn nát đằng mạn." Lâm Lôi đối Ba Khắc nhắc nhở, "Tại Ngọc Lan đại lục, ngươi ỷ vào lực lượng, phòng ngự mạnh, nếu gặp phải, được một số ít người có bản lĩnh kỳ dị, ngươi coi như là không may."

"Ân." Ba Khắc tận lực ghi nhớ giáo huấn lúc này.

"Chúng ta đi đi." Lâm Lôi nói.

Hai người vừa bay xa được vài chục thước, Lâm Lôi đột nhiên nhanh như chớp phóng xuống phía dưới, hữu thủ toàn lực vung lên, giống như trọng chùy hung hăng nện trên mặt đất. Cả đại đề đều rung động một chút.

Đại địa áo nghĩa - Đại địa mạch động 128 trọng.

Đây là cực hạn của Lâm Lôi hiện nay, so với lúc trước 256 trọng chấn động uy lực mạnh hơn nhiều.

"A!" Một tiếng hét thảm từ lòng đất truyền đến. "Hừ, ngươi không chết coi như ngươi may mắn." Lâm Lôi nhanh chóng bay lên: "Ba Khắc, chúng ta đi thôi."

Lâm Lôi kỳ thật từ hướng chạy của đại lượng đằng mạn, có thể tính toán đại khái vị trí đằng mạn tánh mạng bản thể trên mặt đất. Bất quá, cũng chỉ là đại khái vị trí, Lâm Lôi ước đoán loại đằng mạn tánh mạng bản thể này dám chắc rất lớn.

Lâm Lôi liền đối với trung ương vị trí trực tiếp thi triển Đại địa áo nghĩa công kích công kích xuống.

"Cho dù công kích không tới bản thể hạch tâm, cũng có thể công đánh tới bản thể vị trí." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ. Đúng như suy nghĩ của Lâm Lôi, hắn một kích không có đánh trúng bản thể hạch tâm, đằng mạn tánh mạng đích xác may mắn tránh được một kiếp, nhưng Lâm Lôi đã khiến cho nguyên khí của hắn đại thương.

Sau khi cùng đằng mạn tánh mạng giao chiến không lâu, Lâm Lôi, Ba Khắc hai người rốt cục tìm được thông đạo tàng sở, vốn là một thang mây đang bị đại lượng thực vật che khuất. Lâm Lôi, Ba Khắc hai người dọc theo thang mây, rốt cục phát hiện cửa vào đi thông tầng thứ ba.

"Cẩn thận một chút, tầng nào cũng có thể có thần cấp ma thú Ba Xà, không thể khinh thường được." Lâm Lôi đối Ba Khắc nhắc nhở một tiếng.

"Biết, phát hiện Ba Xà, ta ngay cả nói chuyện cũng sẽ không." Ba Khắc gật đầu nói.

Ngay lập tức, Lâm Lôi, Ba Khắc hai người trực tiếp xâm nhập tầng thứ ba. Vừa tiến vào tầng thứ ba, Lâm Lôi và Ba Khắc hai người đều không khỏi rùng mình, quá lạnh, loại lạnh này Lâm Lôi, Ba Khắc hai người cho tới bây giờ chưa có gặp qua.

Đây là băng tuyết thế giới.

Băng sơn liên miên, đồng thời còn có lượng lớn khí lưu màu trắng vờn quanh, trong khi màu trắng khí lưu tới gần, Lâm Lôi, Ba Khắc hai người đều không khỏi rùng mình.

"Sao mà lạnh như thế chứ?" Lâm Lôi từ đáy lòng thất kinh: "Ta có Mạch động phòng ngự, lại có lân giáp phòng hộ cũng cảm thấy lạnh như thế, quá biến thái."

Bất quá, vô luận Lâm Lôi, Ba Khắc trong lòng nghĩ như thế nào, bọn họ đều không dám lên tiếng, còn chưa dám xác định tầng này có sự tồn tại của thần thú Ba Xà hay không, hai người bọn họ vốn không dám phát ra âm thanh. Lâm Lôi, Ba Khắc hai người cẩn thận địa phi hành.

Đột nhiên…

"Là Y Đăng Tư." Lâm Lôi thấy được cách đó không xa Thánh vực cường giả, giờ phút này Y Đăng Tư đang theo sau hai người Thánh vực cường giả cẩn thận phi hành.

Lâm Lôi, Ba Khắc hai người hướng bọn họ tới gần, Y Đăng Tư tựa hồ cũng phát hiện Lâm Lôi, hắn vội vàng hướng Lâm Lôi nháy mắt.

"Làm sao vậy ?" Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Y Đăng Tư ánh mắt, rõ ràng rất lo lắng, đồng thời còn chỉ hướng xa xa một phương hướng.

Lâm Lôi lập tức nhìn ra xa theo hướng Y Đăng Tư chỉ, Lâm Lôi chỉ nhìn thấy một xà hình thân thể bao trùm lớp vẩy xanh biếc, đường kính lớn ước chừng mười thước, về phần chiều dài …… Lâm Lôi có khả năng thấy chỉ có mấy chục thước, còn lại thân thể hắn một phần bị băng sơn che đi.

"Chẳng lẽ là Ba Xà?" Lâm Lôi đáy lòng kinh hãi.

Ba Khắc cũng kinh hãi, hắn và Lâm Lôi nhìn nhau, không hẹn mà cùng lặng yên phi hành. Mặc kệ, bất kể là bọn hắn hai người, hay phía trước Y Đăng Tư bọn họ ba Thánh vực cường giả, bọn họ đều không dám phát ra một tia tiếng vang, e sợ làm cho thần cấp ma thú Ba Xà đáng sợ bừng tỉnh.

Phi hành được một lúc, Lâm Lôi thấy được một phần thân thể Ba Xà.

Thân rắn uốn lượn, cũng vòng quanh băng sơn cự đại nhìn không tới cuối, chính là này vòng quanh băng sơn một bộ phận đã chừng mấy ngàn thước. Đây là ma thú thể tích lớn nhất Lâm Lôi gặp qua từ nhỏ đến giờ. Bình thường ma thú, nhiều nhất là dài chừng trăm thước.

Mà Ba Xà này, thân thể lộ ra là mấy ngàn thước.

"Chẳng lẽ quá vạn thước ?" Lâm Lôi, Ba Khắc một đám người như trước lặng yên phi hành tìm kiếm thông đạo. Lâm Lôi nhìn mấy Thánh vực cường giả vừa tiến vào tầng thứ ba: "Hy vọng bọn người kia, đừng đánh thức Ba Xà. Nếu bị bọn họ liên lụy thật thảm."

Bây giờ trong tầng thứ ba Thánh vực cường giả đã có không ít người xuất hiện, chưa có ai phát hiện được gì, tất cả mọi người đều không may.

"Đầu Ba Xà." Lâm Lôi thấy được xa xa chừng hai mươi thước cao đầu rắn khổng lồ, Ba Xà vốn nhắm mắt lại, tiếng hít thở không kể là lớn, chính là trong sự yên tĩnh của tầng thứ ba, Lâm Lôi bọn họ vẫn nghe được rõ ràng.

Ba Xà trong khi ngủ, trong miệng còn trận trận phun ra khí lưu màu đen, hắc sắc khí lưu tựa như gió lốc hướng bốn phía phát ra. Hắc sắc khí lưu chạm vào băng sơn chung quanh, cũng làm cho băng sơn trực tiếp hóa thành tê phấn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 12: Ba Xà Tỉnh Liễu

Lúc này, tại Chúng thần mộ địa tầng thứ ba, tất cả Thánh vực cường giả đều thập phần cẩn thận, không dám để phát ra một chút tiếng động nào, chỉ sợ khiến cho quái vật Ba Xà khủng bố giật mình thức tỉnh. Cả tầng thứ ba chỉ có tiếng hít thở trầm thấp của Ba Xà đang ở trạng thái ngủ say.

“Hít!” “Phù!”

Ba Xà này mỗi lần hít vào đều cuốn lấy một ít mảnh băng chung quanh, mà thở ra là trận trận hắc sắc khí lưu.

“May là trong tầng thứ ba này, ngoại trừ Ba Xà không còn sinh vật nào khác.” Lâm Lôi liếc nhìn ba xa ở xa xa.

Ba Xà dài quá vạn thước, toàn thân bao trùm lân phiến xanh biếc, thân hình cuốn vòng quanh băng sơn cực lớn. Đầu rắn to lớn như một tòa lầu sáu bảy tầng, đôi mắt khép lại, mí mắt ẩn ước kim quang lập lòe, nhác thấy đã khiến tất cả Thánh vực cao thủ đều cảm thấy nội tâm run sợ.

Tìm kiếm một lúc lâu.

“Thông đạo đi tầng thứ tư rốt cục là ở chỗ nào?” Lâm Lôi trong lòng không khỏi khẩn trương.

Không riêng gì Lâm Lôi nóng lòng, mà hiện tại ở trong tầng thứ ba, bất kỳ cường giả nào khác cũng giống như kiến bò chảo nóng. Nếu để bọn họ chờ ở tầng thứ nhất, tầng thứ hai mười ngày nửa tháng, bọn họ tuyệt cũng không nhíu mày. Chỉ là tại tầng ba này, cho dù chờ nửa ngày cũng phảng phất như dài hàng ngàn năm.

Khốn kiếp, có Ba Xà ở đây, chỉ cần có người sơ ý gây tiếng động lớn, dám chắc sẽ làm nó tỉnh lại.

Cho dù không đánh thức, Ba Xà ngủ rồi đương nhiên cũng có lúc tỉnh lại. Nếu xui xẻo vừa đến lúc nó tự nhiên tỉnh lại, chư vị Thánh vực cường giả lúc này khóc cũng không kịp.

“Người trong tầng thứ ba này càng lúc càng nhiều. Bây giờ phỏng chừng đã vượt qua ba mươi người.” Lâm Lôi quay đầu nhìn thoáng qua. Nguyên là Thánh vực cường giả tại tầng thứ hai cũng bắt đầu tiến nhập tầng ba, nhưng mà trong tầng thứ ba lại không có một ai tìm được thông đạo đi tầng thứ tư.

Lẽ dĩ nhiên người ở tầng thứ ba càng ngày càng nhiều.

Người càng nhiều, xuất hiện sự ngoài ý muốn xác suất càng cao.

“Phù!”

Tiếng hít thở của Ba Xà mặc dù cũng không lớn, nhưng lại giống như tiếng từng tiếng trống dội vào tinh thần từng người.

“Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi, Pháp Ân là nhóm đầu tiên tiến đến, nhưng hiện giờ lại không nhìn thấy bọn họ.” Lâm Lôi cẩn thận né tránh một đạo hắc sắc khí lưu, hắc sắc khí lưu này trong nháy mắt đem một tảng băng cực lớn chấn nát thành bột vụn.

A, hắc sắc khí lưu Ba Xà thở ra tuyệt đối không thể chạm vào.

“Đức Tư Lê bọn họ đều có kinh nghiệm, dễ thường đã tìm được thông đạo, đã sớm đi tầng thứ tư.” Lâm Lôi thầm hiểu. Trong lúc mình tìm kiếm thông đạo tại tầng thứ nhất, phỏng chừng Đức Tư Lê, Pháp Ân mấy người đã sớm trực tiếp hướng thông đạo mà đi.

Không có biện pháp, người ta có kinh nghiệm.

Bên cạnh có người lại gần, đúng là Y Đăng Tư. Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Y Đăng Tư.

Y Đăng Tư lấy tay chỉ chỉ một hướng, rồi lại chỉ một hướng khác, tỏ vẻ bọn họ mấy người đi phía này tìm kiếm thông đạo, để Lâm Lôi, Ba Khắc hai người tìm kiếm thông đạo ở một hướng khác.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Y Đăng Tư mỉm cười, rồi cùng hai Thánh vực cường giả khác theo phương hướng mà định bay đi. Lâm Lôi, Ba Khắc hai người nhìn nhau, trong lòng xác định, cũng hướng một phương bay đi… bây giờ trọng yếu nhất là tìm cho được thông đạo!

Từng giây từng phút trôi qua.

Tầng thứ ba tụ tập chúng cường giả càng lúc càng nhiều. Lâm Lôi phỏng chừng đã đến bốn mươi người. Dù sao nhân loại Thánh vực cường giả tổng cộng hơn sáu mươi người, còn lại chừng hai mươi vốn là ma thú cường giả. Mà Đức Tư Lê, Pháp Ân những người có kinh nghiệm đã tiến vào tầng thứ tư.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, tầng này tụ tập người càng nhiều.

“Y Đăng Tư.” Lâm Lôi thấy Y Đăng Tư phía trước.

Nhóm của Y Đăng Tư ba người nhìn Lâm Lôi lắc lắc đầu, hiển nhiên bọn họ không tìm được thông đạo. Bên này Lâm Lôi, Ba Khắc đồng dạng cũng không tìm được thông đạo.

Không ít Thánh vực cường giả gặp nhau, cũng dùng ánh mắt trao đổi, rất hiển nhiên cũng chưa ai từng phát hiện thông đạo. Thời gian trôi qua… Lâm Lôi, Y Đăng Tư cả đoàn người đáy lòng càng thêm khẩn trương, nhưng mà, cả đám người cũng không có ai tìm ra thông đạo.

“Không có khả năng.” Lâm Lôi nhướng mày. “Tầng thứ tư này dù không gian bên trong khá lớn, nhưng có nhiều cường giả dụng cực tốc phi hành tìm kiếm, không có khả năng tìm không được.”

“Nguyên nhân duy nhất là…”

Lâm Lôi nhìn về mặt đất phía Ba Xà. “Chẳng lẽ thông đạo vốn là nằm ở bên cạnh Ba Xà?”

Từ lúc đầu tiến vào tầng thứ ba, mỗi một người Thánh vực cường giả nhìn thấy Ba Xà nọ đều hoảng sợ lập tức né tránh, không ai dám tới gần Ba Xà. Thứ nhất là Ba Xà quá đáng sợ. Thứ hai bởi vì… chung quanh Ba Xà có lượng lớn hắc sắc khí lưu vờn quanh.

Hắc sắc khí lưu uy lực quá khủng bố, ngay cả loại băng khối cứng rắn cực kỳ cũng bị trực tiếp tán thành bột phấn.

Không ai dám tới gần, vậy…

"Chính bởi vì không ai dám tới gần, mới có có thể là thông đạo vào cửa." Lâm Lôi đẩy Ba Khắc, Ba Khắc nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ qua phía Ba Xà, đánh mắt về phía Ba Xà, rồi sau đó trực tiếp hướng Ba Xà bay qua, Ba Khắc cũng không do dự, lập tức theo sát Lâm Lôi. Bọn họ hai người chỉ trong chốc lát phi tới khoảng cách tương đối gần Ba Xà.

Không ít Thánh vực cường giả thấy Lâm Lôi, Ba Khắc làm như vậy, cũng lập tức liều mạng dụng ánh mắt ý bảo, để cho hai người rời xa chỗ đó.

Cũng không phải Thánh vực cường giả bọn họ có lòng tốt, bọn họ là lo lắng Lâm Lôi, Ba Khắc hai người làm thức tỉnh Ba Xà! Cuối cùng hại chết Thánh vực cường giả bọn họ.

"Bây giờ tận lực cùng Ba Xà bảo trì khoảng cách, vòng quanh thân hình nó phi hành, cố gắng tìm kiếm cửa vào." Lâm Lôi lôi kéo Ba Khắc, không cho Ba Khắc tới quá gần Ba Xà, rồi sau đó Lâm Lôi, Ba Khắc hai người bắt đầu dọc theo chung quanh thân rắn phi hành, cố gắng tìm kiếm thông đạo vào cửa.

Từ chỗ an toàn nhất là đuôi rắn, bắt đầu tìm tòi khu vực chung quanh.

Thánh vực cường giả đều rất thông minh, thấy Lâm Lôi, Ba Khắc làm như vậy, không ít Thánh vực cường giả lập tức hiểu ra. Bọn họ cũng đoán được… có lẽ cửa vào ngay phụ cận thân thể Ba Xà. Lập tức không ít Thánh vực cường giả cũng tới gần, cũng bắt đầu cẩn thận tìm tòi.

"Xuy xuy…"

Ba Xà chuyển động, thân hình cự đại cũng di động đứng lên.

"Ba Xà tỉnh rồi!" Lâm Lôi sắc mặt liền trở nên cực kỳ khó coi. Ba Khắc sắc mặt cũng trong nháy mắt trắng bệch, cơ hồ không còn một tia huyết sắc. Vốn ở chung quanh thân hình Ba Xà khổng lồ tìm kiếm chư vị Thánh vực cường giả, cơ hồ trong nháy mắt, giống như hoàng trùng, mười mấy cường giả cơ hồ đồng thời như một tia chớp phi ra chung quanh.

Không chút do dự…

Lâm Lôi, Ba Khắc hai người cực nhanh hướng vị trí thông đạo sang tầng thứ hai cực nhanh bay đi. Dù sao bây giờ chạy trối chết chỉ có hai biện pháp - một cái là từ thông đạo tầng thứ hai mà trở lại tầng thứ hai, biện pháp khác là lập tức đến tầng thứ tư.

Chính là …

Bọn họ không biết thông đạo đến tầng thứ tư nằm ở đâu. Không thể lựa chọn, chỉ có thể trong thời gian ngắn nhất trở lại tầng thứ hai!

"Mau, mau!" Lâm Lôi trong lòng vội vàng: "Không còn kịp rồi."

Trong phúc chốc, Lâm Lôi trong đầu cũng là lần lượt hiện lên Địch Lỵ Á tại Ngọc Lan đại lục chờ đợi chính mình, còn có hai người con trai Thái Lặc và Toa Toa. Chẳng những Lâm Lôi hoảng sợ, còn lại Thánh vực cường giả không một ai không kinh hoảng trong lòng.

Chính là…

"Không đúng." Lâm Lôi đột nhiên dừng lại.

Hắn cũng lại nghe được tiếng hít thở, là tiếng hít thở của Ba Xà đang ngủ. Lâm Lôi dừng lại, Ba Khắc phi được rồi một khoảng cách, phát hiện Lâm Lôi không tiếp tục phi hành. Hắn cũng quay đầu lại.

"Ba Xà chưa tỉnh." Lâm Lôi kinh ngạc liễu.

Chẳng những Lâm Lôi phát hiện điểm này, không ít Thánh vực đang liều mạng chạy trốn cũng phát hiện điểm này, bọn họ một đám lại lặng lẽ bay trở về. Nếu Ba Xà thực sự thức tỉnh, từ Ba Xà đến cửa vào khoảng cách dài như vậy, Ba Xà như thế nào để cho bọn họ đào tẩu?

Nhìn thấy Ba Xà chính là vẫn ngủ say như trước, tất cả Thánh vực cường giả đều cảm thấy khóc cười không được.

Lâm Lôi và Ba Khắc nhìn nhau, cũng nở nụ cười.

"Nguyên lai chỉ là ngủ mê, động đậy một chút." Lâm Lôi nhìn ra được thân hình Ba Xà vị trí có xê dịch một chút.

Không ít Thánh vực cường giả chỉ là chần chờ trong chốc lát, song bọn họ lại tiếp tục tại chỗ khu vực chung quanh Ba Xà bắt đầu cẩn thận tìm tòi. Chỉ một lát sau, có Thánh vực cường giả phát hiện thông đạo, Lâm Lôi, Ba Khắc hai người rõ ràng thấy bảy tám Thánh vực cường giả lăng không mà đứng, nhìn vào một chỗ, vốn là chỗ đầu Ba Xà hướng vào.

"Chẳng lẽ là như vậy?" Lâm Lôi, Ba Khắc hai người bay đến.

Quả nhiên…

Đầu Ba Xà nhìn ra, vốn chính là hướng về băng sơn, đối diện một sơn bích. Mà hắc sắc khí lưu Ba Xà thở ra nhanh chóng khiến cho này băng sơn sơn bích hóa thành tê phấn, lộ ra bên trong một cái thông đạo, từng bậc thang nhìn rất rõ ràng.

"Nguyên lai ở đây, thảm rồi." Lâm Lôi, Ba Khắc hai người nhìn nhau, đều cảm thấy một trận không ổn.

Vừa rồi trước khi Ba Xà xoay người, đầu của Ba Xà vốn là quay về một phía khác, nếu lúc ấy, Lâm Lôi mọi người phát hiện thông đạo này. Mặc dù thông đạo ở gần Ba Xà, chính là ít nhất không đối diện đầu của Ba Xà, Lâm Lôi mọi người còn có thể không một tiếng động mà đi vào.

Chính là bây giờ…

Đầu Ba Xà chính quay về thông đạo, mỗi lần hít thở, hắc sắc khí lưu đều là nhằm phía bậc thang thông đạo, lại có lượng lớn hắc sắc khí lưu tại đây vờn quanh.

Bây giờ muốn từ thông đạo tiến vào tầng thứ tư, rất khó!

"Bây giờ chỉ có hai biện pháp tiến vào tầng thứ tư." Lâm Lôi nhướng mày: "Một thị bằng vào tốc độ, tránh thoát hắc sắc khí lưu nhảy vào giai thê thông đạo, rất nhanh vọt tới tầng thứ tư. Biện pháp thứ hai, chính là…" Lâm Lôi ngửa đầu.

Tòa băng sơn này rất cao.

Bậc thang thông đạo rất rõ ràng hướng phía trên mà kéo dài.

Lâm Lôi phỏng chừng, thông đạo này đoạn cuối ngay một chỗ cao điểm phía trong băng sơn. Bọn họ có thể từ phía mặt trên băng sơn trực tiếp đào thành một cái thông đạo tiến vào trong lòng băng sơn, sau đó tìm kiếm thông đạo vào tầng thứ tư.

"Chính là, đào xuyên qua băng sơn dám chắc sẽ phát ra tiếng động." Lâm Lôi trong lòng kêu khổ.

Trong lúc Lâm Lôi chần chờ, chỉ thấy lưỡng đạo hắc sắc ảo ảnh trực tiếp nhảy vào đích thông đạo tràn ngập hắc sắc khí lưu. Hai cái hắc sắc ảo ảnh phi thường nhanh chóng, cho dù hắc sắc khí lưu dày đặc… trong hai cái hắc ảnh, có một bị hắc sắc khí lưu chạm vào, còn một hắc ảnh rốt lại bước lên được bậc thang.

"Là hóa ảnh phân thân thuật!" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Vừa rồi người nọ dùng hóa ảnh phân thân thuật, liều mạng thông qua một cửa đại lượng hắc sắc khí lưu.

"Không thể chần chừ nữa, càng chần chờ, Ba Xà hô hấp càng nhiều, vậy thông đạo hắc sắc khí lưu càng ngày càng nhiều, một khi đem cửa vào hoàn toàn bao vây. Vậy muốn vào cũng không còn cơ hội." Lâm Lôi cắn răng.

Nhìn Ba Khắc bên cạnh liếc mắt một cái, Ba Khắc cùng Lâm Lôi gật đầu.

Ở đây hơn bốn mươi vị Thánh vực cường giả đều hiểu được, không thể chần chờ, càng chần chờ cơ hội càng ít.

"Hô!" Chỉ thấy một đạo quang ảnh cực nhanh bắn vào cửa, chỉ là chợt lóe quang ảnh đã tiến vào được thông đạo vào cửa. Lại một người Thánh vực cường giả tiến vào thông đạo, thành công lên được tầng trên.

Mặc dù hắc sắc khí lưu dày đặc, nhìn như nguy hiểm, chính là ở đây Thánh vực cường giả đều có tuyệt chiêu, muốn xông qua xác suất thành công cũng còn khá cao.

Liên tục thành công hai người, khiến cho tại không trung huyền phù hơn bốn mươi vị Thánh vực cường giả lòng tin tăng nhiều, lại có một Thánh vực cường giả hóa thành ảo ảnh nhằm phía thông đạo vào cửa. Lâm Lôi cũng là nhận ra, Thánh vực cường giả này đúng là Vũ Thần đệ tử Y Đăng Tư.

Y Đăng Tư tốc độ rất nhanh, chính là chỉ nghe được "Xuy..." một tiếng, Y Đăng Tư bị mấy đoàn hắc sắc khí lưu vừa vặn bao vây lên, căn bản không cách nào mà chạy.

Trong nháy mắt...

Y Đăng Tư hoảng sợ, miệng mở ra phảng phất muốn phát ra âm thanh rên rỉ thống khổ, chính là hắn ngay cả thanh âm cũng không kịp phát ra, bị hắc sắc khí lưu bao phủ cả người, tựu trực tiếp hóa thành phấn mạt, ngay cả linh hồn cũng tiêu tán.

"Y Đăng Tư hắn..." Lâm Lôi đáy lòng rung động không thôi, hắc sắc khí lưu này thật là đáng sợ.

Hơn bốn mươi Thánh vực cường giả sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, hắc sắc khí lưu thật sự quá đáng sợ, mặc dù bọn họ đoán được nó rất lợi hại, nhưng căn bản không nghĩ tới đụng chạm một chút, ngay cả thực lực của Y Đăng Tư cũng chống không nổi chưa được nửa khắc thời gian, linh hồn hoàn toàn tiêu tán.

Nhất thời không khí chung quanh nặng nề chưa từng có, tầng thứ ba chỉ nghe tiếng hít thở trầm trầm của Ba Xà.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 13: Chân Đích Tỉnh Liễu, Tai Nan Hàng Lâm

Làm sao bây giờ?

Tất cả Thánh vực cường giả trong lòng đều minh bạch, tình huống rất rõ ràng, hắc sắc khí lưu nọ căn bản là không thể đụng chạm vào, chạm vào chính là chết.

“Ngay cả Y Đăng Tư cũng không kiên trì được một giây, sợ rằng ta cũng không kiên trì được một chút.” Lâm Lôi rất rõ ràng, thần thú Ba Xà này đã đạt tới cảnh giới Trung vị thần, đến khí lưu hít thở ra cũng mang một tia năng lượng, cho dù là một tia năng lượng của Trung vị thần… bọn họ Thánh vực cũng không có khả năng tiếp nhận.

Đột nhiên…

Lại có ba người đồng thời hướng đi thông đạo xuống tầng dưới mà bay đi. Bọn họ rõ ràng muốn trở lại tầng thứ hai.

“Buông tay sao?” Lâm Lôi nhìn ba người nọ một cái.

Những người này trở lại tầng thứ hai, rõ ràng chuẩn bị từ bỏ cơ hội lần này. Chuẩn bị chờ qua mười năm tại tầng thứ hai, sau đó rời khỏi Chúng thần mộ địa.

"Từ bỏ, cũng thể hiện của sự từ bỏ trọng bảo trong Chúng thần mộ địa. Nhưng mà như vậy bọn họ có thể bảo trụ tánh mạng." Lâm Lôi không thể phán định người khác làm là đúng hay sai, chính là bản thân Lâm Lôi lại không nghĩ từ bỏ. Không tới phút cuối cùng, hắn không nghĩ muốn từ bỏ.

Nhìn thấy ba người nọ rời đi. Trong gần bốn mươi người còn lại có năm người tiếp theo đó rời đi, trở lại tầng thứ hai.

Bây giờ tầng thứ ba cũng chỉ còn lại có hơn ba mươi người.

"Hưu!" Một đạo ảo ảnh không để ý hắc sắc khí lưu vờn quanh vọt đi vào, rõ ràng vị Thánh vực cường giả này thân pháp cực kỳ linh động. Liên tục né tránh cực nhanh, cực linh xảo mà tiến đến. Trong nháy mắt, vị Thánh vực cường giả này đã lên được giai thê, lại có một vị cường giả có thể tiến vào tầng thứ tư.

Nhưng mà người kế tiếp kiên quyết trùng xuống, một trung niên nhân đã bị hắc sắc khí lưu không có quy luật bao phủ.

"Hô!" Tiếng hít thở của ba xa trầm trầm.

Mà vị trung niên nhân kia cũng trực tiếp hóa thành tê phấn, linh hồn cũng tiêu tán.

Ở đây Thánh vực cường giả vẻ mặt đều rất trịnh trọng, trong mắt thậm chí có một tia quyết liệt. Lại có một vị Thánh vực cường giả vọt đi, chính là hắn vận khí thật sự quá kém, lại có không ít hắc sắc khí lưu vừa vặn phong bế, đem thông đạo toàn bộ bao phủ.

Hắn chỉ có thể bị hắc sắc khí lưu bao vây, lại một người chết đi.

"Thời gian càng dài, cửa thông đạo hắc sắc khí lưu càng nhiều, hắc sắc khí lưu này quỹ tích di động không có quy luật. Nếu phi quá, vừa vặn màu đen khí lưu đem thông đạo hoàn toàn ngăn trở, vậy coi như xong." Lâm Lôi biết lúc này không chỉ đơn thuần khảo nghiệm tốc độ, thân pháp, mà cũng phải có vận khí.

Lâm Lôi chạm vào Ba Khắc bên cạnh, đưa mắt một cái.

Hai người nhìn nhau, đều gật đầu.

Chuẩn bị đi xuống đi.

"Hô!" "Hấp!"

Tiếng hít thở của Ba Xà nọ hình thành một loại tiết tấu, lúc này là âm thanh duy nhất của cả tầng thứ ba, mà hơn ba mươi vị Thánh vực cường giả nhìn nhau, nhìn vẻ mặt – không khí rất là thảm khốc. Tới lúc này, vận khí không tốt chính là hồn phi phách tán, ngay cả linh hồn tiến vào minh giới làm vong linh cũng không có tư cách.

"Sưu!" Người này chính là Khắc Lôi, lúc trước Lâm Lôi từng biết qua. Khắc Lôi thân hình nhanh như lôi điện, dọc theo một cái hồ tuyến trực tiếp tiến nhập vào trong thông đạo. Khắc Lôi này vận khí rất tốt, cũng tránh thoát tất cả hắc sắc khí lưu, bước lên được thông đạo giai thê.

Khắc Lôi trên mặt tươi cười, quay đầu lại nhìn thoáng qua chư vị Thánh vực cường giả, sau đó hắn lập tức lên trên.

"Chính là lúc này." Lâm Lôi phát hiện hắc sắc khí lưu cũng di động làm lộ ra khe hở khá lớn, lập tức chuẩn bị trùng xuống, chính là có một người tốc độ so với Lâm Lôi còn nhanh hơn, trước trực tiếp vọt đi xuống. Lâm Lôi không khỏi dừng lại.

Quả nhiên, chủ yếu bởi vì khe hở quá lớn. Vị Thánh vực cường giả kia nắm bắt được cơ hội nhanh chóng vọt qua.

Đang lúc vị Thánh vực cường giả kia thở dài một hơi, hắn đột nhiên cảm thấy một trận kịch liệt đau đớn. Hắn cúi đầu vừa nhìn, một tia hắc sắc khí lưu vừa nhợt nhạt vừa mỏng manh vướng ở chân phải của hắn, chân phải hắn cơ hồ trong nháy mắt hóa thành tê phấn.

Đồng thời…

Từ chân phải hướng lên trên, cả đùi phải cơ hồ trong nháy mắt hóa thành tê phấn, trong lúc vị Thánh vực cường giả này còn chưa kịp phản ứng, từ ngực hắn trở xuống tất cả cũng đều hóa thành tê phấn.

Loại thống khổ chấn động linh hồn, khiến cho vị này Thánh vực cường giả nhịn không được cũng thống khổ kêu lên.

"A!!!" Tiếng kêu thảm thiết thê lương trong nháy mắt phá tan yên tĩnh của tầng thứ ba.

Thống khổ cực kỳ, so với thiên đao vạn quả còn thống khổ hơn nhiều, vị Thánh vực cường giả này vốn không muốn lên tiếng, chính là hắn nhịn không được. Cái loại thống khổ này hắn cho tới bây giờ không có gặp qua. Cơ hồ tất cả Thánh vực cường giả sắc mặt đều là đại biến, trên mặt tái không một tia huyết sắc.

Xong đời rồi.

"Mẹ nó, chạy!" Có người rống lên phẫn nộ. Lúc này ai cũng mặc kệ, còn kể gì phát hay không phát ra thanh âm?

Hơn ba mươi vị Thánh vực cường giả phảng phất hoảng sợ tựa như đàn dê, điên cuồng dùng tốc độ nhanh nhất chạy trốn.

Song chỉ nghe được "Oanh long long..." một loạt tiếng vang khủng khiếp. Ba Xà vốn ngủ say, thân rắn dài quá vạn thước cũng bắt đầu rung động. Một tòa băng sơn cự đại kiên cố bị thân rắn huy động đánh hạ, trực tiếp vỡ vụn bạo liệt ra.

Nguyên tòa băng sơn đều vỡ vụn, cũng lộ ra bên trong băng sơn là thông đạo vào cửa. Thông đạo vào cửa giờ phút này giống như treo thật cao ở giữa không trung một cái cửa sổ.

Băng sơn bạo liệt, còn mang theo trùng lực không thể địch nổi, hướng bốn phương tám hướng đánh ra. Đông đảo Thánh vực cường giả trực tiếp bị đánh hộc máu bay tứ tán. Băng sơn vỡ vụn, trong từng khối băng cũng ẩn chứa lực lượng cực kỳ khủng bố.

"Không xong rồi." Lâm Lôi cảm thấy chính mình giống như một tiểu binh đang tránh né trong trận trận mưa tên. Phần lớn khối băng đều hóa thành vô số quang ảnh, hướng bốn phương tám hướng bạo vọt tới, phàm là bị đụng vào, Thánh vực cường giả đều là hộc máu văng ra.

"Ba Khắc." Lâm Lôi đột nhiên sắc mặt đại biến.

Ba Khắc né tránh so ra kém Lâm Lôi. Hắn rốt cục cũng bị khối băng vỡ đánh trúng.

Khối băng vỡ bản thân vốn không đáng sợ, đáng sợ chính là trong đó ẩn chứa khôn cùng trùng lực.

"Bồng." Khối băng nát bấy ra, Ba Khắc cả người bị đánh văng, trong miệng đồng dạng phun ra một ngụm lớn máu tươi. "Đại nhân, đi mau." Ba Khắc gào lớn.

Cả tầng thứ ba, tựa hồ như trời sập.

Vốn còn đang ngủ say, Ba Xà giờ phút này đôi kim chúc nhãn bì hoàn toàn khai mở. Đôi mắt âm u quét ra xung quanh, mang theo từng đạo thanh quang thật lớn.

Ba Xà tỉnh rồi!

Vừa rồi tùy ý vung lên thân hình khổng lồ thì có uy lực như thế, Ba Xà nếu thực sự muốn giết bọn Thánh vực cường giả. Bọn họ còn có mạng mà chạy không?

"Muốn đi vào?" Ba Xà cất đầu lên, hai tròng mắt nhìn về phía trên, tầng thứ tư thông đạo.

Giờ phút này, chính có một đạo bóng người cực nhanh bắn về phía cửa vào. Rất hiển nhiên người nọ là muốn tại thời khắc cuối cùng nhảy vào tầng thứ tư. Nếu Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn thì biết, người này đúng là, vị thiên tài kiếm thánh Áo Lợi Duy Á. Chính là hắn bị Ba Xà phát hiện.

"Xoát!"

Ba Xà hai tròng mắt phát ra hai đạo u quang màu xanh. Xem tốc độ của đạo u quang này, Áo Lợi Duy Á hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Chính là Áo Lợi Duy Á tại thời khắc cuối cùng, toàn thân thần khí một bên bị hắc sắc đấu khí bao phủ, một bên bị bạch sắc đấu khí bao phủ, cả người tốc độ cũng trong nháy mắt tăng lên gấp hai. Chỉ nghe được tiếng "Xuy xuy...", hai cái chân gãy trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống.

Còn Áo Lợi Duy Á cuối cùng thành công bay vào tầng thứ tư.

Lưỡng đạo u quang này vốn là đâm ngực Áo Lợi Duy Á, chính là Áo Lợi Duy Á cuối cùng tốc độ bộc phát khiến cho lưỡng đạo u quang chỉ là xạ trên hai chân. Trong hai chân xuất hiện hai cái lỗ thủng, đồng thời hai cái lỗ thủng tốc độ khuếch trương cực kỳ khủng khiếp.

Chính là Áo Lợi Duy Á cũng rất dứt khoát.

Lập tức chặt đứt hai chân!

Nếu lúc trước vị Thánh vực cường giả kia bị hắc sắc khí lưu quấn quanh, có thể biết lợi hại của hắc sắc khí lưu, tại thời điểm mấu chốt chặt đứt chính mình một cái chân, có lẽ hắn cũng có thể bảo vệ tánh mạng.

"Một người cũng trốn không thoát." Ba Xà bàn thể hoàn toàn quấn quanh.

Giờ phút này đã có hai Thánh vực cường giả chạy tới lối vào đi thông tầng thứ hai, chính khi bọn hắn muốn vào thì vô duyên vô cớ thân thể bọn họ trong nháy mắt đóng băng, rồi sau đó phảng phất vỡ ra giống khối băng, thân thể bọn họ cũng vỡ ra thành hơn mười khối.

Tất cả Thánh vực cường giả tại tầng thứ ba cũng tuyệt vọng nhìn.

"Tên hỗn đản kia, liên lụy cả một đám người." Lâm Lôi cảm thấy trong lòng phát run.

Sợ hãi! Đúng, trong lòng Lâm Lôi giờ phút này là sợ hãi!

Ba Xà vẫn còn tại chỗ, một chút cũng không nhúc nhích, mà hai người đã bay đến vị trí cửa vào tầng thứ hai, Thánh vực cường giả trong nháy mắt chết đi. Ba Xà tới cùng dùng thủ đoạn gì? Lâm Lôi không biết, mà không biết là đáng sợ nhất.

"Nói không chừng ta cũng sẽ, sau một khắc bị đống liệt ra."

"Bây giờ ngay cả Ba Khắc cũng không biết ở đâu." Lâm Lôi trong lòng đau khổ.

Lâm Lôi toàn tức một cắn răng.

Tại thời khắc cuối cùng, có chết cũng phải liều mạng thử một lần.

Lâm Lôi hai tay phân biệt cầm Tử huyết nhuyễn kiếm, Hắc ngọc trọng kiếm. Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn cửa vào đỉnh lập giữa khoảng không, giờ phút này vị trí cách cửa vào đi thông tầng thứ tư chỉ có mấy ngàn thước, loại khoảng cách này lúc trước Lâm Lôi có thể trong nháy mắt xuyên qua.

"Hưu!" Một đạo nhân ảnh từ xa xa cực nhanh bắn về phía tầng thứ tư vào cửa.

Chính là tại giữa không trung, Ba Xà từ hai tròng mắt xuất lưỡng đạo u quang cực nhanh phóng tới, trực tiếp bắn thủng đầu người này, lại một vị Thánh vực cường giả chết đi.

"Mọi người cùng nhau, đồng thời…" một vị Thánh vực cường giả còn chưa nói xong liền từ từ tan rã. Người này đã tử đi.

Ba Xà hai mắt cũng chẳng buồn liếc người chết một cái, Ba Xà cũng không vội giết hết mọi người. Hắn ngủ một giấc quá dài, bây giờ đùa bỡn mấy con kiến nhỏ trước mắt cũng là có chút niềm vui.

"Hưu!" “Hưu!”…

Liên tiếp mấy đạo thân ảnh phóng lên cao, trong đó có Lâm Lôi trong hình thái Long huyết chiến sĩ.

Ba Xà hai mí mắt chớp chớp, mỗi lần chớp mắt mỗi mắt đều xạ ra bốn đạo u quang, tổng cộng tám đạo u quang đồng thời bắn về phía tám người kể cả Lâm Lôi. Những người này không làm được như Áo Lợi Duy Á trong nháy mắt tốc độ tăng gấp hai.

Đám bóng người từ giữa không trung rơi xuống.

Trong đó một đạo lam sắc u quang đúng là đánh úp về phía đầu mình, Lâm Lôi từ đáy lòng tựu cảm thấy một trận kinh hãi. Không ai nghi ngờ, một khi lam sắc u quang này đánh trúng tuyệt đối là hữu tử vô sanh. Tại thời khắc cuối cùng, Lâm Lôi huy ra trong tay tử huyết nhuyễn kiếm.

"Thương!"

Lâm Lôi cả người tựa như tia chớp, chui vào được cửa vào tầng thứ tư.

Tám người trùng, bảy người tử, một người sống.

"Hả?" Ba Xà kinh ngạc ngửa đầu nhìn thoáng qua, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Có ý tứ, không nghĩ trong đám nhân loại cũng có ngạc nhiên nhiều như vậy, một người có hắc ám quang minh hai loại đối lập pháp tắc đồng thời vận dụng, mà một người sở hữu thần khí trân quí như vậy."

Đây là thế giới băng tuyết, khôn cùng băng tuyết.

Lâm Lôi quỳ trên mặt tuyết há miệng thở dốc, tới bây giờ hắn trong lòng vẫn còn sợ hãi, vừa rồi Lâm Lôi thấy hai tròng mắt Ba Xà lạnh như băng, vô tình. Trong nháy mắt một đạo u quang bắn về phía hắn, chính hắn lĩnh ngộ địa về điểm này lực lượng. Tại đây loại công kích trước mặt, đều là nói đùa!

Làm sao bây giờ?

"Nó đã cứu ta một mạng." Lâm Lôi nhìn Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay, đây là một thanh thần khí.

Hắc ngọc trọng kiếm mặc dù cứng rắn, nhưng vẫn không bì kịp thần khí. Cho nên Lâm Lôi tại thời khắc cuối cùng vẫn là lựa chọn Tử huyết nhuyễn kiếm để ngăn cản đạo lam sắc u quang. Tử huyết nhuyễn kiếm quả nhiên không để cho Lâm Lôi thất vọng, lam sắc u quang đánh trúng trên thân Tử huyết nhuyễn kiếm, chỉ làm cho thanh kiếm run lên, nhưng lại không tổn thương chút nào.

"Lam sắc u quang nọ cũng không có nhiều trùng lực, chỉ là có một loại lực lượng thôn phệ quỷ dị."

Lâm Lôi nhìn kỹ Tử huyết nhuyễn kiếm. Tử huyết nhuyễn kiếm vẫn giống như trước, nên Lâm Lôi biết Tử huyết nhuyễn kiếm rất bất phàm, bởi vì lúc trước dẫn động sát khí bên trong, Lâm Lôi phát hiện ra đại lượng thi hài, trong đó có rất nhiều thi hài phát ra khí tức đều vượt qua Thánh vực ma thú.

Đây là một cái thần khí, về phần Tử huyết nhuyễn kiếm nguyên chủ là Hạ vị thần, Trung vị thần, hay chính là Thượng vị thần Lâm Lôi cũng không biết.

Chính là Lâm Lôi lại cho rằng Thần khí, bị Trung vị thần Ba Xà công kích hẳn là sẽ không vậy đơn giản bị hủy đi.

Cuối cùng Lâm Lôi đổ thắng, lượm lại được mạng nhỏ.

"Chính là Ba Khắc hắn." Lâm Lôi nhìn về phía sau cách đó không xa là cửa vào. Phía dưới cửa vào chính là tầng thứ ba, Ba Khắc ở trong tầng ba. Lâm Lôi giờ phút này cũng là có lòng mà không có sức, trước mặt Ba Xà hắn ngay cả phản kích lực cũng không có.

"Không nghĩ tới ngươi cũng còn sống." Thanh âm lạnh lung từ cách đó không xa vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Áo Lợi Duy Á giờ phút này chính ngồi ở trên mặt tuyết. Bạch sắc quang mang bao vây lấy hai chân đoạn liệt đồng thời có thể cảm thụ đích tốc độ không ngừng sinh trưởng. Hiển nhiên đã sinh trưởng lại các bộ vị.

(Hết chương 13)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 14: Tuyết Địa Thế Giới

Áo Lợi Duy Á sắc mặt tái nhợt, vừa rồi tại thời khắc cuối cùng, lực lượng hoàn toàn bộc phát, tốc độ đột ngột tăng gấp đôi, cái giá phải trả dĩ nhiên không thấp. Hai chân đứa lìa… Áo Lợi Duy Á giờ phút này trong tình trạng rất tệ.

“Ngươi tại sao không đi đi?” Áo Lợi Duy Á ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ đứng tại chỗ, cũng không gấp gáp chạy đi. Hắn hiển nhiên thấy được Áo Lợi Duy Á lúc này thực lực đại giảm, đặc biệt hai chân đứt rời, nếu gặp địch nhân thì việc di chuyển để chiến đấu là cực kỳ phiền toái. Mặc dù gã có thể phi hành, nhưng đơn thuần phi hành mà không có hai chân thì độ linh hoạt và tốc độ nhất định là giảm đến một nửa.

“Cám ơn!” Áo Lợi Duy Á lặng lẽ nói, rồi sau đó chuyên tâm trị liệu thương thế.

Lâm Lôi lúc này đáy lòng cũng ngổn ngang trăm mối, thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn lại thông đạo vào tầng thứ tư: “Ba Khắc! Nếu Ba Khắc nếu thật sự chết đi, sau này thê tử hắn là Lệ Na, hai đứa con hắn, lại còn Cái Tỳ bốn huynh đệ hỏi ta…” Lâm Lôi thật sự cảm thấy bất lực.

Tại trước mặt thần thú Ba Xà, ngay cả cái mạng nhỏ của bản thân lượm lại được đều là do vận khí. Với Ba Khắc, Lâm Lôi vốn không có biện pháp cứu.

“Chỉ có thể hy vọng Ba Khắc vận khí tốt, cũng có thể như ta, hoặc là tiến vào tầng thứ tư, hoặc là trốn trở về được tầng hai.” Lâm Lôi ở lại nơi này, ngoại trừ một mặt là giúp Áo Lợi Duy Á một tay, phòng ngừa có sinh vật nào lại công kích gã, một mặt khác là vì chờ… xem Ba Khắc có thể đến được tầng thứ tư không?

Một lát sau…

“Ta ổn rồi!” Áo Lợi Duy Á đứng lên, nhìn Lâm Lôi một cái, cũng không nói thêm lời nào, cả người hóa thành một đạo ảo ảnh trực tiếp bay lên không trung.

Lâm Lôi lại chờ đợi thêm gần nửa giờ, cuối cùng cũng thở dài một hơi, bay lên.

Một màu trắng thê lương bao trùm khắp Băng tuyết thế giới, có không ít đại thụ ngạo nghễ vươn lên, toàn thân phủ một tầng tuyết trắng phau. Lâm Lôi phi được một lúc liền phát hiện một người quen, chính là lúc trước từng luận bàn tại Vũ Thần sơn, Khắc Lôi.

“Lâm Lôi!” Khắc Lôi cười bay lại: “Ta còn tưởng rằng ngươi đã ở lại phía dưới…”

“Ngươi vừa tiến nhập tầng thứ tư, tiếp sau ngươi có một tên hỗn đản phát ra tiếng kêu thảm thiết làm cho Ba Xà thức dậy.” Lâm Lôi lắc đầu nói: “Ta cũng chỉ là vận khí tốt, nhưng mà huynh đệ tốt của ta, Ba Khắc hắn…”

Khắc Lôi an ủi: “Đừng thương tâm, sau khi ta tiến nhập tầng thứ tư, phát hiện Áo Lợi Duy Á bị gãy chân. Từ hắn ta biết Ba Xà tỉnh rồi. Ta còn cho rằng các ngươi nhất định đều bị Ba Xà tẩy kiếp. Ngươi còn sống là tốt rồi, vị huynh đệ kia cũng sẽ vì ngươi mà cảm thấy cao hứng.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Rồi sau đó hai người sóng vai cùng nhau phi hành, Khắc Lôi nhắc nhở: “Ngươi đừng luôn nghĩ đến chuyện của huynh đệ ngươi nữa, trong tầng thứ tư này cũng có nguy hiểm. Nếu ngươi phân tâm, vứt bỏ tánh mạng thì thật là không đáng.”

Lâm Lôi đột nhiên bừng tỉnh, hít sâu một hơi, lắc lắc đầu: “Biết rồi.”

“Pháp Ân đã nói cho ta rồi, năm đó bọn họ cũng lùi bước tại tầng thứ năm. Chúng thần mộ địa này tổng cộng có mười tám tầng. Trong mười một tầng đầu, tầng năm là một cấp, bốn tầng đầu không quá nguy hiểm, còn tầng thứ năm lại là tầng nguy hiểm ít nhất.” Khắc Lôi nói.

Khắc Lôi này tuổi so ra lớn hơn Lâm Lôi nhiều, cũng biết rất nhiều việc.

“Hả? Tầng thứ năm là tầng an toàn nhất trong năm tầng đầu?” Lâm Lôi trong lòng hơi ngạc nhiên.

“Ừ, Pháp Ân cho ta biết, Vũ Thần từng nói qua, tầng thứ năm là một bậc đặc biệt. Từ tầng thứ nhất đến tầng thứ năm, độ nguy hiểm bình thường. Còn từ tầng thứ sáu đến tầng mười cực độ nguy hiểm. Ngay cả Pháp Ân bọn họ lúc nào cũng có thể chết.” Khắc Lôi nhắc nhở.

Lâm Lôi gật gật đầu, sau này nhất định phải vạn phần cẩn thận.

“Tầng thứ sáu, tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín đều cực kỳ đáng sợ. Mà so sánh với bốn tầng này, tầng thứ mười ngược lại là nguy hiểm ít nhất.” Khắc Lôi cười nói.

Lâm Lôi phỏng chừng những lời này Pháp Ân đều là từ Vũ Thần mà biết được.

Vũ Thần tuyệt đối là đã qua mười tầng đầu, tự nhiên tình huống của mười tầng đầu đều đã rõ.

“Năm tầng là một bậc, tầng thứ năm là tầng an toàn nhất trong năm tầng đầu, còn tầng mười lại là tầng an toàn nhất của bậc thứ hai.” Lâm Lôi trong lòng đột nhiên có cảm giác: “Hình như tầng an toàn này chính là để cho mọi người nghỉ ngơi chuẩn bị.”

Rất rõ ràng, tầng thứ sáu nguy hiểm đột nhiên tăng cao lên.

Mà tầng thứ mười một, bên trong có thi thể của Thần cùng với Thần cách. Bất kể là ai, chỉ cần suy nghĩ đều có thể hiểu được… tầng thứ mười một sợ rằng so với phía trước nguy hiểm hơn trăm ngàn lần.

Phi hành dưới trời tuyết, Khắc Lôi cười nói: “Trước tầng năm, chúng ta dựa vào thực lực bản thân ngạnh kháng các loại sinh vật, từ sau tầng thứ sáu thì phải xem trí tuệ, thực lực, vận khí cùng khả năng phối hợp.”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Năm đó Đức Tư Lê, Pháp Ân một nhóm người bị dọa đến không dám tiến vào tầng thứ sáu, tránh ở tầng thứ năm cho đến hết kỳ hạn mười năm.

“Hô!”

Phía dưới một đồi tuyết, đột nhiên một sinh vật từ trong vọt đến, tựa như một tia chớp bạch sắc trực tiếp nhằm phía Khắc Lôi. Khắc Lôi toàn thân ẩn hiện kim chúc quang mang, nổi giận gầm lên một tiếng, hữu quyền trực tiếp hướng sinh vật đột kích mà đấm ra.

“Bồng!”

Quyền đầu đấm thẳng vào bàn tay lông lá.

Khắc Lôi cả người chấn động thối lui ra sau, còn quái vật toàn thân nhung mao trắng toát cũng trực tiếp bị chấn rơi xuống trên mặt tuyết.

“Lực lượng quá mạnh.” Khắc Lôi sợ hãi than một tiếng.

Lâm Lôi cũng kinh ngạc nhìn về quái vật phía dưới. Lâm Lôi từng cùng Khắc Lôi quá chiêu, biết Khắc Lôi vốn lực lượng cường đại: “Khắc Lôi thực lực chính là mạnh gấp mười lần Hắc Đức Sâm, còn lực lượng phòng ngự cũng ngang ngửa Ba Khắc, chính là cũng chỉ tương đương sinh vật này.”

Quái vật bị vùi dưới lớp tuyết đột nhiên đứng lên, bộ dáng nom như hình người.

“Hùng?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn quái vật phía dưới, mở miệng nói.

Quái vật này nhìn sơ qua giống hùng hệ ma thú, toàn thân phủ lông mao trắng toát, chung quanh con mắt có một quầng đen lớn, phảng phất giống bị người dùng nắm tay đánh cho bầm mắt. Thoạt nhìn, ma thú toàn thân phủ lông mao có vẻ rất đáng yêu.

“Ta không phải hùng, mà là Tuyết miêu hùng.” Ma thú nọ phản bác.

“Sưu!” Tuyết địa miêu hùng lại vọt lên. Lúc này Tuyết địa miêu hùng là nhằm vào Lâm Lôi… chỉ là một đạo bạch sắc ảo ảnh, Tuyết địa miêu hùng liền vọt tới trước mặt Lâm Lôi, tốc độ cực nhanh khiến cho Lâm Lôi cũng cảm thấy kinh hãi.

“Ba!”

Lâm Lôi long vĩ tản ra kim chúc quang mang lóe mắt hung hăng quất lên người Tuyết địa miêu hùng, long vĩ tập kích đột ngột, hơn nữa tốc độ cực nhanh. Tuyết địa miêu hùng căn bản không kịp phản ứng.

“Bồng.” Tuyết địa miêu hùng cả thân hình trực tiếp bị đập vùi luôn vào trong tuyết. Đồng thời trên bộ lông dài trắng muốt phía trước ngực giờ phút này cũng có vết máu, Tuyết địa miêu hùng nhìn Lâm

Lôi một cái lại liếc mắt nhìn Khắc Lôi một cái, sau đó khom người chui vào luôn vào lớp tuyết.

Chạy thoát!

Lâm Lôi, Khắc Lôi không khỏi cười.

“Tuyết địa miêu hùng vẫn còn là có trí khôn, chỉ giao thủ có mấy chiêu, hắn liền lập tức buông tay mà chạy trốn.” Lâm Lôi cũng cảm thấy kinh ngạc trước thực lực của Tuyết địa miêu hùng. Lực lượng không thua gì Đại địa chi hùng, mà tốc độ lại vượt xa.

Trách không được nói là Tuyết địa miêu hung, vốn là hơn một chữ miêu.

“Ha ha… nếu để cho ta và Tuyết địa miêu hùng đơn đả độc đấu, thật sự là phiền toái, Tuyết địa miêu hùng tốc độ tựa hồ so với ta còn nhanh hơn nhiều.” Khắc Lôi cười khổ nói: “Lâm Lôi, ta có cảm giác là ta nhiều nhất chỉ ở lại tầng thứ năm nghỉ ngơi thôi. Tầng thứ sáu, ta sợ là không thể xông vào.”

“Được rồi, tìm được thông đạo rồi mới nói tiếp.” Lâm Lôi và Khắc Lôi tiếp tục phi hành, tìm kiếm thông đạo.

Tuyết địa miêu hùng ở tầng thứ tư này rất kỳ quái. Ngoại trừ số ít Tuyết địa miêu hùng tập kích người đến, phần lớn Tuyết địa miêu hùng căn bản không tập kích người đến, ngược lại cuộn tròn một đoàn yên ổn nằm ngủ một góc. Lâm Lôi, Khắc Lôi ngay từ đầu còn lo lắng, sau lại an tâm một chút.

“Các ngươi hai người nghe đây.” Đột nhiên một đạo thanh âm già nua vang lên.

Lâm Lôi, Khắc Lôi đang phi hành giữa không trung ngẩn ra, lập tức hướng lại phía phát ra âm thanh nhìn lại.

Phía dưới có một đầu Tuyết địa miêu hùng cao chỉ trên dưới một thước lạnh nhạt nhìn Lâm Lôi, Khắc Lôi hai người. Tuyết địa miêu hùng mặc dù bình thường thân thể so với Đại địa chi hùng nhỏ hơn nhiều, chính là đứng thẳng lên bình thường cũng cao hai ba thước, nhưng mà đầu Tuyết địa miêu hung này lại chỉ cao có một thước.

“Tuyết địa miêu hùng này rất nguy hiểm.” Sự cảnh giác trong lòng Lâm Lôi trong nháy mắt dâng lên, đầu Tuyết địa miêu hùng này mặc dù nhỏ nhưng lại để cho Lâm Lôi sinh ra một loại cảm giác rất nguy hiểm. So với khi nhìn thấy Vũ Thần mấy người cũng không kém bao nhiêu.

Tuyết địa miêu hùng thanh âm già nua lại vang lên: “Ta là tộc trưởng Tuyết địa miêu hùng nhất tộc.”

Lâm Lôi, Khắc Lôi nhìn nhau, Tuyết địa miêu hùng còn có tộc trưởng?

“Nhớ kỹ, tại tầng thứ tư, chỉ cần tử tôn của ta không chủ động công kích các ngươi, các ngươi không được công kích bọn họ. Nếu các ngươi giết chết một đứa, vậy đừng trách ta hạ độc thủ.” Tuyết địa miêu hùng vừa xòe tay, trong tay liền xuất hiện một cây trúc địch.

Đúng là trúc địch.

“Muốn thổi sáo?” Lâm Lôi cho tới bây giờ chưa thấy qua thổi sáo cũng có thể đả thương người.

Bất quá Lâm Lôi, Khắc Lôi đáy lòng đều cảm thấy lão gia trước mắt uy hiếp quá lớn, bọn họ cũng không dám nói thêm cái gì, Khắc Lôi cũng lập tức nói ngay: “Ngươi yên tâm, vừa rồi có một Tuyết địa miêu hùng công kích chúng ta, chúng ta cũng không hạ độc thủ. Chỉ cần tử tôn ngươi không công kích chúng ta, chúng ta tuyệt đối sẽ không công kích bọn họ.”

“Thông đạo tầng thứ tư ở ngay bên kia, chỗ có một gốc cây đại thụ cao nhất, thông đạo ngay bên trong đại thụ.” Tuyết địa miêu hùng tộc trường chỉ một ngón tay xa xa.

Lâm Lôi, Khắc Lôi hai người lập tức bay đi.

Nhìn thấy Lâm Lôi hai người rời đi, Tuyết địa miêu hùng tộc trưởng lại thở dài một tiếng. Tuyết địa miêu hùng nhất tộc bị phóng trục tại Chúng thần mộ địa tầng thứ tư, giống như nhốt trong một cái lao ngục, thân là tộc trưởng Tuyết địa miêu hùng nhất tộc, lão cũng không có biện pháp.

Bằng thực lực của lão, giết chết đủ số ngoại nhân đến, đổi lấy Hạ vị thần Thần cách cũng không phải việc khó, nhưng lão không muốn. Còn có lão, mới có thể chấn nhiếp những cường giả đạt tới cấp bậc như Lâm Lôi.

“Ta thành thần rời đi, ngày tử tôn chết cũng không xa.” Tuyết địa miêu hùng tộc trưởng thở dài.

Đồng dạng là Thánh vực đỉnh phong, chỉ thiếu một bước đạt tới Thần cấp chính là thực lực Tuyết địa miêu hùng tộc trưởng, còn vượt qua năm đại Thánh vực cực hạn cường giả. Bởi vì khác với những người khác, lão lĩnh ngộ Áo nghĩa, cũng giống như Lâm Lôi lĩnh ngộ là Đại địa mạch động so phương diện uy lực công kích vượt qua những người khác.

Còn Tuyết địa miêu hùng lĩnh ngộ là thuộc loại Phong nguyên tố pháp tắc, một loại Áo nghĩa cực kỳ hiếm thấy.

Lâm Lôi, Khắc Lôi hai người vừa mới tiến vào này tầng thứ năm liền cảm thấy hơi nóng ập đến. Ở giữa tầng thứ chính là một ngọn núi lửa, mà những chỗ còn lại chính là vô số nham thạch hoang vu, phóng tầm mắt mà nhìn có thể thấy rất xa.

Bất quá, bề mặt nham thạch nhiệt độ thực sự là rất cao.

“Lão Đại!” Một đạo bóng đen từ xa xa cực nhanh bay tới.

“Bối Bối.” Lâm Lôi rõ ràng cảm ứng được xa xa đúng là Bối Bối bay tới, Bối Bối trực tiếp tới nhảy vào trong ngực Lâm Lôi, trong mắt còn ẩn ước lệ quang: “Lão Đại, ta mới đến tầng thứ năm liền một mực chờ ngươi, Đức Tư Lê bọn họ nói các ngươi ở tầng thứ ba gặp Ba Xà. Ta vẫn lo lắng lão Đại ngươi.”

Lâm Lôi cũng không khỏi nhớ lại những trải nghiệm ở tầng thứ ba, lòng còn sợ hãi.

“May mắn không sao cả, thật tốt quá.” Trên mặt Bối Bối đầy vẻ vui mừng.

Bối Bối vượt qua mấy tầng so với Lâm Lôi dễ dàng hơn, lại không gặp phải Ba Xà, mà bất kể vong linh hoặc là sinh linh, đối Bối Bối căn bản không có gì uy hiếp.

“Hả? Lão Đại, Ba Khắc đâu? Ba Khắc hắn không đi với người sao?” Bối Bối nghi hoặc nói.

Lâm Lôi vẻ mặt chợt đanh lại, không khỏi có chút khó coi, trong mắt cũng có một tia thống khổ.

Bối Bối cũng rất thông tuệ, nhìn thấy vẻ mặt Lâm Lôi, nó cũng đoán được một chút: “Lão Đại, Ba Khắc hắn, chẳng lẽ là tại tầng thứ ba…?” Lâm Lôi thở dài một tiếng: “Đúng, trong lúc chúng ta lại tầng ba, Ba Xà rốt cục cũng tỉnh lại, chúng ta vốn không hề có lực phản kháng. Ta vận khí tốt, dựa vào Tử huyết nhuyễn kiếm chạy trốn tới tầng thứ tư. Về phần Ba Khắc…”

Lâm Lôi thanh âm trầm thấp, nói đến đây rốt cuộc nói không nổi nữa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 15: Mộ Địa Bát Niên

Hơi nóng tràn ngập không gian tầng thứ năm làm cho bóng người nhìn xa xa cũng như mơ hồ.

“Lâm Lôi, mau lại đây!” Một thanh âm quen thuộc từ xa truyền đến, Lâm Lôi quay nhìn lại, tuy rằng bóng người nhìn xa rất mơ hồ, nhưng Lâm Lôi vẫn còn nhận ra người đó đúng là Vũ Thần đại đệ tử, Pháp Ân.

Lâm Lôi mặc dù trong lòng có chút khắc khoải, nhưng ngược lại ý chí vẫn rất kiên định.

Tại địa phương đặc thù như Chúng thần mộ địa, trừ phi lựa chọn buông tay, nếu không nhất định phải kiên định lòng tin, từng bước tiến lên.

“Bối Bối, chúng ta qua kia đi.” Lâm Lôi nói, Bối Bối liền nhảy lên vai Lâm Lôi.

Hóa thành một đạo ảo ảnh, Lâm Lôi nhanh chóng đến nơi chư vị cường giả tụ tập. Chẳng những có Pháp Ân, còn có Đức Tư Lê, La Tọa Ly, Đột Lệ Lôi, Lạp Sắt Phúc Đức cũng có mặt, năm đại Thánh vực cực hạn cường giả cùng tề tụ.

Ngoại trừ bọn họ năm người còn có tam đại Thánh vực ma thú Lục mục Kim nghê.

“Thêm hai người các ngươi nữa, cũng lại đây đi.” Đức Tư Lê cười cười.

Lâm Lôi nghe xong trong lòng có chút nghi hoặc. Đây là ý tứ gì vậy?

“Lâm Lôi, ngồi xuống đi.” Pháp Ân chỉ về bên cạnh: “Ta cũng nghe nói các ngươi ở phía dưới gặp phải lúc Ba Xà tỉnh dậy, đích thực là quá nguy hiểm, may là ngươi cũng qua được một cửa. Bây giờ mấy người chúng ta thương lượng một chút chuyện từ tầng sáu trở về sau đi.”

Lâm Lôi cũng lại bên cạnh khoanh chân ngồi xuống.

Mặt đất nóng bỏng nhưng đối với Lâm Lôi toàn thân bao trùm lân giáp mà nói căn bản không là gì cả.

“Không cùng những người đó thương lượng sao?” Bối Bối chỉ vào một đám Thánh vực cường giả đàng xa.

Còn sống đi tới tầng thứ năm còn lại hơn ba mươi Thánh vực cường giả. Trong đó có mười mấy Thánh vực ma thú và mười mấy nhân loại Thánh vực. Vốn lúc trước trong hơn tám mươi Thánh vực cường giả có đến hơn sáu mươi Thánh vực nhân loại cường giả. Nhưng trải qua tầng thứ ba chết đi hơn ba mươi người, hơn nữa tầng thứ hai phỏng chừng cũng có mấy người chết. Lại thêm trên dưới mười người tránh ở tầng thứ hai, không dám tiến vào tầng ba nữa.

“Những người đó?” Đột Lệ Lôi nghiêm sắc mặt, nói: “Bọn họ có đi tiếp cũng chỉ liên lụy chúng ta thôi.”

Lâm Lôi liền hiểu được ý tứ, xa xa Áo Lợi Duy Á, Hải Ốc Đức một nhóm người: “Đột Lệ Lôi bọn họ ý tứ rất đơn giản, mười cường giả tại đây vốn là mười người mạnh nhất. Ta và Bối Bối thực lực không kém bọn hắn, mà ba Lục mục Kim nghê cũng là cao thâm khó lường. Về phần Áo Lợi Duy Á, Hải Ốc Đức, Vũ Thần đệ tử cùng các Thánh vực ma thú… thực lực vốn là kém hơn một bậc.”

Ở chỗ này, những cường giả mạnh nhất tự nhiên tập hợp lại thành một nhóm.

Mà hơn hai mươi Thánh vực cường giả thực lực yếu hơn cũng hình thành một nhóm.

Mặc dù trong nhóm hai có Hải Ốc Đức, Hy Kim Sâm, mấy huynh đệ tốt của Đức Tư Lê, mấy sư đệ của Pháp Ân, còn có hai gã đệ tử của Đột Lệ Lôi, nhưng mà bọn hắn cũng không có cách gì.

“Lâm Lôi, Bối Bối, ba huynh đệ Khắc Lý Áo, các ngươi đối với Chúng thần mộ địa tầng thứ sáu phỏng chừng không quen biết, nên để ta nói trước một chút.” Đức Tư Lê nghiêm túc nói: “Bối Bối, các ngươi mấy người vừa rồi cũng thấy được, sinh vật tầng năm chính là Xích nham ma. Thực lực xem như là cùng Hải Ốc Đức bọn họ tương đương.”

“Xích nham ma?” Lâm Lôi trong lòng dậy lên nghi hoặc.

Hắn vốn không nhìn thấy cái gì là Xích nham ma. Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ngươi còn chưa nhìn thấy Xích nham ma. Xích nham ma thân thể do nham thạch tạo thành, đại khái cao tương đương loài người. Lực lượng lớn, phòng ngự cũng mạnh, duy có tốc độ hơi chậm một chút. Thực lực của chúng phỏng chừng tương đương huynh đệ tốt Ba Khắc của ngươi, mà phương diện phòng ngự yếu hơn một chút.”

Lâm Lôi liền hiểu rõ ràng.

“Tầng thứ năm này là nhẹ nhất trong năm tầng đầu, Xích nham ma nọ toàn bộ đã bị chúng ta tiêu diệt.” Đức Tư Lê tiếp tục nói: “Tầng thứ năm này vốn là tầng để cho chúng ta dùng để chuẩn bị tốt trạng thái mà tiến vào tầng thứ sáu…”

Lâm Lôi, Bối Bối cùng ba Thánh vực ma thú Lục mục Kim nghê đều chăm chú lắng nghe.

Tầng thứ sáu, mức độ nguy hiểm tăng cao kịch liệt, hơn nhiều so với tầng năm.

“Tầng thứ sáu, là một thế giới tràn ngập nham tương, cự thạch. Ở nơi này có một sinh vật cường đại, gọi là Liệt hỏa quân vương!” Bất kể Đức Tư Lê hay La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi, hay Pháp Ân mọi người vẻ mặt đều bắt đầu ngưng trọng.

Liệt hỏa quân vương?

“Chính xác mà nói, Liệt hỏa quân vương thân cao vài trăm thước, vốn là do vô số nham thạch cứng rắn ngưng tụ mà thành. Lực phòng ngự của hắn đạt đến một mức cực kỳ đáng sợ.” Đức Tư Lê vẻ mặt nghiêm trọng: “Quan trọng nhất là hắn có một thanh Huyết phủ. Mỗi người chúng ta chỉ cần bị búa lớn này bổ trúng, sợ rằng chỉ có vứt đi tánh mạng.”

Lâm Lôi trong lòng quặn thắt.

Chỉ cần bổ trúng sẽ mất mạng, quá đáng sợ!

“Mà không đơn giản như thế, tầng thứ sáu ngoại trừ Liệt hỏa quân vương còn có hàng trăm hàng ngàn Xích nham ma.” Đức Tư Lê sắc mặt càng thêm trịnh trọng: “Một hai Xích nham ma vốn không là gì, nhưng hàng trăm hàng ngàn Xích nham ma, sức uy hiếp vốn là không nhỏ.”

Lâm Lôi lặng cả người.

“Hàng trăm hàng ngàn Xích nham ma, còn không tương đương hàng trăm hàng ngàn Bất tử chiến sĩ?” Lâm Lôi thất kinh: “Mặc dù Xích nham ma này phòng ngự lực yếu hơn Bất tử chiến sĩ, nhưng mà hàng trăm hàng ngàn tên cùng tiến lên, thì thực sự là rất đáng sợ.”

Đức Tư Lê tiếp tục nói: “Đa số Xích nham ma nghe theo hiệu lệnh của Liệt hỏa quân vương, kỳ thật ta có một cảm giác… Liệt hỏa quân vương chính là một dạng Xích nham ma tiến hóa. Các ngươi thấy bọn họ đều do nham thạch cấu thành, chỉ là Liệt hỏa quân vương giống như một ngọn núi lớn, còn Xích nham ma chỉ cao tựa như một người bình thường.”

Lạp Sắt Phúc Đức bên cạnh cười nhạt: “Liệt hỏa quân vương tựa như là một Xích nham ma phóng lớn lên hàng trăm ngàn lần, mà lực công kích cũng gấp hàng trăm hàng ngàn lần Xích nham ma.”

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

"Lão Đại, Xích nham ma nọ lực lượng rất lớn, ngang ngửa với Ba Khắc. Nếu Liệt hỏa quân vương lực lượng cũng gấp trăm ngàn lần Xích nham ma…” Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi giờ phút này cũng bảo trì trầm mặc.

Đến lúc này Lâm Lôi bọn họ đối với tầng thứ sáu rõ ràng nhận thức được.

Hoàn cảnh tầng thứ sáu chính là Liệt hỏa quân vương thống lĩnh hàng ngàn Xích nham ma, Liệt hỏa quân vương cao lớn như một ngọn núi, tùy tiện đích một quyền cũng có lực lượng có thể đấm vỡ một ngọn núi, còn ai dám ngạnh kháng?

Đức Tư Lê trầm mặc hồi lâu, đợi đến sau khi Lâm Lôi bọn họ hoàn toàn tiêu hóa tin tức, Đức Tư Lê mới nói tiếp: "Chúng ta ai cũng không phải đối thủ của Liệt hỏa quân vương, chỉ có liên thủ tề tâm hợp lực, chúng ta mới có thể vượt qua tầng thứ sáu."

Lâm Lôi có chút gật đầu.

"Ba ngàn năm trước, chúng ta và Liệt hỏa quân vương đã giao thủ qua." Đức Tư Lê nói.

Lâm Lôi, Bối Bối cùng với ba đầu Lục mục Kim nghê đều mắt sáng ngời, có kinh nghiệm mới có thể nghĩ ra phương pháp đối phó với

Liệt hỏa quân vương.

"Trên thực tế, lần nọ là Pháp Ân và Đột Lệ Lôi đối phó với Liệt hỏa quân vương, về phần chúng ta những người khác, đánh dạt Xích nham ma mà thoát ra." Đức Tư Lê lại nói thêm một câu, ba ngàn năm trước hắn ngay cả thân thể Liệt hỏa quân vương cũng chưa đụng chạm qua.

Pháp Ân mở miệng đạo: "Trong năm người chúng ta, Đột Lệ Lôi lực công kích mạnh nhất."

Không ai có dị nghị.

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía viễn đông đại thảo nguyên đệ nhất cường giả, được xưng Vũ thánh Đột Lệ Lôi. Đột Lệ Lôi lạnh nhạt nói: "Liệt hỏa quân vương phòng ngự là đáng sợ nhất mà ta thấy qua. Bất quá, ba ngàn năm trước thực lực chúng ta cũng không bằng bây giờ."

Mấy người kia cũng gật đầu.

Ba ngàn năm trôi qua, bọn họ năm người đều đạt tới Thánh vực cực hạn. Thực lực so với ba ngàn năm trước rõ ràng mạnh mẽ hơn nhiều.

"Sau khi tiến vào tầng thứ sáu, các ngươi bảy người giúp ta, Lạp Sắt Phúc Đức cùng với La Toa Lỵ mở đường. Chúng ta ba người liên thủ hẳn là có hy vọng đối phó Liệt hỏa quân vương." Đột Lệ Lôi nói, Lạp Sắt Phúc Đức, La Toa Lỵ hai người cũng gật đầu.

Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi, Bối Bối, ba đầu Lục mục Kim nghê giải thích: "Chiêu này là bọn hắn ba người nghiên cứu từ lâu, một chiêu cực mạnh, phỏng chừng công kích cũng là mạnh nhất trong chúng ta."

"Được, chúng ta hỗ trợ mở đường." Lâm Lôi gật đầu.

Đột Lệ Lôi nếu được công nhận công kích mạnh nhất trong năm đại Thánh vực cực hạn cường giả, lại có hai người khác cùng đồng thời liên thủ, bọn họ liên thủ công kích uy lực nhất định không nhỏ.

"Bây giờ điều mọi người chúng ta cần làm chính là..." Đức Tư Lê cười nói: " Ở tại tầng thứ năm tu luyện chuẩn bị!"

Pháp Ân cũng cười, nói: "...Trước tiên tu luyện tám chín năm, sau đó mới đi tầng thứ sáu."

"Cái gì?" Lâm Lôi có chút ngạc nhiên, tại Chúng thần mộ địa tổng cộng có mười năm thời gian, còn muốn ở tại tầng thứ năm tu luyện tám chín năm?

Nhưng chỉ trong nháy mắt Lâm Lôi liền hiểu được, hắn từ Khắc Lôi mà biết Chúng thần mộ địa tầng thứ sáu, tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tầng thứ chín tầng đều phi thường nguy hiểm. Giữa bốn tầng này, mọi người sợ rằng ngay cả thời gian nghỉ ngơi chuẩn bị đều không có.

Vượt qua bốn tầng, phỏng chừng nhiều nhất hao mất mười ngày nửa tháng.

"Tốt rồi, tất cả chuẩn bị đi, phía dưới mỗi một tầng đều có thể chết. Nếu sợ hãi, cũng có thể vẫn đứng ở tầng thứ năm cho đến hết hạn mười năm." Đột Lệ Lôi đứng lên, lạnh nhạt nói, một mình một người bay ra xa bắt đầu tĩnh tu.

Chẳng những Lâm Lôi bọn họ mười đại cường giả, ngay cả Áo Lợi Duy Á, Hải Ốc Đức cùng hơn hai mươi vị cường giả cũng biết tầng thứ sáu đáng sợ. Tất cả mọi người không gấp gáp đi vào, mà là nắm chặt thời gian điều chỉnh trạng thái, hoặc là trong thời gian ngắn nhất đột phá.

Sóng nhiệt bay lên không, ngọn lửa ẩn ẩn.

Chư vị cường giả tại Chúng thần mộ địa tầng thứ năm bắt đầu tu luyện.

Lâm Lôi nhìn xa, giữa vùng hơi nóng một đám nhân ảnh đều có vẻ mơ hồ, hoặc là Áo Lợi Duy Á cùng nhân loại cường giả, hoặc là Thánh vực ma thú cường giả, hơn ba mươi người vốn là Ngọc Lan đại lục đệ nhất cường giả, giờ phút này bọn họ đều trong trạng thái tĩnh tu.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau, tâm ý tương thông, một người một thú cũng bắt đầu tĩnh tu.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" "Đông!"…

Đại địa mạch động không chỗ nào không có, cho dù thân ở trong Chúng thần mộ địa, Lâm Lôi đều có thể rõ ràng cảm ứng được Đại địa mạch động huyền ảo. Mỗi một đạo ba động đều huyền diệu cực kỳ, Lâm Lôi bắt đầu tĩnh tâm tiếp thu đồng thời cực nhanh tiếp tục thôi diễn Đại địa áo nghĩa một năm, hai năm, ba năm…

Chư vị cường giả hoặc là tĩnh tu một năm, sáu tháng rồi sau đó thí nghiệm một chút lĩnh ngộ công kích, cứ như vậy mà thời gian không ngừng trôi qua.

Lúc trước Lâm Lôi chỉ hao tốn hơn một năm thời gian, đã đem đại địa mạch động 256 trọng, dung hợp thành đại địa mạch động 128 trọng. Mà cho đến hôm nay đã vượt qua năm năm thời gian, đại địa mạch động 128 trọng dung hợp hướng 64 trọng mới đi được nửa đường mà thôi.

Hết thảy đều giống như Lâm Lôi dự đoán, đại địa mạch động càng về sau này dung hợp càng khó khăn.

Đảo mắt, tám năm thời gian trôi qua.

Chúng thần mộ địa tầng thứ năm vẫn giống như trước, sóng nhiệt bay lên, không ít cường giả đã sớm đình chỉ tu luyện. Rất nhiều người cũng đã tu luyện mấy ngàn năm, bây giờ nhiều nhất hao phí mấy năm thời gian, hoàn thiện một chút công kích chiêu thức, điều chỉnh lại trạng thái thôi.

"Lâm Lôi như thế nào còn tu luyện, chỉ còn thiếu một mình hắn." Lạp Sắt Phúc Đức nhìn Lâm Lôi cách đó không xa khoanh chân ngồi, không khỏi nhíu mày.

Giờ phút này năm đại Thánh vực cực hạn cường giả, ba đầu Lục mục Kim nghê, ngay cả Bối Bối cũng đem Hóa ảnh phân thân thuật đạt tới một hóa tám, đình chỉ tu luyện. Trong nhóm một, chỉ còn lại có một mình Lâm Lôi còn hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện.

"Đừng có gấp, lão Đại ta đã tới thời điểm mấu chốt. Hắn một khi đột phá, thực lực tiến bộ chính là mấy lần." Bối Bối đứng ở bên cạnh Lâm Lôi, lãnh lẽo nhìn mấy người trước mắt nói.

"Có đột phá thực lực tiến bộ mấy lần ?" Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi một đám cường giả không khỏi cảm thấy ngạc nhiên.

Bọn họ đều đạt tới Thánh vực cực hạn, con đường bọn họ lãnh ngộ đều đã đạt đến cực hạn, nếu không có chánh thức lĩnh ngộ, rất khó đột phá một bước cuối cùng trở thành hạ vị thần. Tới cảnh giới của bọn họ, thực lực không có khả năng tăng lên mấy lần, trừ phi thành thần.

"Hô." Lâm Lôi thở một hơi dài, chầm chậm mở mắt, trên mặt có vẻ tươi cười.

Hao phí tám năm thời gian, Lâm Lôi rốt cục hoàn toàn nắm giữ đại địa mạch động 64 trọng. Đại địa áo nghĩa địa công kích uy lực lại gia tăng mấy lần.

Lâm Lôi vừa nhìn mọi người đứng trước mặt, chốc lát liền hiểu lí do, không khỏi cười cười: "Xin lỗi, khiến cho các ngươi đợi lâu, chúng ta bây giờ có thể xuất phát không?"

(Hết chương 15)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 16: Hoả Diễm Quân Vương

Trước thông đạo từ tầng năm đi lên tầng thứ sáu, hơn ba mươi vị cường giả nhất thời hội tụ.

Lâm Lôi phát hiện khí tức Áo Lợi Duy Á tựa hồ như xảy ra thay đổi, trong lòng hơi giật mình: “Áo Lợi Duy Á chẳng lẽ cũng có đột phá?” Thiên tài Kiếm thánh Áo Lợi Duy Á, hao phí mười hai năm thời gian rốt cục từ thực lực ngay cả Hắc Đức Sâm cũng không bằng đã tăng vọt lên gần sánh kịp năm đại Thánh vực cực hạn cường giả.

Loại tốc độ tiến bộ này vốn là đáng sợ phi thường.

Hơn tám năm trôi qua, nếu nói Áo Lợi Duy Á chưa đạt đến mức này mới là chuyện lạ.

Đức Tư Lê nhìn nhóm Hải Ốc Đức hơn hai mươi vị cường giả, cất cao giọng nói: “Các ngươi cũng đã biết tình huống tầng thứ sáu, chúng ta mười người phụ trách đối phó Liệt hỏa quân vương, về phần các ngươi nhiệm vụ dễ dàng hơn một chút, tìm kiếm thông đạo đi thông tầng thứ bảy.”

Hơn hai mươi vị cường giả đều gật đầu.

Nhiệm vụ của bọn họ quả thật dễ dàng hơn, dù cho Đức Tư Lê không phân phó, bọn họ vốn cũng là phải tìm kiếm thông đạo.

“Được rồi, chúng ta xuất phát.” Đức Tư Lê hô to.

Đức Tư Lê, Pháp Ân năm đại Thánh vực cực hạn cường giả, Lâm Lôi, Bối Bối cùng Khắc lý áo ba huynh đệ Lục mục Kim nghê tổng cộng mười đại cường giả bước lên thông đạo giai thê tiến nhập tầng thứ sáu. Phía sau hơn hai mươi vị cường giả cũng theo sát mà lên.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau.

Cả hai đều tin tưởng mười phần, Lâm Lôi so với tám năm trước chẳng những đại địa áo nghĩa tiến bộ, đồng thời tinh thần lực cũng đề cao không ít. Thậm chí Lâm Lôi có một loại cảm giác tựa hồ sắp đột phát đạt tới thánh ma đạo cảnh giới.

Vốn bình thường đấu khí tu luyện chỉ cần phân ra một tia tinh thần lực khống chế là đủ.

Mà tám năm tu luyện khiến cho Lâm Lôi đấu khí nội thể đã đạt tới Thánh vực đỉnh Long huyết chiến sĩ trạng thái.

“Hô!” “Hô!”

Ngọc Lan đại lục thập đại cường giả tựa như ảo ảnh, trong nháy mắt đồng thời đi tới tầng thứ sáu – thế giới của Liệt hỏa quân vương.

“Nóng!” Lần đầu tiên đến tầng thứ sáu, Lâm Lôi cảm thấy sức nóng trước giờ chưa từng gặp qua.

Giờ phút này Lâm Lôi một nhóm thập đại cường giả đang ở trên một tảng huyết sắc cự thạch. Tầng thứ sáu chính là thế giới của vô tận nham tương cùng huyết sắc nham thạch.

Từng dòng nham tương chảy tràn ngập khắp tầng thứ sáu, trong dòng chảy thỉnh thoảng lại nổi lên bóng khí lụp bụp, chung quanh dòng chảy rải rác từng khối huyết sắc nham thạch. Ở loại địa phương này, sanh linh bình thường vốn không thể nào tồn tại.

Hơn hai mươi vị cường giả khác cũng tiến vào tầng thứ sáu.

“Mau, các ngươi chia ra đi tìm thông đạo.” Đức Tư Lê linh hồn truyền âm phân phó. Hai mươi vị cường giả cũng không nói một câu, lặng lẽ bay lên.

Đức Tư Lê, Lâm Lôi, Đột Lệ Lôi tất cả mọi người không hẹn mà cùng bay lên. Trong đó Đột Lệ Lôi, La Toa Ly, Lạp Sắt Phúc Đức ba người ở tại trung ương, còn lại bảy vị đại cường giả bao vây xung quanh. Đột Lệ Lôi ba người bắt đầu tụ tập lực lượng chuẩn bị.

Chuẩn bị sẵn sàng đối phó Liệt hỏa quân vương: “Nếu không gặp phải Liệt hỏa quân vương thuận lợi tiến vào tầng thứ bảy là tốt nhất.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, đồng thời hắn cũng nhìn kĩ xung quanh, lưu ý tìm kiếm thông đạo đi thông tầng thứ bảy.

Đột nhiên xa xa trong dòng nham tương, một khối nham thạch xông ra, quái dị chính là nham thạch này cũng có mắt, miệng… nguyên lai, khối nham thạch bay ra từ trong nham tương là một đầu Xích nham ma.

Xích nham ma rống to: “Có loài người!”

“Không ổn.” Lâm Lôi mọi người cũng biến sắc mặt.

“Xoạt!” “Xoạt!” “Xoạt!”

Trong dòng chảy dung nham liên tiếp bay ra từng tên từng tên Xích nham ma. Xích nham ma thân cao chừng hai thước, hai thước rưỡi, toàn thân màu đỏ đậm, trong tay huy vũ thạch phủ hoặc trọng chùy.

Trong nháy mắt đã có hai ba trăm Xích nham ma bao vây nhóm người Lâm Lôi.

“Không gian tầng thứ sáu lớn như vậy, Xích nham ma đồng loạt xông lên dám chắc vượt qua một ngàn tên.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, đồng thời chư vị cường giả cũng cực nhanh phi hành, đồng thời cẩn thận đề phòng, chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào.

“A, có loài người tới?” một thanh âm tựa như tiếng sấm ầm ầm rung động toàn bộ không gian tầng thứ sáu.

Toàn bộ nham thạch trong không gian tầng thứ sáu cũng ầm ầm chấn động, nham tương hà lưu cũng cuộn lên mãnh liệt. Từ trong nham tương hà lưu một thân ảnh cao lớn từ từ đứng lên, thân hình của hắn lớn đến mức làm cho mực nham tương cũng giảm xuống rất nhiều.

“Quả nhiên to như núi.” Lâm Lôi nhìn xa xa Liệt hỏa quân vương.

Liệt hỏa quân vương do hằng hà sa số cự thạch cứng rắn tổ hợp mà thành, toàn thân lại có ngọn lửa bao quanh. Thân thể khổng lồ chưa nói đến sức mạnh, chỉ đơn thuần bằng vào sức nặng đã tạo ra lực lượng cực kỳ đáng sợ.

“Mọi người cẩn thận.” Mười đại cường giả hết thảy đều nghiêm mặt.

Liệt hỏa quân vương đảo mắt nhìn qua chúng nhân, tựa như vốn là không coi mọi người vào mắt, càn rỡ cười to: “Bằng vào các ngươi cũng muốn đi tầng bảy ư, đúng là nằm mơ! Hôm nay tất cả các ngươi đều phải chết! Các con, tất cả cùng lên, theo ta giết sạch những kẻ ngoại lai.” Thanh âm từng tiếng nói của Liệt hỏa quân vương ầm ầm tựa như tiếng sấm vang vọng khắp không gian tầng sáu.

Liệt hỏa quân vương vừa nói vừa lật tay, lôi ra một thanh Huyết sắc cự phủ.

Huyết sắc cự phủ chỉ riêng phần lưỡi đã dài hàng trăm thước, nhưng ở trong tay Liệt hỏa quân vương chỉ tựa như một cây búa nhỏ, huy vũ cực kỳ linh hoạt.

“Sát!”

Lơ lửng giữa không trung, đám Xích nham ma nghe lệnh thì đồng thời rống to, nhắm hướng Lâm Lôi cùng mọi người xông tới. Ngay cả nhóm người Áo Lợi Duy Á cũng không tránh khỏi Xích nham ma truy kích.

“Lên!” Đột Lệ Lôi quát.

Mười đại cường giả không hề do dự, lập tức hướng Liệt hỏa quân vương xông lên, bay được nửa đường đã vượt qua hơn trăm Xích nham ma. Vốn lúc trước ở tầng năm Đức Tư Lê, Bối Bối mấy vị cường giả cũng giao thủ qua với mấy Xích nham ma.

Có điều bây giờ là hàng trăm Xích nham ma vây công bọn họ.

“Nhất định phải cản lại.” Bảy đại cường giả vòng ngoài trong lòng đều minh bạch điểm này, Lâm Lôi lúc này đối mặt với Xích nham ma vẫn còn dùng tay không.

“Cút ngay!” Lâm Lôi một quyền không khách khí tung ra.

“Ha, ha!” Xích nham ma cười lớn, cũng xuất quyền ngạnh kháng với Lâm Lôi. Cánh tay Lâm Lôi bao trùm long lân xanh biếc, bên ngoài là một tầng Mạch động phòng ngự; còn Xích nham ma, cự đại quyền đầu toàn bộ bằng đá; song quyền chạm nhau mãnh liệt.

Lâm Lôi toàn thân cũng thoáng rung động, mà Xích nham ma thân thể khẽ run một chút rồi từ từ nát vụn.

“Lực lượng rất mạnh!” Lâm Lôi cũng không khỏi giật mình.

Nếu cùng Xích nham ma ngạnh kháng, Lâm Lôi vốn cũng không có thoải mái như vậy. Hắn vừa rồi chủ yếu thông qua Mạch động phòng ngự tiêu giảm gần chín thành lực công kích, cuối cùng một thành truyền lại Long lân lân giáp, thử hỏi làm sao gây thương tích cho Lâm Lôi?

Đối phó với Xích nham ma nọ, Lâm Lôi chỉ mới thi triển đại địa mạch động 256 trọng phòng ngự.

"Oanh!" Phàm là Xích nham ma công đánh về phía Pháp Ân, tất cả đều bị Pháp Ân nhanh như chớp vung quyền đánh bay. Tốc độ của Pháp Ân đích thực quá nhanh, Xích nham ma căn bản không chạm được. Bất quá, Xích nham ma phòng ngự quả thật cường hãn, Pháp Ân công kích nhiều nhất khiến cho Xích nham ma trọng thương thôi.

Không phải Pháp Ân không mạnh, mà là Pháp Ân không dám dùng toàn lực, hắn phải giữ lại lực lượng.

Còn Xích nham ma công đánh về phía Đức Tư Lê, mỗi khi tới gần đều vô duyên vô cớ rơi từ trên không trung xuống.

Đức Tư Lê nguyên chính là Quang minh thánh ma đạo, hôm nay tu luyện đến Thánh vực cực hạn, linh hồn công kích càng đạt tới mức khủng bố. Xích nham ma mặc dù vật lý phòng ngự, công kích rất mạnh, nhưng mà Đức Tư Lê dùng linh hồn công kích vừa vặn nhắm ngay nhược điểm của Xích nham ma.

"Phốc xích!" Ba đầu Lục mục Kim nghê rất dứt khoát, lợi trảo vung tới đâu nham thạch từng khối vỡ vụn, Xích nham ma hết thảy đều trọng thương, một số lớn trực tiếp bỏ mạng.

Cũng có khi Lục mục Kim nghê cao hứng bay lên, đại khẩu há ra trực tiếp nuốt Xích nham ma vào bụng.

Bối Bối cũng không chịu kém, tốc độ của hắn vốn có thể so sánh với Pháp Ân, Xích nham ma căn bản đụng chạm không tới được. Mà Bối Bối tùy tiện vung ra một trảo đều đả trọng thương Xích nham ma.

"Lão Đại, Xích nham ma này rất phiền toái. Thân thể bọn chúng quá cứng rắn." Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

"Đương nhiên cứng rắn." Lâm Lôi đáy lòng biết được.

Hắn cũng từng thử giống như Bối Bối dùng tốc độ công kích, sau đó đơn thuần dùng lực lượng công kích thân thể Xích nham ma. Nhưng Xích nham ma phòng ngự quá mạnh mẽ, Lâm Lôi đơn thuần dùng lực lượng công kích, cao nhất làm cho Xích nham ma bị thương mà thôi.

"Bồng!" Lâm Lôi lại một quyền, trực tiếp tương chấn nát Xích nham ma thành đá vụn.

"Áo nghĩa khác nhau thì uy lực công kích rõ ràng khác nhau." Lâm Lôi đáy lòng cảm thán không thôi: "Đại địa áo nghĩa của ta mặc dù còn chưa đạt đến cực hạn, nhưng riêng về uy lực so với Phong chi áo nghĩa vẫn mạnh hơn."

Cùng là Thánh vực cực hạn, thực lực chênh lệch khá lớn. Như Tuyết địa miêu hùng tộc trưởng nọ, lĩnh ngộ là một loại Áo nghĩa cực kỳ cao minh trong Phong nguyên tố pháp tắc. Mà Đức Tư Lê, Pháp Ân mấy người, lĩnh ngộ Áo nghĩa chỉ có thể xem như một loại Áo nghĩa lực công kích tương đối thấp trong nguyên tố pháp tắc.

"Bồng!" "Bồng!"…

Phàm là Xích nham ma vây công Lâm Lôi tất cả đều bị đánh hóa thành bột. Sau một hồi trận đấu cũng khiến cho chúng Thánh vực cường giả trong lòng thất kinh. Nếu đơn thuần vật lý công kích, nhiều nhất để cho Xích nham ma thân thể vỡ vụn, nhưng không thể khiến thân thể bị chấn nát thành bột.

"Liệt hỏa quân vương tới." Đức Tư Lê khẽ quát một tiếng.

"Tên tiểu quỷ, ngươi chết đi." Liệt hỏa quân vương căm tức nhìn Lâm Lôi, giống như trời long đất lở, đạp bằng nham thạch đại địa, khiến cho nham thạch đại địa chấn động trùng trùng. Trong tay Liệt hỏa quân vương là Huyết sắc cự phủ, hướng Lâm Lôi bổ tới một búa.

Hiển nhiên, chiến tích của Lâm Lôi, Liệt hỏa quân vương cũng đã nhìn ra.

"La Toa Lỵ." Đột Lệ Lôi một tiếng quát khẽ.

Đã sớm bắt đầu chuẩn bị, La Toa Lỵ, Lạp Sắt Phúc Đức, Đột Lệ Lôi ba người rốt cục bắt đầu thi triển đặc thù công kích. Chỉ thấy vô số băng sương đột nhiên phủ xuống phương viên vài dặm không gian, nham tương hà lưu trong nháy mắt đống kết biến thành nham thạch. Ngọn lửa bên ngoài thân mình của Liệt hỏa quân vương trong nháy mắt tắt rụi, nham thạch bên ngoài thân hắn cũng biến thành màu đỏ sậm, vô số băng sương bao trùm trên.

Động tác công kích của Liệt hỏa quân vương cũng theo đó đình chỉ, tựa như toàn thân đóng băng.

Thủy hệ cấm chú - Tuyệt đối linh độ!

Tuyệt đối linh độ ma pháp, bình thường thi triển ra chỉ riêng nhiệt độ giảm thấp đến kinh khủng sẽ làm cho đối thủ trong nháy mắt đông kết lại vỡ thành vô số mảnh vỡ, ngay cả linh hồn cũng bị đông kết mà nát vụn.

Bất quá, lần này kẻ trúng đòn là Liệt hỏa quân vương, cấm chú ma pháp Tuyệt đối linh độ cũng chỉ khiến cho linh hồn bị ảnh hưởng, trong lúc nhất thời đầu óc mê muội. Hơn nữa bị lực lượng tương khắc đóng băng, thực lực của hắn cũng giảm xuống.

"Hưu!" Lạp Sắt Phúc Đức ngay sau đó cả người hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp nhằm phía Liệt hỏa quân vương.

Vị này Bắc cực băng nguyên Thánh vực đệ nhất cường giả, trong hàn băng thế giới khổ tu mấy ngàn năm, Lạp Sắt Phúc Đức đối với hàn băng năng lượng vận dụng đã tới đỉnh điểm. Chỉ thấy Lạp Sắt Phúc Đức ẩn ẩn phát ra thanh quang song chưởng bổ vào thân thể Liệt hỏa quân vương.

Thập phần quỷ dị…

Vô số băng sương vốn bao trùm bên ngoài thân Liệt hỏa quân vương, cũng đồng thời tẩm thấu vào thể nội. "Ca sát!" Trên thân thể khổng lồ của Liệt hỏa quân vương ẩn ước xuất hiện từng đạo vết rách nhỏ.

Liệt hỏa quân vương thân mình chính là nóng cháy, trải qua tuyệt đối linh độ nhiệt độ trái ngược bao phủ. Đang nóng gặp lạnh, Lạp Sắt Phúc Đức lại khiến cho hàn băng năng lượng dung nhập nội thể Liệt hỏa quân vương. Nhất thời khiến cho cự thạch cứng rắn vô cùng xuất hiện vô số vết nứt.

"Hỗn đản." Liệt hỏa quân vương thần hồn mê muội rốt cục tỉnh táo lại, hắn cũng phát hiện trạng thái lúc này, không khỏi giận dữ rống lên.

"Chết đi!" Đột Lệ Lôi lúc này đã tới trước người Liệt hỏa quân vương.

Từng đạo hắc quang âm u vần vũ quanh lưỡng quyền của Đột Lệ Lôi. Cả không gian đều xuất hiện vô số văn ngân. Song quyền Đột Lệ Lôi phảng phất huề mang theo lục lượng hủy thiên diệt địa, hung hăng bổ lên thân thể khổng lồ của Liệt hỏa quân vương.

Thân thể vốn đã sinh ra vô số vết nứt, nhất thời…

"Bồng!"

Vô số đá vụn mãnh liệt bắn ra bốn phương tám hướng, Liệt hỏa quân vương cuối cùng nổ tung thành vô số toái thạch.

"Thành công." Đột Lệ Lôi, La Toa Ly, Lạp Sắt Phúc Đức ba người trong lòng không khỏi mừng thầm.

Đây là tuyệt chiêu của bọn hắn ba người. Đầu tiên là cấm kỵ ma pháp lực lượng cùng nhau phối hợp, đầu tiên khiến cho Liệt hỏa quân vương linh hồn bị công kích, đồng thời Liệt hỏa quân vương thân mình khôn cùng hỏa diễm và Tuyệt đối linh độ trái ngược, sau đó Lạp Sắt Phúc Đức khống chế băng sương lực dung nhập trong nội thể.

Băng hỏa giao nhau, khiến cho trên mặt nham thạch sinh ra vô số khe nứt khiến cho Liệt hỏa quân vương phòng ngự ít nhất giảm xuống chín thành. Phòng ngự còn có một thành, trước một kích cực mạnh của Đột Lệ Lôi, dĩ nhiên là không chống đỡ nổi.

"Nếu bọn họ không liên thủ, chỉ dựa vào phòng ngự đáng sợ, Liệt hỏa quân vương cho dù để cho Đột Lệ Lôi toàn lực công kích trên người, sợ rằng cũng sẽ không có gì ảnh hưởng." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ. Liệt hỏa quân vương vừa chết, mọi người tự nhiên trong lòng thoải mái. Còn lại chỉ là Xích nham ma, giải quyết vấn đề tự nhiên đơn giản.

"Chúng ta mau nhanh đi tìm thông đạo đi." Đức Tư Lê nói, tất cả mọi người gật đầu. Giờ phút này mọi người tâm tình đều, cũng buông lỏng.

Chính là…

Mọi người căn bản không có chú ý, vừa rồi cuồng loạn nổ mạnh, vô số đá vụn hướng bốn phương tám hướng bay loạn, trong đó cũng có một viên đá gần như trong suốt lớn chừng nắm tay cũng hướng xa xa bắn nhanh đi. Mà lúc này khối đá trong suốt tại đàng xa bắt đầu xoay tròn bay lên.

Cả nham thạch đại địa đều bắt đầu chấn động.

"Chuyện gì xảy ra?" Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê, Lâm Lôi tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc.

"Ca sát!" Chỉ thấy nham thạch đại địa tại không gian tầng thứ sáu bị kịch liệt xé rách, một khối nham thạch thật lớn từ cái khe bay đến, còn có nhiều nham thạch từ nham tương hà lưu bay đến, hàng trăm ngàn khối cự đại nham thạch đằng không bay lên.

Lâm Lôi cùng tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

"Không hay rồi." Tất cả mọi người đều cảm thấy chuyện hình như không ổn.

Chính là, không ai biết tới cùng vấn đề xuất hiện ở đâu. Mười đại cường giả mỗi một người đều cảnh giới, cẩn thận hướng bốn phương tám hướng quan sát. Chính là tầng thứ sáu không gian có một khối cự thạch huyền phù bay lên.

"Hô!" "Hô!" "Hô!"

Tất cả cự thạch phảng phất nghe được mệnh lệnh, đồng thời hướng xa xa đích một chỗ nhất tề bắn tới. Chỉ nghe từng đạo tiếng ré xé gió vang lên, ức vạn khối cự thạch trong nháy mắt tụ tập tới xa xa một chỗ, đúng là vậy khối đá trong suốt huyền phù lại thinh không.

Vô số cự thạch bao vây viên đá trong suốt.

Trong nháy mắt… Một tên Liệt hỏa quân vương lại hình thành!

Mười đại cường giả sắc mặt đại biến.

"Một viên đá trong suốt." Mười đại cường giả cơ hồ thấy được, hạch tâm vừa rồi vô số cự thạch tụ tập, Đức Tư Lê sắc mặt càng trịnh trọng âm trầm: "Đó là hạch tâm của Liệt hỏa quân vương, không hủy diệt viên đá trong suốt kia, căn bản không có khả năng giết chết Liệt hỏa quân vương. Hắn hoàn toàn có thể tái sanh."

"Các ngươi khiến cho ta thật sự phẫn nộ."

Toàn thân tựa như một tòa núi, ngoại thân ngọn lửa lại một lần nữa bùng cháy, Liệt hỏa quân vương hai tròng mắt cũng bắn ra từng tia lửa, hắn vung vẩy huyết sắc cự phủ, giận dữ rống lên: "Nhân loại ghê tởm, muốn tiến tầng thứ bảy? Nằm mơ! Tất cả các ngươi đều phải chết!"

Tiếng gầm của Liệt hỏa quân vương không ngừng vang vọng tại không gian tầng thứ sáu!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 17: Thông Đạo Sở Tại

Trong Chúng thần mộ địa tầng thứ sáu, Liệt hỏa quân vương tựa như một tòa núi lớn, chân đạp nham thạch đại địa, tay cầm Huyết sắc cự phủ, hai mắt hỏa quang bùng cháy, đồng thời phẫn nộ gầm rống khiến cho nham tương hà lưu mênh mông khôn cùng cũng kích động phun trào kịch liệt.

Huyền phù giữa không trung, đám Lâm Lôi thập đại cường giả đều cảm thấy không ổn.

“Làm sao bây giờ?” La Toa Lỵ thấp giọng nói.

Những người khác cũng nhất thời trầm mặc.

“Bỏ qua cơ hội tốt nhất rồi, hiện nay muốn một lần nữa giết chết Liệt hỏa quân vương vạn phần khó khăn.” Đột Lệ Lôi ánh mắt hoàn toàn ngưng tụ trên người Liệt hỏa quân vương: “Lạp Sắt Phúc Đức, La Toa Lỵ, chúng chỉ có cách cố gắng một lần nữa, xem thử có thể thành công không.”

Lạp Sắt Phúc Đức, La Toa Lỵ cũng gật đầu.

“Các con!” Liệt hỏa quân vương phẫn nộ gầm rống: “Tất cả cùng lên, theo ta giết hết bọn chúng.” Liệt hỏa quân vương toàn thân hóa thành một đạo ảo ảnh cự đại, mang theo từng tiếng rít xé tai. Thoạt nhìn Liệt hỏa quân vương thân thể to lớn, nhưng mà tốc độ tuyệt đối không chậm chút nào.

Mười đại cường giả nhanh chóng nhất trí “...trước tiên lui lại, tranh thủ thời gian cho La Toa Lỵ.” Đức Tư Lên truyền âm cho chín người còn lại.

Thi triển cấm chú, đặc biệt là đại phạm vi cấm chú phải cần một chút thời gian. Mười đại cường giả tựa như mười viên lưu tinh cực nhanh lui về phía sau, chư vị cường giả mỗi người tốc độ đều nhanh không thua kém Liệt hỏa quân vương.

"Hừ!" Liệt hỏa quân vương giận dữ.

Vô số Xích nham ma từ bốn phương tám hướng vừa gầm rú vừa cực tốc bao vây lại.

"Không thể để Xích nham ma cản đường, một khi tốc độ giảm xuống, bị Liệt hỏa quân vương đuổi theo thì chúng ta thê thảm..." Thanh âm Pháp Ân vang lên trong đầu mọi người, mà các cường giả tại trường đều hiểu đạo lý này. Nhất thời, bảy đại cường giả đều hiển xuất tuyệt kỹ để bảo vệ ba người bên trong không bị ảnh hưởng.

"Quái." Lâm Lôi cực nhanh phi hành, nhưng lại phát hiện Xích nham ma một con cũng không dám tới gần hắn.

"Xích nham ma đều không dám tới gần Lâm Lôi." Đức Tư Lê, Pháp Ân mấy người đầu phát hiện một màn, bọn họ khóc cười không được, nhưng cũng chỉ có thể cố gắng bức lui đám Xích nham ma.

Bất kể ma thú cường giả hoặc là Pháp Ân, Đức Tư Lê mấy người chém giết, Xích nham ma nhiều nhất bị trọng thương. Bọn chúng chỉ cần hưu dưỡng chốc lát là được. Mà bị Lâm Lôi đánh trúng, chỉ cần Lâm Lôi quyền đầu chạm phải thì Xích nham ma toàn thân nát vụn, chết rất khó coi.

"Lâm Lôi, ngươi bảo vệ La Toa Lỵ!" Thanh âm Đức Tư Lê vang lên trong đầu Lâm Lôi.

"Biết rồi." Lâm Lôi tức khắc bay đến bên cạnh La Toa Lỵ.

Trong chốc lát, không có một con Xích nham ma nào dám công kích

La Toa Lỵ. Mà tên nào có ý đồ công kích La Toa Lỵ, Lâm Lôi thân hình vừa động, một quyền vung ra là Xích nham ma liền nát vụn.

“Giết chết nữ tiện nhân kia!” Liệt hỏa quân vương gầm lên, hắn cũng cảm thấy La Toa Lỵ uy hiếp. Liệt hỏa quân vương thuộc tính là hỏa, La Toa Lỵ vừa vặn cùng hắn tương khắc. Đức Tư Lê tuy cũng là Thánh ma đạo, nhưng mà uy hiếp đối với Liệt hỏa quân vương lại không đáng sợ bằng La Toa Lỵ.

“Hống hống hống…”

Nhất thời Xích nham ma rốt cục bất chấp Lâm Lôi uy hiếp. Bọn chúng gầm lên, nhắm La Toa Lỵ sát tới.

“Tới rất tốt.” Lâm Lôi cười lớn, đồng tử vàng lợt quét về đám Xích nham ma, cả người tựa như biết thành cuồng phong. Chẳng những song quyền huy vũ, mà song cước cũng vung ra tựa như hai thanh trảm đao, phàm bị song cước Lâm Lôi đá trúng cũng lập tức nát vụn.

“Ông…”

Nhiệt độ bỗng nhiên đại giảm, nham tương hà lưu đang chực phún trào nhất thời ngưng tụ biến thành nham thạch đại địa. Nham thạch đỏ tươi cũng biết thành đỏ sậm. Vô số băng sương từ thinh không sinh ra, tràn ngập chung quanh Liệt hỏa quân vương, phương viên vài dặm không gian.

Thủy hệ cấm chú – Tuyệt đối linh độ!

“Hống!” Liệt hỏa quân vương toàn thân bao trùm băng sương, tức giận gầm to. Ngoại thân nham thạch dần dần ảm đạm, dần dần trở nên đỏ sậm, tuy vậy, băng sương bao trùm toàn thân hắn rõ ràng dần dần bị hòa tan.

Nhìn thấy một màn, mọi người cùng cảm thấy không ổn.

“Linh hồn hắn không bị ảnh hưởng!” La Toa Lỵ biến sắc, Tuyệt đối linh độ vốn là có bao hàm linh hồn công kích. Lần đầu Liệt hỏa quân vương bởi vì linh hồn bị trùng kích mà nhất thời mê muội, nhưng mà lúc này linh hồn Liệt hỏa quân vương lại không bị ảnh hưởng.

"Hô!"

Một cổ ba động vô hình từ thân thể Đức Tư Lê truyền ra, vô hình ba động tốc độ kinh người bắn về phía Liệt hỏa quân vương, trong nháy mắt xâm nhập nội thể. Quang minh thánh ma đạo Đức Tư Lê trên lĩnh vực tinh thần công kích vốn là cực kỳ am hiểu.

Liệt hỏa quân vương tiếng gầm gừ tắt lịm.

"Hảo." Pháp Ân, Đột Lệ Lôi chư vị cường giả con mắt sáng ngời.

"Lạp Sắt Phúc Đức." Đột Lệ Lôi khẽ quát một tiếng.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh lao ra như thiểm điện, Lạp Sắt Phúc Đức khuôn mặt đanh lại dữ tợn, song chưởng hắn hoàn toàn vây trong thanh quang. Cho dù có người tới gần Lạp Sắt Phúc Đức cũng cảm giác được một tia hàn ý, Lạp Sắt Phúc Đức trên phương diện nguyên tố pháp tắc băng hàn lực tu luyện tới cảnh giới cực cao.

Lúc này, phía dưới Liệt hỏa quân vương cũng đột ngột xuất hiện hơn mười tên Xích nham ma, Xích nham ma đồng thời hướng Lạp Sắt Phúc Đức vọt quá khứ, quyết ngăn trở Lạp Sắt Phúc Đức.

Giống như thanh sắc điện quang, Lạp Sắt Phúc Đức né tránh hơn phân nửa Xích nham ma, liên tục hai chưởng bổ vào ngoại thân hai tên Xích nham ma, hai tên Xích nham ma nọ nháy mắt bị băng sương đống kết, rồi sau đó ca sát hai tiếng, hai tên Xích nham ma hoàn toàn biến thành từng khối băng vụn.

"Chết đi." Lạp Sắt Phúc Đức đã phi tới trước mặt Liệt hỏa quân vương, song chưởng liền tung ra.

"Hô!" Thân thể khổng lồ của Liệt hỏa quân vương vốn đang lặng yên đột nhiên cực nhanh lui về phía sau, đồng thời một thanh huyết sắc cự phủ mang theo huyết sắc quang mang tà dị, theo một quỹ đạo huyền ảo hướng về Lạp Sắt Phúc Đức bổ xuống. Một búa này tốc độ cực nhanh làm cho người ta sợ hãi.

Liệt hỏa quân vương phi hành tốc độ không bằng bọn họ, nhưng tốc độ huy vũ cự phủ lại cực kỳ khủng bố.

"Cẩn thận!" Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Pháp Ân mấy người đều khẩn trương.

"A!" Lạp Sắt Phúc Đức ngửa đầu nhìn đại phủ lạnh như băng bổ xuống cũng sợ đến đáy lòng run lên, hắn đã không kịp né tránh, chỉ có thể phẫn nộ gầm lên, thanh sắc quang mang mang bao phủ song chưởng trực tiếp ngạnh kháng.

Song chưởng đối huyết sắc cự phủ!

Căn bản không thể so sánh.

"Thương!" Thanh âm tựa như kim chúc va chạm vang lên, Lạp Sắt Phúc Đức cả người tựa như vẫn thạch cực nhanh bay lại. Liệt hỏa quân vương không có vội vã đuổi giết, ngược lại tại chỗ tự đắc cười to.

"Lạp Sắt Phúc Đức." Đột Lệ Lôi mấy người lập tức bay lại đón hắn.

Lạp Sắt Phúc Đức sắc mặt trắng bệch, hắn từ hai tay trở xuống phía dưới toàn bộ biến mất, mà hai vai Lạp Sắt Phúc Đức đều xé rách, máu tươi nhiễm hồng quần áo hắn.

"Đừng chạm vào cự phủ nọ, phủ đầu rất quỷ dị, rất đáng sợ." Lạp Sắt Phúc Đức nói, toàn thân vẫn còn phát run.

Đức Tư Lê lập tức vươn bàn tay, một đạo tinh thần quang mang trực tiếp phủ xuống, bao trùm toàn thân Lạp Sắt Phúc Đức. Thương thế Lạp Sắt Phúc Đức tốc độ khôi phục kinh người, ngay cả chỗ hai tay bị biến mất cũng có thể thấy được tốc độ sinh trưởng.

"Ha ha, thú vị. Thú vị." Liệt hỏa quân vương ngược lại cười to.

"Liệt hỏa quân vương này lại lừa chúng ta." Đức Tư Lê nhướng mày nói.

Lâm Lôi cũng nhìn xa xa Liệt hỏa quân vương một cái. Liệt hỏa quân vương đích thật đánh lừa mọi người, có lẽ vừa rồi bạo nộ truy giết bọn hắn cũng là giả.

Đặc biệt Lâm Lôi có thể xác định một điểm: "Vừa rồi Liệt hỏa quân vương bị Đức Tư Lê dùng linh hồn công kích đánh trúng, hẳn là giả. Nếu không, không có khả năng ngẫu nhiên tại thời khắc mấu chốt, đột nhiên công kích Lạp Sắt Phúc Đức. Ngay cả Lạp Sắt Phúc Đức tránh né cũng không kịp."

"Ha ha..." Thanh âm của Liệt hỏa quân vương tựa như tiếng sấm quanh quân tại tầng thứ sáu: "Thú vị, thật sự là thú vị. Có phải là xảy ra việc ngoài ý muốn của các ngươi?"

"Các ngươi lần đầu tiên công kích xác thật là có cơ hội giết chết ta. Bất quá, là tại vì ta lúc đó bất cẩn." Liệt hỏa quân vương nhìn xa xa một đám người lơ lửng trên không: "Linh hồn công kích? Nói về linh hồn, linh hồn ta chính là cường đại vô cùng, hơn nữa ta còn có Thị huyết."

Liệt hỏa quân vương nhìn trong tay chuôi cự phủ: "Đây chính là một thanh thần khí chân chính. Dựa vào Thị huyết ta có thể tiến vào Thị huyết trạng thái. Dưới trạng thái này các ngươi dùng linh hồn công kích, hoàn không thể gây thương tổn ta."

Đức Tư Lê, Lâm Lôi mấy người nhìn nhau.

"Không xong rồi." Tất cả mọi người cảm thấy không ổn.

"Vốn ta có thể tha cho một hai người trong các ngươi. Chính là bây giờ…" Liệt hỏa quân vương ngoại thân cũng ẩn ẩn có Thị huyết hồng quang xoay tròn: "Các ngươi tất cả đều phải chết." Nói xong, toàn thân Liệt hỏa quân vương phát ra từng tiếng ca sát ca sát.

Thể tích Liệt hỏa quân vương từ từ thu nhỏ lại!

Vốn cao đạt vài trăm thước toàn thân ngọn lửa bùng cháy, hồng quang xoay tròn, chỉ trong chốc lát…

Liệt hỏa quân vương từ vài trăm thước, biến thành mấy chục thước cao.

Giờ phút này Liệt hỏa quân vương toàn thân phảng phất bao trùm liễu một tầng màu đỏ vầng sáng, khí tức cũng trở nên đáng sợ.

"Ta đã lâu không có tiến vào hình thái chiến đấu." Liệt hỏa quân vương trong tay Thị huyết cự phủ cũng cũng rút nhỏ hơn phân nửa, không hổ là thần khí.

"Mọi người cẩn thận." Mười đại cường giả giờ phút này đều cảm thấy chuyện rất khó giải quyết, trong lúc nhất thời không biết làm thế nào đối phó Liệt hỏa quân vương.

"Hưu!"

Liệt hỏa quân vương thân hình vừa động, một đạo huyết sắc quang mang chói mắt phá không, tốc độ cực nhanh không kém Pháp Ân. Mười đại cường giả tốc độ nhanh nhất chính là Bối Bối, Pháp Ân và Đức Tư Lê. Mà còn lại bảy đại cường giả đều chậm hơn một bậc.

Huyết sắc quang mang đẹp đẽ hướng Đột Lệ Lôi chụp tới.

Đột Lệ Lôi thoát đi không kịp.

"Phá!" Đột Lệ Lôi vẻ mặt dữ tợn, phẫn nộ thét lên, hai đấm hung hăng vung ra.

"Thương!"

Hai tay Đột Lệ Lôi trực tiếp bạo liệt ra, cả người phảng phất như vẫn thạch cực nhanh bị đánh bay, máu tươi tung bay. Một trong năm đại Thánh vực cực hạn cường giả, cực mạnh công kích Đột Lệ Lôi quá một chiêu sinh tử đều không biết.

Mà lúc này Lâm Lôi chín vị cường giả rốt cục lui ra xa xa.

Đức Tư Lê thân thể hóa thành ánh sáng, tốc độ cực nhanh, giờ phút này hắn cũng phát hiện cách đó không xa là đám người Hi Kim Sâm: "Các ngươi phát hiện thông đạo không?" Hi Kim Sâm cùng hơn hai mươi vị cường giả một mực tìm kiếm thông đạo đi thông tầng thứ bảy.

"Tìm không được." Hi Kim Sâm nhăn mặt.

"Thông đạo? Ha ha..." Một đạo phủ đầu ảo ảnh xẹt qua Đức Tư Lê một đám người, Đức Tư Lê kéo Hi Kim Sâm lập tức né tránh ra.

Máu tươi phiêu sái, trong nhóm thứ hai, một ma thú cường giả và hai vị Thánh vực cường giả liền bị cắt thành hai nửa, thi thể trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống. Thi thể của ma thú rơi xuống trên tảng đá, còn hai thi thể còn lại trực tiếp rơi xuống nham tương hà lưu.

Xa xa Pháp Ân thống khổ: "Lục sư đệ."

"Các ngươi đừng mơ tìm được thông đạo." Liệt hỏa quân vương bồng bềnh giữa không trung toàn thân bao phủ huyết sắc quang mang, cười to: "Thông đạo đi thông tầng thứ bảy kỳ thật vị trí ngay giữa tầng thứ sáu, bất quá muốn vào phải vượt qua một ngàn đồ tử đồ tôn của ta. Bọn họ phong trụ hoàn toàn thông đạo, các ngươi muốn từ thông đạo tiến vào tầng thứ bảy, phải giết chết ta, ngoài ra còn có hơn một ngàn tử tôn nữa."

Lâm Lôi cùng chư vị cường giả đều cảm thấy trong lòng lạnh đi.

"Hơn một ngàn tên." Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau.

"Lão Đại, sợ rằng chúng ta giết qua đó phỏng chừng mới giết chết mười người. Liệt hỏa quân vương kia sẽ chạy tới chỗ thông đạo." Bối Bối cũng phát hiện không ổn.

Hiện tại đây Liệt hỏa quân vương, nói về tốc độ ngang ngửa Bối Bối, Pháp Ân, về phần công kích ngay cả Đột Lệ Lôi cực mạnh cũng không phải đối thủ. Nếu như vậy đánh tiếp, chư vị cường giả ở đây một người cũng sống không được.

"Như thế nào nhiều Xích nham ma như vậy?" Lâm Lôi nhìn về phía Đức Tư Lê bên cạnh.

Lúc trước dựa theo Đức Tư Lê nói, hình như tầng thứ sáu Xích nham ma ước chừng có trên dưới một ngàn tên. Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi một cái: "Lâm Lôi, chúng ta ba ngàn năm trước cũng chỉ là mới vào tầng thứ sáu, đã bị đánh lùi. Một ngàn tên, chỉ là chúng ta ước đoán mà thôi."

Lâm Lôi không nói chuyện có thể nói liễu.

"Đức Tư Lê, giúp ta một tay." Lâm Lôi đột nhiên hít sâu một hơi, quay về Đức Tư Lê thấp giọng nói.

"Hả?" Đức Tư Lê kinh dị nhìn về phía Lâm Lôi.

"Đây là đệ nhất chiêu cực mạnh của ta, nếu vẫn còn không được... chúng ta nghĩ biện pháp trở về tầng thứ sáu đi." Lâm Lôi vừa xoay tay, trong tay liền xuất hiện Hắc ngọc trọng kiếm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 18: Thệ Tử Nhất Kích

Một chiêu cực mạnh?” Đức Tư Lê song mục sáng ngời, truyền âm nói: “Nắm chắc được mấy thành?”

“Bây giờ hẳn là có bảy thành.” Lâm Lôi nói: “Điều kiện tiên quyết là ta có thể tới gần hắn.”

Lâm Lôi nhìn ra xa xa, Liệt hỏa quân vương tiến vào hình thái chiến đấu, thể tích thu nhỏ lại, ngay cả nham thạch dường như cũng có biến thể. Có thể đoán được Liệt hỏa quân vương phòng ngự lực cùng tốc độ hẳn là tăng lên đáng kể.

Lúc này Liệt hỏa quân vương đích xác rất đáng sợ!

Nhưng đối với Lâm Lôi mà nói, loại nham thạch phòng ngự này căn bản là không có tác dụng.

“Nếu Liệt hỏa quân vương thể tích không thu nhỏ lại, cao đạt vài trăm thước, Đại địa áo nghĩa của ta truyền qua khoảng cách hơn trăm thước thì uy lực sợ rằng giảm xuống tương đối thấp, rất khó hủy diệt hạch tâm. Nhưng mà bây giờ…”

Lâm Lôi trong lòng rất tự tin.

“Thân cao mấy chục thước, khoảng cách từ bên ngoài đến hạch tâm phỏng chừng chưa đến mười thước.”

Khoảng cách càng gần, Đại địa áo nghĩa ba động truyền đi bị giảm thiểu càng thấp. Khoảng cách gần như thế, Lâm Lôi trong lòng rất tự tin: “Nếu vậy mà cũng không công phá giết chết hắn thì Liệt hỏa quân vương này chính là Thần cấp sinh vật.”

Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi, trong mắt không khỏi có một tia kinh hãi.

Trong lúc đó…

Liệt hỏa quân vương bắt đầu triển khai đồ sát. Hắn điên cuồng gào rú: “Ha ha, nhân loại ti tiện, các ngươi hôm nay một người cũng đừng hòng trốn thoát, tất cả mọi người đều phải chết.” Vừa nói, một búa lại bổ ra.

Chớp mắt, một cường giả liền bị bổ làm hai.

“Khắc Lôi!” Lâm Lôi biến sắc mặt.

Khắc Lôi vốn là một hán tử thẳng thắn sảng khoái. Phòng ngự lực rất mạnh, tốc độ hơi chậm một chút… nhưng mà hắn phòng ngự cho dù mạnh, trước Liệt hỏa quân vương cũng không đỡ được một chiêu.

“Đi mau.”

Đức Tư Lê, Pháp Ân, Lạp Sắt Phúc Đức… cùng Lâm Lôi các đại cường giả nhanh chóng thoát đi, bảo trì khoảng cách với Liệt hỏa quân vương đang điên cuồng chém giết. Trong khi phi hành, Đức Tư Lê dùng linh hồn truyền âm vội vàng nói:

“La Toa Ly, Lạp Sắt Phúc Đức, Pháp Ân, Bối Bối, Khắc lý áo ba huynh đệ nghe đây. Lâm Lôi hắn nắm được bảy phần khả năng giết chết được Liệt hỏa quân vương. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn có thể đến gần bên người hắn.” Đức Tư Lê lập tức linh hồn truyền âm cho các cường giả xung quanh.

Vừa cực tốc phi hành, La Toa Ly, Lạp Sắt Phúc Đức, Pháp Ân mấy người cùng nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Được rồi, ta bây giờ có thể miễn cưỡng thi triển một lần Tuyệt đối linh độ.” La Toa Lỵ cũng dùng linh hồn truyền âm. La Toa Lỵ vốn là thánh ma đạo cường giả, bình thường thánh ma đạo thi triển cấm chú đại phạm vi không khác nhau mấy, nếu dựa vào bảo vật cũng thi triển được hai lần.

Mà La Toa Lỵ, trong hoàn cảnh hiện thời, miễn cưỡng thi triển được ba lần.

Hơn nữa nàng thi triển là Tuyệt đối linh độ đã qua cải biến, phạm vi nhỏ đi rất nhiều. Vốn không phải phạm vi hàng chục dặm phương viên như truyền thống, mà thu nhỏ lại chỉ vài dặm, phạm vi thu nhỏ, lực lượng rõ ràng cũng tăng thêm nhiều.

“Chúng ta ba huynh đệ bảo vệ Lâm Lôi xông tới gần Liệt hỏa quân vương.” Một trong ba Lục mục Kim nghê cũng nói.

Lâm Lôi, Pháp Ân mấy người cũng giật mình nhìn ba đầu Lục mục Kim nghê.

“Các ngươi kháng được một kích của hắn?” Các cường giả đều có chút lo lắng.

Lão đại Khắc lý áo hừ giọng: “Yên tâm, ba huynh đệ chúng ta năm đó cùng với phụ thân trong Ba Đạt vị diện tù lung cũng từng gặp qua tình huống nguy hiểm hơn so với nơi này. Ba huynh đệ chúng ta tuy rằng không lĩnh ngộ được gì nhiều, nhưng mà bảo trụ tánh mạng cũng có điều thành tựu.”

Tại Ba Đạt vị diện tù lung, ba đầu Lục mục Kim nghê một mực cố gắng bảo mạng.

Có thể trong hoàn cảnh đó mà sinh tồn, tuy rằng phần lớn là do cha hắn – Đế Lâm, nhưng mà thực lực bản thân của bọn hắn cũng là một phần nguyên nhân.

“Ta cũng có thể thi triển một lần cấm chú, hy vọng ảnh hưởng đến Liệt hỏa quân vương.” Đức Tư Lê cũng nói.

"Lão Đại, ta…" Bối Bối cũng trứ cấp.

"Bối Bối, ngươi thực sự không cần." Lâm Lôi rất rõ ràng tình huống của Bối Bối. Bối Bối phòng ngự dù mạnh, nhưng có thể chống đỡ Liệt hỏa quân vương một kích hay không, Lâm Lôi cũng không nắm chắc. Bối Bối dù sao sinh ra chưa lâu, thần thông của Phệ thần thử hắn phần lớn chưa từng lĩnh ngộ.

Vừa cực nhanh phi hành, Đức Tư Lê vừa quan sát động thái của Liệt hỏa quân vương.

Đột nhiên Đức Tư Lê biến sắc mặt, thê lương kêu lên: "Hải Ốc Đức!!!".

Một đạo huyết ảnh cự phủ tựa ảo ảnh xẹt qua, khiến Địa hỏa hệ Thánh ma đạo Hải Ốc Đức thân thể tức thì bị bổ thành hai nửa. Hai phần thi thể của Hải Ốc Đức từ không trung rơi xuống, biến mất trong vô vàn nham tương hà lưu.

"Không nghĩa lý gì." Liệt hỏa quân vương quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi một đám người: "Quả nhiên là đối phó với bọn người này chẳng có chút nghĩa lý gì, chạy sao được. Thật là thống khoái."

Liệt hỏa quân vương giờ phút này thân hình vốn cao mấy chục thước, hóa thành một đạo ảo ảnh màu đỏ, trực tiếp nhằm phía bọn Lâm Lôi. Liệt hỏa quân vương cực nhanh phi hành đồng thời hoàn cực kỳ càn rỡ lớn tiếng gào: "Ha ha, dù là tiếp tục chạy trốn thì các ngươi cũng sẽ chết, ha ha…"

Nguyên là… nhóm người Áo Lợi Duy Á, Hải Ốc Đức hơn hai mươi cường giả giờ chỉ còn lại có mười một mười hai người.

Trong khoảng khắc ngắn ngủi, đã chết hơn mười Thánh vực cường giả.

"Hô." Áo Lợi Duy Á tránh ở sau một viên cự thạch, cũng là âm thầm thở dài một hơi: "Liệt hỏa quân vương…" Áo Lợi Duy Á nhìn xa xa huyết sắc ảo ảnh, âm thầm lắc đầu. Hắn vốn vì công kích mạnh mẽ mà nổi danh, nhưng mà Liệt hỏa quân vương vừa vặn khắc chế hắn.

Giờ phút này, Liệt hỏa quân vương đã đuổi kịp Lâm Lôi một đám người.

"Ha ha, chạy cũng không…" Liệt hỏa quân vương cười to, lời nói mới nói được một nửa.

Đột nhiên La Toa Lỵ xoay người, mái tóc dài màu xanh bay múa, hai mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Liệt hỏa quân vương đằng xa. Hai tay nhẹ nhàng vung lên, chỉ vào Liệt hỏa quân vương.

Vô số băng sương trống rỗng mà sinh.

Không khí nóng cháy hừng hực trong nháy mắt biến thành băng tuyết thế giới. Nham tương hoàn toàn ngưng đọng, ngoại thân Liệt hỏa quân vương ngập tràn hỏa diễm tức thời tàn lụi, một tầng băng sương bao trùm toàn thân Liệt hỏa quân vương. Chỉ còn hồng quang nọ vẫn như trước bao trùm toàn thân hắn.

Thủy hệ cấm chú - Tuyệt đối linh độ!

"Lại là chiêu này!" Liệt hỏa quân vương phẫn nộ rít gào: "Chiêu này đối với ta vô dụng!!!" Mặc dù tác dụng không quá lớn nhưng mà Liệt hỏa quân vương lại phi thường chán ghét chiêu này.

Thân làm hỏa chúc tính sinh vật, Liệt hỏa quân vương phi thường chán ghét băng sương, hắn thích nhất là ở trong nham tương nóng cháy mà ngủ say.

Chín đại cường giả giờ phút này đình chỉ giữa không trung, La Toa Lỵ, Đức Tư Lê ở trung ương. La Toa Lỵ thi triển tuyệt chiêu xong, sau một hồi niệm ma pháp chú ngữ Đức Tư Lê một ngón tay cũng chỉ về phía Liệt hỏa quân vương, một cỗ thần thánh khí tức phủ xuống.

Từng tràng tiếng ngâm xướng thanh thúy vang lên, điểm điểm bạch quang như mông ảo bao phủ Liệt hỏa quân vương.

Một thiên sứ cao mấy chục thước xuất hiện, mà thân thể thiên sứ mông lung phảng phất như hư ảo. Phía sau có ba đôi cánh tỏa ra trận trận quang mang. Thiên sứ thật lớn đột nhiên xuất hiện khiến cho Liệt hỏa quân vương càng thêm nổi giận đùng đùng.

Quang minh Thánh vực cấm chú – Thần hàng thiên sứ.

Thiên sứ này cũng không phải thực sự là thiên sứ mà chỉ là Quang minh năng lượng ngưng tụ mà thành một loại năng lượng hình thể, tựa như đại địa cấm chú Đại địa thủ vệ, cũng không phải tánh mạng thực sự. Loại tánh mạng thể này vốn phi thường khó đối phó. Bởi vì bọn họ là năng lượng hình thành, không có gì yếu hại, duy nhất biện pháp chính là tiêu hao hết toàn bộ năng lượng của bọn họ.

"Cút ngay." Liệt hỏa quân vương huy vũ cự phủ.

Trực tiếp một búa, thân thể thiên sứ sáu cánh một trận rung động, năng lượng cũng tiêu hao mà mờ nhạt đi không ít.

"Cự phủ thật là lợi hại." Đức Tư Lê sắc mặt biến đổi, toàn tức tâm ý vừa động.

Mộng ảo thiên sứ sáu cánh cũng trực tiếp phi lên, không cần tránh né như Đức Tư Lê, mà sáu cánh đều triển khai hung hăng quấn lấy Liệt hỏa quân vương, trói buộc cử động của hắn.

"Nổ!" Đức Tư Lê nhẹ nhàng nói.

"Oanh!"

Nham thạch đại địa trong thế giới tầng thứ sáu toàn bộ chấn động kịch liệt, năng lượng cuồng bạo phảng phất như cuồng phong quét ra chung quanh, đại lượng nham thạch trực tiếp quy liệt ra. Chính là lúc này, trong cơn lốc năng lượng hỗn loạn…

"Lên!" Lâm Lôi cùng với ba đầu Lục mục Kim nghê hóa thành bốn đạo ảo ảnh liều mạng xông lên.

"Lâm Lôi, công kích của Liệt hỏa quân vương cứ giao cho chúng ta. Ngươi chỉ cần tấn công, giết chết hắn." Ba đầu Lục mục Kim nghê cũng rất trầm ổn.

"Yên tâm!" Lâm Lôi một tay cầm Tử huyết nhuyễn kiếm, một tay cầm Hắc ngọc trọng kiếm.

Liệt hỏa quân vương vốn cũng không bị thương gì nhiều, chính là liên tục bị hai lần cấm chú tập kích khiến cho hắn rất là phẫn nộ. Hắn gầm lên giận dữ toan giết qua chúng nhân. Lúc này, Liệt hỏa quân vương đột nhiên phát hiện có bốn thân ảnh cũng đã đến trước người hắn.

"Ghê tởm." Liệt hỏa quân vương nổi giận trực tiếp huy động phủ đầu.

Thị huyết cự phủ vẽ lên một đạo huyết sắc ảo ảnh trong nháy mắt chém xuống. Chỉ thấy ba đầu Lục mục Kim nghê ngoại thân đột ngột phún phát một tầng hắc sắc vật chất tựa như thiếp thân khải giáp. Kì dị nhất chính là trên bề mặc hắc sắc khải giáp xuất hiện một tầng quang mang trong suốt.

"Xuy…"

Ba đầu Lục mục Kim nghê không cần tránh né, trực tiếp ngăn cản Thị huyết cự phủ công kích. Ngoại thân bọn họ tầng quang mang sắc trong suốt tựa như võng xuống, mà trong lúc ba huynh đệ ngăn cản Thị huyết cự phủ, Lâm Lôi giống như một đạo hắc quang, vọt tới trước người Liệt hỏa quân vương.

Vừa bay lại, Lâm Lôi đồng thời vung lên Hắc ngọc trọng kiếm.

"Hừ." Liệt hỏa quân vương một chút cũng không thèm để ý Lâm Lôi công kích hắn, dưới hình thái chiến đấu, phòng ngự lực của hắn vốn mạnh hơn lúc đầu mấy lần. Thánh vực cấp bậc nhân loại cường giả hắn căn bản không sợ, hắn ngược lại để ý ba Lục mục Kim nghê.

Hắc ngọc trọng kiếm khinh phiêu phiêu như tia chớp trực tiếp trảm tới trước ngực Liệt hỏa quân vương.

"Phốc!" Thanh âm phi thường nhỏ.

Vốn tự tin mười phần, thân hình Liệt hỏa quân vương đột nhiên chựng lại. Một cỗ ba động kỳ lạ căn bản không thèm để ý nham thạch phòng hộ, thậm chí khiến cho vô số nham thạch chấn động. Chấn động truyền lại tới hạch tâm trong cơ thể hắn.

Trong khi ba động truyền lại đáo hạch tâm địa trong suốt tinh thạch…

Lâm Lôi toàn lực một kích lực lượng hoàn toàn bộc phát, huyền ảo Đại địa mạch động kịch liệt chấn động, khiến cho tảng đá trong suốt trong nháy mắt xuất hiện một khe nứt, ngay sau đó…

"Bồng!"

Tảng đá trong suốt liền bị đánh rách tả tơi thành vô số mảnh vụn!

Đại địa áo nghĩa - Đại địa mạch động 64 trọng!

Lâm Lôi cực mạnh một kích!

"Xuy xuy…" Liệt hỏa quân vương kinh ngạc nhìn Lâm Lôi, ngọn lửa cháy rực ở ngoại thân lập tức tắt lịm, mà ngọn lửa thiêu đốt hai tròng mắt cũng dần ảm đạm. Cuối cùng, thân hình khổng lồ cũng biến thành vô số tảng đá rơi xuống.

Tảng đá trong suốt một khi vỡ vụn, Liệt hỏa quân vương toàn bộ thân hình đều bị hủy diệt.

"Thành công rồi!" Đức Tư Lê kinh hãi hô.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 19: Tam Kiện Thần Khí

Lâm Lôi nhìn cây búa nhỏ màu đỏ sậm trước mắt.

“Vừa mới rồi cây búa này còn lớn hơn trăm thước, vậy mà bây giờ lại biến thành nhỏ thế này rồi.” Hắn trong long rất coi trọng cây huyết cự phủ này. “Quan trọng nhất chính là, Hỏa diễm quân vương kia kỳ thật cũng chỉ là Thánh vực đỉnh phong, vậy mà cây búa này trong tay hắn lại có thể phát huy được uy lực như vậy.”

Lâm Lôi bỗng nghĩ đến Tử huyết nhuyễn kiếm của mình.

Cùng là thần khí, song Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay ta lại chỉ có thể phát huy được uy lực của một cây nhuyễn kiếm thông thường mà thôi.”

Hắn cũng hiểu rõ, Tử huyết nhuyễn kiếm của mình có thể là tương đối lợi hại, có điều Thánh vực thực lực của mình vẫn chưa thể phát huy được hoàn toàn thực lực của ‘Tử Huyết Nhuyễn Kiếm’. Cũng giống như ‘Bàn Long Giới Chỉ’ vậy. Hiện tại Lâm Lôi căn bản là không thể nào vận dụng được Bàn Long giới chỉ.

Bảo bối càng lợi hại thì điều kiện sử dụng lại càng khó khăn hơn.

Có điều… cây búa này có Thần khí bao trùm, ngay cả Thánh vực cường giả xem ra cũng đều có thể sử dụng được. Ngược lại trong mắt Thánh vực, cây búa này thậm chí còn mạnh hơn nhiều.

“Lâm Lôi, ngươi cứ nhận lấy đi, có thể giết được Hỏa diễm quân vương này, công lao của ngươi là lớn nhất.” Đức Tư Lê cũng bay lại đây.

Lâm Lôi trong đầu nghĩ tới Ba Khắc, liền đáp: “Vậy ta đây không chối từ nữa." Đồng thời hắn cũng tiếp nhận cây búa nhỏ màu đỏ sậm này., đem cất vào trong không gian giới chỉ của mình. "Hy vọng Ba Khắc vẫn còn sống, nếu hắn thực sự… vậy thì sẽ đem cây búa này đưa cho Cái Tỳ bọn họ đi."

Đối với Ba Khắc, Lâm Lôi vẫn có phần áy náy trong lòng.

"Hỏa diễm quân vương này rốt cuộc đã chết, có điều Hải Ốc Đức bọn họ…" Đức Tư Lê lúc này cũng rất khổ sở, xa xa, đám người Hi Kim Sâm, Áo Lợi Duy Á 12 vị cường giả cũng bay tới, vốn bọn họ có hơn 20 người, lúc này chỉ còn lại có từng ấy mà thôi.

"Đại ca." Hi Kim Sâm cũng vô cùng thống khổ.

Đức Tư Lê và Hi Kim Sâm cùng nhìn nhau, trong mắt đều ánh lên nỗi đau xót. Song bọn họ đều hiểu… từ lúc bọn họ lựa chọn tiến vào con đường Chúng thần mộ địa này, dẫu có chết cũng không thể óan trách ai. Kỳ thực Hải Ốc Đức với bọn họ cũng đã sống đến mấy ngàn năm rồi, bây giờ chết cũng chẳng còn gì phải luyến tiếc.

Dù sao thì rất nhiều chuyện trên thế gian này, hầu như bọn họ đều đã kinh qua cả rồi.

Áo Lợi Duy Á nhìn sang phía Lâm Lôi, khóe miệng bỗng nở một nụ cười có phần bất đắc dĩ: "Tên Lâm Lôi này, hắn vừa rồi lại cứu ta một lần nữa." Áo Lợi Duy Á vốn là một kẻ rất cao ngạo, không thích thiếu nợ ân tình với bất kỳ ai. Có điều Lâm Lôi đã cứu hắn 2 lần rồi.

"Lâm Lôi, công kích của ngươi thật là kỳ lạ a." Lạp Sắt Phúc Đức kinh hãi than vãn, "Lực phòng ngự của Hỏa diễm quân vương kia thực sự là lợi hại nhất mà ta từng được thấy, nhưng công kích của ngươi dường như chẳng hề kiêng dè phòng ngự của hắn gì cả."

Lâm Lôi cũng không giấu diếm: "Đây chính là một loại công kích mà ta lĩnh ngộ ra, vốn không thể phòng ngự bên ngoài thân thể được."

“Quả là một loại công kích quá quỷ dị, thật sự là kinh người.” Pháp Ân cũng kinh hãi thốt lên.

Chung quanh một đám cường giả trong lòng đều khiếp sợ. Lâm Lôi thân là Long huyết chiến sĩ, thiên phú của bản thân vốn đã là đỉnh cao nhất của loài người rồi. Hiện tại pháp tắc lĩnh ngộ của hắn lại kỳ lạ và đáng sợ đến như vậy nữa. Ở cả 2 phương diện, Lâm Lôi đều mạnh hơn so với những người khác.

Cả 2 thứ kết hợp lại tạo thành loại công kích cực mạnh, có thể nói là Thánh vực đệ nhất tại Ngọc Lan đại lục!

"Ngọc Lan đại lục Thánh vực đệ nhất cường giả chính là ngươi rồi!” Đức Tư Lê than thở nhìn về phía Lâm Lôi,

"Ta cũng chỉ là công kích mạnh và phòng ngự không tệ thôi. Trên phương diện tốc độ, ta vẫn chưa bằng được Đức Tư Lê, Pháp Ân 2 người các người.” Lâm Lôi thành thật trả lời. Bản thân mình tại phương diện lĩnh ngộ Phong nguyên tố pháp tắc, khoảng cách tới cực hạn vẫn còn rất xa xôi.

"Đúng rồi, Đột Lệ Lôi hắn sao rồi?” La Toa Lỵ sắc mặt đã khá hơn rất nhiều lên tiếng hỏi, “Chúng ta đi coi hắn xem sao, hy vọng là vẫn còn sống.”

“Đúng.” Đám người Pháp Ân, Đức Tư Lê cũng gật đầu.

Đột Lệ Lôi dù sao cũng là người công kích mạnh nhất trong ngũ đại Thánh vực cực hạn cường giả, nếu muốn tiến xa hơn tại Chúng thần mộ địa thì không thể thiếu loại nhân vật này được. Đám người Lâm Lôi lập tức hướng về phía thân thể Đột Lệ Lôi rơi xuống bay đi.

Chỉ trong chốc lát…

Giữa dòng nham thạch nóng chảy, trên người nhuốm đỏ máu đào, Đột Lệ Lôi đang khoanh chân ngồi trên một tảng đá. Đôi tay của hắn đã hoàn toàn nát bấy, ngay cả chân cũng bị gãy mất một cái, trên ngực loang lổ máu tươi.

“Đột Lệ Lôi.” Đức Tư Lê đáp xuống. “Mạng ngươi vẫn còn lớn đấy.”

Đột Lệ Lôi nhìn thấy Đức Tư Lê bay tới, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ: “Ta thì thấy rằng ta suýt nữa thì đã toi đời rồi, Đức Tư Lê, mau hỗ trợ đi… Năng lực trị liệu thương thế của ngươi chẳng còn gì phải nghi ngờ nữa, là mạnh nhất trong số các Thánh vực cường giả.” Đức Tư Lê lúc này vung tay, xuất ra trị liệu ma pháp.

Với cảnh giới đạt đến cấp bậc như của Đức Tư Lê thì cửu cấp Quang Minh ma pháp dĩ nhiên có thể phát ra tức thì.

Còn Áo Lợi Duy Á, mặc dù cũng lĩnh ngộ Quang Minh pháp tắc, có điều y lại là chiến sĩ, về phương diện trị liệu thì còn lâu mới bằng được Đức Tư Lê.

La Toa Ly, Lạp Sắt Phúc Đức, Pháp Ân 3 người cũng đáp xuống, Đột Lệ Lôi nhìn 4 người trước mắt kinh ngạc hỏi: “Đức Tư Lê, các ngươi sao lại nhàn nhã dạo chơi như vậy? Chẳng lẽ các người đã giết chết được Hỏa diễm quân vương rồi ư? Dùng biện pháp gì để giết vậy?”

Đột Lệ Lôi trong long giật mình, y vốn từng được nếm thử sự lợi hại của Hỏa diễm quân vương.

“Là Lâm Lôi giết đấy.” La Toa Ly đáp, đồng thời chỉ về phía Lâm Lôi ở đằng xa.

Đột Lệ Lôi ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lâm Lôi ở phía xa một cái: “Lâm Lôi ư?”

“Đúng, hắn chỉ một thân một mình trực tiếp một kiếm bổ vào thân thể của Hỏa diễm quân vương nọ, vậy mà Hỏa diễm quân vương đã tàn đời.” Đức Tư Lê than vãn: “Nói về lực công kích, trong số các Thánh vực cường giả tại Ngọc Lan đại lục thì Lâm Lôi chính là đệ nhất.”

Chỉ trong chốc lát, thương thế của Đột Lệ Lôi đã bình phục.

“Ở giữa trung tâm của thông đạo dẫn lên tầng thứ 7 có tụ tập một lượng lớn Xích nham ma.” Cả đám người đến từ Ngọc Lan đại lục cùng nối đuôi nhau bay tới giữa trung ương của tầng thứ 6 quan sát.

Quả nhiên là chỗ nào cũng thấy có Xích nham ma tụ tập.

“Cả tên Long nhân kia cũng đến rồi, chạy mau.” Vừa nhìn thấy Lâm Lôi, một lượng lớn Xích nham ma bỗng sợ hãi, lập tức chạy trốn.

“Lại gọi ta là Long nhân!” Lâm Lôi lắc đầu thở dài, Bối Bối cười khì khì: “Lão đại à, cái đám này vốn chẳng biết gì về Long huyết chiến sĩ, chỉ biết rằng ở trong vị diện này bọn chúng thường được thấy tộc Long nhân, tộc Long nhân và lão đại - Long huyết chiến sĩ – cũng không khác nhau là mấy.”

Vừa dứt lời thì đông đảo cường giả cũng đáp xuống.

Không cần ra tay, dư uy của việc Lâm Lôi giết chết Hỏa diễm quân vương cũng khiến cho đám Xích nham ma xung quanh phải chạy trối chết.

“Thông đạo!” Mọi người vừa liếc mắt đã thấy bậc thang thông đạo ở cách đó không xa, đó là cửa huyệt động của một tòa núi lửa nham thạch, trên những bậc thang vẫn còn tản ra những làn khói đen đặc thù. Cầu thang thông đạo này chính là dẫn lên tầng thứ 7.

Thông đạo.

“Ủa, đó là cái gì?” Bối Bối vọt qua.

Bên cạnh cầu thang thông đạo nọ có cắm 2 kiện vũ khí. Trong 2 kiện vũ khí này thì 1 kiện là Huyết sắc loan đao, còn kiện còn lại là một thanh pháp trượng. Trên pháp trượng có đính một khối đại tinh thạch, tỏa ra năng lượng cường đại ba động khiên cho cả Lâm Lôi cũng phải kinh hãi.

"2 kiện thần khí.” Đức Tư Lê kinh hỉ thốt lên, đám người Pháp Ân, Đột Lệ Lôi cũng kinh hỉ phi thường.

“2 kiện thần khí ư?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Nhưng hắn lập tức hiểu ra, lúc trước Bối Lỗ Đặc đại nhân đã từng nói, tại Chúng thần mộ địa này, từ tầng thứ 11 mới bắt đầu có Thần cách xuất hiện, còn 10 tầng đầu tiên thì có thể xuất hiện thần khí.

“Tại Chúng thần mộ địa này có rất nhiều người bỏ mạng, có tìm thấy một số thần khí thì cũng là rất bình thường.” Lâm Lôi hiểu rõ, thần khí không thể nào quý giá bằng Thần cách được.

Tại tầng thứ 6 này tìm được tổng cộng 3 kiện thần khí như vậy cũng chẳng có gì là lạ.

"Nơi này lại có 2 kiện thần khí, làm sao để phân phối bây giờ?” Bối Bối đứng ở bên cạnh thần khí, kêu lên thật to.

“Chuyện này…”

Đám người tại trường nhất thời trầm mặc, không ít kẻ cùng nhìn về phía Lâm Lôi.

Tại tầng thứ 6 này, kẻ chân chính lập công lao lớn nhất chính là Lâm

Lôi, đương nhiên La Toa Lỵ cùng với đám Lục mục kim nghê cũng lập được công lao. Muốn phân phối thần khí thì ít nhất những người lập công lao cũng có đủ tư cách để giành thần khí.

Lâm Lôi không hề lên tiếng.

Bản thân mình đã giữ 1 kiện rồi, nếu như mình lấy quá nhiều thì sẽ khiến cho những người khác sinh ra phản cảm.

“Các vị, thanh loan đao này xin hãy để cho ta. Sau này tiến lên các tầng trên nếu có xuất hiện vũ khí thì ta cũng sẽ không lấy nữa., cũng coi như là Đột Lệ Lôi ta nợ các vị một món ân tình.” Đột Lệ Lôi chân thành nói, “Thanh loan đao này đích thị là loại vũ khí mà ta thích nhất.”

Loan đao.

Đám chiến sĩ tại Cực đông đại thảo nguyên vốn sở trường về loan đao. Đột Lệ Lôi trên phương diện sử dụng loan đao cũng rất có tạo nghệ.

Có điều… đã đạt tới cảnh giới như của Đột Lệ Lôi hiện tại rồi thì vũ khí dù có tốt đến mấy cũng không thể hữu dụng bằng đôi tay hắn. Bất quá, thần khí thì lại khác. Thần khí bình thường vốn do Thần sử dụng, ngay đến Thần mà cũng dung thì sự lợi hại của chúng có thể tưởng tượng mà biết được.

“Lâm Lôi, ngươi nói đi.” Đám người Đức Tư Lê, Pháp Ân đều hướng về phía Lâm Lôi.

Đột Lệ Lôi cũng có chút mong đợi nhìn Lâm Lôi. Nói thật thì Đột Lệ Lôi rất hiếm khi tỏ ra như vậy, có điều hiện tại hắn thật sự lo lắng rằng Lâm Lôi sẽ cự tuyệt. Nếu Lâm Lôi không đồng ý, hắn cũng chẳng còn cách nào khác… dù sao nếu tính ra thì tại thằng thứ 6 này, Lâm Lôi cũng có thể coi như là đã cứu hắn một mạng rồi.

“Ta thì không có ý kiến gì.” Lâm Lôi mỉm cười đáp.

Đột Lệ Lôi cho dù tu vi tâm linh rất thâm hậu, song lúc này cũng trào dâng một trận kích động.

“Lâm Lôi, đa tạ.” Hắn quay sang Lâm Lôi trịnh trọng nói.

Đột Lệ Lôi này vốn không phải là kẻ hay nhiều lời, có điều hai chữ ‘Đa Tạ’ này đã bao hàm vô tận cảm kích rồi.

Lâm Lôi đã không có ý kiến gì thì đương nhiên La Toa Lỵ cũng không có ý kiến. Về phần những người khác… cũng không có tư cách để mà có ý kiến. Đột Lệ Lôi lúc này nắm lấy chuôi Huyết sắc loan đao: “Có thanh loan đao này, thực lực của ta tối thiểu cũng tăng lên đến mấy lần.” Hắn hưng phấn vạn phần.

"Được rồi, loan đao đã xong, còn pháp trượng này thì sao?” Bối Bối chỉ vào thanh pháp trượng nọ.

“Lão đại, Địch Lỵ Á nàng cũng cần phải có một thanh pháp trượng chứ?” Bối Bối nói.

Vốn mọi người đều thấy La Toa Lỵ là một Thánh ma đạo, cũng nên có một thanh thần khí pháp trượng, có điều Bối Bối đã nói như vậy rồi thì nàng cũng không tiện mở miệng nữa.

Song Lâm Lôi lại chú ý tới thần sắc của La Toa Lỵ.

“Sắp tới lên tầng thứ 7, thứ 8 cũng có thể phát hiện ra thần khí. Địch Lỵ Á có cần một kiện thần khí hay không thì để sau hãy nói.” Lâm Lôi truyền âm cho Bối Bối, hắn cũng không thể không nể mặt mọi người được, lúc này cười lên tiếng: “Thần khí này, mọi người hãy chia ra sử dụng cho tốt. Như vậy sau này lên các tầng trên, cơ hội sống sót sẽ cao hơn.”

Lâm Lôi quay sang La Toa Lỵ, Đức Tư Lê: “La Toa Lỵ, Đức Tư Lê, các người đều là Thánh ma đạo, vậy các người hãy tự quyết định xem ai sẽ lấy thanh thần khí này đi.”

“La Toa Lỵ, nàng dùng đi.” Đức Tư Lê trực tiếp đề nghị.

Tại tầng thứ 6, đông đảo cường giả đều nghỉ ngơi chuẩn bị trong khoảng một tháng thời gian, La Toa Lỵ và Đột Lệ Lôi cũng dần thích ứng với những thần khí mới. Tập đoàn đầu tiên bao gồm 10 đại cường giả đều lưu lại ở tầng 6, về phần tập đoàn thứ 2 thì chỉ còn có 3 vị lưu lại. Những người khác còn lại là từ bỏ, quay trở lại tầng thứ 5.

Trong số 3 người của tập đoàn thứ 2 lưu lại có Áo Lợi Duy Á.

Mà Hi Kim Sâm còn lại thì đã từ bỏ rồi. Rất rõ rang, Hải Ốc Đức ra đi đã khiến hắn bị đả kích không nhỏ. Dù sao thì tại tầng thứ 7, thứ 8, thứ 9 về sau, nguy hiểm cũng không thể nào kém hơn so với tầng thứ 6 được.

Một tháng thời gian thoáng chốc đã trôi qua.

Cạnh dòng nham thạch đang tuôn trào, “Xuất phát thôi!” Đức Tư Lê lên tiếng.

Lâm Lôi, Đột Lệ Lôi, La Toa Lỵ, Pháp Ân, Lạp Sắt Phúc Đức, Áo Lợi Duy Á tất cả mọi người cùng đứng dậy, mọi người đã tĩnh dưỡng tinh thần chuẩn bị trong suốt một tháng qua, trạng thái đều đạt tới đỉnh rồi.

Kể cả nhóm 3 người Áo Lợi Duy Á trong số 13 vị cường giả cũng đều theo thứ tự tiến vào bậc thang thông đạo.

Chúng thần mộ địa, tầng thứ 7.

“Vù!”

13 vị cường giả của Ngọc Lan đại lục vừa đồng thời xuất hiện tại tầng thứ 7 này thì đã dễ dàng cảm nhận được trận trận kình phong.

“Thật sảng khóai.” Lâm Lôi khóe miệng khẽ mỉm cười, từ tầng thứ 6 bỏng cháy lên đến tầng thứ 7 này, hoàn cảnh xem ra đã thoải mái hơn không ít.

"Đằng xa có nước a.” Bối Bối bỗng trông thấy giữa ốc đảo có một cái hồ bạc thì không khỏi hưng phấn la lên.

“Ủa? Mặt đất ở đây thực ra là có chuyện gì xảy ra vậy? Sao cỏ dại lại mọc um tùm và sắc bén đến như thế?” Đức Tư Lê nhíu mày.

Nguyên lai ‘Ốc Đảo’ bỗng đột nhiên động đậy, rồi hang ngàn hang vạn rễ cây tức thì phóng lên cao, sau đó trong phương viên gần mười dặm, ‘Ốc Đảo’ trong nháy mắt đã bao vây đám cường giả, Lâm Lôi cũng chỉ trong nháy mắt đã bị vô số thảo diệp chèn ép vào giữa.

"Không hay rồi.” Lâm Lôi sắc mặt tức thì đại biến, trong tay một luồng ánh sáng tím phát ra.

“A!” Một tiếng hét thảm thiết từ đằng xa vang lên.

Chỉ trong nháy mắt đã có một vị cường giả bị trọng thương hoặc là đã chết, cũng không biết là ai trong số 13 vị cường giả cả

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 20: Ma Thú Xuất Mã

Thảo diệp dày đặc hoàn toàn bao vây kín lấy Lâm Lôi, chung quanh tràn đầy mùi của lá cỏ, “Cạch cạch~~” Lá cỏ rễ cây điên cuồng ép tới, trong giây lát lực ép lớn tới mức khiến Lâm Lôi biến hẳn sắc mặt.

“Chỉ dựa vào áp lực này, Thánh vực cường giả bình thường có thể trực tiếp bị ép thành bánh thịt.” Lâm Lôi trong lòng thầm nói.

“Thực vật sinh mệnh này, so với thực vật sinh mệnh ở tầng hai còn đáng sợ hơn mấy chục lần!” Hắn không dám tiếp tục để yên nữa.

“Phá!” Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay quang mang sáng rực lên.

Nơi Tử Huyết nhuyễn kiếm đi qua, không gian lúc thì đình trệ, lúc thì sinh ra điệp ảnh, trên lưỡi kiếm cũng xuất hiện không gian nhận, những rễ cỏ đó tuy so với những dây leo thực vật sinh mệnh tầng hai cứng rắn hơn mấy chục lần, nhưng đứng trước Tử Huyết nhuyễn kiếm vẫn như là mảnh vải bị cắt vụn ra.

“Ầm!”

Rễ cây đứt vụn, lá cỏ tung bay, Lâm Lôi từ trong lao ngục lá cỏ rễ cây dày đặc đó như lợi tiễn bắn ra.

“Lão đại, ta không sao!” Một khối cầu lá cỏ ở phía xa đột nhiên tan rã xuất hiện một lỗ hổng, Bối Bối toàn thân hắc sắc quang mang lưu chuyển bay ra.

“Bối Bối, đó là chiêu gì?” Lâm Lôi trong lòng vui mừng.

“Ta chính là Thần cấp ma thú ‘Phệ Thần Thử’ a.” Bối Bối ngẩng cao cái đầu nhỏ, liền đó nó chú ý tới tình cảnh ở cách đó không xa… Một lượng lớn lá cỏ hình thành một khối cầu khổng lồ hiển nhiên bao vây lấy một người, khối cầu lá cỏ khổng lồ này không ngờ mơ hồ có bạch quang thoát ra.

“Lão đại, tình huống của Đức Tư Lê không ổn.” Bối Bối giây lát liền nhận ra Quang Minh khí tức chính là của Đức Tư Lê.

Lâm Lôi cũng đã phát hiện, hắn không chút do dự trực tiếp bay tới, linh hồn chi lực cũng vươn dài ra, nhìn thấy rõ ràng tình huống bên trong… Trên cơ thể Đức Tư Lê có quang giáp mơ hồ bảo vệ khắp thân thể, rất nhiều bạch sắc quang tiễn đang bay lượn chung quanh thân thể hắn, điên cuồng công kích lá cỏ chung quanh.

Nhưng, những lá cỏ rễ cây này quá cứng rắn.

“Vù!” Tử Huyết nhuyễn kiếm chém ra, chỉ là mấy đạo tử quang yêu dị lóe lên, những rễ cây đó liền đứt rời.

Đức Tư Lê thoát khốn, nhìn thấy Lâm Lôi liền lập tức cảm kích: “Đa tạ, quái vật lá cỏ này cũng thật là cứng rắn, cửu cấp ma pháp do ta thuấn phát căn bản không phá được, không có ngươi giúp đỡ, thì thật là phiền toái.”

…

Một đạo hồng sắc quang mang sáng lên, lá cỏ bay loạn, Đột Lệ Lôi nắm thanh Thần khí Hồng sắc loan đao đứng giữa không trung. Có loan đao này, Đột Lệ Lôi đích xác là hổ thêm cánh, hắn tức giận hét lớn: “Là ai? Đừng lén lén lút lút, có bản sự thì quang minh chính đại ra đây so tài một trận.”

“Bùm!” Lại một quả cầu lá cỏ nổ tung, Sắt Lạp Phúc Đức toàn thân bao phủ thanh sắc quang mang cũng đã thoát khốn.

Rất nhiều cường giả, từng người đều thoát ra.

Tuy nhiên, lúc này tình huống của Áo Lợi Duy Á bất diệu.

Vừa bị vô số lá cỏ bao vây ép bức, Áo Lợi Duy Á còn chưa kịp phản kháng, hắn đột nhiên phát hiện…

Tất cả các rế cây đang ép bức hắn không ngờ bắt đầu hoạt động cực nhanh, trên những lá cỏ và rễ cây này đều có những mũi gai sắc bén. Thứ này khi bắt đầu hoạt động cực nhanh… Cũng giống như cái cưa nhà nông sử dụng, răng cưa của lá cỏ, rễ cây không ngừng rạch qua thân thể.

Chỉ trong nháy mắt, bên ngòai cơ thể Áo Lợi Duy Á đã bị rạch nát.

“Hừ.” Áo Lợ Duy Á ánh mắt phát lạnh.

“Vèo!” Một đạo quang mang chói mắt lóe lên, lá cỏ rễ cây nát vụn bắn tung lên.

Áo Lợi Duy Á đứng giữa không trung, mái tóc dài trắng đen lẫn lộn phiêu dật, tay nắm thanh Huyền Băng trường kiếm. Có điều trên thân Áo Lợi Duy Á không ngờ lại có một tia huyết tích, hắn trong lòng kinh ngạc: “Răng cưa lợi hại quá.”

…

Mười ba vị cường giả đều đứng giữa không trung, Đức Tư Lê nhìn quanh một vòng, thở dài một hơi: “Còn tốt, không có ai chết.”

Áo Lợi Duy Á liếc nhìn một nhân loại Thánh vực cường giả bên cạnh, bụng của nhân loại Thánh vực cường giả bên cạnh có một vết thương lớn: “Tạp La Tát, cũng thật là nguy hiểm. Ngươi thiếu chút nữa là tiểu mệnh đã xong rồi.” Nam tử tên Tạp La Tát cũng thở dài một hơi: “Đúng là thiếu chút nữa, có điều răng cưa của sinh vật đó quá lợi hại, nếu như ta phản ứng chậm một chút, những cành lá ấy sợ rằng có thể vươn dài tiến vào trong cơ thể ta rồi.”

“Vươn dài tiến vào trong cơ thể?” Mấy người Lâm Lôi, Pháp Ân nghe thấy cũng không khỏi kinh hãi.

Để cho những cành lá đó tiến vào trong cơ thể, sợ rằng những lá cỏ đó có thể trong nháy mắt siết nát vụn nội tạng.

“Đừng động.” Đức Tư Lê bay tới trước mặt nhân loại cường giả nọ, thi triển trị liệu ma pháp với hắn.

Tạp La Tát này, là một trong ba vị cường giả của đệ nhị tập đoàn.

Ba vị cường giả đó, phân biệt là nhân loại cường giả Tạp La Tát, Áo Lợi Duy Á và ma thú cường giả, một Hắc giáp cự hạt vương giả. Hắc giáp cự hạt bình thường là cửu cấp ma thú, Hắc giáp cự hạt vương giả này có thể tu luyện đến Thánh vực đỉnh cao, cũng là cực kỳ khó gặp.

“Ghét nhất là gặp phải loại thực vật sinh mệnh này.” Lâm Lôi cúi đầu nhìn tình cảnh phía dưới.

Phía dưới đã là sa mạc vô tận, ‘Ốc Đảo’ lúc trước đã hoàn toàn biến mất, chỉ có lá cỏ, rễ cây đứt đoạn. Lâm Lôi vừa rồi chính mắt nhìn thấy, những lá cỏ, rễ cây không đứt rời đều chìm xuống phía dưới sa mạc.

“Chúng ta đi thôi.” Đức Tư Lê nói, “Nếu như thực vật sinh mệnh đó không quấy rầy nữa, chúng ta cũng đừng lãng phí thời gian với nó, hiện tại quan trọng nhất là tìm được cửa vào thông tới tầng thứ 8.”

“Xuất phát.” Mấy người Lâm Lôi cũng đều gật đầu.

Mười ba vị cường giả không quản tới thực vật sinh mệnh đó nữa, cực tốc nhắm phía xa bay đi, bắt đầu tìm kiếm trong sa mạc vô tận này.

“Phía trước lại là ốc đảo.” Pháp Ân nhíu mày, hét lớn.

Lâm Lôi cẩn thận quan sát, quả nhiên ở phía xa mơ mơ hồ hồ có một vùng lục sắc, đợi tới khi bay lại gần một chút, mọi người đều thấy rõ ốc đảo khổng lồ đó. Đã trải qua một lần, không có ai dám khinh thường.

“Chúng ta hay là đừng lại gần.” La Toa Lỵ lắc đầu nói, “Cách xa nó một chút, loại quái vật này rất khó khó chịu.”

Mọi người cũng tán đồng, đều có ý thức tránh khỏi ốc đảo sa mạc này. Nhưng khi đám người Lâm Lôi nhắm một hướng khác bay đi, ốc đảo đó không ngờ lại trực tiếp chìm xuống phía dưới sa mạc, đồng thời cát của sa mạc bắt đầu khẽ chấn động.

Phương hướng quỹ tích chấn động, vừa hay chính là cực tốc di động hướng tới đám người Lâm Lôi.

“Ủa?” Hắc giáp cự hạt bay ở phía sau, đôi mắt nhỏ nhìn xuống phía dưới, sau đó hắn lập tức lớn tiếng cảnh giới. “Mọi người cẩn thận, quái vật đó đang từ phía dưới sa mạc cực tốc đuổi theo chúng ta.”

Trong Ma Thú sơn mạch, thường có ma thú từ dưới mặt đất tiến tới tập kích. Hắc giáp cự hạt là Thánh vực ma thú, đối với loại công kích này cũng vô cùng quen thuộc.

“Còn như vậy nữa.” Mấy người Lâm Lôi, Pháp Ân, Đột Lệ Lôi đều ngừng lại giữa không trung, nhìn xuống phía dưới.

Nếu như cẩn thận quan sát, có thể phát hiện… Trên bề mặt sa mạc, kỳ thực còn có một hai chiếc lá cỏ không rõ ràng. Loại thực vật sinh mệnh này, lá của nó đều có thể gọi là 'Mắt' của nó. Phàm là những lá cỏ này nhìn thấy, bản thể của nó liền có thể phát hiện.

"Làm sao đây?" Mấy người Lâm Lôi, Pháp Ân, Đức Tư Lê nhìn nhau.

Muốn giết thực vật sinh mệnh này cũng phiền toái, nhưng chẳng lẽ cứ để mặc nó âm hiểm đi theo như vậy ư?

"Vù!" "Vù!"

Giống như hai mũi lợi tiễn, hai chiếc rễ cây lục sắc rất dài từ trong sa mạc đột ngột bắn ra, cơ hồ trong chớp mắt cuốn lên hai chân Đức Tư Lê. Hai chiếc rễ cây này đều to bằng cánh tay, đồng thời trên bề mặt còn có một lượng lớn rễ cây rất nhỏ.

Trong giây lát bao vây lấy Đức Tư Lê.

"Xoát!'

Đột nhiên lôi xuống phía dưới. Tốc độ bắn ra của hai chiếc rễ cây quá nhanh, bắn tới, cuốn lấy, lôi xuống, trong nháy mắt Đức Tư Lê liền trực tiếp bị kéo rơi xuống. Hắn tức giận hét một tiếng, đồng thời Tinh thần phong bạo cuồng bạo quét xuống phía dưới.

"Không hay rồi." Đám người Lâm Lôi sắc mặt đại biến, cũng lập tức nhắm phía dưới đuổi theo.

"Phốc…" Đức Tư Lê cả người trực tiếp bị kéo vào trong sa mạc, nháy mắt hắn liền biến mất trong tầm mắt mọi người. Còn bề mặt sa mạc vẫn bình thường như thế, dường như cái gì cũng chưa phát hiện.

"Hạ xuống!" Bối Bối hét lớn.

Bối Bối, ba Lục mục kim nghê, Hắc giáp cự hạt năm ma thú không chút do dự, thể tích đều nhanh chóng thu nhỏ, đồng thời trực tiếp lao vào trong sa mạc. Thể tích lớn, đi lại trong lòng đất là một chuyện rất phiền phức. Ví như nhân loại cường giả, dưới lòng đất tốc độ tuyệt đối không nhanh bằng ma thú.

Đám bảy người Pháp Ân, La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi ở giữa không trung, trong nhất thời không biết nên làm gì cho tốt.

“Hiện tại chỉ có thể đặt hy vọng vào bọn Bối Bối thôi, hy vọng có thể cứu được Đức Tư Lê.” Bản thân Lâm Lôi cũng không có biện pháp.

Nếu như để hắn tiến vào trong sa mạc, trước tiên tốc độ sợ rằng chậm đi một nửa, loại tốc độ đó căn bản không đuổi kịp thực vật sinh mệnh kia.

“Quái vật dây leo đó tốc độ bắn ra thật quá nhanh, phảng phất giống như cường giả xuất kiếm.” Đột Lệ Lôi nhíu mày, “Chớp một cái đã cuốn lấy hai chân của Đức Tư Lê. Còn nữa, vừa rồi Đức Tư Lê đã thi triển Tinh thần công kích, nhưng tựa hồ vô dụng.”

“Không thể có tác dụng.” Lâm Lôi lắc đầu nói, “Quái vật đó bản thể lớn như ốc đảo, phương viên gần mười dặm, vừa rồi hiện ra chỉ là rễ của nó mà thôi. Bản thể của nó sợ rằng cách chúng ta mấy dặm. Đức Tư Lê không rõ bản thể của quái vật đó ở đâu, thi triển Tinh thần cuồng bạo không có giới hạn… Có thể làm bị thương đối phương đã là không tệ rồi.”

Áo Lợi Duy Á lạnh lùng hừ một tiếng: “Đức Tư Lê đó, là bản thân muốn chết.”

“Ngươi làm sao lại nói như thế?” Mấy người Pháp Ân bất mãn nhìn Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á liếc nhìn bọn họ một cái, lại lạnh nhạt đáp: “Chúng thần mộ địa có các loại sinh vật. Biện pháp đối phó với nhân loại không nhất định thích hợp đối với những sinh vật này. Đức Tư Lê này chỉ là một Thánh ma đạo, nếu như đối diện với tập kích đột ngột, hắn tối đa phát ra một cái thuấn phát ma pháp. Hắn thuấn phát ma pháp uy lực có thể mạnh bao nhiêu? Đối với loại quái vật này, căn bản không có gì uy hiếp. Hắn còn tới Chúng thần mộ địa, không phải là tìm chết thì là cái gì?"

"Đây là lời gì thế?" La Toa Lỵ có chút bất mãn.

"Thánh ma đạo vốn không am hiểu phương diện cận chiến. Đợi đạt tới Thần cảnh giới, có Thần thể, phương diện cận chiến tự nhiên sẽ được bù đắp." Pháp Ân nói.

Lâm Lôi lại cảm thấy Áo Lợi Duy Á nói có chút đạo lý, Thánh ma đạo ở phương diện công kích trong nháy mắt, đích xác là có khuyết điểm.

"Làm sao?" Áo Lợi Duy Á lạnh nhạt nói, "Sau khi thành Thần, đích xác sẽ được cải tạo, có được Thần thể! Thần thể cường hãn vô cùng, tối thích hợp cận chiến."

Áo Lợi Duy Á bật cười một tiếng: "Nhưng vì sao cứ nhất định phải đợi tới khi thành Thần? Chẳng lẽ sau khi Thánh ma đạo đạt tới Thánh vực, không thể hao phí một chút tâm tư ở phương diện cận chiến, đối với Đức Tư Lê mà nói, hao phí mấy trăm năm cũng không tính là gì cả."

"Để cho Thánh ma đạo trở thành Thánh vực chiến sĩ? Ngươi cho rằng đơn giản vậy sao?" Pháp Ân nhíu mày nói.

"Được rồi." Lâm Lôi lên tiếng, "Đừng nói nhiều nữa, mỗi người có suy nghĩ của riêng mình."

Lâm Lôi trên mặt đột nhiên lộ ra một tia vui mừng: "Hay lắm, quái vật đó bị bắt lên rồi."

“Bắt lên rồi?” Tất cả mọi người đều kinh ngạc, lập tức nhìn xuống phía dưới.

Chỉ thấy sa mạc phía dưới bắt đầu cuồn cuộn, sau đó dâng lên, cuối cùng “Ầm” một tiếng, cát bụi bay loạn, người đầu tiên bay ra chính là Đức Tư Lê. Đức Tư Lê trên người đầy máu, sắc mặt trắng bệch, nhìn thấy mấy người Lâm Lôi, vẫn mỉm cười: “Cũng thật là quá nguy hiểm.”

“Lão đại, chúng ta tới rồi.” Thanh âm của Bối Bối vang lên.

Sau đó Bối Bối cũng từ trong sa mạc lao ra, đồng thời trảo của Bối Bối còn nắm theo một chiếc rễ cây khổng lồ to mấy mét, chiếc rễ to mấy mét này kéo quái vật phía dưới lộ ra, một vật khổng lồ xuất hiện trước mắt mọi người.

Sinh vật cao chừng tòa nhà mười tầng, toàn thân nó có những chiếc rễ thổ hoàng sắc to lớn cuốn quanh, hai mắt to bằng căn phòng.

Rễ cây cuốn quanh quái vật này đều dài không quá trăm mét, hiển nhiên tất cả rễ cây đều đã bị cắt đứt. Bối Bối kéo quái vật này lên như thế, còn phía dưới chính là ba Lục mục kim nghê và Hắc giáp cự hạt.

“Tên gia hỏa này còn muốn chạy ư? Thật là…” Tiểu trảo của Bối Bối nắm lấy rễ cây, dễ dàng đem cái vật khổng lồ này quay tít giữa không trung, giống như một bánh xe gió khổng lồ, “Lão đại, ta còn cho rằng nó rất lợi hại. Nhưng không ngờ chỉ là một quả hồng nát, lão đại, chúng ta phải xử lý quái vật này thế nào, nói đi.”

Hắc giáp cự hạt cũng bay tới bên cạnh: “Tên gia hỏa này, đích xác chẳng ra làm sao, chỉ hai, ba chiêu, chúng ta tới gần bản thể của nó, nó đã xong đời rồi.”

(Hết chương 20)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 21: Mẫu Hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’

Đừng giết ta.” Âm thanh khàn khàn sợ hãi vang lên.

Quái vật đang bị quay thành một bánh xe gió đột nhiên ngừng lại. Bối Bối nắm lấy một chiếc rễ của nó, quát lên: “Sao, bây giờ sợ rồi ư? Nhưng… Muộn rồi! Lão đại, loại quái vật này dù sao cũng phải giết. Ta tới giải quyết hắn.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu. Mấy người Đức Tư Lê cũng không lên tiếng, vừa rồi quái vật này rõ ràng là muốn giết Đức Tư Lê, lúc này mọi người làm sao có thể dễ dàng tha cho nó?

“Ngừng.” Cái miệng lớn của quái vật đó hét lên thê lương.

Bối Bối hắc hắc cười hai tiếng, nhìn quái vật đó: “Ngừng? Ngươi sợ chết rồi sao?”

“Bối Bối, đừng nhiều lời với nó nữa.” Lâm Lôi lên tiếng.

“Các ngươi không thể giết ta, các ngươi mà giết ta, các ngươi sẽ đều phải chết.” Quái vật đó khàn khàn rống lên.

Đám người Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Pháp Ân nhìn nhau, sau đó đều hứng thú nhìn thực vật sinh mệnh đã bị bắt này, Pháp Ân lớn giọng cười nói: “Chúng ta giết ngươi, chúng ta đều phải chết à? Ngươi nói xem, ngươi làm sao giết được chúng ta?”

Quái vật này giờ mới thở dài một hơi, thấy thái độ của mọi người trong lòng ổn định lại, sau đó thanh âm khàn khàn vang lên: “Nếu như các ngươi giết ta, bản thân ta không thể báo thù, bất quá… Các ngươi chắc cũng biết, tầng thứ bảy của Chúng thần mộ địa này, không chỉ có mình ta là kẻ bị đày ở đây?”

Lâm Lôi nhíu mày.

Trong tầng thứ sáu bọn họ còn gặp phải Hỏa diễm quân vương. Ở tầng đó đã chết không ít người. Hơn nữa cuối cùng giết chết Hỏa diễm quân vương cũng vô cùng gian hiểm. Tầng thứ bảy này độ nguy hiểm hẳn là sẽ không kém tầng thứ sáu bao nhiêu, tuyệt đối không thể chỉ đơn giản có loại thực vật sinh mệnh này.

“Nói.” Pháp Ân nhíu mày quát.

Các cường giả đều nhìn quái vật này.

“Trong tầng thứ bảy Chúng thần mộ địa, ta chỉ có thể tính lá sinh vật phổ thông, chân chính lợi hại là Mẫu hoàng!” Trong âm thanh của quái vật này ẩn chứa một tia kiêu ngạo. “Ta khuyên các ngươi hay là thả ta đi. Nếu như các ngươi giết ta, Mẫu hoàng nhất định sẽ giết chết các ngươi.”

“Mẫu hoàng?” Lâm Lôi nghi hoặc nhíu mày.

Một trong ba Lục mục kim nghê ở bên cạnh giải thích với mọi người: “Ở dị vị diện một vài sinh mệnh kỳ lạ chính là phân làm mẫu thể và tử thể. Nhưng tử thể đó đều là do mẫu thể sinh ra, thực lực của mẫu thể có thể gấp trăm gấp nghìn lần tử thể. Kỳ thực Phong dăng (ong ruồi) tộc trong ma thú chính là như thế. Cả một tộc có một Mẫu hoàng, các ma thú khác đều là hài tử của nó.”

“Mẫu thể, tử thể? Mẫu hoàng?” Đám người Lâm Lôi trong lòng đều kinh ngạc.

Nếu nói như vậy, Mẫu hoàng kia, thực lực so với tử thể này đáng sợ hơn nhiều.

“Đúng. Quan hệ của ta và Mẫu hoàng chính là quan hệ tử thể cùng mẫu thể.” Quái vật đó lập tức nói, “Các ngươi nên thả ta ra. Các ngươi giết ta, Mẫu hoàng người nhất định sẽ cảm ứng thấy. Đến lúc đó… Các ngươi sẽ tiếp nhận sự phẫn nộ của Mẫu hoàng. Các ngươi chắc chắn phải chết.”

Quái vật này vô cùng tự tin.

Thực lực của Mẫu hoàng, không phải một ‘Tử Thể’ có thể so sánh.

“Làm sao đây?” Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi dò hỏi.

Trong đám người ở đây, đặc biệt là sau khi vượt qua tầng thứ sáu, địa vị của Lâm Lôi mơ hồ đã tăng lên. Dù sao thực lực của hắn rõ ràng mạnh hơn so với những người khác, đặc biệt là mấy người Đột Lệ Lôi còn thu được lợi ích từ Lâm Lôi.

“Giết hay không giết?” Lâm Lôi cũng có chút chần chừ.

Hắn không thể phán đoán được quái vật này nói thật hay không.

“Vù…” Một trận cuồng phong. Một Lục mục kim nghê cực tốc lao tới quái vật đó, đồng thời thể tích của Lục mục kim nghê cũng nhanh chóng biến lớn, biến thành to như cự long, lợi trảo bao phủ bởi kim mao vụt biến to mấy mét. Lợi trảo to lớn hung ác bổ tới quái vật.

Quái vật đó không khỏi sợ hãi muốn hét lên.

Ba đôi mắt của Lục mục kim nghê đồng thời bắn ra hắc sắc quang mang. Sáu đạo quang mang bao phủ trên người quái vật. Quái vật không ngờ không động đậy được.

“Phập!”

Lợi trảo mơ hồ có những vết rách không gian vờn quanh, chộp tới trên bản thể của quái vật đó chỉ ngừng lại một chút. Sau đó phảng phất như gạch ngói bị trọng chùy đập nát, bản thể của quái vật đó vỡ tung, lục sắc dịch thể chảy ra.

Nói là chậm, trên thực tế chỉ là trong nháy mắt, Lục mục kim nghê này đã giết quái vật đó rồi.

“Ngươi giết hắn làm gì?” Đôi mắt mơ hồ có bích sắc quang mang của La Toa Lỵ nhìn chằm chằm vào Lục mục kim nghê, lạnh lùng hỏi. “Ngươi không sợ đem Mẫu hoàng đó dẫn dụ tới đây sao?”

“Nếu như không muốn bị Mẫu hoàng truy sát, đi theo ta.” Lục mục kim nghê đó cũng không giải thích nhiều, trực tiếp nhắm một phương hướng bay đi. Hai Lục mục kim nghê khác cũng lập tức theo sau. Đám người Lâm Lôi, Đức Tư Lê trong lòng nghi hoặc, nhưng vẫn theo sau.

Bay khoảng trăm dặm, ba Lục mục kim nghê liền dừng lại.

“Rốt cuộc có chuyện gì vậy?” Lâm Lôi hỏi.

“Chúng ta giết hắn, Mẫu hoàng đó có thể sẽ tới truy sát chúng ta.” Lạp Sắt Phúc Đức nhíu mày nói.

Lục mục kim nghê cầm đầu bật cười một tiếng, nhếch miệng lộ ra những chiếc răng sắc nhọn: “Các ngươi thật là ngốc, vừa rồi quái vật đó nói mấy câu, các ngươi đã tin rồi sao?Tùy tiện bịa đặt hai câu, các ngươi liền không dám giết hắn?” Hai Lục mục kim nghê bên cạnh trong mắt cũng có tiếu ý.

Ba Lục mục kim nghê này, đã đi theo Đế Lâm qua thời gian cực kỳ lâu dài, kiến thức đều không phải đám người Lâm Lôi có thể so sánh.

“Làm sao? Chẳng lẽ vừa rồi quái vật đó nói nó là tử thể, tầng thứ bảy này còn có Mẫu hoàng tồn tại, là giả?” Pháp Ân hỏi.

“Không, điều này là thật.” Lục mục kim nghê gật đầu nói. “Loại thực vật sinh mệnh này, ba huynh đệ chúng ta năm đó ở Qua Ba Đạt vị diện giam ngục cũng từng biết qua, thực vật sinh mệnh bình thường đích xác có tồn tại Mẫu hoàng, thực lực của Mẫu hoàng cũng đích xác có thể gấp tử thể trăm lần, nghìn lần!”

“Vậy sao ngươi còn giết nó?” Tạp La Tát nhíu mày hỏi.

Lâm Lôi cũng có chút nghi hoặc.

Lục mục kim nghê hừ một tiếng nói: “Điều này mà cũng không hiểu. Mẫu hoàng có thể sinh hạ hàng trăm hàng nghìn tử thể. Tử thể đối với Mẫu hoàng mà nói, chỉ có thể xem là tiểu binh. Các ngươi gặp rồi giết một tiểu binh, hoàng đế sẽ lập tức tới báo thù ư?”

Hắc giáp cự hạt kia cũng lớn giọng nói: “Phong dăng nhất tộc trong ma thú, phổ thông ma thú chết, Mẫu hoàng đích xác sẽ không quan tâm.”

“Đây chỉ là nguyên nhân thứ nhất. Nguyên nhân thứ hai, để Mẫu hoàng tới truy sát chúng ta thì mới hay.” Lục mục kim nghê nói.”

“Hả?”

Mọi người nghi hoặc, cái gì mà nói Mẫu hoàng tới truy sát bọn họ thì mới hay.

Một Lục mục kim nghê khác nói: “Còn nhớ ở tầng thứ sáu không? Hỏa diễm quân vương đó ngay từ đầu chính là ở bên cạnh thông đạo. Sau đó lúc rời khỏi cũng lệnh cho hơn nghìn Xích nham ma bịt kín thông đạo. Cùng một đạo lý, trách nhiệm của bọn chúng là ngăn cản chúng ta, ta xem chừng Mẫu hoàng này, chính là ở bên cạnh thông đạo lên tầng thứ tám.

“Đúng.” Mấy người Pháp Ân gật đầu. Đạo lý này kỳ thực rất đơn giản, chỉ là mọi người không nghĩ nhiều như vậy.

“Giết một tử thể, Mẫu hoàng có thể rời khỏi thông đạo ư? Nực cười, nếu như hắn thực sự lợi hại thế, chúng ta trái lại có thể nhân cơ hội tìm được thông đạo, lập tức tiến vào tầng thứ tám.” Lục mục kim nghê liếm mép một cái, “Chúng ta nên tiếp tục tìm kiếm thông đạo đi. Bất quá lúc tìm thấy thông đạo, cẩn thận một chút. Mẫu hoàng đó, không phải thứ mà quái vật vừa rồi có thể so sánh.”

Tất cả mọi người đều hiểu, lập tức xuất phát tìm kiếm thông đạo.

Không ai dám bất cẩn. Dù sao cũng còn có sự tồn tại của ‘Mẫu Hoàng’.

“Người chế tạo Chúng thần mộ địa, cũng thật hao tổn tâm tư.” Lâm Lôi trong lúc phi hành tìm thông đạo cũng thầm cảm thán. Vô luận là Hỏa diễm quân vương hay loại thực vật sinh mệnh này, hắn từ trước tới giờ đều chưa từng biết tới.

“Bất quá nếu như thực sự do Chủ thần tạo nên, việc tìm kiếm những chủng tộc kỳ lạ đày tới đây, thủ hạ của ông ta có lẽ có thể làm được.”

Lâm Lôi trong lòng cảm thán.

Suốt dọc đường tìm kiếm, sa mạc thế giới này rất rộng lớn, mỗi lần bay một quãng ngắn, đều phát hiện vài ốc đảo phía xa, mọi người cũng không sợ hãi, trực tiếp bay tới tìm kiếm một chút xem bên cạnh ốc đảo có thông đạo hay không. Nếu như quái vật hóa thành ốc đảo đó tấn công bọn họ.

Vậy… Năm ma thú sẽ trực tiếp hạ xuống giết chết quái vật đó.

Hồi lâu sau.

Sa mạc thế giới này cùng với gió thổi, trong sa mạc cũng trồi lên thụt xuống liên tục, có nơi nhô lên cao, có chỗ lõm xuống, cùng với một trận cuồng phong, ‘Xàn Xạt’, một lượng lớn cát cuộn lên, không ngờ mơ hồ lộ ra một thạch bích màu đen.

“Nhìn kìa, bên kia hình như là thông đạo.” Pháp Ân kinh hỷ chỉ về phía xa, mọi người cũng đã phát hiện.

Thị lực của mọi người đều rất tốt, thạch bích màu đen mơ hồ đó, tại thế giới toàn một màu vàng của cát này lại rất nổi bật.

“Khẳng định là thông đạo.” Mấy người Lâm Lôi lập tức bay tới.

“Vù vù…” Lâm Lôi khuấy động một trận cuồng phong. Cuồng phong đó lập tức thổi tất cả hoàng sa trên thạch bích đó đi xa. Kiến trúc bị hoàng sa che phủ nhất thời hiện lên trong tầm mắt mọi người.

Đó là một tòa kiến trúc hình kim tự tháp màu đen. Nơi thấp nhất của tòa kiến trúc hình kim tự tháp màu đen này, chính là cầu thang thông đạo cao tới mười mét. Hắc quang mơ hồ đó khiến mọi người minh bạch… Bọn họ đã tìm đúng chỗ rồi. Loại cầu thang có hắc quang vờn quanh này, chính là tiêu chí của thông đạo.

“Xùy xùy ~ ” Đột nhiên, vô số dây leo, lá cỏ từ phía dưới hắc sắc kim tự tháp đó hiện ra.

Cơ hồ trong nháy mắt, cả hắc sắc kim tự tháp đã bị vô số dây leo, rễ cây bao phủ, cả thông đạo cũng bị bao phủ kín mít. Với hắc sắc kim tự tháp làm trung tâm, trong phương viên trăm dặm, tràn đầy dây leo, rễ cây.

Mấy người Lâm Lôi trong lòng run lên, lập tức bay cao lên một chút.

“Ha ha…” Một đạo âm thanh thanh thúy từ trong lòng đất truyền tới, lập tức giữa vô số dây leo, rễ cây lá cỏ, một đạo lục quang khổng lồ lao thẳng lên trời, liền đó đứng giữa không trung.

Một lục sắc nữ tính quái vật đứng giữa không trung. Ả thân cao chừng mười mét, chỉ là trên thân ả đầy dây leo, rễ cây quấn quanh, đồng thời quanh thân thể ả còn có vô số những dây leo, rễ cây dài gần nghìn mét.

Rễ cây, dây leo của ả so với những tử thể kia rõ ràng bất đồng, bởi vì vô số rễ cây, dây leo quanh thân thể ả, cảm giác có màu xanh gần như trong suốt.

Phảng phất không phải thực vật, mà là một loại tinh thể trong suốt mềm mại, cực kỳ quỷ dị.

“Đã lâu không gặp ngoại lai giả rồi.” Lục sắc nữ tính quái vật này cười dài nói. “Những ngày này cuộc sống cũng có vẻ rất buồn chán, ừm… Nhân loại, oa, thân thể tuyệt vời như thế. Ta thích nhất là thân thể của nhân loại. Ồ, trước tiên, ta tự giới thiệu một chút.”

Ánh mắt lục sắc nữ tính quái vật quét qua mọi người: “Ta, Lạp Sa Bối Nhĩ, các ngươi cũng có thể gọi ta là Mẫu hoàng.”

“Quả nhiên.” Đám người Lâm Lôi trong lòng càng thêm cẩn thận.

Lục sắc nhân hình quái vật này quả nhiên là Mẫu hoàng, Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ'.

Đám người Lâm Lôi cẩn thận quan sát một lượt ‘Lạp Sa Bối Nhĩ' này. Dây leo, rễ cây của Lạp Sa Bối Nhĩ giống như là tinh thể màu xanh trong suốt mềm mại, chỉ thoạt nhìn, đã thấy cường đại hơn những tử thể kia.

“Lạp Sa Bối Nhĩ.” Một Lục mục kim nghê lớn giọng nói: “Tin rằng ngươi ở đây cũng sẽ gặp những ngoại lai giả khác. Không nhất định phải làm khó chúng ta. Ta hy vọng ngươi có thể để chúng ta trực tiếp tiến vào thông đạo, nếu không… Chúng ta liều mạng với ngươi, ta nghĩ ngươi cũng sẽ không cảm thấy tốt đẹp đâu.”

Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ' hai mắt lướt qua ba Lục mục kim nghê: “Ồ, uy hiếp ta, có ý tứ. Vậy để ta xem xem, các ngươi có thực lực đó hay không đi!” Miệng còn đang nói, nhưng đột nhiên…

“Xoát!”

Bản thể Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ trong nháy mắt lao lên cao, khoảng cách với đám người Lâm Lôi cực tốc thu ngắn lại.

“Lùi.” Mấy người Lâm Lôi không chút do dự lập tức nhanh chóng lùi lại.

Còn vô số rễ cây, dây leo của Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ phảng phất như lợi tiễn đồng thời bắn tới. Lâm Lôi vừa lùi lại vừa chú ý sau lưng. Hắn kinh ngạc phát hiện… Hàng nghìn hàng vạn rễ cây, dây leo của Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ này bắn ra tịnh không phải không có quy luật.

Mà là án chiếu theo một loại huyền ảo đặc biệt, dây leo này đồng thời cực tốc bắn tới.

“Không gian đình chỉ?” Lâm Lôi kinh ngạc phát hiện, không gian trong nháy mắt giống như ngừng lại, đương nhiên không phải thực sự ngừng lại, chỉ là đám người Lâm Lôi cảm thấy mình tựa hồ rơi vào trong đầm lầy, phi hành xũng khó hơn nhiều.

“Xoát!”

Đột nhiên, vô số dây leo, rễ cây cơ hồ trong nháy mắt bao vây lấy Lạp Sắt Phúc Đức và Tạp La Tát. Lạp Sắt Phúc Đức và Tạp La Tát chỉ là tốc độ phi hành chậm hơn mọi người một chút, liền trực tiếp bị vô số dây leo đó bao vây.

Vô số dây leo, rễ cây lập tức ép nhỏ lại.

“Rắc, phụt…”

Vô số máu tươi từ những cái khe của dây leo, rễ cây chảy ra, sau đó liền bị dây leo, rễ cây hấp thu.

“Lạp Sắt Phúc Đức, Tạp La Tát chết rồi.” Đám người Lâm Lôi vừa chạy thoát sắc mặt đại biến, mạnh như ngũ đại Thánh vực cực hạn cường giả Lạp Sắt Phúc Đức, chỉ là bị bao vây lấy, trong nháy mắt đã chết, cả một chút sức phảng kháng cũng không có.

Vô số dây leo vừa ép nhỏ lại lại bắt đầu cuồng vũ, còn Lạp Sắt Phúc Đức, Tạp La Tát cả xương cốt cũng không còn.

“Ô, mùi vị thật ngon.” Mục quang màu xanh u tối của Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ nhìn chằm chằm vào đám người Lâm Lôi cực tốc bỏ chạy phía xa.

(Hết chương 21)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 22: Tái Sanh

Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ khuôn mặt tựa như Thiên sứ nhưng mà thủ đoạn thật là độc ác.

- Hài nhi, hãy mau bị kín thông đạo lại, chỉ cần các ngươi không chết bọn chúng sẽ không thể đi vào được. Tiếng Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ vang lên trong không trung, nhất thời thanh âm từ phía sa mạc vang lên hưởng ứng.

Vô số đằng mạng, rễ cây từ bề mặt sa mạc phóng lên, Kim Tự Tháp lập tức bị bao vây nghiêm mật chặt chẽ.

Lạp Sa Bối Nhĩ khoé miệng có nét cười, lập tức "Xoát", không khí chỉ có chút dao động. Mẫu hoàng hoá thành một đạo lục quang cực nhanh tiến về phía bọn Lâm Lôi truy đuổi. Không thể không nói Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ này tốc độ quá nhanh, chỉ trong chốc lát, đám người Lâm Lôi đã phát hiện mình bị truy đuổi sau lưng.

"Mau, mau." Lập tức mỗi người đều cố gắng đẩy tốc độ lên đến cực hạn.

"Lạp Sắt Phúc Đức cùng Tạp La Tát, hai cường giả chỉ trong nháy mắt đã bị thôn phệ, giết chết. Mẫu hoàng này thực lực thật là kinh khủng." Lâm Lôi trong lòng cảm thấy khẩn trương. Lúc trước trảo của Bối Bối đánh vào tử thể quái vật bao vậy mọi người nhưng ngay cả một tên cũng không giết chết được.

Đặc biệt cả Lâm Lôi, cùng Pháp Ân ngay cả đả thương cũng không thể, tử thể so với Mẫu hoàng có khoảng cách thật lớn.

"Lão Đại, cẩn thận." Tiếng Bối Bối vang lên, Lâm lôi liền quay lại nhìn sau lưng, chỉ thấy một đạo lục sắc trong suốt, đó là cánh tay thô ráp rễ cây tựa như một mũi tên phá không hướng về phía Lâm Lôi xoắn tới.

Trong mười cường giả, tốc độ của Lâm Lôi chỉ có thể nói là thuộc trung đẳng.

“Phá.” Lâm Lôi trở tay sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm bổ tới, Tử Huyết nhuyễn kiếm mang theo yêu diễm tử sắc quang ảnh, không gian mơ hồ như bị vặn vẹo, kiếm chém lên trên cánh tay rễ cây.

Phong chi áo nghĩa – Phong đích luật động tầng thứ 2!

Lâm Lôi có cảm giác như giống lúc bé dùng rìu chặt cây vậy.

“Xùy.” Tử Huyết nhuyễn kiếm đã ngập vào trong rễ cây, Lâm Lôi sử dụng toàn lực một kiếm cũng chỉ chém được tám phần rễ cây, đồng thời ở eo cảm thấy như bị ép chặt, các rễ cây đã quấn quanh người hắn.

“Một kiếm không đứt?” Lâm Lôi hoảng kinh.

Một kiếm toàn lực của mình uy lực thế nào tự nhiên rõ, chính là Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ này thật là đáng sợ. Lâm Lôi không kịp suy nghĩ nhiều, Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay tiếp tục động.

Phong chi áo nghĩa – Phong ba động.

Cơ hồ trong nháy mắt, bị vây hãm trong rễ cây, Tử Huyết nhuyễn kiếm chấn động quá vạn lần, trực tiếp chém nốt hai phần còn lại rơi xuống.

Nhưng lúc chém rễ cây tốc độ Lâm Lôi đã bị ảnh hưởng, ngay lập tức hàng trăm rễ cây tiến đến bao vây xung quanh hắn, Lâm Lôi trên mặt không còn một tia huyết sắc.

“Chém một cái rễ cây đã khó như vậy , chém mấy trăm cái…”

Nhìn thấy mấy trăng rễ cây bao vây Lâm Lôi, đám người chạy phía trước không khỏi run lên.

Trước đó không lâu, cũng bị rễ cây bao quanh, Lạp Sắt Phúc Đức và Tạp La Tát lập tức biến thành thị cốt vô hồn. Mà Lâm Lôi trong đám ngừơi bọn họ có công kích cực mạnh, nếu ngay cả Lâm Lôi cũng chết bọn họ sẽ như thế nào?

“Lão Đại.” Bối Bối kinh hoảng hô lên, đồng thời cũng không để ý tới nguy hiểm lập tức quay người lại, bay tới phía Lâm Lôi.

“ Vù.” Bối Bối hoá thành hắc sắc quang mang cực tốc phi lại

……

Lúc này bị hàng trăm rễ cây vây khốn, trong nháy mắt tay phải Lâm Lôi xuất hiện Hắc Ngọc trọng kiếm, tay trái Tử Huyết nhuyễn kiếm. Hắc Ngọc trọng kiếm khinh phiêu phiêu nhưng lại là giống như bôn lôi hướng về phía trước chém ra.

Đại địa áo nghĩa - Đại địa mạch động đệ lục thập tứ trọng.

Giờ phút này Lâm Lôi đã cực kỳ liều mạng rồi.

“Phá cho ta.“ Sắc mặt hắn trở nên cực kỳ dữ tợn.

Bốn phương tám hướng đều có rễ cây bao quanh, phía trước có hơn 10 rễ cây bao vây, lúc này đây khi Hắc Ngọc trọng kiếm chém tới liền lập tức run lên. Nhưng chính loại rễ cây mềm mại này lại có năng lưc phòng ngự ‘Sóng Chấn Động’ rất mạnh. Cho dù Lâm Lôi thi triển toàn lực, sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm cũng chỉ chấn nát được mười rễ cây, còn lại hơn 10 rễ cây chẳng hề hấn gì.

“Vù.“ Tử sắc yêu dị quang mang liên tiếp bổ ra, mười rễ cây phía trước lập tức bị đứt đoạn.

“Vù.“ Nắm bắt được cơ hội, Lâm Lôi lập tức cực nhanh thoát ra.

“Lão Đại.“ Bối Bối lúc này đã bay tới: “Mau lên lưng ta.”

Thể tích Bối Bối hiện tại đã biến to ra, Lâm Lôi cũng không ngần ngại leo lên lưng nó, Bối Bối lập tức mở hết tốc độ. Bối Bối, Đức Tư Lê, Pháp Ân bọn họ là những người có tốc độ nhanh nhất. Bối Bối mở tốc độ một lúc đã bỏ lại đám rễ cây đằng sau.

“Phù!“ Lâm Lôi lúc này mới thở dài một hơi. Vừa rồi bị mấy trăm rễ cây bao vây cảm giác tựa như mạt nhật khởi lai.

Do đuổi giết Lâm Lôi nên Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ đã bị những người khác bỏ lại một khoảng cách, nguy cơ của Lâm Lôi đã khiến những người này thêm cảnh giác.

“Mau, Áo Lợi Duy Á mau lên lưng ta.“ Một Lục mục kim nghê quát lên, mặt khác một Lục mục kim nghê cũng hướng về La Toa Lỵ. Trong đám người này Bối bôi, Pháp Ân, Đức Tư Lê có tốc độ nhanh nhất. Song tam đầu Lục mục kim nghê, Đột Lệ Lôi, Hắc giáp cự hạt tốc độ so với Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, La Toa Lỵ cũng vẫn nhanh hơn. Vô luận tu luyên Quang hệ nguyên tố hay Phong hệ nguyên tố tốc độ cũng rất nhanh, Áo Lợi Duy Á Quang Ám kết hơp, Lâm lôi Long huyết chiến sĩ biến thân… nhưng tốc độ so với Lục mục kim nghê, Đột Lệ Lôi bọn họ vẫn là chậm hơn một chút.

“Tốc độ Hắc giáp cự hạt này cũng là rất nhanh.“ Một Lục mục kim nghê trong lúc phi hành bình thản nói.

Hắc giáp cự hạt nhất tộc chỉ là cửu cấp ma thú nhất tộc, lúc này đây

Hắc giáp cự hạt này là Thánh vực ma thú chính là rất đặc biệt. Tốc độ nhanh như vậy đích xác là rất đặc biệt.

Mười một vị cường giả tốc độ rất nhanh, bởi vậy Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ cũng đành buông tha.

“Vừa rồi thanh niên nhân loại kia một kiếm thật là quỷ dị.“ Mẫu hoàng hướng về đám người Lâm lôi đã biến mất tại chân trời. “Một kiếm mà tổn thất hơn mười rễ cây, đáng sợ chính là đường kiếm của hắn hơn mười rễ cây dù không hoàn toàn nát bấy nhưng bên trong cũng đã tổn thương nghiêm trọng, trình độ thật là trong mười may ra mới thấy một.“

…..

“Phù, nghỉ ngơi một chút đã.“ Đức Tư Lê lên tiếng.

Mười một người cũng không dám hạ xuống sa mạc mà chỉ đứng trên không trung, hiển nhiên vừa rồi Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ đã khiến bọn họ một phen khiếp đảm.

“Mẫu hoàng này làm cho người ta có cảm giác thật là biến thái.” Pháp Ân cau mày nói.

“Ngay cả Lạp Sắt Phúc Đức cùng Tạp La Tát cũng chỉ trong nháy mắt đã bị giết chết, ả điên cuồng đuổi giết khiến ta cũng cảm thấy thật là khẩn trương.”

Mọi người lúc này nghỉ ngơi, lúc nãy chạy trốn không dám không cẩn thận.

“Lâm Lôi, ngươi lúc nãy bị Mẫu hoàng công kích, ngươi cảm thấy thế nào?” Đột Lệ Lôi hướng về phía Lâm Lôi hỏi.

Lâm Lôi sắc mặt có chút khó coi, vừa rồi thật là nguy hiểm, hắn lắc đầu trịnh trọng đáp:

- Mẫu hoàng này so với Hoả diễm quân vương kia nguy hiểm hơn nhiều. Vừa rồi ta toàn lực sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm cũng không chặt đứt được đoạn rễ cây đó. Phải biết cái loại này biến hoá thành 10 thành cả ngàn rễ cây.

“Toàn lực một kiếm cũng không đứt?“ Mọi người ở đây sắc mặt cũng biến đổi.

Long huyết chiến sĩ lực lượng rất mạnh không cần phải nhiều lời, ngoại gia Phong chi áo nghĩa, Lâm Lôi một kiếm cũng không đứt, như vậy rễ cây đó cứng cỏi thế nào có thể tưởng tượng ra được.

- Đại lượng rễ cây bao vây quanh người ngươi thật làm chúng ta lo lắng, ngươi lúc đấy làm thế nào lại có thể thoát ra được?

Rễ cây này này trình độ cứng cỏi thật là kinh người, hẳn là phải vô cùng gian nan, Đột Lệ Lôi hướng về Lâm Lôi, bên cạnh chư vị cường giả cũng nhìn lại. Hiện tại kinh nghiệm bây giờ là rất trọng yếu.

Lạp Sắt Phúc Đức, Tạp La Tát bị Mẫu hoàng lấy rễ cây bao vây cũng là chết, chỉ có Lâm Lôi có thể thoát được.

- Lúc đó là phi thường nguy hiểm. Lâm Lôi cũng trực tiếp công khai – Lúc đó bị đại lượng rễ cây bao vây, tình huống đó ta buộc phải liều mạng.

Lâm Lôi trên mặt có một tia cười khổ: “Ta lúc đó lấy ra Hắc Ngọc trọng kiếm, song kiếm cùng sử dụng.”

- Đầu tiên là sử dụng Đại địa áo nghĩa chính là lúc trước giết chết Hoả diễm quân vương. Lâm Lôi lắc đầu – Nhưng cũng chỉ là huỷ diệt được có hơn mười rễ cây thôi.

- Nhưng sau đó ta sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm cũng dễ dàng chắt đứt mười rễ cây rồi nhân cơ hội đó lao ra ngoài.

Lâm Lôi lúc trước có nói sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm toàn lực công kích cũng không đứt một rễ mà bây giờ lại có thể phách đoạn hơn mười chiếc.

“Điều này có thể sao?” Những người khác đều cảm thấy nghi hoặc.

Trên đường chạy Lâm Lôi tâm tưởng hồi lại, giờ phút này đã minh bạch được. “Phải rồi, Đại địa áo nghĩa vốn đã chấn động đả thương bên trong đối thủ, mười cái rễ cây phía trước bị chấn vụn phỏng chừng mười cây đằng sau không có vỡ vụn nhưng cũng đã tổn thương nghiêm trọng bên trong.”

Tài chất bên trong đã bị tổn hao nhiều dĩ nhiên độ cứng cũng không còn nữa, Tử Huyết nhuyễn kiếm toàn lực chém đứt hơn 10 rễ cây cũng không phải là việc khó

- Không nghĩ nữa, chúng ta bây giờ là phải xem nên đối phó với Mẫu hoàng này như thế nào, không tiêu diệt được Mẫu hoàng này e rằng Mẫu hoàng cũng không cho chúng ta vượt qua thông đạo tiến vào tầng thứ tám - Đức Tư Lê cau mày nói

Chúng cường giả cũng gật đầu “Làm thế nào để đối phó?”

Một trong tam đầu Lục mục kim nghê nói:

- Theo chúng ta thấy thực vật sinh mệnh rễ cây một khi đứt muốn tái sinh thật phi thường khó khăn. Thực vật tánh mạng càng cao cấp, rễ cây càng cứng cáp nhưng cũng như vậy, một khi bị huỷ diệt tái sinh cực kỳ khó.

- Cho nên chúng ta chia làm mấy lần, mỗi lần tiêu diệt một chút rễ cây… như vậy Mẫu hoàng nọ không phải là mặc cho chúng ta đồ sát sao?

Nghe xong Lục mục kim nghê nói, Pháp Ân, Lâm Lôi bọn họ cũng gật đầu.

Nếu như mọi người liên thủ, tỷ như cấm chú tuyệt chiêu, mấy cường giả đồng thời thi triển, một chút ít rễ cây có thể tiêu diệt được. Mỗi khi Mẫu hoàng truy đuổi bọn họ lại bỏ chay sau đó quay lại tập kích… như vậy có thể làm giảm bớt rễ cây của Mẫu hoàng.

Tuy là chậm rãi.. nhưng có hy vọng thành công

- Không được. Bối Bối lắc đầu

Cả đám người không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Bối Bối. Bối Bối lắc đầu đáp:

- Lúc ta đi cứu lão đại đã thấy rõ ràng, lão đại sau khi đoạn phách rễ cây lên lưng ta để đào tẩu, mấy đoạn rễ cây đó đã sinh trưởng lại, tốc độ rất nhanh, chỉ trong chốc lát đã khôi phục.

- Sao có thể như thế? Tam đầu Lục mục kim nghê không dám tin tưởng

- Không có khả năng. Lục mục kim nghê lắc đầu

- Chính Bối Bối ta chứng kiến thế nào lại có thể giả được - Bối Bối phản bác - Hơn nữa chuyện như thế này ta sao có thể nói dối?

Tam đầu Lục mục kim nghê trầm mặc, bọn họ tin tưởng… thời khắc này Bối Bối không có khả năng nói đùa. Chỉ là ba huynh đệ bọn họ năm đó đã gặp phải loại thực vật tánh mạng này nên cũng có chút kiến thức.

- Mặc kệ bất kể là vì nguyên nhân gì, chính là rễ cây của Mẫu hoàng này có thể tái sinh đó là sự thật - Đức Tư Lê trịnh trọng lên tiếng – Bây giờ chúng ta phải nghĩ cách làm thế nào để tiêu diệt Mẫu hoàng này.

Tất cả mọi người đều bảo trì trầm mặc.

Rễ cây cứng cỏi, Lâm lôi sử dụng toàn lực Tử Huyết nhuyễn kiếm cũng không đứt, điểm chết người là… Mẫu hoàng này còn có thể tái sanh.

Làm sao bây giờ? Tràng cảnh tử vong của Lạp Sắt Phúc Đức và Tạp La Tát hiện lên trong đầu bọn họ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 23: Khoái, Mạn?

Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ thực lực thật là mạnh mẽ.

Tầng thứ 7!

Gió từ sa mạc khôn cùng thổi đến, vậy mà Lâm Lôi, Pháp Ân sáu vị Thánh vực nhân loại cùng với Bối Bối, tam đầu Lục mục kim nghê năm ma thú Thánh vực cũng đều đình trệ trên không chăm chú suy tư. Rốt cuộc nên làm thế nào bây giờ?

- Nếu một chút hy vọng cũng không có, ta đề nghị… nên từ bỏ đi.

Đức Tư Lê khó khăn mở miệng nói, khi hắn nói mọi người ngay lập tức quay lại nhìn hắn.

- Từ bỏ như vậy ư? Pháp Ân trong mắt có một tia không cam lòng.

Chờ đợi hơn một ngàn năm, giờ đây cũng đã qua tầng thứ 6, đúng là rất không cam lòng.

- Một chút hy vọng cũng không có. Đức Tư Lê lắc đầu

- Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ một cái rễ cây cũng đã cứng cỏi như vậy, ả lại có những hơn ngàn vạn rễ cây, quan trọng nhất… chính là khi đoạn liễu có thể tái sinh được.

Đức Tư Lê nhìn mọi người chung quanh: “Mọi người nói đi, không phải là tự tìm cái chết sao?”

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

“Lão đại chúng ta từ bỏ đi.” Bối Bối và Lâm Lôi linh hồn trao đổi. “Chúng ta cũng không vội, đợi trăm năm khi chúng ta đủ mạnh, ta sẽ nhờ Bối Lỗ Đặc gia gia mở cho chúng ta thông đạo đi Chúng thần mộ địa.”

Bối Bối cũng không có hy vọng.

Lâm Lôi trong đầu tưởng tượng lại đám rễ cây rậm rạp đó trong nháy mắt bao vây, đặc biệt là khi hắn bị giam trong đó, nguy cơ đó làm cho chiến ý trong lòng mọi người giảm đi.

Giờ phút này tam đầu Lục mục kim nghê thông qua trao đổi ánh mắt. sau đó một người trong số họ trịnh trọng đáp:

- Không hẳn, chúng ta không phải là không có một điểm hy vọng.

Đám người giật mình nhìn về phía Lục mục kim nghê vừa nói.

- Các ngươi nó có hy vong? Hy vọng đó là hy vọng gì vậy? Pháp Ân liên tục hỏi.

Lục mục kim nghê này gật đầu đáp:

- Chúng ta có tuyệt chiêu, chúng ta có thể thông qua lục nhãn phát ra lục đạo quang mang bao vây đối thủ, có thể cố định khiến đối phương không thể động đậy.

- Không thể động đậy, đình trụ thân thể? Lâm Lôi chấn động.

Tuyệt chiêu này thật là biến thái, không phải là để đối phương thúc thủ để mặc cho mình công kích sao?

Mọi người ở đây ngay cả Áo Lợi Duy Á, Hắc giáp cự hạt trầm mặc cũng không khỏi khiếp sợ.

- Đúng, ta nhớ rồi – La Toa Lỵ vui vẻ nói - Lúc chúng ta mới tới tầng thứ 7 này, Bối Bối bọn họ tiến vào trong sa mạc bắt đựơc tử thể quái vật kia. Sau đó ba huynh đệ ngươi giết chết hắn, trong lúc giết chết ba huynh đệ ngươi phát từ lục nhãn ra quang mang khiến hắn không thể động đậy, mặc cho các người giết hắn.

Mọi ngừơi cũng nhớ lại hoàn cảnh lúc đó.

- Nếu như vậy thì quyết đinh đi - Hắc giáp cự hạt lên tiếng - Làm cho Mẫu hoàng đó không thể động đậy, sau đó tiêu diệt linh hồn nó, hồn phi phách tán, Mẫu hoàng đó hẳn là chết không còn nghi ngờ gì nữa.

- Không đơn giản như vậy - Lục mục kim nghê lắc đầu - Nhất chiêu này của chúng ta cũng không phải là vô địch, theo như các người nói thì đình trụ thân thể đối thủ sau đó giết chết đối phương không phải chúng ta là vô địch sao, nhất chiêu này cũng phải xem đối phương là ai mới có thể thi triển.

Đám người Lâm Lôi gật đầu, nếu tam đầu Lục mục kim nghê này đối phó với Thần cấp cường giả có khi sẽ bị họ giết chết.

- Chiêu này của chúng ta đối phó với tử thể quái vật kia đương nhiên là dễ.

Lục mục kim nghê trịnh trọng nói .

- Nhưng là Mẫu hoàng so với tử thể kia thực lực mạnh hơn gấp trăm, ngàn lần. Cuồng bạo xuất chiêu cũng làm cho người ta hết sức kinh hãi, đình trụ ả thật là rất khó.

Hai Lục mục kim nghê kia cũng gật đầu.

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu được, lồng sắt có thể vây khốn được trâu ngựa, nhưng sử dụng cùng một cái lồng sắt đó có thể vậy khốn được trâu ngựa cường đại hơn ngàn lần sao?

- Nhưng mà Mẫu hoàng kia thực lực tuy mạnh vẫn chưa đạt đến Thần cập, ba huynh đệ ta liên thủ đồng thời thi triển nhất chiêu, phỏng chừng… có thể đình trụ Mẫu hoàng trong một giây.

Đám người lập tức vui mừng.

Một giây thời gian, nói là ngắn nhưng đối với đám cường giả này mà nói một giây thời gian có thể giao thủ mấy mươi lần, mấy trăm lần.

- Đương nhiên đó chỉ là ước chừng, dù sao không chánh thức giao thủ chúng ta cũng không biết có thể đình trụ ả được bao lâu.

Mọi người cũng hiểu đươc, nhưng mà tam đầu Lục mục kim nghê này liên thủ có thể đình trụ được Mẫu hoàng là tuyệt đối có thể.

- Trong chúng ta ai nắm chắc trong nháy mắt có thể giết được Lạp Sa Bối Nhĩ? Đức Tư Lê quay sang mọi người hỏi.

Tam đầu Lục mục kim nghê trong nháy mắt có thể tạo cơ hội cho mọi người, bây giờ phải xem ai có thể nắm chắc được.

- Đáng tiếc không có Phong hệ Thánh ma đạo ở đây – La Toa Lỵ thở dài nói – Nói về đan thể công kích phải nói đến Phong hệ Thánh ma đạo. Thứ nguyên chi nhận xuất ra ngay cả không gian đều có thể nứt toác, tuyệt đối có thể chém Mẫu hoàng đó ra làm hai nửa.

Mọi ngưòi vẫn là bảo trì trầm mặc.

- Lâm Lôi, ngươi thì sao? Pháp Ân hỏi

Lâm Lôi trầm mặc.

Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ có đại lượng dày đặc rễ cây, ba huynh đệ Lục mục kim nghê có khả năng đình trụ được bao lâu cũng khó nói. Nếu vừa vặn lúc tới gần thân thể Mẫu hoàng, Mẫu hoàng lại thoát ly đình trụ, vô số rễ cây bao vây, lúc đó bản thân muốn thoát cũng không dễ.

Dù sao chính mình liên thủ sử dụng Hắc Ngọc trọng kiếm, Tử Huyết nhuyễn kiếm một lần có thể đoạn phách trăm rễ cây.

- Lão đại. Bối Bối lắc đầu.

Cơ hội nắm chắc thật sự quá nhỏ.

- Ai có thể giết được Mẫu hoàng này, nếu có Thần khí sẽ thuộc về hắn, ta nghĩ mọi người hẳn cũng không có ý kiến gì. Đức Tư Lê hướng về mọi người.

Mọi người cùng gật đầu.

- Dù sao thì kỳ hạn mười năm, hiện tại cũng còn hai năm, chúng ta cũng không cần gấp gáp, mọi người hảo hảo nghĩ biện pháp đi. Lâm Lôi nói.

Mọi người gật đầu, không nắm chắc cơ hội bọn họ sẽ nhất định không chịu chết.

….

Sa mạc vô hạn, lăng không huyền phù, Lâm Lôi nhắm mắt lại cảm ứng gió thổi tới. Đối với Phong nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi ở tại ‘Khoái, Mạn’ hai đại cảnh giới có lĩnh ngộ, giờ phút này có thể hiểu được Phong nguyên tố pháp tắc, tự nhiên có thể ngộ ra. Tâm hoà cũng Phong nguyên tố.

“A!” Trong đầu Lâm Lôi đột nhiên hiện ra tràng cảnh.

Lúc trước Lạp Sa Bối Nhĩ lần đầu tiên ra tay, hàng ngàn rễ cây đột nhiên bắn ra, lúc đó đám người Lâm Lôi cảm thấy chung quanh không gian như tĩnh chỉ, cảm giác phảng phất như bị vây khốn trong đầm lầy.

“Lúc đó rễ cây Mẫu hoàng dựa theo đặc thù huyền ảo tiến tới nhưng lại hình thành hiệu quả không gian tĩnh chỉ.“ Lâm Lôi trong lòng nhất động.

Không gian tĩnh chỉ trên thực tế là một tầng cao hơn của cảnh giới ‘Mạn’. Lâm Lôi tu luyện không gian đình trệ còn một khoảng cách so với không gian tĩnh chỉ.

“Tốc độ Mẫu hoàng này cực nhanh, Lạp Sắt Phúc Đức bọn họ ngay cả cơ hội chạy cũng không có.” Lâm Lôi nghi hoặc: “Rễ cây này xuất ra tốc độ cực nhanh, cả không gian như mơ hồ, có thể xem không gian điệp ảnh trong ‘Khoái’ cảnh giới, nhưng mà đại lượng rễ cây liên hợp tại sao lại có thể hình thành không gian tĩnh chỉ, là như thế nào?”

Hắn băn khoăn.

Đồng thời không khỏi cẩn thận nhớ lại trang cảnh vô số rễ cây xuất ra, cẩn thận phân tích huyền ảo bên trong.

Hồi lâu lăng không huyền phù, Lâm Lôi mở mắt, Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay huy động.

Nhất thời hàng ngàn tử sắc kiếm ảnh xuất hiện trước Lâm Lôi, kiếm ảnh bao trùm khu vực, không gian tựa như mơ hồ. Nhất chiêu này Lâm Lôi đã sử dụng ‘Không Gian Điệp Ảnh’ cùng ‘Phong Ba Động’ tạo ra.

Trong nháy mắt xuất ra ngàn vạn kiếm.

“Không đúng.” Lâm Lôi nhíu mày. “Nếu mỗi đạo kiếm ảnh là một rễ cây, ngàn vạn kiếm ảnh trong nháy mắt xuất ra hẳn là cũng sinh ra hiệu quả đặc thù ‘Không Gian Tĩnh Chỉ’ mới đúng.”

Hắn một lần nữa xuất thủ Tử Huyết nhuyễn kiếm.

Giờ phút này Lâm Lôi cố gắng thông qua ‘Phong Ba Động’ trong nháy mắt xuất ra ngàn vạn kiếm mô phỏng theo Lạp Sa Bối Nhĩ xuất thủ.

Một lần, rồi lại một lần nữa…

“Xùy Xùy…“ Tử Huyết nhuyễn kiếm lại lần nữa xuất ra ngàn vạn kiếm ảnh, tử sắc kiếm ảnh bao trùm mấy thước khu vực chợt đọng lại. Ngàn vạn kiếm ảnh tựa như vô số rễ cây bao vây cuối cũng cũng đồng thời tụ tập lại một điểm.

Chỉ nghe “Phập” một tiếng, không gian chung quanh xuất hiện vết rách.

Lâm Lôi mắt sáng lên.

“Đúng, là Không gian tĩnh chỉ.” Trên mặt hắn rốt cuộc cũng lộ ra sắc vui mừng.

“Rốt cuộc cũng thành công, may mà có Tử Huyết nhuyễn kiếm này vặn vẹo, mới có thể trải qua lần lượt thì nghiệm, cuối cùng cũng có thể học được một chiêu xuất thủ của Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ.” Có điều Mẫu hoàng một chiêu xuất ra sử dùng ngàn rễ cây ngưng tụ bao vây đối thủ, mà Lâm Lôi nhất chiêu thì lại xuất ra ngàn vạn kiếm ảnh dung hợp lại công kích đối thủ.

Lúc trước ‘Phong Ba Động’ nhất chiêu liên tục có thể đánh ra rất nhiều kiếm, nhưng khi hoá thành ngàn vạn kiếm bởi vì phong địa trở ngại, vô số kiếm không có khả năng tụ tập lại, Lâm Lôi lúc trước vẫn buồn rầu về điểm này.

Kiếm xuất ra tự nhiên phải theo quỹ tích của gió mới có thể xuất ra ngàn kiếm. Mà muốn cho ngàn kiếm này tập hợp sẽ tương nghịch với lực lượng của gió, sai một ly đi một dặm, nếu không tương nghịch với gió thì sẽ không thể xuất ra ngàn vạn kiếm được.

“Nhưng mà trải qua quy luật đặc thù như vậy lại có thể làm được.” Lâm Lôi vì vậy rất kinh ngạc

Như vậy ngàn vạn kiếm đồng dạng một lần thi triển, nhưng không phải không hề theo quy luật di chuyển tuỳ ý của gió mà là phảng phất xoẹt qua một cái giống như quả cầu tròn hình thành một loại hướng tâm lực kỳ dị, cuối cùng tất cả kiếm ảnh thuận thế hợp nhất ngưng tụ lại một điểm.

“Thật kỳ lạ.” Lâm Lôi cảm khái than. Nhưng mà hắn cũng kinh hãi.

“Ngàn kiếm này, mặc dù một kiếm trong đó uy lực không mạnh mẽ lắm nhưng mà nhiều kiếm dung hợp lại uy lực cũng là gia tăng ngàn lần, vạn lần.” Lâm Lôi kích động không thôi, ngàn vạn kiếm hợp nhất này có thể dụng tốc độ của Tử Huyết nhuyễn kiếm xuất ra.

Phong chi áo nghĩa - Vạn kiếm hợp nhất.

Tại Phong chi áo nghĩa Lâm Lôi đã có sự đột phá cảnh giới. Luận về công kích này so với ‘Phong Đích Luật Động’ uy lực còn mạnh hơn.

Chỉ là nhất chiêu này đơn thuần công kích một mục tiêu. Lâm Lôi rất rõ ràng, ngàn vạn kiếm ngưng tụ thành một kiếm, một kiếm lướt qua tất cả hoá thành bụi phấn.

Không cần nghĩ nhiều nữa, ngàn vạn kiếm ảnh trong nháy mắt dung hợp uy lực sẽ gia tăng, khiến cho một kiếm uy lực đạt tới một bước kinh khủng.

Huống chi một kiếm này còn có thể sinh ra hiệu quả 'Không Gian Tĩnh Chỉ'.

'Khoái' cảnh giới ngàn vạn kiếm tại sao lại sinh ra 'Không Gian Tĩnh Chỉ' trong 'Mạn' cảnh giới?

Mặc dù tu luyện thành công, nhưng Lâm Lôi vẫn có chút nghi hoặc.

Phong nguyên tố pháp tắc 'Khoái', 'Mạn' hai đại cảnh giới hoàn toàn trái ngược nhau nhưng giờ phút này lại có sự liên hệ.

"Không nghĩ ra thì cũng không nghĩ nữa." Lâm Lôi giờ phút này rất vui mừng. Phong chi áo nghĩa một kiếm tối cường tất cả trở ngại đều có thể tiêu trừ, có một kiếm này cũng không cần e ngại những rễ cây đó nữa. Lòng Lâm Lôi tràn ngập tự tin.

…….

Ba ngày sau.

Phong chi áo nghĩa một kiếm cực mạnh này cũng đã nhập tâm. Lâm Lôi cùng những người khác hướng về phía Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ xuất phát, những người khác sẽ công kích phụ trợ và bản thân Lâm Lôi xuất kích cuối cùng.

Phi hành được hồi lâu.

“Lục hải phía trước hẳn là Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ đã tụ tập các tử thể lại.” Đức Tư Lê chỉ về đằng xa.

Vốn Kim tự tháp màu đen, khu vực xung quanh lục hải có phạm vi cực lớn, đây là đại dương ‘Lục Châu’ tụ tập hình thành.

- Ha ha, ta còn tưởng các ngươi bỏ chạy lại tầng thứ 6 rồi chứ, không ngờ là các ngươi lại dám quay về. Thanh âm thanh thúy vang lên trên không lục hải, chỉ thấy không trung có một lục quang do hình người quái vật lăng không phát ra.

Đúng là Mẫu hoàng Lạp Sa Bỗi Nhĩ lên tiếng.

(Hết chương 23)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 24: Vạn Kiếm Hợp Nhất, Sanh Mạng Nguyên Châu

Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ tựa như hoàng giả huyền phù lăng không, hàng ngàn rễ cây trong suốt xanh biếc bao quanh thân thể xinh đẹp của ả. Mà ở phía dưới vô số rễ cây, đằng mạn hướng lên cao, phía dưới sa mạc truyền đến âm thanh gầm nhẹ, đại lượng tử thể của Mẫu hoàng này đang tụ tập tại Kim tự tháp màu đen, bao trùm quanh Kim tự tháp này.

Lâm Lôi liếc nhìn sang bên La Toa Lỵ cùng Đức Tư Lê, hai đại Thánh ma đạo giờ phút này đang mặc niệm chú ngữ.

Đã tới thời khắc cuối cùng, bích sắc trường phát của La Toa Lỵ đột nhiên phiêu phù dựng lên cuồng bạo. Thuỷ nguyên tố bao vây lấy La Toa Lỵ, vô số băng sương nhiệt độ nhanh chóng hạ xuống, ngay cả các rễ cây ở bên dưới cũng ngưng kết thành băng sương.

Thuỷ hệ cấm kỵ ma pháp - Tuyệt đối linh độ!

Đồng thời khắc một cỗ lăng lệ chi cực sóng gợn từ Đức Tư Lê phát ra trực tiếp tịch quyển hướng về Mẫu hoàng, thân thể Lạp Sa Bối Nhĩ khẽ rung lên nhưng lại không hề ảnh hưởng gì.

“Rắc, ầm.”

Không ít rễ cây trực tiếp bị nát bấy ra, trên người Mẫu hoàng cũng bao trùm một tầng băng sương.

- Cái này là công kích của các ngươi hả - Lạp Sa Bối Nhĩ cười to - Luận về linh hồn Tinh thần lực các ngươi làm sao có thể so bì với ta, còn về Thuỷ hệ ma pháp… ta, Lạp Sa Bối Nhĩ tu luyện chính là Thuỷ cùng Phong hệ hai đại nguyên tố pháp tắc.

- Thật mạnh! Đám người Lâm Lôi cảm thán.

Loại thực vật tánh mạng này thể tích bình thường cũng cực kỳ lớn, bọn chúng linh hồn cực kỳ cường hãn mà Mẫu hoàng này thể tích thực tế vô cùng to lớn, chỉ là theo tụ luyện mà thể tích tự nhiên có thể nhỏ đi, có điều linh hồn Tinh thần lực của ả lại càng tăng mạnh hơn.

Cùng là Thánh vực đỉnh Thánh ma đạo, nhưng mà nhân loại không thể bì đựoc so với loại thực vật tánh mạng đáng sợ này.

- Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ, ngươi còn không mau chết đi!

Mười tám đạo lục sắc quang mang phân biệt từ 6 con mắt của ba huynh đệ Lục mục kim nghê xạ ra trong nháy mắt bao vây lấy Mẫu hoàng, thân thể Mẫu hoàng cùng rễ cây bên ngoài tựa hồ như bị một lớp da màu đen bao trùm lấy.

Mẫu hoàng trợn tròn mắt, sắc mặt có chút giật giật, bản thân mình không thể động đậy.

“Vù.” Phối hợp cùng với 18 đạo lục sắc quang mang này đồng thời xạ ra, Lâm Lôi hướng về phía Mẫu hoàng phi tới.

Hống!

Mau giết hắn!

Vô số tử thể quái vật phát ra tiếng kêu nhức óc, bọn chúng cho rằng Mẫu hoàng có thể tiêu diệt đám người này, nhưng không chú ý rằng trong nháy mắt Mẫu hoàng không thể động đậy được.

Một tay cầm Tử Huyết nhuyễn kiếm, một tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm.

Long huyết chiến sĩ trạng thái, ám kim sắc song nhãn nhìn thẳng xa xa về phía Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ, trong nháy mắt hướng tới Mẫu hoàng, Lâm Lôi đã tiến vào khu vực có đại lượng rễ cây của Mẫu hoàng.

Hừ! Khoé miệng nhếch lên.

Cuồng phong gào thét, Lâm Lôi trong nháy mắt đã vượt được vài trăm thước, giờ phút này chỉ còn cách Mẫu hoàng có một trăm thước, đối với Lâm Lôi mà nói một trăm thước chỉ là trong nháy mắt, nhưng với cao thủ đối chiến thì chỉ xảy ra trong nháy mắt đó thôi.

Hống! một tiếng phẫn nộ từ trong miệng Lạp Sa Bối Nhĩ gầm lên.

Vô số rễ cây còn quanh bên thân thể Mẫu hoàng cuốn tới Lâm Lôi, tròng mắt hiện lên phẫn nộ vô cùng chỉ muốn đem đám nhân loại này giết chết đi, trước tiên là giết tên nhân loại này trước.

Mẫu hoàng thoát khỏi định than.

Không ổn! Đám người Đức Tư Lê sắc mặt đại biến.

Đôi mắt nhỏ của Bối Bối xẹt lên một tia hồng quang, đồng thời bên ngoài hiện lên hắc quang sắc như mặc địa, Bối Bối trực tiếp biến thành hắc sắc quang tuyến không ngại nguy hiểm phóng tới: “Lão đại.” Nó cực kỳ lo lắng.

Vô số rễ cây chung quanh cuốn đến, nhưng Lâm Lôi rất bình tĩnh, trong kế hoạch của mình đã tính đến trường hợp này

Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay nháy mắt đã hoá thành ngàn vạn yêu dị tử quang, không gian mông lung mơ hô điệp ảnh, đồng thời mỗi đạo tử quang tựa như mãng xà dọc theo quỹ tích quỷ dị mang theo hồ tuyến kỳ lạ hướng tới phía trước.

Không gian tĩnh chỉ.

Đám rễ cây phía trước cực nhanh hướng tới lập tức như tiến vào đầm lầy, tốc độ chậm lại.

Mà ngàn vạn kiếm ảnh của Lâm Lôi đã ngưng tụ lại một điểm, ngàn vạn kiếm ảnh hợp nhất xuất hiện một đạo mơ hồ làm nhân tâm xuất hiện tử quang. Đạo tử quang này tựa như lưu tinh trực tiếp kích về phía trước.

“Ầm!” Tử sắc kiếm quang này công về phía trước, những rễ cây cứng cỏi này lập tức băng liệt, vô số đoạn rễ cây đứt tán loạn trên không.

Phong chi áo nghĩa - Vạn kiếm hợp nhất!

Đây chính là một kiếm mạnh nhất của Lâm Lôi tại phương diện Phong chi áo nghĩa hiện tại. Cả người hắn trong nháy mắt từ vạn kiếm hợp nhất công phá không gian hướng tới. Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ nhìn thấy một màn này hoàn toàn kinh ngac “Sao… sao.. có thể thế này?” So với rễ cây của ả thì tử thể quái vật làm sao có thể so bì được.

Đám rễ cây cùng bao phủ hướng tới nhưng trong nháy mắt đã bị nhân loại này phá khai.

-Chết đi! Phá nát đám rẽ cây đó, Lâm Lôi lúc này đã xuất hiện trên đỉnh đầu của Mẫu hoàng, Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay trực tiếp bổ xuống.

-Không! Lạp Sa Bối Nhĩ ngay lập tức hạ người xuống.

Nhưng tốc độ hạ xuống sao có thể bằng được tốc độ vũ khí, Mẫu hoàng này đồng thời sử dụng rễ cây cản trở nhưng… đã không còn kịp nữa rồi.

“Ầm!” Hắc Ngọc trọng kiếm đã bổ lên đỉnh đầu Lạp Sa Bối Nhĩ.

Hắc Ngọc trọng kiếm khinh phiêu phiêu bổ lên đầu Mẫu hoàng, thân thể cao lớn của Lạp Sa Bối Nhĩ run lên, sau đó chất lỏng xanh biếc từ mắt miệng đổ ra, rễ cây đang cuồng bạo lao tới cũng đã rơi rụng xuống.

Song tay kia Lâm Lôi cũng không dừng lại, lần nữa sử dụng vạn kiếm hợp nhất

Ngàn vạn tử sắc kiếm ảnh dọc theo quỹ tích kỳ lạ vòng quanh, không gian một lần nữa lại tĩnh chỉ, đồng thời ngàn vạn tử sắc kiên ngạnh cũng đã ngưng tụ thành một điểm, một tử sắc kiếm quang mơ hồ, đạo tử sắc kiếm quang mơ hồ này hướng tới đỉnh đầu Lạp Sa Bối Nhĩ bổ xuống.

Dọc từ trên đầu xuống thân thể Mẫu hoàng này hoàn toàn băng hội, hoá thành từng khối xanh biếc. Thân thể này bị băng hội, Lâm Lôi mới phát hiện ra trong cơ thể Mẫu hoàng đã bị Đại địa áo nghĩa chấn nát, nhìn thân thể băng hội này, Lâm Lôi lại kinh ngạc phát hiện ra một điều.

Trong cơ thể Mẫu hoàng này xuất hiện một khối viên rất nhỏ, loé lên quang mang xanh biếc chói mắt, đó là một viên châu trong suốt.

Lâm Lôi trở tay nắm lấy viên châu trong suốt này, về phần thân thể Mẫu hoàng, nửa đoạn thi thể cùng với vô số rễ cây từ trên không rơi xuống. Lục hải phía dưới vốn có rất nhiều đằng mạn cuồng vũ nhưng đột nhiên đình chỉ.

Đám tử thể thực vât tánh mạng này cũng không dám tin tưởng, Mẫu hoàng cường đại của bọn chúng đã bị Long nhân chiến sĩ kia giết chết.

Mẫu hoàng vô địch cũng đã chết rồi.

- Các ngươi nghe đây – Lâm Lôi hướng về phía dưới quát lạnh – Các ngươi mau tránh ra nếu không ta sẽ giết chết giống Mẫu hoàng đó vậy, toàn bộ đem giết sạch. Ánh mắt hắn lạnh lẽo quét về phía dưới.

Vô số đằng mạn, rễ cây mau chóng chui xuống sa mạc, lục hải rộng lớn nhanh chóng trở thành sa mạc. Đám tử thể thực vật tánh mạng vô cũng hoảng sợ đào thoát, người mạnh hơn chúng trăm ngàn lần là Mẫu hoàng cũng đã bị giết chết, bọn chúng sao dám cùng người này đối đầu?

Vốn bị vô số rễ cây bao trùm, giờ phút này Kim tự tháp cũng lộ ra hình dáng.

“Lão đại, huynh làm ta sợ muốn chết.” Lúc này Bối Bối đã xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi, hắc quang bên ngoài cũng đã dung nhập vào cơ thể.

Lâm Lôi không khỏi ôm Bối Bối, Bối Bối tâm tính đúng là chưa thành thục nhưng đôi khi cũng có thị huyết đặc hữu của ma thú, vì đối phương mà nỗ lực táng mạng. Sống nương tựa lẫn nhau, cùng nhau lớn lên, linh hồn tương liên đều có thể cảm nhận được rõ ràng.

- Ta không việc gì, nếu không nắm chắc ta sao có thể làm. Lâm Lôi chế nhạo cười nói.

Đám người Đức Tư Lê cũng đã bay tới, trải qua tình huống vừa rồi bọn họ cũng mừng rỡ vô cùng.

- Lâm Lôi, một kiếm lúc trước của ngươi làm ta cảm thấy không tự tin – Pháp Ân cười nói - Bất quá chứng kiến một kiếm vừa rồi, ta nhận thấy uy lực của nó, dù là phòng ngự cường đại cũng không đỡ được một kiếm đó.

Biểu hiện lúc trước của Lâm Lôi so với vừa rồi như thế nào làm cho bọn họ có thể cảm nhận được rõ ràng được uy lực?

- Mọi người, được rồi, mau mau tìm xem tầng thứ 7 này có Thần khí hay không?

Đức Tư Lê quay sang mọi người:

- Chúng ta lúc trước có nói, ai có thể giết được Mẫu hoàng thì Thần khí thuộc về người đó, Lâm Lôi đã liều tánh mạng như vậy thì Thần khí thuộc về hắn, mọi người mau đi tìm đi.

Lâm Lôi nói: “Không cần phiền toái như vậy..“

- Ngươi ở lại đây, chúng ta giúp ngươi. Một Lục mục kim nghê nói, ba huynh đệ bọn họ cũng vốn coi thường thực lực của Mẫu hoàng, song khi ba huynh đệ thi triển cấm chú, trong nháy mắt đã bị Mẫu hoàng tránh thoát.

Sát tử mục quang, công lao Lâm Lôi lớn nhất, mọi người cũng là hỗ trợ đi tìm Thần khí, ngay cả Áo Lợi Duy Á cũng hướng tới phía dưới bay đi, nhiều cường giả cùng hỗ trợ tìm kiếm. Bản thân Lâm Lôi thì quay về hướng thông đạo tại Kim tự tháp màu đen.

Tại vì lúc trước ở tầng thứ 6, Thần khí chính là dặt ở gần thông đạo, nhưng lúc này đây lại không hề giống nhau.

-Không có! Lâm Lôi lắc đầu quan sát kỹ một lần nữa xung quanh cũng không có.

Chư vị cường giả tại phương viên ngàn dặm tìm kiếm cũng đã quay về Kim tự tháp màu đen.

- Các người có tìm thấy gì không? Đức Tư Lê dò hỏi

Những người khác lắc đầu. Đức Tư Lê cau mày

- Quái lạ, chúng ta tìm được nếu tính cả cây búa của Hoả diễm quân vương cũng là tìm được ba kiện Thần khí. Mà tại tầng thứ 7 Mẫu hoàng so với Hoả diễm quân vương còn mạnh hơn một bậc, vậy mà chúng ta tìm kiếm một kiện Thần khí cũng không thấy.

Lâm Lôi cũng đã cảm thấy nghi hoặc.

- Không thể không có. Pháp Ân cũng tỏ ra nghi hoặc - Thần khí rốt cuộc là ở nơi nào?

- Phải rồi – La Toa Lỵ mắt sáng lên – Tại tầng thứ 6 chúng ta tìm được phủ đầu này trên người Hoả diễm quân vương, mà Lạp Sa Bối Nhĩ này thân mình lại không có Thần khí, Lâm Lôi ngươi có tìm thấy gì không?

- Thân mình? Lâm Lôi ngẩn ra.

Lập tức hắn nhớ lại viên châu đã bị hắn thu vào trong không gian giới chỉ, bèn lấy ra.

- Đúng rồi, vừa rồi giết Mẫu hoàng, trong khi thân thể ả băng hội ta phát hiện ra viên châu bất phàm trong cơ thể đó và lấy xuống, các ngươi xem đây là thế nào?

Lâm Lôi không cho rằng đây là Thần khí, hắn nghĩ rằng đây cũng giống như vật chất ma thú tinh hạch, vật chất tinh hoa của thân thể Mẫu hoàng.

“Sanh mạng nguyên châu.” Ba huynh đệ Lục mục kim nghê nhìn viên châu trong tay Lâm Lôi kinh hô.

Đám người lập tức nghi hoặc nhìn về phía ba huynh đệ chúng, một Lục mục kim nghê lập tức giải thích: “Đây là Sanh mạng nguyên châu, ba huynh đệ ta năm đó cùng phụ thân một chỗ cũng đã biết về Sanh mạng nguyên châu, giờ thì chúng ta đã hiểu ra.. tại sao rễ cây của Mẫu hoàng này lại có thể trong nháy mắt chữa trị.”

- Chỉ cần dung nhập Sanh mạng nguyên châu này vào cơ thể, viên châu sẽ cung cấp vô tận sanh mạng lực lượng, cho dù thân thể bị chém thành 7, 8 mảnh thì trong 1, 2 giây có thể khôi phục bình thường. Nói cách khác.. chỉ cần không có bị công kích khiến hồn phi phách tán đó chính là bất tử.

Lục mục kim nghê kích động nói: “So với Thần khí thì Sanh mạng nguyên châu này còn trân quý hơn.”

(Hết chương 24)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 25: Bước Vào Tầng Thứ Tám

Thân thể bị chém thành bảy tám phần, cũng có thể trong một hai giây khôi phục lại được.

Năng lực khôi phục như thế làm cho chung quanh một đám cường giả con mắt đều sáng ngời lên. Loại bảo vật này đối với Thánh vực cường giả mà nói, đó là vô cùng trọng yếu.

"Cũng chỉ là đối với Thánh vực cường giả mà thôi, còn đối với Thần cấp cường giả, điều này không đáng giá một đồng xu." Lục mục kim nghê kia cười nói.

Đức Tư Lê cũng gật đầu: "Thần cấp cường giả sở hữu Thần cách. Thần thể cũng là Thần lực ngưng tụ thành. Cho dù trọng thương, chỉ cần chưa bị hồn phi phách tán, thân thể cho dù hóa thành hư vô cũng có thể lại dụng Thần lực ngưng tụ thành." Thánh vực và Thần vực, chênh lệch là rất lớn.

Lâm Lôi và cả đám người đáy lòng cũng cảm thán không thôi.

Thần vực!

Cho dù Lâm Lôi bây giờ cỡ nào mạnh mẽ, nhưng là tại trước mặt Thần vực cao thủ ngay cả hoàn thủ lực cũng không có, một bước hơn kém...... cũng ngăn trở vô số Thánh vực cường giả.

"Đại ca." Một đầu Lục mục kim nghê khác nói. "Cho dù có người đem Sanh mạng nguyên châu dung nhập trong cơ thể, linh hồn hắn dù hoàn hảo nhưng hắn vẫn có thể bị giết chết, huynh chẳng lẽ đã quên lời phụ thân nói sao?"

Lục mục kim nghê cầm đầu nọ chợt đáp: "A, ngươi nói là thân thể tất cả đều bị đốt cháy hầu như không còn ư?"

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Pháp Ân cả một đám người đều nghi hoặc nhìn Lục mục kim nghê. Lục mục kim nghê cầm đầu nọ nhìn đám người Lâm Lôi giải thích: "Sanh mạng nguyên châu năng lực là khôi phục thân thể, nói cách khác tối thiểu thân thể của ngươi phải còn một tiểu bộ phận tồn tại mới có thể đem bộ phận thân thể khác bị hao tổn khôi phục lại, nếu thân thể ngươi hóa thành hư vô, ngươi tự nhiên sẽ chết đi."

"Ồ. Điều này có nghĩa là...." Lâm Lôi trong lòng minh bạch.

"Tuy nhiên Lâm Lôi ......" Lục mục kim nghê nọ nhìn Lâm Lôi. "Có Sanh mạng nguyên châu này Ngươi đừng quá tự tin, trong vô số vị diện, biện pháp có thể đem thân thể đối thủ trực tiếp hóa thành hư vô có rất nhiều, vô luận là Hỏa nguyên tố tu luyện giả, Thủy nguyên tố tu luyện giả đều có năng lực đó."

"Ta biết."

Lâm Lôi cười khẽ: "Nguyên tố pháp tắc như biển rộng, chúng ta bây giờ bất quá chỉ là hiểu được một hai giọt nước mà thôi."

"Ngươi thân thể phòng ngự mạnh, lại có Sanh mạng nguyên châu. Điều ngươi bây giờ cần là tại linh hồn công kích, nghiên cứu phương diện phòng ngự." Lục mục kim nghê nọ rất quan tâm Lâm Lôi, khuyên: "Linh hồn phương diện này, Các loại kỳ lạ công kích vô số. Nhiều không đếm được,những cái ngươi nghĩ không ra, vẫn cứ tồn tại."

Lâm Lôi gật đầu.

Linh hồn phương diện, đích xác huyền ảo.

Như Vong linh Thánh ma đạo Tái Tư Lặc, có thể dễ dàng khống chế được các vong linh khác, cũng có thể tìm tòi linh hồn người khác.

Như Bối Lỗ Đặc, thậm chí có thể làm được việc: Trong khi Thánh vực cường giả 'Lỗ Địch, Đế Long' không hề phát hiện, nắm được ký ức của người khác, thủ đoạn như thế …… quả thực làm cho người ta nghe mà sợ hãi. Những cường giả này, muốn khống chế Thánh vực cường giả, e rằng rất đơn giản.

"Lúc đầu tại 'Đại Dự Ngôn Thuật' của Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư công kích, linh hồn ta phòng ngự thiếu chút nữa hỏng mất, sau này càng phải cẩn thận phương diện này." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Hải Đình Tư, Nếu đặt ở dị vị diện, trong vô số Thánh vực cường giả cũng chỉ là trung đẳng mà thôi. So ra những người khác còn am hiểu linh hồn công kích hơn nhiều. Lâm Lôi linh hồn phòng ngự năng lực, kỳ thật ngay cả La Toa Lỵ, Đức Tư Lê những Thánh vực cường giả này cũng không bằng.

Ít nhất Đức Tư Lê đối mặt với Hải Đình Tư cũng sẽ không chật vật như vậy.

"Linh hồn phương diện, như dẫn dụ, thôi miên, đống kết, hủy diệt có nhiều thủ đoạn, có cường ngạnh, cũng có nhẹ nhàng." Đức Tư Lê thở dài nói. "Ở phương diện này càng nghiên cứu càng cảm thấy rộng lớn. Lúc đầu Vũ Thần đã có nói. Như Đại Tế Ti, sợ rằng một cái ánh mắt là có thể làm cho chúng ta tự mình đắm chìm trong huyễn cảnh, cuối cùng tự mình cho rằng chính mình đã chết, trong thực tế chính mình cũng chân chính hồn phi phách tán rồi."

"Hả?" Lâm Lôi thất kinh.

Đại Tế Ti, dĩ nhiên lại đáng sợ như vậy sao.

La Toa Lỵ cười ha ha nói: "Không có biện pháp. Sau khi trở thành Thần, yếu nhất chính là linh hồn, bất luận là hạ vị Thần, trung vị

Thần hay là thượng vị Thần đều toàn tâm nghiên cứu linh hồn chi đạo các loại ảo diệu, dù sao thì bọn họ cũng không muốn chết a."

Pháp Ân cười: "Lâm Lôi. Ngươi hay là đem Sanh mạng nguyên châu lấy máu nhận chủ đi, nếu không sẽ khiến cho chúng ta thèm thuồng đó."

Lâm Lôi cười cười, trực tiếp lấy một giọt máu tươi.

Chợt tản ra mông lung, trong suốt lục quang, Sanh mạng nguyên châu trực tiếp dung nhập trong cơ thể Lâm Lôi, Lâm Lôi rõ ràng cảm nhận được vô luận là nội tạng hay là cơ thể cốt cách đều tràn ngập vô tận sinh cơ. Cho dù gãy vụn, hư hao cũng sẽ tại trong rất ngắn thời gian được chữa trị.

Đám người Lâm Lôi không vội vả tiến vào tầng thứ tám mà là ở trong tầng thứ bảy trước tiên chuẩn bị. Dù sao vào tầng thứ tám, ai biết tầng thứ tám sẽ xuất hiện sinh vật đáng sợ cỡ nào.

Xa xa Đột Lệ Lôi đang không ngừng thí nghiệm đao pháp của hắn.

Hắn mới lấy được thanh Huyết Ảnh loan đao này cũng không lâu, bây giờ còn đang không ngừng khai quật uy lực của Thần khí này. Mà đám người Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê thì đều khoanh chân ngồi ở một bên tĩnh tu.

"Đạt tới cửu cấp đại ma đạo cảnh giới lâu như vậy rồi, mà vẫn còn chưa đột phá." Khoanh chân ngồi ở trên sa mạc, Lâm Lôi trong lòng thầm than. Bất quá hắn cũng rõ ràng. Lúc này, không thể vội vàng, càng là vội, muốn đột phá lại càng thêm khó.

Bối Bối giờ phút này cuộn người nằm ở trên đùi Lâm Lôi thoải mái ngủ.

"Bối Bối." Lâm Lôi lên tiếng gọi. Ốc Đốn là đệ đệ hắn, mà Bối Bối

…… cũng là đệ đệ của hắn. Đối với thân nhân, Lâm Lôi có một loại tín niệm phải bảo vệ đối phương.

"Hả. Lão Đại?" Bối Bối ngửa đầu nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi thấp giọng nói: "Bối Bối, Chúng Thần mộ địa này một tầng so với một tầng càng thêm nguy hiểm. Ta đã không cách nào tưởng tượng chúng ta sắp đến tầng thứ tám sẽ có cái gì, sẽ phát sinh cái gì! Bất quá Bối Bối ngươi tốt nhất hay là đừng đi tầng thứ tám nữa."

"Lão Đại?" Bối Bối trợn đôi mắt nhỏ.

"Bối Bối, phòng ngự của ngươi có hơn Hỏa diễm quân vương không? Công kích hơn hắn sao? Bối Bối …… ngươi còn đang trong kỳ phát triển, không cần mạo hiểm như vậy." Lâm Lôi bản thân mình không sợ, nhưng hắn đối với Bối Bối lại có chút lo lắng.

"Lão Đại huynh đi thì ta cũng có thể đi." Bối Bối nhưng lại vẫn cố chấp.

Lâm Lôi lắc đầu: "Không phải. Ta có Sanh mạng nguyên châu, sẽ an toàn hơn nhiều. Trọng yếu nhất là, ta cuối cùng cảm giác được Chúng Thần mộ địa này có cái gì đó đang chờ ta, triệu hồi ta." Đặc biệt đi vào trong Chúng Thần mộ địa. Lâm Lôi càng thêm rõ ràng cảm nhận được tiếng gọi này.

Đó là loại triệu hồi làm cho linh hồn kinh hãi.

Bất kể là vì tu luyện hoặc là vì thăm dò tứ đại chung cực chiến sĩ huyền bí, hay là vì trong linh hồn có sự triệu hồi, Lâm Lôi đều không muốn lui bước.

"Lão Đại. Ta muốn đi cùng huynh." Bối Bối nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi. "Không phải chỉ là một chút nguy hiểm thôi sao? Lão Đại huynh sợ cái gì chứ. Năm đó chúng ta đi Ma Thú sơn mạch, thực lực yếu vậy, dưới tay Cức bối thiết giáp long vẫn sống sót. Tại Quang Minh giáo đình đuổi giết vẫn đi tới, lúc đầu thực lực nhược, chúng ta không sợ, bây giờ thực lực cường lên, ngược lại còn sợ hay sao?"

"Huynh phải biết rằng Bối Bối ta chính là rất lợi hại đấy!" Bối Bối đứng thẳng dậy, cố ý ưỡn ngực.

Lâm Lôi không khỏi bật cười. Song đáy lòng hắn cũng dấy lên một trận cảm động.

Đồng thời Lâm Lôi tựa hồ cũng nhớ lại thời thiếu niên, tình cảnh lúc cùng Bối Bối đồng thời tiến vào vào Mê Vụ sơn cốc.

"Ha ha, được, sống cùng sống, chết cùng chết." Lâm Lôi cười ôm lấy Bối Bối, Bối Bối cũng nở nụ cười.

Ở tầng thứ bảy này, dừng lại chừng bảy ngày, đám người Lâm Lôi giờ phút này đang ở trước thông đạo. Như Đức Tư Lê, La Toa Lỵ hai Thánh ma đạo đều vì chính mình mà thi triển phòng ngự ma pháp. Lâm Lôi cũng biến thân Long huyết chiến sĩ, tất cả mọi người đều chuẩn bị kỹ.

"Mọi người cẩn thận, bây giờ …… xuất phát!" Đức Tư Lê hô.

Nhất thời mười một vị cường giả nối tiếp tiến vào hắc sắc Kim Tự Tháp thông đạo, thông đạo này được hắc sắc quang mang bao phủ, chỉ đi một hồi, đám người Lâm Lôi liền tiến vào tầng thứ tám.

"Hình như giống tầng thứ ba." Lâm Lôi nhìn chung quanh.

Chúng Thần mộ địa tầng thứ tám mặt đất đều là những khối băng cực kỳ dày, đó là một cái thế giới toàn băng, xa xa có rất nhiều băng sơn, phản xạ ánh sáng huyễn lệ. Chỉ là tại tầng thứ tám gió lạnh thê lương rít gào, thổi bay một chút băng tuyết tán loạn.

Đức Tư Lê, Lâm Lôi, Pháp Ân, Bối Bối, ba đầu Lục mục kim nghê cùng chư vị cường giả đều cẩn thận cảnh giác nhìn chung quanh.

"Tìm kiếm thông đạo." Đức Tư Lê khẽ nói đồng thời cũng bay lên.

Mười một vị cường giả lập tức bay lên bắt đầu cần thận tìm kiếm thông đạo đi thong tầng thứ chín, đương nhiên lúc phi hành, bọn họ cũng phi thường cẩn thận, e sợ bị sinh vật trong tầng thứ tám phát hiện ra. Nhưng bọn họ đi được hồi lâu ......

"A? Tầng thứ tám này rất kỳ quái." La Toa Lỵ nghi hoặc nói. "Chúng ta tìm kiếm lâu như vậy rồi, tại sao ngay đến cả một sinh vật cũng không phát hiện ra?"

Đích xác.

Vô luận là ở tầng thứ sáu hay là ở tầng thứ bảy, bọn họ chỉ vừa mới tiến vào sẽ phát hiện sinh vật. Tỷ như trong tầng thứ sáu là 'Xích Nham Ma'. như trong tầng thứ bảy là tử thể bình thường - Long vật, đều phi thường dễ dàng được phát hiện.

Mà tầng thứ tám này, Lâm Lôi bọn họ ít nhất cũng bay được hơn một ngàn dặm khoảng cách, nhưng ngay cả một sinh vật cũng không phát hiện.

"Tầng thứ tám Này có chút quỷ dị." Pháp Ân cũng quan sát xung quanh.

Ba đầu Lục mục kim nghê cũng cẩn thận nhìn quanh. Cẩn thận quan sát hết thảy chung quanh, muốn từ một chút chu ti mã tích phát hiện ra cái gì đó.

Lâm Lôi nhìn quanh khẽ nói: "Bất kể tầng thứ tám này có sinh vật gì, nếu không kinh động tới sinh vật này, cứ trực tiếp tiến vào tầng thứ chín, đó là tốt nhất. Chúng ta hay là đi tìm thông đạo trước." Những người khác cũng gật đầu đồng ý.

Có thể không chiến đấu, vậy đương nhiên là tốt nhất.

Tất cả mọi người cẩn thận nhìn quanh bắt đầu tìm kiếm thông đạo.

Lâm Lôi bọn họ còn đang lo lắng tiếp theo gặp phải sinh vật trong tầng thứ tám, nhưng……

"Vù vù ……" Tại tầng thứ tám, Lâm Lôi bọn họ chỉ nghe thấy gió lạnh gào thét. Một sinh vật cũng không có, lại đi được gần một giờ sau. Bọn họ rốt cục phát hiện một cầu thang dẫn vào hắc quang thông đạo mơ hồ, đó là thông đạo đi thông tới tầng chín.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á, Pháp Ân một đám cường giả nhìn nhau, trong mắt đều là vui mừng xen lẫn sợ hãi.

"Hiện tại thật sự là quá may mắn, không gặp phải một sinh vật nào đã tìm được thông đạo này rồi." La Toa Lỵ nhẹ giọng vừa cười vừa nói.

Những người khác cũng đều cười, gật đầu.

"Đi, lên tầng thứ chín." Pháp Ân có điểm hưng phấn hô, muốn lập tức đi vào.

Song mười một vị cường giả cũng không phát hiện, chỗ bên cạnh thông đạo giai thê này là một tòa nhìn như băng sơn bình thường. Trên sơn thể bóng loáng, dĩ nhiên có một đạo hắc sắc văn ngân, rồi đột nhiên …… đạo hắc sắc văn ngân này bỗng mở ra, lộ ra một con mắt chừng 3 - 4 thước cao!

Ánh mắt màu vang!

"Ầm!" Tòa băng sơn nọ ầm ầm vỡ vụn. Từ bên trong băng sơn xuất hiện một cự hình nhân thể do khối băng hình thành. Cự hình nhân thể Này không phải duy nhất do khối băng cấu thành mà còn có kim sắc độc nhãn nọ: "Nhân loại. Các ngươi giết chết Lạp Sa Bối Nhĩ rồi ư? Rất khá."

Thanh âm của Cự hình băng nhân phảng phất như tiếng sấm ầm ầm vang lên trong tầng thứ tám.

Đồng thời ……

Vừa muốn đi vào thông đạo, Pháp Ân đột nhiên phát hiện, thông đạo đi vào tầng thứ chín dĩ nhiên cũng trống rỗng bị đóng băng, một tầng băng dày chừng mấy thước.

Lâm Lôi, Pháp Ân, Đức Tư Lê một đám người cơ hồ đồng thời phát hiện từ bên cạnh đột ngột hiện ra Cự hình băng nhân, bọn họ đều cực nhanh bay ngược trở lại.

"Đây là sinh vật gì vậy ?" Lâm Lôi thấy Cự hình băng nhân trên mặt tất chỉ độc nhất có một con mắt. Cũng không giống như hai mắt loài người mà là một cái kim sắc độc nhãn. Lâm Lôi chỉ hướng kim sắc độc nhãn nhìn thoáng qua nhưng đã cảm thấy linh hồn mình một trận mê muội phảng phất như trúng một đòn nghiêm trọng.

"Các ngươi giết chết được Lạp Sa Bối Nhĩ, ta rất vui. Để thưởng cho …… các ngươi mười một người, ta chỉ giết chết sáu. Năm người kia có thể còn sống trở lại tầng thứ bảy." Cự hình băng nhân thanh âm ôn hòa, phảng phất như một từ thiện lão nhân. Lâm Lôi, Pháp Ân, Đức Tư Lê một đám cường giả đều đáy lòng run lên.

"A, tà nhãn? Cẩn thận, đừng nhìn con mắt nó." Lục mục kim nghê khẽ quát một tiếng.

Lâm Lôi giờ phút này đã khôi phục thanh tỉnh.

"Tà nhãn?" Cự hình băng nhân cười: "Không, ngươi không nên xưng hô ta là tà nhãn, chuẩn xác mà nói …… ta là Băng Đặc Lam, vương giả của vị diện tà nhãn nhất tộc. Các ngươi có thể gọi ta là Tà nhãn vương giả." Cự hình băng nhân thanh âm rõ ràng nói.

Lập tức kim sắc độc nhãn nhìn một đám người phía dưới: "Giết chết sáu người. Ừ, hai nhân loại trước đi."

Chỉ thấy kim sắc độc nhãn cơ hồ trong nháy mắt liên tục bắn ra hai đạo quang mang cận hồ trong suốt màu xám. Hôi sắc quang mang này tốc độ quá nhanh. Mục tiêu là Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người không kịp nhìn kim sắc độc nhãn. Đến khi màu xám quang mang tới gần mới phát hiện.

Đã trễ!

"Phập!" "Phập!"

Hai đạo hôi sắc quang mang phân biệt, chia tay bắn vào trong cơ thể Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 26: Tà Nhãn Vương Giả

Theo quang mang màu xám nhập vào thân thể là cái lạnh thấu xương cuồn cuộn toàn thân. Lâm Lôi cảm thấy toàn thân như bị đông cứng . Nhưng sau đó, quang mang ấy bỗng xộc tới não hải của hắn, trực tiếp nhắm vào linh hồn.

Tại hải dương linh hồn mênh mông, thất thải tinh thể phiêu phù trên không trung, mơ hồ có như thanh quang lưu chuyển bên bờ hải dương linh hồn, thất thải tinh thể cũng mơ hồ có một tầng thanh quang.

Quang mang màu xám này bỗng phân tán xuống dưới, biến thành một vầng sáng trực tiếp bao trùm trên hải hồn mênh mông. Hải hồn mênh mông kia bỗng ngừng chuyển động, ngay cả tầng thanh quang vốn bảo vệ linh hồn Lâm Lôi cũng không có phản ứng gì.

Cả hải hồn và thất thải tinh thể như được bao phủ bởi một tầng hôi quang.

Linh hồn Lâm Lôi bỗng đình chỉ dao động.

Ánh mắt hắn thất thần, cứ như Lâm Lôi đã hóa đá. Lúc này, khi linh hồn Lâm Lôi đã dừng dao động, đại não cũng đã đình chỉ lại.

Linh hồn đông kết!

"Xùy, xùy~~". Bên ngoài thân thể Lâm Lôi bỗng bị băng cứng bao phủ một cách điên cuồng. Trong nháy mắt, cả thân thể hắn hoàn toàn đông lại trong mấy thước băng cứng, trở thành một băng khối to lớn. Áo Lợi Duy Á lúc này không khác gì so với Lâm Lôi, cũng đã bị biến thành một khối băng.

Đám người Đức Tư Lê cùng Pháp Ân thấy vậy không khỏi kinh ngạc.

Tà Nhãn vương giả vẫn như trước, giọng mang tiếu ý, hướng tới đám người Đức Tư Lê, Pháp Ân ở xa xa nói: "Ta biết các ngươi thập phần là có Sinh mệnh nguyên châu, nhưng đáng tiếc là nó đối với ta vô dụng. Hiện tại, hai kẻ này đã bị ta đóng băng, từ từ hành hạ rồi sẽ giết. Ừm, bây giờ đến lượt bốn người các ngươi."

Thanh âm của Tà Nhãn vương giả lúc này vẫn ôn hòa nhưng đám người Đức Tư Lê trong lòng lại thấy phát run.

Bọn họ đều biết thực lực Lâm Lôi rất mạnh, song thấy Lâm Lôi trước Tà Nhãn vương giả này cũng không có khả năng phản kháng. Kỳ thật lúc đầu kiến tạo Chúng thần mộ địa này, có thể bị đẩy đến tầng thứ 7, tầng thứ 8 này thì cũng là sinh mạnh hình thái đáng sợ nhất trong số Thánh vực từ các vị diện khác rồi.

Hình thái sinh mạng bất đồng, năng lực cũng bất đồng.

Như Tà Nhãn vương giả, am hiểu nhất là đối phó với linh hồn.

"Hả" Độc nhãn màu vàng của Tà Nhãn vương giả đột nhiên hướng về Áo Lợi Duy Á vốn đã bị đông kết thành một khối băng.

"Bồng" Băng khối nổ tung, vô số mảnh băng văng đi tứ phía.

Áo Lợi Duy Á mái tóc trắng đen dài phiêu lãng, cầm trong tay Huyền Băng trường kiếm đã phá khối băng phong mà thoát ra. Tà Nhãn vương giả thấy vậy kinh ngạc, không khỏi thốt lên: "Thật kỳ lạ! Linh hồn ngươi sao lại có khả năng chịu nổi công kích như vậy?"

Đây chính là bí mật lớn nhất của Áo Lợi Duy Á, là nguyên nhân khiến cho thực lực hắn đột phá lớn lao sau trận đấu với Hắc Đức Sâm, cũng là nguyên nhân khiến cho hắn có thể đồng thời vận dụng Quang Minh pháp tắc và Hắc Ám pháp tắc.

Áo Lợi Duy Á không trả lời, trực tiếp biến thành một đạo lưu quang tiến về phía Lâm Lôi.

Trước Áo Lợi Duy Á, Bối Bối đã tiến về phía Lâm Lôi.

Tà Nhãn vương giả đang chú ý quan sát Áo Lợi Duy Á nên khi Bối Bối hóa thành một đạo hắc quang tiền về phía Lâm Lôi cũng không ngăn trở. Bối Bối lúc này rất lo lắng gọi: "Lão Đại, lão Đại, huynh tỉnh lại đi, tỉnh lại mau".

Thanh âm của Bối Bối truyền tới hải dương linh hồn của Lâm Lôi.

Bối Bối và Lâm Lôi linh hồn tương liên, khi trò chuyện trao đổi cũng phát sinh trong linh hồn.

Hải dương linh hồn Lâm Lôi vốn bị đông kết bỗng rung lên. Nhưng chính lúc ấy, vầng sáng màu xám bỗng đại trướng, hải dương linh hồn Lâm Lôi lại khôi phục lại sự tĩnh lặng, không có chút dao động nào.

"Phập!" Bối Bối dùng móng vuốt đáng sợ của mình phá khối băng thành mảnh nhỏ. "Lão Đại, lão Đại, huynh tỉnh lại đi, tỉnh lại mau" Bối Bối hấp tấp điên cuồng liên lạc tới linh hồn Lâm Lôi để hoán tỉnh hắn.

Linh hồn bị đông kết sẽ bị ngăn cách hoàn toàn với ngoại giới. Dù ngoại giới có phát sinh chuyện gì, ngay cả bị phân thây, Lâm Lôi cũng không thể cảm thấy gì.

Chỉ có linh hồn khế ước mới có thể xuyên thấu loại ngăn cách này.

Hải dương linh hồn Lâm Lôi lại một lần cuộn sóng, vầng sáng xám lại như trước lượng khởi, chỉ là màu sắc của nó ngày càng mờ nhạt. Để ngăn cản sự phản kháng của hải dương linh hồn Lâm Lôi, hiển nhiên nó phải không ngừng tiêu hao năng lượng.

"Ngươi và Lâm Lôi cứ liên lạc nhiều lần hẳn là có thể hoán tỉnh hắn. Hãy đi mau" Áo Lợi Duy Á nói với Bối Bối.

Bối Bối ôm Lâm Lôi, hóa thành lưu quang, chạy trốn cực nhanh, đồng thời không ngừng liên lạc với linh hồn Lâm Lôi. Rốt cục, hải dương linh hồn dao động cũng đã khiến cho vầng sáng xám kia băng hội.

"Ủa, ta bị làm sao vậy?" Lâm Lôi lúc này đã hoàn toàn tỉnh lại.

Hắn rất kinh ngạc khi phát hiện thấy Bối Bối đã biến lớn đang ôm hắn phi hành cực nhanh.

"Lão Đại, lão Đại, huynh tỉnh lại đi, tỉnh lại mau." Bối Bối tới tận lúc này vẫn không ngừng kêu, mắt đầm đìa nước.

"Bối Bối" Lâm Lôi cũng liên lạc lại với Bối Bối, đồng thời cũng tự mình phi hành.

Bối Bối ngẩn người, cặp mắt lộ rõ vẻ kinh hỉ.

"Vừa rồi đã phát sinh chuyện gì vậy?" Lâm Lôi lúc này cũng đang mờ mịt, hắn chỉ nhớ mình bị một đạo quang mang màu xám đánh trúng, toàn thân lạnh như băng rồi sau đó không biết gì nữa. Khi tỉnh lại thì hắn chỉ thấy Bối Bối đang mang theo mình chạy trốn cực nhanh.

"Bùm!" Một tiếng nổ đáng sợ từ xa vọng lại. Băng khối lớn như vẩn thạch kèm theo tiếng huýt gió, cực nhanh phóng về phía hắn. Lâm Lôi cùng Bối Bối dễ dàng né tráng, đồng thời quay đầu nhìn lại về phía xa nơi khối băng xuất phát. Không chỉ Lâm Lôi mà cả Đức Tư Lê, Pháp Ân và ba đầu Lục mục kim nghê chạy trốn từ trước đó cũng ngoái đầu lại nhìn.

Vừa nhìn thấy điều gì đó, trên vẻ mặt mọi người đều hiện lên vẻ kinh hỉ.

Tà Nhãn vương giả thân thể khổng lồ vốn là một băng khối nay cũng bạo liệt, hiển nhiên là do chịu một kiếm của Áo Lợi Duy Á. Áo Lợi Duy Á lúc này tay cầm trường kiếm, lăng không mà đứng, mắt nhắm lại.

"Hảo" Lâm Lôi thốt lên một tiếng.

"Áo Lợi Duy Á, cẩn thận." Một đầu Lục mục kim nghê hô lên. "Tà Nhãn vương giả bản thể chính là Độc nhãn, khối băng kia chỉ là thân thể do năng lượng ngưng tụ thành mà thôi."

"Ha ha...." Độc Nhãn màu vàng huyền phù tại không trung, thanh âm quỷ dị lại vang lên. "Đúng, ma thú kia nói không sai. Thân thể kia chỉ là do băng ngưng tụ mà thành. Ha ha, ta ở Chúng Thần mộ địa lâu như vậy rồi, giết cường giả không hề ít mà cũng chưa từng gặp qua kẻ có linh hồn kỳ lạ như ngươi, thú vị, thú vị."

Áo Lợi Duy Á mắt nhắm chặt, đại lượng Hắc Ám năng lượng tản đi bốn phương tám hướng.

Hẳn là nhờ Hắc Ám bao trùm khu vực này, Áo Lợi Duy Á mới có thể biết Tà Nhãn ở nơi nào. Dù sao hắn cũng không dám nhìn thẳng vào mắt của Tà Nhãn, cùng Tà Nhãn đối thị, cự ly càng gần càng nguy hiểm.

Lâm Lôi đã chạy được vài dặm, cho dù thị lực có tốt cũng chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một điểm màu vàng, tính ra cũng không bị ảnh hưởng.

"Vù!" Hắc ám năng lượng bao trùm một nửa thân thể Áo Lợi Duy Á, quang minh năng lượng bao phủ nửa còn lại. Mái tóc dài tung bay, đấu khí oanh nhiễu, Áo Lợi Duy Á nhắm mắt lại, tựa như một mũi tên bắn về phía Tà Nhãn.

Trong tay hắn là Huyền Băng trường kiếm, với khí thế trước nay chưa từng có trực tiếp xuất ra, trường kiếm đi tới đâu, không gian ở đó xuất hiện vài vết bạc.

"Xoát." Giống như quang ảnh mộng huyễn, Tà Nhãn biến mất, xuất hiện ở nơi cách đó chừng trăm thước, tốc độ cực nhanh, so với Bối Bối, Đức Tư Lê cũng đều hơn không ít. Tà Nhãn phát ra thanh âm quỷ dị "Ha ha, muốn giết ta à, nằm mơ đi!", đồng thời một luồng khí lạnh cuốn về phía Tà Nhãn, trong nháy mắt đã hình thành một dải cuồng phong hung bạo.

Tà Nhãn chính là hạch tâm của dải cuồng phong này.

Thấy thế, Đức Tư Lê, Lâm Lôi tất cả cường giả liền tụ lại một chỗ.

"Mọi người phải cẩn thận, không được để quang mang màu xám bắn trúng. Mọi người thấy chúng ta nên làm gì bây giờ?" Đức Tư Lê hướng ra xung quanh hỏi.

Vừa rồi mới thấy tốc độ di động của Tà Nhãn, mọi cường giả đều biết, luận về tốc độ, Tà Nhãn chiếm vị trí số một.

"Vẫn còn một biện pháp cuối cùng." Lục mục kim nghê nói, "Chúng ta ba huynh đệ cũng như ở tầng thứ bảy, cùng nhau thi triển một chiêu để cấm cố Tà Nhãn vương giả, ta tin rằng lực phản kháng của hắn không thể mạnh như Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ được.

Mọi người nghe thấy thế mắt đều sáng lên.

"Mặc dù bị cấm cố, Tà Nhãn vương giả tuy không thể di động song hắn vẫn có thể phát ra quang mang màu xám kia." Lâm Lôi cau mày nói.

"Không sao, khi hắn bị cấm cố, chúng ta sẽ tiếp tục công kích hắn. Nói không chừng, chúng ta còn có thể giết được hắn." Đức Tư Lê nói.

"Không nên, đừng cố giết Tà Nhãn vương giả, trước tiên hãy cố gắng tiến nhập đệ cửu tầng đã." Lục mục kim nghê phản đối.

"Tại sao vậy?" Đức Tư Lê thắc mắc.

Một Lục mục kim nghê khác trả lời: "Theo chúng ta được biết, Tà Nhãn nhất tộc am hiểu nhất là công kích. Ngoại trừ linh hồn công kích mới dùng với Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á, hắn còn những loại công kích khác, như khống chế linh hồn và thực tính công kích."

Mọi người nghe thấy thế đều cả kinh.

"Khắc Lý Áo bọn họ ba người sẽ cấm cố Tà Nhãn vương giả, ta sẽ công kích hắn. Mọi người hãy tiến nhập thông đạo, tiến vào đệ cửu tầng trước." Hắc giáp cự hạt vốn trầm mặc giờ bỗng lên tiếng.

Mọi người nghe thấy vậy cả kinh nhìn nó.

Hắc giáp cự hạt tự tin nói "Yên tâm đi, ta rất có tín tâm với bản thân."

"Ha ha, ngươi nghĩ ta chỉ biết Linh hồn đông kết thôi sao?" Xa xa truyền đến một tràng cười lớn. Cuồng phong tuyền đã đình chỉ, lúc này xuất hiện một Băng cự nhân cao mười thước. Tà Nhãn chính là đang ở trong Băng cự nhân này.

Khối băng trong suốt, có thể nhìn rõ Tà Nhãn ở trong đó.

"Xuất phát." Một Lục mục kim nghê hét lớn.

Mười vị cường giả này dùng tốc độ cực nhanh bay trở về, nhưng Tà Nhãn vương giả chỉ hứng thú nhìn Áo Lợi Duy Á. Linh hồn đặc biệt như vậy, đã bao năm hắn chưa từng thấy qua. Đối với nghiên cứu linh hồn của hắn, đương nhiên muốn bắt sống Áo Lợi Duy Á, khống chế linh hồn rồi cẩn thận nghiên cứu.

"Vèo" Thân hình băng cự nhân chợt lóe lên, đoạn vọt tới trước mặt Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á vẫn như trước nhắm kín mắt, lúc này cực nhanh bay ngược lại, Huyền Băng trường kiếm trong tay đồng thời bổ xuống.

"Keng." Băng cự nhân cũng trực tiếp dùng cánh tay trái ngạnh kháng, đồng thời nắm tay phải hung hăng đánh tới Áo Lợi Duy Á. Áo Lợi Duy Á không kịp ứng phó, bị đánh bay đi. "Ầm!" Trên băng sơn ở xa xa xuất hiện một vết nứt, Áo Lợi Duy Á lảo đảo đứng lên.

"Cánh tay thật cứng rắn, so với trước còn cứng hơn hàng chục lần." Hắn kinh hãi nghĩ thầm.

Mặc dù Băng cự nhân thân thể vốn to lớn như núi đã bị phá hủy từ trước, ngưng tụ lại chỉ còn cao có mười thước nhưng độ cứng lại lớn hơn rất nhiều. Một kiếm toàn lực của Áo Lợi Duy Á chỉ để lại trên cánh tay Băng cự nhân này một vết hằn.

Tà Nhãn vương giả vừa muốn tiếp tục tiến về phía Áo Lợi Duy Á đột nhiên phát hiện một đạo hắc quang chạy về hướng thông đạo, không khỏi giận dữ.

"Vù." Một đạo quang mang màu xám trực tiếp bắn ra từ trong thân thể Tà Nhãn.

Đạo hắc quang kia dường như biết trước, chợt lóe lên rồi sau đó ầm ầm đánh xuống cửa thong đạo đã bị băng phong. Băng khối kiên ngạnh như vậy mà trực tiếp bị đánh nổ. "Lão Đại, mọi người, nhanh lên một chút." Một thanh âm từ trong thông đạo truyền đến.

"A a~~" Tà Nhãn vương giả đại nộ, hắn không ngờ rằng có kẻ đã chạy trốn được rồi còn quay lại. Lúc này hắn cũng phát hiện Đức Tư Lê, Pháp Ân, Lâm Lôi, ba Lục mục kim nghê một đám người đang cực nhanh bay tới thông đạo.

"Chết đi."

Tà Nhãn vương giả bạo nộ, con mắt màu vàng bỗng phát ra một đạo kim quang to bằng cánh tay. Kim quang chói mắt này xuyên phá khoảng không, trực tiếp bắn về phía Đức Tư Lê. Hắc giáp cự hạt ở cạnh Đức Tư Lê cũng hướng đuôi về phía Tà Nhãn.

"Xùy——"

Một đạo quang mang màu đen to cỡ ngón tay từ đuôi cự hạt cực nhanh bắn ra, tốc độ còn hơn cả kim quang, trong nháy mắt xạ tới thân thể Băng cự nhân.Tà Nhãn bạo nộ không ngờ cũng không né tránh, nhưng mà...

Lúc này, quanh thân thể Tà Nhãn đã bị bao phủ bởi một tầng sáng màu đen, hắn với Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ lúc trước giống nhau, không thể cử động.

Tuyệt chiêu của Lục mục kim nghê - Cấm cố!

"Xùy!" Quang mang màu đen của Hắc giáp cự hạt bắn ra, dễ dàng xuyên thấu khối băng, trực tiếp bắn thẳng vào độc nhãn của Tà Nhãn.

"Ngao~~~" Tà Nhãn thống thiết thét lên, quang mang màu đen đang bao phủ hắn cũng chấn động.

"Vù!” “Vù!"

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Pháp Ân lúc này cũng nhanh chóng tiến vào thông đạo, ngay cả Áo Lợi Duy Á hiện tại cũng nhân cơ hội nhanh chóng phóng đến thông đạo.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 27: Chủ Nhân Háo Khách

Hắc giáp cự hạt đuôi bắn ra một kích, thật sự là quá âm độc. Cho dù là cao thủ, cũng cảm thấy linh hồn mình run lên, hắn đau đớn điên cuồng gào lên “Ngao ~~~ “ Hắn cuồng loạn đấm vào bốn phiá, chung quanh băng sơn trực tiếp bị hắn đập văng ra bốn phương tám hướng.

Đồng thời, một vết máu từ Độc nhãn kim sắc chảy xuống.

“Có cơ hội.” Hắc giáp cự hạt đại hỉ.

“Đi mau.” Đã biết rõ về thực lực của Tà Nhãn vương giả nên tam đầu Lục mục kim nghê quát lớn.

“Ta muốn các ngươi phải chết!” Ta Nhãn vương giả điên cuồng hét lên, độc nhãn kim sắc đang chảy máu cũng bộc phát ra hơn 10 đạo huyết sắc quang mang trong nháy mắt.

Tam đầu Lục mục kim nghê hỏa tốc chui vào thông đạo, trong đó một con Lục mục kim nghê tay nắm được Hắc giáp cự hạt liền kéo vào trong thông đạo theo. Bọn họ cũng là những người tiến vào thông đạo cuối cùng trong tứ đại ma thú, đến lúc bọn họ lên tới tầng thứ 9, chỉ còn nghe được những tiếng ‘Oanh Long Long’ phát ra từ tầng 8.

“Cuối cùng cũng lên được tầng thứ 9 rồi.”

Đám người Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Pháp Ân cũng đã tới tầng thứ 9 trước, đợi tam đầu Lục mục kim nghê và Hắc giáp cự hạt tiến vào, 11 vị cao thủ đã tề tụ. Mọi người nhìn nhau, trên mặt đêu tươi cười.

“Mặc dù không lấy được Thần khí, nhưng mọi người đều an toàn vào được phòng thứ 9, cũng đã rất may mắn rồi.” Pháp Ân cười ha hả nói.

“Phù, vừa rồi thật là sợ chết được.” La Toa Lỵ cũng hiếm khi thấy lộ ra bản tính của mình, “May mà Tà Nhãn vương giả này toàn bộ sự chú ý đều đặt lên Áo Lợi Duy Á, nên chúng ta mới có cơ hội thoát thân.”

“Đúng, thực lực của Tà Nhãn vương giả này, kỳ thực còn chưa chánh thực triển khai, ‘Linh Hồn Đống Kết’ mới chỉ là công kích bình thường của hắn mà thôi. Có thể trở thành vương giả trong Tà Nhãn nhất tộc, thực lực sâu không thể lường a. chúng ta cũng thật là may mắn.” Lục mục kim nghê cũng phải thở than.

Hắc giáp cự hạt một kích cuối cùng mặc dù lợi hại, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể làm bị thương Tà Nhãn vương giả mà thôi, cũng không thể giết nổi.

“Chúng ta thật may mắn, may mắn là có Áo Lợi Duy Á.” Đức Tư Lê cười nhìn về phía Áo Lợi Duy Á.

Mọi người cũng đều nhìn về phía Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á vẫn bảo trì trầm mặc, trong nhóm cao thủ này, hắn đích thật là ít nói nhất.

“Áo Lợi Duy Á, sao ngươi trúng ‘Linh Hồn Đống Kết’ lại không hề gì vậy?” Lục mục Kim Nghê tò mò hỏi.

Áo Lợi Duy Á chần chờ chốc lát mới nói ra mấy từ: ”Ta cũng không biết.”

Mọi người cũng không hỏi nữa, mặc kệ người ta có biết hay không nhưng đã không muốn nói, có hỏi cũng không được gì.

“Mọi người cẩn thận một chút, sự nguy hiểm của tầng thứ 9 này phỏng chừng không thấp hơn tầng thứ 8 đâu.” Đức Tư Lê lên tiếng, “Chúng ta cũng không thể hy vọng xa vời lần nào cũng đều may mắn như lần này.”

Đám người Lâm Lôi đều gật đầu.

Không lấy được thần khí của tầng 8, mọi người cũng chẳng buồn để ý.

Kỳ thực so với Thần khí, mục đích chính thức của họ là có thể lấy được Thần cách. Mà Thần cách chỉ có ở tầng thứ 11. Về phần tầng 12, Lâm Lôi có nghĩ cũng chẳng dám, dựa theo người trong gia tộc Bối Lỗ Đặc ghi lại, phải đạt tới thần cấp mới có năng lực tự bảo ở tầng 12.

Có thể không bị tổn thất, nhanh chóng tới tầng 11 mới là điều mà mọi người mong chờ.

“Tầng thứ 9 này, hình như cũng rất quỷ bí.” Lâm Lôi nhìn vào tầng thứ 9 của Chúng thần mộ địa này.

Bên dưới bọn người Lâm Lôi đều là hải dương xanh biếc, sóng xô ầm ầm, nhìn không thấy điểm cuối. Trong tầng thứ 9 của Chúng thần mộ địa, ngoại trừ vô tận hải dương ra, chính là một tòa tiểu đảo yên tĩnh cách đó không xa.

“Mọi người cẩn thận một chút, đợi qua tầng này, chúng ta có thể an tâm tiến vào tầng thứ 10, rồi tầng thứ 11, đây là một cửa ải khó khăn nhất để đến tầng thứ 11 rồi.” Đột Lệ Lôi trịnh trọng nói.

Mọi người đều cẩn thận đánh giá chung quanh.

Mặc dù bây giờ mới là tầng 9, vẫn còn tầng thứ 10 nữa nhưng bọn

Lâm Lôi cũng biết, bắt đầu từ tầng 5 lên sẽ khó thêm một cấp bậc, mà tầng thứ 10 thì ngược lại đơn giản hơn nhiều chỉ có thể so với tầng thứ 6 mà thôi.

Mọi người đều không xem tầng thứ 10 là khó khăn, chỉ là một chỗ nghỉ ngơi chuẩn bị mà thôi.

Hình như, cũng đã không còn nhớ tới sự khó khăn ở tầng 5 nữa.

“Chung quanh là khôn cùng hải dương.” La Toa Lỵ nhíu mày nói, “Căn bản không hề có kiến trúc cao ráo nào, phỏng chừng thông đạo tới tầng 10 nếu có thể ở một chỗ nào đó thì chính là chỗ này.” La Toa Lỵ chỉ về phía tiểu đảo xa xa.

“Thông đạo để qua tầng thứ 10 hẳn là trên hải đảo này.” Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

Dù sao ngoài hải đảo ra, chính là biển rộng. Nếu thiết kế thông đạo trong khôn cùng biển rộng, vậy phải tìm bao lâu đây? Lâm Lôi tin là Chủ thần cao cao tại thượng, đã an bài Chúng thần mộ địa này, cũng không thể xếp đặt như vậy được.

“Xuất phát.” Đức Tư Lê mở miệng nói.

11 vị cao thủ đều hướng hải đảo xa xa bay tới, mỗi người đều vô cùng cẩn thận. Chỉ cần qua được tầng thứ 9 này, vậy..... bước vào tầng thứ 11 để thu được Thần cách chỉ gần trong gang tấc. Mọi người đều không muốn thất bại tại một tầng này.

Hải đảo rất yên tĩnh, 11 vị cao thủ nhóm Lâm Lôi đã đáp xuống dưới cát.

“Ào ào ~~”

Song biển nhẹ vỗ vào bờ cát, bên bờ cát đều là bọt biển, thủy lãng khi lên thì bao lấy bờ cát, khi thì lại lui xuống. Gió biển nhẹ thổi. những cây cối, hoa lá trên đảo cũng bị thổi 'Xào Xạc' lên.

"Thật là một nơi yên tĩnh." La Toa Lỵ tươi cười nói.

"Đúng là rất đẹp." Đám người Lâm Lôi cũng không cảm thấy được chút nguy cơ nào của tầng thứ 9.

"Đi tìm thông đạo thôi." Pháp Ân cười nói.

11 cao thủ lập tức đi sâu vào trong hải đảo, bắt đầu cẩn thận tìm tòi thông đạo tới tầng 10 trên hải đảo. Trên hải đảo cảnh sắc rất đẹp, trung ương hải đảo còn có một ngọn núi nhỏ, 11 cao thủ tìm kiếm một hồi, cũng đã tới ngọn núi này.

"Những chỗ khác của hải đảo đều đã tìm rồi, thông đạo hẳn là trên ngọn núi này." Lâm Lôi ngửa đầu nhìn sơn đạo uốn lượn nói.

Sơn đạo gập ghềnh, có điều tốc độ của bọn Lâm Lôi rất nhanh, như gió thổi qua rừng cây, rất nhanh đã tới đỉnh núi. Chính là khi 11 vị cao thủ tới đỉnh núi, cũng đều sững sờ.

Trung ương của hải đảo, trên ngọn núi nhỏ, tại một gốc cây cổ thụ, có một tòa mộc ốc.

Trước mộc ốc, có một bộ ghê đá, bàn đá.

Một vị thiếu niên tuân tú, da dẻ trắng nõn, mặc quần áo chỉnh tề, đầu đội mũ rơm đang ngồi trên ghế đá. Hắn đang hưởng thụ ẩm trà. Tình cảnh này, làm cho bọn Lâm Lôi trong lòng đều ngạc nhiên. Tầng thứ 9 này đột nhiên lại xuất hiện một người.

Không thể nghi ngờ gì nữa!

Thiếu niên da dẻ trắng nõn trước mắt, chính là sinh vật ngăn cản bọn họ ở tầng thứ 9.

“Loài người, ma thú, còn có Long nhân nữa sao?” Thiếu niên này dùng đôi con ngươi màu lam nhạt nhìn 11 vị cao thủ trước mặt, khóe miện lóe ra một nụ cười ưu nhã: “Ta trước tiên xin giới thiệu một chút. Ta tên là Lỗ Y, mọi người đừng khẩn trương, ta đối với các ngươi cũng không có ác ý. Mọi người đều ngồi xuống đi, bên kia có ghế đá kìa.”

Cách đó không xa, đích thực có rất nhiều ghế đá, có điều trên ghế đá đều có một tầng bụi bặm.

“Thiếu niên này có địa vị gì đây?” Lâm Lôi cảm thấy kỳ lạ.

“Chê bẩn à?” Thiếu niên vung tay, một trận nhu phong thổi tới, làm cho ghế đá cuồn cuộn bay lên, cuối cùng rơi xuống trước mặt đám người Lâm Lôi. Mỗi cái ghế đá đều đã sạch sẽ. Thiếu niên mỉm cười, nụ cười thật sáng lạn: ”Như vậy, mọi người ngồi được rồi.”

“Thiếu niên này muốn đùa kiểu gì vậy?” Đám người Lâm Lôi đều cảm thấy mơ hồ.

Từ lúc bắt đầu vào Chúng thần mộ địa cho đến giờ, bọn người Lâm Lôi vẫn chưa gặp qua chuyện kỳ quái như vậy.

Mọi người nhìn nhau.

“Chẳng lẽ ghế này có gì sao?” Lâm Lôi cẩn thận dùng Tinh thần lực dò xét một chút, nhưng ghế đá này rất bình thường.

“Ngồi đi.” Lục mục kim nghê trực tiếp nhảy lên, cuối cùng ngồi xuống ghế.

Đám người Lâm Lôi, Đức Tư Lê cũng theo thứ tự ngồi xuống.

“Các vị, chúng ta phải cẩn thận, nếu thiếu niên quỷ dị này thi triển thủ đoạn gì, chúng ta tuyệt đối đừng lưu tình.” Đức Tư Lê truyền âm nói với mọi người.

11 vị cao thủ cũng đều nhất trí.

“Tốt, tốt.” thiếu niên đội nón rơm ‘Lỗ Y’ vui vẻ vô cùng, ánh mắt trong suốt của hắn lướt qua đám người Lâm Lôi, trong mắt hắn đã hiện lên một tia vụ thủy, “Từ lúc ta bị nhốt trong Chúng thần mộ địa, đã rất lâu rồi không có cùng sinh vật khác trao đổi.”

“Nơi đây thật yên tĩnh, cứ như tử địa vậy!”

Lỗ Y trong mắt hiện lên một tia phẫn hận. “Không có ai khác, không có sinh vật nào để nói chuyện. Ngoài biển rộng ra …… ngay cả một con rắn cũng không có. Tử hải! đây là một tử hải không có sinh mệnh! Trên hải đảo cũng không có lấy một con chim, không một động vật! Không một sinh mạng nào! Giống như mộ địa vậy!”

“Thật may, các người rốt cuộc đã tới.” Lỗ Y trên mặt tươi cười.

11 vị cao thủ trong lòng đều ngạc nhiên.

“Thiếu niên đội nón rơm này, hắn sao vậy?”

Lỗ Y cười sảng khoái nói: ”Ta rất rõ mục đích của các ngươi tới Chúng thần mộ địa để làm gì. Các ngươi không cần nghĩ nhiều, ta có thể nói cho các ngươi hay, ta chính là người giữ cửa trong tầng thứ 9 này. Bất quá ta và những người giử cửa khác không giống nhau. Ta sẽ không giết các ngươi.”

Lâm Lôi và 11 cao thủ nghe vậy đáy lòng nổi lên một trận nghi hoặc.

Không giết?

“Điều kiện tiên quyết là các ngươi đừng mong lên tầng thứ 10”. Lỗ Y chêm thêm một câu.

Hắn mỉm cười nói: ”Ta hy vọng các ngươi có thể ở lại đây nói chuyện phiếm với ta, nếu các ngươi không tiến vào tầng thứ 10, ta cũng không công kích các ngươi. Đây không phải là việc vui hay sao? Đợi thời gian tới, ta nghĩ các ngươi tự nhiên có thể ra khỏi Chúng thần mộ địa.”

Cùng nói chuyện phiếm ư?

Đám người Lâm lôi đã hiểu được một chút. Thiếu niên nón rơm này đã quyết định như vậy.

Tại tầng thứ 9 lại gặp phải người giữ cửa như vậy, bọn Lâm Lôi cũng rất cao hứng, ít nhất đối phương không giống như Hỏa Diễm quân vương đuổi giết không thôi. Nhưng mà, bảo bọn họ ngồi đây bồi thiếu niên này nói chuyện, cho đến 10 năm hết thời hạn.

Việc này bọn người Lâm Lôi sao có thể làm được.

“Như vậy, nếu ta bồi thiếu niên này nói chuyện, những người còn lai tiến vào tầng thứ 10, có lẽ thiếu niên nón rơm này sẽ đáp ứng.” Đức Tư Lê đột nhiên dùng linh hồn truyền âm cho 11 cao thủ. Hiển nhiên Đức Tư Lê đã quyết định hy sinh. Dù sao, thiếu niên nón rơm trước mắt đã có thể canh giữ tầng thứ 9, kỳ thật sẽ không đơn giản như mặt ngoài.

Lâm Lôi, Pháp Ân, Bối Bối bọn họ đều nhìn về phía Đức Tư Lê.

“Lỗ Y.” Hắc giáp cự hạt luôn trầm mặc đột nhiên mở miệng. “Nếu ta nguyện ý ở đây nói chuyện với ngươi, cho đến hết thời hạn, ngươi có thể để cho 10 vị bằng hữu còn lại của ta tiến vào tầng thứ 10 không?”

Hắc giáp cự hạt đột nhiên mở miệng, làm cho bọn người Lâm Lôi đều chấn động.

“Không được.” Thiếu niên nón rơm nhướng mày, “Ta hy vọng các ngươi đừng ép ta, các ngươi đừng tiến vào tầng thứ 10 thì ta có thể tha cho các ngươi, nhưng một khi bước vào, ta cũng chỉ có thể giết hết các ngươi mà thôi.”

“Hả?” đám người Lâm Lôi nhướng mày.

“Ta phát hiện ra thông đạo rồi.” Thanh âm kinh hãi của La Toa Lỵ vang lên trong đầu bọn Lâm Lôi, “Bậc thang thông tới tầng thứ 10 ở ngay rừng cây sau mộc ốc. Từ vị trí của ta, có thể thấy được 2, 3 bậc thang bao phủ trong hắc quang.”

“Bậc thang thông đạo?” Đám người Lâm lôi đáy lòng dâng lên một trận kinh hỉ.

Nghe thấy vị trí thông đạo, bọn họ cũng nhịn không được liếc mắt nhìn .

“A, rốt cục cũng phát hiện ra thông đạo rồi sao?” Thiếu niên nón rơm cười nói, “Các ngươi lựa chọn thế nào, là muốn đánh với ta một trận, hay là muốn cùng ta hòa bình chung sống một khoảng thời gian đây?”

“Vụt.”

Lâm Lôi, Pháp Ân mấy cao thủ đều đã đứng dậy.

Đứ Tư Lê mỉm cười nói: ”Lỗ Y, chúng ta cũng không muốn ra tay với ngươi, cũng hy vọng ngươi có thể nhường một con đường.”

Thiếu niên nón rơm ‘Lỗ Y’ vẫn mỉm cười như trước.

Nhưng đáy lòng lặng yên mấy ngàn năm lại nổi lên nộ khí, lòng thầm tức giận: ”Loài người đê tiện trước mặt này, thật không biết tốt xấu, vốn muốn lừa bọn chúng ở chung với ta, cuối cùng lặng lẽ thu lấy linh hồn bọn chúng. Nhưng hiện tại thì....”

Lâm Lôi và mấy vị cao thủ đều cẩn thận đề phòng, tùy thời khắc đều có thể ra tay.

“Ầm!” Thân thể của Lỗ Y đột nhiên nổ mạnh, thảo diệp loạn phi ra.

Một đạo quang mang màu bạc từ trong thân thể bị nổ của Lỗ Y phóng ra, trực tiếp bắn về phía người đứng gần hắn nhất là Đột Lệ Lôi.

(Hết chương 27)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 28: Ngân Thiết Ma Nhân

Đối mặt với ngân quang nhất kích, Đột Lệ Lôi tay đao quét ra…

Huyết sắc đao mang phá không.

“Phập”… Huyết sắc đao ảnh cùng ngân quang va chạm, một tiếng rống thê lương vút lên, ngân quang nọ liền bị đánh bay, đến tận thông đạo lên tầng mười ở đàng xa mới đình chỉ. Mà tòa ‘Mộc Ốc’ đã sớm bị ngân quang chạm phải đến nát tan.

“Đây là cái gì?” Lâm Lôi mấy người lúc này mới nhìn rõ ngân quang là cái gì.

Đạo ngân quang nọ ở đàng xa tụ thành một đoàn chất lỏng màu bạc, rồi chất lỏng màu bạc từ hình cầu lại từ từ biến hóa thành bộ dạng một người, ngoại thân bao bọc bởi một bộ bạch sắc chiến giáp.

“Ngân thiết ma nhân!” Ba đầu Lục mục kim nghê cùng kinh hãi.

‘Lỗ Y’ biến thành nhân hình, ánh mắt lạnh lẽo liếc nhìn Đột Lệ Lôi, hừ một tiếng: “Không ngờ rằng nhân loại Thánh vực cũng có thể lĩnh ngộ Hủy Diệt tính công kích.”

“Hủy Diệt tính công kích…” Lâm Lôi vỡ lẽ.

Đột Lệ Lôi sở dĩ là cường giả có lực công kích mạnh nhất trong 5 đại Thánh vực cực hạn cường giả bởi vì… Đột Lệ Lôi tu luyện ‘Hủy Diệt’ đặc tính.

Trong vô vàn vị diện, tôn sùng nhất dĩ nhiên là đỉnh cấp sáng tạo tứ đại chí cao vị diện - ‘Tứ Đại Chí Cao Thần’. Trong tứ đại chí cao thần thì Sinh mạng chí cao thần, Vận mệnh chí cao thần, Tử vong chí cao thần đều có quy tắc tu luyện truyền thừa xuống.

Đó chính là Sinh mạng ma pháp, Đại dự ngôn thuật, Vong linh ma pháp.

Còn 'Hủy Diệt Chí Cao Thần' thì sao?

Hủy diệt chí cao thần cũng không truyền thừa xuống phương pháp tu luyện 'Hủy Diệt Chi Đạo'… mà 'Hủy Diệt Chi Đạo' thực tế là không ngừng trong giết chóc mà tôi luyện, không ngừng lĩnh ngộ. Vốn là tự thân lĩnh ngộ mà không có hệ thống.

Đột Lệ Lôi mặc dù tu luyện 'Hủy Diệt Chi Đạo', bất quá hắn lãnh ngộ cũng chỉ có thể coi như một sợi lông của con trâu mà thôi.

Lục mục kim nghê thanh âm vang lên trong đầu cả nhóm người: "Các vị cẩn thận, quái vật Ngân thiết ma nhân này chính là một sinh vật phi thường đáng sợ tại Hắc Ám ma giới."

"Ngân thiết ma nhân?" Lâm Lôi cũng cảm thấy lòng lạnh đi.

Tuy rằng hắn chưa từng nghe nói qua 'Ngân Thiết Ma Nhân', nhưng hắn biết trong luyện chế binh khí có một loại tài liệu cực kỳ trân quý – Ngân thiết. Ngân thiết cực kỳ quý giá, bởi vì bản thân nó có tính dong hóa cực tốt, có thể làm cho tài liệu bất đồng dung hợp lại.

"Quái vật này gọi là 'Ngân Thiết Ma Nhân', chẳng lẽ thân thể hắn do ngân thiết tạo thành?" Lâm Lôi nhìn kĩ chất lỏng màu bạc.

"Ngân thiết ma nhân thân thể vốn do ngân thiết tạo thành, mà trong ngân thiết có thể xem như tinh phẩm tài liệu. Ngân thiết có tính mềm dẻo mạnh, khiến cho nó có thể dễ dàng biến hóa thành các bộ dạng, ngoài ra bao dung tính cũng rất lợi hại… Địa, Hỏa, Thủy, Phong bốn loại thuộc tính nếu không mạnh mẽ biến thái căn bản không tổn hại được hắn.”

Lục mục kim nghê nhanh chóng đem một chút tin tức cơ bản nói cho mọi người, “Trong bảy loại thuộc tính lớn như Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Lôi, Quang Minh, Hắc Ám chỉ có ‘Lôi Điện’ có thể khắc chế hắn. Đương nhiên… truyền từ tứ đại chí cao thần như Đại dự ngôn thuật, Sinh mạng ma pháp, Vong linh ma pháp cùng Hủy diệt chi đạo cũng thương tổn được hắn.”

Lâm Lôi mấy người đều biến sắc.

Bọn họ cũng hiểu, phàm không có chuyện gì là tuyệt đối.

Ví dụ, Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Lôi, Quang, Ám các loại đại nguyên tố công kích đạt đến đủ độ mạnh vẫn có thể giết Ngân thiết ma nhân.

Nhưng mà…

Lâm Lôi mấy người công kích liệu có thể vượt qua cực hạn tiếp nhận của Ngân thiết ma nhân không?

“Vượt qua cực hạn của đối phương?” Lâm Lôi trong lòng không yên. Bằng vào đối phương dịch hóa thành bản thể, Lâm Lôi cũng biết thuần vật chất ‘Vạn Kiếm Hợp Nhất’ sợ rằng không thể công hiệu, dùng ‘Đại Địa Áo Nghĩa’ có lẽ còn có tác dụng.

Đối mặt với một đối thủ chưa từng gặp qua như Ngân thiết ma nhân, Lâm Lôi dĩ nhiên không nắm chắc phần thắng.

“Pháp Ân, Đột Lệ Lôi, lúc này chủ yếu dựa vào hai người các ngươi.” Đức Tư Lê truyền âm cho hai người, mà lúc này những người còn lại đều minh bạch.

Trận đánh này, mấu chốt là Pháp Ân, Đột Lệ Lôi hai người.

“Ngàn vạn lần đừng để Ngân thiết ma nhân dùng thân thể bao phủ. Một khi bị bao phủ, sợ rằng so với bị Mẫu hoàng ‘Lạp Sa Bối Nhĩ’ dùng đại lượng rễ cây quấn lấy còn kinh khủng hơn nhiều.” Lục mục kim nghê nhắc nhở.

Luận về tuổi, làm tổ tông của các đại tộc quần Bích nhãn hổ ngao, Kim nhãn sư ngao, Sư toan…, Lục mục kim nghê có thể so với Đại Tế Ti. Mà luận về kiến thức, Lục mục kim nghê tam huynh đệ từng lăn lộn tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, đối với các loại sinh vật kì dị rõ ràng còn muốn trên cả Vũ Thần, Đại Tế Ti.

“Giao cho chúng ta đi.” Pháp Ân, Đột Lệ Lôi phóng đi nhanh như chớp.

“Tất cả chết đi.” Ngân thiết ma nhân ‘Lỗ Y’ cười lạnh. Thân thể hắn đột nhiên hóa thành một tấm màn ngân thiết cực lớn, chiều dài gần trăm thước, hướng các đại cường giả phủ đến.

“Hừ!” Đột Lệ Lôi xuất đao nhanh như chớp.

Huyết sắc đao ảnh phá không, tấm màn ngân thiết bỗng tự xé ra một mảng lớn, né tránh đao mang. Đột Lệ Lôi một chiêu vô ích.

“Ầm!” Pháp Ân một kiếm lại đâm ra, xung quanh bóng kiếm cũng sinh ra đại lượng điện xà uốn lượn.

Đại lượng điện xà vây quanh một kiếm mà bổ vào Ngân thiết ma nhân. Tấm màn ngân thiết lại một lần nữa tự xé ra một mảng để tránh kiếm chiêu.

Một kiếm đâm vào không khí, nhưng điện xà tựa như có linh tính hướng bốn phương tám hướng bắn ra.

Điện xà tập kích tốc độ quá nhanh.

Ngân thiết ma nhân còn chưa kịp phản ứng, toàn bộ điện xà đã nhiễm lên tấm màn ngân thiết.

“Xùy, xùy…”

“A…” Ngân thiết ma nhân gầm lên đau đớn, nhiều chỗ trên tấm màn ngân thiết bị điện xà bắn trúng liền tạo thành lỗ thủng. Nhưng mà ngân thiết chảy xuôi, trong chốc lát liền khôi phục lại hoàn toàn, mà lúc này ngân thiết ma nhân đã phủ xuống trước mặt nhóm người Lâm Lôi.

Lâm Lôi tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm.

“Là lúc này.” Lâm Lôi hai mắt quang mang bạo thiểm, Hắc Ngọc trọng kiếm tựa nhanh tựa chậm, nhẹ nhàng chém tới tấm màn ngân thiết.

Ngân thiết ma nhân cũng điềm nhiên không hề né tránh, Địa thuộc tính hắn căn bản không sợ.

“Phập.” Hắc Ngọc trọng kiếm chém lên tấm màn ngân thiết, một cỗ ba động mãnh liệt từ Hắc Ngọc trọng kiếm truyền lại, trong nháy mắt lan ra toàn bộ tấm màn ngân thiết. ‘Đại Địa Áo Nghĩa’ công kích trên thực tế vốn là truyền theo đường thẳng.

Năm đó Lâm Lôi cùng Hắc Đức Sâm đánh một trận, một kiếm chém xuống, xuyên thủng Đồ Tiêu sơn vốn cùng một kiểu công kích.

Đại địa áo nghĩa - Đại địa mạch động 64 trọng!

"A?" Lâm Lôi biến sắc mặt. Quả nhiên Đại địa mạch động đối phó loại 'Chất Lỏng' có thể thiên biến vạn hóa gần như không có công hiệu.

"Ha ha, công kích rất mạnh, toàn thân ta cũng cảm thấy có chút rung động… a!" Vốn đang hóa thành tấm ‘Ngân Bố’, Ngân thiết ma nhân đột nhiên rống lên thảm thiết, bố thất kịch liệt co rút lại trong nháy mắt lùi về vị trí thông đạo, lại hóa thành hình người.

Ngân thiết ma nhân giật mình nhìn 3 đầu Lục mục kim nghê.

Vừa rồi, không chỉ Lâm Lôi công kích 'Bố Thất', mà cả Bối Bối cùng Lục mục kim nghê tam huynh đệ cũng phát ra công kích.

"Các ngươi cũng tu luyện Hủy diệt chi đạo?" Ngân thiết ma nhân thực sự kinh ngạc. Hủy diệt chi đạo vốn chỉ có thể dựa vào chính mình lĩnh ngộ, người khác nhiều nhất có thể chỉ điểm đôi chút. Trong hàng trăm Thánh vực cao thủ cũng chỉ có vài người có thể tu luyện Hủy diệt chi đạo, thực sự phi thường ít ỏi.

Nhưng mà, trong 11 vị cường giả lúc này ngoài Đột Lệ Lôi, cả 3 đầu Lục mục kim nghê cũng tu luyện Hủy diệt chi đạo.

“Thế nào? Không được sao?” 3 đầu Lục mục kim nghê gườm gườm nhìn Ngân thiết ma nhân.

Lâm Lôi cùng các đại cường giả thực sự vẫn không biết 3 đầu Lục mục kim nghê am hiểu loại thuộc tính công kích nào. Ngay từ đầu đến giờ, bọn họ nhiều nhất là thi triển ‘Cầm Cố’, đến lúc này chư vị cường giả mới biết được… Lục mục kim nghê tam huynh đệ giống Đột Lệ Lôi, tu luyện Hủy diệt chi đạo.

Ngân thiết ma nhân giận dữ gầm lên.

"Oanh long long…" Xa xa khôn cùng hải dương bất ngờ nổi sóng, vô tận hải thủy cũng bay lên không trực tiếp hướng hải đảo dâng lên. Ngập trời hải thủy trong nháy mắt bay lên không, tựa như che lấp cả tầng không của hải đảo, ngay sau đó…

Vô tận hải thủy từ thinh không chụp xuống!

"Chuyện gì vậy?" Đám người Đức Tư Lê, Lâm Lôi, Bối Bối đều cảm thấy nghi hoặc không giải thích được.

"Không ổn, Đột Lệ Lôi, liên thủ công kích." Ba đầu Lục mục kim nghê đồng thời hóa thành ba đạo ảo ảnh.

Đột Lệ Lôi cũng đồng dạng hóa thành ảo ảnh, một người ba đầu ma thú, tứ đại Hủy diệt chi đạo tu luyện giả cùng hướng Ngân thiết ma nhân tung một đòn công kích mạnh nhất. Hắc sắc chiến giáp xuất hiện trên thân thể Lục mục kim nghê, mà trên lợi trảo hủy diệt kình khí vần vũ cũng khiến cho không gian xuất hiện từng vệt nứt.

Đột Lệ Lôi lúc này loan đao vẫn chưa ra khỏi vỏ.

"Hừ." Ngân thiết ma nhân hừ lạnh một tiếng, thân thể đột nhiên biến thành lớn gấp trăm lần, thành Ngân thiết cự nhân khổng lồ cao hàng trăm thước.

Ba đầu Lục mục kim nghê cũng biến hóa thành lớn, thân thể mường tượng như một tòa nhà, trảo ảnh chộp lên trên thân Ngân thiết ma nhân. Hủy diệt kình khí đáng sợ xé rách ngân thiết thân thể, khiến cho thân thể Ngân thiết cự nhân lớn hàng trăm thước cũng xuất hiện mấy cái lỗ thủng cực lớn.

Huyết ảnh phá không, Huyết sắc trường đao vạch một đạo đao ảnh dài dư trăm thước, trực tiếp chém Ngân thiết cự nhân làm hai mảnh.

"Đáng tiếc, vô dụng." Ngân thiết ma nhân thân thể trong nháy mắt phục hồi như cũ.

"Không đúng, 'Sắt Ngân' tạo thành thân thể hắn tại sao ko giảm bớt chút nào?" Ba đầu Lục mục kim nghê kinh ngạc. Hủy diệt thuộc tính công kích có thể làm cho Ngân thiết ma nhân nguyên khí đại thương, chỉ cần liên tục vài lần công kích liền đủ để khiến cho Ngân thiết ma nhân tử vong.

Nhưng mà…

Bọn họ ba huynh đệ cùng Đột Lệ Lôi liên thủ công kích, Ngân thiết ma nhân lại không hề suy yếu đi một phân nào.

"Ha ha, nếu là trước kia có thể ta sẽ sợ mấy người các ngươi, nhưng ta bây giờ đã có Sinh mạng nguyên châu." Ngân thiết ma nhân 'Lỗ Y' ngửa mặt lên trời cười to, cái miệng rộng há ra, chung quanh hải thủy nhiều vô kể cũng bị hắn hút hết vào bụng.

Ngân thiết ma nhân vốn vóc người trung bình khi biến thành cự nhân cao hàng trăm thước, trên thực tế chỉ có vỏ ngoài là một tầng ngân thiết, bên trong vốn là trống không.

Mà lúc này đại lượng hải thủy bị hút vào bên trong cơ thể ngân thiết ma nhân cũng hòa với ngân thiết bắt đầu dung hợp hình thành một thể.

"Cút!" Ngân thiết ma nhân vung tay.

Cánh tay hắn cũng biến thành đao nhận, tốc độ cực nhanh khiến cho cả Lục mục kim nghê cũng tránh không khỏi, trực tiếp bị đánh bay. Tuy rằng ngoại thân Lục mục kim nghê có hắc sắc chiến giáp có thể ngăn trở một kích này, nhưng mà bọn họ ngoài miệng cũng không khỏi phún ra một búng máu.

“Không ổn.” Một đầu Lục mục kim nghê khác gầm lên, "Chạy mau."

Ngân thiết ma nhân cơ bản vốn có bao dung tính cực mạnh, có thể bao dung các loại thuộc tính, dĩ nhiên bao dung Thủy, Hỏa, Thổ, Kim… hiệu quả cũng bất đồng. Mà tại khôn cùng hải dương hình thái lúc này của Ngân thiết ma nhân đáng sợ nhất là điều không cần nghi ngờ gì nữa.

Trong lúc mọi người tránh ra xa, lại có một người ngược lại nhằm phía Ngân thiết ma nhân mà xông lên.

Chính là Pháp Ân.

Pháp Ân hóa thành một đạo thiểm điện trực tiếp nhằm phía Ngân thiết ma nhân. Giống như Mẫu hoàng cũng có 'Tánh Mạng Nguyên Châu', Ngân thiết ma nhân liệu có thể để vào mắt một tiểu nhân vật chăng?

"Pháp Ân." Lâm Lôi một đám người đang chạy tứ tán cũng đình chỉ lại, quay đầu lại nhìn.

Một khung cảnh khiến cho họ phải kinh hãi, Pháp Ân một kiếm xuất ra khiến cả thiên địa cũng cùng phát ra vô tận tiếng sấm oanh minh, trong nháy mắt trăm ngàn lôi điện cự long sinh ra. Vô số lôi điện cự long gầm vang, trực tiếp bao phủ thân thể Ngân thiết ma nhân.

"Cút ngay." Ngân thiết ma nhân phẫn nộ cực kỳ.

"Bùm!" Mấy trăm đạo lôi điện cự long đồng thời bạo liệt ra.

"Xùy xùy…" Vô số lôi điện chạy loạn trong thân thể Ngân thiết ma nhân, mà ‘Ngân Thiết’ tạo thành thân thể Ngân thiết ma nhân tại những nơi lôi điện chạy qua cũng đơn giản tiêu mất.

Ngân thiết ma nhân thân thể không ngừng chấn động, đồng thời trong miệng phát ra tiếng rống phi thường thảm thiết, "A…" Tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp chân trời, chỉ trong nháy mắt công phu, Ngân thiết ma nhân cả thân thể đều hóa thành hư vô, chỉ có một viên cầu gần như trong suốt từ giữa không trung rơi xuống.

Huyền phù tại giữa không trung Pháp Ân đột nhiên tựa như vô lực rơi xuống.

"Pháp Ân." Lâm Lôi mấy người lập tức vọt tới đỡ lấy Pháp Ân, Đức Tư Lê cũng lấy khối Sinh mạng nguyên châu bắt được, song lập tức bay đến bên người Pháp Ân: "Pháp Ân, ngươi không sao chớ, mau đem Sinh mạng nguyên châu dung nhập vào trong cơ thể."

Pháp Ân lúc này sắc mặt xám trắng, nhưng cũng cố gắng nở nụ cười: "Đức Tư Lê, còn nhớ năm đó ngươi nói, cấm chú ma pháp của ngươi rất lợi hại không. Một chiêu 'Lôi Long Hàng' này của ta so với Lôi Điện hệ cấm chú ma pháp 'Lôi Đình Vạn Quân' thấy thế nào?"

"Lợi hại, lợi hại." Đức Tư Lê liên tục gật đầu.

Chỉ trong chốc lát, Pháp Ân sắc mặt liền khá lên, sau đó hắn cười mắng: "Tên Ngân thiết ma nhân kia thật sự là ngu ngốc, Lôi Điện hệ của ta vốn là khắc chế hắn mà hắn còn dung hợp Thủy, Thủy có thể trợ Lôi Điện uy lực, hắn không biết sao? Thật sự là tự tìm đường chết mà."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 29: Thâm Uyên Đao Ma

Ha ha…” Trên vòm trời hải đảo, chư vị cường giả cùng cười vang.

Đức Tư Lê cười mắng: “Pháp Ân, Ngân thiết ma nhân Lỗ Y kia bản thân có Sinh mạng nguyên châu. Hắn vốn cho rằng ngươi nhiều nhất cũng chỉ làm bị thương hắn một chút, đương nhiên không thèm để ý, dĩ nhiên hắn không nghĩ Thánh vực chiến sĩ ngươi uy lực tuyệt chiêu lại vượt qua cả cấm chú ma pháp.”

“Cho nên, tên đáng thương ấy cứ như vậy mà chết.” Đức Tư Lê cười.

Các vị cường giả trong lòng cực kỳ cao hứng, giết chết Ngân thiết ma nhân rồi bọn họ có thể dễ dàng tiến vào tầng thứ mười. Mà tầng thứ mười dám chắc không quá nguy hiểm, giải quyết xong tầng mười, bọn họ có sung túc thời gian chuẩn bị tiến vào tầng thứ mười một.

Một khi thành công, Thần cách tới tay!

“Có Tánh mạng nguyên châu này, tại tầng thứ mười một hy vọng lại lớn hơn chút nữa.” Pháp Ân nhìn Sinh mạng nguyên châu trong tay, cũng rất vui mừng, liền trích máu tươi nhận chủ. Sinh mạng nguyên châu hấp thu một giọt máu tươi, sau đó trực tiếp dung nhập vào thân thể Pháp Ân.

Cảm thụ vô hạn sinh cơ, Pháp Ân tin tưởng mười phần.

“Mọi người có chuẩn bị nghỉ ngơi không? Hay vẫn tiếp tục đến tầng mười?” Đức Tư Lê quay sang chung quanh.

“Không cần nghỉ ngơi nữa, cùng Ngân thiết ma nhân đánh một trận, cũng chỉ có Pháp Ân bị thương nặng nhất.” Đột Lệ Lôi cười.

Mọi người nhìn về phía Pháp Ân, Pháp Ân cười ha hả: “Vừa rồi thân thể bị thương tương đối nặng, nhưng bây giờ trạng thái lại phi thường tốt. Đi thôi, chỉ là tầng mười, vốn dĩ cũng không nguy hiểm lắm.” Trên thực tế giờ phút này Pháp Ân cũng không phải ở trạng thái tốt nhất.

Mặc dù Sinh mạng nguyên châu có thể khiến cho thân thể khôi phục tốt nhất, nhưng mà thi triển ‘Lôi Long Hàng’ tiêu hao quá nhiều Tinh thần lực, Sinh mạng nguyên châu vốn không khôi phục được Tinh thần lực.

Tuy nhiên, Pháp Ân cũng không quá quan tâm, dù sao cũng sắp đến tầng mười.

Trước khi tiến vào tầng mười, mọi người cẩn thận tìm tòi chung quanh một chút, xem có Thần khí xuất hiện hay không. Mà rốt lại kết quả tìm tòi lại chẳng được gì, cả tầng chín cũng chỉ có một viên Sanh mạng nguyên châu. Dù sao, đối với Thánh vực cường giả mà nói, tầm quan trọng của Sanh mạng nguyên châu vượt xa thần khí bình thường.

Chúng thần mộ địa tầng thứ mười, 11 vị cường giả xuất hiện giữa không trung.

“Hoàn cảnh không tệ.” Lâm Lôi cười nhìn chung quanh.

“Giải quyết xong sinh vật tại tầng mười, có thể ở lại đây nghỉ ngơi chuẩn bị thật tốt, có thành công đạt được Thần cách hay không phải xem biểu hiện ở tầng thứ mười một.” Đức Tư Lê cười cười.

Một đám cường giả quan sát hoàn cảnh chung quanh.

Đây là một thảo nguyên xinh đẹp, trên thảo nguyên vừa sơ qua thấy cỏ xanh ngút mắt, ngẫu nhiên có một vùng lớn hoa dại sinh trưởng, không khí trong lành khiến cho lòng người thư thái.

“Sinh vật của tầng mười một đâu?” La Toa Lỵ cẩn thận tìm kiếm.

“Không cần tìm.” Một đầu Lục mục kim nghê nói. “Bây giờ chúng ta trực tiếp đi tìm thông đạo sang tầng mười một, nói không chừng sinh vật kia ở đó. Tìm được thông đạo, giải quyết xong sinh vật nọ, mọi người nghỉ ngơi cho thật tốt, chuẩn bị vào tầng cuối cùng. Thành công hay thất bại, phải coi một lần cuối cùng nha.”

Các vị cường giả đều gật đầu, sau đó bắt đầu từ đại thảo nguyên cẩn thận tìm kiếm.

Thảo nguyên này vốn cũng không phải một bình nguyên.

Nhìn kỹ một chút, thảo nguyên trên thực tế cũng có một vài địa phương đặc thù, có một vài địa phương cũng có vài sinh vật đáng sợ, hoặc thông đạo, nếu không bay đến gần căn bản không phát hiện ra.

“Nhìn kìa.” Bối Bối bay đầu tiên, vui vẻ nói, “Phía trước có một cây cột đá, mà phía dưới cột đá dường như có thông đạo.”

Các vị cường giả liền bay sang.

Cột đá đường kính trên dưới ba thước, cao gần hai mươi thước, nhìn cổ kính không biết đã tồn tại bao lâu, mặt trên điêu khắc nhiều hoa văn huyền ảo. Phía trước cột đá liền dễ dàng nhìn thấy một thông đạo, từ bên ngoài có thể thấy trong một phiến hắc quang có một giai thê thông đạo.

“Chính là đây.” Các vị cường giả trong lòng cũng xác định.

Dọc theo thông đạo đi lên, chính là tầng thứ mười một, có chứa Thần cách!

“Xùy!”

Một đạo ánh sáng từ dưới mặt cỏ vọt lên, nhắm hướng Pháp Ân vốn gần nó nhất. Ở đây mười một vị cường giả vẫn chưa từng buông lỏng cảnh giác, phát hiện đạo ánh sáng phóng đến, trong lòng đều hiểu rõ: Đệ thập tầng sinh vật, cuối cùng đã đến.

“Hừ.” Lúc đạo ánh sáng còn cách Pháp Ân mấy thước, Pháp Ân cũng tựa như tia chớp bay ngược lại. Tốc độ của Pháp Ân trong mười một vị cường giả cũng chỉ có Đức Tư Lê, Bối Bối mới có thể so sánh được.

Nhưng mà…

“Keng!” Binh khí giao kích.

Pháp Ân cả người bị đánh bay ra sau, cuối cùng mới trụ lại được giữa thinh không mà dừng lại, thật sự có chút chật vật. Sắc mặt Pháp Ân đột nhiên tái nhợt, miệng cũng phun một búng máu, chỉ là trong nháy mắt Sinh mạng nguyên châu khởi động công hiệu, thân thể y lại khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

“Đây là cái gì?” Lâm Lôi một nhóm cường giả phi hành lại bên cạnh Pháp Ân.

Mười một vị cường giả nhìn sinh vật vừa xuất hiện.

Sinh vật này toàn thân tựa hồ có thể phản chiếu khung cảnh chung quanh, thân thể nó vốn đều do kim chúc tạo thành, chỉ có điều so với cương thiết chú tạo lợi đao cứng rắn hơn hàng trăm lần, mà lại bóng loáng đến mức phản chiếu mọi vật chung quanh, chỉ là so với gương thì hơi mờ hơn một chút.

Bộ dáng tựa như loài người, thân cao hai thước, do kim loại tạo thành.

Trên trán có đao nhận tựa như cái sừng, mà các bộ phận khác cũng có thể thấy đao nhận chỉa ra, tay chân hắn cũng chính là một thanh lợi đao, cánh tay mặt trước mặt sau cũng có lưỡi đao sắc bén. Không thể nghi ngờ gì nữa, sinh vật này cho dù vung tay vung chân cũng đều giống như người ta vũ động trường đao, ngay cả từng ngón tay đều là lưỡi đao sắc bén.

Mà trên lưng hắn cũng còn có một thanh trường đao.

“Toàn thân đều là đao, chân là đao, tay là đao, cánh tay đỉnh đầu cũng là đao, ngay cả trên lưng còn có đao.” Bối Bối than thở.

“Quả thực là một thứ vũ khí chiến đấu.” Đột Lệ Lôi cũng lên tiếng.

Pháp Ân thấp giọng nói: “Mọi người cẩn thận một chút, quái vật này toàn thân là đao, tốc độ cực nhanh, có thể nói ngang ngửa ta. Mà hắn vừa rồi một đao chém qua, lực công kích hoàn toàn có thể trọng thương chúng ta. Lâm Lôi, ngay cả phòng ngự của ngươi cũng khó lòng kháng được.”

Mọi người trong lòng cũng minh bạch.

Pháp Ân thực lực như thế nào? Mà trước đó bị một đao chém văng ra ngoài, miệng cũng phún một búng máu.

"Tầng thứ mười mặc dù đơn giản, nhưng mà cũng chỉ là tương đối so với tầng thứ sáu đến tầng thứ chín mà thôi." Lâm Lôi cũng hiểu được, "Quái vật này mặc dù xem như lợi hại, nhưng so với Mẫu hoàng, Liệt hỏa quân vương, Tà nhãn vương giả, Ngân thiết ma nhân cũng yếu hơn rất nhiều."

Cái chết của Ngân thiết ma nhân nhìn có vẻ như rất đơn giản, nhưng nếu không phải Pháp Ân vừa vặn khắc chế nó, sợ rằng có thể dung hợp Địa, Hỏa, Thủy, Phong hình thành bất đồng thực lực, Ngân thiết ma nhân tuyệt đối không phải Lâm Lôi bọn họ có khả năng giết được.

Mà sinh vật trước mắt thoạt nhìn tương đối lợi hại.

Nhưng trên thực tế, Lâm Lôi bọn họ tùy tiện đưa ra một người, dưới tình huống liều mạng đều có thể giải quyết.

“Grừ”, Sinh vật toàn thân là đao nhìn phía trước, trong miệng phát ra tiếng gầm nhè nhẹ, hai tròng mắt gườm gườm nhìn chằm chằm vào đám người Lâm Lôi. Có thể hắn cũng cảm giác được mười một vị cường giả tại đây hắn căn bản không có khả năng địch lại, cho nên hắn lúc này cũng không dám chủ động tập kích.

"Đây là Thâm uyên (Vực sâu) đao ma." Một đầu Lục mục kim nghê mở miệng.

"Thâm uyên đao ma?" Lâm Lôi bọn họ cũng nghi hoặc nhìn về phía Lục mục kim nghê.

Lục mục kim nghê gật đầu nói: "Trong vô vàn vị diện, tứ đại chí cao vị diện cùng với thất đại thần vị diện chính là mười một vị diện cực mạnh. Tuy nhiên, ngoại trừ mười một vị diện này ra cũng là có vài vị diện rất đặc thù, thực lực cũng không kém mười một vị diện kia, ví dụ… Thâm uyên!"

"Thâm uyên vị diện, có thể nói trong vô vàn vị diện… vốn là một vị diện hỗn loạn nhất, vị diện giết chóc nhiều nhất." Lục mục kim nghê than thở.

Lâm Lôi nghe xong đáy lòng thất kinh.

…Hỗn loạn nhất? Giết chóc nhiều nhất? Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng được Thâm uyên đáng sợ dường nào.

"Thâm uyên đao ma chính là một loại sinh vật xuất sinh từ thuở ban đầu tại Thâm uyên." Lục mục kim nghê nói, "Thâm uyên đao ma thực chất là sinh vật đẳng cấp thấp nhất tại Thâm uyên, cũng có thể so với con kiến nhỏ tại Ngọc Lan đại lục vị diện. Thực lực vốn là yếu nhất."

Lâm Lôi cùng các vị cường giả đều bảo trì trầm mặc.

Thâm uyên đao ma này thực lực không yếu hơn bọn họ bao nhiêu.

Vậy mà trong Thâm uyên truyền thuyết cũng chỉ là con kiến nhỏ, đẳng cấp thấp nhất.

"Các đại vị diện cường giả dám vào Thâm uyên bình thường đều là Thần cấp cường giả. Thâm uyên đao ma ở trạng thái Thánh vực tự nhiên là đẳng cấp thấp nhất." Lục mục kim nghê nói. "Thâm uyên vị diện các loại sinh vật phần lớn vì giết chóc mà sanh."

Lâm Lôi một đám người mạnh âm thầm gật đầu.

Nhìn Thâm uyên đao ma trước mắt, thân thể của hắn cấu tạo thế nào? Chẳng phải là vì giết chóc mà sanh sao? Thân thể các bộ vị đều có thể dùng làm vũ khí. "Thâm uyên đao ma tốc độ như tia chớp, công kích cũng mãnh liệt vô cùng. Thân thể do đặc thù kim chúc cấu thành, phòng ngự cũng tính là mạnh mẽ. Đương nhiên… nếu mọi người toàn lực công kích, tất có thể giết chết Thâm uyên đao ma này." Lục mục kim nghê nói.

Lục mục kim nghê nói rất thoải mái, hiển nhiên không để Thâm uyên đao ma vào mắt.

Thâm uyên đao ma cẩn thận nhìn nhóm cường giả trước mắt, cuối cùng…

"Vù."

Thâm uyên đao ma cũng quay đầu chạy thoát, mà cùng lúc hắn chạy trốn, Bối Bối cũng động thân hình. Một đạo ánh sáng tại phía trước chạy bán mạng, Bối Bối ở phía sau cũng mau chóng đuổi theo, tốc độ hai người cũng không phân cao thấp. Chỉ thấy Thâm uyên đao ma đột nhiên lủi luôn xuống lòng đất.

"U…”

Bối Bối hưng phấn cũng trùng xuống mặt đất.

"Với thực lực của Bối Bối giải quyết đao ma này hẳn là không khó." Lâm Lôi đối với Bối Bối thực sự rất tin tưởng.

Chỉ riêng Hóa ảnh phân thân thuật cũng đủ để bảo vệ tánh mạng, hơn nữa Bối Bối ở bên cạnh Bối Lỗ Đặc phỏng chừng cũng được truyền thụ ít nhiều.

"Thâm uyên…" Đột Lệ Lôi thấp giọng nói, "Nếu đời này có thể đến Thâm uyên kinh nghiệm một phen, chết cũng thỏa lòng."

Đức Tư Lê quay đầu nhìn Đột Lệ Lôi, cười cười.

"Đừng có gấp, chúng ta bây giờ muốn đi cũng chỉ có thể đến tứ đại chí cao vị diện." Đức Tư Lê nói, "Hơn nữa ta phỏng chừng, đi từ vị diện này sang vị diện khác điều kiện hẳn là rất hà khắc. Mà chiến đấu trong chí cao vị diện sợ rằng cũng đủ để cho ngươi thỏa mãn."

Đột Lệ Lôi liền gật đầu, vô luận Đức Tư Lê, hay Đột Lệ Lôi, Lâm Lôi một đám người, bọn họ đều hết sức minh bạch.

Tại loại vật chất vị diện bình thường này, bọn họ Thánh vực cường giả đích thật là cao tầng tồn tại. Nhưng đến tứ đại chí cao vị diện, Thánh vực chính là đẳng cấp thấp nhất, ngay cả hạ vị Thần… sợ rằng cũng chỉ có thể xem như trung đẳng cường giả.

Cho nên bọn họ đều nhẫn nại, không vội vàng đến chí cao vị diện.

“Bùm…” Lòng đất truyền đến một trận chấn động kịch liệt, mặt đất cũng vỡ ra xuất hiện một khe nứt lớn. Các vị cường giả liền xuyên qua khe nứt thật lớn, hướng phía dưới mà nhìn.

Lâm Lôi cũng cười nói: "Thâm uyên đao ma nọ vậy là đã chết."

Chỉ thấy Bối Bối từ trong miệng khe nứt cự đại bay đến, đồng thời nó còn cầm lấy kim chúc thi thể đã bị xé làm hai nửa, đúng là Thâm uyên đao ma.

"Thâm uyên đao ma công kích thật sự rất lợi hại." Bối Bối than thở, "Sợ rằng ngay cả ta mà bị hắn chém trúng một đao cũng phải bị thương.”

Các vị cường giả đều thất kinh.

Bối Bối chính là Phệ Thần thử, mặc dù vẫn đang ở phát triển kỳ nhưng mà lực phòng ngự của hắn đã cực kỳ kinh người. Đến Bối Bối cũng phải nói như vậy… Thâm uyên đao ma này lực công kích mạnh, liền có thể tưởng tượng mà biết.

"Thâm uyên đao ma trên lưng đeo chuôi đao, chính là vũ khí tuyệt hảo nha." Lục mục kim nghê cũng than thở, "Thâm uyên đao ma toàn thân tinh hoa dựng dục mà thành một thanh đao cực mạnh, chính là chuôi đao trên lưng nó. Chuôi đao này độ cứng, độ sắc bén sợ rằng phải ngang ngửa hạ đẳng Thần khí."

"Đúng, đao này thực sự rất sắc bén." Bối Bối đem thanh đao ra cho mọi người xem.

Thanh đao quả nhiên là vũ khí giết người rất lợi hại, lúc này đặt trên mặt cỏ mà trên thân đao cũng tự động ẩn ước từng đạo đao khí khiến cho cỏ dại chung quanh chạm phải liền đoạn liệt ra. Rõ ràng độ sắc bén vượt xa những Thần khí cấp thấp.

“Thanh đao này ai muốn?” Bối Bối nói, "Dù sao ta cũng không cần, móng vuốt của ta vẫn lợi hại hơn." Bối Bối huơ huơ đôi móng vuốt nho nhỏ.

Áo Lợi Duy Á, Lâm Lôi, Đột Lệ Lôi đều không lên tiếng, bọn họ đều đã có vũ khí, Đức Tư Lê với La Toa Lỵ vốn là Thánh ma đạo cũng không cần, mà Pháp Ân am hiểu sử dụng kiếm không có thói quen dùng đao. Phần Thánh vực ma thú… ma thú vốn là dùng lợi trảo cũng không có thói quen dùng đao.

Mặc dù đao này so về độ trân quý mà nói thì còn vượt qua Thần khí cấp thấp, cho dù mình không cần cũng có thể cấp cho thân nhân, bằng hữu. Bất quá Lâm Lôi, Pháp Ân, La Toa Lyỵ mấy người cũng đã từng lấy Thần khí, cũng sẽ không lấy thêm lần nữa.

"Ha ha…" Đức Tư Lê cười nói, "Không ai lấy à? Dù sao ta trong tay cũng không có vũ khí gì, mượn chuôi đao này đi. Đối với cận chiến ta cũng có học qua một chút."

Đức Tư Lê cầm thanh đao lên.

(Hết chương 29)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 30: Thánh Ma Đạo

Cầm thanh đao, Đức Tư Lê múa lên vài phát, đao khí tung hoành khắp nơi.

“Quả nhiên là hảo đao, chỉ tiếc là hai tay ta lực lượng không đủ.” Đức Tư Lê than thở.

Không có đấu khí, nếu tự thân lực lượng mạnh tỷ như tứ đại chung cực chiến sĩ, chỉ bằng khí lực sử dụng vũ khí cũng có thể đạt đến uy lực kinh người. Kỳ thực Thâm uyên đao ma cũng chỉ dựa vào khí lực mà huy động lợi đao.

“Gấp cái gì?” Pháp Ân cười nói, “Đợi Đức Tư Lê ngươi thành Thần, Thần thể ngưng tụ mà thành, lúc đó dùng Thần thể lực lượng cùng Thần lực không phải là có thể dễ dàng sử dụng vũ khí này sao?”

“Ha ha, đúng.” Đức Tư Lê cười.

Kỳ thật tất cả mọi người đều biết, thành Thần vẫn còn một cửa khó khăn nhất.

Chính là tầng thứ mười một!

Tầng thứ nhất đến tầng thứ năm khó khăn cũng không lớn, nhưng mà tầng thứ sáu Liệt hỏa quân vương độ khó lại tăng lên rất nhiều. Tầng năm đến tầng mười là một cấp bậc, rất hiển nhiên tầng thứ mười một so với tầng thứ sáu sẽ khó hơn rất nhiều. Mà thực tế Liệt hỏa quân vương, Mẫu hoàng các sinh vật này vốn đã rất đáng sợ.

Vậy tầng thứ mười một là cái gì?

Mọi người trong lòng đều nặng nề, nhưng tất cả cũng rất rõ ràng, tầng thứ mười một chắc chắn có chúng Thần thi thể, có Thần cách!

“Tầng thứ mười một…” Lâm Lôi nhìn về phía cột đá cổ kính đàng xa, phía dưới cột đá dễ dàng thấy chính là thông đạo âm u, “Theo như Bối Lỗ Đặc đại nhân nói, tầng thứ mười một sinh vật thủ hộ vẫn còn là Thánh vực.”

Hiển nhiên, chủ Thần nắm giữ chúng Thần mộ địa vẫn phải chừa một tia sinh cơ.

Lâm Lôi cũng hiểu được, từ tầng thứ mười hai bắt đầu phải đạt đến Thần cấp mới có thể vào.

“Phỏng chừng từ tầng thứ mười hai trở đi, sinh vật thủ hộ là Thần cấp sinh vật.” Lâm Lôi không dám nghĩ đến lần này xông vào tầng thứ mười hai, cho dù thực lực hắn không tồi, nhưng trước mặt Thần cấp cường giả vốn vẫn là không có năng lực phản kháng.

Chính mình có Thần cách, thành Thần vốn là sinh mạng thuế biến sang một tầng thứ khác.

“Tất cả mọi người đều rõ.” Đức Tư Lê quay sang các vị cường giả, nói: “Chúng ta lúc trước hơn một trăm vị cường giả cùng đi, lên đến tầng mười này cũng chỉ còn có mười một người.”

Mọi người gật đầu.

Hơn bảy mươi cường giả kia, hoặc đã chết, hoặc đã dừng bước rút lui.

Chỉ có bọn họ đến được tầng mười này.

“Đây là lần đầu tiên trong đời ta đến gần Thần cách như thế này, ta biết phía trên kia, tầng mười một có Thần cách.” Đức Tư Lê lúc này cảm xúc mênh mông, dù sao hắn cũng đã cố gắng bao nhiêu năm. “Nhưng mà mọi người cũng biết, tầng thứ mười một theo quy luật cũng là cực độ nguy hiểm, so với Liệt hỏa quân vương, Mẫu hoàng, Tà nhãn vương giả, Ngân thiết ma nhân đều nguy hiểm hơn nhiều!”

Tất cả cường giả trong lòng đều minh bạch.

“Có lẽ trong chúng ta sẽ có người tử vong tại tầng mười một này.” Đức Tư Lê trầm giọng nói: “Nhưng ít nhất bản thân ta sẽ không sợ chết, đã sống mấy ngàn năm rồi, chuyện gì cũng kinh nghiệm qua, trên con đường trở thành Thần, chết cũng không hối hận.”

Các cường giả ánh mắt thập phần kiên định.

Vô luận Đức Tư Lê, La Toa Ly, Pháp Ân, Đột Lệ Lôi, hay là Lục mục kim nghê Khắc Lý Áo tam huynh đệ, hay Hắc giáp cự hạt bọn họ đều vì thành Thần mà phấn đấu suốt mấy ngàn năm. Sanh tử bọn họ đã sớm coi thường.

Trong năm đại Thánh vực cực hạn cường giả, Lạp Sắt Phúc Đức đã chết.

Mọi người cũng không vì Lạp Sắt Phúc Đức mà cảm thấy bi thương lắm. Bởi vì họ hiểu được… có lẽ không lâu sau bọn họ cũng sẽ trên con đường thành Thần mà tử vong.

Trong mười một vị cường giả, Lâm Lôi, Bối Bối cùng Áo Lợi Duy Á, tuổi đều xem như rất trẻ, vẫn còn chưa đến trăm tuổi, so với Đức Tư Lê các cường giả thì kém hơn rất nhiều. Bọn họ trong lòng đối với sanh tử giải thích, cùng Đức Tư Lê các cường giả vẫn có chút khác biệt.

"Mọi người chuẩn bị cho tốt, lần này chúng ta tại tầng mười nghỉ ngơi một năm rưỡi thời gian, đợi một năm rưỡi sau chúng ta sẽ tiến vào tầng thứ mười một." Đức Tư Lê nói.

Các vị cường giả trong lòng đấu chí đều tăng cao, tất cả lặng lẽ gật đầu.

Bước vào Chúng Thần mộ địa đã hơn tám năm, lại tu luyện một năm rưỡi thời gian, so với hạn kỳ mười năm chỉ còn có mấy tháng. Mà tại tầng thứ mười một, có thể đạt được Thần cách hay không có lẽ chỉ trong vòng một vài ngày là có kết quả.

Tất cả mọi người đều tự tản ra, tùy ý tìm kiếm một chỗ mà bắt đầu tĩnh tu.

"Lão Đại." Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng nhìn về phía nó, bọn họ hai người đều cảm nhận được suy nghĩ của người kia.

Hảo hảo tu luyện. Đối với Lâm Lôi, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á mà nói, một năm rưỡi thời gian này còn có thể lại gia tăng thực lực. Về phần tám vị cường giả kia… trừ phi kỳ ngộ tới, nếu không muốn đột phá thật sự rất khó.

Trên đại thảo nguyên mênh mông, tại một bụi cỏ gió nhẹ kéo tới, thổi bay mái tóc dài của Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhắm hai mắt, bình tĩnh ngồi xuống tu luyện.

“Đại địa áo nghĩa càng tiếp tục khó khăn càng lớn. Ta bây giờ đạt tới Đại địa mạch động 64 trọng, nếu muốn dung hợp đến 32 trọng phỏng chừng thời gian không ít hơn lần trước. Lần trước hao hết tám năm thời gian, lần này ngắn ngủi một năm rưỡi thời gian…” Lâm Lôi trong lòng âm thầm quyết định, “Tốt nhất là nghiên cứu Phong chi áo nghĩa đi.”

Bây giờ quan trọng nhất là làm cho thực lực có đột phá, khiến cho mình tại tầng mười một tăng thêm nhiều phần hy vọng.

“Linh hồn kết hợp với tự nhiên, Tinh Thần lực đương nhiên sẽ tăng lên, nhưng thực tế, Tinh Thần lực tu luyện cùng Phong chi áo nghĩa tu luyện có thể tiến hành cùng lúc.” Lâm Lôi rất thoải mái.

Sau đó, hắn dẹp mọi tạp niệm trong lòng.

Vong ngã!

Lâm Lôi Tinh Thần lực hoàn toàn cùng tự nhiên kết hợp, trên thảo nguyên từng cơn gió chung quanh thổi qua, trong đầu hắn tự nhiên hiện lên các loại quỹ tích kỳ lạ, đồng thời Phong ba động – Phong đích luật động – Vạn kiếm hợp nhất các loại kiếm pháp cũng tự thôi diễn trong đầu.

Lâm Lôi dựa theo Khoái – Mạn hai đại cảnh giới trong Phong nguyên tố pháp tắc không ngừng nghiên cứu lĩnh ngộ.

Đồng thời cũng tìm hiểu các loại kiếm pháp, trong đầu vô số bóng kiếm hiển hiện.

Bóng kiếm như gió, vô hình vô tướng!

Trong lúc này, khi tĩnh tâm lĩnh ngộ, trên phương diện lĩnh ngộ Phong nguyên tố pháp tắc, tốc độ lĩnh ngộ của Lâm Lôi tuy thong thả nhưng ổn định, từng bước mà tăng lên. Trong đầu bóng kiếm thôi diễn càng ngày càng thêm huyền ảo tự nhiên. Linh hồn kết hợp tự nhiên làm cho Tinh Thần lực cũng không ngừng tiến bộ.

Trên thảo nguyên, chúng cường giả hoặc là khoanh chân tĩnh tu, hoặc là thôi diễn trong đầu các loại công kích, tất cả mọi người vì chuẩn bị tiến vào tầng thứ mười một mà cố gắng.

Bối Bối ngồi trên mặt cỏ, ngoại thân cũng ẩn ẩn từng đạo hắc quang bao quanh.

Bất tri bất giác… tóc Lâm Lôi lúc này cũng đã dài thêm rất nhiều.

Đảo mắt đã hơn một năm trôi qua, khoảng cách ước định một năm rưỡi thời gian cũng chỉ còn lại hơn hai tháng nữa.

“Đức Tư Lê.” Pháp Ân giờ phút này cùng Đức Tư Lê đều ngồi ở trên cỏ, bọn họ đã sớm tu luyện tới cực hạn, chỉ cần lại đột phá liền trở thành Thần. Giờ phút này ngược lại không thể miễn cưỡng liều mạng tu luyện, hai người chỉ thoải mái cười nói: “Ngươi còn nhớ trận đánh của hơn năm ngàn năm trước không?”

“Đương nhiên nhớ rõ.” Đức Tư Lê than vãn, “Trận đánh nọ, dị vị diện cường giả phủ xuống, Thánh vực cường giả từng người từng người vẫn lạc, mà trên Viêm nhiệt sa mạc cùng thinh không Nam hải chiến đấu thảm thiết chưa từng có.”

Pháp Ân cũng gật gật đầu.

Năm đó Pháp Ân, Đức Tư Lê mấy người cũng mới bắt đầu đạp nhập Thánh vực, bất quá chỉ là một tiểu nhân vật trong hàng ngũ Thánh vực, đại loại tương đương cỡ Tinh không kiếm Thánh Đế Long một hạng, sơ nhập Thánh vực thôi. Trong cuộc chiến đấu với dị vị diện cường giả, bọn họ có tham gia cũng chỉ là chịu chết.

“Đông đảo Thánh vực cường giả, cả Thần cấp cường giả cũng có không ít, Thánh vực đối Thánh vực, Thần cấp đối Thần cấp, trong đó có một Thần vực cường giả sát đến đội ngũ Thánh vực cao thủ, trong nháy mắt chết một đoàn lớn.” Đức Tư Lê than vãn, “Từ ngày đó trở đi, ta liền suy nghĩ trong lòng, rốt cuộc có một ngày chính mình sẽ thành Thần!”

Thần uy như ngục!

Trước mặt Thần vực, Thánh vực không là gì.

“Hơn năm ngàn năm rồi.” Đức Tư Lê than vãn, “Trên con đường này, rốt cuộc đã chết bao nhiêu bằng hữu. Hải Ốc Đức đã chết, Lạp Sắt Phúc Đức đã chết, mà năm đó Khải Lý Lan cũng đã chết…”

Pháp Ân cũng gật đầu.

Đã biết bao năm tháng, vô số cường giả vì mộng ước trở thành Thần mà cố gắng. Đạt tới Thánh vực đối với bọn họ mà nói không khó, bất quá thành Thần… thực sự khó khăn trùng trùng.

“Pháp Ân.” Đức Tư Lê nhìn về phía hắn, “Chúng ta cho tới cuối cùng chỉ còn cách một bước nữa thôi, cũng là hơn năm ngàn năm qua lần đầu tiên chúng ta gần với mục tiêu thành Thần nhất.”

Pháp Ân gật đầu, trịnh trọng nói: “Có thể thành công hay không, phải nhìn một lần cuối cùng này.”

“A?” Pháp Ân, Đức Tư Lê cơ hồ đồng thời nhìn về phía Lâm Lôi, bọn họ hai người nhìn nhau, trong mắt đều hiện nét kinh ngạc. Đối với Đức Tư Lê chúng cường giả mà nói, Lâm Lôi cùng Áo Lợi Duy Á đích thật là nhân vật tuyệt thế thiên tài, người khác mất mấy ngàn năm, bọn họ không đầy trăm năm là có thể làm được.

Mà Lâm Lôi càng khiến bọn họ kinh hãi. Trụ cột hảo, pháp tắc lĩnh ngộ mạnh, mà bây giờ…

“Xem ra rốt cuộc cũng đột phá Thánh ma đạo cảnh giới rồi.” Đức Tư Lê than vãn, năm đó hắn cũng từng đột phá một cửa này.

Trong lúc này Lâm Lôi cũng cảm nhận được linh hồn máy động, mà trong đầu, tinh thần hải dương đang rít gào, thất sắc linh hồn tinh thể rung động nhè nhẹ tựa hồ đang phát sinh một loại biến hóa vi diệu.

“Rốt cuộc cũng đột phá.” Lâm Lôi trong lòng tràn ngập xúc động.

Từ cửu cấp đến cửu cấp đỉnh phong hao phí gần mười năm, mà từ cửu cấp đỉnh phong cho đến giờ đột phá cũng hao hết mười năm công phu!

“Oanh long long…” Tinh Thần lực không ngừng thuế biến, Tinh thần hải dương phạm vi bao trùm ngược lại thu nhỏ từ từ, bất quá Tinh thần lực về thực chất lại mạnh mẽ hơn nhiều… quan trọng nhất là tinh hồn tinh thể bắt đầu thay đổi hình dáng.

Thong thả thuế biến.

Tinh Thần lực về lượng thì áp súc lại chỉ còn trên dưới một thành, nhưng lại trở nên tinh túy cực kỳ, khống chế linh hoạt mà mạnh mẽ hơn nhiều.

“Linh hồn tinh thể?” Lâm Lôi trong lòng chợt động.

Kỳ thực quá trình tu luyện căn bản cũng chỉ là quá trình tăng trưởng sinh mạng lực, mà căn bản nhất của sinh mạng lực… chính là linh hồn! Sinh mạng tầng thứ tăng lên, tự nhiên linh hồn cũng không ngừng thuế biến. Thánh ma đạo cảnh giới tu luyện chính là Tinh thần lực, đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới thì linh hồn cũng sẽ thuế biến thành một tầng thứ mới.

Thong thả thuế biến.

“Linh hồn thuế biến, đến lúc nào mới chấm dứt?” Lâm Lôi cũng không muốn lãng phí thời gian, hắn biết khoảng cách tiến vào tầng thứ mười một cũng đã ngày càng gần. Linh hồn thuế biến cũng là tự phát, Lâm Lôi chú ý quan sát linh hồn thuế biến vài ngày cũng không tiếp tục chờ đợi. Hắn lại chuyên tâm lĩnh ngộ Phong nguyên tố pháp tắc và nghiên cứu các loại kiếm pháp.

Các loại kiếm ảnh không ngừng diễn luyện.

Trong quá trình Lâm Lôi lĩnh ngộ, phát hiện từ khi linh hồn bắt đầu thuế biến, tốc độ nghiên cứu pháp tắc, nghiên cứu kiếm pháp của mình cũng càng ngày càng tăng, hiệu suất nâng cao rõ rệt.

“A?” Lâm Lôi cảm thấy linh hồn máy động, “Thành công rồi!”

Hắn lúc này cẩn thận xem xét linh hồn của bản thân, trong đầu, ở trên không trung của tinh thần hải dương cũng huyền phù một thanh kiếm lập lòe thất sắc quang mang, lại có một quầng sáng màu xanh bao phủ ở trên thanh kiếm. Đúng, là kiếm hồn!

“Kiếm?” Lâm Lôi kinh ngạc.

“Linh hồn ta biến thành kiếm hình?” Hắn hơi giật mình.

Kỳ thật linh hồn ở hình dạng nào vốn cũng không phải cố định, ví dụ như vong linh ở minh giới thì linh hồn là hình ngọn lửa gọi là linh hồn chi hỏa. Cũng như Lâm Lôi khi xưa giết chết Liệt hỏa quân vương, kỳ thật linh hồn của hắn chính là trong tảng đá trong suốt.

Cũng có một số Thần cấp cường giả, linh hồn của họ là đao hình hay hình cầu.

Cái đó cùng con đường tu luyện của mỗi người có liên quan.

“Đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới quả nhiên cũng khác trước.” Lâm Lôi dễ dàng dùng Tinh thần lực phát ra xung quanh. Mặc dù ở đây là vị diện đặc thù, lúc trước Lâm Lôi chỉ có thể dùng Tinh thần lực bao phủ trên dưới mười thước phạm vi, nhưng bây giờ có thể đạt đến vài trăm thước.

Hắn mở mắt nhìn quanh, Bối Bối liền quay về phía hắn cười.

“Lão đại, huynh đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới sao? Ha ha, huynh thi triển ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’ trong truyền thuyết cho ta xem một chút a, ta còn chưa thấy qua bao giờ.” Bối Bối hưng phấn cực kì, nó lúc này thuần túy vì Lâm Lôi mà cao hứng, rốt cuộc cũng đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới.

Địa hệ cấm chú cùng Phong hệ cấm chú, bây giờ Lâm Lôi đều có thể thi triển được.

“Thứ nguyên chi nhận?” Lâm Lôi đối với đơn thể cấm chú cực mạnh trong truyền thuyết cũng có một tia hiếu kì, lúc này hắn bắt đầu mặc niệm ma pháp chú ngữ. Chú ngữ mặc dù từ sớm đã biết, nhưng bây giờ cũng là lần đầu tiên thi triển.

Một lát sau…

Vô số Phong nguyên tố tụ tập lại chung quanh Lâm Lôi, mà toàn bộ gió trên thảo nguyên bỗng nhiên biến mất vô hình.

Một đạo phong nhận màu xanh gần như trong suốt dài ước chừng ba bốn thước, từ bên người Lâm Lôi phát ra xa, tốc độ cực nhanh… sợ rằng ngay cả tốc độ của Bối Bối, Đức Tư Lê cũng không kịp né tránh… đáng sợ nhất là khi đạo phong nhận này quét qua, không gian liền xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt vỡ.

Tựa như tấm vải bị cắt xé ra, từng vết nứt không gian cũng mở ra thành một miệng hang, đương nhiên trong nháy mắt đã hồi phục lại như cũ.

Bay được khoảng cách vài trăm thước rồi ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’ cạn kiệt năng lượng mà tiêu tán.

“Xé rách không gian, chiêu này công kích ra thì ai có thể ngăn cản? Hơn nữa ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’ sau khi phát ra có thể thông qua dùng Tinh thần lực hơi thay đổi phương hướng một chút.” Lâm Lôi mừng như điên.

(Hết chương 30)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 31: Chúng Thần Mộ Địa

Trên thảo nguyên, chư vị cường giả đều thấy rõ ràng cảnh tượng không gian xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt, 'Thứ Nguyên Chi Nhận' không nghi ngờ gì nữa có thể xé rách không gian. Mặc dù bọn họ đã sớm nghe nói qua Thứ nguyên chi nhận đích thực uy lực kinh người, nhưng mà lúc này nhìn khe nứt không gian vẫn cảm thấy rung động không thôi.

"Thứ nguyên chi nhận không hổ là đơn thể cấm chú cực mạnh." Pháp Ân than vãn, "Ài, nếu là ta, giả sử có Thánh ma đạo dùng một chiêu này đánh lén ta, chỉ cần khoảng cách song phương gần một chút e rằng ta cũng không kịp tránh."

Thứ nguyên chi nhận có thể xem như Phong hệ đơn thể cấm chú công kích mạnh nhất.

Tốc độ nhanh nhất, mà lực công kích cũng mạnh đến mức khủng bố.

"Cho nên ta đối với Phong hệ Thánh ma đạo, bình thường đều bảo trì lòng cảnh giác, đặc biệt nếu đối phương cùng ta có cừu oán." Đức Tư Lê cười nói, "Bình thường, chỉ cần cảm ứng thấy chung quanh thân thể hắn có Phong hệ nguyên tố tụ tập, ta sẽ lập tức chạy ra đàng xa."

"Ha ha…" Các vị cường giả đều cười ầm lên.

"Đức Tư Lê, ngươi cũng sợ hãi a." Pháp Ân cười nói.

Lâm Lôi giờ phút cuối cùng cũng đạp nhập cảnh giới Thánh ma đạo, khiến cho Đức Tư Lê, Pháp Ân mấy cường giả cảm thấy kinh hãi. Lâm Lôi thực lực đại tăng cũng khiến cho bọn họ cảm thấy ở tầng thứ mười một có cơ hội đạt được Thần cách càng cao.

“Tốt rồi, từ giờ đến thời điểm chúng ta ước định một năm rưỡi thời gian vẫn còn hai tháng, hai tháng cuối này mọi người an tâm nghỉ ngơi đi nha.” Đức Tư Lê cao giọng nói.

Các vị cường giả đều gật đầu sau đó tản ra.

Lúc này, Bối Bối cùng Lâm Lôi ở cùng một chỗ.

“Lão đại, huynh rốt cục cũng đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới, thực sự tốt quá.” Bối Bối vui vẻ đứng thẳng lên, song trảo quơ loạn, đôi mắt nhỏ thấp thoáng nét cười.

“Cho dù đạt tới Thánh ma đạo, cũng bất quá khiến cho ta tại tầng thứ mười một sinh cơ lớn thêm một chút.” Lâm Lôi than vãn, “Ngươi xem tầng thứ sáu so với tầng thứ nhất đến tầng thứ năm độ nguy hiểm gia tăng biết bao nhiêu? Cứ năm tầng một cấp bậc, vậy… tầng thứ mười một…”

Bối Bối gật gật đầu.

Tầng thứ mười một sợ rằng độ nguy hiểm so với Liệt hỏa quân vương ở tầng thứ sáu cũng tăng gấp mười, gấp trăm lần!

Có thể thành công không?

Kỳ thật mặc kệ Lâm Lôi hay Đức Tư Lê một đám cường giả, cho dù trong lòng không nắm chắc, nhưng Đức Tư Lê bọn họ vì thành Thần mà phấn đấu mấy ngàn năm… thời khắc này là lúc bọn họ đến gần mục tiêu thành Thần nhất, dĩ nhiên sẽ không dễ dàng lựa chọn từ bỏ.

“Trong hai tháng cuối thời gian, phải chuẩn bị cho tốt.”

Đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới, đặc biệt sau khi linh hồn biến thành kiếm hình, Lâm Lôi phát hiện bản chất cả người tựa hồ xảy ra thuế biến. Kỳ thật Bối Bối mấy người cảm giác được Lâm Lôi đứng ở đó tựa hồ giống như một thanh lợi kiếm, khí tức sắc bén xung thiên không thể ngăn cản.

Dưới chân cột đá, ở lối vào thông đạo, mười một vị cường giả tề tụ.

Hắc sắc long lân bao trùm toàn thân, Lâm Lôi đã biến thân Long huyết chiến sĩ, đồng thời một bộ khải giáp tựa như toản thạch bao trùm toàn thân thể từ đầu đến chân, thậm chí cả long vĩ, quả nhiên là Địa hệ Thánh vực phòng ngự ma pháp – Đại địa thủ hộ Thánh khải.

Mà bên ngoài toản thạch thủ hộ Thánh khải, hắc sắc đấu khí bao trùm toàn thân Lâm Lôi hình thành một lớp bàng bạc, chính là Mạch động phòng ngự.

Long huyết chiến sĩ phòng ngự, Thánh vực Đại địa thủ hộ Thánh khải, Mạch động phòng ngự… ba tầng phòng ngự tương gia, phòng ngự lực của Lâm Lôi lúc này e rằng cả Bối Bối cũng không bằng.

Đức Tư Lê, La Toa Ly ở ngoại thân đều hình thành Thánh vực nguyên tố khải giáp, Pháp Ân, Áo Lợi Duy Á, Đột Lệ Lôi mấy người ngoại thân cũng có đấu khí tráo. Mọi người đều chậm rãi điều chỉnh trạng thái đạt đỉnh phong. Ngay cả Bối Bối bên ngoài cũng là hắc quang ẩn ẩn.

“Hơn năm ngàn năm theo đuổi… phải xem biểu hiện lúc này.” Đức Tư Lê ánh mắt phức tạp.

Pháp Ân, Đột Lệ Lôi, La Toa Ly, ba huynh đệ Lục mục kim nghê ánh mắt đều thập phần kiên nghị.

“Ở tầng mười một dám chắc so với tầng thứ sáu đến tầng thứ mười nguy hiểm hơn gấp mười, gấp trăm lần. Trong chúng ta có thể sẽ chết một hai người, thậm chí còn hơn nữa!” Đức Tư Lê quay sang mọi người trịnh trọng nói, “Nhưng chỉ cần còn sống, cho dù là người hay ma thú thành công, nhất định phải giúp những người chết đi giải quyết ân oán thế tục.”

Tất cả cường giả cũng trầm mặc gật đầu.

Ở tầng thứ mười một, mọi người đều hiểu phải tề tâm hợp lực mới có một tia hy vọng.

Pháp Ân mắt nhìn từng cường giả, giọng trầm thấp: “Chúng ta mười một người mặc kệ là ai, bất kể thế nào, ít nhất hy vọng có thể có một vị thành Thần.” Pháp Ân thực sự lo lắng chính là… mười một vị cường giả ở tầng thứ mười một toàn quân bị tiêu diệt.

“Không phải là hy vọng, mà là nhất định. Nhất định phải thành công!” Đức Tư Lê ánh mắt dữ tợn.

“Xuất phát đi!” Hắn nhìn thông đạo phía trước.

“Xuất phát!”

Mười một vị cường giả ánh mắt kiên quyết, theo thứ tự bước vào thông đạo, đi đến tầng thứ mười một.

Chúng thần mộ địa, tầng thứ mười một!

Ánh hoàng hôn chiếu rọi cả đại địa, đây vốn là một cái kim chúc thế giới, khôn cùng đại địa, tất cả đều do kim chúc tạo thành. Một tòa kim chúc đại sơn hoặc hạp cốc đều có thể tùy tiện mà thấy. Cuồng phong gào thét, mãnh liệt phảng phất như lợi đao.

Đột ngột…

Ngọc Lan đại lục mười một vị cường giả xuất hiện tại tầng thứ mười một.

“Ài, thật hoang vu, thật quỷ dị.” La Toa Lỵ nhìn chung quanh rồi truyền âm cho mọi người. Bước vào tầng thứ mười một, nếu không có tình huống đặc biệt, không ai muốn mở miệng nói, tránh đánh động các loại sinh vật đáng sợ ở tầng này. Bản lĩnh linh hồn truyền âm này, sau khi đạt Thánh ma đạo Lâm Lôi cũng thực hiện được.

Chỉ cần tinh thần đủ, lại nắm giữ được mấy điểm kỹ xảo là làm được.

“Mọi người cẩn thận một chút, lúc trước ở tầng thứ tám gặp phải Tà nhãn vương giả cũng tĩnh lặng phi thường, mọi người không thể khinh thường, bây giờ chúng ta đi tìm Thần cách.” Có thể nói trong mười một vị cường giả, Lâm Lôi thực lực mạnh nhất rốt cục bay đầu tiên.

Mà những cường giả khác cũng đi theo Lâm Lôi, còn Đức Tư Lê, La Toa Lỵ, Áo Lợi Duy Á ba người phòng ngự lực yếu nhất ở trung ương.

Bản thân có ba tầng phòng ngự, trong người lại có Sinh mạng nguyên châu, linh hồn lực mạnh mẽ đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới, hôm nay Lâm Lôi thực sự là một cường giả rất mạnh.

“Đều là kim chúc, một chút sanh mạng khí tức cũng không có.” Bay được hồi lâu, Lâm Lôi không khỏi nhíu mày.

Bất quá, hắn cũng không dám buông lỏng, tập trung tinh thần quan sát tìm tòi thi thể của Thần cùng Thần cách, đồng thời cẩn thận tìm xem có loại sinh vật đáng sợ nào ẩn núp ở những chỗ bí ẩn hay không.

Sinh vật, có thể to lớn như ngọn núi, cũng có thể nhỏ bằng nắm tay.

Mười một vị cường giả hết thảy đều thập phần cẩn thận.

“Hạp cốc phía trước dường như có khí tức đặc thù.” Thanh âm của Đức Tư Lê vang lên trong đầu mọi người.

Lâm Lôi cũng chú ý tới một hạp cốc xa xa, bên trong tựa hồ có một loại khí tức kì dị truyền lại. Bất quá khí tức này cũng làm cho người ta cảm thấy có chút áp lực, có chút sợ hãi.

“Chẳng lẽ là khí tức của Thần cách?” Lâm Lôi truyền âm cho những người khác.

Mọi người bất giác ánh mắt sáng rực, có thể khiến cho họ cảm thấy run sợ, áp bức, đích xác có thể là Thần cách. Dù sao tất cả những người ở đây, ai cũng chưa từng thấy qua Thần cách nhưng Thần uy cũng có người từng cảm thụ qua.

“Có thể là Thần cách, cũng có thể là… thủ hộ giả sinh vật của tầng thứ mười một.” La Toa Lỵ nghiêm mặt, truyền âm cho chư vị cường giả.

“Thủ hộ giả?”

Lâm Lôi cùng chư vị cường giả trong lòng bất giác cảm thấy kinh hãi. Dựa theo quy luật, tầng thứ mười một này so với tầng thứ sáu đến tầng thứ mười, e rằng khó khăn gấp hàng chục, hàng trăm lần. Mà Liệt hỏa quân vương, Mẫu hoàng đều rất đáng sợ, vậy thủ hộ giả sinh vật của tầng thứ mười một còn đáng sợ đến mức nào?

“Mọi người nói xem, hạp cốc kia… tới hay không tới?” Lâm Lôi hỏi tất cả các cường giả.

“Đi vào.” Một trong ba Lục mục kim nghê nói. “Nếu ngay cả chuyện này cũng lo sợ, nếu Thần cách ở bên trong còn ai dám đi lấy?”

Các vị cường giả nhìn nhau.

Đúng, nếu nhát gan như vậy, mới cảm ứng được khí tức đặc thù liền tránh né, làm thế nào có thể đoạt Thần cách chứ?

"Đi vào." Pháp Ân truyền âm nói, tất cả người mạnh ánh mắt đều nhắm về hướng hạp cốc xa xa.

Mười một vị cường giả, do Lâm Lôi cầm đầu thận trọng hướng tới kim chúc hạp cốc ở đàng xa mà bay tới, tòa hạp cốc này rộng trăm thước có dư. Nhóm Lâm Lôi mười một vị cường giả bay đến trên bầu trời kim chúc hạp cốc càng cảm thấy thêm rõ ràng cái loại cảm giác khiến lòng người bất an.

"Đáy cốc còn có sương mù đỏ nhạt." Lâm Lôi nhướng mày.

Nhìn hạp cốc sâu không thấy đáy cùng với sương mù đỏ nhạt bao trùm, mà sương mù còn xoay tròn khiến cho Lâm Lôi cùng mọi người có một loại cảm giác ở dưới đáy cốc có một sinh vật khổng lồ đang hô hấp, mà sương khói chính là hơi thở của nó.

Mọi người nhìn nhau trao đổi một phen, Lâm Lôi truyền âm nói: “Đi xuống.”

Mười một vị cường giả cùng nhau hướng đáy hạp cốc mà bay xuống, bất quá càng phi hành xuống sâu, mọi người càng cảm thấy trong lòng rung động. Chỉ trong nháy mắt mọi người đã trùng vào vùng sương màu đỏ nhạt, mười một vị cường giả cùng hướng ngọn nguồn của luồng khí tức khiến bọn họ run sợ mà bay tới.

"Vù vù…”

Tốc độ phi hành quả nhiên rất nhanh, từ không trung phía trên hạp cốc cho đến đáy cốc chỉ trong chừng vài miểu thời gian, nhưng cũng khiến cho mười mấy vị cường giả cảm thấy phi thường khó khăn.

Mười một vị cường giả hạ xuống tới đáy cốc, sương mù nhàn nhạt, bất quá tầm nhìn cũng chỉ còn có vài trăm thước.

"Đó là?" Lâm Lôi có thể mơ hồ thấy đàng xa xa ở trên một tảng cự thạch có một cỗ thân thể, mà khí tức bức người chính là từ trên thi thể này phát ra.

“Là thi thể của Thần.” Đức Tư Lê kích động, dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi cũng cảm thấy tim mình kịch liệt co thắt, mà Pháp Ân, Đột Lệ Lôi mọi người hơi thở bất giác trở nên trầm trọng. Tất cả cường giả không chút do dự hướng tảng cự thạch đàng xa mà bay tới.

“Ha ha,” một tiếng cười to vang vọng cả hạp cốc, giọng cực kì cuồng ngạo, mà thanh âm chính là từ bên cạnh thi thể nằm trên tảng đá phát ra.

Từ Lâm Lôi cho đến các vị cường giả trong lòng đều cảm thấy chấn động.

“Không ổn.” Lâm Lôi biết mọi chuyện không tốt, lập tức điên cuồng truyền âm nói, “Lui, mọi người mau lui lại.”

Không riêng gì Lâm Lôi mà mười vị cường giả còn lại phản ứng cũng là giống nhau, bọn họ tựa như tia chớp trong nháy mắt liền phóng lên cao. Lâm Lôi cùng mọi người dùng cực hạn tốc độ, trong nháy mắt đã bay ra khỏi phạm vi của vùng sương mù đỏ nhạt, nhưng mà cả nhóm trong nháy mắt cũng đành dừng lại.

Bọn họ đứng ở trong hạp cốc, không dám tiếp tục bay lên trên.

Bởi vì phía trên…

Một sinh vật toàn thân do kim chúc tạo thành, hai tay, hai chân, trước trán đều có đao chỉa ra, vốn đến từ Thâm Uyên vị diện… một loại sinh vật thấp kém nhất, một loại sinh vật vì giết chóc mà sinh – Thâm uyên đao ma!

Đúng, chính là Thâm uyên đao ma!

Lâm Lôi bọn họ từng ở trong tầng mười gặp loại sinh vật Thâm uyên đao ma này. Thâm uyên đao ma mặc dù tốc độ nhanh, công kích mạnh, bất quá phòng ngự cũng có thể nói tương đối kém… trong nhóm người của Lâm Lôi, bất cứ ai chỉ cần dùng toàn lực liền có thể dễ dàng giết chết Thâm uyên đao ma.

Nhưng mà, trong giờ phút này, vô luận Lâm Lôi hay Đức Tư Lê, Pháp Ân… đều cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, bất giác có chút tuyệt vọng.

Đông đúc như kiến cỏ, liếc sơ qua dám chắc cũng có ít nhất cả vạn Thâm uyên đao ma huyền phù trên thinh không của hạp cốc, thậm chí ánh sáng cũng không chiếu lọt qua được. Thâm uyên đao ma công kích vốn cường hãn, một đao chém xuống cũng có thể khiến cho Pháp Ân dù dùng vũ khí ngăn trở cũng phải bị thương.

Chỉ riêng lực công kích cũng có thể so với Đột Lệ Lôi.

“Ha ha, không nghĩ gặp được kẻ xâm nhập, các con, giết cho ta.” Trong vô số Thâm uyên đao ma, một tên Thâm uyên đao ma gầy nhỏ, toàn thân đỏ như máu, càn rỡ rống lên.

"Hô!" "Hô!" "Hô!" "Hô!"…

Vô số Thâm uyên đao ma từ thinh không đáp xuống mang theo từng tiếng rít bén nhọn, mỗi một Thâm uyên đao ma hay tay đều cầm một thanh trường đao. Trường đao này sắc bén cỡ nào, mọi người đều hiểu rõ, sợ rằng có thể sánh kịp hạ đẳng thần khí.

“Chạy xuống dưới.” Đức Tư Lê rống lên.

Không chút do dự, các cường giả nhanh chóng hướng phía dưới bôn đào.

“Vèo,” sương mù đỏ nhạt đột nhiên ùn ùn thu về đáy hạp cốc, trong nháy mắt Lâm Lôi thấy sương mù cũng bị một huyết sắc Thâm uyên đao ma hút vào trong bụng.

Phía trên có một huyết sắc Thâm uyên đao ma, mà dưới đáy hạp cốc cũng có một huyết sắc Thâm uyên đao ma.

“Phía dưới cũng có vô số Thâm uyên đao ma.” La Toa Lỵ truyền âm cho mọi người.

Dưới đáy hạp cốc vốn có nhiều huyệt động, trong đó có hai cái huyệt động cuồn cuộn tuôn ra vô số Thâm uyên đao ma. Phía trên có hàng vạn Thâm uyên đao ma, phía dưới cũng có không ít, hai đàng giáp công.

@hungbo: chưa thấy pác post nên mình post cho a/e đọc tạm. Chừng nào pác post thì xoá dùm. Thanks

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 32: Huyết Nhiễm Địa Để

Thực lực của Thâm uyên đao ma mọi người đều rất rõ ràng, một hai tên thì không có gì đáng sợ, nhưng nếu là tất cả thì e rằng bọn người Lâm Lôi mà đối chiến sợ rằng cũng chết hơn một nửa.

Mà số lượng chúng lúc này vô cùng lớn, cũng đã hơn mấy vạn.

Không còn sự lựa chọn. Chạy !

Dựa theo kế hoạch thứ 2 từ địa để đi tới, thanh âm của Lâm Lôi vang lên trong óc mọi người.

“Xuy!” Hạt vĩ tiêm đoan của Hắc giáp cự hạt đã xoay tròn, dễ dàng xuyên qua kim chúc, rất nhanh tạo thành một cái thông đạo, Đức Tư Lê, La Toa Lỵ từng người một đi vào, Đức Tư Lê, Lâm Lôi, tam đầu Lục mục kim nghê, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á ở đoạn hậu.

Mỗi Thâm uyên đao ma như những con côn trùng màu vàng lao đến như tia chớp.

“Sát!” Lâm Lôi một tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm, một tay cầm Tử Huyết nhuyễn kiếm.

Lúc này vô số Thâm uyên đao ma ập tới, bất luận là Đức Tư Lê, tam đầu Lục mục kim nghê cũng đều đã bắt đầu cảm nhận được sự đáng sợ đang tiếng đến. Áo Lợi Duy Á là người đầu tiên bị công kích phải lui về phía sau.

Áo Lợi Duy Á cầm trong tay Huyền Băng trường kiếm, hắc sắc quang mang cùng bạch sắc quang mang đồng thời xuất hiện, Huyền Băng trường kiếm trong tay cùng với một chiến đao của Thâm uyên đao ma chém tới. Ánh mắt Áo Lợi Duy Á sắc lạnh, thân hình chấn động, Huyền Băng trường kiếm cũng huyền diệu phách tới.

“Xuy!” Hắc bạch quang mang lưu chuyển, Huyền Băng trường kiếm đã cắt đứt đầu một Thâm uyên đao ma, nhưng ngay sau đó có 3 tên bổ tới khiến sắc mặt Áo Lợi Duy Á biến đổi, lui nhanh về phía sau. Nhưng tốc độ của kẻ địch không kém gì Pháp Ân, Bối Bôi nên Huyền Băng trường kiếm chỉ có thể đỡ được một đao.

“Phập!” Liên tục 2 đao bổ trúng đấu khí, đấu khí bên ngoài của Áo Lợi Duy Á nhanh chóng bị phá vỡ, toàn thân đau đớn hắn bèn nương theo lực của chiến đao vào sâu trong thông đạo mà hắc sắc cự hạt đào. Dù như vậy nhưng phần eo của hắn vẫn bị cắt đứt hơn một nửa, nếu chậm một chút có lẽ cả người đã bị cắt thành 2 đoạn.

“Ầm!” Ngay sau đó đại lượng Thâm uyên đao ma đánh sâu vào huyệt động, Pháp Ân bị bốn tên công kích, thân thể bị vỡ vụn thành 3 phần nhưng đầu đã nhanh chóng lui về huyệt động, đồng thời thân thể Pháp Ân nhanh chóng khôi phục.

“Lâm Lôi cẩn thận, mau lùi lại “ Pháp Ân trong lúc rời đi truyền âm linh hồn.

Lâm Lôi cảm nhận được sự đáng sợ của Thâm uyên đao ma, chỉ là hắn một mình đối diện một hơi giết chết 4 tên, ‘Mạch Động Phòng Ngự’ và ‘Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’ đã bị vô số loạn đao trảm kích, long lân vỡ vụ, tiên huyết tiên xuất.

Tánh mạng nguyên châu trong cơ thể nhanh chóng phục hồi, long lân vỡ vụn đã được chữa trị, Mạch động phòng ngự lại một lần nữa được hình thành.

“U ~” Bối bối hóa thành 8 thân ảnh điên cuồng công kích, dưới lợi trảo của nó đã có hơn 10 tên ngã xuống, chỉ là bọn chúng cũng thông minh, hơn chục tên đồng thời công kích 8 phân thân, mỗi phân thân cũng lọt vào công kích của 3, 4 Thâm uyên đao ma. Bối Bối bị đẩy lui về phía sau, trên lớp bì mao cũng đã xuất hiện vết máu

“Bùm,” một đám Thâm uyên đao ma lại lao tới Bối Bối.

“Bối Bối! Lui mau.” Lâm Lôi quát to.

Bối Bối cũng không trì hoãn lập tức chui vào trong thông đạo, trên thân người vô số tiên huyết bao phủ lấy bì mao, chứng kiến như vậy Lâm Lôi không khỏi cảm thấy tê rần, vì dù sao Bối Bối cũng không có Táng mạnh nguyên châu.

Tam đầu Lục mục kim nghê ngoài thân có hắc sắc chiến giáp nên thời gian chịu đựng lâu hơn Bối Bối.

“Lâm Lôi! không được, mau lui lại đi “

Tam đầu Lục mục kim nghê cũng đã bị đại lượng Thâm uyên đao ma đánh bật vào trong huyệt động, trên thân thể cũng đầy máu tươi, từng người từng người một chui vào trong đó, phạm vi phòng ngự cũng tự nhiên thu nhỏ lại. Lục mục kim nghê rời đi, Lâm Lôi lập tực cũng theo sau.

“Giết chết hắn!” Vô số Thâm uyên đao ma rít gào, trường đao sắc bén bổ tới Lâm Lôi.

“Bất hảo!” Hơn mười tên từ khắp các phương hướng bổ tới trên dưới Lâm Lôi, trước mặt Lâm Lôi cũng có hơn 10 tên lao tới, mỗi tên đều nhanh như thiểm điện, quá nhanh.Tử Huyết nhuyễn kiếm cùng Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay hắn đã kịp giết 2 tên trong số đó.

“Bùm!” Mạch động phòng ngự của Đại địa mạch động đạt tới cảnh giới 64 trọng.

“Bất hảo!” Hơn mười thanh đao đã khảm lên người Lâm Lôi đẩy hắn về phía sau, long lân lại vỡ vụn, tiên huyết chảy đầy, Tánh mạng nguyên châu lại tỏa quang mang xanh biếc không ngừng khôi phục.

“Không thể trụ được, chắc là bọn họ cũng đã chạy được một lúc lâu rồi.“

Lâm Lôi cũng đã quay ngược lại thông đạo. “Hống!” Vô số tên rít gào, liền chui vào thông đạo, mà bên ngoài vô số tên bao quanh cũng lập tức lao theo.

Truy đuổi! Lâm Lôi thoáng nhìn, trong mắt bọn chúng hiện lên máu huyết điên cuồng.

“Oanh oanh long long,” Địa hệ nguyên tố điên cuồng tập hợp, đại lượng cự thạch xuất hiện sau lưng Lâm Lôi, trong nháy mắt đã bịn kín thông đạo, Lâm Lôi cực nhanh phi hành, phía sau đại lượng nham thạch không ngừng xuất ra, Địa hệ thuấn phát bát cấp ma pháp – Toái thạch chi vũ.

Mặc dù trong lòng đất tốc độ của Hắc giáp cự hạt là nhanh nhất, nhưng chung quanh toàn kim chúc, tốc độ của nó cũng không thể nhanh bằng phi hành được, lúc này chỉ có thể cố gắng.

“Hưu!” Đại lượng Thâm uyên đao ma ở phía sau cực nhanh phi tới, Lâm Lôi tạo cự thạch để phong bế thông đạo, nhưng mà Thâm uyên đao ma này trực tiếp phách tới, ngạch đầu lợi đao nhanh chóng phá tan cự thạch, rồi nhanh chóng đuổi theo. Mặc dù chúng có thể phá vỡ cự thạch nhưng tốc độ vẫn bị ảnh hưởng.

…

Lâm Lôi lúc này cũng đã đuổi kịp đám người kia, dù sao tốc độ phi hành của hắn cũng nhanh hơn tốc độ mở đường của Hắc giáp cự hạt, cùng với Đức Tư Lê, Pháp Ân sóng vai phi hành.

“Bây giờ làm thế nào?“ Lâm Lôi lập tức hỏi.

“Với tốc độ chúng ta nhanh hơn chúng, chúng ta sẽ làm chúng mất dấu rồi từ đó thu thập Thần cách.” Đây là quyết định của Đức Tư Lê và những người khác, dù sao đã đến mức này bọn họ cũng không muốn từ bỏ. Lúc trước tới gần thần thi thể,bọn họ đã dùng linh hồn điều tra, đầu lâu đã bị bổ ra, Thần cách không có ở đó, nên thi thể là công cụ để dẫn dụ bọn họ.

….

Khi bọn Lâm Lôi đang đi ở trong lòng đất, thì trên không cũng có vô số kẻ địch phi hành, cầm đầu là 3 tên hồng huyết sắc Thâm uyên đao ma.

“Cứ mười dặm lại mười người đi xuống, xuất phát đi.” Ba tên cùng hô to.

Cực nhanh phi hành, cứ mười tên thành một tiểu đội, lập tức lao xuống lòng đất, dễ dàng giải khai kim chúc, cứ 10 tên thành một tiểu đội, bọn chúng ở trên không phi hành tốc độ nhanh hơn nhiều so với bọn Lâm Lôi

“Muốn thoát từ lòng đất?” Tên hồng huyết sắc Thâm uyên đao ma nhỏ gầy cười lanh.

“Chúng ta hơn vạn người, ngàn dặm khu vực đã bày thiên la địa võng, bọn chúng có thể sao? “

Tên thứ 3 cũng cười ha ha. “Thông đạo để trở về tầng thứ 10 ta cũng đã bố trí một vạn người, bọn chúng bất kể là chạy tới nơi nào cũng là chỉ còn có chết.”

….

Nếu bọn Lâm lôi biết kẻ địch có hơn trăm vạn chỉ sợ là lập tức từ bỏ, có điều bọn họ không biết, sau Lâm Lôi là 3 Lục mục kim nghê, Bối Bối, Pháp Ân, Áo Lợi Duy Á. Bọn họ đã giao thủ với hơn 100 tên Thâm uyên đao ma, đại lượng bọn chúng chưa có công kích nhưng bọn họ đã rất chật vật rồi.

…

Mười một người trong lòng đất phi hành, hạt tiêm vĩ đoan của Hắc giáp cự hạt cực nhanh xoay tròn dễ dàng mở đường tốc độ so với Thâm uyên đao ma bổ cự thạch ra để tiến vào còn nhanh hơn.

“Xem ra chúng ta không chạm trán chúng!“ Pháp Ân có vẻ yên lòng.

“Không ổn.“ Lâm Lôi ngẩng đầu lên, không chỉ Lâm Lôi mà đám người Pháp Ân, Đức Tư Lê cũng ngẩng đầu lên.

Chỉ trong chốc lát…

“Oanh long long,” kim chúc lập tức rơi xuống, mười tên Thâm uyên đao ma vọt tới, bọn chúng phát hiện thấy đám người Lâm Lôi lập tức hưng phấn kêu lên “Hống!”

Tiếng hô cũng làm cho kim chúc thổ địa chấn động, nhanh chóng truyền đi khắp phía, âm thanh truyền đi trong kim chúc cơ hồ còn nhanh hơn cả trong không khí.

Trên mặt đất có vô số tên đang tìm kiếm. “Chỗ này.“ Phần lớn bọn chúng đều đã phát hiện nơi âm thanh phát ra, bọn chúng còn phi tới trước vị trí của Lâm Lôi để chặn đứng.

“Ầm!” Hắc Ngọc trọng kiếm đã bổ vào thân thể một tên, thân thể hắn nhanh chóng bị chấn nát thành phấn, nhưng eo Lâm Lôi cũng bị tê rần, đã trúng một đao, một đao này khiến long lân vỡ nát, nhưng nhanh chóng được Táng mạng nguyên châu khôi phục. Lâm Lôi rít gào lao tới đánh lui bọn chúng.

Giờ phút này bọn họ đang lọt vào vòng vây của kẻ địch, bọn chúng không ngừng tới. Lâm Lôi mỗi người một mặt nhưng hết sức vất vả.

“Bùm!” Pháp Ân cùng Áo Lợi Duy Á bị đánh bay về phía tảng đá.

“Quay lại tầng thứ 10!” Đức Tư Lê thống khổ gào lên.

Pháp Ân, La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi ngẩn người ra, hơn 5000 năm theo đuổi giờ phút này lại từ bỏ? Nhưng Thâm uyên đao ma đến càng nhiều, bọn họ không thể ngạnh kháng được nữa. Dù sao càng chiến đấu cũng sẽ càng dẫn dụ nhiều Thâm uyên đao ma lại đậy. Trọng yếu là Lâm Lôi, Pháp Ân, hai người có thể hồi phục rất nhanh còn những người khác chỉ có thể để Đức Tư Lê chữa trị, mà trong khi chiến đấu thì việc chữa trị tốc độ sẽ rất chậm so với bình thường.

Pháp Ân hung hăng trở tay giết chết một tên. “Trở về!”

“Trở về!“ Đột Lệ Lôi cũng khẽ nói.

Mặc dù trong lòng không muốn, nhưng chính là càng nhiều Thâm uyên đao ma bọn họ kháng không được, nếu không phải Lâm Lôi chống đỡ một phần ba chỉ sợ bọn họ đã sớm xong đời. Lúc này bọn họ như con thuyền nhỏ chống chọi lại những cơn sóng dữ của biển khơi lúc nào cũng có thể bị lật đổ.

Không có sự lựa chọn nào khác! “Quay lại tầng thứ 10.“

Hắc giáp cự hạt nhanh chóng thay đổi phương hướng.

“Nhanh, không thể dây dưa, càng dây dưa bọn chúng kéo đến càng nhiều, khó thể chống đỡ tiếp được.“ Lâm Lôi chỉ thấy trong mắt có vô số ánh đao hướng tới, Hắc Ngọc trọng kiếm bổ tới, Tử Huyết nhuyễn kiếm đâm ra, chỉ là thân thể hắn nhanh chóng bị chấn bay ra sau, thân thể lại huyết nhiễm toàn thân, thậm chí còn lộ ra cả đầu khớp xương. Lục quang vờn quanh, thân thể lại được chữa trị.

“Các ngươi trốn không thoát đâu.“ Một thanh âm lạnh lùng vang lên, một tên huyết hồng sắc Thâm uyên đao ma lao xuống lòng đất.

“Bất hảo!“ Thấy vậy Lâm Lôi chỉ biết là không ổn.

“Kẻ đầu tiên chết là ngươi.” Hai tay cầm lấy huyết sắc trường đao hướng về phía Lâm Lôi, những tên Thâm uyên đao ma khác cung kính né tránh điên cuồng tấn công những người khác.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 33: Sanh Dữ Tử

Kim chúc thông đạo lần lượt bị đám Thâm uyên đao ma phá tan, bọn chúng lần lượt hướng tới công kích mãnh liệt, tiên huyết bay ra, Đức Tư Lê lúc này trở thành một trị liệu sư, mỗi lần Áo Lợi Duy Á hay Đột Lệ Lôi bị thương nặng hắn liền lập tức đi cứu trị.

Đôi khi Đức Tư Lê còn thi triển tinh thần công kích.

Chiến đấu rất thảm thiết!

“Xùy”..

Không gian phảng phất như bị hoa phá, một đạo huyết sắc đao mang hoa phá trường không trong nháy mắt đến trước mặt Lâm Lôi. Tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm, tay cầm Tử Huyết nhuyễn kiếm, Lâm Lôi tức giận hừ lanh, Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay khinh phiêu phiêu hướng tới, cùng với huyết sắc trường đao va chạm.

“Keng” một tiếng, Lâm Lôi cảm thấy mình như bị một toà đại sơn hung hăng đập vào thân thể.

“Phụt... ” Tiên huyết không áp chế được, không ngừng từ miệng phun ra. Ngay cả tay cầm Hắc Ngọc trọng kiếm long lân cũng bị rơi rụng, máu tươi nhỏ xuống, nhưng ngay sau đó thương thế của Lâm Lôi được trị liệu với tốc độ kinh người, hắn cũng không có để ý vết thương này lắm.

Lâm Lôi lúc này vẫn chú ý phản ứng của hồng sắc Thâm uyên đao ma. Một kiếm cực mạnh của mình vừa rồi chính là đã giết chết Hoả diễm quân vương, vậy mà hồng sắc Thâm uyên đao ma chỉ như cương thi khẽ chấn động, đồng thời khoé miệng cũng chỉ có một tia kim sắc huyết dịch.

- Đòn của ngươi thật lợi hại. Hồng sắc Thâm uyên đao ma lạnh lùng nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi thất kinh: “Không hổ là thủ lĩnh Thâm uyên đao ma, thân thể so với Thâm uyên đao ma bình thường mạnh hơn nhiều. Đỡ một kiếm của ta mà không bị chấn thành từng khối, kim chúc sinh vật thân thể đúng là mạnh hơn nhiều so với nhân loại.”

“Hống.” Đôi mắt hồng sắc Thâm uyên đao ma tựa như hoả diễm thiêu đốt, hai tay nắm chắc trường đao.

Hai người tại địa để thông đạo cực nhanh phi hành, hơn nữa còn giằng co quyết liệt.

“Mặc kệ thế nào, lúc này đây cũng phải giết chết hắn.“ Lâm Lôi lúc này đã có quyết định.

Không khí phát ra tiếng gió rít chói tai, Lâm Lôi lúc này cực nhanh lao vào đối phương, hiện tại sử dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm làm chủ đạo, trong nháy mắt ngàn vạn tử sắc kiếm ảnh yêu dị quay tròn trên không tựa như rễ của Mẫu hoàng bắn ra. Trong nháy mắt không gian tĩnh chỉ, hồng sắc Thâm uyên đao ma cảm thấy tốc độ phi hành của mình chậm đi.

“Hừ.” Trong mắt Lâm Lôi xuất hiện tia huyết sắc màu đỏ. Một đạo Tinh thần lực tinh tuý dẫn động sát khí bên trong Tử Huyết nhuyễn kiếm, Lâm lôi lúc này đây là Thánh ma đạo cảnh giới lần đầu dẫn động sát khí bên trong kiếm, sát khí lúc này so với trước kia càng thêm cuồng bạo. Chỉ thấy huyết sắc sát khí trực tiếp thâm nhập vào hồng sắc Thâm uyên đao ma.

“A!” Thâm uyên đao ma cảm giác như chính mình đối diện với đỉnh cấp ác ma trong vị diện. Thứ cảm giác run rẩy đến từ tâm linh đó khiến một đao vốn kiên quyết cũng có chút trì hoãn.

“Không đúng, sát khí này chỉ tồn tại trong Tử Huyết nhuyễn kiếm, không phải là do chủ nhân xuất hiện.” Hồng sắc Thâm uyên đao ma trong nháy mắt tỉnh táo lại, nhưng khi hắn tỉnh ra thì chỉ nhìn thấy đôi mắt đỏ rực cùng với tử sắc kiếm mang.

Hiện ngàn vạn bóng kiếm đã tập hợp thành tử sắc kiếm quang, do ảnh hưởng của sát khí nên lúc này mới đưa trường đao lên ngăn cản, nhưng kiếm quang đã xuất hiện trước mặt Thâm uyên đao ma.

“Phập!” Kiếm quang trực tiếp xẹt qua hồng sắc Thâm uyên đao ma, một khoả kim chúc đầu lâu bay lên, trong hai mắt có vẻ hiện lên sự khó tin, làm cho người ta sợ hãi, sau đó thi thể đó vô lực rơi xuống.

Hồng sắc Thâm uyên đao ma tuy lợi hại nhưng vẫn chưa đạt đến Thần cấp, hơn nữa cũng không có Tánh mạng nguyên châu nên đầu lìa khỏi cổ tự nhiên chết. Chung quanh vô số Thâm uyên đao ma đang ở thế công kích đột nhiên ngừng lại.

Tất cả Thâm uyên đao ma đều khó có thể tin một tràng này, mà bọn Pháp Ân, Áo Lợi Duy Á cũng đình chỉ tập kích. Cảm thấy kinh ngạc, bọn họ sau đó mới phát hiện ra… hồng sắc Thâm uyên đao ma đó đã bị giết chết.

“Mau, đi mau.“ Giọng Lâm Lôi như tiếng sấm vang lên trong đầu. Pháp Ân, Đức Tư Lê mọi người nhanh chóng phi hành tại địa để đào thoát.

Trên không trung vô số Thâm uyên đao ma phi hành, trong đó cầm đầu chính là hai

hồng sắc Thâm uyên đao ma nhỏ gầy, bọn chúng đã tiếp nhận tin tức truyền đến.

“Thư Lặc đã chết.” Thâm uyên đao ma đó có chút không thể tin.

“Là Long nhân đó.” Hồng sắc Thâm uyên đao ma bên phải trong mắt xuất hiện lãnh quang. “Lúc đầu tại hạp cốc chúng ta đã thấy Long nhân kia, hắn bị hài nhi của chúng ta nhiều lần làm bị thương, nhưng sau đó trong nháy mắt lại đã hồi phục.”

“Chủ yếu bọn chúng tại địa để có chút phiền toái.” Tên kia lắc đầu.

“Tại địa để tầm mắt bị hạn chế, mà Tinh thần lực của hài nhi chúng ta chỉ phát hiện được mấy thước khoảng cách, trong lúc kịch liệt giao chiến thì khoảng cách đó vô dụng.“ Thâm uyên đao ma bên phải: “Trong địa để thông đạo cùng bọn chúng giao thủ, người chúng ta chỉ có thể lên mười người một lần.”

Mặc dù đại lượng Thâm uyên đao ma phi xuống địa để, nhưng dù sao thì với tầm nhìn hạn chế, hơn nữa bọn người Lâm Lôi cực nhanh phi hành về một phía nên Thâm uyên đao ma vây công sẽ không nhiều lắm.

“Cứ để cho người của chúng ta dây dưa với bọn chúng, chúng ta sẽ nắm được chỗ của bọn chúng.” Thâm uyên đao ma bên trái lạnh lùng nói: ”Bọn chúng bất kể thế nào, muốn đắc thủ Thần cách hay trở lại tầng mười cũng đều phải lên mặt đất. Khi chúng lên mặt đất…”

Thâm uyên đao ma bên phải tròng mắt cũng có một tia lãnh ý

“Mau! Mau!” Đám người Lâm Lôi lo lắng phi thường. Tại địa để thông đạo, hai bên vách đã bị xuyên thấu, đại lượng Thâm uyên đao ma xông tới.

Cũng may là ở trong lòng đất chứ nếu như ở trên mặt đất… bốn phương tám hướng Thâm uyên đao ma xông tới, tràng cảnh này nghĩ đến làm Lâm Lôi run sợ. Lúc trước tại động khẩu mười Thâm uyên đao ma đồng thời công kích trực tiếp chấn bay người Lâm Lôi, nếu không có Tánh mạng nguyên châu không khéo mình đã chết rồi.

Mặc dù Tinh thần lực bọn Lâm Lôi bao trùm một phạm vi rất nhỏ.

Nhưng chính là đạt tới Thánh vực, năng lực bọn họ cũng mạnh lên; tỷ như Lâm Lôi có thể thôi diễn Đại địa áo nghĩa, mà trong đầu bọn họ cũng đại khái xác định được vị trí thông đạo tầng thứ 10, bọn họ căn cứ tốc độ phi hành cũng có thể xác định được vị trí, như thế để trở lại thông đạo trên mặt đất cũng không khó cho dù có là ngàn thước.

“Mọi người kiên trì, chỉ trong chốc lát nữa là có thể tới thông đạo.” Thanh âm Hắc sắc cự hạt vang lên trong đầu mọi người.

Tinh thần mọi người cũng khẩn trương, đều ra sức cùng Thâm uyên đao ma quyết chiến, tất cả cường giả đều có thực lực, nếu bị thương lập tức thối lui để cho Đức Tư Lê chữa trị.

Lâm Lôi cảm giác được

….

Dưới mật độ công kích của Thâm uyên đao ma, mọi người phối hợp đối phó rất tốt.

“Phập!” Ba huynh đệ Lục mục kim nghê cũng bị đao ma chấn lui về phía sau lần nữa, Pháp Ân, Đột Lệ Lôi, Bối Bối tiến lên để Đức Tư Lê chữa trị cho ba huynh đệ bọn họ. May mà loại ma pháp trị liệu này là cửu cấp, Đức Tư Lên sử dụng không có khó khăn gì.

“Đã tới cửa thông đạo tầng thứ mười rồi.” Thanh âm vang lên, lúc này Hắc sặc cự hạt khai quật thông đạo cũng đã hướng lên trên, nhất thời công kích của Thâm uyên đao ma đều tăng lên.

“Phỏng chừng có không ít Thâm uyên đao ma, căn cứ theo phương hướng di chuyển của chúng ta mà chặn đầu.“ Đột Lệ Lôi cảm thấy chỉ có hai ba tên ngăn cản.

“Mọi người, không được…” Lâm Lôi lập tức cảnh báo.

“Chúng ta cùng Lâm Lôi, Pháp Ân đi trước, mọi người theo sau.” Một Lục mục kim nghê lên tiếng. Hiển nhiên nói về phòng ngự ,ba huynh đệ Lục mục kim nghê rất mạnh, còn Lâm Lôi và Pháp Ân thì có Sanh mạng nguyên châu. Không ai dị nghị.

“Vèo.” Trong lúc phi hành lên trên bọn Lâm Lôi cũng đều triển khai Tinh thần lực.

“Phía trên trong khoảng hai ba mươi thước không có Thâm uyên đao ma.” Thanh âm Đức Tư Lê vang lên, bọn họ đã rất gần mặt đất, Tinh thần lực có thể xuyên qua để phát hiện, so với xuyên thấu trên mặt đất phạm vi cũng ít hơn nhiều.

“Đi mau, đừng cần chần chờ nữa.”

Lâm Lôi, Pháp Ấn đi trước, theo sau là ba huynh đệ tam đầu Lục mục kim nghê, những người khác lần lượt theo sau.

“Phốc phốc.” Lâm Lôi năm người đã thoát khỏi lòng đất, căn cứ vào vị trí thì có thể xác định được thông đạo trở lại tầng thứ 10 cách khoảng vài trăm thước. Nhưng dù xác định được vị trí thông đạo, bọn họ nhìn thông đạo trở lại tầng 10 cũng phát khổ.

Tại thông đạo, liếc sơ cũng thấy được ngàn vạn Thâm uyên đao ma tại cửa thông đạo. Có cả vạn Thâm uyên đao ma tụ tập, bọn Lâm Lôi làm sao có thể đột phá trở ngại đó để chui vào thông đạo?

Tối quan trọng là… ở trên không cũng có vô số Thâm uyên đao ma lăng không khiến bọn họ cảm giác như cả bầu trời đen kịt.

“Có tất cả bao nhiêu tên, mười vạn hay nhiều hơn?” Bọn họ cảm thấy như tim bị bóp nghẹt vậy.

“Oong!” Vô số Thâm uyên đao ma thấy bọn họ như muỗi thấy máu, điên cuồng phi tới, gần trăm vạn Thâm uyên đao ma đồng thời đáp xuống, cảnh này tựa như trời sập, cả không gian như chấn động.

Chỉ gần trăm thước, trong nháy mắt đại lượng Thâm uyên đao ma đã vọt tới trước mặt bọn Lâm Lôi.

“Mau mau trở xuống.” Thanh âm kinh hãi của Pháp Ân vang lên trong đầu những người ở dưới. Ngay cả những người vừa hé đầu lên như Bối Bối thấy cảnh này cũng lập tức quay trở lại.

“Oành!“

Gần trăm vạn Thâm uyên đao ma lao xuống, bọn chúng hung hăng bổ đao tới.

“Ầm!” Một tiếng nổ mạnh, phương viên vài dặm cũng chấn động, vô số kim chúc bị chấn nát thành từng mảnh. Trong nháy mắt phương viên vài dặm xuất hiện một cái hố sâu chừng vài trăm thước, hơn nữa còn có vô số lỗ thủng.

…..

Lâm Lôi, Pháp Ân cùng ba huynh đệ Lục mục kim nghê hướng xuống đào thoát, tại địa để so với trên mặt đất tốc độ phi hành sao có thể bằng đươc? Vô số Thâm uyên đao ma lao tới, huy đao chém, đao khí đồng thời đánh xuống.

Ở đằng sau năm người bọn Lâm Lôi nghênh đón công kích cường liệt đó.

Lâm Lôi chỉ là miễn cưỡng dùng hai thanh kiếm ngăn cản.

“Ầm!” Trong nháy mắt thân thể hắn đã bị vô số đao ảnh phách lên, Mạch động phòng ngự cùng với long lân nhanh chóng bị phá vỡ, kiếm trong tay cũng bị chấn ngược bay lại phía thân thể.

“A!” Cả người như bị bóc đi một lớp thân thể, do hướng xuống đào thoát nên hai chân Lâm Lôi tựu như bị xé nát.

“Chạy!” Lâm Lôi chỉ còn biết đào thoát.

Vô số đao ma công kích chỉ sợ trong nháy mắt bọn họ đã xong đời. Lâm Lôi cũng chú ý tới Pháp Ân bên cạnh, từ ngực trở xuống đều bị nát bấy ngay cả kiếm cũng không thể cầm được nữa.

“Lão nhị!” Thanh âm thê lương vang lên.

…

Chạy!

Chạy!

Bọn họ điên cuồng hướng vào trong địa để mà chạy trốn, không biết bao lâu rốt cuộc cùng dừng lại vì không có đao ma truy đuổi nữa!

Pháp Ân thân thể lúc này đang chữa trị, tuy mới chỉ là hai chân còn thân thể hắn đau đớn co quắp lại. Lâm Lôi sao không hiểu được tư vị này, nhưng hai người bọn họ còn may mắn hơn. Ba huynh đệ Lục mục kim nghê chỉ còn có hai người, mà đều đã trọng thương huyết tích bao phủ thân thể.

“Lão nhị vì cứu chúng ta…” Lão đại Khắc Lý Áo của ba huynh đệ Lục mục kim nghê khẽ nói. Ba huynh đệ bọn họ không có Sanh mệnh nguyên châu như Lâm Lôi, vào thời khắc quan trọng lão nhị đã biến thành thể tích lớn, vì hai huynh đệ mà ngăn cản.

Chỉ còn mười người, họ nhìn nhau trong mắt chỉ có thống khổ cùng… mờ mịt

Nên làm cái gì bây giờ?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 34: Chết?

T
ràng cảnh diệt thế vừa rồi hiện lên trong đầu bọn họ, vô số Thâm uyên đao ma hướng xuống bọn họ chấn động, trong đầu trống trơn, sợ hãi … bọn họ có cảm giác như muốn phát điên.

“Như thế nào mà lại có nhiều Thâm uyên đao ma thế?” Lâm Lôi khó có thể chấp nhận.

Đột Lệ Lôi lắc đầu.

- Sợ rằng Hoả diễm quân vương cùng Mẫu hoàng nếu bị vô số đao ma kia đánh tới e rằng cũng nát thành từng mảnh, thật là đáng sợ.

- Nhiều đao ma như vậy làm sao có thể lấy được Thần cách. Áo Lợi Duy Á sắc mặt rất khó coi.

- Có lẽ kiến tạo Chúng Thần mộ địa như vậy, vị Chủ Thần kia có ý hí lộng mà. Lục mục kim nghê Khắc Lý Áo trong lòng bi phẫn, năm đó 5 huynh đệ qua Qua Ba Đạt vị diện ngục giam đã mất đi hai, vừa rồi lại mất đi một người nữa chỉ còn có hai.

- Không hẳn, có thể thành công - Đức Tư Lê thở dài nói – Nguyên tố pháp tắc ẩn chứa vô số huyền ảo, chúng ta lĩnh ngộ tương đối vẫn chưa nhiều. Giống như công kích của Lâm Lôi giết chết Hoả diễm quân vương tựu như cao hơn. Tỷ như có người tại Quang Minh pháp tắc lĩnh ngộ đến tận cùng tốc độ sẽ hơn hắn tất cả Thâm uyên đao ma, vậy .. phỏng chừng có hy vọng lấy được Thần cách.

Vô luận Đức Tư Lê còn có Áo Lợi Duy Á, thân pháp họ đều nhanh, chỉ là đối với bọn họ quang tốc thân pháp nghiên cứu không có sâu.

- Bây giờ không phải lúc thảo luận vấn đề này, trọng yếu là lúc này đây nên làm cái gì, mọi người có biện pháp gì không? Đức Tư Lê quay sang hỏi mọi người.

- Làm gì đây, trở lại tầng thứ mười .. La toa lỵ thở dài – Chúng Thần mộ địa nơi nguy hiểm này không phải ba ngàn năm đổi lại một lần sao, còn có hai nơi nữa cũng không nguy hiểm đến thế này.

Pháp Ân, Đức Tư Lê gật đầu. Tam đại thông đạo, Chúng Thần mộ địa ba nơi không giống nhau, nhưng nơi nguy hiểm nhất lại là đây.

- Nơi tối nguy hiểm, bảo vật cũng nhiều - Đột Lệ Lôi than thở - Chúng ta tại đây cũng đã lấy được Thần khí, Sanh mạng nguyên châu cũng lấy được hai khoả, ta tin rằng tại đây có Thần cách mà không hẳn chỉ là một viên.

Mọi người cũng âm thầm gật đầu. Càng nguy hiểm một khi thành công thu hoạch cũng càng nhiều.

Nhưng….

Không có một điểm hy vọng, có Thần cách thì cũng khó tác dụng gì?

“Nếu không chúng ta ở lại địa để, đợi mấy tháng cho tới kỳ hạn mười năm.” Hắc sắc cự hạt mở miệng nói

Vô số đao ma như vậy, tầng 11 này Lâm Lôi cũng là muốn buông xuôi, dù sao cũng có nhiều Thâm uyên đao ma như vầy.

- Sợ rằng cũng không được, các ngươi áp tai vào thạch bích nghe di. Áo Lợi Duy Á lắc đầu.

Lâm Lôi lập tức áp tai vào kim chúc thạch bích, những chấn động rất nhỏ không ngừng truyền tới. Trong lòng mọi người đều trầm xuống

“Hẳn là có rất nhiều đao ma cùng hướng tới.“ Lục mục kim nghê Khắc Lai Ốc nói. “Bọn chúng dù tốc độ không nhanh nhưng cùng thống nhất hướng tới, như vậy có rất nhiều tên bao vây chúng ta.”

“Không thể ở lại đây, mau xuống tiếp.“ Đột Lệ Lôi lên tiếng.

Lâm Lôi nhìn Bối Bối trong lồng ngực, ánh mắt kiên nghị quay sang mọi người. “Bây giờ không còn lựa chọn nào khác, tại địa để sợ rằng mọi người không trụ lại được một ngày, vô số đao ma sẽ bao vây chúng ta.”

“Giờ đây sanh lộ duy nhất là quay lại tầng thứ 10.” Lâm Lôi kiên nghị nói.

- Làm thế nào để quay lại, Lâm Lôi ngươi không thấy là bọn chúng phong bế cửa thông đạo ư? Pháp Ân lập tức nói.

Lâm Lôi hít sâu một hơi – Còn có một biện pháp.

Mọi người đều nhìn về phía hắn.

- Chúng ta tại địa để gây nhiễu loạn tới gần cửa thông đạo, mọi người bảo trợ ta. Ta sẽ thi triển Thứ nguyên chi nhận đem giết sạch Thâm uyên đao ma ở tại cửa thông đạo.

Bọn họ nhìn Lâm Lôi, không nghĩ được chiêu này có bao nhiêu thành công, dù sao thì Thứ nguyên chi nhận liệu có thể giết được bao nhiêu kẻ địch?

- Sử dụng Thứ nguyên chi nhận thanh trừ, chúng ta sẽ có một tiểu lộ hướng tới thông đạo, tiểu lộ này rất nhanh sẽ bị bọn chúng bao vây nhưng trước tiên chúng sẽ gặp sự cản trở, dựa vào tiểu lộ này chúng ta quay lại tầng thứ 10.

Mọi người trầm mặc, sử dụng Thứ nguyên chi nhận trong nháy mắt tạo ra thông đạo rồi nhanh chóng quay về tầng thứ 10. Nếu chậm sẽ bị vô số đao ma giết chết trong nháy mắt.

- Chúng ta không còn cách nào khác. Lâm Lôi thuyết phục bọn họ.

Giờ phút này chung quanh kim chúc chấn động mạnh, hiển nhiên là có vô số Thâm uyên đao ma đang bao vây lại.

- Ta đồng ý cách này, chí ít còn có một tia hy vọng. Đột Lệ Lôi là người đầu tiên lên tiếng.

Những người khác sau đó cũng gật đầu, dĩ nhiên Bối Bối cũng không có gì dị nghị.

- Mấu chốt chính là chúng ta phải trở lại địa biểu, ngàn vạn lần không để bọn chúng phát hiện, trong lúc ta mặc niệm chú ngữ không thể phân thân ra để đối phó được. Lâm Lôi nói.

- Yên tâm, lúc ngươi thi triển cho dù liều chết chúng ta cũng sẽ ngăn cản.

Ánh mắt mọi người đều kiên đinh, nắm bắt một tia sinh cơ cuối cùng.

- Xuất phát. Lâm Lôi nói

Hắc sắc cự hạt đi trước mở đường, lúc này đây mọi người không đi thẳng tới địa biểu mà đào con đường vòng đi đến. Không biết có phải vận khí tốt hay không mà đi được nửa đường mới gặp một tên đao ma ngăn cản.

“Phập!” Bối Bối lập tức vung trảo đánh nát đầu hắn, ngay cả kêu lên một tiếng cũng không kịp.

“Mọi người cẩn thận, lúc này chỉ còn cách địa biểu có năm trăm thước. Trên đó rất nhiều Thâm uyên đao ma.” Đức Tư Lê nhắc nhở mọi người, lúc này đây Lâm Lôi đang ở giữa đoang người, mặc niệm chú ngữ.

“Không xong.“ Lúc còn cách địa biểu ba trăm thước, Hắc sắc cự hạt đình trụ lại. “Cửa thông đạo bọn chúng đã đào xung quanh một cái hố to.” Thanh âm Hắc sắc cự hạt truyền lại.

Mọi người đều run lên, Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, đình trệ mặc niệm chú ngữ ma pháp.

“Một cái hố to như vậy sợ rằng khi chúng ta đi lên, cách cửa vào trăm thước chỉ sợ không kịp nhảy vào đã bị bọn chúng giết chết rồi,” Mọi người đều cảm thấy hoang mang.

….

Trên không vô số tên lăng không, còn có hai hồng sắc Thâm uyên đao ma cũng lăng không. Trên mặt đất chúng cũng chỉ có bố trí ba mươi vạn đao ma đón đầu bọn Lâm Lôi, chiêm một phương viên vài dặm, kể cả hố to lẫn cửa thông đạo.

Thông đạo tầng thứ 10 vốn ở trên mặt đất, lúc này đây lại như một khung cửa ở ngay trên cái hố to đó, mơ hồ có những đạo hắc quang vòng quanh thông đạo.

Không một tên nào tiến vào, mà ở chung quanh lại có cả vạn tên bao quanh thông đạo, tự như là nước cũng không thể lọt, bọn Lâm Lôi sao có thể nhảy vào thông đạo.

“Vèo!” “ Vèo!” ”Vèo!”

Đột nhiên có mười đạo thân ảnh liên tục từ hố to nhảy ra, mỗi thân ảnh tốc độ cũng đạt trạng thái nhanh nhất, Lâm Lôi bọn họ không còn có lựa chọn, chỉ còn cách liều mạng nắm bắt cơ hội để nhảy vào tầng thứ 10.

Đại lượng Thâm uyên đao ma cơ hồ đều đã phát hiện ra bọn họ.

“Sát!” Thâm uyên đao ma phản ứng rất nhanh.

Nhưng dù phản ứng nhanh, song bọn Lâm Lôi cũng đã phi hành được một hai trăm thước, lúc này khoảng cách với thông đạo chỉ còn vài chục thước nữa thôi, nhưng chục thước này có vô số đao ma ở đó.

Mặc niệm xong chú ngữ. Cuồng bạo Phong nguyên tố hướng về phía Lâm Lôi, phương viên vài dặm gió hoàn toàn tĩnh lại, vẻ mặt dữ tợn, Lâm Lôi thông qua Bàn Long chi giới hấp thu đại lượng Phong nguyên tố, Ma pháp lực trong cơ thể rất nhiều, trong vòng chục thước đạm thanh sắc Thứ nguyên chi nhận đáng sợ xuất hiện.

So với Thứ nguyên chi nhận bình thường còn lớn hơn bội phần.

“Xùy xùy.” Thứ nguyên chi nhận hướng tới, phía trước đại địa như bị bổ toang, Thứ nguyên chi nhận lướt qua lập tức xuất hiện một con đường.

“Chết đi!” Thông qua Bàn Long giới chỉ, Lâm Lôi cố gắng khống chế phương hướng Thứ nguyên chi nhận. Lúc này hắn cảm nhận được bên trong có vô số gió xoay tròn, lúc nhanh lúc chậm hình thành nên Thứ nguyên chi nhận.

“A!” Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên. Thứ nguyên chi nhận khổng lồ này lướt qua, trên đường đi vô số Thâm uyên đao ma bị cắt thành từng mảnh nhỏ.

Lâm Lôi đã kiệt lực khống chế, tốc độ Thứ nguyên chi nhận chậm lại, vừa vặn che ở phía trước bọn họ, nhưng tốc độ của nó quá nhanh cho dù Lâm Lôi đã hết sức khống chế song đã tiến vào thông đạo, lúc này đây bọn họ cách thông đạo có mười thước.

Đúng chỉ có mười thước. Huyền phù thông đạo ngay ở trước mắt, vô số Thâm uyên đao ma chắn trước thông đạo đã bị giết chết. Nhưng dù sao còn có mười thước khoảng cách. Thứ nguyên chi nhận chỉ chừng hai mươi thước, số Thâm uyên đao ma ở gần Lâm Lôi cũng có hơn mười thước bọn chúng không kịp ngăn lại. Nhưng chính là đại lượng Thâm uyên đao ma ở trên không lao xuống, dù sao sau khi thứ nguyên chi nhận lướt đi vô số Thâm uyên đao ma đã rất gần với bọn Lâm Lôi.

“Nhanh.” Mọi người điên cuồng lao lên, nhưng vô số Thâm uyên đao ma tựa như hồng thủy xô tới. Lâm Lôi nghĩ rằng nếu bọn chúng tới thì chỉ có ba người có thể chạy thoát là Pháp Ân, Đức Tư Lê, Bối Bối, còn lại đều không kịp.

Đột Lệ Lôi, hai Lục mục kim nghê, Hắc sắc cự hạt, Áo Lợi Duy Á lúc này trong mắt có sự tuyệt vọng, thiếu chút nữa không còn kịp.

“Đi mau.” Pháp Ân rít gào cả người như tia chớp điên cuồng hướng tới kẻ địch, hy vọng có thể ngăn cản chúng trong một khắc, nhưng trong nháy mắt đã bị bọn chúng đánh bật lại.

“A!” Áo Lợi Duy Á nổi giận gầm lên một tiếng, một đạo hắc sắc bạch sắc dung hợp thành cự kiếm hư ảo bổ ra, một hơi giết chết bốn tên, sau đó sắc mặt trắng bệch rơi xuống. Lúc này Bối Bối cùng Đức Tư Lê đã nhảy vào thông đạo, những người khác không còn kịp nữa rồi.

“Phải chết sao?” Vô luận là Áo Lợi Duy Á, La Toa Ly, Đột Lệ Lôi, hai Lục mục kim nghê… trong mắt họ chỉ có sự tuyệt vọng.

Trong khoảnh khắc tuyệt vọng…

“Đi mau!” Một tiếng rống giận dữ vang lên trong đầu mọi người. Tử sắc quang mang yêu dị xuất hiện vô số đạo tử sắc kiếm ảnh xoay tròn, vô số mãng xà quay tròn hướng tới đại lượng Thâm uyên đao ma phía trên.

…..

Phía trên vô số Thâm uyên đao ma tựa như phát hiện chuyện gì kinh hãi, lập tức tốc độ chậm lại.

Lâm Lôi lúc này toàn thân bị sát khí đỏ rực bao quanh, hắn đã dẫn động sát khí trong Tử Huyết nhuyễn kiếm.

“Lâm Lôi!” Áo Lợi Duy Á, hai Lục mục kim nghê… một đám người đều rung động, bọn họ đã nhìn thấy một tia sinh cơ, điên cuồng nhảy vào trong thông đạo. Mà khi bọn họ tiến vào thì Lâm Lôi còn chưa có vào được thông đạo.

Vô số Thâm uyên đao ma từ bốn hướng đã bịt kín thông đạo.

Động khẩu đã bế tắc! Không thể thoát được.

“Lão Đại!” “Lão Đại!” Một đạo thân ảnh từ bên trong hướng ra, thanh âm thê lương vang lên.

“Bối Bối đi mau!” Lâm Lôi giận dữ hét lên trong đầu Bối Bối, chỉ là mới từ thông đạo đi ra đã bị vô số Thâm uyên đao ma đánh bật trở lại

Vô số Thâm uyên đao ma đã hoàn toàn bao vây Lâm Lôi, bốn phương tám hướng đều có, ngay cả ánh mặt trời cũng bị ngăn trở.

(Hết chương 34)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 35: Đào Sanh

Giết hắn mau!” Hai đại hồng sắc Thâm uyên đao ma từ xa gầm lên.

Vô số Thâm uyên đao ma rít gào, từ bốn phương tựa như những con ruồi ngửi thấy mùi máu tươi điên cuồng lao tới chém giết, Lâm Lôi ở giữa trên trời dưới đất bốn phương tám hướng đều có kẻ địch.

Hoá thành thực chất, sát khí bao quanh Lâm Lôi, hai tròng mắt đỏ rực lóe lên điên cuồng.

“Cút ngay!” Lâm Lôi giận dữ hét lên. Đồng thời có vô số cự thạch xuất hiện chung quanh Lâm Lôi, đã xuất hiện xung quanh những đao ma đó các khe hở không gian. Bọn chúng phi hành cực nhanh, nhưng thân thể không quá gần nhau, mà mỗi Thâm uyên đao ma huy đao phi hành nên khoảng cách cũng có đến một hai thước. Nhưng hiện tại…

Lâm Lôi thuấn phát vô số cự thạch xung quanh, các khe hở cũng hoàn toàn bịt kín.

“Long nhân kia đâu!” Vô số đao ma vốn có thể biết được Lâm Lôi ở vị trí nào, nhưng giờ cự thạch bao quanh không gian bị bịt kín lại khiến chúng không thể biết Lâm Lôi ở đâu.

Dĩ nhiên Lâm Lôi ở giữa, cùng với vô số Thâm uyên đao ma và cự thạch hoà trộn, tựa như tâm một đại cầu.

“Không ổn.” Hai hồng sắc Thâm uyên đao ma thấy một màn này cảm thấy không ổn. Tinh thần lực của Thâm uyên đao ma chỉ là mấy thước thôi, khoảng cách này đối với Thâm uyên đao ma mà nói căn bản không trợ giúp gì được, hơn nữa giờ đây tầm nhìn bị hạn chế bọn chúng không dám dùng chiến đao chém lung tung sợ trúng phải tộc nhân của mình.

Dù sao… tại tâm cầu ngoài cự thạch cùng vô số đao ma ra thì Lâm Lôi cũng chỉ có một.

“Sát!” Lâm Lôi thuấn phát vô số cự thạch bao quanh trong nháy mắt, hiện tại đang đối mặt với mười Thâm uyên đao ma đang huy đao chém tới, dù sao cũng ở gần chỗ Lâm Lôi chúng tự nhiên biết vị trí Lâm Lôi không do dự mà hướng tới.

Hơn mười chiến đao chém tới.

“Chết đi!” Lâm Lôi trong mắt tựa phun lửa, dụng Tử Huyết nhuyễn kiếm như tia chớp vọt xuống phía dưới, cho dù nhanh nhưng hơn mười chiến đao chớp mắt cũng đã bổ trúng thân thể hắn.

“Ầm!” Mạch động phòng ngự bên ngoài của Lâm Lôi đã bị băng liệt. Trước đó bố trí ‘Thánh Vực Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải’ cũng đã bị băng liệt.

“Xùy!” Ba chiến đao cũng đã xuyên qua long lân ngập vào thân thể, thậm chí còn chạm cả vào đầu xương, nhưng cảm giác đau đớn này lại không khiến Lâm Lôi nhíu mày.

“Hừ!” Thanh sắc Long huyết đấu khí bộc phát trực tiếp đẩy lui ba chiến đao.

“Bùm!” Như vẫn thạch, cả người Lâm Lôi hoả tốc lao xuống phía dưới, bên ngoài thân sát khí bao phủ tựa như ma thần. Phàm có đao ma ngăn cản, hắn không cần giết mà trực tiếp một kiếm đẩy lui ra.

Như một kỳ tích, chỉ trong khoảnh khắc, Lâm Lôi đã từ hạch tâm đại cầu lao xuống lòng đất. Nói thì chậm nhưng vô số đao ma lao tới, Lâm Lôi thuấn phát ra vô số cự thạch, rồi từ tâm đại cầu lao xuống địa để chỉ trong nháy mắt.

“Long nhân kia thật đáng ghét!” Chứng kiến cảnh này hồng sắc Thâm uyên đao ma hừ lạnh. một tiếng.

Hồng sắc Thâm uyên đao ma khác tròng mắt cũng mơ hồ hiện lên sát khí: “Long nhân này thật quá đáng ghét, trong nháy mắt phát ra ma pháp… tại không trung tạo ra hiệu quả địa để, khiến cho đám hài nhi của chúng ta không thể nhìn thấy hắn.”

Hai tên cầm đầu cảm thấy thật sự phiền toái, muốn giết Lâm Lôi mười mấy Thâm uyên đao ma không làm được, nhưng để cho Lâm Lôi chui xuống lòng đất bọn chúng có thể làm gì bây giờ?

“Chỉ có một biện pháp,” một tên ánh mắt ngưng trọng nói: “Để tiếp cận để giết hắn thật khó khăn chúng ta chỉ có thể… để một vạn đao ma cùng phát ra đao khí công kích Long nhân đó.”

Tên kia mắt sáng ngời: “Đúng, không cần tiếp cận, một vạn người cùng phát đao khí mặc dù chỉ là bằng một nửa bản thể chiến đao công kích nhưng một vạn người chém tới thì cũng đủ để băm vằm hắn.”

Lúc trước khi bọn Lâm Lôi, Pháp Ân đi lên mặt đất, gần trăm vạn đao ma phát ra đao khí, đao khí phách xuống bao trùm phương viên vài dặm, tạo ra một cái hố to lớn vô cùng chẳng những thế.. Pháp Ân từ ngực trở xuống cũng bị nát bấy, Lâm Lôi hai chân cũng nát, mà lão nhị của ba huynh đệ Lục mục kim nghê đã phải xả thân cứu hai huynh đệ của mình.

Phải biết rằng trăm vạn Thâm uyên đao ma vây tới, chánh thức tấn công bọn Lâm Lôi chỉ có một phần ngàn, nhưng cho dù thế cũng đã suýt nữa giết chết bọn họ. May mắn mà Lâm Lôi, Pháp Ân lao đầu xuống dưới đào thoát

“Vèo!” “Vèo!” “Vèo!”

Hơn mười vạn tên như những mũi khoan lao vào lòng đất, bắt đầu truy tìm Lâm Lôi, nếu có cơ hội bọn chúng tuyệt đối sẽ không cho Lâm Lôi có cơ hội đào tẩu.

Chúng thần mộ địa tầng thứ mười!

“Đừng làm phiền ta!” Bối Bối lúc này trán chảy máu đầm đìa, Đức Tư Lê đang chữa trị cho nó vậy mà lại bị nó quát tháo. Đức Tư Lê đứng lên nhìn mọi người, giờ phút này đây bất luận là hai Lục mục kim nghê, Hắc sắc cự hạt hay là Áo Lợi Duy Á, La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi đều rất trầm mặc, bọn họ đang bị áp lực đè nặng.

“Cái mạng này của ta là do Lâm Lôi cứu về.” Đột Lệ Lôi trầm thấp nói.

Vào thời khắc cuối cùng, Lâm Lôi đã cản trở kẻ địch trước mặt, nếu không bọn La Toa Lỵ, Áo Lợi Duy Á, Đột Lệ Lôi đã mất mạng rồi. Mặc dù nói tại tầng thứ 6 Lâm Lôi cũng đã giết chết Hoả diễm quân vương cứu sống bọn họ, nhưng so với lúc này bất đồng.

Lúc trước Lâm Lôi giết Hoả diễm quân vương cứu bọn họ có thể xem như thuận tiện mà làm, bọn cũng không quá cảm kích, nhưng lúc này đây hoàn toàn không giống. Lúc đó mặc dù Lâm Lôi cũng không thể chạy thoát được, hoàn toàn có thể để cho Áo Lợi Duy Á, La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi bọn họ một đám người cùng chết với hắn, nhưng Lâm Lôi không làm như vậy.

“Lão Đại.” Hai mắt Bối Bối ẩn chứa tia nước, giờ phút này nó đang khẩn trương cảm ứng linh hồn với Lâm Lôi.

Tầng mười, và tầng mười một có thể xem như hai tiểu không gian, Bối Bối không có cách nào trao đổi linh hồn với Lâm Lôi, nhưng chỉ cần Lâm Lôi không chết nó nhất định có thể cảm ứng được.

“Lão Đại, huynh nhất định phải sống.” Trong lòng Bối Bối run lên “Kiên trì, kiên trì.”

Bối Bối biết rằng, Lâm Lôi bị vô số Thâm uyên đao ma vây công, nếu có thể sống được một lúc, tin rằng có thể chui xuống lòng đất, một khi ở trong lòng đất có thể trụ lại được mấy tháng.

- Cừu oán giữa Lâm Lôi và Quang Minh giáo đình ta biết – La Toa Lỵ thấp giọng nói, ngày đó sau lễ đại hôn của Lâm Lôi, La Toa Lỵ sống với Hi Tắc một thời gian, thông qua Hi Tắc La Toa Lỵ biết được tin tức thân thế về Lâm Lôi.

- Nếu Lâm Lôi chết, ta sẽ thay hắn báo cừu.

- Còn có ta nữa. Đột Lệ Lôi cũng nói – Cái mạng này của ta là do hắn cứu, tiêu diệt Quang Minh giáo đình ta cũng tham gia.

- Hai huynh đệ chúng ta nữa! Lục mục kim nghê Khắc Lý Áo trầm giọng nói – Lâm Lôi năm đó đã giải thoát cha ta… giờ lại cứu hai huynh đệ chúng ta, đại ân này nhất định phải báo.

Lâm Lôi năm đó lấy được Tử Huyết nhuyễn kiếm, giải thoát Đế Lâm, Đế Lâm về sau từ chỗ Bối Lỗ Đặc mà biết được nguyên nhân.

- Vì Lâm Lôi báo cừu ta cũng tham gia một phần – Áo Lợi Duy Á đột ngột nói.

- Một đám hỗn đản.

Bối Bối phẫn nộ gào lên, bọn họ không khỏi ngẩn ra nhìn về phía nó.

Bối Bối phẫn nộ trừng mắt:

- Các người vì lão Đại báo thù! Thù này lão Đại sẽ tự thân báo! Hắn nhất định còn sống thoát khỏi Chúng thần mộ địa! Các người ở đây nói hắn chết, hắn sẽ không chết! Nhất định còn sống.

- Không chết?

Bọn họ dù đáy lòng cảm kích Lâm Lôi, nhưng hoàn cảnh lúc đó tại tầng thứ mười một, Lâm Lôi bị vô số Thâm uyên đao ma vây công, liệu có thể còn sống sao?

- Ta cùng lão Đại linh hồn tương liên - Nộ thanh của Bối Bối vang lên – Dù ta không biết, nhưng lão Đại còn sống, linh hồn ta có thể cảm ứng được sự tồn tại của hắn trong chốc lát… ta tin tưởng lão Đại vẫn còn sống.

Bọn họ nhất thời hiểu ra, Bối Bối là ma thú của Lâm Lôi, Lâm Lôi dù sống hay chết nó đều có thể cảm ứng được.

- Còn sống!

Đức Tư Lê, bọn họ cảm thấy kinh hãi, mặc dù không rõ Lâm Lôi ở đâu, nhưng mà vô số Thâm uyên đao ma vây công có thể trốn thoát được, nhưng ít nhất bây giờ Lâm Lôi vẫn chưa có chết.

“Chu kỳ mười năm cũng chỉ còn vài tháng, hy vọng hắn có thể trụ vững được.” Đức Tư Lê thâm nghĩ, không chỉ có hắn mà những người khác cũng đang thầm chúc phúc cho Lâm Lôi.

Bọn họ đều biết… Tại tầng 11 trăm vạn Thâm uyên đao ma vây công, trụ vững được vài tháng, sinh cơ của Lâm Lôi rất mong manh.

Chúng thần mộ địa tầng thứ 11

Tại địa để kim chúc có vô số thông đạo, là do hơn mười vạn Thâm uyên đao ma từ mặt đất điên cuồng đào xuống để truy sát Lâm Lôi.

“Hống!” Một tiếng gầm gừ vang lên. Nhất thời đại lượng Thâm uyên đao ma hướng tới, chỉ thấy một đạo đạm hồng sắc từ thông đạo phóng lên, bên trong lưu lại một vết máu và một ít long lân vỡ vụn.

Ba giờ, suốt ba giờ đào thoát, từ mặt đất vô số đao ma hướng xuống truy đuổi Lâm Lôi, do không biết vị trí nên hắn có thể dễ dàng thoát được.

Nhưng đã lần lượt bị phát hiện, trong khu vực chạy trốn có vô số Thâm uyên đao ma vây quanh nên việc đào thoát vô cùng khó khăn.

Giờ thứ hai, Lâm Lôi trọng thương lưu huyết.

Mà giờ thứ ba, hắn đã hai lần suýt chết.

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ!“ Lâm Lôi cực nhanh phi hành, xa xa chỉ thấy chiếc bóng, hắn lập tức chui vào thông đạo, hoặc là tự mình tạo ra một cái thông đạo.

“Bọn chúng ngày càng có kinh nghiệm truy đuổi.” Trong lòng Lâm Lôi rất lo lắng.

Lúc này đây trên mặt đất có vô số tên đang canh giữ, trong lòng đất mặc dù có nhiều thông đạo, nhưng từng khu vực cố định đều có tên canh giữ, Lâm Lôi chỉ có thể lựa chọn tự mình tạo ra thông đạo.

Nhưng tự mình tạo thông đạo cũng sẽ tạo ra chấn động trong lòng kim chúc, chấn động này tiếp cận ‘Trạm Cương’ của Thâm uyên đao ma thì hắn sẽ bị phát hiện vị trí.

“Vừa rồi…” Lâm Lôi vừa nghĩ đến lúc vừa xong, hơn một ngàn Thâm uyên đao ma phát ra đao khí công kích hắn, may mà đào thoát kịp, đánh vào người Lâm Lôi chí có khoảng mười đạo đao khí, nhưng mà mười đạo đao khí đó suýt chút nữa đã giết chết hắn.

“Càng đi xuống như vậy, Thâm uyên đao ma vây quanh ta càng nhiều, không thể tiếp tục đi xuống như vậy.” Lâm Lôi trong lòng cũng cảm thấy không ổn.

“Hống!” Chỉ thấy một tên cực nhanh từ thông đạo khác lao tới, hiển nhiên đã phát hiện ra Lâm Lôi.

“Hống ~ ”“Hống ~ ”“Hống ~ "……

Hơn mười tiếng hống vang lên, có vô số tên đao ma lao tới vị trí hắn.

“Không ổn!” Lâm Lôi sắc mặt trắng bệch, lúc trước đã một lần nguy hiểm như vậy, đao ma tụ tập ngày càng nhiều.

(Hết chương 35)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 36: Lấy Một Địch Trăm Vạn

Xoát!” Lâm Lôi như lưu quang xuyên hành trong thông đạo, tốc độ của hắn đã đề thăng đến cực hạn, nhưng luận về tốc độ thì bọn Pháp Ân, Bối Bối, thậm chí là đám Thâm uyên đao ma này tốc độ cũng sẽ nhanh hơn hẳn Lâm Lôi, kẻ địch ngày càng gần.

Hai mắt như phun lửa, trong miệng cũng đã mặc niệm ma pháp chú ngữ.

“Vèo!” Đang phi hành đột nhiên hắn đổi hướng. Dĩ nhiên đột ngột đổi hướng chính là tiếp tục hướng xuống, Lâm Lôi lao xuống, đao ma hướng lên chỉ trong nháy mắt hai bên đã tiếp giáp.

“Hống!” Thâm uyên đao ma phía dưới lập tức phát ra tiếng hô, đám lúc trước truy đuổi Lâm Lôi cũng chuyển hướng, cùng với gần trăm đao ma ở phía dưới cùng đồng thời rút chiến đao trên lưng ra.

Lâm Lôi trong mắt xẹt qua một tia hàn mang, vô tân Phong nguyên tố tụ tập. “Chết đi!”

“Xùy xùy!” Đột ngột một đạo đạm thanh sắc chừng bốn năm thước Thứ nguyên chi nhận từ Lâm Lôi phát ra trực tiếp hướng xuống dưới.

Nhìn thấy Thứ nguyên chi nhận, Thâm uyên đao ma này lập tức sợ hãi né tránh. Nhưng tốc độ Thứ nguyên chi nhận quá nhanh, thân thể kim chúc lập tức bị cắt thành từng mảnh nhỏ, Tinh thần lực Lâm Lôi khống chế Thứ nguyên chi nhận dọc theo hồ tuyến xẹt qua, lập tức hơn mười Thâm uyên đao ma bị cắt thành từng mảnh, những tên còn lại sợ hãi tức thì tránh né.

“Phù!” Lâm Lôi nhân cơ hội trùng xuống, Thứ nguyên chi nhận tạo ra một khoảng trống để lao xuống tiếp.

….

Một chiêu Thứ nguyên chi nhận này để đối phó với một ít Thâm uyên đao ma lại rất hiệu quả, nếu mà đông hơn khoảng một ngàn liệu Thứ nguyên chi nhận giết được bao nhiêu tên? Cũng vì vậy mà Lâm Lôi đột ngột chuyển hướng, hắn đột ngột thay đổi làm cho kẻ đich phía sau cách xa một đoạn.

“Ta có thể bỏ chạy trong nửa khắc, nhưng không thể vĩnh viễn như thế này được.” Lâm Lôi trong khi đào thoát xuống dưới cũng nghĩ đến thuấn phát Thứ nguyên chi nhận: ”Nếu có thể thuấn phát Thứ nguyên chi nhận thì thật tốt, nếu gặp lại bọn chúng sẽ khiến cho bọn chúng chết không nhắm mắt.” Trong chớp mắt, Lâm Lôi xuất hiện tia hy vọng.

Phát ra ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’, dù có nằm mơ, Lâm Lôi cũng không nghĩ được.

Trong lúc cực tốc phi hành, hắn chợt nghĩ đến Thứ nguyên chi nhận. Đối với nguyên lý phát ra cấm kỵ ma pháp này, Lâm Lôi cũng không có rõ ràng lắm. Hắn chỉ biết là thông qua Ma pháp lực nguyên tố hình thành Thứ nguyên chi nhận này, song lúc này Lâm Lôi chợt nhớ đến tràng cảnh của Thứ nguyên chi nhận.

Thứ nguyên chi nhận chuẩn xác mà nói thì là mức tận cùng của trạng thái ‘Phong Nhận’. Lâm Lôi sử dụng Tinh thần lực kiệt lực để khống chế Thứ nguyên chi nhận chuyển đổi ở một mức độ cũng đã phát hiện ra bên trong Thứ nguyên chi nhận có vô số gió xoay tròn. Hoặc nhanh, hoặc chậm dọc theo một quy luật kỳ dị, cuối cùng tạo thành một uy lực cắt không gian đáng sợ.

Hoặc nhanh, hoặc chậm! Lâm Lôi lúc trước không hề tự hỏi, giờ đây mới phát hiện ra nghi hoặc tại đó.

“Thứ nguyên chi nhận này không phải càng nhanh càng tốt sao, sao bên trong lại có chậm nhỉ?”

“Không đúng.“ Hắn cẩn thận nhớ lại, bên trong Thứ nguyên chí nhận có vô số gió lưu động kỳ thật cũng không chậm, mà chỉ sinh ra hiệu quả ‘Mạn Cảnh Giới’ tựa như thong thả nhưng vẫn rất nhanh, không giống với đặc thù của ‘Phong Nhận’, có điều kết hợp lại hình thành nên ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’. Đây là nguyên lý gì?

Khoái cảnh giới!

Mạn cảnh giới!

Thứ nguyên chi nhận….

Trong đầu Lâm Lôi hiện lên tràng cảnh ‘Phong Đích Luật Động’ đồng thời Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay không ngừng biến ảo. “Khoái” ”Mạn” hai cảnh giới, hình thành kết quả hoàn toàn trái ngược lại khiến không gian chấn động, đầu Tử Huyết nhuyễn kiếm phát ra khí nhận.

Lâm Lôi trong đầu nhớ lại ‘Vạn Kiếm Hợp Nhất‘. Lúc đấy hắn nghi hoặc, ngàn vạn bóng kiếm tại ‘Khoái’ cảnh giới thi triển dung hợp làm một, tại sao lại hình thành hiệu quả ‘Không Gian Tĩnh Chỉ’. Khoái, mạn cảnh giới tại sao lại có thể hoán đổi, lúc đấy Lâm Lôi cũng không rõ, dựa theo Mẫu hoàng mới sáng tạo ra nhất chiêu này.

Trên thực tế tại sao ngàn vạn kiếm ảnh tại khoái cảnh giới lại hình thành không gian tĩnh chỉ trong ‘Vạn Kiếm Hợp Nhất’, ảo diệu bên trong Lâm Lôi không hiểu.

Thứ nguyên chi nhận…. Phong đich luật động…. Vạn kiếm hợp nhất nhanh chóng hiện lên trong đầu Lâm Lôi, Phong nguyên tố pháp tắc tựa như sương mù hiện ra trước mắt rồi chậm rãi tiêu tán.

Lâm Lôi trong lòng có chỗ không hiểu. Tựa như cảm nhận được, lại như không hiểu được. Thậm chí lúc này đây có hai Thâm uyên đao ma khoảng cách với hắn càng lúc càng gần, lúc hày Lâm Lôi hoàn toàn ở trong trạng thái đặc thù.

Bọn chúng nghi hoặc, lúc trước chúng chưa có tới gần, Lâm Lôi đã chạy đi rồi.

Nhưng lúc này… Hắn đang phi hành thẳng về phía trước không hề thay đổi phương hướng, mà bọn chúng tốc độ nhanh hơn, lại phi thẳng lên, tự nhiên có thể đuổi kịp.

“Vù!” Tiếng gió rít chói tai vang lên, rốt cuộc Lâm Lôi cũng bừng tỉnh, đồng thời hai thanh chiến đao bổ xuống.

Lưng Lâm Lôi toát ra mồ hôi lạnh, Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay trực tiếp chém ra, hắn lúc này không kịp chú ý rằng một kiếm này không phải là Phong đích luật động hay Vạn kiếm hợp nhất, chỉ là một kiếm như bình thường.

“Phập!” Tựa như dao cắt vào đậu hũ.

Tử Huyết nhuyễn kiếm xẹt qua thân hình bọn chúng, hai Thâm uyên đao ma này cũng trực tiếp bị cắt thành hai đoạn.

“Đây là?” Lâm Lôi giật mình, Thâm uyên đao ma này phòng ngự tuy không tính là đỉnh phong nhưng thi triển Phong đích luật động cũng phải toàn lực mới có thể chém chúng ra làm hai đoạn được… mà vừa rồi lại có thể dễ dàng một kiếm chém hai tên thành hai đoạn.

Lúc nãy… Lâm Lôi không khỏi nhớ lại một kiếm vô thức vừa rồi.

“A!” Hắn trợn mắt. Vốn trong đầu hiện lên mông lung huyền ảo Phong nguyên tố pháp tắc, nhưng giờ lại như mây mù giải khai thấy được ánh sáng minh nguyệt.

“Phong đich luật động?” ”Vạn kiếm hợp nhất? ” “Thứ nguyên chi nhận?” Lâm Lôi lúc này cũng nở nụ cười. “Khoái cảnh giới? Mạn cảnh giới? Nhanh chậm trái ngược nhau?... Ha ha, sai rồi sai rồi, khoái mạn cảnh giới cũng đều giống nhau.”

Thân hình chợt động, tựa như khinh phiêu phiêu rất chậm nhưng lại trong chớp mắt xuất hiện ở cách đó ngàn thước.

Không gian điệp ảnh? Không gian thác loạn? Không gian đình trệ? Không gian tĩnh chỉ? Lâm Lôi lúc này rất thống khoái.

“Là Long nhân đó?” Đại lượng Thâm uyên đao ma đã phát hiện ra hắn.

“Giết!” Những tiếng rống giận dữ vang lên, đại lượng Thâm uyên đao ma vung đao, đao khí lăng lệ bổ về phía Lâm Lôi, đao khí tung hoành kim chúc đều bị bạt ra, dù đại bộ phận đao khí không hề trúng nhưng một phần cũng đã chém tới Lâm Lôi.

“Oong!” Đao khí chém tới, kim chúc hoá thành bụi phấn.

Hắn nhất định chết.

“A!” Đột nhiên bọn chúng kinh hãi.

Bởi vì Lâm Lôi đã cách đó ngàn thước, chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện trước mặt chúng, tử sắc quang mang yêu dị loé lên, đầu bọn chúng lập tức bay ra.

Khoái cảnh giới? Mạn cảnh giới?... Ha ha, cũng đều ngộ nhập thiên đạo. Lâm Lôi cười to, tuỳ ý vung kiếm cũng có thể giết chết Thâm uyên đao ma, thân hình loé lên đã cách xa bọn chúng, so với tốc độ của Thâm uyên đao ma còn nhanh hơn gấp đôi.

Quá nhanh! Cho dù hồng sắc Thâm uyên đao ma lại đây, tốc độ cũng không bằng một nửa so với Lâm Lôi.

“Lúc đầu cho rằng tu luyện khoái cảnh giới đến tận cùng có thể thành Thần. Mạn cảnh giới tu luyện đến mức tận cùng cũng có thể thành Thần. Đúng là có thể thành Thần, nhưng đó là thiên đạo.” Trong lòng Lâm Lôi lúc này cũng đã sáng tỏ, hắn có cảm giác: “Khoái cảnh giới tu luyện đến mức tận cùng, Mạn cảnh giới tu luyện đến mức tận cùng, hai con đường này cuối cùng cũng dung hợp.”

….

Trong lúc lĩnh ngộ mông lung, trong chớp mắt khoái cảnh giới huyền ảo, mạn cảnh giới huyền ảo đã kết hợp lại trong đầu Lâm Lôi, trái ngược với áo nghĩa bổ trợ lẫn nhau, đối với hai đại cảnh giới lĩnh ngộ Lâm Lôi trong chớp mắt tăng lên một tầng.

Bất luận là khoái hay là mạn, hai đại cảnh giới này cũng thuộc Phong nguyên tố pháp tắc, đó là…

Tốc độ áo nghĩa!

Tử Huyết nhuyễn kiếm một kiếm chém ra, mới nhìn qua thì là như chậm, mà nhìn lại thì lại nhanh như tia chớp. Từ góc độ quan sát khác nhau phát hiện lại không giống nhau. Đầu Tử Huyết nhuyễn kiếm lại sinh ra đạm thanh sắc khí nhận tựa như ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’.

Một kiếm tuỳ ý chém ra, không gian cũng sinh ra chấn động, xuất hiện một khe nứt không gian cực kỳ nhỏ.

Lâm Lôi hôm nay một kiếm xuất ra cũng đã triển khai một bộ phận uy lực Thứ nguyên chi nhận.

Thân ảnh của hắn rất nhanh xuất hiện ở mọi nơi, tử sắc quang mang hiện lên, đầu của vô số Thâm uyên đao ma bay ra.

“Một chiêu này có thể gọi là.. Tốc độ áo nghĩa Thứ nguyên trảm.”

“Vèo!“ Lâm Lôi lập tức lao lên trên mặt đất.

“Ha ha, hắn xuất hiện rồi, bay đâu, mau giết!” Hồng sắc Thâm uyên đao ma hưng phấn lập tức hạ lệnh.

Chỉ nghe vô số tiếng huýt gió vang lên, hơn mười vạn Thâm uyên đao ma lao tới, phát ra đao khí hướng về phía Lâm Lôi.

Nhưng thân hình Lâm Lôi đã lao vào giữa bọn chúng, như một trận gió lúc thì xuất hiện ở đây, khi thì ở chỗ khác, thân hình lướt qua đến đâu đầu của Thâm uyên đao ma lập tức bay ra tới đó, trước mặt Lâm Lôi bọn chúng không có lực để phản kháng.

Tiếng kêu thảm thiết sợ hãi vang lên không ngừng, máu vàng xung quanh liên tục bắn ra.

Trong thời gian rất ngắn số lượng Thâm uyên đao ma đã chết đã hơn mười vạn, những tên còn lại hoảng sợ, bọn chúng bây giờ một tia đấu chí cũng không có.

“Không, không thể nào.” Hai hồng sắc Thâm uyên đao ma cũng sợ hãi run bần bật.

Song chỉ một đạo nhu phong thổi tới, đầu của một hồng sắc Thâm uyên đao ma đã đứt đoạn, Tử Huyết nhuyễn kiếm đã đặt lên cổ tên còn lại. Hai tròng mắt vàng lợt lạnh nhạt nhìn Thâm uyên đao ma này, đạm mặc nói:

- Thế nào? Còn muốn đấu không?

- Đại nhân tha mang. Hồng sắc Thâm uyên đao ma này lập tức quỳ xuống.

Thủ lĩnh quỳ xuống, Lâm Lôi đã chấn phách những tên còn lại, bọn chúng cũng lập tức quỳ xuống.

Chúng thần mộ địa tầng thứ mười một, đại lượng thi thể gục ngã đồng thời vô số Thâm uyên đao ma cũng đang quỳ xuống, vô cùng hoảng sợ, ngay cả dũng khí ngẩng đầu lên liếc mắt một cái cũng không có, tràng cảnh chém giết vừa rồi đã chấn động tâm phách chúng.

Thâm uyên đao ma quỳ trên mặt đất, hoàng huyết nhuốm vàng đại địa, chỉ có Lâm Lôi đứng.

“Đáng tiếc khoái mạn cảnh giới ta lĩnh ngộ cũng không nhiều lắm.“ Lâm Lôi trong lòng đang nhớ lại áo nghĩa vừa mới lĩnh ngộ. “Cho dù hôm nay hai cảnh giới kết hợp làm một, lĩnh ngộ Phong nguyên tố ‘Tốc Độ Áo Nghĩa’ nhưng cũng còn kém một bước nữa mới có thể thành Thần.”

Lúc này hắn đã cảm giác nhận ra được cánh cửa Thần vực.

Kỳ thật, tại khoái cảnh giới, mạn cảnh giới, một người tu luyện đến mức tận cùng đều có thể trở thành hạ vị Thần. Nhưng mà hai đại cảnh giới dung hợp thành một, Tốc độ áo nghĩa tu luyện đến tận cùng liền dễ dàng đạt tới trung vị Thần.

Hai đại cảnh giới hoàn toàn trái ngược muốn dung hợp không có cách nào diễn tả được, chỉ có thể lĩnh ngộ.

Hai cảnh giới lĩnh ngộ càng cao, tựa như hai con đường cách nhau càng xa, muốn cho hai con đường dung hợp lại càng khó hơn nhiều.

Lâm Lôi hai đại cảnh giới lĩnh ngộ không cao, ngược lại lĩnh ngộ khó khăn lại đỡ hơn nhiều.

Hắn năm đó ‘Phong Đích Luật Động’ đã có ý để cho hai cảnh giới dung hợp lại, mà ‘Vạn Kiếm Hợp Nhất’ cũng chỉ cách có một bước nữa, lúc thi triển lại ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’ lòng đã có sở cảm, rốt cuộc hậu tích bạc phát chính thức lĩnh ngộ ra ‘Tốc Độ Áo Nghĩa’.

Thân pháp trong chớp mắt đã tăng gấp hai, gấp ba và lĩnh ngộ ra kiếm pháp cực mạnh - Thứ nguyên trảm.

- Ngươi biết Thần cách ở chỗ nào không?

Lâm Lôi cúi đầu nhìn về phía hồng sắc Thâm uyên đao ma đang quỳ lạy, run rẩy trên mặt đất.

- Biết! Biết! Hắn lập tức lên tiếng, e sợ Lâm Lôi sẽ giết chết mình.

- Mau đi trước dẫn đường. Lâm Lôi quát.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 37: Thần Cách

Mặt kim chúc phản chiếu ánh sáng lạnh băng, vô số Thâm uyên đao ma đang hoảng sợ quỳ phục trên mặt đất, mà thủ lĩnh của chúng - hồng sắc Thâm uyên đao ma đang đưa Lâm Lôi đi, hoá thành lưỡng đạo quang mang hướng về phía chỗ có Thần cách phi hành.

Ngọc Lan đại lục nơi tiếp giáp với Chúng thần mộ địa có ba nơi. Tại Nam Hải này là nơi nguy hiểm nhất, cũng là nơi rộng lớn nhất.

Tầng thứ 11, tại Chúng thần mộ địa này trước nay chưa có Thánh vực nào thành công, lấy được bảo vật tại tầng 11 này, Lâm Lôi hắn là người đầu tiên.

Gió thổi tới, mái tóc dài của hắn phiêu phiêu trong gió.

Lúc này, Lâm Lôi đã trở lại hình thái nhân loại, khoác lên mình trường bào, gió thổi khẽ làm lộ ra thân hình.

“Lĩnh ngộ Tốc độ áo nghĩa, so với biến thân thành Long huyết chiến sĩ cách biệt không quá lớn.” Uy lực ‘Thứ nguyên Trảm’ của Tử Huyết nhuyễn kiếm có thể coi là tiểu hình Thứ nguyên chi nhận của Thánh vực cường giả.

Dải đất phía trước lộ ra, Thâm uyên đao ma đó dừng lại.

- Tới rồi à ? Lâm Lôi dò hỏi.

Chỉ về phía trước, y cung kính đáp:

- Đại nhân, bảo vật tại tầng thứ 11 Chúng thần mộ địa ở phía trước, trên đỉnh núi đó.

Lâm Lôi theo phương hướng y chỉ nhìn lại, xa xa là một toà kim chúc tiểu sơn, trên núi có rất nhiều Thâm uyên đao ma mà ngay cả trên không trung cũng có.

“Chuyện gì xảy ra vậy?“ Lâm Lôi nhướng mày.

Y kinh hoảng, lập tức giải thích:

- Đại nhân lúc đó sợ các người xâm nhập, rồi tại địa để chạy loạn nên đã bố trí mấy vạn người ở đó để canh giữ bảo tàng.

- Ngươi xử lý thật là chu đáo a! Lâm Lôi cười nhẹ.

- Đại nhân, để ta bảo bọn chúng lui ra. Nói xong y liền hướng về toà tiểu sơn bay đi.

….

Chúng thần mộ địa tầng thứ 3.

Gió lạnh thổi, ngoại trừ có thi thể của những Thánh vực, cũng chỉ là có ‘Ba Xà’ ngủ say như cũ.

“Hô!” “Hấp!” Mỗi lần hô hấp, Ba xà này lại đẩy ra những luồng hắc sắc khí lưu. Tại tầng thứ 3 chỉ có tiếng ngủ say, hít thở của nó.

Ba xà đang uốn lượn tại toà băng sơn, thân thể khổng lồ đột nhiên biến mất.

“Không nghĩ rằng loài người lại có thể thành công.” Lục sắc trường phát tung bay, vóc người thon dài quỷ dị, một thanh niên đang đứng trên không, trên người hắn có những văn ngân màu xanh trên trường bào, vừa nhìn rất giống da rắn.

“Hắn thành công, vậy là ta đã được giải thoát, không cần ở lại 11 tầng này nữa.” Trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười. “Dù sao cũng phải đợi Bối Lỗ Đặc đại nhân lại đây đã, tối thiểu cũng phải là mấy tháng, thôi ở đây lâu như vậy cũng quen rồi vài tháng có là bao.”

…

Thâm uyên đao ma đều đã rút lui, còn Lâm Lôi thì phi hành tới ngọn tiểu sơn.

“Vù!” Một loại khí tức khó có thể tiếp nhận đập vào mặt, hai mắt Lâm Lôi sáng ngời, cẩn thận chầm chầm nhìn lên đỉnh núi. Trên cự thạch có một đống bảo vật, thật hấp dẫn lòng người, hiển nhiên đó là khí tức của tam khối Thần cách. Ngoài tam khối Thần cách, trên cự thạch còn có một đống Thần khí, chừng mười kiện.

“Ba kiện Thần cách, mười kiện Thần khí, Chủ Thần thật vĩ đại a, thật là hào phóng.” Lúc này, tim Lâm Lôi đập như trống, bởi vì vô số Thánh vực mơ tưởng chính là có được một kiện Thần cách, vậy mà trước mắt mình có đến 3 kiện Thần cách.

Mặc kệ là bao nhiêu, hắn tiến gần cự thạch, cẩn thận quan sát 3 khoả Thần cách này. Chúng đều có màu đen giống nhau, chỉ là trong đó hai khoả mơ hồ phát tán ra quang mang chói mắt. Một khoả có quang mang màu xanh nhạt, một khoả quang mang màu vàng. Ánh mắt cuối cùng chú ý đến khoả Thần cách cuối cùng này, không có quang mang chói mắt nhưng lại có một loại khí tức bôn đằng.

“Một cái là Phong thuộc tính Thần cách, một cái là Địa thuộc tính Thần cách, một cái là Huỷ Diệt thuộc tính Thần cách.” Lâm Lôi nhíu mày. “Hơn nữa tại tầng thứ 11 này hẳn là hạ vị Thần Thần cách.”

“Thế là thế nào nhỉ?” Trong đầu hắn không khỏi nổi lên mối nghi hoặc: “Chẳng lẽ quản lý giả của Chúng thần mộ địa này biết được người đắc thủ trọng bảo lĩnh ngộ Địa, Phong song hệ thuộc tính à?”

Lâm Lôi biết rằng huỷ diệt thuộc tính Thần cách chính là thuộc về ‘Huỷ Diệt Sát Lục’ chi đạo. Nếu sử dụng kiếm hắn cũng có thể tu luyện Hủy Diệt chi đạo này.

“Ba Thần cách, loại nào ta cũng có thể sử dụng, hơn nữa xảo hợp lại là ba.” Trong lòng Lâm Lôi đã có một dự cảm.

Hắn quay lại nhìn bốn phương tám hướng, có cảm giác hết thảy mọi sự việc xảy ra trong Chúng thần mộ địa đều nằm trong tầm mắt của vị chí cao nào đó.

“Có lẽ..” Lâm Lôi nhìn ba khoả Thần cách này: “Có lẽ sau khi ta lĩnh ngộ Tốc độ áo nghĩa, thì vị tuyệt thế cường giả đã lặng lẽ đặt Thần cách này ở đây.” Hắn không thể không đoán như thế, dù sao sự việc này cũng thật là xảo ngộ.

Thần cách vì sao lại là ba khoả? Tại sao không phải Lôi thuộc tính, không phải Quang Minh thuộc tính, không phải Hoả thuộc tính? Mà lại là vừa vặn tương hợp thuộc tính của Lâm Lôi?

“Được vị tuyệt thế cường giả này chiếu cố, ta cũng cảm thấy thật tự hào a!” Đáy lòng tự giễu, Lâm Lôi cũng không suy nghĩ nhiều, bây giờ hắn mới chỉ là một kẻ mới chạm vào cánh cửa Thần cấp, còn chưa thành Thần, mới chỉ là Thánh vực cực hạn.

Bên trong có rất nhiều điều huyền bí, hắn chưa đủ tư cách để biết được.

“Ta hôm nay mơ hồ đã cảm ứng được sự tồn tại của Thần vực, phỏng chừng về sau khổ tu chậm thì mười năm cũng có thể bước vào Thần vực.” Lâm Lôi sau khi cảm ứng được Tốc độ áo nghĩa đã mông lung cảm nhận được cảnh giới của mình bây giờ.

Hắn cũng đã nghe Vũ Thần nói qua, tự mình tu luyện Thần cách tốt hơn dung hợp Thần cách trăm ngàn lần. Mà luyện hoá Thần cách này cũng phải cần thời gian rất lâu. “Không đáng.” Lâm Lôi thu Thần cách vào tay rồi cất vào trong không gian giới chỉ. “3 khoả Thần cách này dù ta không sử dụng thì cũng cho Địch Lỵ Á, Ốc Đốn bọn họ sử dụng.”

Với tư chất của Địch Lỵ Á, Ốc Đốn, để tự mình tu luyện thành Thần đích thực rất khó, chỉ nhìn Pháp Ân, Đức Tư Lê tu luyện ngàn năm tự sẽ hiểu được.

Bản thân Lâm Lôi cũng là có vận khí tốt, đầu tiên là lĩnh ngộ ‘Phong Đích Luật Động’, về sau quan sát công kích của Mẫu hoàng mới mô phỏng tạo ra ‘Vạn Kiếm Hợp Nhất’ cuối cùng đạt thành Thánh ma đạo cảnh giới. Cảm nhận được sự huyền bí bên trong của ‘Thứ Nguyên Chi Nhận’, ba thứ kết hợp lại, ngoài ra đối với hai cảnh giới ‘Khoái’, ‘Mạn’ cũng có lĩnh ngộ; mà lĩnh ngộ cũng không quá sâu. Tại tầng thứ 11 bị trăm vạn Thâm uyên đao ma truy sát, trong hoàn cảnh nguy khốn đó đã lĩnh ngộ được ‘Tốc Độ Áo Nghĩa’, hai cảnh giới ‘Khoái, Mạn’ đã được ấn chứng, thực lực tuyệt đối tăng lên.

Nếu không phải những kỳ ngộ liên hoàn đến, muốn tự bản thân lĩnh ngộ Tốc độ áo nghĩa khó khăn vô cùng.

Nói về lợi hại, Tốc độ áo nghĩa so với Đại địa áo nghĩa còn lợi hại hơn một bậc. Tốc độ áo nghĩa trong Phong nguyên tố pháp tắc thuộc loại đứng đầu.

“Không biết Địch Lỵ Á, Toa Toa, Thái Lặc, còn cả Ốc Đốn bọn họ ra sao rồi.” Lâm Lôi không khỏi nhớ đến thân nhân. “Cũng không biết Ba Khắc, hắn…. ” Lòng Lâm Lôi không khỏi lo lắng, lo lắng về sanh tử của Ba Khắc.

Chỉ biết thở dài. Sau đó Lâm Lôi nhìn lại mười kiện Thần khí, trong mười kiện Thần khí này có đao, có kiếm, trường thương, một quyển sách màu đen, một khoả thuỷ tinh cầu quỷ dị… còn có một bộ chiến khải, chiến khải cấp bậc Thần khí.

Chiến khải? Lâm Lôi rất vui vẻ. Đối với vũ khí hắn không quá quan tâm, dù sao chính mình cũng đã có Hắc Ngọc trọng kiếm cùng Tử Huyết nhuyễn kiếm. Mà quyển sách màu đen, cùng với thuỷ tinh cầu phỏng chừng là Hắc Ám hoặc là Vong linh Thần khí, hắn sử dụng cũng không tốt.

Lúc này, hắn cũng đã thu mười kiện Thần khí vào trong không gian giới chỉ.

“Thần khí này ta đưa cho Địch Lỵ Á, Toa Toa, Thái Lặc cũng tốt.” Nhìn quanh đỉnh núi, cự thạch để bảo vật tại đỉnh núi, “Chắc là không còn bảo vật gì nữa rồi.”

“Đại nhân vật, tuỳ ý nơi để bảo vật cùng Thần khí.” Lâm Lôi cũng thu bảo thạch vào trong không gian giới chỉ.

Cự thạch này, trong một thư tịch đã từng miêu tả qua là ‘Huyết Lưu Thạch’. Huyết lưu thạch so với Hắc ngọc độ trân quý cũng thuộc loại tương soa vô kỷ thuộc về vị diện bảo vật, bất luận chế luyện ma pháp khí hay vũ khí đều là nguyên liệu tối cao. Nếu dùng một ít Huyết lưu ngọc, Hắc ngọc phối hợp cũng có thể chế tạo thành Thần khí. Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay Lâm Lôi cũng không phải là Thần khí.

Xa xa hồng sắc Thâm uyên đao ma vẫn đứng chờ, Lâm Lôi không cho y đi, y căn bản cũng không dám đi, e sợ nếu Lâm Lôi nổi giận sẽ giết chết mình.

“Cung hỉ đại nhân.” Hồng sắc Thâm uyên đao ma phi hành lại, cung kính chúc mừng.

Lâm Lôi thoáng nhìn hồng sắc Thâm uyên đao ma này, rồi lại chú ý tới chiến đao màu đỏ nhạt trên lưng hắn, chỉ tay về phía chiến đao nói: “Được rồi, chiến đao của ngươi cùng hai tên khác cũng giao cho ta đi.”

- A! Hắn kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

- Ngươi có minh bạch không? Lâm Lôi nhướng mày.

- Đại nhân, chiến đao này là do thân thể chúng ta hơn mười ngàn năm sản sinh ra, cái này… Hắn có chút không muốn.

Toàn thân Thâm uyên đao ma này cũng là đao, song tối cường chính là chiến đao trên lưng, đó là tinh hoa thân thể ngưng tụ lại, cứng rắn và sắc bén vô cùng. Lúc đầu tại tầng thứ 10 bọn họ gặp Thâm uyên đao ma bình thường, chiến đao này gần bằng Thần khí. Mà chiến đao của hồng sắc Thâm uyên đao ma này tuyệt đối đạt đến cấp bậc Thần khí.

Lâm Lôi sau khi lĩnh ngộ được Thứ nguyên trảm cũng phát hiện căn bản mình không thể phá hư được chiến đao này, chiến đao phong lợi cứng rắn thế nào có thể tưởng tượng được.

- Sao? Lâm Lôi nhướng mày nhìn hắn.

Tính mạng hay đao, vấn đề nặng yếu này tự nhiên không cần hỏi.

“Đại nhân, hai chiến đao kia để ta sai tộc nhân mang tới.” Y hoảng sợ rồi rút chiến đao sau lưng ra đưa cho Lâm Lôi.

“Được rồi, với tộc nhân bình thường ngươi cũng lấy cho ta một ngàn chiến đao đi.” Lâm Lôi tùy ý nói.

Hắn kinh ngạc, dù sao Lâm Lôi cũng đã giết hơn mười vạn tộc nhân nên một ngàn chiến đao cũng không tính là nhiều. Chỉ là trong lòng hắn nghĩ, vị cường giả trước mắt kia thực lực đã mạnh như vậy tại sao lại cần thêm nhiều chiến đao nữa làm gì?

“Ta không cần, nhưng sau này cũng có thể cấp cho đệ tử của gia tộc.” Lâm Lôi thầm nghĩ.

Dù sao chiến đao của Thâm uyên đao ma bình thường so với Hắc Ngọc trọng kiếm cũng là tương soa vô kỷ, loại chiến đao này tại Ngọc Lan đại lục tuyệt đối là vũ khí trân quý nhất.

“Đáng tiếc, ta không có không gian giới chỉ đủ lớn.”

Nếu đủ lớn thì Lâm Lôi càng có thể lấy thêm nhiều, nhưng dù sao một ngàn chiến đao cũng đã đủ rồi.

….

Đưa một ngàn chiến đao cùng với ba hồng sắc chiến đao vào không gian giới chỉ, sau đó mặc kệ Thâm uyên đao ma quy phục tiễn đưa, Lâm Lôi trực tiếp đi vào thông đạo tầng thứ mười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 38: Muốn Thần Cách?

Tầng thứ mười thần mộ.

"Bối Bối, Lâm Lôi hắn sao rồi?" Đức Tư Lê thấp giọng hỏi.

"Lão đại hoàn toàn khỏe mạnh." Thương thế trên người Bối Bối chỉ mới khôi phục hơn phân nửa, nhưng nó e sợ Lâm Lôi sẽ chết nên dùng thân tâm mà cảm ứng sự tồn tại của hắn.

Mà Đột Lệ Lôi, La Toa Lỵ một đám cường giả chỉ có thể lẳng lặng một bên chờ đợi. Bọn họ chỉ có cách thông qua Bối Bối mới biết được Lâm Lôi còn sống hay không.

Đột Lệ Lôi cũng cảm thấy áp lực của các cường giả hơi thái quá, liền thay đổi câu chuyện, phân tán bớt áp lực: "Áo Lợi Duy Á, một kiếm ngươi xuất ra ở cuối tầng mười một, uy lực thật sự là quá lợi hại a. Một kiếm giết bốn Thâm uyên đao ma."

"Ta cũng nhớ rõ một kiếm đó." Hắc giáp cự hạt cũng nói.

"Dù là ai khác trong chúng ta cũng không có khả năng làm nên chuyện như vậy". Đột Lệ Lôi nói.

Lúc đầu các cường giả liều mạng chạy vào tầng thứ mười, Áo Lợi Duy Á trong khi tuyệt vọng, cuối cùng phát ra một kiếm cực mạnh. Hắc bạch hư kiếm sử ra, trực tiếp đánh chết bốn gã Thâm uyên đao ma.

Thâm uyên đao ma toàn thân do kim chúc cấu thành, mặc dù phòng ngự không khủng bố như công kích.

Nhưng một kiếm giết chết bốn Thâm uyên ác ma, khó khăn vô cùng. Ngay cả Lâm Lôi cũng phải thi triển ‘Đại Địa Áo Nghĩa’ hoặc ‘Phong Đích Luật Động’ mới có thể giết một Thâm uyên ác ma. Nếu bình thường một kiếm, căn bản không có khả năng đem Thâm uyên đao ma chém thành hai nửa.

Đương nhiên, sau khi lĩnh ngộ 'Thứ Nguyên Trảm', Lâm Lôi một kiếm cũng có thể giết năm sáu Thâm uyên ác ma.

Như Áo Lợi Duy Á, một kiếm có thể giết bốn Thâm uyên đao ma, cảnh tượng này mọi người nhớ đến đều thấy khiếp sợ. Dù sao Đột Lệ Lôi bọn họ đều làm không được.

"Chiêu này là tuyệt chiêu liều mạng của ta. Sau khi thi triển, Tinh thần lực tiêu hao hầu như toàn bộ." Áo Lợi Duy Á đáp.

"Dù vậy, vẫn quá lợi hại. Chính ta liều mạng công kích, cũng không mạnh như vậy." Đột Lệ Lôi tự cười nhạo.

Mọi cường giả ở đây đều cảm thấy kinh ngạc trước sự tiến bộ của Áo Lợi Duy Á. Khi mới bước vào Chúng thần mộ địa, Áo Lợi Duy Á chỉ có thể xem như nhóm hạng hai. Nhưng có thể thấy trong vòng mười năm qua, hắn thực lực đại tiến, lực công kích mạnh lên như hôm nay cũng là kết quả của sự tiến bộ này.

Áo Lợi Duy Á không nói gì.

Có thể có thành tựu như hôm nay, là hắn đã trải qua bao lần ngấp nghé bờ vực sinh tử mới có.

"Lúc đầu gặp phải Tà nhãn vương giả, chúng ta đã biết ngươi và chúng ta có chút khác biệt." Đức Tư Lê cũng buông hai câu đầy cảm thán.

Mọi người tranh nhau nói, khiến cho áp lực trong tầng thứ mười giảm đi, dễ thở hơn một chút. Mọi người không để ý đến Bối Bối vẫn gục đầu xuống đất đột nhiên ngẩng lên, kinh hãi nhìn về cột đá ở đằng xa.

"Lão đại!" Thanh âm kinh hãi vang lên.

"Vèo!" Một hắc ảo ảnh trực tiếp nhằm về phía xa chạy như bay.

"Cái gì vậy?" Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi, Áo Lợi Duy Á một đám cường giả đều giật mình quay đầu về phía thông đạo dẫn tới tầng thứ mười một nhìn lại. Chỉ thấy một thanh niên mặc thiên lam sắc trường bào đang cùng một Ảnh thử màu đen cười đùa.

Lâm Lôi đã trở lại!

"Lão đại."

"Bối Bối." Lâm Lôi giờ phút này đang bế Bối Bối lên. Một người một thú bốn mắt nhìn nhau cười.

"Thật tốt quá, lão đại. Ta sợ muốn chết, chỉ e lão đại huynh không trở lại." Đôi mắt đen nhỏ của Bối Bối rơm rớm nước mắt. Ba bốn giờ thời gian này, đối với Bối Bối mà nói là hành hạ. Nó lo lắng nhất chính là sợ Lâm Lôi thật sự đã chết.

Lúc này, Đức Tư Lê, Pháp Ân, Áo Lợi Duy Á, La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi, Lục mục kim nghê hai huynh đệ Khắc Lý Áo, Hắc giáp cự hạt cũng lập tức chạy tới. Bọn họ thấy Lâm Lôi có thể trở lạ tầng thứ mười thì cảm thấy giật mình kinh hãi!

"Lâm Lôi, ngươi chạy thoát về rồi a?" Pháp Ân kinh hỉ hỏi.

"Thật không tưởng a. Bị trăm vạn Thâm uyên đao ma đuổi giết mà Lâm Lôi ngươi có thể trở lại tầng thứ mười này." Đức Tư Lê trên mặt cũng tràn đầy vui sướng, "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ ở dưới chỗ này cùng Thâm uyên đao ma kéo dài thời gian, kéo đến hết hạn mười năm thời gian."

"Không biết lão đại ta là ai à?" Bối Bối giờ phút này lại nổi lên tính kiêu ngạo, nó đứng thẳng trên vai Lâm Lôi, móng vuốt nhỏ bé khoanh trước ngực tự hào nói.

Lâm Lôi cười: "Ngươi nghĩ ta không muốn cùng bọn chúng ở đó kéo dài thời gian sao? Nhưng Thâm uyên đao ma quá thông minh, tập trung một lượng lớn phân bố tại những khu vực cố định. Một khi phát hiện ta, đám đông Thâm uyên đao ma lập tức bốn bề vây công. Ta muốn cầm cự ba giờ cũng không cầm cự nổi."

"Vậy Lâm Lôi ngươi làm thế nào trở về?" Pháp Ân bọn họ đều nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Ít nhất mấy cường giả như Pháp Ân không cách nào tưởng tượng được bị trăm vạn Thâm uyên đao ma đuổi giết, Lâm Lôi làm sao có thể chạy thoát về tầng thứ mười?

"Cũng may vào thời khắc mấu chốt cuối cùng, ta có chút lĩnh ngộ. Về phương diện tốc độ cực đại đề thăng, có thể dễ dàng luồn lách giữa rừng Thâm uyên đao ma. Sau khi giết đi một ít Thâm uyên đao ma, ta tiện tay lấy Thần cách của tầng thứ mười một, rồi bình yên trở về." Lâm Lôi nói rất bình thản.

Nhưng kể cả Bối Bối, tất cả cường giả đều lặng đi.

"Lấy thần cách?" Pháp Ân, Đức Tư Lê, La Toa Ly, Đột Lệ Lôi bọn họ trợn tròn con mắt, ngay cả người trước sau vẫn trầm mặc không đổi như Áo Lợi Duy Á cũng không dấu nổi sự khiếp sợ nhìn về phía Lâm Lôi.

Thần cách ……

Tâm hồn bọn Pháp Ân bị bảo vật làm cho mê muội. Có cái Thần cách này, bọn họ có thể thành Thần.

Thánh vực và Thần, đó là sự khác biệt như trời và đất.

"Lâm Lôi, chúc mừng ngươi." Đức Tư Lê là người thứ nhất tỉnh táo lại, hắn chỉ có thể chúc mừng hai tiếng.

Những cường giả khác cũng cố gắng nặn ra vẻ tươi cười chúc mừng Lâm Lôi. Giờ phút này trong lòng Đức Tư Lê bọn họ cũng không nhịn được có chút ghen ghét! Dù sao vì Thần cách, bọn họ đã cố gắng lâu lắm rồi. Bây giờ Lâm Lôi đoạt được. Tuy nhiên Lâm Lôi cũng là vì mọi người mà liều mạng, cuối cùng mới lấy được. Bọn họ cũng không còn gì để nói.

Nhưng trong lòng bọn họ vẫn có một tia ghen ghét.

Thậm chí sự ghen ghét, khiến cho đáy lòng bọn họ nhịn không được mà có sinh ra ý niệm 'Giết Lâm Lôi, Đoạt Thần Cách' trong đầu. Đương nhiên ý niệm này vừa hiện ra trong đầu bọn họ liền lập tức xua đi.

Dù sao, bọn họ cũng không phải là hạng tiểu nhân.

Trong đám cường giả, trừ Bối Bối, chỉ có một người không ghen ghét gì. Đó chính là Áo Lợi Duy Á.

"Lâm Lôi, phỏng chừng ngươi sẽ là Thần cấp cường giả thứ sáu của Ngọc Lan đại lục chúng ta." Trên mặt Áo Lợi Duy Á lộ ra vẻ tươi cười, "Lâm Lôi, ngươi bây giờ lợi hại hơn ta. Bất quá … cho ta mấy năm, ta sẽ cùng ngươi chọn chiến địa."

Trong lòng Áo Lợi Duy Á đầy tự tin.

Hắn yếu hơn Lâm Lôi, nhưng chỉ là bây giờ!

"?"Lâm Lôi nhìn Áo Lợi Duy Á, gật đầu cười nói: "Được, ta sẽ chờ."

……

Sau khi Lâm Lôi trở lại tầng thứ mười, đám cường giả đều bình yên chờ đợi thời hạn mười năm đến. Bọn họ cũng tùy tiện chia nhau mỗi người một bụi cỏ nghỉ tạm. Lâm Lôi tự nhiên ở cùng một chỗ với Bối Bối.

"Lão đại, huynh nói cho ta biết, trong tầng thứ mười một, có bao nhiêu Thần cách a? Ta phỏng chừng không chỉ có một." Bối Bối thấp giọng nói.

Lâm Lôi mỉm cười: "Ba cái."

Bối Bối trợn tròn đôi mắt nhỏ, cười toét miệng: "Oa, thật tốt quá. Ba cái Thần cách! Lão đại, Thần cách này thuộc tính gì a?" Bối Bối hỏi dồn, "Không biết có thể hòa hợp với lão đại huynh không? Ba cái Thần cách khác nhau, đều là Hỏa thuộc tính, Lôi Điện thuộc tính hay là cái gì?"

"Một cái Địa thuộc tính, một cái Phong, một cái Hủy Diệt thuộc tính." Lâm Lôi có chút thâm ý ngẩng đầu nhìn lên "Với ta. Không chỉ là hòa hợp một cái."

Bối Bối cũng kinh ngạc: "Sao lại xảo hợp như vậy?"

"Ta làm sao biết được?" Lâm Lôi cười cười, quay lại lắc đầu thở dài nói, "Đáng tiếc. Thực lực ta thực sự quá yếu, không đủ năng lực tiếp tục đi tới tầng mười hai và những tần cao hơn."

"Hả?" Bối Bối nghi hoặc nhìn lão đại, "Lão đại, tại sao muốn đi càng cao? Tầng thứ mười hai là Thần cấp cao thủ mới có năng lực khiêu chiến. Chúng ta đi là chịu chết." Bối Bối cũng biết... Bắt đầu từ tầng thứ mười hai, thủ vệ giả trong đó đều là Thần cấp.

Không có Thần cấp thực lực, đi vào chắc chắn chết.

"Bối Bối, trước khi bắt đầu bước vào tầng thứ mười một, ta từng nói với ngươi. Tại Chúng thần mộ địa này có cái gì đó đang triệu hoán ta." Lâm Lôi than thở, Bối Bối ở bên cạnh gật đầu.

"Từ khi ta bước vào Chúng thần mộ địa này, ta cảm giác được ... tiếng triệu hoán ta là ở phía trên. Khi ta bước vào tầng thứ mười, ta vẫn như trước cảm giác được tiếng triệu hoán ta ở phía trên. Ta lúc ấy nghĩ, có lẽ sẽ là tại tầng thứ mười một."

Lâm Lôi lắc đầu nói: "Bất quá khi ta bước vào tầng thứ mười một, ta phát hiện, ta sai rồi. Tiếng triệu hoán ta vẫn còn tồn tại ở phía trên, có lẽ là tầng thứ mười hai, có lẽ là tầng thứ mười ba... thậm chí là tầng tối cao - tầng thứ mười tám. Ai biết được? Dù sao ta vẫn không đủ năng lực đi tới."

Bối Bối khẽ gật đầu.

……

Sau khi Lâm Lôi ở tầng thứ mười ngồi không được một tháng, Đức Tư Lê tới bên cạnh hắn, có chút chần chờ, mãi vẫn không mở miệng.

"Đức Tư Lê, có chuyện gì sao?" Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi.

Đức Tư Lê có chút xấu hổ, cười khan hai tiếng, hít sâu một hơi, rồi mới thấp giọng dò hỏi: "Lâm Lôi, ta muốn biết... ngươi ở tầng thứ mười một lấy được mấy cái Thần cách a?"

Lâm Lôi thoáng động tâm, Đức Tư Lê này xem ra đối với Thần cách có chút ý đồ a. Bất quá hắn cũng có thể hiểu được.

"Ba cái". Lâm Lôi tịnh không che dấu.

Đôi mắt Đức Tư Lê sáng ngời: "Không biết là thuộc tính gì?"

"Đức Tư Lê, ngươi hỏi chuyện này làm gì?" Bối Bối ở bên cạnh cả giận nói, "Thần cách này là lão đại ta liều mạng mới lấy được. Đừng quên, nếu không phải lão đại dùng 'Thứ Nguyên Chi Nhận' mở đường, rồi sau đó ở lại ngăn trở đám đông Thâm uyên đao ma, các ngươi một người cũng không sống được."

Đức Tư Lê có chút xấu hổ.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Bối Bối một cái, rồi sau đó cười nói với Đức Tư Lê: "Cái này cũng không có gì. Đúng vậy, phân biệt là Địa thuộc tính, Phong thuộc tính và Hủy Diệt thuộc tính."

"Ồ?" Đức Tư Lê gật đầu.

"Lâm Lôi, có một việc ta muốn nói cho ngươi nghe." Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi, "Đầu tiên, luyện hóa Thần cách không nhất định phải luyện hóa Thần cách có cùng thuộc tính với mình. Tỷ như ngươi, hoàn toàn có thể luyện hóa Thần cách Hỏa thuộc tính. Đương nhiên... tốc độ luyện hóa sẽ rất chậm. Luyện hóa Thần cách, yêu cầu chỉ cần là đạt tới Thánh vực, cũng là để linh hồn có năng lực luyện hóa Thần cách."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Còn nữa, Thánh vực cường giả luyện hóa Thần cách, chỉ có thể luyện hóa một cái." Đức Tư Lê giải thích.

"Cái này ta biết." Lâm Lôi gật đầu.

Đức Tư Lê chậm lại một chút, vẫn giữ vẻ tươi cười nói: "Lâm Lôi, ngươi tự mình sử dụng một Thần cách. Nếu có thể, ta nói là nếu… Nếu có thể, ngươi có thể đem một cái Thần cách trong đó…" Nói đến đây, Đức Tư Lê tự mình cũng có chút ngượng ngùng nói không được nữa.

Nói Lâm Lôi bán?

Hắn Đức Tư Lê có vật gì mua được Thần cách?

Nói Lâm Lôi tặng?

Đức Tư Lê cũng không nói được. Hắn lúc này đây có thể mặt dày mày dạn mà nói như vậy với Lâm Lôi, thật sự là đối với khát vọng thành Thần có chút thái quá. Mặc dù thuộc tính bất đồng, luyện hóa hiệu suất sẽ rất thấp, sau này con đường lĩnh ngộ pháp tắc cũng sẽ rất gian nan.

Nhưng hắn không quan tâm.

……

"Trừ Áo Lợi Duy Á và Lục mục kim nghê hai huynh đệ, còn các cường giả ở đây đều có ý tứ a." Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Mấy tháng trôi qua, phần lớn cường giả ở đây đều lặng lẽ tìm đến Lâm Lôi hỏi qua.

Món Thần cách hấp dẫn này , cho dù Lâm Lôi không cần, nhưng hắn vẫn xem trọng nó như trước. Phải biết rằng… một Thần cách tương đương một vị Thần! Tự mình hoàn toàn có thể cất đi ba Thần cách, đem về cho đệ đệ của mình, để cho đệ đệ thành Thần!

"Tạm thời kéo dài thời gian đã". Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Những cường giả này, chỉ có thể đề cập đến chuyện này một cách ý tứ. Dù sao mạng của bọn họ là do Lâm Lôi cứu, Thần cách này cũng là Lâm Lôi đã trải qua cửu tử nhất sanh mới lấy được.

……

“Oanh long long ~~”

Đột nhiên cả Chúng thần mộ địa phát sinh chấn động cực mạnh.

"Cái gì vậy?" Lâm Lôi và Bối Bối lập tức ngẩng đầu nhìn chung quanh.

Nhất thời chỉ thấy giữa hư không xa xăm xuất hiện một đạo quang mang màu đen bao phủ thông đạo, từ thông đạo đen tối một người đi tới, tóc đen dài, râu mép đen, trường bào đen. Đúng là Ngọc Lan đại lục đệ nhất cao thủ 'Bối Lỗ Đặc'.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi … tất cả cường giả đứng lên.

Bối Lỗ Đặc liếc mắt nhìn các cường giả nói: "Thời hạn mười năm đã hết, mọi người có thể rời khỏi Chúng thần mộ địa." Toàn bộ ánh mắt dừng lại trên người Lâm Lôi, khóe miệng Bối Lỗ Đặc mỉm cười, " Ha ha… Lâm Lôi, ta cần phải chúc mừng ngươi rồi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.11 - Chương 39: Lời Tiên Đoán Của Bối Lỗ Đặc

Bối Lỗ Đặc gia gia, người biết rồi à?" Bối Bối lao như bay tới.

Bối Lỗ Đặc cười ha hả ôm nó, gật đầu nói: "Ta thay mặt Chủ Thần cao cao tại thượng, quản lý Chúng Thần mộ địa này, đối với mọi chuyện phát sinh trong Chúng Thần mộ địa ta đương nhiên biết." Bối Lỗ Đặc liếc mắt nhìn Lâm Lôi đầy hàm ý.

Lâm Lôi trong lòng có chút hiểu được.

Có lẽ…

Ba khỏa Thần cách chính là Bối Lỗ Đặc xuất ra. Nếu Áo Lợi Duy Á tiến vào tầng thứ mười một thành công, có lẽ Thần cách sẽ biến thành 'Quang Minh, Hắc Ám, Hủy Diệt' ba thuộc tính.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là Lâm Lôi suy đoán.

"Lâm Lôi." Bối Lỗ Đặc cười nhạt nhìn hắn, "Chắc hẳn ngươi đối với Thần vực cũng có một chút nhận thức mông lung, chạm đến cánh cửa của Thần rồi."

Lâm Lôi gật đầu, trong lòng thầm nghĩ: "Xem ra mọi chuyện phát sinh trong Chúng Thần mộ địa, Bối Lỗ Đặc này đều biết. Bối Lỗ Đặc … ông ta chính là 'Quản Gia' của Chủ Thần chi mộ, chuyên môn quản Chúng Thần mộ địa." Lâm Lôi cũng biết.

Chúng Thần mộ địa chỉ là trò chơi của một Chủ Thần, tùy tiện phái một thủ hạ quản lý là được.

Chỉ là, thủ hạ mà Chủ Thần tùy tiện phái ra, là sự ngưỡng mộ của tất cả Lâm Lôi bọn họ.

"Nếu ta đoán không sai, trong vòng mười năm, ngươi có thể đạt tới Thần vực." Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi 'Tốc Độ Áo Nghĩa' ẩn chứa 'Khoái' 'Mạn' hai cảnh giới. Nếu Lâm Lôi hoàn toàn lĩnh ngộ 'Tốc Độ Áo Nghĩa', hơn nữa dung hợp thành một, khi đó hắn là cấp bậc trung vị Thần.

"Mười năm?" Lâm Lôi trầm ngâm rồi khẽ gật đầu.

Tốc độ này và hắn tưởng tượng không sai biệt lắm.

Đức Tư Lê, Pháp Ân một đám cường giả đứng cạnh đó đều khiếp sợ nhìn Lâm Lôi. Bọn họ nghe đều hiểu được ý tứ của Bối Lỗ Đặc. Lâm Lôi có thể không cần Thần cách, dựa vào lĩnh ngộ của chính mình, đạt tới Thần vực, hơn nữa là trong vòng mười năm.

Cho dù Lâm Lôi vừa sinh ra đã bắt đầu tu luyện, cũng bất quá mới ngoài năm mươi năm.

Mười năm nữa, cũng chỉ là hơn sáu mươi năm. Hơn sáu mươi năm dựa vào chính mình đạt tới Thần vực!

"Bất quá, Lâm Lôi ngươi đừng chủ quan, tiểu tử Áo Lợi Duy Á này tiềm lực sợ rằng so với ngươi còn cao hơn nữa." Bối Lỗ Đặc cười nhạt quay đầu nhìn Áo Lợi Duy Á.

Lời này vừa nói ra, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi một đám cường giả đều có chút ngơ ngẩn. Cho dù Lâm Lôi mạnh mẽ, dù sao tại Chúng Thần mộ địa cũng đã biểu hiện…Thực lực Lâm Lôi mạnh hơn bọn hắn, hơn nữa bằng tài tài năng của mình ở tầng thứ mười một đoạt Thần cách. Bọn họ bội phục.

Nhưng Áo Lợi Duy Á …

Lâm Lôi cũng hơi giật mình.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân." Áo Lợi Duy Á hành lễ.

Bối Lỗ Đặc mỉm cười gật đầu: "Vận khí của ngươi không tệ. Quang Minh, Hắc Ám dung hợp, dĩ nhiên có thể linh hồn bất diệt … Ta cũng từng du lịch qua nhiều vị diện. Loại tình huống như ngươi, thật sự là hiếm thấy, hiếm thấy a! Ta cũng có chút hâm mộ tư chất của ngươi."

Áo Lợi Duy Á sắc mặt hơi đổi, mặc dù Bối Lỗ Đặc không nói rõ, nhưng Áo Lợi Duy Á nghe được, hiểu ra Bối Lỗ Đặc này đã biết bí mật của hắn!

Chẳng lẻ Bối Lỗ Đặc có thể quan sát linh hồn ta? Áo Lợi Duy Á có chút giật mình, hắn không biết… Bối Lỗ Đặc thực lực mạnh, thậm chí có thể dễ dàng xem xét trí nhớ người khác. Hơn nữa đối phương còn không phát hiện chút nào, tra xét linh hồn Áo Lợi Duy Á, chuyện này có đáng gì?

Lâm Lôi cũng nhìn về phía Áo Lợi Duy Á.

"Áo Lợi Duy Á này, lúc gặp phải Tà nhãn vương giả, dưới chiêu của Tà nhãn vương giả, ta cũng thúc thủ chịu trói. Bất quá, không ngờ Áo Lợi Duy Á lại có thể phá chiêu của Tà nhãn vương giả một chiêu." Nhớ về tràng cảnh lúc ấy, Bối Bối nói lại cho Lâm Lôi.

Lúc ấy Tà nhãn vương giả đối với Áo Lợi Duy Á linh hồn cũng rất giật mình.

"Dựa theo tốc độ tiến bộ của ngươi, nếu ta đoán không sai, chậm thì năm mươi năm, nhanh thì mười năm, ngươi cũng có thể đạt tới Thần vực." Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt cười nói.

"Không trách Áo Lợi Duy Á lại tự tin, nói tu luyện vài năm sẽ khiêu chiến ta." Lâm Lôi trong lòng cũng có một tia chờ mong. Khi trước Áo Lợi Duy Á nói như vậy, lĩnh ngộ 'Tốc Độ Áo Nghĩa' Lâm Lôi cũng không quá để ý, chỉ là đáp ứng cho phải phép mà thôi.

Bây giờ, hắn có chút chờ đợi.

Đức Tư Lê, Pháp Ân, La Toa Lỵ một đám cường giả cảm thấy trái tim co thắt liên hồi một trận.

Chênh lệch!

Bọn họ đều tu luyện mấy ngàn năm, nhưng so với Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, chênh lệch quá lớn.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, ngài nói, chúng ta lúc nào mới có thể đạt tới Thần vực đây?” Đức Tư Lê cung kính hỏi. La Toa Lỵ, Đột Lệ Lôi… kể cả Lục mục kim nghê hai huynh đệ, Hắc giáp cự hạt đều khao khát nhìn Bối Lỗ Đặc, muốn biết phán đoán của lão.

Với thực lực của Bối Lỗ Đặc, phán đoán cảnh giới Thánh vực của một người là quá dễ dàng.

"Các ngươi?" Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt liếc nhìn bọn họ một cái. "Các ngươi muốn đạt tới Thần vực, ừ, chuyện này nhanh thì một hai ngày…"

Ánh mắt của đám Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê đám cường giả sáng lên.

"Chậm thì khoảng ngàn năm." Câu nói kế tiếp của Bối Lỗ Đặc làm cho Đột Lệ Lôi bọn họ hoàn toàn chết lặng. Khát vọng của những cường giả bọn họ đối với Thần vực là không cần phải bàn cãi, mấy ngàn năm theo đuổi, thủy chung bọn họ lại không cách nào thành công.

Bối Lỗ Đặc lắc đầu cười nói: "Mấy tiểu tử này đều là thiên tài. Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á, bọn họ xem như thiên tài, hơn nữa tu luyện áo nghĩa thâm sâu hơn so với các ngươi." Bối Lỗ Đặc ngữ khí giáo huấn.

Mà Đức Tư Lê, Pháp Ân bọn họ là cường giả đã tu luyện mấy ngàn năm nhưng lại như là mấy đứa nhỏ cùng nghe giáo huấn.

"Các ngươi quá hẹp hòi, phải biết rằng… trong không gian vô cùng vô tận này, có vô số vật chất vị diện, tầm nhìn các ngươi chỉ là cục bộ tại một Ngọc Lan đại lục vị diện mà thôi. Thiên tài ư? Ta biết trong số thiên tài, có người sinh ra mười năm liền lĩnh ngộ Thần vực, cũng có người bị vây mấy ngàn năm ở Thánh vực"

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á trợn tròn mắt.

Sinh ra mười năm đạt tới Thần vực? Cái này quá biến thái rồi. Chẳng lẽ là Thần thú chủng tộc? Nhưng cho dù là Thần thú, tỷ như Bối Bối, bình thường phát triển đến trưởng thành cũng phải gần trăm năm.

"Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á." Bối Lỗ Đặc nhìn hai người, "Ngọc Lan đại lục đã tồn tại không biết bao nhiêu năm, trong đó đản sanh cường giả vô số. Đương nhiên, ít nhất mười ngàn năm qua, hai người các ngươi có thể nói là vĩ đại nhất."

Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á cũng không hề tự đắc chút nào.

"Nhưng nếu nhìn ra mấy vị diện khác, so với các ngươi càng thiên tài hơn nhiều, nhiều lắm." Bối Lỗ Đặc than thở, "Có một thiên tài, ngay cả ta cũng nhòn mà cứng họng."

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á hai người đều gật đầu nhè nhẹ, tới cảnh giới hôm nay, họ cũng có tầm nhìn xa.

"Có một số chủng tộc thiên phú rất cao, tỷ như một số chủng tộc các ngươi đã gặp tại Chúng Thần mộ địa, như Tà nhãn nhất tộc, còn có cả 'Lạp Sa Bối Nhĩ'… kia. Nhìn chung, những chủng tộc này trời sanh cường đại. Những chủng tộc này trong các vị diện, không chủng tộc kỳ lạ nào là không có." Bối Lỗ Đặc nhìn đám cường giả Đức Tư Lê.

Trong lòng Đức Tư Lê bọn họ có chút cảm giác không thoải mái.

"Mạnh mẽ rồi, không nên tự đắc. Mà Pháp Ân các ngươi cũng quá xem thường mình. Dù sao tại Ngọc Lan đại lục các ngươi đã là đỉnh cao rồi. Trong các vị diện khác, đều có kẻ tu luyện ngàn vạn năm không đạt tới Thần vực, so với các ngươi tệ hơn nhiều, rất nhiều."

Đức Tư Lê, Pháp Ân đám cường giả trong lòng cười khổ.

Bọn họ dù mạnh, song so với người ta vẫn yếu hơn nhiều.

"Quan trọng nhất là tự tin vào chính mình." Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói. "Ta phát hiện, trong lòng các ngươi đối với bản thân mình đã có chút hoài nghi, cho rằng mình dừng lại tại Thánh vực lâu như vậy có lẽ là cực hạn, cho nên đều đem hy vọng ký thác lên Thần cách."

"Sai rồi!"

Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói, "Các ngươi hoài nghi chính mình, không có tín niệm vững như bàn thạch. Các ngươi vậy mà còn muốn đột phá đến Thần vực ư?"

Đức Tư Lê, Pháp Ân một đám cường giả

Chấn động.

Đích xác. Bọn họ đều đem hy vọng ký thác lên Thần cách. Ở nơi sâu thẳm nhất trong lòng bắt đầu hoài nghi bản thân.

"Nhưng Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á không thế. Bọn họ tin tưởng vào mình. Tin tưởng chính mình có thể tu luyện đến đỉnh cao nhất, bọn họ một mực đi tới, một mực đột phá." Bối Lỗ Đặc cảm thán.

Cái này cũng là sự thật. Trong lòng Lâm Lôi vẫn tin tưởng tu luyện chăm chỉ sẽ đạt đến cực hạn, hắn cho tới bây giờ không hoài nghi năng lực của mình. Còn Áo Lợi Duy Á, lúc đầu rời 'Áo Bố Lai Ân Đế Quốc' vừa mới tới Bắc cực băng nguyên, thực lực yếu ớt, hắn đã dám khiêu chiến Lạp Sắt Phúc Đức.

Ngay lúc này, biết Lâm Lôi từ tầng thứ mười một đoạt được Thần cách trở về, hắn cũng dám nói sau này sẽ khiêu chiến Lâm Lôi.

Tự tin!

Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á đều tràn ngập tự tin. Hơn nữa bọn họ cũng đều phi thường cố gắng.

Nếu với mình mà cũng hoài nghi, còn muốn đột phá, vậy sẽ rất khó khăn.

"Đa tạ Bối Lỗ Đặc đại nhân." Trong lòng Đức Tư Lê bọn họ có chút hiểu được.

Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói: "Tại Chúng Thần mộ địa, kinh nghiệm vào sanh ra tử, chẳng lẽ các ngươi không hiểu được chút nào sao? Bên bờ sanh tử, chính là dễ dàng nhất để kích phát tiềm lực, lĩnh ngộ đột phá. Đáng tiếc, các ngươi vẫn không tin vào chính mình."

"Được rồi, mọi người rời Chúng Thần mộ địa đi." Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi cùng một đám cường giả lần lượt theo thông đạo Bối Lỗ Đặc vừa bay ra, trực tiếp rời tầng thứ mười.

……

Bên ngoài Chúng Thần mộ địa là biển cả.

Lâm Lôi bọn họ vừa ra, phát hiện trên vách tường tầng thứ hai, tầng thứ năm, tầng thứ mười Chúng Thần mộ địa đều xuất hiện một thông đạo màu đen. Hiển nhiên trong ba tầng này đều có Thánh vực cường giả.

"Ủa? Vũ Thần, Đại Tế Ti, Đế Lâm, Hi Tắc…" Lâm Lôi phát hiện tứ đại Thần cấp cường giả ở xa xa.

Giờ phút này bên ngoài Chúng Thần mộ địa tụ tập một đoàn cường giả, tỷ như bọn Hi Kim Sâm. Ngoại trừ đám Lâm Lôi đứng ở ngoài tầng mười có mười vị cường giả, tầng thứ năm và tầng thứ hai có hai mươi vị cường giả đứng gần đó. Trong đó có một thân ảnh quen thuộc.

"Ba Khắc!" Lâm Lôi trợn tròn mắt, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

"Lâm Lôi đại nhân!" Ba Khắc cũng thấy Lâm Lôi, lập tức kinh hãi bay lại.

Lâm Lôi kích động trực tiếp bay tới ôm chặt Ba Khắc. Nếu Ba Khắc thực sự chết, lúc Lâm Lôi trở về, sợ rằng khó đối mặt với bọn Cái Tì, cũng rất khó đối mặt với Ba Khắc thê tử.

"Ba Khắc, ngươi không chết a!" Bối Bối bay đến trước mặt Ba Khắc, kêu lên kinh ngạc.

Ba Khắc cũng nở nụ cười.

Giờ phút này bên ngoài Chúng Thần mộ địa, những cường già quen biết đều bắt đầu nói chuyện với nhau, tỷ như đám đệ tử thân truyền của Vũ Thần môn, có người trốn ở tầng thứ hai, có người là ở tầng thứ năm, tóm lại, bọn họ đều may mắn sống sót.

"Ba Khắc, lúc ngươi ở tầng thứ ba, cuối cùng như thế nào trốn thoát?" Lâm Lôi lập tức dò hỏi.

Ba Khắc lắc đầu đáp: "Ta cũng cảm thấy rất nghi hoặc. Lúc ấy Ba Xà tỉnh dậy, phần lớn Thánh vực cường giả bị hắn giết. Nhưng ta căn bản không biết Lâm Lôi đại nhân đã chạy thoát ra ngoài khi nào, ta cũng không thấy rõ."

Lâm Lôi nhẹ gật đầu.

"Chỉ là, Ba Xà sau khi đem tất cả Thánh vực cường giả ở tầng ba ngoài hắn giết sạch, cũng trực tiếp dùng đuôi đập quét một cái trúng người ta."

Đáy lòng Lâm Lôi run lên. Mặc dù Ba Khắc vẫn còn sống tốt, tình cảnh khi đó tưởng tượng lại cũng làm cho người ta sợ hãi. Một đuôi của Thần thú Ba Xà quét trúng, Ba Khắc sao không chết?

Nhưng quái dị là, một đuôi của Ba Xà quét trúng ta, trực tiếp hất ta bay thẳng đứng lên, trong khi bay, ta cũng không thể động đậy, hình như có một sợi dây vô hình trói chặt ta. Khi ta hạ xuống… cũng phi thường tấu xảo rơi trở lại thông đạo tầng thứ hai." Tiếng nói của Ba Khắc cũng có chút không tin.

Lâm Lôi và Bối Bối nhất thời trợn mắt há hốc mồm.

"Chào, chào các ngươi." Một âm thanh nhẹ nhàng vang lên, một thanh niên tóc xanh yêu dị đột nhiên xuất hiện bên cạnh bọn Lâm Lôi.

Lâm Lôi, Ba Khắc, Bối Bối lập tức giật mình nhìn về phía thanh niên tóc xanh bên cạnh, chỉ khi thanh niên tóc xanh đi tới mở miệng, bọn họ ba người mới phát hiện.

"Lâm Lôi đúng không?" Thanh niên tóc xanh yêu dị cười ha hả nói, "Không sai, cũng là tài năng ở tầng thứ mười một thành công lấy được Thần cách, tiểu tử ngươi quá tuyệt vời." Nói đoạn nhẹ nhàng xoa đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi muốn né tránh nhưng thân thể lại không thể động đậy.

Thần chi lĩnh vực! Trong lòng Lâm Lôi kinh hãi.

Ngoại trừ Vũ Thần bốn người, lại có một vị Thần cấp cường giả?

"Tháp La Sa, lại đây." Bối Lỗ Đặc ở xa xa gọi.

Thanh niên tóc xanh yêu dị lập tức chạy ngược lại, cười nói: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, chúng ta mau trở về Ngọc Lan đại lục đi, ta cũng lâu không trở về, nhớ nhà rồi."

Giờ phút này tất cả cường giả đều nghi hoặc nhìn thanh niên tóc xanh yêu dị, hắn rốt cuộc là ai?

Bối Lỗ Đặc nhìn các vị cường giả, lạnh nhạt nói: "Ta giới thiệu một chút, vị này tên là Tháp La Sa, không ít người trong các ngươi đều đã gặp qua hắn, hắn cũng là quản lý giả của Chúng Thần mộ địa tầng thứ mười một trở xuống, chính là Thần thú 'Ba Xà' ngủ say lúc đầu."

"'Ba Xà'?" Không ít cường giả cả kinh, nhìn 'Tháp La Sa' với ánh mắt kính sợ, đồng thời đáy lòng cũng có chút thầm hận.

Dù sao không ít cường giả đều là do Tháp La Sa giết chết.

"Bốn người các ngươi ta cũng biết rồi. Ta đã sớm nhận ra người bạn cũ Khải Sắt Lâm quen biết đã lâu. A, tay này tên là Áo Bố Lai Ân, còn đây là Hi Tắc, đúng không?" Tháp La Sa cười nói.

Áo Bố Lai Ân, Hi Tắc cũng không dám nói gì, dù sao Tháp La Sa cũng là trung vị Thần!

Bọn Lâm Lôi cũng nghe ra, Tháp La Sa này hẳn là lần đầu tiên gặp Áo Bố Lai Ân, Hi Tắc. Quá khứ có lẽ đã gặp qua Khải Sắt Lâm.

"Ô ~~~ Đế Lâm, huynh đệ thân ái của ta, vận khí của ngươi thật sự quá tốt. Từ ngục giam Qua Ba Đạt vị diện trốn về. Lần này ta đi ra, cao hứng nhất chính là nhìn thấy ngươi. Huynh đệ chúng ta thân mật một chút." Nói rồi, 'Tháp La Sa' trực tiếp ôm Đế Lâm.

Đế Lâm cũng nhướng mày, nhìn Bối Lỗ Đặc bên cạnh.

Lúc này tâm tình Đế Lâm cũng không tốt, bởi vì đứa con thứ hai của hắn đã chết. Mà từ tầng thứ mười một trở xuống chính là 'Tháp La Sa' quản lý, bất quá hắn cũng biết Tháp La Sa không thể vi phạm quy củ, nới tay cho bất kỳ ai.

Nếu trong một tầng cố ý cứu người, vi phạm quy củ của Chủ Thần, dù là thượng vị Thần cũng phải chết.

"Tháp La Sa, náo nhiệt đủ rồi." Bối Lỗ Đặc lạnh lùng nói, Tháp La Sa nhất thời không dám lên tiếng, quay ngược lại phía sau Bối Lỗ Đặc, đồng thời hắn cũng ngoái đầu nhìn Ba Khắc một chút. Ba Khắc lúc này đã biết … Tháp La Sa trước mắt chính là "Ba Xà" nọ.

Ba Xà đã tha mạng cho hắn!

"Mọi người chuẩn bị xuất phát. Quay lại Ngọc Lan đại lục đi." Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói.

"Rõ, Bối Lỗ Đặc đại nhân." Tất cả cường giả ầm ầm lên tiếng.

Lúc này theo sau Bối Lỗ Đặc dẫn đường, Tháp La Sa cùng mấy vị Thần cấp cường giả ba mươi vị Thánh vực cường giả, đang trên đường trở về Ngọc Lan đại lục.

Mà ngày này, chính là Ngọc Lan lịch ngày 3 tháng 4 năm 10034, so với ngày Lâm Lôi bọn họ đến, đã 10 năm trôi qua rồi!

(Hết chương 39)

HẾT QUYỂN XI

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 1: Hồi Gia

Ở sâu trong đáy biển tại chỗ Bối Lỗ Đặc đai nhân đứng , đông đảo cường giả hướng không gian chi môn bay đi .

“Chúng thần mộ địa ...” Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thoáng qua .

Cho dù đã bay đi được mười dặm vẫn thấy được chúng thần mộ địa cao hai vạn thước , đang quay về , Lâm Lôi thấy trên mặt một vách tường có một cự long khổng lồ không cánh được điêu khắc , Lâm Lôi trong lòng cảm thấy một cảm giác quen thuộc .

“Bất kể bên trong chúng thần mộ địa có gì kêu gọi ta , ta cũng không đi vào để chịu chết , bởi vì ở nhà còn có Địch Lị á , Thái lặc , Toa Toa bọn họ “ Lâm Lôi không khỏi nhớ tới thê tử và con mình trong lòng cảm thấy ấm áp .

Nam Hải biển rộng khôn cùng , mặc dù lúc này gió thổi không lớn , nhưng ngoài khơi sóng vẫn nhịp nhàng đánh , ánh nắng mặt trời xạ chiếu xuống tạo nên một sắc thái huyền ảo .

“Cốt cốt .”

Sóng biển đột ngột quỷ dị tách ra , Bối lỗ Đặc mặc trường bào màu đen là người thứ nhất từ đáy nước đi ra , rồi sau đó là Vũ Thần , Đại tế ti , Đề Lâm , Hi Tắc , Tháp La Sa năm vị thần cấp cao thủ cũng liên tiếp bay ra , cuối cùng là các thánh vực cường giả chỉ con lại ba mươi người từ chúng thần mộ địa đi ra .

“Hô “ Bay ra ngoài khơi , Lâm lôi tham lam hít lấy một hơi thật sâu .

“Đây là Ngọc Lan đại lục “Lâm lôi ngẩng đầu nhìn ánh nắng mặt trời , trên mặt không khỏi có vẻ cười tơi .

“Cảm giác trở về thật tốt ..” . Trong đáy lòng Lâm Lôi tự nói .

Không chỉ Lâm Lôi , ngay cả Ba Khắc , Áo Lợi Duy Á , Pháp Ân , Đức Tư Lê cùng một đám cường giả trên mặt không khỏi lộ nét tươi cười , Tại Ngọc Lan vị diện , linh hồn không khỏi cảm thấy thư thái .

“Bối Lỗ Đặc đại nhân , ta xin đi trước “ Tháp La Sa cung kính nói .

Bối Lỗ Đặc quay đầu nhìn hắn một cái , gật đầu nói :” Được rồi Tháp La Sa bất quá ngươi đã biết quy củ , ta tin ngươi sẽ không vi phạm “. Bối Lỗ Đặc lạnh lùng liếc Tháp La Sa một cái , Tháp La Sa trên mặt hiện nét tươi cười .

“ Bối lỗ Đặc đại nhân yên tâm , Tháp La Sa sẽ nhớ kĩ “ .Tháp la sa cung kính nói .

“Ân chúng ta đi thôi” .Bối lỗ Đặc lạnh nhạt hạ lệnh .

Lập tức các thánh vực cường giả liền đi theo Bối lỗ Đặc , hướng phương bắc cực nhanh bay đi , chỉ có Tháp la Sa một người nhìn đai dương khôn cùng tự nói : “ Ta rốt cục đã trở về ..”Lập tức Tháp La Sa cả người lao vào đáy biển , hường phương bắc phi hành .

“Lâm lôi đại nhân lần này từ chúng thần mộ địa trở về Ngọc Lan đại lục mở ra không gian chi môn khiến Tháp La Sa quay trở lại , vạy mở ra không gian chi môn phải đạt trung vị thần thực lực mới đủ “.Ba khắc cùng Lâm Lôi nhỏ giọng đàm luận .

Lâm Lôi gật đầu .

“Hẳn là như thế bất quá Tháp La Sa đã tha cho ngươi một mạng chúng ta nợ hắn một phần ân tình “

“Ân “Ba khắc gật đầu “chỉ là ta không rõ tại sao hắn làm vậy “

Lâm Lôi nở nụ cười :”Được rồi đừng nghĩ nữa , bảo trụ được tính mạng là tốt rồi .Bất quá thật kì lạ ta cũng không nghĩ tới thần thú Ba Xà cũng thuộc Ngọc Lan vị diện của chúng ta , lại là Nam Hải ma thú .

“Lâm lôi” phía trước Hi Tắc phi hành với tốc độ chậm lại một chút cùng với Lâm lôi tạo thành một nhóm sau đó thấp giọng cười nói :”Ngươi nói Tháp La Sa , vị Tháp La Sa này ngàn năm trước có uy danh to lớn , năm đó được xưng là Nam Hải vương năm đó có thể so với Đề Lâm nhưng không bằng được Bối lỗ Đặc đại nhân .

“Hả” Lâm Lôi thất kinh .

Ba Xà này quả nhiên bất phàm .

“ Lâm Lôi lần này cảm ơn ngươi nhiều “ Hi Tắc tiếp theo nói .

“Hi tắc đại nhân người có ý gì ? “ Lâm Lôi có chút sững sờ ,Hi tắc cũng thấp giọng nói :”Cảm ơn ngươi đã cứu La Toa Ly một mạng , ai , La Toa Ly nàng cũng thật là ương ngạnh muốn tự mình tới chúng thần mộ địa , may mắn là có ngươi , không lúc này đây ..”

Lâm Lôi lúc này mới hiểu được ý tứ của Hi Tắc .

Hi tắc bất đắc gĩ nói tiếp : “ Đáng tiếc chúng ta thần cấp cao thủ tiến vào chúng thần mộ địa phải bắt đầu từ tầng thứ mười hai muốn tìm cho La Toa Ly một viên hạ vị thần cách là rát khó “

“Bắt đầu từ tầng thứ mười hai “ Lâm Lôi cảm thấy kinh ngạc “ Uh dù sao thánh vực sinh vật đối với chúng ta cũng không có chút nào uy hiếp cả . Hi Tắc đạm nhiên cười nói “ Ô đã đến sa mạc rồi , đã tiến vào Ngọc Lan đại lục rồi “

Lâm Lôi cũng thấy sa mạc trải dài trước mắt .

“Đã đến Ngọc Lan đại lục mọi người cũng tự động trở về đi”Bối Lỗ Đặc nói .

“Vâng , Bối lỗ Đặc đại nhân “Đông đảo cường giả đều cung kính vâng mệnh , nhất thời các cường giả đều tự động giải tán trong đó thánh vực ma thú bay về phía Hắc Ám Chi Sâm hoặc là bay về hướng Ma Thú sơn mạch , Thánh vực cường giả loài người bay về nhiều nơi khác nhau .Về phần Bối Lỗ Đặc ,thân mình chợt léo lên một cái rồi biến mất tron mắt mọi người .

“Hảo tốc độ kinh người “Lâm Lôi run sợ

Cho dù thực lực có tiến nhanh nhưng so với Bối Lỗ Đặc quả thật là một trời một vực .

“Nga , Hồi gia thôi “ Bối Bối cũng đứng trên vai Lâm Lôi , hưng phấn vô cùng , Lâm Lôi , Ba khắc hai người trên mặt tràn đầy tươi cười , hiển nhiên đang nghĩ tới gia đình .

Bay qua sa mạc , lướt qua Lai Nhân Đế Quốc , La Áo Đế Quốc , Tại La Áo Đế Quốc và Lai Nhân Đế quốc khí trời tương đối ấm áp làm cho thực vật phát triển xanh tốt .

Bay qua hai đại đế quốc , đoàn người của Lâm lôi rốt cục cũng tiến vào khu vực của Ba Lỗ Khắc đế quốc .

Ba Lỗ Khắc đế quốc nằm ở phía bắc đai lục , mặc dù không giống bắc vực mười tám công quốc quang năm rét lạnh nhưng cũng không thể so với khí hậu ở Nam phương được , bây giờ đã là tháng ba nhưng mấy cây đại thụ bây giờ mới mọc lá , thậm chí mấy nóc nhà còn có tuyết đọng lại

Đoàn người Đức Tư Lê tách ra , tiếp tục nhằm hướng bắc phi hành .

“ Mười năm rồi không biết bây giờ Hỗn loạn chi lĩnh ra sao “cực nhanh phi hành xuống nhìn trên mặt đất có tòa đại thành thị , Lâm lôi tron lòng cảm thấy có chút tự hào .

Mười năm trước Ba Lỗ Khắc đế quốc đã ngừng chiến tranh bắt đầu bước vaò giai đoạn kiến thiết .Bây giờ dân cư Ba lỗ Khắc đã tăng lên rất nhiều thành trì kiến tạo cũng đẹp hơn hoàn toàn có thể so với thần thánh đồng minh năm đó .

Phía dưới là một tóa cổ thành .

Trên mái tòa thành có không ít tuyết đọng lại , có rất nhiêu hộ vệ đang đi tuần , tòa thành này đúng vậy trong truyền thuyết của Ba Lỗ Khắc đế quốc chính là tòa Long Huyết thành , năm đó sau khi khai thác xong mỏ ma tinh khoáng thạch đã được kiến thiết tại đây.

“Lâm Lôi chúng ta cáo biệt tại đây , nếu sau này muốn tìm ta hãy tới cực bắc băng nguyên “ Áo Lợi Duy á nói .

“Nhất định “ Lâm lôi gật đầu cười .

Lập tức áo lợi duy á cùng các cường giả của Cực Bắc Băng nguyên cực nhanh phi hành theo hướng bắc .còn lâm lôi , Ba Khắc , Bối Bối hướng xuống phía dưới tòa Long huyết thành đáp xuống .Trong truyền thuyết tòa Long huyết thành thường xuyên có cự long bảo hộ , hơn nữa hộ vệ trong thành toàn là đại địa chiến sĩ .

Ba đạo lưu quang từ trên cao lao xuống , đồng thời khí thế khổng lồ cũng lập tức phát ra , tràn ngập tòa long Huyết thành .

“Lâm Lôi đại nhân ? “ Thấy khí thế quen thuộc nhất thời khiến cho các cường giả trong Long Huyết thành đều phản ứng , vô luận là Tái tư Lặc , Cái tì bọn họ hay là con của Lâm Lôi Thái Lặc và những người khác đều hướng hậu hoa viên chạy tới .

Bởi vì Lâm lôi bọn họ đang đứng ở hậu hoa viên .

Trong không khí vẫn còn cảm thấy được tuyết chưa bị hòa tan sạch sẽ , trong mỗi bụi hoa đều thấy có tuyết đọng lại.

“Lâm Lôi đã trở về ? “ Ở phía sau hoa viên phơi nắng là Hi Lí mạn và quản gia hi Lí lập tức hướng xa xa nhìn lại , Lâm lôi với áo bào màu thiên thanh hòa cùng với Ba Khắc mặc tông sắc trường bào đứng cùng một chỗ , ở trên vai của Lâm Lôi chính thị là Bối Bối đáng yêu .

“Hi Nhĩ Mạn thúc thúc , Hi Lí gia gia “ Lâm Lôi lập tức nghênh đón .

“Hảo Hảo “ Quản gia Hi lí hưng phấn cực kì “ Mười năm rồi , suốt mười năm qua , Lâm Lôi ah , lão nhân ta còn tưởng là không còn được gặp lại ngươi nữa “ Quản gia Hi Lí đã đi theo Ba Lỗ Khắc gia tộc gần trăm năm .

Dù sao bây giờ Lâm Lôi cũng đã 50 tuổi .

Chỉ là Lâm Lôi đã đạt tới thánh vực cường giả nên xem qua mới như một tiểu tử.

“Lâm Lôi đại nhân , a , đại ca “ Cái Tì cùng An Khoa hai người tiến lên với vẻ mặt kích động vô cùng .

“Cha!” một đạo âm thanh hùng hậu vang lên .

Một người trên người toàn mồ hôi , chỉ khoác chiếc áo trường bào dánh như thanh niên tiến lên , thanh niên này thân cao hai thước , ánh mắt đình trụ nhìn vào Lâm Lôi .

“Cha “ Tráng bạc thanh niên này lập tức hướng tới Lâm lôi .

Nhìn thanh niên trước mắt có bảy phần giông Lâm Lôi chỉ là so với Lâm lôi có vẻ cường tráng hơn , Lâm lôi lập tức phân biệt đi ra , vui vẻ nói “ Thái lặc “

“Cha, đã mười năm rồi “ Thái Lặc trực tiếp ôm cổ Lâm Lôi.

Năm đó Lâm Lôi rời nhà đi , Thái Lặc mới chỉ có mười hai tuổi , chỉ là một thiếu niên mà nay mười năm trôi qua , thái Lặc đã hai mươi hai tuổi rồi , nếu cùng lâm Lôi đứng chung một chỗ , có người nói Lâm lôi và Thái Lặc là huynh đệ cũng có người tin.

Dù sao Lâm Lôi dung mạo cũng không có biến hóa .

“Cha người so với mười năm trước dường như không có thay đổi gì “Thái Lặc kích động nói con mắt đỏ hồng lên , dù sao năm ấy Thái lặc mới mười hai tuổi , thản nhiên mà nói mười năm đối với Thái Lặc là rất lâu.

“Tỷ Tỷ Toa toa của ngươi đâu” lâm lôi dò hỏi.

Thái Lặc lắc đầu nói : “ Tỷ nàng ấy không có ở nhà , đã đi tới đế đô chắc phải một khoảng thời gian nữa mới trở về “ “ Mẫu thân ngươi đâu? “ lâm Lôi cũng phát hiện không thây Địch lị Á đi ra

Ngay lúc này một vị thiếu phụ xinh đẹp ôm một đứa nhỏ đi ra , người thiếu phụ thấy Lâm Lôi trong mắt ánh lên một vẻ sùng bái . Lâm lôi nghi hoặc nhìn thiếu phụ này nói : “ Thái Lặc đây là ? “

“Trân Ny mau tới “ Thái Lặc lập tức hô .

Thiếu phụ xinh đẹp này đi tới có chút cẩn cẩn nói : “ Cha”

“Cha?” lâm Lôi có chút ngạc nhiên .

Thái lặc lập tức hi hi cười : “ Cha lại nhìn đứa cháu bảo bối của người đi , nó mới sinh ra được ba tháng đó “Thái Lặc từ trong ngực thiếu phụ bế lấy đứa bé , đưa tới trước mặt Lâm Lôi “ Cha người xem nó có đáng yêu không ?”

“Cháu “ lâm Lôi có chút ngẫn ngơ.

Chính mình mười năm quay lại , con mình chẳng những đã trưởng thành , lại còn cấp cho mình một đứa cháu nữa .

“ Ha ha .., lão đại nhìn vẻ mặt ngươi lúc này thật thú vị nha “ Bối bối giờ phút này nở nụ cười những người khác cũng cười theo.

Lâm Lôi không khỏi xấu hổ gõ đầu Thái Lặc “ Thái lặc , ngươi tên tiểu tử này , cha ngươi chưa trở về ngươi đã kết hôn và sinh con rồi “ Lâm Lôi dở khóc dở cười , chỉ là nhìn thấy đứa bé trước mắt da thịt trắng bóc , đôi mắt đen nhánh nhìn đáng yêu vô cùng .

Lâm Lôi nhìn đứa cháu của mình cảm thấy nó đáng yêu vô cùng . Lâm lôi lập tức lấy tay bế lấy đứa bé , cẩn thận phi thường , ngay cả tại chúng thần mộ địa khi lấy được thần cách Lâm lôi cũng không có cẩn thận như vậy .

Lâm lôi ôm đứa cháu của mình trên mặt không khỏi lộ vẻ tươi cười .

Thái lặc cùng với thê tử của mình nhìn nhau một cái , trên mặt lộ nét tươi cười , Trân Ny lặng lẽ hỏi Thái Lặc : “ Thái Lặc chàng không phải từng nói cha đã giết Địa ngục hỏa phụng hoàng sao ? Nhưng mà nhìn cha dường như không có đáng sợ như trong truyền thuyết “.

Thái Lặc nhìn Lâm Lôi , Lâm Lôi giờ phút này dường như đang ôm tâm can bảo bối vậy .

“Thái Lặc , đứa nhỏ này đã đặt tên chưa ? “ Lâm Lôi ngẩng đầu hỏi Thái Lặc .

“ Đặt rồi tên là Khiếu A Lặc “ Thái lặc nói .

“ A nặc ..” Lâm Lôi cúi đầu nhìn A nặc nhìn đôi mắt trong suốt như trân châu nhẹ giọng nói “ a nặc , a nặc “ Lấn đầu tiên có đứa cháu trong lòng Lâm Lôi cũng cảm thấy rất vui sướng .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 2: Thành Thần

Ở trong chúng thần mộ địa mười năm , khi quay về đã có cháu .

Điều này đích xác làm cho Lâm lôi ứng phó không kịp nhưng ôm A Nặc trong lòng Lâm lôi đáy lòng cảm thấy rất cao hứng .

Trong đại sảng .

“Thái Lặc mẫu thân ngươi đâu ? “ Lâm Lôi hỏi .

Thái Lặc nghe thế cười rộ lên : “ Cha sau khi người đi đại khái độ hai năm sau thì mẫu thân người đạt tới Thánh ma đạo cảnh giới rồi .

“ Cái gì ? Hai năm “ Lâm Lôi vừa cảm thấy vui sướng vừa cảm thấy khiếp sợ .

Hắn tại chúng thần mộ địa tầng thứ mười cuối cùng mới đột phá tới thánh ma đạo cảnh giới , khi đó tiến vào chúng thần mộ địa là năm thứ chín . So sánh với Địch Lị á thì tốc độ hắn trở thành thanh ma đạo là kém hơn nhiều .

“ Địch lị Á , nàng ấy thật là kiên cường “ Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ không khỏi lộ nụ cười

Thái lặc tiếp tục nói “ Mẫu thân người sau khi đạt tới cảnh giới thánh ma đạo thì tiến vào mật thất tu luyện , chỉ có lúc A Nặc sinh ra thì người mới ra ngoài , sau khi A Nặc được tròn một tháng tuổi thì mẫu thân người lại vào trong tu luyện “

“Nga” Lâm Lôi có chút gật đầu .

Sau khi nhìn quang mọi người một chút : “Mọi người trước tiên đợi ở đây sau khi ta dẫn Địch Lị Á đi ra sẽ mở tiệc ăn mừng “.

Tại Long Huyết thành ở sâu dưới lòng đất có một không gian chi môn thần bí chỉ là so với trở ngại khi tiến vào thì ít hơn không gian chi môn ở tại Nam Hải . Lâm Lôi bên ngoài trực tiếp hình thành một tầng “ Mạch Động phòng ngự “rồi trực tiếp đi vào .

“ Mười năm rồi “.

Lâm Lôi đứng ở vị hình vị diện , ở ngoài vị diện là không gian loạn lưu mà tại giữa vị diện , Địch Lị Á đang lẳng lặng khoang chân ngồi , trên mặt có ánh sáng thánh khiết lộng lẫy trông giống như nữ thần .

“Ân” Lâm Lôi đột nhiên nhíu mày nghi hoặc .

Nhìn Địch Lị Á tu luyện lúc này , thân thể phát ra khí thế làm cho đáy lòng Lâm Lôi cảm thấy căng thẳng .

Mà lúc này Địch Lị Á cũng đã mở mắt ra , nghi hoặc quay đầu nhìn lại nhưng là lại thấy Lâm Lôi , lập tức kinh hãi đứng lên : “ Lâm Lôi” Địch Lị Á trong nháy mắt hai mắt đã đỏ lên . Xa cách mười năm tư vị này thật là khó chịu .

Địch lị Á nhảy vào ngực Lâm Lôi , ôm chặt lấy Lâm Lôi .

Lâm Lôi cũng ôm chặt lấy Địch Lị Á , nói nhẹ bên tai Địch Lị Á :”xin lỗi Địch lị Á”

“Lâm Lôi ta rất sợ hãi , sợ ngươi không quay lại nữa “Địch Lị á nói nói ,Lâm Lôi cảm giác vạt áo mình đã thấm đẫm nước mắt . Địch Lí Á đã khóc .

Địch Lị Á ngẩng đầu lên nhìn Lâm Lôi nói : “ Lâm Lôi , chàng sẽ không đi đâu nữa đúng không ?”

“Không đi nữa , không đi nữa “ Lâm Lôi an ủi nói .

Lâm Lôi cùng với Địch Lị Á hai người trực tiếp đi tới chiếc giường bằng đá , hai người ngồi cùng một chỗ với nhau.

“Được rồi Địch Lị Á , ta như thế nào cảm ứng được nàng so với quá khứ hình như không giống nhau.”Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi .

Địch Lí Á nhìn Lâm Lôi ra vẻ thần bí nói : “Lâm lôi , chàng đoán xem ta so với trước đây sao lại khác nhau ? “

“ Chắc là do nàng đã tu luyện đến cảnh giới thanh ma đạo sĩ “ Lâm Lôi nói .

Địch Lị á lắc đầu .

“Ân” Trong lòng Lâm Lôi cảm thấy khó hiểu .

Địch Lị Á mỉm cười sau đó nhẹ giọng nói : “ Lâm Lôi nói cho chàng một đại bí mật ,thiếp đã đạt tới thần cấp “

Lâm Lôi vẻ mặt trong nháy mắt ngưng trệ , hình như bị một đạo lôi điện bổ trúng sửng sốt trong giây lát .

“ Nàng nói gì ? Nàng nói nàng đã trở thành thần “ Lâm Lôi khó có thể tin được nhìn Địch Lị Á , trở thành thần dễ như vậy sao? Trong khi Đức Tư Lê , Pháp Ân bọn họ đã tu luyện biết bao nhiêu năm hay chính Lâm lôi cũng đã phải trải qua kinh nghiệm một tràng tử chiến , cơ duyên xảo hợp tại chúng thần mộ địa tầng thứ mười mới có đột phá .

Mặc dù như thế nhưng cũng phải càn gần mười năm nữa mới có thể thành thần .

“Địch Lị Á thành thần ? “

“Thật sự “ Địch lị Á gật đầu .

“Địch Lị á , nàng đừng có nói đùa “ Lâm Lôi cười nói “ Nàng nếu muốn trở thành thần lúc này cũng không khó , ta tại chúng thần mộ địa lấy được thần cách trong đó có một quả thần cách có thuộc tính phong , đủ để cho nàng trở thành thần “

Địch Lị Á khe khẽ lắc đầu .

“Lâm Lôi chàng thử cảm thụ một chút “ Địch Lị Á nhẹ giọng nói với Lâm Lôi .

Rồi đột nhiên

Một cỗ uy áp trong nháy mắt bao trùm khu vực xung quang , Lâm Lôi cảm thấy chính mình bị một lực lượng vô hình náo đó chấn áp , thân thể không cử động được .

“Thần chi lĩnh vực “ Đã từng có kinh nghiệm trong nháy mắt Lâm Lôi phản ứng lại.

Bất quá đấu khí bên ngoài Lâm Lôi dựa theo “ Mạch Động phòng ngự “ chấn động lại tự nhiên thóat khỏi trói buộc . Lâm Lôi không khỏi có chút kinh ngạc , “Thần chi lĩnh vực này “ chính mình không thể thoát ra khỏi dễ dàng như vậy được .

Lâm Lôi khó tin nhìn về phía Địch Lị Á.

Địch lị Á xấu hổ nói : “ Ta mới luyện hóa được khỏa thần cách tám năm trong đó ẩn chứa đại pháp tắc huyền ảo , mới lĩnh ngộ được một bộ phận rất ít , ngay cả thần cách cũng chưa luyện hóa hết , “Thần Chi lĩnh vực” này chỉ để dọa người đợi thiếp hoàn toàn luyện hóa thần cách ,”Thần chi lĩnh vực này mới đúng là “Thần Chi lĩnh vực “

Địch lị Á nói như vậy , nhưng Lâm Lôi cũng giật mình nhìn Địch Lị Á .

Lâm Lôi thật sự không hiểu .

Mười năm trở về , mình đã có cháu , thê tử đã đạt tới thần cấp .

“Lâm Lôi chàng có nhớ lúc chúng ta kết hôn , Bối Bối có nói bàng hữu thử vương của hắn có tặng hắn một viên bảo thạch màu đen chứ ? Sau đó Bối Bối đưa khảo thạch màu đen đó tặng cho chúng ta , nói là lễ vật mừng hôn lễ “ Địch lị á nói .

Lâm Lôi trong lòng chấn động .

“Địch Lị Á nàng nói vậy tảng đá màu đen đó ? ‘Lâm Lôi cũng không hiểu rõ , nghe Địch Lị á nhắc tới hắn có chút hiểu rõ .

“Đúng vậy tảng đá màu đen là một viên phong thuộc tính hạ vị thần cách “ Địch Lị Á nói .

“Hóa ra là như thế “ Lâm Lôi cảm thấy rất hoang đường .

Hết thảy đều rất hoang đường .

Thần cách tầm quan trọng là không cần phải nói tới , Đức Tư Lê bọn họ theo đuổi nhiều năm hay chính Lâm Lôi cửu tử nhất sanh mới lấy được ba khỏa thần cách nhưng là bây giờ mới biết khi mình đại hôn người ta đã đùng thần cách làm lễ vật .

“Thiếp cũng cảm thấy khó tin nhưng khi thiếp luyện hóa thần cách thì không thể là giả được “Địch Lị Á thành thật nói .

Lâm Lôi có chút gật đầu .

“Lúc đầu chúng ta đại hôn mặc dù lúc đó thiếp đã trích máu nhận chủ vào tảng đá đó , sau đó nó thu vào trong cơ thể nhưng khi đó thiếp cũng không có cảm giác gì . Nhưng bắt đầu từ đó bất luận là tinh thần lực hay ma pháp lực đều tăng lên rất nhanh.” Địch Lị Á nói .

Lâm lôi nở nụ cười : “Thần cách nhập thể có thể tăng tốc độ tu luyện lên sao? “

“Nhưng là thiếp vẫn không cảm nhận được thần cách tồn tại cho đến khi chàng đi , đại khái là hai năm , thiếp đạt tới cảnh giới thánh ma đạo sĩ ngay khi đạt tới cảnh giới thánh ma đạo sĩ linh hồn biến đổi thiếp mới cảm giác được sự tồn tại của thần cách .Khi đó thiếp mới hiểu rõ được mọi chuyện

Lâm lôi gật đầu nói “ chỉ khi đạt tới thánh vực cảnh giới , linh hồn mới có thể luyện hóa được thần cách “.

Tại sao quá khứ không cảm giác được sự tồn tại của tảng đá màu đen , tại sao Địch Lị á tu luyện với tốc độ nhanh chóng hết thảy bây giờ đã hiểu rõ .

“Địch Lị Á dựa theo lời nàng nói thì nàng mất tám năm mới luyện hóa được một bộ phận thần cách ? “Lâm lôi hỏi tới , Lâm Lôi tự mình cũng biết nếu không tự mình tu luyện mà luyện hóa thần cách không biết tốn bao nhiêu thời gian .

Bây giờ Lâm Lôi đói với “Thật dài “ có thể hiểu được .

“Ân” Địch Lị Á gật đầu nói : “Có thể quá khứ thiếp không có sự lĩnh ngộ về pháp tắc chỉ có thể hình dung như bây giờ đang đọc một quyển sách chậm rãi đọc để lĩnh ngộ pháp tắc huyền ảo trong thần cách Khi thiếp lĩnh ngộ xong thì mới có thể luyện hóa được thần cách này “

Lâm Lôi gật đầu .

Người thương yêu thành thần , như người mù sờ tượng , từng bước từng bước đạt được .

Nay đã có thần cách ẩn trong đó là pháp tắc huyền ảo đặt trước mặt ngươi , ngươi xem hiểu được là được .

“Thiếp phỏng chừng tối thiểu cần phải có hai mươi năm nữa thiếp mới có thể luyện hóa được thần cách , lĩnh ngộ trong đó ẩn chứa nhiều pháp tắc huyền ảo “ Địch lị Á hoàn toàn bất lực nói .

“Nhưng là thiếp bây giờ hiểu được một chút pháp tắc phong nguyên tố nhưng không biết thi triển như thế nào “

Lâm Lôi ngẩn ra .

“Địch Lị Á nàng nói như vậy là có ý như thế nào? “ Lâm Lôi có chút không hiểu

“Chính là đối với pháp tắc thiếp có chút lĩnh ngộ nhưng không biết dùng để công kích ...”Địch lị á nói .

“Ha Ha ... “ Lâm Lôi nở nụ cười .

Đạo lí này rất đơn giản , ví như một viên hạ vị thần cách ẩn chứa “Đại Địa Mạch Động “ , một thánh vực luyện hóa khỏa thần cách này hiểu được “ Đại Địa Mạch Động “ nhưng hắn lại không vận dụng được .

Như “Đại Địa Mạch Động “ vận dụng chấn động ba để công kích chỉ có Lâm Lôi mới vận dụng được “ Đại Địa Áo Nghĩa” .

Vận dụng vào phòng ngự tựu thành “ Mạch Động phòng ngự “.

Pháp Tắc huyền ảo chỉ là một loại lí luận mà chính thức dùng để giết người thì phải biết cách vận dụng như thế nào .

Tỷ như một người lĩnh ngộ được “ Khoái” cảnh giới , ngươi để hắn thi triển “ Vạn kiếm hợp nhất “ hắn có thể thi triển được sao ?

Đây là một loại vận dụng .

Luyện hóa thần cách của người khác cũng có nhược điểm , thần cách chỉ ẩn chứa pháp tắc huyền ảo nhưng lại không chứa cách vận dụng pháp tắc .

“Không biết cách vận dụng quả là có chút phiền toái , Địch Lị Á , nàng nói thần cách chứa phong nguyên tố pháp tắc về phương diện nào “ Lâm Lôi dò hỏi “ Nếu là về phương diện tốc độ thì có lẽ ta có thể chỉ được cho nàng “

Địch Lị Á lắc đầu : “Thiếp cũng không rõ , thiếp mới chỉ lĩnh ngộ một bộ phận rất nhỏ , thiếp luyện hóa thần cách thấy pháp tắc trong đó giống với phong hệ ma pháp “ Chân không tuyệt sát thuật”.

“Chân không tuyệt sát thuật ? “ Lâm Lôi có chút gật đầu .

“Cái này đúng là ta không biết “ Lâm Lôi cũng không có trợ giúp gì .

Lâm Lôi cười nói : “Được rồi , Địch Lị Á , nàng trước tiên chăm chú lĩnh ngộ , sau khi lĩnh ngộ hoàn toàn pháp tắc ta sẽ cố gắng suy nghĩ biện pháp vận dụng , kì thật sau khi nàng luyện hóa hết thần cách thì sẽ khống chế được phong nguyên tố hình thành “Thần chi lĩnh vực “ , trong lĩnh vực này Thánh vực cao thủ căn bản không động đậy được .

Địch Lị Á cũng cười , đạt tới thần cấp so với thánh vực đây là chỗ khác biệt rất lớn .

Thân đạt tới thần cấp , cũng đại biểu cho quyền uy .

Cũng giống như chủ thần và thượng vị thần tại phương diện lĩnh ngộ pháp tắc cũng không có sai biệt nhiều lắm nhưng là … chủ thần sợ rằng chỉ cần một ý niệm trong đầu là có thể giết chết thượng vị thần .Đây là “Chủ thần thần cách “ đại biểu cho quyền uy chí thượng . Song trong tất cả các vị diện chủ thần số lượng là rất ít .

“Địch Lị Á nàng trở thành thần thật là tốt , song nàng cần phải cố gắng .Ta phỏng chừng mình tu luyện mười năm nữa là đạt tới thần cấp “ Lâm Lôi cười nói .

“A” Địch Lị Á nhìn Lâm Lôi “chính mình tu luyện mười năm ? Chàng chẳng lẽ không luyện hóa thần cách ? Chàng không phải có thần cách sao? “

Lâm Lôi lắc đầu nói :”Không cần luyện hóa thần cách cũng mất một thời gian dài hơn nữa khi sử dụng không bằng với chính mình lĩnh ngộ ra “ Lâm lôi lắc đầu nói : “Ta tại chúng thần mộ địa lấy được ba khỏa thần cách trong đó có một khỏa thuộc tính phong vốn là định cấp cho nàng nhưng bây giờ xem ra là dư thùa một khỏa .”

“Ba khỏa thần cách “ Địch Lị Á giật mình đứng lên .

Địch Lị Á cũng hiểu có được thần cách là có ý nghĩa gì với ba quả thần cách hoàn toàn có thể tạo ra ba hạ vị thần . Hạ vị thần tại Ngọc Lan đại lục là tối cường đại.

“Ba quả thần cách cũng tính là bình thường “ . Lâm Lôi cảm thán : “ lúc đó khi chúng ta ở trong chúng thần mộ địa , ở trong chúng thần mộ địa nơi nào cũng nguy hiểm , trước kia chưa ai thành công với nguy hiểm như vậy lấy được ba quả thần cách cũng là bình thường “

Nếu chỉ được một quả thần cách Lâm Lôi mới bất bình .

“Rất nguy hiểm “ Địch Lị á liền hỏi : “ Lâm Lôi chàng bảo chúng thần mộ địa rất là nguy hiểm , chàng kể lại cho ta nghe “

Lâm Lôi gật đầu , lập tức bắt đầu từ lúc tiến vào Nam hải kể .

Chỉ là Lâm lôi một mực nghi hoặc : Năm đó đại hôn tặng thần cách không còn nghi ngờ là Bối Lỗ Đặc đại nhân , Bối lỗ Đặc này tặng thần cách cho Địch Lị Á là có ý tứ gì ?Chẳng lẽ hắn không quan tâm đến thần cách nhưng hình như ba dứa con trai của hắn vẫn còn là thánh vực a.

Lâm Lôi trong lòng cảm thấy nghi hoặc không giải thích được .

Thử vương ba huynh đệ đều là thánh vực cho đến bây giờ cũng không có tiến vào chúng thần mộ địa , tựa hồ không quan tâm đến việc thành thần , dối với ngọc lan đại lục vị vương giả này , Lâm Lôi chỉ cảm thấy ngày càng thần bí khó hiểu .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 3: Phân Phối Bảo Vật

Long Huyết thành ở sâu trong lòng đất là vị hình vị diện .

Lâm Lôi kể cho thê tử mình Địch lị Á về những sự việc xảy ra trong chúng thần mộ địa . Địch Lị Á cũng vì lâm Lôi tại tầng thứ ba gặp thần thú Ba xà mà lo sợ .

Vì sanh tử cảu Ba khắc mà lo lắng .

Vì tầng thứ sáu gặp phải Hỏa diểmquân vương đáng sợ mà khiếp sợ .

Vì Lâm Lôi thiếu chút nữa chết bỡi mẫu hoàng “ Lạp Sa Bối Nhĩ” mà kinh hãi .

“Trăm vạn vực sâu đao ma” Địch Lị á nghe Lâm Lôi kể đến tràng cảnh tại tầng thứ mười một .”Khi chúng ta điều động quân đội chống lại Quang minh giáo đình và Hắc ám giáo đình liên thủ tập kích , thiếp lúc ấy có xem năm mươi vạn đại quân tập kết đã là rất đông , vô cùng vô tận rồi ..”.

“Đúng , là vô cùng vô tận “.

Lâm Lôi trong đầu không khỏi nhớ lại , lúc đó bọn họ khi một đám người từ dưới đất mới chui đầu ra . Gần một trăm vạn vực sâu đao ma phi hành đáp xuống hơn nữa phát xuất đao khí mãnh liệt chỉ một lần như vậy , Lục Mục kim nghê ba huynh đệ thì lão nhị đã chết .

“Tiếp tục kể các ngươi làm thế nào mà thoát được .. trong hoàn cảnh như thế làm thế nào lấy được thần cách “ Địch Lị á khẩn trương nói .

Địch lị Á rất rõ ràng nàng bây giờ luyện hóa thần cách chỉ có thể xem như “Bán thần “ thôi ngay cả “ Thẫn chi lĩnh cực “ cũng chỉ có một nửa . Nguyên tố pháp tắc căn bản không biết vận dụng như thế nào , nàng nếu tại chúng thần mộ địa tầng thứ mười một , sợ rằng đã bị một đao của vực sâu đao ma giết chết .

Lâm Lôi lúc này tiếp tục nói , mii người không để ý đến gì hết tất cả đều liều mạng nhằm về phía thông đạo . Do Lâm Lôi tại thời khắc cuối cùng ngăn cản đại lượng vực sâu đao ma , Lam Lôi bị đuổi giết dưới đất , dưới mặt đất lĩnh ngộ xuất ra “Tốc độ Áo Nghĩa “

“Hô” Nghe Lâm Lôi nói xong .Địch Lị Á mới dám thở ra một hơi .

Địch Lị á ngửa đầu nhìn Lâm Lôi .

Địch Lị Á hoàn toàn nhớ kĩ .Lâm Lôi năm đó tại Ân tư Đặc ma pháp học viện chính là một thiếu niên thiên tài , mà hôm nay Lâm Lôi có thể tung hoành trong trăm vạn vực sâu đao ma quả là một tuyệt thế cường giả , Địch lị Á bây giờ không khỏi cảm thấy tự hào vì chính mình có một trượng phu như vậy .

“Nhìn cái gì đây ? “Lâm Lôi cười nói .

“Nhìn chàng “ Địch Lị Á giờ phút này vẻ mặt giống như một thiếu nữ .

Lâm Lôi nở nụ cười : “Được rồi Địch Lị Á nàng nói xem ba quả thần cách này ta nên làm như thế nào bây giờ ? “Các cường giả đã từng hướng tới ta ám chỉ đương nhiên bọn họ trải qua một phen thuyết giáo của Bối lỗ Đặc đại nhân đã thay đỗi suy nghĩ .

Lâm Lôi cũng phải thừa nhận . Tại quan hệ giao tiếp chính mình so với Địch Lị Á còn kém xa.

“Lâm Lôi ngươi a “ Địch Lị Á bất đắc gĩ cười nói : “Chàng thật sự là …Tại chúng thần mộ địa đi tới cuối cùng trong loài người thì Đức Tư

Lê , Áo Lợi duy á , Pháp Ân , La Toa Ly , Đột Lệ Lôi năm người thì trong đó quan hệ với chúng ta tốt nhất không phải Đức tư Lê sao ? mà theo lời của Bối Lỗ Đặc đại nhân thì Áo Lợi Duy Á có tiềm lực rất cao.

“Nhưng mà chàng xem Pháp Ân được táng mạng nguyên châu , La Toa Ly cùng với Đột Lệ Lôi đoạt được thần khí ngược lại Áo lọi duy á và Đức Lê Tư không đoạt được gì “

Địch Lị Á tiếu ý nhìn Lâm Lôi : “Áo Lợi Duy Á tiềm lực lớn , Đức Lê Tư cùng chúng ta có quan hệ tốt nhưng hết lần này đến lần khác họ không đoạt được gì .”

Lâm Lôi há mồm không biết nói gì .

“Lâm Lôi chàng bây giờ địa vị đã thay đổi . Chàng tại Ba Lỗ Khắc đế quốc chính là trụ cột , chàng cũng phải lo lắng đến một số vấn đề .” Địch Lị á nói : “ Chàng xem hôm nay tại Ngọc Lan đại lục trong loài người mạnh nhất là Áo Bố Lai Ân đế quốc và Ngọc Lan đế quốc bởi vì bọn hó có Vũ Thần và Đại Tế Ti .

“Có thần cấp cường giả , đế quốc mới tồn tại lâu dài được “

“Cho dù Lâm Lôi chàng mới vào thần vực so với Vũ Thần bọn họ vẫn còn kém hơn bởi vì dú sao họ cũng đã tiến vào thần vực đã lâu “

Lâm Lôi có chút gật đầu .

Vũ thần , Đại Tế Ti thực lực đích xác là hắn không thể so sánh được .

Địch Lị á cảm thán nói : “Đức Tư Lê thân mình ở tại chỗ chúng ta hơn nữa con gái lại còn gả cho hảo huynh đệ Lôi Nặc của chàng , chàng phải tương hảo với hắn để hắn trở thành người của chúng ta “

“Tại Ngọc Lan đại lục này chúng ta phải tự làm cho mình trở nên cường đại “ Địch Lị Á nói : “Cho nên thiếp nghĩ trong ba quả thần cách này một quả cấp cho Ốc Đốn hoặc là cấp cho một trong năm huynh dệ Ba Khắc “

“Đệ nhị quả thần cách hẳn là vì Đức Lê Tư chuẩn bị “

“Về phần đệ tam khỏa thần cách tạm thời để lại , dể ngừa có biến cố phát sinh tỷ như bọn Vũ Thần , Đại Tế Ti vì đệ tử của họ cầu tình thần cách , tỷ như Đề Lâm , Hi Tắc cũng đều có thể , Đề Lâm vì con của mình , Hi tắc kia thì vì La Toa li . Đều có thể như vậy , để họ nhận ân tình của chúng ta , đối với chúng ta cũng có chỗ tốt .

Lâm Lôi nghe Địch Lị á phân tích như vậy trong lòng thấy sáng suổt.

“Hảo , Địch Lị Á tất cả đều theo như nàng nói “ Lâm Lôi gật đầu nói .

Địch Lị Á tiếp tục nói : “Lâm Lôi về phần mười kiện thần khí , ba thanh chiến đao màu dỏ nhạt , … thiếp xem một nghìn binh đao ma chiến đao tạm thời nên cất giữ để trong bảo khố của đế quốc đi , dù sao mỗi thanh đao so với Hắc ngọc trọng kiếm đều không kém . Hơn nữa một ngàn thanh một hơi đem ra ngoài sẽ khiến cho đại lục chấn động “

Lâm Lôi gật đầu .

“Kể cả mây thanh chiến đao màu đỏ cùng mười kiện thần khí thật ra rất dễ dàng , đem phân phối tron nhà đi hoặc cũng có thể tặng Đức Tư Lê một hai kiện “ Địch Lị Á nói .

Lâm Lôi nở nụ cười : “Hảo , bất quá trong mười ba kiện thần khí có một kiện rất cần cho nàng “

“Cái gì ? “ Địch lị Á nghi hoặc nói .

Lâm Lôi trực tiếp từ không gian giới chỉ lấy ra một kiện thần khí chiến khái : “Địch Lị Á , kiện thần khí chiến khải này nàng dùng đi “

“Ân” Địch Lị Á ngẩn ra lập tức nói : “ Lâm Lôi chàng mới là đế quốc chi trụ , thần khí chiến khải này chàng dùng mới đúng “

Lâm lôi nở nụ cười : “Không cần đâu Địch Lị á , đầu tiên chính ta đã có táng mạng nguyên châu … thứ hai chờ khi ta đạt tới thần cấp cảnh giới .Nàng phải biết rằng “Đại Địa thủ hộ thánh khải “ma pháp đạt tới thần cấp cũng có thể thi triển ra năng lực phòng ngự so với thần khí chiến khải không kém.

“Vậy cấp cho Ốc Đốn bọn họ đi thiếp dù sao cũng đã luyện hóa thần cách “Địch Lị Á nói .

Lâm Lôi lắc đầu nói: “Không cần,nàng không phải đã nói rồi sao trong ba khỏa thần cách có một quả cấp cho Ốc Đốn. Đợi vài ngày tới ta hỏi Ốc Đốn nếu hắn nguyện ý thì trở thành thần nếu không muốn chờ ta làm xong chuyện cuối cùng sẽ đem táng mạng nguyên châu cấp cho hắn “

“Làm chuyện cuối cùng gì ? “Địch Lị Á ngẩn ra : “Lâm Lôi chàng kể xem nào”

Lâm Lôi có chút gật đầu : “Việc này ta chờ đã lâu , mặc dù bây giờ bây giờ ta không có trăm phần trăm nắm chắc nhưng ít nhất bọn chúng cũng không có năng lực đả thương ta “ Lâm Lôi hai tròng mắt ánh lên tia lệ quang “

Hôm nay Ốc Đốn đã thoái vị để con hắn “Tây Ni Ba Lỗ Khắc”trở thành hoàng đế .

Khi biết tin tức Lâm Lôi trở về , Ốc Đốn lập tức trở về Long Huyết thành .Nữ nhi “Toa Toa” của Lâm lôi cũng trở về ,Ba Khắc năm huynh đệ cũng tề tụ ở chỗ này .

Lâm Lôi hỏi Ốc Đốn có nguyện ý luyện hóa thần cách không dù sao hôm nay Ốc Đốn cũng đã là thánh vực Long Huyết chiến sĩ .

Nhưng là câu trả lời của Ốc Đốn làm cho Lâm Lôi cảm thấy bất đắc gĩ .

“Ca , Tỷ như huynh cho ta địa nguyên tố thần cách , ta luyện hóa xong trở thành địa hệ hạ vị thần , đến lúc đó ta muốn lĩnh ngộ hỏa nguyên tố pháp tắc, có thể sao ?”

“Không thể , Ngươi trở thành địa hệ hạ vị thần đối với các nguyên tố thần hòa lực khác sẽ cảm ứng rất thấp mà địa hệ nguyên tố sẽ cảm ứng rất cao .Địa hệ hạ vị thần nếu muốn lĩnh ngộ hỏa nguyên tố pháp tắc là không có khả năng “

“Ca . Ngươi có hỏa nguyên tố thần cách không ? “

“Không có , ta tựu không có “

“Như vậy đệ không cần “

Ốc Đốn trả lời dứt khoát vô cùng nguyên khi đạt tới thánh vực cảnh giới ,Ốc đốn bước trên con đường hỏa nguyên tố pháp tắc , hôm nay Ốc Đốn mới bắt đầu lĩnh ngộ nhưng hắn thật sự rất thích lĩnh ngộ hỏa nguyên tố pháp tắc .

Lâm Lôi không nói gì thêm cả

Nếu cấp cho Lâm Lôi hắn một viêm hỏa nguyên tố thần cách đẻ hắn luyện hóa , Lâm Lôi cũng không nguyện ý làm .

Bởi vì ….

Một khi luyện hóa hỏa nguyên tố thần cách chính mình trở thành trực tiếp trở thành hỏa hệ hạ vị thần vậy đối với việc lĩnh ngộ các nguyên tố pháp tắc khác là không có khả năng .

“Để ta trở thành hỏa hệ hạ vị thần buông tha “ Đại Địa Áo Nghĩa “ , “Phong Chi Áo Nghĩa “ là không có khả năng “ Lâm Lôi lắc đầu .

Luyện hóa thần cách trở thành thần so với tự mình tu luyện thành thần chênh lệch trong đó là khá lớn .

Lâm Lôi sau đó hỏi Ba khắc năm huynh đệ .

Mà Cái Tì bốn người bọn họ để cho Ba Khắc luyện hóa thần cách mà Ba khắc vừa vặn lại thích địa hệ ,Lâm lôi thấy vậy liền cấp cho Ba khắc khỏa thần cách địa hệ , Ba khắc lập tức liền bắt đầu luyện hóa thần cách .

Trong hậu hoa viên của Long Huyết thành

Bốn nam nhân có bộ dáng thanh niên đang ngồi bên một chiếc bàn lớn lớn tiếng đàm tiếu , lớn tiếng uống rượu .Bốn người này đúng vậy là Lâm Lôi , Lôi Nặc , Da Lỗ , Kiều Trí .

“Chúng ta bốn huynh đệ đều vài chục năm không có gặp mặt . Mọi người cùng cạn chén nào “

Da Lỗ ha ha cười nói , bọn họ bốn huynh đệ thực lực yếu nhất hôm nay là Da lỗ và Kiều Trí cũng đã đạt tới bát cấp ma pháp sư .

Bây giờ bọn họ dù đã có tuổi rồi nhưng dung mạo vẫn như lúc còn trẻ .

“Da lỗ lão đại chuc mừng ngươi trở thành hội trưởng Đạo Sâm thương hội “Lâm lôi cười nói .

“Ha ha , lão tam ta so với ngươi quả là kém xa “ Da lỗ tiếu ý a a nói lập tức vỗ vai Kiều Trí một chút : “Lão nhị ta với ngươi bây giờ so với Lão tam và lão tứ quả là kém , Lão tam thì không cần phải nói , sớm đạt tới thánh vực cảnh giới còn kiến tạo Ba Lỗ khắc đế quốc từ lúc lão tam kết hôn đến giờ mới có hai mươi bốn năm .Năm đó lão tứ mới là thất cấp ma pháp sư bây giờ đã đạt cửu cấp ma pháp sư . Chúng ta hai người thì sao ?”

Kiều Trí cũng nở nụ cười : “Da Lỗ lão đại ngươi đừng có cười ta , ta hai năm trước rốt cục cũng bước vào bát cấp ma pháp cảnh giới chính là so với ngươi mạnh hơn một bậc “

Đã hai mươi bốn năm kể từ khi Lâm Lôi thành hôn.

Đương nhiên đối với tuyệt thế cường giả , một lần tĩnh tu sợ rằng chính là trăm năm hơn mười năm thời gian không tính là gì cả .

“Thời gian tu luyện không đủ , hoàn hảo cuối cùng cũng đạt tới thất cấp ma pháp sư “ Da lỗ ha ha nở nụ cười hai tiếng .

Kiều trí là trọng thần của Ngọc lan đế quốc . Da Lỗ thường xuyên phải xử lý việc thương hội . Đích xác là không có nhiều thời gian tu luyện .

“Lão tam “ Da Lỗ vỗ vai Lâm lôi “Ngươi thật là có phân lượng ah nghe , kiến tạo đế quốc khổng lồ , trở thành đỉnh cấp cường giả của lục địa , bây giờ tại Ngọc lan đại lục có bao nhiêu thanh niên nhiệt huyết đều lấy ngươi làm mục tiêu phấn đấu , nhiệt huyết thiếu niên đó , tựa giống như bốn huynh đệ chúng ta năm xưa .”

Lâm Lôi , Da Lỗ , Kiều Trí , Lôi Nặc bốn huynh đệ trong nhất thời đều im lặng .

Bọn họ đều nhớ lại thời thiếu niên năm đó .

Lôi Nặc đột nhiên cười nói : “Da lỗ lão đại tựa theo lời ngươi nói , ngươi hôm nay đã là hội trưởng của một trong tam đại thương hội , phú khả địch quốc . Ngươi đã thỏa mãn chưa ? “

“Còn chưa đủ , còn hội trưởng của hai thương hội khác nữa .” Da lỗ hai mắt tỏa sáng : “ Ta còn muốn thôn tính “Tuyết Đảo thương hội “ Và “Cách Nhĩ Thương hội “ bất quá rất là khó khăn . Nhưng là khó khăn mới có tính khiêu chiến .

Lâm Lôi đứng lên .

“Đúng khó khăn mới có tính khiêu chiến “ Lâm lôi ngửa đầu nhìn bầu trời .

Ngọc Lan đại lục chỉ là một vị diện thôi trong không gian vô hạn còn rất nhiều vị diện thậm chí còn tồn tại tứ đại chí cao vị diện , bảy đại thần vị diện .

Chính mình chỉ là cường giả của Ngọc Lan vị diện thôi .

“Tu luyện tới chung cực đỉnh ! Vậy mới có ý tứ . vậy mới có tính khiêu chiến “Lâm lôi khóe miệng mỉm cười .

“Bất quá trước hết , cần phải giải quyết một chuyện trước đã “ Lâm Lôi không khỏi quay đầu hướng phía tây , đó là hướng “Thánh Đảo “ của Quang minh giáo đình .

Lâm Lôi hoàn toàn nhớ kĩ lúc Đức Lâm gia gia chết . Hoàn toàn nhớ rõ năm đó khi rời Hách Tư Thành , tiến nhập ma thú sơn mạch đã phát ra lời thề “ Quang minh giáo đình chờ một ngày nào đó ta sẽ đem bọn ngươi nhổ cỏ tận gốc !”

“Không sai biệt lắm cũng sắp đến lúc rồi “ Lâm Lôi trong lòng lặng yên nói .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 4: Đại Tác Động

Sáng sớm ánh mặt trời chiếu rọi hậu hoa viên Long Huyết thành , Lâm Lôi đang ở sau hậu hoa viên chú tâm điêu khắc , trong lúc điêu khắc Lâm Lôi trong đầu không tự chủ hiện lên tràng cảnh lúc ở cùng một chỗ với Đức Lâm gia gia .

“Tảng đá định hình , chất liệu , địa lí , sắc thái ẩn chứa trong đó không chỉ là hình tượng cụ thể mà còn thể hiện ở trong thân mình nữa . Dụng đao loại bỏ những bộ phận thừa khiến cho hình tượng trong đó tự nhiên hơn , đẹp hơn hiển hiện ra . Đó là thạch điêu .”

“Điêu khắc là một loại phương pháp trên thực tế là một loại phương pháp xử lý hình tượng và không gian . Tiến hành điêu khắc …”

Tràng cảnh Đức Lâm gia gia năm đó dạy mình điêu khắc cứ như vậy hiện rõ ra .

Lĩnh ngộ được “Tốc Độ áo nghĩa “, Lâm Lôi câm trong tay bình đao huy vũ đứng lên lúc thì phiêu dật lúc thì nhanh chóng tạo thành ảo ảnh , khi thì thong thả mềm mại …hình người thạch điêu càng ngày càng trở nên rõ ràng .Lâm Lôi điêu khắc hấp dẫn Hi Nhĩ Mạn , Thái Lặc và không ít người phía xa quan sát .

“Cha điêu khắc thật kinh khủng “Thái Lặc khiếp sợ nói .

Hi Nhĩ Mạn cũng sợ hãi than :” Đúng , cha ngươi điêu khắc thach điêu này cho ta cảm giác … thạch điêu này đã thành hình rồi mặc dù bên ngoài thạch điêu chỉ toàn tro bụi “

Bình đao chớp ảnh chớp động , tảng đá vỡ vụn bay ra .

Đích xác giống như lời Hi Nhĩ Mạn nói , Lâm Lôi sau khi làm tan hết tro bụi bên ngoài , tảng đá vỡ ra , một tào thạch điêu dần lột xác lộ ra dung mạo chính thức .Trân Ny sợ hãi than : “chỉ là ta cho tới bây giờ mới phát hiện ra thạch điêu điêu khắc không ngờ lại tự nhiên như thế “ Trân Ny đã học qua thạch điêu điêu khắc , thạch điêu điêu khắc phải sử dụng nhiều loại công cụ khác nhau .”Ân “

Mà Lâm Lôi , một thanh bình đao là đủ rồi .

Từ sáng sớm điêu khắc cho tới đêm .Lâm Lôi rốt cục cũng thu hồi bình đao tay nhẹ nhàng vuốt ve thạch điêu .

“Đức Lâm gia gia “ Lâm Lôi trong lòng lặng yên nói “Năm đó ta đã nói rồi rất nhanh rất nhanh thôi ta sẽ nhổ tận gốc Quang minh giáo đình “

Thạch điêu trước mắt đúng là có hình dáng của Đức Lâm Kha Ốc Đặc , Đức Lâm Kha Ốc Đặc trên mặt luôn hiện tươi cười .

“Lâm Lôi" Đột nhiên một đạo âm thanh từ phía sau truyền đến

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại , người phát ra âm thanh này là Pháp Ân , bên cạnh Hi Nhĩ Mạn lúc này nói : “Lâm Lôi , Pháp Ân tiên sinh hắn đã tới đây lâu rồi bất quá thấy ngươi điêu khắc nên không làm phiền ngươi“

“Thật sự là thần kì “ Pháp Ân sợ hãi than nhìn thạch điêu trước mắt .

Thạch điêu này phảng phất như có linh hồn , tựa như một người đang đứng vậy .

“Lâm Lôi ngươi điêu khắc đây là ?”Pháp Ân tò mò dò hỏi .

Lâm Lôi không trả lời hỏi : “Pháp Ân lần này ngươi tới là ?”

Pháp Ân liền nói: "Nga, ta lần này tới là mời ngươi đi Vũ Thần sơn một chuyến, ngày mai, cũng chính là ngày mùng sáu tháng tư, các đại thần cấp cường giả tề tụ tại Vũ Thần sơn, mà thánh vực cũng có mấy người cũng được mời tới."

"Vậy sao?" Lâm Lôi trong lòng không khỏi chấn động, thần cấp cường giả tụ tập, thánh vực cao thủ chỉ có mấy người, xem ra lần tụ hội này rất trọng yếu.

"Không biết có sự tình gì vậy ?" Lâm Lôi dò hỏi.

Pháp Ân lắc đầu nói: "Ta cũng không biết rõ. Sư phụ ta cũng không nói cho ta biết. Bất quá, ngươi tới đó, dám chắc sẽ biết."

"Tốt, ngày mai, ta nhất định tới." Lâm Lôi gật đầu nói.

Ngọc Lan lịch ngày 6 tháng 4 năm 10034, Áo Bố Lai Ân đế quốc đế đô ngoại thành về phía tây , trên Vũ Thần sơn. Tại Vũ Thần Áo bố lai, trong đình viện u tĩnh, Vũ Thần, Đại Tế Ti, Đế Lâm, Hi tắc tứ đại thần cấp cường giả, cùng với Pháp Ân, Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi bốn người. Tám đại cường giả đều tùy ý ngồi xuống.

"Sao lại chỉ cho 4 người chúng ta tới đây." Đức Tư Lê cũng cảm thấy nghi hoặc, "Lâm Lôi, ngươi biết sự tình gì không?" Đức Tư Lê và Lâm Lôi tiến hành linh hồn truyền âm trao đổi với nhau.

"Ta cũng không biết, bọn họ đều đã thần cấp, bọn họ có chuyện, chúng ta hẳn là có chuyện để làm." Lâm Lôi đáy lòng cũng rất là không giải thích được.

Trong lúc này, bốn vị thánh vực cường giả đều vẫn duy trì trầm mặc.

Vũ Thần và Đại Tế Ti ánh mắt trao đổi một chút, ánh mắt Vũ Thần như đao đảo qua Lâm Lôi bốn người một cái rồi nói: "Hôm nay cho bốn người tới đây, chủ yếu là bởi vì, ta và Đại Tế Ti thương lượng qua, thấy được rằng Ngọc Lan đại lục có quá nhiều quốc gia, cần phải giảm bớt đi."

Bốn người Lâm Lôi đều cả kinh.

"Vũ thần bọn họ, chẳng lẻ muốn tạo ra cuộc đại chiến tranh ?" Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Thanh âm Đại Tế Ti ôn hòa: "Ta và Vũ Thần thương lượng qua, Ngọc Lan đại lục sẽ chỉ còn lại có ba đế quốc - Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc và Ba Lỗ Khắc đế quốc. Nói cách khác là phát động một cuộc chiến tranh bao trùm cả ngọc lan đại lục."

Lâm Lôi, Pháp Ân, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng ngoài vẫn giữ được bình tĩnh.

"Lâm lôi, ngươi có ý kiến gì không ? Ngươi có thể xem như đại biểu cho Ba Lỗ Khắc đế quốc." Đại tế ti nhìn về phía Lâm Lôi.

"Đây là chuyện tốt, ta tự nhiên sẽ không cự tuyệt."

Ngay sau đó, Lâm Lôi nói: "Tam đại đế quốc liên thủ, tiêu diệt các quốc gia khác cũng không khó. Chính là, ta tin tưởng rằng Vũ Thần, Đại Tế Ti các người liên thủ sẽ làm được điều đó rất dễ dàng, vì sao lại muốn để cho thánh vực tại đây làm? Điểm này, ta có chút không giải thích được."

Cho dù, Vũ thần và Đại Tế Ti muốn cấp cho mình mặt mũi. Thì mời Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi, Pháp Ân cùng đến làm gì ?

"Rất đơn giản a." Bên cạnh, Hi Tắc trong mắt có một tia hài hước, "Vũ thần và Đại tế ti không muốn động thủ nên cho các ngươi động thủ."

Vũ Thần không khỏi liếc mắt nhìn Hi Tắc một cái, chỉ là Hi Tắc ở một bên hắc hắc cười cười.

"Tràng chiến tranh này, chúng ta sẽ không nhúng tay." Âm thanh Vũ Thần hữu lực vang lên: "Phải nói cho các ngươi một việc. Căn cứ theo mênh lệnh của Bối Lỗ Đặc đại nhân ra lệnh, chúng ta tứ đại thần cấp cường giả, ba ngày sau, cùng xuất phát quay lại Chúng Thần mộ địa."

"Quay lại Chúng Thần mộ địa ?" Lâm Lôi, Đức Tư Lê bọn họ đều biết, lần trước, thánh vực cường giả tiến vào chúng thần mộ địa, nhưng thần cấp cao thủ không tiến vào Chúng Thần mộ địa.

"Ba ngày sau? Tại sao Bối lỗ đặc đại nhân không có cho các người và chúng ta đồng thời tiến vào Chúng thần mộ địa ? Chẳng lẻ có nguyên nhân đặc thù gì ?" Lâm lôi mở miệng dò hỏi.

Bên cạnh, Đế Lâm hừ một tiếng nói: "Không có nguyên nhân đặc thù, chỉ là Bối Lỗ Đặc đại nhân đã ra lệnh."

Lâm lôi ngạc nhiên: “ Bối lỗ đặc đại nhân ra lệnh ?”

"Đừng nói vấn đề này." Vũ Thần lạnh nhạt nói: "Tiêu diệt các quốc gia còn lại chỉ là việc nhỏ, tin tưởng mấy người các ngươi hoàn toàn có thể làm được. Lâm Lôi, Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê, các ngươi mang theo các thủ hạ thánh vực cường giả tới Quang Minh giáo đình thánh đảo, hủy diệt nó."

"Về phần ta, đệ tử của Vũ Thần môn và đệ tử của Đại Tế Ti tới tiêu diệt Hắc Ám giáo đình tổng bộ."

Vũ thần liếc mắt nhìn Lâm Lôi bọn họ một cái: "Nói cho ta biết. Các ngươi làm được không?"

"Đối phó quang minh giáo đình, ta phi thường vui." Lâm lôi nhíu mày nói, "Chính là trên Quang Minh giáo đình thánh đảo có một đại hình phòng ngự ma pháp quang minh chi chủ vinh quang. Ta nghĩ bằng thực lực của thánh vực để phá vỡ có điểm khó khăn."

Ở bên cạnh, Đế Lâm khinh thường nói: "Quang minh chi chủ vinh quang ? Đại hình ma pháp uy lực thị không tệ, lúc trước cũng có thể kháng trụ ta một kích, nếu chỉ một mình một thánh vực thì không thể phá được. Bất quá, Lâm Lôi, các ngươi mười mấy thánh vực cường giả đồng thời toàn lực công kích, một lần không được, hai lần, liên tục vài lần, ta nghĩ rằng đủ để phá được Quang minh chi chủ vinh quang."

Lâm lôi cũng cười. Lúc trước, Quang Minh giáo đình cũng lo lắng Lâm Lôi dẫn theo đám thánh vực tới thánh đảo. Cho nên để cho Lâm Lôi lập hạ ước định, cho dù tới thánh đảo cũng chỉ có thể tới một mình. Từ khi Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình Lâm Lôi trở mặt, ước định này đã hủy bỏ.

Đại Tế Ti Khải Sắt Lâm lên tiếng nói: "Kỳ thật, ba phong hệ thánh ma đạo đồng thời thi triển thứ nguyên chi nhận, đồng thời công kích một chỗ, hẳn là có thể phá vỡ được Quang Minh chi chủ vinh quang."

"Chỉ cần tiêu diệt thánh vực lực lượng của đối phương, chiến tranh mặc dù không bắt đầu thì kết quả đã được định." Âm thanh Vũ Thần lạnh lùng nói: "Đây là chiến tranh diệt quốc, cần phái thánh vực thực lực trực tiếp xuất động, uy hiếp đối phương, tin tưởng chiến tranh sẽ tiến hành rất nhanh."

Trong lòng của Lâm lôi, đức tư lê, pháp ân, đột lệ lôi bốn người chỉ có thể cười khổ.

Trong mắt thần cấp cao thủ, Ngọc Lan đại lục chiến tranh chỉ là trò chơi trẻ con, đặc biệt khi Vũ Thần, Đại Tế Ti cùng liên thủ. Tầng lớp cao thủ của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình bị tiêu diệt thì kết quả của cuộc chiến tranh có thể tưởng tượng ra được.

"Vũ Thần đại nhân, ta có điểm nghi hoặc." Lâm Lôi mở miệng nói, "Tràng chiến tranh này, tại sao các người để kéo dài đến bay giờ mới tiến hành? Ta nghĩ nếu người và Đại Tế Ti liên thủ thì sợ rằng rất sớm trước kia, các ngươi có thể phân thiên hạ thành 2 đại đế quốc."

Vũ Thần và Đại Tế Ti nhìn nhau.

Đế lâm cũng nở nụ cười tà dị rồi đứng lên: " Điều này rất đơn giản, lúc trước, ta không trở lại Ngọc Lan đại lục, Hi Tắc không đột phá. Xã hội loài người của Ngọc Lan đại lục cũng chỉ có bọn họ hai người là thần cấp cường giả. Bọn họ hai người có quan hệ giằng co, như thế nào có thể liên thủ ?"

"Về phần bây giờ mới liên thủ, một là bọn họ hiểu được không còn hy vọng thống nhất Ngọc Lan đại lục nên quyết định phân chia thiên hạ thành 3. Thứ hai, cũng là bởi vì bọn họ phải chịu áp lực , về phần tại sao có áp lực, tự mình suy nghĩ đi." Đế Lâm nói.

Lâm Lôi trong lòng vừa động: "Lúc này, Vũ Thần và Đại Tế Ti hiểu được rằng bọn họ còn hy vọng thống nhất đại lục? Bởi vì ta có quan hệ ?"

Lâm lôi nhất thời hiểu được. Đầu tiên, chính mình sắp thành thần, Vũ Thần, Đại Tế Ti hẳn là biết. Điểm thứ hai, chính mình tại Chúng Thần mộ địa có được thần cách, hoàn toàn có thể bồi dưỡng ra hạ vị thần. Hơn nữa quan trọng nhất là điểm thứ 3, Bối Bối và Bối Lỗ có quan hệ đặc biệt. Điều thứ 3 này làm Vũ Thần, Đại Tế Ti sẽ không cùng Lâm Lôi đối địch.

"Bắc vực mười tám công quốc và Thần Thánh đồng minh quy về Áo Bố Lai Ân đế quốc." Vũ thần lạnh nhạt nói.

Vũ thần nhìn về phía Lâm Lôi: "La Áo đế quốc và kích động đại thảo nguyên lĩnh thổ quy Ba Lỗ Khắc đế quốc."

"Về phần Hắc Ám đồng minh, Lai Nhân đế quốc quy về Ngọc Lan đế quốc." Bên cạnh, Đại Tế Ti cũng có chút gật đầu.

"Lâm lôi, ngươi có ý kiến gì không?" Vũ thần và Đại Tế Ti đồng thời nhìn về phía lâm lôi.

Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ cười. Từ ngữ khí của Vũ thần, Đại tế ti, Lâm Lôi có cảm giác là Vũ thần, Đại tế ti hoàn toàn không để quyết định đại lục chiến tranh trong mắt, và không có gì lo lắng cho cuộc chiến tranh này, cao thủ như bọn họ không cần quan tâm.

"Không ý kiến, ta đương nhiên không ý kiến." Lâm Lôi còn có thể nói cái gì.

Như vậy, phân chia lãnh thổ Ngọc Lan đại lục chính thức thành ba phần.

"Ân." Vũ thần hài long gật gật đầu, "Lâm lôi ngươi cũng biết, kỳ thật thế tục quyền lợi đối với chúng ta mà nói đều là hư vô, chính là tu vi của mình mới là điều quan trọng nhất. Lâm Lôi, ta cũng nghe nói, ngươi phỏng chừng mười năm có thể thành thần."

Lâm lôi có cảm giác, thái độ trước mắt của Vũ Thần rõ ràng coi Lâm Lôi và bọn họ cùng 1 tầng nhân vật. Dù sao, mười năm mà thôi. Khi Vũ thần bọn họ quay lại, sợ rằng Lâm Lôi cũng đã là thần.

Bên cạnh, Đế Lâm nghiêm túc nói: "Bất quá, tại đây, chúng ta phải nhắc nhở ngươi, nếu ngươi làm việc đại hồ đồ thì không thể thanh công được đâu."

Lâm lôi lập tức cẩn thận lắng nghe, ngay cả bên cạnh, Đức Tư Lê cũng cẩn thận nghe.

"Dựa vào chính mình để thành thần, và luyện hóa thần cách thành thần hoàn toàn bất đồng. Một khi ngươi lĩnh ngộ pháp tắc đạt tới giới hạn nhất định, thiên địa hội căn cứ linh hồn của ngươi tự nhiên đản sinh ra một viên thần cách đến, khỏa thần cách này và linh hồn của người hoàn toàn khế hợp."

"Một khi thần cách đản sanh, ngươi sẽ gặp phải lựa chọn." Đế Lâm nghiêm túc nhìn Lâm Lôi, "Sau khi thần cách đản sanh, ngươi có hai lựa chọn, một là cái mang thần cách thu vào trong đầu cùng linh hồn dung hợp. Đến lúc đó, thân thể ngươi tự nhiên bị cải tạo thành thần thể."

"Thần cách cùng linh hồn dung hợp, thân thể bị cải tạo thành thần thể. Tỷ như này khỏa thần cách là địa hệ , như vậy, sau này, ngươi chỉ có thể tu luyện địa hệ nguyên tố pháp tắc, ngoài ra không thể tu luyện hệ nguyên tố pháp tắc khác."

"Đương nhiên, sau khi thần cách đản sanh, ngươi còn có người còn lựa chọn thứ 2 !"

"Nếu không muốn thần cách dung nhập trong cơ thể, mà là để bên ngoài. Đến lúc đó thiên địa hội tự nhiên căn cứ thần cách tái ngưng tụ xuất thành 1 thần thể khác. Thân thể của ngươi sẽ không biến hóa. Nói cách khác, ngươi sẽ có một phân thân, phân thân này là hạ vị thần, mà bổn thể có thể tu luyện nguyên tố pháp tắc khác!"

Đế Lâm nghiêm túc nói: "Chính là, lựa chọn thứ 2 này cũng muốn nỗ lực đại giới, thì phải là linh hồn thân mình phải hóa thành hai, đương nhiên lúc thành thần, có lực lượng thiên địa kỳ lạ bảo vệ,hai phân linh hồn sẽ do thiên địa khống chế, làm như vậy sẽ không chết, chính là đối linh hồn sẽ thương tổn khá lớn."

Mình dịch thử 1 vài chương. Nếu các bạn thấy mình dịch tạm được. Minh sẽ cố gắng mỗi ngày 1 chương

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 5: Cuộc Chiến Diệt Thế Năm Ngàn Năm Trước

Tới cùng lựa chọn như thế nào đều do chính mính.” Đế Lâm trịnh trọng nói.

Tự mình luyện thành thần, mỗi lựa chọn đều quyết định đến sự phát triển và thành tựu sau này.

Lâm Lôi cơ hồ không suy nghĩ nhiều, trong lòng có khuynh hướng đến sự lựa chọn thứ 2. Hôm nay, Lâm Lôi đang lĩnh ngộ địa phong song hệ, bỏ đi một hệ thì phi thường không cam lòng.

“Đế Lâm đại nhân, nếu dựa theo lựa chọn thứ 2, tỷ như ta đầu tiên tại phương diện phong hệ thành thần, lúc thành thần, thần cách đặt ngoài cơ thể, đến lúc đó, thiên địa tự nhiên căn cứ thần cách ngưng tụ thành một thần thể. Linh hồn của ta cũng phân làm 2 phần. Trên thực tế, linh hồn của phân thân và bổn tôn cơ hồ không khác nhau, đúng không?”

“Đúng” Đế Lâm gật đầu.

“Ta đây muốn hỏi, phân thân thành thần, bổn tôn thì sao? Thực lúc không có tiến bộ?” Lâm Lối đối với điểm này rất coi trọng.

“Thực lực tất nhiên có tiên bộ, bổn tôn thân thể có thể từ phân thân mượn thần lực” Đế Lâm lắc đầu nói “Đáng tiếc chỉ mượn thần lực thôi. Mặc dù có thể mượn lượng thần lực lớn, nhưng bổn tôn tựu trung không có thần cách, không có thần cách phối hợp với thần lực nên yếu hơn so với chính thức thần thực lực rất nhiều.”

Ở bên cạnh, Hi Tắc cười nói: “Lâm Lôi, ngươi hẳn là biết một chút về tông giáo thánh vực cường giả, có đôi khi có thể mượn một chút thần lực.”

Lâm Lôi gật đầu.

Hi Tắc tiếp tục nói: “Ngươi và bọn họ giống nhau, chỉ có thể từ phân thân mượn thần lực. Đương nhiên, ngươi không cần hiến tế cũng có thể mượn được thần lực. Chỉ là không có thần cách phối hợp nên uy lực giảm đi rất nhiều thôi”.

“Ta hiểu rồi.” Lâm Lôi gật đầu nói.

Tầm quan trọng của thần cách, Lâm Lôi hiểu rõ ràng. Bổn tôn không có thần cách, khong có thần lực, tỷ như không thể tạo ra “Thần Chi Lĩnh Vực” được.

“Bổn tôn không có thần cách, mặc dù là yếu, nhưng không phải không có biện pháp bảo vệ. Bởi vì bổn tôn và phân thân kỳ thực là một thể, cho nên ngươi hoàn toàn có thể thu phân thân vào cơ thể.” Đế Lâm cười rồi nói tiếp “Ngươi có thể phát huy phân thân thực lực”

Lâm Lôi âm thầm lắc đầu. Để phân thân và bổn tôn dung hợp làm một? Phát huy thực lực thần của phân thân? Trên thực tế, thực lực cũng không gia tăng.

“Như vậy, thực lực cũng không gia tăng, chỉ là đối với bổn tôn có thể bảo vệ tốt thôi. Kỳ thực loại lựa chọn thứ 2, duy nhất có chỗ tốt là có thể cho người tu luyện nguyên tố pháp tắc khác mà thôi. Hay chính là phân chia linh hồn làm 2.” Đế Lâm nhìn Lâm Lôi, trịnh trọng nói: “Lâm Lôi, linh hồn táng mạng quan trọng nhất, làm linh hồn lớn mạnh là rất khó. Nay đột nhiên, phân làm 2, vì vậy linh hồn mỗi linh hồn sẽ yếu đi một nửa. Vô luận là tốc độ tu luyện hay là chống lại sự công kích của người khác đều bị ảnh hưởng.”

“Ta hiểu được, phải nỗ lực mới có thể được. Không nỗ lực thì làm sao thành công?” thật ra, Lâm Lôi đã hiểu.

“Hiểu được là tốt rồi”. Đế Lâm gật đầu.

Bây giờ đáy lòng của Lâm Lôi có chút nghi hoặc: “Hôm nay, Đế Lâm có chuyện gì xảy ra? Các vấn đề thành thần đều nói ra hết, điều này không phù hợp với tính cách của Đế Lâm?” Lúc này, Lâm Lôi cảm giác được hôm nay, Đế Lâm có đặc thù.

Thanh âm của Vũ thần Áo Bố Lai Ân nói: “Lâm Lôi, cuộc nói chuyện vừa rồi, ngươi phải nhớ kỹ. vậy chuyện Quang minh giáo định giao cho các ngươi.”

“Yên tâm đi.” Ánh mắt của Lâm Lôi thoáng qua một tia quang mang. Diệt Quang Minh giáo đình? Hắn chờ đợi đã bao nhiêu năm?

“Tốt, vậy trước hết các ngươi hãy rời đi.” Vũ thần lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi, Đức Lê Tư, Đột Lê Lôi, Pháp Ân lập tức đứng lên, khom lưng hành lễ, rồi sau đó đều cùng rời đi khỏi u tĩnh lạc viên. Đi ở trên Vũ thần sơn u tĩnh.

“Lâm Lôi. Chúc mừng ngươi. Hôm nay, sư phụ bọn họ có thái đội rất hữu hảo. Hiển nhiên đã xem ngươi cùng một nhóm với họ.” Pháp Ân đột nhiên nói.

Lâm Lôi nao nao, giờ phút này, hắn hoàn toàn cảm giác được trong lòng của ba vị cương giả ở bên cạnh có chút chua xót. Mấy ngàn năm khổ tu, còn chưa đột phá.

“Pháp Ân, ta tin tưởng mấy người các ngươi sẽ rất nhanh có thể đột phá”

Đức Tư Lê cũng gật đầu cười: “Đúng, rất nhanh có thể đột phá. Pháp Ân, Đột Lệ Lôi, chẳng lẽ các ngươi đã quên lời của Bối Lỗ đặc đại nhân? Chúng ta nhanh trong 1 ngày có thể thể đột phá, quan trọng nhất là chúng tới đối với chính mình phải có tự tin.”

“Đúng, sẽ có đột phá.” Mắt của Đột Lệ Lôi và Pháp Ân đều tỏa sáng, gật đầu.

Chính mình có thể đột phá, cần già phải cầu thần cách nữa? Chỉ là, chính mình đột phá rất gian nan.

“Lâm Lôi, lúc nào chúng ta đi tiêu diệt Quang Minh giáo đình thành đảo?” Đức Tư Lê dò hỏi.

Lâm Lôi trâm ngâm một chút: “Như vậy đi, chuyện này nên giải quyết sớm một chút thì tốt hơn.”

Nghĩ đến đối phó với Quang Minh giao đình, Lâm Lôi cảm thấy khi huyết của mình sôi trào, toàn thân đều là lực lượng “Hôm nay, các ngươi trở về. Ngày mai, triệu tập nhân thủ để chuẩn bị. Ngày kia vào lúc 8 giờ, tụ tập ở Long Huyết thành, chúng ta sẽ đi đến Quang Minh thánh đảo.”

“Tốt, tám giờ sáng xuất phát.” Đột Lệ Lôi và Đức Tư Lê đều gật đầu.

Pháp Ân cũng cười: “Lâm Lôi, động tác của các ngươi nhanh quá, xem ra, bên này, ta cũng phải nhanh chóng đi tiêu diệt Hắc Ám giáo đình thôi.”

“Pháp Ân, chúng ta đi trước đây.”

Lúc này, Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi bay lên không, trực tiếp hướng về phía đông bay đi. Long huyết thành của Lâm Lôi ở phía bắc của Ba Lỗ Khắc đế quốc, Đức Tư lên ở phía nam của Ba Lỗ Khắc đế quốc, còn Đột Lệ Lôi lại ở cực đông của Đại Thảo Nguyên. Do vậy, ba người chỉ phi hành cùng nhau được một đoan rồi chia tay.

“Hồ” gió thổi, trường bào bay lất phất. Trong không trung, xuyên qua mấy mù, Lâm Lôi bay cực nhanh về phía Long Huyết thành.

“Lâm Lôi, chờ một chút.” Đột nhiên, một đạo âm thanh vang lên, mơ hồ một thanh ảnh xuất hiện bên cạnh Lâm Lôi. Một thanh niên yêu dị mặc trường bào kim sắc đứng trước mắt Lâm Lôi. Đó chính là thần cấp cường giả Đế Lâm.

“Đế Lâm đại nhân.” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Cả người có khi chất tà dị, giờ phút này, Đế Lâm cười: “Lâm Lôi, tốc độ phi hành của người khá nhanh. Xem ra tại Chúng thần mộ địa, ngươi có bước tiến khá nhanh đấy.”

Lâm Lôi cảm thấy trong đầu có vụ thủy. Tốc độ phi hành nhanh? Chính mình về Long Huyết thành , phi hành rất bình thường, cũng không toàn lực phi hành. Tại sao lại có tốc độ phi hành nhanh?

“Đế Lâm này, không biết gặp ta có việc gì?” Lâm Lôi nhất thời đoán được, Đế Lâm gặp mình sợ rằng có việc.

“Đế Lâm đại nhân, không biết có việc gì vậy?” Lâm Lôi chủ động mở miệng nói.

Đế Lâm hít sâu một hơi: “Lâm Lôi, hãy nói lời thật đi. Đế Lâm ta sinh ra hàng chục ngàn năm trước, có rất nhiều kinh nghiệm, trải qua diệt thế đại chiến đáng sợ vào 5 ngàn năm trước. Ta vẫn bảo vệ được 5 đứa con. Đáng tiếc, 5 ngàn năm trước, ta cùng những đứa con bị giam vào Ba đạt vị diện”.

Nghe thế, trong lòng Lâm Lôi chấn động.

“Năm ngàn năm trước, di vị diện cường hàng lâm. Theo ta biết, sao lại có Diệt Thế đại chiến vào 5 ngàn năm trước?”. Cho đến bây giờ, Lâm Lôi cũng không biết 5 ngàn năm trước có Diệt Thế đại chiến. Theo khẩu khí của Đế Lâm, cuộc chiến 5 ngàn năm trước tựa hồ so với ngàn năm trước đáng sợ hơn nhiều.

Đế Lâm nhìn vẻ mặt Lâm Lôi cũng hiểu được.

“Ngươi nghi hoặc Diệt Thế đại chiến?” Đế Lâm cười nói.

Lâm Lôi gật đầu.

“Quy mô của Diệt thế đại chiến 5 ngàn năm trước lớn nhất. Trên thực thế, vị diện này trong quá khứ có tổng cộng 5 khối đại lục!`” Đế Lâm cẩn thận nói.

“Năm khối đại lục?” Cho đến tới bây giờ, Lâm Lôi không nghe qua điểm này.

Hơn nữa sử thu cũng không có ghi lại còn có đại lục khác.

Đế Lâm nói tỉ mỉ: “Bởi vì mỗi khối đại lục cách rất xa nhau. Ngọc Lan đại lục ở phương bắc. Bốn đại lục còn lại nằm ở đại dương Nam Hải. Bởi vì mối đại lục cách nhau ngàn dặm nên người thường cũng không biết sự tồn tại đại lục khác.”

“Vậy sau một hồi Diệt thế đại chiến....”.

Đế Lâm than vãn: “Phải, chánh thức đại chiến, hủy thiên diệt địa chiến đấu, sóng biển cao đến tận trời, không gian vỡ vụn, cho dù chiến đấu tại hải dương cũng ảnh hưởng đến các đại lục. Bốn đại lục nằm ở phía nam vỡ vụn, trầm xuống. Một vị thần cấp cường giả vẫn lạc... Quy mô năm ngàn trước lớn hơn không kể siết.”

Trong lòng Lâm Lôi không khỏi run lên. Đánh 4 đại lục trầm xuống? Đây là cấp bấc cường giả gì chiến đấu?

“Đây cũng là lần mà của Bối Lỗ Đặc đại nhân xác lập vị trị thống trị Ngọc Lan đại lục.” Đế Lâm cảm thán nói : “Lâm Lôi, năm đó, mặc dù ta đã là hạ vi thần nhưng chỉ có thể tránh ở Ngọc Lan đại lục, căn bản không dám đi tham chiến.”

Lâm Lôi hoàn toàn có thể tưởng tượng ra tình cảnh này.

“Nghe nói, Chúng thần mộ địa, thần cách, thi thể thần là do cuộc chiến này tạo thành.” Đế Lâm cảm thán nói: “Đương nhiên, chỉ là do ta nghe nói lại, không nắm chắc.”

Lâm Lôi gật đâu, dù sao lúc ấy Đế Lâm không tham chiến.

“Năm ngàn trước, ta và 5 đứa con bị phóng trục qua Ba Đạt vị diện, bị giam ở nơi đó... Quả thực là địa phương ác mộng!” Âm thanh của Đế Lâm trầm xuống: “Năm đứa con của ta, ở đó chết mất 2 người. May mắn cuối cùng cũng trở lại được Ngọc Lan đại lục.”

Cho đến giờ, Đế Lâm cũng không nói cho Lâm Lôi biết nguyên nhân vì sao hắn tìm Lâm Lôi.

“Lần đi Chúng thần mộ địa này, ta lại mất đi thêm một đứa nữa.” Trong ánh mắt Đế Lâm không che dấu được sự bi thống: “Thánh thần, vô cùng khó khăn. Dù sao con của ta cũng chỉ là Lục mục kim nghê, tự thân đột phá rất khó. Có lẽ Đức Tư Lê, Pháp Ân có thể đột phá. Chỉ là ma thú... đột phát còn khó khăn hơn rất nhiều so với loài người.”

“Cho nên, Đế Lâm ta thỉnh cầu ngươi có thể chuyển cho ta một thần cách” Đế Lâm thành khẩn nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng hiểu được ý nghĩ của Đế Lâm.

“Đương nhiên sẽ không để ngươi thiệt hại, chỉ là, ta không có bảo bối trân quý ngang với thần cách, bất quá, ta có thần khí. Tá có thể dùng thần khí để cùng ngươi trao đổi. Ba kiện thần khí? Nếu không, ta có có thần khí thủ sáo (bao tay) của ta cho ngươi.” Đế Lâm liền nói.

Đế Lâm rất yêu con mình, ở Ba Đạt vị diện vẫn bảo vệ tốt những đứa con của mình có thể thấy được.

Vốn hắn không cho phép 3 Lục Mục kim nghê đến Chúng thần mộ địa. Chính là ba huynh đệ đều khát vọng thành thần. Cuối cùng, Đế Lâm cũng không có biết pháp ngăn cản. Tại Chúng thần mộ địa chết mất một. Biết Lâm Lôi có được 3 thần cách nên Đế Lâm mặt dày đến hỏi.

Thần cách so với thần khí quan trọng hơn rất nhiều. Bốn kiện thần khí đổi một quả thần cách, Lâm Lôi có chút thiệt thòi. Ở tầng 11, thành công đạt được thần cách có sắc suất bao nhiêu? Lâm Lôi thành công mới đạt được 3 thần cách. Sau này, Lâm Lôi muốn có cơ hội như vậy sợ rằng rất khó.

“Được rồi, ta đáp ứng người.” Lâm Lôi gất đầu.

Đế Lâm không khỏi mừng rỡ, lập tức đưa ra 3 kiện thần khí đều là đao kiếm, đồng thời trong tay Đế Lâm hiện ra Ám kim sắc thủ sáo thần khí. Nói về độ trân quý thì thủ sáo thần khí này là quý nhất.

“Thần cách cho ngươi.” Trong tay xuất ra Hủy diệt thần cách, Lâm Lôi cũng lo lắng cho Lục mục kim nghê vì bọn họ tu luyện hủy diệt chi đạo.

Đế Lâm thấy thần cách, trong lòng không khỏi run lên.

Đây chính là thần cách!

Nếu bản thân hắn muốn vào Chúng thần mộ địa thì phải vào từ tầng 12, muốn có thần cách là vô vàn gian nan.

“Cám ơn! Cám ơn!” Đế Lâm kích động liên tục nói ra hai từ cám ơn: “Ngươi chờ một chút, ta giải trừ thần khí thủ sáo.”

“Đế Lâm đại nhân, thần khí này không cần đâu.” Lâm Lôi cũng mở miệng nói.

Đao kiếm thần khí đối với mình cũng không thiếu. Ba kiện thần khí cũng vô dụng. Về phần, thần khí thủ sáo, Lâm Lôi sử dụng kiếm, tác động cũng không lớn.

“Cái gì? Không cần?” Đế Lâm ngẩn ra.

“Không cần đâu.” Lâm Lôi mỉm cười gật đầu: “Đế Lâm đại nhân yên tâm, sau này Lâm Lôi ta có việc cần phải nhờ đại nhân, đại nhân có thể hỗ trợ là tốt lắm rồi.”

Đế Lâm là người cao ngạo. Bây giờ, Lâm Lôi cho một quả thần cách nhưng hắn lại không để cho Lâm Lôi một điểm tốt thì chính hắn cũng bất an. Đế Lâm không khỏi nóng nảy.

“Như thế này sao được? Không được...”

Nhìn Lâm Lôi ở trước mặt, Đế Lâm cảm thấy vô cùng thua thiệt.

Làm sao để đền bù cho Lâm Lôi đây?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 6: Sát Hướng Thánh Đảo

Chuyện này không nên như vậy, ngươi…” Thần cách, việc này đối với Đế Lâm hết sức trọng yếu.

“Đế Lâm đại nhân, không cần quá để ý, ngươi cũng biết việc ta muốn tự mình tu luyện thành Thần, ta muốn đem Thần cách này tặng cho ngươi.“ Lâm Lôi uyển chuyển nói. “Cứ như vậy đi, Đế Lâm đại nhân ta đi trước đây.”

Đế Lâm thấy Lâm Lôi định đưa, không khỏi vung tay ra ngăn cản.

“Lâm Lôi, ta đích xác không có cái gì quý giá.” Đế Lâm nhìn Lâm Lôi vẻ mặt trịnh trọng chưa từng có. “Nhưng mà ân tình này của ngươi ta sẽ nhớ kỹ, sau này ngươi có chuyện gì ta tuyệt đối sẽ giúp, không hai lời.”

“Như vậy đi, ta cáo biệt đây.” Lâm Lôi cười cười.

…….

Lâm Lôi trở lại Long Huyết thành bảo, đem việc an bài lần này của Vũ Thần và Đại Tế Ti kể cho đám người Địch Ly Á, Ốc Đốn biết, đặc biệt là năm anh em Ba Khắc, Tái Tư Lặc kích động phi thường.

Bất luận năm huynh đệ Ba Khắc hay Tái Tư Lặc đối với Quang Minh giáo đình đều có cừu oán. Ốc Đốn cũng muốn cùng Lâm Lôi báo thù, lúc trước thực lực hắn không đủ mà giờ đây đã đạt tới Thánh vực, một khi biến thân sẽ là Long Huyết chiến sĩ thực lực mạnh so với bọn Cái Tì, Ba Khắc không kém bao nhiêu.

Đêm, trăng rằm trên cao. Lâm Lôi xuống giường, khoác thêm trường bào đi tới sân thương, nhìn vào bóng đêm khôn cùng.

“Ngày mai ta sẽ quyết chiến với Quang Minh giáo đình một lần cuối cùng.” Hắn tối nay không tài nào ngủ được.

Không hiểu thế nào, tràng cảnh từ nhỏ đến lớn không ngừng hiện lên trong đầu hắn, nghĩ tới việc ngày mai sẽ đối phó với Quang Minh giáo đình, mục tiêu cố gắng rốt cuộc cũng làm được khiến hắn không khỏi kích động.

“Lâm Lôi!” Địch Lỵ Á cũng đã đi tới bên cạnh hắn: “Chàng đang nghĩ đến việc ngày mai đi đối phó với Quang Minh giáo đình à?”

Địch Lỵ Á ngày mai cũng đi cùng hắn, mặc dù nàng chưa hoàn toàn luyện hoá Thần cách, nhưng cũng là Phong hệ Thánh ma đạo; hơn nữa một nửa ‘Thần Chi Lĩnh Vực’ cũng có tác dụng.

“Đúng vậy, ngày mai, ta đã chờ ngày này từ rất lâu rồi.” Lâm Lôi trong lòng cảm xúc tựa như thuỷ triều dâng trào. “Đáng tiếc, Đức Lâm gia gia không thể thấy được.”

“Nếu Đức Lâm gia gia còn sống, người nhất định vì chàng mà hết sức kiêu hãnh.” Địch Lỵ Á an ủi, nàng cũng biết chuyện của Đức Lâm gia gia.

“Mẫu thân chết, phụ thân chết, ngay cả người luôn quan tâm chiếu cố ta là Đức Lâm gia gia cũng đã chết.” Lâm Lôi hướng về phía tây. “Là do Quang Minh giáo đình, bọn chúng tự cho là quang minh, tự cho là quan ái thế nhân. Hết thảy đều là do bọn chúng huỷ diệt.”

Lâm Lôi lắc đầu: “Nhưng mà bọn ta chỉ là một trong số vô số gia đình mà bọn chúng huỷ diệt, Ba Khắc năm huynh đệ, tỷ muội Lệ Bối Tạp, thân nhân bọn họ đã chết hết rồi, đều là do bọn chúnh hãm hại.”

Lâm Lôi trong lòng nộ khí dâng trào.

“Đừng suy nghĩ quá nhiều, hết thảy ngày mai đều sẽ giải quyết xong.” Địch Lỵ Á an ủi, nàng biết rõ rằng Lâm Lôi năm đó mười tám tuổi đã khổ tu ba năm trong Ma Thú sơn mạch, rồi lại trong Mộ Sơn thôn khổ tu năm năm, không có cừu hận như vậy sao có thể có nghị lực như thế.

“Đúng, ngày mai hết thảy sẽ giải quyết xong.” Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lên trời, cảm thấy… chính mình đang nhìn thấy hình ảnh phụ thân, Đức Lâm gia gia, còn có hình ảnh mơ hồ về mẫu thân nữa.

……

Sáng sớm, ánh mặt trời bao trùm lên Long Huyết thành bảo.

“Hống!” Một thân ảnh cự long như ẩn như hiện, đám hộ vệ không có chút nào sợ hãi, số hộ vệ biết được có ba Thánh vực long tộc tại Long Huyết thành bảo là không ít. Thánh vực cự long này khi thì đi ra ngoài, khi thì trở về, nhưng nguồn gốc của sự việc này thì ít ai biết.

Long Huyết thành bảo, trên luyện võ trường trống trải. Đám người Lâm Lôi đã có mặt tại đây từ sớm, chuẩn bị xuất phát đi tới Thánh đảo; phía người Lâm Lôi có: Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Ốc Đốn, năm huynh đệ Ba Khắc, Tái Tư Lặc, Bối Bối và ba Thánh vực long tổng cộng là mười ba người.

Về phần Long Huyết thành bảo thì để cho Hắc Lỗ trấn thủ.

Lúc này đây xuất phát đều là Thánh vực đỉnh cường giả, thực lực không hề kém so với Hải Đình Tư.

“Bọn họ giờ này còn chưa có tới.” Ốc Đốn có chút nóng nảy.

Lúc này tiễn đưa bọn họ cũng có một đám người, trong đó có Hi Nhĩ Mạn. “Ốc Đốn, đừng có gấp, bây giờ hãy còn sớm mà, đặc biệt là Cực đông đại thảo nguyên khoảng cách với chúng ta cũng gần ngàn dặm phi hành, vì vậy phi hành cũng thật lâu mà.”

“Đức Tư Lê có thể đến sớm, có điều Đột Lệ Lôi bọn họ chắc phải mất một khoảng thời gian khá lâu, đừng nóng vội, mọi người chờ chút đi.” Lâm Lôi mở miệng nói, tuy nói vậy nhưng hắn cũng không nhịn được hướng nhìn lên bầu trời.

Ngày này hắn đợi đã quá lâu rồi.

“Ca, so với ta xem ra huynh còn gấp hơn đó.”

Lâm Lôi cũng chỉ còn biết cười cười.

“Oa có người tới rồi kìa.” Bối Bối đang đứng trên vai Lâm Lôi kinh ngạc nói.

Đám người Lâm Lôi cũng đã nhanh chóng phát hiện ra, một số đông người đang phi hành tới; trong đó có một đạo bạch sắc quang mang thật chói mắt, Lâm Lôi liếc mắt đã nhận ra người có tốc độ nhanh nhất là Đức Tư Lê.

“Ủa?” Lâm Lôi cảm thấy kinh ngạc. Chỉ thấy đằng xa có hơn mười người, ngoại trừ Đức Tư Lê, Băng Sắt Lâm, Hi Kim Sâm, Mễ Lặc, Phúc Đức, Lợi Văn Tư Đốn sáu người còn có sáu người nữa, cầm đầu là Đột Lệ Lôi.

“Đột Lệ Lôi, hắn cũng đem đệ tử tới.“ Lâm Lôi mặc dù cảm thấy kỳ quái là tại sao Đột Lệ Lôi ở mãi cách đây hơn ngàm dặm lại tới nhanh như vậy, nhưng hắn cảm thấy cao hứng vạn phần.

Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi hai nhóm hợp lại rồi cùng đáp xuống Long Huyết thành bảo. Đột Lệ Lôi đi tới chỗ Lâm Lôi cười nói: “Lâm Lôi, bọn ta tới không muộn chứ?”

“Không muộn, chỉ là sao ngươi cùng Đức Tư Lê lại tới cùng lúc như vậy, phải chăng là xảo hợp các ngươi gặp nhau trên đường? Hơn nữa chỗ ngươi hình như là Cực đông…”

Lâm Lôi chưa nói hết, Đức Tư Lê đứng bên cạnh liền trả lời thay: “Lâm Lôi, là thế này, buổi sáng hôm qua Đột Lệ Lôi đã mang nhân mã tới chỗ ta, buổi sáng hôm nay chúng ta cùng nhau xuất phát.”

“Là ta lo rằng tới chậm, hai phe các ngươi nóng nảy như vậy thật là bất hảo.“ Đột Lệ Lôi cười nói. “Dù sao ta cũng đã lâu không có ở cùng với Đức Tư Lê, nên tới thăm hắn một đêm.”

“Mọi người đã tới đông đủ rồi, đừng nói nhảm nữa, mau xuất phát đi thôi.” Bối Bối nói.

Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi trao đổi ánh mắt một chút. Đoạn Lâm Lôi gật đầu lớn tiếng hô: “Tốt lắm, chúng ta trực tiếp xuất phát đi thôi.” Nhìn chân trời phương tây, hai mắt sáng rực: “Mục tiêu là Thánh đảo Quang Minh giáo đình.”

Ngọc Lan lịch năm 10034 ngày 8 tháng 4, Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi lãnh đạo Thánh vực cường giả bay ra khỏi Long Huyết thành bảo, xuyên qua vân vụ trực tiếp hướng về hướng tây.

Hộ vệ Long Huyết thành bảo cũng đều sợ hãi than thở trước tràng cảnh này. Hai mươi lăm vị Thánh vực cường giả đồng thời phi hành rời đi, người thường sao có thể chứng kiến tràng cảnh này chứ?

Một đại hình lâu thuyền đang hướng về phía Thánh đảo Quang Minh giáo đình. Thuỷ triều xô bờ, đại hình du thuyền này rốt cuộc cũng cập bờ Thánh đảo. Trước ngạn khẩu, người mặc trường bào màu tím là Tông giáo tài phán sở đặc cấp chấp sự. Dọc theo cầu ván cao cấp chấp sự phụ trách áp tống lâu thuyền này xuống đầu tiên.

“Vận chuyển bao nhiêu?” Một gã đặc cấp chấp sự cầm đầu lạnh lùng hỏi.

Gã cao cấp chấp sự áp tải thuyền cung kính đáp: “Đại nhân, lần này vận chuyển chừng hơn tám trăm.”

“Ừm.” Đặc cấp chấp sự gật đầu: “Mau đưa bọn họ đi ra, trước tiên tắm rửa sạch sẽ thay quần áo cho họ.”

“Vâng!” Lập tức một đám nô lệ bụi bặm bị đám chấp sự áp tải xuống.

“Quang Minh giáo đình, Quang Minh giáo đình bọn rắm chó.” Một tiếng hét phẫn nộ trong đám nô lệ vang lên, nhưng sau đó là tiếng roi da.

“Có bản lãnh thì cứ giết lão tử, lão tử bị mù mà cũng đột nhiên bị đưa đi.” Nô lệ kia phẫn nộ hét lên: “Thê tử của ta đâu, nữ nhi của ta đâu, đã bị các ngươi làm gì rồi? Phải chăng lại bị các ngươi đưa đi?”

Một ánh đao loé lên, miệng nô lệ đó liền rơi ra một đầu lưỡi.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Đặc cấp chấp sự hướng về tên đê tử cấp chấp sự trách móc.

Tên này sợ hãi cũng kính đáp: “Đại nhân, ta cũng không biết, trên đường vận tống tưởng hắn đã bị tuần phục, ai ngờ lại ẩn nhẫn đến bây giờ.”

Nô lệ kia vừa bị cắt đầu lưỡi, cừu hận nhìn tên chấp sự kia, còn lại đại đa số nô lệ trên đường vận tống đều đã tuyệt vọng.

……

Bên trong đường hầm rộng rãi, Hải Đình Tư mặc nhũ trường bào màu trắng, đằng sau hắn là một Bạch y nữ tế tự mỹ mạo. Đại lượng nô lệ đã được tắm rửa sạch sẽ, thay quần áo đang bị áp giải tới cuối thông đạo.

Tên nô đại bị cắt đầu lưỡi cũng được tắm rửa sạch sẽ, thay y phục mới, hắn nhìn thấy Hải Đình Tư lập tức sợ hãi trợn tròn mắt lên.

Tại Thần Thánh đồng minh, Hải Đình Tư đã từng cử hành đại lễ Di tát (lễ missa của Thiên Chúa giáo). Nô lệ này cũng đã nhìn thấy Hải Đình Tư và biết hắn chính là Giáo hoàng của Quanh Minh giáo đình.

Nhất thời phẫn nộ, hắn hướng tới Hải Đình Tư kêu lên: “Ô, ô.”

“Đi mau.” Lập tức hắn liền bị nhân viên áp giải đằng sau hung hăng vụt roi lên, trên người hắn cũng đã có vô số vết roi hằn lên.

“Chúng thật là ngu xuẩn, vì đại nhân vĩ đại Kỳ Cáp Tháp đại nhân phụng hiến sinh mạng, chúng đáng ra phải tự hào mới phải chứ.” Phía sau Hải Đình Tư, nữ Bạch y tế tự hừ lạnh.

Hải Đình Tư cười nhạt.

“Kỳ Cáp Tháp đại nhân cần bao nhiêu linh hồn nữa mới có thể hoàn toàn khôi phục?” Hải Đình Tư dò hỏi nữ Bạch y tế tự này.

Nữ Bạch y tế tự này cung kính đáp: “Giáo hoàng bệ hạ, một năm nay chúng ta vận tống tới đã mấy vạn ngươi, Kỳ Cáp Tháp đại nhân đại lượng bộ phận đã khôi phục. Tuy nhiên theo như Kỳ Cáp Tháp đại nhân nói thì muốn toàn khôi phục thì còn phải cần một vạn linh hồn thường nhân nữa.”

“Một vạn linh hồn? Vậy là còn cần một thời gian nữa.“ Hải Đình Tư nhíu mày.

“Đương nhiên, nếu là Thánh vực linh hồn chỉ cần mười đã là đủ rồi.” Bạch y nữ tế tự nói.

Hải Đình Tư nhíu mày liếc ả: “Thánh vực linh hồn? Nhớ rồi, chuyện Kỳ Cáp Tháp đại nhân ngươi đừng có lắm miệng.”

“Vâng!”

Hải Đình Tư liếc nhìn thông đạo, nô lệ được phục trang phục sạch sẽ không ngừng bị áp giải vào trong, thầm than một tiếng: “Hấp lực linh hồn mà nô lệ cũng cần phải được ăn mặc sạch sẽ, Kỳ Cáp Tháp đại nhân này thật là…”

Hải Đình Tư mặc dù đối với Kỳ Cáp Tháp đại nhân có chút phản cảm, nhưng thực lực đáng sợ của Kỳ Cáp Tháp đó y cũng hết sức rõ ràng. Bởi vì chuyện tại Hỗn loạn chi lĩnh, hoà ước cùng Lâm Lôi đã bị phá vỡ, y đã bắt đầu chuẩn bị tỉ mỉ: Nếu Lâm Lôi thống lĩnh một đám Thánh vực tới sát đến Thánh đảo, hắn sẽ nên đối phó thế nào.

“May mà Quang Minh chi chủ chiếu cố, nguy hiểm trước mắt đã có Kỳ Cáp Tháp đại nhân đột nhiên hàng lâm.” Hải Đình Tư thầm nói.

Nhưng lúc này y cũng không biết rằng, nhóm người Lâm Lôi hai mươi lăm vị Thánh vực cường giả đang xuyên qua hải dương tiến đến Thánh đảo.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 7: Mạt Nhật Hàng Lâm

Vạn dặm trường không, Quang minh thánh đảo có vẻ rất yên lặng, ở chân trời xa xôi có một đoàn ảo ảnh bay đến cực nhanh.

“Dừng lại” Giọng nói của Lâm Lôi vang vọng trong óc những tên cường giả ở đây, nhát thời tất cả cường giả ngừng lại ở cách Quang Minh thánh đảo vài dặm. Ba con cự long khổng lồ là Phách Vương Long, Lôi Long, Hoàng Kim Long từ từ chuyển động giữa bầu trời.

Ba người Lâm Lôi, Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê cầm đầu nhìn hòn đảo ở xa xa.

“Đây là Thánh đảo, không sai” Đột Lệ Lôi gật đầu nói.

Bọn Lâm Lôi cũng cảm ứng được Quang minh hơi thở khổng lồ, giống như ở Phân Lai Thành năm đó.

“Trước tiên để ta và Địch Ly Á cho bọn hắn một món quà gặp mặt đã” Thù hận bấy lâu nay khiến cho trong lòng Lâm Lôi lúc này tràn đầy sát khí.

“Quà ra mắt?” Đám cường giả Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê nhìn về phía hai người Lâm Lôi, Địch Ly Á.

Vợ chồng Lâm Lôi, Địch Ly Á nhìn nhau một cái, đối với việc tấn công Thánh đảo như thế nào, tối qua bọn họ đã thương lượng xong rồi, Địch Ly Á lúc này bắt đầu niệm Ma pháp chú ngữ, Lâm Lôi cũng niệm Ma pháp chú ngữ.

“Phong hệ cấm kỵ ma pháp?” Các tên cường giả đều rất mong chờ màn này.

Hai mắt Địch Lỵ Á sáng rực lên, hai bàn tay trắng như ngọc chỉ về phía Quang Minh thánh đảo ở xa xa.

“Oanh”

Chỉ thấy cơn gió lớn có chiều rộng hơn 10 dặm đột ngột xuất hiện.

Trong phạm vi ánh mắt, vô số đạo cuồng phong hoặc là lốc xoáy, hoặc là như lưỡi đao sắc bén, biển rộng bị chấn động.

Sóng biển trực tiếp bị nhấc lên vào trăm mét, chỉ nghe vài tiếng “Oanh Oanh” Cơn sóng lớn vài trăm mét liên tục xuất hiện, giống như quân đội liên tục xung phong lao về phía Quang Minh thánh đảo.

Vừa vọt đến Thánh đảo, cơn sóng lớn này giống như ngọn núi bị sụp đổ, mạnh mẽ ầm ầm tuôn xuống.

“Bồng” Cơn sóng lớn vài trăm mét đánh xuống, khiến cho các căn nhà làm bằng đá vỡ vụn ra, rất nhiều cự thạch, cây cối trực tiếp bị cơn gió lốc đáng sợ thổi qua vỡ vụn, hầu hết nhân viên của Quang minh giáo đình bị đánh cho nát bấy.

Nói là bị đánh, nhưng thực tế là bị vô số Phong nhận đâm thủng.

Đây là…

Phong hệ cấm kỵ ma pháp- Hủy diệt Phong bạo.

Hủy diệt Phong bạo lướt qua, không còn một ngọn cỏ.

Đây không phải là cơn gió lốc tự nhiên bình thường, mà là vô số đạo Phong nhận nhỏ tụ tập lại mà thành, cho dù là cự thạch, hay là cây đại thụ đều bị vô số Phong nhận cắt ra nát bấy.

Một đạo quang mang màu trắng lấy Quang minh thần điện cao chín tầng tản ra bốn phương tám hướng. Một vòng sáng màu trắng không ngừng mở rộng, cứ bị vòng sáng đó bao phủ thì lực lượng của cơn gió lốc hủy diệt đó sẽ bị ngăn cản lại.

“Chuyện gì xảy ra, là ai đang tấn công?” Lôi Minh thủ lĩnh Quân đoàn cuồng tín giả đang túm một tên Bạch Y tế tự gầm lên.

“Không biết, ta không biết” Tên Bạch y tế tự giống như bị lực lượng của Hủy diệt phong bạo khiến cho sợ hãi, vừa rồi chính mắt hắn nhìn thấy, những người khác ở xa xa bị vô số đạo phong nhận xuyên qua, hóa thành mảnh vụn.

Mà đúng lúc này thì.

“Oanh oanh” Cả thánh đảo run rẩy lắc lư.

Trải qua Hủy diệt phong bạo, nhân viên may mắn sống sót trên thánh đảo chỉ còn có một phần. Những tên may mắn còn sống này phần lớn đều là cường giả cấp bảy cấp tám. Nhưng bọn họ đối mặt với Cấm kỵ ma pháp đều vô cùng sợ hãi.

“Mặt đất làm sao vậy?” Không ít nhân viên giáo đình bị sóng biển đánh vào khiến cho đứng không vững.

“Ca sát” “Bồng”

Mặt đất không ngừng chấn động, giống như cơn sóng gợn tản ra bốn phía. Vì chấn động thế này mà mặt đất bị nứt ra, xuất hiện các cái khe rất lớn, không ít tên cường giả không may lọt vào khe hở, nhưng đây không phải là điều đáng sợ nhất.

Đáng sợ nhất chính là bầu trời, vô số viên cự thạch màu vàng đang điên cuồng rơi xuống.

“Bồng” Bị viên cự thạch rơi trúng, rất nhiều nhân viên giáo đình trở nên nát bấy.

“Chủ a” Một ít nhân viên giáo đình rất tuyệt vọng, ngửa đầu hô cầu mong Chủ cứu giúp.

Sau đó, bọn họ lại còn bị cự thạch lớn hơn nữa trực tiếp đánh nát, máu tươi chói mắt nhiễm hồng mặt đất, lại bị thủy triều dâng lên từ rất nhiều khe hở cuốn lấy, rất nhiều thi thể bị đá đè chỉ còn một nửa bị cuốn trôi theo dòng nước.

“Bố láo” Lôi Minh huy động lắm tay, đem tảng đá trên đầu mình đánh cho vỡ vụn.

Nhưng hắn không kịp cứu người khác.

“Là ai dùng Địa hệ cấm chú Thiên Băng Địa Liệt?” Lôi Minh hét lên.

Địa hệ cấm chú Thiên Băng Địa Liệt.

Hai phần ba Quang Minh thánh đảo gần như bị chìm xuống, chỉ còn lại Quang Minh thánh điện ở trung tâm mà thôi. Cho dù ở trong khu vực này vẫn có rất nhiều cái khe.

Hơn nữa vòng bảo hộ của Quang Minh thần điện đang từ từ thu nhỏ lại.

Bọn họ lo lắng đối phương sẽ thi triển cấm chú lần nữa, bọn họ rất lo lắng.

Đây chỉ là món ăn khai vị, đám nhân viên may mắn sống sót sắc mặt biến đổi nhanh chóng, bởi vì nước biển trên Thánh đảo có thể dùng mắt thường nhìn thấy nhanh chóng đông lại, các vết nứt trên mặt đất đều bao phủ bởi một tầng sương, băng giá bao trùm khắp nơi.

“Bồng”

Các khu vực không được vòng bảo hộ bảo vệ, liền trực tiếp vỡ vụn, vô số cự thạch, bùn đất đều hóa thành bụi phấn, sau đó chảy xuống hải dương. Cự thạch, bùn đất bị đông cứng rồi vỡ vụn chỉ là thứ yếu.

Quan trọng chính là, bởi vì vòng bảo hộ của Quang Minh thần điện thu nhỏ lại, rất nhiều nhân viên Giáo đình ở bên ngoài bị đông cứng lại rồi sau đó hóa thành mảnh vỡ.

Thủy hệ cấm chú – Tuyệt đối linh độ.

“Giáo hoàng Đại nhân, làm sao bây giờ, chúng ta nên làm gì bây giờ?” Một tên mới trở thành Hồng Y đại chủ giáo lo lắng hoảng sợ ở bên cạnh Hải Đình Tư.

Hải Đình Tư đứng ở cửa sổ tầng thứ chín Quang Minh thần điện, nhìn tất cả mọi chuyện phát sinh.

“Kẻ thù lớn nhất của Giáo đình chúng ta đã đến” Sắc mặt Hải Đình Tư rất khó coi.

“không cần xen vào khu vực khác, trước tiên bảo vệ Thần điện đã’’

Sắc mặt Hải Đình Tư đột nhiên biến đổi.

“Cái gì” Hải Đình Tư nhìn qua cửa sổ thấy cảnh bên ngoài liền cảm thấy kinh hãi.

Thanh Đảo hôm nay bị Tuyệt đối Linh độ tập kích, chỉ còn có hai phần hòn đảo ban đầu, mà vòng bảo hộ của Quang Minh thần điện chỉ chính thức bảo vệ xung quanh hòn đảo vài dặm mà thôi.

Chỉ tháy quang mang màu trắng như ánh mặt trời chiếu vào hòn đảo nhỏ nhỏ còn sót lại, hòn đảo nhỏ bị tàn phá được quang mang Thánh khiết chiếu rọi sáng lên rất nhiều, nhưng khi quang mang màu trắng chiếu qua ở đâu thì tất cả đều hóa thành bụi phấn, kể cả nhân viên Giáo đình.

Quang Minh cấm chú - Tịnh thế chi quang.

Trải qua bốn cấm chú tập kích, Quang Minh thánh đảo vốn rất xinh đẹp gì chỉ còn lại khu vực vài dặm xung quanh Quang Minh thần điện.

“Hai vợ chồng các ngươi liên thủ ra tay thật là đáng sợ” Đột Lệ Lôi ở giữa không trung sợ hãi than thở nói.

“Thật là sướng khoái” Bối Bối hưng phấn trợn tròn mắt.

Vừa rồi sau khi Địch Lỵ Á và Lâm Lôi liên thủ thi triển cấm chú, thì Băng Sắt Lâm và Đức Tư Lê cũng đánh ra hai cấm chú. Địa hệ, phong hệ, Thủy hệ, Quang minh hệ, cấm chú bốn hệ liên tục tập kích, cho dù Giáo Đình muốn bảo vệ thánh đảo, cũng không có khả năng.

Nhưng ánh mắt Lâm Lôi như lưỡi đao nhìn chằm chằm Quang minh thần điện.

“Vừa rồi chỉ là quà gặp mặt, đi thôi, đại chiến lúc này mới bắt đầu”

Lâm Lôi dẫn đầu bay về phía Quang minh thần điện. 25 vị cường giả cùng bay theo.

Tầng thứ chín Quang minh thần điện tụ tập các nhân vật cao cấp của Giáo Đình. Nhìn qua cửa sổ trong suốt thấy có 25 vị cường giả đồng thời bay tới. Nhìn thấy cảnh này trong lòng bọn họ đều run sợ, Hải Đình Tư cầm đầu vẫn bảo trì trầm mặc.

“Đó là Lâm Lôi. Đúng là bọn Lâm Lôi”

“Còn có Đức Tư Lê, tên Đức Tư Lê phản bội Giáo Đình, hắn còn có mặt mũi quay lại, mọi người nói làm thế nào bây giờ?”

Nhân tâm hoảng loạn.

“Hừ” một tiếng hừ lạnh vang lên, nhất thời các nhân viên cao cấp ở tầng thứ chín đều yên lặng. Giáo hoàng Hải Đình Tư luôn tươi cười, cho dù tức giận vẫn sẽ không biểu hiện ra bên ngoài, nhưng bây giờ hắn không hề che dấu nữa.

“Lôi Minh, Lạc Diệp” Giọng nói hùng hậu của Hải Đình Tư trong nháy mắt vang vọng cả Quang minh thần điện, ngay cả người bên ngoài cũng nghe thấy.

Hai đạo ảo ảnh trực tiếp xuất hiện ở tầng thứ chín, đúng là Quân đoàn trưởng Cuồng tín giả Lôi Minh và lãnh tụ Khổ tu giả Lạc Diệp Đại nhân.

“Lôi Minh, lần này phải nhìn ngươi mới được” Hải Đình Tư nhìn Lôi Minh.

“Đại lục mang chiến trận, đây là công kích mạnh nhất của Giáo Đình chúng ta” Lạc Diệp gầy gò nhìn Lôi Minh: “Lần này chúng ta không thể thất bại”

Khuôn mặt lạnh tanh của Lôi Minh lúc này càng lạnh hơn rất nhiều: “Xin yên tâm, Thánh vực tứ dực thiên sứ có 15 vị, Thánh vực cuồng tín giả 10 vị, Thánh vực khổ tu giả 6 vị, Thánh vực đặc cấp chấp sự 4 vị. Tổng cộng có 36 vị lập thành Đại lục mang chiến trận, bọn Lâm Lôi phải chết không thể nghi ngờ.”

Hải Đình Tư khe khẽ gật đầu.

Tính cả Lôi Minh mới là 36 Thánh vực, trong đó phần lơn chỉ là Thánh vực sơ giai và trung giai mà thôi.

“Lực lượng Giáo Đình sở hữu, còn có tương lai của Giáo Đình đều đưa hết cả ra” Trong lòng Hải Đình Tư rất buồn bực, hầu hết Thánh vực của Giáo Đình đều đã phải huy động ra cả.

Vòng bảo hộ của Quang minh thần điện kịch liệt thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ còn bảo vệ phạm vi xung quanh Quang minh thần điện 100 mét.

Chỉ thấy hơn mười người by từ trong Thần điện ra, cầm đầu chính là Hải Đình Tư, Lạc Diệp. Trên người Hải Đình Tư và Lạc Diệp đều mặc một bộ áo dài màu trắng, thanh pháp trượng Hải Đình Tư cầm trong tay sáng loáng phản chiếu ảnh mặt trời càng thêm sáng rõ.

“Hải Đình Tư, ngươi cũng dám ra đây” Ốc Đốn lạnh lùng quát lên.

“Sao ta không dám ra?” Khuôn mặt Hải Đình Tư lạnh lùng giống như thần linh cao cao tại thượng, lập tức nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ngươi cũng biết, ngươi hôn nay làm như vậy là sự xúc phạm lớn nhất với Quang Minh chi chủ. Ngươi muốn hủy diệt sự truyền thừa của Quang Minh chi chủ ở thế tục, đó là tội ác vô tận”

“Hải Đình Tư, ngươi đang lừa gạt tín đồ của ngươi à?”

Lâm Lôi cười lạnh một tiếng: “Quang Minh chi chủ, là Chủ thần, vinh quang của hắn chiếu rọi vô số Vị diện, một hai cái Vị diện xảy ra vấn đề, Chủ thần sao lại quan tâm? Huống chi, đây là Vật chất vị diện, không thể nào dung chứa được Chủ thần vĩ đại tồn tại”

“Lâm Lôi đừng nhiều lời với hắn, trực tiếp giết chết là xong” Đột Lệ Lôi mở miệng nói.

Lâm Lôi ở trong Chúng thần mộ địa nhiều nhất chỉ là sợ hãi, nhưng lúc này hắn lại vô cùng kích động.

“Hải Đình Tư, năm đó ta rời khỏi Hách Tư Thành đã từng thề, nhất định phải nhổ tận gốc Quang Minh Giáo Đình các ngươi, nhưng hôm nay” Lâm Lôi lạnh lùng nhìn Hải Đình Tư: “Chính là ngày Giáo Đình các ngươi bị hủy diệt”

Hải Đình Tư nhìn Lâm Lôi lúc này, trong lòng thầm hận: “Năm đó tên Lâm Lôi biết chuyện của mẹ hắn, ta không nên ham muốn để hắn trở thành Thần Sủng Giả, nên giết chết hắn mới đúng” Đồng thời Hải Đình Tư cũng truyền âm cho Lôi Minh: “Lôi Minh, ra tay đi”

Rất nhiều Thánh vực cường giả sau lưng Hải Đình Tư đột nhiêu bắt đầu di động, 36 vị Thánh vực cường giả hiển nhiên là muốn tạo thành Đại Lục mang chiến trận.

“A” đột nhiên một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Một tên Thánh vực cường giả bên phía Giáo Đình vỡ vụn đầu ra, trực tiếp rơi từ không trung xuống.

“Các ngươi muốn làm gì?” Bối Bối huy động bộ móng vuốt bé nhỏ, nhìn chằm chằm Hải Đình Tư hì hì nói.

Nhưng bây giờ Hải Đình Tư lại thấy vẻ tươi cười của Bối Bối vô cùng ghê tởm: “Hỗn láo” Cho dù Hải Đình Tư nhẫn nhịn tốt đến mấy cũng không nhịn được chửi một tiếng, Đại lục mang tinh trận thiếu một vị thì làm thế nào bây giờ? Hải Đình Tư chỉ có thể liếc mắt nhìn Lạc Diệp, Linh hồn truyền âm nói: “Lạc Diệp, ngươi đi đi” Nhưng mà mới vừa truyền âm, Hải Đình Tư phát hiện vẻ khiếp sợ trong mắt Lạc Diệp.

Hải Đình Tư kinh ngạc quay đầu nhìn.

Một đạo kiếm quang màu tím đột nhiên đến trước người, kiếm quang màu tím lướt qua, Không gian liền xuất hiện cái khe.

“Lâm Lôi” Hải Đình Tư khiếp sợ khi nhìn thấy tròng mắt lạnh như băng của Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 8: Đại Lục Mang Chiến Trận

Quang mang thánh khiết lấy Hải Đình Tư làm trung tâm, Tử Huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi như rơi vào vũng bùn, tốc độ giảm đi. Đồng thời Thánh Kinh là nguồn suối của Quang mang thánh khiết bay ra từ trong cơ thể Hải Đình Tư, lơ lửng trên đầu hắn.

"Chết đi" Khuôn mặt của Lâm Lôi rất lạnh lùng, Tử Huyết nhuyễn kiếm mặc dù tốc độ đã bị ảnh hưởng nên chậm lại, nhưng Hải Đình Tư vẫn không có khả năng né tránh.

"Không" Hải Đình Tư liều mạng né tránh.

"Phốc"

Tử Huyết nhuyễn kiếm chém một nhát từ vai xuống dưới, nửa người Hải Đình Tư kể cả hai chân trực tiếp bị cắt ra làm đôi, nửa người bên phải, trong tay phải đang nắm thanh pháp trượng, nhát chém như vậy khiến cho ngay cả pháp trượng cũng rơi xuống.

"A" Tiếng kêu thảm thiết phát ra từ trong miệng Hải Đình Tư.

Nửa người còn lại của Hải Đình Tư lui lại phía sau cực nhanh, Thánh kinh trên đỉnh đầu phát ra quang mang thánh khiết rất nhanh chữa trị thương thế cho Hải Đình Tư. Thân thể của hắn có thể dùng mắt thường thấy được tốc độ sinh trưởng. Thực ra, bản thân Hải Đình Tư am hiểu Quang minh ma pháp trị luyện, nhưng có Thần khí Thánh Kinh nên tốc độ khôi phục càng nhanh hơn.

"Hải Đình Tư, không ngờ rằng thế còn không chết. Càng tốt, cho ngươi thấy Quang minh Giáo Đình chính thức bị diệt vong" lúc này Lâm Lôi rất là tự tin.

Trải qua Chúng thần mộ địa, có Sinh mệnh nguyên châu, lĩnh ngộ Tốc Độ Áo Nghĩa, thực lực của Lâm Lôi so với trước khi bước vào Chúng thần mộ địa mạnh hơn rất nhiều. Hắn không hề để mấy tên Thánh vực cường giả của Giáo Đình trước mặt vào mắt.

“Lâm Lôi, ngươi chuẩn bị chịu chết đi” Giọng nói hùng hậu của Lôi Minh vang lên.

Chỉ thấy 36 tên Thánh vực cường giả trong đó có cả Lôi Minh và Lạc Diệp tản ra, trực tiếp vây quanh bọn Lâm Lôi.

“Buồn cười thật, các ngươi lại không trốn tránh” Lôi Minh đứng trên không cười lạnh nói.

Bọn Lâm Lôi, Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê đều nở nụ cười, bọn họ làm sao lại không thấy cao thủ giáo đình nhanh chóng tản ra vây bọn họ lại, có lẽ sẽ hình thành một chiến trận kỳ lạ, nhưng bọn Lâm Lôi hiểu một đạo lý.

“Chiến trận có lẽ lợi hại, nhưng phải xem do ai thi triển”

Đột Lệ Lôi cười lạnh: “Đám Thánh vực này, phần lớn mới bước vào Thánh vực, quan trọng nhất là chiến trận của các ngươi không phải là vây quanh một người mà là 25 vị Thánh vực cường giả. 25 Thánh vực cường giả chúng ta cùng công kích, không biết đại trận của các ngươi chống đỡ được hay không”

"Hô ……"

Lúc này Hải Đình Tư đã rút vào cửa Quang minh thần điện, hắn ngẩng đầu nhìn không trung. Nhìn bọn Lâm Lôi đã bị vây trong Đại Lục mang chiến trận, không khỏi cảm thấy mừng rỡ như điên, càn rỡ lên tiếng: “Lâm Lôi, đây là các ngươi tự mình muốn chết, Lôi Minh, nhanh chóng giết bọn hắn đi”

Mới rồi thiếu chút nữa thì mất mạng, lúc này trong lòng Hải Đình Tư tràn đầy sát khí, nhưng hắn biết thực lực của mình không đủ.

“Vâng, Giáo hoàng Đại nhân” Lôi Minh lúc này cũng vô cùng tự tin.

Hải Đình Tư hít sâu một hơi, khẩn trương quan sát. Mặc dù hắn vô cùng tự tin vào Đại Lục mang chiến trận. Nhưng dù sao hắn đối mặt kẻ thù là Lâm Lôi.

Một người luôn sáng tạo kỳ tích.

Lâm Lôi lúc này đang nhìn kỹ Đại Lục mang chiến trận. Nhưng chỉ nhìn qua một cái Lâm Lôi đã biết Đại Lục mang chiến trận là chiến trận phát triển từ Thiên Sứ chiến trận. Thiên sứ chiến trận do 6 tên cường giả tạo thành.

Mà Đại Lục mang chiến trận, 36 vị Thánh vực cường giả chia làm sáu bộ phận.

6 Thánh vực cường giả dựa theo Thiên Sứ chiến trận hình thành một chỉnh thể.

36 vị hình thành sáu chỉnh thể, sáu cái Thiên sứ chiến trận lại thống nhất làm một thể hình thành Đại Lục mang chiến trận.

“Chẳng lẽ, bọn họ không biết, ta không hề để ý đến Thiên sứ chiến trận sao? Chẳng lẽ điệp gia vài Thiên sứ chiến trận sẽ khiến ta quan tâm?” Lâm Lôi vô cùng tự tin.

Thiên sứ có bốn cánh, Thánh vực cuồng tín giả, hoặc là Thánh vực đặc cấp chấp sự, 36 vị Thánh vực cường giả lúc này như là một thể, Thánh Lực đáng sợ không ngừng lưu chuyển, trong đó Lôi Minh chủ trì chiến trận ẩn chứa Thánh Lực rõ ràng là mnahj nhất.

“Gào” Lôi Minh cao hơn 2m5, cường tráng giống như Ma thú nổi giận gầm lên một tiếng, cầm thanh trường côn được Thánh lực bao vây.

“oanh” Trường côn đánh mạnh về phía xa xa.

Nhất thời, một đạo Thánh Lực cao mấy chục thước ầm ầm đổ xuống, mục tiêu chủ yếu của cột Thánh Lực này là Lâm Lôi. Lâm Lôi thân hình vừa động, cột Thánh Lực cách Lâm Lôi còn một mét thì đã tránh được rồi.

Tốc độ của Lâm Lôi quá là nhanh.

“Mọi người đừng để cột sáng chạm vào” Giọng nói của Lâm Lôi vang lên trong đầu đám người Địch Lỵ Á, Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi.

Mặc dù không chạm phải cột sáng đó, nhưng chỉ cách một mét, Lâm Lôi đã cảm thấy Mạch Động phòng ngự bên ngoài thân mình đã khẽ chấn động. Trải qua đại trận do 36 vị Thánh vực cường giả tạo thành điệp gia, thì một kích này tuyệt đối hơn trăm tên Thánh vực liên thủ tấn công.

“Oanh” “Oanh” “Oanh”

Từng đạo cột sáng không ngừng đánh xuống, cột sáng này vừa tiêu tan, thì Thánh lực lại một lần nữa trở về trong đại trận.

“Cứ tiếp tục như vậy thì lực lượng của bọn họ gần như là vô cùng vô tận” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

“Ha ha, mọi người cùng tấn công nào” Đột Lệ Lôi lớn tiếng quát, lập tức một đạo đao mang màu đỏ bay lên không.

“Hống” Phách Vương Long, Lôi Long, Hoàng Kim Long huy động long vĩ, mạnh mẽ đánh một phát.

“Chết đi” Năm huynh đệ Ba Khắc vẫn còn bi phẫn trong lòng đều biến thân thành Thánh vực bất tử chiến sĩ rống lên, năm huynh đệ huy động cự phủ làm người ta sợ hãi, mang theo lực lượng vô tận, trực tiếp chém vào Đại Lục mang chiến trận.

Tái Tư Lặc gọi về tám tên Thánh vực vong linh, ánh sáng màu lục trong mắt Tái Tư Lặc lúc ẩn lúc hiện.

Bọn Lâm Lôi, Ốc Đốn, Bối Bối các Thánh vực cường giả đều đồng loạt tấn công đại trận bên cạnh mình.

Thêm Thánh vực vong linh thì có hơn 30 vị Thánh vực cường giả đỉnh.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"……

Không gian cái khe như điện xà khi thì xuất hiện khi thì biến mất. Nhưng quang mang màu trắng cứng cỏi vẫn còn tồn tại.

Công kích mãnh liệt, khiến cả đại trận trở nên chấn động, nhưng vẫn ổn định lại được. Trong 36 Thánh vực cường giả có mấy người sắc mặt hơi tái nhợt, nhưng có quang mang thánh khiết vây quanh thân thể, bọn họ rất nhanh hồi phục lại được.

“Hô, không có việc gì” Hải Đình Tư ở xa xa vô cùng mừng rỡ.

“Chống được, thật sự chống được” Hải Đình Tư lo lắng nhất, là Đại lục mang chiến trận không ngăn cản được một đòn liên thủ của đông đảo cường giả.

“Lâm Lôi, ngươi sẽ phải chết” Hải Đình Tư lúc này rốt cuộc cũng yên tâm.

Ngay cả một kích của đông đảo cường giả đều có thể chống được, thì sợ cái gì chứ?

Dù sao Đại lục mang chiến trận năng lượng hầu như vô cùng vô tận, cho dù cứ tiếp tục như vậy thì Quang minh Giáo Đình cũng không sợ.

“Ha ha” Tiếng cười to tướng của Lôi Minh vang lên.

Bên phía Giáo Đình đều vô cùng kích động, vui vẻ.

“Đại trận này có uy lực mạnh đó” Lâm Lôi tán thán nói.

“Đúng, rất là lợi hại. Một kích toàn lực của chúng ta, đại trận vận chuyển rất nhanh, hầu như một nửa lực công kích đều tan mất. Chính thức đánh được đến 36 tên bày trận này chỉ còn lại có một hai thành mà thôi” Đức Tư Lê cũng tán thán nói.

Bên phía bọn họ liên thủ tập kích, cho dù một hai thành uy lực cũng khiến cho những người có thực lực yếu trong 36 tên Thánh vực cường giả bị thương.

Thực lực chênh lệch rất là lớn.

Nhưng, đại trận có hiệu quả điệp gia quá mạnh mẽ, lại có Quang Minh hệ trị liệu tác dụng.

“Đức Tư Lê, các ngươi nhìn ta” Lâm Lôi lật tay, trong tay liền xuất hiện Hắc Ngọc trọng kiếm.

Ánh mắt của Lâm Lôi đảo qua đám người Lôi Minh, Lạc Diệp, khen ngợi: “Ta phải thừa nhận, đại trận này của Quang Minh Giáo Đình các ngươi có lực phòng ngự rất ổn. Nhưng là các nhươi lại không biết là đại trận như thế này đối với ta vô dụng sao?”

“Hô” Thân hình Lâm Lôi léo lên nhằm về phía Lôi Minh.

“Chết” Ánh mắt Lâm Lôi trở nên vô cùng sắc bén.

Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay rất nhẹ nhàng, như là lá rụng rơi xuống, nhưng tốc độ lại nhanh như tia chớp. Chỉ trong nháy mắt rơi vào bên trên Quang mang màu trắng, một cỗ chấn động đáng sợ không hề nhìn thấy Thánh Lực, dễ dàng xuyên thấu đánh về phía Lôi Minh.

Đại Địa Áo Nghĩa – Đại Đại Mạch Động 64 trọng.

“Ân?” Lâm Lôi đột nhiên nhướng màu.

Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được, đạo chấn động đó chỉ là chạm đến tay của Lôi Minh, tay của Lôi Minh trực tiếp vỡ vụn, nhưng được Thánh Lực chữa trị rất nhanh đã hồi phục.

“Không tốt” trong nháy mắt Lâm Lôi ý thức được sự khác biệt chính thức giữa Đại Lục mang chiến trận này và Thiên Sứ chiến trận.

Thiên Sứ chiến trận có sáu bộ phận đúng là sáu người.

Lâm Lôi tấn công một bộ phận trong đó, Hắc Ngọc trọng kiếm bổ trên một người, chấn động tự nhiên có thể tấn công vào trong cơ thể. Cường giả bày ra Thiên Sứ chiến trận ngày đó, cơ bản không có cách nào né tránh.

Nhưng Đại Lục mang chiến trận thì khác, nó có sáu bộ phận, nhưng trên thực tế do sáu người tạo thành một chỉnh thể.

Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi, lần này không có chạm vào bất cứ ai, nói đúng ra thì một kiếm vừa rồi của Lâm Lôi là đánh về phía chỉn thể sáu người. Mà chấn động chỉ theo hướng thẳng tắp, tấn công đến một ai đó.

Đòn tấn công thẳng tắp này, đám Lôi Minh cảm ứng được lực lượng xuyên thấu qua Thánh Lực, nên sẽ chọn được phương hướng né tránh.

Tốc độ của chấn động mặc dù rất nhanh, nhưng cũng chỉ khiển Lôi Minh bị thương mà thôi.

“Lâm Lôi, đây là chiêu Đại Địa áo nghĩa trong truyền thuyết của ngươi?” Hai mắt Lôi Minh sáng lên, cười to nói: “Ha Ha, nếu như đây là Thiên Sứ chiến trận, thì đúng là ngươi có thể thành công. NHưng ngươi cho rằng Giáo Đình lại dẫm vào vết xe đổ đó sao? Ha ha…”

Mặt Lạc Diệp cũng xuất hiện nụ cười: “Bộ phận tạo thành Đại Lục mang chiến trận chính là sáu người hợp thành một thể. Đại địa áo nghĩa của ngươi vừa mới xuyên qua Thánh Lực, bọn họ đã có thể cảm ứng, liền lập tức di động vị trí, tránh được vị trí yếu hại. Ngươi không thể nào dễ dàng giết được một người trong số đó”

“Lâm Lôi, không phải vừa rồi ngươi rât tự tin sao?” Một tên Thánh vực đặc cấp chấp sự lạnh lùng nói.

Lâm Lôi cười cười.

Đám người Địch Ly Á, Đột Lệ Lôi đều cười.

“Lão Đại, ngươi mất mặt à nghe” Bối Bối cười nói.

Lâm Lôi cười cười: “Ta vẫn xem thường Thiên sứ chiến trận này”

Bên phía Giáo Đình cảm thấy phẫn nộ. Bởi vì bên phía Lâm Lôi dĩ nhiên đang cười đùa với nhau, không hề để đại trận vào mắt. Nhưng mà trong lòng bọn họ lại cảm thấy bất an, đối phương tự tin như vậy, chẳng lẽ có điều ỷ trượng.

“Bọn họ có biện pháp phá trận sao?” Lôi Minh lo lắng trong lòng.

“Lôi Minh, thu nhỏ phạm vi đại trận, liên tục tấn công, giết chết bọn họ” Âm thanh của Hải Đình Tư từ xa xa truyền đến.

“Được” Lôi Minh không suy nghĩ nhiều.

36 vị Thánh vực cường giả bên phía Giáo Đình trong nháy mắt thu hẹt phạm vi Đại Lục mang chiến trận lại.

“Lâm Lôi, đừng đùa với bọn chúng nữa” Địch Ly Á truyền âm nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu: “Địch Ly Á, ra tay đi” Giọng nói của Lâm Lôi vang lên trong đầu Địch Ly Á, Địch Ly Á mỉm cười, lập tức một mình lao về phía Lôi Minh cực nhanh, Lôi Minh không thèm để ý đến Địch Ly Á.

“Còn dám đến gần, chết đi” Lôi Minh cười lạnh trong lòng.

Nếu như Lâm Lôi đến gần, hắn có lẽ còn lo lắng vài phần, nhưng người đến là Địch Ly Á hắn sao phải ngại?

Nhưng khi Địch Ly Á còn cách Lôi Minh mười mét thì khí thế trên người Địch Ly Á lập tức thay đổi.

"Ông ~~~"

Không gian trong vòng vài chục mét bị ảnh hưởng hoàn toàn, nhất là sáu người Lôi Minh ở gần Địch Ly Á nhất càng không thể động đậy, ngay cả Thánh lực đang lưu chuyển cũng bị ép buộc ngừng lại, bởi vì sáu người Lôi Minh không thể động đậy, Thánh lực trong cơ thể bị cắt đứt, nên cả Đại Lục mang chiến trận nhất thời bị phá vỡ.

“Nàng, nàng là thần cấp cường giả?” Trong mắt Lôi Minh lộ ra vẻ kinh hãi, nhưng hắn không thể động đậy.

30 vị Thánh vực cường giả còn lại đều cảm thấy mờ mịt.

“Lôi Minh, các ngươi sao vậy?” Bọn họ không hiểu tại sao bọn Lôi Minh lại dừng việc vận chuyển chiến trận, Thánh Lực cũng ngừng lại.

“Bồng” Bối Bối trực tiếp dùng móng vuốt chém vỡ đầu một tên Thánh vực cường giả: “Ha ha, không nghĩ ra sao”

“Thần chi lĩnh vực này mặc dù còn rất đơn giản, nhưng vẫn có thể áp bức hành động của đối phương trong nháy mắt” Lâm Lôi và Địch Lỵ Á liếc nhau, hai vợ chồng cười cười.

Thần chi lĩnh vực, đây đúng là Thần cao cao tại thường, hơn xa Thánh vực cường giả. Cho dù vẫn còn đơn giản, nhưng Thần chi lĩnh vực của Địch Lỵ Á cũng khiến cho đối phương không thể động đậy trong một hai cái chớp mắt. Dù sao ngay cả Lâm Lôi bị trúng chiên cũng phải đình trệ trong một hai giây.

Trong cuộc chiến giữa các Thánh vực, một hai giây đã quyết định sinh tử.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 9: Phủ Xuống

Thần Chi lĩnh vực xuất hiện, khiến cho đại lục mang chiến trận đang vận chuyển thuận lợi xảy ra vấn đề, cả đại lục mang chiến trận nhất thời tan biến, Bối Bối càng nhanh chóng phá vỡ đại trận bằng cách lập tức giết chết một tên Thánh vực cường giả.

“Ha ha, tận tình giết chóc đi”.

Đột Lệ Lôi tu luyện Hủy diệt chi đạo quát lớn, Huyết sắc loan đao trtong tay mỗi lần vung lên là có một tên Thánh vực cường giả bị giết.

“Giết” Năm anh em Ba Khắc, năm Thánh vực bất tử chiến sĩ kêu lên, giơ thanh cự phủ chém giết đám Thánh vực bên cạnh.

Mà Vong Linh Thánh Ma Đạo Tái Tư Lặc thì cười âm lãnh, vừa thi triển Linh hồn công kích, vừa ra lệnh cho tám tên Thánh vực Vong linh vây công đám Thánh vực cường giả đáng thương bên phía Giáo Đình. “Chết đi, chết đi, các ngươi không phải vẫn giết Dị giáo đồ sao? Chết hết đi”

Tốc độ nhanh nhất trong mọi người, không thể nghi ngờ là Lâm Lôi.

Thân hình vừa động, Lâm Lôi đã lao đến trước mặt Lạc Diệp. Nếu như thực lực ai là mạnh nhất trong Quang Minh Giáo Đình, thì Lâm Lôi cho rằng đúng là vị lãnh tụ tinh thần của Khổ tu giả. Lạc Diệp nhìn thấy Lâm Lôi bay đến, hoảng sợ lập tức bay ngược lại.

“Lạc Diệp, không cần chạy làm gì” Giọng nói của Lâm Lôi vang lên trong đầu Lạc Diệp.

“Hưu” Một đạo áng sáng màu tím quỷ dị xuất hiện.

Bên bờ tử quang có mang teho một tia quang mang màu xanh nhạt, chỗ bị kiếm quang màu tím lướt qua, Không gian lập tức sinh ra một cái khe nhỏ. Bên ngoài thân Lạc Diệp bắn ra vô số ánh sáng màu trắng muốn quấn quanh lấy thanh Tử Huyết nhuyễn kiếm, nhưng vừa đụng phải cái khe rất nhỏ đó, thì ánh sáng màu trắng lại hỏng mất ngay.

“Phốc”

Tử Huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi trực tiếp bổ trúng đầu Lạc Diệp, đầu của Lạc Diệp xuất hiện một sợi tơ nhỏ. Kiếm chạm vào đầu, đầu không bị tách ra, nhưng máu chảy ra từ giữa trán.

“Lâm, Lâm Lôi.” Lão Đại nhìn Lâm Lôi, trước khi chết, hắn nhớ lại Cát Nhĩ Mặc dẫn theo Lâm Lôi đến bái hắn làm thấy năm đó.

Lúc ấy Lạc Diệp cự tuyệt Lâm Lôi.

“Ta chỉ biết dạy người lương thiện, Linh hồn thuần khiết. Mà người này sát ý quá nặng, ta sẽ không dạy ngươi”.

Nhớ đến cảnh năm đó, Lạc Diệp cảm thấy khổ sở.

Sát ý quá nặng?

Ai ngờ rằng hôm nay hắn lại chết ở trong tay Lâm Lôi.

Lập tức ý thức của Lạc Diệt tiêu tán.

Khi đám cường giả bên phía Lâm Lôi giết hại đám Thánh vực cường giả Giáo Đình, thì Hải Đình Tư ở trước cửa Quang minh thần điện cảm thấy khiếp sợ đến độ toàn thân run lên. Lập tức quay đầu truyền âm cho một tên Bạch y áo trắng nữ tế ti: “Nhanh, nhanh mời Kỳ Cát Tháp Đại nhân đến đây, nhanh”

“Vâng, Giáo hoàng Đại nhân” Tên Bạch y nữ tế ti ở trong Quang minh thần điện lập tức bay nhanh về phía mật thất ở Quang minh thần điện.

Giáo hoàng Hải Đình Tư đang cầm Thánh Kinh nhìn cảnh trước mắt này, trái tim hắn rung lên: “Chết rồi, chết tất cả rồi” Hải Đình Tư vô cùng đau xót. Đám Thánh vực cường giả bị chết này chính là điểm tựa lớn nhất để Quang Minh Giáo Đình đặt chân trên Ngọc Lan đại lục.

Trong đám Thánh vực cường giả này, có lẽ có một vài tên sau này có thể thay thế vị trí của hắn, trở thành Giáo Hoàng đời tiếp theo.

“Chậm, tất cả đều chậm rồi” Hải Đình Tư trong lòng cảm thấy bi phẫn khôn cùng.

“Tuy nhiên, còn có hy vọng” Hải Đình Tư cắn răng một cái: “Chỉ cần giết chết Lâm Lôi, Quang Minh Giáo Đình ta trải qua vì trăm năm bồi dưỡng, nhất định sẽ càng thêm cường đại”.

Sắc mặt Hải Đình Tư đột nhiên biết đổi, giật giọng nói: “Lạc Diệp”

Đúng lúc này, thi thể của Lạc Diệp rơi từ giữa không trung xuống.

Đúng vào giờ khắc Lạc Diệp chết, thì bên phía Quang Minh Giáo Đình lúc đầu có 36 tên Thánh vực cường giả, đã có 28 tên bị giết.

Chỉ còn lại tám người.

Tốc độ tử vong quá nhanh, khiến cho đám nhân viên giáo đình ở trong Quang minh thần điện nhìn thấy đều hoảng sợ.

“Tên Lâm Lôi này….” Hải Đình Tư kinh hãi phát hiện, Lâm Lôi lúc này đang lao về phía Lôi Minh, lúc này mấy tên Lôi Minh rốt cuộc cũng thoát khỏi Thần chi lĩnh vực của Địch Lỵ Á. Dù sao đây chỉ là Thần chi lĩnh vực không đầy đủ, chỉ có thể áp chế bọn họ một hai giây mà thôi.

“Lâm Lôi” Lôi Minh chỉ có thể thet lên, ra sức đánh một côn về phía Lâm Lôi.

Trường côn lướt qua, Không gian liền xuất hiện sóng gợn.

“Chết đi” Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Một đạo tử quang xẹt qua thanh trường côn, thanh trường côn lập tức bị chém thành hai nửa. Tử quang lướt qua khiến cho Không gian cái khe léo lên rồi biết mất, Không gian cái khe xuyên qua thân thể Lôi Minh, thân thể cường tráng cao lớn của hắn trực tiếp bị cắt thành hai nửa.

Thứ nguyên trảm!

Bóng kiếm chấn động, đầu của Lôi Minh lập tức vỡ vụn.

Lâm Lôi lúc này đang quay đầu nhìn về phía Hải Đình Tư ở xa xa.

Hải Đình Tư bây giờ đến phiên ngươi” Giọng nói của Lâm Lôi giống như tiếng sấm quanh quẩn trong trời đất.

Lạc Diệp, Lôi Minh hai người vừa chết, đám Thánh vực cường giả của Giáo Đình phần lớn đều có thực lực là sơ giai và trung giai. Trước mặt đám siêu cấp Thánh vực cường giả Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê, Bối Bối thì ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có.

Trong nháy mắt, 36 tên Thánh vực cường giả của Giáo Đình đều chết hết, không có một tên này chạy thoát.

“Hải Đình Tư, sao thế, ngươi bây giờ chỉ còn dám trốn ở bên trong Quang minh thần điện, trốn ở bên trong trận pháp phòng ngự Quang Minh chi chủ vinh quang sao?” Lâm Lôi đứng giữa không trung cầm thanh Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay nhìn xuống tên giáo hoàng Hải Đình Tư đang hoảng sợ.

Lúc trước….

Ở Phân Lai Thành, thời kỳ niên thiếu Lâm Lôi muốn giết chết Quốc vương Phân Lai vương quốc Khắc Lai Đức báo thù, thì lúc ấy giáo hoàng Hải Đình Tư cũng đứng giữa không trung, chơi đùa Lâm Lôi trong lòng bàn tay.

Bên trong Quang minh thần điện lúc này có mấy trăm tên nhân viên, nhưng là bọn hắn bây giờ ngay cả chạy trốn cũng không thể.

Xung quanh Thánh đảo còn sót lại đều là hải dương. Muốn chạy trốn, phải bay qua hải dương mênh mông vô tận, nhưng bọn hắn vốn không thể bay, mà dù cho đó có Phong hệ Ma đạo sư thì với tốc độ bay như vậy, muốn chạy trốn trước mặt hơn 30 vị Thánh vực cường giả thì không thể nào có khả năng.

Chỉ có thể trốn ở Quang minh thần điện.

Quang minh thần điện là điểm dựa cuối cùng của hắn.

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?” Hải Đình Tư vô cùng lo lắng: “Quang minh thần điện tuyệt đối không thể đỡ nổi.

Chỗ dựa lớn nhất của Quang Minh Giáo Đình là Quang Minh Chi Chủ vinh quang, chỉ là dùng Ma tinh thạch có trong Quang minh thần điện cầm cự. Lực lượng phòng ngự này tuyệt đối không thể nào chịu được đòn tấn công liên tục của hơn 30 tên Thánh vực cường giả.

“Kỳ Cát Tháp Đại nhân, sao còn chưa đến chứ?”Hải Đình Tư vô cùng lo lắng.

“Nhanh, ngươi đi xem qua một chút, mau mời Kỳ Cát Tháp Đại nhân đến đây” Hải Đình Tư trách mắng một tên Khổ tu giả phía sau.

“Vâng Giáo hoàng bệ hạ” Tên Khổ tu giả vô cùng lo lắng.

Giáo Hoàng Hải Đình Tư nhìn đám người Lâm Lôi đang lơ lửng ở không trung, nhất thời sắc mặt biến đổi. Hắn chú ý đến Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đều im lặng. Đồng thời cũng không nói chuyện với người khác, dường như đang chú ý đến chuyện gì đó.

“Bọn họ đang niệm Ma pháp chú ngữ” Trong nháy mắt Hải Đình Tư hiểu ra.

“Bọn họ có mấy tên Thánh Ma đạo, đồng thời phát động Ma pháp cấm kỵ công kích. Nếu như bọn họ toàn thể phối hợp tấn công thì Quang minh thần điện tuyệt đối không ngăn nổi” Hải Đình Tư giống như con kiến trên miệng cái bình nóng, rất là khổ sở.

“Xuy xuy….”

Một đạo Thứ Nguyên Chi Nhận khổng lồ chừng 20 thước màu xanh nhạt tù Lâm Lôi bay ra, mang theo một khí thế hủy thiên diệt địa trực tiếp bổ vào Quang Minh thần điện. Mà Địch Lỵ Á bên cạnh cũng phát ra một đạo Thứ Nguyên Chi Nhận chừng năm sáu thước chém xuống.

Lưỡng đạo Thứ Nguyên Chi Nhận một lớn một nhỏ đồng thời chém xuống.

“Thứ Nguyên Chi Nhận làm sao có thể lớn đến như vậy?” Một lượng lớn nhân viên Giáo Đình, kể cả Hải Đình Tư đang trốn trong Quang Minh thần điện thông qua cửa sổ chứng kiến mọi việc đều ngây người.

Thứ Nguyên Chi Nhận bình thường chỉ khoảng ba đến bống thước, cao lắm thì cũng chỉ khoảng năm đến sáu thước đã là toàn lực của một Thánh ma đạo rồi.

Hai mươi thước?

Bọn họ làm sao biết được Dương Lăng có Bàn Long giới chỉ thần khí phụ trợ.

“ Xuy xuy..” Khi Thứ Nguyên Chi Nhận chạm vào vách tường, Quang Minh thần điện lập tức phát ra quang mang thanh khiết chói mắt, liều mạng ngăn cản lực công kích của Thứ Nguyên Chi Nhận. Nhưng quả thật đạo Thứ Nguyên Chi Nhận của Lâm Lôi kia thực sự quá lớn.

“ Rắc!”

Cả Quang Minh thần điện đều chấn động. Hải Đình Tư cùng những người xung quanh đều phát hiện Quang Minh thần điện xuất hiện một vết nức.

“ Quang Minh thần điện đã không còn chống chọi được nữa rồi, mọi người xông lên trực tiếp phá hủy nó đi”. Ốc Đôn rống lên giận dự, lập tức cầm Chiến Đao Đồ Lục vọt tới, nhất thời ba đầu thánh vực long tộc, Bối Bối, Ba Khắc năm huynh đệ….. một đám người mạnh đều xông lên.

Riêng Địch Lỵ Á giờ phút này lại phát hiện ra Lân Lôi có chút biến hóa.

“ Lâm Lôi, làm sao vậy?” Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

Lâm Lôi nhìn về phía Quang Minh thần điện đã xuất hiện vết nứt, trong lòng vô cùng phức tạp, đã phải đợi bao lâu rồi mới có thể tiêu diệt Quang Minh thần điện?

“Không có việc gì?” Lâm Lôi cười cười: “ Ân, Hải Đinh Tư đang làm gì vậy?”

Hải Đình Tư nhìn thấy một lượng lớn thánh vực cường giả đồng thời vọt đến, nhất thời cắn răng quỳ xuống mặt đất, quyển thánh kinh lúc đầu nắm trong tay trực tiếp bay lên, bay lơ lửng trước mặt Hải Đình Tư, hắn trực tiếp cuối đầu trước quyển sách.

Năng lượng toàn thân Hải Đình Tư đồng thời bộc phát, phát ra quang mang chói mắt.

Máu tươi từ trên người Hải Đình Tư từ từ chảy ra nhiễm đỏ cả trường bào màu trắng. Hải Đình Tư đột nhiên ngẩng đầu lên, trong đôi mắt phát ra lưỡng đạo ánh sáng màu vàng. Hai luồn ánh sáng trưc tiếp xạ vào quyển thánh kinh.

“ Chủ nhân, hãy để cho vinh diệu của người phủ xuống, tiêu diệt hết thảy tiết độc giả!”

Hải Đình Tư thanh âm già nua vô cùng.

“ Oanh!” Giờ phút này Quang Minh thần điện đã không cón khả năng chông chọi, dưới sự hợp kích của ba mươi thánh vực cường giả hừng chịu một đòn công kích nghiêm trọng, ma pháp trận hoàn toàn bị phá vỡ. Chín tầng Quang Minh thần điện sụp đổ, một lượng lớn nhân viên giáo đình đều hét lên bi thảm.

Cũng chính lúc này, thánh kinh phát ra ánh sáng màu vàng vô cùng chói mắt. Ánh sáng màu vàng từ hai mắt Hải Đình Tư hình thành nên một đóa hoa màu vàng.

Đóa hoa màu vàng từ từ mở ra.

Lâm Lôi, Bối Bối, Đột Lê Lôi, Đức Tư Lê, Địch Lỵ Á cùng các cường giả đều đồng thời cẩn trọng nhìn vào đóa hoa, chỉ thấy trên đóa hoa có một nam nhân cường tráng đang đứng, mặc áo vải màu bạc, tóc ngắn, trong tay câm một cây tiêu thương.

Hơi thở đáng sợ toát ra từ người

“Là ngươi gọi ta?” Nam nhân cầm tiêu thương cúi đầu nhìn Hải Đình Tư: “Tiết độc giả ở đâu?”

Hải Đình Tư giờ phút này hai mắt sáng lên, hắn lập tức chỉ vào đám người Lâm Lôi: “ Thần vĩ đại, nhóm người trước mặt đếu là tiết độc giả.”

Nam nhân cường tráng cầm tiêu thương, cước đạp hư không.

Hơi thở phát ra từ nam nhân cường tráng cầm tiêu thương đối với Lâm Lôi, Đức Tư Lê bọn họ đều rất quen thuộc.

Chính là hơi thở của Thần.

“ Lâm Lôi, đây chỉ là ảnh xạ của Quang Minh thần trên Ngọc Lan Đại Lục. Ảnh xạ phân thân chỉ là năng lượng tụ tập lại, không có thần cách. Năng lượng cực hạn chỉ là thánh vực cự hạn, không có khả năng đạt đến thần cấp.” Thanh âm của Đức Tư Lê trong tai Lâm Lôi vang lên.

Lâm Lôi trong lòng đã có chủ ý.

“ Tuy nhiên, cần phải cẩn thận một chút, ảnh xạ phân thân trên vi diện, lực lượng chỉ là thánh vực cực hạn, nhưng Pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ lại giống hệt như bản thể. Bản thể của hắn là Thượng vị thần thì sẽ có lĩnh ngộ Pháp tắc của Thượng vị thần” Vẻ mặt của Đức Tư Lê rất nghiêm túc.

Cùng là Thánh vực cực hạn, nhưng phối hợp với lĩnh ngộ Pháp tắc của Thượng vị thần, thì ngay cả Hạ vị thần sợ rằng cũng có thể dễ dàng giết chết.

Vị nam tử cường tráng cầm cây thương trong tay đảo qua đám người Lâm Lôi: “Ta, Ba Nhĩ Tắc Trạch là tuần thủ giá của Phổ Lôi Khuê Nhĩ Đại nhân, kẻ tiết độc, chịu chết đi” Cây thương trong tay hắn trong nháy mắt xuyên qua Không gian, đến trước mặt Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 10: Kỳ Cát Tháp Đại Nhân!

Phụp!"

Cho dù Lâm Lôi toàn lực né tránh, nhưng ngọn tiêu thương này vẫn đâm xuyên yết hầu của Lâm Lôi, chợt ngọn tiêu thương lại trở về trong tay Ba Nhĩ Tắc Trạch.

"Thật nhanh" Lâm Lôi trong lòng kinh hãi, mơ hồ ánh sáng màu xanh biếc bao trùm lấy vết thương, mà vết thương tại yết hầu của hắn trong nháy mắt đã được chữa trị.

Ba Nhĩ Tắc Trạch kinh ngạc nhìn Lâm Lôi than thở một tiếng: "Không ngờ, ngươi còn có tính mạng nguyên châu, xem ra trong đám người này ngươi hẳn là thủ lĩnh" Mặc dù phát hiện Lâm Lôi có tính mạng nguyên châu, nhưng Ba Nhĩ Tắc Trạch vẫn vạn phần tự tin như trước.

Ba Nhĩ Tắc Trạch vừa ra tay, những người bên phía Lâm Lôi trong lòng đều run lên.

"Lần trước chỉ đâm trúng yết hầu, lần này đây, ta đâm trúng linh hồn của ngươi, ta xem ngươi làm sao mà trốn?" Ba Nhĩ Tắc Trạch chợt động, cả người trực tiếp biến thành một đạo ánh sáng, trong nháy mắt xẹt qua không trung, mà Lâm Lôi tự nhiên cũng vận dụng ‘Tốc Độ Áo Nghĩa’ lập tức bay ngược lại.

Tốc độ Lâm Lôi tuy nhanh, nhưng tốc độ của Ba Nhĩ Tắc Trạch còn nhanh hơn!

Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay Lâm Lôi mang theo một vệt màu xanh nhạt, trực tiếp bổ vào đầu Ba Nhĩ Tắc Trạch.

Ba Nhĩ Tắc Trạch cười khinh thường, ngược lại lui về phía sau tránh thoát Tử Huyết nhuyễn kiếm, tiêu thương trong tay hắn tựa như ánh sáng, xẹt qua không trung, đâm thẳng vào đầu Lâm Lôi. Tốc độ bắn tới của tiêu thương này, Lâm Lôi căn bản không kịp tránh.

"Cảng!"

Tử Huyết nhuyễn kiếm tựa như thuấn di, trực tiếp bổ vào trên thân tiêu thương này, tiêu thương chấn động, thương đầu đi sát bên tai Lâm Lôi.

"Một chút thứ nguyên chi nhận có ý nghĩa, tốc độ cũng không tệ" Ba Nhĩ Tắc Trạch cầm trong tay tiêu thương kia, cười nhạt nhìn Lâm Lôi "Cho dù xem khắp trên vô số vật chất vị diện. Tại thánh vực, ngươi có thể tính là đứng hàng đầu. Đáng tiếc…"

Ba Nhĩ Tắc Trạch vẻ mặt nghiêm túc, trực tiếp vung tay lên.

"Oành!"

Một luồng ánh sáng màu trắng nhạt bao trùm về hướng Lâm Lôi, Lâm Lôi bắt đầu vạn phần khẩn trương, khi ánh sáng màu trắng nhạt này phóng tới, Lâm Lôi không chút nghĩ ngợi liền lập tức bay ngược lại.

"Xoạt xoạt…" Bất cứ chỗ nào trên thân thể bị ánh sáng màu trắng nhạt này bao trùm, lập tức hóa thành tro bụi.

"Hô" Rốt cục miễn cưỡng chạy ra khỏi phạm vi bao trùm của ánh sáng màu trắng nhạt này, Lâm Lôi cũng thở ra một hơi.

Hắn giờ phút này trán cũng toát mồ hôi lạnh. Hai chân phần hoàn toàn bị hóa thành tro bụi đang nhanh chóng sinh trưởng lại, Lâm Lôi có chút kinh sợ nhìn về phía Ba Nhĩ Tắc Trạch ở xa xa: "Tốc độ của hắn so với mình còn nhanh hơn vài lần, hơn nữa hình như chưa dốc hết toàn lực, một kích sau này cũng thật đáng sợ".

Lâm Lôi và Ba Nhĩ Tắc Trạch, về mặt năng lượng thật ra không kém nhau mấy.

Chỉ là về mặt lĩnh ngộ…

Hai người chênh lệch quá lớn!

"Lão Đại!" Thanh âm của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi "Ngăn không được thì bỏ chạy đi" Bối Bối cũng nóng nảy, bây giờ mấy người Đức Tư Lê cũng bay ở xa xa. Nhìn từ xa xa, bọn họ tự nhận thực lực kém xa Lâm Lôi.

Lâm Lôi nếu như đấu không lại, bọn họ cũng vô dụng.

"Xẹt xẹt…" Đột nhiên một đạo thứ nguyên chi nhận cực nhanh hướng tới Ba Nhĩ Tắc Trạch, là Địch Lỵ Á chém tới.

"Thứ nguyên chi nhận" Tòan bộ kể cả Lâm Lôi trong lòng cũng có một tia hy vọng.

Ba Nhĩ Tắc Trạch nhìn đạo thứ nguyên chi nhận tới, cũng không tránh không né. Đợi thứ nguyên chi nhận bay đến trước người, Ba Nhĩ Tắc Trạch mới cực nhanh lui về phía sau.

Thứ nguyên chi nhận hướng phía trước, Ba Nhĩ Tắc Trạch lui về phía sau.

"Cái gì!"

Cả đám người kể cả Lâm Lôi đều hoảng sợ. Bởi vì bọn họ rõ ràng chứng kiến… Tốc độ của 'Thứ Nguyên Chi Nhận' này, lại không kịp Ba Nhĩ Tắc Trạch. Ba Nhĩ Tắc Trạch mỉm cười, dễ dàng duy trì khoảng cách với thứ nguyên chi nhận.

Đợi đến khi thứ nguyên chi nhận tiêu tán, Ba Nhĩ Tắc Trạch mới dừng lại.

"Thứ nguyên chi nhận? Ta đã lâu rồi không có cảm thụ qua. Thật thấy nhớ" Ba Nhĩ Tắc Trạch cảm thán nói.

Lâm Lôi sắc mặt thay đổi.

Không còn hy vọng!

Không còn chút hy vọng nào!

"Chạy thôi, mọi người chạy mau, chạy mau đi!!!" Thanh âm của Lâm Lôi đột nhiên vang vọng trong dầu của đám người Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi.

Đám người Đột Lệ Lôi cũng không nghi ngờ, đồng thời hướng về các hướng cực nhanh chạy đi.

"Chạy trốn?" Ba Nhĩ Tắc Trạch sắc mặt biến đổi "Hừ!"

Ba Nhĩ Tắc Trạch tốc độ đột nhiên đẩy đến cực hạn, chỉ trong chớp mắt đã ở phía trước Lâm Lôi, Lâm Lôi lập tức bay ngược lại.

Nhưng giờ phút này, thân hình Ba Nhĩ Tắc Trạch đột nhiên đình lại, trong mắt hắn cũng xuất hiện vẻ kinh sợ: "Thần?" Lâm Lôi nhất thời phát hiện Địch Ly Á cách đó không xa, vội vàng dùng linh hồn truyền âm lo lắng thúc giục: "Địch Ly Á, mau đi đi".

Địch Ly Á, giờ phút này đúng là đang thi triển 'Thần Chi Lĩnh Vực'.

Nhưng Ba Nhĩ Tắc Trạch chỉ là một phân thân, là một bản thể do năng lượng tụ tập thành, cũng không có linh hồn, chỉ có một tia ý thức, nếu như chân chính là 'Thần Chi Lĩnh Vực' có lẽ còn có thể phát huy một chút tác dụng, mà đây chỉ là 'Thần Chi Lĩnh Vực' nửa vời nên căn bản là vô dụng.

Thân thể Ba Nhĩ Tắc Trạch chỉ đình lại trong chốc lát, hắn quay đầu nhìn về phía Địch Lỵ Á, ánh mắt lạnh lẽo: "Còn chưa hoàn toàn luyện hóa thành công thần cách, mà đã dám dùng?"

"Vù!" Tiêu thương lập tức phóng đi, mục tiêu - Địch Lỵ Á!

"Địch Lỵ Á." Lâm Lôi trong lòng kinh hãi.

"Cảng!"

Thanh âm kim loại va chạm vang lên, ngọn tiêu thương tự nhiên bị dội ngược lại, Ba Nhĩ Tắc Trạch giật mình nhìn Địch Lỵ Á: "Thần khí khải giáp? Ngươi lại có khải giáp cấp bậc thần khí?"

"Địch Lỵ Á, mau đi đi, ta giữ hắn lại, nhanh đi" Lâm Lôi lo lắng dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi rất rõ, với tốc độ của Ba Nhĩ Tắc Trạch, nếu như truy đuổi bất cứ ai trong bọn họ, khẳng định là có thể đuổi giết.

"Không" Địch Lỵ Á lại không đi, nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, mắt ngân ngấn nước "Có chết, ta cùng chàng cùng chết".

"Địch Lỵ Á…" Lâm Lôi trong lòng trong nháy mắt vạn phần phức tạp.

Hắn không nghĩ Quang minh Giáo hoàng 'Hải Đình Tư' lại còn có một chiêu như vậy, gọi ra thần ảnh xạ phân thân, hơn nữa ảnh xạ phân thân này thực lực lại đáng sợ như thế.

"Ta quá khinh thường, sơ suất, nếu như cẩn thận một chút, trước tiên giết chết Hải Đình Tư nọ! Không để cho hắn có cơ hội gọi thần ảnh xạ phân thân này về, sẽ không xảy ra chuyện thế này" Lâm Lôi trong lòng vạn phần hối hận, song giờ phút này Ba Nhĩ Tắc Trạch kia lại nhằm Địch Ly Á mà truy sát.

Ba Nhĩ Tắc Trạch giờ phút này ngược lại chọn Địch Ly Á là mục tiêu truy sát.

"Một viên thần cách, một bộ thần khí khải giáp…" Ba Nhĩ Tắc Trạch bay cực nhanh tới "Không ngờ, vật chất vị diện này lại gặp nhân vật ngu xuẩn như thế, nếu như nàng ta đã luyện hóa xong thần cách, ta muốn giết nàng ta thật đúng là khó khăn. Nhưng bây giờ thì…"

Ba Nhĩ Tắc Trạch hai mắt xẹt qua một tia hàn quang.

"Địch Ly Á, mau đi đi" Lâm Lôi vạn phần lo lắng, không để ý đến tất cả bay cực nhanh về phía Ba Nhĩ Tắc Trạch.

Nhưng bay sau Lâm Lôi tại Ba Nhĩ Tắc Trạch, tốc độ lại không bằng người ta. Làm sao có thể đuổi kịp Ba Nhĩ Tắc Trạch?

"U…"

Giờ khắc này, một đạo thanh âm chói tai vang vọng phía chân trời, một bóng đen từ phía sau Địch Ly Á xông ra, nổi giận không để ý đến tất cả trực tiếp phóng về Ba Nhĩ Tắc Trạch. Trong nháy mắt một hóa thành tám, lợi trảo lạnh như băng, sắc bén phóng ra, đúng là Bối Bối!

Lâm Lôi giật mình ngây ngẩn cả người.

"Bối Bối, chạy mau đi!!!" Lâm Lôi muốn phát điên.

Bối Bối đánh với Ba Nhĩ Tắc Trạch? Làm sao có thể chống đở được!

"Đồ chuột nhắt!" Ba Nhĩ Tắc Trạch trong mắt xẹt qua vẻ khinh miệt.

Tốc độ không bằng Lâm Lôi, Ba Nhĩ Tắc Trạch làm sao mà để vào mắt, về phân thân thuật, Ba Nhĩ Tắc Trạch liếc mắt qua là có thể nhìn ra chân thân của Bối Bối.

Tiêu thương trong Ba Nhĩ Tắc Trạch liền động.

"Phụp!" Tiêu thương trực tiếp đâm vào cơ thể của Bối Bối. Đến giờ kahức này, Bối Bối vẫn mở rộn hàm răng, muốn cắn về phía Ba Nhĩ Tắc Trạch, hai mắt đầy vẻ điên cuồng.

"Lão Đại. Chạy mau. Chạy mau đi!!!" Thanh âm Bối Bối vang vọng trong đầu Lâm Lôi.

Bối Bối hai mắt cố gắng nhìn về phía Lâm Lôi.

Tựa hồ trong giây phút cuối cùng của tính mạng này, muốn nhìn Lâm Lôi một lần nữa.

"Lão Đại. Chạy mau đi!" Đôi mắt nhỏ trong suốt của Bối Bối tràn đầy nước mắt.

"Bối Bối!" Lâm Lôi cảm thấy trong đầu như nổ tung, nhìn tiêu thương phóng vào Bối Bối, Lâm Lôi nước mắt hoàn toàn không khống chế được mà chảy xuống, hắn cảm thấy vô lực, hắn muốn cứu Bối Bối, nhưng hắn không có chút năng lực nào! Lâm Lôi toàn thân thống khổ run rẩy.

"Hử?" Ba Nhĩ Tắc Trạch đột nhiên kinh sợ trợn to mắt.

Tiêu thương của hắn sau khi đâm vào thân thể của Bối Bối, lại không cách nào đâm vào sâu nữa, mà một cổ ánh sáng màu đen trong nháy mắt từ trong cơ thể Bối Bối bắn vào trong óc Ba Nhĩ Tắc Trạch, đánh tan một tia ý thức của Ba Nhĩ Tắc Trạch, một đạo thanh âm lạnh như băng cũng truyền lại: "Ba Nhĩ Tắc Trạch, ngươi thật lớn mật, ta có thời gian, sẽ tự mình đi bái phỏng chủ nhân Phổ Lôi Khuê Nhĩ của ngươi!"

Phân thân của Phổ Lôi Khuê Nhĩ trực tiếp tiêu tán.

"Lão Đại, lão Đại!" Bối Bối có chút ngơ ngác nhìn về phía Lâm Lôi.

Địch Ly Á cũng vui mừng lẫn sợ hãi bay lại, Lâm Lôi bản thân vẫn ngẩn ra đứng ở giữa không trung, chuyện gì đã xảy ra?

Vừa mới rồi còn bị vây trong tuyệt vọng, Lâm Lôi còn chìm trong hối hận, lại phát hiện phân thân của Phổ Lôi Khuê Nhĩ cực kỳ mạnh kia lại tự nhiên tiêu tán như vậy, Bối Bối cũng không chết.

"Bối Bối không chết!" Lâm Lôi hai mắt chợt sáng lên.

"Bối Bối" Lâm Lôi ôm chặt lấy Bối Bối.

"Lão Đại" Bối Bối dùng mái đầu thoải mái cọ xát vào ngực của Lâm Lôi.

"Địch Ly Á" Lâm Lôi giờ phút này cũng ôm lấy Địch Ly Á, trước đó một khắc, hắn còn đang ở trong ác mộng, song bây giờ… hắn lại cảm giác được cái gì gọi là hạnh phúc.

Trong quang minh thần điện đổ nát, trong một căn phòng, một nam tử cao lớn trên lưng có hai cánh, trên mặt có ba con mắt nhìn qua cửa sổ, thấy được trận đại chiến từ đầu tới đuôi: "Ngay cả ảnh xạ phân thân Ba Nhĩ Tắc Trạch đại nhân cũng bị tiêu diệt, sao lại có thể như thế? Tên Lâm Lôi này, thực lực không thua kém ta mấy, không có khả năng lại tiêu diệt được ảnh xạ phân thân Ba Nhĩ Tắc Trạch đại nhân".

Nam tử ba mắt đang tự hỏi.

“Thôi nên tẩu vi thượng sách, tên Hải Đình Tư kia, mặc hắn tự sinh tự diệt đi".

Từ một cửa số khác của quang minh thần điện, nam tử cao lớn kia chạy trốn đi ra ngoài, hai cánh chấn động, trực tiếp phát ra một đạo ánh sáng, nam tử cao lớn liền biến mất về phía chân trời, tốc độ cực nhanh, so với Lâm Lôi cũng không hơn kém gì mấy.

Hải Đình Tư khuôn mặt già nua, ánh mắt lờ đờ.

Tại Quang minh giáo đình chỉ có Giáo hoàng mới hiểu được 'Thần Hàng', đối với Hải Đình Tư thương tổn rất lớn, không đơn giản là ma pháp lực, tinh thần lực tiêu hao hầu hết, ngay cả linh hồn của hắn cũng bị thương nặng, không có thời gian trăm năm, cũng không có khả năng khôi phục.

"Thua?" Hắn chứng kiến thân thể Ba Nhĩ Tắc Trạch tiêu tán, khó có thể tin được.

"Giáo hoàng đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?" Nhân viên Giáo đình ở phía sau hoảng sợ nói, vừa rồi bọn họ đã hoan hô thắng lợi, nhưng bây giờ…

Hải Đình Tư đứng lên, đột nhiên quay đầu phẫn nộ quát: "Kỳ Cát Tháp đại nhân đâu rồi? Kỳ Cát Tháp đại nhân tại sao vẫn chưa tới? Mau đi tìm!!!" Đến lúc này, hy vọng duy nhất cũng chỉ có Kỳ Cát Tháp đại nhân, thực lực của Kỳ Cát Tháp đại nhân, Hải Đình Tư đa thấy qua.

Đối phó Lâm Lôi, hẳn là có phần nắm chắc.

"Hải Đình Tư, ngươi gọi cái gì?"

Hải Đình Tư quay đầu nhìn lại, giờ phút này Lâm Lôi ôm Bối Bối, tay nắm tay Địch Lỵ Á bước vào đại điện của Quang minh thần điện.

"Lâm Lôi…" Hải Đình Tư sau khi thi triển 'Thần Hàng' đã không còn sức phản kháng "Lâm Lôi, ngươi đừng đắc ý, Quang minh Giáo đình vĩnh viễn sẽ không bị diệt, chủ đích vinh quang, vĩnh viễn sẽ chiếu rọi đại địa khôn cùng này" Hải Đình Tư rống giận.

Ngay lúc này, một nữ Tế tự chạy tới.

Hải Đình Tư chú ý tới nữ Tế tự áo trắng này, chính là người hắn an bài đi tìm Kỳ Cát Tháp đại nhân, Hải Đình Tư trong lòng dấy lên một tia hy vọng: "Kỳ Cát Tháp đại nhân đâu?"

Nữ Tế tự áo trắng kia kinh hoảng khóc nói: "Giáo hoàng đại nhân, Kỳ Cát Tháp đại nhân không có ở đây, hắn đã đi, ta tìm không được, ta đã tìm mọi chỗ, cũng tìm không được!" Nữ Tế tự áo trắng này cũng hiểu tình huống này.

"Không có ở đây" Hải Đình Tư phảng phất như bị lôi điện đánh trúng, đứng ngây ra tại chỗ.

Hải Đình Tư trong nháy mắt liền hiểu rõ, lần này đây chiến đấu đã bao nhiêu động tĩnh rồi? Nếu như Kỳ Cát Tháp thật sự muốn ra tay thì đã sớm ra tay, có ở đây hay không… rất rõ ràng, Kỳ Cát Tháp này không muốn ra tay, khẳng định là đã bỏ trốn rồi.

"A!!!" Hải Đình Tư không cam lòng giận dữ gào thét.

Giờ phút này thấy bộ dáng điên cuồng của Hải Đình Tư, và sự hoảng sợ trốn chạy của nhân viên Giáo đình cao cấp, Lâm Lôi giờ phút này trong tâm lại rất bình tĩnh, mở miệng nói: "Quang minh Giáo đình, từ nay về sau sẽ không còn nữa".

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 11: Nhất Dạ

S
ầm!"

Phần còn sót lại của thánh đảo kịch liệt chấn động, phảng phất phần thánh đảo còn sót lại bị vô số cự thú lay động, làm vỡ ra một khe nứt rất lớn, nước biển vô tận ồ ạt dọc theo khe nứt đổ vào phần thánh đảo còn lại.

Quang minh thần điện vốn đã sụp đổ, không có ‘Vinh Quang Quang Minh Chi Chủ' bảo vệ thì so với các kiến trúc bình thường cũng không có gì khác nhau, dưới chấn động kịch liệt, Quang minh thần điện vốn đã sụp đổ lại lần nữa tách rời khỏi phần còn sót lại của thánh đảo. Một số lượng đá rớt xuống như mưa làm cho các thành viên của Quang minh giáo đình còn sót lại tranh nhau nhảy xuống biển, để tránh vô số đá vụn rớt xuống đầu.

Cấm kỵ ma pháp - Thiên băng địa liệt!

Giữa không trung, Lâm Lôi với Bối Bối đứng ở trên vai, đồng thời nắm tay Địch Ly Á, nhìn phần còn lại của thánh đảo ở xa xa đang sụp đổ. Cuối cùng cả thánh đảo hoàn toàn biến mất. Ở tại vị trí vốn là thánh đảo, chỉ còn sóng nổi cuồn cuộn, ngẫu nhiên có vài thi thể, cây gỗ trôi đi.

Lâm Lôi lẳng lặng nhìn một màn này.

Địch Ly Á nhu thuận ở một bên cũng không lên tiếng, hồi lâu sau…

"Đi thôi" Lâm Lôi thở dài một tiếng.

Địch Ly Á nắm tay Lâm Lôi, mỉm cười nói: "Đang suy nghĩ cái gì vậy?"

"Đang suy nghĩ chuyện đã qua" Lâm Lôi [nói].

"Lão Đại, nghĩ về quá khứ, có cảm tưởng gì chứ?" Bối Bối trên vai Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi cười liếc nhìn Bối Bối: "Có thể có cảm tưởng gì? Được rồi, chúng ta về nhà!" "Ừm, về nhà!"

Địch Lỵ Á, Bối Bối trong lòng đều có sự xao động. Vừa rồi ba người bọn họ thiếu chút nữa đều đã chết, nhưng bây giờ lại có thể an nhiên về nhà. Loại biến hóa kịch liệt này trong lòng tự nhiên có chút cảm xúc.

Gió biển thổi, tại bầu trời của biển rộng khôn cùng. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối bay cực nhanh về phía Đông

Nhìn bầu trời vô cùng phía Đông.

Lâm Lôi lại tựa hồ thấy được tất cả kinh nghiệm sống của nửa đời đã qua.

"Phụ thân, mẫu thân, Quang minh giáo đình bây giờ đã bị diệt!" Lâm Lôi trên mặt hiện lên vẻ tươi cười.

"Phụ thân, người còn nhớ năm đó đã nói với con không? Tâm nguyện bình sinh của người, chính là muốn gia tộc truyền thừa chi bảo Đồ lục chiến đao trở về. Cũng hy vọng xa vời gia tộc có thể một lần nữa quật khởi".

"Bây giờ Đồ lục chiến đao đã trở về. Ba Lỗ Khắc đế quốc lập uy. Ba Lỗ Khắc gia tộc ta cũng trở thành gia tộc đứng đầu của Ngọc Lan đại lục".

"Đức Lâm gia gia. Con khi còn bé là vì thực hiện mục tiêu của phụ thân, gia tộc. Con cũng nhận kỳ vọng của gia tộc. Ban đầu cũng chỉ có mình con, thực hiện những việc này là rất khó, bởi vì Đức Lâm gia gia người đã thay đổi con, tu luyện ma pháp, bình đao lưu điêu khắc… Dưới sự trợ giúp, chỉ bảo của người, con từng bước từng bước thành công, là người, một mực trợ giúp con".

"Dù có chết, con cũng phải đem họa căn 'Quang Minh Giáo Đình' này trừ đi. Đã bao nhiêu năm, trong lòng con vẫn không dám quên".

"Bây giờ đã thành công".

"Đức Lâm gia gia, con bây giờ rất thư thái, trong lòng rất là thư thái, con bây giờ nắm tay người phụ nữ mà con yêu quý, bên cạnh còn có Bối Bối đã cùng con sinh tử. Đức Lâm gia gia, nếu như người còn sống, nhất định cũng sẽ vì con mà cao hứng".

"Bất kể Lâm Lôi con có đến như thế nào, thì vẫn là thiếu niên năm đó được người chỉ bảo. Đức Lâm gia gia, cảm ơn người…"

Băng qua biển rộng. Đối mặt với phương Đông, Lâm Lôi hai mắt như sáng bừng lên!

Từ thuở thiếu niên cho tới ngày hôm nay. Lâm Lôi trên lưng vẫn đeo không biết bao nhiêu áp lực tâm lý. Mà ngày nay, Lâm Lôi mới thật sự thấy thoải mái!

Hắn rốt cục có thể tự do hoạt động, càng thống khoái, càng tinh ranh hơn!

Giáo hoàng 'Hải Đình Tư', Lôi Minh, Lạc Diệp tất cả đều đã chết trận. Hơn ba mươi vị Giáo đình thánh vực khác cũng bị diệt. Ngay cả Thánh đảo, Quang minh thần điện cũng hóa thành tro bụi biến mất trong biển rộng mênh mông, mặc dù ở thần thánh đồng minh vẫn có một số đông nhân viên Giáo đình.

Nhưng không có những kẻ mạnh thánh vực làm căn cơ, Quang minh Giáo đình nhất định không có khả năng phát triển lại.

Trong Long Huyết thành.

Bởi vì Thánh đảo của Quang minh Giáo hoàn toàn bị hủy diệt, mấy người Lâm Lôi vẫn còn sóong mà về. Những người của Lâm Lôi trong lòng cũng nhẹ hẳn đi, tự nhiên vui vẻ. Một đám người thánh vực liền ở tại Long Huyết thành bắt đầu mở tiệc ăn mừng.

Cuộc vui ăn mừng này, thậm chí ngay cả Hoàng đế Ba Lỗ Khắc đế quốc 'Tây Ni & Ba Lỗ Khắc' cũng đến.

"Ca, ta thật sự lo lắng… May mà ca đã trở về, nào, ca, ta kính người một chén" Ốc Đốn giờ phút này tâm tình rất phức tạp.

"Tốt. Cạn chén" Lâm Lôi lúc này cười dài nâng chén.

"Ốc Đốn, mấy người Đức Tư Lê".

Yến hội đã tàn, Lâm Lôi trong lòng cảm khái không thôi "Ốc Đốn, năm huynh đệ Ba Khắc bọn họ, mặc dù ở Thánh đảo Quang minh Giáo đình đánh một trận. Cuối cùng gặp phải 'Ba Nhĩ Tắc Trạch' bọn họ đã chạy trốn, nhưng ta thật sự không trách bọn họ".

Lâm Lôi hiểu rất rõ tâm tình tại giờ phút này của Ốc Đốn, năm huynh đệ Ba Khắc.

Lúc ấy gặp phải Ba Nhĩ Tắc Trạch, Lâm Lôi để cho bọn họ chạy trốn. Mấy người Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi, kể cả Hoàng đế Ốc Đốn đều biết rõ khi đó lưu lại là mất trí.

Bọn họ đều lập tức chạy trốn.

Mặc dù, lý trí nói bọn họ làm như vậy là không nên. Ngược lại Địch Lỵ Á, Bối Bối lưu lại, rất có thể sẽ chết mà không có giá trị.

Nhưng theo cảm tình mà nói. Mấy người Đức Tư Lê, Ốc Đốn trong lòng đều có sự áy náy.

Tự nhiên, cuộc ăn mừng này bọn họ cũng cố gắng biểu hiện cao hứng, cố gắng đàm tiếu uống rượu với Lâm Lôi. Muốn cho Lâm Lôi vui vẻ một chút, nhưng thật ra Lâm Lôi cũng không tức giận. Chỉ là mấy người Đức Tư Lê, Ốc Đốn trong lòng có chút áy náy mà thôi.

"Tây Ni, tiệc cũng đã xong, ngươi đến thư phòng của ta một chuyến. Ta có chuyện muốn nói vói ngươi" Lâm Lôi quay đầu nói với Tây Ni.

"Vâng, đại bá" Tây Ni cung kính nói.

Tây Ni thoạt nhìn rất nho nhã thanh tú. Rất khó tưởng tượng lại là con trai của Ốc Đốn, hôm nay đã hai mươi bốn tuổi. Đảm nhiệm đế quốc hoàng đế cũng đã mấy năm, không nói đến thực lực, về phương diện quản lý quốc gia Lâm Lôi cũng rất hài lòng.

Sau khi yến tiệc kết thúc, đêm đã về khuya.

Long Huyết thành, thư phòng chuyên dụng của Lâm Lôi, mặc dù thư phòng này Lâm Lôi sử dụng rất ít, nhưng hằng ngày đều có người quét dọn, tự nhiên rất sạch sẽ. Mà hôm nay, Lâm Lôi cũng hiếm hoi bước vào thư phòng này.

"Đại bá rốt cuộc muốn ta làm gì đây?" Tây Ni nhìn thư phòng yên tĩnh cách đó không xa trong lòng đây nghi hoặc.

Trong thư phòng đèn sáng, trong đêm đen ngọn đèn này thấy rất là rõ.

Tây Ni. Ngày nay là Hoàng đế Ba Lỗ Khắc đế quốc, địa vị rất tôn quý. Nhưng Tây Ni đến Long Huyết thành này, lại không chút nào dám làm dáng Hoàng đế, bởi vì tại Long Huyết thành đa số đều là người mạnh, đều là trụ cột của Ba Lỗ Khắc đế quốc.

Đặc biệt là đại bá!

Lâm Lôi đối với Ba Lỗ Khắc đế quốc, tựu như Vũ thần của Áo Bố Lai Ân đế quốc, Đại Tế Ti của Ngọc Lan đế quốc.

Một đế quốc có thể không có Hoàng đế. Nhưng không thể không có bọn họ.

"Cộc!" "Cộc!" "Cộc!" Tây Ni có chút khẩn trương gõ cửa thư phòng. Từ nhỏ đến lớn, Tây Ni cũng chưa từng thấy Lâm Lôi mấy lần. Đối với Lâm Lôi, Tây Ni trong lòng có sự kính sợ cùng với sự sùng bái.

"Vào đi".

Hít sâu một hơi, Tây Ni đẩy cửa phòng vào. Hắn liếc mắt thấy Lâm Lôi đang ngồi ở bàn giấy đọc sách.

"Tây Ni ngồi đi" Lâm Lôi cười rất thân thiết, chỉ vào cái ghế cách đó không xa nói.

"Vâng, đại bá" Tây Ni lúc này đóng cửa phòng lại, rồi sau đó liền ngồi xuống.

Lâm Lôi nhìn Tây Ni, không khỏi nở nụ cười: "Tây Ni, nói đến thật kỳ quái, phụ thân ngươi khi còn bé trông như hổ báo. Ngươi từ nhỏ lại nhu thuận nghe lời. Ta thấy ngươi ngược lại rất giống mẫu thân Ni Na" Đối với Tây Ni, Lâm Lôi cũng rất thích.

"Con giống mẹ mà" Tây Ni cũng cười nói.

"Cũng đúng, Thái Lặc hổ báo, Địch Lỵ Á lúc thiếu niên cũng rất lợi hại" Lâm Lôi dừng lại, rồi trực tiếp đi vào đề tài "Tây Ni, ta lần này bảo ngươi tới, là muốn nói cho ngươi một việc, ngươi cần phải cẩn thận mà lắng nghe" Lâm Lôi cười dài nói.

Tây Ni lúc này ngưng thần.

"Ngọc Lan đế quốc Đại Tế Ti, và Áo Bố Lai Ân đế quốc Vũ Thần bọn họ đều nói với ta. Hai đại đế quốc bọn họ cùng với Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta. Tam đại đế quốc liên thủ, thống nhất cả Ngọc Lan đại lục. Tam đại đế quốc. Phân thiên hạ!" Lâm Lôi nói rất là tùy ý.

Tây Ni nghe cũng ngây ngẩn cả người.

Làm Hoàng đế một đế quốc, cái tin tức này đối với hắn quá chấn động.

"Đại bá, cái này, phân chia thiên hạ?" Tây Ni có chút không dám tin tưởng "Muốn tiêu diệt La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc, Cực Đông đại thảo nguyên, Hắc ám đồng minh, Quang minh đồng minh... Cái này mười năm trưam năm, sợ rằng cũng làm không được".

Lâm Lôi lắc đầu.

"Tây Ni. Tại yến tiệc ngươi cũng đã biết rồi, lần này đây chúng ta đã đi tiêu diệt Thánh đảo Quang minh Giáo đình" Lâm Lôi nói.

"Vâng" Tây Ni gật đầu, chợt hắn hai mắt sáng ngời, giật mình nói "Đại bá, ý của người là..." Tây Ni trong lòng trở nên sáng sủa.

"Không chỉ là Tổng bộ Quang minh Giáo đình, hay là Tổng bộ Hắc ám Giáo đình. Chỉ khoảng hai ngày là xong, chiến tranh một khi thật sự bắt đầu. Ngươi nói đối phương không có người mạnh cấp thánh vực, chúng ta phái ra cấp thánh vực... Ngươi nói cuộc chiến tranh này, có cần hao phí thời gian dài không?"

Tây Ni cảm thấy yết hầu khô khốc, phía sau lưng cũng đổ mồ hôi, trong lòng rúng động: "Đại bá bọn họ thật là đáng sợ. Trực tiếp tiêu diệt người cấp thánh vực của người ta. Cuộc chiến tranh này, đối phương không có biện pháp đánh trả".

Ngay cả đám người Quang minh Giáo hoàng cũng chết.

Do đó thần thánh đồng minh không có thủ lãnh. Một khi gặp phải chiến tranh, sợ rằng các vương quốc, công quốc thậm chí vu hội của thần thánh đồng minh sẽ trực tiếp đầu hàng.

"Ta cũng chỉ nói cho ngươi một tiếng" Lâm Lôi đối với cuộc chiến tranh này cũng không quá để ý.

Dù sao đối với bản thân mà nói, lãnh thổ nhiều ít thế nào, thống trị dân đông hay ít, đều là hư ảo, Quan trọng nhất của bản thân chính là bước trên con đường lĩnh ngộ pháp tắc, nhanh chóng thành thần!

Thần!

Một khi thành thần, tính mạng tầng kia hoàn toàn thuế biến. Sẽ có thần cách, có thần chi lĩnh vực, cũng sắp có thể hưởng thụ tín ngưỡng lực. Những điều hoàn toàn thuộc về thế giới siêu việt ở trên.

"Đại bá, tam gia phân thiên hạ này, phân chia như thế nào?" Tây Ni hỏi tới, hắn đối với cái này là quan tâm nhất.

"Ồ, thiếu chút nữa quên nói" Lâm Lôi cười cười "Là như thế này, lãnh thổ thần thánh đồng minh và bắc vực mười tám công quốc, sẽ thuộc về Áo Bố LAI ân đế quốc, Lai Nhân đế quốc, Hắc ám đồng minh sẽ thuộc về Ngọc Lan đế quốc, về phần La Áo đế quốc và Cực đông đại thảo nguyên, sẽ thuộc về Ba Lỗ Khắc đế quốc chsung ta".

Tây Ni hai mắt nhất thời sáng lên.

Lãnh thổ La Áo đế quốc và Ba Lỗ Khắc đế quốc không kém mấy. Quan trọng nhất là… Cực đông đại thảo nguyên!

Cực đông đại thảo nguyên này trên thực tế phạm vi lãnh thổ phi thường lớn, thậm chí gần tới Áo Bố Lai Ân đế quốc. Chỉ là bởi vì là thảo nguyên, đất rộn người thưa, chỉ mới có ba vương quốc thôi. Nhưng ngàn vạn lần đừng xem thường ba vương quốc này, chỉ đơn giản ba vương quốc tại Cực đông đại thảo nguyên, cũng có thể cùng với La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc hai đại đế quốc đối kháng nhiều năm như vậy. Có thể thấy là có thực lực.

Dù sao dân tộc trên lưng ngựa vốn rất thiện chiến.

"Được rồi, Tây Ni. Bây giờ cũng không còn sớm. Ngươi trở về nghỉ ngơi đi" Lâm Lôi nói.

"Vâng, đại bá" Tây Ni cung kính lui ra.

Đợi đến khi Tây Ni rời đi, Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía cái ghế ở một bên thư phòng. Vừa rồi Tây Ni vừa mới ngồi, giờ phút này lại có một gã trung niên đang ngồi. Trường bào rộng thùng thình, khuôn mặt tươi cười. Đó chính là người mạnh thần cấp, vua sát thủ - Hi Tắc.

"Hi Tắc đại nhân. Các ngươi ngày mai sẽ xuất phát đi Chúng thần mộ địa. Sao tối nay vẫn còn đến thăm ta?" Lâm Lôi không khỏi cười dò hỏi.

Nghe Lâm Lôi nói như vậy, Hi Tắc ngẩn ra, chợt chép miệng bất đắc dĩ nói: "Đúng vậy, ngày mai sẽ đi Chúng thần mộ địa. Nhưng thật ra, ta lần này không muốn đi Chúng thần mộ địa, nhưng mấy tên kia, nhất định là bức bách ta cùng đi. Thật là...!"

"Chúng thần mộ địa còn có thể bức bách đi. Không phải tự nguyện đi sao?" Lâm Lôi nghi hoặc nhíu mày.

"Đừng nói nữa, nhớ ra lại khó chịu".

Hi Tắc đứng lên, đi tới trước bàn của Lâm Lôi: "Lâm Lôi, ta hôm nay tới là cần ngươi giúp một việc".

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 12: Chuyện Xấu

Ta nhờ ngươi một việc?

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Hi Tắc : "Hi Tắc đại nhân xin cứ nói!"

Hi Tắc dù sao cũng là Quân Đao nguyên lão, một đại nhân vật của một trong tứ đại sát thủ tổ chức, chuyện thế tục chuyện để cho Quân đao tổ chức đi làm là được. Chuyện cần nhờ mình giúp khẳng định sẽ không phải là việc nhỏ.

"Lâm Lôi, cách đây không lâu, Áo Bố Lai Ân cùng Khải Sắt Lâm hai tên tham lam không phải nói với ngươi chuyện muốn thống nhất đại lục phân thiên hạ chứ ?" Hi Tắc nói.

"Quả là có chuyện như vậy. " Lâm Lôi gật đầu.

Hi Tắc gật đầu nói: "Có phân thiên hạ hay không theo ta không quan hệ nhưng ngươi cũng biết đó, ta cùng La Toa Lỵ có một chút đặc thù quan hệ. "Hi Tắc cười cười " Ta rất hiểu tính tình La Toa Lỵ, nàng vẫn đứng ở Băng tuyết nữ thần điện vì rất coi trọng nó. "

Lâm Lôi gật đầu.

La Toa Lỵ tu luyện mấy ngàn năm rồi mà vẫn đứng ở thần điện như trước từ đó có thể thấy được sự coi trọng của nàng với Băng tuyết nữ thần điện.

Như trong Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình có mấy ai tu luyện vài ngàn năm rồi còn đứng ở giáo đình ? Dù sao đối với cường giả đã tu luyện mấy ngàn năm mà nói, mục tiêu của bọn họ là thành thần! Đi trên đường thành thần sao còn muốn tín ngưỡng thần linh khác cơ chứ ?

Thần, là để cho người khác tín ngưỡng.

La Toa Lỵ tiếp tục đứng ở Băng tuyết nữ thần điện, tự nhiên không phải vì tín ngưỡng Băng tuyết nữ thần, mà là vì có cảm tình với Băng tuyết nữ thần điện.

"Áo Bố Lai Ân ngày đó cũng nói, muốn cho bắc vực mười tám công quốc quy Áo Bố Lai Ân đế quốc. " Hi Tắc lắc đầu bất đắc dĩ nói :"Nhưng thật ra quy hắn cũng không có gì, chỉ là ngươi cũng biết đó, Áo Bố Lai Ân đế quốc bên trong sớm có quy định, chỉ có thể tín phụng Vũ thần Áo Bố Lai Ân, các tông giáo khác nhất luật không được tồn tại. "

Lâm Lôi gật đầu.

Ngay cả Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình tại Áo Bố Lai Ân đế quốc đều chỉ có thể bố trí một vài trạm tình báo chứ không dám đại tứ tuyên dương.

"Bắc vực mười tám công quốc một khi bị chinh phục, với chính sách cứng rắn của Vũ thần Áo Bố Lai Ân khẳng định, sẽ không để cho Băng tuyết nữ thần điện tiếp tục tồn tại. " Hi Tắc cau mày nói :"Ta lo rằng La Toa Lỵ sẽ không suy nghĩ mà đấu cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc mất. "

Lâm Lôi đã hiểu mối lo của Hi Tắc.

"Hi Tắc đại nhân, điểm ấy ngươi lo lắng cái gì, chỉ cần có ngươi, ta tin rằng Vũ thần sẽ không quá phận. " Lâm Lôi cười nói.

Hi Tắc gật đầu : "Đúng, ta sống thì vẫn như thế này, nhưng nếu …… lần này ta chết trong Chúng thần mộ địa thì sao ? Vũ thần kia còn có thể khách khí đối đãi với Băng tuyết nữ thần điện sao?" Trên mặt Hi Tắc hiện rõ một tia phiền não.

"Này ......"

Lâm Lôi trầm ngâm chỉ chốc lát "Hi Tắc đại nhân, sao ngươi không tin tưởng như vậy chứ ?"

"Không phải. " Hi Tắc lắc đầu nói :"Lâm Lôi, ngươi không biết, mặc dù bốn người chúng ta đều là hạ vị thần, nhưng chênh lệch lẫn nhau cũng rất lớn. Giống như thánh vực, ngươi nói xem, ngươi cùng một người mới nhập thánh vực so sánh thì thế nào?"

Mới nhập thánh vực ?

Ngay cả trăm vạn vực sâu đao ma trước mặt Lâm Lôi đều cũng để mặc cho bị chém giết, chênh lệch này giống như trời với đất.

"Cùng là hạ vị thần nhưng với thực lực của ta chỉ là người yếu nhất, như Đế Lâm, hắn đã là hạ vị thần đỉnh, nghe nói sắp đột phá đến trung vị thần. " Hi Tắc lắc đầu nói.

Hi Tắc, dù sao là mới vào thần vực.

Những người khác, tỷ như Vũ thần đã thành thần hơn năm ngàn năm trước rồi, mà Đại tế ti cũng thành thần từ ngàn năm trước. Về phần Đế Lâm càng thành thần sớm hơn nữa.

"Tại chúng thần mộ địa muốn nói người nào có thể dễ chết nhất, kỳ thật, chính là ta. " Hi Tắc nói.

"Hi Tắc đại nhân vậy sao ngươi còn tới chúng thần mộ địa ?" Lâm Lôi hỏi lại.

"Một là không thể không đi. Hai là ......" Mắt Hi Tắc cũng sáng đứng lên "Cuộc sống đã an dật quá lâu rồi, cũng sẽ trở thành nhàm chán. Ta cũng muốn cảm thụ một chút kích thích sanh tử, năm đó ta và A Mạn Đạt đều cùng hành tẩu bên bờ sanh tử. Kể cả kiếp sống ám sát kia cũng thật sự rất kinh tâm động phách, cũng khiến người ta hoài luyến. "

Hi Tắc, vẫn giữ trái tim của một chiến sĩ.

Lâm Lôi trong lòng cũng biết rõ.

Những chiến sĩ cường giả như bọn hắn không thể nào vĩnh viễn đắm chìm trong an dật. Điều bọn họ cần là chiến đấu, là nhiệt huyết, là đột phá, là bước trên từng đỉnh cao một!

"Lâm Lôi, chuyện của La Toa Lỵ ngươi nguyện ý giúp ta?" Hi Tắc lập tức nói.

"Đương nhiên nguyện ý, Hi Tắc đại nhân, ngươi nói ta sẽ từ chối sao?" Lâm Lôi chế nhạo cười nói.

"Tiểu tử ngươi này. " Hi Tắc cũng nở nụ cười.

Trong mười năm tới Lâm Lôi cũng sẽ thành thần, quan trọng nhất chính là …… Lâm Lôi cùng Bối Bối có mối quan hệ với Bối Lỗ Đặc, đó mới là nguyên nhân chính vì sao hôm nay Hi Tắc lại nhờ Lâm Lôi giúp, chỉ cần Lâm Lôi xen vào thì cho dù Vũ thần từ chúng thần mộ địa trở về, cũng sẽ không đối phó với La Toa Lỵ.

"Lâm Lôi, Áo Bố Lai Ân, Khải Sắt Lâm!"

Một giọng nói già nua đột nhiên vang vọng trong óc Lâm Lôi, không chỉ Lâm Lôi dù là Vũ thần ở tại Vũ thần sơn hoặc là Đại tế ti ở Ngọc Lan đế quốc trong đầu đều cũng xuất hiện thanh âm đó.

Lâm Lôi sắc mặt biến đổi.

Bối Lỗ Đặc đại nhân!

"Ta biết các ngươi muốn phát động chiến tranh trên đại lục, bất kể chỗ nào trên Ngọc Lan đại lục thành dạng gì, ta cũng sẽ không quản nhưng có hai điểm các ngươi phải ghi nhớ. Thứ nhất, các ngươi không được phá hư sự bình yên của Hắc ám chi sâm, điểm thứ hai, quân đội của các ngươi tuyệt đối không cho phép tiến vào Bắc vực mười tám công quốc, không được tùy ý giết chóc tại Bắc vực mười tám công quốc. Hiểu chưa ?"

"Rõ, Bối Lỗ Đặc đại nhân. "

Vũ thần, Đại tế ti, Lâm Lôi, ba người cơ hồ cùng trả lời trong đầu.

Bối Lỗ Đặc ra lệnh, ai dám cãi ?

Sau khi truyền lệnh Bối Lỗ Đặc đại nhân liền thu hồi thần thức.

"Quả là đáng sợ, thần thức trong nháy mắt bao trùm gần nửa Ngọc Lan đại lục. " Lâm Lôi than thở không ngớt "Thực lực của Bối Lỗ Đặc đại nhân thật sự quá mạnh mẽ hơn xa Vũ thần bọn họ. "

"Làm sao vậy, Lâm Lôi ?" Hi Tắc thấy Lâm Lôi thất thần, không khỏi nghi hoặc.

Lâm Lôi quay sang nhìn Hi Tắc, trong lòng biết rằng, vừa rồi Bối Lỗ Đặc đại nhân chỉ là thần thức truyền lệnh cho Lâm Lôi, Vũ thần, Đại tế ti ba người thôi còn các cường giả khác đều không hề biết.

"Hi Tắc đại nhân, ngươi không phải lo lắng cho La Toa Lỵ sao ?" Lâm Lôi cười nói.

Hi Tắc gật đầu, nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

"Bây giờ không cần lo lắng nữa. " Lâm Lôi nói.

Hi Tắc có chút mơ hồ : "Chuyện gì xảy ra ?"

"Vừa rồi Bối Lỗ Đặc đại nhân đã truyền lệnh cho ta, Vũ thần cùng Đại tế ti, ở Bắc vực mười tám công quốc không cho phép quân đội xâm nhập. Cũng không cho phép ở nơi đó tùy ý giết chóc. " Lâm Lôi cười cười nhìn Hi Tắc, "Hi Tắc đại nhân, ngươi yên tâm rồi chứ. "

Hi Tắc thở dài một hơi, cũng cười.

"Thế nhưng ta không hiểu, Bối Lỗ Đặc đại nhân tại sao làm vậy ? Chẳng lẽ hắn lo lắng cho ta, Ta còn không có bản lĩnh đó a. " Hi Tắc rất khó hiểu.

"Không nghĩ ra thì đừng nghĩ, dù sao đây là chuyện tốt, không phải sao?" Lâm Lôi cười nói.

Hi Tắc cũng nở nụ cười, " Đúng, là chuyện tốt. Ân, Lâm Lôi, ta cũng không quấy rầy nữa. " Nói rồi thân ảnh Hi Tắc liền biến mất khỏi thư phòng, với thực lực của Lâm Lôi cũng chỉ là miễn cưỡng nhận thấy được một cái bóng mơ hồ biến mất thôi.

"Hóa ảnh thuật luyện đến cái bóng cơ hồ nhìn không thấy, thật sự là đáng sợ. " Lâm Lôi thầm than thở trong lòng.

Một đêm, nhất định không phải một đêm tầm thường.

Khi Hi Tắc vừa mới đi thì chỉ trong chốc lát, lại có một người xuất hiện trong thư phòng của Lâm Lôi, người sau vừa đến Lâm Lôi cũng không phát hiện chút nào chỉ tiếp tục đọc sách, chỉ đến khi đổi sách thì mới phát hiện có người tới.

Lâm Lôi nhất thời sợ đến giật nảy mình.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân. " Lâm Lôi lập tức đứng dậy.

Người kia vẫn mặc bộ trường bào màu đen, râu tóc đen nhánh, trên mặt cũng có vẻ tươi cười, chính là vương giả trên Ngọc Lan đại lục - Bối Lỗ Đặc. Bối Lỗ Đặc cười nói: "Lâm Lôi, chờ một chút, đợi Bối Bối tới, chúng ta cùng nói. "

"Bối Bối ?" Lâm Lôi đáy lòng có chút nghi hoặc.

"Sưu!" Chỉ vài giây sau, một đạo bóng đen đã từ bên ngoài chạy đến, Bối Bối trực tiếp nhảy lên trên người Bối Lỗ Đặc : "Bối Lỗ Đặc gia gia, sao ngươi lại tới đây ?"

Bối Lỗ Đặc vừa nhìn thấy Bối Bối liền cười đến híp cả mắt lại. Có tánh mạng vô cùng nhưng trong tất cả con cháu của Bối Lỗ Đặc cũng chỉ có Bối Bối mới là Phệ Thần Thử. Có thể nói ...... Bối Bối cũng chính là giống nòi duy nhất của Bối Lỗ Đặc.

"Ta hôm nay tới là muốn mang Bối Bối về Hắc ám chi sâm. " Bối Lỗ Đặc mở miệng nói đồng thời còn hiền lành nhìn Bối Bối.

"Về Hắc ám chi sâm ? Tại sao phải tới chỗ đó a, ta ở đây rất tốt. " Bối Bối phản đối.

Lâm Lôi biết Bối Lỗ Đặc tuyệt sẽ không vô duyên vô cớ làm như vậy, đoan chắc phải có nguyên nhân đặc thù gì đó.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, không biết ngươi làm như vậy là vì ?" Lâm Lôi nhìn Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc âu yếm sờ sờ đầu Bối Bối: "Bối Bối là thần cấp ma thú Phệ Thần Thử, khi tới giai đoạn cuối cùng của phát triển kỳ rất nhanh sẽ tới trưởng thành kỳ. Khi ở trưởng thành kỳ, Bối Bối hắn tự nhiên sẽ đạt tới thần cấp mà ở giai đoạn này phi thường trọng yếu. "

"Ta sẽ thành thần ?" Bối Bối kinh ngạc nói.

"Phỏng chừng còn vài chục năm nữa thôi, vài chục năm tới cũng là những năm quan trọng nhất của ngươi đó. " Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói.

Lâm Lôi đã rõ Bối Lỗ Đặc bản thể là Phệ Thần Thử, qua mấy vị diện cũng chỉ có Bối Lỗ Đặc đại nhân hiểu rõ về Phệ thần thử nhất. Trong lòng Lâm Lôi cũng rất quan tâm đến Bối Bối, cũng hy vọng Bối Bối phát triển tốt, sau này mới có thể có thực lực càng mạnh: "Bối Bối, ngươi nên đi Hắc ám chi sâm đi. Dù sao sau này ta cũng phải bế quan tu luyện, có lẽ cũng phải hơn mười năm. "

Bối Bối trầm ngâm chỉ chốc lát, rồi sau đó nhìn Lâm Lôi một hồi, cuối cùng mới gật đầu: "Được, thế nhưng lão đại, nếu ngươi có thời gian phải linh hồn trao đổi với ta ạ. "

"Được. " Lâm Lôi cười nói.

Bối Lỗ Đặc trên mặt cũng nở nụ cười, hắn đối với biểu hiện của Lâm Lôi rất hài lòng.

"Lâm Lôi, ta có một việc phải nhắc nhở ngươi. " Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi trong lòng căng thẳng, lập tức cung kính nói: "Bối Lỗ Đặc đại nhân xin mời nói. " Bối Lỗ Đặc gật đầu nói: "Ta biết, các ngươi đang chuẩn bị công kích các đế quốc khác thống nhất Ngọc Lan đại lục. Nếu chuyện này làm từ mười năm trước, hoặc mấy trăm năm trước cũng không có vấn đề gì, nhưng bây giờ ......"

Bối Lỗ Đặc lắc đầu.

Lâm Lôi không khỏi cả kinh, Bối Lỗ Đặc nói, tuyệt sẽ không phải chuyện thường. Theo kế hoạch bọn Vũ thần thương lượng, thoạt nhìn hẳn sẽ không có vấn đề gì a. Tiêu diệt thánh vực phía đối phương, sau đó xuất động đại quân, thánh vực cùng uy hiếp, khi cần sẽ thi triển hủy diệt ma pháp để chấn nhiếp.

Mười chắc đến chín phần.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, ý của người là ?" Lâm Lôi nhìn Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc nhìn Lâm Lôi một cái: "Lần này chiến tranh cũng không phải đơn giản như ngươi tưởng tượng đâu, nó còn có một dã tâm lớn khác. Được rồi, lời ta cũng chỉ có thế, ta đi đây. "

"Lão Đại. " Bối Bối cũng cùng Lâm Lôi cáo biệt.

Ôm Bối Bối rồi thân ảnh Bối Lỗ Đặc liền biến mất khỏi thư phòng, tốc độ cực nhanh, Lâm Lôi căn bản phát hiện không được, rõ ràng Bối Lỗ Đặc cao minh hơn Hi Tắc kia nhiều.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân đột nhiên nhắc nhở ta cái này ?" Ngồi ở trong thư phòng, Lâm Lôi cau mày trầm tư "Chiến tranh, cũng không phải đơn giản như ta tưởng tượng ? Chẳng lẽ còn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn ? Còn nói có dã tâm lớn ?" Lâm Lôi đột nhiên trong lòng vừa động.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, vừa rồi còn ra lệnh, không cho phép công kích Bắc vực mười tám công quốc. "

Xâu chuỗi những sự kiện đó lại Lâm Lôi chợt cảm thấy một cỗ áp lực .

"Chiến tranh lần này có lẽ nên cẩn thận, chậm rãi mà làm. " Đáy lòng Lâm Lôi đã quyết định chủ ý, chỉ còn đợi sáng mai sẽ đi tìm Tây Ni, hảo hảo nhắc nhở Tây Ni một phen.

Mà ngay tối nay.

Ma thú sơn mạch, ở sâu trong Vân Vụ cốc.

Nơi này cũng chính là ổ của Cức bối thiết giáp long mà năm đó Lâm Lôi đã may mắn uống được máu nó còn chiếm được long tinh, cuối cùng dẫn động Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể, có thể tiến hành Long huyết chiến sĩ biến thân. Ở chỗ này ……

Lâm Lôi đã nhổ Tử huyết nhuyễn kiếm khiến Đế Lâm cùng ba đầu Lục mục kim nghê trốn thoát.

Vẫn ở đó.

"Xuy xuy ~~~" không gian chợt xuất hiện gợn sóng như mặt nước, chợt độ chấn động càng lúc càng lớn, rồi sau đó trực tiếp xuất hiện một vết nứt lớn.

"Xoát!"

"Xoát!"

"Xoát!"……

Liên tiếp tám thân ảnh đồng thời từ trong đó vọt ra, tám thân ảnh này có người có bộ dáng của nhân loại, cũng có tên đầu mọc sừng nhọn, còn có kẻ toàn thân bao trùm trong trường bào. Tám thân ảnh kia vừa chật vật trốn thoát nhưng tất cả đều vui mừng lẫn sợ hãi như điên.

"A, khí tức của nguyên tố, thật là thoải mái a. " Một tráng hán đầu có sừng trâu kích động đến toàn thân phát run.

"Đã trở về, rốt cục ta đã trở về rồi!" Có một người quỳ trên mặt đất, kích động lớn tiếng khóc :"Ta rốt cục còn sống từ địa phương quỷ quái kia trở về, hơi thở của đất, quả là mê người a. "

Tám thân ảnh đều kích động không ngừng.

"Các vị, chúng ta đều từ Qua Ba Đạt vị diện ngục giam trốn ra được, chúng ta bây giờ ...... chia tay thôi chứ. " Một người có lổ tai nhọn cùng mái tóc màu xanh biếc vừa cười vừa nói.

"Ha ha, kinh hãi run sợ mấy ngàn năm, cũng nên hảo hảo hưởng thụ. " Chỉ thấy tám thân ảnh trong nháy mắt liền bay lên tự tuyển định phương hướng ly khai khỏi nơi đó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 13: Bắt Đầu Tiềm Tu

Ánh sáng mặt trời tựa như nước cam lộ của Tự nhiên nữ thần tỏa xuống bao trùm đại địa.

Long huyết tòa thành, luyện võ trường, hơn mười người đang tụ tập ở chỗ này, bọn họ đều đến để tiễn biệt Đột Lệ Lôi.

"Lâm Lôi, chuyện này kết thúc ngươi cũng phải bắt đầu bế quan đi, có lẽ lần sau chúng ta gặp lại, ngươi đã bước vào thần vực.” Đức Tư Lê cười cảm khái nói.

Lâm Lôi cười mà nói :”Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi, các ngươi cũng đừng quên, Bối Lỗ Đặc đại nhân đã nói qua, các ngươi nhanh thì một hai ngày sẽ có thể đạt tới thần vực. Nói không chừng, hai người các ngươi so với ta còn sớm bước vào thần vực ý chứ.”

Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê hai người đều nở nụ cười.

"Tốt lắm, chúng ta đi trước đây.” Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi từ biệt đám Lâm Lôi rồi trực tiếp bay về phía trường không, cuối cùng hóa thành một chấm đen nhỏ phía chân trời, biến mất không thấy.

"Phi hành …… nếu ta biết phi hành có phải tốt rồi không.” Thái Lặc đứng ở phía sau Lâm Lôi trong mắt chợt có một tia hâm mộ, cảm khái nói.

Lâm Lôi không khỏi quay đầu nhìn Thái Lặc một cái.

Tây Ni bên cạnh cười nói :”Thái Lặc, vội cái gì ? Tu luyện thêm vài năm, ngươi bây giờ đã là bát cấp, khi đạt tới cửu cấp chiến sĩ, biến thân thành Long huyết chiến sĩ không phải đã là thánh vực sao? Đến lúc đó tự nhiên sẽ bay được thôi.”

"Thái Lặc, ai bảo ngươi năm đó không lựa chọn máu của Hoàng kim long chứ.” Một mỹ nữ tóc vàng phía sau Lâm Lôi cũng tham gia.

Năm đó chính là tiểu Toa Toa mà hôm nay đã biến thành một mỹ nữ phi thường động lòng người, lại thêm thân thế của Toa Toa nên tại Ba Lỗ Khắc thành sớm bị đông đảo quý tộc đệ tử theo đuổi. Thế nhưng ánh mắt Toa Toa rất cao, chưa bao giờ đem đám quý tộc đệ tử để vào mắt.

"Được rồi. Về trước đại sảnh đi.” Lâm Lôi quay lại nói với Thái Lặc, Toa Toa.

"Rõ, phụ vương.” Thái Lặc, Toa Toa lập tức tuân mệnh.

Mặc dù Lâm Lôi đối với Thái Lặc, Toa Toa không quá nghiêm khắc, nhưng tiến vào Chúng thần mộ địa đã mười năm khiến Thái Lặc, Toa Toa không hề nhìn thấy Lâm Lôi, hơn nữa đối với người cha đã được thần hóa này từ đáy lòng Thái Lặc, Toa Toa sẽ có chút kính sợ.

Trong đại sảnh.

Một chiếc bàn được đặt ở giữa, xung quanh là Ba Khắc ngũ huynh đệ, Tái Tư Lặc đều chia làm hai bên theo thứ tự ngồi xuống.

"Hôm nay gia đình chúng ta tập hội, có lẽ đây cùng là lần duy nhất tụ tập đông người như vậy a.” Lâm Lôi đã định chủ ý nên muốn đem chuyện của gia tộc an bài hết sau đó chính mình sẽ bắt đầu tiến hành tiềm tu.

Chỉ có điều ……

Ngày hôm qua Bối Lỗ Đặc đại nhân đến lại đột ngột nhắc nhở, khiến Lâm Lôi không khỏi suy tư.

Hắn cảm giác được Ngọc Lan đại lục tựa hồ đang có nguy cơ gì đó ẩn nấp, mà bây giờ nguy cơ đó sẽ sớm hiện ra. Nhưng bất luận thế nào, tu luyện là chuyện phải làm. Dù sao nếu có thể sớm đạt tới thần cấp, đối với thân nhân bằng hữu của hắn cũng tốt hơn.

Dù sao, Địch Lỵ Á cùng Ba Khắc, đều là luyện hóa thần cách, cho dù thành thần sợ rằng lợi dụng pháp tắc để chiến đấu như thế nào đều sẽ không quen thuộc.

Chính thức chiến lực cũng chỉ có Lâm Lôi cùng với Bối Bối sắp đạt tới trưởng thành kỳ.

"Lâm Lôi, ngươi muốn bế quan tu luyện?" Tái Tư Lặc hỏi lại.

Lâm Lôi khẽ gật đầu :”Bất quá có một chuyện phải nói một chút. Tây Ni.”

"Đại bá.” Tây Ni lập tức cung kính lên tiếng, chăm chú lắng nghe.

Lâm Lôi nhìn kỹ Tây Ni, trịnh trọng nói :”Đêm hôm qua, mặc dù ta nói cho ngươi về chuyện chiến tranh của đại lục nhưng lúc ấy ta đã đánh giá nó quá mức đơn giản. Bây giờ, ta nhắc nhở ngươi vài điểm, ngươi phải nhớ kỹ!"

"Đại bá xin mời nói.” Tây Ni cung kính nói.

Địch Lỵ Á, Ba Khắc ngũ huynh đệ, Ốc Đốn, Tái Tư Lặc một đám người chung quanh cũng bắt đầu nghi hoặc.

"Điểm đầu tiên, Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta cùng Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc phát động chiến tranh phân chia thiên hạ lần này vốn mục tiêu của Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta là chinh phục La Áo đế quốc cùng cực đông đại thảo nguyên. Bây giờ ta hy vọng ngươi hãy giảm tốc độ tiến công lại, đừng nóng vội, đừng tham lam. Cho dù chỉ có thể chinh phục một nửa lĩnh thổ của bọn họ hoặc một phần ba hoặc nhỏ hơn cũng có thể.”

Tây Ni nhất thời mơ hồ.

Đêm hôm qua hắn vừa biết rằng, trên phương diện thánh vực tam đại đế quốc liên minh giữ tuyệt đối ưu thế, trận chiến tranh này căn bản không có vấn đề gì.

"Đại bá ……" Tây Ni mở miệng.

"Nghe ta .” Lâm Lôi nhướng mày, Tây Ni nhất thời liền không dám lên tiếng.

Lâm Lôi nhíu mày trịnh trọng nói :”Điểm thứ hai, chiến tranh đại lục lần này mục tiêu của Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta không phải chinh phục mà là tự bảo vệ chính mình.”

Tây Ni càng thêm nghi hoặc.

"Điểm cuối cùng, ta chỉ có thể hy vọng Tây Ni ngươi cẩn thận, cẩn thận lại cẩn thận.” Lâm Lôi trong lòng rất rõ ”Hết thảy phải lấy tự bảo vệ chính mình làm trọng điểm.”

Bối Lỗ Đặc đại nhân là thân phận gì?

Có thể ra lệnh cho cả Đại tế ti, Vũ thần cùng chính mình, nhưng lại trọng điểm nhắc nhở với mình thì đó chắc chắn là một đại sự. Dù sao chuyện có thể khiến Bối Lỗ Đặc đại nhân coi trọng sợ rằng là rất rất ít.

"Nghe rõ rồi chứ ?" Lâm Lôi quát hỏi .

"Rõ rồi.” Tây Ni nhíu mày, nghi hoặc dò hỏi ”Đại bá, ta muốn hỏi, trận chiến tranh này mặc dù chưa đi tiến hành nhưng kết cục đã xác định trước được, tại sao đại bá lại ……"

Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ bọn họ một đám người cũng đều nghe được nhưng cũng đều rất nghi hoặc.

Tiêu diệt thánh đảo của Quang minh giáo đình đều có sự hiệp trợ của Hắc ám giáo đình cùng Vũ thần, Đại tế ti. Nếu thật sự tiến hành chiến tranh, khẳng định sẽ thắng chắc.

Lâm Lôi lắc đầu nói :”Ta chỉ có thể nói cho ngươi, trận chiến tranh này ẩn núp nguy cơ so với sự tưởng tượng của ngươi còn lớn hơn nhiều, ngay cả thần cấp cường giả đều không dám coi thường.”

Tất cả cường giả trong đại sảnh đáy lòng đều cả kinh.

Thần cấp cường giả?

Hôm nay trong Long huyết tòa thành vẫn chưa ai chính thức trở thành thần, Địch Lỵ Á còn đang luyện hóa thần cách, Ba Khắc lại cũng là vừa mới bắt đầu.

"Đại bá, người yên tâm, ta nhất định sẽ không để người thất vọng.” Tây Ni cũng biết chuyện nghiêm trọng nên nghe lời.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Đối với Tây Ni, hắn rất là yên tâm. Kỳ thật trước khi Lâm Lôi tiến vào Chúng thần mộ địa Ốc Đốn đã thương lượng cùng hắn việc tuyển chọn hoàng đế, lúc ấy Ốc Đốn đang chuẩn bị để cho Thái Lặc đảm đương, thế nhưng Lâm Lôi đối với tính cách của Thái Lặc, Tây Ni hai người đều rất rõ ràng.

Tây Ni là người ôn hòa mà làm hoàng đế làm việc phải mạnh mẽ mới thích hợp.

"Nhân tiện nói chuyện này, ta còn một việc cuối cùng .” Lâm Lôi chợt cười rồi đứng lên, nhìn ánh mắt của mọi người hắn cũng hiểu được suy nghĩ trong lòng bọn họ ”Đúng. Ta chuẩn bị bế quan tiềm tu một lần, đương nhiên, Địch Lỵ Á sẽ bế quan cùng ta và Ba Khắc, nơi tu luyện là vi hình mật thất.”

Ánh mắt Tây Ni, Thái Lặc, Toa Toa nhìn về phía Lâm Lôi đều tràn ngập sùng bái.

Người cha, người bác của bọn họ tu luyện chưa đầy trăm năm đã có thể dựa vào chính mình, chính thức thành thần!

Thần, đối với bọn họ mà nói là những tồn tại cường đại nhất.

"Lâm Lôi đại nhân.” Ba Khắc mở miệng nói.

"Sao?" Lâm Lôi nhìn Ba Khắc.

Ba Khắc thành khẩn nói :”Lâm Lôi đại nhân, luyện hóa thần cách là phải học tập pháp tắc huyền ảo ẩn chứa trong đó, cũng không cần hiểu được tự nhiên.”

Lâm Lôi gật đầu.

Chính mình đột phá thành thần là phải không ngừng lĩnh ngộ, bởi vì đường mình đi hết thảy phải tự tìm hiểu.

Luyện hóa thần cách, lại là đem pháp tắc huyền ảo đặt ở trước mặt để ngươi học dần. Trong quá trình luyện hóa thần cách cũng không cần phải lĩnh ngộ tự nhiên.

"Cho nên ta nghĩ ta không cần xuống mật thất mà chỉ cần ở tại Long huyết tòa thành tu luyện cũng được.” Ba Khắc kỳ thật làm như vậy, chủ muốn là muốn ở cùng thê tử mình, dù sao luyện hóa thần cách tùy thời có thể ngừng lại.

Giống như việc đọc sách vậy, không nhất thiết phải một hơi đọc hết.

Đương nhiên, điểm thứ hai là Ba Khắc không muốn quấy rầy Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người. Dù sao người ta cũng là vợ chồng a! Vợ chồng người ta tại mật thất tu luyện, nếu hắn cũng xen vào đó có đôi khi cũng là rất xấu hổ a.

"Như vậy cũng tốt.” Lâm Lôi gật đầu cười nói.

Sau đó Lâm Lôi trịnh trọng nhìn mọi người nói :”Đêm nay ta cùng Địch Lỵ Á sẽ bắt đầu tiến hành bế quan tiềm tu, lúc chúng ta tiềm tu các ngươi nếu không phải có chuyện phi thường trọng yếu thì không cho phép bất luận kẻ nào tới vị diện mật thất quấy rầy.”

Mọi người đều gật đầu.

Lâm Lôi đột nhiên nghĩ đến lời nhắc nhở của Bối Lỗ Đặc liền nói tiếp :”Đương nhiên, nếu thật sự gặp phải chuyện gì khó khăn phải lập tức tới nói cho ta biết. Các ngươi cũng đừng cậy mạnh, đặc biệt nếu gặp phải chuyện gì quái dị hãy báo cho ta biết, chớ tự tác chủ trương.”

"Ca, ngươi yên tâm đi, chúng ta đều biết mà.” Ốc Đốn cười nói.

"Tái Tư Lặc.” Lâm Lôi nhìn về phía Tái Tư Lặc ”Chỉ có ngươi là người có kinh nghiệm nhất, nếu có chuyện gì trọng yếu, ngươi không thể để cho chúng hồ đồ sính cường.” Lâm Lôi đối với tính cách Ốc Đốn, Ba Khắc năm huynh đệ đều rất rõ.

Mặc dù cũng không phải quá lỗ mãng, nhưng nếu thực sự tức giận mấy người đó đều sẽ thiếu sáng suốt.

"Rõ, Lâm Lôi đại nhân.” Tái Tư Lặc tuân mệnh.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Đã nói nhiều như vậy, mặc dù không biết Ngọc Lan đại lục tới cùng ẩn núp điều gì khiến Bối Lỗ Đặc đại nhân nhắc nhở hắn nhưng Lâm Lôi ít nhất đã có một chút dự phòng.

Đêm xuống, ở trong vi hình vị diện mật thất dưới lòng Long huyết tòa thành.

Trong vi hình vị diện, ngửa đầu hoặc là nhìn khắp chung quanh đều có thể thấy vô tận không gian loạn lưu ngoài vị diện.

Ngũ quang thập sắc không gian loạn lưu, tràn ngập mị lực thần bí, nhưng bọn Lâm Lôi cũng biết, không gian loạn lưu còn là noi nguy hiểm nhất, chỗ đó dù chính là thần cấp cường giả cũng không dám xông vào.

Lâm Lôi ôm lấy Địch Lỵ Á, khẽ hôn một chút rồi nhìn Địch Lỵ Á nhắc nhở :”Địch Lỵ Á, ngươi hãy ngồi ở trên giường tu luyện đi, ta ngồi dưới đất.”

Lâm Lôi lĩnh ngộ Phong chi áo nghĩa thường xuyên phải diễn luyện, nên không gian cần nhiều hơn một chút.

Mà Địch Lỵ Á luyện hóa thần cách, căn bản cử động đều cũng không cần.

"Uh, biết rồi.” Địch Lỵ Á nhu thuận gật đầu, sau đó nhìn Lâm Lôi chờ mong nói ”Lâm Lôi, ngươi hảo hảo tu luyện đi, không cần lo cho ta.”

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người lập tức chia ra khoanh chân ngồi xuống, một trên giường, một dưới đất.

Cơ hồ trong nháy mắt, Lâm Lôi liền hoàn toàn đắm chìm tại lĩnh ngộ Phong nguyên tố, lúc đó hắn để toàn thân tâm nghiên cứu phong nguyên tố pháp tắc, dù sao, về Tốc độ áo nghĩa Lâm Lôi đã cảm ứng được cánh cửa thần cấp. Mà đại địa mạch động áo nghĩa vẫn còn kém một chút.

Với thời gian ngắn nhất đem tốc độ áo nghĩa lĩnh ngộ thành thần cấp chính là điều Lâm Lôi muốn làm.

"Sau khi đạt tới thánh ma đạo cảnh giới linh hồn phát sinh thuế biến ngay cả lĩnh ngộ pháp tắc cùng thôi diễn đều nhanh hơn.” Trong lòng Lâm Lôi cũng càng thêm tự tin, sau đó toàn bộ tinh thần lực của hắn đều hòa vào phong nguyên tố ba động.

Trong đầu, Khoái cảnh giới, Mạn cảnh Giới hai loại áo nghĩa cũng bắt đầu diễn hóa, hai thanh kiếm hư ảo trong đầu Lâm Lôi thi triển ra từng chiêu công kích. Đồng thời hai loại cảnh giới Lâm Lôi còn không ngừng ấn chứng, đồng thời để lĩnh ngộ Tốc độ áo nghĩa hắn cũng tưởng tượng ra một thanh kiếm, biểu diễn những lĩnh ngộ về Tốc độ áo nghĩa ……

Lúc cảm thấy hoài nghi trong diễn biến kiếm pháp Lâm Lôi liền đứng dậy, tự thí nghiệm một phen.

Lĩnh ngộ, thôi diễn, diễn hóa, ấn chứng, lĩnh ngộ, thí nghiệm ……

Lâm Lôi hoàn toàn đắm chìm trong quá trình đó, quên mất thời gian, lúc này trong tinh thần thế giới của hắn cũng chỉ có ba thanh kiếm hư ảo phân biệt diễn xuất Khoái, Mạn cùng Tốc độ áo nghĩa không ngừng biến hóa.

Đặc biệt thanh kiếm biểu diễn Tốc độ áo nghĩa uy lực đang không ngừng phát triển.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 14: Da Lỗ Bái Phỏng

Mùng 5 tháng sau Ngọc Lan lịch năm 10034, trên toàn Ngọc Lan đại lục phong yên tái khởi.

Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ba Lỗ Khắc đế quốc kết thành đồng minh, bắt đầu phát động lần chiến tranh đại quy mô nhất trong mấy ngàn năm gần đây với La Áo đế quốc, Lai Nhân đế quốc, Thần thánh đồng minh, Hắc ám đồng minh, cực đông đại thảo nguyên.

Tinh thần chi trụ của Cực đông đại thảo nguyên vũ thánh Đột Lệ Lôi đã sớm được Vũ thần, Đại tế ti cảnh cáo nên biết đại thế này không thể nghịch.

Hơn nữa, Lâm Lôi còn có ân với Đột Lệ Lôi hắn. Hơn nữa Đột Lệ Lôi cũng không muốn những chiến sĩ của cực đông đại thảo nguyên dưới ma pháp cấm chú hủy diệt của thánh ma đạo chết uổng cho nên hắn sớm đã phái khiển thánh vực đệ tử của hắn cùng tam đại quốc vương đứng đầu thảo nguyên bàn luận.

Quốc vương tam đại vương quốc trên thảo nguyên mặc dù không đáp ứng quy thuận Ba Lỗ Khắc đế quốc nhưng tạm thời cũng không mạnh mẽ cự tuyệt.

Còn những nhân vật cao nhất của Thần thánh đồng minh, Hắc ám đồng minh đều đã bị tiêu diệt, thánh vực cơ hồ bị tiêu diệt hầu như không còn, hai đại đồng minh đều như rắn mất đầu.

Quân đội của Áo Bố Lai Ân đế quốc thông qua thông đạo phía bắc Ma thú sơn mạch tiến vào Thần thánh đồng minh. trong Thần thánh đồng minh những vương quốc, đại công quốc biết tin thánh đảo bị diệt, Quang minh giáo đình cao tầng chết hầu như không còn thì đã có vài quốc vương lựa chọn âm thầm gặp mặt cùng người của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Kỳ thật tin tức cao tầng Quang minh giáo đình bị diệt chính là do Áo Bố Lai Ân đế quốc chủ động truyền bá ra ngoài.

Hơn nữa lại là thật sự, có những thành viên còn sót của Quang minh giáo đình ở các nơi muốn che dấu cũng không thể được. Rất hiển nhiên …… Thần thánh đồng minh sắp trở thành một danh từ trong lịch sử, bị Áo Bố Lai Ân đế quốc hoàn toàn chinh phục, chỉ là vấn đề thời gian nữa mà thôi.

Ít nhất bây giờ xem ra, chỉ là vấn đề thời gian.

Còn bên Hắc ám đồng minh so với Thần thánh đồng minh cũng không tốt hơn được bao nhiêu. Vốn có không ít nhân viên phân tán ở bên ngoài nên mặc dù tổng bộ bị diệt, thánh vực cao thủ cũng không còn mấy người nhưng mạng lưới nhân viên quản lý chuyện thế tục lại vẫn còn.

Mấy ngàn năm thống trị nên ảnh hưởng của hai đại giáo đình vẫn còn rất mạnh.

Những phần tử còn sót lại của Quang minh giáo đình, Hắc ám giáo đình, đặc biệt là những cuồng tín đồ, căn bản không muốn buông bỏ.

Tông giáo tín ngưỡng, đích xác là rất mạnh.

Dụng các loại thủ đoạn, hoặc là ôn hòa, hoặc là máu tanh, tóm lại hai đại giáo đình vẫn còn muốn dựa vào tích lũy mấy ngàn năm của mình để ổn định lại hai đại đồng minh. Bọn họ đều chuẩn bị cùng Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc đánh một trận, không tới thời khắc cuối cùng bọn họ cũng không muốn buông bỏ.

Ma thú sơn mạch, trên một con đường hoang vu thuộc đông nam hành tỉnh của Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Một quái nhân toàn thân bao phủ trong trường bào màu xanh biếc đang đứng đó nhìn khắp bốn phía. Chỉ có từ bàn tay khô gầy như cẳng gà lộ ra từ tay áo hắn mới có thể miễn cưỡng phán định, quái nhân này hẳn là là một vị lão giả khô gầy. Chỉ là ……

Hai mắt lão có màu xanh lục, dường như mắt của đám dã lang trong đêm khuya.

Phía sau lão có chín sinh vật hình người toàn thân bao phủ trong trường bào màu bạc. Cả chín tên đều cung kính đứng ở phía sau lão giả khô gầy, tựa như người hầu vậy, cung kính phi thường.

"Ngọc Lan đại lục, đây là Ngọc Lan đại lục ……" Thanh âm già nua trầm thấp từ trong miệng lão giả khô gầy truyền đến.

"Khái, khái ……" Tiếng ho khan vang lên, lão giả khô gầy này có vẻ đã hữu khí vô lực.

Đột nhiên phía trước có hai thanh niên cưỡi tuấn mã đang sóng vai đi trên đường. Khi hai gã thanh niên nhìn thấy lão giả khô gầy cùng chín ngân bào nhân vật thần bí đứng chắn đường không biết vì sao từ đáy lòng bọn họ tự nhiên chợt toát ra một tia hàn khí.

Cả hai tên thanh niên đều giục ngựa muốn từ ven đường tránh qua, mong có thể nhanh chóng rời đi.

Bọn họ không muốn cùng những nhân vật thần bí trước mặt va chạm.

"Loài người ……" Thấy hai thanh niên mà đôi mắt màu lục của lão giả khô gầy chợt sáng lên, chỉ thấy từ hai móng tay gầy chỉ còn lại có một tầng da hệt như cẳng gà chỉ tới, nhất thời một cổ lực lượng vô hình quỷ dị liền khống chế lấy hai gã thanh niên.

"A!"

“A!"

Cả hai gã thanh niên đều không thể động đậy, sau đó tự động cực nhanh bắn về phía lão giả khô gầy kia khiến cả hai đều hoảng sợ thét váng lên

”Phốc xích!"

“Phốc xích!"

Hai tay vừa nắm được đầu của hai gã thanh niên, nhất thời mặt hai gã liền không ngừng co quắp, dường như đang phát điên.

"Nga, Vũ thần, Đại tế ti? Còn có Long huyết chiến sĩ truyền kỳ?" lão giả khô gầy thấp giọng lẩm bẩm nói, từ đôi mắt xanh lục liếc xuống hai gã thanh niên đang co quắp ”Những đứa nhỏ đáng thương, ta ban cho các ngươi giải thoát vĩnh viễn.”

Lập tức thân thể hai gã thanh niên rơi xuống đất, nhưng trong thân thể đã không còn một chút khí tức nào, bọn họ đều đã chết.

"Đáng tiếc, linh hồn lực hai đứa quá yếu, hấp thực (ăn) nó cũng không giúp được ta bao nhiêu.” Lão giả khô gầy lúc này mới thoải mái thở ra một hơi.

Hấp thực linh hồn?

Nếu có người ta nghe được, quả thực sẽ khiến mọi người kinh hoàng.

Thế nhưng chín quái nhân mặc ngân bào thần bí phía sau vẫn giữ vẻ trầm mặc, cung kính ở phía sau.

"Bây giờ Ngọc Lan đại lục chiến tranh đã bao trùm, đây cũng là cơ hội tốt nhất của các ngươi, hãy đi đi, bọn nhỏ, nhưng đừng làm cho ta thất vọng.” Thanh âm già nua của lão giả khô gầy vang lên, chín quái nhân mặc ngân bào thần bí đều cung kính quỳ xuống :”Rõ, Đại vu sư!"

Rồi sau đó sưu sưu ……

Chín quái nhân mặc ngân bào thần bí hóa thành chín đạo ngân quang trong nháy mắt đã hóa thành quang điểm, biến mất tại phía chân trời. Tốc độ cực nhanh, nếu Lâm Lôi, Đức Tư Lê bọn họ chứng kiến có lẽ cũng sẽ cảm thấy kinh hãi.

"Ngọc Lan đại lục a, một ngàn năm qua đã phát sinh biến hóa lớn như vậy.” Lão giả khô gầy thở dài một tiếng ”Khôi phục thực lực trước đã, đợi thời cơ tới mới bái phỏng Bối Lỗ Đặc đại nhân đi.” Sau đó thân thể lão giả khô gầy vừa động đã hóa thành một đạo ảo ảnh trong nháy mắt tiêu mất.

Ba Lỗ Khắc đế quốc, trong đại sảnh của Long huyết tòa thành.

"Da Lỗ đại ca, ngươi tới đúng là không khéo, mấy tháng trước ca ca ta đã bế quan tiềm tu.” Ốc Đốn bất đắc dĩ nói với Da Lỗ.

"Lão tam tiềm tu sao?" Da Lỗ nhướng mày.

"Sao ? Có chuyện phiền toái sao? Hay là nói với ta, có lẽ ta cũng có thể giải quyết giúp ngươi.” Ốc Đốn cười nói, hắn cũng biết quan hệ gữa Da Lỗ cùng Lâm Lôi, chuyện của Da Lỗ tự nhiên hắn sẽ hỗ trợ.

Da Lỗ trầm ngâm chỉ chốc lát rồi nói :”Ốc Đốn, lão tam hắn chẳng lẽ không thể ra gặp ta một chút sao? Chuyện này thật sự rất quan trọng đối với ta.”

Ốc Đốn đành nói :”Da Lỗ đại ca, nếu vậy thì rất xin lỗi, ca ta lần này bế quan tiềm tu khác trước, lần này cũng là rất quan trọng. Trước khi tiềm tu hắn đã ra lệnh, nếu không phải có chuyện phi thường trọng yếu còn đâu không cho phép bất luận kẻ nào tới quấy rầy hắn. Kỳ thật cho dù ta đồng ý cho ngươi gặp hắn cũng còn phải được Tái Tư Lặc tiên sinh cùng với những người khác đồng ý.”

Long huyết tòa thành, đối với chuyện Lâm Lôi tiềm tu phi thường coi trọng, quan hệ cùng Lâm Lôi cho dù tốt, nếu không phải không có biện pháp nào tuyệt sẽ không cho phép đi gặp Lâm Lôi.

"Như vậy a ……" Da Lỗ trầm ngâm chỉ chốc lát.

"Vậy Ốc Đốn, ta sẽ không quấy rầy hắn, ân, ta còn có chuyện khác, ta đi trước.” Da Lỗ nói.

Việc Da Lỗ bái phỏng chỉ là một chuyện nhỏ nên mọi người cũng không quá để ý.

Ngày thứ hai.

Trong hoàng cung của Ba Lỗ Khắc đế quốc.

Tây Ni bước nhanh vào hậu hoa viên, cười cười nói với Da Lỗ đang đợi ở đó ”Da Lỗ hội trưởng, thật sự xin lỗi đã để ngươi đợi lâu, Da Lỗ hội trưởng, mời ngồi.” Tây Ni vừa biết tin Da Lỗ tới bái phỏng liền lập tức tới gặp hắn.

Dù sao, Tây Ni cũng biết quan hệ của Da Lỗ cùng Lâm Lôi.

"Tây Ni bệ hạ, ta không vội, quốc sự mới là trọng.” Da Lỗ phi thường khiêm tốn.

Mặc dù năm đó khi Da Lỗ đi gặp Lâm Lôi cũng từng chơi đùa cùng Tây Ni còn bé. Thế nhưng hôm nay Tây Ni dù sao đã là hoàng đế một đế quốc, trong hoàng cung thái độ của Da Lỗ vẫn còn rất khiêm tốn.

"Da Lỗ hội trưởng, đừng khách khí a, ngươi khách khí vậy để làm chi?" Tây Ni cười nói ”Nói đi, có chuyện gì ? Nếu ta có thể giúp được ta sẽ không từ chối.”

Da Lỗ lên tiếng :”Tây Ni bệ hạ, ta cũng nói thẳng, lần này ta tới là muốn xin Tây Ni bệ hạ giúp một chuyện. Tây Ni bệ hạ, bây giờ đang tiến hành đại chiến với La Áo đế quốc sao? Hơn nữa còn đang thắng lợi.”

“Uh, đúng.” Tây Ni khẽ gật đầu.

"Ta có một thỉnh cầu có thể quá phận một chút.” Da Lỗ nói.

"Uh?" Tây Ni nhìn hắn.

Da Lỗ cười cười, nói :”Là như thế này, ta biết, lần này tam đại đế quốc liên thủ, là muốn hoàn toàn chinh phục đối phương, chiến tranh dám chắc sẽ rất thảm thiết. Hơn nữa tin rằng Ba Lỗ Khắc đế quốc cũng đoạt được không ít binh lính của địch quân.”

"Đúng vậy, làm sao ?" Tây Ni nhìn hắn.

Trong chiến tranh, bắt giữ binh lính đối phương là việc rất bình thường.

Huống chi, mục tiêu lần này chiến tranh, chính là muốn đem La Áo đế quốc hoàn toàn chinh phục. Tự nhiên La Áo đế quốc hoàng tộc há có thể đáp ứng ? Họ cũng toàn lực phản kháng.

"Tây Ni bệ hạ, binh lính địch quân các ngươi bắt được, cuối cùng phần lớn chính là để cho bọn họ trở thành nô đãi. Ta nghĩ, Tây Ni bệ hạ, ngươi có thể đem những binh lính bắt được bán cho Đạo Sâm thương hội chúng ta hay không ?" Da Lỗ nói hồi lâu mới xuất ra thỉnh cầu của hắn.

Tây Ni nhất thời cau mày lại.

Đem binh lính địch quân bắt được bán cho Đạo Sâm thương hội?

Bình thường binh lính địch quân bắt được sẽ trở thành pháo hôi xử dụng trong chiến tranh hoặc sẽ để cho chúng đi xây cầu làm đường, đào mỏ cùng những việc nặng nề khác. Có khi cũng đem một ít tù binh binh lính bán đi.

Thế nhưng …… đem binh lính địch quân bắt được bán cho một thương hội cũng là chuyện rất hiếm thấy.

Vì chiến tranh giữa hai đế quốc không phải ngươi tử, chính là ta vong nên bình thường một đế quốc lượng binh lính đều hơn hai ba trăm vạn người, nếu cộng cả số dự bị quân có thể sẽ có mấy trăm vạn, trong chiến tranh tù binh binh lính sẽ rất nhiều. Ví dụ tiêu diệt một quân đoàn lớn thì số tù binh lên đến mười vạn người cũng không phải không có khả năng.

Nếu chinh phục được La Áo đế quốc, tù binh binh lính tối thiểu cũng có hơn mười vạn, thậm chí có thể còn nhiều hơn.

Hơn mười vạn binh lính, mặc dù bị bắt làm tù binh, nhưng dù sao cũng là những binh lính thiện chiến, đem lượng người lớn như thế cấp cho một thương hội?

"Này ……" Tây Ni chần chờ.

Mặc dù đối phương là Da Lỗ, đại ca của Lâm Lôi nhưng Da Lỗ quá tham, muốn cho toàn bộ tù binh binh lính của Ba Lỗ Khắc đế quốc đều bán cho Đạo Sâm thương hội.

"Tây Ni bệ hạ, ngươi lo lắng điều gì chứ? Đạo Sâm thương hội chúng ta không có lĩnh thổ rộng lớn, hai không có thánh vực cường giả như lão tam, chỉ là tù binh nô đãi mà thôi.” Da Lỗ khuyên ”Tây Ni bệ hạ, xin người hỗ trợ.”

Da Lỗ nói rất thành khẩn.

"Da Lỗ hội trưởng, Đạo Sâm thương hội vốn không xen vào nô đãi thị trường a, bây giờ sao lại muốn nhiều tù binh binh lính như vậy?" Tây Ni hỏi lại.

Da Lỗ cười nói :”Đây chỉ là một kế hoạch phát triển của thương hội thôi.”

Tây Ni trầm ngâm chỉ chốc lát, rồi lại nhìn vào mắt Da Lỗ.

Kỳ thật tù binh binh lính không có tác dụng quá lớn đối với Ba Lỗ Khắc đế quốc, dù sao mục tiêu của bọn họ là tiêu diệt La Áo đế quốc, thứ nhất tù binh binh lính có thể đổi lấy tiền, thứ hai …… Tây Ni xem ra, dù có cấp đám nô đãi đó cho Đạo Sâm thương hội thì cũng sẽ thế nào?

Chẳng lẽ Đạo Sâm thương hội cũng định xưng vương xưng bá?

Buồn cười !

Dù sao một đại đế quốc, căn cơ chính thức chính là cường giả!

"Được rồi, ta đáp ứng.” Tây Ni nói.

"Tây Ni bệ hạ, ta cảm kích vô cùng.” Trên mặt Da Lỗ nhất thời lộ ra vẻ cao hứng vô cùng ”Ngươi đã giúp ta một việc lớn, ta rất cám ơn.”

Tây Ni nói chuyện thêm cùng Da Lỗ một lúc đến bữa trưa Da Lỗ mới rời đi.

Đến lúc Da Lỗ rời đi, Tây Ni cẩn thận ngẫm lại chuyện này vẫn cảm thấy mơ hồ :”Đạo Sâm thương hội này vô duyên vô cớ giao thiệp với nô đãi mậu dịch làm gì? Hơn nữa, theo ta được biết, Da Lỗ cùng đại bá quan hệ rất tốt, Da Lỗ cũng là người phi thường hào sảng, cũng rất ít khi nhờ người làm giúp chuyện khó khăn, nhưng lần này ......"

Tung bom nào anh em ta tung bom nào....:52:

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 15: Đột Biến

Ngọc Lan lịch mùa đông năm 10034, hoàng đế La Áo đế quốc Gia Phất Ni đang vô cùng khó chịu.

"Bệ hạ.” Một phi tử mới mười tám mà Gia Phất Ni sủng ái nhất cũng là một vị thủy hệ ma pháp sư đang y ôi cạnh Gia Phất Ni, còn cố ý dụng bộ ngực cao vút va chạm với thân thể Gia Phất Ni, Gia Phất Ni cũng là một thất cấp chiến sĩ thân thể cũng rất cường tráng.

Nếu trước đây có lẽ hắn sớm đã đem mỹ nhân này đặt dưới người rồi.

Thế nhưng hôm nay hắn chẳng còn chút tâm tình nào.

"Cút, cút đi ra ngoài.” Gia Phất Ni bệ hạ không nhịn được bèn đẩy người phi tử xinh đẹp ra.

Mỹ nữ kia không khỏi lảo đảo lui về phía sau hai bước, nhưng cũng chỉ có thể lộ vẻ tươi cười cung kính hành lễ rồi lui ra.

Mỹ nữ?

Cả đế quốc đều sẽ mất như thế nào sẽ còn có tâm tình cùng mỹ nữ tán tỉnh?

"Tất cả đều cút hết ra ngoài, tất cả !!!" Gia Phất Ni đột nhiên đem vài văn kiện cùng những đồ trang sức trên bàn trước mặt hất văng xuống đất khiến đám cung nữ cùng thị giả lập tức sợ hãi cung kính thối lui.

"Ba Lỗ Khắc đế quốc quá càn rỡ. Quá càn rỡ mà!" Gia Phất Ni hai mắt bạo hỏa, trán cũng đổ mồ hôi.

Hắn giận!

Thế nhưng hắn lại cảm thấy vô lực.

"Tại sao. Tại sao lại như vậy?" Trong lòng Gia Phất Ni đầy lo lắng ”Tại sao thánh vực cường giả của La Áo đế quốc ta đều không để ý tới bổn hoàng? Chẳng lẽ chỉ sợ tên Lâm Lôi? Lâm Lôi bất quá mới thành danh hơn mười năm có cái gì đáng sợ chứ!"

Gia Phất Ni hét lên.

Nhưng hắn biết hắn cũng chỉ có thể hét lên ngoài miệng như vậy.

Đối mặt với tầng tầng binh lính quân đội của Ba Lỗ Khắc đế quốc hắn không có chút biện pháp nào. Đám thánh vực cường giả của đế quốc mình dường như đột nhiên mất tích vậy, căn bản không thể tìm thấy bất kì thánh vực cường giả nào còn trong hoàng cung, hầu hết trên chiến trường họ đã bị một đầu thánh vực Phách vương long đánh thành bùn rồi.

Hắn đã không còn một thánh vực nào có thể dụng!

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ La Áo đế quốc ta sẽ diệt quốc như vậy sao?" Gia Phất Ni quả thực không biết nên làm gì bây giờ.

Từ khi biết Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Ân đế quốc, Ba Lỗ Khắc đế quốc tam đại đế quốc liên thủ rất nhiều cường giả thánh vực của La Áo đế quốc đều biến mất vô tung, dù sao họ cũng đoán được kết quả khi tam đại đế quốc liên thủ . Vì vậy -

Vũ thần, Đại tế ti, Lâm Lôi ba người liên thủ!

Cách đây không lâu tin tức Lâm Lôi bọn họ tiêu diệt thánh đảo của Quang minh giáo đình dân chúng bình thường có thể không rõ chứ đám thánh vực cường giả phần lớn đều biết. Ngay cả thâm căn cố đế Quang minh giáo đình đều bị tiêu diệt thì dù đám thánh vực cường giả của La Áo đế quốc có chống cự cũng chỉ chịu chết thôi.

Tự nhiên, bọn họ đều cũng sẽ không tới gặp Gia Phất Ni bệ hạ, sẽ không nghe theo bất cứ mệnh lệnh nào.

La Áo đế quốc không có thánh vực, phần thắng của cuộc chiến đã sớm nghiêng về phe Lâm Lôi.

"Đế quốc tồn tại mấy ngàn năm, chẳng lẽ sẽ bị hủy diệt trên tay Gia Phất Ni ta ?" Gia Phất Ni thống khổ vô cùng. chiều nay tiền tuyến vừa mới truyền đến tin tức, lại một tòa thành trì bị Ba Lỗ Khắc đế quốc chiếm được, mặc dù quân đội đã liều mạng ngăn cản ……

Thế nhưng đối phương có ba đầu thánh vực long tộc!

Mặc dù ba đầu thánh vực long tộc không công kích nhưng chúng chỉ cần bay lượn một chút hoặc giết chết vài tên thủ lĩnh của địch quân đã khiến sĩ khí của địch giảm mạnh, rất nhiều binh lính nhìn thấy thánh vực long tộc sợ đến chân cũng mềm nhũn ra.

Như vậy còn làm sao chiến đấu?

"Ngươi là Gia Phất Ni.” Một đạo thanh âm sa ách vang lên trong thư phòng.

Vốn đang tùy ý phát tiết lửa giận Gia Phất Ni nhất thời sợ đến tim cũng giật thót lên. Đây chính là thư phòng của hắn, hơn nữa cửa phòng đã đóng ngoài cửa còn có vệ binh chuyên bảo vệ. Bây giờ cửa phòng không mở hơn nữa cũng không chút nào động tĩnh.

Mà bên trong thư phòng lại có người.

Gia Phất Ni gượng ép nỗi sợ hãi trong lòng xuống nhìn về phía phát ra thanh âm.

Đó là hai nam nhân gầy gò mặc bộ quần áo ngắn bình thường. Giữa mùa đông mặc quần áo ngắn cũng không kỳ quái, dù sao thân là thất cấp chiến sĩ Gia Phất Ni cũng có thể làm được nhưng điều khiến Gia Phất Ni kinh hãi là ánh mắt hai nam nhân phát ra - đó là loại quang mang muốn thôn phệ người khác.

Mặc dù hai nam nhân không động thủ nhưng mỗi cái giở tay nhấc chân khí tức lãnh khốc, ngoan lệ tự nhiên vẫn phát ra.

"Các ngươi, các ngươi vào bằng cách nào?" Gia Phất Ni hoảng sợ hỏi.

"Vào bằng cách nào sao ?" Tên nam nhân đầu bóng lưởng trong hai người cười lạnh nói ”Rất đơn giản, giết hết những hộ vệ ngoài cửa sau đó mở cửa, đi vào, lại đóng cửa. Chỉ đơn giản như vậy thôi.”

"Mở cửa, đóng cửa?" Gia Phất Ni có chút khó có thể tin.

Hắn rõ ràng ở trong thư phòng nhưng căn bản không phát hiện cửa phòng vừa mở ra đóng vào.

Trong lòng Gia Phất Ni đang rất hoảng sợ, hai nam nhân trước mặt tỏa ra sát khí khiến hắn không khỏi loạn tưởng :”Chẳng lẽ bọn họ tới giết ta sao? Có lẽ nghe theo lệnh của Lâm Lôi ?" Gia Phất Ni thầm đoán, người có thể ra lệnh cho những cường giả này tới giết mình chỉ có thể là nhân vật truyền kỳ - Lâm Lôi.

"Gia Phất Ni, ngươi nghe rõ rồi chứ.” Nam nhân đầu bóng lưởng cười lạnh nói ”Hai huynh đệ ta tới đây là vận may của ngươi.”

"Vận may? ” Gia Phất Ni trong lòng thầm mắng, nhưng trên mặt hắn không dám lộ ra chút tức giận nào. E sợ đối phương nổi giận thực sự sẽ giết hắn.

Bên cạnh nam nhân kia là một người có bộ tóc ngắn màu vàng, gã nhìn Gia Phất Ni, lãnh thanh nói :”Hai huynh đệ ta điều kiện rất đơn giản, ngươi hãy phong chúng ta tước vị công tước, tiếp đó, tặng vài ngàn cá cung nữ, thị giả phục vụ cho huynh đệ chúng ta. Đương nhiên, huynh đệ ta có thể giải quyết ba đầu thánh vực long đáng ghét kia cho ngươi.”

Gia Phất Ni háy mắt lặng nhìn hai nam nhân trước mắt.

Hắn có chút mê đi.

"Không nghe rõ sao?" Nam nhân đầu bóng lưởng bất mãn gầm lên.

Kỳ thật huynh đệ hai người bọn họ tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam đã hơn năm ngàn năm với cuộc sống heo chó không bằng.

Tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, thánh vực đỉnh căn bản đều có cuộc sống như vậy. Bọn họ luôn nơm nớp lo lắng có một ngày sẽ bị người khác giết chết, bởi vì Qua Ba Đạt vị diện ngục giam căn bản không có nguyên tố, năng lượng mà bọn họ tiêu hao chỉ có biện pháp bổ sung duy nhất chính là giết chết cường giả khác rồi luyện hóa năng lượng tinh thể trong người cường giả đó.

Thánh vực chém giết lẫn nhau.

Về phần nhìn thấy thần vực cường giả bọn họ chỉ có thể khiếp sợ vâng lời thần cấp cường giả ra lệnh. Thần cấp cường giả muốn hạ nhục bọn họ như thế nào, bọn họ cũng không dám có chút phản kháng. Hơn nữa hoàn cảnh tự nhiên tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam cũng cực độ nguy hiểm. Nói không chừng không cẩn thận sẽ chết.

Heo chó không bằng!

Luôn luôn căng thẳng!

Tinh thần căn bản vĩnh viễn bị trói buộc!

Đừng nói bọn họ mà ngay cả thần cấp cường giả Đế Lâm ở nơi đó cũng cảm thấy thống khổ, đối với thánh vực mà nói, quả thực là vô tận hành hạ.

Bây giờ, bọn họ tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam phát hiện điểm yếu không gian liền liều mạng tiến đến. Bọn họ trở lại. Cuộc sống trong hơn năm ngàn năm heo chó không bằng đã bức bọn họ phát điên rồi.

Bọn họ bây giờ lại chợt thích người khác nghe mệnh lệnh của bọn họ, thích nếm thử cuộc sống cưỡi trên đầu người khác.

"Hai vị đại nhân, các ngươi nói chỉ cần ta phong các ngươi làm công tước tặng mấy ngàn cung nữ, thị giả cho các ngươi, các ngươi sẽ giải quyết ba đầu thánh vực long kia cho ta sao ?" Gia Phất Ni khó có thể tin, hắn cảm thấy chính mình dường như vừa bị vẩn thạch rơi trúng.

"Đúng. Như thế nào, không muốn sao?" Nam tử đầu bóng lưỡng nhíu mày.

"Nguyện ý, sao có thể không muốn?" Gia Phất Ni liền nói ”Hai vị đại nhân xin yên tâm, đừng nói mấy ngàn thị nữ, thị giả dù là một vạn người đều cũng không thành vấn đề. Công tước ? Đừng nói công tước dù là Vương gia cũng không thành vấn đề!"

Lão thiên a!

La Áo đế quốc đang từng bước bị xâm chiếm, cuối cùng là diệt quốc.

Bây giờ có hai cường giả lại đây Gia Phất Ni có cái gì mà không thể nhận ?

Một vạn thị nữ, thị giả dù mua tại nô đãi thị trường cũng mất bao nhiêu tiền?

"Thống khoái.” Trên mặt hai nam nhân đều lộ ra nụ cười.

"Thế nhưng hai vị đại nhân, ba đầu thánh vực long kia phi thường lợi hại, hơn nữa sau lưng chúng còn có một vị thánh vực cường giả cực kỳ cường đại tên là Lâm Lôi.” Gia Phất Ni cẩn thận nhìn hai người trước mặt, hắn lo lắng họ có thể địch nổi Lâm Lôi hay không?

Dù sao sự tích của Lâm Lôi quá kinh hãi, đặc biệt từ sau khi hắn tiêu diệt thánh đảo.

"Lâm Lôi? Là ai?" Trong mắt tên nam tử tóc ngắn có vẻ khinh thường.

"Hắn là thánh vực sao?" Tên kia lãnh thanh hỏi.

"Đương nhiên, thần cấp cường giả của loài người cũng chỉ có Vũ thần cùng Đại tế ti hai người.” Gia Phất Ni vẫn chưa biết Hi Tắc đã đạt tới thần vực.

"Hừ. Yên tâm, chỉ cần là thánh vực, chúng ta sẽ có thể giải quyết.” Tên nam tử tóc ngắn tự tin nói.

Trong Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, trải qua vô số trận chém giết mà vẫn có thể sống hơn năm ngàn năm, đã có thể biết rằng thực lực của bọn họ vô cùng mạnh mẽ. Bọn họ đều là từ giết chóc không ngừng lĩnh ngộ, có lẽ còn đạt tới thánh vực cực hạn cường giả.

Gia Phất Ni nhất thời sáng mắt lên.

"Hai vị đại nhân, đêm nay ở tại hoàng cung đi. Ta nhất định sẽ an bài tốt cho hai vị đại nhân.” Gia Phất Ni ở trước hai vị cường giả thái độ cũng rất khiêm tốn.

"Ân.” Cả hai người đều hài lòng hơi gật đầu.

Bọn họ bây giờ rất thích người khác đối với bọn họ cung kính. Rất thích hưởng thụ cảm giác cao cao tại thượng. Hơn năm ngàn năm với cuộc sống heo chó không bằng ảnh hưởng đối với tâm trí bọn họ cũng rất lớn, rất lớn!

Đại quân Ba Lỗ Khắc đế quốc chia làm hai bộ phận, đều đã tiến vào phạm vi La Áo đế quốc.

"Hống -"

Một đầu Lôi long chừng hơn một trăm thước đang uốn lượn giữa không trung. Tiếng long hống vang vọng khắp thiên địa. Thánh vực lôi long cũng thấy đám thủ quân của địch trên tường thành đã sợ đến thân thể phát run.

Dưới thành hạ, quân đội của Ba Lỗ Khắc đế quốc đều lộ ra vẻ kích động cùng nụ cười hưng phấn.

Có thánh vực long hỗ trợ nên chuyện công thành đơn giản hơn rất nhiều.

"Thánh vực lôi long?" Một tiếng quát lạnh khinh thường vang lên, gã nam nhân đầu bóng lưởng mặc bộ trường bào hoa lệ trực tiếp từ thành trì phía dưới bay lên. Khí tức lạnh lẽo, ác độc của hắn không ngừng tỏa ra từ hai mắt đang nhìn chằm chằm đầu thánh vực lôi long ở cách đó không xa.

"Có thánh vực cường giả xuất hiện sao?" Thánh vực lôi long ngược lại rất kinh hãi, nó đã lâu không gặp phải thánh vực cường giả, hai tròng mắt to như cái bánh xe lập tức chăm chú quan sát thánh vực cường giả trước mắt.

Nhưng càng nhìn kỹ cường giả này Thánh vực lôi long càng thêm khẩn trương.

Khí tức hiểm ác từ mỗi cái giơ tay nhấc chân của đối thủ khiến nó cảm thấy một tia uy hiếp.

Hơnn ăm ngàn năm trường kỳ cẩn thận, tùy thời đều chuẩn bị liều mạng chém giết. Hơn năm ngàn năm đã khiến gã kia tự nhiên có loại khí tức hiểm ác đó.

"Trở về nói cho Lâm Lôi, hắn thức thời thì mau thối quân. Nếu không ……" Tiếng gã nam tử đầu bóng lưỡng như tiếng sấm vang khắp thiên địa. Hắn không để Lâm Lôi vào mắt một chút nào ”Một thánh vực cường giả các ngươi tới ta giết một người.”

"Câm miệng.” Thánh vực lôi long giận dữ hét lên.

Phía dưới vô số binh lính của Ba Lỗ Khắc đế quốc cũng đều phẫn nộ gầm lên. Lâm Lôi trong lòng bọn họ chính là vô địch.

"Hừ!" Nam tử gầy gò đầu bóng lưỡng cười lạnh một tiếng rồi chợt hóa thành một đạo thiểm điện nhằm phía lôi long.

Thánh vực lôi long cũng hóa thành một tia chớp màu xanh đón lại, chỉ thấy giữa không trung, ma thú, loài người hai đại thánh vực cường giả trong nháy mắt đã cuốn lấy nhau. Thánh vực lôi long am hiểu nhất là tốc độ, có thể so cùng Bối Bối.

"Buồn cười!" Một tiếng kêu đầy khinh thường vang lên.

Nam tử gầy gò đầu bóng lưỡng đột nhiên vung đùi phải lên, như một thanh đại đao hung hăng đá vào long vĩ của thánh vực lôi long, liền nghe tiếng xương vỡ vụn, cái đuôi của thánh vực Lôi long bị đứt lìa đồng thời thân thể khổng lồ của nó cũng bị đạp xuống phía dưới.

"Oanh!" Thánh vực lôi long bị đạp xuống tạo thành một cái hố to dưới đất.

"Chết đi.” Nam tử gầy gò đầu bóng lưỡng trực tiếp từ trên cao phủ xuống.

"Sưu!" Thánh vực lôi long thân hình vừa động liền trực tiếp bay lên chạy về phương bắc, máu tươi không ngừng từ cái đuôi nó rơi xuống.

Nam tử gầy gò đầu bóng lưỡng đứng ở giữa hố ngửa đầu nhìn thánh vực lôi long đào tẩu.

"Tốc độ nhanh thật. Đáng tiếc, quá yếu, ngay cả một chiêu của ta cũng không đỡ được.” Nam tử gầy gò đầu bóng lưỡng rất khinh thường. Hắn tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam đã giết chết bao nhiêu thánh vực cường giả? Điểm ấy thực lực của Lôi long hắn căn bản không thèm nhìn đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 16: Năm Năm

Chiến tranh giữa Ba Lỗ Khắc đế quốc và La Áo Đế quốc lâm vào trạng thái đình trệ.

“Cha, ngươi nói, chúng ta bây giờ nên làm cái gì?” Trong đại sảnh của Long huyết tòa thành, đám người Tây Ni, Ốc Đốn, Cái Tỳ, Hi Nhĩ Mạn, Ni Na đều tụ tập ở đây, bàn thảo chuyện đột nhiên xuất hiện hai tên thánh vực cường giả ở La Áo Đế quốc.

Bọn họ đang nghe Tây Ni nói.

Trong lòng đều cảm thấy rất khiếp sợ.

“Từ khi nào La Áo Đế quốc xuất hiện hai vị Thánh vực cường giả lợi hại đến như vậy chứ?” Hi Nhĩ Mạn nhíu mày nói.

Hi Nhĩ Mạn tu luyện Đấu khí mật điển cao cấp nhất, hôm nay cũng đã đạt đến chiến sĩ cấp tám. Thực lực mặc dù kém xa bọn Ốc Đốn, Cái Tỳ. Nhưng Hi Nhĩ Mạn có địa vị rất cao ở Long huyết tòa thành.

“Cha, các vị thúc thúc. Các ngươi có chắc đối phó được bọn họ không?” Tây Ni nhìn mấy người Ốc Đốn, Cái Tỳ.

Ốc Đốn trầm ngâm nói: “Chúng ta mặc dù lĩnh ngộ Pháp tắc không cao, nhưng mỗi người đều có Thần khí. Lại là Chung cực chiến sĩ, nếu như thật sự chống lại hai tên Thánh vực cường giả đó, hẳn là có phần lợi thế”

Bọn Cái Tỳ, An Khoa đều gật đầu.

Tái Tư Lặc cười nhẹ nói: “Ốc Đốn, mấy người các ngươi còn muốn đấu với người ta sao?”

“Sao?” Ốc Đốn nhìn Tái Tư Lặc.

“Tái Tư Lặc, ngươi cho rằng không được sao?” Bọn Cái Tỳ, An Khoa cũng nhìn Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc cười cười. Nhưng giọng cười của Tái Tư Lặc rất lạnh lùng: “ Đầu tiên, ta muốn hỏi các ngươi. Nếu một người trong các ngươi đối mặt với Thánh Vực Hoàng Kim Long và Phách Vương Long, có thể dễ dàng đánh bại hai con Ma thú Thánh vực này không?”

“Cái này…” Bọn Ốc Đốn trở nên chần chờ.

Đối phó một con Ma thú Thánh vực, tất nhiên bọn họ sẽ thắng dễ dàng.

Nhưng đối phó cùng lúc hai con, có thể tương đương đã là tốt lắm rồi.

“Hừ, không chắc phải không?” Tái Tư Lặc khinh thường cười cười: “Chẳng lẽ, các ngươi quên điều Lâm Lôi Đại nhân nói trước khi bế quan sao?”

Bọn Ốc Đốn nhất thời cứng lại.

Bọn họ nhớ lại.

Lâm Lôi lúc ấy đã từng cẩn thận nói. Nếu như gặp phải một ít tình huống, tuyệt đối không cho phép Ốc Đốn bọn họ ra ngoài đối chiến. Hơn nữa Lâm Lôi cũng nói, trận chiến này ẩn dấu rất nhiều nguy cơ, đây cũng là một nguyên nhân khiến Lâm Lôi lo lắng.

“Lâm Lôi Đại nhân lúc ấy đã nói, trận chiến này ẩn giấu nguy cơ rất đáng sợ, ngay cả thần cấp cường giả cũng không dám coi nhẹ” Tái Tư Lặc nhìn bọn Ốc Đốn: “Các ngươi không phải không rõ, cuộc chiến tranh này nhìn như kết thúc sớm nhưng có nguy cơ gì nào? Bây giờ đã hiểu chưa”

Trước khi chiến tranh bắt đầu, ngay cả Lâm Lôi cũng không biết có nguy cơ gì.

Nhưng được Bối Lỗ Đặc Đại nhân nhắc nhở, nên Lâm Lôi mới có thể cảm thấy bất an, mới có thể nói như vậy với bọn Ốc Đốn.

Bọn Ốc Đốn cũng hiểu, bọn họ nghĩ rằng cuộc chiến này hẳn không phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn mới đúng.

“Tái Tư Lặc tiên sinh, ý của ngươi là?” Tây Ni nhướng mày, đám người Ốc Đốn cũng thấy rất kinh hãi.

“Các ngươi có nghĩ ra không, Thánh vực cường giả ở Ngọc Lan đại lục có bao nhiêu, cho dù một ít cường giả tiềm tu thì Lâm Lôi Đại nhân, Đức Tư Lê Đại nhân sao lại không biết chứ? Nhưng bọn họ đều nói La Áo Đế quốc không có Thánh vực cường giả đỉnh cấp, nhưng hiện giờ sao lại xuất hiện hai tên Thánh vực cường giả chứ?” Tái Tư Lặc nói.

“Đột nhiên xuất hiện, còn khiến cho cuộc chiến bị ngừng lại”

Tái Tư Lặc lạnh lùng cười: “Hiển nhiên, nguy cơ của cuộc chiến này đã từ từ lộ diện”

“Chúng ta bây giờ thì…” Ốc Đốn nhìn Tái Tư Lặc. Hắn nhỡ kỹ lời nhắc nhở của Lâm Lôi, gặp phải chuyện quan trọng, thì phải thương lượng với Tái Tư Lặc giàu kinh nghiệm.

Tái Tư Lặc lạnh nhạt nói: “Rất đơn giản, đừng có vội vàng đi đối phó hai tên Thánh vực cường giả đó, Lâm Lôi Đại nhân cũng nói. Cuộc chiến tranh này, chúng ta không nhất định phải hoàn toàn chinh phục các đế quốc khác, chiếm đất ít một chút cũng không sao cả, quan trọng là phải bảo vệ tốt chính mình”

Tất cả mọi người đều gật đầu.

Ốc Đốn trầm ngâm nói: “Được, chúng ta trước hết nhìn xem, cuộc chiến này rốt cuộc ẩn giấu cái gì?”

“Nếu như gặp phải nguy cơ quá lớn, mọi người cũng đừng tự tiện hành động, phải mời Lâm Lôi Đại nhân” Tái Tư Lặc nói: “Đương nhiên, bây giờ Đại nhân mới tu luyện hơn nửa năm mà thôi. Hơn nữa tình hình bây giờ cũng không quá nghiêm trọng, chúng ta bây giờ không nên quấy rầy Lâm Lôi Đại nhân”

Thời gian như nước vô tình, nhoáng cái Lâm Lôi đã bế quan được hơn năm năm.

Năm năm qua, Ngọc Lan đại lục trở nên hỗn loạn trong âm thầm. Bất kể là Ba Lỗ Khắc đế quốc, Ngọc Lan đế quốc hay là Áo Bố Lai Ân đế quốc, chiến tranh đều phải ngừng lại. Ở Thần thánh đồng minh và Hắc Ám chi sâm đều xuất hiện một ít cường giả thần bí.

Cường giả thần bí thực lực rất cường đại.

Chiến tranh lâm vào giằng co.

Mùa đông năm 10039, sáng sớm rất là lạnh giá, ba tên trung niên mặc áo rất dày đang cưỡi tuấn mã, chạy trên hoang đạo kông người thật nhanh, rất nhanh lao về tòa thành phía trước.

“Ha ha, phía trước chính là Lam Sư thành. Đợi đến Lam Sư thành, ba anh em chúng ta phải uống vài chén cho nó ấm người” Một tên hán tử cao lớn cầm đầu nói. Bọn họ lần này làm ăn có lãi lớn, nên tâm trạng rất là tốt.

Phía trước, đã có thể nhìn thấy tường thành Lam Sư thành.

Ngựa chạy chỉ trong chốc lát mà thôi.

“Ồ, kỳ lại, sao lại im ắng thế này?” Ba người tiến vào cửa thành Lam Sư thành, nhưng lại phát hiện cửa thành đang mở rộng, nhưng không có bất cứ ai cả.

Lam Sư thành mặc dù không phải là thành phố lớn, nhưng cũng tương đối phồn hoa, có khoảng 100 nghìn dân, sao còn sớm thế này mà không có một ai vậy?” Ba người xuống ngựa, nắm dây cương nghi hoặc đi vào trong Lam Sư thành.

Đường phố rộng rãi không có một bóng người.

Yên tĩnh.

Bây giờ đã là bày tám giờ sáng, theo lý thì hai bên đường phải rất náo nhiệt chứ lại.

Điều quỷ dị này khiến bọn họ cảm giác được có chuyện không bình thường.

“Ngươi nhìn xem phía trước là cái gì” Một người khiếp sợ chỉ vào phía trước, ở trên đường cách đó không xa có hai người đang nằm. Ba tên trung niên lập tức chạy tới để nhìn xem.

Nhưng vừa đến gần nhìn thì.

“Người chết” Ba người biến đổi sắc mặtt, hai người nằm trên mặt đất thất khiếu chảy máu, máu thấm đỏ mặt đất, lưu lại một màu tím ghê sợ.

Gió lạnh thổi qua, khiến cho ba người run lên.

“A” chỉ nghe được tiếng kêu hoảng sợ truyền từ nơi xa đến.

Ba tên trung niên này lập tức quay đầu lại nhìn, chỉ thấy có một người đàn bà đang hoảng sợ chạy vội vàng từ xa xa đến.

“Ngươi chạy làm gì? Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?” Tên trung niên cầm đầu quát lên, bọn họ đi từ Nam ra Bắc, người chết gặp thường xuyên cũng không khiến bọn họ sợ hãi. Trong lòng bọn họ kinh hãi vì lúc này hoàn cảnh quá im lặng.

“Chết, chết hết rồi” Người đàn bà nhìn ba người, hai mắt nàng trợn trừng rất lớn.

“Cái gì, chết hết rồi?” Ba người trung niên đều cảm thấy hoảng sợ.

“Mọi người trong thành đều chết rồi, tất cả mọi người đề đã chết” Đầu óc người đàn bà có lẽ không được tỉnh táo cho lắm.

Ba người trung niên nhất thời bị dọa đến sợ ngây người.

Tất cả mọi người trong thành đều chết?

“Chết hết rồi, chết hết rồi” Thần kinh của người đàn bà rất hoảng loạn.

Lam Sư thành trong một đêm hơn mười vạn người chỉ còn hơn mười người may mắn sống sót. Những người còn lại hầu hết đều đợi đến lúc trời sáng hẳn, rồi mới hoảng sợ mở cửa thành, chạy ra khỏi thành.

Thành phô chết.

Việc này, truyền đến tai Tây Ni bệ hạ với tốc độ rất nhanh.

Tây Ni rất khiếp sợ, lập tức phái người cẩn thận điều tra, điều tra tại sao Lam Sư thành sau một đêm lại biến thành thành phố chết. Đồng thời cũng đã hỏi hơn 10 người còn sống, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sau khi tìm được kết quả, cảm thấy chuyện không ổn Tây Ni liền lập tức chạy đến Long huyết tòa thành.

Trong Long huyết tòa thành.

Rất nhiều người tụ tập lại, không chỉ có bọn Ốc Đốn, Cái Tỳ, mà ngay cả Ni Na, Lệ Bối Tạp đều ở đây, mọi người đều cảm thấy chuyện khó giải quyết, một đám người tập hợp lại thương lượng xem nên giải quyết chuyện này như thế nào.

“Tình hình rất là quỷ dị, cả thành phố chết hơn mười vạn người, tất cả đều thất khiếu đổ máu, trên người không có một vết thương gì, từ trẻ con đến chiến sĩ cấp bảy cũng giống hệt nhau” Tây Ni nói.

Một đêm ngắn ngủi, người của một thành thị lại gần như chết hết cả.

Ngay cả đám Thánh vực cường giả là Ốc Đốn cũng cảm thấy lạnh lẽo.

“Theo ta biết, người của một thành trấn chết hết sạch, cũng không phải là chuyện lần đầu tiên.” Tây Ni nghiêm túc nói.

“Ồ?” Ốc Đốn nhìn Tây Ni.

Tây Ni nói tiếp: “Theo ta biết, khoảng một tháng trước, ở trong Áo Bố Lai Ân đế quốc cũng xảy ra chuyện giống như vậy. Chỉ sau một đêm, người của cả thành phố chết gần hết, bởi vì không phải ở trong đế quốc chúng ta, nên ta không coi trọng lắm”

Quản gia Hi Lý nhíu mày nói: “Chuyện quỷ dị thật, như Lam Sư thành co gần 100 ngàn người, phát sinh chuyện như vậy, sao lại có hơn mười người may mắn sống sót.

“Đúng, Tại sao còn có người may mắn sống sót?” Tái Tư Lặc cũng cho rằng điều này đáng để nghi ngờ.

Nếu như là đám cường giả siêu cấp dùng cấm kỵ Ma pháp giết người, thì những người trong phạm vi đó sẽ chết. Cho dù may mắn sống sót phải là cường giả siêu cấp mới đùng nhưng người may mắn sống sót lại là Người bình thường mà thôi.

“ Hơn nữa kiến trúc lại không bị tổn hại gì cả” Tây Ni nói tiếp.

Mọi người trong đại sảnh đều rất nghi hoặc.

“Ta phái người tìm hiểu, nhưng không tìm ra manh mối gì” Tây Ni rất phiền não:

“Được rồi, hơn 10 người còn sống có một điểm giống nhau”

Nhất thời mọi người trong đại sảnh đều nhìn Tây Ni.

“Lúc ấy hơn mười người may mắn còn sống đó đều ở những nơi hơi khó vào. Như một nửa trong số đó đều ở trong nhà tù chắc chắn của Lam Sư thành, những người khác lúc ấy đều ở dưới hầm hoặc nơi khó tiến vào được” Tây Ni nói.

“Khó đi vào sẽ không chết?” Tái Tư Lặc gật đầu nói: “Có lẽ, đây không phải là thi triển Ma pháp tấn công, dù sao, Ma pháp mà bao trùm một thành trì thì cũng không quan tâm người ẩn thân có khó tiến vào hay không.”

“Ta đề nghị, chúng ta đi mời Lâm Lôi Đại nhân” Tái Tư Lặc thở dài nói.

“Lâm Lôi Đại nhân?” Mắt bọn Ốc Đốn sáng rực lên.

Lâm Lôi nếu ở đây thì bọn họ sẽ như là có chỗ dựa, gặp chuyện gì cũng không hề luống cuống.

“Đúng, hơn 5 năm nay, phát sinh quá nhiều chuyện, như chiến tranh giằng co, như là trong Đế quốc chúng ta xuất hiện Tông giáo thần bí, như sự kiện thành phố chết…” Tái Tư Lặc thở dài một hơi nói.

“Ta đồng ý đi mời đại ca” Ốc Đốn cũng gật đầu.

Lệ Na vẫn cười tươi như hoa: “Lôi đại ca hắn đi ra, chuyện nhất định có thể giải quyết dễ dàng, Lôi đại ca bế quan hơn năm năm rồi, không biết Lôi đại ca bây giờ đạt đến cảnh giới gì rồi.

Nhắc đến Lâm Lôi, mọi người trong đại sảnh đều vui vẻ lên.

Cuối cùng ba người Ốc Đốn, Cái Tỳ, Tái Tư Lặc làm đại biểu cho mọi người đi đến cửa Vi Hình vị diện mật thất.

“Các ngươi ở đây chờ tại hạ” Ốc Đốn vận chuyển đấu khí ra bên ngoài, rồi sau đó trực tiếp bước vào trong Vi Hình vị diện mật thất.

“Xuy xuy” Theo từng đạo cuồng phong đánh vào, Lâm Lôi mặc áo màu lam, tóc tung bay đang đi ra với Ốc Đốn. Tái Tư Lặc, Cái Tỳ nhìn thấy Lâm Lôi đều cảm thấy an tâm hơn hẳn.

“Cái Ty, Tái Tư Lặc rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Sao lại tìm ta gấp như vậy?” Lâm Lôi mỉm cười mở miệng nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 17: Tông Giáo Thần Bí

Nhìn ba người Ốc Đốn, Tái Tư Lặc, Cái Tỳ trước mặt, trong lòng Lâm Lôi cũng có chút lo lắng.

Mình trước khi bế quan dù sao cũng đã nói, lần này bế quan tiềm tu rất là quan trọng. Không quá quan trọng không được đến quấy rầy mình. Tuy nhiên dù như vậy, bọn Ốc Đốn vẫn đến đây mời mình, hiển nhiên tình huống rất là nghiêm trọng.

“Chẳng lẽ nguy cơ trong cuộc chiến tranh đại lục đã hiện ra?” Lâm Lôi lo lắng trong lòng, hắn nhớ kỹ lời cảnh cáo của Bối Lỗ Đặc Đại nhân.

Ba người Ốc Đốn, Cái Tỳ, Tái Tư Lặc nhìn nhau, mặt hơi trầm xuống, Tái Tư Lặc nhìn Lâm Lôi mở miệng nói. “Lâm Lôi Đại nhân, ngươi bến quan hơn 5 năm, trong 5 năm này, Ngọc Lan đại lục đã xảy ra rất nhiều chuyện, nhất thời cũng không nói hết được. Chúng ta trước tiên nên đi ra ngoài, rồi từ từ nói đi”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Trên đường trở lại mặt đất, Ốc Đốn hỏi: “Ca, ngươi đạt đến Thần vực chưa?”

Hai người Cái Tỳ, Tái Tư Lặc cũng lập tức nhìn về phía Lâm Lôi.

Dù sao lúc đầu Lâm Lôi cũng đoán trong vòng 10 năm là có thể thành Thần, bây giờ đã gần 6 năm rồi.

“Còn kém một ít nữa” Lâm Lôi cười nhạt lắc đầu: “Nếu như không phải các ngươi cắt đứt tu luyện của ta, thì có lẽ nửa năm nữa là xong” trong lòng Lâm Lôi rất là ham muốn thành Thần, tu luyện Tốc

Độ Áo Nghĩa cho đến bây giờ, Lâm Lôi cũng rõ ràng cảm giác được….

Thần vực chỉ với tay là có thể chạm đến.

Chỉ còn một tia nữa là đột phá, bởi vì Tốc Độ Áo Nghĩa chính là hai cảnh giới “Nhanh” “Chậm” dung hợp làm một, chỉ một mình “Nhanh” “Chậm” đạt đến đại thành cũng có thể trở thành Hạ vị thần, mà Tốc Độ Áo Nghĩa đại viên mãn thì Lâm Lôi sẽ là Trung vị thần.

Tu luyện Tốc Độ Áo Nghĩa chỉ xuất hiện bình cảnh trước khi thành Trung vị thần.

Mà trở thành Hạ vị thần lại không có bình cảnh xuất hiện.

Như đám người Đức Tư Lê, Pháp Ân đều bị vây ở bước cuối cùng, bởi vì huyền ảo mà bọn họ lĩnh ngộ đều nguyên tố pháp tắc tương đối thấp. Trong thé giới vô hạn này, trong vô số Vị diện, hầu hết Thánh vực cường giả đều lĩnh ngộ Áo nghĩa tương đối thấp.

Lâm Lôi có thể lĩnh ngộ Tốc Độ Áo Nghĩa cũng bởi may mắn mà thôi.

Mặc dù còn nửa năm nữa là có thể thành Thần, nhưng bây giờ bọn Ốc Đốn đến mời hắn, Lâm Lôi tự nhiên sẽ đi ra. Dù sao tu luyện và người thân thì người thân vẫn quan trọng nhất. Người thân, bạn bè có khó khăn, Lâm Lôi sao có thể không thèm để ý, tiếp tục tu luyện thành Thần chứ?

Trong đại sảnh Long huyết tòa thành.

Một đám người tụ tập ở đây, Lâm Lôi lẳng lặng ngồi ở chủ vị, cẩn thận nghe Ốc Đốn nói, nói các chuyện phát sinh trong hơn 5 năm qua.

“Rất nhiều Thánh vực cường giả tuyệt thế xuất hiện?” Lâm Lôi nghe thấy Ốc Đốn nói quá trình cuộc chiến, xuất hiện một ít cường giả đáng sợ, trong lòng rất là nghi hoặc: “Nghe Ốc Đốn hắn nói như thế, đám cường giả này có thực lực hầu hết đều hơn Thánh Vực chung cực chiến sĩ, thậm chí tương đương đám Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi”

Lâm Lôi hoàn toàn có thể suy đoán được.

Phải biết rằng, ở tình huống bình thường, Thánh Vực chung cực chiến sĩ được coi là cường giả cấp hai gần đạt đến Thánh vực cực hạn, cùng một đẳng cấp với Hải Đình Tư, Ô Sâm Nặc đã chết.

“Tốc độ hơn Thánh Vực Lôi Long, còn một chiêu đánh bại Thánh Vực Lôi Long” Lâm Lôi cảm thấy kinh hãi về thực lực của hai tên Thánh vực cường giả ở La Áo Đế quốc.

“Rất nhiều cường giả có thể so sánh với Đức Tư Lê, Lạp Sắt Phúc Đức xuất hiện, cái này….” Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc.

5 năm nay xuất hiện các Thánh vực cường giả thần bí đều rất mạnh.

Hầu như mỗi một người đều có thực lực Thánh vực cực hạn.

“Không đúng” Lâm Lôi nhíu mày: “Đám cường giả đó không tồn tại trong quá khứ, nếu bọn họ tồn tại, tuyệt đối không thể tránh khỏi sự chú ý của bọn Vũ Thần” Lâm Lôi rất chắc chắn về điểm này, nhưng nếu quá khứ không tồn tại, như vậy thì….

Hiển nhiên, đám cường giả đó ở hơn 5 năm về trước đi đến Ngọc Lan đại lục Vị diện.

“cường giả Dị Vị diện?” Lâm Lôi cảm thấy khiếp sợ vì suy đoán của mình.

“Không đúng” Lâm Lôi lại bác bỏ ngay: “Dị Vị diện thì sao? Không hẳn là cường giả ở Dị vị diễn, thì mỗi người đều đạt được đến Thánh vực cực hạn?”

Ngọc Lan đại lục Vị diện, đối với các Vị diện khác cũng là Dị Vị diện.

Cường giả ở Dị Vị diện mạnh mẽ là điều tất nhiên, nhưng không nên sở hữu mạnh như vậy.

“Ca, còn có, một thời gian trước, trong Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta xuất hiện một giáo phái thần bí, tín ngưỡng Thần Linh gọi là “Mục Ba”” Ốc Đốn nhíu mày nói: “Ca, ngươi đã nói với chúng ta, trong đế quốc chúng ta tuyệt đối không cho phép giáo phái khác tồn tại, chúng ta đã cố gắng chèn ép, tiêu diệt tông phai này nhưng mà không được” Ốc Đốn lắc đầu.

Lâm Lôi nghe thế sắc mặt không khỏi thay đổi.

Giáo phái thần bí?

Ai muốn có tín ngưỡng lực? đáp án rất dễ trả lời…

Thần.

“Nói tiếp đi” Lâm Lôi lập tức nhìn Ốc Đốn: “Sao lại không diệt được giáo phái đó?”

Ốc Đốn gật đầu nói tiếp: “Đầu tiên, giáo phái thần bí này có ẩn dấu cường giả, tiếp theo giáo phái này đúng là có bản lãnh, có thể sinh ra Thần tích, bởi vì Thần tích xuất hiện, nên trong Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta có không ít ngươi thật sự tin tưởng, tín ngưỡng Thần Linh Mục Ba”

“Thần tích?”

Sắc mặt Lâm Lôi trở nên trắng bệch.

“Ca, sao vậy?”Đám người Ốc Đốn, Cái Tỳ nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi bởi vì muốn tu luyện thành Thần, cho nên đã cẩn thận nói rất nhiều chuyện với đám người Đức Tư Lê. Hắn hiểu, tín ngưỡng lực có rât nhiều chỗ tốt đối với Thần. Cho nên như Vũ Thần, chỉ cho phép người dân tín ngưỡng Vũ Thần trong Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Các giáo phái khác, không được phép tồn tại.

Rất nhiều Pháp tắc huyền ảo chỉ có Thần mới có thể thi triển ra được.

“Một giáo phái không biết tên, đều có thể tạo ra Thần tích, như vậy” Lâm Lôi chấn động trong lòng: “giáo phái ở Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta, sau lưng có một vị thần cấp cường giả”

“Ốc Đốn, Tây Ni” Lâm Lôi lập tức hạ lệnh: “Các ngươi nghe ta nói, chèn ép giáo phái này tiếp tục thi hành. Tuy nhiên nhớ là, áp lực không được tăng lên, tuyệt đối không được bức bách để giáo phái này đối đầu với đế quốc chúng ta. Ít nhất bây giờ không thể bức bách bọn họ”

Mọi người trong đại sảnh đều có chút nghi hoặc khó hiểu.

Dù sao, ngoại trừ Lâm Lôi ra, thì đám Ốc Đốn, Cái Tỳ đạt đến Thánh vực được bao lâu? Ngay cả Tái Tư Lặc mặc dù nhiều kinh nghiệm, nhưng cũng chỉ là kinh nghiệm đối với chuyện thế tục, đối với Vong Linh thuật cũng hiểu một ít, còn hiểu biết của hắn đối với Thần vực còn lâu mới bằng Lâm Lôi.

“Mọi người nghe rõ rồi chứ” Lâm Lôi trịnh trọng nói.

“Vâng” Đám Ốc Đốn vẫn trả lời đồng ý. Đối với mệnh lệnh của Lâm Lôi, bọn họ sẽ không bao giờ vi phạm.

Lâm Lôi lúc này mới thở dài một hơi, đối phương là một vị thần cấp cường giả, điểm ấy không còn gì phải nghi ngờ.

Dù sao, không đạt đến Thần cấp, tín ngưỡng lực sẽ là vô dụng.

Nếu là thần cấp cường giả thì Lâm Lôi tự nhiên sẽ không muốn đắc tội.

Cho dù bản thân Lâm Lôi đạt đến Thần cấp, Lâm Lôi cũng không muốn dễ dàng chống đối đối phương, dù sao hắn mới bước vào Hạ vị thần, người ta đạt đến Thần cấp bao lâu rồi, Lâm Lôi cũng không thể nào tưởng tượng ra.

“Ca, gần đây trong Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta xảy ra một chuyện khiến người ta sợ hãi, là phá sinh ở trong Lam Sư thành” Ốc Đốn bắt đầu nhắc đến sự kiện Thành phố chết, đồng thời cũng nói về một vài điểm tình nghi.

Lâm Lôi nghe xong liền cảm thấy nghi hoặc, trong lòng cũng trở nên nghiêm túc.

Dân cư của cả một tòa thành, trong một đêm chết gần như hết.

Chuyện này, có thể sánh bằng diệt thành khi chiến tranh, càng khiến cho người ta sợ hãi vì rất quỷ dị.

Trong đại sảnh, những người khác không có biện pháp, dù sao một chút manh mối cũng không có. Hơn nữa Ngọc Lan đại lục hôm nay có rất nhiều cường giả thần bí, bọn họ không có cách nào. Lúc này Lâm Lôi cũng cảm thấy mê muội, không biết nên điều tra hung thủ như thế nào.

“Ngươi vừa rồi nói trong Áo Bố Lai Ân đế quốc cũng đã phát sinh chuyện này?” Lâm Lôi đột nhiên hỏi.

“Đúng, hơn một tháng trước đây” Ốc Đốn trả lời.

Lâm Lôi khẽ gật đầu: “Nếu như vậy, các ngươi ở trong thành đợi đi, ta đến Vũ Thần Sơn Áo Bố Lai Ân đế quốc một chuyến” Dù sao sự kiện Thành phố chết mới phát sinh trong Ba Lỗ Khắc đế quốc đế quốc của mình, mà Áo Bố Lai Ân đế quốc đã xảy ra cách đây hơn một tháng.

Hơn nữa, nói về số lượng cao thủ Thánh vực thì Vũ Thần môn mạnh hơn rất nhiều.

Hơn một tháng trôi qua, Vũ thần môn có lẽ đã có manh mối.

“Ca, ngươi không ăn cơm với chúng ta sao?” Bọn Ốc Đốn đều cảm thấy ngạc nhiên. Lâm Lôi vừa mới xuất quan xong, còn chưa kịp ăn cơm với mọi người, đã đi ngay đến Vũ Thần sơn, đúng là quá vội vàng rồi.

“Không được” Lâm Lôi đã sớm có quyết định trong lòng.

Đợi giải quyết xong chuyện này, mình sẽ tiếp tục bế quan tu luyện, dù sao Lâm Lôi chỉ còn cách có một điểm nhỏ là bước vào Thần Vực rồi.

Lúc này bầu trời u ám, một đạo ảo ảnh mơ hồ trong nhay mắt xuyên qua Long huyết tòa thành, bay về phía chan trời, biến mất ở bàu trời phía Tây.

“Lời Bối Lỗ Đặc Đại nhân đúng là không sai. Ngọc Lan đại lục đúng là ẩn giấu rất nhiều nguy cơ” Lâm Lôi cũng cảm thấy có điểm khổ sở, thần cấp cường giả của giáo phái thần bí, một đám thần cấp cường giả đột nhiên xuất hiện từ dị vị diện, Lâm Lôi sao lại không lo lắng cơ chứ?

Cái này cho thấy sợ rằng nguyên nhân chủ yếu tạo ra nguy cơ lần này là thần cấp cường giả.

Không đạt đến Thần Vực, sợ rằng bị cuốn vào trong đó ngay cả năng lực phản kháng cũng không có.

“Giải quyết chuyện lần này xong, phải lập tức tận dụng thời gian tu luyện, nhanh chóng đạt đến Thần Vực” Lâm Lôi vừa nghĩ đến sự kiện Thành Phố chết, trong lòng càng thêm lo lắng, hắn co một cảm giác, sự kiện Thành phố chết quỷ dị này, phía sau hẳn là hám chứa bí mật đáng sợ.

Đón gió lớn, Lâm Lôi bay rất nhanh.

“Xem ra, Ngọc Lan đại lục sắp gặp cơn bão táp chưa từng có” Thân hình Lâm Lôi như một vệt sáng xẹt qua bầu trời.

Vũ Thần sơn.

Lâm Lôi vừa đến, tự nhiên sẽ được Pháp Ân đang là thủ lĩnh tạm thời của Vũ Thần sơn tự mình tiếp đón, hai người trực tiếp vào trong một gian phòng khách ở Vũ Thần sơn nói chuyện, Pháp Ân đã khổ tu hơn 5000 năm, chỉ là chưa đột phá đến Thần vực.

“Lâm Lôi, lần này ngươi đến là vì sự kiện Thành phố chết?” Pháp Ân mở miệng nói trước.

“Đúng, ngươi có manh mối gì không?” Lâm Lôi lập tức hỏi.

Trên mặt Pháp Ân hiện ra nụ cười khổ, sự kiện Thành phố chết xảy ra ở Áo Bố Lai Ân đế quốc hơn một tháng trời đã khiến hắn phiền toán lắm rồi. Bây giờ Ba Lỗ Khắc đế quốc lại phát sinh chuyện như vậy, hắn tự nhiên sẽ biết được.

“Manh mối có một chút” Pháp Ân bất đắc dĩ nói: “Đây là do một cao thủ thần bí giết, trong một đêm giết gần hết tất cả dân cư một thành”

“Ồ?” Lâm Lôi cả kinh: “Một người giết tất cả?”

Muốn giết hơn 100 ngàn người đối với Thánh vực cường giả mà nói là rất nhanh. Nếu tốc độ tăng đến mức cực hạn, sợ rằng thân thể đi qua đâu thì người ở trong khu vực đó sẽ chết. Một giây đi được vài trăm mét, giết hơn 100 ngàn người đối với Thánh vực cường giả mà nói cũng không khó.

Giết chết 100 ngàn người, mất một hai giờ mà thôi.

Nếu Lâm Lôi là tên cường giả đó, tốc độ sợ rằng còn nhanh hơn rất nhiều.

“Hắn làm vậy làm gì?” Lâm Lôi rất là khó hiểu.

Thánh vực cường giả có thực lực như vậy, nhưng đối với Thánh vực mà nói, giết Người bình thường có tác dụng gì? Chẳng những không có, một khi bị phát hiện, nhất định sẽ khiến cho các tên Thánh vực cường giả khác căm ghét, thù địch, thậm chí ra tay đối phó hắn.

“Ta cũng không rõ” Pháp Ân lắc đầu nói: “Thực ra, sở dĩ phát hiện ra manh mối này, cũng là may mắn cả. Bát sư đệ của ta lúc bay bên ngoài thành, ngẫu nhiên phát hiện một tên cường giả áo trắng thần bí đang giết người ở bên trong một thành nhỏ, hắn phẫn nộ ra tay, chỉ tiếc là tên cường giả áo trắng đó không chiến mà chạy thoát. Tốc độ tên áo trắng quá nhanh, bát sư đệ của ta không đuổi kịp. Tuy nhiên, tên ao trắng đó lúc ấy cũng đã giết được mấy ngàn người. Mấy ngàn người chết giống hệt ở sự kiện Thành phố chết.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Bát sư đệ, đứng ở phía trước, hiển nhiên cũng là cường giả tu luyện mấy ngàn năm của Vũ Thần môn.

“Ân?”

Lâm Lôi và Pháp Ân cùng nhìn phía Đông Bắc, một cỗ Năng lượng ba động đáng sợ truyền từ phía Đông Bắc đến, mặc dù Năng lượng ba động mãnh liệt trải qua hàng vạn dặm, nên rất là mờ nhạt rất khó có thể phát hiện, nhưng Lâm Lôi và Pháp Ân có thực lực thế nào?

Thánh vực cường giả giao chiến trong phạm vi hơn ngàn dặm bọn họ đều có thể phát hiện.

Mà loại Năng lượng ba động đáng sợ thế này, bọn họ sao lại không chú ý đến chứ, Năng lượng ba động đáng sợ đó giống như mặt trời trong đêm tối vậy.

“Phát sinh chuyện gì?” Pháp Ân kinh ngạc nói.

Nhưng hắn vừa mở miệng, vẻ mặt của hắn và Lâm Lôi đều cứng ngắc lại.

“Bất kể là Thánh vực cường giả, thần cấp cường giả, nếu như ở Bắc Vực mười tám công quốc giết chóc, hoặc phá vỡ sự bình yên của Hắc Ám chi sâm, toàn bộ giết không tha” Một giọng nói khàn khàn trong nháy mắt vang lên trong đầu tất cả Thánh vực cường giả, Thánh vực cường giả ở Ngọc Lan đại lục.

Đám cường giả trong nháy mắt đều cảm thấy kinh hãi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 18: Chỉ Dẫn

T
rong mật thất âm u dưới lòng đất.

Ánh sáng xanh lạnh lẽo như ẩn như hiện trong mật thất, một vị thân thể hoàn toàn bao trùm trong bóng đêm đang khoanh chân ngồi trong mật thất. Trước mặt hắn đúng là một viên Thủy tinh cầu tho như cái đầu, Thủy tinh cầu đang tản ra ánh sáng màu lục mờ ảo.

Bên trong Thủy tinh cầu đang có rất nhiều sương mù làm nhiễu, ở giữa sương mù có một vài giọt nước màu bạc.

Thủy tinh cầu tản mát ra quang mang mơ hồ, có thể từ ánh sáng này mà nhìn thấy khuôn mặt già nua của người thần bí, khuôn mặt già nua của hắn giống như một bộ xương khô được bọc một lớp da mà thôi, tuy nhiên ánh sáng màu lục tản mát ra từ cặp mắt lạnh lùng kia vô cùng lạnh lẽo.

Giống như lưỡi đao tẩm độc khiến cho mọi người run sợ.

“Ân?” ánh sáng lục trong đôi mắt lão già đột nhiên sáng lên.

MỘt lúc sau…

“Chuyện gì xảy ra? Bắc Vực mười tám công quốc trở thành cấm địa của Bối Lỗ Đặc Đại nhân từ bao giờ?” Lão già gầy còm nói thầm: “Xem ra, Bối Lỗ Đặc Đại nhân muốn lập uy. Cũng may là chưa chọc đến người hắn, ai mà chọc, sợ rằng sẽ trở thành giết gà dọa khỉ”

“Tuy nhiên, đáng tiếc một tên hộ vệ áo trắng của ta”

“Nhưng nếu như lần này luyện hóa thành công, thì cả chín tên chết

hết cũng đáng giá” Lão già gầy gò nhìn chằm chằm viên Thủy tinh cầu trước mặt, ánh mắt tham lam giống như con rắn độc phát hiện được con mồi.

Cường giả của Ngọc Lan đại lục, bất kể là mới vào Thánh vực hay là đam Thánh vực cường giả chạy trốn từ Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam ra, thậm chí là cả thần cấp cường giả, nghe lời cảnh cáo như vậy đều cảm thấy run sợ.

Bối Lỗ Đặc.

Vua của Ngọc Lan đại lục, cuộc chiến hủy diệt vạn năm trước đã xác định vị trí.

Áo Bố Lai Ân đế quốc, Vũ Thần sơn.

“Đây là giọng nói của Bối Lỗ Đặc Đại nhân” Pháp Ân nhíu mày nói: “Trước khi sư phụ xuất phát đi Chúng thần mộ địa một ngày, Bối Lỗ Đặc Đại nhân đã truyền lệnh cho sư phụ không được phép phá hoại Hắc Ám chi sâm và Bắc Vực mười tám công quốc”

Lâm Lôi khe khẽ gật đầu.

Hơn 5 năm trước, lúc đầu Bối Lỗ Đặc chỉ đưa tin cho ba người Lâm Lôi, Vũ Thần, Đại tế ti thôi, Vũ Thần trước khi đi, hiển nhiên sẽ cẩn thận nhắc nhở Pháp Ân.

“Năng lượng ba động mãnh liệt vừa rồi” Lâm Lôi nuốt nước bọt nói: “Sợ là Bối Lỗ Đặc Đại nhân ra tay giết chết một tên tùy ý giết chóc ở Bắc Vực mười tám công quốc nên sinh ra Năng lượng ba động” Lâm Lôi cảm thấy chấn động vì sự quả quyết của Bối Lỗ Đặc Đại nhân.

Hiển nhiên, Bối Lỗ Đặc Đại nhân sẽ không hề lưu tình.

“Được rồi, Lâm Lôi” Hai mắt Pháp Ân sáng rực lên: “Tùy ý giết chóc ở Bắc Vực mười tám công quốc? Một tên Thánh vực cường giả bình thường sao lại tùy ý giết chóc, ngươi nói có phải là?”

Lâm Lôi nghe thấy trong lòng vừa động: “Ngươi nói là, hung thủ tạo ra Thành phố chết, là cường giả áo trắng?”

Pháp Ân gật đầu: “Nếu như vậy thì hung thủ có phải là bị giết chết hay không?”

Lâm Lôi trầm ngâm một lát: “Pháp Ân, có thể ngươi đoán đúng, nhưng cũng có thể sai. Năng lượng ba động mãnh liệt thế này, người mà Bối Lỗ Đặc Đại nhân giết không hẳn là cường giả áo trắng, cho dù là như vậy, thì cường giả áo trắng có một hay không cũng rất khó nói”

“Lâm Lôi, ý của ngươi là” Pháp Ân cảm thây ngạc nhiên.

Trong lòng Pháp Ân, vẫn cho rằng có hung thủ, nhưng ý thức chỉ nghĩ đó mà một Thánh vực cường giả có mục đích đặc biệt. Chưa bao giờ nghĩ là lại có một đám cường giả áo trắng.

Nhưng suy nghĩ của Lâm Lôi thì khác.

Biết có giáo phái thần bí ở trong Ba Lỗ Khắc đế quốc, suy đoán ra có một vị thần cấp cường giả. Trong lòng Lâm Lôi bắt đầu hoài nghi, lần này Ngọc Lan đại lục xuất hiện cường giả, không đơn giản chỉ là Thánh vực cường giả cực hạn, tất nhiên là có thần cấp cường giả.

Sự kiện Thành phố chết, dám làm chuyện kiêu ngạo như thế.

Sợ là do thần cấp cường giả ra lệnh cho thủ hạ làm, mà thủ hạ sợ rằng nhiều hơn một người.

“Pháp Ân” Lâm Lôi vừa nghĩ đến Thần cấp cao thủ ở phía sau thì lập tức nói với Pháp Ân: “Chúng ta ở đây mà tưởng, cũng không có khản năng tìm ra hung thủ. Như vậy đi, ngươi và ta đi tới Hắc Ám chi sâm một chuyến”

Đến Hắc Ám chi sâm?” Pháp Ân cả kinh.

Đối với Hắc Ám chi sâm, trong lòng Pháp Ân vẫn luôn e sợ, Bối Lỗ Đặc Đại nhân là người mà Vũ Thần cũng phải kính ngưỡng, Pháp Ân hắn chỉ là một Thánh vực cường giả, nghĩ đến việc gặp Bối Lỗ Đặc đã cảm thấy sợ hãi.

“không có gì đâu, đi với ta” Lâm Lôi cũng hơi lo lắng.

Không nói quan hệ giữa mình và Bối Bối, thực ra Lâm Lôi cũng có quan hệ rất tốt với ba người con trai của Bối Lỗ Đặc. Lâm Lôi bây giờ chỉ đi hỏi chuyện mà thôi, Lâm Lôi tin rằng hắn có thể thành công.

“Được, Ta đi với ngươi” Pháp Ân gật đầu.

Lúc này, Pháp Ân nhớ nhở người ở Vũ Thần môn rồi trực tiếp cùng Lâm Lôi bay ra khỏi Vũ Thần sơn, bay về phía Hắc Ám chi sâm. Pháp Ân am hiểu nhất là tốc độ, mà Lâm Lôi lĩnh ngộ Tốc Độ Áo Nghĩa nên tốc độ càng đạt đến một bước cực kỳ khoa trương.

Hai người rất nhanh đã đến Hắc Ám chi sâm.

Ở giữa Hắc Ám chi sâm, có một tòa Kim chúc tòa thành, Lâm Lôi ở giữa không trung nhìn thấy Kim chúc tòa thành cảm thấy run sợ. Kim chúc tòa thành này cường đại hơn so với Mẫu hoàng Lạp Sa Bối Nhĩ rất nhiều.

Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân đáp xuống phía trước Kim chúc tòa thành.

Trong bóng đêm, Kim chúc tòa thành đứng yên lặng, cơ bản không nghe được âm thanh nào từ Kim chúc tòa thành.

Pháp Ân, Lâm Lôi nhìn nhau.

“Làm thế nào bây giờ? Chẳng lẽ đứng bên ngoài gọi?” Pháp Ân cười khổ nói: “Hay là đi và? NHưng ta nghe nói, nếu không có Thần vực thực lực, một khi bước vào bên trong Kim chúc tòa thành sẽ bị Kim chúc tòa thành tấn công.”

“Đừng gấp” Lâm Lôi cười.

Chỉ chốc lát.

“Sưu” Một đạo hắc quang từ trong Kim chúc tòa thành bắn ra, rơi trên người Lâm Lôi.

“Lão Đại, ta nhớ ngươi muốn chết đi được, sao hôm nay ngươi mới đến” Bối Bối ngẩng cái đầu nhỏ bé lên, đôi mắt đen thu nhìn chằm chằm Lâm Lôi, trong mắt lộ vẻ sung sướng, hiển nhiên gần sáu năm xa cách, Bối Bối cũng rất nhớ Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười ôm Bối Bối, ở một chỗ với Bối Bối, Lâm Lôi cảm thấy trong lòng rất thư thản.

Giống như lúc ở bên Đức Lâm gia gia, mình vĩnh viễn sẽ không phải lo sợ.

“Bối Bối, ta cũng nghĩ đến ngươi, được rồi, Bối Lỗ Đặc Đại nhân đâu?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Bối Lỗ Đặc gia gia?” Bối Bối lắc lắc cái đầu nhỏ bé: “Ta không biết, Bối Lỗ Đặc gia gia thời gian vừa rồi không có mặt ở trong thành. Hắn nói phải đi ra ngoài mấy ngày, hình như là đi đến Vị diện khác, vài ngày nữa sẽ quay lại”

“Không ở đây, đi Vị diện khác?” Lâm Lôi và Pháp Ân nhìn nhau.

Bối Lỗ Đặc Đại nhân nếu như không ở Kim chúc tòa thành mà đi đến Vị diện khác. Vậy chuyện ở Bắc Vực mười tám công quốc ai làm? Giọng nói vừa rồi là ai truyền ra?

Hai người bọn họ đồng thời cũng cảm khái không thôi.

“Đến Vị diện khác, vài ngày nữa mới trở lại, Bối Lỗ Đặc Đại nhân coi chuyện đi đến các Vị diện khác thành đi du lịch dạo chơi à?” Lâm Lôi thầm than không thôi, hắn từ HOắc Đan người giám sát Vị diện biết được. Sau khi rời khỏi Vị diện này muốn trở về phải trả giá rất cao.

Nhìn qua tổ tiên của mình, các tiền bối của Long huyết chiến sĩ gia tộc, không có một ai quay lại.

Tờ đó có thể thấy, muốn trở về rất khó khăn.

Nhưng còn Bối Lỗ Đặc Đại nhân? Coi như đi qua các Vị diện như trò tiêu khiển.

“Lâm Lôi, ngươi tìm cha của ta?” Một giọng nói vang lên, một đạo tử sắc bay ra. Lơ lửng trước mặt Lâm Lôi và Pháp Ân, đúng là Tử kim thử vương.

Lâm Lôi nhìn Tử kim thử vương chỉ biết cười cười.

Không có biện pháp, theo Lâm Lôi thấy thì ba con Tử kim thử vương giống nhau như đúc, mà hơi thở khác nhau không nhiều, Lâm Lôi cơ bản không cso cách nào nhận ra Tử kim thử vương trước mặt rốt cuộc là người nào.

“Ta là Cáp Lý” Tử kim thử vương Cáp Lý hiểu rõ, nói thẳng: “Lâm Lôi, ta biết tại sao ngươi đến”

“Ân?” Lâm Lôi kinh ngạc, mình còn chưa nói ra mà.

Cáp Lý cười cười nói: “ Áo Bố Lai Ân đế quốc và Ba Lỗ Khắc đế quốc đều có một thành trì bị giết sạch, hai người các ngươi đến đây, xem ra chính là vì chuyện này. Chuyện phát sinh ở Bắc Vực mười tám công quốc mới bắt đầu thì tên kia đã bị chúng ta giết chết”

“Chúng ta?” Lâm Lôi trong lòng vừa vặn.

Từ “Chúng ta” mà Cáp Lý nói đại biểu cho ai?

Pháp Ân lập tức hỏi: “Xin hỏi Cáp Lý, tên cường giả áo trắng bị giết có phải hơn một người? Bọn họ tại sao lại làm như vậy?”

“Ồ, các ngươi cũng biết tên áo trắng?” Cáp Lý hơi kinh ngạc, gật gật cái đầu nhỏ nói: “Đúng, đám cường giả áo trắng giết người có tổng cộng chín. Còn tại sao bọn họ làm như vậy thì là do bọn họ bị một tên thần cấp cường giả chỉ huy”

Cáp Lý hiển nhiên biết rất nhiều.

Lâm Lôi thất kinh.

Quả nhiên, chuyện này có quan hệ với thần cấp cường giả. Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân cảm thấy phiền não, Thần cấp và Thánh vực là hai khái niệm, một cái là trời, một cái là đất. Đừng thấy Lâm Lôi có thể dễ dàng giết chết cả đống Thánh vực cường giả, nhưng trước mặt thần cấp cường giả thì không làm gì được.

“Cái này, làm sao bây giờ?” Pháp Ân không biết làm sao cả.

Vũ Thần bây giờ còn ở trong Chúng thần mộ địa. Hắn Pháp Ân chỉ là một tên Thánh vực cường giả, chẳng lẽ muốn cứng đối cứng với thần cấp cường giả?

“Ồ, điểm ấy các ngươi không cần lo lắng. Chín tên áo trắng thì chết một, tám tên còn lại phần lớn đều chia ra. Ồ, giờ có hai tên đang ở cùng một chỗ, ở trong Ba Lỗ Khắc đế quốc” Cáp Lý nói.

“Cái gì?” Lâm Lôi nhất thời cảm thấy không ổn.

Có hai người ở trong Ba Lỗ Khắc đế quốc của mình, bọn họ muốn làm gì?

“A a, đúng, ta đoán là không lâu nữa bọn họ sẽ lại tàn sát cả thành” Cáp Lý a a cười nói, Cáp Lý đối với việc này không quá quan tâm, dù sao hắn là Ma thú. Loài người trong mắt hắn khác chủng tộc với hắn, loài người ở một thành trì bị giết hết, căn bản không ảnh hưởng gì đến hắn cả.

Lâm Lôi cảm thấy khẩn trương: “Cáp Lý, bọn họ ở thành nào?”

“Lâm Lôi, ngươi muốn đối phó bọn họ?” Pháp Ân cảm thấy lo lắng: “Cái này không thể làm được, ngươi không nghe Cáp Lý nói sao? Sau lưng bọn họ là một vị thần cấp cường giả”

Bối Bối lúc này cười hì hì nói: “Đừng lo lắng, chuyện này ta cũng biết, thần cấp cường giả khống chế chín tên áo trắng đã sớm bị thương nặng. Sẽ không dễ dàng ra tay, quan trọng nhất là tên thần cấp cường giả đó giờ có một chuyện rất quan trọng phải làm, không có thời gian đi tìm các ngươi”

Cáp Lý gật gật đầu nói: “Đúng, đi giết hai tên áo trắng đó, sợ cái gì? Các ngươi dù có giết người, thì tên thần cấp cường giả đó cũng không biết được là các ngươi làm mà”

Lâm Lôi và Pháp Ân cười cười.

Đúng, mình đi giết bọn áo trắng, chỉ cần động tĩnh nhỏ một chút, thì tên thần cấp cường giả nếu không có ở hiện trường tại chỗ chứng kiến, mà chỉ biết sau khi chuyện xảy ra, thì sao có thể biết là bọn hắn làm chứ?

“Được, Cáp Lý vậy hai tên áo trắng đó bây giờ ở đâu?” Lâm Lôi hỏi.

“Hắc hắc, có kịch hay để xem rồi đây” Cáp Lý cười cười để lộ ra hàm răng trắng muốt: “Hai người các ngươi đừng lo lắng, đi theo ta, ta mang bọn ngươi đi” Cáp Lý nói rồi trực tiếp hóa thành một đạo quang mang tử sắc bay về phía Nam.

“Nhanh lên” Âm thanh của Cáp Lý quanh quẩn trong rừng rậm.

Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân lập tức bay lên theo, Bối Bối tự nhiên sẽ hưng phấn nhảy lên vai Lâm Lôi cùng đi.

“Cáp Lý sao lại biết rõ như vậy?” Lâm Lôi rất là nghi hoặc: “Còn có, Bối Bối nói, Bối Lỗ Đặc Đại nhân đã rời khỏi Ngọc Lan đại lục Vị diện. Nhưng giọng nói vừa rồi là sao? Cáp Lý lại hiểu rõ tình huống của tên thần cấp cường giả và đám người áo trắng”

Suy nghĩ tiếp, ngày mình kết hôn, mình và Địch Lỵ Á nhận được một lễ vật là một viên Hạ vị thần Thần cách.

Hơn nữa Chúng thần mộ địa lại do Bối Lỗ Đặc Đại nhân trông coi.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân, Bối Lỗ Đặc gia tộc càng thêm thần bí” Lâm Lôi nhìn về Cáp Lý đang hưng phấn bay phía trước, hắn cười cười: “Nghĩ nhiều làm gì? Bối Lỗ Đặc Đại nhân thần bí thì sao? Ít nhất hắn không phải kẻ địch của ta”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 19: Khống Chế

Lâm Lôi, Pháp Ân, Tử kim thử vương Cáp Lý đang phi hành, ba cường giả tốc độ rất là nhanh, không bao lâu đã từ Hắc Ám chi sâm bay đến Ba Lỗ Khắc đế quốc.

Lâm Lôi rõ ràng có chút lo lắng, thúc giục nói: “Cáp Lý, ngươi bay nhanh một chút đi, ta sợ là hai người áo trắng mà ngươi nói, đang ở phía trước chúng ta, đã bắt đầu tàn sát rồi” Lâm Lôi rất là lo lắng.

Người của cả một thành trì bị giết sách.

Chết rất nhiều người khiến cho dân tâm run sợ.

Chết mấy cả triệu người trong chiến tranh, cư dân của đế quốc cũng không quá lo lắng, nhưng vô duyên vô cớ 100 nghìn dân của một tòa thành trì chết hết, thật là đáng sợ.

“Đừng nóng vội, không có gì đâu” Cáp Lý lại không vội chút nào.

“Cáp Lý, ngươi nhanh một chút đi, ta biết tốc độ của ngươi đó” Bối Bối nói giúp Lâm Lôi.

Cáp Lý bất đắc dĩ liếc nhìn Bối Bối: “Được rồi” Tốc độ của Cáp Lý đột nhiên tăng lên rất nhiều. Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân lập tức đuổi kịp, ba cường giả giống như vệt sáng bay qua giữa trời đêm. Bay qua bầu trời mỗi một tòa thành trì, mỗi một trấn nhỏ.

“Lâm Lôi, đừng lo lắng, hai tên áo trắng đó bình thường đều đợi đến lúc đêm khuya, trên đường hầu như không còn người. Khi mọi người bắt đầu ngủ thì bọn họ mới có thể ra tay” Cáp Lý rất tự tin nói: “Bây giờ mới khoảng 9 giờ tối, còn rất nhiều người tụ tập ăn uống ở bên ngoài cơ mà” Cáp Lý nói.

Lâm Lôi là lo lắng quá, nên không hiểu rõ.

Giờ nghe Cáp Lý nói như vậy, hắn cũng nhớ lại về tình huống của thành phố chết mà Ốc Đốn nói. Người của Lam Sư Thành hầu hết đều ở nhà, người bị giết trên đường cái có thể đếm trên đầu ngón tay, một thành phố khi nào không có người trên đường?

Dù sao, phải sau 12 giờ đêm thì phần lớn quán rượu mới có thể đóng cửa.

Lâm Lôi cảm thấy dễ chịu hơn.

Pháp Ân nghi hoặc nói: “Cap Lý, ngươi nói đêm khuya mới ra tay? Không phải lúc trước, ngươi nói có tên áo trắng động thủ ở Bắc Vực mười tám công quốc sao? Tại sao tên áo trắng đó lại ra tay sớm như vậy?”

“Đồ ngu” Cáp Lý đắc ý cười to: “Bắc Vực mười tám công quốc đúng là nơi lạnh nhất ở Ngọc Lan đại lục, bây giờ lại là mùa đông, nhiệt độ ban ngày và ban đêm chênh lệch rất lớn, Bắc Vực mười tám công quốc vào ban đêm thì chỉ nhổ nước bọt, nước bọt chưa rơi xuống đất cũng có thể đóng băng”

Lâm Lôi âm thầm gật đầu, hắn cũng nghe nói qua sự khắc nghiệt của Bắc Vực mười tám công quốc.

“Dưới cái thời tiết như thế, vào buổi tối ở Bắc Vực mười tám công quốc rất nhiều người đều sẽ ở trong nhà mình. Các thành nhỏ, người đi ra đường vào buổi tối có rất ít, trên đường căn bản không nhìn thấy mấy người” Cáp Lý cảm thán nói: “Ngươi nói tên áo trắng đó có cần phải đợi đến đến sau 12 giờ mới ra tay không?”

Pháp Ân ngây người.

“Ồ, sắp đến rồi, còn khoảng 100 dặm nữa” Cáp Lý hưng phấn nói.

Sát khí dâng lên trong lòng Lâm Lôi, Pháp Ân.

Ở Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ba Lỗ Khắc đế quốc phát sinh chuyện thành phố chết, đã khiến cho Pháp Ân, Lâm Lôi vô cùng phẫn nộ. Cách làm ngông cuồng như vậy, hiển nhiên không để hai đại đế quốc vào mắt, cũng không để Thánh vực đứng sau lưng hai đế quốc vào mắt.

“Mọi người dừng lại” Cáp Lý nói.

Lâm Lôi, Pháp Ân lập tức dừng lại, lúc này bọn họ cách một thành nhỏ vài dặm. Ở trên không trung nhìn xuống có thể thấy đèn đuốc thắp sáng xung quanh tòa thành. Trên đường có rất nhiều người đi lại tòa thành nhỏ này rất yên bình.

“Cáp Lý, hai tên áo trắng đó đâu?” Lâm Lôi trực tiếp hỏi.

Hắn không dám dùng Tinh thần lực của mình để tìm kiếm, dù sao Tinh thần lực mà quét qua đối phương, thì đối phương cũng sẽ phát hiện ra mình, sợ rằng sẽ bỏ chạy trước.

“Cái này nhìn không thấy sao?” Cáp Lý cười cười khiến cho mấy sợi râu dựng đứng lên: “Cách các ngươi sáu dặm về phía Nam có hai tên áo trắng đang khoanh chân ngồi. Có lẽ là đợi đến đêm hoặc là nửa đêm, bọn họ mới có thể động thủ”

Lâm Lôi, Pháp Ân lập tức nhìn về phía Nam.

Đó là khu cỏ dại mọc hoang dã.

Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân nhìn nhau, từ trong ánh mắt của nhau đều thấy quyết định của bản thân, không hề do dự.

"Sưu!"

Hai thánh vực cực hạn cường giả hóa thành hai đạo tàn ảnh, lặng lẽ đến gần nơi dó. Mà Bối Bối cũng nhảy xuống bả vai Lâm Lôi, cùng với Cáp Lý đi theo phía sau, hắn không muốn quấy rầy Lâm Lôi tru sát tên áo trắng, hơn nữa đối với Lâm Lôi, Bối Bối vô cùng tin tưởng.

Ngay cả một triệu Vực Sâu Đao Ma đều có thể xông qua, sao lại phải e ngại tên áo trắng đó?

“Hô Hô”

Gió đêm thổi mạnh, cỏ dại bị cuốn theo chiều gió. Ở giữa bãi cỏ dại, có hai tên áo trắng đang khoanh chân ngồi cùng một chỗ, không hề nhúc nhích, cho dù đến gần nhìn. Nếu như không chú ý, sẽ tưởng là hai tảng đá màu trắng mà thôi.

Trong nháy mắt, hai tên áo trắng đồng thời mở mắt nhìn lên trên, ánh mắt lạnh lùng như lưỡi đao nhìn về phía cách đó không xa.

Lâm Lôi, Pháp Ân đang lặng lẽ đến gần thấy đã bị phát hiện, không hề do dự nữa.

“Giết” Tốc độ của hai người Lâm Lôi, Pháp Ân trong nháy mắt tăng đến mức cực hạn, lúc này cũng có thể nhìn thấy sự khác biệt giữa Lâm Lôi và Pháp Ân. Tốc độ của Pháp Ân tăng đến cực hạn chỉ có thể nhìn thấy một đạo thiểm điện xẹt qua không trung, còn Lâm Lôi tốc độ đạt đến mức cực hạn…

Chỉ là cơn gió vô hình mà thôi, đặc biệt vào lúc ban đêm này, thì đã không nhìn thấy bóng dáng Lâm Lôi đâu cả.

Nhưng hai tên áo trắng gặp phải kẻ địch, trong nháy mắt liền tản khai Tinh thần lực bao trùm đối phương, để cho mình hoàn toàn phát hiện được động tĩnh của đối phương.

“Thật nhanh” Hai tên áo trắng cảm thấy khiếp sợ về tốc độ của Lâm Lôi, tốc độ của Pháp Ân đã rất đáng sợ, nhưng tốc độ của Lâm Lôi gấp ba lần Pháp Ân là ít. Chỉ trong nháy mắt, Lâm Lôi đã đến trước người một tên áo trắng.

Lui lại.

Không hề do dự, tên áo trắng hóa thành một vệt sáng lui lại phía sau, tốc độ có thể so sánh với Pháp Ân.

“Chết” Lâm Lôi lạnh lùng nhìn tên áo trắng, giống như tử thần. Chỉ thấy chém một ra một đao, một đạo Thứ nguyên trảm màu xanh nhạt xuất hiện. Đạo Thứ Nguyên trảm nà chém qua, Không gian liền xuất hiện một cái khe rất nhỏ.

Không để lại một đường sống.

Thứ nguyên trảm trực tiếp chém tên áo trắng thành hai nửa.

“Hừ” Nắm đấm của Lâm Lôi đánh mạnh xuống, vô số đạo Phong nhận sắc bén xuất hiện, đánh nát đầu tên áo trắng, Linh hồn tự nhiên cũng lập tức tiêu tan.

Giết địch trong nháy mắt.

“Bồng” Cách đó không xa truyền đến tiếng đánh đáng sợ, Pháp Ân và tên áo trắng kia bay ngược lại, khí lưu đáng sợ truyền ra bốn phương tám hướng, cỏ dại bị khí lưu thổi qua giống như bị thanh đao sắc bén cắt đứt, trực tiếp bay lên không trung.

Lâm Lôi nhíu mày “Sưu” nhanh như gió, nhanh chóng đến bên cạnh tên áo trắng.

Tên áo trắng muốn chạy trốn, nhưng tốc độ của hắn và Lâm Lôi chênh lệch quá lớn. Chỉ thấy đùi phải như kình phong mang theo lực lượng vô tận, đánh mạnh vào sau lưng tên áo trắng, tên này trực tiếp bị đá bay lên.

Lại rơi về phía Pháp Ân.

Pháp Ân tự nhiên sẽ nắm bắt cơ hội.

Tốc độ tăng đến cực hạn, đến trước người tên áo trắng, tên này đang bị trọng thương gầm lên một tiếng đánh một quyền vào ngực Pháp Ân. Pháp Ân không thèm để ý chiêu này của đối phương, trực tiếp lật tay đánh một chưởng vào đầu tên áo trắng.

“Bồng” Tiếng chấn động vang lên.

Một quyền của tên áo trắng cũng đánh vỡ ngực của Pháp Ân, nhưng lập tức tên áo trắng vô lực rơi xuống từ giữa không trung. Mà Pháp Ân có Sinh mệnh nguyên châu nên lỗ thủng ở ngực trong nháy mắt khôi phục lại bình thường.

Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân đi lại gần nhau.

“Lâm Lôi, thực lực của ngươi càng ngày càng mạnh” Pháp Ân cảm thán nói: “Nếu như không phải có ngươi, ta muốn giết tên áo trắng đó, sợ rằng muốn hao tổn Tinh thần lực xuất tuyệt chiêu mới được”

Lâm Lôi cười: “Pháp Ân, trước hết chúng ta xem bọn họ là ai. Lại dùng áo bào trắng bao phủ toàn thân”

“Ân” Pháp Ân cũng nghĩ đến bộ mặt của người áo trắng.

Tên áo trắng mà bị Lâm Lôi giết đầu đã vỡ vụn, thân thể cũng bị chia làm hai nữa, hai người Lâm Lôi. Pháp Ân đứng ở cạnh một nửa thi thể, vừa vén áo bào lên khiến hai người đều biến sắc.

Thi thể còn sót lại bao trùm lân phiến màu trắng, giống như vẩy cả.

“Không phải loàn người” Hai người chắc chắn như vậy.

Không hề do dự, hai người Lâm Lôi, Pháp Ân đi đến tên áo trắng mà Pháp Ân giết. Vén áo bào màu trắng lên, thì da tay của người này có màu xanh lén, chỉ nhìn khuôn mặt thì khá giống nhân loại.

“Cũng không phải loài người” Hai người Lâm Lôi, Pháp Ân đều khẳng định suy đoán trong lòng.

Bất kể là thần cấp cường giả ẩn giấu phía sau, hay là thủ hạ của hắn đều đến từ Vị diện khác.

“Ha ha, Lâm Lôi, thực lực của ngươi tiến bộ rất nhiều đó” Cáp Lý ẩn ở xa xa cùng bay đến với Bối Bối, Cáp Lý cười hì hì nói: “Tuy nhiên, ta phải nói cho hai người các ngươi hai tin tức, một là tin tức tốt, một là tin tức xấu”

Trong lòng hai người run lên.

Tin tức xấu?

“Các ngươi nói, ta trước hết nên nói cái gì?” Cáp Lý như một con quỷ nhỏ nhìn hai người.

“Nói tin tức xấu trước đi” Lâm Lôi, Pháp Ân nói thẳng.

“Ăn ý à nghe” Cáp Lý gật gật đầu nói: “Ta nói trước cho các ngươi. Trước hết hai tên áo trắng mà các ngươi giết thi vị thần cấp cường giả kia sẽ không biết hung thủ là ai là giả. Vị thần cấp cường giả đó khẳng định sẽ biết hung thủ là các ngươi”

Sắc mặt của Lâm Lôi, Pháp Ân trở nên khó coi.

Bất kể là Pháp Ân hay là Lâm Lôi, thực lực trong Thánh vực thì rất mạnh, nhưng đối mặt với Thần vực vẫn là chịu chết mà thôi.

“Cáp Lý, ngươi” Lâm Lôi không biết nên nói cái gì cho tốt.

“Thế nào, phẫn nộ phải không? Hắc hắc, ta không phải đã nói các ngươi có dám đến giết hai tên áo trắng này không à?” Cáp Lý có vẻ rất đắc ý.

“Cáp Lý” Bối Bối cũng rất bất mãn.

Cáp Lý liền nói: “Không phải còn một tin tức tốt sao?”

Lâm Lôi, Pháp Ân lập tức nhìn Cáp Lý.

“Ta lúc đầu có nói, tên Thần cấp cường giả kia bị thương nặng. Nhưng lại đang phải làm một chuyện rất quan trọng. Hắn sẽ không tìm đến trả thù các ngươi, tin tức này là sự thật. Các ngươi nói, đây có phải tin tức tốt hay không?” Cáp Lý cẩn thận chú ý vẻ mặt của Pháp Ân và Lâm Lôi.

Lâm Lôi và Pháp Ân dở khóc dở cười.

“Cáp Lý, tên thần cấp cường giả đó đang có chuyện rất quan trọng phải làm. Vậy đến khi hắn làm xong, không phải có thời gian sẽ đến tìm tới chúng ta ư? Ngươi nói, khoảng bao lâu nữa thì hắn xong?” Lâm Lôi dò hỏi.

Cáp Lý trầm ngâm một lát: “Cái này ta đoán chừng khoảng ba, bốn năm nữa”

“Hy vọng là bốn năm sau” Pháp Ân nói như vậy, bởi vì đám người Vũ Thần đi Chúng thần mộ địa mất khoảng 10 năm, bây giờ đã gần sáu năm rồi, chỉ hơn 4 năm nữa là bọn Vũ Thần, Đại tế ti sẽ trở lại.

Lâm Lôi thở dài một hơi.

Ít nhất, ba bốn năm nữa, hắn cũng sẽ trở thành Thần.

“Đương nhiên, đây chỉ là ta đoán mà thôi” Cáp Lý nói thêm một câu. Hắn thấy vẻ mặt chờ mong của Lâm Lôi và Pháp Ân, nhất thời đôi mắt lại hiện lên vẻ cười cợt.

Trong mật thất âm u dưới lòng đất.

Lão già khô gầy đang ngồi khoanh chân. Trước mặt hắn đang có một viên Thủy tinh cầu, sương mù bên trong Thủy tinh cầu vẫn dầy đặc như trước, tuy nhiên, giữa đám sương mù ngưng kết thành một giọt nước màu bạc, số lượng nhiều hơn trước rất nhiều.

“Lại chết thêm hai người?”

Ánh mắt lão già léo lên: “Là hai người đó?”

Thân là Đại vu sư, thì chín tên áo trắng đều bị hắn khống chế Linh hồn, hai người áo trắng trước khi chết cũng đã đưa bộ dáng của Lâm Lôi và Pháp Ân mà bọn họ thấy trực tiếp truyền vào trong đầu Đại vu sư. Đại Vu Sư mặc dù chưa thấy qua Lâm Lôi và Pháp Ân.

Nhưng là đã có người gặp họ.

“Da Lỗ, ngươi gặp hai người này chưa?” Lão già trực tiếp đem hình ảnh của hai người truyền vào trong đầu Da Lỗ.

Da Lỗ lúc này đang nghỉ ngơi, đột nhiên mở hai mắt.

“Đại Vu Sư, người có tóc dài nâu kia chính là Lâm Lôi, là anh em tốt của ta. Mà người tóc ngắn màu xanh kia thì hơn 10 năm trước ta đã gặp hắn ở nhà tam đệ, hắn là Pháp Ân đại đệ tử của Vũ Thần” Giọng nói của Da Lỗ truyền vào trong đầu Đại Vu Sư.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 20: Da Lỗ

Trán lão già khô gầy lúc đầu tràn đầy nếp nhăn giờ càng sâu hơn.

“Vũ Thần Pháp Ân, còn có Lâm Lôi?” Ánh sáng lục giữa hai mắt lão già trở nên mơ hồ, hiển nhiên là đang suy nghĩ cái gì đó.

Chín người áo trắng đều là hắn mang từ Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam đến, thực lực đều là Thánh vực cực hạn, nếu như không có Lâm Lôi hỗ trợ, chỉ một mình Pháp Ân muốn giết chết một người áo trắng, đúng là phải đem toàn lực ra mới được.

Cường giả Linh hồn càng mạnh, khống chế càng phức tạp.

Bối Lỗ Đặc Đại nhân hủy diệt một tên áo trắng thì thôi, hắn không dám bất mãn chút nào. Nhưng hai người Lâm Lôi, Pháp Ân cũng giết hai thủ hạ quan trọng thì sao hắn không bất mãn cho được.

“Hừ nếu không phải bây giờ ta có chuyện đại sự, nhất định sẽ trực tiếp ra tay khống chế hai tiểu tử nhà ngươi, cho các ngươi chịu sự khống chế ngàn vạn năm của ta” Lão già phát ra âm thanh khàn khàn, hai mắt léo hàn quang: “Đã như vậy”

“Da Lỗ, đến chỗ ta nhanh nào” Lão già trực tiếp truyền thanh âm vào trong dầu Da Lỗ.

“Vâng, Đại Vu Sư”

Da Lỗ hôm nay đang ở một chi nhánh của Đạo Sâm thương hội, ở trong một hang cốc lớn phía Tây Nam Bối Lỗ Đặc. Chủ yếu là do ở đây rất gần Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc và Ba Lỗ Khắc đế quốc, ba đế quốc vận chuyển đến hang động cũng rất nhanh.

Về phần .

Đúng là ở trong mật thất tận cùng hang động.

Không lâu sau, Da Lỗ đã đi vào trong mật thất âm u.

“Đại vu sư” Da Lỗ cung kính quỳ gối xuống trước mặt Đại vu sư, trước mặt Đại vu sư Da Lỗ tuyệt đối trung thành.

Đại vu sư lạnh nhạt gật đầu, lật tay, nhất thời có một cái bình trong suốt to như ngón tay cái bay ra, bên trong bình có chứa một ít chất lỏng. Chiếc bình này trực tiếp bay đến trước người Da Lỗ, Da Lỗ liền cung kính nhận lấy.

“Da Lỗ, ngươi cho chất lỏng trong bình này vào một bình rượu ngon, sau đó ngươi mang bình rượu này đến mới Lâm Lôi uống. Nhớ rằng không tiếc hậu quả, ngươi đều phải để hắn uống” Đại vu sư lạnh nhạt hạ lệnh.

“Vângm Đại vu sư” Da Lỗ không có chút chần chờ đáp.

Đại vu sư bị vây trong bóng tối hờ hững gật đầu: “Tốt lắm, ngươi xuất phát luôn đi”

Nhìn Da Lỗ rời khỏi, Đại vu sư âm thầm nói: “Sau khi uống Hồn Ti độc dịch này, chắc chắn Lâm Lôi sẽ phải chết. Đáng tiếc là thân nhân, bạn bè của Lâm Lôi khẳng định sẽ không buông tha cho tên hung thủ Da Lỗ. Da Lỗ chết rồi thì ta lại phải tìm một người khống chế Đạo Sâm thương hội vậy”

Bầu trời âm u, song Da Lỗ đang ngồi ở trên Thanh Phong điêu nhanh chóng bay về phía Long huyết tòa thành, phía sau hắn còn có hai tên hộ vệ cưỡi Ma thú biết bay, hai tên hộ vệ đều cảm thấy nghi hoặc.

“Sao hội trưởng lại gấp như vậy? Bây giờ là đêm tối mà”

“Ai biết được, mấy năm gần đây, Hội trưởng không hề đùa giỡn như quá khứ, trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều”

Hai tên hộ vệ nhỏ giọng nói chuyện với nhau ở phía sau. Nhưng mặt Da Lỗ rất lạnh lùng, mặt không đổi sắc nhìn về phía Đông Bắc.

Buổi chiều ngày thứ hai.

Đoàn người Da Lỗ rốt cuộc cũng chạy đến Long huyết tòa thành, Ma thú biết bay hạ xuống.

“Đến” Da Lỗ nhìn vào Long huyết tòa thành trong mắt xẹt qua tia lạnh lùng không có cảm tình.

Bên trong Long huyết tòa thành.

Đám người Cát Tỳ, Ốc Đốn trong Long huyết tòa thành đề cảm thấy phiền toái bất an. Bởi vì Lâm Lôi trở về đã nói rõ ràng về sự kiện thành phố chết cho bọn họ, hung thủ tạo ra thành phố chết chính là tên áo trắng.

Nhưng người áo trắng lại bị thần cấp cường giả khống chế.

Thần cấp cường giả.

Chỉ bốn chữ này đã khiến bọn Cái Tỳ, Ốc Đốn cảm thấy áp lực.

Ăn xong bữa tối, Đám người Lâm Lôi, Ốc Đốn ngồi ở hậu hoa viên bàn bạc.

"Đừng có lo lắng, Cáp Lý đã nói. Tên thần cấp cường giả đó bây giờ còn không có thời gian lo chuyện này" Lâm Lôi thấy những người khác dường như rất lo lắng liền cười khuyên: "Đợi vị thần cấp cường giả đó xong chuyện, thì chắc là ta cũng bước vào Thần cấp"

"Ca" Ốc Đốn vội vàng nói: "Đầu tiên, vị thần cấp cường giả kia có tạm dừng chuyện của mình đến đối phó ngươi không? Điểm ấy không nói, quan trọng nhất là, cho dù ngươi có đạt đến Thần cấp, ngươi có nhất định đối phó được tê thần cấp cường giả đó không?"

Ốc Đốn vô cùng lo lắng.

Lâm Lôi mới bước vào Thần vực, cũng chỉ là Hạ vị thần.

Còn kẻ địch?

Ai biết hắn là Hạ vị thần hay là Trung vị thần? Nếu như đối phương là Trung vị thần thì Lâm Lôi không có một ít hy vọng xoay người nào. Cho dò là Hạ vị thần thì giữa các Hạ vị thần cũng có chênh lệch rất lớn. Mới vào cảnh giới Hạ vị thần, không cùng một khái niệm với Hạ vị thần đỉnh?

Dù sao, Thánh vực như Lâm Lôi có thể dễ dàng giết chết Thánh vực bình thường.

Một ít Hạ vị thần đỉnh, một hai chiêu giết chết cường giả mới đạt đến Thần cấp cũng không phải không có khả năng.

"Đúng, ta tin tưởng vậy" Lâm Lôi thấy Ốc Đốn lo lắng như vậy rất là cảm động. Hắn hiểu rõ suy nghĩ trong lòng đệ đệ của mình.

Tái Tư Lặc cũng khuyên: "Ốc Đốn, đừng lo lắng quá, chỉ hơn 4 năm nữa là đám Vũ Thần sẽ về. Đến lúc đó cục diện sẽ khác hẳn, hơn nữa ca ca ngươi đã khiến ngươi thất vọng bao giờ chưa? Phải tự tin vào

Lâm Lôi Đại nhân”

Ốc Đốn gật đầu.

Ca ca trước mặt hắn, giết chết Phân lai quốc vương, còn có chiến đấu với Hắc Đức Sâm vô cùng nổi tiếng ở Áo Bố Lai Ân đế quốc không phân cao thấp. Chỉ dựa vào lực lượng của bản thân là có thể tự mình thành thần.

“Ca, ta tin ngươi” Ốc Đốn mong chờ Lâm Lôi có thể đối phó được kẻ địch.

Trong lòng Lâm Lôi tự tin hơn Ốc Đốn.

Đầu tiên, nếu như tên thần cấp cường giả đó hơn 4 năm sau mới đến, đến lúc đó bọn Đế Lâm cũng đã trở về. Mình lúc đầu đã đưa Thần cách cho Đế Lâm, Đế Lâm nợ mình một món ân tình rất lớn. Lâm Lôi tin rằng, Đế Lâm sẽ không khoanh tay đứng nhìn, đương nhiên, đây là lực lượng bên ngoài.

Chỗ dựa lớn nhất của Lâm Lôi là Tử Huyết nhuyễn kiếm và Bàn Long giới chỉ.

Thần khí cũng chia cao thấp.

Như lúc đầu ở tầng thứ sáu trong Chúng thần mộ địa, Ngọn lửa quân vương dùng chuôi Thần khí cự phủ, ngay cả Thánh vực cũng có thể sử dụng năng lực đặc thù của Thần khí. Thần khí như vậy phải là cấp thấp nhất.

Càng khó có thể sử dụng, Thần khí càng hà khắc thì càng lợi hại.

Mà Tử Huyết nhuyễn kiếm của mình, Lâm Lôi cho đến bây giờ chỉ là dựa vào độ cứng cỏi của Tử Huyết nhuyễn kiếm mà giết địch, mà năng lực đặc thù của Thần khí Lâm Lôi lại chưa thể sử dụng, như Lâm Lôi không có cách nào để Tử Huyết nhuyễn kiếm biến to biến nhỏ.

Thần khí có thể biến to biến nhỏ, đây là năng lực cơ bản nhất.

Ngay cả điểm ấy cũng không làm được, hiển nhiên, Tử Huyết nhuyễn kiếm không phải Thần khí bình thường. Thực ra Tinh thần lực của Lâm Lôi tiếp xúc với sát khí ẩn chứa bên trong, cảm ứng được cảnh tượng đáng sợ. Cũng có thể thấy Tử Huyết nhuyễn kiếm không bình thường.

Thứ nhất là Tử Huyết nhuyễn kiếm còn có Bàn Long giới chỉ.

Đến nay, đối với Bàn Long giới chỉ, Lâm Lôi vẫn rất mù mịt, nhưng Lâm Lôi xác định, thực lực của mình hôm nay không biết một ít gì, thì uy lực của Bàn Long giới chỉ sợ rằng không kém Tử Huyết nhuyễn kiếm, thậm chí còn mạnh hơn.

“Chờ đạt đến Thần cấp, Thần khí sẽ có thể sử dụng” Lâm Lôi rất mong chờ.

Uy lực chính thức của Tử Huyết nhuyễn kiếm và Bàn Long giới chỉ.

“Đại nhân, Da Lỗ hội trưởng của Đạo Sâm thương hội đến” Một vị hộ vệ của Long huyết tòa thành chạy đến hậu hoa viên cung kính nói với Lâm Lôi, hắn len lén nhìn Lâm Lôi một cái, trong ánh mắt hàm chứa một tia sùng bái.

“Da Lỗ?” Mắt Lâm Lôi sáng lên.

“Nhanh, mau mời hắn đến đây” Tâm trạng Lâm Lôi tốt lên rất nhiều, đối với ba người anh em từ thời niên thiếu, ở trong lòng Lâm Lôi, địa vị so với Ốc Đốn là anh em ruột không có gì khác nhau.

“Da Lỗ?” Ốc Đốn nhướng mày nói với Lâm Lôi: “Ca, ta quên nói với ngươi, hơn 5 năm trước, khi chiến tranh đại lục bắt đầu, Da Lỗ từng đến cùng chúng ta bàn bạc về việc mu lại tù bin, đương nhiên mặc dù Tây Ni lúc đầu làm khó, nhưng sau này vẫn đáp ứng”

“Ân?” Lâm Lôi mặc dù không hiểu nhiều về việc quản lý quốc gia, nhưng hắn hiểu rõ, mua tù binh không phải có tiền có thể mua được.

“Cũng không phải việc gì lớn lắn, không cần để ý nhiều, ta nói với Da Lỗ lão đại là được” Lâm Lôi không hề suy nghĩ nhiều, tùy tiện nói.

Ốc Đốn nghe Lâm Lôi nói thế thì không nói gì thêm. Lúc này bọn họ cũng nghe được tiếng bước chân, Lâm Lôi lập tức đi về cửa Hậu hoa viên đón, quả nhiên Da Lỗ đang tươi cười đi đến. Vừa nhìn thấy Lâm Lôi mắt liền sáng lên, cười to nói: “Lão Tam, thấy ngươi thật không dễ à nghe”

“Ta cũng có chuyện quan trọng, không nói nhiều, ngồi xuống rồi hãy nói” Lâm Lôi nhiệt tình nói.

Lâm Lôi nói với mấy người Ốc Đốn bên cạnh: “Ốc Đốn, các ngươi về nghỉ trước đi, ta và Da Lỗ rất lâu không gặp, phải nói chuyện lâu đó. Các ngươi an bài tiệc tùng thịnh soạn một chút, Da Lỗ hôm nay ở đây ăn tiệc”

Kế hoạch hôm nay của Lâm Lôi là sau bữa cơm sẽ tiếp tục bế quan.

“Vâng, ca” Ốc Đốn gật đầu nói, rồi cùng đám người Cái Tỳ rời đi, Tái Tư Lặc nhíu mày nhìn Da Lỗ, nhưng cuối cùng không nói gì, tiếp tục rời đi.

Nữ hầu trong thành rất nhanh mang rượu đến.

“Da Lỗ Lão Đại, ngươi muốn mua quyền sở hữu tù binh làm gì?” Lâm

Lôi nghi hoặc hỏi, Lâm Lôi không có ý chát vấn, chỉ là nghi hoặc một chút mà thôi.

Da Lỗ ra vẻ thần bí nói: “Bí mật kinh doanh”

“Ngươi đó, còn dám nói bí mật với ta?” Lâm Lôi cười cười, hắn cũng không hỏi đến chuyện này nữa.

“Ngươi tới đúng lúc đó, nếu như chậm một ngày, ta sợ là không có thời gian gặp ngươi” Lâm Lôi cảm khái không thôi, dù sao tối qua hắn mới xuất quan, sau bữa cơm hôm nay định tiếp tục bế quan tu luyện, ở giữa chỉ có một ít thời gian, Da Lỗ lại đến vừa lúc.

Không thể không nói, thật trùng hợp.

“Ta có chút chuyện đi ngang qua, thấy Long huyết tòa thành liền đến tìm ngươi, ta cũng chỉ là thử vận may mà thôi, không ngờ rằng ngươi cũng có ở đây” Da Lỗ cười nói.

“Ồ, rượu của ngươi là rượu gì?” Da Lỗ nhíu mày nhìn chén rượu.

Lâm Lôi liếc nhìn bình rượu, lắc đầu nói: “Ta sao biết được? Ta không hiểu nhiều về rượu. Nhưng ta nghĩ rượu Long huyết tòa thành chuẩn bị hẳn là không kém đâu”

Da Lỗ cười cười: “Ta biết, đại thiên tài nhà ngươi suốt ngày đều dành thời gian tu luyện, sao lãng phí thời gian tìm hr rượu. Tuy nhiên rượu này mặc dù cũng ngon, nhưng không phải là cực phẩm. Được rồi, trong Không gian giới chỉ của ta có một bình rượu quý, LãoTam, nào, hai chúng ta cùng nếm thử”

Vừa nói, Da Lỗ lật tay lấy từ trong Không gian giới chỉ ra hai bình rượu nhỏ.

“Bình nhỏ như vậy?” Lâm Lôi kinh ngạc.

“Đây là một loại rượu mà Đạo Sâm thương hội chúng ta vừa nghiên cứu ra, một giọt rượu quý hơn hoàng kim gấp trăm ngàn lần. Nào, nếm thử chút đi” Da Lỗ lúc này rót cho Lâm Lôi một chén, rồi rót cho mình một chén.

Da Lỗ giơ chén rượu lên, nhíu mày ra vẻ bất mãn nói: “Lão Tâm, chần chờ gì thế? Chẳng lẽ không nể mặt ta?”

“Ha ha, Lão Tam ta sao lại không nể mặt ngươi chứ?” Lâm Lôi cười giơ chén rượu lên: “Nào, cạn” Nói xong Lâm Lôi không hề do dự trực tiếp uống cạn, nhưng Lâm Lôi vừa uống cạn lại phát hiện ra Da Lỗ không uống.

“Da Lỗ, sao ngươi lại không uống?” Lâm Lôi cười nói: “Ngươi thế này là quá đáng đó”

Da Lỗ không trả lời, chỉ là đặt chén rượu xuống bàn,vẻ tươi cười đã biến mất, chỉ lạnh lùng nhìn Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 21: Hồn Ti

Da Lỗ, ngươi?”

Ánh mắt Da Lỗ lúc này lạnh như băng, giống như thanh đao đâm vào ngực Lâm Lôi. Nhiều năm qua đi, bốn anh em ở phòng 987 tình cảm rất tốt, mặc dù thời kỳ niên thiếu thi thoảng có phát sinh tranh chấp, cũng sẽ không ảnh hưởng đến tình cảm.

Lâm Lôi cho đến bay giờ không thể nào nghĩ được, Da Lỗ lại dùng ánh mắt đó nhìn mình.

Giống như một kẻ xa lạ, nhìn một người chết vậy.

“Ân?” Vẻ mặt Lâm Lôi biến đổi.

Hắn rốt cuộc cũng phát hiện ra biến hóa trong cơ thể. Chén rượu đó chui vào trong bụng có ẩn chứa một sợi nhỏ màu xám kỳ lạ, rất nhiều sợi nhỏ nhanh chóng lao về não bộ của Lâm Lôi, rất nhanh tiến vào trong óc.

Rất nhiều sợi nhỏ màu xám trực tiếp thẩm thấu vào Linh hồn hải dương.

“Ông”

Lâm Lôi chỉ cảm thấy đầu óc mê muội, cả người run lên rồi ngã xuống ghế, nhưng chạm phải ghế thì Lâm Lôi cả người vô lực ngã xuống mặt đất. Mà giờ phút này, Lâm Lôi lại không phát hiện ra là sự chú ý của hắn đã tập trung lên đầu.

“Lâm Lôi Đại nhân” thị nữ cách đó không xa lập tức kinh hãi kêu lên.

Lâm Lôi ở trong mắt đám thị nữ hộ vệ của Long huyết tòa thành chính là Thần cao cao tại thượng. tên thị nữ này không bao giờ nghĩ được rằng, Lâm Lôi vô địch lại như Người bình thường ngã xuống mặt đát. Mà tiếng kêu sợ hãi của thị nữa liền hấp dẫn những người bên ngoài chạy vào.

Người đến đầu tiên chính là Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc chạy đến hậu hoa viên, nhìn thấy cảnh này sắc mặt liền biến đổi: “Lâm Lôi Đại nhân” Tái Tư Lặc lập tức chạy đến bên cạnh Lâm Lôi, nhưng lúc này không có ai có thể giúp được Lâm Lôi. Tái Tư Lặc lập tức quay đầu nhìn Da Lỗ.

“Là ngươi” Tái Tư Lặc lạnh lùng nhìn hắn.

Da Lỗ im lặng, không nói gì.

“Ca, ca” Đám người Ốc Đốn chạy đến nhìn thấy Lâm Lôi ngã trên mặt đất đều là hoảng sợ.

Lâm Lôi bị người ta chém một đao bị thương, bọn họ không sợ hãi như vậy. Nhưng Lâm Lôi bỗng dưng ngã xuống mặt đất, bọn họ sao không thể sợ hãi, không lo lắng được chứ.

Trong đầu Lâm Lôi, rất nhiều sợi nhỏ màu xám thẩm thấu vào, cho dù Linh hồn hải dương có một vầng sáng màu xanh nhạt bao phủ, nhưng vẫn bị rất nhiều sợi nhỏ đâm xuyên qua, trực tiếp nhằm về phía Linh hồn đang biến thành Kiếm hình.

Linh hồn kiếm hình huyền phủ ở chỗ sâu trong Linh hồn hải dương.

“Không ổn” Lâm Lôi tuyệt đối không thể để cho đám sợi nhỏ công kích Linh hồn của mình, lập tức cố gắng khống chế Tinh thần lực ngăn cản.

Linh hồn hải dương nhất thời chán động, Tinh thần lực áp bức, tiêu tan sợi nhỏ màu xám này. Đạt đến cảnh giới Thánh Ma Đạo, Tinh thần lực của Lâm Lôi được tăng lên rất nhiều, càng dễ dàng khống chế. Sợi nhỏ màu xám quyêt tâm đâm thủng Tinh thần lực, nhanh chóng tới gần Linh hồn kiếm hình.

Nhưng quá trình đâm thủng này, rất nhiều sợi nhỏ màu xám cũng bị tổn thất năng lượng.

Sau khi tổn thất một phần ba năng lượng, sợi nhỏ màu xám vẫn còn bao vây Linh hồn của Lâm Lôi. Rất nhiều sợi nhỏ màu xám trực tiếp bao vây Linh hồn kiếm hình, Linh hồn của Lâm Lôi giống như con chim chết, sợi nhỏ muốn thẩm thấu vào trong.

Linh hồn là nơi quan trọng nhất.

Một khi bị sợi nhỏ đâm thủng, thì sẽ là tử kỳ của mình, Lâm Lôi rất rõ ràng.

“Ông” Vầng sáng màu xanh bên ngoài Linh hồn kiếm hình đột nhiên sáng rực lên như mặt trời, sợi nhỏ màu xám giống như bông tuyết nhanh chóng tan rã, cả Linh hồn hải dương đã không còn loại sợi nhỏ màu xám này nữa.

Lâm Lôi lúc này mới thở dài được một hơi.

Mở mắt.

“Các ngươi làm cái gì đó?” Lâm Lôi vừa mở mắt không khỏi phẫn nộ quát lên.

Lúc này Da Lỗ đang cuộn tròn lại, trên người tràn đầy vết máu, nhưng Da Lỗ vẫn còn đang nhúc nhích, chưa chết hẳn. Mà đám người Ốc Đốn đang ở bên cạnh, đặc biệt là Thái Lặc con trai hắn đang đá mạnh lên người Da Lỗ.

“Phốc” Da Lỗ phun ra một ngụm máu.

“Ca (Lâm Lôi Đại nhân” Đám người Ốc Đốn nghe thấy Lâm Lôi hét lên, ngược lại đều vui mừng và sợ hãi nhìn.

“Cha” Thái Lặc lúc này cũng quay đầu lại, trên mặt còn nước mắt tràn ngập vui mừng và sợ hãi.

Trên từ quản gia Hi Lý, nhỏ đến con của Thái Lặc, hơn mười người ở Long huyết tòa thành đều tụ tập ở đây. Tất cả đều oán hận nhìn Lâm Lôi, khi Lâm Lôi tỉnh lại cũng khiến cho đám người này phóng túng.

“Cha, ngươi không sao chứ” Thái Lặc lập tức đến gần Lâm Lôi.

“Các ngươi đứng sang một bên” Lâm Lôi nhìn Da Lỗ.

Lâm Lôi biết vừa rồi mình trúng chiêu độc rất đáng sợ, nếu không phải thời khắc mấu chốt, lực lượng bảo vệ đặc thù của Long huyết chiến sĩ đột nhiên tăng mạnh, mình có thể thoát hay không thật sự khó nói.

Tất cả đều do bình rượu ngon mà Da Lỗ mang theo tạo ra.

“Hộc hộc” Da Lỗ ngậm miệng, nhưng máu vẫn chảy từ trong miệng ra, hiển nhiên bọn Thái Lặc vừa rồi rất phẫn nộ, dù sao Lâm Lôi là người thân của bọn hắn, Thái Lặc, Ốc Đốn đều phẫn nộ mà ra tay.

Nếu không phải bởi vì quan hệ giữa Lâm Lôi và Da Lỗ, thì sớm đã bị đánh chết rồi.

Lâm Lôi nhìn thấy hình dạng của Da Lỗ bây giờ, trực tiếp đặt tay phải lên trên vai Da Lỗ, khống chế Sinh mệnh nguyên châu trong cơ thể, một cỗ lực lượng tràn ngập sinh cơ lập tức từ Sinh mệnh nguyên châu cuồn cuộn truyền vào trong cơ thể Da Lỗ.

Vết thương của Da Lỗ rất nhanh hồi phục.

“Da Lỗ, nói cho ta biết, tại sao” Lâm Lôi nhìn chằm chằm Da Lỗ, trầm thấp nói.

Thân thể của Da Lỗ đã tốt lên nhiều, không còn ho khan, hắn lạnh lùng nhìn Lâm Lôi: “Không tại sao hết” Nói xong, Da Lỗ không nói gì nữa.

Trái tim Lâm Lôi trở nên lạnh giá.

Huynh đệ sinh tử.

Lúc đầu mình vì chia tay Ngả Lệ Tư, ở giữa trời băng tuyết 11 ngày đêm, nhưng đám Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trí vẫn ở bên cạnh, bởi vì lo lắng cho người anh em là hắn. Mình muốn tìm Phân Lai quốc vương báo thù, Da Lỗ biết được liền toàn lực hỗ trợ mình.

Hắn hoàn toàn không để ý, vì vậy mà đắc tội với Quang Minh giáo đình.

Lâm Lôi từng cho rằng tình anh em giữa bốn người bọn họ vĩnh viễn sẽ không thay đổi.

Nhưng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Da Lỗ, Lâm Lôi cảm thấy rất đau lòng.

“Da Lỗ Lão Đại, ta gọi ngươi Da Lỗ Lão Đại một lần nữa, nói cho ta biết, tại sao ngươi làm như vậy” Lâm Lôi cố kìm nén sự thống khổ trong lòng, nhìn chằm chằm Da Lỗ. Đây chính là Da Lỗ Lão Đại luôn cười hì hì, vì anh em mà bất chấp gian nguy năm đó hay sao?

Da Lỗ nhìn Lâm Lôi: “Hỏi nhiều làm gì, giết ngươi mà thôi” Da Lỗ lạnh lùng nói, rất là tự nhiên.

Lâm Lôi cảm thấy trái tim mình quặn thắt, một cơn đau đớn từ trái tim truyền ra, đau đớn đến mức Lâm Lôi run nhẹ lên. Lâm Lôi rất quý trọng tình cảm, bất kể là vợ, con hay là anh em.

Lâm Lôi vẫn cho rằng tình cảm là tài sản lớn nhất.

Hắn cũng tin tưởng, các huynh đệ của hắn sẽ không bao giờ phản bội hắn, tình cảm của bọn họ không thể nào bị phá vỡ.

“Tại sao, tại sao lại như vậy?” cả người Lâm Lôi khẽ runleen, trong mắt hiện lên vẻ khó hiểu, đau đớn.

Người anh em tốt của mình sao lại phản bội mình?

Nhưng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Da Lỗ, Lâm Lôi thật sự không biết nói gì nữa.

“Ca, tên Da Lỗ muốn giết ngươi, ngươi còn suy nghĩ cái gì? Người như vậy nên giết chết” Ốc Đốn lúc này rất là phẫn nộ. Đặc biệt nghe được Da Lỗ lạnh nhạt nói “Giết ngươi đó” hắn cảm thấy đại ca của mình không đáng như vậy.

Lâm Lôi hít sâu một hơi, để giữ lấy một chút bình tĩnh.

“Da Lỗ Lão Đại, đây là lần cuối cùng ta gọi ngươi Da Lỗ Lão Đại” Lâm Lôi nhìn Da Lỗ, trong lòng vô cùng đau đớn, trong đầu hiện lên cảnh bốn huynh đệ vui cười với nhau thời niên thiếu.

“Ngươi đi đi” Lâm Lôi xoay người không nhìn Da Lỗ.

Da Lỗ nhìn Lâm Lôi, rồi dứt khoát quay đầu bỏ đi.

“Ca”

“Cha”

“Lâm Lôi Đại nhân”

Đám người Ốc Đốn, Thái Lặc, Cái Tỳ, Bối Đặc đều tức giận, Da Lỗ muôn giết Lâm Lôi, mà Lâm Lôi lại không hề trừng phạt hắn.

“Nhớ là không được làm khó Da Lỗ. Dù sao hắn cũng từng là anh em của ta” Lâm Lôi nói chữ “Từng” trong lòng càng thêm đau đớn “Được rồi, các ngươi lui ra đi, ta muốn một mình yên lặng một chút.

Mọi người nhìn nhau, nhìn theo bóng lưng Lâm Lôi rồi lui ra.

Cả hậu hoa viên ngoài Lâm Lôi chỉ còn lại Tái Tư Lặc.

“Tái Tư Lặc” Lâm Lôi không xoay người: “Ngươi cũng lui ra đi”

“Lâm Lôi Đại nhân, không biết ngươi có thể nói cho ta biết vừa rồi thân thể ngươi phát sinh chuyện gì không. Có lẽ, ta có thể hiểu được một chút” Tái Tư Lặc nhìn Lâm Lôi, ánh mắt rất kiên quyết.

“Không được” Lâm Lôi lạnh nhạt nói: “Ta không muốn nghĩ đến chuyện này nữa”

Tâm trạng Lâm Lôi lúc này rất không tốt.

“Lâm Lôi Đại nhân, ngươi nói cho ta chuyện phát sinh trong cơ thể ngươi, có lẽ ta có thể nói cho ngươi biết, nguyên nhân Da Lỗ làm như vậy. Cũng có thể, Da Lỗ làm như vậy, cũng không trách hắn” Tái Tư Lặc nói.

Lâm Lôi đột nhiên xoay người lại, nhìn chằm chằm Tái Tư Lặc “Ngươi nói cái gì?”

“Ta nói làm như vậy có lẽ không trách Da Lỗ, có thể hắn có nguyên nhân khác” Tái Tư Lặc nói.

Lâm Lôi nghe được, trong lòng tràn ngập hy vọng, hắn thật sự hy vọng Da Lỗ có lỗi khổi, vừa rồi hắn hỏi Da Lỗ cũng là muốn biết nguyên nhân. Nhưng hắn từ trong ánh mắt Da Lỗ không thấy một tia đau khổ nào, mà rất lạnh lùng.

Nên mới làm Lâm Lôi lạnh giá.

“Được, ta nói cho ngươi” Lâm Lôi lập tức cẩn thận nói cho Tái Tư Lặc chuyện phát sinh trong cơ thể. Đương nhiên, vầng sáng màu xanh đặc trưng của Long huyết chiến sĩ, Lâm Lôi không có nói. Dù sao đối với Tái Tư Lặc mà nói, hắn chỉ muốn biết công kích Lâm Lôi là gì mà thôi.

“Hồn ti?” Tái Tư Lặc nghe xong mắt sáng rực lên: “Quả nhiên không khác với tưởng tượng của ta”

“Hồn ti là cái gì?” Lâm Lôi nhìn Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc cẩn thận nói: “Lâm Lôi Đại nhân, ta rất là nghi hoặc, mà bây giờ ta tuyệt đối khẳng định. Ta nói cho ngươi, Hồn ti trên thực tế là một loại Vong linh Ma pháp rất ác độc chuyên môn công kích Linh hồn. Nhưng luyện chế rất khó khăn, điều kiện cũng rất hà khắc, ta chưa luyện chế bao giờ cả”

“Ngươi nói là trong rượu có Hồn ti?” Lâm Lôi hỏi.

Tái Tư Lặc gật đầu nói: “Đúng, Hồn Ti sau khi luyện chế thành công, phải đặt ở trong một loại chất lỏng đặc thù, như thế Hồn Ti mới có thể bảo tồn lâu dài được”

“Hung thủ sau lưng, nhất định là một người tu luyện Vong Linh thuật?” Hai mắt Lâm Lôi sáng rực lên.

Tái Tư Lặc gật đầu nói: “Lâm Lôi Đại nhân, thực ra ngươi nói cho chúng ta biết, ngày hôm qua sau khi ngươi giết hai tên áo trắng, tên Tử kim thử vương Cáp Lý nói, thần cấp cường giả sau lưng tên áo trắng biết các ngươi giết hai người đó. Điểm này ta đã bắt đầu nghi ngờ”

“Bởi vì, thần cấp cường giả cũng không có khả năng lúc nào cũng phóng thích thần thức, các ngươi đột nhiên giết chết người áo trắng, thì thần cấp cường giả sau lưng sao biết được? Nhưng Cáp Lý lại khẳng định là thần cấp cường giả đó sẽ biết. Như vậy theo ta biết chỉ có một cách có thể”

“Đó chính là Hồn Ti”

Tái Tư Lặc nghiêm túc nói: “Dùng Linh hồn lực của mình ngưng tụ thành Hồn Chủng, sau đó đem Hồn chủng gán vào Linh hồn người khác, thì đối phương sẽ bị khống chế hoàn toàn. Đồng thời người hầu và chủ nhân có thể tiến hành Linh hồn trao đổi. Cho nên hai tên áo trắng trước khi chết đã đem hình dáng của ngươi và Pháp Ân truyền cho vị thần cấp cường giả đó”

Lâm Lôi khiếp sợ trong lòng.

“Lâm Lôi Đại nhân ngươi nói, có chín tên áo trắng, hơn nữa mỗi một người đều có thực lực Thánh vực cực hạn, có thể khống chế cả chín cường giả Thánh vực cực hạn, ta nghĩ hẳn là tu luyện Vong Linh thuật, đạt đến thần cấp cường giả” Tái Tư Lặc khẳng định nói: “Bởi vì Vong Linh Thánh Ma đạo tuyệt đối không có năng lực khống chế nhiều Thánh vực cực hạn đến như vậy. Dù sao, khống chế người càng cường đại thì yêu cầu Hồn chủng càng cao”

“Hơn nữa, Đại nhân ngươi và Da Lỗ là anh em có tình cảm rất sâu đậm, nhưng hắn khi giết ngươi lại lạnh lùng như vậy, không hề do dự. Hắn còn có thể lấy ra rượu độc có ẩn chứa Hồn Ti. Chỉ có một giải thích, hắn đã bị vị thần cấp cường giả kia dùng Hồn Chủng khống chế”

Tái Tư Lặc nhìn Lâm Lôi: “Lâm Lôi Đại nhân, ngươi hẳn là sẽ hiểu cho Da Lỗ, sau khi bị Hồn Chủng khống chế, tận trong Linh hồn sẽ đặt mệnh lệnh của chủ nhân lên đầu tiên. Bảo hắn tự sát, muốn hắn giết cha mẹ, hắn cũng không hề do dự. Hắn chỉ là một con rối bị khống chế mà thôi”

Trong lòng Lâm Lôi vừa vui mừng, vừa sợ hãi.

Lo lắng cho Da Lỗ.

“Da Lỗ hắn bị khống chế, vậy có biện pháp để khôi phục bình thường không?” Lâm Lôi vô cùng lo lắng cho Da Lỗ.

“Có” Tái Tư Lặc gật đầu nói “ Chính là giết chết tên thần cấp cường giả đó, Hồn Chủng tự nhiên sẽ tiêu tan”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 22: Lâm Lôi Thành Thần

Giết chết thần cấp cường giả mới có thể cứu Da Lỗ?

Nghe Tái Tư Lặc nói như thế, Lâm Lôi cảm thấy có điều áp lực.

“Da Lỗ hắn” Lâm Lôi nghĩ đến Linh hồn của Da Lỗ bị Hồn Chủng nhập vào, hoàn toàn nghe mệnh lệnh của tên thần cấp cường giả thần bí, rất là phẫn nộ: “Mặc kệ tên thần cấp cường giả đó là ai, ta nhất định giết hắn”

Vì để Da Lỗ trở lại Da Lỗ của quá khứ.

Để cho Da Lỗ khôi phục tự do, mình phải đi làm.

“Lâm Lôi Đại nhân? Ta muốn hỏi một chút” Tái Tư Lặc chần chờ rồi dò hỏi: “Lâm Lôi Đại nhân, ngươi và Pháp Ân Đại nhân cùng giết hai tên áo trắng, không biết có lấy được vật gì trên người bọn họ không, như là Không gian giới chỉ..”

“Có Không gian giới chỉ” Lâm Lôi gật đầu nói, nhìn về phía Tái Tư Lặc: “Tuy nhiên ta đã đưa cho Ốc Đốn, Ốc Đốn hắn muốn cho ai thì cho người đó, sao?”

Không gian giới chỉ, đối với một quốc vương của Vương quốc, có thể nói là rất trân quý.

Nhưng đối với Thánh vực cường giả mà nói thì lại quá bình thường, đối với cường giả như Lâm Lôi thì muốn tìm được Không gian giới chỉ lại rất đơn giản, hắn không quan tâm đến Không gian giới chỉ trên người tên áo trắng. Hai người áo trắng được hai cái Không gian giới chỉ, Lâm Lôi, Pháp Ân mỗi người một cái.

“Lâm Lôi Đại nhân, ngươi tốt nhất nên điều tra xem trong Không gian giới chỉ đó rốt cuộc có cái gì” Tái Tư Lặc trịnh trọng nói.

“Được”

Lâm Lôi nghe theo lời Tái Tư Lặc, lập tức phái người gọi Ốc Đốn tới.

Ốc Đốn rất nhanh đi đến hậu hoa viên, trên đường đi, hắn lo lắng trong lòng. “Ca hắn coi trọng tình cảm anh em như vậy, nhưng mà tên Đế Lâm lại… trong lòng ca nhất định không thật tốt” Ốc Đốn lo lắng cho Lâm Lôi, nhưng khi hắn nhìn thấy Lâm Lôi thì lại phát hiện được.

Lúc này Lâm Lôi không hề bi thương, ngược lại mày khẽ nhíu, ánh mắt kiên quyết, dường như đang có việc buồn phiền.

“Ca, ngươi tìm ta?” Ốc Đốn lập tức hỏi.

“Ta đưa cho ngươi một Không gian giới chỉ phải không. Ngươi đã đưa ai dùng chưa?” Lâm Lôi vội vàng hỏi.

Ốc Đốn cười nói: “Chưa, ta chuẩn bị vài ngày nữa thì đưa cho Ni Na, Ni Na lấy ta lâu như vậy, ta còn chưa đưa cho nàng lễ vật trân quý nào.

“Nhanh lấy ra đây, bây giờ để nàng lấy máu nhận chủ, xem trong Không gian giới chỉ có cái gì” Lâm Lôi liền nói.

Ốc Đốn rất kinh ngạc, tại sao đại ca mình lại gấp như vậy.

Rất nhanh, Ni Na đi đến, biết ý của Lâm Lôi, Ni Na liền lấy máu nhận chủ quả Không gian giới chỉ này, rồi lấy tất cả những gì trong Không gian giới chỉ ra.

Trong đó có một ít quần áo, một ít quáng thạch và một viên Thủy tinh cầu.

“Chính là nó” Tái Tư Lặc nhìn thấy viên Thủy tinh cầu đó mắt sáng rực lên.

Lâm Lôi, Ốc Đốn và Ni na đều nghi hoặc, trong mắt bọn họ, Thủy tinh cầu này tản ra hơi thở quỷ dị. Còn Thủy tinh cầu có công hiệu gì, bọn họ không hiểu được, nhưng Tái Tư Lặc nhìn một cái là biết.

Tái Tư Lặc cầm Thủy tinh cầu, tài chất bên trong Thủy tinh cầu khác với các bộ phận khác. Ánh mặt trời bắn vào Thủy tinh cầu sẽ bị vặn vẹo, ngưng tụ ở giữa Thủy tinh cầu.

Tái Tư Lặc khống chế Tinh thần lực tiến vào trong Thủy tinh cầu, cẩn thận điều tra tình huống bên trong.

“Viên Thủy tinh cầu này đã trải qua luyện chế” Tái Tư Lặc chần chờ một chút, cố gắng nói đơn giản một chút: “Tác dụng của nó chính là thu tất cả Linh hồn thoát khỏi bảo vệ ở xung quanh vào, khoảng mười mét phạm vi”

“Thu thập Linh hồn?” Lâm Lôi trong lòng run lên.

Hắn hiểu.

Tại sao lại có sự kiện thành phố chết, hiển nhiên là lúc những tên áo trắng giết người, thì một tay cầm Thủy tinh cầu, một tay bắt đầu giết chóc. Giết chết một người thì Linh hồn của họ sẽ bị Thủy tinh cầu hấp thu, tiêu diệt một cái Lam Sư thành, gần một trăm ngàn Linh hồn đã bị góp nhặt.

“Thu thập Linh hồn làm gì?” Ốc Đốn cả kinh nói, cả Ốc Đốn và Ni Na đều cảm thấy chấn động.

Tái Tư Lặc giải thích: “Thu thập rất nhiều Linh hồn, đầu tiên bởi vì Vong Linh thuật được truyền từ Tử Vong Chí Cao thân, cứ chăm chỉ tu luyện Vong Linh thuật là có thể thành Thần. bình thường tu luyện đều là Tử vong Quy tắc, mà trong Tử vong quy tắc, am hiểu nhất là ở phương diện Linh hồn.

“Thông qua tiêu hao rất nhiều Linh hồn, có thể thi triển một ít công kích đặc biệt” Tái Tư Lặc giải thích.

“Tử vong quy tắc thật sự là” Lâm Lôi cũng cảm thấy không thoải mái.

Hắn biết, Địa Hỏa Thủy Phong, Lôi điện, Quang Minh, Hắc Ám bày nguyên tố pháp tắc, mà Tử vong, Hủy diệt, Sinh mệnh, Vận Mệnh là bốn loại Quy tắc. Quy Tắc và Pháp tắc là hai khái niệm, Quy Tắc là một loại quy tắc vận chuyển của trời đất.

Tử vong quy tắc, chủ là “Tử vong”

“Tác dụng lớn nhất của thu thập Linh hồn chính là dùng để luyện hóa hấp thu, cường đại Linh hồn của mình” Tái Tư Lặc không hề sợ hãi nói.

“Cường đại Linh hồn của mình?” Lâm Lôi rất là chấn động.

Đế Lâm lúc đầu có nói vơi Lâm Lôi, Thành thần có hai loại lựa chọn. Mà loại thứ hai chính là hình thành Thần phân thân, cái giá chính là Linh hồn bị chia làm hai nửa. Linh hồn là cái căn bản nhất của mọi sinh vật, cho dù tu luyện Thành thần, Thần thể bị hủy diệt cũng có thể dùng Năng lượng để ngưng tụ lại.

Nhưng một khi Linh hồn bị hủy diệt, thì hắn sẽ phải chết.

Trong quá trình tu luyện, Linh hồn cũng sẽ từng bước phát triển.

“Luyện hóa rất nhiều Linh hồn, hấp thu để cường đại Linh hồn của mình?” Lâm Lôi cảm thấy thật khoa trương.

“Đúng vậy, nhưng Luyện hóa Linh hồn thật quá khó khăn” Tái Tư Lặc cảm thán nói: “ Cái này phải hiểu Linh hồn rất là triệt để, cho dù ta cũng không thể làm được. Ta nghĩ, thần cấp cường giả tu luyện Tử vong quy tắc có thể làm được. Mà các thần cấp cường giả khác sợ rằng rất khó làm được”

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

Luyện hóa Linh hồn người khác, cường đại Linh hồn của mình, loại năng lực này thật sự quá biến thái.

Nếu như Hạ vị thần bình thường làm được, thì quá khoa trương, bây giờ nghe thấy thì thần cấp cường giả có thể làm được là rất ít.

“Ta nghĩ, ta đã đoán được chỗ mà thần cấp cường giả đó ở rồi” Tái Tư Lặc nói.

Mắt Lâm Lôi sáng rực lên.

Tái Tư Lặc lạnh nhạt nói: “Kết hợp các chuyện vốn có, như lúc đầu Da Lỗ muốn mua tù binh, như đám người áo trắng diệt thành trì thu thập Linh hồn. Hiển nhiên vị thần cấp cường giả đó đã đến lúc cần rất nhiều Linh hồn, về địa điểm của vị thần cấp cường giả đó. Ta nghĩ chính là địa điểm vận chuyển tù binh về, sẽ là nơi mà thần cấp cường giả đó ở”

Lâm Lôi gật đầu đồng ý.

“Mà chúng ta cũng biết, Đạo Sâm thương hội muốn mua rất nhiều nô lệ, giải thích với chúng ta là muốn khai thác khu mỏ lớn, địa điểm ở tổng một dãy núi biên giới Tây Nam Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta, mà trong dãy núi đó có một hang động rất lớn. Đó là một chi nhánh của Đạo Sâm thương hội, ta nghĩ vị thần cấp cường giả đó rất có thể ở đó” Tái Tư Lặc đoán.

Trên miệng Tái Tư Lặc xuất hiện nụ cười tà quái: “Không đơn giản như vậy, hơn nữa lần này Da Lỗ đến nhanh như vậy, đêm qua Lâm Lôi Đại nhân giết tên áo trắng, chiều nay hắn đã đến. Ta nghĩ là Da Lỗ đêm qua cũng nhận được mệnh lệnh của vị thần cấp cường giả đó, đến đối phó ngươi.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Da Lỗ không phải Thánh vực cường giả, hắn cưỡi Ma thú phi hành, đầu tiên hắn phải đến nơi của thần cấp cường giả lấy Hồn Ti độc dịch. Sau đó mới chạy đến Long huyết tòa thành, mà chỉ tốn có hơn mười tiếng, Ma thú phi hành tốc độ nhanh bao nhiêu? Cho nên thần cấp cường giả đó nhất định ở trong vòng ngàn dặm. Nếu không Da Lỗ trong thời gian đó không thể nào đến Long huyết tòa thành được?”

“Mà trong phạm vi ngàn dặm thì chi nhánh của Đạo Sâm thương hội cũng ở trong phạm vi đó”

Tái Tư Lặc rất chắc chắn.

“Đúng” Lâm Lôi khẽ gật đầu: “Ốc Đốn, Tái Tư Lặc, các ngươi về nghỉ di, ta chuẩn bị lập tức bế quan tu luyện”

“Ca, sao gấp như vậy?” Ốc Đốn hơi kinh ngạc, Lâm Lôi dù sao cũng đã nói tối nay sẽ cùng ăn với mọi người. Đợi cơm xong mới bắt đầu bế quan tu luyện.

“Ngươi nói ta còn có tâm trạng gì không chứ? Được rồi, các ngươi đi ra đi” Lâm Lôi nhìn về phía Tây Nam: “Thu tập Linh hồn? Tàn sát sinh mạng? Khống chế Đế Lâm” Trong lòng Lâm Lôi tràn ngập sát khí với tên thần cấp cường giả chưa gặp mặt.

Lập tức, Lâm Lôi rời khỏi hậu hoa viên, tiến vào Vi Hình vị diện mật thất ở bên dưới Long huyết tòa thành.

Lâm Lôi vừa mới đi vào Vi Hình vị diện mật thất, Địch Ly Á đang khoanh chân ngồi trên giường tu luyện liền mở mắt ra.

“Lâm Lôi, sao vậy?” Địch Ly Á hơi nghi hoặc.

Nhìn thấy Địch Ly Á, tâm trạng Lâm Lôi tốt hơn lên, hắn không muốn Địch Ly Á lo lắng, ra vẻ tươi cười nói: “Không có gì, tiếp tục tu luyện thôi” Lâm Lôi trực tiếp khoanh chân ngồi trên mặt đất, ở bên ngoài bề mặt Vi Hình vị diện mật thất này là Không gian loạn lưu đủ màu sắc.

“Đạt đến Thần cấp, tên thần cấp cường giả đầu tiên muốn giết chính là tên điên đó” Lâm Lôi tràn ngập sát khí.

Lâm Lôi hít sâu ba lần, mới để mình hoàn toàn bình tĩnh lại. Lập tức hoàn toàn đắm chìm trong Phong nguyên tố pháp tắc, không ngừng thôi diễn, hoàn thiện Tốc độ áo nghĩa.

Hiểu được nguyên tố pháp tắc vô biên, đại biểu cho ba đạo kiếm ảnh hư ảo “Nhanh” “Chậm” “Tốc độ áo nghĩa” bắt đầu liên tục thôi diễn, ba đạo kiếm ảnh biến ảo vạn ngàn, tốc độ thôi diễn của Lâm Lôi trong nháy mắt đạt đến ngàn vạn lần.

Thôi diễn, rồi đem “Nhanh” “Chậm” ấn chứng thì trong lòng mới có thể lĩnh ngộ được.

Thông qua lần lượt diễn luyện, xác định đúng hay không.

Càng lĩnh ngộ, Lâm Lôi càng phát hiện rõ ràng “Nhanh” “Chậm” hai đại cảnh giới không phải không liên quan với nhau, trong đó có điểm giống nhau, cũng may là Lâm Lôi Lâm Lôi lĩnh ngộ Tốc Độ áo nghĩa thông qua hai đại cảnh giới “Nhanh” “Chậm” cũng dần tiến bộ.

Nếu như đơn thuần chỉ đem “Nhanh” “Chậm hai đại cảnh giới đạt đến một bước thật cao, muốn dung hợp với nhau, thì rất là khó khăn.

Thời gian như nước chảy không ngừng trôi qua.

Đại Vu sư biết, Da Lỗ dùng Hồn Ti không giết được Lâm Lôi, về điều này Đại vu sư vô cùng kinh ngạc. Bởi vì Hồn Ti rât ác độc, Thánh vực cường giả trúng phải, còn không có ai chạy thoát, Lâm Lôi là người đầu tiên thoát khỏi chiêu này của Đại vu sư.

“Để cho tiểu tử thánh vực này sống thêm một thời gian nữa vậy” Đại vu sư không ngại một tên Thánh vực, nếu đối phương là thần cấp cường giả, hắn có lẽ còn có điểm lo lắng.

Chỉ là một tên Thánh vực?

Hắn muốn giết Lâm Lôi, bởi vì Lâm Lôi giết hộ vệ áo trắng của hắn, hắn rất tức giận.

“Hắn dĩ nhiên không giết Da Lỗ, thật là quá mềm lòng. Người như vậy, nếu ở Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam đã sớm bị người hại chết. Cũng tốt, hắn làm như vậy có thể tiết kiệm một ít Linh hồn lực của ta, không cần phải khống chế một người khác của Đạo Sâm thương hội”

Chuyện này, chỉ thoáng qua trong đầu Đại vu sư một lát, thì Đại vu sư đã bỏ hắn vào sâu trong lão, chuyên tâm luyện hóa Linh hồn.

Nháy mắt đã nửa năm trôi qua.

Trong Vi Hình vị diện mật thất bên dưới Long huyết tòa thành, Lâm Lôi đang khoanh chân ngồi trên mặt đất đang đắm chìm trong tu luyện. Trong đầu hắn có ba đạo kiếm ảnh hư ảo không ngừng thể hiện, thanh kiếm đại biểu Tốc độ áo nghĩa vừa mới thi triển ra một loại huyền ảo quỹ tích.

“Đến”

Trong lòng Lâm Lôi tự nhiên có một loại cảm giác, hắn rõ ràng cảm giác được, mình đã vượt qua một giới hạn, đây là giới hạn của Thánh vực và Thần vực.

Lâm Lôi mở mắt ngẩng đầu lên.

“Ông”

Một loại lực lượng làm rung chuyển Linh hồn đột nhiên phủ xuống, hoàn toàn bao trùm Lâm Lôi, Không gian xung quanh Lâm Lôi đều trở nên vặn vẹo, dường như muốn đem Lâm Lôi cách ly hẳn với các khu vực khác. Cả ngươi Lâm Lôi đột nhiên trưc tiếp bay lên.

Không do mình khống chế mà tự bay lên.

“Thật đáng sợ” Lâm Lôi cảm ứng được lực lượng cổ xưa kỳ lạ mênh mông đó. Nói đúng ra, đây hẳn là một loại như Pháp tắc, Quy tắc. Ở trước mặt nó, Lâm Lôi cảm thấy mình nhỏ như con kiến.

“Đây hẳn là Thiên địa quy tắc phán định có thành Thần hay không đây” Lâm Lôi chấn động trong lòng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 23: Nguyên Tố Hải Dương

Thiên địa Pháp tắc đáng sợ phủ xuống, ngay cả Địch Ly Á đang tu luyện trên giường đá cũng tỉn dậy. Nàng giật mình nhìn Lâm Lôi đang huyền phù giữa không trung, hơi thở đặc thù tràn ngập khắp nơi, Địch Ly Á liền hiểu rõ chuyện gì đang phát sinh.

“Lâm Lôi hắn Thành thần?” Địch Ly Á mặc dù chưa thấy người khác thành Thần, nhưng cảm ứng được Thiên địa Pháp tắc vô biên tồn tại đó, trong lòng liền đoán ra.

Lúc này, Lâm Lôi căn bản không cần làm gì hết.

Một cỗ lực lượng dặc thù trực tiếp chui vào trong óc của Lâm Lôi, bao dung Linh hồn của hắn. Giờ khắc này, sự huyền bí của Linh hồn Lâm Lôi đều nhìn thấy hết, Tốc độ áo nghĩa mà Lâm Lôi lĩnh ngộ, cũng bị cỗ lực lượng đặc thù này nhìn thấu.

"Xuy xuy ~~"

Trên đỉnh đầu Lâm Lôi, một lực lượng hàm chứa hơi thở Pháp tắc đang bắt đầu ngừn tụ. Đồng thời Phong nguyên tố lực lượng cũng điên cuồng ngưng tụ lại, rất nhiề nguyên tố trong trời đất điên cuồng xông vào Vi Hình vị diện mật thất, cuối cùng ngưng tụ thành một điểm.

“Đây là?” Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc.

Nhưng chỉ trong chốc lát…

Thiên địa nguyên tố tiêu tán đi, một viên tin thể màu đen tản ra ánh sáng màu xanh nhạt, lơ lửng trên đầu Lâm Lôi. Chính là Phong thuộc tính Hạ vị thần Thần cách. Ngay khi Thần cách hình thành thì có liên hệ với Linh hồn của Lâm Lôi.

Bởi vì, viên Thần cách này chính là căn cứ vào hơi thở Linh hồn Lâm Lôi mà hình thành, hoàn toàn phù hợp với Lâm Lôi.

Luyện hóa thần cách của người khác, cho dù luyện hóa thnahf công, cũng không có khả năng bằng với Thần cách căn cứ Linh hồn của mình ngưng tụ mà thành từ Thiên địa Pháp tắc.

“Thần cách”

Ngẩng đầu nhìn viên Thần cách tỏa ra màu xanh nhạt đang lơ lửng trên đầu, Lâm Lôi rất là kích động. Khi còn nhỏ, Lâm Lôi theo lời cha dạy chỉ có mục tiêu là đem Truyền thừa chi bảo trở về, hắn không ngờ rằng, hắn có thể thành Thần.

Thành Thần như Vũ Thần, Đại tế ti.

Hơn nữa, chính là dựa vào năng lực của mình mà thành Thần, không phải là Luyện hóa thần cách.

“Rốt cuộc cũng thành Thần

Nụ cười xuất hiện trên khuôn mặt Lâm Lôi, mà Linh hồn Lâm Lôi cũng nhận được một tin tức: “Thiên địa Pháp tắc để ta chọn Thần cách ở bên ngoài cơ thể hay ở bên trong cơ thể.

Nếu như không có Đế Lâm bảo, thì Lâm Lôi không biết sự khác nhau giữa hai lựa chọn, có lẽ khó có thể lựa chọn.

Nhưng bây giờ…

Lâm Lôi không hề do dự, khống chế Thần cách trực tiếp huyền phù ở bên cạnh mình.

“A” Lâm Lôi không tự kiềm chế được phát ra một tiếng kêu thảm thiết cực kỳ thống khổ, đau đớn kịch liệt khiến cho thân thể Lâm Lôi co quắp lại. Lúc này ở sâu trong óc Lâm Lôi, Linh hồn kiếm hình đang huyền phù ở Linh hồn hải dương, đang được Thiên địa Pháp tắc bao dung, “Phanh” một tiếng chia làm hai.

Linh hồn chia đôi, loại thống khổ này có thể gấp ngàn vạn lần so vơi cơ thể bị hành hạ.

Giờ phút này, Lâm Lôi hoàn toàn không còn kiềm chế được, hắn chỉ phát ra những tiếng kêu thảm thiết từ bản năng.

“Lâm Lôi” Địch Lỵ Á ở cách đó không xa nhìn thấy Lâm Lôi như vậy, cảm thấy rất là lo lắng. Nhưng Địch Lỵ Á biết, thời khắc thành Thần này rất quan trọng. Mặc kệ phát sinh chuyện gì, nàng cũng không có khả năng nhúng tay vào.

Địch Lỵ Á rất lo lắng, cả người cũng run lên.

Hai tay ôm lấy ngực, cầu khấn trong lòng: “Lâm Lôi, ngươi không được có chuyện gì đó” Địch Lỵ Á và Lâm Lôi lấy nhau nhiều năm như vậy, nhưng cho đến bây giờ nàng chưa thấy Lâm Lôi đau đơn đến như vậy.

Dần dần…

Tiếng kêu thảm thiết của Lâm Lôi càng ngày càng nhỏ.

Linh hồn trong đầu Lâm Lôi đã chia thành hai đoạn lúc này đều biến thành Kiếm Hình. Nói đúng ra, Linh hồn kiếm hình lúc đầu của Lâm Lôi biến thành hai cái Linh hồn kiếm hình nhỏ. Trong đó một người đang nằm trong óc Lâm Lôi, còn một cái Linh hồn kiếm hình kia thì trực tiếp bay ra bên ngoài cơ thể Lâm Lôi.

“Đó là?” Địch Lỵ Á khiếp sợ nhìn Linh hồn kiếm hình.

Song Địch Lỵ Á chưa từng nhìn thấy Linh hồn của Lâm Lôi nên cũng không biết là cái gì.

Linh hồn kiếm hình tản ra ánh sáng bảy màu, bay về phía Thần cách, rồi sau đó, Linh hồn kiếm hình dễ dàng dung nhập vào Thần cách. Linh hồn và Thần cách dung hợp làm một, đây là dấu hiệu Luyện hóa thần cách thành công.

“Đó là Linh hồn của Lâm Lôi?” Địch Lỵ Á lúc này mới hiểu.

Nàng tu luyện mười mấy năm, cũng chưa đem Linh hồn của mình và Thần cách dung hợp hoàn toàn nhưng Linh hồn của Lâm Lôi trong nháy mắt đã dung hợp với Thần cách làm một, vì viên Thần cách này vốn là dựa vào Linh hồn của Lâm Lôi ngưng tụ mà thành.

“Hô” Lúc này Lâm Lôi mới khôi phục lại tự chủ.

Hắn cũng cảm thấy mình mệt mỏi rất nhiều, Linh hồn chia đôi tạo thành vết thương quá lớn đối với Linh hồn. Sợ rằng tốc độ thôi diễn Pháp tắc lĩnh ngộ giảm mất vài lần. Tuy nhiên, vì có thể tiếp tục lĩnh ngộ Đại địa pháp tắc, Lâm Lôi chỉ có thể lựa chọn như vậy.

“Thật là kỳ lạ”

Bất kể là bôn tôn hay là Thần cách, đều có ẩn chưa Linh hồn của Lâm Lôi, đột nhiên.

“Oanh, oanh”

Không gian xung quanh chấn động, Linh hồn ở trong Thần cách dĩ nhiên cảm ứng được một nơi đặc thù, đó là ở giữa kh vô tận, đó là một Vị diện rộng lớn vô biên, chỉ có đạt đến cảnh giới Thần mới cảm ứng được.

Nguyên tố Hải dương.

“Oanh”

Không gian tăm tối, trên bầu trời không có bất cứ ánh sáng nào, chỉ là bản thân Nguyên tố Hải dương phát ra ánh sáng màu xanh, miễn cưỡng chiếu soi Vị diện này.

Nguyên tố mênh mông như thủy triều, từng cơn sóng dâng lên, hạ xuống đây là Phong hệ Nguyên tố Hải dương.

Trên bề mặt Nguyên tố Hải dương ngưng tụ thành chất lỏng giống như Thiên địa nguyên tố, Linh hồn của Lâm Lôi thông qua Thần cách, có thể cảm ứng được độ nông sâu của bề mặt Nguyên tố Hải dương.

Nguyên tố Hải dương, bề ngoài là chất lỏng, mà bên dưới là Thần lực vô tận.

Thần lực này, ở trong hải dương càng sâu càng tinh túy, nhưng Lâm Lôi chỉ có thể miễn cưỡng đột phá tấng bên ngoài cùng mà thôi, cảm ứng được nguyên tố dịch thể sâu mười mét. Từ tầng nguyên tố dịch thể bên ngoài xuống đến Thần lực bên dưới, xuống tiếp thêm mười mét.

Chỉ chênh nhau mười mét.

Nhưng trình độ tinh túy của thần lực lại kém gần gấp hai lần.

Lâm Lôi không biết, nếu như là Luyện hóa thần cách thành thần, lúc bắt đầu, chỉ có thể miễn cưỡng cảm ứng ở phía dưới nguyên tố dịch thể một mét mà thôi.

“Oanh, oanh”

Bên dưới bề mặt Nguyên tố Hải dương mười mét, đội nhiên có không ít Thần lực trống rỗng biến mất, dọc theo thông đạo do Thiên Địa Pháp tắc hình thành, trực tiếp phủ xuống Vi Hình vị diện mật thất, rồi sau đó lại lấy Phong nguyên tố Thần cách đã dung hợp với Linh hồn kiếm hình, bắt đầu ngưng tụ ra Thần thể.

“Xuy xuy” Rất rõ ràng, từ đầu trở xuống, một cơ thể trần truồng giống hệt như Lâm Lôi hình thành, Lâm Lôi trong lòng vừa động, lập tức khống chế Thần lực trong cơ thể hình thành một bộ áo dài màu xanh nhạt bên ngoài cơ thể.

Mà lúc này, lực lượng đặc thù đại biểu cho Thiên địa Pháp tắc đột nhiên biến mất, Vi Hình vị diện mật thất khôi phục lại bình tĩnh.

“Kết thúc” Lâm Lôi cười cười, đồng thời trực tiếp khống chế Thần phân thân dung nhập vào trong bổn tôn.

Thần phân thân dung hợp lại với thân thể của Lâm Lôi, cực kỳ quỷ dị.

“Lâm Lôi, cái này?” Địch Lỵ Á mới vừa rồi nhìn hai người Lâm Lôi đã rất giật mình, lúc này lại thấy hai thân thể dung hợp làm một càng thêm kinh hãi.

Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á cười nói: “Địch Lỵ Á, ngươi chờ một chút, lát nữa ta sẽ giải thích cho ngươi, ta bây giờ cũng còn rất nhiều chuyện không rõ” Vừa mới Thành Thần, đúng là có rất nhiều chuyện phải tìm hiểu rõ ràng, nhưng Lâm Lôi không ngờ rằng, hắn muốn Địch Lỵ Á chờ một lát, lại là rất lâu.

“Ân” Địch Lỵ Á ngoan ngoãn gật đầu.

Lâm Lôi khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu cẩn thận quan sát biến hóa của mình.

Ở bên trên Linh hồn hải dương, không những có một thanh Linh hồn kiếm hình đang lơ lửng, mà ở bên dưới Linh hồn kiếm hình, phía ngoài Linh hồn hải dương, còn có một người đang khoanh chân ngồi. Đúng là Thần phân thân mặc áo dài màu xanh nhạt.

“Linh hồn Không gian thật là kỳ lạ” Lâm Lôi than thở trong lòng.

Thực ra, Thần phân thân và Bổn tôn, ai là phân thân, ai là bổn tôn không khác nhau là mấy. Dù sao hai thân thể đều ẩn chứa Lão Đại, hai thân thể đều rất quan trọng.

“Nguyên tố Hải dương đó” Lâm Lôi thông qua Thần cách lại một lần nữa cảm ứng được thủy triều nguyên tố mênh mông ở chính giữa Vi Hình vị diện mật thất, Lâm Lôi cũng cảm ứng được bên dưới tầng ngoài cùng của nguyên tố dịch thể mười mét.

Hắn thử hấp thu Phong hệ thần lực.

“Ân?” Lâm Lôi kinh hãi phát hiện, hấp thu Thần lực quá chậm.

Thần lực thông qua một thông đạo đặc thù truyền từng tia một vào trong cơ thể Lâm Lôi. Mặc dù cũng là hấp thu Thần lưc, nhưng tốc độ không thể nào so sánh với Thiên địa Pháp tắc phủ xuống, vừa rồi ngưng tụ thần thể chỉ trong nháy mắt mà thôi.

“Xem ra còn phải cẩn thận, Thần thể mà bị phá hủy, muốn ngưng tụ lại, cần rất nhiều Thần lực” Lâm Lôi cảm thán không thôi.

Rõ ràng cảm ứng được Thần lực vô tận trong Nguyên tố Hải dương, nhưng chỉ có thể hấp thu từng tia một.

“Đế Lâm nói đúng, Linh hồn một khi dung hợp với Thần cách, không thể nào tu luyện nguyên tố pháp tắc khác được nữa” Linh hồn Thần phân thân đã thử cảm ứng Đại địa nguyên tố ba động, nhưng Đại địa nguyên tố ba động quá mơ hồ, Lâm Lôi căn bản cảm ứng không rõ ràng.

So với lúc Lâm Lôi còn bé, cảm ứng Đại địa nguyên tố không rõ ràng gấp vạn lần.

“May là ta không đặt Thần cách vào trong cơ thể, nếu không Đại địa pháp tắc không có biện pháp tu luyện” Lâm Lôi sợ hãi than.

Mặc dù Linh hồn của Thần phân thân không có cách nào cảm ứng Đại địa pháp tắc. Nhưng dùng để cảm ứng Phong nguyên tố pháp tắc rõ ràng hơn gấp trăm ngàn lần so với khi chưa thành Thần. Chỉ là cảm ứng là một chuyện, nhưng lĩnh ngộ lại là chuyện khác.

Con đường tu luyện nguyên tố pháp tắc, càng về sau càng khó khăn.

“Trước tiên luyện hóa Thân thể bổn tôn đã” Lâm Lôi rõ ràng cảm ứng được sự cường đại của Thần phân thân, nhưng thân thể Bổn tôn lại yếu hơn một chút.

Lâm Lôi khống chế từng tia thần lực từ Nguyên tố Hải dương bắt đầu dung hợp vào các nơi trong thân thể bổn tôn của mình, hiệu quả của Thần lực quả nhiên không bình thường, thân thể của Lâm Lôi đang từ từ biến đổi, lực lượng cơ thể, kinh mạch đều đang phát sinh biến hóa. Loại biến hóa này chỉ trong khoảng thời gian ngắn là đã kết thúc.

“Mặc dù thời gian ngắn, nhưng thân thể cũng đã tăng lên một cấp độ mới” Lâm Lôi thầm than.

BỞi vì mình vốn là Long huyết chiến sĩ, thân thể vốn đã mạnh mẽ, cho dù trải qua thần lực rèn luyện cũng chỉ đề cao một tầng mà thôi.

“Bổn tôn, Thần phân thân biến ảo rất là đơn giản”

Lâm Lôi trong lòng vừa động, nhất thời Địch Lỵ Á phát hiện, Lâm Lôi mặc áo dài màu lam trước mặt mình đã biến thành Lâm Lôi áo màu xanh nhạt.

“Lâm Lôi hắn đang thay quần áo à?” Địch Lỵ Á dở khóc dở cười, nhưng nàng cũng đoán được, Lâm Lôi hẳn là đang biến ảo phân thân.

Đúng là biến ảo phân thân.

Bây giờ xuất hiện bên ngoài là Thần phân thân của Lâm Lôi, ở sâu trong óc của Thần phân thân, cũng có Linh hồn hải dương, ở trên bầu trời Linh hồn hải dương lơ lửng một viên Thần cách lộng lẫy tỏa ra ánh sáng bảy màu, đương nhiên ánh sáng màu xanh dễ thấy nhất.

Bên dưới Thần cách, phía ngoài Linh hồn hải dương có Lâm Lôi áo màu lam đang khoanh chân ngồi.

“Hai cái thân thể tùy ý biến đổi, thật là kỳ diệu” Lâm Lôi than thở không thôi.

Không đơn giản như vậy, ngay cả Không gian giới chỉ, Tử Huyết nhuyễn kiếm, Bàn Long giới chỉ chỉ cần lấy máu nhận chủ là có thể cho Thần phân thân sử dụng. Dù sao, cả Bổn tôn và Thần phân thân, Linh hồn đều giống nhau như đúc, nên Thần khí cũng có thể để cho Thần phân thân sử dụng.

“Phong thuộc tính Thần lực, thi triển Tốc độ áo nghĩa rất lợi hại đây”

Lâm Lôi than thở trong lòng, thân hình vừa động, trong Vi Hình vị diện mật thất liền xuất hiện hơn mười ảo ảnh của Lâm Lôi, cuối cùng ngưng tụ làm một, chỉ nói về tốc độ thì sợ là bọn Vũ Thần cũng không bằng Lâm Lôi. Dù sao Lâm Lôi dựa vào Tốc độ áo nghĩa thành Thần mà.

Mỗi người có sở trường riêng, Lâm Lôi bây giờ mạnh nhất chính là tốc độ.

“Thành Thần rồi, cũng nên xem rốt cuộc Tử Huyết nhuyễn kiếm, Bàn Long giới chỉ ẩn chứa điều huyền bí gì” Lâm Lôi lật tay lấy Tử Huyết nhuyễn kiếm ra.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 24: Tử Huyết, Bàn Long

Phong hệ thần lực trong cơ thể quán nhập vào Tử huyết nhuyễn kiếm,trên mũi kiếm xuất hiện không gian nhận nhè nhẹ,đồng thời trên thân kiếm cũng có ánh sáng màu máu lưu chuyển,đồng thời không ngừng phát ra kiếm ngâm.

“Lâm Lôi dừng,mau dừng lại.” địch lỵ á vội kinh hô.

Lâm Lôi lập tức dừng quán nhập thần lực,nghi hoặc nhìn địch lỵ á : “Nàng sao vậy?”

Sắc mặt địch lỵ á tái nhợt,hoảng sợ nhìn Tử huyết nhuyễn kiếm,cả kinh nói : “Thanh kiếm này…nó vừa …”

“Sao vậy?Mau nói ta biết!” Lâm Lôi hỏi tới.

Sắc mặt địch lỵ á dần hồng lại nhưng nàng vẫn có vẻ rất sợ hãi : “Vừa rồi Tử huyết nhuyễn kiếm phát ra tiếng ngâm,không biết xảy ra chuyện gì,linh hồn ta đều bắt đầu chấn chiến,năng lượng trong cơ thể cũng đều rối loạn,hình như thân thể đều khó tự chủ được.”

“Sao?” ánh mắt Lâm Lôi lộ ra vẻ vui mừng cùng sợ hãi.

Tiếng kiếm ngâm trong tai Lâm Lôi chỉ là bình thường,không ngờ đối với người khác lại có loại hiệu quả này.

“Lâm Lôi,huynh có thể làm cho Tử huyết nhuyễn kiếm không phát ra tiếng ngâm nữa được chứ?Ta không chịu được.” địch lỵ á đầy vẻ xin lỗi nói.

Lâm Lôi cũng biết chính mình không đúng,liền nói : “địch lỵ á yên tâm,ta sẽ không để Tử huyết nhuyễn kiếm phát ra tiếng ngâm nữa.” việc phát sinh vừa rồi làm Lâm Lôi phi thường vui mừng lẫn sợ hãi.Kỳ thật chỉ nhìn một cách đơn thuần,khi thấy trên mũi kiếm xuất hiện không gian nhận hắn cũng đã rất vui mừng lẫn sợ hãi.

Không dùng pháp tắc,chỉ đơn thuần quán thâu thần thực đã sắc bén đến mức này.

“Thần khí cũng quả nhiên phải sử dụng thần lực uy lực mới đạt đến lớn nhất.Trước kia sử dụng Tử huyết nhuyễn kiếm chỉ là dựa vào tài chất của nó.”

Lâm Lôi sau đó lại khống chế thần lực tiến vào Tử huyết nhuyễn kiếm,Lâm Lôi chỉ có thể cảm nhận được một cỗ sát khí cường đại trong thân kiếm,đến khi đem tinh thần lực tiếp xúc với cổ sát khí này Lâm Lôi mới rõ ràng thấy được họa diện ẩn hiện trong sát khí đáng sợ đó.

Biển máu vô tận!

Thi thể các loại chủng tộc,bạch cốt lơ lửng trong biển máu hoặc cự hình thi thể cao mấy chục thước,hoặc là bạch cốt tản ra ánh sáng xanh …. hoặc trên người có lân giáp, hoặc trên trán có sừng,hoặc có bốn cánh tay ….

Vô số thi thể lơ lửng trong biển máu.

Loáng thoáng,Lâm Lôi mơ hồ thấy được một bức họa diện,trong họa diện có một thanh trường kiếm màu tím yêu dị đang nhuốm máu tươi,một nam tử mặc trường bào màu tím,lông mi hắn như lợi kiếm,hai mắt mang theo một tia máu.

Chỉ là dùng tinh thần lực để cảm ứng Lâm Lôi đã cảm thấy một loại cảm giác áp bức làm hô hấp đều khó khăn.

“Đó là Tử huyết nhuyễn kiếm.” Lâm Lôi rõ ràng : “Vị nam tử tóc tím kia hẳn la chủ nhân trước kia của Tử huyết nhuyễn kiếm!”

Nam tử yêu dị cầm Tử huyết nhuyễn kiếm xông vào một tràng giết chóc,tràng cảnh xẹt qua như tia chớp,ngẫu nhiên có chút rõ ràng nhưng sau đó lại tiêu tán : “Buồn cười,buồn cười.” Lâm Lôi nhìn Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay cười.

Hắn lúc đầu vẫn vọng đồ từ Tử huyết nhuyễn kiếm phát hiện ra phương pháp sử dụng nó.

“Thần khí có lợi hại hơn nữa thì cũng chỉ là vũ khí,không phải một sinh mệnh,nó sao có thể nói cho ta biết cách phát huy công kích đặc thù của nó?Phải dựa vào chính mình tìm tòi thôi.” Lâm Lôi cũng hiểu rõ,có lẽ chủ nhân trước kia của Tử huyết nhuyễn kiếm biết cách dùng nó như thế nào.

Nhưng chính mình không phải người đó.

Có lẽ chủ nhân tiền nhiệm kia đã chết,vì nếu không chết,thần khí đã lấy máu nhận chủ sao có thể luân lạc đến mức dùng để phong ấn?

« Ta thấy dù gì bây giờ cũng đã biết được hai điểm,sau khi quán thâu thần lực,kiếm phong của Tử huyết nhuyễn kiếm sắc bén vô cùng,lại phối hợp với thứ nguyên trảm trong tốc độ áo nghĩa của ta thì lực công kích sẽ cường hơn rất nhiều. » Lâm Lôi cũng rất tự tin : « Còn có tiếng kiếm ngân đó không ngờ lại có thể ảnh hưởng đến linh hồn đối phương. »

Khi chiến đấu,tiếng kiếm ngâm không ngừng vang lên.

Đối phương bị ảnh hưởng,chính mình lại không bị,chênh lệch như vậy là rất lớn.

“Làm sao phát huy tốt hiệu quả của tiếng kiếm ngâm cần phải cẩn thận tìm hiểu.” Lâm Lôi thu Tử huyết nhuyễn kiếm vào không gian giới chỉ,sau đó đem chú ý lực đặt lên cái hắn coi trọng nhất bây giờ-bàn long giới chỉ!

Bàn long giới chỉ này được phát hiện trong tổ ốc.

Chủ nhân trước của bàn long giới chỉ chính là Đức Lâm gia gia,cũng vì bàn long giới chỉ này Lâm Lôi mới biết được Đức Lâm gia gia,bắt đầu đi trên con đường của một cường giả.

Nguyên tâm tình Lâm Lôi rất kích động nhưng khi hắn thấy bàn long giới chỉ thì bắt đầu bình tĩnh lại,hắn tựa hồ thấy được Đức Lâm gia gia hiền lành với râu tóc bạc trắng,giấc mộng của Đức Lâm gia gia năm đó là có một ngày có thể đạt đến thần vực,nhưng sau khi tiến vào bàn long giới chỉ thì Đức Lâm gia gia đã không còn cơ hội nữa,hắn bồi dưỡng Lâm Lôi không khỏi mong Lâm Lôi đi đến đỉnh.

“Đức Lâm gia gia,ta hôm nay rốt cuộc cũng đã bước vào thần vực!” Lâm Lôi thầm nhẹ giọng nói.

“Nếu Đức Lâm gia gia người còn sống thì tốt biết bao.” Lâm Lôi thở dài.

Hít mạnh một hơi,Lâm Lôi ngưng thần đem phong hệ thần lực quán nhập vào bàn long giới chỉ,nhưng Lâm Lôi lại phát hiện : “Vô dụng? bàn long giới chỉ này sau khi quán nhập thần lực lại vô dụng?”Lâm Lôi có chút nghi hoặc,thần khí một khi quán nhập thần lực đều sẽ có một chút phản ứng.

Nhưng bàn long giới chỉ này lại không chút phản ứng.

“Chẳng lẽ là thần khí tương đối đặc thù?” Lâm Lôi thu hồi thần lực,sau đó đem tinh thần lực của mình vào bàn long giới chỉ.

Thực tế khi thành thần,thiên địa pháp tắc bao dung linh hồn Lâm Lôi làm linh hồn hắn mặt dù chia hai nhưng sau khi được cùng thiên địa tiếp xúc,linh hồn hắn đã sinh ra thuế biến về chất.

Những người tự mình thành thần đều có loại thuế biến này.

Linh hồn Lâm Lôi thuế biến,tinh thần lực lấy lấy linh hồn làm gốc tự nhiên cũng xảy ra biến hóa,sau khi đem tinh thần lực quán nhập vào bàn long giới chỉ,bàn long giới chỉ mơ hồ có một lũ ánh sáng xanh xẹt qua,đồng thời Lâm Lôi cũng cảm thấy một cổ lực lượng kì lạ trong bàn long giới chỉ.

“Đây là…”

Lâm Lôi phi thường kinh ngạc.

Đột nhiên,một cổ hơi thở cực kì cường đại tiếp xúc với tinh thần lực Lâm Lôi,cổ hơi thở này làm linh hồn Lâm Lôi không khỏi run rẩy,quá mạnh mẽ!Cổ hơi thở này so với trong Tử huyết nhuyễn kiếm còn cường đại hơn nhiều.

“Tiểu tử may mắn.” âm thanh trầm thấp hùng hậu vang lên trong đầu Lâm Lôi : “Đây là một quả giới chỉ mà khi còn sống ta rất thích,nó chính là một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí.Chỉ là nó bây giờ đã bị tàn phá,nó không thể bảo vệ được ta,tự nhiên đã bị hủy.Muốn chữa trị chỉ có thể dùng tinh thần lực chậm rãi dung dưỡng,dần dần khôi phục …Về phần thời gian,ta cũng vô pháp đoán trước.Thật ra ta cũng muốn biết là ai có thể có được giới chỉ này,đáng tiếc ta đã không có cơ hội đó nữa….”

Âm thanh hùng hậu trầm thấp kia dần dần tản mát.

Lâm Lôi chấn kinh.

Linh hồn phòng ngự chủ thần khí?Bị tàn phá?

“Chủ thần khí? thân thể Lâm Lôi đều phát run,hắn chỉ mới nghe nói có thần khí,đến giờ vẫn chưa ai nói với hắn về chủ thần khí.

Ngoài thánh vực còn có hạ vị thần,trung vị thần,thượng vị thần cùng với chủ thần.

Như vậy vũ khí này cũng như thần khí,chính là của chủ thần.

“Linh hồn phòng ngự chủ thần khí?” Lâm Lôi phát hiện trong bàn long giới chỉ ẩn chứa lực lượng kì lạ : “Nếu đúng là linh hồn phòng ngự,vậy ....” Lâm Lôi lập tức khống chế cổ lực lượng kì lạ dũng mãnh tiến vào giữa không gian linh hồn mình,nhất thời …

Rất nhiều hình dáng như lân phiến hình thành lớp ngăn cách trong suốt bap phủ trên linh hồn hải dương,cũng bao phủ thần cách cùng bổn tôn.Lớp ngăn cách trong suốt ẩn chứa hơi thở của tinh thần lực,hẳn là do tinh thần lực hình thành.

Chỉ là …

Ở giữa lớp ngăn cách có một cái lỗ lớn,tựa hồ bị cái gì đó phá mở.

“Tàn phá,quả nhiên là bị tàn phá.” đáy lòng Lâm Lôi thầm nghĩ.

Một thần,nặng yếu nhất là linh hồn!

Linh hồn phòng ngự thần khí tự nhiên trân quí,về phần linh hồn phòng ngự chủ thần khí,chỉ có thể ngộ mà không thể cầu,đáng tiếc lại bị tàn phá.

Tỷ như hồn ti công kích chính là bao trùm các nơi của linh hồn,một khi đại lượng hồn ti tiến vào,đến lúc đó dám chắc sẽ theo lỗ hổng này mà vào.Mặc dù nói lớp ngăn cách trong suốt này cực kì cứng cỏi nhưng có một lỗ hổng nên giá trị cũng hạ thấp rất nhiều.

« Dùng tinh thần lực chữa trị ? »

Lâm Lôi cười khổ.

Hắn có thể đoán được,âm thanh hùng hậu trầm thấp kia có thể là của một vị chủ thần,song hắn đã vẫn lạc,kiện linh hồn chủ thần khí này trực tiếp bị công phá.Âm thanh này có thể là vị chủ thần nọ lưu lại trước khi chết.

Đương nhiên cũng có thể không phải là chủ thần.

Người có chủ thần khí không nhất định phải là chủ thần.

“Chữa trị nó?Ngay cả vị cường giả kia cũng vô pháp suy đoán thời gian,nhất định phải rất lâu.” Lâm Lôi thử dùng tinh thần lực dung hợp vào lớp ngăn cách,nhất thời đại lượng tinh thần lực lưu thoáng trong lớp ngăn cách.

Đồng thời đại lượng tinh thần lực trực tiếp tụ tập thành một đạo bổ sung tại lỗ hổng đó.

Từ tinh thần lực của Lâm Lôi tạo thành một lớp bổ sung,lỗ hổng đã được lắp lại.

“Lớp bổ sung do tinh thần lực ta hình thành dám chắc phòng ngự rất thấp.” bất quá Lâm Lôi phát hiện chính mình nếu không ngừng dùng tinh thần lực dựng dục lớp ngăn cách trong suốt này thì lớp bổ sung kia cũng cực kì chậm rãi gia tăng chất lượng.

Chi là tốc độ quá chậm.

“Muốn phòng ngự lực bằng với những chỗ khác sợ rằng phải ngàn ngàn năm.” Lâm Lôi lắc đầu : “Bất quá ta bây giờ chỉ cần tập trung tinh thần lực phòng thủ một lỗ hổng nhỏ,những khu vực khác không cần quan tâm,như vậy đích xác làm cho phòng ngự tăng lên không ít.”

Linh hồn phòng ngự chủ thần khí này nếu nói về uy lực cũng không bằng linh hồn phòng ngự thần khí bình thường.

“A?” tinh thần lực Lâm Lôi một lần nữa thẩm thấu vào bàn long giới chỉ,nhưng lại phát hiện…

Phía dau lớp ngăn cách trong suốt,trong giới chỉ còn có hai cổ hơi thở.

Một cổ năng lượng là từ một giọt máu màu vàng phát ra,cổ năng lượng còn lại là ba giọt nước màu xanh như nước mưa phát ra.

“Máu màu vàng?”không biết vì sao nhưng khi thấy giọt máu màu vàng Lâm Lôi cảm thấy thân thể bổn tôn có chút chấn chiến,Lâm Lôi không chút do dự,lại biến ảo về bổn tôn thân thể,đem thần phân thân thu vào linh hồn không gian.

Quả nhiên lúc này cảm giác càng thêm rõ.

Máu trong cơ thể như sôi trào,quỉ dị nhất chính là lúc này giọt máu màu vàng cũng từ bàn long giới chỉ bay ra,trực tiếp nhập vào bổn tôn thân thể của Lâm Lôi.

“Này…?” Lâm Lôi khiếp sợ.

“Lâm Lôi?” địch lỵ á bên cạnh một mực chú ý Lâm Lôi,nàng thấy một giọt máu màu vàng bay vào cơ thể Lâm Lôi cũng có chút kinh ngạc,nhưng ngay sau đó … địch lỵ á có chút kinh hoảng vì Lâm Lôi lại đau đớn đến gầm lên.

“địch lỵ á,ta…ta không sao đâu!” Lâm Lôi nghiến răng nói.

Nhìn vẻ mặt dữ tợn cùng cơ thể co quắp của Lâm Lôi, địch lỵ á không thể tin Lâm Lôi không có việc gì.

Nhưng nếu cùng lần trước linh hồn chia hai thì lúc này Lâm Lôi đúng là thanh tỉnh hơn.

“A!” Lâm Lôi nhịn không được ngửa đầu gầm lên một tiếng : “Bồng!” trường bào ngoài thân Lâm Lôi trực tiếp băng liệt,đồng thời đại lượng long lân với ánh sáng u lãnh từ ngoài thân Lâm Lôi xông ra,cả long vĩ cũng bắt đầu dài ra.

Lâm Lôi lúc này biến thân đã không theo khống chế của chính mình.

“Lâm Lôi.” địch lỵ á nhìn Lâm Lôi,ánh mắt đầy lo lắng.

Nguyên lúc đầu bên ngoài thân là long lân màu xanh đậm,nhưng lại bắt đầu biến hóa,long lân màu xanh đậm lại biến thành màu xanh giống như long huyết chiến sĩ bình thường,sau đó trên long lân lại xuất hiện vầng sáng màu vàng nhạt.

Long lân màu vàng bao trùm toàn thân Lâm Lôi.

Tiêm thứ trên trán cùng trên lưng cũng bắt đầu thuế biến …

“A!” Lâm Lôi đau đớn cực kì,phát ra tiếng hô trầm thấp so với lần đầu uống máu cức bối thiết giáp long còn thống khổ hơn nhiều,chỉ là hôm nay nghị lực Lâm Lôi đã mạnh hơn nhiều,không có khả năng ngất đi như lúc trước.

Mặc dù đau đớn nhưng đáy lòng Lâm Lôi lại mừng như điên.

“Giọt máu màu vàng kia tới cùng là gì? Thân thể ta trở nên thật mạnh!” thân thể long huyết chiến sĩ còn đang thuế biến nhưng Lâm Lôi đã cảm nhận được lực lượng cực kì cường đại ẩn chứa trong thân thể,mỗi một mảnh lân phiến màu vàng cùng tiêm thứ trên trán không có cái nào không cực kì sắc bén.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 25: Tất Tu Khứ

Long huyết chiến sĩ biến thân lúc này,cảm giác của Lâm Lôi là....tràn ngập vô tận lực lượng!

“Hô hô!” long vĩ súy động làm không gian phát ra tiếng rít sắc bén,long lân màu vàng lạnh như băng phản xạ ánh sáng kim chúc sáng bóng như mũi đao,nếu lấy ra một mảnh long lân này sợ rằng đều có thể dễ dàng cắt những quáng thạch trấn quí.

Giọt máu màu vàng dung nhập vào cơ thể,thuế biến bao trùm toàn thân.

Cố nén đau nhức,nhưng ngẫu nhiên Lâm Lôi vẫn phát ra tiếng gầm nhẹ đau đớn.

Hồi lâu ...

Thuế biến cuối cùng cũng đình chỉ.

“Hô!” Lâm Lôi thở dài một hơi,đồng thời nhìn lại bộ dáng biến thân lúc này,màu xanh là chủ yếu nhưng lại có vầng sáng màu vàng bao trùm,dưới trạng thái biến thân,Lâm Lôi tự nhiên phát ra một khí tức cổ lão,giống như một tuyên cổ thần thú đáng sợ.

“Lâm Lôi.” địch ly á bên cạnh đang khẩn trương nhưng thấy lúc này Lâm Lôi không thống khổ nữa nên mới thoáng yên tâm.

“địch ly á.” nhìn địch ly á,trên mặt Lâm Lôi lộ ra vẻ tươi cười,đồng thời cũng giải trừ hình thái long huyết chiến sĩ,chỉ là biến thân lần này quá mức bạo ngược,trường bào trên người hoàn toàn bị chấn nát,một mảnh vải che thân cũng không còn.

May mà nơi này cũng chỉ có mình địch lỵ á.

“Mau mặc đồ vào đi.” địch lỵ á cười mắng.

Lâm Lôi lập tức từ không gian giới chỉ lấy ra một bộ độ.Làm long huyết chiến sĩ,trong không gian giới chỉ chuẩn bị y phục là nhiều nhất.Mặc xong quần áo,Lâm Lôi lại cùng địch lỵ á ngồi một chỗ,ỉ ôi tâm sự.

“Lâm Lôi,sau khi đạt đến thần vực cảm giác thế nào?” địch lỵ á rất tò mò,dù sao nàng vẫn chưa chính thức luyện hóa xong thần cách.

“Thành thần?”

Lâm Lôi có chút sững sờ,mặc dù đạt đến thần vực nhưng Lâm Lôi vẫn không cảm thấy bản thân mình có gì thay đổi.Nghe địch lỵ á hỏi vậy,Lâm Lôi cũng cẩn thận cảm nhận cảm giác bản thân một chút,quả nhiên hắn phát hiện chút biến hóa.

“Có lẽ dùng phân thân cảm giác sẽ càng rõ ràng hơn.” Lâm Lôi biến ảo thân thể một chút.

Quả nhiên dưới trạng thái thần phân thân,Lâm Lôi rõ ràng cảm nhận được khống chế của mình với không gian xung quanh,đó là một loại quyền lợi mà hạ vị thần cách ban cho Lâm Lôi.Lâm Lôi có cảm giác….thần cách này kì thật là một cách chứng minh,cũng là đại biểu một chút quyền lực.

Thần cách càng mạnh,quyền lực càng cao.

“Lại biến thân rồi sao?” địch lỵ á cười nói : “Lúc chiến đấu nếu một thân thể bị hao tổn huynh có thể ngay lập tức dùng một cái khác để tiếp tục phải không?”

“Đúng là có thể biến ảo thân thể,đáng tiếc thi triển tốc độ dùng thần phân thân vẫn có hiệu quả hơn.” Lâm Lôi thở dài nói.

“A?” Lâm Lôi lại phát hiện một chút biến hóa khác.Không ngờ lại có vô số đạo năng lượng nhỏ màu vàng như sợi tơ trực tiếp truyền vào linh hồn không gian của chính mình,mặc dù mỗi đạo đều rất nhỏ nhưng cộng lại thì số lượng vẫn rất kinh người.

“Đây là gì?” Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc.

Loại lực lượng kì lạ này trước giờ vẫn chưa thấy qua nhưng khi tiếp xúc với chúng,trong đầu Lâm Lôi lại cảm giác được một bóng người thầm kín,mỗi một đạo nhỏ màu vàng đều đại biểu một người.

“Tín ngưỡng lực!” nháy mắt Lâm Lôi liền hiểu rõ.

Lâm Lôi cẩn thận chú ý chúng.Chúng trực tiếp tiến vào linh hồn không gian của Lâm Lôi,chỉ là linh hồn không gian như biển rộng khôn cùng,còn chúng chỉ như một giọt nước trong biển.Những sợi tơ nhỏ đó sau khi tiến vào linh hồn không gian,Lâm Lôi cũng không cảm thấy mình có gì biến hóa.

Ngoại trừ có thể cảm ứng được tín ngưỡng thành kín của những người kia đối với chính mình.

“Nghe nói tín ngưỡng lực đối với tu luyện có lợi ích rất lớn nhưng ta sao không cảm nhận được?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc

Nhưng chỉ lát sau Lâm Lôi lại cười : “Ta chỉ vừa mới đạt đến thần vực,mới có được tín ngưỡng lực nhưng tín ngưỡng lực này cuồn cuộn không dứt.Như Vũ thần hắn đã tích lũy mấy ngàn năm,mà như chủ thần càng là có vô số tín đồ ở vô số vị diện,tín ngưỡng lực bọn họ có được không biết bao nhiêu.Sợ rằng khi đạt đến một mức độ nhất định mới cảm thụ được hiệu quả của nó.”

Mặc dù bây giờ vẫn chưa rõ tác dụng của tín ngưỡng lực nhưng Lâm Lôi cũng tin tín ngưỡng lực đối với mũng dám chắc có ích.

Dù sao ngay cả tồn tại như chủ thần cũng phải cần tín ngưỡng lực.

“Lâm Lôi,đang nghĩ gì vậy?” địch lỵ á cắt đứt suy nghi Lâm Lôi hỏi.

Lâm Lôi hồi phục tinh thần,sau đó kể lại những chuyện vừa rồi, địch lỵ á nghe xong cũng rất kinh ngạc : “Tín ngưỡng lực?Nguyên lai những sợi tơ màu vàng lúc đầu cảm ứng chính là tín ngưỡng lực hư vô mờ ảo,sao tín ngưỡng của mọi người lại sinh ra loại lực lượng kì lạ này?”

“Ta cũng không rõ lắm. » Lâm Lôi cười nói : “địch lỵ á,hai ngày nữa ta chuẩn bị ra ngoài.”

“Ừ,huynh đã đạt đến thần vực,đúng là không cần phải ở đây khổ tu nữa.” địch lỵ á gật đầu nói.

“Không,ta đi ra ngoài là chuẩn bị cùng một thần cấp cường giả chiến đấu,sinh tử chiến.” Lâm Lôi trịnh trọng nhìn địch lỵ á nói.Mặc dù trước đó không nói nhưng Lâm Lôi không muốn dấu chuyện này,nó quá nghiêm trọng.

Cùng thần cấp cường giả chiến đấu Lâm Lôi cũng không nắm chắc mười phần.

Dù sao đối phương cũng là thần cấp.

“Cái gì?” địch lỵ á khiếp sợ nhìn Lâm Lôi : “Lâm Lôi,chàng muốn cùng thần cấp cường giả chiến đấu?Với ai?Vũ thần?Đại tế ti?” địch lỵ á nhất thời bắt đầu hoảng sợ,dù gì Lâm Lôi cũng chỉ vừa bước vào thần cấp.

Quá nguy hiểm.

« Không,không phải là bon hắn. »

Lâm Lôi đối mặt với ánh mắt lúc này của địch lỵ á cũng cảm thấy có lỗi,dù sao cùng thần cấp cường giả chiến đấu chính là liều mạng,thành công thì không sao,nếu thất bại…chính mình không phải làm khổ địch lỵ á rồi sao?

« Vậy là ai ? Chàng tại sao muốn cùng người ta tiến hành sinh tử chiến ? » địch lỵ á cuống quýt hỏi tới : “Chẳng lẽ cuộc chiến này không thể không tiến hành sao?”

Lâm Lôi hít sâu một hơi : “Được,ta sẽ nói mọi chuyện cho muội biết.” Lâm Lôi đem toàn bộ chuyện về Da Lỗ nói ra,từ lúc mua tù binh đến lúc độc sát chính mình cùng với suy đoán của Tái Tư Lặc.

Không giết thần cấp cường giả kia,Da Lỗ vĩnh viễn chỉ là một con rối.

Hơn nữa lúc này thần cấp cường giả kia đang bị trọng thương,nếu đợi vài năm nữa,thực lực vị thần cấp cường giả kia khôi phục thì chính mình đã mất đi cơ hội tốt.

Trọng yếu nhất là …

Chính mình có thể không quan tâm thời gian nhưng Da Lỗ lại không thể.

Ai biết thần cấp cường giả kia lúc nào lại hy sinh Da Lỗ một lần nữa? Nếu Da Lỗ thật sự chết đi,Lâm Lôi e là phải hối hận cả đời.

“Lâm Lôi.” địch lỵ á sau khi nghe xong thì không nói nên lời.

Nàng không muốn Lâm Lôi mạo hiểm nhưng nàng hiểu tính cách Lâm Lôi.Lâm Lôi có thể vì nàng mà không màng hết thảy,kể cả tính mạng của mình,mà Lâm Lôi cũng có thể vì Ốc Đốn,Da Lỗ,Lôi Nặc mấy người cũng là như vậy.

“địch lỵ á,nàng yên tâm,ta cũng có một chút nắm chắc.” Lâm Lôi nói.

“Có gì nắm chắc?” địch lỵ á liền hỏi.

Nàng hi vọng Lâm Lôi nói ra đáp án có thể làm nàng an tâm.

“Chiến đấu lực của một người là thân mình cùng vũ khí.

địch lỵ á,thanh Tử huyết nhuyễn kiếm của ta có thể coi là một loại phi thường lợi hại trong các thần khí.” Lâm Lôi giải thích : “Ngoài ra, địch lỵ á,ta còn bổn tôn và phân thân hai thân thể.”

Lâm Lôi nhìn địch lỵ á trịnh trọng nói : “địch lỵ á,ta cam đoan với nàng,nếu ta có một thần phân thân bị hủy,ta sẽ lập tức lui bước.”

Trên mặt địch lỵ á xuất hiện một tia cười khổ.

Nàng hiểu rõ hàm nghĩa lời nói của Lâm Lôi,thật ra Lâm Lôi tổn thất thân thể nào đều là cực kì thảm trọng,nếu bổn tôn bị tiêu diệt,vậy Lâm Lôi không có cách nào tu luyện những pháp tắc khác,chỉ có một thần phân thân phong thuộc tính.

Nếu thần phân thân bị tiêu diệt vậy sẽ vĩnh viễn không thể tu luyện phong nguyên tố pháp tắc,cho dù lĩnh ngộ cũng không được thiên địa thừa nhận,không được ban thần cách.

Nhìn ánh mắt Lâm Lôi, địch lỵ á đã biết quyết định của hắn.

“Được rồi.” địch lỵ á hít sâu một hơi : “Bất quá chàng phải đáp ứng ta,phải nhớ kĩ những lời hôm nay,nếu một thân thể bị tiêu diệt chàng phả bỏ qua,không được để chính mình chết đi,ngoại trừ Da Lỗ chàng vẫn còn nhiều thân nhân,bằng hữu.”

Lâm Lôi cùng địch lỵ á nhìn nhau.

“Ta đáp ứng.”

Trong đại sảnh Long huyết thành bảo.

Nơi này đang tụ tập rất nhiều người,Lâm Lôi đạt đến thần cấp làm mọi người rất kích động,nhưng tuyệt đại đa số những người này đều không biết tối nay Lâm Lôi sẽ yên lặng xuất phát đến phân bộ của Đạo sâm thương hội tìm thần cấp cường giả nọ quyết sinh tử chiến.

Đương nhiên vẫn có người biết.

Hai người,một là Tái Tư Lặc,một là Ốc Đốn.

Đến tối,ba người huyền phù trên bầu trời Long huyết thành bảo.

“Ca,huynh ngàn vạn lần phải cẩn thận.” Ốc Đốn đối với chuyến đi của Lâm Lôi cũng là rất không đồng ý nhưng hắn cũng biết tính tình Lâm Lôi,hắn cũng chỉ có thể hy vọng Lâm Lôi cẩn thận : “Ca,đừng quên Long huyết thành bảo còn rất nhiều người đang đợi huynh.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Tái Tư Lặc trịnh trọng nói : “Lâm Lôi đại nhân,vị thần cấp cường giả kia chính là tu luyện Tử vong pháp tắc,hắn am hiểu nhất hẳn là linh hồn công kích,người phải cẩn thận,điểm yếu của hắn hẳn là cận chiến,người nếu cùng hắn cận chiến hẳn là sẽ có cơ hội rất lớn.”

Dù là Tái Tư Lặc hay Ốc Đốn đều rất lo lắng.

“Yên tâm đi,ta sẽ không sao đâu.” Lâm Lôi ngược lại tràn đầy tự tin.

Quay về hai người cười,Lâm Lôi liền hướng phía Tây Nam bay đi,nháy mắt liền biến mấy tại chân trời,tốc độ cực nhanh làm người khác phải sợ hãi.

“Chỉ dựa vào tốc độ này ca hẳn sẽ không có chuyện gì.” Ốc Đốn cũng có chút yên tâm.

Lâm Lôi tu luyện tốc độ áo nghĩa thành thân,do đó cực mạnh chính là tốc độ!

Trong mật thất hôn ám dưới đất.

Đại vu sư khô gầy như bộ xương,toàn thân mặc y phục màu đen ngồi xếp bằng trên mặt đất,thủy tinh cầu trước mặt không ngừng tản ra lục quang sâu kín,ánh sáng chiếu lên khuôn mặt lạnh lẽo của Đại vu sư.Lúc này….tiếng cửa mật thất mở ra.

Một bóng người cũng mặc y phục màu đen như thuấn di xuất hiện trong mật thất.

“Luyện chế được rồi chứ?” âm thanh khàn khàn vang lên.

“A,là Ba Mông Đặc đại nhân sao.” trong miệng Đại vu sư phát ra tiếng cười khàn khàn.

Người thần bí hừ một tiếng nói : “Chúng ta từ Ba Đạt vị diện đến đây đã sáu năm,ngươi hôm nay cũng đã khống chế ba đại thương hội trên Ngọc Lan đại lục,chỉ giết chết tù binh cũng đã hơn ngàn vạn,còn có những tên do người phái đi giết người cũng không ít,ta nghĩ linh hồn kim châu này cũng nên luyện chế xong mới đúng.”

“Hừ,Ba Mông Đặc đại nhân,ngươi cho rằng luyện chế linh hồn đơn giản vậy sao?” Đại vu sư có chút giận dữ nói : “Ngay cả trung vị thần cũng không có khả năng luyện chế linh hồn.Linh hồn phi thường yếu ớt,muốn luyện chế ra tinh hoa trong đó cần phải phi thường cẩn thận,không được xem thường.”

Người thần bí nọ liếc mắt nhìn Đại vu sư một cái.

Trầm mặt chốc lát : “Ngươi hẳn là biết tính ta,mấy năm nay cũng là nhờ ta che chở ngươi,nếu không ngươi với trạng thái trọng thương đó sớm đã bị Mục Ba giết chết.Ta cho ngươi thời gian ba năm cuối cùng,nếu lúc đó ngươi còn không luyện chế ra linh hồn kim châu thì cũng không thể trách ta.”

“Ba năm,không sai biệt lắm.” Đại vu sư không chút lo lắng,đạm mạc nói : “Ba năm này hi vọng đại nhân người có thể hỗ trợ chấn nhiếp Mục Ba,chờ thương thế ở linh hồn của ta chữa trị xong thì cũng không cần sợ hắn nữa.”

Người thần bí liếc mắt nhìn Đại vu sư một cái,sau đó thân ảnh biến mất trong mật thất.

Đại vu sư nhìn Ba Mông Đặc biến mất thầm cười lạnh : “Linh hồn kim châu?Một tên đê tiện mà cũng muốn linh hồn kim châu,nếu không phải bổn vu sư trọng thương ta chẳng lẽ sợ ngươi sao?Ngươi cũng không biết kì thật lúc này ta cũng đã luyện chế xong một quả,đáng tiếc ta sẽ không đưa ngươi.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 26: Bàn Long Giới Chỉ

Đêm tĩnh như mặt nước, một cơn gió thổi qua,bóng người Lâm Lôi đã xuất hiện ngoài mười dặm,mặc dù phân bộ của Đạo sâm thương hội cách long huyết thành bảo gần ngàn dặm nhưng đối với Lâm Lôi hôm nay mà nói khoảng cách đó cũng không là gì.

Gió ngừng,bóng người Lâm Lôi lúc này mới dần rõ.

Nhìn sơn cốc liên miên phía dưới,đặc biệt là đại hạp cốc.Đại hạp cốc này chính là một phân bộ trọng yếu của Đạo sâm thương hội,chỉ bằng cảm ứng đối với gió,Lâm Lôi cũng có thể cảm nhận được trong đại hạp cốc có rất nhiều người.

“Chính là nô đãi được vận chuyển đến sao?” Lâm Lôi cười lạnh.

Hôm nay hắn đã biết Đạo sâm thương hội mua rất nhiều nô đãi chính là để cung cấp cho vị thần cấp kia luyện chế linh hồn.

“Mặc dù Bàn Long giới chỉ đã bị tàn phá nhưng ta ít nhất chỉ cần phòng ngự lỗ hỏng kia là được.” qua một ngày dung dưỡng,vị trí lỗ hổng của lớp ngăn cách trong suốt hình lân phiến kia đã được tinh thần lực hình thành một lớp bổ sung tương đối cứng cỏi.

Nhìn phía dưới,gió động,cả người Lâm Lôi như một cơn gió đáp xuống.

Đại hạp cốc,trong một hình phạt mật thất âm lãnh.

Trên mặt đất hình phạt mật thất này có vết máu đen thẫm,một nam tử đầu trọc ở trần đang cầm đồ đao trong tay,trên vách tường phía sau hắn đang treo một thủy tinh cầu,bên trong thủy tinh cầu đang có sương mù nồng nặc.

Một nô đãi đã bị che hai mắt bị thủ vệ đẩy vào.

“Phốc.” nam tử đầu trọc tàn nhẫn đâm đồ đao vào tim nô đãi. “ A.” một tiếng hét khàn khàn vang lên liền im lặng.

Nhanh,chuẩn,ngoan!

Nháy mắt giết một nô đãi,mà nô đãi chỉ kêu một hai tiếng liền gục xuống,lúc này liền có thủ vệ đem thi thể ra ngoài.

Sương mù nồng nặc trong thủy tinh cầu lại nhiều hơn một chút,nó vừa hấp thụ một linh hồn.

“Kế tiếp.” nam tử đầu trọc liếm một chút máu tươi trên mũi đao,lại có vẻ hưng phấn dị thường.

Nam tử đầu trọc rất thích công tác này,từ sáu năm trước hắn khi được an bày đến đây hắn đã rất thích công việc này.Sáu năm qua,người chết trên tay hắn bao nhiêu ngay cả hắn cũng không rõ.

“Trăm vạn khẳng định là có.” nam tử trọc đầu thầm nghĩ.

Giết sáu năm,mỗi ngày giết hơn trăm,nhiều thì đến ngàn.Sau sáu năm cũng đã hơn trăm vạn.Mà trong đại hạp cốc này lại có không ít tên như hắn,mặc dù không rõ số lượng chính xác nhưng với nhận biết của hắn cũng đã có sáu người.

“Sương mù bên trong thủy tinh cầu này hẳn là cũng đã đủ dày.” nam tử trọc đầu nhìn thoáng qua.

Hắn đã rất có kinh nghiệm,mỗi ngày giết đến bao nhiêu người thì sương mù trong thủy tinh cầu đạt đến mức nào hắn đều biết rõ,nhưng hắn vừa quay đầu liền phát hiện ….

Bên trong thủy tinh cầu lại trong suốt như chưa từng có một tia sương mù.

“A!” nam tử đầu trọc kinh sợ : “Xảy ra chuyện gì?Sao lại mất?Không thể nào,không có khả năng,không ai đến gần đây được.” nam tử đầu trọc có to gan hơn nữa cũng sợ đến phát run.

Đúng vậy,linh hồn trong thủy tinh cầu đã biến mất.

Không đơn giản chỉ là mật thất này mà thủy tinh cầu ở các mật thất khác cũng đồng dạng như vậy.

Lâm Lôi lúc này đang đứng ở một gốc cây to trong đại hạp cốc.

“Này…này…chuyện gì xảy ra?” Lâm Lôi kinh ngạc,hắn thông qua Bàn Long giới chỉ rõ ràng cảm giác được trong phương viên một dặm có hơn hai mươi chỗ có rất nhiều linh hồn tụ tập cùng một chỗ.Đúng vậy,chính là thông qua Bàn Long giới chỉ cảm ứng được.

“Nhiều linh hồn như vậy?”

Lâm Lôi nhướng mày,hắn hiểu rõ đây chính là do thần cấp cường giả kia an bày để thu thập linh hồn.

“Hừ,một ngày đã giết nhiều như vậy,mấy năm qua đã giết bao nhiêu?” Lâm Lôi ngẫm lại con số này cũng không khỏi chấn kinh : “Tên thần cấp cường giả này vì thu thập nhiều linh hồn như vậy rốt cuộc đã dùng bao nhiêu thủ đoạn?”

Lâm Lôi đích xác không rõ lắm.Đại vu sư kia không đơn giản chỉ phái chín kẻ dưới tay đi thu thập đồng thời còn khống chế ba đại thương hội lớn nhất của Ngọc Lan đại lục hợp lực không ngừng đem nô đãi tập trung lại.

Dù sao nô đãi trên Ngọc Lan đại lục cũng có rất nhiều.

Tam đại thương hội hợp lực,trong sáu năm đem về ngàn vạn nô đãi cùng không quá khó.

“A?” Lâm Lôi cảm giác được Bàn Long giới chỉ hình như có một lực lượng kì lạ trói buộc linh hồn trong hai mươi khỏa thủy tinh cầu,hắn có cảm giác chỉ cần một ý niệm trong đầu liền có thể đoạt chúng vào Bàn Long giới chỉ.

Lâm Lôi liền thử.

Nháy mắt….

Rất nhiều linh hồn trong thủy tinh cầu lúc đầu đều biến mất,sau đó xuất hiện trong Bàn Long giới chỉ.

“Nhiều linh hồn như vậy?Hơn vạn a.” linh hồn trong hai mươi thủy tinh cầu cộng lại hơn một vạn,mà những linh hồn này đều bị Bàn Long giới chỉ trực tiếp hấp thu làm Lâm Lôi không khỏi cảm thấy kinh hãi,Bàn Long giới chỉ sau khi hút toàn bộ linh hồn không ngờ lại tự mình luyện hóa.

Vô số linh hồn bị luyện hóa trở thành đại lượng sương mù màu vàng.Loại sương mù màu vàng này chỉ cần tinh thần lực của Lâm Lôi tiếp xúc không ngờ lại tự nhiên hút vào vụ khí màu vàng đó.

“Xuy xuy…” đại lượng sương mù màu vàng dọc theo tinh thần lực Lâm Lôi tiến vào linh hồn không gian.

“Tái Tư Lặc có nói khi nghiên cứu linh hồn đạt đến một trình độ nhất định liền có thể hấp thu linh hồn để gia tăng sự cường đại cho linh hồn chính mình.” Lâm Lôi thấy vậy liền có chút hiểu rõ : “Bàn Long giới chỉ này không ngờ lại có thể hấp thu linh hồn,còn có thể luyện chế chúng.”

Đến khi sương mù màu vàng này đến gần kiếm hình linh hồn thì kiếm hình linh hồn phảng phất như uống nước,liền thôn hấp toàn bộ.

“Quả nhiên …” Lâm Lôi cảm nhận được một loại cảm giác cực kì thư thái,linh hồn chính mình đang chậm rãi phát triển.Linh hồn kiếm hình sau khi hấp thu quá vạn linh hồn sau khi đã được luyện hóa thì thể tích thoáng lớn lên một tia.

Chỉ một tia như vậy đã làm Lâm Lôi thoải mái hơn rất nhiều.

“Bàn Long giới chỉ này …”Lâm Lôi bất đắc dĩ.

Luyện hóa linh hồn là rất phức tạp,trong các hạ vị thần cũng chỉ có một số rất ít có thể làm được,ngay cả đại đa số trung vị thần cũng không làm được vì phải xem mức độ am hiểu của bọn hắn đối với linh hồn,cho dù là Đại vu sư,trong quá trình luyện hóa cũng phải vô cùng cẩn thận.

“Năng lực này có lẽ chỉ phù hợp với chủ thần khí,mặc dù đã bị tàn phá.” Lâm Lôi khẽ cười.

Hắn cẩn thận cảm nhận một chút,Bàn Long giới chỉ này có thể đoạt linh hồn không được bảo vệ,nếu một người không chết thì linh hồn hắn rất khó đoạt đi,mà năng lực trói buộc của thủy tinh cầu kia hiển nhiên là không bằng Bàn Long giới chỉ.

Năng lực lượt đoạt cho đến năng lực trói buộc đều yếu hơn nên linh hồn trong thủy tinh cầu đều bị đoạt đi.

“Phạm vi cũng chỉ có khoảng một dặm,xa hơn cũng cảm ứng không tới.” Lâm Lôi phát hiện.

Hít sâu một hơi để làm tâm tình bình tĩnh lại.

“Phóng thích tinh thần lực tinh thần lực,sau khi phát hiện thần cấp cường giả kia phải trong thời gian ngắn nhất giết chết hắn.” Lâm Lôi phất tay,trong tay liền xuất hiện Tử huyết nhuyễn kiếm,Lâm Lôi biết rõ khi tinh thần lực mình phát hiện hắn thì mình cũng bị đối phương phát hiện.

Hắn không thể cho đối phương có thời gian chuẩn bị.

“Bắt đầu đi.”

Ánh mắt Lâm Lôi trở nên sắc bén.

Trong mật thất hôn ám…

Đại vu sư trịnh trọng từ không gian giới chỉ lấy ra tám khỏa thủy tinh cầu khác,kể cả một viên trước người là chín khỏa,bên trong chúng đều có sương mù cùng chất lỏng màu vàng.

Dại vu sư phất tay,chín khỏa thủy tinh cầu đều lơ lửng trước mặt.

"Xuy xuy ~ "

Chất lỏng màu vàng trong tám khỏa thủy tinh cầu đều bay ra khỏi,đồng thời hướng một viên thủy tinh cầu trọng yếu kia bay đi.Chất lỏng màu vàng được sương mù che chắn làm cả mật thất đều tràn đầy sương mù,kì thật đó đều là linh hồn tinh hoa.

Nếu có người bình thường ở đây hít vào một hơi sợ rằng sẽ hít vào hai ba linh hồn tinh hoa.

Tám chất lỏng màu vàng bay đi trong không trung bay vào khỏa thứ chín,trong quá trình đó,sương mù phát ra sợ rằng cũng là trăm linh hồn tinh hoa,chút linh hồn tinh hoa này Đại vu sư cũng không để vào mắt,chất lỏng màu vàng mới là nặng yếu nhất.

Cuối cùng,chất lỏng màu vàng hội tụ tại khỏa thủy tinh cầu thứ chín.

“Ha ha…” Đại vu sư phát ra tiếng cười khàn khàn khó nghe : “Chỉ cần hai ngày,hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa sẽ lại hình thành thêm một khỏa linh hồn kim châu.” Đại vu sư cực kì đắc ý,ở Ba Đạt ngục giam sao có thể có hoàn cảnh tốt như vậy?

Thực lực của hắn tại Ba Đạt nguc giam chỉ xem như trung tầng.

Hai khỏa linh hồn kim châu-bốn ngàn vạn linh hồn loài người.

Sáu năm qua,Đại vu sư thông qua tam đại thương hội cùng chín đại hộ vệ dùng mọi biện pháp thu thập linh hồn,thực ra chính thức có tác dụng lớn chính là ba đại thương hội,vì dù gì họ cũng đã có gốc rễ rất sâu trên Ngọc Lan đại lục.

Sáu năm qua,từ thị trường nô đãi thu được bốn ngàn vạn linh hồn là hoàn toàn có thể.

“Luyện hóa khó,hấp thu cũng chậm,một viên linh hồn kim châu này sợ rằng mấy tháng mới có thể hấp thu xong.” Đại vu sư cảm thán một tiếng nhưng trọng giọng nói hắn vẫn ẩn chứa vẻ đắc ý.Một viên linh hồn kim châu có thể chữa trị tất cả thương thế trong linh hồn hắn,đồng thời còn có thể làm linh hồn cường đại hơn mấy lần.

Nếu tu luyện ai biết phải mất bao nhiêu năm?

“A,có người!” hai tròng mắt u lục của Đại vu sư lóe sáng,hắn rõ ràng cảm nhận được một cổ tinh thần lực nháy mắt xẹt qua : “Đúng là thần cấp cường giả.”

“Không phải Mục Ba.” Đại vu sư từ cổ tinh thần lực phán đoán không phải người quen của mình : “Đây là vị thần cấp cường giả nào?” Đại vu sư đang suy nghĩ,trong tay lại xuất hiện một thanh liêm đao lớn,hơn nữa Đại vu sư còn thuận tay đem thủy tinh cầu kia thu vào không gian giới chỉ.

Nhưng …

“Cái gì?” sắc mặt Đại vu sư nháy mắt biến đổi,trong mắt lộ vẻ kinh hãi.

Nguyên khỏa linh hồn kim châu kia có chất lỏng màu vàng của hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa,nhưng chớp mắt bên trong thủy tinh cầu lại trống rỗng đến trong suốt.

“Linh hồn tinh hoa đâu rồi?Không có khả năng,không có khả năng a!” Đại vu sư cảm thấy quá quỷ dị.

Mặc dù hắn đã luyện chế một quả linh hồn tinh hoa nhưng linh hồn tinh hoa vừa biến mất là do hắn tổn hao đại lượng tâm lực mới thu thập được cùng phải luyện chế cẩn thận trong thời gian dài,sao có thể nháy mắt đã biến mất?

Hắn còn chưa nghĩ ra,một đạo kiếm ngân đã vang lên.

Tiếng kiếm ngân rất êm tai,Đại vu sư nghe cũng cảm thấy thư thản nhưng Đại vu sư đối với linh hồn có am hiểu rất cao nên nháy mắt liền có phản ứng : “Thủ đoạn linh hồn công kích thật lợi hại.”

Đại vu sư lúc này cũng bất chấp tìm nguyên nhân biến mất của hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa,hắn bây giờ đang gặp phải đại địch!

Theo tiếng kiếm ngân,một đạo tử quang yêu dị đột nhiên phủ xuống,tử quang lướt qua,không gian xuất hiện từng khe hở, tử quang ẩn hiện hơi thở đáng sợ làm Đại vu sư không khỏi khiếp sợ, không chút do dự,hắn liền lui về sau : “Tới cùng là ai?Chẳng lẽ là Vũ thần kia?”

Trong lòng đoán,đồng thời Đại vu sư cũng lui về phía sau,bên ngoài thân tràn ngập từng đợt sóng sương mù màu xám hướng Lâm Lôi cuốn đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 27: Bính Tử

Trong mật thất hôn ám, sương mù màu xám trong nháy mắt tràn ngập cả mật thất. Lâm Lôi nếu như lựa chọn tránh né chỉ có thể lui về phía sau. Như vậy, Đại vu sư kia hoàn toàn có thể nhân cơ hội trốn xa ra. Thần cấp cao thủ giao chiến, đều là trong nháy mắt.

"Hừ!" Lâm Lôi ánh mắt kiên quyết. Không để ý đến sương mù màu xám kia trực tiếp truy theo Đại vu sư.

"Ta kết thù với người này lúc nào vậy?"

Đại vu sư thấy Lâm Lôi cũng không tránh còn trực tiếp đuổi theo. Sợ đến không để ý tất cả trực tiếp bay lên phía trên.

"Oành!" Nham thạch phía trên tựa như đậu hủ, bị hắn dễ dàng tạo một thông đạo lao ra.

Sương mù màu xám này căn bản không để ý đến bên ngoài thân thể Lâm Lôi phong hệ thần lực hình thành lồng khí. Cũng không để ý đến lớp long lân bên ngoài Lâm Lôi. Mà trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể Lâm Lôi, hướng thẳng lên não bộ của Lâm Lôi. Lâm Lôi trong lòng cười lạnh: "Quả nhiên là linh hồn công kích!"

Cùng với Đại vu sư giao chiến, Lâm Lôi trong lòng cũng có sự chuẩn bị.

"Xẹt xẹt..." Sương mù màu xám này muốn nhằm vào linh hồn của Lâm Lôi. Thế nhưng vừa chạm vào lớp lân phiến trong suốt liền trực tiếp tan rã, chỉ có lớp sương mù màu xám đánh sâu vào cửa ngõ linh hồn của Lâm Lôi bị tinh thần lực hình thành 'Bổ Đinh' giằng co]trong chốc lát.

Lượng sương mù màu xám tấn công vào cửa ngõ quá ít, mà tại khu vực này, Lâm Lôi đã có một lượng lớn tinh thần lực ngăn cản.

"Lão gia hỏa này tốc độ thật nhanh" Lâm Lôi tốc độ tăng lên, dọc theo thông đạo mà vọt lên phía trên.

Thật ra sau khi đạt tới thần vực, cũng không có sự khác nhau giữa ma pháp sư và chiến sĩ. Ma pháp sư và chiến sĩ mục tiêu đều là thành thần, sau khi đạt tới thần cấp. Cũng tu luyện nguyên tố pháp tắc. Chỉ là bởi vì quá khs là ma pháp sư hay là chiến sĩ, sẽ khiến cho khi chiến đấu, ở mỗi phương diện tương đối mạnh hơn.

Mà nói về tốc độ!

Ví dụ như một quang minh thánh ma đạo, như Đức Tư Lê. Một khi thành thần, tốc độ của hắn sợ rằng so với một chiến sĩ thành thần còn nhanh hơn.

Tốc độ của Đại vu sư rất nhanh. Trong hạ vị thần cũng xem như là cao, nhưng tốc độ của Lâm Lôi… quá [khoa trương, Lâm Lôi duy nhất dám cùng các thần khác so đấu chính là tốc độ của hắn, từ trong cốc ra ngoài, chỉ có khoảng cách không tới một ngàn thước.

Chỉ với khoảng cách ấy, Lâm Lôi đã vượt qua Đại vu sư.

"Chết đi" Tử Huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi không lưu tình chút nào bổ ra.

Kiếm ngân lên thanh thúy. Đại vu sư cố gắng khống chế linh hồn bản thân không bị ảnh hưởng: “Kẻ mạnh thần cấp này lại còn có thanh âm linh hồn công kích. Ta lúc nào đụng tới người như vậy" Đại vu sư trong lòng phiền muộn. Đối mặt với một kiếm doạt mạng, Đại vu sư cũng huy ra thanh đại liêm đao màu đen.

"Cảng!"

Đại vu sư tốc độ huy đao nhanh đến không thể tư nghị, cũng đã chặn được một kiếm này của Lâm Lôi.

Sau khi đạt tới thần vực, vận dụng thần lực thi triển Thứ nguyên trảm uy lực rất lớn. Không gian vỡ ra một khe lớn, đáng sợ là lực trùng kích trực tiếp đánh sâu vào trên liêm đao màu đen. Nhưng Đại vu sư hiển nhiên kinh qua rất nhiều trận, có kinh nghiệm hơn Lâm Lôi nhiều.

"Bùng!"

Mượn lực trùng kích, Đại vu sư lấy tốc độ nhanh hơn vọt lên phía trên. Theo một loạt tiếng nổ mạnh. Hạp cốc kiến trúc trực tiếp bị Đại vu sư đánh nổ tung bay ra, Đại vu sư trực tiếp nhằm phía trời cao mà bay đi.

So tốc độ với Lâm Lôi. Đảo mắt đã đuổi theo, tại không trung chặn Đại vu sư lại.

Phải biết rằng hạp cốc này sâu trong lòng đất là nơi phân bố trọng yếu. Lien quan đến các sự tình của Ba Lỗ Khắc đế quốc. Nơi này thường trú hơn nhân người. Lâm Lôi cùng Đại vu sư giao thủ, Làm cho hạp cốc này chuyển động, ngay cả các kiến trúc cũng vỡ tung ra, nhất thời trong hạp cốc các nơi đều thắp sáng đèn lên.

Tiếng hét phẫn nộ liên tiếp vang lên, không ít người phụ trách nơi đây bắt đầu khống chế trật tự.

"Rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì?" Da Lỗ giận chửi một tiếng, rồi đi ra ngoài.

Giờ phút này đa số người trong hạp cốc đều đi ra khỏi chỗ ở. Đi lên trên mặt đất, cơn động đất đột nhiên vừa rồi làm cho kiến trúc nổ tung. Làm cho rất nhiều người cảm thấy kinh hãi, cũng không dám ở trong nhà nữa.

"Hội trưởng đại nhân. vừa rồi các kiến trúc không hiểu phát sinh đổ vỡ, một người đầu bị đá rớt đè chết, còn có ba người bị thương" Nhất thời có người báo với Da Lỗ.

"Phía trên có người!" Đột nhiên có người kinh hô "Đang lơ lửng trên không trung".

"Đúng,là kẻ mạnh thánh vực" Không ít người cũng kinh hô, trên đất trống của đại hạp cốc, cả đám người đều ngửa đầu nhìn. Mặc dù giờ phút này là đêm tối. Nhưng trong hạp cốc rất nhiều người cũng nhìn thấy dưới ánh trăng mông lung, có thể thấy hai bóng người mơ hồ đang giao chiến trên không trung.

Da Lỗ thấy hai bóng ngườ mơ hồ trên bầu trời, sắc mặt biến đổi.

"Đại vu sư? Còn có… Long Huyết chiến sĩ?" Bởi vì phương diện linh hồn liên hệ. Da Lỗ rõ ràng xác định trên bầu trời là Đại vu sư, nhưng Long Huyết chiến sĩ nọ là ai, Da Lỗ cũng không dám xác nhận. Bởi vì phía trên Long Huyết chiến sĩ long lân mơ hồ có vầng sáng màu vàng.

"Đó là Long Huyết chiến sĩ" Có người kinh hô.

Phía dưới số đông mọi người đều kích động ngửa đầu quan sát.

Lâm Lôi nhìn Đại vu sư trước mặt trong lòng thất kinh: "Không ngờ, người nầy ngay cả cận chiến cũng rất lợi hại".

Hắn vừa rồi công kích ba kiếm đều bị Đại vu sư dùng liêm đao màu đen kia ngăn cản.

Nếu như cận chiến không được, Đại vu sư tại Qua Ba đạt vị diện giam ngục sớm đã bị giết chết. Tại cái loại địa phương này muốn sinh tồn. Không thể có quá nhiều khiếm khuyết. Nếu có nhược điểm quá lớn, tuyệt đối sẽ bị người khác nắm được mà giết chết.

"Ngươi là ai. Ta hình như không có cừu oán gì với ngươi mà?" Đại vu sư lăng không mà đứng, nhìn Lâm Lôi mở miệng nói. "Ngươi có phải nhận sai người hay không?" Đại vu sư không muốn bản thân tiến hành một cuộc chiến đấu oan uổng. Đặc biệt là giờ phút này hắn đang ở trạng thái trọng thương.

Nhìn Long Huyết chiến sĩ biến thân trước mắt, Đại vu sư đầu tiên là nghĩ đến Lâm Lôi.

Nhưng trong nháy mắt hắn dã bỏ qua: "Không phải Lâm Lôi. Lâm Lôi chỉ là thánh vực. Hơn nữa Da Lỗ cũng đã nói với ta, Lâm Lôi khi biến thành thánh vực Long Huyết chiến sĩ, long lân phải có màu xanh đậm. Chứ không phải màu sắc như hiện giờ… người trước mắt. Rõ ràng là kẻ mạnh thần cấp".

"Chẳng lẻ là Long Huyết chiến sĩ gia tộc tiền bối?" Đại vu sư trong lòng thầm nghĩ.

Sau khi trở lại Ngọc Lan đại lục, hắn cũng biết một ít tin tức. Biết hơn năm ngàn năm trước có tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc xuất hiện.

"Chẳng lẻ chuyện ta phái Da Lỗ đi giết Lâm Lôi. Đã bị Long Huyết chiến sĩ gia tộc tiền bối trước mắt biết rồi?" Đại vu sư không khỏi nghĩ như thế.

"Không có cừu oán?"

Thanh âm lạnh lùng vang lên từ miệng Lâm Lôi "Không có cừu oán ta đến…" nói mới một nửa, thân thể Lâm Lôi trực tiếp hóa thành một trận gió trong nháy mắt đánh úp về phía Đại vu sư, liêm đao màu đen của Đại vu sư cũng huyễn [hóa thành rất nhiều đao ảnh ngăn cản lại.

"Hừ" Đại vu sư trong lòng cũng nổi lên sát khí. Nếu đối phương không muốn buông tha, hắn liều mạng bị thương lần nữa, cũng phải giết chết người trước mặt.

Liêm đao màu đen chấn động. Đại vu sư hai tròng mắt lục quang tỏa ra, một tiếng quát khẻ âm trầm từ trong miệng Đại vu sư vang lên, nhất thời một đạo liêm đao màu đen cực lớn hư ảo đột nhiên xuất hiện bổ về phía Lâm Lôi, mà Lâm Lôi cũng nghiêng người né tránh, đồng thời cũng vung Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay hướng về Đại vu sư.

Ức vạn tử kiếm quang ảnh xuất hiện…

Phong chi áo nghĩa - Phong ba động!

Ngày nay Lâm Lôi thi triển ra 'Phong Ba Động'. Mỗi một kiếm đều làm cho không gian sinh ra khe nứt, ức vạn kiếm ảnh trong nháy mắt bao phủ toàn thân Đại vu sư, Đại vu sư huy đao tốc độ khá nhanh, nhưng cũng không có khả năng chống đỡ ức vạn kiếm này.

Đại vu sư trong lòng rất phẫn nộ.

Hắn vung loan đao ngăn trở tất cả các kiếm ảnh, tốc độ huy đao của hắn cũng chỉ có thể đến nước này, hắn căn bản không cách nào ngăn hết kiếm ảnh, phần lớn kiếm ảnh màu tím trực tiếp chém cho thân hình của Đại vu sư nát bấy. Bị những khe không gian thật nhỏ thôn phệ đi.

Đầu của Đại vu sư lập tức bay lên, ngay cả thanh liêm đao màu đen cũng bay theo cái đầu.

"Ta trọng thương. Nhưng ngươi phải chết" Đại vu sư rất rõ uy lực một đao kia, linh hồn một hạ vị thần bình thường cũng sẽ bị một đao hình thành từ tinh thần lực này trực tiếp bổ ra.

Liêm đao màu đen này do tinh thần lực hình thành hư vô xuyên thấu qua dầu của Lâm Lôi, trực tiếp đánh vào trong óc.

"Bùng!"

Liêm đao màu đen bổ vào lân phiến trực tiếp vỡ tung, bị diệt hơn phân nửa.

Còn một bộ phận nhỏ hóa thành khí lưu màu đen. Nhưng khí lưu màu đen tán loạn đã có không ít đánh sâu vào vị trí cửa vào, tinh thần lực của Lâm Lôi hình thành 'Bổ Đinh' chỉ là kiên trì trong chốc lát đã bị đánh thủng. Mà khí lưu màu đen kia cũng chỉ còn một ít, bị Lâm Lôi ngay sau đó dùng tinh thần lực khống chế đánh cho tan rã.

"Linh hồn công kích thật đáng sợ" Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ.

Tinh thần lực khống chế rất phiền phức. Cửu cấp ma đạo sư bình thường chỉ có thể làm cho tinh thần lực khuếch tán, co rút lại.

Mà thánh vực cũng chỉ có thể làm cho tinh thần lực khẽ dời đi một chút, muốn làm được ngưng tụ thành hình công kích, là phi thường khó, về phần kẻ mạnh thần cấp trước mắt, có thể ngưng tụ thành liêm đao màu đen như thực chất, thật sự rất kinh người.

"Không hổ là kẻ mạnh có thể luyện hóa linh hồn. Về phương diện linh hồn, thật đúng là mạnh" Lâm Lôi trong lòng rung động.

Nếu như không có các mô trong suốt ngăn trở đại bộ phận công kích, sợ rằng chỉ với một chiêu này, Lâm Lôi không xong đời thì cũng phải bị thương nặng.

"Xẹt xẹt..."

Thân thể Đại vu sư nhanh chóng chữa trị. Đồng thời cũng đem không gian giới chỉ đeo lên, một kẻ mạnh thần cấp bình thường trong cơ thể đều chứa đựng lượng lớn thần lực. Đại vu sư tự nhiên sẽ không phạm sai lầm này. Thân thể hắn trong thời gian ngắn đã đưa sửa lại.

"Người này phải chết rồi chứ" Đại vu sư cẩn thận chú ý nhìn Lâm Lôi.

Hắn lại phát hiện. Lâm Lôi lại quay về phía hắn khẽ nhếch miệng. Là đang cười hay sao?

"Cái gì?" Đại vu sư kinh ngạc.

Chính là tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục. Hắn cũng là dựa vào một chiêu này mà tung hoành, chỉ có một lần chiêu này của hắn công kích thất bại. Đó là gặp hạ vị thần 'Mục Ba', cuối cùng hắn liều mạng linh hồn bị thương nặng sử dụng tuyệt chiêu mới mới trọng thương mà chạy thoát

"Ta xem ngươi có bao nhiêu thần lực chữa trị!" Lâm Lôi cười lạnh nói.

Lâm Lôi rất rõ. Thần lực cung cấp tương đối chậm chạp. Có thể rất nhanh chữa trị thân thể là thần lực bình thường chứa trong cơ thể, mà thần lực chứa đựng nhiều nhất chỉ chữa trị được một hai lần, dù sao bản thể của Đại vu sư một số gần như hủy hết, tiêu hao thần lực là rất kinh người.

Tử quang yêu dị lần nữa chớp lên. tiếng kiếm ngân cũng đã nổi lên.

Ức vạn đạo kiếm ảnh bay lên không.

Đại vu sư sắc mặt trắng bệch, tại vị diện giam ngục kinh qua nhiều lần sinh tử nguy cơ. Hắn có thể trong nháy mắt phán đoán thế cục trước mắt - nếu như cứ như vậy. Thần lực của hán bị hao đi, như vậy hắn không cách nào ngăn cản được công kích của Lâm Lôi. Đến lúc đó hắn phải chết không thể nghi ngờ!

"A. Đây là lần thứ hai!!!" Đại vu sư trong lòng kêu rên.

Không hề do dự. Đại vu sư quả quyết lựa chọn cách như đối phó với Mục Ba.

"Lần trước thi triển một chiêu này. Linh hồn của ta bị thương nặng, mà lần này đây. Sau khi thi triển chiêu này, hy vọng linh hồn của ta sẽ không hỏng mất" Đại vu sư không còn lựa chọn, không làm như vậy. Hắn phải chết không thể nghi ngờ, Đại vu sư trong ánh mắt trực tiếp xạ ra hai cột sáng màu đen, cột sáng màu đen trực tiếp bắn vào liêm đao màu đen, liêm đao màu đen bắt đầu chấn động.

Nhất thời chín ảo ảnh đạo liêm đao màu đen đột nhiên xuất hiện. Dọc theo quỹ tích kỳ diệu. Chín đạo liêm đao màu đen hư vô cũng vòng quanh đồng thời bổ về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi không còn chỗ tránh.

Vô thanh vô tức!

"Không hay" Lâm Lôi muốn trốn. Nhưng chín đạo hư vô liêm đao màu đen thậm chí có thể xoay chuyển. Hắn không còn chỗ nào để trốn.

Chín đạo ảo ảnh liêm đao màu đen, Lâm Lôi không cách nào ngăn cản được. trực tiếp nhập vào trong óc.

"Oành!"

Chín đạo hư vô liêm đao màu đen đại đa số bổ vào các mô lân phiến trong suốt rồi tản mát. Nhưng có một đạo vừa vặn bổ vào vị trí cửa vào. Lâm Lôi tinh thần lực trở ngại trong nháy mắt bị phá tung. Liêm đao màu đen này trực tiếp bổ về phía linh hồn của Lâm Lôi.

Tinh thần lực giống như thủy triều bị bổ thành thông đạo, lộ ra linh hồn hình kiếm đang lơ lửng.

"Cảng!" Liêm đao màu đen trực tiếp bổ vào linh hồn hình kiếm.

"Ông..." Linh hồn hình kiếm chấn động kịch liệt.

Giờ phút này ba giọt nước trong Bàn Long giới chỉ của Lâm Lôi xuất hiện. Trong đó có một giọt màu xanh xuất ra một tia năng lượng màu xanh. Nhất thời linh hồn hình kiếm của Lâm Lôi mặt ngoài màu xanh tỏa ra, đánh cho liêm đao màu đen kia tan rã.

"A!" Lâm Lôi bản thân cũng ôm đầu kêu thảm một tiếng từ trên cao hạ xuống. Linh hồn mặc dù không bị phá nát. Nhưng loại thương tổn chấn động kịch liệt này cũng là rất lớn.

Đại vu sư nhìn thấy Lâm Lôi từ trên cao hạ xuống, trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười: "Rốt cục đã chết".

Trong lúc chân thân của Lâm Lôi đang trong quá trình rơi xuống.

"Vù!" Thần phân thân màu xanh nhạt của Lâm Lôi trực tiếp từ chân thân của Lâm Lôi bay ra, Tử Huyết nhuyễn kiếm bay vào tay hắn. Thần phân thân cầm trong tay Tử Huyết nhuyễn kiếm trực tiếp xông đến trước mặt Đại vu sư. Đại vu sư giờ phút này linh hồn kỳ thật đã muốn hỏng mất rồi.

Vô số kiếm ảnh tỏa ra.

Đại vu sư tuyệt vọng chém ra liêm đao màu đen: "Không..."

Thân thể Đại vu sư trực tiếp bị ngàn vạn kiếm ảnh chém nát. Thậm chí Tử Huyết nhuyễn kiếm còn hung hăng bổ vào trên thần cách, đem thần cách bên trong dung hợp linh hồn Đại vu sư trực tiếp đánh tan, thần cách cũng rơi xuống.

Thần phân thân dưa tay ra bắt được viên thần cách này. Rồi sau đó hóa thành một đạo ảo ảnh, trực tiếp bay vào trong cơ thể của chân thân.

Trên mặt đất của hạp cốc Da Lỗ ánh mắt xẹt qua một tia mê mang, nhưng trong nháy mắt trở nên trong suốt.

Nhìn người hạ xuống trên mặt đất biến thành hình người là Lâm Lôi. Da Lỗ hai mắt chợt đỏ lên. Lập tức vọt tới: "Lão Tam!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 28: Đại Vu Sư Đích Di Vật

Khi Đại vu sư chết, không đơn giản là Da Lỗ khôi phục tự do, ngay cả hai đai thương hội khác tại Ngọc Lan đại lục là 'Tuyết Đảo Thương hội' và 'Cách Nhĩ Thương hội' cũng khôi phục tự do, bọn họ cũng biết sáu năm qua bọn họ đã làm cái chuyện hồ đồ gì.

"Đại vu sư đã chết! Ha ha, hắn rốt cục đã chết!"

Tại một nơi hoang dã, hai người ngân bào cười điên cuồng.

"Đã bao nhiêu năm, rốt cục đã thoát ly khỏi sự khống chế của ác ma này" Hai người ngân bào không hẹn mà cùng đem trên ngân bào trên người "Phụp..." một tiếng xé rách ra, ngân bào hóa thành vô số mảnh tung bay chung quanh "ngân bào này ta thấy đã có cảm giác ghê tởm" Hai người này đều thay đổi y phục.

Hai người kích động thân thể khẽ phát run.

Hai người ngân bào này, một người là loài người, người kia là báo nhân.

"Rốt cục đã khôi phục tự do, khôi phục tự do!" Hai người trong mắt cũng ngân ngấn nước mắt, kích động khó có thể khống chế, nhiều năm qua như vậy, bị Đại vu sư khống chế phải làm những chuyện gì, bọn họ đều nhớ rõ.

Đại vu sư không chết, bọn họ vĩnh viễn không được tự do.

"Ai giết chết Đại vu sư? Thật sự phải cảm tạ hắn" Báo nhân kia đến lúc này, vẫn còn kích động.

"Tại sao, Duy Căn? Ngươi còn muốn đi cảm kích người khác?" Người kia châm chọc.

Báo nhân cười cười, lắc đầu nói: "Đương nhiên không, năm tháng lâu như vậy bị người khác khống chế, ta đã chịu đủ rồi. Người nọ giết chết Đại vu sư, cũng không phải vì chúng ta. Lạp Cách Mạn, còn ngươi thì tính sao?"

"Đây là quê quán của ta" Người kia nhìn ra xung quanh, thở dài nói "Ngọc Lan đại lục, ta đã tám ngàn năm chưa có trở lại, tám ngàn năm, từ khi tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, gặp phải Đại vu sư, bị Đại vu sư khống chế, thực lực của ta chưa có tiến bộ một chút nào. Ta chuẩn bị đi dạo một vòng trên đại lục, rồi sau đó tìm một chỗ, chuyên chú tu luyện".

"Duy Căn, ngươi muốn đi Chúng thần mộ địa?" Người kia nhìn về phía báo nhân.

"Chúng thần mộ địa? Ngọc Lan đại lục…"

Báo nhân tự giễu cười nói "Năm đó ta theo gia chủ của ta tới Ngọc Lan đại lục, hy vọng tìm được bảo vật tại Chúng thần mộ địa, chỉ là không ngờ Tử huyết Ác ma nọ cũng ở đó, năm đó người chết thì chết, bị bắt thì bắt, đối với Ngọc Lan đại lục ta đã không dám có hy vọng xa vời".

"Không có tự do. Cuộc sống làm tay sai cho người khác ta đã chịu đủ rồi, ta chuẩn bị tìm một chỗ, yên ổn sống một đoạn thời gian" Báo nhân tự giễu cười "Ngọc Lan đại lục ngày nay, thực lực chúng ta chỉ là thánh vực cực hạn, cũng phải tăng cường lên một chút".

Người kia gật đầu.

Lập tức, hai ngời này tách ra, ẩn thân tại Ngọc Lan đại lục.

Không bị 'Hồn chủng' khống chế, thật là một cảm giác khó mà tưởng tượng được. Một khi bị hồn chủng khống chế. Người này phải trung thành với chủ nhân tận sâu trong linh hồn, chủ nhân ra lệnh là hắn phải làm, chủ nhân ra lệnh một tiếng, giết chết cha mẹ, giết chết thân nhân bằng hữu, hắn cũng không thể kháng cự.

Khi bị khống chế, hắn không có cảm giác.

Nhưng một khi tỉnh lại, trí nhớ bị khống chế theo năm tháng, làm hắn muốn nổi điên.

"Ta. Ta đã làm gì?" Da Lỗ trong lòng cực kỳ thống khổ.

Sau khi bị Đại vu sư khống chế. Da Lỗ liền bắt đầu tiến hành thủ đoạn tanh máu tàn nhẫn, đem phần lớn nô đãi giết chết. Sưu tập linh hồn hiến cho Đại vu sư. Quá trình này, Đạo Sâm thương hội cũng có những người gây trở ngại cho Da Lỗ, người gây trở ngại hắn. Hắn có thể áp chế thì áp chế, không thể áp chế thì trực tiếp dùng thủ đoạn tanh máu giết chết.

Trong đó, có không ít người trong tộc!

Loại thủ đoạn tanh máu này, đặc biệt còn có người ngân bào đến trợ giúp Da Lỗ, điều này ngược lại khiến cho Da Lỗ tại Đạo Sâm thương hội có quyền lực tối cao, con đường quyền lực này là do máu tươi mà thành.

"Mọi người đều trở về đi thôi" Da Lỗ nhìn đám người chung quanh nói.

"Hội trưởng đại nhân, có cần an bài người tại đây không?" một vị lão giả tóc bạc bên cạnh nói.

"Không cần, Ngả Ba Tỳ thúc thúc" Da Lỗ chân thành nói.

Ngả Ba Tỳ nhất thời ngây cả người, từ sáu năm trước Da Lỗ sau khi trở nên lãnh khốc tàn nhẫn, tại Đạo Sâm thương hội thi hành chính sách bàn tay sắt, cho tới bây giờ chưa từng xưng hô với lão một tiếng 'Ngả Ba Tỳ thúc Thúc'. Nghe một câu nói như thế, Ngả Ba Tỳ cũng có chút hoảng hốt, nhớ lại chuyện năm đó.

"Ngả Ba Tỳ thúc thúc, sáu năm nay, xin lỗi" Da Lỗ thấp giọng nói.

"Hội trưởng… Da Lỗ thiếu gia" Ngả Ba Tỳ trên mặt cũng có trứ áp lực mạnh mẽ kích động, Da Lỗ đã trở lại, Da Lỗ sáu năm trước đã trở lại!

"Được rồi, mọi người cũng trở về đi thôi, nghỉ ngơi cho tốt" Ngả Ba Tỳ quay lại lớn tiếng nói với những người chung quanh, trong sáu năm qua thanh âm của lão lúc này là to nhất, tràn đầy sức mạnh nhất.

"Ta nợ của mọi người nhiều lắm" Da Lỗ biết sáu năm qua, đã làm không ít điều sai lầm.

"Còn lão Tam" Da Lỗ nhìn về phía Lâm Lôi giờ phút này đang thống khổ ngồi trên mặt đất.

Giờ phút này Lâm Lôi trạng thái phi thường không tốt, linh hồn đã bị kịch liệt chấn động, phải biết rằng, linh hồn bình thường bị trùng kích như thế sẽ trực tiếp tiêu tán, là thần cấp, kinh hồn của Lâm Lôi đương nhiên tương đối lợi hại, nhưng vẫn rất khó chịu, cả người đều cảm thấy ngơ ngơ ngác ngác.

Lâm Lôi cố gắng mở mắt, nhìn Da Lỗ trước mắt.

Thấy ánh mắt quan tâm của Da Lỗ, Lâm Lôi trong lòng nhất thời cảm thấy nhẹ đi.

Bản thân liều mạng, cuối cùng đã làm cho Da Lỗ lão Đại trở về.

"Lão Tam" Da Lỗ quỳ gối trước mặt Lâm Lôi, đỡ Lâm Lôi dậy "Lão Tam, ngươi không sao chứ?" Da Lỗ trong lòng tràn ngập sự ăn năn vô tận.

"Da Lỗ, ta không có việc gì, người chờ một chút".

Lâm Lôi sau khi miễn cưỡng nói ra những lời này thì khoanh chân ngồi xuống, trong Bàn Long giới chỉ linh hồn tinh hoa hóa thành 'kim sắc dịch thể' đang không ngừng phóng ra một màn sương mù màu vàng chui vào không gian linh hồn của Lâm Lôi, bị linh hồn của Lâm Lôi phảng phất như uống nước không ngừng hút đi sạch sẽ.

Lúc đầu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa “kim sắc dịch thể” của Đại vu sư đột nhiên biến mất, chính là bị Lâm Lôi sử dụng Bàn Long giới chỉ trực tiếp đoạt lấy.

Đối với Đại vu sư mà nói, muốn đem linh hồn tinh hoa “kim sắc dịch thể” này luyện chế thành 'Linh Hồn Kim Châu', thì mới có thể hấp thu tốt được.

Nhưng nhờ có Bàn Long giới chỉ, Lâm Lôi lại có thể dễ dàng hấp thu phần lớn linh hồn tinh hoa, theo đó linh hồn hình kiếm không ngừng hấp thu.

Linh hồn hình kiếm trên thân ánh sáng càng thêm chói mắt, đồng thời thể tích cũng hơi lớn lên một chút.

"Thật thoải mái" Lâm Lôi trong lòng sảng khoái.

Nỗi thống khổ do linh hồn bị chấn động đã không còn. Mà giờ phút này cảm giác linh hồn phát triển, lại làm cho Lâm Lôi rất là thoải mái, hấp thu linh hồn tinh hoa, căn bản không cần ngưng thần khống chế, Lâm Lôi bất cứ lúc nào cùng với người khác nói chuyện hoặc ngưng thần tu luyện, đều có thể đồng thời hấp thu linh hồn tinh hoa.

Lâm Lôi lúc này mới mở mắt.

"Lão Tam. Ngươi, ngươi bây giờ thấy thế nào?" Da Lỗ vẫn ở bên cạnh Lâm Lôi, trong lòng hắn tràn ngập sự sợ hãi.

"Ta không sao, bất quá Da Lỗ lão Đại, người sẽ không lại dùng độc tửu đáng sợ nọ cho ta uống nữa chứ" Lâm Lôi cười nói chế nhạo.

Nghe Lâm Lôi nói như vậy, Da Lỗ ngược lại trong lòng thấy nhẹ đi.

"Lão Tam, cảm ơn" Da Lỗ trong mắt cũng ngân ngấn nước mắt.

Chuyện sử dụng Hồn ti độc dịch độc sát Lâm Lôi, Da Lỗ trong lòng cũng phi thường rõ ràng.

Mặc dù đó không phải là ý nguyện của hắn, nhưng hắn vẫn cảm thấy hối hận. bây giờ Lâm Lôi nói như vậy, Da Lỗ lại cảm giác được... Huynh đệ Lâm Lôi cũng không để ý.

"Cảm ơn cái gì?" Lâm Lôi vừa nói vừa đứng lên. Da Lỗ cũng đứng lên theo.

"Xin lỗi, đã đem chỗ của ngươi làm cho nát bét thế này" Lâm Lôi nhìn kiến trúc bị đổ nát cách đó không xa, cười nói với Da Lỗ. Lâm Lôi giờ phút này tâm tình rất tốt, lần này nhất quyết sinh tử với kẻ mạnh thần cấp, Lâm Lôi đã có tâm tư liều chết

May là, thành công.

"Lâm Lôi, đừng nói lời xin lỗi, ta chịu không được" Da Lỗ trịnh trọng nói.

Da Lỗ cảm thấy bản thân thiếu của] Lâm Lôi nhiều lắm.

"Cũng không thể trách ngươi được, là tên thần cấp kia khống chế ngươi" Lâm Lôi cảm khái nói.

"Đại vu sư là thần cấp?" Da Lỗ có chút khiếp sợ. Hắn mặc dù bị Đại vu sư khống chế, nhưng Da Lỗ cũng biết Đại vu sư rất lợi hại, nhưng hắn cũng không cách nào phán đoán Đại vu sư này là thần cấp.

"Đúng, nếu không, ta sẽ không khó khăn như vậy mới giết chết được hắn?" Lâm Lôi cũng cảm thấy may mắn.

Nếu như không có các mô phòng ngự linh hồn chống lại sự tàn phá, nếu như không phải…

Lâm Lôi cúi đầu nhìn thoáng qua Bàn Long giới chỉ, trước đây Lâm Lôi chưa có chân chính khống chế được Bàn Long giới chỉ, không cách nào biết được bên trong Bàn Long giới chỉ có cái gì. Mà bây giờ Lâm Lôi đã rõ. Vừa rồi lúc nguy hiểm nhất, hắn rõ ràng cảm giác được, trong Bàn Long giới chỉ có ba giọt nước màu xanh. Trong đó một giọt xuất ra một đạo năng lượng. Mới khiến cho linh hồn của bản thân mặt ngoài thanh quang bao phủ.

"Thì ra, trước đây linh hồn của ta xuất hiện vầng sáng màu xanh bao bọc. là công hiệu của giọt nước màu xanh thần bí này" Lâm Lôi cảm thán nói.

"Không đúng".

Lâm Lôi nghĩ tới một điểm "Dựa theo sách vở của Ba Lỗ Khắc gia tộc ta ghi lại, linh hồn xuất hiện vầng sáng màu xanh bao phủ, chỉ có Long Huyết chiến sĩ mới có. Nếu như là kẻ mạnh thánh vực bình thường sẽ không có. Tại sao giọt nước màu xanh này, có thể khiến cho linh hồn ta xuất hiện vầng sáng màu xanh bao phủ? Rồi lại có một giọt máu màu vàng, tại sao có thể khiến cho thân thể ta thuế biến thành Long Huyết chiến sĩ?"

Lâm Lôi nhìn thoáng qua Bàn Long giới chỉ, nhìn hình rồng điêu khắc bên trên Bàn Long giới chỉ: "Chẳng lẻ, chủ nhân trước đây của Bàn Long giới này, và Long Huyết chiến sĩ có chút quan hệ?"

Lâm Lôi không thể không suy đoán như thế.

Dù sao, trùng hợp rất nhiều.

"Lâm Lôi, đang suy nghĩ cái gì vậy?" Da Lỗ thấy Lâm Lôi ngẩn ra, không khỏi mở miệng nói.

"Không có gì" Lâm Lôi không tiếp tục suy nghĩ nhiều nữa.

"Lão Tam, ta phải chúc mừng ngươi" Da Lỗ cười nói.

"Chúc mừng cái gì?" Lâm Lôi cười cười, Da Lỗ trừng mắt: "Lão Tam ngươi lần này giết một tên thần cấp, ta thấy lão Tam ngươi cũng phải đạt tới thần cấp rồi... Thần cấp, xa xôi cỡ nào, tồn tại cao đến cỡ nào. Lão Tam, lúc thiếu niên chúng ta ở cùng một chỗ, ta thật sự nghĩ không ra, huynh đệ ta có thể thành thần".

Thần!

Từ người lên thần, đó là tính mạng tăng lên một tầng.

Bất kể là chủng tộc gì, vô luận là ma thú, thú nhân, loài người, kim chúc sinh mạng, thực vật sinh mạng cùng các loại chủng tộc kỳ lạ khác, một khi đạt tới thần cấp, đều có thần thể, có thần cách. Bọn họ đều đwocj người ta gọi là - Thần!

Lâm Lôi thành thần!

Tại Ngọc Lan đại lục, loài người là xã hội cao nhất, tồn tại chí cao là Vũ thần, Đại Tế Ti.

Mà hôm nay, còn có thêm một người - Lâm Lôi!

"Ha ha…" Lâm Lôi cũng nở nụ cười "Năm đó ai có thể nghĩ tới chuyện như bây giờ. A, ta thiếu chút nữa quên một chuyện trọng yếu".

Lâm Lôi đột nhiên quay đầu, nhìn về phía vùng tối đen trên mặt đất xa xa. Giờ phút này là đêm khuya, trên mặt đất có cái gì cũng nhìn không rõ.

"Lão Tam, tìm cái gì chứ?" Da Lỗ có chút nghi hoặc.

"Bảo bối Đại vu sư kia lưu lại" Lâm Lôi vừa rồi chỉ là lấy thần cách, nhưng quên điều trọng yếu khác - thần khí cùng với không gian giới chỉ của Đại vu sư, Lâm Lôi cũng muốn biết, không gian giới chỉ của Đại vu sư này có cái gì.

Tinh thần lực phát ra, Lâm Lôi trong nháy mắt phát hiện thanh liêm đao màu đen và không gian giới chỉ.

Muốn mở không gian giới chỉ ra, phải lấy máu nhận chủ, Lâm Lôi cũng không vội mở ra, đem liêm đao màu đen và không gian giới chỉ trực tiếp thu lấy.

"Da Lỗ, ngươi bây giờ không sao ta cũng yên tâm rồi, ta thấy… sáu năm nay, ngươi đã làm nhiều chuyện hồ đồ như vậy, đương nhiên cũng không thể trách ngươi, nhưng phụ thân của ngươi, còn có những người khác trong thương hội không biết sẽ nghĩ sao? Ngươi cứ suy nghĩ cho kỹ đi, ta cũng không quấy rầy ngươi. Nói thật, ta cũng phải về Long Huyết thành. Còn có Địch Lỵ Á cùng đệ đệ ta bọn họ cũng rất lo lắng, bọn họ lo lắng ta lần này sẽ trở về không được"

Lâm Lôi cười rất hào hiệp.

Da Lỗ trong lòng cũng rất cảm động.

Hắn biết Lâm Lôi không lâu trước đây vẫn còn là thánh vực, bây giờ chỉ mới vào thần vực. Vì Da Lỗ hắn, Lâm Lôi dưới tình huống không biết chi tiết về địch nhân đã tới đánh. Chuyện nguy hiểm như vậy, Lâm Lôi cũng vẫn làm, ngay cả khi Da Lỗ từng muốn độc chết hắn.

Da Lỗ tin tưởng, hắn cả đời sẽ không quên lần này.

"Cảm ơn" Da Lỗ không nói bất kỳ lời nào khác.

Lâm Lôi cười vỗ vỗ vai Da Lỗ: "Da Lỗ, ngươi vĩnh viễn là Da Lỗ lão Đại của chúng ta" Lâm Lôi trên mặt tươi cười sáng lạn, rồi Lâm Lôi liền trực tiếp rời đi, bởi vì tại Long Huyết thành, còn có người lo lắng về hắn!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 29: Thần Cách Phân Phối

Đêm, đã rất khuya.

Long Huyết thành có một đám người không cách nào ngủ được, Lâm Lôi đi quyết một trận sinh tử với Đại vu sư. Thái Lặc, Cái Tỳ bọn họ cũng không biết chuyện này. Chỉ có Ốc Đốn và Tái Tư Lặc biết, nhưng sau khi Lâm Lôi rời đi, Ốc Đốn và Tái Tư Lặc mới đem chuyện này nói cho mọi người.

Tái Tư Lặc [nghĩ,muốn,nhớ] đích [rất rõ ràng].

Nếu như Lâm Lôi không về. Hắn sẽ đem chuyện này nói cho đám người Thái Lặc.

Nếu như Lâm Lôi thành công trở về, chính là đại hỷ sự, cũng muốn để cho mọi người cùng vui vẻ.

Bất kể như thế nào, cũng để cho mọi người biết rõ.

Đại sảnh Long Huyết thành sáng rõ ánh nến, một đám người tụ tập ở đây. Từ khi Tái Tư Lặc, Ốc Đốn cho biết, Lâm Lôi muốn quyết sinh tử với một kẻ thần cấp. Bọn họ đều sợ ngây người, bây giờ chỉ có thể ở nơi này lo lắng chờ đợi.

Đột nhiên có tiếng bước chân vang lên.

"Mẫu thân, người sao lại xuất quan?" Một mực nghĩ về chuyện Lâm Lôi và kẻ mạnh thần cấp quyết chiến Thái Lặc ánh mắt chợt chuyển. Sau khi phát hiện người mới đến, không khỏi giật mình mở miệng nói.

"Các ngươi cũng đều ở đây" Địch Lỵ Á cố gắng ra vẻ tươi cười.

Ban đầu Địch Lỵ Á chuẩn bị ở tại vị diện mật thất thu nhỏ kiên nhẫn chờ đợi, nhưng Địch Lỵ Á phát hiện… nàng không tĩnh tâm được, lòng của nàng vẫn lo lắng. Nàng liền trực tiếp xuất quan, nàng muốn ở tại Long Huyết thành đợi Lâm Lôi trở về.

"Mọi người cũng đã biết rồi?" Địch Lỵ Á nhìn mọi người.

Ốc Đốn, Ni Na, Cái Tỳ, năm huynh đệ Ba Khắc cùng vợ con của bọn họ, mấy người Thái Lặc, Hi Nhĩ Mạn, quản gia Hi Lý đều gật đầu.

Địch Lỵ Á khẽ gật đầu.

Một đám người đều đợi, cầu nguyện, bọn họ đều ngửa đầu nhìn lên bầu trời đêm vô tận kia. Hy vọng thấy bóng hình quen thuộc nọ.

"Mọi người đừng nóng vội. Từ đây đến đại hạp cốc cũng phải ngàn dặm, phi hành tới đó cũng phải một đoạn thời gian" Ốc Đốn an ủi nói.

"Là phụ thân!" Một thanh âm vui mừng lẫn sợ hãi vang lên, là Toa Toa đang nhìn chằm chằm vào bầu trời đêm.

Nhất thời mọi người nhìn về phía bầu trời đêm.

Quả nhiên, một bóng người mặc trường bào màu lam xuất hiện giữa không trung phiêu nhiên hạ xuống, đám người Địch Lỵ Á, Thái Lặc, Toa Toa kích động liền chạy tới.

Nhìn mấy người này, Lâm Lôi trong lòng cũng tràn đầy hạnh phúc.

"Địch Lỵ Á, Thái Lặc, Toa Toa" Lâm Lôi trên mặt khẽ cười, đối lập với cả đám người hắn là người bình tĩnh nhất.

"Lâm Lôi đại nhân. Người giết được kẻ mạnh thần cấp kia chứ?" Cái Tỳ ở phía sau hưng phấn lớn tiếng nói. Đám người Ốc Đốn, Tái Tư Lặc cũng nhìn về phía Lâm Lôi, Địch Lỵ Á trong lòng cũng rất lo lắng… Nàng lo lắng Lâm Lôi bị tổn thất đến thân thể rồi trở về đây.

"Đương nhiên" Lâm Lôi nhếch miệng cười.

Nhất thời cả đám người trên mặt đều nở nụ cười.

"Thật tốt quá" Thái Lặc kích động không thôi "Phụ thân ta đã giết một kẻ mạnh thần cấp, đêm nay mọi người không muốn ngủ. Ta lập tức an bài người chuẩn bị rượu ngon cùng thực vật. Đêm nay chúng ta hãy say sưa một phen".

"Đúng. Say sưa!" Cái Tỳ cũng kêu to lên.

Cả đám người vô cùng hưng phấn.

"Say sưa!" Lâm Lôi cũng cười gật đầu. Trầm ổn như hắn, giờ phút này cũng vui vẻ vô cùng. Trước khi chiến đấu trong lòng Lâm Lôi cũng rất lo lắng, mà bây giờ chẳng những bản thân không có chút thương tích nào, còn làm cho Da Lỗ khôi phục tự do. Lâm Lôi trong lòng đương nhiên vui vẻ vô cùng.

Tối nay Long Huyết thành náo nhiệt trước giờ chưa từng có.

Vui vẻ đến tờ mờ sáng, mọi người mới từ từ tản đi. Mà Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người cũng lưu Tái Tư Lặc lại.

Long Huyết thành trong phòng khách, Tái Tư Lặc nhìn Lâm Lôi, Địch Lỵ Á. Đối với việc Lâm Lôi lưu hắn lại muốn làm gì. Trong lòng hắn có chút dự cảm. Bởi vì hắn đã sớm đoán ra, kẻ mạnh thần cấp kia tu luyện tử vong quy tắc.

Lâm Lôi giết Đại vu sư. Khẳng định phải nhận được một ít vật phẩm, mà có một vài vật phẩm người khác không dùng được.

"Lâm Lôi đại nhân?" Tái Tư Lặc trên mặt tươi cười, chỉ là Tái Tư Lặc dung mạo quá hãi người. Cho dù là cười cũng làm cho lòng người kinh sợ "Người lưu lại ta làm gì?"

Lâm Lôi trực tiếp cầm một không gian giới chỉ ném qua.

"Tái Tư Lặc, không gian giới chỉ này là của kẻ mạnh thần cấp kia sử dụng. Tất nhiên là so với cái của ngươi tốt hơn nhiều, ngươi lấy máu nhận chủ đi, rồi đem đồ trong đó ra" Lâm Lôi rất tín nhiệm Tái Tư Lặc, thật ra nếu như Tái Tư Lặc cố ý không đem một số đồ trong đó ra, Lâm Lôi cũng không biết.

"Vâng" Tái Tư Lặc có chút run rẩy tiếp nhận không gian giới chỉ này.

Không gian giới chỉ hắn không cần. Nhưng đồ vật của kẻ mạnh thần cấp hắn cũng muốn thấy.

Sau khi lấy máu nhận chủ, Tái Tư Lặc vung tay lên, lấy từ trong không gian giới chỉ ra một lượng lớn đồ vật, cơ hồ đầy nửa phòng khách. Trong đó phần lớn là thực vật, chai lọ, cũng có một chút quáng thạch, Tái Tư Lặc nhìn trong đó rất nhiều vật phẩm hai mắt cũng sáng lên.

"Linh hồn kim châu?" Lâm Lôi thấy một hạt châu màu vàng đặt ở một cái bình trong suốt. Hắn có thể cảm nhận được khí tức linh hồn nồng đậm trong đó.

Thông qua Bàn Long giới chỉ. Lâm Lôi trực tiếp đem linh hồn kim châu này thu vào Bàn Long giới chỉ. Thật ra linh hồn tinh hoa hình thành chất lỏng màu vàng này, Lâm Lôi hôm nay hấp thu sợ rằng chỉ có khoảng một phần trăm mà thôi, muốn hấp thu hết. Lâm Lôi phỏng chừng phải cần nửa năm thời gian.

Nhưng Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được, linh hồn đã mạnh lên rất nhiều.

"Lâm Lôi đại nhân, nơi này có rất nhiều vật liệu, đều phi thường trân quý. Đối với ta cũng rất có ích. Bất quá hai kiện thần khí này, hẳn là làm cho chiến sĩ dùng" Tái Tư Lặc chỉ vào hai kiện thần khí.

Lâm Lôi không khỏi cười.

Đại vu sư kia không đơn giản chỉ có liêm đao màu đen, lại còn có hai kiện thần khí.

"Tái Tư Lặc. Ngươi có muốn thành thần hay không?" Lâm Lôi cười mà như không cười nhìn Tái Tư Lặc. Địch Lỵ Á ngồi ở bên cạnh Lâm Lôi, cũng cười khanh khách nhìn Tái Tư Lặc.

Tái Tư Lặc sửng sốt.

"Thành thần?" Tái Tư Lặc có chút hôn mê. Thành thần, ai mà không muốn?

Thông minh như hắn. Nghe lời này của Lâm Lôi ý tứ liền hiểu rõ Lâm Lôi muốn gì. Nhưng Tái Tư Lặc vẫn có chút khó mà tin được, tầm quan trọng của thần cách. Tái Tư Lặc cũng phi thường rõ ràng. Ngay cả Đế Lâm lúc đầu xong được Lâm Lôi tặng một viên thần cách, cũng vì cảm kích mà thành giống như vậy.

Một viên thần cách, chính là tạo nên một thần.

"Chẳng lẻ ngươi không muốn?" Lâm Lôi hỏi ngược lại "Ngươi không muốn thì cũng không sao".

"Muốn, đương nhiên muốn" Tái Tư Lặc liền nói.

"Ha ha..." Lâm Lôi nhìn vẻ mặt Tái Tư Lặc giờ phút này, nhất thời phá lên cười. Địch Lỵ Á ở bên cạnh không cười nói: "Lâm Lôi đừng đùa với Tái Tư Lặc nữa, viên tử vong thuộc tính thần cách kia cấp cho Tái Tư Lặc đi".

"Đây là thần cách của tên thần cấp kia, ngươi đi mà luyện hóa cho tốt đi" Lâm Lôi lật tay lấy ra viên thần cách của Đại vu sư, trực tiếp ném cho Tái Tư Lặc.

Nhìn thần cách bay tới. Tái Tư Lặc cảm thấy toàn thân như nhẹ lâng lâng, giống như đang ở trên mây.

Đó là thần cách, hắn luyện hóa chắc chắn sẽ thành thần!

Tái Tư Lặc không nhịn được nuốt khan một cái, run rẩy đưa hai tay tiếp lấy thần cách, Tái Tư Lặc giờ phút này cảm giác được viên thần cách trong hai tay tựa hồ có ngàn vạn cân. Hai tay không nhịn được chấn động.

"Lâm Lôi đại nhân, cảm ơn, cảm ơn" Tái Tư Lặc phi thường cảm kích.

Trwosc khi gặp Lâm Lôi. Hắn chỉ là một cửu cấp vong linh ma đạo sư, cuối cùng đạt tới thánh vực.

Nhưng Tái Tư Lặc rất rõ ràng về tư chất của bản thân... Đạt tới thánh vực cũng mất hơn tám trăm năm. Muốn đạt tới thần vực, sợ rằng cả vạn năm cũng chắc gì đã được chưa.

Ai ngờ, không cần bất kỳ khó khăn nào, một viên thần cách đã ở trước mặt hắn.

"Đừng nói cảm ơn nhiều như vậy. Bất quá Tái Tư Lặc, ngươi cần phải cố gắng một chút, ngươi đối với lĩnh ngộ pháp tắc phải mạnh hơn so với Ba Khắc, mà Ba Khắc đã bắt đầu luyện hóa thần cách trước ngươi, ta muốn thấy, hai người các ngươi, người nào sẽ trở thành thần cấp thứ ba tại Long Huyết thành chúng ta" Lâm Lôi cười nói.

Không có nghi vấn, Long Huyết thành thần cấp thứ hai hẳn là Địch Lỵ Á. Dù sao Địch Lỵ Á đã luyện hóa thần cách hơn phân nửa.

"Lâm Lôi đại nhân yên tâm, ta nhất định sẽ cố gắng" Tái Tư Lặc trong lòng lại dấy lên kích động!

Vô số kẻ mạnh trên đại lục, mục tiêu của tất cả những kẻ mạnh thánh vực này, chính là thành thần.

Lâm Lôi lại tùy ý cho Tái Tư Lặc trước.

"Lâm Lôi. Mấy chục năm nữa, Long Huyết thành chúng ta sẽ có năm thần cấp" Địch Lỵ Á cười nói. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Tái Tư Lặc, Ba Khắc cùng với Bối Bối cũng sắp đạt tới thời kỳ trưởng thành "Năm người" Địch Lỵ Á cũng cảm khái không thôi.

"Không biết tại sao".

Lâm Lôi nhướn mày "Địch Lỵ Á, ta vẫn có cảm giác có sự bất an. Hiện tại Ngọc Lan đại lục như là một hồ nước đục. Bên trong có cái gì ai cũng không biết, cũng không thể suy đoán. Bên trong còn có bao nhiêu kẻ mạnh nữa".

"Ừm" Địch Lỵ Á khẽ gật đầu.

Đại vu sư này đột nhiên xuất hiện. Còn có thần bí tông giáo tín ngưỡng thần linh 'Mục Ba'. Cái này cũng chỉ có Lâm Lôi biết được, tại

Ngọc Lan đại lục mấy năm nay đã xuất hiện rất nhiều kẻ mạnh thánh vực, đều là trước đây chưa từng nghe nói qua.

Ai biết. Lúc nào thì xuất hiện cả trung vị thần.

Cho dù mấy người Lâm Lôi chiếm ưu thế về nhân số. Nhưng thực lực chênh lệch thì số đông cũng vô dụng.

"Lâm Lôi, nếu không, viên phong thuộc tính thần cách kia đưa cho người khác sử dụng đi" Địch Lỵ Á nói "Đức Tư Lê bọn họ mấy năm nay cũng không tới tìm chàng. Ta nghĩ bọn họ cũng sẽ không tìm chàng để lấy thần cách".

Ngày nay trong tay Lâm Lôi. Còn có một viên phong thuộc tính thần cách chưa sử dụng.

Một viên thần cách, tốn hao mấy chục năm công phu là có thể thành tựu một người thành thần.

"Phong thuộc tính thần cách?" Lâm Lôi trầm ngâm chốc lát "Không vội. Chúng ta cũng không thiếu thần cấp".

Sau khi đi đánh một trận, cuộc sống Lâm Lôi lại khôi phục sự yên tĩnh. Thần phân thân toàn tâm tu luyện . Ngày nay 'Tốc Độ Áo Nghĩa' của Lâm Lôi chỉ đạt tới giai đoạn nhất định, khoảng cách đại thành vẫn còn rất xa xôi.

Dù sao Tốc Độ Áo Nghĩa đại thành. Cũng chính là 'Nhanh, Chậm’ hai đại cảnh giới đồng thời đại thành cũng hoàn toàn dung hợp làm một thể. Thành tựu 'Tốc Độ Áo Nghĩa'.

Đến lúc đó. Lâm Lôi sẽ bước vào trung vị thần cảnh giới.

"Dựa theo tốc độ này. Ai biết phải bao lâu, ngàn năm, vạn năm?" Lâm

Lôi bản thân cũng không có yên lòng. Hắn càng tu luyện, càng cảm thấy Tốc Độ Áo Nghĩa biến hóa khôn cùng. Phức tạp cực kỳ.

Đồng thời, Chân thân của Lâm Lôi cũng chuyên tâm tu luyện 'Đại Địa Áo Nghĩa'.

Chan thân của Lâm Lôi nguyên nhân bởi vì hấp thu linh hồn tinh hoa. Linh hồn không ngừng phát triển, gần ba tháng, chất lỏng màu vàng linh hồn tinh hoa mới hấp thu được một nửa mà thôi, Linh hồn hình kiếm của chân thân Lâm Lôi thể tích cũng lớn hơn trước, mà bản chất của linh hồn càng lớn mạnh hơn sáu lần, linh hồn mạnh hơn gấp sáu lần, thật sự là quá mức hãi người.

Thật ra là do Đại vu sư hấp thu hơn hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa. Linh hồn cũng có thể phát triển gấp mấy lần. Hơn nữa linh hồn của Đại vu sư mạnh hơn nhiều linh hồn của Lâm Lôi, Lâm Lôi tiến triển nhanh như vậy, cũng là bình thường.

Linh hồn phát triển chỗ tốt nhất chính là…

Cảm ngộ pháp tắc, tốc độ thôi diễn cũng tăng lên cực nhanh!

Từ thánh vực đạt tới thần vực. Linh hồn của Lâm Lôi cũng nhiễm thiên địa pháp tắc, bản chất cũng xảy ra nhiều biến hóa, tốc độ thôi diễn cũng tăng lên nhiều. Mà bây giờ linh hồn mạnh hơn sáu lần, nói về tốc độ thôi diễn, so qua lúc còn ở thánh vực thì nhanh hơn gấp trăm lần.

Hơn nữa, Lâm Lôi vẫn đang không ngừng hấp thu linh hồn tiến hóa, tốc độ thôi diễn vẫn còn tăng lên nữa.

Trước đây muốn đột phá một tầng phải mất tám năm, mà bây giờ mới gần ba tháng, Lâm Lôi đã từ đại địa mạch động 64 trọng đột phá tới 'Đại Địa Mạch Động 32 Trọng', nhưng sau khi đạt tới đại địa mạch động 32 trọng, Lâm Lôi rõ ràng phát hiện khó khăn khi thôi diễn đột nhiên tăng lên nhiều.

"Dựa theo tốc độ này, muốn đột phá đến đại địa mạch động 16 trọng, sợ rằng phải hơn một năm, như vậy đột phá đến đại địa mạch động 8 trọng thì mất bao nhiêu?" Lâm Lôi cũng có chút sợ hãi.

Đại địa mạch động này, càng về sau này khó khăn càng tăng lên rất nhiều, từ 256 trọng đến 128 trọng, tiếp đó là 64 trọng. Khó khăn tăng lên cũng không quá lớn, nhưng càng về sau này khó khăn càng tăng vọt lên. Thật ra, đại địa mạch động này trong đại địa pháp tắc tương đối là cao thâm. Muốn tại thánh vực hoàn toàn lĩnh ngộ, là phi thường khó khăn.

Cũng may mắn linh hồn Lâm Lôi được tăng lên, cũng hấp thu số lượng lớn linh hồn tinh hoa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 30: Hắc Lỗ

Cuộc sống đơn giản yên tĩnh qua thật nhanh. Đảo mắt đã nửa năm qua đi.

Chất lỏng màu vàng do linh hồn tinh hoa ngưng tụ thành đã bị Lâm Lôi hoàn toàn luyện hóa hấp thu, ngày nay linh hồn hình kiếm thể tích mặc dù chỉ là lớn hơn một chút, nhưng bản chất cũng đã xảy ra thuế biến.

"Khó trách tên thần cấp kia, muốn sưu tập nhiều linh hồn dể luyện hóa như vậy" Lâm Lôi không khỏi cười.

Thế nhưng Đại vu sư kia hao hết vô số tâm tư, cuối cùng cũng là làm cho người khác hưởng.

Linh hồn tinh hoa hoàn toàn luyện hóa thành công. Lâm Lôi cũng bước ra khỏi mật thất, muốn đi dạo một vòng trong Long Huyết thành, đang lúc đi trên con đường nhỏ rải đá trong vườn hoa. Lâm Lôi thấy xa xa trên bầu trời có một bóng đen trực tiếp bay tới.

"Chủ nhân" Bóng đen kia trực tiếp bay đến trước mặt Lâm Lôi. Đúng là báo vằn 'Hắc Lỗ'.

"Hắc Lỗ, lại đi hắc ám chi sâm?" Lâm Lôi cười nói.

Hắc Lỗ gật gật cái đâu to tướng.

Lâm Lôi cũng biết, Hắc Lỗ, còn có tam đầu thánh vực long kia thật ra cũng không có thói quen cùng với loài người ở cùng một chỗ, Hắc Lỗ và tam đầu thánh vực long chỉ là ngẫu nhiên ở tại Long Huyết thành, phần lớn thời gian đều bay đến hắc ám chi sâm, hoặc là ma thú sơn mạch Lạc Nhật sơn.

Nơi đó, mới là nhà của bọn hắn.

"Ồ?" Lâm Lôi đột nhiên trong lòng chợt động.

"Hắc Lỗ, ngươi là hắc ám thuộc tính và phong thuộc tính phải không?" Lâm Lôi hỏi.

"Đúng, chủ nhân. Sao vậy?" Hắc Lỗ có chút nghi hoặc. Lâm Lôi sao lại đột nhiên hỏi cái này.

Lâm Lôi cười nói: "Không có gì" Lâm Lôi vừa nói vừa tiếp tục đi tới. Hắc Lỗ nhìn bóng lưng của Lâm Lôi có chút nghi hoặc. Bất quá Hắc Lỗ không nghĩ ra thì sẽ không suy nghĩ nhiều. Hắn lúc này lại bay đi tìm bạn tốt của hắn - tam đầu thánh vực long nọ.

Đi tới phía trước Luyện võ trường Long Huyết thành, Lâm Lôi thấy mấy người Ốc Đốn đang tu luyện.

"Phong thuộc tính. Chọn Hắc Lỗ thật ra không tệ lắm" Lâm Lôi trước đây cũng không nghĩ ra, nếu như đem phong thuộc tính thần cách cấp cho người của mình, thì cho ai?

Mấy người Cái Tỳ bọn họ đều đối với phong nguyên tố pháp tắc cũng không có cảm ứng gì, mặc dù chỉ cần là thánh vực, người nào cũng có thể luyện hóa thần cách. Nhưng bản thân am hiểu luyện hóa là tốt nhất, như Địch Lỵ Á luyện hóa phong thuộc tính thần cách, Ba Khắc luyện hóa đại địa thuộc tính thần cách, Tái Tư Lặc luyện hóa tử vong thuộc tính thần cách.

Bây giờ Lâm Lôi phát hiện một lựa chọn mới - Hắc Lỗ.

Hắc Lỗ chính là hắc ám, phong hai thuộc tính, hắn luyện hóa thần cách này, xác đinh là hiệu quả gấp rưỡi.

"Lôi đại ca" Thanh âm quen thuộc vang lên.

Lâm Lôi quay đầu lại, là Chiêm Ni.

"Chiêm Ni" Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười. Chiêm Ni mặc ma pháp trường bào màu thủy lam, năm tháng căn bản không lưu lại chút dấu vết nào trên mặt nàng, năm đó Chiêm Ni nổi danh là nữ cường nhân tại Ba Lỗ Khắc đế quốc. Mà ngày nay, Chiêm Ni đang là một ma pháp lão sư của ma pháp học viện.

Chiêm Ni tại phương diện tu luyện ma pháp vẫn rất cố gắng, nàng tu luyện ma pháp cũng đã hơn ba mươi năm rồi.

Ngày nay cũng đã đạt tới thất cấp ma pháp sư cảnh giới. Làm ma pháp lão sư cũng là quá đủ.

"Ha ha, Chiêm Ni đã trở lại. Từ khi muội làm ma pháp lão sư, càng ngày càng ít quay về" Đám người Ốc Đốn cũng đi tới.

Thật ra Chiêm Ni đối với Lâm Lôi rất có cảm tình. Người trong Long Huyết thành đều biết. Chỉ là bọn hắn đều biết tính cách của Lâm Lôi, Chiêm Ni bản thân cũng rõ ràng... Bọn họ đều chưa nói, Chiêm Ni cũng không bắt buộc ở cùng với Lâm Lôi một chỗ, Chiêm Ni thấy, nhìn người ta vui vẻ, làm chuyện mình thích làm. Cuộc sống đã rất hạnh phúc rất viên mãn, nàng rất hưởng thụ loại cuộc sống điềm tĩnh, có giá trị này.

"Không cách nào khác, học viện một năm mới có hai nghỉ thôi" Chiêm Ni mỉm cười nói "Ốc Đốn, A Nặc đâu?"

"A nặc hắn đang chơi cùng với các thị nữa ở trong hoa viên phía sau" Ốc Đốn cười nói.

Chiêm Ni liếc nhìn Lâm Lôi một cái: "Lôi đại ca. Muội đi trước tìm A Nặc" Lâm Lôi cười gật đầu, Chiêm Ni rất thương yêu A Nặc. Người trong thành đều biết.

Trong vị diện mật thất thu nhỏ.

Không gian bên trong tản mát ra các loại ánh sáng xuyên qua lại, các khe hở không gian tùy ý sản sinh, Lâm Lôi, Địch Ly Á hai vợ chồng đều an tĩnh tu luyện, thần phân thân của Lâm Lôi cùng chân thân chia nhau tu luyện 'Tốc Độ Áo Nghĩa' và 'Đại Địa Áo Nghĩa'.

"Hô" Lâm Lôi dừng tu luyện.

"Địch Ly Á" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Gì vậy?" Địch Ly Á mở mắt. Nghi hoặc nhìn Lâm Lôi "Có chuyện gì, bị ngăn chặn lại sao?"

"Địch Ly Á, bây giờ còn một viên thần cách. Ta chuẩn bị đem thần cách này cho Hắc Lỗ luyện hóa. Nàng thấy thế nào?" Lâm Lôi cũng muốn hỏi ý kiến của Địch Ly Á, Địch Ly Á hai mắt sáng ngời: "Hắc Lỗ? Nếu như là Hắc Lỗ… Vậy đúng là rất tốt rồi. Hắn là ma thú, hơn nữa những năm gần đây, những chuyện đế quốc chiến tranh không quan trọng, đều là hắn và tam đầu thánh vực long đi làm".

Địch Ly Á cũng đánh giá cao Hắc Lỗ.

Hắc Lỗ tại Long Huyết thành cũng không nổi trội, nhưng gặp những chuyện linh tinh. Những người khác không muốn đi làm, Hắc Lỗ cũng đi làm không chút oán hận.

"Như vậy đi" Lâm Lôi quyết định chủ ý.

Sau khi đạt tới thần vực, Lâm Lôi không có áp lực quá lớn. Bình thường để cho thần phân thân toàn tâm tu luyện, mà bản thân hắn thỉnh thoảng lại đi dạo trong Long Huyết thành, dù sao cuộc sống cũng không chỉ có tu luyện.

Trong đại sảnh Long Huyết thành.

Hơn mười người đang ngồi hai bên cai bàn lớn. Cùng nhau dùng cơm. Lâm Lôi ngồi ghế chủ tọa.

"Ông…"

Một đạo dao động kỳ lạ từ phía Nam truyền đến. Trong đại sảnh những người khác đều không có cảm giác gì, nhưng Lâm Lôi cũng khiếp sợ ngẩng đầu nhìn về hướng Nam "Lại có người thành thần!"

Lâm Lôi Cảm thụ thiên địa pháp tắc dao động. Loại dao động này phi thường quen thuộc.

Mặc dù dao động ở phương xa truyền lại đến nơi đây đã rất yếu đi, nhưng Lâm Lôi vẫn rõ ràng cảm giác được. Vào giây phút thành thần, thiên địa phủ xuống đất một dao động pháp tắc kỳ lạ. Người mới thành thần ở phương Nam là ai?" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Chính xác mà nói, Đột Lệ Lôi, Đức Tư Lê kia đều ở phía Nam, trừ những người quen thuộc này ra, còn có mấy năm nay đột nhiên xuất hiện những người mạnh thánh vực cực hạn. Ví dụ như hai người ở tại La Áo đế quốc, ai cũng đều có thể đạt tới thần vực.

Là ai?

"Mọi người cứ tiếp tục đi. Ta ra ngoài một chút" Lâm Lôi đứng lên.

Mấy người Ốc Đốn, Cái Tỳ nghi hoặc nhìn Lâm Lôi. Bất quá cũng không có hỏi tới, Lâm Lôi đi ra đại sảnh rồi trực tiếp bay lên bầu trời.

Lăng không mà đứng, Lâm Lôi cẩn thận cảm thụ vị trí của dao động: "Là chính Nam. Phải chăng là Đột Lệ Lôi" Lâm Lôi không suy nghĩ nhiều nữa. Trực tiếp phóng ra tinh thần lực, đạt tới cấp bậc thần vực, tinh thần lực được gọi là thần thức.

Thần thức của Lâm Lôi trong nháy mắt tỏa đi, nếu như không hấp thu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa, thần thức của Lâm Lôi cũng chỉ bao trùm hơn ngàn dặm mà thôi.

Mà bây giờ… Thần thức của Lâm Lôi đủ để bao trùm khu vực cả vạn dặm. Đương nhiên là ở Ngọc Lan đại lục vị diện này, nếu như ở vị diện cao hơn, phạm vi thần thức bao trùm sẽ giảm bớt rất nhiều.

Thần thức giống như sóng nước gợn mà tản đi. Rất nhanh kéo dài đến chỗ của Đức Tư Lê.

"Chính là nơi này" Lâm Lôi rõ ràng cảm nhận được thiên địa pháp tắc daop động cường đại tại nơi này. Lâm Lôi không dám tiếp tục để cho thần thức kéo dài, mà là chờ đợi, dù sao ban cho thần cách, ngưng tụ thần thể. Quá trình này tương đối ngắn. Quả nhiên…

Một lát sau, thiên địa pháp tắc dao động nọ biến mất

Lâm Lôi lần nữa phóng thần thức ra. Trong nháy mắt bao trùm lấy người mới thành thần kia.

"Là Đức Tư Lê" Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Giờ phút này Đức Tư Lê đang ở mật thất trong sơn mạch nội phủ, bên cạnh tụ tập một số người, kể cả mấy người Băng Sắt Lâm, Hi Kim Sâm, Lôi Nặc. Những người này đều kích động nhìn Đức Tư Lê thành thần. Đức Tư Lê cũng lựa chọn phương pháp thứ hai, linh hồn lưỡng phân!

"Đức Tư Lê, chúc mừng" Thanh âm của Lâm Lôi truyền vào trong đầu Đức Tư Lê.

"Ha ha, Lâm Lôi. Ta vẫn chậm hơn so với ngươi nửa năm" Đức Tư Lê ngoài miệng khiêm nhường, trong lòng cũng thật cao hứng. Dậm chân tại thánh vực cực hạn đã quá lâu, hôm nay rốt cục đã đột phá, nhưng là dựa vào năng lực của chính mình mà đột phá.

Hai đại thần cấp giờ phút này cách xa nhau mấy ngàn dặm, dùng linh hồn truyền âm lẫn nhau.

"Đức Tư Lê. Ngươi tại sao lựa chọn linh hồn lưỡng phân?" Lâm Lôi nghi hoặc hỏi "Ngươi không phải tu luyện quang minh pháp tắc sao?"

"Lâm Lôi. Linh hồn lưỡng phân này mặc dù đối với linh hồn thương tổn rất lớn. Nhưng dù sao theo thời gian linh hồn sau này còn có thể phát triển. Mà bây giờ, ta có hai thân thể. Ít nhất, sau này khi chiến đấu. Một thân thể có bị tiêu diệt, ta ít nhất cũng còn một thân thể. Có thêm một sinh mạng, quan trọng hơn là... Bây giờ ta chỉ tu luyện quang minh pháp tắc, chẳng lẻ sau này không thể tu luyện pháp tắc khác sao?"

Lâm Lôi cũng cười.

Thật ra đại đa số người tự thân thành thần. Nếu như biết hai phương pháp thành thần khác nhau, đại đa số đều sẽ lựa chọn loại thứ hai.

Linh hồn lưỡng phân. Đối với linh hồn thương tổn chỉ là nhất thời, nhưng trên thực tế lại thêm một tính mạng. Sau này có thể tu hành nhiều hơn! Dù sao sau khi thành thần. Cũng có năm tháng vô hạn phía sau. hoàn toàn có thể tu luyện nguyên tố pháp tắc khác nữa.

Ví dụ như Lâm Lôi. Hắn nếu như thời gian có đủ. Hoàn toàn có thể tiếp tục tu luyện hỏa thuộc tính pháp tắc thuộc về hủy diệt chi đạo.

"Đức Tư Lê. Ngươi vừa mới thành thần, sợ rằng còn có không ít chuyện, ta không quấy rầy ngươi, ngươi sau này có thời gian thì tới chỗ ta mà chơi" Lâm Lôi cười nói.

"Nhất định rồi" Đức Tư Lê cũng nói.

Đức Tư Lê cũng cảm thấy cho tới bây giờ Ngọc Lan đại lục thế cục biến hóa vô chừng, hắn và Lâm Lôi liên thủ lẫn nhau, cũng là tự bảo vệ tốt hơn. Dù sao một mình thành thần, thực lực mạnh hơn nhiều so với luyện hóa thành thần. Luyện hóa thành thần. Chỉ như là đọc cuốn sách bên trong bên trong có ghi lại các pháp tắc.

Mà tự mình thành thần. Thì lại là người viết sách. Viết sách đương nhiên so với đọc sách, đối với nội dung lý giải thấu triệt hơn nhiều, vận dụng càng dễ dàng hợn nhiều.

Thu hồi thần thức.

Lâm Lôi đứng ở giữa không trung, trực tiếp gọi ma thú của mình về: "Hắc Lỗ, mau tới đây" Giờ phút này Hắc Lỗ còn đang ở hắc ám chi sâm, nghe được mệnh lệnh của Lâm Lôi lập tức bay nhanh tới, chỉ là chõo của Hắc Lỗ cách Long Huyết thành cả ngàn dặm.

Lâm Lôi đứng ở trong hậu hoa viên, đợi Hắc Lỗ.

"Vù" Hắc Lỗ hạ xuống mặt đất.

"Chủ nhân" Hắc Lỗ nghi hoặc nhìn Lâm Lôi. Lâm Lôi cho tới bây giờ cũng chưa từng cấp bách gọi hắn trở về như vậy, dù sao thực lực của hắn tại Long Huyết thành xem như là bậc thấp, yếu hơn hắn cũng không mấy người.

"Hắc Lỗ. Ngươơ có muốn thành thần không?" Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Hắc Lỗ đôi mắt đột nhiên trợn ngược lên. Lông toàn thân đều dựng lên, giật mình nhìn Lâm Lôi: "Chủ, chủ nhân? Người nói?" Hắc Lỗ cũng sinh sống ở Long Huyết thành, biết Ba Khắc và Tái Tư Lặc đều được thần cách.

Chẳng lẻ…

May mắn cũng rơi vào đầu Hắc Lỗ ta?

Hắc Lỗ cũng cảm thấy muốn mê muội, hắn tự nhận bản thân tại Long Huyết thành xem như là rất nhỏ nhoi, là nhân vật không ra gì.

"Đúng, thần cách" Lâm Lôi tươi cười rất sáng lạn.

Phất tay ra, trong tay Lâm Lôi xuất hiện một viên thần cách màu đen tản ra ánh sáng màu xanh nhạt. Hắc Lỗ nhìn chằm chằm vào viên thần cách này hít thở cũng ngưng lại, sự chú ý của hắn trong nháy mắt đều bị thần cách này hấp dẫn. Đó là kẻ mạnh đứng đầu trong thế thới ma thú.

Hắc Lỗ ngày nay kết giao bằng hữu, phần lớn là thánh vực ma thú.

Ma thú sơn mạch, Lạc Nhật sơn, hắc ám sơn mạch… Hắc Lỗ biết thánh vực ma thú, không tới một trăm, cũng vượt quá năm mươi, các thánh vực ma thú này rất sùng bái Bối Lỗ Đặc đại nhân và Đế Lâm đại nhân. Bởi vì Bối Lỗ Đặc đại nhân, Đế Lâm đại nhân đều là ma thú tu luyện thành hình người, là ma thú thành thần!

Trong lòng thánh vực ma thú này đều mong đợi có một ngày có thể đạt tới thần cấp!

Ma thú thần cấp, đứng ở trên đỉnh của ma thú.

"Ta. Hắc Lỗ ta thành thần?" Hắc Lỗ cảm thấy đầu óc ngây ngốc ra.

Hắc Lỗ vẫn rất thỏa mãn. Dù sao báo vằn là cửu cấp ma thú, hắn đạt tới thánh vực cũng rất thỏa mãn rồi. Hắn cũng rất cảm kích Lâm Lôi, là năm đó Lâm Lôi cho hắn một quả thánh vực ma tinh hạch khiến cho hắn cuối cùng đột phá được, cho nên chuyện mà Lâm Lôi an bài, Hắc Lỗ cho tới bây giờ không có một câu oán hận.

"Sao nào. Không muốn phải không?" Lâm Lôi cười chế nhạo nói.

"Muốn chứ!" Hắc Lỗ lần này phản ứng rất nhanh.

Lâm Lôi cười, viên thần cách lóe sáng dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống, bay tới.

Hắc Lỗ nhìn thần cách, trong đầu không khỏi suy nghĩ liên miên. Hắn nghĩ như thế nào mà bản thân chỉ là một cửu cấp ma thú chẳng những có thể trở thành thánh vực ma thú, mà bây giờ... Thoạt nhìn, còn có thể trở thành thần cấp ma thú mà thánh vực ma thú sùng bái nhất!

"Hắc Lỗ ta, cũng sẽ trở thành... Hắc Lỗ đại nhân?" Hắc Lỗ giờ phút này, nghĩ đến vô số ma thú bộ dáng sùng bái xưng hô mình là 'Hắc Lỗ đại nhân', "Ừm. Nếu không? Ta sau này lựa chọn Lạc Nhật sơn. Trở thành vương giả Lạc Nhật sơn. Hắc Lỗ ta, vương giả Lạc Nhật sơn".

Hắc Lỗ cho tới bây giờ chưa từng vui vẻ như thế.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 31: Thần Cấp Cường Giả ‘Mục Ba’

Khu vực Tây Nam Ba Lỗ Khắc đế quốc, trong đại hạp cốc núi non trùng điệp.

Nơi này là phân bộ trọng yếu của Đạo Sâm thương hội, trước đây nơi này ở rất nhiều người. Bất quá từ khi Lâm Lôi giết chết Đại vu sư, Da Lỗ đã ra lệnh không đưa nô đãi đến đây nữa, số người ở tại phân bộ này vì thế cũng giảm đi. Ngày nay cũng chỉ còn khoảng vài ngàn người ở tại đây, chủ yếu là bảo trì buôn bán vận chuyển.

Đêm tối phủ xuống.

Trong đại hạp cốc nhân viên của Đạo Sâm thương hội cuộc sống cũng rất thoải mái, buổi tối rất nhiều người tụ tập cùng một chỗ uống rượu. Mãi đến khuya, mới tụm hai tụm ba loạng choạng đi về chỗ ở của mình.

"Nửa năm nay cuộc sống thật là tốt lên nhiều" Một thanh niên miệng đầy hơi rượu lớn tiếng nói "Mấy năm trước, đại hạp cốc chúng ta mỗi ngày đều như là sống ở quỷ vực, thật đúng là…"

"Đúng, những ngày đó ban đêm chúng ta cũng đâu dám ra đây, người chết nhiều lắm, số thi thể qua ta xử lý cũng không biết là bao nhiêu nữa" người trung niên tóc quăn vàng nhớ lại chuyện năm đó, hiển nhiên cũng là rung động không thôi.

Những ngày đó. Mỗi ngày đều có cản vạn thi thể được đưa ra ngoài.

Cuộc sống của thành viên Đạo Sâm thương hội ở trong đại hạp cốc này, thời khắc nào thần kinh cũng bị bó buộc.

Ba người này đang sóng vai đi tới chợt giật mình phát hiện. Bọn họ không thể cử động được. Không khí chung quanh phảng phất như biến thành tường đồng vách sắt giữ chặt bọn họ lại, thậm chí bọn họ muốn mở miệng cũng không thể. Ba người chỉ có thể hoảng sợ mở to mắt.

Ở trong đêm đen, một bóng người toàn thân mặt đồ đen xuất hiện trước mặt bọn họ.

Nhìn thấy người áo đen thần bí này, ba người trong lòng đều phát run. Bọn họ hiểu rằng… Bọn họ sở dĩ không thể động đậy, ngay cả mở miệng đều không được. Sợ là do người áo đen thần bí trước mắt gây ra.

“Đại hạp cốc của các ngươi từ lúc nào không vận chuyển nô đãi" Thanh âm trầm thấp khàn khàn của người áo đen vang lên "Nói đi. Đừng nghĩ nói lớn tiếng, không có ai nghe được đâu. Hơn nữa, người nào lớn tiếng chọc giận ta. Ta sẽ giết chết hắn".

Hai tròng mắt u lãnh đảo qua ba nam nhân này. Ba nam nhân này trán, phía sau lưng nhất thời đổ mồ hôi. Đồng thời bọn họ cũng phát hiện miệng có thể cử động được.

"Nói" Người áo đen thần bí nói.

"Là nửa năm trước" Người trung niên nhân tóc xoăn vàng bình tĩnh lại nói, hai người khác đều sợ ngây ngẩn cả người.

"Nửa năm trước, nửa năm trước phát sinh chuyện gì? Ví dụ như một hồi đại chiến?" Người áo đen thần bí nói.

"Có, có một hồi đại chiến" Người thanh niên cũng sực tỉnh, liền nói "Đó là đêm khuya nửa năm trước, có hai người thánh vực chiến đấu với nhau. Đánh cho hạp cốc chúng ta mặt đất cũng chấn động, ngay cả các kiến trúc cũng bị phá hủy không ít".

"Mặt đất chấn động?"

Người áo đen thần bí có điều trầm tư "Tiếp tục, miêu tả chi tiết tình cảnh lúc ấy".

Thanh niên kia cũng nói tiếp: "Lúc ấy chúng ta ở đây, ngay từ đầu chúng ta không phát hiện người nào đánh nhau, chỉ phát hiện động đất rất mạnh. Rồi sau đó các kiến trúc nổ tung. Chúng ta lúc này mới sợ mà chạy ra, lúc này chúng ta phát hiện phía trên hạp cốc có hai người đang chiến đấu, một người là Long Huyết chiến sĩ, còn lại là một người áo đen. Đúng rồi, hắn sử dụng một thanh đại liêm đao màu đen, liêm đao nọ rất lớn, chừng mười thước".

"Đúng, rất dài. Hơn nữa cuối cùng chúng ta chứng kiến chín thanh liêm đao màu đen loại này" Thanh niên kia nói tiếp.

Bọn họ cũng không biết đó là tinh thần lực của Đại vu sư thực chất hóa công kích. Bởi vì lúc ấy bầu trời tối đen, mặc dù mặt đất có đèn đuốc. Cũng chỉ có thể miễn cưỡng thấy tình cảnh ở phía trên. Nhưng thanh đại liêm đao màu đen kia thấy cũng rất rõ ràng.

"Liêm đao?" Người áo đen thấn bí trầm mặc một hồi.

"Kết quả cuối cùng thì sao?" người áo đen thần bí tiếp tục nói.

"Quá trình chiến đấu quá nhanh. Chúng ta chỉ chứng kiến người áo đen kia cuối cùng bị nổ tung, mà Long Huyết chiến sĩ cũng rơi xuống trên mặt đất. Là Long Huyết chiến sĩ thắng, Hội trưởng đại nhân của chúng ta, bảo chúng ta có thể rời đi, mà Hội trưởng đại nhân cùng với Long Huyết chiến sĩ kia đứng tại chỗ một lúc" Thanh niên kia xúc động nói.

Người áo đen thần bí lập tức hỏi: "Long Huyết chiến sĩ kia gọi là Lâm Lôi phải không?"

"Đúng. Đúng là Lâm Lôi đại nhân, Lâm Lôi đại nhân cùng Hội trưởng chúng ta quan hệ phi thường tốt" Người trung niên tóc xoăn vàng nói.

"Tốt lắm" Người áo đen thần bí hài lòng gật đầu "Các ngươi trả lời, ta rất hài lòng”.

Ba người này trong lòng cũng thở phào một hơi.

"Xẹt xẹt…" Thanh âm rất nhẹ, thân thể ba người này trong nháy mắt nát ra, biến thành ba đám bụi phấn.

"Hắn quả nhiên đã chết" Người áo đen thần bí này rất tức giận "Còn chưa đáp ứng cho ta luyện thành linh hồn kim châu, lại chết đi" Người áo đen thần bí này là người nhờ Đại vu sư luyện chế linh hồn kim châu - Ba Mông Đặc.

"Lâm Lôi?"

Ba Mông Đặc hai mắt u lãnh "Không ngờ, trong khoảng thời gian ngắn như vậy hắn đã đạt tới thần vực, hơn nữa gặp tuyệt chiêu của Vu sư cũng không chết".

Tuyệt chiêu của Đại vu sư. Ba Mông Đặc rất rõ. Đó là một chiêu tổn nhân bất lợi kỷ, một người vừa mới đạt tới thần vực, lại có thể chống cự được, Ba Mông Đặc cũng cảm thấy khiếp sợ.

"Quả nhiên, không hổ danh là tuyệt thế thiên tài tại Ngọc Lan đại lục" Ba Mông Đặc trong lòng kỳ thật oán hận phi thường, linh hồn kim châu đối với hắn cũng phi thường trọng yếu, luyện hóa một viên linh hồn kim châu. Lợi ích rất lớn, chẳng những linh hồn cường đại, mà ngay cả tu luyện sau này tốc độ cũng sẽ rất nhanh.

"Hừ. Lâm Lôi".

Ba Mông Đặc nhớ kỹ tên Lâm Lôi, chợt cười lạnh một tiếng rồi trực tiếp hóa thành một đạo ảo ảnh màu đen. Biến mất về phía chân trời.

Ngọc Lan lịch năm 10040 ngày 29 tháng 12, qua một đêm đổ tuyết cả Long Huyết thành đã biến thành thế giới tuyết, ánh mặt trời chiếu xuống, tuyết đọng chói mắt tựa như trân châu. Ngay cả Địch Lỵ Á cũng tạm thời đình chỉ tu luyện.

Dù sao Ngọc Lan tiết rất nhanh đến, mấy ngày nay mọi người đều tụ tập cùng một chỗ.

Bên ngoài Long Huyết thành.

Một trung niên tóc ngắn màu bạc chỉnh tề mặc trường bào màu trắng đạp tuyết đọng đi tới trước cửa Long Huyết thành. Trung niên này trên mặt luôn mang theo nụ cười, đôi mắt giống như ngọc thạch màu đen.

"Người đến dừng lại" Hộ vệ Long Huyết thành lập tức tiến lên.

Trung niên này cười nhạt liếc mắt nhìn hộ vệ: "Ngươi đi thông báo một chút. Ta muốn gặp chủ nhân Long Huyết thành - Lâm Lôi".

Hai gã thủ vệ Long Huyết thành sắc mặt đều biến đổi. Tại Ba Lỗ Khắc đế quốc tên Lâm Lôi như thần linh không thể xâm phạm. Cho dù xưng hô tên Lâm Lôi, thế nhân cũng sẽ cung kính xưng hô 'Lâm Lôi đại nhân', chứ không ai dám gọi trực tiếp tên Lâm Lôi.

Hai gã hộ vệ này vừa muốn mắng. Đột nhiên…

"Để cho hắn tiến vào đi" Thanh âm của Lâm Lôi vang lên trong đầu hai gã hộ vệ.

Hai gã hộ vệ kinh ngạc. Lâm Lôi lại vì người này mà đặc biệt truyền âm cho hai người bọn hắn.

"Mời vào" Mặc dù nghi hoặc, nhưng hộ vệ vẫn để cho người đó đi vào.

Trong hậu hoa viên, Lâm Lôi, Địch Ly Á đang cùng nhau ngồi thưởng thức cảnh tuyết rơi, tan dưới ánh mặt trời.

"Địch Ly Á. Đợi lát nữa có một vị khách quan trọng đến" Lâm Lôi cười nói với Địch Ly Á. Địch Ly Á có chút kinh ngạc: "Khách quan trọng? Ai vậy, làm sao chàng biết?"

"Vị khách nọ trực tiếp dùng thần thức truyền âm cho ta" Lâm Lôi lắc đầu cười nói.

"Chàng nói, thần cấp?" Nghe được hai từ 'thần thức', Địch Ly Á trong nháy mắt phản ứng lại, nàng có vẻ giật mình "Lâm Lôi, thần cấp này. Vũ thần bọn họ bây giờ không phải đều đã đi Chúng thần mộ địa rồi sao? Còn phải đại khái cũng ba năm nữa mới có thể trở về mà".

"Lát nữa nàng sẽ biết".

Lâm Lôi giờ phút này tâm tình khá tốt "Ta cũng không nghĩ tới. Hắn lại chịu quy củ ở ngoài cửa để cho hộ vệ thông báo, thật sự là có ý tứ".

[Bình thường như mấy người Đức Tư Lê, Đột Lệ Lôi đều sẽ trực tiếp bay vào Long Huyết thành. Nếu như thần cấp muốn tới gặp Lâm Lôi, trực tiếp bay tới là được. Cần gì đứng ở cửa thông báo chứ, chỉ là trong chốc lát, vị thần cấp kia liền đi vào hậu hoa viên.

"Lâm Lôi tiên sinh. Người khỏe chứ" Trung niên tóc bạc này mỉm cười nói "Ta gọi là Mục Ba".

"Mục Ba tiên sinh, ta cũng sớm nghe qua đại danh của người" Lâm Lôi mở miệng nói, thần bí tông giáo tín ngưỡng thần linh kia chính là 'Mục Ba'. Mà Mục Ba vừa rồi tới trước cửa Long Huyết thành trực tiếp dùng thần thức truyền âm chủ động bắt chuyện với Lâm Lôi.

Lâm Lôi mặc dù giật mình, nhưng vẫn nhiệt tình tiếp đãi.

Dù sao người ta cũng phi thường lễ phép tới đây.

Nghe Lâm Lôi nói như vậy. Mục Ba hiểu rõ. Tôn giáo của mình đã làm cho đối phương biết mình, hắn cũng nở nụ cười: "Thật sự là xin lỗi, không được sự đồng ý của Lâm Lôi tiên sinh, đã tuyên truyền tông giáo tại đế quốc của người".

Lâm Lôi đối với việc này, vẫn không tỏ vẻ cao hứng hay mất hứng.

"Mục Ba tiên sinh, mời ngồi" Lâm Lôi chỉ vào cái ghế đá bên cạnh cách đó không xa nói.

Mục Ba cười dài ngồi xuống. Mục Ba này trên mặt luôn mang theo nét tươi cười, ngay cả ánh mắt cũng làm cho người ta cảm giác được như gió xuân thổi qua. Người như thế, thật khó làm cho người ta có địch ý.

"Không biết Mục Ba tiên sinh, lần này tới là có việc gì?" Lâm Lôi mở miệng nói trước.

Mục Ba cười nói: "Kỳ thật lần này ta đến. Đầu tiên là xin lỗi, bởi vì trước đây, ta biết Lâm Lôi tiên sinh là thánh vực. Ta nghĩ, người đối với tín ngưỡng lực không cần, khi đó ta tuyên dương tông giáo, thật ra đối với Lâm Lôi tiên sinh người không có gì ảnh hưởng. Nhưng bây giờ, Lâm Lôi tiên sinh bước vào thần vực, ta có chút xấu hổ".

Lâm Lôi cùng Địch Ly Á đều rất kinh ngạc.

Bởi vì cái này, đến xin lỗi?

Thần cấp chẳng lẻ cũng giữ lễ như vậy sao?

"Mục Ba tiên sinh nói như vậy, ta cũng sẽ không để ý" Lâm Lôi cười nhạt nói.

Mục Ba cũng nói tiếp: "Lâm Lôi tiên sinh. Người yên tâm, chuyện tuyên dương tông giáo này, ta sẽ trong khoảng thời gian ngắn sẽ xử lý tốt. Ít nhất, trong phạm vi Ba Lỗ Khắc của người, sẽ không xuất hiện tông giáo của ta" Mục Ba thái độ phi thường thành khẩn.

Lâm Lôi ngược lại không biết nên nói cái gì.

"Lâm Lôi tiên sinh. Tin tưởng người vừa mới bước vào thần vực, có một chút không biết. Ta sẽ nói cho người biết một ít thường thức. Xem như là xin lỗi" Mục Ba thành tâm nói.

Người ta như vậy, Lâm Lôi đối với Mục Ba này tự nhiên cũng khó mà có ác cảm.

Chỉ là Lâm Lôi trong lòng có chút nghi hoặc - Mục Ba này thái độ thật có điểm quá tốt, bản thân vừa mới bước vào thần vực, Mục Ba này cũng không cần phải làm như vậy chứ.

"Ta thật vừa mới bước vào thần vực, Mục Ba tiên sinh xin chỉ điểm một hai điều" Lâm Lôi nói.

Mục Ba khẽ gật đầu: "Một khi bước vào thần vực. Chúng ta coi như là thần. Đối với chúng ta mà nói. Thần cách và linh hồn là quan trọng nhất, thần cách kiên cố, nhưng linh hồn lại rất yếu ớt… Tin tưởng Lâm Lôi, người cũng cảm giác được chõo tốt của tín ngưỡng lực".

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Lúc đầu vừa mới thành thần, mới hấp thu một chút tín ngưỡng lực. Lâm Lôi không có cảm giác gì.

Nhưng đã nửa năm qua, Lâm Lôi rõ ràng phát hiện. Tín ngưỡng lực này cùng với tinh thần lực của mình, dần dần dung hợp. Đồng thời cũng tại mặt ngoài của linh hồn hình thành tầng bảo vệ. Đương nhiên, tầng bảo vệ này tại Lâm Lôi xem ra còn rất yếu.

"Tín ngưỡng lực. Đối với sự phát triển của linh hồn cực kỳ hữu ích. Đồng thời, nó cũng có tác dụng bảo vệ linh hồn, khi mà tín ngưỡng lực cực kỳ cường đại, chỉ đơn thuần tầng bảo vệ của tín ngưỡng lực, là có thể ngăn cản rất nhiều linh hồn công kích" Mục Ba cảm thán nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Dù sao, hắn mới hấp thu hơn nửa năm tín ngưỡng lực. Như Vũ thần, cũng đã hấp thu hơn ngàn năm. Tín ngưỡng lực hùng hậu, khẳng định vwotj xa bản thân, mà một số Chủ thần, hấp thu tín ngưỡng lực ở vô số vị diện, thời gian cũng dài đến ngàn vạn năm.

Tín ngưỡng lực hùng hậu kia, lại càng kinh người tới cực điểm.

"Tín ngưỡng lực đối với chúng ta phi thường hữu ích, người cũng hiểu rất rõ. Phía dưới, ta sẽ nói về thường thức sự trọng yếu của thần khí. Cái này, đối với [tu luyện của người sau này cũng phi thường trọng yếu" Mục Ba không giữ lại chút nào, gọi là thường thức, chính là rất nhiều người mới vừa bước vào thần vực, cũng đã nếm rất nhiều đau khổ, sau này mới biết được.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 32: Thần Khí Cùng Thần

Lâm Lôi nghe thế một câu, mày không khỏi nhíu lại.

Thần khí trọng yếu ? Đối tu luyện trọng yếu?

"Thần khí chỉ là một kiện vũ khí thôi, đối tu luyện cũng có ảnh hưởng?" Lâm Lôi đáy lòng nghi hoặc, nhưng hắn không có mở miệng, hắn chỉ là lẳng lặng nghe Mục Ba tự nói. Kỳ thật nội dung Mục Ba nói Lâm Lôi cũng sẽ không tin toàn bộ.

Hôm nay Mục Ba này đến có vẻ rất quỷ dị.

Căn cứ Lâm Lôi biết, tại tứ đại chí cao vị diện cùng các đại vị diện, cường giả chém giết đâu thể nào khách khí lễ phép? Thế nhưng Mục Ba này nếu làm như vậy , Lâm Lôi đương nhiên cũng lễ phép tiếp đãi, cẩn thận nghe xem người ta muốn nói cái gì

"Tin tưởng Lâm Lôi tiên sinh cũng biết, thần khí chia làm cấp thấp, trung cấp cùng cao cấp, thần khí khác nhau uy lực cũng có chút khác nhau." Mục Ba nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười nói :”Mặc dù ta không rõ ràng lắm, thần khí chia làm vài cấp bậc, nhưng ít nhất cũng biết …… thần khí cũng có cao thấp chi phân. Làm sao vậy? Mục Ba tiên sinh ngươi nói thế là có ý gì ?"

Mục Ba cười :”Thần khí có cao thấp chi phân, chúng ta không nói đến mà ta hỏi Lâm Lôi tiên sinh, ngươi có biết thần khí như thế nào luyện chế ?"

"Không biết." Lâm Lôi rất dứt khoát nói.

Lâm Lôi càng ngày càng không hiểu được hàm nghĩa Mục Ba nói chuyện.

"Lâm Lôi, ta muốn nói cho ngươi …… kỳ thật bất luận cao cấp thần khí hay cấp thấp. Lúc mới luyện chế ra, không có gì khác nhau." Mục Ba cười nói, hắn chú ý đến vẻ mặt Lâm Lôi quả nhiên …… đúng như hắn suy nghĩ.

Lâm Lôi rất giật mình.

"Tại sao lại không khác nhau?" Lâm Lôi nghi hoặc phi thường.

Tại Ngọc Lan lục địa, dụng quáng thạch bình thường cùng quáng thạch trân quý, vũ khí luyện chế ra tự nhiên phân cao thấp nhưng thần khí ……

"Tài chất của thần khí có thể có chút khác nhau nhưng bình thường khác nhau không lớn." Mục Ba tỉ mỉ nói ”Quyết định cấp bậc một thanh thần khí không phải nguyên liệu chế tạo ra nó mà là linh nghiệm nó trải qua sau khi luyện chế thành công."

"Kinh nghiệm?" Lâm Lôi có chút không hiểu.

Địch Lỵ Á bên cạnh vẫn duy trì trầm mặc, nàng cũng cẩn thận lắng nghe.

"Đúng, ví dụ một thanh thần khí bình thường vừa mới bị luyện chế ra, rất bình thường, nhưng nếu ở trong tay một vị thượng vị thần, hơn nữa thượng vị thần này coi thần khí này trở thành thân nhân, thường xuyên dụng thần lực, linh hồn lực bồi dưỡng thần khí, hơn nữa hắn cũng sử dụng thần khí này để chiến đấu, sau ức năm thần khí này đã giết chết trăm vạn thần cấp cường giả. Ngươi lúc đó sẽ phát hiện thần khí đó trên thực tế đã biến thành cao cấp thần khí."

Mục Ba mỉm cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi nghe xong, thầm suy tư.

"Có ý nghĩ gì sao?" Mục Ba cười nói.

Lâm Lôi mơ mơ hồ hồ suy ngẫm về câu nói của Mục Ba -" Quyết định cấp bậc một thanh thần khí không phải nguyên liệu chế tạo ra nó mà là linh nghiệm nó trải qua sau khi luyện chế thành công."

"Khi sử dụng trân quý quáng thạch luyện chế thành công, thần khí cùng thần khí có thể có bao nhiêu khác biệt ? mà thần khí thân mình ẩn chứa sát khí, linh tính, đều là do thần khí sau này kinh nghiệm mới có thể chậm rãi tạo thành chứ không phải quáng thạch không có tính mạng có thể tạo ra." Mục Ba lại nói tiếp.

Lâm Lôi dần dần hiểu được .

"Sát khí, linh tính?" Lâm Lôi đáy lòng cũng có điểm đồng ý với giải thích của Mục Ba .

"Những người tu luyện chúng ta từ khi bước trên đường tu luyện, nên biết, con đường này phi thường gian khổ, chúng ta thành thần kỳ thật đã là thành công ở một đoạn đường rồi." Mục Ba cảm khái nói ”Chỉ là, tại thất đại thần giới vị diện, tại tứ đại chí cao vị diện …… hạ vị thần như chúng ta nhiều lắm."

"Mà thần khí sẽ bảo vệ chúng ta đồng thời là điểm dựa để giết chết địch nhân." Mục Ba trầm trọng nói.

Lâm Lôi cũng đồng ý với Mục Ba.

Linh hồn là căn bản của thần !

Mà thần cấp cường giả. Chỗ dựa chính thức chính là lĩnh ngộ đối với pháp tắc cùng với một thanh thần khí thích hợp với chính mình! Dựa vào thần khí, pháp tắc lĩnh ngộ để đối phó với địch nhân, bảo vệ chính mình.

"Muốn chân chánh cùng một thanh thần khí tâm ý tương hợp. cũng không phải chuyện đơn giản." Mục Ba tiếp tục nói ”Chẳng lẽ Lâm Lôi ngươi cho rằng, chỉ vô cùng đơn giản là nhỏ một giọt máu tươi lên thần khí là có thể để thần khí cho ngươi sử dụng?"

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Mục Ba.

Lấy máu nhận chủ, đây là chân lý a!

"Lấy máu nhận chủ, chỉ tỏ vẻ thần khí này là của ngươi, nhưng muốn cho nó cùng ngươi tâm ý tương thông cũng không đơn giản như vậy, ngươi phải biết rằng …… một kiện thần khí, đặc biệt là thần khí đã trải qua rất nhiều năm tháng sẽ tự có linh tính."

Mục Ba trân trọng nói :”Một cường giả phát triển, đồng dạng thần khí của hắn cũng sẽ theo đó mà phát triển, chúng ta phải coi thần khí trở thành thân nhân của mình, bình thường tâm linh khế hợp trường kỳ. Đặc biệt nếu thần khí giết thần thì linh tính càng mạnh, ngươi sử dụng sẽ càng thêm dễ dàng."

"Ví dụ một cường giả tu luyện hủy diệt chi đạo, hắn sử dụng một kiện thần khí bình thường nhưng nếu vị cường giả đó sử dụng thần khí ngàn ngàn năm đồng thời giết chết rất nhiều thần vị. Thần khí kia cũng sẽ thành thần khí có hủy diệt đặc chất, ví dụ …… chỉ cần quán nhập thần lực, thần khí rung lên đã có thể khiến không gian chấn động xuất hiện không gian nhận."

Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Tử huyết nhuyễn kiếm!

Tử huyết nhuyễn kiếm là như vậy. Lâm Lôi chỉ quán nhập thần lực, Tử huyết nhuyễn kiếm chẳng những khiến không gian chấn động lại còn phát ra rung động khiến linh hồn người khác vang lên tiếng kiếm ngân. Lâm Lôi đối với việc này đáy lòng vẫn có chút nghi hoặc, thần khí chính là từ một ít quáng thạch luyện chế mà thành vì sao sẽ có đặc điểm này?

Hiện ngẫm lại chính là vì có "Linh - Tính" .

Mà Hắc ngọc trọng kiếm so với Tử huyết nhuyễn kiếm kém hơn rất nhiều.

Lâm Lôi đối với những lời Mục Ba nói đã bắt đầu có chút tin tưởng.

"Ta làm một thí dụ, thần khí mới ra lô ví như một đứa trẻ, về phần đứa trẻ sau này có thể phát triển thành cái dạng gì, phải nhìn kinh nghiệm của chính nó trong tương lai, điều chúng ta phải làm chính là bồi dưỡng nó!" Mục Ba tiếp ”Lâm Lôi, nếu ngươi có thần khí lợi hại, vậy ngươi phải làm chính là để nó nhận ngươi."

Lâm Lôi đáy lòng thầm hỏi.

"Mục Ba có ý gì ? Chẳng lẽ hắn biết ta có thần khí lợi hại sao ?" Lâm Lôi đối với việc Mục Ba hôm nay tới đây vốn đã có chút hoài nghi. Hiện nghe Mục Ba nói như vậy, càng thêm cảnh giới.

"Mục Ba tiên sinh, ngươi nói là nhận nhau ?" Lâm Lôi nhìn Mục Ba.

Mục Ba khẽ gật đầu :”Một vài thần khí lợi hại cực kỳ trân quý, bởi vì một thần cấp bình thường hắn chỉ sử dụng một hai kiện thần khí nên sẽ coi trọng tựa tính mệnh, cơ hồ không thể cho người khác."

"Ta vừa rồi nói, thần khí mới ra lô là trẻ con còn loại thần khí lợi hại này đã thành nhân, thần khí lợi hại sẽ có linh tính chính nó, rất lợi hại nhưng nếu nó thành nhân thì cũng rất khó có thể nhận chủ được."

"Chỉ có để cho nó chính thức nhận ngươi, ngươi mới có thể phát huy chính thức thực lực của nó."

Lâm Lôi chăm chú nhớ kỹ đoạn này.

Hắc ngọc trọng kiếm của hắn có lẽ vẫn còn đang là trẻ con còn cần hắn bồi dưỡng, phát triển.

Mà Tử huyết nhuyễn kiếm lại đã Thành Nhân, có linh tính, sẽ không dễ dàng nhận hắn. Tin rằng để Tử huyết nhuyễn kiếm chính thức nhận chính là nam tử tóc tím yêu dị …… người đã bồi dưỡng Tử huyết nhuyễn kiếm từ thần khí bình thường cho tới trạng thái bây giờ.

Mục Ba rốt cục ngừng nói, nhưng những lời hắn nói lại khiến Lâm Lôi chấn động rất lớn.

Dù sao trên đường tu luyện đối với mỗi một tu luyện giả quan trọng nhất chính là vũ khí.

"Nhận ? Như thế nào mới có thể nhận ?" Lâm Lôi hỏi tới.

"Chuyện này rất khó nói." Mục Ba cau mày ”Ta nói cho ngươi một phương pháp đơn giản. Đó chính là …… thường xuyên dụng thần lực, linh hồn lực của mình bồi dưỡng. Đó chính là biện pháp tối bình thường, tối thường dụng. Kỳ thật, muốn cho một thanh thần khí đã có linh tính nhận tân chủ nhân đó là chuyện ngươi phải nỗ lực rất nhiều."

"Chỉ có tình cảm chân thực của ngươi đối với nó thần khí sẽ cảm nhận được."

Mục Ba cười nói :”Đơn giản mà nói, ngươi không nên bắt nó trở thành một vũ khí không có tánh mạng mà phải trở thành một tánh mạng. Thời gian dài qua đi ta nghĩ, thần khí cuối cùng sẽ nhận ngươi."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Coi thần khí trở thành một tánh mạng!

"Nếu là chủ nhân đầu tiên của một thanh thần khí thì sao?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Vậy rất đơn giản, ngươi vẫn dựng dục nó, bồi dưỡng nó. Nó tự nhiên sẽ nhận ngươi." Mục Ba cười nói.

Lâm Lôi đột nhiên nghĩ đến - Hắc ngọc trọng kiếm, căn bản không cần lấy máu nhận chủ, nói cách khác ...... không đạt tới cấp bậc lấy máu nhận chủ.

"Nếu một thanh vũ khí, tài chất cũng đến gần thần khí, nhưng không đạt tới cấp bậc lấy máu nhận chủ thì sao? Vậy, sau khi đạt tới thần cấp có thể tiếp tục sử dụng vũ khí đó không?" Lâm Lôi dò hỏi. Hắn đối với Hắc ngọc trọng kiếm rất có cảm tình .

Hắn không nỡ buông bỏ Hắc ngọc trọng kiếm. Luận về tài chất, cùng với thần khí bình thường nó cũng kém không được bao nhiêu.

"Ha ha ......"

Mục Ba ngược lại nở nụ cười ”Lâm Lôi, lấy máu nhận chủ cũng không thể đại biểu vũ khí thật xấu, ví như không gian giới chỉ. Tại chí cao vị diện. không gian giới chỉ giống như túi tiền tại Ngọc Lan lục địa vị diện thôi, phi thường bình thường, không gian giới chỉ có thể lấy máu nhận chủ, chẳng lẽ nó lợi hại?"

Lâm Lôi choáng váng.

Nhiều năm như vậy, Lâm Lôi chính mình vẫn cho rằng lấy máu nhận chủ biểu hiện vũ khí đạt tới thần khí cấp bậc. Hiện nghe thấy vậy mới biết mình sai rồi.

"Lấy máu nhận chủ, kỳ thật chỉ là một loại kỹ thuật mà thôi." Mục Ba cười nói.

"Ví như một thanh đao bình thường, cho dù chỉ là đao bổ củi, nếu là ở trong tay chủ thần, chủ thần hàng năm dụng chủ thần lực cùng linh hồn lực của hắn dựng dục, nếu trải qua ức ngàn năm …… chuôi đao rất bình thường đó, sợ rằng cũng có thể trở thành siêu việt thần khí thành ’Chủ thần khí’!" Mục Ba nói.

Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

"Chủ thần khí?" Lâm Lôi lần đầu tiên nghe đến danh từ chủ thần khí này.

"Đúng, chủ thần khí." Mục Ba cười nói ”Ta quên nói, thần khí dựng dưỡng cuối cùng tầng thứ cũng cùng thực lực chủ nhân của nó có liên quan. Một kiện thần khí mới ra lô nếu cấp một hạ vị thần sử dụng, nếu hắn vẫn chỉ là hạ vị thần, thì thần khí đó sợ rằng chỉ có thể xem như thần khí cấp thấp."

"Mà nếu là trung vị thần sử dụng, chỉ cần tốn hao tâm lực thần khí đó có thể trở thành trung đẳng thần khí cứ thế …… nếu chủ thần toàn thân tâm bồi dưỡng một kiện vũ khí cuối cùng nó cũng có thể đạt tới cấp bậc chủ thần khí. Về phần xuất sanh của vũ khí ngược lại không trọng yếu ."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Mục Ba cũng ngầm hiểu Lâm Lôi có lẽ cũng có một vũ khí thế tục.

Nghe xong Mục Ba nói, trong lòng Lâm Lôi cũng nhẹ đi.,

Ít nhất chính mình không cần phải đổi vũ khí khác, vốn Lâm Lôi còn lo lắng sau này chính mình thực lực mạnh thì Hắc ngọc trọng kiếm không thể đáp ứng cao tầng chiến đấu. Thế nhưng nhìn lại căn bản không quá cần phải ...... không nghe nói sao, một thanh đao chẻ củi trong tay chủ thần, chỉ cần chủ thần toàn thân tâm bồi dưỡng, chỉ cần có thời gian đều có thể thành chủ thần khí.

"Hắc ngọc trọng kiếm của ta ít nhất so với đao che củi cũng mạnh hơn chứ."

Lâm Lôi nghe xong tâm tình cũng tốt lên.

"Lâm Lôi tiên sinh. Ta không quấy rầy các ngươi, ta đi về trước ." Mục Ba cười cười đứng lên.

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á cũng liền đứng dậy.

Bất kể mục đích của Mục Ba tới đây vì sao nhưng hôm nay Mục Ba giải thích nhiều như vậy, Lâm Lôi cũng rất cảm kích, hơn nữa đối với nội dung Mục Ba nói, căn cứ chuyện của Tử huyết nhuyễn kiếm Lâm Lôi cho rằng hẳn là sự thật.

Đợi đến khi tiễn Mục Ba rời đi.

"Thì ra một thanh thần khí lợi hại muốn hình thành lại phức tạp như vậy." Địch Lỵ Á than thở.

Lâm Lôi cười nói :”Kỳ thật như vậy cũng đúng, phải chú tâm bồi dưỡng một thanh chính thức lợi hại thần khí mới có thể dần dần hình thành, nếu chỉ cần tài liệu tốt, luyện chế tay nghề cao là được thì thần khí lợi hại cũng quá bình thường ."

Lâm Lôi đáy lòng quyết định chủ ý.

Đối với Hắc ngọc trọng kiếm, Tử huyết nhuyễn kiếm, chính mình sau này cũng phải nhận thật sự.

Tại chính mình tu luyện thần khí cũng sẽ dần phát triển …

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 33: Nạn Dân Triều

Long huyết tòa thành, trong vi hình vị diện mật thất.

Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên mặt đất, Hắc ngọc trọng kiếm đặt trên chân, Lâm Lôi hôm nay chỉ sử dụng tinh thần lực bồi dưỡng Hắc ngọc trọng kiếm, cũng không dám sử dụng thần lực, bởi vì Hắc ngọc trọng kiếm trong kế hoạch của Lâm Lôi sẽ để đại địa thần phân sử dụng.

Hẳn là dụng thần lực của địa thuộc tính bồi dưỡng, mà hôm nay Lâm Lôi trong cơ thể chỉ có thần lực của phong thuộc tính.

"Đông!"

“Đông!" Tiết tấu kỳ lạ của Đại địa mạch động vang vọng trong lòng Lâm Lôi.

Thành thần hơn nữa hấp thu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa, hôm nay linh hồn Lâm Lôi đã phi thường mạnh. Đối với Đại địa mạch động cảm ứng cũng càng thêm rõ ràng, trong đầu Lâm Lôi thậm chí còn hiện ra một bức tranh hư cấu - dưới lòng đất, có một cổ ba động kỳ lạ.

Mỗi một lần ba động, giống như sóng gợn truyền ra bốn phía.

Từ Đại địa mạch động 64 trọng biến đổi tới 32 trọng, Lâm Lôi lúc đầu mất ba tháng.

Nhưng từ Đại địa mạch động 32 trọng biến đổi tới 16 trọng, Lâm Lôi cũng hao phí suốt một năm lẻ ba tháng, đó còn là linh hồn hắn phát sinh biến đổi năng lực thôi diễn biến mạnh hơn gấp trăm lần.

"Nếu là thánh vực cực hạn e rằng quá trăm năm mới có thể từ Đại địa mạch động 32 trọng biến đổi tới 16 trọng."

Sau khi Lâm Lôi đột phá tới 16 trọng, căn bản không có ngừng mà vẫn tiếp tục tu luyện tiếp.

16 trọng dung hợp đến 8 trọng. nhìn như chỉ cần dung hợp một chút, tựa hồ số lần không nhiều lắm …… nhưng mỗi một lần dung hợp đều khiến Lâm Lôi cảm thấy khó khăn.

Lâm Lôi trong đầu.

Mười sáu thanh Hắc ngọc trọng kiếm hư ảnh không ngừng thôi diễn. Tốc độ thôi diễn mỗi một giây đều có không biết bao nhiêu vạn lần biến hóa, các loại có thể không ngừng thôi diễn rồi sau đó tiến hành tương đối, đồng thời không ngừng cảm ứng Đại địa mạch động, xác định phương hướng chính xác thôi diễn.

Phức tạp, bao la.

"Dung hợp đến cuối cùng một trọng, mới là chính thức đại địa ba động." Càng khổ tu như vậy trong lòng Lâm Lôi càng cảm thán không thôi ”Nhưng càng tu luyện về sau, mỗi một lần dung hợp khó khăn đều tăng gấp mười, từ 16 trọng biến đổi tới 8 trọng sợ rằng không tốn nhiều năm công phu còn không được."

Vài năm thời gian, Lâm Lôi không quan tâm.

Nhưng Lâm Lôi có loại cảm giác, 8 trọng đến 4 trọng. thời gian còn muốn lâu hơn còn có 4 trọng đến 2 trọng cùng với quan trọng nhất địa Đại địa mạch động 2 trọng quy một thành tựu chính thức Đại địa mạch động.

Một bước cuối cùng hay là một điểm dừng!

Như Đức Tư Lê và những người khác, đứng ở điểm dừng mấy ngàn năm.

"Quy một a! không biết lúc nào ta mới có thể hiểu được chính thức Đại địa mạch động." Lâm Lôi đối với Đại địa mạch động áo nghĩa rất chờ mong, hắn có loại cảm giác, loại áo nghĩa này một khi tu luyện thành, uy lực hẳn là phi thường cường đại.

Từ sau khi cùng Mục Ba nói chuyện Lâm Lôi đã tu luyện ba năm thời gian.

Trong ba năm trên phương diện đại địa áo nghĩa Lâm Lôi vẫn dừng lại tại Đại địa mạch động 16 trọng. Hắn đang cố gắng đột phá Đại địa mạch động 8 Trọng, về phần tốc độ áo nghĩa mặc dù có tiến bộ nhưng so với sự bao la của tốc độ áo nghĩa điểm ấy tiến bộ không tính là gì.

"Lúc đầu Vũ thần nói rất đúng, giả thiết lĩnh ngộ nguyên tố pháp tắc một phần trăm thì phải lĩnh ngộ nguyên tố pháp tắc đến một phần mười, mới là trung vị thần, ta bây giờ lĩnh ngộ đối với tốc độ áo nghĩa, chỉ sợ mới chỉ có một thành mà thôi."

Lâm Lôi trong lòng cũng không vội.

Hắn tu luyện hơn mười năm có thể có thành tựu như thế cũng vui mừng .

Người bị vây ở cánh cửa thánh vực cực hạn ngàn ngàn năm cũng là có.

Trong ba năm Lâm Lôi lớn nhất đột phá chính là - phương diện linh hồn!

Sau khi hấp thu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa Lâm Lôi linh hồn bản chất đã tăng lên không ngờ, đối với việc khống chế linh hồn lực cũng biến cường, đặc biệt là tín ngưỡng lực. Được tín ngưỡng lực bồi dưỡng, cũng khiến tinh thần lực của Lâm Lôi được rèn luyện, khả năng khống chế càng thêm dễ dàng.

Quá khứ Lâm Lôi chỉ có thể làm linh hồn lực chấn động còn hôm nay, Lâm Lôi cũng đã dễ dàng khống chế tinh thần lực.

Ví như ……

Linh hồn phòng ngự!

Lâm Lôi có thể khống chế rất nhiều tinh thần lực giống như đấu khí hình thành Mạch Động Phòng Ngự. Số lượng lớn tinh thần lực hình thành một cái lớp màng cầu hình bảo vệ cho kiếm hình linh hồn, Mạch Động Phòng Ngự do tinh thần lực hình thành này so với tinh thần lực Lâm Lôi dụng để ngăn cản công kích, mạnh hơn nhiều.

"Quá khứ không phải ta không muốn mà là khả năng khống chế tinh thần lực không đủ a."

Lâm Lôi rất cảm khái.

Linh hồn cường đại, cùng với tinh thần lực biến đổi, mang đến biến hóa quả rất lớn.

"Ca." thanh âm Ốc Đốn vang lên, hắn vừa đi vào vào trong vi hình vị diện mật thất.

Lâm Lôi mở mắt.

"Ca. Ngày mốt chính là Ngọc Lan tiết ." Ốc Đốn nói, Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á bình thường tại Ngọc Lan tiết đều đình chỉ tu luyện. Lâm

Lôi cùng Địch Lỵ Á nhìn nhau đều đứng dậy , theo Ốc Đốn đi ra ngoài.

Ngọc Lan tiết. Là lễ lớn nhất trên Ngọc Lan đại lục.

Cho dù thời kỳ chiến tranh, mấy ngày này bình thường đều sẽ ngưng chiến, để chiến sĩ và dân chúng cùng hưởng thụ Ngọc Lan tiết nhưng …… hôm nay dân chúng của La Áo đế quốc lại phi thường khủng hoảng, thống khổ, phẫn nộ!

"Đừng sợ, hài tử, mau tới rồi." một người phụ nữ gầy gò mặc quần áo rách nát cõng trên lưng đứa con của mình đang không ngừng hướng phương bắc chạy trốn.

"Mẫu thân, cha đâu ?" Hài đồng trên lưng nàng vẫn còn nghi hoặc hỏi ”Lúc nào cha mới tới gặp ta a, ta nhớ cha." người phụ nữ nghe xong con mắt không nhịn được hồng lên ”Ngoan, chúng ta sẽ gặp cha mà."

Nhưng trong lòng người phụ nữ đó biết …… mẹ con nàng vĩnh viễn không thấy được cha của đứa nhỏ.

Không chỉ có mẹ con mà còn có rất nhiều người chạy trốn. Trên đường rất nhiều người mang theo cả nhà chạy trốn.

Nạn dân triều!

Hôm nay ngày 1 tháng 1 Ngọc Lan lịch năm 10044 năm vốn là một ngày lễ vui vẻ.

Hôm nay Ba Lỗ Khắc đế quốc cùng La Áo đế quốc đang giằng co tại Cách Xuân Tháp hà. La Áo đế quốc mới chỉ có hai đại thánh vực cực hạn cường giả, rốt cục Ba Lỗ Khắc đế quốc một phương. Lâm Lôi mặc dù đạt tới thần vực nhưng hắn lại không muốn đẩy nhanh tiến trình của chiến tranh.

Hai phương cứ như thế tự nhiên khiến cho chiến tranh lâm vào đình trệ.

Mấy năm rồi đại quân hai đế quốc vẫn giằng co ở Cách Xuân Tháp hà.

"Này còn gọi là chiến tranh?" một gã binh lính đang đứng gác bên Ba Lỗ Khắc đế quốc buồn chán nói ”Ta bị điều lên tiền tuyến đã hơnhai năm nhưng một tên địch nhân còn chưa giết, cả ngày chỉ đứng gác, huấn luyện. nghỉ ngơi ...... đúng là nhàm chán."

"Như vậy không tốt sao, chiến tranh là muốn chết người đó." Một tên lính già đối diện rõ ràng không thích chiến tranh lên tiếng.

"Chết trận cũng sẽ kích tình a, cuộc sống cứ như vậy nhàm chán chết mất." Gã lính còn trẻ oán giận. Đột nhiên hắn nghe được bên kia sông truyền đến thanh âm lạ, vội vàng nhìn kỹ lại ”Di, mau nhìn, bên kia sông chuyện gì xảy ra?" Kỳ thật doanh trại của hai đại đế quốc đều cách Cách Xuân Tháp hà hai ba dặm .

Chỉ có binh lính đứng gác mới đứng ở phía trước nhất.

"Nạn dân, thiệt nhiều nạn dân." Cả hai tên lính đều kinh hãi.

Rất nhiều nạn dân, từ các nơi vòng qua quân doanh, đều hướng cây cầu bắc qua sông vọt tới, chỉ là hai đầu cầu đều có binh lính hai nước bảo vệ. Thế nhưng nạn dân nhiều lắm, hơn nữa trong đó cũng có người có một chút thực lực.

Rất nhanh, nạn dân đã vọt tới.

Kỳ thật cũng là do binh lính cả hai bên không toàn lực ngăn trở.

"Chuyện gì xảy ra?" Hai tên lính đứng gác đều nghi hoặc.

"Đừng động, chỉ cần nạn dân không tiến vào quân doanh thì đừng xen vào việc của người khác." Chiến tranh liên tục mấy năm bị vây đình trệ khiến cho cảnh giác của hai đại đế quốc đều không mạnh, bình thường nạn dân không tiến vào quân doanh đều sẽ không bị công kích.

Một ít nạn dân mà thôi.

Thế nhưng ……

Từ ngày đó bắt đầu, vô số nạn dân liên tục xuyên qua giới hạn của hai đại đế quốc từ La Áo đế quốc đi tới Ba Lỗ Khắc đế quốc. Nhân số càng ngày càng nhiều, chuyện đó cũng khiến cho Ba Lỗ Khắc đế quốc coi trọng, mà khi bọn hắn điều tra lại phát hiện ra chuyện khiến bọn hắn càng thêm kinh hãi .

Trong đại sảnh Long huyết tòa thành .

Ngọc Lan tiết mới trôi qua vài ngày, Tây Ni đã từ đế đô chạy đến đây tìm Lâm Lôi .

"Đại bá. Mấy ngày nay từ La Áo đế quốc liên tiếp không ngừng có nạn dân tiến vào đế quốc chúng ta, số lượng đông đúc, quả thực đến nỗi làm cho người ta khiếp sợ." Tây Ni hít sâu một hơi nói ”Quan trọng nhất không chỉ là dân chúng của La Áo đế quốc mà ngay cả binh lính cũng có rất nhiều người trốn vào Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta."

"Sao ? Chuyện gì xảy ra?"

Lâm Lôi nghi hoặc .

Dân chúng có thể cảm thấy nguy hiểm sẽ chạy trốn tới một phương. Nhưng là binh lính, đó là chịu quản chế, binh lính đào ngũ bị bắt được sẽ phải chịu xử tử.

"Tây Ni mau nói kỹ xem." Ốc Đốn cũng ở bên nói.

Tây Ni gật đầu :”Có thể nói như vậy. Dân chúng, còn có rất nhiều binh lính chạy trốn chết tới đế quốc chúng ta hoặc tới Ngọc Lan đế quốc. Thậm chí dân tâm toàn bộ La Áo đế quốc còn hỏng mất rồi!"

"Sao lại thành như vậy?" Lâm Lôi nghe thế không khỏi chấn kinh.

Dân tâm hỏng mất? Dân chúng toàn đế quốc chạy trốn ?

Chính mình lúc đầu vừa tới hỗn loạn chi lĩnh, lúc đầu ở đó chiến tranh không ngừng, nhưng cũng không xuất hiện đại phạm vi nạn dân triều chạy loạn khắp nơi, người dù sao đối với quê quán chính mình bình thường đều là có cảm tình. Nếu không phải không có lựa chọn, sẽ không bao giờ rời khỏi quê quán.

"Tra rõ ràng chuyện không?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Không tra rõ ràng, nhưng là cũng tra ra một chút, chỉ với điểm này đã khiến ta lạnh cả xương sống." Trong mắt Tây Ni còn có kinh hãi.

Tây Ni hít sâu một hơi :”Căn cứ chúng ta điều tra, La Áo đế quốc có rất nhiều thành trì đều biến thành tử thành , tình huống cùng Lam sư thành của chúng ta rất giống nhau, chỉ là lúc này đây càng nghiêm trọng hơn gấp trăm lần, ngàn lần …… hơn nữa chuyện này hẳn là vừa mới phát sinh thôi."

"Tử thành?"

Lâm Lôi trong nháy mắt đã nghĩ đến thần cấp cường giả bị chính mình giết chết kia.

"Chẳng lẽ, lại có thần cấp cường giả tu luyện tử vong quy tắc hấp thu rất nhiều linh hồn?"

Lâm Lôi có chút hoài nghi. Tái Tư Lặc nói qua luyện hóa linh hồn là chuyện phi thường khó, dù là trung vị thần phần lớn cũng làm không được. Mà tu luyện tử vong quy tắc thần ở Ngọc Lan đại lục vị diện một người có khó gặp, bây giờ lại xuất hiện một người?

Càng huống chi ……

Người kia bị chính mình giết, nếu còn có ai tu luyện tử vong quy tắc hắn không lo lắng Lâm Lôi cũng đối phó hắn sao ?

" Nhưng bắt được hung thủ ta cũng tin tưởng mười phần?" Lâm Lôi đã mạnh hơn so với ba năm trước nhiều.

Linh hồn cường đại hơn, hơn nữa linh hồn lực có thể hình thành Mạch Động Phòng Ngự, lại dùng lớp bảo vệ bị tàn phá …… Lâm Lôi chống lại thần cấp cường giả, cũng có độ tin tưởng nhất định.

"Theo chúng ta đại khái thống kế La Áo đế quốc có rất nhiều thành trì dân chúng toàn diệt số người chết đã gần một triệu." Tây Ni nói ra con số này cũng cảm thấy phát lạnh.

Một cái Lam sư thành gần mười nghìn người chết đi đã làm cho người ta kinh hãi .

Bây giờ một triệu?

"Chuyện này ta sẽ đi tra ." Lâm Lôi trong lòng rất phẫn nộ ”Dị vị diện cường giả này căn bản không coi người Ngọc Lan đại lục chúng ta là người. Một triệu ? Dân số toàn La Áo đế quốc mới có mấy triệu ?"

Hôm nay Vũ thần, đại tế ti bọn họ vắng mặt toàn bộ Ngọc Lan đại lục cũng chỉ có Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai thần cấp cường giả, Ngọc Lan đại lục vị diện là quê quán của bọn hắn! Lâm Lôi có thể dễ dàng tha thứ cho dị vị diện cường giả tùy ý chém giết như thế sao ?

"Ta sẽ đi xem." Lâm Lôi cũng không thể nhịn được, chỉ nhắc lại Ốc Đốn một tiếng rồi trực tiếp bay ra khỏi Long huyết tòa thành hướng về phía nam.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 34: Giang Đỉnh

Lâm Lôi đột nhiên đi ra ngoài, khiến mọi người trong Long huyết tòa thành không khỏi có chút thảm thắc.

"Phụ thân, đại bá bây giờ đi ra ngoài, có phải là đi tìm... hay không ?" Tây Ni nhẹ giọng nói.

Tây Ni mặc dù chưa nói xong, nhưng mọi người trong đại sảnh đều hiểu được, bọn họ cũng hoài nghi La Áo đế quốc xuất hiện tử thành trên diện rộng. Hung thủ sau lưng hẳn là một vị thần cấp cường giả, Lâm Lôi nếu cùng vị thần cấp cường giả này chống lại, kết quả sẽ là như thế nào?

"Tính tình của ca ta rất hiểu." Ốc Đốn cau mày ”Hắn mặc dù không muốn xen vào việc của người khác nhưng nếu là trách nhiệm của hắn, hắn nhất định sẽ ra mặt."

Đúng. Trách nhiệm của Lâm Lôi !

Mọi người trong đại sảnh kể cả Địch Ly Á cũng khẽ gật đầu.

Hôm nay thần cấp cường giả toàn Ngọc Lan đại lục trừ những người vào Chúng thần mộ địa chỉ còn lại có Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê hai người. Phóng mắt khắp Ngọc Lan đại lục Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người, chính là hai đại thần cấp cường giả đỉnh cao nhất của nhân loại.

Đối với Lâm Lôi, Đức Tư Lê mà nói Ngọc Lan đại lục vị diện là nguồn gốc của bọn hắn !

Quê quán của bọn họ!

Dị vị diện thần cấp cường giả tiến đến quê quán bọn họ tùy ý chém giết loài người.

Lúc này làm thần cấp cường giả, Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê cũng phải đứng ra, nếu ngay cả bọn họ hai người đều cũng tự bảo lấy thân thì hôm nay Ngọc Lan đại lục cũng tùy ý cường giả trốn ra từ Qua Ba Đạt vị diện giết chóc sao ?

"Lúc này cũng chỉ có thể xem Lâm Lôi đại nhân cùng Đức Tư Lê đại nhân." Tây Ni thấp giọng nói

Trước mặt thần cấp cường giả chính là thánh vực cường giả cũng phải cúi đầu, cũng chỉ có thần cấp Lâm Lôi, Đức Tư Lê mới có thể ngăn cản.

Đức Tư Lê ở tại thôn nhỏ trong núi.

Lâm Lôi đột nhiên đến tự nhiên được Đức Tư Lê bọn họ nhiệt liệt hoan nghênh, Lôi Nặc cũng đã lâu không gặp Lâm Lôi nên rất muốn chuyện trò nhưng lúc này Lâm Lôi có chuyện trọng yếu nên những người khác cũng không quấy rầy để cho Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người cẩn thận nói chuyện với nhau.

Bên trong động phủ.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người ngồi đối diện nhau.

Hai người bọn họ chính là hai cường giả mạnh nhất của nhân loại tại Ngọc Lan đại lục vị diện hôm nay.

" Cái gì!!!" Đức Tư Lê đứng phắt lên, Lâm Lôi vừa mới mở miệng đã khiến Đức Tư Lê kinh hoàng.

Sắc mặt Lâm Lôi ngưng trọng, gật đầu :”Đúng, cả La Áo đế quốc rất nhiều thành trì cư dân bị giết sạch sẽ, chuyện về tử thành ngươi hẳn là biết. Tại Ba Lỗ Khắc đế quốc của ta cũng từng phát sinh, nhưng lần này ngắn ngủn một đoạn cuộc sống lượng dân cư chết đi đã đạt tới một triệu!"

Đức Tư Lê trong mắt lộ vẻ khiếp sợ :”Một triệu dân cư, nếu muốn giết phải giết trong bao lâu?"

Một triệu!

Nói đến dễ dàng, một thị trấn nhỏ bình thường mới có khoảng một nghìn người, điều này tương đương giết một nghìn thị trấn nhỏ a.

"Lâm Lôi ngươi nói nên làm gì bây giờ?" Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi đứng lên. trong ánh mắt phảng phất có ngọn lửa thiêu đốt. thanh âm đều cũng cao vút lên :” Làm sao bây giờ? Đức Tư Lê, bất kể các đại đế quốc tại Ngọc Lan đại lục lẫn nhau thế nào cũng đều là chiến tranh của Ngọc Lan đại lục chúng ta thôi!"

"Ngọc Lan đại lục là quê của chúng ta! Ta tuyệt đối không tha cho bất kỳ dị vị diện thần cấp cường giả nào giết chóc ở chỗ chúng ta, bọn họ coi chúng ta trở thành cái gì rồi ? Lò mổ ?"

Lâm Lôi rất tức giận.

”Đức Tư Lê, ngươi chẳng lẽ sẽ im lặng tiếp ?"

Ánh mắt Đức Tư Lê cũng sáng lên :”Lâm Lôi, ngươi nói gì vậy ? Bây giờ Áo Bố Ân mấy người bọn họ đều cũng đi Chúng thần mộ địa, Ngọc Lan đại lục chỉ còn hai thần cấp chúng ta, lúc này ngươi nghĩ rằng ta sẽ lùi bước sao ?"

" Bây giờ bị giết một triệu, tiếp theo sẽ có bao nhiêu người bị giết. Một triệu, mười triệu ? Cả Ngọc Lan đại lục mới có hơn mười triệu dân cư, sợ rằng không đến mười năm, cả Ngọc Lan đại lục đều sẽ không còn một bóng người. Lâm Lôi, cũng không phải sống càng lâu càng tốt, có sự tình phải đứng ra."

"Ngọc Lan đại lục là quê của ta, ta tự nhiên sẽ đứng ra."

Đức Tư Lê nói rất kiên định.

Trên mặt Lâm Lôi cũng lộ ra vẻ tươi cười, Đức Tư Lê cũng cười .

Hai đại cường giả giờ phút này đều cũng hiểu được tâm ý lẫn nhau.

Chết. Kỳ thật cũng không đáng sợ, đáng sợ là chết khô giống như một gốc cây cỏ dại không một điểm giá trị.

Tu luyện nguyên tố pháp tắc, có thể bước vào thần vực. Lâm Lôi, Đức Tư Lê tâm tính bọn họ đã cực kỳ kiên định. Đã nhận định một việc thì cho dù chết, cũng sẽ làm. Nếu một người ngay cả quê quán đều cũng thành lò mổ của đối phương mà không hành động, dù có sống cũng không bằng chết.

Ánh tịch duong trải dài xuống khiến những bóng nạn dân kéo thành rất dài, quần áo rách nát, mặt mũi gày gò hốc hác, trong ánh mắt vừa có sợ hãi nhưng còn có khát vọng mãnh liệt vào tương lại, bọn họ đều cố gắng đi về phía bắc.

Trời cao.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người đang sóng vai cực nhanh phi hành đột nhiên dừng lại, bây giờ bọn họ đã tiến vào địa giới của La Áo đế quốc.

" Chúng ta hạ xuống hỏi vài nạn dân, có lẽ càng có thể hiểu rõ tình huống." Đức Tư Lê đề xuất ý kiến, từ sau khi bay vào địa giới của La Áo đế quốc trên mặt Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê không hề còn có nụ cười, vẻ mặt bọn họ đều cũng rất ngưng trọng.

Lúc này La Áo đế quốc quá hỗn loạn.

Chỉ như một cơn gió thoảng qua hai người đã xuất hiện trên một con đường có rất đông dân chạy nạn. Cũng không người nào để ý tới Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê bọn họ.

" Bọn họ, rốt cuộc, đã phải chịu bao nhiêu khổ nạn." Đức Tư Lê nhìn đoàn người chạy nạn với ánh mắt sợ hãi, thấp giọng thở dài.

Lâm Lôi cũng không khỏi ngậm ngùi. Nhưng đột nhiên ánh mắt Lâm Lôi nhìn thấy một thanh niên cao lớn với ánh mắt kiên định, phía sau lưng còn có một lão bà bà tóc bạc phơ. Lâm Lôi thấy trong mấy trăm người cũng chỉ có tên thanh niên này khí chất thoáng điểm bất phàm, hơn nữa theo phán đoán của Lâm Lôi thanh niên này chính làmột ngũ cấp chiến sĩ.

Lâm Lôi liền đi tới, Đức Tư Lê cũng theo sau.

Người thanh niên nhìn thấy Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người đi tới lập tức cảnh giác quan sát bọn họ :”Hai vị đại nhân, không biết các ngươi ?" Tên thanh niên cao lớn này cũng có chút kiến thức, hắn có thể cảm giác được hai người trước mắt không phải người bình thường.

" Người huynh đệ, ta muốn hỏi một chút, rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì khiến các ngươi phải chạy đi ?" Thái độ Lâm Lôi ôn nhu vô cùng.

Người thanh niên cao lớn nghe hỏi ngược lại có chút kinh nghi :” La Áo đế quốc chúng ta rất nhiều dân thường bị giết, hai vị đại nhân chuyện này bất cứ ai chạy nạn đều biết sao các ngươi còn hỏi ta?"

"Ta cũng biết rất nhiều cư dân bị giết hại, hơn nữa số lượng lại rất nhiều, nhưng ta chỉ nghi hoặc, nhiều người bị giết như vậy hẳn là không phải một ngày hai ngày có thể làm được, tại sao đến khi chết nhiều người như vậy các ngươi mới chạy đi ?"

Lâm Lôi đối với việc này vẫn còn rất nghi hoặc.

Một triệu nhân mạng a.

Một thánh vực, cho dù một ngày giết hơn mười nghìn cũng phải tốn vài tháng, sự kiện tử thành hẳn là phải truyền bá rất nhanh mới đúng, sao có thể bị giết một triệu người thì mọi người mới chạy nạn ?

Lúc đầu hắn hỏi Tây Ni, nhưng Tây Ni bọn họ còn chưa kịp xâm nhập điều tra.

Tên thanh niên cao lớn nghe hỏi vậy trên mặt không khỏi lộ ra một tia cười khổ :”Hai vị đại nhân, các ngươi nếu hỏi người bình thường sợ rằng sẽ không thể biết sự thật." Nói rồi hắn còn thở dài một hơi, mắt Lâm Lôi, Đức Tư Lê không khỏi sáng ngời.

Rất rõ ràng, tên thanh niên cao lớn này có biết một chút bí mật.

"Mời nói cho chúng ta biết." Đức Tư Lê cũng mở miệng nói.

Tên thanh niên cao lớn đầy vẻ bất đắc dĩ, trong mắt cũng có một tia thống khổ nói :”Chuyện này cũng không phải bí mật gì trọng đại, Ba La quân đoàn chúng ta rất nhiều người đều cũng biết."

Ba La quân đoàn?

Lâm Lôi, Đức Tư Lê là những người tu luyện bao giờ chú ý đến quân đoàn của một đế quốc ?

"Đại khái khoảng ba tháng trước, ba la quân đoàn chúng ta tổng cộng ba mươi vạn người thành mười sư đoàn, quân đoàn chúng ta dựa theo đơn vị đại đội chia làm rất nhiều bộ phận đều bị điều phái đến các điểm giao thông trọng yếu ở nam bộ đế quốc chúng ta nhận được lệnh là khu vực ở chúng ta đóng không cho phép bất luận kẻ nào thông qua, phàm là có người muốn đi qua đều nhất luật giết chết."

Lâm Lôi, Đức Tư Lê trong lòng thất kinh.

Bọn họ cũng hiểu được .

Tại sao sau khi một triệu người bị giết mới xảy ra bạo loạn.

" Chúng ta ngay từ đầu cũng không hiểu mặc dù cũng từng có người muốn vượt qua nơi chúng ta đồng thời còn nói cái gì tử thành nhưng chúng ta là quân nhân nên chấp hành quân lệnh rất nghiêm. Khi hắn muốn vượt qua, chúng ta liền giết chết hắn."

" Lúc đầu giết một, hai người, chúng ta không để ý nhưng về sau, có một lần …… người muốn chạy trốn có cả huynh đệ của đại đội trường chúng ta. Vì nể đại đội trường nên chúng ta không lập tức giết chết, không ngờ, người kia lại nói cho chúng ta biết nam bộ của đế quốc dân cư của rất nhiều thành trì đều bị giết sạch. Quê quán của người đại đội trường chúng ta chỉ còn mình người huynh đệ kia sống sót, lúc đó hắn đang ở trên núi săn thú nên mới tránh thoát một kiếp."

Kể lại chuyện này mà thanh âm người thanh niên còn đang phát run.

"Đến ngày đó, chúng ta đã phong tỏa suốt hơn hai tháng." người thanh niên cao lớn khổ sở nói ” Lúc ấy người của cả đại đội chúng ta đều choáng váng, đại đội trường lập tức phái người đi vào trong thành trì điều tra, kết quả cũng …… như các ngươi đã biết đấy."

Người thanh niên cao lớn lắc đầu nói :” Chúng ta đang chuẩn bị thông tri các đại đội khác nhưng sau đó chúng ta mới biết đã có đại đội khác phát hiện ra bí mật này rồi."

Lâm Lôi, Đức Tư Lê trong lòng chợt trầm xuống.

Thánh vực giết dân thường, trong phạm vi tinh thần lực bao trùm bình thường sẽ không ai có thể may mắn chạy thoát, bình thường là …… tỷ như vào đêm khuya lúc không còn ai ra ngoài mới động thủ.

Cho nên, người tránh được một kiếp này phi thường ít.

Hơn nữa trốn chết ra tới đường đi các nơi khác đều bị một quân đoàn bao vây. Người sống sót có lẽ chỉ nhiều nhất là hai ba người, nhưng những người đó phần lớn lại bị trực tiếp giết chết .

Dù sao phục tùng quân lệnh là đầu tiên.

" Sau khi biết chuyện này, tất cả huynh đệ quân đoàn chúng ta đều biết phụ thân, huynh đệ, thê tử con cái chúng ta đều chết hết. Người ở quê quán cũng chết sạch, mẹ kiếp, vậy huynh đệ chúng ta còn làm quân nhân làm gì?" Người tên thanh niên cao lớn cũng đang rất tức giận ” So với các huynh đệ thì vận khí của ta có chút tốt hơn, quê ta không ở nam bộ nên thân nhân của ta mới tránh được kiếp nạn này."

Người thanh niên cao lớn quay đầu lại nhìn lão thái bà trên lưng, trên mặt cũng lộ ra một tia quan tâm.

"Ta cám ơn." Lâm Lôi chân thành nói.

Lúc này, trong lòng Lâm Lôi, Đức Tư Lê đều cũng phát lạnh. Bọn họ đều đang mường tượng lại quá trình mọi chuyện phát sinh.

Rất nhiều thành trì bị hủy diệt sợ rằng còn có thánh vực cường giả phi hành trên trời giết hết một vài người chạy trốn. Chính thức có thể chạy trốn tới chỗ quân độ đồn trú quá hy hữu nhưng loại chuyện này cho dù như thế cũng không thể vĩnh viễn giấu diếm được.

"Nghe lời gã này dường như chuyện tựa hồ đã tiến hành từ hai tháng trước rồi." Trong lòng Lâm Lôi bắt đầu phán đoán.

Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê hai người nhìn nhau rồi lặng yên đi tới bên đường, lập tức hai thân hình chợt biến mất cực nhanh bay về hướng nam. Từ đáy lòng Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê đều đã có mục tiêu.

" Bây giờ đi tìm thánh vực cường giả ở trong La Áo đế quốc." Lâm Lôi xác định chuyện này thánh vực cường giả tại La Áo đế quốc dám chắc sẽ biết.

Thậm chí còn ……

Chuyện này hẳn do chính thánh vực làm.

Dù sao để một thần cấp cường giả tới thành trì chém giết Lâm Lôi phỏng chừng thần cấp cường giả sẽ không làm, thần cấp cường giả, hẳn chỉ là ra lệnh cho vài thánh vực cường giả đi làm việc này. Việc bây giờ phải làm chính là từ thánh vực cường giả kia tra ra một chút tin tức của thần cấp cường giả kia.

Biết người biết ta mới có thể trăm chiến trăm thắng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 35: Trảo Nha

Phi hành tại giữa không trung. Lâm Lôi trực tiếp triển khai thần thức bắt đầu cẩn thận tìm tòi.

" Đông nam phương hướng.” Lâm Lôi rất nhanh phát hiện một thánh vực cường giả gần bọn họ nhất ” Thánh vực cường giả này khí tức rất đặc biệt, bộ dáng cũng đặc dị, không phải loài người.”

" Trước hết tìm hắn.” Ánh mắt Đức Tư Lê xẹt qua một tia lãnh lệ ” Hừ. Dị vị diện thánh vực này chắc đến chín phần là nghe lệnh của thần cấp cường giả đằng sau lưng, hắn nếu không ra tay chém giết tại đây có lẽ đã không thể bình yên ở tại La Áo đế quốc.”

Lâm Lôi cũng thong thả gật đầu.

Nếu không phải thủ hạ của thần cấp cường giả kia có lẽ đã sớm chạy đi rồi sao còn dám ở tại La Áo đế quốc?

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người lúc này cực nhanh bay về phía dị vị diện thánh vực cường giả kia.

Một nam tử trên đầu có lớp da cá sấu thư thích đang nằm ở ghế trên, bên cạnh hắn là vài nữ tử mỹ mạo đang cung kính dâng lên từng loại thủy quả. Tinh sấu nam tử khóe miệng luôn có vẻ mỉm cười nhưng những nữ nhân bên cạnh đều đang không ngừng lơ lắng.

Các nàng đều biết, chủ nhân mình tính tình rất quái dị. Đừng thấy bây giờ đang cười vui vẻ, nhưng có đôi khi giận dữ lên lại lấy roi không ngừng đánh các nàng.

"Cuộc sống này thật là thoải mái a.” Tinh sấu nam tử thở dài một tiếng.

Hắn đi vào Ngọc Lan đại lục đã suốt bốn năm, cuộc sống tại Ngọc Lan đại lục so với tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam tốt hơn một ngàn vạn lần, tại nơi đó, hắn chỉ là nhân vật đứng hàng dưới cùng nhưng tại Ngọc Lan đại lục hắn vẫn có thể dễ dàng nắm trong tay sinh tử của người khác.

" Ta tới chậm chút, đã có không ít đứa đã đến đây từ sáu năm trước ồi.” Đáy lòng gã vẫn có chút bất mãn.

Ma thú sơn mạch, ở chỗ sâu trong Vân Vụ cốc nơi đó chính là điểm yếu không gian, bình thường hạ vị thần cũng đủ để xé rách không gian đi vào Ngọc Lan đại lục, cho dù là thánh vực cường giả chỉ cần mười tám thánh vực cường giả liên thủ, cũng có thể xé rách không gian tiến tới Ngọc Lan đại lục.

"Uh, ngươi đi tới đây.” Ánh mắt tên nam tử quét về phía đám nữ nhân đứng bên cạnh.

Một người nhất thời cung kính quỳ xuống, dâng thủy quả lên, lúc đó tên nam tử mới hài lòng cầm lấy quả kia thoải mái cắn một ngụm trong lòng cũng thầm nghĩ :” Bố Long ta cũng có thể hưởng thụ đến bực này. Tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam thủy quả chỉ thần cấp cường giả mới có thể hưởng thụ a.”

Có so sánh mới biết được hạnh phúc.

Từng có mất đi, mới biết được trân quý!

Bố Long năm đó tại vật chất vị diện của hắn cũng từng là một đại nhân vật nhưng đối với quyền lực không quá để ý.

Tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam chịu mọi khó khăn rồi hắn mới biết cách hưởng thụ quyền lực .

"Ân?" Trong mắt Bố Long đột nhiên xuất hiện thêm hai người khiến Bố Long sợ tới mức giật bắn mình lên, hắn chính là thánh vực cực hạn cường giả thế mà hai cường giả kia đã tới giữa đại sảnh ánh mắt hắn mới phát hiện - Bố Long liền đứng dậy.

"Hai vị đại nhân, các ngươi là?" Thái độ của Bố Long vô cùng lễ phép.

Bố Long có cảm giác dường như lại về tới Qua Ba Đạt vị diện ngục giam lúc đối mặt với các thần cấp cường giả nên hắn mới khiêm cung như vậy. Giờ đây đứng ở trước mặt Bố Long chính là Lâm Lôi và Đức Tư Lê hai người.

" Sao chủ nhân hắn?" Cả đám nữ nhân cũng chấn động thực lực gã chủ nhân các nàng đều đã từng chứng kiến.

"Để các nàng đi ra ngoài đi." Đức Tư Lê mở miệng nói.

Bố Long lập tức thúc giục đám nữ nhân nhanh rời đi. Đám nữ nhân cũng thảm thắc cẩn thận rời đi, lúc cuối còn hoảng sợ trộm nhìn thoáng qua Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người.

Là nhân vật gì lại có thể khiến chủ nhân các nàng hoảng sợ như thế ?

" Chúng ta là người của Ngọc Lan đại lục vị diện." Lâm Lôi mở miệng nói.

Bố Long rùng mình.

Nhưng chỉ trong nháy mắt Bố Long đã hiểu ý tứ của nam nhân mặc trường bào xanh trước mặt, hiển nhiên đối phương đã nhận ra thân phận hắn.

" Ngươi cũng nên hiểu ý tứ của chúng ta khi tới đây chứ ?" Lâm Lôi và Đức Tư Lê vẻ mặt lạnh như băng.

Bố Long trong lòng run lên. Chẳng lẽ là?

Bố Long cố gắng tạo ra vẻ tươi cười :” Chẳng biết hai vị đại nhân ……"

" Hừ.” Lâm Lôi hừ lạnh một tiếng ”La Áo đế quốc trong khoảng thời gian này đã xảy ra sự tình gì, đừng nói với ta rằng ngươi không biết. Nói. Mọt triêu người chết đi rốt cuộc có phải là do một thần cấp cường giả ở phía sau làm hết thảy?"

Bố Long trong lòng máy động, hắn muốn nói nhưng không dám nói. Hắn rất rõ sự đáng sợ của thần cấp cường giả còn ẩn mặt kia.

" Hai vị đại nhân, ta chỉ là một thánh vực, như thế nào ……"

"Ba!"

Một chưởng hung hăng vỗ trên mặt Bố Long, Bố Long tựa như một bao cát bay ra ngoài, máu tươi cuồng phún, răng cũng rụng vài chiếc, thân thể hắn xoay vài vòng trong không trung rồi mới rơi xuống mặt đất.

" Thật nhanh.” Đáy lòng Bố Long chợt im lặng, hắn căn bản không thấy đối phương ra tay thế nào.

Lâm Lôi nhìn Bố Long lạnh nhạt nói :” Bây giờ ngươi không nói, bây giờ sẽ chết, nếu ngươi nói …… ta nghĩ vị thần cấp cường giả kia cũng không nhất định sẽ giết ngươi.”

" Hai vị đại nhân, ta nói, ta nói.” Bố Long ở trước mặt Lâm Lôi, Đức Tư Lê không dám chần chừ lập tức lên tiếng ” việc đồ lục số lượng lớn nhân loại rồi sưu tập linh hồn bọn họ chính là do Ba Mông Đặc đại nhân một tay an bài.”

"Ba Mông Đặc?" Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người nhìn nhau.

Lại một danh tính lạ.

Còn là một thần cấp cường giả!

Đức Tư Lê lãnh đạm nói :”Ba Mông Đặc, ta nghĩ Ba Mông Đặc sẽ không tự mình giết nhân loại chứ?"

Bố Long thoáng chần chờ một chút, nhưng vừa nghe Lâm Lôi hừ lạnh liền vội nói :”Ba Mông Đặc đại nhân tự nhiên sẽ không tự mình động thủ, hắn lệnh cho rất nhiều thánh vực cường giả làm việc đó.” Bố Long bây giờ cũng ngầm hiểu, có lẽ những người trước mặt này đang tìm đến Ba Mông Đặc phiền toái.

" Rất nhiều thánh vực có lẽ có cả phần ngươi nữa ?” Đức Tư Lê cười nói.

"Không, không có. Không có ta.” Bố Long liền nói. Bố Long tối sợ hãi đối phương giận dữ sẽ giết chết hắn, giờ phút này hắn sao dám thừa nhận?

Lâm Lôi cười lạnh một tiếng kỳ thật khi hỏi vấn đề này cũng là vô nghĩa, dù sao bọn họ cũng không có ở hiện trường.

"Hảo. Ta hỏi ngươi, Ba Mông Đặc hắn ở nơi nào?" Lâm Lôi hỏi.

Bố Long mờ mịt lắc đầu.

"Sao ?" Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, lạnh lẽo nhìn hắn ” Xem ra ngươi còn rất trung thành với Ba Mông Đặc kia a.”

Bố Long sắc mặt đại biến, liền nói :” Ta quả thực không biết, hai vị đại nhân ta chỉ nói thật thôi. Ta chỉ là biết một điểm là Ba Mông Đặc đại nhân bình thường không ở Ngọc Lan đại lục mà là ở trong khôn cùng hải vực.”

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người nhìn nhau đều cảm thấy sự tình có chút khó giải quyết.

Tại hải vực?

Mặc dù sau khi Lâm Lôi hấp thu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa thần thức rất mạnh, nhưng thần thức của hắn cũng chỉ bao trùm ngàn dặm tối đa, trên Ngọc Lan đại lục phạm vi này còn coi như lớn nhưng tại khôn cùng hải vực đâu xem là gì, hơn nữa còn có dưới lòng biển, điều đó càng khó nói.

" Bình thường các ngươi liên lạc như thế nào ?" Đức Tư Lê nói.

" Chúng ta không liên ……" Bố Long liền nói.

" Đừng nói bậy.” Thanh âm Lâm Lôi lạnh lùng vang lên ” Ngươi có thể ở tại La Áo đế quốc, nhất định phải có một chút quan hệ cùng Ba Mông Đặc. Nếu còn che dấu chúng ta ngươi cũng biết kết quả rồi chứ.” Lâm Lôi đã rất tức giận, hắn nhận ra vừa rồi Bố Long có lúc không phải lời nói thật.

Bố Long giật mình vội thành thật trả lời :” Hai vị đại nhân, Ba Mông Đặc đại nhân hắn phi thường cẩn thận. Bình thường hắn đều tự thần thức truyền âm cho chúng ta, khi lệnh cho chúng ta làm việc hắn cũng từng hứa hẹn đến khi linh hồn tinh hoa luyện thành cũng sẽ có phần cho chúng ta.”

Linh hồn tinh hoa ?

" Ba Mông Đặc, hắn có thể luyện hóa linh hồn ?" Lâm Lôi hỏi tới.

Hạ vị thần tu luyện tử vong quy tắc nên rất ít mới đúng.

"Ba Mông Đặc đại nhân không thể luyện hóa linh hồn.” Bố Long khẳng định trả lời ” Điều đó chúng ta cũng biết, chúng ta nghe nói rằng trong các hạ vị thần cũng chỉ có Đại vu sư mới có thể luyện hóa linh hồn, nhưng nghe nói Đại vu sư ba năm trước đây đã chết.” Bố Long cũng ở trong Qua Ba Đạt vị diện ngục giam rất lâu nên biết không ít tin tức.

Lâm Lôi đáy lòng nhất thời hiểu được, Đại vu sư chính là tên bị chính mình giết.

" Hắn không thể luyện hóa sao lại sưu tập linh hồn?" Đức Tư Lê hỏi tiếp.

" Việc này ta cũng không biết .” Bố Long trả lời.

" Ba Mông Đặc kia bao lâu mới cùng các ngươi liên lạc?" Lâm Lôi lãnh thanh tra.

Bố Long liền nói :” Bình thường bốn năm ngày sẽ liên lạc một lần....” Câu sau hắn không dám nói, bởi vì qua bốn năm ngày Ba Mông Đặc sẽ đến lấy linh hồn thủy tinh cầu mà bọn hắn đã chứa đầy linh hồn đồng thời đem tới những thủy tinh cầu rỗng đưa cho bọn họ.

"Thực lực cuả Ba Mông Đặc so với Đại vu sư thế nào?" Lâm Lôi hỏi.

Bố Long cười khổ nói :” Bọn họ đều là thần cấp cường giả. Đối với chúng ta mà nói, đều là cao cao tại thượng, ta không dám xác định nhưng nghe nói, Ba Mông Đặc đại nhân thực lực lợi hại hơn một chút.”

Ánh mắt Lâm Lôi và Đức Tư Lê trao đổi lẫn nhau.

" Tốt lắm.” Lâm Lôi quay về Bố Long mở miệng nói ” Ngươi nhớ kỹ, lần sau Ba Mông Đặc tới tìm ngươi, ngươi hãy nói cho hắn, để hắn tới Long huyết tòa thành tìm ta. Nói vậy …… hắn cũng có thể đoán được là ai muốn tìm hắn.” Lâm Lôi cũng không ẩn giấu thân phận.

Dù sao ……

Thần vực cường giả đều biết, hôm nay Ngọc Lan đại lục thần cấp cường giả nhân loại cũng chỉ còn Lâm Lôi, Đức Tư Lê mà thôi, không nói người ta cũng biết.

"Được, ta nhất định nhớ kỹ.” Bố Long cúi đầu cung kính nói.

Nhưng đến khi hắn ngẩng đầu, trên đại sảnh đã không còn bóng dáng Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Bố Long lúc này mới thở ra một hơi :” Mạng nhỏ, cuối cùng bảo vệ.”

Ba Mông Đặc ở tại khôn cùng hải vực rất khó tìm nên Lâm Lôi và Đức Tư Lê chỉ có thể tạm thời lựa chọn trở về. Trên đường về hai người đối với vấn đề đối phó Ba Mông Đặc như thế nào mà đau đầu.

"Lâm Lôi, ngươi nói giết chết hắn sao?" Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi ” Đầu tiên, thực lực của Ba Mông Đặc kia so với Đại vu sư mạnh hơn, không phải vừa bước vào thần vực hạ vị thần như chúng ta có thể so sánh cùng, hai chúng ta cùng đối phó hắn xác suất thành công không cao.”

Lâm Lôi tiếp tục lắng nghe.

Đức Tư Lê nghiêm túc nói :” Đó là vấn đề thứ nhất, tiếp đó, cho dù chúng ta có thể giết Ba Mông Đặc ta nghĩ chúng ta có lẽ cũng trọng thương, hơn nữa trên Ngọc Lan đại lục rốt cuộc còn có bao nhiêu thần cấp cường giả. Chúng ta cũng không biết, nếu giết chết Ba Mông Đặc còn tốt chứ nếu bị Ba Mông Đặc giết chết vậy …… Ngọc Lan đại lục, sẽ không còn ai chấn nhiếp đám dị vị diện thần cấp cường giả .”

Lâm Lôi gật đầu.

Đây quả là một vấn đề lớn.

Kỳ thật Ngọc Lan đại lục còn có Bối Lỗ Đặc, nhưng hắn là ma thú thần cấp cường giả! Trong mắt ma thú thì nhân loại cùng các loại khác cũng giống nhau, như lúc trước Đế Lâm dung túng ma thú bạo động, Hủy diệt ngày đã giết chết bao nhiêu nhân loại đây?

Càng huống chi ……

Bối lỗ đặc cũng nói yêu cầu của hắn chỉ là - Không cho phép tới Bắc vực mười tám công quốc và Hắc ám chi sâm phá hư chứ không nói, không cho phép dị vị diện cường giả đồ lục loài người.

" Quan trọng nhất là thực lực của chúng ta còn không đủ, thần cấp cường giả quá ít.” Đức Tư Lê nhíu mày nói ” Không đến thời khắc cuối cùng thì không nên cùng Ba Mông Đặc liều mạng.” Mặc dù kết luận này có điểm khó có thể nhận, nhưng đối phương thực lực quá mạnh mẽ.

Nếu không giết được đối phương mà chính mình bị chết thì toàn bộ loài người trên Ngọc Lan đại lục sẽ thế nào ?

" Cho dù không giết được hắn, cũng phải khiến hắn rời khỏi Ngọc Lan đại lục, đòi lại tất cả linh hồn tinh hoa, nếu không …… ta muốn thử xem có đúng là không thể giết được hắn.” Lâm Lôi không nghĩ Đức Tư Lê hôm nay mạnh hơn nhiều so với ba năm trước.

Đức Tư Lê nhìn Lâm Lôi đang định nói gì.

Đột nhiên - Lâm Lôi và Đức Tư Lê hai người đều nhìn tới phương bắc.

" Lại có người thành thần sao ?" Trong mắt Lâm Lôi và Đức Tư Lê đều có chút khiếp sợ, thiên địa pháp tắc một khi phủ xuống Ngọc Lan đại lục vị diện, cho dù khoảng cách cực xa cũng tạo thành một ít ba động. Nhưng chỉ cần một tia ba động mỏng manh Lâm Lôi bọn họ tự nhiên đã có thể phát hiện ra.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 36: Áo Lợi Duy Á Tới

A
i thành thần rồi?" Lâm Lôi trong nháy mắt nghĩ tới mấy người.

"Hy vọng không là thánh vực cường giả của dị vị diện." Đức Tư Lê thấp giọng nói, nghe Đức Tư Lê nói như vậy Lâm Lôi cũng gật đầu. Hôm nay thần cấp cường giả của Ngọc Lan đại lục đang ở vào thế yếu, nếu người mới thành thần vẫn còn dị vị diện ……

Vậy, tình huống của bọn họ sau này càng thêm không ổn .

"Đức Tư Lê, đi. Chúng ta đi xem tới cùng là ai đạt tới thần cấp." Lâm Lôi mở miệng nói.

Đức Tư Lê cũng cười nói :"Được. Chúng ta hãy đi xem ai may mắn đột phá như thế." Đối với đám cường giả đạt đến hạ vị thần mấy ngàn năm rồi Lâm Lôi bọn họ sẽ có một tia kiêng kỵ, nhưng đối với người mới thành thần bọn họ cũng không phải quá mức lo lắng.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người lập tức cực nhanh bay về phương bắc.

Đức Tư Lê cũng am hiểu tốc độ nên sau khi thành thần tốc độ tự nhiên càng thêm kinh người, mặc dù không kịp Lâm Lôi nhưng hai người đồng thời phi hành chỉ tốn hao thời gian rất ngắn đã bay tới trên bầu trời của Hắc ám chi sâm. Lúc này, bọn họ đã cảm giác được thiên địa pháp tắc ba động tiêu mất.

"Ở phương bắc, nhưng rất xa." Lâm Lôi cau mày nói.

Hắn vừa rồi đã triển khai thần thức, nhưng thẳng đến tận bờ biển Bắc hải vẫn còn cách nơi phát ra thiên địa pháp tắc ba động rất xa.

"Chẳng lẽ là tại Bắc cực băng nguyên?" Đức Tư Lê suy đoán .

Nếu ở phía bắc của Ngọc Lan đại lục vậy chỉ có thể ở hai nơi, một là ở phương bắc, một chính là tại Bắc cực băng nguyên. Lâm Lôi, Đức Tư Lê bọn họ đều phi thường tò mò, tới cùng là ai thành thần ? Ngoại trừ tò mò cũng có một tia chờ đợi.

Chờ đợi, thành thần chính là người của Ngọc Lan đại lục.

"Đức Tư Lê, Bắc cực băng nguyên ta cho tới bây giờ vẫn chưa từng đi qua ? Ngươi có muốn cùng ta ta đi một lần không ?" Lâm Lôi quay đầu về Đức Tư Lê cười nói.

"Đương nhiên không ngại." Đức Tư Lê cũng có ý đó.

Lúc này, Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người hóa thành hai đạo ảo ảnh xẹt qua trường không, trực tiếp hướng phương Bắc cực nhanh bay tới.

Ngọc Lan đại lục vị diện, lục địa tại Ngọc Lan đại lục ngược lại là diện tích nhỏ nhất, nam bắc thẳng tắp không sai biệt lắm mới chỉ có hai ba ngàn dặm, nếu so cùng hải dương chênh lệch tựu lớn.

Chưa kể Nam Hải vì Nam Hải có thể xưng là khôn cùng vô tế. Một vạn Ngọc Lan đại lục, cũng không bằng một phần mười Nam Hải .

Còn Bắc hải, phạm vi so với Nam Hải nhỏ rất nhiều nhưng so với Ngọc Lan đại lục vẫn lớn hơn nhiều.

"Hô hô " gió lạnh thét.

Càng hướng phương bắc, khí trời lại càng lạnh, hơn nữa bây giờ là tháng một đúng lúc lạnh nhất, cho dù với tốc độ của Lâm Lôi bọn họ cũng phải bay vài tiếng cuối cùng mới nhìn thấy Bắc cực băng nguyên.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người hạ xuống trên một khối băng của Bắc cực băng nguyên.

"Bắc cực băng nguyên quả nhiên thật là động nhân." Lâm Lôi than thở.

Nơi này quá lạnh, gió lạnh này căn bản là ’Phong Nhận’, nếu người có thực lực yếu đến nơi đây có lẽ sẽ trực tiếp bị gió cắt thành bùn thịt. Đương nhiên đối với Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê hai người mà nói, gió lạnh này cũng không toán cái gì.

Bắc cực băng nguyên, trên một tòa băng sơn khổng lồ.

Trên Ngọc Lan đại lục cao sơn vượt qua vạn thước đều rất hiếm thấy nhưng ở chỗ này, băng sơn vượt qua vạn thước lại là cực kỳ hay gặp. Tại Bắc cực băng nguyên cũng có ánh mặt trời nhưng ở chỗ này lại không hề có chút nhiệt lượng nào tỏa xuống.

Đặc biệt là gió lạnh thổi bay rất nhiều khối băng vỡ ra cũng khiến thiên địa có đôi khi mờ mịt.

"Người vừa thành thần, quả nhiên là Áo Lợi Duy Á." Lâm Lôi trên mặt có nụ cười.

"Ngươi phát hiện hắn rồi ?" Đức Tư Lê trên mặt nhất thời lộ ra vẻ mừng rỡ, Đức Tư Lê mặc dù trải qua mấy ngàn năm tu luyện. nhưng trình độ phát triển linh hồn không thể bằng cường độ linh hồn của Lâm Lôi sau khi hấp thu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa.

Đó cũng chính là nguyên nhân vì sao Ba Mông Đặc, Đại vu sư và những người khác đều muốn luyện chế linh hồn tinh hoa.

"Theo ta." Lâm Lôi trực tiếp bay lên sau đó bay về hướng đông bắc, Đức Tư Lê cũng đi theo phía sau.

Đại khái bay gần ngàn dặm nữa Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê đã tới một tòa cự hình băng sơn vượt qua mười vạn thước, lúc này Đức Tư Lê cũng phát hiện Áo Lợi Duy Á đúng là đang ở bên trong cự hình băng sơn này. Chỉ thấy một nam tử đầu tóc màu bạc từ trong băng sơn đi ra.

"Lâm Lôi, Đức Tư Lê, mời đến đây đi." Áo Lợi Duy Á trên mặt cũng có vẻ tươi cười.

Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê có chút kinh ngạc.

Áo Lợi Duy Á tóc đen trắng lẫn lộn nhưng hôm nay Áo Lợi Duy Á đầu đầy ngân phát, hơn nữa khí tức của Áo Lợi Duy Á trước mặt tương đối đến gần 'Quang Minh'.

"Áo Lợi Duy Á quang minh pháp tắc ngươi tu luyện đến hạ vị thần trạng thái rồi sao?" Đức Tư Lê mở miệng nói.

Áo Lợi Duy Á không mở miệng chỉ hơi gật đầu.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người lúc này đi theo Áo Lợi Duy Á vào trong băng động. Băng động này sâu phi thường Lâm Lôi, Đức Tư Lê dọc theo băng động một hồi rẻ rồi một hồi hướng phía dưới kéo dài …… đại khái bay chừng hơn mười dặm, mới đến nơi Áo Lợi Duy Á ở.

"Nơi này lạnh quá." Đức Tư Lê than thở.

Áo Lợi Duy Á ở sâu trong băng sơn quả thực phi thường lạnh lẽo, so với các nơi khác ở Bắc cực băng nguyên lạnh hơn gấp mười, gấp trăm lần.

"Đinh đông."

Ở bên cạnh còn có một thủy đàm, từ thủy đàm trung đang tản ra hàn khí kinh người.

"Nơi này là chỗ lạnh nhất trên Bắc cực băng nguyên." Áo Lợi Duy Á cười nói ”Năm đó ta không ngừng đào móc ở đây, các ngươi không biết thôi, khối băng ở đây cứng rắn thế nào, tuyệt đối không kém hơn một ít trân quý quáng thạch. Ta đào rất lâu mới tới nơi đây -"

Áo Lợi Duy Á chỉ về phía thủy đàm.

"Thanh huyền băng trường kiếm này lúc ấy chính là nằm ở trong hàn đàm." Ở nơi chí hàn thế này còn có thủy đàm vốn chính là chuyện quái dị trong đó còn có một thanh huyền băng trường kiếm. Lâm Lôi, Đức Tư Lê đều thầm đoán thanh huyền băng trường kiếm này có thể có lai lịch gì hay không.

"Đi vào bên trong ngồi."

Áo Lợi Duy Á mang theo Lâm Lôi, Đức Tư Lê hai người tiến vào bên trong động.

"A?" Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê đều chấn động.

Bởi vì trong này vẫn còn có Áo Lợi Duy Á đầu đầy tóc đen, Áo Lợi Duy Á tóc trắng trực tiếp đi tới, rồi sau đó cùng Áo Lợi Duy Á tóc đen dung hợp làm một thể. Sau khi hai Áo Lợi Duy Á dung hợp tóc lại trở thành hoa râm.

Quỷ dị!

"Áo Lợi Duy Á. không ngờ a." Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê đều nở nụ cười ”Ngươi không chỉ quang minh pháp tắc phương diện tu luyện thành thần mà ngay cả hắc ám pháp tắc phương diện cũng tu luyện thành thần , bội phục, bội phục!"

"Được rồi, bổn tôn của ngươi đâu?" Đức Tư Lê dò hỏi.

Áo Lợi Duy Á có thể tu luyện ra hai đại thần phân thân, nếu cộng thêm bổn tôn, hẳn là có ba thân thể mới đúng.

"Ta lúc ấy chỉ để một thần cách tại trong cơ thể còn một thần cách tại bên ngoài cơ thể." Áo Lợi Duy Á lạnh nhạt nói.”Ta không muốn tu luyện các pháp tắc khác, chỉ cần tu luyện quang minh pháp tắc cùng hắc ám pháp tắc đến mức tận cùng vậy là đủ rồi."

Lâm Lôi, Đức Tư Lê đều gật đầu.

Nếu xác định chỉ tu luyện hai đại nguyên tố pháp tắc, đích xác không cần tạo ra ba thân thể , như vậy linh hồn sẽ bị chia ba phần , Áo Lợi Duy Á như bây giờ, cũng chỉ có hai phần linh hồn mà thôi.

Lâm Lôi nghi hoặc nói :”Áo Lợi Duy Á, tóc ngươi sao vậy ? Hai phương diện ngươi đều thành thần sử dụng quang minh thần phân thân hẳn là tóc trắng, mà hắc ám thần phân thân sẽ là tóc đen, như thế nào hai người dung hợp, sẽ ra kết quả này?"

"Bởi vì ......"

Áo Lợi Duy Á lạnh nhạt cười ”Sau khi hai thân thể dung hợp ta có thể mang quang minh thần lực, hắc ám thần lực dung hợp cùng một chỗ sử dụng, về phần tóc ta, kỳ thật cũng là thần lực ngưng tụ mà thành, ta muốn biến thành cái dạng gì sẽ ra cái dạng đó."

Lâm Lôi, Đức Tư Lê dở khóc dở cười, bọn họ không nghĩ tới Áo Lợi Duy Á cũng có một mặt như vậy.

Bất quá bọn họ cũng rất giật mình, Lâm Lôi rất rõ ràng, hai loại lực lượng trái ngược sẽ không thể đồng thời sử dụng, như Áo Lợi Duy Á thực lực tự nhiên có thể tăng nhiều.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi có thể nói xem ngươi là làm như thế nào không?" Đức Tư Lê trầm ngâm một hồi mới mở miệng nói.

Áo Lợi Duy Á nhìn hắn một cái, nhưng vẫn còn nói :”Lâm Lôi, còn nhớ lần ta cùng Hắc Đức Sâm quyết chiến không? Ngươi lúc đó cũng ở bên cạnh mà."

"Ta nhớ kỹ." Lâm Lôi gật đầu, lần đó Hắc Đức Sâm thiếu chút nữa đã giết chết Áo Lợi Duy Á nhưng hơn mười năm sau Áo Lợi Duy Á lại khiêu chiến rồi một kiếm giết chết Hắc Đức Sâm.

"Lần đó ta hôn mê mấy tháng, sau khi tỉnh lại, ta chợt có thể dung hợp hai loại cùng một chỗ sử dụng ." đáp án của Áo Lợi Duy Á khiến Lâm Lôi, Đức Tư Lê có chút kinh ngạc. Cho dù người khác biết, cũng không thể bắt chước.

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu .

Năm đó sau khi Áo Lợi Duy Á bị Hắc Đức Sâm đánh trọng thương nhưng chỉ hôn mê đã khiến rất nhiều người nghi hoặc.

Bởi vì thân thể thương thế dù có nghiêm trọng thế nào trải qua trị liệu ma pháp đều có thể chữa trị, nhưng Áo Lợi Duy Á vẫn hôn mê? Thánh vực cường giả chết không ngạc nhiên, hôn mê mấy tháng mới là ngàn năm khó gặp, lúc đầu không ai biết tại sao hôn mê.

Bây giờ mới rõ được .

"Lần hôn mê đó có lẽ có liên quan đến linh hồn, có lẽ còn vì linh hồn Áo Lợi Duy Á khá kỳ lạ." Lâm Lôi còn nhớ, tà nhãn vương giả lúc đầu muốn đống kết linh hồn Áo Lợi Duy Á nhưng đã thất bại.

Lâm Lôi nhìn Áo Lợi Duy Á một cái :”Áo Lợi Duy Á hẳn là có chỗ còn chưa nói, linh hồn biến thành như vậy dám chắc có hai đại pháp tắc tu luyện huyền bí." Lâm Lôi hiểu được điểm này nhưng đối với chuyện của người khác tu luyện thế nào hắn tự nhiên sẽ không hỏi tới.

Tự mình tu luyện tốt vậy là đủ rồi.

"Áo Lợi Duy Á, lần này chúng ta tới là có một việc trọng yếu." Lâm Lôi liền mang chuyện phát sinh tại La Áo đế quốc toàn bộ giảng lại, cũng mang tình huống hôm nay của Ngọc Lan đại lục cẩn thận nói một phen cho Áo Lợi Duy Á.

Hai hàng lông mày của Áo Lợi Duy Á cau lại :”Không ngờ mới có hơn chín năm mà Ngọc Lan đại lục cũng phát sinh nhiều việc như vậy ."

"Áo Lợi Duy Á, đối mặt với rất nhiều dị vị diện cường giả. Ngươi quyết định làm sao bây giờ? Đứng ở này Bắc cực băng nguyên, hay là?" Lâm Lôi chờ mong nhìn Áo Lợi Duy Á. Áo Lợi Duy Á chính mình vừa có một thanh huyền băng trường kiếm lai lịch khó lường hơn nữa hai đại thần phân thân dung hợp làm một.

Về thực lực, Lâm Lôi cũng không tin tưởng có thể đánh bại hắn.

Lâm Lôi cũng không ghen ghét, trái ngược, hắn còn thật cao hứng, hôm nay Ngọc Lan đại lục có cường giả càng mạnh mới có thể bảo vệ cho Ngọc Lan đại lục.

"Sao còn phải nói?" Áo Lợi Duy Á khóe miệng có một tia cười lạnh.”Đây là địa bàn của chúng ta đám hỗn đản kia dám đến chỗ chúng ta tùy ý giết hại, chúng ta không ra tay người ta sẽ cho rằng chúng ta sợ đấy." Áo Lợi Duy Á cho tới bây giờ không chỗ nào sợ hãi.

Như lúc đầu vừa tới Bắc cực băng nguyên đã dám đi khiêu chiến Lạp Sắt Phúc Đức.

"Càng huống chi, bây giờ đạt tới thần vực trong thời gian ngắn muốn đột phá cũng không thể. Cũng nên đi ra ngoài chiến đấu một phen." Áo Lợi Duy Á trong mắt chợt lóe lên một tia quang mang ”Nhiều dị vị diện cường giả lại đây, sao ta có thể bỏ qua cơ hội chiến đấu tốt như vậy?"

Lâm Lôi cùng Đức Tư Lê nhìn nhau, xem ra, bọn họ thật ra đã quá lo lắng.

Với tính cách của Áo Lợi Duy Á sau khi thành thần cũng sẽ không nguyện chỉ đơn giản ẩn tại Bắc cực băng nguyên.

Áo Lợi Duy Á nhìn Lâm Lôi một cái. Kỳ thật hắn có một câu chưa có nói …… năm đó tại Chúng thần mộ địa Lâm Lôi từng vài lần cứu quá hắn còn bởi vì ân tình của Lâm Lôi Áo Lợi Duy Á hắn tuyệt đối sẽ không vì mạng nhỏ mà trốn ở chỗ này.

"Ha ha, hảo, bây giờ có Áo Lợi Duy Á chúng ta ba người liên thủ còn e ngại Ba Mông Đặc sao?" Lâm Lôi cười to nói.

"Ba Mông Đặc, ta cũng muốn nhìn hắn có thể ngăn cản một kiếm này của ta hay không ?" Áo Lợi Duy Á trong mắt có tự tin.

Đức Tư Lê cũng nở nụ cười.

"Đi thôi, chúng ta tới Long huyết tòa thành. Hắn đã sai tên dị vị diện thánh vực cường giả mời Ba Mông Đặc tới Long huyết tòa thành tìm chúng ta." Đức Tư Lê mở miệng nói ”Chúng ta cứ ở Long huyết tòa thành đợi tên Ba Mông Đặc kia."

Lâm Lôi nở nụ cười :”Ta đang suy nghĩ, Ba Mông Đặc kia nếu dụng thần thức điều tra phát hiện chúng ta có ba thần cấp cường giả, có thể sợ đến không dám ra đây nữa hay không ?"

Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê không khỏi cũng nở nụ cười.

Lập tức Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á tam đại thần cấp cường giả liền bay khỏi Bắc cực băng nguyên, về tới Long huyết tòa thành. Tại Long huyết tòa thành chờ đợi Ba Mông Đặc đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 37: Bác Sa Đại Đê

Ngọc Lan đại lục, La Áo đế quốc, trong sân của Bố Long phủ.

"Ba Mông Đặc đại nhân !" Bố Long cung kính hành lễ.

Ba Mông Đặc thân hình cao lớn, toàn thân hắn đều bao phủ trong trường bào màu đen. Phía sau Ba Mông Đặc là bốn gã thánh vực cường giả đang đứng. Từ trong hắc bào đôi mắt sâu kín của Ba Mông Đặc nhìn chằm chằm Bố Long : "Bố Long, trước cùng ta linh hồn truyền âm hết thảy đều là thật ?"

"Tuyệt đối là thật, Bố Long ta nếu nói một câu dối trá thì Ba Mông Đặc đại nhân có thể giết ta." Bố Long cung kính phi thường.

Ba Mông Đặc trầm mặc.

Bố Long không dám nhiều lời, Ba Mông Đặc là một người rất bạo ngược. Qua Ba Đạt vị diện ngục giam trên thực tế cũng là một đặc thù vị diện, phạm vi của nó tự nhiên lớn phi thường. Trong đó cũng sẽ chia làm rất nhiều lãnh địa, rất đông thần cấp cường giả phân tán tại mỗi góc của vị diện ngục giam.

Trong đó Ba Mông Đặc, Mục Ba, Đại vu sư, Đế Lâm bọn họ đều ở một khu vực tại vị diện ngục giam mà tại khối khu vực đó ......

Mục Ba là một người tốt. Đại vu sư âm lãnh, về phần Ba Mông Đặc bạo ngược. Đương nhiên, Đế Lâm là cường giả nhất trong bốn vị hạ vị thần, dù chính là Ba Mông Đặc cũng không dám chọc Đế Lâm, nhưng Đế Lâm một ngày đột nhiên biến mất, sau khi Đế Lâm biến mất Ba Mông Đặc liền thành cường giả nhất tại khu vực đó.

Thẳng đến sau này một cường giả trong khu vực phát hiện điểm yếu không gian lúc trước Đế Lâm rời đi, ngay sau đó, Ba Mông Đặc, Mục Ba, Đại vu sư cùng với một ít thánh vực đều tiến tới, bất quá, bọn họ tự nhiên sẽ không thông tri những người khác.

Cho nên ……

Đi tới Ngọc Lan đại lục kỳ thật đều là cường giả ở gần điểm yếu không gian trên vị diện ngục giam. Bọn họ đi nhưng vô số cường giả tại ngục giam vẫn không biết được, vì điểm yếu không gian nếu không đến gần nó sẽ không cách nào phát hiện ra.

Đó cũng là nguyên nhân Bố Long bốn năm trước mới đến được Ngọc Lan đại lục.

Ngay cả khu vực ở trung tâm có rất nhiều thánh vực còn không biết chứ đừng nói đến đám cường giả tại các khu vực khác tại vị diện ngục giam chịu khổ.

Hôm nay, số lượng thần cấp dị vị diện tại Ngọc Lan đại lục cũng không nhiều chỉ có thánh vực khá đông, mà đám thánh vực đều biết Ba Mông Đặc bạo ngược đến đáng sợ.

"Bố Long, ta giao cho ngươi một nhiệm vụ." Ba Mông Đặc lạnh lùng nói.

Bố Long liền đứng nghe.

"Ngươi lập tức tới Long huyết tòa thành, mời Lâm Lôi bọn họ hai vị thần cấp cường giả, nói ta Ba Mông Đặc, buổi sáng ngày mai …… tại Ngọc Lan hà bác sa đại đê đợi bọn họ." Ba Mông Đặc đạm mạc nói. "Bây giờ phải đi, đừng trì hoãn ."

Bố Long ngẩn ra, Lâm Lôi lúc trước chính là mời Ba Mông Đặc tới Long huyết tòa thành. Bây giờ. Ba Mông Đặc lại an bài tới bác sa đại đê.

"Rõ, Ba Mông Đặc đại nhân." Bố Long không dám cãi lời trực tiếp hóa thành một đạo ảo ảnh hướng phương bắc bay đi.

Ba Mông Đặc quay đầu lại nhìn thoáng qua.

"Kỳ Cát Tháp, ngươi đi luyện hóa linh hồn đi." Ba Mông Đặc lạnh nhạt nói.

"Rõ, Ba Mông Đặc đại nhân." Một trong bốn thánh vực đứng phía sau, toàn thân bao phủ tại trường bào màu trắng liền lĩnh mệnh.

Kỳ Cát Tháp, đúng là tên Kỳ Cát Tháp đã trốn thoát từ thánh đảo!

Kỳ Cát Tháp vừa mới từ thánh đảo thoát ra, đã cảm thấy thống khổ. Kỳ Cát Tháp, chính là tộc nhân của Tam nhãn dực tộc thuộc Quang minh thần giới, Tam nhãn dực nhân tộc, trong mắt thần cấp cường giả chính là một chủng tộc bảo bối.

Vì sao ?

Tam nhãn dực nhân tộc có một năng lực đặc thù. Con mắt thứ ba của bọn họ trời sinh đã có thể luyện hóa tạo ra linh hồn tinh hoa.

Trong mắt rất nhiều thần cấp cường giả tam nhãn dực nhân tộc giống như con vật nuôi. Bắt được một người thuộc tam nhãn dực tộc sau đó bắt hắn luyện hóa linh hồn tinh hoa cho mình hưởng dụng. Nuôi tam nhãn dực nhân tộc là chuyện phi thường lưu hành.

Kỳ Cát Tháp là tộc nhân của tam nhãn dực nhân tộc.

Lúc trước tại Qua Ba Đạt vị diện đã bị một thần cấp bắt được, chịu mọi đau khổ, sau này thần cấp kia chết hắn mới may mắn đào thoát

…… bình thường vẫn che dấu con mắt thứ ba, ngụy xưng là dực nhân của thú nhân rốt cục may mắn chạy trốn tới Ngọc Lan đại lục vị diện.

Tại Ngọc Lan đại lục vị diện thực lực của hắn tự nhiên không cần nói, tuyệt đối là thánh vực cực hạn.

Tại Thánh đảo của Quang minh giáo đình, hưởng dụng rất nhiều linh hồn sau đó nhìn thấy ảnh xạ phân thân của thần cấp đều bị phá hủy, lập tức không để ý Hải Đình Tư, một mình chạy trốn, tại Ngọc Lan đại lục khoái hoạt không được mấy năm, đã bị Ba Mông Đặc phát hiện .

Ba Mông Đặc tự nhiên mừng rỡ.

Hắn vẫn còn vì Đại vu sư chết đi, không ai luyện hóa linh hồn kim đan cho hắn mà thống khổ.

"Ngươi hãy luyện hóa cho ta, hừ, bao nhiêu linh hồn luyện chế được bao nhiêu linh hồn tinh hoa ta đã biết, ngươi chỉ cần cố gắng luyện hóa đừng mong trộm bớt, đến lúc đó luyện hóa ra linh hồn tinh hoa ta sẽ ban một phần mười cho ngươi." Ba Mông Đặc vẫn còn hào phóng.

Kỳ Cát Tháp có thể như thế nào ?

Dưới uy áp của Ba Mông Đặc hắn chỉ có thể lựa chọn hỗ trợ luyện hóa linh hồn.

Đó cũng là nguyên nhân tại sao Ba Mông Đặc đột nhiên chém giết dân chúng, nếu không có Kỳ Cát Tháp quả thực Ba Mông Đặc không có biện pháp nào luyện hóa linh hồn tinh hoa.

Đêm tối, trong Long huyết tòa thành.

"Ngọc Lan hà, bác sa đại đê ?" Lâm Lôi nhìn Bố Long đang cung kính phi thường một cái "Được, chúng ta biết rồi. Ngươi có thể trở về."

"Rõ." Bố Long khom người hành lễ, rồi sau đó lập tức bay khỏi Long huyết tòa thành.

Trong đại sảnh Long huyết tòa thành Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người đều ở đó đồng thời thân nhân huynh đệ Lâm Lôi cũng đến.

"Bác sa đại đê, Ba Mông Đặc lựa chọn nơi đó sao." Đức Tư Lê cười một tiếng.

"Xem ra Ba Mông Đặc đối với lịch sử Ngọc Lan đại lục cũng biết đôi chút." Lâm Lôi lên tiếng "Hắn lựa chọn bác sa đại đê, xem ra là có ý cùng chúng ta giải hòa ." Áo Lợi Duy Á bên cạnh cũng khẽ gật đầu.

Bác sa đại đê tại Ngọc Lan đại lục phi thường nổi danh.

Tục truyền. Tại Ngọc Lan lịch nhiều năm trước đã hình thành, nói cách khác bác sa đại đê này đã vượt qua ngàn năm . Mặc dù trải qua ngàn năm mưa gió ăn mòn nhưng bác sa đại đê vẫn không hề tổn hao gì đúng là một chuyện quái dị.

Mà hơn năm ngàn năm trước Vũ thần cùng đại tế ti đánh một trận trên Ngọc Lan hà cuối cùng đấu hòa.

Bọn họ chính là tại bác sa đại đê tiến hành giải hòa, định hạ biên giới của hai đại đế quốc. Bây giờ Ba Mông Đặc cũng lựa chọn tại đây có lẽ cũng có ý muốn giải hòa.

"Hắn muốn giải hòa ?" Áo Lợi Duy Á hừ lạnh một tiếng.

Đức Tư Lê khuyên bảo cười nói: "Áo Lợi Duy Á, đại cục làm trọng, chúng ta bây giờ không biết tới cùng có bao nhiêu dị vị diện thần cấp cường giả tới Ngọc Lan đại lục. Có thể chấn nhiếp bọn họ nhưng không nhất định phải liều mạng. Thực lực của Ba Mông Đặc chúng ta cũng không rõ ràng lắm a."

"Ốc Đốn, các ngươi đều đi nghỉ trước đi." Lâm Lôi quay đầu lại nói với đám thân nhân mình.

Ốc Đốn bọn họ dù lo lắng nhưng Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba thần cấp nói chuyện bọn họ cũng không tiện xen vào. Giờ nghe Lâm Lôi nói như thế Ốc Đốn mới mở miệng nói: "Ca. Ngày mai nếu có thể không chiến mới là tốt."

"Tốt lắm. Yên tâm đi." Lâm Lôi cười vỗ bả vai Ốc Đốn.

Nhất thời một đám người trong đại sảnh đều rời đi.

"Áo Lợi Duy Á." Lâm Lôi nhìn về phía Áo Lợi Duy Á.

"Sao ?" Áo Lợi Duy Á có chút nghi hoặc.

"Áo Lợi Duy Á, hai đại thần phân thân của ngươi đều dung hợp làm một. Phỏng chừng lực công kích sẽ rất mạnh, nhưng ta hy vọng ngươi nên cẩn thận một chút." trên thực tế Lâm Lôi ngược lại ... lo lắng nhất là Áo Lợi Duy Á. Đức Tư Lê tự biết chênh lệch dám chắc sẽ rất cẩn thận.

Nhưng Áo Lợi Duy Á, nếu cùng người ta chém giết, bị giết càng không tốt .

Lâm Lôi xem ra, Áo Lợi Duy Á cũng là một người mới.

"Ta biết." Áo Lợi Duy Á gật gật đầu.

Lâm Lôi cười nói: "Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê, ta phải nói cho các ngươi một việc về thần khí." Lâm Lôi lập tức lặp lại những lời Mục Ba lần trước nói với hắn toàn bộ nói cho Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á hai người nghe.

Nghe xong Áo Lợi Duy Á cùng Đức Tư Lê đều rất khiếp sợ.

Sau khi Đức Tư Lê thành thần cũng nhận của Lâm Lôi tặng một kiện thần khí. Chủ yếu vì sau khi giết chết Đại vu sư Lâm Lôi có thừa thần khí mà Đức Tư Lê vẫn chưa có kiện nào nên Lâm Lôi tự nhiên tặng cho hắn một kiện.

"Áo Lợi Duy Á, ta cảm giác công kích của ngươi lấy quang minh, hắc ám hai loại trái ngược năng lượng làm trụ cột, nhưng ta cũng nhắc nhở ngươi một chút, năng lượng là một phương diện, còn thần khí ngươi cũng phải lợi dụng cho tốt." Lâm Lôi nhắc nhở "Thần khí, nó sẵn có linh tính. Ngươi cần phải để cho công kích cùng thần khí dung hợp làm một."

Áo Lợi Duy Á có chút nghi hoặc.

Kỳ thật kiếm đạo cùng vũ khí ngược lại không quan hệ.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi cẩn thận thể hội đi. Đường tu luyện của thần rất phức tạp rất bao la. Cũng không đơn giản như ngươi tưởng, ngươi đừng xem nhẹ Ba Mông Đặc." Lâm Lôi kỳ thật nhìn ra Áo Lợi Duy Á cũng bởi vì sau khi đấu cùng Hắc Đức Sâm rồi mới khiến linh hồn phát sinh biến hóa đồng thời có thể dung hợp quang minh, hắc ám.

Chính vì thế, tốc độ tu luyện của Áo Lợi Duy Á mới đột nhiên tăng mạnh.

Nhưng nhìn công kích của Áo Lợi Duy Á tại Chúng thần mộ địa đều rất bình thường , chỉ là một kiếm vô cùng đơn giản! Còn nhờ uy lực của hai loại năng lượng đối lập dung hợp.

Lâm Lôi ngược lại.

Hắn bất kể là lĩnh ngộ đại địa pháp tắc, hay là lĩnh ngộ phong nguyên tố pháp tắc đều suy nghĩ tìm tòi cố gắng để cao lực công kích, từ phong ba động, phong luật động …… một đường phát triển lại đây. Cho đến cuối cùng là thứ nguyên trảm, Lâm Lôi vẫn truy cầu công kích mạnh hơn.

Như luyện hóa thần cách, hiểu được pháp tắc, nhưng lại sẽ không thiết thực. Vậy thì có tác dụng gì ?

"Đường tu luyện quả là có vô số." Lâm Lôi nhớ lại chính mình tu luyện trong ba năm, bổn tôn tu luyện Đại địa mạch động, còn phong hệ thần phân thân thì nghiên cứu tốc độ áo nghĩa đồng thời nghiên cứu Tử huyết nhuyễn kiếm.

Sau khi nghe Mục Ba nói qua chuyện về thần khí Lâm Lôi liền bắt đầu cẩn thận nghiên cứu Tử huyết nhuyễn kiếm.

Nguyên …trước Lâm Lôi quán thâu thần lực tiến vào Tử huyết nhuyễn kiếm, Tử huyết nhuyễn kiếm tựu bắt đầu chấn chiến, phát ra rung động linh hồn thanh âm. Lâm Lôi lúc ấy đã bắt đầu nghĩ : "Loại linh hồn công kích này không thể xác định được mục tiêu. Nếu lúc quần chiến sợ rằng địch nhân sẽ cùng nhau đồng thời công kích, chánh thức công kích có thể chính xác công kích một người mới đúng."

Lâm Lôi lúc ấy đã hiểu được, chính mình đối với Tử huyết nhuyễn kiếm căn bản một điểm vẫn không hiểu.

"Hơn nữa năm đó ta cũng có thể dẫn động sát khí công kích người khác. Bây giờ thế nào ? Còn có, Đại vu sư đều cũng có thể sử dụng tinh thần lực công kích người. Ta có thể đem tinh thần lực công kích cùng Tử huyết nhuyễn kiếm công kích dung hợp làm một hay không ?" đây là phương hướng Lâm Lôi nghiên cứu suốt ba năm qua.

Tác dụng đặc thù của Tử huyết nhuyễn kiếm Lâm Lôi không ngừng khám phá.

Kết hợp thanh âm, tinh thần lực, cùng đặc thù của Tử huyết nhuyễn kiếm cùng với phong nguyên tố pháp tắc Lâm Lôi tốn mất gần hai năm thời gian, rốt cục tại Tử huyết nhuyễn kiếm nghiên cứu ra chính thức một chiêu.

Đây là chiêu thức đầu tiên phối hợp cùng Tử huyết nhuyễn kiếm.

Người cùng thần khí, giờ khắc này mới chánh thức hỗ trợ lẫn nhau.

Trải qua lúc này Lâm Lôi cũng càng thêm hiểu được quan hệ của thần khí cùng chủ nhân.

"Sau khi đạt tới thần vực, lĩnh ngộ pháp là một phương diện làm thế nào vận dụng pháp tắc khiến uy lực phát huy lớn nhất, cũng là một phương diện rất trọng yếu." Lâm Lôi hiểu tốc độ áo nghĩa của hắn cùng ba năm trước đây hầu như không tiến bộ.

Thế nhưng lực công kích ......

Phối hợp Tử huyết nhuyễn kiếm cùng với tinh thần lực đột nhiên tăng mạnh của Lâm Lôi dung hợp làm một thể, một chiêu kia chém ra sẽ hơn xa thứ nguyên trảm lúc trước.

"Chỉ là thi triển một chiêu này tinh thần lực tiêu hao cũng quá lớn. Không tới lúc quan trọng không thể thi triển. Hy vọng Ba Mông Đặc biết điều một chút đi." Đáy lòng Lâm Lôi vẫn còn rất tự tin.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 38: Bồi Tiếu Kiểm?

S
a đại đê, kéo dài từ cửa khẩu của Ngọc Lan hà kéo dài cho đến hạ lưu.

Bác Sa đại đê, chính là kỳ lạ như thế, giống như một cái bức tường chắn, kéo dài đến trung ương của Ngọc Lan hà, hứng chịu nước sông ngàn năm đánh sâu vào. Theo đạo lý, con đê này giống một tòa núi, ngày tháng hứng chịu áp lực của nước sông, qua ngàn năm phải chịu hư tổn

Nhưng Bác Sa đại đê này lại tồn tại hơn ngàn năm vẫn như trước không tổn hao gì.

Đích thật một chuyện là quỷ dị.

Chính bởi vì nguyên do này, Bác Sa đại đê mới nổi tiếng trên Ngọc Lan đại lục.

Ngọc Lan lịch năm 100441 ngày 16, biên giới của La Áo đế quốc cùng Ngọc Lan đế quốc, đoạn hạ du của Ngọc Lan hà, trên Bác Sa đại đê, bình thường nơi này phi thường náo nhiệt , nhưng hôm nay, trên Bác sa đại đê không ai có thể tới gần.

Bởi vì…

Xung quanh có hơn mười thánh vực cường giả thủ hộ trật tự, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần Bác Sa đại đê.

Trên bờ sông, một lượng lớn người dân tụ tập vây xem.

"Mười mấy thánh vực cường giả, ta cả đời lần đầu tiên thấy được nhiều thánh vực cường giả như vậy.” Một tráng hán trung niên kích động, hai con mắt tỏa sáng, không ngừng hướng Bác Sa đại đê theo dõi: ”Hôm nay tới cùng là có chuyện gì vậy, rốt cuộc có chuyện đại sư gì phát sinh?”

"Ồ, đó là thánh vực cường giả? Không có khả năng nhiều như vậy” Những người vây xem càng ngày càng nhiều, cũng có người tỏ ý nghi ngờ.

"Ngươi biết cái gì, ta chính mắt lúc nãy đã thấy rất nhiều thánh vực cường giả từ không trung đáp xuống, đem tất cả mọi người ra ngoài, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào trên Bác Sa đại đê.” Có người từ rất sớm đã Bác Sa đại đê, chứng kiến toàn bộ hành động của thánh vực cường giả

"Vậy nhiều thánh vực cường giả như vậy là muốn làm gì? Còn người có cái đầu bóng lưỡng đang ngồi trên Bác Sa đại đê là ai?"

Người vây xem xung quanh càng ngày càng nhiều, ánh mắt mọi người đều hướng đến trên Bác Sa đại đê, mà ở đó có duy nhất một người đang ngồi trên một chiếc ghế, một hán tử đầu bóng lưỡng vóc người cao lớn mặc trường bào màu đen. Xung quanh hắn không có bất kỳ hộ vệ nào, trước mặt đặt một chiếc bàn bày đầy rượu ngon cùng mỹ thực.

"Lại có thánh vực cường giả tới.” Trong đám người truyền đến tiếng kinh hô.

Đại lượng người vây xem đích người đều chứng kiến phương bắc bay tới ba đạo người ảnh, ba đạo người ảnh này khi bay đến Bác Sa đại đê tốc độ chậm lại, cuối cùng đáp xuống phía trên Bác Sa đại đê. Ba người sóng vai hướng phía hán tử cao lớn đầu bóng lưởng bước đến, chỉ là trong chốc lát đã nhanh tới trước mặt.

"Không nghĩ tới lại có ba vị”

”Thật sự là xin lỗi” Hán tử cao lớn đầu bóng lưởng mặc trường bào màu đen vẻ mặt có chút bối rối, nhưng lại cố gắng xuất ra vẻ tươi cười “Ta chỉ là chuẩn bị hai cái ghế cho hai người!”

Ngay lập tức hán tử cao lớn đầu bóng lưởng hướng xa xa nhìn thoáng qua, hiển nhiên cùng thị tiến hành linh hồn truyền âm, ngay lập tức một thánh vực cường giả không biết từ nơi nào lấy ra thêm một cái ghế, lập tức rất nhanh bay lại đây, cung kính đặc cái ghế xuống, sau đó vừ lại cung kính thối lui.

"Chuyện này không trách Ba Mông Đặc tiên sinh được.” Đức Tư Lê lãnh đạm cười nói.

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo lợi Duy Á ba người đều ngồi xuống, lúc trước Lâm Lôi để cho Bố Long đưa tin, cũng chỉ là nói có hai người là thần cấp cường giả. Lúc này Ba Mông Đặc với việc ba thần cấp cùng tới có một chút kinh ngạc. Nhưng hắn cũng không quá để ý.

"Xem ra chính là kẻ mấy ngày hôm trước thành thần. Cũng là một bọn giống nhau”. Ba Mông Đặc trong lòng thầm nghĩ, ”Vừa mới thành thần? Hừ, loại mới vừa bước vào hạ vị thần này. Ta một mình có thể chống mười người như vậy.”

Ánh mắt Ba Mông Đặc đều tập trung trên người Lâm Lôi, trong ba người, người duy nhất mà hắn kiêng kỵ chính là Lâm Lôi, bởi vì hơn ba năm trước, chính Lâm Lôi đã giết chết Đại vu sư: ”Lâm Lôi này có thể giết chết Vu sư, hơn nữa trung phải tuyệt chiêu tối hậu của Vu sư mà không chết.”

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người chỉ tập trung nhìn Ba Mông Đặc.

"Ha ha..." Ba Mông Đặc phát ra tiếng cười to sang sảng ”Lâm Lôi tiên sinh. Người muốn cùng ta gặp mặt, ta tự nhiên không dám không gặp, không biết Lâm Lôi tiên sinh các người ba vị, tìm Ba Mông Đặc ta tới cùng có chuyện gì? Có chuyện gì, cứ nói thoải mái, Ba Mông Đặc ta là một người rất hào sảng a.”

Ba Mông Đặc thanh âm rất lớn.

Nhưng chính là, những người vây xem xung quanh ở xa xa không hể nghe được, bởi vì Ba Mông Đặc sử dụng thần chi lĩnh vực.

Thần chi lĩnh vực, chính là Ba Mông Đặc thông qua nguyên tố lực lượng, tiến hành khống chế đơn giản không gian xung quanh. Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo lợi Duy Á ba người đều là thần cấp cường giả, tự nhiên sẽ không quan tâm đền việc đối phương đơn giản sử dụng thần chi lĩnh vực. Cho dù đối phương toàn lực thi triển, đối với ba người uy hiếp kỳ thật cũng không lớn.

Thần chi lĩnh vực, kỳ thật chính là mấu chốt quyết định chênh lệch giữa thần và thánh vực. Mà một khi hai bên đều là thần thi triển ra, lại không có cái gì ảnh hưởng.

"Ba Mông Đặc tiên sinh, nguyên do chúng ta tới đây, ngươi hẳn là biết.” Lâm Lôi nhìn hắn chằm chằm

Ba Mông Đặc thoáng kinh ngạc một chút, liên cười to rồi nói:”Lâm Lôi tiên sinh nói đùa, ngươi không nói, ta như thế nào biết được?"

Áo Lợi Duy Á bên cạnh âm thanh lạnh lùng nói:”La Áo đế quốc chết đi cả chục vạn người, chục vạn người. Ba Mông Đặc, ngươi thật sự là tâm ngoan thủ lạt, xem Ngọc Lan đại lục chúng ta là cái gì? Muốn giết nhiều ít bao nhiêu thì giết à?”

"Ba Mông Đặc tiên sinh, tất cả mọi người trong lòng đều hiểu rõ nhau, ngươi con làm ra vẻ không biết ư” Lâm Lôi cũng nói.

Ba Mông Đặc xấu hổ cười, lại nói: ”Này La Áo đế quốc chỉ là chết đi thường người thôi… được rồi, ta thừa nhận, gần chục vạn người, đích thật là ta an bài người giết sạch. Làm sao vậy? Lâm Lôi, các ngươi ba người đều đã thành thần, sao lại quan tâm đến người thường?" Ba Mông Đặc làm ra bộ dáng rất kinh ngạc.

"Ngươi đang nói chơi ư?" Lâm Lôi sắc mặt không khỏi trầm xuống.

Đức Tư Lê cũng mở miệng nói:”Ba Mông Đặc, Ngọc Lan đại lục là quê hương của chúng ta, nếu mặc cho ngươi tàn sát, những người dân trên quê hương của chúng ta đều chết sạch hết, chúng ta ba người còn có thể diện để sống ư? Ba Mông Đặc, ngươi nói đi, chuyện này giải quyết như thế nào?.”

Giải quyết như thế nào?

Nghe nói như vậy, Ba Mông Đặc đáy lòng cười thầm:”Cũng quả nhiên như ta đoán, bọn họ cũng không muốn đánh nhau ầm ĩ với mình, chuyện như thế này co thể giải quyết dễ dàng rồi”

Nhưng Áo Lợi Duy Á ở một bên lại hừ lạnh một tiếng.

"Này, thật sự rất xin lỗi.” Ba Mông Đặc cảm thái than vãn,”Như vậy đi, các ngươi không phải lo lắng cho thường người trên quê hương của mình chết hết sao? Ta đây xin hứa, sẽ giết thêm chục vạn người nữa thôi rồi ta sẽ ngừng tay, thế nào? Giết thêm chục vạn, đối với Ngọc Lan đại lục mà nói, cũng không tính là cái gì nhiều.”

Giết thêm chục vạn?

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người trong lòng đều bừng bừng tức giận, sắc mặt cũng đều lạnh xuống.

Ba Mông Đặc thấy thế, không khỏi cười nói:”Ha ha, tính ta hay nói giỡn, hay nói giỡn mà thô. Lâm Lôi, các ngươi thật không thể cười lên một tiếng vui vẻ sao? Không giết nữa, ta cam đoan, không hề giết người trên Ngọc Lan đại lục nữa, như vậy được chứ?

Áo Lợi Duy Á sắc mặt lạnh như băng, Đức Tư Lê sắc mặt cũng không quá đẹp mắt.

Lâm Lôi lạnh nhạt nghiêm mặt nói:” Ba Mông Đặc, chúng ta cũng không muốn nói nhiều, đáp ứng chúng ta hai điều kiện, chuyện này sẽ bỏ qua.”

"Nói.” Ba Mông Đặc nụ cười trên mặt vẫn như trước.

"Đầu tiên, từ hôm nay trở đi không cho phép lại giết thêm một người dân vô tội trên Ngọc Lan đại lục nữa, linh hồn Ngọc Lan đại lục dân chúng ngươi sưu tập được, vô luận là đã bị luyện hóa hay vẫn chưa bị luyện hóa đích, đều giao ra đây” Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Nụ cười trên mặt Ba Mông Đặc nhất thời biến mất.

"Thứ hai, chuyện này sau khi chấm dứt, ngươi lập tức rời khỏi Ngọc Lan đại lục vị diện. Chúng ta Ngọc Lan đại lục vị diện không chào đón ngươi” Lâm Lôi nói một cách thẳng thừng.

Ba Mông Đặc sắc mặc âm trầm cũng đứng lên.

"Rời khỏi Ngọc Lan đại lục vị diện?" Ba Mông Đặc mở miệng nói ”Điểm ấy cũng không phải là không có khả năng, bất quá các ngươi cũng đừng nóng vội, ít nhất cho ta một chút thời gian.”

Đức Tư Lê mở miệng nói: ”Ba Mông Đặc, ngươi sưu tập linh hồn người dân Ngọc Lan đại lục chúng ta. Mau nhanh giao ra đây, mặc kệ là đã luyện hóa thành linh hồn tinh hoa, hay là vẫn còn chưa bị luyện hóa, toàn bộ giao ra đây. Ngươi không tư cách dùng chúng.”

"Không có, tất cả linh hồn đều đã đến minh giới.” Ba Mông Đặc dứt khoát nói ”Ta không có cách nào khác để luyện hóa linh hồn, ta lấy linh hồn để làm chi?"

Ba Mông Đặc trong lòng cũng có chút tức giận.

Đối với Ba Mông Đặc, dù là Mục Ba hay Đại vu sư, cũng không dám đối với hắn mà kiêu ngạo. Hắn để cho Đại vu sư vì hắn luyện chế linh hồn kim châu, Đại vu sư cũng không dám trước mặt phản kháng. Nếu không phải biết một chút chuyện cùng bối cảnh của Lâm Lôi. Hẳn Ba Mông Đặc đã không phải chịu ủy khuất lúc đầu như vậy.

Lúc trước Đại vu sư tử vong, Ba Mông Đặc cũng có chút giật mình, lập tức bắt đầu điều tra mọi chuyện của Lâm Lôi.

Sau đó từ một đệ tử Vũ thần môn, mới biết được Lâm Lôi cùng Bối Lỗ Đặc có điểm quan hệ. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến Ba Mông Đặc nhiều như vậy năm vẫn không trả thù Lâm Lôi.

Hắn không muốn cùng Lâm Lôi đối địch.

Bối Lỗ Đặc rất đáng sợ, Ba Mông Đặc dù chết cũng không có khả năng quên.

"Đến Minh giới, nói đùa!!!" Áo Lợi Duy Á trực tiếp đứng lên.

"Ba Mông Đặc, ngươi đang nói dối." Lâm Lôi và Đức Tư Lê cũng đứng lên, bọn họ cà ba người đều thực sự nổi giận. Ba Mông Đặc sau khi cuồng vọng giết chết chục vạn người, không hề tỏ ra hối hận, chỉ nói một tiếng ta sau này không giết nữa. Ngay cả linh hồn cũng không chịu giao ra, cũng không chịu rời đi Ngọc Lan đại lục vị diện.

Tới bước này thì không còn gi để nói.

"Nói dối, ta như thế nào lại nói dối?" Ba Mông Đặc cũng đứng lên.

"Chúng ta đều biết, ngươi trong khi sưu tập linh hồn, chuyện ngươi an bày cho các thánh vực cường giả tưởng chúng a không biết?” Đức Tư Lê âm thanh lạnh lùng nói.

Ba Mông Đặc đột nhiên quay đầu lại, căm tức nhìn phía xa xa: ”Bố Long…"

Bố Long lập tức hoảng sợ quỳ phục xuống, nhưng hắn lại bị thần chi lĩnh vực khống chế bắt phải đứng lên, cả người không thể động đậy.

"Chết đi” Ba Mông Đặc vung tay lên, một đạo thần lực màu xám bay ra ngoài trực tiếp hướng vào thân thể Bố Long, Bố Long hoảng sợ nhìn tử vong thần lực bay tới, nhưng lại không cách nào nhúc nhích, tử vong thần lực trực tiếp chạm vào thân thể của hắn, trong nháy mắt biến thành bụi phấn.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê ba người đều cẩn thận chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào.

Ba Mông Đặc quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi ba người: ”Lâm Lôi, ta Ba Mông Đặc hôm nay nói rõ ràng, ta Ba Mông Đặc cho ngươi thể diện, sau này không giết thường người trên Ngọc Lan đại lục! ngươi cho ta thể diện, kết thúc chuyện này. Nếu không… ta không ngại, thay Bối Lỗ Đặc đại người giáo huấn ngươi một chút.”

"Ngươi nói cái gì?" Lâm Lôi cười lạnh một tiếng,” Ba Mông Đặc, ngươi giết chết chục vạn người, chục vạn người a!!! Ngươi bây giờ nói sau này không giết nữa, ngay cả một chút trừng phạt đều không có, hoàn toàn không coi chuyện này ra gì? Còn nói cho ta thể diện?"

Lâm Lôi cảm thấy vô cùng buồn cười.

Ba Mông Đặc này cũng thật quá bá đạo.

"Nga, tới cùng là ngươi không để cho ta thể diện.” Ba Mông Đặc sắc mặt trở nên âm trầm.

Hắn trong lòng quyết định chủ ý: ” Lâm Lôi cùng Bối Lỗ Đặc đại người có quan hệ, không thể giết được, chỉ nên giáo huấn một chút. Về phần hai người bên cạnh… trực tiếp giết chết. Cũng có thể chấn nhiếp một chút Lâm Lôi. Đừng tưởng rằng ta cùng cái… Vu sư kia giống nhau!"

"Không phải không để cho ngươi thể diện, mà là ngươi thực sự quá bá đạo.” Lâm Lôi đáy lòng cũng nổi lên sát khí.

Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê bên ngoài thân cũng ẩn ẩn thần lực vờn quanh.

"Khốn kiếp, Ba Mông Đặc ta hôm nay tại đây vui vẻ tiếp ngươi, cho Lâm Lôi ngươi thể diện, Ba Mông Đặc ta với người khác sao lại tươi cười như vậy? Ngươi chính là không biết xấu hổ.” Ba Mông Đặc đột nhiên vỗ cái bàn, ”Bồng" đích một tiếng, cái bàn trực tiếp bạo liệt nát bấy, Ba Mông Đặc cơ mặt tức giận run run ”Hảo, vậy cũng không thể trách ta, Bối Lỗ Đặc đại người, ta hôm nay sẽ thay người giáo huấn tên Lâm Lôi này một chút” Ba Mông Đặc trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh chiến đao màu xanh đậm.

"Vù!" “Vù!" “VÙ!"

Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người đồng thời bay ngược về sau lên giữa không trung, Lâm Lôi trong tay xuất hiện Tử huyết nhuyễn kiếm yêu dị, Đức Tư Lê trong tay xuất hiện một thanh tế kiếm, mà Áo Lợi Duy Á trong tay còn là xuất hiện Huyền băng trường kiếm.

" Ba Mông Đặc, ngươi còn cho là vui vẻ tiếp ta sao?"

Lâm Lôi giận dữ cười nói: ”Ngươi còn gọi cho ta thể diện? Giết chết cả chục vạn người trên Ngọc Lan đại lục của ta, một điểm bồi thường cũng không có, còn nói cho ta thể diện? Hơn nữa ngươi còn nói thay Bối Lỗ Đặc đại người giáo huấn ta? Ngươi dựa vào cái gì mà đòi thay thế Bối Lỗ Đặc đại nhân?"

"Hơn nữa, ngươi có năng lực để giáo huấn ta sao?" Lâm Lôi phong hệ thần lực quán nhập vào Tử huyết nhuyễn kiếm.

Lúc này đây, Tử huyết nhuyễn kiếm cũng không có phát ra một tia thanh âm.

"Người này, thực sự là một tên khốn kiếp” Đức Tư Lê cũng là tức giận mà cười, trong ba người tính tình tốt nhất là Đức Tư Lê, cũng bị Ba Mông Đặc chọc cho nổi điên.

Ba Mông Đặc cầm trong tay trường đao màu xanh đậm, nhếch miệng, vẻ mặt dữ tợn.

"Chết đi!!!" Ba Mông Đặc bạo ngược rống giận, thanh âm còn vang vọng, bóng người đã vọt tới trước người Áo lợi Duy Á. Ba Mông Đặc đã quyết định chủ ý, giết chết Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á hai người, như thế đủ để giáo huấn cho Lâm Lôi một phen.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.12 - Chương 39: Sấm Đại Họa Liễu!

Vốn thánh vực thánh vực cường giả đang duy trì trật tự trên bờ lập tức lập tức lui về phía bờ sông. Nhưng những người đang tụ tập xung quanh xem càng lúc càng nhiều vô cùng hoảng sợ mở to hai mắt. Vừa rồi Bố Long đột nhiên bị giết chết, đều khiến cho những dân chúng bình thường phải giật mình. Bởi vì bọn họ vốn thấy Bố Long có khả năng phi hành.

Bố Long là thánh vực cường giả. Nhưng khi bị giết chết lại không có năng lực hoán thủ một chiêu.

Đối với người dân bình thường mà nói, điều này khó có thề tin được.

Người nọ chính là thánh vực cường giả!

Giờ phút này …

Khuôn mặt dữ tợn của Ba Mông Đặc mang theo tiếng rít gió trong không khí, nhằm phía Áo Lợi Duy Á xông đền. Cầm trong tay màu xanh thẫm chiến đao trực tiếp hung hăng hướng Áo Lợi Duy Á bổ đền, nhưng nghênh đón hắn cũng là một kiếm chói mắt của Áo Lợi Duy Á.

Hắc ám cùng quang minh đồng thời tồn tại !

"Bồng !"

Chiến đao cùng Huyền băng trường kiếm giao kích. Lực phản chấn đáng sợ hướng xuống Bác Sa đại đê mà bộc phát khiến cho tầng tấng đất đá trong một thước tất cả đều hóa thành nát bấy, lộ ra bên trong Bác Sa đại đê một thạch chất ngăm đen kì lạ.

Bác Sa đại đê ngàn năm không suy siển. Nguyên nhân có thể là do loại đá kì lạ này.

Lực phản chấn còn chưa ngừng lại, tiếp tực đánh sâu vào lòng Ngọc Lan hà bạo liệt ra vô số bọt nước bắn ra bốn phương tám hướng. Bọt nước giống như một mũi tên nhọn bắn vào những người bình thường vây xem xung quanh, những người đó đều kêu lên một cách thông khổ, máu tươi tuôn ra.

Nhất thời. Dân chúng vây xem xung quanh trên bờ đều hoảng sợ, không ngừng lui về phía sau.

"Ông" Một tầng quang mang màu trắng tạo thành từng đợt sóng từ não bộ của Đức Tư Lê bắn ra, những cơn sóng bạch quang này tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt đã phủ lên người Ba Mông Đặc, Ba Mông Đặc có chút thống khổ, gầm nhẹ một tiếng.

"Khốn kiếp" Ba Mông Đặc nhìn chằm chằm Đức Tư Lê cùng Áo Lợi Duy Á ở phía xa.

Thực sự phán đoán sai!

Vốn Ba Mông Đặc cho rằng Đức Tư Lê cùng Áo Lợi Duy Á đều vừa mới thành thần. Thực lực hẳn là rất tầm thường. Giải quyết hai người này không khó. Nhưng không ngờ… vừa rồi một kiếm của Áo Lợi Duy Á lực công kích so với một đao của hắn còn muốn mạnh hơn, về phần Đức Tư Lê lại có công kích linh hồn quỷ dị.

"Tưởng có thể giết chúng ta à? Nằm mơ." Áo Lợi Duy Á sắc mặt lạnh như băng.

Lâm Lôi giờ phút này liết mắt nhìn Đức Tư Lê một cái, trong lòng thầm than: " Đức Tư Lê tu luyện chính là quang minh nguyên tố pháp tắc. Về phương diện linh hồn một khi thành thần, linh hồn công kích càng trở nên khó lòng phòng bị, ngay cả như Ba Mông Đặc cũng phải chịu chút ủy khuất."

Đức Tư Lê… am hiểu nhất chính là linh hồn !

"Lâm Lôi. Ba Mông Đặc này chỉ một mình ta là có thể giải quyết." Áo Lợi Duy Á linh hồn truyền âm nói, hắn tự tin mười phần, lập tức hóa thành một đạo ánh sáng, trong nháy mắt như xẹt qua không gian, tới trước người Ba Mông Đặc.

"Bồng !"

Bên ngoài thân Ba Mông Đặc lập tức xuất hiện một tầng khí lưu màu xám xoay tròn thành từng gợn. Trong nháy mắt bao phù mấy chục thước khu vực xung quanh.

"Vù" Áo Lợi Duy Á lập tức bay ngược trở lại.

Áo Lợi Duy Á sắc mặt xám trắng. Lập tức linh hồn truyền âm nói: "Cẩn thận, bên ngoài hắn dường như là trung vị thần lực, ẩn chứa lực lượng quỷ dị. Khi ta tới gần toàn thân như mất hết khí lực, rất quỷ dị" Áo lợi duy á thâm hô hấp, hít thở. Sắc mặt dần dần khôi phục.

Đức Tư Lê, Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Lâm Lôi cũng biết. Đạt đến thần cảnh giới lâu như vậy, Ba Mông Đặc dám chắc có một chút công kích lợi hại.

"Ha ha…" Ba Mông Đặc phát ra tiếng cười càn rỡ, nhìn chằm chằm Lâm Lôi bọn họ ba người, trong ánh mắt, chứa đầy sát khí. "Xem ra ta đã quá coi thường các ngươi. Không xuất ra bản lãnh thật, muốn giết các ngươi thật co chút khó khăn. Bây giờ thìi chết đi!”

Nói xong. Khí lưu màu xám bên ngoài Ba Mông Đặc cuồn cuộn vận chuyển, Ba Mông Đặc bản thân trực tiếp vọt về phía trước. Mục tiêu của hắn cũng như trước là Áo Lợi Duy Á va Đức Tư Lê.

Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê lê sắc mặt trịnh trọng.

"Ông" Từ trên não bộ của Đức Tư Lê lại bắn ra từng hợn sóng bạch quang kỳ lạ. Bao phủ Ba Mông Đặc.

Nhưng lúc này Ba Mông Đặc hoàn toàn vô sự không chịu chút ảnh hưởng của bạch quang, đồng thời trong tay tràn ngập quang mang màu xám, ánh mắt cùng chiến đao như tia chớp, trực tiếp bổ về phía Áo Lợi Duy Á.

"Hây!" Áo Lợi Duy Á phẫn nộ quát một tiếng bên ngoài thân quang minh hắc ám thần lực hình thành vòng bảo hộ phòng ngự. Toàn lực xuất ra một kiếm có đủ hai màu hắc bạch, không gian lập tức xuất hiện cái khe. Hắc bạch kiếm quang cùng chiến đao màu xanh đánh xuống. Chỉ nghe tiếng va chạm liên tục vang lên.

"Bất hảo !" Lâm Lôi thấy được tình hình cực kỳ không tốt.

Một đạo thân ảnh màu xanh nhạt đột nhiên vọt đến.

Vô số kiếm quang màu tím yêu dị phát ra tạo thành vô số vết nứt không gian, chính là phong ba động thứ nguyên trảm! Vô số tử quang, mỗi một đạo đều là thứ nguyên trảm, vô số kiếm ảnh đồng loạt phát ra. Ba Mông Đặc dù thế công cường hãn cũng bị kiềm hãm lại một chút.

"Thật quỷ dị" Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Có cảm giác lúc này chiến đao trong tay Ba Mông Đặc như biến thành từng đạo thủy triều cuồn cuộn mà đến, cảm giác chình mình biến thành một con thuyền nhỏ lạc vào vòng nước xoáy. Hơn nữa trong “Sóng triều chiến đao” này hàm chứa tử khí quỷ dị, không ngừng công kích vào linh hồn của mình. Nếu lình hồn yếu, hoàn toàn có thể bị tử khí ảnh hưởng, toàn thân sẽ không còn lực phản kháng.

"Lui" Lâm Lôi sau khi chém ra 'Phong Ba Động', lập tức nắm lấy Áo Lợi Duy Á bay ngược ra phía sau.

Áo Lợi Duy Á sắc mặt xám trắng. Linh hồn của hắn không mạnh mẽ bằng Lâm Lôi, ảnh hưởng của tử khí đối với hắn vô cùng lớn. Mà Đức Tư Lê càng giật mình, công kích của mình hoàn toàn không ảnh hưởng đến Ba Mông Đặc.

Ngọc Lan hà, trên bầu trời Bác Sa đại đê, Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người sóng vai huyền phù giữa không trung, bọn họ đều có cảm giác rời vào tình huống không hay.

"Tiếp tục chiến đấu với hắn, chỉ có con đường chết" Đức Tư Lê linh hồn truyền âm với Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á.

Lâm Lôi cũng không có nói gì, Đức Tư Lê am hiểu nhất chính là linh hồn công kích, nhưng đối phương lại có thể dễ dàng ngăn cản, như vậy Đức Tư Lê có thể làm sao bây giờ? Lâm Lôi nhìn về phía Áo Lợi Duy Á, linh hồn truyền âm nói: " Áo Lợi Duy Á., ngươi có biện pháp nào tiêu diệt Ba Mông Đặc không?"

Áo Lợi Duy Á hai chân mày dựng đứng lên, linh hồn truyền âm nói: "Còn có một kích cực mạnh, nhưng sau khi sử dụng, tinh thần lự sẽ tiêu hao không còn, linh hồn cũng sẽ rất yếu, sẽ không phát động công kích được nữa.”

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

"Các người muốn giết ta ?" Ba mông cuồng tiếu: "Cái linh hồn công kích kia. Ngươi đem sử dụng với người khác thì còn chút tác dụng, con với Ba Mông Đặc ta, ngay cả Đại vu sư ta còn không sợ, lẽ nào lại sợ linh hồn công kích của ngươi ư? Năng lực công kích của ngươi so với Đại vu sư còn kém rất xa!!!"

Lâm Lôi chợt hồi tưởng lại công kích của Đại vu sư.

Nếu không phải có kiện chủ thần khí bị tàn phá bảo hộ. Nếu không phải nhờ giọt nước màu xanh biếc kia, đối mặt với một kích cuối cùng liều mạng của Đại vu sư, bản thân mình hoàn toàn không thể chống đỡ.

"Về phần ngươi, tiểu tử tóc đen trắng kia" Ba Mông Đặc tự tin co thể nắm chắc phần thắng nói: "Quang minh thần lực, hắc ám thần lực đồng thời sử dụng, quả thật là một chuyện lạ. Nhưng nếu một kiếm đơn giản của ngươi Ba Mông Đặc ta mà còn không đỡ được, thì tại vị diện ngục giam đã chết không biết bao nhiêu lần".

"Một kiếm đơn giản, hừ, dù chỉ là một kiếm cũng đủ để giết ngươi" Áo Lợi Duy Á cắn răng tức giận.

Liều mạng cùng hắn.

"Ha ha ……" Ba Mông Đặc cười một cách giận dữ "Tốt, muốn chết, ta sẽ thanh toàn cho ngươi" Lực lượng màu xám bên ngoài Ba Mông Đặc đột nhiên đại thịnh, giống, tựa như vô tận thủy triều trực tiếp hướng tới bao trùm Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người vào bên trong.

Lâm Lôi đáy lòng sát niệm bốc lên.

"Giết!"

Áo Lợi Duy Á sắc mặt dữ tợn cầm trong tay Huyền băng trường kiếm lách qua Lâm Lôi đang chắn phía trước xông lên. Lâm Lôi không chút do dự lao sát theo, cùng nhau đồng thời vọt tới. Bất kể Lâm Lôi hay Áo Lợi Duy Á giờ phút này đều quyết tâm sử ra chiêu mạnh nhất của mình.

"Ha ha " Ba Mông Đặc cười một cách cuồng vọng. Đồng thời huy động chiến đao màu xanh thẫm của mình.

Chiến đao màu xanh thẫm hóa thành vô số đao ảnh, hình thành nên sóng triều tịch quyển, đồng thời hai mắt Ba Mông Đặc đột nhiên trở nên đỏ đậm. Chiến đao màu xanh thẫm ẩn chứa một tia màu đỏ nhàn nhat giữa từng đợt sóng triều.

Lâm Lôi mặc dù xuất phát cùng lúc với Áo Lợi Duy Á, nhưng mà tốc độ Lâm Lôi so với Áo Lợi Duy Á lại nhanh hơn, trước một bước cùng với Ba Mông Đặc giao thủ.

"Giết tên hắc bạch tiểu tử kia trước, chỉ làm Lâm Lôi trọng thương là được" Ba Mông Đặc giờ khắc này không hề lưu thủ, nhưng Ba Mông Đặc giật mình phát hiện, thanh Tử huyết nhuyễn kiếm phi thường đẹp đẽ trong tay Lâm Lôi lại phát ra âm thanh, nghe như thanh âm mềm mại của một cây sáo.

Thanh âm vô cùng hay, vô cùng dễ nghe.

Giờ khắc này cả thế giới như an tĩnh, im lặng. Chỉ có âm thanh nhẹ nhàng của sáo vang lên.

"Cảng!"

Tử huyết nhuyễn kiếm cùng với sóng triều đao ảnh va chạm với nhau, chính lúc này một kiếm ảnh màu đỏ từ thân Tử huyết nhuyễn kiếm bắn ra, trực tiếp truyền vào trong não của Ba Mông Đặc, linh hồn của Ba Mông Đặc phi thường cường đại, hơn nữa tinh thần lực một khi khống chế sẽ biến thành một tường thành phòng ngự chắc chắn.

Vì vậy khi đối mặt với tuyệt chiêu của Đại vu sư. Ba Mông Đặc đủ tự tin bảo trì ít nhất không chết.

Nhưng là…

Thanh âm của tiếng sáo làm cho Ba Mông Đặc chìm vào đó trong chốc lát, khiến cho hắn không khống chế tinh thần lực hình thành bức tường ngăn cản. Một chút thời gian quý hiếm này cũng đủ cho Lâm Lôi công kích. Huyết sắc kiếm ảnh hư ảo cũng chính là lúc này bắn ra.

Huyết sắc kiếm ảnh hư ảo dễ dàng đâm thủng tinh thần lực hải dương của Ba Mông Đặc không có sự phòng hộ.

"A" Lúc huyết sắc kiếm ảnh phá tan tinh thần lực hải dương Ba Mông Đặc mới bừng tỉnh trở lại.

Nhưng lúc này đã không còn kịp nữa rồi.

Huyết sắc kiếm ảnh hư ảo trực tiếp đâm vào thần cách của Ba Mông Đặc, thần cách một trận chấn động dưới sự công kích của huyết sắc kiếm ảnh cuối cùng trực tiếp bạo liệt ra …… linh hồn ẩn bên trong thần cách trực tiếp bị chấn vỡ, Ba Mông Đặc ánh mắt nhất thời ngốc trệ .

Hồn phi phách tán !

Tự nhiên sóng triều đao ảnh cũng vì đó mà đình trệ.

Tốc độ áo nghĩa – một tiếng gió khẽ trong không khí !

"Chết !" Cách Lâm Lôi chỉ trong chốc lát công kích cực mạnh của Áo Lợi Duy Á cũng đã đến. Thần cấp cao thủ giao chiến, đặc biệt là hắn cùng Lâm Lôi trước sau chỉ là cách nhau một cái nháy mắt. Ngay khi Ba Mông Đặc vừa mới chết, một kiếm của Áo Lợi Duy Á cũng vừa đến.

Quang mang hắc bạch bao phủ Huyễn băng trường kiếm, hình thành vô số khe nứt không gian.

Một kiếm này của Áo Lợi Duy Á khi thành thần tuyệt đối là một kiếm cực mạnh.

"Phập!"

Hắc bạch kiếm quang trực tiếp đánh bay chiến đao, kiếm quang bay ra dễ dàng đem thân thể Ba Mông Đặc từ đầu đến chân chém thành làm hai. Nhưng rất rõ ràng, hặc bách kiếm quang đem thân thể Ba Mông Đặc chém ra làm hai, một chút năng lượng cũng không giảm, tiếp tục lao xuống phía dưới.

"Phụp !"

Phảng như một cự phủ chém vào đại thụ, hắc bạch kiếm quang khó khăn bổ vào thạch chất ngăm đen của Bác Sa đại đê. Một kiếm này của Áo Lợi Duy Á quá mạnh mẽ, dưới một kiếm này, Bác Sa đại đê ngàn năm đứng vững bị cắt thành hai.

"Không đúng." Áo Lợi Duy Á giờ phút này mặc dù tinh thần lực tiêu hao không còn, nhưng hắn vẫn còn tỉnh táo giật mình nhìn về phía Lâm Lôi.

Khi công kích của hắn đem Ba Mông Đặc dễ dàng cắt thành hai nữa, Áo Lợi Duy Á á mới phát hiện …… Ba Mông Đặc đã chết.

Rất hiển nhiên, Ba Mông Đặc đã chết không còn lực hoán thủ, một kiếm của Áo Lợi Duy Á đem Ba Mông Đặc chém ra làm hai, năng lượng cơ hồ không có gì tiêu hao.

"Lâm Lôi, là ngươi giết hắn?" Áo Lợi Duy Á giật mình nói.

"Chỉ nhanh hơn một chút so với ngươi mà thôi" Lâm Lôi vung tay lên, đem thần cách, thần khí cùng với không gian giới chỉ của Ba Mông Đặc thu vào trong tay.

Đức Tư Lê cũng đã bay lại gần trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười: "Lâm Lôi, các ngươi…" Ngay khi Đức Tư Lê chưa nói hết câu.

"Oanh !" Bác Sa đại đê phía dưới bị Áo Lợi Duy Á cường mãnh cắt thành hai nửa mạnh mẽ bạo liệt biến thành vô số đá vụn, Bác Sa đại đê dưới một kiếm toàn lực của Áo Lợi Duy Á, khó khăn tạo ra một khe hở. Giờ phút này đột nhiệt bạo liệt.

"Ha ha, nhiều năm như vậy rốt cuộc cũng thoát được !!!"

"Ngọc Lan đại lục, mới đó đã hơn trăm ngàn năm rôi. Ngã Ta Lạp ta đã trở về, ha ha "

"Ngọc lan đại lục, đã trở về, !"

"Đã trở về!"

"Đã trở về!!!"

Phảng phất như châu chấu, vô số bóng người tòng từ phía dưới Bác Sa đại đê điên cuồng vọt ra, hướng bốn phương tám hướng bay đ.

"Cám ơn các ngươi, tiểu tử kia." Thanh âm của một người vang lên trong đầu của Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á. Tràn cảnh này làm cho Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ngây người, vô số khí tức của cường giả khiến cho Lâm Lôi vô cùng kinh hãi.

"Oanh !" Một người áo đen xuất hiện trên bầu trời.

Nhất thời, không gian yên lặng.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân" Lâm Lôi trong nháy mắt phát hiện thân ảnh vừa xuất hiện chính là Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc giờ phút này sắc mặt đại biến, chỉ thấy tay phải phất lên một cái, biến thành hắc sắc cự hình thủ chưởng trực tiếp đánh xuống. Cự hình thủ chưởng trực tiếp đánh vào Bác Sa đại đê phía dưới.

Từ Bác Sa đại đê phía dưới bóng người cuồn cuộn không dứt lao ra, phảng phất nước sông đều bị chặn lại.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân" Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê ba người đều một trận mờ mịt.

Bối Lỗ Đặc sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê người: "Các ngươi gây ra đại họa rồi!!!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 1: Vị Diện Ngục Giam

C
học phải đại họa rồi!!!

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người, bọn họ vừa mới khổ cực giết chết Ba Mông Đặc thì từ lớp hoàng sa dưới bác sa đại đê thoát ra rất đông cường giả, trong đó có nhiều người chỉ khí tức toát ra đã khiến Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á bọn họ phát run.

Ngay sau đó, Bối Lỗ Đặc liền hiện thân . Một chưởng, đã bịt kín lại cái động khẩu vừa thả ra vô số cường giả kia

Nhìn Bối Lỗ Đặc hắng giọng, Lâm Lôi ba người đều cảm thấy trong lòng một trận bối rối.

"Tới cùng là làm sao vậy?" Nhiều việc liên tiếp phát sinh khiến bọn Lâm Lôi trong lòng phát hoảng.

"Đợi lát nữa sẽ tìm các ngươi.” Bối Lỗ Đặc quay về bọn họ hừ lạnh một tiếng, lập tức Bối Lỗ Đặc trực tiếp hướng phía dưới bay đi, Ngọc Lan hà toàn bộ nước sông đều tránh ra, cả bọn Lâm Lôi đều phát hiện, phía dưới đại đê là một không gian chi môn.

Không gian chi môn giờ phút này đã bị một khí thể màu đen hoàn toàn che lại.

"Phía dưới đại đê có lẽ là một cánh cửa đi thông tới không gian khác.” Ba người bọn Lâm Lôi lúc này đều sáng tỏ.

Đức Lê Tư linh hồn truyền âm nói :”Áo Lợi Duy Á, vừa rồi một kiếm của ngươi hẳn là đã phá hủy một cự hình ma pháp trận, ngươi xem, chung quanh còn có dấu vết không trọn vẹn của ma pháp trận.” quả thực, dưới đại đê là một ma pháp trận phi thường phức tạp.

Nguyên nhân chính là vì có cự hình ma pháp trận này mới đưa không gian chi môn hoàn toàn che lại.

Ngoài thân Bối Lỗ Đặc tản ra đạo đạo khí lưu màu đen, ma pháp trận phức tạp phía dưới lại một lần nữa chậm rãi hình thành, ma pháp trận này so với tất cả ma pháp trận Lâm Lôi từng thấy còn phức tạp hơn gấp trăm ngàn lần. Dù là ma pháp trận có cắm Tử huyết nhuyễn kiếm ở chỗ sâu trong Vân Vụ cốc Ma thú sơn mạch đều cũng không phức tạp bằng ma pháp trận này.

"Ma pháp trận này ……"

Lâm Lôi nhìn cự hình ma pháp trận không trọn vẹn dưới đáy sông, khí tức từ xưa, các loại hoa văn huyền ảo phức tạp, bình thường thất cấp, bát cấp ma pháp trận, Lâm Lôi còn có thể miễn cưỡng nhìn hiểu được. Nhưng ma pháp trận này …… hắn hoàn toàn mù tịt..

Phức tạp!

Thâm ảo!

Gần một tiếng sau, Bối Lỗ Đặc mới hoàn toàn phục hồi lại ma pháp trận.

"Xuy xuy ~~" Bối Lỗ Đặc hai tay khua lại, nhất thời đống quáng thạch đã vỡ vụn phảng phất bị ngọn lửa hòa tan, đại lượng quáng thạch lại dung hợp thành một thể, hình thành bác sa đại đê. Bác sa dại đê lơ lửng trước người Bối Lỗ Đặc chậm rãi hạ xuống, đem cự hình ma pháp trận che dấu ở phía dưới.

"Oanh!"

Bác sa đại đê hạ xuống dưới đáy sống, đồng thời đại lượng nước sông vốn bị tách ra lại ụp vào bác sa đại đê, tiếp tục chảy xuôi .

"Một kiếm vừa rồi của Áo Lợi Duy Á hẳn là chém xuyên qua bác sa đại đê, phá hủy cự hình ma pháp trận kia, mới khiến rất nhiều cường giả của một không gian khác đằng sau không gian chi môn kia trực tiếp vọt đến.” Lâm Lôi trong lòng tự nhiên có suy đoán.

Đồng thời, Lâm Lôi trong lòng cũng bắt đầu than thở : ”Ma pháp trận này uy lực thật sự là kinh người, ngay cả cường giả đều có thể phong ấn được.”

Ma pháp trận này một môn huyền bí, cũng là bác đại tinh thâm.

Thế nhưng Lâm Lôi cho tới bây giờ chưa từng nghiên cứu qua. Cũng không có tinh lực và thời gian để nghiên cứu.

Bối Lỗ Đặc nhìn ra xa, nhiều chuyện xảy ra nơi này khiến cho đại lượng người thường đến vây xem ở xa xa.

"Các ngươi đi theo ta.” Bối Lỗ Đặc lãnh đạm liếc nhìn Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người một cái rồi trực tiếp hướng phương bắc bay đi. Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người cũng không dám lên tiếng chỉ đi theo phía sau Bối Lỗ Đặc.

Trên đường, Đức Lê Tư thần thức truyền âm nói :”Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, ngươi nói, chúng ta vừa rồi trong lúc vô ý tới cùng thả ra bao nhiêu cường giả ?"

Áo Lợi Duy Á cũng không lên tiếng.

Nói đến cùng việc này chính là do Áo Lợi Duy Á tạo ra.

"Mặc dù thời gian rất ngắn nhưng ta nghĩ, ……" Lâm Lôi nhớ lại cảnh tượng đại lượng cường giả lao ra như một đàn ong ”Thời gian ngắn như vậy mà cường giả lao ra có lẽ vẫn quá ngàn .” Lâm Lôi cũng không xác định tới cùng bao nhiêu cường giả tiến vào Ngọc Lan đại lục .

"Đây là phiền toái ta gây ra, ta sẽ gánh chịu.” Thanh âm Áo Lợi Duy Á vang lên trong đầu Lâm Lôi, Đức Lê Tư.

"Hừ. Gánh chịu, ngươi làm thế nào gánh chịu?" Tiếng hừ lạnh của Bối Lỗ Đặc vang lên, đồng thời thân hình đang cực nhanh phi hành cũng chợt dừng lại.

Phía dưới là liên miên núi non, Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người cũng đều dừng lại cung kính đứng trước mặt Bối Lỗ Đặc. Chỉ là trong lòng ba người đều phi thường khiếp sợ ...... vừa rồi Áo Lợi Duy Á đang truyền âm cho Lâm Lôi, Đức Lê Tư nhưng Bối Lỗ Đặc cũng nghe được.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi biết, ngươi gây họa lớn thế nào không?" Bối Lỗ Đặc hừ lạnh hỏi.

Áo Lợi Duy Á cắn răng, cố gắng ngẩng đầu dừng ở trước Bối Lỗ Đặc :”Bối Lỗ Đặc đại nhân, hết thảy hậu quả, ta sẽ cố gắng gánh chịu.”

"Gánh chịu ? Chỉ riêng đại trận phong ấn do chí cao thần bố trí, ngươi đã không có cách nào phục hồi, còn nói gánh chịu trách nhiệm?"

Chí cao thần bố trí?

Lâm Lôi ba người há mồm trợn mắt, vậy chí cao thần thật sự quá sức tưởng tượng, căn bản là một bộ phận của thiên địa pháp tắc a?

"Lần này, hình như nháo lớn.” Lâm Lôi cũng cảm giác được, lần này thật sự là đại họa .

"Đại trận phong ấn này chỉ riêng phục hồi phải cần thần lực của thượng vị thần. Áo Lợi Duy Á, ngươi có thể phục hồi sao ?" Bối Lỗ Đặc liếc mắt nhìn, Áo Lợi Duy Á giờ phút này cũng không dám lên tiếng , hắn cũng biết, lần này tình huống rất nghiêm trọng.

Lâm Lôi cũng chợt động.

Rất rõ ràng ……

"Bối Lỗ Đặc hẳn là thượng vị thần.” Đáy lòng Lâm Lôi thầm phán đoán.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân.” Lâm Lôi vừa nói vừa nhìn Bối Lỗ Đặc.

"Nói đi.” Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt gật đầu.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, không biết không gian chi môn kia rốt cục đi thông nơi nào ?" Lâm Lôi tò mò dò hỏi ”Tại sao lại toát ra nhiều thần cấp cường giả như vậy, còn có …… mấy năm gần đây sao Ngọc Lan đại lục chúng ta lại có nhiều dị vị diện cường giả như vậy?"

Lâm Lôi bọn họ ba vị thần cấp cường giả, đáy lòng đều tràn đầy nghi hoặc.

Bối Lỗ Đặc nhìn bọn họ nói :”Kỳ thật, đây cũng không phải đại bí mật, bất luận mấy năm vừa rồi thần cấp cường giả tới, hay là những người vừa rồi đều đến từ ba đạt vị diện ngục giam.”

Qua Ba Đạt vị diện ngục giam?

Lâm Lôi nghe qua địa phương này đã vài lần , Đế Lâm cũng là đến từ địa phương này.

"Không biết vị diện ngục giam, tới cùng là nơi nào? Tại sao có nhiều cường giả từ trong đó chạy đến Ngọc Lan đại lục vị diện chúng ta như vậy ?" Lâm Lôi dò hỏi, Áo Lợi Duy Á cùng Đức Lê Tư đều không dám lên tiếng.

Đức Lê Tư nhìn thấy Bối Lỗ Đặc thì đã phát run, Áo Lợi Duy Á còn lại là tự biết chính mình gây họa , trong ba người cũng chỉ có Lâm Lôi dám mở miệng hỏi .

"Vị diện ngục giam ......" Bối Lỗ Đặc lắc đầu cười ”Trên thực tế, nó cùng Ngọc Lan đại lục vị diện là một thể .”

"Một thể ?" Lâm Lôi ba người tất cả đều ngạc nhiên.

Bối Lỗ Đặc nhìn phương xa, tựa hồ đang lầm bầm nói :”Trong mang mang vô hạn không gian, có vô số bình thường vị diện, mỗi một vị diện bình thường đều có điểm nối tới ngục giam vị diện. Vật chất vị diện cùng ngục giam vị diện, có thể nói một thể hai diện.”

Lâm Lôi, Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á đáy lòng đều khó thể tin.

Vốn. Bọn họ cho rằng vị diện ngục giam, hẳn là không gian chuyên giam giữ cường giả. Nhưng bây giờ nghe tới, mỗi một vật chất vị diện đều có một ngục giam vị diện, cũng là một thể hai diện.

"Lâm Lôi, ba người các ngươi có biết Ngọc Lan đại lục vị diện tồn tại bao lâu không?" Bối Lỗ Đặc nhìn về phía Lâm Lôi ba người.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người dụng ánh mắt trao đổi nhưng đều mờ mịt.

Ngọc Lan đại lục vị diện tới cùng đã tồn tại bao lâu, ai biết.

Tóm lại, lịch sử có chút mơ hồ ghi lại đều có thể đã hơn mười ngàn năm.

"Ta nói cho các ngươi, chỉ riêng ta đã sống ở Ngọc Lan đại lục vị diện vài trăm ngàn năm.” Bối Lỗ Đặc nói ”Về phần Ngọc Lan đại lục vị diện tồn tại bao lâu, các ngươi hoàn toàn không cách nào tưởng tượng.”

"Một tỷ năm?" Lâm Lôi nói ra một số mà hắn tự nhận đã phi thường lớn.

Một tỷ năm, đích xác rất lâu rồi.

"Một tỷ năm?" Bối Lỗ Đặc vẫn lắc đầu ”Ta nói cho các ngươi, Ngọc Lan đại lục vật chất vị diện đã trải qua rất nhiều kiếp nạn. Tại thật lâu thật lâu trước kia, vị diện này từng có chín phần đều là đất liền.”

Chín phần là đất liền?

Hôm nay, chỉ riêng Nam Hải hải vực đã vượt qua chín thành chín. Vì sao đất liền đều biến thành hải dương rồi ?

"Khối đại lục này đã trải qua rất nhiều thì đại. Ta biết, từng có thú nhân thì đại, man hoang thì đại …… trải qua một thì đại, mặc dù loài người thật lâu thật lâu trước kia đã xuất hiện . Nhưng cùng lắm là một tỷ năm trước đây, Ngọc Lan đại lục vị diện mới chính thức do loài người làm chủ!"

Lâm Lôi ba người lẳng lặng nghe, không dám nói tiếp nữa.

"Ta nói cho các ngươi, vật chất vị diện này do thiên địa hình thành, cũng không phải chủ thần hay chí cao thần sáng tạo. Thiên địa hình thành vật chất vị diện, tồn tại năm tháng, so với thất đại thần vị diện, tứ đại chí cao vị diện, đều lâu hơn.” Bối Lỗ Đặc nghiêm túc nói.

Lâm Lôi trong lòng âm thầm gật đầu.

Thiên địa hình thành, tự nhiên từ rất sớm.

"Chuẩn xác thời gian ta không rõ ràng lắm, nhưng ta biết Ngọc Lan đại lục ít nhất đã tồn tại một tỷ tỷ năm!!!" Bối Lỗ Đặc nói đến đây vẫn không nhịn được có chút kích động.

Lâm Lôi ba người hoàn toàn trợn tròn mắt.

Một tỷ tỷ năm?

Nói đến đơn giản chỉ là mấy con số nhưng trên thực tế, quả là quá khoa trương .

Chuẩn xác mà nói, cho dù Ngọc Lan đại lục một ngàn năm xuất hiện một thần cấp cường giả, thực tế tình huống đương nhiên không ngừng. Cho dù như thế …… một tỷ tỷ năm, tổng số thần cấp cường giả của Ngọc Lan đại lục cũng vượt qua một vạn ức.

Đó mới chỉ là Ngọc Lan đại lục vị diện.

"Một tỷ tỷ năm, chỉ là ta biết được mà thôi, về phần chuẩn xác tồn tại năm tháng, sợ rằng phải đi hỏi chí cao thần, mới có thể chuẩn xác trả lời.” Bối Lỗ Đặc hiểu, dù chính là chủ thần, cũng là do chậm rãi tu luyện thành. Chỉ có tứ đại chí cao thần, là tứ đại quy tắc biến ảo.

Thiên địa hình thành, chí cao thần đã tồn tại .

Bọn họ mới có thể chuẩn xác biết thời gian vật chất vị diện tồn tại.

Lâm Lôi cố gắng hít thở một lần, để cho nhịp tim đập chậm xuống.

Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á có lẽ cũng vậy.

Bọn họ đều là một đời nhân tài, nhưng đặt trong một ức ức năm sợ rằng tại vô số thiên tài cường giả bọn họ chỉ là nhân vật rất rất bình thường trong đó.

"Giật mình sao ?" Bối Lỗ Đặc cười lạnh nói ”Một vật chất vị diện, thì có đối ứng một cái ngục giam vị diện. Qua Ba Đạt ngục giam vị diện, đó là cùng Ngọc Lan đại lục vị diện chúng ta đối ứng. Ngọc Lan đại lục phàm là có thánh vực, hoặc là thần cấp cường giả chọc giận vị diện giam thủ giả, vị diện giam thủ giả sẽ đưa bọn họ giam vào vị diện ngục giam.”

"Vị diện giam thủ giả?" Lâm Lôi không khỏi nhớ lại Hoắc Đan.

Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói :”Đương nhiên, cũng có một chút đặc thù tình huống. Ngọc Lan đại lục vị diện có vị diện giam thủ giả là Hoắc Đan. Nhưng gia hương ta ở đây, tự nhiên, Ngọc Lan đại lục vị diện sẽ do ta chưởng quản không tới Hoắc Đan kia.”

"Hoặc là cố ý, hoặc là vô tình, chọc giận vị diện giam thủ giả cường giả, mặc dù không phải rất nhiều, chính là góp ít thành nhiều, tập trung lại cũng rất kinh người.”

Bối Lỗ Đặc than vãn :”Không nói người khác, chỉ riêng ta chưởng quản Ngọc Lan đại lục vị diện này một ngàn năm qua, cường giả bị ta giam vào Qua Ba Đạt vị diện ngục giam tổng cộng cũng vượt qua một ngàn. Đương nhiên, cũng là bởi vì có đặc thù tình huống nguyên nhân bình thường mỗi một ngàn năm đều sẽ có vài người bị giam vào đó.”

"Bị giam vào, ít nhất cũng là thánh vực, bọn họ sẽ không chết đói, cho dù không đột phá nhưng sống lâu dài cũng được.” Bối Lỗ Đặc nhìn Lâm Lôi ba người ”Lâm Lôi, các ngươi tính xem, một ngàn năm có ba người bị giam vậy một tỷ tỷ năm, có bao nhiêu người.”

Lâm Lôi ba người tính thử rồi đều trợn tròn mắt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 2: Rời Đi

Bối Lỗ Đặc lại tiếp tục nói :”Trong Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, 99% cường giả trong các hoàn cảnh hiểm ác cùng với giết chóc đã chết đi. Nhưng cho dù như thế, Qua Ba Đạt vị diện ngục giam số lượng cường giả vẫn còn rất kinh người. Cường giả này đều có một nguyện vọng!"

"Rời khỏi vị diện ngục giam!" Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói.

"Trên vật chất vị diện, một khi đạt tới thánh vực, thì có tư cách rời khỏi vật chất vị diện đi tới chí cao vị diện, thần vị diện nhưng tại vị diện ngục giam, cho dù đạt tới thượng vị thần cũng không có tư cách rời đi.” Bối Lỗ Đặc cảm thán nói.

Lâm Lôi, Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á ba người đều nhớ lại cảnh tượng sau khi bác sa đại đê bị bổ ra.

"Trở lại!"

"Chúng ta trở lại!!!"

Những tiếng hô hưng phấn tới cực điểm ầm ỉ văng vẳng bên tai, từ những thanh âm đó Lâm Lôi bọn họ cũng hoàn toàn cảm ứng được sự phấn khích của đám cường giả thoát ra từ vị diện ngục giam.

"Một khi bị giam chẳng lẽ sẽ vĩnh viễn không thể đi ra?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Đương nhiên không phải.” Bối Lỗ Đặc lắc đầu ”Bị giam vào Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, có ba phương pháp có thể từ trong đó thoát đi. Hơn nữa, dựa theo quy định, một khi bọn họ thoát đi dù chính là vị diện giam thủ giả cũng không có tư cách lại đưa bọn họ giam lại.”

"Ba biện pháp?" Lâm Lôi có chút giật mình.

Chỗ này chẳng những có thể đến mà còn có ba biện pháp thoát ra!

"Biện pháp thứ nhất, tu luyện đạt tới thượng vị thần cảnh giới, sau đó tại ngục giam vị diện tạo ra một cái khe không gian, trực tiếp nhảy vào không gian loạn lưu thử vận khí, thượng vị thần tại không gian loạn lưu vẫn còn có thể sống thời gian tương đối dài, nếu vận khí tốt có thể chạy trốn tới một vị diện khác vận khí không tốt sẽ chết ngay trong không gian loạn lưu.”

Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Tu luyện đến thượng vị thần cảnh giới, vào không gian loạn lưu thử vận khí?

Không gian loạn lưu, chính là nơi nguy hiểm nhất, đi chỗ đó thuần túy là chịu chết thôi.

"Đương nhiên, biện pháp thứ nhất, mặc dù đơn giản nhưng lại không mấy người dám dụng.” Bối Lỗ Đặc tiếp tục nói ”Biện pháp thứ hai, bởi vì Ngọc Lan đại lục vị diện cùng ngục giam vị diện là một thể hai diện, ngoại trừ không gian chi môn còn có vài chỗ không gian tiếp xúc lẫn nhau.”

"Hai vị diện nơi không gian tiếp xúc được xưng là điểm yếu không gian!"

Bối Lỗ Đặc cười nói :”Còn có hai điều nữa, nếu có cường giả tại ngục giam vị diện từ vị trí đó có thể đả thông một thông đạo tạm thời sau đó bọn họ có thể trong nháy mắt trùng tiến đến, còn thông đạo cũng sẽ hợp lại chỉ trong nháy mắt.”

"Đế Lâm, Ba Mông Đặc cùng với đám cường giả mấy năm gần đây xuất hiện tại Ngọc Lan đại lục đều là thông qua phương pháp này đi tới Ngọc Lan đại lục vị diện.”

"Kỳ thật, mỗi một điểm yếu không gian đều bị phong ấn, sẽ không bị dễ dàng đả thông.” Bối Lỗ Đặc than vãn ”Qua Ba Đạt vị diện ngục giam cùng Ngọc Lan đại lục vị diện, tổng cộng có chín điểm yếu không gian, chín chỗ này đều bị phong ấn. Chính là Lâm Lôi ......"

Bối Lỗ Đặc nhìn về phía Lâm Lôi :”Khi ngươi còn thiếu niên tiến nhập ma thú sơn mạch, không phải từng nhổ một thanh kiếm sao?"

Lâm Lôi lập tức nhớ lại một màn cảnh năm đó tại Vân Vụ sơn cốc. Khi đó hắn dẫn động Long huyết chiến sĩ huyết mạch trong cơ thể, đồng thời cũng phát hiện Tử huyết nhuyễn kiếm, lúc ấy Đức Lâm ông nội nhìn thấy Tử Huyết nhuyễn kiếm cắm vào cự hình ma pháp trận kia cũng chấn động.

Ma pháp trận đó còn mạnh hơn thánh vực cấp bậc ma pháp trận.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, ngươi nói ?" Lâm Lôi kinh ngạc con mắt trừng lớn lên.

Bối Lỗ Đặc gật đầu nói :”Đúng, ngươi nhổ thanh kiếm kia ra Tử huyết thần kiếm là trụ cột của ma pháp trận, nhân khẩu trong ngục giam vị diện rất nhiều, chung quanh điểm yếu không gian tự nhiên có người. Đế Lâm ở quanh đó, hắn là thần cấp duy nhất ở gần điểm yếu không gian, hắn tự nhiên là người đầu tiên phát hiện cũng liền đi tới Ngọc Lan đại lục.”

"Là ta, cũng là ta!!!"

Lâm Lôi trong lòng một trận hỗn loạn.

Vậy Hủy diệt ngày, xét cho đến ngọn nguồn, chính là do hắn lúc trước rút Tử huyết nhuyễn kiếm ra. Hôm nay đại lượng dị vị diện cường giả tiến đến cũng cũng hắn có liên quan.

Từ đáy lòng hắn cũng bắt đầu hiểu được, tại sao Đế Lâm cùng ba đầu Lục mục kim nghê đều cũng từng cảm tạ chính mình.

"Điểm yếu không gian rất khó phát hiện. Mãi sau lại mới có người từ đó chạy trốn tới Ngọc Lan đại lục." Bối Lỗ Đặc than vãn "Ta lúc ấy cũng không gấp phong ấn nơi đó, là muốn để cho vài người đáng thương bị giam tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, có thể ngẫu nhiên trốn ra một ít."

Bối Lỗ Đặc tài cao mật lớn.

Tại Ngọc Lan đại lục ai có thể làm đối thủ? Phát hiện Lâm Lôi trong lúc vô ý phá hủy phong ấn đại trận kia, Bối Lỗ Đặc ngược lại như xem kịch, muốn nhìn có thể có mấy người trốn ra.

"Biện pháp thứ nhất là chịu chết, cách thứ hai do vận khí." Trong lòng ba người Lâm Lôi đều cũng vì những người bị giam vào vị diện ngục giam mà cảm thấy thương.

"Vậy biện pháp thứ ba ?" Lâm Lôi hỏi tới.

Bối Lỗ Đặc ngược lại liếc mắt nhìn Áo Lợi Duy Á :"Biện pháp thứ ba chính là ngẫu nhiên có người phá hư ma pháp trận phong ấn, mở ra không gian chi môn, thoáng thả ra một ít người, rồi lại sửa không gian chi môn, phục hồi phong ấn đại trận, như việc vừa rồi. Nhưng chuyện này, không biết bao nhiêu ức năm mới phát sinh một lần."

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người đáy lòng cũng nhẹ đi.

Nếu đại nhân vật này cũng ngẫu nhiên chủ động mở ra không gian chi môn này thì xem ra Áo Lợi Duy Á lần này cũng không phải là phạm sai lầm lớn.

Cho dù trước đây mới mở ra một lần thôi.

"Những người trốn ra còn phải cảm tạ ngươi a.” Bối Lỗ Đặc cười lạnh nhìn Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á vẫn bảo trì trầm mặc như trước.

"Nếu là chủ động mở ra không gian chi môn dám chắc sẽ bị bao vây, ít nhất những người đó đến, ta đều sẽ biết rõ một người cũng đều trốn không thoát.” Bối Lỗ Đặc lại nhìn Áo Lợi Duy Á ”Hạ vị thần, trung vị thần còn may, ta dụng thần thức điều tra tốt nhưng nếu là vài thượng vị thần thực lực kinh người tiềm nặc khiến thần thức ta điều tra không được, điều đó cũng không phải việc khó, vậy thì sẽ có chút phiền toái .”

Bối Lỗ Đặc không sợ hạ vị thần, trung vị thần đảo loạn.

Hắn sợ chính là thượng vị thần phá hư!

"Thời gian ngắn như vậy, đầu kia của không gian chi môn chắc gì đã có thượng vị thần, có thể sẽ không xảo ngộ như vậy.” Lâm Lôi nói.

"Quên đi. Dù sao ta cũng không quản .”Bối Lỗ Đặc hừ lạnh một tiếng ” Đợi Áo Bố Lai Ân, Khải Sắt Lâm bọn họ quay lại xem bọn hắn như thế nào thu thập. Ba người các ngươi nhớ kỹ gần nhất phải cẩn thận một chút, các ngươi mới chỉ là hạ vị thần cảnh giới, hôm nay tại Ngọc Lan đại lục người có thể giết chết các ngươi có không ít!"

Ba người Lâm Lôi chỉ có thể nghe.

"Các ngươi đều trở về đi.” Bối Lỗ Đặc thân hình vừa động liền trực tiếp biến mất không thấy .

Tại giữa không trung, chỉ còn lại có Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư ba người.

"Áo Lợi Duy Á, một kiếm này của ngươi thật là lợi hại. Một chiêu cũng khiến xuất hiện một đoàn cường giả.” Đức Lê Tư chế nhạo cười nói, Đức Lê Tư thật ra rất dễ dàng. Hắn ở tại một cái sơn thôn nhỏ, không trêu chọc người khác, có lẽ cũng không có việc gì.

Áo Lợi Duy Á trầm mặt xuống nói :”Lâm Lôi, xin lỗi.”

Lâm Lôi cười khổ.

Người không xong nhất trong ba người chính là mình, Áo Lợi Duy Á thả ra nhiều thần cấp cường giả như vậy, trong đó muốn hưởng thụ thế tục quyền lực sợ rằng cũng có, Ba Lỗ Khắc đế quốc của hắn tới cùng sẽ có bao nhiêu phiền toái?

Lâm Lôi chính mình cũng không dám xác định.

"Chỉ có thể nhìn từng bước .” Lâm Lôi nói ”Hai vị, ta về trước Long huyết tòa thành .”

"Ta cũng đi.” Áo Lợi Duy Á nói ”Phiền toái này là ta gây ra, nếu Ba Lỗ Khắc đế quốc có chuyện gì, ta không thể bỏ mặc được.”

"Ba người cùng một chỗ uy hiếp lực cũng lớn hơn.” Đức Lê Tư cười nói.

Lâm Lôi cũng không chối từ, hôm nay Ngọc Lan đại lục, bọn họ ba người chỉ có thể xem như một tiểu thế lực thôi. Người mạnh hơn so với bọn hắn có rất nhiều. Bọn họ tập trung lại mới có thể miễn cưỡng đặt chân. Ba người đều trực tiếp hướng Long huyết tòa thành bay đi.

Trong Long huyết tòa thành, kể cả Địch Lỵ Á một đám người đều đang chờ đợi, trong lòng Địch Lỵ Á cũng có chút tự trách :”Ta luyện hóa thần cách cũng vài chục năm rồi còn chưa thành công, gặp phải loại chuyện này luôn là Lâm Lôi tự đi ứng phó.”

Địch Lỵ Á cũng muốn đi giúp Lâm Lôi!

"Hy vọng Lâm Lôi không có việc gì.” Địch Lỵ Á chỉ biết cầu nguyện.

"Lâm Lôi đại nhân trở lại.” Cái Tỳ là người đầu tiên hô to lên, con mắt Địch Lỵ Á nhất thời sáng lên, Ốc Đốn, Thái Lặc một đám người đều cũng tiến ra nghênh đón Lâm Lôi, Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á ba người bọn họ.

"Lâm Lôi, thành công không?" Địch Lỵ Á lập tức dò hỏi, một đám người liền cũng im lặng đợi.

Lâm Lôi mỉm cười khẽ gật đầu.

"Ha ha, ta đã biết phụ thân nhất định sẽ thành công ma.” Thái Lặc kích động lớn tiếng kêu lên.

"Bất quá, ……" Thanh âm Lâm Lôi lại vang lên.

"Phụ thân, còn có việc vui gì sao?" Trên mặt Thái Lặc tràn đầy nụ cười, nhưng Lâm Lôi cũng rất trịnh trọng nói :”Lúc này, mặc dù giết Ba Mông Đặc, nhưng vừa mới đây …… có đại lượng cường giả tiến tới Ngọc Lan đại lục. Trong đó, không ít thần cấp cường giả sợ rằng chỉ dụng một ngón tay đã có thể giết chết Ba Mông Đặc.”

Một mảnh yên tĩnh!

Trên mặt Thái Lặc, Địch Lỵ Á bọn họ đều kinh hãi, Ba Mông Đặc dù yếu cũng là thần cấp cường giả, một ngón tay có thể giết chết Ba Mông Đặc?

"Sắp tới tất cả mọi người đừng đi ra ngoài, chỉ ở trong tòa thành thôi.” Lâm Lôi phân phó.

"Rõ.”

Toàn bộ mọi người trong Long huyết tòa thành cũng cảm thấy bây giờ Ngọc Lan đại lục đã lâm vào phong vân, chỉ có ở đây mới có thể bảo toàn chính mình đã rất tốt rồi.

Bắc cực băng nguyên.

Bạch phát lão giả mặc trường bào màu lam bay ở trên đỉnh núi băng, chính là vị diện giam thủ giả Hoắc Đan.

"Ha ha, xuất hiện rất đông cường giả?" Trên mặt Hoắc Đan tràn đầy nụ cười.

"Các vị thánh vực cường giả, cùng với thần cấp cường giả, ta, vị diện giam thủ giả Hoắc Đan, phàm ai muốn đi tới tứ đại chí cao vị diện, thất đại thần vị diện, xin mời nhanh chóng tới Bắc Cực băng nguyên !" Thanh âm của Hoắc Đan vang vọng vào trong đầu mỗi một thánh vực thần cấp trên toàn Ngọc Lan đại lục vị diện.

Từ Qua Ba Đạt vị diện ngục giam chạy trốn tới Ngọc Lan đại lục có rất nhiều cường giả muốn đi tới các vị diện cao hơn.

Bọn họ bị giam ở hiểm ác ngục giam vị diện quá lâu.

"Nhị ca, quả thực ngươi phải đi ?" Hai kim phát nhân loại cường giả bay ở giữa không trung, trong đó một người có vóc người thoáng gầy hơn một chút vội vàng nói ”Nhị ca, mặc dù chúng ta bị vây ở vị diện ngục giam quá ức năm , ta cũng biết, ngươi rất muốn tới các vị diện khác nhưng ngươi chẳng lẽ không nghe nói ? Ngàn năm trước, quê của chúng ta đã xảy ra một đại sự. Chúng thần mộ địa có dấu rất nhiều bảo bối a, thần khí, thần cách đều có ! Nếu tới các vị diện khác, chúng ta không bối cảnh, cho dù có bảo vật, cũng không thể tới lượt chúng ta a.”

Kim phát cường giả kia lắc đầu nói :”Tam đệ, chúng ta có thể chạy ra Qua Ba Đạt đã rất may mắn. Ngươi còn muốn đi chúng thần mộ địa sao? Bảo vật cũng không phải dễ lấy được. Hảo, tam đệ, ta chuẩn bị tới địa ngục, ngươi nếu làm xong chuyện đó muốn tìm ta cũng đi địa ngục đi.”

Kim phát cường giả không nói thêm nữa, trực tiếp hướng phương bắc bay đi.

Nam tử kia nhìn Nhị ca mình rời đi, lẩm bẩm nói :”Nhị ca, ngươi chờ xem, lần sau chúng ta tái kiến, ta nhất định sẽ là thượng vị thần .”

Hạo hạo đãng đãng, vô số thân ảnh phi hành trên bầu trời Bắc Hải, trong đó có trung vị thần, cũng có hạ vị thần, đông nhất đương nhiên là thánh vực.

"Sao lại nhiều như vậy?" Trong đám cường giả này, có một trung niên nhân mặc trường bào, nhìn khí chất, rõ ràng là người của Ngọc Lan đại lục. Hắn kỳ thật mới tu luyện hơn một trăm năm, cũng là vừa mới đạp nhập thánh vực không lâu.

"Ngọc Lan đại lục chúng ta nhiều cường giả như vậy ?" Trung niên nhân đáy lòng phát run.

Chỉ riêng hắn thấy đã vượt qua hai trăm, hơn nữa ở xa xa còn có bóng người. Đồng thời khí tức từ cường giả ngẫu nhiên từ đỉnh đầu hắn cực nhanh bay qua cũng khiến hắn phát run.

"Tốc độ này ……" Trung niên nhân ngẩn người.

Đại lượng cường giả từ bên người hắn chợt lóe lên đã biến mất tại phía chân trời ở phương bắc, cơ hồ mỗi một người đều nhanh hơn hắn gấp mười lần cho đến càng cao hơn. Không ít thần cấp cường giả mà trung niên nhân chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được có bóng người xuyên qua.

"Ha ha, hơn trăm ngàn năm, ta rốt cục được đi chí cao vị diện.”

"Đã bao nhiêu năm, ha ha, rốt cục như nguyện .”

Trên bầu trời thỉnh thoảng còn vang lên thanh âm đầy hưng phấn, kích động.

"Hơn trăm ngàn năm ?" Tu luyện mới quá trăm năm, vừa mới đạp nhập thánh vực trung niên nhân nuốt nước bọt, nhìn đám thân ảnh nhanh hơn hắn gấp mười lần ”Ta, ta hãy ở Ngọc Lan đại lục tiếp tục tu luyện tu luyện đi, chí cao vị diện, thần vị diện thật là đáng sợ.”

Trung niên nhân cũng sợ đến lập tức quay đầu, hướng nơi ở của chính mình bay trở về.

Mà ngay không lâu trước đó, vị trung niên nhân này còn vừa mới cùng thân nhân và các bằng hữu cáo biệt, còn nhắc nhở đám vãn bối hảo hảo cố gắng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 3: Biến Thiên

Áo Bố Lai Ân đế quốc, Vũ thần sơn.

Pháp Ân hôm nay vẫn là thánh vực cực hạn, không cách nào đột phá lên thần vực. Mà ngay phút cách đây không lâu việc phát sinh tại bác sa đại đê Pháp Ân cũng không rõ ràng, chỉ khi đại lượng cường giả lao ra khiến khí tức tản phát cho dù tại Vũ thần sơn, Pháp Ân cũng có thể miễn cưỡng cảm ứng được.

" Khí tức thật đáng sợ. " Pháp Ân khiếp sợ nhìn phía nam " Nam phương, rốt cuộc phát sinh chuyện gì ? "

" Là ai ? " Pháp Ân thầm hận.

Hôm nay Ngọc Lan đại lục càng lúc càng hỗn loạn cho dù là Pháp Ân, cũng cảm thấy chống đỡ đế quốc khổng lồ này quá mệt mỏi.

" Sư phụ, ngươi nhanh lên một chút quay lại đi. "

Vũ thần còn muốn gần ba tháng thời gian, mới có thể từ Chúng thần mộ địa quay lại.

Hồi lâu sau.

" Hô! " một bóng người từ xa xa cực nhanh bay tới.

" Đại sư huynh. " đúng là Tạp Tư La Đặc, Tạp Tư La Đặc rơi xuống trước người Pháp Ân cung kính nói " Đại sư huynh, ta nhận được tình báo, Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á cùng với một trung niên nhân, bọn họ tại bác sa đại đê cùng một nam tử đại chiến. "

Tình báo nhân viên của Áo Bố Lai Ân đế quốc nhận ra Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á nhưng đối với Đức Lê Tư còn không thể nhận ra. Tin tình báo này đã truyền về với tốc độ nhanh nhất .

" Ba đối phó một ? " Pháp Ân thất kinh.

Chuyện Lâm Lôi thành thần Pháp Ân cũng biết : " Trách sao phía nam vừa truyền đến khí tức kinh người. "

" Nhưng tình báo còn nói sau khi bác sa đại đê vỡ vụn tự nhiên xuất hiện đại lượng bóng người. Rấ đông thân ảnh phi hành nhưng sau đó những thân ảnh đó trong nháy mắt lại biến mất. ..... bác sa đại đê sau đó dĩ nhiên lại hình thành ." Tạp Tư La Đặc nói mà cũng cảm thấy không được tự nhiên.

Nhưng trong tin tình báo đích xác miêu tả như thế.

" Đại lượng thân ảnh trong nháy mắt biến mất ? " Đáy lòng Pháp Ân biết cường giả cực nhanh phi hành người bình thường rất khó thấy rõ được " Dường như chung quanh bác sa đại đê kia xuất hiện đại lượng thánh vực cường giả! " Pháp Ân không dám nghĩ, một đoàn cường giả kia có rất nhiều thần cấp.

Dù sao Thần cấp quá khó khăn đạt tới .

" Tình huống càng ngày càng phức tạp. " Pháp Ân càng thấy phiền não " Thế nhưng, ta cũng không thể làm gì hơn. Hay là đợi sư phụ quay lại đi. "

Trên tầng không của đế đô của Áo Bố Lai Ân đế quốc đột nhiên xuất hiện đông đúc bóng người.

Bóng người phi hành trên bầu trời đến gần một ngàn!

" Kia... Đó là. ....." Không ít dân chúng trong đế đô ngửa đầu chứng kiến cảnh này đều trợn tròn mắt. Dựa theo bọn họ biết, có thể phi hành ngoài phong hệ ma đạo sư thì bình thường đều là thánh vực cường giả, mà giờ phút này trên bầu trời chợt có cả một đoàn người như vậy.

" Không thể là thánh vực. Như thế nào có thể có nhiều như vậy? "

Đại lượng dân chúng đế đô đều lắc đầu không tin, bọn họ cho rằng là phong hệ ma đạo sư.

Trên bầu trời trong đám cường giả đang phi hành cầm đầu là một vị thiếu niên tuấn mỹ mặc trường bào hoa lệ lóe lên kim quang, tại phía sau hắn là ba vị cường giả, tiếp ở phía sau có đại lượng cường giả mà ở phía sau cùng toàn bộ đều là thánh vực cực hạn.

" Đây là đế quốc lớn nhất của Ngọc Lan đại lục sao ? " thiếu niên tuấn mỹ vừa cười vừa nói " Tín phụng một người tên là Áo Bố Lai Ân ? "

" Đúng vậy, A Đức Kim Tư đại nhân! " Một vị ngân phát lão giả phía sau hắn cung kính nói " Người đó tên là Áo Bố Lai Ân tu luyện mới hơn năm ngàn năm, theo phỏng chừng thực lực hẳn là hạ vị thần. " Trong giọng nói của ngân phát lão giả, ẩn chứa chút bất mãn đối với Áo Bố Lai Ân.

" Vậy phía trước chính là Vũ thần sơn sao? " thiếu niên tuấn mỹ nhìn Vũ thần sơn cách đó không xa, dưới chân Vũ thần sơn còn có không ít người đang đi chiêm ngưỡng cảnh vật. Tên thiếu niên tuấn mỹ lắc đầu nói " Một hạ vị thần, cũng dám tự xưng là Vũ thần. Đúng là kiêu ngạo. Vũ thần sơn này ta cũng trông rất không vừa mắt. "

" Vĩ đại A Đức Kim Tư đại nhân thuộc hạ sẽ hủy diệt ngọn núi nhỏ chướng mắt này. " Từ phía sau thiếu niên tuấn mỹ lập tức đi ra một thanh niên tóc ngắn màu bạc, thanh niên tóc ngắn kia thấy đại nhân mình không phản đối, liền lập tức vung tay lên——

Nhất thời, vô tận thiên địa nguyên tố nhanh chóng tụ tập lại, khắp nơi trên Vũ thần sơn đột nhiên phát ra tiếng vang Oanh long long.

" Làm sao vậy? " Đại lượng ký danh đệ tử, thân truyền đệ tử trên Vũ thần sơn đều cảm thấy thiên địa nguyên tố chợt biến hóa.

" Hừ. " Tên thanh niên tóc ngắn màu bạc lạnh lùng cười rồi chợt lộn tay lại !

" Niếp! "

Trên Vũ thần sơn chợt xuất hiện vô tận phong nhận trực tiếp hình thành cấm kỵ ma pháp Hủy diệt một cơn lốc. Chuẩn xác mà nói ..... so cùng Hủy diệt một cơn lốc đạo phong nhận này uy lực đều lớn hơn gấp trăm lần, nghìn lần. Mỗi một đạo phong nhận đều mơ hồ lóe ra kim quang, vô tận phong nhận quét xuống.

" Chạy mau! !!" Trên Vũ thần sơn vang lên vô số tiếng gọi thê lương ầm ỉ.

Nhưng phong nhận này tốc độ quá nhanh, ngay cả thánh vực cường giả cũng chưa kịp chạy ra khỏi phạm vi của phong nhận đã bị phô thiên cái địa phong nhận hoàn toàn vây lấy.

" Xuy xuy~" Toàn bộ Vũ thần sơn bất luận là cự thạch hay cây cối, hoa cỏ cho đến thân thể của con người ở trong màn phong nhận vô tận lóe ra kim quang này đều cũng trực tiếp bị giảo thành mảnh nhỏ, cho dù là thánh vực cường giả như Tạp Tư La Đặc, Bố Lỗ Mặc bọn họ .....

Bọn họ cũng chỉ là kiên trì một hai phút.

" AAAA! " Tiếng kêu thảm thiết đầy thê lương. Thánh vực cường giả trực tiếp bị giảo thành toái nhục.

Mới chỉ vài phút.

Bị vô tận phong nhận quét qua khiến Vũ thần sơn hoàn toàn biến mất, tại nơi Vũ thần sơn trước đây tồn tại chợt xuất hiện liễu một hố to sâu không thấy đáy.

" Uh, không sai. " Trên mặt tên thiếu niên tuấn mỹ xuất hiện nét cười hài lòng.

Trong mắt thanh niên tóc ngắn màu bạc lập tức xẹt qua tia vui mừng lẫn sợ hãi cung kính hành lễ rồi liền lui về phía sau.

" Uh? " Thiếu niên tuấn mỹ đột nhiên nhướng mày nhìn về phía chiếc hố sâu. Với thực lực của hắn có thể rõ ràng phát hiện Pháp Ân đã gian nan vượt qua phong nhận tẩy lễ, đầu hắn được bảo vệ nên lúc này thân thể hắn đang nhanh chóng khôi phục.

Đồng thời Pháp Ân hoảng sợ vẫn còn đang ở sâu dưới đất, cực nhanh nhắm hướng đông chạy đi.

Trong mắt tên thanh niên tóc ngắn màu bạc xẹt qua một tia bất mãn, thân hình chợt lóe lên định hướng phía dưới bay xuống nhưng tên thiếu niên tuấn mỹ lạnh lùng liếc nhìn hắn quát : " Quay lại. " Tên thanh niên tóc ngắn màu bạc phảng phất bị khống chế thân thể liền trực tiếp lơ lửng ở giữa không trung không cách nào bay xuống.

" Tiểu tử kia có thể chạy ra một kiếp. Ta A Đức Kim Tư hôm nay tâm tình tốt lắm nên ban cho hắn một con đường sống. " Tên thiếu niên tuấn mỹ vừa cười vừa nói.

" Rõ, rõ. " Tên thanh niên tóc ngắn màu bạc kia sợ hãi bay quay lại.

" Tiểu tử kia, sau này gặp Áo Bố Lai Ân hãy nói cho hắn, Áo Bố Lai Ân đế quốc của hắn là do ta A Đức Kim Tư chiếm. Ngươi cũng thông tri hắn một tiếng, đừng tự xưng cái gì Vũ thần nữa, ta nghe rất không thoải mái. " Thanh âm tên thiếu niên tuấn mỹ trực tiếp vang vọng trong đầu Pháp Ân đang tận lực chạy trống dưới lòng đất.

Ở chỗ sâu trong lòng đất, Pháp Ân giờ phút này thân thể đã khôi phục đến phần eo.

" Xong rồi, xong rồi. " Pháp Ân đầu óc hoàn toàn rối loạn.

Nhớ lại cảnh tượng vừa rồi Pháp Ân lại run sợ. Vô tận phong nhận quấn xuống ngay cả thánh vực cực hạn cường giả như hắn cũng dựa vào thần khí cố gắng cũng chỉ có thể bảo vệ đầu mình ..... đó còn là đối phương dụng đại phạm vi công kích.

Nếu, đối phương thoáng đối với Pháp Ân chú ý hơn hắn lần này có lẽ đã mất mạng .

Nếu hắn không có tánh mạng nguyên châu, đồng dạng cũng mất mạng.

" Thật là đáng sợ. " Pháp Ân tỉnh lại " A Đức Kim Tư? Hắn còn để cho ta nói với sư phụ? "

Pháp Ân đáy lòng có loại cảm giác. .....

Đám cường giả đột nhiên tới này còn lợi hại hơn hẳn sư phụ Vũ thần Áo Bố Lai Ân của mình.

" Chỉ có thể đi tìm Lâm Lôi . " Pháp Ân đáy lòng thầm than. Toàn bộ Vũ thần sơn, bất luận là ký danh đệ tử hay là thân truyền đệ tử cơ hồ bị giết sạch ngoài Pháp Ân hắn trong hàng thân truyền đệ tử của Vũ thần sơn còn sống cũng chỉ có hai người.

Người kia đang ở trong thần thánh đồng minh phụ trách đốc chiến.

" Ngay cả Bố Lỗ Mặc đều đã chết nếu Áo Lợi Duy Á biết, ai. ....." Pháp Ân cũng cảm thấy một trận nhức đầu.

Trên tầng không Vũ thần sơn.

" Các ngươi mang tin tức về Bối Lỗ Đặc nói cho ta biết. Bối Lỗ Đặc lúc nào có thể xưng bá Ngọc Lan đại lục vị diện này ? " Tên thiếu niên tuấn mỹ cau mày bất mãn nói.

Phía sau hắn vị ngân phát lão giả kia lập tức cung kính nói: " A Đức Kim Tư đại nhân. Năm đó có thuộc hạ tại Ngọc Lan đại lục vị diện, cũng biết đến Bối Lỗ Đặc này. Bối Lỗ Đặc bản thể là một loại thần thú, đạt tới trưởng thành kỳ tự nhiên là hạ vị thần. Nhưng bản thể của Bối Lỗ Đặc rất đáng sợ, hạ vị thần bình thường căn bản không phải đối thủ của hắn, sau đó thuộc hạ bị giam vào Qua Ba Đạt vị diện ngục giam. Về phần chuyện sau này của Bối Lỗ Đặc cũng không rõ ràng lắm. "

" Sao, thời đại của ngươi ? Xem ra Bối Lỗ Đặc mới sống mấy trăm ngàn năm thôi." Tên thiếu niên tuấn mỹ có chút khinh thường.

" A Đức Kim Tư đại nhân, Bối Lỗ Đặc chính là thượng vị thần. " Ngân phát lão giả liền nói " Mặc dù ta không rõ ràng lắm chuyện của hắn sau này, nhưng chúng ta tại vị diện ngục giam cũng có nghe chuyện của hắn, ngàn năm trước lúc diệt thế đại chiến, ngay cả thượng vị thần, đều bị hắn giết chết. "

" Hừ. " Tên thiếu niên tuấn mỹ hừ lạnh một tiếng " Giết chết thượng vị thần? Cũng phải xem, bị giết chính là thượng vị thần gì! Luyện hóa thần cách thượng vị thần. Hay là dựa vào chính mình lĩnh ngộ đột phá thượng vị thần, giống nhau sao ? Huống chi. ..... trong Qua Ba Đạt vị diện ngục giam thượng vị thần cũng có không ít, nhưng tại sao ngũ đại vương giả của Qua Ba Đạt vị diện ngục giam vô số năm qua địa vị lại vĩnh viễn không ai có thể rung chuyển, bất kỳ ai trong ngũ đại vương giả đều có thể dễ dàng giết chết mười thượng vị thần! Ta mặc dù không phải vương giả nhưng giết chết vài tên thượng vị thần bình thường cũng không khó. " Tên thiếu niên tuấn mỹ rất tự tin.

Ngân phát lão giả kia nghe ý tứ đại nhân của mình rất rõ ràng, A Đức Kim Tư là muốn tiêu diệt Bối Lỗ Đặc .

" A Đức Kim Tư đại nhân. Không thể khinh thường a, nghe nói Bối Lỗ Đặc này chính là chủ thần sứ giả! Quản lý chúng thần mộ địa chính là hắn! " ngân phát lão giả liền khuyên.

" Chủ thần sứ giả? " Hai hàng lông mày của A Đức Kim Tư cau lại.

" Đúng, rất có thể hắn có chủ thần khí do chủ thần ban cho. " Ngân phát lão giả lại cố ý nói dối để ngăn cản. Bối Lỗ Đặc có hay không có chủ thần khí cho tới bây giờ không ai biết được. Nhưng ngân phát lão giả càng không muốn đại nhân mình mới đi ra đã cùng một cao thủ đồng cấp bậc lại một hồi sanh tử chiến.

Thắng thì tốt còn thua ?

" Hừ. Được, không đi đối phó Bối Lỗ Đặc kia trước. " A Đức Kim Tư chợt nhìn xuống dưới đất, tựa hồ nhớ lại những năm tháng xa xôi hồi hắn còn ở Ngọc Lan đại lục vị diện.

" Đáng tiếc, năm đó Thanh Á đại lục lớn hơn bây giờ ngàn vạn lần. Cho dù sau đó Thanh Á đại lục trải qua đại chiến, vỡ vụn ra, hóa thành năm khối đại lục. Cũng rộng hơn ở đây nhiều. Chỉ là hôm nay bốn khối đại lục kia cũng đã hủy diệt chỉ còn lại có Ngọc Lan đại lục . "

Long huyết tòa thành hôm nay nơi này đặc biệt náo nhiệt.

Pháp Ân từ dưới đất lướt qua biên giới của Áo Bố Lai Ân đế quốc mới nhoi lên rồi sau đó cực nhanh phi hành rốt cục chạy tới Long huyết tòa thành.

" Lâm Lôi! " Pháp Ân trực tiếp hướng Long huyết tòa thành đại sảnh bay đi.

" Phụ thân, Pháp Ân đại nhân tới. " Thái Lặc lập tức mở miệng nói, nhất thời trong đại sảnh đi tới một đám người. Người đi đầu chính là Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á, sau đó còn có không ít thánh vực cường giả.

" Pháp Ân, sao ngươi lại chật vật như vậy ? Phát sinh chuyện gì rồi? " Lâm Lôi lập tức hỏi.

Pháp Ân mặc dù đã thay đổi quần áo, nhưng trên mặt hắn vẫn còn bụi đất, giờ phút này tâm thần bối rối hắn có thể nhớ tới việc thay quần áo đã giỏi lắm rồi sao còn nhớ kỹ sửa sang lại một chút dung mạo.

" Hết rồi, Vũ thần sơn hết rồi, Áo Bố Lai Ân đế quốc. ..... cũng không còn thuộc về sư phụ ." Pháp Ân lắc đầu nói.

Chứng kiến thực lực của đối phương, lúc đầu Pháp Ân đang ở trên đỉnh núi, hắn cũng chứng kiến, đối phương có một đám người. Số lượng cận hồ hơn một ngàn.

" Vũ thần sơn các ngươi cũng bị hủy diệt rồi? " Lúc này từ sau Lâm Lôi truyền đến thanh âm, đúng là Địch Khắc Tây cùng với mấy thánh vực ma đạo sư.

" Các ngươi như thế nào? " Pháp Ân có chút kinh ngạc.

Tu luyện hơn mười năm Địch Khắc Tây hôm nay cũng là thánh ma đạo. Địch Khắc Tây vẻ mặt cười khổ: " Chúng ta so với các ngươi thoáng tốt hơn nhưng đối phương cũng hủy diệt hoàng cung Ngọc

Lan đế quốc chúng ta, chỉ là một chiêu, hai vị sư huynh đóng ở trong hoàng cung đã bị giết chết , ta cùng các sư huynh liền lập tức chạy tới đây. Ngọc Lan đế quốc chúng ta cũng là muốn đổi chủ! "

" Pháp Ân. Sao chỉ có mình ngươi tới, đệ đệ ta đâu ? " Áo Lợi Duy Á đột nhiên hỏi.

Bố Lỗ Mặc đâu?

Pháp Ân ngẩn ra, cũng là không biết nên nói cái gì.

" Bất hảo! " Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, nhìn về phía phương bắc " Ta lo lắng, đế đô Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta cũng gặp chuyện không may! "

" Ca. Vậy Tây Ni hắn. ....." Ốc Đốn cũng khẩn trương lên.

" Các ngươi ở đây. Ta đi một chuyến. " Lâm Lôi không kịp nhiều lời, tốc độ lập tức tăng lên tới cực hạn, trong nháy mắt biến mất tại phương bắc.

Ngay cả Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc đều cũng như vậy , Lâm Lôi không thể không lo lắng, Ba Lỗ Khắc đế quốc cũng sẽ lọt vào công kích.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 4: Càn Rỡ

Oanh long long mây đen bao phủ bầu trời, tiếng sấm cuồn cuộn truyền đến.

Một bóng người mơ hồ trong nháy mắt xẹt qua trường không, xuyên qua lớp mây đen dày đặc, cực nhanh hướng phương bắc bay đi. Đúng là Lâm Lôi lòng tràn đầy lo lắng, Ngọc Lan đế quốc cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc liên tiếp bị công kích, Lâm Lôi tự nhiên lo lắng Ba Lỗ Khắc đế quốc của mình.

"Hy vọng, hy vọng Tây Ni bọn họ không có việc gì." Lâm Lôi khẽ nhủ.

Trong hoàng cung Ba Lỗ Khắc đế quốc là nơi hoàng đế Tây Ni cùng với hoàng hậu ở đương nhiên cũng có thánh vực cường giả tọa trấn. Người tọa trấn ở đó là lão nhị của Ba Khắc ngũ huynh đệ.

Thân hình Lâm Lôi đang cực nhanh phi hành đột nhiên khựng lại, ánh mắt lập tức tập trung phía chân trời mơ hồ đang có hai nhân ảnh.

Một bóng người cao lớn, còn một bóng người cũng lớn hơn so với thường nhân rất nhiều.

"Bất hảo." Lâm Lôi trong nháy mắt nhận ra hai người chính là An Khoa và Tây Ni đã biến thành chung cực chiến sĩ. Tây Ni hôm nay cũng là cửu cấp đỉnh, biến thân cũng đạt tới thánh vực còn An Khoa đã sớm đạt tới thánh vực rồi.

"Lâm Lôi đại nhân!" An Khoa và Tây Ni vừa thấy Lâm Lôi liền hô lớn.

Lâm Lôi cũng thấy, Tây Ni biến thân là Long huyết chiến sĩ long lân trên người không ít nơi bị xé rách ra. Mà biến thân thánh vực Bất tử chiến sĩ An Khoa, mặc dù không thụ trọng thương nhưng hắn rõ ràng phi thường chật vật.

"Đại bá!" Tây Ni vừa nhìn thấy Lâm Lôi, nước mắt cũng trực tiếp rớt xuống.

Lâm Lôi đáy lòng chợt rung lên.

Tây Ni luôn phi thường trầm ổn. Chuyện có thể làm hắn khóc nhất định là rất nghiêm trọng.

Vừa nhìn thấy Lâm Lôi Tây Ni mới thoáng buông lỏng biến hồi trở lại loài người hình thái, quần áo hắn lộ vẻ rách nát đồng thời trên người cũng đầy vết thương. Lâm Lôi lập tức đặt tay lên vai Tây Ni, có thể lượng của tánh mạng nguyên châu liền quán nhập vào trong cơ thể Tây Ni.

Thương thế của Tây Ni rất nhanh được chữa trị.

"Đều đã chết, toàn bộ đều đã chết rồi." Tây Ni khóc đến toàn thân run rẩy ”Đại bá, cả hoàng cung trừ ta và An Khoa thúc thúc, tất cả đều đã chết. Thê tử của ta, còn có con của ta, toàn bộ đã chết a!!!"

"Đều đã chết?" Lâm Lôi đáy lòng chợt bùng lên một cổ lửa giận.

Hắn đã dự ngờ tới vấn đề sẽ rất nghiêm trọng, nhưng chuyện so với hắn tưởng tượng còn thảm hơn.

"Thần cấp cường giả tại sao đi giết người thường ? Chẳng lẽ, uy nghiêm của bọn họ chỉ có thể từ chém giết người thường, mới có thể thể hiện ra sao? Đứa con của Tây Ni tên là Tạp Tát ……" Lâm Lôi còn nhớ mới hơn mười ngày.

Ngọc Lan tiết, Tây Ni mang theo thê tử, cùng con đi tới Long huyết tòa thành cùng dự lễ.

Con hắn mới có bảy tuổi tiểu Tạp Tát. Lâm Lôi lúc ấy còn định đợi Tạp Tát lớn chút nữa sẽ để cho hắn và A Nặc cùng nhau dẫn động huyết mạch Long huyết chiến sĩ trong cơ thể. Nhưng …… ai có thể ngờ, tương lai Tạp Tát còn chưa có chánh thức bắt đầu, đã kết thúc như vậy.

"Hỗn đản!!!" Lâm Lôi thầm chửi nhỏ một tiếng.

Tây Ni cũng nghiến răng :”Ta rất muốn giết chết những người đó."

Con cháu Long huyết chiến sĩ rất ít.

Tỷ như Lâm Lôi, cũng chỉ có Thái Lặc, Toa Toa là song bào thai. Mà Ốc Đốn càng chỉ có Tây Ni một người con trai. Tây Ni cũng đồng dạng chỉ có một đứa con. Mặc dù hắn là hoàng đế, đàn bà có không ít, nhưng con lại chỉ có một.

"Đại bá. Người nhất định phải giúp ta báo thù, nhất định phỉa!" Tây Ni trên mặt còn đầy nước mắt phẫn hận nói.

Lâm Lôi trịnh trọng gật đầu.

"An Khoa, rốt cục là chuyện gì xảy ra, ngươi kể kỹ lại cho ta biết." Lâm Lôi nghiêm túc nhìn An Khoa.

An Khoa gật đầu nói :”Lâm Lôi đại nhân, lúc đó ta đang đứng ở trong hoàng cung đột nhiên, ta cảm giác được trên bầu trời của hoàng cung truyền đến khí tức đáng sợ liền lập tức chạy ra khỏi phòng ngẩng đầu quan sát, nhưng ta chỉ thấy …… đại khái có gần một trăm người phi hành ở giữa không trung."

"Gần trăm người?" Đáy lòng Lâm Lôi khẻ run lên.

Lúc đầu Áo Lợi Duy Á một kiếm bổ ra bác sa đại đê, khiến mấy ngàn cường giả chạy ra, trong đó rất nhiều người có thực lực vượt qua Lâm Lôi. Đương nhiên, trong mấy ngàn cường giả cũng có rất nhiều thánh vực, nhưng hạ vị thần, trung vị thần dám chắc cũng có, thậm chí còn có thượng vị thần tồn tại.

Bây giờ Lâm Lôi biết có gần trăm người bay đến Ba Lỗ Khắc đế quốc thì có lẽ người cầm đầu thực lực sợ rằng ít nhất cũng là hạ vị thần, còn rất có thể là trung vị thần!

"Ta lúc ấy còn chưa kịp nói chuyện, ánh mắt tên nam tử cầm đầu trên mặt lộ vẻ mỉm cười đã rơi vào trên người ta, hơn nữa còn trực tiếp thần thức truyền âm cho ta, hắn nói …… tiểu tử kia, trở về nói cho Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc đế quốc từ hôm nay trở đi sẽ thuộc về Áo Gia Văn ta." An Khoa nói đến đó rồi ngừng lại.

Lâm Lôi sắc mặt trầm xuống.

"Áo Gia Văn ?" Lâm Lôi cho tới bây giờ chưa từng nghe qua danh tính này, nhưng Lâm Lôi hiểu đối phương đối với chính mình như lòng bàn tay.

"Tiếp theo thì sao?" Lâm Lôi hỏi tới.

Trong mắt An Khoa cũng có một tia sợ hãi, nói :"Sau đó, Áo Gia Văn chỉ là mỉm cười, toàn thân hắn chợt bắn ra bạch quang chói mắt giống như Thánh quang của Quang minh giáo đình vậy, hoàng cung bị chiếu vào trực tiếp hóa thành gạch vụn, rất đông cung nữ, cung đình thị giả, bọn thị vệ đều trực tiếp bị quang mang đốt thành tro tẫn. Ta lúc ấy lập tức biến thân, mà Tây Ni hắn cũng biến thân, dưới quang mang chiếu rọi ta còn chịu đựng được, nhưng Tây Ni lại bị thương nặng."

Đáy lòng Lâm Lôi không khỏi trầm trọng.

"Chỉ quang mang do thân thể phát ra đã khiến Tây Ni biến thân đạt tới thánh vực bị thương nặng ?" Lâm Lôi biết, bình thường hạ vị thần tuyệt đối không có thực lực như vậy.

Hạ vị thần muốn giết chết thánh vực, bình thường cũng là phải thi triển thần chi lĩnh vực, hoặc là các dạng công kích. Chỉ dụng quang mang do bên ngoài thân phát ra bao trùm khắp hoàng cung khu vực lớn như vậy đã tạo thành uy lực lớn như thế …… mười thì đến tám chín phần đối phương là trung vị thần. cho dù là hạ vị thần, cũng là hạ vị thần đỉnh.

"Bây giờ chúng ta về trước đi." Lâm Lôi cau mày.

Tây Ni, An Khoa hai người cũng khẽ gật đầu, đi theo Lâm Lôi trực tiếp bay về hướng Long huyết tòa thành.

Lâm Lôi, Tây Ni, An Khoa ba người hạ xuống cửa đại sảnh của Long huyết tòa thành, trong đại sảnh đang có không ít nhân, mọi người đều đang thấp giọng bàn luận, Địch Khắc Tây, Pháp Ân trong lòng đều rất lo lắng.

Áo Lợi Duy Á từ Pháp Ân biết đệ đệ Bố Lỗ Mặc của hắn đã chết!

Thân đệ đệ a!

Bọn họ cha mẹ chết sớm, Áo Lợi Duy Á hắn đã nuôi đệ đệ lớn lên vì đó cũng chính là thân nhân duy nhất của hắn ! Lúc đầu Bố Lỗ Mặc tiến vào Vũ thần môn, Áo Lợi Duy Á cũng đã yên tâm nên mới toàn thân tâm đầu nhập tu luyện nào ngờ …… hôm nay nghe được tin sét đánh như thế !

Bố Lỗ Mặc đối với Áo Lợi Duy Á, tựu như Ốc Đốn đối với Lâm Lôi!

Thân đệ đệ đã chết, như thế nào không giận?

"Lâm Lôi, thế nào rồi ?" Địch Lỵ Á lập tức đón lại đây, thấy Lâm Lôi, Tây Ni, An Khoa ba người đến, mọi người đều lập tức ra đón.

Lâm Lôi sắc mặt khó coi chỉ khẽ lắc đầu.

"Tây Ni, phát sinh chuyện gì rồi?" Ốc Đốn vẻ mặt lo lắng, lập tức quát hỏi.

"Bồng!"

Tây Ni trực tiếp quỳ xuống trước mặt Ốc Đốn khóc nói :"Phụ thân, toàn bộ người trong hoàng cung trừ ta cùng An Khoa thúc thúc, tất cả đều đã chết. Thê tử của ta, ngay cả tiểu Tạp Tát cũng đã chết! Đều đã chết!" Tây Ni phi thường yêu quý con mình.

Đứa con duy nhất của mình a!

"Tiểu Tạp Tát cũng đã chết?" Ốc Đốn như bị lôi điện đánh trúng, sắc mặt trắng bệch không còn chút máu, Ni Na ở bên cạnh Ốc Đốn cũng khó có thể tin.

Hôm nay đời nhỏ nhất của Ba Lỗ Khắc gia tộc chính là A Nặc cùng Tạp Tát, hai tiểu bảo bối này Lâm Lôi, Ốc Đốn bọn họ đều phi thường yêu quý. A Nặc bình thường cùng Thái Lặc, ở tại Long huyết tòa thành còn Tạp Tát bình thường đều cùng phụ mẫu ở tại hoàng cung.

"Ca. Chúng ta nhất định phải báo thù." Ốc Đốn nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ trầm mặc.

"Cha, đại bá." Tây Ni lúc đó cũng dần dần từ phẫn nộ, cừu hận thanh tỉnh lại ”Đột nhiên xuất hiện địch nhân, gần trăm người phi hành, tên Áo Gia Văn cầm đầu thực lực càng kinh người, chúng ta không nắm chắc, tạm thời chỉ có thể nhẫn nại."

Nhẫn nại!

Lâm Lôi không khỏi nhìn Tây Ni một cái, từ sau khi mơ hồ suy đoán thực lực của Áo Gia Văn Lâm Lôi cũng không dám dễ dàng cùng hắn tranh đấu .

Dù sao ……

Những cường giả này đều là từ Qua Ba Đạt vị diện ngục giam trốn tới, ai biết họ mạnh đến đâu ? Là hạ vị thần còn đỡ, nhưng nếu là trung vị thần thì chỉ bằng vào thực lực của mình chỉ sợ cũng là chịu chết thôi. Một cái tiểu hài tử đã chết nhưng thân nhân còn sống rất nhiều !

Nhìn Địch Lỵ Á đang ở bên cạnh, Lâm Lôi lại nhìn sang phía Thái Lặc, còn có một gia đình Hi Nhĩ Mạn, còn có con cháu của Ba Khắc năm huynh đệ vân vân …… trong đại sảnh, thật sự còn rất nhiều người, đều là thân nhân bằng hữu của Lâm Lôi hắn.

"Không thể mạo hiểm." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Pháp Ân ngồi ở cách đó không xa cũng đứng lên, trịnh trọng nói :”Lần này đột nhiên xuất hiện rất nhiều cường giả, tập kích Vũ thần sơn chúng ta cũng chừng gần ngàn người. Mà chính thức công kích chỉ là một người trong đó đã khiến Vũ thần sơn hôi phi yên diệt! Thực lực chênh lệch rất lớn! Lâm Lôi, ngươi cũng phải thận trọng chút."

"Lâm Lôi." Áo Lợi Duy Á cũng nhìn về phía Lâm Lôi ”Nhẫn!"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Lúc này Áo Lợi Duy Á cũng đang nhẫn, hắn muốn vì Bố Lỗ Mặc báo thù, có lẽ Bố Lỗ Mặc trong mắt những người khác không đáng nói, nhưng trong lòng Áo Lợi Duy Á đó cũng là thân nhân duy nhất. Nhưng chỉ cần nghe Pháp Ân miêu tả hắn đã hiểu được ……

Chính mình báo không được thù, ít nhất, bây giờ báo không được.

"Sắp tới, mọi người đều ở Long huyết tòa thành, không nên đi ra ngoài." Lâm Lôi hạ lệnh ”Đợi vài tháng nữa, đến lúc đó Vũ thần bọn họ trở về, sẽ cẩn thận thương lượng."

Không có lựa chọn khác, chỉ có thể ẩn nhẫn.

Từ Qua Ba Đạt vị diện ngục giam trốn tới mấy ngàn cường giả, trong mấy ngàn cường giả này chỉ có một bộ phận nhỏ đi tới Bắc cực băng nguyên, rời khỏi Ngọc Lan đại lục vị diện, đi tới tứ đại chí cao vị diện, thất đại thần vị diện. Còn rất đông người chọn ở lại Ngọc Lan đại lục.

Cường giả của Qua Ba Đạt vị diện ngục giam nguyên quán cơ hồ đều là ở Ngọc Lan đại lục vị diện.

Đương nhiên, Ngọc Lan đại lục vị diện thật lâu trước kia, cũng có nguyên tố sinh mệnh, cũng có thú nhân vân vân …… dù sao theo thời gian biến thiên, Ngọc Lan đại lục vị diện mới biến thành bộ dáng ngày nay. Lần này đông đảo cường giả trở về quê quán đều có lực chọn của chính mình.

Người có thực lực yếu hoặc là chiếm lĩnh một phương, thành làm một phương chư hầu.

Người có thực lực mạnh, trực tiếp hủy diệt hoàng tộc của đế quốc cũ, với thực lực mạnh mẽ chấn nhiếp, trực tiếp khống chế một đế quốc.

Trước mặt đông đảo cường giả từ Qua Ba Đạt vị diện ngục giam trốn tới, những cường giả ở Ngọc Lan đại lục căn bản không cách nào ngăn cản, thực lực chênh lệch rất lớn. Ngay cả những nhân vật đỉnh cao của bọn họ là Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á cũng đều chỉ có thể lựa chọn ẩn nhẫn càng đừng nói đến thánh vực bình thường.

Bắc vực mười tám công quốc.

Hơn mười gã cường giả phi hành trên bầu trời Bắc vực mười tám công quốc, cầm đầu chính là hai huynh đệ song sinh, tuy rất giống nhau nhưng một người thoáng đen hơn người kia một chút mà thôi.

"Đại ca, Ngọc Lan đế quốc, Ba Lỗ Khắc đế quốc đều bị chiếm đoạt, ngay cả vĩ đại A Đức Kim Tư đại nhân, cũng chiếm lĩnh Áo Bố Lai Ân đế quốc. Huynh đệ chúng ta xem ra chỉ có thể tới Bắc vực mười tám công quốc này, mặc dù hẻo lánh một chút, nhưng huynh đệ chúng ta ít nhất cũng có thể đứng vững cước cân." Gã thanh niên trắng hơn lên tiếng.

Đại ca hắn gật đầu :”Học theo A Đức Kim Tư đại nhân bọn họ hủy diệt đi Băng tuyết nữ thần điện, để xem những công quốc này còn dám không nghe lời?"

"Không nghe lời, sẽ giết chết." đệ đệ nói.

Hai huynh đệ nhìn nhau, đều nở nụ cười.

"Bắc vực mười tám công quốc, là địa bàn của chúng ta!" một cái bóng Tử sắc bay tới, huyễn hóa thành Tử sắc thử vương ”Các ngươi còn muốn hủy diệt Băng tuyết nữ thần điện, còn muốn giết người uy hiếp sao ?" Đầu Tử sắc thử vương trợn to con mắt nhìn một đám cường giả trước mắt.

Hai huynh đệ đều sững sờ, một đám thủ hạ phía sau bọn họ cũng đều cười to .

Cũng có thánh vực ma thú tới ngăn cản?

"Buồn cười, chết đi." Tên ca ca khinh thường cười một tiếng, vung tay lên -

"Oanh!"

Nhưng trên đỉnh đầu bọn hắn đột nhiên xuất hiện một hư ảnh Hắc chưởng, trong phạm vị bao trùm của Hắc chưởng hơn mười cường giả căn bản không thể động đậy đều hoảng sợ ngẩng đầu nhìn lên phía Hắc chưởng.

Chợt Hắc chưởng vô tình hạ xuống.

"Bồng!" Dường như đánh trên đậu hũ.

Hơn mười cường giả, kể cả hai huynh đệ đã đạt đến hạ vị thần, không hề có lực phản kháng, trực tiếp bị phách thành nát bấy.

"Bây giờ toàn bộ thánh vực, thần cấp cường giả còn ở lại Ngọc Lan đại lục vị diện đều nghe rõ rồi chứ, phàm là ở Bắc vực mười tám công quốc, Hắc ám chi sâm giết chóc, phá hư ta sẽ khiến hắn hồn phi phách tán! Hừ, tự suy nghĩ đi."

Một đạo thần thực truyền âm lạnh như băng trong nháy mắt truyền khắp trong đầu mỗi thánh vực, thần cấp cường giả ở tại Ngọc Lan đại lục vị diện.

Không ít thần cấp cường giả càn rỡ đang tươi cười trong nháy mắt chợt biến sắc .

Rất nhiều cường giả trên Ngọc Lan đại lục ánh mắt trong phút chốc đầu hướng về phía Bắc vực mười tám công quốc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 5: Thanh Âm

Áo Bố Lai Ân đế quốc, trong hoàng cung .

Gã thiếu niên tuấn mỹ A Đức Kim Tư, lúc này nụ cười đã mất lạnh lùng nhìn về phía đông bắc hừ lạnh một tiếng :”Bối Lỗ Đặc đích xác là thượng vị thần nhưng hắn quá càn rỡ."

"A Đức Kim Tư đại nhân." Ngân phát lão giả phía sau A Đức Kim Tư cung kính nói ”Bối Lỗ Đặc càn rỡ cũng là có chỗ dựa."

"Chỗ dựa sau lưng là có chủ thần." Hai hàng lông mày của A Đức Kim Tư chau lại, ánh mắt như đao.

Nhưng A Đức Kim Tư cũng hiểu, thượng vị thần mặc dù đã thông hiểu pháp tắc, nhưng trước mặt chủ thần ...... chỉ cần một ý niệm trong đầu của chủ thần đã đủ để giết chết thượng vị thần. Chủ thần đó là cao cao tại thượng tôn sùng vô cùng, chỉ có thể ngưỡng thị.

"Nếu. Nếu ta có thể ......" Đáy lòng A Đức Kim Tư cũng khát khao.

Hắn tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, cũng nghe nói trong Chúng thần mộ địa có bảo vật. Cho dù cao quý như hắn đối với bảo vật trong tầng 18 của Chúng thần mộ địa cũng là cực độ khát vọng, nhưng A Đức Kim Tư rõ ......

Chúng thần mộ địa là trò chơi do chủ thần tạo ra.

Hắn muốn đi vào chúng thần mộ địa, phải tôn sùng quy tắc do chủ thần chế định. Vi phản quy tắc ...... chính là vi nghịch ý chí chủ thần. Vi nghịch ý chí chủ thần, kết quả căn bản không cần nhiều lời.

"Bá Nạp Tư. Ngươi điều tra rõ rồi chứ?" A Đức Kim Tư lãnh thanh hỏi.

Ngân phát lão giả phía sau hắn cung kính nói :”A Đức Kim Tư đại nhân, thuộc hạ đã điều tra rõ, Áo Bố Lai Ân, Khải Sắt Lâm vài thần cấp cường giả chín năm trước đã đi Chúng thần mộ địa, hơn hai tháng nữa là hết mười năm, những người đó sẽ trở về."

"Hảo."

Trên mặt A Đức Kim Tư hiện lên vẻ tươi cười ”Ta sẽ nhịn hai tháng nữa."

"Không ai có thể cùng ta tranh đoạt!" A Đức Kim Tư lầm bầm rồi cầm chén rượu trước mặt uống một hơi cạn sạch!

Long huyết tòa thành.

Về sự tồn tại của vi hình vị diện mật thất Lâm Lôi đã công khai với Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á nên hôm nay Lâm Lôi cũng hy vọng Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á bọn họ có thể có tiến bộ. Áo Lợi Duy Á, Đức Lê Tư cùng bổn tôn của Lâm Lôi đều ở trong đó tu luyện.

Còn Địch Ly Á vẫn ở trong phòng mình.

Dù sao luyện hóa thần cách kỳ thật dù là ở vi hình vị diện hay ở chỗ bình thường chênh lệch đều không lớn, Lâm Lôi để bổn tôn tại vi hình vị diện chuyên tâm tu luyện Đại địa mạch động còn phong hệ thần phân thân ở Long huyết tòa thành tĩnh tâm tìm hiểu Phong chi áo nghĩa cùng Tử huyết nhuyễn kiếm.

Phía tây Long huyết tòa thành, nơi này có một vài loại cây cối thấp lại phi thường an tĩnh.

Trường bào màu xanh nhạt Lâm Lôi đang đắm chìm tại Tử huyết nhuyễn kiếm cùng Phong chi áo nghĩa.

"Dựa theo Mục Ba nói, thần khí chia làm ba cấp bậc, thần khí cao nhất cũng có thể xưng là thượng vị thần khí, hơn nó chính là chủ thần khí, Tử huyết nhuyễn kiếm của ta...... rất có thể là thượng vị thần khí." Lâm Lôi dụng tinh thần lực bồi dưỡng Tử huyết nhuyễn kiếm, cũng cảm thấy Tử huyết nhuyễn kiếm có linh tính.

Lâm Lôi hôm nay cũng từng thấy rất nhiều thần khí.

Nhưng những thần khí đó không thể so cùng Tử huyết nhuyễn kiếm.

"Thực lực của thần cấp cường giả một là do vận dụng đúng pháp tắc lĩnh ngộ, mặt khác chính là cùng thần khí khế hợp. Ta mặc dù là hạ vị thần nhưng nếu có thể phát huy uy lực lớn nhất của Tử huyết nhuyễn kiếm ......" Lâm Lôi nhớ lại lúc chính mình lĩnh ngộ ra Phong khinh ngâm.

Phong khinh ngâm kết hợp tinh thần lực công kích, dựa theo đặc điểm của Tử huyết nhuyễn kiếm về phương diện phong chi áo nghĩa kết hợp thành công.

Uy lực không cần nhiều lời, một kiếm giết chết Ba Mông Đặc Lâm Lôi đã phi thường hài lòng .

"Phong khinh ngâm hình như ......" Lâm Lôi cau mày.

Lâm Lôi trong đầu vẫn không ngừng thôi diễn Phong khinh ngâm. Tinh thần lực cùng Tử huyết nhuyễn kiếm phối hợp. Phong chi áo nghĩa vận dụng.

Mặc dù Lâm Lôi thi triển ra Phong khinh ngâm nhưng trên thực tế, Lâm Lôi lại vẫn không biết tại sao thành.

"Lúc đầu Địch Lỵ Á nói thanh âm Tử huyết nhuyễn kiếm rung lên đã khiến linh hồn nàng rung động toàn thân vô lực dù là Ba Mông Đặc khi ta thi triển Phong khinh ngâm đã khiến Ba Mông Đặc căn bản không thể khống chế được tinh thần lực."

Lâm Lôi cũng phát hiện - Uy lực của thanh âm !

"Thanh âm!"

Lâm Lôi nhớ lại lúc nhìn thấy Tuyết địa miêu hùng trong Chúng thần mộ địa, lúc ấy nó đã cầm một cây sáo uy hiếp mình.

"Thanh âm có thể ảnh hưởng, mê hoặc, công kích linh hồn!" Lâm Lôi cho ra kết luận như thế ”Mà trong phong nguyên tố pháp tắc tựa hồ cũng ẩn chứa thanh âm huyền ảo."

Lâm Lôi cũng không hiểu được thanh âm huyền ảo.

Lúc đầu có thể nghĩ ra Phong khinh ngâm là bởi vì Tử huyết nhuyễn kiếm đã có ẩn chứa sẵn. Lâm Lôi chỉ là thông qua phong chi áo nghĩa, thoáng khiến Tử huyết nhuyễn kiếm ngân vang mới sinh ra hiệu quả này. Nhưng lúc này, Lâm Lôi lại muốn chuyên môn nghiên cứu một chút thanh âm huyền ảo.

"Ông"

Lâm Lôi đem thần lực quán nhập vào Tử huyết nhuyễn kiếm, Tử huyết nhuyễn kiếm liền rung lên, phát ra tiếng kiếm ngân.

"Lâm Lôi đại nhân đâu? Ở bên trong sao?" Cái Tỳ đi tới cửa của tây viện Long huyết tòa thành.

Tên thị nữ cười nói :”Cái Tỳ đại nhân, Lâm Lôi đại nhân nói người phải an tĩnh tu luyện bất luận kẻ nào nếu không được cho phép đều không được tiến vào tây viên. Bây giờ trong tây viên cũng chỉ có một mình Lâm Lôi đại nhân."

"Không cho phép bất cứ kẻ nào đi vào?" Cái Tỳ có chút kinh dị .

Tu luyện, người khác đi vào thì thế nào?

Nhưng bọn họ sao biết Lâm Lôi đang nghiên cứu Thanh âm huyền ảo của phong nguyên tố pháp tắc. Tự mình thi triển thanh âm công kích sẽ không ảnh hưởng đến mình. nhưng nếu có người đi tới rất dễ gây thương tổn người khác. Mà Lâm Lôi tu luyện cũng không phải từ từ nghiên cứu thanh âm huyền ảo mà hắn chỉ căn cứ từ Tử huyết nhuyễn kiếm nghĩ mọi phương pháp đề cao uy lực của Tử huyết nhuyễn kiếm.

Trong thời gian ngắn muốn có tiến bộ phải dùng vũ khí là chính.

"Mọi người đều dốc lòng tu luyện, hào khí khắp tòa thành cũng thay đổi." Cái Tỳ xoay người liền rời đi. Mấy ngày này Lâm Lôi, Đức Lê Tư, Áo Lợi Duy Á ba vị thần cấp cường giả đều không ngừng tu luyện, hy vọng có thể đề cao một chút thực lực.

Mà Ba Khắc, Tái Tư Lặc, Địch Lỵ Á, Hắc Lỗ đều đang luyện hóa thần cách.

Nhưng không ai ngờ. Lâm Lôi tại tây viên tu luyện cũng không ngừng, suốt một tháng thời gian Lâm Lôi cũng không từ tây viên đi ra một lần, mà những người khác ở Long huyết tòa thành căn bản không dám vi nghịch mệnh lệnh của Lâm Lôi, chỉ có thể chờ đợi như vậy.

Ốc Đốn, Cái Tỳ, An Khoa, Bố Đặc bọn họ mấy người sóng vai từ luyện võ trường đi trở về.

"Một kiếm của Áo Lợi Duy Á vô cùng đơn giản lại xuất ra một đám cường giả a, bây giờ, thật sự là đau đầu." Cái Tỳ mở miệng nói.

Ốc Đốn bọn họ cũng gật đầu.

Một kiếm của Áo Lợi Duy Á khiến toàn bộ Ngọc Lan đại lục đều rung chuyển ngất trời .

"Vũ thần, Đại tế ti bọn họ trở về, sợ rằng đều trợn tròn mắt." Cái Tỳ chế nhạo cười nói.

"Còn gì nữa, hai đại đế quốc đều mất." Hắc Sa cũng cười nói.

"Chờ bọn hắn trở về, đến lúc đó sẽ cùng ca ca của ta cùng thương lượng, giải quyết khốn cảnh bây giờ." Ốc Đốn có chút chờ mong nói.

Đông người dễ làm việc, mặc dù Vũ thần, Đại tế ti bọn họ cũng là hạ vị thần nhưng dù sao đạt đến hạ vị thần cũng đã rất lâu rồi, còn có Đế Lâm bản thể là thần thú, nếu một đám hạ vị thần liên thủ, vẫn còn có thể đứng vững.

"Chỉ có thể chờ, còn có hơn một tháng thôi Vũ thần bọn họ sẽ trở về." Ốc Đốn nói.

"Hy vọng tại chúng thần mộ địa bọn họ cũng có đột phá." An Khoa trầm trọng nói ”Nếu không đột phá, dù là bọn họ trở về có thể địch nổi Áo Gia Văn kia hay không còn rất khó nói."

Bọn họ đang đàm luận đột nhiên đều dừng lại.

Trước mặt bọn họ xuất hiện một trung niên nhân trên mặt lộ vẻ tươi cười.

"Ngươi là ai?" An Khoa quát hỏi.

"Mục Ba?" Ốc Đốn nhướng mày, lần trước Mục Ba tới đây Ốc Đốn đã gặp qua đối phương.

"Hắn chính là thần cấp cường giả Mục Ba ?" An Khoa bọn họ cũng có chút kinh ngạc, ngày đó Mục Ba lại đây, An Khoa bọn họ cũng không nhìn thấy, chỉ là nghe nói chuyện về Mục Ba mới biết có một thần cấp cường giả như thế thôi.

"Ốc Đốn." Trên mặt Mục Ba vẫn thản nhiên tươi cười ”Ta tới gặp Lâm Lôi."

"Hắn bây giờ đang tu luyện thế nhưng ......" Ốc Đốn lắc đầu nói ”Ca của ta đã hạ mệnh lệnh, không có hắn cho phép, không cho phép bất luận kẻ nào đi vào quấy rầy hắn, ngươi tới không đúng lúc rồi."

"Sao ?" Mục Ba trực tiếp phát ra thần thức.

Trong nháy mắt, hắn đã phát hiện Lâm Lôi trong tây viện, khi thần thức hắn phát hiện thì cùng lúc Lâm Lôi cũng phát hiện Mục Ba :”Là Mục Ba, có chuyện gì đến chỗ ta nói đi."

Mục Ba thân hình chợt lóe trực tiếp bay về phía tây viện.

"Mục Ba." Ốc Đốn có chút tức giận ”Ca ta không cho phép người khác đi vào quấy rầy, hắn còn đi vào." Ốc Đốn lập tức chạy về phía tây viên, Lâm Lôi cấp Mục Ba thần thức truyền âm chuyện. Ốc Đốn cũng không rõ ràng lắm. rất nhanh. Ốc Đốn sẽ đáo tây viên cửa.

Đúng lúc đám thị nữ đứng ở cửa tây viện cũng đang chạy ra phía ngoài.

"Ngươi chạy loạn làm gì?" Ốc Đốn quát hỏi.

"Ốc Đốn đại nhân." thị nữ lập tức hành lễ ”Lâm Lôi đại nhân phân phó ta chuẩn bị rượu ngon, người muốn chiêu đãi khách nhân."

Tây viện Long huyết tòa thành.

"Lâm Lôi tiên sinh, bội phục, ngắn ngủn thời gian ba người các ngươi liên thủ cũng đã giết chết Ba Mông Đặc." Mục Ba than thở ”Ba Mông Đặc chính là hạ vị thần đỉnh cấp cường giả, bất kể linh hồn phương diện, hay là bình thường công kích đều cực kỳ mạnh."

Lâm Lôi cười cười nhìn Mục Ba một cái.

"Mục Ba tiên sinh. Ngươi lần này tới không biết có chuyện gì, mời nói đi." Lâm Lôi trực tiếp nói.

Mục Ba mỉm cười nói :”Ta tới, là trợ giúp Lâm Lôi ngươi."

"Giúp ta?" Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc nhìn Mục Ba.

Chính mình cùng Mục Ba, cũng không có gì thâm hậu giao tình. lần trước hắn nói cho mình tin tức có liên quan đến thần khí nên Lâm Lôi mới có thể chuyên tâm cảm thụ Tử huyết nhuyễn kiếm. Kết hợp Tử huyết nhuyễn kiếm, tinh thần lực, phong chi áo nghĩa ngộ ra Phong khinh ngâm.

Nói đến không có Mục Ba nhắc nhở, chính mình còn không thể nghĩ ra Phong khinh ngâm.

"Tình huống của ta bây giờ rất không xong, chẳng lẽ Mục Ba tiên sinh nguyện ý giúp ta đối phó ngoại địch?" Lâm Lôi hỏi.

"Ta cũng không có thể lực kia." Mục Ba cười nói ”Ta tới muốn đem một ít tin tình báo của thần cấp cường giả vừa xuất hiện tại Ngọc Lan đại lục nói cho Lâm Lôi ngươi."

Đáy lòng Lâm Lôi không nhịn được một trận mừng như điên.

Đối với Áo Gia Văn kẻ hủy diệt hoàng cung Lâm Lôi cũng vì không biết thực lực chênh lệch cỡ nào nên mới không dám hành động.

"Ta đây trước hết cảm tạ Mục Ba tiên sinh, còn mời Mục Ba tiên sinh nói cho ta biết tin tức thực cảm kích vô cùng." Lâm Lôi trầm trọng nói.

Mục Ba cười nói :”Lâm Lôi tiên sinh, không cần quá cảm kích. Ta làm như vậy cũng chỉ là muốn làm bằng hữu với Lâm Lôi tiên sinh chỉ cần Lâm Lôi nhận Mục Ba ta là bằng hữu, mọi chuyện ta làm cũng đều đáng giá." Mục Ba tươi cười rất chân thành.

Lâm Lôi cũng không suy nghĩ sâu xa Mục Ba tới cùng có mục đích gì vì ít nhất bây giờ người ta đang giúp chính mình.

"Mục Ba tiên sinh tự nhiên là bằng hữu của ta, ngươi nói đi đặc biệt là Áo Gia Văn kia." Lâm Lôi hỏi tới.

Mục Ba gật đầu nói :”Trước đây ta từng nói cho ngươi tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam có một tòa thành trì, tên là Thanh Hỏa thành, trung ương Thanh Hỏa thành kỳ thật chính là cánh cửa không gian bị phong ấn. Vì không gian chi môn này hàng triệu ngàn năm, ngẫu nhiên mới mở ra nên thành trì này cũng là một trong những thành trì phồn hoa nhất Qua Ba Đạt vị diện ngục giam."

"Thanh Hỏa thành thuộc về một trong ngũ đại vương giả tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam do nhân nghĩa Thanh Hỏa cường giả kiến tạo. Áo Gia Văn tại Thanh Hỏa thành được xem là một cường giả tương đối nổi danh, thực lực của hắn tại Thanh Hỏa thành cũng toán tương đối lợi hại, đã đạt tới trung vị thần." Mục Ba nói đến đó khiến Lâm Lôi không khỏi nghiến răng một trận.

Trung vị thần!

Tạm thời, chính mình không đối phó được hắn .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 6: Truyền Thuyết

Mục Ba, mời tiếp tục." Lâm Lôi chăm chú lắng nghe.

Mục Ba mỉm cười nói : " Chủ nhân Thanh Hỏa thành, cũng là Thanh Hỏa đại nhân, một trong ngũ đại vương giả. Thanh Hỏa đại nhân rất thần bí, thực lực mạnh mẽ không cần bàn, hắn cơ hồ không có hiện thân, có thể xác định hắn có mặt ở Thanh Hỏa thành hay không cũng không thể xác định được. Trong Thanh Hỏa thành, nổi tiếng nhất, danh tiếng gần bằng với Thanh Hỏa đại nhân, chính là A Đức Kim Tư đại nhân, thượng vị thần cường đại.

"Thượng vị thần?"

Lâm Lôi trong lòng run lên, không khỏi âm thầm thở dài: " Áo Lợi Duy Á, người muốn bào thù cho đệ đệ ngươi? Khó khăn rồi."

Hủy diệt Vũ Thần sơn chính là do bọn A Đức Kim Tư làm ra.

Áo Lợi Duy Á muốn giết A Đức Kim Tư, có khả năng sao?

"Lâm Lôi, giữa các Thượng vị thần với nhau, thực lực cũng có cách biệt. Giữa người luyện hóa thần cách để đạt tới thượng vị thần và kẻ tự mình tự lực đạt tới thượng vị thần cũng có khoảng cách rất lớn. Hiểu được pháp tắc nhưng chưa chắc thể sử dụng linh hoạt pháp tắc. Tại ngục giam Ba Đạt vị diện, cùng đẳng cấp, thực lực nếu không đủ, sẽ bị đào thải sát tử."

Mục Ba tự nói: "A Đức Kim Tư đại nhân, thành danh đã ức vạn năm, tại ngục giam Qua Ba Đạt vị diện là một thượng vị thần cực kỳ mạnh mẽ.

"Ta hiểu rồi, chúng ta giờ không dám trêu trọc A Đức Kim Tư rồi."

Lâm Lôi tự giễu nói.

Biết thực lực các phương nhân mã, Lâm Lôi mới có thể xác định nên xử lý như thế nào.

"Còn có nữa? Ngọc Lan đại lục, chắc sẽ không chỉ có một cường giả chứ ?" Lâm Lôi truy vấn.

Mục Ba gật đầu nói :" Na La Áo đế quốc đã trải qua một phen kiếp nạn, chết đi hơn ức nhân, một lượng lớn dân cư đã di dời, lượng người trong đế quốc không còn là mấy, tự nhiên không tính đến rồi. Hiện nay, Lai Nhân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc và Ba Lỗ Khắc đế quốc của ngươi đều bị trung vị thần cấp bậc cường giả chiếm lĩnh còn Áo Bố Lai Ân đế quốc, thì đã bị A Đức Kim Tư đại nhân chiếm lĩnh rồi.

"Tất cả đều là trung vị thần?" Lâm Lôi đáy lòng thấy khổ sáp.

Áo Lợi Duy Á thả ra số lượng cường giả còn muốn nhiều hơn phỏng đoán, trong đó ngay cả trung vị thần cũng có mấy vị.

"Trung vị thần chiếm Ngọc Lan đế quốc ta biết, tên là Áo Nhĩ Tác Phổ. Mà đối với những người ngoài đế quốc đến đây ta không nắm rõ lắm. Mà về phía thần thánh đồng minh, hắc ám đồng minh, ta đối với phe đó không quen thuộc, do vậy cũng không biết rõ ràng." Mục Ba tự nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Bất kể phía Tây hai bên đồng mình như thế nào, ít ra phía Đông của tứ đại đế quốc đều đã bị thu phục.

"Mục Ba." Lâm Lôi trong lòng đột nhiên cả kinh.

"Cái gì?" Mục Ba nhìn vẻ mặt của Lâm Lôi, không khỏi có chút nghi hoặc.

Lâm Lôi liền hỏi ngay:" Ngươi nói, vị Thanh Hỏa thành chủ nhân kia, chính là Thanh Hỏa đại nhân, một trong Ngũ đại vương giả của Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, ngươi nói thử xem, lần này không gian chi môn mở ra trong phút chốc, vị Thanh Hỏa đại nhân này có từ đó mà trở về Ngọc Lan đại lục vị diện không?"

Mục Ba ngẩn người ra.

"Cái này, ta không rõ ràng lắm." Mục Ba than thở nói: "Nếu Thanh Hỏa đại nhân trở lại Ngọc Lan đại lục vị diện, vậy thì không được rồi. Sợ rằng cho dù là chủ thần sứ giả Bối Lỗ Đặc đại nhân, cũng nhất định không địch nổi Thanh Hỏa đại nhân."

Lâm Lôi đã biết qua lai lịch của Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, cũng âm thầm gật đầu.

"Ngũ đại vương giả…"

Lâm Lôi từ tận trong đáy lòng hiện ra một tia chấn động.

Vương giả!

Qua Ba Đạt vị diện giam ngục này, từ khi thiên địa hình thành thì đã tồn tại rồi, cường giả bị áp chế trong đóng số lượng cũng vô cùng lớn. Trong vô số cường giả, có thể đi tới đỉnh phong, trở thành ngũ đại vương giả của giam ngục vị diện. Những nhân vật như thế này, trong đám thượng vị thần, cũng thuộc về dạng tối đỉnh phong thượng vị thần.

"Mà Thanh Hỏa đại nhân tại Thanh Hỏa thành đều không lộ diện, có thể lúc này hắn căn bản không có mặt tại Thanh Hỏa thành." Mục Ba lại nói tiếp.

"Mục Ba, ta có một điểm rất nghi ngờ." Lâm Lôi cau mày nói.

"Nói đi." Mục ba thái độ rất thân thiện.

Lâm Lôi gật gật đầu: "Ta vẫn rất nghi ngờ, hạ vị thần, trung vị thần đều dừng lại tại Ngọc Lan đại lục, ta còn có thể lý giải, bọn họ là còn khao khát lấy được thần cách trong chúng thần mộ, nhưng vị A đức Kim Tư đại nhân kia là thượng vị thần a, hắn vì cái gì mà dừng lại ở Ngọc Lan đại lục vị diện? Hắn đã đạt đến thượng vị thần rồi, chúng mộ thần địa chẳng lẽ còn có thần cách chủ thần?" Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi biết rõ ràng.

Chủ thần, nhân số là cố định rồi. Địa hỏa thủy phong, lôi điện, quang minh, hắc ám, thất đại nguyên tố hệ. Mỗi hệ chỉ có duy nhất một vị chủ thần. Vô số vị diện, trải qua năm tháng vô tận, số lượng thần cấp cường giả đản sinh vô cùng lớn, không thể đếm xuể.

Nhìn đến Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, đây cũng chỉ là một cái vị diện mà thôi.

Vẫn còn vô số vị diện khác cùng tồn tại.

Mà đặc biệt là tứ đại chí cao vị diện, thất đại thần vị diện, càng làm người ta sợ hãi. Thần cấp cường giả có bao nhiêu? Số lượng còn vượt quá sự tưởng tượng.

Mà chủ thần ở đâu?

Tỷ như nhất hệ đại địa này, chỉ có bảy vị chủ thần. Một vị chết đi, mới có một vị có khả năng đắc được chủ thần thần cách, kế thừa chủ thần vị trí. Rồi có thể cường hoành như chủ thần, nhưng chuyện chủ thần chết đi đâu có đơn giản như vậy? Còn huống chi, chúng thần mộ địa vốn là nơi du hí của chủ thần.

Chủ thần có thể đem một bộ thần cách chủ thần bỏ lại trong đó sao?

Cho dù tên chủ thần này muốn bỏ lại, thì hắn cũng phải có một bộ chủ thần thần cách a.

"Không."

Mục Ba lắc lắc đầu nói: "Lâm Lôi, người vẫn chưa biết rồi, trong chúng thần mộ địa chắc chắn có giấu chủ thần khí."

"Chủ thần khí?" Lâm Lôi có chút giật mình "Ngay cả là chủ thần, cũng cần phải hết sức chú tâm mới tạo dựng được một kiện thần khí, còn cần phải mất một khoảng thời gian rất dài mới có thể tạo ra một kiện chủ thần khí. Chẳng lẽ vị chủ thần sáng tạo chúng thần mộ địa, cũng bỏ lại chủ thần khí vào trong đó?"

"Cũng không hoàn toàn là chủ thần khí… "

Mục Ba thần bí nói: "Theo truyền thuyết, chúng thần mộ có mười tám tầng, còn có cả chủ thần cách!!!"

"Chuyện đùa, hoàn toàn là chuyện đùa." Lâm Lôi cười lớn nói.

"Cái này thì không nhất định." Mục Ba nghiêm túc nói: "Lâm Lôi, là ngươi không biết thôi."

Lâm Lôi đáy lòng run lên.

Hăn liền nhớ tới Tử huyết nhuyễn kiếm của mình.

"Ngươi nói, những vị thượng vị thần cường hoành kia, vì chuyện gì mà đến đây? Chỉ là vì mấy món thần khí phổ thông?"

"Phổ thông thần cách? Ngẫm nghĩ lại cũng không có chút khả năng a." Mục Ba cười nói: "Cho nên ta mới xác định, trong chúng thần mộ địa khẳng định có chủ thần khí, còn việc có hay không chủ thần thần cách, ta cũng không xác định được. Nhưng là, tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, có lưu truyền tin tức trong chúng thần mộ địa có thần cách của chủ thần ."

Lâm Lôi ám thán không thôi.

Trách sao tên A Đức Kim Tư kia còn lưu lại Ngọc Lan đại lục vị diện.

Lâm Lôi cùng Mục Ba đàm luận khá lâu, sau giờ cơm trưa, Mục Ba liền rời đi. Nhưng Lâm Lôi tự nhiên lại tiếp tục chìm đắm vào tu luyện, thời gian dần trôi, đảo mắt đã qua hơn một tháng, khoảng cách đến lúc Vũ thần, đại tế ti quay về cũng không còn mấy ngày nữa.

Ba Lỗ Khắc đế quốc, trong một tòa phủ đệ xa hoa.

Một vị trung niên nhân, mình mặc bạch sắc trường bào trông nho nhã, đang ngồi trong đình. Vừa uống mỹ tửu, vừa hân thưởng cảnh đẹp trong vườn. Người này, chính là người đã hủy diệt hoàng cung: trung vị thần "Áo Gia Văn".

"Phụ thân." Một thanh niên tóc vàng tiến tới.

"Ân?" Áo Gia Văn quay đầu nhìn con mình một cái, năm đó, khi bị bức bách tiến nhập Qua Đạt Ba vị diện giam ngục, hắn đã là thánh vực cực hạn cường giả, nhưng là, nhi tử hắn mới chỉ gia nhập thánh vực, nhưng cũng bị đồng thời ném vào trọng vị diện giam ngục. Bọn hắn bị nhốt trong vị diện giam ngục một thời gian rất dài.

Áo Gia Văn vẫn luôn cố gắng bảo vệ con mình, trải qua tân tân khổ khổ, trải qua vô tận tuế nguyệt, hắn mới đạt tới trung vị thần cảnh giới, còn con hắn cũng đã đạt tới hạ vị thần cảnh giới.

Rốt cuộc, phụ tử hai người bọn họ cũng trốn ra khỏi vị diện giam ngục.

"Phụ thân, Ba Lỗ Khắc đế quốc tuy rất dễ dàng có thể khống chế, nhưng dân chúng của đế quốc, tất cả đều đã tín ngưỡng Lâm Lôi rồi, điểm này khá là phiền toái a." Kim phát thanh niên cau mày nói : "Cải biến tín ngưỡng, việc này hoàn toàn không đơn giản chút nào."

Giết tất cả dân chúng? Đó chỉ là hành vi ngu ngốc.

Quê hương Áo Gia Văn cũng là Ngọc Lan đại lục vị diện, hắn sẽ không ngu ngốc làm như vậy.

"Việc này rất đơn giản." Áo Gia Văn khóe miệng khẽ nhếch lên cười cười.

"Ân?" Kim phát thanh niên nghi hoặc nhìn phụ thân hắn.

"Bọn họ không phải là tín ngưỡng Lâm Lôi sao? Ta nghe nói, Long Huyết tòa thành kia đã trở thành thánh địa của Ba Lỗ Khắc đế quốc. Vậy cũng tốt... chúng ta ngày mai xuất phát, trực tiếp xuống tay, đem Long Huyết thành san thành bình địa. Đồng thời, trực tiếp sát tử tên Lâm Lôi, sao đó, ta đem thi thể Lâm Lôi, trực tiếp treo trên cổng thành tại đế đô."

"Đồng thời, ta sẽ biên tạo một ít chuyện xưa."

Áo Gia Văn nhìn con mình: "loại sự tình như thế này, rất đơn giản, chỉ cần hạ thấp Lâm Lôi, ngoài ra sau Lâm Lôi bị sát tử, ta đồng thời ngụy tạo một chút thần tích đi ra, rất nhanh chóng, dân chúng sẽ cải biến tín ngưỡng thôi."

Trong Long Huyết thành bảo.

"Tỷ tỷ, hai ngày nay, Đế Lâm đại nhân bọn họ cũng sẽ trở về rồi, đến lúc đó, tình hình sẽ tốt hơn nữa." Lệ Bối Tạp cùng tỷ tỷ nàng Lệ Na đi trong hoa viên, đồng thời ngẩng đâu lên trời nhìn: "Hi vọng Vũ thần, Đại tế ti bọn họ sớm đến a."

Lệ Na cười nói: "Đừng nóng lòng, dù sao mọi việc cũng sẽ nhanh tới thôi."

"Ta không nóng vội sao được?" Lệ Bối Tạ đột nhiên mở to mắt "A, có người đang bay đến! Không phải bọn Vũ thần, di, sao lại là đi đến từ phương Bắc đây?"

Lệ Na ngẩng đầu nhìn.

Từ chân trời phía Bắc, loáng thoáng thấy bóng người bay tới, nhưng là một lúc sau, thì có thể nhìn rõ được rồi, đó không phải là một vài người, mà là một đám người! Thoạt nhìn, ít nhất cũng phải hơn năm, sáu chục vị cường giả.

"Bất hảo!" Lệ Na sắc mặt nhất thời biến sắc.

Từ phương Bắc mà có thể phái ra một lúc nhiều cường giả như vậy, chỉ có thể là bọn họ.

"Mau, mau báo cho Lâm Lôi đại nhân biết."

Lệ Na, Lệ Bối Tạp lập tức hướng nơi Lâm Lôi tu luyện mà chạy vội tới.

Lâm Lôi là tại trước khi bọn Lệ Na tới, đã phát hiện thấy trên bầu trời có một mảng lớn nhân ảnh, Lâm Lôi sắc mặt không khỏi biến đổi, lập tức trong thần thức truyền âm nói: "Ốc đốn, mau mang theo A Nặc, còn có những người khác nữa, lập tức đi vi hình vị diện mật thất."

"Cửa" của Vi hình vị diên mật thất vẫn bị công kích.

Nhưng là chỉ cần thánh vực cường giả đem người bên ngoài kết thành một vòng bảo hộ , còn có thể trụ vững trong một khoảng thời gian ngắn. Hơn nữa… bổn tôn của Lâm Lôi cũng là đang ở tại vi hình vị diện mật thất.

"Rõ, ca!" Ốc Đốn cũng phát hiện ra bóng nhân ảnh trên bầu trời, biết rằng có cái gì đó không ổn.

"Nhanh, Ni Na, không cần quản những người khác nữa." Ốc Đốn nhanh tay kéo A Nặc, rồi theo hướng mật thất mà đi tới.

Giờ phút này chạy trốn đã không còn kịp nữa, lập tức trốn vào trong vi hình vị diện mật thất, cho dù đối phương hủy diệt Long Huyết thành giống như đã hủy diệt hoàng cung, vũ thân sơn, thì ít nhất cũng không thương tổn được đến Lỵ Á, Ốc Đốn bọn họ.

Lôi Lâm bổn tôn cũng lập tức đánh tỉnh Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê: "Nhanh, người của Áo Gia Văn đến rồi." Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê hai người đại kinh. Cũng lập tức đi ra khỏi vi hình vị diện mật thất, trực tiếp đi lên mặt đất.

"Lâm Lôi, ra đây!!!"

Một đạo thanh âm hùng hậu vang vọng khắp Huyết thành bảo.

"Thật sự là đến tìm ta đây." Lâm Lôi ngửa đầu lên nhìn đám người đang bất động trên không trung. Đám người này gần sáu mươi người, kẻ cầm đầu là một gã trung niên mặc một trường bào không nhiễm bụi trần, mái tóc dài vàng kim dưới ánh mặt trời trông rất là chói mắt.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê ba người nhìn nhau, ngay liên đó đồng thời phi tới giữa không trung.

"Há há, các ngươi thật sự can đảm." tên trung niên cầm đầu cười nói, ánh mắt hắn tức thì đảo qua ba người Lâm Lôi "Lâm Lôi là tên nào?"

"Áo Gia Văn, ngươi không biết ta, vậy mà tới tìm ta?" Lâm Lội cười nhạt, nhìn hắn.

"Nga, ngươi biết tên ta, không sai." Gã trung niên nhìn hắn, nhẹ nhẹ gật đầu "ta đã nghe qua khá nhiều sự tình của ngươi, ngươi đích xác có thể coi là một kẻ thiên tài, ta nguyên lúc đầu cũng không có ý định giết ngươi, nhưng dân chúng tất cả đều tín ngưỡng ngươi. Muốn cải biến tín ngưỡng của họ, biện pháp tốt nhất chính là trực tiếp đưa tín ngưỡng hiện có hủy diệt đi."

"Mục đích ta đến đây, ngươi đáng ra phải biết rồi chứ?" Áo Gia Văn cười cười nhìn Lâm Lôi, thái độ phi thường khách khí.

Trước khi giết người, còn cười cười nói nói, thông báo cho người ta biết là ta muốn giết ngươi.

Đây đúng là một thói quen giết người vô cùng tà ác.

"Đương nhiên, hai người còn lại, ta có thể không giết, ta chính là muốn giết một mình Lâm Lôi mà thôi." Áo Gia Văn nhìn về phía Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á hai người, "Các ngươi trước tiên hãy rời đi đi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 7: Thúc Thủ Tựu Cầm

Tên Áo Gia Văn này đích thực âm hiểm, một câu nói vô cùng đơn giản, đã đánh cho trận doanh của Lâm Lôi bọn họ xuất hiện một vết nứt. Áo Gia Văn tiếu tiếu mị mị nhìn Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á hai người, đợi câu trả lời của hai người bọn họ.

Nhìn Áo Gia Văn ở xa xa, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy lo lắng cho thân nhân của mình.

‘Tên Áo Gia Văn này là trung vị thần, thực lực cao hơn hẳn ta và Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á, ngoài ra tên Áo Gia Văn này còn một đám thủ hạ nữa, xem ra bốn cường giả sau lưng hắn hẳn cũng là thần cấp cường giả, chúng ta tưởng muốn chạy, xem ra rất khó khăn.

Tình huống đã nghiêm trọng đến mức không còn khả năng kiểm soát nữa rồi.

Tính mạng của mình hay tính mạng của thân nhân, bằng hữu đều quan trọng, nhưng nếu có thể bảo vệ tính mạng thân nhân, bằng hữu, chính mình có chết hay không, Lâm Lôi hắn cũng sẽ không để ý tới.

‘Nếu như Áo Gia Văn sau khi hủy diệt Long Huyết thành bảo, lập tức ly khai thì tốt. Nhưng nếu là hắn tìm ra Vi hình vi diện mật thất, vậy thì… ‘ Lâm Lôi hắn cũng xác định được hắn sợ nhất, chính là Địch Ly Á, Ốc Đốn bọn họ bị giết.

Áo Gia Văn một khi nhìn thấy Địch Ly Á bọn họ, dám chắc sẽ xuất thủ.

Cũng bởi vì, chắc chắn Áo Gia Văn sẽ phát hiện bọn Địch Ly Á, Ba Khắc, Tái Tư Lặc trong cơ thể đều có thần cách.

‘Phải làm sao đây?’ Lâm Lôi trong lòng có chút luống cuống.

‘Di? Vừa lúc khi ta tiến đến, còn phát hiện ngươi, Long Huyết thành bảo còn có không ít người, mà cũng có không có ít thánh vực, thế nào mà giờ không còn thấy nữa?’ Áo Gia Văn lầm bầm ra vẻ nghi hoặc nói. Đồng thời nhìn chằm chặp vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi đáy lòng run lên một cái.

Ốc Đốn, Địch Lỵ Á bọn họ trước lúc ẩn tàng, Áo Gia Văn lúc đó đã có thể dùng thần thức quan sát kỹ Long huyết thành bảo rồi.

‘Thần thức của ta chỉ phát hiện, bọn họ tiếp nhập xuống một khu vực thì khí tức liền tiêu biến.’ Áo Gia Văn khóe miệng nhếch lên cười cười, nhìn chằm chặp vào Lâm Lôi chậm rãi nói: ‘Lẽ nào dưới lòng đất Long Huyết thành bảo có một loại mà pháp trần đặc thù, có thể ẩn tàng khí tức? Đợi sau khi giải quyết các ngươi, ta nhất định muốn hảo hảo mở rộng kiến thức.’

Lâm Lôi trên trán lập tức đổ mồ hôi hột.

Ngay cả Đức Tư Lê ở bên cạnh cũng có chút khẩn trương rồi.

Vào lúc này, ngoại giới Đức Tư Lê chỉ là quang hệ thần phân thân mà thôi, Đức Tư Lê bản tôn hiện vẫn là đang ở trong vi hình vị diện mật thất. Dù sao, bản tôn không có thần cách, dùng để công kích cũng không mang lại hiệu quá gì lớn lao.

‘Lâm Lôi, làm sao bây giờ?’ Đức Tư Lê dùng thần thức cấp bách truyền âm cho Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng cũng đang luống cuống.

Cho dù bị hủy diệt mất phong hệ thần phân thân này, Lâm Lôi cũng sẽ không để tâm. Nhưng là… vi hình vị diện mật thất, nếu để Áo Gia Văn phát hiện ra, thì đám người ở bên trong, đến một người cũng không sống nổi.

‘Bối bối!’ Lâm Lôi bất chấp hao tổn, trực tiếp dùng linh hồn truyền âm, gọi bối bối đang bị vây trong rừng rậm hắc ám.

‘Lão đại!’ bối bối lập tức trả lời. ‘Ngươi cuối cùng cũng nhớ tới ta, mấy ngày nay ta nhớ lão đại muốn chết a. Lão đại, ngươi khi nào thì đến đây a?’

Rừng rậm hắc ám, trong tòa thành Kim Chúc.

Bối bối trong thành nội, nằm uể oải trên mặt đất, dưới vầng thái dương. Nhưng chính là, khi vừa nghe thấy Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm tới, liền lập tức hưng phấn.

‘Bôi bối, ta nhờ ngươi một việc, hiện tại có một tên trung vị thần cường giả gọi là Áo Gia Văn đang đánh giết tới Long huyết thành bảo. Ta cũng không biết kết quả sẽ ra sao. Nhưng là Bối bối, mặc kệ ngươi sử dụng biện pháp gì, ngươi phải làm cho Bôi Lỗ Đặc đại nhân giúp đỡ, hỗ trợ bảo vệ những người đang ẩn nặc trong Vi hình vị diện mật thất.

Đến lúc này, Lâm Lôi cũng chỉ có thể trông cậy vào Bối Bối thôi.

‘Cái gì? Lão đại, ngươi mau chạy đi!’ Bối bối có chút khẩn trương, dĩ nhiên trung vị thần… bối bối cũng biết giữa hạ vị thần và trung vị thần thực lực cách nhau rất lớn a.

Lâm Lôi trong lòng cười khổ

Chạy?

Không thể nói chuyện có thể chạy thoát hay không. Bây giờ chính mình căn bản không thể chạy, một khi chạy trốn, chắc chắn chiến cuộc sẽ bắt đầu. Chiến đấu bắt đầu thì sẽ rất nhanh kết thúc. Đến lúc đó Áo Gia Văn dám chắc sẽ tìm được 'cửa' vào của Vi hình vị diện mật thất. Vậy thì không xong rồi.

'Bối bối, bản tôn của ta cũng tại vi hình vị diện mật thất. Đừng lo lắng, cho dù phần phân thân này bị hủy diệt, ta cũng không chết được.' Lâm Lôi nói như vậy.

Nhưng là, khi một thần phân thân bị hủy diệt, vậy… Lâm Lôi vĩnh viễn sẽ mất đi cơ hội tu luyện phong nguyên tố pháp tắc. Cái giá phải trả như vậy không hề nhỏ chút nào, nhưng so với tính mạng của thân nhân, Lâm Lôi sẽ không để ý đến.

'Lão Đại, đừng lo lắng, ta xuất phát luôn đây.' Bôi bối luống cuống nói.

'Bối bối, nhớ kỹ, mau đi mời Bối Lỗ Đặc đại nhân.' Lâm Lôi dặn dò nói.

Giờ khắc này, tại rừng rậm hắc ám. Trong Kim Chúc tòa thành.

'Bối Lỗ Đặc gia gia, ông không có ở đây a. Ông đã đi chúng thần mộ, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ. Nhưng là lão đại giờ bị như vậy, tên địch nhân kia là trung vị thần. Ta, ta ngay cả thần cấp cũng chưa đạt tới.' Bối bối gấp đến độ không biết xử lý thế nào thì tốt.

'Lão đại, nếu như lão đại chết…' Bối bối con mắt cũng đã phiếm hồng lên.

'U…' Bối bối ngẩng cao đâu gào thét như phát điên, phát ra âm thanh chói ta mà thê mỹ.

‘Bối bối, làm sao vậy?’ rất nhanh từ trong tòa Kim chúc thành bảo lao ra ba tên Tử kim thử vương, chính là Cáp Lý tam huynh đệ.

Bối bối vội vàng nói: ‘Có một tên trung vị thần đánh giết đến Long huyết thành bảo rồi. Nhưng chính là Bối Lỗ Đặc gia gia người lại vừa đi chúng thần mộ. Làm sao bây giờ? Hiện tại nên làm cái gì, cứ để thế này, ta sợ…’ Bối bối trong đôi mắt nhỏ đã bắt đầu xuất hiện nước mắt.

Ba tên Tử kim thử vương nhìn nhau, trong mắt cũng băt đầu xuất hiện một tia lo lắng.

Cái này miêu tả có vẻ dài, nhưng trên thực tế, Lâm Lôi và Bối bối là dùng linh hồn truyền âm, trao đổi chỉ là diễn ra trong nháy mắt. Đặc biệt ma thú cùng chủ nhân trao đổi, căn bản là không cần sử dụng thần thức… Nên tên Áo Gia Văn kia, tự nhiên là phát hiện không được. Áo Gia Văn vẫn là đang nhìn Đức Tư Lê và Áo Lợi Duy Á.

‘Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á. Các ngươi trước tiên rời đi.’ Lâm Lôi vẫn là sử dụng linh hồn truyền âm để nói với bọn họ.

Ly khai vào lúc này?

Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á không nghĩ đến đào tẩu.

‘Lâm Lôi, để cho người trong vi hình vị diện mật thất trước phân bốn hướng mà đào thoát ba?’ Đức Tư Lê truyền âm nói.

‘Không được, các ngươi không thấy sau lưng Áo Gia Văn còn có mấy tên hạ vị thần cùng hơn năm chục cường giả cực hạn thánh vực sao? Ốc đốn bọn họ một khi xuất hiện, thật sự là xong đời luôn.’ Lâm Lôi rất rõ ràng, đối phó với bọn họ ba người, chỉ mình trung vị thần Áo Gia Văn là cũng dư sức rồi.

‘Nga, giờ phút này mà còn giảng giải nghĩa khí sao?’ Áo Gia Văn nhìn

nhìn ba người đang sóng vai lơ lửng trong không trung từ xa, chế nhạo, cười nói.

‘Bất quá, cái giá phải trả của việc giảng giải nghĩa khí, chính là tử vong.’

Giờ phút này, nhân mã lưỡng phương đã chỉ còn cách nhau hơn trăm thước. Đối với thần cấp cường giả mà nói, nếu như khoảng cách quá gần, nếu như một bên đột nhiên phát động đột kích, sợ rằng ngay cả thời gian phản ứng cũng không có. Trăm thước cự ly… với thần cấp cường giả phản ứng, không những có thể kịp thời ngăn cả, mà còn có thể phản kích.

‘Oanh!’

Trong phạm vi phương viên ngàn thước không gian, tất cả đều bị trói buộc. Chuẩn xác mà nói… kỳ thật chính là thông qua ‘trung vị thần thần cách’ đem phương viên ngàn thước phạm vi hoàn toàn thao khống bằng ‘quang hệ nguyên tố’. Đem bọn Lâm Lôi trói buộc lại, thần cách đẳng cấp càng cao, khả năng khống chế càng mạnh.

Thần chi lĩnh vực!

Thần chi lĩnh vực của trung vị thần cấp bậc.

Lâm Lôi ba người cũng đã miễn cưỡng cố gắng chống chọi thần chi lĩnh vực. Mặc dù bọn họ miễn cưỡng có thể khống chế nhất hệ nguyên tố của mình, nhưng chính là trước sau vẫn như cũ, vẫn mang một cảm giác như rơi vào đầm lầy.

‘Không tốt.’ Lâm Lôi phát giác ra, trong tình cảnh thế này, tốc độ của bọn họ ba người giảm mạnh. Đối phương là trung vị thần, về phương diện pháp tắc công kích không thể so với mình yếu hơn được, tràng diện đại chiến này một khi bắt đầu, kết quả coi như là đã được định sẵn.

‘Áo Gia Văn tiên sinh.’ Lâm Lôi

‘Làm sao?’ Áo Gia Văn nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cắn răng một cái, nghiêm túc nói: ‘Nếu ta nguyện ý thúc thủ chịu trói, cùng ngươi quay về đế quốc đế đô. Ngươi có thể hay không buông tha cho người của Long huyết thành bảo, còn có Đức Tư Lê hai người bọn họ. Ta tin rằng, nếu ta thúc thủ chịu trói, so với việc ngươi đem thi thể ta về đế đô, kết quả sẽ tốt hơn rất nhiều.’

‘Phỏng chừng nếu dân chúng nhìn thấy thi thể của ta, đại đa số đều cho rằng ngươi là cố ý tìm ra một tên có bộ dạng tương tự ta, bọn họ sẽ không tin rằng ta đã chết.’

‘Nhưng chính là, nếu ta tự thân đến đó, vậy sự việc sẽ khác đi rồi.’ Lâm Lôi nhìn Áo Gia Văn ‘Mục đích của ngươi không phải là tín ngưỡng chi lực sao?’

Áo Gia Văn con mắt sáng lên, cười nói: ‘Biện pháp thật không sai tí nào.’

‘Lâm Lôi…’ Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á giật mình nhìn Lâm Lôi.

Thúc thủ chịu trói?

Lâm Lôi trong lòng run rẩy. Thúc thủ chịu trói thì sẽ ra sao? Phong thần phân thân của mình bị hủy diệt thì sao? Cùng lắm thì không thể tu luyện phong nguyên tố pháp tắc. Nhưng chính là, Địch Lỵ Á chỉ có một, đệ đệ Ốc Đốn của mình chỉ có một, còn có Thái Lặc, Toa Toa…

Lâm Lôi không muốn để cho bọn họ cũng bị giêt chết.

Đây chính là những người mà Lâm Lôi tại thế gian thực sự muốn bảo vệ.

Lâm Lôi chăm chú nhìn Áo Gia Văn, trông chờ câu trả lời của Áo Gia Văn. Trên khuôn mặt Áo Gia Văn nét tươi cười càng thêm sáng lạn. Đồng thời bọn ba người Lâm Lôi cũng cảm giác được, sự trói buộc của thần chi lĩnh vực đã giảm đi nhiều. Lâm Lôi trong lòng nhất thời cảm thấy nhẹ đi một chút.

Thần chi lĩnh vực yếu bớt, hiển nhiên Áo Gia Văn tỏ vẻ chấp nhận ý đồ.

‘Một đề nghị không sai chút nào. Nhưng là, ta không có nghĩ để cho ngươi sống.’ Áo Gia Văn lạnh nhạt cười nói.

Sắc mặt Lâm Lôi lập tức biến đôi: ‘Áo Gia Văn, ngươi…’

‘Hô!’ bốn gã thần cấp cường giả phía sau Áo Gia Văn trong nháy mắt bay ra, trực tiếp đem bọn Lâm Lôi, Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á ba người vây quanh ở giữa.

‘Từ thân thể của ngươi, ta cảm thấy có một tia uy hiếp.’ Áo Gia Văn tự giễu cười: ‘Tuy luyện chưa đến trăm năm, vậy mà có thể sát tử hạ vị thần đỉnh phong, cường giả Ba Mông Đặc. Coi ngươi, một ‘thiên tài’ làm địch, chính là nên đem những uy bách ngươi đem lại tiêu diệt từ sớm thì tốt hơn.’

Áo Gia Văn tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục tu luyện nhiều năm, cũng phân biệt được nặng nhẹ.

Đã coi Lâm Lôi là địch, tự nhiên sẽ muốn đem Lâm Lôi ra giết chết ngay lập tức.

‘Đại nhân, đối phó với bọn họ, không cần phiền đại nhân người ra tay. Chỉ cần chúng ta mấy người là được.’ Một tên trung niên mặc hắc bào cung kính nói.

‘Tốc độ nhanh lên một chút.’ Áo Gia Văn lạnh nhạt cười nói: ‘Các ngươi phân hai người đối phó với Lâm Lôi.’ Áo Gia Văn dưới tay hạ vị thần có bốn tên, hai tên đối phó với Lâm Lôi, hai tên còn lại, phân ra đối phó với Đức Tư Lê và Áo Lợi Duy Á.

Dù sao, theo những tin tức Áo Gia Văn điều tra được, sự đáng sợ của Lâm Lôi vượt quá Áo Lợi Duy Á nhiều.

Cho dù nắm chắc mười phần thắng lợi. Áo Gia Văn vẫn như trước triển khai thần thức quan sát tình hình.

Hắn tùy thời mà xuất thủ, ứng phó với những tình huống đột ngột xảy ra.

Lâm Lôi đại bộ phận chú ý đều đặt trên người Áo Gia Văn. Hắn sợ nhất là Áo Gia Văn đột nhiên tập kích. Nhìn bốn người kia nhanh chóng phân ra, Lâm Lôi trong lòng hiện lên một tia phẫn hận: ‘Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á, sinh tử của chúng ta, tựu trông vào lão thiên địa rồi!!!’

‘Sát a.’ Áo Lợi Duy Á trong mắt lóe lên một tia lãnh lệ.

Đức Tư Lê yên lặng nắm chắc chuôi kiếm.

‘Hi vọng Bối Lỗ Đặc đại nhân có thể tới kịp.’ Lâm Lôi trong lòng nghĩ thầm.

Giờ phút này, hắn chỉ có thể kỳ vọng như vậy.

Nhưng là Lâm Lôi làm thế nào mà biết, kỳ thật hai ngày trước chúng thần chi mộ đã mở ra. Bối Lỗ Đặc sớm đã đi vào chúng thần mộ, có thể trở về hay không còn khó nói.

‘Chúng ta hai người giết hắn một người?’ hai tên hắc bào nam tử nhìn nhau cười.

Bốn tên hạ vị thần theo sát Áo Gia Văn cũng chính là đã từng lịch kinh qua khảo nghiệm của Qua Ba Đạt vị diện giam ngục. Cũng không phải là loại yếu đuối hạ vị thần khác. Khi hai người liên thủ đối phó với Lâm Lôi, Lâm Lôi như thế nào mà ngăn cản?

‘Sưu!’

Trong tay hai tên hắc bào nam tử đột nhiên xuất hiện chiến đao, hóa thành hai đạo hắc sắc huyễn ảnh, phảng phất như hai chiếc lá rụng, từ hai phương trực tiếp hướng tới Lâm Lôi đánh tới. Lâm Lôi cũng đồng dạng, tử huyết nhuyễn kiếm trong tay cũng chớp động, liền hóa thành một trận gió.

Vô số đạo tử sắc kiếm ảnh bay lên. Giống như vô số điều tử sắc độc xà phân các hướng mà cắn tới.

Phong ba động chi thứ nguyên trảm.

Vô số đạo âm thanh nổi lên. Khe nứt không gian vừa hiện ra đã biến mất ngay tức thì.

‘Phốc.’ thân hình Lâm Lôi nhanh chóng lùi về phía sau, trong miệng phun ra máu tươi, dải đầy trời.

Nhưng mà Áo Lợi Duy Á tại cách không xa Lâm Lôi cũng bị một kiếm trực tiếp chém trúng.

‘A!’ Đức Tư Lê phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Lâm Lôi liếc nhìn nhưng là giật mình phát hiện, Đức Tư Lê bị một đao như mộng ảo huyễn bàn trực tiếp bổ đôi người ra. Đức Tư Lê chỉ còn lại nửa thân trên, hơn nữa cũng chỉ còn một tay, ngay cả tay phải nắm thần khí cũng theo nửa thân thể kia rớt xuống dưới.

Vừa qua một lần đối chiêu, phe Lâm Lôi tất cả đều đã trọng thương.

‘Nhanh lên nào.’ Xa xa, kẻ nắm trong tay toàn cục Áo Gia Văn bất mãn chau mày.

[/QUOTE]

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 8: Vẫn Lạc

Tứ đại hạ vị thần theo hầu Áo Gia Văn, còn có con hắn nữa. Tất cả đều đã từng trải qua ma luyện thời gian dài trong Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, mỗi người thực lực so với Ba Mông Đặc kia đều không phân cao thấp. Bốn người họ đồng thời công kích, Lâm Lôi ba người làm sao mà ngăn trụ nổi?

‘Bọn họ hai người liên thủ. Một chiêu ‘phong địa khinh ngâm’ của ta chỉ có khả năng công kích một người. Tên còn lại sẽ thừa cơ lao tới công kích ta.

Lâm Lôi cũng hiểu được.

Chính mình liều mạng, nói không chừng có thể giết được một tên, nhưng là…

Cứ như vậy. Chiến cuộc rất nhanh sẽ xuất hiện kết quả.

‘Bây giờ trọng yếu nhất là kéo dài thời gian. Làm cho tên Áo Gia Văn kia chậm phát giác ra vi hình vị diện mật thất. Hi vọng Bối Lỗ Đặc đại nhân kịp thời đến. Về phần ta bây giờ, chỉ có thể nhờ vào tốc độ mà trì hoãn thôi.’ Lâm Lôi lập tức đề thăng tốc độ tới cực hạn.

Trì hoãn.

Dựa vào am hiểu tốc độ thành thần của Lâm Lôi, xét về tốc độ thì vẫn vượt xa hai ngươi kia.

Lâm Lôi như phong vô hình, không ngừng di chuyển vị trí, lần lượt tránh thoát hợp kích của hai người kia. Hai tên hắc bào nam tử này đều không có cái gì nổng nảy. Công kích vốn là sở trường của bọn hắn. Nhưng là luận về tốc độ, bọn họ còn xa mới đuổi kịp Lâm Lôi.

‘Tốc độ cũng khá nhanh đấy.’ Áo Gia Văn cười nhẹ.

Lâm Lôi nhất thời cảm giác không gian trói buộc quanh mình bỗng nhiễn mãnh liệt hơn. Rõ ràng là Áo Gia Văn thông qua Thần chi lĩnh vực, đang toàn lực trói buộc Lâm Lôi. Mặc kệ Lâm Lôi sở trường tốc độ, nhưng chính là giờ phút này… hắn đã bị trói buộc. Cho dù hắn có cường mãnh tế khởi thần chi lĩnh vực của chính mình. Tốc độ so với hai tên hắc bào kia cũng kém đi một chút.

‘Ha ha, ta xem ngươi như thế nào mà chạy!!!’ thanh âm nọ vang lên trong đầu Lâm Lôi. Đúng vậy, đó là thanh âm được một trong hai tên hắc bào truyền lại. Bọn họ vừa rồi bị Lâm Lôi dùng tốc độ đùa bỡn, tự nhiên phẫn nộ, giờ phút này, Lâm Lôi đang bị trói buộc, bọn họ lại không hề bị ảnh hưởng.

Tốc độ của bọn họ, so với Lâm Lôi còn nhanh hơn.

Lưỡng đại huyễn ảnh cùng giáp kích về phía Lâm Lôi.

‘Bối Lỗ Đặc đại nhân, người thế nào mà đến giờ vẫn chưa tới!’ Lâm Lôi trong lòng bi phẫn, nhưng là Lâm Lôi hắn bỗng nhìn thấy một sự việc khiến hắn kinh hãi.

Đức Tư Lê thân thể trọng thương đang cố gắng nhanh chóng khôi phục, nhưng là, tên ngân sắc trường bào nam tử đang cầm một thanh trường đao thực lực còn cao hơn cả Đức Tư Lê, ngay cả linh hồn công kích của Đức Tư Lê hắn cũng kháng trụ được. Mà luận về tốc độ, tên trường bào năm tử này còn nhanh hơn Đức Tư Lê một ít.

‘A…!’

Một tiếng kêu thảm thiết. Đây là Đức Tư Lê dính nhát đạo thứ ba.

Đệ nhất đao, Đức Tư Lê bị chém phân đôi người. Đệ nhị đao, Đức Tư Lê may mắn bảo trụ được tính mạng. Nhưng là, tại nhát chém thứ ba này…

‘Thương!’ u lãnh trường đao trực tiếp bổ nát đầu Đức Tư Lê. Nhát bổ này làm hiện ra một khỏa cầu nhỏ lấp lóa bạch quang, tán phát ra khí tức thần cách của Đức Tư Lê. Trường đao bổ vào trên thần cách, với cường lực công kích như vậy, thần cách chấn động… linh hồn Đức Tư Lê trực tiếp bị chấn tan.

Hồn phi phách tán.

‘Chết rồi.’

Bất quản là Lâm Lôi hay Áo Lợi Duy Á, trong lòng đột nhiên nổi lên một cỗ cảm giác thê thảm, kinh sợ.

Mặc dù bản tôn của Đức Tư Lê vẫn còn đang ở trong vi hình vị diện mật thất. Nhưng chính là, khi thần phân thân chết đi, Đức Tư Lê vĩnh viễn không có cách nào tu luyên quang nguyên tố pháp tắc nữa rồi. Đồng thời, hơn năm ngàn năm khổ tu của Đức Tư Lê, cũng một lần mà đổ vỡ.

Hắn muốn tiếp tục độc lập tu luyện thành thần, chỉ còn có thể luyện những nguyên tố pháp tắc khác mà thôi.

‘Cái này, cũng là kết cục của ta sao?’ Lâm Lôi trong lòng bi phẫn, tiếng kêu thảm của Đức Tư Lê vẫn còn phảng phất bên tai.

‘A….’

Lâm Lôi đột nhiên trong miệng phát ra một tiếng rống thê lương, giận dữ. Yêu dị tử huyết nhuyễn kiếm cũng phát ra kiếm thanh vang vọng thiên địa. Lâm Lôi trong mắt hiện ra một tia điên cuồng. Hắn giờ phút này đã mặc kệ tất cả, chết thì chết, cũng phải giết chết một, hai tên.

Phong đích khinh ngâm cũng đã được thi triển ra.

‘Tử!!!’ Áo Lợi Duy Á đồng dạng cũng phát ra âm thanh điên cuồng.

Giờ khắc này, Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á đều đã phát cuồng hết.

Cùng lúc này, trong vi hình vị diện mật thất.

Tụ tập ở đây có lượng lớn người. Ba Khắc ngũ huynh đệ và thân nhân hắn, Địch Lỵ Á, Ốc Dốn, Hi Nhĩ Mạn gần mười người ở đây. Mà Lâm Lôi bản tôn, Đức Tư Lê bản tôn cũng ở cả đây.

Bản tôn Đức Tư Lê sắc mặt tái nhợt, trong mắt lộ vẻ bi ai.

‘ha ha…’ Đức Tư Lê phát ra tiếng cười nhẹ.

Hơn năm ngàn năm khổ tu. Nhưng là từ bây giờ, hắn đã không còn khả năng tu luyên quang minh nguyên tố thành thần rồi.

‘Mọi người, đi mau.’ Mặc trên người thiên lam sắc trường bào Lâm Lôi hướng mọi người xung quanh nói lớn: ‘Nhanh. Mọi người tất cả đều phân khai, từ lòng đất, theo tứ phương bát diện mà chạy mau, tên Áo Gia Văn kia, không có khả năng tùy thời sử dụng thần thức mà dò tìm trong lòng đất.’ Lâm Lôi đã không còn lựa chọn nào khác.

Bối Lỗ Đặc vẫn không tới.

Lâm Lôi không thể đem toàn bộ hi vọng ký thác trên người Bối Lỗ Đặc được nữa.

‘Đức Tư Lê, chỉ cần bản tôn bất diệt, Ít nhất còn có thể tu luyện những pháp tắc khác.’ Lâm Lôi trực tiếp vọt tới cửa vi hinh vị diện mật thất, thi triển thần lực trong cơ thể, ngăn trở kình khí do ‘Không gian chi môn’ phát ra.

Vi hình vị diện mật thất có hơn mười người. Mọi người đều cảm thấy khẩn trương.

‘Lâm Lôi’ Địch Lỵ Á liền nói.

‘Đi mau, đừng chần chờ.’ Lâm Lôi thậm chí trực tiếp đem tấm chắn bỏ sang bên canh, làm xuất hiện vi hình vị diện mất thất. Mọi người đều biết tình thế nghiêm trọng. Từng người nhanh chóng từ trong vị diện mật thất đào tẩu ra ngoài, sau đó men theo địa để, hướng các phương hướng khác nhau mà chạy trốn.

Tử huyết nhiễm kiếm rung lên, kiếm ngâm thanh nhẹ nhàng như tiếng sáo. Tiếng sáo đã được Lâm Lôi khống chế, trực tiếp truyền âm hướng hai tên hắc bào nam tử trước mắt, cùng với một tên kim phát thanh niên đang chém giết với Áo Lợi Duy Á.

Vô luận là hai tên hắc bào nam tử hay là tên kim phát thanh niên kia.

Vào lúc này, cũng đều cảm giác, trong thiên địa không có thanh âm nào tồn tại, chỉ còn lại tiếng sáo dịu dàng. Thật là dễ nghe.

‘Thương!’

Rất nhanh một hư huyễn kiếm ảnh màu sắc đỏ tươi từ trong tử huyết nhuyễn kiếm phi ra. Trực tiếp bắn tới não hải của một tên hắc bào nhân, tên hắc bào nam tử này tinh thần vẫn còn buông lỏng, đến khi huyết hồng sắc hư huyễn kiếm ảnh đâm tới tinh thần lực của hắn, hắn mới giật mình tỉnh lại.

Nhưng là, không còn kịp nữa rồi.

Huyết hồng sắc kiếm ảnh trực tiếp đâm vào thần cách trung, làm cho linh hồn bên trong trực tiếp hồn phi phách tán.

Phong chi áo nghĩa – Phong đích khinh ngâm!

Nói thì chậm, nhưng một chiêu 'phong đích khinh ngâm'. Cũng chỉ là xảy ra trong nháy mắt, nhưng chính là trong nháy mắt này, đối với Áo Gia Văn mà nói, đó là một khoảnh khắc tai nạn.

'Không!!!' con mắt Áo Gia Văn trợn trừng, to như quả bóng.

Lâm Lôi bộc phát liều mạng, Áo Lợi Duy Á đồng dạng cũng liều mạng luôn. Lâm Lôi thi triển 'Phong địa khinh ngâm' mà Áo Lợi Duy Á đang trọng thương cũng một lần liều mạng thi triển 'phách xuyên bác sa đại để địa hắc bạch kiếm quang.' Tên kim phát thanh niên kia đúng thật là vô cùng xui xẻo…

Tại mặt trước, hắn bị kiếm ngâm thanh của tử huyết nhuyễn kiếm ảnh hưởng.

'Phốc!'

Huyền băng trường kiếm toàn lực bổ vào thanh chiến đao của kim phát thanh niên. Một kiếm toàn lực này của Áo Lợi Duy Á thật đáng sợ. Thanh chiến đao bị phản chấn quay ngược về phía kim phát thanh niên, đồng thời, hắc bạch kiếm quang trực tiếp bổ xuống, từ đỉnh đầu kim phát thanh niên đánh xuống.

'A!!!' một tiếng kêu thê thảm vang lên.

Sọ não vỡ ra làm hai nửa, khỏa cầu huyền phù thần cách lập tức bị hắc bạch kiếm quang bổ trúng, linh hồn ẩn chứa trong đó tự nhiên bị chấn tan.

‘Không, Kim Tư Lợi, Không!’ tên hắc bào kia bị giết, Áo Gia Văn không mảy may để tâm, nhưng tên kim phát thanh niên Kim Tư Lợi này là chính là con ruột hắn Áo Gia Văn. Áo Gia Văn binh thường huấn luyện nhi tử đều là để nhi tử tiến hành chân chính sinh tử giao chiến. Không kinh lịch va chạm, nhi tử làm sao mà có thể trưởng thành.

Trong trận chiến này, không chỉ con hắn mới sơ nhập thần cấp lĩnh vực mà còn là do Áo Lợi Duy Á hắn không có biết sự lợi hại của Áo Lợi Duy Á, hắn chỉ có cẩn thận chú ý đến Lâm Lôi, nhưng không có chú ý đến Áo Lợi Duy Á.

Áo Gia Văn không có để ý.

Nhưng ai có thể nghĩ ….

Vô số năm sống nương tựa vào nhau. Đứa con duy nhất mà Áo Lợi Duy Á rất thương yêu, vậy mà giờ đã chết.

‘Đi chết đi!!!’ thần thái thong dong, gặp loạn không sợ hãi Áo Gia Văn vào giờ phút này cũng đã điên cuồng. Áo Gia Văn khuôn mặt dữ tợn thần lực trong cơ thể bành trướng. ‘Thần chi lĩnh vực’ được thi triển đạt uy lực đến tối đa, phảng phất như vô tận sóng biển mênh mông trào ra. Đổ ập xuống khu vực mọi người đang đứng.

Đồng thời, Áo Gia Văn hóa thành một đạo bạch sắc quang ảnh hướng tới Áo Lợi Duy Á, trong tay cũng xuất hiện một thanh cự kiếm.

Áo Lợi Duy Á đã trọng thương, căn bản vô pháp chống cự.

Áo Lợi Duy Á trong nháy mắt hóa thành hai thần phân thân. Quang minh thần phân thân và hắc ám thần phân thân. Nhưng, giờ phút này hai cái phân thân đều trọng thương, Áo Lợi Duy Á căn bản không còn kịp chạy chốn.

‘A…’ Áo Gia Văn dữ tợn rống lên. Cự kiếm ẩn chưa vô tận huyền ảo trực tiếp chém xuống.

Ánh sáng yêu dị lóe lên.

‘Thương!’

Lâm Lôi thân thể trọng thương bị chém xuống, vô lực bật ra ngoài, nhưng vẫn còn bị thần chi lĩnh vực trói buộc nên đình trệ tại không trung.

Lâm Lôi vừa rồi giết một tên hắc bào nhân, lại bị tên hắc bào nhân còn lại bi phẫn chém đứt một cánh tay, cũng phát hiện ra nguy hiểm của Áo Lợi Duy Á, rất nhanh lao tới, cuối cùng vì đỡ cho Áo Lợi Duy Á một kiếm. Bây giờ trên ngực hắn cũng xuất hiện một vết thương lớn, trên miệng vết thương, máu tươi trào ra. Lâm Lôi lập tức khống chế thần lực trong cơ thể để tự tu phục.

‘Cám ơn.’ Áo Lợi Duy Á hai thần phân thân hướng về phía Lâm Lôi.

‘Cám ơn gì? Cũng chỉ là tri trì thời gian tử mà thôi.’ Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á trong mắt đều xuất hiện một tia cười khổ, bi ai.

Không ngăn cản nổi rồi!

Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á, đối mặt với Áo Gia Văn điên cuồng vào lúc này, cũng đều đã thấy tuyệt vọng.

Một kiếm vừa rồi, ẩn chứa linh hồn công kích. Lâm Lôi dựa vào mảnh tàn phá của linh hồn phòng ngự chủ thần khí, hình thành một dải phòng ngự tinh thần lực mới miễn cưỡng chống đỡ đợt công kích vừa rồi. Nhưng dù vậy, tinh thần lực của Lâm Lôi giờ đã hi bạc đi rất nhiều rồi.

Ngay cả thi triển thêm lần nữa ‘phong đích khinh ngâm’ cũng không đủ năng lực nữa rồi.

‘Ta muốn các ngươi hồn phi phách tán!’ Áo Gia Văn thống khổ cùng cực, bạo nộ vung lên thanh cự kiếm trong tay.

‘Hống…’

Một tiếng rống giận dữ vang vọng trong thiên địa. Một cỗ vô hình ba văn phảng phất như đạn pháo từ xa bắn về phía Áo Gia Văn. Áo Gia Văn sợ hãi, hắn không đoán ra ai đột nhiên phát ra đợt công kích đầy uy lực này: ‘Ở đâu phát ra công kích?’ đồng thời, Áo Gia Văn lập tức múa kiếm chém ra.

‘Bồng!’ thân thể Áo Gia Văn bị phản chấn, liên tiếp lùi về sau.

Giữa không trung xuất hiện một đầu cự thú tản mát ra thất thải quang mang giống như đầu sư tử đang huyền phù trong không trung. Trên trán con sư tử này có một con mắt thứ ba. Con sư tử này biến ảo, một lúc sau ngưng tụ thành một yêu dị nam tử, thân mặc ám kim sắc trường bào.

Đúng là Đế Lâm.

‘Đế Lâm!’ Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á trong mắt đều hiện rõ vẻ kinh hãi.

Áo Gia Văn bị tinh thần trùng kích, thần chi lĩnh vực tiêu tan. Hai người Áo Lợi Duy Á lập tức dụng hợp làm một. Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á lập tức hướng Đế Lâm nhanh chóng bay tới.

‘Đừng nghĩ chạy.’ Áo Gia Văn ánh mắt hoàn toàn tập trung trên người Áo Lợi Duy Á. Trong mắt lộ ra vô tận sát khí, đồng thời, không để ý tới hết thảy xung quanh, hướng Áo Lợi Duy Á bay tới. Nhưng là, Đế Lâm sắc mặt lạnh lùng, con mắt thứ ba trên trán lại mở ra.

Một cỗ vô hình âm ba văn lại lần nữa lao tới.

‘Hừ!’ Áo Gia Văn hừ nhẹ một tiếng. Vô hình ba văn trực tiếp trùng kích vào thân thể chỉ làm hắn đình trệ trong giây lát, rồi lập tức gia tốc tiến lên.

Đế Lâm là đột phá, bước vào trung vị thần cảnh giới rồi.

Nhưng là… Đế Lâm cũng chỉ mới bước vào trung vị thần cảnh giới thôi. Cùng với Áo Gia Văn mà so sánh, vẫn là có một ít chênh lệch. Nếu không phải dựa vào thiên phú, chiêu vừa rồi của Đế Lâm muốn bức lui Áo Gia Văn sẽ rất khó.

‘Ân?’ Áo Gia Văn kinh dị ngẩng đầu lên nhìn bên cạnh.

Cánh nhiên hơn mười đạo liên tục hắc sắc quang mang từ xa bắn tới Áo Gia Văn. Lần này Áo Gia Văn không dám làm càn, lập tức dùng tốc độ tránh né. Nhưng là mười đạo hắc sắc quang mang kia có thể truy đuổi, Áo Gia Văn chỉ còn cách sử dụng cự kiếm lần lượt đánh hạ mười đạo hắc sắc quang mang kia.

Một đạo nhân ảnh xuất hiện bên cạnh Đế Lâm.

Đó là một thanh niên có mái tóc dài màu xanh biếc, trông vô cùng quỉ dị.

‘Đế Lâm, thôn thiên thú không hổ là thần thú, hóa thành bản thể ngươi tốc độ thật sự kinh người. Ngay cả ta cũng đuổi không kịp.’ Lục phát thanh niên cười nói.

‘Tháp Sa La. Đừng nhiều lời, người kia thực lực tương đối mạnh đấy, tựu xem bản lĩnh ngươi rồi. Đế Lâm nghiêm mặt nói: ‘Nhưng đừng làm mất thể diện đấy, để người ta đánh bại.’

‘Có khả năng đó sao?’ Tháp Sa La nhìn về phía Áo Gia Văn.

Áo Gia Văn lạnh lùng nhìn hai người: ‘Nhị vị, ta chỉ muốn giết tên hắc bạch đầu phát tiểu tử. Lâm Lôi, ta có thể tha hắn tính mạng, nhị vị… tốt hơn hết là đừng nhúng tay.’ Áo Gia Văn cũng cảm giác được uy hiếp của hai cường giả trước mặt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 9: Cập Thì..

Nghe Áo Gia Văn nói tới mình, Lâm Lôi trong lòng không khỏi cười lạnh.

Vừa rồi trong khi đánh giết ba người bọn hắn, tên Áo Gia Văn này không để một đường sống, ngay cả thần phân thân của Đức Tư Lê của bị hủy diệt. Nhưng bây giờ lại nói không muốn giết mình, chỉ muốn giết Áo Lợi Duy Á. Rất rõ ràng, hắn có điểm sợ Tháp La Sa và Đế Lâm.

'Người muốn giết Áo Lợi Duy Á, không giết Lâm Lôi?' Đế Lâm cố ý do dự nói?

Đối với Áo Lợi Duy Á, Đế Lâm không có cảm tình gì, về phần Lâm Lôi thì không giống như vậy. Lúc hắn cùng tam đầu lục mục kim ngưu chạy trốn về Ngọc Lan đại lục vị diện, đã cùng với Lâm Lôi có chút dây dưa. Trong Chúng thần mộ, Lâm Lôi đã cứu con hắn, đặc biệt Lâm Lôi còn thoải mái cho hắn một khỏa thần cách.

Đế Lâm tự nhiên muốn bảo vệ Lâm Lôi.

'Tên Áo Lợi Duy Á cùng ta không có quan hệ gì.' Tháp La Sa cười dài nhìn Áo Gia Văn.

Áo Gia Văn trong lòng nhẹ đi một chút.

'Nhưng chính là, việc này cùng việc ta nhúng tay vào thì có quan hệ gì?' Tháp La Sa cười tà dị: 'Ngươi bảo ta đừng nhúng tay. Ta sẽ không nhúng tay? Người khác mà biết, còn tưởng Tháp La Sa ta sợ hãi ngươi, biết khôn, người mau cút đi cho ta, ta còn có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không …'

Một tay Tháp La Sa duỗi ra, trong tay xuất hiện một thanh sắc trường tiên. Cái trường tiên màu xanh này vừa nhìn liền thấy nó trông giống một con thanh xà. Trường tiên tản mát ra hàn khí, ngay cả không khí xung quanh cũng xuất hiện dấu hiệu ngưng kết. Tháp La Sa tùy ý vung trường tiên lên, liền phát ra một âm thanh thanh thúy.

‘Ngươi đi hay là không? Hay còn muốn ta đuổi ngươi đi?’ Tháp La Sa không coi Áo Gia Văn ra cái gì.

Mục quang Áo Gia Văn lướt qua Tháp La Sa, Đế Lâm hai người rồi tập trung vào trên người Áo Lợi Duy Á. Ánh mắt tựa hồ muốn ăn tươi nuốt sống Áo Lợi Duy Á.

Áo Gia Văn trù trừ trong chốc lát.

‘Hảo. Nếu hai vị đã muốn như vậy. Ta đây cũng cấp cho hai vị chút mặt mui. Ta…’ Áo Gia Văn trong miệng cười nói, nhưng đột nhiên tay phải đánh ra một chỉ hướng về phía Áo Lợi Duy Á. Một đạo bạch sắc chỉ mang trong nháy mắt phá vỡ khoảng không, thậm chí khiến cho không gian xuất hiện điệp ảnh. Bạch sắc chỉ mang này trực tiếp bắn về phía Áo Lợi Duy Á cách đó không xa.

‘Vút, vút…’ chỉ mang lướt qua, không gian phát ra tiếng động hưởng ứng.

Chỉ mang tốc độ cực nhanh.

‘Hừm!’ Tháp La Sa nheo nheo mắt lại, khinh thường hừ lạnh một tiếng.

‘Xoẹt!’ thanh sắc trường tiên giống như một con trường xà chớp động. Đồng thời, thanh sắc trường tiên bỗng từ ba, bốn thước dài đột nhiên biến thành ba, bốn mươi thước dài, thân thể to lớn, trường tiên lúc này giống như một còn mãng xà to lớn quẫy đuôi, trực tiếp đánh vào chỉ mang. Thanh quang màu xanh mơ hồ của trường tiên trực tiếp đánh cho bạch sắc chỉ mang tiêu thất.

‘Tháp La Sa đại nhân, cám ơn!’ Áo Lợi Duy Á thấp giọng nói. .

Bất quá Áo Lợi Duy Á cũng biết rõ, hắn cùng Tháp La Sa, Đế Lâm không có quan hệ gì, người ta ra tay cũng là nhờ vào Lâm Lôi.

Áo Lợi Duy Á nhìn về phía Lâm Lôi ở bên cạnh.

Lâm Lôi cũng cười với hắn: ‘Áo Lợi Duy Á, Tháp Sa La đại nhân mà ra tay. Vậy hôm nay coi như không có chuyện gì nữa rồi.’

‘Đó là đương nhiên. Ta là Tháp La Sa đại nhân mà lại.’ Tháp La Sa ưỡn ngực đắc ý cười. Đồng thơi, hắn khua động thanh sắc trường tiên. Cả người giống như ảo ảnh bao quanh, dễ dàng hóa giải công kích của Áo Gia Văn.

Áo Gia Văn thông qua cuộc thử sức ngắn ngủi vừa rồi, liền xác định được Tháp La Sa, trong những trung vị thần cũng coi như là một cường giả.

Án theo Áo Gia Văn tính cách, một khi không nắm chắc hắn sẽ tuyệt đối không cùng Tháp La Sa chém giết như vậy, nhưng chính là… con hắn đã chết, vô số năm qua, hắn ngoại trừ theo đuổi cực hạn tu luyện, gia tăng thực lực thì hắn còn muốn bồi dưỡng con mình.

Nhi tử, chính là điểm chết của Áo Gia Văn.

‘Tháp La Sa, là ngươi bức bách ta!!!’ Áo Gia Văn khuôn mặt dần trở nên dữ tợn.

‘Sao thế? Còn chiêu gì lợi hại đem ra nốt đi!’ Tháp La Sa trực tiếp hướng cao không bay tới. Áo Gia Văn cũng đồng thời đuổi tới. Lưỡng đại trung vị thần một khi liều mạng chiến đấu, dư lực cũng có thể khiến Lâm Lôi bọn họ trọng thương.

Bọn thủ hạ của Áo Gia Văn.

‘Các ngươi đi trước đi.’ Thanh âm Áo Gia Văn vang lên trong đầu hai tên hạ vị thần. Tứ đại hạ vị thần, trong đó có con hắn và tên hắc bào nam tử kia đã chết vào tay Áo Lợi Duy Á và Lâm Lôi, bây giờ chỉ còn lại hai người.

‘Tình huống không ổn. Chúng ta đi mau.’ Hai tên hạ vị thần may mắn còn sống nhìn nhau một cái. Lúc này vừa nghe thấy mệnh lệnh của Áo Gia Văn liền lập tức phi đào.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Đế Lâm ba người vẫn đang cẩn thận chú ý lưỡng đại trung vị thần đối quyết trên bầu trời.

‘Di. Bọn họ chạy mất rồi.’ Đế Lâm là người đầu tiên phát hiện.

‘Người đâu?’ Đến khi Lâm Lôi phản ứng thì hai tên hạ vị thần kia đã biến mất ở phía đường chân trời.

Lâm Lôi sắc mặt khó coi, vội vàng nói: ‘Thần cách của Đức Tư Lê! Thần cách của Đức Tư Lê đang ở trên tay tên ngân bào hán tử kia.’ Thần phân thân một khi bị hủy diệt, bản tôn cho dù thông hiểu quang minh pháp tắc cũng không có khả năng đạt được thiên địa cho phép ngưng xuất một khỏa quang minh thuộc tính thần cách.

Nhưng….

Bản tôn còn có thể tái luyện hóa khỏa quang minh thần cách kia.

Bản tôn chỉ cần dùng một thời gian rất ngắn để luyện hóa. Trong một khoảng thời gian ngắn có thể khôi phục lại thực lực… nhưng là nếu làm như vậy, Đức Tư Lê sẽ vĩnh viễn không còn cách nào tu luyện các loại pháp tắc khác nữa.

‘Ồ! Đừng vội.’ Đế Lâm thân hình chợt động. Muốn đuổi theo hướng ngân bào nam tử đã đào thoát.

‘Ào!’

Trên bầu trời, trong cơ thể Áo Gia Văn đột nhiên bắn ra một đạo hỏa hồng sắc thân ảnh. Đạo hỏa hồng sắc thân ảnh này trong tay cầm một thanh hỏa hồng sắc kỵ sĩ trường thương, trực tiếp hướng Đế Lâm đuổi theo. Đế Lâm liền bị hỏa hồng sắc thân ảnh này cản trở, trong nhất thời khó có thể thoát khỏi.

‘Tên Áo Gia Văn này có hai thần phân thân!’ Lâm Lôi chấn động.

Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra vẻ khiếp sợ. Áo Gia Văn không những có quang minh thần phân thân mà còn có cả hỏa chúc tính thần phân thân, lưỡng đại thần phân thân phân biệt đối chiến với Đế Lâm và Tháp La Sa, trong nhất thời không phân cao thấp.

Thực lực Áo Gia Văn đích xác kinh người.

Lâm Lôi trong lòng mặc dù nghĩ muốn đuổi theo ngân bào nam tử. Nhưng hắn vừa mới thi triển quá một lần ‘phong địa khinh ngâm’, sau đó lại vì cứu Áo Lợi Duy Á mà ngạnh đỡ một kích của Áo Gia Văn, tinh thần lực của Lâm Lôi cơ hồ tiêu hao gần hết. Linh hồn cũng chịu chấn động.

Kỳ thật, Lâm Lôi đủ sức thi triển hai lần ‘phong đích khinh ngâm’ mà tinh thần lực vẫn còn dư thừa.

Tối trọng yếu, Áo Lợi Duy Á đã giết chết con của Áo Gia Văn, do vậy Áo Gia Văn tự nhiên điên cuồng.

Một kích rồi của hắn thực sự quá độc ác. May mắn Lâm Lôi có tàn phiến phòng ngự chủ thần khí nên mới có thể miễn cưỡng chống cự, bảo toàn tính mệnh.

‘Thần cách của Đức Tư Lê.’ Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ. Nghĩ muốn đuổi theo nhưng hắn lại không có chút tin tưởng có thể đối phó lại tên ngân bào nam tử kia.

Tràng cảnh Đức Tư Lê bị tên nam tử kia giết, Lâm Lôi vẫn còn nhớ rõ ràng. Một đao như mộng ảo… quá mạnh mẽ, Lâm Lôi có cảm giác, tứ đại hạ vị thần dưới tay Áo Gia Văn thì kẻ mạnh nhất chính là tên ngân bào nam tử kia.

‘Tháp La Sa cùng Đế Lâm liên thủ đối phó với tên Áo Gia Văn kia hẳn không còn là vấn đề nữa.’

Luận về linh hồn cường hoành, thần phân thân của Lâm Lôi còn xa mới đuổi kịp bản tôn Lâm Lôi. Dù gì thì bản tôn cũng đã luyện hóa hơn hai nghìn vạn linh hồn tinh hoa.

Bản tôn của Lâm Lôi đã ngừng chạy.

Bản tôn Lâm Lôi mở ra thần thức, tản ra các hướng. Trong thời gian ngắn ngủi này, cho dù là thánh vực cường giả cũng không thể phi hành quá một ngàn dặm, Lâm Lôi trong nháy mắt đưa tất cả thân nhân đào vong tìm lại: ‘Các vị. Bây giờ nguy hiểm đã được giải trừ rồi. Mọi người đều quay lại, về Long huyết thành bảo.’

Mọi người chính đang khổ sở phân tán ở các nơi xung quanh Long huyết thành bảo. Vừa nghe được Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm, nhất thời mừng rỡ.

Cả đám lập tức quay lại.

Trên bầu trời Long huyết thành bảo. Tháp La Sa và Áo Gia Văn đã bắt đầu liều mạng huyết chiến.

‘Ngươi chỉ có từng đó thực lực sao, haha… ‘ Tháp La Sa cười to vang trời.

‘Hô hô…’ thanh sắc trường tiên trong tay Tháp La Sa xoay tròn như con trường xà, đồng thời nhiệt độ cũng chợt giảm xuống, một đóa thanh sắc băng hoa đột nhiên từ hư không xuất hiện, huyền phù tại phương viên mấy dặm trong không gian. Dưới ánh sáng mặt trời, chúng hiện ra vô cùng đẹp.

Trong phương viên mấy dặm, thủy hệ nguyên tố đều đã bị Tháp La Sa thao túng.

Áo Gia Văn sắc mặt biến đổi.

Nhất thời toàn thân hắn tản ra thánh quang chói mắt, nhưng thánh quang quanh cự kiếm trong tay hắn lại có chút chấn động.

Xung quanh cự kiếm, cánh nhiên xuất hiện rất nhiều khe hở không gian, li ti như sợi tóc.

‘Hanh.’ Tháp La Sa hừ lạnh một tiếng, vô hình sóng âm từ trên ập xuống. Bị một đóa thanh sắc băng hoa trực tiếp hấp thu hết.

‘Vụt, vụt…’ mỗi một đóa thanh sắc băng hoa đang huyền phù đều bắn ra thanh quang. Các đóa thanh sắc băng hoa đều bắn ra thanh quang, tương trợ lẫn nhau rồi dung hợp, mỗi lần dao động rồi dung hợp, uy lực của băng hoa trở nên lớn hơn nữa. Cho đến cuối cùng, tất cả chúng ngưng tụ lại với nhau.

‘Phá!’ Áo Gia Văn thấy tình thế không ổn. Trực tiếp bổ một kiếm về phía đóa hoa băng.

‘Bình!’ Băng hoa vỡ vụn. Nhưng chỉ trong nháy mắt, một đóa băng hoa khác liền ngưng tụ lại. Trận thế kỳ diệu không chút nào bị ảnh hưởng.

‘Bùng!’ tất cả năng lượng đang tập trung đột nhiên bùng nổ. Mỗi một đóa thanh sắc băng hoa đều phát ra một đạo hắc quang.

Mục tiêu chính là Áo Gia Văn.

Yết hầu Áo Gia Văn phát ra tiếng gầm nhẹ, trên trán hắn từ từ nhú ra bạch sắc tiêm giác. Đồng thời Áo Gia Văn toàn lực bổ cự kiếm về phía hắc quang đang rất nhanh tiến tới. Cự kiếm cùng hắc quang mãnh liệt va chạm nhau.

Hắc quang toái liệt.

‘Phụt!’ Áo Gia Văn phun ra một ngụm máu tươi. Ngay cả hai bàn tay hắn cũng phát ra tiếng đầu khớp sương vỡ vụn ‘ca sát’.

Áo Gia Văn hung hăng trợn mắt nhìn Tháp La Sa một cái. Sau đó toàn thân hóa thành một đạo ánh sáng trực tiếp hướng về phía Tây lao đi. Ngay cả thần phân thân đang cùng Đế Lâm dây dưa cũng bay đi, dung hợp với đạo ánh sáng kia. Áo Gia Văn trong nháy mắt biến mất tại chân trời phía Tây.

‘Áo Lợi Duy Á. Ta Áo Gia Văn thề, nhất định sẽ giết ngươi!!!’ tiếng Áo Gia Văn giận dữ thét vang vẫn vang vọng trên bầu trời Long huyết thành bảo.

Thấy Áo Gia Văn thối lui, Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á lúc này mới thở dài một hơi.

Tháp La Sa, Đế Lâm cũng đã quay trở lại.

‘Tên Áo Gia Văn này có lai lịch thế nào? Thực lực thật sự là lợi hại, nếu hắn toàn lực một đấu một với ta, ta nhiều nhất chỉ đấu ngang tay với hắn mà thôi.’ Tháp La Sa than thở nói. Tháp La Sa cũng phát hiện ra tên Áo Gia Văn này còn có một trung vị thần thần phân thân nữa.

Đế Lâm cũng gật gật đầu.

‘Bất quá, hỏa chúc tính thần phân thân này không có mạnh như quang minh thần phân thân.’ Đế Lâm cảm thán nói. ‘hỏa chúc tính thần phân thân kia cùng ta chiến đấu, chỉ có thể níu chân ta mà thôi. Đáng tiếc, ta mới bước vào trung vị thần cảnh giới, đối với trung vị thần pháp tắc, còn vô pháp áp dụng thành thạo.’

Lĩnh ngộ đạt tới một độ cao nhất định, sẽ trở thành trung vị thần.

Nhưng là sau khi lĩnh ngộ, nó cũng không có đại biểu cho khả năng vận dụng lĩnh ngộ một cách thiết thực.

‘Hai cái thần phân thân này đều là trung vị thần. Tên Áo Gia Văn này, khó đối phó a.’ Lâm Lôi cũng cảm thấy một tia khó đối phó.

‘Hai thần phân thân trung vị thần, cũng không tính là cái gì.’ Tháp La Sa lắc đầu không thèm để ý nói: ‘Độc lực thành thần. Một cái thần phân thân đạt tới trung vị thần, về phần bản tôn… trực tiếp tìm thần cách rồi luyện hóa là được. Tên Áo Gia Văn này, hẳn là ngây ngốc ở Qua Ba Đạt vị diện giam ngục rất lâu, trước để bản tôn thành hạ vị thần, xem ra vận khí hắn tốt, tìm được một khỏa trung vị thần thần thần cách. Nên có hai trung vị thần thân thể, không thể thành sao?’

Cuộc đàm thoại liền diễn ra

Xa xa có mấy thân ảnh đang bay lại, đúng là lãnh khốc vũ thần Áo Bố Lai Ân, đại tế ti Khải Sắt Lâm cùng với Hỉ Tắc.

‘Lâm Lôi, chúc mừng ngươi.’ Vũ Thần khuôn mặt như khắc trên đá nghiêm túc nói. Lộ ra vẻ tươi cười.

Nhìn thấy Vũ Thần, Lâm Lôi trong lòng cũng thở dài.

‘Vũ thần, Áo Bố Ân đế quốc của ngươi xảy ra chuyện, ngươi biết chưa?’ Lâm Lôi nói.

‘Biết một chút, còn tình hình cụ thể thì không rõ ràng lắm.’ Vũ thần lắc đầu nói: ‘Không nghĩ ta vừa từ chúng thần mộ đi ra, lại nghe phải tin tức tệ vậy.’

‘Đúng rồi. Ta còn chưa kịp hỏi, Qua Ba Đạt vị diện giam ngục sao lại để thoát ra nhiều cưởng giả vậy?’ Đế Lâm nghi hoạc hỏi: ‘Ngay cả chỗ ta Ma Thú sơn địa phương, cũng chỉ là thuộc về không gian bạc nhược mà đã rất khó để điều tra rồi.’

‘Là ta!’

Áo Lợi Duy Á mở miệng nói: ‘Là ta trong lúc vô ý, đã mở ra thông đạo không gian chi môn.’

‘Mở ra thông đạo không gian chi môn?’ Đế Lâm, Vũ thần bọn họ đều bị chấn động.

Cái không gian bạc nhược này giống như một đải đê lớn che vết nứt mà thôi. Nếu người chẳng may để một vài giọt nước thấm vào thôi, thông đạo của không gian chi môn sẽ mở, đại địa sụp đổ, từ nhiên là nước lớn dâng tràn, xuất hiện những cường giả, như thế thần kinh người

‘Thế sao?’ Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Đế Lâm: ‘Đế Lâm đại nhân, ngươi như thế nào mà biết chúng ta gặp nguy hiểm vậy?’

Lâm Lôi chứng kiến Đế Lâm hóa thành bản thể chạy đến nơi này, mà ngay cả Tháp La Sa cũng chậm hơn so với Đế Lâm vài phần. Còn về phần hạ vị thần Vũ thần, đại tế ti, Hi Tắc thì chậm hơn một nhịp. Chiến đấu kết thúc rồi bọn họ mới tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 10: Căn Cơ..

Là Bối Lỗ Đặc đại nhân nói cho chúng ta biết.’ Đế Lâm trả lời.

Vũ thần cũng nói: ‘Chúng ta từ chúng thần mộ địa quay trở về, trở lại Ngọc Lan đại lục vị diện, vừa tiến nhập Ngọc Lan đại lục vị diện không lâu, Bối Lỗ Đặc đại nhân đột nhiên nói… Lâm Lôi ngươi đang gặp nguy hiểm. Để Đế Lâm và Tháp La Sa nhanh chóng đi trước, may ra còn kịp thời cứu nạn.’

Đế Lâm, Tháp La Sa gật gật đầu.

‘Nếu Đế Lâm ngươi chậm một bước, e rằng đã thật sự nguy hiểm.’ Tháp La Sa cảm thán nói.

Đế Lâm cười nói: ‘Nguy hiểm cái gì? Ta phỏng chừng, Bối Lỗ Đặc đại nhân sớm đã đến rồi, sợ rằng gặp việc tối nguy hiểm mà chúng ta không vượt qua, Bối Lỗ Đặc đại nhân sẽ ra tay cứu giúp Lâm Lôi ngay.’

‘Bối Lỗ Đặc đại nhân?’ Tháp La Sa cũng chau mày lại. ‘Sợ rằng cả loài người trên Ngọc Lan đại lục chết sạch, Bối Lỗ Đặc đại nhân cũng không thèm để ý, hắn sẽ cứu Lâm Lôi? Ta xem, hắn nhắc nhở chúng ta cũng đã là rất khó rồi.’

Bối Lỗ Đặc tâm ngoan, Tháp La Sa chính là rất hiểu rõ.

‘Cái này không nhất định.’ Đế Lâm không cho rằng như vậy.

‘Nguyên lai là như vậy.’ Lâm Lôi thầm than trong lòng.Trách không được khi mình truyền âm hỏi bối bối. Bối bối không có cho mình biết Bối Lỗ Đặc đại nhân có đến hay không… Nguyên lai Bối Lỗ Đặc đại nhân đi chúng thân mộ địa, căn bản là không có mặt ở rừng rậm hắc ám.

Không có ai phát hiện ra.

Tại một nơi cách Long huyết thành bảo chừng vại dặm, một bóng người trong suốt đang mơ hồ huyền phù trong không gian. Ánh mặt trời chiếu lên người hắn đều bị hấp thu, không có phản xạ trở ra, cho nên tự nhiên không ai thấy sự tồn tại của người này.

‘Tháp La Sa tiểu tử này.’

Bóng người trong suốt tự trào một tiếng: ‘Năm đó chuyên ta làm tại diệt thế chi chiến, thật sự là đã dọa chết hắn sao? Hắn vẫn cho ta là tâm ngoan vậy a.’ Bóng người trong suốt bỗng nhiên biến mất không còn gì.

Bên bìa hắc ám rừng rậm.

‘Bối bối, đừng đi nữa. Ngươi đi Long huyết thành bảo cũng vô dụng, ngươi đâu có địch nổi trung vị thần?’ Tam đầu tử sắc thử vương đều cùng khuyên bảo bối bối. Nhưng Bối bối vẫn như trước, vẫn theo ý mình mà đi, theo phương Nam cực nhanh bay tới, Bối bối trong lòng rất vội vã.

Nhưng ngay tại lúc này.

‘Bối bối. Ta không có việc gì nữa rồi.’ thanh âm của Lâm Lôi vang lên trong đầu Bối bối.

‘Lão đại.’ Bối bối nhất thời kinh hãi liền dừng lại.

Tam đầu tử sắc thử vương ở bên cạnh cũng phi thường mơ hồ. Bối bối đình trệ chốc lát trong không trung cùng Lâm Lôi dùng linh hồn trao đổi, một lúc sau mới trả lời: ‘Lão đại, ta bây giờ sẽ đi tới chỗ ngươi.’ Bối bối bây giờ đặc biệt muốn nhìn thấy Lâm Lôi, ai cũng không ngăn trở được hắn.

‘Bối bối…’ Một thanh âm trầm thấp vang lên.

Bối bối ngẩng đầu nhìn lên. Trong con mắt nhỏ nhất thời hiện lên một tia bất mãn: ‘Bối Lỗ Đặc gia gia, người bây giờ mới về?’

‘Phụ thân đại nhân.’ Tam đầu tử sắc thử vương đều rất qui củ.

Bối Lỗ Đặc mỉm cười đưa tay ôm lấy bối bối: ‘Bối bối lại đây.’ Nhưng Bối bối đẩy ra:’Hanh, Bối Lỗ Đặc gia gia, ta từ lão đại biết hết rồi, ngươi biết lão đại gặp nguy hiểm, nhưng tại sao không tự mình ra tay? Nếu ngươi tự mình ra tay, tên hỗn đản Áo Gia Văn kia hẳn phải chết chứ không nghi ngờ.’

Bối bối rất bất mãn.

Áo Gia Văn thiếu chút nữa đã giết chết Lâm Lôi.

Trong lòng Bối bối, mặc dù hắn cảm thấy rất kiêu ngạo, hãnh diện về Bối Lỗ Đặc và hắn cũng rất Bối Lỗ Đặc gia gia, nhưng là, trong lòng Bối Bối, Lâm Lôi và hắn từ nhỏ lớn lên cùng nhau, cho nên sự tồn tại của Lâm Lôi trong lòng Bối bối cũng quan trọng như gia gia vậy.

Bao nhiêu năm qua, Lâm Lôi cùng bối bối đã cùng nhau vượt qua.

Một thiếu niên không cha không mẹ loài người, một ma thú không cha không mẹ. Là nương tựa lẫn nhau, cùng nhau mạo hiểm. Cứ thế mà phát triển, cho nên tình cảm giữa hai bên vô cùng bền chắc, không thể phá hủy.

‘Bối bối, ta ra tay giết tên Áo Gia Văn kia?’ Bối Lỗ Đặc bất đắc dĩ cười nói: ‘Không thể chuyện gì ta cũng làm được. Về phần giết Áo

Gia Văn báo thù, tốt hơn hết là để Lâm Lôi hắn tự làm. Ta có thể bảo trụ tính mạng hắn, cũng là quá đủ rồi.’

‘Bảo vệ lão đại tính mạng, là Tháp La Sa cùng Đế Lâm.’ Bối bối bất mãn quay đầu, không để ý tới Bôi Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc nhìn Bối bối trước mặt, không biết nói thế nào thì tốt.

Bối Lỗ Đặc tại vô số vị diện, cao tầng nhân vật cũng có danh tiếng lớn. Hắn vô cùng lãnh khốc, tàn nhẫn, đó chính là danh tiếng của hắn. Cho dù là trước mặt con mình, hắn cũng có thể nhẫn tâm. Nhưng chính là… trước mặt bối bối, trong lòng Bối Lỗ Đặc lại vô cùng sủng ái.

Giống như, cha đôi với con thường nghiêm khắc nhưng đối với cháu mình lại vô cùng sủng ái.

Bối Lỗ Đặc đối với tử tôn của hắn cực kỳ nghiêm khắc. Nhưng khi gặp Bối Lỗ Đặc gia tộc tử tôn, phệ thần thử Bối bối tại đệ nhị không gian, hắn không thể nghiêm khắc được.

‘Tháp La Sa và Đế Lâm?’ Bối Lỗ Đặc liền gật đầu nói. ‘Bối bối, kỳ thật ta trước bọn họ đã dùng tốc độ nhanh nhất đi đến Long huyết thành rồi. Nếu bọn họ không kịp tới, ta cũng sẽ ra tay.’ Bối Lỗ Đặc âu yếm Bối bối như đang nựng hài tử.

Bối bối có vẻ nghi hoặc nhìn Bối Lỗ Đặc: ‘Thật sự?’

‘Đương nhiên là thật rồi, gia gia đã bao giờ lừa gạt ngươi?’ Bối Lỗ Đặc rất hiền lành tươi cười.

Bối bối lúc này mới nhếch mép lên cười cười.

‘Ân, Bối Lỗ Đặc gia gia. Ta trước đi xem Long huyết thành bảo.’ Bối

bối lập tức nói.

‘Hảo.’ Bối Lỗ Đặc cười cười nói ‘ Ngươi cũng nên đi xem. Bối bối, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi hiện cách lần thuế biến cuối cùng để trưởng thành cũng sắp tới rồi, đi một chuyến nhanh rồi trở về.’ Bối Lỗ Đặc cẩn thận dặn dò.

‘Biết rồi. Bối Lỗ Đặc gia gia.’ Bối bối trả lời.

‘Cáp Lý. Ngươi theo Bối bối đi.’ Bối Lỗ Đặc vẫn lo lắng, liền nhắc nhở.

‘Vâng! Phụ thân đại nhân.’ Tử sắc thử vương Cáp Lý nói.

‘Bối Lỗ Đặc gia gia. Cáp Lý không cần đi ba. Nếu gặp phải thần cấp cao thủ muốn đối phó ta, Cáp Lý cũng không có biện pháp bảo vệ ta.’ Bối bối cứ thế mà nói. Xem ra, trong mắt Bối bối, tử sắc thử vương Cáp Lý chỉ là thánh vực cường giả mà thôi.

Cáp Lý nghe được, không khỏi cùng hai vị huynh đệ tử sắc thử vương Cáp Đặc, Cáp Duy nhìn nhau.

‘Cáp Lý, ngươi cùng hắn đi đi.’ Bối Lỗ Đặc không có nói đi nói lại nhiều.

Sau đó, Bối bối cùng Cáp Lý đi về phía Long huyết thành bảo.

Đối với bọn Vũ thần, đại tế ti mà nói. Một nhóm lớn cường giả thần cấp đột nhiên hàng lâm xuống Ngọc Lan đại lục vị diện, cái này là một tin tức vô cùng xấu, nhưng là bọn họ chỉ có thể tiếp nhận mà thôi. Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, Vũ Thần, Đại tế ti… nhóm người này bây giờ đang tụ tập trong đại sảnh bên trong Long huyết thành bảo.

Đang lúc mọi người cùng nhau đàm luận.

‘Hô!’ Một bóng người từ xa cực nhanh lao tới. Đúng là Pháp Ân.

Vừa rồi Áo Gia Văn tới, Lâm Lôi để cho thân nhân bằng hữu của mình lập tức bôn đào tứ hướng, bây giờ bọn họ đang trên đường trở về. Về đầu tiên chính là Pháp Ẩn. Pháp Ẩn vừa xuống đến cửa đại sảnh, thấy trong sảnh Vũ thần Áo Bố Lai Ầ, lập tức ngây người ra.

‘Bồng!’ Pháp Ân quỳ mạnh xuống.

‘Sư phụ! Pháp Ân nước mắt chảy ra. ‘Các sư đệ đều đã chết. Ký danh đệ tử cũng đã chết toàn bộ. Cả Vũ thần sơn tất cả đều đã bị hủy diệt. Đệ tử đã phụ ủy thác của sư phụ.’ Pháp Ân tại nhìn thấy lão sư Vũ thần, không kìm chế được, khóc rống lên đầy thống khổ.

Vũ thần liền đi tới, nâng đại đệ tử lên.

‘Pháp Ân, cái đó cùng ngươi không quan hệ. Không quan hệ.’ Vũ thần thở dài một tiếng.

Vũ thần sơn là tâm huyết bao lâu của hắn. Nhưng là khi biết lượng lớn thần cấp cường giá hàng lâm…, hắn cũng biết… mới tiệm cận thánh vực cực hạn đệ tử Pháp Ân, căn bản là vô lực đề kháng.

‘Sư phụ!!!’ trên bầu trời có mấy đạo nhân ảnh rất nhanh bay tới. Đó là bọn Địch Khắc Tây.

Mấy người đám Địch Khắc Tây cũng trực tiếp quì gối trước mặt Đại tế ti.

‘Đứng lên đi.’ Đại tế ti thở dài nói. Tình huống của nàng, luận ra còn tốt hơn của Vũ thần. Bởi vì kẻ chiếm lĩnh Ngọc Lan đế quốc chỉ công kích hoàng cung, mà các đệ tử của đại tế ti không tập trung một chỗ. Cho nên cũng chỉ chết mất hai người ở hoàng cung mà thôi.

Phần lớn đệ tử đại tế ti vẫn còn sống.

Chỉ là đại tế ti thủ hộ ngàn năm Ngọc Lan đế quốc đã bị chiếm lĩnh rồi.

Số lượng lớn người đã quay lại, trong đó có cả bản tôn Lâm Lôi. Lâm Lôi bản tôn và thần phân thân liền dung hợp thành một.

‘Lâm Lôi.’ Địch Lỵ Á sau khi trở về lại được cùng Lâm Lôi ở cùng một chỗ, Địch Lỵ Á cũng vì Lâm Lôi mà cảm thấy lo lắng. ‘Ngươi không việc gì, thật là tốt quá.’ Địch Lỵ Á vui sướng, trong mắt cũng đã ẩn chứa nước mắt. Khi Áo Gia Văn đến, bọn bọ bị bức trốn vào trong Vi hình vị diện mật thất.

Về sau, lại phải tứ tán chạy trốn.

Lâm Lôi bản tôn, vì lo lắng địch nhân dựa vào khí tức bản thân mà đến bắt, đã không cho bất kỳ kẻ nào cùng hắn một phương đào tẩu.

Dưới tình hình như vậy, mọi người trong lòng đều sợ hãi. Nhưng giờ phút này, mọi người đều đã an tâm rồi.

‘Hết thảy đều tốt rồi.’ Lâm Lôi giờ phút này cũng cảm thấy nhẹ người.

Lúc đầu, hết thảy áp lực đều đổ dồn lên đầu Lâm Lôi, nhưng hiện tại Đế Lâm, Tháp La Sa đến rồi, có hai người bọn họ, trừ khi A Đức Kim Tư đại nhân kia tự thân xuất thủ. Nếu không bọn họ ít nhất vẫn có thể tự bảo toàn.

‘Lâm Lôi, ngươi có biết, kẻ hủy diệt Vũ thần sơn chúng ta là ai?’ Vũ thần nhìn về phía Lâm Lôi.

Trong mắt Vũ thần ẩn chứa một tia không cam tâm.

Lâm Lôi thở dài: ‘Vũ thần, ngươi buông tay đi, hủy diệt Vũ thần sơn của ngươi, chiếm đóng Áo Bố Lai Ân đế quốc hôm nay chính là một cỗ thế lực phi thường khổng lồ, cầm đầu là một vị thượng vị thần, hắn được gọi là A Đức Kim Tư.’ Lâm Lôi biết nếu là thượng vị thần, Vũ thần không có khả năng có thể đoạt lại Áo Bố Ân đế quốc.

‘A Đức Kim Tư!!!’ Đế Lâm kinh hô một tiếng.

Đế Lâm đã từng kinh qua Qua Ba Đạt vị diện giam ngục cũng biết được sự đáng sợ của A Đức Kim Tư.

‘Thượng vị thần?’ Tháp La Sa, Hi Tắc, Vũ Thần, Đại tế ti mọi người đều biến đổi sắc mặt. Từ hạ vị thần tiến tới trung vị thần đã rất khó khăn, Nhưng từ trung vị thần đạt tới thượng vị thần còn khó khăn hơn nữa. Đối với bọn họ mà nói, thượng vị thần đã là vô địch rồi.

Dù sao…

Chủ thần sẽ không để ý đến tầm thương thần cấp cường giả. Chủ thần không ra tay, tự nhiên thượng vị thần là kẻ đứng đầu.

‘A Đức Kim Tư cũng xuất hiện rồi, cũng đúng, hắn là người của thanh hỏa thành.’ Đế Lâm cảm thán một tiếng: ‘Cũng không biết được, thanh hỏa đại nhân có hay không từ trong đó chạy ra?’ Đế Lâm cũng biết rõ ràng sự lợi hại của Thanh Hỏa, một trong ngũ đại vương giả.

Vương giả đứng đầu thượng vị thần.

A Đức Kim Tư tuy mạnh, nhưng trước mặt Thanh hỏa cũng phải cúi đầu xưng thần.

‘haha…’ Vũ thần cười chua chát. ‘Áo Bố Lai Ân đế quốc của ta cũng khiến một vị thượng vị thần nổi hứng mà chiếm lĩnh.’ Vũ thần vô lực cười nói. Mặc dù ở chúng thần mộ địa, Vũ thần có tiến bộ nhưng dù sao hắn cũng chỉ là một hạ vị thần mà thôi.

‘Lâm Lôi, ngươi biết ai chiếm lĩnh Ngọc lan đế quốc?’ thanh âm nhu hòa của Đại tế ti vang lên.

Lâm Lôi vẫn nhớ kỹ lúc đầu Mục Ba cùng mình nói chuyện. Liền quay lại nói: ‘Đại tế ti, hủy diệt Ngọc Lan đế quốc hoàng cung, chiếm lĩnh Ngọc lan đế quốc là một trung vị thần được gọi Áo Nhĩ Chử Phổ.’

‘Trung vị thần?’ Đại tế ti nhíu mày.

Lần này đi tới chúng thần mộ địa. Mọi người đều có tiến bộ, trong đó Đế Lâm đột phá hạ vị thần đỉnh phong mà tiến vào trung vị thần cảnh giới, mà Đại tế ti may mắn thu được một khỏa trung vị thần thần cách. Về phần Hỉ Tắc, Vũ thần, mặc dù không có thu được thần cách những cũng thu được thần khí.

‘Có thể sống sót tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, thì đã không còn là những trung vị thần bình thương nữa rồi.’ Đế Lâm nhíu mày nói: ‘ta nghĩ chúng ta bây giờ không nên tạo nhiều địch thủ, tạm thời lấy Ba Lỗ Khắc đế quốc làm căn cơ. Chúng ta mọi người ở cùng một chỗ, ít nhất có thể bảo trụ được căn cơ Ba Lỗ Khắc đế quốc.’

Vũ thần, đại tế ti bọn họ chỉ chần chờ trong chốc lát, rồi cùng gật đầu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 11: Thần Cách Của Đức Tư Lê

Bọn Lâm Lôi đều hiểu rõ.

Chiếm địa bàn rộng bao nhiêu thì phải có từng đó thực lực.

Một phương chiếm giữ Ngọc Lan đế quốc, cầm đầu là Trung vị thần Áo Nhĩ Tác Phổ. Mà phía Áo Nhĩ Tác Phổ rốt cuộc có mấy Trung vị thần? Có phải chỉ có mình Áo Nhĩ Tác Phổ hay không thì ít nhất bây giờ vẫn chưa có cách để xác định.

Mà dân cư bên trong Ngọc Lan đế quốc hơn xa Ba Lỗ Khắc đế quốc.

Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc chính là hai đế quốc cường đại nhất ở Ngọc Lan đại lục.

Dám chiếm lĩnh Ngọc Lan đế quốc, vậy phía Áo Nhĩ Tác Phổ có thực lực tuyệt đối sẽ không thấp hơn Áo Gia Văn. Ngay cả Áo Gia Văn đã có hai Trung vị thần phân thân, đủ để đánh ngang tay với Tháp La Sa, thì bọn Lâm Lôi sao dám trêu chọc thêm Áo Nhĩ Tác Phổ nữa chứ?

“Khải Sắt Lâm, ngươi bây giờ phải đem viên Trung vị thần Thần cách này luyện hóa một cách nhanh nhất” Tháp La Sa phân phó nói: “Đế Lâm, ngươi cũng phải cố gắng tiềm tu, đem pháp tắc mà ngươi lĩnh ngộ được vận dụng vào công kích thế nào tốt nhất, đề cao lực công kích trong thời gian ngắn nhất.”

Đại tế ti, Đế Lâm hai người đều gật gật đầu.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân vừa mới mở Chúng thần mộ địa ra, thời gian ngắn hẳn là sẽ không mở ra nữa, cho nên tình trạng chúng Thần hỗn loạn sẽ duy trì tương đối lâu ở Ngọc Lan đại lục” Tháp La Sa nói: “Nhưng chúng ta, cứ an tâm tĩnh tu, người khác không chọc ta, ta không cần chọc hắn, người khác muốn đối phó chúng ta, chúng ta cũng không cần hạ thủ lưu tình”

Một tia hàn quang léo lên trong mắt Tháp La Sa.

“Được rồi, bây giờ ta đến đế đô Ba Lỗ Khắc đế quốc một chuyến, nếu bọn Áo Gia Văn ở đó ta sẽ đuổi bọn chúng đi.” Tháp La Sa nói, thực ra trận vừa rồi, Tháp La Sa cũng không đem hết toàn lực, dù sao có thể làm người quản lý của 11 tầng đầu tiên ở Chúng thần mộ địa.

Tháp La Sa cũng có chỗ ỷ trượng phi phàm.

“Tháp La Sa Đại nhân, ta lo lắng một điểm” Lâm Lôi mở miệng nói.

“Nói” Tháp La Sa cười cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhíu mày nói: “Chúng ta nếu ở đây, vậy A Đức Kim Tư kia có đến đây giết hay không?” Trải qua việc của Áo Gia Văn, hắn cũng bắt đầu lo lắng. Hắn vốn nghĩ rằng Áo Gia Văn chiếm lĩnh được đế quốc, sẽ không tấn công Long huyết tòa thành.

Dù sao, mình không chủ động tấn công hắn.

Nào ngờ, tên Áo Gia Văn lại giết đến đây. Điều này khiến Lâm Lôi rất lo lắng. Một ngày nào đó, tên A Đức Kim Tư nổi hứng muốn đối phó bọn họ, vậy nguy hiểm rồi.

“yên tâm” Đế Lâm cười nói: “Lâm Lôi, Thượng vị thần có lòng tự hào của Thượng vị thần. Nếu không phải ngươi chủ động trêu chọc Thượng vị thần, thì bình thường Thượng vị thần sẽ không tự giảm thân phận đối phó các ngươi, mà chính là Trung vị thần bình thường cũng sẽ không để ý thân phận đối phó các ngươi”

Trong thế giới của Thần.

Có một thói quen, cường giả cùng cấp bậc mới có thể đối chiến.

Tỷ như Hạ vị thần, chỉ cần đầu hắn không nóng lên, không khiến Trung vị thần tức giận, thì tên Trung vị thần này sẽ không giết hắn. Đương nhiên phạm vào kiêng kỵ, chọc giận đối phương, đối phương sẽ không hề lưu tình.

Như Bối Lỗ Đặc hạ lệnh, không cho phép Thần cấp cường giả, Thánh vực cường giả giết chóc phá hoại ở Bắc Vực mười tám công quốc. Nếu có Thần cấp cường giả không nghe lệnh, thì Bối Lỗ Đặc tự nhiên sẽ thể hiện một ít thủ đoạn, trực tiếp giết chết đám Hạ vị thần đó.

Thượng vị thần đối phó Hạ vị thần, tuyệt đối có thể tát một cái là chết.

Dù sao chênh lệch quá lớn.

“Như vậy là tốt rồi” Trong lòng Lâm Lôi cảm thấy yên tâm hơn.

Đồng thời, hắn cũng nhớ lại cảnh Áo Gia Văn đến đây, Áo Gia Văn lúc đó cũng không chủ động ra tay, hiển nhiên là khinh thường. Mà chỉ để cho thủ hạ ra tay, nơi mà đám cường giả tụ tập đều như vậy, thế lực cùng đẳng cấp đối chiến.

Thủ lĩnh đấu thủ lĩnh, tiểu tốt đấu tiểu tốt.

“Tháp La Sa, ngươi đi đối phó với Áo Gia Văn cẩn thận một chút” Đế Lâm cười chế nhạo: “Đừng có bị Áo Gia Văn đánh bại”

“Buồn cười”

Tháp La Sa nhất thời cười dài một tiếng: “Ngươi nghĩ là ta là kẻ mới thành Trung vị thần như ngươi dễ bị khi dễ sao?” Tháp La Sa nói xong không để ý đến sắc mặt của Đế Lâm, trực tiếp bay ra khỏi đại sảnh của Long huyết tòa thành, cực nhanh lao về phía đế đô.

“Tên này” Đế Lâm chửi thầm một tiếng.

Lâm Lôi nhìn đám người xung quanh, trên mặt hiện vẻ tươi cười. Bây giờ mọi người đều ổn, Long huyết tòa thành cũng trở lại sự yên tĩnh, trong lòng Lâm Lôi rất thỏa mãn, ngửa đầu nhìn về chân trời xa xa: “Bối Bối đến rồi”

“Lão Đại, hay là ngươi theo ta đến ở trong Hắc Ám chi sâm đi” Bối Bối đề nghị nói: “Yên tâm, có ta cho các ngươi đến, Bối Lỗ Đặc gia gia tuyệt đối sẽ không ngăn cản, đến lúc đó, ta và Lão Đại, còn có đám tiểu tử Thái Lặc đều ở trong Hắc Ám chi sâm, ta không tin ai dám đến Hắc Ám chi sâm làm loạn.”

Đây là ý nghĩ của Bối Bối?

Trải qua chuyện Áo Gia Văn vừa rồi, Bối Bối rất lo lắng.

“Yên tâm đi, bây giờ đã không có vấn đề” Lâm Lôi cười nói: “Tháp La Sa và Đế Lâm đã đến đây, bọn họ đều là Trung vị thần. Bọn họ ở đây ít nhất Trung vị thần không uy hiếp được chúng ta. Còn về phần A Đức Kim Tư, ta nghĩ hắn không có lý do gì để đối phó một tên Hạ vị thần như ta”

Bối Bối suy nghĩ một chút, cũng cho rằng Lâm Lôi nói đúng.

Nếu A Đức Kim Tư muốn giết Lâm Lôi, cho dù Lâm Lôi đến ở trong Hắc Ám chi sâm, A Đức Kim Tư cũng có thể thừa dịp Bối Lỗ Đặc vắng mặt, huống chi, người ta là một Trung vị thần, sao có thể mất thân phận đối phó một tên Hạ vị thần?

“Tuy nhiên nói ra lần này thật sự là nguy hiểm, thiếu chút nữa thì”

Lâm Lôi cảm thán nói.

Nếu không phải lúc tối hậu Đế Lâm ra tay, sợ rằng mình và Áo Lợi Duy Á đã chết rồi.

“Nguy hiể cái gì?” Nhưng Bối Bối lại nói: “Thật ra Bối Lỗ Đặc gia gia đã đến Long huyết tòa thành trước bọn họ. Chỉ là Bối Lỗ Đặc gia gia chưa ra tay. Nếu bọn Đế Lâm không cản nổi, thì Bối Lỗ Đặc gia gia dám chắc sẽ ra tay”

Lâm Lôi cảm thấy ngạc nhiên.

“Nếu gia gia đến lúc tối hậu còn không ra tay, ta dù chết cũng không nhận hắn” Bối Bối có chút tức giận nói.

“Bối Lỗ Đặc gia gia của ngươi dù sao cũng là Thượng vị thần, hơn nữa nghe nói còn là Chủ thần sứ giả, thân phận như vậy, sao có thể tùy tiện ra tay chứ?” Lâm Lôi nói giúp cho Bối Lỗ Đặc.

Bối Bối nói một hai câu rồi thôi, đối với Bối Lỗ Đặc gia gia, Bối Bối vẫn rất yêu quý.

Hắn cảm giác được tình thương yêu của Bối Lỗ Đặc đối với hắn.

Từ nhỏ không được gặp cha mẹ, Bối Bối tự nhiên thân thiết với Lâm Lôi nhất.

Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân quả nhiên sớm đã đến, nhưng hắn lại không ra tay, xem ra Thần phân thân của dlt chết, Bối Lỗ Đặc Đại nhân cũng là trơ mắt nhìn” Trong lòng Lâm Lôi hiểu rõ.

Bối Lỗ Đặc rất cao ngạo.

Sống chết của Đức Tư Lê, Áo Lợi Duy Á, Bối Lỗ Đặc sợ rằng không hề quan tâm.

Bởi vì quan hệ của Bối Bối, Bối Lỗ Đặc mới có thể chiếu cố hắn.

Trong Hắc Ám chi sâm.

“Ta nói rồi, các ngươi tốt nhất là tu luyện ba phương diện, Đại địa pháp tắc, Hỏa nguyên tố pháp tắc, Thủy nguyên tố pháp tắc, nhưng các ngươi… các ngươi như vậy cho dù một trăm triệu năm cũng không có khả năng đạt đến cảnh giới Thượng vị thần”

Bối Lỗ Đặc nhìn hai đầu Tử kim thử vương nói.

Hai con Tử kim thử vương cũng không dám lên tiếng.

“Ai, cũng không thể trách các ngươi” Bối Lỗ Đặc lắc đầu thở dài một tiếng: “Các ngươi am hiểu nhất chính là Phong nguyên tố pháp tắc và Hắc ám nguyên tố pháp tắc. Các ngươi tu luyện ba loại Pháp tắc kia tốc độ thật sự quá chậm.”

“Cha” Cáp Duy nói: “Ta tu luyện hơn trăm vạn năm, nưng mà ba phương diện là Địa, Hỏa, Thủy chưa cái nào đạt đến Thần cấp, thật sự tu luyện rất là mệt mỏi. Căn bản không thư thản như tu luyện Hắc ám Pháp tắc và Phong nguyên tố pháp tắc.”

“Quên đi, tùy các ngươi đó”

Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói: “Thực ra, ta đã được rất nhiều, ta vốn không nên tham như vậy”

“Đứa trẻ Bối Bối này” Trên mặt Bối Lỗ Đặc xuất hiện nụ cười: “Ta trong lòng hắn không quan trọng bằng Lâm Lôi. A, hắn cũng không biết, dù hắn không xin ta, chỉ bằng vào sự chiếu cố của Lâm Lôi dành cho hắn, ta không thể nào đứng nhìn Lâm Lôi chết được. Nhưng ta cũng chỉ chiếu cố ở mức nhất định mà thôi”

Cho dù Thượng vị thần cường đại cũng không có khả năng thuấn di.

Như Bối Lỗ Đặc, cho dù rõ ràng thần thức phát hiện được, ở vạn dặm phát hiện thấy người giết Lâm Lôi, nhưng khoảng cách như vậy, cũng phải mất một lát. Bối Lỗ Đặc không kịp cản lại, chi có thể trơ mắt nhìn Lâm Lôi bị chết.

“Cáp Đặc, Cáp Duy, hai người các ngươi còn có Các Nhĩ đại ca các ngươi, ta không muốn nói nhiều lời, đường của các ngươi các ngươi tự chọn. Nếu ta an bài đường đi cho các ngươi, các ngươi không đi thì thôi. Chỉ là sau này đừng hối hận là được”

“Vâng, cha”

Cáp Đặc, Cáp Duy nhìn nhau một cái, trong mắt có tia vui mừng.

Bối Lỗ Đặc thấy cảnh này chỉ biết thở dài một tiếng.

Có đôi khi trưởng bối an bài đúng là tốt nhất, đúng đắn nhất. Nhưng mà Cáp Đặc, Cáp Duy không thích, thì biết làm thế nào nữa?

Trong Long huyết tòa thành.

Một đạo nhân ảnh từ trên bầu trời bay rất nhanh xuống Long huyết tòa thành, rất nhanh được thị nữ đưa đến nơi Lâm Lôi tu luyện.

“Là Mễ Lặc, đến đây đi” Giọng nói của Lâm Lôi truyền từ Tây viện đến.

Mấy hôm trước, Tháp La Sa đã đánh lui Áo Gia Văn, Áo Gia Văn cũng đã mang theo thủ hạ chạy trốn, rời khỏi Bối Lỗ Đặc.

Hôm nay đam Tháp La Sa, Đế Lâm và Vũ Thần ở Đông viện, Long huyết tòa thành rất rộng lớn, không lo thiếu nơi ở. Các vị cường giả tụ tập ở một chỗ, cho dù Áo Gia Văn cũng không dám quay lại. Áo Lợi Duy Á mặc dù tự tin nhưng cũng biết tiến thối.

Hiện tại Áo Gia Văn thề phải giết được hắn, Áo Lợi Duy Á tự nhiên cũng sẽ ở Long huyết tòa thành.

Nhưng….

Đức Tư Lê không có ở đây, sau trận chiến, bổn tôn của Đức Tư Lê đã bỏ chạy tán loạn, lúc đó Lâm Lôi cũng đã truyền âm cho hắn quay lại, nhưng ai ngờ, những người khác đã quay lại, nhưng Đức Tư Lê không có quay lại Long huyết tòa thành, mà là quay về sơn thôn thần bí.

“Lâm Lôi Đại nhân” Mễ Lặc vừa tiến đến, lập tức hành lễ, sau đó lo lắng nói: “Lâm Lôi Đại nhân, ngươi nhanh cùng ta đi một chuyến, Đức Tư Lê Đại nhân hắn bây giờ rất không ổn.”

“Làm sao vậy?” Lâm Lôi nhướng mày.

Mễ Lặc cười khổ nói: “Mấy ngày trước, Đức Tư Lê Đại nhân quay về liền giam mình vào mật thất, hơn nữa không cho phép bất cứ ai quấy rầy hắn. Lúc ấy chúng ta hiểu Đức Tư Lê Đại nhân có vẻ không ổn, Băng Sát Lâm phu nhân cũng muốn đi hỏi hắn, nhưng lại bị Đức Tư Lê Đại nhân chửi đuổi ra ngoài”

“Chửi?” Lâm Lôi rất giật mình.

“Đúng, tính tình của Đức Tư Lê Đại nhân rất tốt, cho đến bây giờ chưa quát phu nhân bao giờ. Hơn nữa Phu nhân cũng cảm giác được tình hình của Đức Tư Lê Đại nhân rất xấu, bộ dạng rất là chán nản” Mễ Lặc liền nói.

“Đi, ta đi xem với ngươi” Lâm Lôi không hề chần chờ.

Lâm Lôi không ngờ rằng, đả kích lần này khiến Đức Tư Lê biến thành như vậy.

Lâm Lôi đứng ở góc độ mình tự hỏi, nếu mình tổn thất Phong hệ Thần phân thân, Lâm Lôi cũng sẽ không tức giận, chán chường, nhiều nhất thì cắn răng tu luyện lại từ đầu nguyên tố pháp tắc khác thôi, dù sao mạng vẫn còn.

Trong Liên miên sơn mạch, trong động phủ, hai người Lâm Lôi đi vào trong đó.

“Lão tam, ngươi đến rồi” Lôi Nặc nhìn thấy Lâm Lôi rất là vui vẻ.

Lôi Nặc trưởng thành hơn năm đó rất nhiều, tuy nhiên hôm nay Lôi Nặc cũng chỉ là Cửu cấp đại ma đạo, còn không đạt đến cảnh giới Thánh vực.

“Lâm Lôi, ngươi xem xem, Đức Tư Lê hắn bây giờ không muốn gặp ai, ta thấy hắn, không giống như đang tu luyện, không biết hắn đang suy nghĩ cái gì” Băng Sắt Lâm đã đi đến, cười khổ nói.

Lâm Lôi nhẹ gật đầu.

Lâm Lôi hiểu: “Xem ra, chuyện Thần phân thân bị hủy diệt, Đức Tư Lê còn chưa nói cho thân nhân của mình” Lâm Lôi lúc này đi theo Băng Sắt Lâm chỉ dẫn, đi đến trước mặt một tòa mật thất, cửa mật thất đã mở, nhìn thấy Đức Tư Lê đang khoanh chân ngồi, Lâm Lôi rất giật mình.

Đây chính là Đức Tư Lê luôn nho nhã, thân thiện?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 12: Quyết Định Của Đức Tư Lê

Tính khí ôn hòa, nụ cười luôn xuất hiện trên mặt, đây là ấn tượng trong đầu của Lâm Lôi về Đức Tư Lê, nhưng lúc này Đức Tư Lê lại tóc tai tán loạn, toàn thân tản mát ra một loại hơi thở tàn bạo, Đức Tư Lê phát hiện ra Lâm Lôi tiến đến, mà hắn vẫn không hề thu liễm.

“Ngươi đã đến rồi” Đức Tư Lê lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi thầm than trong lòng.

Thần phân thân bị hủy diệt, đả kích rất lớn đối với Đức Tư Lê.

“Đức Tư Lê, Thần phân thân bị hủy diệt, ngươi hối hận cũng vô dụng. Bây giờ nên là cẩn thận tĩnh tu, nghĩ rõ ràng đường đi sau này. Nhưng ngươi bây giờ, lại không nói cùng với thân nhân bằng hữu, tất cả đều chôn giấu trong lòng, khiến cho thân nhân và bằng hữu của ngươi cảm thấy rất là lo lắng” Lâm Lôi khuyên.

Đức Tư Lê trầm mặc trong chốc lát.

“Lúc ta trở về thì trong lòng rất loạn, không muốn nói chuyện với bọn họ” Đức Tư Lê mở miệng nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Mình khác với Đức Tư Lê. Đức Tư Lê dù sao cũng cố gắng thành thần hơn 5000 năm, thành quả hơn 5000 năm tan biến mất, cho dù là ai thì nhất thời cũng không thể nào bình tĩnh tiếp nhận.

“Đức Tư Lê, ngươi quyết định sao?” Lâm Lôi thở dài dò hỏi: “Quyết định tu luyện nguyên tố pháp tắc khác một mình thành thần, hay là tìm một viên hbt Thần cách trực tiếp luyện hóa thành thần?” Đến bước này, Đức Tư Lê cũng không có lựa chọn.

Đức Tư Lê cười dài một tiếng.

“Tu luyện nguyên tố pháp tắc khác?” Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ta am hiểu nhất chính là Quang Minh nguyên tố pháp tắc, mà tốn nhiều thời gian như vậy mới thành thần. Nếu bây giờ tu luyện nguyên tố pháp tắc khác, sợ rằng tốn cả vạn năm thời gian, ta còn có thể dựa vào chính mình một mình thành Thân không?”

Lâm Lôi nhất thời trở nên trầm mặc.

Lâm Lôi cũng biết, tu luyện mỗi người đều có cái mình am hiểu. Như Lâm Lôi nếu để hắn mạnh mẽ tu luyện Hắc Ám nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi không hiểu cái này một ít nào, sợ rằng tốn mười lần, trăm lần thời gian tu luyện Phong nguyên tố pháp tắc, thì thành tựu của Lâm Lôi ở phương diện Hắc Ám nguyên tố pháp tắc cũng sẽ không bằng Phong nguyên tố pháp tắc.

Kết quả giữa lỗ lực gấp hai lần và am hiểu gấp hai lần, chênh lệch rất lớn.

“Đức Tư Lê, ta biết ngươi am hiểu nhất là Quang Minh nguyên tố pháp tắc…” Lâm Lôi trịnh trọng nói: “Mà viên Thần cách của ngươi bị một tên nam tử áo trắng thủ hạ của Áo Gia Văn đoạt lấy. Ngươi yên tâm, ta nhất định nghĩ biện pháp đoạt lại viên Thần cách đó”

Bổn tôn Đức Tư Lê, nếu luyện hóa Thần cách của mình, có thể một lát là thành công.

Nhưng Lâm Lôi hiểu rõ, vị nam tử áo trắng kia có hiện thân hay không đề không biết.

“Giả sử ta không tìm được viên Thần cách của ngươi, ta cũng nghĩ biện pháp lấy được một viên Quang Minh nguyên tố pháp tắc khác” Lâm Lôi nói.

Theo Lâm Lôi thấy, lúc đầu Áo Gia Văn đánh tới, Đức Tư Lê cũng nể mặt hắn là lâm trận không lùi bước. Cuối cùng mới khiến cho Thần phân thân của Đức Tư Lê bị hủy diệt, vốn Đức Tư Lê có tiền đồ ở Quang Minh, nhưng bây giờ chỉ có thể lựa chọn Luyện hóa thần cách thành thần.

Mình phải làm cho người ta.

“Không cần” Đức Tư Lê nói như chém đinh chặt sắt.

Lâm Lôi không khỏi ngẩn người.

Đức Tư Lê rốt cuộc muốn làm gì? Không phải là hắn muốn dựa vào thực lực Thánh vực cực hạn của mình đoạt lấy Thần cách?

“Ta không muốn tiếp tục tu luyện Quang Minh nguyên tố pháp tắc” Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi, thở dài một tiếng: “Lâm Lôi trải qua vài lần chiến đấu, ta phát hiện, lu luyện phương diện Linh hồn công kích lúc chiến đấu rất bất lợi, ta muốn tu luyện Huyền ảo cận chiến”

“Cận chiến?” Lâm Lôi hơi kinh ngạc.

Hắn không ngờ rằng, Đức Tư Lê lại quyết định thay đổi phương hướng tu luyện.

Cũng đúng, sau khi Đại địa thần lực thành thần trải qua hai lần Đại chiến, một lần là với Ba Mông Đặc, một lần đối mặt với nam tử áo trắng thủ hạ của Áo Gia Văn… nếu chỉ biết về Linh hồn công kích khi chiến đấu sẽ rất bất lợi.

Phương diện Linh hồn mặc dù quan trọng, nhưng cận chiến, công kích vật lý mới là hữu hiệu nhất.

“Nếu như vậy?” Lâm Lôi trong lòng vừa động, lật tay, trong lòng bàn tay Lâm Lôi xuất hiện một viên Thần cách màu đen, viên Thần cách này đang tản ra hơi thở Tử Vong.

Đại địa thần lực không khỏi nhìn về viên Thần cách này: “Lâm Lôi, đây là?” Đức Tư Lê cũng nhìn ra.

Lâm Lôi có chút gật đầu: “Đúng, viên Thần cách này là lúc đầu chúng ta giết chết Ba Mông Đặc ta đoạt được. Viên Thần cách này thuộc về Tử vong Quy tắc, con đường tu luyện, ngoại trừ Bảy đại nguyên tố pháp tắc, còn có Tứ đại Quy tắc. Mà trong Tử vong quy tắc, phương diện cận chiến và Linh hồn công kích chiếm ưu thế, ngươi luyện hóa, cẩn thận nghiên cứu đột phá, hẳn là sẽ có điều thành tựu”

Đức Tư Lê chần chờ trong chốc lát.

Thực ra, lúc này Đức Tư Lê rất muốn viên Thần cách này, chỉ là Thần cách quá quý trọng.

Lúc đầu, Ba Mông Đặc do Lâm Lôi giết, tự nhiên Thần cách phải thuộc về Lâm Lôi.

“Cầm lấy đi” Lâm Lôi tự nhiên hiểu ra suy nghĩ trong lòng Đại địa thần lực, trực tiếp đưa viên Thần cách đến trước mặt Đức Tư Lê. Đức Tư Lê không tự kìm hãm được, đưa tay tiếp nhận viên Thần cách, đến khi cầm được, mắt Đức Tư Lê sáng rực lên.

Có Thần cách, thành Thần, chỉ còn đợi ngày mà thôi.

“Cảm ơn” Đại địa thần lực chỉ nói hai từ với Lâm Lôi.

Lâm Lôi mỉm cười: “Đức Tư Lê, ta thấy, tốt nhất là ngươi đến Long huyết tòa thành của ta tu luyện, hôm nay bọn Tháp La Sa, Đế Lâm đều ở đó, nơi đó tương đối là an toàn, còn ở đây, ta sợ đám Thần cấp cường giả phát hiện ngươi đang Luyện hóa thần cách, thì đám Thần cấp cường giả rất có thể sẽ đến cướp Thần cách của ngươi”

Đức Tư Lê cũng gật đầu đồng ý.

Ngọc Lan đại lục hôm nay, Thần cấp cường giả rất nhiều.

Cho dù tu luyện trong sơn động, nhưng thần thức mà Thần cấp cường giả phát ra, Đại địa thần lực không thể né tránh. Giết Đức Tư Lê là Thánh vực cực hạn, cướp lấy một viên Thần cách, sợ rằng hầu hết Thần cấp cường giả sẽ làm.

Khi Đức Tư Lê đi ra, bọn Băng Sắt Lâm, Lôi Nặc đều thở dài một hơi. Lúc này Đại địa thần lực cũng nói cho bọn Băng Sắt Lâm rõ mọi chuyện, thì Băng Sắt Lâm mới biết chồng nàng đã tổn thất mất Thần cách.

Cũng khó trách lại trở nên như vậy.

Nhưng nghĩ đến an toàn, một nhà Băng Sắt Lâm quyết định cùng với Đức Tư Lê đến ở trong Long huyết tòa thành.

Long huyết tòa thành rất rộng lớn, mấy ngàn người đến ở cũng không có vấn đề gì. Lâm Lôi cũng rất vui vẻ, bởi vì Lôi Nặc cũng đến ở trong Long huyết tòa thành, hai huynh đệ bọn họ bình thường có thể thường xuyên ngồi uống rượu với nhau.

Sau khi bọn Áo Gia Văn bị Tháp La Sa đuổi ra khỏi Ba Lỗ Khắc đế quốc, một ít Thần cấp cường giả vẫn còn ẩn dấu trong Ngọc Lan đại lục nhìn thấy ngay cả Trung vị thần Áo Gia Văn đều bị đánh đuổi, nên không có ai dám trở lại chiếm đoạt Ba Lỗ Khắc đế quốc.

Ba Lỗ Khắc đế quốc, từ từ khôi phục yên ổn.

Bọn Lâm Lôi an tâm tu luyện trong Long huyết tòa thành, nhưng đám Áo Gia Văn bị đuổi đi không có cách nào an tâm.

Một tòa thành nhỏ ở biên giới Áo Bố Lai Ân đế quốc, đường đường Trung vị thần Áo Gia Văn tạm thời phải ẩn náu ở thành nhỏ nơi biên cương này. Áo Bố Lai Ân đế quốc hôm nay lại là địa bàn của A Đức Kim Tư Đại nhân, Áo Gia Văn hắn gan lớn dến đâu, cũng không dám đi cướp lãnh địa của A Đức Kim Tư.

“Đại nhân, gần đây hỉ nộ thất thường quá”

“Kim Tư Lợi bị giết, bảo sao Đại nhân lại khôn như vậy”

Một người áo trắng và một tên áo đen nói chuyện với nhau. Gần đây không ai dám quấy rầy Áo Gia Văn, chỉ có Áo Gia Văn phân phó bọn hắn làm gì, bọn hắn mới đi làm.

Áo Gia Văn lúc này đang ngồi trước bàn uống rượu một mình, ánh mắt không thể nào hạ xuống, rất rõ ràng trong đầu đang nghĩ chuyện gì đó.

“Áo Lợi Duy Á…”

Áo Gia Văn nghĩ , hắn tản ra sát khí, hắn rất muốn giết Áo Lợi Duy Á.

“Không giết chết Áo Lợi Duy Á, ta vĩnh viễn không thể nào bình tĩnh được” Ngọn lửa hận thù đang thiêu đốt Linh hồn Áo Gia Văn: “Nhưng tên Tháp La Sa kia thực lực quá kinh người, cho dù ta toàn lực đánh một trận, sợ rằng vẫn ở thế bất lợi. Mà hắn bây giờ lại cùng tên Đế Lâm ở lại Long huyết tòa thành, ta sao có thể giết Áo Lợi Duy Á được?”

Áo Gia Văn là một người rất có dã tâm.

Hắn có thể ẩn nhẫn, chứ không cam lòng làm thủ hạ cho kẻ khác.

Bao năm ở Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam, Áo Gia Văn chỉ theo đuổi hai việc, là thực lực, quyền thế cực cao và bảo vệ con mình.

Hắn không dễ dàng đắc tội người, khi ở Vị diện ngục giam cũng nhận biết không ít cường giả, quan hệ phần lớn đều rât tốt. Ở trong Thanh Hỏa thành, Áo Gia Văn vẫn theo đuổi, muốn đạt đến Thượng vị thần.

Thượng vị thần, mạnh hơn Trung vị thần rất nhiều.

Con đã chết, trong lòng Áo Gia Văn ngoại trừ báo thù chỉ còn mục tiêu trở thành Thượng vị thần.

“Báo thù trước” Áo Gia Văn nhìn về phía Tây Nam: “Nhưng chỉ dựa vào mình ta, muốn đến Long huyết tòa thành giết chết Áo Lợi Duy Á dưới sự bảo vệ của Tháp La Sa và Đế Lâm thì không có khả năng. Xem ra, chỉ còn lựa chọn này mà thôi”

Áo Gia Văn không thích thần phục người khác.

Nhưng bây giờ hắn lại quyết định làm như vậy.

“Áo Nhĩ Tác Phổ có chút thù oàn với ta, nhưng có quan hệ khá tốt với Hán Bố Lý Đặc thủ hạ của A Đức Kim Tư Đại nhân. Ở đó cũng có thể nhanh chóng đứng vững, có thể dựa vào thế lực A Đức Kim Tư Đại nhân, báo thù hẳn là không có vấn đề gì”

Ánh mắt Áo Gia Văn rất lạnh lùng, sắc như đao.

“Áo Lợi Duy Á, nhất định phải giết, giết, khiến hắn hồn phi phách tán” Áo Gia Văn nghiến chặt răng”

Trong hoàng cung Áo Bố Lai Ân Đế quốc.

Hoàng tộc trong hoàng cung sớm bị giết sạch, ở đây hôm nay chính là nơi ở của A Đức Kim Tư Đại nhân. Hắn có mấy thú vui, hắn thích mặc y phục sang trọng lèo loẹt. Thích thưởng thức thực phẩm trân quý, thích xem mỹ nữ múa.

Bàn tay phải trắng nõn như tay con gái cầm chén rượu, nhấp khẽ một ngụm, cười cười nhìn đông đảo mỹ nữ đang nhảy múa trong bụi rậm.

Mà lúc này ở bên ngoài hoa viên, một tên thanh niên tóc bạc ngắn đang dẫn theo Áo Gia Văn.

“Đừng có gấp, A Đức Kim Tư đang nghe nhạc, lúc này A Đức Kim Tư Đại nhân ghét nhất là bị người khác quấy rầy” Thanh niên tóc bạc ngắn giải thích.

Áo Gia Văn gật đầu cười nói: “Ta cũng đã nghe nói qua, A Đức Kim Tư Đại nhân lúc ở Thanh Hỏa thành rất thích hưởng thụ. Cũng chỉ có nhân vật tôn quý như A Đức Kim Tư Đại nhân mới có thể hưởng thụ như thế ở Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam”

Thanh niên tóc bạc ngắn cũng cười.

Người khác ở Vị diện ngục giam là chịu tội, nhưng cường đại như A Đức Kim Tư lại có thể hưởng lạc ở đó.

“Đến đây” Một giọng nói vang lên trong đầu hai người bọn họ.

Thanh niên tóc bạc ngắn lập tức dẫn theo Áo Gia Văn tiến vào hoa viên. Khi đi đến trước mặt A Đức Kim Tư, Áo Gia Văn lậpt cứ cung kính quỳ xuống: “Bái kiến A Đức Kim Tư Đại nhân vĩ đại” Áo Gia Văn cúi thấp đầu xuống.

A Đức Kim Tư ngồi ở trên ghế, nhìn thoáng qua.

“Áo Gia Văn? Ân, nghe nói lúc trước ngươi ở Ba Lỗ Khắc đế quốc mà” A Đức Kim Tư cười nói.

“Thực lực của ta không bằng người, nên phải rời khỏi Ba Lỗ Khắc đế quốc” Áo Gia Văn không dám ngẩng đầu.

Bây giờ mặc dù xem như đã gia nhập vào phía A Đức Kim Tư, nhưng Áo Gia Văn vẫn không dám cầu xin A Đức Kim Tư hỗ trợ. Hắn biết đối với Thượng vị thần mà nói, có thu thêm một tên Trung vị thần hay không không khác nhau là mấy.

“Ngươi đứng dậy đi” A Đức Kim Tư lạnh nhạt nói: “Từ hôm nay trở đi, ngươi cũng ở trong Hoàng cung vậy, nếu có chuyện gì, ta sẽ phân phó cho ngươi”

“Vâng, A Đức Kim Tư Đại nhân”

Áo Gia Văn cảm thấy dễ chịu trong lòng.

Hắn biết, trở thành thủ hạ của A Đức Kim Tư, vậy ít nhất A Đức Kim Tư sẽ bảo vệ hắn.

“Áo Gia Văn, ngươi lui trước đi” A Đức Kim Tư nói.

“Vâng Đại nhân” Áo Gia Văn cung kính lui ra.

A Đức Kim Tư nhìn thanh niên tóc bạc ngắn bên cạnh nói: “Hán Bố Lý Đặc, theo ta biết. Mấy người đi vào Chúng thần mộ địa đã quay lại, Bối Lỗ Đặc kia hẳn cũng đã trở về Hắc Ám chi sâm, như vậy đi, ngươi phái một tên thủ hạ đi đến Hắc Ám chi sâm tìm hiểu, muốn làm cái gì, không cần ta nói chứ?”

“Vâng, Đại nhân” Hán Bố Lý Đặc cung kính nói.

A Đức Kim Tư nhìn về hướng Đông Bắc lập tức nở nụ cười, uống cạn chén rượu trong tay.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 13: Ngàn Năm Chi Kỳ

Rất nhiều cây đại thụ che trời mọc san sát nhau, bụi rậm mọc đầy. Một ít dây leo to lớn quấn chặt trên các cành cây đại thụ. Ma thú hung tàn ẩn trong khu rừng rậm nguyên thủy này. Hắc Ám chi sâm tồn tại rất lâu rồi, trên mặt đất có một tầng lá rụng rất dày.

Một vị nam tử có mái tóc dài màu vàng bước trên lớp lá rụng, phát ra tiếng “Ca sát”

“Hô”

Ngực tên thanh niên này thở phập phồng, thở dài một hơi.

“Nhiệm vụ này, thật sự là” Trong lòng thanh niên tóc vàng rất khó chịu, hắn nhận được lệnh của Hán Bố Lý Đặc, ra lệnh đến Hắc Ám chi sâm bái kiến Bối Lỗ Đặc Đại nhân.

Hắn cũng từ Hán Bố Lý Đặc được biết…

Bối Lỗ Đặc là một Thượng vị thần cường giả.

“Ta một tên Hạ vị thần, Bối Lỗ Đặc Đại nhân lật tay là có thể giết ta” Trong lòng Thanh niên tóc vàng rất khẩn trương và lo lắng: “Cũng không biết Bối Lỗ Đặc Đại nhân và A Đức Kim Tư Đại nhân có thù oán hay không, cho dù có, thì tuyệt đối đừng đổ lên người nhân vật nhỏ nhoi như ta”

Hắn đi ra khỏi khu rừng rậm dày đặc, tiến vào một bãi cỏ trống trải.

Phía trước bãi cỏ này, là một Kim chúc tòa thành.

“Khố Sài, đến bái kiến Bối Lỗ Đặc Đại nhân” Thanh niên tóc vàng đứng trước cửa Kim chúc tòa thành nói, đồng thời cũng cung kính khom lưng hành lễ.

“Có chuyện gì?” Một giọng nói trầm thấp trực tiếp vang lên trong đầ thanh niên tóc vàng.

Khố Sài lập tức ngẩng đầu lên nhìn, nhưng xung quanh không có một bóng người, chỉ có Kim chúc tòa thành lạnh như băng ở phía trước, Khố Sài hiểu, Bối Lỗ Đặc Đại nhân khinh thường gặp hắn. Chỉ thần thức truyền âm mà thôi, Khố Sài lập tức khom lưng nói:

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân, ta may mắn chạy thoát từ Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam ra, cũng nghe nói sự tồn tại của Chúng thần mộ địa, không biết ta có thể tiến vào Chúng thần mộ địa hay không?”

Đúng.

A Đức Kim Tư ra lệnh đúng là phái một tên Hạ vị thần đến điều tra một chút, xem thái độ của Bối Lỗ Đặc có mở ra Chúng thần mộ địa hay không.

“Tiến vào Chúng thần mộ địa? Có thể” Giọng nói trầm thấp của Bối Lỗ Đặc vang lên.

Thanh niên tóc vàng nhất thời vui sướng trong lòng.

“Tuy nhiên, Chúng thần mộ địa ngàn năm mở một lần, nếu ngươi muốn đi vào, đợi một ngàn năm sau đi” Bối Lỗ Đặc trả lời, nhất thời khiến cho Khố Sài trợn tròn mắt.

“Được rồi, ngươi đi đi” Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân, không sớm hơn được sao?” Khố Sài cung kính nói.

“Ta cho ngươi đi” Giọng nói của Bối Lỗ Đặc lại vang lên.

Khố Sài run sợ trong lòng, hắn biết nếu chọc giận một Thượng vị thần, kết quả sẽ đáng sơn đến thế nào, Khố Sài không dám nhiều lời, liền cung kính hành lễ: “Cảm ơn Bối Lỗ Đặc Đại nhân” Khố Sài lập tức rời khỏi Kim chúc tòa thành.

Trong Kim chúc tòa thành.

Bối Lỗ Đặc vuốt vuốt hàm râu đen nhánh, cười dài một tiếng: “Tên A Đức Kim Tư này, dĩ nhiên cũng dùng một tên Hạ vị thần đến hỏi. Chẳng lẽ bản thân hắn đến lại ủy khuất hắn sao? Hừ, được, A Đức Kim Tư, ta phải trêu ngươi một phen mới được” Trong mắt Bối Lỗ Đặc xẹt qua một tia cười cợt.

Lập tức thần thức của Bối Lỗ Đặc trong nháy mắt tản ra xung quanh như thủy triều.

“Thần cấp cường giả còn ở lại Ngọc Lan đại lục, Chúng thần mộ địa ngàn năm mở ra một lần. Hiện tại Chúng thần mộ địa mới mở ra không lâu, đợi 1000 năm nữa đi, còn có, tiến vào trong đó có số lượng nhất định, thực lực mạnh mới được đi vào.

Trên mặt xuất hiện nụ cười, Bối Lỗ Đặc nhắn nhủ đạo tin tức này cho tât cả thần cấp cường giả ở Ngọc Lan đại lục.

“Cuộc sống này, sắp tới càng thú vị hơn đây” Bối Lỗ Đặc rất là vui vẻ.

Lời truyền âm của Bối Lỗ Đặc đồng thời cũng vang lên trong đầu A Đức Kim Tư. A Đức Kim Tư vốn đang ngồi ở trong Hoàng cung, chơi đùa với một cô gái xinh đẹp nhất thời đứng lên: “Bảo bối, ngươi xuống trước đi. Tối nay, ta lại đến tìm ngươi”

“Vâng Đại nhân” Mỹ nữ tóc vàng cười khanh khách lui ra.

A Đức Kim Tư nghĩ đến thần thức truyền âm cả Bối Lỗ Đặc.

“A Đức Kim Tư Đại nhân” Một lão già tóc hoa râm cũng đi vào trong điện.

“Bá Nạp Tư, ngươi đã đến rồi” A Đức Kim Tư cười cười gật đầu: “Vừa rồi truyền âm của Bối Lỗ Đặc, ngươi cũng nghe được”

Thủ hạ của A Đức Kim Tư, vốn có 3 người, hôm nay thêm Áo Gia Văn là có bốn người. Nhưng A Đức Kim Tư tín nhiệm nhất chính là Bá Nạp Tư. Như thanh niên tóc bạc ngắn Hán Bố Lý Đặc ở trước mặt A Đức Kim Tư đều rất căng thẳng.

Nhưng Bá Nạp Tư và A Đức Kim Tư nói chuyện lại giống như hai người bạn.

“Theo lời truyền âm của Bối Lỗ Đặc, hơn nữa theo những gì chúng ta biết. Ngàn năm mở ra một làn không phải chuyện giả dối, ngàn năm đối với chúng ta mà nói, cũng không tính là cái gì… A Đức Kim Tư Đại nhân, chúng ta đợi ngàn năm. Đợi ngàn năm sau tiến vào trong đó cũng không muộn” Lão già tóc hoa dâm nói.

A Đức Kim Tư nhíu nhíu mũi: “Ngàn năm…”

“Đợi thì đợi, dù sao ta cũng cảm giác thế tục vẫn còn điều thú vị” A Đức Kim Tư cười nói: “Chỉ là tên Bối Lỗ Đặc này, thật là kiêu ngạo. Dựa vào Chủ thần sau lưng, còn nói, tiến vào trong đó có số lượng nhất đinh, thật sự là, hừ”

A Đức Kim Tư khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Hắn thấy Bối Lỗ Đặc không vừa mắt, chỉ là A Đức Kim Tư không hoàn toàn tin tưởng có thể giết chết Bối Lỗ Đặc. Dù sao Bối Lỗ Đặc rất có thể có Chủ thần khí.

“Ha ha…” Lão già tóc hoa dâm cười nói: “A Đức Kim Tư Đại nhân, dù sao cũng là cường giả có thực lực mạnh tiến vào, Ngọc Lan đại lục còn có ai có tư cách tiền vào hơn Đại nhân? Nên quy định số lượng này không có ảnh hưởng gì đối với Đại nhân”

A Đức Kim Tư gật đầu.

Hắn chính là Thượng vị thần.

Bối Lỗ Đặc là người quản lý Chúng thần mộ địa, tự nhiên sẽ không đi vào. Ngoại trừ Bối Lỗ Đặc, thì Ngọc Lan đại lục còn có ai mạnh hơn A Đức Kim Tư hắn chứ?

Trong một hồ nước nóng sâu chừng mấy chục mét ở Hoàng cung Ngọc Lan đế quốc.

Một tên thanh niên cao gầy trần truồng đang ngâm mình trong hồ nước. Hồ nước nóng này chỉ có đại nhân vật mới có thể được hưởng thụ. Bên dưới hồ nước nóng, có rất nhiều người đang châm lửa đun, duy trì nhiệt đột trong hồ.

Nước nóng bốc hơi.

Thanh niên này như tinh linh trong sương mù.

“Ngàn năm? Chỉ chờ một chút thôi. Hoàn cảnh Ngọc Lan đại lục này rất tốt, ít nhất không giống như Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam, không biết uy hiếp tính mạng lúc nào” Tên thanh niên cảm thán một tiếng.

Trong Ngọc Lan đại lục, bất kể là Thượng vị thần A Đức Kim Tư, hay là liên minh Trung vị thần chiếm Ngọc Lan đại lục, hoặc là Trung vị thần ẩn dấu ở các nơi, hoặc là Hạ vị thần thủ hạ cả Trung vị thần. Cố ý ở lại Ngọc Lan đại lục, bọn họ đều muốn bảo vật trong Chúng thần mộ địa.

Trong Long huyết tòa thành.

Bọn Lâm Lôi vẫn cố gắng tu luyện. bình thường Lâm Lôi cứ bảy ngày thì có một ngày nghỉ ngơi. Có khi chơi đùa với Tiểu A Nặc, hoặc là nói chuyện phiếm với đám người Lôi Nặc, Đế Lâm. Đương nhiên thời gian còn lại hắn đều khổ tu.

Sống ở Long huyết tòa thành là Thần phân thân, mà bổn tôn của Lâm Lôi lại ở trong Vi Hình vị diện mật thất, toàn tâm tu luyện Đại địa mạch động.

Thực ra, Thần phân thân và bổn tôn cũng không khác nhau, dù sao Linh hồn đều giống nhau.

Trong Vi Hình vị diện mật thất.

“Chủ yếu là cường đại Linh hồn của Bổn tôn, còn về phần Thần phân thân, luyện hóa viên Linh hồn kim châu cũng ổn rồi” Lâm Lôi lấy được viên Linh hồn kim châu của tên Đại Vu Sư, thực ra là do ngưng tụ hơn hai ngàn vạn Linh hồn tinh hoa mà thành.

Hai ngàn vạn l tinh hoa, Lâm Lôi đều để cho Thần phân thân luyện hóa.

Còn về phần…

Trong Không gian giới chỉ của Ba Mông Đặc, cất chứa mấy trăm vạn

Linh hồn tinh hoa đã luyện hóa thành công và gần một trăm triệu Linh hồn, Lâm Lôi cũng chuẩn bị thông qua Bàn Long giới chỉ để bổn tôn của mình hấp thu.

Ba Mông Đặc, lúc đầu muốn Kỳ Cát Tháp hỗ trợ luyện hóa Lâm Lôi, mặc dù Kỳ Cát Tháp trời sinh am hiểu luyện hóa Linh hồn, nhưng thực lực hắn thấp hơn Đại Vu Sư rất nhiều, cho dù thiên phú cao, thì ở phương diện luyện hóa Linh hồn tốc độ cũng chỉ tương đương Đại vu sư mà thôi.

Mấy tháng ngắn ngủi, Kỳ Cát Tháp mới luyện hóa mấy trăm vạn Linh hồn mà thôi.

Ba Mông Đặc bình thường đều đưa cho Kỳ Cát Tháp một bộ phận Linh hồn, khi Kỳ Cát Tháp luyện hóa xong, mới đưa phần tiếp theo. Hầu hết Linh hồn đoạt được đều cất trong Không gian giới chỉ của Ba MÔng Đặc.

Bàn Long giới chỉ, một hơi hấp thu tất cả Linh hồn trong đó, kể cả Linh hồn tinh hoa, nhất thời….

Cả Bàn Long giới chỉ ẩn chứa vô tận Linh hồn tinh hoa, rất nhiều khí tức màu vàng bị Linh hồn của Lâm Lôi hấp thu, Linh hồn của bổn tôn phát triển với tốc độ kinh người. Linh hồn càng cường đại, tốc độ hấp thu càng nhanh.

Càng đến hậu kỳ, tốc độ tiến bộ của Linh hồn càng thêm kinh người.

Chỉ là, số lượng quá kinh người.

Gần 100 triệu Linh hồn tinh hoa.

“Lúc đầu, hai ngàn vạn Linh hồn tinh hoa khiến cho Linh hồn ta cường đại gấp 10 lần. Hôm nay có hơn 100 triệu Linh hồn tinh hoa…” Lâm Lôi than thở không thôi, thực ra từ tốc độ suy diễn Đại địa mạch động, Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được.

Thời khắc thành Thần, Thiên địa Pháp tắc phủ xuống.

Linh hồn của Lâm Lôi đã được Thiên địa Pháp tắc bao dung. Chỉ trong chốc lát đó, nhưng Linh hồn Lâm Lôi đã phát sinh biến hóa. Đây chính là chỗ tốt khi mỗi một cường giả tự mình thành thần.

Một lần biến hóa đó, khiến cho tốc độ thôi diễn của Linh hồn Lâm Lôi tăng gấp hơn 10 lần, hấp thu hai ngàn vạn Linh hồn tinh hoa khiến cho tốc độ của Lâm Lôi tăng gấp trăm lần. Đây cũng là nguyên nhân chỉ trong vòng ba tháng ngắn ngủi, Lâm Lôi đã đem Đại địa mạch động từ 6 liên đến 3 liên.

Từ 32 trọng đến 16 trọng tốn mất một năm ba tháng.

Trong quá trình Lâm Lôi hấp thu gần một trăm triệu Linh hồn tinh hoa, tốc độ thôi diễn không ngừng tăng lên.

Tốc độ thôi diễn tăng lên rất nhiều, đột phá đến 8 trọng hẳn là ngắn đi không ít”

Linh hồn của bổn tôn Lâm Lôi rõ ràng cường đại gấp mấy lần so với Linh hồn của Thần phân thân. Cho dù Linh hồn Thần phân thân hấp thu viên Linh hồn kim châu. Nhưng thực ra, thứ nhất, Lâm Lôi muốn tận lực nhanh chóng hoàn toàn lĩnh ngộ Đại địa mạch động, tiếp theo đó là Bổn tổn.

Một khi thành thần, Linh hồn của Bổn tôn sẽ lại chia làm hai.

Linh hồn Bổn tôn càng mạnh càng tốt.

Trong hoa viên ở Long huyết tòa thành.

Đám người Lâm Lôi, Đế Lâm, Tháp La Sa và Vũ Thần đều tụ tập ở cùng một chỗ, cách đây không lâu, bọn họ cũng nghe được tin tức của Bối Lỗ Đặc.

“Ngàn năm sau mở ra?” Tháp La Sa cảm khái thở than: “Ngay cả A Đức Kim Tư cũng ở lại Ngọc Lan đại lục. Hiển nhiên mục tiêu sẽ là Chúng thần mộ địa, ngàn năm sau mở ra, cường giả nhất định rất nhiều. Các vị, ngàn năm sau các ngươi có đi vào không?”

“Đương nhiên” Vũ Thần nói đầu tiên.

Lần vừa rồi ở Chúng thần mộ địa, Vũ Thần không có được Trung vị thần Thần cách, khiến cho trong lòng Vũ Thần cảm thấy khó chịu, dù sao Đối thủ cũ của hắn là Đại tế ti Khải Sắt Lâm đã thành công có được một viên Trung vị thần Thần cách.

“Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, hai người các ngươi thì sao?” Tháp La Sa nhìn về phía Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á.

“Ngàn năm sau?” Lâm Lôi cười cười, không trả lời.

“Có lẽ đi vào, có lẽ không” Áo Lợi Duy Á trả lời như vậy.

Tháp La Sa trừng mắt: “Áo Lợi Duy Á, ngươi trả lời kiểu gì vậy, vừa đi vào, vừa không đi vào, vốn là hai loại kết quả, thà không nói còn hơn”

“Ý của ta là” Áo Lợi Duy Á trịnh trọng nói: “Nếu ngàn năm sau ta còn ở Ngọc Lan đại lục, ta sẽ đi Chúng thần mộ địa. Nếu khi đó ta đi đến Vị Diện khác thì tự nhiên không có cách nào tiến vào Chúng thần mộ địa”

“Đến Vị Diện khác?” Vũ Thần hơi nghi hoặc: “Đến Vị Diện khác, với một tên Hạ vị thần không có bối cảnh như ngươi, ngươi cho rằng ở

Chí cao Vị Diện, thần vị diện có thể ngóc đầu sao?”

Bất kể là Vật chất vị diện hay Chí cao vị diện tồn tại đều rất dài lâu.

Trong Chí cao vị diện, cũng có thế lực cường đại, gia tộc, thậm chí một ít thế lực tồn tại với hình thức Đế quốc. Không có bối cảnh, còn không bằng ở lại Ngọc Lan đại lục. Như trong Ngọc Lan đại lục có Chúng thần mộ địa, chính là nơi mà vô số cao thủ mong muốn tiến vào.

“Lâm Lôi, ngươi thế nào lại không nói có vào hay không?” Đế Lâm nhìn về phía Lâm Lôi.

“Bây giờ biết nói cái gì, ngàn năm, thật là quá dài…” Lâm Lôi cảm thán một tiếng, hắn tu luyện bây giờ chưa được trăm năm, ngàn năm? Đích thực là quá dài.

Bọn người Đế Lâm, Tháp La Sa, Vũ Thần nhất thời không nói gì.

Bọn họ lúc này mới nhớ tới, Lâm Lôi tu luyện đạt đến Hạ vị thần mới mát vài chục năm, vậy tương ứng mà nói ngàn năm, ai biết ngàn năm sau, Lâm Lôi đạt đến mức độ gì?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 14: Nhị Cường Liên Thủ

Áo Bố Lai Ân đế quốc, trong một tòa phủ đệ.

Đây là chỗ ở hiện nay của Áo Gia Văn, hôm nay Áo Gia Văn ra lệnh cho người hầu chuẩn bị bữa tiệc cực kỳ thịnh soạn, chuyên môn mới người bạn tốt Hán Bố Lý Đặc của hắn. hai người Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc ngồi đối diện với nhau, vừa ăn uống vừa nói chuyện.

“Áo Gia Văn, ta thấy ngươi hôm nay hình như có chuyện đặc biệt, nói ra đi” Hán Bố Lý Đặc cười nói.

Áo Gia Văn cười.

“Thật sự không lừa được người anh em” Áo Gia Văn thở dài một tiếng, trong mắt có một tia thống hận: “Hán Bố Lý Đặc ngươi cũng biết, con của ta đã bị giết, chuyện này một khắc ta cũng không quên”

Áo Gia Văn cười khổ một tiếng: “nói thật, loại hành hạ tinh thần này, ta sắp điên rồi”

Hán Bố Lý Đặc cũng biết tình cảm của cha con Áo Gia Văn.

“Được rồi, ta còn chưa hỏi, Kim Tư Lợi con ngươi chết như thế nào: “Là chết ở trong tay vị cường giả đuổi ngươi khỏi Ba Lỗ Khắc đế quốc à?”

“Không phải”

Áo Gia Văn lắc đầu: “Nếu chết ở trong tay tên cường giả Tháp La Sa đó, ta còn có thể nhẫn nhịn, dù sao thực lực của ta bây giờ còn kém hắn một phần. Ta còn có thể để mình tỉnh táo lại, tiếp tục tu luyện, đợi một ngày thức lực vượt qua tên Tháp La Sa đó, rồi mới báo thù”

“Nhưng mà, giết chết con ta lại là một tên Hạ vị thần”

“Hạ vị thần?” Hán Bố Lý Đặc rất giật mình.

Áo Gia Văn không nhịn được gật đầu mắng: “Đúng, chính là một tên Hạ vị thần, con mẹ nói, làm cho người ta muốn điên lên, một tên Hạ vị thần mà thôi, ta lật tay là có thể giết chết hắn. Nhưng bây giờ ta vẫn không có cơ hội giết hắn”

“Áo Gia Văn, ý của ngươi là để ta giúp ngươi” Hán Bố Lý Đặc đoán ra.

Áo Gia Văn thành khẩn nhìn Hán Bố Lý Đặc: “Hán Bố Lý Đặc, giao tình của chúng ta không phải một hai năm, thù giết con ta nhất định phải báo. Nhưng thực lực đối phương lại mạnh, ta nghĩ, nếu ngươi giú ta, hai người chúng ta liên thủ, cho dù có Tháp La Sa bảo vệ, tuyệt đối có thể dễ dàng giết chết Áo Lợi Duy Á”

Hán Bố Lý Đặc không khỏi cảm thấy chần chờ.

“Kẻ địch, có mấy tên Trung vị thần?” Hán Bố Lý Đặc dò hỏi.

“Hai người,một là Tháp La Sa, con một hình như tên là Đế Lâm. Tuy nhiên nhìn bộ dạng hình như mới vào Trung vị thần mà thôi. Thực lực kém ngươi không ít” Áo Gia Văn giải thích nói.

Hán Bố Lý Đặc có chút gật gật đầu.

Nhưng Hán Bố Lý Đặc có một cảm giác, Áo Gia Văn không bằng Tháp La Sa, Đế Lâm không bằng Hán Bố Lý Đặc hắn. Thực lực hai bên chênh lệch nhau không lớn.

“Ngươi không có biện pháp nhờ Bá Nạp Tư hoặc là Cái Đằng hỗ trợ sao?” Hán Bố Lý Đặc đề nghị: “Nếu mời được một trong hai người bọn họ, ba người chúng ta liên thủ sẽ chắc chắn trăm phần trăm. Hơn nữa làm chuyện này cũng rất dễ dàng”

Thủ hạ của A Đức Kim Tư tổng cộng có ba vị Trung vị thần, phân biệt là Bá Nạp Tư mà hắn tín nhiệm nhất, trầm mặc nhất là Cái Đằng, cùng với Hán Bố Lý Đặc. Trong đó nói về thực lực thì Hán Bố Lý Đặc kém nhất.

“Bá Nạp Tư xem thường ta” Áo Gia Văn tức giận nói: “Còn tên Cái Đằng, là một cái đầu gỗ, muốn ngay lập tức thuyết phục hắn khó lăm”

Hán Bố Lý Đặc hiểu rõ hai người đó nên gật gật đầu.

“Hán Bố Lý Đặc ngươi yên tâm. Ta mời ngươi, cũng không phải muốn chiến đấu sinh tử với tên Tháp La Sa. Chỉ là giết chết tên Hạ vị thần Áo Lợi Duy Á mà thôi. Như vậy, chúng ta đến nơi đó rồi, ta sẽ dựa vào Thần phân thân cầm chân Đế Lâm và Tháp La Sa trong thời gian ngắn, trong thời gian này, ngươi sẽ giết chết Áo Lợi Duy Á, thế nào?” Áo Gia Văn đề nghị nói.

Hán Bố Lý Đặc nghe thấy.

Thì thấy phương án này hắn thật sự không có nguy hiểm gì.

“Áo Gia Văn ngươi nói rất đơn giản, nhưng tình hình thực tế còn khó nói. Chuyện này ta cần phải lo lắng cẩn thận” Hán Bố Lý Đặc cố ý nói như vậy.

Áo Gia Văn cười lạnh trong lòng.

Hắn hiểu được, không trả giá gì đó, thì tên Hán Bố Lý Đặc tuyệt đối sẽ không hỗ trợ.

Quả nhiên.

Sau khi bỏ ra một kiện Thần khí tốt, Hán Bố Lý Đặc đáp ứng hỗ trợ. Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc thương lượng cẩn thận, lúc trời tối bọn họ liền trực tiếp xuất phát đi đến Long huyết tòa thành, tận dụng cơ hội, giết chết Áo Lợi Duy Á trong nháy mắt.

Long huyết tòa thành.

Trời tối nên bầu trời rất âm u.

Lâm Lôi, Đế Lâm và Tháp La Sa đang đi dạo, ba người đi về phía đại sảnh, đồng thời cũng noi về việc tu luyện.

“Lâm Lôi, ta thấy ngươi tu luyện, có vẻ không ổn” Đế Lâm nhíu mày nói.

“Không ổn?” Lâm Lôi nghi hoặc.

Lâm Lôi ban đầu tu luyện như vậy mới sáng tạo ra Phong đích ngâm khẽ.

“Ta thấy, ngươi đang suy nghĩ, sao có thể thông qua Thanh âm huyền ảo trong Phong nguyên tố pháp tắc phối hợp thật tốt với thanh Tử Huyết nhuyễn kiếm của ngươi, phát huy lực công kích càng mạnh, đúng không?” Đế Lâm nói như vậy, Lâm Lôi gật gật đầu.

Đế Lâm nói tiếp: “Ngươi làm như vậy, đích thực có thể tăng lực công kích trong thời gian ngắn, nhưng lo lắng từ góc độ tu luyện, sẽ rất lãng phí thời gian”

“Ngươi làm như vậy, chỉ là kỹ xảo mà thôi. Ngươi lấy Tử Huyết nhuyễn kiếm là hính, lĩnh ngộ Thanh âm huyền ảo cũng là vì phối hợp với Tử Huyết nhuyễn kiếm. Chỉ khi nào ly khai Tử Huyết nhuyễn kiếm, cái mà ngươi lĩnh ngộ không thể thi triển trên vũ khí khác, hơn nữa ngươi mà như vậy thì Thanh Âm áo nghĩa rất khó đạt đến mực Đại viên mãn” Đế Lâm trịnh trọng nói: “Ta khuyên ngươi, nên bắt đầu từ trụ cột.”

“Tu luyện nguyên tố pháp tắc, muốn từ đơn giản xâm nhập từng bước một, noi như vậy, thì tùy tiện dùng vũ khí gì, ngươi cũng có thể thi triển ra Thanh âm huyền ảo công kích lợi hại”

Lâm Lôi ngẩn ra, cười cười.

“Đế Lâm Đại nhân, điều này ta biết” Lâm Lôi cảm thán thở dài: “Chỉ là cách đây không lâu, nhiều cường giả phủ xuống Ngọc Lan đại lục, trong lòng ta rất áp lực, lúc này mới sử dụng loại biện pháp lu luyện kỹ xảo này. Hôm nay các ngươi đã đến, nhưng ta lại không nghĩ nhiều lắm, vẫn dùng biện pháp đó để nghiên cứu”

“Xem ra, đúng là nên bắt đầu từ trụ cột, từng bước tìm hiểu”

Lâm Lôi gật đầu nói.

“Ngươi hiểu như vậy là tốt” Đế Lâm cười nói, bọn họ đã đi đến đại sảnh.

Lâm Lôi nhìn thoáng qua đại sảnh: “Áo Lợi Duy Á còn chưa đến, Tháp La Sa Đại nhân, các ngươi ở đây trước, ta đi gọi Áo Lợi Duy Á. Tối nay mọi người cùng ăn tối nhé”

Lâm Lôi vừa nói vừa tiến vào Đông viên, đi đến một đình viện lẻ loi.

Bầu trời u ám, hai bóng người phá vỡ trường không bay về phía Long huyết tòa thành. Đúng là hai người Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc.

Trong lòng Áo Gia Văn lúc này tràn đầy sát khí, nghĩ đến lúc giết chết Áo Lợi Duy Á, hắn lại cảm thấy kích động.

“Hán Bố Lý Đặc, bộ dáng của tên Áo Lợi Duy Á ta đã nói cho ngươi, đến lúc đó, chúng ta đồng thời cho thần thức bao trùm cả Long huyết tòa thành, lúc phát hiện ra Áo Lợi Duy Á, ngươi liền lập tức ra tay, rồi ta và ngươi sẽ lập tức rút lui, phòng ngừa tên Tháp La Sa ngăn cản” Áo Gia Văn thần thức truyền âm nói.

Hán Bố Lý Đặc gật đầu, trong mắt ẩn chứa sát khí: “An tâm, một tên Hạ vị thần thôi mà, lần này ta sẽ toàn lực công kích, tuyệt đối giết chết tên Hạ vị thần đó trong nháy mắt”

“Đến rồi, phía trước chính là Long huyết tòa thành” Hô hấp của Áo Gia Văn trở nên nặng nhọc.

“Đợi đã, ta hạ lệnh thì chúng ta sẽ đồng thời bao trùm thần thức cả Long huyết tòa thành, đồng thời sóng vai lao xuống, nhất định phải thật nhanh” Áo Gia Văn nói.

Hán Bố Lý Đặc không nói gì.

Hắn nhất định phải giết Áo Lợi Duy Á trong thời gian ngắn nhất, càng ngắn thì chiến đấu với bọn Tháp La Sa càng thấp.

Lúc này ở bên trong đình viện.

Áo Lợi Duy Á cũng mới đình chỉ tu luyện.

“Đi thôi, mọi người đều đang đợi mình ngươi” Lâm Lôi cười nói.

Hai người liền sóng vai nhau đi ra ngoài cửa.

“Không biết có chuyện gì xảy ra mà hôm nay trong lòng ta luôn cảm thấy bất an. Ngay cả khi tu luyện phải mất rất lau mới tĩnh tâm tập trung tu luyện được” Áo Lợi Duy Á nhíu mày than thở: “Trong lòng lo lắng, thật sự có chút không rõ ràng”

Lâm Lôi cười nói: “Đừng nghĩ loạn lên, nếu ngươi thật sự lo lắng, thì tiến vào Vi Hình vị diện mật thất của ta đi”

“Nơi đó đã có nhiều người rồi, ta sẽ không đi xem náo nhiệt đâu” Áo Lợi Duy Á cười.

Hai người dọc tho con đường nhỏ đi đến, nhưng lúc này, hai đạo thần thức trong nháy mắt bao trùm cả Long huyết tòa thành. Nhưng đây là thần thức của Trung vị thần, nên Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á căn bản không thể nào phát hiện ra, vừa cười vừa đi.

Trong nháy mắt khi thần thức bao trùm.

Hai đạo nhân ảnh từ trên cao lo xuống với tốc độ kinh người, mục tiêu là Áo Lợi Duy Á.

“Không hay” Hai người Tháp La Sa, Đế Lâm đều là Trung vị thần, bọn họ nhật thấy thần thức đó. Tự nhiên bọn họ cũng tản khai thần thức, phát hiện ra hai tên Trung vị thần đang lao thẳng từ trên không trung xuống nhằm hướng hai người Áo Lợi Duy Á và Lâm Lôi.

Hai tên Trung vị thần.

Trong lòng Tháp La Sa, Đế Lâm cảm thấy kinh hãi.

“Xoát” “Xoát”

Trong nháy mắt tốc độ của Tháp La Sa và Đế Lâm đạt đến mức nhanh nhất, lao về phía Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, đồng thời thần thức truyền âm báo cho hai người Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á: “Nhanh vào đại sảnh, nhanh. Tên Áo Gia Văn giết đến đây” Âm thanh vang vọng trong óc hai người Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á.

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á phản ứng rất nhanh, hầu như đồng thời chạy về phía đại sảnh.

Tuy nhiên…

Hai người Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc vốn ở trên bầu trời khoảng nghìn mét, tốc độ lao xuống nhanh đến cực điểm. Mà Long huyết tòa thành lại rất lớn, từ đại sảnh đến Đông viện, khoảng cách cũng gần ngàn mét.

“Đến giết Áo Lợi Duy Á” Lâm Lôi vừa chạy trốn, vừa đoán ra nguyên nhân.

Nói về tốc độ, Lâm Lôi nhanh hơn Áo Lợi Duy Á không ít.

“Oanh” Đột nhiên ở phía sau Lâm Lôi vang lên tiếng nổ đinh tai nhức óc, chỉ ba động sinh ra đã khiến mặt đất xung quanh nứt ra, ngay cả vách tường xung quanh cũng nát bấy. May là trên đường lại không có người bình thường đi lại.

“Áo Lợi Duy Á” Lâm Lôi quay đầu lại nhìn.

Một tiếng rống giận đáng sợ vang lên, Lâm Lôi cảm thấy cả trời đất đều như run lên.

“Đế Lâm…” Lâm Lôi thấy lúc này Đế Lâm đang hé miệng, Áo Gia Văn và một người khác đang bị một cỗ hấp lực cường đại hút vào.

“Áo Gia Văn, đât là người yếu mới đạt đến Trung vị thần mà ngươi nói?” Hán Bố Lý Đặc tức giận thần thức truyền âm mắng.

“Ta không biết” Trong lòng Áo Gia Văn rất bực bội.

Hắn cho đến bây giờ không nghĩ ra là Đế Lâm lại đáng sợ như vậy. Vừa rồi hai người bọn họ đáp xuống, Áo Gia Văn nghĩ rằng, cho dù Tháp La Sa, Đế Lâm đến ngăn cản, hắn một mình một người hóa thành hai đại Thần phân thân, cũng có thể cầm chân đối phương một lát.

Nhưng hắn vừa định giết Áo Lợi Duy Á, thì cỗ hấp lực đáng sợ lại trống rỗng xuất hiện.

Hắn và Hán Bố Lý Đặc liên thủ còn khó có thể chống được lực hút của Đế Lâm.

Áo Gia Văn trong nháy mắt biến thành hai người, một người là Quang minh Thần phân thân, một người là Hỏa hệ Thần phân thân, hai cái Thần phân thân của Áo Gia Văn, và Bối Lỗ Đặc. Cả ba liên thủ chống cự lực hút, mới có thể miễn cưỡng cầm cự.

“Không hổ danh là Thôn Thiên Thú” Lâm Lôi than thở.

Thần thú đều rất lợi hại, bọn họ vừa đạt đến kỳ trưởng thành đã thành Hạ vị thần, Thiên phú mạnh có thể tưởng tượng được.

Dám xưng là Thôn Thiên thú, năng lực thôn hấp của Đế Lâm, mạnh hơn ba người con trai hắn gấp trăm gấp ngàn lần. Hôm nay hắn là Trung vị thần, Trung vị thần bình thường bị hắn hút thì hẳn phải chết.

“Lại được người cứu lần nữa” Áo Lợi Duy Á lúc này đã bay đến bên cạnh Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á rất hoảng sợ, đồng thời cũng khiếp sợ nhìn Đế Lâm: “Lâm Lôi, Thực lực của Đế Lâm thật là đáng sợ. Đây là năng lực gì? Thuộc về nguyên tố pháp tắc nào?”

Lâm Lôi cũng không biết nên nói cái gì.

Thuộc về nguyên tố pháp tắc gì? Ai biết được chứ.

“Bối Bối hắn cũng là Thần thú, dám xưng là Phệ Thần thử, vậy năng lực thiên phú của hắn là gì nhỉ?” Lâm Lôi rất tò mò.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 15: Không Cam Lòng

Tiếng nổ mạnh và tiếng hét của Đế Lâm vang vọng cả Long huyết tòa thành.

“Phát sinh chuyện gì vậy?” Vũ Thần, Đại tế ti, Hi Tắc kể cả bọn Địch Ly Á, Ốc Đốn và Cái Tỳ đều lập tức chạy lại. Đến khi chứng kiến Đế Lâm đang giằng co với Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc ở giữa không trung, lập tức cẩn thận đứng ở xung quanh Lâm Lôi.

Địch Ly Á lo lắng cầm tay Lâm Lôi, thấp giọng nói: “Lâm Lôi, tên Áo Gia Văn đó lại đến nữa rồi?” Địch Ly Á có vẻ rất là lo lắng.

Lần trước Áo Gia Văn đến giết chóc, Lâm Lôi đã ra lệnh cho bọn Địch Ly Á, Ốc Đốn ẩn ở trong Vi Hình vị diện mật thất. Cho nên bọn Địch Ly Á chưa thấy qua Áo Gia Văn, chỉ là theo Địch Ly Á thấy, hai tên Trung vị thần giết đến đây, sợ rằng là phía Áo Gia Văn.

“Là hắn, hắn còn mang theo một trợ thủ, tuy nhiên Đế Lâm Đại nhân và Tháp La Sa Đại nhân đủ để đối phó với bọn họ” Lâm Lôi nhẹ giọng an ủi.

Địch Ly Á gật đầu.

Bọn họ đều ngẩng đầu lên nhìn.

“Ha ha…” Giờ phút này Tháp La Sa cũng đã bay lên, đồng thời còn lớn tiếng cười nói: “Áo Gia Văn, không ngờ tiểu tử nhà ngươi còn có gan trở lại, xem ra không đặt câu nói lần trước của ta ở Đế đô vào trong lòng rồi”

Tháp La Sa vừa nói thì trong tay đã xuất hiện chiếc roi màu xanh.

“Xuy xuy” Chiếc roi tràn ngập hàn khí bức người.

Hai Thần phân thân của Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc đều cảm thấy kinh hãi trong lòng.

“Áo Gia Văn” Hán Bố Lý Đặc thần thức truyền âm hét lên. Hán Bố Lý Đặc rất phẫn nộ, chuyện phát triển hoàn toàn khác hẳn Áo Gia Văn đoán trước.

Lúc này Áo Gia Văn cũng cảm thấy không ổn.

Hai người bọn họ rất khó khăn mới chống cự được hấp lực cắn nuốt của Đế Lâm. Áo Gia Văn hóa thành hai đại Thần phân thân, cùng liên thủ với Hán Bố Lý Đặc mới khó khăn chống cự được, lúc này bọn họ căn bản không thể di động được đoạn dài. Nếu ở tình huống này mà Tháp La Sa vung roi tấn công, hai người bọn họ chỉ có thể trở thành cái đích cho người ta vụt.

“Ha ha, trước tiên nếm thử mấy trăm roi của ta rồi hãy nói” Tháp La Sa cười to huy động chiếc roi trong tay.

Mấy trăm roi?

Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc đang cố gắng chống cự hấp lực sắc mặt đại biến, công kích của Trung vị thần sao có thể đỡ trực tiếp?

“Hô”

Chiếc roi màu xanh như cự xà bay lên, biến thành một vệt tiên ảnh màu xanh, nhiệt độ xung quanh giảm nhanh chóng, trên mặt đất xuất hiện một tầng băng mỏng, chiếc roi màu xanh giống như mãng xà vẫy đuôi, hung hăng đánh về phía hai người Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc.

“Lui”

Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc gần như đồng thời cắn chặt răng, Năng lượng trong cơ thể tăng vọt, không lo bị thương cố gắng chạy ra khỏi phạm vi kình lực cắn nuốt của Đế Lâm.

“Bồng” Giữa không trung phát sinh chấn động kịch liệt, trống rỗng sinh ra kình phong mạnh mẽ, ngay cả một ít cây cối trong Long huyết tòa thành cũng bị gẫy đoạn, hai đại Thần phân thân của Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc huyền phù giữa bầu trời Long huyết tòa thành, sắc mặt bọn họ đều tái nhợt.

Đế Lâm chửi nhỏ một tiếng: “Hừ, nếu không phải Thần lực của ta không đủ tinh thuần, lượng còn ít thì hai người các ngươi thoát sao nổi?”

Tren bầu trời Long huyết tòa thành, hai đại Thần phân thân của Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc huyền phù giữa không trung.

“Hai người các ngươi tốt nhất là cút đi thật xa, nếu không ta sẽ không lưu tình nữa” Tháp La Sa cười cười, ngẩng đầu nhìn hai người có vẻ chật vật ở giữa không trung.

Hán Bố Lý Đặc nhìn về phía Áo Gia Văn, thần thức truyền âm nói: “Áo Gia Văn, tên Đế Lâm kia là người yếu mà ngươi nói? Hừ, ta thấy chúng ta phải đi thôi” Hán Bố Lý Đặc cũng không tiện lập tức bỏ đi, dù sao cũng đã lấy một kiện Thần khí của người ta.

Áo Gia Văn lạnh lùng nhìn phía dưới, lửa giận thiêu đốt trong lòng.

Ánh mắt hắn rơi lên người Áo Lợi Duy Á ở bên cạnh Lâm Lôi, Áo Gia Văn phẫn nộ đến độ cả người run lên, thần thức truyền âm nói: “Hán Bố Lý Đặc, chuyện này là ta sai, ta không điều tra rõ ràng thực lực của đối phương, nhưng tên Áo Lợi Duy Á này ta nhất định muôn giết, không giết được hắn, có chết ta cũng không cam lòng”

“Ngươi có ấm đầu không đó?” Hán Bố Lý Đặc bất mãn nhìn Áo Gia Văn.

Ánh mắt của Áo Gia Văn lại nhìn chằm chằm xuống bên dưới, chỉ là thần thức truyền âm nói: “Hán Bố Lý Đặc, ngươi yên tâm, cắn nuốt của Đế Lâm chỉ co thể hút một hướng mà thôi. Như vậy đi, hai người chúng ta tách ra tấn công bên dưới. Ta lúc này sẽ kiềm chế Tháp La Sa và Đế Lâm, ngươi cần phải giết chết Áo Lợi Duy Á, Hán Bố Lý Đặc, ta cầu xin ngươi”

Nói xong, Áo Gia Văn trịnh trọng nhìn về phía Hán Bố Lý Đặc.

Hán Bố Lý Đặc chần chờ một lát, rốt thở dài một hơi.

“Được rồi, ta đồng ý” Hán Bố Lý Đặc nói tiếp: “Tuy nhiên, nếu ta gặp phải nguy hiểm, ta sẽ đi trước, ngươi đừng trách ta”

“Đương nhiên không trách ngươi” Áo Gia Văn cảm kích nhìn Hán Bố Lý Đặc: “Cảm ơn”

“Chuẩn bị đi” Hán Bố Lý Đặc nói.

Quang minh và Hỏa thuộc tính Thần phân thân của Áo Gia Văn đồng thời phát uy, chỉ thấy Thánh Quang chói mắt tràn xuống bên dưới, trực tiếp bắn vào vị trí Lâm Lôi. Thánh quang này thực ra là tịnh hóa ánh sáng, Thánh vực cường giả bình thường bị chiếu vào sẽ bị thương.

Lúc trước, Áo Gia Văn hủy diệt hoàng cung Ba Lỗ Khắc đế quốc chính là dùng chiêu này.

Chiêu này, khiến cho người ở trong Hoàng cung chết gần hết. Chỉ có An Khoa, Tây Ni may mắn sống sót, Tây Ni thì bị trọng thương.

“Không ổn” Lâm Lôi nhìn thấy cảnh này, không hề do dự, lập tức đấm mạnh xuống mặt đất.

“Oanh” Cả mặt đất chấn động.

Một cỗ Năng lượng ba động kỳ lạ xuất hiện xung quanh bầu trời hơn mười người, giống như chiếc lồng kính trong suốt, trực tiếp bảo vệ tất cả mọi người ở trong đó.

Địa hệ cấm kỵ Ma pháp – Mạch Động thủ hộ.

Mạch Động thủ hộ, là một loại Phòng ngự ma pháp ở phạm vi lớn. bình thường có thể dùng để phòng ngự một tòa thành trì, như đối phương thi triển Vẫn Thạch Thiên Hàng, vô số tảng đá rơi vào tòa thành, thì có thể thi triển Mạch Động thủ hộ chống cự.

Sau khi đạt đến Thần cấp thì thi triển Cấm kỵ Ma pháp chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Hơn nữa nói về uy lực, mạnh hơn Thánh vực thi triển rất nhiều. Lâm Lôi khống chế Mạch Động thủ hộ trong phạm vi mấy chục mét, Thánh quang chiếu vào đều bị Mạch Động thủ hộ ngăn cản lại.

“Sưu” “Sưu” Hai đạo ảo ảnh một Đỏ một Trắng bay xuống rất nhanh, Áo Gia Văn không nghĩ dùng Thánh quang giết địch, chiêu này chỉ khiến hắn khiến tình thế loạn lên mà thôi, khi hai đại Thần phân thân của hắn lao xuống cực nhanh thì đồng thời.

Hán Bố Lý Đặc vòng một vòng, lẻn về phía Lâm Lôi.

“Ta đi ngăn cản hắn. Tháp La Sa, hai cái Thần phân thân của Áo Gia Văn giao cho ngươi, đừng có sơ suất đo” Đế Lâm lập tức thần thức truyền âm cho Tháp La Sa.

“Yên tâm đi

Tháp La Sa chỉ cười cười.

Tốc độ của Đế Lâm tăng đến mức cực hạn, hóa thành một đạo ảo ảnh chặn đứng Hán Bố Lý Đặc. Mà lúc này một đạo ảo ảnh màu đỏ mang theo khí thế hủy thiên diệt địa đang điên cuồng lao đến, Trường thương trong tay giống như một con rồng lửa đang lao đến.

Đế Lâm nhất thời cảm thấy hốt hoảng: “Tên Áo Gia Văn này điên à?”

Đế Lâm có thể tấy, Hỏa thuộc tính Thần phân thân của Áo Gia Văn đang không để ý hết thảy sử dụng Thần lực, phải biết rằng Thần lực của Thần cấp rất là thong thả, chiến đấu bình thường thì không nỡ điên cuồng sử dụng. Sử dụng điên cuồng như thế sẽ không duy trì được lâu, Thần lực trong cơ thể sẽ tiêu hao hết, đến lúc đó chỉ còn có thể để người nhào lặn.

“Hưu” Con mắt thứ ba ở giữa trán Đế Lâm lập tức bắn ra một đạo sóng gặn trong suốt.

Hỏa thuộc tính Thần phân thân của Áo Gia Văn thực lực không bằng Quang minh Thần phân thân, nên bị sóng gợn trong suốt ảnh hưởng. thân hình đình trệ một lát, Đế Lâm liền dùng Thần khí chộp lấy, trực tiếp chục vào đầu Áo Gia Văn.

"Thương!"

Đế Lâm và Hỏa thuộc tính Thần phân thân va chạm mạnh.

Đế Lâm bị Hỏa thuộc tính Thần phân thân kiềm chế, mà Hán Bố Lý Đặc đang lao về phía Áo Lợi Duy Á, Áo Lợi Duy Á lúc này chạy đã không còn kịp, tốc độ của hắn còn lâu mới bằng Hán Bố Lý Đặc.

“Ha ha” Trong mắt Hán Bố Lý Đặc hiện lên một tia hưng phấn.

“Cao hứng quá sớm đo” Một giọng nói lạnh nhạt vang lên trong đầu Hán Bố Lý Đặc, chỉ thấy một vị nam tử mặc trường bào màu đen xuất hiện trước mặt Hán Bố Lý Đặc, nam tử mặc áo đen trong tay cầm một thanh trường đao hẹp màu đỏ đang chém tới.

Trường đao rút ra, Không gian tất cả đều đã vỡ vụn.

“Bồng” tay phải Hán Bố Lý Đặc léo ra ánh sáng đánh lên đao phong. Nhất thời cả người bị đánh bay ra. Trong tay Hán Bố Lý Đặc cũng mang theo Thần khí toàn sáo, hắn cũng sử dụng hai tay để công kích.

Hán Bố Lý Đặc chấn động: “Tên Tháp La Sa này, còn có một Hủy diệt Thần phân thân”

Lúc này, Tháp La Sa mặc áo màu lam đang giằng co với Thần phân thân của Áo Gia Văn. Nhưng Tháp La Sa cầm thanh trường đao hẹp này lại một chiêu bức lui Hán Bố Lý Đặc.

“Áo Gia Văn, đi mau” Hán Bố Lý Đặc thần thức truyền âm hô to một tiếng, không hề tham chiến, lập tức bay phương Bắc.

"A -"

Quang Minh và Hỏa thuộc tính Thần phân tổn n của Áo Gia Văn đều để lộ ra khuôn mặt dữ tợn, đồng thời phát ra tiếng rít không cam lòng. Hắn để Hỏa thuộc tính Thần phân thân đối phó Đế Lâm, cùng lắm thì tổn thất một cái Thần phân thân”

Cho dù tổn thất một cái Thần phân thân, thì hắn cũng muốn giết Áo Lợi Duy Á, chỉ vì báo thù cho con.

Tuy nhiên, Tháp La Sa lại còn có Thần phân thân, hơn nữa xem thực lực lại khác hẳn, Hủy diệt thuộc tính Thần phân thân của Tháp La Sa, nói về thực lực không thấp hơn Thủy thuộc tính Thần phân thân của Tháp La Sa.

Phát ra tiếng rống không cam lòng, hai đại Thần phân thân của Áo Gia Văn lập tức hóa thành hai đạo ánh sáng đỏ trắng, đồng thời bay về phương Bắc.

“Cuối cùng cũng kết thúc” Hầu hết người ở trong Long huyết tòa thành đều thở dài một hơi.

Đám thị vệ, người hầu đều cảm thấy run sợ, chiến đấu cao cấp vậy, Người bình thường bọn họ mà bị cuốn vào thì chỉ có chết, thậm chí ngay cả Linh hồn cũng bị đánh tan.

Tháp La Sa, ngươi sao luôn ẩn tàng thực lực chứ, đến nước này sao ngươi không lưu bọn họ lại? Đế Lâm hơi bất mãn nói: “Đừng nói, ngươi không có năng lực đó, Năng lực của ngươi ta biết kha khá đó.”

Đế Lâm, Tháp La Sa năm ngàn năm trước đều sống Ngọc Lan đại lục, từng là bạn tốt.

Năng lực thiên phú của Đế Lâm, Năng lực thiên phú của Tháp La Sa, đều hiểu rất rõ.

“Ha ha, đừng nói ta” Hai Thần phân thân của Tháp La Sa dung hợp làm một, cười cười nhìn Đế Lâm: “Đế Lâm, ngươi sao chỉ thi triển một lần cắn nuốt, vừa rồi nếu ngươi thi triển thêm một lần nữa, sợ rằng là có thể cắn nuốt Hỏa thuộc tính Thần phân thân của Áo Gia Văn rồi”

Đế Lâm liếc mắt nhìn Tháp La Sa một cái: “Thi triển thêm lần nữa? Nói thì đơn giản, thi triển một lần nữa thì thần lực của ta sẽ tiêu hao hết. Con mẹ nó, thật là đáng tiếc, ta vừa rồi lần đầu tiên thi triển, lại không thành công, vốn nghĩ rằng một hơi là có thể giết chết hai người bọn họ”

Thiên phú năng lực, quá mức nghịch thiên.

Tương tự vậy, khi thi triển thì Năng lượng trong cơ thể tiêu hao cũng rất kinh người, số lần thi triển không quan hệ với thực lực cường đại hay không.

Thực lực yếu, cũng có thể thi triển hai ba lần, chỉ là uy lực mỗi lần thấp hơn mà thôi. Thực lực mạnh, cũng chỉ có thể thi triển hai ba lần, nhưng mỗi một lần uy lực rất kinh người.

“Ngươi quá tham lam, nếu 5000 năm trước, không phải ngươi có lòng tham, muốn cho đám con ngươi lấy vài viên Hạ vị thần Thần cách. Thi triển năng lực cắn nuốt của ngươi, thì ngươi cũng sẽ không khiến Bối Lỗ Đặc Đại nhân tức giận, đem giam ngươi vào trong Vị diện ngục giam” Tháp La Sa cười nói.

Đế Lâm hừ lạnh một tiếng không nói thêm gì nữa.

Nhớ lại hơn 5000 năm trước, hắn cảm thấy khó chịu trong lòng.

Đế Lâm, Tháp La Sa hai người vừa nói, vừa đi về phía bọn Lâm Lôi. Đám người Lâm Lôi, Vũ Thần thấy trận đánh này đều cảm thấy chênh lệch giữa bọn họ và Trung vị thần, chỉ dựa vào thực lực bọn họ bây giờ, ở trước mặt Trung vị thần đúng là chịu chết.

“Tháp La Sa Đại nhân, Đế Lâm Đại nhân, cảm ơn” Áo Lợi Duy Á đi ra phía trước, trịnh trọng nói.

“Không có gì,tuy nhiên tiểu tử ngươi ít gây phiến toái là được” Tháp La Sa cười cười nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 16: Chiết Phản

Sau khi đánh lui Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc, mọi người trong Long Huyết tòa thành cùng với bọn Lâm Lôi, Đế Lâm, Tháp La Sa đi vào đại sảnh, vui vẻ cười nói, cùng mở tiệc ăn mừng.

Đám người Lâm Lôi tâm tình cũng không tệ.

Nhưng Áo Gia Văn tâm tình lại cực kỳ tồi tệ! Như bầu trời xám xịt.

Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc hai người cùng sóng vai nhắm hướng Áo Bố Lai Ân đế quốc mà bay tới.

Hán Bố Lý Đặc liếc nhìn Áo Gia Văn nói: "Áo Gia Văn, đừng tức giận nữa. Bất luận là Tháp La Sa hay Đế Lâm, thực lực của hai người bọn họ, đều vượt quá sự dự đoán. Chỉ bằng vào hai người chúng ta, muốn trước mắt bọn họ mà giết chết Áo Lợi Duy Á, căn bản là không có khả năng".

Áo Gia Văn trầm mặc.

"Muốn giết Áo Lợi Duy Á, trừ phi Áo Lợi Duy Á rời khỏi Long Huyết thành, hoặc là... Tháp La Sa, Đế Lâm rời khỏi Long Huyết thành" Hán Bố Lý Đặc nói "Áo Gia Văn, ngươi tạm thời hãy buông tha đi. Đợi lúc nào đó, có thể mời A Đức Kim Tư đại nhân ra tay, hoặc là nhờ Bá Nạp Tư, Cái Đằng Bỉ hai người bọn hắn cùng giúp chúng ta. Vậy chúng ta mới mười phần nắm chắc".

Bất luận là A Đức Kim Tư ra tay.

Hay là Bá Nạp Tư, Cái Đằng Bỉ, Hán Bố Lý Đặc, Áo Gia Văn bốn người liên thủ.

Nếu hai tình huống này, chỉ cần một tình huống phát sinh, cũng có thể dễ dàng giết sạch Long Huyết thành, giết chết Áo Lợi Duy Á.

Nhưng, làm sao để A Đức Kim Tư đại nhân ra tay?

"A Đức Kim Tư đại nhân là thân phận gì? Trước mặt hắn, ta nói cũng không dám nói" Áo Gia Văn tự giễu cười nói "Về phần Bá Nạp Tư, Cái Đằng Bỉ, hai người bọn họ, cũng rất khó kết giao.

Muốn bọn họ hỗ trợ, phải bỏ ra thời gian, tinh lực. Căn bản là không có khả năng".

"Ngươi biết là tốt rồi, trước tiên hãy nhẫn nại đi đã" Hán Bố Lý Đặc nói.

Áo Gia Văn trầm mặc.

Nhẫn nại?

Thù giết con, làm sao có thể bỏ qua? Áo Gia Văn không một thời khác nào mà không nghĩ đến việc giết Áo Lợi Duy Á.

Hán Bố Lý Đặc liếc nhìn Áo Gia Văn, không khỏi cảm thán tận đáy lòng: "Áo Gia Văn này, xem ra đã thật sự nhập ma, vẫn không dứt bỏ được" Hán Bố Lý Đặc mở miệng nói: "Áo Gia Văn, chúng ta muốn giết Áo Lợi Duy Á, phải tra rõ ràng nơi ở của hắn, dùng thần thức tra được vị trí của hắn, nhưng đồng thời cũng làm cho bọn hắn phát hiện ra chúng ta. Chúng ta căn bản không có khả năng khi có Tháp La Sa, Đế Lâm bên cạnh mà giết chết được Áo Lợi Duy Á. Ngươi vẫn không muốn bỏ qua sao".

"Ngươi vừa rồi nói cái gì!" Áo Gia Văn đột nhiên trừng mắt, kinh hỉ nhìn Hán Bố Lý Đặc.

Hán Bố Lý Đặc sửng sốt: "Ta, ta đâu nói gì đâu?"

"Vừa rồi ngươi nói, dùng thần thức điều tra…" Áo Gia Văn kinh hỉ con mắt cũng sáng lên.

Hán Bố Lý Đặc cũng thấy mù mờ nói: "Đúng, chúng ta dùng thần thức tìm Áo Lợi Duy Á, thì Đế Lâm, Tháp La Sa dám chắc cũng phát hiện chúng ta, chúng ta có đánh lén cũng không được thì làm sao?" Hán Bố Lý Đặc không biết vì sao Áo Gia Văn lại kinh hỉ như vậy.

"Ha ha…"

Áo Gia Văn cười ha hả.

"Hử?" Hán Bố Lý Đặc càng thêm nghi hoặc.

Áo Gia Văn hít sâu một hơi. Trong mắt lại toát ra áp lực kích động: "Hán Bố Lý Đặc, chúng ta dùng thần thức truy tìm Áo Lợi Duy Á. Đám người Tháp La Sa sẽ phát hiện ra chúng ta. Vậy… nếu ta không dùng thần thức thì sao? Ha ha, ta ngay cả điều này cũng không nghĩ ra, ta thật quá ngu xuẩn. Ha ha…"

Áo Gia Văn kích động cười ha hả.

Hán Bố Lý Đặc hơi hiểu được: "Áo Gia Văn, không cần dùng thần thức, cũng không thể nào mà tìm được Áo Lợi Duy Á".

"Yên tâm" Áo Gia Văn ánh mắt tỏa ra sự lạnh lẽo "Rất đơn giản, ta chỉ cần lặng lẽ lẻn vào Long Huyết thành. Vậy Tháp La Sa và Đế Lâm, cũng không thể thời khắc nào cũng phóng thích thần thức. Chỉ cần tại Long Huyết thành, ta tốn hao một chút thời gian, là có thể tìm được Áo Lợi Duy Á!"

Áo Gia Văn vô cùng tự tin.

"Cẩn thận một chút, không thì chưa tìm thấy Áo Lợi Duy Á, đã đụng phải Tháp La Sa, Đế Lâm rồi!" Hán Bố Lý Đặc cười nói.

"Yên tâm, vận khí của ta sẽ không tệ như vậy đâu" Áo Gia Văn lập tức nói ngay.

Hắn một thân một mình lẻn vào Long Huyết thành, nguy hiểm duy nhất, chính là chưa tìm được Áo Lợi Duy Á, mà đã đụng phải Đế Lâm, Tháp La Sa. Như vậy hắn căn bản không kịp truy sát Áo Lợi Duy Á.

"Phương pháp này của ngươi, đích xác là có thể thành công, tính khả thi rất cao" Hán Bố Lý Đặc gật đầu nói "Chỉ là, phương pháp này cũng có nguy hiểm. Áo Gia Văn, ta chỉ có thể ở chỗ này đợi ngươi có thành công trở về, về phần ta, cũng không thể đi theo ngươi".

"Không cần ngươi đi" Áo Gia Văn cũng hiểu "Một mình ta cũng đủ rồi".

Nói xong, Áo Gia Văn quay về phía Hán Bố Lý Đặc cười, rồi trực tiếp xoay người ngược lại bay về hướng Long Huyết thành.

Hán Bố Lý Đặc nhìn bóng lưng Áo Gia Văn rời đi, trong lòng cảm thán: "Nhược điểm duy nhất của Áo Gia Văn chính là quá coi trọng con trai hắn" Vô luận là Hán Bố Lý Đặc hay Áo Gia Văn, đều là hạng người lòng dạ độc ác, như Vũ Thần sơn chính là do Hán Bố Lý Đặc hủy diệt.

Mà Hoàng cung của Ba Lỗ Khắc đế quốc, chính là do Áo Gia Văn hủy diệt.

Long Huyết tòa thành, trong chỗ ở của Lâm Lôi, Địch Lỵ Á.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hưởng thụ thế giới của hai người, trên giường, Địch Lỵ Á đang nằm ở trong lòng Lâm Lôi, đầu dán vào lồng ngực Lâm Lôi, nghe tiếng tim Lâm Lôi đập.

Lâm Lôi vuốt ve mái tóc Địch Lỵ Á, ngửi thấy mùi thơm của Địch Lỵ Á, trong lòng cảm thấy bình lặng.

"Lâm Lôi" Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

"Hử?" Lâm Lôi đáp.

Địch Lỵ Á nói: "Lâm Lôi, mấy ngày này ta luôn phải kinh hãi run sợ, loại cuộc sống này…" Địch Lỵ Á ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi "Lúc nào mới có thể chấm dứt".

Thật ra Lâm Lôi cũng cảm giác được, trong Long Huyết thành lòng người cũng rất lo lắng.

"Nàng lo lắng điều gì?" Lâm Lôi cảm thán thở "Năm đó, khi chúng ta còn trẻ, nàng cũng chỉ là một ma pháp sư bình thường, ta cũng còn chưa đạt tới thánh vực. Lúc đó, ta không phải chỉ có một con đường thôi sao? Một con đường chiến đấu để sinh tồn. Mà ngày nay, ta đã bước vào thần vực. Mà Địch Lỵ Á nàng, vài năm nữa cũng có thể hoàn toàn luyện hóa thần cách, bước vào thần vực. Năm đó chúng ta cũng không sợ hãi, bây giờ thì sợ cái gì?"

Địch Lỵ Á nhớ lại quá khứ cuộc sống một thân một mình cô độc của nàng. Khi đó Lâm Lôi đang cùng Ngả Lệ Tư ở cùng một chỗ, rồi sau đó mỗi người một ngã gần mười năm trời.

Cũng nghĩ đến

Cùng Lâm Lôi ở cùng một chỗ.

Địch Lỵ Á nở nụ cười, đúng, mình còn lo lắng cái gì.

Cuộc sống tĩnh lặng như vậy. Nàng đã rất thư thái. Lâm Lôi và Địch Lỵ Á mặc dù tu luyện, nhưng cũng thường xuyên bỏ ra một phần thời gian, hai người ở cùng một chỗ, hưởng thụ sự ấm áp này.

"Lâm Lôi, chàng không đi gặp Ngả Lệ Tư sao?" Địch Lỵ Á đột nhiên mở miệng hỏi.

"Nàng nói Ngả Lệ Tư?" Lâm Lôi nhắc tới Ngả Lệ Tư, trong lòng cũng không rung động gì quá lớn. Chỉ là một loại cảm thán thương hải tang điền "Ta chưa gặp qua Ngả Lệ Tư. Sao vậy, nàng đã gặp rồi sao?" Lâm Lôi và Ngả Lệ Tư kết hôn cũng đã hơn mười năm.

"Đã gặp qua" Địch Lỵ Á nói "Hơn nữa ngay tại Đế đô Ba Lỗ Khắc thành".

"Đế đô. Ngả Lệ Tư tại Đế đô?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Địch Lỵ Á gật đầu nói: "Đúng, chúng ta tại Đế đô cũng có một tòa Phổ Lỗ Khắc Tư Hội quán, hơn nữa Ngả Lệ Tư bây giờ là quán trưởng Phổ Lỗ Khắc Tư Hội quán. Đương nhiên, chỉ là quán trưởng chi nhánh mà thôi. Ngả Lệ Tư so với trước đây cũng không có khác gì nhiều, còn hấp dẫn hơn trước" Địch Lỵ Á hé mắt nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi chỉ cười cười.

Hắn cũng nhớ, năm đó ngày hủy diệt. Chính là hắn đã đưa Ngả Lệ Tư và La Lâm kia giao cho Tổng quán trưởng Phổ Lỗ Khắc Tư Hội quán chiếu cố.

"Hơn nữa, Ngả Lệ Tư nàng ta vẫn chưa kết hôn" Địch Lỵ Á con mắt nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, chú ý vẻ mặt biến hóa của Lâm Lôi.

"Cái gì?" Lâm Lôi có chút giật mình.

Dù sao cũng đã hơn mười năm trôi qua, bọn họ năm đó tình đầu tựa như mộng ảo không phải là sự thật. Vào ngày hủy diệt đó, Tạp Lam kia cũng đã chết, Lâm Lôi tưởng rằng Ngả Lệ Tư sớm đã kết hôn.

"Sao vậy, có một chút suy nghĩ đặc biệt sao?" Địch Lỵ Á cười rất tà dị.

"Không có gì. Chỉ là có chút cảm thán thôi" Lâm Lôi cười nói.

Địch Lỵ Á cũng không trêu Lâm Lôi nữa, gật đầu nói: "Thật ra Ngả Lệ Tư nàng ta ở tại Đế đô, là do Chiêm Ni nói cho ta biết. Chiêm Ni không phải là thường xuyên ở tại Đế đô sao? Nàng ta cũng là nhân vật quý tộc nổi danh tại Đế Đô. Tại một vài yến hội, nàng ta tự nhiên biết Ngả Lệ Tư".

Đang lúc vợ chồng Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đang nói chuyện, một bóng người từ trong lòng đất hậu hoa viên Long Huyết thành xông ra, chính là Áo Gia Văn.

"Bây giờ, cũng không sai biệt lắm" Áo Gia Văn trong lòng thầm nghĩ.

Thật ra Áo Gia Văn khi cách Long Huyết thành mấy trăm dặm, đã đợi đại khái ba bốn giờ, mới đến đây. Dựa theo tính toán của Áo Gia Văn… Sau khi chiến đấu một thời gian hẳn là yến tiệc, hắn nghĩ rằng, giờ phút này đã là nửa đêm.

"Không sai biệt lắm tất cả mọi người đã về phòng của mình, chỉ có một vài hộ vệ tuần tra mà thôi" Áo Gia Văn cố nén kích động trong lòng.

Bắt đầu lặng yên nhắm hướng phía trong Long Huyết thành mà đi tới.

Long Huyết thành phi thường lớn, có thể chứa cả một ngôi thành nhỏ. Dân cư cũng có mấy ngàn người, mỗi buổi tối đều có không ít hộ vệ tuần tra. Đương nhiên với thực lực trung vị thần của Áo Gia Văn, tự nhiên là dễ dàng tránh thoát những đội tuần tra này.

"Hầy, các huynh đệ, các ngươi tiếp tục đi, chúng ta về trước nghỉ ngơi đây".

Các nhóm ban đêm tuần tra đích đội viên cũng đã giao ban, một nhóm hộ về vừa đàm luận vừa đi đến chỗ của mình, khi đi tới bắc viên nơi mà hộ vệ, thị nữ bình thường cư ngụ, bọn họ tự nhiên phân tán ra, đi về phòng của mình.

Trong đó một hộ vệ đang đi về phòng của mình.

Đột nhiên, hắn cảm thấy đầu mình choáng váng, toàn bộ ý thức đều mơ hồ. Một bóng người xuất hiện trước mặt hắn, đó là Áo Gia Văn.

"Nói cho ta biết, Áo Lợi Duy Á ở nơi nào" Áo Gia Văn mở miệng nói.

Mặc dù Áo Gia Văn đối với thủ đoạn thao túng người khác cũng không quen thuộc lắm, nhưng chỉ với tinh thần lực trung vị thần của hắn, khống chế một người thường quả thực quá dễ dàng.

"Không biết" Hộ vệ ngây ngốc nói.

Áo Gia Văn không khỏi nhướng mày: "Vậy Tháp La Sa, Đế Lâm ở đâu?"

"Không biết" Hộ vệ vẫn nói như trước.

Áo Gia Văn tận đáy lòng không khỏi tức giận, nhưng trong nháy mắt hắn cũng hiểu được: "Xem ra những người thường tại Long Huyết thành, đối với mấy người thần cấp căn bản là không biết. Chỉ có những người thân cận mới có thể biết" Áo Gia Văn cẩn thận tra hỏi một hồi.

"Ta hỏi ngươi, ngươi có nhìn thấy một người đầu tóc hai màu đen trắng, trông như một thanh niên hay không, hơn nữa hắn thường xuyên ở cùng với Lâm Lôi" Áo Gia Văn nói.

"Có gặp qua" Hộ vệ máy móc trả lời.

"Ngươi biết hắn đang ở nơi nào không?" Áo Gia Văn cảm thấy vui vẻ, liền hỏi tới.

"Tại Đông viện, lúc ta tuần tra có nhìn thấy qua vị đại nhân này, hắn cùng mấy đại nhân khác cũng ở tại Đông viên, Lâm Lôi đại nhân thường xuyên cùng với bọn họ ở cùng một chỗ" Hộ vệ nói. Áo Gia Văn tận đáy lòng mừng như điên: "Xem ra bọn người Áo Lợi Duy Á, Tháp La Sa, Đế Lâm đều ở tại Đông viên".

"Đưa ta đến đó" Áo Gia Văn nói.

"Vâng" Hộ vệ không chút phản kháng.

Tên hộ vệ này lập tức dẫn Áo Gia Văn, đi ra Bắc viên, nhằm thẳng hướng Đông viên mà đi tới.

"Hầy, Uy Nhĩ, ngươi không phải đã về nghỉ ngơi sao, đến Đông viên để làm chi?" Mấy người hộ vệ tuần tra tại Đông viên đang đi tới, bọn họ hiển nhiên biết tên hộ vệ này, lập tức dò hỏi.

Áo Gia Văn giờ phút này ẩn nấp cách đó không xa.

"Nói cho bọn họ, nói ngươi trong lúc tuần tra, bị mất một món đồ tại

Đông viên, nên đến để tìm" Áo Gia Văn lập tức nói.

Tên hộ vệ cũng nói: "Ta khi tuần tra, bị rớt đồ tại Đông viên, bây giờ đến đó tìm".

Mấy hộ vệ kia đều cười: "Uy Nhĩ, ngươi thật sự là không cẩn thận, nơi này khá tối, ngươi phải tìm cho kỹ một chút. Tìm không được, sáng sớm ngày mai tìm cũng không muộn" Nói xong mấy hộ vệ cũng đều tiếp tục tuần tra.

Bọn họ mặc dù cảm thấy Uy Nhĩ nói chuyện so với trước đây có chút khác nhau, nhưng bọn hắn cũng không hoài nghi.

Dù sao bọn họ nhìn qua cũng nhận ra được huynh đệ Uy Nhĩ của bọn họ.

"Tiếp tục xuất phát" Áo Gia Văn truyền âm hạ lệnh, hộ vệ lúc này hướng tới Đông viên là khu vực sâu nhất của Long Huyết thành mà đi tới…

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 17: Truyền Âm

Tên hộ vệ dẫn Áo Gia Văn đi thẳng một đường, được một lát sau hắn chợt khựng lại.

"Sao lại dừng lại?" Áo Gia Văn lập tức quát hỏi. Giờ phút này Áo Gia Văn cũng triển khai tiểu phạm vi thần chi lĩnh vực, làm cho thanh âm không truyền ra ngoài.

Tên hộ vệ ngây ngốc nói: "Ta chỉ biết là các vị đại nhân đều ở tại các phòng này, bình thường chúng ta không được phép đi vào, vị đại nhân nọ ở tại phòng nào, ta không biết" Hộ vệ này trả lời, làm cho Áo Gia Văn không khỏi ngạc nhiên.

Nhưng hắn cũng hiểu.

Khu vực mà đám người Áo Lợi Duy Á ở, thị vệ bình thường không cho phép tiến vào.

“Phòng ở bên trong..." Áo Gia Văn có thể thấy bên trong có sáu bảy ngôi nhà nhỏ hai tầng, mỗi mỗi nhà đều có vườn riêng "Cái này khá phiền toái đây, không biết Áo Lợi Duy Á ở trong cái nào" Áo Gia Văn chân mày cau lại.

Đám người Vũ Thần, Đại tế tự, Tháp La Sa, Đế Lâm, Hi Tắc, Áo Lợi Duy Á đều ở nơi này. Trong đó Hi Tắc độc chiếm một căn nhà hai tầng, bản thân Hi Tắc đang nhắm mắt khoanh chân ngồi ở trên giường.

Hi Tắc tu luyện hắc ám nguyên tố pháp tắc, một loại huyền ảo về phương diện ẩn thân.

Đối với Hi Tắc mà nói, hắc ám cũng giống như mẫu thân làm cho hắn cảm thấy thoải mái, Hi Tắc hoàn toàn có thể dễ dàng dung nhập vào trong bóng tối, làm cho người khác không phát hiện được sự tồn tại của hắn. Đồng thời... Hi Tắc cũng có thể nhận thấy được, những sự vật tồn tại không thuộc về bóng tối.

Ví dụ như, Hi Tắc cảm giác rõ ràng được, ngôi nhà bên cạnh hắn có một cỗ khí tức nóng như lửa.

Tựa như một hỏa tinh phảng phất trong bóng tối, hiện ra trước mắt.

"Hử?" Hi Tắc nhướng mày “Sao lại có người đêm khuya tới đây?"

Là vua sát thủ, Hi Tắc tu luyện thuật ẩn thân, là người đầu tiên cảm giác được có người tới gần khu vực bọn hắn ở. Hơn nữa Hi Tắc cảm giác được, người đến không chỉ một người: "Khí tức yếu ớt như thế, đáng tiếc, nằm ngoài sự dò xét của ta".

Hi Tắc cũng không cần dùng thần thức.

Đối với Hi Tắc mà nói, dùng thần thức là hành vi ngu xuẩn, ngươi sử dụng thần thức, người khác tự nhiên cũng sẽ nhận thấy được ngươi.

Hi Tắc cả người tự nhiên biến mất. Nếu có kẻ mạnh thần cấp cẩn thận quan sát, mới có thể miễn cưỡng chú ý tới hắc ám trong phòng có chút biến hóa, ẩn trong bóng đêm, Hi Tắc nhanh chóng ra khỏi căn nhà.

Mà giờ phút này... Áo Gia Văn đang cùng với tên hộ vệ ở cách đó không xa.

"Sao lại là hắn!" Chỉ cách khỏang một trăm thước, Hi Tắc liền nhận ra được đối phương.

Điều này làm cho Hi Tắc giật cả mình, liền cười lạnh: "Áo Gia Văn này thật sự là gan lớn can đảm, dám đêm khuya đến nơi này" Không thể không nói, thuật ẩn thân của Hi Tắc thật sự là rất cao. Ẩn thân chỉ cách Áo Gia Văn khoảng trăm thước, Áo Gia Văn căn bản không nhận ra được sự tồn tại của Hi Tắc.

Hi Tắc lúc này thần thức triển khai về hướng Tháp La Sa đang ở.

Tháp La Sa cũng không ẩn dấu sự tồn tại của bản thân. Hi Tắc rất dễ dàng phát hiện Tháp La Sa: "Tháp La Sa đại nhân, Áo Gia Văn tới, đang ở bên ngoài".

"Áo Gia Văn?"

Tháp La Sa chấn động, nhưng là lập tức trong đáy lòng nổi lên sự tức giận "Tên Áo Gia Văn này, ta liên tục hai lần không xuống tay, hắn thật cho rằng ta không dám giết hắn sao?" Tháp La Sa trực tiếp bay ra khỏi chỗ ở, đi ra phòng ngoài.

Tháp La Sa về phương diện ẩn thân, rõ ràng là thua xa Hi Tắc, chỉ là tốc độ của Tháp La Sa rất nhanh! Chỗ ở của hắn và Áo Gia Văn cách xa nhau hơn trăm thước mà thôi, khoảng cách như vậy, Tháp La Sa vừa bay ra khỏi phòng là thấy ngay Áo Gia Văn, liền lập tức bay tới.

"Bây giờ chỉ có thể tìm một người hầu chuyên môn hầu hạ những kẻ mạnh thần cấp, điều tra một chút" Áo Gia Văn giờ phút này đang chuẩn bị tìm một hầu để tra hỏi.

"Ồ?" Áo Gia Văn giật mình quay đầu lại.

Một bóng người cực nhanh phóng đến đây, Áo Gia Văn sắc mặt đại biến, trong đáy lòng thầm chửi: “Khốn kiếp, sao lại là hắn!!!" Thấy Tháp La Sa đang đến, Áo Gia Văn chỉ biết đã một lần thất bại, mặc dù trong đáy lòng không cam lòng, nhưng hắn bất chấp nhiều ít, lập tức hướng lên trời cao mà phóng đi.

"Mẹ nó, còn muốn chạy trốn!" Tiếng gầm gừ của Tháp La Sa vang vọng cả Long Huyết tòa thành.

Nhất thời đa số người dân tại Long Huyết thành đều tỉnh giấc.

"Hát..." Tiếng kêu chói tai trong nháy mắt vang vọng khắp thiên địa, thanh âm này so với sấm sét còn muốn chói tai hơn.

"Đây là cái gì vậy!"

Mấy người Ốc Đốn, Cái Tỳ Đẳng tất cả bởi vì tiếng gầm này mà chạy ra khỏi phòng, đều kinh hãi nhìn một màn trước mắt. Chỉ thấy trên bầu trời Long Huyết thành, xuất hiện một con rắn lớn màu xanh đang uốn lượn dài chừng mười ngàn thước làm cho người ta sợ hãi, thân hình so với mấy căn lầu còn muốn to hơn, làm cho lòng người phát lạnh.

Con rắn lớn màu xanh này xoay quanh giữa không trung, đầu rắn ngẩng cao, tiếng kêu chói tai cũng từ đó mà phát ra.

"Không!" Một bóng người bị giữ lại giữa không trung, tuyệt vọng hét lên.

Miêng rắn thật lớn mở ra, cả thiên địa không gian cũng đều chấn động kịch liệt, bóng người nọ tuy cố gắng kháng cự, cũng không thể kháng cự lại lực lượng thôn phệ lớn như vậy, trực tiếp bị con rắn đó nuốt đi.

Con rắn màu xanh uốn lượn dài cả vạn thước, cuối cùng biến thành hình người, đúng là Tháp La Sa tóc dài màu xanh biếc.

Tháp La Sa bay xuống, trong miệng còn đang mắng chửi: "Áo Gia Văn này, thật nghĩ ta không dám giết hắn sao, hừ, ra khỏi chúng thần mộ địa, ta còn không có đại khai sát giới. Tên này, căn bản là không để ý đến lời ta nói".

Phía dưới một đám người tụ tập một chỗ, ngay cả Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cũng đều chạy đến.

"Vừa rồi là Áo Gia Văn?" Lâm Lôi vừa rồi cũng không thấy rõ, hắn chỉ mơ hồ thấy có bóng người bị Tháp La Sa nuốt vào bụng.

Bản thể của Tháp La Sa, Lâm Lôi năm đó tại chúng thần mộ địa tầng thứ ba đã thấy qua một lần.

"Là Áo Gia Văn" Hi Tắc cười nói, "Áo Gia Văn này lại lặng lẽ ẩn thân đến Long Huyết thành, hắn còn cho rằng chúng ta phát hiện được hắn. Nhưng... hắn còn chưa tới gần được ta, ta đã phát hiện ra sự tồn tại của hắn" Về phương diện tinh thông ẩn thân trước mặt Hi Tắc, Áo Gia Văn còn muốn ẩn nấp sao?

Thật sự là nằm mơ.

Mặc dù một người là trung vị thần, một người là hạ vị thần, dù sao Hi Tắc tinh thông nhất chính là cái này.

"Ha ha, Tháp La Sa, ngươi lại thi triển thôn phệ à" Đế Lâm cười nói.

Bản thể của Đế Lâm là sư tử, được xưng Thôn thiên thú. Trong bụng tự có không gian. Mà Tháp La Sa, thân là ma thú thần cấp 'Ba Xà'. Ba Xà cũng có năng lực thiên phú 'Thôn Hải', vốn trong cơ thể Ba Xà cũng có một không gian, mà thân mình thể tích Ba Xà lại rất lớn.

Do đó năng lực thôn phệ, so với Đế Lâm, thậm chí còn mạnh hơn.

Hơn nữa bản thân Tháp La Sa trình độ thần lực tinh thuần, về lượng hay chất, đều vượt qua Đế Lâm. Tự nhiên khi thi triển, phải mạnh hơn nhiều.

"Áo Gia Văn này, tự nhiên lại đến đây" Áo Lợi Duy Á cười khổ, hắn thật sự là giật mình.

Lâm Lôi cười nói: "Áo Lợi Duy Á, ngươi bây giờ có thể yên tâm rồi. Áo Gia Văn bây giờ đã chết, sau này hắn không thể tới tìm ngươi gây phiền toái nữa" Áo Gia Văn chết đi, Lâm Lôi trong đáy lòng cũng thở phào một hơi. Kỳ thật đại đa số người trong Long Huyết thành đều cảm thấy mừng rỡ.

"Đừng cao hứng quá sớm".

Tháp La Sa hừ lạnh, hắn hé miệng ra. Một viên thần cách tản ra hồng quang nhàn nhạt đi ra "Áo Gia Văn bị chết trong cơ thể ta, đây là trung vị thần thần cách của hắn".

"Hỏa thuộc tính?" Lâm Lôi chấn động, Áo Gia Văn này không chỉ có một phân thân. Nếu bị thôn phệ đi thì cả hai phân thân sẽ bị dung hợp làm một, hẳn là có hai viên thần cách mới đúng.

"Đúng, chỉ là hỏa thuộc tính" Tháp La Sa nói "Các ngươi cũng biết hắn có hai phân thân. Mà vừa rồi, bị ta thôn phệ giết chết. Chỉ là phân thân thuộc tính hỏa của Áo Gia Văn. Quang minh thần phân thân của hắn, căn bản là không có tới chỗ của chúng ta!"

Lâm Lôi trong đáy lòng thầm than.

Tựa như lúc đầu Áo Gia Văn lần đầu tiên đánh tới, Lâm Lôi, Đức Tư Lê đều đều đem bổn tôn đặt ở vị diện mật thất. Đều là đề phòng khi phân thân bị chết, mình cũng xong đời.

"Xem ra, Áo Gia Văn này cũng sợ lần này sẽ bị giết chết, có dự phòng" Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Áo Lợi Duy Á, Áo Lợi Duy Á chân mày nhíu lại bao phủ vẻ buồn bã, Áo Gia Văn một ngày chưa chết. Áo Lợi Duy Á cũng không thoải mái được.

"Áo Lợi Duy Á" Lâm Lôi nhìn về phía Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á không khỏi cười khổ nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng nói: "Áo Lợi Duy Á chúng ta bây giờ cũng không biết, tên Áo Gia Văn sẽ làm ra chuyện gì nữa. Như vậy, ngươi nên đi vào vị diện mật thất thu nhỏ mà tu luyện đi. Nơi đó, Áo Gia Văn có dùng thần thức điều tra,cũng tuyệt đối điều tra không được".

Thật ra hôm nay tại vị diện mật thất thu nhỏ cũng có không ít người.

"Vậy, được rồi" Áo Lợi Duy Á lúc này đây cũng không cự tuyệt.

Chỉ có tại vi hình vị diện mật thất, mới là nơi an toàn nhất tại Long Huyết thành.

"Mọi người cũng không cần lo lắng" Lâm Lôi quay đầu lại nhìn về phía mấy người Ốc Đốn "Lúc này Áo Gia Văn đã tốn mất một phân thân, cũng giống như nửa cái mạng của hắn vậy. Hắn bây giờ cũng chỉ còn lại có quang minh thần phân thân.

Lần này hắn dám mạo hiểm, lần sau, hắn sẽ không dám mạo hiểm. Hắn cũng không có thần phân thân khác nữa".

Cả đám người cũng nở nụ cười.

Chỉ là Vũ thần Áo Bố Lai Ân nhìn viên thần cách trong tay Tháp La Sa, ánh mắt có chút nóng rực.

Đó chính là trung vị thần thần cách thuộc tính hỏa! Áo Bố Lai Ân tu luyện hỏa nguyên tố pháp tắc. Một viên trung vị thần thần cách thuộc tính hỏa, đối với Áo Bố Lai Ân là nhu cầu bách thiết. Chỉ là viên trung vị thần thần cách này quá mức quý trọng, hắn cũng không dám trực tiếp yêu cầu.

"A…"

Trong đêm tối bao la, khôn cùng trên mặt đất, Áo Gia Văn phẫn nộ đấm hai nắm đấm vào mặt đất, trong miệng phát ra tiếng rống giận dữ không cam lòng.

"Bùng!"

"Bùng!"……

Cả mặt đất cũng bị nổ tung, nhưng Áo Gia Văn vẫn khó có thể phát tiết sự không cam tâm trong lòng.

"Một lần hai lần, đều thất bại! Thần phân thân của ta… hỏa nguyên tố pháp tắc?" Áo Gia Văn giờ phút này bi phẫn không thôi, hắn biết, hắn từ nay về sau không có khả năng tu luyện hỏa nguyên tố pháp tắc. Hắn chỉ còn một thân thể - quang minh thần phân thân.

Từ giờ trở đi, hắn chỉ có thể tu luyện quang minh nguyên tố pháp tắc.

"Tháp La Sa kia, và Đế Lâm, có năng lực gì?" Áo Gia Văn vừa nghĩ tới khung cảnh đáng sợ kia, trong lòng vẫn cảm thấy sợ hãi.

Khi Tháp La Sa thôn phệ hắn, và khi đối mặt với sự thôn phệ của Đế Lâm, đó là hai loại cảm thụ. Khi Tháp La Sa hóa thành bản thể 'Ba Xà' thôn phệ, Áo Gia Văn cảm thấy bản thân bị cách ly với không gian, một lực lượng không thể kháng cự bao vây lấy hắn.

Lập tức trực tiếp bị hút vào bụng của Ba Xà.

Vốn Áo Gia Văn cho rằng, bản thân khi tiến vào bụng của Ba Xà, hoàn toàn có thể bổ bụng trốn tới. Ai ngờ… trong bụng căn bản có thể xem như một không gian độc lập, ở trong đó, hắn căn bản không có chút năng lực phản kháng trực tiếp bị giết chết.

Đây là thiên phú của thần thú! Người bình thường có tu luyện đến thượng vị thần, cũng không có khả năng tạo một không gian độc lập trong cơ thể mình.

Đây cũng là Thôn thiên thú, cũng là nguyên nhân mà Ba Xà, có thể hấp thu cả trời biển.

"Cuối cùng, sẽ có một ngày!" Áo Gia Văn nghiến răng "Sẽ có một ngày, ta nhất định sẽ giết Áo Lợi Duy Á, cũng có một ngày, ta có thể trở thành thượng vị thần, quay lại giết chết Tháp La Sa!" Áo Gia Văn trong đáy lòng đối với Tháp La Sa cũng phi thường oán hận.

Khi chưa bước vào cảnh giới thượng vị thần, Áo Gia Văn cũng không dám đến gây chuyện với Tháp La Sa nữa.

Lúc này, Áo Gia Văn hóa thành một đạo lưu quang, nhắm hướng Tây mà bay đi.

Áo Gia Văn thần phân thân thuộc tính hỏa bị tiêu diệt, quả nhiên không dám trở lại làm loạn, Long Huyết thành lại khôi phục bình yên, Lâm Lôi cũng an tĩnh tu luyện, đã qua mấy tháng, trời đã vào Đông, Lâm Lôi lại nhận được một tin tức tốt.

Ngày này, Lâm Lôi đang đắm chìm trong cảm thụ phong nguyên tố pháp tắc.

Đột nhiên, một thanh âm vang vọng trong đầu hắn: "Lâm Lôi, ta nhắc nhở ngươi một việc".

"Bối Lỗ Đặc đại nhân?" Lâm Lôi lập tức đình chỉ tu luyện.

"Bối Bối nó đã tới giai đoạn cuối cùng thuế biến thành thần, giai đoạn thuế biến cuối cùng này phi thường trọng yếu. Ngươi nhớ kỹ, bắt đầu từ bây giờ, ngươi ngàn vạn lần đừng dùng linh hồn truyền âm tới Bối Bối, đừng làm nhiễu loạn hắn" Bối Lỗ Đặc truyền âm cho Lâm Lôi.

Bối Lỗ Đặc có thể ngăn cản người khác dùng thần thức truyền lại tới, nhưng Lâm Lôi và Bối Bối có linh hồn liên lạc, Bối Lỗ Đặc cũng không thể ngăn trở, chỉ có thể thông báo.

"Thuế biến thành thần? Tốt lắm, ta nhớ rồi, trong khoảng thời gian này, ta tuyệt đối sẽ không truyền âm đến quấy rầy Bối Bối" Lâm Lôi cũng vì Bối Bối mà cảm thấy kinh hỉ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 18: Bối Bối Thành Thần

Ngọc Lan lịch năm 10045. Cả Ngọc Lan đại lục tương đối bình lặng.

Chân thân của Lâm Lôi một mực ở tại vị diện mật thất thu nhỏ. Dốc lòng tu luyện 'Đại Địa Mạch Động'. Mà thần phân thân của hắn, ở tại Long Huyết thành. Dành phần lớn thời gian để hiểu được 'Tốc Độ Áo Nghĩa'. Thỉnh thoảng cũng để thời gian vào thanh âm huyền ảo.

Về phương diện Tốc độ áo nghĩa. Lâm Lôi còn cách đại thành rất xa.

Ngọc lan lịch năm 10045. Ánh dương cũng đã tắt nắng, tại một hồ nước trong xanh ở Đông viên Long Huyết thành, có một cái đình. Lâm Lôi, Hi Tắc hai người đang ngồi ở trong đó.

"Ta không thể không nói. Vũ thần hắn vận khí thật sự là tốt" Hi Tắc cảm thán một tiếng.

"Ngươi nói, chuyện thần cách?" Lâm Lôi vừa nghe đã hiểu được Hi Tắc cảm thán chuyện gì. Năm ngoái lúc Áo Gia Văn ban đêm đến đánh lén. Bị Tháp La Sa trực tiếp giết chết, cũng được một trung vị thần thần cách, viên trung vị thần thần cách này Vũ thần cuối cùng cũng mở miệng xin Tháp La Sa.

Kết quả, Tháp La Sa dĩ nhiên đáp ứng.

"Một viên trung vị thần thần cách. Nếu có một viên hắc ám thuộc tính trung vị thần thần cách, ai có thể cho ta một viên" Hi Tắc cảm thán không thôi, trong mắt cũng có lóe lên vẻ hâm mộ "Ta vẫn phải tu luyện, không biết phải bao lâu mới có thể đạt tới trung vị thần".

Tu luyện càng về sau, thời gian càng lâu.

"Nghe nói. Vũ thần vì viên trung vị thần thần cách này, hắn cũng trả giá rất lớn" Lâm Lôi nói.

"Trả giá ra sao?" Hi Tắc hướng về Lâm Lôi hỏi.

Lâm Lôi gật đầu nói: “Sao mà không bỏ ra cái giá đắt được? Tháp La Sa nói, sau khi giải quyết vấn đề chúng thần hàng lâm, Vũ thần sẽ đi tới 'Địa Ngục'. Vũ thần sẽ ở lại đó mười vạn năm, chịu sự điều khiển của Tháp La Sa đại nhân, mười vạn năm sau, mới khôi phục tự do".

"Hừ" Hi Tắc cũng cười khinh thường "Lâm Lôi. Vậy Áo Bố Lai Ân nghe được yêu cầu của Tháp La Sa, có hỏi gì hay không?"

"Không có".

Lâm Lôi điểm ấy cũng rõ ràng "Vũ thần cũng rất dứt khoát, lúc ấy đã đáp ứng".

"Loại yêu cầu tốt như vậy, đến ta cũng đáp ứng" Hi Tắc tỏ vẻ khinh thường "Đầu tiên, từ hạ vị thần lên trung vị thần, với tư chất của Áo Bố Lai Ân mười vạn năm có hoàn thành hay không cũng khó nói. Ngươi phải biết rằng, Áo Bố Ân phải luyện hóa thần cách thành thần chứ!"

Lâm Lôi gật đầu đồng ý.

Luyện hóa thần cách thành thần, thần cách vốn là do người khác thành thần thiên địa ngưng tụ |mà thành, thần cách và linh hồn của Áo Bố Lai Ân không phải hoàn toàn khế hợp, tu luyện cũng có chút trở ngại, muốn đạt tới trung vị thần phải hao phí thời gian, cũng không biết so với một kẻ mạnh tu luyện thành thần dài hơn bao nhiêu.

"Đầu tiên, hắn rất khó đạt tới trung vị thần. Hơn nữa, ngoại trừ tại chúng thần mộ địa. nếu là tại chõo của hắn, hắn chỉ là một hạ vị thần, dựa vào cái gì để có trung vị thần thần cách?" Hi Tắc tiếp tục nói "Vì một viên trung vị thần thần cách, chỉ mười vạn năm chịu sự điều khiển của người khác mà thôi".

"Quan trọng nhất là…"

Hi Tắc trong mắt có vẻ khát khao "Đó là xuất phát đến 'Địa Ngục'. Tại 'Địa Ngục' chỉ chịu sự điều khiển của Tháp La Sa mà thôi, vừa mới xuống địa ngục, nhân sinh cũng không quen. Có kẻ mạnh chống lưng. mới có thể sinh tồn được. Có thể nhanh chóng thích ứng tại chí cao vị diện 'Địa Ngục'! [Người khác muốn cũng khó. Áo Bố Ân vừa tiến vào địa ngục đã có Tháp La Sa bảo vệ, hắn cũng quá chiếm tiện nghi rồi".

Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc, nghe Hi Tắc nói như vậy cũng thấy rất có lý.

"Đến địa ngục, vậy cũng là rời khỏi quê quán" Lâm Lôi cảm khái nói.

Hiện nay Lâm Lôi đối với Ngọc Lan đại lục vẫn là rất có cảm tình.

"Hừ" Hi Tắc lại nói "Buồn cười. Cuộc sống mà đặc sắc mới có ý nghĩa, đạt tới thần vực, vât chất vi diện bình thường đối với chúng ta mà nói đã không có nhiều ý nghĩa. Thật ra, ta lần này từ chúng thần mộ địa trở về đã muốn rời đi. Đến chí cao vị diện".

"Rời đi?" Lâm Lôi hơi giật mình.

"Lần này ta trở về, lại phát hiện soó lớn kẻ mạnh thần cấp tới" Hi Tắc cười "Xem ra cuộc sống này cũng sẽ rất có ý nghĩa. Ta tự nhiên quyết định ở lại một thời gian. Nếu không phải có một đám kẻ mạnh thần cấp ở đây, ta đã đi chí cao vị diện rồi".

"Dù sao, đứng ở đỉnh cũng rất tịch mịch. Lâm Lôi, cuộc sống này, phong phú đặc sắc mới có ý nghĩa" Hi Tắc cảm thán "Lâm Lôi. Ngươi thời gian sông chưa nhiều, nếu hơn trăm năm nữa, ngươi sẽ có loại cảm giác này, Lâm Lôi ngươi cứ ngẫm lại. Nếu tại Ngọc Lan đại lục ngươi cực mạnh, ngươi là vô địch, cuộc sống cứ bình lặng mà trôi qua như vậy, ngươi có chán nản không?"

Lâm Lôi tưởng tượng một chút tận đáy lòng cũng rung lên.

Đứng ở trên đỉnh của Ngọc Lan đại lục, cuộc sống cứ bình lặng mà trôi qua… Lâm Lôi vừa nghĩ trong đáy lòng đã có chút kháng cự, trong đầu hắn nhanh chóng nhớ lại những chuyện đã xảy ra.

"Cuộc sống đặc sắc, không bị gò bó mới đặc sắc, mới có ý nghĩa" Lâm Lôi không thể không thừa nhận.

Bản thân không cam chịu cuộc sống bình phàm này, có thể biết được tứ đại chí cao vị diện. Thất đại thần vị diện có vô số kẻ mạnh, bản thân nếu cam chịu cuộc sống bình phàm. Trốn ở Ngọc Lan đại lục vị diện, ngồi mà xem ngày tháng trôi quá, cuộc sống như vậy thật không chút ý nghĩa.

"Đợi chuyện lần này chấm dứt. Ta sẽ đi đến địa ngục, Lâm Lôi, ngươi cũng cùng đi với ta chứ" Hi Tắc khuyên "Tại địa ngục, có vô số kẻ mạnh đến từ các vị diện khác, các loại chủng tộc kỳ lạ, hơn nữa, tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc. Đều đi đến địa ngục. Ngươi không muốn thấy những người đi trước sao?"

Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc? Gia tộc tiền bối?

Long huyết chiến sĩ gia tộc Ba lỗ khắc đời thứ nhất 'Ba Lỗ Khắc'! còn có đời thứ hai, thứ ba… các vị tiền bối đã đến địa ngục.

Lâm Lôi nghe xong đáy lòng cũng không khỏi cảm thấy khát khao. Tuy vậy vẫn cười nói: "Hi Tắc, ngươi đừng ở đó mà dẫn dụ ta. Ta cũng không vội. Trước tiên ở lại đây với Địch Lỵ Á cái đã, đợi lúc nào vợ chồng chúng ta thấy nhàm chán, có lẽ sẽ đi địa ngục du lịch một phen".

"Du lịch?" Hi Tắc dở khóc dở cười "Ngươi tưởng địa ngục là chỗ nào vậy".

Ngọc lan lịch năm 10045 đầu mùa đông, hoa tuyết bay tán loạn.

Vị diện mật thất thu nhỏ.

Vị diện mật thất thu nhỏ có hai tầng. Tầng dưới có Áo Lợi Duy Á, Đức Tư Lê hai người tu luyện. Tầng trên có Ba Khắc, Hắc Lỗ, Kim nghê hai đầu sắu mắt tu luyện. Chân thân của Lâm Lôi cũng khoanh chân ngồi ở tầng trên, tu luyện đại địa mạch động.

Pháp tắc huyền ảo này, từ nông đến sâu, rất có mối quan hệ.

Bởi vì pháp tắc huyền ảo từ nông đến sâu có nguyên lý tương liên lẫn nhau, Lâm Lôi mới có thể sử dụng loại biện pháp thôi diễn này, đương nhiên Lâm Lôi không phải cứ nhắm mắt mà thôi diễn, mà là cảm ngộ 'nguyên tố pháp tắc' của bản thân, trong lòng có xúc động, thì thôi diễn mới có đột phá.

Chân thân của Lâm Lôi đã hoàn toàn hấp thu gần mười vạn linh hồn tinh hoa.

Cứ một lần hấp thu hai ngàn vạn linh hồn tinh hoa, Lâm Lôi linh hồn thôi diễn tốc độ lại tăng lên nhiều. Từ 32 trọng đến 16 trọng tốn gần một năm ba tháng, hôm nay đã gần mười vạn linh hồn tinh hoa đã hoàn toàn hấp thu, tốc độ thôi diễn đã nhanh hơn mấy lần.

Thời gian tu luyện cũng rút ngắn hơn mấy lần.

Đã đột phá từ 16 trọng còn 8 trọng, tại thân thể Ba Mông Đặc này, Lâm Lôi đã tu luyện gần hai năm.

Ngày nay đã tu luyện hơn một năm.

Đã hơn ba năm trôi qua.

Vị diện mật thất thu nhỏ trên giường đá. Lâm Lôi đang khoanh chân tĩnh tọa chợt mở mắt, trên mặt có vẻ tươi cười "Đại địa mạch động này đích xác cực kỳ phức tạp, cuối cùng đã đột phá đến đại địa mạch động 8 trọng cảnh giới" Lâm Lôi giờ phút này trong lòng cực kỳ thư thản.

"Chỉ là, ta sao lại có cảm giác, đại địa mạch động cho dù chưa đại thành, cũng so với ta lĩnh ngộ 'Tốc Độ Áo Nghĩa' còn phức tạp gấp trăm ngàn lần? Ta lĩnh ngộ Tốc Độ áo Nghĩa cũng đã làm ta đạt đến hạ vị thần cảnh giới rồi" Lâm Lôi trong đáy lòng cũng rất là khó hiểu.

Dựa theo Lâm Lôi biết.

Vô luận tu luyện loại nguyên tố pháp tắc huyền ảo gì, chỉ cần đạt tới đại thành, chính là hạ vị thần.

Về phần Tốc Độ Áo Nghĩa, thật ra Tốc Độ Áo Nghĩa cũng không phải là một loại huyền ảo vô cùng đơn giản, mà là kết quả của hai loại huyền ảo “Nhanh” và “Chậm” dung hợp lại, khi Tốc Độ Áo Nghĩa tu luyện đại thành. Đem hai loại huyền ảo “Nhanh” và “Chậm” tu luyện đại thành, tự nhiên so với kết quả tu luyện một loại huyền ảo đại thành cũng không giống nhau.

"Nghĩ nhiều làm gì" Lâm Lôi lúc này nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện.

Chính vào lúc này tu luyện chưa được bao lâu, đại khái chỉ mới mười ngày nửa tháng.

"Lão Đại, lão Đại!" Thanh âm quen thuộc vang lên trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi nhất thời đình chỉ tu luyện. Lâm Lôi kinh hãi vội vàng dùng linh hồn truyền âm lại: "Bối Bối, ngươi, ngươi thành công rồi sao?"

"Ừm. Ta đã thành công, lão Đại, ta đã thành thần!" Thanh âm kinh hỉ của Bối bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong đáy lòng hết sức kích động, hưng phấn. Bối Bối và mình cùng nhau lớn lên, hôm nay rốt cục cũng đã thành thần.

"Thật tốt quá" Lâm Lôi giờ phút này cũng không biết nên nói cái gì.

"Lão Đại, ta lập tức từ hắc ám chi sâm đến đấy. Người cần phải chờ ta" Bối bối rốt cục đã đạt tới giai đoạn phệ thần thử trưởng thành. Mà Bối Bối thành thần, kích động lập tức từ kim chúc thành bảo của hắc ám chi sâm bay ra, trực tiếp hướng về Long Huyết thành.

Mặt trời chiều ngã về tây, Long Huyết thành bị ánh mặt trời màu đỏ mông lung bao phủ.

Trong hoa viên Long Huyết thành. Vũ thần, Đại Tế Ti hai người đang ngồi đối diện. Hôm nay Vũ thần, Đại Tế Ti đều muốn luyện hóa thần cách, chỉ là… vô luận là Vũ thần hay Đại Tế Ti, cũng sẽ không đem tất cả thời gian để luyện hóa thần cách.

"Đợi đến chúng thần hàng lâm lần này chấm dứt. Ta và Tháp La Sa đại nhân sẽ đi địa ngục. Ngươi thì sao?" Vũ thần dò hỏi.

Đại Tế Ti trong đáy lòng cũng có chút xúc động.

Nàng và Vũ thần thật ra tranh đấu lẫn nhau nhiều năm, trước đó không lâu tại chúng thần mộ địa nàng thành công được một viên trung vị thần thần cách. Mà Vũ thần ngày nay cũng đã được.

"Ngươi đi đi. Về phần ta…" Đại Tế Ti cười nói "Chúng thần mộ địa này càng ngày càng khó, ta được trung vị thần thần cách cũng hiểu nguy hiểm như thế, nếu muốn được thượng vị thần thần cách, không biết là phải hao phí bao lâu nữa. Mười vạn năm, trăm vạn năm?"

Đại Tế Ti thở dài "Đợi chuyện lần này qua đi, phỏng chừng đại đa số kẻ mạnh thần cấp cũng rời khỏi Ngọc Lan đại lục vị diện. Ta cũng không muốn một mình ở lại đây, đến lúc đó, ta sẽ lựa chọn đến sinh mạng thần giới".

Tứ đại chí cao vị diện, phân biệt là Địa ngục, Thiên giới, Minh giới, Sinh mạng thần giới.

Địa ngục, chính là Hủy diệt chí cao thần sáng tạo. Thiên giới là Vận mệnh chí cao thần sáng tạo. Minh giới là Tử vong chí cao thần sáng tạo, mà Sinh mạng thần giới, tự nhiên là do Sinh mạng chí cao thần sáng tạo.

"Ngươi đi Sinh mạng thần giới?" Vũ thần có chút kinh ngạc, lập tức cười đầy vẻ cảm tình phức tạp "Nếu như vậy. Sau này không biết khi nào mới có thể gặp lại".

"Có cơ hội thì sẽ gặp lại" Đại Tế Ti 'Khải Sắt Lâm' thản nhiên nói, nhìn trên gương mặt của Đại Tế Ti, cũng không biết biểu tình của Đại Tế Ti giờ phút này.

Hai kẻ mạnh thần cấp giằng co đã mấy ngàn năm. Giờ phút này đều trầm mặc.

"Oa, Áo Bố Ân. Khải Sắt Lâm, hai người các ngươi đang làm gì đấy? A, lén ước hẹn hay sao?" Một thanh âm đột nhiên vang lên trong hoa viên. Nhất thời làm cho Vũ thần, Đại Tế Ti hai người đang trầm mặc giật mình.

Một câu nói đặc biệt này, càng làm cho hai người có chút xấu hổ.

Một người thiếu niên tóc ngắn mặc áo tay ngắn có vẻ gầy ốm đột nhiên xuất hiện tại nơi này, thiếu niên này da tay trong suốt, rất là xinh đẹp. Hắn còn có một đôi mắt linh động rất có thần, đôi mắt này phảng phất như biết nói. Lại cố ý nhìn chằm chằm vào Vũ thần, Đại Tế Ti hai người.

Thiếu niên này lập tức chỉ vào Đại Tế Ti, vẻ mặt kinh hỉ: "Hì, Khải Sắt Lâm, người đỏ mặt rồi!"

Đại Tế Ti giờ phút này dở khóc dở cười, nàng mang theo mặt nạ, không ai có thể thấy được vẻ mặt của nàng, nếu không ai thấy vẻ mặt của nàng, tự nhiên nàng bây giờ cũng có thể là đỏ mặt.

"Bối Bối. Lại chọc phá gì đó" Lâm Lôi lúc này lập tức đi vào hậu hoa viên.

"Oa, lão Đại!" Bối Bối hưng phấn lập tức vọt tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 19: Huyền Áo Cao Đê

Ồ…" Bối Bối đột nhiên dừng lại, ngẩn người nhìn qua vai Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng nở nụ cười: "Có đúng là còn muốn ở trên vai ta hay không?" Trước đây Bối Bối cũng thường xuyên đứng ở trên vai Lâm Lôi, song hôm nay đã hình người.

Bối Bối lúc này, mặc dù không tính là cao, chỉ khoảng trên dưới một thước bảy.

Nhưng hắn cũng không thể đứng trên vai Lâm Lôi như trước đây nữa.

Lâm Lôi cũng nhìn kỹ lại Bối Bối sau khi biến hóa thành hình người, Bối Bối có bộ dáng rất thanh tú, chỉ là ánh mắt vẫn giống quỷ linh tinh như trước đây, Bối Bối cười hắc hắc, sau đó rướn người ra một chút, ngẩng cao đầu nói: "Lão Đại, hình dáng của ta thế nào? Hình dáng này là do ta trước khi thành thần, đã nghĩ đã lâu đấy".

Lâm Lôi dở khóc dở cười.

"Khi từ Hắc ám chi sâm bay tới đây, ở trên đường, ta cũng thuận tiện lấy một chút đồ" Bối Bối ra vẻ thần bí nói.

"Ồ?" Lâm Lôi nhìn Bối Bối. Bối Bối cũng lật tay, trong tay hắn xuất hiện một cái mũ rơm, Bối Bối phi thường thuần thục lật tay đội cái mũ lên đầu, có chút đắc ý cười hớn hở "Lão Đại, cái mũ này có phải là rất hợp với ta không?"

Nhìn bộ dáng Bối Bối như thế, Lâm Lôi cũng nở nụ cười: "Hợp, hợp!"

Bối Bối nghiêm trang nói với Lâm Lôi: "Lão Đại, chúng ta hãy đến chỗ khác nói chuyện đi, đừng quấy nhiễu người ta nữa!"

"Đừng quấy nhiễu người ta?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt đã phản ứng lại, Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía hai người Vũ thần, Đại Tế Ti bên cạnh, Vũ thần, Đại Tế Ti hai người hiển nhiên cũng là khóc cười không nổi, muốn mắng nhưng thấy Bối Bối như vậy, cũng không tiện mắng cái gì.

"Xin lỗi" Lâm Lôi lập tức chào hỏi.

"Mau đưa tiểu tử kia đi đi" Đại Tế Ti cũng là cười không nổi, chửi cũng không xong.

"Tốt, chúng ta đi" Lâm Lôi liền nói, "Vậy các người cứ tiếp tục đi" Lâm Lôi vừa nói vừa dẫn theo Bối Bối rời đi khỏi hậu hoa viên, mà Bối Bối cũng quay đầu lại về phía Đại Tế Ti, Vũ thần gào to một câu: "Lão Đại ta cho các ngươi tiếp tục đấy!"

Lâm Lôi chỉ có thể không nói gì trừng mắt liếc nhìn Bối Bối.

Hai người sóng vai đi vào trong Long Huyết thành.

"Lão Đại, ta cũng đã thành thần, ngươi bây giờ, không phải là đối thủ của ta" Bối Bối tự đắc nói.

Lâm Lôi cười nói: "Bối Bối ngươi càng lợi hại càng tốt. Ngươi so với ta còn lợi hại, vậy tự nhiên càng tốt" Lâm Lôi đột nhiên nghĩ đến thiên phú của thần thú, liền dò hỏi "Bối Bối, ngươi chính là đệ nhị Phệ thần thử trong vô sô vị diện, vậy ngươi có năng lực thiên phú gì?"

"Người khác hỏi ta dám chắc không nói" Bối Bối nói "Bất quá lão Đại hỏi ta, ta tiết lộ một chút, là từ hai chữ 'Phệ Thần' mà nghĩ đi".

Sau câu này, Bối Bối cũng không nói thêm gì nữa.

"Phệ thần?" Lâm Lôi trong đáy lòng cảm thấy mê hoặc, chẳng lẻ là thôn phệ kẻ mạnh thần cấp. Hẳn là sẽ không đơn giản như thế.

"Được rồi. Lão Đại, Bối Lỗ Đặc gia gia còn có ba người Cáp Lý, cũng sắp đến đây. Ta chỉ là không đợi được chạy trước đến đây thôi" Bối Bối nói, Lâm Lôi có chút kinh ngạc: "Bối Lỗ Đặc đại nhân còn có ba người Cáp Lý cũng đến đây?"

Quả nhiên tối hôm đó, Bối Lỗ Đặc mang theo ba con trai đi tới Long Huyết thành.

Trong thư phòng.

"Bối Bối, ngươi và ba người Cáp Lý ra ngoài trước đi" Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói. Bối Bối, ba người Cáp Lý cũng nghe lời đi ra, trong thư phòng chỉ còn Bối Lỗ Đặc và Lâm Lôi. Lâm Lôi nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, trong đáy lòng có chút kinh nghi: "Bối Lỗ Đặc muốn một mình nói chuyện với ta, hắn muốn nói chuyện gì đây?"

Mặc dù trong đáy lòng băn khoăn, nhưng thái độ của Lâm Lôi vẫn rất khiêm tốn.

"Trước tiên ngồi xuống đã" Bối Lỗ Đặc ngồi xuống, chỉ vào ghế bên cạnh nói, Lâm Lôi cũng tuân theo mà ngồi xuống.

Bối Lỗ Đặc vuốt vuốt chòm râu, cười ha ha cảm thán: "Bối Bối nó bây giờ rốt cục đã đạt tới thần cấp, ta cũng thở phào một hơi. Lâm Lôi, Bối Bối đối với ngươi là phi thường không muốn xa cách, ta bảo nó đi theo ta, nó cũng không muốn. Sau này, cũng hy vọng ngươi có thể chiếu cố nó cho tốt".

"Nhất định rồi" Lâm Lôi gật đầu nói.

Cho dù Bối Lỗ Đặc không nói, Lâm Lôi cũng sẽ đem hết toàn lực chiếu cố Bối Bối. Lâm Lôi làm sao quên được, tại Mê vụ sơn cốc nọ, Bối Bối đã đỡ cho mình một kích trước khi chết của thiết giáp long, Bối Bối cứu mình cũng không chỉ một lần. Việc này, Lâm Lôi sẽ không bao giờ quên.

"Lâm Lôi, ngươi bước vào thần vực, chính là đối với thế giới thần, ngươi nhất định có rất nhiều nghi hoặc" Bối Lỗ Đặc cười nói "Chính là mấy người Áo Bố Lai Ân, Khải Sắt Lâm, đã cùng mấy cường giả thần cấp giao thủ qua?"

Lâm Lôi trong đáy lòng thấy vui vẻ.

Bản thân đối với thế giới thần, biết được quá ít. Ngay cả chiến đấu, tu luyện trong tâm cũng có chút mờ mịt, tựa như là người mù, không ai chỉ lối, cũng là rất bất đắc dĩ,

"Ta biết, ngươi tu luyện chính là phong nguyên tố pháp tắc và đại địa pháp tắc" Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói "Ta cũng giới thiệu với ngươi về phương diện tu luyện, đầu tiên, ngươi hẳn biết, một loại nguyên tố pháp tắc, trong đó ẩn chứa rất nhiều pháp tắc huyền ảo”.

Đây là thường thức, Lâm Lôi tự nhiên biết được.

"Nhưng một loại nguyên tố pháp tắc ẩn chứa nhiều loại huyền ảo, uy lực cũng không ngang nhau" Bối Lỗ Đặc cảm khái nói "Trong nguyên tố pháp tắc, huyền ảo cấp thấp trung cấp cùng cao cấp! Mà huyền ảo này cao thấp khác nhau, cũng có thể khiến kẻ khác thành thần!"

Lâm Lôi gật đầu.

"Lâm Lôi, ngươi tại đại địa pháp tắc, tu luyện hẳn là về 'Đại Địa Mạch Động' huyền ảo" Bối Lỗ Đặc nhìn Lâm Lôi.

"Vâng" Lâm Lôi cũng không kinh ngạc, Bối Lỗ Đặc ngay cả chút này cũng không biết, thì mới là lạ.

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Dưới tình huống bình thường, càng là huyền ảo cao cấp, bình thường tới trung vị thần, hoặc là thượng vị thần, mới có thể lĩnh ngộ được. Rất nhiều trung vị thần địa hệ, cũng không có lĩnh ngộ 'Đại Địa Mạch Động'. Mà ngươi một hạ vị thần, bây giờ lại lĩnh ngộ được".

Lâm Lôi chân mày nhíu lại.

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Như vậy giống như thế này, giả thiết đại địa pháp tắc, ẩn chứa chín loại huyền ảo. Đương nhiên chỉ là giả thiết chín loại, dù sao ta cũng không tu luyện đại địa pháp tắc".

"Chín loại?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Dựa theo hắn lý giải, nguyên tố pháp tắc nhiều khôn cùng, trong đó ẩn chứa pháp tắc huyền ảo hẳn là rất nhiều mới phải. Bối Lỗ Đặc sao lại nói chỉ có chín loại. Nếu giả thiết như vậy, hiển nhiên đúng là các loại huyền ảo cũng không nhiều lắm.

"Đừng cho rằng chín loại huyền ảo là ít".

Bối Lỗ Đặc nhìn ra nghi hoặc của Lâm Lôi, cười nói "Đối với mọi người may mắn có thiên phú, cũng quyết định người đó am hiểu cái gì. Ví dụ như ngươi Lâm Lôi, ngươi tại đại địa pháp tắc, đối với 'Đại Địa Mạch Động' là mẫn cảm nhất, cảm thụ rõ ràng nhất".

"Cho nên, đại địa huyền ảo này sẽ là loại ngươi tu luyện đầu tiên, ngươi tu luyện nó phi thường nhanh. Nhưng ví dụ như đại địa pháp tắc 'Trọng Lực Không Gian'. Cho ngươi cảm ngộ tu luyện, ngươi làm không?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

Lâm Lôi mờ mịt.

Trọng lực không gian? Bản thân khi cảm thụ đại địa pháp tắc một chút đầu mối cũng không có. Làm sao tu luyện?

"Ở đây, có một vấn đề về hiệu suất. Ngươi tu luyện đại địa pháp tắc rất nhẹ nhàng, nhưng tu luyện huyền ảo khác, lại sẽ không dễ dàng đơn giản như vậy. Ví dụ như chín loại huyền ảo, loại đầu tiên của ngươi chỉ cần ngàn năm. Song loại thứ hai sợ là sẽ phải mười vạn năm. Loại thứ ba, sợ là sẽ phải trăm vạn năm ngàn vạn năm… Chỉ mấy loại đó thôi, nếu muốn hoàn toàn lĩnh ngộ hết, đã là rất khó rồi. Bằng không, thượng vị thần cũng sẽ không ít như vậy".

Lâm Lôi trong đáy lòng đã rõ.

Cũng giống như hành nghề tại thế tục, có người am hiểu luyện kim thuật, nhưng có người am hiểu kết giao với người khác. Để cho người am hiểu việc kết giao với người khác mà đi học luyện kim thuật, tự nhiên là rất khó.

Lâm Lôi tại phương diện 'Đại Địa Ba Động', lĩnh ngộ tương đối dễ dàng.

Song đại địa nguyên tố pháp tắc, các huyền ảo khác, Lâm Lôi lý giải cũng không phải đơn giản như vậy nữa. Tựa như Hắc Đức Sâm năm đó, năm đó Hắc Đức Sâm tùy ý một bước, có thể ra ngoài mấy chục bước, giống như thuấn di.

Lâm Lôi biết, không có khả năng là thuấn di.

Nhưng Lâm Lôi đến nay vẫn không cách nào hiểu được, Hắc Đức Sâm làm sao làm được một bước mấy chục thước.

"Hắc Đức Sâm có thể lĩnh ngộ, ta lại khó có thể lĩnh ngộ. Ta có thể lĩnh ngộ Đại địa ba động, hắn cũng không cách nào lĩnh ngộ được"

Lâm Lôi tận đáy lòng đã hiểu được ý của Bối Lỗ Đặc. Hiểu được pháp tắc, có thiên phú, có sự may mắn, cũng có người trong lúc nhất thời mà ngộ ra.

Rất nhiều nhân tố quyết định quá trình tu luyện.

"Về phần quy tắc thành thần".

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Ta lấy ví dụ ngươi tu luyện phong nguyên tố pháp tắc, phong nguyên tố pháp tắc này, giả thiết cũng có chín loại huyền ảo, ngươi trong đó chỉ cần tu luyện đại thành một loại, vậy ngươi chính là hạ vị thần" Lâm Lôi đối với điểm ấy rất rõ ràng.

"Mà trở thành trung vị thần thì sao? Ví dụ như Lâm Lôi, ngươi tu luyện hai loại huyền ảo 'Nhanh' 'Chậm', nếu ngươi đem hai loại huyền ảo này tu luyện đại thành. Ngươi cũng khôgn trở thành trung vị thần, giờ phút này, ngươi có hai phương pháp để trở thành trung vị thần".

"Loại thứ nhất, lại tu luyện một loại pháp tắc huyền ảo. Nói cách khác, ngươi tu luyện ba loại pháp tắc huyền ảo đại thành, ngươi sẽ thành trung vị thần".

"Biện pháp thứ hai, chính là ngươi đem hai loại pháp tắc huyền ảo 'Nhanh' 'Chậm' dung hợp làm một thể. Một khi dung hợp thành công, ngươi cũng thành trung vị thần" Bối Lỗ Đặc tự nói, nói đến đây, Bối Lỗ Đặc cũng dừng lại, hắn biết Lâm Lôi trong đáy lòng có chút khó hiểu.

"Thiên địa pháp tắc, phán định điều kiện ngươi trở thành trung vị thần, là nhìn trình độ ngươi lĩnh ngộ đối với một loại nguyên tố pháp tắc".

Bối Lỗ Đặc cảm thán: "Thật ra, ví dụ như phong nguyên tố pháp tắc có chín loại huyền ảo, ngươi hiểu được chín loại, ngươi sẽ viên mãn sao?"

"Hiểu được chín loại, hẳn là thượng vị thần" Lâm Lôi nói.

"Đúng, là thượng vị thần không sai" Bối Lỗ Đặc gật đầu nói "Bất quá cũng không viên mãn, quên đi, bây giờ cũng không nói nhiều được, bây giờ nói thì quá sớm".

Lâm Lôi cũng cười gật đầu.

"Cường giả thần cấp chiến đấu, cấp bậc khác nhau rất lớn. Trung vị thần, bình thường đều có thể giết chết hạ vị thần. Đương nhiên, cũng có ngoại lệ" Bối Lỗ Đặc nói đến đây, Lâm Lôi nhất thời con mắt sáng ngời.

Bối Lỗ Đặc giải thích nói: "Thần cách của trung vị thần khiến cho Thần chi lĩnh vực của hắn mạnh hơn thần chi lĩnh vực của ngươi. Tại thần chi lĩnh vực, tốc độ của ngươi giảm đi. Tiếp theo, thần lực trong cơ thể trung vị thần tinh thuần chỉ đơn giản một hai đòn, cơ hồ đã quyết định kết quả chiến đấu".

Lâm Lôi gật đầu.

Hắn tại thần chi lĩnh vực của Áo Gia Văn, cũng cảm thấy tốc độ di chuyển giảm đi. Vốn tốc độ của Lâm Lôi so với hai người áo đen là nhanh hơn nhiều, nhưng tại thần chi lĩnh vực, ngược lại chậm hơn so với hai người áo đen kia.

"Cho nên, hạ vị thần và trung vị thần chiến đấu!" Bối Lỗ Đặc giải thích cười nói "Đầu tiên chính là đánh lén, hắn không kịp thi triển thần chi lĩnh vực, thi triển cường lực một kích, giết chết trung vị thần".

"Đánh lén giết chết?" Lâm Lôi hoài nghi nói "Trung vị thần, không phải dễ giết như vậy chứ".

"Đúng" Bối Lỗ Đặc nói "Cho dù đánh lén, trong chốc lát khi ngươi tới gần hắn, hắn dám chắc sẽ phản ứng lại. Dưới tình huống này, ngươi muốn giết chết hắn, vậy phải có một chút… pháp tắc huyền ảo ngươi lĩnh ngộ phải mạnh hơn so với hắn nhiều!"

"Bởi vì, thần lực của ngươi không tinh thuần bằng hắn, chỉ có thể bằng vũ khí, pháp tắc huyền ảo mà vượt qua!" Bối Lỗ Đặc giải thích nói.

Lâm Lôi hiểu được.

Trung vị thần thì sao

Một trung vị thần giả thiết lĩnh ngộ ba loại huyền ảo, mà ba loại huyền ảo đều là đê đẳng huyền ảo. Trung vị thần này sử dụng một loại uy lực cũng sẽ không quá mạnh. Trung vị thần chỉ có thể dựa vào Thần chi lĩnh vực' cùng với thần lực tinh thuần để giết chết hạ vị thần mà thôi.

"Đương nhiên, cho dù trung vị thần này lĩnh ngộ đều là huyền ảo cấp thấp nhưng một khi hắn dung hợp được các loại huyền ảo mà hắn lĩnh ngộ, vậy ngươi sẽ không có cơ hội" Bối Lỗ Đặc cảm thán "Hai loại pháp tắc huyền ảo cấp thấp dung hợp, uy lực tuyệt đối sẽ không yếu hơn so với cao cấp pháp tắc huyền ảo!"

Lâm Lôi gật đầu.

'Nhanh' 'Chậm' hai loại huyền ảo dung hợp mà thành Tốc Độ Áo Nghĩa đại thành, sẽ không yếu hơn so với 'Đại Địa Mạch Động'.

"Cũng đã nói, hạ vị thần đỉnh, mới có thể đánh bại trung vị thần yếu nhất!" Bối Lỗ Đặc tổng kết lại "Đương nhiên, nếu thần khí phi thường mạnh, hoặc có một ít điều kiện đặc thù, cũng có thể đánh bại".

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 20: Vô Địch Đích Thượng Vị Thần

Có thể đánh bại?" Lâm Lôi trong lòng xúc động

Bối Lỗ Đặc sau khi nói xong liền ngồi tại chỗ, khóe miệng mang theo ý cười nhìn Lâm Lôi. Lâm Lôi chú ý tới vẻ mặt của Bối Lỗ Đặc, đáy lòng mới sực tỉnh, tự cười nhạo nói: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, người nói những lời này với ta có phải muốn nói cho ta biết, không nên chiến đấu với những thần cấp cao hơn".

Bối Lỗ Đặc vuốt râu nở nụ cười: "Đúng".

Lâm Lôi tận đáy lòng bất đắc dĩ.

Bản thân là hạ vị thần đỉnh sao ? Lâm Lôi cũng không nắm chắc.

Đối phương là trung vị thần yếu nhất chăng ? Cái này cũng khó mà xác định.

Cho nên, một hạ vị thần muốn giết chết trung vị thần, theo lý luận có thể thực hiện được.

Nhưng tại hiện thực, sác xuất thực hiện cực kỳ thấp. Trừ phi một trung vị thần trọng thương gần chết, nếu không trung vị thần ở trạng thái bình thường, cơ hồ không có khả năng bị hạ vị thần đánh bại.

Bối Lỗ Đặc đứng lên, đi tới cửa thư phòng.

"Kẹt...!" Cửa thư phòng tự động mở ra, gió đêm từ ngoài thổi vào, thổi bay mái tóc đen dài của Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc chần chờ chốc lát, rồi quay đầu lại nhìn về phía Lâm Lôi: "Lâm Lôi, có mấy lời, vốn định đợi thực lực của ngươi mạnh mới nói cho ngươi. Chỉ là sau này, ngươi và Bối Bối có ở lại Ngọc Lan đại lục vị diện hay không cũng khó nói, hôm nay cũng nói cho ngươi luôn. Mặc dù, sẽ có điểm đả kích cho ngươi, nhưng cũng tốt cho con đường của ngươi sau này bớt quanh co".

Lâm Lôi lập tức đứng lên.

Chịu đả kích? Đường bớt quanh co? Bản thân cho tới bây giờ không sợ đường gian hiểm, bản thân từ một thiếu niên bình thường có thể đạt tới bước thành thần như bây giờ, còn sợ gì chịu đả kích?

"Bối Lỗ Đặc xin cứ nói" Lâm Lôi cung kính nói.

Bối Lỗ Đặc cười gật đầu: "Điều kiện đạt tới thượng vị thần ngươi đã biết".

"Đúng vậy, hiểu được tất cả pháp tắc huyền ảo" Lâm Lôi gật đầu trả lời.

Bối Lỗ Đặc cảm thán: "Đúng vậy, hoàn toàn lĩnh ngộ tất cả huyền ảo, sẽ trở thành thượng vị thần. nhưng một loại nguyên tố pháp tắc, nó là một chỉnh thể, ví dụ như hai loại huyền ảo 'Nhanh' 'Chậm' của ngươi có thể dung hợp làm một. Giả thiết một loại nguyên tố pháp tắc có chín loại huyền ảo, vậy..."

Bối Lỗ Đặc ánh mắt đột nhiên sáng lên, dừng ở Lâm Lôi: "Trong chín loại huyền ảo, hai loại có thể dung hợp, ba loại có thể dung hợp... thậm chí chín loại huyền ảo cũng có thể dung hợp làm một!"

Lâm Lôi trợn tròn mắt.

Đều có thể dung hợp?

"Hiểu được chín loại huyền ảo sẽ rất khó, còn trong đó dung hợp hai loại, hoặc là ba loại làm một, càng khó khăn hơn".

Bối Lỗ Đặc cảm thán không thôi, "Lâm Lôi, con đường tu luyện chân chính, cũng không phải là hiểu được pháp tắc càng nhiều càng tốt, mà là có thể dung hợp làm một thể pháp tắc huyền ảo càng nhiều càng tốt. Ví dụ như ngươi lĩnh ngộ hai loại huyền ảo 'Nhanh' 'Chậm', đều là huyền ảo cấp thấp, nhưng hai cái một khi dung hợp làm một 'Tốc Độ Áo Nghĩa' sẽ vượt qua cao đẳng huyền ảo. Cho dù là ba loại pháp tắc huyền ảo cấp thấp dung hợp làm một, uy lực cũng sẽ vượt xa cao đẳng huyền ảo".

Lâm Lôi mắt sáng rực lên.

"Mà đem chín loại huyền ảo dung hợp làm một, mới là chính thức hiểu được một loại nguyên tố pháp tắc! Đó là cảnh giới cao nhất của thượng vị thần!" Bối Lỗ Đặc nói điều này, khí thế cũng không bình thường.

Lâm Lôi trong đáy lòng cũng cảm thán không thôi.

Lĩnh ngộ chín loại huyền ảo, thành thượng vị thần? Còn cách đỉnh cao rất xa. Đem chín loại huyền ảo này dung hợp làm một, mới là chính thức đỉnh cao.

"Chín loại pháp tắc huyền ảo dung hợp làm một?" Lâm Lôi thanh âm cũng không khỏi nén xuống "Bối Lỗ Đặc đại nhân, loại người mạnh này, trong vố số các vị diện có bao nhiêu?"

"Bao nhiêu?"

Bối Lỗ Đặc cười nhìn Lâm Lôi.

"Trong một ngàn tỷ thần. Mới có một thượng vị thần! Mà đem tất cả huyền ảo trong nguyên tố pháp tắc dung hợp làm một là vô địch thượng vị thần. Ta cũng không biết bao nhiêu thượng vị thần mới có một" Bối Lỗ Đặc cũng khó mà nói "Ta chỉ có thể nói cho ngươi, chính tại chí cao vị diện, loại người mạnh này cũng là cực kỳ ít!"

"Cực kỳ ít?"

Lâm Lôi trong đáy lòng run lên.

Không gian này tồn tại đã bao lâu rồi, một vật chất vị diện sản sinh ra kẻ mạnh thần cấp cũng nhiều kinh người. Trong vô số vị diện, đặc biệt thần tại chí cao vị diện, rốt cuộc có bao nhiêu, căn bản khó có thể tính toán được. Chính tại chí cao vị diện, đạt tới thượng vị thần viên mãn nhất, cũng chỉ là vô cùng ít!

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, vậy Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, có kẻ mạnh dung hợp tất cả pháp tắc huyền ảo không?" Lâm Lôi hiếu kỳ nói "Ta nghe nói, trong đó có Ngũ đại vương giả cực mạnh".

Bối Lỗ Đặc hừ một tiếng nói: "Không có, tuyệt đối không có! Ngũ đại vương giả địa vị cao nhất tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, nhiều nhất là dung hợp được một số loại pháp tắc huyền ảo mà thôi, muốn hoàn toàn dung hợp, đạt tới cảnh giới viên mãn. Người như thế, vị diện sản sinh ra tới nay, không biết bao nhiêu vị diện, mới có một người".

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, người sao xác định được như vậy?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Ngũ đại vương giả cũng không đạt tới viên mãn, Lâm Lôi cũng không kỳ quái, hắn kỳ quái là Bối Lỗ Đặc làm sao dám chắc như thế. Chẳng lẻ Bối Lỗ Đặc có thể điều tra thực lực người khác?

"Ta tự nhiên xác định được" Bối Lỗ Đặc gật đầu cười nói "Bởi vì, một khi có thượng vị thần đem tất cả pháp tắc huyền ảo dung hợp làm một xuất hiện, chính là chủ thần môn… cũng sẽ tranh nhau đến mời loại thiên tài này" Bối Lỗ Đặc than thở nói.

"Dù sao, nhân vật như thế, mới là đỉnh cao… cũng chân chính là thượng vị thần mạnh nhất! Loại người mạnh này, thượng vị thần bình thường, chính là đến trăm tên, ngàn tên! Đấu với hắn, căn bản là chịu chết”.

Lâm Lôi trong đáy lòng có chút phát run.

Thượng vị thần đứng ở đỉnh của kim tự tháp, tồn tại vô địch!

"Chủ thần mời?" Lâm Lôi giật mình nói "Chủ thần sao lại mời hắn? Chẳng lẽ, thực lực của hắn, có thể uy hiếp đến chủ thần?"

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Lâm Lôi, ngươi cái này không hiểu rồi, chủ thần rất mạnh, vượt xa thượng vị thần. Nhưng… Lâm Lôi ngươi phải biết rằng, trong không gian vô hạn này, số lượng nhiều nhất chính là các vật chất vị diện bình thường. Như Ngọc Lan đại lục vị diện chúng ta vậy".

Lâm Lôi gật đầu.

Vật chất vị diện, mới là nơi căn cơ.

"Mà chủ thần, không thể dễ dàng tiến vào một vật chất vị diện. Chủ thần bản thân thần uy quá lớn, đủ để làm cho một vật chất vị diện sụp đổ!" Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói.

Lâm Lôi tận đáy lòng khiếp sợ. Chủ thần, quả nhiên quá mạnh.

"Lâm Lôi, vật chất vị diện này, chính là thiên địa pháp tắc sản sinh ra, không cho phép bị hủy diệt" Bối Lỗ Đặc nghiêm túc nói, "Tứ đại chí cao thần có nghiêm lệnh, phàm ai làm cho vật chất vị diện sụp đổ, cho dù là Chủ thần, cũng phải tan thành tro bụi!"

Lâm Lôi thất kinh.

"Cho nên, Chủ thần không dám tiến vào vật chất vị diện, cũng không thể tiến vào vật chất vị diện”

Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi gật đầu.

"Cho nên… loại thượng vị thần đem pháp tắc huyền ảo dung hợp làm một, bọn họ có thể nói vô địch dưới chủ thần! Nếu bọn họ bình thường chạy trốn tới vật chất vị diện, chính là Chủ thần, cũng không làm gì được bọn họ. Chủ thần chiêu mộ bọn họ. Bọn họ có thể làm rất nhiều việc cho Chủ thần, Chủ thần có muốn làm nhưng không cách nào làm được".

Lâm Lôi có chút hiểu được gật đầu.

Thượng vị thần, có thể ra vào các vật chất vị diện bình thường, nhưng Chủ thần thì không thể!

"Đương nhiên là quá mơ hồ” Bối Lỗ Đặc cười nói.

Lâm Lôi cũng cười.

"Ta nói cho ngươi điều này, cũng là hy vọng Lâm Lôi ngươi khi bắt đầu tu luyện, thì có ý thức đem hai loại huyền ảo mà ấn chứng lẫn nhau, dung hợp lại. Dung hợp hai loại, rồi dung hợp ba loại… Như thế, mới có hy vọng. Nếu không lĩnh ngộ được tất cả huyền ảo, ngươi có muốn chín loại huyền ảo dung hợp làm một, vậy quá khó khăn" Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói.

Ôn thủy chử thanh oa (Nước nóng nấu ếch xanh), cứ tuần tự mà tiến.

Lâm Lôi gật đầu, cảm thán không thôi: "Chỉ đơn giản hai loại 'Nhanh' 'Chậm' dung hợp thành Tốc Độ Áo Nghĩa. Cũng phải bắt đầu ấn chứng dung hợp. Hai loại dung hợp cũng đã khó khăn như thế, nếu ba loại, bốn loại…" Lâm Lôi ngẫm lại thấy sợ.

Tất cả huyền ảo của một loại nguyên tố pháp tắc, tất cả đều dung hợp?

Đích xác, so với đăng thiên còn khó hơn.

"Loại nhân vật thiên tài này, cũng phải làm cho Chủ thần e ngại" Bối Lỗ Đặc cảm thán "Chỉ là nhân vật như thế quá ít, mà Chủ thần… một hệ thì có bảy, bảy đại nguyên tố hệ có 49 vị. Chủ thần đối với một thượng vị thần tu luyện viên mãn cũng phải tranh giành nhau".

Bối Lỗ Đặc thân là Chủ thần sứ giả, cũng biết rất nhiều huyền bí.

Lâm Lôi trợn mắt há hốc mồm.

Nhân tài, Chủ thần cũng vì đoạt được nhân tài mà cạnh tranh.

"Sống như vậy, cũng đáng để tự hào" Lâm Lôi cũng có chút hâm mộ, loại người mạnh này, mới chính thức là người mạnh đỉnh cao.

"Ngay từ đầu, phải có ý thức dung hợp, thành tựu sau này mới có thể cao" Bối Lỗ Đặc cười tự giễu "Như ta, nguyên trước đây không biết đạo lý này. Đợi đạt tới thượng vị thần cảnh giới, muốn dung hợp cũng đã chậm, dung hợp vài loại pháp tắc huyền ảo? Quá khó khăn".

Lâm Lôi tận đáy lòng không khỏi cảm kích Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc mặc dù bây giờ chỉ là thoáng chỉ điểm một chút, nhưng đối với bản thân mà nói, lại thấy được con đường đi ngay từ đầu.

Hai con đường, nếu ngay từ đầu phương hướng đã sai, tới cuối cùng hai đường này sẽ sai biệt nhau cả ngàn dặm.

Sợ rằng đạt tới thượng vị thần cảnh giới, sẽ giống như Bối Lỗ Đặc, căn bản không có năng lực dung hợp.

"Được rồi, ta đi đây. Con đường sau này, là do chính ngươi đi lấy" Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Cảm ơn Bối Lỗ Đặc đại nhân.

"Lâm Lôi cảm kích hành lễ.

Nhìn Bối Lỗ Đặc rời đi, Lâm Lôi tận đáy lòng một lần nữa dấy lên ngọn lửa. Giống như năm đó, khi còn thiếu niên Vũ thần trong tâm Lâm Lôi chính là sự tồn tại chí cao, mà hôm nay... loại thượng vị thần vô địch đem nguyên tố pháp tắc dung hợp làm một, chính là đỉnh cao trong lòng Lâm Lôi!

Cũng là mục tiêu của Lâm Lôi!

Thời gian cứ trôi qua không một tiếng động, rất nhanh đã vào Ngọc Lan lịch năm 10046.

Một năm qua, Lâm Lôi rất có giá trị, trong lòng có mục tiêu nên hắn cũng chăm chú tu luyện, cả Long Huyết thành rất hân hoan, các kẻ mạnh thần cấp thường xuyên tụ tập một chỗ. Bối Lỗ Đặc đại nhân đã trở về hắc ám chi sâm.

Ba huynh đệ tử kim thử vương lão Đại 'Cáp Lý' cũng đã về hắc ám chi sâm, về phần lão Nhị lão Tam 'Cáp Đặc' và 'Cáp Duy' còn ở lại Long Huyết thành.

Dựa theo lời Cáp Đặc, Cáp Duy nói, bọn họ thích chỗ náo nhiệt, Lâm Lôi cũng nhiệt tình chiêu đãi hai huynh đệ này.

Ngọc Lan lịch mùa thu năm 10046.

Hoàng cung Áo Bố Lai Ân đế quốc chiếm một vùng cực lớn, ngoại trừ A Đức Kim Tư ở tại Hoàng cung, còn có tứ đại trung vị thần của hắn cũng ở tại Hoàng cung. Đương nhiên, bọn người Áo Gia Văn tại Đế đô, cũng có phủ đệ riêng.

Đệ nhất trung vị thần 'Bá Nạp Tư' dưới tay A Đức Kim Tư, thực lực mạnh nhất, cũng được A Đức Kim Tư tín nhiệm nhất.

Trong Hoàng cung, Bá Nạp Tư đang ở trong cung điện, Bá Nạp Tư đang đang rất hứng thú trải cuộc giấy ra chuẩn bị vẽ, mà Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc cùng một vị nam tử tóc vàng đang ở bên cạnh, ba người bọn họ thái độ đều cực kỳ khiêm tốn.

Dù sao, thực lực của Bá Nạp Tư quá mạnh, hơn nữa Bá Nạp Tư còn có một kiện thượng vị thần khí! Đó là A Đức Kim Tư tặng cho Bá Nạp Tư. Ba người Áo Gia Văn dù liên thủ có đánh bại được Bá Nạp Tư cũng khó nói.

"Nói đi, có chuyện gì?" Bá Nạp Tư vẫn vẽ tranh, căn bản liếc nhìn ba người này.

Hán Bố Lý Đặc, Áo Gia Văn không dám lên tiếng, vị nam tử tóc vàng kia cũng mở miệng nói: "Bá Nạp Tư tiên sinh, Áo Gia Văn phi thường thương con của mình, con của hắn bị người ta giết. Hơn nữa, thần phân thân của Áo Gia Văn cũng bị địch nhân hủy đi. Như vậy quá nhục nhã, Áo Gia Văn trong lòng hắn cũng khó nà chịu được. Chỉ là hắn vẫn không dám gây phiền toái cho A Đức Kim Tư đại nhân, mới vẫn không dám nói với A Đức Kim Tư đại nhân. Mấy ngày này, ta đã nhận lời Áo Gia Văn huynh đệ, ngày mai ta sẽ đi cùng bọn họ, vì Áo Gia Văn mà báo thù".

"Cái Đằng Bỉ à" Bá Nạp Tư buông họa bút, liếc mắt nhìn nam tử tóc vàng này một cái rồi thở dài một tiếng.

Bá Nạp Tư lâu nay vẫn coi trọng Cái Đằng Bỉ, về phần Hán Bố Lý Đặc, Bá Nạp Tư căn bản xem thường. Về phần Áo Gia Văn... Bá Nạp Tư nhận thấy Áo Gia Văn sử dụng tâm kế quá nhiều, vẫn có chút không thích.

"Áo Gia Văn" Bá Nạp Tư nhìn về phía Áo Gia Văn.

"Bá Nạp Tư tiên sinh" Áo Gia Văn tư thái hạ xuống rất thấp, hắn vì để được Cái Đằng Bỉ hỗ trợ, hai năm nay đã tốn hao vô số tâm tư, mới cuối cùng đã mời được Cái Đằng Bỉ hỗ trợ.

Bá Nạp Tư cười nhạt nói: "Chuyện của ngươi ta biết rõ, ba người các ngươi đều muốn đi, nếu các ngươi thua, cũng là làm cho A Đức Kim Tư đại nhân mất thể diện. Như vậy đi, ta sẽ cùng đi với các ngươi, trực tiếp nhổ tận gốc Long Huyết thành".

Áo Gia Văn nhất thời mừng như điên.

Thực lực của Bá Nạp Tư, tuyệt đối là mạnh vô cùng. Tuy hắn đã cảm thụ qua lợi hại của Tháp La Sa, hắn cũng cho rằng Bá Nạp Tư không thể yếu hơn Tháp La Sa. Dù sao Bá Nạp Tư còn có một thanh thượng vị thần khí.

Bá Nạp Tư lạnh nhạt nói: "Ta cũng muốn đi xem thử, trung vị thần Tháp La Sa kia có bao nhiêu lợi hại".

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 21: Tứ Đại Trung Vị Thần

Rên bầu trời Áo Bố Lai Ân đế quốc.

"Oành!"

Tiếng không khí nổ tung vang lên, trong các luồng khí lưu tán loạn, mơ hồ có bốn bóng người sóng vai bay cực nhanh về phía Đông. Bốn bóng người đều không hề che dấu, tốc độ cũng rất đáng sợ. Hơn nữa cũng không để ý đến việc che dấu tung tích, tiếng không khí nổ tung. Đồng thời từ trên người bốn người này, tản mát ra khí tức cuồng bạo đáng sợ.

Ở dưới mặt đất phía dưới rất đông dân chúng tụ tập, cũng có một vài cường giả.

Một người trung niên đang chỉ bảo một thiếu niên tu luyện chấn động ngẩng đầu nhìn lên trời, sắc mặt biến đổi: "Đó là gì? Bốn vị trung vị thần? Chẳng lẽ là từ chỗ A Đức Kim Tư đại nhân?"

"Sư phụ, sư phụ".

Thiếu niên này cũng nghi hoặc kêu lên.

"Các ngươi cứ tự mình tu luyện trước đi" Trung niên này tùy ý nhắc nhở một tiếng. Rồi lập tức rời đi, một đường đi tới. Trong lòng hắn cũng cảm thấy có sự nghi hoặc "Tứ đại trung vị thần đang đi ra ngoài, hơn nữa không hề che dấu hành tung, xem ra muốn làm đại sự rồi" Trung niên nọ nhịn không được tò mò.

Thân hình chợt lóe, liền trực tiếp biến mất trên đường.

Bá Nạp Tư, Cái Đằng Bỉ, Hán Bố Lý Đặc, Áo Gia Văn bốn người sóng vai bay cực nhanh thẳng một đường, trường bào phấp phới, không khí bị ép nổ như là sấm sét, dựa theo lời Bá Nạp Tư nói: "Ra tay lần này, phải có khí thế. Không cần làm chuyện đánh lén, đó là thể diện của A Đức Kim Tư đại nhân".

Bá Nạp Tư lên tiếng, mấy người Áo Gia Văn sao dám trái ý?

Tự nhiên, bốn người liền rầm rộ như vậy sóng vai bay về phía Long Huyết thành, qua một số nơi, một vài kẻ mạnh ẩn tàng thánh vực, thần cấp cũng phát hiện, những người này dùng thần thức truyền âm cho bằng hữu của mình, cũng không ít kẻ mạnh lặng yên đi theo.

Cũng may mắn là Bá Nạp Tư bọn họ chủ động phát ra khí tức bá đạo, nếu không, những kẻ mạnh thần cấp, thánh vực này không thể nào theo dõi được.

Tại Long Huyết thành.

Ở khoảng đất trống Tây viên, bóng kiếm màu tím như mộng như ảo. Bóng người Lâm Lôi và bóng kiếm đang chớp lóe cực nhanh, thỉnh thoảng có một chút kiếm ngân vang lên. Tử Huyết nhuyễn kiếm lướt qua, không gian có đôi khi sinh ra điệp ảnh. Song có đôi khi trực tiếp bị sụp đổ, có đôi khi chỉ lưu lại một vết rách trong không gian.

Theo sự tu luyện.

Lâm Lôi đối với lĩnh ngộ 'Tốc Độ Áo Nghĩa' càng thêm sâu. Hơn nữa uy lực của Tử Huyết nhuyễn kiếm cũng từ từ được phát huy.

Lâm Lôi phát hiện, Tử Huyết nhuyễn kiếm chỉ khi kiếm ngân vang lên, Tử Huyết nhuyễn kiếm trình độ sức bén mới chính thức lợi hại, tùy theo sự khế hợp của Lâm Lôi và Tử Huyết nhuyễn kiếm cao đến đâu, cho dù lĩnh ngộ không tăng lên, nhưng thứ nguyên trảm uy lực rõ ràng mạnh hơn rất nhiều.

"Hử?"

Đang đắm chìm trong tu luyện Lâm Lôi đột nhiên dừng lại, giật mình nhìn về phía Bắc "Khí tức thật đáng sợ. Hơn nữa một chút che dấu cũng không có!" Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được, ở phía Bắc đang có luồng khí tức cực kỳ lớn đang rất nhanh tiến tới Long Huyết thành.

Không chỉ Lâm Lôi.

Ngay cả Vũ thần, Đại Tế Ti đang luyện hóa thần cách, còn có Tháp La Sa, Đế Lâm, Hi Tắc, Bối Bối… phàm là đạt tới kẻ mạnh thần cấp giờ phút này cũng cảm giác được.

"Bá Nạp Tư tiên sinh. Phía trước chính là Long Huyết thành" Áo Gia Văn giờ phút này trong lòng vạn phần kích động.

Hắn rốt cục đã có cơ hội báo thù.

"Vì ngày này. Ta đã đợi hai năm" Áo Gia Văn mặt cũng có chút đỏ lên, trong ánh mắt phảng phất như lợi đao nhìn về phía Long Huyết thành xa xa.

Bá Nạp Tư lạnh nhạt nhìn Long Huyết thành ở xa xa: "Ồ, đây là Long Huyết thành sao? Bốn người chúng ta một đường lại đây, chủ động phát ra khí tức, phía sau dám chắc không ít người bám theo" Bá Nạp Tư rất rõ ràng điểm này.

Ba người Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc, Cái Đằng Bỉ đều nghe theo lệnh của Bá Nạp Tư.

"Tuyệt đối không thể làm cho A Đức Kim Tư đại nhân mất thể diện. Lúc này đây, nhất định phải giải quyết đối phương, Hán Bố Lý Đặc" Bá Nạp Tư lạnh nhạt nói.

"Bá Nạp Tư tiên sinh" Hán Bố Lý Đặc cung kính nhận lệnh.

"Ngươi trực tiếp ra tay, diệt Long Huyết thành này, người thường không có tư cách xem cuộc chiến" Bá Nạp Tư tàn nhẫn ra lệnh, Hán Bố Lý Đặc con mắt sáng ngời. Lúc này bay lên. Chỉ thấy Hán Bố Lý Đặc cười lạnh vung tay phải lên.

"Oành đùng đùng…" Trong chốc lát, thiên địa rung chuyển.

Phong hệ nguyên tố cuồng bạo từ bốn phương tám hướng điên cuồng hướng về bầu trời Long Huyết thàn, tại bầu trời Long Huyết thành hình thành một lốc xoáy khổng lồ. Cơn lốc xoáy này giống như một dòng suối khổng lồ, trong dòng suối màu xanh khổng lồ này còn có cả những phong nhận phóng ra. Ngay cả ánh mặt trời cũng bị che khuất.

Cả Long Huyết thành đều bị bao trùn trong ánh sáng xanh lạnh như băng

"Vù "Vù… Trên bầu trời Long Huyết thành cũng xuất hiện không ít bóng người. Đó là một đám người Tháp La Sa, Đế Lâm, Lâm Lôi, Vũ thần, Đại Tế Ti, Bối Bối thần cấp, giờ phút này địch quân thanh thế cũng quá lớn, khí thế như thế. Tất cả mọi người của Long Huyết thành đều cảm nhận được.

Lâm Lôi, Vũ thần cùng mọi người ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Trên bầu trời, một cơn lốc xoáy giống như một dòng suối khổng lồ màu xanh rõ ràng thể hiện một lực lượng đáng sợ trước đó chưa từng có. Lực lượng này nếu đánh xuống, ngay cả thánh vực chung cực chiến sĩ sợ rằng cũng phải chết. Chỉ có thần cấp mới có thể bảo toàn tánh mạng.

"Bọn họ muốn hủy diệt Long Huyết thành, ngay cả người thường cũng muốn giết chết" Lâm Lôi biến sắc.

Tại Long Huyết thành có rất nhiều người thân của mình. Lâm Lôi tuyệt đối sẽ không để chuyện như vậy phát sinh.

"Lại là Áo Gia Văn. Lần này, hắn dẫn theo hơn hai người" Tháp La Sa nhìn bốn bóng người ở xa xa cười nhạt, Đế Lâm cũng khinh thường cười nói: "Tháp La Sa, xem ra Áo Gia Văn này thua một lần, một chút cũng không quan tâm. Bây giờ cũng dám trở lại".

"Vậy đem thân thể còn lại của hắn hủy diệt đi, có được không?" Tháp La Sa cười nhạt nói.

Giờ phút này, sợ rằng cũng chỉ có hai trung vị thần Tháp La Sa, Đế Lâm là có thể đàm tiếu tự nhiên.

Tại Long Huyết thành, một đám người Ốc Đốn, Thái Lặc, Cái Tỳ, Địch Lỵ Á đang ngửa đầu nhìn bốn bóng người xa xa trong lòng đều là chấn động, trong mắt bọn họ, khí tức tản ra từ tứ đại trung vị thần làm cho lòng người rúng động, giống như bốn Ma thần vô địch.

Cực mạnh, không thể địch nổi!

"Thành tro bụi đi" Hán Bố Lý Đặc khẽ cười nói, tay phải khẽ vẩy!

Cơn lốc như một dòng suối khổng lồ màu xanh vốn lơ lửng trên bầu trời Long Huyết thành đột nhiên trầm xuống. Đồng thời vô số phong nhận màu vàng nhạt giống như hoàng trùng dày đặc nhắm về phía dưới mà vọt tới. Trong tầm mắt mấy người Lâm Lôi phong nhận màu vàng nhạt này như là vô tận.

"Cảng!"

"Cảng!"

"Cảng!"

Tiếng kim loại vang lên, mặt ngoài Long Huyết thành xuất hiện một vòng bảo vệ màu trắng trong suốt, vô số phong nhận màu vàng nhạt đánh vào vòng bảo vệ trong suốt này, mà vòng bảo vệ này vẫn không tổn hao chút gì.

"Trời ơi" Mấy ngàn người trong Long Huyết thành ngửa đầu nhìn vòng bảo vệ trong suốt đang bao trùm bầu trời phía trên họ.

Bọn họ đều rõ ràng chứng kiến vô số phong nhận màu vàng nhạt bắn tới, đánh vào vòng bảo vệ trong suốt nọ. Không ít hộ vệ, thị nữ của Long Huyết thành trán đều toát mồ hôi lạnh. Cường giả thần cấp, phất tay cũng có năng lực hủy thiên diệt địa, quả nhiên không phải giả dối.

"Ha ha, A Đức Kim Tư đại nhân tốt xấu cũng là thượng vị thần được tôn sùng, chẳng lẽ các ngươi cho rằng giết chết những người thường này, có thể đem lại thể diện cho A Đức Kim Tư đại nhân của các ngươi sao?" Tháp La Sa cười to, vang vọng khắp không gian phương viên hơn mười dặm.

Vô tận phong nhận đã ngừng.

Hán Bố Lý Đặc biến sắc lui về phía sau Bá Nạp Tư, hắn tập trung thanh thế như vậy, nhưng Tháp La Sa lại chỉ trong thời gian ngắn đã hình thành vòng bảo vệ trong suốt để chống cự như vậy, thực lực của hắn rõ ràng không bằng Tháp La Sa.

Bá Nạp Tư nhìn Tháp La Sa: "Tháp La Sa? Thực lực không tệ. Ta cho ngươi một cơ hội, ngươi bây giờ có thể rời đi, ta có thể tha cho ngươi một mạng".

Tháp La Sa, Đế Lâm đều ngẩn ra.

"Lão đầu tóc bạc ngươi, có phải phát điên không?" Tháp La Sa giận dữ cười.

Bá Nạp Tư cười nhạt lật tay. Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường mâu cổ kính. Thanh trường mâu này có màu đồng ngả xanh, phía trên còn lốm đốm vết máu. Ngay khi một thanh trường mâu như vậy, xuất hiện trong tay Bá Nạp Tư. Vốn một lão đầu tóc bạc đang mỉm cười tựa hồ trong nháy mắt biến thân thành thần linh vô địch!

Quá mạnh!

"Ông ông…” Thanh trường mâu cổ kính nọ tự nhiên phát ra khí tức tựa như xé rách không gian.

"Thượng vị thần khí" Tháp La Sa, Đế Lâm sắc mặt đại biến.

"Nếu ngươi không tiếp thu sự hảo tâm của ta, vậy…" Bá Nạp Tư lãnh đạm nhìn Tháp La Sa "Chịu chết đi" Bá Nạp Tư thân hình thoáng một cái, phảng phất như ảo ảnh, trong nháy mắt đã hoa phá trường không. Đặc biệt là thanh trường mâu cổ kính trực tiếp hướng về Tháp La Sa đâm tới.

Không gian trong nháy mắt giống như ngừng lại. Chỉ có thanh trường mâu này!

Không thể chống cự!

Tháp La Sa sắc mặt đại biến, cắn răng thân hình trong nháy mắt chia ra làm hai. Thanh bào Tháp La Sa và hắc bào Tháp La Sa đồng thời ngăn cản công kích, trường tiên màu xanh yêu dị giống như mãng xà quấn quanh trường mâu. Trường đao nhỏ dài màu đen lạnh như băng mang theo khí tức hủy diệt bổ về phía trường mâu.

"Bùng!"

Bá Nạp Tư thân hình khẽ run lên. Nhưng thanh bào Tháp La Sa, hắc bào Tháp La Sa đều đánh văng xuống đất.

Xung kích đáng sợ sinh ra, lan tỏa ra bốn phía.

Lâm Lôi, Vũ thần, Đại Tế Ti, Bối Bối, Hi Tắc những hạ vị thần này, cũng bởi vì sóng xung kích này, thân thể bị áp bức không khỏi bị đánh văng ra đất. Lâm Lôi sắc mặt càng đại biến: "Không hay!" Sóng xung kích này mà đánh vào Long Huyết thành, Long Huyết thành nhất định sẽ sụp đổ, không ít người cũng sẽ chết đi.

"Hừ!" Đế Lâm vung song chưởng đánh ra, một cổ xung kích hủy diệt truyền ra, đánh tan luồng sóng xung kích đó.

"Hô!" Tháp La Sa hai đại phân thân lại bay lên, cùng Đế Lâm sóng vai lơ lửng một chỗ.

Hắc bào Tháp La Sa truyền âm nói: "Đế Lâm, lão gia hỏa này quá mạnh. Thực lực bản thân cũng tương đương với ta, nhưng vũ khí của hắn là thượng vị thần khí, mà không chỉ có hắn, phía sau hắn còn có ba trung vị thần, chúng ta lần này gặp phiền toái rồi!"

Đế Lâm sắc mặt cũng khó coi: "Chỉ có thể liều mạng".

Đám người Lâm Lôi cũng đã hạ xuống mặt đất, mấy người Ốc Đốn, Địch Lỵ Á lập tức chạy tới, lo lắng hỏi: "Ca. Tình huống hình như không ổn".

Lâm Lôi trong lòng rất lo lắng, hắn chỉ có thể thấp giọng nói: "Đừng nóng vội. Tháp La Sa đại nhân hẳn là có biện pháp" Bối Bối giờ phút này cũng ở bên cạnh Lâm Lôi, hắn cũng không có biện pháp nào, dù sao Bối Bối mới chỉ là hạ vị thần mà thôi. Đối với loại chiến đấu này cũng không có biện pháp.

"Lâm Lôi. Nhanh, nhanh dẫn mọi người chạy trốn đi" Thanh âm của Tháp La Sa vang vọng trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng run lên.

"Lần này địch nhân quá mạnh!" Tháp La Sa cũng không tin tưởng chút nào.

"Lão Đại, tình hình không ổn à" Bối Bối cũng có chút lo lắng.

"Hôm nay!" Một thanh âm cực lớn từ trên cao truyền xuống. Bá Nạp Tư quan sát mọi người trong Long Huyết thành "Các ngươi một người cũng trốn không thoát, chuẩn bị tiếp nhận sự trừng phạt của 'Ca Đặc Tư trường mâu' đi!" Vô số đạo thương ảnh đằng không, Bá Nạp Tư cầm trường mâu trong tay như Ma thần vô địch quan sát mọi người trong Long Huyết thành.

"Ông!" Vô số thương ảnh như mưa rơi dày đặc hạ xuống.

Bá Nạp Tư cũng chia ra làm hai, |mà Áo Gia Văn, Cái Đằng Bỉ, Hán Bố Lý Đặc ba người cũng chỉ giữ một thân thể, năm thân ảnh giữa không trung cực nhanh đáp xuống. Đặc biệt là Áo Gia Văn điên cuồng cười to: "Mọi người đều phải chết!!!"

Tất cả mọi người trong Long Huyết thành đều cảm thấy tuyệt vọng.

"Chạy thôi!" Lâm Lôi gương mặt dữ tợn, thần thức truyền âm quát!

Trong nháy mắt, Vũ thần, Đại Tế Ti, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối… tất cả mọi người lập tức phân ra bốn phương tám hướng chạy trốn. Bọn họ đều muốn trong thời gian ngắn chạy ra khỏi khu vực chiến đấu. Chỉ có như vậy mới có thể tạm thời bảo toàn tính mạng.

"Ha ha mọi người chạy làm gì, đừng nóng vội!" Tiếng cười to vang lên.

Chỉ thấy trong sương mù bốn bóng người từ Long Huyết thành phóng lên giữa không trung.

Đang cảm thấy lo sợ Đế Lâm, Tháp La Sa đều mừng rỡ, lập tức cùng bốn bóng người này vọt tới.

Phía Bá Nạp Tư: Bá Nạp Tư có hai đại phân thân, Cái Đằng Bỉ, Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc đều có một thân thể.

Phía Long Huyết thành: Bốn người đột nhiên, còn có Tháp La Sa, Đế Lâm.

Sáu người cùng công kích về phía năm người, trong đó ba người đánh về phía Bá Nạp Tư cùng phân thân… Chiến đấu trong nháy mắt bắt đầu cũng trong nháy mắt chấm dứt. Vốn đang tuyệt vọng tản ra bốn phương tám hướng mà chạy trốn mấy người Lâm Lôi vừa nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lại…

Chiến đấu đã kết thúc.

Bá Nạp Tư, Hán Bố Lý Đặc, Cái Đằng Bỉ, Áo Gia Văn bốn người trên người đều có vết máu.

"Thượng vị thần khí, bốn món đều là ……!" Bá Nạp Tư sắc mặt tái nhợt, trong mắt kinh hãi nhìn bốn người đột nhiên xuất hiện. Nhưng trông diện mạo, rất rõ ràng là bốn phân thân phân biệt thuộc về hai người. Bốn bóng người, hai người mặc trường bào màu tím, hai người mặc trường bào màu vàng, khuôn mặt đều vô cùng thanh tú.

Vừa rồi năm đối bốn, đặc biệt hai người người áo tím hợp công một phân thân của Bá Nạp Tư. Diệt một phân thân của Bá Nạp Tư đoạt được một viên trung vị thần thần cách.

"Bá Nạp Tư, hôm nay diệt một phân thân của ngươi, mau cút về đi" Một thanh niên áo tím trong đó tay cầm một viên thần cách cười nhạt nói.

"Cái này, không thể..." Áo Gia Văn chứng kiến một màn như vậy, hoàn toàn trợn tròn mắt.

Vừa rồi phần thắng đã nắm trong tay. Ngay cả Tháp La Sa cũng không phải là đối thủ của Bá Nạp Tư, nhưng ai ngờ chiến đấu trong nháy mắt đã biến ảo, đột nhiên xuất hiện bốn phân thân, đều có thượng vị thần khí!

"Long Huyết thành này, là nơi Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo vệ, nói cho A Đức Kim Tư, tốt nhất là đừng cho người đến đây nữa, nếu không, tiếp theo cũng không phải là chỉ diệt một phân thân đơn giản như vậy" Thanh niên áo tím cười nhạt nói.

Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc, Cái Đằng Bỉ ba người lập tức nhìn về phía Bá Nạp Tư.

Bá Nạp Tư biến sắc, nhìn bốn người trước mắt đều cầm trong tay thượng vị thần khí, hắn trong lòng chợt phát lạnh. Lúc này giọng trầm thấp nói: "Chúng ta, trở về!" Áo Gia Văn trong lòng không cam lòng. Nhưng nhìn bốn người thanh niên thần bí. Hắn rất nhanh đi theo Bá Nạp Tư.

"Thật sự là đến tặng thần cách mà" Bốn người xoay người.

Tháp La Sa, Đế Lâm, Lâm Lôi, Vũ thần tất cả mọi người đều đi tới nghênh đón.

Bốn người nhìn qua có thể phân biệt, rõ ràng là phân thân của hai người. Bởi vì trong đó có hai cặp giống nhau như đúc.

"Bối Bối. Viên thần cách này ngươi xử lý đi" Thanh niên áo tím trực tiếp đưa viên trung vị thần thần cách cho Bối Bối. Bối Bối tiếp nhận, đồng thời ngẩn người nhìn bốn người này.

Cảm thụ khí tức của bốn người trước mặt, khí tức này hắn rất quen thuộc. Bối Bối trợn mắt há hốc mồm: "Các người là Cáp Đặc, Cáp Duy?"

"Ồ, đúng vậy".

Bốn người lần lượt dung hợp làm hai, biến thành hai thanh niên, đồng thời xa xa có hai ảo ảnh sắc tím bay tới, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể bọn họ.

"Chính là các ngươi?" Bối Bối có chút ngây ngốc.

"Là bản thể của chúng ta, bản thể của chúng ta tự nhiên vẫn dừng lại ở thánh vực" Thanh niên áo tím Cáp Đặc nói "Phụ thân đại nhân người cũng rất lo lắng cho ngươi, tự nhiên bảo hai người chúng ta ở lại nơi này".

Mà đám người Lâm Lôi, Vũ thần, Đại Tế Ti cũng cảm thấy đầu óc rối loạn.

Thế là sao?

Lúc đầu là hai Tử sắc thử vương, bây giờ lại biến đổi thành hai trung vị thần

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 22: Chấn Nhiếp

Đám người Bá Nạp Tư rút lui. Nhất thời trời quang mây tạnh, ánh mặt trời lại chiếu rọi Long Huyết thành.

Những người trong Long Huyết thành đều khó có thể tin hai thanh niên, vừa rồi Bá Nạp Tư lực áp Tháp La Sa, muốn giết chết bọn người, chỉ trong nháy mắt đã bị hai thanh niên tiêu diệt một phân thân, làm cho mọi người giật mình chính là...

Hai thanh niên mắt, lại là hai Tử kim thử vương!

"Cáp Đặc, Cáp Duy?" Lâm Lôi có chút chần chờ mới mở miệng.

"Ha ha..." Tiếng cười to vang lên, là Tháp La Sa bên cạnh. Tháp La Sa và cười vừa đi tới nói "Ta vẫn không nghĩ ra, Bối Lỗ Đặc đại nhân thực lực mạnh như vậy. Ba con trai tuổi cũng không nhỏ hơn ta, cũng đã sống mấy trăm vạn năm. Sao lại vẫn là thánh vực? Ta vẫn hoài nghi ba huynh đệ các ngươi ẩn tàng, nay nhìn lại quả nhiên!"

Cáp Đặc, Cáp Duy hai huynh đệ cười cười.

Lâm Lôi vừa nghe nhất thời giật mình. Trước đây hắn không biết Cáp Đặc, Cáp Duy bọn họ đã sống bao lâu.

Bây giờ nghe được, cũng đã mấy trăm vạn năm, năm tháng như thế cha lại là thượng vị thần, Chủ thần sứ giả Bối Lỗ Đặc... Cáp Lý, Cáp Đặc, Cáp Duy bọn họ nếu còn đang là thánh vực. Đó mới là chuyện kỳ quái.

"Thật sự là làm cho người ta hâm mộ" Đế Lâm cảm thán "Cáp Đặc, hai phân thân của hai huynh đệ các ngươi cũng sử dụng thượng vị thần khí".

"Đúng rồi" Cáp Đặc gật đầu nói.

"Cái này là hai huynh đệ chúng ta năm đó lúc thành thần cha đã cho chúng ta." Cáp Duy nói.

Bất kể là Tháp La Sa, Đế Lâm, ngay cả đám người Vũ thần, Đại Tế Ti, Hi Tắc ở bên cạnh trong lòng cũng cảm thán: Người này và chúng ta không có cách nào so được!

Bọn họ muốn có một kiện thượng vị thần khí đều là nằm mơ.

Đám người Cáp Đặc, Cáp Duy này, chẳng những có thượng vị thần khí, hơn nữa hai đại phân thân sử dụng đều là thượng vị thần khí.

"Biển thủ!" Lâm Lôi trong lòng toát ra mấy từ này.

Lâm Lôi xem ra, Bối Lỗ Đặc đại nhân nhất định đã sử dụng quyền lực, vì con mình mà mưu chiếm lấy một ít thượng vị thần khí, cũng đúng, Bối Lỗ Đặc thân là người quản lý Chúng thần mộ địa. Vì con mình mà kiếm vài món thượng vị thần khí đích xác cũng không phải là việc khó.

"Cũng khó mà thuận lợi như vậy. Tử Huyết nhuyễn kiếm sẽ dùng để phụ trợ ma pháp trận phong ấn" Lâm Lôi hiểu rõ.

Đối với Bối Lỗ Đặc đại nhân mà nói, một kiện thượng vị thần khí cũng không tính là gì.

Cũng khó trách, ngày đại hôn của mình, người ta cũng tặng cho một viên thần cách.

Địch Lỵ Á cười nói: "Mọi người cũng đừng đứng ngốc ra đó nữa, hôm nay Cáp Đặc, Cáp Duy hai người bọn họ ra tay, đã hoàn toàn chấn nhiếp đối phương. Ta thấy, Long Huyết thành chúng ta từ hôm nay trở đi có thể có cuộc sống yên bình rồi. Đây cũng là chuyện tốt, cũng nên ăn mừng một phen!"

Lão quản gia Hi Lý cười nói: "Ta lập tức cho người đi chuẩn bị yến tiệc!"

Cả Long Huyết thành mọi người tâm tình cũng rất hưng phấn, tất cả mọi người hiểu được. Bối Lỗ Đặc đại nhân vì bảo vệ Bối Bối, nhất định sẽ không để cho Long Huyết thành bị uy hiếp gì. Chỉ đơn giản lần này hai huynh đệ Cáp Đặc, Cáp Duy ra tay

cũng đủ để chấn nhiếp nhân mã khắp nơi!

Chỉ điểm này cũng đã không tệ rồi.

Khi Bá Nạp Tư rầm rộ đến, chủ động phát ra khí tức muốn giết cả Long Huyết thành, dọc theo đường đi tự nhiên hấp dẫn không ít cường giả, những người này dùng thần thức truyền âm báo cho bằng hữu. Khiến cho khi đại chiến ở cách xa Long Huyết thành cũng ẩn nấp không ít cường giả thần cấp, thánh vực đứng ở xa mà xem.

Quá trình chiến đấu, những người này đều thấy rõ ràng.

Hán Bố Lý Đặc ra tay, thiên địa biến sắc, cũng làm cho những người này sợ hãi.

Tháp La Sa dễ dàng ngăn trở công kích của Hán Bố Lý Đặc, cũng làm cho bọn hắn thầm nghĩ, thực lực trung vị thần này thật là mạnh.

Đặc biệt khi Bá Nạp Tư ra tay. Tất cả những kẻ mạnh đều sợ ngây người. Chính là hai trung vị thần đang ẩn thân để xem cũng kinh hãi không thôi, đều vì uy lực của thanh thượng vị thần khí trong tay Bá Nạp Tư mà cảm thấy run sợ, nhưng… ai ngờ, Cáp Đặc, Cáp Duy đột nhiên ra tay.

Tất cả kẻ mạnh đều trợn tròn mắt!

Trong nháy mắt, phe Bá Nạp Tư tất cả đều trọng thương. Đồng thời một phân thân của Bá Nạp Tư cũng bị diệt!

Cáp Đặc, Cáp Duy quá mạnh, làm cho tất cả mọi người sợ ngây người.

Đặc biệt bọn họ còn nói một câu: "Long Huyết thành này là nơi Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo vệ. Nói cho A Đức Kim Tư, tốt nhất là đừng cho người đến nữa, nếu không, tiếp theo không phải chỉ diệt một phân thân đơn giản như vậy đâu".

Lúc ấy thanh niên áo tím Cáp Đặc cố ý đem thanh âm truyền đi rất xa.

Những kẻ mạnh này nhất thời hiểu được, Long Huyết thành là do Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo hộ, cứ xem ngay cả cường đại thượng vị thần A Đức Kim Tư, Bối Lỗ Đặc đại nhân cũng không nể mặt, huống chi là hạ vị thần cùng với mấy trung vị thần đang ẩn thân, còn dám đến quấy rối Long Huyết thành sao?

Những người này, cũng đã nhanh chóng đem tin tức này truyền đi khắp nơi.

Ngọc Lan đại lục ẩn chứa rất nhiều cường giả, rất nhanh sẽ biết Long Huyết thành có mấy trung vị thần bảo vệ, hơn nữa được Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo hộ, không thể nghi ngờ… còn chưa đạt tới thực lực thượng vị thần thì không ai dám khiêu khích Bối Lỗ Đặc!

Đại danh Long Huyết thành, tin tức về chủ nhân Long Huyết thành Lâm Lôi cũng nhanh chóng được mọi người biết tới.

Áo Bố Lai Ân đế quốc, trong Hoàng cung.

Gió thổi thê lương, thổi trường bào đám người Bá Nạp Tư khẽ bay lên.

Bá Nạp Tư, Cái Đằng Bỉ, Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc bốn người đều cung kính đứng ở bên cạnh A Đức Kim Tư, A Đức Kim Tư sắc mặt âm trầm, tay phải bưng một chén rượu đỏ tươi như máu, ánh mắt như đao bén xẹt qua bốn người.

"Bá Nạp Tư, phân thân của người đã bị hủy?" A Đức Kim Tư liếc mắt qua đã thấy Bá Nạp Tư đã bị thương nặng.

"Đúng vậy" Bá Nạp Tư hơi cúi đầu.

"Khốn kiếp!" A Đức Kim Tư gầm lên, mạnh tay quăng chén rượu xuống đất "Xoảng!" Chén rượu vỡ vụn, thanh âm thanh thúy tựa như đánh vào trong tâm của đám người Bá Nạp Tư, Áo Gia Văn. Khuôn mặt tuấn tú của A Đức Kim Tư giờ phút này giống như là con báo đang phẫn nộ.

"Đi theo ta!"

A Đức Kim Tư vẻ mặt dữ tợn "Đến Long Huyết thành, tiêu diệt hắn!!!"

Bá Nạp Tư, Áo Gia Văn, Cái Đằng Bỉ, Hán Bố Lý Đặc bốn người đều giật mình, trong đó chỉ có Áo Gia Văn trong mắt ẩn chứa vẻ kinh hỉ, nếu A Đức Kim Tư thật sự đến giết. vậy hắn rất có thể báo thù cho con mình.

"A Đức Kim Tư đại nhân!" Bá Nạp Tư vội vàng nói "A Đức Kim Tư đại nhân, không thể!"

A Đức Kim Tư giận dữ xoay người lại nhìn hắn gầm lên: "Bá Nạp Tư gia gia, phân thân của người bị diệt đi, giống như là người mất đi một cái mạng, cừu này làm sao có thể không báo?"

Hán Bố Lý Đặc, Áo Gia Văn hai người ở bên cạnh đều giật mình trợn tròn mắt!

Bá Nạp Tư gia gia?

Cái Đằng Bỉ ở bên cạnh lại không chút nào ngạc nhiên. Hắn đi theo A Đức Kim Tư đại nhân thời gian cũng tương đối dài, cũng biết quan hệ giữa Bá Nạp Tư và A Đức Kim Tư.

A Đức Kim Tư, Bá Nạp Tư hai người khi chưa bước vào thần vực, chính là thân phận thiếu gia và quản gia.

Bá Nạp Tư vẫn luôn chiếu cố A Đức Kim Tư, chính xác mà nói, Bá Nạp Tư khi chưa tiến vào thần vực, vẫn luôn chiếu cố A Đức Kim Tư, A Đức Kim Tư tính tình tương đối bạo ngược, mặc dù tu luyện cực kỳ có thiên phú, nhưng bởi vì gây họa chọc giận vị diện giam thủ giả của Ngọc Lan đại lục vị diện lúc ấy, Bá Nạp Tư, A Đức Kim Tư đều bị đưa vào Qua Ba Đạt vị diện giam ngục.

Tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, Bá Nạp Tư vẫn chiếu cố đến A Đức Kim Tư, mặc dù sau đó thực lực của A Đức Kim Tư ngược lại vượt xa Bá Nạp Tư, đạt tới thượng vị thần cảnh giới.

Nhưng trong lòng A Đức Kim Tư, Bá Nạp Tư là người thân cận mà hắn tín nhiệm nhất.

Bá Nạp Tư vẻ mặt khổ sở: "A Đức Kim Tư, người đừng nóng giận!"

Nóng giận? Nếu người khác nói A Đức Kim Tư như vậy. A Đức Kim Tư đã sớm lập tức giết chết, chỉ là lời này chính là do Bá Nạp Tư nói.

"A Đức Kim Tư đại nhân, người còn chưa nghe ta nói xong. Ta bị diệt đi phân thân, nhưng là bị người của Bối Lỗ Đặc diệt, Long Huyết thành được Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo hộ, chúng ta bây giờ tới đó, chính là dối địch với Bối Lỗ Đặc đại nhân".

"Hừ. Một tiểu bối tu luyện mới mấy trăm vạn năm!" A Đức Kim Tư ánh mắt lạnh lẻo "Bất quá thành Chủ thần sứ giả thôi, ta cũng không tin, ta giết không chết hắn!"

A Đức Kim Tư cũng tính thiên tài, cho dù tại Qua Ba Đạt vị diện ngục giam cường giả như rừng, chính thức làm cho hắn kính phục cũng chỉ có năm vị Vương giả mà thôi. Về phần hôm nay Bối Lỗ Đặc này, chỉ mới tu luyện mấy trăm vạn năm. A Đức Kim Tư trong lòng cũng xem thường.

Chỉ có thân phận 'Chủ Thần sứ giả', mới làm cho A Đức Kim Tư kiêng kỵ.

Bá Nạp Tư trịnh trọng khuyên "A Đức Kim Tư đại nhân, người cũng phải biết, bốn người nọ vũ khí trong tay là gì không?"

"Là gì?" A Đức Kim Tư cười lạnh nói.

"Đều là thượng vị thần khí!" Bá Nạp Tư nghiêm túc nói.

A Đức Kim Tư không khỏi ngẩn ra, thượng vị thần khí. Đó là do một thượng vị thần toàn thân tâm nuôi dưỡng, trải qua thời gian dài mới có thể tạo thành, cường giả bình thường vừa mới đạt tới thượng vị thần, cũng không có thượng vị thần khí mà dùng.

A Đức Kim Tư lợi hại nhưng nhiều năm như vậy, tổng cộng cũng chỉ có ba kiện thượng vị thần khí, trong đó một kiện đã cho Bá Nạp Tư. Bản thân hắn có hai kiện.

Bây giờ ở đâu ra bốn người. Lại có bốn kiện thượng vị thần khí!

"Hừ. Chủ thần cho đó thôi" A Đức Kim Tư hừ lạnh nói.

Bá Nạp Tư khuyên nhủ: "A Đức Kim Tư đại nhân, đây không phải là bản thân Bối Lỗ Đặc. Chỉ là người của Bối Lỗ Đặc mà thôi, bốn người nọ kỳ thật là hai người. Hai người có hai phân thân, ngay cả hai phân than cũng có hai kiện thượng vị thần khí. A Đức Kim Tư đại nhân người ngẫm lại, vậy bản thân Bối Lỗ Đặc thì sao?"

A Đức Kim Tư trong lòng cũng có chút kiêng kỵ.

"Chỉ có thể dựa vào Chủ thần!" A Đức Kim Tư trong lòng có chút tức giận bất bình.

Hắn lo lắng nhất chính là…

Bối Lỗ Đặc có số lượng lớn thượng vị thần khí trân quý, đặc biệt thượng vị thần khí phòng ngự linh hồn. Giả sử, Bối Lỗ Đặc có một kiện chủ thần khí, cho dù một thượng vị thần bình thường, một khi có một kiện chủ thần khí chân chính thi triển ra, uy lực là cực đoan đáng sợ.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân dám làm như thế, rất hiển nhiên là rất chắc chắn" Bá Nạp Tư nhìn hắn "A Đức Kim Tư đại nhân, ta bây giờ chỉ tổn thất một phân thân thôi, dù sao vẫn chưa có chết, A Đức Kim Tư đại nhân, người đến chúng thần mộ địa tìm bảo vật, đó mới là quan trọng nhất. Bây giờ, tốt nhất chính là đừng đối địch với Bối Lỗ Đặc".

A Đức Kim Tư trầm mặc chốc lát.

"Tốt, ta sẽ đợi một ngàn năm" A Đức Kim Tư cắn răng nói "Đợi đến khi ta xong tại chúng thần mộ địa… Đến lúc đó, ta nhất định sẽ làm cho Bối Lỗ Đặc hối hận hôm nay là cuồng vọng vô tri!"

Bá Nạp Tư trong lòng thở ra một hơi.

Hắn biết, A Đức Kim Tư chính là quá mức kiêu ngạo, không thể nhẫn nại. Bất quá, A Đức Kim Tư vẫn nghe lời Bá Nạp Tư nói.

A Đức Kim Tư cuối cùng cũng không đến Long Huyết thành trả thù, mà lựa chọn trầm mặc, A Đức Kim Tư trầm mặc cũng làm cho cả Ngọc Lan đại lục đến Qua Ba Đạt vị diện giam ngục mấy ngàn kẻ mạnh đều cho rằng…

A Đức Kim Tư sợ Bối Lỗ Đặc!

Hắc ám chi sâm, trong kim chúc thành bảo.

"A Đức Kim Tư này, thật sự đã nhẫn nại" Nằm ở ghế uống trà, Bối Lỗ Đặc trên mặt có vẻ tươi cười "Xem ra, Ngọc Lan đại lục vị diện có thể có một đoạn thời gian khá dài tương đối yên bình. Chỉ là… Hoắc Đan ở phía Bắc, không cam lòng tịch mịch".

Bối Lỗ Đặc quay đầu nhìn về phương Bắc.

Ánh mắt hắn tựa hồ xuyên qua không gian hạn chế. Thấy được chổ của Bắc cực băng nguyên vị diện Giam thủ giả Hoắc Đan.

"Chẳng lẻ bọn chúng tưởng rằng, chúng thần mộ địa lần này là bọn hắn có thực lực tiến nhanh vào bảo địa, thượng vị thần cách, thượng vị thần khí muốn gì được đó, còn muốn có được Chủ thần khí sao? Ha ha… Đáng tiếc, trông coi chúng thần mộ địa là ta!"

Bối Lỗ Đặc giờ phút này cười giống như một hồ ly. Chỉ là trong ánh mắt hắn cũng có sự chờ mong.

Dù sao, đã ở rất lâu tại Ngọc Lan đại lục vị diện. Bối Lỗ Đặc cũng rất buồn.

Thỉnh thoảng, đùa giỡn một chuyến, cũng rất thú vị.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 23: Tát Địch Tư Tháp

Ngọc Lan đại lục vị diện, sâu trong Bắc cực băng nguyên [có một tòa băng sơn cao chọc trời. Đây là nơi ở của vị diện giam thủ giả Hoắc Đan.

Đỉnh băng sơn này, có trọn vẹn phức tạp ma pháp trận thập nhất lục mang tinh hình .

Ngay khi Bối Lỗ Đặc tại hắc ám chi sâm nhìn về phương Bắc, Hoắc Đan giờ phút này đang đứng trước một tòa ma pháp trận. Tòa ma pháp trận phức tạp đang tỏa ra ánh sáng chói mắt. Từng đạo ánh sáng phóng lên cao. Giữa ma pháp trận hiện ra tựa như ảo mộng.

Hoắc Đan trên mặt cũng có áp lực không ngừng kích động.

"Tới rồi" Hoắc Đan con mắt sáng ngời, chỉ thấy ở giữa ma pháp trận xuất hiện nhiều bóng người mơ mơ hồ hồ. Dần dần ánh sáng tại ma pháp trận tiêu tán, xuất hiện bên trong ma pháp trận có hơn mười người. Hơn mười người này tự nhiên phát ra khí tức khiến cho lòng người run sợ.

Đều là cường giả thần cấp!

Người cầm đầu, mặc trường bào thêu chỉ vàng quý phái. Phảng phất như một thân sĩ đang chuẩn bị tham gia yến hội, thủ lĩnh cầm đầu này nhìn thấy Hoắc Đan. Lúc này mỉm cười nói: "Hoắc Đan, mấy ngàn năm không thấy. Mấy năm nay, khổ cực cho ngươi".

Hoắc Đan cũng cung kính lập tức hành lễ: "Tát Địch Tư Tháp đại nhân, có thể làm việc cho gia tộc đó là vinh dự của ta!"

Tát Địch Tư Tháp này hai tay khoanh trước ngực, xoay xoay chiếc nhẫn trong tay lóe ra hồng quang mơ hồ, cười nhạt nói: "Hoắc Đan, tin tức ngươi nhắn nhủ về cho gia tộc rất giản lược. Ngươi hãy đem tình hình của Ngọc Lan đại lục ngày nay nói rõ ràng cho ta đi".

"Vâng" Hoắc Đan trước mắt Tát Địch Tư Tháp này khiêm tốn giống như một người hầu.

"Tát Địch Tư Tháp đại nhân. Trước đây không lâu Ngọc Lan đại lục vị diện và vị diện giam ngục thông đạo xuất hiện chút vấn đề, đã làm cho không ít cường giả đã bỏ trốn. Mặc dù Bối Lỗ Đặc đại nhân đã phong bế lại thông đạo, nhưng đã không ít cường giả thần cấp đã chạy trốn được".

"Ngoại trừ một bộ phận nhỏ đã đi chí cao vị diện, thần vị diện, đại đa số cường giả đều ở lại tại Ngọc Lan đại lục vị diện. Sợ rằng, bọn họ đều là muốn tiến vào Chúng thần mộ địa!"

Tát Địch Tư Tháp khẽ gật đầu.

"Hoắc Đan. Có cấp bậc thượng vị thần không?" Tát Địch Tư Tháp dò hỏi.

"Có một người! Hắn tên là A Đức Kim Tư, A Đức Kim Tư đại nhân hiện ở tại Áo Bố Lai Ân đế quốc. A Đức Kim Tư đại nhân này rõ ràng cũng có ý đến Chúng thần mộ địa" Hoắc Đan cung kính nói.

"A Đức Kim Tư?" Tát Địch Tư Tháp nhướng mày.

Nếu là người khác, hắn cũng không quan tâm. Nhưng A Đức Kim Tư này nếu là một thượng vị thần. Vậy đủ làm cho Tát Địch Tư Tháp cảnh giác, mặc dù Tát Địch Tư Tháp cũng là tại chí cao vị diện Địa Ngục trải qua biết bao chiến trận, nhưng Tát Địch Tư Tháp rất rõ.

Có thể tồn tại Ngục giam vị diện. Còn tu luyện thành thượng vị thần cảnh giới. A Đức Kim Tư này nếu không phải thế lực lớn, đại gia tộc tại địa ngục, thượng vị thần chỉ dùng thần cách để bồi dưỡng cũng không có khả năng so bì.

Một tùy tùng phía sau Tát Địch Tư Tháp lập tức nói: "Tát Địch Tư Tháp đại nhân không cần lo lắng, A Đức Kim Tư này cũng không phải là đối thủ của đại nhân".

"Câm miệng" Tát Địch Tư Tháp nhướng mày.

Tên tùy tùng nhất thời không dám lên tiếng.

Hoắc Đan lúc này cũng cung kính nói: "Tát Địch Tư Tháp đại nhân, trước đây một thời gian. Tứ đại trung vị thần dưới tay A Đức Kim Tư và Long Huyết thành của Ba Lỗ Khắc đế quốc xảy ra tranh đấu".

"Hử?" Tát Địch Tư Tháp có chút nghi hoặc nhìn Hoắc Đan.

Hắn không rõ, Hoắc Đan đề cập đến trung vị thần làm gì. Chỉ là Tát Địch Tư Tháp hiểu, Hoắc Đan sẽ không vô duyên vô cớ mà nói lung tung.

"Song thủ hạ của A Đức Kim Tư đã đại bại mà về!" Hoắc Đan cười nói, hắn nhìn thấy vẻ mặt Tát Địch Tư Tháp có chút giật mình, tiếp theo nói "Tại Long Huyết thành này cũng có trung vị thần, hơn nữa quan trọng nhất đây là nơi Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo hộ!"

“Vào lúc này, A Đức Kim Tư bị ăn quả đắng, nhưng A Đức Kim Tư lại không dám động đến Bối Lỗ Đặc đại nhân" Hoắc Đan nói.

Tát Địch Tư Tháp khẽ gật đầu: "A Đức Kim Tư này coi như sáng suốt, không động đến Bối Lỗ Đặc. Chỉ là cũng có chút phiền toái, nếu A Đức Kim Tư này thật sự tự đại, làm cho hắn tìm Bối Lỗ Đặc báo thù, mượn tay Bối Lỗ Đặc trừ khử hắn cũng tốt. Chỉ là bây giờ khó thực hiện".

"Thúc thúc, Bối Lỗ Đặc nhất định có thể giết chết A Đức Kim Tư?" Một thanh niên phía sau Tát Địch Tư Tháp nói.

Tát Địch Tư Tháp cũng rất rõ sự lợi hại của Bối Lỗ Đặc. Hắn cười nhạt nói: "Thực lực của Bối Lỗ Đặc so với ngươi tưởng tượng còn đáng sợ hơn nhiều, vạn năm trước, cuộc chiến hủy diệt tại Ngọc Lan đại lục này, ngươi cũng biết, lúc đầu Tử huyết Ác ma tung hoành tại địa ngục. Mười hai cánh thượng vị thần thiên sứ của Quang minh thần vị diện… Những người này, bất kỳ người nào cũng là thượng vị thần đỉnh cao".

"Tử huyết Ác ma?" Thanh niên nọ sợ hãi than.

Tại chí cao vị diện Địa ngục, Tử huyết Ác ma đã là nhân vật truyền kỳ, thậm chí không ít người mạnh tại địa ngục cho rằng, Tử huyết Ác ma đã có thực lực đạt tới danh hiệu 'Tu La'.

Tu La!

Tại địa ngục là một danh xưng cực kỳ tôn sùng, đó là thượng vị thần trung tuyệt đỉnh mới có thể có danh hiệu đó.

"Năm đó kết quả của trận chiến. Các đại thượng vị thần tất cả đều chết! Không có một ai sống sót, mà người cuối cùng sống sót chính là Bối Lỗ Đặc!" Tát Địch Tư Tháp cảm thán "Mặc dù ta không quá rõ ràng tình hình chiến đấu lúc ấy. Nhưng chỉ bằng vào điểm này Bối Lỗ Đặc hẳn là so với Tử huyết Ác ma còn muốn đáng sợ hơn! Ngươi nói, người mạnh như vậy, giết chết một A Đức Kim Tư. Chẳng lẽ sẽ có vấn đề gì?"

Tát Địch Tư Tháp lời này vừa nói ra, những người phía sau tất cả đều sợ hãi mà than.

Bọn họ đều là trung vị thần, hạ vị thần mà thôi. Đối với rất nhiều bí mật, bọn họ ở tại gia tộc cũng không có tư cách để biết.

"Được rồi, Hoắc Đan, Ngọc Lan đại lục này hẳn là có một phân nhánh của tứ thần thú gia tộc" Tát Địch Tư Tháp đột nhiên dò hỏi “Ngày nay tứ thần thú gia tộc này. Tại Ngọc Lan đại lục vị diện, còn đệ tử kế tục không?"

"Còn, cũng không ít" Hoắc Đan trả lời.

Tát Địch Tư Tháp sắc mặt biến đổi.

"Hừ. Thì ra vẫn còn!" Tát Địch Tư Tháp vẻ mặt đột nhiên trở nên lãnh khốc. Trên mặt giống như bao trùm một lớp băng sương "Có bao nhiêu toàn bộ giết chết một người cũng không để lại!"

Hoắc Đan cũng lắc đầu nói: "Tát Địch Tư Tháp đại nhân, ta vừa rồi nói Long Huyết thành ngày nay chính là đại bản doanh của đệ tử tứ thần thú gia tộc. Bất tử chiến sĩ và Long Huyết chiến sĩ cũng tụ tập không ít tại đây. Đặc biệt có một người tên là Lâm Lôi. Hắn và Bối Lỗ Đặc đại nhân có quan hệ không tầm thường".

"Lâm Lôi?" Tát Địch Tư Tháp nhướng mày.

"Lâm Lôi là Long Huyết chiến sĩ gia tộc đệ tử, nhưng hắn có một ma thú, quan trọng nhất là... ma thú này là 'Phệ Thần Thử' trong truyền thuyết, ngoại trừ Bối Lỗ Đặc đại nhân. Trong vô số vị diện chỉ có duy nhất một Phệ thần thử! Bối Lỗ Đặc đại nhân đối với Phệ thần thử này, đặc biệt sủng ái. Nếu đại nhân ra tay với đám người Lâm Lôi này. Vậy chính là đối địch với Bối Lỗ Đặc đại nhân" Hoắc Đan liền nói "Đại nhân, chính là lấy đại cục làm trọng".

Tát Địch Tư Tháp sắc mặt âm trầm.

Hoắc Đan đáy lòng rõ ràng, Tát Địch Tư Tháp này rất muốn giết chết tứ thần thú gia tộc đệ tử.

"Đại nhân. Đây chỉ là một phân nhánh mà thôi. Đối với đại cục cũng không ảnh hưởng, hiện tại quan trọng nhất vẫn là Chúng thần mộ địa" Hoắc Đan liền nói.

Tát Địch Tư Tháp cũng biết nặng nhẹ, bối cảnh của Bối Lỗ Đặc. Tát Địch Tư Tháp cũng loáng thoáng có chút hiểu biết, đối địch với Bối Lỗ Đặc… hắn cũng không muốn, Tát Địch Tư Tháp thở dài một hơi: "Tạm thời chúng ta gác lại đó. Lâm Lôi này lại ở cùng một chỗ với Phệ thần thử, thật sự là may mắn".

Tát Địch Tư Tháp nhìn về phía Hoắc Đan nói: "Lần sau mở Chúng thần mộ địa vào lúc nào?"

"Đại khái là ngàn năm nữa" Hoắc Đan trả lời.

"Tốt" Tát Địch Tư Tháp gật đầu nói "Hoắc Đan, ngươi tiếp tục lưu lại đây. Những người khác, đi theo ta" Nói xong Tát Địch Tư Tháp xẹt qua một đạo ảo ảnh bay hướng ra phía Nam băng sơn, hơn mười tùy tùng của hắn cũng bay theo sau

Tát Địch Tư Tháp mang theo kẻ dưới tay bay qua bắc hải đi tới Ngọc Lan đại lục.

Tát Địch Tư Tháp mặc dù dẫn theo một đám thủ hạ đi tới Ngọc Lan đại lục, nhưng cũng không có lộ ra một chút động tĩnh gì. Ngọc Lan đại lục vẫn bình lặng giống như trước. Tại sự bình lặng này, thời gian như nước chảy mây trôi, một năm lại một năm nữa…

Tại Long Huyết thành.

Kể từ khi Bá Nạp Tư dẫn người đánh tới đã hai mươi năm, trong hai mươi năm này. Chân thân của Lâm Lôi vẫn dốc lòng tu luyện 'Đại Địa Mạch Động', tốn hao suốt sáu năm. Lâm Lôi rốt cục từ 'Đại Địa Mạch Động 8 Trọng' thuế biến thành 'Đại Địa Mạch Động Liên'.

Lại tốn hao mười hai năm, từ 'Đại Địa Mạch Động Liên' thuế biến thành 'Đại Địa Mạch Động 2 Trọng'.

Nhưng lúc này Lâm Lôi bất luận như thế nào cũng không có đột phá, muốn làm cho đại địa mạch động tu luyện đến bước 'Quy Nhất', Lâm Lôi hiểu được, phương pháp ấn chứng, thôi diễn đã không còn hiệu quả. Đây là bước đột phá cuối cùng.

Cũng chính là dậm chân tại chỗ.

Từ đại địa mạch động 2 trọng thành 1 trọng. Nhanh thì có thể lĩnh ngộ ngay nhưng lâu thì cả ngàn năm. Ngàn năm cũng có thể dậm chân tại chỗ không cách nào đột phá. Lâm Lôi đối với bản thân cũng tự tin, hắn cũng không nóng nảy, ngược lại bắt đầu trầm tĩnh lại, hỗ trợ cho thê tử Địch Lỵ Á của mình.

Ngoại trừ đột phá tại phương diện đại địa mạch động, Lâm Lôi tại phương diện 'Tốc Độ Áo Nghĩa' cũng tiến bộ không nhỏ.

Song làm cho Lâm Lôi cao hứng nhất. Không phải bản thân tiến bộ, mà là thân nhân các bằng hữu của mình liên tiếp đột phá.

"Địch Lỵ Á đạt tới thần cấp nhanh nhất, tiếp đến là Ba Khắc, rồi là Đức Tư Lê, Tái Tư Lặc... ngược lại Hắc Lỗ là chậm nhất" Lâm Lôi nhìn thanh niên tóc đen trước mặt cười nói "Hắc Lỗ, chúc mừng ngươi".

Đúng. Hắc Lỗ rốt cục cũng thành thần.

Nhiều người trong Long Huyết thành liên tiếp thành thần. Còn có Vũ thần, Đại Tế Ti cũng đều đang luyện hóa trung vị thần thần cách, bước vào cảnh giới trung vị thần, thực lực của mọi người cũng đều có tiến bộ, tự nhiên là vui mừng.

"Đều là do chủ nhân ban cho" Hắc Lỗ cho dù hóa thành hình người, vẫn cung kính như trước.

Lâm Lôi cười nói: "Hắc Lỗ, không nên quá câu nệ như vậy. Ngươi hiện có suy nghĩ muốn đi đâu không" Địch Lỵ Á bên cạnh Lâm Lôi cười nói: "Ta thấy Hắc Lỗ dám chắc sẽ đi xem Tam đầu Hoàng kim long một chút, Hắc Lỗ, ngươi nói ta nói có đúng không?"

Hắc Lỗ chỉ có thể hồn hậu cười cười.

Hắc Lỗ nghĩ đến cuộc sống sau này, không khỏi có chút đắc ý, ai có thể nghĩ đến, một cửu cấp ma thú 'Hắc Văn Vân Báo' như hắn, cũng có ngày thành thần.

Đợi đến khi Hắc Lỗ rời đi. Lâm Lôi châm chước một chút, đối với Địch Lỵ Á nói: "Địch Lỵ Á, ta chuẩn bị rời Long Huyết thành một thời gian?"

"Hả?" Địch Lỵ Á có chút kinh ngạc.

Lâm Lôi giải thích: "Ta tu luyện đại địa mạch động đã tới bình cảnh. Ta muốn đi ra ngoài, tăng cường kinh nghiệm, có lẽ như vậy sẽ dễ dàng lĩnh ngộ hơn, cuối cùng sẽ có đột phá" Đại địa mạch động này là đại địa pháp tắc huyền ảo tương đối cao siêu.

Muốn ngộ thông suốt thật sự rất khó.

"Ta và ngươi cùng đi" Địch Lỵ Á có chút không muốn.

"Ha ha, ta cũng không đi vị diện khác. Chỉ là vẫn ở Ngọc Lan đại lục mà thôi, ta bất cứ lúc nào cũng có thể dùng thần thức truyền âm với nàng" Lâm Lôi cười nói, Địch Lỵ Á cũng cười, ngày nay Địch Lỵ Á cũng đã thành thần, Ngọc Lan đại lục phạm vi lớn như vậy nhưng thần thức của Địch Lỵ Á cũng đủ để tìm được Lâm Lôi.

"Ừm" Địch Lỵ Á gật đầu cười nói "Vậy ngươi chuẩn bị lúc nào xuất phát?"

"Sáng ngày mai" Lâm Lôi nói.

"Bối Bối thì sao?" Địch Lỵ Á hỏi.

"Hắn và ta cùng đi" Lâm Lôi cười nói "Năm đó, ta và Bối Bối cùng nhau vượt qua Ma thú sơn mach hơn ba năm, cũng là ở nơi này, bắt đầu tìm hiểu đại địa mạch động".

Sáng sớm hôm sau, mặt trời tỏa sáng, Lâm Lôi lần này đi ra ngoài cũng không có nói cho mọi người, chỉ một mình Địch Lỵ Á biết mà thôi, sau khi từ biệt Địch Lỵ Á, Lâm Lôi và Bối Bối lặng lẽ cùng nhau rời khỏi Long Huyết thành, bắt đầu cuộc sống tu luyện du lịch tại Ngọc Lan đại lục.

"Lão Đại, chúng ta đi đâu?" Đón gió mạnh, Bối Bối hỏi.

"Cực đông đại thảo nguyên ta cho đến bây giờ cũng chưa từng thấy qua, đi đến đso trước vậy" Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi và Bối Bối hóa thành hai đạo hồng quang, trực tiếp biến mất phía chân trời Đông Nam.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 24: Tử Vong Sơn Mạch

Lâm Lôi cùng Bối Bối bí mật rời khỏi long huyết thành, việc này khống có mấy người biết được, lúc đầu khi Ốc Đốn, Thái Lặc phát hiện Lâm Lôi không ở trong long huyết thành cũng không thấy làm kỳ quái, bọn họ còn tưởng Lâm Lôi đang ở trong mật thất tu luyện

Phải tới gần nửa thánh sau họ mới được Địch Lỵ Á thông báo Lâm Lôi cùng Bối Bối đã đi rồi

Còn những thị vệ cũng như

Thị nữ thì phải qua một thời gian sau nữa mới biết sự tình này

Mặc dù trải qua tử thành sự kiện, La Áo đế quốc cư dân đã giảm mạnh, căn bản không còn có thể gọi là một đại đế quốc nhưng bất kể hoàn cảnh như thế nào, đất nước lại có không ít người dân mới đặc biệt đã qua hai mươi năm nay, La Áo đế quốc dân cư đã phát triển lên rất nhiều

Tại La Áo đế quốc, trong một tòa thành nhỏ, u tĩnh, nổi bất lên là một tòa phủ đệ chiếm diện tích khá lớn, trong phủ đệ bao trùm một không khí sâm uy hộ vệ môn đứng thẳng tắp ngay cả thị nữ cũng tuyệt nhiên không phát ra cả một tiếng cười nhỏ

Phía bên trong phủ đệ,có một vị trung niên mặc hoa gấm trường bào đang ngồi

An Lạp Tư đại nhân

Hộ vê môn cung kính phi thường tới bẩm báo

An Lạp Tư liền gật đầu đi tới, chỉ trong chốc lát liền hướng tới nội viện u tĩnh bước đi, trong nội viện này đang có một nam tử mặc trên người một tấm kim ti trường bào, nằm dài trên ghế trong tay cầm một quyển sách dày chừng năm ly

Tát Địch Tư Tháp đại nhân

An Lạp Tư cung kính nói

Nam tử đang đọc sách nọ đúng là tát địch tưu tháp, Tát Địch Tư Tháp tới ngọc lan đại lục đã gần hai mươi năm,vẫn ẩn thân tại tòa tiểu thành này nhưng trên ngọc lan đại lục nếu ở nơi nào phát sinh chuyện gì đều không thể qua khỏi tai mắt của hắn, còn về phần An Lạp Tư thì hắn chính là một trong tam đại trung thần của Tát Địch Tư Tháp

An Lạp Tư, có chuyện gì sao

Tát Địch Tư Tháp vẫn nhìn vào cuốn sách

An Lạp Tư cung kính nói

Tát Địch Tư Tháp đại nhân, căn cứ vào tin tức của nhân thủ tại long huyết thành thì Lâm Lôi đã rời khỏi long huyết thành, hơn nữa hắn cũng đã đi được một đoạn thời gian rồi

Dĩ nhiên với thủ đoạn của Tát Địch Tư Tháp thì việc phái nhân thủ tiềm phục ở long huyết thành không phải là khó

Tát Địch Tư Tháp chú trọng nhất là hai địa phương là hoàng cung của áo bố lai ân đế quốc và long huyết thành

Đưa người tiềm phục tại hoàng cung là muốn điều tra về hành động của a đức kim tư, dù sao tại ngọc lan đại lục khiến Tát Địch Tư Tháp kiêng kỵ nhất chỉ có hai người, một là A Đức Kim Tư còn người kia là Bối Lỗ Đặc, chỉ là Bối Lỗ Đặc ở tại kim chúc thành căn bản ngoại nhân không thể vào đó

Cho nên Tát Địch Tư Tháp không thể cho người vào đó tiềm phục chỉ có thể tiềm nhập vào long huyết thành mà thôi

Tại long huyết thành tiềm phục nhân thủ thứ nhất là để theo dõi Bối Lỗ Đặc từ xa thứ hai cũng là bởi long huyết chiến sĩ là những bất tử chiến sĩ

Ba

Hắn liền dập mạnh quyển sách lại, quay đầu về phía An Lạp Tư

Lâm Lôi rời khỏi long huyết thành, hắn đi một mình ?

Không, còn có Bối Bối đi theo nữa

An Lạp Tư cung kính nói

Hừ

Tát Địch Tư Tháp không cam lòng phải phát ra một tiếng kêu,

Lâm Lôi luôn cùng với phệ thần thử cùng một chỗ muốn giết hắn cũng có chút phiền toái đây

Tát Địch Tư Tháp căn bản không muốn buông tha cho tứ đại gia tộc hậu duệ của tứ đại thần thú

Lâm Lôi vốn không đủ trăm năm tuyệt đối không thể đạt được cảnh giới này, hắn chính là thiên tài số một số hai của tứ đại thần thú tộc, nếu lần này hắn trở lại tứ thần thú tông tiếp nhận tẩy lễ, dĩ nhiên sẽ trở thành tâm điểm không bao lâu tuyệt đối sẽ trở thành “U Lam Phủ” đại tướng quân, lúc đó gia tộc chúng ta sẽ có thêm một đại địch

Tát Địch Tư Tháp vẻ mặt nghiêm túc nói

Truyền kỳ của tứ đại thần thú gia tộc Tát Địch Tư Tháp cũng rất rõ ràng

Lâm Lôi là một trong tứ đại gia tộc hậu duệ của tứ đại thần thú, những người khác trong tứ đại gia tộc đều lợi hại như vậy, nếu một ngày nào đó hắn tìm được hết cả tứ tông thì đó chính là một đại phiền toái

An Lạp Tư cũng gật đầu nói

Nếu U lam phủ biết tại ngọc lan đại lục còn có một thiên tài của tứ đại thần thú gia tộc dám chắc bọn họ sẽ không tiếc công sức mà mang Lâm Lôi đi, Tát Địch Tư Tháp lạnh lùng nói;

Tại Long huyết thành, kỳ thực hắn cũng chỉ coi trọng nơi này, còn ba nơi khác cho dù là có ba trong số tứ đại thần thú gia tộc đều chỉ là những nơi ít người không có khả năng xuất hiện uy hiếp với hắn, chỉ là Lâm Lôi thì lại khác

An Lạp Tư cũng âm thầm cho là phải

Các gia tộc đệ tử của tứ đại thần thú gia tộc đều trải qua việc tẩy lễ mới có thể làm thực lực tăng tiến cường đại, nhưng Lâm Lôi còn chưa trải qua việc tẩy lễ mà đã lợi hại như vậy nếu hắn trở lại tiếp nhận tẩy lễ sợ rằng thành tựu của hắn sau này khó có thể tưởng tượng đó cũng là điều Tát Địch Tư Tháp lo lắng

Chưa đủ trăm năm đã có thần lực chỉ điểm này cũng nói rõ tiềm lực của Lâm Lôi

Bất quá việc lần này lại vướng vào việc chúng thần mộ địa

Tát Địch Tư Tháp nhíu mày nói

Nếu muốn vào chúng thần mộ địa thì không thể đắc tội với Bối Lỗ Đặc (đoạn này em hem có đọc truyện nên hem hỉu dịch có đúng kô nữa)

Nếu muốn giết Lâm Lôi nhưng Lâm Lôi lại ở cùng Bối Bối , Bối Bối dám chắc sẽ trả thù cho Lâm Lôi tới lúc đó tự nhiên có thể truy ra Tát Địch Tư Tháp hắn

Bất kể thế nào cũng không thể đắc tội vơid Bối Bối phệ thần thử

Tát Địch Tư Tháp biết rất rõ tầm quảntọng của phệ thần thử với bối lôc đặc thậm chí còn cho hai con mình theo bảo vệ

Địa vị của bối bồi trong lòng Bối Lỗ Đặc thế nào có thể tưởng tượng được, nếu bọn họ giết chết bồi bồi

Sẽ khiến cho Bối Lỗ Đặc nổi giận, lúc đó Tát Địch Tư Tháp hắn dám chắc cũng không thể chịu đựng được

Đặc biệt lúc thực lực của Bối Lỗ Đặc còn là bí mật, nếu chân chánh cùng hắn đối kháng dám chắc cả gia tộc của chúng ta sẽ thụ đại nạn

Tát Địch Tư Tháp cũng mơ hồ biết được sự đáng sợ của Bối Lỗ Đặc

Muốn giết Lâm Lôi, phải đợi cơ hội khi Lâm Lôi cùng Bối Bối phệ thần thử tách ra không ở cùng một chỗ, đến lúc đó hãy ngụy trang tìm cơ hội giết Lâm Lôi

Tát Địch Tư Tháp mắt lộ hàn quan nói

Hừ, cho dù Lâm Lôi cùng Bối Bối có linh hồn tường liên thì nhiều nhất cũng chỉ biết được hình dạng của địch nhân còn khí tức thì vô pháp truyền lại

Tát Địch Tư Tháp không lo lắn tình huốn bị Bối Lỗ Đặc phát hiện

Bời vì

Cho dù là chủ thần cường đại cũng không có khả năng biết quá khứ và tương lai sẽ phát sinh truyện gì, chỉ cần Bối Lỗ Đặc không điều tra được hung thủ thì Tát Địch Tư Tháp sợ cái gì?

Cho ta biết Lâm Lôi đang ở nơi nào

Tát Địch Tư Tháp trong nháy mắt đã phát tán thần thức, cơ hồ đã bao trùm cả ngọc lan đại lục đương nhiên hắn cũng để thần thức tránh hắc ám chi sâm và đế đô áo bố lai ân đế quốc hai nơi

Tại cực đông đại thảo nguyên

Tát Địch Tư Tháp cười lạnh một tiếng, liền nhìn về phía An Lạp Tư

“An Lạp Tư”

An Lạp Tư lập tức khom người

An Lạp Tư ngươi hãy tới cực đông của thảo nguyên

Tát Địch Tư Tháp phân phó nói

Vâng thưa Tát Địch Tư Tháp đại nhân

An Lạp Tư cung kính nói

Tát Địch Tư Tháp lạnh lùng nói

Ngươi đi cực đông đại thảo nguyên, không cần để ý đi theo Lâm Lôi, ta sẽ tự mình dò xét tình huống của hắn, một khi Lâm Lôi cùng Bối Bối tách nhau ra ta sẽ dùng thần thức truyền âm cho ngươi, ngươi hãy đi giết chết hắn nhớ kỹ phải diện dung trước khi hành động

Rõ

Dung mạo An Lạp Tư đột nhiên chậm rãi thay đổi

Cường lực của thần, bọn họ có thể sự dụng thần lực để chữa thương thì tự nhiên có thể dùng thần lực để thay đổi diện mạo

Tên Lâm Lôi này, không có việc gì lại chạy ra khỏi long huyết thành thật sự là hắn muốn chết đây mà, ta còn sợ hắn cứ ở long huyết thành vậy ta làm sao có thể hạ thủ được

Tát Địch Tư Tháp cười lạnh một cái. Lâm Lôi cùng Bối Bối đi tới cực đông đại thảo nguyên đã ba tháng, trong ba tháng này Lâm Lôi cùng bối thuần túy là đi bộ. Từ ba lỗ khắc đế quốc tới cực đông đại thảo nguyên cứ hướng phía nam đi, qua núi qua sông xuyên qua đại thảo nguyên

Ba tháng đi, bọn lân lôi cũng gặp không ít mục dân, lân lôi đã hoàn toàn người thường hưởng thụ cuộc sống của một lữ hành

Cực đông đại thảo nguyên nam bộ, nời này rất gần với Sí Nhiệt sa mạc, tại khu vực này có một vài ngọn núi, Lâm Lôi và Bối Bối lúc này đang ở trên một tòa núi trong hoang nguyên này

Đây là nơi truyền thuyết của mục dân gọi là tử vong sơn mạch sao

Lâm Lôi nhìn xung quanh cảm thán

Nhưng tại sao ta không phát hiện nơi này vì sao lại gọi là tử vong sơn mạch

Lâm Lôi tay cầm đoản đao, thân thể cường tráng khoác trên mình trường sam đã xanh màu

Kinh nghiệm ba tháng du lịch đã khiến Lâm Lôi cảm thấy chính mình có chút kích thích

Hắn có kinh nghiệm về cảnh giác trước các địa phương kì lạ

Bối Bối mang theo một cái thảo mạo, trọng hoàn điêu thảo can, nhìn xung quanh

Lão đại, người thường nói đây là tử vong sơn mạch nhưng với chúng ta mà nói đương nhiên cũng không có nguy hiểm gì đâu

Đối với chúng ta không nguy hiểm sao, ít nhất nó cũng phải có một điểm đặc thù nào đó chứ, chúng ta đi xuống xem

Lâm Lôi bước nhanh tới trước

Đi chúng ta thử đi vào trong ngọn núi lớn kia, cảnh cũng đẹp mắt

Bối Bối thân hình vừa động đã phóng qua hơn mười thước cùng đi bên cạnh Lâm Lôi

Hai người liền sóng vai đi tới

Tử vong sơn mạch, theo những truyến thuyết của mục dân thì đây là nơi phi thường nguy hiểm đặc biệt là ở cực đông đại thảo nguyên nam bộ có nơi nổi danh là tạp sa nhĩ bộ là nơi mà mục dân căn bản không dám tiến vào

Oa nhi! Oa nhi

ở sau trong núi truyền đến một tiếng kêu yếu ớt thê lương

Di

Lâm Lôi cùng Bối Bối không chút do dự lập tức phóng nhanh tới đó, tàn ảnh như hai làn khói xanh thẳng tắp hướng âm thanh kia mà chạy tứi, gặp phải hạo cốc hay cự thạch cản đường đều dễ dàng lướt qua

Rất nhanh Lâm Lôi cùng Bối Bối đã tới nơi phát ra âm thanh

Tử vong sơn mạch này sao lại có người dám tiến vào sao

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều giật mình

Phát ra âm thanh nọ chính là một thảo nguyên đại hán, giờ phút này thân thể hắn trông vồ cùng thảm trạng, quần áo đều vị phá nát có vẻ rất chật vật. Lâm Lôi cùng bối bôi nghe âm thanh thê lương đó thì cảm giác nam tử này đang vô cùng thống khổ

Ngươi làm sao vậy

Bối Bối trực tiếp tới trước mặc thảo nguyên đại hán nọ

Đại hán thảo nguyên chứng kiến Bối Bối đột nhiên xuất hiện lại càng hoảng sợ, lập tức có chút vội vàng nói:

Ngươi, tiểu oa nhi đến tử vong sơn mạch này làm gì, mau đi đi nơi này rất nguy hiểm

Rõ ràng đại hán kia thấy bộ dáng của Bối Bối lại tưởng hắn chỉ là một thiếu niên mà thôi

Bông

Bối Bối liền vung tay lên, bên cạnh hắn là một gốc cây đại thụ chừng hai người ôm trực tiếp bị cắt đứt, bối lại vung tay lên đánh một chưởng thì đaọn đại thụ vừa bị cắt đứt liền bay lên chừng trăm thước cuối cùng rơi xuống nơi nào cũng không biết

Ngươi lo lắn cho ta

Bối Bối vừa nói vừa vểnh mũi

Lúc này đại hán nọ bị màn biểu diễn kia dọa tới choáng váng, cây đại thụ đó nặng bao nhiêu chính hắn cũng nhận biết được, ngay cả tộc trưởng của bọn họ cũng không có khả năng chặt đứt rồi tung một quyển đánh nó ra xa tới thế

Xin hỏi rột cục đã phát sinh truyện gì thế? Ngươi thế nào lại vào tử vong sơn mạch này, ngươi không sợ nguy hiểm sao

Lâm Lôi cũng đã đi tới

Lúc này đại hán nọ đã nhìn thấy Lâm Lôi, vừa rồi thiếu niên trước mắt chỉ khẽ phất tay đã khủng bố như thế hắn cũng đã hiểu được hắn đã gặp được các cường giả chính thức, lập tức quỳ xuống dập đầu nói

Hai vị đại nhân , vân cầu các ngươi hãy cứu giúp con của ta

Rốt cục là đã sảy ra chuyện gì

Lâm Lôi hỏi

Là con ta tới đại sơn này rồi biến mất

Đại hán vội vàng nói

Ngươi biết nơi này nguy hiểm, tại sao lại mang con tới đây

Bối Bối có chút bất mãn nói

Đại hán nọ vội giải thích

Hai vị đại nhân các ngươi không biết tử vong sơn mạch này bên ngoài đã có nhiều truyền thuyết, kỳ thật tử vong sơn mạch này không đáng sợ tới mức đó, chỉ có một chỗ tận cùng bên trong khu vực này là nguy hiểm thôi còn những chỗ khác đều rất an toàn, chúng ta đều ở xung quanh nơi này bình thường thì thường lên đây đốn củi kiếm ăn, chỉ cần không tiếng khu vực nguy hiểm nọ sẽ không sao,lúc trước ta đang đốn củi liền để nhi tử ở bên cạnh nhưng khi ta vừa quay đi lúc quay đầu lại đã không thấy nhi tử nữa không biết nó chạy đi đâu

Van cầu hai vị đại nhân, giúp ta tìm thấy nhi tử của mình

Lúc này đại hán nó vừa khóc vừa nói

Lâm Lôi liền gật đầu

Nhi tử của ngươi có phải một tiểu hài tử khoảng bảy, tám tuổi mặc một hồng miên áo không

Ngươi! Ngươi như thế nào lại biết được

Lúc này đại hán nọ như chấn động cứng lưỡi lại

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau nở nụ cười, bọn họ dùng thần thức triển khai trong nháy mắt đã bao trùm cả ngọn núi tự nhiên có thể tìm được đứa nhỏ kia

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 25: Tử Vong Áo Bí

Lâm Lôi cười nói

Đứa nhỏ bây giờ đang cách chúng ta ba dặm về phía nam bên trái

Ba dặm về phía nam, ở bên trái

Hán tử nọ sắc mặt đại biến

Nơi đó có phải có song giác phong

Song giác phong

Lâm Lôi có chút nghi hoặc nhưng thần thức của hắn đã phát hiện tại nơi đứa nhỏ kai đứng có một ngọn núi gió rất quá dị, nhất là phía trên khi gió thổi qua , ngọn núi tách ra nhìn giống như một cặp sừng của sơn dương

Bối Bối nói

Đúng rồi, đứa nhỏ ở cách ngọn núi hình sừng sơn dương đó không xa

Đại hán thảo nguyên liền lập tức quỳ xuống dập đầu nói

Hai vị đại nhân xin hãy cứu nhi tử của ta, khu vực song giác phong đó chính là nơi nguy hiểm nhất của tử vong sơn mạch này

Người cha này rõ ràng vì quá lo lắng cho con mình mà dập đầu tới tóe máu

Lâm Lôi vội đem thần lực nâng vị đại hán này lên không cho hắn dập đầu thêm nữa

Chúng ta sẽ cố gắn cứu nhi tử của ngươi

Lâm Lôi liền đặt tay lên vai hán tử nọ, một cỗ lực lượng của sinh mạng nguyên châu liền truyền qua trong nháy mắt chữa trị vết thương của hán tử này

Lúc này đại hán nọ đã phát hiện vết thương trên tán trong nháy mắt đã được chữa trị, càng thêm xác định hai người trước mắt này chinhtgs thức là cường giả, thậm chí có thể so với cường giả trong truyền thuyết của thánh vực , lúc này hán tử nọ nhìn hai người tràn ngập chờ mong

Ngươi chờ một chút

Lâm Lôi nói rồi lập tức cùng Bối Bối thân hình vừa động đã biến mất khỏi tầm mắt của hán tử nọ

Hán tử nọ hai tay đặt trước ngực, khóe mắt ngập nước

Oa nhi, lần này ngươi nhất định sẽ đựơc cứu nhất định

Tử von sơn mạch, song giác phong

Song giác phong này thật là quái dị

Bối Bối than thở nói

Lâm Lôi hơi gật đầu, gió núi bình thường không có điểm kỳ quái nhưng nơi này những ngọn phong sơn vô cùng kỳ lạ, cuồng phong như lap vào giữa hai cái sừng kia nhưng lại không phát ra một âm thành nào, hình như song giác phong đã thôn phệ hết những luồng gió này vậy

May là đứa nhỏ còn cách song giác phong này một khoảng

Cha nó tìm hắn khắp nơi lo lắng muốn chết mà đứa nhỏ này lại nằm đầy ngủ

Bối Bối cùng Lâm Lôi liền tới gần đứa nhỏ, đứ nhỏ có khuôn mặt nhỏ lnhắn hồng hào mang theo sự ngây thờ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn đọng lại chút lệ

Đứa nhỏ này xem ra cũng là rất sợ hãi, chắc cũng cố gắn đi tìm cha nó

Nhưng là núi lớn, không xác định được phương hướng lại không quen thuộc nơi này thì người lớn cũng dễ lạc nói chi là đứa nhỏ này

Hải

Bối Bối khẽ khẽ nắm lấy mũi của hài đồng

Ân. Ân

Bị bịt mũi khiến cho hài đồng khó thở phải tỉnh lại, lúc này Bối Bối liền bỏ tay ra, hài đồng vừa nhìn thấy Lâm Lôi và Bối Bối liền tỏ ra sợ hãi

Hai vị đại ca, giúp ta tìm cha ta đi , được không

Hài đồng này vừa tỉnh lại đã lại muốn khóc

Tên tiểu tử này sau này còn dám chạy loạn không

Bối Bối cười nói

Ta vì chạy theo con thỏ nên mới bị lạc, ta không nhớ đường liền đi tìm cha nhưng tìm tới tìm lui không thấy, sau lại thấy bầu trời tối đen, trời đã về đêm ta lại đói bụng nên nằm xuống đây ngủ

Lúc này hài đồng đưa ánh mắt đen láy nhìn Bối Bối, nhẹ giọng nói

Theo ca ca, ta đưa ngươi đi tìm ba ba ngươi

Bối Bối liền nói với hài đồng

Lâm Lôi cùng Bối Bối trực tiếp bay lên, mặc dù đứa nhỏ chỉ ở cách cha nó có ba dặm nhưng nếu phải đi bộ vượt qua núi lớn thì tốt thiểu cũng phải đi mười dặm mới gặp được cha nó

Thật không biết đứa nhỏ này đã không được ăn bao lâu rồi

Lâm Lôi trong lòng cảm thán

Oa

Hai đồng mở to mắt nhìn

Giờ phút này hắn đang nằm trong lòng ngực Bối Bối, bay lên giữa không trung, tiểu tử kia cho tới bây giờ mới từng được bay lần đầu giờ phút này hưng phấn không thể ngậm miệng lại, liền quên hẳn niềm thương cảm vừa rồi

Ta đang bay, oa đại ca ngươi thật lợi hại

Bối Bối hai mắt cũng như cười

Phụ thân, ta thấy phụ thân ta rồi

Hài đồng lập tức chỉ xuống một bóng người phía dưới, khi nhìn thấy Lâm Lôi cùng Bối Bối đang mang nhi tử mình trở lại đại hán nọ lập tức vô cùng kích động ở phía dưới phất tay liên hồi

Lâm Lôi và Bối Bối liền hạ xuống

Tới chỗ phụ thân ngươi đi

Bối Bối đem đứa nhỏ để dưới mặt đất

Phụ thân

Tiểu hài nọ liền chạy nhanh tới

Thảo nguyên đai hán vội vàng ôm chặt lấy nhi tử của mình

Oa nhi, ngươi thật là hù chết phụ thân mà, dặn ngươi không được chạy loạn mà vẫn còn chạy loạn

Nói đoạn hán tử nọ cũng rơi lệ, hắn vì nhi tử mà suốt một ngày một đêm không ngừng kêu khóc

Từ nay ta sẽ không chạy laọn nữa

Hài tử lập tức nói

Mau , mau cảm ơn hai vị đại nhân

Đại hán cũng nghe qua cường giả thánh vực có thể phi hành, thấy hai người trước mặt có thể phi hành thì cho rằng chính là cường giả của thánh vực lúc này vội kéo nhi tử của mình quỳ xuống cảm tạ

Cảm ơn hai vị đại ca

Hài đồng lập tức nói ngay

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều nở nụ cười, kỳ thật trên dọc đường đi bọn họ cũng đã giúp đỡ không ít người

Sau này ngươi chịu nghe lời phụ thân ngươi là được rồi

Lâm Lôi cười nói

Tốt rồi, chúng ta cũng phải đi đây

Lúc này hài đồng liền nói

Hai vị đại ca ta gọi là Ốc Nhĩ Thập, sau này ta nhất định sẽ tìm các ngươi sẽ đi tìm các ngươi

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều nở nụ cười, hướng đôi phụ tử này cào biệt sau đó hai người tiếp tục xuất phát

Lâm Lôi, Bối Bối lại hướng phía song giách phong đi tới, lúc này Song giác phong hiển nhiên tạo ra sự tò mò trong hai người khiến họ muốn thảm hiểm xem, vừa rồi gặp đứa nhỏ thật đáng yêu

Bối Bối nói

Lâm Lôi cảm thán nói

Nhìn thấy đôi phụ tử này ta lại nhớ tới Tây Ni

Tây Ni

Bối Bối có chút kinh ngạc

Lâm Lôi gật đầu nói

Lúc đầu khi bác đại đê bị phá, Áo Gia Văn vừa tới Ngọc Lan đại lục đã hủy diệt hoàng cung Ba Lỗ Khắc đế quốc chúng ta, lúc ấy cả hoàng cung ngoại trừ Tây Ni được an toàn thì những người còn lại đều bị giết, cả nhi tử của Tây Ni là tiểu Tạp Tát cũng chết, cho dù sự việc đã trôi qua rất lâu nhưng trong lòng Tây Ni vẫn còn đau sót

Hậu nhân của Long huyết chiến sĩ quả thật rất ít, đã qua hai mươi năm Tây Ni mặc dù đã có thê tử mới nhưng vẫn chưa có con

Vì thế Tây Ni luôn cừu hận áo gia văn

Lúc Áo Gia Văn đột nhiên tấn công, tử kim thử vương huynh đệ ra tay kỳ thật là khi tử kim thử vương huynh đệ ra tay một lần đã có cơ hôi giết Áo Gia Văn nhưng chính lúc ấy Lâm Lôi cùng Tây Ni đều khiếp sợ khi có một cao thủ thần bí xuất hiện ngăn cản

Hắn sao lại ngăn cản chúng ta giết Áo Gia Văn

Đợi đến khi Áo Gia Văn đã rời đi thì hắn lại luôn lẩn trốn ở Áo Bố Ân đế quốc, khiến bọn Lâm Lôi không có cơ hội báo thù

Cừu hận này nhất định phải báo

Bối Bối gật đầu nói

Sau này nếu có cơ hột nhất định không thể buông tha cho áo gia văn

Lâm Lôi gật đầu nhè nhẹ

Chỉ là muốn giết Áo Gia Văn chính mình thực lực còn chưa đủ

Tới song giác phong rồi

Bối Bối liền nói

Song giác phong phía dưới có một hạp cốc, cuồng phong giống như mãnh thú rít gào lao vào trong hạp cốc này, kỳ lạ là khi luồng sơn phong cường đại lao vào trong hạp cốc thì căn bản không nghe thấy một tiếng gió phát ra

Lâm Lôi Bối Bối gan to mật lớn trực tiếp đi vào trong hạp cốc này, lúc này cuồng phong không ngừng rung chuyển bên ngoài

Trong hạp cốc này có không ít hài cốt

Bối Bối nhíu mày nói

Lâm Lôi gật đầu, trong cốc địa vách đá cũng gồ ghề khi thì lồi lên khi lại lõm vào, cả hạp cốc cũng phi thường kỳ lạ,tại cửa hạp cốc còn có thể nghe thấy tiếng gió rít nhưng khi đi sau trong thì không còn một âm thanh nào nữa

Thật là kỳ quái

Bối Bối liền nói

Lâm Lôi hơi nhíu mày , cảnh giác đi tới

Thật là quá nhiều hài cốt, không biết đã có bao nhiêu người chết ở đây

Lâm Lôi nhìn về phía trước hơn mười thước toàn là bạch cốt hiển nhiên đã chết cách đây rất lâu

Ân

Lâm Lôi đột nhiên cảm thấy tim co thắt lại ngay cả tinh thần cũng có chút mê muội

Có người tập kích

Lâm Lôi trong nháy mắt đã thanh tĩnh lại, lập tức sử dụng thần lực bảo vệ các nơi

Bối Bối cẩn thận

Lâm Lôi lập tức nhắc nhở

Hắn bây giờ chỉ dùng bản thể để di chuyển, mà bản thân đã hấp thu kim sắc huyết dịch khiến thân thể lại càng thể cường hãn nhưng tới thân thể cường hãn như Lâm Lôi cũng cảm thấy choáng váng thì tuyệt đối là do hắn bị ngoại lực công kích

Bối Bối cẩn thận cảnh giác chung quanh

Lão đại không có ai cả

Bối Bối dùng linh hồn truyền âm

Vừa rồi ta đã bị công kích

Lâm Lôi liền xác định

Một loạt vô hình công kích

Nhưng tại sao ta lại không bị công kích

Bối Bối có chút lo lắn, loại công kích quỷ dị vô hình này

Lâm Lôi cùng Bối Bối cảnh gác một hồi nhưng lại không phát hiện thêm điều gì

Ân không đúng

Lâm Lôi liền thu hồi thần lực đang bảo vệ thân thể thì cảm giác vừa rồi lại xuất hiện, một cơn đau nhó từ trái tim khiến đầu óc cũng mê muội mơ hồ, bất quá Lâm Lôi vẫn còn bảo trì được sự thanh tĩnh liền dùng tinh thần lực thăm dò

Lâm Lôi lúc này cũng phát hiện ra

Cuồng phong cuồn cuộn thổi vào hạp cốc cũng bở vì hạp cốc có địa hình kì lạ khiến nó xảy ra chút biến hóa, không gian khiến phong nguyên tố tự thôn phệ nhau sinh ra một loại thanh ba kì lạ, loại thanh ba này vô pháp nghe thấy nhưng lại không ngừng tản ra

Lâm Lôi cảm thấy trái tim co thắt thân thể không thoải mái đầu óc mê muội cũng là do loại thanh ba này truyền vào cơ thể

Lâm Lôi bình thường tu luyện tốc độ áo nghĩa cũng hay nghiên cứu về lĩnh vực âm thanh, mặc dù cũng gần hai mươi năm nhưng cũng không có thành tựu nào đáng kể, chỉ có thể coi như là có nhận thức một chút về nó.

Lâm Lôi cũng biết thanh âm kỳ vô cùng kỳ lạ nhưng thật ra chỉ là những loại thanh ba có thể nghe được, còn loại thanh ba trong hạp cốc này dù có thính tai

Cũng không thể nghe thấy hơn nữa có thể làm thân thể tổn thương

Ngay cả thân thể cường hãn của Lâm Lôi cũng bị ảnh hưởng người thường dĩ nhiên không thể chống lại được, nơi này chết nhiều như thế cũng là lẽ đương nhiên

Ân, đây là

Một đạo linh quang chợt lóe lên trong đầu Lâm Lôi

Nguyên lai thanh ba này còn có sự huyền ảo như thế

Lâm Lôi trong lòng vô cùng mừng rỡ

Bối Bối ta lập tức tu luyện một chút

Lâm Lôi trực tiếp truyền âm tới Bối Bối, cũng bất chấp mọi việc, phân thân thần thức trực tiếp từ thể nội đi ra, rồi ngồi đả tọa trong hạp cốc bắt đầu cảm ứng sự kì lạ của thanh ba

Ngay cả phân thần thần thức cũng hòa cùng Lâm Lôi ngồi xuống trực tiếp tham ngộ sự huyền ảo của thanh ba

Bối Bối có chút kinh ngạc

Lão đại vừa lĩnh ngộ được điều gì chăng

Rồi Bối Bối liền tự trả lời

Dù sao lão đại lĩnh ngộ được càng nhiều càng tốt

Bối Bối trong lòng vui vẻ trực tiếp đã tọa bên cạnh, Lâm Lôi tu luyện Bối Bối quyết định phải bảo vệ hắn

Lâm Lôi đột nhiên tu luyện cũng là nằm ngoài dự liệu của Tát Địch Tư Tháp, tát địcht ư tháp luôn mong Lâm Lôi cùng Bối Bối tách ra để hắn ra lệnh cho thuộc hạ dgiết chết Lâm Lôi nhưng bây giờ hắn một chút cơ hội cũng không có

Lâm Lôi khi tu luyện dường như quên mất cả khái niệm thời gian

Phân thần thần thức đồng dạng dường như cũng hiểu được thanh ba này cũng bắt đầu lĩnh ngộ, thậm chí vu thần phân thân dùng thính nhĩ để nghe thanh âm mà bản thân không nghe được hỗ trợ lẫn nhau khiến cho tốc độ lĩnh hội âm thanh của Lâm Lôi tăng lên đột biến

Thời gian trôi qua, trong hạp cốc quanh chỗ bọn Lâm Lôi đã hiện lên một tần tro bụi

Bối Bối cũng đắm chìm trong việc tu luyện

Thoáng chốc đã hết hai năm

Lúc này song giác phong hạp cốc cũng không có người lui tới, Lâm Lôi cũng Bối Bối vẫn ngồi đó nhưng kỳ lạ là không còn thấy thanh ba truyền lại như trước nữa

Ha ha

Một tầng tro bụi liền bay lên

Lâm Lôi cùng phân thân thần thức liền hợp nhất làm một, trên mặt tràn đầy niềm vui tươi cười không dứt. Ta sai rồi, sai rồi là phong nguyên tố pháp tắc, thanh âm chia làm hai loại phương diện một là thanh ba huyền ảo một là thanh nhạc huyền ảo, khi thanh nhạc huyền ảo hòa thanh ba huyền áo mới có thể xem là thanh âm áo nghĩa

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 26: Quê Quán

Ông

Bối Bối một thân tro bụi đồng dạng bay lên, tức thì đám tro bị bị một cỗ lực vô hình trói buộc lại cuối cùng bị ngưng tụ lại thành một khỏa thạch đầu

Bối Bối tự mình xửa lại diện mão hưng phấn nhìn Lâm Lôi nói

Lão đại ngươi vừa nói cái gì thanh nhạc huyền ảo, còn cái gì thanh ba huyền ảo, lại nói dung hợp mới là thanh âm áo nghĩa? Rút cục là có ý gì đây

Bối Bối rất mê hoặc nói

Lâm Lôi mỉm cười

Mặc dù chỉ là mới tu luyện hai năm nhưng là so với trước kia tốc độ tu luyện linh hồn đã nhanh gấp trăm lần, hơn nữa hai loại linh hồn đồng thời lĩnh ngộ ấn chứng này, nên hai năm tu luyện này tuyệt đối có thể nói có thể hơn cả hai trăm năm tu luyện trước đây

Với thanh nhạc huyền ảo, thahn ba huyền ảo Lâm Lôi cũng có chút thành tựu

Đương nhiên khoảng cách với đại thành vẫn còn rất xa

Bối Bối này, thanh âm phát ra ngoài kỳ thật là một loại truyền thanh ba

Lâm Lôi liền giải thích

Mỗi lần thanh ba truyền ra đều tạo ra một loại chấn động , nếu chấn động này theo một sự bình ổn nhất định trong một phạm vi thì chúng ta có thể nghe được bằng tai

Điều này cũng là do năm đó Lâm Lôi tại long huyết thành nghiên cứu về âm thanh có chút thành tựu

Bối Bối gật đầu

Nếu chúng ta nghe nhunững âm thanh bất động, thì hiệu quả của chúng cũng có chút khác nhau

Lâm Lôi lập tức thao túng phong nguyên tố bắt đầu đứng lên, rồi cho chúng va chạm lẫn nhau hình thành thanh ba truyền lại nhất thời trong nơi này vang lên một âm thanh như tiến nói truyền lại

Âm thanh hài hòa như lời tỏ tình khiến cho người ta không tự chủ phải đắm chìm trong đó

Bối Bối cũng mơ hồ bị một chút ảnh hưởng

Đó là thanh nhạc huyền ảo

Lâm Lôi cười nói

Ta chỉ là thao túng nguyên tố thi triển, nếu sử dụng thân lực thì uy lực tuyệt đối có thể khiến cho cường giả thần cấp bị ảnh hưởng, ty như ta dùng phong địa khinh ngâm phá ra thanh nhạc có thể làm mê hoặc linh hồn địch nhân khiến cho hắn buông lỏng cảnh giác tạo cơ hội cho ta giết hắn

Bối Bối liên tiếp gật đầu

Oa thật lợi hại, vậy thanh ba áo nghĩa thì sao?

Ta vừa nói, thanh ba đúng là một loại chấn động nhỏ, nếu một chấn động trong phạm vi nhất định chúng ta có thể nghe thấy nhưng nếu vượt quá phạm vi này thì không giống như thế nữa

Lâm Lôi cảm khái nói

Năm đó ta chưa hiểu được điểm này, nhưng khi vào hạp cốc này gặp loại thanh ba do nó hình thành ta cũng đã hiểu ra được

Thật sao?

Bối Bối có chút ngạc nhiên

Đúng

Lâm Lôi lại dùng tinh thần lực cường đại để khống chế phong hệ nguyên tố xung quanh

Thanh ba kỳ lạ lại một lần nữa sinh ra, lần này trực tiếp truyền xung quanh cách vách hạp cốc, đá trong hạp cốc phảng phất như bị dựng đứng lên, lả tả những mảnh đá vụn không ngừng rơi xuống

Di

Bối Bối kinh ngạc la lên

Lâm Lôi tinh thần lực tăng mạnh nhất thời chung quanh sự ba động của phong nguyên tố cũng tăng theo

Đông đông phảng phất như tiếng trống, cả hạp cốc đều mãnh liệt rung lên,

Oanhg một tiếng, hia bên hạp cốc vô số cự thạch trực tiếp nỗ mạnh biến thành những mạt phấn

Oa

Bối Bối trừng mặt nhìn

Nguyên bổn lúc đầu trong hạp cốc có cấu tạo đặc thù nên cuồng phong mới hình thành các loại thanh ba, bây giờ Lâm Lôi chỉ thi triển một chiêu

Cấu tạo của hạp cốc đại biến cũng vô pháp hình thành thanh ba, nhất thời tiếng rít gào của cuồng phong liền vang lên, vô số đá vụn được cưồg phong cuống lên trên không khiến bầu trời như bao phủ bởi bụi đá hồi lâu mới khôi phục lại được

Chỉ là lúc này trong hạp cốc cũng bắt đầu có tiếng gió rít gào

Tử vong sơn mạch sẽ không còn là tử vong sơn mạch nưa

Lâm Lôi cảm thán một tiếng

Lão đại loại công kích này thật lợi hại

Bối Bối kinh dị nói

Lâm Lôi cười

Cũng chỉ có thể xem là bình thường thôi, thanh ba huyền ảo kia ta mới chỉ có chút thành tựu bây giờ theo ta páht hiện thanh ba huyền ảo cũng chỉ có thể dùng để đánh trúng vật chất, về phần thanh nhạc cũng chỉ ảnh hưởng tới linh hồn bất quá nếu địch nhân không hề biết thì dù gặp phải cường giả thần cấp sợ rằng cũng phải chịu chút ủy khuất

Thanh ba, thanh nhạc đúng là hai phương diện của thanh âm công kích, một cái công kích bản thể còn một cái ảnh hưởng tới linh hồn

Chân chánh uy lực ta cũng không rõ ràng lắm, dù sao ta cũng chỉ mới có một chút thành tựu thôi

Lâm Lôi trên mặt có một tia cười nhàn nhạt việc này cũng là nguyên nhân khiến hắn thích tu luyện

Lâm Lôi cảm giác chính tự mình lĩnh ngộ một chút huyền ảo hay có một chút lý giải về thiên địa, không ngừng tu luyện thì tới một ngày nào đó chính tự mình cũng có thể phá huỷe cả thiên địa nhưng muốn đạt tới cảnh giới đó không biết phải mất bao nhiêu thời gian nữa

Bối Bối nguơi lĩnh ngộ được sự huyền ảo nào thế

Lâm Lôi hiếu kì hỏi

Bối Bối bất đăc dĩ nói

Không lão đại ngươi thật lợi hại,chỉ là để bảo vệ tính mạng thôi nếu bây giờ cũng vua sát thủ hi tắc chiến đấu ta bây giờ nếu muốn tự thân chiến đáu vẫn còn phải sử dụng nhưng thiên phú thần thân đó

Lâm Lôi vừa nghe liền hiểu rõ

Đột nhiên

Ông

Thiên địa như chấn động, một trận động đất nhỏ truyền khắp cả ngọc lan đại lục, vô số cường giả thần cấp ở ngọc lan đại lục đều hướng mắt về hướng tây còn Lâm Lôi Bối Bối tự nhiên cũng kinh ngạc nhìn về phướng bắc

Có người thàn thần ư

Bối Bối kinh ngạc nói

Thiên địa trời đất như giáng xuống, đó là dấu hiệu của việc hóa thân thành thần, nếu không thên địa cũng không có cách mà hàng lâm

Đây cũng không phải lần đầu tiên, hình như mấy năm trước phương tây cũng có một người thành thần

Lâm Lôi có chút nghi hoặc nhìn xuống phía dưới, thần thức của hắn cũng tràn ngập tuôn ra

Không sai biệt lắm đúng như trong quá khứ, không hiểu chuyện gì sãy ra mà vài năm nay liên tục có hai người thành thần như thế

Đơn độc tu thành thần rất khó

Nguyên nhân chính là cực kỳ nguy hiểm cho nên mới trân quý, mấy năm trước có một người thành thân khiến Lâm Lôi bọn họ sợ hãi than thầm mà bây giờ lại có một người thành thần cũng là có chút trùng hợp

Lão đại chúng ta nên đi xem một chút không sao chứ

Thần thánh đồng minh

Lâm Lôi nao nao , tựa hồ nhớ ra cái gì

Cũng tốt, đi xem một chút ta cũng thật lâu không về quê rồid

Lâm Lôi Bối Bối, hai người trực tiếp phi hành về phía tây

Tu luyện thành thần khiến trời đất ba động tự nhiên cũng khiến cho Tát Địch Tư Tháp chút ý, lúc này Tát Địch Tư Tháp liền phát động thần khí đồng dạn cũng phát hiện ra Lâm Lôi

Lâm Lôi dĩ nhiên cũng đa tới, hắn muốn tới nơi đó

Lâm Lôi cùng Bối Bối phi hành tốc độ rất nhanh, đợi đến khi Tát Địch Tư Tháp phát hiện ra thì họ đã tới nơi rồi

Ngay lập tức đi thần thánh đồng minh.An Lạp Tư

Tát Địch Tư Tháp lập tức fùng thần thức truyền âm cho An Lạp Tư đang ở cực đông đại thảo nguyên

An Lạp Tư khoanh chân ngồi trong một sơn cốc u tĩnh bên ngoài thân hình cũng có một tầng tro bụi, nếu người khác nhìn thấy hẳn sẽ cho đó là một bức thạch điêu

Đã qua hai năm, đối với hắn mà nói cũng chẳng thấm tháp gì, nghe được Tát Địch Tư Tháp truyền âm An Lạp Tư nhất thừoi mở mắt, bên ngoài tro bụi lập tức bị đốt cháy thành hư vô

Tát Địch Tư Tháp truyền âm đến

An Lạp Tư , Lâm Lôi cùng phệ thần thử đi thần thánh đồng minh ngươi hãy qua đó đi

Vâng thưa Tát Địch Tư Tháp đại nhân

Chợt

Oanhg một tiếng cả sơn cốc đột nhiên nổi lên một ngọn lửa, tại thao thiên hỏa diễm An Lạp Tư như một đốm lửa lơn nhanh chóng phá núi trực tiếp hướng phía tây phi hành, trong nháy mắt liền biến mất ở phía chân trời

Điêu sơn trấn, quê của Lâm Lôi

Điêu sơn trấn

Lâm Lôi đang đứng ở trung ương Điểu Sơn trấn không khỏi có tiếng thở dài

Tại phía đông Điểu Sơn trấn, cũng chẳng khác xưa là mấy nhưng thật ra trấn này đã biến hóa rất hớn, nơi này đã trở thành hoang nguyên không còn bóng dáng con người mà trở thành sào huyệt của ma thú, tỷ như Lâm Lôi gia giờ đã thành sào huyệt của phong lang

Năm đó tại nơi này, cùng với huynh đệ, đại thẩm, thúc thúc… Lâm Lôi trng lòng hiện ra sự náo nhiệt của điếu ơn trấn,mỗi sáng sớm những hài tử, thiếu niên sẽ tề tựu lại phía đông của trấn tiền hành rèn lyện những người còn lại thì bắt đầu công việc

Song

Tất cả đã không còn nữa, tuyệt đại đa số đã chết đi

Điểu Sơn trấn đã thành lịch sử

Lâm Lôi thở dài nói

Trải qua sự hủy diệt của năm đó, ngay cả vương quốc sở hữu khu vực này cũng trở thành nhà của ma thú

Lâm Lôi nhướng mày, lập tức khống chết thần thức trong cơ thể tản mát ra khí tức thần thánh

Mặc dù bây giờ Lâm Lôi chủ yếu sử dụng bản thể nhưng dù sap phân thân thần thức cũng là linh hồn của hắn, lân lôi hoàn toàn có thể sử dụng năng lực của thần phân thân trong cơ thể, năng lực khí tức thành thánh không lô giống như sóng biển cuống cả Điểu Sơn trấn khiến cho hơn trăm đầu ma thú ở Điểu Sơn trấn bị dọa đến run rẩy quỳ xuống sát đất

Toàn bộ rời khỏi đây

Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm tới mỗi ma thú

Không một ma thú nào dám phản kháng, thấp giọng gào lên rồi mấy trăm đầu ma thú nhanh chóng ly khai khỏi Điểu Sơn trấn

Bối Bối theo ta tới nhà của ta xem

Lâm Lôi nói

Cũng là nhà của ta

Bối Bối nói

Năm đó Bối Bối cũng tai nơi này xuất sanh, cũng là trong phòng đó cùng Lâm Lôi gặp mặt cuối cùng bọn họ một người một thú mới thành sinh tử chi giao, Lâm Lôi cùng Bối Bối trầm mặc gạt bụi đi vào trong phòng

Hách tư thành

Đức Lâm ông nội năm đó cũng ở chỗ này mày mất đi, chỗ này không có bị ma thú chiếm dụng mà trái lại càng thêm phồn hoa

Hách tư thành có một tòa tửu quán tương đối thanh nha, Lâm Lôi cùng Bối Bối tìm được một vị trí có thể ngồi tạm rồi tìm một chút mĩ tửu và mĩ thực

Mùi không tệ lắm

Bối Bối khen

Lâm Lôi cũng gật đầu

Cho nên sinh ý nơi này mới tốt thế

Tửu quán này có không ít người ra vào

Ân

Lâm Lôi có chút giật mình quay đầu về phía cửa, một tiểu cô nương mái tóc màu tìm dài đi tới, trên khuôn mặt xinh đẹp của cô gái có chút nhàn nhạt khí tức thản nhiên lại càng làm tăng thêm vẻ đáng yêu

Bối Lệ Tháp

Bối Lệ Tháp ngươi đã về rồi

Phụ thân ta thường cho ta theo tới chỗ này uống rượu cũng nhiều lần nhìn thấy ngươi

Khi cô gái này vừa vào tửu quán lập tức mọi người thi nhau bất chuyện hiển nhiên nguyên nhân là do cô gái này

Cô gái này là ai

Phía sau chỗ ngồi của Lâm Lôi có hai nam tử, trong đó người trẻ tuổi liền lên tiếng dò hổi, người đối diện với hắn liền cười nói

Đây là nữ nhỉ của lão bản của tửu quán, tửu quán này là do một tay Bối Lệ Tháp tiểu thư kiến tạo

Thật sao

Người trẻ tuổi kia tỏ ra vô cùng kinh ngạc

Bối Lệ Tháp gia đầu tiên cũng là quý tộc, sau suy bại đi. Phụ thân của Bối Lệ Tháp chính là vị lão bản mũi to, mặt mũi tương đối dễ nhìn cho dù suy bại cũng muốn ở tại một phủ đệ hào hoa, vẫn an bài người hầu quét dọn hàng ngày, Bối Lệ Tháp nhận thấy gia phủ quá lớn nếu cứ duy trì như thế sẽ mất rất nhiều tiền mà gia đình đã không còn nhiều tiền nên Bối Lệ Tháp chủ động biến trang viện trước phủ đệ thành một tửu quán, ngươi xem đó là cửa sau, từ cửa sau đi vào chính là Bối Lệ Tháp gia tộc.Bối Lệ Tháp gia viên rất lớn cực kì lớn nhưng tất cả chỉ có một mình Bối Lệ Tháp ở đó

Hơn nữa Bối Lệ Tháp cũng là một ma pháp sư lợi hại, nghe nói đã là ngũ giai ma pháp sư

Nghe người khác nói chuyện Lâm Lôi cũng có chút kinh ngạc nhìn vị nữ tử xinh đẹp kia

Lão đại này, cái vị Bối Lệ Tháp này quả thật là lợi hại nha

Lâm Lôi cũng cảm thấy như vậy, tửu quá được xếp đặt bố trí cực kì tinh tế, cũng chính tại cách bố trí này mà Lâm Lôi cùng Bối Bối mới lựa chọn tửu quán này không nghĩ tới nó là do một nữ tử xếp đặt. nữ tử này xem ra tuổi không lớn nhưng cả gia đình đều do nàng quản lý a

Phụ thân, thân thể ta không khỏe nên nghỉ ngơi trước

Bối Lệ Tháp liền nói với phụ thân của mình

Thân thể không thoải mái thì mau đi nghỉ đi

Trung niên lão bản liền nói

Sau đó Bối Lệ Tháp liền hướng cửa sau đi vào trong phủ đệ

Ân

Lâm Lôi lúc này cũng khẽ cau mày

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 27: Chủ Nhân Đồng La Sơn

Lão đại, xem hơi giống đóng kịch quá đi mất” Bối Bối nhìn Lâm Lôi cười nói

Lâm Lôi cũng hơi gật đầu: “Một thanh niên bình thường lại mang theo hai cường giả cấp chín theo làm bảo tiêu thì quả không phải là một gia tộc bình thường”

“Bối Lệ Tháp” Từ cửa quán rượu một âm thanh có chút tức giận vang lên, một thanh niên tóc quăn mầu vàng bước vào theo sau là hai trung niên khuôn mặt lãnh khốc. Thanh niên nhìn chằm chằm cô gái tóc tím xinh đẹp “Bối Lệ Tháp, nàng không muốn xảy ra chuyện chứ?”

“Dạ, Cáp Bá Đức thiếu gia” Trung niên mũi to đứng lên hồ hởi nói: “mời ngồi, rồi cùng Bối Lệ Tháp từ từ nói chuyện”

“Hừm” Gã thanh niên lạnh lung nhìn trung niên mũi to “Cút qua bên kia”

Trung niên cười cười không dám nói gì thêm

Bối Lệ Tháp nhăn mày xoay người nhìn gã thanh niên nói ”Cáp Bá Đức, ta thừa nhận lức sáng ta làm như vậy cho chút không nể mặt ngươi vì ta không thích ngươi. Ta cũng hy vọng thiếu gia hãy đem tinh lực của người cho người đàn bà khác đi”

Cáp Bá Đức trầm mặc một lát, trong mắt lóe lên nét oán hận “Được, được lắm. Bối Lệ Tháp…”

“Cáp Bá Đức ta cho tới giờ chưa có người nào đối xử tốt như vậy, đối với nàng ta đã lần lượt gửi lễ vật vì ta muốn để nàng thích ta, nhưng như đã thấy, tất cả đều vô dụng…. hừm, Bối Lệ Tháp, vậy nàng cũng đừng trách ta ”

Bối Lệ Tháp đâu phải là trẻ con, đương nhiên là đoán được Cáp Bá Đức muốn làm gì

“Cáp Bá Đức, với điều kiện của ngươi, muốn lấy ai mà chả được? Hà tất phải lãng phí thời gian với ta, một nữ quý tộc suy bại chứ”

“Ta đã thích, không thể không có được”

Cáp Bá Đức cao giọng nói, trong mắt vẻ lạnh lung: ”Hai vị thúc thúc, hãy đưa nàng về” Hắn nói xong, Bối Lệ Thấp sắc mặt tái nhợt không một chút máu. Nàng biết nhà Cáp Bá đức quyền thế ngập trời

Vì thế, nàng mới không cảm thấy quá đắc tội với Cáp Bá Đức. Chỉ với chút chuyện trên, nàng vẫn muốn cố cưỡng lại

“Vâng, thiếu gia” Hai vị trung niên phía sau Cáp Bá Đức khom người tuân mệnh

“Khoan, khoan đã” Trung niên mua to cản trước mắt Bối Lệ Tháp, khẩn cầu nói “Thiếu gia, người hãy bỏ qua cho con gái ta, người muốn cái gì ta cũng nguyện ý, cả phủ đệ tổ truyền này ta cũng có thể giao cho người, chỉ mong người buông bỏ cho con gái ta”

Bối Lệ Tháp kinh ngạc nhìn cha mình

Đây mà là người cha mà từ trước tới giờ chỉ biết chơi bời rượu chè sao? Đáy long nàng từ trước vẫn hơi xem thường cha nàng, nhưng chính lúc này… nàng phát hiện cha vĩnh viễn không phải là như nàng nghĩ

“Hừ, nhà của ngươi ai thèm” Cáp Bá Đức kinh thường nói: “Mang Bối

Lệ Tháp đi, lão già kia mà cản trở giết không tha”

“Vâng” Hai trung niên đáp lời rồi lạnh lùng đi tới

Trung niên mũi to kia vẫn chẳng trước con gái của mình tựa như muốn bảo vệ.

“Cha, người hãy tránh ra” Bối Lệ Tháp đãy cha mình ra, nhưng người cha bét rượu kia giờ phút này như một lực lượng rất mạnh mẽ, chắn ở trước Bối Lệ Tháp

“Cút ngay” Một tên trung niên tung một cước về phía trung nên mũi to

Cả tửu quán không ai dám lên tiếng, họ đều biết Cáp Bá Đức quyền thế ở Hách Tư Thành nên không ai dám ngăn trở

Một đám người nhìn Bối Lệ Tháp trong mắt vẻ đồng tình

Theo họ, vận mệnh của Bối Lệ Tháp và cha nàng đã được quyết định

Nhưng thật quỷ dị, cước của gã trung niên kia chưa đưa được nửa đường đã mềm oặt xuống, cả người hắn té rầm trên mặt đất, máu từ mũi, mắt, tai, miệng chảy tóe loe

Hắn. Hắn chết nghéo roài

Tất cả mọi người ngây ra. Cả tên Cáp Bá Đức cũng trợn tròn mắt, tên cường giả cấp chín kia cũng lập tức quỳ xuống cạnh đồng bọn: “Ca, ca. huynh sao vậy?” Hắn hoàn toàn không tin được vị đại ca đã đạt cấp chín chết chỉ trong nháy mắt

“Ai, ra đi” Tên còn lại nhìn xung quanh lãnh khốc quát, trong mắt hắn lóe lên nét phẫn nộ

Nhưng chẳng một ai lên tiến. Hắn gào tiếp: “Kẻ nào giết ca ca ta, mau hiện thân đi, nếu không.. không ai một ai trong cái tửu quán này sống sót. Đấy chính là thành của của ngươi”

Cả tửu quán, khách nhân câm như hến

“Dẫn theo tên thiếu gia chó chết của người biến đi mau” Một giọng nói vang lên

Tên cường gia nói ánh mắt lập tức đảo về nơi phát ra âm thanh, ngay cả chỗ của Bối Lệ Tháp và cha nàng cũng nhóm qua. Là một thanh niên búi tóc dài, đối diện hắn là một thiếu niên rất tuấn tú

Cáp Bá Đức tiến lên hai bước quát: “Ngươi là ai mà dám phá chuyện của ta”

Cáp Bá Đức từ khi sinh ra đến giờ, không ái dám ngỗ nghịch với hắn, hắn muốn làm chuyện gì đều phải được, đặc biệt là ở trong thành Hách Tư này, hắn là vua. Cáp Bá Đức từ nhỏ bá đạo thành thói, hắn không hề e ngại bất luận nhân vật nào

“Thật là phiền phức” Bối Bối bất mãn hắt chén rượu vào mặt Cáp Bá Đức “Cút mau”

Cáp Bá Đức lau lau mặt, trong nháy mắt mặt đỏ ứng lên

Nhục nhã

Từ nhỏ đến lớn hắn không bao giờ chịu một chút ủy khuất nào. Bối Lệ Tháp kia cự tuyệt hắn khiến cho hắn thấy mất thể diện. Bối bối làm như vậy khiến cho hắn lại càng cảm thấy nhục nhã điều mà từ nhỏ đến giờ hắn chưa từng nếm qua mùi vị của nó. “Giết. Giết nó cho ta” Cáp Bá Đức rít lên chỉ vào Bối Bối

Bối Bối ngẩn đầu nhìn hắn cười nhạo

“Xoạt” Bối Bối trong nháy mắt biến mất chỉ nghe thấy hai tiếng “Bát bát”, âm thanh của tiếng bạt tai. Cáp Bá Đức bị đánh văng lên rơi thẳng lên trên một cái ghế cách đó không xa, khuôn mặt hắn méo mó vặn vẹo, máu me chảy be bét khắp nơi

Tên cường giả cấp chín sắc mặt biến đổi lập tức chạy tới

“Bát” lại một cái tát

Tên cường giả bị đánh văng lên nhưng chỉ hộc máu chứ không chết

“Các ngươi,.. các ngươi chết chắc chờ đấy” Tên cường giả nhìn thất đầu Cáp Bá Đức méo xẹo, rõ là hắn đã chết rồi

“Chết chắc hả?” trên khuôn mặt tuấn tú của Bối Bối lội vẻ tà dị, hắn cố ý cài trên đầu… ngạo nghễ nhìn tên cường giả : “Chúng ta sẽ chờ, ta thực muốn xem người làm sao để khiến chúng ta chết”

Lâm Lôi ở bên cạnh cũng không có ngăn cản

Tên cường giả oán hận nhìn Lâm Lôi, Bối Bối ngửa đầu hết lên. Một tiếng huýt gió cực kỳ chói tai, trong nháy mắt có truyền đi từ quán rượu

“Các người hãy chạy đi mau” Bối Lệ Tháp chạy tới khuyên Lâm Lôi, Bối Bối hai người “Cha của Cáp Bá Đức là một cường giả đáng sợ, không ai dám true vào hắn. Mau hãy chạy đi” Nàng không muốn vì việc của cha con nàng làm liên lụy đến hai người

Bối Bối, Lâm Lôi nhìn nhau

Kỳ thật, Bối Bối không muốn giến tên cường giả nọ, chính vì muốn dứt hậu họa sau này cho cô gái

“Ầm” Một ấm thành từ xa vang đến, trong nhắn mặt một người lao vào trong tửu quá, tên cương giả vội vàng quỳ xuống” “Lôi cách đại nhân, thuộc hạ vô dụng, thiếu gia đã bị hai tên kia giết chết”

Tên cường giả vừa nói vừa run

Người vừa tới thân thể cường tràng, có chòm râu trên mặt, ánh mắt sắc bén

Nhưng khi nhìn thấy Cáp Bá Đức chết, sửng sốt một hồi, chợt hắn nhìn về phía tên cường giả kia “Thiếu gia đã chết, sao ngươi còn chưa chết?” Tên cường giả nhất thời hoảng sợ nhưng còn chưa kịp phản ứng chỉ thấy một ánh đao lóe lên, đầu lâu của hắn đã bay lên khỏi cổ

“Á” không ít người trong tửu quán sợ đến lòi con mắt ra ngoài. Bối Lệ Tháp và cha nàng đứng ở một bên không dám lên tiến. Nàng nhìn về phía Bối Bối và Lâm Lôi ánh mắt lộ vẻ lo lắng

“Là các ngươi giết con ta sao” Lôi Cách nhìn chằm chằm Lâm Lôi và Bối Bối

“Phải” Bối Bối ngạo ngễ nhìn Lôi Cách trên mặt tràn đầy vẻ khinh thường

Lâm Lôi vẫn ngồi uống rượu như trước, không them để ý toán tên hoắc cách kia. Thần thức Lâm Lôi sớm đã biết vị Lôi Cách đại nhân này chỉ là Thánh vực cường giả. Theo chiêu đao vừa rồi xem như mới chỉ là là cực hạn Thánh vực cường giả mà thôi. Đối với Bối Bối chẳng có chút nào đáng ngại

“Lôi Cách, sao thế?” một đạo nhân ảnh xuất hiện trước cửa, làm một bị trung niên tóc dài bạc.

“Đợi ta đi gặp sư phụ lát nữa sẽ giết hai tên hỗn đản các người” Lôi Cách trong mắt đỏ bừng nghiến răng nói

“Gặp sư phụ?” Lâm Lôi khẽ cau mày

Trung niên tóc bạc giật mình khi nhìn thất Cáp Bá Đức trên mặt đất. Lão biết rất rõ vị trí củ Cáp Bá Đức trong long Lôi Cách. Lôi cách và lão cùng trốn từ ngục giam của Qua Ba Đạt vị diện mà ra, bọn họ hai người đều đạt thánh vực cực hạn

Thánh vực cực hạn cường giả tại ngục giam Qua Ba Đạt vị diện chẳng qua chỉ là tầng thấp nhất thôi

Thậm chí chỉ là cường giả cũng sẽ phải cần đên nữ nhân

Tại Qua Ba Đạt ngục giam, cường giả loại này chỉ là là hạng bét, căn bản không thế có được nữ nhân. Trốn khỏi ngục giam, tự nhiên phải giao phối với nữ nhân, nên Lôi Cách kia tự nhiên có một con trai

Lôi Cách tại ngàn năm trước bị nhốt vào ngục cũng đã có con, nhưng nhiều năm như vậy rồi ai mà biết được nòi giống của hắn còn hay mất

Lão lại có có tự nhiên là cực kỳ sủng ái

Sự sủng ái nọ quả thực không phải nói nhiều. Chỉ việc cho riêng hai tên cường gia kè kè bảo vệ con mình, làm bất cứ những gì nó muốn thì Lôi Cách cũng thỏa mãn rồi. Từ đáy long hắn là bảo bối, mà giờ nó đã chết mất lại bị Bối Bối uy hiếp, hắn vô cùng căm hận

Bối Bối thì mặc chờ cho Lôi Cách chủ động rat a. Đột nhiên Lôi Cách gầm lên một tiếng, một đạo quang mang lóe lên đạo đạo mang nọ chớp cái đã đến trước mặt Bối Bối. Cả tửu quán sợ hãi đến tột cùng

Bọn bắt đầy lo cho thiếu niên trước mắt

“Tý bản lãnh thế thôi sao?” Thanh đao ngừng lại

Hai ngón tay Bối Bối đã cặp ấy thành đao. Dĩ nhiên là không có cách nào mà rút ra được

“Lợi hại thật” Lâm Lôi hai mắt sáng ngời, thần thể đích thị là mạnh, muốn kẹp được lưỡi đao cực mạnh của thánh vực cực hạn cường giả, Lâm Lôi cũng không thể tuy ý mà làm được như vậy. Bối Bối thân thể vốn đã mạn, sau khi trở thành thần thể tựa hồ còn lợi hại hơn nhiều” Lâm Lôi từ đáy long cảm thán

Cả tửu quán trợn tròn mắt

Hai ngón ta có thể không chế lợi khí này, Lôi Cách cũng ngây người, rốt cục hắn đã biết lần này đã gặp phải thần cấp cao thủ

Mặc dù phẫn nộ, nhưng Lôi Cách cũng phải buông thanh chiến đao trong tay. Giờ phút này, hắn nhận ra rằng còn đã chết có thể sinh đữa khác, mặc dù dưỡng dục nhiều năm rất đau long, nhưng so với sinh mệnh của mình còn quan trọng hơn nhiều

Lôi Cách cung kính nói: “Hai vị đại nhân đã trừng phạt con tôi. Chuyện kia hy vọng hai vị nể mặt sư phụ tôi là Đồng La Sơn chủ nhân mà tha cho”

Bối Lệ Tháp cảm thấy mọi việc quá mức kỳ dị

Rẹt

Hắc quang lóe lên, trên trán Lôi Cách xuất hiện một lỗ thủng. Tròng mắt Lôi Cách trợn trùng, tựa hồ rất kinh sợ, đổ ầm xuống đất

Bối Bối thổi thổi ngón tay: “Đồng La Sơn chủ nhân à, ta chưa từng nghe qua”

Lâm Lôi cũng cau mày nhìn trung niên tóc dài mầu bác nói: “Ngươi lại đây”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 28: Đồng La Sơn

T

rong tửu quán ở Hách Tư thành. Tất cả mọi người bị bao vây đều kinh hãi.

Lôi Cách đại nhân vô cùng cường đại, ở trước mặt người thiếu niên đội nón cỏ giống như một đứa bé không hề có chút phản kháng, liền bị giết chết, hơn nữa nhìn bộ dáng vị thiếu niên đội nón cỏ rất nghe lời vị thanh niên đang ngồi kia, như vậy thực lực vị thanh niên kia lại càng thêm đáng sợ.

“Bọn họ?” Bối Lệ Tháp dựa vào người của phụ thân, kinh dị nhìn bọn Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi cũng cau mày.

“Đại nhân, sao người hãm hại ta?” Trung niên tóc dài màu bạc bị vậy bên trong bi thảm hỏi.

Hắn biết rằng nếu Lâm Lôi và Bối Bối muốn giết hắn, hắn chết chắc không nghi ngời gì.

“”Lão đại của ta bảo ngươi lại đây.” Bối Bối trừng mắt nói. Trung niên tóc dài màu bạc thân thể khẻ run lên, lập tức ngoan ngoãn đi tới trước mặt Lâm Lôi, cung kính chờ nghe Lâm Lôi sai bảo.

“Thưa đại nhân tên tôi là Tát Địch!” trung niên tóc dài màu bạc báo tên của mình ra.

“Ngươi đến từBa Đạt vi diện Đia ngục sao?” Lâm Lôi lạnh nhạt hỏi. Đồng thời Lâm Lôi cũng thi triển thần chi lãnh vực khiến cho những người trong tửu quán không nghe được bọn họ nói chuyện.

“Vâng, đúng vậy thưa đại nhân.” Tát Địch có vẻ cực kỳ hợp tác.

Dù sao trên mặt đất còn nằm một cái thi thể, Tát Địch hiểu rõ ràng, hai người trước mặt là sát thần, Một khi họ bất mãn thì sợ rằng hắn có thể ra tay giết chết hắn. Bây giờ chỉ còn cách hết sức hợp tác với đối phương, mong làm cho đối phương hài lòng, thì như vậy mới có thể bảo toàn được mạng sống.

Lâm Lôi ánh mắt trở nên sắc bén nhìn lên dừng lại ở trên người Tát Địch. Trầm giọng nói: “Ta hỏi ngươi. Chủ nhân Đồng La Sơn là ai?”

Chủ nhân Đồng La Sơn!

Lâm Lôi có chút cảm thấy lo lắng về một người. Vừa rồi tên Lôi Cách trước khi chết hắn nói sư phụ hắn chính là chủ nhân Đồng La Sơn. Có thể trở thành sư phụ của thánh vực cường giả cực hạn thì tất nhiên không phải là nhân vật tầm thường. Giết chết Lôi Cách. Lâm Lôi phải tìm hiểu xem thân phận của chủ nhân Đồng La Sơn là như thế nào.

“Ngài hỏi về sư phụ?” Tát Địch có chút kinh ngạc.

Lâm Lội hơi gật đầu.

“Sư phụ của ngươi tên là gì, chúng ta cũng đều không biết, bởi vì người đó sống ở tại Đồng La Sơn. Cho nên, chúng tôi đều gọi là chủ nhân Đồng La Sơn.” Tát Địch khi nói đến Đồng La Sơn chủ nhân trong mắt hiện lên vẻ sùng bái, “Sư phụ, theo ta thấy thì đó là một người rất mạnh.”

“Nga?” ánh mắt Lâm Lôi trở nên mông lung.

Tát Địch tiếp tục nói: “Mặc dù chúng ta từ Ba Đạt vi diện Ngục giám, đến Ngọc Lan đại lục mới hơn 20 năm, nhưng trong khoảng thời gian này sư phụ chỉ điểm cho hai người thánh vực cực hạn, đột phá thành thần.” Tát Địch lộ ra vẻ kính phục. “Có thể chỉ điểm cho một người đột phá bình cảnh. Một người có năng lực vĩ đại như thế sao lại không đáng được khâm phục?”

“Cái gì?”

Lâm Lôi chợt tĩnh táo lại, sắc mặt đại biến.

Bối Bối ở bên cạnh cũng khó có thể tin nói: “Ngươi vừa rồi nói là. Hai người gần đây đạt tới thần cấp đều là do sư phụ ngươi chỉ điểm sao?”

Bình cảnh, nếu đúng là bình cảnh, thì tự nhiên khó có thể đột phá.

Ngay chính Bối Lỗ Đăc đại nhân năng lực cường đại như vậy, lúc đầu biết bọn Đức Tư Lê đang ở bình cảnh, cũng chỉ có thể khuyên bọn họ nên kiên nhẫn tin vào bản thân thôi chứ không thể chỉ điểm một chút gì cả. Có thể chỉ điểm thánh vực cường giả cực hạn đột phá bình cảnh thì người đó phải đạt đến năng lực vô cùng đáng sợ.

“Vậy Đồng La Sơn chủ nhân đã đạt đến cấp bậc cường giả nào rồi?” Lâm Lôi lập tức hỏi.

“Không biết!” Tát Địch lắc đầu nói: “Bất quá, bất quá nghe nói hai huynh đệ của sư phụ đều là trung vị thần.”

Bối Bối và Lâm Lôi nhìn nhau.

Huynh đệ đều là trung vị thần? Như vậy Đồng La Sơn chủ nhân ít nhất cũng là trung vị thần.

“Gây ra đại hoạ rồi.” Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói với Lâm Lôi.

Lâm Lôi an ủi cười nói: “Bối Bối xem ra chuyến du lịch này của chúng ta buộc phải kết thúc rồi.” Chuốc thù với đại địch như thế, tất nhiên là phải mau chóng trở về Long Huyết thành rồi.

“Ân” Bối Bối gật đầu.

“Vị đại nhân này không cần quá lo lắng.” Tát Địch mặc dù không nghe Lâm Lôi cùng Bối Bối nói chuyện, nhưng hắn có thể đoán được ý nghĩ của Bối Bối, liền nói: “Xin hai vị đại nhân cứ yên tâm, các ngài giết chết Lôi Cách, sẽ không có ai tìm đến các ngài làm phiền đâu.”

Lâm Lôi và Bối Bối có chút kinh ngạc.

“Oh” Lâm Lôi nhìn hắn chờ hắn nói tiếp.

Bối Bối liền hỏi: “Tất Địch sư phụ các ngươi, chẳng lẽ không vì đệ tử mà ra mặt sao?”

Tát Địch liền nói: “Hai vị đại nhân, Đồng La Sơn chủ nhân là thân phận như thế nào? Ta cùng Lôi Cách chỉ là thánh vực cực hạn thì sao có tư cách làm đệ tử được?”

“Nhưng là, các ngươi xưng hô hắn là sư phụ mà?” Bối Bối nghi hoặc nói.

Tát Địch cười nhạo nói: “Hai vị đại nhân. Chúng ta xưng hô Đồng La Sơn chủ nhân là sư phụ, thực ra cũng chỉ là cách xưng hô thôi. Đồng La Sơn chủ nhân cũng không có nhận chúng tôi là đệ tử.”

Lâm Lôi nhướng mày: “Nói rõ ràng thêm chút nữa đi.”

Tát Địch giải thích: “Hai vị đại nhân, chúng ta đều là từ vi diện ngục giam trốn ra được, rồi sao đó định cư ở nơi này. Chỉ là nghe được Đồng La Sơn chủ nhân là tuyệt thế cường giả. Nên mọi người bàn nhau là đến xin hắn chỉ điểm phương pháp tu luyện. Đến xin Đồng La Sơn chủ nhân có rất nhiều người mạnh. Ta và Lôi Cách chỉ là hai người trong số đó thôi. Chỉ la chúng ta đi theo Đồng La Sơn chủ nhân nhận được một ít sự chỉ điểm nên mới cung kính xưng hô là sư phụ.”

“Nếu như chúng ta có một sư phụ như vậy, thì tại vi diên ngục giam đâu có bi thảm như vậy.”

Lâm Lôi và Bối Bối nhất thời hiểu ra.

“Các ngươi da mặt đều rất dày a” Bối Bối cười nói.

Tát Địch chi biết cười xấu hổ.

“Này, vậy Đồng La Sơn chủ nhân thật sự là một kỳ nhân.”

Lâm Lôi than thở. Như vậy một cường giả đến xin hắn chỉ điểm phương pháp tu luyện thì khỏi phải mày mò sao.

“Ngươi nói gần đây nhất hai người đã đột phá thần cấp, đều do Đồng La Sơn chủ nhân chỉ điểm.?” Lâm Lôi đến giờ phút này vẫn chưa thể tin được.

“vâng, dúng là như vậy.” Tát Địch thở dài nói. “Điều đó xác thực vô cùng, ta biết một người trong số họ.”

“Có một kỳ nhân như thế tại sao chúng ta không đến xem qua chứ? Bối Bối ngươi nói sao?” Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, Bối Bối cũng đồng ý gật đầu, đồng thời quay đầu về phía Tát Địch nói” Đồng La Sơn nằm ở địa phương nào?”

“Đồng La Sơn nằm tại phía nam Thần Thánh đồng minh, nơi đó có rất nhiều ma thú cư ngụ, nới ở của sư phụ hắn là một ngọn núi lớn ở trong đó, Tát Địch giải thích nói: “Cách nơi này đại khái khoảng hai ngàn dặm. Hai vị đại nhân nêu muốn đi xin sư phụ chỉ điểm cho cũng được, nhưng sẽ không dơn giản như vậy vì cũng có rất nhiều thánh vực cực hạn và thần cấp cường giả cũng đến xin chỉ điểm a.”

Lâm Lôi trong lòng càng thêm sợ hãi.

Vị Đồng La Sơn chủ nhân này đúng là bất phàm. Lâm Lôi càng thêm muốn đi gặp mặt hắn.

“Hai vị đại nhân xin hãy chuẩn bị tâm lí, sư phụ muốn chỉ điểm cho ai thì phải xem tâm tình của sư phụ.” Tát Địch giải thích nói :”Chúng ta đi Đồng La Sơn đã phải đợi rất lâu mới có thể gặp được sư phụ.”

“”Có thể gặp được hay không gặp được. Thì xem như một chuyến du lịch vậy.” Lâm Lôi cười nhạt nói.

“Đi, chung ta mau lên đường.” Bối Bối có chút gấp gáp.

Tát Địch thái độ thật cung kính nói: “ Tôi có thể dẫn đường cho hai vị đại nhân. Thì thật vinh hạnh cho tôi.” Lúc này Tát Địch đi trước ra khỏi tửu quán. Lâm Lôi và Bối Bối hai người cũng đi theo ra ngoài, Lâm Lôi thu hồi lại thần chi lĩnh vực mọi người trong tửu quán có thể nghe được bọn họ nói chuyện. “Hai vị ….” Bối Lệ Tháp vội vàng đuổi theo, muốn cảm ơn nhưng lại bị Lâm Lôi dùng thần cho lĩnh vực ngăn trở ở bên ngoài.

“hô!”

Ba đạo nhân ảnh trực tiếp bay lên trời, rất nhanh biến mất ở phía chân trời phương nam.

“Hai cường giả kia là ai vậy, mà ngay cả thánh vực cực hạn Lôi Cách đại nhân một chiêu đã bị giết chết.” Lúc này mọi người trong tửu quán mới dám nói chuyện, đấu thời đi ra ngoài nhìn lên bầu trời, chỉ còn thấy bóng bọn Lâm Lôi phía xa.

“vị thiếu niên kia thật quá lợi hại hai ngón tay tựa như một thanh đao xuyên qua giáp trụ của thánh vực cực hạn cường giả.”

“Ta nói vị thanh niên kia mạnh hơn …”

Trong tửu quán một đám người đang kích động bàn luận. Mà Bối Lệ Tháp ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Lôi biến mất ở chân trời. Sự cảm kích của nàng bây giờ chỉ biết chôn chặt ở trong lòng.

Ngọn núi Đồng La Sơn, kỳ thật chỉ cách quê của Lâm Lôi Điều Sơn trấn cũng không quá xa, cũng thuộc về Ma Thú lĩnh.

Chỉ là có cường giả ở khu vực này nên ma thú không dám xuất hiện.

“Đó chính là Đồng La Sơn!” Đứng giữa không trung, y bào bay trong gió Tát Địch chỉ ngọn núi phía dưới nói.

Bên cạnh Tát Địch tất nhiên là Bối Bối và Lâm Lôi rồi.

“Hình như không có bao nhiêu người a?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc. Dựa theo sự giải thích của Tát Địch, thì có rất nhiều cường giả đến bái kiến vị Đồng La Sơn chủ nhân này. Như vậy tất nhiên là hắn rất có tài. Nhưng mà Lâm Lôi nhìn qua cái phủ đệ bên dưới, thì chỉ có vài người.”

Tát Địch giải thích: “Sư phụ và hai người huynh đệ đã từng nói qua với chúng tôi là, sau khi được sư phụ chỉ điểm thì trong mười năm sẽ không được trở lại quấy rầy sư phụ.”

“Oh” Lâm Lôi chợt hiểu.

Dù sao Ngọc Lan đại lục cường giả cũng rất nhiều. Biết sự tồn tại của vị Đồng La Sơn chủ nhân chắc cũng không nhiều lắm. Sau khi được chỉ điểm thì trong mười năm không được quay lại quấy rầy, cũng không trách người trong phủ đệ lại rất ít.

“Đi xuống.” Lâm Lôi là người thứ nhất nằhm phía dưới bay xuống.

Chỗ ở của Đồng La Sơn chủ nhân, là một phủ đệ u tĩnh. Lâm Lôi nhìn cái phủ đệ trước mắt không khỏi cảm thấy sợ hãi.

“Cái phủ đệ này …” Lâm Lôi cảm giác được từ trong phủ đệt phát ra mênh mông khí tức của thổ hệ nguyên tố.

Tát Địch cũng lộ ra vẻ sùng bái nói: “Cái phủ đệ này, đều do thổ hệ nguyên tố ngưng tụ thành. Người xem vách tường của toà phủ đệ này không có lấy một cái khe. Có thể dễ dàng khống chế thổ nguyên tố để hình thành một toà phủ đệ, thật sự lá quá cao cường.”

“Ngươi có chỗ không biết.” Lâm Lôi vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Oh?” Tát Địch kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi trịnh trọng nhìn về phía toà phủ đệ kia, Tát Địch chỉ là thánh vực cực hạn, lại không tu luyện Đại địa pháp tắc, toà phủ đệ này được địa nguyên tố hình thành như thế nào, nhưng Lâm Lôi lại biết rất rõ.

“”Mặc kệ là có phải là Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải hay là cấm ky ma pháp địa nguyên tố ngưng tụ thành Đại Địa Thủ Hộ đều chỉ tồn tại trong một khoảng thời gian hạn chế.” Lâm Lôi khó có thể tin. Người ta muốn kiến tạo toà phủ đệ thì không có khả năng duy trì quá một giờ. Sau một giờ lại ngưng tụ thêm một lần nữa sao.

“Hơn nữa nếu do địa nguyên tố ngưng tụ thành thì sao màu sắc lại

…” Lâm Lôi nhìn thấy toà phủ đệ cổ phác kia lại là màu đen. “Đây là màu của Hắc ngọc!” Lâm Lôi biết khi đạt đến thần cấp nếu sử dụng Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải thì Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải có màu đen tức là Hắc Ngọc cấp bậc.

Hắc Ngọc cấp bậc Đại Địa Thủ Hộ Thánh Khải thi triển ra sẽ duy trì không được bao lâu.

Nhưng mà người ta lại lại dùng để hình thành nên một toà phủ đệ?

“Lại có người đến?” đại môn của phủ đệ vang lên tiếng mở cửa. Một cái đầu trọc lóc bóng lượng thò ra ngoài. Nhác thấy người đó Tát Địch liền cung kính hành lễ bái kiến: “Bái kiến Bá Tư Cát đại nhân.”

“Lại là ngươi?” Đại hán đầu trọc lóc bóng lưỡng nhướng mày. “Oh. Cũng đúng. Lần trước ngươi đến cũng đã trên mười năm>”. Nói xong vị đại hán đầu trọc lóc bóng lưỡng nhìn về phía Bối Bối và Lâm Lôi hai người. Ánh mắt ẩn chứa tia tò mò, đánh giá Bối Bối và Lâm Lôi hồi lâu.

Lâm Lôi và Bối Bối cũng khiêm tốn hành lễ.

“Ta là lão Tam, ta cho hai người các ngươi đi vào. Về phần ngươi, hãy kiếm một chỗ nào đó tạm nghỉ ngơi.” Đại hán đầu trọc lóc bóng lưỡng nói.

“Chúc mừng hai vị đại nhân.” Tát Địch không chút phiền não ngược lại quay qua chúc mừng bọn Lâm Lôi và Bối Bối.

Đến bái kiến Đồng La Sơn chủ nhân. Không phải ai cũng đến lần đầu là được cho vào gặp mặt, cho nên Tát Địch lúc này khom người hành lễ một mình rời đi.

“Ba Cát Tư tiên sinh?” Lâm Lôi mở miệng nói.

“Thật không hiểu chuyện gì xảy ra. Lão tam ta thấy hai người các ngươi vận khí thật là tốt.” Đại hán đầu trọc lóc bóng lưỡng mở miệng nói, đồng thời dẫn bọn lâm Lôi và Bối Bối hai người đi vào trong. “Nghe đây, nhìn thấy lão Tam ta thì phải cung kinh.”

Lâm Lôi và Bối Bối hai người nhìn nhau. Mỉm cười cùng quan sát toà phủ đệ.

Toà phủ đệ này hoàn toàn do Thổ nguyên tố ngưng tụ thành. Những người ở trong toà phủ đệ này đều cảm thấy toàn thân vô cùng dễ chịu. Lúc này ở trong sân có hai vị trung niên đang cùng nhau nói cười nói.

“Một người trong số họ là Đồng La Sơn chủ nhân phải không?” Ánh mắt Lâm Lôi dừng lại ở trên người hai người kia.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 29: Nguyên Tố Đích Tu Luyện

Trong phủ đệ này có ba người, ngoại trừ hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' ra. Hai người khác đều dường như có vẻ ôn hòa và khiêm tốn, đáng chú ý trong đó là một trung niên. Hắn có một mái tóc dài màu đen. Nhưng lông mày của hắn thì lại màu đỏ hồng.

"Tam đệ. Hai người ngươi muốn gặp đến rồi." Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng nói xong liền đi lại. Vị trung niên lông mày đỏ kia nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối, ánh mắt thoáng dừng lại trên người Bối Bối một lát, sau đó cười nói: "Hai người các ngươi trước hết ngồi xuống cái đã."

Nói rồi chỉ vào mấy cái ghế phía trước cách đó không xa.

"Tạ ơn đại nhân." Lâm Lôi, Bối Bối cung kính nói. Rồi sau đó liền ngồi vào vị trí đối diện với trung niên lông mày đỏ kia.

"Đại ca, nhị ca. Các ngươi mau đi trước đi, ta cùng hai tiểu gia hỏa nói chuyện riêng." Trung niên lông mày đỏ nói.

Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng và một trung niên khác hiển nhiên phi thường nghe lời tam đệ của bọn họ, đều khẽ gật đầu rời đi trước. Trung niên lông mày đỏ liền nhìn về phía hai người Lâm Lôi, Bối Bối, cười nói: "Các ngươi có thể gọi ta là Lôi Lâm tiên sinh. Hai người các ngươi đã tới chỗ ta, có chuyện gì hãy nói đi."

Lôi Lâm tiên sinh?

Lâm Lôi, Bối Bối đáy lòng có chút kinh ngạc: "Ồ, danh tự của chủ nhân Đồng La sơn, bình thường chẳng phải là không nói cho người khác sao?"

"Lôi Lâm tiên sinh?" Bối Bối hoảng hốt kêu lên.

"Làm sao vậy?" Lôi Lâm này nghi hoặc nhìn về phía Bối Bối.

"Lão, lão đại của ta tên là Lâm Lôi." Bối Bối rất là kinh ngạc.

"Lâm Lôi?" Vị Lôi Lâm tiên sinh này kinh ngạc chỉ chốc lát đã trở nên cứng đờ.

Trước đó Lâm Lôi còn chưa ý thức được vấn đề này, bây giờ cũng phản ứng lại, 'Lâm Lôi' và 'Lôi Lâm', chẳng phải là đổi chỗ hai chữ một chút thôi sao?

"Ngươi thật sự kêu là Lâm Lôi?" Vị 'Lôi Lâm' đại nhân này rất hoảng hốt, Lâm Lôi gật đầu cười nói: "Vâng, Lôi Lâm tiên sinh. Tên đầy đủ của ta là Lâm Lôi và Ba Lỗ Khắc."

Vị Lôi Lâm tiên sinh này cũng bình tĩnh trở lại. Cười lớn nói:: "Ha ha… thật đúng là khéo làm sao, ta và ngươi trái ngược. Lôi Lâm là tên của gia tộc ta, tên đầy đủ của ta là 'Trát Khắc Lợi Á Tư và Lôi Lâm', nói đến, chúng ta thật đúng là có một chút duyên phận."

"Vâng." Lâm Lôi cũng cảm thấy rất trùng hợp.

Trải qua việc này, Lâm Lôi ở trước mặt vị Lôi Lâm đại nhân này, cũng không gò bó nữa.

"Lôi Lâm tiên sinh, ta lần này tới, là bởi vì việc về phương diện tu luyện." Lâm Lôi nói.

"Tới tìm ta, cơ hồ đều là phương diện tu luyện." Lôi Lâm nhếch miệng cười nói. "Chỉ là, như lời nói khi trước. Ta chỉ có thể chỉ bảo ngươi một chút thôi, hơn nữa ta cũng chỉ là tinh thông hơn đối với hỏa nguyên tố pháp tắc, đại địa pháp tắc. Những nguyên tố pháp tắc khác, sợ rằng chỉ có thể nói một hai câu thôi."

Lâm Lôi cười.

Đại địa pháp tắc?

Kỳ thật chứng kiến phủ đệ đó, Lâm Lôi biết rằng chủ nhân Đồng La sơn tuyệt đối là tu luyện đại địa pháp tắc.

"Nói đi." Lôi Lâm cười nói.

Lâm Lôi liền đem ngưng trệ phiền não của mình nói ra: "Lôi Lâm tiên sinh, ta bây giờ tu luyện 'Đại địa mạch động' trong đại địa pháp tắc. Chỉ là đại địa mạch động này, ta đã tu luyện dung hợp tới 'Đại địa mạch động nhị trọng', đến tối hậu dung hợp vào làm một, tại sao ta không thể làm được."

"Ngươi tu luyện 'Đại địa mạch động'?" Chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm' kia lông mày màu đỏ khẽ động. "Xem ra thiên phú của ngươi không tệ."

"Bất quá ngươi đạt đến chỗ ngưng trệ, ta cũng không cách nào giúp ngươi đột phá." Lôi Lâm cười nói.

Lâm Lôi không khỏi có chút kinh ngạc. Không phải có hai vị cường giả được vị 'Đồng La sơn chủ nhân' trước mắt này chỉ bảo mà một mình thành thần sao?

"Ông không có cách nào giúp sao?" Bối Bối lại nói: "Không phải ông từng giúp qua người khác sao?"

Lôi Lâm cười nói: "Lời đồn càng truyền càng quá mức mà thôi. Ngưng trệ này của người khác đúng là không cách nào giúp được. Ta tối đa chỉ điểm cho ngươi chút thôi." Lâm Lôi hai mắt không khỏi sáng ngời.

Người ta có thể chỉ điểm cho mình, nếu như tự mình có điều lĩnh ngộ, vậy tự nhiên sẽ thành.

"Lâm Lôi, ngươi muốn lĩnh ngộ 'Đại địa mạch động', chúng ta tạm thời dừng lại. Trước hết chúng ta nói chuyện về bên trong 'Đại địa pháp tắc' này ẩn chứa sáu loại huyền ảo." Lôi Lâm cười khẽ nói.

"Sáu loại huyền ảo?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Lâm Lôi đã nghe Bối Lỗ Đặc giảng giải qua, Bối Lỗ Đặc giả thiết trong một loại nguyên tố pháp tắc ẩn chứa chín loại huyền ảo.

"Đúng thế. Đại địa pháp tắc tổng cộng ẩn chứa sáu loại huyền ảo." Lôi Lâm khẽ cười nói."Những cái khác ta không quá rõ. Ít nhất trong bốn loại nguyên tố pháp tắc địa, hỏa thủy, phong. Ba loại địa, hỏa, thủy nguyên tố pháp tắc đều ẩn chứa sáu loại pháp tắc huyền ảo, phong nguyên tố pháp tắc nhiều hơn một chút, ẩn chứa chín loại huyền ảo.

Lôi Lâm quả quyết nói, tự tin mười phần khiến cho kẻ khác tin tưởng không tự chủ được.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Trong đại địa pháp tắc ẩn chứa sáu loại huyền ảo. Cơ bản nhất chính là 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo." Lôi Lâm nói.

"' Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo?" Lâm Lôi nhướng mày.

Nguyên tố này, đó là ở đâu cũng có. Bởi thế lẽ tất nhiên là phổ biến nhất, pháp tắc này chính là nguyên tố pháp tắc, tại sao trong huyền ảo còn có 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo?

"Lâm Lôi." Lôi Lâm mở miệng nói. Hắn nhắc tới tên Lâm Lôi cũng không khỏi mỉm cười. "Chắc ngươi cũng biết, trong địa ma pháp thông thường có đại địa khôi lỗi, có đại địa thủ vệ, cũng có đại địa giáp bảo vệ siêu cấp, đúng không?"

Lâm Lôi gật đầu.

Năm đó lúc Lâm Lôi còn nhỏ. Tại bầu trời của Điểu Sơn trấn. Hai đại thánh vực đó giao chiến. Thánh ma đạo nọ đã từng thi triển ma pháp cấm kỵ 'Đại địa thủ vệ'.

"Bất kể là đại địa khôi lỗi, hay là đại địa thủ vệ, thiên thạch thông thường. Còn có đại địa giáp bảo vệ siêu cấp, thực ra… đều là thông qua ma pháp lực trong cơ thể, khống chế đại địa nguyên tố ngưng tụ mà thành. Lâm Lôi, ngươi nói đúng không?" Lôi Lâm này cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi nghiên cứu ma pháp cũng hao phí rất nhiều tinh lực, tự nhiên hiểu rõ.

Hắn lúc này gật đầu.

"Mặc kệ là đại địa thủ vệ hay là đại địa giáp bảo vệ siêu cấp. Đều là bước đầu vận dụng 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo."

Lôi Lâm nói quả quyết: "Thổ hệ nguyên tố, có thể biến ảo vạn trạng, ngươi có thể khống chế nó biến thành hình người, hình dạng ma thú, thậm chí là hình dạng khải giáp, vậy thì 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo đã đến hậu kỳ. Đó là vận dụng tới tầng sâu đối với địa nguyên tố, ví dụ như… tòa phủ đệ này của ta!"

Lôi Lâm chỉ vào phủ đệ này "Lâm Lôi. Ngươi nhìn phủ đệ này. Bàn về độ cứng rắn có thể so với 'Hắc ngọc', hơn nữa, nó còn có thể tồn tại vĩnh cửu! Ngươi nói xem, thế nào mà ta làm được?"

"Cái này?" Lâm Lôi vốn đối với cái này cũng rất nghi hoặc.

Mà bây giờ Lâm Lôi có chút hiểu rõ phủ đệ trước mắt này. Sợ là đem 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo hoàn toàn đại thành là có thể làm được.

"Lâm Lôi. Đại địa pháp tắc cường giả, chắc chắn là một loại phòng ngự cực mạnh." Đôi mắt dưới lông mày đỏ của Lôi Lâm nọ phát sáng loang loáng, "Trong đó, phòng ngự người khác vật chất công kích, tức là dựa vào 'Thổ hệ nguyên tố' này, về phần phòng ngự người khác tinh thần công kích chính là dựa vào 'Đại địa mạch động'."

Lâm Lôi gật đầu đồng ý.

Bản thân mình đúng là làm cho tinh thần lực hình thành 'Mạch động phòng ngự'.

"Đại địa mạch động. Sáu loại huyền ảo, ngươi muốn lĩnh ngộ những cái khác. Tốt nhất đem 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo nền tảng nhất này lĩnh ngộ thành công, nó là trụ cột!"

Lôi Lâm khuyên, " 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo này chính là lý giải rất tốt đối với địa nguyên tố. Lý giải đối với nguyên tố càng sâu, cảm thụ càng sâu, đến lúc đó ngươi sẽ lĩnh ngộ những pháp tắc huyền ảo khác sẽ dễ dàng không ít."

Lâm Lôi có chút rõ ràng rồi.

"Đại địa mạch động quy về một, độ khó rất lớn, ta không cách nào cung cấp đường tắt gì. Nhưng ta nghĩ nếu như ngươi tĩnh tâm lĩnh ngộ 'Thổ phương nguyên tố' huyền ảo, có lẽ đối với ngươi ở phương diện đột phá 'Đại địa mạch động', sẽ có chỗ có lợi." Lôi Lâm cười nói.

"Cám ơn Lôi Lâm tiên sinh." Lâm Lôi cảm kích từ đáy lòng.

"Hết thảy vẫn phải dựa vào bản thân ngươi." Lôi Lâm cười nói, "Kia, giống như thế này. Lâm Lôi, ngươi hãy xem cho rõ."

Lôi Lâm nhìn giữa không trung, đột nhiên phía trên trời địa nguyên tố chợt tụ tập.

Lâm Lôi cũng ngửa đầu nhìn lại.

Đại địa nguyên tố cuồng bạo mãnh liệt vùn vụt tụ tập. Thậm chí phảng phất xuất hiện tiếng đất ầm ầm, ở phía trên Đồng La sơn xuất hiện đám mây lớn màu vàng đất. Tức thì đám mây màu vàng đất biến thành một con cự hình mãng xà màu vàng đất dài chừng trăm thước.

"Xì xì..." Mãng xà giống như thực, thi thoảng lộ ra hàm răng.

Một con cự hình mãng xà xoay quanh bầu trời, đích xác làm cho Lâm Lôi cảm thấy kinh hãi không thôi.

"Đây là kết quả của thổ hệ nguyên tố huyền ảo đại thành sao?" Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

"Lần này cẩn thận nhìn kỹ." Lôi Lâm thấp giọng quát.

Lâm Lôi lập tức tập trung ra sức chú ý, đồng thời cũng phóng thần thức ra quan sát tỉ mỉ nhất cử nhất động của cự hình mãng xà kia, chỉ thấy mãng xà dài trăm thước xoay quanh bầu trời, đột nhiên đuôi rắn giận dữ vung lên. Đuôi rắn thô dài phảng phất như cái roi khua đánh.

"Ầm..."

Cái đuôi mãng xà đánh mạnh. Không ngờ có thể thấy được xuất hiện rõ ràng những gợn sóng không gian.

Gợn sóng không gian động tĩnh rất lớn, mỗi một cơn sóng đều sinh ra vết nứt không gian, nhất thời… tại bầu trời Đồng La sơn vết nứt không gian hình gợn sóng từng đạo xuất hiện, từng đạo biến mất, chỉ là gợn sóng không gian truyền tới rồi tan đi, cường độ tự nhiên càng ngày càng yếu.

Cho dù là như thế, một số cây to bị gợn sóng không gian này đụng đến đều là trong nháy mắt hóa thành bụi phấn.

"Đây? đây là đại địa mạch động?" Lâm Lôi kinh hãi chấn động.

"Đây là sau khi 'Đại địa mạch động' đại thành." Lôi Lâm cười nhìn Lâm Lôi.

"'Đại địa mạch động' cũng có thể thi triển do ngưng tụ nguyên tố xuất hiện sinh vật?" Lâm Lôi rất hoảng hốt.

"Tại sao không thể?" Lôi Lâm khẽ cười nói: "Ta là vẫn còn đem 'Đại địa mạch động' và 'Thổ hệ nguyên tố' hai loại huyền ảo chia ra thi triển. Nếu như dung hợp hai loại cùng một chỗ. Thi triển ra một chiêu… sợ rằng, tòa Đồng La sơn này sẽ không ở đâynữa."

Lâm Lôi đáy lòng hoảng sợ.

Hắn cũng biết rằng nguyên tố pháp tắc huyền ảo này, đúng là có thể dung hợp lẫn nhau.

"Thật là lợi hại." Bối Bối bên cạnh than thở khen ngợi. Chợt hắn nghi hoặc nhìn Lôi Lâm, "Lôi Lâm tiên sinh. Ngươi vừa rồi nói, địa, hỏa, thủy, phong trong bốn loại nguyên tố pháp tắc, chỉ có phong nguyên tố pháp tắc là ẩn chứa chín loại huyền ảo, ba loại khác đều chỉ là sáu loại huyền ảo, vậy không phải nói… tu luyện phong nguyên tố pháp tắc sẽ rất khó sao?"

"Không."

Lôi Lâm cảm thán nói, "Số lượng bất đồng, nhưng độ khó lại không khác biệt nhiều lắm, như đám 'Đại địa mạch động', 'Trọng lực không gian' trong Đại địa pháp tắc độ khó đều là thật lớn. Mỗi một loại muốn tu luyện đại thành, đều cần phải hao tốn tâm sức. Cần phải một chút kỳ ngộ. Cần phải ngẫu nhiên tỉnh ngộ.

"Lâm Lôi. Trước tiên ngươi tu luyện 'Thổ hệ nguyên tố' này. Có lẽ sẽ mang đến cho ngươi một chút vui mừng lẫn sợ hãi đó." Lôi Lâm cười nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Lâm Lôi cũng rõ 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo này dường như là dễ dàng đạt được, dù sao những ma pháp đã qua phần lớn là kiểm soát nguyên tố.

"Lôi Lâm tiên sinh. Không biết sau này ta còn có thể tới thỉnh cầu ông được hay không?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Tự nhiên có thể, chỉ cần ta còn ở Đồng La sơn này, ngươi đều có thể tới tìm ta." Lôi Lâm nói.

Lâm Lôi lại nghe ra ngoài lời nói của Lôi Lâm còn có ý khác: "Lôi Lâm tiên sinh, chẳng lẽ ông phải rời khỏi đây?"

Lôi Lâm gật đầu cảm thán nói: "Đích xác, không bao lâu nữa, ta đích thật là phải rời khỏi nơi này rồi." Nói xong, Lôi Lâm tựa hồ nhớ ra cái gì, thở dài một tiếng không nói nữa.

Theo sau Lâm Lôi, Bối Bối liền ở lại bên trongĐồng La sơn, thỉnh thoảng cùng mọi người trong Long Huyết thành trao đổi thần thức một chút còn lại bình thường ở bên trong Đồng La sơn này tĩnh tu. Theo tu luyện 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo, Lâm Lôi cũng dần dần phát hiện chỗ hay của tu luyện loại 'Thổ hệ nguyên tố' này.

Bên trong đình viện vắng lặng.

Tát Địch Tư Tháp lại một lần nữa thi triển thần thức tung ra điều tra tình huống của Lâm Lôi, không khỏi nhíu mày, trong mắt cũng có một tia tức giận: "Lâm Lôi này vẫn còn cùng tên phệ thần thử ngốc kia cùng một chỗ. Hừ, một vùng núi không ngờ còn có hai tên trung vị thần?"

Với thực lực của Tát Địch Tư Tháp, rất dễ dàng phát hiện hai trung vị thần đó.

"Trung vị thần mà thôi." Tát Địch Tư Tháp không thèm để ý chút nào. "Bất quá xem ra, còn cần chờ cơ hội nữa."

Sức kiên nhẫn của Tát Địch Tư Tháp phi thường tốt, chưa nắm chắc mười phần hắn sẽ không để cho An Lạp Tư ra tay, dù sao mục tiêu số một của hắn lần này vẫn là vì bảo vật trong chúng thần mộ địa.

Chỉ là rất kỳ quái…

Chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm' kia cũng cùng hai huynh đệ hắn cư ngụ tại Đồng La sơn. Tuy nhiên Tát Địch Tư Tháp lại chỉ phát hiện hai trung vị thần kia, cũng không phát hiện sự tồn tại của người thứ ba 'Lôi Lâm'.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 30: Sở Vị 'thiết Tha'

Khung cảnh tại Đồng La sơn tuyệt đẹp. Tại bờ đầm của một thác nước sâu trong núi, Lâm Lôi, Bối Bối dựng hai gian nhà bằng đá để ở, Lâm Lôi không muốn quấy rầy vị chủ nhân Đồng La sơn kia, người ta có thể chỉ điểm cho mình vậy là đủ rồi.

"Ầm..."

Thác nước giống như vô số hạt trân châu màu trắng đổ xuống, nện vào phía dưới trong đầm sâu.

"Róc rách!" Nước của đầm sâu cũng theo dòng suối nhỏ chảy đi. Lâm Lôi đang khoanh chân ngồi ở trên cỏ ven bờ đầm, vốn bản thân bắt đầu tĩnh tâm cảm ngộ tới 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo, về phần tinh thần chia ra tự nhiên là tiếp tục nghiên cứu phong nguyên tố pháp tắc.

"Cho tới bây giờ chưa có cảm thụ qua nguyên tố tỉ mỉ như vậy."

Lâm Lôi đem tinh thần lực của bản thân hoàn toàn phân tán ra. Dung hợp vào trong mỗi một hạt đại địa nguyên tố.

Đại địa nguyên tố bé nhỏ phi thường, đúng là không cách nào thấy được bằng mắt. Nhưng những nguyên tố này cũng tràn ngập giữa trời đất, từng hạt đại địa nguyên tố lơ lửng ở mọi chỗ trong không gian. Tiến hành vận động không có quy tắc, rồi sau đó còn qua lại đụng nhau, phân ly.

Giữa đại địa nguyên tố khi thì hấp dẫn gần nhau, khi thì bài xích.

"Thật kỳ diệu, đây là thế giới của nguyên tố?"

Lâm Lôi đáy lòng than thở.

Song khi tinh thần lực của Lâm Lôi dung nhập đại địa: "Đây là nguyên tố ngưng tụ thành thực chất. Khoảng cách giữa nhau gần quá rồi." Đích thật là như thế. Những tảng đá, khối đất trên thực tế đều là đại địa nguyên tố ngưng tụ mà thành, chỉ là mật độ nguyên tố rất lớn.

"Đại địa, núi đá vô biên. Mặc dù là đại địa nguyên tố ngưng tụ mà thành, nhưng lại không có khí tức nguyên tố nồng đậm. Hả!" Lâm Lôi trong lòng kinh hãi, "Vừa rồi căn cứ dựa theo nguyên tố hạt trong không gian suy ra, khi cự ly của nguyên tố hạt rất gần nhau thì bài xích lẫn nhau. Tại sao… đại địa nguyên tố của núi đá dày đặc như thế. Nhưng không có bài xích vậy?"

Bản thân Lâm Lôi mặc dù cũng có thể khống chế đại địa nguyên tố, ngưng tụ thành cục đất, ngưng tụ thành đá khoáng. Nhưng lại phát tán ra khí tức nguyên tố nồng đậm.

"Tại sao núi đá, đất đai không có khí tức nguyên tố nồng đậm?" Lâm Lôi cho tới bây giờ không phát hiện, nguyên lai đại địa, núi đá không bắt mắt này đều hàm chứa huyền ảo đặc thù.

Trong đầu Lâm Lôi có vô vàn những điều khó hiểu.

Các loại vấn đề vây kín lấy hắn.

Lâm Lôi cứ như vậy tu luyện, lại hoàn toàn chìm đắm vào trong thế giới kỳ diệu của 'Thổ hệ nguyên tố'.

"Ngao ô..."

Đã hai tháng. Trong Đồng La sơn thi thoảng truyền đến tiếng rống giận, tiếng gầm gừ. Đây chính là khi Lâm Lôi tu luyện, khống chế nguyên tố hình thành các loại ma thú thỉnh thoảng phát ra tiếng rống giận. Cùng với lý giải xét trên bản chất nguyên tố, các vấn đề lần lượt được giải quyết.

Lâm Lôi mới hiểu được.

Thuần túy sử dụng tinh thần lực, cố sức khống chế nguyên tố ngưng tụ thành thực thể, đây là biện pháp ngu xuẩn nhất!

"Giữa nguyên tố hạt và nguyên tố hạt cũng có quan hệ huyền diệu, ta chỉ cần hơi dùng thêm một chút tinh thần lực là có thể làm cho vô số nguyên tố ngưng tụ cùng một chỗ." Lâm Lôi mở mắt, nhìn lên đại địa bạo hùng kia đang rống giận trên trời.

Đại địa bạo hùng này toàn thân mơ hồ ánh sáng vàng vờn quanh, nó đang phẫn nộ gầm rống, thỉnh thoảng đấm vào ngực.

Đại địa bạo hùng này chính là đại địa nguyên tố ngưng tụ mà thành.

"Nếu như là hai tháng trước, ta muốn thi triển ma pháp gọi ra 'Đại địa bạo hùng' này, thì hao phí tinh thần lực tuyệt đối là nhiều gấp mấy chục lần ngày hôm nay!" Lâm Lôi đáy lòng cảm thán không thôi. "'Thổ hệ nguyên tố' này chỉ là ta mới lĩnh ngộ được chút ít mà thôi."

Nếu như 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo đại thành. Khác biệt đó còn lớn hơn nữa.

"Tinh thần lực giống nhau, một người hiểu được 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo, một người không hiểu được. Ở ngoài thân hình thành 'Đại địa giáp bảo vệ siêu cấp'. Uy lực cách xa như trời với đất."

"Địa nguyên tố thật là kỳ lạ." Lâm Lôi trong lòng có chút cảm kích vị chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm' đó.

Lôi Lâm nói không sai, 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo chỉ là căn bản mà thôi. Toàn bộ đại địa pháp tắc kỳ thật chính là vô số đại địa nguyên tố tại các loại huyền ảo kỳ lạ hình thành cùng một chỗ. Lĩnh ngộ được 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo, rất có ích cho sự lĩnh ngộ những huyền ảo khác.

Đồng La sơn, nơi ở của Lôi Lâm.

Bên trong nguyên tố phủ đệ kia, Lôi Lâm đang cùng hai vị huynh đệ của hắn ngây ra cùng một chỗ.

Lôi Lâm kia mày đỏ dựng lên than thở khen ngợi: "Thiên phú của Lâm Lôi này đích thực là không tệ, trong hai tháng ngắn ngủi sự lĩnh ngộ đối với 'Thổ hệ nguyên tố' đã đạt tới bước như thế. Dựa theo tốc độ của hắn… 'Thổ hệ nguyên tố' là một loại huyền ảo đơn giản nhất, phỏng chừng mất hai ba năm thời gian, là hắn có thể hoàn toàn nắm giữ rồi."

"Thiên phú của Lâm Lôi lợi hại, chẳng lẽ vượt qua cả Tam đệ ngươi?" Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' cười nói.

Trung niên áo bào trắng nọ cũng nói: "Tam đệ ngươi mới là vị diện của Ngọc Lan đại lục chúng ta. Từ trước tới nay là thiên tài mạnh nhất."

Trung niên áo bào trắng, Bá Cát Tư nhìn về phía Lôi Lâm trong ánh mắt cũng hàm chứa một tia kính phục.

"Không thể nói như vậy." Ánh mắt Lôi Lâm nhìn về phía hướng đông nam, tựa hồ xuyên thủng qua sự cản trở của nhà cửa, thấy được nơi Lâm Lôi đang tu luyện trong sơn cốc. Khẽ cười nói."Lâm Lôi này bây giờ mới là hạ vị thần, cũng chỉ là mới bước lên con đường tu luyện, tương lai của hắn có ai nắm chắc?

"Ít nhất tốc độ tu luyện của hắn hiện tại, so với ta năm đó cũng chỉ là hơi chậm hơn một chút thôi, về phần thành tựu sau này rất khó nói."

Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng và trung niên áo bào trắng đều khẽ gật đầu.

"Bối Lỗ Đặc đó cũng nói với ta rồi, trong những vị diện khác, có tuyệt thế thiên tài. Mười năm đạt khi đến hạ vị thần, trăm năm trung vị thần, ngàn năm thượng vị thần, mà kẻ ngu dốt thì ngàn vạn năm cũng vẫn ở chỗ bế tắc như cũ, không cách nào bước vào cảnh giới hạ vị thần." Lôi Lâm cười nhạt nói.

"Đây là linh tính, ngộ tính."

Lôi Lâm cảm khái nói: "Lâm Lôi này chính là một người rất có linh tính, rất có ngộ tính."

"Ngàn năm bước vào thượng vị thần, cái này quả là không thể tưởng tượng được." Bá Cát Tư, trung niên áo bào trắng kia đều cảm thán nói.

Lôi Lâm thì lại cười nhạt: "Cái đó cùng kỳ ngộ của mỗi người có liên quan. Loại tuyệt thế thiên tài đó cũng không đáng phải hâm mộ!"

Lôi Lâm hiển nhiên có chút không để tâm đối với loại thiên tài đó.

"Loại nhân vật thiên tài đó nỗ lực sớm có ngày bước vào cảnh giới thượng vị thần, nhưng bọn hắn làm sao biết được? Nếu như các loại pháp tắc huyền ảo, ngay từ lúc bắt đầu không thử dung hợp, đợi khi đạt tới thượng vị thần, các loại huyền ảo đại thành, lại thử dung hợp. Như vậy chậm rồi!"

"Pháp tắc huyền ảo phải sớm bắt đầu dung hợp. Càng sớm, độ khó càng nhỏ." Lôi Lâm cảm khái nói: "Nếu như lúc đầu khi ta ở cảnh giới hạ vị thần mà biết đạo lý này, e rằng có thể dung hợp được tất cả sáu đại huyền ảo, đạt tới cảnh giới viên mãn rồi."

"Dung hợp tất cả huyền ảo? Tam đệ, loại người đó trong vô số vị diện mới có mấy người?" Trung niên áo bào trắng kia nói.

Lôi Lâm cười cười, không tiếp tục nói về vấn đề này nữa.

"Đại ca." Lôi Lâm nhìn về phía hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng: "Chúng ta có thể từ Qua Ba Đạt vị diện ngục giam trốn ra, Lâm Lôi này cũng xem như có chút công lao. Ngươi cũng tu luyện đại địa pháp tắc, ngươi nên đi bàn luận một chút cùng hắn."

"Được." Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' sảng khoái gật nhẹ đầu.

Lôi Lâm nhìn về phía trung niên áo bào trắng: "Nhị ca, ta cũng chịu đại ân của Bối Lỗ Đặc. Ngươi cũng thuận tiện đi chiếu cố tiểu phệ thần thử kia một chút. Thuận tiện cùng hắn bàn luận một chút."

"Đúng là ta đang cảm thấy có chút nhàm chán đây." Trung niên áo bào trắng đó cũng cười nói.

Trong khe nước róc rách chảy.

Lâm Lôi hoàn toàn đắm chìm trong cảm nhận đối với nguyên tố, tất cả lĩnh ngộ từng tí một đều nảy lên trong lòng, điều này cũng làm khóe miệng của Lâm Lôi không tự kìm hãm được có vẻ tươi cười. Trong khi Lâm Lôi tu luyện, Bối Bối cũng chìm lòng xuống ở một bên tu luyện.

Đột nhiên, một người hán tử lực lưỡng xuất hiện ở chỗ này.

"Lâm Lôi này." Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' chứng kiến khóe miệng Lâm Lôi mỉm cười, "Tu luyện không ngờ tu luyện đến cười lên, thực sự là làm cho người ta hâm mộ!"

Lấy tu luyện làm vui thích, đó là số ít cường giả mới có thể làm được.

Thích làm việc gì đó, như vậy một khi tham gia, hiệu suất sẽ cao phi thường. Mà nếu như không thích một việc gì, cố tình bắt buộc bản thân tham gia làm, hiệu suất sẽ thấp phi thường.

Tuyệt đại đa số cường giả, đều vì không ở dưới người khác, vì không để người khác giết, một đám các loại nguyên nhân, bắt buộc bản thân phải tu luyện.

Bắt buộc tu luyện, hiệu suất làm sao đuổi kịp được với tự mình thích?

Đạo lý này vô số cường giả đều hiểu rõ. Bọn họ cũng nỗ lực làm cho bản thân thích tu luyện. Nỗ lực làm cho tu luyện trở thành một loại chuyện sướng khoái. Như vậy tốc độ tu luyện mới nhanh, mới càng dễ dàng lĩnh ngộ, đột phá.

Nhưng là thích hay không thích, đó là phản ứng tự nhiên của tâm linh.

Không phải ngươi muốn thích là sẽ thích. Ví dụ như nhìn thấy một nữ nhân rất xấu xí. Ngươi lại cố gắng làm cho mình 'thích', lựa chọn của tâm linh là không cách nào thay đổi được cũng không làm được.

"Bá Cát Tư tiên sinh, ngươi tới để làm chi?" Bối Bối la lớn lên.

Lâm Lôi lúc này cũng mở mắt, lập tức đứng lên cười nói: "Bá Cát Tư tiên sinh."

Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' cười ha hả nói: "Lâm Lôi, ta biết ngươi tu luyện đại địa pháp tắc. Thật khéo là ta cũng tu luyện đại địa pháp tắc đây, ngươi và ta trao đổi một chút nhé, ngươi thấy thế nào?"

"Vậy, vậy đương nhiên tốt quá." Lâm Lôi rất vui mừng lẫn sợ hãi.

Cùng cường giả tu luyện cùng một loại pháp tắc luận bàn, đặc biệt đối phương còn mạnh hơn nhiều so với mình, đó là cơ hội phi thường khó có được, sau cùng phải để cho người ta nguyện ý hạ thấp thân phận đến bồi tiếp mình.

Nói là luận bàn, trên thực tế chính là trợ giúp mình, chỉ bảo mình!

"Ha ha… ta tương đối ngu dốt, trong đại địa pháp tắc chỉ tu luyện có hai loại huyền ảo. Một loại là 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo, còn loại khác lại là 'Lực lượng' huyền ảo." Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' cười lớn: "Lâm Lôi, ngươi cần phải cẩn thận một chút."

Lâm Lôi trong lòng khẽ run lên.

Bây giờ hắn mới biết rằng vậy đại địa pháp tắc còn có một huyền ảo nữa "'Lực Lượng' huyền ảo.

"Ầm..." Một lượng lớn đại địa nguyên tố ngưng tụ. Bên ngoài thân thể của hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' trực tiếp hình thành một tầng khải giáp trong suốt màu vàng đất.

"Không phải màu hắc ngọc sao?" Lâm Lôi đáy lòng thất kinh.

"Lâm Lôi, đối phó ngươi ta sẽ không sử dụng 'Lực lượng' huyền ảo, trực tiếp sử dụng 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo này, cẩn thận nhé!" Bá Cát Tư nhếch miệng cười lớn, nói rồi Bá Cát Tư đạp mạnh xuống đất, vọt lên phía trước đè tới, còn quyền phải thì đấm thẳng đến Lâm Lôi.

Ánh mặt trời chiếu lên khải giáp trong suốt màu vàng đất đó rất chói mắt, quyền phải của Bá Cát Tư bỗng dưng ngưng tụ thành đầu một con sói hung dữ, con sói hung dữ đó còn nhe răng ngoạm tới.

"Grừ..." Con sói hung dữ kia còn phát ra tiếng kêu.

Lâm Lôi biến sắc mặt, liền lui về phía sau, thế nhưng Bá Cát Tư này không ngờ lại thi triển 'Thần chi lĩnh vực'. Thân là trung vị thần, Thần chi lĩnh vực của Bá Cát Tư làm cho tốc độ của Lâm Lôi giảm mạnh.

"Keng!" Tử huyết nhuyễn kiếm và con sói hung dữ đó đụng nhau.

Lâm Lôi phảng phất như cát tan vụn ra giống như bị thiên thạch đập trúng vậy, một tiếng "bùng", mãnh liệt bay ra chỗ xa trong đầm sâu. Bọt nước tung tóe khắp nơi, ánh mặt trời chiếu rọi xuống những giọt nước văng lên giống như từng viên trân châu lấp lánh trong suốt.

"Trời, quá yếu đi." Bá Cát Tư lắc đầu.

"Ầm!" Lâm Lôi từ bên trong đầm sâu bay lên, lập tức hạ xuống mặt đất. Nhìn Bá Cát Tư trước mắt, dò hỏi: "Bá Cát Tư tiên sinh, cái đầu con sói hung ác vừa rồi ông hình thành trên đầu quyền đó, tại sao lực công kích mạnh như vậy? Độ cứng rắn thế nào mà đọ được với thần khí?" Lâm Lôi đối với tình cảnh vừa rồi đó rất là mê hoặc.

Bá Cát Tư khóe miệng nhếch lên: "Tự mình từ từ nghĩ đi."

Nụ cười của Lâm Lôi vụt tắt.

"Được, lại nào." Lâm Lôi cắn răng.

Bắt đầu từ ngày đó, mỗi ngày Lâm Lôi đều bị Bá Cát Tư đánh bại ba lần, Bá Cát Tư cho tới giờ không chỉ bảo gì, Lâm Lôi thì nghi hoặc. Hắn chỉ để cho Lâm Lôi tự mình suy nghĩ. Kỳ thật… cho dù làm cho Bá Cát Tư nói, Bá Cát Tư cũng không nói ra một đạo lý nào.

Dù sao, Bá Cát Tư hắn lĩnh ngộ 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo này, cũng là mất hơn ngàn năm.

Lâm Lôi và Bá Cát Tư trao đổi, mà Bối Bối cũng được cùng trung niên áo bào trắng kia luận bàn.

Ở dưới cái loại 'luận bàn' này, tốc độ của Lâm Lôi đối với lĩnh ngộ 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo cũng tăng rất nhiều.

Lâm Lôi lại một lần nữa bị đánh bay, té trên mặt đất. Nhưng Lâm Lôi lại cười.

"Ta đã sai rồi. Sai rồi!"

Lâm Lôi cười ha hả, "Nó không phải là chết, không phải chết."

"Ta vẫn không hiểu, trong đại địa vô biên ẩn chứa 'Mạch động chi lực' rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, bây giờ đã hiểu rồi, đã hiểu rồi. Đại địa mạch động, ha ha, thì ra chính là đại địa mạch động!" Bộ dạng Lâm Lôi tựa như điên cuồng. Ngửa đầu cười to, trong lúc Lâm Lôi cười to thì đồng thời...

Một luồng lực lượng đại địa kỳ lạ cực lớn không cách nào địch nổi giáng xuống. Khu vực không gian chỗ Lâm Lôi bắt đầu trở nên vặn vẹo, ở trước sự tồn tại của luồng pháp tắc dường như là đặc thù này, bất kể là thần linh cường đại đến thế nào, đều cũng chỉ là con kiến hôi.

Ngay cả Bá Cát Tư cũng không khỏi run lên.

Nguyên là vừa lại đánh bại Lâm Lôi một lần nữa, hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' còn đang chuẩn bị đắc ý giáo huấn hai câu đã trợn tròn mắt: "Lâm Lôi này. Hắn. Hắn như vậy mà lĩnh ngộ rồi, quá biến thái rồi sao?" Bá Cát Tư cuối cùng cũng cảm giác được chênh lệch giữa bản thân và thiên tài.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 31: Đại Địa Mạch Động

Thiên địa pháp tắc giáng xuống.

Ngay cả Bối Bối đang luận bàn cách đó không xa, trung niên áo bào trắng đều bị hấp dẫn chạy tới. Bối Bối như thoi xuyên qua núi rừng đi vào trong sơn cốc này, hắn thấy Lâm Lôi đang lơ lửng ở đó, trong mắt lộ vẻ vui mừng lẫn sợ hãi: "Lão Đại, cuối cùng đại địa mạch động đã lĩnh ngộ?"

"Đại ca. Xảy ra chuyện gì. Hắn, hắn cứ như vậy đột phá?" Trung niên áo bào trắng đã bay tới, hắn cũng rất là hoảng hốt.

Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' có chút mờ mịt nói: "Vừa rồi ta đánh bại hắn. Không biết cái gì xúc động hắn, hắn bỗng dưng lĩnh ngộ rồi. Ngươi nói, việc này thực sự đả kích người."

"Khó trách tam đệ cũng khen ngợi hắn." Trung niên áo bào trắng cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

Tựa như thuấn di, trên mặt đất sơn cốc đột nhiên xuất hiện một người. Chính là Lôi Lâm mày đỏ, Bối Bối có chút giật mình liếc nhìn Lôi Lâm: "Vị chủ nhân Đồng La sơn này quá lợi hại đi, bất quá gia gia có nói cường giả có lợi hại nữa cũng không thể nào thuấn di, không biết Lôi Lâm này dùng thủ đoạn gì."

Lôi Lâm mỉm cười nhìn Lâm Lôi lơ lửng trên đất, gật đầu tựa như hài lòng.

Không gian mơ hồ vặn vẹo.

"Vù vù..." Đại địa nguyên tố vô tận nhanh chóng tụ lại trên bầu trời phía trên Lâm Lôi, lực lượng kỳ dị đó bao phủ linh hồn Lâm Lôi, tựa hồ nó hoàn toàn thấu hiểu toàn bộ bên trong linh hồn Lâm Lôi. Mà phía trên đại địa nguyên tố tụ tập càng càng nhanh chóng hơn.

Trong nháy mắt...

"Ầm!" Đại địa nguyên tố đang tụ tập tiêu tan. Mà nguyên bản ở chính giữa còn lại là một viên tinh thể màu đen phát tán ra ánh sáng vàng đất mơ hồ.

Thần cách hình thành, tự nhiên là có liên hệ với linh hồn của Lâm Lôi.

"Thần cách thuộc tính đại địa." Lâm Lôi đáy lòng một trận vui mừng. Đối với quá trình này Lâm Lôi sớm đã có kinh nghiệm.

"Cuối cùng, địa, phong đều thành thần rồi." Lâm Lôi đáy lòng không nhịn được có chút kích động, nhưng đồng thời trong đầu Lâm Lôi cũng hiện lên hình ảnh Lôi Lâm, "Lần này có thể đột phá điểm bế tắc nhanh như vậy, thực sự còn phải cảm tạ vị chủ nhân Đồng La sơn này."

"Phải ngưng tụ thân thể?" Lâm Lôi cảm ứng được tin tức của thiên địa pháp tắc truyền tới.

Không chút do dự, Lâm Lôi khống chế thần cách thuộc tính đại địa này lơ lửng bên ngoài cơ thể. Lâm Lôi khóe miệng mỉm cười: "Lại phải chia linh hồn làm hai phần một lần nữa rồi. Từ hôm nay trở đi đã có thêm một thân thể nữa, đồng thời cũng có thể tu luyện những pháp tắc khác, bất quá linh hồn chia hai thật đau đớn…"

"A!" Cơ bắp toàn thân Lâm Lôi đều co rút, linh hồn chia hai đau đớn kịch liệt làm cho sắc mặt Lâm Lôi trong nháy mắt trắng bệch không một tia huyết sắc.

"Lâm Lôi này xem ra còn muốn tu luyện pháp tắc khác." Lôi Lâm cảm thán nói. "Không ngờ lại lựa chọn linh hồn chia hai." Sự đau đớn của linh hồn chia hai, Lôi Lâm biết rất rõ, đem linh hồn khơi khơi xé rách thành hai nửa, cường giả lợi hại hơn cũng sẽ khống chế không phát ra tiếng kêu rên.

Cũng may mắn là giờ phút thành thần này, giờ phút này linh hồn có thiên địa pháp tắc bảo vệ.

Giờ phút này linh hồn chia hai không có việc gì, nếu như là tình huống bình thường, đừng nói linh hồn chia hai chỉ có run sợ, nếu độ run sợ quá lớn, có thể đem linh hồn chính thức chấn tan. Hồn phi phách tán.

Một đoạn kiếm hình linh hồn từ trong cơ thể Lâm Lôi bay ra, dung hợp cùng một chỗ với thần cách thuộc tính thổ nọ.

"Kiếm hình linh hồn?" Lôi Lâm hai mắt sáng ngời, "Có tiềm chất tu luyện phá vỡ quy tắc đây."

Mà Lâm Lôi giờ phút này thì lại một lần nữa cảm nhận được vị diện kỳ lạ không bờ bến kia - nguyên tố hải dương vị diện.

Không gian tối nhờ nhờ, nguyên tố hải dương toàn bộ là vô tận. Thủy triều lên thủy triều xuống, toàn bộ dịch thể của thủy triều màu vàng đất đó hóa thành địa nguyên tố, đại địa thần lực ở những chỗ sâu khác càng ngày càng tinh thuần. Lâm Lôi kiệt lực thăm dò địa thần lực những chỗ sâu hơn.

Đại địa thần lực lấy 'Thần cách thuộc tính địa' làm lõi. Trực tiếp ngưng tụ thành thân thể trần trụi, bộ dạng giống như Lâm Lôi.

"Thiên địa pháp tắc hình thành, luôn là hình thành thân thể trần trụi." Lâm Lôi lập tức khống chế đại địa thần lực ở bên ngoài thân thể của địa hệ thần phân thân hình thành trường bào màu vàng, Lâm Lôi tâm ý cùng động, phong hệ thần phân thân cũng từ bên trong bản thể bay ra.

Địa hệ thần phân thân, phong hệ thần phân thân, hai đại thần phân thân đều vòng quanh bản thể.

Lập tức, hai đại thần phân thân tất cả đều dung nhập vào bên trong bản thể.

Ở trong linh hồn hải dương của Lâm Lôi, Lâm Lôi trường bào màu vàng và Lâm Lôi trường bào màu xanh nhạt giống như nhau đều khoanh chân lơ lửng ở bề mặt của linh hồn hải dương, ở bên trên hai đại thần phân thân này còn lơ lửng một thanh kiếm hình linh hồn phát sáng bảy màu, chỉ là thể tích so với quá khứ đã nhỏ đi rất nhiều.

Phong phong thuật.

Trong sơn cốc tại Đồng la sơn. Hạ xuống mặt đất, Lâm Lôi mở mắt đã thấy ngay Lôi Lâm Tam huynh đệ và Bối Bối.

"Lão Đại." Bối Bối trong mắt lộ vẻ vui mừng, toét miệng cười đồng thời giơ ngón tay cái lên. "Thời gian đến Đồng La sơn này cũng mới nửa năm, ngươi thực sự tại thổ nguyên tố pháp tắc lên thành thần rồi. Đúng rồi, lão đại. Ngươi là lĩnh ngộ 'Thổ hệ nguyên tố' huyền ảo hay là lĩnh ngộ ‘Đại địa mạch động’ huyền ảo vậy?"

"Là đại địa mạch động!" Lâm Lôi cười nói.

"Lâm Lôi, chúc mừng nhé." Chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm' kia khẽ cười nói.

Lâm Lôi nhìn về phía Lôi Lâm, vẻ mặt lập tức trở nên trịnh trọng. Sau đó cúi mình rất quy củ, cảm kích nói: "Lôi Lâm tiên sinh. Hết sức cảm tạ Lôi Lâm tiên sinh ba vị đã hỗ trợ. Nếu như không có các ông, ta muốn đột phá giai đoạn này, không biết phải đợi tới khi nào."

"Không cần cảm tạ. Phải cảm tạ, ba huynh đệ chúng ta cũng nên cảm tạ ngươi." Lôi Lâm nói.

"Ủa?" Lâm Lôi ngẩn ra.

Lôi Lâm cảm tạ mình? Tại sao phải cảm tạ mình?

Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' bên cạnh sang sảng cười lớn nói: "Ha ha. Lâm Lôi, nếu như không phải ngươi cùng với hai hạ vị thần khác, ba huynh đệ chúng ta giờ phút này sợ rằng vẫn đang ở trong Qua Ba Đạt vị diện ngục giam đó."

Lâm Lôi, Bối Bối nhất thời hốt hoảng.

"Thì ra Lôi Lâm này đúng thật là tới từ ngục giam Qua Ba Đạt vị diện." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

"Lão Đại, một kiếm của Áo Lợi Duy Á đó vẫn có chỗ tốt nhỉ." Bối Bối cười nói.

Mà Lôi Lâm lại nhìn Lâm Lôi. Đạm cười nói: "Lâm Lôi, bây giờ ngươi ở phương diện đại địa pháp tắc chỉ là vừa mới bước vào hạ vị thần cảnh giới, ngươi bây giờ mặc dù đã lĩnh ngộ 'Đại địa mạch động', tuy nhiên với cường giả mà nói, phương pháp lĩnh ngộ chie là một phương diện, vận dụng, mới là quan trọng nhất."

Lâm Lôi trong lòng cũng đồng cảm khẽ gật đầu.

Đích xác, bản thân ban đầu khi mới trở thành phong hệ hạ vị thần, nhưng cũng không phải nghiên cứu thật lâu, mới lĩnh ngộ ra 'Phong địa khinh ngâm'.

"Bối Bối, tốt nhất bây giờ ngươi không nên quấy rầy Lâm Lôi. Để cho Lâm Lôi hắn bây giờ tĩnh tâm thật tốt để cảm thụ 'Đại địa mạch động' mới có thể vận dụng tốt hơn 'Đại địa mạch động', thi triển được công kích uy lực mạnh hơn." Lôi Lâm ngược lại nhìn về phía Bối Bối nói.

"Ta biết." Bối Bối vội gật đầu.

Cùng lúc lĩnh ngộ pháp tắc, cũng sớm đi học hỏi phương thức vận dụng.

"Lâm Lôi, ngươi tu luyện cho tốt. Qua một khoảng thời gian, ngươi chắc chắn có thể đánh ngang với đại ca ta." Lôi Lâm nói.

"Sao có thể thế được?" Lâm Lôi tự cười nhạo nói: "Dù sao ta chỉ là hạ vị thần."

"Nhưng ngươi có hai cái thần phân thân mà." Lôi Lâm cười nói.

"Cái này. Có hai người thì có ích gì?" Lâm Lôi có chút nghi hoặc. "'Thần chi lĩnh vực' của trung vị thần sức trói buộc quá mạnh, ta chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản một chút thôi."

Lôi Lâm cười nói: "Ngươi ngay cả cái này cũng không biết?"

"Ủa?" Lâm Lôi thấy khó hiểu.

"Lâm Lôi, hai cái thần phân thân của ngươi đều dung hợp tại bên trong bản thể. Một cái thần cách có thể thi triển 'Thần chi lĩnh vực'. Hai cái thần cách của ngươi đều có thể thi triển 'Thần chi lĩnh vực', hai cái 'Thần chi lĩnh vực' chồng chất lên, sức trói buộc mà ngươi phải chịu sẽ yếu đi rất nhiều." Lôi Lâm giải thích.

Lâm Lôi ngẩn ra.

Lúc đầu Bối Lỗ Đặc mặc dù nói hạ vị thần không bằng trung vị thần, nhưng đó là chiến đấu một chọi một.

Trên thực tế giống như Lâm Lôi vậy, lại là hai cái thần phân thân đồng thời liên thủ rồi.

"Hai ‘Thần chi lĩnh vực’ chồng thêm, có thể vẫn không cách nào triệt tiêu hoàn toàn ‘Thần chi lĩnh vực’ của trung vị thần, nhưng sức trói buộc sẽ yếu rất nhiều. Đến lúc đó ngươi bằng vào kỹ xảo, huyền ảo. Vẫn có cơ hội đánh ngang sức được với đại ca ta." Lôi Lâm nói.

Lâm Lôi đáy lòng giờ phút này một trận kích động.

Thì ra nhiều thần phân thân, còn có hiệu quả này.

Từ đó Lâm Lôi phải tĩnh tâm lĩnh ngộ phương thức công kích của ‘Đại địa mạch động’, tự nhiên sẽ không luận bàn cùng hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng ‘Bá Cát Tư’ nữa, mà Bối Bối vì không quấy rầy Lâm Lôi tĩnh tu, bình thường cùng trung niên áo bào trắng kia cũng đến địa phương xa hơn để luận bàn

Trong sơn cốc chỉ có một mình Lâm Lôi.

"Cấm kỵ ma pháp 'Mạch động thủ hộ', chính là khống chế 'Mạch động chi lực' ẩn chứa trong đại địa." Cấm kỵ ma pháp kia một khi thi triển chính là một cái lồng bảo vệ nhìn như trong suốt. Đó là 'Mạch động chi lực' ẩn chứa trong đại địa hình thành.

Trong quá khứ, Lâm Lôi không biết rằng mạch động chi lực hình thành như thế nào.

"Mạch động chi lực này khác hẳn với nguyên tố bình thường, mà là một loại lực lượng mới, hiện đang xem lai … chỉ là cần phải trải qua chuyển hóa." Khi đã hoàn toàn lĩnh ngộ ‘Đại địa mạch động’, Lâm Lôi trong lòng cũng là trở nên sáng suốt, "Vận dụng ‘Đại địa mạch động’ ngoại trừ sóng chấn động công kích ra, lẽ tất nhiên vẫn còn loại công kích mạch động chi lực này."

Lâm Lôi dậm chân xuống đất, thần lực dâng lên trong cơ thể.

Mạch động chi lực kỳ dị từ bàn chân Lâm Lôi truyền vào mặt đất, rồi sau đó lan truyền thông qua lòng đất, truyền thẳng vào trong đầm sâu phía trước.

"Ầm!" Bọt nước trong đầm sâu bắn lên cao.

"Loại công kích này không một tiếng động." Lâm Lôi khóe miệng khẽ mỉm cười, "Nếu như nghiên cứu lại một phen. Chiêu này chắc chắn có thể càng thêm lợi hại."

La Áo đế quốc. Bên trong phủ đệ tĩnh lặng nọ.

"Lâm Lôi này không ngờ một thân một mình tu luyện?" Tát Địch Tư Tháp phóng thần thức khuếch tán tới Đồng La sơn, tự nhiên đã phát hiện Lâm Lôi đang trong lúc tu luyện, "Lâm Lôi này thực đúng là lợi hại. Đại địa pháp tắc phương diện cũng đã đạt đến vị thần."

Tát Địch Tư Tháp mắt lộ ra hàn quang.

Lâm Lôi tiềm lực càng lớn, Tát Địch Tư Tháp càng muốn giết chết Lâm Lôi.

"Tuyệt đối không thể để cho Lâm Lôi tới địa ngục, trở lại 'U Lam phủ'." Đáy lòng Tát Địch Tư Tháp rất rõ ràng điểm này. "Đồng La sơn kia chỉ có hai tên trung vị thần thôi. Nếu như tốc độ của An Lạp Tư mau, vẫn có thể giết chết Lâm Lôi trong khoảng thời gian ngắn nhất."

Tát Địch Tư Tháp vẫn dường như có lòng tin đối với An Lạp Tư.

Bởi vì An Lạp Tư tu luyện chính là công kích nổi tiếng 'Hỏa nguyên tố pháp tắc'.

"An Lạp Tư..." Tát Địch Tư Tháp trực tiếp thần thức truyền âm cho An Lạp Tư.

Hôm nay sắc trời ảm đạm. Gió rất to.

Một bóng người cực nhanh qua lại như thoi giữa không trung. Chính là An Lạp Tư với bộ trường bào màu đỏ sẫm. An Lạp Tư nhìn về hướng Nam: "Đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng đợi được cơ hội rồi." Vừa rồi Tát Địch Tư Tháp đã đem vị trí địa đồ nơi Lâm Lôi ở thông qua thần thức truyền vào trong đầu hắn.

An Lạp Tư biết rất rõ vị trí của Lâm Lôi.

Tia sáng đỏ mơ hồ lóe lên trong mắt An Lạp Tư.

Rất nhanh, Đồng La sơn xuất hiện trong phạm vi tầm mắt của An Lạp Tư, An Lạp Tư sắc mặt càng thêm lạnh như băng, hắn phi thường quen thuộc Đồng La sơn địa hình. dễ dàng hạ thấp xuống dưới... qua lại như thoi trong núi rừng, hướng thẳng về chỗ sơn cốc nơi Lâm Lôi tu luyện chạy tới.

Bên trong phủ đệ do đại địa nguyên tố ngưng tụ mà thành đó.

"Cái tên gia hỏa ngông cuồng kia liên tiếp thần thức điều tra, quả nhiên không có ý tốt." Lôi Lâm cười nhạt. Tát Địch Tư Tháp nọ liên tục thần thức điều tra, Tát Địch Tư Tháp kia còn tưởng rằng sẽ không có ai phát hiện được, nhưng hắn đâu biết rằng Lôi Lâm đã biết hết.

"Người được phái tới lần này, chắc chắn là thủ hạ của hắn rồi." Lôi Lâm không quan tâm chút nào.

"Một tên trung vị thần. Cũng có thể xem xem thực lực của Lâm Lôi đạt tới bậc nào, cũng không hiểu hắn có kháng cự được không." Cuối cùng Lôi Lâm vẫn là thân hình vừa động liền biến mất ở trong sân. Trong lúc đó, An Lạp Tư kia vẫn còn đang bay hướng về sơn cốc, khoảng cách cũng càng gần.

Chỉ là…

Lôi Lâm thì lại tới trước.

Trong sơn cốc nơi Lâm Lôi tu luyện. Lâm Lôi đang đắm chìm trong tu luyện. Đột nhiên Lâm Lôi cảm thấy mặt đất bị chấn động nhẹ.

"Ủa?" Lâm Lôi nghi hoặc ngừng tu luyện.

"Chuyện gì xảy ra?" Lâm Lôi không phát hiện ra vấn đề ở đâu.

Chỉ là Lâm Lôi không biết rằng, ở trong một góc chật hẹp của sơn cốc đột nhiên xuất hiện một tảng đá. Trên tảng đá này còn mơ hồ có khí thức thuộc tính thổ: "Vẫn còn ở đấy mà nhìn, nếu vậy Lâm Lôi này chết chắc. Chuyện này thực đúng là có điểm phiền phức rồi. Ồ, trung vị thần kia tới rồi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 32: Địa Và Phong

Lâm Lôi không hề phát hiện được An Lạp Tư đang tới. Ngược lại hắn suy ngẫm lại 'Đại địa mạch động' lần nữa.

"Lôi Lâm tiên sinh kia nói không sai. 'Thổ hệ nguyên tố' trong đại địa pháp tắc là phòng ngự vật chất công kích, còn 'Đại địa mạch động' thì lại là phòng ngự tinh thần công kích, đồng dạng… có thể phòng ngự tinh thần công kích, là có thể thi triển tinh thần công kích."

Lâm Lôi hôm nay đang ngẫm nghĩ, làm sao dựa vào 'Đại địa mạch động' thi triển ra tinh thần công kích.

Bên trong sơn cốc yên tĩnh. Trên một gốc đại thụ, một bóng người đang đứng. Chính là An Lạp Tư.

An Lạp Tư kia đang nhìn Lâm Lôi tu luyện trong sơn cốc: "Giết chết hắn. Chỉ cần một kích!" An Lạp Tư mặc dù biết Lâm Lôi chỉ là hạ vị thần, nhưng An Lạp Tư vẫn quyết định đánh lén, trong thời gian ngắn nhất giết chết Lâm Lôi. Đó là mệnh lệnh của Tát Địch Tư Tháp.

Bên trong sơn cốc rất là yên tĩnh.

"Viu!" Rất bất ngờ, một luồng lửa sáng đỏ trong nháy mắt xé rách bầu trời, đâm về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi thất kinh.

"Không hay." Lâm Lôi cũng cảm giác được bản thân đã bị 'Thần chi lĩnh vực' trói buộc.

Nếu như là hạ vị thần khác, đột nhiên lọt vào 'Thần chi lĩnh vực' cùng với một kiếm toàn lực của trung vị thần. tuyệt đối sẽ không kịp ứng phó.

Nhưng Lâm Lôi lại thường xuyên trao đổi cùng trung vị thần 'Bá Cát Tư'. Hôm nay đối mặt đánh lén của An Lạp Tư, Lâm Lôi phản xạ giống như điều kiện thông thường...

Đầu tiên, bằng vào hai đại thần phân thân bên trong cơ thể, lập tức dựng lên hai đại 'Thần chi lĩnh vực'.

Đồng thời trong tay Lâm Lôi lập tức xuất hiện một thanh Tử huyết nhuyễn kiếm, múa lên phi thường thuần thục, vô số bóng kiếm hóa thành một dải dài màu tím, đánh liên tiếp vào tia lửa sáng đỏ kia. Bản thân Lâm Lôi thì lại mượn lực cố gắng lùi về phía sau.

"Bùng!" Lâm Lôi cả người nện mạnh vào trên vách đá sau thác nước phía xa. Vách đá đó trực tiếp vỡ tan. Đá vụn rơi lả tả.

"Ủa?" An Lạp Tư mặt biến sắc, "Lâm Lôi này đối diện với đánh lén của ta, không ngờ lại chặn được?"

An Lạp Tư rất hốt hoảng.

"Xẹt!" An Lạp Tư phảng phất giống như đại bàng xẹt qua một đường cong, vọt về phía vách núi nơi Lâm Lôi bị vùi vào. Chỉ nghe thấy một tiếng "Ầm!", ở một nơi khác của vách núi. Lâm Lôi cả người cũng như tia chớp phóng ra, cuối cùng hạ xuống trên khoảng đất trống trong sơn cốc.

Vảy rồng màu vàng xanh bao trùm toàn thân Lâm Lôi. Cái đuôi rồng như sắt thép đó tỏa ra ánh sáng lạnh như băng, khẽ vung vẩy. Lâm Lôi hai con ngươi màu vàng sẫm nọ lạnh như vách đá.

"Ngươi là ai?" Lâm Lôi quát.

Biến hóa thành trạng thái long huyết chiến sĩ, tốc độ của Lâm Lôi có thể gia tăng rất nhiều, lại còn tự mình chất thêm hai đại 'Thần chi lĩnh vực'. Ở dưới 'Thần chi lĩnh vực' của đối phương là trung vị thần địa vẫn bị rơi vào thế kém. Nhưng dựa vào tốc độ huyền ảo và long huyết chiến sĩ biến thân, vẫn có thể bảo trì tốc độ khá gần với đối phương.

Một tiếng hét lớn này của Lâm Lôi, chẳng những làm cho An Lạp Tư kinh hãi.

Đồng thời…

Ở một nơi khác trong Đồng La, Bối Bối đang trao đổi cùng với trung niên áo bào trắng, cùng với Bá Cát Tư đứng bên quan chiến. Ba người bọn họ bị đánh thức rồi.

"Lão đại." Bối Bối mặt biến sắc, lập tức cùng hai vị trung vị thần đó ngay tức khắc bay về phía sơn cốc.

"Không hay." An Lạp Tư kia biết là không ổn, nếu như chờ đến khi hai trung vị thần kia chạy tới. An Lạp Tư hắn sẽ không còn chút hy vọng nào nữa. Bên ngoài thân thể An Lạp Tư hỏa diễm thiêu đốt. Cả người phảng phất như mũi tên rời dây cung trực tiếp xé rách không gian, bắn về phía Lâm Lôi.

Trong tay hắn là đoạn chuôi lạnh như băng của trường thương bị hỏa diễm bao phủ đâm thẳng tới.

"Một kích mạnh nhất!" An Lạp Tư Lâm Lôi ngầm nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi đứng yên tại chỗ, hai con ngươi màu vàng sẫm lạnh lùng nhìn đối phương. Không ngờ không tránh chút nào.

"Tìm chết." An Lạp Tư thấy đối phương không tránh trong lòng không ngừng cười thầm.

Thực ra, vừa rồi Lâm Lôi từ trong vách đá đi ra. Đồng thời trong tiếng quát lớn, Lâm Lôi cũng đã khống chế đại địa thần lực trong cơ thể. Thông qua 'Đại địa mạch động' chuyển đổi. Từng luồng 'Mạch động chi lực' từ bàn chân Lâm Lôi truyền ra, lấy Lâm Lôi làm trung tâm, trong phạm vi trăm thước chính là 'Mạch động chi lực' khu vực.

"Chính là lúc này!" Ánh mắt của Lâm Lôi đột nhiên sáng ngời!

Cùng một lúc, hơn mười luồng mạch động chi lực từ lòng đất lao ra, từ các phương vị bên dưới mau chóng bao vây An Lạp Tư kia. Có lẽ như… đột nhiên mặt đất có 'tay' vụt thò ra, chộp được hai chân của An Lạp Tư, giống như giữ chặt toàn thân An Lạp Tư vậy.

An Lạp Tư sắc mặt đại biến.

"Chết đi!" Cũng tại giờ khắc này, Lâm Lôi biến thành long huyết chiến sĩ một tay cầm Tử huyết nhuyễn kiếm, một tay cầm Hắc ngọc trọng kiếm. Cực nhanh vọt về phía An Lạp Tư.

"Bùng!" Thần lực trong cơ thể bộc phát, An Lạp Tư ở trong khoảng thời gian cực ngắn tránh thoát phần lớn trói buộc của mạch động chi lực, tuy nhiên cùng lúc hắn tránh thoát trói buộc, khoảng cách giữa hắn và Lâm Lôi chỉ còn không đến mười thước.

Khoảng cách không đến mười đối với Lâm Lôi, An Lạp Tư mà nói.

Quá gần rồi.

Bởi vì tốc độ của bọn họ đều quá nhanh!

An Lạp Tư sao có thể lùi? Dù sao giờ phút này Bối Bối và hai vị trung vị thần kia cũng đang bay nhanh đến.

Ánh sáng chói mắt từ trong trường mâu chiếu lên, trường mâu lạnh như băng đó đâm thẳng về phía Lâm Lôi. Một luồng sáng đỏ nhạt mơ hồ ẩn chứa ở mũi nhọn của trường mâu.

Chiêu này, là một kích mạnh nhất trong các chiêu của An Lạp Tư "Phá diệt linh hồn!"

Màu tím yêu dị sáng lên. Đồng dạng tiếng sáo du dương vang lên. Nghe thấy tiếng sáo, An Lạp Tư chính là cũng không khỏi có chút bị ảnh hưởng. Qua hai mươi năm tu luyện, uy lực của một chiêu 'Phong địa khinh ngâm' này so với quá khứ đã mạnh hơn rất nhiều.

Quan trọng nhất chính là, thanh âm của 'Phong địa khinh ngâm' này, không đơn giản là tiếng sáo, mà còn ẩn chứa 'Thanh ba công kích' không một tiếng động.

Tử huyết nhuyễn kiếm đánh thẳng vào mũi ngọn mâu.

"Keng!"

Cùng một lúc bóng kiếm hư ảo màu tím đó cũng đụng chạm với bóng thương hư ảo màu đỏ nhạt.

"Bùng!" Bóng kiếm hư ảo màu tím chỉ duy trì được một loáng rồi vỡ vụn. Bóng thương màu đỏ nhạt kia trở nên nhạt hơn, nhưng vẫn vọt về phía Lâm Lôi như cũ.

"Không hay." Lâm Lôi biến sắc mặt.

Thế nhưng tinh thần công kích này tốc độ quá nhanh, không còn kịp rồi!

"Không xong!" Ở cách đó không xa ẩn bên cạnh sơn cốc, 'Lôi Lâm' ẩn thân trong một tảng đá kinh hãi, tuy tốc độ của hắn nhanh, nhưng không không nhanh bằng tốc độ của tinh thần công kích.

"Chết!" Lâm Lôi gầm vang lên. Hắc ngọc trọng kiếm kia giờ phút này cũng rơi xuống trên thân thể An Lạp Tư.

Nói thì chậm chạp, trên thực tế Tử huyết nhuyễn kiếm, Hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi là đồng thời công kích, An Lạp Tư kia không có lựa chọn lùi về phía sau. Hắn chỉ có thể lựa chọn ngăn cản một kiện vũ khí trong đó, Tử huyết nhuyễn kiếm hoặc là Hắc ngọc trọng kiếm. An Lạp Tư rõ ràng cảm thấy sự uy hiếp của Tử huyết nhuyễn kiếm.

Hắn đã chặn Tử huyết nhuyễn kiếm, tự nhiên Hắc ngọc trọng kiếm rơi vào trên người hắn.

Khi bóng thương màu đỏ nhạt đâm vào trong cơ thể Lâm Lôi...

Một vệt xao động kỳ dị do tinh thần lực hóa thành cũng thông qua 'Hắc ngọc trọng kiếm' truyền vào trong cơ thể An Lạp Tư.

"Bùng!"

Lớp màng trong suốt hình dạng lớp vảy bảo vệ toàn bộ linh hồn hải dương, chỉ có một cửa thông suốt mà thôi. Bóng thương màu đỏ nhạt kia đánh lên trên lớp màng vảy trong suốt, trực tiếp tan rã, năng lượng màu đỏ bị đánh vụn và phân tán lại có một ít bộ phận dọc theo cửa mở kia muốn đánh sâu vào.

Chỉ là, tinh thần lực của Lâm Lôi đã hình thành mạch động phòng ngự rồi.

Nếu quả thực bóng thương màu đỏ nhạt kia, có thể 'Mạch động phòng ngự' này do linh hồn chi lực của Lâm Lôi hình thành không ngăn được. Nhưng, vậy sẽ chỉ đánh tan và phân tán phần nào năng lượng thôi.

Bóng kiếm hư ảo trong suốt xông thẳng vào linh hồn hải dương của An Lạp Tư.

Bóng kiếm hư ảo trong suốt này nếu như phóng đại một vạn lần thì có thể phát hiện, đây kỳ thật đúng là từng luồng sóng tinh thần dày đặc hình thành một kiếm hình hoàn chỉnh, Lâm Lôi tinh thần lực nguyên bản rất bình thường thông qua 'Đại địa mạch động' thi triển ra địa tinh thần công kích, thì lại đáng sợ như thế.

Bóng kiếm hư ảo trong suốt xông vào linh hồn hải dương của An Lạp Tư, linh hồn chi lực của An Lạp Tư lập tức hình thành một bức tường phòng ngự, chỉ là bức tường phòng ngự bình thường này trước bóng kiếm hư ảo trong suốt do vô số sóng tinh thần cấu thành rất nhanh đã sụp đổ.

Bóng kiếm hư ảo hung ác đánh đánh lên thần cách kia.

"Bùng!" Thần cách chấn động. Linh hồn ẩn chứa trong đó cuối cùng bị phá tan.

Đại địa mạch động quy nhất - Hư vô kiếm ba!

"Được rồi?" Lâm Lôi trong lòng tin mừng rỡ.

Nguyên lúc đầu Lâm Lôi thi triển chính là 'Đại địa mạch động' sóng chấn động công kích trong nội phủ cơ thể người. Căn cứ kinh nghiệm của 'Phong địa khinh ngâm', nghiên cứu mấy tháng, Lâm Lôi đã mò ra cách thức dựa vào 'Đại địa mạch động' thi triển tinh thần công, kỳ thật 'Hư vô kiếm ba' này, Lâm Lôi còn chưa có đại thành. Có lúc thì thành công, có lúc thì thất bại.

Không nghĩ tới, lần này thực sự thành công rồi.

"A!" Rất bất ngờ, một bóng người từ trong thi thể của An Lạp Tư vọt ra. Bóng người này cầm lấy viên thần cách kia nhanh chóng phóng lên trên cao.

"Hắn vẫn còn một thân thể!" Lâm Lôi nhất thời sắc mặt biến đổi.

"Viu!"

Lâm Lôi liền trực tiếp đuổi theo.

"Trung vị thần phân thân của ta không ngờ bị phá hủy!" An Lạp Tư đáy lòng lộ vẻ phẫn nộ, hắn có hai đại thân thể. Một cái là trung vị thần thân thể thuộc tính hỏa, còn một cái là hạ vị thần thân thể thuộc tính phong, tất nhiên An Lạp Tư coi trọng nhất là trung vị thần thân thể.

"Ta nhất định, nhất định phải báo thù!" An Lạp Tư đáy lòng rống giận, nhưng đồng thời, An Lạp Tư cũng liều mạng chạy đi.

"A..." Thần thức phát tán mãnh lệt về phía La Áo đế quốc.

"Tát Địch Tư Tháp đại nhân!"

Tát Địch Tư Tháp vẫn đang chờ tin tức tốt lành của An Lạp Tư mà: "Ồ, An Lạp Tư. ngươi đắc thủ rồi sao?"

"Tát Địch Tư Tháp đại nhân. cứu mạng, cứu mạng với!" An Lạp Tư thì lại vội hô lên, điều này nhất thời làm cho Tát Địch Tư Tháp sửng sốt. Thần thức của Tát Địch Tư Tháp trong nháy mắt cũng phát tán ra. Bao trùm khu vực Đồng La sơn, hết thảy tình huống trong Đồng La sơn hắn đều thấy được rõ mồn một.

"Cái gì?" Tát Địch Tư Tháp sắc mặt đại biến.

Miêu tả thì chậm chạp. Trên thực tế Lâm Lôi cùng An Lạp Tư giao thủ chính thức chỉ là hai hiệp mà thôi, một người thì đánh lén, một người thì giống như liều mạng công kích liên tiếp. Hai hiệp, rất nhanh, giờ phút này Bối Bối và hai trung vị thần kia còn chưa có tới sơn cốc.

An Lạp Tư coi như là xui xẻo. Gặp phải Lâm Lôi sở hữu thần khí chuyên tàn phá linh hồn phòng ngự.

Thần khí chuyên tàn phá, cũng là chủ thần khí! An Lạp Tư này xui xẻo nhất chính là, Tử huyết nhuyễn kiếm, Hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi đều hàm chứa linh hồn công kích đáng sợ.

"Chạy, chạy!" An Lạp Tư điên cuồng chạy trốn, không hổ là phong hệ thần phân thân, tốc độ cực nhanh.

"U..."

Một tiếng rống giận dữ vang lên, một ảo ảnh phệ thần thử khổng lồ xuất hiện tại giữa không trung, phệ thần thử kia đang há miệng, một luồng lực lượng quỷ dị trong nháy mắt bao vây An Lạp Tư kia. Cả người An Lạp Tư dừng lại giữa không trung, không thể động đậy.

"Bối Bối?" Lâm Lôi giờ phút này cũng dừng lại, hắn giật mình nhìn Bối Bối phía xa.

Bối Bối đã biến hóa thành bộ dạng Phệ thần thử. Chiều dài hai bên cũng chỉ nửa thước. Chỉ là phía sau Bối Bối lại xuất hiện cự hình phệ thần thử ảo ảnh khổng lồ cao chừng trăm thước.

"A, không..." An Lạp Tư cảm thấy tuyệt vọng rồi.

Một viên thần cách thuộc tính phong từ trong cơ thể An Lạp Tư vọt thẳng ra. Cuối cùng hóa thành một luồng sáng bay thẳng vào trong miệng Bối Bối phía xa, Bối Bối thì giống như ăn hạt đỗ vậy, trực tiếp đem viên thần cách thuộc tính phong nuốt vào trong bụng.

Thân thể của An Lạp Tư vô lực rơi xuống trên mặt đất.

Bối Bối đã chạy đến, lấy không gian giới chỉ của An Lạp Tư. Còn viên trung vị thần thần cách thuộc tính hỏa kia cũng cầm trên tay: "Hừ, dám đến đối phó lão đại của ta, còn muốn chạy trốn? Nằm mơ!" Bối Bối còn đạp hai ba cái vào thi thể An Lạp Tư, lộ rõ vẻ giận dữ đùng đùng.

Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư', trung niên áo bào trắng kia, cùng với Lâm Lôi ba người đều mắt trợn trừng mồm há hốc.

"Cái này. Cái này là thần thông của phệ thần thử?" Lâm Lôi đáy lòng phát run.

Thôn phệ thần cách của người khác?

Chả trách được dám kêu là 'Phệ Thần Thử'. Chỉ là quá biến thái rồi.

"Lão đại." Bối Bối bay lại, đem trung vị thần thần cách thuộc tính hỏa trong tay ném cho Lâm Lôi, "Trung vị thần thần cách này ta không tiêu hóa được. Cho ngươi."

"Ồ." Lâm Lôi nhận lấy trung vị thần thần cách này. "Ngươi nói cái gì?" Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, "Ngươi nói tiêu hóa?"

Thần cách này kiên cố vô cùng, ngay cả dùng thần khí chém vào cũng không thể để lại một vết tích nhỏ nào. Đó cũng là nguyên nhân sau khi thần chết sẽ lưu lại thần cách. Kể cả là thượng vị thần toàn lực một kích, cũng không thể nào làm cho thần cách vỡ vụn, nhưng là

Bối Bối hắn…

"Đúng vậy. Ta bây giờ mới là hạ vị thần, cũng chỉ có thể tiêu hóa thần cách hạ vị thần mà thôi." Bối Bối nói như vậy.

Lâm Lôi nhìn Bối Bối. Không biết nên nói gì nữa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 33: Nộ Khí Nan Bình

Thần cách cũng có thể tiêu hóa?" Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng, trung niên áo bào trắng hai vị trung vị thần này từ không trung hạ xuống. Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' mắt trâu trợn trừng, nhìn Bối Bối chằm chằm, "Thần cách này, có thể nói là vô cùng kiên cố. So với thần khí còn cứng hơn vạn phần!"

Trong Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, cường giả chiến đấu lẫn nhau.

Bất kể chiến đấu cấp bậc gì, thần cách đều không thể nào bị hao tổn, hoặc là bàn về độ cứng rắn, e rằng ngay cả Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi, cũng không bằng thần cách.

"Thần cách ở trên lý luận đúng là không thể phá hủy được." Trung niên áo bào trắng kia cũng gật đầu nói.

"Thần cách đúng là rất cứng rắn. Cho dù răng của ta rất lợi hại, ta cũng không cách nào nhai vỡ được." Bối Bối bất đắc dĩ xoa mũi nói.

"Ngươi còn muốn nhai vỡ?" Ngay cả Lâm Lôi nghe nói như thế cũng muốn mắng Bối Bối hai câu, có điều thấy trong mắt Bối Bối ẩn chứa một tia giảo hoạt, Lâm Lôi dở khóc dở cười: "Tên gia hỏa Bối Bối này, thực sự là đầu óc càng ngày càng giảo hoạt rồi, cũng không biết học được của ai."

Bối Bối cố ý thở dài một tiếng: "Nhai không vỡ, bởi vậy chỉ có thể nuốt sống vào bụng rồi từ từ tiêu hóa thôi."

"Tiêu hóa thôi." Hai người Bá Cát Tư vẫn còn cảm thấy quá là khó tin.

"Tại sao không được chứ? Ta chính là thần thú." Bối Bối cố ý ngửa đầu, "Ta chính là đệ nhị đầu phệ thần thử trong vô số vị diện. Giống như 'Thôn thiên thú' 'Ba xà' trong vô số những vị diện khác còn có không ít đấy, nhưng không quý hiếm bằng 'Phệ thần thử' ta."

Lâm Lôi đáy lòng cười: "Bối Bối biết được trong những vị diện khác cũng có 'Thôn thiên thú' 'Ba xà'. Sợ là Bối Lỗ Đặc đại nhân nói rồi."

Nghê Toan (Thôn thiên thú), Ba Xà hai loại thần thú này, ít nhất ở Ngọc Lan đại lục vị diện cũng chỉ có một con.

Chỉ là vật chất vị diện nhiều lắm, mà Đế Lâm, Tháp La Sa lại chưa đi qua những vị diện khác, về việc trong một số vị diện khác có bao nhiêu thần thú bọn họ đương nhiên là chẳng biết tí gì.

"Lâm Lôi, Bối Bối, đi, tới chỗ chúng ta một chuyến. Tam đệ hắn ở đó chờ các ngươi đấy." trung niên áo bào trắng cười khẽ nói.

"Lôi Lâm tiên sinh?"

Nếu đúng là vị 'Lôi Lâm' tiên sinh thần bí kia muốn mời. Lâm Lôi, Bối Bối cũng sẽ không cự tuyệt, lúc này đi theo Bá Cát Tư, trung niên áo bào trắng bay về phía thổ nguyên tố phủ đệ

Mà nguyên bản bên trong sơn cốc nơi Lâm Lôi tu luyện.

Tảng đá nằm ở một góc sơn cốc đó đột nhiên tiêu tan, biến thành Lôi Lâm với trường bào màu đỏ sẫm, Lôi Lâm nhìn về hướng Đông. Ánh mắt tựa hồ xuyên qua hư không, khóe miệng hắn mỉm cười: "Hừ. Vậy xem ra một vị thượng vị thần còn chưa có nổi điên, nếu không sẽ lập tức tới trả thù."

"Nhưng tốc độ tiến bộ của Lâm Lôi hắn còn vượt quá dự liệu của ta." Lôi Lâm than thở khen ngợi một tiếng, "Thanh tử sắc trường kiếm đó của hắn chắc là thượng vị thần khí. Sát khí ẩn chứa mạnh như vậy, cũng không biết dưới thanh thần kiếm này rốt cuộc đã giết bao nhiêu cường giả."

"Có điều. Vẫn không thể khinh thường."

Lôi Lâm nhíu chặt lông mày: "Nếu như tên thượng vị thần kia, khi không đột nhiên tới tập kích, dù sao Lâm Lôi so với thượng vị thần kia kém nhiều lắm, ta muốn cứu sợ rằng cũng tới không kịp, vẫn phải sớm chuẩn bị!"

An Lạp Tư đi tới Đồng La sơn. Lôi Lâm có thể dễ dàng phát hiện.

Nhưng nếu là Tát Địch Tư Tháp, đặc biệt là Tát Địch Tư Tháp chủ động thu liễm khí tức, nếu như Lôi Lâm hắn cũng không có chủ động phóng thích thần thức hoặc là thi triển bản lĩnh đi điều tra, thì đúng là không thể nào thật nhanh phát hiện Tát Địch Tư Tháp được.

"Xem ra, còn một đoạn cuộc sống vẫn cần phải cẩn thận." Lôi Lâm cười cười, chợt đại địa nguyên tố xung quanh khẽ chấn động, Lôi Lâm liền trống rỗng biến mất.

Tòa phủ đệ này toàn bộ do đại địa nguyên tố ngưng tụ mà thành nằm trên sườn núi, khi bọn mấy người Lâm Lôi còn đang trong quá trình phi hành, Lôi Lâm kia cũng đã về đến giữa phủ đệ này.

Lúc Lâm Lôi mấy người đáp xuống phủ đệ trong viện, đã thấy Lôi Lâm kia đang ngồi nhàn nhã uống rượu ngon.

"Tam đệ, Lâm Lôi, Bối Bối đều dẫn đến rồi. Ngươi tìm bọn hắn có chuyện gì thế." Hán tử lực lưỡng đầu bóng loáng 'Bá Cát Tư' toét miệng cười nói.

Lôi Lâm đặt chén rượu trong tay xuống, mỉm cười nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối: "Trước tiên hai người các ngươi ngồi xuống."

Lâm Lôi đáy lòng có chút nghi hoặc: "Lôi Lâm này tìm chúng ta tới làm gì?"

"Những ngày tới, các ngươi sinh hoạt trong phủ đệ này nhé, nếu như Lâm Lôi ngươi muốn tu luyện thì tu luyện trong sân này." Lôi Lâm tuyên bố rất dứt khoát yêu cầu của hắn.

Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi có chút kinh ngạc.

"Lôi Lâm tiên sinh. Sinh hoạt ở chỗ ông?" Lâm Lôi có chút ngần ngừ.

Lôi Lâm cười ha hả: "Sao vậy? Chẳng lẽ chỗ ta không được. Hay là ngươi lo lắng phá hỏng mất chỗ ở này của ta. Đừng lo, vách tường chỗ ta cũng không yếu như ngươi nghĩ đâu, cho dù ngẫu nhiên có bị hư hỏng, ta cũng có thể sử chữa rất dễ dàng thôi."

"Không phải ý này." Lâm Lôi liền nói. "Nếu Lôi Lâm tiên sinh yêu cầu, ta và Bối Bối làm phiền rồi."

Đối với vị chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm' này, Lâm Lôi và Bối Bối đều dường như kính phục. Một là thực lực của đối phương mạnh. Hai là đối phương đối đãi hai người bọn hắn thật là tốt.

Sau cùng theo như lời Tát Địch đó nói, Lôi Lâm này đã chỉ đạo người khác, trong vòng mười năm sẽ không cùng chỉ đạo người nào lần thứ hai.

"Lâm Lôi, lúc trước ngươi và trung vị thần kia chiến đấu, ta cũng thấy rõ mồn một, trong khoảng thời gian ngắn như vậy ngươi có thể đem 'Đại địa mạch động' ứng dụng vào trong linh hồn công kích thật sự rất không tệ." Lôi Lâm khen ngợi.

"Kỳ thật một chiêu đó ta còn chưa có hoàn toàn nắm giữ." Lâm Lôi ngẫm lại cũng cảm thấy may mắn. "Thời khắc nguy hiểm đó, ta cũng bất chấp ít nhiều liền đồng thời sử dụng Tử huyết nhuyễn kiếm, Hắc ngọc trọng kiếm, may là Hắc ngọc trọng kiếm một kích cuối cùng đó đã thành công. Nếu không vẫn không thể giết chiết trung vị thần đó."

Lôi Lâm gật đầu, lập tức trịnh trọng nói: "Lâm Lôi, có một điểm ta phải nhắc nhở ngươi."

"Lôi Lâm tiên sinh xin, mời nói." Lâm Lôi lập tức chăm chú.

Lôi Lâm gật đầu nói: "Lâm Lôi. Nói thật, ngươi sử dụng linh hồn công kích của Tử huyết nhuyễn kiếm đó uy lực quá thấp. Ngươi chỉ là đơn giản sử dụng linh hồn lực, thông qua thanh thần khí này phát ra ngoài công kích linh hồn đối phương thôi. Điểm hay duy nhất của chiêu này chính là ngươi đem tiếng nhạc huyền ảo dung hợp vào trong đó."

"Ta khuyên ngươi. Trọng yếu trước mắt. Đối phó cường giả, loại công kích này không nên thi triển. Luận về linh hồn công kích uy lực chiêu này kém xa ngươi thi triển chiêu 'Đại địa mạch động' kia. Chênh lệch quá lớn."

"Uy lực đúng là rất thấp." Lâm Lôi bản thân rất rõ.

Phong địa khinh ngâm, mặc dù nói là linh hồn công kích, nhưng trên thực tế, cũng không có rất cao thâm hay huyền ảo. Chỉ là đem tinh thần lực quán nhập vào Tử huyết nhuyễn kiếm, thông qua Tử huyết nhuyễn kiếm phát ra chiêu này.

Chỉ thế mà thôi.

So sánh lúc chiêu 'Phong địa khinh ngâm' này, với tuyệt chiêu 'Linh hồn phá diệt' kia của An Lạp Tư Châm đụng vào nhau, bóng kiếm hư ảo màu tím do 'Phong địa khinh ngâm' hình thành trong nháy mắt tan biến. Uy lực còn xa mới bằng được đối phương.

Khi Lâm Lôi tự mình ngộ ra 'Đại địa mạch động - Hư vô kiếm ba', đã phát hiện sau khi ẩn chứa huyền ảo, uy lực linh hồn công kích kinh người như thế nào.

Có thể nói thế này, 'Phong địa khinh ngâm', chính là làm cho một luồng tinh thần lực ngưng tụ thành một thể, biến thành 'Trùy tử', rồi đâm vào linh hồn địch nhân.

Còn 'Đại địa mạch động - Hư vô kiếm ba' thì lại thông qua 'Đại địa mạch động' đem một luồng tinh thần lực trong nháy mắt chia thành ngàn vạn luồng sóng tinh thần, vô số sóng tinh thần dựa theo quy luật kỳ diệu cùng nhau hình thành một thể hoàn chỉnh! Cũng tựa bóng kiếm hư ảo đó! Bóng kiếm hư ảo này một khi công kích tới linh hồn, đó là vô số sóng tinh thần liên tiếp đánh sâu vào. Cứ liên tục như thế, vô số đạo uy lực trong nháy mắt chồng chất thêm, làm gia tăng đến tột đỉnh!

Cái này giống như tờ giấy trắng thông thường.

Cho dù cuốn lại thành cái gậy, dùng sức mạnh cũng có thể kéo đứt. Nhưng nếu đem một tờ giấy cắt nhỏ thành trăm ngàn phần. Sau đó đem toàn bộ những sợi giấy cùng kết hợp lại giống như bện dây, vậy sức chịu đựng, có thể đề cao gấp trăm lần, dùng để treo vật nặng mấy trăm cân cũng có thể.

Sự dồi dào của 'Đại địa mạch động' huyền ảo này hiệu suất được chất thêm, so với bện dây còn mạnh hơn ngàn vạn lần.

"Phương thức công kích linh hồn của Phong địa khinh ngâm hiệu quả vẫn còn thấp. Dung hợp được pháp tắc huyền ảo, uy lực thực sự mới được tăng lên." Lâm Lôi đáy lòng đã rõ.

Lôi Lâm cười nói: "Nếu như Hắc ngọc trọng kiếm của ngươi và trường thương của trung vị thần kia đụng nhau, linh hồn công kích của các ngươi hẳn là sẽ đều tiêu tan mất! Chiêu linh hồn công kích đó của hắn và chiêu này của ngươi uy lực tương đương."

Nhãn quang Lôi Lâm là loại gì mà dễ dàng phán đoán ra.

"Ồ?" Lâm Lôi cũng nhớ lại bóng thương màu đỏ nhạt kia. Uy lực của bóng thương màu đỏ nhạt đó thực là lớn. "Nếu như bản thân ta không có chủ thần khí phòng ngự tàn phá kia. E rằng vẫn không chặn được trình độ loại linh hồn công kích này."

"Lâm Lôi. Có một điểm ta tương đối nghi hoặc."

Lôi Lâm nhíu mày nhìn Lâm Lôi. "Một kích linh hồn trước khi chết của trung vị thần kia. Đừng nói là ngươi, dù là một trung vị thần, linh hồn cũng chống cự không được. Tại sao ngươi có thể giống như người không có việc gì vậy?"

Điểm nghi hoặc này, đã quấy nhiễu Lôi Lâm hồi lâu.

"Điều này?" Lâm Lôi trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Chẳng lẽ, nói cho người ta bản thân mình sở hữu một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí không trọn vẹn? Chủ thần khí cơ mà, cho dù không trọn vẹn, cũng sẽ làm cho thượng vị thần đỏ mắt lên.

"Ha ha. Là ta lỗ mãng rồi." Lôi Lâm cười ha hả. "Loại vấn đề này, ta cũng không nên hỏi nhiều. Lâm Lôi, vậy ngươi tới đây cứ ở lại nơi này đi. Lúc tu luyện có vấn đề gì, có thể hỏi ta."

"Vâng." Lâm Lôi gật đầu.

"Linh hồn công kích của Đại địa mạch động kia cũng phải hoàn toàn nắm giữ nhanh một chút." Lôi Lâm cười nói.

Mùa thu hoạch của năm.

Lâm Lôi, Bối Bối liền ở lại trong phủ đệ đó. Bắt đầu bình yên tĩnh tu. Ngẫu nhiên có khó khăn hay nghi ngờ, Lôi Lâm kia cũng sẽ dùng những ví dụ tương tự nói lại cho Lâm Lôi nghe, Lâm Lôi có đôi khi cũng bất chợt hiểu ra. Nếu như không hiểu, Lôi Lâm kia liền để cho Lâm Lôi từ từ tự suy nghĩ một mình.

Chuyện tu luyện này, Lôi Lâm chỉ có thể làm được ngẫu nhiên chỉ điểm một phen thôi.

Những ngày tu luyện của Lâm Lôi đúng là yên lặng, vui sướng, nhưng vị thượng vị thần 'Tát Địch Tư Tháp' đang ở trong La Áo đế quốc gần đây tâm tình vẫn rất xấu.

Trong khách sảnh, Tát Địch Tư Tháp đang cùng hai vị trung vị thần người thân của hắn cùng dùng cơm, chỉ là sắc mặt Tát Địch Tư Tháp vẫn ảm đạm, hai vị trung vị thần bên cạnh căn bản không dám lên tiếng.

"Choang!"

Tát Địch Tư Tháp đem chén rượu thủy tinh đùng đùng đặt lên bàn. Sau đó đứng dậy đi ra phòng khách, bởi vì Tát Địch Tư Tháp dùng sức hơi mạnh, cái đế mỏng manh của chén rượu thủy tinh đó dĩ nhiên là gãy rồi.

Hai vị trung vị thần đó nhìn nhau một cái.

"Thản Nạp, từ sau khi An Lạp Tư chết đã hơn một tháng rồi. Tát Địch Tư Tháp đại nhân tâm tình vẫn không tốt. Chuyện này nên giải quyết thế nào đây?" Trung niên tóc ngắn màu bạc nói.

Bọn họ cũng phiền não.

Nếu như mặt Tát Địch Tư Tháp lúc nào cũng u ám nghiêm nghị tâm tình không tốt, những ngày làm thủ hạ của bọn họ cũng sẽ không tốt đẹp gì. Dù sao bọn họ phải ở Ngọc Lan đại lục gần ngàn năm. Nếu như trải qua ngàn năm đều trong bối rối và sợ hãi, thì thực là một việc đau khổ.

"Này, chuyện này phải giải quyết, ta đi nói chuyện với thúc thúc." Thanh niên 'Thản Nạp' kia nói. Thản Nạp chính là cháu trai của Tát Địch Tư Tháp. Chuyện này hắn vẫn có thể đi nói một chút được.

Tát Địch Tư Tháp mặc trường bào xa xỉ màu tía, đứng ở trong hoa viên trống trải, cảnh sắc trong hoa viên không tệ, nhưng tâm tình của Tát Địch Tư Tháp lại không tốt.

"Cái tên hạ vị thần nhỏ bé Lâm Lôi này, vì giết hắn, An Lạp Tư cũng đã chết! Mà ta bây giờ, vẫn chưa thể đi đối phó hắn!" Tát Địch Tư Tháp đáy lòng rất bực tức.

Hắn đích xác có thể giết chết Lâm Lôi, có thể làm cho Bối Lỗ Đặc không hay biết.

Nhưng là một khi bị Bối Lỗ Đặc phát hiện, như vậy Tát Địch Tư Tháp hắn sẽ không thể nào tiến vào chúng thần mộ địa được nữa.

"Chúng thần mộ địa này là chuyện quan trọng nhất!" Tát Địch Tư Tháp cố gắng an ủi bản thân. Vì chúng thần mộ địa, hắn chỉ có thể lựa chọn nằm phục ở đây không đi đối phó Lâm Lôi. Nhưng là hắn vẫn cảm thấy bất bình căm hận như cũ. Dù sao Lâm Lôi chỉ là một cái hạ vị thần mà thôi, nỗi không cam tâm trong lòng không cách nào phát tiết.

Bực bội!

"Thúc thúc." Một thanh âm vang lên.

Tát Địch Tư Tháp nhìn thoáng qua, lạnh nhạt nói: "Ồ, Thản Nạp. Có chuyện gì không?"

"Thúc thúc, hơn một tháng nay, ta thấy tâm tình thúc thúc luôn không tốt, An Lạp Tư hắn đã chết cũng không thể nào sống lại. Càng huống chi hắn cũng chỉ là một tên trung vị thần. Thúc thúc không cần quá để ý." Thản Nạp nói.

Tát Địch Tư Tháp hừ một tiếng, nhưng không nhiều lời.

Một tên trung vị thần. Hắn không để ý, nhưng hắn khó chịu nhất là, hắn bị tổn thất mà vẫn phải nhẫn nhịn, không thể phát tiết, nếu như một là phải chịu một cường giả thì có giận rồi cũng thôi. Quan trọng nhất làm cho hắn bực mình đúng là một tên hạ vị thần.

Hắn có thể nguôi giận sao?

Muốn tới giết, nhưng vạn nhất bị Bối Lỗ Đặc biết được thì làm thế nào bây giờ?

Thực là khổ sở!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 34: Hắc Ám Hòa Hỏa Diễm

T

hản Nạp thấy Tát Địch Tư Tháp hừ một tiếng không nói lời nào. Lúc này ra vẻ nghi hoặc nói: "Thúc thúc, có điều ta không rõ lắm, người nói cho chúng ta biết An Nạp Tư đi giết Lâm Lôi thất bại đã chết rồi, nhưng An Nạp Tư rốt cuộc đã chết như thế nào? Ta không tin, Lâm Lôi kia có thể giết chết An Nạp Tư".

Tát Địch Tư Tháp nao nao.

Ai giết chết An Nạp Tư?

Tát Địch Tư Tháp bản thân cũng không dám xác định. Dù sao Tát Địch Tư Tháp cũng không có khả năng thời khắc nào cũng dùng thần thức quan sát tất cả. Hắn cũng được hạ vị thần phân thân của An Nạp Tư dùng thần thức thông tri cho hắn, hắn mới biết An Nạp Tư đã thất bại. Còn quá trình An Nạp Tư và Lâm Lôi chiến đấu, Tát Địch Tư Tháp cũng không rõ.

"An Nạp Tư có hai thân thể, hạ vị thần phân thân phong thuộc tính là do Phệ thần thử giết chết" Tát Địch Tư Tháp nói, điểm ấy hắn xác định "Về phần trung vị thần phân thân của hắn…"

"Chẳng lẻ do Lâm Lôi giết?" Thản Nạp nói.

"Đương nhiên không có khả năng" Tát Địch Tư Tháp hừ một tiếng nói "Lâm Lôi kia mặc dù trước dó không lâu, cũng thành tựu thuộc tính thần phân thân, nhưng hắn vẫn là hạ vị thần. Cho dù hai đại thần phân thân liên hợp, có thể làm yếu đi sự trói buộc của 'Thần Chi Lĩnh Vực'. Nhưng Thản Nạp ngươi hẳn là biết, An Nạp Tư là một trung vị thần rất mạnh!"

Thản Nạp gật đầu: "Linh hồn công kích của An Nạp Tư, chính ta cũng không chống nổi".

"Hỏa nguyên tố pháp tắc lục đại huyền ảo, linh hồn công Kích huyền ảo là cực mạnh" Tát Địch Tư Tháp trịnh trọng nói. "An Nạp Tư kia một khi thi triển linh hồn công kích. Lâm Lôi không thể nghi ngờ hẳn phải chết".

Cho dù Tát Địch Tư Tháp lợi hại, cũng không thể tưởng tượng…

Lâm Lôi lại có một kiện tàn phá linh hồn phòng ngự chủ thần khí.

"Cho nên, tất nhiên là trong sơn mạch phải có hai trung vị thần cùng ra tay" Tát Địch Tư Tháp mặc dù không rõ ràng lắm tình huống lúc ấy, cũng căn cứ vào thực lực mà ra suy đoán như thế "cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích Lâm Lôi tại sao không chết".

"Thúc thúc".

Thản Nạp nghi hoặc nói “Tại sơn mạch có hai trung vị thần, có ai chết không?" Thản Nạp thấy, với linh hồn công kích của An Lạp Tư, cho dù hai đại trung vị thần hợp công An Nạp Tư, An Nạp Tư tối thiểu cũng giết chết được một người!

"Một người cũng không chết" Tát Địch Tư Tháp cười lạnh nói "Hai người trung vị thần này, thực lực hẳn là rất mạnh, ta dùng thần thức cũng phát hiện trong sơn mạch có một đại địa nguyên tố ngưng tụ thành địa phủ. Chỉ nhìn một cách đơn thuần phủ đệ này, trung vị thần này hẳn là đã dung hợp hai loại huyền ảo".

Thổ chi nguyên tố huyền ảo cho dù đại thành, cũng không có khả năng ngưng tụ thành một tòa phủ đệ có thể vĩnh hằng tồn tại nơi này như vậy.

"Trách không được có thể giết chết An Nạp Tư mà hai người bọn họ cũng không ai chết" Thản Nạp cảm thán nói.

Chợt Thản Nạp trong lòng chợt động, liền nói với Tát Địch Tư Tháp: "Thúc thúc, ta biết thúc thúc gần nhất tâm tình không tốt, đã như vầy, thúc thúc tại sao không đi giết chết hai trung vị thần kia đi, thứ nhất là vì An Nạp Tư báo thù, quan trọng là phát tiết một chút".

"Ồ?"

Tát Địch Tư Tháp trong lòng chợt động.

Trong lòng hắn phiền muộn, đích thật là cần phải phát tiết.

"Nhưng Lâm Lôi, Bối Bối kia nữa" Tát Địch Tư Tháp nhướng mày.

"Thúc thúc lo lắng cái gì, chỉ cần thúc thúc không đi đối phó Lâm Lôi. Tránh voi đâu xấu mặt nào! Thúc thúc bây giờ không đi đối phó Lâm Lôi, tin tưởng Bối Lỗ Đặc đại nhân sẽ không làm khó thúc thúc, hắn cũng không có lý do làm khó thúc thúc" Thản Nạp nói.

"Không đi đối phó Lâm Lôi?" Tát Địch Tư Tháp nhướng mày. Sâu trong lòng hắn thực tế là muốn giết Lâm Lôi.

Thản Nạp cười nói: "Thúc thúc, ta cũng biết Lâm Lôi một khi trở lại địa ngục U Lam Phủ. Sau này rất có thể thành uy hiếp lớn cho gia tộc chúng ta. Nhưng thúc thúc muốn giết Lâm Lôi này không nhất định phải tại Ngọc Lan đại lục vị diện! Chờ hắn xuống địa ngục, chúng ta động thủ lần nữa cũng không muộn. phạm vi địa ngục là vô cùng rộng lớn. Lâm Lôi này nhân sinh không quen, chúng ta muốn đối phó hắn, không phải dễ dàng sao?"

"Hắc, ha ha…" Tát Địch Tư Tháp cười.

Tát Địch Tư Tháp cười nhìn Thản Nạp: "Thản Nạp. Ta thiếu chút nữa là đã hồ đồ rồi. Đúng, địa ngục vô cùng rộng lớn. Lâm Lôi muốn đi U Lam phủ cũng không phải dễ dàng như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể tại địa ngục động thủ" Tát Địch Tư Tháp nhìn về hướng Tây, trong lòng cũng vui vẻ.

"Hai trung vị thần kia, trực tiếp giết!" Tát Địch Tư Tháp phi thường căm ghét hai trung vị thần kia.

"Thúc thúc người thậm chí khi nhìn thấy Lâm Lôi kia, còn có thể nhiệt tình chào hỏi" Thản Nạp cười nói "Dù sao thúc thúc người tại Ngọc Lan đại lục vị diện cũng không giết hắn, thì ngại gì? Về phần tại địa ngục động thủ giết Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc kia làm sao có thể biết hắn phát sinh chuyện gì, ngay cả Chủ thần cũng không làm gì được!"

Tát Địch Tư Tháp tươi cười càng thêm sáng lạn.

"Ha ha. Nói rất hay" Tát Địch Tư Tháp vỗ vai Thản Nạp "Ta tại Ngọc Lan đại lục vị diện còn có thể làm bằng hữu với Lâm Lôi. Có muốn động thủ, cũng đợi xuống địa ngục động thủ!"

"Làm cho ta phiền muộn hơn một tháng" Tát Địch Tư Tháp nhìn về phía Tây "Hừ, bây giờ ta phải đi giết hai tên đáng ghét kia đã, nhân tiện cũng đi kết giao với Lâm Lôi một chút" Nói xong Tát Địch Tư Tháp liền trực tiếp bay lên.

"Ta đi tìm Lâm Lôi, Bối Bối để làm bằng hữu" Tát Địch Tư Tháp sướng khoái không thôi.

Tát Địch Tư Tháp cả người trong nháy mắt hóa thành hư vô, trong thiên địa căn bản không có thân ảnh của Tát Địch Tư Tháp.

"Nghe nói thúc thúc đã dung hợp hắc ám pháp tắc ba loại pháp tắc huyền ảo. Không biết đến lúc nào, ta mới có thể làm được" Thản Nạp đứng ở trong hoa viên trong lòng cảm thán không thôi, dung hợp pháp tắc huyền ảo, hai loại dung hợp đã rất khó rồi.

Về phần ba loại dung hợp lẫn nhau, khó khăn còn tăng lên mấy chục lần.

Tại thượng vị thần, làm được bước này cũng là cực nhỏ.

Đồng La sơn, bên trong nguyên tố phủ đệ.

"Lâm Lôi, mặc dù Tử Huyết nhuyễn kiếm kia sát khí có thể ảnh hưởng đến đối phương, nhưng ngươi cũng không nên cưỡng cầu linh hồn công kích" Lôi Lâm tự nói với Lâm Lôi "Công kích chân chính, là đem pháp tắc huyền ảo ứng dụng vào, thông qua thần khí thi triển ra".

"Ngươi hoàn toàn có thể đem Tốc Độ Áo Nghĩa, Thanh Nhạc huyền ảo, Thanh Ba huyền ảo thông qua Tử Huyết nhuyễn kiếm thi triển ra" Lôi Lâm cười nói "Mặc dù đây là vật chất công kích, nhưng vật chất công kích và linh hồn công kích, cũng không khác nhau quá lớn. Ngươi một kiếm bổ vào đầu địch, không phải cũng như có thể chém thần cách đối phương, giết chết đối phương?"

Lâm Lôi gật đầu đồng ý.

"Nhớ kỹ, lấy huyền ảo bản thân lĩnh ngộ làm vốn công kích, như vậy rất tốt. Không cần quá phụ thuộc vào thần khí!" Lôi Lâm nói "Ngươi xem, Hắc ngọc trọng kiếm của ngươi chỉ có thể xem như đê đẳng thần khí. Nhưng uy lực 'Hư Vô Kiếm Ba' kia, vượt xa công kích của Tử Huyết nhuyễn kiếm".

Lâm Lôi cười.

"Lôi Lâm…" Lâm Lôi vừa mở miệng, lại phát hiện Lôi Lâm nhướng mày: "Không ngờ, hắn lại tới".

Lôi Lâm thân hình vừa động, liền biến mất ở trong nguyên tố phủ đệ.

"Phát sinh chuyện gì?" Lâm Lôi trong lòng khó hiểu.

Thật ra, từ khi phát sinh chuyện An Nạp Tư đánh lén, Lôi Lâm liền thi triển tại Đồng La sơn một mạng lưới 'Trọng Lực Không Gian'. Đại địa pháp tắc trong 'Trọng Lực Không Gian' phi thường thần kỳ, đây cũng là một loại cao đẳng huyền ảo.

Bên trong trọng lực không gian. Lôi Lâm có thể đem trọng lực biến thành ngàn vạn lần lần.

Nhưng Lôi Lâm cũng không làm như vậy, hắn chỉ là làm cho trọng lực không gian, bao trùm phạm vi Đồng La sơn, cũng không thay đổi trọng lực, bởi vì khôn cùng đại địa vốn hàm chứa lực hút, An Nạp Tư mặc dù bố trí 'Trọng Lực Không Gian' nhưng Tát Địch Tư Tháp bay tới đây cũng không có chú ý, còn tưởng rằng chỉ là lực hút của đại địa mà thôi.

Tát Địch Tư Tháp một khi tiến vào phạm vi Đồng La sơn. Lôi Lâm tự nhiên phát hiện ngay.

Giờ phút này tại một nơi u tĩnh giữa sườn núi Đồng La sơn, trung niên áo bào trắng đang cùng Bối Bối luận bàn, chỉ thấy lưỡng đạo ảo ảnh không ngừng biến ảo, đánh lẫn nhau, mỗi lần đánh đều phát ra tiếng kim loại “Cảng cảng”.

Mà nam tử đầu bóng lưởng Bá Cát Tư vẫn ở một bên cười nói: "Nhị đệ, ngươi là trung vị thần, lại tốn hao thời gian dài như vậy cũng không đánh bại được Bối Bối, đừng quá mất thể diện chứ".

"Ta chỉ sử dụng 'Quang Tốc' một loại huyền ảo, nếu như sử dụng hai loại huyền ảo, ta đã sớm thắng, hơn nữa ngọn chủy thủ của Bối Bối cũng thật sự là quỷ dị. Thân thể của ta cũng không dám đón đỡ" Trung niên áo bào trắng trong quá trình chiến đấu có vẻ bất bình, Bối Bối thực lực đích xác là rất mạnh.

Đặc biệt là ngọn chủy thủ này.

"Ngươi là trung vị thần, đừng tìm cớ" Bá Cát Tư cười lớn.

"Bùng!" Bối Bối bay đi.

"Đánh lại" Bối Bối cắn răng một cái, không phục nói. Đột nhiên Bối Bối sắc mặt hơi đổi, ngay cả hai huynh đệ Bá Cát Tư đang tươi cười bên cạnh sắc mặt cũng thay đổi.

Quỷ dị, giữa sườn núi này ánh mặt trời ở xung quanh đột nhiên biến mất, ở chỗ khác vẫn có ánh mặt trời. Nhưng tại sườn núi nơi mấy người Bối Bối đứng lại chìm trong bóng tối quỷ dị. Một bóng người màu tím đột ngột xuất hiện trong bóng đêm. Đó là Tát Địch Tư Tháp.

"Ngươi là ai?" Bá Cát Tư quát.

Tát Địch Tư Tháp ánh mắt đầu tiên là nhìn vào Bối Bối, mỉm cười nói: "Ồ, là Bối Bối. Bối Bối. Ta cùng Bối Lỗ Đặc gia gia của ngươi cũng có chút giao tình, chỉ là hai người này với ta có một chút cừu oán. Ngươi hãy tránh qua một bên trước đi" Tát Địch Tư Tháp thái độ phi thường tốt.

Bối Bối không khỏi sững sờ: "Người kia là ai?" Bối Bối căn bản không nhận ra Tát Địch Tư Tháp.

Tát Địch Tư Tháp quay đầu nhìn về phía hai huynh đệ Bá Cát Tư, cười lạnh nói: "Hai người các ngươi, chuẩn bị chịu chết đi" Vừa nói, Tát Địch Tư Tháp trực tiếp vung tay lên.

"Muốn giết huynh đệ của ta? Ngươi cũng can đảm không nhỏ" Một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, Lôi Lâm một thân trường bào màu đỏ sậm đã đi tới. hai con mắt dưới đôi mi đỏ hàm chứa sự tức giận.

Tát Địch Tư Tháp thấy vậy trong lòng không khỏi thất kinh: "Tại sao còn có người khác?" Dựa theo thần thức của hắn điều tra, Đồng La sơn này chỉ có bốn người Lâm Lôi, Bối Bối cùng với hai trung vị thần thôi, không có người trước mắt.

Lôi Lâm lạnh lùng nhìn Tát Địch Tư Tháp.

"Các ngươi đều lui ra trước" Lôi Lâm lạnh nhạt nói.

Hai người Bá Cát Tư, Bối Bối đều lập tức bay sang một bên. Mà Lâm Lôi này cũng từ xa xa bay lại, Lâm Lôi giật mình nhìn tình cảnh ở giữa sườn núi, chỉ có thể nhìn Lôi Lâm, Tát Địch Tư Tháp hai người. Những nơi khác đều là hắc ám hư vô.

"Người kia là ai?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

"Không biết" Bá Cát Tư nói "Chỉ là hắn lại muốn tới giết chúng ta, còn nói cùng với Bối Lỗ Đặc đại nhân có chút giao tình".

Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối. Bối Bối cũng lắc đầu: "Ta không nhận ra người nọ".

Ở giữa sườn núi truyền đến tiếng cười giận dữ của Lôi Lâm: "Ha ha. Nói một câu lầm người là muốn đi sao? Thật sự là buồn cười, nếu như hôm nay ta không đến, huynh đệ ta không phải bị ngươi giết rồi sao? Người muốn giết huynh đệ ta, đến nay không một ai có thể sống sót!"

Thanh âm phẫn nộ của Tát Địch Tư Tháp cũng truyền đến: "Ta cho ngươi thể diện, ngươi còn cuồng ngạo như thế. Ha ha… Tốt. Nếu như vậy, ta hôm nay chẳng những muốn giết huynh đệ ngươi, ngay cả ngươi cũng giết luôn. Ta xem ngươi có thể thế nào!"

"Oành!" Lấy Tát Địch Tư Tháp là trung tâm, không gian bắt đầu vặn vẹo. Đồng thời không gian vặn vẹo này còn hướng tản ra bốn phương tám hướng. Mỏm núi bên canh cũng hóa thành bụi phấn, cây cối, hoa cỏ chung quanh, kể cả ánh mặt trời chung quanh thân thể Tát Địch Tư Tháp cũng bị không gian vặn vẹo thôn phệ, bởi vì ánh mặt trời cũng bị thôn phệ. Không gian vặn vẹo kia càng đen như mực.

Phạm vi này không ngừng khuếch trương.

Không gian văn vẹo lấy Địch Tư Tháp làm trung tâm.

Lâm Lôi trong lòng hoảng sợ: "Đây là năng lực gì?" Hai người Bá Cát Tư cũng sợ hãi.

"Là ngươi tự mình tìm chết" Tát Địch Tư Tháp lạnh lẽo nhìn Lôi Lâm.

Lôi Lâm lạnh lùng cười: "Không ngờ, ngươi cũng có chút bản lãnh".

"Hừ!" Tát Địch Tư Tháp hừ lạnh một tiếng, phạm vi không gian màu đen vặn vẹo đã khuếch tán đã mấy trăm thước, rồi cự nhanh tụ lại biến thành một con ác lang màu đen cao chừng bảy tám thước, ác lang này hoàn toàn bao quanh Tát Địch Tư Tháp.

"Gầm…" Tát Địch Tư Tháp cả người trong nháy mắt hóa thành hư vô, cùng với ác lang màu đen kia dung hợp thành một thể.

Ác lang màu đen rít gào trong nháy mắt đã tói trước người Lôi Lâm, đồng thời mở ra cái miệng như chậu máu, tựa hồ muốn nuốt gọn của người Lôi Lâm. Mà trong cái miệng như chậu máu đó không gian cũng không ngừng sụp đổ, khôi phục.

"Xẹt xẹt…" Trong nháy mắt nhiệt độ nóng chảy đáng sợ phát tán ra, Lôi Lâm cả người cũng trực tiếp vỡ vụn, biến thành một đạo hỏa quang. Đạo hỏa quang này "Xoẹt" một tiếng xuyên qua thân thể ác lang màu đen. Rồi sau đó lại ngưng tụ thành hình người, hóa thành bộ dáng Lôi Lâm.

Về phần ác lang màu đen nọ, toàn thân phảng phất như từng đợt sóng chấn động nổi lên…

"A!"

Ác lang sụp đổ tiêu tán, hóa thành hai thân thể, hai thân thể của Tát Địch Tư Tháp cũng từ giữa không trung rơi xuống.

"Hắc ám, phong, hai viên thượng vị thần thần cách, cho ta có ích lợi gì?" Lôi Lâm nhìn một chút hai viên thượng vị thần thần cách trong lòng bàn tay, trong nháy mắt, Lôi Lâm đã giết cả hai phân thân của Tát Địch Tư Tháp. Thực lực này căn bản không cùng cấp bậc.

Lâm Lôi, Bối Bối trợn mắt há hốc mồm.

"Người nọ. Đã chết?" Lâm Lôi khó có thể tin, thượng vị thần mạnh như vậy trong nháy mắt đã xong đời?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 35: Bái Kiến

Đúng là không biết trời cao đất rộng!"

Lôi Lâm cúi đầu nhìn thoáng qua hai đại thi thân của Tát Địch Tư Tháp. Chợt vung tay lên, hai ngọn lửa rất đẹp, phảng phất như đóa hoa nhẹ nhàng hạ xuống, khi chạm đến mặt ngoài hai đại thi thân. Phảng phất như bọt biển hút nước, hai đại thi thân này trực tiếp hấp thu luồng lửa nọ.

"Xẹt xẹt..." một chút sau, hai đại thi thân này biến thành tro bụi, một không gian giới chỉ bay thẳng vào tay Lôi Lâm.

"Đến từ địa ngục. Hẳn là có chút đồ làm cho ta vui mừng chứ" Lôi Lâm liền thu lấy không gian giới chỉ này.

Lôi Lâm rõ ràng, địa ngục là một trong tứ đại chí cao vị diện.

Vô số kẻ mạnh thần cấp tụ tập tại chí cao vị diện 'Địa Ngục'. Tứ đại vị diện là nơi phồn hoa nhất trong vô số vị diện, Qua Ba Đạt vị diện giam ngục so ra, căn bản là như là sa mach khô cạn nghèo khổ. Lôi Lâm thực lực mặc dù mạnh hơn Tát Địch Tư Tháp.

Nhưng nói về bảo vật, tài phú, sợ rằng không bì lại Tát Địch Tư Tháp đến từ địa ngục.

Chúng thần mộ địa trọng bảo, đủ để làm cho vô số kẻ mạnh hồng mắt lên, cũng đủ để làm cho một số cường đại gia tộc tại chí cao vị diện 'Địa Ngục' mơ ước.

Tát Địch Tư Tháp có thể được các gia tộc phái đến Ngọc Lan đại lục vị diện, tranh đoạt bảo vật tại Chúng thần mộ địa, có thể tưởng tượng, Tát Địch Tư Tháp nhất định được các gia tộc tin tưởng. Cho dù chỉ là thượng vị thần, cũng tính là rất lợi hại.

Có hắc ám, phong hai đại thượng vị thần phân thân! Về phương diện hắc ám pháp tắc, chính là dung hợp tam đại huyền ảo làm một thể.

Thực lực như thế, không thể không mạnh.

Nhưng trước mặt chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm', chỉ một chiêu, hai đại phân thân của Tát Địch Tư Tháp đại nhân tất cả đều bị diệt. Từ nay về sau biến mất trong thiên địa.

Chỉ là Tát Địch Tư Tháp trước đó thi triển tuyệt chiêu. Không gian vặn vẹo, sụp đổ, đặc biệt là Tát Địch Tư Tháp cảm thấy 'Lôi Lâm' không phải đối thủ bình thường, dùng toàn lực ứng phó không chút che dấu, động tĩnh này tự nhiên làm kẻ mạnh của cả Ngọc Lan đại lục hoảng sợ.

"Khí tức thật mạnh!"

Một số trung vị thần ẩn thân tại Ngọc Lan đại lục đều cảm nhận được năng lượng dao động tại phía Tây khiến lòng run sợ.

"Là ai?" Hoàng cung Ngọc Lan đế quốc. Một thanh niên tuấn tú tóc xanh sắc mặt hơi đổi, không khỏi nhìn về phía Tây "Khí tức đáng sợ như thế, không gian cũng chấn động kịch liệt như thế, năng lượng dao động quá mạnh, hẳn là kẻ mạnh cấp bậc thượng vị thần".

Thanh niên tóc xanh này, là trung vị thần 'Áo Nhĩ Chử Phổ' chiếm lĩnh Ngọc Lan đế quốc.

Áo Nhĩ Tác Phổ. Tại Qua Ba Đạt vị diện giam ngục coi như là kẻ mạnh trong số các trung vị thần.

"Chẳng lẽ có thượng vị thần chiến đấu với nhau?" Áo Nhĩ Tác Phổ rất nghi hoặc "Nhưng tại Ngọc Lan đại lục vị diện, trừ Bối Lỗ Đặc đại nhân ra, thượng vị thần chỉ có A Đức Kim Tư. A Đức Kim Tư đại nhân, cũng không phải là kẻ ngu xuẩn đi đánh nhau với Bối Lỗ Đặc đại nhân chứ?"

Đến nay, Áo Nhĩ Tác Phổ cũng không biết 'Tát Địch Tư Tháp' 'Lôi Lâm' tồn tại.

Áo Nhĩ Tác Phổ đồng tử có chút co rụt lại trong lòng cũng lo ngại: "Xem ra Ngọc Lan đại lục kẻ mạnh thượng vị thần, không đơn giản chỉ có A Đức Kim Tư, Bối Lỗ Đặc hai vị đại nhân, còn có những người khác" Áo Nhĩ Tác Phổ có chút do dự không quyết.

Nếu như Ngọc Lan đại lục thượng vị thần có nhiều như vậy.

Áo Nhĩ Tác Phổ hắn cho dù tiến vào Chúng thần mộ địa, bảo vật có thể được mấy món chứ?

Áo Bố Lai Ân đế quốc, A Đức Kim Tư đang thưởng thức mấy cung nữ vũ đạo sắc mặt hơi đổi, nhìn về phía Tây.

"Hử?"

"Là thượng vị thần!"

A Đức Kim Tư không chút do dự, thần thức phảng phất như luồng sóng nhanh chóng tản về phía Tây. Trong nháy mắt đã bao trùm toàn bộ phía Tây, Đồng La sơn tự nhiên cũng bao trùm trong phạm vi đó. A Đức Kim Tư điều tra, không khỏi kinh dị kêu lên một tiếng: "Tại sao một thượng vị thần cũng không có?"

Nhưng A Đức Kim Tư cũng phát hiện được ngọn núi, hoa cỏ cây cối bị tàn phá.

"Thôn phệ? Là thượng vị thần tu luyện hắc ám pháp tắc!" A Đức Kim Tư theo khí tức chiến đấu còn lưu lại, mà phán đoán ra.

"Loại năng lượng dao động vừa rồi, hẳn là do hai thượng vị thần chiến đấu. Nếu không một thượng vị thần, chẳng lẻ quá nhàm chán mà tùy ý phát tiết sao? Hoặc là, thượng vị thần này có liên quan đến La Áo đế quốc" A Đức Kim Tư trong lòng nghi hoặc.

Chuyệnnày, tất nhiên làm hắn liên tưởng đến Tát Địch Tư Tháp.

Tát Địch Tư Tháp đi tới Ngọc Lan đại lục vị diện. A Đức Kim Tư một lần thần thức điều tra, cũng phát hiện Tát Địch Tư Tháp tồn tại, từ đó, hắn tương đối chú ý đến Tát Địch Tư Tháp này.

Nói về thực lực, A Đức Kim Tư cũng không thể yếu hơn so với Tát Địch Tư Tháp.

A Đức Kim Tư đem thần thức phát tán ra, bao trùm La Áo đế quốc: "Khí tức của thượng vị thần La Áo đế quốc kia biến mất?" A Đức Kim Tư chủ động đem thần thức bao trùm cả Ngọc Lan đại lục, trừ kim chúc thành bảo của Bối Lỗ Đặc ra "Đều không thấy, hắn lại không ở tại Ngọc Lan đại lục".

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" A Đức Kim Tư nhướn mày.

"Khó có khả năng, thượng vị thần La Áo đế quốc kia, đã chết?" A Đức Kim Tư trong lòng chấn động. Mặc dù A Đức Kim Tư không hãi sợ Tát Địch Tư Tháp. Nhưng A Đức Kim Tư cũng cảm giác được Tát Địch Tư Tháp không dễ chọc đến, kẻ mạnh như thế, lại biến mất như vậy.

"Đồng La sơn nọ chỉ có bốn người. Một người là Lâm Lôi và Phệ thần thử kia, còn có hai trung vị thần khác nữa. Hai trung vị thần kia, hẳn là người của Thanh Hỏa thành Thành chủ phủ" A Đức Kim Tư cẩn thận điều tra.

A Đức Kim Tư phát hiện hai huynh đệ 'Bá Cát Tư' của Lôi Lâm, cũng không có gì kinh ngạc.

Dù sao, một khi phát hiện thông đạo mở ra. Bất kể người nào cũng sẽ tranh nhau mà chạy tới, cho dù là người của thành chủ phủ đi tới Ngọc Lan đại lục vị diện, cũng rất bình thường.

"Ta vẫn cảm giác có chút không đúng" A Đức Kim Tư nhướng mày.

"A Đức Kim Tư đại nhân" Bá Nạp Tư bên cạnh nhẹ giọng nói.

A Đức Kim Tư quay đầu nhìn về phía Bá Nạp Tư trong lòng quyết định, liền nói: "Bá Nạp Tư, ngươi cùng ta đi xem phía Tây".

"Đi phía Tây?" Bá Nạp Tư có chút kinh ngạc.

"Đi với ta" A Đức Kim Tư từ chỗ ngồi đứng lên, một đám cung nữ phía trước hắn còn đang biểu diễn vũ đạo "Các ngươi đều lui ra đi" A Đức Kim Tư lạnh nhạt nói, rồi cùng Bá Nạp Tư trực tiếp hóa thành một đạo ảo ảnh bay về phía Tây.

Đồng La sơn mọi người đều bay về phía nguyên tố phủ đệ.

"Lôi Lâm tiên sinh. Kẻ vừa rồi, chẳng lẽ là trung vị thần?" Bối Bối giật mình nhìn Lôi Lâm.

Lôi Lâm trường bào màu vàng lợt, tóc dài tung bay, hai mắt dưới hàng mi đỏ có vẻ mỉm cười: "Không. Kẻ vừa rồi là thượng vị thần" Lôi Lâm kinh ngạc nhìn Bối Bối "Bối Bối. Ta vừa rồi hình như chính miệng có nói qua về hai viên thần cách thượng vị thần mà".

"Ngươi có nói qua, nhưng nếu như người nọ có hai thượng vị thần phân thân. Tại sao lại để chết như vậy?" Bối Bối không dám tin.

"Ha ha. Người khác làm được có lẽ rất kỳ quái. Tam đệ hắn một chút cũng không kỳ quái" Nam tử đầu bóng lưởng 'Bá Cát Tư' cười lớn nói.

Trung niên áo bào trắng cũng nói: "Người này chẳng những là thượng vị thần. Nhưng đáng tiếc thượng vị thần này lại muốn động thủ với Tam đệ".

"Được rồi" Lôi Lâm nghe hai huynh đệ mình khoe khoang. Không khỏi mở miệng ngăn cản.

Lâm Lôi chăm chú nhìn 'Lôi Lâm' này. Vừa rồi Tát Địch Tư Tháp làm cho không gian vặn vẹo, thôn phệ tất cả chung quanh, khiến cho Lâm Lôi cảm thấy không cách nào địch nổi. Hắn tin tưởng… một khi Tát Địch Tư Tháp này cố ý công kích hắn. Có lẽ sẽ trực tiếp Lâm Lôi thu hút vào bên trong không gian vặn vẹo nọ.

Quá mạnh.

So với trung vị thần 'An Lạp Tư' kia, cường đại gấp mười, gấp trăm lần! Song kẻ mạnh như thế, lại trong nháy mắt bị giết chết.

"Thực lực của Lôi Lâm này. Tại thượng vị thần cũng tuyệt đối thuộc về đỉnh cao" Lâm Lôi trong lòng thầm nói "Có lẽ. Hắn cùng với Bối Lỗ Đặc đại nhân cũng cùng một cấp bậc" Trong lòng, Lâm Lôi đã đem Lôi Lâm này xếp đồng với Bối Lỗ Đặc đại nhân.

"Lâm Lôi" Lôi Lâm đột nhiên nhìn về phía hắn.

"Lôi Lâm tiên sinh" Lâm Lôi cẩn thận lắng nghe.

Lôi Lâm cười nói: "Nhắc đến, thượng vị thần này cùng với Lâm Lôi ngươi cũng có chút quan hệ".

"Cái gì?" Lâm Lôi có chút giật mình "Cùng với ta có quan hệ? Nhưng ta căn bản không nhận ra hắn?"

Lôi Lâm lắc đầu nói: "Lâm Lôi, lần trước không phải là có một trung vị thần đến Đồng La sơn giết ngươi sao? Theo ta được biết, tên trung vị thần đó, là thuộc hạ của người vừa rồi" Lôi Lâm đối với tin tức của Tát Địch Tư Tháp rất rõ ràng.

"Là hắn, muốn giết lão Đại ta?" Bối bối phẫn nộ.

Hắn còn nhớ rõ, Tát Địch Tư Tháp kia đã rất nhiệt tình thăm hỏi Bối Bối hắn.

"Ta xác định" Lôi Lâm trịnh trọng gật đầu "Hơn nữa người này, cũng không phải tới từ Qua Ba Đạt vị diện giam ngục, mà tới từ chí cao vị diện - Địa Ngục".

"Đến từ địa ngục. Tại sao hắn lại muốn giết ta?" Lâm Lôi trong lòng khó hiểu "Ta cũng đâu có cùng hắn kết thù".

Lôi Lâm cười ha ha nói: "Bọn họ tại sao muốn giết ngươi, ta cũng không rõ ràng lắm, ngươi nếu có thời gian đi hỏi Bối Lỗ Đặc đi, có lẽ Bối Lỗ Đặc sẽ biết. Đương nhiên, nếu như hắn cũng không biết, chỉ có thể tự ngươi đi dò xét thôi".

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Đến từ địa ngục? Muốn giết ta? Nhưng ở địa ngục, có quan hệ với ta sợ rằng cũng chỉ có tổ tiên của ta thôi" Lâm Lôi trong lòng xẹt qua một tia sáng "Cũng không phải không, hay là có liên quan đến Long Huyết chiến sĩ trước đây?" Mặc nghĩ vậy, nhưng Lâm Lôi đối với chí cao vị diện 'Địa Ngục' này dù sao cũng không quen.

"Ồ, có khách đến" Lôi Lâm ngẩng đầu nhìn về phía Đông Bắc.

Một thiếu niên tuấn tú mặc trường bào thêu chỉ vàng quý phái cùng một lão giả tóc bạc hạ xuống Đồng La sơn.

A Đức Kim Tư đứng ở chỗ vừa xảy ra tranh chấp, nơi này tiêu thật cả một khu vực lớn. Bá Nạp Tư bên cạnh nói: "A Đức Kim Tư đại nhân, ta ở đây cảm ứng được khí tức hắc ám rất cường đại".

"Không đơn giản là khí tức hắc ám. Còn có khí tức hỏa diễm rất nhỏ" A Đức Kim Tư vẻ mặt trịnh trọng "Nếu như ta đoán không sai, vị thượng vị thần La Áo đế quốc đã chết. Người giết chết hắn là người tu luyện hỏa nguyên tố pháp tắc!"

"Hỏa?" Bá Nạp Tư cả kinh.

"Đúng, là hỏa!" A Đức Kim Tư vẻ mặt cũng rất trịnh trọng.

Hai người nhìn nhau, đều rõ ràng suy nghĩ trong lòng. A Đức Kim Tư lắc đầu nói: "Chúng ta đi bái phỏng một chút, mặc kệ người nọ là ai, ít nhất cũng phải làm rõ thân phận của hắn" A Đức Kim Tư nói, liền trực tiếp trực tiếp hướng về phía nguyên tố phủ đệ bay đi.

A Đức Kim Tư, Bá Nạp Tư cũng không phải trực tiếp bay vào bên trong phủ đệ, mà là hạ xuống trước cửa nguyên tố phủ đệ mà gõ cửa.

"Hy vọng không phải là hắn" A Đức Kim Tư trong lòng thầm nói.

"Kẹt…!" Cửa mở ra, lộ ra nam tử đầu bóng lưởng.

Nam tử đầu bóng lưởng 'Bá Cát Tư' thấy A Đức Kim Tư, lập tức tươi cười: "Thì ra là A Đức Kim Tư tiên sinh. Đã lâu không gặp, mời vào" A Đức Kim Tư mỉm cười, liền dẫn theo Bá Nạp Tư đi vào bên trong nguyên tố phủ đệ.

Trong sân nguyên tố phủ đệ.

Mấy người Lâm Lôi đều ngồi ở đó, A Đức Kim Tư, Bá Nạp Tư đi vào nội viện, làm cho Lâm Lôi, Bối Bối thất kinh.

"Sao lại là hắn?" Lâm Lôi nhìn thấy Bá Nạp Tư, nhất thời thất kinh.

Lúc đầu dẫn đám người Áo Gia Văn, đến giết Long Huyết thành chính là Bá Nạp Tư này, sau cũng nhờ hai huynh đệ Cáp Đặc, Cáp Duy xuất mã, mới tiêu diệt một phân thân của Bá Nạp Tư, đem đám người đó đuổi đi.

"Trước mặt Bá Nạp Tư. Ngay cả đám người Áo Gia Văn cũng phải cung kính. Mà hắn bây giờ lại cung kính ở phía sau vị thiếu niên kia. Chẳng lẻ, thiếu niên tuấn tú kia chính là thượng vị thần trong truyền thuyết 'A Đức Kim Tư'?" Lâm Lôi trong lòng thầm đoán.

Mà vị thiếu niên tuấn tú này sau khi bước vào sân. Ánh mắt nhìn qua hai người Lâm Lôi, Bối Bối, rồi sau đó, trực tiếp nhìn vào chủ nhân Đồng La sơn 'Lôi Lâm', trong mắt thiếu niên tuấn tú này liền tràn đầy vẻ khiếp sợ. Lúc này, hắn liền phi thường cung kính quỳ xuống hành lễ nói: "A Đức Kim Tư. Bái kiến Thành chủ đại nhân!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 36: Bí Mật

Thành chủ đại nhân?

Lâm Lôi chấn động trong lòng, đồng thời cũng nhớ lại lời nói Mục Ba đã nói với hắn.

“Lâm Lôi, chủ nhân của Thanh Hỏa thành chính là Thanh Hỏa Đại nhân một trong ngũ Đại vương giả. Thanh Hỏa Đại nhân rất là thần bí, thực lực cường hoành không cần nhiều lời, hắn cơ hồ không hiện thân, có ở trong Thanh Hỏa thành hay không cũng không thể xác định, nổi danh nhất ở Thanh Hỏa thành, địa vị chỉ kém mỗi Thanh Hỏa Đại nhân chính là A Đức Kim Tư Đại nhân”

Lâm Lôi nhìn về phía Lôi Lâm ở bên cạnh.

“Hắn chính là Thanh Hỏa một trong ngũ đại vương giả của Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam?”

Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam tồn tại từ bao giờ khó có thể xác định, trong đó Thần cấp cường giả nhiều vô số kể. Song có năm người vẫn đứng ở đỉnh cao nhất, được tôn xưng là “Vương giả” có thể được xưng là “Vương giả” ở Vị diện ngục giam thì thực lực mạnh mẽ có thể hiểu được.

“A Đức Kim Tư, đứng lên đi. Chúng ta đều đã rời khỏi Qua Ba Đạt. Ta cũng không còn là thành chủ Thanh Hỏa thành, ngươi không cần xưng hô ta là Thành chủ” Lôi Lâm cười nhạt nói.

A Đức Kim Tư cung kính đứng lên, nói: “Đúng ạ, tuy nhiên sự tôn kính của A Đức Kim Tư đối với Thanh Hỏa Đại nhân mãi không thay đổi” tên Bá Nạp Tư cũng cung kính đứng ở một bên, cái tên Thanh Hỏa có sức chấn nhiếp quá lớn.

Ngũ đại vương giả căn bản đúng là vô địch.

“Ngươi, ngươi là Thanh Hỏa?” Bối Bối giật mình nhìn Lôi Lâm.

“Sao, không giống à?” Lôi Lâm nhướng mày, cười cười nhìn Bối Bối.

Bối Bối gật gật đầu nói: “Không phả, ta chỉ nghe Lão Đại nói qua, Thanh Hỏa là một trong ngũ đại vương giả của Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam. Nếu lợi hại như vậy thì thuộc hạ tất nhiên sẽ là Thượng vị thần. Còn có, lúc trước ta nghĩ rằng, Thanh Hỏa là tên”

“Ha ha…”

Lôi Lâm phá lên cười rất thoải mái: “Chẳng lẽ Thanh Hỏa ta, nhất định phải có thuộc hạ là Thượng vị thần, mới có thể biểu hiện thân phận của ta?”

A Đức Kim Tư ở một bên cười cung kính nói: “Thanh Hỏa Đại nhân làm gì cần thuộc hạ, hoặc là một đám Thượng vị thần ở trước mặt Thanh Hỏa Đại nhân cũng không coi là cái gì” Nói đùa, ngũ đại Vương giả của Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam có ai không phải là từ giết chóc biểu hiện thực lực chứ?

Trong ngũ đại Vương giả thì Thanh Hỏa Đại nhân là người có thời gian tu luyện ngắn nhất.

Nhưng lại là một người chói mắt nhất.

Thanh Hỏa Trát Khắc Lợi Á Tư Lôi Lâm quật khởi ở hoang mạc của vị diện ngục giam, rồi sau đó mỗi trận chiến đều chiến thắng, cho dù Thượng vị thần cường đại ở trước mặt Thanh Hỏa Đại nhân cũng phải thần phục, đến nay không có ai có thể đỡ được đòn công kích của Thanh Hỏa Đại nhân.

“Thanh Hỏa chỉ là một danh xưng mà thôi” Lôi Lâm cười nhạt.

Nhưng A Đức Kim Tư lại nói: “Cái tên Thanh Hỏa, đó là Đại nhân trải qua vô số giết chóc, làm vô số cường giả ở Qua Ba Đạt tin phục, rồi sau đó công nhận danh hào, trận chiến Lưu Lam Hà năm đó, cả Qua Ba Đạt không ai không biết?”

Lôi Lâm chỉ cười cười.

Cho dù A Đức Kim Tư cao ngạo đến đâu, trước mặt Lôi Lâm cũng phải nịnh nọt lấy lòng, thực ra đây cũng là sự thật. A Đức Kim Tư trước mặt Lôi Lâm ngay cả một ý niệm “Tranh đấu” trong đầu cũng không dám có. Bởi vì A Đức Kim Tư hiểu rõ, hắn không địch nổi một chiêu của Thanh Hỏa.

Trận chiến Lưu Lam hà đã tạo lên cái tên Thanh Hỏa.

Cũng đã khiến vô số người sợ hãi, thậm chí rất nhiều người cho rằng Thanh Hỏa là người cường đại nhất trong ngũ đại Vương giả. Đương nhiên, điều này không được chứng thực. Dù sao Qua Ba Đạt quá lớn, ngũ đại Vương giả lại phân chia ở Thiên nam địa bắc, hơn nữa bọn họ có ý thức không coi nhau là địch, dù sao, cũng không có bảo vật gì giá trị để bọn họ chém giết lẫn nhau.

“Đây mới là tuyệt thế cường giả đích thực” Đáy lòng Lâm Lôi dâng lên một cảm giác kính nể với Lôi Lâm, đồng thời đáy lòng cũng rất cuồng nhiệt.

Ngay cả A Đức Kim Tư, trước mặt Lôi Lâm cũng phải cung kính, có khả năng trở thành đỉnh cấp tồn tại ở Qua Ba Đạt.

“A Đức Kim Tư, ngươi đừng đứng ở đó, ngồi xuống nhanh lên. Ngồi ở bên cạnh Lâm Lôi đó” Lôi Lâm chỉ vào bên cạnh Lâm Lôi mà nói.

Lôi Lâm ra lệnh, thì A Đức Kim Tư sao dám kháng lại chứ. Lúc này mới cung kính khom người: “Tạ ơn Thanh Hỏa Đại nhân” rồi sau đó liền ngồi xuống bên cạnh Lâm Lôi, đồng thời còn nở nụ cười thân thiện với Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng chỉ còn cách cười lại.

“Hừ” Bối Bối ở bên cạnh Lâm Lôi lại hừ lạnh một tiếng.

A Đức Kim Tư nhất thời nhường mày một cái, liếc mắt nhìn Bối Bối, lập tức cười nói: “Vị này là Bối Bối” Bối Bối chỉ gật gật đầu. A Đức Kim Tư không tức giận, cười nói: “Bối Bối, ta biết ngươi không cao hứng. Chuyện lúc đầu là người của ta sai”

Lâm Lôi và Bối Bối đều kinh dị nhìn A Đức Kim Tư.

“Sao, A Đức Kim Tư?” Lôi Lâm mở miệng nói.

A Đức Kim Tư cười nói: “Thanh Hỏa Đại nhân, thực ra cũng chỉ là chuyện nhỏ, ta có một thuộc hạ Trung vị thần tên là Áo Gia Văn. Có chút cừu oán với bằng hữu của Lâm Lôi. Sau này Áo Gia Văn còn muốn mời thêm mấy tên Trung vị thần thuộc hạ của ta đến chỗ của Lâm Lôi báo thù, tuy nhiên cuối cùng người của ta lại bị hại”

“Ồ?” Lôi Lâm nghe xong cảm thấy hứng thú.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau.

“Lão Đại, tên A Đức Kim Tư này hình như muốn xin lỗi?” Bối Bối dùng Linh hồn trao đổi với Lâm Lôi.

“Ta cũng không rõ” Lâm Lôi có đôi chút nghi hoặc.

A Đức Kim Tư dù sao cũng là Thượng vị thần, hôm nay lại xin lỗi mình?

“Bá Nạp Tư, ngươi đến đây” A Đức Kim Tư nói: “Mặc dù trận chiến ấy, ngươi tổn thất một cái Thần phân thân, nhưng dù sao trận chiến đó do các ngươi gây ra, nói ra thì các ngươi không đúng, ngươi trước tiên hướng Lâm Lôi và Bối Bối xin lỗi đi”

Lâm Lôi, Bối Bối ngẩn ra.

Tên Bá Nạp Tư quả thật đi đến, thành thật xin lỗi nói: “Lâm Lôi tiên sinh, Bối Bối tiên sinh, chuyện năm đó thật sự xin lỗi”

“Bá Nạp Tư tiên sinh, không cần như vậy. Toàn bộ việc này chủ yếu là do tên Áo Gia Văn” Lâm Lôi mở miệng nói: “Bá Nạp Tư tiên sinh, cũng chỉ là bị che mắt thôi” Người ta đã nể mặt mình, tự nhiên Lâm Lôi cũng nể mặt đối phương.

A Đức Kim Tư gật đầu: “Lâm Lôi, ngươi cứ việc yên tâm. Ta hôm nay cam đoan với ngươi, tên Áo Gia Văn sau này tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc các ngươi”

Lâm Lôi cười thầm trong lòng.

Xem ra, Áo Lợi Duy Á không cần trốn ở trong mật thất Vi hình vị diện kia rồi.

Ngay khi A Đức Kim Tư dẫn theo Bá Nạp Tư ở Đồng La Sơn bái kiến Thanh Hỏa Lôi Lâm, thì ở Áo Bố Ân đế quốc xa xôi, ba người Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc và Cái Đằng đang tụ tập uống rươu với nhau, nói chuyện phiếm. Hơn hai mươi năm qua, quan hệ giữa ba người bọn họ đã tốt hơn rất nhiều.

Bá Nạp Tư có địa vị tương đối đặc thù, nên không quá thân cận với ba người bọn họ.

“Năng lượng ba động kinh người ở phương Tây, sợ rằng chỉ có Thượng vị thần mới làm ra như vậy được” Cái Đằng lớn tiếng nói.

“Ân, tuy nhiên không quan hệ với chúng ta” Áo Gia Văn cũng cười nói: “Nếu liên quan đến Thượng vị thần thì chúng ta cứ an tâm ngồi đây uống rượu, thật là thoải mái”

Hán Bố Lý Đặc lắc đầu nói: “Thượng vị thần? bọn họ đúng là lợi hại, nếu như chúng ta có một ngày có được Thượng vị thần Thần cách. Không phải cũng có thể trở thành Thượng vị thần sao? Chỉ tiếc là không biết đợi đến bao giờ mới có được một quả Thượng vị thần Thần cách”

“Thượng vị thần Thần cách, nằm mơ cũng nghĩ đến” Áo Gia Văn cũng cảm thán một tiếng.

Hán Bố Lý Đặc đột nhiên buông chén rượu xuống, mang theo men rượu cười cười nhìn Áo Gia Văn nói: “Áo Gia Văn, ta nói cho ngươi một bí mật”

“Ta biết ngươi muốn nói gì” Cái Đằng cũng ha ha cười nói: “Bí mật chó gì, ta và tên Bá Nạp Tư đều biết”

Tròng mắt Hán Bố Lý Đặc đảo đảo, nói: “Các ngươi biết, ta biết, nhưng Áo Gia Văn hắn không biết” Lời này khiến cho trong lòng Áo Gia Văn có điểm tò mò, lập tức chờ mong nhìn Hán Bố Lý Đặc.

Hán Bố Lý Đặc cười cười nói: “Áo Gia Văn, ta nói cho ngươi biết, bên trong Không gian giới chỉ của A Đức Kim Tư Đại nhân có một quả Thượng vị thần Thần cách”

“Cái gì?” trong lòng Áo Gia Văn run lên.

Thượng vị thần Thần cách?

Áo Gia Văn nằm mơ đều muốn có được một quả Thượng vị thần Thần cách, nhưng mà Áo Gia Văn hắn hôm nay chỉ còn Quang minh Thần phân thân.

Không biết quả Thượng vị thần Thần cách đó có phải Quang minh thuộc tính hay không.

Cái Đằng cũng gật gật đầu nói: “Có một quả Thượng vị thần Thần cách, nhưng không biết thuộc tính là gì. Nhưng ta dám khẳng định, không phải Lôi thuộc tính, cũng không phải Địa thuộc tính”

“Tại sao lại khẳng định như vậy?” Áo Gia Văn lập tức nói.

Cái Đằng cười cười: “Bản thân A Đức Kim Tư Đại nhân khẳng định không cần. Quan hệ giữa A Đức Kim Tư Đại nhân và Bá Nạp Tư ngươi cũng biết. Nếu như Bá Nạp Tư có thể sử dụng, A Đức Kim Tư Đại nhân khẳng định sẽ cho Bá Nạp Tư. Bá Nạp Tư lúc trước có hai thân thể, ở trong Long huyết tòa thành đã bị tiêu diệt một cái là Đại địa Thần phân thân. Hiện nay chỉ còn Lôi Thần phân thân. Nếu Bá Nạp Tư không thể sử dụng, vậy khẳng định không phải Địa thuộc tính, cũng không phải Lôi thuộc tính”

“Đúng” Áo Gia Văn khẽ gật đầu.

“Chẳng lẽ, quả Thượng vị thần Thần cách đó hai huynh đệ các ngươi cũng không thể sử dụng” Áo Gia Văn tiếp tục nói.

Hán Bố Lý Đặc cười lạnh một tiếng: “Trong lòng Đại nhân, địa vị của ba người chúng ta không thể nào bằng Bá Nạp Tư được. Chúng ta chỉ là người hầu của hắn. Đại nhân sao có thể lãng phí một quả Thượng vị thần Thần cách cho chúng ta được?”

“Nhớ đến, lại cảm thấy không thoải mái, nào uống rượu nào” Cái

Đằng liền nói.

“Uống uống” Áo Gia Văn lập tức nâng chén, nhưng mà trong lòng Áo Gia Văn đang âm thầm tính toàn…

Cuồng phong gào thét, một vị lão già tóc hoa râm đang cung kính đi theo phía sau một vị thiếu niên tuấn tú, đang phá không phi hành.

Lúc ở Đồng La Sơn, A Đức Kim Tư còn tươi cười rạng rỡ, trước mặt Thanh Hỏa Lôi Lâm vô cùng cung kính, rất là nhiệt tình hữu hảo với Lâm Lôi vầ Bối Bối. Nhưng hôm nay vừa bay khỏi Đồng La Sơn, lông mày A Đức Kim Tư nhíu lại, hắn rất phiền não trong lòng.

“Thanh Hỏa Đại nhân cũng ẩn tàng ở Ngọc Lan đại lục, tám chín phần mười là vì trọng bảo bên trong Chúng thần mộ địa”

A Đức Kim Tư nghĩ vậy liền cảm thấy phiền não.

Hắn cũng muốn bảo bối bên trong Chúng thần mộ địa: “Ta phải tranh đoạt với Thanh Hỏa Đại nhân?”

Vừa nghĩ vậy, A Đức Kim Tư cảm thấy bất đắc dĩ. Hắn rất rõ ràng, trước mặt Thanh Hỏa, hắn ngay cả năng lực phản kháng cũng không có.

Uy danh của Vương giả Thanh Hỏa không phải mọi người nịnh nọt mà có, mà là bản thân Lôi Lâm trả qua lần lượt các cuột giết chóc, vô số máu tươi ngưng tụ mà thành, đối với thực lực của Thanh Hỏa Lôi Lâm căn bản không cần hoàn nghi.

“Đại nhân? Ngươi chuẩn bị buông tha sao?” Bá Nạp Tư thần thức truyền âm nói.

A Đức Kim Tư hít sâu một hơi, cũng thần thức truyền âm trả lời:

“Buông tha? Tuyệt đối không có khả năng”

Bá Nạp Tư cả kinh.

A Đức Kim Tư thầm nghĩ trong lòng: “Cùng lắm thì chết, nếu như thành công ta sẽ có hy vọng chống lại Thanh Hỏa. Ta không thể nào trực diện tranh đấu với Thanh Hỏa. Bây giờ ta chỉ có một con đường để đi…” A Đức Kim Tư quyết định chủ ý, ánh mất rất kiên định.

“Về đế đô”

Hai người Bá Nạp Tư và A Đức Kim Tư đáp xuống, trực tiếp bay vào Hoàng cung.

Trở lại Hoàng cung, việc đầu tiên mà A Đức Kim Tư làm là gọi Áo Gia Văn vào cung, mà lúc này Áo Gia Văn còn đang uống rượu cùng Hán Bố Lý Đặc và Cái Đằng. Nhận được mệnh lệnh của A Đức Kim Tư, bất chấp kẻ khác, lấy tốc độ nhanh nhất tiến vào Hoàng cung.

“Đại nhân” Áo Gia Văn cung kính quỳ xuống.

A Đức Kim Tư xoay người, lạnh lùng nhìn hắn: “Áo Gia Văn, có một việc ta phải nhắc nhở ngươi. Ta biết, con ngươi bị giết, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, từ hôm nay trở đi, ngươi đừng muốn báo thù, cũng tuyệt đối không được trêu chọc bất cứ ai ở Long huyết tòa thành”

Áo Gia Văn ngẩn ra?

Không được báo thù?

Mặc dù hơn 20 năm nay, Áo Gia Văn vẫn yên lặng, nhưng không có nghĩa là hắn không báo thù. Sát tử chi cừu, Áo Gia Văn luôn khắc sâu trong tâm khảm.

“Hừ” A Đức Kim Tư hừ lạnh một tiếng: “Sao, không nghe rõ à?”

Bá Nạp Tư bên cạnh cũng trịnh trọng nói: “Áo Gia Văn, việc này có quan hệ đến đại sự của Đại nhân, nếu bởi vì chuyện nhỏ nhặt này của ngươi mà phá hỏng chuyện của Đại nhân, vậy ngươi có chết cũng không chuộc hết tội”

Áo Gia Văn lập tức quỳ sát đật, nói: “A Đức Kim Tư Đại nhân yên tâm, từ hôm nay trở đi, Áo Gia Văn ta nhất định sẽ không đi trêu chọc bất cứ ai ở Long huyết tòa thành. Chuyện báo thù của ta, Áo Gia Văn nhất định sẽ không nghĩ đến nữa” Nhưng mà đáy lòng Áo Gia Văn phẫn hận: “Báo thù? Không, ta chết cũng không thể bỏ qua, chỉ tạm thời nhẫn nhịn mà thôi, chờ ta lấy được quả Thượng vị thần Thần cách kia thì…”

Áo Gia Văn vô cùng khao khát có được Thượng vị thần Thần cách.

“Lui ra” A Đức Kim Tư lạnh nhạt nói.

“Vâng” Áo Gia Văn cúi đầu đi ra ngoài.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 37: Vì Gia Tộc

Thượng vị thần Tát Địch Tư Tháp chết, Ngọc Lan đại lục vị diện vẫn rất bình tĩnh, cư dân bình thường vẫn sống cuộc sống yên bình, chỉ là đám thần cấp cường giả ở đỉnh Kim Tự Tháp, sau khi cảm nhận được Năng lượng ba động đáng sợ ở phương Tây cảm nhận được một đạo tin tức..

Ngọc Lan đại lục, phải có động tĩnh rất lớn.

An Lạp Tư chết, Tát Địch Tư Tháp đi đến phương Tây không trở về.

Hôm nay ở La Áo Đế Quốc, một nhóm thần cấp cường giả mà Tát Địch Tư Tháp mang theo, tự nhiên lấy Thản Nạp là cháu của Tát Địch Tư Tháp và một tên Thượng vị thần Ni Phu làm thủ lĩnh. Thản Nạp và Ni Phu đều không thể hoàn toàn xác định Tát Địch Tư Tháp sống hay chết.

Điều này khiến bọn họ rất lo lắng.

La Áo đế quốc, trong phủ yên tĩnh, ánh mặt trời tỏa sáng cả phủ đệ, ở trong đình viện của Thản Nạp, Một nam tử tóc bạc ngắn, mặc chiếc áo ngắn màu đen đi nhanh vào: “Thản Nạp, ra đây”

Cửa phòng mở ra, Thản Nạp đi ra: “Ni Phu, có chuyện gì vậy?”

“Ngươi còn có tâm trạng để nghỉ ngơi” Ni Phu tức giận.

“Ngươi nói, ta còn có thể làm gì bây giờ?” Thản Nạp cũng rất phiền não, lúc đầu là hắn đề nghị Tát Địch Tư Tháp đi giết hai Trung vị thần để phát tiết, dù sao thấy Tát Địch Tư Tháp mỗi ngày đều buồn bã, bọn Thản Nạp cũng cảm thấy khó chịu, áp lực vô cùng.

Ai có thể tưởng được, thúc thúc Tát Địch Tư Tháp của hắn một đi không trở lại.

“Ba ngày trước, năng lượng ba động kinh khủng ở phương Tây, ngươi cũng cảm nhận được” Ni Phu trình trọng nói.

Thản Nạp gật đầu nói: “Đúng vậy, ta cảm nhận được, đó đúng là khí tức của thúc thúc, nhưng mà Ni Phu, cái này có thể cho thấy gì?”

“Cho thấy gì?” Ni Phu cười lạnh: “Thản Nạp, ngươi không phải đang nằm mơ đó chứ, chuyện đã rất rõ ràng. Năng lượng ba động cường đại như vậy. Ta tin rằng Tát Địch Tư Tháp Đại nhân sẽ không nhàm chán đến mức tùy ý phát tiết, khẳng định hắn đã trải qua một trận đại chiến”

Ni Phu tiếp tục nói: “Hôm đó, ngươi đã nói với ta, Tát Địch Tư Tháp Đại nhân đi phương Tây, là muốn giết chết hai tên Trung vị thần phải không, vậy hai tên Trung vị thần đó đã chết hay chưa?”

Thản Nạp ngẩn người, chần chờ một lát: “Ta, ta không biết”

“Ngươi không biết? Rất đơn giản, ngươi trực tiếp phóng khai thần thức, bao trim cả ngọn núi đó, tin tưởng ngươi sẽ dễ dàng biết được hai tên Trung vị thần đó đã chết hay chưa” Ni Phu lạnh lùng nói: “Thản Nạp, ngươi không nên ở đây giả bộ choáng váng nữa”

Sắc mặt Thản Nạp biến đổi.

“Dùng thần thức của ta để điều tra” Ni Phu hít sâu một hơi nói: “Hai tên Trung vị thần đó không chết. Thản Nạp, Tát Địch Tư Tháp Đại nhân lúc giết hai tên Trung vị thần phát sinh động tĩnh lớn như vậy, nhưng hai tên Trung vị thần lại không chết. Mà Tát Địch Tư Tháp Đại nhân đã ly khai ba ngày còn chưa trở về. Chẳng lẽ kết quả như vậy còn chưa rõ ràng sao?”

“Có lẽ, thúc thúc hắn có chuyện quan trọng phải làm, đến một nơi khác rồi” Thản Nạp khổ sở nói.

Thản Nạp không muốn tin rằng thúc thúc của mình đã chết.

Gia tộc bọn họ rất lớn, truyền thừa hàng triệu vạn năm.

Tự nhiên cũng chia ra rất nhiều chi mạch, mà một mạch Thản Nạp bọn họ thì Tát Địch Tư Tháp chính là cột chống đỡ. Thản Nạp hoàn toàn có thể đoán trước, nếu Thản Nạp thật sự chết đi, thì mình ở trong gia tộc sẽ rất khó khăn.

Ni Phu cũng hiểu rõ tâm tư của Thản Nạp.

“Thản Nạp, mặc kệ thế nào, chúng ta cũng phải đối mặt với sự thật” Ni Phu trịnh trọng nói: “Đây là Ngọc Lan đại lục, chứ không phải Địa ngục. Ở Ngọc Lan đại lục cho dù Tát Địch Tư Tháp Đại nhân có gặp phải chuyện gì không thể phân tâm, cũng sẽ thần thức truyền âm nói cho chúng ta biết, dù sao thần thức truyền âm cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi”

“Nhưng, lại không có, chúng ta chưa nhận được truyền âm của Tát Địch Tư Tháp Đại nhân”

Vẻ mặt Ni Phu rất nghiêm túc: “Ta không muốn thừa nhận, nhưng ta phải nói. Kế hoạch của gia tộc ở Chúng thần mộ địa đã thất bại. Ít nhất với lực lượng mấy người chúng ta không có chút hy vọng nào, không có thực lực Thượng vị thần cơ bản không thể nào lấy được Trọng bảo mà gia tộc cần”

Thản Nạp cũng gật đầu.

Hắn làm sao không rõ điểm này?

“Thúc thúc, có lẽ thật sự đã chết” Thản Nạp khổ sở gật đầu, chợt hắn nhìn Ni Phu: “Nhưng Ni Phu, Thúc thúc đxa chết, chết thì sao? Chẳng lẽ ngươi muốn…”

“Đúng vậy”

Khí thể của Ni Phu dâng lên: “Thản Nạp, địa vị của gia tộc hôm nay là do tiền bối liều cả tính mạng triệu vạn năm mới đạt được, ngươi, tat ư chất cũng không cao, thân là đệ tử của gia tộc. Tại sao có thể có được Thần cách bồi dưỡng, dễ dàng đạt đến Trung vị thần? Đó là do gia tộc ban tặng”

Thản Nạp im lặng.

“U Lam Phủ, là kẻ địch lớn nhất của chúng ta. Bọn họ quá cường đại, Tứ thần thú gia tộc ở U Lam Phủ càng cường hãn. Mà tên Lâm Lôi đó, ngươi cũng biết, tu luyện không đến trăm năm, nhưng hắn đã tu luyện ra hai Thần phân thân.

Ni Phu cười lạnh nói: “Trong Tứ thần thú gia tộc, không trải qua Tẩy lễ đã đạt đến như vậy, ta còn chưa nghe nói qua có thiên tài như vậy, hơn nữa Thản Nạp. Tên Lâm Lôi đó tu luyện Địa mà không phải Thủy, ngươi hiểu có hàm nghĩa gì rồi chứ?”

Thản Nạp gật đầu.

“Một khi hắn trải qua Tứ thần thú gia tộc Tẩy lễ, như vậy ta tin tưởng, chỉ vạn năm là U Lam Phủ tuyệt đối sẽ có một tuyệt thế cường giả Thượng vị thần quật khởi, đến lúc đó gia tộc chúng ta rốt cuộc có bao nhiêu người chết trong tay hắn, ta không dám tưởng tượng” Ánh mắt Ni Phu trở nên sắc bén: “Mà hắn bây giờ chỉ là một Hạ vị thần, còn chưa trải qua Tứ thần thú gia tộc Tẩy lễ”

“Lúc này không giết hắn, còn đợi đến bao giờ thì giết?”

Ánh mắt Ni Phu rất mãnh liệt: “Ta biết, Lâm Lôi ở Ngọc Lan đại lục có chút bối cảnh, nhưng có bối cảnh thì sao, ta tình nguyện mình có chết, cũng phải làm cho hắn chết” Ni Phu là dựa vào luyện hóa Thần cách mà thành Trung vị thần, hắn biết…

Mặc dù hắn bây giờ mạnh hơn Lâm Lôi, nhưng nói về tiềm lực, hắn không thể bằng Lâm Lôi.

“Ni Phu” Thản Nạp hít sâu một hơi, lắn đầu nói: “Ta khuyên ngươi, bây giờ chưa đến lúc giết Lâm Lôi”

“Ngươi nói cái gì” Ni Phu phẫn hận nói.

Thản Nạp thở dài nói: “Đừng có gấp, chúng ta thật sự không cần giết hắn ở Ngọc Lan đại lục vị diện, chờ hắn đến Địa ngục, chúng ta sẽ giết hắn cũng không muộn mà”

“Buồn cười” Ni Phu nói: “Trước hết, Lâm Lôi bao giờ đi đến Địa ngục? Nếu như hắn ở Ngọc Lan đại lục phát triển đến cảnh giới Thượng vị thần. Ở Chúng thần mộ địa có được một kiện Chủ thần khí, hắn mới đi đến Địa ngục, chúng ta muốn giết hắn có thể hay không?”

Thản Nạp cứng lại.

“Còn có, Lâm Lôi đi đến Địa ngục là bị truyền tống đến một địa điểm bất kỳ, căn bản không có cách nào xác định, gia tộc chúng ta chỉ có ảnh hưởng trong một khu vực mà thôi. Ngươi tưởng rằng chúng ta có thể rải khắp Địa ngục truy sát hắn sao? Địa ngục rộng như thế nào, ngươi biết không?” Ni Phu nhìn chằm chằm Thản Nạp.

Thản Nạp không còn lời gì để nói.

Lúc trước mục tiêu của Tát Địch Tư Tháp là trọng bảo trong Chúng thần mộ địa, mới tạm thời buông tha truy sát Lâm Lôi. Trên thực tế thì truy sát Lâm Lôi ở Địa ngục là không quá thực tế. Địa ngục là Chí cao vd, phạm vi rộng lớn hơn Ngọc Lan đại lục vị diện không biết bao ần.

Trong Địa ngục, thế lực cường đại hơn gia tộc bọn hắn và U Lam Phủ có không ít.

“Thản Nạp, ngươi chẳng lẽ quên các cuộc đại chiến với U Lam Phủ? Đã quên hình ảnh các tiền bối vẫn lạc sao?” Ni Phu nhìn chằm chằm Thản Nạp: “Được rồi, ta lập tức đến Ma thú núi non, ta biết, lần này có giết giệt Lâm Lôi thì có lẽ cũng bị nhân vật sau lưng hắn trả thù giết chết”

“Nhưng có thể giết Lâm Lôi, ta chết cũng nhắm mắt. Thản Nạp ở đây ngươi phụ trách nhé. Ta đi” Ni Phu xoay người đi ngay.

Nếu không lấy được trọng bảo trong Chúng thần mộ địa, có thể giết chết Lâm Lôi, mấy người bọn họ cũng không tính phí công vô ích.

“Ni Phu” Thản Nạp không muốn Ni Phu chết, giết chết Lâm Lôi, thì Ni Phu sẽ bị nhân vật sau lưng Lâm Lôi trả thù giết chết.

“Vì Lôi Nạp Nhĩ Tư” giọng nói của Ni Phu truyền đến, mà bóng người Ni Phu đã đi đến giữa không trung. Ở phía tây chân trời hóa thành một chấm đen.

Thản Nạp kinh ngạc, ánh mắt trở nên kiên định, nhẹ giọng nói: “Vì Lôi Nạp Nhĩ Tư”

“Người đâu” Thản Nạp quát lên. Rất nhanh có một vị Hạ vị thần cường giả đến, Thản Nạp lúc này dặn dò hắn một phen: “Nhớ lấy, nhất định phải đem tin tức này nói cho Hoắc Đan Đại nhân, ngươi đi ngay đi”

“Vâng, Đại nhân”

Tên Hạ vị thần đó lập tức bay khỏi phủ đệ, trực tiếp bay đến Bắc Cực Băng nguyên.

Ma thú sơn mạch, trong một hẻm núi bên dưới vách đá dựng đứng, cỏ cây tươi tốt, dòng nước từ vách đá chảy ra, Thất cấp Ma thú Lôi Dực Phi Mã lúc nào cũng có thể thấy. Lôi Dực Phi Mã rất thong thả và vô tư biểu diễn cơ thể thanh tú của nó. Lúc thì bay lượn giữa không trung, lúc thì nhảy vào suối uống nước.

Đột nhiên một đạo nhân ảnh xuất hiện ở đây, đại lượng Lôi Dực Phi Mã sợ hãi không dám nhúc nhích.

“Cần làm gì, cứ làm đi”

Ni Phu tóc bạc ngắn nhìn xung quanh. Thần thức truyền vào trong đầu một con Lôi Dực Phi Mã. Ni Phu chợt khoanh chân ngồi xuống, đồng thời thần thức của hắn cũng phúc tán ra. Ni Phu chỉ đem thần thức bao trùm khắp Ma thú sơn mạch.

Về độ cao chỉ khoảng 10 dặm mà thôi.

Diện tích như vậy, còn chưa bằng một phần ngàn lục địa Ngọc Lan đại lục. Thần thức bao trùm khu vực như vậy, tiêu hao Tinh thần lực đối với Trung vị thần Ni Phu mà nói vẫn có thể thừa nhận được. Ít nhất bổ sung vẫn bù đắp được cho tiêu hao.

“Lâm Lôi vẫn ở đây, hắn nếu như quay về Long huyết tòa thành, nhất định phải bay qua đây. Một khi hắn đi ngang qua, ta có thể phát hiện” Ni Phu không suy nghĩ nhiều mà ôm cây đợi thỏ ở đây.

Ni Phu cũng không dám trực tiếp giết vào Đồng La Sơn, dù sao An Lạp Tư Tát Địch Tư Tháp đều thất bại, hắn ở đây ôm cây đợi thỏ, thành công ngược lại có thể còn còn hơn.

Lâm Lôi ở trong Đồng La Sơn yên lặng tu luyện, có Thanh Hỏa Lôi Lâm một trong ngũ đại Vương giả chỉ đạo, đây chính là một cơ hội hiếm có. Hơn nữa Lâm Lôi cũng biết, Thanh Hỏa Lôi Lâm ở Đồng La Sơn thời gian không quá dài, cuối cùng sẽ rời đi.

“Lâm Lôi, Thổ chi nguyên tố huyền ảo là một loại huyền ảo đơn giản nhất. Nếu ngươi tập trung tu luyện, một hai năm là có thể thành công” Lôi Lâm cười cười: “Nhưng mà, nếu như Thổ chi nguyên tố đại thành ngươi lại dung hợp hai loại huyền ảo Thổ chi nguyên tố và Đại địa mạch động thì sợ rằng phải tốn ngàn năm, vạn năm, có lẽ càng lâu cũng không thể dung hợp.

“Dung hợp, so với lĩnh ngộ một loại huyền ảo, khó khăn hơn nhiều” Lôi Lâm trịnh trọng nói.

Lâm Lôi khe khẽ gật đầu.

“Cho nên, biện pháp tốt nhất, là ngươi trong quá trình lĩnh ngộ Thổ chi nguyên tố huyền ảo, ngươi nên thử dung hợp, dung hợp từ từ, ngươi không nên vội vàng muốn đem Thổ chi nguyên tố lĩnh ngộ thành công, mà là tận lực để cho trình độ dung hợp tương đương với trình độ lĩnh ngộ.

Lôi Lâm cười nói: “Có lẽ như vậy, khiến ngươi phải hơn 10 nặm thậm chí 100 năm mới có thể hoàn toàn lĩnh ngộ Thổ chi nguyên tố huyền ảo, nhưng là như vậy thì khi Thổ chi nguyên tố huyền ảo đại thành thì Đại địa mạch động và Thổ chi nguyên tố cũng dung hợp thành công”

“Đạo lý này ta hiểu”

Lâm Lôi dù sao cũng đã có kinh nghiệm dung hợp hai đại huyền ảo “Khoái” “Mạn” trong Phong nguyên tố pháp tắc. Thật ra, dung hợp trong quá trình lĩnh ngộ thì khó khăn ít nhất.

Mà khi hai loại huyền ảo đại thành mới dung hợp sẽ rất khó khăn.

Nếu như đợi huyền ảo mà mình sở hữu đại thành rồi mới dung hợp, các loại huyền ảo mà mình hiểu sẽ bị ảnh hưởng, càng khó dung hợp hơn.

Lâm Lôi cứ như vậy tu luyện ở Đồng La Sơn, đã trải qua ba năm thời gian. Ba năm thời gian, mặc Thổ chi nguyên tố huyền ảo vẫn dừng lại như ba năm trước, nhưng Lâm Lôi rốt cuộc đã khiến Đại địa mạch động và Thổ chi nguyên tố bắ đầu dung hợp bước đầu tiên.

Rất nhiều người, để cho hai đại huyền ảo dung hợp, ngay cả bước đầu tiên đều không thể bước đến, bước đầu tiên này chính là chiếc chìa khóa, quan trọng nhất.

Có mở đầu, vậy là có hy vọng thành công.

Sau khi dung hợp, quả nhiên lợi hại”

Lâm Lôi mặc dù chỉ mới dung hợp một điểm, nhưng lại phát hiện “Hư vô kiếm ba” có uy lực tăng lên gấp năm lần: “Đây mới chỉ là bắt đầu, không biết khi hai đại huyền ảo dung hợp hoàn toàn, uy lực sẽ tăng lên bao nhiêu lần.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 38: Quy Đồ Kiếp Sát

Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên mặt đất dễ dàng cảm giác được trong đại địa thế giới rộng lớn, tràn ngập Đại địa nguyên tố vô tận. Mỗi một viên Đại địa nguyên tố đều rất thân thiết, đồng thời lấy Lâm Lôi làm trung tâm, hướng bốn phía phát ra từng đạo Mạch động chi lực.

“Đông”

“Đông”

Từng đạo ba động kỳ lạ truyền ra, trong thiên địa tràn ngập Đại địa nguyên tố. Giống như từng cơn sóng chấn động, va chạm vào nhau rồi dung nhập vào trong Mạch động chi lực.

Đại địa mạch động, Thổ chi nguyên tố.

Lâm Lôi đang chuyên chú để cho hai đại huyền ảo dung hợp.

“Lâm Lôi” Lâm Lôi đang tu luyện đột nhiên bị một đạo thần thức cắt ngang. Trong nháy mắt Lâm Lôi biết là Địch Ly Á truyền âm đến. Trên mặt Lâm Lôi không khỏi xuất hiện nụ cười: “Địch Ly Á, có chuyện gì vậy? Chẳng lẽ nhớ ta?”

“Hừ, ai thèm nhớ ngươi” Địch Ly Á yêu kiều hừ một tiếng: “Lâm Lôi, ta hỏi ngươi, rốt cuộc ngươi muốn tu luyện ở Đồng La Sơn đến bao giờ?”

Lâm Lôi trân cứng lại.

Địch Ly Á truyền âm ẩn chứa một tia bất mãn, Lâm Lôi đương nhiên hiểu được, lúc này, Lâm Lôi đột nhiên ý thức được rằng mình có chút quá đáng: “Ta rời khỏi Long huyết tòa thành là năm 10066, bây giờ đã là năm 10072, gần sáu năm rồi, mà mình chưa trở về một lần nào”

Năm tháng tu luyện thật sự trôi quá mau, hình như chỉ là trong nháy mắt, tu luyện mấy năm liền là chuyện bình thường.

“Sáu năm, bảo sao Địch Lỵ Á không bất mãn” Lâm Lôi cảm thấy mình sai.

“Lâm Lôi, không phải ngươi cần tu luyện sao, tu luyện ở trong Long huyết tòa thành cũng được mà” Địch Lỵ Á nhẹ nhàng khuyên.

“Ân… được, Địch Lỵ Á ngày mai ta sẽ trở về” Lâm Lôi nói ngay, chợt truyền âm kèm lời xin lỗi: “Địch Lỵ Á, xin lỗi”

“Ta không tức giận đâu, ân ngươi nói ngày mai?” Địch Lỵ Á rất kinh hỉ: “Ta sẽ phân phó ngay người hầu, ngày mai nhất định phải chuẩn bị cho ngươi một bữa yến tiệc thịnh soạn, được rồi, Lâm Lôi mai ngươi khi nào thì về Long huyết tòa thành? Là buổi trưa hay buổi tối?”

“Buổi trưa đi” Lâm Lôi rất rõ ràng.

Thực ra từ khi khiến cho Thổ chi nguyên tố và Đại địa mạch động từ từ dung hợp thì Thanh Hỏa Đại nhân Lôi Lâm cũng không cần chỉ điểm Lâm Lôi nữa. Lâm Lôi tiếp tục ở lại Đồng La Sơn thì cũng không có nhiều trợ giúp đối với bản thân.

Trước cửa nguyên tố phủ Đồng La Sơn.

“Hô hô” gió núi cuồng bạo tùy ý kêu gào. Hoa cỏ trước cửa đều bị gió thổi. Nhưng khó có thể rung chuyển vài cây đại thụ che trời. Chủ nhân Đồng La Sơn, Thanh Hỏa Đại nhân vương giả của Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam đang dẫn theo hai huynh đệ đưa tiễn hai người Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, cho dù ngươi không về, qua một thời gian nữa, ta cũng phải cho ngươi về” Thanh Hỏa Lôi Lâm trêu đùa nói: “Ha ha, chủ yếu là một thời gian nữa, ta và đại ca và nhị ca của ta sẽ rời khỏi Đồng La Sơn, cũng rời khỏi Ngọc Lan đại lục.”

Lâm Lôi sớm đã biết Lôi Lâm sẽ rời đi.

“Lôi Lâm tiên sinh. Ngươi muốn đi đâu?” Bối Bối tò mò hỏi.

“Tạm thời còn chưa xác định” Lôi Lâm thở dài một tiếng: “Có lẽ ta sẽ đi Nam Hải một chuyến. Ở đó trước kia là quê hương của ta, đáng tiếc, bao nhiêu năm tháng, đại lục quê hương ta đã chìm vào địa dương vô tận rồi”

Cuộc chiến vạn năm trước, khiến cho bốn khối đại lục khác vỡ nát chìm xuống biển.

“Lôi Lâm tiên sinh, nếu như ngươi có thời gian, có thể đến Long huyết tòa thành của ta nghỉ ngơi, ta luôn hoan nghênh” Sau khi Lâm Lôi và Bối Bối nói lời cảm tạ ba người Lôi Lâm liền trực tiếp bay khỏi Đồng La Sơn, bay về phía Long huyết tòa thành.

Sau năm không về, Lâm Lôi tự nhiên cũng có chút cảm giác muốn quay lại.

Ma thú sơn mạch, trong hạp cốc bên dưới vách đá dựng đứng, không có ai đặt chân đến nơi đây.

Nơi đây trước kia là thiên đường của Ma thú, song bắt đầu từ ba năm trước, bất cứ Ma thú nào cũng không dám đến gần nơi đây. Nước suối chảy từ vách đá ra, trong một bụi cỏ tươi tốt, mơ hồ có một bóng người trong đó, chính là Trung vị thần Ni Phu đến từ Địa ngục.

Ba năm chờ đợi, không lúc nào Ni Phu phóng túng.

Thần thức của hắn luôn tán phát, bao trùm cả khu vực yên lặng chờ Lâm Lôi.

“Tên Lâm Lôi này khẳng định sẽ về Long huyết tòa thành, chỉ cần về Long huyết tòa thành sẽ đi ngang qua Ma thú núi non, tuyệt đối trốn không thoát” Ni Phu đứng dậy, trong tay đột nhiên xuất hiện một cây trường thương dài màu đen, Ni Phu lúc này bắt đầu di chuyển trong hạp cốc.

Dù sao chờ đợi ba năm không thấy Lâm Lôi, Ni Phu cũng không thể xác định Lâm Lôi lúc nào thì xuất hiện, hắn không thể nào lãng phí thời gian ngồi im một chỗ được.

Nhưng Ni Phu không biết, ở tận cùng bên trong Hạp cốc đang có một người.

“Tên Ni Phu này, ở trong Trung vị thần chỉ tính là bình thường, nhưng hắn tu luyện Phong nguyên tố pháp tắc, nói về tốc độ thì nhanh hơn Lâm Lôi một chút. Lâm Lôi nếu như gặp phải hắn, sợ rằng sẽ rất nguy hiểm” Bóng người mơ hồ nhìn Ni Phu ở xa xa, Ni Phu lúc này đã hóa thành một cơn gió, thương ảnh mơ hồ lần lượt xé rách Không gian.

“Tuy nhiên, nguy hiểm mới tốt”

Bóng người mơ hồ nhoáng lên một cái, rồi biết mất không gây một tiếng động nào.

Ni Phu đã đình chỉ tu luyện, tiếp tục khoanh chân ngồi im. Nhưng hắn đột nhiên mở mắt. Ánh mắt như đao bắn về giữa không trung.

“Là hắn, Lâm Lôi”

Ni Phu mừng như điên, kích động cười ha ha: “Đợi ba năm rốt cuộc hắn cũng tới” trên thực tế vị trí của Ni Phu cách chỗ Lâm Lôi chừng mấy trăm dặm, Ni Phu dù có lớn tiếng quát lên, Lâm Lôi cũng không có khả năng nghe thấy.

“Vì Lôi Nạp Nhĩ Tư, chét cũng không hối tiếc” Ni Phu thấp giọng nói, ánh mắt rất điên cuồng.

Không một tiếng động, cả người Ni Phu giống như bụi phấn tan biến. Biến thành một cơn gió vô hình, cơn gió đó có tốc độ cực nhanh lao về phía Lâm Lôi. Tốc độ rất nhanh, so với tốc độ cực hạn của Lâm Lôi hiện nay rất nhiều.

Ni Phu là Trung vị thần, sau khi luyện hóa Thần cách, hắn đã lĩnh ngộ ba loại huyền ảo của Phong nguyên tố pháp tắc, đặc biệt ở phương diện tốc độ, hắn am hiểu nhất.

“Không ngờ rằng tốc độ hắn nhanh như vậy, xem ra phải chăm chú một chút”

Vài giây sau khi Ni Phu đi, một đạo ánh sáng bay ra từ trong Hạp cốc. Đuổi theo sát Ni Phu, nói về tốc độ, đạo ánh sáng này càng hơn xa Ni Phu.

Hai người Lâm Lôi và Bối Bối đang cười đùa nhằm hướng Long huyết tòa thành bay đi. Bọn họ không thể cảm giác được thần thức của Trung vị thần đang bao trùm bọn họ. Nếu như biết có Trung vị thần đang truy sát mình, sợ rằng Lâm Lôi và Bối Bối đã sớm dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Long huyết tòa thành, đáng tiếc bọn họ không biết.

“Lão Đại, ngươi nói Lôi Lâm hắn có đi Địa ngục không?”

“Ai biết được, tuy nhiên với thực lực của Lôi Lâm, bất kể đi đến Vị diện gì đều là cường giả đỉnh cấp” Từ khi nhìn thấy Thanh Hỏa Lôi

Lâm một chiêu giết chết tên Tát Địch Tư Tháp cực kỳ cường đại. Lâm Lôi đã đem Thanh Hỏa trở thành cường giả Thượng vị thần đỉnh.

“Ân?” Bối Bối đột nhiên chau mày.

“Sao vậy?” Lâm Lôi nghi hoặc nói.

“Cảm giác có điều không đúng” Bối Bối tu luyện Hắc ám pháp tắc. Hôm nay chỉ là Hạ vị thần, hắn tu luyện cũng tu luyện Tiềm hành thuật giống như Hi Tắc. Đối với khí tức của kẻ khác cực kỳ mẫn cảm. Bối Bối đột nhiên quay đầu, đồng thời kinh hãi: “Lão Đại, chạy mau”

Lâm Lôi quay đầu ngay.

Trong Không gian vặn vẹo, một đạo bóng người mơ hồ đã xuất hiện trong tầm mắt. Cặp mắt lạnh lùng đang nhìn hắn chằm chằm, người này chính là Trung vị thần Ni Phu.

“Muốn chạy” Ni Phu lạnh lùng cười, trực tiếp triển khai Thần chi lĩnh vực, cũng giống như lần bị An Lạp Tư tập kích, Lâm Lôi cảm thấy bản thân như rơi vào ao bùn. Không hề do dự, Lâm Lôi vội vàng dẫn động Hai đại Hạ vị thần lĩnh vực “Bồng” trường bào màu xanh da trời vỡ vụn. Lân phiến màu vàng bao trùm toàn thân Lâm Lôi, cái trán, đốt tay đều có một cây tiêm thứ đâm ra. Tốc độ Lâm Lôi lại tăng lên, hóa thành một đạo lưu quang. Bay nhanh về phía Long huyết tòa thành.

Chính mình không thể phát hiện đối phương, đối phương tối thiểu là Trung vị thần.

“Không ổn” Vừa chạy trốn, Lâm Lôi đã phát hiện ra, kẻ đang truy sát phía sau, nói về tốc độ nhanh hơn tên An Nạp Tư lúc trước rất nhiều, thực ra Trung vị thần phân thân của An Nạp Tư tu luyện Hỏa nguyên tố pháp tắc, còn tu luyện Phong nguyên tố pháp tắc chỉ mới đạt đến Hạ vị thần.

Cho nên không chiếm ưu thế về tốc độ, nhưng Ni Phu thì khác.

“Lâm Lôi” Một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt Lâm Lôi, rõ ràng là Ni Phu, Lâm Lôi lập tức dừng lại. Ni Phu cười lạnh nói: “Ngươi trốn không thoát” Quái dị nhất là lời này đồng thời vang lên từ bốn phía.

Lâm Lôi quay đầu lại.

Ở bốn phía Lâm Lôi dĩ nhiên có 12 thân ảnh, mỗi một người đều là Ni Phu.

Mười hai Ni Phu hoàn toàn vây quanh Lâm Lôi và Bối Bối.

“Đây là cái gì?” Lâm Lôi thất kinh: “Đây tuyệt đối không phải Thần phân thân. Nguyên tố pháp tắc tổng cộng có bảy loại, hoặc là thêm cả Tứ đại quy tắc mới là mười một. Cho dù tu luyện cả mười một loại, nhiều nhất chỉ có 11 Thần phân thân, nhưng mà khí tức của 12 người phía trước này lại giống nhau như đúc”

“Lão Đại, trong đó khẳng định chỉ có một là bổn tôn” Bối Bối lo lắng nhìn bốn phía.

Lâm Lôi cũng hiểu rõ điều này, nhưng mà 12 thân ảnh Lâm Lôi căn bản không có biện pháp phân biệt.

12 Ni Phu vây quanh hai người Lâm Lôi và Bối Bối.

“Chết đi” Trong mắt 12 tên Ni Phu đều có tia cuồng nhiệt, đột nhiên 12 ảo ảnh từ bốn phương tám hướng lao đến, mà đặc biệt là 12 nhân ảnh này hoàn toàn không thấy sự tồn tại của Bối Bối, bọn họ chỉ có một mục tiêu.

Lâm Lôi.

Bốn phương tám hướng, trên trời dưới đất, tất cả đều bị bao vây, Lâm Lôi không có cách nào né tránh.

“Đâu là chân thân?” Lâm Lôi rất lo lắng, nhưng hắn vẫn có một điểm tin tưởng, tin tưởng vào “Hư vô kiếm ba” Đại địa mạch động, cũng có nguyên nhân đến từ kiện Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí bị tàn phá. Có kiện Chủ thần khí bị tàn phá đó, sống sót sẽ cao hơn.

Đợi đến lúc 12 nhân ảnh giết tới.

Kiếm ảnh màu tím yêu dị léo lên, vô số Kiếm ảnh giống như đóa hoa nhằm về bốn phía, chính là Phong Ba động của Phong chi áo nghĩa. Kiếm ảnh tuy nhiều nhưng mỗi một đạo kiếm ảnh không có nhiều uy lực, chỉ nghe vài tiếng chạm nhẹ vang lên, 12 Ni Phu không bị thương tổn gì. Sắc mặt Lâm Lôi nhất thời trở nên biến đổi.

Hắn còn tưởng rằng, 11 thân thể trong đó là giả, hẳn là sẽ dễ dàng bị công phá. Không ngờ rằng, thực lực của 12 thân thể đều rất lợi hại.

12 cặp mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Lôi, phảng phất như nhìn một người đã chết.

“phốc”

12 đạo thối ảnh giống như chiến đao phá vỡ trường không, đánh úp vào Lâm Lôi.

“Chỉ có thể liều mạng” Lâm Lôi lúc này không nghĩ được nhiều, Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay trực tiếp huy động, không có cách nào xác định đâu là chân thân, vậy chỉ có thể tùy tiện công kích một cái.

“Lão Đại” Bối Bối rất lo lắng, bất chấp tất cả, ngửa đầu rít một tiếng

“U” tiếng huýt gió rung trời, đồng thời Bối Bối cũng biến thành bộ dáng bản thể “Phệ Thần Thử”, đồng thời ở phía sau hắn xuất hiện một đạo ảo ảnh “Phệ Thần Thử” vài trăm mét.

Thiên thú thần thông Phệ thần.

Bối Bối một hơi tập trung vào 12 thân ảnh, muốn đem cả 12 thân ảnh này cắn nuốt hết. Song năng lực Thôn phệ của Bối Bối hôm nay chỉ có thể đối phó Hạ vị thần thôi, trước mặt Trung vị thần Ni Phu, Bối Bối căn bản không thể cắn nuốt.

12 thân ảnh chậm lại, nhưng trong nháy mắt liền không bị ảnh hưởng nữa.

Thôn phệ không thành sẽ bị cắn trả.

“Phốc” máu từ trong miệng Bối Bối phun ra, nhưng hắn lại mừng như điên truyền âm cho Lâm Lôi: “Lão Đại, chân thân chính là cái kia” Trong nháy mắt, Bối Bối thông qua Linh hồn trao đổi đem vị trí của chân thân truyền cho Lâm Lôi.

Bối Bối thi triển Thiên phú thần thông không phải vì giết chết Ni Phu mà là xác định Thần cách ở đâu.

Thiên phú thần thông này là Thôn phệ Thần cách, Bối Bối một khi thi triển ra, liền cảm ứng được thân thể nào có Thần cách trong 12 thân thể, chỉ có chân thân mới có Thần cách, còn lại đều là giả.

“Là hắn” Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay Lâm Lôi hóa thành một đạo hồ tuyến, trực tiếp bổ vào tên Ni Phu bên trái, đây chính là chân thân của Ni Phu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 39: Họa Xà Thêm Túc

Toàn bộ 12 thân thể đều tấn công, không sử dụng Thần khí, bởi vì Ni Phu không muốn để cho Lâm Lôi phát giác ra đâu là chân thân của hắn, nhưng đến khi nhìn thấy Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi bổ vào chân thân của mình, thì bổn tôn Ni Phu lật tay xuất hiện một thanh trường thương màu đen.

“Phốc” Không gian vặn vẹo.

“Thương”

Hắc Ngọc trọng kiếm và thanh trường thương đánh vào nhau, một đạo kiếm ảnh hư ảo màu xám trực tiếp không phụ thuộc vào phòng ngự thân thể của Ni Phu, truyền vào trong cơ thể Ni Phu. Đây chính là “Hư vô kiếm ba” có uy lực tăng rất nhiều lần sau khi Lâm Lôi dung hợp Thổ chi nguyên tố và Đại địa mạch động.

“Chết” Ni Phu khống chế Tinh thần lực ngăn cản “Hư vô kiếm ba”, đồng thời điên cuống khống chế các thân thể khác công kích Lâm Lôi.

Chết cũng muốn giết Lâm Lôi.

Hơn nữa Ni Phu cũng không quá lưu tâm đến đòn tấn công vừa rồi của Lâm Lôi. Ni Phu thấy thì Linh hồn công kích của Lâm Lôi có thể lợi hại thế nào? Phỏng chừng cũng chỉ là khống chế một đạo Tinh thần lực thành hình, sau đó công kích mà thôi, nhưng Ni Phu đã quá sai lầm.

Vô số đạo tinh thần dày đặc, dựa theo Đại địa mạch động huyền ảo, hình thành một chỉnh thể.

“Ông”

“Hư vô kiếm ba” vô số đạo tinh thần liên tiếp tấn công vào Tinh thần lực phòng ngự. Tồi khô lạp hủ vỡ tan thành, trực tiếp nhập vào Linh hồn hải dương của Ni Phu, hung hăng đánh vào Thần cách đang tản ra thanh quang. Ni Phu chỉ cảm thấy một tiếng nổ ở Linh hồn, rồi không còn chút ý thức nào.

Đúng giờ khắc này.

Vô số đạo quang tuyến màu trắng đột ngột xuất hiện ở khắp nơi, 12 thân thể của Ni Phu bị quang tuyến đó trói buộc lại, căn bản không có cách nào nhúc nhích, tự nhiên cũng không thể tấn công Lâm Lôi.

“Ha ha, Lâm Lôi” một tiếng cười khẽ vang lên, một vị thiếu niên tuấn tú xuất hiện trước mặt Lâm Lôi và Bối Bối.

“A Đức Kim Tư Đại nhân” Lâm Lôi có chút giật mình, A Đức Kim Tư sao lại đột nhiên xuất hiện, tuy nhiên Lâm Lôi vẫn cảm kích nói: “Cảm ơn A Đức Kim Tư Đại nhân đã ra tay giúp đỡ”

Trong lòng A Đức Kim Tư rất vui vẻ.

Một năm trước khi phóng khai thần thức phúc tán khắp La Áo đế quốc vô ý phát hiện Thản Nạp cùng với thủ hạ nói Ni Phu muốn giết Lâm Lôi, A Đức Kim Tư rất lưu tâm, hắn thậm chí còn cố ý đi đến Hạp cốc, ở bên cạnh Ni Phu.

Hắn đợi ở đó để đến thời khắc mấu chốt cứu Lâm Lôi, để Lâm Lôi mang ơn hắn, khiến cho Bối Bối cảm ơn hắn.

Có quan hệ tốt với Bối Bối, đây là điều mà A Đức Kim Tư vô cùng coi trọng. Nếu Thanh Hỏa Đại nhân ở Ngọc Lan đại lục, nếu như A Đức Kim Tư hắn muốn có được trọng bảo trong Chúng thần mộ địa, chỉ có thể liên hợp với Bối Lỗ Đặc.

“Ta chỉ là đi ngang qua, vừa vặn phát hiện…” A Đức Kim Tư nở nụ cười, nhưng mà nói được một nửa, thì giọng nói của A Đức Kim Tư đột nhiên dừng lại.

Hắn phát hiện, trong 12 thân thể của Trung vị thần Ni Phu thì 11 người đột nhiên sụp đổ tiêu tán, hóa thành Phong nguyên tố, còn bổn tôn của Ni Phu lại không hề phản kháng lại trói buộc của hắn. Cơ mặt A Đức Kim Tư co quắp lại.

Hắn phát hiện, Linh hồn trong cơ thể Ni Phu đã tiêu tán, chỉ có một viên Thần cách mà thôi.

A Đức Kim Tư xấu hổ cười với Lâm Lôi: “Lâm Lôi, thật sự không nghĩ ra, ngươi đã giết chết tên Ni Phu này. Ta có ra tay hay không, cũng không quan hệ” Một chiêu “Hư vô kiếm ba” của Lâm Lôi đã giết chết Ni Phu, Linh hồn của Ni Phu đã tiêu tán, phân thân tự nhiên cũng sẽ tan rã.

Bổn tôn cũng sẽ không tấn công, Lâm Lôi căn bản không có nguy hiểm.

Nhưng kế hoạch của A Đức Kim Tư là lúc nguy hiểm nhất sẽ cứu người, khiến cho Lâm Lôi càng thêm cảm kích hắn. nhưng hắn bây giờ phát hiện, hắn làm như vậy hoàn toàn là vẽ rắn thêm chân. Dù hắn không có ra tay, Lâm Lôi cũng sẽ không xảy ra bất cứ chuyện gì.

“Rất cảm ơn A Đức Kim Tư Đại nhân” Lâm Lôi mỉm cười nói, vừa nói Lâm Lôi quay đầu nhìn Bối Bối. Lần này đúng là có Bối Bối, nếu như không phải Bối Bối thi triển Thiên phú thần thông, xác định chân thân trong 12 thân thể đó.

Chứ nếu dựa theo Lâm Lôi chọn một người lung tung để công kích, căn bản công kích không được chân thân. Nếu như công kích không được chân thân, thì gặp phải công kích cuồng loạn của Trung vị thần, thân thể Lâm Lôi khẳng định sẽ bị vỡ vụn.

“Lão Đại” Trên mặt Bối Bối cũng xuất hiện nụ cười.

Lâm Lôi và Bối Bối không cần nói thêm gì, chỉ trao đổi một ánh mắt là đã hiểu rõ suy nghĩ trong lòng nhau, nguy hiểm thế này, Lâm Lôi và Bối Bối đã trải qua rất nhiều.

“Người này do ngươi giết, tất cả thuộc về ngươi” A Đức Kim Tư trực tiếp đem một viên Trung vị thần Thần cách, Không gian giới chỉ và Thần khí khống chế huyền phù trước mặt Lâm Lôi. Lâm Lôi cũng không khách khí, trực tiếp đem tất cả thu vào Không gian giới chỉ của mình.

Trong lòng A Đức Kim Tư rất buồn bực.

Từ khi biết Ni Phu muốn giết Lâm Lôi, hắn đã chuẩn bị rất kỹ cho ngày này. Hắn vừa rồi cũng tốn tâm tư, ra tay ở thời khắc nguy hiểm nhất.

Nhưng mà, mình ra tay vô ích.

“A Đức Kim Tư Đại nhân, ta muốn hỏi một chút. Vừa rồi người đó thi triển huyền ảo gì, tại sao lại có nhiều phân thân như vậy, hơn nữa khí tức còn không thể nào xác đinh?” Lâm Lôi dò hỏi.

A Đức Kim Tư đúng là có chủ tâm muốn kéo gần quan hệ với Lâm Lôi và Bối Bối, nên trả lời rất nhiệt tình: “Ồ, tên này thi triển Phân Thân Thuật trong Phong hệ nguyên tố pháp tắc, Thần lực của hắn tương đối ít, Linh hồn cũng không đủ mạnh, Trình độ vận dụng Phân thân thuật không cao, ta biết Thượng vị thần cường giả trong nháy mắt có hơn một ngàn phân thân”

“Phân thân hơn ngàn?” Lâm Lôi bị dọa đến ngây người.

“Đó là tình huống cực hạn, cường giả bình thường cũng chỉ có mấy chục cái. Hắn có 11 phân thân đích thực quá ít” A Đức Kim Tư không coi trọng nói: “Ta thấy hắn hẳn là luyện hóa Thần cách thành thần, hiểu quá ít về Phong nguyên tố pháp tắc. Tuy nhiên phân thân dù như thế nào, cũng chỉ có vật chất công kích mà thôi, đối phó người đẳng cấp thấp còn được, đối phó cường giả cùng đẳng cấp thì không được”

A Đức Kim Tư đột nhiên cười: “Tuy nhiên, dùng để chạy trốn lại là một biện pháp tốt.

Lâm Lôi nghe thấy hai mắt sáng ngời lên.

Khí tức của phân thân giống hệt bổn tôn, người khác không có cách nào phân biệt được. Dù sao không có mấy người giống được như Bối Bối, nhận biết được Thần cách ở trong thân thể nào, hơn nữa làm như Bối Bối, cái giá phải trả cũng không nhỏ.

“Lâm Lôi, tên Trung vị thần này ta biết” A Đức Kim Tư chủ động nói.

“Hắn là ai? Tại sao muốn giết ta?” Lâm Lôi lập tức hỏi, Bối Bối cũng cẩn thận lắng nghe. Mấy năm nay Lâm Lôi liên tục bị ám sát hai lần.

A Đức Kim Tư nói: “Ngươi còn nhớ tên Thượng vị thần mà Thanh Hỏa Đại nhân giết lần trước không? Tên Thượng vị thần đó tên là Tát Địch Tư Tháp, người này chính là thủ hạ của Tát Địch Tư Tháp” A Đức Kim Tư biết được cái tên Tát Địch Tư Tháp cũng là do thần thức bao trùm chỗ ở của Tát Địch Tư Tháp, nghe đám người Thản Nạp nói chuyện mới biết.

“Tên Thượng vị thần kia? Tát Địch Tư Tháp?” Lâm Lôi nhướng mày.

Lâm Lôi cũng đã nghe Thanh Hỏa Lôi Lâm nói qua, ám sát mình là một đám người đến từ Địa ngục.

“Lâm Lôi, ta còn có việc, đi trước vậy” A Đức Kim Tư mỉm cười nói:

“Nếu như các ngươi sau này có thời gian, ta lúc nào cũng hoan nghênh các ngươi đến” Thái độ của A Đức Kim Tư rất tốt, chợt hóa thành một đạo quang tuyến, biến mất ở chân trời.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau.

“Thái độ tên A Đức Kim Tư này quá tốt” Bối Bối nháy nháy mắt: “Ta cảm giác có điểm cổ quái”

Lâm Lôi nhìn về phía Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Áo Gia Văn và phía mình có quan hệ thù dịch, nhưng thủ lĩnh của Áo Gia Văn lại có thái độ rất tốt với mình.

“Trông hắn có cái gì cổ quái, nhưng ít nhất ta có thể xác định, tên A Đức Kim Tư này có chủ tâm muốn tạo quan hệ tốt với chúng ta, đi thôi, chúng ta về thôi” Lâm Lôi nghĩ đến quả Thần cách vừa lấy được: “Xem ra, ta cũng có lễ vật đưa cho Địch Lỵ Á” Ni Phu chết đoạt được một quả Phong thuộc tính Trung vị thần Thần cách, vừa vặn có thể đưa cho Địch Lỵ Á.

Dù sao Địch Lỵ Á luyện hóa Thần cách thành thần, sau này cũng chỉ có thể dựa vào luyện hóa Thần cách. Nếu không chỉ bằng bản thân Địch Lỵ Á rất khó đột phá.

Trận chiến giữa Lâm Lôi và Ni Phu, đặc biệt là 11 phân thân của Ni Phu tiêu tán, Phong nguyên tố cường đại bộc phát khiến cho nguyên tố trong thiên địa chấn động, việc này tự nhiên khiến cho không ít cường giả Ngọc Lan đại lục kinh ngạc, trong lúc nhất thời, không ít thần thức bao trùm khu vực này.

Trong La Áo đế quốc.

“Ni Phu đã chết…”

Thản Nạp thở dài một tiếng, thần thức của hắn phát hiện thân ảnh của Lâm Lôi và Bối Bối “Ni Phu đã thất bại” Sắc mặt Thản Nạp chợt biến đổi.

“Lần trước An Lạp Tư động thủ, lần này Ni Phu động thủ, tên Lâm Lôi này có thể biết bọn họ là người của chúng ta hay không? Nếu hắn mời mấy tên Trung vị thần trong phủ đến đây trả thù. Hoặc là Bối Lỗ Đặc Đại nhân ra tay, vậy…” Trong lòng Thản Nạp sợ hãi.

“Dù sao, tiếp tục ở lại Ngọc Lan đại lục cũng vô dụng”

Thản Nạp rõ ràng, thứ nhất, trọng bảo trong Chúng thần mộ địa không có khả năng đoạt được, thứ hai, giết Lâm Lôi cũng không có khả năng.

“Phải lập tức trở về Địa ngục”

“Mọi người, tập hợp ở tiền viện” Thản Nạp lập tức truyền âm, chỉ trong chốc lát, hơn 10 người trực tiếp bay khỏi La Áo đế quốc, bay về phía Bắc Cực Băng nguyên. Buổi sáng xuất phát, bay mấy giờ, khoảng giữa trưa bọn họ đã đến Bắc Cực Băng nguyên.

Tốc độ rất nhanh.

Đỉnh Bắc Cực Băng nguyên, gió lạnh thét gào, Hoắc Đan đi từ trong Băng ốc ra.

“Ân? Thản Nạp?” Hoắc Đan nhìn thấy Thản Nạp liền lắc đầu thở dài một tiếng: “Các ngươi muốn trở về?”

Thản Nạp nhẹ gật đầu, khổ sở nói: “Lần này đến Ngọc Lan đại lục, nhiệm vụ thất bại”

“Chuyện Ni Phu giết Lâm Lôi, có thành công không?” Hoắc Đan dò hỏi, ba năm trước Thản Nạp đã sai người đem tin tức này nói cho Hoắc Đan.

“Thất bại, Ni Phu đã chết” Thản Nạp bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Lâm Lôi nếu như đi U Lam Phủ, đích thật sẽ là uy hiếp lớn đối với Lôi Nạp Nhĩ Tư gia tộc chúng ta. Nhưng ta trở về cho dù nói với gia tộc, sợ rằng cũng không được gia tộc coi trọng”

Địa vị của Thản Nạp trong gia tộc tương đối thấp, Luyện hóa thần cách thành thần, trừ phi là Thượng vị thần nếu không địa vi rất thấp.

“Chuyện trong gia tộc, ta không thể làm gì được” Hoắc Đan cảm thán thở dài: “Nếu không, chuyện nhàm chán thế này, sẽ không rơi vào tay ta. Được rồi, ta đưa các ngươi trở về”

Một đám thần cấp cường giả do Ni Phu cầm đầu đứng ở trong một Ma pháp trận lục tinh, Hoắc Đan khởi động ma pháp trận nói. Từng đạo quang tuyến bay lên, Không gian bên trong Ma pháp trận có vẻ vặn vẹo, mông lung. Chỉ trong chốc lát, hơn mười thân ảnh liền biến mất không thấy đâu.

Đám người Thản Nạp lập tức thoát luy Ngọc Lan đại lục trở về Địa ngục, mà trong Long huyết tòa thành lại tràn ngập tiếng cười. Bất kể là Tháp La Sa, Đế Lâm hay là Vũ Thần, Đại Tế Ti, tất cả mọi người đều đang ăn trưa với nhau.

Sau sáu năm Lâm Lôi lần đầu tiên quay lại.

Đặc biệt nghe mấy năm kinh nghiệm của Lâm Lôi, khiến đám người Tháp La Sa, Đế Lâm cảm thấy rất giật mình. Đặc biệt là Lôi Lâm một chiên giết chết Thượng vị thần Tát Địch Tư Tháp, càng khiến cho đám cường giả ở đây trợn mắt há mồm.

“Ngươi nói, Lôi Lâm chủ nhân Đồng La Sơn chính là Thanh Hỏa Đại nhân? Thanh Hỏa Đại nhân một trong Ngũ đại Vương giả?” Đế Lâm giật mình nói.

Đế Lâm đã ở trong Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam, biết sự đáng sợ của Thanh Hỏa.

Trong miệng Bối Bối còn đầy thức ăn còn cố nói: “Ngay cả A Đức Kim Tư đi đến Đồng La Sơn nhìn thấy Lôi Lâm tiên sinh liền lập tức quỳ xuống, hô là Thành chủ đại nhân”

“A Đức Kim Tư?” Ốc Đốn ngồi bên cạnh Đế Lâm nhướng mày.

Ốc Đốn vô cùng căm ghét tên A Đức Kim Tư. Bởi vì cháu hắn, cũng chính là con của Tây Ni là Tiểu Tạp Tát lúc đầu bị Áo Gia Văn giết chết. Mà Áo Gia Văn lại là thủ hạ của A Đức Kim Tư.

“Nói đến A Đức Kim Tư, ta liền nhớ ra một việc” Lâm Lôi nhìn về Áo Lợi Duy Á ở cách đó không xa: “Áo Lợi Duy Á, A Đức Kim Tư đã cam đoan với chúng ta, hắn nói. Tên Áo Gia Văn kia từ nay về sau tuyệt đối không gây phiền phức cho ngươi”

Hai mắt Áo Lợi Duy Á nhất thời sáng rực lên.

Mấy năm nay, hắn ở mãi trong Long huyết tòa thành, không dám đi nơi khác, là bởi vì sợ Áo Gia Văn tấn công.

“Lâm Lôi, cảm ơn” trong lòng Áo Lợi Duy Á rất kích động.

“Ngươi muốn tạ ơn, thì nên cảm ơn Lôi Lâm tiên sinh” Lâm Lôi nói, Áo Lợi Duy Á liền nói luôn: “Lâm Lôi, nếu Áo Gia Văn không còn truy sát ta… Vậy ngày mai ta chuẩn bị đi Bắc Cực Băng nguyên, ta thật sự nhịn không nổi nữa”

“Ngày mai? Ngươi đi Bắc Cực Băng nguyên làm gì”

Áo Lợi Duy Á mỉm cười, trong mắt có một tia chờ mong: “Ta chuẩn bị đi đến Chí cao vị diện Địa ngục”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 40: Khê Thủy, Đại Dương?

Đến Địa ngục?

Câu nói này của Áo Lợi Duy Á, khiến cho tất cả mọi người trong đại sảnh đều nhìn hắn. Lâm Lôi giật mình nói: “Áo Lợi Duy Á, ngày mai ngươi sẽ đi Địa ngục? Sao lại gấp như vậy, Địa ngục lúc nào cũng có thể đi, mà một ngàn năm sau Ngọc Lan đại lục sẽ một lần nữa mở ra Chúng thần mộ địa mà”

Đám cường giả còn ở lại Ngọc Lan đại lục hôm nay, đa số đều chú ý đến Chúng thần mộ địa.

“Chúng thần mộ địa?”

Áo Lợi Duy Á cười giễu cợt: “Ở lại Ngọc Lan đại lục thì sao. Chẳng lẽ Lâm Lôi ngươi cho rằng Áo Lợi Duy Á ta có thể tranh đoạt với A Đức Kim Tư, có thể tranh đoạt với Thanh Hỏa Đại nhân? Ta mới là Hạ vị thần, lưu lại đây chỉ có thể đứng ở bên mà nhìn. Còn không bằng đến Địa ngục sớm một chút”

“Địa ngục” Ánh mắt Áo Lợi Duy Á trở nên mông lung mờ ảo, dường như đang nghĩ đến cảnh tượng ở Địa ngục: “Trong truyền thuyết Chí cao vị diện Địa ngục, ở đây chính là nơi vô số cường giả đỉnh cấp từ các vật chất vị diện tụ tập, cao thủ rất nhiều. Vô cùng phức tạp, mạnh hơn Vị diện ngục giam đến hàng ức vạn lần”

Mọi người ở đây bất kể là Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Ly Á hay là bọn Tháp La Sa, Đế Lâm, Vũ Thần đều chấn động trong lòng.

Số lượng cường giả ở Vị diện ngục giam bọn họ đều hiểu rõ.

Nhưng so sánh với Chí cao vị diện Địa ngục thì Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam chỉ có thể coi là một hạt cát trong sa mạc, dù sao, Địa ngục hấp dẫn vô số cường giả từ các Vật chất vị diện tụ tập đến. Vô số năm qua, rốt cuộc có bao nhiêu cường giả, sợ rằng không thể tính được.

“Hiện tại ở Ngọc Lan đại lục Vị diện có không ít cường giả. Nhưng Ngọc Lan đại lục chỉ như một dòng suối nhỏ yên bình, mà Địa ngục lại là một hải dương mênh mông tràn đầy nguy hiểm. Mặc dù nguy hiểm, nhưng ở đó lại ẩn chứa vô tận vận may và khiên chiến”

Hai mắt Áo Lợi Duy Á sáng lên: “Địa ngục, ta nằm mơ cũng muốn đi đến đó. Đó mới là vũ thai của ta”

Không ai khuyên Áo Lợi Duy Á nữa.

Bởi vì…

Những lời này của Áo Lợi Duy Á, ngay cả đám người Lâm Lôi, Tháp La Sa đều bị thuyết phục. Đích xác, Vị diện ngục giam cứ một vạn năm mới nhốt vài người? Hầu hết cường giả đều tiến vào Chí cao vị diện, nhưng mà lại có vô số Vị diện.

Có thể nói như vậy.

Số lượng cường giả ở vô số Vật chất vị diện và vô số Vị diện ngục giam sợ rằng cũng không bằng số lượng cường giả trong Địa ngục.

“Dòng suối nhỏ, hải dương?” Điều này khiến cho đáy lòng Lâm Lôi chấn động.

Đúng vậy, Ngọc Lan đại lục chính là một dòng suối nhỏ bình lặng. Đợi đến khi đám người A Đức Kim Tư, Lôi Lâm ly khai. Lâm Lôi tuyệt đối sẽ được xem là một sinh vật cường đại nhất trong dòng suối nhỏ, song nếu Lâm Lôi tiến vào Địa ngục – một hải dương mênh mông tràn ngập nguy hiểm, người cường đại hơn Lâm Lôi có vô số. Ở đó có rất nhiều người tu luyện lâu hơn Lâm Lôi rất nhiều năm, hoặc là thiên tài hơn Lâm Lôi, hoặc là gia thế đáng sợ hơn Lâm Lôi.

Nhưng Địa ngục rộng lớn, khiến cho có một ngọn lửa đang thiêu đối nhiệt huyết trong lòng Lâm Lôi.

Có khiêu chiến, mới khiến con người ta kích động, hưng phấn.

Đêm khuya, trong phòng, Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đang nằm ở trên giường.

“Lâm Lôi, đang nghĩ gì vậy?” Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

“Ta?” Lâm Lôi từ trong suy nghĩ phục hồi lại tinh thần. Hắn vừa rồi đúng là suy nghĩ đến Chí cao vị diện Địa ngục. Lâm Lôi chưa đi qua bao giờ, chỉ có thể tưởng tượng “Đang nghĩ đến Địa ngục, không biết Địa ngục như thế nào, trong Địa ngục Vị diện có cái gì?”

Mày Địch Lỵ Á khẽ nhíu lại, nàng hiểu Lâm Lôi cũng muốn đi Địa ngục.

Đáy lòng Địch Lỵ Á không muốn Lâm Lôi đi. Ở trong lòng Địch Lỵ Á, nàng không muốn Lâm Lôi gặp nguy hiểm, cái cảm giác lo lắng, sợ hãi này khiến nàng cảm thấy sắp điên lên. Tuy nhiên, Địch Lỵ Á cũng không có mở miệng nói, nàng biết.

Thích Lâm Lôi, thì không thể trói buộc hắn quá nhiều.

Nàng tôn trọng quyết định của Lâm Lôi.

Lâm Lôi thầm than trong lòng, hắn cũng biết ý nghĩ của Địch Lỵ Á, nhưng cũng bởi vì như vậy. Lâm Lôi càng thêm cảm kích Địch Lỵ Á. Địch Lỵ Á một mực dâng hiến cho hắn. Lâm Lôi đột nhiên nhớ ra mình có được một viên Phong nguyên tố Thần cách.

“Địch Lỵ Á, ngươi xem đây là cái gì?” Lâm Lôi lật tay, nhất thời trước mặt Địch Lỵ Á hiện lên một quả Thần cách màu đen.

Địch Lỵ Á nhìn thấy không khỏi sáng rực lên: “Phong nguyên tố Thần cách? Đây là Thần cách của tên Ni Phu?” Lâm Lôi đã nói hoàn toàn chuyện mấy năm qua cho Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á cũng biết, trên người Lâm Lôi hiện có ba viên Thần cách.

Phân biệt là phân thân của Bá Nạp Tư, cuối cùng có viên Địa thuộc tính Trung vị thần Thần cách rơi vào tay Lâm Lôi, còn có tên An Nạp Tư ám sát thất bại, lưu lại viên Hỏa thuộc tính Trung vị thần Thần cách, cuối cùng là viên Phong thuộc tính Trung vị thần Thần cách của Ni Phu.

“Ngươi cầm lấy luyện hóa đi” Lâm Lôi cười nói.

Địch Lỵ Á nhìn Lâm Lôi, nhưng vẫn tiếp nhận, Địch Lỵ Á cũng biết, với tư chất của nàng, đặc biệt là Luyện hóa thần cách thành thần, nếu như phải dựa vào bản thân mình cảm ngộ mà đột phát, sợ rằng tốn hàng vạn năm mới có thể đột phá.

Địch Lỵ Á lấy máu đem viên Thần cách thu vào trong cơ thể rồi úp mặt vào ngực Lâm Lôi, nhẹ nhàng nói: “Thần cách này, là do trượng phu ta khổ cực mới có được”

Lâm Lôi cười cười.

Địch Lỵ Á, ta nghe nói, một ít Đại gia tộc trong Địa ngục sẽ trực tiếp dùng Thần cách đem đệ tử của gia tộc bồi dưỡng thành Thượng vị thần” Lâm Lôi tán thán nói: “Liên tục luyện hóa ba viên Thần cách, là thành Thượng vị thần, tốc độ thật là kinh người”

Luyện hóa thần cách, là biểu hiện của tư chất thấp kém.

Cường giả, bình thường sẽ không bao giờ Luyện hóa thần cách. Bởi vì cho dù có luyện hóa hoàn toàn, Thần cách và Linh hồn cũng không khế hợp trăm phần trăm. Muốn dung hợp huyền ảo, khó khăn hơn việc một mình thành thần gấp trăm, gấp ngàn lần.

“Ta nhất định có gắng học hỏi cách vận dụng Pháp tắc huyền ảo” Địch Lỵ Á nói.

Sáng hôm sau, cho dù đã có ánh mặt trời chiếu sáng, nhưng vẫn cảm thấy một tia lạnh lùng. Song lúc này, ở Long huyết tòa thành đang có một đám người tụ tập ở luyện võ đường. Bởi vì tất cả mọi người đều đến đưa tiễn Áo Lợi Duy Á.

Lần này, chỉ có một mình Áo Lợi Duy Á đi đến Địa ngục.

Đám người Đế Lâm, Tháp La Sa, Hi Tắc, Vũ Thần phải đợi chuyện ở Ngọc Lan đại lục chấm dứt mới có thể đi.

“Áo Lợi Duy Á, tiểu tử ngươi đi Địa ngục phải cẩn thận một chút, đừng bị người ta giết đó…” Đế Lâm cười cười vỗ vai Áo Lợi Duy Á. Hàn quang léo lên trong mắt Áo Lợi Duy Á: “Bị người giết, muốn giết ta cũng không đơn giản vậy đâu”

Đám người Lâm Lôi đều cười và nói với Áo Lợi Duy Á vài câu.

“Nếu may mắn, không biết chừng ở trong Địa ngục ta và mọi người còn có thể gặp nhau” Áo Lợi Duy Á cười cười: “Không cần nói nhiều, ta đi đây” nói xong, Áo Lợi Duy Á nhìn Lâm Lôi thật sâu.

Lâm Lôi cảm giác được hàm nghĩa trong mắt Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á dừng mắt ở Lâm Lôi, nói: “Lâm Lôi, ta ở trong Địa ngục chờ ngươi, ngươi đừng ở mãi trong dòng suối nhỏ này” Áo Lợi Duy Á nói xong, liền trực tiếp bay lên không trung.

Lâm Lôi không khỏi cảm thấy nao nao.

Bọn Địch Lỵ Á, Ốc Đốn đều nhìn về phía Lâm Lôi.

“Dòng suối nhỏ?” Trong lòng Lâm Lôi rất phức tạp.

“Lâm Lôi” Một giọng nói trực tiếp vang lên trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi cả kinh, đây chính là thanh âm của Bối Lỗ Đặc Đại nhân: “Lâm Lôi, ngươi mới từ Đồng La Sơn trở về hả. Hai ngày nữa, ngươi mang theo Bối Bối đến nơi ở của ta”

“Mang theo Bối Bối?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc, Bối Lỗ Đặc muốn Bối Bối đến làm gì.

“Chờ ngươi và Bối Bối đến đây, ta sẽ nói cho ngươi. Nhứ kỹ, phải nhanh lên một chút, đừng kéo dài quá lâu” Bối Lỗ Đặc cười nói.

“Ta lập tức lên đường” Lâm Lôi đáp lại.

“Không vội, lần này Bối Bối đến đây. Sợ rằng phải ở lại một thời gian tương đối lâu. Ngươi và hắn sợ rằng trong thời gian dài không thể nào gặp mặt” Bối Lỗ Đặc nói.

“Ân?” Lâm Lôi có điểm kinh ngạc, nhưng Bối Lỗ Đặc không muốn nói tỉ mỉ, liền thu thần thức lại.

Chiều hôm đó, bầu trời rất xanh, giống như một cái khau màu xanh được rửa sạch sẽ, ngẫu nhiên có vài đám mây trắng xóa lơ lửng ở phía chân trời.

Hai đạo nhân ảnh đang sóng vai bay giữa không trung, đúng là Lâm Lôi và Bối Bối. Hai ngươi bọn họ đang rời khỏi Long huyết tòa thành, trực tiếp bay đến Kim chúc tòa thành ở Hắc Ám chi sâm. Bối Bối cũng có chút kỳ quái, hắn không biết tại sao Bối Lỗ Đặc lại tìm hắn.

Hơn nữa nghe thấy thì lần này phải tách Lâm Lôi một thời gian rất dài.

Hắc Ám chi sâm rộng lớn, rộng đến hơn ngàn dặm, cho dù đang bay ở trên bầu trời, vẫn cảm thấy Hắc Ám chi sâm rất rộng lớn. Đến khi nhìn thấy Kim Chúc tòa thành, hai người Lâm Lôi liền bay xuống dưới, chỉ cảm thấy Hắc Ám chi sâm ẩn chứa khí tức cổ kính đập vào mặt.

“Đến đây đi” Giọng nói của Bối Lỗ Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi và Bối Bối mới bay vào bên trong Kim chúc tòa thành

“Nói ra, thì ta chưa lần nào được vào Kim chúc tòa thành” Lâm Lôi quay đầu cười với Bối Bối, vẻ mặt Bối Bối rất hớn hở: “Lão Đại, Kim chúc tòa thành này không bình thường đâu, rất là kỳ lạ, cũng rất là thú vị”

Lâm Lôi nghe Bối Bối nói thế thì cảm thấy rất tò mò.

Hắn không khỏi nhìn kỹ Kim chúc tòa thành, bố cục bên trong Kim chúc tòa thành rất đẹp. Hơn nữa mỗi một chỗ nhan sắc kim chúc trong Kim chúc tòa thành đều có thể biến hóa. Như kim chúc màu hồng sắc ở trên mặt đất thì có thể chiếu ánh sáng theo bước chân đi.

Một ít kim chúc còn có bộ dáng là hòn giả sơn, trong hoa viên cũng có rất nhiều loại hoa văn.

“Không phải tất cả đều là Kim chúc tòa thành làm ra đó chứ” Lâm Lôi hỏi Bối Bối.

“Cái này không phải” Bối Bối lắc đầu nói: “Tuy nhiên, các vật phẩm kim chúc ở đây đều là do Kim chúc tòa thành biến hóa ra, Lão Đại, Kim chúc tòa thành này rất kỳ diệu, ngươi muốn nó biến hóa ra cái gì, là nó có thể biến ra cái đó”

Lâm Lôi và Bối Bối nói chuyện, đã đi đến phòng khách rồi.

Bối Lỗ Đặc đang cầm một quyển sách rất dày, không ngẩng đầu lên nói: “Đến đây đi”

Lâm Lôi tiến vào trong phòng khách, thoáng nhìn qua bìa quyển sách: “Ồ? Văn tự này hình như không giống văn tự của Ngọc Lan đại lục chúng ta” Trong lòng Lâm Lôi rất nghi hoặc.

“Kỳ quái về văn tự này hả?” Bối Lỗ Đặc ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi một cái, liền cười nói: “Cái này đã là rất lâu trước kia, ta cũng không biết bao nhiêu triệu năm, lúc đó Ngọc Lan đại lục Vị diện chúng ta còn không có nhân loại, đó là văn minh Địa tinh, đây chính là văn tự lúc đó”

“Tuy nhiên, ngôn ngữ hiện nay của Ngọc Lan đại lục chúng ta, là sau khi nhân loại sinh ra không lâu, Vị diện giám thủ giả cố ý truyền xuống, giống như ngôn ngữ ở tứ đại Chí cao vị diện Địa ngục, Thiên giới, Minh giới, Sinh mệnh thần giới” Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi gật đầu.

“Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi muốn ta trở về có chuyện gì vậy?” Bối Bối trực tiếp hỏi.

“Đương nhiên có chuyện” Bối Lỗ Đặc cười cười: “Ngươi thành thần lĩnh ngộ Địa Pháp tắc huyền ảo, là Pháp tắc huyền ảo mà trời sinh cho Phệ Thần thử chúng ta khi trưởng thành, nói ra thì bản thân ngươi chưa chủ động lĩnh ngộ ra loại huyền ảo nào, lần này ta…”

Nói được một nửa, Bối Lỗ Đặc đột nhiên giật mình nhìn phương Nam: "Ân? Người này…"

"Ông"

Trong nháy mắt, nguyên tố của cả Ngọc Lan đại lục Vị diện, không chỉ có Ngọc Lan đại lục, mà còn có Bắc hải rộng lớn, Bắc Cực băng nguyên, thậm chí là cả Nam Hải hải vực rộng lớn vô biên đều chấn động, đặc biệt là nguyên tố ở khu vực Nam Hải thậm chí còn hình thành một cơn thủy triều kinh khủng.

Oanh.

May mắn là phạm vi của Nam Hải hải vực rất lớn, thủy triều nguyên tố đáng sợ truyền đến Ngọc Lan đại lục chỉ khiến nguyên tố chấn động mà thôi. Loại chấn đồng này, khiến cho những người tu luyện có thể cảm nhận nguyên tố khiếp trong lòng.

"Cái này? Rốt cuộc là chuyện gì?"

Lâm Lôi lập tức phóng khai thần thức bao trùm cả Ngọc Lan đại lục: "Nguyên tố chấn động phạm vi rất lớn, mà ngọn nguồn hình như ở phương Nam" Tinh thần lực của Lâm Lôi có cường đại hơn nữa, cũng không thể truy đuổi đến tận cùng ngọn nguồi nơi nguyên tố chấn động.

"Đại thủ bút, đại thủ bút" Nhưng Bối Lỗ Đặc cười cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 41: Sậu Biến

Nguyên tố chấn động rất kinh khủng, khiến ngay cả Ma pháp học đồ cũng có thể cảm giác rõ ràng. Từ thần cấp cường giả cho đến Ma pháp học đồ, vô số người đều vì nguyên tố chấn động trong phạm vi kinh người mà cảm thấy khiếp sợ. Sợ là dù có phát ra một trăm lần Cấm chú ma pháp cũng không khiến cho nguyên tố chấn động kinh người đến như vậy.

“Bối Lỗ Đặc gia gia, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Bối Bối tò mò dò hỏi.

Lâm Lôi cũng nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc cười a a nói: “Thanh Hỏa vương giả của Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam các ngươi biết chứ, tất cả điều này đều do hắn làm, hắn chuẩn bị đem đại lục quên quá hắn năm đó đã bị vỡ tan tành, kiến tạo một lần nữa”

“Cái gì?” Lâm Lôi, Bối Bối đều kinh hãi.

Kiến tạo Đại lục?

“Tên Thanh Hỏa này đúng là một người điên“ Bối Lỗ Đặc cảm khái thở dài: “Mặc dù hắn là Thượng vị thần, nhưng muốn kiến tạo một đại lục, thì phải hao tổn Tinh thần lực và Thần lực đều rất kinh người, một cái lục địa khổng lồ không phải là một hòn đảo bình thường”

“Đại lục cũng có thể kiến tạo?” Bối Bối không dám tin.

Bối Lỗ Đặc gật đầu nói: “Tên Thanh Hỏa đó có hai Thượng vị thần phân thân, hơn nữa lĩnh ngộ Pháp tắc huyền ảo rất đáng sợ. Với thực lực của hắn, tại Vật chất vị diện kiến tạo một cái đại lục cũng không phải không có khả năng. Tuy nhiên, ta cảm giác hắn quá điên khùng”

“Điên cuồng?” Lâm Lôi không khỏi nhìn về phương Nam.

Kiến tạo Đại lục, đúng là một cảnh tượng kinh người. Sợ rằng chỉ có cường giả cấp bậc như Thanh Hỏa mới có tư cách làm được.

Nam Hải hải vực, ở một nơi cách Ngọc Lan đại lục rất xa xôi. Hải dương khôn cùng vô tận. “Cốt cốt” hơi nước bốc lên, khu vực sôi trào rộng khoảng chừng hơn vạn dặm, ở giữa khu vực sôi trào đó, dễ dàng thấy được nham tương nóng chảy đang phóng lên cao.

Mà nham tương bắn lên bầu trời, Hỏa nguyên tố cuồng bạo khiến cho Không gian méo mó. Trong Không gian méo mó đó có một nhân ảnh.

Nhân ảnh đó mặc một bộ trường bào màu đỏ sậm, giống như thiên thần huyền phù trên bầu trời Hải dương, đúng là Thanh Hỏa Lôi Lâm.

Cách Lôi Lâm hơn mười dặm, hai người Ba Cát Tư đang nhìn nhau. Trung niên nhân áo bào trắng cảm thán nói: “Đại ca, tam đệ thật là điên cuồng, lấy núi lửa làm trung tâm, một hơi dẫn động nham tương dưới đáy Hải dương trong phạm vi lớn như vậy, thật sự là điên cuồng”

“Cũng may, tam đệ lĩnh ngộ Hỏa nguyên tố pháp tắc đã gần đạt đến mức đại viên mãn, nếu không, muốn làm được như thế tuyệt đối sẽ không dễ dàng”

Lôi Lâm sở dĩ nổi danh là dựa vào Hỏa nguyên tố pháp tắc. Cái tên Thanh Hỏa đã chứng minh thành tựu của hắn ở phương diện Hỏa nguyên tố pháp tắc. Hỏa hệ Thượng vị thần phân thân của hắn có thực lực hơn xa Địa Thượng vị thần phân thân.

Không phải Địa hệ của hắn yếu mà là Hỏa hệ của hắn quá cường đại.

Nham tương vô tận dưới đáy biển không ngừng phun trào, ngẫu nhiên cũng phun lên mặt biển, nham tương phun lên mặt biển chỉ là một phần ngàn vạn trong nham tương vô tận mà thôi.

Nham tương bộc phát dưới đáy biển hầu hết đều ngưng kết thành nham thạch ở trong biển.

Nham tương dưới đáy biến Lôi Lâm dẫn động có phạm vi chừng hơn mười vạn dặm, chỉ khống chế nham tương, để cho đại lượng nham tương tụ tập trong phạm vi vạn dặm, đợi đến khi bị nước biển khiến cho ngưng kết thành nham thạch, điều này khiến cho nước biển trong phạm vi vạn dặm ít đi rất nhiều.

Có nơi, nham thạch đã lên đến mặt biển, hầu hết các nơi chỉ sâu có vài trăm mét mà thôi.

Ở trong Nam Hải rộng lớn sâu thẳm này, đây chính là một chuyện không thể nào tưởng tượng, nhưng Thanh Hỏa lại làm được.

“Tiếp theo Tam đệ có chút phiền phức đây” Bá Cát Tư nhìn thân ảnh Lôi Lâm ở xa xa: “muốn khống chế đại lượng bùn đất tụ tập lại, hình thành đại lục, nhưng Thổ nguyên tố pháp tắc thì tam đệ thành tựu không lợi hại như Hỏa nguyên tố pháp tắc”

Trung niên nhân áo bào trắng gật gật đầu. Hai người bọn họ đều nhìn Lôi Lâm ở xa xa.

Lâm Lôi thở dài một hơi, ngay lập tức mở rộng hai tay ra.

“Ông” tất cả nguyên tố thổ hệ trong thiên địa đều bị khống chế, nham tương, bùn đất dưới đáy biển trong phạm vi hơn mười vạn dặm đều bị khống chế, không ngừng tụ tập lại địa phươgn ngần vạn dặm hình thành từ nham thạch.

Đại địa nguyên tố đột ngột bị rút hết, khiến cho Đại địa nguyên tố trong phạm vi vạn dặm hình thành chân không.

“Oanh” Đại địa nguyên tố ở các nơi khác điên cuồng lao đến, khiến cho Không gian bởi vì vậy mà vặn vẹo, vô tận nguyên tố đánh mạnh khiến cho hình thành nguyên tố thủy triều.

Hơn mười vạn dặm hải dương chấn động, vô số sinh vật hải dương bị tai ương, thực ra nham tương ở đáy biển bị dẫn bạo, đã đem không ít sinh vật nướng chín.

“Quá chậm”

Với tốc độ này, muốn hình thành đại lục sợ rằng phải mất mười ngày, nửa tháng.

Lôi Lâm nhướng mày, hai hàng lông mày màu đỏ gần như chạm vào nhau: “Xem ra, không đơn giản rồi” Chỉ thấy cả thân thể Lôi Lâm chia làm hai, trong đó một cái Thần phân thân mặc trường bào màu hoàng kim vỡ nát ra, biến mất trong thiên địa. Nhất thời, bùn đất và nham thạch trong mười vạn dặm dịch chuyển với tốc độ nhanh gấp vài lần.

“Thần lực của Đại địa Thần phân thân tích lũy vô số năm sợ rằng tiêu hao hết” Hỏa hệ Thần phân thân Lôi Lâm mặc trường bào màu đỏ lẩm bẩm nói.

Lần này Lôi Lâm trở lại Ngọc Lan đại lục không quá thanh thản, dù sao quê quán của mình đã bị phá hủy, ngay cả đại lục cũng bị vỡ vụn chìm vào biển sâu. Lâm Lôi chọn vị trí quê quán của mình trước kia, dẫn bạo nham tương ở dưới đáy biển, ít nhất ở đây biển không quá sâu, khó khăn sẽ thấp hơn một chút.

Kiến tạo một đại lục, và kiến tạo một phủ đệ nguyên tố căn bản không phải một khái niệm.

Trong hoàng cung Áo Bố Lai Ân đế quốc.

A Đức Kim Tư nhìn phương Nam, mày nhíu lại, Bá Nạp Tư đang đứng ở bên cạnh.

“Thanh Hỏa Đại nhân thật sự dũng cảm” A Đức Kim Tư mở miệng nói.

Nhưng Bá Nạp Tư lại thấp giọng nói: “Kiến tạo một đại lục, tiêu hao Thần lực, Tinh thần lực rất kinh người”

A Đức Kim Tư cười dài nói: “Tiêu hao thần lục, Tinh thần lực đúng là rất kinh người, nhưng kiến tạo một đại lục thì tác dụng chủ yếu là Đại địa Thần phân thân của hắn, nói cách khác, Hỏa hệ Thần phân thân cực mạnh của hắn lại không tiêu hao gì”

“Thanh Hỏa, hắn quá cường đại”

A Đức Kim Tư ngẩng đầu, trầm mặc một lát.

Bá Nạp Tư đứng bên cạnh cũng âm thầm thở dài: “THiếu gia hắn quá thật là háo thắng. Không muốn ở dưới người khác, nhưng là ở Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam, thiếu gia hắn còn xa mới bằng được Ngũ đại Vương giả. Nếu như đi đến Chí cao vị diện cường giả còn nhiều hơn nữa, sợ rằng càng không có khả năng trở thành nhân vật ở trên đỉnh, trọng bảo trong Chúng thần mộ địa là hy vọng duy nhất của Thiếu gia”

Bá Nạp Tư hiểu rõ, A Đức Kim Tư không thể nào buông tha.

A Đức Kim Tư đột nhiên xoay người: “Bá Nạp Tư, ta không muốn đợi nữa”

“A Đức Kim Tư Đại nhân, ngươi…” Bá Nạp Tư thất kinh, hắn biết ý tứ của A Đức Kim Tư.

Ánh mắt A Đức Kim Tư trở nên sắc như đao: “Bây giờ đúng là cơ hội tốt. Bây giờ Thanh Hỏa tập trung hết tinh thần kiến tạo đại lục. Căn bản không có tinh lực để chú ý đến chúng ta, ngươi bây giờ lập tức đi gọi ba người Áo Gia Văn đến đây”

“Vâng” Bá Nạp Tư hít sâu một hơi, thần thức lập tức phát ra, truyền lệnh cho ba người Áo Gia Văn.

Bề ngoài A Đức Kim Tư rất trầm tĩnh nhưng trong lòng vô cùng kích động.

“Một ngày quyết định vận mệnh” A Đức Kim Tư thầm nghĩ trong lòng.

Rất nhanh, ba người Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc và Cái Đằng đều đến, ba người lập tức cung kính quỳ xuống: “A Đức Kim Tư Đại nhân”

“Mấy người các ngươi cùng với ta đi đến Hắc Ám chi sâm một chuyến” A Đức Kim Tư nói.

Ba người Áo Gia Văn nhìn nhau, rất là nghi hoặc, vừa rồi bọn họ vẫn khiếp sợ nguyên tố chấn động trong thiên địa, bây giờ lại có lệnh đến đây. Không nói cái gì đã mệnh lệnh cho bọn hắn cùng đi đến Hắc Ám chi sâm. Ba người bọn họ chỉ có thể cố nén nghi hoặc, đi theo A Đức Kim Tư, Bá Nạp Tư bay về phía Hắc Ám chi sâm.

Hắc Ám chi sâm, bên trong Kim chúc tòa thành.

Lâm Lôi và Bối Lỗ Đặc đang ở cùng một chỗ.

“Ngươi nói, để Bối Bối cảm ngộ Pháp tắc huyền ảo?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc vừa rồi nói muốn cho Bối Bối ở trong Kim chúc tòa thành cảm thụ Pháp tắc huyền ảo, đợi đến khi hoàn toàn lĩnh ngộ một loại, mới để cho Bối Bối ly khai Kim chúc tòa thành.

Bối Bối lập tức thể hiện vẻ đau khổ: “Bối Lỗ Đặc gia gia, cảm ngộ Pháp tắc huyền ảo là từ từ mà. Ngươi sao lại nhất định bắt ta phải ở trong Kim chúc tòa thành chứ. Để cho ta cảm ngộ được, ai biết đến bao giờ mới có thể thành công”

“Ngươi yên tâm, chỉ là cho ngươi cảm ngộ được Hắc Ám nguyên tố huyền ảo đơn giản nhất. Hơn nữa, vì để ngươi cảm ngộ được, ta cũng đã chuẩn bị một kiện bảo vật trợ giúp ngươi. Đây là gia gia trả giá rất đắt mới có được đó” Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi nghe thấy không khỏi cả kinh.

Nghe thấy, dường như có bảo vật trợ giúp tu luyện Pháp tắc huyền ảo?

“Bảo vật, trân quý thế nào?” Hai mắt Bối Bối sáng rực lên.

“Đừng hỏi nhiều như vậy” Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói: “Ngươi đứng ở đây cho tốt, đừng làm gia gia thất vọng”

Lâm Lôi an ủi khuyên bảo Bối Bối, Bối Bối bởi vì trong lòng rất tò mò về bảo vật kia. Nên cuối cùng mới đáp ứng. Dù sao, Bối Bối biết gia gia của hắn giàu có đến thế nào. Có thể khiến Bối Lỗ Đặc tốn hao rất nhiều mới có được, thì bảo vật này khẳng định không bình thường.

“Ân?” Bối Lỗ Đặc khẽ nhướng mày.

“Cáp Lý” Bối Lỗ Đặc quát, rất nhanh một đạo nhân ảnh đi vào trong phòng khách. ĐÚng là Cáp Lý một trong tam đại Tử Kim Thử vương, Bối Lỗ Đặc phân phó nói: “Cáp Lý, ngươi ở đây trông nom Bối Bối, đừng cho hắn ra ngoài chạy loạn. Ta ra ngoài một lát”

“Vâng, phụ thân” Cáp Lý cung kính nói.

“Lâm Lôi ngươi đi cùng ta” Bối Lỗ Đặc cười nói, Lâm Lôi gật gật đầu.

Sau khi từ biệt Bối Bối, Lâm Lôi liền cùng Bối Lỗ Đặc trực tiếp bay ra khỏi Kim chúc tòa thành, sóng vai phi hành với Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi trong lòng cảm thấy nghi hoặc: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân, đột nhiên lại muốn ra ngoài, rốt cuộc muốn làm gì. Ồ, bọn họ là?”

Lâm Lôi nhìn thấy vài nhân ảnh từ xa xa bay đến, cầm đầu rõ ràng là A Đức Kim Tư.

“Áo Gia Văn?” Lâm Lôi nhìn thấy tên Áo Gia Văn phía sau A Đức Kim Tư: “Hừ, có cơ hội, nhất định phải giết hắn” Lâm Lôi rất cừu thị tên Áo Gia Văn, năm đó con, thể tử của Tây Ni và tất cả mọi người trong Hoàng cung đều chết hết.

Thù này, vẫn chưa có cơ hội trả.

“A, Bối Lỗ Đặc tiên sinh” Trên mặt A Đức Kim Tư lập tức xuất hiện nụ cười “Ồ, Lâm Lôi, ngươi cũng ở đây” A Đức Kim Tư rất sáng lạn.

“Lâm Lôi, ngươi về trước đi” Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi khom người, lập tức cũng thoáng hành lễ với A Đức Kim Tư, liền một mình một người bay về phía Nam. Chỉ là trên đường phi hành, Lâm Lôi cảm thấy rất nghi hoặc, quay đầu nhìn lại: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân đột nhiên đi ra, sợ là đã biết bọn A Đức Kim Tư đến. Rốt cuộc có chuyện gì vậy?”

Trên bầu trời Hắc Ám chi sâm, Bối Lỗ Đặc mặc một bộ trường bào màu đen cùng với A Đức Kim Tư mặc trường bào màu vàng đang lăng không mà đứng. A Đức Kim Tư thoạt nhìn giống như thiếu niên, mà Bối Lỗ Đặc lại như một lão già, già trẻ đối lập thật là thú vị.

“Bối Lỗ Đặc tiên sinh, chúng ta đến chỗ của ngươi bàn bạc nhé” A Đức Kim Tư nói.

“Không cần, ở đây là được rồi” Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói.

Mặt A Đức Kim Tư rất tươi cười. “Vậy cũng tốt” A Đức Kim Tư lập tức thi triển Thần chi lĩnh vực, ngăn cách mấy người Áo Gia Văn phía sau nghe được bọn hắn nói chuyện “Bối Lỗ Đặc tiên sinh, lần trước ngươi đã nói phải đợi một ngàn năm nữa mới mở Chúng thần mộ địa”

“Đúng là có chuyện đó” Trong mắt Bối Lỗ Đặc có tia cười cợt.

A Đức Kim Tư nhiệt tình cười cười: “ta biết, Bối Lỗ Đặc tiên sinh ngươi liên tục mở Chúng thần mộ địa ra hai lần, phân biệt để cho Thánh vực, Thần vực đi vào. Trung gian chỉ cách nhau hai tháng, ta nghĩ lúc nào mở Chúng thần mộ địa ra, do Bối Lỗ Đặc tiên sinh quyết định?”

“Đúng, Chủ Thần vĩ đại không quy định lúc nào mở ra, thời gian mở ra đều là do ta tự quyết đinh” Bối Lỗ Đặc nói.

Nụ cười của A Đức Kim Tư càng thêm sáng lạn: “Vậy thì tốt quá, Bối Lỗ Đặc tiên sinh, ta nghĩ hay là chúng ta mở Chúng thần mộ địa ra trước đi”

“Mở ra trước” Bối Lỗ Đặc kinh ngạc nhìn Bối Lỗ Đặc.

“Đúng, tỷ như ngày mai. Không biết Bối Lỗ Đặc Đại nhân nghĩ sao?” A Đức Kim Tư rất chờ mong nhìn Bối Lỗ Đặc, trong đáy mắt có một tia khát vọng.

“Ồ, cái này” Bối Lỗ Đặc suy nghĩ trong chốc lát, A Đức Kim Tư chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng mà đợi. Bối Lỗ Đặc khẽ gật đầu: “Cái này không phải không có khả năng, ngày mai mở ra cũng được”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 42: Thực Lực Của Bối Lỗ Đặc.

Có được câu trả lời thuyết phục, A Đức Kim Tư hít thở trở nên dồn dập. Trong óc nhất thời hiện lên các loại tình cảnh: “Nếu ta có được Chủ thần khí ở trong Chúng thần mộ địa, thậm chí là Chủ thần Thần cách trong truyền thuyết, trở thành Chủ thần chí cao vô thượng, A Đức Kim Tư ta…”

A Đức Kim Tư tưởng tượng khiến cho nhiệt huyết sôi trào.

Bối Lỗ Đặc đột nhiên chau mày, liền nói: “Không được, ngày mai không thể mở ra”

“Sao lại không được?” A Đức Kim Tư rất khẩn trương.

Bối Lỗ Đặc giải thích nói: “A Đức Kim Tư, ta quên mất, Thanh Hỏa hôm nay đang kiến tạo lại quê hương của hắn, Địa hệ Thần phân thân của hắn đang toàn tâm toàn ý kiến tạo đại lục, mà Hỏa hệ Thần phân thân của hắn phải ở một bên để bảo vệ. hắn lúc này không thể phân thân, ta thấy với tốc độ kiến tạo của hắn phỏng chừng mấy ngày nữa mới xong. Hay là chờ thêm mười ngày nữa rồi vào”

A Đức Kim Tư rất lo lắng, thầm nghĩ: “Ta muốn chính là để Thanh Hỏa không thể đi vào. Nếu như Thanh Hỏa đi vào, ta dựa vào cái gì để tranh đoạt với hắn?”

Thực lực của Thanh Hỏa, A Đức Kim Tư rất là rõ ràng.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân” A Đức Kim Tư thành khẩn nói. Lời nói của hắn bây giờ đã gọi Bối Lỗ Đặc là Đại nhân, có thể thấy hắn coi trọng Trọng bảo trong Chúng thần mộ địa đến mức nào: “Ta nghĩ việc gì phải để cho Thanh Hỏa tiến vào Chúng thần mộ địa. Hay là ta và ngươi hai người, ngươi thấy thế nào?”

A Đức Kim Tư nói ra mục đích của mình.

Chỉ có hắn và Bối Lỗ Đặc, đến lúc đó, không phải là chỉ có một mình A Đức Kim Tư hắn tiến vào Chúng thần mộ địa sao, như vậy có ai có thể tranh đoạt với hắn?

“Ồ?” Bối Lỗ Đặc chợt hiểu ra nhìn A Đức Kim Tư, khéo miệng nhếch lên cười cười: “A Đức Kim Tư thì ra ngươi muốn vậy”

A Đức Kim Tư nhìn Bối Lỗ Đặc.

“A Đức Kim Tư, ngươi nghĩ quá tốt rổi” Bối Lỗ Đặc cười cợt: “Ta cho ngươi một mình một người đi vào, ngươi có lẽ có thể lấy được Trọng bảo, nhưng ta không được một cái gì, còn mạo hiểm đắc tội với Thanh Hỏa. Thanh Hỏa và A Đức Kim Tư ngươi, chẳng lẽ ngươi cho rằng Bối Lỗ Đặc ta già mắt kém, không biết lựa chọn sao?”

A Đức Kim Tư lấy lòng cười nói: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân, những lời này của ngươi không đúng rồi. Thanh Hỏa lợi hại hơn tam hắn đi vào ít nhất có thể có được Chủ thần khí, nhưng Bối Lỗ Đặc Đại nhân ngẫm lại coi. Với tính tình của Thanh Hỏa, nếu như hắn có được Chủ thần khí, hắn há có thể phục tùng ngươi? Ta nghĩ, Bối Lỗ Đặc Đại nhân, ngươi không nắm chắc đối phó được Thanh Hỏa có Chủ thần khí”

Bối Lỗ Đặc chỉ cười cười.

A Đức Kim Tư tiếp tục khuyên: “Mà ta thì khác, Bối Lỗ Đặc Đại nhân ngươi có yêu cầu gì cứ phân phó”

“Ồ?” Hai mắt Bối Lỗ Đặc sáng rực lên.

“Trong Chúng thần mộ địa đúng là có Chủ thần khí” Bối Lỗ Đặc nói, hai mắt A Đức Kim Tư nhất thời sáng rực lên. Bối Lỗ Đặc nói tiếp: “A

Đức Kim Tư, ta muốn ngươi hướng Vận Mệnh Chí Cao Thần thề, kiện Chủ thần khí ngươi đoạt được đầu tiên phải đưa cho ta”

A Đức Kim Tư nao nao: “Bên trong có vài món Chủ thần khí sao?” “Nhiều hơn một kiện” Bối Lỗ Đặc nói.

“Được, bất kể ta có được một kiện hay là hai kiện Chủ thần khí, tuyệt đối sẽ tặng cho Bối Lỗ Đặc Đại nhân” A Đức Kim Tư căn môi nói.

“Đừng nóng vội, hiện giờ nói cũng vô dụng, đợi lát nữa, thề với Vận Mệnh Chí Cao Thần” Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói.

Thề với Vận Mệnh Chí Cao Thần, tuyệt đối không được phản kháng. Vận Mệnh Chí Cao Thần trên thực tến chính là Vận Mệnh quy tắc, một loại quy tắc vận hành trong thiên địa. Nếu như ngươi vi phạm lời thề, Vận mệnh quy tắc tự nhiên sẽ khiến ngươi nếm quả báo.

“Đây là một việc, còn có việc thứ hai” Bối Lỗ Đặc lại nói.

“Tên Bối Lỗ Đặc này thật là quá tham lam” A Đức Kim Tư thầm mắng trong lòng, nhưng hắn không có biện pháp gì khác, chỉ có thể cố gắng cười cười: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân, mời nói”

Bối Lỗ Đặc nói: “Chuyện thứ hai, sau khi ra khỏi Chúng thần mộ địa, ngươi phải nghe ta sai khiến một trăm vạn năm”

A Đức Kim Tư trừng mắt.

Sai khiến? A Đức Kim Tư hắn dù ở Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam cũng không bị người khác sai khiến.

“Sao, không đáp ứng hả? Không đáp ứng cũng được, chuyện Chúng thần mộ địa không nói nữa” Bối Lỗ Đặc nói xong liền xoay người lại.

A Đức Kim Tư cắn răng một cái: “Ta đồng ý, đợi ra khỏi Chúng thần mộ địa, A Đức Kim Tư ta nhất định sẽ chịu sự sai khiến của Bối Lỗ Đặc Đại nhân một trăm vạn năm”

Bối Lỗ Đặc mỉm cười gật đầu.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân, bây giờ hẳn là ngươi sẽ đáp ứng để ta một mình tiến vào Chúng thần mộ địa rồi chứ” Trong lòng A Đức Kim Tư có một tia phẫn nộ.

“Đừng có gấp, còn có yêu cầu thứ ba” Trên mặt Bối Lỗ Đặc vẫn nở nụ cười.

Người có tính tình dù tốt đến mấy, nghe nói như thế cũng sẽ căm tức, huống chi A Đức Kim Tư chính là một người rất bạo ngược, hắn không nhịn được nói: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân, ngươi rốt cuộc có bao nhiêu yêu cầu?”

“Đây là yêu cầu cuối cùng” Bối Lỗ Đặc cười nhạt: “Ngươi không đáp ứng, chuyện ngươi tiến vào Chúng thần mộ địa bỏ qua vậy”

A Đức Kim Tư cố nén cơn phẫn nộ, thấp giọng nói: “Nói”

“Yêu cầu thứ ba của ta rất đơn giản. Ta không muốn sau này có phiền phức, nên mời ngươi đi giết Thanh Hỏa” Bối Lỗ Đặc vẫn có bộ dáng mỉm cười: “Ai, ta không muốn Thanh Hỏa sau này trả thù ta, cho nên làm phiền ngươi vậy”

A Đức Kim Tư trừng mắt lên.

Giết Thanh Hỏa?

“Nếu như A Đức Kim Tư ta có thể giết Thanh Hỏa, sao cần phải ở đây nói nhiều với ngươi như vậy” A Đức Kim Tư nổi giận.

“Ồ, vậy không có biện pháp rồi” Sắc mặt Bối Lỗ Đặc trở nên lạnh lùng: “Vậy A Đức Kim Tư, mời ngươi đi thôi”

Trong nháy mắt A Đức Kim Tư liền hiểu rõ, sắc mặt trắng bật, phẫn nộ chỉ vào Bối Lỗ Đặc: “Bối Lỗ Đặc, ngươi lừa ta” Ba yêu cầu Bối Lỗ Đặc nói, cơ bản là không có khả năng thực hiện. Hai yêu cầu đầu tiên đã rất quá đàng, yêu cầu thứ ba căn bản không thể làm được.

“Ha ha…”

Bối Lỗ Đặc cười cười nhìn A Đức Kim Tư: “A Đức Kim Tư, ngươi đến bây giờ mới hiểu sao? Ha ha, ta đúng là đang trêu ngươi. Lúc đầu ta còn muốn đợi ngàn năm sau, đến lúc đó trực tiếp mang Thanh Hỏa vào Chúng thần mộ địa. Không ngờ rằng ngươi lại đến nhanh như vậy. Cũng tốt, càng sớm được nhìn thấy bộ dáng tức giận của ngươi, ha ha…”

Sắc mặt A Đức Kim Tư biến đổi: “Ngay từ đầu ngươi đã không muốn để ta tiến vào Chúng thần mộ địa?”

“Đúng”

Bối Lỗ Đặc cười cười: “Ta căn bản không định cho ngươi vào, ta chỉ chuẩn bị cho Thanh Hỏa vào mà thôi”

Người A Đức Kim Tư ru lên.

Hắn vốn rất cao ngạo, không cam lòng dưới người khác, A Đức Kim Tư có một giấc mơ có một ngày đứng ở trên đỉnh, siêu việt ngũ đại Vương giả, nhưng hắn hiểu với tư chất của hắn, chỉ có một hy vọng, đó là có được Chủ thần khí, hoặc mơ tưởng đến Chủ Thần Thần cách.

Nhưng…

Hy vọng tan tành.

Trên bầu trời Hắc Ám chi sâm, hai người A Đức Kim Tư và Bối Lỗ Đặc lăng không mà đứng. Bọn họ nói chuyện bị Thần Chi lĩnh vực ngăn cách, bốn người Bá Nạp Tư ở cách đó không xa căn bản không nghe được, bọn hắn chỉ thấy A Đức Kim Tư rất là phẫn nộ.

“Oanh”

Lấy A Đức Kim Tư làm trung tâm, quang mang màu trắng, màu đen bao trùm A Đức Kim Tư, tản ra bốn phương tám hướng. Không gian bị hắc quang bao trùm đều vặn vẹo. Cây cối cao lớn đều bị cắn nuốt, mà nơi bị bạch quang chiếu rọi lại giống như Tuyết bị hòa tan, tất cả đều biến mất hầu như không còn.

A Đức Kim Tư có hai đại Thần phân thân, phân biệt là Quang minh và Hắc ám.

A Đức Kim Tư bao phủ trong Quang minh và hắc ám vô cùng tức giận.

A Đức Kim Tư phẫn nộ chỉ vào Bối Lỗ Đặc, phẫn hận hét lên: “Bối Lỗ Đặc, ngươi là tên tiểu nhân ỷ vào Chủ Thần. Hôm nay ta đã nhún nhường cho ngươi mặt mũi. Không ngờ rằng ngươi lại làm nhục ta. Tốt tốt, Bối Lỗ Đặc ngươi cũng chỉ là bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ mạnh. Sợ đắc tội với Thanh Hỏa, ngược lại lại làm nhục ta, thật sự là rác rưởi”

Thanh âm lần này không bị Thần chi lĩnh vực trói buộc, lan ra bốn phía. Bốn người Bá Nạp Tư nghe được rất rõ ràng.

Bá Nạp Tư kinh hãi: “A Đức Kim Tư Đại nhân, không được”

“Không tốt” Ba người Hán Bố Lý Đặc, Áo Gia Văn và Cái Đằng chấn động.

Cách chỗ A Đức Kim Tư, Bối Lỗ Đặc mấy trăm dặm, Lâm Lôi kinh ngạc quay đầu lại nhìn.

“Năng lượng Quang Minh, Hắc Ám thật mạnh” Lâm Lôi thất kinh, A Đức Kim Tư bộc phát Năng lượng trong cơ thể, tự nhiên khiến cho Lâm Lôi chú ý: “Năng lượng cường đại như thế, chẳng lẽ A Đức Kim Tư và Bối Lỗ Đặc Đại nhân đối chiến”

Trong lòng Lâm Lôi rất nghi hoặc.

Lâm Lôi lập tức yên lặng vòng lại.

Vẻ mặt Bối Lỗ Đặc trở nên lạnh lùng, giống như bao phủ một lớp sương mỏng: “bắt nạt kê yếu, sợ hãi kẻ mạnh? Rác rưởi?”

“Tu luyện cùng lắm hơn trăm vạn năm, cho dù ngươi có Chủ thần khí, ngươi dùng được sao?” Trong tay A Đức Kim Tư đột ngột xuất hiện một thanh trường đao trong suốt như khối băng, hắn khinh thường nhìn Bối Lỗ Đặc: “ngươi nếu không có Chủ thần khí, thì chuẩn bị nhận lấy cái chết. Còn nếu quả thực có thì càng tốt, Chủ thần khí sẽ được đổi chủ nhân”

A Đức Kim Tư cho đến bây giờ không để Bối Lỗ Đặc trong mắt.

Theo hắn thấy, Bối Lỗ Đặc tu luyện hơn trăm vạn năm, chỉ là tiểu bối mà thôi, có thể dung hợp được mấy loại nguyên tố huyền ảo chứ?

“Đổi chủ nhân?”

Bối Lỗ Đặc lật tay, trong tay xuất hiện một thanh trường côn màu đen, chuôi trường côn này tản mát ra khí tức đáng sợ. A Đức Kim Tư nheo mắt, giật mình nhìn thanh trường côn trong tay Bối Lỗ Đặc. Bối Lỗ Đặc cười nhạo: “Chủ thần khí ở đây, ngươi có bản lãnh đến mà lấy”

Đây là Chủ thần khí hoàn hảo, không giống kiện của Lâm Lôi.

Trường côn màu đen cho dù ở trong tay Bối Lỗ Đặc, nhưng khí tức phát ra khiến cho bốn người Bá Nạp Tư ở xa xa trắng bệch.

Hai mắt A Đức Kim Tư nheo lại, thầm nghĩ: “Quả nhiên tên Bối Lỗ Đặc này có Chủ thần khí. Cũng tốt, cùng lắm thì hôm nay tổn thất một cái Thần phân thân. Nhất định phải giết chết hắn, đoạt lấy Chủ thần khí” A Đức Kim Tư quyết định trong lòng, hành động rất kiên quyết.

Trong lòng Bá Nạp Tư rất lo lắng, nhưng trận chiến này đã không có cách ngăn cản.

Bốn người Bá Nạp Tư ở xa xa nhìn hai Thượng vị thần đối lập. Đột nhiên Năng lượng Quang Minh, Hắc ám bộc phát ra. Khiến cho Không gian chấn động, thậm chí khiến cho bốn người Bá Nạp Tư phải lập tức thi triển Thần chi lĩnh vực ngăn cản.

Thân thể A Đức Kim Tư chia làm hai, hai Thần phân thân Quang minh và Hắc Ám.

Quang minh Thần phân thân cầm thanh trường đao, mà Hắc ám Thần phân thân ẩn tàng trong bóng đêm không thấy đâu. Quang minh Thần phân thân của A Đức Kim Tư trong nháy mắt giết tới Bối Lỗ Đặc, vẻ mặt rất dữ tợn, trong miệng hét lên: “Chết” Một đao giống như ánh mặt trời chói mắt bổ xuống.

Đồng thời.

Hắc ám Thần phân thân ẩn tàng trong bóng đem cũng hiện thân, một thanh chủy thủ màu đen yên lặng không tiếng động đâm vào Bối Lỗ Đặc.

“Ha ha” Bối Lỗ Đặc cười lên sang sảng, trực tiếp vung trường côn màu đen lên.

Trường côn màu đen như ảo ảnh, trực tiếp nện trên thanh trường đao “Bồng” thanh trường đao Thượng vị thần khí trực tiếp vỡ vụn, trường côn màu đen tốc độ không giảm bớt, tiếp tục nện ở trên đầu Quang minh Thần phân thân của A Đức Kim Tư.

“Bồng” Đầu lâu trực tiếp bị đập vỡ tan, một viên Quang minh Thần cách huyền phù giữa không trung.

Nhưng Hắc ám Thần phân thân của A Đức Kim Tư cười lạnh một tiếng: “Vẫn đứng yên không nhúc nhích, muốn chết” Ngay khi Quang minh Thần phân thân bị tiêu diệt, thanh chủy thủ màu đen của A Đức Kim Tư cũng đâm vào đầu của Bối Lỗ Đặc.

“Thương”

Thanh chủy thủ màu đen đâm vào đầu Bối Lỗ Đặc, liền phát ra một tiếng vang như đâm vào kim loại.

“Sao có thể?” A Đức Kim Tư kinh ngạc mở to mắt, Thượng vị thần khí toàn lực một kích, mà không làm xước da đầu Bối Lỗ Đặc? Đầu Bối Lỗ Đặc cứng rắn hơn cả Thượng vị thần khí. Cái này không thể nào có khả năng.

Nhưng mà lại là sự thật.

Lúc này Bối Lỗ Đặc quay đầu lại, nhìn về phía A Đức Kim Tư đang còn kinh ngạc: “Sao, rất thất vọng?”

“Chạy” A Đức Kim Tư sắc mặt đại biến, hắn rốt cuộc biết Bối Lỗ Đặc thật sự đáng sợ. Ngay cả ngũ đại Vương giả của Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam cũng không dám dùng đầu đỡ một kích toàn lực của Thượng vị thần.

“Ô”

Côn ảnh màu đen với tốc độ nhanh gấp mấy chục lần so với lúc tiêu diệt Quang minh Thần phân thân, trong nháy mắt xẹt qua đầu A Đức Kim Tư. Đầu A Đức Kim Tư đột nhiên nát bất, chỉ thấy một viên Thần cách Hắc ám thuộc tính bay về phía Bối Lỗ Đặc.

Hai viên Thần cách rơi vào tay Bối Lỗ Đặc.

Hai cỗ thi thể không đầu trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống. Bối Lỗ Đặc cúi đầu nhìn thoáng qua, lẩm bẩm nói: “Quá yếu, yếu hơn Tử Huyết ác ma và Thập nhị dực Thượng vị thần thiên sứ nhiều lắm” Bối Lỗ Đặc chỉ tùy ý đánh hai côn, mà A Đức Kim Tư đã chết.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 43: Nhạc Cực Sanh Bi.

Bốn người Bá Nạp Tư, Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc và Cái Đằng đều trợn mắt há mồm.

Trận chiến vừa rồi bọn họ đều nhìn thấy, A Đức Kim Tư trước mặt Bối Lỗ Đặc giống như đứa trẻ con không có lực phản kháng Mà biến thái nhất chính là A Đức Kim Tư toàn lực một kích đâm vào đầu Bối Lỗ Đặc, mà Bối Lỗ Đặc không bị chút thương tổn nào.

“Buồn cười, thật buồn cười”

Bối Lỗ Đặc lắc đầu thở dài một tiếng, liền trực tiếp bay về phía Kim chúc tòa thành, thật ra Bối Lỗ Đặc đã sớm chuẩn bị đánh một trận. Nếu không như vậy, hắn sẽ không chủ động ra khỏi Kim chúc tòa thành, chiến đấu với A Đức Kim Tư ở giữa không trung.

“Hô…” mấy người Áo Gia Văn thở dài một hơi.

May mắn là Bối Lỗ Đặc không nhìn bọn họ trực tiếp rời đi, nếu không bốn người bọn họ cùng lên, còn không chống được một côn của Bối Lỗ Đặc.

“Thật là đáng sợ” Hán Lý Bối Đặc cảm thán một câu.

Bá Nạp Tư nhìn hai thi thể không đầu bên dưới, vô cùng thống khổ “Thiếu gia”. Bá Nạp Tư lập tức bay xuống phía dưới. Hắn và A Đức Kim Tư có cảm tình rất sâu đậm, ở cùng với nhau trong một thời gian rất dài. Bây giờ A Đức Kim Tư chết đi, trong lòng Bá Nạp Tư vô cùng bi thương.

Hai mắt Áo Gia Văn sáng rực lên.

“Không gian giới chỉ” Áo Gia Văn nhìn thấy trên ngón tay của Quang minh Thần phân thân có một quả Không gian giới chỉ :”Trong Không gian giới chỉ của A Đức Kim Tư có một quả Thượng vị thần Thần cách” Tim Áo Gia Văn đập mạnh lên.

Áo Gia Văn nằm mơ cũng muốn trở thành Thượng vị thần.

Mà bây giờ cơ hội đến.

“Nói không chừng, trong Không gian giới chỉ là Quang minh thuộc tính” Áo Gia Văn thầm nghĩ trong lòng, Áo Gia Văn lập tức liếc trộm về phía hai người Cái Đằng, Hán Bố Lý Đặc ở bên cạnh. Hai người đều giống như Áo Gia Văn, đều liếc nhìn những người xung quanh.

Ba người nhìn nhau một chút, cười cười.

Bọn họ đều hiểu rõ ý của nhau. Trong bốn thủ hạ của A Đức Kim Tư, sợ rằng chỉ có Bá Nạp Tư không nghĩ đến quả Thượng vị thần Thần cách đó. Dù sao nó không thích hợp để Bá Nạp Tư luyện hóa, mà ba người còn lại lúc nào cũng nghĩ đến.

“Hán Bố Lý Đặc, Cái Đằng. Các ngươi muốn viên Thượng vị thần Thần cách trong Không gian giới chỉ kia không” Áo Gia Văn trực tiếp thần thức truyền âm nói.

Trong mắt hai người Hán Bố Lý Đặc, Cái Đằng đều hiện tia mỉm cười.

Cái Đằng thần thức truyền âm nói: “Tuy nhiên, trước hết chúng ta phải giải quyết Bá Nạp Tư, thực lực của hắn cực mạnh, không giết chết hắn. Chúng ta không có khả năng lấy được Không gian giới chỉ”

“Được, mọi người đồng tâm hiệp lực, liên thủ giết chết Bá Nạp Tư. Còn về phần viên Thần cách đó, chúng ta sau khi có được xem nó có thuộc tính gì sẽ cho người đó” Hán Bố Lý Đặc nói, hai người Áo Gia Văn, Cái Đằng đều lập tức đồng ý.

Ba người nhìn nhau, lập tức lao xuống bên dưới.

“A Đức Kim Tư Đại nhân” Cái Đằng ra vẻ thống khổ kêu lên.

“Bá Nạp Tư tiên sinh, ngươi đừng quá thương tâm” Hán Bố Lý Đặc cũng bay xuống nói.

Lúc này Bá Nạp Tư đang đắm chìm trong bi thương, nhiều năm như vậy, hình ảnh hắn và A Đức Kim Tư ở cùng một chỗ không ngừng hiện lên trong đầu, nước mắt không kìm được chảy xuống gương mặt Bá Nạp Tư. Hắn không hề biết suy nghĩ trong lòng ba người Áo Gia Văn.

“Động thủ” Áo Gia Văn thần thức truyền âm quát.

Ba người Áo Gia Văn, Cái Đằng, Hán Bố Lý Đặc cơ hồ đồng thời xuất hiện vũ khí trong tay. Trong nháy mắt đồng thời đánh về phía Bá Nạp Tư ở cách đó không xa, trong mắt ba Trung vị thần lộ ra sát khí, không hề lưu tình.

“Bất hảo” Trong nháy mắt Bá Nạp Tư cảm nhận được khí thể đáng sợ sau lưng, lúc này hóa thành điện quang bay về phía trước.

Đáng tiếc, cường giả tốc độ nhanh đến mấy thì khi bắt đầu chạy trốn đều có một quá trình gia tốc. Giờ khắc này, tốc độ của hắn không quá nhanh, mà tốc độ ba người Áo Gia Văn, Hán Bố Lý Đặc, Cái Đằng đều đạt đến cực hạn, tấn công từ ba phía.

“Các ngươi muốn làm gì” Tiếng quát phẫn nộ của Bá Nạp Tư vang lên trong đầu ba người Áo Gia Văn.

Bá Nạp Tư xoay người đối mặt với ba người Áo Gia Văn, đồng thời hắn cũng bay ngược lại phía sau.

“Chết đi”

Kiếm quang màu xanh, quang mang thánh khiết và một thanh chiến đao uẩn hàm khí tức hủy diệt, ba Trung vị thần toàn lực một kích. Các cây đại thụ nguyên thủy tồn tại không biết bao nhiêu năm xung quanh, trực tiếp hóa thành tro bụi, mặt đất cũng xuất hiện các hố sâu.

“hỗn đản” Bá Nạp Tư là người thông minh, trong nháy mắt đoán được mục đích của ba người.

Lúc này hắn không kịp chạy. Cắn răng một cái, Bá Nạp Tư hóa thành lôi điện, cầm thanh Thượng vị thần khí Ca Đặc Tư trường mâu trực tiếp nhắm về phía tên Cái Đằng mạnh nhất trong ba người. Muốn từ nơi này mở ra một lỗ hổng thoát thân.

Ba người Áo Gia Văn sao có thể cho hắn chạy?

“Oanh”

Ba đấu một.

Mặt đất chấn động, cự thạch cây cối, Ma thú trong phạm vi ngàn mét bị hóa thành bụi phấn. Tro bụi bay lên, nhưng chiến đấu đã kết thúc, Bá Nạp Tư ánh mắt lờ mờ ầm ầm ngã xuống, bước theo sau A Đức Kim Tư.

“Bồng” Ngực bị đâm một lỗ thủng, cường giả cũng ầm ầm ngã xuống.

Thanh Ca Đặc Tư trường mâu, không đơn giản chỉ có vật chất công kích mà còn có Linh hồn công kích. Bá Nạp Tư chịu ba Trung vị thần liên thủ một kích mặc dù chết, cũng đem Cái Đằng người mạnh nhất trong ba người kéo theo làm điểm bồi thường.

Bá Nạp Tư không hổ là người mạnh nhất trong bốn người.

“Hô” Trong lòng hai người Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc đều run lên. Trong tro bụi ngập trời hai người nhìn nhau, đều cảm thấy may mắn, nếu như một kích lúc sắp chết của Bá Nạp Tư mà đối phó bất cứ ai trong bọn họ, thì bọn họ cũng không thể trốn được.

“Hán Bố Lý Đặc, Thần cách trong Không gian giới chỉ là thuộc tính gì sẽ thuộc người đó” Áo Gia Văn cười nói.

“Đó là điều đương nhiên” Hán Bố Lý Đặc cười nói: “Tuy nhiên, kẻ không được Thần cách sẽ được thanh Ca Đặc Tư trường mâu, thế nào?”

“ha ha, đương nhiên ta đồng ý” Áo Gia Văn cười nói.

Lúc này trên mặt đất có bốn thi thể, phân biệt là hai thi thể không đầu của A Đức Kim Tư, và thi thể của Bá Nạp Tư và Cái Đằng. Mà Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc đang rất vui vẻ, đang bàn tán phân chia lợi ích.

“Không gian giới chỉ này, ai sẽ lấy máu nhận chủ, lấy Thần cách trong đó ra?” Áo Gia Văn nhìn về phía Hán Bố Lý Đặc.

Hán Bố Lý Đặc nói: “Áo Gia Văn chẳng lẽ ngươi không tin ta? Vậy ngươi mở Không gian giới chỉ này đi” Áo Gia Văn gật gật đầu, đi về phía Quang minh Thần phân thân của A Đức Kim Tư. Nhưng khi đi ngang qua Hán Bố Lý Đặc thì…

Trong mắt Hán Bố Lý Đặc hiện lên một tia hàn quang.

“Chết đi, Thượng vị thần Thần cách và Thượng vị thần khí đều là của ta” Hán Bố Lý Đặc đột nhiên động, đồng thời đánh ra một kích mạnh nhất về phía Áo Gia Văn.

Nhưng quỷ dị nhất là, đúng lúc Hán Bố Lý Đặc động thì Áo Gia Văn đang ở phía trước thân hinh chợt léo lên, hóa thành một đạo hồ tuyến, tay cầm thanh cự kiếm bổ tới.

Kinh ngạc.

Hai người đều nao nao, đều kinh ngạc. đối phương có ý nghĩ giống như mình.

“Thượng vị thần Thần cách, Thượng vị thần khí đều là của ta” Áo Gia Văn phẫn nộ trong lòng.

Thanh quang quấn quanh trường kiếm và thanh cự kiếm tản mát ra thánh quang chói mắt đồng thời đâm về phía đối phương, mắt hai người Áo Gia Văn và Hán Bố Lý Đặc nhìn nhau một lát, đều nhìn thấy sát ý trong mắt đối phương. Không phải ngươi chết thì ta vong.

Giết chết đối phương, đoạt được bảo vật.

“Thương”

Kiếm quang thanh quang vô cùng quỷ dị đánh vào cự kiếm thánh quang. Một đạo Không gian liệt phùng trong nháy mắt xẹt qua thân thể Áo Gia Văn. Thân thể Áo Gia Văn nổ tung, chỉ có một cái đầu lâu bay về phía xa xa.

“Ha ha” Áo Gia Văn chỉ còn chiếc đầu lâu đắc ý cười to.

“Bồng” Thân thể Hán Bố Lý Đặc rớt xuống mặt đất, hắn đã chết.

Hán Bố Lý Đặc tu luyện đúng là phong nguyên tố pháp tắc. Hắn không hiểu Linh hồn công kích huyền ảo. Chiêu thức mạnh nhất của hắn là Thứ nguyên công kích, mặc dù khiến Áo Gia Văn trọng thương, nhưng một kiếm vừa rồi của Áo Gia Văn, ẩn chưa Linh hồn công kích, trực tiếp tiêu diệt Linh hồn của hắn.

Bốn Trung vị thần, chỉ còn Áo Gia Văn.

“Rốt cuộc thành công” Áo Gia Văn vô cùng kính động khiến cơ mặt vặn vẹo. Chiếc đầu lâu của hắn lập tức bay đến trước thi thể A Đức Kim Tư.

Đồng thời bên dưới đầu hắn không ngừng sinh trưởng, Áo Gia Văn không kịp đợi, hắn lập tức khống chế một giọt máu trực tiếp tích vào Không gian giới chỉ. Không gian giới chỉ giống như bọt biển hút lấy giọt máu, lúc này cánh tay của Áo Gia Văn cũng đã mọc ra.

“Nhất định phải là Quang minh thuộc tính. Nhất định phải là Quang minh thuộc tính” Áo Gia Văn thầm nói trong lòng.

Áo Gia Văn rất lo lắng, cầm lấy Không gian giới chỉ, cắn răng một cái, Áo Gia Văn lấy ngay Thần cách trong đó ra.

“Đây là…” Áo Gia Văn trợn trừng mắt nhìn Thần cách trước mặt. Thần cách màu đen đang tỏa ra ánh sáng trắng.

“Quang minh Thượng vị thần Thần cách, đúng là Quang minh thuộc tính” Áo Gia Văn kích động đến độ thân thể run lên.

“Ha ha, đúng là Quang minh thuộc tính, đúng là Quang minh thuộc tính” Áo Gia Văn vô cùng sung sướng mà khóc: “A Đức Kim Tư? Ha ha, ở bên cạnh ngươi ta nhìn lâu như vậy chính là vì ngày này, đây đúng là Quang minh thuộc tính. Không bao lâu nữa, ta sẽ là Thượng vị thần, ta là Thượng vị thần”

Trong lòng Áo Gia Văn run lên.

“Đợi đến khi trở thành Thượng vị thần, Kim Tư Lợi, phụ thân nhất định trả thù cho ngươi, nhất định vậy” Ánh mắt Áo Gia Văn chớp lên, lúc này thân thể hắn đã sinh trưởng đến phần eo.

Áo Gia Văn nhìn viên Thượng vị thần Thần cách trong tay, không tự chủ được mà cười rống lên. Hắn ở Vị diện ngục giam đã đợi ngày này không biết bao nhiêu năm. Hắn rốt cuộc cũng có được một quả Thượng vị thần Thần cách.

“Áo Gia Văn ta rốt cuộc cũng trở thành Thượng vị thần”

Tích một giọt máu lên trên viên Thượng vị thần Thần cách, Thần cách lập tức dung nhập vào trong cơ thể hắn, Áo Gia Văn rất chờ mong vào tương lai. “Ân?” Sắc mặt Áo Gia Văn biến đổi, lập tức quay đầu nhìn lại.

Đôi mắt vàng lợt lạnh như băng đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Tử huyết nhuyễn kiếm yêu dị, Hắc Ngọc trọng kiếm tản ra thanh quang.

“Lâm Lôi” Sắc mặt Áo Gia Văn biến đổi.

Hắn vừa trải qua hai trận chiến sinh tử. Linh hồn lực đã tiêu hao chín thành, mà Thượng vị thần Thần cách còn chưa có luyện hóa. Muốn Luyện hóa thần cách phải mất hơn 10 năm. Điểm chết người chính là Lâm Lôi quá gần hắn, thân thể hắn chưa chữa trị hoàn toàn, tốc độ không đạt đến mức nhanh nhất.

Không kịp chạy.

“Chết đi” Lâm Lôi từ trên lao xuống, Hắc Ngọc trọng kiếm, Tử Huyết nhuyễn kiếm đồng thời bổ ra.

“Hừ, muốn chết” Áo Gia Văn cười lạnh trong lòng.

Trốn không thoát? Chạy, tại sao phải chạy?

Một tên Hạ vị thần mà thôi.

Thanh cự kiếm trong tay Áo Gia Văn mang theo một đạo Linh hồn lực cuối cùng không hề do dự đánh về phía Tử Huyết nhuyễn kiếm. hắn lựa chọn giống như tên An Lạp Tư lúc trước, với nhãn lực của hắn, rõ ràng nhìn ra Tử Huyết nhuyễn kiếm không bình thường.

“Thương” Tử Huyết nhuyễn kiếm và Cự kiếm chạm nhau trong chối lát. Áo Gia Văn bay ngược lại, muốn né tránh đòn tấn công từ Hắc Ngọc trọng kiếm.

“Ông”

Trên thân Hắc Ngọc trọng kiếm một đạo kiếm ảnh hư ảo màu vàng trực tiếp bay ra nhanh như tia chớp chui vào trong cơ thể Áo Gia Văn. Một kích mạnh nhất của Lâm Lôi.

Một kích cực mạnh dung hợp Đại địa mạch động và Thổ chi nguyên tố.

“Hư vô kiếm ba”.

“Không”

Hai mắt Áo Gia Văn trợn trừng lên, hắn không kịp hối hận, tiếc nuối đã ầm ầm ngã xuống, hắn đã có thể trở thành Thượng vị thần, có thể tiêu diêu tự tại, làm một cao thủ trong Địa ngục, đáng tiếc.

“Nói về Linh hồn công kích, ngươi còn không bằng tên Trung vị thần đến ám sát ta” Lâm Lôi nhìn về phía thi thể của Áo Gia Văn.

“Tranh đoạt Thượng vị thần Thần cách?” Lâm Lôi nhìn mấy thi thể của Trung vị thần xung quanh, lắc đầu thầm than.

Hai mắt Áo Gia Văn vẫn trợn trừng, trước khi chết, trong mắt hắn vẫn tràn ngập tia khó tin, tuyệt vọng. hắn vừa rồi còn kích động đến phát run, tưởng tượng ra tương lai tươi đẹp, nhưng tất cả đều biến mất trong nháy mắt.

Áo Gia Văn hắn chết không nhắm mắt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 44: Chỉ Có Một Người

Bên trong Hắc Ám chi sâm, nơi xảy ra đại chiến chỉ còn là một mảnh đất trống trơn. Lâm Lôi đang thu thập chiến lợi phẩm, trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười: “Nhiều trọng bảo như vậy. Giết người cướp tiền thật sự rất hấp dẫn người. Ta chỉ giết chết Áo Gia Văn mà lấy được nhiều bảo bối đến vậy, phỏng chừng trong Địa ngục, sợ rằng loại kinh doanh không vốn này sẽ có rất nhiều làm”

Rất nhanh, bảo vật đã được thu tập hết.

“Hai kiện Thượng vị thần khí, một viên Thượng vị thần Thần cách, còn có bốn viên Trung vị thần Thần cách và năm Không gian giới chỉ” Trong lòng Lâm Lôi rất kích động.

Bốn viên Trung vị thần Thần cách.

Nếu như tính cả hai viên có lúc trước, Lâm Lôi tổng cộng có sáu viên Trung vị thần Thần cách.

“Hai kiện Thượng vị thần khí này…” Lâm Lôi đánh giá hai kiện Thượng vị thần khí. Một kiện là thanh Ca Đặc Tư trường mâu, mà kiện còn lại là thanh chủy thủ màu đen.

Lúc đầu Bối Lỗ Đặc giết chết A Đức Kim Tư, chỉ thu hai viên Thần cách rồi ly khai.

A Đức Kim Tư có hai kiện Thượng vị thần khí, trong đó một kiện bị vỡ vụn, kiện còn lại là thanh chủy thủ màu đen rơi xuống xa xa, Lâm Lôi tự nhiên sẽ thu nhặt.

Lâm Lôi đem Thượng vị thần khí, Thần cách đều thu vào trong Không gian giới chỉ, trong tay chỉ còn lại năm cái giới chỉ.

“Không biết, trong Không gian giới chỉ của bốn tên Trung vị thần có cái gì. Đợi trở lại Long huyết tòa thành sẽ kiểm tra cẩn thận, còn có Không gian giới chỉ của A Đức Kim Tư. Ngoài Thượng vị thần Thần cách có lẽ còn bảo bối khác” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

“Thật là may mắn, cảm nhận được Năng lượng động tĩnh. Lập tức chạy đến, nếu không, cơ hội tốt sẽ trôi qua” Lâm Lôi thầm than may mắn.

Lần này không chỉ báo thù cho Tiểu Tạp Tát, đồng thời cũng có được không ít Thần cách, thần khí, bảo vật thế này Lâm Lôi sẽ không sợ nhiều, nhiều hơn sẽ tốt hơn.

“Lúc ta ấy ở trong Hắc Ám chi sâm, nên chạy đến kịp. Thần cấp cường giả ở ngoài Hắc Ám chi sâm muốn bay lại đây sợ rằng phải mất một giờ” Lâm Lôi tin tưởng, trong lúc nhất thời hẳn là sẽ không có ai chạy đến kịp. Dù sao chiến đấu tốn rất ít thời gian.

Lâm Lôi nhìn xung quanh một cái: “Tuy nhiên, phải rời đi thật nhanh”

“Hô”

Lâm Lôi bay lên trời, bay về phía Nam.

“Lâm Lôi, đừng đi nhanh như vậy” Một giọng nói vang lên trong đầu Lâm Lôi. Đồng thời một bóng người màu đen xuất hiện trước mặt Lâm Lôi, tóc dài màu đen, râu đen, đúng là Bối Lỗ Đặc Đại nhân dễ dàng giết chết A Đức Kim Tư.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân” Lâm Lôi thở dài trong lòng.

Bối Lỗ Đặc nhìn Lâm Lôi, trong mắt hàm chứa tia cười cười: “Lâm

Lôi, lần này ngươi thu hoạch tốt nhỉ”

“Ta cũng là may mắn thôi. Vốn cảm thấy Năng lượng cường đại, đã muốn quay lại xem. Chỉ là tốc độ phi hành của ta không đủ nhanh, lúc ta chạy đến thì A Đức Kim Tư đã chết, ta chỉ kịp thấy bốn người bọn họ tự giết lẫn nhau” Lâm Lôi thành thật nói.

Bối Lỗ Đặc gật đầu, trong mắt Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi có được từng đó, Bối Lỗ Đặc căn bản không để vào mắt.

“Lâm Lôi, có một việc, ta phải nói cho ngươi” Bối Lỗ Đặc trực tiếp nói vào chủ đề.

“Ồ?” Lâm Lôi có chút kinh dị.

Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt cười nói: “Năm đó, ta đã truyền âm cho các thần cấp cường giả ở Ngọc Lan đại lục, nói ngàn năm sau sẽ mở Chúng thần mộ địa ra?”

“Đúng” Lâm Lôi có chút nghi hoặc: “Bối Lỗ Đặc Đại nhân, chẳng lẽ ngươi muốn thay đổi chủ ý” Lâm Lôi cảm giác ra điều ẩn giấu trong lời nói của Bối Lỗ Đặc, nếu như Bối Lỗ Đặc tính như vậy, cũng là bình thường.

Hôm nay ở Ngọc Lan đại lục, ngoại trừ bản thân Bối Lỗ Đặc, Tát Địch Tư Tháp, A Đức Kim Tư đều đã chết, Thượng vị thần chỉ còn lại một mình Thanh Hỏa Lôi Lâm.

“Không” Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói: “Ngàn năm sau vẫn mở ra Chúng thần mộ địa, tuy nhiên, ta đã thương lượng với Thanh Hỏa, nửa tháng sau, ta sẽ để cho Thanh Hỏa một mình tiến vào Chúng thần mộ địa”

“Chỉ có một mình hắn?” Lâm Lôi rất giật mình.

Bối Lỗ Đặc gật đầu.

“Bối Lỗ Đặc Đại nhân, hôm nay ở Ngọc Lan đại lục còn có các Thần cấp cường giả khác” Lâm Lôi liền nói, Lâm Lôi cảm giác Bối Lỗ Đặc làm như vậy không công bằng với các thần cấp cường giả khác. Dù sao những người khác đều ở Ngọc Lan đại lục, ít nhất cũng cho người ta một cơ hội chứ.

Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói: “Không được, trọng bảo trong Chúng thần mộ địa, chỉ đạt đến Thượng vị thần đỉnh mới có thể đoạt được, Thượng vị thần bình thường, Hạ vị thần và Trung vị thần tiến vào nhiều nhất chỉ có một viên Thần cách mà thôi

Lâm Lôi trong lòng vừa động: “Trọng bảo này sợ là Chủ thần khí”

Bối Lỗ Đặc tiếp tục nói: “Cho nên, Lâm Lôi ngươi giúp ta thông báo với bọn Tháp La Sa một cái. Nói cho bọn họ chuyện này. Bọn họ muốn đi hay muốn ở thì mặc bọn họ” Bối Lỗ Đặc có chút giao tình với Tháp La Sa.

Dù sao Tháp La Sa cũng đã từng làm người quản lý của 11 tầng đầu tiên trong Chúng thần mộ địa.

“Lời này ta nhất định nói lại” Lâm Lôi đáp.

Tiếp theo, Bối Lỗ Đặc và Lâm Lôi phân khai. Lâm Lôi rất nhanh bay về Long huyết tòa thành.

Sau khi trở lại Long huyết tòa thành, đầu tiên Lâm Lôi đem năm Không gian giới chỉ lấy máu nhận chủ. Rồi cẩn thận kiểm tra các vật phẩm trong đó, kiểm tra thì thấy có nhiều vật phẩm rất tốt. Trong Không gian giới chỉ của Áo Gia Văn còn có một viên Hỏa thuộc tính Hạ vị thần Thần cách, trong Không gian giới chỉ của cường giả cũng có một viên Địa thuộc tính Hạ vị thần Thần cách, đồng thời còn có vài món Thần khí nữa.

Từ đó, trên người Lâm Lôi có sáu viên Trung vị thần Thần cách, hai viên Hạ vị thần Thần cách, vài kiện Hạ vị thần khí và Trung vị thần khí, cùng với hai kiện Thượng vị thần khí.

Lâm Lôi đem đống này sắp xếp khiến cho Địch Lỵ Á ở bên cạnh hoảng sợ. Sau đó Lâm Lôi chỉ rõ chi tiết đoạt được như thế nào mới khiến Lâm Lôi thở dài một hơi.

Trong đình viện nơi ở của hai người Lâm Lôi và Địch Lỵ Á, Lâm Lôi đang uống rượu hoa quả.

“Tên Áo Gia Văn đó cuối cùng cũng chết” Địch Lỵ Á thở dài nói.

“Đã chết, Tây Ni mà biết được tin này thì trong lòng cũng sẽ dễ chịu hơn một ít. Trong đáy lòng, Lâm Lôi kỳ thật cũng hiểu được, một đám cường giả từ Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam phủ xuống, là do hắn, Áo Lợi Duy Á và Đức Tư Lê ba người gây họa.

Địch Lỵ Á cảm thấy đề tài này có áp lực nên nói lảng sang chuyện khác: “Lâm Lôi, lúc trước Ngọc Lan đại lục có rất ít thần cấp cường giả, Thần cách cũng quá ít. Không ngờ rằng, bây giờ lại có nhiều Thần cách đến như vậy”

“Được nhiều Thần cách?” Lâm Lôi rất rõ ràng, mỗi một viên Thần cách đều là phải trải qua giết chóc mới đoạt được, không phải là người khác giết hắn thì là hắn giết người khác.

“Thần cách, cũng không phải quá tốt” Lâm Lôi cảm thán thở dài.

Địch Lỵ Á nghe xong, liền hiểu được suy nghĩ trong lòng Lâm Lôi.

“Ta đột nhiên cảm thấy minh bạch” Trong mắt Địch Lỵ Á sáng lên: “Ngọc Lan đại lục trước kia rất ít thần cấp cường giả, có thể đếm trên đầu ngón tay, Thần cách tự nhiên khó có thể đạt được. Nhưng bây giờ, Thần cấp cường giả nhiều hơn. Người thực lực mạnh có thể có được Thần cách, người thực lực yếu sẽ bị giết. Giống như người giàu càng giàu hơn, còn người nghèo ngay cả tiền vốn của mình cũng bị cướp đoạt.

Cường đại như Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa.

Bọn họ muốn có Thần cách rất dễ dàng. Ngay cả Thượng vị thần bình thường bọn họ cũng có thể dễ dàng giết chết.

Hạ vị thần bình thường sẽ là người bị cướp đoạt, bọn họ sẽ bị giết, Thần cách bị cướp đi.

Mà Lâm Lôi, vốn cũng là người bị cướp đoạt.

Chỉ là, hắn có một Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí không trọn vẹn, nhờ có cái này mà khiến cho địa vị của Lâm Lôi thay đổi, khiến hắn đứng vững được. Ít nhất có năng lực chống bị cướp đoạt, ngẫu nhiên hắn còn có thể cướp đoạt người khác.

“Ân, Lâm Lôi bây giờ Địa Hỏa thuộc tính đã có Hạ vị thần Thần cách và Trung vị thần Thần cách. Không phải có thể cho hai người thành Trung vị thần sao?” Địch Lỵ Á đột nhiên nói.

Lâm Lôi trong lòng vừa động: “Hỏa thuộc tính?”

Lúc đầu An Nạp Tư chết, Lâm Lôi được một viên Hỏa thuộc tính Trung vị thần Thần cách, bên trong Không gian giới chỉ của Áo Gia Văn có một viên Hỏa thuộc tính Hạ vị thần Thần cách.

“Ốc Đốn” Lâm Lôi đột nhiên thần thức tìm thấy Ốc Đốn. “Ốc Đốn, đến đình viện của ta”

Ốc Đốn thích tu luyện Hỏa nguyên tố pháp tắc, nhưng tư chất của Ốc Đốn lại rất bình thường. Theo tốc độ tu luyện của Ốc Đốn, sợ rằng ngàn năm thậm chí càng lâu hơn mới đạt đến Thần vực.

“Ca” Ốc Đốn đẩy cửa đình viện ra, cười cười đi vào: “Ca ngươi tìm ta?”

Lâm Lôi cười cười nhìn đệ đệ của mình: “Ốc Đốn, tu luyện Hỏa nguyên tố pháp tắc thế nào rồi?”

Nhắc đến việc này, Ốc Đốn không khỏi đau khổ, bất đắc dĩ nói: “Ca ngươi cũng biết tốc độ tu luyện của ta, bây giờ mới bắt đầu một điểm mà thôi. Theo như tốc độ này, không biết lúc nào mới đạt đến Thánh vực cực hạn. Càng không biết đến bao giờ đột phá bình cảnh Thánh vực cực hạn, mới có thể đạt đến Thần vực”

Lâm Lôi cười.

“Ốc Đốn, ngươi xem đây là cái gì” Lâm Lôi lật tay đã đem hai viên Hỏa thuộc tính Thần cách đặt trên mặt bàn đá.

Ốc Đốn nhìn hai viên Thần cách màu đen tản ra hồng cách trước mặt, hai mắt trợn trừng lên, sau đố giật mình nhìn Lâm Lôi, lắp bắp nói: “Ca, ngươi, ngươi đây là?”

“Đây là hai viên Hỏa thuộc tính Thần cách, một viên là Hạ vị thần Thần cách, một viên là Trung vị thần Thần cách. Ngươi trước tiên luyện hóa một viên, sau đó luyện hóa viên Trung vị thần Thần cách này. Đợi toàn bộ luyện hóa thành công, ngươi sẽ là Trung vị thần” Lâm Lôi nói.

Ốc Đốn có chút ngây ngốc. Vừa rồi hắn đang cùng thê tử nói về chuyện tương lai. Bây giờ Lâm Lôi kêu hắn đến nói cho hắn có hai viên Thần cách, ngươi luyện hóa toàn bộ sẽ là Trung vị thần.

“Trung, Trung vị thần?” Ốc Đốn cảm thấy óc mình loạn lên, chỉ có ba chữ rất to Trung vị thần.

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á nhìn nhau cười.

“Hô” Ốc Đốn thở ra một hơi, rốt cuộc cũng cho đầu óc khôi phục lại bình thường, hắn nhìn Lâm Lôi: “Ca, ta đối với ngươi thật sự không có gì để nói, trong lòng ta nhiều năm như vậy vẫn mơ ước ta có thể thành thần. Nhưng không ngờ rằng, chỉ chớp mắt ngươi để ta trở thành Trung vị thần. Cái này, cái này thật là, ca không thể đả kích người như vậy, ta bị ngươi dọa sắp hỏng rồi đó.

“Tên hỗn tiểu tử nhà ngươi”

Lâm Lôi cười mắng: “Nhớ kỹ, luyện hóa Hạ vị thần Thần cách trước”

“Ta sẽ luyện hóa bây giờ” Ốc Đốn không nhẫn được sự kích động. Lập tức lấy máu đem Thần cách thu vào trong cơ thể, sau đó đem viên Trung vị thần Thần cách thu vào Không gian giới chỉ, Ốc Đốn đi ra ngoài còn cảm thán nói: “Ai, ca, ngươi vẫn chưa lợi hại lắm. Nếu như có thêm một viên Hỏa thuộc tính Trung vị thần Thần cách, để ta liên tục luyện hóa, vậy không phải ta sẽ thành Thượng vị thần sao?”

Lâm Lôi nhìn bộ dáng cười cười của Ốc Đốn, cũng biết tâm trạng Ốc Đốn lúc này rất tốt.

“Còn muốn Thượng vị thần Thần cách? Ngươi nhanh sai người chuẩn bị yến tiệc đi. Tối nay ta có chuyện quan trọng muốn tuyên bố”

Ốc Đốn lập tức lớn tiếng đáp: “Tuyệt đối không có vấn đề”

Ở trong Long huyết tòa thành, Thần cấp cường giả chỉ ngẫu nhiên ăn tối cùng một nơi. Tối hôm đo, Lâm Lôi chủ động mời đám người Tháp La Sa, Đế Lâm. Lâm Lôi vẫn còn nhớ kỹ lời nhắc nhở của Bối Lỗ

Đặc với hắn.

Trong bữa tiệc, mọi người ăn uống nói chuyện.

“Các vị” Giọng nói của Lâm Lôi đột nhiên cao lên, nhất thời tất cả mọi người trong đại sảnh đều im lặng.

Đám người Tháp La Sa, Đế Lâm, Vũ Thần, Đại Tế Ti đều nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi.

“Có một chuyện, phải nói cho mọi ngườu, một thời gian nữa Bối Lỗ Đặc Đại nhân sẽ mang theo Thanh Hỏa Đại nhân vào Chúng thần mộ địa” Lâm Lôi mở miệng nói.

“Muốn mở Chúng thần mộ địa ra trước?” Tháp La Sa vui vẻ nói.

Lâm Lôi lắc đầu nói: “Không phải vậy, bởi vì lần này, chỉ để cho một mình Thanh Hỏa Đại nhân đi vào”

Đám người Tháp La Sa, Đế Lâm đều sửng sốt. Bọn họ ở lại Ngọc Lan đại lục thật ra là muốn xem rốt cuộc trọng bảo trong Chúng thần mộ địa là cái gì. Đều chỉ có ý niệm xem kịch mà thôi.

“Không cho chúng ta đi vào, vậy Thanh Hỏa Đại nhân có được Trọng bảo hay không chúng ta cũng không có khả năng được biết” Tháp La Sa lắc đầu thở dài, chợt nhìn Đế Lâm ở bên cạnh: “Đế Lâm, ngươi nghĩ thế nào, ta cảm giác nhàm chán, A Đức Kim Tư đã chết, Chúng thần mộ địa chỉ có một mình Thanh Hỏa Đại nhân đi vào. Ta thấy, Ngọc Lan đại lục cũng không còn lý thú gì. Ta chuẩn bị vài ngày nữa sẽ rời khỏi Ngọc Lan đại lục Vị diện đến Địa ngục, ngươi thì sao?”

“Ta?”

Đế Lâm chần chờ trong chốc lát rồi nói: “Vậy ta và ngươi cùng đi Địa ngục”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.13 - Chương 45: U Lam Phủ

Hi Tắc ở bên cạnh cầm chén rượu uống cạn: “Đến Địa ngục? A Đức Kim Tư và mấy tên thủ hạ Trung vị thần của hắn đã chết. Bây giờ Bối Lỗ Đặc Đại nhân chỉ để cho Thanh Hỏa Đại nhân một mình tiến vào Chúng thần mộ địa, vậy ta sẽ đi cùng các ngươi”

Vũ Thần, Đại Tế Ti không nói, nhưng mọi người đều biết, Vũ Thần phải đi theo Tháp La Sa.

“Lâm Lôi, ngươi thì sao?” Hi Tắc nhìn về phía Lâm Lôi: “Ngươi đi cùng chúng ta chứ. Ở Ngọc Lan đại lục đã không còn hứng thú rồi”

“Ta?” Lâm Lôi liếc nhìn Địch Ly Á ở bên cạnh một cái, cười nói với Hi Tắc: “Ta không vội, đám các ngươi đã tu luyện mấy ngàn năm, ta cho đến bây giờ còn chưa tu luyện được trăm năm, huống chi, Bối Bối hắn bây giờ còn ở trong Hắc Ám chi sâm”

“Thật đáng tiếc” Hi Tắc cảm thán một tiếng.

Tháp La Sa, Đế Lâm, Vũ Thần và Hi Tắc đều mở miệng nói chuyện, nói về chuyện tương lai trong Địa ngục.

Lâm Lôi nhìn bọn họ. Hắn phải thừa nhận, đáy lòng hắn cũng rất hâm mộ.

“Địa ngục…”

Địa ngục, trong lòng Lâm Lôi chỉ có tưởng tượng vô biên.

Sáng ngày thứ ba sau bữa yến tiệc, đám người Tháp La Sa chuẩn bị rời khỏi Ngọc Lan đại lục Vị diện, một đám người tụ tập ở Long huyết tòa thành. Trong đó có Pháp Ân, cũng có Địch Khắc Tây, bọn họ đều đến đưa tiễn sư phụ của bọn họ.

“Đế Lâm, ngươi mang theo cả hai nhi tử của ngươi” Hắc thạch cười nói.

Đế Lâm gật gật đầu: “Tất nhiên” Hai người con trai của Đế Lâm đều là Lục Mục Kim nghê, trước khi Đế Lâm tiến vào Chúng thần mộ địa, Đế Lâm đã hỏi Lâm Lôi một viên Hạ vị thần Thần cách cho một người con của hắn. Sau này, sau khi từ Chúng thần mộ địa đi ra, hắn đã là Trung vị thần.

Lúc ấy, rất nhiều thần cấp cường giả từ Qua Ba Đạt Vị diện ngục giam phủ xuống. Đế Lâm cũng thuận tay giết chết một tên Hạ vị thần. Đoạt lấy Thần cách cho con của mình.

“Sư phụ” Mấy người Địch Khắc Tây không muốn rời xa Đại Tế Ti Khải Sắt Lâm.

“Tu luyện cho tốt” Đại Tế Ti ôn hòa nói: “Các ngươi bây giờ đều đã là Thánh vực, đợi đến khi đạt đến Thần cấp, nếu như cảm giác không muốn ở Ngọc Lan đại lục, thì hãy đi Chí cao vị diện nhé. Ở đó mới là nơi mà Thần cấp cường giả phải đến”

“Sư phụ, ngươi đi đâu?” Địch Khắc Tây hỏi.

“Ta, ta khác với bọn họ, ta chuẩn bị đi Sinh Mệnh thần giới” Đại Tế Ti lạnh nhạt nói.

“Được rồi, mọi người xuất phát thôi” Tháp La Sa nhìn xung quanh, liền nói.

Lập tức, dưới cái nhìn của đám người Lâm Lôi, nhóm Thần cấp cường giả liền bay khỏi Long huyết tòa thành về phía Bắc Cực băng nguyên. Rất nhanh biến mất ở phía chân trời.

“Bọn Hi Tắc, Đế Lâm cũng đã đi rồi” Lâm Lôi thấp giọng nói, Địch Lỵ Á ở bên cạnh liếc Lâm Lôi một cái.

Tin tức Thanh Hỏa một mình một người tiến vào Chúng thần mộ địa rất nhanh lặng lẽ truyền khắp cả Ngọc Lan đại lục. Đây cũng là Lâm Lôi làm theo ý của Bối Lỗ Đặc. Hơn nữa A Đức Kim Tư và tứ đại Trung vị thần thủ hạ của hắn đều chết hết, ảnh hưởng rất nhiều đến đám Thần cấp cường giả ở Ngọc Lan đại lục.

Trừ một ít Thần cấp cường giả, còn hầu hết Thần cấp cường giả đều rời khỏi Ngọc Lan đại lục đi đến Chí cao vị diện.

Sau khi A Đức Kim Tư chết, trải qua thời gian khoảng 16 năm, Ốc Đốn rốt cuộc luyện hóa hoàn toàn Hạ vị thần Thần cách, từ đó hắn trở thành Hạ vị thần. Mà Địch Lỵ Á, ở năm thứ 19 rốt cuộc đã luyện hóa hoàn toàn viên Phong hệ Trung vị thần Thần cách, trở thành Trung vị thần.

Lịch Năng lượng năm 100092, lá rụng từ từ phủ xuống.

“Ông” cả thiên địa đều khe khẽ run lên. Một loại ba động đặc thù truyền đến, Lâm Lôi vô cùng quen thuộc loại ba động này.

Lâm Lôi đang đứng ở dưới tàng cây đột nhiên quay đầu nhìn về phương bắc, nhướng mày nói: “Ân? Lại có người một mình thành thần?” Đây đúng là ba động do Thiên địa pháp tắc phủ xuống, cũng chỉ có một mình thành thần mới khiến cho Thiên địa pháp tắc phủ xuống.

“Lâm Lôi, đến nơi của ta” Giọng nói của Bối Lỗ Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi nghi hoặc trong lòng nhưng vẫn lập tức bay khỏi Long huyết tòa thành, bay về phía Hắc Ám chi sâm.

Ngay khi Lâm Lôi vừa mới bước vào Kim chúc tòa thành, liền đã nghe được một giọng nói: “Lão Đại” Giọng nói của Bối Bối rất lớn, Lâm Lôi ngẩng đầu lên nhìn không khỏi cảm thấy kinh ngạc: “Bối Bối, ngươi” Hắn giật mình phát hiện, hắn không có cách nào cảm ứng được khí tức của Bối Bối.

Lâm Lôi nhớ đến Thiên địa Pháp tắc ba động vừa rồi, trong nháy mắt hiểu ra: “Bối Bối, vừa rồi chẳng lẽ là ngươi?”

“Đúng vậy?” Bối Bối đắc ý chống tay: “Lão Đại, ta mất 20 năm thời gian, rốt cuộc cũng đã lĩnh ngộ được hắc ám nguyên tố huyền ảo. Ta lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc, cho nên, bây giờ đã là Trung vị thần”

“Ách, lời hại quá” Lâm Lôi cười chế nhạo.

Thành thần, Phong nguyên tố pháp tắc có chín loại huyền ảo, cho nên phải lĩnh ngộ ba loại mới có thể trở thành Trung vị thần, hoặc là lĩnh ngộ hai loại và đem hai loại đo sdung hợp lại cũng có thể trở thành Trung vị thần. Mà Địa, Hỏa, Thủy, hắc Ám đều có sáu loại huyền ảo, chỉ cần lĩnh ngộ hai loại là có thể trở thành Trung vị thần.

“Lâm Lôi, vào đây” Một giọng nói truyền từ trong đại sảnh cách đó không xa truyền ra.

Lâm Lôi và Bối Bối liền cùng nhau đi vào phòng khách. Bối Lỗ Đặc vuốt râu cười cười nhìn Bối Bối: “Ta cung cấp nhiều điều kiện như vậy, nhưng chỉ bắt ngươi lĩnh ngộ Hắc Ám nguyên tố huyền ảo đơn giản nhất. Mà ngươi mất đến 20 năm, nếu để cho Lâm Lôi lĩnh ngộ, sợ rằng một năm là đủ rồi. Ngươi còn kiêu ngạo”

“Hắn là Lão Đại của ta mà, Lão Đại của ta đương nhiên lợi hại hơn ta” Bối Bối không thèm để ý.

Bối Lỗ Đặc chỉ biết lắc đầu cười, chợt hắn nhìn về phía Lâm Lôi:

“Lâm Lôi, ngươi ngồi xuống đi” Lâm Lôi y mệnh ngồi xuống một bên.

Bối Lỗ Đặc cảm thán nói: “Lâm Lôi, ngươi tu luyện thế nào rồi, lúc nào có thể đạt đến Trung vị thần?”

“Ta không rõ nắm. Tuy nhiên, ở phương diện Đại địa pháp tắc, hai loại huyền ảo là Đại địa mạch động và Thổ chi nguyên tố đã dung hợp hơn phân nửa. Phỏng chừng mấy chục năm nữa là sẽ hoàn toàn dung hợp hai loại huyền ảo” Lâm Lôi không hề giấu giếm.

Bối Lỗ Đặc không khỏi tán thán: “Vừa lĩnh ngộ vừa dung hợp? Không tham lam, ngươi thật là thông minh”

“Đây là do Lôi Lâm tiên sinh hướng dẫn ta làm như vậy” Lâm Lôi nói.

“Ân” Bối Lỗ Đặc thở dài nói. “Có một chuyện ta cũng nên nói cho ngươi, Lâm Lôi, quá khứ ngươi có nghi hoặc tại sao Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc đột nhiên biến mất?”

Hai mắt Lâm Lôi sáng lên.

“Đáp án rất đơn giản, Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc bị cường giả trong Địa ngục đưa xuống Địa ngục” Bối Lỗ Đặc cười nói: “Chuẩn xác mà nói, Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc các ngươi thực ra thuộc về Tứ thần thú gia tộc trong Địa ngục”

Lâm Lôi chấn động trong lòng, kinh dị nói: “Tứ thần thú gia tộc?”

“Tứ thần thú gia tộc đó, là gốc rễ của Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc các ngươi” Bối Lỗ Đặc cảm thán nói: “Mỗi một đệ tử gia tộc, nếu như muốn thoán thai hoán cốt, đều phải trở về Tứ thần thú gia tộc, trải qua Tông từ tẩy lễ”

“thoán thai hoán cốt? Tông từ tẩy lễ?” trong lòng Lâm Lôi càng thêm nghi hoặc.

Bối Lỗ Đặc gật đầu nói: “Lâm Lôi, chẳng lẽ ngươi không phát hiện, Tứ đại chung cực chiến sĩ gia tộc bình thường cảm ngộ Pháp tắc rất thấp, như lịch đại tổ tiên của ngươi, ngay cả lĩnh ngộ một chút cũng khó có thể, ngẫu nhiên lĩnh ngộ thì tốc độ cũng rất chậm”

Lâm Lôi liền gật đầu.

Đệ đệ Ốc Đốn của mình thực ra lĩnh ngộ cũng rất chậm.

“Tốc độ lĩnh ngộ chậm như vậy, còn chưa bằng nhân loại, sao xứng với Tứ thần thú gia tộc? Tốc độ tu luyện chậm là bởi vì bọn họ chưa trải qua Tông từ tẩy lễ” Bối Lỗ Đặc cảm thán nói: “Tông từ tẩy lễ của Tứ thần thú gia tộc vô cùng bí ẩn, ta nghĩ thì đơn giản, Tông từ tẩy lễ của Tứ thần thú gia tộc vô cùng nổi danh ở trong Địa ngục”

Bối Lỗ Đặc nhìn Lâm Lôi, theo Bối Lỗ Đặc thấy…

Lâm Lôi hôm nay tu luyện đã rất kinh người, một khi trải qua Tông từ tẩy lễ tuyệt đối sẽ là một thiên tài kinh khủng.

“Lâm Lôi, ngươi muốn trở về Tứ thần thú gia tộc, muốn gặp ămtj các tiền bối không?” trong mắt Bối Lỗ Đặc có tia mỉm cười.

Lâm Lôi trù trừ, có chút do dự không quyết.

Dì sao một khi ly khai Ngọc Lan đại lục Vị diện, quay lại rất khó khăn, hơn nữa Lâm Lôi cũng phải tôn trọng ý kiến của Địch Lỵ Á.

“Nam nhân, sao có thể do dự bất quyết? Bối Lỗ Đặc quát khẽ: “Huống chi, một cái Ngọc Lan đại lục mà thôi, nhân vật thiên tìa như ngươi lại ở trong Vật chất vị diện sao? Địa ngục rộng lớn, cường giả như vân mới là nơi thích hợp nhất với ngươi”

Lâm Lôi chấn động trong lòng.

“Lão Đại, Địa ngục rất thú vị. Theo như gia gia nói thì Kim chúc tòa thành chính là mua ở trong Địa ngục” Bối Bối liền nói, Bối Bối rất tò mò nên rất chờ mong Chí cao vị diện Địa ngục.

“Tứ thần thú gia tộc ở U Lam Phủ thuộc Huyết Phong đại lục ở Địa ngục” Bối Lỗ Đặc trực tiếp nói: “Ngươi có đi hay không, tự mình lựa chọn.

Lâm Lôi lập tức hành lễ: “Vâng, Bối Lỗ Đặc Đại nhân”

“Bối Bối, chúng ta đi thôi” Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối.

“Ồ” Bối Bối gật đầu.

Lâm Lôi nhìn thấy vẻ mặt Bối Bối thì thầm than trong lòng. Bối Bối và hắn cùng lớn lên, trong cơ thể có nhiệt huyết như hắn, đều thích khiêu chiến, thích mạo hiểm. Lâm Lôi biết trong lòng Bối Bối rất muốn đến Địa ngục, nhưng Lâm Lôi muốn đi Địa ngục, phải thuyết phục Địch Ly Á.

Bên trong Long huyết tòa thành.

Địch Ly Á liếc mắt nhìn Lâm Lôi ở bên cạnh. Nàng biết Lâm Lôi suy nghĩ cái gì, đặc biệt là ba ngày gần đây, trong mắt Lâm Lôi thi thoảng hiện lên tia chờ mong, một tia mênh mang. Khiến cho trong lòng Địch Ly Á cũng rất khó chịu.

“Lâm Lôi” Địch Ly Á cắn răng nghĩ ra quyết đinh.

“Ân?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Địch Ly Á ở bên cạnh.

Địch Lỵ Á nhìn hắn, cố ý thở dài nói: “Lâm Lôi, ngươi có cảm thấy cuộc sống ở Ngọc Lan đại lục không còn gì kích thích không?”

“”Đúng vậy” Hai mắt Lâm Lôi nhất thời sáng lên: “Địch Lỵ Á, ta cũng có cảm giác như vậy, ngươi nói chúng ta có nên….” Lâm Lôi nói một nửa, nhưng hắn nhìn thấy Địch Lỵ Á, trên mặt hiện ra vẻ tươi cười: “Địch Lỵ Á, cảm ơn”

Lâm Lôi đã hiểu ý của Địch Lỵ Á.

Địch Lỵ Á là muốn thành toàn cho hắn.

“Thực ra, cuộc sống yên bình 20 năm ta đã rất thỏa mãn” Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

Địch Lỵ Á cảm thán nói: “Lâm Lôi, ta biết ngươi, là người không ngừng phấn đấu, luôn tràn ngập đấu chí, ta thích ngươi như vậy. Ở Ngọc Lan đại lục không có khiêu chiến, đấu chí của ngươi sẽ mai một, hơn nữa ở sâu trong lòng ta, cũng khát vọng cuộc sống kích thích một chút”

“Hơn nữa, ta đã trở thành Trung vị thần” Địch Lỵ Á nhìn Lâm Lôi: “Ít nhất bản lãnh chạy trốn cũng không tệ, ta sẽ không trở thành vướng bận của ngươi”

Lâm Lôi cười, ôm Địch Lỵ Á vào ngực: “Địch Lỵ Á, chúng ta cùng nhau đi Địa ngục nhé”

“Cùng đi Địa ngục” Địch Lỵ Á cũng nhẹ giọng nói.

“Còn có ta, ta và các ngươi cùng nhau đi” Bối Bối lập tức từ bên cạnh chui ra, lập tức lớn tiếng kêu lên: “Ta cũng muốn đi Địa ngục, ta cũng muốn đi”

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á nhìn nhau, đều nở nụ cười.

Ba ngày sau, sáng sớm trời cuối thu trời rất rét. Tuy nhiên ở Long huyết tòa thành hôm nay có rất nhiều người tụ tập ở Luyện võ trường. Bọn họ đều đến tiễn đưa ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối.

Lâm Lôi nhìn đám người trước mặt. Có Hi Nhĩ Mạn thúc thúc dạy mình từ nhỏ. Cũng có thân nhân của mình như Ốc Đốn, Thái Lặc, Toa Toa, A Nặc… cũng có Ba khắc ngũ huynh đệ cùng mình chiến đấu, Tái Tư Lặc, Chiêm Ni, Lệ Bối Tạp tỷ muội, còn có Ma thú Hắc Lỗ của mình,…. Còn có bằng hữu Đức Tư Lê.

Mọi người đều tụ tập lại.

“Ca” trong mắt Ốc Đốn tràn ngập không muốn.

“Ốc Đốn, tất cả giao lại cho ngươi” Lâm Lôi vỗ vỗ vai Ốc Đốn: “Ta tin ngươi có thể, nếu có vấn đề gì lớn, ngươi có thể đến Hắc Ám chi sâm. Ta đã bái thác Bối Lỗ Đặc Đại nhân, đến lúc đó hắn sẽ hỗ trợ”

“Ân, ta biết” Ốc Đốn lập tức gật đầu.

Viên Địa thuộc tính Hạ vị thần Thần cách đưa cho Ốc Đốn, sau này đưa viên Thần cách cho ai để cho Ốc Đốn xử lý, đồng thời Lâm Lôi cũng đem viên Địa thuộc tính Trung vị thần Thần cách cho Ba Khắc. Ba Khắc dù sao cũng đã là Hạ vị thần địa hệ. Sau khi Hán Bố Lý Đặc chết, Lâm Lôi có được viên phong thuộc tính Trung vị thần Thần cách, Lâm Lôi giao cho Hắc Lỗ.

“Chủ nhân” Hắc Lỗ nhìn Lâm Lôi, hắn vô cùng cảm kích Lâm Lôi.

Là Lâm Lôi để cho hắn trở thành Hạ vị thần, mà hôm nay Lâm Lôi lại cho hắn một viên Phong thuộc tính Trung vị thần Thần cách

“Phụ thân” Thái Lặc, Toa Tọa đều nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi sờ sờ đầu con trai và con gái của mình.

“Ha ha, không biết chừng năm sau ta có thể quay về” Lâm Lôi cố gắng cười, chợt quay người lại: “Chúng ta đi thôi” Ba người Lâm Lôi, Bối Bối và Địch Ly Á trực tiếp bay lên, biến mất ở chân trời phía Bắc.

Trong mắt đám người Ốc Đốn, Hắc Lỗ, Ba Khắc không khỏi có nước mắt.

Lần này Lâm Lôi ly khai Ngọc Lan đại lục Vị diện, lúc nào mới có thể quay về?

“Ca” Trong lòng Ốc Đốn rất cảm kích ca ca của mình. Long huyết chiến sĩ gia tộc hoàn toàn do Lâm Lôi làm hưng thịnh lại. Mà bây giờ, Lâm Lôi mặc dù ly khai, cũng khiến cho ba người Ốc Đốn, Hắc Lỗ, Ba Khắc sắp trở thành Trung vị thần, lại còn có Bối Lỗ Đặc chiếu cố, căn cơ của gia tộc Ba Lỗ Khắc không thể phá hủy được.

Mùa xuân năm 10092, Lâm Lôi mang theo thê tử Địch Ly Á của mình cùng với Bối Bối ly khai Ngọc Lan đại lục, đi đến Chí cao vị diện Địa ngục.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 1: Kính Nguyệt Nhai

Một trong tứ đại chí cao vị diện, địa ngục!

Vầng trăng lạnh lẽo tựa như một cái lưỡi liềm màu tím giắt qua bầu trời đêm, tản ra ánh trăng màu tím yêu dị, bao trùm cả thế giới khôn cùng ở phía dưới.

"Oành đùng đùng sóng nước u ám đập liên hồi vào vách núi cao vạn thước, đã hàng ngàn tỷ năm rồi, vô luận sóng từ biển lớn đánh vào như thế nào, vách núi này cũng vẫn như ngàn tỷ năm trước, vẫn đứng ở đó.

Vách núi này, thẳng từ trên xuống dưới, như được dao cắt, mặt ngoài bóng loáng giống như kính. Tại địa ngục này được gọi là Kính Nguyệt nhai.

Tại nơi cao nhất của Kính Nguyệt nhai, có một tòa thành cổ kính làm từ quáng thạch trong suốt màu tím, tòa thành cổ kính phảng phất như đã tồn tại từ lâu lắm rồi, chỉ là bên trong tòa thành màu tím này luôn có ánh sáng mơ hồ mộng ảo chiếu ra.

Ở giữa tòa thành màu tím, trên mặt đất trống trải được lát bởi một loại đá cũ kỷ màu vàng, cực kỳ bằng phẳng.

Ở trên đó, có hai người đang đứng canh một cái ma pháp trận rất lớn khuôn viên cả trăm thước, ma pháp trận này so với bắc cực băng nguyên truyền tống ma pháp trận không biết mà còn lớn hơn bao nhiêu lần, ở hai bên ma pháp trận này, có hai gã đàn ông khỏe mạnh đang đứng.

Hai người này, bên trong mặc trang phục màu tím, bên ngoài khoác trường bào màu tím thêu chỉ vàng, trên trán cũng có ấn ký đặc thù màu tím.

"Tam ca cũng thật là, không bỏ lỡ một chút thời gian tu luyện nào" Gã tóc ngắn màu đen cười nói.

Gã nam tử tóc bạc bên cạnh cũng cười nói: "Tam ca tu luyện như vậy, phỏng chừng không bao lâu nữa, Tam ca có thể đảm nhiệm được chức đội trưởng rồi". Cách hai người không xa, có một thanh niên đầu bóng lưỡng đang khoanh chân ngồi trên mặt đất, trang phục cũng giống như bọn họ.

"Ông…”

Trên mặt đất, ở bên trong ma pháp trận cực lớn đó lại một lần nữa tản mát ra sương mù che chắn ánh sáng, chợt có ba bóng người vặn vẹo xuất hiện ở giữa ma pháp trận. Đợi đến khi sương mù biến mất, mới thấy rõ trên mặt đất hiện ra ba người. Ở chính giữa là thanh niên mặc trường bào màu lam, hai bên là mỹ nữ tóc dài màu vàng cùng một vị thiếu niên thanh tú có vẻ rất tinh quái.

Ba người này cũng rất lạ lẫm nhìn ra bốn phía.

"Ồ!" Gã thanh niên tóc đen áo tím cười ha ha nói "Thật hiếm có. Lần này ba người đi đến địa ngục, lại đều đạt tới thần cấp. Hình như trong đó hai người đều là trung vị thần cấp bậc. Ba người bọn họ xem như tương đối thông minh, chưa đạt tới Thánh vực đã đến đây, ha ha…"

"Thánh vực thực lực đi tới địa ngục, đó là ngu ngốc" Nam tử tóc bạc cười nói.

Thanh niên đầu bóng lưỡng đang khoanh chân tu luyện đứng lên, người này có một đôi mắt màu bạc lạnh như băng. Hắn trực tiếp đi tới, lạnh nhạt nói: "Hoan nghênh các ngươi, đi tới thế giới của cường giả - địa ngục!" Âm thanh khàn khàn vang lên trong không trung.

Ba người vừa được truyền tới, chính là Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối.

"Thật mạnh!" Lâm Lôi nhìn thấy ba người này, trong lòng không nhịn được cảnh giác "Thực lực ba người này đều vượt qua ta, phỏng chừng là trung vị thần, nhưng cũng có thể là thượng vị thần".

Bối Bối lúc này cũng là vui mừng lẫn sợ hãi hô lớn: "Oa, áo bào màu tím thật để coi. Nơi này là địa ngục sao? Ô ô, khí tức nguyên tốc thật đậm đặc, còn có. Người mạnh cũng rất nhiều… Ha ha, xem mấy người,cái kia, lại có sinh vật có sáu cái sừng, ta lần đầu tiên được nhìn thấy".

Trên mặt đất trống, trừ ba người áo bào tím ra. Bên cạnh còn có hơn mười dạng sinh vật khác nhau. Gần một nửa là có bộ dáng con người. Còn đại đa số còn lại đều là bộ dáng kỳ dị, rất nhiều kiểu Lâm Lôi bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy.

Nam tử áo tím đầu bóng lưởng kia đưa đôi mắt lạnh như băng nhìn kỹ Bối Bối: "Câm miệng!"

Bối Bối không khỏi ngạc nhiên.

"Lời nói của ta. Chỉ nói một lần! Các ngươi nghe rõ rồi chứ, nếu không có bị giết chết cũng đừng trách người khác" Nam tử áo tím đầu bóng lưởng giọng khàn khàn tựa hồ chưa bao giờ dao động.

Bối Bối hiển nhiên có chút không bực bội, nhưng Lâm Lôi tay phải khoác lên trên vai Bối Bối, khẽ dùng sức ngăn chặn Bối Bối, đồng thời dùng linh hồn trao đổi nói: "Bối Bối, nơi này là địa ngục, chúng ta ở chốn này chưa quen, đưng có gây họa nữa. Bối Lỗ Đặc đại nhân thực lực mạnh như vậy, cũng không thể nào quản lý được địa ngục".

Bối Bối tận đáy lòng mặc dù tức giận, cũng thành thật không gây náo loạn nữa: "Lão Đại, ta biết".

"Ba người các ngươi đến từ vật chất, các ngươi phải làm bây giờ, chính là đứng ở bên kia!" Nam tử áo tím đầu bóng lưởng đưa ngón tay chỉ về phía khoảng đất trống bên cạnh, nơi đó đang có hơn mười sinh vật đang yên lặng đứng. Lâm Lôi không khỏi nhìn lại.

[Hơn mười sinh vật này một nửa giống với loài người, đó cũng là các chủng tộc khác.

"Trong hơn mười sinh vật này, chỉ có năm người là thần cấp, người khác đều là thánh vực" Lâm Lôi liếc mắt qua đã thấy rõ.

Nam tử áo tím đầu bóng lưởng tiếp tục lạnh lùng nói: "Ba người các ngươi phải làm không được trái, không cho phép phát ra bất cứ thanh âm nào, không cho phép chạy loạn, tất cả đều phải nghe lệnh của chúng ta. Nếu như vi phạm, vậy tính mạng của các ngươi cũng chỉ đến đó mới thôi".

Nam tử tóc đen bên cạnh ha ha cười nói: "Tam ca ta đã nói, các ngươi nên lắng tai mà nghe. Nếu không… ha ha".

Nam tử áo tím đầu bóng lưởng liếc nhìn nam tử tóc đen, người này chỉ có thể cười mà thôi, nam tử áo tím đầu bóng lưởng tiếp tục lạnh lùng nói: "Cũng nói cho các ngươi, chúng ta sẽ nói cho các ngươi. Các ngươi không cần mở miệng hỏi, đợi sáng ngày mai, chúng ta sẽ đưa các ngươi đi!"

Nói xong, nam tử áo tím đầu bóng lưởng liền trở lại góc vừa rồi ngồi xuống nhắm mắt khoanh chân.

Mặt khác hai nam tử áo tím còn lại nhìn nhau mà cười.

Lâm Lôi trong đáy lòng vừa động: "Rạng sáng ngày mai, chúng ta sẽ đi? Đi đến đâu?"

"Lâm Lôi, chúng ta vừa mới đi tới địa ngục, muốn biết rõ tình hình ở nơi này, bây giờ cứ để ba ngời kia cứ nói đi" Thanh âm Địch Lỵ Á vang lên trong đầu Lâm Lôi, nàng cũng nắm lấy tay Lâm Lôi, Lâm Lôi quay đầu lại nhìn Địch Lỵ Á cười, chợt cùng nhau dẫn theo Bối Bối đi bên cạnh tới chõo đất trống đó.

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á chỉ là muốn xem một chút sinh vật bên cạnh.

"Đây đều là từ vật chất tới, chỉ là không ít chủng tộc, Ngọc Lan đại lục chúng ta cũng chưa từng có" Địch Lỵ Á có chút mới lạ cùng Lâm Lôi dùng thần thức nói chuyện với nhau. Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu: "Ồ, Địch Lỵ Á, ngươi xem chỗ bên cạnh ngươi kìa".

Ở phái sau hơn nười người này có một người, hắn toàn thân có vảy rồng, cái trán cũng có sừng rồng, thoạt nhìn cùng Long Huyết chiến sĩ cực kỳ giống nhau.

"Lão Đại, người kia và người biến thân hình như" Bối Bối cũng dùn linh hồn truyền âm nói. "Đó có phải là long nhân trong truyền thuyết không?"

"Có thể là đúng" Lâm Lôi rất lấy làm lạ.

Đến gần khoảng đất trống. Lâm Lôi thấy có nhiều chủng tộc sinh vật, mặc dù gần một nửa có bộ dáng loài người. Nhưng đó cũng là những kẻ mạnh đạt được tới thần cấp. Bất kể là chủng tộc gì, một khi đạt tới thần cấp đều có thể biến thành hình người.

"Lâm Lôi, nghe ý của nam tử đầu bóng lưởng vừa rồi nói, tựa hồ hừng sáng sẽ đưa chúng ta đi, ta phỏng chừng. Bọn họ mỗi ngày đều đưa người đi" Địch Lỵ Á rất nhanh đại khái đoán “Tại các bề mặt vật chất này thật đúng là có lớp, gần một ngày đã có nhiều người như vậy tới địa ngục!"

Lâm Lôi cũng âm thầm gật đầu.

Tại bề mặt Ngọc Lan đại lục, bình thường gần cả trăm năm mới có một người tới được vùng tối cao. Bất quá bề mặt vật chất thật sự nhiều, cho dù là đến địa ngục, mỗi ngày đều có rất nhiều người đến.

"Ngàn tỷ năm, trong địa ngục này rốt cuộc là có bao nhiêu cường giả" Lâm Lôi liếc nhìn ba gã nam tử áo tím, Lâm Lôi cảm giác được… ba gã nam tử áo tím này, tản ra một loại khí tức đặc thù, loại khí tức này cũng làm cho Lâm Lôi trong lòng kiêng kỵ.

Đó không phải là trang phục bình thường. Cũng không phải đơn giản dùng thần lực ngưng tụ thành trang phục.

"Còn có ấn ký kia nữa" Lâm Lôi tự nhiên chú ý tới tại mi tâm của ba người áo tím đều có ấn ký màu tím. Tống ma pháp trận lại một lần nữa tỏa ánh sáng như sương mù, lần này đây lại có hai vật thật lớn xuất hiện ở giữa ma pháp trận, hai người cao chừng mười thước. Toàn thân có lông màu vàng cùng loại với quái vật viên hầu.

Loại quái vật này cũng có vảy màu đen trên đầu.

"Con mẹ nó, biến nhỏ đi!" Nam tử áo tím tóc đen bất mãn phẫn nộ quát lên.

Hai kẻ kia cao như nhà lầu ba tầng, hiển nhiên cũng là người mạnh, bị đối phương quát mắng như thế, một kẻ trong đó đầu óc nóng lên. Dĩ nhiên bất mãn rống giận. Thậm chí còn vung cái đuôi quất mạnh về phía nam tử áo tím.

"Tìm chết!" Nam tử áo tím trừng mắt. Trong tay đột ngột xuất hiện một cây trượng màu đen, cây trượng nọ đột nhiên biến dài. Dài chừng mấy chục thước có màu đen như ảo ảnh rồi đột nhiên nện xuống. Một cổ khí tức hủy diệt tràn ngập, nhất thời làm cho hai quái vật kia sực tỉnh lại.

Chỉ là, đã muộn!

"Phụp!" Quái vật cao mười trượng kia trong nháy mắt bị đập nát như tương.

Quái vật còn lại lập tức thu nhỏ thể tích, biến thành chỉ còn cao cỡ hai thước, hoảng sợ đứng ở một bên, miệng nói: "Đại nhân, tha mạng!"

"Đi tới địa ngục, còn tưởng các ngươi đang ở nhà hay sao, thật sự là tìm chết" Nam tử áo tím kia hừ một tiếng nói, "Nghe cho rõ, ngươi bây giờ phải làm là đứng sang bên kia, ngươi không nên hỏi bất cứ vấn đề gì, cái gì nên nói, thì sẽ nói cho ngươi. Không nên nói, ngươi hỏi đó là tìm chết".

"Đơn giản mà nói, chính là không cho phép phát ra bất cứ âm thanh nào, chỉ nghe lệnh của chúng ta!"

Nam tử áo tím tóc đen tay lật ra, thanh trượng màu đen kia liền biến mất không thấy nữa: "Tốt lắm, ngoan ngoãn đi qua kia đi".

"Lão Lục, mặt đất chuẩn bị cho sạch sẽ" Nam tử đầu bóng lưỡng đang ngồi khoanh chân mở miệng nói.

"Ồ…" Nam tử áo tím tóc đen nhìn mặt đất nhuộm máu, thi thể đã bị đạp nát như tương kia, không khỏi chau mày, lập tức quay đầu nhìn về phía quái vật cùng chủng loại với viên hầu kia, "Ngươi, mau tới đây".

Quái vật kia không khỏi run lên, lập tức nghi hoặc chỉ vào mình, trong mắt cũng tràn đầy nghi hoặc.

Hắn không dám lên tiếng!

"Đúng, chính là gọi ngươi" Nam tử áo tím tóc đen gật đầu nói, quái vật kia lập tức nhu thuận nhanh chóng chạy tới, nam tử áo tím tóc đen ngón tay chỉ xuống mặt đất, "Ngươi bây giờ, nhanh chóng dọn trên mặt đất cho sạch sẽ. Nếu còn một vết máu, ngươi sẽ cùng chết với huynh đệ của ngươi".

Quái vật kia sợ hãi gật đầu lia lịa.

Mà Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người ở bên cạnh cũng khiếp sợ tận đáy lòng.

"Lão Đại, xem ra bọn họ thật đúng là nói giết là giết, một chút do dự cũng không có" Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói. Lâm Lôi nhìn thoáng qua nam tử áo tím tóc đen nọ nói: "Là không chút quan tâm, mỗi ngày trong địa ngục đều có nhiều người như vậy đến. Ai quan tâm đến dân cư như vậy? Còn nữa, nam tử áo tím tóc đen kia thực lực rất mạnh!"

Địch Lỵ Á, Bối Bối cũng đồng ý.

Bọn họ đều cảm giác được, ba gã áo tím này thực lực ít nhất cũng là trung vị thần.

"Từ đó cho thấy, nam tử áo tím này tu luyện hủy diệt, một kích vừa rồi cũng đồng thời ẩn chứa công kích vật chất, công kích linh hồn. Xem ra, ít nhất dung hợp được hai loại huyền ảo này!" Lâm Lôi trong đáy lòng không khỏi khiếp sợ thực lực của những người áo tím này.

Hơn nữa Lâm Lôi cũng nhìn ra được trong ba người áo tím kia, thực lực cực mạnh hẳn là nam tử đầu bóng lưởng lạnh lùng kia.

"Địa ngục này sức hút so với các mặt vật chất khác lớn gấp trăm lần" Lâm Lôi cẩn thận cảm thụ nơi này, lực hút lớn như vậy, đối với kẻ mạnh thần cấp mà nói không coi là cái gì, "Lúc đầu khi ta đi chúng thần mộ địa, phạm vi tinh thần lực bị trói buộc không quá vạn lần. Nhưng là ở địa ngục này, phạm vi thần thức hình như càng nhỏ hơn nhiều!"

Mới tới địa ngục, Lâm Lôi cũng không dám tùy ý phát ra thần thức, xem thử bản thân có thể bao trùm bao xa.

Chỉ là Lâm Lôi cảm giác được, đối mặt với trói buộc thần thức tối cao này, còn vượt xa khi đối mặt với trói buộc thần thức tại chúng thần mộ địa.

Theo thời gian trôi qua, hoặc là loài người, hoặc là người thú, hoặc là ma thú… hoặc là bất kỳ loài vật nào có tính mạng lần lượt bị đưa đến địa ngục, đợi mặt trời mọc, chiếu rọi vào tòa thành tại Kính Nguyệt nhai này, các sinh vật ở các bề mặt vật chất bị đưa đến địa ngục, đã vượt qua trăm người.

Đột nhiên có tiếng bước chân vang lên, tại một cánh cửa cách đó không xa, lại có một đám người áo tím đang nói cười lẫn nhau đi ra.

"Tam ca, để các người gác đêm, thật khổ cực" Những người áo tím đến đều mỉm cười chào hỏi, chỉ trong chốc lát đã có mấy trăm người áo tím xuất hiện, mỗi một người áo tím thực lực Lâm Lôi đều không thể điều tra. Đặc biệt trong đó có mấy người, chỉ đơn thuần là khí thế cũng đã làm cho Lâm Lôi sợ hãi. Cũng giống như A Đức Kim Tư lúc bình thường cũng là kẻ khác cảm thấy sợ hãi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 2: Mặc Thạch

Kính Nguyệt nhai, khu đất trống ở giữa tòa thành màu tím tụ tập mấy trăm người áo tím, làm cho hơn trăm sinh vật vừa mới tới địa ngục cảm thấy sợ hãi.

"Sao cường giả lại nhiều như vậy? Người nào tối thiểu cũng là trung vị thần, còn mấy người nhìn như là thủ lĩnh, rất có thể là thượng vị thần!" Bối Bối đôi mắt đảo liên tục, đồng thời dùng linh hồn trao đổi với Lâm Lôi. Lâm Lôi cũng dùng linh hồn truyền âm lại: "Bối Bối, đừng động đậy nhiều, cứ từ từ mà đợi. Bây giờ trời cũng đã sáng, bọn họ cũng nên đưa chúng ta đi".

Lâm Lôi rất rõ, đối phương thực lực quá mức cường đại.

Đặc biệt khí tức mỗi người mặc đồng phục màu tím tỏa ra rất rõ khiến trong lòng Lâm Lôi cảm thấy một nỗi sợ hãi khó hiểu.

"Im lặng!" Một thanh âm hùng hậu vang lên, tất cả những người áo tím đều im lặng không dám lên tiếng, đồng thời mấy trăm người áo tím này đều tập trung lại một cách có trật tự, lúc này đột nhiên xuất hiện thêm sáu người áo tím nữa.

"Sáu người này hẳn là nhân vật thủ lĩnh" Lâm Lôi đã gặp qua A Đức Kim Tư, Tát Địch Tư Tháp, cũng đã gặp qua Thanh Hỏa. Hắn cảm giác được, sáu người áo tím này cho hắn cảm giác tương tự.

Sáu người áo tím này trong đó có bốn nam, hai nữ.

"Lần này từ các bề mặt vật chất tới, tố chất không tệ, ngay cả trung vị thần cũng có hai người" Một người phụ nữ trong đó vóc dáng cao cao, tóc cắt ngắn liếc đám người Lâm Lôi một cái, rồi nhìn về phía năm người bên cạnh cười nói, "Lần này, hẳn là do ta đưa đi".

"A Mễ Lỵ Á, không ai giành với ngươi đâu!" Một nam nhân to mập trong số đó cười to nói.

A Mễ Lỵ Á này nhoẻn miệng cười. rồi sau đó lớn tiếng nói: "Kính nguyệt đội số hai, chuẩn bị xuất phát!"

"Vâng, đội trường!" Một bộ phận trong mấy trăm người lớn tiếng đáp.

A Mễ Lỵ Á quay đầu nhìn về phía cánh cửa ở xa xa, chỉ thấy một nam tử mặc đồ vàng từ cửa viện đi ra, rất nhanh đã đi tới trước mặt A Mễ Lỵ Á, lập tức trực tiếp quỳ xuống, cung kính nói: "Chủ nhân!"

"Chuẩn bị xuất phát đi" A Mễ Lỵ Á nói.

"Vâng. Chủ nhân!" Nam tử mặc đồ vàng này đáp.

Lập tức, nam tử áo vàng này trực tiếp bay lên trời, bay đến trên không tòa thành màu tím. Chỉ thấy một đạo kim quang lóe lên, nam tử áo vàng này trực tiếp biến thành một con rồng vàng khổng lồ dài cả trăm thước, dưới ánh mặt trời huyết sắc chiếu rọi xuống, màu vàng trên vảy rồng tản ra ánh sáng chói mắt, con rồng vàng này uốn lượn xoay quanh trên không trung của tòa thành màu tím.

"Hô!"

Con rồng màu vàng này dwosi bụng đột ngột xuất hiện một cái động lớn cỡ mười thước.

Đám người mạnh kể cả Lâm Lôi ở trong đó đều bị dọa đến nhảy dựng. Lâm Lôi chăm chú nhìn nói: "Vừa rồi là nam tử áo vàng, rõ ràng chỉ là cấp bậc thánh vực. Bây giờ lại biến thành kim long, hơn nữa bụng lại xuất hiện một cái động?"

Lâm Lôi tận đáy lòng tràn đầy sự nghi hoặc.

"Những ai từ các mặt vật chất, đều đi vào đó" A Mễ Lỵ Á nói.

Nhất thời có bốn mươi chín người áo tím từ trong đám đông đi ra, hướng tới bọn người Lâm Lôi, trong đó nam tử cầm đầu râu ria rậm rạp nói: "Các ngươi ngoan ngoãn đi vào đi, nếu không, chúng ta sẽ dùng sức mạnh" Thanh âm chấm dứt..

Trong nhóm người Lâm Lôi người mạnh thì có hơn mười người trực tiếp bay về phía bụng của kim long, kể cả ba người Lâm Lôi.

Khi bay vào bên trong bụng của kim long, mấy người Lâm Lôi cùng chấn động… Thì ra. Trong bụng kim long này, bố trí giống như là một phủ đệ. Không chỉ có bàn ghế, thậm chí còn có một ít trang trí như giả sơn, hoa lá vân vân.

Quả thực kỳ diệu vô cùng.

"Oa!" Tiến vào trong đó không ít người mạnh đều sợ hãi than thở không thôi. Quái vật cùng chủng loại với viên hầu cũng trợn to mắt.

"Lão Đại, đây là kim chúc sanh mạng" Bối Bối và Lâm Lôi dùng linh hồn trao đổi, "Giống như là kim chúc thành bảo của Bối Lỗ Đặc gia gia, kim chúc sanh mạng có thể biến ảo thành các loại bộ dáng. Bất quá kim chúc sanh mạng biến hình thể tích có hạn chế, so với kim chúc thành bảo của gia gia thì không lợi hại bằng".

Lâm Lôi thầm bội phục Bối Lỗ Đặc đại nhân.

Đến hôm nay. Hắn mới hiểu được, Bối Lỗ Đặc bản thân ở lại kim chúc thành bảo nọ dĩ nhiên là không có gì phàn nàn. Nói về thể tích… thể tích kim long này so với kim chúc thành bảo nhỏ hơn cả chục lần.

“Đừng có đứng ngây ra đó. Ngồi hết xuống cho ta" A Mễ Lỵ Á quát lạnh.

Nhất thời đám đội viên áo tím mắng: "Hai người các ngươi ngồi ở ngoài đây, ba người các ngươi ngồi vào bên kia. Nhanh lên một chút, con mẹ nó, chậm chạp, lão tử tặng ngươi một cước đá bay ra ngoài bây giờ" Mấy tên đội viên áo tím này thật không biết lễ phép.

Rất nhanh, đám người Lâm Lôi cùng hơn trăm người khác đến từ các bề mặt vật chất đều ngồi theo sự sắp xếp.

"Đội trưởng, đám phế nhân này đưa đến cho chúng ta sao?" Một gã thanh niên áo tím gầy gò dò hỏi.

A Mễ Lỵ Á liếc mắt nhìn hắn một cái, lạnh nhạt nói: "Lúc này… phải đi Diệp Mộ phủ thôi!" Lập tức kim chúc sanh mạng này bắt đầu phi hành, dùng tốc độ cực kỳ kinh người đưa mọi người bay về phía hải dương.

"Xoẹt xoẹt…”

Rất quỷ dị, trong bụng kim long có hai luồng ánh sáng lưu chuyển, khiến cho trong bụng kim long có hai vệt trong suốt, ngồi ở bên trong đám người Lâm Lôi hoàn toàn có thể nhìn xuyên thấu qua kim chúc này để xem bên ngoài. Cũng giống như thủy tinh tại Ngọc Lan đại lục.

"Thật kỳ lạ" Lâm Lôi trong lòng thầm khen.

Có một kim chúc sanh mạng như vậy thật sự là tiện lợi, Bối Bối, Địch Lỵ Á bên cạnh cũng đều nhìn xuyên qua bụng kim long mà nhìn thế giới beê ngoài.

"Ồ?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc, dùng thần thức truyền âm cho Bối Bối, Địch Lỵ Á bên cạnh, "Kim chúc sanh mạng này tốc độ thật nhanh" Đám người Lâm Lôi thấy tốc độ di chuyển của cảnh vật ở bên dưới, có thể cảm giác được tốc độ di chuyển của kim long này.

Đây chính địa ngục, không phải là các vị diện vật chất.

Nơi này lực hút của mặt đất cao hơn gấp trăm lần, chính là Lâm Lôi dùng toàn lực, cũng không có khả năng bay nhanh như vậy. Phải biết rằng… kim chúc sanh mạng này chỉ là cấp bậc Thánh vực. "Ngươi hãy giảng giải cho những kẻ mới vào địa ngục này đại khái sự tình" A Mễ Lỵ Á nói với thanh niên áo tím gầy gò bên cạnh.

"Vâng. Đội trưởng".

Thanh niên áo tím gầy gò lập tức đứng lên, nhìn đám người Lâm Lôi, "Các ngươi đều là từ vị diện vật chất đi tới địa ngục, ta bây giờ sẽ đại khái nói sơ qua cho các ngươi về chuyện tại đia ngục, địa ngục một trong tứ đại chí cao vị diện, tự nhiên là cường giả như mây, các ngươi mới tới địa ngục. Tốt nhất là hãy tìm một bộ lạc hoặc là gia tộc để gia nhập".

"Trong địa ngục. Chủ yếu là có năm đại lục vô cùng lớn, phân biệt là Tử Kinh đại lục, Khách Lạc Sa đại lục, Mục Á đại lục, Huyết Phong đại lục, Bích Phù đại lục".

Nói đến đây. Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á trong lòng đều rung động.

Mục tiêu của Lâm Lôi lần này chính là Huyết Phong đại lục U Lam phủ!

"Trong năm đại lục, ở phía Bắc là Tử Kinh đại lục và ở phía Tây là Khách Lạc Sa đại lục đều là giới hạn. Nói cách khác… Tử Kinh đại lục là bờ cuối của phía Bắc, Khách Lạc Sa đại lục là bờ cuối của phía Tây".

"Ngoại trừ năm đại lục này, các nơi khác đều là biển. Năm đại lục cơ hồ cơ hồ có sự liên kết, đó chính là Tinh thần vụ hải, Tinh thần vụ hải phạm vi cực lớn, lớn hơn nhiều cả năm địa lục, Tinh thần vụ hải xem như là biển bên trong, mà cũng là biển bên ngoài. Cũng chính là bên ngoài khu vực của năm đại lục, chủ yếu là tại năm đại lục hình thành bao bọc phía Nam, phía Đông , biển bên ngoài này được gọi là Hỗn loạn chi hải. Hỗn loạn chi hải phạm vi rộng lớn nhất!"

Thanh niên áo tím gầy gò này nói đến đây, lạnh nhạt cười, "Đương nhiên, đối với các ngươi có ý nghĩa không lớn. Mỗi đại lục phạm vi cũng phi thường kinh người, có nhiều kẻ mạnh cả đời cũng chỉ ở trên một đại lục. Đại lục chúng ta đang ở, gọi là Tử Kinh đại lục!"

Tử Kinh đại lục?

Lâm Lôi đáy lòng trầm xuống! Mỗi đại lục tại địa ngục này diện tích đều kinh người. Không đơn giản như Ngọc Lan đại lục.

"Lão Đại. Làm sao bây giờ, chúng ta làm sao đến Huyết Phong đại lục được?" Bối Bối không khỏi dùng linh hồn để trao đổi.

"Chúng ta đến địa ngục. Ngoại trừ về lại tông tộc xem sao, quan trọng nhất cũng là xông pha địa ngục một lần, cứ xông pha một phen, sau quay lại tông tộc cũng không muộn" Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm. Lâm Lôi mặc dù nghĩ như vậy, nhưng vẫn cảm thấy bất đắc dĩ.

Thanh niên áo tím gầy gò tiếp tục nói: "Tại địa ngục, có năm đại lục, hai đại hải dương. Ở đây phân biệt có bảy vị quân chủ khống chế! được người trong địa ngục xưng là Địa ngục Thất Quân chủ".

Địa ngục Thất Quân chủ?

Đám người Lâm Lôi đều âm thầm nhớ kỹ cách xưng hô này.

"Nghe ý hắn nói, vậy bảy vị quân chủ, phân biệt chưởng quản năm đại lục, hai đại hải dương. Rốt cuộc là nhân vật nào, lại có thể như vậy?" Lâm Lôi trong đáy lòng thầm nghĩ.

Thanh niên áo tím gầy gò nọ trong mắt có vẻ sùng kính: “Địa ngục Thất Quân chủ vĩ đại, cũng là bảy vị chủ thần vĩ đại tu luyện hủy diệt quy trung!"

"Bảy vị chủ thần?" Lâm Lôi thất kinh. Đó chính là sự tồn tại đỉnh điểm.

"Đương nhiên, chủ thần vĩ đại khinh thường việc quản lý tầm thường, bình thường các chuyện này đều do các vị Phủ chủ quản lý, khu vực lần này các ngươi tới, đó là Diệp Mộ phủ! Diệp Mộ phủ phương viên hơn mười ức dặm (một ngàn vạn), là một phủ trung bình!"

Lời này vừa nói ra, làm cho Lâm Lôi trợn mắt há hốc mồm.

Phương viên một ngàn vạn dặm?

Tại quê mình, cả Ngọc Lan đại lục cũng chỉ khoảng hai mươi ba mươi ngàn dặm mà thôi. Chênh lệch quá sức lớn. Bản thân tại Ngọc Lan đại lục cho dù phi hành không ngừng, một ngày hai mươi bốn giờ cũng chỉ hơn mười ngàn dặm. Nhưng đây là địa ngục, lực hút gấp trăm lần, tốc độ nhất định phải giảm đi.

Chỉ đơn giản một Diệp Mộ phủ, sợ rằng sẽ phi hành rất lâu.

Càng huống chi, đây là địa ngục, ngươi sẽ an tâm phi hành sao?

"Chuyến này cực kỳ khó khăn và nguy hiểm rồi" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

"Oành!" Có tiếng nổ từ phía xa xa truyền đến.

Tất cả mọi người nghi hoặc nhìn qua cửa sổ trong suốt ra ngoài, chỉ thấy ở xa xa có hai đám nhân mã đang ở giữa không trung chém giết lẫn nhau, chỉ thấy lôi quang lóe lên, cuồng phong gào thét, đại địa băng liệt… Hơn trăm kẻ mạnh thần cấp chiến đấu, cục diện đích xác kinh người.

"Cút ngay!" Tiếng quát lạnh lùng phẫn nộ từ miệng A Mễ Lỵ Á truyền ra, trực tiếp từ bên trong kim long truyền ra ngoài, vang vọng trong thiên địa.

Hơn trăm kẻ mạnh đang điên cuồng chém giết nọ vừa nhìn thấy kim long, đặc biệt là đồ án ở trước đầu kim long, đó là một đóa Tử Kinh hoa xinh đẹp!

"Là Tử Kinh quân!"

"Mau chạy trốn!" Mấy trăm kẻ mạnh thần cấp này sợ đến nhảy dựng lên, bất chấp cừu hận gì, đều tản ra bốn phương tám hướng mà chạy trốn. Chỉ nháy mắt, cả bóng người cũng biến mất không thấy nữa.

Trên đường đi, mấy người Lâm Lôi gặp phải hàng trăm cuộc chiến như vậy, nhưng lợi hai là những kẻ mạnh này khi gặp kim long này bay đến, đều sợ đến lập tức chạy trốn. Lúc này đây kim long đã bay khá lâu rồi, đại khái khoảng chừng một năm rồi.

Với tốc độ kinh người của kim long, bay thẳng một đường trong một năm, khoảng cách này xa cỡ nào?

"Đến Diệp Mộ phủ rồi!" A Mễ Lỵ Á đứng lên, thư giãn cơ thể cười nói, "Diệp Mộ phủ chúng ta may mắn là cách Kính Nguyệt nhai tương đối gần, chứ mà đến Tuyết Hồ phủ ở biên giới phía Bắc, bay cũng phải đến vài chục năm".

Thanh niên áo tím gầy gò nọ đứng lên nói: "Chín người đạt tới thần cấp đứng lên".

Chín người trong đám người Lâm Lôi lập tức đứng lên.

Thanh niên áo tím gầy gò tay vừa lật, trong tay đã xuất hiện chín mảnh đá lớn bằng đầu ngón tay: "Các ngươi mỗi người một viên, viên mặc thạch này là đồ tốt, cố giữ cho tốt. Chỉ có đạt tới thần cấp mà đi tới địa ngục, mới có" Sau đó phân cho chín người mỗi người một viên.

"Mặc thạch?"

Lâm Lôi kinh dị nhìn viên mặc thạch trong tay.

Mặc thạch, có hình lập phương, chỉ lớn vài ly. Thoạt nhìn chỉ là quáng thạch rất bình thường, chỉ là Lâm Lôi từ trong cảm giác thấy được một cổ khí tức đáng sợ trong đó.

"Hô!"

Bụng kim long đột nhiên xuất hiện cái động lớn, mấy chục kẻ mạnh đến từ các mặt vật chất bị đẩy ra ngoài. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người còn đang ở trong bụng kim long, bọn họ cũng hơi giật mình. Thanh niên áo tím gầy gò cười nói: "Đừng nóng vội, đợi lát nữa các ngươi sẽ ra".

Kim long không ngừng phi hành, một lát sau lại đẩy ra mấy chục người.

Tới nhóm thứ tư, rốt cục đã đến phiên đám người Lâm Lôi.

"Hô!" Phía dưới chỗ ngồi biến mất, phía trên xuất hiện một cổ khí lưu cực mạnh trực tiếp đẩy mấy chục người Lâm Lôi bay xuống, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người nhanh chóng khống chế thân hình, sau đó liền nhìn kỹ lại phía dưới.

"Trời ơi, đó là cái gì!"

Đó là một ngọn núi, mà trên ngọn núi lại nổi lên hàng trăm cái lần màu đen, nhìn sơ qua, tuyệt đối là có tới mấy ngàn cái lần đen như vậy. Mấy ngàn lần đen này bố trí dày đặc, cơ hồ che kín cả thị giác của Lâm Lôi. Ngay lúc này một bóng người từ trong những cái lần đen này bay lên cực nhanh.

Đây là một vị lão giả tóc bạc, hắn cười nói: "Ba vị, các ngươi là người mới đến địa ngục. Hoan nghênh các ngươi tới Hắc long bộ lạc! Nếu muốn gia nhập bộ lạc Rồng đen chúng ta, mỗi người xin giao ra một khối Mặc thạch. Chúng ta sẽ phụ trách bảo vệ các ngươi, nếu không muốn tự mình xông pha tại chốn địa ngục này!"

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người không khỏi kinh ngạc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 3: Hắc Long Bộ Lạc

Ngươi, ngươi có thể nói rõ được không?" Lâm Lôi cảm thấy mờ mịt.

Mới từ kim chúc sinh mệnh đi ra. Lại gặp phải lão giả tóc bạc này, lại đòi viên mặc thạch duy nhất của mình. Mặc thạch này rốt cuộc là có ý nghĩa gì. Bản thân mặc dù rõ cho lắm. Nhưng cũng có thể cảm giác được mặc thạch này hàm chứa khí tức đặc thù.

Cũng không phải vật phẩm bình thường. Làm sao có thể tùy tiện đưa cho người khác.

"Ha ha…" Lão giả tóc bạc này mặt tươi cười, "Các ngươi vừa mới tới địa ngục. Sợ rằng rất nhiều chuyện còn chưa biết. Được rồi. Ta cũng nói cho rõ ràng một chút!"

Lão giả tóc bạc nhìn ra bốn phía nói: "Địa ngục này. Chính là một trong tứ đại chí cao vị diện, được 'Hủy diệt chí cao thần' sáng tạo. Trong địa ngục này tràn ngập sự giết chóc tàn khốc vô tận. Giết chóc, mới là việc thường thấy nhất ở địa ngục!" Vừa nói lão giả tóc bạc hai mắt mơ hồ như đỏ lên.

Ba người Lâm Lôi thất kinh từ trong đáy lòng.

Lão giả tóc bạc ánh mắt đảo qua ba người Lâm Lôi. Vạn phần chắc chắn nói: "Ba người các ngươi mặc dù cũng là thần cấp, nhưng tại địa ngục cuộc sống không quen, ta dám nói. Các ngươi mà lạng quạng tại địa ngục này, tuyệt đối sống không quá ba ngày!"

"Tuyệt đối sống không quá ba ngày?"

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối đều kinh hãi.

"Lão đầu, ngươi có gạt chúng ta không vậy?" Bối Bối trừng mắt nói.

Bối Bối mặc dù trừng mắt. Nhưng lại có vẻ đáng yêu. Lão giả tóc bạc này cũng không tức giận nói: "Các ngươi mặc dù vừa mới tới địa ngục. Nhưng trên Tử Kinh quân kim chúc sinh mệnh, các vị đại nhân tại Tử Kinh quân hẳn là đã nói cho các ngươi biết sơ qua sự tình. Các ngươi cũng may mắn đạt tới thần cấp. Nếu là thánh vực cho dù có mặc thạch ta cũng không để ý tới các ngươi".

Lâm Lôi trong đầu nhất thời hiện ra một bức tranh.

Lúc còn trong kim chúc sinh mệnh, thanh niên áo tím gầy ốm nọ từng nói qua: "Địa ngục là một trong tứ đại chí cao vị diện, tự nhiên cường giả như mây, các ngươi là người mới đến địa ngục. Tốt nhất tìm một bộ lạc hoặc gia tộc mà gia nhập!" Lúc ấy Lâm Lôi cũng không quá để ý những lời này.

Nhưng bây giờ Lâm Lôi đã có chút hiểu được.

Gia nhập bộ lạc hoặc gia tộc!

"Lâm Lôi. Địa ngục lại nguy hiểm như vậy sao?" Địch Lỵ Á nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi lúc này dùng thần thức truyền âm an ủi nói: "Bất kể thế nào, chúng ta mới đến địa ngục, mọi việc hãy cẩn thận một chút. Đợi ta hỏi hắn một chút sự tình đã".

Lâm Lôi nhìn về phía lão giả tóc bạc cười nói: "Ta gọi là Lâm Lôi. Không biết người là gì?"

"Mạt Phí Đặc!" Lão giả tóc bạc mỉm cười nói.

Lâm Lôi gật đầu cười nói: "Mạt Phí Đặc tiên sinh. Ta muốn hỏi việc này. Mặc thạch này rốt cuộc là có ý nghĩa gì? Chúng ta vừa tới địa ngục, cũng chưa biết việc gì cả".

"Ha ha..." Lão giả tóc bạc cười nói "Việc ấy có thể giải thích, mặc thạch này. Chuẩn xác mà nói, chính là hóa tệ (tiền tệ) tại địa ngục!"

"Hóa tệ?" Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á đều kinh ngạc.

Đã từng sống tại Ngọc Lan đại lục. Mấy người Lâm Lôi đương nhiên hiểu hóa tệ có nghĩa là gì, 'Hóa Tệ' tại địa ngục. Không ngờ lại là mặc thạch đặc thù này.

"Cái này dựa vào cái gì để làm hóa tệ?" Lâm Lôi khó hiểu hỏi.

Có thể làm hóa tệ. Tối thiểu vật này hẳn là phải có giá trị nhất định mới đúng.

Cái này Mạt Phí Đặc lắc đầu nói: "Mặc thạch này bản thân rốt cuộc có tính chất đặc thù gì. Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng ta biết một chút... Mặc thạch. Trên địa ngục cũng không có chỗ nào có thể khai thác được. Chỉ có Địa ngục Thất Quân chủ mới có thể chế tạo ra, chỉ đơn thuần điểm này. Mặc thạch đã có thể làm hóa tệ".

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Mặc thạch nọ. Lại là do Địa ngục Thất Quân chủ chế tạo ra, chỉ là mặc thạch này bản thân nó có tác dụng đặc thù gì? Chẳng lẽ chỉ chế tạo ra, để cho người khác xem hay sao? Lâm Lôi nghĩ mặc thạch này bản thân nó phải có giá trị đặc thù nào đó.

"Hóa tệ có thể mua được cái gì?" Lâm Lôi hỏi tiếp.

Mạt Phí Đặc cười ha ha nói: "Hóa tệ có khả năng mua được nhiều thứ. Như thần khí, như thần cách, thần tinh... Còn có một số vật phẩm lạ. Ví dụ như tử tinh, đại hình khôi lỗi, đương nhiên còn có nhiều vật kỳ diệu khác... Tóm lại hóa tệ có tác dụng phi thường lớn.

Ngay cả địa chủ thần khí trong trong truyền thuyết cũng có thể mua được. Chỉ là số lượng quá sức lớn".

Lâm Lôi càng thêm ý thức được tác dụng của mặc thạch này.

"Có thể nói cho ta biết. Một viên hạ vị thần cách giá trị bao nhiêu không?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Một viên hạ vị thần cách, giá trị một trăm khối mặc thạch. Một thanh hạ vị thần khí. Bình thường giá khoảng mười khối mặc thạch" Mạt Phí Đặc phi thường nhiệt tình nói, “Tại địa ngục, kẻ mạnh thần cấp có ở khắp nơi. Cho nên hạ vị thần cách cũng không tính là quý".

"Bất quá trung vị thần cách có giá trị một vạn khối mặc thạch, mà thượng vị thần cách, giá trị gần ngàn vạn khối mặc thạch!" Mạt Phí Đặc cảm thán "Ngàn vạn khối. Ta mà có một viên thượng vị thần cách. Tại địa ngục này cũng có thể trở thành nhân vật thượng đẳng".

Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á nhìn lẫn nhau, đều nở nụ cười.

"Lão Đại. May mà người đã nghĩ tới mặc thạch này là bảo bối" Bối Bối dùng thần thức truyền âm nói.

"Ta chỉ cảm giác được mặc thạch này bản thân có chút đặc thù, không ngờ, một khối mặc thạch này, lại có giá trị như thế" Mấy người Lâm Lôi tự nhiên không quá quan tâm một khối mặc thạch này. Dù sao trên người Lâm Lôi cũng có hạ vị thần khí, trung vị thần khí cũng có không ít. Ngay cả thượng vị thần khí không sử dụng được cũng có hai kiện.

Vậy thượng vị thần cách cũng có một viên.

Lúc này Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối cũng không ngại gia nhập bộ lạc Hắc Long này. Không phải chỉ là một viên mặc thạch thôi sao?

"Nếu gia nhập bộ lạc các người, vậy sau này muốn rời đi thì sao?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Rời đi? Đương nhiên có thể rời đi bất cứ lúc nào" Mạt Phí Đặc cười nói "Chỉ là. Ngu ngốc mới một thân một mình mà đi. Không có năng lực tự bảo vệ, dưới nguy cơ trùng trùng tại địa ngục này. Căn bản là chịu chết. Trong địa ngục. Giết người cướp của cực nhiều, ngay cả trung vị thần bình thường cũng không dám đi loạn".

Ba người Lâm Lôi nhìn nhau.

"Được rồi. Chúng ta đáp ứng" Lâm Lôi lật tay đưa ra khối mặc thạch. Bối Bối và Địch Lỵ Á cũng đưa ra mặc thạch, nhưng khi Mạt Phí Đặc vừa muốn đưa tay tới lấy, Lâm Lôi chợt thu mạnh tay lại nói: "Không vội. Đợi tiến vào bộ lạc Hắc Long của các ngươi rồi đưa cũng không muộn".

Mạt Phí Đặc ngẩn ra, lập tức cười ha ha nói: "Các ngươi sợ ta lừa sao?"

"Được. Vậy các ngươi đi theo ta" Mạt Phí Đặc lúc này hướng xuống phía dưới bay đi, ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối cũng bay theo xuống dưới.

Trên địa ngục lực hút gấp trăm lần trên Ngọc Lan đại lục, Lâm Lôi phi hành cũng cảm giác được chậm hơn nhiều so với khi ở tại bề mặt vật chất, trên đường phi hành, Bối Bối lại tò mò hỏi: "Này lão đầu. Người vừa rồi nói Tử Kinh quân đã đưa chúng ta đến đây. Rốt cuộc là ai vậy? Sao chúng ta khi trên đường đi. Gặp không ít kẻ mạnh đang chém giết, mà hễ thấy người của Tử Kinh quân, đều sợ hãi lập tức chạy trốn".

"Ồ, ta thiếu chút nữa quên nói cho các ngươi".

Mạt Phí Đặc cảm thán "Tại địa ngục có năm đại lục. Chủ nhân của

Tử Kinh đại lục mà chúng ta đang ở, là Hủy diệt chủ thần vĩ đại. Một trong Địa ngục Thất Quân chủ. Chúng ta gọi là Tử Kinh Quân chủ".

Ba người Lâm Lôi cũng biết điều này.

Trong địa ngục có năm đại lục, hai đại hải dương. Phân biệt do bảy vị Quân chủ nắm trong tay. Bảy vị Quân chủ đều là Chủ thần tu luyện Hủy diệt quy tắc!

"Mà Tử Kinh quân này. Đó là đội quân của Chủ thần vĩ đại! Cũng là đội quân mạnh nhất toàn Tử Kinh đại lục. Bọn họ hoàn toàn nghe lệnh từ Chủ thần 'Tử Kinh Quân Chủ'! Tại Tử Kinh đại lục, không ai dám đùa giỡn với Tử Kinh quân!" Mạt Phí Đặc trong mắt tràn đầy sự sợ hãi.

Ba người Lâm Lôi lại càng hoảng sợ.

Là đội quân thân cận của Chủ thần! Chẳng trách không có kẻ mạnh nào dám đụng tới Tử Kinh quân này.

"Có lẽ một tiểu đội Tử Kinh quân, cũng không quá đáng sợ, nhưng dám đụng tới một tiểu đội Tử Kinh quân, ngay sau đó sợ rằng cả một đại đội Tử Kinh quân sẽ đến trả thù! Cho dù có mạnh như đại nhân Phủ chủ Diệp Mộ phủ chúng ta, đối phó với một đại đội, sợ rằng chính cả quân đoàn Tử Kinh quân đến trả thù, tại Tử Kinh đại lục, dám đụng đến Tử Kinh quân cơ hồ không có!"

Mạt Phí Đặc nhìn ba người Lâm Lôi: "Các ngươi phải nhớ kỹ, tại địa ngục Tử Kinh đại lục. Ngàn vạn lần không thể đắc tội với Tử Kinh quân này. Đắc tội với bọn họ, vậy sẽ rất thảm!"

"Bọn họ lợi hại như vậy, lại không ai dám đụng đến. Sao Mạt Phí Đặc tiên sinh không gia nhập vào Tử Kinh quân, ta thấy trong Tử Kinh quân có rất nhiều kẻ thực lực cũng chỉ cỡ trung vị thần, người cũng không phải là trung vị thần sao?" Lâm Lôi cười nói.

"Ngươi nghĩ rằng ta không muốn sao?"

Mạt Phí Đặc lắc đầu thở dài nói "Gia nhập Tử Kinh quân điều kiện cực kỳ hà khắc. Đầu tiên tự bản thân phải thành thần! Luyện hóa thần cách thành thần sẽ bị trực tiếp loại bỏ, nội điều này những người tại địa ngục chín phần đã không có hy vọng rồi, yêu cầu thứ hai chính là… tối thiểu là trung vị thần, nhưng lại phải trải qua tỷ thí. Mỗi một lần số người được thu nhận rất nhỏ, có thể tại tỷ thí mà thắng lợi. Tối thiểu đều là phải có một chút năng lực đặc thù".

Lâm Lôi trong lòng không thể không kinh sợ. Cái này là tố chất của Tử Kinh quân .

Thấp nhất cũng là trung vị thần, nhưng lại phải là tự thân thành thần. Hơn nữa còn trải qua tỷ thí mà tuyển… Trải qua vô số năm, trong Tử Kinh quân kẻ mạnh rốt cuộc có bao nhiêu. Quả thực không cách nào tưởng tượng. Chẳng trách tại địa ngục Tử Kinh đại lục. Rất ít người dám đụng đến Tử Kinh quân.

Mấy người Lâm Lôi hạ xuống mặt đất.

"Gầm…" "Gầm…"… Từng trận tiếng rồng gầm từ dãy núi trước mắt truyền đến.

Vô số những con rồng lớn màu đen đang uốn lượn xung quanh khắp nơi trên dãy núi, nếu nhìn kỹ mới có thể phát hiện, mỗi một con rồng trên người đều có người đứng hoặc ngồi trên đó.

"Đây là bộ lạc Hắc Long chúng ta!" Mạt Phí Đặc có vẻ rất là tự hào "Đi, theo ta vào bên trong" Vừa nói Mạt Phí Đặc đi nhanh tới phía trước. Sơn đạo này gập ghềnh, nhưng mấy người Lâm Lôi cũng dễ dàng đi tới.

"Ồ?" Bối Bối đột nhiên hôlên "Lão Đại. Đây hình như là hắc ngọc!"

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, cách đó không xa có một ngọn núi nhỏ do hắc ngọc hình thành, nhiều hắc ngọc như thế. Cũng làm cho Lâm Lôi cảm thấy kinh hãi.

Mạt Phí Đặc thấy mấy người Lâm Lôi kinh ngạc nhìn chỗ hắc ngọc thạch ở phía xa. Không khỏi cười nói: "Đó là hắc ngọc, tại địa ngục cũng là một loại quáng thạch rất bình thường. Tùy ý có thể thấy được... Ngươi xem, loại quáng thạch màu xanh bên kia, là thanh yểm thạch, khả năng cứng rắn hơn xa hắc ngọc thạch. Về mặt công dụng còn cao hơn một bậc. Bất quá... Mấy cái này lúc nào cũng thấy. Tại địa ngục, thần khí rất không có giá trị, luyện chế một thanh thần khí. Để một hạ vị thần dưỡng trong một vạn năm. Xem như là một thanh hạ vị thần khí. Cũng chỉ có giá cỡ mười mặc thạch thôi".

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối chỉ có thể bảo trì sự trầm mặc.

Đích xác...

Thần khí trải qua nuôi dưỡng, uy lực mới có thể tăng lên, thần khí mới luyện chế ra, căn bản ngay cả hạ vị thần khí cũng không được tính, chỉ có thể xem như không chính thống.

"Mạt Phí Đặc, lại mang ba người đến, dân cư bộ lạc chúng ta lại càng gia tăng!" Từ xa xa truyền đến thanh âm. Chỉ thấy một con cự long màu đen bay lại. Trên lưng cự long màu đen có một người. Hắn đầu đội mũ màu xanh. Cả người có vẻ rất là hùng tráng.

Mạt Phí Đặc cười nói: "Bọn họ mới tới địa ngục".

"Chẹp" Bối Bối nháy con mắt nói, "Ta thấy người nơi này đều là thần cấp, sao lại nuôi Hắc Long này. Hắc Long này chỉ là thánh vực thôi mà".

Người vừa mới tới cười nói: "Ngươi đừng xem nhẹ, loại Hắc Long này tại Long tộc, cũng là một loài phi thường đặc thù, được gọi là

'Gia Lặc Đức Hắc Long', Gia Lặc Đức Hắc Long là 'Long Tiên' có giá trị phi thường. Nuôi một Gia Lặc Đức Hắc Long, mất một vạn năm, đủ để kiếm được mấy ngàn mặc thạch, các ngươi vận khí cũng là tốt mới gia nhập bộ lạc Hắc Long chúng ta. Gia nhập các bộ lạc khác cũng không có nhiều chỗ tốt như vậy".

Mạt Phí Đặc cũng nói: "Đó là, nếu kẻ mạnh thần cấp khác muốn gia nhập bộ lạc chúng ta. Chúng ta cũng không muốn tiếp thu, các ngươi là từ Tử Kinh quân đưa ra đây, rất rõ ràng là từ vật chất tới, không phải là gian tế từ các bộ lạc khác đưa tới!"

Ba người Lâm Lôi chỉ có thể cười bất đắc dĩ.

Thì ra người ta tiếp nhận mình, cũng do cho rằng ba người mình rất 'trong sạch'.

"Ha ha, huynh đệ mới đến đây!" Người ở trên lưng hắc long cũng phát ra tiếng cười sang sảng "Tới bộ lạc Hắc Long chúng ta. Vậy sau này chính là huynh đệ. Ha ha. Mạt Phí Đặc, ngươi mau hỗ trợ tìm cho bọn họ một chỗ ở đi".

Lâm Lôi nhìn người trên lưng Hắc Long ở xa xa trong lòng không khỏi cảm thấy ấm áp.

Thoạt nhìn. Người tại bộ lạc Hắc Long này cũng không tệ lắm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 4: Đế Dực Thành

Trên lưng mỗi một Hắc Long đều có một người, vừa nhìn lại, tuyệt đại đa số đều là nam nhân.

"Giữa những kẻ mạnh đạt tới thần cấp, nam nhân vẫn chiếm đại đa số" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, nhưng thật ra, bất kể tỉ lệ giữa nam và nữ của những kẻ mạnh tại Ngọc Lan đại lục, hay tỉ lệ giữa nam và nữ của Tử Kinh quân tại địa ngục này thì cũng như nhau.

Ngay cả tỉ lệ giữa nam và nử tại bộ lạc Hắc Long này, đều làm sáng tỏ vấn đề này.

Phụ nữ thiểu, nam nhân nhiều.

"Lâm Lôi, đừng có đứng đó nữa, nhanh đi theo ta" Mạt Phí Đặc bay về phía chỗ sâu trong núi, Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người lập tức đi theo. Dọc theo núi nói liên miên trập trùng đi vào, trong núi tùy ý cũng có thể thấy được một tòa phủ đệ, mỗi một tòa phủ đệ đều trông có vẻ kỳ lạ.

Đối với cường giả thần cấp mà nói, kiến tạo một tòa nhà là một việc phi thường đơn giản.

Bay một hồi, Mạt Phí Đặc dẫn ba người Lâm Lôi đáp xuống trên một sườn núi cao, giữa sườn núi có một bãi đất trống khá lớn, chừng trăm thước vuông. Đủ để kiến tạo một tòa phủ đệ khá lớn.

"Các ngươi sau này ở tại nơi đây, về phần chỗ ở, không cần ta hỗ trợ kiến tạo chứ" Mạt Phí Đặc cười nói.

"Ha ha..." Lâm Lôi cũng nở nụ cười, dậm mạnh xuống mặt đất.

"Bùng” Mặt đất giữa sườn núi chấn động, một cơn dao động kỳ lạ truyền ra, chỉ thấy từng khối đá lớn đội lên, dựa theo theo thứ tự nhất định mà đội lên, thổ nguyên tố màu vàng nhạt bắn ra tứ phía. Mạt Phí Đặc rất kinh ngạc mà nhìn.

Rất nhanh, đơn giản đã có một tòa tiểu lâu hai tầng đã được kiến tạo hoàn thành xuất hiện trên mặt đất.

"Đá tại địa ngục thật sự nặng" Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

Đá này đều cùng loại với hắc ngọc thạch. Hơn nữa lực hút tại địa ngục này lớn hơn Ngọc Lan đại lục cả trăm lần. Nên một khối đá lớn cũng có sức nặng tương đương với một tòa núi nhỏ tại Ngọc Lan đại lục.

"Dễ dàng như thế, chính xác như thế, Lâm Lôi, thổ chi nguyên tố huyền ảo của ngươi chẳng lẽ đã đại thành?" Mạt Phí Đặc kinh ngạc nói.

"Vẫn chưa" Lâm Lôi lắc đầu.

Mạt Phí Đặc bất mãn nói: "Lâm Lôi, ngươi đừng có che giấu. Có thể nhẹ nhàng như thế, tại địa ngục dùng đá lớn để kiến tạo một cái phủ đệ. Đặc biệt vừa rồi những khối đá lớn di động rất là có trật tự. Mặc dù ta không phải tu luyện Đại địa pháp tắc, nhưng ta đã gặp qua không ít người tu luyện Đại địa pháp tắc".

Lâm Lôi cười. cũng không nói thêm gì nữa.

Trên thực tế thổ chi nguyên tố huyền ảo của Lâm Lôi cũng chưa đại thành, chỉ là bởi vì đã dung hợp với Đại địa mạch động. Lần này thi triển ra, cũng là ẩn chứa Đại địa mạch động áo nghĩa. Tự nhiên là có vẻ rất nhẹ nhàng.

"Ở Hắc Long bộ lạc ta, các ngươi cứ an tâm mà ở, ta sẽ không quấy rầy các ngươi. Nếu các ngươi có chuyện gì, sau này có thể hỏi ta, cũng có thể hỏi những người khác" Mạt Phí Đặc nói.

"Cảm ơn Mạt Phí Đặc tiên sinh" Lâm Lôi mỉm cười nói.

Đợi đến khi Mạt Phí Đặc rời khỏi, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người lúc này mới tiến vào chỗ ở của mình.

"Xem ra bàn ghế cũng phải do mình động thủ" Ba người Lâm Lôi lập tức đều tự động thủ. Lâm Lôi trực tiếp khống chế một khối đá cho bay lại, rồi sau đó chưởng đao trực tiếp dựa theo thứ nguyên trảm mà bổ xuống, khối đá này trực tiếp được bổ thành từng miếng bóng loáng.

Bối Bối trong tay cũng xuất hiện một thanh chủy thủ màu đen, cực kỳ sắc bén.

Trước mặt Bối Bối, một cái bàn đá dể dàng được làm ra. Ba người cùng nhau động thủ, bàn ghế được làm xong rất nhanh.

"Hô, may mắn là trước nay ta có thói quen trữ một ít rượu ngon tại không gian giới chỉ, nếu không đi tới đây. Một chút đồ ăn uống cũng không có" Lâm Lôi lật tay xuất ra một bình rượu ngon, Bối Bối lập tức hoan hô: "Lão Đại, không ngờ người lại mang theo rượu”.

"Địa ngục. Nơi xa lạ" Lâm Lôi uống rượu ngon, cảm khái nói. Mới xuống địa ngục, thấy người ở đây đại đa số đều là kẻ mạnh thần cấp, trong Tử Kinh quân yếu nhất cũng là trung vị thần tự nhiên không cần nhiều lời. Mà ngay cả người trong Hắc Long bộ lạc, cũng đều là thần cấp.

Đây là thế giới của thần cấp!

"Lão Đại. Vậy Huyết Phong đại lục cách rất xa chúng ta. Quá xa như vậy, làm sao bây giờ?" Bối Bối có chút lo lắng "Mạt Phí Đặc kia còn nói, nếu chúng ta xông loạn ra ngoài, sống không quá ba ngày".

Địch Ly Á nhíu mày nói: "Đừng nóng vội, trước tiên đứng vững tại địa ngục này rồi hãy nói".

Lâm Lôi cũng gật đầu: "Địa ngục này không thể như tại Ngọc Lan đại lục, kẻ mạnh như mây, không nơi là nơi chúng ta muốn đi đâu là đi, đừng nói cái gì khác, ngay cả tại địa ngục này, đại khái một chút tin tức chúng ta cũng còn không biết".

"Phành!"

"Phành!"...

Đột nhiên tiếng gõ cửa vang lên.

"Ta đi mở cửa" Bối Bối trực tiếp nhảy lên, nhẹ nhàng mở tấm cửa đá nặng nề ra, bên ngoài cách cửa là một thanh niên tóc vàng tuấn tú, thanh niên tóc vàng nọ cười chào hỏi: "Các người khỏe chứ, ta Khuê Đặc ở bên cạnh các ngươi cách cũng không xa".

"Ta gọi là Lâm Lôi, mời vào!" Lâm Lôi đứng dậy mở miệng nói.

Lâm Lôi liếc mắt đánh giá, Khuê Đặc này là một hạ vị thần.

"Ta và đại ca ta ở cùng một chỗ, ngay ở phía bắc các người, cũng trên sườn núi này, nghe nói các người vừa mới tới địa ngục?" Khuê Đặc rất là nhiệt tình.

"Mời ngồi, đây là rượu ngon tại quê chúng ta, ngươi nếm thử" Lâm Lôi nói.

"Rượu?" Khuê Đặc con mắt sáng ngời, lập tức ngồi ở trước mặt Bối Bối, không e ngại uống ngay một chén, hắn thoải mái lim dim con mắt "Rượu này thật không tệ, mặc dù không bằng rượu ngon bán tại Đế Dực thành. Nhưng uống cũng không tệ".

"Đế Dực thành?" Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Khuê Đặc chợt nói: "Đúng rồi, các ngươi vừa tới địa ngục. Rất nhiều thứ chưa biết... Tại Diệp Mộ phủ chúng ta, tổng cộng có mười tòa thành trì, phân tán trong Diệp Mộ phủ. Trong đó Đế Dực thành là gần chúng ta nhất. Đại khái là khoảng hơn ngàn vạn dặm".

Ba người Lâm Lôi bị dọa nhảy dựng lên.

Hơn một ngàn vạn dặm, là tòa thành gần nhất?

"Bất quá muốn đi vào Đế Dực thành phải nộp một khối mặc thạch" Khuê Đặc thấp giọng mắng "Thật sự là tham lam!"

Khuê Đặc thở dài nói: "Chỉ là, nếu chỉ cần mua một chút đồ vật, hoặc là mua Long tiên, hoặc là mua một ít thần khí, thì tới Đế Dực thành giao dịch tương đối là tốt".

"Giao dịch, chỉ có thể tại Đế Dực thành?" Địch Ly Á có chút không tin "Giao dịch số lượng lớn tại Đế Dực thành còn có thể. Bình thường số lượng nhỏ thì giao dịch sao đây?" Địch Ly Á thấy, cái đó và các cửa hàng tại Ngọc Lan đại lục cũng có một đạo lý.

Tại thành trì có các cửa hàng thương phẩm lớn, mà tại các trấn nhỏ cũng có các quầy tạp hóa nhỏ.

"Bình thường số lượng nhỏ, tại bộ lạc có thể giao dịch thông qua tộc trưởng. Bất quá, bình thường một thanh hạ vị thần khí tại Đế Dực thành có thể bán được bảy khối mặc thạch, nhưng tại tộc trường, tộc trường chỉ bỏ ra năm khối mặc thạch để mua" Khuê Đặc có chút bất mãn.

Mấy người Lâm Lôi cũng lý giải được. Dù sao, khoảng cách nơi này đến Đế Dực thành cũng là hơn ngàn vạn dặm.

"Không đúng. Ta nghe Mạt Phí Đặc nói. Một thanh thần khí có giá trị mười khối mặc thạch mà" Bối Bối nói, Lâm Lôi nhất thời cũng nhớ lại.

Khuê Đặc khôgn bận tâm nói: "Hắn nói một thanh thần khí có giá trị mười khối mặc thạch, đó là mua tại Đế Dực thành, còn nếu bán thần khí. Bán ra từ tay chúng ta, tự nhiên chỉ có giá bảy khối mặc thạch thôi".

"Khuê Đặc, ta muốn hỏi, nếu muốn đi tới một đại lục khác, làm thế nào đi ?" Lâm Lôi hỏi.

Khuê Đặc trợn mắt: "Đến đại lục khác? Trời ơi. Tử Kinh đại lục rất lớn. Cả địa ngục, tổng cộng có 108 phủ. Tử Kinh đại lục chúng ta hình như có khoảng hai mươi phủ. Mỗi một phủ phạm vi cũng rất lớn… Đến đại lục khác, cực kỳ khó khăn".

Lâm Lôi trong lòng chợt động: "Một đại lục, chỉ có gần hai mươi phủ. Xem ra Phủ chủ một phủ, địa vị cũng là cực cao!"

Tại địa ngục, địa vị Phủ chủ một phủ, đó là gần với Địa ngục Thất đại Quân chủ.

"Ồ, rượu này thật không tệ" Khuê Đặc lại uống một chén rồi đứng lên, cười nói "Các người vừa tới nơi này, ta cũng không quấy rầy. Sau này có chuyện gì cứ tìm ta. Đúng rồi. Lâm Lôi, vị mỹ nữ bên cạnh ngươi… ngươi cần phải cẩn thận một chút. Tại địa ngục này phụ nữ quá ít. Ta phỏng chừng, sẽ có người đến theo đuổi vị mỹ nữ bên cạnh ngươi đó".

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đều có chút kinh ngạc.

"Ai dám, ta cho một chủy thủ giết chết hắn!" Bối Bối bất mãn quát.

"Ha ha, ta chỉ là nói một tiếng thôi, đi trước đây" Khuê Đặc cười hai tiếng, rồi rời đi.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người nhìn nhau, đều nở nụ cười. Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói: "Lâm Lôi, sau này có thể có ngươi theo đuổi thê tử của ngươi, ngươi nên làm cái gì bây giờ?"

"Có thể làm sao bây giờ? Đến một người đánh một người" Lâm Lôi lật tay lấy ra Hắc ngọc trọng kiếm, cố ý múa may qua lại. Chuyện về phụ nữ cũng thường xuyên phát sinh, mấy người Lâm Lôi vừa mới đến Hắc Long bộ lạc, cũng thật sự có người đến lấy lòng Địch Lỵ Á. Thế nhưng bị Địch Lỵ Á mắng cho, đặc biệt Lâm Lôi cũng biến ra ba đại phân thân vây lấy người nọ. Bối Bối một cước đá bay hắn.

Nhất thời, trong Hắc Long bộ lạc cũng không có ai trở lại quấy rầy Địch Lỵ Á.

Tới Hắc Long bộ lạc đã hai tháng, mấy người Lâm Lôi đã dần dần thích ứng với nơi này.

"Hai nam nhân tranh đoạt một phụ nữ, hai nam nhân này cũng đều là hạ vị thần, cũng đều không hiểu linh hồn công kích, chỉ biết vật chất công kích mà thôi" Lâm Lôi ngửa đầu nhìn lên trên bầu trời Hắc Long bộ lạc, hai thân ảnh đang giao đấu ở trên đó.

Không chỉ có Lâm Lôi, Bối Bối tới xem cuộc chiến này, giờ phút này đến xem trận chiến này cũng có mấy ngàn người, cũng phải đến một phần bốn số cư dân trong Hắc Long bộ lạc.

"Hai người có chuyện gì xảy ra, tại sao lại đấu đá với nhau, không hỏi ý kiến của nử tử tên Tạp Đặc Lâm kia?" Địch Lỵ Á có chút nghi hoặc, ngay lúc này có một thân ảnh đội mũ cỏ từ xa phi lại, Bối Bối cười nói: "Lão Đại, ta đã biết lý do bọn họ tranh đấu rồi".

"Nói đi" Lâm Lôi hiếu kỳ nói.

“Nam tử tóc vàng kia gọi là Khảm Địch Tháp, Khảm Địch Tháp và Tạp Đặc Lâm đều là từ cùng một vị diện vật chất tới, hai người có cảm tình không tệ. Đương nhiên là vẫn chưa tới mức ngủ chung một giường" Bối Bối gãi gãi cái mũi ngửa đầu nói “Còn nam tử tóc đen kia, hắn tên là Kim Phổ Đốn. Bản thể của hắn chính là Gia Lặc Đức Hắc Long!"

Lâm Lôi có chút kinh ngạc: "Ngươi nói Kim Phổ Đốn, là bọn hắn nuôi dưỡng Gia Lặc Đức Hắc Long kia sao?" Hắc Long bộ lạc nuôi dưỡng Gia Lặc Đức Hắc Long để đổi lấy mặc thạch, mấy người Lâm Lôi cũng biết được chuyện này.

Trong Hắc Long bộ lạc có quy củ, nếu Gia Lặc Đức Hắc Long có thể đạt tới thần cấp biến thành hình người, có thể gia nhập Hắc Long bộ lạc. Trở thành thành viên của Hắc Long bộ lạc. Bởi vì quy định này, mới có thể cho Gia Lặc Đức Hắc Long nhất tộc có một tia hy vọng.

"Đúng rồi" Bối Bối gật đầu lia lịa "Tạp Đặc Lâm hồi trước khi đến đây, cũng nuôi dưỡng một Gia Lặc Đức Hắc Long. Thời gian dài qua. Gia Lặc Đức Hắc Long này cũng đạt tới thần cấp, chính là Kim Phổ Đốn này".

Lâm Lôi bắt đầu tò mò.

"Có thể do nuôi dưỡng trong thời gian rất dài, Tạp Đặc Lâm đối với Kim Phổ Đốn này rất tốt, Kim Phổ Đốn sau khi hóa làm hình người cũng theo đuổi Tạp Đặc Lâm này. Hắc Long này thích Tạp Đặc Lâm" Bối Bối che miệng nở nụ cười "Tự nhiên, Khảm Địch Tháp này bất mãn. Phụ nữ hắn thích, làm sao có thể cùng một Hắc Long ở một chỗ, cho dù Hắc Long này biến thành hình người. Cho nên hai người kia đánh nhau. Chỉ là vì bọn hắn thực lực cũng mới tới hạ vị thần, hơn nữa lĩnh ngộ huyền ảo cũng rất bình thường, công kích bình thường không nguy hiểm đến tính mạng, bọn họ đánh nhau đã rất lâu rồi, bọn họ cứ như vậy, cũng không phải một hai lần".

Lâm Lôi không khỏi không biết nói gì.

Có thể vào lúc này…

Trên bầu trời xa xa bay tới một bóng người áo đen, hai hạ vị thần đang chém giết nhau vì tình vừa thấy người này tới lập tức giật mình, cùng bay nhanh xuống phía dưới. Những người đứng phía dưới vừa thấy huân chương trước ngực của người áo đen, nhất thời chấn động, kinh hô: "A, hắn là ác ma!"

Người của Hắc Long bộ lạc vốn đang ngửa đầu quan sát cũng sợ đến sắc mặt biến đổi, lập tức bay trốn khắp nơi.

"Ác ma?" Lâm Lôi nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 5: Ác Ma Huân Chương

Trong dãy núi bộ lạc Hắc Long cư ngụ có một ngọn núi cao nhất như lợi kiếm phá trời xanh. Tại đỉnh núi có một tòa thành xưa cũ màu đen, tòa thành màu đen này được dùng 'Hắc Ngọc Thạch' kiến tạo, truyền thuyết nói rằng, vị chủ nhân tòa thành màu đen này phi thường thích hắc ngọc thạch.

"Hô!" Người áo bào đen được xưng là 'Ác ma' lạnh lùng liếc mắt nhìn cư dân của bộ lạc Hắc Long đang kinh hoảng phía dưới. Rồi trực tiếp bay về phía tòa thành màu đen. Cửa thành của tòa thành mở rộng ra. Lập tức có người cung kính đưa ác ma này vào.

Mà đại đa số người của bộ lạc Hắc Long nhìn thấy việc này, đều không khỏi bàn tán xôn xao.

"Ác ma sao lại đi gặp Tộc trưởng, không phải là tới giết Tộc trưởng chứ".

"Ngươi bản thể là con lừa sáu tai, có thành thần thì cũng ngu ngốc như vậy. Ngươi không nghĩ. Nếu Ác ma nọ thật sự tới giết Tộc trưởng. Tộc trưởng còn có thể phái người mở rộng ra cửa tòa thành cung kính mời vào sao? Ta thấy, Tộc trưởng dám chắc là có chuyện trọng yếu. Mới đi mời một ác ma tới".

Cư dân của bộ lạc Hắc Long xôn xao bàn luận.

Ở giữa sườn núi. Lâm Lôi ngồi trên tảng đá nghe bàn tán. Chân mày không khỏi nhíu lại, ngửa đầu nhìn về phía tòa thành màu đen ở trên đỉnh úi cao nhất, chung quanh tòa thành màu đen nọ có hơn mười con cự long màu đen đang bay vòng quanh.

"Chủ nhân của tòa thành màu đen này là Tộc trưởng bộ lạc Hắc Long 'Tư Đặc Đốn', là người mạnh nhất bộ lạc Hắc Long!" Lâm Lôi nghĩ trong lòng.

Tới bộ lạc Hắc Long đã hai tháng. Lâm Lôi đối với bộ lạc Hắc Long đã có một số nhực thức. Bộ lạc Hắc Long này. Mặc dù chỉ là một trong vô số bộ lạc nhỏ tại địa ngục. Nhưng tuy là một bộ lạc nhỏ cũng có cấp bậc rõ ràng.

Bậc thấp nhất. Tự nhiên là đám người như Lâm Lôi hạ vị thần bần cùng, bọn họ không thu nhập, cũng không chỗ chống lưng.

Ở bậc trung. Chính là những người nuôi dưỡng Gia Lặc Đức Hắc Long, dù sao hắc long của bộ lạc Hắc Long nhiều như vậy cũng chỉ có một bộ phận nhỏ chuyên nuôi dưỡng, mặc dù mỗi lần nuôi lớn được Gia Lặc Đức Hắc Long bán có tiền cũng phải đưa một phần cho Tộc trưởng. Nhưng nuôi dưỡng Gia Lặc Đức Hắc Long vẫn là một biện pháp kiếm tiền cực kỳ nhanh chóng.

Thượng đẳng, chính là quân đội của tộc!

Hoàn toàn do trung vị thần tạo thành quân đội, hơn nữa trải qua sự huấn luyện của Tộc trưởng 'Tư Đặc Đốn'. Có thể trở thành một thành viên của quân đội bộ lạc, Tộc trưởng cứ một vạn năm lại phân chia tài phú một lần.

Ở giữa sườn núi trước cửa nhà Lâm Lôi. Chỉ có Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người.

"Ác ma kia thực lực thật mạnh" Bối Bối than thở.

"Thực lực của Tộc trưởng Bộ lạc cũng không yếu" Lâm Lôi suy nghĩ nói.

Địch Lỵ Á nhìn Lâm Lôi một cái, nhân tiện nói: "Đừng nói địa ngục, trong 'Diệp Mộ phủ' Tử Kinh đại lục này, phương viên Diệp Mộ phủ hơn ngàn triệu dặm, loại bộ lạc chiếm một khu vực núi non. Căn bản là không đếm xuể”.

Vừa nghĩ đến phạm vị kinh người của Diệp Mộ phủ. Hoàn toàn có thể tưởng tượng được là có bao nhiêu bộ lạc nhỏ như 'bộ lạc Hắc Long' này.

Tại địa ngục này, thế lực như bộ lạc Hắc Long

thật yếu ớt như một con kiến tầm thường. Nhiều không kể xiết

"Nhưng cho dù một bộ lạc Hắc Long như vậy. Trung vị thần cũng đã khá nhiều, Tộc trưởng Tư Đặc Đốn đại nhân, ta mặc dù chưa thấy qua. Nhưng ta nghĩ, hắn có thể trở thành Tộc trưởng bộ lạc Hắc Long. Tài phú quá nửa tích tụ trên tay hắn. Có thể ở vị trí này, hắn hẳn là cũng phải thượng vị thần!"

Lâm Lôi trong lòng đột nhiên có chút hiểu được.

Tại địa ngục…

Thần cấp chỉ có thể xem như cư dân bình thường, sợ rằng cứ mười người thần cấp sẽ có một trung vị thần. Mà thượng vị thần, phỏng chừng vạn người có một. Mặc dù thoạt nhìn tỉ lệ rất thấp. Nhưng với số lượng khổng lồ như tại địa ngục, có thể ngẫm lại thượng vị thần có bao nhiêu!

"Đây mới là địa ngục, kẻ mạnh như mây!" Lâm Lôi trong lòng rung sợ.

"Lão Đại" Bối Bối trong miệng đang ngậm một cọng cỏ, rất tùy ý nói “Gia gia của ta có nói qua. Tại địa ngục này, luyện hóa thần cách để thành thần. Thì không có khả năng có địa vị cao. Chỉ có tự thân thành thần, hơn nữa dung hợp pháp tắc huyền ảo, chỉ có thực lực càng mạnh, địa vị mới có thể càng cao!"

Lâm Lôi trong lòng cũng đồng ý.

"Lâm Lôi, muội sẽ không tụt lại đâu" Địch Lỵ Á bên cạnh đột nhiên nói.

Lâm Lôi quay đầu nhìn Địch Lỵ Á. Tự nhiên hiểu được ý nghĩ trong lòng Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á là loại phụ nữ mạnh mẽ. Lâm Lôi không khỏi cười kéo Địch Lỵ Á vào trong lòng: "Địch Lỵ Á. Tụt lại sau ta? Nói đến, hiện tại trong ba người chúng ta, ta mới là hạ vị thần duy nhất, hẳn là người tụt hậu mới phải".

Địch Lỵ Á ấm áp tận đáy lòng. Nàng làm sao không rõ, thật ra bản thân Lâm Lôi có thần khí linh hồn phòng ngự. Tuyệt đối trong ba người một khi gặp chuyện xấu, nếu gặp phải địch nhân am hiểu “linh hồn công kích”, Lâm Lôi có khả năng đưa đối phương vào tử địa!

"Ban ngày ban mặt, hai người các ngươi, ta xem không nổi!" Bối Bối vừa kêu vừa che mắt lại.

"Tiểu quỷ" Địch Lỵ Á không khỏi mắng yêu một tiếng.

Ngay lúc này, lão giả tóc bạc Mạt Phí Đặc từ phía xa bay tới. Thấy Ba người Lâm Lôi, liền cười vang nói: "Lâm Lôi, tới bộ lạc Hắc Long chúng ta, cuộc sống gần đây thế nào rồi?"

"Cũng không tệ lắm" Lâm Lôi lập tức đứng dậy, mỉm cười nói "Ít nhất, chúng ta không gặp phải nguy hiểm gì".

Mạt Phí Đặc cảm khái nói: "Đúng vậy, nếu mấy người các ngươi ở bên ngoài. Các ngươi cũng biết… Tại địa ngục, các kiểu cường đạo nửa đường giết người phóng hỏa nhiều lắm, bình thường với thực lực trung vị thần, hạ vị thần đều không dám một mình hành tẩu tại địa ngục".

"Trung vị thần cũng không được?" Bối Bối trợn mắt.

Mạt Phí Đặc tìm một cái ghế đá ở bên cạnh ngồi xuống, gật đầu nói: "Đúng, trung vị thần cũng không được. Lũ cướp tại địa ngục này bình thường đều là do trung vị thần, hạ vị thần tập hợp thành, ngươi nói một đám cường đạo trung vị thần, hạ vị thần. Chỉ đối phó với một trung vị thần? Người ta có ưu thế về nhân số đó!"

"Vậy tại sao thượng vị thần không làm cường đạo?" Bối Bối tiếp tục hỏi.

"Ha ha" Mạt Phí Đặc cười nói, "Thượng vị thần, tại địa ngục chánh thức được xem là nhân vật thượng đẳng. Bọn họ cần gì làm cường đạo cho nguy hiểm? Bất kể là nuôi dưỡng thần khí, hay là luyện hóa thần tinh. Hoặc là gia nhập vào đại gia tộc để trở thành lực lượng trung kiên, cũng quá đủ để tiêu dao rồi".

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

Cái đó cũng giống như tại Ngọc Lan đại lục. Kẻ mạnh chân chính khinh thường việc đi làm cường đạo, bất quá tại Ngọc Lan đại lục, một số băng đảng cường đạo nổi tiếng, cũng có một vài kẻ mạnh.

"Đương nhiên, tại địa ngục cũng có một số ít băng nhóm cường đạo cực kỳ lợi hại, các băng nhóm cường đạo này mới có thượng vị thần, bất quá, cho dù là bọn hắn, cũng sẽ không động thủ với thượng vị thần. Ai biết, thượng vị thần nọ thực lực như thế nào? Dù sao giữa thượng vị thần và thượng vị thần trong đó cũng có chênh lệch rất lớn" Mạt Phí Đặc cảm khái nói.

Lâm Lôi cũng cực kỳ đồng ý.

Như Tát Địch Tư Tháp nọ. Chỉ một chiêu bị Thanh Hỏa giết chết.

Như A Đức Kim Tư nọ. Trước mặt Bối Lỗ Đặc. Chỉ hai chiêu, hai phân thân thượng vị thần đã bị diệt.

"Tại địa ngục. Mặc dù cường đạo cướp của giết người rất nhiều. Nhưng bọn chúng không dám đụng đến ba loại thế lực. Một là Tử Kinh quân!" Mạt Phí Đặc cũng rất nhiệt tình nói cho mấy người Lâm Lôi biết một ít thông tin phổ thông tại địa ngục này, mấy người Lâm Lôi cũng rất chăm chú lắng nghe.

Dù sao, kế hoạch của Lâm Lôi chính là đi tới Huyết Phong đại lục.

Chỉ là bây giờ thực lực còn chưa đủ, phải ẩn nhẫn.

"Tử Kinh Quân, rõ ràng rồi" Ba người Lâm Lôi đều gật đầu, đó chính là quân đội của chủ thần tại địa ngục. Là quân đội mạnh nhất, ai dám động đến?

"Thế lực thứ hai, chính là Phủ binh!" Mạt Phí Đặc cảm khái nói.

"Phủ binh?" Ba người Lâm Lôi đều nghi hoặc.

"Lão đầu. Phủ binh có ý nghĩa gì?" Bối Bối khó hiểu hỏi.

Mạt Phí Đặc nói: "Cả địa ngục tổng cộng có 108 phủ, Tử Kinh đại lục chúng ta cũng có gần hai mươi phủ, mỗi một phủ đều có quân đội của bọn họ! Như Diệp Mộ phủ chúng ta, tự nhiên có Diệp Mộ quân, quân đội tại một phủ được xưng là 'Phủ binh'! Trong phạm vi một phủ, bọn họ là nững kẻ không nên động đến nhất. Ai dám chọc đến bọn hắn? Bị bọn họ bám theo. Cho dù là thượng vị thần cũng tính là xui xẻo!"

Mấy người Lâm Lôi giật mình.

"Tử Kinh quân và Phủ binh đều giải thích được. Đó là quân đội lớn, vậy người nói thế lực thứ ba mà cường đạo không dám động đến là thế lực gì?" Lâm Lôi hỏi tới.

Mạt Phí Đặc trong mắt vẻ mong mỏi: "Đó chính là Ác ma!"

"Ác ma?"

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người đều cả kinh tận đáy lòng, đồng thời cũng rất nghi hoặc.

"Mạt Phí Đặc tiên sinh. Ác ma này là gì?" Địch Lỵ Á mở miệng hỏi.

Lâm Lôi trong lòng cũng cực kỳ tò mò, vừa rồi hắn đã nhìn thấy một vị áo đen bay vào tòa thành bằng hắc ngọc thach của Tộc trưởng. Cư dân của bộ lạc Hắc Long nhìn thấy người áo đen đó đều gọi là Ác ma.

"Ác ma. Là một loại danh hiệu!" Mạt Phí Đặc cảm khái nói, "Bọn họ là những kẻ mạnh hung hãn, dũng cảm, không sợ nguy hiểm nhất tại địa ngục! Phàm là có thể trở thành một thành viên của Ác ma, cho dù tùy ý xông pha địa ngục, cũng không có mấy băng nhóm cường đạo muốn động chạm đến Ác ma".

Lâm Lôi trong lòng chợt động, nghĩ ngợi nói: "Bản thân muốn đi đến Huyết Phong đại lục. Đường xá cực kỳ xa xôi, nếu có thể trở thành 'Ác ma', vậy đường đi sẽ đỡ gặp nhiều chuyện hơn".

Bối Bối và Địch Lỵ Á cũng nghĩ tới điểm này.

"Lão đầu, Ác ma là một loại danh hiệu? Vậy làm thế nào để có thể trở thành Ác ma?" Bối Bối hỏi.

Mạt Phí Đặc trả lời: "Muốn trở thành Ác ma, cũng không tính là quá khó, chỉ cần đến một thành trì, ví dụ như 'Đế Dực thành' gần chúng ta nhất. Đến lúc đó tốn hao một vạn mặc thạch để nhận một nhiệm vụ khảo hạch, một khi vượt qua kiểm tra nhiệm vụ khảo hạch. Ngươi chính là Ác ma! Ừm, khi đó ngươi chỉ là nhất tinh ác ma!"

"Một vạn mặc thạch. Chỉ là xin nhận một nhiệm vụ?" Bối Bối không khỏi trợn mắt.

Lâm Lôi cũng cảm giác được quá khoa trương.

Một vạn mặc thạch này khôgn thể có lợi ích tốt như vậy.

"Người vừa rồi nói nhất tinh Ác ma ?" Lâm Lôi liền hỏi tới.

Mạt Phí Đặc gật đầu nói: "Ác ma cũng có phân cấp bậc, từ nhất tinh Ác ma đến Ác ma đáng sợ nhất là thất tinh, này có liên quan đến cấp bậc nhiệm vụ mà họ hoàn thành. Có thể hoàn thành nhiệm vụ thất tinh, đó chính là Ác ma thất tinh!"

"Bất quá. Cho dù là khảo hạch đơn giản nhất. Bình thường cũng là trung vị thần mới có thể làm được!" Mạt Phí Đặc cảm khái nói. "Mà cũng chỉ là có thể mà thôi!"

"Chuyện của Ác ma làm. Đều là cực kỳ nguy hiểm, bọn họ đều là những kẻ dũng cảm, hung hãn nhất. Chính là các băng nhóm cường đạo cũng không muốn chọc vào bọn họ, quan trọng nhất là... cấp bậc của Ác ma nhìn từ ngoài vào không phân biệt được, nhất tinh Ác ma và thất tinh Ác ma, nhìn bề ngoài không khác gì nhau" Mạt Phí Đặc nói.

"Nhìn bề ngoài. Nhìn cái gì bề ngoài?" Lâm Lôi hỏi.

Mạt Phí Đặc cười chỉ về phía tòa thành màu đen ở trên đỉnh núi cao nhất nói: "Ác ma vừa rồi mới đến, các ngươi không chú ý, trên ngực áo của vị ác ma vừa rồi, có một huân chương Ác ma! Đây là khi hoàn thành nhiệm vụ khảo hạch được phát cho, mỗi một Ác ma, đều có một huân chương Ác ma như vậy!"

"Bất kể là nhất tinh Ác ma, hay là thất tinh ác ma đáng sợ nhất. Bề ngoài đều giống nhau. Chỉ trải qua phương pháp đặc thù, mới có thể phán đoán được cấp bậc".

Bối Bối nhíu mày hỏi: "Ồ? Vậy Ác ma có thực lực như thế nào?"

"Cái này ta cũng không rõ lắm, Nhưng Ác ma yếu nhất cũng là trung vị thần, ác ma bình thường cũng đều là thượng vị thần!" Mạt Phí Đặc nói "Cho nên, cường đạo không dám động đến Ác ma. Dù sao, đại đa số ác ma đều là thượng vị thần! Nếu gặp phải một lục tinh Ác ma, hoặc thất tinh đáng sợ nhất. Thì ngay cả băng nhóm cường đạo mạnh nhất cũng phải xong đời".

Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ.

Trong các Ác ma. Hơn phân nửa đều là thượng vị thần? Thấp nhất cũng là trung vị thần? Xem ra, tố chất còn muốn hơn cả Tử Kinh quân.

Bối Bối con mắt tỏa sáng: "Người nói trong các Ác ma hơn phân nửa đều là thượng vị thần, vậy thất tinh Ác ma lợi hại nhất, có bao nhiêu lợi hại?"

"Ác ma thất tinh, căn bản là kẻ mạnh nhất địa ngục!" Mạt Phí Đặc trong mắt có một tia sùng kính "Thượng vị thần bình thường trước mặt bọn họ, căn bản không có năng lực phản kháng. Một khi đạt tới cấp bậc thất tinh Ác ma, sẽ được đặt một danh hiệu. Ví dụ như Tử Kinh đại lục chúng ta, như ta biết được. Có Ngân Nguyệt Ác ma, Tử Huyết Ác ma là những kẻ mạnh tuyệt thế danh tiếng lan truyền khắp cả địa ngục!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 6: Nhãn Hồng

Lợi hại như vậy sao?"

Mấy người Lâm Lôi trong lòng đều vì thực lực của thất tinh ác ma mà kinh hãi "Dựa theo lời nói, thực lực của thất tinh ác ma, hẳn là đỉnh điểm của thượng vị thần, không biết Thanh Hỏa hắn có thực lực của thất tinh ác ma hay không nữa" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

"Ai dà. Ta đến tìm các ngươi. Sao lại nhắc tới Ác ma" Mạt Phí Đặc liền nói "Lâm Lôi, hôm nay ta đến tìm các ngươi là có một việc cần hỏi các ngươi".

"Ồ, Mạt Phí Đặc tiên sinh xin cứ nói" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Hỏi ba chúng ta?" Bối Bối vuốt cằm nhìn Mạt Phí Đặc.

Mạt Phí Đặc mỉm cười nói: "Chính xác mà nói là hỏi hai ngươi " Nói liền chỉ vào Bối Bối, Địch Ly Á.

"Ồ?" Địch Ly Á có chút nghi hoặc.

"Lão đầu, rốt cuộc là có chuyện gì, nói mau đi" Bối Bối thúc giục.

Mạt Phí Đặc: "Tại bộ lạc Hắc Long chúng ta, phàm đạt tới trung vị thần, tuyệt đại đa số đều trở thành một thành viên thuộc hộ vệ quân của bộ lạc, hai người các ngươi đều đã đạt tới trung vị thần, không biết có hứng thú gia nhập quân đội của bộ lạc hay không? Chỉ cần gia nhập quân đội. Mỗi một vạn năm. Tộc trưởng đại nhân sẽ chia tài phú cho. Cái này so với nuôi dưỡng Gia Lặc Đức Hắc Long còn thoải mái hơn, nuôi dưỡng Hắc Long, luôn phải đi theo Hắc Long. Mệt chết đi được".

"Cái này?" Bối Bối chần chừ, không khỏi nhìn về phía Lâm Lôi.

Địch Lỵ Á cũng cười mở miệng nói: "Mạt Phí Đặc tiên sinh, chúng ta vừa mới tới bộ lạc Hắc Long. Có rất nhiều chuyện còn chưa quen, cũng không vội gia nhập vào quân đội của bộ lạc".

"Ngươi đã có nhà, cũng không muốn nhanh kiếm tiền hay sao" Mạt Phí Đặc liền nói "Ta khuyên các ngươi nên nghĩ lại".

"Mạt Phí Đặc tiên sinh, để sau này rồi hãy nói đi" Lâm Lôi mở miệng nói.

Bản thân đã sớm có kế hoạch, tìm cơ hội để đến Huyết Phong đại lục. Làm sao có thể ở lại bộ lạc Hắc Long này? Còn nói một vạn năm trả lương một lần. Một vạn năm đối với thần mà nói, cũng khôgn tính là nhiều. Nhưng đối với bản thân mà nói, không thể đợi lâu đến như vậy.

"Ta cũng chỉ nói vậy thôi" Mạt Phí Đặc cũng không thèm để ý.

"Mạt Phí Đặc tiên sinh" Lâm Lôi liền hỏi tiếp "Ta muốn hỏi. Trong bộ lạc lúc nào thì có người đi đến Đế Dực thành vậy?" Tương quan mà nói, trong Đế Dực thành dám chắc thế lực càng nhiều, bản thân có lẽ sẽ tìm được biện pháp đi đến Huyết Phong đại lục.

"Đến Đế Dực thành?" Mạt Phí Đặc ngẩn ra, "Ồ. Bộ lạc chúng ta cũng không có thường xuyên, đều đi theo kim chúc sinh mạng để đến Đế Dực thành, nhanh thì vài năm đi một lần. Nhưng cũng có khi mấy ngàn năm mới đi một lần".

Lâm Lôi trong đáy lòng không khỏi ngạc nhiên.

Mấy ngàn năm? Mình phải đợi lâu vậy sao?

Mạt Phí Đặc đột nhiên cười nói: "Ồ, ta nhớ ra rồi, nửa năm nữa, bộ lạc ta hình như sẽ đến Đế Dực thành".

"Thế nhưng, cư dân bộ lạc nếu muốn đi theo kim chúc sinh mạng, mỗi một người phải nộp năm khối mặc thạch" Mạt Phí Đặc nhắc nhở ba người Lâm Lôi. Hắn cũng nhìn ra ba người Lâm Lôi cũng rất trông ngóng đi đến Đế Dực thành.

Kỳ thật, mỗi người vừa tới địa ngục, đối với các các tòa thành lớn trên địa ngục đều rất muốn đến.

"Cám ơn Mạt Phí Đặc tiên sinh" Lâm Lôi trong lòng vui mừng, chỉ gần nửa năm mà thôi.

Đợi đến khi Mạt Phí Đặc rời đi. Ba người Lâm Lôi liền mở một tiệc rượu nho nhỏ. Tại địa ngục này, rượu ngon là thứ phi thường xa xỉ. Đương nhiên là tại Đế Dực thành có nhiều loại rượu ngon hàng đầu, nhưng quá mắc. Rượu ngon có thể có giá trị hơn cả một viên trung vị thần cách.

"Đi theo kim chúc sinh mệnh một người phải nộp năm khối mặc thạch!" Bối Bối thấp giọng mắng "Thật sự là ăn cướp".

"Ba chúng ta. Chính là mười lăm khối mặc thạch" Địch Ly Á nhìn về phía Lâm Lôi "Xem ra chúng ta phải bán một ít thần khí rồi".

Trên người Lâm Lôi hạ vị thần khí, trung vị thần khí thậm chí thượng vị thần khí đều có. Kinh người nhất là có cả một quả thượng vị thần cách, đơn giản một quả thượng vị thần cách, cũng đủ khiến Lâm Lôi trở thành một phú hào tại địa ngục. Chỉ là… Ba người Lâm Lôi cũng biết tài phú này không thể để lộ ra ngoài.

Tại bộ lạc Hắc Long nếu để cho người khác biết bọn họ có thượng vị thần cách, sợ rằng ba người Lâm Lôi sống không quá một ngày!

"Như vậy, trên người ta còn có bốn kiện hạ vị thần khí, trước tiên tới tòa thành của Tộc trưởng, bán bốn kiện hạ vị thần khí này cái đã" Lâm Lôi ra quyết định "Mặc dù bị lỗ, nhưng cũng không có biện pháp nào khác".

Một kiện hạ vị thần khí tại bộ lạc chỉ có thể bán được năm khối mặc thạch. Nếu bán tại các cửa hàng ở Đế Dực thành sẽ được bảy khối mặc thạch, mà bán cho người khác ở Đế Dực thành sẽ là mười khối mặc thạch. Hạ vị thần khí là tiện nghi tối thiểu, không đáng giá cho lắm.

Nói liền làm.

Sau khi uống hết rượu, ba người Lâm Lôi liền trực tiếp bay đến tòa thành màu đen trên ngọn núi cao nhất. Ở trên lầu của tòa thành màu đen này, có đứng hơn mười trung vị thần, mười mấy người này chỉ liếc mắt nhìn ba người Lâm Lôi, cũng không nói cái gì.

Cả bộ lạc Hắc Long có khoảng hai vạn người. Bọn họ đều biết.

"Lâm Lôi. Các ngươi mới tới?" Ở cửa thành có một ngời đi ra, đó là Mạt Phí Đặc.

"Mạt Phí Đặc tiên sinh. Chúng ta muốn bán vài món hạ vị thần khí" Lâm Lôi nói. Mạt Phí Đặc liền gật đầu: "Ồ, vậy các ngươi đi theo ta đến đây" Nói xong Mạt Phí Đặc liền đi trước dẫn đường, dọc theo cổng thành mà đi vào bên trong.

Bên trong tòa thành lại có một tòa thành nhỏ nữa.

"Tiểu thành này là chỗ đại nhân ở, còn thành ngoài là cho các chiến sĩ trong bộ lạc. " Mạt Phí Đặc giảng giải "Các ngươi sau này muốn bán cái gì, cứ trực tiếp đi thẳng vào đây, đến cái cửa hàng kia, bình thường cư dân trong bộ lạc đều có thể tùy ý tiến vào ngoại thành.

Thủ vệ này sẽ không ngăn trở".

Bên trong tòa thành màu đen. Các chiến sĩ của bộ lạc thấy ở khắp nơi.

"Quả nhiên đều là trung vị thần" Bối Bối than một tiếng.

Lâm Lôi ánh mắt cũng lướt qua mấy người ở xa xa. Hắn biết những người đó đều là chiến sĩ của Hắc Long bộ lạc. Nếu đối mặt với sự xâm lấn của những kẻ khác, chính là những chiến sĩ này sẽ chống đỡ phản kháng.

"Vào đi thôi!" Mạt Phí Đặc chỉ vào cửa hàng trước mặt nói.

Ba người Lâm Lôi đi vào cửa hàng của bộ lạc. Bên trong cửa hàng này chỉ có một người trung niên tóc đen đang ngồi khoanh chân trên mặt đất. Khi ba người Lâm Lôi tiến đến, người trung niên tóc đen mới mở hai mắt ra. Ánh mắt lạnh lẽo đảo qua lại, lãnh đạm nói: "Muốn làm gì?"

Lâm Lôi ngẩn ra. Đây là thái độ của nhân viên phục vụ cửa hàng sao?

"Bọn họ muốn bán thần khí" Mạt Phí Đặc vừa đi vào vừa nói.

"Ồ. Lấy thần khí ra" Trung niên tóc đen nói thẳng.

Lâm Lôi lật tay lấy ra bốn kiện hạ vị thần khí. Bốn kiện hạ vị thần khí này để bên người cũng không hữu dụng. Trung niên tóc đen nhìn lướt qua, lạnh lùng nói: "Bốn kiện hạ vị thần khí đều là công kích thần khí. Cũng không có đặc thù, mỗi kiện năm khối mặc thạch, tổng cộng hai mươi khối mặc thạch!"

Trung niên tóc đen này lật tay, trong tay xuất hiện hai cây mặc thạch chừng mười ly nói: "Cầm lấy mặc thạch. Để thần khí xuống".

"Ừm?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc, lại còn có mặc thạch dài như vậy, bất quá nói về thể tích, một cây mặc thạch này đích xác là xem như mười khối mặc thạch. Mặc dù kinh ngạc, Lâm Lôi vẫn đặt bốn kiện thần khí trên mặt đất. Đồng thời nhận hai cây mặc thạch do trung niên tóc đen đưa tới.

Sau khi lấy hai mươi khối mặc thạch. Mấy người Lâm Lôi liền tiếp tục cuộc sống bình lặng tại bộ lạc Hắc Long. Bình thường cũng là an tĩnh tu luyện, đợi nửa năm sau chuẩn bị xuất phát đi tới Đế Dực thành.

Phương viên của bộ lạc Hắc Long liên miên núi non chừng ngàn dặm. Mấy ngàn Hắc Long khi thì bay ra, khi thì bay vào bên trong núi, tất cả cư dân bộ lạc Hắc Long đều sống cuộc sống bình lặng, song cách đó chừng ngàn dặm…

Một con mãnh hổ màu đen giống như một quả núi cùng với một con ác lang màu vàng đang tiến tới. Nhắm hướng bộ lạc Hắc Long mà bay lại, hai con quái vật này thể tích cực kỳ kinh người. Tốc độ phi hành lại càng cực kỳ kinh người. Trên đường phi hành sinh ra những tiếng động kinh người.

"Oành đùng đùng…"

Khoảng cách ngàn dặm rất nhanh đã tới.

Trong đình viện mấy người Lâm Lôi kiến tạo giữa sườn núi. Lâm Lôi đang khoanh chân an tĩnh tĩnh tu 'Đại Địa Mạch Động' và 'Thổ Chi Nguyên Tố' huyền ảo dung hợp. Ngày nay hắn cùng với đại địa thần phân thân đồng thời tu luyện đại địa pháp tắc. Đang cố gắng để cho hai đại nguyên tố huyền ảo này dung hợp.

"Địch tấn công!"

"Địch tấn công!"

Âm thanh chói tai trong nháy mắt vang vọng cả bộ lạc Hắc Long, ngay cả Lâm Lôi đang chìm đắm trong tu luyện cũng bị dọa nhảy dựng.

"Làm sao vậy?" Địch Ly Á từ phòng trong đi ra, lúc này Bối Bối từ bên ngoài bay vào trong đình viện, có vẻ phi thường kích động: "Oa. Lão Đại. Bên ngoài đang tới hai quái vật khổng lồ. Sau đó mới phát hiện trong cơ thể hai quái vật nọ bay ra rất nhiều kẻ mạnh thần cấp, chừng mấy ngàn người lận".

"Tấn công?" Lâm Lôi nhướng mày" Hẳn là địch nhân của bộ lạc.

Lâm Lôi trong đáy lòng có chút lo lắng, hắn căn bản không rõ lắm về chi tiết của địch nhân, hắn nghĩ đơn giản nhất… Nếu địch nhân sau khi đánh bại bộ lạc Hắc Long thì sẽ tiến hành đồ sát. Vậy quá nguy hiểm. Việc này cũng không phải là không có khả năng. Dù sao thần cách cũng là tài phú.

Có lẽ đối phương thật sự muốn tiêu diệt bộ lạc Hắc Long!

"Chúng ta đi ra xem!" Lâm Lôi liền nói ngay "Nếu tình huống không ổn, chúng ta hãy rời đi" Lâm Lôi biết năng lực của bản thân.

Lập tức ba người Lâm Lôi bay ra ngoài. Khi bay ra phủ đệ mới phát hiện. Cả không trung trên núi đều đầy bóng người, cơ hồ tất cả cư dân bộ lạc Hắc Long đều bay ra, giờ phút này quân đội của bộ lạc Hắc Long đã hiện thân, đang cùng đối phương giằng co.

Ba người Lâm Lôi bay tới, gia nhập với mọi người.

"Lâm Lôi. Các ngươi đã tới" Khuê Đặc hàng xóm của Lâm Lôi [thấy ba người Lâm Lôi tới lập tức bay lại chào hỏi.

"Đây là quân đội của bộ lạc Hắc Long chúng ta. Thoạt nhìn rất lợi hại" Lâm Lôi tán thán, xa xa phía trước chừng hơn một ngàn chiến sĩ mặc chiến bào thống nhất màu đen đang đứng chỉnh tề cùng một chỗ. Hơn một ngàn trung vị thần phát ra sát khí khến Lâm Lôi cũng cảm thấy kinh hãi.

Khuê Đặc tự hào nói: "Kia kìa, ngươi xem bên kia đi, người tóc ngắn màu vàng đó là đại ca của ta!"

"Lôi Thiết Nhĩ, không ngờ ngươi lại liên thủ với ác lang này, Tư Đặc Đốn ta hình như đối với ngươi cũng không tệ mà!" Ở giữa quân đội của bộ lạc Hắc Long, có một bóng ảnh cao chừng hai thước lớn tiếng quát "Ngươi chẳng lẻ không biết phẩm hạnh của ác lang này sao, chỉ cần hôm nay ngươi buông bỏ. Ta không ngại tặng cho ngươi một trăm vạn mặc thạch. Thế nào?"

Lâm Lôi nhướng mày một cái: "Tộc trưởng Tư Đặc Đốn?"

Lâm Lôi lập tức nhìn về phía đó. Tư Đặc Đốn cực kỳ to lớn, trên người cũng mặc trường bào màu đen, hắn đứng ở giữa không trung giống như một ngọn núi, có cảm giác không cách nào rung chuyển.

"Ha ha. Đùa sao! Khắc Lao Đặc Mạn phẩm hạnh còn tốt hơn so với ngươi. Huống chi, một trăm vạn mặc thạch? Nếu ngươi đem cho ta một nửa Gia Lặc Đức Hắc Long thì cũng không tệ lắm" Ở đại quân đối diện có một người cao chừng ba thước. Trên mặt phủ một lớp lông dày, nhìn qua giống nhau là đầu hổ, đại hán đầu hổ này không để cho Tộc trưởng Tư Đặc Đốn của bộ lạc Hắc Long chút thể diện nào.

Ở phía khác một nam tử gầy ốm mặc trường bào màu vàng cười tà dị nói: "Tư Đặc Đốn, ngươi độc chiếm mấy ngàn Gia Lặc Đức Hắc Long, chẳng lẽ không cảm thấy mình quá tham lam sao, nếu ngươi nguyện ý đem mấy ngàn Gia Lặc Đức Hắc Long chia làm ba phần, chúng ta ba nhà mỗi nhà một phần. Hôm nay ta và Lôi Thiết Nhĩ lập tức mang theo nhân mã rời đi, ngươi nói thế nào?"

"Hừ!" Tiếng hừ lạnh vang lên. Tư Đặc Đốn ánh mắt lạnh lùng đảo qua "Gia Lặc Đức Hắc Long này là do ta năm đó liều mạng mới có, dựa vào cái gì mà cho các ngươi".

Trong đám đông cư dân bộ lạc Hắc Long Lâm Lôi trong lòng thất kinh: "Nghe ra thì đối phương là hai bộ lạc liên quân với nhau. Vậy thật sự là phiền toái rồi".

"Ha ha…" Nam tử đầu hổ Lôi Thiết Nhĩ cười to "Khắc Lao Đặc Mạn, chúng ta cũng không nên cùng tên Tư Đặc Đốn này nhiều lời. Trực tiếp giết chết hắn, vậy Gia Lặc Đức Hắc Long chúng ta sẽ chia làm hai phần”.

Nam tử gầy ốm áo bào vàng cũng cười lạnh nói: "Lôi Thiết Nhĩ đại ca nói đúng".

"Mẹ nó!" Tư Đặc Đốn sắc mặt chợt dữ tợn, dùng thần thức truyền âm nói "Đệ nhất đại đội. Tập thể dùng linh hồn công kích!"

Chỉ thấy trong đội ngũ các chiến sĩ của bộ lạc Hắc Long, gần tám trăm người cơ hồ đồng thời huy vũ binh khí trong tay, vô số đạo ảo ảnh chen chúc nhau từ trong vũ khí bay ra ngoài.

"Giết!" Hai đại thủ lĩnh địch quân cũng đều lập tức hạ lệnh, địch quân cũng phi thường thuần thục, cũng có hơn ngàn người đồng thời phóng xuất linh hồn công kích.

Một lượng lớn ảo ảnh nhất thời che kín cả nơi giao giới của hai bên, hoặc là giữa không trung đánh lẫn nhau tiêu tán, còn không thì trực tiếp hướng vào đối phương mà đánh tới.

"Trời ơi! Nếu mấy vạn người mà liên hợp dùng linh hồn công kích một lần, sợ rằng ngay cả thượng vị thần cũng phải xong đời" Lâm Lôi trợn mắt há miệng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 7: Huyết Chiến

Nhân mã của bộ lạc Hắc Long, và liên quân hai đại bộ lạc cách nhau vài dặm đã bắt đầu công kích đối phương.

Khoảng cách vài dặm, với tốc độ của linh hồn công kích chỉ là trong nháy mắt. Lâm Lôi cùng phần lớn cư dân bình thường của bộ lạc Hắc Long đều có thể thấy rõ ràng giữa không trung, một lượng lớn các ảo ảnh trong suốt ở trên không trung, công kích về phía đối phương.

"Bùng!" Giữa không trung một bộ phận linh hồn công kích va chạm lẫn nhau, phần lớn linh hồn công kích đánh về phía đối phương.

Chiến sĩ hai bên đều cố gắng tránh né linh hồn công kích. Nhưng với lượng linh hồn công kích rợp trời rợp đất như thế, vẫn có không ít chiến sĩ trung vị thần bị linh hồn công kích đánh trúng. Một khi bị đánh trúng... Cho dù không chết, linh hồn cũng bị ảnh hưởng.

"Bùng!"

"Bùng!"......

Chỉ thấy hai bên đều có thi thể chiến sĩ từ giữa không trung rơi xuống.

"Sâm Mễ!"

"Tam ca!"

Trong đám đông vang lên những tiếng kêu bi phẫn.

"Đây hoàn toàn là cuộc chém giết giữa các đội quân trung vị thần..." Lâm Lôi và cư dân của bộ lạc đều ở mặt sau của quân đội, nhìn một màn như vậy trong lòng cực kỳ khiếp sợ "Trong nháy mắt đã chết đi hơn mười trung vị thần. Cuộc chiến này thật đáng sợ!"

Bên cạnh Bối Bối cũng thấp giọng nói: "Ô, nếu có cả chục vạn thần cấp đại quân, một lần liên thủ công kích, chính là thượng vị thần cũng phải xong đời".

Địch Lỵ Á sắc mặt cũng thay đổi.

Loại chiến đấu này, tại Ngọc Lan đại lục làm sao có thể chứng kiến? Mà tại địa ngục này, mới chỉ là giữa các bộ lạc chiến đấu mà thôi.

Lâm Lôi trong đầu không khỏi nhớ lại kinh nghiệm tại chúng thần mộ địa.

Đã một lần tại chúng thần mộ địa tầng thứ mười một. Gặp phải trăm vạn thâm uyên đao ma. Lúc ấy trăm vạn thâm uyên đao ma tại không trung chỉ cùng một động tác, đồng thời vung đao theo một người. Gần trăm vạn đạo đao khí đánh xuống, đám người Lâm Lôi chút nữa là xong đời.

"Hô!" Đột nhiên có vài đạo linh hồn công kích đánh về phía đám người Lâm Lôi.

"Nhanh tản ra!" Lâm Lôi lập tức dùng thần thức truyền âm quát.

Không chỉ bọn họ. Đại đa số cư dân bộ lạc Hắc Long đều lập tức né tránh.

Không ít đạo linh hồn công kích bị trung vị thần chiến sĩ của đối phương đánh ra phía sau, dĩ nhiên có một ít bay về phía đám người Lâm Lôi. Đây đều là linh hồn công kích của trung vị thần, mà đại đa số cư dân bộ lạc ở phía sau đều là hạ vị thần, ai mà trúng là xong đời.

"Chúng ta đừng có ở phía sau quân đội nữa" Bối Bối vẻ mặt đau khổ nói "Như vậy dể bị văng miểng lắm!"

Lâm Lôi vẫn chăm chú nhìn trận chiến của bộ lạc: "Cuộc chiến đấu này sẽ càng thêm thảm khốc!"

"Vật chất công kích!" Tư Đặc Đốn giận dữ hét, hắn cực kỳ tức giận việc hai đại bộ lạc liên thủ công kích hắn. Dưới mệnh lệnh của Tư Đặc Đốn, quân đội của bộ lạc Hắc Long đều thi triển ra công kích của mình.

Chiến đấu đã thăng cấp!

"Hô!" Kiếm khí màu xanh trong nháy mắt hoa phá trường không. Kiếm khí lướt qua, không gian đều sinh ra sóng gợn. Tại địa ngục này ổn định hơn các bề mặt vật chất nhiều. Tại Ngọc Lan đại lục, Lâm Lôi có thể dễ dàng hoa phá không gian. Nhưng tại địa ngục này, Lâm Lôi có thể sinh ra sóng gợn không gian cũng đã là không tệ rồi.

"Gầm” Chỉ thấy cự thú nguyên tố đột nhiên xuất hiện, một loạt các cự thú đủ màu xuất hiện giữa không trung mà cắn xé lẫn nhau.

"Oành!" Từng đạo lôi điện cực lớn cũng hoa phá trường không, oanh kích về phía đối phương.

"Rẹt…

Giữa không trung chiến sĩ hai bên đều điên cuồng tấn công kích về phía đối phương, một trung vị thần chiến sĩ mà đồng thời bị vài đạo vật chất công kích đánh trúng, lập tức nổ tung! Chỉ là qua một đợt giao chiến, đã có hơn mười trung vị thần nổ tung trên không.

"Tình huống không ổn!" Lâm Lôi nhướng mày, "Quân đội của bộ lạc Hắc Long số lượng không tới hai ngàn, mà chiến sĩ của đối phương số lượng tới ba ngàn".

Đối với loại công kích tán loạn này, bộ lạc Hắc Long rất bất lợi.

"Ha ha. Tư Đặc Đốn, hôm nay ngươi hẳn là phải chết không thể nghi ngờ!" Nam tử gầy ốm áo vàng gầm lên sắc nhọn, mặt khác nam tử đầu hổ thủ lĩnh một bộ lạc cũng rít gào lên: "Các huynh đệ, giết cho ta. Đem bọn chúng giết sạch, một người cũng không để lại!"

Tư Đặc Đốn sắc mặt dữ tợn.

"Tất cả cư dân của bộ lạc Hắc Long, giết sạch kẻ địch!" Tư Đặc Đốn giận dữ hét.

Nhất thời…

Cư dân của bộ lạc ở phía sau quân đội gần hai vạn người cơ hồ đồng thời lấy vũ khí của mình ra, đều phát ra công kích mạnh nhất của mình. Chỉ thấy trên bầu trời từng đạo kiếm ảnh hư ảo, dừng bầy cự thú nguyên tố, hoặc là các loại quang ảnh…

Rợp trời rợp đất. Hơn vạn đạo công kích trong nháy mắt bao trùm về phía địch quân.

"Giết chết bọn chúng!" Cự dân bộ lạc Hắc Long đều không lưu tình.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người không khỏi kinh ngạc.

"Lâm Lôi, các ngươi nhanh công kích" Tiếng quát lớn ở bên vang lên khiến cho Lâm Lôi ngẩn ra.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, khuôn mặt vốn thanh tú của Khuê Đặc giờ phút này đã trở nên dữ tợn, giống như là sư tử phẫn nộ, quát lớn đối với ba người Lâm Lôi: "Bây giờ là thời khắc cuối cùng, quân đội mà xong đời, chúng ta cũng xong đời. Những người đó sẽ đem chúng ta ra giết sạch, giết chết bọn chúng, giết!"

Bối Bối là người thứ nhất phản ứng lại, hắn lập tức lớn tiếng gầm lên: "Giết!" Đồng thời ngọn chủy thủ màu đen trong tay cũng xuất ra từng đạo ánh sáng màu đen hướng về phía đối phương, ngọn chủy thủ màu đen này, chính là Bối Lỗ Đặc Đặc đưa cho Bối Bối.

Tất cả mọi người đều điên cuồng, đều vì sinh tồn mà giãy dụa!

"Giết!" Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cũng đều xuất vũ khí ra.

Cũng bất kể là ai, bất kể là địch nhân nào, chỉ nhắm vào đối phương mà đánh tới. Lâm Lôi hắc ngọc trọng kiếm trong tay, chỉ thấy mấy đạo cự kiếm màu vàng nâu bay ra, cự kiếm màu vàng nâu này vừa nhìn thì là nguyên tố công kích, trên thực tế trong đó còn ẩn chứa đại địa mạch động. “Xông lên, giết!" Thủ lĩnh địch quân, nam tử đầu hổ gầm lên.

"Xông lên, giết!" Tư Đặc Đốn cũng quát lên.

Nãy giờ vẫn là công kích từ xa, giết đến giờ phút này, bằng hữu huynh đệ của mình cũng đã chết. Cả đám người mắt cũng hồng lên. Hai phương nhân mã trong nháy mắt hoa phá trường không, ở giữa không trung mà chém giết lẫn nhau. Thậm chí hàng mấy trăm trung vị thần trực tiếp vây giết một đám hạ vị thần.

Hạ vị thần và trung vị thần chênh lệch rất lớn, đặc biệt là mấy trăm trung vị thần cùng chém giết.

Cư dân phổ thông của bộ lạc Hắc Long chỉ có thể bay nhanh lui về phía sau mà chạy, tiến hành một ít công kích từ xa.

"Tư Đặc Đốn đang làm gì!" Lâm Lôi trong đáy lòng rất là bất mãn "Rõ ràng chiến sĩ của bộ lạc Hắc Long không nhiều bằng đối phương, hắn hoàn toàn không để ý gì chỉ cắm đầu chém giết, lúc này, hắn phải là trực tiếp một mình ra tay, tiêu diệt thủ lĩnh đối phương. Đây là biện pháp duy nhất!"

Nhân mã của mình không bằng đối phương, giết chết thủ lĩnh đối phương là biện pháp thắng lợi nhanh nhất.

Nhưng Lâm Lôi không phải là Tư Đặc Đốn.

Lâm Lôi không biết Tư Đặc Đốn nghĩ như thế nào.

Khuê Đặc bên cạnh Lâm Lôi đột nhiên nhìn một bóng người cao lớn ở xa xa từ giữa không trung rơi xuống, con mắt chợt đỏ hồng lên, hắn thê lương hô: "Ca..." đại ca hắn tại vị diện vật chất mang theo hắn. Mãi cho đến hôm nay. Nhưng hôm nay, đại ca hắn đã chết!

"Giết!" Khuê Đặc đầu óc nóng lên, hai mắt đỏ bừng, muốn xông thẳng về phía địch nhân.

"Khuê Đặc!" Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm quát lên một tiếng lớn, làm cho Khuê Đặc sực tỉnh lại.

"Mau lui lại, người bây giờ mà chết, một chút giá trị cũng không có" Lâm Lôi vội vàng nói. Lúc này một đám người chiến đấu, Lâm Lôi bản thân căn bản cái gì cũng không làm được. Hắn bây giờ chỉ có thể dốc hết toàn lực để có thể bảo vệ tính mạng ba người mình.

Mấy người Lâm Lôi coi như còn may. Trung vị thần chiến sĩ của địch quân trong lúc nhất thời vẫn chưa đánh đến chỗ của bọn họ.

"Ha ha…” Tiếng cười lớn vang lên bên cạnh.

Cách Lâm Lôi đại khái mấy chục thước, sáu hạ vị thần của bộ lạc Hắc Long thân thể trong nháy mắt nổ tung, sáu viên hạ vị thần cách trực tiếp bị ba cánh tay chộp lấy. Đó là ba gã trung vị thần chiến sĩ của địch quân, ba gã trung vị thần chiến sĩ này trong nháy mắt giết chết sáu hạ vị thần. Hiển nhiên là đã chú ý tới đám người Lâm Lôi.

"Còn có trung vị thần, ham sống sợ chết không gia nhập quân đội?" một tên trong đó khuôn mặt dữ tợn đầu bóng lưởng điên cuồng quát "Các huynh đệ, giết chết bọn chúng".

"Giết chết bọn chúng!"

Ba gã trung vị thần chiến sĩ địch quân này, phảng phất như sói đói xông về phía mấy người Lâm Lôi. Mấy trung vị thần chiến sĩ này con mắt nhuốm hồng, trong ánh mắt vằn lên tia máu.

"Địch Lỵ Á, bảo vệ bản thân cho tốt!" Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm quát.

"Muốn chết!" Bối Bối quát lớn xông lên đầu tiên.

"Hừ!" Tên đầu bóng lưởng âm hiểm trực tiếp hướng về Lâm Lôi đánh tới. Hiển nhiên do thấy Lâm Lôi chỉ là một hạ vị thần mà thôi. "Tiểu tử, chết đi!" Tên đầu bóng lưởng trong tay cầm một thanh trường thương điểm vàng trực tiếp đâm vào Lâm Lôi, Lâm Lôi trở tay, hắc ngọc trọng kiếm liền đâm tới.

Trường thương điểm vàng giao với hắc ngọc trọng kiếm một khắc, hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi quỷ dị nhoáng lên, cũng không ngăn cản trường thương nữa, mặc cho trường thương đâm vào mình…

"Ồ?" Tên đầu bóng lưởng này kinh dị trợn mắt.

"Cảng!"

Tay trái Lâm Lôi đột ngột xuất hiện Tử Huyết nhuyễn kiếm, Tử Huyết nhuyễn kiếm trực tiếp ngăn trở mũi nhọn của trường thương.

"Hừ!" Tên đầu bóng lưởng trong đáy lòng cười lạnh "Tiểu tử, ngươi làm sao biết, tuyệt chiêu của ta chính là linh hồn công kích!" Một cổ thương ảnh hư ảo trực tiếp xuyên vào thân thể Lâm Lôi hướng vào đại não của Lâm Lôi mà phóng tới. Nhưng ngay khi tên đầu bóng lưỡng này xuất chiêu thì…

Hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi cũng nhập vào trên người của tên đầu bóng lưởng.

"Ngươi cũng am hiểu linh hồn công kích thì sao? Một hạ vị thần linh hồn lực của bản thân rất yếu" Tên đầu bóng lưởng căn bản không lo lắng, nhưng trong nháy mắt sắc mặt hắn đại biến, Hư vô kiếm ba của Lâm Lôi đã dễ dàng đâm thủng linh hồn phòng ngự của hắn.

Tên đầu bóng lưởng không khỏi kinh ngạc nhìn Lâm Lôi "A, ngươi…" Lập tức ánh mắt liền mờ đi.

"Hư vô kiếm ba, đã mạnh gấp ba lần hai mươi mấy năm trước!" Lâm Lôi ánh mắt lạnh lùng.

Lúc đầu tại Đồng La sơn, Lâm Lôi chỉ là vừa mới bắt đầu dung hợp đại địa mạch động và thổ chi huyền ảo, uy lực cũng gia tăng mấy thành. Ngày nay đã hai mươi mấy năm, thổ chi huyền ảo đã dung hợp hơn phân nửa với đại địa mạch động. Sau khi dung hợp hơn phân nửa, uy lực của Hư vô kiếm ba đã lớn gấp ba lần.

Tên đầu bóng lưởng này làm sao có thể ngăn cản được?

Về phần chiêu công kích của tên đầu bóng lưởng?

Am hiểu linh hồn công kích, gặp phải Lâm Lôi là xui xẻo!

"Địch Ly Á nàng…" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tám Địch Ly Á xuất hiện giữa không trung, mà trung vị thần đang đuổi giết Địch Ly Á tốc độ cũng trở nên rất chậm. Bối Bối trực tiếp trong nháy mắt vọt tới trước mặt hắn…

"Chết đi!" Bối Bối trông như một thiếu niên thanh tú, nhưng giờ phút này lại không chút lưu tình.

"Phập!"

Thanh chủy thủ màu đen cắm vào đầu của trung vị thần nọ!

"A!" Trung vị thần nọ đến lúc này, cũng có chút không cam lòng trợn mắt nhìn Địch Ly Á. Hắn cho tới bây giờ cũng không nghĩ đến, Địch Ly Á thân là phong hệ trung vị thần, lại lĩnh ngộ một loại phong chi không gian huyền ảo phong nguyên tố pháp tắc cực kỳ quỷ dị như vậy !

Ba trung vị thần đã chết!

Lúc này Lâm Lôi mới đem thần khí, thần cách của tên đầu bóng lưỡng trực tiếp thu vào không gian giới chỉ.

"Hô" Tám Địch Ly Á đều hợp làm một thể, Địch Ly Á bay lại, quay về phía Lâm Lôi cười nói: "Lâm Lôi, thế nào, muội và Bối Bối hợp tác thế nào?"

Bối Bối cũng kinh hỉ nói: "Lão Đại, Địch Ly Á một chiêu vừa rồi rất lợi hại, hai trung vị thần nọ trúng chiêu, tốc độ cũng giảm đi, bó chân bó tay, ta nhân cơ hội đưa bọn họ vào chỗ chết, thật sự quá dễ dàng".

Lâm Lôi kinh ngạc nhìn về phía Địch Lỵ Á.

"Lâm Lôi, lúc đầu muội không phải đã nói qua sao? Năm đó khi chúng ta kết hôn, ta đã hấp thu một viên phong thuộc tính hạ vị thần thần cách trong đó ẩn chứa huyền ảo, là cùng loại với chân không trói buộc thuật, gọi là Phong chi không gian huyền ảo" Địch Lỵ Á giải thích.

Lâm Lôi gật đầu.

"Ta phát hiện, trong trung vị thần thần cách ẩn chứa ba loại pháp tắc huyền ảo, chỉ là chưa nắm được cách sử dụng chúng" Địch Lỵ Á cảm thán.

Lâm Lôi cũng thở dài một hơi.

Phong nguyên tố pháp tắc đích xác có liên quan đến không gian.

"Phong chi không gian huyền ảo này rất lợi hại, Bối Lỗ Đặc đại nhân, năm đó tặng một viên thần cách chỉ sợ là đã lựa chọn kỹ càng rồi" Lâm Lôi trong lòng cảm kích. Phóng mắt nhìn ra bốn phía, chiến đấu rất là đẫm máu, người của bộ lạc cũng đã chết đi rất nhiều.

Lâm Lôi trong lòng đột nhiên có một trận cảm xúc…

Cuộc chiến giữa các bộ lạc này, căn bản là sự thu nhỏ hoàn cảnh tại địa ngục này.

"Nhất định phải sống sót tại địa ngục này!" Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á, Bối Bối, trong lòng thầm nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 8: Thích Giả Sanh Tồn

Tư Đặc Đốn lăng không mà đứng, chung quanh chiến đấu mặc dù rất thảm thiết, nhưng hắn vẫn như sóng nước dội vào đá, không ai có thể rung chuyển được hắn.

Tư Đặc Đốn lạnh lùng nhìn tất cả.

Chiến sĩ, cư dân trong bộ lạc chết đi, hắn căn bản không thèm để ý.

"Cũng đã đến lúc!" Tư Đặc Đốn trầm thấp nói.

"Động thủ!" Một thanh âm khàn khàn đột ngột vang lên, trong số các chiến sĩ áo đen của bộ lạc Hắc Long, đột nhiên thoát ra ba người. Ba người áo đen này và Tư Đặc Đốn gần như đồng thời, xông thẳng đến hai thủ lĩnh của đối phương.

Nam tử đầu hổ và nam tử gầy ốm áo vàng đều nở nụ cười.

"Tư Đặc Đốn này quả nhiên có âm mưu, chỉ là không ngờ có tới ba" Nam tử áo vàng Khắc Lao Đặc Mạn thấp giọng nói.

"May mắn là chúng ta cũng có chuẩn bị" Nam tử đầu hổ âm thanh lạnh lùng nói.

Nam tử áo vàng Khắc Lao Đặc Mạn không khỏi nheo con mắt lại, một tia hàn quanh trong đó lóe lên, khẽ quát một tiếng: "Giết!" Thanh âm vừa ra, nhất thời trong đám thủ hạ cũng có hai gã áo bào tro vọt ra. Hai gã áo bào tro này và hai đại thủ lĩnh, cùng nhằm hướng đối phương phóng tới.

Ba người áo đen và Tư Đặc Đốn!

Hai người áo bào tro và Khắc Lao Đặc Mạn, Lôi Thiết Nhĩ.

Bốn đối bốn!

"Các ngươi cũng mời ác ma!" Tư Đặc Đốn thanh âm lạnh lùng nói.

"Ngươi cũng thật sự là giàu có, mời tới ba ác ma" Khắc Lao Đặc Mạn cũng cười một tiếng.

Thanh âm vừa dứt, hai bên cũng không nói nhảm nữa. Bốn cặp, tổng cộng tám kẻ mạnh. Tám người này đều là thượng vị thần. Hơn nữa đều là loại tự mình thành thần. Mỗi một người đều có bản lĩnh đặc thù, bắt đầu điên cuồng chém giết lẫn nhau.

"Oành!"

Không gian chấn động mạnh. Sóng âm đáng sợ lan ra bốn phía.

"Cái gì?" Không ít người kinh ngạc nhìn lại.

Một đôi một, chia làm bốn cặp trên bầu trời cứ như vậy mà điên cuồng chém giết. Đáng sợ là không gian chấn động không ngừng truyền ra bốn phía.

Hoặc là thân thể trong nháy mắt hóa thành hư vô…

Hoặc là cả người biến hóa thành cự thú nguyên tố…

Hoặc là cả người biến thành kiếm hình…

Thượng vị thần chiến đấu cực kỳ thảm khốc, bọn họ bốn cặp chém giết lẫn nhau, căn bản chung quanh không ai dám tới gần. Ngay cả các trung vị thần chiến sĩ của hai bên đang liều mạng chém giết lẫn nhau cũng rất ăn ý dừng tay lại, sự kịch liệt cũng đã hạ xuống.

"Thật sự là sự thật chứ" Lâm Lôi nhìn tất cả sự việc.

Vừa rồi thủ lĩnh hai bên đều đứng nhìn, các chiến sĩ đều liều mạng chém giết. Mà bây giờ thủ lĩnh hai bên lại chém giết, các chiến sĩ hai bên phảng phất như có ước hẹn đều dừng tay lại.

Địch Lỵ Á cười nhạt nói: "Rất bình thường, không ai muốn chết cả! Bây giờ thủ lĩnh hai bên chém giết nhau. Thủ lĩnh bên nào cuối cùng còn sống, bên đó sẽ đạt được thắng lợi cuối cùng. Kỳ thật đối với chiến sĩ mà nói, ai làm thủ lĩnh cũng không khác nhau nhiều lắm".

Lâm Lôi nhìn bốn thượng vị thần đang chém giết lẫn nhau trên bầu trời.

Không thể không thừa nhận, thượng vị thần thực lực vượt xa trung vị thần!

"Tối thiểu, thượng vị thần đã lĩnh ngộ tất cả huyền ảo của một loại nguyên tố pháp tắc" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ "Chỉ là, trình độ dung hợp có khác biệt".

Thượng vị thần yếu, tất cả pháp tắc huyền ảo chưa từng dung hợp.

Mà thượng vị thần mạnh, có lẽ dung hợp hai loại pháp tắc huyền ảo. Mạnh hơn thì dung hợp ba loại pháp tắc huyền ảo.

"Đã chết hai người" Lâm Lôi ngửa đầu đang xem cuộc chiến, nhẹ giọng nói.

Vốn có tám thượng vị thần đang chém giết lẫn nhau, song bây giờ đã chết hai người. Phân biệt là nam tử áo vàng Khắc Lao Đặc Mạn và một người áo đen. Vừa rồi bốn đối bốn. Nam tử áo vàng Khắc Lao Đặc Mạn và người áo đen kia chém giết lẫn nhau.

Khắc Lao Đặc Mạn liều mạng chịu trọng thương, giết chết người áo đen kia.

Song ngay lúc đó, Tư Đặc Đốn cũng huyễn hóa ra một phân thân, đột nhiên ra tay. Giết chết Khắc Lao Đặc Mạn đang trọng thương. Khắc Lao Đặc Mạn mặc dù cũng có phân thân, nhưng phân thân của hắn chỉ mới là trung vị thần cảnh giới. Cũng bị tiêu diệt ngay.

"Tư Đặc Đốn!" Nam tử đầu hổ sắc mặt biến đổi "Không ngờ phong hệ phân thân của ngươi, cũng đạt tới thượng vị thần cảnh giới".

"Hừ!" Tư Đặc Đốn cười một tiếng, "Bây giờ là Khắc Lao Đặc Mạn. Kế tiếp chính là ngươi".

Đối với bọn họ mà nói. Bình thường sẽ không lựa chọn sử dụng luyện hóa thần cách. Nếu thành thần đều là một mình tu luyện.

"Phải không?"

Nam tử đầu hổ trong ánh mắt xẹt qua vẻ lạnh lùng, đột ngột trong thân thể hắn cũng bay ra một đạo ảo ảnh, đạo ảo ảnh này trực tiếp đánh về phía ngoời áo đen đối phương. Lúc này nam tử đầu hổ cùng ảo ảnh liên thủ vây công đối thủ.

"Thượng vị thần phân thân!" Người áo đen nọ sợ đến lập tức bay ngược lại.

Tư Đặc Đốn sắc mặt biến đổi, nhìn nam tử đầu hổ: "Lôi Thiết Nhĩ, ngươi thật sự là ẩn tàng rất sâu!"

"So với ngươi còn kém chút" Ảo ảnh ngưng thành thực thể, đúng là một hắc ám thuộc tính phân thân khác của nam tử đầu hổ.

Xa xa trong đám người Lâm Lôi nhìn thấy một màn như vậy, không thể không sợ hãi mà than: "Nhìn nam tử đầu hổ Lôi Thiết Nhĩ lỗ mãng như vậy, trình độ âm hiểm cũng không kém hơn Tư Đặc Đốn chút nào" Lâm Lôi giờ phút này cũng hiểu được, Tư Đặc Đốn, Lôi Thiết Nhĩ để cho kẻ dưới tay chém giết lẫn nhau, có lẽ cũng có một chút ám niệm trong đầu.

Ngay lúc này thì…

"Bá Đế đại nhân, người còn đợi tới khi nào?" Tư Đặc Đốn dùng thần thức truyền âm nói.

Chỉ thấy giữa không trung đột ngột ánh sáng đen ngưng tụ lại, hóa thành một vị lão giả tóc bạc áo bào bạc, vị lão giả áo bào bạc này trong tay cầm một cây trường tiên màu đen, cả người hướng về phía nam tử đầu hổ cùng hai gã áo bào tro mà xông tới.

"Hô!" Trường tiên huy vũ, không gian vặn vẹo.

Một gã áo bào tro trong đó hừ lạnh một tiếng, trường thương trong tay cũng biến dài, trường thương lướt qua, từ trong không trung sản sinh ra những đóa hoa lửa màu đen.

Trường tiên và trường thương chạm nhau.

"Hừ" Lão giả áo bào bạc khẽ cười một tiếng.

"A” Người áo bào tro toàn thân đột nhiên co quắp, phát ra tiếng kêu hoảng sợ thảm thiết, rồi sau đó cả người không hề nhúc nhích, trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống.

Một màn như vậy. Làm cho tất cả người đang vây xem cũng bị dọa đến ngây người ra. Vừa rồi thực lực của người áo bào tro, mọi người đều thấy được. Tuyệt đối là thượng vị thần cường đại. Vậy mà trước mặt lão giả này, cũng chỉ một chiêu liền bị giết chết.

"Là Bá Đế của Lục Xà thành bảo!" Nam tử đầu hổ Lôi Thiết Nhĩ sắc mặt đại biến, hắn khó có thể tin được liếc nhìn Tư Đặc Đốn "Tư Đặc Đốn, ngươi…" Hắn không nghĩ tới, Tộc Trưởng bộ lạc Hắc Long Tư Đặc Đốn đã đầu phục Lục Xà thành bảo.

"Bá Đế?" Người áo bào tro còn lại cũng kinh hãi.

Đại danh Bá đế, tại Diệp Mộ phủ coi như là kẻ mạnh lợi hại bậc nhất. Ít nhất cũng không phải là những người này có khả năng ngăn cản.

"Chạy!"

Không chút do dự, nam tử đầu hổ và người áo bào tro trong nháy mắt hóa thành mấy đạo ảo ảnh vội vàng chạy đi.

Nếu một thượng vị thần lợi hại muốn chạy trốn. Các thượng vị thần bình thường khác cũng rất khó giết chết được hắn.

"Hừ" Lão giả áo bào bạc cười nhạt một tiếng, quay về hướng Tư Đặc Đốn.

Tư Đặc Đốn trên mặt lập tức lộ vẻ tươi cười.

"Nơi này ngươi xử lý đi, ta trở về" Bá Đế lạnh nhạt nói, rồi sau đó cả người hóa thành hắc quang, biến mất trước mắt mọi người.

Tư Đặc Đốn nhìn ra chung quanh mọi người đang kinh ngạc. Cất cao giọng nói: "Các chiến sĩ bộ lạc Kim lang và bộ lạc Lôi hổ, các ngươi bây giờ có thể lựa chọn gia nhập bộ lạc Hắc Long chúng ta. Đương nhiên, các ngươi cũng có thể phản kháng, hậu quả của phản kháng…" Tư Đặc Đốn cười lạnh một tiếng.

Các chiến sĩ của hai đại bộ lạc nhìn nhau.

Bây giờ Khắc Lao Đặc Mạn cũng đã chết, ít nhất bộ lạc Kim lang đã xong rồi. Mà bộ lạc Lôi hổ thực lực cũng đã giảm đi.

"Đương nhiên, thân nhân bằng hữu của các ngươi, cũng có thể gia nhập bộ lạc Hắc Long ta" Tư Đặc Đốn cười vang nói "Tại bộ lạc Hắc Long ta. Các ngươi nhất định sẽ giàu có hơn là tại bộ lạc cũ, càng thêm an toàn hơn, nếu đáp ứng gia nhập bộ lạc Hắc Long, hãy thu vũ khí của các ngươi lại".

Các chiến sĩ trung vị thần nhìn nhau. Một ít chiến sĩ trung vị thần của bộ lạc Kim lang đã thu hồi vũ khí, thủ lĩnh bọn họ đã chết, tự nhiên đầu hàng.

Dù sao không có bộ lạc bảo hộ, bọn họ cũng biết là rất khó mà sống.

Đã có người đầu hàng, những người khác ngay sau đó cũng lựa chọn gia nhập bộ lạc Hắc Long. Đối với bọn họ mà nói. Ai làm thủ lĩnh cũng khác nhau không nhiều lắm.

"Là hắn giết ca của ta!" Khuê Đặc thấp giọng nhìn chằm chằm vào một người ở xa xa.

Các chiến sĩ đầu hàng này với người của bộ lạc Hắc Long đã có rất nhiều cừu oán. Chỉ là Tư Đặc Đốn tại bộ lạc Hắc Long có sức uy hiếp quá mạnh mẻ, không ai dám nói cái gì, chỉ có thể đoán được sau này bộ lạc Hắc Long tranh đấu bên trong sẽ không thiếu.

"Hừ" Tư Đặc Đốn thấy sự cừu hận trong mắt cư dân bộ lạc, hắn chỉ cười nhẹ một tiếng.

Chết đi một ít cư dân, hắn căn bản không quan tâm.

Tại địa ngục, chính là thích nghi mà sinh tồn! Dân cư bộ lạc Hắc Long gia tăng rất nhanh. Đặc biệt là phần lớn cư dân bộ lạc Kim lang cũng gia nhập vào. Bộ lạc Hắc Long ngày nay dân cư đã gần ba vạn.

Đặc biệt là chiến sĩ trung vị thần, cũng gần ba ngàn.

Tư Đặc Đốn, vốn muốn đi diệt bộ lạc Lôi hổ , nhưng sau đó mới phát hiện, bộ lạc Lôi hổ đã dời đi nơi khác. Hiển nhiên nam tử đầu hổ Lôi Thiết Nhĩ đã sớm nghĩ tới việc Tư Đặc Đốn muốn trả thù, tự biết đánh không lại, lập tức dẫn theo một ít nhân mã rời đi.

Tại nơi ở của Lâm Lôi.

"Khuê Đặc, ngươi nếu muốn báo thù, chỉ có thể lựa chọn ẩn nhẫn. Thực lực của ngươi bây giờ, không phải là đối thủ của cừu nhân. Hắn bây giờ cũng không biết ngươi là địch nhân. Ngươi nên an tâm mà tu luyện, cũng sẽ có một ngày, ngươi sẽ có cơ hội báo thù" Lâm Lôi khuyên.

Khuê Đặc này, vẫn muốn báo thù cho đại ca, nhưng địch nhân dù sao cũng là trung vị thần, thực lực của Khuê Đặc và đối phương chênh lệch quá lớn.

"Lâm Lôi, ta biết" Khuê Đặc nghiêm mặt gật đầu.

"Oành!"

Bên ngoài truyền đến một trận chấn động.

Lâm Lôi thở dài: "Xem ra, bên ngoài lại có chiến đấu".

Địch Lỵ Á bên cạnh cũng thở dài nói: "Nửa năm trước một hồi đại chiến, bộ lạc Hắc Long cũng đã chết đi mấy ngàn người, trong đó bằng hữu huynh đệ của bọn họ còn sống cũng không ít. Bọn họ đương nhiên muốn báo thù! Lúc nào cxung có thể hỗn chiến, tuyệt đại đa số cũng không biết ai là hung thủ, nếu không, nội bộ bộ lạc sẽ càng loạn".

Lâm Lôi cũng gật đầu đồng ý.

"Quản chi việc loạn hay không loạn!" Bối Bối cười lạnh một tiếng, "Dù sao không chọc đến chúng ta là tốt rồi, đến một người giết một người!"

"Khuê Đặc, ngươi nếu không ngại, ta giúp ngươi báo thù" Bối Bối rất hào sảng nói.

"Không cần" Khuê Đặc ánh mắt lạnh như băng "Một ngày nào đó, ta sẽ tự tay báo thù. Lâm Lôi, Bối Bối, ta không quấy rầy các ngươi nữa, về trước đây" Trải qua thời gian như vậy, Khuê Đặc đã không còn hi hi ha ha như lúc đầu nữa.

Sau khi Khuê Đặc rời đi không lâu, thì có người đến, đúng là người quen lão Mạt Phí Đặc.

"Lâm Lôi, các ngươi không phải nói muốn đi Đế Dực thành sao? Ngày mai, bộ lạc Hắc Long chúng ta sẽ phái một đạo nhân mã đi theo kim chúc sinh mạng, các ngươi nếu muốn đi, một người chuẩn bị năm khối mặc thạch" Mạt Phí Đặc cười nhắc nhở.

"Thật sao?" Bối Bối là người đầu tiên đứng lên.

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng mừng rỡ.

Ngày hôm nay bọn họ đã đợi rất lâu rồi.

"Mạt Phí Đặc tiên sinh, thật sự rất là cảm tạ" Lâm Lôi trong lòng giờ phút này vạn phần kích động, rốt cục dã có thể rời khỏi bộ lạc Hắc Long rồi.

Mạt Phí Đặc thở dài cười nói: "Lâm Lôi, kỳ thật khi các ngươi không muốn gia nhập quân đội, ta đã biết, các ngươi không muốn ở lại bộ lạc Hắc Long rồi. Kỳ thật, rời đi cũng tốt" Mạt Phí Đặc dặn dò nói "Bất quá Lâm Lôi, Đế Dực thành cũng không phải người bình thường có thể ở lại được. Ngươi cũng phải có chút chuẩn bị".

"Ừm, ta hiểu rồi" Lâm Lôi bây giờ tâm tình rất tốt.

Đợi đến sáng sớm hôm sau, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối trước tiên từ biệt một số bằng hữu quen biết tại bộ lạc Hắc Long.

"Khuê Đặc, ngàn vạn lần đừng nóng vội" Lâm Lôi dặn dò.

"Lâm Lôi, địa ngục này rộng lớn vô cùng, Đế Dực thành là một trong mười thành của Diệp Mộ phủ, bộ lạc Hắc Long chỉ là một nơi nho nhỏ, nơi đó mới là thành lớn! Ngươi cần phải cố gắng, có chỗ đứng tại Đế Dực thành cũng không phải là chuyện dể dàng" Khuê Đặc ngược lại cổ vũ Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười cười.

"Yên tâm đi, chút việc nhỏ đõ cũng không làm khó chúng ta được đâu" Bối Bối nheo nheo mũi đắc ý cười nói.

"Kim chúc sinh mạng tới rồi" Địch Lỵ Á đột nhiên mở miệng nói.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời tòa thành màu đen của Tư Đặc Đốn, kim chúc sinh mạng đã biến thành cự long màu đen lơ lửng trên bầu trời tòa thành, bộ lạc Hắc Long các nơi đang có một số người đang bay về phía đó, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người cũng cáo từ các bằng hữu, cũng nhắm về phía kim chúc sinh mạng bay tới.

"Bộ lạc Hắc Long, hẹn gặp lại" Lâm Lôi cúi đầu nhìn lại dãy núi Hắc Long.

Đây là nơi mà mấy người Lâm Lôi đặt chân đến đầu tiên tại địa ngục, mà sau này, bộ lạc Hắc Long này sợ rằng hắn sẽ không quay lại nữa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 9: Xử Xử Gian Hiểm

Kim chúc sinh mệnh biến hóa thành cự long màu đen xoay quanh trên không trung, những người của bộ lạc Hắc Long muốn đi Đế Dực thành đều bay lại đấy. Một người tuổi trẻ to cao đứng ở bụng kim chúc sinh mệnh mở cửa thông đạo.

"Đến đây. Muốn đi Đế Dực thành, mỗi một người năm khối mặc thạch!" Người tuổi trẻ to cao này hô lớn.

Những người muốn đi Đế Dực thành chừng một trăm người. Ba người Lâm Lôi tự nhiên trong đám người này.

Một người năm khối mặc thạch, ba người bọn họ phải bỏ ra mười lăm khối mặc thạch, lúc đầu bán bốn kiện hạ vị thần khí cũng đã có hai mươi khối mặc thạch, cũng không phải là cạn vốn.

"Thật sự là đắt!" Bối Bối thấp giọng nói thầm.

"Ngươi không có nghe Mạt Đặc Đốn nói sao?" Lâm Lôi thấp giọng nói "Đây là người của bộ lạc đi, không có cư dân bên ngoài. Một người tốn năm khối mặc thạch có thể đi. Còn người của các bộ lạc khác, căn bản không có tư cách tiến vào kim chúc sinh mệnh này"

Hai người đang nói, liền đến phiên ba người Lâm Lôi.

"Chúng ta có ba người" Lâm Lôi ra hiệu rồi đưa ra hai cây mặc thạch. Mỗi một cây mặc thạch tương đương với mười khối mặc thạch.

Người tuổi trẻ toa cao nọ tiếp nhận liền đưa lại cho Lâm Lôi năm khối mặc thạch nhỏ, hối thúc: "Nhanh lên một chút, kế tiếp" Mấy người Lâm Lôi vừa lầm bầm vừa tiến vào bên trong kim chúc sinh mệnh.

Bên trong kim chúc sinh mệnh không gian cực kỳ lớn, đồng thời cũng bị phân cách thành khoang trước và khoang sau. Phàm những người giống như Lâm Lôi nộp năm khối mặc thạch, đều đưa vào khoang sau, khoang sau cũng được chia thành nhiều vị trí.

Mỗi vị trí chứa được bốn người. Ba người Lâm Lôi tự nhiên chọn cùng một chỗ.

"Ta ngồi ở trong đây" Bối Bối trực tiếp ngồi ở tận cùng bên trong, có thể nhìn xuyên thấu qua kim chúc trong suốt ra bên ngoài, Địch Ly Á và Lâm Lôi ngồi ở bên ngoài.

"Rốt cục đã rời khỏi bộ lạc Hắc Long" Lâm Lôi và Địch Ly Á nhìn nhau cười, nắm lấy tay nhau. Mà theo đám người trong bộ lạc tiến vào, vị trí trong hkoang cũng có chút không đủ, một thanh niên tóc xanh xoăn tít cười bắt chuyện với Lâm Lôi, rồi ngồi ở bên cạnh Lâm Lôi.

"Các người khỏe không, ta gọi là Đái Bác Lạp!" Thanh niên tóc xoăn này thân thiện chào hỏi Lâm Lôi.

"Ta gọi là Lâm Lôi" Lâm Lôi cũng thân thiện gật đầu chào.

Tại địa ngục, trông thân phận, chủ yếu là trông thực lực cao thấp. Đái Bác Lạp này chỉ là một hạ vị thần… Đái Bác Lạp cũng cảm giác được Địch Ly Á và thiếu niên Bối Bối kia khí tức làm hắn cảm thấy sợ hãi. Ngược lại Lâm Lôi là hạ vị thần.

"Lâm Lôi, ngươi đi Đế Dực thành làm gì?" Đái Bác Lạp tò mò dò hỏi.

"Ta? Ta chỉ là lần đầu tiên đến địa ngục, muốn đến Đế Dực thành xem thử. Cho tới bây giờ chưa từng đi qua, vậy còn ngươi?" Lâm Lôi cười cười hỏi.

Đái Bác Lạp thấp giọng nói: "Ta muốn mua một kiện thần khí, nhưng trong bộ lạc bán quá mắc. Cho nên quyết định đến Đế Dực thành mua, cũng là vận khí ta tốt. Nửa năm trước đại chiến. Ta vô tình nhặt được một kiện trung vị thần khí".

Đại chiến lần trước, rất nhiều trung vị thần chết đi.

Lúc ấy. Như ba người Lâm Lôi giết chết ba trung vị thần, đoạt lấy thần cách, thần khí, không gian giới chỉ của bọn họ, lúc đại chiến, cư dân bộ lạc nhặt được tài vật cũng không cần nộp lên Tộc trưởng, người nào nhặt được là của người đó, đây là quy củ trong tộc.

"Ngươi vận khí cũng không tệ" Lâm Lôi cười nhạt tán thành.

"Oành đùng đùng…"

kim chúc sinh mệnh di động, khí lưu cuồng bạo bị bổ ra, kim chúc sinh mệnh trong nháy mắt hóa thành một đạo ảo ảnh biến mất khỏi bầu trời bộ lạc, rời khỏi bộ lạc Hắc Long.

"Bắt đầu rồi" Lâm Lôi trong đáy lòng tự nhủ.

"Từ đây đến Đế Dực thành, cũng phải nửa tháng, nửa tháng này thật là nhàm chán" Thanh niên tóc xanh Đái Bác Lạp bên cạnh Lâm Lôi thầm thì có chút bất đắc dĩ.

"Nửa tháng?" Lâm Lôi trong lòng chợt động.

Hắn cũng nhớ lại Khuê Đặc từng nói qua. Thành gần nhất bộ lạc Hắc Long là 'Đế Dực thành', cách bộ lạc Hắc Long cũng chừng hơn một ngàn vạn dặm, nếu nửa tháng có thể tới, vậy kim chúc sinh mệnh này một ngày đi cũng phải gần một trăm vạn dặm.

"Nhỏ giọng lại!" Đột nhiên một tiếng quát lạnh từ phía trước truyền đến, Mấy người Lâm Lôi đều ngửa đầu nhìn lại. Chỉ thấy tại thông đạo giữa khoang trước và khoang sau, một lão giả tóc vàng dẫn theo mấy người tùy tùng trung vị thần chiến sĩ bước vào khoang sau.

"Ai Đức Mông đại nhân cũng tới" Thanh niên tóc xanh Đái Bác Lạp thấp giọng cả kinh nói.

"Ai Đức Mông là ai?" Lâm Lôi cũng thấp giọng hỏi.

Đái Bác Lạp nọ giải thích: "Ai Đức Mông đại nhân, là đại quản gia của Tộc trường Tư Đặc Đốn đại nhân, không ngờ Ai Đức Mông đại nhân cũng đi Đế Dực thành, có thể làm cho Ai Đức Mông đại nhân xuất mã. Xem ra, lần này đi đến Đế Dực thành cũng là có đại sinh ý" Đái Bác Lạp đối với bộ lạc Hắc Long hiểu rất rõ, vượt xa mấy người Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng kinh dị nhìn về phía Ai Đức Mông ở xa xa.

Đại quản gia?

"Ai Đức Mông này hẳn là thượng vị thần" Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng âm thầm gật đầu.

Ai Đức Mông ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhìn mọi người trong khoang, lạnh nhạt quát: "Nơi này có những ai lần đầu tiên đến Đế Dực thành. Nếu là lần đầu tiên thì đứng lên!"

Nhất thời, có hai người đứng lên. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người nhìn nhau, cũng đứng lên.

Ai Đức Mông nhìn qua, lạnh nhạt gật đầu: "Tổng cộng năm người"

Tùy ý đi tới ba người Lâm Lôi gần hắn nhất, đang khi đi tới nhìn thấy người bên cạnh Ai Đức Mông liền cười nói: "Đái Bác Lạp tiểu tử ngươi lần này cũng đi sao? Ngươi hãy nói cho ba người bọn họ, đến Đế Dực thành phải chú ý đến mọi chuyện. Nếu gây họa, ba người bọn họ có chết thì thôi. Ta không muốn bởi vì ba người bọn họ gây phiền toái cho bộ lạc".

"Vâng, đại nhân, người cứ yên tâm. Ta nhất định sẽ đem những gì cần thiết nói với bọn họ" Thanh niên tóc xanh Đái Bác Lạp liền nói.

Ai Đức Mông lạnh nhạt gật đầu: "Nếu xảy ra chuyện. Ta sẽ tìm ngươi. Ba người các ngươi, ngồi xuống đi!"

Nói xong, Ai Đức Mông lại đi về phía sau, cũng ra lệnh cho người bên cạnh chú ý đến hai người nọ, sau khi làm xong tất cả, Ai Đức Mông liền mang theo người của mình rời khỏi khoang sau, trở lại khoang trước.

Khoang trước, đó là nơi ở của nhân mã Tộc trưởng Tư Đặc Đốn.

"Đến Đế Dực thành phải chú ý sự tình gì?" Lâm Lôi nhìn về phía Đái Bác Lạp.

Đái Bác Lạp cười gật đầu nói: "Có một số việc. Đầu tiên, tới các thành trì của địa ngục, đều phải nộp phí vào thành. Phí vào thành mỗi người một khối mặc thạch!"

"Quá tham" Lâm Lôi trong đáy lòng thầm nghĩ.

Đái Bác Lạp tiếp tục nói: "Sau khi vào thành, các ngươi tốt nhất đi theo nhân mã của bộ lạc, không nên chạy loạn… Bởi vì sau khi xong việc. Mọi người lập tức rời khỏi Đế Dực thành trong ngày, trở về lại bộ lạc".

"Về trong ngày?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Bất quá đối với Lâm Lôi, cái này cũng không quan hệ nhiều với hắn. Bởi vì Lâm Lôi căn bản không có chuẩn bị trở lại bộ lạc Hắc Long.

"Đúng, về lại trong ngày, bởi vì Đế Dực thành, thật ra không chỉ Đế Dực thành, mà tất cả các thành tại địa ngục đều có 'Tiêu Cấm', phàm từ mười hai đêm đến năm giờ sáng, trong khoảng thời gian này tất cả các đường lớn nhỏ trong thành đều không cho phép có người. Một khi bị bắt được... nếu là cư dân Đế Dực thành, thì may mắn, chỉ bị trừng phạt một phen rồi trở về, nhưng nếu không phải cư dân Đế Dực thành, vậy ngươi sẽ vĩnh viễn khong bao giờ quay lại được bộ lạc Hắc Long" Đái Bác Lạp trịnh trọng nói.

Lâm Lôi trong lòng giật mình.

"Ý của ngươi, ban đêm bị bắt được là xong à?" Lâm Lôi giật mình nhìn Đái Bác Lạp.

Đái Bác Lạp nghiêm túc gật đầu: "Cho nên, chúng ta bình thường đều trong ngày lập tức trở về bộ lạc Hắc Long, tuyệt đối không ở lại đêm tại Đế Dực thành, bởi vì tại Đế Dực thành cũng có một vài tửu điếm, chỉ cần ở lại một lần phải tốn hơn trăm khối mặc thạch, ai mà chịu bỏ ra?"

"Hơn trăm khối mặc thạch?" Bối Bối bên cạnh giật mình.

"Ừm" Đái Bác Lạp gật đầu chắc chắn.

Mấy người Lâm Lôi đều khiếp sợ. Đế Dực thành này chi tiêu thật là đáng sợ, trách không được... Khuê Đặc có nói qua, tại Đế Dực thành có chỗ đứng rất khó!

"Bộ lạc Hắc Long mau dừng lại, qua Bội Đặc Nhĩ sơn chúng ta, phải để lại tiền tài!" Một đạo thanh âm sang sảng trong nháy mắt vang vọng cả kim chúc sinh mệnh. Bất kể là khoang trước hay sau, tất cả mọi người đều kinh hãi, mọi người đều hiểu được…

Không ổn, gặp phải cướp đường rồi!

"Vừa mới xuất phát một lát, đã gặp phải cướp đường?" Lâm Lôi giật mình.

Phải biết rằng để tới Đế Dực thành phải cần nửa tháng. Nếu dựa theo tần suất này, trên đường còn phải gặp bao nhiêu cướp đường?

Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á một chút, Bối Bối trong lòng thầm nghĩ: "Khó trách lúc đầu Mạt Đặc Đốn có nói qua, ba người chúng ta xông pha địa ngục, sống không quá ba ngày. Tại địa ngục cường đạo cướp đường thật quá nhiều" Mấy người Lâm Lôi nhìn xuyên thấu qua vách tường trong suốt thấy bên ngoài có một đám người đang lơ lửng, người cầm đầu mặc trường bào màu xanh thẫm, tóc xanh bay tán loạn, trên trán có một cái sừng.

"Một sừng?"

Lâm Lôi hiểu được, rất nhiều chủng tộc thẩm mỹ không giống với như loài người. Cho dù hóa làm hình người cũng sẽ giữ lại một ít thứ mà bọn họ cho là đẹp, ví dụ như một sừng! Tên thủ lĩnh cường đạo sợ là cũng như vậy. Có bảy tám mươi người đang tụ tập tại đó, bọn chúng vừa rồi thi triển một cự thú nguyên tố ngăn cản kim chúc sinh mệnh.

Thanh niên tóc xanh Đái Bác Lạp bên cạnh cười nói: "Lâm Lôi yên tâm, không có sao đâu".

"Hừ! Các ngươi chiếm cứ Bội Đặc Nhĩ sơn từ lúc nào, chẳng lẻ ngay cả bộ lạc Hắc Long ta cũng không biết sao?" Đại quản gia Ai Đức Mông thanh âm vang lên, đồng thời hai người áo đen đi cùng Ai Đức Mông đều bay ra khỏi kim chúc sinh mệnh.

Lâm Lôi nhìn xuyên thấu qua bức vách trong suốt thấy hai người áo đen nọ nhất thời chấn động: "Chính là hai người áo đen nửa nắm trước đại chiến đã trợ giúp Tư Đặc Đốn đại nhân".

Lúc ấy tổng cộng có ba người áo đen, trong đó một người đã chết, còn lại hai người này.

Trên bầu trời Bội Đặc Nhĩ sơn. Đang đứng bên cạnh kim chúc sinh mệnh, có gần tám mươi kẻ mạnh thần cấp vừa nhìn thấy ba người đi ra, nhất thời bị dọa nhảy dựng, ba người này thực lực bọn họ đều nhìn không thấu… rất hiển nhiên, cả ba đều là thượng vị thần.

Đặc biệt là hai người áo đen, trước ngực còn có Ác ma huân chương!

"Là Ác ma!" Đám cường đạo kinh hãi.

Đụng phải tường sắt rồi!

Ba thượng vị thần. Trong đó hai người là Ác ma, đủ để tiêu diệt tất cả bọn chúng.

"Ba vị đại nhân, thành thật xin lỗi, chúng ta, chúng ta sai rồi" Nam tử một sừng nọ hoảng sợ nói.

"Hừ. Khốn kiếp, cút ngay cho ta!" Ai Đức Mông lạnh lùng quát một tiếng.

"Vâng, vâng!" Nam tử một sừng nọ mừng rỡ, không chút do dự lập tức mang theo kẻ dưới tay chạy xuống dưới, trong nháy mắt biến mất vào nơi sâu nhất của Bội Đặc Nhĩ sơn.

Tình cảnh này làm cho Lâm Lôi thầm than, năng lực đám cường đạo này thật sự là quá yếu, bất quá đối với thượng vị thần mà nói, nếu là ba người Lâm Lôi gặp phải đám cường đạo này thì phiền toái rồi…

Dù sao cũng là một đám thần cấp, trung vị thần cũng có ba bốn mươi người.

Kim chúc sinh mệnh tiếp tục đi tới.

"Địa ngục thật sự là nguy hiểm" Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

"Đúng. Chúng ta cũng chỉ có đi theo nhân mã của bộ lạc, mới có cơ hội tiến vào Đế Dực thành" Đái Bác Lạp cảm thán một tiếng "Bất quá Lâm Lôi, tại địa ngục vẫn có nơi an toàn. Ở nơi đó, không có nguy hiểm, không ai dám động thủ ở nơi đó. Ngươi có thể có cuộc sống phi thường an toàn tại đó!"

"Ồ?" Lâm Lôi chấn động.

Từ khi tới địa ngục đến lúc này, hắn đã thấy nơi đâu cũng là tranh đấu tàn khốc. Địa ngục cho hắn cảm giác, chỗ nào cũng đều có chém giết cướp đoạt, nguy cơ trùng trùng. Nhưng nghe Đái Bác Lạp nói, tựa hồ còn có chỗ an toàn.

"Đúng. Tại địa ngục. Mỗi một phủ có mười tòa thành, các thành này là nơi an toàn nhất" Đái Bác Lạp trịnh trọng nói "Lâm Lôi. Cái này cũng là ta phải nhắc nhở ngươi một chút. Tại Đế Dực thành tuyệt đối không được ra tay chém giết. Một khi bị bắt được. Hậu quả rất là nghiêm trọng, chẳng những ngươi xong đời, bộ lạc chúng ta sợ rằng cũng phải gặp phiền toái!"

"Không được động thủ?" Lâm Lôi trong lòng ngược lại cảm thấy ao ước.

Đúng như vầy. Tại Đế Dực thành là ai cũng không được động thủ.

Xem ra…

Đế Dực thành thật sự xem như là một nơi an toàn.

"Đáng tiếc. Cả Diệp Mộ phủ phương viên ngàn triệu dặm, chỉ có mười tòa thành. Mỗi một tòa thành phương viên cũng chỉ gần ngàn dặm mà thôi, phạm vi quá nhỏ, hơn nữa muốn ở tại Đế Dực thành, giá cả cũng quá mắc" Đái Bác Lạp lắc đầu cảm thán một tiếng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 10: Đế Dực Thành Đích Tam Tọa Thành Bảo

Lâm Lôi nghĩ như vậy, thoáng tính toán một chút, trong lòng không khỏi run lên.

Phương viên ngàn triệu dặm, nói về diện tích, tức là gấp một triệu lần phương viên ngàn dặm! Cho dù mười tòa thành gộp lại, nói về diện tích, cũng chỉ là một phần mười vạn của Diệp Mộ phủ! Một phần mười vạn, tỉ lệ này thật sự quá khoa trương.

"Có thể đặt chân tại Đế Dực thành, cũng xem như là tinh anh tại địa ngục rồi!" Lâm Lôi thầm nghĩ.

Thanh niên tóc xanh Đái Bác Lạp nọ cảm thán: "Nếu cuộc đời này của ta, có thể trở thành cư dân của Đế Dực thành. Ta cũng đã mãn nguyện lắm rồi. Đáng tiếc, quá khó khăn" Đái Bác Lạp đối với bản thân cũng không đủ tin tưởng.

Có thể tại địa ngục, trở thành cư dân của một thành, đó là phi thường đáng để kiêu ngạo.

Lâm Lôi vừa mới tới địa ngục, mặc dù thấy được sự khó khăn đó. Nhưng cuộc sống tại đây cũng khôgn quá lâu, do vậy cảm thụ cũng chưa sâu sắc cho lắm.

Từ khi xuất phát tại bộ lạc Hắc Long, gặp phải cường đạo chặn đường cũng không nhiều. Bởi vì phàm thế lực cường đạo nào có căn cơ lâu dài, đối với các bộ lạc đều có sự hiểu biết… kim chúc sinh mạng của bộ lạc Hắc Long đều biến hóa thành hình như thế.

Cho dù như thế, vẫn gặp phải một số cường đạo mới gây trở ngại.

Đại quản gia Ai Đức Mông và hai gã ác ma, đối với bọn cường đạo cướp đường cũng không hạ thấp thân phận mà động thủ, chỉ là ra mặt dọa nạt một phen.

Từ khi rời khỏi bộ lạc Hắc Long đã mười sáu ngày, ở khoang sau của kim chúc sinh mạng cơ hồ tất cả mọi người đều kích động đứng lên, bọn họ đều nhìn xuyên thấu qua kim chúc trong suốt, thấy bên ngoài xuất hiện một tòa thành khổng lồ được kiến tạo cho quáng thạch màu tím tạo thành.

Thành trì màu tím, đây là một tòa thành trì tản ra sự phú quý, khí tức cổ xưa.

Đế Dực thành! Một trong mười tòa thành của Diệp mộ phủ trong phương viên ngàn triệu dặm!

"Đây là Đế Dực thành?" Bối Bối con mắt tỏa sáng.

Lâm Lôi và Địch Ly Á cũng là có chút kích động nhìn tòa thành trì to lướn này, thành trì phương viên ngàn dặm. Tại Ngọc Lan đại lục chưa từng nhìn thấy. Đặc biệt là thành trì tại địa ngục được kiến tạo bởi quáng thạch. Đều có độ cứng ngang với hắc ngọc thạch.

"Rốt cục đã tới rồi!" Lâm Lôi trong lòng thầm nói.

Ngay lúc này, phần lớn người trong kim chúc sinh mạng đều theo thứ tự bay xuống. Người của bộ lạc Hắc Long đều tụ tập giữa không trung, Đại quản gia Ai Đức Mông nhìn mọi người cất cao giọng nói: "Mọi người nhớ kỹ, kim chúc sinh mạng bộ lạc chúng ta khi huyết dương hạ xuống, tử nguyệt mọc lên, sẽ xuất phát về bộ lạc Hắc Long. Về phần địa điểm tụ tập, chính là tại đây. Nếu đến lúc chúng ta phải đi, còn có người không tới thì chúng ta cũng sẽ không chờ".

Mọi người đều hiểu được đạo lý này.

"Được rồi, mọi người chuẩn bị theo thứ tự mà nộp phí vào thành" Ai Đức Mông nói xong liền dẫn theo nhân mã nhằm hướng cửa thành Đế Dực thành mà bay tới.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người lần đầu tiên nhìn thấy thành trì lớn tại địa ngục. Bọn họ đều cảm thấy phi thường mới lạ, vừa bay theo cư dân trong bộ lạc, vừa nhìn thành trì màu tím cổ xưa đại khí mênh mông.

"Người thật nhiều!" Bối Bối nhìn chằm chằm chung quanh, kinh ngạc than thở.

Người muốn đi vào Đế Dực thành rất nhiều, đều đến từ bốn phương tám hướng. Ở ngoài thành có thể thấy từng hàng ngũ rất dài. Lúc này không ai dám xông loạn. Kể cả đám người đại quản gia Ai Đức Mông cũng phi thường tuân theo quy củ theo đội ngũ mà nộp phí vào thành.

"Ồ?" Bối Bối đột nhiên kinh ngạc nhìn chằm chằm nơi cửa thành "Hai người áo đen nọ không nộp phí vào thành mà vẫn tiến vào".

"Là Ác ma!" Lâm Lôi cũng phát hiện.

Hai Ác ma đi cùng với một đám người, căn bản không có nộp phí vào thành. Mà trực tiếp bước vào Đế Dực thành, mà Phủ binh tại cửa thành Đế Dực thành cũng không có ngăn trở.

"Tử Kinh quân, Phủ binh còn có Ác ma, ba loại người tiến vào thành trì không cần nộp phí vào thành" Đái Bác Lạp đi phía sau Lâm Lôi giải thích "Bọn họ đều có một chút đặc quyền. Cho nên người muốn làm Tử Kinh quân, Ác ma, Phủ binh thì rất nhiều, đáng tiếc, bất kể là Tử Kinh quân, Phủ binh hay là Ác ma, chế độ khảo hạch thi tuyển đều rất nghiêm khắc".

Rất nhanh, đã đến phiên ba người Lâm Lôi.

Phân biệt nộp vào mặc thạch, mấy người Lâm Lôi cũng tiến vào Đế Dực thành.

Nửa năm trước đại chiến. Mấy người Lâm Lôi giết chết ba vị trung vị thần, trong không gian giới chỉ của ba trung vị thần này có gần ngàn mặc thạch, còn có một ít đồ vật, bất quá có một vật mà mấy người Lâm Lôi không biết, đó là một miếng đá màu lam.

Thể tích tương đương với mặc thạch. Bất quá ẩn chứa khí tức đặc thù dày đặc hơn nhiều so với mặc thạch.

Lúc ấy Lâm Lôi đoán những viên đá màu lam này giống với mặc thạch hẳn cũng là hóa tệ. Chỉ là đoán mà thôi, mấy người Lâm Lôi cũng không đem đi hỏi người khác. Dù sao trong giới chỉ của ba trung vị thần này, loại đá này cũng chỉ hơn mười khối mà thôi.

Bên trong Đế Dực thành.

Đi vào Đế Dực thành, Đái Bác Lạp và ba người Lâm Lôi đi cùng nhau. Đi tới một ngã tư đường rất rộng, nhìn kiến trúc chung quanh, đập vào mặt là một loại khí tức hoa mỹ xa xưa. Mỗi một tòa kiến trúc kiến tạo đều có thể nói là một tác phẩm điêu khắc.

"Mặc dù còn chưa tới trình độ tông sư, nhưng cũng không kém bao nhiêu" Lâm Lôi đối với việc này đương nhiên có quyền lên tiếng.

Ngày nay đối với nguyên tố pháp tắc nghiên cứu càng thêm sâu sắc, về phương diện điêu khắc, bình đao lưu điêu khắc Lâm Lôi coi như là đại thành.

"Kiến trúc này đều rất kỳ lạ, thoạt nhìn đều rất thoải mái" Bối Bối con mắt tỏa sáng.

"Đương nhiên rồi" Lâm Lôi cảm thán "Không ngờ, ngay cả kiến tạo đại hình kiến trúc, đều điêu khắc cẩn thận chăm chú như vậy. Nói vậy các kiến trúc này đều phi thường quý giá".

Đái Bác Lạp khẽ cười một tiếng: "Hừ, quý giá? Đó là phi thường quý giá! Mỗi tấc đất tại Đế Dực thành đều cực kỳ quý giá, kiến trúc này đương nhiên là kinh người rồi. Kiến tạo lên, cũng đều phải mời một cao thủ thần cấp chuyên nghiệp đến kiến tạo. Giá trị của mỗi kiến trúc này... ta không biết một năm có kiếm đủ mặc thạch để mua cái chân của nó hay chưa".

Liếc nhìn vẻ mặt Đái Bác Lạp bên cạnh.

Lâm Lôi hiểu được, giá trị đáng sợ của các kiến trúc này, cao đến Đái Bác Lạp không cách nào thừa nhận được, cơ hồ không dám nghĩ đến. Chỉ có thể phẫn hận mà nói mấy câu mà thôi.

Tiếp tục đi tới, Lâm Lôi cũng thấy được sự phồn hoa của Đế Dực thành.

"Đế Dực thành này tồn tại cùng tuế nguyệt, đã không biết bao nhiêu năm rồi" Đái Bác Lạp giới thiệu với mấy người Lâm Lôi "Mặc dù các kiến trúc này đều không có gì tổn thương, có thể tưởng tượng ngươi cũng có thể cảm giác được cái loại khí tức từ xa xưa này, còn có chút ít dấu vết của năm tháng lưu lại".

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Hắn đích xác có cảm giác này, Đế Dực thành tồn tại cùng tuế nguyệt, tuyệt đối làm cho lòng người sợ hãi.

"Có lẽ, cũng chỉ có quáng thạch tại địa ngục, mới có thể làm cho một thành trì tồn tại lâu như vậy" Lâm Lôi tận đáy lòng thầm nghĩ, quáng thạch kiến tạo thành trì, căn bản chỉ dùng để chế tạo thần khí! Tự nhiên có thể tồn tại vĩnh hằng.

Bất quá thần khí, đặc biệt là thần khí mới tạo ra, tại địa ngục hầu như không có giá trị.

"Nơi này cũng có chỗ bán trang phục?" Địch Ly Á con mắt sáng ngời, nhìn cửa hàng hoàn toàn được cấu tạo bởi quáng thạch màu trắng, Lâm nhìn qua, cửa hàng này tất cả đều là do một khối quáng thạch màu trắng mà điêu khắc thành.

Với độ cứng rắn của quáng thạch tại địa ngục, hoàn toàn có thể tưởng tượng được giá trị của tòa kiến trúc này.

"Quần áo thật xinh đẹp!" Địch Ly Á nhìn quần áo thông qua bức vách trong suốt, nhịn không được động tâm, phụ nữ đối với trang phục đều có chút dục vọng đặc thù.

Đái Bác Lạp cười cười nói: "Đế Dực thành là nơi tiêu phí mà, mà giá cả ở đây cũng rất đáng sợ, chúng ta sinh sống ở bộ lạc trung bình thường căn bản là mua không nổi, ví dụ như bộ quần áo kia..." Đái Bác Lạp chỉ vào một bộ quần áo màu tím đang trưng bày.

"Rất có thể, vật liệu của bộ đồ này, có thể là lấy ở đại lục khác. Như Huyết Phong đại lục! Thậm chí cũng có thể lấy lại sinh mạng thần giới, có lẽ cũng có thể lấy từ minh giới, có lẽ lấy từ thiên giới" Đái Bác Lạp cảm thán.

Lâm Lôi nghe xong trợn mắt há hốc mồm.

Một bộ quần áo, vật liệu lấy từ các bề mặt khác?

"Dựa theo độ trân quý của vật liệu, trang phục bình thường cũng có giá cả trăm mặc thạch, vật liệu trân quý một chút, sẽ có giá hơn một ngàn mặc thạch. Nếu vật liệu lấy từ các bề mặt khác, cực kỳ hiếm thấy. Vậy giá của bộ quần áo này, có thể lên tới mấy trăm vạn mặc thạch!"

Địch Lỵ Á cũng chấn động!

Lâm Lôi cũng cảm thấy run sợ.

Quần áo này, một bộ cũng vượt quá một viên thượng vị thần cách! Đích xác không phải người thwongf có khả năng mua được.

"Đương nhiên quần áo này cũng có một chút hiệu quả đặc thù. Ví dụ như phòng ngự, tuyệt đối vượt qua thần khí bình thường" Đái Bác Lạp sau đó cười nói "Đương nhiên trang phục giá mấy trăm vạn mặc thạch, ta cũng nghe người ta nói, ta căn bản chưa từng thấy qua" Đám đông mọi người cũng đã đi tới, mục tiêu của mọi người phần lớn đều giống nhau, đều là đến bán đồ. Dù sao cũng đều là từ bộ lạc đến, nói đến Đế Dực thành để tiêu phí sao? Căn bản là không có tiền.

Một đường đi tới, mấy người Lâm Lôi, dưới sự giới thiệu của Đái Bác Lạp cũng biết được thêm một số chỗ để hưởng thụ tại địa ngục này.

Ví dụ như rượu, để chế tạo rượu ngon, có lẽ phải mời một vài đại sư nghiên cứu chế rượu đã mười vạn năm, dùng một vài bí phương, dùng một số nguyên liệu trân quý luyện chế mà thành. Có lẽ một số nguyên liệu trân quý, cũng phải đi đến các hiểm địa để tìm kiếm.

Thật ra Long tiên của Gia Lặc Đức Hắc Long bộ lạc Hắc Long trải qua luyện hóa, có thể thành một loại nguyên liệu trân quý, chính là dùng để làm thức ăn ngon.

Thức ăn và rượu ngon này.

Đó là mùi vị vượt xa đồ ăn tại bề mặt vật chất.

Ăn uống do đại sư đỉnh cao chuẩn bị tại địa ngục, căn bản là sự hưởng thụ. Nhưng... giá cả cũng phi thường mắc. Cho dù ăn uống bình thường cũng phải tốn trên trăm mặc thạch. Phải biết rằng một viên hạ vị thần cách bán ra cũng chỉ được một trăm khối mặc thạch.

Giá cả như vậy cũng đủ để dọa đại đa số người dân bỏ chạy.

Mấy người Lâm Lôi đi theo người trong bộ lạc đi tới nơi phồn hoa huyên náo nhất của Đế Dực thành.

"Có tới ba tòa thành!" Lâm Lôi trong mắt lộ vẻ khiếp sợ. Xa xa bên trái, có một tòa thành rất lớn do cát đen ngưng tụ mà thành. Kẻ mạnh thần cấp thị lực tự nhiên rất tốt, cũng có thể phát hiện tòa thành này do vô số cát đen tụ tập mà thành, quỷ dị nhất chính là... phần lớn cát đen này còn đang chầm chậm chảy xuôi.

Mà tòa thành này trông có vẻ khá yếu ớt.

Xa xa bên phải Lâm Lôi, là một tòa thành cổ xưa do quáng thạch màu tím kiến tạo thàn, Trên đỉnh tòa thành có điêu khắc một đóa hoa rất đẹp. Đóa hoa này Lâm Lôi rất quen thuộc, đó là tiêu chí của Tử Kinh quân - Tử Kinh hoa!

Ngay trước mặt Lâm Lôi...

Đó là một tòa thành màu tím cổ xưa cao chừng trăm thước, chỉ là màu tím đã biến thành màu đen! Tòa thành này có tấm điêu khắc rất lớn, đó là một gương mặt! Gương mặt này có vẻ rất mơ hồ, nhưng trên mặt chỉ có một con mắt màu đỏ rực phi thường bắt mắt.

"Đó là Hắc sa thành!" Đái Bác Lạp chỉ vào tòa thành do cát đen ngưng tụ mà thành "Nơi đó, bất cứ giao dịch gì cũng có thể tiến hành, hơn nữa phần lớn đều là giao dịch lớn. Chỉ là nơi đó quá mức hắc ám, thế lực hỗn tạp, hơn nữa tiểu nhân vật như chúng ta, tốt nhất là đừng đi vào chỗ đó".

Đái Bác Lạp chỉ về hướng tòa thành có tử kinh hoa: "Đó là Tử kinh thành. Là nơi giao dịch những gì trân quý nhất, bọn họ mua bất cứ vật phẩm gì của chúng ta, đều chỉ mua bằng bảy phần so với giá trị thực. Bán đồ ở chỗ này, mặc dù có thể chịu chút khấu trừ, nhưng không có phiền toái".

"Còn tòa thành kia?" Lâm Lôi chỉ về hướng tòa kiến trúc có vẻ rất yêu dị.

Không biết vì sao, tấm điêu khắc cực lớn một gương mặt khá mơ hồ, con mắt đỏ rực yêu dị. Mặc dù chỉ là điêu khắc, nhưng làm cho Lâm Lôi cảm thấy cảm thấy kinh hãi.

"Đó là Ác ma thành!" Đái Bác Lạp nói "Nếu muốn làm Ác ma, có thể đi tới chỗ đó nộp phí tham gia khảo hạch. Ác ma bình đều đi đến Ác ma thành. Được rồi, Lâm Lôi, chúng ta đi Tử kinh thành thôi. Bán đồ đi đến đó là tốt nhất, còn Hắc sa thành kia rất phức tạp. Ngươi xem, Ai Đức Mông đại quản gia cũng phải đi Tử kinh thành kìa".

Lâm Lôi lần đầu đến Đế Dực thành, tự nhiên không muốn đến Hắc sa thành.

Dù sao ngay cả thượng vị thần Ai Đức Mông, cũng vì an toàn mà đến Tử Kinh thành.

"Chúng ta đi thôi" Lâm Lôi dẫn theo Bối Bối, Địch Ly Á đi theo những người khác, đi về hướng Tử kinh thành.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 11: Tầng Ba

Tại Tử kinh thành bảo, người người tấp nập.

Cửa chính của tòa thành rộng chừng trăm thước, đám người nườm nượp chen vào trong. Có thể tưởng tượng tòa thành này hấp dẫn tới mức nào.

Lâm Lôi đợi một số người từ xa xa nhìn toàn thành.

"Ồ, Tử kinh quân?" Lâm Lôi thoáng phát hiện ở bên cửa chính tòa thành có vài tên mặc trang phục mầu tím bên ngoài khóa trường bào mầu tím, ở giữa trán có ấn ký đặc thù của chiến sỹ, chính là Tử kinh

Đái Bác Lạp bên cạnh cười nói: "Tử kinh thành bảo này, trải rộng cả Tử kinh đại lục, chủ nhân chính là chủ thần Tử kinh quân chủ vĩ đại, tự nhiên nơi này phải có quân giám hộ. Kỳ thật Tử kinh quân ở đây cũng chỉ lấy lệ thôi, chứ tại Đế Dực thành, làm sao ai dám làm bậy, trừ phi là không muốn sống"

“Ồ, kia là Đại quản gia Ai Đức Mông, bọn chúng sao lại đi phía sau nhỉ?” Ánh mắt Bối Bối rất cay độc, hắn phát hiện Ai Đức Mông dẫn một đám người hướng phía sau của Tử kinh thành bảo mà đi chứ không đi vào cửa chính. Lâm Lôi cũng chú ý đến

Thực ra, người vào thành dù đông nhưng những người đi phía sau thành còn đông hơn không kém

“Lâm Lôi, toà thành này chia làm hai cửa chính trước và sau, cửa trước là để vào bán vật phẩm, còn cửa sau là mang vật phẩm của mình bán cho thành” Đái Bác Lạp chợt giải thích cho Lâm Lôi

Tòa thành này chẳng những bán thương phẩm mà còn tiến hành thu mua nữa

“Chúng ta nhanh đi thôi” Bác Đái Lạp giục

Lâm Lôi cũng nắm tay Địch Lỵ Á bối rối đi theo hướng cổng sau thành mà tới. Được mấy chục dặm, bọn Lâm Lôi cuối cùng cũng đã tới được cửa phía sau

Quả nhiên

Cánh cửa phía sau này cũng rộng chừng trăm thước, cũng có một đám người đang ùn ùn đổ vào

Địch Lỵ Á cười nói: “Lại đây bán đồ chủ yếu là người một vài bộ lạc và gia tộc của Đế Dực Thành. Bảy mươi phần trăm là mua bán đồ ở đây, còn lại 30% ở nơi khác, Tử kinh thành bảo này đúng làm một cái mỏ vàng mà”

“Hấp dẫn thế thì ai mà muốn bỏ đi nơi khác” Lâm Lôi cười nói, chủ nhân của Tử kinh thành bảo quả là một chủ thần vĩ đại

Cả bọn Lâm Lôi cùng theo với Hắc Long bộ lạc tiến vào thành. Mặc dù Hắc Long bộ lạc có gần 200 người nhưng so với những người tiến vào trong thành cũng chỉ chiếm một bộ phận rất nhỏ.

“Nơi này tốt thật” Lâm Lôi thốt lên

Khi tiến vào Tử kinh thành bảo, bọn Lâm Lôi phát hiện một đại sảnh rộng chừng 2000 thước. Với mức này cho dù có vạn người trên đó cũng không có cảm giác chật chội. “Tới bán thần môn vật phẩm đông thật” Bối Bối có vẻ rất hào hứng.

“Nơi đây là tầng thứ nhất của đại sảnh, cũng chính là nơi thu mua các hạ vị thần khí và thần cách, các vật phẩm loại này trị giá khoảng

100 mặc thạch” Đái Bác Lạp hướng tới bọn Lâm Lôi rất trôi chảy. “Tỷ như ta lần này tới bán trung vị thần khí và thần cách , ta sẽ phải đi tới tầng thứ hai của đại sảnh, ở đó là nơi thu mua vật phẩm loại này, chúng có đơn giá xấp xỉ 1 vạn mặc thạch. Còn tầng thứ ba là nơi thu mua những thượng vị thần khí và thần cách, đơn giá loại này gần trăm vạn mặc thạch, cứ mỗi tầng cao lên thì các vật phẩm càng trân quý”

Bọn Lâm Lôi vẫn đi theo đám người của bộ lạc Hắc Long, dọc theo cầu thang đến tầng 2 của đại sảnh

Đương nhiên, đám người của bộ lạc Hắc Long phân nữa đã ở lại tầng 1 của đại sảnh, đương nhiên là họ chỉ bán những vật phẩm rẻ tiền

“Lâm Lôi, ngươi xem, ở bên của đại sảnh có rất nhiều quầy hàng, bên trong quầy cũng có rất nhiều người ngồi, bọn họ chính là các nhân viên thu mua cuả Tử kinh thành bảo, ha ha, các ngươi tự mình mà xem đi, ta đi trước bán chút đồ đã” Đái Bác Lạp nói cùng Lâm Lôi rồi chạy biến vào một quầy hàng

Ba người Lâm Lôi nhìn nhau khi Đái Bác Lạp dời đi

“Chúng ta đi tới tầng 3” Lâm Lôi đề nghị

Bọn Lâm Lôi trên người vẫn còn vài món bảo bối loại tốt, hai kiện thượng vị thần khí cao cấp cùng với một quả thượng vị thần cách. Đấy chính là những vật phẩm cực kỳ đắt tiền

Thang từ tầng 1 so với tầng 2 rất rộng, nhưng từ tầng 2 lên tầng 3 thì hẹp hơn rất nhiên, ngay cả cửa vào cũng rất nhỏ, hơn nữa rõ ràng là người thưa thớt đi rất nhiều

Hiển nhiên là người bán đồ trân quý không nhiều được

“Ai Đức Mông” Lâm Lôi thấy Ai Đức Mông cùng 3 tên thủ hạ đang đi tới cửa tầng 3. Tâng 3 có nhân viên mặc trường bào mầu tím, bọn họ hình như đang cùng với Ai Đức Mông trò chuyện, hắn lấy ra một viên thần cách

“Ai Đức Mông lấy thần cách ra làm gì nhỉ?” Lâm Lôi tự hỏi

Sau đó nhân viên kia cho phép Ai Đức Mông cùng ba gã thuộc hạ tiến vào tầng 3 đúng lúc bọn Lâm Lôi đi tới cửa tầng 3

Nhân viện nọ giơ tay cản bọn Lâm Lôi lại

“Gì vậy?” Bọn Lâm Lôi ngạc nhiên nhìn người này

“Các người tới bán cái gì, lấy ra xem” Một nhân viên nói, người này thấy bọn Lâm Lôi vẻ mặt ngạc nhiên, cười nhạt nói ”Các người lần đầu tiên tới đây à? ở đây khác với các tầng dưới, ai vào đều phải đưa ra một vài vật phẩm, nếu không sẽ không được vào”

Lâm Lôi trong lòng chợt nhớ tới hành động vừa rồi của Ai Đức Mông

Đang lúc đó từ phía sau có hai gã thanh niên từ vượt lên đi qua mà chẳng hề để ý tới nhân viên mà vào thẳng tầng 3. “Kìa, bọn họ sao không cần vật phẩm gì?” Bối Bối mới miệng thắc mắc

Nhân viên kia cười nhạt nói: “Mấy người không để ý sao? Trên ngực bọn họ có gắn Ác am huân chương, bọn họ đều là ác ma, chúng ta tin vào danh dự của họ. họ lại đây chắc chắn là có vật phẩm đủ giá trị, không cần phải kiểm tra”

Lâm Lôi trong lòng nhủ: “Bọn ác ma này, phí vào thành không phải nộp, vào tầng 3 cũng không phải kiểm tra, địa vị rõ ràng là bât đồng mà”

Trong lòng nghĩ vậy nhưng Lâm Lôi đồng thời luồn tay, trong tay liên xuất hiện một thành chủy thủ mầu đen. Thanh trủy thủ này lúc đầu là của Hắc ám thượng vị thần A Đức Kim Tư sau khi bị giết lưu lại.

“Vào đi” Gã nhân viên gật đầu nói

Vào tới đại sảnh tầng 3, nơi đây rõ ràng là nhỏ, chỉ có vài trăm thước rộng, và người cũng rất thưa thớt

“Kia là những vật phẩm được thu mua kìa” Bối bối chạy trước, ba người bọn họ chạy thẳng tới quầy bên cạnh

Ngay lúc này

“Ai Đức Mông đại nhân, người xem” Lão quản gia cùng với ba gã thủ hạ đã chú ý tới bọn Lâm Lôi. “Đại nhân, ba người kia không phải là người của bộ lạc chúng ta, không phải là ba trong năm người tới Đế Dực thành sao? Bọn họ cũng tới tầng 3 này”

Ai Đức Mông nhìn ba người Lâm Lôi phía xa

Lần này người của Hắc Long bộ lạc tới Đế Dực thành năm người đầu tiên Ai Đức Mông đã biết, tự nhiên là nhớ kĩ ba người

“Không ngời, ba người họ lại là những cự phú” Con mắt Ai Đức Mông căng lên, bắn ra một tia hàn quang lạnh lẽo, “Xem ra bộ lạc chúng ta giám sát vẫn chưa tốt ”

Ở địa ngục, chỉ cần tài phú đạt tới một mức nhất định cũng đủ để nhiều người phải mơ ước

Muốn an tâm mà tích lũy tiền khá khó khăn, chỉ sợ bị một số kẻ mạnh cướp mất

Bọn Ai Đức Mông làm loại chuyện như thế không phải một hai lần

“Đại nhân yên tâm, chúng ta bây giờ đã biết, bọn chúng không thể thoát khỏi tay đại nhân được. Đợi đến khi ra tới Đế Dực Thành, chúng ta động thủ cũng chưa muộn” Một gã âm hiểm nói

Ai Đức Mông gật đầu

Có thể vào tầng 3, ít nhất cũng phải có bảo vật trị giá xấp xỉ trăm vạn mặc thạch. Một tài phú như thế, cho dù là Thượng vị thần, Ai Đức Mông cũng phải động tâm

Tầng 3 này một loạt các quầy bên cạnh, mỗi quần bên trong đều có một nhân viên. Bọn Lâm Lôi đi tới một lão nhân viên phía trước

“Ồ” Lão già ngẩng đầu cười, “Bán cái gì thế, đưa ra xem nào”

Ba người Lâm Lôi nhìn nhau, lập tức Lâm Lôi lấy ra một thanh chủy thủ mầu đen đưa cho lão già: “Đây chính là thần khí này”

Bọn Lâm Lôi mắc dù còn có Ca Đặc Tư trường mâu cùng với thần cách cao cấp, nhưng bọn họ dù sao cũng là lần đầu tiên đến Đế Dực Thành, có rất nhiều chuyện không rõ cho nên bọn họ cũng không nóng vội, nếu cần sử dụng đến thì ngày sau bán cũng không muộn

Hơn nữa….

Đế Dực Thành thu mua vật phẩm không đơn giả là Tử kinh thành bảo mà còn có Hắc Sa thành bảo. Chỉ có trong Hắc Sa thành bảo khá hỗn loạn bởi các thế lực bên trong. Lâm Lôi cũng không năm rõ nội tình nên cũng không vội vàng làm chi

“Thanh chủy thủ này, thực không sai” Lão già gật đầu khen, “Đúng là một thần khí cấp cao, chủ nhân trước kia của nó hẳn là một thượng vị thần tu luyện Hắc ám pháp tắc, hơn nữa thanh chủy thủ này sát khí nồng đậm, giết không ít cường giả đây. Uhm… 75 vạn mặc thạch cho thanh chủy thủ này, ngươi bán không ta mua?” Lão già mặc cả

Lâm Lôi gật đầu: “OK”

Theo kế hoạch, Lâm Lỗi vốn tưởng chỉ bán được 70 vạn mặc thành ai dè giờ bán được 75 vạn, cho nên cảm thấy hài lòng. Lâm Lỗi cũng hiểu rằng với thanh chủy thủ này là một loại thần khí cao cấp vĩ đại có lẽ mình hơi thiệt một chút

Nhưng thiệt ý cũng không khiến Lâm Lôi có chút tiếc rẻ

“Đây là một trăm trạm thạch, tương đương mười vạn mặc thạch. Hai mươi vạn, ba mươi vạn…” lão giã màng ra một khối thách đầu mầu lam đem ra đếm

Lâm Lôi nghe rõ ràng

“Quả nhiên!” Bọn Lâm Lôi lúc đầu giết ba vị trung bị thần nọ cũng chiến được mấy trạm thạch mầu lam. Lúc ấy Lâm Lôi đoán trạm thạch đó là hóa tệ, bởi vì khí tức của nó với mặc thạch giống nhau như đúc chỉ khác là nồng đậm hơn

Một khối trạm thạch, kích thước là một phần mười thước vuông

Mà cái lão già lấy ra là rộng như thế, đích xác là một khối trạm thực ứng với một trăm đơn vị trạm thạch cũng chính là mười vạn mặc thạch

Bảy khối trạm thạch, năm trạm thạch trường điều

“ Bảy mươi lăm vạn, các ngươi cầm lấy đi” lão già đưa cho bọn Lâm Lôi

“Cho hỏi, trạm thạch này cùng mặc thạch ngoại trừ để mua đồ thì còn làm được gì khác nưa không?” Lâm Lôi luôn cảm giá, trạm thạch, mặc thạch ẩn chứa khí tức đặc thù, hẳn phải có một tính năng đặc thù nào đó

Lão già con mắt sáng ngời, liếc Lâm Lôi một cái, cười nói: “Các người biết cũng không dùng được, không cần hỏi làm gì”

Lâm Lôi trong lòng vô cùng tò mò, nhưng nếu là người không muốn nói thì hắn cũng không muốn hỏi tới nữa

“Cửa bên của đại sảnh này có thể đưa tới bên kia. Các ngươi muốn mua cái gì có thể sang đại sảnh bên kia” Lão già nói.

Về điểm này, Lâm Lôi đã sớm đoán được rồi

Bởi Tử kinh thành bảo, trước cửa chính thì chuyên môn bán đồ vật, tiền vào sau cửa chính thì có nhân viên thành bảo thu mua vật phẩm

Vốn là hai mặt. “Chúng ta qua xem thử” Địch Lỵ Á tò mò

“Không biết trong địa ngục cuối cùng có cái gì” Bối Bối rất chờ đợi phải ứng của Lâm Lôi, Lâm Lôi cười gật đầu, theo thông đạo bên cạnh đại sảnh tầng 3, bọn họ hướng tới mặt khác của Tử kinh thành bảo đi tới

Nhưng xa xa…

“Ủa? Bọn chúng đi tới bên kia rồi?” Ai Đức Mông thấy vậy không khỏi ngạc nhiên

Tức thì quay lại thủ hạ phân phó ”Người đi tới trước cửa địa môn chờ, còn người, đi tới cửa chính phía sau địa chính môn chờ, giữ ba người bọn chúng lại cho ta”

" Vâng đại nhân”

Hai tên trung vị thần lập tức rời đi

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 12: Luyện Hóa Trong Nháy Mắt

Qua cửa bên, bọn Lâm Lôi tới đại sảnh bày bán các thương phẩm của Tử Kinh thành bảo. Nơi đây rõ ràng người nhiều hơn, túm năm tụm ba lại để xem xét thương phẩm

“Lão đại ngươi xem” Bối Bối chỉ vào cửa cầu thang “Bên này ở cửa chẳng có ai, muốn đến thì đến, không như bên thu mua kia, lại còn có nhân viên kiểm tra nữa”

Địch Lỵ Á cười nói: “Bối Bối, bên này bày bán thương phẩm cho người ta xem những chỉ xem, thực tế là sẽ không có nhiều người mưa lắm”

Trên vách của các quầy đều có chữ viết

Lâm Lôi hơi kinh ngạc: “Vũ khí công kích, vũ khí phòng ngự, dược phẩm, tài liệu, vật phẩm hỗ trợ tu luyện, thần cách...” hiển nhiên tầng thứ ba này bày rất nhiều quầy kinh doanh các mặt hàng khác nhau

“Lâm Lôi, ngươi xem, có bán nhà kìa” Địch Á Lijchir và một góc đại sảnh

“Vẫn nghe rằng để đặt chân lên Đế Dực thành này rất khó, chúng ta đi xem là gian phòng này đắt thế nào” Lâm Lôi tò mò, dẫn Bối Bối, Địch Lỵ á đi tới

Ở hai bên, các thần cấp cường giả có rất nhiều

“Mọi người có vận khí tốt. Bây giờ cả Đế Dực thành không có một ai là chủ nhân của gian nhà 3 gian. Mọi người hãy tranh thủ đi, bỏ qua sẽ không có cơ hội nữa đâu” Trong gian hàng có một thanh niên áo tìm ra rả rao

“Cả Đế Dực thành không có căn nào 3 gian sao?” Lâm Lôi không tin

Một vị khách bên cạnh liếc nhìn Lâm Lôi nói: ”Vị huynh đệ, các gian nhà tại Đế dực thành này sớm đã được đem bán từ triệu năm trước, bây giờ mua nhà, đều là chủ nhân đã chết nên mới lại tiếp tục đem nhà phát mại, cho nên chúng ta không cần phải vội mua, phải biết rằng Đế Dực thành có cả ngàn vạn cư dân. Qua một thời gian không chừng có người chết, khi đó lo gì thiếu phòng để mua? Ài, giá này quá đắt, khi nào rẻ hơn nữa thì hãy tính”

Lâm Lôi nghe xong, hiểu ra

Nhà tại Đế Dực thành là cho chủ nhân chết đi, khi đó sẽ có khối nhà vô chủ, những gian nhà voo chủ này sẽ được Tử Kinh thành bảo thu về là tiếp tục phát mại

“Cũng đúng, Đế Dực thành mặc dù cấm đánh nhau nhưng ngàn vạn cư dân trong thành sao có thể ở vĩnh viễn trong thành được, ví dụ như một số ác ma… bọn họ đi ra ngoài nhận nhiêm vụ, bị chết, gian nhà đó cũng sẽ là của Tử Kinh Thành”

Tử Kinh thành bảo làm sao mà biết được một gian nhà nào đó vô chủ nhỉ?

“Có lẽ dùng phương pháp lấy máu chủ nhân” Lâm Lôi âm thầm đoán

Trong lòng đang nghĩ, bọn Lâm Lôi đã đi tới gần quầy. Nhìn giá của ba gian nhà. Giá này mới nhìn đã khiến chon bọn Lâm Lôi sợ muốn nhảy dựng lên

“Ăn thịt người à” Bối bối kinh ngạc “Giá là sáu ngàn vạn mặc thạch”

Lâm Lôi cũng rất khiếp sợ. Giá ba gian phòng, mỗi gian đắt tớn 30000 vạn mặc thạch, một thì hơn 12000 vạn mặc thạch, cái rẻ nhân là 6000 vạn mặc thạch

“Đúng là quá đắt. Sao chủ nhân của những gia nhà rẻ không chết nhiều nhỉ” mấy thần cấp cường giả bên cạnh phẫn nộ nói

“Nhà rẻ ở Đế Dực thành chỉ cần 800 vạn mặc thạch là có thể mua được, một cái rẻ như thế xuất hiện lập tức sẽ có có người sẵn sàng trả tiền ngay” Một trung vị thần bên cạnh than một tiếng “giá này thì khi nào mua nổi”

Lâm Lôi khẽ gật đầu

Gian nhà này có khác các gia khác, đắt hơn. Nghe có thể vô lý, muốn có một gian rẻ hơn 800 vạn, phải nhờ vào vận khí của mọi người. Một khi có một căn như thế, trong nháy mắt sẽ bán được liền

“Muốn làm người của Đế Dực Thành thật là khó” Lâm Lôi thở dài

Những tưởng mình có tiền nhưng vừa xem giá gian nhà này, bảy trăm vạn mặc thạch của mình cũng chẳng thấm vào đâu

Bọn Lâm Lôi rời khỏi quầy, dù sao họ cũng chẳng nghĩ đến việc mua gian nhà đó nữa. Lâm Lôi chính định tương lại sẽ tới Huyết Phong đại lục, sao có thể định cư ở đây được

Vũ khí công kích!

Bọn Lâm Lôi đi tới một dãy quầy bán. Việc buôn bán hiển nhiên là rất tốt. Người vây quanh rất đông, mà Lâm Lôi cũng rất bất ngờ

“Cái này gọi là vũ khí công kích sao?” bình thường loại này hắn chẳng hề để ý tới

Nhưng hắn đã thấy qua một cây cung loại này

Nếu là bán thần cung, Lâm Lôi sẽ không bất ngờ. Nhưng đây chỉ là một loại cung bình thường. Lại được bày bán riêng, nên khiến Lâm Lôi không thể không ngạc nhiên

“Đơn giá còn đến năm vạn mặc thạch một cây nữa chứ, cái gì mà bán tới mười cây?” Lâm Lôi lắc đầu

Nhân viên thấy Lâm Lôi đang chú ý tới cây cung mà lắc đầu, liền mở miệng nói: “Nó là chính là một cây cung thần. Bình thường một trung vị thần mà bị bắn trúng một tên, hắn không thể sống, cho dù là thượng vị thần. Chỉ cần bị bắn trúng hơn mười tên, e rằng cũng phải hồn phi phách tán”

“Nói đùa?” Bối bối trừng mắt lên “Cung này chỉ là một loại vật chất công kích, sao có thể giết người dễ vậy đươc?”

“Vật chất công kích”

Nhân viên nọ cười lớn. “Nếu là loại cung bình thường, sao đem ra bán được? Cây cung này chính do một thượng vị thần đại sư luyện ra theo tử vong quy tắc qua linh hồn độc dịch (độc dịch: chất độc), chuyên dùng để công kích linh hồn ”

Lâm Lôi nghe xong không khỏi động lòng

“Linh hồn độc dược?”

“Lúc đầu ở Ngọc Lan đại lục, ta gặp được vị Đại vu sư kia, không phải là lão muốn độc sát ta sao?” Lâm Lôi lúc ấy vừa làm xong một ngụm mỹ tửu liền suy ngẫm loại này công kích linh hồn, Lâm Lôi sớm đã biết

Tu luyện Tử Vong pháp tắc đạt mức cường giả có thể hiểu tương đối về linh hồn độc sát

Đại vu sư đó chỉ là một hạ vị thần

Giờ nghe chính do một thượng vị thần nghiên cứu tử vong pháp tắc sáng chế ra có lẽ không thể kinh thường. Một mũi tên có thể giết chết trung vị thần thì quả là khủng khiếp

“Mặc dù uy lực lớn nhưng phải có khả năng trúng người địch nhân mới được” Lâm Lôi hiểu được điều này, bất luận là trung vị thần hay là thượng vị thần cũng không đứng im để chịu công kích

Chỉ là….

Có người phải am hiểu đường bắn giết người

Ví như cũng có một đội quân trên vạn người mà dùng cung bắn thì e rằng tốc độ có nhanh mấy cũng xong đời

Bọn Lâm Lôi tiếp tục xem tiếp các loại thương phẩm, lúc này họ mới phát hiện…. tiền quả là có uy lực quá lớn, rất nhiều thương phẩm thực sự có khả năng đáng sợ

Bọn họ tiếp tục đi

“Dược phẩm” Lâm Lôi đi tới quầy bên này quá ngạc nhiên. Bất luận là linh hồn bị thương nặng thế nào, chỉ cần không hồn phi phách tán trong nháy mắt cũng có thể khôi phục hoàn toàn. Cái này chính là dựa trên sinh mệnh quy tắc do thượng vị thần đại sư chuyên tâm nghiên chế (nghiên cứu và chế tác) mà thành

Lâm Lôi thấy bình đan dược bằng thủy tinh bên cạnh đó không khỏi chấn động

Thi triển công kích linh hồn tiêu hao lớn nhất là tinh thần lực

Vừa nhìn thấy giá cả, Lâm Lôi đã cảm thấy mê đi.

Một viên đan dược trị giá một trăm vạn mặc thạch.

“Đi thôi, đừng nhìn nữa” Lâm Lôi cảm thấy kinh hãi. Có quá nhiều vật phẩm tuyệt vời nhưng cái giá thì cũng thật đáng sợ

Sau khi xem rất nhiều thương phẩm, bọn Lâm Lôi rời khỏi tầng 3 đại sảnh. Giá của các vật phẩm thật đáng sợ. Bọn họ đi xuống tầng hai.

Tầng này người nhiều hơn, thương phẩm cũng đa dạng hơn. Thậm chí ngay cả Linh hồn kim châu cũng có. Nhưng loại này tại địa ngục không tính là một vật phẩm trân quý. Bởi vì…

Trong địa ngục, thần cấp cường giả mặc dù nhiều nhưng thánh vực lại càng nhiều hơn

Rất nhiều chủng tộc ở địa ngục. Từ lúc sinh tới lúc trưởng thành sẽ thành là thánh vực, phần lớn thánh vực…. việc dùng thánh vực linh hồn luyện chế linh hồn kim châu cũng không ít

“Một viên linh hồn kim châu cùng cỡ với ta, giá khoảng mười vạn. Cũng đắt” Lâm Lôi thầm nghĩ

Nhưng lúc này, nhân viên trong quầy nói: “Linh hồn kim châu này hàm chứa linh hồn rất lớn, có thể hấp thu nhẹ nhàng mà không phải luyện hóa gì”

“Ở đây còn có một loại tinh thạch, chính là loại này. Nó gọi là tử tinh. Nếu hấp thu hoàn toàn, mức độ bổ ích cho linh hồn không kém linh hồn kim châu bao nhiêu, nhưng giá chỉ có khoảng một vạn mặc thạch” Một nhân viên nói

Lâm Lôi hơi kinh ngạc

Bối Bối bên cạnh mở miệng nói “Cái gì? Mức độ bổ ích cho linh hồn người nói không sai biết lắm, tại sao giá lại chênh tới mười lần? có khoa trương quá không”

Nhân viên nọ cười nói: “Đó là vì tử tinh này luyện hóa khá phức tạp, e rằng nếu người không hiểu được, năng lượng hấp thu từ trong tử tinh này tám phần mười sẽ tan biến mất, chỉ có hai thành được hấp thu… hơn nữa tốc độ cũng rất chậm. Cực kỳ hao phí thời gian, cho nên giá mới có một vạn”

“Luyện hóa rất khó sao?” Lâm Lôi chợt nghĩ

Thực ra thần cấp cường giả tu luyện tử vong phát tắc vô luận là luyện hóa linh hồn còn hay luyện hóa loại Tử Tinh này cũng đều tốn hải một lượng lớn tinh lực

Nhưng Lâm Lôi không như thế, hắn có Bàn Long giới chỉ

“Mua thử một viên nào, xem ra Bàn Long giới chỉ cũng có khả năng luyện hóa linh hồn giống như như vậy” Lâm Lôi thầm nghĩ

Tức thì Lâm Lôi mất một vạn mặc thạch cho một viên tử tinh

Tử tinh dạng bán trong suốt, ẩn bên trong có lớp vụ khí mầu tím, trông rất đẹp. Lâm Lôi cất viên tử tinh vừa mua vào bàn long giới chỉ

Trong nháy mắt viên tử tinh nọ đã biến thành một phế phẩm, đồng thời một lượng lớn vụ khí mầu vàng quanh quẩn trong Bàn Long giới chỉ

Đã xong

Mắt Lâm Lôi sáng ngời: “Ta sao không mua tử tinh mà luyện hóa thành linh hồn kim châu nhỉ?” Trở tay một cái, một vạn mặc thạch có thể bán được gấp tám đến chín lần.

Thực là lời quá mà

Mình có một trăm vạn mắc thạch, có lẽ chỉ sau vài lần tài sản sẽ lên đến ngàn vạn mặc thạch

“Không xong rồi, bàn long giới chỉ sau khi luyện hóa đều thành vụ khí mầu vàng, sao có thể làm cho nó thành một viên kim châu đây” Lâm Lôi nghĩ mà không có cách nào luyện hóa như thế

Vụ khí mầu vàng này thật ra là tinh hoa linh hồn, Lâm lôi căn bản không có cách nào ép lại được. Loại linh hồn này, thần lực của nó không có cách nào tiếp xúc, tinh thần lực thì có thể, một khi tinh thần lực tiếp cận, tình thần lực sẽ tự động hấp thu vụ khí này để tăng cường linh hồn mình

“Tiếc thật, cơ hội kiếm tiền tốt như vậy mà mình không có cách nào ngưng tụ vụ khí đó thành một viên kim châu” Lâm Lôi thờ dài tiếc rẻ

Để luyện hóa, chiết xuất, nén ép tinh hoa linh hồn này đều phải dùng một loại thần thông là Tử Vong pháp tắc

Lâm Lôi cũng muốn làm cho vụ khí mầu vàng tồn tại ở trong một thủy tinh cần

Tin rằng, dồn vụ khí vào thủy tinh cần cũng sẽ có nhiều người muốn mua, có thể hầu hết. Giá so với một viên linh hồn kim châu có thể đắt hơn

Nhưng

“Vụ khí này ta mặc dù có thể đưa nó rời khỏi Bàn long giới chỉ, như khi đó nó sẽ tản mát khi rời khởi đó, ta sẽ không có cách nào không chế nó, dĩ nhiên là không thể nào đưa nó vào thủy tinh cầu được” Lâm Lôi trong lòng chợt băn khoăn

Vụ khí này Lâm Lôi căn bản không có cách nào xử lý được

Hắn không hiểu được tử vong quy tắc cho nên một khi tinh thần lực chạm vào linh hồn này tức thì sẽ tự hấp thu mà người có biết tử vong quy tắc thì lại không có khả năng khống chế bàn long giới chỉ

“Thôi bỏ, có thể tăng cường linh hồn mình cũng tốt lắm rồi” Lâm Lôi trong lòng cũng không quá để ý

Hắn tới địa ngục là vì phải triển mình, một bước đột phá

Tiền thì sao? Có được thì tốt

“Tử tinh này, lấy cho ta mười viên” Lâm Lôi nói. Linh hồn tăng mạnh tốc độ tu luyện sẽ tăng theo, linh hồn công kích cũng sẽ trở nên cường đại

Về điểm này, Lâm Lôi tự nhiên sẽ không tiếc tiền bạc

“Tử tinh?” Người bán hàng ngạc nhiên hỏi. Tử Tinh luyện hóa phức tạp, mua một viên thì có thể, sao lại mua tới 10 viên nhỉ?

Tuy nhiên hắn cũng chẳng để ý: “Có lẽ hắn cũng nghèo, chấp nhận hao phí thời gian để hấp thu tử tinh nên không dám mua linh hồn kim châu" hắn làm sao có thể nghĩ được Lâm Lôi đang sở hữu một thần khí có thể luyện hóa tử tinh trong nháy mắt và chiết xuất thành tinh hoa linh hồn

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 13: Muốn Động Thủ Sao?

Lâm Lôi sau khi mua mười viên tử tinh liền sang một quầy khác ở bên kia, quầy này chiếm một khu đất lớn, bên trong bày nhiều loại thương phẩm. Mọi người vây quanh xem rất đông. Nhiều người bỏ tiền mua, ở đây bán loại vũ khí phòng thủ

“Lâm Lôi, ngươi muốn mua một thứ thần khí phòng thủ sao?” Địch Ly Á hỏi

“Không, Địch Ly Á, bộ giáp phòng ngự của ngươi mới chỉ là một hạ vị thần khí, quá yếu, hãy mua lấy một bộ trung vị phòng ngự thần khí đi” Nếu chuẩn bị tham gia ác ma khảo hạch (kiểm tra), phải để mọi người thấy thực lực, ngoài thực lực bản thân, thần khí cũng là một phần để đánh giá

Nếu tham gia ác ma khảo hạch, Lâm Lôi lo cho Địch Ly Á, về phần Bối bối, lúc đầu khi rời Ngọc Lan đại lục, đại nhân Bối Lỗ Đặc đưa cho Bối Bối không ít bảo bối. Về phần mình, cũng đã có linh hồn phòng ngự thần khí, dù có bị hư hao mốt chút cũng không sao.

“Ok” Địch Ly Á không từ chối. Nàng hiểu thực lực của nào mạnh thì Lâm Lôi mới yên tâm, nàng mới có thể hỗ trợ được cho hắn

“Giá của thần khí phòng ngự này quả là cao hơn loại thần khí công kích nhiều ghê” Lâm Lôi cười khẽ

Trung vị công kích thần khí cũng xấp xỉ một ngàn mặc thạch nhưng Trung vị phòng ngự thần khí bình thường cũng phải năm sáu ngàn mặc thạch. Đối với bọn Lâm Lôi mà nói, chẳng thấm gì. Tử Kinh Thành bảo, trước cửa chính người ra vào tấp nập, tuy nhiên tại bên cầu thang có một người đang tập trung theo dõi cửa trước

“Ba tên kia sao chậm thế, không đi cái gì sao?” Tên trung vị thần này mắng thầm “Cho tới bây giờ chúng không tới Đế Dực Thành, e rằng chúng sẽ lượn bên trong đó, chúng ta phải đợi lâu rồi”

Bọn Lâm Lôi thực là rất tò mò

Tử Kinh thành bảo này có rất nhiều thương phẩm khiến họ mở rộng tầm mắt, tự nhiên là rất muốn biết

Trung vị thần đột nhiên thấy bóng người xa xa lập tức tiến đến cung kính chào: “Đại nhân”

Ai Đức Mông hơi gật, nói: “Bọn chúng còn chưa ra à?”

“Vâng, đại nhân”

Ai Đức Mông nhướng mày quay đầu nhìn về trước cửa: “Bọn chúng cũng đã mua vài đồ, ta đoán, chúng sẽ ra từ cửa này” Ai Đức Mông cũng không vội và cùng chờ ở bên ngoài

“Là Ai Đức Mông đại nhân”

Một số cư dân của Hắc Long bộ lạc nhận ra Ai Đức Mông đứng đó, phần lớn họ tập trung về phía sau hắn

“Kìa, tới rồi” con mắt Ai Đức Mông rực sáng

“Kim chúc sinh mệnh đó thật sự là quý giá” Địch Lỵ Á kêu lên Lâm Lôi cũng gật đầu: “Kim chúc sinh mệnh bình thường nhất cũng mấy trăm bạn, loại cao cấp khéo tới cả mấy ngàn vạn ấy chứ… như cái loại lớn này, dĩ nhiên là trên mười vạn mặc thạch. Bối Bối, ông nội đệ thật lợi hại nha” Lâm Lôi nhìn Bối bối bên cạnh

“Đương nhiên” Bối Bối tự hào khua tay lên

Bối Lỗ Đặc đại nhân tại Kim Chúc thành bảo chính đạt đẳng cấp kim chúc sinh mệnh cao nhất. Tại Tử Kinh thành bảo mà mua phải mất trên trăm triệu mặc thạch

Ba người nói rồi quay trở ra đại sảnh tầng 1, hòa theo dòng người tấp nập đi ra ngoài

“Lâm Lôi” Đột nhiên có người gọi

Lâm Lôi quay lại thấy đó là Đái Bác Lạp

“Đái Bác Lạp” Lâm Lôi nói: “Bán cái gì thế?” Lâm Lôi cũng thấy xung quanh toàn là người của Hắc Long bộ lạc

Đái Bác Lạp cười khì: “Ta chỉ bán một cái trung vị thần khí thôi mà. Ta nghe thấy ngươi lên tầng 3, người mới lợi hại chứ” hắn nói như thế khiến cho đám người Hắc Long bộ lạc xung quanh nhìn về phia Lâm Lôi với con mắt thèm thuồng đố kỵ

Tại địa ngục để thành triệu phú thực quá khó khăn

“Cái gì?” Lâm Lôi cười nhạt, cẩn thận chú ý những người xung quanh

Thực tế có bán đồ gì thì Lâm Lôi cũng chẳng xác nhận vì có thể tránh được chú ý của Hắc Long bộ lạc là tốt, không chừng lại bị phát hiện… mà bị phát hiện thì sao? Đơn giản là sau này không thể trở lại Hắc Long bộ lạc nữa

“Tốt rồi, xuất phát thôi” Ai Đức Mông nói xong dẫn bọn thủ hạ nhào tới

Ai Đức Mông căn bản không buồn nhìn Lâm Lôi lấy một cái

Đám người mới đi được vài chục bước, đám người Hắc Long bộ lạc tự nhiên là hướng về nơi xuất phát, theo đường nhỏ chuẩn bị về Đế Dực thành. Còn Lâm Lôi cùng với ba người chuyển hướng đi về hướng khác

“Lâm Lôi, ngươi định đi đâu thế?” Đái Bác Lạp hỏi

Cùng lúc đó, Ai Đức Mông chờ cho đám người dừng lại, quay đầu nhìn lại

“Ồ, ta không về Hắc long bộ lạc đâu” Lâm Lôi cười nói

“Không trở về sao” Một âm thanh vang lên, Ai Đức Mông mang theo vài tên thủ hạ đã tới

Lâm Lôi vừa thấy kẻ mới đến là Ai Đức Mông, trong lòng cười lạnh: “Lão già này, ta không về bộ lạc, đại quản gia của Tư Đặc Đốn, một thượng vị thần lập tức nhào đến. Tưởng ta không biết dụng ý của ngươi sao”

Chỗ này cách công trước Tử Kinh thành bảo gần trăm thước, người vẫn còn rất nhiều, bọn Lâm Lôi đang ở trong đám này, không đơn giản mà thấy được

“Ai Đức Mông đại nhân”

“Tên ngươi là Lâm Lôi đúng không?” Ai Đức Mông từ tốn hỏi “Hai bằng hữu của người đều là trung vị thần, ở bộ lạc chúng ta cũng là tinh anh nhân viên. Các người rời bộ lạc quả hơi đáng tiếc. Thôi thế này, ta xem người rất vừa mắt, vừa lúc ta đang thiếu một thủ hạ, người theo ta đi nhé?”

Lâm Lôi khiêm tốn đáp lễ: “Cảm ơn đại nhân ưu ái, chỉ là không thể đáp ứng. Vợ chồng ta cùng với bằng hữu tới bộ lạc cũng chỉ là chút quan hệ với địa ngục, lại được bộ lạc chiếu cố trong thời gian này, ta vô cùng cảm kích”

Ái Đức Mông ngắn mặt lại

Nhìn khuôn mặt tươi cười của Lâm Lôi, hắn trong lòng nổi giận: “Tên này”

Hắn biết, Lâm Lôi chắc chắn có mang nhiều tài bảo, ngay cả hắn tích lũy tới mức đó cũng không đơn giản dù sao hắn chỉ là luyện hóa thần cách để trở thành thượng vị thần, lúc này vẫn đi theo Tư Đặc Đốn. Tư Đắc Đốn là thủ lãnh hắn chỉ là kẻ ăn theo mà thôi

“Chúng ta đi trước đây” Lâm Lôi mỉm cười nói rồi quay người đi

“Roạt”

Sáu trung vị thần đã xuất hiện trước bọn Lâm Lôi

“Muốn đi sao?” một trong số đó lạnh lùng nói

Lâm Lôi ngẩn người ra, ánh mắt trầm xuống

“Giữ ta sao, muốn động thủ à?” Bối Bối thét lên, âm thanh trong nháy mắt truyền khắp xung quanh, đám người vốn đang ùn ùn đi nghe được liền ùn ùn vây lại coi. Bối Bối lại hô tiếp

”Bớ các Tử Kinh quan lớn, bọn chúng muốn đánh người”

“Nơi này cách cửa chính của Tử Kinh thành bảo gần trăm thước”

Khoảng cách như thế, quân lính của Tử Kinh thành bảo đang chán chường nghe thấy tiếng hô của Bối Bối bọn họ rất hứng thú. Bình thường bọn họ được phân công để giữ trật tự, nhưng chẳng có ai dám náo loạn cho nên chẳng có việc gì làm, đang chán

“Sao, có chuyện gì?” Một tráng hán tóc đen áo tím hô lên “Ta xem nào”

“Anh em cùng tới xem sao”

Vài chục tên lính khác cũng tò mò đi tới.

Thấy Tử Kinh quân lính lại, sắc mặt Ai Đức Mông trông hết sức khó coi

Hắn là một thượng vị thần nhưng chỉ là do luyện hóa thần cách mà thành… các cao thủ mạnh hơn hắn có nhiều lắm. Một quản gia của bộ lạc chẳng qua chỉ có khả năng diễu võ dương oai mà thôi

Tại Đế Dực thành, chẳng là gì hết

“Chuyện gì xảy ra thế?” vài tên lính đã đi tới, tên cầm đầu quát “Ta nghe có người muốn động thủ sao? Tại Đế Dực Thành ai dám động thủ nào”

Quân lính Tử Kinh hô vài tiếng, vẻ cuồng ngạo vừa rồi của Ai Đức Mông e rằng giờ chẳng dám lặp lại

“Các vị quan lớn, mấy người này là người của bộ lạc của ta, ta lần nãy dẫn họ đi để huấn luyện mà thôi, không có chuyện gì đâu” Ai Đức Mông liền giải thích. Vị tráng hán kia cau mày hỏi

“Sao, các người ở cùng bộ lạc à?”

“Đúng vậy. Bọn họ chính là người của Hắc Long bộ lạc chúng ta” có ngay người bên cạnh Ai Đức Mông nói

“Nói láo, chúng ta vào bộ lạc, rồi thì chúng ta đi lúc nào thì đi, ngươi lấy cái gì để ép chúng ta phải đi cùng ngươi” Bối Bối quát

“Ai Đức Mông, vừa rồi ta tôn trọng ngươi gọi ngươi là đại nhân, nhưng ngươi tối thiểu cũng phải hiểu rằng đâu là Đế Dực Thành chứ không phải Hắc Long bộ lạc, ta nói cho các ngươi biết, chúng ta ba người chính thức thoát ly khỏi bộ lạc của các ngươi”

Ai Đức Mông sắc mặt trông cực kỳ khó coi

Nhưng có hộ vệ Tử Kinh Thành ở bên nên hắn không dám kiêu ngạo

“Uhm, rất hay” Một thanh niên áo tím tóc bạc có một sừng mầu bạc nói: “Tại địa ngục, dù chém giết, chiến đấu là việc rất bình thường nhưng bất luận là kẻ nào đều có tự do của mình, bộ lạc ngươi không thể ép buộc người ta được”

Ai Đức Mông và đám người không dám lên tiếng

Bối bối hướng phía Tử Kinh quân lính nói: ”Cảm ơn các vị đại nhân, nếu không lão đầu này còn muốn quấy nhiễu lâu nữa”

“Yên tâm đi” thanh niên tóc bạc nọ nói: “Đấy là Đế Dực Thành, ở đây có quy củ riêng, mặc kệ ngươi là hạ vị thần hay là thượng vị thần cũng không cho phép động thủ…..ha ha mấy người các ngươi cũng không ngoại lệ”

Đám lính nhìn về phía Ai Đức Mông chờ đợi

Ai Đức Mông trán đổ mồ hôi lạnh, một bộ lạc nhỏ sao dám đắc tội với tử kinh quân

“Các vị đại nhân, không phải đâu, vừa rồi chúng ta chỉ không muốn họ rời đi thôi, mới cùng họ nói dăm câu ba đoạn thôi chứ chẳng có cản trở họ, Bọn họ muốn rời đi, chúng ta tự nhiên hoan nghênh, mọi người đều biết mà. Bộ lạc này, ai muốn rời đi chúng ta đều không ngăn cản” Ai Đức Mông nói

Lâm Lôi nghe xong phải thừa nhận lão này quả thực da mặt dày như mông ngựa.

“Được rồi, nguyên việc chỉ có thế, các người đi cả đi” thanh niên tóc bạc nói

Ai Đức Mông thở dài một hơi, liền hành lễ rồi dẫn đám người đi ngay, lúc đi còn liếc bọn Lâm Lôi một cái

“Định ra oai à?” Lâm Lôi cũng liếc Ai Đức Mông một cái

Đây chính là Đế Dực Thành, Lâm Lôi tới giờ cũng chẳng quá chú ý đến Ai Đức Mông

“Cái thằng già này, nhìn bộ dạng hoảng sợ của lão trước mặt bọn quân lính là muốn phì cười…” Bối Bối có vẻ rất đắc ý, bọn Lâm Lôi thấy thế cũng không khỏi cười theo

“Trước tiên chúng ta cần tìm một nơi đến đã” Lâm Lôi nói

Địch Lỵ Á nhíu mày nói: “Lâm Lôi người còn nhớ không? Bác Đái Lạp từng nói qua, ở tại Đế Dực Thành một lần mất mấy trăm mặc thạch đó”

“Đi đã rồi hãy tính” Lâm Lôi trong lòng cũng cảm thây nghi nghi, nếu một đêm mà giá cao như vậy, thấy ghê thật

Bọn Lâm Lôi đầu tiên tới quầy tiếp tân của một tửu điếm khá đẹp ở tương đối gần Tử kinh thành bảo. Bên trong quầy tiếp tân của tửu điếm có bày một vài đồ trang trí, Lâm Lôi nhìn không khỏi tấm tắc, có mấy bức khắc có độ tinh xảo không hề thấp.

“Chỗ này ở lại thì tính thế nào?” Bối Bối hỏi toáng lên

Nữ nhân viên tóc dài mầu tím, lỗ tai nhọn cười nói: “Chỗ chúng tôi, một lần dừng chân tính tám trăm mặc thạch”

Cả bọn cả kinh

“Chỉ cần ở trong vòng một năm, bất kể là ở bảo lâu cũng tính theo một lần. Nếu nói, các người ở một năm lẻ một ngày thì cũng phải nộp 1600 mặc thạch” nữ nhân viên giải thích

Bọn Lâm Lôi ngần ngừ

Đây không giống Ngọc Lan đại lục, dừng chân không phải tính theo ngày mà la tính theo năm

Cũng phải thôi….

Thần cấp cường giả thường mỗi lần tu luyện mất tới mấy tháng

“Như vậy, một năm là tám trăm mặc thạch, vậy vạn năm không phải là tám trăm vạn mặc thạch sao? Đây cũng chỉ là một căn phòng, tửu điểm này lại có rất nhiều phòng” Lâm Lôi nhẩm tính trong lòng thất kinh: “Mở tửu điểm thế này kiếm tiền đã thật”

Tửu điếm nào ở Đế Dực thành cũng đều có một khoảng sân, tất cả các thần cấp tu luyện giả đều thích sự yên tĩnh

“Ba vị, các người có trọ lại không?” Nữ nhân viên hỏi, chờ đợi quyết định của ba người

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 14: Ác Ma Thành Bảo

Bọn Lâm Lôi không phải là bủn xỉn nhưng cũng không lãng phí tiền bạc. Bon Lâm Lôi rời tửu điểm này đi quanh Đế Dực Thành một chốc, đi quanh mười mấy tửu điểm, cuối cùng quyết định chọn một gian trong một tửu điểm trang nhã và yên tĩnh

Dừng chân một năm với giá 210 mặc thạch

Sau khi trả 210 mặc thạch và nhận một tấm bài mầu đen, bọn Lâm Lôi liền đi nhận phòng, đẩy cánh cửa trước sân, trước mặt Lâm Lôi xuất hiện một khoảng sân rất trang nhã, trong đó vườn hoa chiếm ba phần diện tích

Đằng sau đó là một tiểu lâu hai tầng

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á nhìn rất hài lòng

“Lão đại, cái sân này thật là yên tĩnh” Bối Bối cười nói “Lão đại, đệ ở trên lầu nhé” Bối bối nhảy thẳng lên lầu 2, chỉ lát sau, Bối Bối đã nhảy xuống bĩu môi nói “Tửu điểm này thực sự là keo kẹt, ngoại trừ cái giường với bộ bàn ghế còn lại chẳng có cái gì sất”

“Như thế là tốt lắm rồi”

Lâm Lôi gật đầu hài lòng, sau đó chia hai miếng trạm thạch cho Địch Lỵ á và Bối Bối: “Hai người trước hến hãy cầm lấu hai mươi vạn mặc thạch, sau này muốn mua cái gì thì tự mua nhé”

“Hê hê” Bối Bối nhướng mày cái nhận liền

Địch Lỵ Á cũng gật đầu nhận lấy

Lâm Lôi ngửa mặt nhìn bầu trời, bây giờ là buổi chiều, hoàng hôn đã chiếu những tia đỏ rực trên bầu trời xa

“Bây giờ thời gian còn sớm, trời chưa tối, Đế Dực thành cũng chưa cấm, ở đâu ban đêm từ 12 giờ trở đi cấm không được đi ra đường, chúng ta trước hết hãy đi coi chút”

Nơi Lâm Lôi nghĩ đến đầu tiên là Ác Ma thành bảo “Đi tới đó xem sao, xem rốt cuộc Ác ma thành bảo có gì không”

“Ác Ma thành bảo?” Địch Lỵ Á cũng đều muốn đến đó

Không lãng phí thời gian, bọn Lâm Lôi lập tức xuất phát tới Ác Ma thành bảo

Ngày xưa Ác Ma thành bảo toàn bộ bao phủ mầu đen chết chóc. Đặc biệt biểu tượng của tòa thành này là một là một cái điêu khắc lớn… cái đó trên mặt hình như có gắn một viện hồng sắc độc nhãn, chỉ cần xem qua một lần thì không hể quên được

So với Tử Kinh thành bảo và Hắc sa thành bảo, người tới Ác Ma thành bảo rõ ràng không nhiều

Dù người tới Ác Ma thành bảo mặc dù rất thưa thớt đều rất tự tin. Trước ngực bọn họ hiển nhiên phần lớn đều có Ác Ma huân chương

Bọn họ đều là Ác ma

Là tinh anh trong đám người của đại ngục

Lâm Lôi ba người bước vào đại sảnh tầng 1 của Ác ma thành bảo

“Yên tĩnh thật” Bối bối nhẹ giọng nói

Đại sảnh tầng 1 của toàn thành này rất trống trải, người ở đây cũng rất vắng. Chỉ có mất trăm người thôi. Mất trăm người trong một đại sảnh trong trải chỉ làm cho người ta cảm thấy đìu hiu. Bọn Lâm Lôi nhìn qua thấy một quầy

Quầy này một mỹ nữ xinh đẹp tóc xanh ngồi trong, nàng ta sau lưng bày một loạt mỹ tửu

“Này, cho một chén Âu Lôi nào, một bình rượu đỏ nhé” Một đại hán mặc giáp đen đầu trọc đặt một miếng trạm thạch lên bàn

“Này, không thấy ta đang có việc sao? Chờ tý” mỹ nữ nọ không để ý tới tráng hán nói mà cùng với một thanh niên tóc đen đang trò chuyện

“An Cát, ta nói thế nào ngươi mới nghe đây. Lần khảo hạch trước có ngàn người tham gia chỉ có năm mươi ba người thành công, 28 người mặc dù không thành công nhưng còn giữ được mạng, còn lại là chết sạch, người đã tham gia hai lần liên tục đều thất bại, vì vận khí người tố nên mới còn sống được, liệu vận khí lần thứ ba có đến nữa không?” Mỹ nữ nọ lo lắng khuyên giải

Bọn Lâm Lôi luc đó cũng đang đi tới

Thanh niên tóc đen thấp giọng nói: “Vưu Na, mặc dù biết hai lần trước đều nhờ vào vận khí tốt, nhưng ta không muốn từ bỏ. Hai lần trước đều là thiếu một chút thôi, lần này ta nhất định thành công”

“Ngươi sao không thể tu luyện, đợi đến lúc thực lực tăng chút nữa hãy trở lại?”

Vưu Na thở dài. “Ác ma này mời ta phụ trách, ta không biết là nhìn thấy bao nhiều người muốn làm ác ma như ngươi. Nhưng với ác ma khảo hạch thì xác xuất tử vong rất cao. Một ngàn người thường chỉ có hơn mười người thành công, người sống sót cũng không vượt khỏi con số 100”

“An Cát, người trở về tu luyện đi, chờ đến lúc thực lực tăng thêm bậc hãy trở lại. Ta nhất định đáp ứng cho ngươi báo danh” Vưu Na khuyên

“Thực lực tăng lên?” Thanh niên kia lắc đầu nói: “Ta bây giờ đang là trung vị thần, lĩnh ngộ được pháp tắc huyền ảo cũng được ba thứ, ta biết, ta cho dù có tu luyện nữa linh ngộ được bốn không biết là bao nhiêu lâu mới xong, cho dù đạt được thì sao? Thực lực sẽ không tiến bộ lớn trừ khí đạt tới cảnh giới thượng vị thần. Thật là quá xa vời”

“Chẳng lẽ để ta luyện hóa thần cách để thành thần? Ta không có đủ tiền để mua thượng vị thần cách”

Thành niên kia nhìn cô gái nói: “Vưu Na, đừng ngăn cản ta nữa”

“Ha ha ….”

Đại hán trọc đầu bên cạnh đội nhiên cười lớn, tiếng cười trong nháy mắt vang vọng cả đại sảnh vốn trống trải. Gã đại hán quay đầu nhìn lại bằng hữu của hắn nói “Này huynh đệ, ở đây có một tiểu tử liện tục tham gia khảo hạch mà vẫn giữ được cái mạng nhỏ, thực vận khí tốt quá. Bây giờ hắn còn muốn khảo hạch lần thứ ba nữa này, ha ha ….”

“Sao, hai lần mà vẫn sống cơ à?” bên kia không ít người đi tới, những người này trên ngực đều có ác ma huân chương

“Hai lần may mắn sống mà vẫn muốn tiếp, chán sống rồi sao?”

Đám ác ma xôn xao đi tới

Thanh niên nọ cúi đầu, cau mày, toàn thân đột nhiên run rẩy, cảm giác thấy thật là nhục nhã

“Vưu Na, tiểu tử này tự muốn đi tìm chết, nàng khuyên hắn làm gì, hắn chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, cho hắn đi đi, chết là hết”

“Im miệng đi, Khắc Lãng Phổ Đốn” Vưu Na trừng mắt quát hắn.

Đại hán trọc đầu ngẩn ra, tức giận: “Vưu Na, nàng dám nói với ta kiểu thế sao”

“Sao nào? Không được à?” Vưu Na hất hàm, lạnh nhạt nhìn gã đại hán trọc đầu “Khắc Lãng Phổ Đốn, ta nói với ngươi thế đó, có sao không?”

“Mịa kiếp” gã này phẫn nộ đập bàn, đôi mắt vằn đỏ nhìn Vưu Na

Vưu Na hơi hoảng nhưng cố lấy dũng khí cường ngạnh nói: “Khắc Lãng Phổ Đốn, người muốn làm gì, nơi này là Ác Ma thành bảo đấy” Vưu Na thật ra cũng biết gã này, chính là một Ác ma lợi hại, thực lực đã đạt tới thượng vị thần

“Khắc Lãng Phổ Đốn” Chợt một ác ma đi tới nói “Thôi bỏ đi”

Ác ma vừa tới cũng là một bằng hữu của hắn

“Hừ” Khắc Lãng Phổ Đốn hừ lạnh một tiếng, hắn cũng biết tại Đế Dực thành không được đánh nhau. Hắn cũng chỉ nổi giận thế thôi

“Vưu Na, Khắc Lãng này tính nóng như lửa, không sao rồi, cho ta một bình Âu Lôi đi, nhanh lên chút” Một nam tử tóc dài đỏ lấy một miếng trạm thạch đưa cho Vưu Na. Nàng ta cũng xuống nước, thu trạm thạch rồi lấy một bình rượu ngon cho bọn họ

Lúc đó, thanh niên kia thấp giọng nói: “Vưu Na, xin lỗi”

Vưu Na nhìn hắn chỉ có thể lắc đầu

“Tốc độ tu luyện của ta ta quá rõ” An Cát nói “Tu luyện bậc ba của pháp tắc huyền ảo, ta đã mất mười ngàn năm. Ta biết rõ rằng trong mười ngàn năm đó thực lực của ta không có thể tăng bao nhiêu. Mà tiền của chỉ đủ cho ta ở Đế Dực Thành hơn mười năm thôi. Không có thời gian’

Vưu Na liếc hắn một cái

“Được rồi” Vưu Na cuối cùng cũng chịu khuất phục

“Xin cho hỏi một chút,muốn xin làm các mà có yêu cầu gì không?” Một âm thanh vang lên, bọn Lâm Lôi đã đi tới trước quầy

Vưu Na nhìn mắt một cái, nhất thời ôm đầu: “Trời ạ, một người liên tục thất bại hai lần dù giữ được mạng vẫn đòi tham gia khảo hạnh, đã điền cuồng rồi. Giờ, không ngờ lại có một hạ vị thần lại cũng muốn tham gia khảo hạch”

“Này, lão đại ta hỏi nàng kia” Bối bối nhìn chằm chằm nàng

Vưu Na thấy Bối Bối không khỏi buồn bực, giật mình mở miệng nói “Hắn là lão đại của ngươi à?” Vưu Na nhìn thấy Bối Bối là một trung vị thần mà Lâm Lôi chỉ là một hạ vị thần

“Có sao, không được à?”

Vưu Na ngây ra

Địch Lỵ Á cười nói : ”Vưu Na tiểu thư, đúng đấy, có thể cho chúng ta biết muốn xin làm ác ma cần phải có những điều kiện gì không?”

Vưu Na nói: “Không có điều kiện gì cả, chỉ cần cần nộp một vạn mặc thạch là có thêm tham gia. Một khi vượt qua được, sẽ được là ác ma một sao, tuy nhiên… mặc du tham gia khảo hạch không một chút yêu cầu nhưng .. vị tiên sinh này tốt nhất nên tu luyện đạt mắc trung vị thần hãy trở lại tham gia khao hạch. Hạ vị thần như vậy rất nguy hiểm” Vưu na hơi ngại khi nhìn Lâm Lôi

Lời Vưu Na nói đúng

Điềm đó Lâm Lôi cũng rõ, bởi vì vừa rồi hắn cũng đã nghe thấy về sự nguy hiểm cũng như tính chất quyết liệt của khảo hạch. Số người sống sót rất ít

Khắc Lãng Phổ Đốn cùng các bằng hữu ngồi uống rượu bên đại sảnh, hắn giờ phút này rất tức giận

“Mịa kiếp, xú tiểu tử” Khắc Lãng Phổ Đốn trong lòng trần đầy tức tối,thi thoảng trừng mắt nhìn Vưu Na

“Ủa?” Hắc đột nhiên ngẩn người ta “Anh em xem, cái thằng tóc rễ tre kia mới chỉ là hạ vị thần mà”

Mấy người bạn hắn cũng ngẩn ra nhìn kỹ lại

“Ừ, đúng là hạ vị thần” những người đó cũng giật mình

“Các người không phải sẽ xin tham gia khảo hạch ngay bây giờ đấy chứ?” Vưu na nhìn ba người hỏi

“Không, đợi lát nữa, chúng ta trở lại sau” Lâm Lôi cười nói, hắn biết cái kỳ khảo hạch nguy hiểm như thế, cho dù là lo cho Địch Lỵ Á, Bối Bối, tự hắn cũng không thể mạo hiểm được. Hơn nữa hắn cũng đã lĩnh ngộ hầu hết nguyên tốt huyền ảo

Cho dù từ từ dung hợp đến đại thành, thì hơn mười năm cũng đủ rồi

Không cần vội

Đang lúc bọn Lâm Lôi chuẩn bị rời đi, đột nhiên một âm thanh từ bên cạnh vang lên

“Một thời gian nữa quay trở lại sao, ha ha ha…”Thanh âm cực kỳ chói tai

Lâm Lôi quay lại nhìn thấy kẻ cầm đâu chính là gã Khắc Lãng vừa nãy, hắn cười giễu cợt, ánh mắt nhìn vẻ khinh thường.

“Ha ha, một hạ vị thần như ngươi cũng muốn tham gia khảo hạch hay sao?” câu này Khắc Lãng cố tính nói rất lớn

Mấy trăm người trong đại sạch đều tập trung ánh mắt về đó, không ít người đã lại để xem

“Hạ vị thần tham gia khảo hạch sao? ta không nghe lầm đấy chứ”

“Hạ vị thần muốn tham gia khảo hạch, ta mới chỉ nghe nói qua, không biết bao nhiêu năm trước rồi, tuy nhiên ta tới giờ vẫn chưa có gặp lần nào” Vị nam tử tóc đó cầm chén rượu đi tới

Những người đó sớm đã đảo mắt xăm xoi Lâm Lôi từ đầu tới chân

“Là hắn sao? Muốn tham gia khảo hạch sao?” bọn họ đều nhìn ra

Lâm Lôi chỉ là một hạ vị thần

“Đúng, là tiểu tử đó” Khắc Lãng cười nói

Sắc mặt Lâm Lôi trông rất khó coi, Địch Lỵ Á, Bối Bối cũng cực kỳ phẫn nộ

“Không phải duy nhất thằng tóc nâu này, còn có cái thằng tóc đen kia nữa. Nó liên tục tham gia và thất khảo hạch hai lần, may mắn là giữ được mạng số, giờ lại còn muốn tham gia tiếp nữa chứ” Khắc Lang Phổ Đốn cười nói: “Bữa nay mấy bọn ngu ngốc cũng nhiều ghê, chỉ bằng thực lực của chúng mà cũng muốn làm ác ma sao? Bọn chúng nghĩ ác mà là cái gì chứ? Thật là nực cười”

Thanh niên tóc đen kia tức giận nắm chặt hai tay, nhìn về phía Lãng Khắc Phổ Đốn

Lâm Lôi sắc mặt cũng âm trầm

“Mịa kiếp, bố láo” Bối bối rít lên, như Lâm Lôi nắm được: “Bối bối đừng xúc động, loại rác rưởi này không đáng để tức” Lâm Lôi nói, hắn rõ ràng không muốn Bối Bối động thủ vì hư vậy là xong đời luôn

Còn đang cười , Khắc Lãng trong nháy mắt ngưng lại nhìn Lâm Lôi.

“Này Khắc Lãng Phổ Đốn, nghe thấy không, một hạ vị thần nói ngươi là rác rưởi kìa” mấy người bên cạnh lập tức châm chọc

“Ngươi nói cái gì?” Lãng Khắc sắc mặt sầm lại

“Muốn ta lặp lại lần nữa không?” Lâm Lôi làm bộ dở khóc dỡ cười ”Không thể ngờ rằng một kẻ như ngươi lại hỏ câu đó, được rồi, ta lập lại lần nữa, ta nói ngươi là …”

Lâm Lôi vẻ mặt lạnh tanh, nhìn thẳng Lãng Khắc Phổ Đống nói “Rác rưởi”

“Chúng ta đi” Lâm Lôi nắm Bối Bối, Địch Lỵ Á đi ra ngoài chẳng thèm nhìn Lãng Khắc một tý

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 15: Đế Dực Ác Ma

Đ

ứng lại” một tiếng quát vang lên

Nhưng bọn Lâm Lôi chẳng hề để ý mà vẫn tiếp tục đi ra

“Loại người quá mức bá đạo ở đâu cũng có, còn loại người như thế thực là khó chịu, chẳng nên dây dưa làm gì” Địch Lỵ Á dùng thần thức truyền âm cho Lâm Lôi

“Ta hiểu” Lâm Lôi cũng không muốn cùng Khắc Lãng Phổ Đốn dây dưa thêm nữa mà muốn sớm rời Ác ma thành bảo

Hắn muốn đi những có người lại không đáp ứng

“Xoẹt”

Thân hình Khắc Lãng Phổ Đốn nhanh như chớp xuất hiện chắn trước bọn Lâm Lôi

Bọn Lâm Lôi sắc mặt có chút không tốt. Đặc biệt là Bối bối, nếu không phải Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm bảo ngưng thì hắn đã sớm phát tác từ lâu rồi

“Khắc Lãng Phổ Đốn, người ta nói ngươi là rác rưởi, ngươi chẳng có phản ứng gì sao?” vài người như muốn đổ dầu vào lửa vẫn tiếp tục cười nói khiến sắc mặt Khắc Lãng Phổ Đốn càng thêm khó coi

“Mấy người kia” Vưu Na ở trong quầy cảm thấy có chút không ổn

Bọn ác ma bên cạnh hoặc là đang cầm chén rượu hoặc là đang đàm tiếu cùng nhau, bọn họ đều ở bên xem Khắc Lãng Phổ Đốn ….chơi. Những bằng hữu của hắn địa vị cũng tương đối thấp bởi vì Khắc Lãng Phổ Đốn do luyện hóa thần cách mà thành thần

Tuy là thượng vị thần nhưng chỉ nhờ luyện hóa thần cách. Đối với pháp tắc huyền ảo lại chưa từng dung hợp thành một, do đó thực lực thuộc loại yếu nhất của thượng vị thần.

Do đó nhiều năm qua, hắn mới chỉ là ác ma tam tinh thôi

Thượng vị thần, bình thường đều đã có thể trở thành ác ma tam tinh, ác ma tam tinh… chỉ với điểm này cũng đã bị giễu cợt là thực lực thấp rồi. Khắc Lãng Phổ Đốn tự nhiên không bao giờ kiêu ngạo với bằng hữu. Cho nên bị đè nén một thời gian dài khiến hắn muốn phát tiết lên kẻ yếu hơn

Giễu cợt kẻ yếu, hắn làm thường xuyên.

“Ngươi nói ta là rác rưởi.”

Khắc Lãng Phổ Đốn nhìn chằm chằm và Lâm Lôi, hai mắt vằn đỏ, hơi thở ồ ồ, trông như một con trâu điên

Chính mình bị các bằng hữu giễu cợt không nói, nhưng lại nghe câu này từ một hạ vị thần hắn tự nhiên giận điên người

“Tên hạ vị thần ngươi, một tên đê tiện nhất mà lại dám nhục mạ ta sao” Khắc Lãng Phổ Đốn phẫn nộ muốn động thủ ngay. Nhưng hắn lại nghĩ đến cấm lệnh của Đế Dực Thành, hắn quá rõ một khí động đến cấm lệnh đáng sợ này, hậu quả không biết đâu mà lường

“Được rồi”

Đột nhiên, một ác ma tóc dài mầu bạc lạnh nhạt nói: “Khắc Lãng Phổ

Đốn, dù sao người cũng có chỗ không đúng, đừng lằng nhằng nữa đi”

“Ta không đúng à” Khắc Lãng nhất thời trừng mắt chỉ vào Lâm Lôi cùng An Cát. “Ngươi xem, bọn hắn hai người, một mới là hạ vị thần, một là kẻ thất bại may lắm mới giữ được mạng, lại còn muốn dự khảo hạch, ta nói bọn chúng vài câu không được sao?”

An Cát vẫn nhẫn nhịn

Hắn nghĩ gã Khắc Lãng Phổ Đốn này nói sẽ không từ bỏ nói đến hắn là ‘nhóc con vô dụng’

“Đây là Đế Dực Thành, ta sợ gì nhỉ?” An Cát nghiến răng nói

“Nhóc con vô dụng sao?” hắn nhìn chằm chằm Khắc Lãng Phổ Đốn “Ngươi nói là trẻ con vô dụng sao?”

“Không phải ngươi thì là ai?” Gã Khắc Lãng không coi An Cát vào mắt, lộ vẻ khinh thường hồn nhiên đáp

An Cát giọng hơi run lên, “Ngươi nói ta là trẻ con vô dụng, vậy ta muốn hỏi ngươi, nếu là ngươi, hai lần liên tục đều thất bại, hai lần đó may mắn giữ được mạng sống, vậy người có dám tiếp tục lần thư ba tham gia khảo hạch nữa hay không? Người dám không?”

Gã Khắc Lãng ngây ra như phỗng

Hắn dám không?

Hắn không dám

“Ngươi như thế không phải là dũng cảm mà là ngu ngốc” Khắc Lãng Phổ Đốn rất không thoải mái nhìn ánh mắt của An Cát “Mà cũng ngu luôn, hạ vị thần mà muốn tham gia khảo hạch” Hắn chuyển hướng quá Lâm Lôi

“Chúng ta đi thôi”

Lâm Lôi nhướng mày, thực là hắn không muốn dây dưa với loại người như thế. Hắn biết Khắc Lãng này trong bụng dù nóng như lửa nhưng không thể động thủ nên chỉ có thể nói ra miệng mà thôi

“Mấy người, ta dám đánh cược rằng, các người xem, người kia nếu tham gia khảo hạch hắn chết chắc” Gã còn đang nói thì một bằng hữu bên cạnh hắn hừ lên một tiếng nói: “Muốn đánh cược sao? Hạ vị thần tham gia khảo hạch đương nhiên là chết chắc, như thế ai mà chẳng biết”

“Lão Đại một ngày nào đó, ta muốn cái đầu trọc kia” Bối Bối truyền âm nói

“Mặc kệ đi” Lâm Lôi từ tốn nói. Đột nhiên Lâm Lôi trừng mắt giật mình trên bầu trời ngoài Ác Ma thành bảo có mấy đạo ảo ảnh xa xa chợt lóe cái đã tới cửa của thành bảo. Tốc độ cực nhanh khiến cho người ta kinh hãi. Điểm gây sốc chính là…

Bọn họ lại dám phi hành

“Phi hành trong Đế Dực thành ư? Bọn họ làm sao dám nhỉ?” Lâm Lôi rất kinh sợ

Tới Đế Dực Thành lâu như vậy, người trong thành đương nhiên rất nhiều, thượng vị thần cũng không ít nhưng không ai dám phi hành, tất cả đều phải đi trên mặt đất như nhau

Bốn người phi hành đáp xuống cửa thành rồi bước vào đại sảnh của Ác Ma thành bảo. Một người đi phía trước, ba người còn lại đi sau hắn

Người cầm đầu có mái tóc vàng, mặc trường bào mầu vàng. Lông mi hắn mầu trắng nhưng đồng tử hắn lại cũng đều là mầu vào

Bạch Mi Kim Đồng!

Lão ta khiến cho mọi người một cảm giác tê cứng, sau khi đi vào đại sảnh, trung niên tóc tàng đảo mắt nhìn qua. Phàm những ai bị ánh mắt lão nhìn qua đều cảm thấy một cảm giác kinh sợ. Đúng là một cường giả

Khắc Lãng Phổ Đốn đang ngoảnh mặt về hướng Lâm Lôi, An Cát tự nhiên là không thấy được. Hắn còn đang dương dương tự đắc.

“Chẳng những tiểu tử này mà tên tiểu tử An Cát kia mà tham gia khảo hạch cũng đều phải chết”

Trong đại sảnh của Ác ma thành bảo rất nhiều chú ý tới người mới tới. Mọi người kể cả Vưu Na, khom người cung kính chào:

“Thành chủ đại nhân”

Thành chủ đại nhân sao?

Bọn Lâm Lôi tất cả đều chấn động

Đang lúc cười nói, Khắc Lãng Phổ Đốn nghe vậy không khỏi chấn động, liền quay người lại thấy Trung niên nam tư bạch mi kim đồng. Hắn căn bản không nhận ra đối phương là ai nhưng hắn vừa nghe thấy mọi người hô đó là Thành Chủ Đại Nhân

“Bái kiến thành chủ đại nhân” hắn cũng lập tức khom người chào

Đồng thời bọn ác ma lúc này cũng căng mắt nhìn trộm nam tử Bạch Mi Kim Đồng, nhân vật truyền thuyết chẳng phải là Đế Dực thành thành chủ sao?

Niềm kiêu hãnh của cả Đế Dực thành, thất tinh Ác ma Đế Dực đại nhân

Ác ma tổng cộng phân thành bảy cấp bậc, cấp cao nhất là ác ma thất tinh. Đó là cường giả tại địa ngục. Mỗi một sao cho ác ma cũng sẽ được xướng danh, vị Đế Dực Ác ma này xưng là Đế Dực

Danh tiếng Ác Ma Đế Dực đã truyền khắp địa ngục, có lẽ chỉ thua Tử Huyết với Ngân Nguyệt hại đại ác ma nổi danh mà thôi. Nhưng luận về thực lực, cùng là thất tinh ác ma nên cũng chẳng hơn kém là bao nhiêu

“Thất tinh ác ma!”

An Cát cũng kích động trước nhân vật này. Hắn vẫn hằng mơ một ngày nào đó sẽ trở thành thất tinh ác ma chí tôn

“Thật đáng sợ, tuyệt đối không thể kém với Thanh Hỏa tý nào” Lâm Lôi nhìn Đế Dực trong lòng không hiểu sao lại có cảm giác như vậy. Hắn đến giờ vẫn không phát hiện được ….

Thực lực như vậy quả làm cho người ta nghe thấy đã kinh sợ

Bạch Mi Kim Đồng nhìn Khắc Lãng Phổ Đốn nói: “Ngươi vừa nói cái gì, người tham gia khảo hạch đều phải chết sao?”

Khắc Lãng Phổ Đốn toàn thân phát run lên

Chúng ác ma chung quanh cũng chẳng dám lên tiếng, Khắc Lãng có hoảng sợ nói: “Thành chủ đại nhân, tôi, tôi chỉ là nói tên tiểu tử tóc nâu này và tên tiểu tử tóc đen kia thôi, bọn họ mà tham gia khảo hạch ắt phải chết” Lãng Khắc Phổ Đối khi nói thở chẳng ra hơi

“Vậy sao? Vì sao nói thế?” Đế Dực nghe có vẻ hứng thú

“Tên tiểu tử tóc nâu này chỉ là một hạ vị thần, hạ vị thần tham gia khảo hạch đương nhiên là chẳng sống được” Lãng Khắc cho tới giờ mới cảm giác được Ác ma bảy sao đáng sợ đến thế nào, ánh mắt nhìn hắn cũng khiến hắn trong lòng phát run lên

Cùng là thượng vị thần nhưng chênh lệch thì cực kỳ lớn

“Ồ, hạ vị thần muốn tham gia khảo hạch sao?” Đế Dực hơi gật đầu “người kia thì sao”

“Tên tiểu tử tóc đen kia, hắn đã thất bại liên tục hai lần, do may mắn mới giữ được mạng giờ lại lại còn muốn tham gia nữa....” Khắc Lãng Phổ Đốn nói rồi đến đây rồi im luôn

Đế Dực nhìn qua tiểu tử An Cát

Lập tức lão hỏi Khắc Lãng Phổ Đốn: “Ngươi tên là gì?”

“Khắc Lãng Phổ Đốn” Hắn đáp

“Ngươi bây giờ là thượng vị thần nhưng lại do luyện hóa thần cách thành à” Đế Dực cười

“Vâng” Khắc Lãng Phổ Đống liền gật đầu

Đế Dực nói tiếp “Nế ta không sai thì người mới là tam tinh ác ma ” Cái ác ma huân chương này nhìn từ mặt ngoài thì bất kể là một sao hay bảy sao bình thường nhìn không phát hiện được, phải xem xét đặc biệt mới có thể nhận ra được

Đế Dực liếc nhìn chính xác ngay, thật kinh người

“Vâng, là tam tinh ác ma ” Khắc Lãng Phổ đốn gật đầu

“Thương vị thần, mới là tam tinh ác ma , thấp” Đế Dực lạnh nhạt nói

Khắc Lãng Phổ Đốn vô cùng xấu hổ, chuyện thượng vị thần mới là tam tinh ác ma thì thật là mất mặt lại còn bị Đế Dực đại nhân nói ra, hắn sao không xấu hổ cho được

“Tiểu tử này hai lần thất bại còn không từ bỏ, mặc dù có chút liều lĩnh nhưng tinh thần như thế là tốt… nếu người có thể học hỏi, ta nghĩ ngươi sớm có thể đạt tứ tinh thôi” Đế Dực lạnh nhạt nói. Khắc Lãng chẳng thể nói lên lời

Đế Dực đại nhân chính là đang mắng hắn, hắn chỉ dám nghe

Đế Dực đi tới bên Lâm Lôi nói: “Ngươi muốn tham gia ác ma khảo hạch sao?”

Lâm Lôi không nghĩ Đế Dực đang nói chuyện với mình lại là thất tinh ác ma, thành chủ của Đế Dực thành.

“Ta đến đâu là muốn xem, chuẩn bị cho khoảng 10 năm nữa sẽ tham gia khảo hạch”

“Mười năm?” Đế Dực nói: “Tiểu tử, hạ vị thần muốn tham gia khảo hạch cũng chẳng phải là chuyện quá mất mặt. Năm đó ta mới là một hạ vị thần cũng đã từng tham gia ác ma khảo hạch đấy’

Không ít ác ma xung quanh dỏng tai nghe, bọn họ từ trước tới giờ không có nghe qua chuyện này“”

Tuy nhiên… Đế Dực thành lập ra đã không biết bao nhiêu năm, làm sao có thể biết được Đế Dực đại nhân đã tu luyện bao nhiêu lâu

Lâm Lôi giật mình ngẩng đầu nhìn Đế Dực trước mặt

“Đương hiên là lần đó ta thất bại, thật may mắn ta vẫn giữ được mạng. Rồi sau đó, khi đạt tới cảnh giới trung vị thần ta mới lại tham gia khảo hạch” Đế Dực cười. “Tiểu tử, người tốt nhất hãy đạt tới trung vị thần rồi tham gia khảo hạch. Ác ma khảo hạch đó là một việc khó khăn, bình thường phải tổn hao nhiều khí lực mới có thể hoàn thành. Hạ vị thần …. Xác suất hoàn thành là rất thấp, quá thấp”

Lâm Lôi trong lòng rất cảm kích vị Đế Dực trước mắt

Ít nhất người ta cũng khuyên nhủ mình

Với thân phận cao quý như thế, cần gì phải nói, cho nên Lâm Lôi sao không cảm kích cho được?

Đế Dực lại nhìn kĩ Lâm Lôi một cái. Quay trở lại ba thủ hạ rồi hướng lên lầu rời đi. Đợi đến khi Đế Dực đại nhân rời đi, cả Ác ma đại sảnh trở nên ồn ào, tất cả đều vô cùng phấn khích

“Là Đế Dực đại nhân, cường giả mà ta sùng bái nhất”

Không ít ác ma cũng cực kỳ hưng phấn, luận bàn về chuyện của Đế Dực đại nhân mà chẳng màng đến chuyện của Lâm Lôi với An Cát nói, vốn dĩ chuyện đó là một chuyện quá nhỏ

Tại lầu của Ác Ma tòa thành

“Hôm nay cũng khá vui. Cái tên tiểu tử tóc nâu kia trên người có khí tức của tứ gia tộc thần thú”

“Tứ thần thú gia tộc sao? Đại nhân, không phải ở U lam phủ Huyết phong đại lục sao. Sao chúng lại gặp phải?” một trong ba gã thủ hạ nói

Đế Dực cười nói: “Tứ thần thú gia tộc vốn rất hưng thịnh, đệ tử cũng nhiều, ở đây xuất hiện một người cũng chẳng tính làm gì” Đế Dực cũng chỉ là cảm thấy hứng thú thôi. Dù sao một đệ tử của U Lam phủ tứ thần thú gia tộc cũng chẳng đáng khiến lão để tâm

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 16: Trung Vị Thần Cảnh Giới!

Bọn ba người Lâm Lôi rời khỏi Ác ma thành liền quay về chỗ ở của mình.

"Hừ!" Bối Bối quẳng nón rơm lên chiếc bàn trong sân, nổi giận đùng đùng nói, "Ở địa ngục này thực sự còn là thất vọng, cái tên đầu trọc lốc xấu xí kia không dám khiêu khích người lợi hại, ngược lại còn cười nhạo chúng ta. Nếu là ở ngoài thành, liều mạng cũng phải đánh một trận với hắn."

Địch Lỵ Á cười nói: "Đấu một trận, Bối Bối, cái tên kia chính là thượng vị thần, ngươi đấu được không?"

"Thượng vị thần thì sao?" Bối Bối ngẩng đầu hiên ngang, ngay lập tức cúi đầu rồi lẩm bẩm: "Ôi, thượng vị thần…"

Thấy Bối Bối như vậy, Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đều mỉm cười.

"Ông nội à, người cũng thật là, có thượng vị thần cách nhưng lại nhất định không cho phép ta sử dụng. Vẫn cứ bắt ta tự cảm ngộ mà đột phá. Nếu không ta đã sớm là thượng vị thần rồi." Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi: "Không đề cập tới chuyện này nữa, lão Đại, lúc nào chúng ta tham gia ác ma khảo hạch? Mấy chục năm sau?"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Bây giờ tới tham gia ác ma khảo hạch, ta cũng không nắm chắc. Chớ vội, trong mấy chục năm đại địa pháp tắc của ta đạt tới trung vị thần cảnh giới không thành vấn đề, đến lúc đó tới sẽ nắm chắc hơn." Lâm Lôi không khỏi nghĩ đến phong nguyên tố pháp tắc của bản thân.

Tu luyện phong nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi cũng không dám bỏ bê.

Nhưng cho tới bây giờ, Lâm Lôi nhanh lắm cũng chỉ lĩnh ngộ được phần lớn hai phần huyền ảo mà thôi.

"Đại địa mạch động ta đã sớm đại thành, thổ hệ nguyên tố cũng là một loại huyền ảo đơn giản nhất trong đại địa pháp tắc. Một khi đi vào dung hợp, tốc độ tự nhiên nhanh. Mà ý nghĩa sâu xa của tốc độ này, ta cần phải lĩnh ngộ hai loại huyền ảo hơn nữa còn phải dung hợp. Tốc độ trái lại thực ra chậm hơn nhiều."

Lâm Lôi thầm than một tiếng.

Nếu đúng là mình có thể tu luyện cả đại địa pháp tắc và phong nguyên tố pháp tắc đến trung vị thần cảnh giới, đến lúc đó thực lực tự nhiên là lớn hơn nhiều.

"Mấy chục năm thôi mà, không vội." Bối Bối vui vẻ cười nói: "Dù sao ở trong Đế Dực thành không nguy hiểm, Đế Dực thành lớn như vậy, ta cũng phải thong dong mới được. Đúng rồi lão Đại, lúc ở bộ lạc Hắc Long luôn nghe thấy người khác nói các món ăn ngon trong Đế Dực thành hấp dẫn lắm, ngày mai chúng ta đi nếm thử?"

Nói đến món ăn ngon, Lâm Lôi cũng trở nên có chút chờ mong.

Món ăn trong địa ngục, đó chính là lợi dụng nguyên liệu trân quý, mời đại sư chính chế biến mà thành. Tiêu chuẩn tự nhiên cao.

"Được, ngày mai tới nếm thử."

Thỉnh thoảng xa xỉ một lần, cũng là nên mà.

"Đúng nhà hàng này rồi." Bọn Lâm Lôi nhìn trang trí bên ngoài nhà hàng, hài lòng đẩy cửa đi vào. Đang khi bọn Lâm Lôi ba người tiến lại, nhất thời có nhân viên phục vụ nhà hàng tiếp đãi, Bối Bối liếc nhân viên phục vụ một cái, liền dùng linh hồn truyền âm cho Lâm Lôi: "Lão Đại, nhân viên phục vụ này là trung vị thần."

Lâm Lôi trong lòng cảm thấy có chút hoang đường.

Trung vị thần tới hầu hạ mình?

Bất quá, ở trong Đế Dực thành, quả thực thường thấy trung vị thần. Nhân viên phục vụ là trung vị thần cũng không có gì kỳ quái.

"Mời ba vị đi theo ta." Nhân viên phục vụ đó vẻ mặt mỉm cười, mang theo ba người Lâm Lôi.

"Róc rách, róc rách”

Bên trong phòng ăn có non bộ suối chảy. Nước suối róc rách, địa hình tự nhiên chia phòng ăn ra làm các khu vực.

Ba người Lâm Lôi được dẫn đến một chỗ, Lâm Lôi ba người liền ngồi xuống. Nhân viên phục vụ đó đảo tay một cái, trong tay đã xuất hiện một tập thực đơn liệt kê các loại món ăn, hắn mỉm cười đặt tập thực đơn lên bàn: "Ba vị, các ngươi chọn món ăn rồi kêu với ta là được."

Nói đến đây nhân viên phục vụ liền lùi lại một bên.

"Giá cả của thức ăn trong địa ngục, ta còn chưa thấy qua mà." Bối Bối hưng phấn là người thứ nhất lật ra.

Lâm Lôi cũng có chút tò mò.

"Oa, thực sự là đắt quá." Bối Bối không ngừng lật ra mặt sau: "Lão Đại, ta xem đến bây giờ một đĩa rau rẻ nhất cũng phải hai mươi mặc thạch." Nói rồi Bối Bối vẫn mở to hai mắt nhìn không ngừng. "Mặt trên này còn giới thiệu thật tỉ mỉ, một chút đặc sắc của mỗi đĩa rau đều nói rõ ràng. Ô, đĩa rau này không ngờ còn đến hơn bảy trăm mặc thạch. Là đĩa đắt nhất rồi."

Xem xong toàn bộ, Bối Bối mới giễu cợt đưa thực đơn cho Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người.

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cùng nhìn các loại thức ăn bên trong.

"Ồ, Lâm Lôi ngươi xem, đây còn dùng gan của địa ngục hỏa phượng hoàng làm này, ba mươi mặc thạch. Giá cả không tính là đắt." Địch Lỵ Á chỉ vào một đĩa thức ăn nói. Lâm Lôi lật xem các loại thức ăn, không thể không cảm thán một tiếng.

"Không cần biết là thánh vực ma thú gì, thậm chí là thần thú hay là cái gì khác nữa, chỉ cần có tiền là có thể ăn được." Lâm Lôi nhìn các loại thức ăn được miêu tả rất tỉ mỉ, không cảm thán không được, "Địch Lỵ Á, ngươi và Bối Bối chọn đi, ta sao cũng được."

Lập tức, mọi người liền chọn sáu món ăn.

"Bối Bối, ngươi còn là chuyên gia tìm địa điểm đắt." Lâm Lôi nở nụ cười.

Sáu món ăn, giá trị hai trăm mười lăm khối mặc thạch. Phải biết rằng ở địa ngục, nhất kiện hạ vị thần khí cũng không đến mười khối mặc thạch, một viên hạ vị thần cách bán cũng không tới một trăm khối mặc thạch. Mà khơi khơi sáu đĩa rau đã đến hai trăm mười lăm khối mặc thạch rồi.

May là gia sản của bọn ba người Lâm Lôi tính ra cũng có mấy trăm vạn, tự nhiên không quá quan tâm điểm này.

"Ba vị, có hai món khẳng định mất thời gian sẽ lâu một chút, đặc biệt là nấu bằng lửa nhỏ như thế này, phải mất đến sáu giờ." Nhân viên phục vụ nọ mỉm cười giải thích.

"Ta hiểu." Lâm Lôi gật đầu nói.

Khi chọn món, bên dưới các loại thức ăn đều có chú thích. Dù sao đối với bọn Lâm Lôi mà nói cũng không việc gì, chính là ngồi ở đây hơn một ngày cũng không có sao.

"Lão Đại, trong địa ngục có tiền thực sự là thoải mái nhỉ." Bối Bối cảm thán một tiếng, "Khi còn ở quê hương những món này không có khả năng được ăn." Giờ phút này Bối Bối cảm thấy mình rất là hạnh phúc, hắn thích nhất là ăn.

Lâm Lôi thì lại nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Vách tường đúc bằng kim loại của phòng ăn trong suốt, hoàn toàn có thể thấy hết tất cả trên đường.

"Thành trì, đó là địa phương an toàn nhất trong địa ngục." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, "Mình ở Đế Dực thành có thể rất thoải mái ngồi ở nơi yên tĩnh này, hưởng thụ món ngon. Nhưng nếu là ở ngoài thành, vậy thời khắc nguy hiểm luôn tồn tại, nói không chừng có khi còn mất mạng."

Một cái Diệp Mộ phủ thật lớn, diện tích một tỷ dặm.

Nhưng thành trì thì lại chỉ có mười cái.

Bởi vậy có thể thấy được trong địa ngục, cơ hồ tất cả người mạnh đều sinh sống ở trong nguy hiểm, ít nhất là cực ít người mới sinh sống trong yên lành.

"Cho dù muốn yên lành, thư thái cũng phải là lấy cực kỳ giàu có lắm tiền làm điều kiện tiên quyết." Lâm Lôi hiểu rằng Đế Dực thành này thật thoải mái, nhưng tốc độ tiêu hao kim tiền cũng rất kinh người.

Thức ăn tới rồi, bọn Lâm Lôi cũng là hưởng thụ thức ăn ngon lành tinh xảo này.

"Ưm!" Bối Bối nếm xong nhắm mắt lại .

Địch Lỵ Á và Lâm Lôi cũng cảm thấy, ăn món ngon đúng là một kiểu hưởng thụ tuyệt đỉnh.

"Ôi." Bối Bối vẻ mặt đau khổ nói: "Lão Đại, ăn cái này rồi, vậy sau này món ăn ở quê hương chúng ta không ăn nổi nữa rồi. Ha, những món này thật sự ăn quá ngon rồi, tuyệt đối là một loại hưởng thụ tuyệt vời." Bối Bối nói xong ăn không ngừng, đồng thời khen ngợi.

Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á khẽ đập Lâm Lôi một cái.

"Ừ?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn sang, Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói: "Lâm Lôi, ngươi xem ngoài cửa sổ."

Lâm Lôi lúc này hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài cửa sổ trên đường cái đông người, trong đó có một số người ánh mắt hướng về bên trong phòng ăn, đều chứa đựng một tia hâm mộ.

"Điều này rất bình thường, trong đó rất nhiều người đoán chừng đều là vừa mới tiến vào Đế Dực thành." Lâm Lôi nhẹ giọng nói. "Địch Lỵ Á, thật giống chúng ta ngày hôm qua mới vừa vào Đế Dực thành, nhìn thấy các loại địa phương, không phải cũng tò mò chờ mong nhìn các nơi giống vậy sao?"

Trong địa ngục này cũng rất tàn khốc.

Ngươi có kim tiền, ngươi có thể hưởng thụ các loại món ngon.

Song trong địa ngục, càng càng có nhiều người đang vì tính mạng mà vùng vẫy.

Đương nhiên, trong Địa ngục bi thảm nhất vẫn là đám Thánh vực. Rất nhiều người có của cải, vị trí, thể diện từ Thánh vực đi tới Địa ngục, nhưng là đến Địa ngục mới có thể phát hiện, bọn họ chỉ là cấp bậc thấp nhất. Tính mạng của bọn họ bất cứ lúc nào cũng có thể bị tước đoạt… bọn họ mong muốn nhất chính là một viên hạ vị thần cách.

Mà một viên hạ vị thần cách, còn không bằng một bàn thức ăn quý giá này trước mắt Lâm Lôi bọn họ.

"Ca ca. Chúc mừng huynh đã trở thành ác ma. Hôm nay hai chúng ta ăn mừng linh đình một phen." Từ bàn phía sau bọn Lâm Lôi truyền đến thanh âm, đặc biệt là hai chữ ác ma không khỏi làm cho bọn Lâm Lôi đều bắt đầu chú ý nghe ngóng cẩn thận.

"Ha ha, lúc này đây cũng rất nguy hiểm, may là ta am hiểu phong nguyên tố pháp tắc." Thanh âm nọ vang lên chói tai, "Chỉ là mấy huynh đệ có giao tình không tệ với ta, bọn họ đều thất bại rồi. Ôi … trước đó chúng ta còn nói mọi người đều thành công, đồng thời ăn mừng nữa." Nói tới đó thanh âm hắn trầm xuống.

Lâm Lôi ba người nghe xong tâm tình cũng có chút chùng xuống.

Ác ma khảo hạch rất tàn khốc.

"Địch Lỵ Á, mấy chục năm thời gian này, nàng tu luyện phong nguyên tố pháp tắc tốt một chút, đến lúc đó cho dù nguy hiểm, bảo vệ tính mạng cũng có chút nắm chặt hơn." Lâm Lôi lo lắng nhất là Địch Lỵ Á, một khi hắn trở thành trung vị thần, trong ba người yếu nhất chính là Địch Lỵ Á rồi.

"Ừ." Địch Lỵ Á khẽ gật đầu.

Về phần thực lực của Bối Bối, Lâm Lôi trong lòng thực ra là có chút ám ảnh.

"May là Địch Lỵ Á đã học được phân thân huyền ảo." Lúc đầu Ni Phu ám sát Lâm Lôi, vận dụng chính là phân thân thuật. Đúng là cuộc sống, chớp mắt đã ba mươi năm trôi qua. Tu luyện của Lâm Lôi, sớm đã tới giai đoạn cuối, bất cứ lúc nào đều có khả năng đột phá đại thành.

Bên trong đình viện.

Bối Bối đội nón cỏ, vẻ mặt đau khổ lẩm bẩm nói: "Lão Đại năm trước nói đã đạt đến chỗ bế tắc, sẽ bế quan một mạch không ra. Cũng hai năm rồi… Không phải nói, thổ hệ nguyên tố huyền ảo, là một loại pháp tắc huyền ảo đơn giản nhất trong đại địa pháp tắc sao? Hai năm vẫn không có đột phá."

Thổ hệ nguyên tố huyền ảo, lĩnh ngộ thực ra không khó.

Nhưng là, lĩnh ngộ thổ hệ nguyên tố huyền ảo và dung hợp hai đại huyền ảo, Lâm Lôi đồng thời tiến hành.

"Lão Đại tu luyện thì đúng rồi, Địch Lỵ Á cũng ở bên cạnh đồng thời tu luyện. Ta cũng mau chóng nhàm chán mà chết mất." Bối Bối lại lần nữa thở dài một hơi, đảo tay một cái, Bối Bối lấy ra một viên trung vị thần thần cách, bỏ thẳng vào trong miệng rồi nuốt luôn.

"Bối Lỗ Đặc gia gia cũng thật là, cho ta một đống thần cách, để cho ta ăn sạch toàn bộ, nhưng bắt đầu tốc độ tiêu hóa thần cách thật chậm."

Bối Bối lại thở dài một tiếng.

"Nhiều thần cách như vậy, một năm ta ăn hết ư? Ừ, đợi lúc nào lão Đại không có tiền, ta sẽ bán đi một ít thần cách." Bối Bối nói thầm.

Nhưng đột nhiên...

"Vù..."

Một cỗ thiên địa pháp tắc xao động kỳ lạ giáng xuống, giáng thẳng xuống vào trong phòng nơi Lâm Lôi ở. Loại sự tình này ở trong địa ngục nhiều lắm, cho nên cũng sẽ không khiến cho người khác để ý. Nhưng sự tình này… lại làm cho Bối Bối kinh hãi như điên.

"Lão Đại, rốt cục đột phá?"

Bối Bối hoan hô, phóng thẳng về phía phòng ở của Lâm Lôi.

"Này!" Bối Bối trực tiếp đẩy ra cửa phòng.

Địch Lỵ Á bên trong phòng cũng thấy được Bối Bối, lập tức dùng ánh mắt ý bảo Bối Bối đừng lên tiếng, Bối Bối vội gật đầu, hắn nén thở ngửa mặt nhìn thời khắc này, Lâm Lôi bị thiên địa pháp tắc kỳ lạ bao phủ, hơn nữa còn treo lơ lửng trên mặt đất.

Lâm Lôi nhắm mắt lại, đột ngột...

Viên hạ vị thần thần cách thuộc tính đại địa nọ của Lâm Lôi giống như hư vô, từ đầu của Lâm Lôi vọt ra, cuối cùng lơ lửng ở đỉnh đầu của Lâm Lôi. Chỉ thấy số lượng lớn thổ nguyên tố vây vòng quanh viên thần cách này, dưới sự kiểm soát thiên địa pháp tắc, viên thần cách này của Lâm Lôi từ từ phát sinh biến hóa… Từ hạ vị thần cách biến thành trung vị thần cách!

Thổ nguyên tố tiêu tan, viên thần cách đó tỏa ra quang mang màu vàng đất, khí tức phát ra rõ ràng mạnh hơn nhiều.

"Vù..."

Viên thần cách màu vàng đất chuyển động vòng quanh, cuối cùng dung nhập vào trong cơ thể Lâm Lôi.

Lát sau...

"Thiên địa pháp tắc cũng tiêu tan, thế nào mà lão Đại hắn còn chưa mở mắt? Làm gì nữa đây?" Bối Bối có chút hấp tấp không chờ được, không khỏi mở miệng hỏi. Địch Ly Á lại trừng mắt liếc hắn một cái, thần thức truyền âm nói: "Bối Bối, đừng lên tiếng."

Lâm Lôi nghe thấy thanh âm Bối Bối mở mắt ra, cười nhìn Bối Bối: "Ta chỉ vừa đạt tới trung vị thần cảnh giới, cảm nhận sơ qua một phen biến đổi của bản thân mà thôi."

Thời khắc này, Lâm Lôi đã hoàn toàn dung hợp đại địa mạch động, thổ hệ nguyên tố hai đại huyền ảo, bước vào trung vị thần cảnh giới!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 17: Huyền Ảo Dung Hợp, Thực Lực Đại Tiến

Từ hạ vị thần đột phá đến trung vị thần, thiên địa pháp tắc này giáng xuống bao gồm cả linh hồn, như vậy chỉ trong chốc lát, sự biến đổi của linh hồn đã vượt quá hiệu quả ta hấp thu mười một viên tử tinh đó rồi." Lâm Lôi trong lòng kinh hãi không ngừng than ba mươi hai năm qua.

Mười một viên tử tinh mua ban đầu, tự nhiên đã sớm luyện hóa hấp thu rồi.

Linh hồn của Lâm Lôi so với qua khứ cường đại hơn rất nhiều, lần này đạt tới trung cấp thần, linh hồn bản chất được biến đổi, loại biến đổi này thực ra so với hấp thu tinh hoa linh hồn hiệu quả tốt hơn.

"Địch Ly Á, hai viên linh hồn kim châu nọ hấp thu hết rồi chứ?" Lâm Lôi nhìn về phía Địch Ly Á.

Lâm Lôi cũng bảo Địch Ly Á đi mua hai viên linh hồn kim châu để Địch Ly Á đề cao linh hồn bản thân, ít nhất để chống cự người khác linh hồn công kích cũng sẽ tốt hơn. Lần đó, Địch Ly Á không chỉ mua hai viên linh hồn kim châu, còn mua một viên tử tinh.

"Hai viên linh hồn kim châu đều đã hấp thu hết rồi, bất quá, tử tinh đó tốc độ hấp thu vẫn thật chậm." Địch Ly Á cảm thán nói: "Chả trách được, người mua linh hồn kim châu thì nhiều, người mua tử tinh thì ít."

"Lão Đại, lúc nào chúng ta đến ác ma khảo hạch thế." Bối Bối lo nghĩ thúc giục nói.

Bối Bối đã sớm chờ đợi ngày này.

"Lúc nào?" Lâm Lôi nhìn sắc trời bên ngoài một chút, cười nói: "Không vội, bây giờ còn chưa đến giữa trưa. Chúng ta bây giờ tới nhà hàng ăn một bữa, xem như ăn mừng một phen. Đợi ăn xong rồi đến Ác ma thành cũng không muộn."

"Đến nhà hàng?" Bối Bối con mắt nhất thời sáng rực. Bọn Lâm Lôi ba người đi ra từ nhà hàng đã là lúc chập tối rồi. Bất quá buổi tối Ác ma thành cũng có người tiếp đãi, bọn Lâm Lôi lập tức xuất phát đi Ác ma thành. Khi tới Ác ma thành, lúc này trong Ác ma thành trái lại rất nhiều người.

Tiến vào đại sảnh tầng thứ nhất của Ác ma thành.

"Là người quen cũ." Lâm Lôi liếc mắt đã thấy được Vưu Na ở trước quầy, ba người đi qua đó.

"Vưu Na tiểu thư, chúng ta muốn tham gia ác ma khảo hạch." Lâm Lôi mở miệng nói.

Vưu Na ngẩng đầu nhìn ba người một cái, đột nhiên nàng mở to mắt, nở nụ cười: "Là các ngươi sao?" Vưu Na đối với bọn Lâm Lôi ấn tượng rất sâu, dù sao ngày nào đó ngay cả thành chủ Đế dực đại nhân cũng xuất hiện. Vưu Na tự nhiên nhớ rất rõ ràng.

"Ồ. Ngươi không ngờ cũng đã đạt tới trung cấp thần cảnh giới rồi." Vưu Na ngạc nhiên liếc Lâm Lôi một cái.

"Có đúng hay không lần trước khi ngươi tới, đã mau chóng đột phá rồi." Vưu Na cười nói.

Nàng cũng không phải quá giật mình, trong mắt nàng, lần trước Lâm Lôi chắc là đình trệ ở hạ cấp thần, từ chỗ hạ cấp thần đến đột phá, nói nhanh cũng nhanh, nói chậm cũng chậm.

Lâm Lôi chỉ là cười cười: "Giúp ba người chúng ta xử lý ác ma khảo hạch đi."

Vưu Na nhìn Lâm Lôi ba người một cái, gật đầu: "Được. Quy củ các ngươi cũng biết rồi, một người nộp một vạn khối mặc thạch. Ba người chính là ba vạn khối." Vưu Na đưa tay cười, Lâm Lôi đảo tay một cái liền từ trong không gian giới chỉ lấy ra ba gốc trạm thạch trường điều.

Tiếp nhận ba gốc trạm thạch trường điều, Vưu Na liền đưa ra ba khối có khắc con dấu là một con mắt yêu dị đưa cho ba người Lâm Lôi.

"Đây là cái gì?" Bối Bối tò mò nhìn con dấu này, dò hỏi.

"Đây là chứng minh tham gia ác ma khảo hạch." Vưu Na cười nói: "Được rồi, các ngươi đem địa chỉ chỗ ở của bọn ngươi nói cho ta biết để ta ghi lại."

"Vưu Na tiểu thư. Ngươi còn chưa có nói cho ta biết nhiệm vụ của ác ma khảo hạch mà. Muốn địa chỉ của chúng ta làm gì?" Lâm Lôi không hiểu.

Vưu Na lắc đầu nói: "Nhiệm vụ của ác ma khảo hạch, đợi tới tận khi các ngươi đến tham gia ác ma khảo hạch mới biết nhiệm vụ chính xác, bây giờ… ai cũng không biết. Thậm chí thời gian tham gia ác ma khảo hạch, cũng không cách nào xác định. Bởi vì, bình thường đều là tập hợp đủ nhân số mới có thể tiến hành một lần ác ma khảo hạch tập thể."

"Đủ số người?" Lâm Lôi có chút hiểu ra.

Số người tham gia ác ma khảo hạch, cũng đạt tới trình độ nhất định, mới có thể bắt đầu nhiệm vụ.

Ai tới báo danh đều không thể xác định, tự nhiên không cách nào xác định lúc nào bắt đầu khảo hạch.

"Vẫn phải đợi? Sẽ không đợi vài chục năm chứ." Bối Bối liền nói.

"Đương nhiên không cần, kỳ thật hôm kia có một nhóm người tập thể tới tham gia ác ma khảo hạch. Chỉ là kết cục tàn khốc gống như trước đây. Không đến trăm người thành công. Chết đi nhiều lắm." Vưu Na thở dài một tiếng, "Ồ. Các ngươi cũng đừng có gấp. Thời gian bình thường một tháng, không sai biệt lắm cũng tập hợp đủ nhân số."

Một tháng? Lâm Lôi ba người cũng không vội.

"Đợi đủ số người khảo hạch, nhiệm vụ xác định, đến lúc đó người của Ác ma thành chúng ta sẽ tới nơi ở của các ngươi thông báo cho các ngươi. Bởi vậy, các ngươi cần phải để lại địa chỉ." Vưu Na cười nói.

Lâm Lôi ba người chợt hiểu, lúc này lưu lại địa chỉ chỗ ở.

"Hì, Vưu Na tiểu thư xinh đẹp." Bối Bối nở nụ cười hỏi: "Ta muốn hỏi ngươi, lần trước cái tên gia hỏa kêu là An Cát hai lần thất bại liên tục, lần thứ ba vẫn tham gia ác ma khảo hạch như cũ, hắn ác ma khảo hạch là thành công hay vẫn thất bại thế."

Bối Bối vừa hỏi như vậy, Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng không khỏi nhìn về phía Vưu Na.

"Ngươi nói An Cát?"

Vưu Na nở nụ cười, "Vận khí của hắn không tệ, đến lần thứ ba ác ma khảo hạch, hắn thành công rồi. Sau khi hắn thành công, đã nhận một nhiệm vụ hộ tống đường dài rời khỏi Đế Dực thành, sợ rằng bây giờ đã sớm ra khỏi phạm vi của Diệp Mộ phủ, đương nhiên cũng có thể trong quá trình hộ tống gặp phải nguy hiểm xong đời rồi, ai biết được?"

Lâm Lôi bọn họ đều cảm thấy may mắn cho An Cát, vô luận như thế nào, cái tên gia hỏa cố chấp kia cuối cùng thành công rồi.

Bọn Lâm Lôi ba người tại chỗ ở yên tâm chờ đợi, ai ngờ lần này đợi hơn hai mươi ngày.

Đế Dực thành, Lâm Lôi bọn họ ở bên trong tiểu viện yên tĩnh, ánh mặt trời đỏ tươi chiếu sáng khắp sân, Lâm Lôi đang khoanh chân ngồi trên mặt đất đình viện, bên ngoài thân sóng khí màu vàng đất cuồn cuộn.

"Phòng ngự lực của lão Đại cũng vượt xa trung cấp phòng ngự thần khí rồi, còn đang không ngừng cải tiến."

Bối Bối ngồi ở ghế trên, trong tay cầm lấy bình rượu hoa quả uống liên tục, "Rượu hoa quả trong địa ngục này tương đối rẻ, một mặc thạch có thể mua được mười bình, uống thôi, hết sức ngạc nhiên rượu hoa quả uống ngon hơn nhiều so với bao nhiêu lời thổi phồng của Ngọc Lan đại lục."

Bối Bối không giống Lâm Lôi.

Lâm Lôi đại bộ phận tinh lực đều tiêu hao vào tu luyện, Bối Bối thì lại hao phí trong ăn uống nô đùa, thỉnh thoảng mới tu luyện thôi. Sóng khí cuồn cuộn màu vàng đất bên ngoài thân thể Lâm Lôi chấm dứt xao động, biến thành trang phục màu vàng đất.

Trong địa hệ ma pháp, có một loại đại địa giáp bảo vệ siêu cấp.

Mà đại địa giáp siêu cấp, một khi đạt khi đến hạ cấp thần, chỉ bằng vào tinh thần lực và thần lực cường đại có thể hình thành áo giáp phòng ngự cấp bậc hắc ngọc. Nhưng loại đại địa giáp bảo vệ siêu cấp này, chỉ là đơn giản nguyên thủy nhất. Sau khi Lâm Lôi lĩnh ngộ được huyền ảo của thổ hệ nguyên tố, có thể hình thành nguyên tố khải giáp bên ngoài thân.

Nguyên tố khải giáp. Uy lực vượt xa hắc ngọc khải giáp.

Nguyên tố khải giáp này sức phòng ngự có thể so với phòng ngự trung cấp thần khí thông thường.

Mà sau khi lĩnh ngộ đại địa mạch động, Lâm Lôi cũng có sức phòng ngự của nguyên tố khải giáp so với của mạch động phòng ngự còn hơn một bậc.

Cũng may mắn Lâm Lôi đem đại địa mạch động và thổ hệ nguyên tố hai đại huyền ảo dung hợp làm một, hôm nay kết hợp lưu động mạch động phòng ngự và cố định nguyên tố khải giáp, lại trải qua không ngừng cải tạo, Lâm Lôi rốt cục đã thành công.

Bộ quần áo màu vàng đất trên người Lâm Lôi này, trên thực tế đó là mạch động khải giáp.

Nếu phóng đại trăm vạn lần, có thể phát hiện.

Những gợn sóng thần lực cực kỳ nhỏ màu vàng đất liên kết liên miên với nhau, dựa theo quy luật đặc thù kết hợp thành chỉnh thể hoàn mỹ. Vô số gợn sóng thần lực cuối cùng hình thành một bộ quần áo này trên người Lâm Lôi.

Mạch động khải giáp, là kết hợp mạch động phòng ngự và nguyên tố khải giáp mà hình thành.

Sức phòng ngự bình thường gấp gần mười lần trung cấp phòng ngự thần khí!

"Đây là uy lực của huyền ảo dung hợp!" Lâm Lôi trong lòng một trận mừng rỡ, "Nếu không có dung hợp, cho dù ta đã lĩnh ngộ đại địa mạch động, thổ hệ nguyên tố, sức phòng ngự cũng yếu hơn nhiều so với bây giờ."

Lâm Lôi bây giờ có chút hiểu ra.

Tại sao chênh lệch giữa thượng cấp thần lại sai biệt lớn vậy.

"Ta chỉ là dung hợp hai loại pháp tắc huyền ảo, uy lực đã đề cao gần mười lần. Nếu dung hợp ba loại thì sao? Dung hợp bốn loại thì sao?" Lâm Lôi bùi ngùi không thôi, "Khó trách tên Khắc Lãng Phổ Đốn kia luyện hóa thần cách. Ở trước mặt thành chủ đại nhân, lại sợ hãi thành như vậy!"

Đích xác.

Sau khi pháp tắc huyền ảo dung hợp, uy lực đó không ngừng gia tăng chồng chất.

"Đại địa mạch động đại thành, lĩnh ngộ ra sóng Hư Vô kiếm. Mà hôm nay… hai đại pháp tắc huyền ảo hoàn toàn dung hợp, sóng Hư Vô kiếm uy lực cũng đề cao gần mười lần. Không chỉ có như thế. Sóng tinh thần làm chủ, đó là linh hồn công kích! Nhưng nếu thần lực làm chủ, đó chính là vật chất công kích rồi."

Thổ hệ nguyên tố, vốn chính là vật chất công kích.

Mà đại địa mạch động, bình thường dùng vào linh hồn công kích.

Hai loại pháp tắc huyền ảo dung hợp. Chẳng những sóng Hư Vô kiếm lợi hại. Ngay cả thổ hệ nguyên tố công kích, uy lực cũng sẽ tăng nhiều!

"Cộc!" "Cộc!"…

Đột nhiên có tiếng gõ cửa vang lên. "Ta đi mở cửa." Bối Bối trực tiếp nhảy đến trước cửa.

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á hai người cũng hướng về phía cửa nhìn lại, ngoài cửa là một thanh niên tóc đen: "Ba người các ngươi là tham gia ác ma khảo hạch sao?"

"Ngươi tới thông báo cho chúng ta?" Bối Bối vui mừng hỏi.

Thanh niên tóc đen đó gật đầu cười nói: "Đúng vậy, các ngươi ba người lấy con dấu ác ma ra cho ta xem qua, chớ bực mình, chỉ có như vậy ta mới có thể xác định thân phận của các ngươi."

Lâm Lôi ba người đều đảo tay một cái, trong tay xuất hiện một con dấu ác ma.

"Ừ, sáng sớm mai các ngươi tới cửa thành của Đế Dực thành tập hợp, chuẩn bị đi tham gia khảo hạch, nơi đó sẽ có người của Ác ma thành chúng ta tiếp đãi." Thanh niên tóc đen này cười nói.

"Sáng sớm ngày mai?" Lâm Lôi ba người đều có chút mong đợi.

"Vậy nhiệm vụ của Ác ma khảo hạch đâu?" Địch Lỵ Á dò hỏi.

Thanh niên tóc đen kia lắc đầu nói: "Điều này ta không biết, có điều, nhiệm vụ của ác ma khảo hạch cũng là khi các ngươi tới tham gia tập hợp mới có thể nói rõ ràng cho các ngươi được."

"Đến lúc đó khi các ngươi tới cửa thành, Người của Ác ma thành nếu không nhận ra các ngươi, các ngươi chỉ cần xuất trình con dấu ác ma này, vậy là được rồi." Thanh niên tóc đen nói xong liền rời đi.

Lâm Lôi ba người nhìn nhau.

"Oa, lão Đại, chúng ta rất nhanh cũng phải trở thành ác ma rồi." Bối Bối phi thường chờ mong.

"Ác ma khảo hạch?"

Lâm Lôi đáy lòng lại quyết định chủ ý, bất kể như thế nào, bảo vệ tốt Địch Lỵ Á, Bối Bối là quan trọng nhất.

"Có lẽ, Bối Bối sợ rằng có thể không cần ta bảo vệ." Lâm Lôi liếc Bối Bối một cái.

Sáng sớm ngày thứ hai, bọn Lâm Lôi ba người đã sớm xuất phát tới cửa thành, khi bọn Lâm Lôi đến cửa thành, đã phát hiện ngoài thành lơ lửng kim chúc tính mạng rất lớn, đồng thời trên kim chúc tính mạng còn có khắc ác ma tiêu chí.

"Hình như có không ít người rồi." Lâm Lôi xuyên qua cửa sổ kim chúc tính mạng trong suốt đó, có thể chứng kiến bên trong không ít bóng người.

Lâm Lôi ba người lập tức hướng kim chúc tính mạng này bay tới, cửa thông đạo của kim chúc tính mạng đang có một lão già tóc bạc đứng, hắn nhìn về phía ba người Lâm Lôi: "Các ngươi là tham gia ác ma khảo hạch?"

"Ừ." Lâm Lôi ba người gật đầu.

"Mời xuất trình con dấu ác ma một chút." Lão già tóc bạc trên mặt không hề có vẻ tươi cười.

Sau khi nhìn thấy con dấu ác ma trong tay Lâm Lôi ba người, lão già tóc bạc khẽ gật đầu: "Vào đi."

Sau khi tiến vào bên trong kim chúc tính mạng, có một cái hành lang rộng rãi, hành lang phân biệt thông suốt trước sau hai phương hướng. Trong hành lang cũng có người, người nọ thấy được ba người Lâm Lôi, liền mở miệng nói: "Tham gia ác ma khảo hạch, tiến vào khoang sau."

Vừa tiến vào khoang sau.

"Thật nhiều người!" Lâm Lôi không khỏi cả kinh.

"Lão Đại, có những mấy trăm người sao." Bối Bối kinh hãi than thở.

Địch Lỵ Á cũng cảm thán nói: "Hơn nữa bây giờ người vẫn còn chưa có tới đủ mà, Lâm Lôi, chúng ta tới bên kia đi." Nói xong, Lâm Lôi ba người liền tìm vị trí ngồi xuống, trong khoang sau này mỗi hàng có hai mươi vị trí, trong một hàng xung quanh có hành lang thông đạo tách ra.

Bối Bối nhìn xuyên qua cửa sổ trong suốt ra bên ngoài: "Bây giờ thật có rất nhiều người liên tiếp đi lên không ngớt, ồ, lão Đại, ngươi xem, không ngờ cũng có cả người mang theo huân chương ác ma đến nữa. Hơn nữa còn không ít."

"Một đám ác ma đến làm gì?" Lâm Lôi cũng nhìn lại.

Nhưng vừa nhìn, sắc mặt Lâm Lôi đột nhiên biến đổi.

Hắn thấy người quen rồi!

Bối Bối cũng giật mình: "Lão Đại, cái tên xấu xí đầu bóng loáng cũng đã tới!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 18: Nguyệt Lượng Hồ

Lâm Lôi, cái tên đầu bóng loáng tên là Khắc Lãng Phổ Đốn kia, hắn cũng tới rồi." Địch Ly Á cũng chú ý tới thân ảnh quen thuộc đó.

Lâm Lôi thấy được rõ ràng, Khắc Lãng Phổ Đốn này và những ác ma khác đang tiến vào kim chúc sinh mạng này. Chỉ là những ác ma này đều tiến vào khoang trước của kim chúc sinh mạng.

"Tham gia ác ma khảo hạch đều ở khoang phía sau, những ác ma kia đều ở khoang phía trước." Lâm Lôi trong lòng khẽ thở dài một hơi, nhưng cho dù như thế, Lâm Lôi vẫn cảm thấy lo lắng. "Đám ác ma lẫn lộn này cũng tiến lại làm gì?"

Ác ma lẫn lộn tiến vào, Lâm Lôi thực ra tuyệt không để ý.

Điều hắn quan tâm là, chuyến này trong những ác ma đồng hành cùng bọn họ, không ngờ có cả tên Khắc Lãng Phổ Đốn kia.

Lâm Lôi tự thừa nhận, hắn ghét Khắc Lãng Phổ Đốn này. Còn ở trong lòng Khắc Lãng Phổ Đốn cũng vậy. Nếu có cơ hội hắn nhất định sẽ không do dự mà giết Lâm Lôi cho hả giận.

"Một tên Khắc Lãng Phổ Đốn, nếu thật sự phải liều mạng, ba người chúng ta còn có một tia hy vọng."

Khắc Lãng Phổ Đốn chỉ là luyện hóa thần cách đạt đến thượng vị thần. Ở trong thượng vị thần cũng xem như yếu nhất.

Luyện hóa thần cách, linh hồn không có sự dựng dục đề thăng của Thiên địa pháp tắc, linh hồn bản chất sẽ yếu hơn một chút.

Mà Lâm Lôi mặc dù là trung vị thần, nhưng bởi vì Đại địa mạch động Thổ hệ nguyên tố hai đại pháp tắc huyền ảo dung hợp, linh hồn công kích bình thường gấp mười lần trung vị thần. Linh hồn công kích của Lâm Lôi đủ để làm cho Khắc Lãng Phổ Đốn nguy hiểm đến tính mạng.

Có điều…

Lâm Lôi cũng không phải nắm chắc mười phần, dù sao đối phương cũng là thượng vị thần. Lĩnh ngộ được nguyên tố pháp tắc trong tất cả huyền ảo. Cho dù chưa từng dung hợp một loại, cũng không thể xem nhẹ.

"Đối phó Khắc Lãng Phổ Đốn này, nếu ta và Bối Bối liều một phen, còn có hy vọng. Nhưng… Khắc Lãng Phổ Đốn này không thể chỉ có một mình, hắn còn có bằng hữu!" Lâm Lôi nhíu mày, cái này mới làm cho Lâm Lôi lo lắng nhất. " Bây giờ không thể bên trong thành, nhưng đến ngoài thành rồi cũng không có cấm lệnh cấm chế chiến đấu. Một khi Khắc Lãng Phổ Đốn kia phát hiện ba chúng ta, nói không chừng sẽ trả thù!"

Nghĩ tới nghĩ lui Lâm Lôi cũng không biết nên làm sao đối phó!

"Mẹ kiếp, ác ma nhiều vậy, thế nào mà khéo cùng đầu bóng loáng tụ họp cùng một chỗ như vậy!" Lâm Lôi trong lòng cũng nhịn không nổi giận dữ chửi thầm.

Mặc dù trong lòng bốc lửa, nhưng tất phải đối mặt!

"Bất kể thế nào, bây giờ chỉ có thể hy vọng, đừng để cho đầu bóng loáng kia phát hiện chúng ta." Lâm Lôi trong lòng yên lặng hy vọng.

Cái này cũng có khả năng.

Dù sao bọn Lâm Lôi ở khoang phía sau, bọn Khắc Lãng Phổ Đốn kia ở khoang phía trước, mọi người không chạm mặt, vậy không thành vấn đề rồi.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á nhìn về phía hắn, trong mắt có một tia lo lắng.

"Đừng lo." Lâm Lôi nhẹ giọng nói.

Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi. Bối Bối mặc dù hay nô đùa nhưng có là đứa ngốc đi chăng nữa hắn cũng hiểu được tên đầu bóng loáng kia đã tiến đến, chuyện trở nên tồi tệ thế nào. Bối Bối lúc này linh hồn truyền âm nói: "Lão Đại, nếu thực sự gặp phải phiền toái, cái tên đầu bóng loáng để ta đối phó! Mặc dù không nắm chắc thắng hắn, nhưng dây dưa cầm chân hắn một hồi, giữ lại mạng nhỏ của ta thì vẫn nắm chắc được."

Lâm Lôi có chút kinh ngạc nhìn Bối Bối một cái.

Bối Bối cũng chỉ là tiến vào trung vị thần cảnh giới mấy chục năm thôi, không ngờ nắm chắc dám dây dưa đến thượng vị thần? Cho dù đối phương là luyện hóa thần cách.

"Thật hay giả đó?" Lâm Lôi trong mắt mang theo ý cười.

"Hừ!" Bối Bối vênh mặt, thần thức truyền âm nói: "Lão Đại, ta chính là đệ nhị phệ thần thử trong vô số vị diện! Ngươi chớ có xem nhẹ ta!" Bối Bối có thể dễ dàng tiêu hóa thần cách, sao có thể không có một chút bản lĩnh đặc thù.

Kim chúc sinh mạng xuất phát rồi!

"Vù!"

Rạch tan bầu trời, một đạo tử sắc ảo ảnh cực lớn trong nháy mắt biến mất bên ngoài bầu trời cửa thành Đế Dực. Chỉ còn là một chấm đen xa lắc mơ hồ phía chân trời, trong nháy mắt công phu liền hoàn toàn không thấy tung tích nữa.

Một đám đông bên trong kim chúc sinh mạng, đều xuyên qua cửa sổ trong suốt nhìn bên ngoài.

"Xảy ra chuyện gì, đến bây giờ cũng còn chưa biết nhiệm vụ khảo hạch mà." Bối Bối nói thầm trứ nói.

"Đừng sốt ruột." Lâm Lôi cười nhạt nói.

Một nữ tử tóc ngắn màu bạc ngồi ở phía bên kia Lâm Lôi mở miệng nói: "Đây là nhiệm vụ ác ma khảo hạch. Đó đều là có địa điểm cố định, rời Đế Dực thành dám chắc sẽ phi thường xa. Phỏng chừng chuyến đi cũng phải rất lâu. Người của Ác ma thành này tự nhiên sẽ không vội nói cho chúng ta biết nhiệm vụ của ác ma khảo hạch."

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

"Ta gọi là Lâm Lôi." Lâm Lôi cười và chào hỏi nữ tử tóc ngắn màu bạc.

Nữ tử tóc ngắn màu bạc này trên người cũng mặc trang phục màu bạc, toàn thân có vẻ sạch sẽ linh lợi. Nàng liếc qua, khóe miệng nở nụ cười: "Ta gọi là Thụy Kim Na. Lâm Lôi tiên sinh, hai vị bên cạnh này cùng đi với ngươi sao!"

Thụy Kim Na cũng biết rằng trong ác ma khảo hạch, vài người liên thủ thì thành công có thể sẽ đề cao không ít. Ở trong quá trình khảo hạch nếu gặp phải nguy hiểm, người khác trợ giúp nàng một chút, vậy có thể thay đổi vận mệnh.

Nàng bây giờ cũng muốn tạo mối quan hệ tốt với tổ ba người Lâm Lôi.

"Đúng vậy." Lâm Lôi cười gật đầu. Bối Bối bên cạnh mắt tỏa sáng, thò đầu về phía bên này nhìn: "Thụy Kim Na tiểu thư. Mắt của nàng thật mê người. À, ta đã quên tự giới thiệu rồi, nàng có thể gọi ta là Bối Bối."

Thụy Kim Na nhìn Bối Bối, đôi mắt tinh quái thông minh của Bối Bối kia nhất thời hấp dẫn nàng: "Bối Bối, mắt ngươi còn mê người hơn." Nụ cười Bối Bối nhất thời càng sáng lạn hơn.

"Thụy Kim Na tiểu thư, ngươi có biết rằng tại sao những ác ma này cũng cùng chúng ta đồng hành không?" Lâm Lôi đem nghi hoặc trong lòng nói ra: "Đây là nhiệm vụ ác ma khảo hạch. Những người này đã thành ác ma. Cũng đi cùng..."

Thụy Kim Na lắc đầu đáp: "Điểm ấy ta cũng không rõ."

"Ồ." Lâm Lôi chỉ có thể đem nghi hoặc chôn ở đáy lòng.

Kim chúc sinh mạng này bay suốt một ngày, đợi đến sau khi sắc trời chuyển tối, nhân viên Ác ma thành rốt cục đi tới khoang sau.

"Người của Ác ma thành đến rồi." Thụy Kim Na mở miệng nói.

Lâm Lôi ba người lập tức đều ngồi thẳng dậy. Ngẩng đầu nhìn về phía ba người đứng ở đầu khoang sau. Ba người đó chính là tổ chức nhân viên của Ác ma tòa thành phái tới lần này, cầm đầu chính là lão già tóc bạc nọ.

"Các vị!" Lão già tóc bạc vẻ mặt tươi cười, cất cao giọng nói, "Lần này tham gia ác ma khảo hạch tổng cộng là một ngàn người! Nói vậy mọi người đều biết, trong quá trình ác ma khảo hạch này phi thường nguy hiểm. Xác suất tử vong cực kỳ cao! Nhưng mọi người vẫn tới... ít nhất về mặt can đảm các ngươi đủ để làm ác ma rồi."

Khuôn mặt lão già tóc bạc trở nên nghiêm túc: "Có điều, chỉ can đảm vẫn chưa đủ, còn cần thực lực!"

"Lần này địa điểm khảo hạch là một địa phương cách Đế Dực thành chừng hơn ba ngàn vạn dặm tên là Nguyệt lượng hồ! Dựa theo tốc độ phi hành của kim chúc sinh mạng, phỏng chừng đại khái thời gian một tháng có thể đến mục tiêu." Lão già tóc bạc cao giọng nói.

Lúc này bên trong khoang sau của kim chúc sinh mạng một mảnh yên lặng.

Một ngàn người đám trung vị thần tham gia ác ma khảo hạch đều cẩn thận lắng nghe.

"Phải trịnh trọng giải thích rõ chính là nhiệm vụ ác ma khảo hạch này không phải là Ác ma thành chúng ta cố ý chế tạo ra." Thanh âm của lão già tóc bạc vọng đi vọng lại trong khoang phía sau, "Phàm là người có quen với ác ma chắc hẳn cũng biết, đám ác ma có thể ở Ác ma thành nhận một số nhiệm vụ! Nhiệm vụ này cấp bậc khác nhau!"

"Về phần nhiệm vụ khảo hạch của các ngươi, là do chúng ta chọn ra từ trong rất nhiều nhiệm vụ, nhiệm vụ nhất tinh cấp (một sao) thích hợp với các ngươi!"

Lão già tóc bạc trịnh trọng nói: "Chỉ cần các ngươi hoàn thành được nhiệm vụ này, tự nhiên cũng chính là nhất tinh ác ma!"

"Về phần giải thích rõ nhiệm vụ, Lạc Lâm, ngươi tới nói." Lão già tóc bạc đứng sang một bên. Người tên Lạc Lâm là một mỹ nữ xinh đẹp mặc trường bào màu đen.

Thanh âm Lạc Lâm trong trẻo: "Địa điểm nhiệm vụ Nguyệt lượng hồ! Ở trên Nguyệt lượng hồ này có một tòa thành cổ xưa, chủ nhân của tòa thành cổ này thực lực phi thường đáng sợ. Hắn có một vị quản gia, mười tên hắc y vệ cùng với mấy trăm tên kim y vệ!"

"Nhiệm vụ của các ngươi là giết chết một gã kim y vệ. Nhớ kỹ… sau khi giết chết kim y vệ, lấy không gian giới chỉ của kim y vệ. Đó chính là Nguyệt lượng chỉ hoàn đem về Ác ma thành. Chỉ có chiếc Nguyệt lượng chỉ hoàn này mới có thể chứng minh ngươi đã hoàn thành nhiệm vụ!"

"Đương nhiên, bên trong Nguyệt lượng chỉ hoàn chứa đựng tài sản hay gì đó, các ngươi có thể lấy." Lạc Lâm đó cười nói: "Ta đã nói xong."

Nhất thời cả khoang sau trở nên ồn ào. Mọi người đều bàn luận với nhau.

"Im lặng." Lão già tóc bạc kia cao giọng nói.

Thanh âm của mọi người cũng hạ thấp xuống.

"Có gì nghi hoặc có thể nói ra." Lão già tóc bạc mở miệng nói.

Nhất thời có một nam tử thân hình cường tráng mặc áo bào xanh cao chừng ba thước đứng lên, lớn tiếng hỏi: "Đại nhân, ngươi nói chiếc Nguyệt lượng chỉ hoàn đó chứng minh nhiệm vụ hoàn thành, chẳng lẽ tất cả kim y vệ đều có sao?"

"Dựa theo tình báo, hẳn là tất cả kim y vệ đều có, thậm chí nếu không gian giới chỉ trên ngón tay hắn không phải Nguyệt lượng chỉ hoàn vậy thì bên trong không gian giới chỉ cũng hẳn là để Nguyệt lượng chỉ hoàn." Lão già tóc bạc cười nói: "Nhưng không ngoại trừ xuất hiện tình huống đặc thù."

"Do vậy, nếu các ngươi giết chết được một tên kim y vệ, nhưng lại phát hiện kim y vệ này không có Nguyệt lượng chỉ hoàn. Vậy chỉ có thể xem như các ngươi xui xẻo. Không có Nguyệt lượng chỉ hoàn, là sẽ không đạt được khẳng định của Ác ma thành chúng ta." Lão già chế giễu nói: "Có điều, kim y vệ không có Nguyệt lượng chỉ hoàn, loại tình huống này dám chắc rất ít."

Hán tử lực lưỡng kia ngồi xuống.

Nữ tử tóc ngắn màu bạc ngồi bên cạnh Lâm Lôi là Thụy Kim Na đứng lên: "Đại nhân, ngươi nói chủ nhân trong tòa thành đó lợi hại vậy, hắn còn có quản gia cùng với hắc y vệ! Ngươi chỉ để cho chúng ta giết kim y vệ. Hắc y vệ này và chủ nhân tòa thành sẽ không mặc cho chúng ta động thủ chứ?"

Lâm Lôi trong lòng rung động.

Kỳ thật không chỉ Lâm Lôi, trong khoang sau đã phát hiện những ác ma cũng đồng hành, cũng đoán được đáp án.

"Lần này xuất phát đi Nguyệt lượng hồ, chẳng những là đám các ngươi này, còn có một số tam tinh, tứ tinh ác ma, thậm chí một tiểu đội ngũ tinh ác ma." Lão già tóc bạc cười nhạt nói. "Phỏng chừng lúc xuất phát, các ngươi cũng phát hiện rồi, có một nhóm ác ma cũng tới."

"Quả nhiên!" Lâm Lôi trong lòng đã xác định đáp án rồi.

Lão già tóc bạc nói tiếp: "Nhiệm vụ bọn họ nhận được đó là đối phó hắc y vệ, quản gia cùng với vị chủ nhân tòa thành kia!"

Căn cứ sự giới thiệu của nhân viên Ác ma thành, bọn Lâm Lôi cũng đoán được. Vậy thực lực của kim y vệ hẳn là trung vị thần, mà thực lực của hắc y vệ, quản gia, tòa thành chủ nhân đều là thượng vị thần. Ở trong kim chúc sinh mạng đủ ba mươi hai ngày, rốt cục đến được mục tiêu.

"Các ngươi sau khi rời khỏi đây, chỉ cần tiến về phía nam vài dặm là có thể phát hiện Nguyệt lượng hồ."

Giọng của lão già tóc bạc ở trong khoang phía sau vang lên: "Nơi này không giống Đế Dực thành. Sinh tử giết chóc bất cứ lúc nào cũng sẽ phát sinh, mọi người ai ai cũng phải cẩn thận một chút, chúng ta sẽ ở chỗ này lẳng lặng đợi đám các ngươi, nếu người nào thành công lấy được Nguyệt lượng chỉ hoàn, có thể quay lại trong kim chúc sinh mạng."

Mọi người giữ vẻ trầm lặng.

Mọi người đều cảm thấy một trận áp lực!

Có một ngàn người tới tham gia ác ma khảo hạch. Có bao nhiêu có thể còn sống trở về? Dữ liệu các lần trước của ác ma khảo hạch, đã nói rõ trình độ nguy hiểm của ác ma khảo hạch này.

Ác ma tòa thành, nếu lựa chọn nhiệm vụ này làm nhiệm vụ khảo hạch, vậy tuyệt đối sẽ không lo lắng độ khó.

"Người khoang trước đều xuống rồi, các ngươi cũng đi xuống đi!" Lão già tóc bạc lạnh nhạt nói: "Tiện thể nhắc nhở các ngươi một câu, chẳng những phải cẩn thận người của Nguyệt lượng hồ, cũng phải cẩn thận người tham gia ác ma khảo hạch giống như vậy. Rất nhiều người ở trong quá trình nhiệm vụ không chết, lại bị người của ác ma khảo hạch giết chết, điều này ta thấy nhiều rồi."

Lâm Lôi trong lòng có chút chấn động.

Đích xác, nếu người khác không lấy được Nguyệt lượng chỉ hoàn, mình thì lấy được, người khác đánh lén giết chết mình đoạt lấy Nguyệt lượng chỉ hoàn, điều này rất bình thường.

Dù sao nơi này không phải Đế Dực thành!

"Đi ra cửa."

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người cũng theo đám người lần lượt xuyên qua hành lang đi ra bên ngoài. Một đám người hớn hở nhốn nháo từ từ đi xuống kim chúc sinh mạng.

Mà giờ phút này, ở trên mặt đất rộng rãi bên ngoài kim chúc sinh mạng kia đang có hai ba mươi tên ác ma tụ tập tại đó. Trong đó đầu bóng loáng Khắc Lãng Phổ Đốn nọ đứng ở trước mặt bằng hữu mình. Cũng tùy ý nhìn chung quanh, nhưng là ánh mắt hắn đột nhiên ngừng di động.

"Ừ?" Khắc Lãng Phổ Đốn nhìn chằm chằm cửa thông đạo của kim chúc sinh mạng.

Khắc Lãng Phổ Đốn trên mặt tươi cười hơn: "Không nghĩ tới, ba bọn chúng không ngờ cũng trong nhóm ác ma khảo hạch ở đây. Thực là khéo làm sao."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 19: Phấn Hồng Sắc Đích Vụ

Lâm Lôi không muốn chạm mặt với Khắc Lãng Phổ Đốn, nhưng bất kể thế nào, bọn ba người Lâm Lôi vẫn phải ra khỏi kim chúc sinh mạng. Đây đúng là không có biện pháp trốn tránh. Khi ba người Lâm Lôi mới vừa từ cửa thông đạo đi ra, Khắc Lãng Phổ Đốn kia đang trong lúc vô ý đã thấy được.

Lâm Lôi cũng cảnh giác liếc về phía Khắc Lãng Phổ Đốn đó.

Giờ phút này, Lâm Lôi ở cửa thông đạo, mà Khắc Lãng Phổ Đốn nọ đang ở trên mặt đất rộng rãi đầy cỏ dại cao ngút ngửa đầu nhìn, nhưng cái nhìn này...

Trong nháy mắt, hai người hai mắt nhìn nhau!

"Không hay!" Lâm Lôi nhất thời mặt biến sắc.

Lâm Lôi sắc mặt không tốt, nhưng Khắc Lãng Phổ Đốn trên mặt thì lại hiện lên vẻ tươi cười.

"Tạm thời không dây dưa với tên đầu bóng loáng này, nếu hắn cố tình tới tìm phiền toái, cũng chỉ có thể liều mạng." Lâm Lôi giờ phút này cũng không có biện pháp nào khác, chỉ có thể hòa vào đám người tham gia ác ma khảo hạch, mọi người cùng nhau từ trong kim chúc sinh mạng bay xuống, đáp xuống trên mặt đất rộng lớn um tùm cỏ dại đó. Lãng Khắc Phổ Đốn đập vào người bên cạnh, sau đó dùng ánh mắt chỉ phương hướng một chút ý nói: "Chính là tiểu tử kia làm cho ta mất mặt với Đế Dực đại nhân."

"Ồ, thực sự là bọn chúng sao." Mấy ác ma bên cạnh Khắc Lãng Phổ Đốn cũng đều nhìn về phía Lâm Lôi, hiển nhiên đều rất kinh ngạc, trong đó có người mở miệng cười nói: "Khắc Lãng Phổ Đốn, vận khí của ngươi cũng thực sự là không tệ, xem ra, ngươi có cơ hội báo thù rồi."

Khắc Lãng Phổ Đốn cười lạnh.

"Vốn ta tưởng rằng mình không có cơ hội, ai biết được, hắn bỗng dưng bị đưa đến trước mặt ta." Khắc Lãng Phổ Đốn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Mà như vậy một hồi, một ngàn người tham gia ác ma khảo hạch từ kim chúc sinh mạng cũng xuống hết.

Lâm Lôi bọn họ đang hòa trong đám người.

"Lâm Lôi?" Thụy Kim Na hướng Lâm Lôi ba người chào hỏi, nhưng bọn Lâm Lôi chỉ tùy tiện đáp một tiếng. Không người nào để ý tới đôi mi thanh tú của Thụy Kim Na vừa nhíu, không khỏi có chút nghi hoặc. Nàng đâu biết rằng, ba người Lâm Lôi đều đang phiền não chuyện của Khắc Lãng Phổ Đốn kia.

"Lão Đại, Khắc Lãng Phổ Đốn đó đi lại rồi." Bối Bối đột nhiên đạo.

Lâm Lôi cũng nhìn lại.

Khắc Lãng Phổ Đốn đang cười lạnh tiến lại.

"Lùi!" Lâm Lôi ba người lập tức lùi về phía sau, thấy tình cảnh như vậy, Khắc Lãng Phổ Đốn cười nhạt một tiếng: "Muốn chạy?" Khắc Lãng Phổ Đốn tốc độ đột nhiên đại tăng, cũng không che dấu, vọt thẳng tới ba người Lâm Lôi, vẻ mặt hắn dữ tợn.

"Năm đó, ngươi một tên hạ vị thần, cũng dám chửi ta!" Lửa giận tại đáy lòng của Khắc Lãng Phổ Đốn tích tụ dồn nén hơn ba mươi năm sau cùng rốt cục bộc phát ra.

Nếu lúc đầu không phải là ở Đế Dực thành. Hắn đã sớm động thủ rồi.

"Địch Lỵ Á. Ngươi lập tức lùi ra xa, đồng thời dùng phong hệ không gian trói buộc hắn lại, cố hết sức làm chậm hành động của hắn." Lâm Lôi thần thức truyền âm nói: "Bối Bối, hai chúng ta chuẩn bị động thủ." Lâm Lôi ánh mắt cũng trở nên lạnh lẽo, nếu Khắc Lãng Phổ Đốn đó đã tìm ra.

Vậy liều một phen!

"Giết đầu bóng loáng xấu xí kia!" Trong hai mắt của Bối Bối cũng xẹt qua một tia tàn nhẫn.

"Hừ…" Khắc Lãng Phổ Đốn lạnh lùng hừ một tiếng, thân hình trong nháy mắt đã đuổi đến nơi, mà trong ba người Lâm Lôi ngoại trừ một mình Địch Lỵ Á nhanh chóng bay lùi lại ra, Lâm Lôi và Bối Bối lại không có tăng tốc, ngược lại giống như là đang chờ tốc độ của Khắc Lãng Phổ Đốn chậm lại.

"Ngươi định làm gì!" Một tiếng quát lạnh vang vọng trong đầu Khắc Lãng Phổ Đốn.

Đồng thời một đạo nhân ảnh xuất hiện trước mặt Khắc Lãng Phổ Đốn.

Mặc dù Khắc Lãng Phổ Đốn vừa rồi bị cơn giận che mắt, nhưng lúc này nhìn ra người trước mặt, giây lát đã bị làm cho tỉnh lại, liền cung kính nói: "Lạc Y Tu Tư đại nhân, ta, ta..."

"Hả?"

Lâm Lôi ba người cũng cùng nhau tụ tập, bọn họ nghi hoặc nhìn tình cảnh này. Bỗng dưng có một vị ác ma đứng ở trước người Khắc Lãng Phổ Đốn, chặn Khắc Lãng Phổ Đốn lại. Khắc Lãng Phổ Đốn trước mặt vị ác ma này có vẻ cực kỳ hoảng sợ.

"Hắn là ai vậy?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn vị ác ma kia.

Vị ác ma này có mái tóc dài màu đen, mái tóc dài nhìn như tung bay toán loạn tùy ý, nhưng ánh mắt của hắn thì lại rất là sắc lạnh.

"Khắc Lãng Phổ Đốn, ngươi muốn giết ba người kia?" Lạc Y Tu Tư lạnh lùng nhìn Khắc Lãng Phổ Đốn.

"Ta…" Khắc Lãng Phổ Đốn muốn nói nhưng lại không biết phải làm sao giải thích.

Lạc Y Tu Tư, ngũ tinh ác ma.

Trong những ác ma lần này đi tới Nguyệt lượng hồ, kẻ cầm đầu chính là Lạc Y Tu Tư và hai vị đồng bọn của hắn. Ba vị ngũ tinh ác ma! Lần này là một lực lượng cường đại nhất trong ác ma. “Hừ, ta mặc kệ ngươi định làm gì." Lạc Y Tu Tư thanh âm lạnh lùng nói: " Thế nhưng chiến đấu còn chưa có bắt đầu, nếu bởi vì ngươi giết ba trung vị thần kia sinh ra năng lượng chấn động, khiến cho chủ nhân tòa thành Nguyệt lượng hồ chú ý, làm hắn không chiến mà chạy, vì thế mà nhiệm vụ của chúng ta không hoàn thành được. Vậy thì chớ có trách ta vô tình."

"Vâng, vâng, ta hiểu rồi." Khắc Lãng Phổ Đốn đáy lòng kinh hãi.

Hắn đáy lòng cũng hối hận: "Thế nào mà mình quên mất điều này!" Năng lượng của cường giả thần cấp chiến đấu xao động rất rõ, đặc biệt là một tên thượng vị thần và ba trung vị thần chém giết… Loại mức độ xao động năng lượng đó ở nơi này đặc biệt chỉ cách Nguyệt lượng hồ vài dặm thôi.

Một khi chiến đấu, nhất định sẽ khiến cho chủ nhân Nguyệt lượng hồ chú ý.

Vậy chủ nhân tòa thành chạy trốn, nhiệm vụ của đám người Lạc Y Tu Tư tự nhiên thất bại.

"Hừ." Lạc Y Tu Tư trừng mắt nhìn hắn một cái, liền bỏ đi.

Khắc Lãng Phổ Đốn còn lại là hận thù trừng trừng nhìn bọn Lâm Lôi, trong lòng thầm nghĩ: "Xem như các ngươi may mắn, bất quá đợi khi chiến đấu bắt đầu, nhất định phải giết ba người bọn ngươi để tiết hận, bây giờ, tạm cho ba ngươi sống lâu một chút!"

Lần này bị Lạc Y Tu Tư khiển trách, phẫn nộ này, Khắc Lãng Phổ Đốn tự nhiên chuyển lên trên người bọn Lâm Lôi.

"Các vị, các ngươi tới tham gia ác ma khảo hạch, chúng ta cũng biết." Một đạo thanh âm vang vọng trong đầu một ngàn người kể cả Lâm Lôi, "Chúng ta và các ngươi bất đồng, nhiệm vụ của chúng ta là phải đi giết chủ nhân tòa thành Nguyệt lượng hồ. Cho nên, ta hy vọng các ngươi đừng có gấp, đợi chúng ta giết được chủ nhân tòa thành Nguyệt lượng hồ, các ngươi động thủ lại cũng không muộn."

Lâm Lôi bọn họ cũng không khỏi cả kinh.

"Thần thức truyền âm bao trùm mọi người? Ít nhất phải bao trùm khoảng cách vài trăm thước."

Trong địa ngục thần thức truyền âm rất là khó.

Năm đó Lâm Lôi tới chúng thần mộ địa, lúc vừa mới xuyên qua cánh cửa tiến vào chúng thần mộ địa vị diện, thì phát hiện tinh thần lực của bản thân bao trùm phạm vi chỉ có mấy chục thước. Mà lúc ở Ngọc Lan đại lục đã từng là ngàn dặm.

Mà trong địa ngục trung làm tới vị trí chí cao, trói buộc càng đáng sợ.

Khi Lâm Lôi mới đến địa ngục, vẫn còn là hạ vị thần, cho dù linh hồn xem như cường đại, nhưng phạm vi bao trùm của thần thức cũng chỉ hơn mười thước. Mà hấp thu hết mười một viên tử tinh, cũng đột phá đạt tới trung vị thần cảnh giới. Hôm nay thần thức của Lâm Lôi phạm vi nhiều nhất cũng chỉ bao trùm gần trăm thước.

"Thượng vị thần, thần thức phỏng chừng có thể bao trùm khoảng cách ngàn thước." Lâm Lôi đáy lòng suy luận như thế.

Nhưng Lạc Y Tu Tư kia tiếp tục thần thức truyền âm nói: "Bây giờ xuất phát đi Nguyệt lượng hồ, một ngàn người các ngươi, theo phía sau chúng ta."

Lập tức...

Dưới sự cầm đầu của đám ba vị ngũ tinh ác ma Lạc Y Tu Tư hơn hai mươi vị ác ma đồng thời bay lên trời, hướng Nguyệt lượng hồ bay đi.

Nhất thời đại quân ngàn người tham gia ác ma khảo hạch cũng bay lên. Lâm Lôi ba người tự nhiên cũng hòa vào trong đại quân, đồng thời bay về phía Nguyệt lượng hồ.

"Chỉ một mình Khắc Lãng Phổ Đốn, cũng không cần sợ hãi, chỉ là lo lắng những bằng hữu kia của hắn thôi." Lâm Lôi thầm nghĩ: "Bây giờ phải đi Nguyệt lượng hồ, trong quá trình chiến đấu phỏng chừng những bằng hữu này của hắn cũng sẽ không giúp hắn." Lâm Lôi đáy lòng rõ ràng.

Với biểu hiện tránh né rắc rối của các bằng hữu này ở trong đại sảnh Ác ma thành mà xem, sợ rằng không ai sẽ cùng Khắc Lãng Phổ Đốn kia làm huynh đệ sinh tử.

Trong quá trình chiến đấu kịch liệt ở Nguyệt lượng hồ phỏng chừng cũng không ai sẽ tới giúp Khắc Lãng Phổ Đốn giết bọn ba người Lâm

Lôi.

Nguyệt lượng hồ rộng lớn hùng vĩ, rộng chừng gần mười dặm, gió nhẹ thổi tới, mặt nước Nguyệt lượng hồ tự nhiên hình thành những gợn lăn tăn. Ở trung tâm Nguyệt lượng hồ là một tòa thành cổ xưa. Tòa thành này chiếm phạm vi khoảng chừng vài dặm, cũng xem là tòa thành khá lớn rồi.

Hơn hai mươi tên ác ma, một ngàn tên trung vị thần đứng ở bên bờ Nguyệt lượng hồ.

Hai vị đồng bọn của Lạc Y Tu Tư, một vị nữ tử tóc tím bào đen, một vị đại hán tóc xanh cường tráng. Lạc Y Tu Tư và hai vị đồng bọn của mình, cơ hồ đồng thời bay lên trời, cực nhanh bay thẳng về phía tòa thành Nguyệt lượng hồ. Mà ngay sau đó... những ác ma khác cũng bay lên.

"Đi." Bọn Lâm Lôi một ngàn người này cũng không chậm trễ đắn đo, lập tức bay lên.

"Viu!"

Ba luồng ảo ảnh, trong nháy mắt đã tới bầu trời của tòa thành Nguyệt lượng hồ. Chính là ba người Lạc Y Tu Tư này.

"Không hổ là ngũ tinh ác ma, tốc độ đều nhanh như vậy." Nhóm ác ma Khắc Lãng Phổ Đốn này đều kinh sợ trong lòng.

Lạc Y Tu Tư giữ vị trí chỉ huy, cúi xuống quan sát tòa thành này: "Chúng ta không nên tiến vào chiến đấu bên trong thành, lão Tam, ngươi đến bổ vỡ tòa thành này ra."

"Dạ. Đại ca." Đại hán tóc xanh vạm vỡ kia đảo tay một cái, một thanh trường đao màu đen xuất hiện. Bề mặt trường đao này rất rộng, chừng gần ba mươi phân, toàn thân lóe lên khí tức máu tanh giết chóc. Hiển nhiên cũng là đã uống không ít máu tươi của các cường giả.

Cầm trường đao màu đen này, đại hán vạm vỡ tóc xanh thân hình đột nhiên chuyển động, đồng thời vung lên trường đao màu đen trong tay.

"Phụt!"

Đao ảnh cực lớn màu đen bổ thẳng về phía tòa thành kia, thậm chí chỗ đao ảnh lướt qua, không gian đều bắt đầu vặn vẹo, sinh ra những gợn sóng chấn động kịch liệt, những gợn sóng không gian này dọc theo đao ảnh truyền xuôi xuống phía dưới rồi bức tản ra. Mặt nước Nguyệt lượng hồ phía dưới bị tác động đến bỗng dưng phát ra thanh âm rào rào, cả khối nước hồ khu vực này bỗng nhiên biến mất tăm hơi.

Phút chốc, nước ở những chỗ khác của Nguyệt lượng hồ xung kích trở lại.

"Bùng!"

Đao ảnh cực lớn bổ lên tòa thành, trên vách tường tòa thành bỗng dưng ánh lên các loại hoa văn ma pháp phức tạp màu đen, thần lực cường đại lóe lên, mặt ngoài hoa văn ma pháp này không ngừng lóe lên quang mang, phá tan mất lực công kích. Một đao đáng sợ như thế, bỗng nhiên bị tòa thành ngoan cố chặn lại rồi.

Ba người Lạc Y Tu Tư mặt biến sắc.

"Chủ nhân tòa thành này là ai? Phòng ngự ma pháp trận cực lớn như thế, là hắn tự mình bố trí hay là mời người đến bố trí đây?" Lạc Y Tu Tư cảm thấy một tia lo lắng. Vật chất công kích của tam đệ hắn là mạnh nhất trong ba người.

Uy lực của một đao này, hắn phi thường biết rõ. Có thể ngăn trở một đao này… Ma pháp trận bao phủ tòa thành này, chỉ có đại sư chính thức nghiên cứu ma pháp trận mới có thể bố trí ra.

Nếu là mời đại sư tới bố trí, vậy chủ nhân tòa thành này dám chắc là giàu có phi thường.

Nếu là chủ nhân tòa thành tự làm, vậy bên trong tòa thành này khẳng định không tầm thường, nhất định là nguy cơ trùng trùng.

"Chả trách được là nhiệm vụ lục tinh cấp!" Lạc Y Tu Tư nhíu mày.

Mà đám ác ma cùng với một ngàn tên trung vị thần phía sau đều nghi hoặc nhìn tình cảnh này.

"Tòa thành này hình như không bình thường nhỉ." Bối Bối tạp trứ miệng nói, "So với phòng ngự ma pháp trận lúc trước của quang minh giáo đình đó không khác biệt nhiều."

"Cùng là ma pháp trận, nhưng cái này, uy lực phải lớn hơn ngàn vạn lần." Lâm Lôi cũng cảm giác, nhiệm vụ ác ma khảo hạch lúc này đây tuyệt đối không thể hoàn thành dễ dàng như tưởng tượng, "Xem ra, trong một ngàn người, thực sự sẽ rất ít có thể còn sống."

Chính vào lúc này, trong tòa thành đó bỗng nhiên phát tán ra vụ khí màu phấn hồng, vụ khí màu phấn hồng tràn ngập tốc độ mau phi thường, từ sát mặt nước trong nháy mắt bao trùm gần như toàn bộ các khu vực của Nguyệt lượng hồ, tất cả ác ma và một ngàn tên trung vị thần đều bị bao trùm bên trong phạm vi.

"Ủa?" Lâm Lôi lông mày không khỏi nhíu lại, vụ khí màu phấn hồng đậm đặc, Lâm Lôi chỉ có thể miễn cưỡng thấy được khoảng cách mấy thước xung quanh.

"Phập!" Thanh âm đao kiếm đâm vào thân thể vang lên.

"Đồ con hoang, tìm chết đi, tất cả đi tìm chết đi!"

Xa xa đột nhiên truyền đến năng lượng xao động của đánh nhau, điều này làm cho bọn Lâm Lôi đều kinh hãi, Lâm Lôi liền thi triển thần thức phát lại muốn quan sát, dù sao thần thức của Lâm Lôi cũng có thể bao trùm khoảng cách gần trăm thước. Thần thức của Lâm Lôi vừa mới phóng ra một lát...

Liền cảm thấy trong lòng tự nhiên sinh ra một cỗ sát ý, linh hồn cũng chịu ảnh hưởng, chỉ là trong linh hồn hải của Lâm Lôi sáng lên ánh sáng màu xanh.

"Không đúng." Lâm Lôi trong nháy mắt tỉnh táo trở lại.

"Mọi người đừng phát ra thần thức, cũng chớ hít vụ khí này vào cơ thể." Lạc Y Tu Tư lớn tiếng quát lên: "Vụ khí màu phấn hồng này là một loại độc vụ do thượng vị thần đại sư tu luyện tử vong quy tắc luyện chế ra đó, chuyên môn sử dụng để dẫn dắt dục vọng giết chóc trong linh hồn. Bất kể thế nào, tinh thần lực, linh hồn đều chớ tiếp xúc vụ khí màu phấn hồng này."

Thần thức là gì?

Thần thức, cũng chỉ là tinh thần lực phóng ra mà thôi. Tinh thần lực một khi tiếp xúc vụ khí màu phấn hồng này, theo đó sẽ bị ảnh hưởng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 20: Pháo Hôi

Bầu trời Nguyệt lượng hồ, vụ khí màu phấn hồng tràn ngập.

Ở trong vụ khí đậm đặc này, bọn Lâm Lôi và một đám người không hẹn mà cùng phóng ra thần chi lĩnh vực, bức vụ khí màu phấn hồng xung quanh ra ngoài. Phạm vi thần chi lĩnh vực của một cường giả thần cấp cũng không tính là lớn, nhưng là hơn một ngàn cường giả đồng thời thi triển.

Nhất thời, một khu vực lớn trên bầu trời tòa thành không còn một chút vụ khí nào tồn tại nữa.

"Ngay cả tòa thành cũng chưa vào, đã có người chết rồi." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ, vừa rồi sương mù màu phấn hồng đó bay lại, có không ít người tinh thần lực bị nhiễm phải độc vụ này, đặc biệt là những người vốn dục vọng giết chóc rất mạnh, càng trong nháy mắt rồ dại rồi.

Nháy mắt một cái, trung vị thần chết đi đã có gần mười tên.

"Vụ khí này thật lợi hại." Bối Bối than một tiếng: "May là ta vừa rồi không phóng ra thần thức."

Địch Ly Á thì nói: "Vừa rồi ta nghe được tiếng chém giết, cho nên phóng thần thức ra, định xem đã phát sinh chuyện gì, đương nhiên, nghe được tiếng nhắc nhở kia, trong nháy mắt ta đã thu hồi lại." Lâm Lôi không khỏi quay đầu nhìn về phía Địch Ly Á: "Địch Ly Á, ngươi không sao chứ?" Lâm Lôi sau một hồi lo sợ.

"Ngươi muốn thấy ta có việc sao?" Địch Ly Á cười nói.

"Vừa rồi ta chỉ là cảm thấy một tia kích động, thoáng có chút sát ý.

Vẫn đang trong phạm vi khống chế." Địch Lỵ Á giải thích.

Lâm Lôi đột nhiên nhíu mày, quay đầu nhìn về phía bên cạnh, bên cạnh đang có hai tên trung vị thần đang bàn luận. "A Khắc Tô, lần này chúng ta phiền toái rồi. Độc vụ do thượng vị thần đại sư tu luyện tử vong quy tắc luyện chế ra. Vậy chính là phi thường trân quý, xa hoa. Chủ nhân tòa thành Nguyệt lượng hồ này, không ngờ sử dụng tùy ý như thế. Phía trước còn có ma pháp trận kia... Chí ít nói rõ một điểm, chủ nhân tòa thành này phi thường giàu có."

"Đúng. Độc vụ kích động tâm tính giết chóc vẫn chưa xem là lợi hại. Lúc ta ở Hắc sa thành trong Đế Dực thành từng thấy qua có người bán một loại độc vụ, chỉ cần tinh thần lực nhiễm phải, thậm chí vậy có thể làm cho linh hồn tự nhiên tan vỡ, có điều giá cả cũng là giá trên trời."

Đám trung vị thần gần ngàn tên tham gia khảo hạch bàn luận loạn xạ, bọn họ cũng lơ lửng giữa không trung, lẳng lặng đợi hơn hai mươi vị ác ma kia ra quyết định.

Nếu đúng là không có đám ác ma đối phó chủ nhân tòa thành và hắc y vệ, bọn họ chắc chắn không dám xông vào, bao gồm cả Lâm Lôi trong đó. Tất cả người thấy đều hiểu được chủ nhân tòa thành Nguyệt lượng hồ này, sợ rằng những gì thi triển ra đến giờ, chỉ là một chút thủ đoạn mà thôi. Tuyệt chiêu thực sự còn chưa có đem ra. Bọn trung vị thần Lâm Lôi này làm sao dám tiến vào chịu chết?

Tầng dưới cùng của tòa thành Nguyệt lượng hồ, đó là đại sảnh rộng lớn.

Quản gia mặc trang phục màu tía đứng ở một bên, còn một lão già tóc đen lông mày rủ xuống trước ngực đang thưởng thức mỹ tửu, lạnh nhạt hỏi: "Bối Lạc Mỗ, dò xét rõ ràng tình huống bên ngoài rồi chứ?"

"Đại nhân, bên ngoài cầm đầu chính là một đám ác ma." Quản gia áo tím nhíu mày: "Đại nhân, tình huống hình như có điểm không ổn, sợ rằng có kẻ nào đó cố ý ở Ác ma thành phát ra nhiệm vụ công kích chúng ta."

Ác ma xuất mã, dù là ai cũng sẽ cảm thấy phiền toái. Vị chủ nhân tòa thành này cũng không ngoại lệ.

"Hả?" Lão già tóc đen hai hàng lông mày nhướng lên, trầm tư chốc lát.

"Bất kể là kẻ nào, phàm là tiến vào đất trong thành, giết hết không trừ một ai!" Lão già tóc bạc gằn giọng nói: "Tất cả kim y vệ, đều do ngươi an bài, còn nữa đem đồ thần thỉ và những cái khác cũng toàn bộ phóng ra. Không ngờ cũng có người cố ý đối phó ta? Đợi chuyện này chấm dứt, nhất định phải đi điều tra xem."

"Dạ, đại nhân!" Quản gia áo tía khom người.

Bầu trời Nguyệt lượng thành, một đám người lơ lửng, đám người Lạc Y Tu Tư cầm đầu cũng rất phiền não.

Lạc Y Tu Tư rất rõ ràng. Nếu tiền tài và thế lực có đủ, tuyệt đối có thể mua được rất nhiều vật phẩm cấm kỵ trong Hắc Sa thành, hoàn toàn có thể bố trí một tòa thành trở thành một nơi tử vong, chính hắn cũng không dám xông loạn vào.

"Không còn biện pháp khác rồi." Lạc Y Tu Tư mặt sắt lại, nhìn ác ma xung quanh.

Một đám ác ma nhìn nhau.

Loại tình huống này bọn họ không phải chưa từng gặp qua. Bọn họ đều biết rằng, giờ phút này nên làm như thế nào...

Để cho những người tham gia ác ma khảo hạch kia làm pháo hôi (ngòi dẫn) ! Để cho bọn họ xông vào thành trước!

"Xoẹt!" "Xoẹt!"……

Đám ác ma hơn hai mươi tên thân hình cơ hồ đồng thời bắn đến chỗ đám người bọn Lâm Lôi trên trời, đồng thời một thanh âm vang lên: "Giờ phút này độc vụ tràn ngập, mà tòa thành này lại rất kiên cố, chúng ta chỉ có thể tiến vào bên trong! Bây giờ, gần ngàn người các ngươi chia làm mười đội, theo thứ tự từ các cửa sổ, thông đạo, tiến vào bên trong tòa thành này. Ác ma chúng ta sẽ chia làm mười tiểu đội, đi theo phía sau các ngươi. Kim y vệ bình thường các ngươi đi giải quyết, nếu gặp phải hắc y vệ, ác ma chúng ta sẽ tự động ra tay!"

Thanh âm này vừa ra, gần ngàn tên trung vị thần mong chờ tham gia khảo hạch đều biến sắc.

"Đồ con hoang, để cho chúng ta làm pháo hôi!" Lâm Lôi đáy lòng thầm chửi.

Mọi người trong nháy mắt đều hiểu ra. Nhưng bọn Lâm Lôi không dám phản kháng… bởi vì bọn họ cũng biết, thực lực của thượng vị thần lợi hại kinh người như thế nào.

Có lẽ, một đám trung vị thần có thể liên thủ giết hết những thượng vị thần cũng luyện hóa thần cách giống như Khắc Lãng Phổ Đốn.

Nhưng loại ngũ tinh ác ma giống như Lạc Y Tu Tư này thì không giống nữa rồi.

Có thể trở thành ngũ tinh ác ma, vậy rõ ràng là hắn chắc chắn đã dung hợp được pháp tắc huyền ảo. Một tên ngũ tinh ác ma, giết hết một ngàn người bọn họ cũng không phải việc khó. Càng đừng nói, ngũ tinh ác ma có ba tên! Hơn nữa tứ tinh ác ma cũng có một đống! Bọn họ căn bản không cách nào phản kháng.

"Các ngươi những người này làm một đôi." Lập tức có ác ma bắt đầu phân phái.

Nhưng bọn trung vị thần cũng không hưởng ứng.

"Nhanh lên một chút, chẳng lẽ, các ngươi muốn chết bây giờ sao?" Thanh âm lạnh lùng vang lên, cuối cùng đám trung vị thần nhìn nhau, chỉ có thể đáp ứng.

Không có lựa chọn!

"Đám trung vị thần liên thủ đàn áp, căn bản không có khả năng." Lâm Lôi liếc tòa thành Nguyệt lượng hồ, "Hành lang bên trong tòa thành cũng không quá rộng, nhiều nhất chỉ hai ba người cùng đi được. Hơn trăm người đi vào, căn bản không cách nào đồng thời công kích thượng vị thần phía sau."

Không có hy vọng phản kháng, tất cả trung vị thần chỉ có thể lựa chọn nghe lời.

Dù sao, ác ma môn cũng không muốn giết bọn họ, chỉ là để cho bọn họ vào trước. Bọn chúng còn có hy vọng sống.

"Này, chúng ta phụ trách đội này." Khắc Lãng Phổ Đốn kia vội hô lên.

Bình thường hai hoặc ba tên ác ma phụ trách đi theo phía sau một đội trăm người.

"Ha ha, Khắc Lãng Phổ Đốn tên gia hỏa nhà ngươi." Nhất thời có người cười rộ lên, bọn họ đều biết, Khắc Lãng Phổ Đốn là bởi vì quan hệ với Lâm Lôi ba người, mới muốn chọn phụ trách giám sát một đội này. Bọn ba người Lâm Lôi là ở trong đội này.

Cửa lớn của tòa thành đóng chặt, dùng sức mạnh căn bản không cách nào mở được.

Mười đội trăm người chỉ có thể từng người một tiến vào từ mỗi cửa sổ phía trên, bọn ba người Lâm Lôi cũng hòa vào trong đội ngũ, tụt xuống cửa sổ tiến vào trong phòng. rồi sau đó dọc theo hành lang bắt đầu cẩn thận tìm kiếm địch nhân.

"Vụ khí màu phấn hồng này tràn ngập cả tòa thành, căn bản phía trước không nhìn thấy gì. Một khi không cẩn thận là có thể trúng chiêu." Lâm Lôi thận trọng nắm tay Địch Lỵ Á và Bối Bối cùng đi ở vị trí gần phía đầu của đội ngũ.

Lâm Lôi không dám đi gần phía sau. Mặt sau chính là mấy người của đám Khắc Lãng Phổ Đốn.

Phía trước Lâm Lôi không có vụ khí, bởi vì tất cả đám trung vị thần đều thi triển thần chi lĩnh vực, điều này đủ để làm xung quanh thân thể bọn họ không có vụ khí màu phấn hồng. Nhưng… phía trước đội ngũ, cũng chính là bên ngoài phạm vi thần chi lĩnh vực, thì lại là vụ khí màu phấn hồng vô tận.

Tất cả mọi người thận trọng, chậm rãi tiến tới.

"Lão Đại, ngươi nói độc vụ kia thế nào mà làm ra nhỉ?" Bối Bối và Lâm Lôi thần thức truyền âm, xung quanh thân thể bọn họ không có độc vụ tự nhiên có thể thần thức truyền âm. "Không ngờ ảnh hưởng trực tiếp tới linh hồn, vừa rồi nghe người khác nói, còn có độc vụ còn đáng sợ hơn, có thể làm cho linh hồn tự nhiên tan vỡ."

"Ai mà biết được? Bất quá ở Ngọc Lan đại lục, ta từng trúng chiêu của tên đại vu sư kia. Đúng rồi, trong Tử Kinh thành, ngươi chưa được thấy loại đồ thần thỉ đó. Đồ thần thỉ chính là tẩm độc dịch lên, như vậy mới lợi hại." Lâm Lôi thần thức truyền âm nói. "Hơn nữa nghe nói, rất nhiều cái còn đáng sợ hơn, chỉ bán trong Hắc Sa thành."

Bối Bối bĩu môi: "Cũng không biết trong tòa thành này còn có gì nữa."

"Lâm Lôi. Ta luôn có một loại cảm giác bất an." Địch Lỵ Á thần thức truyền âm nói, "Ngươi cẩn thận một chút, chớ cậy tài. Trong địa ngục này rất nhiều công kích chúng ta cũng chưa thấy qua. Như cái loại độc vụ có thể kích động linh hồn có ý nghĩ giết chóc ngươi đã gặp qua chưa? Cẩn thận một chút."

Nhìn ánh mắt ân cần của Địch Lỵ Á, Lâm Lôi trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác ấm áp.

"Phía trước nhanh lên một chút, đi quá chậm rồi!" Phía sau chợt vang lên tiếng quát của Khắc Lãng Phổ Đốn.

Nhóm trung vị thần Lâm Lôi đáy lòng đều có chút bất mãn, nhưng mọi người cũng không dám lên tiếng. Tòa thành có tới mấy tầng, bọn Lâm Lôi tìm kiếm đến cuối hành lang của tầng thứ nhất trên cùng cũng không phát hiện một người nào. Rồi sau đó lại dọc theo cầu thang đến tầng thứ hai bên dưới. Phạm vi tầng thứ hai này rõ ràng lớn hơn nhiều so với tầng thứ nhất, hơn nữa bố cục cũng phức tạp hơn.

"Thật quỷ dị!" Tất cả trung vị thần đều cảm thấy áp lực.

Bất kể đi tới chỗ nào, phía trước bọn họ đều tràn ngập lượng lớn mây mù màu phấn hồng. Điều này khiến cho bọn Lâm Lôi cảm giác được, phía trước vĩnh viễn là không biết. Lúc này tinh thần căng thẳng, điều này cũng rất uể oải.

"Vút..."

Đột nhiên một thanh âm xé gió vang lên.

"Phập!"

"Phập!"

"Phập!"

"Phập!"…

Lâm Lôi còn chưa kịp phản ứng lại, thì một đạo tiến thỉ lách qua những người phía trước trong nháy mắt bắn tới trước người rồi, tốc độ thực sự quá nhanh, Lâm Lôi căn bản vốn không kịp né tránh.

"Phập!" Tiến thỉ đó bắn lên trường bào màu vàng đất trên người Lâm Lôi.

Trường bào này chính là kết hợp hai đại huyền ảo, mạch động khải giáp mà hình thành, tiến thỉ cứng rắn không xuyên được qua trường bào vàng đất của Lâm Lôi.

Tuy nhiên phía trước Lâm Lôi, không ngờ có tới hơn hai mươi người trực tiếp ngã xuống mặt đất, trên người đều bị tiến thỉ xuyên qua giống nhau, bọn họ cũng không có sinh khí nữa, mà bởi vì bọn họ đã chết, phía xa lượng lớn vụ khí màu phấn hồng lập tức tràn ngập qua đây.

"Đều đã chết?" Lâm Lôi trong lúc nhất thời bị chấn động ngây ra.

Vốn phía trước Lâm Lôi có hơn ba mươi người, không ngờ cũng chết hơn phân nửa.

Kỳ thật tiễn đó rất dày đặc, từ cuối hành lang đột nhiên bắn lại. Phàm là trung vị thần bị bắn trúng, cơ hồ đều đã chết, chỉ có hai người không chết. Một người là Lâm Lôi, còn có một người mặc dù bị bắn trúng thân thể, nhưng vẫn đang kháng cự. Hiển nhiên linh hồn phòng ngự không tệ.

"Vèo!"

Phía trước Lâm Lôi không ít bọn trung vị thần may mắn sống sót, không ngờ đều lập tức dùng không gian giới chỉ, đem những thi thể đều thu lại. Phải biết rằng, trên những thi thể đó có thể có thần cách, không gian giới chỉ. Vậy bên trong không gian giới chỉ chính là có lượng lớn tài phú rồi.

"Lão Đại, ngươi phản ứng quá chậm." Lâm Lôi nhất thời kinh ngạc, tất cả thi thể đã bị thu sạch, Bối Bối phản ứng mau lẹ đã thu được hai cái thi thể.

"Lâm Lôi, ngươi không sao chứ." Địch Lỵ Á vội nhìn về phía Lâm Lôi.

"Lão Đại hắn có thể có chuyện gì?" Bối Bối mỉm cười nói, "Lão Đại ngoại trừ linh hồn phòng ngự, còn có phòng ngự bên ngoài thân đều rất mạnh." Kỳ thật Bối Bối cũng rất lo cho Lâm Lôi, chỉ là hắn và Lâm Lôi linh hồn có liên hệ, Lâm Lôi có xảy ra vấn đề hay không, Bối Bối tự nhiên sẽ biết.

"Lùi lại, lui về phía sau!" Phía trước có trung vị thần lập tức hô lên.

Khắc Lãng Phổ Đốn phía sau rít gào: "Đi tiếp đi, sợ cái gì, tiếp tục tiến !!!"

Bọn trung vị thần phía trước không khỏi tức giận tận đáy lòng, trong lòng mắng: "Không phải ngươi chết, đương nhiên ngươi không sợ rồi?"

Bất quá kẻ dám đến tham gia ác ma khảo hạch, tự nhiên sẽ có đảm lược, cũng sẽ không bởi vậy mà lui bước, chỉ là mỗi một người càng thêm cẩn thận thôi.

"Địch Lỵ Á, ngươi ở phía sau ta." Lâm Lôi nói. Trải qua tiễn thỉ đột nhiên tập trung bắn tới vừa rồi, Lâm Lôi đã xem như tới đầu đội ngũ rồi. Ở trước hắn cũng chỉ còn lại có vài người. Đặc biệt là những người này cũng trải qua nguy hiểm vừa rồi, khi tiến lên tự nhiên càng chậm.

Khắc Lãng Phổ Đốn thì lại ở sau khoan thai đi tới, đáy lòng hừ lạnh: "Không nghĩ đến một lần ngươi không có chết. Bất quá lần sau sẽ đến lượt ngươi." Khắc Lãng Phổ Đốn chính là chờ đợi, xem Lâm Lôi chết. Phía trước lại tiến lên.

Mười tên chiến sĩ một thân trường bào màu vàng không một tiếng động đi trong con đường bí mật bên trong tòa thành, trên ngón tay bọn họ đều có không gian giới chỉ hình Nguyệt lượng.

"Hừ, đã chết một nhóm người, vẫn tiếp tục đi tới, thực có can đảm, đợi đến cửa khẩu kế tiếp, chúng ta cho chúng đi một chút nữa, đùa chết hơn mười tên rồi hãy nói."

"Như vậy giết người thực nhẹ nhàng."

"Bình thường, chúng ta có thể dùng đồ thần thỉ không kiêng kỵ gì như vậy sao, món đồ này rất xa hoa trân quý mà."

Bọn kim y vệ này rất nhanh đi tới cửa khẩu kế tiếp.

Mà một đám người Lâm Lôi bọn họ thì lại thận trọng tiếp tục đi tới, nhưng mờ mịt không biết rằng, lập tức, trong bọn họ lại có một nhóm người phải mất mạng rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 21: Hỗn Loạn

Hành lang thông đạo phía trước tràn ngập sương mù màu hồng phấn, không thể biết phía trước có cái gì.

“Xuy xuy”

Trên người Lâm Lôi xuất hiện trường bào màu vàng bao trùm toàn thân đại bộ phận các vị trí, trên hai tay Lâm Lôi cũng xuất hiện một tầng mỏng màu vàng. Trên cổ, thậm chí trên mặt Lâm Lôi cũng bao trùm một tầng mỏng màu vàng.

Đây là Mạch động khải giáp.

Chỉ có cặp mắt là lộ ra ngoài.

Không chỉ có Lâm Lôi, rút kinh nghiệm từ những lần trước, đội ngũ trung vị thần đều hiểu được, loại công kích này dày đặc các vị trí không chừa chỗ nào, hơn nữa tốc độ cực nhanh, quả thực làm cho người ta không phản ứng kịp.

Cho nên chỉ có thể bị động phòng ngự.

Đầu, hai tay, hai chân, cổ … toàn thân tât cả các vị trí đều phải được bảo vệ.

Mặc dù đội nhân mã hơn một trăm người, nhưng mọi người đi trong hành lang không phát ra một tiếng động, không nghe thấy bất cứ âm thanh gì phát ra, chỉ thỉnh thoảng vang lên âm thanh thúc dục “Phía trước, nhanh lên một chút!” Âm thanh vang lên trong hành lang càng làm cho toà thành thêm vẻ chết chóc.

“A!” Một loạt tiếng kêu thảm thiết truyền tới, đồng thời phía xa truyền đến âm thanh hỗn loạn, tiếng quát tháo, tiếng mắng chửi.

Bọn Lâm Lôi không khỏi do dự bước tới.

“Vừa có một tiểu đội loạt vào trận phục kích.” Bọn Lâm Lôi đều hiểu được.

“Thành bảo chủ nhân này phóng thích hồng phấn độc vụ, thì ra là vậy.” Lâm Lôi trong lòng chợt hiểu, bởi vỉ hồng phấn độc vụ bao trùm, bọn Lâm Lôi căn bản không dám phóng thần thức ra, nếu không linh hồn sẽ bị tổn thương.

Cho dù không phát cuồng, thì lực chiến đấu sẽ giảm lại.

Bọn Lâm Lôi không dám phát ra thần thức, đối phương cũng không dám. Nhưng đối phương lại quen thuộc địa hình toà thành này, bố trí bên trong một số cạm bẫy, khi đó bọn Lâm Lôi tuyệt đối sẽ lâm vào thế bị động.

“Phía trước, đi nhanh lên!” Phía sau một gã Ác Ma lớn tiếng quát mắng”Một đám bị làm sao vậy? Sợ đến nhũn ra à?”

Đội ngũ phía trước trong lòng cực kỳ phẫn nộ, đội ngũ phía trước là nguy hiểm nhất, còn muốn họ đi nhanh lên, không phải muốn họ đi chết sao? Nhưng bọn họ không dám phản kháng lại bọn Ác Na, dù sao lần này các Ác Ma tới đều là cấp bậc thượng vị thần.

Đội ngũ đi đến một khúc quanh, mọi người đều chuyển sang hướng khác.

Trong một con đường tối tăm,bên trong có mười tên Kim Y Vệ.

“Không sai biệt lắm, bỏn họ đã chuyển hướng!” Kim Y Vệ tiểu đội trưởng thấp giọng nói: “Chuẩn bị động thủ!”

“Vâng. Đội trưởng.” hai mắt bọn Kim Y Vệ đều sáng rực, trong tay trực tiếp nắm năm mũi tên, một lần bắn năm mụi tên đối với Kim Y Vệ mà nói, mặc dù độ chính xác có chút ảnh hưởng nhưng chính là, hiện tại tầm nhìn hạn chế, chỉ cần nhắm hướng mà bắn tới.

“Các ngươi thật là lãng phí.” Tên đội trưởng chỉ sử dụng có một mũi tên.

“Tên nào trúng một mũi tên của đội trưởng, hắn nhất định chết chắc.”

Đội trưởng lạnh nhạt cười. thật ra tình báo của Ác Ma thành bảo có chút sai lầm. Nguyệt Lượng Hồ thành bảo có Hắc Y Vệ cùng Kim Y Vệ. Hắc Y Vệ lợi hại hơn bọn họ là thượng vị thần, điểm đó thì đúng, nhưng mà về Kim Y Vệ .... không phải tất cả đều là trung vị thần.

Chính xác mà nói thì, đa số là trung vị thần, cực ít là thưởng vị thần, nhưng bọn họ không được trở thành Hắc Y Vệ, thì bọn họ được bố trí trở thành tiểu đội trưởng Kim Y Vệ.

Bên trong Kim Y Vệ chỉ có hai cấp bậc, một cái là Kim Y Vệ bình thường, một cái là tiểu đội trưởng. mà bình thường các tiểu đội trưởng đều nghe lệch của Hắc Y Vệ, mười tên Hắc Y Vệ quản lý tất cả các Kim Y Vệ. Mà lúc này chuẩn bị phục kích bọn Lâm Lôi là tiểu đội trưởng Kim Y Vệ đó là một thượng vị thần.

Mặc dù chỉ luyện hóa thần cách thành thần.

“Ta sẽ mở vách tường. Khi nào nghe được lệch ta, thì lập tức bắn.”

“Xuy” đột nhiên thạch bích phía trước tách ra nhanh như chớp, phía sau có mười tên Kim Y Vệ.

Chỉ bởi vì bị Hồng phấn mê vụ bao phủ, nên bọn Lâm Lôi căn bản không thấy phía cuối đường có mười tên Kim Y Vệ phục kích.

Tên tiểu đội trưởng lạnh lùng nhìn Hồng phấn mê vụ phía trước.

“Bắn” Đội trưởng thần thức truyền âm đồng thời hạ lệnh. Chỉ là bản thân hắn phải ra tay mở vách tường, nên hắn là người bắn cuối cùng.

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

Trong nháy mắt, giống như mưa rơi, chừng bốn mươi sáu mũi tên bao trùm toàn thông đạo. Bắn xong trong nháy mắt vách tường đá khép lại. Từ bên ngoài không cách nào đi vào. Vách tường đá này di động được.

Bọn LâmLôi đang cẩn thận đi tới.

Cẩn thận chăm chú nhìn phía trước, chợt hai đồng tử Lâm Lôi co rút lại, sắc mặt đại biến.

Một màn mưa tên dày đặt phá không bay tới, bắn về phía trên người bọn Lâm Lôi không thương tiếc. Mũi tên bắn tới tốc độ quá nhanh, hơn nữa khi bọn Lâm Lôi thấy được tên bắn tới thì mũi tên chỉ còn cách bọn họ mấy chục thước.

Khoảng cách mấy chục thước, bọn Lâm Lôi căn bản không kịp né tránh, Cho dù Lâm Lôi không phải là người đi đầu, nhưng cũng có hai mụi tên bắn vào người hắn. Mũi tên như tia chớp bắn vào người Lâm Lôi, nhưng trên người Lâm Lôi toàn thân mặc Mạch động khải giáp, vô số làn sóng thần lực triệt tiuêulực xuyên thấu đáng sợ của mũi tên.

Bối Bối cũng bị một mũi tên bắn vào người.

“Thương!” tiếng kim loại va chạm vang lên, mũi tên bị chấn nát bấy rơi vãi trên mặt đất.

“Quá yếu.” Bối Bối đắc ý cười.

“Đều không sao cả!” Lâm Lôi trong nháy mắt phát hiện Địch Ly Á và Bối Bối đều không việc gì. Trong lòng không khỏi thở phào.

Lâm Lôi sắc mặt đột nhiên biến đổi. Hắn phát hiện phía xa có một mũi tên đang sợ đang bay đến

“Còn có một mũi tên!”

Chỉ một mũi tên duy nhất.

Sở dĩ mũi tên này đáng sợ như vậy, vì nó do tiểu đội trưởng Kim Y Vệ bắn ra. Mũi tên lấp loé màu đen lạng lùng đáng sợ, trong nháy mắt xé rách không gian, trên không gian lưu lại từng làn rợn sóng. Căn bản không để cho Lâm Lôi có một phản ứng nhỏ nào, bắn thẳng vào ngực Lâm Lôi.

"Phốc!"

Lực xuyên thấu của mũi tên thật đáng sợ, cho dù vô số làn sóng thần lực điên cuồng ngăn chặn từng đợt xuyên thấu, đầu mũi tên khó khăn xuyên qua.

“A” Lâm Lôi cả người vô lực nửa quỳ trên mặt đất

Bối Bối bên cạnh còn đang đắc ý thì sắc mặt biến đổi: “Lão đại!” , Địch Ly Á vừa mới thở phào thì toàn thân cũng chấn động.

“Hừ, rốt cục cũng đã chết sao?” Ở đội ngũ phía sau tên đầu trọc bóng lưỡng Khắc Lãng Phỗ Đốn vẫn luôn chú ý đến Lâm Lôi, khi hắn thấy Lâm Lôi quị trên mặt đất, trên mặt không khỏi hiện lên nét vui mừng: “Ta không có giết ngươi. Là do người khác giết ngươi. Ha ha”

Trong lòng hắn cực kỳ đắc ý.

Mũi tên không thì cũng không đáng sợ, nhưng đáng sợ chính là trên mũi tên có ẩn chứa kịch độc.

Một dòng khí lưu nhanh chóng di chuyển lên não lâm Lôi, hung hăng xuyên thấu linh hồn của Lâm Lôi.

"Bồng!"

Nó hung hăng tấn công tấm màng màu bạc bảo vệ linh hồn lâm Lôi, tấm màng chính là linh hồn phòng ngự chủ thần khí, ngoại trừ tấn công linh hồn, tất cả nơi khác đều không sao. Dòng khí lưu màu xám mỗi lần tấn công, thì năng lượng biến mất hơn phân nửa.

Dòng khí lưu màu xám như có linh tính, biết tấm màng bảo vệ màu bạc có vẻ không ổn, nó cũng tản ra hoá thành các quang điểm màu xám, bao trùm cả màng bảo vệ trong suốt màu bạc

“Đây là cái gì?” Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ. Hắn cảm thấy quang điểm màu xám như có linh tính!

“Xoát!”

Trong nháy mắt, quang điểm màu xám dường như phát hiện điểm yếu, lập tức tập trung điên cuồng tấn công vào, mất hơn phân nửa năng lượng thì phá tan được khoát khẩu. Tiến vào trong biển linh hồn của Lâm Lôi.

Lúc này đây.

Phần lớn quang điểm màu xám, chia ra nhỏ ra làm ba cổ khí lưu màu xám, chia ra tấn công thần cách cùng, hai đại thần phân thân.

“Đồng thời tấn công tất cả linh hồn.” Lâm Lôi chấn động.

Mặc dù giật mình. Lâm Lôi khống chế biển linh hồn tập trung tinh thần lực hình thành mạch động phòng ngự. Phần lớn tinh thần lực cùng quang điểm màu xám va chạm nhau, chỉ trong chốc lát tất cả các quang điểm màu xám biến mất hầu như không còn. Tinh thần lực của Lâm Lôi cũng tiêu hao hơn phân nửa.

“Thật sự là đáng sợ.”

Lâm Lôi lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Lão đại, lão đại!”

“Lâm Lôi, Lâm Lôi!” Địch Ly Á cùng Bối Bối chạy đến bên cạnh Lâm Lôi thấp giọng kêu lên.

Mặc dù bị Linh hồn chi độc nhập thể, nói thì dài dòng nhưng mà sự việc diễn ra trong khoảng một hai giây, Lâm Lôi lấy lại tinh thần mở mắt ra.

“Ta không việc gì!” Lôi Lôi nhìn bọn họ lộ ra nụ cười.

Địch Ly Á cùng Bối Bối lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm. Lâm Lôi trong lòng có chút lo lắng: “Chất độc này thật đáng sợ. Trách không được nhân viên phục vụ ở Tử Kinh thành bảo nói, trung vị thần dễ dàng bị giết chết. Thật là quỷ dị đáng sợ.”

Chất độc có thể giết thần, Lâm Lôi xem như mở mang thêm kiến thức.

Mặc dù không tính là một laoị bản lĩnh, nhưng cũng là một laoị bản lĩnh không yếu.

”Loại độc này, chỉ tấn công linh hồn.” Lâm Lôi hiểu được, nếu nó có năng lực tự nhận biết, thì chất độc sẽ tập trung toàn bộ lực lượng tiêu diệt một linh hồn, nhưng mà chất độc này không có năng lực nhận biết nên đồng thời tấn công cả ba linh hồn của Lâm Lôi!”

“Không chết?” tại đội ngũ phía sau, Khắc Lãng Phổ Đồn thây 1lLâm Lôi đứng lên không khỏi giật mình, trợn to mắt, vẻ mặt cực kỳ dữ tợn khó coi.

“Hừ, vượt qua lần này, ta xem những lần sau ngươi làm sao vượt qua. Chất độc công kích linh hồn, mặc dù vượt qua, nhưng linh hồn cũng tiêu hao gần hết.”

“Đi mau!” Khắc Lãng Phổ Đồn gầm lên giận dữ.

Lúc này đội ngũ ở giữa chết đi mười mấy người, trãi qua hai lần bị tập kích, trung vị thần chỉ còn lại hơn sáu mươi người. Lâm Lôi ba người ở đội ngũ phía trước.

“Lão đại không thể cứ như vậy mà đi xuống được.” Bối Bối lo lắng nói.

“Ta biết.” Lâm Lôi cũng hiểu được.

Ai biết địch nhân còn giở thủ đoạn gì nữa, nếu ở trong trạng thái bị động mà bị tấn công không ngừng thì chỉ có nước bỏ mạng.

“Xuống tầng thứ ba.” Bọn Lâm Lôi đi dọc theo cầu thang xuống phía dưới.

”Mọi người cẩn thận một chút.” Một trung vị thần mở miệng nhắc nhở, “Tầng thứ ba nguy hiểm hơn tàng thứ hai nhiều.”

Trong một căn phòng trống tầng thứ ba, mười Kim Y vệ từ trong mật đạo đi ra.

“Lần này chủ nhân thật sự đã nổi giận, ngay cả Tử Thần Khôi Lỗi cũng đem ra.” Một gã Kim Y Vệ môn đồ hưng phấn nói.

“Bất quá Tử Thần khôi lỗi có hai mươi kiện, nếu tiểu đội của chúng ta được phân cho một kiện, thật là tốt.”

Tiểu đội trưởng Kim Y Vệ cười lạnh nói: “Ngã Nguy, phân cho chúng ta một kiện Tử Thần Khôi Lõi. Ngươi có thể khống chế sao. Ta không cần.!” Kim Y Vệ tiểu đội trưởng dù sao cũng là cường giả thượng vị thần. Tử Thần Khôi Lỗi mặc dù lợi hại, nhưng cũng chỉ tương đương với hắn thôi.

Tầng thứ ba rộng lớn hơn, trong thành bố trí càng thêm rắc rồi, thậm chí đi một lúc sẽ không còn biết đường, chỉ có thể nhắm mắt đi đại.

“Không thể cứ như vậy mà đi xuống!” Lâm Lôi nhẹ nhàng đi tới, phía trước vẫn là dày đặc hồng phấn mê vụ, không ai biết phía trước có gì đang chờ đón mình.

Đột nhiên ….

“Đứng lại!” Một tiếng quát chợt vang lên.

“Các huynh đệ, cùng chạy!”

Gần như các khu vực trong toà thành truyền đến âm thanh hỗn loạn. Đội ngũ bọn Lâm Lôi lúc này có hơn sáu mươi người.

Lâm Lôi sắc mặt vui mừng.

Lâm Lôi dùng thần thức nói với cả nhóm người: “Các huynh đệ, nếu cứ như vậy đi xuống, chúng ta sẽ xong đời. Mọi người hãy cùng nhau chạy thoát, chúng ta tản ra như vậy mới không bị người của toà thành tung một mẻ lưới bắt hết.

“Các huynh đệ, mau chạy.” Lâm Lôi đột nhiên cao giọng quát.

Cơ hồ trong nháy mắt, tất cả các trung vị thần phản ứng đồng loạt, nhắm hướng các phòng bên cạnh chạy trốn, hoặc nhắm hướng mê vụ phía xa chạy nhanh, hoặc là nhắm hướng loạn đạo bên cạnh .....

Nháy mắt

Hơn sáu mươi vị thần cấp toàn bộ biến mất.

Khắc Lãng Phổ Đồn cùng ba tên Ác ma trợn tròn mắt.

“Ta, chúng ta phải đuổi theo tên nào?” Khắc Lãng Phổ Đồn nhìn về phía hai tên Ác Ma bên cạnh.

"Truy cái rắm!" Một vị ác ma thấp giọng mắng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 22: Tử Thần Khôi Lỗi

Hơn sáu mươi người chạy trốn thoát.

Bọn họ là Ác Ma ở phía trên cao, như thế nào lại đi đuổi bắt mấy tên trung vị thần?

Kim phát ác ma dùng thần thức truyền âm nói: “Bây giờ bọn tham gia khảo hạch Ác Ma phía trước bọn ta đã bỏ chạy hết, chúng ta đi tìm bọn Hắc Y Vệ!” lập tức hai người nhắm phía trước chạy đi, Khắc Lãng Phổ Đồn trong lòng ngập vẻ không cam, nhưng cũng vội đuổi theo.

“Lâm Lôi. Hy vọng ngươi đừng để ta thấy ngươi, lúc đó ta tuyệt đối sẽ không giống như lúc này đây.”

Khắc Lãng Phổ Đồn hối hận, tại sao không sớm giết chết Lâm Lôi đi.

Thật ra không phải Khắc Lãng Phổ Đồn nương tay. Mà căn bản là lúc đó hắn không thể ra tay giết Lâm Lôi.

Lúc đó vì để chia một ngàn người tham gia Ác Ma khảo thí thành mười đội, lúc đó nếu Khắc Lãng Phổ Đốn muốn giết Lâm Lôi thì các Ác Ma môn cũng sẽ không cho, dù sao không có lý do gì mà giết chết Lâm Lôi. Thì phỏng chừng 1000 người tham gia khảo hạch cũng sẽ bỏ chạy tán loạn.

Nguyệt Lượng Hồ thành nội hoàn toàn hỗn loạn.

Một chỗ loạn, loạn khắp nơi!.

Mười người một nhóm điên cuồng chạy trốn, mấy trăm người phân tán ra các khu vực tầng thứ ba.

Vốn ẩn ấp trong các chỗ bí mật bọn Kim Y Vệ rất ngạc nhiên phát hiện ra, có mấy người đang vọt tới, mặc dù bọn chúng ẩn mình rất kín, nhưng mấy trăm người chạy loạn tự nhiên có mấy người chạy vào nơi chúng ẩn nấp.

Các cuộc chiến trong nháy mắt bắt đầu!

“Oành! Oành!” Năng lượng va chạm nổ mạnh, tiếng hét phẩn nộ, tiếng chém giết không ngừng vang trên khắp nơi trong toà thành.

Trong một căn phòng kín đáo.

Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Ly Á ba người nấp trong đó.

“Bên ngoài thật náo loạn.” Bối Bối trên mặt tràn đầy nét cười. Nhìn về phía Lâm Lôi: “Lão đại, chúng ta núp trong này, bọn Kim Y Vệ nếu bị giết sạch. Chúng ta như vậy sẽ không có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn sao?”

“Đừng nóng vội!”

Lâm Lôi nhíu mày nói: “Kim Y Vệ nhân số cũng không ít, hơn nữa bọn chúng là người của thành bảo, sợ rằng bọn chúng mạnh hơn chúng ta một chút.”

Lâm Lôi nhớ rất rõ một tiễn vừa rồi.

Mình có Mạch Động Khải Giáp kết hợp từ hai đại huyền ảo lĩnh ngộ mới sáng tạo ra. Lực lượng phòng ngự so với các trung vị thần bình thường mạnh hơn gấp 10 lần. Phòng ngự biến thái như thế mà còn bị bắn thủng. Lâm Lôi tin rằng người băn ra một tên đó nhất định là một thượng vị thần.

“Bọn Hắc Y Vệ hộ vệ cực mạnh của thành bảo sẽ không đánh lén ngay từ đầu, dám chắc là do bọn Kim Y Vệ làm.” Lâm Lôi hiểu rằng việc đánh lén như trên thì bọn Hắc Y Vệ sẽ không làm.

Lâm Lôi không khỏi cảm khái than một tiếng: “Địch Ly Á, Bối Bối hai người phải cẩn thận với bọn Kim Y Vệ, trong bọn Kim Y Vệ này không phải đều là trung vị thần hết đâu.”Lâm Lôi lập tức đem suy nghĩ của mình nói ra cho bọn họ nghe. Dặn dò bọn họ phải hết sức cẩn thận,

Nếu đối với bọn Kim Y Vệ mà tỏ ra khinh thường thì chỉ có nước xong đời.

“Giết trung vị thần Kim Y Vệ, cùng giết Thượng vị thần Kim Y Vệ thì cũng giống nhau là lấy Nguyệt lượng chỉ hoàn.” Bối Bối nhếch mép nói: “Hy vọng vận khí tốt.”

Bọn ba người Lâm Lôi mặc dù nói chuyện, nhưng dùng thần chi lĩnh vực cách ly, không để âm thanh lọt ra ngoài.

“Bồng” Vách tường đột nhiên chấn động.

“Bên ngoài đang có người đánh nhau!” Lâm Lôi, Địch Ly Á và Bối Bối trong nháy mắt đứng lên. Di chuyển nhanh như chớp đến bên vách tường,nếu cò người ở ngoài tiến vào thì bọn họ có thể liên thủ bất ngờ đánh lén giết chết địch nhân.

“Bồng!” Lại một lần nữa.

Cánh cửa gỗ mặc dù rất chắc chắn, nhưng lúc này cũng phải vỡ nát ra từng mảnh vụn, một bóng người vô lực từ bên ngoài bay vào rơi xuống nằm trên mặt đất.

Bọn Lâm Lôi ba người không hề nhúc nhích.

“Đó là một người chết!” Lâm Lôi lập tức nhận ra, thi thể nọ đầu bị đánh vỡ nát, một viên thần cách lăn trên mặt đất.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người nín thở.

“Hô”

Một đạo nhân ảnh trong nháy mắt tiến vào.

“Sát” Lâm Lôi ba người liền hành động.

Địch Ly Á trong nháy mắt triển khai “Phong Chi Không gian” huyền ảo, bóng người trong nháy mắt bị trói buộc, tốc độ giảm đi, Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay Lâm Lôi không chút lưu tình trực tiếp phách lên trên người bóng người mới vào. Một kích mạnh nhất.

Hư vô kiếm ba!

“Hỗn đản chêt đi.” Bối Bối cười lớn, một cước đá vào đầu người nọ.

“Bồng!” Bóng người nọ bị văng mạnh vào vách tường, rồi sau đó rơi mạnh trên mặt đất. Vách tường có gia trì ma pháp nên không hư hao chút nào.

Toà thành này có gia trì thêm ma pháp phòng ngư, bất quá không phải vách tường nào cũng được gia trì, bình thường những trọng tường cùng với nhà giam thì mới được gia trì, hoặc là trước cửa có bố trí thêm trận pháp.

“Ân?” Ba người Lâm Lôi sắc mặt đại biến. “Chưa chết?”

Bóng người kia đột nhiên đứng lên.

Chỉ là cái đầu của hắn bị Bối Bối đá một cước cực mạnh làm cho biến dạng, cơ nhục trên mặt vỡ ra, lộ ra bên trong một cái xương sọ bằng kim chúc, hai mắt của kim chúc đầu lâu là hai viên bảo thạch màu đỏ. Hắn quỉ dị nhìn chầm chầm bọn Lâm Lôi, phát ra tiếng cười: “Ba trung vị thần? Không sai!”

Trên mặt kim chúc đầu lâu thần lực lưu động, trong nháy mắt khuôn mặt đã được khôi phục.

“Không phải là người, cũng không có linh hồn!” Lâm Lôi trong lòng chấn động “Hư Vô Kiếm Ba” của mình chính là công kích vào linh hồn.

Lâm Lôi cảm ứng được, người này bên ngoài được bao phủ bởi cơ nhục, còn bên trong thì được cấu tạo bằng kim chúc, kim chúc quái vật này không có linh hồn khí tức.

“Đây là cái gì?” Lâm Lôi, Địch Ly Á và Bối Bối nghi hoặc nhìn nhau.

Cho dù là Kim Chúc Tánh Mạng, cũng có linh hồn, bất kể là loại Tánh mạng gì, linh hồn là tối căn bản. quái vật trước mắt không có linh hồn. Tuyệt đối không phải là tánh mạng, nhưng quái vật này lại có ý thức, lại còn có thể nói chuyện.

“Một phân thân biến dị?” Bọn Lâm Lôi thử đoán.

“Lão đại, quái vật này thân thể rất cứng, ta vừa rồi tung một cước toàn lực, cũng không thể làm đầu hắn vỡ tung được. Quái sự a.” Bối Bối cảm thấy khó hiểu. Bối Bối tự biết lực lượng của mình đáng sợ như thế nào. Nếu mà luận về lực lượng thì ngay cả Lâm Lôi cũng không bằng hắn.

Đây chính là Phệ Thần thử đã nuốt được thần cách, nên có một số năng lực đặc thù.

“Gặp phải ta, các ngươi chết chắc rồi.” Hai mắt quái vật phát ra hồng quang nhìn chằm chằm vào bọn Lâm Lôi ba người.

“Bồng”

Bối Bối vọt tới.

Bối Bối cùng quái vật này đánh nhau trông thật quái dị, giống như hai tên điên. Dùng tay chân đập mạnh vào đối phương, điên cuồng đánh nhau. Da thịt của quái vật hoàn toàn nát bét, máu tươi vung vãi, lộ ra thân thể bằng kim chúc.

Kim chúc thân thể này cực kỳ cứng rắn.

“Như thế nào lại có thể như vậy?” Quái vật nọ chấn động.

“Mụ địa(mẹ nó), ta muốn xem, thân thể của ta và ngươi ai cứng hơn!” Bối Bối quát lớn. Bối Bối đối với thân thể vô cùng tự tin, trong lòng thầm nghĩ: “Luyện hoá thần cách xong, ngay cả quái vật này cũng đánh không lại, thì còn gì là Phệ thần thử nữa.”

“Lão đại, tên này tuyệt đối không phải là chân thân, chân thân hắn đang ở bên ngoài.” Bối Bối thần thức truyền âm nói.

“Xoạt” Lâm Lôi lập tức phi thân ra ngoài.

Quả nhiên. Bên cạnh hành lang có một tên Kim Y Vệ đang giật mình luống cuống, trên mắt lộ ra vẻ kinh hãi. Hắn không phải kinh hãi vì thấy Lâm Lôi xuất hiện, mà hắn kinh hãi vì Bối Bối:”Dĩ nhiên, dĩ nhiên cò người thân thể, có thề cùng với Tử Thần Khôi Lỗi lấy cứng chọi cứng. Hắn khó có thể tin được.

Tử thần khôi lỗi!

Trên thực tế đó là một loại hình người binh khí, coi như là một loại thần khí, một loại thần khí đặc thù.

Bên trong Nguyệt Lượng Hồ thành bảo có hai mươi kiện Tử Thần Khôi Lỗi, đều là cấp bậc cao nhất, đạt tới thần khí hình người cấp bậc thượng vị thần khí,

Tử thần khôi lỗi năng lượng hạch tâm trong cơ thể là Thần tinh.

Muốn sử dụng Tử thần khôi lỗi, thì chỉ cần lấy máu nhận chủ, thì có thể sử dụng Tử thần khôi lỗi để tấn công người khác. Mặc dù Tử thần khôi lỗi cứng rắn cực kỳ, nhưng nó cũng có một khuyết điểm là nó không có linh hồn, nên không cách nào sử dụng linh hồn công kích.

“Kệ ngươi là ai.” Tên Kim Y Vệ lạnh lùng cười.

Tử thần khôi lỗi đang đánh nhau kịch liệt với Bối Bối đột nhiên lấy ra một thanh chiến đao. Trên thanh chiến đao có bôi độc dịch. Giống với chất độc bôi lên trên đầu mụi tên lúc trước. Chất độc này sau khi nhập vào cơ thể lập tức công kích vào linh hồn. Cho nên chiến đao chỉ có thể công kích một lần, lần sau thì chất độc sẽ không còn.

Tên Kim Y Vệ không nỡ sử dụng, nhưng lúc này không thể không sử dụng đến.

“Dụng đao?” Bối Bối trừng mắt. “Ta sẽ không cùng ngươi lãng phí thời gian.” Trong tay Bối Bối cũng xuất hiện một thanh truỷ thủ, thanh truỷ thủ màu đen này là do Bối Lỗ Đăc gia gia cho. Để cho Bối bối chiến đấu cùng Tử thần khôi lỗi. Bên ngoài Lâm Lôi cùng tên Kim Y Vệ cũng bắt đầu đánh nhau.

Kim Y Vệ cùng Lâm Lôi giao thủ trong chốc lát, Tên Kim Y Vệ trong nháy mắt hoá thành hai người.

“Thần phân thân?” Lâm Lôi trong lòng không khỏi lấy làm kinh hãi.

Cho dù như thế. Lâm Lôi vẫn như lúc đầu Hắc Ngọc trọng kiếm toàn lực bổ ra.

“Keng” tiếng vũ khí va chạm nhau.

Hư vô kiếm ba bay ra từ Hắc ngọc trọng kiếm bắn về phía phân thân của tên Kim Y Vệ. Thần phân thân còn lại của tên Kim Y Vệ một kiếm đâm nhanh về phía Lâm lôi, nhưng ngay lúc đó đột nhiên tốc độ của hắn giảm xuống.

“Phong chi trói buộc?” Trong nháy mắt tên Kim Y Vệ hiểu được.

Cách Lâm Lôi phía sau không xa Địch Ly Á đang cầm ma pháp trượng niệm chú ngữ, chỉ thấy một đạo lưu quang bắn ra, trong nháy mắt đâm mạnh vào trong ngực tên Kim Y Vệ, trực tiếp xuyên thấu qua ngực tên Kim Y Vệ.

Thần phân thân của tên Kim Y Vệ không không khỏi run rên.

“Bất hảo!” Sắc mặt Kim Y Vệ đại biến, giật mình nhìn về phía Lâm Lôi. Thần phân thân của hắn vừa rồi bị giết chết bởi chiêu Hư Vô Kiếm Ba của Lâm Lôi. Hắn cảm nhận được uy lực đáng sợ của chiêu kiế, “Như thể kinh người linh hồn công kích, tuyệt đối là dung hợp pháp tắv huyền ảo!”

Pháp tắc huyền ảo dung hợp!

Chuyên công kích linh hồn.

“Chạy” Kim Y Vệ trong nháy mắt quyết định, vội vàng đào tẩu

“Muốn chạy trốn?” Lâm Lôi trong nháy mắt gia tăng tốc độ.

“A!” tên Kim Y Vệ đau khổ phát hiện tốc độ của hắn so với bình thường chỉ còn có phân nửa. Bởi vì toàn thân hắn bị trói buộc lại. “Mụ đàn bà ghê tởm.” thân thể hắn bị trói buộc, đúng là kiệt tác của Địch Ly Á. Hắn cũng hiệu được …

Căn bản hắn đánh cũng không lại Lâm Lôi.

“A!” Đối mặt với một kiếm tấn công của Lâm Lôi. Tên Kim Y Vệ bi phẫn, tuyệt vọng phản kháng.

"Phốc!"

Lúc sinh tử giao chiến, Bản thân phải sử dụng chiêu mạnh nhất. Hư vô kiếm ba đánh ra, tên Kim Y Vệ không cam lòng ngã xuống. Lâm Lôi liền thu hai phân thân của tên Kim Y Vệ vào không gian giới chỉ.

“Địch Ly Á cám ơn nàng!” Lâm Lôi đi tới nói.

“Đáng tiếc ta không biết Linh hồn công kích.” Địch Ly Á cười nói.

Nếu chuẩn bị tham gia Ác Ma khảo hạch. Đượng nhiên mọi người đều muốn thực lực của mình được đề cao, cho nên lâm Lôi đưa một kiện thần khí “Ca Đặc tư trường mâu” cho Địch LY Á luyện hoá, để nàng đề cao thực lực.

Phong cảnh giới “Khoái” phối hợp với trường mâu. Phối hợp với “Không Chi Không Gian thúc Phược” trường mâu của Địch Ly Á bắn ra uy lực tăng lên rất mạnh.

“Sao lại dừng lại” Trong phòng truyền ra âm thanh bất mãn của Bối Bối.

Lâm Lôi cùng Địch Ly Á nhìn nhau cười.

“Sao lại không ngừng?” Chủ nhân của Tử Thần Khôi Lỗi đã chết. Tự nhiên Tử Thần Khôi Lỗi cũng ngưng hoạt động

Lâm Lôi, Địch Ly Á bước vào trong phòng.

Tử thần khôi lỗi ngã ở góc tường vẫn không nhúc nhích, Bối Bối thấy Lâm Lôi hai người đi lại liền nói: “Lão đại kim chúc quái vật nằm im không nhúc nhích. Bổn tôn của hắn đã bị huynh giết chết?”

"Ân”

Lâm lôigật đầu.

“Đây là cái gì?” Địch Ly Á nghi hoặc nhìn Tử thần khôi lỗi. Bọn ba người Lâm Lôi cho đến bây giờ chưa bao giờ thấy qua Tử Thần Khôi lỗi.

Tử thần khôi lỗi, chính là binh khí hình người cực kỳ trân quí, trân quí hơn so với thượng vị thần khí bình thường. Giá của một kiện Tử thần khôi lỗi lớn hơn nhiều so với một quả thượng vị thần cách, chính vì vậy cả Nguyệt Lượng Hồ thành bảo chỉ có 20 kiện.

“Trước hết hãy thu quái vật này lại.” Lâm Lôi nói, “Chờ chúng ta ra khỏi nơi này, sau đó điều tra xem quái vật kim chúc này là cái gì?”

Bọn Lâm Lôi cũng không biết. Thật ra chỉ cần lấy máu nhận chủ liền có thể điều khiển được Tử Thần Khôi Lỗi.

Bối Bồi liền đảo tay. Thu quái vật kim chúc vào không gian giới chỉ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 23: Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn

Trong Nguyệt Lượng Hồ thành bảo tiếng chém giết vang lên khắp mọi nơi.

Bên trong căn phòng.

“Bây giờ chúng ta mới có một chiếc Nguyệt Lượng chỉ Hoàn, còn thiếu hai chiếc nữa.” Địch Ly Á nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối hai người, Bối Bối nhướng mày một cái nói: “Còn thiếu hai chiếc sao? Đi, chúng ta đi ra ngoài, tìm giết hai tên Kim Y Vệ là được.”

“Đừng nóng vội!”

Lâm Lôi lấy chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn ra, đầu tiên là phải lấy máu nhận chủ, lây từ trong Nguyệt lượng chỉ hoàn ra rất nhiều vật phẩm. “Tên Kim Y Vệ này cũng có rất nhiêu tài sản, tài sản ước chừng 100 vạn mặc thạch, ân, còn có không ít khoả tử tinh, thật quá tốt.”

Lâm Lôi lúc trước vì ngăn chặn Linh hồn chi độc và liên tục thi triển Hư Vô Kiếm Ba nên tinh thần lực tiêu hao gần hết.

Lâm Lôi lấy một viên tử tinh đưa vào trong Bàn Long giới chỉ, luyện hoá hết viên tử tinh, tinh thần lực hấp thu linh hồn tinh hoa .... Bên trong Linh Hồn hải dương của Lâm Lôi dược khôi phục hoàn toàn, phần lớn linh hồn tinh hoa được linh hồn lLâm Lôi hấp thu.

“Lão đại thật thông minh, trước tiên là lấy bảo bối ở bên trong ra.” Bối Bối nói, Địch Ly Á bên cạnh cũng cười.

Ác Ma khảo hạch lần này chỉ cần lấy được Nguệt Lượng chỉ Hoàn là thành công, còn phần tài sản bên trong thì mình có thể cất giữ.

“Chúng ta sẽ đi ra ngoài, bất quá mọi người phải thật cẩn thận.” Lâm Lôi dặn dò nói.

Lâm Lôi đi ra phía ngoài trước, vừa ra khỏi cửa.

“Ân?” Lâm Lôi sắc mặt đại biến, ngay lúc đó một cây trường thương như độc xà, như tia chớp nhắm Lâm Lôi tập kích. Làm cho Lâm Lôi không kịp phản ứng.

“Bồng!” Lâm Lôi cả người bị cây trường thương đánh trúng bay lên, tai không trung Lâm Lôi như tia chớp bay xuống mặt đất. Lâm Lôi nhìn về hướng mình vừa mới bị tập kích, đó la một tên Kim Y Vệ cầm một cây trường thương màu bạc, tên Kim Y Vệ này cũng chấn động.

“Phòng ngự thật lợi hại.”Hắn không nghĩ tới, Lâm Lôi trúng một thương của hắn, ngay cả quần áo bên ngoài cũng không rách một chút nào.

Bối Bối và Địch Lỵ Á đi ra ngoài sau đó, cả hai cũng chấn động.

“Ba trung vị thần?” Sắc mặt tên Kim Y Vệ đại biến, “Chạy!” Hắn biết rất rõ thực lực của mình, một chọi hai có lẽ có chút hy vọng, nhưng một chọi ba thì hắn xong đời là cái chắc. Hắn căn bản không biết đồng bọn của hắn chính là bị Lâm Lôi giết chết.

Thân hình tên Kim Y Vệ thoáng một cái đã ra tới ngoài một trăm thước, tốc độ chạy trốn nhanh như vậy, ngay cả Địch ly Á cũng không kịp giữ hắn.

“U uuuuuuuuu” Bối Bối phát ra một âm thanh chói tai.

Đột nhiên phía sau Bối Bối xuất hiện hiện một hư ảnh Phệ Thần Thử, hư ảnh này chỉ cao có năm sáu thước, cùng độ cao của hành lang là tương đương.

“A” Tên Kim Y Vệ phát hiện mình không thể động đây.

“Sao lại có thể như vậy?” Hai con mắt tên Kim Y Vệ hiện lên vẻ hoảng sợ.

Bối Bối mở miệng ra.

Một lực lượng quỉ dị bao quanh tên Kim Y Vệ, hắn khó có thể tin, hoảng sợ nhìn Bối Bối, hắn cảm giác được linh hồn mình chao đảo, thần cách rung động.: “Không …” Cho tới bây giờ hắn không nghe ai nói qua, không cần chiên 1đấu mà có thể trực tiếp thôn phệ được thần cách.

Hai viên thần cách từ trong người Kim Y Vệ bay ra, bay thẳng vào trong miệng của Bối Bối.

“Ực Ực”

Bối Bối liền nuốt hai viên thần cách vào trong bụng. Hừ lạnh nói: “Dám đánh lén, muốn chết.” Bối Bối thân hình loé lên tiến lại thu thi thể vào trong không gian giới chỉ. Giới chỉ của Kim Y Vệ cũng chính là Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.

“Lão đại lại có thêm một chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.”Bối Bối mỉm cười nhìn Lâm Lôi.

“Bối Bối, Thiên phú Phệ Thần Thử sau này đừng sử dụng bừa bãi.” Lâm Lôi nói: “Trong toà thành nguy hiểm khắp mọi nơi. Nên cản thận”

Lâm Lôi biết để thi triển thiên phú thần thông, linh hồn lực tiêu hao rất lớn.

“Không có việc gì, đệ không biết linh hồn công kích, cũng không biết linh hồn phòng ngự. Tinh thần lực có tiêu hao một chút, cũng không có khác biệt nhau.” Bối Bối chững chạc nói, Lâm Lôi không khỏi lắc đầu chỉ đành cười trừ.

Lâm Lôi ba người tại Nguyệt Lượng Hồ thành bảo ung dung dạo một lượt, không phát hiện lấy một bóng người. mà phía dưới tầng thứ tư văng vẳng truyền đến tiếng chém giết.

“Tầng thứ ba, hoàn toàn sạch sẽ!” Bối Bối thấp giọng mắng: “Trên mặt đât chỉ còn lại vài vết máu và thịt vụn, còn thần khí, thần cách, Nguyệt lượng Chỉ Hoàn, xác chết, đều không còn, không còn sót một cái, toàn bộ đều bị người ta lấy hết.”

Lâm Lôi cùng Địch Ly Á nghe Bối Bối nói vậy cũng không khỏi bật cười.

“Lâm Lôi, tầng thứ ba xem ra không còn gì, chúng ta đành phải xuống tầng thứ tư?” Địch Ly Á nhìn về phía Lâm Lôi.

“Ân” Không còn cách nào khác.

Bọn mình mới chỉ có hai chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, còn thiếu một chiếc nữa.

Những viên đá thật u ám, bọn Lâm Lôi cẩn thận từng bước đi xuống, cẩn thận đề phòng. Tầng thứ tư diện tích còn lớn hơn nữa, bọn Lâm Lôi chọn một cai hành lang rộng rãi, cẩn thận đi tới.

“Oành!”

“Hát” thanh âm vang lên, thật hỗn loạn, phỏng chừng có rất nhiều người đang chém giết.

Bọn Lâm Lôi ba người nhìn nhau, âm thầm tiến lại gần.

“Hô!” Đột nhiên có ba thân ảnh từ trong phòng vọt ra, ba người này vô cùng cẩn thận, khi nhìn thấy bọn Lâm Lôi cũng không có động thủ, một người trong đó mở miệng nói: “Nga, là ba người các ngươi, hy vọng các ngươi may mắn.”

Ba người không hề nói thừa, lập tức rời đi.

“Bọn họ đi cùng chúng ta tới.” Bọn Lâm Lôi cũng biết những người kia, tham gia Ác Ma khảo hạch, tổng cộng có một ngàn thần cấp cường giả, trí nhớ tự nhiên cực tốt, lúc từ trong Kim Chúc Tính Mạng đi ra chỏ cần đảo mắt qua, mọi người đều nhớ kĩ hình dáng của người khác.

“Bồng” Một cái thi thể từ trong phòng bay ra, đập mạnh lên vách tường, rồi rơi xuống mặt đất.

“Đó là người tham gia Ác Ma khảo hạch!” Bọn Lâm lôi liếc mắt một cái đã nhận ra, “Vậy … trong phòng dám chắc là Kim Y Vệ.” Ba người không dám chần chờ, lập tức chạy trốn. Nhưng không cho bọn Lâm Lôi có cơ hội chạy trốn, trong phòng phóng ra một người, một Kim phát thanh niên. Hắn thu lấy cái thi thể trên mặt đất”Hừ.” Kim phát thanh niên rất vừa lòng.

Hắn cũng liền phát hiện bọn Lâm Lôi ba người.

“Hắn cũng là người tham gia khảo hạch” Bọn Lâm Lôi cũng giật mình, một ý nghĩ chợt hiện ra trong lòng.

“Chẳng lẽ vì Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn. Mà có thể giết người?” L6m Lôi không khỏi nhớ lại, Ngân phát lão giả của Ác Ma thành bảo từng nói, bọn họ hãy cẩn thận, không chết do người của Nguyệt Lượng hồ thành bảo mà chết trong tay bạn đồng hành.

“Quả nhiên là như vậy ..” Trong lòng bọn Lâm Lôi phát lạnh.

Kim phát thanh niên thấy bọn Lâm Lôi liền liếc mắt một cái, không lãng phí thời gian liền lập tức quay người bỏ đi theo hướng khác.

“Xem ra chúng ta cần phải cẩn thận.” Bọn Lâm Lôi ba người tiếp tục đi tới. trải qua chuyện vừa rồi, bọn họ đối với những người tham gia Ác Ma khảo hạch cũng không có lơ là cảnh giác. Nói không chừng những người khác vì muốn lấy Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn của bọn họ, sẽ ra tay giết chết bọn họ.

Bọn Lâm Lôi trong một hành lang hẹp, phát hiện ra bốn người, đó là những người quen. Tại trong kim Chúc Tính Mạng phía sau, Lâm Lôi ngồi ở phía sau bốn nam tử phía trước.

“Chào, Lâm Lôi là các ngươi?” Cầm đầu là đại hán ngốc cười nói với Lâm Lôi.

“Phí Đế Tư, là các ngươi a” Lâm Lôi trên mặt cũng lộ ra nét cười, bất quá trong lòng ba người Lâm Lôi cũng không có buông lỏng cảnh giác.

Dù sao vừa rồi bọn Lâm Lôi cũng đã chứng cảnh, người của mình giết người của mình.

Trên thực tế cũng không thể tính là người của mình, chỉ là cùng nhau tham gia Ác Ma khảo hạch, bọn họ thật ra không có bất kỳ sự quan hệ tốt nào cả.

Phí Đế Tư cùng ba người kia mỉm cười đi tới, Phí Đế Tư mở miệng nói: “Sao? Các ngươi thế nào? Đã có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn chưa?”

Nhắc đến Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, trong lòng Lâm Lôi lập tức cảnh giác, đồng thời dùng thần thức truyền âm dặn dò Bối Bối và Địch Ly Á “Cẩn thận một chút, bốn người kia mặt dù vui vẻ với chúng ta, nhưng không chừng có thể chủ động tập kích chúng ta.”

“Biết rồi lão đại, ta còn hy vọng bọn chúng động thủ nữa là.” Bối Bối truyền âm nói.

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

“Nga, có bao nhiêu Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn rồi? Chúng ta nếu có đủ Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn thì đã sớm rời khỏi nơi này. Về chỗ Kim Chúc Tính Mạng rồi.” Lâm Lôi cười nói.

Nghe vậy bốn người Phí Đế Tư trong lòng đều nghỉ.

Lâm Lôi nói như vậy. tất nhiên là bọn Lâm Lôi mặc dù chưa có đủ Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, nhưng có thể hắn đã được một chiếc hoặc là hai chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.

“Ân. Chúng ta cũng không có. Hy vọng các ngươi may mắn, chúng ta bốn người đi trước đây.” Phí Đế Tư cười nói.

Lâm Lôi hữu hảo gật đầu.

Phí Đế Tư mặc dù nói rời đi, nhưng mà lại đi về phía bọn Lâm Lôi. , nhìn bọn người Phí Đế Yư đi ngang qua bên cạnh bọn Lâm Lôi. Ba người bọn Lâm Lôi đều trong tư thế sẵn sàng, chuẩn bị một đòn chí mạng.

“Hô!”

Bốn người Phí Đế Tư đột nhiên ra tay tập kích, nếu bình thường với khoảng cách giữa hai bên, bõn Lâm Lôi sẽ không kịp phản ứng. Thế nhưng bọn Lâm Lôi đã có chuẩn bị sẳn, giống như đồng thời hai bên cùng ra tay tập kích đối phương.

“Ha ha” Bối Bối tiếng cười hưng phấn điên cuồng của Bối Bối vang lên.

“Hừ!” Hắc Ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi nhanh như chớp bổ tới.

Hai người liên thủ đối phó với Lâm Lôi, một người đối phó với Bối Bối, một người đối phó với Địch Ly Á.

Tất nhiên là bọn Phí Đê Tư bốn người, biết Lâm Lôi là người mạnh nhất trong ba người còn lại. Nên mới có sự xắp xếp như vậy để đối phó với bọn Lâm Lôi.

“Bồng!” Nhanh như chớp mọi người giao thủ chạm vào nhau, Phí Đế Tư nhìn thấy hai người bên mình lảo đảo cả người rồi ngả xuống.

Một người bị chiêu Hư Vô Kiếm Ba của Lâm Lôi giết chết, một người bị truỷ thủ của Bối Bối đậm thẳng vào đầu.

Toàn thân Lâm Lôi bao phủ thổ hoàng sắc, một bao của đối phương chém thẳng vào trên đầu của Lâm Lôi, nhưng có Mạch Động Khải Giáp phòng ngự, nên Lâm Lôi không có chút thương tích nào. Nhưng mà Phí Đế Tư trúng chiêu Hư Vô Kiếm Ba cả người lảo đảo rồi cũng ngã xuống đất.

Về phần Địch Ly Á, tên địch nhân của nàng bị pháp tắc Phong Chi Không Gian trói buộc, đồng thời Địch Ly Á dùng tốc độ né tránh khiến hắn không thể đến gần Địch Lý Á được.

“Chạy!” Thấy tình thế không ổn, liền lập tức bỏ trốn. Đồng thời, từ thi thể đang nằm trên mặt đất của Phí Đế Tư tách ra một thần phân thân nó nhặt lấy cái không gian giới chỉ rồi đứng lên, liền quay người chạy trốn.

“Hưu!” lâm Lôi trở tay lấy ra Tử Huyết nhuyễn kiếm, một kiếm chém ra.

Thứ nguyên trảm.

Khoái mạn hai đại cảnh giới dung hợp, lúc trước khoái mạn hai đại cnảh giới chỉ dung hợp được có một thành mà thôi, trải qua quá trình 20 năm tại Ngọc Lan đại lụcvà 30 năm đại Địa ngục dung hợp, hôm nay hai đại cảnh giới cũng đã dung hợp được gần phân nửa.

Uy lực tăng lên bốn năm lần.

Một kiếm giết chết hạ vị thần quả thật dễ dàng vô cùng. Phân thân của Phí Đế Tư liền bị chém thành hai mảnh.

“Hừ, phân thân dĩ nhiên chỉ là hạ vị thần thôi.” Lâm Lôi cười lạnh.

Lâm Lôi thu thi thể của Phí Đế Tư vào trong không gian giới chỉ.

“Bối Bối, Địch Ly Á chúng ta vào trong phòng, trước tiên xem bọn họ có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn hay không.” Lâm Lôi cười nói, đồng thời ba người cũng bước vào một căn phòng bên cạnh. Đây hình như là một căn phòng chứa đồ.

Theo Lâm Lôi thấy, thì Phí Đế Tư là người cầm đầu trong bốn người, phỏng chừng Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn trong không gian giới chỉ của hắn, bất quá nếu không kiểm tra thì cũng không thể nào xác định được.

Ba người bước nhanh vào phòng, đột nhiên giật mình kinh hãi.

“Ân?” Ba người bọn Lâm Lôi phát hiện trên vách tường trong phòng lộ ra một cái đường hầm, đường hầm bí mật này, phỏng chừng có liên quan đến tâng thứ năm.

“Đường hầm bí mật?” Bọn Lâm Lôi ba người nhìn nhau.

“Không nên vội vàng đi vào.” Lâm Lôi nói, “Nếu trong không gian giới chỉ của Phí Đế Tư có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, chúng ta không cần mạo hiểm.”

Ngay lúc đó.

“Xoát”

Một đạo nhân ảnh từ trong thông đạo bay ra, Bọn Lâm Lôi ba người chấn động, Bối Bối càng kinh hô: “Thuỵ Kim Na, sao lại là ngươi?”

Thuỵ Kim Na vừa thấy bọn Lâm Lôi ba người nhất thời mừng rỡ: “Cứu mạng!” Nói xong lập tức chạy nhanh đến bên cạnh ba người, sau Thuỵ Kim Na liền xuất hiện hai đạo nhân ảnh. Vừa nhìn thấy Thuỵ Kim Na có viện thủ, mà lại còn là ba người! Nhất thời sợ hãi đến ngây người lập tức dừng lại.

“Lâm Lôi, giết bọn họ, bọn họ có một kiện Tử Thần Khôi Lỗi.” Thuỵ Kim Na liền nói.

“Tử thần khôi lỗi là cái gì?” Bối Bối nghi hoặc nhìn Thuỵ Kim Na.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 24: Hắc Y Vệ

Lúc này trong Nguyệt Lượng Hồ thành bảo đánh nhau không ngớt, cực kỳ hỗn loạn.

Trong căn phòng bí mật tầng thứ tư. Ba người bọn Lâm Lôi cùng Thuỵ Kim Na ở cùng một chỗ.

Thuỵ Kim Na thấy Lâm Lôi không đuổi theo giết hai người kia, ngược lại nàng không khỏi cảm thấy tức giận, bất đắc dĩ nói: “Các ngươi, thật là lãng phí một cơ hội khó mà có được!” Thuỵ Kim Na tưởng rằng bọn Lâm Lôi nghe thấy Tử Thần Khôi lỗi liền lập tức đuổi giết mới đúng.

Ai ngờ Lâm Lôi ba người đều không có nhúc nhích.

Chỉ một chút chần chờ, hai người kia đã chạy trốn không còn tăm hơi.

“Thuỵ Kim Na tiểu thư. Nàng nói Tử Thần khôi Lỗi vậy nó là cái gì?” Lâm Lôi cuối cùng cũng mở miệng hỏi.

Thuỵ Kim Na ngạc nhiên nhìn Lâm Lôi ba người, sau một lúc lâu mới nói: “Lâm Lôi, các ngươi ba người thật sự không biết. Hay là giả vờ không biết? Ta đang nghi ngờ các ngươi có phải đang cố tình trêu chọc ta.” Tử Thần Khôi Lỗi ở vi diện Địa Ngục vô cùng nổi danh, chỉ cần người có một chút kiến thức thì cũng đều biết.

“Vậy ngươi nói đi.” Bối Bối nói.

Thuỵ Kim Na nhìn bọn Lâm Lôi ba người vài lần, sau đó hừ nhẹ một tiếng: “Cũng không biết có thật các ngươi có biết hay không. Ân, ta nói đây, Tử Thần Khôi Lỗi, là một loại binh khí hình người tương đối đặc thù, các ngươi có thể biến nó thành thần khí trong hình thể một người.

“Tử Thần Khôi Lỗi, cùng thần khí giống nhau, do kim chúc tạo thành, nó cũng có thần lực, chỉ là thần lực của nó do “Thần Tinh” cung cấp” Thuỵ Kim Na tiếp tục nói: “Tử Thần Khôi Lỗi, cũng không có linh hồn công kích, bởi vì nó chỉ là một món binh khí. Cho nên nó cũng không sợ linh hồn công kích, hơn nửa toàn thân cực kỳ cứng rắn, bình thường rất khó đối phó.”

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người nhìn nhau.

“Thì ra, đó chính là Tử Thần Khôi Lỗi a!” Bối Bối cảm thán than một tiếng. Lâm Lôi cùng Địch Lý Á nở nụ cười.

Bọn họ rốt cục cũng biết quái vật kim chúc chém giết cùng Bối Bối chính là Tử Thần Khôi Lỗi.

Tử thần khôi lỗi thật sự là khó đối phó, bình thường thượng vị thần gặp phải Tử Thần Khôi lỗi cũng cảm thấy đau đầu. Đối phó với Tử Thần Khôi Lỗi chỉ có duy nhất một biện pháp đó là giết chết, hoặc khống chế người điều khiển Tử Thần Khôi Lỗi. Chủ nhân bị giết chết thì Tử Thần Khôi Lỗi sẽ biến thành vật vô chủ.”

“Nếu không có Bối Bối, thì Tử Thần Khôi Lỗi thật khó đối phó. Trách không được, khi bị trúng đòn công kích cực mạnh cũng không có bị tổn thương gì.” Lâm Lôi trong lòng cảm thán không thôi, không khỏi nhìn về phía Bối Bối, “Cái …Tử Thần Khôi Lỗi kia cũng chỉ có thể gặp Bối Bối mới có thể cảm thấy khó nuốt.”

Bối Bối thật biến thái.

Hai Phệ Thần Thử, trong vô số không gian cũng chỉ có hai con.

“hơn nữa theo ta thấy Tử Thần Khôi Lỗi là cấp bậc cao nhất” Thuỵ

Kim Na than thở nói: “Tử Thần Khôi Lỗi là cấp bậc cao nhất, so với thượng vị thần khí bình thường thì quí trọng hơn nhiều. Hay một viên thần cách cũng còn thua xa nó.”

“Nó giá như thế nào?” Hai mắt Bối Bối sáng ngời.

Thuỵ Kim Na liếc Bối Bối một cái, rồi lại nhìn Lâm Lôi cùng Địch Ly Á hai người. Không cam lòng thở dài nói: “Tử Thần Khôi Lỗi luyện chế khó khăn hơn nhiều so với thần khí bình thường, nên giá của nó cũng không tầm thường phải ít nhất một ức mặc thạch.”

“Một ức?”

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người trong lòng cực kỳ vui sướng.

Hiện tại xem lại thì bảo bối có giá trị nhất của ba người không phải là thần cách, mà chính là kiện Tử Thần Khôi Lỗi này.

“Cho nên ta mới bảo các ngươi đuổi theo giết hai tên vừa rồi, chúng ta bốn người liên thủ nhất định là thành công, đó là một kiện Tử Thần Khôi Lỗi a.” Thuỵ Kim Na cho đến bây giờ, thật sự cảm thấy thật không cam lòng: “Để cho hai tên đó chạy thoát, trong lòng thật sự không được thoải mái a.”

Bọn Lâm Lôi ba người nở nụ cười.

“Oanh” Đột nhiên từ trong mật đạo truyền đến một chấn động kịch liệt giống như động đất.

Lâm Lôi nhướng mày nói: “Chấn động này, là ở phía sâu trong mật đạo truyền đến, rất có thể là ở tầng năm truyền đến.”

“Đi xem sao.” Bối Bối vô cùng tò mò.

Thuỵ Kim Na cũng vậy, có chút chờ đợi: “Đi, chúng ta đi xem sao.” Mọi người cũng không có chần chừ, lập tức tiến vào mật đạo, bên trong rất âm u và chật hẹp, miễn cưỡng đủ chỗ cho hai người đi song song. So với hành lang bình thường trong thành bảo thì đúng là rất hẹp.

Bọn Lâm Lôi bốn người như nhanh như thỏ trong nháy mắt đi được khoảng một trăm thước.

“Oánh!” Những chấn động kịch liệt truyền tới. Từ hai bên vach tường truyền ra.

Hơn nữa hai bên bên vách tường đã xuất hiện những khe nứt, Hiển nhiên vách tường ở đây không được gia trì ma pháp phòng ngự.

Bối Bối lúc này đang nhìn xuyen qua khe nứt, để xem bên kia có gì.

“Lão đại, mau đến đây” Bối Bối dùng thần thức truyền ạâm nói, bọn ba người Lâm Lôi tò mò bước lại gần.

Bên kia khe nứt rốt cuộc có cái gì.

Độ rộng của khe nứt đủ để Lâm Lôi nhìn thấy sự tình đang diễn ra phía bên kia vách tường.

“Một cai đầu trọc lóc, là Khắc Lãng Phổ Đồn?” Lâm Lôi chấn động.

Trong đại sảnh u ám có ba người đang giao thủ nhanh như chớp.

“Bồng” Khắc Lãng Phổ Đồn bị đánh văng bay ra đập mạnh vào vách tường, rồi rớt xuống mặt đất.

“Phì!” Khắc Lãng Phổ Đồn căm hận nhìn tên Hắc Y Vệ phía xa.” Hắc Y Vệ cũng chỉ có như vậy thôi.”

“Khắc Lãng Phổ Đồn. Người này quá nhanh, ngươi ở xa thi triển Trọng Lực Không Gian giam cầm hắn, nhưng nhớ là đừng có giam luôn cả ta.” Tên Ác Ma đang cùng tên Hắn Y Vệ chém giết phẫn nộ dùng thần thức truyền âm quát lên.

Khắc Lãng Phổ Đồn biềt bản lĩnh mình yếu nên nói: “Biết rồi.”

Khắc Lãng Phổ Đồn tiến lên một bước dài, chỉ thấy thân hình tên Hắc Y Vệ đang đánh nhau với tên Ác Ma, chợt không di động khỏi mặt đất được. Tên Hắc Y Vệ cảm thấy thân thể mình như bị áp lực vạn cân đè lên .

“Thị Địa Tâm Từ Lực?” Hắc Y Vệ chợt hiểu ra.

Trọng lực không gian huyền ảo, còn gọi là “Địa Tâm Từ Lực” huyền ảo, cũng là một trong sáu đại địa pháp tắc huyền ảo.

“Phốc!” Thân hình tên Hắc Y Vệ chợt vặn vẹo, trở nên mơ hồ. Một kiếm của tên Ác Ma đâm xuyên qua thân ảnh mơ hồ đó, nhưng không gây một chút tổn thương nào cho tên Hắc Y Vệ. Mà thanh chiến đao trong tay tên Hắc Y Vệ càng phiêu hốt bất định.

Tên Ác Ma trong nháy trong nháy mắt biến thành tia chớp, lại trong nháy mắt ngưng tụ thành thật thể. Công kích vô cùng đáng sợ.

“Bồng!” “Bồng!”

Hai đại cường giả đánh nhau. Mỗi lần giao thủ chạm nhau gây nên những chấn động kịch liệt.

Tên Hắc Y Vệ và tên Ác Ma lúc này bất kể sống chết chém giết nhau.

“Tên Hắc Y Vệ này sao mà mạnh vậy? Giết tên Hắc Y Vệ này, Tứ tinh cấp nhiệm vụ căn bản không thực hiện được, phải là Ngũ tinh cấp nhiệm vụ.” Khắc Lãng Phổ Đồn chửi nhỏ. Đồng thời cố gắng khống chế Địa Tâm Từ Lực, làm ảnh hưởng đến tên Hắc Y Vệ.

Tên Hắc Y Vệ đúng là rất mạnh.

Trên thực tế. Bọn Khắc Lãng Phổ Đồn bọn họ phải đánh một. Ba gã Ác Ma đánh với một tên Hắc Y Vệ.

Ba tên Ác Ma lúc đầu cai quản bọn Lâm Lôi, chính là tiểu đội ba người.

Chỉ là tên Hắc Y Vệ này có hai cái thượng vị thần phân thân. Khắc Lãng Phổ Đồn bọn họ, trong đó một tên Ác Ma cùng với một thần phân thân Hắc Y Vệ đã chết. Bây giờ tên Hắc Y Vệ chỉ còn lại một thân thể, Ác Ma chỉ còn lại Khắc Lãng Phổ Đồn cùng tên đang cùng Hắc Y Vệ chém giết kia là thượng vị thần Áo Phổ Nhĩ.

Trong ba người thực lực của Khắc Lãng Phổ Đồn là yếu nhất.

“Bồng!” chỉ thấy kiếm của Áo Phổ Nhĩ loé lên một cái, xé toang thân ảnh mơ hồ ra từng mảnh.

“A!” Một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

“Phốc!”

Bóng đen hư ảo bị đứt ra, một phần bóng đen bị đứt ra hoá thành thật thể, những phần còn lại của bóng đen hư ảo cũng ngưng tụ lại thành một thân thể hoàn chỉnh. Tên Hắc Y Vệ vô cùng phẫn nộ, thầm mắng: “Ác Ma? Các ngươi chỉ biết cậy đông hiếp ít!”

Áo Phổ Nhĩ liền cười lạnh hoá thành tia chớp chém vào tên tên Hắc Y Vệ.

“Đại ca, mau đến đây!!!!” Tên Hắc Y Vệ đột nhiên rống lớn một tiếng.

Nghe tiếng hét lớn này, không kể là Khắc Lãng Phổ Đồn, hay là Áo Phổ Nhĩ đều sắc mặt đại biến.

“Tốc chiến tốc thắng!” Áo Phổ Nhĩ không muốn liều mạng nhưng bây giờ không phải do hắn muốn là được. Áo Phổ Nhĩ phẩn nộ gấm thét, cả người vặn vẹo biến thành một đạo lôi điện màu đen, lôi điện đánh thẳng vào tên Hắc Y Vệ.

“Chết đi” Trong phòng vang lên tiếng gầm thét của Áo Phổ Nhỉ.

Sắc mặt tên Hắc Y Vệ đại biến, nhưng hắn cũng đánh ra một đao mạnh liệt, hoá thành ảo ảnh màu đen, nhắm vào đạo lôi điện bay tới

"Bồng!"

Năng lượng kinh khủng toả ra, gây ra chấn động dữ dội, làm cho các khe nứt trên vách tường mở rộng hơn.

Hai người đồng thời tế trên mặt đất, song Áo Phổ Nhĩ đã chết, còn tên Hắc Y Vệ mặc dù tinh thần lực tiêu hao hầu như không còn nhưng hắn vẫn chưa chết.

“Muốn giết ta, ngươi linh hồn phòng ngự không bằng ta mà?” Tên Hắc Y Vệ cười lên một tiếng.

“Sưu!” Một đạo nhân ảnh trong nháy mắt bay tới trước mặt tên Hắc Y Vệ.

Sắc mặt tên Hắc Y Vệ đại biến, hắn ngẩng đầu lên nhìn thấy vẻ mặt dữ tợn của Khắc Lãng Phổ Đồn, Khắc Lãng Phổ Đồn giơ thanh trường đao lên, không cần biết bổ một đao xuống tên Hắc Y Vệ, trường đao xẹt qua phảng phất trong nháy mắt đã đến trước mắt tên Hắc Y Vệ.

“A”

Đã bị Trọng Lực Không Gian trói buộc, vừa mang thương tích nặng nè bất chấp tất cả một đao đánh ra, thi triển linh hồn công kích.

“Thương”

Trường đao va chạm nhau, Linh hồn công kích.

Nói về linh hồn công kích huyền ảo. Tên Hắc Y Vệ thật sự mạnh hơn so với Khắc Lãng Phổ Đồn, nhưng tinh thần lực của tên Hắc Y Vệ tiêu hao hầu như không còn. Mà Khắc Lãng Phổ Đồn vẫn còn sung mãn. Nên lần giao đấu này xem như không ai thắng ai.

“Bồng!” Lơi dụng lực phản chấn tên Hắc Y Vệ bay người chạy trốn.

Nhưng là…..

Khắc Lãng Phổ Đồn bỏ trường đao xuống đất, Cổ tay vừa động. Một thanh truỷ thủ đột nhiên bắn ra từ trong tay hắn.

“Phốc xích!” Thanh truỷ thủ đâm thẳng vào người tên Hắc Y Vệ đang chạy trốn.

Tên Hắc Y Vệ từ trên không trung rơi xuống đất. Ngã xuống gốc tường. Trong mắt hiện lên vẻ không cam lòng, tuyệt đối không cam lòng!

“Không cam lòng?” Khắc Lãng Phổ Đồn cười lên một tiếng.

Khắc Lãng Phổ Đồn biết thực lực của mình yếu kém, cho nên hắn bỏ tiền ra mua Linh Hồn Chi Độc bôi lên thanh truỷ thủ. Khi phóng thanh truỷ thủ ra, Khắc Lãng Phổ Đồn cũng sử dụng tuyệt chiêu, trong đó có ẩn chứa đại địa pháp tắc.

Mà tên Hắc Y Vệ đã bị trọng thương, một khi bị bắn trúng chỉ có con đường chết.

“Áo Phổ Nhĩ. Các ngươi luôn ở trước mặt ta kiêu ngạo! Không coi ai ra gì!” Khắc Lãng Phổ Đồn sắc mặt dữ tợn nhìn hai cái xác của hai tên Ác Ma, bây giờ hắn cực kỳ kích động: “Hôm nay, cuối cùng chỉ còn Khắc Lãng Phổ Đồn ta còn sống …ha ha nộp xong Hắc sắc Nguyệt Lượng chỉ Hoàn, ta lập tức trở thành Tứ tinh ác ma.”

Khắc lãng Phổ Đồn vung tay lên thu hai cái xác vào không gian giới chỉ. Xong hắn nhìn về phía thi thể tên Hắc Y Vệ.

Nhưng là …

Trên mặt đất trống không, cái thi thể đã không còn.

“Sao lại có thể? Sao lại có thể?” Hai con mắt của Khắc Lãng Phổ Đồn trợn trừng.

Hai tên Ác Ma chết thảm, hắn liều cả tính mạng, cuối cùng mới giết chết được cái tên Hắc Y Vệ kia. Mà giờ đây cái thi thể tên Hắc Y Vệ lại biến mất?

“Chạy mau!”

Bọn Lâm Lôi bốn người chạy dọc theo thông đạo lên tầng thứ tư

“Ha ha, tên Khắc Lãng phổ Đồn nhất định sẽ tức giận đến chết mất, ha ha” Bối Bối cực kỳ dắc ý.

Thi thể tên Hắc Y Vệ dựa vào bức tường, cách khe hở không đầy một thước, bọn Lâm Lôilập tức tới gần chỗ vết nứt có thi thể thể tên Hắc Y Vệ. Sau đó liền thu thi thể tên Hắc Y Vệ vào trong không gian giới chỉ. Thông thường trong khoảng cách gần, liền có thể trực tiếp thu vào trong không gian giới chỉ.

Khắc Lãng Phổ Đồn trong nháy mắt liền phát hiện ra khe nứt trên vách tường.

“A. Bên trong có người.” KHắc Lãng Phổ Đồn lập tức hiểu ra.

“Hỗn đản!” Khắc Lãng Phổ Đồn gầm thét, đột nhiên nhắm vách tường toàn lực tung một cước bên trong hàm chứa Lực lượng huyền ảo, vách tường vỡ vụn ra, lộ ra một cái thông đạo, đúng như hắn nghĩ.

“Nguyệt lượng chỉ hoàn, Nguyệt lượng chỉ hoàn của ta” Khắc Lãng Phổ Đồn thật sự không cam lòng.

Nếu có một chiếc Nguyệt lượng chỉ hoàn, hắn có thể hoàn thành nhiệm vụ lần này, chẳng những sẽ được trọng thưởng mà còn có thể trở thành Tứ tinh ác ma.

“Đi về phía nào?” Khắc Lãng Phổ Đồn đứng trong thông đạo, nhìn về hai bên, nhất thời không biết nên đuổi theo hướng nào. Ngay lúc đó….

"Xoát!" "Xoát!"

Hai thân ảnh đột nhiên hiện ra trong phòng, đó là hai tên Hắc Y Vệ.

“Ngươi giết lão ngũ?” Hai gã Hắc Y Vệ nhìn chằm chằm vào Khắc Lãng Phổ Đồn.

Khắc Lãng Phổ Đồn quay đầu nhìn lại, liền sợ đến hồn phi phách tán. Một người còn đánh không lại, huống chi hai người.

“Chạy!” Khắc Lãng Phổ Đồn không kể sống chết, nhắm hướng phía trước chạy tới. Nhưng mà hướng hắn đang chạy tới, Chính là hướng mà bọn Lâm Lôi đang chay ra.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 25: Không Đường Thoát

Hắc Y Vệ đều là tinh anh được tuyển ra từ những thượng vị thần.

Bọn Khắc Lãng Phổ Đồn ba người đối phó với một tên Hắc Y Vệ cũng phải thắng hiểm. Nhưng nguyên do là do thực lực của Khắc Lãng Phổ Đồn quá yếu, thực lực của hắn so với hai tên Ác Ma kia cũng chỉ là thượng vị thần tầm thường.

“Mới giết chết một tên, bây giờ lại xuất hiện hai tên. Bị đuổi kịp hắn chết chắc không còn nghi ngờ gì nữa.” Khắc Lãng Phổ Đồn sợ đến

“Như thế nào lại có thể như vậy? Cái thông đạo này sao lại bị bịt kín, phải có cửa ra mới đúng chứ?” Khắc Lãng Phổ Đốn làm sao mà biết được, khi bọn Lâm Lôi chạy trốn ra khỏi thông đạo, vì đề phòng Khắc Lãng Phổ Đốn đuổi giết, mới đóng cửa thông đạo lại.

Lúc này Khắc Lãng Phổ Đốn chạy trốn đến.

Hăn cũng không có thời gian tìm kiếm cơ quan, hắn thầm nghĩ cuối vách tường chắc có cơ quan? Nhưng hắn cũng không kịp vì phía sau có hai tên Hắc Y Vệ, hai tên Hắc Y Vệ đang đuổi theo, nếu chần chờ trong chốc lác, thì hắn có thể sẽ xong đời.

Hắn chỉ còn có một biện pháp.

Phá tường.

Khắc Lãng Phổ Đồn khẩn trương bất chấp tất cả, đánh một quyền toàn lực vào vách tường cuối thông đạo, không chừa lại chút lực nào.

“Bồng!” Vách tường vở vụn ra từng mảnh nhỏ, Khắc Lãng Phổ Đồn phá tường mà ra, đầu ra chính là trong một căn phòng, Khắc Lãng Phổ Đốn cũng bởi vì phá tường mà ra nên tốc độ thoáng chậm lại. Hai tên Hắc Y Vệ phía sau vốn thực lực mạnh hơn hắn, do vậy chỉ trong nháy mắt đã đuổi kịp.

“Muốn chạy trốn!” Một tiếng gầm giận dữ vang lên. Một bóng đen xuyên qua bức tường phá nát nó thành từng mảnh nhỏ, lăng không một đao như khai thiên tích địa chém xuống, làm cho không gian vặn vẹo, không gian chấn động kịch liệt, không gian rợn sóng giống như sóng nước dạt ra hai bên.

Khắc Lãng Phổ Đồn sắc mặt đại biến.

“Không!” Khắc Lãng phổ Đồn sắc mặt dữ tợn, gầm thét giẫy chết.

“Thương!”

Khắc Lãng Phổ Đồn giơ chiến đao ngang trên đỉnh đảo để đỡ một đao của đối phương đang điên cuồng chém xuống, như vậy một đao dcủa đối phương không cách gì chém xuống được/

Nhưng là....

Nhưng một đao của tên Hắc Y vệ mang theo những ba động quỉ dị, những ba động này truyền qua chiến đao tiến vào người của Khắc Lãng Phổ Đốn, trong nháy mắt trong đầu Khắc Lãng Phổ Đốn chợt chấn động không biết bao nhiêu lần, liền bị chấn thành bột phấn.

“Không!” Khắc Lãng Phổ Đốn thảm thiết kêu lên vang vọng khắp cả phòng.

Từ đầu cho đến phần eo đều bị chấn thành nát bấy.

Bóng đen hiện ra, đó là một gã nam tử tóc ngắn lãnh khốc màu bạc cầm chiến đao, phía sau là một gã Hắc Y Vệ khác thấp giọng nói: “Đại ca, chúng ta chỉ thấy một cái thần phân thân của lão ngũ, mà tên đầu trọc lóc này còn sống, như vậy có nghĩa là lão ngũ đã chết rồi.

Hai gã Hắc Y Vệ trong lòng đều khó tiêu thụ tin tức này.

Lãnh khốc nam tử tóc bạc thấp giọng nói: “Chúng ta có mười huynh đệ, phỏng chừng đa số đều đã chết, bọn Ác Ma này, nếu là một đấu một thì bọn chúng không phải là đối thủ của chúng ta, nhưng mà bọn chúng lại đông hơn chúng ta rất nhiều!”

Đúng là, có hai mươi Ác Ma đên, mà Hắc Y Vệ chỉ có 10 người.

Hai ba tên Ác Ma bình thường cũng có thể đối phó với một tên Hắc Y Vệ. Mà trong các Ác Ma cũng có cường giả, có ba tên Ngũ tinh ác ma, cùng bốn tên Tứ tinh ác ma, trong đó cũng có không ít người có thực lực vượt qua bọn Hắc Y Vệ.

Đột nhiên có tiếng đánh nhau kịch liệt từ khu vực tầng thứ 4 truyền đến.

“

Đi tới xem.” Hai gã Hắc Y Vệ không nghĩ ngợi. lập tức hướng tới khu vực đánh nhau bay tới.

Nguyệt Lượng Hồ thành bảo tầng thứ tư. Có một một phòng khách rộng chừng một trăm thước, trong phòng khách cũng có một lượnglớn ghế ngồi,. Nhiều ghế ngồi như vậy, đủ để mấy trăm người ngồi. Phỏng chừng đây là nơi để bọn Kim Y Vệ tổ chức ăn mừng.

Bên cạnh phòng khách có một căn phòng nhỏ.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối cùng Thuỵ Kim Na đang đứng ở trong đó.

Nghe tiếng thét thê lương thảm thiết. Bối Bối nhướng mày hưng phấn nói: “Lão đại, âm thanh nọ nghe như của tên đầu trọc lóc thì phải.”

Lâm Lôi trong lòng vừa động, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng: “Đúng, theo hướng âm thanh truyền tới, đại khái từ hướng cửa thông đạo truyền đến. Như vậy rất có thể khi Khắc Lãng Phổ Đồn phát hiện thi thể biến mất, muốn đuổi giết chúng ta, nhưng mà tại cửa thông đạo lại gặp phải những người khác.”

Lâm Lôi biết nếu Khắc Lãng Phổ Đồn mà không chết, chắc chắn hắn sẽ đi tìm mình.

Lâm Lôi cũng đã chuẩn bị tinh thần cùng Khắc Lãng Phổ Đồn đại chiến một hồi.

Nhưng mà hiện tại đã có người thay mình giải quyết hắn.

Địch Ly Á nhìn Thuỵ Kim Na dò hỏi: “Thuỵ Kim Na ngươi không có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn sao?”

“Vẫn chưa có, nếu không ta đã rời khỏi toà thành rồi, sao còn ở lại đây mạo hiểm chứ? Bất quá hình như bọn Kim Y Vệ đã bị giết sạch, chúng ta sau lại không thấy một tên Kim Y Vệ nào.” Thuỵ Kim Na bất đắc dĩ lắc đầu nói.

Lâm Lôi cũng phát hiện điểm này.

“Mặc dù ngay từ đầu đã chết không ít người, nhưng mà tham gia ác ma khảo hạch nhân số lại vượt xa bọn Kim Y Vệ.” Thuỵ Kim Na than thở, “Nhưng chủ yếu là, do không ít Ác Ma thuận tay giết chết bọn Kim Y Vệ!”

Lâm Lôi trong lòng đồng ý.

Ác Ma môn đuổi giết bọn Hắc Y Vệ, vô tình gặp phải bọn Kim Y Vệ thì tự nhiên sẽ không dễ dàng gì mà bỏ qua.

“Oanh!” Một chấn động mãnh liệt truyền đến, ngay cả mặt đất trong phòng bọn Lâm Lôi cũng chấn động.

“Ở bên ngoài có biến” Lâm Lôi lấy làm kinh hãi.

Đánh nhau bên trong Nguyệt Lượng Hồ thành bảo, diễn ra trên rất nhiều ku vực, lúc này thì trường chiến đấu lại phát sinh trong đại sảnh. Bọn Lâm Lôi bốn người không khỏi mở ra một ô cửa bí mật nhìn ra ngoài.

“Ba tên Hắc Y Vệ và Mười một vị Ác Ma?” Bọn Lâm Lôi nhìn thấy đều bị chấn động.

Ba gã Hắc Y Vệ chạy trốn được tới đây, mà các Ác Ma còn lại là truy giết đến.

“Hắc Y Vệ nhân số còn lại quá ít, nhất định là phải chết.” Bối Bối phán đoán, bọn Lâm Lôi mặc dù đang nói chuyện, nhưng bởi vì triển khai thần chi lĩnh vực cách ly âm thanh không truyền ra ngoài đại sảnh.

Lâm Lôi có chút sợ hãi than: “mấy tên Hắc Y Vệ này. Đặc biệ là tên tóc ngắn màu bạc kia thực lực thật mạnh. Hắn tu luyện phong nguyên tố pháp tắc?”

Lâm Lôi tập trung sự chú ý lên trên người tên Hắc Y Vệ cầm đầu nọ.

Vừa rồi hai gã Hắc Y Vệ giết chết Khắc Lãng Phổ Đồn nghe được tiếng chém giết lập tức chạy tới, nhìn thấy một gã Hắc Y Vệ bị ba gã Ác Ma vây công. Hai tên Hắc Y Vệ lập tức ra tay hỗ trợ đồng bọn, nhưng đột nhiên xuất hiện một đám Ác Ma chạy đến.

Rất nhiều Ác Ma.

Cuối cùng hình thành thế mười một chọi ba.

Trong đại sảnh rộng lớn, mười một người đang cùng ba người chém giết.

“Ô Ô” Một âm thanh trầm thấp khó nghe vang lên, phản phất như trọng chuỳ đánh mạnh vào linh hồn.

Chính là gã Hắc Y Vệ lão đại là nam tử tóc ngắn màu bạc.

Cầm trong tay chiến đao, đem tất cả phong nguyên tố pháp tắc huyền ảo ra thi triển. Hắc Y Vệ có mười huynh đệ,dựa theo thực lực mà xếp hạng. Thân làm Hắc Y Vệ lão đại, thực lực của hắn cho dù là so sánh cùng thành chủ, cũng là gần như tương đương.

Chiến đao vũ lộng, âm thanh ô ô không ngừng vang lên.

“Âm thanh thật quái dị!” Ác Ma Môn nghe thấy không khỏi tâm thần rối loạn, bọn họ mặc dù không muốn nghe, cho dù thi triển thần chi lĩnh vực cách ly với ngoại giới. Nhưng quái thanh vẫn như trước truyền tới trong đầu . làm cho bọn họ tâm thần rối loạn.

“Chết!”

Chiến đao màu đen vũ động, nam tử toác ngắn màu bạc cặp mắt thật lạnh lùng, chiến đao màu đen bổ thẳng vào một gã Ác Ma.

“Thương!” Chiến đao bị chặn lại.

“Ông” Một chấn động cổ quái truyền vào trong đầu tên Ác Ma, đầu tên Ác Ma lập tức bị chấn thành bụi phấn, một viên thần cách rơi xuống

“Mọi người cẩn thận, hắn đã dung hợp được âm thanh vào phong nguyên tố huyền ảo!” Trong bọn Ác Ma có người có chút hiểu biết, liền phán đoán ra

Một chiêu đánh ra, chẳng những nhiễu loạn tâm hồn, mà hơn nữa Linh hồn, vật chất song trọng công kích!

Phong nguyên tố pháp tắc có chín loại pháp tắc huyền ảo. Hai loại pháp tắc dung hợp đều có nhưng uy lực khác nhau. Chỉ là thanh âm huyền ảo dung hơp cùng thanh ba huyền ảo, tạo ra một loiạ công kích vô cùng đáng sợ.

“Đó là gì?”

Lâm Lôi cũng là nghiên cứu thanh âm huyền ảo cùng thanh ba huyền ảo. từ tên Hắc Y Vệ lão đại phát ra chiêu này, Lâm Lôi như phảng phất phát hiện ra được một chút manh mối.

“Chỉ la thanh ba bình thường, mà có uy lực đến như thế sao?” Lâm Lôi giật mình kinh sợ, tại sao loại thanh âm này, kết hợp với tần suất chấn động cực hạn của thanh ba lại đạt đến hiệu quả đáng sợ như vậy?” Lâm Lôi cảm thấy mơ hồ, trong lòng đầy nghi hoặc không sao giải thích được.

Ngày nay đối với thanh ba huyền ảo, cùng với thanh âm huyền ảo chỉ là nhập môn, chứ đừng nói là dung hợp vào nhau.

“Xem ra, tên Hắc Y Vệ thủ lĩnh là lĩnh ngộ Thanh Âm Áo Nghĩa!” Lâm Lôi trong lòng thầm đoán. “Ngay cả thượng vị thần cũng bị chấn nát thành bột phấn, thanh ba sao có uy lực đáng sợ như vậy?” Lâm Lôi trong lòng tràn đầy nghi hoặc, về thanh âm dung hợp cùng thanh ba huyền ảo không ngừng hiện ra trong đầu, kết hợp với việc tên Hắc Y Vệ sử dụng công kích tên Ác Ma, Lâm Lôi trong lòng có đôi chút hiểu ra.”A không đúng, sai rồi, thanh ba huyền ảo không phải như vậy, nguyên lai chẳng nhưng công kích bên trong linh hồn, mà còn công kích vật chất bên ngoài nữa.”

Thông qua công kích của tên Hắc Y Vệ thủ lĩnh, Lâm Lôi lập tức phát hiện ra một điểm.

Mà thông qua điểm này Lâm Lôi đã sơ bộ bước vào con đường dung nhập hai loại pháp tắc huyền ảo Thanh ba và Thanh âm.

Địch Ly Á, Bối Bối, Thuỵ Kim Na cũng đều nhận thấy Lâm Lôi có cảm ngộ. Lâm Lôi khoanh chân ngồi xuống.

“Hắn làmsao vậy?” Thuỵ Kim Na có chút giật mình.

Bối Bối vẻ mặt cổ quái, thấp giọng nói: “Lão đại, hắn vừa có lãnh ngộ được cái gì đó.”

“Lãnh ngộ?” Thuỵ Kim Na có chút giật mình.

Tên Ác Ma thủ lĩnh kia mặc dù vô cùng lợi hại, nhưng ma cùng mười một tên cường giả Ác Ma chém giết, ba gã Hắc Y Vệ bây giờ chỉ còn lại có một mình tên Hắc Y Vệ thủ lĩnh, mà bọn Ác Ma bây giờ cũng chỉ còn lại bảy tên.

Bảy tên Ác Ma, vây công một mình hắn.

“Đều đã chết, lão nhị, lão tam …bọn họ đều đã chết, đều đã chết!” Tên Hắc Y Vệ điên cuồng gầm thét.

“A” tên Hắc Y Vệ đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm thết. bằng mắt thường có thể thấy được không gian ba động, từ trong thân thể tên Hắc Y Vệ phát tán ra, truyền đến chung quanh bảy tên Ác Ma, tên Hắc Y Vệ đã sử dụng đến tuyệt chiệu để liều mạng, Một tiếng rống cực lớn, Thanh Âm Áo Nghĩa uy lực mạnh nhất được thi triển ra.

Một tiếng rống giận dữ, trong bảy tên Ác Ma có hai tên Ác Ma chợt mê muội, không còn cảm giác.

“Hưu! Hưu!” ….

Trong nháy mắt, ba mụi tên được gã Hắc Y Vệ thủ lĩnh bắn ra ngoài, trực tiếp hướng vào một tên Ác Ma trong vòng vây.

“Phốc xích!”

Tên Ác Ma kia không hề có phản kháng, liền bị ba mụi tên xuyên vào thân thể.

“Oanh!” Tên Ác Ma rơi xuống mặt đất.

“Đáng tiếc chỉ còn lại có ba mụi tên, nếu không thì có thể giết thêm được một tên Ác Ma nữa.” Tên Hắc Y Vệ thủ lĩnh trong lòng tĩnh lặng nghĩ, cho dù thượng vị thần đầu óc bị mê muội, nhưn gchỉ bằng một mũi tên có tầm Linh hồn chi độc, thì cũng không đủ giết chết thượng vị thần.

Cho nên hắn mới dùng ba mụi tên đối phó với một người.

Mặt khác tên Ác Ma bị mê muội còn lại thì tránh được một kiếp.

“Giết!” Năm tên lực lực cường đại còn lại không bị tiếng rống giận dữ ảnh hưởng quá sâu, đồng thời liên thủ tấn công tên Hắc Y Vệ thủ lĩnh.

“Bồng!” Thân thể tên Hắc Y Vệ thủ lĩnh nát ra từng mảnh vụn.

Trong đại sảnh chỉ còn lại vương vãi thi thể và sáu tên Ác Ma.

“Tu luyện phong nguyên tố pháp tắc, tốc độ vừa nhanh, lại biến ảo vô thường, dung hợp hai loại pháp tắc huyền ảo giống như hợp tấu nhạc” Một trong những tên Ác Ma lắc đầu than thở: “Gặp phải tên kia, chúng ta thật sự là xui xẻo, lần này sống sót ra khỏi đây, không biết có còn được mười người hay không.”

Chìm đắm trong cảm ngộ, Lâm Lôi cũng không biết thủ lĩnh Hắc Y Vệ đã bị giết chết. Đắm chìm trong các cảm giác huyền diệu, Lâm Lôi như được trở về với thiên địa tự nhiên

“lão đại, mau tỉnh lại!” Bối Bối dùng linh hồn truyền âm đánh thức Lâm Lôi.

“Chuyện gì vậy, Bối Bối?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn về phía Bối Bối.

“Một trận đánh đặc sắc nhất, cũng là trận đánh hung hiểm nhất, chúng ta có thể sẽ bị vạ lây a” Bối Bối thấp giọng nói.

Lúc này bất kể là Bối Bối, hay Địch Ly Á cùng Thuỵ Kim Na bên cạnh cũng đều giật mình nhìn ra bên ngoài. Lâm Lôi cũng thông qua một ô cửa bí mật khác nhìn ra ngoài … Chỉ thấy một cái trên cái lưng mọc đầy gai nhọn màu đen đang uốn lượn trong đại sảnh

Lạc Y Tu Tư cùng một gã Ngũ tinh ác ma lăng không mà đứng, cùng Hắc sắc cự long đang gjằng co.

Sáu tên ác ma khac 1đều đứng ở trong đại sảnh quan sát.

“ngươi trốn không thoát đâu.”Lạc Y Tu Tư trầm thấp nói,

“Nói đi, phần thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ là bao nhiêu, ta sẽ cho ngươi gấp 10 lần! Chỉ cần hai người các ngươi rời khỏi nơi này.” Hắc sắc cự long phát ra âm thanh trầm thấp nói.

“Không ngờ tới là Thành bảo chủ nhân lại là một con thần thú” Lạc Y Tu Tư cười lạnh nói, “Bất quá, ngươi cho chúng ta gấp 10 lần sau? Hừ, giết ngươi xong, tài phú trong không gian giới chỉ của ngươi tất cả sẽ thuộc về chúng ta. Huống chi …” Lạc Y Tu Tư trên mặt như phủ lên một làn sương mỏng: “Ngươi là hung thủ giết chết nhị muội của ta!”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 26: Ngươi Không Thể Giết Ta

Nguyệt Lượng Hồ Thành Bảo trận chiến đã tới, trong thời khắc cuối cùng. Toà thành chủ nhân đã hoá thành bản thể, một thân hình dài chừng vài trăm trước gai nhọn dữ tợn màu đen đó chính là một Hắc sắc cự long, cho dù hoá thành bản thể, Toà thành chủ nhân cũng không đủ tự tin cùng Ác Ma môn đánh một trận.

Đại sảnh trống trải, trong căn phòng bí mật bên cạnh.

Lâm Lôi cùng bốn người đang lặng lẽ nhìn qua ô cửa bí mật nhìn ra ngoài. Thật ra Ác Ma Môn cũng không có phát hiện ra bọn họ. Nhưng hắn cảm ứng được khí tức nhân loại của bọn Lâm Lôi, đều là trung vị thần, nên Ác Ma mới chú ý đến.

“Hắn là Lục Y Tu Tư. Nói vậy vậy đầu Hắc long kia là chủ nhân toà thành?” Lâm Lôi có vẻ không hiểu nên hỏi.

Địch Ly Á bên cạnh giải thích nói: “ Lâm Lôi, chàng vừa rồi tĩnh tu nên không biết. Chúng ta không dám quấy rầy chàng, khi đó toà thành chủ nhân đột nhiên bị đuổi giết chạy trốn vào trong đại sảnh này, ngoài toà thành chủ nhân còn có sáu tên ác ma, cho nên cũng không dám tin tưởng.”

Lâm Lôi gật nhẹ đầu.

“Ân” Lâm Lôi trong lòng vừa động.

“Nguyệt lượng hồ thành luân lạc đến nước này, Kim y vệ cho dù còn sống, sợ rằng cũng đã chạy khỏi toà thành.” Lâm Lôi trong lòng hiểu được, mặc kệ tình huống như thế nào, Kim y vệ còn sống hay chết hết, sợ rằng hắn khó có thể thành lập lại được Kim y vệ.

Dù sao mấy trăm danh Kim y vệ cũng không phải ngu ngốc, Toà thành chủ nhân ra nông nổi như thế này, chẳng lẽ bọn họ lại không chạy trốn bảo toàn mạng sống?

“Bối Bối điều tra một chút.” Lâm Lôi đưa ra một chiếc không gian giới chỉ cho Bối Bối, “ Bên trong có …hay không Ánh trang chỉ hoàn.”

“Ân” Bối Bối liền lấy máu nhận chủ.

Còn Lâm Lôi điều tra chiếc không gian giới chỉ khác.

Lúc đầu bọn Lâm Lôi cùng tham gia Ác ma khảo hạch thì bị bốn người đánh lén, bốn tên đánh lén thất bại, ngược lại bị nhóm người Lâm Lôi giết chết hai người, thu được hai chiếc không gian giới chỉ này.

“Chúng ta giờ mới có hai chiếc Ánh trăng chỉ hoàn còn thiếu một chiếc.” Lâm Lôi trong lòng có chút lo lắng.

Địch Ly Á cũng nhìn Lâm Lôi và Bối Bối.

“Lão đại chiếc không gian giới chỉ này chỉ có một ít Mặc thạch, Trạm thạch, ta không tìm thấy Ánh trăng chỉ hoàn.” Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Địch Ly Á và Bối Bối cùng nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi bây giờ đang nhìn vào bên trong chiếc không gian giới chỉ xem có hay không có Ánh trăng chỉ hoàn.

“Có! Có một chiếc Ánh trăng chỉ hoàn!” Lâm Lôi sau một hồi xem xét, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kích động. Chủ nhân của chiếc không gian giới chỉ này, là thủ lĩnh của bọn bốn người “Phí Đề Tư” do vậy Ánh trăng chỉ hoàn được hắn cất vào chiếc không gian giới chỉ của hắn.

“Ha ha, chúng ta lại có thêm một chiếc Ánh trăng chỉ hoàn!” Bối Bối hưng phấn cực kì.

Thuỵ Kim Na nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi: “Lâm Lôi lại thêm một chiếc?”

“Đúng có một chiếc.” Lâm Lôi cười xin lỗi, hắn biết Thuỵ Kim Na rất muốn có một chiếc Ánh trăng chỉ hoàn, nhưng mà bọn mình ba người cũng chỉ có ba chiếc Ánh trăng chỉ hoàn, nên không thể nào đem cho Thuỵ Kim Na được, không thể tương trợ được.

Thuỵ Kim Na trong lòng cực kỳ thất vọng, trên mặt hiện lên vẻ tươi cười nói: “Không có việc gì, đợi lúc nữa ra ngoài xem còn có …hay không cơ hội!”

-Đột nhiên một tiếng quát từ trong đại sảnh truyền tới.

“.Các ngươi không nên ép người thái quá! Ta có thể cho các ngươi cực đỉnh giàu sang, thậm chí bảo toạ toà thành này cũng cấp cho các ngươi, thậm chí … ta có thể nghĩ biện pháp cho các ngươi trở thành Lục tinh ác ma, các ngươi cho dù có hoàn thành nhiệm vụ này, có thể trở thành Lục tinh ác ma hay không?” Hắc sắc cự long dài vài trăm thước rít rào vặn vẹo trong đại sảnh trồng trải, mà Lục Y Tu Tư hai người vẫn lăng không mà đứng, thể tích hai bên cách biệt quá lớn. Nhưng mà vào lúc này Hắc sắc cự long lại đang cầu khẩn đối phương.

“Hừ!, Để chúng ta làm Lục tinh ác ma? Trở thành cao cấp ác ma, chỉ có hoàn thành nhiệm vụ không còn con đường nào khác.” Lạc Y Tu Tư nhìn chằm chằm vào thanh loan đao màu xanh nhạc trong tay. Chậm rãi nói: “Muốn gĩay dụa à, chịu chết đi!”

“Đại ca, hãy để cho đệ” thanh niên tóc xanh vột vàng nói. “ Hãy để đệ vì nhị tỷ mà báo thù.”

“Không!”

Lạc Y Tu Tư liếc mắt nhìn Hắc sắc cự long một cái rồi nói: “Hắn mặc dù đã thi triển quá hai lần linh hồn công kích, phỏng chừng linh hồn lực đã tiêu hao hết, bất quá chúng ta không thể nào quá mạo hiểm.” Lạc Y Tu Tư bắt đầu vận chuyển công lực, hắn muốn nắm chắc mười phần thắng.

“Ta là Điều Nhĩ Ni Sâm!” Hắc sắc cự long điên cuồng gầm thét, “Ngươi không thể giết ta! Ngươi không thể giết ta!”

“Điều Nhĩ Ni Sâm?”

Lạc Y Tu Tư bật cười một tiếng, “Điều Nhĩ Ni Sâm là ai? Trước khi chết ngươi có thể khoe khoang rằng, ngươi rất là lợi hại, tỷ như ngươi nói ngươi chính là Tử Huyết Ác Ma, thậm chí người có thể nói ngươi chính là Chủ thần vĩ đại …ha ha ta không cần biết ngươi là ai, chịu chết đi!”

Miệng thì nói, thanh loan đao trong tay Lạc Y Tu Tư liền bổ mạnh tới.

Thật nhẹ nhàng, không gian không có một tia ba động, ngay cả phong dã cũng không có một tia ba động, tựa như một đao này này căn bản không có bổ ra.

Hắc sắc cự long điên cuồng gầm thét.

“Ngươi không thể giết ta!” Mặc dù cực kỳ phẫn nộ, nhưng đối diện với một đao đang nhẹ nhàng hạ xuống, Hắc sắc cự long cũng điên cuồng đứng lên, hắn bất chấp tất cả liều mạng thi triển thiên phú thần thông, chỉ thấy Hắc sắc cự long phát ra tiếng rống giận dữ trầm thấp.

.”Hô” không gian chấn động

“phốc”

Loan đao của Lạc Y Tu Tư đánh xuống, một đạo đao ảnh màu xanh phá không bay tới bổ thẳng lên đầu Hắc sắc cự long, thật là quỉ dị… lân phiến của Hắc sắc cự long, huyết nhục đều trong nháy mắt khô héo, vỡ ra hai mảnh. Cuối cùng một đao trực tiếp tiến vào trong đầu, bổ vào viên thượng thần cách.

“Ngươi sẽ phải hối hận!!!”

Hắc sắc cự long trước khi chết rống lên phẫn nộ, vang vọng trong đại sảnh không tan.

"Bồng!"

Thi thể cự long to lớn rớt xuống mặt đất, Lạc Y Tu Tư khuân mặt tái nhợt thu thu hồi thanh loan đao, liếc mắt nhìn thi thể to lớn của cự long. Bật cười một tiếng: “Hừ. Thiên Phú thần thông này cũng thật là lợi hại, bất quá ngươi nói ta sẽ hối hận? Trong phạm vi Diệp Mộ phủ những người làm cho ta sợ hãi ta đều biết cả. ngươi là một tên chết rồi, dựa vào cái gì mà làm cho ta hối hận?”

“Đại ca!” Thanh niên tóc xanh nhìn về phía Lạc Y Tu Tư lo lắng hỏi: “Người không sao chứ?”

Nhị tỷ của hắn, chính là bị Thiên phú thần thông của Toà thành chủ nhân công kích chết, mà Lạc Y Tu tư tại tầng thứ năm này cùng Toà thành chủ nhân chiến đấu, tiếp một lần Thiên phú thần thông công kích của đối phương, bây giờ lại thêm một lần nữa.

“Không có việc gì.” Lạc Y Tu Tư quay về phía huynh đệ của mình xuất ra vẻ tươi cười. “Lão Tam, chúng ta trở về đi, đáng tiếc Nhị muội đã chết.”

Thanh niên tóc xanh cũng rất khó chịu.

“Trước đó, nhị muội còn nói, hoàn thành nhiệm vụ lần này, chúng ta sẽ trở thành Lục tinh Ác Ma, đến lúc đó chúng ta tìm một nơi, xây dựng một toà thành của ba huynh muội chúng ta, vui vẻ tĩnh tu, nhưng bây giờ không còn cơ hội nữa rồi.” Thanh niên tóc xanh trầm thấp nói.

Lạc Y Tu Tư thở dài một tiếng nói: “Đi thôi.”

Bọn họ hai người căn bản không liếc mắt nhìn sáu tên Ác Ma một cái, trực tiếp bay đi ra ngoài.

Sáu tên Ác Ma chứng kiến trận đại chiến vừa rồi trong lòng vô cùng khiếp sợ, cường giả mà ra tay chiến đấu, thì chỉ qua một hai chiêu là đã kết thúc.

“ Thực lực của Lạc Y Tu Tư thật là đáng sợ. Một đao vừa rồi ngay cả thượng vị thần thú cũng đỡ không được.” Một tên Ác Ma cảm thán nói.

Bình thường tại vi diện, thần thú cực kỳ hiếm thấy, thần thú rất thưa thớt.

Tại địa ngục, vô số cường giả tụ tập trong vi diện, thần thú cũng có không ít, nhưng lợi hại nhất chính là “Thiên Phú Thần Thông”. Bất kể là thần thú gì, nếu trưởng thành đều là hạ vị thần cảnh giới, thoạt nhìn không có khác biệt nhiều lắm.

Nhưng mà thực ra có sự chênh lệch rất lớn, chênh lệch về thiên phú.

.Thần thú có thiên phú đặc thù phương thức công kích linh hồn, có khi là đặc thù về phương thức công kích vật chất … tỷ như Thôn Thiên thú Ba Xà cũng chỉ là loại thôn hấp lực lượng, chỉ cần đối phương có khả năng kháng cự sự thôn hấp thì sẽ không có việc gì.

Mà Bối Bối có chỗ bất đồng, “Phệ Thần” này đã ăn một thiên phú thần cách, được xem như là một loại năng lực cực kỳ biến thái.

Thiên Phú càng biến thái đáng sợ, thì số lượng cũng cực kỳ thưa thớt đến cực hạn.

“ Lạc Y Tu Tư tu luyện Sanh mạng quy tắc, tứ đại quy tắc rất phức tạp, để đối phó được với khó khăn, như vậy Lạc Y Tu Tư cũng rất đáng sợ.” Sáu vị Ác Ma cảm thán thốt lên vài câu. Cuối cùng bọn họ cũng bỏ đi. Bất quá trước khi bỏ đi, một vị Ác Ma thu lấy thi thề cự long khồng lồ vào không gian giới chỉ.

“ Dù gì đây cũng là thi thể của thượng vị thần thú chúng ta cũng không thể quá lãng phí” Vị Ác Ma kia cười một tiếng liền thu thi thể cự long vào không gian giới chỉ.

Đợi sáu vị Ác Ma rời đi, Lâm Lôi cùng bốn người trong phòng đi ra.

“Phì!” Bối Bối có chút bất mãng. “Ta còn tưởng bọn họ bỏ lại thi thể cự long, ai ngời bọn họ lại bị bọn ác ma trước khi đi lấy mất.”

Một ít bộ phận của thi thể thần thú, đó là những mỹ thực tài liệu, mà đạt tới thượng vị thần thú, thi thể lại càng quí giá. Thi thể cự long thật to lớn nếu đem ra bán phỏng chừng cũng thu được gần 100 vạn mặc thạch. Thật là một món tài phú không nhỏ!

“Còn muốn như thế nữa?” Lâm Lôi dỡ khóc dỡ cười. Đi thôi chúng ta hãy trở về cửa Kim Chúc Sanh Mạng.” Lần này thu hoạch thật sự to lớn, một kiện Tử thần khôi lỗi, cùng với thi thể Hắc Y Vệ, Hắc Y Vệ có một viên thượng vị thần cách, hơn nữa trong không gian giới chỉ có vô số tài sản.

“Các ngươi có thể ở lại cùng ta tìm kiếm trong toà thành một lần nữa không?” Thuỵ Kim Na khó khăn mở miệng đề nghị. Lâm Lôi ba người không khỏi ngẩn ra.

“Ta chỉ muốn tìm xem một chút, Kim Y Vệ có còn hay không.” Thuỵ Kim Na cũng cảm thấy quá đáng, dù sao việc này cũng có thể khiến cho bọn Lâm Lôi lại đi mạo hiểm, mặc dù có thể nói ba người Lâm Lôi cùng nàng đối phó với Kim Y Vệ không có gì nguy hiểm. Nhưng ai mà biết nếu gặp phải một đám Kim Y Vệ thì sao?

Địch Ly Á cùng Bối Bối đều nhìn về phía Lâm Lôi, chờ Lâm Lôi quyết định. Lâm Lôi cân nhắc một chút, nhìn về phía Thuỵ Kim Na nói: “Thuỵ Kim Na, chúng ta không thể cùng nàng tìm kiếm khắp nơi trong toà thành này, chúng ta bây giờ muốn rời khỏi nơi này, chỉ có thể đi cùng nàng một đoạn thôi, nếu có gặp Kim Y Vệ thì sẽ hộ trợ nàng một tay, còn nếu không thì không còn cách nào khác.”

“Cám ơn!” Thuỵ Kim Na cảm kích nói.

Nàng cũng tự biết yêu cầu của mình có điểm vượt quá hoàn cảnh cho phép, Lâm Lôi làm vậy cũng không có gì là sai.

.Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối cùng với Thuỵ Kim Na trực tiếp hướng Nguyệt Lượng Hồ thành phía trên chạy đi, trở lại tầng thứ ba … tầng thứ hai, cho đến tối thì lên đến tầng thứ nhất, cuối cùng vượt qua song khẩu rời khỏi Nguyệt Lượng Hồ thành bảo. Thuỵ Kim Na hy vọng gặp được Kim Y Vệ.

Nhưng đến tận lúc này trng Nguyệt Lượng Hồ thành bảo khônv có lấy một tên Kim Y Vệ.

Ánh trăng chiếu trên chiếu trên bầu trời, những đám mây độc vụ màu hồng trên trời cũng hoàn toàn biến mất. Giờ phút này có năm vị tham gia Ác Ma khảo hạch đang đứng xung quanh trên Nguyệt Lượng hồ.

“Có người đi ra.”

Năm người nhìn thấy bốn người bọn Lâm Lôi đi ra liền lập tức tiến tới..

[

“Các vị muốn làm gì?” Lâm Lôi nhướng mày đạm mạc hỏi, tại Nguyệt Lượng Hồ thành nội, Lâm Lôi có kinh nghiệm bị người khác tập kích, vì vậy hắn không thể tỏ ra chủ quan.

Người đứng giữa năm người mở miệng nói: “Ta muốn biết bốn vị có … hay không Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn? Chúng ta có thể cùng bốn vị thương lượng trao đổi.”

.”Hừ! Ta còn muốn mà không được đây!” Thuỵ Kim Na hừ lên một tiếng.

Năm người nghe xong không khỏi có chút thất vọng, bọn họ nghe ra bọn Lâm Lôi đi ra cũng không có đủ Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.

“Các người năm người cũng không nên ở bên ngoài chờ đợi, ta xem toà thành nội hẳn là không có người.” Lâm Lôi nói, bọn họ lúc đi ra từ tầng thứ 4 cho đến tầng thứ nhất đại khái các vị trí đều nhìn qua một lần, nếu có người bọn họ đã phát hiện ra. Bọn Lâm Lôi coi như là đã xem qua hết tất cả.

Nói xong Lâm Lôi bốn người nhắm hướng Kim Chúc Sanh Mệnh bay tới, rất mau Lâm Lôi bốn người đã thấy được huyền phù giữa không trung chính là Kim Chúc Sanh Mệnh, nhìn xuyên qua Kim Chúc Sanh Mệnh trong suốt thấy bên trong có vài bóng người.

“Thật ít người!” Lâm Lôi tận đáy lòng cảm thán thốt lên, liền tiến vào bên trong Kim Chúc Sanh Mệnh.

Trong hành lang Kim Chúc Sanh Mạng, Bạch phát lão giả thấy bọn Lâm Lôi bốn người, liền cười nói: “Chúc mừng các ngươi còn sống trở ra.”

“Còn sống trở ra? Chúc mừng” Lâm Lôi au khi bước vào Kim Chúc Sanh Mạng ánh mắt đảo qua. Lúc này trong Kim Chúc Sanh Mạng có rất nhiều vị trí, đủ để ngồi được 1000 người, song bây giờ bên trong chỗ trống rất nhiều, thật là thưa thớt: “Một ngàn người đến sống sót trở ra chưa đến một trăm người!”

Nhìn Địch Lý Á cùng Bối Bối bên cạnh thật lâu. Lâm Lôi cảm thấy bản thân mình thật may mắn, bản thân mình, thê tử cùng với huynh đệ đều còn sống. Đối với câu “chúc mừng” của vị Bạch phát lão giả thật đáng giá.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 27: Giới Ca Giả Đắc

Địa ngục. Bên trong Diệp Mộ Phủ

Đây là mộ mảng không gian không có một chút sinh cơ, núi đá cháy đen, không có lấy một cây cỏ dại.

Núi non liên miên bên trong có một hồ nước rộng hơn mười dặm, hồ nước này rất là hỗn trọc, đồng thời cũng tản ra một cổ tử khí, một vài hài cốt màu trắng ẩn hiện trong hồ, ngọn núi này là một cấm địa! Ngay chính Ác Ma môn cũng không dám tới gần nơi này.

“Cốt cốt” Tử khí trầm tích dưới đáy hồ nổi lên những cái bong bóng.

.

"Oanh!"

Đột nhiên, trên mặt hồ rông lớn phảng phất như bị tách ra làm hai, hồ nước tự động tách ra một thông đạo sâu mấy chục thước thông với đáy hồ. Khoảng gần một trăm người từ trong đáy hồ bay ra, ngoại trừ người cầm đầu mặc áo xám, còn lại tất cả đều mặc áo đen.

.

Bầu trời trên mặt hồ, gần một trăm người lăng không mà đứng. Người áo xám cầm đầu có mái tóc đen nhánh, điểm hấp dẫn nhất chính là hai hàng lông mày(trong này để lông mi, mịa làm quái gì có lông mi như thế ND), hai hàng lông rủ xuống đến tận ngực. Nếu Lạc Y Tu Tư có mặt tại đây, nhìn thấy người mặc áo mau xám này, nhất định sẽ rất kinh ngạc vì hắn giống với Nguyệt Lượng Hồ thành chủ y như đúc.

“Hỗn đản!” người áo xám khoé mắt co giật, bây giờ đang đứng phẫn nộ bên bờ.

Người áo xám trầm thấp nói: “ Ta Ngã Điểu Nhĩ Ni Sâm xem ra ta qui ẩn quá lâu, bọn họ đã quên mất tên ta rồi, dám huỷ diệt phân thân của ta! Ta nói rồi! Ta sẽ làm cho bọn chúng hối hận!” Người áo xám lộ ra vẻ cực kỳ phẫn nộ.

Hắn có hai đại phân thân.

Hắn đầu tiên tu luyện thành Tử vong thần phân thân, mà bổn tôn thì trở thành Hắc ám thần phân thân. Nói về thực lực, hắn đối với Tử vong pháp tắc thành tựu còn xa mới bằng Hắc ám pháp tắc, nhưng cho dù thế nào với bản lĩnh Hắc ám thần phân thân, hơn nữa còn có đông đảo lực lượng hộ vệ, thì làm gì có chuyện gì xảy ra. Thế mà lúc này đây .....một cái phân thân bị xong đời.

“Giết, toàn bộ giết hết!” Người mặc áo xám ở giữa lộ ra sát khí ngút trời.

Tổng cộng hắn có hai phân thân, cái phân thân kia đã ở cùng với hắn rất lâu, do vậy phân thân kia mất đi khiến hắn vô cùng tức giận.

“chủ nhân, chúng ta bây giờ đi đâu?” Một vị hắc bào cung kính hỏi.

“Nguyệt Lượng Hồ thành bảo, khoảng cách đến Đế Dực thành là gần nhất, dựa theo quy cũ khảo hạch của Ác Ma thành, đây là con đường ngắn nhất.” Người áo xám trầm thấp nói, “Sợ rằng bọn Ác Ma môn đã vào Kim Chúc Sinh Mạng trở về Đế Dực thành rồi.”

“Chúng ta bây giờ đến Đế Dực thành trước!” Người áo xám lạnh giọng nói.

“Vâng, chủ nhân (đại nhân)!”

Gần một trăm người phía sau cung kính đồng thanh đáp, chỉ là xưng hô có khác điểm khác nhau.

“Hừ, bất kể như thế nào, bọn họ cũng trở về Đế Dực thành! Tại bên ngoài Đế Dực thành chặn bọn chúng lại.” Người mặc áo xám nhìn về phía một người mặc áo đen, thân thể người mặc áo đen đột ngột biến mất, đồng thời một thông đạo Kim Chúc Sinh Mạng cũng hiện ra giữa không trung. Gần một trăm người kể cả người mặc áo xám đều tiến vào trong Kim Chúc Sinh Mạng.

"Hô!"

Kim Trúc Tánh Mạng trong nháy mắt phá không gian bay đến Đế Dực thành.

Nói về tốc độ thì Kim Chúc Tánh Mạng này nhanh hơn chỗ bọn Lâm Lôi rất nhiều.

Rời khỏi Nguyệt Lượng Hồ thành không xa. Kim Chúc Tánh Mạng đang lơ lửng giữa không trung.

Ngân Phát lão giả bay trở vào Kim Trúc Sinh mạng. Trực tiếp chỉ đạo: “Trong toà thành đã không còn ai. Lên đường thôi!” Kim Chúc Tính Mạng nhất thời biến thành một đạo ảo ảnh, biến mất ở phái chân trời phía xa.

Bên trong Kim Chúc Tính Mạng, vị Ngân Phát lão giả đi vào phía sau, nhìn mọi người xung quanh đoạn cất cao giọng nói: “Mọi người hãy đứng lên hết, tập trung ra chánh giữa.”

"[đứng lên]?"

Bọn Lâm Lôi mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng đứng lên. Hơn 100 người từ phía sau tập trung ra chánh giữa. Đột nhiên Kim Chúc Tính Mạng thể tích chợit kịch kiệt thu nhỏ lại, bất kể là chiều dài hay chiều rộng cũng đều thu nhỏ lại. Đồng thời cũng biến ảo ra một trăm chỗ ngồi.

Lúc này một hàng 20 người, có tổng cộng năm hàng.

Bây giờ chỉ có 5 hàng người, mỗi hàng 20 người thể tích cũng thu nhỏ lại rất nhiều.

“Bây giờ số người còn lại không nhiều, Kim Chúc Tính Mạng không cần biến lớn.” Ngân Phát lão giả lạnh nhạt nói. Nói xong hắn liền đi lên phía trước.

Hôm nay chỉ có một trăm chỗ ngồi. Lúc này khoảng cách giữa mọi người tương đối gần.

"[đi trở về]."

Lâm Lôi nhìn qua cửa sổ trong suốt của Kim Chúc Tính Mạng, trong lòn gcảm thấy thật nhẹ nhàng.

“Lão đại, chờ chúng ta trở về Đế Dực thành, đên 1Ác Ma thành nộp Nguyệt Lượng Chỉ Hoàng chúng ta cũng sẽ trở thành Ác Ma.” Bối Bối cười với Lâm Lôi: “Đến lúc đó, chúng ta đeo Huân chương Ác Ma, sách sách, ít nhất khi vào thành chúng ta không cần phải bỏ tiền ra để vào thành.”

“Phí vào thành?”

Lâm Lôi cùng với Địch Ly Á nghe xong, không biết nói gì hơn. Đối với bọn họ mà nói, một mặc thạch để vào thành thì tính toán làm gì?

“ Trong này ai có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, ta xin ta xin lấy tiền ra mua.” Đột nhiên từ phía sau vang lên một tiếng nói. Giọng nói đột ngột vang lên khiến tất cả mọi người đều chú ý, người nói là một thanh niên có khí chất âm nhu tuấn mỹ.

“Bỏ tiền ra mua?” Lâm Lôi cảm thấy hoảng sợ. “ thật là liều mạng. Người của Ác Ma thành đang ở phía trước.

Bối Bối nhíu mày nói: “Ô? Lớn tiếng như vậy, nếu để cho Ngân phát lão đầu phát hiện thì thật là nguy hiểm.”

Thuỵ Kim Na con mắt lúc này bỗng sáng lên nhìn mọi người chung quanh> Nghe Bối Bối nói vậy, nabg2 hạ thấp giọng nói: “Bối Bối khảo hạch nhiệm vụ của Ác Ma toà thành, bọn họ chỉ nhận người có tín vật thôi. Mặc kệ ngươi bằng cách gì để có được tín vật, bất kể cướp, mua chỉ cần đến lúc đó có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn giao nộp là được.”

Lâm Lôi nghe vậy trong lòng chợt hoảng.

“Ác Ma toà thành như vậy là cổ cũ mọi người cướp lẫn nhau.” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Nhưng mà Địa Ngục vốn là nơi như vậy, chiến đấu giết chốc mới là bản chất.

“Muốn mua. Ha ha ….ta có dư một chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.” Một âm thanh từ phía sau vang lên. Âm thanh này làm Thuỵ Kim Na và một số người kích động đứng lên nhìn về phía sau.

Dư một chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, người này cực kỳ cường tráng, nhưng chỉ cao có 1m 23

“Ải nhân?” Lâm Lôi nhướng mày một cái.

“Ra giá đi?” Một cô gái tóc vàng mở miệng nói.

“Giá của ta đưa ra cũng không cao, 100 vạn Mặc thạch, nếu muốn thì bỏ tiền ra đi.” Ải nhân nói ngay.

“100 vạn ?” Có người kinh hô đứng bật dậy.

Đối với thượng vị thần. 100 vạn Mặc thạch có lẽ không là cái gì cả, nhưng mà đối với trung vị thần mà nói thì là một con số khổng lồ. Như nhóm Lâm Lôi lúc đầu bán ra một kiện thượng vị thần khí cũng chỉ được 75 vạn mặc thạch thôi.

Nhưng trung vị thần tầm thường, thì làm sao có thể có được thượng vị thần khí?

Trải qua một trường chiến đấu cướp đoạt, mới có thể tích luỹ được trăm vạn tài phú.

“”Giá quá cao.” Thuỵ Kim Na nhăn mày nàng không có đủ tiền để mua.

“Tôi muốn mua.” Người thanh niên âm nhu tuấn mỹ lên tiếng.

Mặc dù còn sống trở ra chưa đến một trăm người, nhưng vẫn còn cò khoảng hai đến ba mươi người không có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, gnhe có người muốn mua nhất thời không khí nóng lên.

“Ta trả 110 vạn mặc thạch” những người này không thèm để ý đến người thanh niên âm nhu tuấn mỹ kia.

“Ta đã … mua trước “ Người thanh niên tuấn mỹ vội vàng nói.

Tên Ải nhân cường tráng lên tiếng: “Ta đã nói rồi, 100 vạn là 100 vạn. Ngươi đưa 100 vạn mặc thạch cho ta.” Nghe tên Ải nhân cường tráng dứt khoát trực tiếp cùng người thanh niên tuấn mỹ trao đổi, những người khác không khỏi thất vọng.

Thuỵ Kim Na thở dài một tiếng.

Nàng không phải là tiếc tiền, nhưng căn bản là nàng không có đủ tiền để mua.

“Còn có ai có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.” Một âm thanh phia sao hô lớn.

Vào lúc này, một trung niên mặc áo trắng cười nhẹ nói: “Ta cũng như vị nhân huynh Ải nhân kia ra giá. 100 vạn mặc thạch, ai muốn Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn thì giao cho ta 100 vạn mặc thạch ta sẽ đưa ra Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.”

“Còn có?” Thuỵ Kim Na không khỏi quay lại nhìn. Nhưng mà dù sao nàng cũng không có đủ tiền.

“”Soạt” Nhất thời có mấy người hoá thành ảo ảnh trong nháy mắt lướt về phía sau.

“Trả ngươi.” Một người con gái tóc xanh trực tiếp đưa một trạm thạch hình lập phương cao và rông khoảng 10cm nhét vào tay người trung niên mặc áo bào trắng.

“Bán cho ta.” Vài người còn lại hô lên. “Chúng ta cũng trả cho ngươi 100 vạn mặc thạch.”

“Ta đã giao 100 vạn mặc thạch cho hắn rồi, Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn này là của ta.” Người con gái tóc xanh liền nói. Đồng thời nàng cũng nhìn chằm chằm vào người trung niên mặc áo trắng, nàng cũng lo lắng hắn nuốt lời. Nhưng bất quá nàng cũng tin rằng đối phương sẽ không nuốt lời.

Người trung niên mặc áo trắng mỉm cười thu lấy 100 vạn xong liền đứng lên, đảo tay lấy ra một chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn đưa cho cô gái tóc xanh. “Bán cho ngươi.”

Cô gái tóc xanh mừng rỡ, nhận lấy Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn trở về phía trước.

Vài người còn lại vô cùng thất vọng.

.

Người trung niên áo bào trắng mỉm cười nói: “Không cần tranh giành, chỉ cần các ngươi có đủ tiền, ta sẽ bán Nguyệt lượng Chỉ Hoàn cho các ngươi.” Nói xong người trung niên mặc áo bào trắng đảo tay lấy ra năm chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn. Cảnh này làm cho không ít người sợ ngây người,

“Người này, có bao nhiêu chiếc Nguyệt lượng Chỉ Hoàn?” Tất cả mọi người trong này đều nhìn về phái người trung niên mặc áo bào trắng.

Trong này có mấy người có đủ 100 vạn. Đủ để mua một chiếc Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn.

Người trung niên áo trắng tiếp tục cười nói: “Ai còn muốn Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, lại đây ta vẫn còn.” Hắn mỉm cười nhìn xung quanh, nhất thời bên trong trở nên yên lặng.

Mặc dù lúc này bên trong có hơn hai mươi người chưa có Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, nhưng cũng chỉ có khoảng sáu người có tài sản hơn 100 vạn, những người còn lại cũng không có đủ tiền để mua.

Thuỵ Kim Na đột nhiên đứng lên cười nói: “Vị …tiên sinh này. Người hãy giảm giá Nguyệt lượng Chỉ Hoàn một chút nữa đi. 100 vạn mặc thạch thì thật sự là quá cao, Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn đối với chúng ta thì có tác dụng, còn đối với người khác thì chỉ là một cái không gian giới chỉ.”

Không gian giới chỉ không đáng giá, ngay cả một mặc thạch cũng không bằng.

“Đúng vậy.” Nhất thời những người khác đều ủng hộ: “Ngươi hãy giảm giá một xuống đi, tỷ như 50 vạn mặc thạch, thế nào? Ta tin rằng ở đây cũng sẽ không ít người cần mua.”

“Đúng, 50 vạn mặc thạch.” Thuỵ Kim Na cũng đáp. Thuỵ Kim Na trên người cũng có 80 vạn mặc thạch.

“Như thế sao được?” Những người vừa mới mau Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn bất bình, “Chúng ta vừa rồi bỏ ra 100 vạn mặc thạch để mua.”

Người trung niên áo trăng1 cười thản nhiên nói: “Ta đã nói rồi. 100 vạn ! Nếu các ngươi không có đủ 100 vạn mặc thạch thì ta sẽ không đồng ý bán.” Người trung niên áo trắng nói xong thì im lặng.

Thuỵ Kim Na sắc mặt không khỏi biến đổi.

.”Thuỵ Kim Na trên người ngươi có bao nhiêu?” Địch Ly Á mở miệng nói.

Thuỵ Kim Na không khỏi nhìn về phía ba người Lâm Lôi. Kỳ thực ba người Lâm Lôi vừa rồi thông qua thần thức lặng lẽ trao đổi, lúc trước bọn Lâm Lôi thu hoạch đươc rất lớn. Khơi khơi một kiện Tử Thần Khôi Lỗi cũng đáng giá một ức mặc thạch, còn có không gian giới chỉ của Hắc Y Vệ tài phú bên trong cũng thật kinh nhân rồi.

“Ta còn thiếu 20 vạn.” Thuỵ Kim Na có chút chờ mong nói.

Bối Bối cười hì hì, vừa đảo tay, trong tay liền xuất hiện 2 khối trạm thạch thạch bản: “Ăn cho ngươi.”

Thuỵ kim Na thấy vậy không khỏi có chút kích động: “Cám ơn!” Nàng lập tức nhận lấy, lập tức chạy đến trước mặt người trung niên áo trắng.

Bên ngoài Đế Dực thành, người mặc áo xám khoang chân ngồi ở bên một cỏ trên mặt đất. Bên cạnh có hơn mười thủ hạ.

“Chủ nhân. Kim Chúc Tính Mạng của Ác Ma thành đang bay tới, chính là từ hướng Nguyệt Lượng hồ thành bảo.” Một đạo âm thanh vang lên trong đầu người mặc áo xám, hắn mở bừng mắt, thấp giọng nói: “Theo ta đi!” Liền mang theo hơn mười người hoá thành ảo ảnh bay đi.

Cách Đế Dực thành khoảng 10 dặm.

Bọn Lâm Lôi đang ngồi trong Kim Chúc Tính Mạng bay nhanh về phía Đế Dực thành. Bọn Lâm Lôi rất là cao hứng, bọn họ thông qua cửa kính trong suốt nhìn thấy Đế Dực thành ở phía xa xa.

“Rốt cục cũng tới rồi.” Bọn Lâm Lôi tràn ngập vẻ vui mừng.

Đột nhiên.

“Bồng!” Cả Kim Chúc Tính Mạng đột nhiên chấn động. “Oanh!” một tiếng cả kim Chúc Tính Mạng vỡ nát thành vô số mảnh nhỏ. Bên trong Kim Chúc Tính Mạng các Ác Ma môn đồ không kịp phản ứng thân thể lơ lửng ở không trung.

Lâm Lôi bọn họ cũng lơ lửng ở không trung, nhưng cảnh tượng xung quanh làm cho bọn họ mặt không còn một chút máu, Xung quánh bọn Lâm Lôi có gần 100 tên mặc áo đen đang lăng không đứng thẳng. Gần 100 tên hắc y nhân bao vây mọi người vào trong, không ai có thể chạy thoát. Mỗi hơi thở của một tên hắc y nhân làm người ta cảm thấy cực kỳ đánh sợ.

“Thượng vị thần. đều là thượng vị thần!”

Kể cả Lâm Lôi mọi người bị bao vây bên trong sắc mặt đều đại biến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 28: Điên Cuồng Trả Thù

Lần này có đi cùng có mười vị Ác Ma và gần 100 người tham gia Ác Ma khảo hạch đều khiếp sợ vì bị bao vây ở trên không trung. Bị một đám thượng vị thần vây bắt, hơn nữa lại bị một cái nhìn chết chóc lạnh lùng nhìn chằm chằm làm mọi người run sợ không tự làm chủ bản thân được.

“Như thế nào lại như vậy?” Lâm Lôi không thể tin có việc này xảy ra.

Thấy sắp được về đến Đế Dực Thành, và trở thành Ác Ma. Nhưng cuối cùng lại bị một đám thượng vị thần bao vây ở đây.

.”Các ngươi muốn làm gì?” Trong bọn Lâm Lôi, Lạc Y Tu Tư là người mạnh nhất, y nhíu mày mở miệng nói. Lạc Y Tu Tư mặc dù không có đủ can đảm để cùng đám thượng vị thần này quyết chiến, nhưng mà hắn nắm chắc có thể chạy thoát bảo vệ được tánh mạng.

“Muốn làm gì?” Một gã hắc y nhân bật cười lạnh nói.

Đột nhiên

Vài tên hắc y nhân tách ra tạo thành một lối đi, một người mặc áo xám bay ra.

“Chủ nhân, đại nhân!” Tất cả các hắc y nhân đều cung kính hành lễ.

Người mặc áo xám nhìn chằm chằm vào Lạc Y Tu Tư, hai mắt lộ ra sát khí như muốn ăn tươi nuốt sống Lạc Y Tu Tư.

“Ngươi là!!” Mấy người bọn Lạc Y Tu Tư đều kinh ngạc nhìn người mặc áo xám. Người mặc áo xám này cùng với Toà thành chủ nhân giống nhau như đúc. Lúc này Lạc Y Tu Tư cùng mấy người đã gặp qua Toà thành chủ nhân đều giật mình kinh hãi.

Bọn họ đều nghĩ đến một người, cái đó sao có thể?

“Chẳng lẽ lại là hắn?” Chẳng lẽ Toà thành chủ nhân bị giết chỉ là một cái phân thân.

Khuân mặt người mặc áo xám lãnh khốc, khoé miệng nhếch lên một cái cười lạnh lùng, nhìn qua bọn Lạc Y Tu Tư mấy người, cuối cùng ánh mắt hắn dừng lại trên người Lạc Y Tu Tư. Cái phân thân kia chính là bị Lạc Y Tu Tư giết chết. Hắn hận nhất là Lạc Y Tu Tư.

“Ngươi là ai?” một tiếng quát vang lên, Ngân phát lão giả bay đến phía trước mọi người, căm tức nhìn người mặc áo xám. “Kim chúc sinh mệnh của Ác Ma thành bảo mà ngươi cũng dám phá huỷ. Ngươi muốn động thủ? Ngươi dám làm càn vậy sao”

“Ác Ma thành bảo”

Người mặc áo xám nhướng mày một cái, mọi người nhìn hắn, “Ác Ma thành bảo thì như thế nào? Ta không tin giết hết các ngươi, các cao thủ của Ác Ma thành bảo sẽ tìm ta báo thù. Huống chi Thất tinh ác ma cường đại chỉ có quan hệ hợp tác, bọn họ sẽ không nghe lịnh của các ngươi.”

Ngân phát lão giả cứng người.

“Ngươi rốt cục là ai?” Người mặc áo xám khinh thường nhì Ngân phát lão giả: “Ta nói cho ngươi biết, ta là Ô Nhĩ Ni Sâm! Ngươi đã từng nghe qua chưa?”

“Ô Nhĩ Ni Sâm?”

Ngân phát lão giả hơi nhíu mày.

“Ô Nhĩ Ni Sâm!” Lạc Y Tu Tư trong lòng vừa động, quả nhiên người mặc áo xám chính là Thành Bảo chủ nhân, nói chính xác thì là một bản thể và một cái thần phân thân.

"Là hắn!”

Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Ly Á, Thuỵ Kim Na trong lòng đều chấn động, chợt hiểu ra Thành bảo Hắc long bị giết khi trước cũng nói mình chính là Ô Nhĩ Ni Sâm. “Khó trách hắn lại muốn trả thù.” Lâm Lôi trong lòng sợ hãi. “Trách sao khi mà Thành Bảo chủ nhân trước khi bị giết chết. Nói ngươi nhất định phải hối hận. Thành Bảo chủ nhân trước khi bị giết chết đã nói tên mình ra, nhưng hình như không ai biết hắn là ai”

Lâm Lôi cũng nhìn ra được. Có lẽ Ô Nhĩ Ni Sâm này từng rất nổi danh, nhưng mà ở đây lại không một ai biết hắn.

“Ai ….” Ô Nhhĩ Ni Sâm thở dài, “ Xem ra ta thật sự qui ẩn đã quá lâu, ngay cả người của Ác Ma thành bảo cũng không còn nhớ ta là ai.”

Ô Nhĩ Ni Sâm bản thân đứng ở giữa không trung, cả người phát ra khí thế làm cho cả Lạc Y Tu Tư đang ở trong mọi người cảm thấy sợ hãi. Mọi người hiểu rằng người kia cực kỳ đáng sợ, chính là siêu cấp cường giả.

Trong lúc Ô Nhĩ Ni Sâm đang thở dài. Lạc Y Tu Tư cùng tam đệ thông qua thần thức trao đổi vớii nhau.

"Uỳnh."

Không khí chợt bạo bạo phát ra âm thanh, hai đạo nhân ảnh đột nhiên bay nhanh về hướng bắc.

Ô Nhĩ Ni Sâm đang đứng ở hướng nam, Lạc Y Tư Tư hai người không dám chọn hướng đó để phá vòng vậy chạy thoát, nên lựa chọn hướng bắc.

“Hừ!” Ô Nhĩ Ni Sâm hừ lạnh một tiếng.

Chấn thủ ở hướng bắc là hơn hai mươi tên hắc y nhân đồng thời phóng ra hữu chưởng. chỉ thấy một dãi màu đen dày đặc thoát ra từ hơn hai mươi tên hắc y nhân, nhất thời một tấm lưới năng lượng màu đen bao trùm lấy hai người bọn Lạc Y Tu Tư.

Thấy tấm lưới năng lượng màu đen chụp tới hai người hoảng sợ bay ngược trở lại.

“Sưu!” Ô Nhĩ Ni Sâm lúc này cũng đã hành động, hốt nhiên xuất hiện bên cạnh Lạc Y Tu Tư. Lạc Y Tu Tư cắn răng trở tay loan đao màu xanh bổ thẳng xuống, nhưng Ô Nhĩ Ni Sâm chỉ điểm nhẹ một cái trên loan đao.

"Thương!"

Một âm thanh thanh thuý vang lên.

“A!” Lạc Y Tu Tư buông rơi thanh loan đao màu xanh xuống, đồng thời hắn thống khổ kêu lên một tiếng, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

“Đại ca!” Thanh niên tóc xanh lo lắng kêu lên, nhưng Lạc Y Tu Tư cơ hồ không nghe thấy được, ở trong không trung toàn thân co quắp, đồng thời ôm đầu phát ra tiếng kêu thống khổ thảm thiết.

“Đại ca, huynh làm sao vậy? Huynh rốt cục bị làm sao vậy?” Thanh niên tóc xanh lo lắng cực kỳ.

“Dừng!” Ô Nhĩ Ni Sâm lạnh nhạt nói.

Lạc Y Tu Tư đột nhiên ngừng phát ra tiếng rên thống khổ, khôi phục lại vẻ bình thường hoảng sợ nhìn Ô Nhĩ Ni Sâm: “Ngươi …Ngươi đây là Hồn điệt?”

“Hồn điệt?” Nghe đến tên đó, thanh phát tráng hán và vài vị Ác Ma sắc mặt trắng bệch không còn chút máu. Hồn điệt cái tên này, là bọn họ cũng ngẫu nhiên nghe nói đến, ở trong Hắc Sa thành bảo, Hồn điệt là vật phẩm cấm kỵ không thể mua được. Cho dù có thể mua được thì giá cả cũng có thể khiến lòng người run sợ.

Ô Nhĩ Ni Sâm bật cười nói: “Đúng, đây là một cái Hồn điệt. Ta đã hao phí bao nhiêu khí lực mới luyện chế được.” “Ngươi, ngươi luyện chế được?” Ở đây không ít người sợ ngây cả người.

Tu luyện Tử Vong pháp tắc đến thượng vị thần, ở địa ngục có rất nhiều, rất nhiều người, nhưng có thể luyện chế được Hồn điệt thì cực kỳ ít. Cả địa ngục có 108 vị Tu La, nhưng cả 108 vị đều có thể luyện chế được Hồn điệt hay không đều khó có thể nói.

“Ngươi cho rằng ta sẽ để cho ngươi được chết dễ dàng như vậy sao?” Ô Nhĩ Ni Sâm bật cười nói, “Tốn một quả Hồn điệt lên người ngươi thì ngươi nên tự hào.”

“Tự hào?” Lạc Y Tu Tư toàn thân phát run, vừa nghĩ đến tác dụng đáng sợ của Hồn Điệt, nghĩ đến thống khổ vừa rồi, Trán Lạc Y Tu Tư từng giọt mồ hôi tuôn ra.

“Bồng” Lạc Y Tu Tư cắn răng, một chưởng nhắm đầu mình đánh tới, hắn muốn tự sát.

Nhưng bàn tay còn chưa chạm tới trán, thì đột nhiên Lạc Y Tu Tư kêu lên thảm thiết: “A” Toàn thân hắn co quắp, sắc mặt co rút dữ tợn, một lúc sau hắn ngừng rên la thảm thiết, sắc mặt tái nhợt, giống như người bị bệnh nặng, hoảng sợ nhìn Ô Nhĩ Ni Sâm.

“Ta nói rồi!” Ô Nhĩ Ni Sâm lúc này giống như cao cao tại thượng, như chủ thần nắm sinh tử của hắn ở trong tay, “Sẽ làm cho ngươi hối hận!”

Mọi người câm như hến.

Có thể luyện chế ra Hồn Điệt, đại biểu cho việc Ô Nhĩ Ni Sâm tu luyện Tử Vong quy tắc tới mức thành tựu kinh người.

“Ha ha” Ô Nhĩ Ni Sâm đột nhiên cười to. Nghe thấy tiếng cười làm cho bọn lâm Lôi đang bị bao vây càng cảm thấy hoảng sợ, ánh mắt Ô Nhĩ Ni Sâm quét về phía các vị Ác ma: “Tất cả những ai tham gia vào chuyện này đều phải chết!”

Gần 100 người tham gia Ác ma khảo hạch, cùng với các vị Ác ma thành bảo đều ngây người.

“Lão đại.” Bối Bối thần thức truyền âm nói.

“Xem tình huống, chỉ có thể lựa chọn cánh chạy trốn.” Lâm Lôi lúc này cũng không biết làm sao cả.

Cường đại như Lạc Y Tu Tư, trước mặt Ô Nhĩ Ni Sâm cũng không có lực hoàn thủ, mặc dù Lâm Lôi không có biết cái gì gọi là Hồn điệt, nhưng nghe mọi người nói chuyện, vẻ mặt ngưng trọng, thì Hồn điệt cũng không phải là vật tầm thường.

“Ô Nhĩ Ni Sâm ngươi, ngươi không thể!” Ngân phát lão giả liền nói, “Đế Dực thành ở kế bên, ngươi không thể ….”

“Đế Dực thành ở kế bên? Ta cũng không phải ở trong Đế Dực thành giết ngươi! Ta sợ cái gì?” Ô Nhĩ Ni Sâm bật cười một tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn qua bọn Lâm Lôi. “Giết chết các tiểu nhân vật như các ngươi. Cần gì cân nhắc?”

Lâm Lôi giờ phút này trong lòng cực nhanh tự nhủ.

“Không, nhất định phải sống!” Lâm Lôi nhìn sang bên cạnh, Địch Ly Á cùng Bối Bối. “Không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể chạy trốn, đến lúc đó gần 100 người đồng thời chạy trốn, bọn họ không thể bắt được hết mọi người. Huống chi nơi này rất gần Đế Dực thành, mình rất có thể chạy thoát được tới Đế Dực thành.” Lâm Lôi trong lòng thầm tính toán.

“Không thể chết được!” Ta không muốn chết.

Hầu như tất cả những người tham gia Ác ma khảo hạch đều không cam lòng chết đi, đều nghĩ biện pháp thoát thân.

“Các huynh đệ, chúng ta đồng thời cùng chạy!” Đột nhiên có một đạo thần thức truyền âm, vang lên trong đầu những người bị bao vây.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối nghe xong, cũng liền hành động.

”Chạy về hướng phía tây” Lâm Lôi thần thức truyền âm nói.

Lúc này gần trăm người bị bao vây, hơn phân nửa chia nhau chạy ra bốn phía.

“Oanh!” Từ bốn phía các hắc y nhân hữu chưởng đồng thời vung lên, cũng giống như lần trước, một tấm lưới năng lượng màu đen dày đặt hiện ra, nhìn kỹ các bộ y phục màu đen trên người bọn họ có những hoa văn phức tạp. Tất cả các Hắc y nhân liên thủ ra tay…..

Bốn phương tám hướng đều bị phong toả.

Thiên la địa võng.

Bọn Lâm Lôi không còn đường nào chạy, “A!” Một người lao nhanh đến không dừng lại kịp chạm vào tấm lưới năng lượng màu đen, cả người như bị một lực lượng cường đại hất tung ra.

Bọn Lâm Lôi liềnbay trở lại vị trí lúc nãy.

“Trốn?” Ô Nĩ Ni Sâm khinh thường nhìn mọi người, “Nếu để cho đám tiểu nhân vật các ngươi chạy thoát, ta Ô Nhĩ Ni Sâm còn mặt mụi nào đi lại ở Địa ngục này.” Ô Nhĩ Ni Sâm liếc mắt về phía Ngân Phát lão giả, rồi nói: “Bất quá ta cho các ngươi một cơ hội, một cơ hội sống sót.”

Bọn Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Ô Nhĩ Ni Sâm.

“Rất đơn giản.” Ô Nhĩ Ni Sâm chỉ vào bọn Lâm Lôi, “Trong đám người các ngươi, thượng vị thần chỉ có thể sống một người, trung vị thần cũng có thể một người sống!” Ô Nhĩ Ni Sâm mỉm cười sáng lạn, “Đừng nói ta không cho các ngươi cơ hội!”

Bọn Lâm Lôi hoàn toàn yên lặng, nhưng ngay lập tức bọn họ cảnh giác những người khác xung quanh mình.

“Lâm Lôi bây giờ phải làm sao?” Địch Ly Á dùng thần thức truyền âm nói.

.Lâm Lôi trầm mặc không nói, trong lòng tràn ngập sự lo âu.

Làm sao bây giờ? Mình bây giờ phải làm sao bậy giờ?

"Phốc xích!"

Đột nhiên có người ra tay, nhất thời mọi người đều tách ra.

“Đến đây!” Lâm Lôi gầm lên, Hắc ngọc trọng kiếm chém ra. Ô Nhĩ Ni Sâm gầm lên, lông mày dựng đứng lên “người cuối cùng còn sống ta sẽ không giết hắn, ha ha giết nhau đi, giết nhau đi” Ánh mắt Ô Nhĩ Ni Sâm ẩn chứa sự điên cuồng. Hắn muốn lúc này chính là sự phát tiết. Một thần phân thân của hắn đã chết, hắn cũng muốn làm cho nhưng người xung quanh chịu gánh chịu sự đau khô.

"Không chết?"

Ô Nhĩ Ni Sâm trong lòng thầm nghĩ, “Bây giờ ta cho các ngươi hy vọng, đợi đến lúc còn hai người sống sót, ta sẽ cho các ngươi nếm sự thống khổ của việc bị hành hạ. Ta sẽ không giết các ngươi, nhưng ta sẽ khiến các ngươi thống khổ phải tự sát!” Những gì Ô Nhĩ Ni Sâm nghĩ thật đáng sợ, mọi người không thể biết rằng hai người còn sống sót lại phải chịu kết cục còn đáng sợ hơn.

Ô Nhĩ Ni Sâm trong lòng không khỏi lấy làm hưng phấn, kích động. “Ta nói rồi, sẽ cho các ngươi phải hối hận.” Ô Nhĩ Ni Sâm trong lòng lạnh nhạt nói. Để trả thù Ô Nhĩ Ni Sâm như thế nào lại để cho một người sống sót?

“Ân” Ô Nhĩ Ni Sâm đột nhiên tỉnh táo.

Chỉ thấy Lạc Y Tu Tư hướng xuống phía dưới đất bay xuống cực nhanh, hắn bay xuống phía dưới quá nhanh làm cho các Hắc y nhân không kịp cản lại.

“Trốn?” Ô Nhĩ Ni Sâm đuổi theo xuống dưới.

“A” Lạc Y Tu Tư ở giữa không trung lại hét lên thống khổ, nhưng hét lên thống khổ chính là một thần phân thân, còn một cái thần phân thân khác hướng phía dưới lao xuống cực nhanh. Nhưng Ô Nhĩ Ni Sâm đã xuất hiện chặn trước mặt hắn.

“Muốn chạy trốn?” Ô Nhĩ Ni Sâm khinh thường nhìn hắn, “Ngươi cho rằng, ta không biết ngươi có một thần phân thân?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 29: Sám Hối Chi Hỏa

Nhìn thấy Ô Nhĩ Ni Sâm xuất hiện trước mặt mình. Lạc Y Tu Tư trong lòng run lên. “Xong hết rồi!” Lạc Y Tu Tư trong lòng tuyệt vọng.

Bị cấy Hồn điệt vào linh hồn, chỉ là sinh mạng hắn kiên cường, mặc khác hắn còn có một cái thần phân thân. Chỉ là hôm nay cái thần phân thân cũng trốn không thoát

“Nếu không muốn chịu đau khổ, thì tiểu tử ngươi nên quay trở lại!” ô Nhĩ Ni Sâm trách mắng

Lạc Y Tu Tư biết rõ, quay trở lại cũng khó thoát khỏi cái chết, nhưng hắn không còn lựa chọn khác đành trở vào vòng vây.

“Phốc xích!” chuỷ thủ trực tiếp đâm thủng đầu một trung vị thần.

Bối Bối thu trảo thủ từ trong một thi thể về, lui về bên cạnh bọn Lâm Lôi. Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người tụ tập lại một chỗ, người khác không tấn công bọn họ. Bọn họ cũng không công kích người khác. Chỉ khi nào có người tấn công bọn họ thì bọn Lâm Lôi liên thủ lại giết chết đối phương.

Thuỵ Kim Na cũng tụ lại bên cạnh bọn Lâm Lôi.

Trong giờ khắc sinh tử này, bọn Lâm Lôi cũng không hoàn toàn tin tưởng Thuỵ Kim Na>

Máu tươi vung vải, giết chốc đang diễn ra.

“Lâm Lôi.” Địch Ly Á nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi cố gắng hiện ra vẻ tươi cười. Việc hôm nay đã đến nước này, hơn nữa Ô Nhĩ Ni Sâm đã nói trung vị thần chỉ có một người được sống. Trong ba người nhất định phải có người chết.

Người nào sẽ chết?

“Ta dù có chết, cũng không thể để cho Bối Bối cùng Địch Ly Á chết được” trong lòng Lâm Lôi rất đau khổ.

“Cho dù có chết, ta cũng muốn được chết ở bên chàng.” Địch Ly Á nhìn ngắm khuôn mặt của Lâm Lôi, mỉm cười mãm nguyện nói: “Có thể cùng chàng chết cùng một chỗ, ta đã thoả nguyện rồi.”

“Nàng nói cái gì đấy!” Lâm Lôi thần thức truyền âm tức giận nói.

Lâm Lôi trong lòng vô cùng thống khổ, mặc dù Địch Ly Á đối với việc tu luyện không cao, nhưng những năm gần đây, Địch Ly Á luôn thầm lặng quan tâm ủng hộ Lâm Lôi. Hai linh hồn như hoà làm một.

Sanh tử không thể chia lìa.

“Nàng sẽ không chết” Lâm Lôi nhìn Địch Ly Á đồng thời cảnh giác nhìn xung quanh.

Người mặc áo trắng bán không ít Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, cũng phát hiện ra bọn ba người Lâm Lôi, Người mặc áo trắng này thực lực rất mạnh, đã có hơn mười tên trung vị thần chết trong tay hắn.

“Ta khuyên ngươi đừng đụng đến ta.” Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm nói.

Người mặc áo trắng chần chừ nhìn Bối Bối cuối cùng không có giết tới.

Lâm Lôi cùng Bối Bối vừa rồi cũng giết qua không ít người. Lâm Lôi dùng linh hồn công kích, Bối Bối dùng vật chất công kích. Trong nhóm trung vị thần coi như đứng đầu.

“Dừng tay!” Một tiếng quát lạnh vang lên, từ hướng Đế Dực thành truyền tới.

Tất cả nghe tiếng quát lớn phẫn nộ, đều cảm thấy đầu óc như choáng váng, một lúc sau mới tỉnh lại, đợi mọi người có phản ứng lại, thì mới phát hiện có ba người mới xuất hiện tại không trung, ánh nắng mặt trời màu đỏ chiếu xuống bóng người càng thêm vẻ chói mắt.

Hắn mặc một cái áo dài màu vàng, lông mi màu trắng, đồng tử màu vàng.

Lông mi màu trắng, đồng tử màu vàng.

“Thất tinh ác ma, Đế Dực thành chủ?” Lâm Lôi trong lòng mừng rỡ như điên. Lâm Lôi, Địch Ly Á cùng Bối Bối cơ hồ đều lộ ra vẻ vui mừng như điên.

Không chỉ có bọn họ, mà Ngân phát lão giả đang chém giết cũng phát hiện ra hô lớn: “Thành chủ đại nhân!”

“Thành chủ đại nhân?” tham gia Ác ma khảo hạch không ít người, đều kinh hãi nhìn người vừa mới đến.

Thất tinh ác ma, tại Địa ngục tuyệt đối là cường giả.

“Nga, Tư Đồ Nhĩ Đặc!” Ô Nhĩ Ni Sâm liếc mắt nhìn một cái. “Tư Đồ Nhĩ Đặc chẳng lẽ ngươi muốn nhúng tay vào chuyện này?”

Bọn Lâm Lôi vô cùng kinh hãi, tại Đế Dực bọn họ chỉ biết Đế Dực thành chủ đã đạt tới Thất tinh ác ma, còn về tên thật thì thật sự không có bao nhiêu người biết.

Đế Dực thành chủ nhíu cặp lông mày trắng, ánh mắt sắc bén nhìn Ô Nhĩ Ni Sâm: “Ô Nhĩ Ni Sâm, đây là Ác Ma thành bảo đội ngũ, vả lại nơi này là Đế Dực thành, ngươi không nên quá đáng” Đế Dực thành chủ giọng nói ẩn chứa sự phẫn nộ.

“Tư Đồ Nhĩ Đặc. Một thần phân thân của ta bị giết, ngươi nói thù này ta sao có thể không báo?” Ô Nhĩ Ni Sâm nhìn Đế Dực thành chủ.

Đế Dực thành chủ nhướng mày: “Thần phân thân bị giết, bằng vào bọn họ sao có thể?”

Đối với thực lực của Ô Nhĩ Ni Sâm, Đế Dực thành chủ rất rõ.

Người Ô Nhĩ Ni Sâm cứng lại nói: “Ta đang ở nhà chuyên tâm tu luyện Tử vong quy tắc, bất quá Hắc ám phân thân của ta lại ở trong Nguyệt lượng hồ thành bảo.” Dù sao Ô Nhĩ Ni Sâm cũng phải biết hưởng thụ, không thể suốt ngày khổ tu.

“Ai ngờ, một đám người giết vào trong Nguyệt Lượng hồ thành bảo: Ô Nhĩ Ni Sâm tức giận nói.

Đế Dực thành chủ cũng hiểu rằng. Đối với cường giả thì việc phân tán hai phân thân ở hai nơi khác nhau là một lựa chọn sáng suốt, nếu một phân thân bị nguy hiểm thì ít nhất cũng còn một cái còn sống.

“Đại cừu như thế sao ta có thể không báo?” Ô Nhĩ Ni Sâm nói.

Đối với tuyệt thế cường giả mà nói, tính mạng vô cùng quý giá, một cai phân thân bị giết, đồng nghĩa với một mạng đã chết, ai mà không phẫn nộ đến cực điểm? Ô Nhĩ Ni Sâm đã đặt ra kế hoạch phải đem nhóm Ác ma này giết hết, không để một người được sống sót.

Đế Dực thành chủ trong lòng lưỡng lự. . Nhìn chằm chằm vào Ô Nhĩ Ni Sâm rồi chậm rãi nói: “Ô Nhĩ Ni Sâm ta hiểu được tâm tình của ngươi, bất quá ngươi ngay bên cạnh Đế Dực thành ra tay giết người, ngươi không để cho ta chút thể diện nào sao?”

Ô Nhĩ Ni Sâm cau mày.

Bất kể là Ô Nhĩ Ni Sâm hay là Đế Dực thành chủ, họ là những tuyệt thế cường giả thành danh từ rất xưa, bọn họ đều là Thất tinh ác ma.

“Tư Đồ Nhĩ Dặc ngươi chẳng lẽ muốn cùng ta động thủ?” Ô Nhĩ Ni Sâm nhường mày trầm giọng nói.

Lúc này nhưng người bị bao vậy chỉ còn sống sót hơn ba mươi người đều khẩn trương nhìn. Bọn Lâm Lôi cũng hiểu rằng tính mạng của họ hôm nay nằm trong tay hai tuyệt thế cường giả này, sống hay chết đều trông chờ vào cuộc nói chuyện của bọn họ.

“Ta không muốn cùng ngươi động thủ, nhưng ngươi cũng không thể vượt quá thân phận được>” Đế Dực thành chủ nói.

Ô Nhĩ Ni Sâm cũng hiểu rất rõ tình thế của Đế Dực.

“Tốt, các tên trung vị thần nhỏ nhoi kia ta không giết, nhưng bốn tên thượng vị thần còn sống kia ta sẽ giết.” Ô Nhĩ Ni Sâm khẳng định nói: “Một thần phân thân của ta bị giết, các tên Ác Ma này đều có liên quan.”

Đế Dực thành chủ nhìn lướt qua.

“Thành chủ đại nhân!” Ngân phát lão giả liền nói, hắn cùng ba vị thượng vị thần đều dùng ánh mắt khát vọng cầu sinh nhìn Đế Dực thành chủ.

Đế Dực thành chủ mở miệng nói: “Bốn tên thượng vị thần còn sống, hắn là Ác Ma thành bảo nhân viên.” Đế Dực thành chủ chỉ tay vào Ngân phát lão giả: “Hắn không có khả năng liên quan đến cái chết của phân thân ngươi.”

Ô Nhĩ Ni Sâm liếc mắt nhìn Ngân phát lão giả một cái, gật đầu rồi nói” Tốt. Ta có thể tha cho hắn.”

“Thành chủ đại nhân” Ba vị thượng vị thần cùng Lạc Y Tu Tư cùng kêu lên.

Nhưng căn bản là Đế Dực thành chủ mặc kệ bọn họ. Đế Dực thành chủ nhìn về phía Ô Nhĩ Ni Sâm, dùng thần thức truyền âm nói: “Ngươi sao còn không giải quyết nhanh lên một chút, còn ở đây giương cờ giống trống….” Ô Nhĩ Ni Sâm vừa nghe lập tức hiểu liền.

Đế Dực thành chủ cũng còn coi trọng mặt mũi mình.

"Hảo!"

Ô Nhĩ Ni Sâm mỉm cười.

“Thành chủ đại nhân!” Lạc Y Tu Tư cùng Tam đệ và một gã Kim phát ác ma kinh hãi kêu to.

“Giết chết một thần phân thân của ta. Hừ!” Hai tròng mắt Ô Nhĩ Ni Sâm đột nhiên trở nên trong suốt, một làn sóng vô hình bắn ra, bắn thẳng vào tên thanh niên tóc xanh, kim phát ác ma cùng Lạc Y Tu Tư, một đạo thần thức xâm nhập vào cơ thể bọn họ.

“A!!!!” Một tiếng thét thê lương bật ra từ miệng bọn họ.

Đồng thời một ngọn lửa trong suốt từ trong đầu bọn họ phát ra. Bọn họ liền từ trên cao rơi xuống, dĩ nhiên là đã chết!

“Sám hối chi hoả?” con mắt Dế Dực thành chủ sáng ngời, “Ô Nhĩ Ni Sâm ngươi lợi hại hơn xưa rất nhiều.”

“Thật lợi hại.” Nhìn thấy cảnh đó, gần ba mươi người còn sống sót đều sợ ngây người, Ác ma thượng vị thần, trước mặt Ô Nhĩ Ni Sâm không có một cơ hội phản kháng. Hơn nữa sinh ngọn lửa vô hình công kích, thật là lần đầu tiên mới thấy.

Lúc này, chỉ còn có thần phân thân Lạc Y Tu Tư bị cấy Hồn điệt là còn sống.

Cái thần phân thân kia đã bị giết chết.

”Sám hối chi hoả?” Lạc Y Tu Tư sợ hãi nhìn Ô Nhĩ Ni Sâm, “Sám hối chi hoả trong truyền thuyết?” Lạc Y Tu Tư bây giờ đã hiểu được, thực lực của mình và đối phương cách nhau một trời một vực.

“Ngươi, ngươi tại sao không đi khiêu chiến Tu La?” Lạc Y Tu Tư mở miệng hỏi.

Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ: “Khiêu chiến Tu La?” Lâm Lôi biết, Trong vị diện Địa ngục có 108 vị Tu La! Mỗi một phủ thì phủ chủ đều là một vị Tu La, trên vi diện Địa ngục Tu La là tuyệt thế cường giả, là cường giả được xưng hào, chỉ có một biện pháp để đạt được đó là. Khiêu chiến!

Hơn nữa muốn khiêu chiến Tu La. Không phải ai cũng có tư cách để khiêu chiến. Trước hết phải trở thành Thất tinh ác ma.

Trở thành Thất tinh ác ma cường đại là có thể khiêu chiến Tu La, nếu khiêu chiến thành công. Thì sẽ thay thế Tu La xưng hào đã chết đi. Cho nên ở Địa ngục vĩnh viễn chỉ có 108 vị Tu La.

“Khiêu chiến Tu La?” Ô Nhĩ Ni Sâm liếc mắt nhìn hắn một cái, “Trước tiên ta không có hứng thú với nó, thứ hai là có thể thi triển Sám hối chi hoả là có thể đánh bại được một vị Tu La?” Ô nhĩ Ni Sâm bật cười một tiếng, nếu là ta năm đó khi mới vào Địa ngục có lẽ ta sẽ làm vậy. Nhưng bây giờ qua vô số năm. Trãi qua bao lần khiêu chiến, các Tu La bây giờ một người cũng khó mà chọc đến”

Ô Nhĩ Ni Sâm khi nói cũng hướng vào Đế Dực thành chủ. Đế Dực thành chủ trong lòng cũng đồng cảm nên hơi gật nhẹ đầu.

Bọn họ đều là Thất tinh ác ma, hơn nữa đã đạt đến Thất tinh ác ma không biết đã bao nhiêu năm, bọn họ cũng không dám đi khiêu chiến Tu La! Bởi vì khi khiêu chiến thất bại kết quả chỉ có chết.

“Các tiểu tử kia, các ngươi thật may mắn” Ô Nhĩ Ni Sâm liếc gần ba mươi trung vị thần.

Ô Nhĩ Ni Sâm đối với bọn Lâm Lôi căm hận không lớn, bởi vì hắn biết, cái chết của thần phân thân, cùng với các trung vị thần này không có liên quan. Hắn cũng để cho Dế Dực thành chủ một chút thể diện.

“Mọi người cũng đi thôi” Đế Dực thành chủ mở miệng nói.

Ngân phát lão giả dẫn đầu gần ba mươi trung vị thần còn sống lập tức hướng Đế Dực thành bảo bay tới.

Chỉ trong chốc lác.

Giữa không trung chỉ còn lại Ô Nhĩ Ni Sam và Lạc Y Tu Tư và Đế Dực thành chủ ba người.

“Hừ, ngươi nhìn cái gì, muốn quay về Đế Dực thành? Nằm mơ à ha ha!” Ô Nhĩ Ni Sâm nhìn Lạc Y Tu Tư. Lạc Y Tu Tư im lặng căn bản không thèm để ý tới. Nhưng Lạc Y Tu Tư đột nhiên ôm đầu co quắp thống khổ kêu lên.

Đế Dực thành chủ nhướng mày một cái.

“Là Hồn điệt.” Ô Nhĩ Ni Sâm như là không nghe thấy.

Đế Dực thành chủ hơi kinh hãi, than thở nói: “Ô Nhĩ Ni Sâm, ngay cả Hồn điệt ngươi cũng luyện được? Mặc dù đối với trình độ chúng ta mà nói nó tác dụng không lớn. Nhưng mà đem ra bán thì giá thật kinh người.” Hồn điệt đối với bọn Đế Dực thành chủ hiệu quả không lớn.

Ở trong vi diện Địa ngục thì có bao nhiêu người đạt đến trình độ như bọn họ.

“Ngươi muốn, thì có thể hỏi mua ở ta. Ta sẽ cho ngươi một cái giá. Có thể so với Hắc Sa thành bảo.” Ô Nhĩ Ni Sâm nói.

Đế Dực thành chủ không khỏi nở nụ cười.

“Tư Đồ Ni Đặc, ta đi trước đây.” Ô Nhĩ Ni Sâm cáo biệt.

Đế Dực thành chủ hơi gật đầu.

Ô Nhĩ Ni Sâm nhìn chằm chằm vào Lạc Y Tu Tư nói: “Tiểu tử, ta đã nói rồi ngươi sẽ hối hận …. Phi thường, phi thường hối hận” Lập tức hắn mang theo Lạc Y Tu Tư cùng thủ hạ vào Kim Chúc Tính Mạng nhanh chóng rời đi.

“Tiểu tử kia, rơi vào tay Ô nhĩ Ni Sâm thật thê thảm.” Đế Dực thành chủ cảm thán than một tiếng.

Bảy đại pháp tắc, tứ đại quy tắc. Tối độc nhất để hành hạ người, tối âm hiểm thì đó là Tử vong quy tắc. Ô Nhĩ Ni Sâm thực lực cao cường thì thủ đoạn lại càng ghê gớm.

“Rốt cục cũng còn sống mà quay lại Đế Dực thành” Lâm Lôi ba người đứng trên đường lớn trong Đế Dực thành, nhất thời không biết nên khóc hay cười, giữa cái sống và cái chết. Mới hiểu rõ lòng nhau.

“Lâm Lôi lần này làm cho ta sợ muốn chết.” Địch Ly Á lúc này cũng lộ ra vẻ tươi cười.

Bối Bối cằn nhằn nói: “Cái tên Ô Nhĩ Ni Sâm kia, hắn thật quá đáng. Bất quá hắn thật là lợi hại, Bối Lỗ Đặc gia gia cũng không bằng. Hắn thật lợi hại.”

Lâm Lôi nắm lấy tay Địch Ly Á: “Đi thôi, chúng ta hãy đến Ác Ma thành bảo!” Chưa nộp Nguyệt lượng chỉ hoàn. Bọn Lâm Lôi cũng chưa trở thành Nhất tinh Ác Ma.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người đều hướng Ác Ma thành bảo đi đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 30: Thanh Điểm

Ác Ma thành bảo trong đại sảnh tầng thứ nhất.

“Vưu Na tiểu thư!” Bối Bối đứng ở bên quầy tiền, cùng Vưu Na tiểu thư chào hỏi.

Vưu Na cũng có chút kinh hãi nhìn Bối Bối đứng phía sau Lâm Lôi và Địch Ly Á: “Lâm Lôi ta vừa rồi còn cảm khái nghĩ còn quá ít người quay trở về, không nghĩ tới ba người các ngươi đều còn sống quay trở về, thật sư là chúc mừng a!”

“Chúng ta là do may mắn thôi” Lâm Lôi nghĩ đến chuyện xảy ra bên ngoài Đế Dực thành. Khi đối mặt với Ô Nhĩ Ni Sâm, Lâm Lôi phát hiện ra, bản thân mình căn bản không có một chút năng lực phản kháng. Thực lực cách nhau quá lớn.

“Vưu Na tiểu thư. Chúng ta đã chờ một thời gian rồi. Lúc nào mới có thể nộp tín vật khảo hạch vậy?” Bối Bối có chút gấp gáp nói. Bọn Lâm Lôi đã đợi ở đây rất lâu rồi. Vưu Na cười nói: “Đừng có gấp, để trở thành Ác Ma, không thể đơn giản là cấp cho các ngươi một chiếc huy Ác Ma là được. Phải trải qua một số thủ tục nhất định.”

Sau một lúc lâu -

“Những ai đã thành công vượt qua khảo hạch tại Nguyệt Lượng hồ thành bảo thì lên tầng hai” Trên tầng hai đi xuống một vị Ác Ma tóc ngắn màu vàng cao giọng nói.

“Còn không mau đi!” Vưu Na cười nói.

“Vưu Na tiểu thư chúng ta đi trước” Bối Bối cười nói.

Lúc này hơn hai mươi người đều đã bước lên đại sảnh tầng hai, diện tích đại sảnh tầng hai nhỏ hơn tầng một, nhưng lại có nhiều phòng hơn. Bọn Lâm Lôi được người tóc ngắn màu vàng dẫn vào một căn phòng màu đen.

Phía trong căn phòng màu đen, có ba người đang ngồi.

“Lại đây, đưa Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn, Ác Ma ấn chương cho ta.” Một người trung niên mặc áo đen nói.

Lúc này nhóm người đi lên chưa nộp tín vật, trình tự trở thành Ác Ma khá phức tạp, cũng may người mặc áo đen làm tương đối nhanh, khoảng vài phút là xong một người.

“Kế tiếp!” Người mặc áo đen nói.

Rốt cục cũng đến lượt Lâm Lôi.

Lâm Lôi lập tức đưa Nguyệt Lượng Chỉ Hoàn cùng Ác Ma ấn chương tham gia khảo hạch cho đối phương.

“Tên” Người mặc áo đen nói.

"Lâm lôi." Lâm lôi nói.

Ngay lập tức. Lâm Lôi cảm thấy toàn thân chấn động, thì ra người mặc áo đen thi triển thần chi lĩnh vực, lập tức cách ly Lâm Lôi với những người bên ngoài.

“Bây giờ ngươi hãy đem Linh hồn khí tức đưa vào. Người mặc áo đen đảo tay lấy ra một viên châu màu xanh biếc, đặt viên châu ở bên cạnh Lâm Lôi, bằng mắt thường cũng có thể nhận thấy viên châu nhanh chóng chuyển sang màu xám.

Chỉ trong chốc lát, cả viên châu biến thành màu xám.

“Linh hồn khí tức?Đây là cái gì?” Lâm Lôi tò mò hỏi.

Người mặc áo đen liếc mắt nhìn một cái rồi lạnh nhạt nói: “Cái này gọi là Hồn Ánh thạch, có thể đem Linh hồn khí tức hút vào trong, cho dù linh hồn ngươi có mạnh đến đâu nhưng chỉ cần có một viên Hồn Ánh thạch thì thân phận của ngươi cũng sẽ bị xác nhận.”

Lâm Lôi trong lòng có chút kinh ngạc. Còn có thứ này vật chất này tồn tại a.

Bất quá việc này cũng bình thường thôi, tại Ngọc Lan đại lục, có một số luyện kim thuật sĩ luyện chế ra các công cụ, khiến cho Lâm Lôi kinh ngạc. Còn ở Địa ngục thì càng có nhiều chuyện ngạc nhiên cũng không có gì kỳ quái.

“Đây là Huân chương ác ma, đây là phó huân chương, ngươi đem hai cái này lấy máu nhận chủ.” Người mặc áo đen căn dặn.

Lâm Lôi nhìn thấy Ác Ma huân chương thì con mắt sáng lên. Đây chính là tiêu chí của Ác Ma.

“Phó ác ma huân chương?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc, cái Phó ác ma huân chương này có màu lam, Lâm Lôi cho đến bây giờ chưa từng thấy qua.

Người mặc áo đen cười nói: “Phó ác ma huân chương, chúng ta sẽ lưu lại Ác Ma thành bảo, khi Phó ác ma huân chương trở thành vật vô chủ, thì chúng ta sẽ biết ngươi đã chết.”

Lâm Lôi chợt hiểu. Vật này dùng để xác nhận một người đã chết hay chưa.

Sau khi lấy máu nhận chủ, Lâm Lôi lấy Huân chương ác ma, theo yêu cầu phải được đeo trước ngực. Lầm Lôi trực tiếp đưa Huân chương ác ma dung hợp cùng Mạch động khải giáp. Dù sao Mạch động khải giáp cũng chỉ là áo ngoài thôi

Ác ma thành ngoại.

“Lâm Lôi sau này mọi người đều ở lại Đế Dực thành sao?” Thuỵ Kim Na nhìn lâm Lôi nói, “ Ta còn nợ các ngươi 20 vạn mặc thạch, một thời gian sau ta sẽ trả các ngươi.” Thuỵ Kim Na không thích nợ tiền tài của người khác.

“Không cần đâu, chúng ta qua một thời gian cũng sẽ rời Đế Dực thành.” Lâm Lôi nói thẳng.

“Rời đi. Các ngươi đi đâu, có xa không?”

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người nhìn nhau. Bối Bối quay người về phía Thuỵ Kim Na cười nói: “Thuỵ Kim Na, ba người chúng ta muốn tung hoành cả Tử kinh đại lục, sau đó phiêu bạc Tinh thần vụ hải. Chứ không phải sống chui rút ở cái Địa ngục này đâu. Vậy nàng nói có xa hay không?”

Thuỵ Kim Na nhất thời chấn kinh, trong Địa ngục có rất nhiều thượng vị thần, nhưng họ không có đi ra khỏi đại lục.

Dù sao Địa ngục là một trong năm đại lục diện tích lớn vô cùng, gần như là không có điểm dừng. Nếu mà không có nguyên nhân gì đặc biệt, thì họ sẽ không mạo hiểm tiến vào đại lục.

“Ta, ta…” Thuỵ Kim Na chẳng biết làm thế nào để trả lại cho bọn Lâm Lôi 20 vạn mặc thạch.

“Hắc hắc, không vội. Sau này nếu có cơ hội gặp nhau ngươi có thể trả cho ta.” Bối Bối cười nói.

“Ân. Bây giờ đành cám ơn ngươi trước.” Thuỵ Kim Na nhìn Huân chương ác ma trước ngực không khỏi cảm kích, trở thành Ác ma là giấc mộng nhiều năm của nàng.

Bọn Lâm Lôi cáo biệt cùng Thuỵ Kim Na, trước tiên tìm một quán ăn mở tiệc ăn mừng cho sự thành công lần này. Mặc dù bây giờ bọn họ đã trở lại chỗ ở, nhưng vẫn chưa nộp phí dừng chân, bọn họ có những tính toán khác.

Bọn Lâm Lôi ở trong đình viện, ba người ngồi quanh một cái bàn đá.

“Bây giờ tính làm sao cho tốt, chúng ta nên đặt phủ đệ ở nơi nào.” Bối Bối hưng phấn nói. Lập tức hắn vung tay lên bảy cái không gian giới chỉ liền xuất hiện trên mặt bàn đá. Ánh mặt trời màu đỏ chiếu xuống làm bảy chiếc không gian giới chỉ phản chiếu ánh sáng lấp lánh,

“Ta cũng có một ít.” Địch Ly Á cười nói, nàng cũng lấy ra hai cái không gian giới chỉ để trên bàn.

Lâm Lôi thấy vậy không khỏi mỉm cười.

Lúc còn ở Nguyệt Lượng hồ thành bảo, lúc đầu bị đám Ác ma đuổi giết. Bọn Lâm Lôi phía trước như là những con tốt hôi. Sau hai lần tập kích, Bối Bối thu được bốn thi thể trung vị thần, Địch Ly Á thu được 2 thi thể trung vị thần. Về sau, sau mấy lần chiến đấu…..mà trước đây không lâu ngoài Đế Dực thành, khi Ô Nhĩ Ni Sâm ra lệnh cho mọi người tàn sát lẫn nhau, có hơn 100 trung vị thần bị giết còn lại có gần ba mươi người. Bọn Lâm Lôi cũng giết chết hơn mười người, những thi thể này tự nhiên cũng thu lấy.

“Lão đại, ngươi nhiều nhất ở đây mà.” Bối Bối nói.

Lâm Lôi đảo tay, chừng hơn mười chiếc không gian giới chỉ rơi xuống bàn. Mười một chiếc không gian giới chỉ thì: ba cái lấy được khi còn trong Nguyệt lượng hồ thành bảo, còn tám chiếc thu được trong lúc hỗn chiến. Bất quá trân quí nhất trong mười một chiếc thì đó chính là chiếc không gian giới chỉ màu đen!

“Chiếc không gian giới chỉ màu đen này chứa tài phú vượt quá tưởng tượng của mình.!” Lâm Lôi cảm thán than một tiếng.

Đây là của tên Hắc y vệ bị giết

Hắc Y Vệ chính là thượng vị thần, hơn nữa lại là thành phần tinh anh, nên tài sản tự nhiên không ít.

“Chiếc không gian giới chỉ màu đen này chúng ta đã xem qua. Chỉ riêng trạm thạch, mặc thạch thì đã hơn 9000 vạn, ngoài ra còn có một viên Linh hồn kim châu thì tuyệt đối đạt tới ức vạn mặc thạch.” Bối Bối hưng phấn nói, “Bây giờ chúng ta xem các không gian giới chỉ kia.”

Giới chỉ của Hắc y vệ ta đã xem qua.

Ngoại trừ hai ba cái đã xem qua, còn lại phần lớn hắn vẫn chưa xem qua.

“Bắt đầu.” Lâm Lôi, Địch Ly Á trong lòng cũng có chút khẩn trương chờ mong.

Một đống không gian giới chỉ trên thạch bàn, bọn Lâm Lôi bắt đầu phân chia lấy máu nhận chủ, bắt đầu xem xét tài phú bên trong. Đại lượng mặc thạch, trạm thạch bị bọn Lâm Lôi lấy ra, một chút dụng phẩm cũng được lấy ra.

“Hảo, sách sách chủ nhân chiếc không gian giới chỉ này là một tên trung vị thần lắm tiền!” Bối Bối kinh hỉ đứng lên.

Lâm Lôi cùng Địch Ly Á lập tức ngẩng đầu nhìn.

“Có bao nhiêu?” Lâm Lôi mong chờ nói.

“Lão đại. Tài sản của trung vị thần này vượt quá ngàn vạn.” Bối Bối lập tức nói. “Mà hơn nữa trong không gian giới chỉ còn có không ít thần cách nữa.”

Mặc dù tham gia Ác ma khảo hạch, trung vị thần tương đối là tầm thường, phần lớn sở hữu tài sản hơn mười vạn, còn hơn trăm vạn tương đối ít. Còn về phần vượt quá ngàn vạn càng hiếm tới cực điểm. Lâm Lôi tự mình xem qua bốn chiếc không gian giới chỉ, cao nhất là một người có hơn hai trăm vạn mặc thạch.

“Bối Bối, mau tiếp tục thanh lý số không gian giới chỉ còn lại.” Lâm Lôi cười nói

Lúc này đột nhiên Địch Ly Á thất thanh kêu lên một tiếng.

“Làm sao vậy?” Lâm Lôi cùng Bối Bối đều nhìn lại.

Địch Ly Á trên mặt tràn đầy vẻ vui mừng: “Lâm Lôi chàng đoán xem tài sản bên trong chiếc không gian giới chỉ này có giá trị bao nhiêu?”

Bối Bối tặc nhẳn đảo qua nói ngay: “Một ngàn vạn?”

Địch Ly Á mỉm cười lắc đầu.

“Một ngàn một trăm vạn, hay còn cao hơn nữa?” Lâm Lôi liền hỏi.

“Đương nhiên là không thấp hơn một ngàn vạn rồi.” Địch Ly Á nói. Lâm Lôi không khỏi chấn động: “Trong đó có bao nhiêu?”

Địch Ly Á mỉm cười nói: “Trong này mặc thạch, trạm thạch cộng lại có khoảng tám mươi mấy vạn.”

“Tám mươi mấy vạn?” Bối Bối trừng mắt. “Đại tẩu còn nói hơn một ngàn vạn?”

Đich Ly Á cười nói: “Ta còn chưa nói xong, mặc dù mặc thạch và trạm thạch chỉ có như vậy thôi, nhưng trong này còn có ....” Địch Ly Á đảo tay, trong tay liền xuất hiện hai khối tinh thể màu đen.

Thần cách!

Cảm ứng được khí tức của thần cách.

“Thượng vị thần cách, hai khối?” Lâm Lôi kinh hô.

Địch Ly Á mỉm cười gật đầu: “Một khối thuộc tính Phong, còn một khối là Hắc ám thuộc tính.”

Lâm Lôi không khỏi vui vẻ, ngạc nhiên nói: “Hai khối thượng vị thần cách này. Một trung vị thần làm sao mà có?”

Địch Ly Á không khỏi oán giận nói: “Lâm Lôi, đừng nói người khác, chúng ta cũng đâu có thượng vị thần cách? Chúng ta mới đến Địa ngục không bao lâu, mà lại có được Hắc y vệ thượng vị thần cách. Như thế không tốt sao?”

“Cũng đúng.” Lâm Lôi không khỏi đồng tình.

Chính mình tự nhiên có được, người khác sao lại không, chỉ là …

chính bọn mình chiếm tiện nghi.

Sau một lúc lâu bọn Lâm Lôi đã xem qua hết các không gian giới chỉ.

Đương nhiên bọn họ chưa xem xét kĩ, bọn Lâm Lôi chỉ thống kê xem số lượng mặc thạch, trạm thạch, thần cách và vật phẩm.

“Bây giờ có thể khẳng định. Chúng ta có một ức hai ngàn vạn mặc thạch! Đương nhiên, không kể chúng ta còn có bốn khối thượng vị thần cách.” Lâm Lôi nói.

Bốn khối thượng vị thần cách. Một khối mang từ Ngọc Lan đại lục đến, còn có một khối của Hắc Y Vệ, vừa rồi trong không gian giới chỉ phát hiện thêm hai khối.

“Địch Ly Á.” Lâm Lôi nhìn về phía Địch Ly Á. “Ta vốn nghĩ đến sau này mua cho ngươi một viên thượng vị thần cách phong thuộc tính, không ngờ đến chúng ta lại lấy được. Ngươi mau luyện hoá viên này đi.”Lâm Lôi lấy viên thượng vị thần cách phong thuộc tính đưa cho Địch Ly Á.

Địch Ly Á nếu cố gắng luyện hoá thần cách thì Lâm Lôi tin rằng nàng sẽ sớm đạt đến cảnh giới thượng vị thần.

Mà Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người cũng hiểu rằng lãnh ngộ pháp tắc không thể dễ dàng.

“Ân” Địch Ly Á hơi gật đầu.

Bối Bối bên cạnh xem xét cẩn thận các vật phẩm một chút, dù sao khi kiểm tra không phải cái gì cũng xem xét kĩ càng. Tỷ như … bộ sách, bọn Lâm Lôi không chú ý kỹ.

“Lão đại.” Huynh xem đây là cái gì?”

Bối Bối kinh hãi kêu lên.

Lâm Lôi có chút nghi hoặc quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Bối Bối trong tay đang cầm một quyển sách. Bên trên có hàng chữ "Thất nguyên tố pháp tắc huyền ảo giản thuật."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.14 - Chương 31: Hộ Tống Nhiệm Vụ

Nhìn thấy hàng chữ viết trên bìa sách. Lâm Lôi trong lòng cả kinh.

“Thất nguyên tố pháp tắc huyền ảo giản thuật?”

Vấn đề lớn nhất của Lâm Lôi hôm nay chính là đối với nguyên tố pháp tắc, nhưng ảo diệu bên trong đều không thể khám phá, mặc dù việc khám phá ra sự ảo diệu của pháp tắc không ai có thể chỉ dạy. Nhưng muốn lãnh ngộ thì ít ra cũng phải có phương hướng. Nếu không lẽ tu luyện lòng vòng.

“Bối Bối. Đưa ta xem một chút.” Lâm Lôi vội vàng nói.

“Biết là lão đại muốn mà.” Bối Bối cười, đem quyển sách ném sang.

Địch Ly Á luyện hoá thần cách, căn bản không cần lãnh ngộ pháp tắc huyền ảo, nên tự nhiên không nhìn đến bộ sách, mà Bối Bối tình hình cũng như vậy, khi thấy được quyển sách này, thì hắn tự biết rằng Lâm Lôi sẽ rất thích. Cầm lấy quyển sách Lâm Lôi lập tức mở ra đọc: “Đại địa pháp tắc thiên.”

Đại địa pháp tắc được phân làm sáu phần: “Thổ chi nguyên tố” . “Lực lượng, “Địa hành thuật”, “Sanh chi lực”, “Trọng lực không gian”, “Đại địa mạch động.”. trong bộ sách này đem sáu nguyên tắc ảo diệu giới thiệu. đồng thời cũng nói qua về uy lực của nó. Thậm chí nói đến một số tác dụng cần thiết của nó.

“Đại địa mạch động. vận dụng như thế nào?” Lâm Lôi nhìn không khỏi âm thầm lắc đầu, “Bộ sách này xem ra chỉ cũng chỉ nói về vẻ bề ngoài thôi.”

Lĩnh ngộ Đại địa mạch động, Lâm Lôi tự nhiên nhìn ra tác giả bộ sách này chỉ nói nói vẻ bề ngoài hoặc là… tóm tắc.

Phương pháp ứng dụng đơn giản, uy lực cũng cực kỳ đơn giản.

Đối với việc giới thiệu sơ qua cá phương pháp, Lâm Lôi căn bản không thèm để ý. Lâm Lôi coi trọng chính là các loại pháp tắc chi tiết huyền ảo.

“Nguyên lai như thế!” Lâm Lôi xem qua về “ Lực lượng” huyền ảo miêu tả, than thở không ngừng. “trước đây ta còn tưởng rằng Đại địa pháp tắc chỉ đến “Hậu trọng”, thì ra còn có phương diện “Lực lượng”

Lực lượng huyền ảo, đúng là trong Đại địa pháp tắc, là một loại vật chất công kích cực kỳ cao cấp, phức tạp.

Đọc bộ sách Lâm Lôi không cảm thấy thời gian trôi qua.

“Thì ra, địa hành thuật là như vậy.” Lâm Lôi thản thở. “Năm đó tại Áo Bố Lai Ân đế quốc Bàn Thạch Kiếm Thánh Hắc Đức Sâm đã sơ bộ nắm được sự huyềnảo của Địa Hành thuật.”

Năm đó Hắc Đức Sâm một bước có thể vuợt qua mấy chục thước, khi đó bọn Lâm Lôi rất là kinh ngạc.

Thật ra đây là “Địa Hành thuật” tối sơ cấp nhất, thậm chí chưa tính là nhập môn.

Địa hành thuật, có thể dung hợp toàn thân vào đại địa nguyên tố, Hắc Đức Sâm lúc đó không phải thuấn di mà là bản thân mình trong nháy mắt dung hợp với đại địa nguyên tố, làm đại đia nguyên tố lui về phía sau mặt khác thì mình lại xuất hiện tại phía trước.

Lúc đó với thực lực của Hắc Đức Sâm thời gian dung hợp là quá ngắn.

Cường giả chân chánh, khi thi triển Địa hành thuật, hoàn toàn biến mất, dung hợp với đại địa nguyên tố trong thời gian rất dài.

Đọc xong phần Đại địa pháp tắc, Lâm Lôi xem tới Phong nguyên tố pháp tắc thiên.

Phong nguyên tố pháp tắc chứa đựng nhiều pháp tắc huyền ảo nhất, gồnm chín loại pháp tắc: Phong Chi Nguyên Tố, Phân Thân Thuật, Thanh Ba, Thanh Nhạc, Phong Hành Thuật, Phong Chi Không Gian, Thứ Nguyên, Khoái, Mạn.Chín loại pháp tắc.

Mặc dù có chín loại, nhưng mà bất quá nếu cường giả ra tay thì uy lực cũng giống như nhau.

Hơn nữa nó cũng có thể dung hợp cùng nguyên tố Đại địa pháp tắc huyền ảo. hai loại nguyên tố cò thể dung hợp, vậy cũng có thể dung hợp ba laoị nguyên tố ....không giống nhau lại. Nếu mà như vậy thì uy lực công kích thật là kỳ diệu vô cùng.

“Phong chi không gian, thì ra là như vậy.” Lâm Lôi hai mắt sáng rỡ.

“Thứ nguyên, đây mới là Phong nguyên tô pháp tắc công kích vật chất mạnh nhất a” Lâm Lôi thấy Thứ Nguyên huyền ảo miêu tả không khỏi kinh hãi hồi lâu.

“Ủa?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn xung quanh. “Tại sao lại tối thui như vậy?”

“Lão đại. Trời tối rồi mà.” Bối Bối cùng Địch Ly Á đồng thời cười nói, “Chàng xem sách đã nửa ngày rồi.”

“Ha ha ...” Lâm Lôi không khỏi bật cười. “Quyển sách này rất tốt, mặc dù về phương pháp lãnh ngộ không có gì vượt trội, nhưng nó giúp ta có thể định hướng được” Lâm Lôi cũng hiểu được muốn lĩnh ngộ thì chỉ có dựa vào bản thân mình.

“Không thế gấp, không xem nữa” Lâm Lôi cảm khái nói, “ Ta bây giờ Đại địa pháp tắc còn chưa lĩnh ngộ thành công, không thể nóng nảy.”

Thật ra các pháp tắc rất huyền ảo, không phải đơn giản như thế.

Nhìn cảnh giới thần cấp, chân chánh hiểu được, sợ rằng nhập môn cũng không được, tỷ như mình thông hiểu “Địa hành thuật” thì cả bản thân phải dung hợp vào đại nguyên tố, nhưng mà bằng cách nào để mà dung hợp, chữ nghĩa không thể nào miêu tả được. Đó là một loại cảm giác về pháp tắc.

Sáng sớm ngày thứ hai. Bọn Lâm Lôi xuất phát đi Tử Kinh thành bảo.

“Xuất phát đến U Lam phủ trước, phải tìm hiểu địa lý Địa ngục trước, thì mới có thể xác định đượuc đường đi.” Lâm Lôi bây giờ chỉ biết Địa ngục có năm khối đại lục rộng lớn khôn cùng. Cùng với Tinh thần vụ hải cùng Hỗn loạn chi lĩnh..

Đi Huyết Phong đại lục U Lam phủ.

Lâm Lôi chỉ biết là, trước tiên rời Tử kinh đại lục, rồi sau đó xuyên qua mênh mông Tinh thần vụ hải, mới có thể đến bờ của Huyết phong đại lục.

Tử Kinh thành bảo đại sảnh tầng thứ nhất. Sau một lúc tìm kiếm bọn Lâm Lôi cũng không tìm thấy quyển sách cần tìm, sau một lúc hỏi nhân viên phục vụ,nguyên lai là …trong cửa hàng vật phẩm Tử Kinh thành bảo.

Trong một căn phòng độc lập.

Kệ để sách, được kê ở một chỗ trong đại sảnh của một căn phòng độc lập. Ba người Lâm Lôi đi vào bên trong, người vào xem sách rất ít.

“Thật là nhiều sách!” Bối Bối sợ hãi than nhìn đống sách.

“Tìm cho thật kỹ, tìm sách nói về địa lý cả Địa ngục.” Lâm Lôi nói.

Ba người liền tách ra tỉ mỉ tìm kiếm. Sách giảng thuật địa lý không ít, chuyên môn giới thiệu có “Diệp Mộ Phủ”, cũng có giảng thuật khổng lồ “Tử Kinh đại lục. Còn về giới thiệu cả Địa ngục Lâm Lôi cũng tìm thấy một quyển. Chỉ là giản lượt về địa lý.

Lâm Lôi cần không chỉ là bản đồ mà còn có giới thiệu các hiểm địa, tuyệt cảnh của Địa ngục.

Bọn họ ba người thực lực không mạnh, nếu bị rơi vào hiểm địa thì kể như xong, do vậy phải tìm hiểu trước.

“Lâm Lôi, Bối Bối các ngươi qua xem.” Địch Ly Á kêu lên.

Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức đi qua. Lúc này Địch Ly Á đang cầm một quyển sách màu đỏ sậm, dày chừng năm sáu centimet, trên mặt viết bốn chữ Địa Ngục Khái Huống. Bối Bối bỉu môi nói: “Như vậy là sao? Ta thấy quyển Diệp Mộ Phủ dày như thế mà.”

Địa ngục rông lớn ra sao?

Nếu để giới thiệu, đừng nói là một quyển, cho dù là mười quyển cũng không đủ để giới thiệu.

“Không sai, có thể như vậy, phỏng chừng chỉ là bản đồ sơ lược.” Lâm Lôi nhận lấy quyển sách.

Đọc lướt qua, quả nhiên giống như Lâm Lôi dự đoán.

“Không khác lắm, quyển sách này giới thiệu không nhiều lắm, nhưng đầy đủ năm khối đại lục, hai đại hải dương, địa lý xung quanh 108 phủ đều sơ lược giới thiệu. Ngay cả mười toà thành trong một phủ cũng nói một chút, nhưng thông tin về các khu vực nguy hiểm cũng giới thiệu qua.”

Địa ngục thật sự quá lớn.

Giới thiệu về một phủ đã gần 2 đến 3 trang, như vậy 108 phủ thì cũng gần ba trăm trang rồi.

Hơn nữa giấy của quyển sách Địa ngục này tương đối đặc biệt, cho dù bị lửa đốt, dính nước cũng không bị làm sao, dù sao đây cũng là chất liệu của vi diện sao có thể tầm thường như vậy, chỉ là mỗi tờ giấy thì dày hơn, so với chất liệu vi diện bình thường một chút.

Chỉ là giới thiệu sơ qua về Địa ngục, mà đã dày đến năm sáu centimet.

Nếu mà giới thiệu chi tiết thì sợ rằng phải vài trăm quyển như vậy mới đủ.

“Bao nhiêu tiền?” Lâm Lôi nhìn về phía người nhân viên phục vụ áo tím.

Nhân viên phục vụ đi tới, liếc mắt một cái liền cười nói: “Một trăm mặc thạch.”

“Ồ” Lâm Lôi lập tức lấy ra 100 mặc thạch đưa cho đối phương. Hôm nay bọn Lâm Lôi có hơn trăm vạn mặc thạch, thì một trăm mặc thạch không là cái gì cả

Dù sao một kiện Tử Thần khôi lỗi cũng có giá một trăm rồi.

Một cái kim chúc sinh mệnh cao cấp giá trị cũng vượt quá trăm, mà một căn nhà tại thành trì bình thường giá trị cũng hơn mười ức.

Có hơn một ức?

Như vậy cuộc sống hàng ngày không cần phải lo lắng nữa.

“Di, Như thế nào mà chỗ này không có bộ sách nào nói về sự huyền diệu của các pháp tắc?” Lâm Lôi dò hỏi nhân viên phục vụ.

“Cái loại sách đắt tiền, thì đặt ở đại sảnh tầng thứ hai, một quyển giá khoảng mấy ngàn mặc thạch, còn có một số ít vượt quá vạn mặc thạch.”

Nhân viên phục vụ nói. “Mà loại hình tri thức căn bản này, giá tương đối rẻ tiền.”

Rời Tử Kinh thành bảo, ba người bọn Lâm Lôi chọn một phìng trong quán ăn. Giờ đây bọn Lâm Lôi kêu một bàn giá trị trên một ngàn, nói chung cũng hơi xa xỉ một chút.

Trong phòng ăn Lâm Lôi xem qua quyển sách địa lý.

“Lâm Lôi, chàng đang tìm đường?”

Lâm Lôi khép quyển sách lại, hơi gật đầu: “Huyết Phong đại lục, nằm ở phía đông nam địa ngục, còn Tử Kinh đại lúc chúng ta đang ở là ở hướng bắc, muốn đi Huyết Phong đại lục, chúng ta trước tiên phải đến Tử Kinh đại lục Hồng Dương phủ thành trì ngay bờ biển. Hồng Dương phủ là một trong mười ba thành trì. Trong đó Lam Phong thành dựa vào Tinh Thần vụ hải, chúng ta tốt nhất là đến Lam Phong thành!”

“Dựa theo trong sách giới thiệu, từ Lam Phong thành đến Huyết Phong đại lục, cũng có không ít đội ngũ.” Lâm Lôi nói, “Chỉ là, chúng ở Diệp Mộ Phủ Đế Dực thành bảo, cách Hồng Dương phủ Lam Phong thành bảo, đại khái gần bốn mươi ức dặm!”

Một phủ diện tích rộng hơn mười ức dăm là bình thường.

Từ Diệp Mộ Phủ Đế Dực thành bảo, đến Hồng Dương Phủ hải ngạn thành trì Lam Phong thành, có bốn mươi ức dăm là nằm trong tính toán.

“Bốn mươi ức dặm a. ” Bối bối trừng mắt, “Quá xa, đi tới Lam Phong thành đô thời gian rất dài, phỏng chừng rất nguy hiểm a!”

Lâm Lôi cười nói: “Gấp cái gì, chúng ta không đi một mình. Sau khi ăn xong, chúng ta phải tới Ác Ma thành bảo. Tìm một nhiệm vụ hộ tống từ Đế Dực thành đi Lam Phong thành, đến lúc đó khoảng đường không phải rút ngăn sao?”

Loại hộ tống nhiệm vụ bình thường này, sẽ có không ít Ác Ma tham gia.

Bọn Lâm Lôi cũng tham gia, tự nhiên trên đường đi cũng sẽ an toàn hơn rất nhiều, cho dù gặp nguy hiểm thì một nhóm ác ma xông lên cũng tốt hơn rất nhiều.

“Nhận nhiệm vụ? Ta còn chưa chánh thức nhận nhiệm vụ mà.” Bối Bối hơi chờ mong đứng lên.

“Tiên sinh, “Kim Lân Bạc Ti Ngư” mà các vị yêu cầu đã có rồi.” Nhân viên phục vụ đặt mâm vàng lên bàn, làm cho người ta trước mặt là mỹ thực.

Lâm Lôi cười nói: “Bối Bối đừng nghĩ đến nhiệm vụ, trước tiên ăn no rồi hãy nói. Món cá này là ngươi chọn, giá hơn ba trăm mặc thạch, ăn thử xem sao.”

Sau khi ăn xong, ba người liền đi đến Ác Ma thành bảo, đại sảnh tầng thứ nhất, nhân viên tiếp đĩa là người quen cũ Vưu Na, khi Vưu Na biết ý định của ba người thì hướng dẫn cho bọn Lâm Lôi: “Tiếp nhận nhiệm vụ thì trên lầu, Nhất tinh ác ma đến Tam tinh ác ma đều nhậm nhiệm vụ ở lầu hai, còn từ Tứ tinh đến Lục tinh thì tiếp nhận nhiệm vụ ở lầu ba.”

Ác Ma thành bảo lầu hai. Nhất tinh ác ma nhiệm vụ. Một số phòng, Lâm Lôi chọn một phòng rồi đi vào.

“Nói đi, muốn tiếp nhiệm vụ gì?” Một người thanh niên đang ngồi khoanh chân trên mặt đất nói.

“Hộ tống nhiệm vụ, từ Đế Dực thành đi Hồng Dương phủ Lam Phong thành” Lâm Lôi mở miệng nói. “Tốt nhất là Nhị tinh cấp nhiệm vụ.” Bọn Lâm Lôi là Nhất tinh ác ma nhiều nhất chỉ có thể tiếp nhận Nhị tinh nhiệm vụ. Mà nhị tinh nhiệm vụ được hoàn thành thì bọn họ sẽ trở thành Nhị tinh ác ma.

Thanh niên hơi gật đầu, nhắm mắt suy nghĩ trong chốc lác, lập tức đảo tay trong tay xuất hiện một quyển tông, hắn đọc ra một loạt: “Từ Đế Dực thành đến Hồng Dương phủ Lam Phong thành hộ tống nhiệm vụ. Có mười một nhiệm vụ, trong đó Nhị tinh nhiệm vụ có ba nhiệm vụ, các ngươi xem đi.

Nói xong liền đưa quyển tông cho bọn Lâm Lôi.

Thoáng nhìn qua Lâm Lôi nhân Lâm lôi liền xác nhận: “Nhị tinh cấp nhiệm vụ hai mươi ngày sau xuất phát.” Lâm Lôi chọn nhiệm vụ này, vì hắn thấy nhiệm vụ lần này cần rất nhiều người, tính sơ qua Nhị tinh ác ma cũng đã một trăm người.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 1: Ác Ma Tề Tụ

Nhị tinh cấp nhiệm vụ, từ Diệp mộ phủ Đế dực thành đến Hồng dương phủ Lam phong thành, lộ trình gần bốn mươi ức lý, thù kim (tiền công), hai mươi vạn mặc thạch!

Mặc dù có bốn mươi ức lý khoảng cách, nhưng bình thường dùng kim chúc tánh mạng, hơn mười năm đã có thể tới. Hơn mười năm hộ tống, đạt được hai mươi vạn mặc thạch. Đối với nhất tinh, nhị tinh ác ma đích xác đã là thù lao cực cao.

"Ngươi chọn việc này ?" Tên thanh niên kinh dị ngẩng đầu nhìn ba người Lâm Lôi liếc mắt một cái.

Vẻ mặt tên thanh niên khiến đáy lòng Lâm Lôi có chút nghi hoặc " Sao, không thể sao?"

"Nga, các ngươi đưa ác ma huân chương cho ta một chút .” Tên thanh niên không hề nói thêm cái gì, khi Lâm Lôi đưa ác ma huân chương tới trong tay tên thanh niên chợt xuất hiện một tinh thạch mang quang mang màu tím.

Hắn mang tinh thạch tới gần ba chiếc ác ma huân chương.

Dưới quang mang màu tím chiếu rọi xuống, ba chiếc ác ma huân chương đều hiện ra chữ viết đặc thù.

"Di?" Lâm Lôi ba người đều có chút kinh ngạc.

"Đây là cái gì? Một chuỗi số ?" Bối Bối mở miệng dò hỏi, ác ma huân chương hiện lên đúng là một chuỗi số cực kỳ dài.

Tên thanh niên rất tùy ý nói : ”Đây là số thứ tự ác ma huân chương của các ngươi, mỗi một số thứ tự của ác ma đều khác nhau, từ số thứ tự là có thể xác định thân phận các ngươi. Trên ác ma huân chương cũng có tinh cấp của các ngươi nữa.” Nói rồi tên thanh niên liền ghi lại số thứ tự của ba người Lâm Lôi lại.

Sau khi ghi xong hắn đưa trả ba chiếc ác ma huân chương lại cho Lâm Lôi nói : ”Tốt lắm, ba người các ngươi đợi đến buổ sáng hai mươi ngày sau tới cửa thành. Đến lúc đó, sẽ có người của ác ma tòa thành cùng với khách nhân tới tiếp đãi các ngươi, đến lúc đó bọn họ sẽ kiểm tra lại một chút ác ma huân chương, tự nhiên có thể xác định được thân phận các ngươi.”

"Tiếp nhiệm vụ có cần nộp phí dụng không?" Lâm Lôi mở miệng hỏi. Vì hắn từng nghe nói, tại ác ma tòa thành tiếp nhiệm vụ phần lớn là phải nộp phí dụng.

Tên thanh niên nở nụ cười : ”Đó là còn phải xem là nhiệm vụ gì nữa. Tiếp nhiệm vụ hộ tống này không cần nộp phí dụng.”

Lâm Lôi bọn họ rời khỏi ác ma tòa thành, trở lại chỗ ở của mình.

"A, còn có hai mươi ngày, hai mươi ngày sau sẽ rời khỏi nơi này rồi .” Bối Bối đem thảo mạo để trên bàn, cảm thán nói ”Ở đây mấy chục năm rồi quả là không muốn xa nơi này.”

Lâm Lôi không khỏi thở dài một hơi.

Đi tới địa ngục lâu như vậy, cuối cùng cũng thành ác ma, hai mươi ngày sau. Chính mình rốt cục cũng bắt đầu lộ trình tới U lam phủ.

"Lâm Lôi.” Địch Lỵ Á trên mặt mang theo nụ cười ” Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ còn tới địa ngục trước chúng ta, ngươi nói bọn họ trên địa ngục vị diện ở nơi đâu ? Chúng ta lần này rời khỏi Đế dực thành có lẽ trên đường sẽ gặp được bọn họ không chừng ?"

"Tháp La Sa, Đế Lâm?" Lâm Lôi không khỏi nhớ lại chuyện quá khứ.

"Bọn họ ở cùng một chỗ, đặc biệt là Tháp La Sa cùng Đế Lâm chẳng những là trung vị thần, lại còn là thần thú. Bọn họ cùng ở một chỗ, ít nhất trên địa ngục vị diện hẳn là có thể miễn cưỡng đảm bảo an toàn chính mình." Lâm Lôi nhìn chân trời phương xa "Chỉ là địa ngục này quá lớn, cũng không biết, bọn họ tới cùng bị truyền tống tới nơi nào."

Địa ngục có năm khối đại lục cùng với tinh thần vụ hải, hỗn loạn chi hải.

Mà từ vật chất vị diện truyện tống, đó là tùy ý, hoàn toàn có thể xuất hiện tại một trong bảy chỗ. Mà ở hai nơi, khoảng cách lẫn nhau đều cực kỳ xa xôi. Nếu không phải bị đưa đến cùng một đại lục, muốn gặp mặt thật sự khó.

Bối Bối cũng gật đầu nói : "Đúng, Tháp La Sa bọn họ trên địa ngục vị diện còn tốt một chút. Còn Áo Lợi Duy Á chính là một mình một người tới, hắn chỉ là một hạ vị thần trên địa ngục vị diện, sợ rằng so với chúng ta còn muốn khổ hơn."

"Không có tới địa ngục, ai biết địa ngục là như thế bộ dáng ? " Lâm Lôi cười một tiếng " Bất quá vô số vật chất vị diện cường giả bị truyện tống lại đây, hơn nữa tích luy nhiều năm cùng địa ngục có vô số chủng tộc sinh sống ...... có nhiều cường giả như thế cũng là đương nhiên."

Lâm Lôi bọn họ trong lòng đều thấy nhẹ nhàng, dù sao hôm nay chính mình có hơn ức mặc thạch tài phú. Lại đã thành ác ma. Trên địa ngục vị diện đặt chân đã không có vấn đề.

Đối với việc đi tới U lam phủ, trong lòng bọn họ tự nhiên cũng có tin tưởng.

Trong hai mươi ngày cả ba người đều an tĩnh tu luyện, Địch Lỵ Á tự nhiên là toàn thân tâm luyện hóa Thượng vị thần cách, thế nhưng muốn luyện hóa một thượng vị thần cách cũng phải cần hơn mười năm thời gian.

Hai mươi ngày rất mau trôi qua. Sáng sớm ngày đó, làn sương mù còn đang phiêu đãng trên bầu trời Đế dực thành, đương nhiên giờ phút này đã trải qua thời gian nghiêm cấm, sớm như thế ba người bọn Lâm Lôi đã trực tiếp đi tới cửa Đế dực thành.

"Đế dực thành a!" Bối Bối đi ở trên đường lại cảm thán ”Sau này, sợ rằng không còn cơ hội tới Đế dực thành nữa.”

"Đừng nghĩ vậy.” Lâm Lôi thấy bộ dáng cảm khái của Bối Bối cũng buồn cười ”Nga, phía trước là cửa thành rồi .”

"Ô, tới.” Bối Bối con mắt sáng ngời, lập tức chạy tới ”Kim chúc tánh mạng đâu ? Sao ta không nhìn thấy ?" Bối Bối nhìn kỹ trên khoảng không thế nhưng căn bản không thể thấy bóng dáng của chiếc kim chúc tánh mạng nào.

Lâm Lôi trong lòng cũng cảm thấy một tia nghi hoặc.

Theo đạo lý, bên ngoài phải có kim chúc tánh mạng mới đúng.

"Ra hẳn bên ngoài nữa đã.” Lâm Lôi nói rồi bước ra khỏi cửa thành, phía ngoài một gã thanh niên mặc áo bào trắng ngân phát nhìn thấy ác ma huân chương trước ngực bọn Lâm Lôi liền lập tức đi tới, thấp giọng dò hỏi : ”Các ngươi đã nhận nhiệm vụ hộ tống Hồng dương phủ Lam phong thành đúng không?"

"Đúng!" Lâm Lôi ba người gật đầu.

Ngân phát thanh niên cười gật đầu : ”Vậy ba vị trước hết mời đến lầu hai tửu điếm bên cạnh cửa thành, tham gia lần này hộ tống nhiệm vụ tất cả ác ma đều ở nơi đó.”

"Bên cạnh cửa thành ?" Lâm Lôi quay đầu lại nhìn ”Phía nam hay là phía bắc ......"

"Phía nam, ở cửa còn có một người mặc áo bào trắng giống như ta vậy. Các ngươi tới hắn sẽ tiếp đãi các ngươi.”

Lâm Lôi ba người mặc dù đáy lòng nghi hoặc hôm trước người của ác ma tòa thành nói sáng sớm sẽ tập hợp rồi xuất phát giờ sao lại tới quán ăn? Có điều quán ăn ở trong Đế dực thành nên không được phép động thủ thành ra cả ba cũng không sợ người này lừa gạt. Thản nhiên quay lại Đế dực thành, đồng thời, lại còn có những ác ma khác cũng tiếp nhiệm vụ này cũng đi theo Lâm Lôi ba người cùng tiến vào tửu quán kia.

"Ba vị, xin chờ một chút.” Người thanh niên mặc áo bào trắng lam phát mỉm cười nói, hắn nhìn thấy đồng bạn mình ở cửa thành dẫn vào liền biết đám người trước mắt cũng là tới tiếp nhiệm vụ.

Tại phía sau bọn Lâm Lôi, cũng có hai vị ác ma.

Quay đầu lại nhìn thoáng qua, Lâm Lôi trong lòng đoán : ”Đều là trung vị thần.”

"Năm vị, mời đi theo ta.” Thanh niên áo bào trắng lam phát lúc này dẫn năm người đi tới lầu hai, lúc này trên lầu hai của quán ăn đã có bốn năm mươi người tụ tập.

Nơi cầu thang lầu hai còn có một vị Hắc bào nhân đứng ở đó.

"Người của Ác ma tòa thành ?" Lâm Lôi liếc mắt một cái đã đoán đúng, bởi vì trong tay người kia còn cầm một viên tinh thạch phát tán ra quang mang màu tím.

"Mời năm vị phối hợp kiểm tra một chút.” Người nọ mỉm cười nói.

Hắn dụng quang mang màu tím mà tinh thạch tản ra chiếu tới gần ngực bọn Lâm Lôi. Tia sáng chiếu lên ác ma huân chương khiến nó chợt hiện ra ra số hiệu cùng với tinh cấp. Trong tay Hắc bào nhân còn có một quyển sách đang ghi lại số hiệu các ác ma tham gia nhiệm vụ.

Trải qua nhất nhất đối ứng hắc bào nhân mới xác định xong thân phận của mọi người.

"Hoan nghênh năm vị.” Hắc bào nhân mỉm cười gật đầu, lúc này hắn mới nhường đường để cho Lâm Lôi năm người tiến lên lầu hai.

Một vị ngân phát lão giả trên đầu có ba căn hắc giác đi tới, mỉm cười nói : ”Hoan nghênh ba vị. Đội ngũ chúng ta lần này xuất phát, không phải là sáng hôm nay mà là đợi đến đêm nay. Bây giờ mời các vị tại đây dùng cơm. Toàn bộ phí tổn ở đây, đều do chúng ta trả hết.”

"Đêm nay?"

Lâm Lôi bọn họ mặc dù nghi hoặc nhưng cũng không thèm để ý.

Một hai ngày thời gian, đối với cường giả đã thành thần không tính cái gì.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người liền tới ngồi xuống ở một chiếc bàn nơi góc phòng, tùy ý chọn một chút thức ăn.

"Lâm Lôi, ta cảm thấy lần này hộ tống hình như có chút đặc thù.” Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu : ”Đúng, ngươi xem, ác ma ở đây, ngoại trừ đại đa số là trung vị thần mà ngay cả thượng vị thần cũng có mười mấy.

Thượng vị thần ác ma. Bình thường đều là tứ tinh ác ma, cho đến càng cao hơn. Mời nhiều ác ma như vậy …… giới cách không thể thấp a.”

Tại ác ma tòa thành phát nhiệm vụ, thù kim không phải trả bao nhiêu thì trả mà là phải qua ác ma tòa thành.

Mời nhất tinh ác ma, nhị tinh ác ma giới cách còn bình thường, nhưng tứ tinh, ngũ tinh ác ma, vậy giới cách đã có thể kinh người.

"Lý Nhĩ Mông Tư đại nhân!"

"Lý Nhĩ Mông Tư đại nhân. Ngươi cũng tới.” Đột nhiên liên tục vài đạo thanh âm vang lên trong lầu hai tửu quán.

Lâm Lôi bọn họ không khỏi quay đầu lại, chỉ thấy một thanh niên lãnh khốc có mái tóc dài màu xanh đi lên, nhất thời có không ít ác ma đều đứng lên nghênh đón. Đặc biệt là thượng vị thần ác ma hơn phân nửa đã đứng lên nghênh đón.

Sau khi người thanh niên tên Lý Nhĩ Mông Tư tiến đến, ánh mắt liền đảo qua khắp phòng, cuối cùng ánh mắt định ở trên người ba huynh đệ tuấn mỹ gần giống nhau, trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười : ” Ai Đức Hoa Tư, ba huynh đệ các ngươi cũng tiếp nhiệm vụ này, xem ra ta được nhẹ nhàng rồi.”

Ba người kia cũng nở nụ cười.

"Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, nếu ngươi cũng tiếp nhiệm vụ này, vậy dọc trên đường đi phỏng chừng sẽ không có gì nguy hiểm rồi.” Một trong ba huynh đệ mở miệng trả lời.

Lúc đó ngân phát lão giả trên đầu có ba chiếc hắc giác đi tới : ”Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, còn có Ai Đức Hoa Tư ba vị, lần này dọc theo đường đi, sẽ phiền toái bốn vị rồi.” Trong mắt ngân phát lão giả, căn bản không để ý những ác ma khác.

Phàm ai biết Lý Nhĩ Mông Tư cùng Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ đều cũng sẽ không vì lời nói mà tức giận.

Lý Nhĩ Mông Tư cường đại lục tinh ác ma!

Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ đều là ngũ tinh ác ma!

Thất tinh ác ma cao nhất bình thường đều ẩn tại các nơi, muốn để cho bọn họ tiếp nhiệm vụ đều rất khó. Thế nhưng lục tinh ác ma thực lực, bình thường đã cực kỳ cường hãn, có bọn họ xuất mã, trên đường cơ hồ sẽ không xảy ra vấn đề gì.

"Lý Nhĩ Mông Tư là ai ? " Cách bàn Lâm Lôi không xa, có người bắt đầu thấp giọng bàn luận.

Xem ra, không chỉ mình Lâm Lôi không biết.

"Lý Nhĩ Mông Tư đại nhân chính là lục tinh ác ma, tại Đế dực thành chúng ta chính là cường giả cao nhất.”

Lâm Lôi ba người không khỏi cả kinh.

Lần trước tới Ánh Nguyệt tòa thành, cực mạnh đó là Lạc Y Tu Tư ba người, mà Lạc Y Tu Tư cũng bất quá chỉ là ngũ tinh ác ma, nhưng chủ nhân tòa thành căn bản đã không hề có lực phản kháng trực tiếp bị giết chết. Ngũ tinh ác ma lợi hại như thế, vậy lục tinh ác ma còn đến thế nào ?

Một nhiệm vụ hộ tống mà mời lục tinh ác ma càng khiến Lâm Lôi cảm thấy khiếp sợ. Thưởng thức mỹ vị cho đến đêm Lâm Lôi đã đếm được lần này tiếp nhiệm vụ số thượng vị thần ác ma có gần hai mươi vị. Còn có gần trăm trung vị thần ác ma.

Nhiều ác ma nư vậy, đặc biệt cầm đầu chính là một vị lục tinh ác ma.

Để cho một vị lục tinh ác ma hộ tống bốn mươi ức lý khoảng cách, vậy thù kim chính là cực kỳ kinh người. So với mời một trăm trung vị thần ác ma muốn cao hơn gấp mười, gấp trăm lần.

"Hộ tống nhiệm vụ lần này không bình thường a.” Lâm Lôi đáy lòng có chút lo âu.

Trời đêm, phía ngoài Đế dực thành.

Một đám Lâm Lôi dưới chỉ dẫn của ngân phát lão giả cùng lén lút tiến vào một chiếc kim chúc tánh mạng, cơ hồ vừa tiến vào kim chúc tánh mạng bọn Lâm Lôi còn chưa kịp xác định ngồi ở đâu thì kim chúc tánh mạng đã khởi động.

Kim chúc tánh mạng nhanh chóng biến mất phía chân trời, rời khỏi Đế dực thành, hướng về phía Lam phong thành bay tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 2: Tử Thương Thảm Trọng

Kim chúc tánh mạng cực nhanh đi tới, thế nhưng bên trong kim chúc tánh mạng lại không cảm giác được chút nào di động, lúc này cả bọn Lâm Lôi một đám người đều ở trong đại sảnh của kim chúc tánh mạng.

"Bố cục rất đẹp." Lâm Lôi nhìn chung quanh than thở.

Kim chúc tánh mạng có thể tích khá lớn, ở giữa là đại sảnh, phía sau đại sảnh là các căn phòng dựa vào vách.

Ngân phát lão giả cười cất cao giọng nói : ”Các vị, nơi này là đại sảnh, có miễn phí rượu ngon cung ứng, đồng thời chúng ta còn mời một trù sư chuyên nghiệp, nếu mọi người muốn ăn gì, có thể phân phó hai người bọn họ, bọn họ sẽ nhờ trù sư làm ngay." Nói xong ngân phát lão giả chỉ vào hai thanh niên mặc áo bào trắng bên cạnh.

Trên mặt đám ác ma đều lộ ra vẻ tươi cười, người thuê lần này chuẩn bị thật là chu đáo.

"Phía sau đại sảnh là chỗ ở của mọi người, tổng cộng có 130 phòng, mọi người có thể tùy ý lựa chọn, mỗi người một gian. Nếu có ai muốn cùng ở một chỗ, để hai phòng hợp một các ngươi cứ trực tiếp nói với kim chúc tánh mạng là được." Ngân phát lão giả mỉm cười tiếp ”Ví dụ, các ngươi có thể nói như vậy - Khang Đăng, đem hai gian phòng này hợp cùng một chỗ. Khang đăng, là tên kim chúc tánh mạng của ta."

Toàn bộ ác ma đều hài lòng gật đầu.

Kim chúc tánh mạng, cũng là trí tuệ tánh mạng, tự nhiên có thể khiến hắn dễ dàng thay đổi bố cục bên trong. Lâm Lôi vừa mở miệng nói, nhất thời hai gian phòng trước mặt hắn đều thay đổi, vốn hai cửa đã biến thành một, vách tường ngăn giữa hai phòng cũng biến mất hợp thành một căn phòng lớn, ngay cả chiếc giường trong phòng cũng biến thành lớn hơn.

"Bối Bối, ngươi sẽ ngụ ở phòng bên cạnh đi." Lâm Lôi quay đầu lại dặn dò.

Lâm Lôi đột nhiên kinh ngạc, Bối Bối cũng nhìn không chớp mắt sang phía xa xa, Lâm Lôi theo ánh mắt Bối Bối nhìn lại : ”Di?" Đó là một gã thanh niên mặc trang phục màu đen cùng một tiểu cô nương rất đáng yêu, Bối Bối đang nhìn chằm chằm cô nương kia.

"Bối Bối làm sao vậy?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Địch Lỵ Á trên mặt chợt mang theo nụ cười : ”Lâm Lôi. Bối Bối có lẽ thích Tiểu cô nương nhà người ta a."

Lâm Lôi nghe xong không khỏi nhướng mày một cái, nhìn kỹ cô nương đáng yêu kia, cô gái đó có đôi mắt khá lớn, ẩn núp một tia giảo hoạt, cô nương kia cũng phát hiện Bối Bối đang nhìn nàng, không khỏi trừng mắt rồi còn hừ một tiếng : " Hừ ! " sau đó quay đầu đi : "Ca, tên mang mũ cỏ kia thật là đáng ghét."

Người thanh niên kia cũng quay đầu về phía Bối Bối, Địch Lỵ Á, Lâm Lôi ba người mỉm cười.

Lập tức, bọn họ liền tiến vào phòng.

"Bối Bối." Lâm Lôi gọi "Người ta đã vào nhà rồi còn đứng ỳ ở đấy làm gì."

Bối Bối đang đứng ngây ra lúc này mới quay đầu nhìn Lâm Lôi : "Lão Đại, cô gái kia thật sự quá, quá, quá, quá đáng yêu !!!" Tiếng hú to khiến một vài ác ma không khỏi quay đầu lại nhìn.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người cũng bị tiếng hô của Bối Bối làm giựt mình trong chốc lát.

"Vào nhà trước rồi hãy nói." Lâm Lôi lập tức nắm áo Bối Bối, trực tiếp kéo hắn vào trong phòng.

Bối Bối kích động đến hai mắt đều sáng lên : "Lão Đại, ta phát hiện một việc!"

"Nói, phát hiện cái gì?" Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đều cười nhìn Bối Bối.

"Ta bây giờ phi thường chắc chắn!" Bối Bối hai tay nắm chặt "Trên đời này, thật sự có nhất kiến chung tình a!"

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á không khỏi trợn tròn mắt.

"Lúc ta vừa nhìn thấy nàng, OA, liền cảm thấy toàn thân ấm áp, phảng phất trúng linh hồn công kích, đầu óc hoàn toàn không nghĩ được gì nữa. Mất một hồi ta tỉnh táo lại …… ta tỉnh táo lại. Ta mới hiểu được!" Bối Bối kích động không thôi " Sứ mạng mà ta đi tới địa ngục chính là - theo đuổi cho được nàng !" Bối Bối nắm chặt nắm tay, trong ánh mắt tràn đầy kiên định.

Lâm Lôi hòa Địch Lỵ Á không khỏi cùng nở nụ cười.

"Cười cái gì mà cười ?" Bối Bối hừ hừ nói " Lão Đại, ngươi ngẫm lại đi, sao có thể trùng hợp như vậy, chúng ta đi tới địa ngục lâu như vậy, vừa mới tiếp hộ tống nhiệm vụ thì đã gặp nàng ? Cái này là duyên phận đó !"

Bối Bối tháo mũ xuống, còn chỉnh lại tóc mình một chút, cất cao giọng nói : "Ta quyết định, trước khi tới Lam phong thành. Ta phải đem này cô nương xinh đẹp đó truy tới tay. Lão Đại, các ngươi hãy chờ xem!" Nói xong, Bối Bối cũng trực tiếp đi ra.

"Bối Bối ……" Lâm Lôi căn bản không biết nên nói cái gì.

Địch Lỵ Á cười nói : "Lâm Lôi, ngươi cũng đừng lo lắng, mặc Bối Bối đi."

"Ta lo lắng cái gì ?" Lâm Lôi cảm thán "Bối Bối từ nhỏ đã lớn lên cùng ta, nhiều năm như vậy, bây giờ có thích ai cũng tốt thôi. Bất quá …… nói thật đi, vừa rồi Bối Bối hắn mới chỉ liếc mắt sao đã xác định thích cô nương đó được."

Lâm Lôi như trước cảm thấy không thể tư nghị.

"Bối Bối, đó là có thể dụng lẽ thường phán đoán sao?" Địch Lỵ Á nói.

Lâm Lôi trong lòng vẫn cảm thấy rất vui vẻ, về phần Bối Bối thích ai, đó là chuyện của Bối Bối, chính hắn cũng không thể can thiệp.

Cuộc sống tại kim chúc tánh mạng rất yên lặng, mặc dù trên đường cũng gặp phải một ít cường đạo kiếp phỉ đui mù, thế nhưng một đoàn ác ma mới đi ra ngoài, đám cường đạo kiếp phỉ đã bị dọa đến lập tức toán loạn khắp chung quanh, đảo mắt, đã sáu năm trôi qua.

Sáu năm rồi, Địch Lỵ Á chủ yếu là luyện hóa thượng vị thần thần cách, còn Lâm Lôi cũng tu luyện.

Về phần Bối Bối đang theo đuổi cô gái kia.

Bối Bối mới chỉ tốn hao ba ngày thời gian đã có thể cùng cô gái kia đùa cùng một chỗ rồi, hai người bọn họ đều tinh quái, cùng chơi đùa ngược lại vui vẻ vạn phần. Ca ca của cô gái kia thấy thế cũng không có phản đối. Sáu năm qua …… Bối Bối cùng cô gái kia tên là Ny Ti, đã xem như một đôi tiểu tình nhân.

Trong cả kim chúc tánh mạng, mọi người đều biết có một đôi nhóc nghịch ngợm như vậy.

Trong phòng, Lâm Lôi vẫn đang khoanh chân ngồi trên mặt đất, phân biệt có ba người mặc trường bào màu vàng, màu xanh nhạt cùng màu lam.

Đại địa thần phân thân của Lâm Lôi một mực phân tích Trọng lực không gian, Lâm Lôi mặc dù có thể thi triển trọng lực thuật, nhưng đối với trọng lực không gian lại chỉ mới ở bên bờ tìm hiểu.

Lâm Lôi tiến bộ tốc độ nhanh nhất chính là Phong hệ thần phân thân.

Khoái, mạn, thanh ba, thanh nhạc tứ đại huyền ảo, Lâm Lôi lĩnh ngộ chúng đang tăng lên rất ổn định. Đặc biệt là khoái, mạn cảnh giới, dựa theo Lâm Lôi phỏng chừng, với tốc độ như vậy, hơn mười năm sau hai đại huyền ảo đại thành, dung hợp là rất có thể.

Về phần bổn tôn của Lâm Lôi, đang cố gắng hiểu được Hỏa nguyên tố pháp tắc.

Lâm Lôi cảm ứng với Địa, Phong nguyên tố đều cực mạnh, còn hỏa cùng các nguyên tố khác thân hòa lực lại cực kỳ ít.

Hôm nay, Lâm Lôi tu luyện thành hai đại phân thân, hắn tự nhiên sẽ không buông tha cơ hội gia tăng thực lực. Bổn tôn đã bắt đầu tu luyện Hỏa nguyên tố pháp tắc.

"Trọng lực không gian huyền ảo, vẫn không cách nào nhập môn. Ngược lại, Hỏa nguyên tố pháp tắc lại nhập môn rồi." Lâm Lôi tự giễu cười "Đương nhiên, nhập môn chỉ là đơn giản nhất Hỏa chi nguyên tố huyền ảo." Bất kể là Hỏa nguyên tố pháp tắc, hay là Đại địa pháp tắc đơn giản nhất huyền ảo cũng chỉ là Hỏa chi nguyên tố và Thổ chi nguyên tố.

Hơn nữa ……

"Lĩnh ngộ Thổ chi nguyên tố, cùng lĩnh ngộ Hỏa chi nguyên tố, lại có chút cùng loại." Lâm Lôi lĩnh ngộ Hỏa chi nguyên tố huyền ảo ngược lại tương đối dễ dàng nhập môn.

"Lâm Lôi. Ngươi tỉnh rồi." Địch Lỵ Á giờ phút này cũng mở mắt.

"Tu luyện thế nào rồi ?" Lâm Lôi đứng dậy.

"Được rồi, bây giờ lĩnh ngộ pháp tắc huyền ảo đã có năm loại rồi." Địch Lỵ Á nói.

Phong nguyên tố pháp tắc, tổng cộng gồm chín loại huyền ảo. Lúc luyện hóa thượng vị thần cách, Địch Lỵ Á đã thông hiểu bốn loại pháp tắc huyền ảo, tốn hao sáu năm thời gian, Địch Lỵ Á cũng mới chỉ lĩnh ngộ thêm một loại.

"Đi thôi, chúng ta đi ra ngoài uống một chén." Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á sóng vai đi ra khỏi phòng.

Lữ trình rất yên lặng, đại đa số ác ma đều ở trong phòng tu luyện, lúc này trong đại sảnh cũng chỉ có mấy người mà thôi. Đương nhiên …… trong đó dám chắc có hai người - Bối Bối cùng Ny Ti.

"Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, thật là bất ngờ a, các ngươi cũng đi ra." Từ bên cạnh Lâm Lôi đi tới một người, đó là ca ca của Ny Ti.

"Tát Lạc Mông, quả là bất ngờ." Lâm Lôi cười nói . "Đi, chúng ta đi uống một chén."

Tát Lạc Mông ca ca của Ny Ti cũng là một thượng vị thần cường giả. Bất quá …… Lâm Lôi đoán, Tát Lạc Mông chỉ có thể xem như thượng vị thần bình thường. Còn người cực mạnh bảo vệ chính cho chuyến đi lần này là vị lục tinh ác ma cùng với ba vị năm tinh ác ma kia.

Lâm Lôi bọn họ ba người liền cùng đi về phía Bối Bối, Ny Ti. Lúc đó Bối Bối đang ngồi nói chuyện cùng Ny Ti " Ny ny, ngươi nói, tại sao đàn bà các ngươi lại vừa xinh đẹp vừa ngu xuẩn như vậy ?" Bối Bối đang ngồi ở trên ghế hỏi Ny Ti ở bên cạnh.

Ny Ti chỉ suy nghĩ chốc lát đã trả lời "A, ta biết rồi."

"Thân ái Ny Ny, nói đi." Bối Bối nhìn Ny Ti.

"Đàn bà xinh đẹp như vậy là để cho nam nhân các ngươi yêu chúng ta, về phần đàn bà ngu xuẩn …… đó là để khiến ta yêu ngươi a!"

Bối Bối trừng mắt : "Ngu xuẩn mới yêu ta ?"

"Không ngu xuẩn, sao lại đi yêu ngươi ? " Vẻ mặt Ny Ti đầy nét nghi hoặc.

"Nga ! " Bối Bối buồn rầu vỗ đầu, sao hắn luôn đấu không lại Ny Ti cơ chứ ?

Bên cạnh Lâm Lôi ba người nghe được đoạn đối thoại của hai đứa không khỏi đều nở nụ cười.

Bối Bối vừa quay đầu, kinh ngạc nhìn Lâm Lôi : "Lão Đại."

"A a, các ngươi tiếp tục đi, chúng ta ngồi một bên." Lâm Lôi cười nói, trong đại sảnh có đặt vô số bàn hình tròn, bình thường đều có thể cho ba người, bốn người cùng ngồi.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Tát Lạc Mông ba người liền tiến đến ngồi ở một góc của đại sảnh.

"Lâm Lôi, Bối Bối quả là rất khả ái." Tát Lạc Mông cười nói, bất chợt Tát Lạc Mông không biết suy nghĩ gì mà hơi trầm ngâm chốc lát, sau đó chợt triển khai thần chi lĩnh vực, mang Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người đều vây trong phạm vi của thần chi lĩnh vực.

"Ân?" Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người nghi hoặc nhìn Tát Lạc Mông.

Tát Lạc Mông cười nói : "Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, ta muốn nói một chuyện, bất quá, không thể để người khác nghe được cho nên ...... mới hoàn toàn cách ly mọi thanh âm."

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người đều kinh ngạc nhìn Tát Lạc Mông, có chuyện gì cần bí ẩn như thế ?

"Có chuyện này số người biết cực nhỏ, nhưng sáu năm qua, muội muội ta cùng đệ đệ Bối Bối của ngươi quan hệ rất tốt. Nên chuyện này, ta sẽ nói cho ngươi." Tát Lạc Mông vẻ mặt chợt nghiêm túc.

"Có chuyện ?." Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đáy lòng nghi hoặc.

Tát Lạc Mông chậm rãi nói : "Các ngươi cũng biết đó, lúc đầu địa điểm của chuyến hộ tống này ở nơi nào không?"

"Lúc đầu ?" Lâm Lôi cau mày hỏi " Không phải Đế dực thành sao?

"Không phải." Tát Lạc Mông lắc đầu "Căn cứ ta nghe nói, địa điểm lúc đầu xuất phát là Phong nham phủ!"

"Phong nham phủ?" Lâm Lôi kinh hãi.

Pphong nham phủ, chính là một phủ thuộc phía tây bộ của Tử kinh đại lục, mà Diệp mộ phủ thuộc về trung bộ, còn Hồng dương phủ ở mãi đông bộ.

"Đúng." Tát Lạc Mông nghiêm túc nói " Có lời đồn, chi hộ tống lần trước trên đường đã lọt vào tay địch nhân, ác ma cơ hồ chết hết. Chỉ còn lại có mấy người, cho nên, khách nhân lại thuê một đám ác ma chúng ta ở Đế dực thành."

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cả kinh.

"Ngươi biết rồi sao còn nhận ?" Lâm Lôi lập tức phát hiện điểm bất thường.

"Thứ nhất, đó chỉ là đồn đãi." Tát Lạc Mông cười khổ giải thích "Tiếp theo, ta biết lời đồn này, cũng mới nửa năm trước thôi."

Lâm Lôi trong nháy mắt đã hiểu, mọi người đều đã xuất phát sáu năm, nếu ở nửa năm trước, vậy Tát Lạc Mông xem ra cũng là tại kim chúc tánh mạng nghe được những người khác nói.

"Đó chỉ là đồn đãi thôi."

Tát Lạc Mông lắc đầu thấp giọng nói : "Đừng không tin, các ngươi ngẫm lại xem, bọn họ tại sao phải để chúng ta tập hợp ở tửu quán mà không dám để chúng ta tụ tập ở cửa thành lại còn phải đợi đến đêm, sau đó len lén nhanh chóng tiến vào kim chúc tánh mạng, chúng ta đều còn chưa đứng vững, kim chúc tánh mạng đã liền lập tức khởi động."

Lâm Lôi vừa nghe, cũng hiểu được có chút đạo lý.

"Cho nên, cẩn thận một chút tốt hơn." Tát Lạc Mông thấp giọng nói "Khi chính thức gặp phải nguy hiểm, địch nhân sẽ không quá độc ác đối với chúng ta, chúng ta trực tiếp tứ tán chạy thoát đi. Bảo trụ tánh mạng mới quan trọng nhất, nhiệm vụ này thất bại, cũng chỉ là không được trả công thôi."

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đều khẽ gật đầu.

Sau đó Tát Lạc Mông giải trừ thần chi lĩnh vực, ba người liền uống rượu tùy ý nói chuyện.

Đột nhiên.

Một đạo thần thức xẹt qua toàn kim chúc tánh mạng ! Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á hai người không phát hiện chút nào nhưng sắc mặt Tát Lạc Mông chợt biến đổi, khẽ hô : "Thần thức điều tra ?"

"Thần thức điều tra?" Lâm Lôi cũng cả kinh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 3: Thử

Lâm Lôi, Tát Lạc Mông và những người khác cơ hồ trong nháy mắt, đã biến mất ở bên cạnh rồi xuất hiện bên cửa sổ. Bọn họ đều hướng ra ngoài cửa sổ nhìn ra ngoài.

Giữa không trung hạo hạo đãng đãng chừng mấy trăm nhân đang đứng, cầm đầu là một người thân hình thon dài, tóc hoa bạch, thế nhưng khuôn mặt lại cực kỳ tuấn tú, thoạt nhìn chỉ như một người thanh niên, hắn còn đeo một thanh kiếm.

"Đeo kiếm?" Lâm Lôi nghi hoặc.

Trên địa ngục, rất ít cường giả mang theo binh khí bối ở trên người, phần lớn đều là thu vào không gian giới chỉ.

"Nhiều thượng vị thần như vậy !" Tên thanh niên tuấn tú sắc mặt hơi đổi, làm thủ lĩnh một nhóm cướp khá nổi danh suốt phương viên trăm ngàn dặm, hắn cũng biết đội ngũ nào có thể cướp, đội ngũ nào không thể cướp được.

"Đại nhân, chúng ta động hay không động thủ?" Một trung niên nhân phía sau thấp giọng hỏi.

Thanh niên tuấn tú kia không chút do dự lập tức xoay người : "Động thủ ? Đầu ngươi có bệnh sao, mọi người, lui!" Nhất thời mấy trăm tên cường đạo hướng phía dưới cực nhanh chạy trốn.

Còn kim chúc tánh mạng không ảnh hưởng chút nào, tiếp tục đi tới.

Bên trong kim chúc tánh mạng.

Lâm Lôi bọn họ lại đi về chỗ ngồi cũ, Tát Lạc Mông khẽ cười nói : "Xem ra là ta quá khẩn trương rồi, đám cường đạo này so với ta tưởng tượng còn nhát gan hơn a. Người của chúng ta chưa từng đi ra ngoài, bọn họ đều sợ đến lập tức chạy thoát."

Lâm Lôi cũng cười.

Vừa rồi chính mình cũng thật sự lại càng hoảng sợ.

Tát Lạc Mông vừa hô có thần thức điều tra thế nhưng chính mình phát hiện không được. Rõ ràng thần thức điều tra là một thượng vị thần. Đối với Lâm Lôi mà nói, thượng vị thần đủ để khiến cho hắn cảnh giác rồi.

"Tát Lạc Mông tiên sinh." Địch Lỵ Á mở miệng cười nói. "Ngươi cũng không cần khẩn trương lo lắng, bất kể cường đạo cỡ nào lợi hại, chúng ta không phải còn có Lý Nhĩ Mông Tư đại nhân sao? Có hắn ở đây chuyện cũng không tới chúng ta quan tâm."

Tát Lạc Mông đồng ý gật đầu.

"Địch Lỵ Á, không thể nói như vậy." Lâm Lôi nói.

"Ân ?" Địch Lỵ Á nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhắc nhở : "Đám cường đạo này, cơ hồ đều là trung vị thần. Bình thường nếu có vài thượng vị thần trong nhóm cường đạo đồng thời số lượng trung vị thần dám chắc cũng rất nhiều."

Địch Lỵ Á, Tát Lạc Mông đều gật đầu.

Không thấy được đám cường đạo vừa rồi sao, thượng vị thần chỉ có một người, nhưng thủ hạ đã có mấy trăm.

"Nếu bọn họ thật sự giết qua. Cường giả của địch nhân chúng ta không sợ vì có Lý Nhĩ Mông Tư bọn họ đỡ. Nhưng nếu địch nhân số lượng đông, nói không chừng chúng ta sẽ bị một đám trung vị thần tới giết." Lâm Lôi bất đắc dĩ nói "Dù sao, trung vị thần ác ma chúng ta cũng chỉ có gần một trăm người ."

Lúc này Địch Lỵ Á mới ý thức được điểm đó.

Nếu chính thức gặp phải quần thể loạn chiến, Lý Nhĩ Mông Tư một người có thể đồng thời giết được mấy người? Cho dù có thể cứu Lâm Lôi bọn họ nhưng le nào hắn sẽ cứu.

Không thân không quen, vì sao cứu?

"Xem ra, chúng ta thật sự cần cẩn thận một chút." Địch Lỵ Á nói.

"Lão Đại, các ngươi đang nói gì vậy?" Bối Bối cùng Ny Ti cùng đi tới.

Lâm Lôi nhìn thấy Bối Bối, Ny Ti không khỏi nở nụ cười : "Bối Bối, ta phát hiện ngươi cùng Ny Ti lớn lên có chút giống nhau đấy."

"Thật không?" Bối Bối vẻ mặt nghi hoặc nhưng chỉ chốc lát như chợt hiểu ra "A, ta hiểu rồi, lão đại, ngươi có phát hiện ra không, ngươi và Địch Lỵ Á cũng có chút giống nhau đấy."

Lâm Lôi ngẩn ra không khỏi nhìn sang Địch Lỵ Á .

Vợ chồng, tự nhiên sẽ có một chút giống nhau.

"Cái này kêu là vợ chồng tương hảo a, cho nên, ta cùng Ny Ny cũng có chút giống nhau." Hai mắt Bối Bối nháy nháy, nhìn về phía Ny Ti bên cạnh "Ny Ny, ngươi nói có đúng không?"

Ny Ti cũng chỉ hừ một tiếng nhưng trong mắt cũng có một tia hỉ ý.

Lâm Lôi cùng Tát Lạc Mông nhìn nhau, không khỏi nở nụ cười. Xem ra Bối Bối và Ny Ti thật sự có hy vọng cùng một chỗ rồi.

Trong lữ trình của kim chúc tánh mạng, một đường đều rất yên lặng, Lâm Lôi bọn họ phần lớn thời gian dành cho tu luyện. Mặc dù Đế dực thành cách Lam phong thành gần bốn mươi ức lý nhưng đó cũng là đường thẳng tắp mà Lâm Lôi bọn họ đi tới cũng không phải thẳng tắp, bọn họ phải tránh ra một vài địa phương nguy hiểm.

Đảo mắt lại đã bốn năm trôi qua. Trong phòng của Lâm Lôi cùng Địch Ly Á "Hô!" Lâm Lôi mở mắt.

Địch Ly Á tựa hồ có cảm ứng, cũng mở mắt : "Lâm Lôi, sao lại đình chỉ tu luyện ?"

"Địch Ly Á, Phong nguyên tố pháp tắc về Tốc độ áo nghĩa ta tu luyện tới bình cảnh rồi." Lâm Lôi vẻ mặt cổ quái nói.

"Bình cảnh? Sao có thể?" Địch Ly Á chấn động.

Trong khi tu luyện pháp tắc huyền ảo, bình thường chỉ khi tu luyện đến cuối cùng sắp đại thành, mới có thể lâm vào bình cảnh còn ở lúc trung kỳ tu luyện, tốc độ chỉ có nhanh hay chậm chứ không hề gặp phải bình cảnh.

"Lâm Lôi, không phải lần trước ngươi từng nói, phỏng chừng còn muốn hai ba mươi năm thời gian, mới có thể dung hợp đại thành sao?" Địch Ly Á dò hỏi.

"Địch Ly Á, bốn năm trước, ta đoán chính mình phải mất hai mươi năm đến bình cảnh, lại tốn hao mấy năm đột phá bình cảnh mới đại thành!" Lâm Lôi lắc đầu cười nói " Thế nhưng ta đoán sai rồi, pháp tắc huyền ảo này cũng không phải là ta tính được, càng sau này tu luyện sẽ càng khó khăn. Khoái, mạn cảnh giới, ta không phải tách ra tu luyện, mà là ấn chứng lẫn nhau cùng tu luyện."

"Ngay từ đầu, quả thực hao phí thời gian càng ngày càng lâu, bất quá khi ta tu luyện tới hậu kỳ, độ thôi diễn ấn chứng lẫn nhau tự nhiên đột phá tốc độ ngược lại càng lúc càng nhanh. Khoái mạn tựa như hai phương hướng khác nhau của con đường, ngay từ đầu đã trái ngược nhau, khoảng cách lẫn nhau càng ngày càng xa, nhưng khi đạt tới khoảng cách xa nhất lại bắt đầu xích lại gần, không ngừng ấn chứng ta đã khiến cho hai pháp tắc càng ngày càng tới gần, bây giờ đã tới thời khắc dung hợp cuối cùng rồi." Lâm Lôi lắc đầu thốt "Chỉ là, bình cảnh khiến ta tu luyện bị dừng."

Địch Lỵ Á cảm thấy vẫn mơ hồ.

Là phong hệ trung vị thần, hôm nay Địch Lỵ Á cũng hiểu được Khoái, mạn hai đại huyền ảo. Thế nhưng Địch Lỵ Á lại không cách nào đưa chúng dung hợp, cũng không hiểu nổi …… khoái mạn nhìn như hai huyền ảo trái ngược sao có thể dung hợp lại ?

"Đi, chúng ta đi ra ngoài ăn chút gì đi." Lâm Lôi cũng không bó buộc bản thân, gặp phải bình cảnh hắn cũng buông lỏng tâm tình, sau đó tái tu luyện không muộn.

"Lại có thần thức?" Lâm Lôi đột nhiên nhướng mày.

Vừa rồi, một đạo trung vị thần thần thức xẹt qua kim chúc tánh mạng.

Địch Lỵ Á cười nói : "Đi trên đường, thần thức điều tra chúng ta rất nhiều, ngay cả trung vị thần cũng dám dụng thần thức điều tra, phỏng chừng, nếu phát hiện chúng ta ít người thực lực kém thì đã tới giết chóc cướp bóc rồi."

"Đừng động." Lâm Lôi đối với cường đạo cũng không phiền.

Tất cả mọi người trong kim chúc tánh mạng đối với cường đạo phát ra thần thức điều tra đã coi là bình thường. Bọn họ cũng không thèm để ý tới, dù sao bọn họ cũng biết …… bọn họ nếu ra ngoài đuổi theo giết, sợ rằng cũng đuổi không kịp đám cường đạo kia.

Hôm nay, lại có một thượng vị thần dùng thần thức xẹt qua kim chúc tánh mạng.

Thế nhưng đám ác ma trong kim chúc tánh mạng tu luyện vẫn tu luyện, uống rượu vẫn uống rượu, không để ý chút nào.

"Mọi người, lui!"

Một gã thanh niên tóc ngắn mang theo gần trăm thủ hạ chạy trốn xuống một thâm cốc phía dưới.

"Hô!" kim chúc tánh mạng không hề giảm tốc đã biến mất tại phía chân trời.

Mà ở trong thâm cốc nọ.

Cốt cốt....

"Đợi nhiều năm như vậy, rốt cục ta cũng đợi được rồi." Gã thanh niên tóc ngắn đứng ở bên cạnh hồ nước, phía sau hắn có một hắc bào tráng hán đang cung kính đứng .

"Hắc Đức!" Gã thanh niên tóc ngắn âm thanh lạnh lùng nói.

"Đại nhân." Hắc bào tráng hán kia liền khom người.

"Ngươi lập tức thông tri Y Ni Qua thiếu gia, nói cho hắn biết chúng ta đã phát hiện đội ngũ của hai lão già kia. Chỉ cần thiếu gia biết kim chúc tánh mạng kia đi qua chúng ta thì đại khái có thể phán đoán được kế tiếp nó sẽ bay qua khu vực nào."

"Rõ, đại nhân."

Hắc bào tráng hán khẽ gật đầu.

Cách gã thanh niên tóc ngắn về phương đông hơn ức dặm, trong một tửu điếm của Lan xích thành đang hoàn toàn bị mấy trăm người bao hết.

Trong tửu điếm có cả một đình viện, một thanh niên có mái tóc dài màu đỏ máu yêu dị đang ngồi ở trên ghế, trong tay còn cầm một bộ sách dầy. Chợt người hầu bên cạnh hắn cung kính nói : "Thiếu gia, Hắc Đức ở bên ngoài cầu kiến."

"Hắc Đức?" Người thanh niên tóc đỏ nhướng mày "Hắc Đức là ai?"

"Một nhân viên truyền tin."

Truyền tin ở địa ngục bình thường đều là trực tiếp dụng thần phân thân của mình để cho bọn họ phân ra ở hai nơi. Ví dụ, một phân thân đang ở Diệp mộ phủ, còn một ở Hồng dương phủ. Mặc dù cách xa nhau hơn mười ức lý, nhưng hai cái phân thân đều là cùng một người. Để một phân thân biết tin tức thì dù hơn mười ức dặm cũng sẽ liên lạc được.

Đây là phương pháp đưa tin thường dụng tại địa ngục .

"Rốt cục tìm được hai lão già này rồi ?" Gã thanh niên nhất thời mừng rỡ "Mau để hắn tiến đến."

"Rõ."

Nam tử tên Hắc Đức giống hệt hắc bào tráng hán bước vào đình viện liền lập tức cung kính quỳ xuống : "Y Ni Qua thiếu gia, Mạt Cát Đặc đại nhân sai ta báo với thiếu gia, hai lão già kia vừa mới thông qua chỗ của Mạt Cát Đặc đại nhân."

"Nga?"

Y Ni Qua nhất thời mừng rỡ, lập tức lộn tay lấy ra một bộ cự hình bản đồ đặt lên bàn.

"Đi qua Mạt Cát Đặc ? Xem ra, đội ngũ của hai lão già này sẽ đi qua Ni Tư Loan sơn mạch, bọn họ nếu lựa chọn đường này ...... vậy - -" Y Ni Qua nhìn bản đồ, trên mặt hắn cũng lộ ra vẻ tươi cười.

"Ta khổ công bày võng như vậy rốt cục cũng phát hiện hai lão già này rồi."

Y Ni Qua khẽ gật đầu : "Cũng không biết thực lực ác ma hai lão mời thế nào, ân, thử một phen trước xem."

"Ngươi lập tức đưa tin , nói cho Duy Áo Nạp để hắn chuẩn bị nhân mã, lập tức tới chung quanh khu vực Bố Luân Hà. Hai lão già này, nhất định phải trải qua khu vực đó." Y Ni Qua lập tức phân phó tên gia nhân bên cạnh .

"Rõ, thiếu gia." Gã gia nhân lập tức lui ra.

Lúc này trong đình viện chỉ còn lại có một mình Y Ni Qua .

Y Ni Qua hơi nheo lại con mắt, lẩm bẩm nói : "Hai lão già này, mang theo tất cả tài phú gia tộc chủ nhân bọn họ, chạy đến Tử kinh đại lục dám chắc mưu đồ không nhỏ." Nhưng Y Ni Qua chỉ cười lạnh một tiếng "Bất kể chúng mưu đồ cái gì, chỉ cần lấy được số tài phú mà hai lão mang theo là kiếm đủ."

Y Ni Qua trên mặt tràn đầy tươi cười.

"Tài phú của Bác Y gia tộc, tới cùng có bao nhiêu đây ? " Y Ni Qua trong mắt tràn đầy ước mơ.

"Y Ni Qua." Đột nhiên một đạo thanh âm già nua vang lên từ một lão nhân mặc thanh bào vừa đi vào đình viện.

"A, sư phụ." Y Ni Qua liền nói.

Thanh bào lão giả đã lắc đầu nói : "Y Ni Qua, ngươi lần này mang nhiều nhân mã như vậy lại đây, tốn hao nhiều tiền tài như vậy cuối cùng nếu không thể, vậy ......"

"Sư phụ." Y Ni Qua thấp giọng nói "Người yên tâm, nếu thất bại, cùng lắm là hết chỗ tài phú của ta thôi. Nhưng nếu thành công ...... sư phụ, Bác Y gia tộc xong đời, mà hai lão già kia chính là mang theo tất cả tài phú chạy thoát a."

"Tài phú mà Bác Y gia tộc vô số năm tích luy a." Y Ni Qua ngẫm lại, người đã run lên.

Nhưng thanh bào lão giả lại cau mày nói : "Thiếu gia, ngươi ngẫm lại, bọn họ mang theo tài phú kinh người như thế, tại sao không ẩn dật đi, ngược lại còn mời lắm ác ma hộ tống như vậy, thoạt nhìn, dường như còn muốn quay lại Bích phù đại lục a."

Y Ni Qua nhướng mày : ”Chuyện này, ta cũng cảm thấy có chút kỳ quái."

"Nếu là ta, ta đã sớm bỏ chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi rồi."

Y Ni Qua cười nói "Thế nhưng, sư phụ, bất kể thế nào, bây giờ ta đã phát hiện tung tích bọn họ. Chỉ cần chúng ta giết hai lão già kia, đoạt được không gian giới chỉ ......"

"Hy vọng, có thể thành công đi." Thanh bào lão giả nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 4: Người Đông Thế Mạnh

Kim chúc tánh mạng với tốc độ cực nhanh phi hành, trong phòng Lâm Lôi đang nhìn ra ngoài cửa sổ, hắn thấy khôn cùng đại địa phía dưới, có rất nhiều nhân loại, cũng có thú nhân, ma thú vân vân rất nhiều chủng tộc.

"Tất cả đều là thánh vực." Lâm Lôi có thể phán đoán ra.

Trên địa ngục, số lượng nhiều nhất chính là thánh vực, vô số thánh vực trải rộng khắp địa ngục, chỉ là táng mạng bọn họ hoàn toàn không có bảo đảm.

"Nếu năm đó lúc ta đạt thánh vực đã tiến vào địa ngục, vậy ...... thảm chắc." Lâm Lôi đáy lòng không khỏi thầm nghĩ "Vậy mà Hoắc Đan, lúc ta mới thánh vực đã dụ ta tiến xuống địa ngục, hoàn toàn không phải là hảo tâm a."

"Lâm Lôi, đang suy nghĩ cái gì vậy?" Địch Ly Á nghi hoặc dò hỏi.

"Không có gì." Lâm Lôi cười lắc đầu "Địch Ly Á, chúng ta ở kim chúc tánh mạng đã hơn mười năm, thời gian qua thật là nhanh a."

"Đúng vậy, đã mười năm rồi, phỏng chừng qua mười năm nữa là tới Lam phong thành. Hy vọng ngươi trước khi tới Lam phong thành Phong nguyên tố pháp tắc có thể đạt tới trung vị thần cảnh giới." Địch Ly Á cười nói.

"Để phong hệ thần phân thân cũng đạt tới trung vị thần cảnh giới ?" Lâm Lôi chính mình nhưng lại một chút không nắm chặt, chuyện đột phá bình cảnh nói nhanh cũng nhanh, mà nói chậm ...... không ai có thể xác định đến khi nào.

Tại lúc Lâm Lôi bọn họ nói chuyện.

Tát Lạc Mông cùng Ny Ti cũng đang ở trong một căn phòng.

"Ca, tìm ta làm chi?" Ny Ti cười nhìn ca ca của mình.

Tát Lạc Mông nhìn bộ dáng Ny Ti hôm nay, trên đầu nàng cũng mang theo một cái mũ cỏ. Là Bối Bối đưa cho nàng.

"Ny Ti, ngươi thực muốn cùng Bối Bối ở một chỗ?" Tát Lạc Mông thanh âm trầm thấp nghiêm túc dò hỏi.

Nự cười trên mặt Ny Ti cũng thu liễm, trầm trọng gật đầu nói : "Ca, kỳ thật ta vốn không muốn về Bích phù đại lục, chỉ là không nỡ rời đại ca. Vừa nghĩ tới tao ngộ năm đó chúng ta trải qua tại Bích phù đại lục, ta đã ……" Hai tay Ny Ti không khỏi nắm chặt.

Tát Lạc Mông cũng thầm than, nên mở miệng nói : "Ta hiểu, bây giờ, ta muốn hỏi ngươi cùng Bối Bối, ngươi tới cùng chuẩn bị làm sao bây giờ?"

"Ca, Bối Bối hắn rất tốt, mặc dù ngẫu nhiên có lúc thích hay nói giỡn đùa nghịch nhưng hắn đối với người rất chân thành, đối ta cũng tốt lắm. Ở cùng một chỗ với Bối Bối …… ta cảm giác mình rất vui vẻ, không có một chút phiền não. Ta có đôi khi không vui, Bối Bối cũng ở bên ta, ca, ngươi đừng thấy Bối Bối thích nói giỡn, Bối Bối kỳ thật trong lòng rất thông tuệ, tâm tình ta thoáng bất hảo. Hắn đều rất rõ ràng. Ta rất thích cảm giác ở cùng một chỗ với Bối Bối." Ny Ti nhìn ca ca của mình "Ca, xin lỗi."

Tát Lạc Mông trầm thấp nói : "Ngươi không định cùng ta về Bích phù đại lục sao?"

"Không đi." Ny Ti lắc đầu từ chối.

Tát Lạc Mông bảo trì trầm mặc, hắn ở cùng muội muội Ny Ti một chỗ nhiều năm như vậy, tự nhiên không nỡ rời khỏi muội muội của mình.

"Ca, xin lỗi." Ny Ti thấp giọng nói.

Tát Lạc Mông lắc đầu cười nói : "Bây giờ về Bích phù đại lục, có lẽ có chút nguy hiểm. Cũng tốt, ngươi trước hết đi cùng Bối Bối. Chờ ta tại Bích phù đại lục hết thảy an bài rồi đến lúc đó ngươi cùng Bối Bối có thời gian hãy tới Bích phù đại lục tìm ta."

Ny Ti không khỏi kinh ngạc.

"Ca!" Ny Ti hưng phấn ôm lấy ca ca.

"A a." Tát Lạc Mông nở nụ cười "Hảo, được rồi. Thế nhưng Ny Ti, ngươi cùng Bối Bối bọn họ sau này ở một chỗ phải cẩn thận. Ca không thể ở bên người ngươi."

"Ta biết, ca!" Ny Ti liền nói "Yên tâm đi, đến lúc đó chúng ta sẽ đi tìm một nhiệm vụ hộ tống bình thường, không có nguy hiểm đâu. Ngươi xem, chúng ta lần này tại kim chúc tánh mạng đã mười năm rồi, một lần nguy hiểm cũng không có đây."

"Oanh!"

Đột nhiên, toàn kim chúc tánh mạng chấn động, thân hình Ny Ti và Tát Lạc Mông cũng không khỏi nhoáng lên một cái.

"Hô!" Toàn bộ kim chúc tánh mạng trực tiếp tiêu tán, tất cả mọi người trong kim chúc tánh mạng đều huyền phù trong không trung. Hơn trăm người đều có chút kinh ngạc, rất nhiều ác ma vốn còn đang tu luyện, giờ phút này cũng đều bừng tỉnh.

Lúc này .

Phía trước hơn một trăm người cũng huyền phù đại lượng thần cấp cường giả, số lượng đông đến khiến nhất tinh, nhị tinh Lâm Lôi bọn họ sắc mặt đều sợ đến thay đổi.

"Lão Đại, có bao nhiêu người a ? " Bối Bối con mắt mở lớn ra.

"Thoạt nhìn khoảng một vạn người." Lâm Lôi trong lòng phát khẩn "Gần vạn cường giả, hơn nữa nhìn bộ dáng cơ hồ đều là trung vị thần, còn có không ít thượng vị thần ! Một đám người như vậy, nếu cùng tiến lên, vậy hậu quả ......"

Lâm Lôi trong lòng không khỏi kinh hãi.

"Bối Bối, chút nữa ở bên cạnh chúng ta, Địch Lỵ Á, ngươi hãy dùng tử thần khôi lỗi đi." Lâm Lôi liền phân phó "Lúc này, tận lực bảo trụ tánh mạng, đợi vị lục tinh ác ma đánh lui địch đi."

"Ny Ny, lại đây." Bối Bối cũng là lập tức hô lên.

"Bối Bối." Ny Ti trên mặt ngược lại còn cười, có vẻ kích động đứng cùng một chỗ với Bối Bối, Tát Lạc Mông cũng bay lại đây, hòa một chỗ cùng bọn Lâm Lôi .

Tát Lạc Mông cũng có chút lo lắng, thấp giọng nói : "Lần này phiền toái rồi, nhiều người như vậy, cho dù là thượng vị thần, đối mặt mấy trăm trung vị thần vây công cũng nguy hiểm. Càng đừng nói, nơi này có gần vạn trung vị thần."

"Các vị!"

Một đạo thanh âm sang sảng vang vọng khắp thiên địa "Các ngươi ngăn trở chúng ta, đơn giản là vì tiền tài, hôm nay chúng ta cũng không muốn cùng các ngươi liều mạng, như vậy chẳng ai có chỗ tốt. Các ngươi nói đi, chỉ cần trong phạm vi thừa nhận của ta. Ta lập tức dâng lên các vị, như thế được không?"

Lên tiếng nói chuyện là vị ngân phát lão giả đầu mang hắc giác kia.

Lúc này trong đầu lão cũng thầm mắng không thôi : địa phương quỷ quái này, lúc nào xuất hiện gần vạn cường đạo chứ ? Hơn nữa ngay cả thượng vị thần cũng có hai mươi người. Ta căn bản chưa từng nghe nói qua!

"Ha ha ……"

Hồng bào tráng hán cầm đầu gần vạn cường đạo cười to nói "Xem ra ngươi cũng biết điều. Chúng ta đây cũng không làm khó các ngươi, quần huynh đệ chugs ta tổng cộng vạn người. Như vậy đi, chúng ta cũng không đòi nhiều lắm, ngươi cho chúng ta một trăm ức mặc thạch. Như thế nào?"

Một trăm ức mặc thạch!

Lời vừa nói ra nhất thời khiến ngân phát lão giả kinh hoàng.

"Một trăm ức mặc thạch?" Ngân phát lão giả có chút không dám tin tưởng nhìn vào hồng bào tráng hán.

"Một trăm ức?" Bối Bối nói thầm "Giá này thật sự là cao a."

Lâm Lôi nghe thấy con số đó, còn liên tưởng đến hơn ức mặc thạch của mình : "Người ta tùy tiện mở miệng chính là một trăm ức, xem ra, điểm ấy tiền tài của ta thật sự không tính là gì a."

"Vị huynh đệ này, một trăm ức mặc thạch, có phải là hơi cao không

?" Ngữ khí của ngân phát lão giả cũng thoáng cứng rắn hơn. "Một trăm ức mặc thạch, ta không cách nào thừa nhận, nếu không, giới cách thấp hơn một chút ……" Ngân phát lão giả nhìn chằm chằm vào hồng bào tráng hán.

"Không cách nào thừa nhận?"

Hồng bào tráng hán nhìn chung quanh cười to "Các huynh đệ, nghe được không?"

"Ha ha ……" Đại lượng cường giả đều nở nụ cười.

Hồng phát tráng hán rồi đột nhiên dữ tợn địa quát : "Giết cho ta!"

"Sát!"

"Sát!"

"Sát!"

"Sát!"……

Đám cường đạo đều cao giọng hét lên, đồng thời - - hô!”" hô!"“Hô!"“Hô!"……

Cơ hồ vạn danh cường giả cùng đồng thời công kích, hoặc là vô hình linh hồn công kích, hoặc là các sắc các dạng vật chất công kích, chỉ thấy trên bầu trời vô số bóng kiếm, đao ảnh, nguyên tố cự thú vân vân ……

Phô thiên cái địa, trực tiếp nhằm phía một đám người bọn Lâm Lôi.

Tất cả ác ma, sắc mặt không khỏi đại biến.

Cho dù cường hãn như lục tinh ác ma Lý Nhĩ Mông Tư, cũng không có khả năng mạnh mẽ đồng thời chống lại công kích của vạn danh thần cấp cường giả, hắn chỉ có thể bảo vệ chính mình cùng số ít người chung quanh thôi.

"Lui!"

Lâm Lôi quát khẽ, đồng thời cùng Địch Lỵ Á, Bối Bối, Ny Ti, Tát Lạc Mông cùng nhau cực nhanh bay xuống phía dưới. Bọn họ lui lại rất mau nhưng tốc độ công kích càng kinh người, chỉ trong nháy mắt, vật chất công kích, linh hồn công kích đã đến.

Lâm Lôi bọn họ dụng thân pháp né tránh, nhưng công kích nhiều lắm, quá dày đặc, quá nhanh!

"Sưu!" Tử thần khôi lỗi đột ngột xuất hiện, che ở phía trước mấy người Lâm Lôi bọn họ, chỉ thấy hai đạo kiếm khí hung hăng bổ vào trên người tử thần khôi lỗi, lớp da ngoài cùng của tử thần khôi lỗi lập tức bị cắt, lộ ra kim chúc thân hình bên trong. Kim chúc thân hình lại chút nào không tổn hao gì.

Thế nhưng mấy đạo linh hồn công kích lại dễ dàng xuyên qua thân thể tử thần khôi lỗi.

"Địch Lỵ Á." Lâm Lôi trực tiếp dụng thân thể che ở trước người Địch Lỵ Á, một đạo linh hồn công kích trực tiếp tiến vào cơ thể hắn.

"Ny Ny." Bối Bối đồng dạng cũng che ở trước người Ny Ti. Ny Ti trong lúc nhất thời cũng có chút ngây người.

Một lần công kích qua.

"Lâm Lôi. không có việc gì chứ ?" Địch Lỵ Á có chút lo lắng, Lâm Lôi quay đầu lại cười với nàng "Địch Lỵ Á, mgươi còn không biết thực lực của ta sao ?" Tại linh hồn phòng ngự, Lâm Lôi là tối am hiểu. Một đạo linh hồn công kích của trung vị thần sao có thể làm thương tổn hắn được ?

"Bối Bối, Bối Bối." Ny Ti đã khẩn trương, trong mắt thậm chí còn có nước mắt "Bối Bối, ngươi không sao chứ ?" Ny Ti mặc dù cùng Bối Bối quen biết lâu như vậy nhưng bọn họ chưa từng trải qua nguy hiểm, nàng cũng không biết thực lực của Bối Bối. Nàng chỉ biết Bối Bối cũng là trung vị thần thôi.

Bối Bối cũng ôm lấy Ny Ti giục : "Chạy trước đã, đừng nhiều lời." Rồi trực tiếp hướng phía dưới hạ xuống, Ny Ti nhất thời lộ ra nụ cười đầy kinh hãi.

"Tiểu tử này." Tát Lạc Mông cũng khẽ gật đầu "Xem ra, muội muội có thể yên tâm giao cho hắn rồi."

Tất cả ác ma đều tứ tán chạy xuống.

"Ha ha, một người đều trốn không thoát. Sát, sát!!!"

Hồng bào tráng hán gầm gào, chỉ thấy mấy thượng vị thần trong đó đều dẫn một chi nhân mã bay xuống, bắt đầu đuổi giết đám ác ma đang chạy trốn. Còn lại mười mấy thượng vị thần, mang theo gần ngàn trung vị thần, hướng ngân phát lão giả tiến lên.

Kỳ thật, người thuê, không chỉ có ngân phát lão giả mang hắc giác mà còn có một ngân phát lão giả nữa mang bạch giác. Hai ngân phát lão giả nhìn nhau một cái.

"Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, Ai Đức Hoa Tư ba vị tiên sinh, nhờ các ngươi rồi." Ngân phát lão giả mang hắc giác mở miệng nói.

"Yên tâm." Lý Nhĩ Mông Tư lạnh nhạt đáp, Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ cũng đồng dạng tự tin mười phần. Còn năm người bọn Tát Lạc Mông đang bị mấy trăm trung vị thần đuổi giết phía sau.

"Muốn đuổi theo?"

Lâm Lôi nắm lấy tay Địch Lỵ Á, tốc độ rồi đột nhiên biến đổi. Phải biết rằng, hôm nay khoái mạn hai đại huyền ảo của Lâm Lôi đều đã đến bình cảnh, thiếu chút nữa là đại thành. Tốc độ cực nhanh, đó là viễn siêu trung vị thần bình thường.

Bối Bối tốc độ cũng kinh người, hắn cũng nắm lấy tay Ny Ti. Về phần Tát Lạc Mông, thân là thượng vị thần, tự nhiên dễ dàng đuổi kịp.

Rất nhanh, đã đem mấy trăm danh trung vị thần đang đuổi giết phía sau tách ra.

"Nhiều người thực sự là phiền toái." Tát Lạc Mông cười khổ nói, mấy trăm trung vị thần, nếu để Tát Lạc Mông hắn liều mạng, hắn đích xác có thể giết chêt toàn bộ đám trung vị thần đó, nhưng là cũng rất có thể ...... hắn chính mình cũng xong đời. Dù sao trung vị thần quá nhiều.

Tỷ như - -

Đồng thời bị mười đạo linh hồn công kích đánh trúng, hắn cho dù lợi hại, cũng phải xong đời.

"Bối Bối." Ny Ti khuôn mặt nhỏ nhắn hồng lên nhìn Bối Bối "Cám ơn."

Bối Bối lập tức nở nụ cười : "Ny Ny, cám ơn cái gì? Quan hệ của hai chúng ta còn phải nói cảm ơn sao." Ny Ti thấy Bối Bối cười như vậy, không khỏi cố ý hừ một tiếng. Đám Lâm Lôi, Tát Lạc Mông bên cạnh thấy một màn này trên mặt không khỏi lộ ra nét cười.

"Lại có một đám trung vị thần, đi mau." Lâm Lôi lập tức thần thức truyền âm quát, trung vị thần thật sự nhiều lắm, vừa mới tránh thoát một chi đội ngũ mấy trăm người, bây giờ lại bị một đội khác theo dõi, Lâm Lôi một đám người lập tức bay đi.

Trên tốc độ, bọn họ vẫn đang giữ được ưu thế.

Đột nhiên - -

Ông!!! Cả thiên địa đều run lên, một làn sóng gợn vô hình trong không gian xuất hiện, cây cối, tảng đá bị không gian sóng gợn chạm phải liền trực tiếp hóa thành tê phấn.

Đám Lâm Lôi cả năm người đều giật mình ngẩng đầu nhìn lại phía giữa không trung, không chỉ họ mà toạn bộ ác ma sống sót trong chiến trường, còn có gần vạn tên cường đạo đều ngẩng đầu nhìn lại.

Lý Nhĩ Mông Tư nâng kiếm ngang trời, thi thể mười thượng vị thần cũng đồng thời từ giữa không trung rơi xuống.

"Hô!"“ hô!" Từ mười chiếc thi thể rất đột ngột trong đó có tám chiếc chợt toát ra thần phân thân, lập tức hướng bốn phương tám hướng chạy trốn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 5: Kiếm Ý

Nhất thời, toàn bộ chiến trường một mảnh yên tĩnh.

Mười thượng vị thần cùng bị một chiêu giết chết, quả thực là chuyện bất khả tư nghị !

"Sao lại có thể?" Đôi mắt Lâm Lôi trừng lớn "Cho dù là thi triển linh hồn công kích, nhiều nhất cũng chỉ công kích được một người. Tại sao mười thượng vị thần có thể cùng bị tiêu diệt một lúc? Vừa rồi tới cùng đã xảy ra cái gì?" Lâm Lôi bây giờ rất hối hận.

Hối hận không thấy được một kiếm vừa rồi.

"Chạy a!"

"Chạy a!"

Thần phân thân thoát ra từ thi thể tám thượng vị thần đều hoảng sợ hướng bốn phương tám hướng chạy trốn. kiến thức tới rồi vừa rồi đáng sợ đích một kiếm, bọn họ ngay cả một chút chống lại đích dũng khí cũng không có

"quá mạnh mẻ thật là đáng sợ."

này thượng vị thần môn chánh thức cảm nhận được tử vong đích sợ hãi.

"Đào?" Lý Nhĩ Mông Tư đạm mạc nhìn vậy tám thần phân thân phi đào, khóe miệng dật xuất một tia lạnh như băng đích ý cười.

Rồi đột nhiên .

Rút kiếm!

chốc lát kiến, tám đạo màu đen bóng kiếm trong nháy mắt hoa phá trường không, xẹt qua tại không giống phương hướng đích tám thần phân thân, vậy tám thần phân thân lại như trước hướng phía trước trùng trứ, khả là bọn hắn đích thân thể cũng là trực tiếp chia ra làm hai, rồi sau đó từ giữa không trung rơi xuống xuống tới.

Máu tươi vải đầy trời.

"Một kiếm!" Lâm Lôi đồng tử trong nháy mắt co rút lại, trong đầu điên cuồng địa nhớ lại trứ vừa rồi vậy một kiếm.

Một kiếm đáng sợ cận hồ vô địch !

Trong đầu Lâm Lôi đang thôi diễn một chiêu kia nhanh như chớp, loại kiếm ý đó tựa hồ mau đến mức tận cùng, phảng phất núi lửa bộc phát. Rút kiếm trong nháy mắt, kiếm chiêu tự nhiên bộc phát ra …… hoàn toàn không cách nào ngăn cản. Phàm là bóng kiếm lướt qua, tất cả đều bị hủy diệt.

"Đây là hủy diệt chi đạo?" Lâm Lôi liền lắc đầu "Không hoàn toàn, hình như ……"

Lâm Lôi trong đầu không ngừng phân giải nhất chiêu, không ngừng xâm nhập nghiên cứu, nhưng càng nghiên cứu …… Lâm Lôi trong lòng đồng thời liền có điều lĩnh ngộ lẫn nghi hoặc. Điều nghi hoặc cũng càng ngày càng nhiều.

Lúc này tên hồng bào tráng hán thủ lĩnh của đám cường đạo đã sớm bỏ chạy, vừa rồi hắn hô đánh hô giết, lại đều là để thủ hạ trùng tới còn bản thân hắn chỉ là một mực phía sau căn bản không có tiến lên nửa bước. Khi hắn nhìn thấy một kiếm hủy diệt nọ, hắn lập tức lựa chọn -

Chạy!

"Quả là đáng sợ, một kiếm này, cũng đồng thời giết chết mười mấy thượng vị thần!" Hồng bào tráng hán trong lòng cũng tràn đầy hoảng sợ "Ta nếu chạy chậm một chút, sợ rằng cũng phải bị tên ác ma đáng sợ kia giết chết. Hai lão già kia sao có thể mời được ác ma lợi hại như vậy ?"

Đôi mắt hồng bào tráng hán hơi nheo lại : "Ác ma lợi hại như thế, sợ rằng lúc này đây, phải mời Phong tiên sinh sư phụ của thiếu gia tự thân xuất mã "

"Hừ." Hồng bào tráng hán quay đầu nhìn thoáng qua "Đám ngu xuẩn, bọn chúng cũng cho rằng tiền của Duy Áo Nạp ta dễ kiếm vậy sao ? Có mệnh kiếm tiền, cũng không có mệnh để tiêu a. Đáng tiếc, thiếu gia cho ta mười hai tên thượng vị thần thủ hạ cũng chết hết toàn bộ ."

Hồng bào tráng hán đây chính là thủ hạ của Y Ni Qua tên là Duy Áo Nạp.

Về phần đại quân cường đạo kia là do Duy Áo Nạp dụng mặc thạch mời vài nhóm cường đạo hình thành một đoàn thể. Dù sao Duy Áo Nạp lúc ấy mang theo mười hai tên thượng vị thần, kết hợp cùng cường đạo cũng có thêm bảy tám gã thượng vị thần.

Đặc biệt Duy Áo Nạp, còn cho rất nhiều mặc thạch.

Đám cường đạo tự nhiên đồng ý, dù sao trước đây, bọn họ đã liên thủ cướp bóc rất nhiều lần rồi.

"Giờ phải mau trở về, để tên tiểu tử kia lập tức thông tri thiếu gia." Duy Áo Nạp lập tức bay về nơi ở của mình.

Hai thần phân thân ở hai nơi, tốc độ đưa tin tự nhiên cực nhanh. Y Ni Qua nhanh chóng có thể dễ dàng nắm chắc tình hình của lộ tuyến bọn Lâm Lôi.

Theo thủ lĩnh đám cường đạo cận hồ toàn bộ bị giết chết, đặc biệt vì một kiếm của Lý Nhĩ Mông Tư đã hoàn toàn khiến đám cường đạo tiêu tản hết đấu chí, tất cả đều hoảng sợ chạy tứ tán. Trong nháy mắt …… chung quanh đã không còn tên cường đạo nào.

"Chạy quả là nhanh!" Bối Bối hừ thanh nói.

"Lý Nhĩ Mông Tư ……" Tát Lạc Mông cũng khiếp sợ nhìn Lý Nhĩ Mông Tư đang đứng giữa không trung, Lý Nhĩ Mông Tư lúc này vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng như trước, tựa hồ vừa rồi căn bản không làm gì. Đích xác, đối với Lý Nhĩ Mông Tư mà nói, loại tiểu khiêu chiến này căn bản không toán cái gì.

"Lâm Lôi?" Địch Lỵ Á nhẹ giọng hô.

Thế nhưng Lâm Lôi lại đang hoàn toàn đắm chìm trong rung động cùng với tìm hiểu một kiếm kia. Làm sao còn chú ý tới Địch Lỵ Á được.

"Di, lão Đại làm sao vậy?"

Bối Bối cũng phát hiện điểm bất thường của Lâm Lôi, Ny Ti bên cạnh còn cười nói : "Bối Bối, lão Đại của ngươi có phải bị một kiếm vừa rồi của Lý Nhĩ Mông Tư khiến kinh hãi, đứng ngất ra a."

Bối Bối trừng nàng một cái : "Ngươi thì biết cái gì. Lão Đại hẳn là có điều lĩnh ngộ ."

Lúc này Lâm Lôi cũng đã khôi phục thanh tỉnh.

"Lâm Lôi, không có việc gì chứ."

"Không có việc gì." Lâm Lôi liền cười lắc đầu. "Vừa rồi chỉ là nghĩ đến chút việc, ta còn tưởng rằng chính mình có thể đột phá chứ. Bất quá, là ta tưởng sai rồi." Lâm Lôi liếc nhìn Lý Nhĩ Mông Tư ở xa xa, trong mắt cũng có một tia khiếp sợ cùng với nghi hoặc "Một kiếm kia……"

Lâm Lôi cũng sử dụng kiếm ngay cả linh hồn đều là kiếm hình.

Đối với kiếm ý, cũng có cảm thụ đặc biệt.

"Ta đối với hỏa nguyên tố pháp tắc cũng chỉ là mới nhập môn, ngay cả thành thần chưa từng. Phỏng chừng, là ta đã đoán sai." Lâm Lôi trong lòng cũng là vững vàng nhớ kỹ tám kiếm kia, hôm nay thực lực của Lâm Lôi còn không cách nào nhìn thấu áo nghĩa trong tám kiếm đó.

Tát Lạc Mông cười nói : "Lâm Lôi, ngươi kinh ngạc về một kiếm của Lý Nhĩ Mông Tư sao ? Đích xác, vừa rồi một kiếm của hắn tuyệt đối đã đạt tới cảnh giới cực cao của hủy diệt chi đạo ."

"Hủy diệt chi đạo?" Lâm Lôi nhướng mày một cái.

"Sao, cổ hủy diệt ý cảnh, ngươi không cảm thấy sao ?" Tát Lạc Mông dò hỏi.

"Cảm thấy." Lâm Lôi nói xong, cũng không nói thêm nữa

"Lâm Lôi cảm thấy được, còn kinh ngạc?" Tát Lạc Mông đáy lòng có chút nghi hoặc, bất quá hắn cũng không có nói ra.

Lúc này, đám ác ma còn sống lại bắt đầu bay tới gần Lý Nhĩ Mông

Tư, hắc giác ngân phát lão giả và những người khác hội tụ lại, chỉ chốc lát, liền có vượt qua năm mươi danh ác ma tụ tập cùng một chỗ.

Hắc giác ngân phát lão giả cùng bạch giác ngân phát lão giả, nhìn nhau một cái, trong đôi mắt đều có một tia ưu tư. Bọn họ đã mơ hồ đoán được …… tại sao lại có nhiều cường đạo như vậy tới đối phó bọn họ. Phải biết rằng, dưới tình huống bình thường, cường đạo có phát hiện đông ác ma như thế sẽ không dễ công kích.

Hắc giác ngân phát lão giả mở miệng cất cao giọng nói : "Các vị, không ngờ nửa đường lại gặp phải nhiều cường đạo như thế. Rất là xin lỗi. Chỉ chốc lát, đã có hơn sáu mươi vị ác ma chết đi, may mắn lúc này đây có Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh cùng với Ai Đức Hoa Tư mấy người bọn họ ……"

"Đợi tới Lam phong thành, chúng ta nhất định sẽ tăng thêm tiền công."

Hắc giác ngân phát lão giả nói xong, một đạo kim quang bắn ra, rồi sau đó kim chúc tánh mạng lại xuất hiện ở giữa không trung. Nhưng rất rõ ràng …… thể tích kim chúc tánh mạng đã nhỏ bớt đi một chút.

Đám ác ma lại tuần tự tiến vào kim chúc tánh mạng.

Rất nhanh, kim chúc tánh mạng lại khởi trình. Đám ác ma này, vốn chính là trải qua cuộc sống chém giết. Đám ác ma tu luyện đã lâu bọn họ đều muốn cho mình sống càng thêm đặc sắc, muốn đi tới đỉnh của địa ngục sinh tử đối với bọn họ mà nói ……

Đúng, tử vong bọn họ rất không muốn đối mặt, khi không cách nào chống cự lúc nguy hiểm tới, ác ma sẽ chạy.

Thế nhưng, có phải thật sự tử vong bọn họ cũng sẽ không sợ hãi.

Dù sao, từ lúc thành một ác ma, mỗi một ác ma đều có chuẩn bị!

"Hắc giác lão đầu kia, coi như còn có chút lương tâm, biết tăng tiền cho chúng ta ." Bối Bối hừ hừ nói "Ta cảm giác, bọn họ lần này hộ tống không đơn giản."

Lâm Lôi cũng gật đầu nói : "Đúng, lúc đầu chúng ta tiếp nhiệm vụ chỉ là phát hiện, muốn mời một trăm nhất tinh nhị tinh ác ma. Còn tưởng ...... ai biết nhiệm vụ này còn có tứ tinh, ngũ tinh, lục tinh ác ma tham gia!" Lâm Lôi trong lòng hiểu được, loại tập thể nhiệm vụ này là chia làm vài bộ phân.

Hình như giống khi tới Ánh Nguyệt tòa thành chiến đấu vậy.

Lâm Lôi bọn họ phụ trách đối phó Kim y vệ, mà lợi hại thượng vị thần ác ma, là đối phó Hắc y vệ cho đến chủ nhân tòa thành.

Lúc này đây nhiệm vụ còn có cả lục tinh ác ma, cũng sẽ không đơn giản.

Tát Lạc Mông lắc đầu nói "Nếu vừa rồi chúng ta gặp phải cường đạo vi sát, khi đó, chúng ta nhân cơ hội chạy thoát thì không sao nhưng bây giờ chúng ta đều đã trên kim chúc tánh mạng nếu lui bước rời đi, chuyện này truyền ra ...... sẽ rất mất thể diện "

Nhát gan sợ hãi lui bước. Tuyệt đối sẽ trở thành tiêu điểm đàm tiếu.

"Mọi người an tâm tu luyện đi." Lâm Lôi trầm trọng nói "Bất kể thế nào, cho dù gặp phải địch nhân, mục tiêu chủ yếu của họ cũng sẽ không là chúng ta, mà là hắc giác lão giả cùng bạch giác lão giả, chúng ta cố gắng bảo vệ tốt chính mình là được."

Lâm Lôi cũng không hề có ý niệm bảo vệ cố dong giả trong đầu, dù sao ......hai lão đầu chính là thượng vị thần, Lâm Lôi bọn họ mới trung vị thần thôi.

"Ân."

Mọi người đều gật đầu, lập tức đều phân tán trở lại phòng mình bắt đầu tu luyện, trong phòng chỉ còn lại có Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người.

"Cũng không biết, hai lão già đó, tại sao lại lựa chọn trung vị thần ác ma chúng ta." Lâm Lôi trong lòng còn có chút nghi hoặc "Bất kể thế nào, bảo vệ tốt Địch Lỵ Á và Bối Bối là được." Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á trước mặt rồi nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện

"Hy vọng, có thể đột phá bình cảnh của tốc độ áo nghĩa trong thời gian ngắn, như vậy khả năng tự bảo vệ cũng lớn hơn một chút." Lâm Lôi trong lòng thầm nói.

Trong viện.

Y Ni Qua vừa đọc được tin tức do Duy Áo Nạp truyền đến, hắn không khỏi cau mày : "Không ngờ, hai lão đó cũng mời một ác ma lợi hại như thế, hủy diệt chi đạo tu luyện tới trình độ này phỏng chừng ngũ tinh hoặc là lục tinh ác ma đi."

Y Ni Qua không dám nghĩ đến thất tinh ác ma.

Bởi vì, thất tinh ác ma chính mình được xưng là tuyệt thế cường giả, bọn họ không thiếu kim tiễn, hơn nữa ác ma cấp bậc cũng đến bọn họ bình thường sẽ không nhận nhiệm vụ.

"Y Ni Qua." Thanh bào lão giả đột ngột xuất hiện trong đình viện.

Y Ni Qua thấy người vừa đến, lập tức đứng lên, cung kính nói : "Sư phụ, Duy Áo Nạp bên kia đã có kết quả ……" Y Ni Qua liền đem diễn biến trận chiến ấy nói cho sư phụ hắn.

Thanh bào lão giả nhíu mày : "Nga? Tu luyện hủy diệt chi đạo, một kiếm giết chết mười thượng vị thần ? Thực lực như thế, đích xác là có chút khó giải quyết." Thanh bào lão giả mặc dù có chút lo lắng đối thủ cường đại, nhưng cũng không cảm thấy không thể địch nổi.

"Sư phụ, người cần phải nắm chắc!" Y Ni Qua nhẹ giọng nhắc.

Thanh bào lão giả trầm ngâm : "Nếu tiếp nhiệm vụ, ác ma đó hẳn không phải là thất tinh. Nếu là lục tinh ác ma …… ta hẳn là năng đánh bại hắn. Bất quá từ uy lực một kiếm mà ngươi miêu tả ác ma này công kích quá mạnh mẽ, chính là không thể cứng đối cứng."

"Không cần cứng đối cứng, sư phụ, ngươi chỉ cần giết hai lão đầu kia là được." Y Ni Qua liền nói.

Thanh bào lão giả khẽ gật đầu : "Nếu là thế ta chắc chắn, chỉ cần đem ác ma vây khốn một đoạn thời gian là được."

"Vậy hết thảy ta phải nhờ sư phụ người." Y Ni Qua cảm kích nói.

Thanh bào lão giả lạnh nhạt cười.

"Ân?" Lâm Lôi mở mắt "Sao tự nhiên trong lòng không an?"

Không hiểu sao tự dưng Lâm Lôi chợt có cảm giác bất an. Lâm Lôi lúc này thở mạnh để chính mình bình tĩnh lại.

Địch Lỵ Á cũng mở mắt : "Lâm Lôi, làm sao vậy?"

Lâm Lôi nhìn qua cửa sổ ra bên ngoài : "Cũng không có gì, chỉ là trong quá trình tu luyện chợt có chút bất an." Lúc này khu vực phía dưới kim chúc tánh mạng đang là khôn cùng sa mạc, cuồng phong thét gào, hoàng sa bay đầy trời.

Mà kim chúc tánh mạng đang cực nhanh phi hành.

"Ngươi cũng cảm giác được sao ?" Địch Lỵ Á cũng kinh ngạc "Ta cũng cảm thấy có chút lo lắng."

Song đúng lúc đó, hoàng sa tung bay đầy trời đã hoàn toàn bao vây lấy kim chúc tánh mạng, vốn đám ác ma trong kim chúc tánh mạng căn bản không quan tâm tới hoàng sa, nhưng là …… một khắc kim chúc tánh mạng bị hoàng sa bao vây, toàn bộ kim chúc tánh mạng cũng trong nháy mắt - "Bồng!"

Bạo liệt ra!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 6: Sa Mạc Cổ Bảo

K
im chúc tánh mạng bạo liệt, đám ác ma vốn trong kim chúc tánh mạng trong nháy mắt đã bị vô tận hoàng sa bao vây, vô tận hoàng sa mỗi một hạt cát đều phảng phất nặng tựa trăm ngàn cân. Toàn thân Lâm Lôi cũng đều bị hoàng sa bao vây, căn bản không cách nào thoát ra.

"Địch Lỵ Á!" Lâm Lôi không khỏi mong muốn nắm được tay Địch Lỵ Á.

"Lâm Lôi!" Địch Lỵ Á đồng dạng cũng mong bắt được tay Lâm Lôi .

"Hô!" vô tận hoàng sa rớt xuống dưới. Lâm Lôi căn bản không cách nào khống chế thân hình.

"Rốt cục là cái gì ?" Lâm Lôi vọng đồ tránh thoát khỏi đại lượng hoàng sa áp bách trói buộc. Nhưng lực lượng trói buộc kỳ lạ hắn căn bản không cách nào phản kháng, chỉ trong nháy mắt - "Phốc thông!" một tiếng. Lâm Lôi đã rơi xuống trên mặt đất.

Lâm Lôi lập tức đứng lên nhìn khắp chung quanh : "Tới cùng là chuyện gì đã xảy ra?" Lâm Lôi trong lòng tràn đầy nghi hoặc, khiếp sợ.

Đây là một kiến trúc khổng lồ do hoàng sa ngưng tụ thành. Lâm Lôi ngẩng đầu căn bản chỉ có thể thấy một nóc nhà thật lớn do hoàng sa hình thành chứ không thể thấy bầu trời. Đây là một cự hình kiến trúc hoàn toàn do hoàng sa hình thành mà Lâm Lôi lại bị trói buộc ở trong đó.

Điều khiến Lâm Lôi cảm thấy kinh hãi nhất chính là.

"Không có ai. Chung quanh một người cũng không có. Mọi người đều đi đâu rồi?" Lâm Lôi nhìn khắp chung quanh thế nhưng trong tòa nhà này một bóng người cũng không có.

Lâm Lôi thả thần thức ra cũng không khỏi chấn động : "Sao lại có thể ? Thần thức của ta cho dù trên địa ngục cũng đủ để bao trùm gần trăm thước khoảng cách nhưng sao ở địa phương quỷ quái này lại chỉ có thể bao trùm mười thước chung quanh?" Lâm Lôi không thể không khiếp sợ.

"Ảnh hưởng tới thần thức?"

Lâm Lôi trong lòng cũng hiểu "Chẳng lẽ này sa mạc tòa nhà này có thể xem như là một không gian?"

Lâm Lôi mặc dù phát hiện chung quanh không có một bóng người, nhưng vẫn còn có thể cảm ứng được một người tồn tại - Bối Bối !

Bối Bối cùng Lâm Lôi linh hồn tương liên lẫn nhau, bất kể phân cách tới địa phương nào, đều có thể cảm ứng được sự tồn tại lẫn nhau.

"Lão Đại, ngươi bây giờ thế nào ? Ta bây giờ đang ở trong một thứ kiến trúc cổ quái do sa mạc hình thành, căn bản không hề thấy một bóng người. Mọi người hình như đều không thấy ." Thanh âm của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Hai người linh hồn tương liên căn bản không cần thần thức truyền âm mà là linh hồn trao đổi.

Lâm Lôi nghe được lời Bối Bối trong lòng liền có chút sáng tỏ : "Bối Bối, ta bây giờ cũng giống ngươi, cũng không hề thấy ai, Bối Bối cẩn thận một chút …… ta cảm giác, chúng ta bây giờ hình như đang ở trong một không gian đặc thù."

"Ân, biết." Bối Bối đáp "Lão Đại, ta hiện đang tiến về phía ngươi ."

"Hảo." Lâm Lôi cũng cảm ứng được Bối Bối tồn tại.

Lẫn nhau, đều biết đại khái phương vị của đối phương tự nhiên có thể tới gần nhau cho dù …… bọn họ đều nhìn không thấy đối phương.

"Sa mạc cổ bảo ?" Lâm Lôi vừa lộn tay, trong tay đã xuất hiện Tử huyết nhuyễn kiếm.

"Sưu!" Lâm Lôi bay lên trời, Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay tốc độ tăng đến cực hạn. chỉ thấy một đạo quang mang màu tím lượng khởi. Nóc nhà phía trên sa mạc cổ bảo ’Hoa Hoa’ vài tiếng vang lên, đại khái có một đống hoàng sa bị chém rơi xuống.

Thế nhưng, hoàng sa phía trên nóc nhà lại một trận nhuyễn động, đã lại khôi phục như cũ.

Sắc mặt Lâm Lôi biến đổi, Tốc độ áo nghĩa của hắn đã tới rồi bình cảnh, hôm nay này thi triển vật chất công kích siêu mạnh "Thứ Nguyên Trảm" mạnh hơn so với lúc ở Ngọc Lan đại lục vài lần thế nhưng còn không rung chuyển được sa mạc cổ bảo chút nào.

"Lực lượng thật là cổ quái." Lâm Lôi nhướng mày "Một cổ lực lượng kỳ lạ hoàn toàn ẩn chứa trong hoàng sa ."

"Địa phương cổ quái này." Lâm Lôi không hề lãng phí thời gian, lập tức cũng hướng về phía Bối Bối đi tới.

"Lão Đại, chỗ này thật là quỷ dị, bây giờ ta không có cách nào đi tới. Phía trước là vách tường không còn đường nữa, mà vách tường rất cổ quái, ta căn bản phá không ra. Vừa phá một chút, hoàng sa lại di động trở về." Bối Bối chợt la lên.

Lâm Lôi không khỏi cả kinh.

"Bối Bối, chờ một chút." Lâm Lôi cũng không ngừng đi về phía Bối Bối.

Trong cổ bảo hoàng sa có rất nhiều ngõ cụt, cũng có rất nhiều hành lang, tựa như một cự hình mê cung. Lâm Lôi đi chỉ chốc lát cũng phát hiện phía trước không có đường mà chỉ có một bức tường do hoàng sa hình thành. Lâm Lôi rõ ràng cảm ứng được chỗ của Bối Bối nhưng là không cách nào đi tới.

"Bối Bối, đường của ta cũng bị vách tường chặn." Lâm Lôi cau mày quay đầu lại nhìn chung quanh.

"Nhiều hành lang như vậy, đều là ngõ cụt sao?" Lâm Lôi không khỏi nhớ lúc ở Ngọc Lan đại lục vị diện, từng thấy một loại trò chơi - Mê cung.

Trong mê cung có rất nhiều ngõ cụt nhưng đường đúng chỉ có một cái, chỉ cần sai một bước căn bản không cách nào đi ra khỏi mê cung này.

"Chẳng lẽ cổ bảo cổ quái do hoàng sa hình thành này là mê cung?" Lâm Lôi âm thầm đoán.

"Không có cách nào khác tạm thời cho rằng nó là mê cung đi." Lâm Lôi lập tức bắt đầu đi dọc theo hành lang, trong lúc đi tới đồng thời trong óc cũng cố gắng ghi nhớ vị trí các ngõ. Với năng lực thôi diễn của Lâm Lôi.

"Bối Bối. Địa phương cổ quái này rất có thể là một mê cung." Lâm Lôi cùng Bối Bối linh hồn trao đổi.

"Mê cung?" Bối Bối chấn động.

"Đúng, ngươi có thể nghĩ biện pháp đi tới gần ta bên này." Lâm Lôi không ngừng ghi nhớ khi qua mỗi một ngõ cụt đi lầm đường liền lập tức quay đầu lại.

"Hóa ra là mê cung …… hảo, ta nhất định có thể tìm được chánh xác đường." Bối Bối cũng rất lo lắng, bất kể là hắn hay là Lâm Lôi, đều quan tâm đến thân nhân của mình, Lâm Lôi quan tâm Địch Lỵ Á còn Bối Bối cũng đang rất lo cho Ny Ti.

Bên ngoài có hơn hai mươi người đang tụ tập tại một chỗ, cầm đầu chính là Y Ni Qua cùng sư phụ hắn.

"Sư phụ, phong nguyên tố pháp tắc tu luyện tới trạng thái của người có lẽ cả địa ngục sợ rằng không nhiều người hiểu được a." Y Ni Qua vẻ mặt tươi cười nịnh nọt nói.

Thanh bào lão giả cũng cười nói : "Ngươi cũng đừng vuốt đuôi ta (ý nói đừng nịnh ta). Ta cực mạnh cũng chỉ có chiêu thức ấy thôi, nếu luận về đan thuần công kích ác ma kia còn mạnh hơn ta một chút. Sách sách …… hắn thật sự rất mạnh, một kiếm liền bổ ra vách tường "Phong Chi Cổ Bảo" của ta. "

"Bổ ra thì sao, sư phụ tùy thời có thể biến ảo mà." Y Ni Qua rất rõ chiêu này của sư phụ hắn.

Thất đại nguyên tố pháp tắc. Tứ đại quy tắc.

Trong đó Phong nguyên tố pháp tắc cùng không gian rất có liên quan, đặc biệt dung hợp thành công vài huyền ảo thì thành tựu ở phương diện không gian cũng sẽ càng ngày càng mạnh.

"Bọn họ còn cho cái này là mê cung?" Thanh bào lão giả đối với mọi sự tình phát sinh trong ’Phong Chi Cổ Bảo’ đều biết rõ, lão phát hiện đa số ác ma đang dựa theo biện pháp đi trong mê cung để tìm kiếm đường ra.

"Đúng, đây là mê cung, nhưng là …… một mê cung tùy thời có thể biến ảo !"

Thanh bào lão giả cười nói : "Y Ni Qua, mang theo người của ngươi, bắt đầu động thủ đi, ta sẽ phối hợp cùng các ngươi ."

"Rõ, sư phụ." Y Ni Qua lúc này mới mang theo thủ hạ của mình xuất phát.

Y Ni Qua cùng hơn hai mươi thượng vị thần rất nhẹ nhàng trực tiếp đi tới. Cho dù phía trước là vách tường khi bọn hắn tới gần vách tường cũng sẽ tự nhiên hé ra một đường, ngược hẳn so với bọn Lâm Lôi …… Y Ni Qua một nhóm người ở trong cổ bảo không hề bị ngăn cản.

Hơn nữa, còn có thanh bào lão giả phối hợp chỉ dẫn.

Lâm Lôi di động cực nhanh mà trong đầu hắn bản đồ mê cung cũng càng ngày càng rõ ràng. trên mặt Lâm Lôi không khỏi hiện lên vẻ tươi cười : "Xem ra thoát khỏi mê cung này cũng nhanh thôi." Lâm Lôi trong lòng rất tự tin.

Nhưng đột nhiên hắn đang hành tẩu cực nhanh chợt đình chỉ.

"Sao có thể?"

Lâm Lôi nhìn vách tường trước mắt, sắc mặt trong nháy mắt đại biến "Không, nơi này không thể có vách tường, ta vừa rồi mới đi tới nơi này là thông đạo mới đúng, hơn nữa bên cạnh còn có một cây cột !" Lâm Lôi quay đầu lại nhìn, đích xác có một cây cột ở đó.

"Cây cột còn nhưng thông đạo thì sao ? Chẳng lẽ ta nhớ lầm, không có khả năng!"

Lâm Lôi nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra bản đồ rõ ràng, đây đều là một vài địa phương hắn đã đi qua.

"Không có khả năng, không có khả năng đi nhầm." Lâm Lôi lập tức quay về phương hướng khác đi đến "Phía trước hẳn là có một ngõ cụt mà ta vừa mới đi qua." Lâm Lôi thì thào nói nhưng khi đi tới vị trí cái ngõ cụt Lâm Lôi lại ngây ra.

Trước mắt - Cũng là một cái thông đạo lớn, căn bản không có ngõ cụt.

"Chuyện gì xảy ra vậy ? Ta không có khả năng nhớ lầm a." Lâm Lôi không khỏi ôm đầu, trong đầu không ngừng nhớ lại các chỗ mình đã đi qua "Không có khả năng nhầm, nhưng chỗ này lại hoàn toàn ……"

Sắc mặt Lâm Lôi đột nhiên trắng toát!

"Mê cung cổ quái này, nó có thể biến ảo sao ?" Lâm Lôi cảm thấy từ đáy lòng mình xuất hiện cảm giác bất lực. Mê cung còn có cơ hội thoát ra ngoài, nhưng nếu mê cung không ngừng biến ảo vậy phải làm sao bây giờ đây?

"Lão Đại, ta đã tới vị trí của ngươi vừa rồi. " Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi "Ta không biết chuyện gì xảy ra. Đang lúc không có đường đi nhưng đột nhiên vách tường biến mất xuất hiện một cái thông đạo, lão đại. Ngươi mau lại đây đi. Ta bây giờ cũng không biết phải đi như thế nào. "

Lâm Lôi nhìn ngõ cụt trước mắt biến thành thông đạo, cười khổ nói : "Bối Bối, ta cũng thể quay trở lại vị trí cũ. "

"Địch Lỵ Á." Lâm Lôi đáy lòng tràn đầy lo lắng, nhưng hắn cũng không có biện pháp gì.

Đương khi Lâm Lôi cùng một đoàn ác ma đều đang vội vàng tìm đường ra thì bên Y Ni Qua lại đang lén lút thu hoạch táng mạng bọn họ !

"Địa phương quỷ quái này tới cùng như thế nào đi ra ngoài!" Toa Uy Đặc là một tứ tinh ác ma lần này tham gia hộ tống nhiệm vụ, là một cao thủ đã đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Khi hắn nhìn thấy lục tinh ác ma Lý Nhĩ Mông Tư cùng với Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ trong lòng cũng là mừng rỡ. Hắn cho rằng, chính mình không có nguy hiểm.

Nhưng giờ phút này hắn không có bất luận kẻ nào để dựa dẫm, chỉ có thể dựa vào chính mình.

"Không phải mê cung, hẳn là siêu cấp cường giả tu luyện phong nguyên tố pháp tắc." Toa Uy Đặc đáy lòng phát lạnh "Có thể tu luyện phong nguyên tố pháp tắc đến nước này, Phong nguyên tố pháp tắc chín loại huyền ảo phỏng chừng cũng dung hợp hơn phân nửa "

Toa Uy Đặc biết rõ tuyệt thế cao thủ như thế tuyệt đối không phải là người mà hắn có khả năng chống lại.

Đột nhiên - Vách tường bằng hoàng sa bên cạnh Toa Uy Đặc đột nhiên vỡ ra, hai đạo nhân ảnh đột ngột xông về hướng Toa Uy Đặc, một cổ sóng nhiệt đập vào mặt mà đến, còn có một cổ khí tức lạnh như băng xâm nhập thân thể.

"Bất hảo." Toa Uy Đặc sắc mặt đại biến,

Đồng thời - Từ dưới lớp hoàng sa dưới chân Toa Uy Đặc cũng đột nhiên toát ra một bóng người. Một thanh tế kiếm trực tiếp chém vào Toa Uy Đặc.

Ba gã thượng vị thần liên thủ giảo sát Toa Uy Đặc!

Đặc biệt công kích đột ngột như vậy nên Toa Uy Đặc chỉ có thể miễn cưỡng phản ứng ngăn cản hai gã địch nhân phía trước còn một kiếm của gã địch nhân thứ ba cũng rất dễ dàng đâm vào trong cơ thể hắn. Chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt -

"Chuẩn bị công kích kế tiếp, nga, cẩn thận một chút phía trước có hai người, một người là thượng vị thần. Còn có một trung vị thần, hai người bọn họ đi cùng một chỗ, các ngươi hướng thông đạo phía trước mà tới ......" Thanh âm của thanh bào lão giả vang lên bên tai ba người .

Phong chi cổ bảo này mặc dù kỳ lạ nhưng là dù sao ác ma bị thu vào trong đó không ít, ngẫu nhiên một hai người gặp nhau cũng là có thể xảy ra.

Ba gã thượng vị thần nhìn nhau, đều nở nụ cười.

Có Phong chi cổ bảo phối hợp, giết người quả thực dễ dàng, đặc biệt còn dùng nhiều đánh ít cùng đánh lén.

Thanh bào lão giả bản thân cũng bước chậm đi tới : "Bác y gia tộc tài phú ? Xem ra muốn lọt vào tay ta." Thanh bào lão giả rất rõ vị trí của hai cố dong giả. Chỉ thấy thanh bào lão giả bước tới một bước, cả người đã dung nhập vào trong hoàng sa.

Hắc giác lão giả giờ phút này đang cảnh giác bay ở giữa không trung.

"Cũng có cao thủ như thế." Hắc giác lão giả biết rõ cổ bảo này là cái gì, lão tự nhiên không dám tới gần mặt đất hoặc vách tường, nếu không địch nhân đột nhiên từ dưới đất toát ra chính mình ngay cả thời gian phản ứng cũng không có. "Xem ra, lần này rất nguy hiểm ."

"Ân?"

Hắc giác lão giả đột nhiên quay đầu nhìn sang một cái ngõ cụt, chỉ thấy Lâm Lôi mặc một thân hoàng bào đang cẩn thận đi tới.

"Là hắn, hình như tên hắn là Lâm Lôi." Hắc giác lão giả có chút kinh ngạc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 7: Thủ Xá

Lâm Lôi đi trong cổ bảo biến ảo đáy lòng lo lắng vạn phần : "Địa phương quỷ quái này cũng không ngừng biến ảo, căn bản không có khả năng tìm được đường ra, hơn nữa, tromg cổ bảo còn có địch nhân đánh lén ám sát!” Lâm Lôi còn nhớ rõ thi thể tên ác ma vừa gặp.

Thấy thi thể kia Lâm Lôi liền hiểu được, cổ bảo này không phải chỉ để khốn nhân.

Còn có người đang ám sát!

Kỳ thật, Lâm Lôi sớm đã đoán được nhưng là hắn không dám tin chuyện đó :"Đánh lén? Ám sát? Ta và Bối Bối còn có thể thoáng hảo, ta có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, Bối Bối cũng có trọng bảo Bối Lỗ Đặc đại nhân tứ dư, bảo vệ tánh mạng vẫn còn có nắm chắc. Thế nhưng Địch Lỵ Á nàng..... ai, ta lúc trước không nên vội, đáng nhẽ nên để cho Địch Lỵ Á đạt tới thượng vị thần rồi mới đi cũng không muộn mới đúng.” Lâm Lôi trong lòng rất là hối hận.

“Nếu Địch Lỵ Á nàng lọt vào người khác ám sát.....”

Lâm Lôi nghĩ vậy, trong lòng liền nóng như lửa đốt.

Trên thực tế Địch Lỵ Á tu luyện Phong nguyên tố pháp tắc, hôm nay cũng hiểu được sáu loại pháp tắc huyền ảo, hơn nữa còn có tử thần khôi lỗi. Bản lĩnh bảo vệ tính mạng của Địch Lỵ Á mặc dù không bằng Lâm Lôi, Bối Bối, thế nhưng là có một chút chắc chắn.

Chỉ là Lâm Lôi vẫn không ngừng lo lắng.

“ Có thể tạo một cổ bảo cổ quái như thế địch nhân này cũng không phải bình thường, Địch Lỵ Á nàng bất kể như thế nào, cũng còn chưa tới thượng vị thần cấp bậc.” Lâm Lôi cẩn thận nhưng vẫn cực nhanh đi tới trong cổ bảo, hy vọng chính mình có thể gặp được Địch Lỵ Á nơi đây.

Đột nhiên - -

“ Ân?” Lâm Lôi vừa đi qua một ngõ cụt đột nhiên thấy một bóng người huyền phù tại giữa không trung ở xa xa.

“ Kia là hắc giác lão đầu?” Lâm Lôi liếc mắt một cái đã nhận ra đối phương, hắc giác lão giả kia hiển nhiên cũng phát hiện Lâm Lôi.

Đúng lúc đó, gió nhẹ chợt hội tụ giữa không trung trực tiếp hình thành một thanh bào lão giả. Nét mặt thanh bào lão giả lộ vẻ tươi cười, mắt liếc Lâm Lôi một cái nhưng đáy lòng lại không thèm để ý : "Một trung vị thần cũng chạy đến đây.”

Đối với thanh bào lão giả mà nói, hắn có thể tại trong nháy mắt giết chết trung vị thần, hắn là thân phận gì nên căn bản là không thèm để ý tới.

“ Ngươi là?” Hắc giác lão giả nhìn thanh bào lão giả đột nhiên xuất hiện, sắc mặt đại biến.

Thanh bào lão giả đạm mạc nhìn hắc giác lão giả trước mặt : "Ngươi cũng thật can đảm. Cùng huynh đệ lấy hết tài phú của Bác y gia tộc rồi chạy đi, không ngờ..... qua nhiều năm như vậy. Hai người các ngươi cũng còn dám quay đầu lại. Tại sao các ngươi còn muốn quay lại Bích phù đại lục?”

Sắc mặt hắc giác lão giả biến đổi, rồi sau đó chợt nở nụ cười : "Năm đó ta cùng đại ca chạy ra khỏi Bích phù đại lục, tự nhận không ai phát hiện. Lúc này đây chỉ là cẩn thận mời nhiều ác ma như vậy. Không ngờ, các ngươi vẫn tới!”

Thanh bào lão giả khinh thường hừ lạnh một tiếng.

“ Các ngươi tưởng đoạt được tài phú của Bác y gia tộc ? ha ha.....”

Hắc giác lão giả đột nhiên ngửa đầu cười ha hả, rồi nhìn chằm chằm thanh bào lão giả "Ngươi nằm mơ đi, chúng ta hai huynh đệ lần này dám quay lại, tự nhiên đã sớm chuẩn bị hết thảy, ngươi dù có giết hai huynh đệ ta cũng căn bản không có khả năng chiếm được tài phú của Bác y gia tộc ! Ngươi vĩnh viễn không có khả năng chiếm được!”

Sắc mặt thanh bào lão giả đột nhiên sầm xuống.

Hắn đi theo đệ tử Y Ni Qua của mình từ Bích phù đại lục, xuyên qua Tinh thần vụ hải, đi tới Tử kinh đại lục, còn không phải là vì tài phú của Bác y gia tộc ?

“ Hừ. Giết ngươi rồi sẽ biết.” Thanh bào lão giả vung thanh ngân tuyến trường kiếm lên, đó cũng là một thanh nhuyễn kiếm, chỉ là chuôi nhuyễn kiếm này so với Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi càng thêm sắc bén, càng thêm nhẹ nhàng.

“ Chuẩn bị chịu chết đi.” Thanh bào lão giả tự nhận thân phận trước khi giết người còn báo trước cho đối phương.

Hắc giác lão giả khi lọt vào Phong chi cổ bảo thì đã hiểu được tu vi của đối phương. Lão mặc dù cũng là thượng vị thần, nhưng cùng người trước mắt chênh lệch thật sự quá lớn.

“ Muốn giết ta ? Ta cũng phải ngươi trả một giá đắt. ” Hắc giác lão giả đã biết mình phải chết nên trong tay cũng xuất hiện một thanh hắc trọng kiếm, nhất thời không gian chung quanh hắc trọng kiếm tất cả đều vặn vẹo lên, hắc quang bắn ra bốn phía.

Lâm Lôi nhìn thấy hai đại thượng vị thần chuẩn bị động thủ, không khỏi cả kinh trong lòng : "Ta mau tránh thôi, nếu bị cuốn vào trong đó. Vậy xong hết rồi!” Lâm Lôi không chút do dự lập tức bắt đầu chạy sang một ngõ khác.

Hắn mặc dù chạy nhanh.

“ BỒNG!”

Hai đại thượng vị thần một lần giao kích, thân hình hắc giác lão giả liền bắn về phía Lâm Lôi ” Ân?” Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía thân thể vừa bay xuống.

Thế nhưng hắc giác lão giả cũng chỉ nghiêng người lập tức đứng thẳng dậy, vừa rồi hắc giác lão giả chỉ có một thần phân thân bị giết.

“ Có lẽ phải chết sao?” Hắc giác lão giả hoàn toàn nhận thấy được chênh lệch lẫn nhau quá lớn, lão vừa rồi đã bị diệt mất một cái thần phân thân, chỉ còn lại có hôm nay duy nhất bổn tôn "Gia chủ, lão nô không phụ ủy thác của người, chỉ là sau này, lão nô không thể tái vì thiếu gia hiệu lao nữa.”

“ Oanh!”

Trường đao của hắc giác lão giả tựa như khai thiên tích địa biến thành một đạo đao ảnh màu đen, thậm chí khiến không gian hoàn toàn vặn vẹo, chỉ còn lại có một làn sương mù đao ảnh.

“ Ha ha đã chết một cái thần phân thân, ta xem ngươi còn có mấy cái!” Chỉ nghe thấy tiếng thanh bào lão giả càn rỡ cười to, sau đó Lâm Lôi duy nhất thấy một đạo tế tuyến chớp động, chỉ là vài đạo ánh sáng màu bạc xinh đẹp mà khiến cả không gian đều xuất hiện vài vết nứt cực kỳ mảnh.

Lâm Lôi kinh hãi.

“ Vết nứt, trên địa ngục vị diện cũng xuất hiện vết nứt?” Lâm Lôi có chút khó có thể tin.

“ Phốc!”

Hắc giác lão giả chặn được một đạo ánh sáng màu bạc còn cả thân thể lão liền bị vài đạo ánh sáng màu bạc còn thừa đem thân thể lão chia làm vài miếng rồi trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống. Đặc biệt là cánh tay trái mang không gian giới chỉ cũng rơi xuống.

Giờ phút này - -

“ Không gian giới chỉ?” Lâm Lôi trong lòng vừa động, hắn hoàn toàn có thể thu lấy chiếc không gian giới chỉ kia.

“ Có thể thu sao ? Chiếc không gian giới chỉ này tuyệt đối có tài sản kinh người, Lâm Lôi thập phần dám chắc. Một trong hai cố dong giả mời lục tinh ác ma tài sản của hắc giác lão giả tuyệt đối phi thường kinh người. Thế nhưng hắn có thể thu sao?

Lâm Lôi nhìn thấy thanh bào lão giả ở xa xa, không chút do dự lập tức liền bay đi.

“ Có mạng để lấy nhưng cũng không còn mạng để tiêu a.”

Lâm Lôi vội bay đi, chỉ nháy mắt đã lướt qua vài ngàn thước, biến mất khỏi tầm mắt của thanh bào lão giả. Chỉ là mỗi chỗ trong cổ bảo này thanh bào lão giả đều nắm trong tay, tự nhiên biết rõ vị trí của Lâm Lôi. Thanh bào lão giả cười nhạt một tiếng : Trung vị thần này, coi như không bị tham lam làm mờ tâm trí a.”

Giả sử Lâm Lôi cướp đoạt không gian giới chỉ kia, cho dù khinh thường giết Lâm Lôi nhưng thanh bào lão giả cũng sẽ tự mình ra tay Đến lúc đó, Lâm Lôi một điểm sinh cơ đều không có.

“ Nó chứa bao nhiêu đây?” Thanh bào lão giả hạ xuống lập tức thu hồi chiếc không gian giới chỉ, đồng thời lấy máu nhận chủ.

Sắc mặt thanh bào lão giả đại biến : "Ân? Chỉ có hơn ba trăm ức mặc thạch, sao có thể như vậy, sao chỉ có một chút vậy?” Thanh bào lão giả khó có thể tin " Không thể, Bác y gia tộc tồn tại vô số năm tháng, dù là tùy tiện xuất ra một chút cũng đã nhiều hơn vậy ”

Hơn ba trăm ức mặc thạch, có lẽ đối với Lâm Lôi đối với bình thường hạ vị thần đều đã xem như cự phú.

Thế nhưng.....

Đối với cường giả như thanh bào lão giả mà nói chỉ có thể xem như một chút tiểu tài thôi. Mà nếu, đem so ba trăm ức mặc thạch với tài phú của Bác y gia tộc chỉ có thể xem như cửu ngưu nhất mao! Phải biết rằng... trong một thành trì, ví dụ một tòa tửu điếm cũng đã có giá trị mấy trăm ức

Mà tài sản của Bác y gia tộc đâu chỉ là một tòa tửu điếm?

“ Không, còn có một bạch giác lão đầu.” Ánh mắt thanh bào lão giả chợt lạnh đi "Tài phú dám chắc để trên người hắn.” Nhưng khi lão tìm được vị trí của bạch giác lão đầu sắc mặt lại đại biến "Bất hảo....ác ma kia muốn tới gần bạch giác lão đầu .”

Khuân mặt Lý Nhĩ Mông Tư đầy vẻ lãnh khốc, trường kiếm cầm trong tay đạm mạc đi trong cổ bảo giống như đi trong hoa viên sau nhà, cho dù phía trước là vách tường hoàng sa nhưng Lý Nhĩ Mông Tư vẫn thẳng tắp tiến tới.

Bóng kiếm hiện lên!

“Phốc xích!”

Vách tường hoàng sa trực tiếp bị cát liệt ra, thân hình Lý Nhĩ Mông Tư giống như ảo ảnh, trực tiếp từ lổ hổng xuyên qua. Mà vách tường hoàng sa cũng lập tức khôi phục

“ Hừ!” Lý Nhĩ Mông Tư lạnh lùng quay đầu nhìn sang một bên.

“ Hưu!” Như một đạo thiểm điện bổ vào vách tường hoàng sa ở xa xa, nhất thời, máu tươi từ vách tường chảy ra. Một thi thể từ đó đổ xuống. Đôi mắt thi thể vẫn còn kinh hãi tựa hồ không thể tin Lý Nhĩ Mông Tư có thể phát hiện hắn.

Lý Nhĩ Mông Tư cũng là tiếp tục đi tới.

Không người có thể ngăn cản đường tiến của hắn !

“ Ta biết ngươi có thể nghe được.” Lý Nhĩ Mông Tư vừa đi vừa mở miệng nói "Ngươi ra đi, ngươi tưởng rằng ta phá không ra thành bảo không gian của ngươi?”

“ Phốc xích!”

Một kiếm như trước lại bổ ra trở ngại phía trước, thân hình Lý Nhĩ Mông Tư liền đi tiếp.

“ A, Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh.” Bạch giác lão giả kinh hãi nhìn thấy Lý Nhĩ Mông Tư, sắc mặt Lý Nhĩ Mông Tư thoáng có vẻ tươi cười.

“ Chậm rồi.” Thanh bào lão giả ẩn nặc tại một phòng chỉ cách bạch giác lão giả có vài trăm thước "Hắn là Lý Nhĩ Mông Tư ? Lực công kích quả là đáng sợ, chỉ tùy ý công kích đã có uy lực như thế. Nếu thật sự bộc phát.....”

Thanh bào lão giả kiến thức bất phàm, sao có thể không nhìn ra Lý Nhĩ Mông Tư căn bản chưa phát ra tuyệt chiêu.

Bình thường, tuyệt thế cường giả đều sẽ có tuyệt chiêu bảo mệnh. Mà loại tuyệt chiêu đó xuất ra tinh thần lực, thần lực tiêu hao đều cũng rất lớn. Cho nên, không tới sanh tử thời khắc, tuyệt thế cường giả chắc chắn đều không muốn sử dụng đến tuyệt chiêu kia.

“ Tên ghê tởm này.” Đáy lòng thanh bào lão giả lúc này cũng quyết đoán "Bây giờ, chỉ có thể sai mấy thượng vị thần, để cho bọn họ vây công bạch giác lão đầu kia còn ta tự mình ra tay cuốn lấy Lý Nhĩ Mông Tư trong chốc lát ”

Thanh bào lão giả hiểu được, ngoài lão ra đám thượng vị thần kia căn bản không có khả năng cuốn lấy Lý Nhĩ Mông Tư.

Mà giết bạch giác lão giả, chỉ cần vài thượng vị thần liên thủ đánh lén, đã ổn rồi.

Trong sa mạc cổ bảo giết chóc không ngừng tiến hành đồng thời số lượng thượng vị thần càng ngày càng ít.

Tát Lạc Mông đạm mạc đứng ở giữa không trung "Hy vọng, Ny Ti không việc gì.” Đáy lòng Tát Lạc Mông cũng đang lo lắng.

“ Sưu!”

Đột nhiên từ vách tường bên cạnh toát ra hai thân ảnh, trực tiếp bắn về phía Tát Lạc Mông, năng lượng cuồng bạo khiến không gian cũng chấn động.

“ Hừ!” Tát Lạc Mông vừa lộn tay liền phát ra vài đạo u quang hắc ám, hai thân ảnh kia chỉ kêu thảm một tiếng, ngoại trừ một người trực tiếp ngã trên mặt đất người còn lại liền chui vào vách tường biến mất.

“ Muốn giết ta?” Tát Lạc Mông cười lạnh một tiếng.

Chiến đấu đang tiến hành, thượng vị thần ác ma không ngừng vẫn lạc.

“ Ngoại trừ ác ma đáng sợ nhất kia còn có bốn thượng vị thần ác ma khó đối phó.” Y Ni Qua nghe thủ hạ bẩm báo, mày không khỏi nhíu lại, hắn cũng không biết trong bốn người hơi khó đối phó đó là Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ cùng với Tát Lạc Mông!

Tinh cấp, cũng không thể hoàn toàn nói lên thực lực.

Ví dụ, một ác ma cường hãn mà mới lần đầu tiên tham gia ác ma khảo hạch cũng chỉ là nhất tinh ác ma thôi nhưng không có nghĩa thực lực của hắn cũng là nhất tinh.

Tát Lạc Mông cũng là như thế. Mặt ngoài mà nói hắn chỉ là tứ tinh ác ma nhưng chính thức thực lực thì sao ? Cũng không phải tất cả ác ma đều coi trọng tinh cấp

“ Không cần đối phó thượng vị thần ác ma.” Y Ni Qua lạnh nhạt hạ lệnh, mục tiêu của hắn chỉ là hai lão đầu kia thôi, không cần giết chết tất cả thượng vị thần ác ma "Các ngươi bây giờ không cần liên thủ, tự do công kích đi, giải quyết hết trung vị thần ác ma.”

Để cho thượng vị thần giết trung vị thần ác ma, tự nhiên không cần liên thủ.

“ Rõ, thiếu gia!”

Cả đám thượng vị thần đều chui vào hoàng sa biến mất.

Mệnh lệnh vừa phát ra tất cả trung vị thần ác ma trong cổ bảo đều muốn lâm vào nguy cơ, kể cả Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á, Ny Ti.....

Nguy cơ, đã tới rồi!

Lâm Lôi cẩn thận đi trên hoàng sa, hai tay, hai chân, đầu tất cả đều bị một tầng màu vàng bạc mô bao trùm, cả người tựa như một kim chúc chiến sĩ vạy. Hắn đã đem mạch động khải giáp bao trùm hết toàn thân .

“ Sưu!” Một đạo cuồng bạo bóng kiếm đột nhiên từ bên cạnh Lâm Lôi chém ra.

Lâm Lôi chỉ cảm thấy chính mình trong nháy mắt liền giống như một con thuyền nhỏ lâm vào sóng biển cuồng bạo thời khắc đều có thể bị dìm mất.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 8: Trọng Trọng Nguy Cơ

L
à thượng vị thần!”

Lâm Lôi cả người tựa như phi điểu theo cuồng bạo kiếm khí tránh ra đồng thời trong tay tự nhiên xuất hiện Hắc ngọc trọng kiếm. Cử trọng nhược khinh hướng bóng kiếm phía sau bổ ra, chỉ thấy một đạo bóng kiếm dài chừng mấy thước bổ tới.

Mạch động nguyên tố công kích

Đây là một loại vật chất công kích sau khi dung hợp Thổ chi nguyên tố cùng Đại địa mạch động lấy Thổ chi nguyên tố làm chính.

Cái đó và Hư vô Kiếm Ba trái ngược nhau Hư vô Kiếm Ba lấy Đại địa mạch động làm chính.

“ Bồng!”

Hai kiếm giao kích, cuồng bạo lực lượng phản tác dụng trên cả hai người, Lâm Lôi tận lực chạy nhanh hơn mà kim phát thanh niên không khỏi phản thối vài bước. Hắn giật mình nhìn Lâm Lôi đang bỏ chạy "Một kiếm thật mạnh, một trung vị thần cũng có thực lực như thế !”

Kim phát thanh niên không giận mà còn vui.

Giết trung vị thần ác ma thượng vị thần vốn không có động lực quá lớn song giờ phút này tên thượng vị thần kia đã có động lực, chỉ bằng một kiếm vừa rồi Lâm Lôi đã đủ khiến hắn chăm chú đối mặt.

“ Sưu.” Mũi chân khẽ điểm thượng vị thần giống như mũi tên vừa rời cung trong nháy mắt xuyên phá trường không cực nhanh đuổi theo Lâm Lôi.

Lâm Lôi đang chạy trốn phía trước đã sớm vận ra tốc độ nhanh nhất của mình thế nhưng địch nhân phía sau cũng càng ngày càng gần : "Thượng vị thần tốc độ thật nhanh hơn nữa, hình như chính là, phong hệ thượng vị thần.” Lâm Lôi từ một chiêu công kích của đối phương đã cảm giác được đối phương là phong hệ thượng vị thần.

“ Ha ha, chạy?”

Kim phát thanh niên cực nhanh truy sát đồng thời, tay trái trảo vào hư không một cái.

“ Đây là cái gì?” Sắc mặt Lâm Lôi đại biến, thân hình hắn tựa hồ bị vô số sợi dây vô hình trói buộc. Mặc dù Lâm Lôi còn có thể chạy tiếp,nhưng vẫn có cảm giác trói buộc tay chân ngay cả tốc độ cũng giảm bớt gần một nửa

“ Là phong chi không gian huyền ảo!” Lâm Lôi trong nháy mắt phản ứng lại, hắn cũng từng thấy Địch Lỵ Á từng thường xuyên sử dụng chiêu này đối phó người khác, mà hôm nay, Lâm Lôi đang trúng chiêu.

“ Không xong!” Lâm Lôi trong lòng không khỏi lo lắng "Thượng vị thần thi triển chiêu này uy lực so với Địch Lỵ Á thi triển lớn hơn nhiều.” Lâm Lôi cũng biết uy lực của công kích cùng thần lực là có quan hẹ. Đồng dạng pháp tắc huyền ảo nhưng do bất đồng tầng thứ thần lực thi triển uy lực cũng là bất đồng.

Nháy mắt công phu kim phát thanh niên đã cách Lâm Lôi không tới mười thước.

“ Ngươi trốn không thoát đâu!” Tiếng cười to vang lên. Một cổ ba động kỳ lạ chợt bao trùm lấy Lâm Lôi khiến tốc độ hắn lại một lần nữa giảm đi. Lâm Lôi trong lòng thất kinh : Là thần chi lĩnh vực của thượng vị thần !” Lâm Lôi đã sớm hiểu được, trực diện chống lại thượng vị thần là phi thường nguy hiểm

Mặc dù có cơ hội thủ thắng nhưng cũng chỉ là một chút.

“ Nói về pháp tắc huyền ảo kim phát thanh niên đã là thượng vị thần, hiểu được chín loại pháp tắc huyền ảo của phong nguyên tố. Chỉ có thể hy vọng hắn chưa có dung hợp được pháp tắc huyền ảo.” Lâm Lôi đáy lòng hiểu được, cơ hội chính mình duy nhất thủ thắng chính là - Linh hồn công kích

“ Hư vô Kiếm Ba, tuyệt đối không thể thất bại.”

Lâm Lôi gặp phải kim phát thanh niên này vẫn một mực chạy, căn bản không có thi triển Hư Vô Kiếm Ba, Lâm Lôi không dám tùy ý thi triển, hắn phải nắm được cơ hội nhất kích phải giết, nếu không đối phương hoàn toàn có thể dễ dàng kháo tốc độ dụng vật chất đánh chết mình.

Cho nên.....

Tuyệt chiêu không ra thì thôi, vừa ra phải thành công.

“ Không phải ngươi tử chính là ta vong.” Lâm Lôi tiếp tục cắn răng không ngừng tưởng phương thiết pháp chạy trốn.

Song trải qua Phong chi không gian cùng Thần chi lĩnh vực trói buộc, hơn nữa vốn dĩ tốc độ của Lâm Lôi cũng không bằng đối phương. Giờ phút này tốc độ của Lâm Lôi cũng chỉ có thể miễn cưỡng vượt qua đối phương ba thành, tốc độ khác biệt lớn như thế..... không có gì bất ngờ xảy ra. Kết quả chiến đấu đã sớm thành định cục.

“ Xuy!” Thân hình Lâm Lôi đình chỉ sắc mặt đại biến nhìn trước mắt hết thảy.

Chỉ thấy phía trước Lâm Lôi, phía sau, phía trên đều phân biệt xuất hiện hơn ba mươi kim phát thanh niên. Kim phát thanh niên một hơi hóa ra gần ba mười phân thân, hoàn toàn đem Lâm Lôi trọng trọng bao vây.

“ Tình huống bây giờ càng không ổn ” Lâm Lôi gấp đến độ lạnh người "Gần bốn mươi phân thân, người nào mới là chân thân? Bây giờ Bối Bối không ở đây ta cũng không cách nào phán đoán ai là bổn tôn, tới cùng nên gì bây giờ?” Lâm Lôi tay cầm Hắc ngọc trọng kiếm, cảnh giác nhìn chung quanh.

Kim phát thanh niên hóa thành ba mươi phân thân khẩn mật vây bắt Lâm Lôi.

“ Ha ha, ở trước mặt ta, ngươi còn muốn chạy trốn? Tốc độ của ngươi, quá chậm, quá chậm ” kim phát thanh niên cười lạnh nói.

Lâm Lôi cẩn thận quan sát đối phương.

“ Ha ha. Chịu chết đi.” Kim phát thanh niên khinh thường cười một tiếng, lập tức ba mươi phân thân cùng phát xuất chưởng đao, nhất thời ảo ảnh chưởng đao trong nháy mắt hoàn toàn bao phủ Lâm Lôi khiến hắn căn bản không cách nào né tránh chỉ có thể lựa chọn ngạnh kháng.

“ Hắn quá xem thường ta .” Lâm Lôi nhìn thấy này một màn đáy lòng cũng là cười lạnh.

Phân thân thuật một trong chín đại huyền ảo của Phong nguyên tố pháp tắc, phân thân cũng mang khí tức của bổn tôn. Bình thường khiến người ta khó có thể phân biệt ai, mới là bổn tôn ai là phân thân. Đây là tuyệt chiêu để chạy trối chết. Về phần công kích không hảo dụng. Dù sao, thực lực của phân thân viễn không bằng bổn tôn.

Thượng vị thần phân thân nói về thực lực cũng sẽ không mạnh hơn so với trung vị thần bao nhiêu.

“ Hừ, một phân thân lực công kích không mạnh, thế nhưng gần bốn mươi phân thân liên kích, uy lực cũng không nhỏ, càng huống chi trong đó còn có một đao của bổn tôn.” Kim phát thanh niên tự tin mười phần "Người này cũng chỉ là một trung vị thần thôi.”

“ Phốc!”

“ Phốc!”

" Phốc!”

Chỉ chốc lát, đại lượng chưởng đao ảo ảnh bổ vào trên người Lâm Lôi, Lâm Lôi trên người đã trúng hai đường đao ảnh. Hai đường đao ảnh bổ vào trên người Lâm Lôi, trong đó 27 đạo bổ vào Mạch động khải giáp trên người hắn. Ảo ảnh chưởng đao trực tiếp hội tán, mà Mạch động khải giáp bao trùm toàn thân Lâm Lôi không có một tia hư hao. Chính là một đạo chưởng đao đao ảnh cuối cùng bổ vào trên người Lâm Lôi.

“ Phốc xích!”

Mạch động khải giáp trực tiếp vỡ ra ngực Lâm Lôi trực tiếp bị bổ ra một vết thương gần như đâm thủng ngực hắn. Máu tươi bắn ra phía ngoài, thấy rõ cả khớp xương đoạn liệt trắng toát. Bổ ra Mạch động khải giáp phòng ngự, chính là xuất phát từ bổn tôn của kim phát thanh niên .

Kim phát thanh niên chấn động, vì Mạch động khải giáp phòng ngự của Lâm Lôi mà khiếp sợ.

“ Thượng vị phòng ngự thần khí?” Kim phát thanh niên cười lạnh một tiếng "Đáng tiếc. Ngươi là trung vị thần, thượng vị phòng ngự thần khí trên tay ngươi cũng dụng bất hảo.” Kim phát thanh niên rất là khinh thường.

“ Xuy xuy !” Thần lực trong cơ thể Lâm Lôi lập tức tiến tới lập tức chữa trị vết thương, đồng thời Mạch động khải giáp bên ngoài thân cũng nhanh chóng khôi phục nguyên dạng. Chỉ cần thần lực không kiệt Mạch động khải giáp cũng hoàn toàn có thể trong nháy mắt chữa trị.

“ Phòng ngự thần khí?” Lâm Lôi đáy lòng khinh thường " Đây chính là chân thân!”

Từ công kích vừa rồi Lâm Lôi liền phán đoán người trước mắt là chân thân.

“ Còn sống ?” kim phát thanh niên kinh ngạc, hắn nhất thời hiểu được, trên người Lâm Lôi không phải phòng ngự thần khí, mà là vật chất phòng ngự.

“ Ha ha, vật chất công kích cường, vật chất phòng ngự cũng không kém.” 30 phân thân vòng quanh Lâm Lôi của kim phát thanh niên cùng mở miệng nói " Đáng tiếc a!” Nói xong, gần 40 kim phát thanh niên trong nháy mắt dung hợp làm một, vì kim phát thanh niên có dung hợp làm một hay không đối với Lâm Lôi ảnh hưởng không lớn.

Bởi vì vừa rồi qua một chiêu Lâm Lôi đã xác định chân thân của đối phương.

Kim phát thanh niên tốc độ viễn siêu Lâm Lôi, dễ dàng không ngừng biến ảo phương hướng, tới gần Lâm Lôi.

“ Tên tiểu tử này, vật chất công kích, phòng ngự đều cũng rất mạnh, xem ra chỉ có thể dụng linh hồn công kích giết hắn ” Đáy lòng kim phát thanh niên đã định chủ ý "Ta không tin, linh hồn phòng ngự của một trung vị thần có thể mạnh!”

“ Hãy đi đi!” Kim phát thanh niên đạm mạc bổ ra một kiếm, bóng kiếm xuất ra không gian đều xảy ra ba động kỳ diệu, phát ra trầm thấp ô ô thanh.

Lâm Lôi ánh mắt nheo lại : "Cơ hội duy nhất !”

“ Ông !” Hắc ngọc trọng kiếm của Lâm Lôi cũng đồng dạng bổ ra, cực mạnh nhất chiêu - Hư vô kiếm ba.

“ Thương!” Bóng kiếm đó chạm vào Hắc ngọc trọng kiếm liền phát ra tiếng vang đầy thanh thúy.

“ Chuyện gì xảy ra?” Sắc mặt Lâm Lôi biến đổi, Hư vô kiếm ba không hề bị ngăn cản trực tiếp trùng tiến trong óc đối phương, còn công kích của đối phương cũng không có ẩn chứa linh hồn lực.

“ Ân?” Lâm Lôi lại đột nhiên cảm giác được không ổn " Là ba động!”

Một cổ ba động kỳ lạ trực tiếp truyền vào óc chính mình. Cổ ba động kỳ lạ này đầu tiên đánh trên linh hồn phòng ngự chủ thần khí khiến cổ ba động trực tiếp tán ra.

Lâm Lôi thành công chặn lại thế nhưng đối phương -

“ A!” Toàn thân thượng vị thần kia đều là nhoáng lên. Trong miệng phát ra tiếng hô trầm thấp.

Cho dù hắn là tự mình thành thần thượng vị thần linh hồn lực tinh túy phòng ngự tương đối lợi hại, thế nhưng gặp phải Lâm Lôi phát ra Hư vô kiếm ba với hai đại pháp tắc huyền ảo dung hợp cũng khiến linh hồn chấn chiến. Đại lượng tinh thần lực cơ hồ biến mất.

Hắn nhất thời mê muội.

“ Đi chết đi!” Lâm Lôi ngay sau đó nộ hống rồi lại phách ra một kiếm.

Hắc ngọc trọng kiếm trực tiếp chém lên trên đầu kim phát thanh niên đang mê muội.

“ Oanh!” Linh hồn kim phát thanh niên rốt cuộc không chịu được trực tiếp bị hủy diệt.

“ Sưu!” Trong thi thể kim phát thanh niên một bóng người đột ngột chạy ra " Còn có ?” Đôi mắt Lâm Lôi mở lớn, cơ hồ là phản xạ hung hăng một kiếm bổ ra -

Lại là Hư vô kiếm ba

“ Bồng!” bóng người kia cũng ngã xuống.

Lâm Lôi lúc này mới mệt mỏi ngồi xuống.

Một hơi liên tục thi triển ra ba lần Hư vô kiếm ba lúc này tinh thần lực của Lâm Lôi đã tiêu hao hầu như không còn, kỳ thật một lần Hư vô kiếm ba cuối cùng, Lâm Lôi đã cảm thấy đau đầu.

“ Phân thân của kim phát thanh niên kia mới chỉ là một hạ vị thần.” Lâm Lôi liếc nhìn thần phân thân một cái đáy lòng tự giễu "Còn may người kia rốt cục đã chết.” Lâm Lôi trực tiếp thu lấy không gian giới chỉ, thần cách, thần khí của kim phát thanh niên.

Rồi sau đó Lâm Lôi cố nhịn cảm giác đau đầu lập tức chạy đến ngoài trăm thước sau đó tìm tới một chỗ không khuất, lập tức bắt đầu lấy ra một viên tử tinh.

“ Hư vô kiếm ba, tiêu hao tinh thần lực nhiều lắm.” Lâm Lôi đem tử tinh thu vào Bàn long giới chỉ. Giới chỉ lập tức luyện hóa tử tinh. Một cổ màu vàng vụ khí nhất thời dũng mãnh tiến vào linh hồn hải dương của Lâm Lôi. Vốn linh hồn hải dương đã gần kiệt lập tức linh hồn lực lập tức bắt đầu gia tăng.

“ Hô.” Cảm giác đau đầu giảm đi nhiều khiến Lâm Lôi cũng thở dài một hơi.

“ Trực diện chống lại thượng vị thần vẫn còn rất nguy hiểm a.” Lâm Lôi nhớ lại trận chiến vừa rồi " Nếu kim phát thanh niên dụng tốc độ cùng với vật chất công kích thêm vài lần hoàn toàn có thể giết chết ta.”

Đối với trận chiến vừa rồi Lâm Lôi nhanh chóng nhận xét.

“ Tự mình thành thần, sẽ được thiên địa pháp tắc lần lượt dựng dục, linh hồn sẽ thuế biến. Linh hồn phòng ngự lực cũng sẽ mạnh lên. Kim phát thanh niên vừa rồi cũng có thể ngạnh kháng Hư vô kiếm ba của ta, xem ra sau này phải cẩn thận .” Lâm Lôi càng thêm cảnh giác.

Lâm Lôi tạm thời tránh được một kiếp thế nhưng đám ác ma khác sẽ không gặp may mắn như thế. Trung vị thần, nếu muốn đấu với thượng vị thần, há có thể đơn giản như vậy.

Lâm Lôi hắn lại có hai loại pháp tắc huyền ảo dung hợp, tại trung vị thần đã cực ít, quan trọng nhất là..... Lâm Lôi có linh hồn phòng ngự chủ thần khí không trọn vẹn, nếu không, kim phát thanh niên linh hồn công kích linh hồn Lâm Lôi sao có thể kháng được.

“ Không có ca ca, Bối Bối cũng vắng mặt.”

Ny Ti trong lòng tràn đầy kinh hoảng, nàng từng bước cẩn thận đi trong sa mạc cổ bảo. Nàng vừa rồi đã phát hiện thấy một cái ác ma thi thể. Rất hiển nhiên trong sa mạc cổ bảo cũng tràn ngập sát khí.

Vô thanh vô tức từ vách tường phía sau Ny Ti đột nhiên toát ra một lãnh lệ nam tử.

“ Tiểu cô nương, trước hết giết nàng đi.” Đáy lòng lãnh lệ nam tử thầm nói. Hắn vừa rồi đã giết chết ba gã trung vị thần ác ma, trung vị thần tại trước mặt hắn căn bản là không hề có lực phản kháng. Nhìn Ny Ti phía trước, lãnh lệ nam tử khẽ cười "Để cho ta kết thúc tánh mạng ngươi đi.”

Lãnh lệ nam tử đột nhiên bắn về phía Ny Ti.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 9: Giọt Nước Mưa Màu Xanh

Khi nguy cơ tới, đáy lòng Ny Ti không khỏi run lên, nhất thời quay đầu lại nhìn.

“ A!” Ny Ti sợ đến sắc mặt chợt tái nhợt như tờ giấy, đồng thời hoảng sợ khiến tốc độ tăng đến cực hạn, hướng phía trước chạy trốn.

“ Muốn chạy trốn?” Từ đôi mắt lãnh lệ nam tử xẹt qua một tia khinh thường, hắn trực tiếp tạo ra thần chi lĩnh vực, Ny Ti vốn tốc độ nhất thời đã bị trói buộc, chậm lại. Ny Ti hôm nay cũng chỉ là trung vị thần, lúc này Ny Ti trong lòng nhịn không được sợ hãi : " Bối Bối, ca ca, các ngươi ở đâu?”

Tại thời khắc sắp tử vong, nàng nghĩ đến chính là Bối Bối cùng Tát Lạc Mông!

Lúc này, Ny Ti đang ở giữa một thông đạo.

“ Bối Bối!” Đôi mắt Ny Ti đột nhiên sáng lên, bên phải nàng đại khái trăm thước đang có một bóng người, đó là Bối Bối đầu mang mũ cỏ, trên mặt Bối Bối cũng tràn đầy vui mừng, nhưng chợt nhận ra phía sau Ny Ti còn có một thượng vị thần.

Vẻ mặt Bối Bối trong nháy mắt trở nên hoảng sợ!

“ Đáng tiếc, không còn kịp rồi.” Ny Ti đã cảm thấy kiếm khí sắc bén đang ở phía sau lưng, từ đôi mắt Ny Ti cũng có một tia không cam lòng lẫn tiếc nuối. "Bối Bối, kỳ thật, ta bây giờ chỉ muốn có thể nói cùng ngươi một câu, nghe được thanh âm ngươi thêm một lần.”

Tại sa mạc cổ bảo thần thức trung vị thần phạm vi cũng không đủ mười thước, như thế nào thần thức truyền âm?

Đôi mắt Bối Bối cũng tràn đầy hoảng sợ!

“ Không!” Tiếng hét thê lương của Bối Bối vang lên, trăm thước khoảng cách dù tốc độ hắn có nhanh hơn nhưng tốc độ của thượng vị thần không thể chậm hơn so với hắn, quan trọng nhất chính là thượng vị thần quá gần Ny Ti

" Ny Ny, KHÔNG!!!”

Bối Bối phẫn hận.

Một khắc trước khi Bối Bối nhìn thấy Ny Ti .

Lâm Lôi đang một mình một người đi trong sa mạc cổ bảo, cả cổ bảo âm lãnh tràn ngập sát khí.

Lâm Lôi vừa mới trải qua một hồi ác chiến, qua thời gian ngắn ngủi khôi phục, thực lực đã khôi phục đến trạng thái tốt nhất, đột nhiên, vẻ mặt Lâm Lôi có một tia vui mừng : "Bối Bối, ngươi hiện cách ta không xa, phía trước ta vừa vặn có một thông đạo. Rất có thể chúng ta có thể gặp lại ”

“ Phía trước ta cũng có một thông đạo. Lão Đại, ta cũng tới.” Bối Bối kinh hãi vạn phần.

Lâm Lôi không nghĩ tới, ngay từ đầu mình đã muốn cùng Bối Bối hội hợp, nhưng không cách nào gặp mặt. Mà bây giờ trải qua một hồi ác chiến, tùy ý hành tẩu lại chợt tới gần Bối Bối.

“ Sưu!” Lâm Lôi bay lên.

Vừa tiến vào thông đạo đi về hướng Bối Bối .

“ Ha ha, Bối Bối!”

Lâm Lôi đã thấy ở cuối thông đạo cũng đang xuất hiện một bóng người đầu mang mũ cỏ chính là Bối Bối.

Lâm Lôi chỉ cách Bối Bối đại khái ba trăm thước, mà ở giữa thông đạo còn có ba bốn cái ngã rẽ.

“ Ha ha, lão Đại, ta thấy ngươi rồi.” Sắc mặt Bối Bối cũng tràn đầy vui mừng.

“ Ta cũng thấy ngươi ” Lâm Lôi trong lòng tràn đầy kích động, khiến hắn lại gia tốc vọt tới" Ngàn vạn lần đừng bị ở giữa thông đạo lại đột nhiên xuất hiện vách tường.” Lâm Lôi lo lắng nhất chính là hắn trước hết cùng Bối Bối hội tụ cùng một chỗ.

Như thế, mới có thể sẽ không bị bách phân tán khỏi Bối Bối .

“ Sưu!”

Phía trước Lâm Lôi đại khái mười thước xử có một cái ngã rẽ đột nhiên từ đó lao ra một đạo nhân ảnh.

“ Hô, nàng là?” Sắc mặt Lâm Lôi nhất thời đại biến.

Chính là Ny Ti đang bị truy giết !

Ny Ti phát hiện bên phải nàng khoảng trăm thước có Bối Bối, nhưng lại không phát hiện bên trái nàng có Lâm Lôi!

Bối Bối vốn đắm chìm trong niềm kinh hãi sắp được gặp lại Lâm Lôi song đột nhiên nhìn thấy Ny Ti bị đuổi giết, tâm một chút trở thành lạnh lẻo. Vốn đôi mắt tràn ngập cơ trí chợt thành hoảng sợ:

"Không!!! - -”

Thanh âm thê lương vang lên!

Đã bao nhiêu năm, Bối Bối cho tới bây giờ chưa bao giờ thích một cô gái nào.

Lần đầu tiên yêu, Bối Bối mặc dù hay nghịch nhưng trong lòng đã thề, sau này sẽ ở cùng cô gái đáng yêu này suốt cả đời.

Thế nhưng giờ đây Bối Bối không thể kịp cứu!

Nhưng Lâm Lôi tới kịp!

“ Thượng vị thần!” Lâm Lôi nhìn thấy phía sau Ny Ti chỉ có mấy thước thân ảnh một nam tử tiêu sấu, nhất thời sắc mặt đại biến.

Trải qua lần chiến đấu cùng thượng vị thần trước Lâm Lôi rất hiểu được..... chính mình cho dù có hai đại pháp tắc huyền ảo dung hợp, cho dù chính mình có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, nhưng khí cùng thượng vị thần chiến đấu vậy khả năng thắng cũng chỉ có chưa tới một nửa. Nếu đối phương cẩn thận cảnh giác, xác suất tử vong của mình sẽ rất cao!

Cứu, phải dụng tuyệt chiêu, thương xúc dưới, rất khó giết chết đối phương. Đối phương kiến thức đáo Lâm Lôi tuyệt chiêu, dám chắc hội cảnh giác. Một khi cảnh giác, nọ, vậy Lâm Lôi rất có thể chính mình hoàn

Nếu không cứu, Lâm Lôi có lẽ sẽ càng cơ hội, một kích phải giết!

“ KHÔNG - -”

Lâm Lôi hoàn toàn cảm nhận được nỗi hoảng sợ của Bối Bối, cảm nhận được linh hồn Bối Bối đang kinh hãi, hắn cùng Bối Bối linh hồn tương liên, Bối Bối giờ phút này linh hồn chấn chiến..... Lâm Lôi là người rõ nhất.

Không chút do dự!

“ Sát!”

Quang mang trong mắt Lâm Lôi trong nháy mắt sắc bén lên, Hắc ngọc trọng kiếm trong tay chém ra theo một đường cong hoàn mỹ, một đạo bóng kiếm mang theo đạm màu vàng bán trong suốt bay ra khỏi Hắc ngọc trọng kiếm trực tiếp bắn về phía lãnh lệ nam tử.

Linh hồn công kích - - Hư vô kiếm ba!

Khi Lâm Lôi không chút do dự ra tay công kích đối phương đồng thời Bối Bối cũng phát ra tiếng hô đầy thê lương thì phía sau Bối Bối cũng xuất hiện một hư ảnh Phệ thần thử thật lớn, hư ảnh đó miệng mở ra, hai tròng mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm tiêu sấu nam tử.

Thiên phú thần thông - - Phệ thần!

Tiêu sấu lãnh lệ nam tử vốn một kiếm bổ về phía Ny Ti thế nhưng tốc độ của Lâm Lôi cùng hắn tương đương, Hư vô kiếm ba trong nháy mắt đã tới.

“ Bất hảo!”

Tiêu sấu lãnh lệ nam tử lập tức chuyển chém thành đỡ, vì không rõ cường độ công kích của đối phương nên tên tiêu sấu nam tử trực tiếp thi triển công kích linh hồn cực mạnh của mình, một đạo màu xanh điện xà hư ảnh trực tiếp từ trường kiếm bay ra.

Hư ảo bóng kiếm chạm vào điện xà hư ảnh .

“ Bồng!”

Điện xà hư ảnh tiêu tán, mà hư ảo bóng kiếm cũng chấn chiến hai lần rồi tiêu tản.

“ Lợi hại!” Đáy lòng tiêu sấu nam tử run lên, linh hồn công kích của đối phương không hề kém hắn, chuẩn xác mà nói thì còn thoáng thắng thượng một tia. Nếu hư ảo bóng kiếm của đối phương thật sự đánh tới linh hồn, hắn sợ rằng cũng sớm bị hồn phi phách tán.

Đang khi hắn kinh ngạc một khắc - -

Một cổ kỳ lạ ba động bao trùm lấy thân thể hắn, đó là, thiên phú thần thông Phệ thần.

Thân thể tiêu sấu nam tử khẽ cương lên một chút, nhưng chỉ trong nháy mắt đã tránh thoát khỏi trói buộc.

“ Phốc!” Bối Bối ở xa xa chợt phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt. Thực lực trung vị thần, vọng đồ dụng Phệ thần đối phó thượng vị thần cũng chỉ có một lết quả như vậy. Đó là phệ thần thần thông phi thường đặc thù!

Nếu thành công trực tiếp mang tất cả thần cách của đối phương đều bác đoạt, năng lực của đối phương căn bản không kịp thi triển.

Nếu thất bại, đối phương cơ hồ không có tổn thương, mà người tấn công tinh thần lực tiêu hao lại cực kỳ kinh người.

“ Có hai người!” Tiêu sấu nam tử lúc này mới chú ý tới xa xa còn có một Bối Bối.

“ Công kích hảo quỷ dị .” tiêu sấu nam tử trong nháy mắt coi Lâm Lôi, Bối Bối hai người trở thành đại địch, thế nhưng ở đáy lòng tiêu sấu nam tử trong Lâm Lôi, Bối Bối hai người hắn càng kiêng kỵ Lâm Lôi hơn. Bởi vì Hư vô kiếm ba đã uy hiếp có khả năng uy hiếp đến tính mạng của hắn!

“ Bối Bối thi triển phệ thần?”

Lâm Lôi lập tức không để ý hết thảy, cắn răng nhân cơ hội lại một lần nữa bổ ra Hắc ngọc trọng kiếm. Cực mạnh công kích Hư vô kiếm ba lại một lần nữa thi triển ra.

Thế nhưng, Bối Bối phệ thần chống lại thượng vị thần ảnh hưởng quá nhỏ

“ Hừ.” Trường kiếm tên tiêu sấu nam tử cũng đồng dạng chém ra một đạo điện xà hư ảnh, trực tiếp đón lấy Hư vô kiếm ba, một màn cơ hồ giống lúc nãy lại xảy ra. Cả hai bên linh hồn công kích lại một lần nữa triệt tiêu.

“ Xuy xuy"

Trong cơ thể tiêu sấu nam tử đột ngột toát rau bốn đầu Thương long thâm lam lóe ra lôi điện, bốn đầu Thương long lóe ra lôi điện trực tiếp hướng về phía Lâm Lôi, mỗi một cái cự long cũng không phải quá lớn, nhưng cả bốn điều vọt tới khiến cho Lâm Lôi không có đường nào tránh được.

“Hãy chết đi.” Tiêu sấu nam tử đạm mạc nhìn hết thảy " Đây chính là cực mạnh lôi điện công kích của ta!”

“ Oanh!”

Mạch động khải giáp bên ngoài thân Lâm Lôi chỉ chống được một lát rồi ầm ầm vỡ vụn ra, toàn thân Lâm Lôi bị chấn văng ra, huyết nhục đoạn cốt bay loạn, mà bốn đầu Thương long chỉ thu nhỏ thể tích lại một nửa rồi lại tiếp tục oanh kích thân thể Lâm Lôi, như quyết phải đem Lâm Lôi oanh sát !

Bối Bối vừa mới còn muốn kinh hãi, nhưng chợt thấy Lâm Lôi sắp tử vong, nhất thời lại hoảng sợ .

“ Lão Đại!” Trong đôi mắt Bối Bối tràn đầy lo lắng.

“ Bất hảo!” Trong nháy mắt khi mạch động khải giáp ngoài thân Lâm Lôi vỡ tan thân thể hắn lập tức bắt đầu biến ảo. Vốn đại địa thần phân thân cùng bổn tôn thân thể lập tức biến ảo, cho dù biến ảo nhanh nhưng đại địa thần phân thân của hắn cũng chỉ còn lại có nửa người cùng một cái đầu .

Trong chiến đấu gần đây, Lâm Lôi đều là sử dụng đại địa thần phân thân.

Dù sao đại địa thần phân thân thực lực cực mạnh, dùng để thi triển đại địa pháp tắc công kích, uy lực cũng là cực mạnh.

Dưới tình huống này Lâm Lôi chỉ có thể lựa chọn chuyển đổi thân thể. Dù sao nếu tiếp tục dụng đại địa thần phân thân kháng cự sợ rằng đại địa thần phân thân sẽ bị oanh thành bụi.

“ Chỉ có thể xem long hóa phòng ngự !” Lâm Lôi bổn tôn giờ phút này đang là long hóa hình thái!

“ Oanh!”

Bốn đầu Thương long rốt cục tiêu tán còn Lâm Lôi bị chấn văng trên mặt đất, long lân bên ngoài thân Lâm Lôi bị chấn tan tành, tiêm thứ trên lưng cũng gãy vài căn, tay trái càng trực tiếp bị chặt đứt, phần eo thiếu chút nữa bị đứt.

“ Phòng ngự thật kinh người !” Tiêu sấu nam tử không khỏi kinh ngạc.

Kỳ thật hắn vừa rồi công kích chấn nát được mạch động khải giáp đã tiêu hao gần nửa năng lượng, mấu chốt thời khắc Lâm Lôi biến ảo thân thể, dụng bổn tôn long hóa kháng cự mặc dù khó khăn thế nhưng sau khi long hóa phòng ngự lực mạnh cũng gần bằng mạch động khải giáp .

Trọng thương nhưng cuối cùng vẫn bảo trụ tánh mạng.

“ Một thiên tài a.” Đáy lòng tiêu sấu nam tử đầy cảm thán, linh hồn công kích, phòng ngự của Lâm Lôi, đặc biệt mới chỉ là trung vị thần. Tiêu sấu nam tử hiểu được..... nếu Lâm Lôi xuất thân từ một gia tộc, dám chắc sẽ được bồi dưỡng cực hạn.

“ Đáng tiếc, ngươi sẽ chết trên tay ta.” Từ đáy lòng tên nam tử tiêu sấu đạm mạc nói.

“ Ta sẽ chết sao?” Thân hình Lâm Lôi trọng thương nặng nề rơi trên mặt đất, đáy lòng không khỏi một trận vô lực, chính mình cùng thượng vị thần quả là chênh lệch, đối phương một khi chú ý tới Hư vô kiếm ba thì mình cũng không làm gì được.

“ Xuy xuy" trong lúc đó - -

Lâm Lôi chợt cảm giác được, bên trong giới chỉ có một cổ lực lượng kỳ lạ truyền vào trong cơ thể, thân thể Lâm Lôi cơ hồ chỉ nháy mắt công phu đã được chữa trị. Long lân trên người, tiêm thứ sau lưng đều cũng khôi phục lại. Đồng thời cỗ lực lượng kỳ lạ còn dũng mãnh đổ vào long lân, tiêm thứ không ngừng cường hóa toàn thân Lâm Lôi.

Lang lân của Lâm Lôi dần lóe ra một vầng sáng màu xanh.

“ Đây là?” Tinh thần lực của Lâm Lôi trong nháy mắt dũng mãnh vào Bàn long giới chỉ.

“ Là ba giọt nước mưa màu xanh ?” Năm đó khi Lâm Lôi thành thần đã phát hiện trong Bàn long giới chỉ có một giọt chất lỏng màu vàng cũng ba giọt nước mưa màu xanh, lúc ấy màu vàng chất lỏng cải tạo cho trạng thái long hóa của Lâm Lôi mà ba giọt nước mưa kia hắn vẫn không có phát hiện công dụng của nó.

Lúc này, đúng là một trong ba giọt nước mưa màu xanh đang tản ra năng lượng dũng mãnh vào cơ thể hắn, cường hóa cho long hóa trạng thái.

“ Ân?” Tên nam tử kia thấy thân thể Lâm Lôi trong nháy mắt đã khôi phục sắc mặt không khỏi biến đổi.

“ Hừ.”

Tiêu sấu nam tử một tiếng hừ lạnh, hai tay hoa lên, sáu đầu Thương long lóe ra lôi điện chợt xuất hiện dũng hướng Lâm Lôi.

“ Không!!!” Bối Bối lo lắng cùng phẫn nộ đã vọt tới bên người gã nam tử tiêu sấu nhưng cũng không kịp cứu Lâm Lôi, trong lòng Bối Bối tràn ngập hối hận, hắn hối hận, nếu Lâm Lôi thật sự là vì cứu Ny Ti mà chết đi thì Bối Bối cả đời đều cũng sẽ không tha thứ cho chính mình.

“ Cho các ngươi cùng đi chết đi!”

Tiêu sấu nam tử trở tay bổ một kiếm về phía Bối Bối.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 10: Gặp Lại

Cảm giác thật cường đại!”

Ngắn ngủn trong nháy mắt, một trong ba giọt nước mưa màu xanh đã hoàn toàn hóa thành năng lượng, dung nhập vào trong thân hình bổn tôn Lâm Lôi, lần lượt cường hóa cho lân giáp của Lâm Lôi. Năng lực phòng ngự của lớp long lân phát triển với tốc độ khiến người ta sanh mục cứng lưỡi, cực nhanh tăng trưởng!

Ba giọt nước mưa màu xanh lúc này chỉ còn lại có hai giọt .

“ Ân?” Lâm Lôi đột nhiên kinh tỉnh lại,” Sáu đầu lôi điện Thương long?” Lâm Lôi giật mình.

Sáu đầu Thương long lóe ra lôi điện đang rít gào vây công Lâm Lôi.

Trước đó mới chỉ có bốn đầu Thương long chẳng những đã phá vỡ mạch động khải giáp mà còn khiến Lâm Lôi trọng thương gần chết. Thế mà bây giờ có đến sáu đầu Thương long như vậy, Lâm Lôi căn bản không kịp hình thành mạch động khải giáp, Lâm Lôi chỉ có thể làm động tác duy nhất nhất là.

“ Sưu!” thân hình bay lên, vọng đồ tận lực né tránh.

Thế nhưng tốc độ di chuyển của nhân thể sao có thể sánh được cùng tốc độ của đòn công kích ?

“ Oanh!”

Sáu đầu Thương long lôi điện rít gào đều một đầu hướng Lâm Lôi hung hăng đuổi đi khiến vách tường hoàng sa chung quanh đều chấn chiến rồi nổ mạnh.

“ Lão Đại!” Bối Bối nhìn thấy Lâm Lôi bị sáu đầu Thương long oanh tạc trên người, nhất thời sợ đến tâm cũng luống cuống lên.

“Đừng, đừng chết .” Ny Ti ở xa xa trong lòng cũng tràn đầy sợ hãi.

Nàng không biết nên làm cái gì bây giờ.

“ Lão đại của Bối Bối nếu chết, Bối Bối, nhất định sẽ rất khó thụ, lão đại hắn, là vì cứu ta mới như vậy.” Ny Ti chỉ có thể đứng ở xa xa, nàng căn bản không có năng lực nhúng tay vào, cảm giác vô lực khiến đáy lòng Ny Ti tràn đầy áy náy.

Bối Bối bởi vì Lâm Lôi lọt vào công kích mà nhất thời thất thần, thế nhưng cường giả đối chiến, sao có thể tẩu thần?

“ Lâm chiến còn thất thần?” Tiêu sấu nam tử dụng một kiếm lóe ra lôi điện hung hăng bổ vào trên người Bối Bối khiến toàn thân Bối Bối bị văng ra. Đồng thời một đạo điện xà hư ảnh không chạm vào phòng ngự của Bối Bối mà trực tiếp nhảy vào trong cơ thể Bối Bối.

Linh hồn công kích!

“ Ân?” tiêu sấu nam tử đột nhiên quay đầu lại phía sau nhìn lại.

Bị cả sáu đầu Thương long chấn kích mà Lâm Lôi lúc này cũng vẫn đứng ở tại chỗ. Trên long lân màu vàng có một vầng sáng màu xanh lưu chuyển. Một cổ khí tức cường đại từ trên long lân phát ra, khí tức cường đại như thế khiến ngay cả tiêu sấu nam tử đều cũng cảm thấy đáy lòng một trận hoảng sợ.

“ Đây là khí tức gì ?” tiêu sấu nam tử không thể tin.

Hắn dám chắc, hắn sợ hãi không phải Lâm Lôi mà là khí tức tản ra từ long lân .

Hai tròng mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm tiêu sấu nam tử, khóe miệng khẽ nhếch, tiêu sấu nam tử căn bản không cách nào phán đoán Lâm Lôi đang cười hay không.

“ Ta còn muốn cám ơn ngươi.” Lâm Lôi đạm mạc mở miệng.

Tiêu sấu nam tử mơ hồ, cám ơn chính mình?

Đáy lòng Lâm Lôi cũng rõ. Nếu không phải tiêu sấu nam tử này thiếu chút nữa oanh tán bổn tôn mình, thì năng lượng của giọt nước mưa màu xanh kia sao có thể đột nhiên dũng mãnh vào trong cơ thể, cải tạo thân thể mình. Giọt nước mưa màu xanh, Lâm Lôi căn bản không biết vận dụng thế nào.

Hôm nay, mặc dù tiêu hao một giọt.

Chính là Lâm Lôi cũng rất mừng.

Bởi vì, hắn rõ cảm thụ từ long hóa trạng thái bây giờ có một lực lượng mạnh mẽ vô cùng ! Tuyệt cường lực lượng! Đây là sức mạnh của thân thể !

“ Lão đại!” Thanh âm Bối Bối kinh hãi cũng vang lên.

“ Cái gì!” tiêu sấu nam tử quay đầu lại nhìn cũng chấn động, Bối Bối trúng linh hồn công kích của hắn cũng không chết " Sao một trung vị thần trúng phải công kích linh hồn của ta mà không chết ?” Tiêu sấu nam tử không cách nào tiếp nhận, nhưng chỉ trong nháy mắt một ý niệm trong đầu hắn chợt bật ra ” Chẳng lẽ, hắn có linh hồn phòng ngự thần khí?”

“ Không có khả năng, như thế nào có thể?” Tiêu sấu nam tử không thể tin vào những việc trước mắt .

Linh hồn phòng ngự thần khí, rất đặc thù!

Nó không giống đao kiếm, khải giáp luyện chế trên địa ngục. Người có thể luyện chế linh hồn phòng ngự thần khí cực nhỏ, rất nhiều thượng vị thần đều không có thực lực như vậy. Hơn nữa quỷ dị nhất chính là.... linh hồn phòng ngự thần khí không thể mua được !

Lâm Lôi bọn họ đi tới địa ngục, cũng không có phát hiện nơi nào có bán linh hồn phòng ngự thần khí. Nếu có bán, Lâm Lôi đã sớm mua cho Địch Lỵ Á .

Bởi vì, một khi một người bị giết chết thì linh hồn phòng ngự thần khí của hắn nhất định là bị oanh phá. Mà linh hồn phòng ngự thần khí bị oanh phá đều thành vô dụng .

Hơn nữa.....

Không đan đan như thế, chất liệu của linh hồn phòng ngự thần khí không phải là quáng thạch mà là linh hồn lực. Tỷ như Lâm Lôi có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, muốn tu bổ phải nhờ linh hồn lực chữa trị. Bởi vì..... linh hồn phòng ngự thần khí, chính là do linh hồn lực cấu thành.

Chỉ là đặc thù cấu thành thôi!

Bởi vì linh hồn lực cấu thành, cho nên linh hồn phòng ngự thần khí không phải chỉ đơn giản lấy máu là có thể chiếm được mà sử dụng. Trong đó có rất nhiều huyền bí! Chỉ có người tạo ra linh hồn phòng ngự thần khí dụng một ít thủ đoạn, mới có thể để cho linh hồn phòng ngự thần khí cho người khác sử dụng.

Cho nên.....

Có thể có linh hồn phòng ngự thần khí, dám chắc được người tạo ra nó chấp thuận.

Mà có thể luyện chế linh hồn phòng ngự thần khí, trên địa ngục nhất định là tuyệt thế cường giả! Mỗi một người thành tựu phương diện linh hồn đều đạt tới cảnh giới cực kỳ đáng sợ .

“ Tiểu tử đầu đội mũ cỏ này sau lưng còn có đại nhân vật?” Tiêu sấu nam tử suy đoán .

“ Còn có long nhân này! Khí tức trên người hắn, thật là đáng sợ. Tới cùng là chuyện gì xảy ra, mà một người có linh hồn phòng ngự thần khí còn một người lại có phòng ngự lực đang sợ như thế .”

Lúc này Ny Ti cũng mừng rỡ : "Lão đại của Bối Bối không chết, Bối Bối cũng không có việc gì. Thật tốt quá, thật tốt quá!”

“ Ha ha, lão đại, chúng ta cùng đồng thời giết tên hỗn đản này.” Bối Bối dụng linh hồn trao đổi nói.

“ Hảo!” Lâm Lôi trong lòng sướng khoái cực kỳ.

Lực lượng mạnh mẽ trong cơ thể sau khi Long hóa khiến Lâm Lôi muốn phát tiết một phen.

“ Sưu!” Bối Bối mang chủy thủ nhanh như chớp nhằm phía tiêu sấu nam tử kia.

“ Hô!” Lâm Lôi đột nhiên cả người như một viên đạn trong nháy mắt bộc phát, thân hình đã biến thành ảo ảnh. Đùi phải của Lâm Lôi như một thanh đao, mang theo một quang mang màu vàng lãnh lệ trực tiếp bổ về phía cổ tên nam tử kia.

Tốc độ quá nhanh !

“ Quản các ngươi là ai! Sát!!!” tiêu sấu nam tử cũng nổi giận.

“ Thương!”

Trường kiếm trong tay chạm vào long lân trên đùi phải của Lâm Lôi phát ra tiếng va chạm của kim chúc. Sau khi hấp thu một giọt nước mưa long lân của Lâm Lôi cường hóa đến một mức đáng sợ, phòng ngự lực của nó không hề kém hơn thượng vị thần.

Thân thể Lâm Lôi không khỏi hạ xuống.

“ Sao có thể!” Sắc mặt tiêu sấu nam tử đại biến. Hôm nay hắn đã bị chấn động quá lớn.

Bối Bối giờ phút này cũng tiến tới.

“ Ngươi có linh hồn phòng ngự thần khí thì ta sẽ dùng vật chất công kích!” Trong cơ thể tiêu sấu nam tử lại một lần nữa xuất ra bốn đầu Thương long lôi điện nhằm phía Bối Bối. Bối Bối cũng không hề tránh, ngược lại trực diện nghênh đón nó.

“ Oanh!”

Bốn đầu Thương long lôi điện oanh kích trên người Bối Bối, lôi long tán ra, thế nhưng Bối Bối chẳng chút tổn hao gì.

“ Chết đi.” Trong mắt Bối Bối sát ý đằng đằng.

“ Sao có thể!” tiêu sấu nam tử cảm thấy đầu óc rối loạn, long lân của

Lâm Lôi phòng ngự biến thái, Bối Bối có linh hồn phòng ngự thần khí..... mà giờ Bối Bối cũng có thân thể phòng ngự đáng sợ, khiến hắn không ngừng kinh ngạc ” Bọn họ tới cùng là ai!”

“ Hưu!” một đạo cương thiết long vĩ phóng tới nhanh như chớp.

“ Thương!”

Thần kiếm liền đón lấy cương thiết long vĩ, tiêu sấu nam tử mượn lực hướng phía sau chạy trốn. Tiêu sấu nam tử bất chấp, bây giờ hắn muốn làm chính là - - Chạy!

“ Biến thái, hai tên biến thái!” tiêu sấu nam tử rống lên giận dữ” Phòng ngự biến thái lại còn có linh hồn phòng ngự thần khí, chẳng lẽ là hai thiếu gia của gia tộc nào đó ? Thế nhưng thiếu gia sao lại để trung vị thần ra ngoài ? Bên người cũng không có ai bảo vệ ?”

Tiêu sấu nam tử rất rõ ràng.

Lịch sử Địa ngục đương nhiên tồn tại một ít gia tộc cổ lão!

Gia tộc có thể tồn tại nhiều năm, tự nhiên có ỷ trượng, hoặc có một chút đặc thù bản lĩnh. Mà thiếu gia của gia tộc có linh hồn phòng ngự thần khí là chuyện rất bình thường. Biểu hiện của Lâm Lôi và Bối Bối rất giống đám thiếu gia của gia tộc.

Thế nhưng đám thiếu gia cao cao tại thượng sao lại lẫn lộn trong loại nhiệm vụ hộ tống này cơ chứ?

“ Ca, giết hắn!” đột nhiên thanh âm Ny Ti vang lên.

“ Ân?” tiêu sấu nam tử lúc này mới bừng tỉnh.

Song

Một đạo u quang màu đen đã xuất hiện trước mắt hắn, tiêu sấu nam tử còn chưa kịp phản ứng thì u quang kia đã tiến vào trong cơ thể hắn.

Tiêu sấu nam tử chợt ngã xuống.

“ Hừ!” Tát Lạc Mông lạnh lùng nhìn thi thể dưới mặt đất .

“ Ca.” Ny Ti lập tức chạy tới, trực tiếp nhảy vào lòng Tát Lạc Mông bắt đầu khóc ” Ca, vừa rồi ta thiếu chút nữa bị hắn giết chết rồi, ô ô.....” Ny Ti đã trải qua cảm giác cận kề tử vong, rồi lại lo lắng cho Lâm Lôi, Bối Bối nên giờ nhìn thấy đại ca mình nàng rốt cục nhịn không được nữa.

“ Đừng khóc.” Tát Lạc Mông liền an ủi.

“ Ca, vừa rồi nếu không phải Lâm Lôi thì ta đã chết rồi.” Ny Ti ngẩng đầu nhìn đại ca nói,” Vừa rồi.....” Ny Ti lập tức lên tiếng kể lại chuyện vừa rồi .

Tát Lạc Mông nghe muội muội mình kể lại sau đó quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi trong long hóa trạng thái cũng khiến Tát Lạc Mông kinh hãi, kiến thức của hắn so với muội muội cao hơn nhiều, lúc này Tát Lạc Mông cũng khom người cảm kích nói : ” Lâm Lôi, cám ơn ngươi, ngươi đã cứu tánh mạng muội muội ta, Tát Lạc Mông Bác Y ta vĩnh viễn sẽ không quên!”

Tát Lạc Mông Bác Y, Lâm Lôi căn bản cũng không có chú ý.

Họ Bác Y, Lâm Lôi cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói.

“ Ca - -” Ny Ti khiếp sợ nhìn về phía đại ca Tát Lạc Mông của mình.

Đại ca bình thường sẽ không dễ dàng tiết lộ thân phận, như thế nào bây giờ lại tự nói ra thân phận ?

“ Vì Bối Bối, ta liều chết cũng sẽ cứu Ny Ti .” Lâm Lôi nói, đồng thời hắn biến hồi trở lại đại địa thần phân thân, bên ngoài thân lại một lần nữa hình thành mạch động khải giáp.

“ Lão Đại.” Bối Bối nhìn sang Lâm Lôi .

“ Đi mau đi.” Lâm Lôi liền nói,” Cũng không biết bây giờ Địch Lỵ Á thế nào .” Lâm Lôi vẫn lo lắng cho Địch Lỵ Á.

Lúc này, Lâm Lôi, Bối Bối, Tát Lạc Mông, Ny Ti bốn người bắt đầu đi trong sa mạc cổ bảo. Long hóa trạng thái đã biến thành cực mạnh Lâm Lôi trong lòng đã có quyết định.

“ Bổn tôn long hóa vật chất phòng ngự mạnh như thế hơn nữa linh hồn phòng ngự chủ thần khí, vật chất, linh hồn đều có đủ phòng ngự, vậy chính mình nếu đối mặt thượng vị thần bình thường, hoàn toàn có thực lực chiến đấu. Chỉ có điều..... linh hồn phòng ngự chủ thần khí bị tàn phá!”

Lâm Lôi đáy lòng cũng có chút lo lắng.

“ Bình thường thượng vị thần linh hồn công kích, hoàn làm không thể tìm được nhược điểm công kích. Nhưng lúc trước tới Nguyệ lượng hồ thành bảo trúng Đồ thần thỉ linh hồn chi độc, chất độc kia liền tìm tới đúng chỗ khoát khẩu của linh hồn phòng ngự chủ thần khí công kích linh hồn mình.” Lâm Lôi hiểu được.

Chính mình gặp phải đối thủ, thực lực còn chưa đủ cường.

Nếu địch nhân là một thượng vị thần cường đại, bọn họ hoàn toàn có thể cho linh hồn công kích tìm kiếm khoát khẩu của mình sau đó thông qua khoát khẩu công kích.

“ Cho nên, để bài vẫn còn không thể hoàn toàn đánh giá qua bên ngoài .”

Không tới thời điểm khẩn yếu Lâm Lôi sẽ không dễ dàng bại lộ bí mật long hóa. Dù sao, chỉ có ân dấu để bài, mới tạo thành uy hiếp. Hơn nữa uy lực mạch động khải giáp cũng không kém.

Lâm Lôi bốn người bọn họ đang sóng vai đi tới, bọn họ vẫn không có phát hiện Địch Lỵ Á.

“ Quái thật, sao sa mạc cổ bảo này không thay đổi nữa ?” Bối Bối nói thầm.

Lâm Lôi cũng phát hiện điểm đó.

“ Có lẽ người bố trí sa mạc cổ bảo lúc này đang chiến đấu, không thể phân tâm biến ảo cổ bảo.” Tát Lạc Mông nói không sai..... lúc này thanh bào lão giả Phong tiên sinh đang cùng Lý Nhĩ Mông Tư chiến đấu tới thời khắc cuối cùng !

“ Oanh!!!”

Một tiếng nổ mạnh xảy ra, đồng thời cả sa mạc cổ bảo dường như không thể chống đở, nên hoàng sa đều chảy ra, cả sa mạc cổ bảo chỉ nháy mắt đã biến thành vô số hoàng sa.

Sa mạc cổ bảo không còn!

Sau khi sa mạc cổ bảo bị hủy diệt, tất cả mọi người đều thấy được bầu trời, cùng cảnh vật xung quanh.

Trên sa mạc có không ít thi thể, đại lượng ác ma đều chết thảm, mà những người còn sống đều ở trên sa mạc, cơ hồ tất cả mọi người đều kinh ngạc kể cả Y Ni Qua cùng với thủ hạ của hắn .

“ Chuyện gì xảy ra ?” Y Ni Qua không rõ tại sao sa mạc cổ bảo sư phụ chính mình thao khống lại biến mất?

Còn Lâm Lôi liền chợt nhìn thấy Địch Ly Á sắc mặt tái nhợt bên cạnh còn có tử thần khôi lỗi : ” Địch Ly Á!”

Lâm Lôi lập tức kinh hãi tiến lên.

“ Lâm Lôi!” Trong đôi mắt của Địch Ly Á nhất thời cũng tràn đầy vui mừng, hướng Lâm Lôi vọt tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 11: Bí Mật

Trong xa mạc rộng lớn nằm hơn mười cổ thi thể đã bị phá nát nhiễm đầy máu. Mặc kệ là ác ma một phương hayY Ni Qua một phương trong nhất thời đều đình chỉ công kích, mà Lâm Lôi cùng Địch Ly Á lúc này cũng đang đứng ôm nhau đứng cùng một chỗ.

“Địch Ly Á!” Lâm Lôi lúc này mới an tâm lại.

Từ khi lâm vào sa mạc thành bảo, trong lòng Lâm Lôi vẫn rất sợ hãi, sợ hãi Địch Ly Á sẽ chết. Lâm Lôi vĩnh viễn nhớ kĩ thời thiếu nữ của Địch Ly Á ở Ân tư đặc ma pháp học viện năm đó, cùng với thời gian hai người gạo lại ở Áo bố lai ân đế quốc.

Hơn mười năm chia lìa, Địch Ly Á đã trở thành một nửa tánh mạng của Lâm Lôi.

Đến khi nhìn thấy Địch Ly Á, Lâm Lôi mới có thể bình tĩnh lại.

Lâm Lôi như thế, Địch Ly Á há chẳng phải như thế?

“Tạ ơn trời đất!” Địch Ly Á trong lòng Lâm Lôi nhẹ giọng nói : “Lâm Lôi, vừa rồi thật nguy hiểm, ta thiếu chút nữa đã bị tên thượng vị thần kia giết chết, nhưng ta không muốn chết, ta muốn gặp huynh. ” Địch Ly Á nghĩ đến thời khắc dãy dụa trong sinh tử trong lòng cũng không khỏi quý động.

Nguy cơ trước mắt, Địch Ly Á quyết tâm liều mạng, tử thần khôi lỗi cùng tất cả huyền ảo của phong nguyên tố pháp tắc đều thi triển.

May mắn nàng có phân thân thuật, lại am hiểu Phong chi không gian nên mới có thể giúp nàng may mắn bảo toàn tính mạng.

“Ta sẽ không để nàng gặp nguy hiểm một lần nữa. ” Lâm Lôi nắm tay Địch Lỵ Á. Nắm tay người yêu, lúc này Lâm Lôi mới cảm thấy tâm hồn mình thật vui sướng.

Đang lúc Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người đắm chìm trong vui sướng thì…

"Oanh!"

Tiếng nổ đáng sợ từ giữa không trung vang lên, chỉ thấy một đạo thanh quang, một đạo hắc quang giao kích mấy lần, mỗi lần đều là kinh thiên động địa. Sau đó hai đạo quang mang mới rơi vào sa mạc, hóa thành thanh bào lão giả cùng hắc bào Lý Nhĩ Mông Tư.

Sắc mặt thanh bào lão giả tái nhợt đứng trước mặt Lý Nhĩ Mông Tư sợ hãi cực kì : “Thực lực Lý Nhĩ Mông Tư này còn đáng sợ hơn tưởng tượng của ta, hủy diệt kiếm đạo không ngờ lại kinh khủng đến vậy. ” thanh bào lão giả vốn chỉ định dây dưa với Lý Nhĩ Mông Tư.

Nhưng thực lực Lý Nhĩ Mông Tư lại hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

Điều này ngược lại làm thanh bào lão giả lâm vào nguy cơ, hắn thậm chí không còn dám phân tâm để khống chế sa mạc cổ bảo nữa nên mới chủ động tiêu tán sa mạc cổ bảo, toàn tâm đối phó đối thủ đáng sợ là Lý Nhĩ Mông Tư.

Lý Nhĩ Mông Tư cầm trường kiếm trong tay, đạm mạc nhìn thanh bào lão giả, khóe miệng mơ hồ có tia cười : “Thực lực ngươi rất khá, có tư cách tiếp một kiếm cực mạnh của ta. ”

Sắc mặt thanh bào lão giả nhất thời đại biến.

“Cái gì? Còn có một kiếm cực mạnh? ” đáy lòng thanh bào lão giả phát lạnh, lúc trước để bảo trụ tánh mạng, hắn đã đem hết toàn lực.

Quan sát một màn này, lại nghe được những lời nói của Lý Nhĩ Mông Tư , mọi người đều không khỏi kinh hãi.

“Địch Lỵ Á, chúng ta lui về phía sau một chút. ” Lâm Lôi nắm tay Địch Lỵ Á, lùi trở về chung quanh Tác Lạc Mông, Bối Bối an tâm chuẩn bị quan khán trận đối quyết của hai tuyệt thế cường giả này. “Thật có chút chờ mong công kích của bọn họ sẽ như thế nào!”

Lúc trước gặp phải cường đạo kiếp phỉ, một kiếm của Lý Nhĩ Mông Tư làm Lâm Lôi kinh hãi không thôi, nên cơ hội lúc này càng không thể bỏ qua.

“Hai lão già này lừa ta rồi. ” đáy lòngY Ni Qua thầm mắng. Hắn liếc mắt nhìn Lý Nhĩ Mông Tư một cái : “Tuyệt đối không sai, bất quá không còn cơ hội nữa rồi, sư phụ tựa hồ không thể kháng trụ được nữa, ta nên đi trước thì tốt hơn. ”sau đó toàn thânY Ni Qua lặng lẽ dung nhập vào sa mạc, biến mất không thấy, mọi người lúc này đang chú ý hai đại cường giả đối chiến, căn bản không chú ý đếnY Ni Qua.

Càng huống chi …

Trong đám ác ma cường giả ở đây, chính thức nhận biếtY Ni Qua chỉ có một mình lão giả có sừng trắng may mắn còn sống, bất quá lão giả có sừng trắng này lại không thấyY Ni Qua ở xa xa.

"Oanh!"

Toàn thân Lý Nhĩ Mông Tư bộc phát ra kiếm ý đáng sợ, bên ngoài thân Lý Nhĩ Mông Tư cũng xuất hiện một cự kiếm hư ảo, Lý Nhĩ Mông Tư tựa hồ trở thành hạch tâm của thanh cự kiếm hư ảo này, kiếm khí sắc bén lan ra các nơi.

Kiếm ý không ngừng tăng lên!

“Xuy xuy –“ kiếm ý đó không ngừng lại có thể làm không gian chấn chiến.

Mọi người nhìn thấy đều biến sắc, địa ngục chí cao vị diện, tính ổn đinh của không gian vượt xa vật chất vị diện, còn chưa phát ra kiếm khí đã đạt đến uy lực như thế, một kiếm cực mạnh của Lý Nhĩ Mông Tư sẽ đáng sợ đến mức nào?

“Tên điên, thật sự là một tên điên!” đáy lòng thanh bào lão giả phát lạnh.

Thực lực Lý Nhĩ Mông Tư đã làm hắn sợ hãi.

“Hừ, ngươi cường thì thế nào? Phong nguyên tố pháp tắc vẫn là thuật chạy trốn cực mạnh nhất!” thanh bào lão giả đối mặt với Lý Nhĩ Mông Tư đã sinh tâm lý sợ hãi, cả người nháy mắt hóa thành mấy trăm phân thân, trực tiếp hướng bốn phương tám hướng mà chạy.

Phong hệ cửu đại huyền ảo – phân thân thuật!

“Nhiều phân thân như vậy sao? ” Địch Lỵ Á chấn động, đáy lòng Lâm Lôi cũng sợ hãi.

Địch Lỵ Á thi triển phân thân thuật này, cực hạn hôm nay cũng chỉ có chín phân thân, mà thanh bào lão giả này lại hóa thành mấy trăm cái. Cùng là phân thân thuật huyền ảo, thực lực bất đồng thi triển ra, uy lực cũng là khác quá xa.

“Phân thân thuật đích thật là thuật chạy trốn tốt. Hơi thở mấy trăm phân thân đều khó phân biệt, Lý Nhĩ Mông Tư muốn bắt đối phương, khó khăn!” trong lòng Lâm Lôi thầm nghĩ. Bất quá hắn vẫn còn nhìn xem Lý Nhĩ Mông Tư sẽ đối phó thế nào.

“Chạy? Ngươi thật làm ta thất vọng!” âm thanh Lý Nhĩ Mông Tư vang lên.

Đồng thời …

“Ông –“

Khoảng cách gần ngàn thước xung quanh Lý Nhĩ Mông Tư trống rỗng sinh ra vô số đạo kiếm khí sắc bén, mấy trăm phân thân vừa mới chạy trốn đã bị kiếm khí chém nát bấy. Chỉ trong nháy mắt, mấy trăm phân thân hoàn toàn bị tiêu diệt, chỉ còn lại duy nhất một mình thanh bào lão giả.

“Sao có thể? ” sắc mặt thanh bào lão giả đại biến.

Thân hình Lý Nhĩ Mông Tư như giao long, cực nhanh phi đến, thân thể lướt qua, không gian đều sinh ra sóng gợn. Tốc độ Lý Nhĩ Mông Tư cực nhanh, không chút thua kém thanh bào lão giả.

“Trốn không thoát nữa rồi!” thanh bào lão giả thấy tốc độ đối phương liền hiểu được.

Thân hình thanh bào lão giả bay ngược, đồng thời trong tay xuất hiện một thanh nhuyễn kiếm như một cây roi : “Nếu trốn không thoát vậy thì liều!” hai mắt thanh bào lão giả phát ra sát ý điên cuồng, khí kình màu xanh bao bọc bên ngoài thân thanh bào lão giả, không ngờ lại hình thành một cự long như thật.

“Hống …” cự long màu xanh rít gào.

Lâm Lôi đang xem chiến đáy lòng kinh hãi : “Phong chi nguyên tố, thanh nhạc huyền ảo. ”Lâm Lôi phán đoán một chiêu lợi hại này của thanh bào lão giả : “ Màu xanh cự long đó chẳng những có thể hộ thể mà còn sinh ra thanh nhạc công kích, ảnh hưởng đến trạng thái đối phương. ”

Đây là phụ trợ.

" Ha ha, phi điểm – bạo ! " Lý Nhĩ Mông Tư bình thường lạnh lùng, nhưng lúc này không khỏi hiện ra một mặt điên cuồng. Hắn cường điên cuồng, đồng thời trường kiếm trong tay đâm thẳng ra.

Trường kiếm đâm!

Như đâm thủng trường không, không gian trực tiếp xuất hiện một lỗ thủng màu đen, đồng thời trường kiếm như vặn vẹo thông qua cái khe không gian, trường kiếm lướt qua, cái khe không gian không ngừng kéo dài, phàm là chung quanh trường kiếm, tất cả đều hóa thành hư vô.

Đối mặt với một kiếm cực mạnh của Lý Nhĩ Mông Tư, thanh bào lão giả cũng thản nhiên huy vũ thanh nhuyễn kiếm như cây roi của mình.

"Ông"

So với Tử huyết nhuyễn kiếm của Lâm Lôi còn dài hơn, còn mỏng hơn, nhuyễn kiếm phảng phất như một cây roi súy động. Không gian bị nhuyễn kiếm này đơn giản bổ vào cũng trực tiếp liệt mở một cái khe cực mỏng, đồng thời còn có thanh nhạc kì dị vang lên.

Cả sa mạc một mảng yên tĩnh.

Bọn người Lâm Lôi cũng vì hai kiếm này mà sợ ngây người, một kiếm đáng sợ ẩn chứa hủy diệt kiếm đạo, một kiếm ẩn chứa phong nguyên tố sắc bén.

"Phốc!"

Nhuyễn kiếm màu bạc quỉ dị bổ vào mũi kiếm của Lý Nhĩ Mông Tư.

“Bồng!” nhuyễn kiếm màu bạc đột nhiên bạo liệt, hóa thành vô số mảnh nhỏ màu bạc bay xuống chung quanh.

"Hưu!"

Mũi trường kiếm cơ hồ đồng thời xuyên qua mi tâm thanh bào lão giả, tốc độ cực nhanh, thanh bào lão giả căn bản không thể tránh, trong mắt thanh bào lão giả tràn đầy khiếp sợ. Máu tươi từ mi tâm chậm rãi chảy xuống.

“Oanh!” thi thể thanh bào lão giả ầm ầm rơi xuống.

“Thanh nhuyễn kiếm đó …thế chém đơn giản đó …” trong lòng Lâm Lôi quý động, tựa hồ nhớ đến cái gì, ngay lập tức yên lặng nhắm mắt lại.

Trên sa mạc, những người khác còn đang chú ý hai đại cường giả thì Lâm Lôi lại rơi vào cảm giác lĩnh ngộ.

Đích xác, thực lực thanh bào lão giả so với Lý Nhĩ Mông Tư còn kém một bậc nhưng đối với lĩnh ngộ phong nguyên tố pháp tắc, thanh bào lão giả đã dung hợp mấy loại huyền ảo, trong đó có Khoái , Mạn hai đại huyền ảo.

Thế chém đơn giản đó cũng ẩn chứa nhiều loại huyền ảo.

Lâm Lôi đang rơi vào bình cảnh của tốc độ áo nghĩa, một mực minh tư khổ tưởng nghĩ cách đột phá bình cảnh, đem Khoái, Mạn hai đại huyền ảo hoàn toàn dung hợp.

Trải qua dãy giụa giữa sinh tử trong sa mạc cổ bảo vừa rồi cùng với lo lắng đã làm tâm lý sinh ra biến hóa kịch liệt, lúc này lại quan sát một kiếm cực mạnh của thanh bào lão giả, bình cảnh về tốc độ áo nghĩa trong lòng Lâm Lôi rốt cuộc đã sinh ra vết rách . . .

Thi thể thanh bào lão giả nằm trên sa mạc.

“Ai. ” Lý Nhĩ Mông Tư thở dài một tiếng, trong tiếng thở dài này cũng bao hàm sự thất vọng.

Lý Nhĩ Mông Tư quét mắt qua thi thể thanh bào lão giả : " Cùng sử dụng nhuyễn kiếm nhưng thực lực ngươi so với Tử huyết ác ma còn kém nhiều lắm. Thời gian của ngươi cơ hồ đều hao phí ở phòng ngự, vây khốn người khác, tại phương diện công kích thì quá yếu . ” Lý Nhĩ Mông Tư thấp giọng nói.

Trong thi thể thanh bào lão giả đột nhiên phóng ra một người, chính là phân thân của thanh bào lão giả, chỉ là phân thân này mới chỉ đạt trung vị thần cấp bậc.

“Lý Nhĩ Mông Tư ngươi nói đúng. " thanh bào lão giả khổ sở nói : “Bất quá, sau này ta cũng không còn cơ hội tu luyện phong nguyên tố pháp tắc nữa rồi. ” thanh bào lão giả không có hy vọng chạy trốn, phân thân hắn mới là trung vị thần, có thể chạy thoát sao?

“Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, xin ngươi giết hắn. " lão giả có sừng trắng nói, trong mắt tràn đầy oán hận : “Huynh đệ của ta đã bị hắn giết chết, ta hi vọng ngươi giết chết hắn, hoặc để ta tự mình động thủ. ” đáy lòng lão giả có sừng trắng tràn đầy cừu hận.

Hắn cùng đại ca cùng một chỗ nhiều năm như vậy, mặc dù biết trở về bích phù đại lục rất nguy hiểm nhưng không ngờ đại ca mình lại chết đi. Đáy lòng bạch giác lão giả phẫn hận không thôi.

“Không cần ngươi tự động thủ. ” Lý Nhĩ Mông Tư nói.

Trong lòng Lý Nhĩ Mông Tư, thanh bào lão giả lúc này tuy chỉ còn một trung vị thần phân thân, nhưng dù sao cũng là một tuyệt thế cường giả, cường giả không thể bị người khác vũ nhục.

“Hừ. ” thanh bào lão giả liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó nhìn về Lý Nhĩ Mông Tư nói : “Lý Nhĩ Mông Tư, thua ngươi ta cũng tâm phục khẩu phục, chỉ cần ngươi nguyện ý thả ta, ta sẽ nói cho ngươi một đại bí mật!”

“Ngươi muốn làm gì? ” bạch giác lão giả lập tức cảm thấy lo lắng.

Thanh bào lão giả lạnh lùng cười : “Sợ rồi sao? ”

“Sưu!” bạch giác lão giả lập tức phi đi, trong mắt tràn đầy sát ý, nhưng một đạo kiếm quang đột ngột đánh lên người hắn, trực tiếp đánh bay hắn.

“Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, ngươi . . . " bạch giác lão giả có chút tức giận.

Lý Nhĩ Mông Tư lạnh nhạt cười : " Ta lúc này cũng có chút tò mò, cuối cùng là bí mật gì!” nói xong Lý Nhĩ Mông Tư nhìn về phía thanh bào lão giả.

Bạch giác lão giả khẩn trương.

Thanh bào lão giả liếc thanh bào lão giả một cái, sau đó gật đầu nói : “Được, ta nói cho ngươi, thực tế, cố chủ lần này các ngươi hộ tống là lão người hầu của Bích phù đại lục, Kinh an phủ Bác Y gia tộc. . . ”

“Ngươi . . . ” bạch giác lão giả nóng nảy vạn phần : “Lý Nhĩ Mông Tư, ngươi, ngươi… sao có thể…”

Lý Nhĩ Mông Tư lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn : " Câm miệng !! "

Trên mặt thanh bào lão giả nhất thời xuất hiện vẻ tươi cười, tiếp tục nói : “Sau đó, Bác Y gia tộc bị hủy diệt, mà hai lão già này lại mang theo rất nhiều tài phú mà Bác Y gia tộc tích lũy vô số năm bỏ chạy. Lý Nhĩ Mông Tư, nói vậy ngươi cũng biết.... trên địa ngục, tài phú mà một gia tộc tích lũy vô số năm sẽ kinh người như thế nào phải không. ”

Bạch giác lão giả tức đến sắc mặt trắng bệch.

Mà lúc này, Ny Ti bên cạnh Bối Bối cũng đầy vẻ tức giận, mà Tác Lạc Mông lại lạnh lùng nhìn hết thảy.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 12: Phong Đích Đột Phá

Bác Y gia tộc? ”Bối Bối vừa động, không khỏi liếc nhìn Tác Lạc Mông bên cạnh một cái.

Cá tính Bối Bối mặc dù tương đối hoạt bát nhưng cũng rất thông tuệ. Lúc đầu Lâm Lôi cứu Ny Ti, Tác Lạc Mông không biết vì sao, lúc hướng đến Lâm Lôi cảm kích lại nói ra tên thật là Tác Lạc Mông – Bác Y!

Lúc ấy Bối Bối không để ý.

Nhưng lúc này Bối Bối đã bắt đầu nghi hoặc.

“Ny Ti ở cùng ta lâu như vậy, nhưng cho đến giờ vẫn chưa chủ động nói cho ta biết họ của nàng là gì!” Bối Bối bắt đầu hoài nghi : “Nếu như vậy, họ này dám chắc rất trọng yếu. Tác Lạc Mông cũng là không lâu trước đây mới nói cho lão đại ta biết, không ngờ cũng là họ Bác Y…”

“Bác Y này có đúng là Bác Y mà thanh bào lão giả kia nói không? ”

Đáy lòng Bối Bối thầm nghĩ, đồng thời hắn nhìn về Lâm Lôi bên cạnh, nghe lời nói của Tác Lạc Mông lúc ấy cũng chỉ có ba người Lâm Lôi, Bối Bối cùng Ny Ti.

“Lão đại nhắm mắt tu luyện rồi sao? ” Bối Bối không khỏi dở khóc dở cười, sau đó Bối Bối nhìn về Lý Nhĩ Mông Tư, thanh bào lão giả cùng bạch giác lão giả ở xa xa “ Tựa hồ thế cục càng ngày càng nghiêm trọng rồi, Lý Nhĩ Mông Tư sẽ tham tài mà động thủ sao? ” Bối Bối thầm nghĩ.

Đích xác, thế cục lúc này đối với thanh bào lão giả mà nói là rất không xong.

Hắn không nghĩ đến thanh bào lão giả cuối cùng lại chủ động nói chuyện này, bạch giác lão giả cũng hiểu được thực lực chính mình kém xa Lý Nhĩ Mông Tư, nếu Lý Nhĩ Mông Tư muốn động thủ thì …

“Cho dù thiếu gia có hỗ trợ thì cũng không thể đối phó Lý Nhĩ Mông Tư này. !” bạch giác lão giả cũng hiểu được. Biết bí mật này, đỏ mắt sợ rằng không chỉ có một mình Lý Nhĩ Mông Tư mà còn có ba huynh đệ Ai Đức Tư Hoa .

Ba huynh đệ Ai Đức Tư Hoa một đường hộ tống đến đây vẫn chưa có biểu hiện kinh người nào.

Nhưng trong ba huynh đệ vẫn chưa có ai chết cũng đủ nói rõ thực lực bọn họ.

“Mặc kệ thế nào, cho dù ta chết cũng không thể làm bại lộ thiếu gia. ” bạch giác lão giả thầm quyết định.

“A, ngươi nói Bác Y gia tộc sao? ” Lý Nhĩ Mông Tư nhướng mày một cái : “Bác Y gia tộc ở Kinh An phủ, Bích Phù đại lục thực sự là một gia tộc cổ lão. Ta dù ở Tử kinh đại lục nhưng cũng có nghe qua đại danh của Bác Y gia tộc. ”

Thanh bào lão giả nói : “Đương nhiên, tài phú của Bác Y gia tộc, Lý Nhĩ Mông Tư ngươi hoàn toàn có thể tưởng tượng. ”

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư nhìn nhau đều âm thầm thần thức truyền âm.

“Ô ô, rất loạn a. ” Bối Bối liếc nhìn ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư xa xa, lại nhìn xem Lý Nhĩ Mông Tư cuối cùng sẽ đối phó với bạch giác lão giả thế nào. “Lão già này sợ rằng mười có tám chín là phải chết, người thèm muốn tài phú này nhiều lắm. ”

Bạch giác lão giả liền tức giận nói : “Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, ta chính là người thuê ngươi, ngươi …. ”

“Câm miệng” Lý Nhĩ Mông Tư thản nhiên liếc nhìn hắn một cái.

Thanh bào lão giả không khỏi nở nụ cười, đồng thời mở miệng nói : “Lý Nhĩ Mông Tư, ta đi trước. ” nói xong thanh bào lão giả liền muốn rời đi.

"Hưu!"

Một đạo kiếm khí màu đen đột ngột xuyên qua đầu thanh bào lão giả, trong mắt thanh bào lão giả tràn đầy kinh hãi, sau đó ngã xuống. Trung vị thần phân thân của thanh bào lão giả cũng đã vẫn lạc.

“Đây…? ” bạch giác lão giả, Ai Đức Hoa Tư cùng một đám người đều không khỏi kinh ngạc.

Lý Nhĩ Mông Tư liếc mắt nhìn thanh bào lão giả : “Ta chỉ bảo ngươi nói bí mật cho ta biết, nhưng không đáp ứng tha mạng cho ngươi. Sát hại một cố chủ của ta, ta sao có thể không giết ngươi? ” Lý Nhĩ Mông Tư sau đó nhìn về bạch giác lão giả.

Sắc mặt bạch giác lão giả nhất thời tái nhợt.

“Được rồi, ngươi muốn giết cứ giết. ” chứng kiến thực lực Lý Nhĩ Mông Tư, bạch giác lão giả căn bản không phản kháng, lạnh lùng nói : “Ngươi có thể giết tên đó ta cũng đã hài lòng. ” bạch giác lão giả đã có chuẩn bị cho tử vong, đáy lòng hắn yên lặng nghĩ : “Thiếu gia, bây giờ người chỉ có thể dựa vào chính mình. ”

“Giết người thì ai đưa tiền thuê cho ta? Lý Nhĩ Mông Tư hỏi lại.

Bạch giác lão giả ngạc nhiên.

Sau đó Lý Nhĩ Mông Tư bỏ đi, đồng thời đạm mạc nói : “Nhanh chuẩn bị kim chúc sinh mệnh đi, chúng ta xuất phát. ”

“Không giết ta? ” bạch giác lão giả không thể tin.

Mười vị ác ma còn sống đều giật mình nhìn Lý Nhĩ Mông Tư. Phải biết rằng đó là tài phú khổng lồ của một gia tộc cổ lão, chỉ cần là người thoáng coi trọng kim tiền một chút đều sẽ không nhịn được tham lam, hơn nữa giết chết bạch giác lão giả cũng là chuyện rất nhẹ nhàng.

“Lý Nhĩ Mông Tư hắn bị sao vậy? ” ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư nhìn nhau.

Phản ứng của Lý Nhĩ Mông Tư khiến kế hoạch ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư không sao thực hiện được.

“Đại ca, lúc này chúng ta chỉ có thể nhẫn. ”

Lý Nhĩ Mông Tư có thể không tham lam nhưng ái đức hoa tư ba huynh đệ lại không nhịn được, dù gì đó cũng chính là tài phú của một gia tộc cổ lão khổng lồ. Đại danh Bác Y như sấm đánh bên tai.

“Chờ một chút!” Tác Lạc Mông đột nhiên cất cao giọng nói : “Vị huynh đệ này của ta hình như đang tu luyện. ”

Lý Nhĩ Mông Tư, ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, bạch giác lão giả cùng đám ác ma còn sống khác đều nhìn qua. Lâm Lôi đang đứng ở sa mạc, bên ngoài thân mơ hồ đang có gió quây quanh, đích thực là đang ở trạng thái tu luyện, một màn này cũng làm người khác giật mình không thôi.

" Như vậy cũng có thể tu luyện sao ? " một ít ác ma còn sống không khỏi sợ hãi, vừa mới dãy dụa giữa sinh tử bây giờ lại tu luyện, như vậy cũng thật khoa trương.

“Phải chờ một mình hắn sao? Gọi tỉnh hắn đi!” lão nhị trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cau mày nói. Để cho một năm tinh ác ma như hắn ở một bên chờ một trung vị thần tu luyện? Hắn không có kiên nhẫn này.

Bối Bối nghe xong không khỏi nhíu mày.

“Có ý tứ, có ý tứ. ” Lý Nhĩ Mông Tư nhìn Lâm Lôi, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, ”Chúng ta cũng không vội, chờ một chút đi. ”

Lý Nhĩ Mông Tư lên tiếng, ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cũng không nói thêm gì nữa.

Lúc này, đám ác ma còn sống đều ở trong sa mạc, qua đại chiến, thượng vị thần ác ma chỉ còn lại Lý Nhĩ Mông Tư, ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, Tác Lạc Mông năm người. Về phần trung vị thần ác ma, tính cả Lâm Lôi là mười ba người.

Thời gian trôi qua.

Đảo mắt đã ba ngày trôi qua. Đám ác ma đều rất kiên nhẫn, căn bản không ai quan tâm ba ngày này.

“Lão đại hắn muốn tu luyện đến khi nào đây? ”Bối Bối nhìn Lâm Lôi đang tu luyện lo lắng : “Bây giờ đám ác ma này không vội, nhưng nếu thời gian quá dài, dám chắc sẽ cắt đứt tu luyện của lão đại, như vậy sẽ ảnh hưởng rất lớn. ”

Bối Bối hiểu được Lâm Lôi đột nhiên tu luyện dám chắc là đột nhiên lĩnh ngộ cái gì.

Loại tình huống này rất trân quí, khi đã bị cắt đứt thì tiến vào lại là rất khó.

"Ông "

Một trận pháp tắc ba động kì lạ từ trên trời giáng xuống, bao trùm Lâm Lôi.

“Hắn đột phá!” tất cả mọi người đều mở mắt nhìn về Lâm Lôi, bọn họ đều hiểu được, thiên địa pháp tắc ba động phủ xuống chính là biểu hiện của việc độc lập thành thần.

Lâm Lôi huyền phù lên, đồng thời trong cơ thể hắn bay ra phong hệ thần phân thân – một Lâm Lôi với trường bào xanh nhạt.

"Ông "

Một viên thần cách tản ra thanh sắc quan mang từ trong đầu Lâm Lôi bay ra, huyền phù phía trên. Rất nhiều nguyên tố pháp tắc đang tụ tập lại, dưới sự bao dung của thiên địa pháp tắc trực tiếp hướng thần cách hội tụ. Thần cách dưới sự bao dung của thiên địa pháp tắc dần dần phát sinh thuế biến.

Chỉ chốc lát …

Một viên hạ vị thần phong hệ thần cách đã thuế biến thành trung vị thần phong hệ thần cách.

Thiên địa pháp tắc ba động tiêu tán, Lâm Lôi cũng mở mắt.

“Ách –“ Lâm Lôi đột ngột phát hiện chung quanh đang có một đám người đang nhìn hắn.

“Chúc mừng Lâm Lôi, ngươi đã có thêm một trung vị thần phân thân. ” Tác Lạc Mông cười nói.

Lý Nhĩ Mông Tư cũng có chút giật mình nhìn về phía Lâm Lôi, trong mắt có một tia thưởng thức : “Rất khá, cũng có thể đột phá từ sinh tử nguy cơ. ”

Lý Nhĩ Mông Tư rất quý loại người có thể đột phá trong sinh tử như vậy.

Bản thân hắn là người thích chiến đấu, thích khiêu chiến, còn kim tiền? Trong mắt Lý Nhĩ Mông Tư, tài phú đủ dùng là được, do đó, tài phú của Bác Y gia tộc, Lý Nhĩ Mông Tư căn bản không quan tâm, mục tiêu trong lòng Lý Nhĩ Mông Tư…

Trở thành thất tinh ác ma, sau đó khiêu chiến Tu la!

Trở thành một Tu la trên địa ngục.

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư liếc nhìn Lâm Lôi, chỉ cười xuy một tiếng, trung vị thần thôi, có gì đáng tự hào chứ. Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư căn bản không quá quan tâm, liền nhìn về phía bạch giác lão giả nói : “Được rồi, tiểu tử đó cũng đã đột phá, chúng ta cũng nên xuất phát đi. ”

“Được, xuất phát. ” bạch giác lão giả cất cao giọng nói.

“Xuất phát? ” Lâm Lôi lúc này cũng có chút kinh ngạc, chính mình lĩnh ngộ tu luyện không ngờ lại để đám ác ma đều ở đây chờ mình.

“Bối Bối, ta tu luyện bao lâu rồi? ” Lâm Lôi linh hồn trao đổi nói.

“Ba ngày, lão đại ngươi thật lợi hại, phong hệ thần phân thân cũng đã đạt đến trung vị thần cảnh giới. ” Bối Bối vì Lâm Lôi cũng cảm thây vui sướng không thôi.

Lâm Lôi trong lòng thở dài một hơi : “Hoàn hảo, chỉ mới ba ngày. ” nếu chính mình tu luyện một năm hay hơn nữa mà lại để mọi người ở đây chờ Lâm Lôi cũng cảm thấy xấu hổ.

Tử kinh đại lục, trong một sơn mạch hoang sơ.

Y Ni Qua đang đứng ở đó, phía sau hắn là hai gã thượng vị thần.

“Không ngờ Bác Y gia tộc còn có một hậu đại. ” đáy lòng Y Ni Qua thầm nghĩ : “Mặc dù người này năm đó chỉ đến Bác Y gia tộc một lần, lại còn bị gia môn đuổi đi, bất quá…ta cũng có chú ý đến lúc đó. ”

Thân phận Tác Lạc Mông, cho dù là trong Bác Y gia tộc cũng là cực kì bí ẩn.

Chỉ có tiến đến một lần đã bị gia môn đuổi ra, người biết Tác Lạc Mông cực ít, biết quan hệ của Tác Lạc Mông cùng Bác Y gia tộc lại càng ít.

Mà Y Ni Qua năm đó cũng là cơ duyên xảo hợp mới ngẫu nhiên biết được.

Nên lúc này, Y Ni Qua vừa thấy Tác Lạc Mông thì liền hiểu được.

“Khó trách hai lão già này muốn chạy trốn đến Tử kinh đại lục, nhưng bây giờ lại chạy về. ” Y Ni Qua thầm nghĩ : “Bất quá, nếu đã bị ta biết …”

“Thiếu gia, chúng ta bây giờ thế nào? ” hai kẻ dưới tay phía sau nhìn

Y Ni Qua.

Y Ni Qua lạnh lùng nói :“Bây giờ chúng ta xuất phát. " nói, Y Ni Qua trực tiếp hướng phương đông bay đi, hai gã thượng vị thần cũng vội đuổi theo.

Kim chúc sinh mệnh không ngừng đi tới, hôm nay thể tích kim chúc sinh mệnh càng nhỏ, dù sao người bên trong cũng đã ít hơn.

Trong kim chúc sinh mệnh, phòng của Địch Lỵ Á cùng Lâm Lôi.

“Tốc độ áo nghĩa Khoái, Mạn dung hợp đại thành, một kiếm cương nhu hợp nhất mới là một kiếm cực mạnh sắc bén nhất!” trong lòng Lâm Lôi cũng hiểu được, phong nguyên tố pháp tắc cường giả sử dụng nhuyễn kiếm là phi thường thích hợp, nhuyễn kiếm có thể đem huyền ảo biểu hiện càng tốt hơn.

Kiến thức quá kiếm ý của thanh bào lão giả cùng Lý Nhĩ Mông Tư, Lâm Lôi đối với một kiếm của mình cũng có chút lĩnh ngộ.

“Quỷ dị, sắc bén!Đây là một kiếm cực mạnh đại biểu cho tốc độ áo nghĩa. ” trong đầu Lâm Lôi không ngừng diễn kì. Lâm Lôi cố gắng ứng dụng của tốc độ áo nghĩa phát huy đến tối cường.

Một kiếm này lấy tốc độ áo nghĩa là chính.

Như vậy nó tự nhiên là vật chất công kích.

“Vật chất công kích nếu phối hợp với long hóa thân thể của ta…”đáy lòng Lâm Lôi vui vẻ “Long hóa thân thể mạnh mẽ vô cùng. Hơn nữa lực lượng, tốc độ các phương diện đều đạt đến một mức cực cao, ta ta đem lực lượng của long hóa thân thể phối hợp với tốc độ áo nghĩa, thông qua Tử huyết nhuyễn kiếm phát ra, uy lực dám chắc sẽ càng mạnh. ”

Đồng dạng pháp tắc huyền ảo, thượng vị thần thi triển ra so với trung vị thần cường hơn nhiều, bởi vì trụ cột thần lực của thượng vị thần cao hơn.

Mà long hóa thân thể của Lâm Lôi…lực lượng, tốc độ so với thượng vị thần bình thường đều biến thái hơn, dù gì đó cũng là thân thể có thể ngạnh kháng với thượng vị thần khí!

Lâm Lôi hôm nay đối với một kiếm cực mạnh của mình càng lúc càng có nhận thức rõ ràng.

Đảo mắt đã qua ba tháng.

"Đáng tiếc, trong kim chúc sinh mệnh không thể trực tiếp thí nghiệm. " Đáy lòng Lâm Lôi thầm nghĩ, một kiếm của mình có thể dễ dàng phá vỡ kim chúc sinh mệnh này, nếu thật sự phá vỡ … phỏng chừng bạch giác lão giả cùng đám ác ma khác đều phẫn nộ.

"Lâm Lôi. " đột nhiên một âm thanh vang lên.

"Sao? Tác Lạc Mông, là ngươi sao. " Lâm Lôi nhìn thấy Tác Lạc Mông đang đứng ngoài cửa.

Nhớ đến Tác Lạc Mông, Lâm Lôi lại nhớ đến Bối Bối nói cho mình về hoàn cảnh lúc mình đang tu luyện. Sau đó tuy không nghe bạch giác lão giả nói gì thêm nhưng khi trở lại kim chúc sinh mệnh, Bối Bối đã nói lại với mình.

"Chẳng lẽ Tác Lạc Mông thật sự là người của Bác Y gia tộc kia sao? " Lâm Lôi thầm nghĩ.

Tác Lạc Mông cười nói : "Lâm Lôi, ta có chuyện muốn nói với ngươi. "

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 13: Lại Cố Dong

Trong lòng Lâm Lôi chợt động, Tác Lạc Mông này đến tìm mình là vì việc gì?

“Tác Lạc Mông, thê tử ta đang tu luyện bên trong, vậy chúng ta ra ngoài đi. ” Lâm Lôi cười nói.

Vẻ mặt Tác Lạc Mông đầy nhiệt tình : “Tốt lắm. ” nói xong lại cùng Lâm Lôi hướng trong phòng hắn đi đến.

Lâm Lôi âm thầm đoán : “Tác Lạc Mông này nguyên danh là Tác Lạc Mông & Bác Y, Bối Bối lại nói cho ta biết, những người đó sở dĩ truy đuổi hắc giác lão giả cùng bạch giác lão giả là vì hai lão đầu này là lão người hầu của Bác Y gia tộc, mang theo tài phú gia tộc!Nhưng bây giờ xem ra tài phú rất có thể đang nằm trên người Tác Lạc Mông. ”

“Bất quá Tác Lạc Mông này nếu thật là một thành viên của Bác Y gia tộc thì hắn phải giữ bí mật mới đúng, nhưng tại sao lúc đầu hắn lại tiết lộ thân phận cho ta biết? ”

Lâm Lôi cảm thấy khó hiểu.

Hai người đi vào phòng, Tác Lạc Mông lúc này cũng triển khai thần chi lĩnh vực ngăn cách âm thanh bên ngoài.

“Lâm Lôi, mời ngồi. ” Tác Lạc Mông hữu lễ nói, sau đó cũng ngồi xuống.

Lâm Lôi mở miệng nói : “Tác Lạc Mông, lần này ngươi tìm ta là vì…? ” nói, Lâm Lôi nhìn về Tác Lạc Mông.

Vẻ mặt Tác Lạc Mông có vẻ khổ sở, thở dài một tiếng nói.

“Lâm Lôi, có lẽ ngươi cũng đã đoán được một chút. ” Tác Lạc Mông cảm thán nói.

Lâm Lôi cũng không phủ nhận, gật đầu nói : “Đúng vậy, ta nghe nói lúc trước thanh bào lão giả nói về Bác Y gia tộc gì đó phải không? Chẳng lẽ Bác Y gia tộc thật sự cùng ngươi …. ”

Tác Lạc Mông gật đầu : “Đúng vậy, ta đích thật là một thành viên của Bác Y gia tộc, người kế thừa của Bác Y gia tộc. ”

Lâm Lôi thất kinh.

Quả nhiên!

Hơn nữa Tác Lạc Mông này còn là người kế thừa của Bác Y gia tộc.

“Bác Y gia tộc này đích thật là một đại gia tộc. ” Tác Lạc Mông chậm rãi nói : “Tại Lương An phủ cũng bài danh mười đại gia tộc phía trước, bất quá một gia tộc bàng đại muốn vĩnh viễn không suy sụp là rất khó. Bác Y gia tộc ta dưới ám thủ từ nhiều phương cuối cùng cũng đã suy bại. ”

“Cha ta, là tộc trưởng Bác Y gia tộc!” Tác Lạc Mông thấp giọng nói.

Lâm Lôi có chút gật đầu

“Lại nói, ta chỉ là do cha ta khi du lịch trên địa ngục, có quan hệ cùng mẹ ta nên mới ngẫu nhiên có ta. Ta chỉ là một đứa con tư sanh. ” Tác Lạc Mông hừ nhẹ nói : “Tại Bác Y gia tộc, với thân phận như vậy, ta rất khó kế thừa gia tộc. ”

Trong lòng Lâm Lôi chợt động, thầm nghĩ : “Không ngờ những chuyện như vậy trên địa ngục cũng có, xem ra cuộc sống của Tác Lạc Mông này tại Bác Y gia tộc lúc đầu cũng không được tốt lắm. ”

Lâm Lôi mặc dù không nếm qua tư vị đó nhưng cũng đã nghe nói qua.

Địa vị con riêng vĩnh viễn không bằng con chính thức.

“Năm đó ta cùng Ny Ti từng đi qua Bích Phù đại lục một lần, bất quá lần đó …” sắc mặt Tác Lạc Mông chợt trở nên khó coi : “chúng ta bị đuổi khỏi cửa!”

Lâm Lôi hơi kinh hãi.

Đuổi khỏi cửa?

“Ta chỉ ở Bác Y gia tộc một ngày liền bị bức rời đi. ” Tác Lạc Mông cười khổ nói : “Ta trở về Tử kinh đại lục, sau đó ta mới biết, ta cùng muội muội bị đuổi khỏi cửa là vì kế hoạch của cha ta. Cha ta lúc đó đã sớm phát hiện gia tộc gặp nguy cơ lớn. ”

“Lúc ấy, sau khi ta trở lại Tử Kinh đại lục, người của cha đã dẫn ta đến chỗ sư phụ học tập. ” Tác Lạc Mông cảm khái nói.

Lâm Lôi ở một bên lắng nghe.

“Quả nhiên …” Tác Lạc Mông trầm thấp nói : “Bác Y gia tộc xong đời. Một ít sản nghiệp tại mười đại thành trì ở Lương An phủ đều bị thôn tính. Bất quá, tài phú tích lũy vô số năm của Bác Y gia tộc chúng ta lại âm thầm để hai lão người hầu trung thành mang đến Tử Kinh đại lục cho ta. ”

Lâm Lôi bất đắc dĩ nói : “Tác Lạc Mông, ngươi nói cho ta biết những việc này để làm gì? ”

Loại bí mật như vậy, nói cho chính mình mặc dù đại biểu cho sự tín nhiệm nhưng cũng là một áp lực.

Tác Lạc Mông nhìn Lâm Lôi, bình tĩnh nói : “Ta tin tưởng ngươi, đồng thời cũng không muốn Bối Bối cùng muội muội ta có cái gì ngăn cách, nói rõ vẫn là tốt hơn. ”

Lâm Lôi không khỏi nhìn qua Tác Lạc Mông, có chút gật đầu.

Chuyện này đích xác khiến cho Ny Ti cùng Bối Bối có chút ngượng ngịu. Nếu không nói rõ đích xác sẽ có một tia ngăn cách.

“Tác Lạc Mông này đáng giá kết giao. ”Lâm Lôi âm thầm gật đầu, đối với tài phú chính mình tự nhiên là muốn càng nhiều càng tốt, nhưng cũng không có khả năng vì tài phú mà tàn sát bằng hữu. Tác Lạc Mông lại tiếp tục nói.

“Ta sau khi được tài phú này, thật lâu sau đó, ta tự nhận thực lực đạt đến một độ cao nhất định mới mang theo hai lão người hầu cùng muội muội đến Bích Phù đại lục. Nhiều năm như vậy không ngờ vẫn có người chờ đợi. ” Tác Lạc Mông không khỏi than thở.

Lâm Lôi cười nhẹ nói : “Tác Lạc Mông, tài phù của một gia tộc như vậy rất dễ làm người khác đỏ mắt. Đợi hơn một ngàn năm cũng có là gì đâu chứ. ”

Đối với một ít cường giả sống trên ức năm mà nói, ngàn năm đích xác chẳng là gì.

“Cũng đúng. ”

Tác Lạc Mông tiếp tục nói : “Lâm Lôi, hôm nay ta nói với ngươi, một là hy vọng chúng ta không có gì phải nghi ngờ lẫn nhau, dù sao muội muội ta cùng cùng một chỗ với đệ đệ ngươi. ” Lâm Lôi đối với ngoại nhân giới thiệu Bối Bối là đệ đệ mình.

Thực tế hai người cũng là quan hệ huynh đệ.

“Thứ hai, Lâm Lôi, ta cũng hy vọng sau này ngươi hỗ trợ chiếu cố muội muội ta. " Tác Lạc Mông vẻ khổ sở nói : “Ta thậm chí đến được Bích Phù đại lục nhưng vẫn khó khăn trọng trọng, muội muội ta đi cùng các ngươi cũng tốt. Nhưng ta chỉ có một muội muội, ta không hy vọng nàng gặp nguy hiểm. ”

“Không thành vấn đề, điểm ấy ngươi yên tâm. ” Lâm Lôi không chút do dự : “Chỉ cần Lâm Lôi ta không chết, tuyệt đối sẽ bảo vệ tốt muội muội ngươi. ”

Trên địa ngục, Lâm Lôi quan tâm nhất không thể nghi ngờ là Bối Bối cùng thể tử Địch Lỵ Á của mình, chỉ vì Bối Bối, Lâm Lôi cũng đã đủ để phải bảo vệ Ny Ti.

“Ta yên tâm. ” Tác Lạc Mông gật đầu cười nói : “Lâm Lôi, như vậy ta không quấy rầy ngươi nữa, ngươi đi đi. ”

Lâm Lôi liền rời đi chỗ của Tác Lạc Mông.

Đợi đến khi Lâm Lôi rời đi, vẻ mặt vốn tràn đầy tươi cười của Tác Lạc Mông nháy mắt trở nên âm trầm, ánh mắt lãnh lệ : “Ta nói với hắn nhiều như vậy nhưng Lâm Lôi này đối với ta vẫn ẩn dấu bí mật của hắn. Hừ, hắn nghĩ ta không biết? Hạch tâm đệ tử của tứ đại thần thú gia tộc ...”

Tác Lạc Mông rất rõ ràng lịch sử của tứ đại thần thú gia tộc.

“Tứ đại thần thú gia tộc năm đó danh chấn tứ đại chí cao vị diện, mặc dù bây giờ suy bại nhưng trên địa ngục cũng vẫn chỉ có thể giơ một ngón tay lên khen ngợi. ” Tác Lạc Mông lẩm bẩm nói : “Sau khi hắn biến hình, long lân là màu vàng, hơi thở lại kinh người đến vậy, tuyệt đối là đệ tử hạch tâm nhất. ”

Lúc tại sa mạc cổ bảo, sau khi Lâm Lôi long hóa hấp thu một giọt nước mưa, khoảng khắc truy đuổi thượng vị thần thì Tác Lạc Mông xuất hiện nên đã nhìn thấy hình đáng biến thân của Lâm Lôi

Tác Lạc Mông làm người thừa kế của Bác Y gia tộc nên sẽ được cha nói về các vị cường giả lánh đời, do đó đối với nhiều bí mật trong địa ngục đều biết rõ. Tác Lạc Mông nói cho Lâm Lôi biết tên không ngoài việc muốn cùng hắn kết giao.

Bác Y gia tộc sao? Đừng nói bây giờ đã đồi bại, ngay cả lúc đầu còn hưng thịnh, tại Lương An phủ cũng là đại gia tộc, nhưng nếu so với tứ thần thú gia tộc thì vẫn còn kém xa.

Uy danh tứ thần thú gia tộc, tuyệt thế cường giả trên địa ngục nào không biết? Đây vẫn là nói lúc tứ thần thú gia tộc đã đồi bại.

Lúc tứ thần thú gia tộc cường thịnh nhất, lực ảnh hưởng còn là trải rộng khắp tứ đại chí cao vị diện.

Trong lòng Tác Lạc Mông, Lâm Lôi tuyệt đối có bí mật đang che dấu, hắn như thế nào biết Lâm Lôi đối với tứ thần thú gia tộc cũng chỉ có nhận biết mơ hồ.

Kim chúc sinh mệnh tiếp tục đi tới, đảo mắt đã qua đi ba tháng.

“Thật bất đắc dĩ. ”

Lâm Lôi thầm than : “Đối với việc thi triển một kiếm của tốc độ áo nghĩa ta đã có cơ sở, nhưng nếu không kiểm nghiệm qua thực tế thì chưa thể nắm chắc, nhưng trong kim chúc sinh mệnh này lại không thể tùy ý thì nghiệm. ” việc Lâm Lôi bây giờ rất muốn làm là tìm một địa phương trống trải để cẩn thận thí nghiệm một phen.

Xác định một chiêu của tốc độ áo nghĩa.

“Các vị, xin mời đến đại sảnh. ” đột nhiên một âm thanh vang lên.

“Đến đại sảnh? ” Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc : “Nghe âm thanh này, tựa hồ là của bạch giác lão giả. ”

Mà Địch Lỵ Á đang luyện hóa thần cách lúc này cũng đã tỉnh lại : “Lâm Lôi, bạch giác lão giả muốn chúng ta đến đại sảnh làm gì? ” Lâm Lôi nắm tay Địch Lỵ Á, cười nói : “Sao ta biết được, đi, chúng ta đi xem xem. ” nói, hai người liền ra khỏi phòng.

Trong đại sảnh của kim chúc sinh mệnh, đám ác ma đã tề tựu, mọi người đều nhìn về bạch giác lão giả.

Bạch giác lão giả cao giọng nói : “Các vị, chúng ta sắp đến Nghi lan thành, chúng ta sẽ dừng lại bên ngoài Nghi lan thành, mọi người tạm thời ở tại kim chúc sinh mệnh nghỉ ngơi. Qua hai lần nguy cơ, rất nhiều ác ma đều đã chết, hai vị trù sư đều đã chết, nên lần này ta sẽ vào thành mời trù sư cùng đám ác ma một lần nữa. ”

“Mời thêm ác ma? ” đám ác ma trong đại sảnh cũng không phản đối.

Lữ trình lần này tương đối nguy hiểm, nhưng hộ tống nhiệm vụ sao có thể không nguy hiểm? Nếu không nguy hiểm thì cần gì phải cần đám ác ma bảo vệ?

Đám ác ma càng vui khi có nhiều ác ma khác tham gia.

“Mấy ngày nay buồn chán muốn chết, vào thành thoải mái một chút cũng tốt. ” nhất thời có ác ma mở miệng cười nói.

“Lão đại, vào Nghi lan thành, chúng ta cũng đến nhà ăn để ăn một chút. ” Bối Bối phết miệng nói : “Hừ, từ khi hai trù sư chết đi, lâu rồi không được ăn ngon. ”

Mọi người nhất thời đều nghị luận lên.

Bạch giác lão giả lại cất cao giọng nói : “Đồng thời ta cũng hi vọng các vị ở tại kim chúc sinh mệnh, không đi vào Nghi lan thành. ” lời vừa nói ra, nhất thời có người bất mãn.

“Tại sao không thể? ”một ác ma mở miệng hỏi.

Bạch giác lão giả mở miệng nói : “Ta cũng hi vọng các vị hiểu cho, qua trận đánh ở sa mạc cổ bảo, các vị cũng đã biết chuyện về Bác Y gia tộc, ta không hi vọng chuyện này truyền ra ngoài, nên .... Các vị dù không ở trong kim chúc sinh mệnh thì tối thiểu cũng phải ở ngoài thành. ”

Trong đám ác ma ở đây, đích xác có người muốn vào thanh tiết lộ tin tức.

Bí mật của Bác Y gia tộc sao?

Lâm Lôi âm thầm gật đầu, đích xác, nếu có người đem tin tức này tiết lộ ra ngoài, sợ rằng trên đường sẽ càng nguy hiểm.

“Đạo lý này chúng ta hiểu được. ” lão đại trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cười nói : “Ngươi yên tâm, chúng ta nếu đã tiếp nhiệm vụ này, tự nhiên sẽ không tiết lộ tin tức, nếu là vì lo lắng cho bản thân chúng ta thì cũng sẽ không tiết lộ. Mọi người chúng ta sẽ chờ ngoài thành. Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh, ngươi nói thế nào? ”

Lý Nhĩ Mông Tư đạm mạc gật đầu nói : “Bất luận kẻ nào cũng không thể vào thành, cũng không thể tùy ý cùng ngoại nhân nói chuyện cho đến khi nhiệm vụ này kết thúc. ”

Bạch giác lão giả mừng rỡ nói : “Cám ơn bốn vị. ”

Có Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ cùng Lý Nhĩ Mông Tư mở miệng, đám ác ma khác cũng không nói thêm gì nữa.

Chốc lát, mọi người xuyên qua cửa sổ đã thấy thành trì bên ngoài, kim chúc sinh mệnh cũng đứng cách ngoài của thành mười dặm, trên một thảm cỏ trống trải. Mà bạch giác lão giả đang một mình đi vào thành, những người còn lại đều ra khỏi kim chúc sinh mệnh.

Nghỉ ngơi bên cạnh kim chúc sinh mệnh.

“Hy vọng mọi người tự giác một chút. ” lão đại trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư lạnh lùng nói : “Nếu có người cùng ngoại nhân nói chuyện thì đừng trách ba huynh đệ chúng ta vô tình. ”

“Hừ, thật nhàm chán. ” Bối Bối hừ nhẹ nói : “Đến ngoài thành nhưng lại không thể đi vào. ”

Trên mặt Lâm Lôi lại tươi cười : “Vừa hay, ta có thể nhân cơ hội này kiểm nghiệm một chút kiếm pháp ta nghĩ. ” Lâm Lôi đi đến bãi đất trống bên cạnh, liền lấy ra tử huyết nhiễm kiếm, bắt đầu thí nghiệm kiếm pháp, Lâm Lôi đã đem bộ dáng Tử huyết nhuyễn kiếm biến đổi một chút.

Thật ra nhuyễn kiếm màu tím có rất nhiều, hơn nữa người gặp qua Tử huyết ác ma cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà sau khi Lâm Lôi luyện hóa, khí tức của Tử huyết nhuyễn kiếm cũng đã biến đổi, ai có thể nhận biết ra Tử huyết nhuyễn kiếm?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 14: Núi Lửa Nóng Cháy

Đám người Lâm Lôi đang ở ngoài Nghi Lan thành, mà ở phương đông cách đó ức lý có một quần núi lửa.

Quần núi lửa chiếm gần ngàn dặm, trong khu vực ngàn dặm này, tất cả đều hiện ra màu đỏ sậm.

“Xuy xuy-“ vụ khí màu trắng trong núi bay lên, mùi lưu huỳnh nồng nặc từ xa đã có thể ngửi được, còn có rất nhiều thi thể của người cùng dã thú, xương trắng khắp nơi trên núi, nơi này không có một ngọn cỏ, là hiểm địa nổi danh trên địa ngục ---

Quần núi lửa Tỷ Tư!

Hơn mười nhân ảnh đang phi hành phía trên quần núi lửa Tỷ Tư, xem bộ dáng có vẻ chật vật.

“Địa ngục này thật hỗn loạn, muốn có cuộc sống an ổn một chút cũng không được. ” một người cầm đầu phẫn hận mắng.

“Đại ca, chúng ta hãy nhanh chóng tìm một chỗ đặt chân trước đã. ” một gã tráng hán phía sau hắn thấp giọng nói : “Tận lực tìm một địa phương bình thường, tối thiểu phải đề cao thực lực mới tính chuyện khác, trong địa ngục này nguy hiểm quá nhiều. ”

“Ừ. ” một người cầm đầu gật đầu.

Nhưng lúc này thì …

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"……

Quần núi lửa Tỷ Tư đột nhiên có mấy ngàn khối nham thạch mang theo ngọn lửa thêu đốt với tốc độ đáng sợ phóng lên cao, nhất thời hơn mười người hoảng sợ né tránh nhưng mấy ngàn khối nham thạch tự nhiên lại có thể chuyển hướng.

"Phốc xích!"

"Phốc xích!"……

Nháy mắt, hơn mười cái đầu của thần cấp cường giả đều nát bấy, thần cách tung bay, hồn phách tán, cả đám đều rơi xuống.

Thi thể rơi vào tầng tầng núi lửa.

“Xuy xuy—“ quần núi lửa phảng phất như có sinh mệnh, trực tiếp đem không gian giới chỉ, thần cách cùng thần khí nuốt vào.

Quần núi lửa Tỷ Tư lại yên tĩnh như trước, ngoại trừ bên ngoài có thêm một chút thi thể, căn bản không có biến hóa gì khác.

Quần núi lửa Tỷ Tư là hiểm địa nhưng rất nhiều người không đọc qua bộ sách hoặc không có kinh nghiệm thì sao có thể biết? Như Lâm Lôi bọn họ cũng là nhờ mua bộ sách về đía lý mới có thể biết một chút hiểm địa.

Hơn nữa …

Trong địa ngục còn có rất nhiều hiểm địa đều là vừa đản sanh, nên trong bộ sách đều chưa thể ghi lại.

Nguy cơ khắp nơi, đó là địa ngục!

Một kim chúc sinh mệnh cực nhanh bay về quần núi lửa, cách quần núi lửa chừng mười dặm liền đáp xuống, từ kim chúc sinh mệnh đi ra ba người, chính là Y Ni Qua cùng hai gã thủ hạ.

“Thiếu gia, chúng ta dừng lại ở đây sao? Sao không bay qua quần núi lửa này? ” một gã thượng vị thần trong đó nói.

Y Ni Qua lạnh lùng liếc mắt một cái : “Hừ, đi qua quần núi lửa? Quần núi lửa Tỷ Tư là một đại hiểm địa trong địa ngục, ngươi nghĩ đơn giản vậy sao? Đi theo ta. ” nói rồi Y Ni Qua liền hướng quần núi lửa bay đến.

“Quần núi lửa này rốt cuộc nguy hiểm thế nào? ” hai thượng vị thần phía sau thầm nghĩ, bọn họ là thượng vị thần, có thể để bọn họ gọi là hiểm địa đích thật rất ít.

“Không muốn chết thì đừng chạy loạn. ” Y Ni Qua hừ nhẹ nói : “Ở chỗ này ta không thể bảo vệ các ngươi. ”

Y Ni Qua mặc dù chỉ hành tẩu trên mặt đất nhưng quãng đường hơn mười dặm chỉ chốc lát cũng đã đi qua, u ni qua mang theo ha gã dưới tay liền đến bên ngoài quần núi lửa. Nhìn quần núi lửa đầy khói trắng bốc lên, không một ngọn cỏ, lại tràn đầy mùi lưu huỳnh, Y Ni Qua không khỏi nuốt nước bọt.

“A Tư Khuê Ân đại nhân, ta là nhị thiếu gia Y Ni Qua của Bối Nhĩ

Đức gia tộc ở Lương An phủ, mong A Tư Khuê Ân đại nhân tiếp kiến!” Y Ni Qua cung kính khom người nói.

Nói xong, Y Ni Qua như trước lẳng lặng chờ đối phương hồi âm.

“Bên trong quần núi lửa này có người sao? ” hai gã thượng vị thần phía sau Y Ni Qua đều cảm thấy kinh ngạc.

Bọn họ cũng đã nghe qua sự nguy hiểm của quần núi lửa Tỷ Tư nhưng cho đến giờ cũng không nghe nói bên trong còn có người.

“Bối Nhĩ Đức gia tộc? ” một đạo âm thanh hùng hậu từ trong quần núi lửa truyền đến, ngay cả núi lửa cũng có chút chấn chiến :

“Tiến vào đi. ”

Nói, mặt ngoài của núi lửa bỗng mở ra một cái thông đạo.

Y Ni Qua hít sâu một hơi liền hướng thông đạo đi đến. Hai gã thượng vị thần phía sau vẫn còn cảm thấy giật mình.

" Nhanh lên một chút. " Y Ni Qua quát khẽ.

“Vâng, thiếu gia. ” hai người lập tức đi theo Y Ni Qua đi vào thông đạo. Dựa theo qui củ trên địa ngục, trở thành bảy tinh ác ma liền có tư cách khêu chiến Tu la. Chỉ cần đánh bại một vị Tu la là có thể kế thừa vị trí Tu la đó. Mà Tu la có thể chết trận hoặc thoái vị … lần lượt khiêu chiến, tranh đấu làm cho địa ngục có rất nhiều cường giả lánh đời.

Những cường giả lánh đời này hoặc từng là Tu la, hoặc là bảy tinh ác ma, hoặc là những cường giả có thực lực mạnh nhưng không có tâm tranh Tu la vị.

Nhưng không thể nghi ngờ, thực lực bọn họ đều cực kì đáng sợ.

Người bình thường trong địa ngục cản bản không biết đến sự tồn tại của họ, nhưng một ít gia tộc cổ lão lại biết có một số cường giả lánh đời không thể chọc đến.

Hai kẻ dưới tay này cũng hiểu được : “Phỏng chừng trong quần núi lửa này cũng có một vị tuyệt thế cường giả ẩn tàng. ”

Trong thông đạo hôn ám, ba người không ngừng đi vào sâu bên trong.

Đột nhiên …

“Xuy xuy…” tường đá bên cạnh thông đạo hóa thành vô số đá vụn, đột nhiên bắn ra.

"A!"

"A!"

Hai gã thượng vị thần trực tiếp bị vô số đá vụn bắn thành tổ ong, ngay cả thần cách cũng bị bắn trúng mấy lần, hồn phi phách tán tại chỗ.

Nhưng sắc mặt Y Ni Qua vẫn không chút thay đổi, thầm nghĩ : “Không ngờ bao nhiêu năm qua đầu sủng vật của A Tư Khuê Ân đại nhân này vẫn còn như cha nói. Hừ, hai tên này làm thức ăn cho sủng vật của A Tư Khuê Ân đại nhân vậy. ”

Chốc lát …

Y Ni Qua liền đi đến cuối thông đạo, dọc theo đường chảy của nham tương, Y Ni Qua liền dễ dàng đi đến hạch tâm của quần núi lửa. Hạch tâm này là một huyệt động rất rộng, mà ở giữa lại có một hồ nham thạch nóng cháy màu vàng.

“Không ngờ dưới đất còn có thứ quỉ bí như vậy. ” sắc mặt Y Ni Qua biến đổi.

“Cốt cốt. ” nham tương màu vàng không ngừng quay cuồng.

Cơ trên mặt Y Ni Qua cơ quắp hai lần, sau đó lập tức dọc theo đường đi rời khỏi nơi này. Đi đến một đại điện hào hoa rộng rãi, ở nơi sâu nhất trong đại điện đang bao phủ một bóng người mặt đồ đen đang ngồi, trong ngực còn ôm một con mèo với bộ lông màu vàng.

Y Ni Qua lúc này khom người nói : “Y Ni Qua & Bối Nhĩ Đức bái kiến A Tư Khuê Ân đại nhân, cũng thay cha ta hướng A Tư Khuê Ân đại nhân vấn an. ”

“Ừ. ” bóng người lạnh nhạt nói : “Y Ni Qua, ta đã nghe cha ngươi nói qua ngươi, lần này đến đây có việc gì ? "

Trên mặt Y Ni Qua lộ ra vẻ tươi cười nói : “A Tư Khuê Ân đại nhân, thật ra ta gần đây tốn rất nhiều thời gian, dẫn hơn trăm thượng vị thần chuẩn bị làm một đại sự. Bất quá cuối cùng hao phí rất nhiều tiền tài, đã chết rất nhiều thủ hạ nhưng lại thất bại. ”

“Có gì thì trực tiếp nói đi. ” bóng người bất mãn hừ lạnh.

Y Ni Qua liền nói : “Vâng, ta trực tiếp nói. Một thời gian trước, Bác Y gia tộc bị tiêu diệt, bất quá hai lão người hầu của họ lại đem tài phú vô số năm chạy đi. Ta một mực giám sát họ, thậm chí từ Bích Phù đại lục truy đến đây, rốt cuộc ta đã phát hiện bọn họ. ”

“Bác Y gia tộc? ”

Hắc bào nhân rốt cuộc cũng kinh động : “Ngươi nói là Bác Y gia tộc nổi danh cùng Bối Nhĩ Đức gia tộc các ngươi sao? ”

" Đúng vậy. " Y Ni Qua gật đầu.

Hắc bào nhân phát ra vài tiếng cười âm lãnh : “Ha ha, Y Ni Qua, tài phú của Bác Y gia tộc la một con số kinh người, chuyện tốt như thế ngươi lại đến tìm ta? Sao ngươi không trở về Bối Nhĩ Đức gia tộc các ngươi? Ta không thể không nghi ngờ dụng tâm của ngươi. ”

Y Ni Qua liền nói : “A Tư Khuê Ân đại nhân, không tìm người trong gia tộc ta là có hai nguyên nhân lớn. ”

“Một, ta bây giờ muốn tìm cao thủ trong gia tộc thì tối thiểu phải chạy về lương an phủ ở Bích Phù đại lục, khoảng cách như vậy quá xa xôi, khó tránh sẽ xuất hiện chuyện gì làm mất tung tích đối phương. ” Y Ni Qua lại nói : “Về nguyên nhân thứ hai, nói ra cũng không sợ A Tư Khuê Ân đại nhân cười. ”

Y Ni Qua tự giễu cười : “A Tư Khuê Ân đại nhân, ngươi cũng biết, ca ta là trưởng tư của gia tộc, hắn sẽ kế thừa vị trí gia chủ của gia tộc. Về phần ta, tương lai sợ rằng sẽ bị an bài đến một địa phương xa xôi nào đó, quyền lực phỏng chừng còn xa xa không bằng bây giờ. ”

Hắc bào nhân âm hiểm cười hai tiếng : “Tiểu tử ngươi cũng coi như thông minh. Được rồi, đem chuyện Bác Y gia tộc nói một chút, nếu ta có thể được số tài phú này tự nhiên sẽ không bạc đãi ngươi. ”

Mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng tài phú của một gia tộc lớn vẫn làm hắn đỏ mắt như thường.

" Ách, này . . . " Y Ni Qua trầm ngâm.

Hắc bào nhân xùy cười nói : “Tiểu tử ngươi nghĩ gì, ngươi nghĩ ta còn không rõ sao? Cũng tốt, ngươi ta hãy định khế ước chí cao thần, tài phú của Bác Y gia tộc này, nếu ta xong liền đưa ngươi một thành, thế nào? ”

Lực lượng khế ước rất đáng sợ.

Như khế ước của người cùng ma thú, khế ước ngang hàng … . Như kim chúc sinh mệnh, sở dĩ bị người khống chế cũng là do khế ước.

Tới chí cao thần khế ước, đó chính là một loại khế ước cực kì nghiêm trọng.

“Vâng. ” Y Ni Qua nhất thời mừng rỡ, một thành tài phú a!

Nếu hắn đem tin tức này nói cho gia tộc, mặc dù nói gia tộc sẽ trọng thưởng hắn nhưng có thể thưởng bao nhiêu? Đây chính là tài phú của Bác Y gia tộc, gia tộc mình nếu thưởng một phần vạn cũng đã rất tốt rồi, như thế nào có thể có một thành?

Y Ni Qua liền cùng hắc bào nhân lập chí cao thần khế ước.

“Xuy xuy…”

Hai đạo ánh sáng màu đen bay vào mi tâm Y Ni Qua cùng hắc bào nhân, mạnh mẽ tiến vào thần cách linh hồn.

Như thế, Y Ni Qua mới hoàn toàn yên tâm, lúc này cười nói : “A Tư Khuê Ân đại nhân, đối phương lúc này bề ngoài an bày hai lão người hầu thuê một đám ác ma xuất phát, mà một lão người hầu trong đó đã chết, chỉ còn lại một. ”

“Tài phú trên người lão người hầu đó sao? ” hắc bào nhân nói.

Y Ni Qua lại nói : “Không nhất định, A Tư Khuê Ân đại nhân, trong đám ác ma được thuê ta thấy có một người, người nọ rất có thể là người của Bác Y gia tộc. Ta hoài nghi … tài phú có thể nằm trên người hắn. ”

" Hỗn trong đám ác ma ? " hắc bào nhân có chút gật đầu.

“A Tư Khuê Ân đại nhân xin yên tâm, đến lúc đó ta đi theo đại nhân sẽ chỉ ra người nọ. ” Y Ni Qua liền nói.

Hắc bào nhân lạnh nhạt nói : “Cứ như vậy, hết thảy do Y Ni Qua ngươi an bày, sau đó thông tri cho ta là được. ” Y Ni Qua liền cung kính rời đi.

Đợi đến khi Y Ni Qua rời đi, hắc bào nhân mới đứng lên, khuôn mặt tái nhợt lộ ra. Khóe miệng A Tư Khuê Ân mỉm cười : “Đã lập chí cao thần khế ước, tiểu tử này cũng không dám gạt ta, cũng đáng để đi xem. ”

A Tư Khuê Ân cũng lo lắng Y Ni Qua thầm giở trò nhưng lúc này cũng không cần quan tâm nữa.

“Phổ Tư La, chúng ta chuẩn bị đi ra ngoài đi. ” A Tư Khuê Ân sờ sờ con mèo trong lòng ngực.

“Meo…” con mèo nhỏ kêu lên một tiếng.

Đám ác ma đang ở ngoài thành chờ đợi.

“Tiểu tử đó tu luyện thật khắc khổ, luôn tu luyện. ”

“Phỏng chừng do liên tiếp gặp phải nguy hiểm nên sợ chết thôi. ”

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư thấp giọng cười nói, đồng thời liếc nhìn Lâm Lôi ở xa xa đang lần lượt thí nghiệm kiếm pháp. Lâm Lôi đã thí nghiệm kiếm pháp suốt mười tám ngày, Lâm Lôi lần lượt thí nghiệm, đồng thời không ngừng tu bổ sự khác biệt giữa suy nghĩ và thực tế. Thực nghiệm cùng suy nghĩ luôn có chút lệch nhau.

Lâm Lôi lại một lần nữa huy vũ Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay, Tử huyết nhuyễn kiếm bổ ra, bóng kiếm mơ hồ, phảng phất nhanh đến cực điểm nhưng cũng phảng phất lại chậm đến tận cùng, loại ảo giác thời gian này cực kì quỉ dị, một kiếm xẹt qua không gian đều sinh ra ba động sắc bén.

“Xuy xuy ...” đại địa vỡ ra.

Đây như là do không gian ba động mà sinh ra.

“Được rồi. ” hai mắt Lâm Lôi sáng ngời, với thí nghiệm này, Lâm Lôi cũng chỉ sử dụng một thành thực lực, nhưng uy lực cũng là kinh người.

Trên mặt Lâm Lôi lộ ra vẻ tươi cười : “Đã không sai biệt lắm, một chiêu mê ảnh này rốt cuộc cũng đã hoàn thiện đại thành!Nếu toàn lực thi triển, đặc biệt lại phối hợp với lực lượng, tốc độ mạnh mẽ của trạng thái long hóa, uy lực so với lúc này cũng có thể tăng đến mấy chục lần!”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 15: Tin Tức Của Áo Lợi Duy Á

Mất thời gian mười tám ngày, Lâm Lôi rốt cuộc cũng đã đem kiếm chiêu của mình thôi diễn thành công. Một chiêu mê ảnh lúc này đã thành vật chất công kích cực mạnh của Lâm Lôi. Sau khi sáng tạo ra một chiêu này, Lâm Lôi cũng càng an tâm cho Địch Lỵ Á cùng Bối Bối.

Đến khi kim chúc sinh mệnh đợi bên ngoài Nghi Lan thành một tháng, bạch giác lão giả đi thuê thêm ác ma cuối cùng đã đến, rất nhanh liền có thêm trăm ác ma theo bạch giác lão giả đi tới.

“Nơi này quả thật cũng có ác ma. ” một ít ác ma mới được thuê khi thấy đám người Lâm Lôi không khỏi cười nói.

“Bất quá, người thật ít, tất cả cũng không đến hai mươi. ”

“Phỏng chừng nhiệm vụ này quả thật nguy hiểm như lời đồn. ”

“Rất nguy hiểm sao? Chết trong nhiệm vụ chỉ có thể trách bọn họ vô dụng. ”

Nghe những lời nghi luận này, Lý Nhĩ Mông Tư, ba huynh đệ ái đức tư hoa cùng đám ác ma chờ ở đây đều thầm cười lạnh …

“Người ít? Các ngươi sao có thể biết khi xuất phát chúng ta cũng có hơn trăm người!”

“Vô dụng? Xem các ngươi có thể còn sống được mấy người!”

Lâm Lôi cùng mấy người khác tựa hồ thấy được cái chết của đám người này.

Bạch giác lão giả cười nói : “Các vị đã đợi lâu, bây giờ cũng vào thôi, chúng ta xuất phát. ”

Nhất thời một đám người đều đi vào kim chúc sinh mệnh. Mấy người Lâm Lôi cũng đã đi vào. ”Thuê nhiều ác ma như vậy sao? ” Bối Bối nói thầm “Một trăm mười ác ma, có một trăm tên là trung vị thần, mười tên khác là thượng vị thần, mời nhiều như vậy làm gì, làm pháo hôi sao? ”

Lâm Lôi nghe Bối Bối nói vậy thầm nghĩ : “Pháo hôi? Chỉ là ác ma càng nhiều thì càng dễ che dấu thân phận Tác Lạc Mông. ”

Lâm Lôi đột nhiên nhớ đến lúc đầu Tác Lạc Mông nói với mình.

Lần đó Tác Lạc Mông có vẻ thần bí nói nhiệm vụ hộ tống này rất nguy hiểm, địa phương lúc đầu của nhiệm vụ này cũng không phải Đế Dực thành, lại nói nhiệm vụ này nguy hiểm như thế nào để Lâm Lôi nếu gawoj phải nguy hiểm thì nên bảo vệ tính mạng trước, lúc đầu Lâm Lôi còn cảm kích Tác Lạc Mông.

Sau này, Lâm Lôi mới biết …

Chủ của nhiệm vụ này trên thực tế là Tác Lạc Mông.

“Sợ rằng tin đồn kia là do hắn cố ý đồn ra!” Lâm Lôi thầm nghĩ : “Đến khi gặp nguy hiểm để cho ác ma chạy tứ tán, hắn cũng sẽ nhân cơ hội đó để chạy trốn, lúc đó có nhiều người, hắn lại hỗn trong đó, người khác chỉ lo đối phó bạch giác lão giả, ai có thời gian quan tâm hắn? ”

Lâm Lôi không thể không thừa nhận Tác Lạc Mông này suy nghĩ rất chu đáo.

Mời nhiều ác ma một chút cũng chỉ mới nghe sau này.

“Đối với loại người như thế vẫn phải nên cẩn thận một chút, nếu không sợ rằng bị hắn lợi dụng lúc nào cũng không biết. ” Lâm Lôi không khỏi nổi lên lòng cảnh giác với Lâm Lôi. Chờ khoảng một tháng, lại một lần nữa khởi trình, thế tích kim chúc sinh mệnh hiện nay cũng bằng lúc đầu rời Đế Dực thành, trong kim chúc sinh mệnh cũng có vẻ náo nhiệt.

Kim chúc sinh mệnh, trong phòng Lâm Lôi, Địch Lỵ Á.

Địch Lỵ Á nhíu mày suy nghĩ gì đó, sau đó ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi nói : “Lâm Lôi, ta có chuyện muốn nói. ”

“A, chuyện gì? ”Lâm Lôi quay đầu nhìn về Địch Lỵ Á, nhìn vẻ mặt Địch Lỵ Á tựa hồ có chuyện gì đó rất trọng yếu.

Địch Lỵ Á nhíu mày nói : “Lâm Lôi, chúng ta lúc đầu vốn định tiếp một nhiệm vụ để thuận tiện chạy đi. Bất quá, với nhiệm vụ này ta luôn cảm thấy quá nguy hiểm. Huynh không biết chúng ta hộ tống lần này là gì sao? Chính là tài phú được tích lũy vô số năm của một gia tộc cổ lão!Chúng ta đã liên tục bị tập kích hai lần. Ta lo lắng còn có lần thứ ba, sợ rằng lần này so với hai lần trước càng nguy hiểm hơn nhiều, chúng ta trên địa ngục gặp một ít khiêu chiến nhưng cũng không cần phải nguy hiểm như thế, tùy thời đều có thể chết. ”

Lâm Lôi gật đầu.

Trong hành trình lúc này, lần đầu chỉ là cường đạo kiếp phỉ, như vậy chỉ là để thử, mà lần thứ hai ở sa mạc cổ bảo đích xác nguy cơ trọng trọng. Giả thiết nếu có lần thứ ba vậy sẽ nguy hiểm thế nào?

Lâm Lôi đưa tay ôm Địch Lỵ Á vào lòng, nhẹ giọng nói : “Địch Lỵ Á, ta biết. Bất quá, chúng ta đã tiếp nhiệm vụ này, chẳng lẽ bây giờ chúng ta lại lùi bước? Nàng xem những ác ma còn sống khác co ai lui bước không? ”

Nếu khi chiến loạn nhân cơ hội rời đi, đến lúc đó còn có thể lấy cớ, nói chính mình hoảng loạn mà chạy đi.

Nhưng nếu chủ động lui bước…

Điều này một khi bị ghi lại trong nhiệm vụ kí lục, bị truyền ra ngoài thì thể diện sẽ thế nào? Trong địa ngục, lấy dũng cảm làm vinh, khiếp nhược là sỉ nhục!Càng huống chi địa ngục vốn đã rất nguy hiểm, mọi người đối với nguy hiểm đã có tâm lý thừa nhận.

“Ta không phải có ý tứ này. ” Địch Lỵ Á liền nói : “Ta cũng rõ ràng, bây giờ không thể lùi bước, nếu không khi truyền đến U Lam phủ, bị các tiền bối của chàng nghe được …chúng ta cũng không còn mặt mũi. Ta chỉ nói chờ chúng ta đến Lam Phong thành ở Hồng Dương phủ, khi tiếp tục nhận một nhiệm vụ khác cần phải chọn thật tốt, chọn cái đơn giản một chút. ”

“Ta biết. ”

Lâm Lôi gật đầu nói : “Yên tâm, hành trình chúng ta cũng đã qua một nửa, cố nhẫn nhịn một chút nữa. ”

“Địch Lỵ Á, nàng không thích quá nguy hiểm a. ” Lâm Lôi thầm nói. Trên thực tế, dãy dụa bên bờ sinh tử, liều mạng trên đường đao mũi kiếm, …với loại nguy hiểm như vậy Lâm Lôi lại thấy nhiệt huyết sôi trào. Đối với những việc này hắn một chút cũng không sợ.

Ngược lại càng làm cho Lâm Lôi cảm giác nhớ lại loại cảm giác nguy cơ trong ma thú sơn mạch khi còn thiếu niên.

Đó là một loại cảm giác làm người ta hưng phấn.

“Két!” ra khỏi phòng, Lâm Lôi liền hướng đại sảnh đi đến.

Vì ác ma nhiều nên trong đại sảnh của kim chúc sinh mệnh cũng náo nhiệt hơn. Lúc này có bảy tám người đang uống rượi cười nói, trong đó có hai người Lâm Lôi nhận biết. Từ khi xuất phát khỏi Nghi Lan thành cũng đã mấy tháng, Lâm Lôi tự nhiên cũng nhận biết một bộ phận ác ma.

“A, Lâm Lôi!” nhất thời từ xa xa có ác ma hướng Lâm Lôi chào hỏi.

Lâm Lôi cũng cười, tùy ý ngồi ở một bàn, sau khi chọn thức ăn cùng rượi liền một mình ngồi uống.

Lúc này, một vị tráng hán cao chừng hai thước, tóc ngắn màu vàng có chút kinh ngạc đi đến, tò mò nhìn Lâm Lôi nói : “Ngươi chính là Lâm Lôi? ”

Lâm Lôi nghi hoặc ngẩng đầu nhìn hắn một cái : “Đúng, ta là Lâm Lôi. ”

“Ngươi là Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc sao? ”nam tử đó hỏi.

Lâm Lôi chấn động, lại có người nói ra toàn danh của hắn : “Ngươi là …? ” nam tử nhìn thấy vẻ mặt Lâm Lôi liền tươi cười ngồi bên cạnh Lâm Lôi : “Lâm Lôi, ngươi đừng khẩn trương, ta chỉ là trước đây có nghe về chuyện của ngươi mà thôi. ”

" Nghe chuyện của ta ? " Lâm Lôi khó hiểu.

Chính mình trên địa ngục không có gì, như thế nào có người xa lạ nhận biết chính mình?

“Ta trước tiên tư giới thiệu một chút. Ta gọi là Ba Triệt Lặc. Về phần vì sao ta biết tên ngươi là do … Áo Lợi Duy Á. Ngươi biết hắn chứ? ” tráng hán cười nói.

Lâm Lôi kinh ngạc nói : “Ba Triệt Lặc, ngươi biết Áo Lợi Duy Á? ”

Trên địa ngục lâu như vậy, đột nhiên nghe tên Áo Lợi Duy Á, Lâm Lôi nổi lên một cổ cảm giác đăcj thù. Dù sao đó cũng là người đến từ Ngọc Lan đại lục.

“Ta đương nhiên biết hắn. ” Ba Triệt Lặc nâng chén trà cười nói : “Ta cùng Áo Lợi Duy Á cũng có chút duyên phận, chúng ta là cùng một nhóm đi đến địa ngục, sau đó bị Tử kinh quân tùy ý bỏ xuống, chúng ta liền tạm thời ở trong mộ bộ lạc. ”

Lâm Lôi âm thầm gật đầu, cái đó cùng mình cũng không sai biệt lắm.

“Lúc ấy ta đã là trung vị thần, Áo Lợi Duy Á bất quá cũng chỉ là hạ vị thần, bất quá hắn tu luyện rất nhanh, đại khái khoảng năm mươi năm, quang minh pháp tắc của hắn đã đạt đến trung vị thần cảnh giới. ” Ba Triệt Lặc cảm khái nói : “Sau đó chúng ta cùng đi Nghi Lan thành, đồng thời tham gia ác ma khảo hạch cùng nhau, đồng thời cũng cùng nhau trở thành một tinh ác ma. ”

Trên mặt Lâm Lôi lộ ra vẻ tươi cười.

Xem ra quan hệ của Ba Triệt Lặc này cùng Áo Lợi Duy Á đích xác không bình thường.

“Vậy Áo Lợi Duy Á đâu? ” Lâm Lôi hỏi.

Ba Triệt Lặc bất đắc dĩ lắc đầu nói : “Chúng ta sau khi làm một tinh ác ma liền đi tiếp một cái hai tinh nhiệm vụ. Bất quá trên đường gặp nguy hiểm, do ứng phó không được nên chúng ta chạy tứ tán, ta theo một ít bằng hữu cùng nhay chạy về Nghi Lan thành. Về phần Áo Lợi Duy Á ta rốt cuộc cũng không thấy hắn. ”

Lâm Lôi nhướng mày.

“Có lẽ Áo Lợi Duy Á còn sống, ai biết được!” Ba Triệt Lặc ngửa đầu nâng chen rượi uống cạn, sau đó buông chén rượi xuống cảm thán một tiếng : “Ác ma tiếp nhiệm vụ vốn là tràn ngập nguy cơ, chết cũng không có biện pháp. ”

Lâm Lôi có chút gật đầu.

Trên địa ngục, mọi người đều có chuẩn bị cho cái chết.

“Ta cùng Áo Lợi Duy Á lúc ở bộ lạc, hắn có nói qua với ta ngươi để lại cho hắn ấn tượng rất sâu. ” Ba Triệt Lặc than thở : “Lúc đầu ta xưng tán hắn đạt đến trung vị thần nhanh, nhưng hắn lại nói phỏng chừng ngươi cũng đã đạt đến, hiện nau nhìn lại cũng quả nhiên!”

Lâm Lôi hí hư không thôi.

Lúc tại Ngọc Lan đại lục, chính mình cùng Áo Lợi Duy Á từng được mọi người đặt một chỗ đánh giá, xưng là tuyệt thế thiên tài ngàn năm qua của Ngọc Lan đại lục, nhưng chính mình cùng Áo Lợi Duy Á đặt trên địa ngục lại không là gì.

“Hy vọng Áo Lợi Duy Á hắn còn sống. ” Lâm Lôi vì vị bằng hữu đồng hương này mà âm thầm chúc phúc.

“Ta có thể liên tục gặp phải hai thiên tài đến từ cùng một vật chất vị diện cũng là duyên phận, cạn chén. ” Ba Triệt Lặc cười nói.

Ấn tượng của Lâm Lôi đối với người này cũng rất tốt.

Lâm Lôi liền cùng Ba Triệt Lặc vừa uống rượi vừa đàm luận. Lâm Lôi nói về trận đánh ở Nguyệt hồ, Ba Triệt Lặc cũng nói về khảo hạch nhiệm vụ của mình. Song, Lâm Lôi cùng Ba Triệt Lặc cũng không chú ý lúc này kim chúc sinh mệnh đã phi vào khu vực một quần núi lửa.

“Dựa theo bản đồ, phía dưới phải là núi non bình thường mới đúng chứ, sao lại biến thành núi lửa? ”

Tại cửa sổ đang đứng hai ác ma bình luận cùng nhau.

Đích xác, quần núi lửa này đúng là không lâu trước dời đến!

Mà Lâm Lôi cùng Ba Triệt Lặc còn đang hưng phấn đàm luận : “Áo Lợi Duy Á đột ngột xuất hiện sau lưng địch nhân, một kiếm trực tiếp giết chết hắn, do vậy ta mới có thể bảo trụ mạng nhỏ. ” Ba Triệt Lặc hưng phấn nói.

Lúc này thì …

"Hô!"

"Hô!"

"Hô!"

Vô số âm thanh dày đặc hoa phá trường không, đồng thời cả kim chúc sinh mệnh bồng một tiếng rồi nổ mạnh ra, chỉ thấy vô số cự thạch cháy đỏ đánh đến, tất cả ác ma trong kim chúc sinh mệnh nhất thời đều hỗn loạn cực kì.

“Bồng!” một vị ác ma cũng ở đại sảnh trực tiếp bị cự thạch đánh lên thân thể thành tương thịt, xương khớp vỡ vụn, thần cách cũng từ trên không rơi xuống.

Một khối cự thạch màu đỏ đánh đến Lâm Lôi, Lâm Lôi né tránh nhưng nó lại chuyển hướng.

“Bồng!” hung hăng nện vào người Lâm Lôi.

Thân thể Lâm Lôi rung mạnh, mạch động khải giáp ngoài thân có chút chấn chiến : “May mắn phòng ngự của mạch động khải giáp lợi hại!” Lâm Lôi thầm than. “Không hay, Địch Lỵ Á. ” Lâm Lôi vọng đồ hướng Địch Lỵ Á chạy đến.

Nhưng chung quanh là rất nhiều cự thạch màu đỏ.

Lâm Lôi phát hiện Ba Triệt Lặc cũng bị một khối cự thạch đánh đến, Ba Triệt Lặc rống giận đánh ra cự kiếm, nhất thời một cổ năng lượng sắc bén hùng hậu đánh lên cự thạch, cự thạch bị cắt thành hai nửa nhưng vẫn tiếp tục đánh đến.

Sắc mặt Ba Triệt Lặc nhất thời đại biến.

“Hô…” bóng kiếm màu tím mơ hồ đột nhiên xuất hiện, vừa nhanh như chớp lại làm người khác cảm thấy rất chậm, bóng kiếm lướt qua, không gian chấn chiến. Bóng kiếm lướt qua, hai khối cự thạch hóa thành đá vụn.

Ba Triệt Lặc nhất thở thở dài một hơi, nhìn về Lâm Lôi trong mắt đầy vẻ cảm kích.

“Cẩn thận!” sắc mặt Lâm Lôi đại biến.

"Oanh!"

Một khối cự thạch bên cạnh vốn đánh về phía người khác đột ngột chuyển hướng, trực tiếp đánh vào đầu Ba Triệt Lặc : “Bồng!” đầu Ba Triệt Lặc bạo liệt, một viên thần cách từ không trung rơi xuống.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 16: Màu Vàng Nham Tương

O

anh long long" Lâm Lôi không kịp nghĩ gì khác thì lại thấy vô số cự thạch từ bốn hướng hội tụ về phía trên, che khuất tất cả ánh mặt trời, tất cả đều là cự thạch nóng cháy, tất cả đều hướng đám ác ma áp bách, vây lại một chỗ, bản thân Lâm Lôi cũng là nháy mắt bị vô số cự thạch áp bách đến không thể động đậy.

"Xuy xuy"

Tất cả cự thạch màu đỏ di động quỉ dị, nếu quan sát từ phía ngoài sẽ phát hiện trong quần núi sẽ đột ngột xuất hiện nhiều hơn một ngọn núi lửa màu đỏ.

Ngọn núi này đúng là do vô số cự thạch nóng cháy tụ tập thành.

Lâm Lôi cùng tất cả ác ma còn sống, các thi thể của ác ma đã chết đi đều bên trong ngọn núi.

" Đã xảy ra chuyện gì ? " Lâm Lôi giật mình nhìn hết thảy trước mắt.

Vốn tất cả cự thạch áp bách đều mở ra, trước mắt xuất hiện một thông đạo nhỏ, Lâm Lôi dọc theo đó đi tới khoảng mười thước thì phát hiện một tràng cảnh khiến người sợ hãi.... phía trước lại là thông đạo dẫn đi sâu xuống đất.

Lúc này đang có một gã ác ma còn sống từ thông đạo nhỏ hạ xuống con đường lớn này, đám người Lâm Lôi đều huyền phù tại đây.

“Địch Ly Á đâu rồi? ” Lâm Lôi lo lắng tìm kiếm, hướng một thông đạo nhỏ nhìn lại.

đám ác ma còn sống đều tu tập trong thông đạo, tuyệt đại đa số đều là thượng vị thần ác ma, cũng có một ít trung vị thần ác ma. Tập kích đột ngột vừa rồi đã làm rất nhiều trung vị thần ác ma bỏ mạng.

“Lão đại!” một âm thanh vang lên.

Lâm Lôi đột nhiên xoay người!

Chỉ thấy Địch Lỵ Á cùng Bối Bối đang từ một con đường mòn ở xa xa đi đến.

“Địch Lỵ Á, Bối Bối. ” Lâm Lôi nhất thời mừng rỡ đến đón hai người Bối Bối. Bối Bối cùng Địch Lỵ Á cũng tràn đầy vui mừng, Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á trong lòng không khỏi cảm thấy vui sướng.

“Vừa rồi may mà có Bối Bối. ”Địch Lỵ Á nói : “tập kích đó quá đột ngột, hơn nữa cự lại rất nhiều, may mắn ta dùng tử thần khôi lỗi kháng trụ một kích đầu tiên, sau đó lại có Bối Bối hỗ trợ ta mới có thể bình yên vượt qua lần tập kích đó. ”

Bối Bối nhếch miệng nói : “Ta ở bên cạnh, kim chúc sinh mệnh vừa phá toái, ta cùng đại tẩu cũng chỉ cách mấy thước, rất dễ dàng hỗ trợ. ” mặc dù có vẻ như không thèm để ý nhưng trong đôi mắt Bối Bối vẫn còn ẩn chứa một tia tự hào cùng chút lo lắng.

Lâm Lôi hiểu được, Bối Bối đang lo lắng cho Ny Ti.

“Ny Ti đâu? Lúc ấy nàng không ở một chỗ với đệ sao? ” Lâm Lôi đột nhiên hỏi.

Bối Bối có vẻ tươi cười nói : “Lúc ấy Ny Ti đi cùng Tác Lạc Mông, hắn là thượng vị thần, hẳn là có thể bảo vệ Ny Ti. ”

“Bối Bối. ” xa xa truyền đến một tiếng gọi.

Bối Bối lập tức quay đầu nhìn lại, vẻ mặt đầy kinh hãi cùng vui vẻ : “Ny Ny. ” Ny Ti cùng Tác Lạc Mông cũng lập tức bay đến, gặp hoạn nạn không chết, trên mặt mọi người không khỏi lộ vẻ tươi cười.

Đột nhiên …

“Đánh nát sơn bích này, mọi người cùng đi ra ngoài. ” có người cao giọng nói.

"Bồng!"

Theo một tiếng nổ mạnh, đợi đến khi mấy người Lâm Lôi nhìn qua, chỉ thấy một thi thể đã bị phá toái rơi xuống.

“Xảy ra chuyện gì? ” đám người Lâm Lôi có chút mờ mịt.

“Các vị, chúng ta nên làm gì bây giờ? ” đột nhiên một âm thanh vang lên.

Kể cả Lâm Lôi, tất cả mọi người đều nhìn lại, lên tiếng là một thượng vị thần ác ma. Lâm Lôi cũng có nghe qua tên hắn, hắn là Tư Bá Lý, là một trong những ác ma được thuê trong Nghi Lan thành, uy tín dường như tương đối cao, thực lực phỏng chừng khoảng tứ hay ngũ tinh ác ma.

Tư Bá Lý có mái tóc nâu xoăn dài.

Hắn lật tay, một đao ảnh màu đen xuất hiện, không gian chấn động. Đao ảnh xẹt qua sơn bích liền xuất hiện một lỗ nhỏ chừng nửa thước, mà rất nhiều đá vụn sinh ra từ cái lỗ này lại cực nhanh bắn về Tư Bá Lý.

Vô số đao ảnh lóe lên, đá vụn đều hóa thành từng mảnh vỡ.

Quỉ dị là các mảnh vỡ này lại hội tụ lại, sau đó bay về cái lỗ lúc nãy, đem nó lấp đầy hoàn toàn. Bột đá cũng bay đến, nhất thời mặt ngoài thạch bích trở nên bóng loáng, không một vết đao ngân.

“Mọi người cũng đã thấy. ” Tư Bá Lý nhìn qua mọi người.

Rất nhiều trong đám ác ma này là người nhiều kinh nghiệm, nhìn qua liền có phán đoán.

“Đây chính là hỏa sơn cự nhân!” nhất thời có người mở miệng nói : “Hỏa sơn cự nhân nặng yếu nhất là sinh mệnh nguyên hạch, chỉ cần nguyên hạch bất toái hắn có thể thao khống vô số cự thạch hình thành cự nhân thân thể, cả quần núi lửa này phỏng chừng đều là một bộ phận thân thể của hỏa sơn cự nhân này. ”

“Hỏa sơn cự nhân? ” Lâm Lôi cả kinh, cùng Bối Bối nhìn nhau.

Lâm Lôi nghĩ tới được một loại sinh vật, đó là lúc đi vào chúng thần mộ địa gặp phải – hỏa diễm quân vương.

Lúc đầu quái vật đó cũng là một tiểu sơn cự nhân, lần đầu bị đánh vỡ cũng có một viên đá nhỏ ngưng tụ thành thân thể, cuối cùng vẫn bị đại địa mạch động của Lâm Lôi chấn vỡ nguyên hạch mà chết.

“Chẳng lẽ đây cũng là hỏa diễm quân vương? Hoặc là nói đây lầ trạng thái thượng vị thần của hỏa diễm quân vương? ” Lâm Lôi thầm nghĩ, cự sơn hỏa nhân này dám chắc là thượng vị thần, nếu là trung vị thần thì sao có thể dễ dàng giết chết nhiều trung vị thần như vậy.

“Không ngờ chúng ta cũng có thể ở trong cơ thể một quái vật!Cự sơn hỏa nhân này quả nhiên là một quái vật. ” Bối Bối thầm nói.

“Mọi người cũng rõ ràng tình huống bây giờ nên làm gì rồi chứ? ” Tư Bá Lý mở miệng nói, sau đó hắn nhìn về phía bạch giác lão giả : “Ngươi nghĩ gì? Lần này chính là ngươi thuê chúng ta. ”

Bạch giác lão giả thành khẩn nói : “Ta nào có suy nghĩ gì, các vị tự quyết định đi. ”

“Chúng ta chỉ có vảy thượng vị thần ác ma. ” lại có người cao giọng nói : “Vừa rồi loại tập kích này đối với trung vị thần có uy hiếp, đối với thượng vị thần bình thường có uy hiếp không quá lớn. Hơn nữa …ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, Lý Nhĩ Mông Tư đều không có mặt, ta không tin bọn họ đã chết! Nên ta nghĩ những ác ma còn sống nên chia làm hai hoặc ba bộ phận. ”

Mọi người có chút gật đầu.

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, Lý Nhĩ Mông Tư đều là cường giả tuyệt đối trong hành trình, không ai tin tưởng bọn họ sẽ chết trong loại tập kích như vậy.

Nhưng bọn người Lý Nhĩ Mông Tư lại không có mặt ở đây.

“Có lẽ bọn họ ở vị trí khác trong thân thể hỏa sơn cự nhân này. ” Tư Bá Lý lạnh nhạt nói : “Bất quá hỏa sơn cự nhân này cũng thật to gan, dám để chúng ta vào trong cơ thể hắn, chỉ cần chúng ta tìm được nguyên hạch rồi phá hủy hắn phải chết chắc. Đi, chúng ta bây giờ không còn lựa chọn nào khác, trước hết cứ tiếp tục đi đã. ”

Tư Bá Lý dẫn đầu hướng phía dưới bay đi, nhất thời đám ác ma khác cũng đuổi theo.

Mấy người Lâm Lôi cũng hướng phía dưới bay đi.

Chốc lát liền đến đáy, ở đây cũng có dòng nham tương sôi trào đang chảy, bên cạnh cũng có thông đạo để đi.

Trong một đại điện bí mật của quần núi lửa, A Tư Khuê Ân một thân hắc bào ngồi trên ghế, trong ngực còn ôm tiểu kim miêu(mèo nhỏ lông vàng), Y Ni Qua cung kính đứng một bên.

“Phổ Tư La, thế nào rồi? ” A Tư Khuê Ân nhẹ nhàng vuốt ve tiểu kim miêu trong lòng ngực, mỉm cười nói.

“Meo…đại nhân, ta đã đem đám ác ma này tách ra, những ác ma lợi hại đều chia ra ở những chỗ khác nhau!Ác ma lợi hại nhất mà Y Ni Qua miêu tả đã được ta ngăn cách ở chỗ khác, tạm thời hắn sẽ không thể đến phá hỏng kế hoạch của ta, meo…” tiểu kim miêu nọ nói tiếng người.

A Tư Khuê Ân có chút gật đầu.

“Meo… đại nhân, bạch giác lão giả cùng nam tử mà Y Ni Qua miêu tả có thể là người của Bác Y gia tộc đều được ta cố ý tụ tập cùng một chỗ. Bây giờ bọn họ đã sắp đến kim viêm thủy đàm, meo…”tiểu kim miêu ôn nhu nói.

A Tư Khuê Ân hài lòng cười : “Rất tốt, đến lúc động thủ rồi!”

"Cốt cốt "

Vị trí trung ương của huyệt động là một hồ nham tương màu vàng không ngừng quay cuồng, không gian bên ngoài nham tương đều vì nhiệt độ quá cao mà vặn vẹo.

Khi Lâm Lôi bọn họ đến đây, một bộ phận ác ma trong đó thấy hồ nham tương này sắc mặt liền biến đổi, không khỏi rời hồ nham tương này xa một chút. Mà kiến thức tương đối ít như Lâm Lôi, Bối Bối mấy người căn bản không biết sự đáng sợ của hồ nham tương này.

“Dịch thái kim viêm? ” Tác Lạc Mông thấp giọng nói.

" Kim viêm là cái gì ? " ba người Lâm Lôi khó hiểu.

Tác Lạc Mông cũng thấp giọng nói : “Đây là một thứ rất biến thái, tính hủ thực cùng nhiệt độ đều là rất cao, đừng nói các ngươi, ngay cả thượng vị thần rơi vào đều rất phiền toái, tốt nhất là đừng đến gần. ”

“Dịch thái kim viêm? ” Lâm Lôi mặc dù cách hồ nham tương màu vàng chừng mười thước nhưng vẫn cảm thấy sóng nhiệt thâm nhập thân thể, nếu để cho thánh vực lại đây sợ rằng cách mấy thước cũng đã bị nhiệt độ cao đốt thành hư vô.

Một đám ác ma đều cố ý cách xa hồ nham tương một chút.

“Ông ...”quỷ dị, mặt đất nham thạch chung quanh hồ nham tương phảng phất như sóng biển, tất cả ác ma đều ứng phó không kịp, liền bay lên.

"Hưu!"

"Hưu!"

"Hưu!"

Vách tường huyệt động đột nhiên có rất nhiều cự thạch bóc ra, đồng thời với tốc độ kinh người bắn về đám người Lâm Lôi. Cự thạch dày đặc phóng tới, Lâm Lôi bon họ chỉ có thể liều mạng ngăn cản.

“Bồng!” cự thạch oanh kích trên người, cho dù phòng ngự cường nhưng Lâm Lôi vẫn bị cổ kích lực đánh lui về sau hơn mười thước, bay đến bên bờ hồ nham tương.

"Cốt cốt "

Nham tương trong hồ nham tương màu vàng hình thành hình bàn tay khổng lồ đột ngột bắn tới Lâm Lôi.

“Hưu!” Lâm Lôi đem tốc độ áo nghĩa phát huy đến cực hạn, cả người như một làn khói xanh tránh khỏi một trảo này, Lâm Lôi lại bay về bên cạnh Địch Lỵ Á, Bối Bối.

"A "

Lâm Lôi tránh được một kiếp nhưng có người lại không thể. Bị bàn tay đó bắt được, sau đó trực tiếp kéo vào hồ nham tương, một khi bị kéo vào cũng đừng nói chuyện chạy ra, chỉ thấy bọt khí nổi lên.

“Mọi người cẩn thận, đừng để bị đánh vào hồ nham tương đó. ” Lâm Lôi kinh hãi một hồi.

“Lâm Lôi, ngươi cũng nên cẩn thận một chút. ” Tác Lạc Mông là người nhẹ nhàng nhất trong mấy người, phàm khi có cự thạch đến gần, ánh sáng đen từ lòng bàn tay hắn lóe lên, cự thạch liền hóa thành nát bấy.

Địch Lỵ Á lúc này cũng đã có chuẩn bị, tử thần khôi lỗi đứng trước nàng không ngừng chủ động đánh bay từng khối cự thạch, thân thể tử thần khôi lỗi cứng rắn vô cùng, vượt xa những cự thạch này nên không chút e ngại.

"A "

Lại một người bị đánh vào hồ nham tương màu vàng. Hai bàn tay màu vàng toát ra trực tiếp kéo hắn xuống, đồng dangj không thể chạy ra làm cho mọi người đang chống đỡ đều kinh hãi.

“Trong hồ dịch thái kim viêm này không chỉ đơn thuần là sự đáng sợ của dịch thái kim viêm mà còn có hỏa sơn cự nhân âm thầm công kích. Một khi rơi vào nơi đó ngay cả thượng vị thần đều khó có thể sống. ” Tác Lạc Mông truyền âm cho mấy người Lâm Lôi : “Mọi người cẩn thận, ngàn vạn lần đừng để rơi vào. ”

Ba người Lâm Lôi đều cảnh giác đến mức tận cùng.

Rơi vào hồ nham tương chết đi phần lớn là trung vị thần ác ma.

Mà bạch giác lão giả lần này có vẻ dễ dàng. Hắn cầm trong tay một thanh trường côn, trường côn như giao long huyễn động, không ngừng oanh kích cự thạch ra hai bên, cự thạch này không có chút uy hiếp với hắn.

Mà lúc này …

Trong một mật đạo đi thông huyệt động này có ba nhân ảnh đi ra, chính là Ai Đức Hoa Tư ba huynh đệ. Lúc ở kim chúc sinh mệnh bọn họ ở cùng một phòng, sau khi kim chúc sinh mệnh bạo liệt cho dù cự thạch này định trở ngại bọn họ, ba huynh đệ bọn họ vẫn ở một chỗ như trước.

“Không ngờ là dịch thái kim viêm!” lão tam cẩn thận quan sát.

“A, Lý Nhĩ Mông Tư cũng không có mặt!” lão tam hai mắt sáng ngời : “Đại ca, nhị ca, đây chính là cơ hội tốt, bạch giác lão giả cũng ở đây. ”

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư đều có chút hưng phấn.

Bọn họ không ngờ cơ hội lại đến như vậy. Lý Nhĩ Mông Tư không có mặt, ba huynh đệ bọn họ còn sợ ai?

Một khi giết chết bạch giác lão giả, chính là lấy được tài phú tích lũy vô số năm của Bác Y gia tộc!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 17: Trọng Bảo Chi Tranh

Cốt cốt...” hồ nham tương màu vàng không ngừng quay cuồng, rất nhiều cự thạch nóng cháy đang kích xạ bỗng dừng lại.

Đám người Lâm Lôi lúc này mới thở dài một hơi.

Đột nhiên đá vụn vỡ nát trên mặt đất đều bay lên, mọi người lập tức cảnh giác, thời khắc đều chuẩn bị ngăn cản. Mà đá vụn bay lên lại hướng những hố sâu trên tường đá xung quanh bay đi, dung nhập vào sâu trong hố, sau đó tất cả huyệt động đều khôi phục như cũ.

Tựa hồ cự thạch bắn ra lúc nãy chỉ là một giấc mơ.

“Hô. ” bọn người Lâm Lôi thở dài một hơi.

“Người còn sống lại ít đi. ” Địch Ly Á thấp giọng nói, tất cả mọi người cảm thấy một trận áp lực, màn cự thạch bắn ra vừa rồi chỉ mới là ăn sáng mà thôi, bữa tiệc chính thức vẫn còn chưa dọn lên, song trung vị thần đã còn không đủ mười người.

Tư Bá Lý cất cao giọng nói : “Các vị, chúng ta ...”

"Oanh!"

Rất đột ngột, ba đạo điện xà thô dài từ miệng thông đạo bắn ra nhanh chóng hướng bạch giác lão giả. Quỷ dị nhất là trong ba đạo điện xà thô dài này còn có một ánh đao.

“A!” Tác Lạc Mông khẽ nhíu mày.

Bạch giác lão giả bắt đầu trở nên trịnh trọng, cả người nhoáng lên, chỉ thấy trong huyệt động đều là phân thân, khoảng ba trăm phân thân, mỗi phân thân đều tản ra linh hồn hơi thở giống nhau làm người khác nhất thời không biết đâu là thật. “Ha ha…” chỉ nghe một tiếng cười to trương cuồng, ba điều điện xà vặn vẹo hóa thành ba người, chính là ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư!

“Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, các ngươi muốn làm gì? ” tất cả phân thân của bạch giác lão giả cùng phẫn nộ quát : “Làm gì!” , “Làm gì!”…. âm thanh giận dữ không ngừng quanh quẩn trong huyệt động, tiếng hét phẫn nộ cũng ẩn chứa một cổ ba động kì dị.

Lâm Lôi cùng các trung vị thần không khỏi cảm thấy đầu óc mê muội.

“Thanh nhạc huyền ảo? ” Lâm Lôi cả kinh.

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư lúc này đã sớm tách ra, đứng ở ba miệng động ngăn cản bạch giác lão giả chạy trốn.

“Làm gì? ”lão đại trong ba huynh đệ cười lạnh, sau đó hé miệng : “Hống!” theo một tiếng rống giận kinh thiên, vô số điện quang tràn ngập, bao trùm cả huyệt động. Sau đó điện quang này lại chia làm hai.

Một bên ngưng tụ bắn ra bốn phía.

"Xuy xuy…”

Một bên hình thành khu vực phúc xạ kì lạ, ba trăm phân thân đều trong khu vực phúc xạ. Nhưng không chỉ có ba trăm phân thân, bọn người Lâm Lôi cùng một đám ác ma cũng tại đây.

“Lâm Lôi, Bối Bối, đây là một loại vật chất công kích tương đối kì lạ trong lôi điện công kích, các ngươi hãy bảo vệ tốt chính mình. ” Tác

Lạc Mông truyền âm nói.

Đồng thời Tác Lạc Mông phất tay, chỉ thấy hai đạo hắc quang tràn ngập ra, bao phủ Địch Lỵ Á cùng Ny Ti.

Vật chất công kích!

Thân thể Bối Bối cường hãn cực kì, không cần sợ hãi.

“Cám ơn!” Lâm Lôi truyền âm hướng Tác Lạc Mông nói, đối phương có thể bảo vệ Địch Lỵ Á đã rất tốt rồi.

“A!” nháy mắt, Lâm Lôi liền cảm thấy điện lực kì dị kinh người vọng đồ xuyên thấu mạch động khải giáp của chính mình, chẳng những đâm thủng từ phía trước mà phía sau cũng như vậy, bất quá phòng ngự của mạch động khải giáp đích xác kinh người, Lâm Lôi vẫn dám ngạnh kháng.

"Bồng!"

"Bồng!"

"Bồng!"

"Bồng!"……

Hơn ba trăm phân thân đều bạo liệt, đồng thời các trung vị thần bị liên lụy, ngoại trừ hai người Lâm Lôi cũng chỉ có hai người may mắn sống sót, những người khác đều vẫn mệnh.

“Nhị đệ, tam đệ các ngươi cũng hỗ trợ đi. ” hai người khác trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cũng há miệng.

Theo hai tiếng hét, nhất thời điện quang tràn ngập, vô số điện quang tụ tập thành hai phần như trước, nhất thời xuyên thấu lực lại gia tăng. Vốn hai trung vị thần còn sống cũng kêu thảm một tiếng, cả người bị điện đánh thành phấn mạt, chỉ còn thần cách rơi xuống.

“Hát!” Tác Lạc Mông quát một tiếng, hắc quang bao phủ Ny Ti cùng Địch Lỵ Á cũng nồng nặc hơn, vẻ mặt Tác Lạc Mông cũng có chút dữ tợn : “Mẹ kiếp, ba tên đáng chết này điên rồi sao!” Tác Lạc Mông quát khẽ.

Thân thể Bối Bối cường hãn cực kì, cho dù năng lực xuyên thấu của điện quang tăng lên như hắn vẫn như trước đều có thể chống đỡ, nhưng mạch động khải giáp ngoài thân Lâm Lôi đã bắt đầu chấn chiến.

“Không hay!” Lâm Lôi rõ ràng thấy được vô số tia điện hỏa như ngân châm xuyên qua mạch động khải giáp, mạch động khải giáp kịch liệt chấn động. Đến lúc này Lâm Lôi cũng không che dấu nữa, liền biến về bổn tôn.

“A? ”

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư không khỏi chấn động nhìn về Lâm Lôi.

Long lân màu vàng bao trùm toàn thân, mơ hồ có quầng sáng màu xanh lưu chuyển, một cổ khí tức cổ lão cường đại từ long hóa thân thể của Lâm Lôi phát ra, ngay cả thượng vị thần cũng phải nhìn qua. Long hóa thân thể không chút e ngại xuyên thấu lực của điện quang này.

“Là hắn? ” ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư nhìn nhau, trong lòng đều có chút suy đoán.

Thân thể có thể cường hãn đến mức độ đó tuyệt đối không phải long nhân bình thường, hơn nữa cổ hơi thở này cũng làm người khác sợ hãi.

“Mặc kệ hắn là ai, mục tiêu chúng ta chỉ là bạch giác lão đầu mà thôi, các huynh đệ, động thủ. ” ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cơ hồ đồng thời nhảy lên, đều cầm một thanh đoản đao mỏng trong tay, điện quang mơ hồ lưu chuyển trên đó.

Bạch giác lão giả giận dữ quát một tiếng, trường côn trong tay cũng đánh xuống!

“Xuy xuy…” không gian ẩn hiện có vết rách.

“Lão già này trên đường còn ẩn dấu thực lực!” ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư sắc mặt âm ngoan, đoản đao trong tay cùng trường côn trực tiếp ngạnh kháng.

"Oanh!"

Phảng phất như lôi điện đánh xuống, trường côn trong tay bạch giác lão giả cũng có điện quang lưu chuyển, cả người hắn run lên, mà hai người trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư lại như mũi tên bắn đến, tốc độ cực nhanh, ngay cả đám người Lâm Lôi đều cảm thấy kinh hãi.

“Hoàn toàn là tàn phá!” Lâm Lôi nhướng mày, không khỏi liếc nhìn Tác Lạc Mông.

Đây chính là lão người hầu của Tác Lạc Mông!

Nhưng hắn lại không chút động tĩnh, chỉ là trầm mặt. Rất hiển nhiên Tác Lạc Mông căn bản không muốn ra tay, hoặc là nói cũng không đủ năng lực nhúng tay vào.

“Ai…lão già này phải chết rồi!” Lâm Lôi thầm than một tiếng.

“Hống!” chỉ nghe một tiếng long hống chấn thiên, một đạo lôi điện cự long rít gào đem bạch giác lão giả nuốt vào, thời khắc tử vong của bạch giác lão giả đã tới, hắn điên cuồng hét một tiếng, chỉ nghe một âm thanh nổ thanh trầm thấp.

Lập tức lôi điện cự long tiêu tán, thi thể bạch giác lão giả rơi trên mặt đất.

Lão đại trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư lập tức kiểm tra không gian giới chỉ, trên mặt bọn họ đều hiện ra vẻ tươi cười.

“Rốt cuộc cũng đã lấy được!” ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư kích động không thôi.

Nham tương sôi trào ánh xạ lên không gian giới chỉ làm nó có vẻ chói mắt.

Lâm Lôi lúc này cũng chú ý Tác Lạc Mông cùng Ny Ti bên cạnh. Tác Lạc Mông vẫn tỉnh táo như trước, nhưng trong khóe mắt Ny Ti lại ẩn hiện nước mắt.

“Tác Lạc Mông này tuyệt đối không muốn bại lộ thân phận. Bây giờ hai lão người hầu đều đã chết, nhiệm vụ hộ tống của chúng ta chuẩn xác mà nói đã không còn chủ!” Lâm Lôi thầm nghĩ, lập tức liếc về phía ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư đang kinh hãi như điên.

Lâm Lôi rất rõ, trọng bảo chính thức e là đang trên người Tác Lạc Mông!

“Ha ha!”đột nhiên một tiếng cười âm lãnh vang vọng trong huyệt động, kể cả ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cũng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong một miệng thông đạo đi đến một người toàn thân bao phủ bởi y phục màu đen!

Người nọ sắc mặt tái nhợt, trong tay còn ôm một tiểu kim miêu, lạnh nhạt nói : “Ba huynh đệ các ngươi cũng vọng đồ lấy được trong bảo của Bác Y gia tộc sao? ”

Lời vừa nói ra, sắc mặt ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư đại biến.

“Nếu đem không gian giới chỉ giao ra ta có thể tha cho các ngươi một mạng, đồng thời để các ngươi rời đi. ” hắc bào nhân lạnh lùng nói.

Đám người Lâm Lôi đều tự giác lùi về một góc huyệt động.

“Xem ra ngày càng đặc sắc rồi. ” hai mắt Bối Bối tỏa sáng.

Lâm Lôi vẫn chú ý Tác Lạc Mông bên cạnh, lúc này trên mặt Tác Lạc Mông cũng có một tia cười lạnh. Hiển nhiên, tình huống của ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư làm hắn rất thỏa giận. Bất quá Lâm Lôi cũng cảm thấy nghi hoặc : “Tác Lạc Mông này chẳng lẽ không sợ hắc bào nhân kia động thủ với hắn sao? ”

“Trọng bảo của Bác Y gia tộc? Ngươi nằm mơ đi!” lão đại trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư phẫn nộ quát.

"Oanh!"

Ba người cơ hồ đồng thời hóa thành ba cự hình điện xà ầm ầm bay về A Tư Khuê Ân.

Tay trái A Tư Khuê Ân ôm tiểu kim miêu nên hắn nhẹ nhàng vươn tay phải, trên tay phải mang theo một cái bao tay trong suốt, xuyên qua bao tay cũng có thể nhìn thấy cánh tay phải…đó là một cánh tay màu đen, lại còn có vẻ khô héo.

Tử khí thâm trầm!

Tay phải nhất lên, hướng công kích ba người đánh ra một chưởng, chỉ thấy ba điện xà vỡ vụn thành từng tất một cách quỉ dị, ba điện xà lại hóa thành ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, ba người hoảng sợ cực kì, không chút do dự liền lựa chọn …

Ba người phân biệt theo ba hướng phóng đi, trải qua giao thủ, ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư phát hiện bọn họ không phải đối thủ của người này, thực lực chênh lệch quá lớn : “Hắn thấp nhất cũng là bảy tinh ác ma, thậm chí còn có thể là Tu la thoái ẩn!” ba huynh đệ cực kì hoảng sợ.

“Chạy sao? ” A Tư Khuê Ân lạnh nhạt cười : “Phổ Tư La!”

“Meo…” tiểu kim miêu trong lòng ngực kêu một tiếng.

Đột nhiên …

Ba huyệt động lúc nãy đột nhiên đóng lại, cả huyệt động ở trạng thái đóng kín.

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư thấy vậy không khỏi ngây người, ba người lập tức nhìn nhau, sau đó lão đại liền cung kính nói : “Vị đại nhân này, ba huynh đệ chúng ta không muốn trọng bảo này nữa, xin dâng cho đại nhân ngài, hi vọng đại nhân có thể như lời vừa nói, tha cho chúng ta một mạng. ”

“Sao, lại không muốn rồi a? ” A Lý Khuê Ân nở nụ cười.

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư liền gật đầu.

“Đáng tiếc, ta chỉ cho các ngươi một cơ hội!Các ngươi vừa rồi đã không nắm được …” trong miệng còn nói, cả người A Lý Khuê Ân liền hóa thành mấy trăm ảo ảnh hướng ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư.

“Tiềm hành hóa ảnh thuật? ” Bối Bối giật mình trừng to mắt.

A Lý Khuê Ân sử dụng rõ ràng vượt xa Bối Bối, vô luận là tốc độ hay số lượng hóa ảnh.

Ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư nhất thời không thể phân biệt ai là thực thể, chỉ nghe bồng một tiếng, cánh tay A Lý Khuê Ân đã xuyên qua đầu lão tam trong ba huynh đệ, đầu lão tam trực tiếp bạo liệt.

“Tam đệ!”

Lão đại cùng lão nhị trong ba huynh đệ nhất thời đỏ mắt, đồng thời cũng vội ẩn nấp.

Hóa ảnh thuật rất đáng sợ, có thể không ngừng biến ảo trong mỗi cái bóng. Bọn họ có thể tránh khỏi một cái bóng nhưng có thể tránh được hết sao?

“Rất nhanh sẽ đến lượt các ngươi!” âm thanh A Lý Khuê Ân vẫn còn đang vang vọng.

“Bồng!” lại đột ngột đánh nát đầu một người.

“Nhị đệ!” chỉ còn lại một người.

“Bồng!” lại một chưởng đánh nát đầu lão đại trong ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư.

Lập tức, tất cả ảo ảnh ngưng tự hóa thành một thể, hắc bào nhân vẫn ôm tiểu kim miêu như trước.

Trong huyệt động, đám người Lâm Lôi ngay cả thở mạnh đều không dám.

Thật sự đáng sợ!

" Chẳng lẽ hắn là thất tinh ác ma ? Hoặc từng là Tu la ? " Lâm Lôi không khỏi suy đoán. Lâm Lôi nhìn ra được tốc độ A Lý Khuê Ân này rất đáng sợ, một chưởng xuất ra ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư đều không kịp phản ứng.

Hơn nữa uy lực cũng rất mạnh, liên thủ của ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư cũng chỉ cần một chưởng là đánh tan!

“Ba tên đáng chết này còn muốn đoạt trọng bảo của Bác Y gia tộc, ngay cả chánh chủ còn chưa biết rõ. ” A Lý Khuê Ân xuy cười một tiếng, lời vừa nói ra làm cơ thể Tác Lạc Mông không khỏi giật một cái.

A Lý Khuê Ân quay đầu nhìn về Tác Lạc Mông cười nhẹ nói : “Tiểu tử Bác Y gia tộc, ngươi cho rằng trốn trong đám ác ma thì ta không biết sao? Đem tài phú của gia tộc ngươi giao ra đây, ta cũng sẽ cho ngươi một cơ hội, bảo bối cho ta, ta thả ngươi đi. ”

Sắc mặt Tác Lạc Mông oán hận nhìn về phía Lâm Lôi, không một tia huyết sắc.

Tác Lạc Mông quay đầu nhìn Lâm Lôi, trong mắt tràn đầy oán độc.

Thân phận của mình hắn chỉ nói cho một mình Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 18: Tát Lạc Mông Đích Nộ Hỏa

Tát Lạc Mông sắc mặt dữ tợn, lửa giận trong lòng bừng bừng.

Tát Lạc Mông hắn, chỉ là con tư sinh của Bác Y gia tộc, tiến vào gia môn chỉ một ngày đã bị đuổi ra! Cô độc một mình, sau đó gặp sư phụ của hắn, sư phụ của hắn cũng là một cường giả lánh đời, cũng được xem là thay mặt phụ thân của hắn mà dạy dỗ hắn.

Nhưng sư phụ hắn cũng là một người tính cách phi thường biến thái.

"Năm đó mối sỉ nhục khi bị đuổi khỏi cửa ta nhịn, cuộc sống bị sư phụ hành hạ ta cũng nhịn, ta hy vọng có một ngày có thể đứng trên đỉnh của địa ngục, đem lũ khốn nạn xem thường ta toàn bộ dẫm nát dưới chân, chỉ vì mục tiêu này!" Tát Lạc Mông nhớ lại cuộc sống của nhiều năm trước.

Hắn một mực ẩn nhẫn.

Đến khi hai lão người hầu mang đến tin tức, Bác Y gia tộc bị diệt, gia chủ trực hệ huyết mạch chỉ còn lại có mình hắn, hắn một chút cũng không khó chịu, ngược lại còn mừng rỡ như điên!

Chết tốt lắm! Lũ khốn đó đáng chết!

Cơ hội của Tát Lạc Mông hắn đã tới!

Bởi vì hai lão người hầu mang theo tài phú cực lớn tới, dựa theo kế hoạch phụ thân hắn an bài trước khi chết, hắn tiềm ẩn ở bên cạnh sư phụ hắn thời gian dài, đợi đến khi thành công, mới dẫn theo hai lão người hầu cùng muội ngây thơ của hắn xuất phát đi tới Bích Phù đại lục!

Lần này trở về, Tát Lạc Mông muốn giương cánh bay cao, thành nhân thượng nhân!

Tất cả kế hoạch đều rất hoàn mỹ.

Hai lão người hầu vốn được chuẩn bị làm tốt thí, lúc lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Lôi biến thân, Tát Lạc Mông đã đoán được thân phận của Lâm Lôi, vì muốn tạo quan hệ với Lâm Lôi nên hắn đã nói ra tên hắn. Lúc ấy hắn cho rằng Lâm Lôi sẽ không lập tức biết thân phận chân chính của hắn.

Dù sao chỉ là một cái tên mà thôi.

Tát Lạc Mông cho rằng, đợi đến ngày sau, Lâm Lôi biết chuyện Bác Y gia tộc. Nhất định sẽ nhận thấy hắn rất chân thành. Dưới tình huống nguy hiểm như vậy vẫn nói ta tên của hắn. tuy khá mạo hiểm, nhưng đổi lại sự tín nhiệm của Lâm Lôi cũng rất đáng giá.

Quan trọng nhất chính là…

Một là, hắn cho rằng Lâm Lôi tạm thời sẽ không biết chuyện Bác Y gia tộc.

Hai là, hắn cũng nhìn thấu Lâm Lôi là hạng người gì, đặc biệt lần đó Lâm Lôi liều mình cứu muội muội hắn, đã làm cho hắn hiểu rõ, Lâm Lôi hẳn là không phải là loại người vì tiền tài mà bán đứng bằng hữu. Dù sao Lâm Lôi có thể vì muội muội hắn liều mạng, còn có thể tham lam một chút tiền?

Tát Lạc Mông tính toán rất rõ ràng.

Nhưng ai ngờ tại sa mạc cổ bảo chuyện Bác Y gia tộc bị tiết lộ. Lâm Lôi cùng Bối Bối không nhịn được nghi ngờ Tát Lạc Mông, vì để tiêu trừ sự nghi ngờ, hắn nói cho Lâm Lôi biết thân phận chân chính của hắn. Hơn nữa Tát Lạc Mông thấy… Lâm Lôi hẳn là không để lộ bí mật.

Một là người như Lâm Lôi, hẳn là sẽ không để lộ bí mật.

Hai là, Lâm Lôi vẫn ở bên trong kim chúc sinh mạng, tất nhiên không có cơ hội để lộ bí mật.

Nhưng giờ phút này….

Người áo đen này liếc mắt qua đã nhận ra mình.

"Người của Bác Y gia tộc đã không còn, hai lão người hầu cũng đã chết. Địa ngục này còn ai biết thân phận của ta? Nhất định là Lâm Lôi, đúng, là Lâm Lôi, là Lâm Lôi hắn lúc tại bên ngoài Nghi Lan thành đã cố ý dùng thần thức truyền âm tiết lộ bí mật cho người khác, nhất định là như vậy!” Tát Lạc Mông trong lòng cực kỳ oán hận.

"Tên khốn kiếp Lâm Lôi, ngụy trang thật tốt, ngay cả ta cũng lừa gạt được, ta đã nhìn nhầm hắn!" Tát Lạc Mông trong lòng hận vô cùng, ánh mắt nhìn Lâm Lôi phảng phất như muốn đem Lâm Lôi ăn tươi nuốt sống.

Giấc mộng của hắn!

Vố số năm cố gắng vì mục tiêu của hắn!

Rất có thể, bởi vì Lâm Lôi mà thành không khí!

Hắn làm sao mà không oán hận Lâm Lôi cho được?

Lâm Lôi giờ phút này trợn mắt cứng lưỡi. Tát Lạc Mông oán độc nhìn chằm chằm vào mình, nhưng bản thâm không hề tiết lộ thân phận của hắn mà!

"Lâm Lôi, ngươi, ngươi thật giỏi!" Tát Lạc Mông nghiến răng, hai tròng mắt chuyển hồng.

"Ta…" Lâm Lôi cảm thấy cực kỳ oan uổng.

Hắn đoán được, Tát Lạc Mông khẳng định đã cho rằng mình để lộ bí mật, nhưng bản thân cho tới bây giờ chưa từng nói ra.

"Tát Lạc Mông" Lâm Lôi muốn nói.

"Ngươi không cần phải nói!" Tát Lạc Mông ánh mắt oán độc, ngay cả Ny Ti quen thuộc bên cạnh hắn cũng cảm thấy run rẩy, đây có còn là ca ca thân thiết ôn hòa không?

"Tát Lạc Mông, ngươi nhìn chằm chằm lão Đại ta làm cái gì, ngươi dùng ánh mắt đó có thái độ gì?" Bối Bối phẫn nộ quát, trong lòng Bối Bối, Lâm Lôi như cha mẹ như huynh trưởng, hắn không chấp nhận người khác đối với Lâm Lôi như vậy. Cho dù đối phương là ca ca phụ nữ hắn thích.

Trong huyệt động, dung nham màu vàng vẫn quay cuồng sôi trào như trước.

Bất quá không khí lại có vẻ rất quỷ dị.

"Tiểu tử Bác Y gia tộc, đừng lãng phí thời gian, sự kiên nhẫn của ta là có hạn" A Lý Khuê Ân ôm kim miêu cười nhạt nói.

Tát Lạc Mông bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắn.

"Muốn được tài phú của Bác Y gia tộc ta, ta nói cho ngươi..." Tát Lạc Mông vẻ mặt dữ tợn "Không có!"

Vẻ tươi cười trên mặt A Lý Khuê Ân [trong nháy mắt thu lại, chỉ còn lại sự lạnh lùng, hắn lạnh lùng nhìn Tát Lạc Mông: "Xem ra ngươi muốn chết rồi".

"Ngươi giết ta, cũng không có" Tát Lạc Mông ngẩng đầu nói.

"Hừ".

A Lý Khuê Ân cười lạnh một tiếng, cả người đột nhiên phảng phất như thuấn di, một đạo tàn ảnh màu đen rõ ràng xuất hiện ở trước mặt mọi người, mà A Lý Khuê Ân bản thân lại đột ngột xuất hiện trước mặt Tát Lạc Mông, trực tiếp tùy ý một chưởng hướng về Tát Lạc Mông vỗ tới.

Vẫn là bàn tay phải vàng vọt khô héo được bao phủ bởi một chiếc bao tay trong suốt.

Tát Lạc Mông đôi mắt trợn trừng, thân hình lui nhanh, đồng thời trong tay rất quỷ dị bắn ra một luồng sáng màu đen" Oành một tiếng không gian chấn động, luồng sáng đen này trực tiếp bắn về phía bàn tay phải trông như đang rất thong thả nhưng lại cực kỳ mạnh mẽ vỗ tới.

"Phụp!"

Thanh âm rất nhẹ, A Lý Khuê Ân tay phải run lên lập tức thu hồi tay phải, bàn tay phải khô héo vàng vọt không có một chút tổn thương.

"Ngươi là...? Nói cho ta biết, sư phụ của ngươi là ai?" A Lý Khuê Ân kinh ngạc nhìn Tát Lạc Mông.

Tát Lạc Mông vừa thối lui đến cuối huyẹt động vừa cười nói: "Hỏi sư phụ ta làm gì, chẳng lẻ, chỉ một chút thủ đoạn nho nhỏ của ta, ngươi đã sợ?"

Khuôn mặt A Lý Khuê Ân toáng hiện lên vẻ tức giận, hừ lạnh một tiếng: "Cho ngươi cơ hội, ngươi lại không cần!" A Lý Khuê Ân tay phải chậm rãi vươn ra, bàn tay dần dần bắt đầu trở nên đỏ đậm như máu, thể tích cũng đột nhiên lớn lên.

Cả bàn tay phải, còn lớn hơn cái đầu người, đỏ đậm như máu.

A Lý Khuê Ân đem kim miêu trong lòng đặt ở dưới chân, chợt ngẩng đầu nhìn về phía Tát Lạc Mông: "Ngươi cho rằng chút thủ đoạn của ngươi, thì ngươi có thể uy hiếp ta?" Vừa mới dứt lời, A Lý Khuê Ân cả người đã hóa thành mấy trăm ảo ảnh, cơ hồ tràn ngập cả huyệt động.

Hắc ám pháp tắc chi tiềm hành hóa ảnh thuật.

"Chẳng lẻ phải sử dụng một chiêu đó?" Tát Lạc Mông trong lòng trù trừ.

Đột ngột, một bàn tay to lớn đỏ như máu hướng về phía đầu hắn ấn xuống, không gian xung quanh bàn tay to đỏ như máu tất cả đều vặn vẹo giống như dòng suối chảy. Đồng thời không gian của dòng suối này mơ hồ còn có sương khói màu đen nhiễu vào.

Tát Lạc Mông sắc mặt đại biến, khuôn mặt chợt dữ tợn, hai tay cũng lật ra, luồng sáng màu đen bao trùm tay phải hắn, trực tiếp hướng về bàn tay đỏ như máu mà vỗ tới.

"Bùng!" Cả huyệt động đều chấn động.

Tát Lạc Mông phảng phất như bao cát bị thủng, bị đánh bay đi, "Rắc!" Hai bàn tay đã bị đánh gãy, máu thịt vụn xương bay tán loạn, Tát Lạc Mông cả người bị đánh bay đi nện ở trên vách tường, trong miệng máu tươi phun ra, rồi sau đó trực tiếp té ra trên mặt đất.

"Ca!" Ny Ti kinh hô.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối đều nhướng mày.

"Lâm Lôi, Tát Lạc Mông kia sao lại đối với chàng như vậy? Chẳng lẽ là bởi vì chuyện thân phận của hắn, hắn hoài nghi chàng tiết lộ?" Địch Lỵ Á dùng thần thức truyền âm nói.

Lâm Lôi trong lòng phát khổ, truyền âm nói: "Tất nhiên là như thế rồi, nhưng ta..."

"Ta biết" Địch Lỵ Á đương nhiên biết âm Lôi cũng không tiết lộ, dù sao tại địa ngục, Lâm Lôi mới biết được bao nhiêu người? Hắn cho dù muốn truyền cho người khác cũng không có cách.

Lâm Lôi nhìn Tát Lạc Mông bị trọng thương. Trong lòng chỉ có thể âm thầm lắc đầu, phỏng chừng mình có nói cái gì, Tát Lạc Mông này cũng sẽ không tin tưởng.

"Đừng giết ta" Tát Lạc Mông đứng lên đồng thời liền quát.

"Lại không muốn chết?" A Lý Khuê Ân khẽ cười một tiếng, đồng thời hắn vung tay lên, con mèo nhỏ màu vàng cũng bay trở về trong lòng hắn, tay phải hắn cũng từ màu đỏ như máu khôi phục bộ dáng khô héo "Thế nào, chuẩn bị giao tài phú của Bác Y gia tộc cho ta?"

A Lý Khuê Ân cũng lo lắng, lo lắng Tát Lạc Mông đem tài phú để ở chỗ của hắn cũng không mang ở trên người. Bởi vậy, A Lý Khuê Ân cũng không muốn trực tiếp giết chết Tát Lạc Mông.

"Sư phụ của ta, tên là Y Lai Khắc Đặc Lạp!" Tát Lạc Mông nói.

A Lý Khuê Ân nhướng mày, vẻ mặt rất độc ác: "Quả nhiên là loại biến thái này, thấy ánh sáng hủy diệt của ngươi ta đã biết, tiểu tử Bác Y gia tộc, ngươi có thể là đệ tử của hắn, thật là có sức chịu đựng" A Lý Khuê Ân khẽ cười hai tiếng.

Tát Lạc Mông sắc mặt âm trầm, nghĩ đến cuộc sống bên cạnh sư phụ hắn, thật sự là phi thường thống khổ.

"Tài phú của Bác Y gia tộc ở đâu?" A Lý Khuê Ân tiếp tục nói.

Tát Lạc Mông sắc mặt cứng đờ, hắn vừa rồi còn hy vọng xa vời, cho rằng đối phương nghe được tên của sư phụ có thể bỏ qua. Nhưng… đối phương tựa hồ cũng không quá để ý sư phụ hắn.

A Lý Khuê Ân thấy vẻ mặt của Tát Lạc Mông liền hiểu rõ, cười lạnh một tiếng: "Thì sao, chẳng lẻ ngươi cho rằng ngươi báo ra tên sư phụ ngươi, ta sẽ sợ? Đầu tiên với tính cách của sư phụ ngươi, ngươi có chết đi, hắn cũng không có khả năng vì ngươi mà ra mặt. Còn nữa, sư phụ ngươi cho dù có đến đây, A Lý Khuê Ân ta cũng không sợ tên quái vật đó!"

Tát Lạc Mông chần chờ chốc lát, thấy sắc mặt A Lý Khuê Ân dần dần trở nên âm trầm, liền nói: "A Lý Khuê Ân tiên sinh, xin cho ta chút thời gian".

"Được" A Lý Khuê Ân khẽ gật đầu.

Hắn cũng không muốn bức bách Tát Lạc Mông quá, ai biết Tát Lạc Mông đem tàng bảo dấu ở nơi đâu.

Giờ phút này trong huyệt động trừ mấy người Lâm Lôi ra, còn có vài thượng vị thần Ác ma môn vẫn bảo trì sự trầm mặc, mấy thượng vị thần Ác ma này nghe Tát Lạc Mông cùng đối phương nói chuyện với nhau, cũng đoán được bảo bối lần này hộ tống là thứ gì.

"Người này, lại là người của Bác Y gia tộc" Mấy thượng vị thần Ác ma đều nhìn về phía Tát Lạc Mông.

Mà bản thân Tát Lạc Mông cũng nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, thấp giọng nói: "Lâm Lôi, ngươi có biết, ta vì ngày này đã đợi bao nhiêu năm không?"

"Tát Lạc Mông, ta không có…"

"Ngươi không cần phải nói" Tát Lạc Mông quát lạnh nói, ánh mắt nhìn Lâm Lôi hàm chứa sự oán độc, "Lâm Lôi, ta vì ngày này đã tu luyện trăm vạn năm! Trăm vạn năm! Ngươi biết nó dài như thế nào, hơn nữa ta còn phải chịu đựng sự hành hạ của tên biến thái Y Lai Khắc Đặc Lạp kia!"

Trong mắt A Lý Khuê Ân có vẻ cười: "Trăm vạn năm? Tiểu tử này sức chịu đựng thật đúng là rất cao".

Tát Lạc Mông đôi mắt đỏ lên: "Ta một mực ẩn nhẫn, chờ đợi! Ngày nay là hy vọng cuối cùng của Bác Y gia tộc ta, hy vọng duy nhất của Tát Lạc Mông ta! Tát Lạc Mông ta tín nhiệm ngươi, nói cho ngươi thân phận của ta, nhưng ta vạn vạn lần không nghĩ tới, ngươi lại tiết lộ ra ngoài! Lâm Lôi ngươi, lại đoạn tuyệt hy vọng duy nhất của Tát Lạc Mông ta!"

"Ta đã nhìn lầm ngươi!"

Tát Lạc Mông nghiến răng "Ác lang tham lam ngươi, ta đã nhìn lầm rồi!!!"

Tát Lạc Mông quay đầu nhìn về phía A Lý Khuê Ân nói: "A Lý Khuê Ân tiên sinh, ta thật sự rất kinh ngạc, ngươi có thể trong đội ngũ Ác ma sắp đặt một cái bẫy Lâm Lôi như vậy, thật sự là bội phục, bội phục sát đất!" Tát Lạc Mông mỗi một câu nói đều hàm chứa oán khí.

A Lý Khuê Ân nhướng mày một cái, cũng cười cười, hắn không có phủ nhận!

A Lý Khuê Ân tươi cười, Tát Lạc Mông xem ra, cũng là một loại tươi cười đắc ý. Hắn càng thêm phẫn nộ!

"Lâm Lôi đại ca, thật là người?" Ny Ti tới giờ phút này mới hiểu được chuyện gì xảy ra, nàng khó có thể tin nhìn Lâm Lôi "Ngươi thật sự là người của A Lý Khuê Ân? Là ngươi đem thân phận của ca ca ta tiết lộ ra ngoài?" Ny Ti cũng không rõ, đối phương tại sao biết thân phận ca ca mình.

Bây giờ, nàng đã hiểu rõ.

Lâm Lôi trong lòng phát khổ, mở miệng nói: "Tát Lạc Mông, Ny Ti, ta nói, ta không có tiết lộ, các ngươi tin sao?"

"Ny Ny!" Bối Bối trên khuôn mặt thanh tú tràn đầy sắc mặt giận dữ "Lão Đại ta nói không có tiết lộ là tuyệt đối sẽ không tiết lộ. Huống chi, tên áo đen này, chúng ta căn bản là không biết]! Ta dám đem tính mạng của ta ra cam đoan, Ny Ny, chẳng lẻ ngươi ngay cả ta cũng không tin?"

"Nhưng, ca ta hắn…" Ny Ti rất rõ ràng sự cố gắng của đại ca mình những năm qua.

Lần này đây một khi thành công, đại ca nàng có thể một bước tới trời.

"Cái rắm" Tát Lạc Mông lạnh lùng liếc mắt nhìn Bối Bối "Ny Ny ngươi chẳng lẽ không thấy được, Bối Bối này cùng ngươi thân cận, phỏng chừng cũng là kế hoạch sắp đặt từ trước" Ny Ti nghe xong sắc mặt không khỏi trắng bạch, còn Tát Lạc Mông nói xong cũng quay đầu nhìn về phía A Lý Khuê Ân: "A Lý Khuê Ân tiên sinh, ta biết Lâm Lôi này là người của ngươi, nhưng… ta hy vọng ngươi giết hắn! Nếu không, ngươi đừng mơ tưởng được tài phú của gia tộc ta!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 19: Vẫn

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Lâm Lôi không khỏi biến đổi.

Tát Lạc Mông nếu như không phải bận tâm A Lý Khuê Ân đã sớm giết Lâm Lôi, dù sao trong mắt Tát Lạc Mông, Lâm Lôi tất nhiên là người của A Lý Khuê Ân. Hắn tự nhiên không dám động đến A Lý Khuê Ân.

"Tát Lạc Mông tên khốn kiếp ngươi!" Bối Bối lập tức phẫn nộ gào lên "Ta đã nói, lão Đại ta tuyệt đối không có tiết lộ bí mật của ngươi, ngươi sao lại một mực khẳng định là lão Đại ta tiết lộ, lại còn muốn giết hắn, ngươi thật là khốn kiếp, khốn kiếp!!!"

Bối Bối giờ phút này cũng muốn giết chết Tát Lạc Mông liễu, nhưng thực lực của hắn kém xa Tát Lạc Mông!

"Tát Lạc Mông, Lâm Lôi dọc theo đường đi đều ở bên trong kim chúc sinh mệnh, làm sao có thể có cơ hội đem bí mật của ngươi tiết lộ ra ngoài?" Địch Lỵ Á cũng nóng nảy, nàng cũng lo lắng Lâm Lôi bị giết.

Lâm Lôi cũng trầm mặc nhìn Tát Lạc Mông, đến hôm nay Lâm Lôi cũng đã nhận ra Tát Lạc Mông là người thế nào, Tát Lạc Mông là người rất hỏi ngụy trang làm người tốt, có thể vì mục tiêu ẩn nhẫn giả làm người tốt, không để người nào phát hiện ra.

Nhưng một khi mục tiêu thất bại, người như thế sẽ lộ ra gương mặt thật dữ tợn của hắn! So với thường nhân còn điên cuồng đáng sợ hơn!

"Chết, ngươi phải chết, không đơn giản Lâm Lôi ngươi, còn có thê tử của ngươi, huynh đệ Bối Bối của ngươi, đều phải chết!!!" Tát Lạc Mông giống như người điên, chỉ vào Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối quát.

Nghe được ca ca mình ngay cả Bối Bối cũng muốn giết, Ny Ti nhất thời nóng nảy.

"Ca, Bối Bối hắn..." Ny Ti vội la lên.

"Ny Ti!" Tát Lạc Mông quát "Ngươi đến bây giờ vẫn không thấy rõ gương mặt thật của ba người bọn họ sao? Bối Bối nọ đến gần ngươi là không có ý tốt".

Ny Ti không khỏi quay đầu nhìn về phía Bối Bối.

Bối Bối ánh mắt lại rất lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào Tát Lạc Mông: "Tát Lạc Mông, ta ghét nhất là bị người khác vu khống, ngươi chẳng những vu khống, còn muốn giết lão Đại ta. Vậy ngươi..." Bối Bối nhìn về phía Ny Ti "Ny Ti, đừng trách ta".

"Bối Bối, ngươi muốn làm gì?" Lâm Lôi cảm giác được trạng thái Bối Bối không đúng.

Bối Bối lạnh lùng nghiêm mặt, trong tay đột ngột xuất hiện thanh chủy thủ màu đen, đúng là thanh chủy thủ Bối Lỗ Đặc đã cho hắn.

"Đó là..." A Lý Khuê Ân đôi mắt sáng ngời, giật mình nhìn Bối Bối.

Bối Bối ngay sau đó miệng hé ra, một viên viên châu màu đen từ trong đó nhả ra. Viên châu màu đen này lại bay vào chuôi của thanh chủy thủ nọ, gắn vừa khít vào một cái khe ở chuôi chủy thủ, thanh chủy thủ mặt ngoài bắt đầu lưu chuyển một cổ khí tức màu xanh.

"Xẹt xẹt...” Không gian chấn động.

Cho dù chủy thủ còn chưa có huy động, khí tức màu xanh đủ để làm cho không gian chấn động.

"Đây là vật gì?" Đám người Tát Lạc Mông, Ny Ti, còn có đám người thượng vị thần Ác ma Tư Bá Lý may mắn còn sống cũng thất kinh, bọn họ đều rõ ràng cảm giác được thanh chủy thủ uy hiếp đối với bọn họ. Trong bọn họ không ai nắm chắc dám đối chọi với một đòn này.

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng nghi hoặc. Bọn họ cũng không biết Bối Bối còn dấu lá bài này, nhưng khí tức đáng sự của thanh chủy thủ sau khi dung hợp với viên châu màu đen, mấy người Lâm Lôi cũng cảm giác được: "Thật là đáng sợ, khí tức này… sợ rằng thượng vị thần cũng không kháng cự được".

Lâm Lôi đã sớm cho rằng, lấy sự trọng thị của Bối Lỗ Đặc đối với Bối Bối, tuyệt đối cấp cho Bối Bối chiêu bài để bảo vệ tính mạng.

Hiện nhìn thấy, tựa hồ chính là điều này.

"Bối Bối, đừng làm vậy" Ny Ti liền nói.

Bối Bối vẫn lạnh lùng nhìn Tát Lạc Mông, âm thanh lạnh lùng nói: "Tát Lạc Mông, chết đi" chủy thủ trong tay đột nhiên vung ra…

"Vù!"

Một đạo hắc quang hiện lên, không gian phảng phất như trang giấy bị chém ngang, không gian của địa ngục vị diện cũng dể dàng bị xé rách, uy lực này quả thực làm cho người ta sợ hãi. Tát Lạc Mông kia sắc mặt cũng biến đổi, nhưng hắc quang này tốc độ quá nhanh khiến hắn không kịp chạy trốn!

Đột ngột một bàn tay to lớn màu đỏ sậm xuất hiện, không gian vặn vẹo sinh ra như suối chảy.

"Bùng!"

Hắc quang và bàn tay to lớn màu đỏ sậm đánh vào nhau.

Hắc quang lập tức bay trở về trong tay Bối Bối, Bối Bối sắc mặt không khỏi có chút tái nhợt, hắn giật mình nhìn về phía A Lý Khuê Ân.

A Lý Khuê Ân cả người cũng liên tục lui về phía sau mấy chục thước, giật mình nhìn thanh chủy thủ trong tay Bối Bối, trong lòng thất kinh: "Quả nhiên như thế. Không ngờ, Bối Lỗ Đặc lại đem bảo bối như thế cho hắn, vậy tiểu tử kia cùng Bối Lỗ Đặc quan hệ không tầm thường".

A Lý Khuê Ân trong lòng thất kinh.

Sự đáng sợ của Bối Lỗ Đặc, A Lý Khuê Ân cũng rất rõ, trong lòng thay đổi thật nhanh. A Lý Khuê Ân trong nháy mắt đã quyết định chủ ý: "Với bảo vật trên tay tiểu tử kia, ít nhất cũng không thể giết tiểu tử này, nếu không… Bối Lỗ Đặc khẳng định sẽ biết. Bị hắn tìm đến cũng rất là phiền phức".

Mấy người Lâm Lôi, kể cả mấy người thượng vị thần Ác ma cùng với Tát Lạc Mông đều thất kinh, A Lý Khuê Ân này thực lực cở nào bọn họ cũng đã thấy, ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư ở trước mặt hắn không có lực phản kháng, nhưng thanh chủy thủ quỷ dị của Bối Bối, lại có thể đánh lui.

Bọn họ cũng biết…

"Bối Bối, ngươi dùng chiêu gì vậy?" Lâm Lôi thất kinh.

Bối Bối dùng thần thức truyền âm: "Ta cũng không lợi hại như vậy đâu, đánh lui người này, là lực lượng của Bối Lỗ Đặc gia gia ẩn chứa trong linh châu kia, tất nhiên xem như là Bối Lỗ Đặc gia gia đánh bại hắn mà thôi" Bối Bối trên thực tế chỉ là có tác dụng tiếp dẫn.

A Lý Khuê Ân nhìn Bối Bối, chợt hướng về Tát Lạc Mông nói: "Tát Lạc Mông, vì bảo vệ ngươi, ta đã bị hủy một kiện thần khí ta đã sử dụng cả tỷ năm".

Giờ phút này mấy người Lâm Lôi mới chú ý tới…

Cái bao tay trong suốt trên tay phải A Lý Khuê Ân đã bị xé rách!

"Bối Lỗ Đặc này thật đúng là danh bất hư truyền" A Lý Khuê Ân trong lòng run lên, hắn mặc dù là kẻ mạnh lánh đời, nhưng so với nhân vật Bối Lỗ Đặc đột nhiên quật khởi trong truyền thuyết, vẫn có chênh lệch rất lớn.

A Lý Khuê Ân trong lòng tràn đầy sự tức giận, nhìn chằm chằm vào Tát Lạc Mông.

Một món thượng vị thần khí nuôi dưỡng cả tỷ năm, đối với ai cũng là trân quý? Dù sao thượng vị thần khí mua làm sao so với thần khí bản thân nuôi dương lâu như thế?" “Ta nói, Địch Lỵ Á kia, kể cả Bối Bối này đều phải chết!" Tát Lạc Mông thấp giọng nói.

"Bối Bối kia không thể giết, những người khác, đều có thể giết! Tát Lạc Mông, ngươi đừng khiêu chiến với sự nhẫn nại của ta" A Lý Khuê Ân lạnh nhạt nói.

"Được" Tát Lạc Mông gật đầu "Có thể tha cho tiểu quỷ kia" Tát Lạc Mông trong lòng hận nhất là Lâm Lôi.

"Phổ Tư La, động thủ đi" A Lý Khuê Ân lãnh đạm nói.

"Ngao” Con mèo nhỏ màu vàng nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Cực kỳ quỷ dị, cả bức vách của huyệt động đột nhiên áp vào bên trong, không gian huyệt động nhất thời kịch liệt co lại, mấy người Lâm Lôi sắc mặt đại biến, vách tường trước mắt không ngừng đè ép lại, chỉ thấy mấy thượng vị thần Ác ma kia lập tức gầm lên giận dữ phá vách tường.

"Oành!"

"Oành!"……

Tiếng nổ mạnh không ngừng, những hố nhỏ khoảng nửa thước bị bổ ra, trong nháy mắt đã được chữa trị.

Trong nháy mắt, không gian trong huyệt động đã rút nhỏ bảy phần. Vách tường vẫn đè ép hồ dung nham màu vàng bên trong. Nói cách khác… trong huyệt động mọi người căn bản không có chỗ đặt chân, bọn họ chỉ có thể lơ lửng bên trên hồ dung nham màu vàng.

Ngay cả đám người A Lý Khuê Ân, Tát Lạc Mông cũng chỉ có thể bay lơ lửng.

"Địch Lỵ Á, mau để tử thần khôi lỗi đỡ ở phía dưới" Lâm Lôi lo lắng nhất chính là Địch Lỵ Á đang bị vây trong hồ dung nham màu vàng.

"Ừm" Địch Lỵ Á khe khẽ gật đầu, cùng Lâm Lôi nhìn nhau "A Lý Khuê Ân đại nhân, Tát Lạc Mông. Chúng ta cũng không nhúng tay vào, thả chúng ta ra đi" Năm thượng vị thần Tư Bá Lý liền nói.

Tát Lạc Mông giờ phút này trong lòng tràn đầy lửa giận lãnh lùng nhìn bọn họ: "Hừ, đi chết đi".

"Phổ Tư La." A Lý Khuê Ân lãnh đạm nói.

"Ngao” Con mèo nhỏ màu vàng khe khẽ kêu một tiếng, trong tiếng kêu tựa hồ hàm chứa vẻ nhẹ nhàng hoan hỉ.

Nhất thời…

Phía dưới nguyên lúc đầu chỉ là dung nham màu vàng lẳng lặng sôi trào, đột nhiên hình thành một bàn tay khổng lồ bằng dung nham, trực tiếp hướng về mấy Ác ma ở phía trên chộp tới, cả hồ dung nham màu vàng phóng ra hơn mười bàn tay khổng lồ.

"Vù”.

Mấy Ác ma cố gắng dugn tốc độ tránh né, chỉ thấy trên bầu trời hồ dung nham có vô số bóng người đang liều mạng cố gắng tránh né chạy trốn.

Chỉ có A Lý Khuê Ân, Tát Lạc Mông, Ny Ti và Bối Bối là không có bị bất cứ bàn tay dung nham màu vàng khổng lồ nào bắt cả.

"Bối Bối. Ngươi và Địch Lỵ Á cùng đi" Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm quát "Hiểu rồi lão Đại" Bối Bối lập tức hướng tới Địch Lỵ Á đứng cùng một chỗ, quả nhiên bàn tay dung nham màu vàng khổng lồ dường như quan tâm đến Bối Bối, liền nhé tránh.

Nhưng bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ này vẫẫ vòng ra sau bắt Địch Lỵ Á.

Địch Lỵ Á có Bối Bối ở bên cạnh, sự nguy hiểm cũng giảm đi nhiều.

"Cứ như vậy, cũng không có điểm cuối" Lâm Lôi trong lòng cảm thấy không ổn, bởi vì hắn rõ ràng… chung quanh đây không có bất cứ thông đạo nào. Bọn họ tránh được nhất thời, nhưng không thể nào tránh được vĩnh viễn, cuối cùng cũng bị bắt được.

"A!" Đột nhiên một gã thượng vị thần bị một bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ bắt được.

Bị bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ bắt được, nhất thời chất lỏng trong bàn tay khổng lồ tung ra bao vây lấy, trực tiếp kéo vào trong hồ dung nham màu vàng. Một màn như vậy, mấy người Lâm Lôi chứng kiến sắc mặt liền đại biến.

"Lão Đại!" Thanh âm lo lắng của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, là Địch Lỵ Á bị bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ bao vây, Địch Lỵ Á mặc dù có Bối Bối hỗ trợ. Thế nhưng nàng thực lực thật sự quá yếu, cuối cùng cũng bị bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ bắt được, không cách nào tránh khỏi.

"Xẹt xẹt!" Thân thể Địch Lỵ Á bị kéo vào hồ dung nham màu vàng, chân đã chạm vào hồ dung nham, mà Địch Lỵ Á hai mắt vẫn nhìn chăm chăm vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi phảng phất như choáng váng.

"Lâm Lôi, hãy chiếu cố bản thân cho tốt" Thần thức của Địch Lỵ Á truyền âm vang lên trong đầu Lâm Lôi.

"Địch Lỵ Á!" Lâm Lôi hai mắt trong nháy mắt chuyển hồng, cả người phảng phất như một mũi tên không chút do dự trực tiếp nhằm về phía Địch Lỵ Á, Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á cũng nhìn Lâm Lôi! Giờ phút này, Địch Lỵ Á cũng chỉ có cái đầu là còn nhô lên khỏi hồ dung nham.

Hai người chỉ là cách xa nhau hơn mười thước, với tốc độ của Lâm Lôi chỉ là trong nháy mắt.

Chỉ trong tích tắc này, trong đầu Lâm Lôi như tia chớp xẹt qua hiện lên vô số khung cảnh hai người ở cùng bên nhau.

Thuở thiếu niên, học cùng học viện,

Cách xa nhau mười năm, mới gặp lại một lần,

Hỗn loạn chi lĩnh, rốt cục kết hôn, sinh tử vẫn không hối hận, xông pha tại địa ngục, từ lúc nào, sinh mạng của Địch Lỵ Á đã gắn kết với bản thân, không ai chia lìa được.

Trong tích tắc trước khi bị chìm hẳn vào trong hồ dung nham, nhìn thấy Lâm Lôi vọt tới, Địch Lỵ Á nước mắt chảy xuống.

"Bùng!" Dung nham văng khắp nơi!

Lâm Lôi chui vào hồ dung nham, ôm lấy thân thể Địch Lỵ Á đã từ từ tiêu biến, bên ngoài thân thể Lâm Lôi xuất ra luồng khí màu vàng, nhanh chóng bao vây lấy Địch Lỵ Á, trên người Địch Lỵ Á cũng hình thành một tầng mạch động khải giáp, nhưng khả năng hòa tan của dung nham quá mạnh, mạch động khải giáp không ngừng bị tan rã.

Lâm Lôi liều mạng mượn thần lực đại địa thần phân thân hình thành mạch động khải giáp.

Bên trong hồ dung nham.

Luồng khí màu vàng bao vây lấy Lâm Lôi và Địch Lỵ Á, một cổ tinh thần lực quỷ dị chậm rãi hướng tới linh hồn của Lâm Lôi và Địch Lỵ Á chậm rãi quấn lấy, luồng tinh thần lực quỷ dị này tìm kiếm cửa vào linh hồn phòng ngự chủ thần khí của Lâm Lôi, nương theo cửa vào mà xuyên thủng vào.

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đều cảm thấy mơ màng.

"Ngươi thật ngốc" Địch Lỵ Á trên mặt lộ vẻ tươi cười.

"Chúng ta cùng nhau xông pha địa ngục, cho dù chết, cũng cùng chết" Lâm Lôi nhẹ giọng nói.

Địch Lỵ Á đã hôn mê đi, nhưng vẫn lộ ra vẻ tươi cười như trước: "Lâm Lôi, đời này của ta vậy là đã thỏa mãn lắm rồi" Chợt nàng cố gắng ngẩng đầu áp vào môi Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng hôn Địch Lỵ Á, trong đầu Lâm Lôi mơ hồ tỉnh một khắc, trong đầu như tia chớp xẹt qua hiện ra khung cảnh từ nhỏ đến lớn.

Cùng Đức Lâm gia gia gặp nhau,

giết chết Quốc vương Phân Lai vương quốc,

Tại Áo Bố Lai Ân đế quốc danh chấn thiên hạ,

Thành lập Ba Lỗ Khắc đế quốc,

xông pha Chúng thần mộ địa,

tiêu diệt Quang minh giáo đình, bên cạnh vẫn có thê tử chết không rời. Khi đi tới địa ngục, Lâm Lôi sớm đã có chuẩn bị, cho dù sao tại nơi khôgn ngừng chém giết như địa ngục, ai cũng sẽ chết. Cho dù chết… Lâm Lôi cũng sẽ thản nhiên mà chết.

Cùng với người mình yêu, cùng nhau!

"Ta cũng như vậy, cả đời này cũng rất thỏa mãn!"

Chợt…

Mơ đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 20: Lệnh Bài

Rột rột” Dung nham màu vàng trong hồ không ngừng quay cuồng, bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ kia vẫn hướng về ba gã thượng vị thần Ác ma chộp tới.

Chỉ còn lại có ba người bọn họ may mắn còn sống!

"Tát Lạc Mông khốn kiếp này, chúng ta chết cũng phải để hắn cùng chết" Tư Bá Lý dùng thần thức truyền âm cho hai người kia, bọn họ đã cảm thấy tránh né khó khăn.

"Được, để hắn cùng chết!"

Các Ác ma trong địa ngục đều có sự chuẩn bị để chết, chỉ là bọn hắn cũng sẽ không nguyện ý chết, cho dù chết, cũng sẽ không để cho đối phương thấy thoải mái!

"Vù!"

"Vù!"

"Vù!"

Ba gã thượng vị thần Ác ma này cơ hồ đồng thời hướng về Tát Lạc Mông mà phóng tới, nhưng bọn hắn còn chưa tới gần Tát Lạc Mông, bàn tay khô héo vàng vọt kia lại đánh đánh ra "Bùng!" một tiếng, một thượng vị thần ác ma trong đó đầu trực tiếp nổ tung ra.

"A Lý Khuê Ân!" Hai gã thượng vị thần Ác ma kia kinh hãi.

Rất hiển nhiên, A Lý Khuê Ân này sẽ không để cho bọn họ giết chết Tát Lạc Mông!

"Giết muội muội hắn!" Tư Bá Lý cùng một thượng vị thần Ác ma khác tự biết hẳn phải chết, lửa giận thiêu đốt bọn họ đến thời khắc có thể giết chết bất cứ ai, hai đại Ác ma né qua bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ, trực tiếp phóng tới bên cạnh Ny Ti đang lở lửng

Giờ phút này Bối Bối đang lơ lửng không nhúc nhích, nhìn thấy Lâm Lôi, Địch Lỵ Á lâm vào hồ dung nham màu vàng làm hắn sợ đến ngây người, song…

"Lão Đại, không chết" Bối Bối trong mắt có sự vui mừng lẫn sợ hãi "Ta cảm giác được linh hồn của lão Đại!"

Hai người linh hồn liên thông lẫn nhau. Lâm Lôi không chết, Bối Bối tự nhiên rõ ràng.

Hồ dung nham màu vàng có diện tích không lớn, với tốc độ của thượng vị thần Ác ma, Ny Ti chỉ kịp khẽ di động, thượng vị thần Ác ma đã tới ngay trước mặt nàng, chỉ thấy đao ảnh mơ hồ vặn vẹo trong nháy mắt chém tới, Ny Ti sắc mặt trắng bệch không còn chút máu.

"Cảng!" Thanh âm kim loại vang lên.

Ny Ti cảm thấy mình bị người khác ôm chặt, nàng giật mình mở mắt ra: "Bối Bối!" Đúng là Bối Bối đang ôm nàng, vì nàng mà đón một kích này.

"A!" Tên thượng vị thần Ác ma kia bởi vì bổ ra một đao bị chấn bắn ngược, nhất thời bị bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ phía dưới bắt được, mặc dù cố gắng giãy dụa. Nhưng vẫn bị bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ kéo vào trong hồ dung nham màu vàng, không còn một điểm sinh khí.

"Xẹt xẹt…”

Số lượng lớn bàn tay chất lỏng màu vàng khổng lồ, phảng phất như hợp lại, đem thượng vị thần Ác ma Tư Bá Lý cuối cùng trực tiếp nhận chìm vào trong hồ dung nham.

"Bối Bối, ngươi không sao chứ" Ny Ti lo lắng nói, khi mở miệng Ny Ti lập tức tỉnh ngộ lại, nàng mới nhớ ra mấy người Lâm Lôi rất có thể tiết lộ bí mật của ca ca mình. Bối Bối này phỏng chừng cũng là cố ý tiếp cận nàng.

"Không sao, tên khốn kiếp đó lại còn dùng linh hồn công kích" Bối Bối sắc mặt có chút tái nhợt, chợt hắn sửng sốt, hắn chú ý tới vẻ mặt của Ny Ti.

Bối Bối cười khổ, cũng nhẹ nhàng buông Ny Ti ra.

Ny Ti rời đi khỏi ngực, không biết tại sao, cảm thấy trong lòng đau nhói!

Bối Bối sờ sờ cái mũi mình: "Ta tự mình đa tình rồi" Ny Ti nghe xong trong lòng rất là khó chịu, nhưng về chuyện tiết lộ bí mật tựa như một cây kim đâm vào trong lòng nàng: "Không đúng, nếu như Bối Bối thật sự gạt ta, hắn vừa rồi cũng sẽ không bất chấp tính mạng cứu ta".

"Chiếu cố bản thân cho tốt, Ny Ny" Một thanh âm vang lên bên tai, sau đó đột nhiên phùm một tiếng!

Ny Ti lúc này mới phản ứng lại, song giờ phút này Bối Bối đã tiến vào bên trong hồ dung nham, Ny Ti nhất thời mơ hồ! Trong đầu nàng còn nhớ rõ rõ ràng, thiếu niên kia tuy rất thích trêu chọc, nhưng có đôi khi lại rất chân thành quan tâm đến nàng!

"Bối Bối, đã chết rồi sao?" Ny Ti cảm thấy trong tâm phảng phất như bị xé rách đi.

"Ny Ti, ngươi làm gì!" Tát Lạc Mông quát, đồng thời hắn cũng bay đến bên cạnh Ny Ti.

"Ca, Bối Bối hắn…" Ny Ti đôi mắt ngân ngấn nước.

Tát Lạc Mông quát: "Ngươi đang suy nghĩ cái gì chứ? Bối Bối kia căn bản là cố ý. Thân thể hắn rất mạnh biết có thể chống lại cho nên cố ý làm như vậy, đối với hắn căn bản không nguy hiểm! Muội phải nhớ kỹ, mấy người Lâm Lôi là cừu nhân của chúng ta, may là bọn chúng đã chết, Nếu không…"

Tát Lạc Mông trong lòng vẫn tràn đầy oán hận.

"Nhưng, nhưng Bối Bối nếu như không quan tâm đến muội, hắn hoàn toàn có thể không cứu muội mà" Ny Ti giải thích.

"Hắn chính là muốn cho muội nghĩ như vậy" Tát Lạc Mông hừ lạnh nói. "Ny Ti, Bối Bối này, tâm tư rất xảo trá".

Chỉ nghe thấy âm thanh đùng đùng, vách tường huyệt động lại ở rộng ra bốn phía, không gian huyệt động lại mở lớn. A Lý Khuê Ân ôm con mèo nhỏ màu vàng đặt xuống mặt đất, Tát Lạc Mông cũng kéo muội muội mình bay ra sau.

Nơi đáy hồ dung nham màu vàng, có một chỗ dung nham lại tự động tránh ra, hình thành một khu vực chân không, Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á hai người đang ôm nhau ở đó.

"Đây, đây là chuyện gì xảy ra vậy?" Lâm Lôi và Địch Lỵ Á đều tỉnh dậy.

Địch Lỵ Á lập tức dùng thần lực chữa trị thân thể, đồng thời nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng lắc đầu: "Ta cũng không biết".

Chợt, Lâm Lôi cùng Địch Ly Á đều cười.

"Lâm Lôi, muội cũng tưởng rằng đã chết rồi" Địch Ly Á nhẹ giọng nói.

"Ta cũng tưởng rằng, mình đã chết" Lâm Lôi trong lòng cảm thấy ấm áp, nhân sinh có thể có thê tử như vậy, còn muốn gì nửa?

Tử vong thật sự đã bước chân tới, đặc biệt là lần này, Lâm Lôi thật sự tưởng rằng mình đã chết, ai ngờ lại không chết. Loại cảm giác này đích xác rung động tận tâm linh.

"Lâm Lôi" Địch Ly Á trong lòng Lâm Lôi, ngửa đầu nhìn Lâm Lôi "Trải qua lần này đây, trong lòng muội cảm thấy rất thoải mái. Lâm Lôi, mặc dù tại địa ngục có rất nhiều nguy hiểm, nhưng chỉ cần có chàng, chỗ nào ta cũng không sợ".

Lâm Lôi ôm lấy Địch Ly Á, trong lòng tràn đầy hạnh phúc nồng đậm, hắn không có lên tiếng.

"Hai vợ chồng các ngươi thật đúng là thoải mái" Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên trong đầu Lâm Lôi, Địch Ly Á.

Lâm Lôi, Địch Ly Á nhất thời thất kinh "Ngươi là ai?" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Lọt vào Dịch thái kim viêm hồ này, trừ hai ngươi ra, những người khác đều đã chết. Ngay cả thượng vị thần cũng đã chết" Thanh âm trầm thấp kia tiếp tục nói.

Lâm Lôi, Địch Ly Á trong nháy mắt hiểu rõ thân phận của người này.

"Ngươi là hỏa sơn cự nhân?" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Đúng, ngươi có thể gọi ta là Phổ Tư La" thanh âm trầm thấp kia nói.

"Phổ Tư La?" Lâm Lôi đột nhiên nhớ tới con mèo nhỏ màu vàng mà A Lý Khuê Ân ôm trong lòng, A Lý Khuê Ân tựa hồ gọi nó là Phổ Tư La.

"Ngươi là tứ thần thú gia tộc, quan trọng nhất, ngươi và Bối Bối kia quan hệ không tệ, cho nên, chủ nhân để cho ta tha cho các ngươi một mạng. Cho hai người các ngươi tiến vào trong Dịch thái kim viêm hồ này, cũng chỉ là tạm thời mê hoặc Tát Lạc Mông kia thôi".

"Các ngươi bây giờ cứ ở chỗ này đi, ta sẽ không lấy cái mạng nhỏ của các ngươi. Nói vậy các ngươi cũng biết. Ta lúc nào cũng có thể giết chết các ngươi. Đừng có mong bỏ trốn".

Lập tức, thanh âm kia liền biến mất.

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á hai người nhìn nhau cười, Địch Lỵ Á nói: "Lâm Lôi, trước ta thấy A Lý Khuê Ân kia không dám động thủ với Bối Bối, tha cho Bối Bối, ta đã nghĩ ... Tại sao lại không tha cho chúng ta chứ? Thì ra, A Lý Khuê Ân này có ý định như vậy".

Lâm Lôi cũng cười.

Đích xác. Những người khác tiến vào cái hồ dung nham màu vàng này đều đã chết, điều này làm cho Tát Lạc Mông có ý nghĩ sai lầm… phàm là tiến vào hồ dung nham màu vàng này đều sẽ chết.

Nhưng thật ra, hồ dung nham màu vàng này là do Phổ Tư La khống chế, nó không muốn đối phương chết, tự nhiên sẽ không chết.

"Thực lực của Phổ Tư La này, cũng rất đáng sợ" Lâm Lôi trong lòng thất kinh, cái loại dây linh hồn lực trực tiếp từ cửa khẩu phòng ngự linh hồn của mình mà xuyên vào, Lâm Lôi sớm biết, cường đại thượng vị thần mới có thể làm được việc này.

Mà lần này đây, quả thật đã gặp.

"Phụp!"

Đột nhiên một bóng người cực nhanh hướng xuống đáy nước vọt tới, đang xác minh nơi mình mới tới. Lâm Lôi cũng rõ ràng cảm thấy dao động của linh hồn: "Bối Bối, ngươi cũng xuống đây làm gì!" Bối Bối chỉ chốc lát đã vọt tới khu vực khối chân không này.

"Lão Đại, các người quả nhiên không có việc gì" Bối Bối nhìn thấy Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á, nhất thời mừng rỡ.

"Các ngươi thật đúng là phiền phức!" Thanh âm của Phổ Tư La lại một lần nữa vang lên trong đầu ba người.

"Hắn là ai vậy?" Bối Bối sắc mặt biến đổi.

Lâm Lôi giải thích: "Đây là Hỏa sơn cự nhân Phổ Tư La".

"Phổ Tư La? Chẳng lẽ là con mèo kia?" Bối Bối hai mắt sáng ngời.

"Đừng so ta với mèo!!!" Thanh âm phẫn nộ của Phổ Tư La vang lên "Được rồi, ba người các ngươi cứ ở trong này cho ta, đừng đi ra ngoài. Thanh âm bên ngoài hoàn toàn có thể truyền vào, yên tâm… thanh âm các ngươi nói chuyện sẽ không truyền ra đâu".

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người ở tại đáy hồ dung nham màu vàng. Quả nhiên nghe được thanh âm ở trên truyền vào. A Lý Khuê Ân ôm con mèo nhỏ màu vàng, cười nhạt nhìn vào Tát Tư La trước mắt: "Tát Tư La, những người đó đều đã chết, ta đã cho ngươi thể diện, ngươi bây giờ hẳn là đem tài phú của gia tộc ngươi đưa cho ta rồi chứ. Ở trên người hay là để ở chỗ nào?"

Ny Ti giờ phút này có chút khẩn trương.

Tát Tư La cũng cười nhạt nói: "Đúng, ta thừa nhận ta là người của Bác Y gia tộc. Nhưng A Lý Khuê Ân tiên sinh, ta phải nói cho ngươi một tin tức".

"Noó đi" A Lý Khuê Ân nhướng mày, hắn tựa hồ cảm giác được không đúng.

"Kim tiền trên người ta, kể cả ở bên ngoài, không vượt qua quá mười triệu mặc thạch!" Tát Lạc Mông cười nhạt nói.

Mười triệu mặc thạch, đối với thượng vị thần bình thường cxung tính là rất lớn, nhưng đối với A Lý Khuê Ân lại không coi là cái gì, đối với Bác Y gia tộc càng chỉ là cửu ngưu nhất mao (một cái lông trên chín con trâu).

"Ngươi chơi ta?" A Lý Khuê Ân sắc mặt biến đổi.

Tát Lạc Mông liền nói: "Không, không, ta không phải chơi ngươi, nói thật cho ngươi biết, hai lão người hầu của ta năm đó đích xác là mang đến cho ta lượng tài phú rất lớn, nhưng… ta đã đem tài phú này hiến cho một người!"

"Cho ai?" A Lý Khuê Ân nhướng mày "Ngươi cũng đừng mong lừa gạt ta".

"Ngả Khẳng đại nhân!" Tát Lạc Mông hồi đáp.

A Lý Khuê Ân sắc mặt biến đổi: "Ngả Khẳng?" A Lý Khuê Ân không khỏi tức giận dâng lên, phẫn nộ quát "Tát Lạc Mông, Ngả Khẳng đại nhân đúng là lợi hại, ta không dám động đến hắn, nhưng… ngươi cho rằng tùy tiện báo ra một cái tên là có thể để ta buông tha cho, ngươi tại sao không nói Bối Lỗ Đặc, tại sao không nói là Chủ thần Tử Kinh Quân chủ vĩ đại đi? Báo cái tên, ai cũng báo được!"

Tát Lạc Mông vừa lật tay, trong tay liền xuất hiện một khối lệnh bài màu đen, mặt trên có hoa văn phức tạp.

"Ngươi hẳn là nhận biết khối lệnh bài này chứ" Tát Lạc Mông nói.

"Hử?"

A Lý Khuê Ân sắc mặt biến đổi, nhất thời trầm mặc. Hắn nhận ra, đây đích thật là lệnh bài của Ngả Khẳng đại nhân, Tát Lạc Mông này nếu có khối lệnh bài này khẳng định là có quan hệ với Ngả Khẳng không tầm thường, hoặc có thể nói… Nhận mệnh lệnh của Ngả Khẳng mà làm việc.

Ngả Khẳng, tại Tử Kinh đại lục tuyệt đối nhân vật số một số hai, có người hoài nghi hắn đã đạt tới đại viên mãn.

Hắn từng làm Tu La, sau lại chủ động thối vị, để cho một thất tinh ác ma khác kế nhiệm. Không ai cho rằng thực lực Ngả Khẳng không đủ. Mọi người đều rõ ràng Ngả Khẳng rất đáng sợ! Mặc dù không phải Tu La, nhưng thực lực của hắn, tuyệt đối vượt qua tuyệt đại đa số Tu La.

Tử Kinh đại lục Ngả Khẳng, Huyết Phong đại lục Bối Lỗ Đặc, đều là nhân vật chói sáng nhất.

“Rột rột” Trong cả huyệt động chỉ có thanh âm của dung nham màu vàng quay cuồng, một mảng yên tĩnh.

"Y Ni Qua, ngươi nói làm sao bây giờ?" A Lý Khuê Ân quay đầu nhìn về phía sau, đột nhiên vách tường hé ra một thông đạo, từ trong xuất hiện một người, đúng là Y Ni Qua.

Y Ni Qua đi ra, hắn lắng nghe.

"Tát Lạc Mông này hắn mặc dù có lệnh bài của Ngả Khẳng đại nhân, nhưng không có nghĩa là hắn không có tài phú của gia tộc" Y Ni Qua mở miệng nói "Ngươi là..." Tát Lạc Mông, Ny Ti đều nhìn chằm chằm vào hắn.

"Ta tại Sa mạc cổ bảo đã gặp qua ngươi" Ny Ti kinh hô.

Y Ni Qua nao nao, đúng, lúc ấy khi sa mạc cổ bảo sụp đổ, Y Ni Qua cùng mấy người này dĩ nhiên đã gặp nhau.

Y Ni Qua mỉm cười: "Đúng, Tát Lạc Mông, ta chính là đuổi giết người của ngươi, thì sao?"

"Là lần này đây?" Tát Lạc Mông cũng có chút phản ứng.

"Đúng, thân phận của ngươi, là ta nói cho A Lý Khuê Ân đại nhân" Y Ni Qua cười khẽ một tiếng "Hừ, ngươi năm đó tại Lương An phủ, bị người của Bác Y gia tộc đuổi khỏi cửa. Mặc dù đây là việc nhỏ, nhưng ta lúc đầu đã chú ý tới".

Tát Lạc Mông giật mình.

"Tiểu tử Lâm Lôi đáng thương kia, oan uổng mà không nói gì được" Y Ni Qua nở nụ cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 21: Chủ Thần Lực

Ở dưới đáy hồ đầy nham thạch, bọn Lâm Lôi nghe rõ ràng được âm thanh từ trên truyền xuống.

“Lâm Lôi, cuối cùng bọn họ cũng biết ngươi oan uổng” Địch Lỵ Á lúc này rất vui vẻ, Bối Bối thì tức giận bất bình nói: “Tên Tát Lạc Mông hỗn đản, phát hiện thân phận của hắn bị tiết lộ liền mặc kệ tất cả. Nhận định là do Lão Đại tiết lộ bí mật, người như vậy, không đáng làm bằng hữu”

Từ khi Tát Lạc Mông yêu cầu A Lý Khuê Ân giết chết Lâm Lôi, Địch Lỵ Á. Trong lòng Bối Bối đã vô cùng căm ghét tên Tát Lạc Mông.

“Tát Lạc Mông, hắn không đáng để chúng ta tức giận” Lâm Lôi lắc đầu nói: “Chỉ tiếc, Bối Bối, Ny Ti nàng rất tốt đó”

“Ny Ny?”

Bối Bối ngẩn ra, hắn nhớ lúc trước hắn bảo vệ Ny Ti, nhưng mà Ny Ti lại có chút không tín nhiệm hắn.

Đột nhiên, tiếng khóc truyền từ trên xuống.

“Là Ny Ny” Bối Bối ngửa đầu, song hắn chỉ có thể nhìn thấy nham thạch màu vàng đang quay cuồng ở bên trên.

Chất lỏng màu vàng khiến nhiệt độ của huyệt động rất cả. Ngay cả không khí trong huyệt động cũng đều bắt đầu uốn éo.

“Lâm Lôi. Hắn bị oan?” Tát Lạc Mông đứng tại chỗ, trong lúc nhất thời trầm mặc.

Nhưng mà áp lực một lúc lâu với Ny Ti đã đau đớn bộc phát ra. Nàng đột nhiên trực tiếp nhảy về phía hồ nham thạch. Tát Lạc Mông kinh hãi, đột nhiên vươn tay nắm chặt tay của Ny Ti: “Ny Ti, ngươi muốn làm gì? Muốn chết à?”

Đó chính là dịch thái kim viên.

Có lẽ Thượng vị thần cường đại ở trong đó có thể chống trả, nhưng Trung vị thần tiến vào ở trong đó thì chắc chắn sẽ chết.

“Là ta sai, là ta sai. Ta phải tin tưởng hắn, ta phải tin tưởng hắn” Ny Ti khóc, lúc này trong lòng Ny Ti tràn ngập hối hận, lúc trước Bối Bối nhảy vào trong hồ nham thạch, trong lòng Ny Ti cũng cảm thấy đau đớn.

Nhưng trong lòng nàng còn một giọng nói là Bối Bối cố ý đến gần nàng là để lừa gạt nàng.

Vì vậy mới khiến cho Ny Ti vẫn còn có thể kiên trì đứng lại, nhưng đến khi Ny Ti biết. Lâm Lôi bị oan là lúc trong đầu Ny Ti phảng phất như bị vô số đạo sấm sét đánh vào.

Nàng sai rồi.

Lâm Lôi bị oan, vậy Bối Bối thật tâm với nàng.

“Hắn không có gạt ta, cho đến bây giờ hắn không hề gạt ta, Bối Bối hắn vì cứu ta mà không màng đến mạng mình, nhưng ta lại hoài nghi hắn,không tin hắn” Trên mặt Ny Ti tràn ngập nước mắt. Nàng muốn nảy vào trong hồ nham thạch, nhưng mà Tát Lạc Mông sao có thể để cho muội muội của mình chết được. Cầm chặt lấy tay của muội muội, vội la lên: “Ny Ti, bọn Bối Bối đã chết, chết rồi, hắn đã chết. Hối hận cũng vô dụng”

“Đã chết?” Ny Ti ngẩn ra, lập tức vô lực ngồi phịch bên cạnh hồ nham thạch.

“Ny Ny, tại sao ngươi lại xinh đẹp vậy chứ?”

“Xinh đẹp để ngươi yêu ta”

Lời nói bông đùa của hai người năm đó phảng phất vang lên bên tai, Ny Ti vừa lật tay, trong tay nàng liền xuất hiện một cái mũ rơm, đó là Bối Bối đưa cho nàng.

“Ny Ny cái mũ rơm này là ta mang từ quê hương Ngọc Lan đại lục của ta đến đây, trong Địa ngục không thể nào mua được. Ngươi cần phải giữ gìn cẩn thận. Ta muốn sau này chúng ta có một hài tử, ta sẽ cho hài tử đội một cái mũ rơm, chúng ta một nhà ba người đều đội mũ rơm, ha ha”

Lời nói ban đầu của Bối Bối còn vang bên tai, Ny Ti nhìn chiếc mũ rơm trong tay, nhưng tim đang run rẩy.

Trong nháy mắt, hối hận khôn cùng như sâu bọ đang cắn xé tâm hồn nàng.

Đột nhiên, Ny Ti khóc, khóc không ra tiếng.

Tát Lạc Mông thấy cảnh này, một tâm trạng đặc thù xuất hiện trong lòng—hối hận. Nhìn thấy muội muội như vậy, Tát Lạc Mông cũng cảm thấy hối hận, dù sao muội muội là thân nhân duy nhất của hắn, hắn có thể tính toán và tàn nhẫn với người khác, nhưng lại vô cùng quan tâm đến muội muội của mình.

“Ny Ti..” Tát Lạc Mông ngồi xuống, đưa tay giữ bả vai của Ny Ti, muốn an ủi nàng vài câu: “Đừng thương tâm, Bối Bối đã chết, tất cả đều đã chậm rồi, là ca ca sai, xin lỗi”

“Chết?” Ny Ti nhìn nham thạch đang sôi trào trước mặt. Nàng đột nhiên nhớ lại Bối Bối bị tên Thượng vị thần chém mạnh một đao mà không bị làm sao, Ny Ti dường như nhớ đến cái gì. Lập tức quay đầu nhìn A Lý Khuê Ân: “A Lý Khuê Ân tiên sinh, thân thể phòng ngự của Bối Bối lợi hại như vậy, nhất định có thể chịu được Dịch thái kim viêm. Hắn đang ở đáy hồ nhưng không chết, đúng không? Ngươi nói cho ta biết, Bối Bối hắn không chết, A Lý Khuê Ân tiên sinh” Đôi mắt tràn đầy nước mắt của Ny Ti nhìn chằm chằm A Lý Khuê Ân.

Trong lòng Ny Ti rất hối hận.

Nàng bây giờ đang nghĩ rằng Bối Bối còn sống xuất hiện trước mặt nàng.

Nhưng A Lý Khuê Ân lắc đầu, nhẹ nhàng nói: “Ny Ti tiểu thư, ta nói cho ngươi. Kẻ gọi là Bối Bối đã chết rồi. Cả Thượng vị thần, còn có hai vợ chồng Lâm Lôi, bất cứ ai rơi vào trong đó toàn bộ đều đã chết.

“Ny Ti, nếu Bối Bối còn sống, sao hắn lại không ra chứ?” Tát Lạc Mông khuyên.

Ny Ti cúi đầu nhìn chiếc mũ rơm trong tay, trong lòng rất đau khổ.

Ở dưới đáy hồ nham thạch.

“Ny Ny” Bối Bối cũng khóc, nghe được lời nói, tiếng khóc của Ny Ti, hắn khóc.

Bối Bối đột nhiên không để ý hết thảy lao ra ngoài.

“Bồng” một cỗ lực lượng mạnh mẽ xuất hiện trên đầu Bối Bối. Đầu Bối Bối chạm phải liền bị bắn ngược lại phía sau.

“Ngươi muốn chết à” Giọng nói trầm thấp vang lên trong đầu ba người Lâm Lôi: “Ta cảnh cáo các ngươi, tạm thời đừng có từ Dịch thái kim viêm ra ngoài. Lần này là cảnh cáo, nếu còn như vậy nữa, ba người các ngươi đều sẽ chết”

Bối Bối hoàn toàn ngây ngốc, quay đầu nhìn Lâm Lôi và Địch Lỵ Á.

“Lão Đại, xin lỗi” Bối Bối nhỏ giọng nói. Bối Bối hiểu rõ, sinh tử của bọn họ đang do tên Phổ Tư La khống chees. Hắn làm như vậy đã hoàn toàn đem Lâm Lôi, Địch Lỵ Á vào tuyệt địa.

Lâm Lôi vỗ vỗ bả vai Bối Bối, nhưng không biết nên nói cái gì.

“Bối Bối” Địch Lỵ Á an ủi nói: “Đừng lo lắng quá, đợi đi ra ngoài thì ngươi vẫn còn có thể gặp Ny Ti, nhẫn nhịn một chút đi”

“ân” Bối Bối khẽ gật đầu.

Lâm Lôi thấy Bối Bối như vậy thì thầm than trong lòng: “Ny Ti rất được, nhưng mà tên Tát Lạc Mông ca ca của nàng lại, cho dù ra ngoài gặp lại, hai bên vẫn sinh ra nghi ngại” Dù sao tên Tát Lạc Mông đó thậm chí còn bảo người giết chết mấy người Lâm Lôi.

“Ân, lại bắt đầu chuyện tài phú của Bác Y gia tộc” Lâm Lôi ngửa đầu lên, âm thanh cũng truyền từ trên xuống.

Bên trong huyệt động rất nóng bức, nhưng mấy người ở trong huyệt động đang nói rất gay gắt.

Y Ni Qua nhìn Tát Lạc Mông, lạnh lùng nói: “A Lý Khuê Ân Đại nhân, tên Tát Lạc Mông này có lệnh bài của Ngả Khẳng Đại nhân, cái này chỉ có thể cho thấy tên Tát Lạc Mông có chút quan hệ với Ngả Khẳng Đại nhân mà thôi, nhưng không nhất định hắn đã đem tài phú của gia tộc dâng lên cho Ngả Khẳng Đại nhân?”

Sắc mặt Tát Lạc Mông rất âm trầm, Y Ni Qua cười cười nói: “Huống chi, A Lý Khuê Ân Đại nhân ngươi tin được rằng Tát Lạc Mông có thể mang tài phú dâng cho đối phương không?”

“Ta không tin” A Lý Khuê Ân cười nhạt nhìn Tát Lạc Mông.

Trong lòng Tát Lạc Mông căng thẳng, chẳng lẽ phải sử dụng chiêu cuối cùng đó sao?

Tát Lạc Mông kiên quyết cất cao giọng nói: “Ta đã nói rất rõ ràng. Ta đã đem tài phú của gia tộc dâng lên cho Ngả Khẳng Đại nhân, dùng tài phú để đổi lấy sự tín nhiệm của Ngả Khẳng Đại nhân, lần này Ngả Khẳng Đại nhân bảo ta đến Hồng Dương phủ làm đại sự. Nếu như các ngươi giết ta, một khi bị Ngả Khẳng Đại nhân biết được vậy thì, hừ”

A Lý Khuê Ân khinh thường cười lạnh một tiếng.

Y Ni Qua cũng cườu cười: “Tát Lạc Mông, Ngả Khẳng Đại nhân rất lợi hại. Nhưng hắn còn chưa lợi hại đến độ có thể biết được tương lai, chúng ta dù có giết chết ngươi, hủy thi diệt tích thì Ngả Khẳng Đại nhân sao có thể biết là chúng ta giết ngươi”

Tát Lạc Mông cười lạnh: “Đúng đúng, ta hiểu rõ, xác suất mà Ngả Khẳng Đại nhân phát hiện ra không lớn. Nhưng nếu như phát hiện ra, vậy các ngươi thảm rồi. Ta nói thật cho các ngươi biết, trên người ta không có đủ một trăm triệu mặc thạch. Chẳng lẽ các ngươi vì một trăm triệu mà muốn đắc tội với Ngả Khẳng Đại nhân?”

“Một trăm triệu?” Y Ni Qua khinh thường nói: “Ai tin ngươi chứ?”

A Lý Khuê Ân nhìn chằm chằm Tát Lạc Mông, đột nhiên mở miệng nói: “Tát Lạc Mông, ngươi đưa Không gian giới chỉ của ngươi cho ta, đưa ta kiểm tra một lần, nếu đúng như lời ngươi nói, ta sẽ thả ngươi đi, sao?”

“Được, như ngươi nói” Tát Lạc Mông cao giọng nói, nhưng ai ngờ hắn vừa đáp ứng, thì A Lý Khuê Ân lại nói tiếp: “Ồ, còn có Không gian yêu đái của ngươi nữa, cũng phải cho ta nhìn xem, thiếu chút nữa ta bỏ qua, không ngờ rằng yêu đái của ngươi cũng chứa vật phẩm được.

Không gian chứa đựng, có thể chế tạo thành hình giới chỉ, thì cũng có thể chế tạo thành các hình dàng khác.

Tuy nhiên bởi vì Không gian giới chỉ thuận tiện, nên Không gian giới chỉ nhiều hơn.

“Yêu đái?” Sắc mặt Tát Lạc Mông trở nên biến đổi.

A Lý Khuê Ân và Y Ni Qua nhìn thấy vẻ mặt của Tát Lạc Mông đều cười cười. hiển nhiên trong Không gian yêu đái của Tát Lạc Mông rất có thể cất dấu tài phú của Bác Y gia tộc.

“Ta nể mặt Ngả Khẳng Đại nhân, chỉ cần kiểm tra Không gian giới chỉ, Không gian yêu đái của ngươi, nếu như đúng như lời ngươi nói, sẽ trực tiếp tống ngươi ly khai” A Lý Khuê Ân mỉm cười nhìn Tát Lạc Mông: “Ta nghĩ thái độ của ta đã rất tốt rồi.

Thực lực của A Lý Khuê Ân tự nhiên sẽ nhìn ra điểm đặc biệt ở yêu đái của Tát Lạc Mông.

“Sao, không dám lấy ra cho chúng ta xem sao?” Y Ni Qua cười nói.

Ny Ti bên cạnh Tát Lạc Mông cũng bắt đầu lo lắng cho ca ca. Mặc dù trong lòng nàng phẫn hận ca ca, nhưng dù thế nào thì Tát Lạc Mông cũng là ca ca duy nhất của nàng.

“Ca…” Ny Ti thấp giọng nói.

Ánh mắt Tát Lạc Mông trở nên kích động, nhìn A Lý Khuê Ân đang ôm con mèo vàng trong lòng: “A Lý Khuê Ân tiên sinh. Ta thật sự không muốn là kẻ địch của ngươi, nhưng là do ngươi liên tục bức bách ta. Tốt, ta sẽ cho ngươi nhìn thấy tài phú của Bác Y gia tộc ta”

Đôi mắt của A Lý Khuê Ân và Y Ni Qua đều sáng rực lên.

“Quả nhiên, ở trên người hắn” A Lý Khuê Ân thầm nghĩ trong lòng, còn Y Ni Qua thì cười nhẹ nói: “A Lý Khuê Ân Đại nhân, ta đã nỏi rồi. Tên Tát Lạc Mông này sao có thể đem tài phú dâng cho Ngả Khẳng Đại nhân chứ” A Lý Khuê Ân mỉm cười gật đầu đồng ý.

Cùng lúc đó, hai người bọn họ đều nhìn chằm chằm Tát Lạc Mông, xem hắn sẽ lấy gì ra.

Nhưng là, vẻ mặt hai người bọn họ trong nhảy mắt trở nên ngưng trệ, kinh ngạc nhìn vật phẩm trong tay Tát Lạc Mông.

“Nhìn thấy chưa, đây là tài phú của Bác Y gia tộc” Trong lòng bàn tay Tát Lạc Mông đang có một giọt nước màu đen. Hắn cười lạnh nhìn A Lý Khuê Ân và Y Ni Qua: “Hai vị hẳn là biết đây là cái gì”

“Chủ, Chủ thần lực?” Y Ni Qua lắp bắp nói.

Sắc mặc của A Lý Khuê Ân cũng rất khó coi.

Tát Lạc Mông nhìn giọt nước màu đen trong tay, ánh mắt mê ly, nhẹ nhàng nói: “Đúng, đây là Chủ thần lực. Một giọt Chủ thần lực, dựa vào giọt Chủ thần lực này và Đại địa pháp tắc huyền ảo của ta, đủ để giết chết hai người các ngươi”

Sắc mặt A Lý Khuê Ân, Y Ni Qua rất khó coi.

“Ngươi sao lại có Chủ thần lực, chẳng lẽ Ngả Khẳng Đại nhân?” A Lý Khuê Ân nháy mắt hiểu rõ.

Tát Lạc Mông nhẹ giọng nói: “Ta không nói dối, tài phú của gia tộc ta, ta đúng là đã dâng lên cho Ngả Khẳng Đại nhân, Ngả Khẳng Đại nhân nợ Bác Y gia tộc ta một nhân tình, ta dùng tài phú kinh người tặng cho Ngả Khẳng Đại nhân, để Ngả Khẳng Đại nhân hỗ trợ luyện hóa một giọt Chủ thần lực. Cho nên đây là tài phú của gia tộc ta”

Chủ thần lực, cũng chia ra các loại thuộc tính.

Địa, Hỏa, Thủy, Phong, Hắc ám, Quang Minh, Lôi điện, Sinh mệnh, Hủy diệt, tử vong, vận mệnh.

Mặc dù mỗi một khói Mặc thạch, Trạm thạch bên tròng đều ẩn chưa rất ít Chủ thần lực, có thể bỏ qua không kể đến. Nhưng vô số Mặc thạch, Trạm thạch tập trung lại, rồi luyện hóa thành công, là vẫn có thể luyện chế ra một giọt Chủ thần lực” Tát Lạc Mông nhẹ giọng nói.

Chủ thần lực, nếu như là dạng khí sẽ tiêu tán, cho nên phải luyện chế thành dạng lỏng mời có thể tồn tại.

Một giọt, là số lượng nhỏ nhất.

Song, một giọt Chủ thần lực tiêu hao Mặc thạch, trạm thạch là một số lượng khổng lồ, quan trọng hơn, muốn luyện chế Chủ thần lực thì rất khó khăn”

“Cả Địa ngục, cường giả có thể luyện hóa Chủ thần lực quá ít, may là Ngả Khẳng Đại nhân có thực lực này” Tát Lạc Mông nói rồi nhìn về phía hai người A Lý Khuê Ân và Y Ni Qua. Hắn vốn không muốn lấy ra Chủ thần lực, đây là chỗ dựa duy nhất của hắn mà.

Một khi hắn dùng đến. Kế hoạch sẽ không thể nào thi hành, một tên Thượng vị thần cô độc như hắn sao có thể dựng lại Bác Y gia tộc?

Nhưng nếu hắn không sử dụng, đối phương thả hắn đi, nhưng mà đoán chắc cũng đem tin tức hắn có Chủ thần lực truyền ra ngoài.

Bất cứ kết quả nào, đối với Tát Lạc Mông đều bất lợi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 22: Giọt Nước, Chủ Thần Lực

Lấy một giọt Chủ thần lực này ra, bất luận là dùng Chủ thần lực giết chết đối phương. Hay là khiến cho đối phương sợ hãi để hắn và Ny Ti đi, hắn đều không thể an tâm rời khỏi. Tuy nhiên, đã lấy ra thì đã bại lộ đề bài, không thể dùng làm đề bài được nữa.

Tát Lạc Mông nghĩ vậy cảm thấy vô cùng phẫn nộ và uất hận.

Liếc mắt nhìn vẻ mặt A Lý Khuê Ân và Y Ni Qua ở phía trước.

Hai người A Lý Khuê Ân rất thèm khát giọt Chủ thần lực, nhưng bọn hắn cũng không nắm chắc có thể cướp được.

Tát Lạc Mông nhẹ giọng nói: “Trạm thạch, Mặc thạch trong Địa ngục đều là do chủ thần hủy diệt chế tạo. Giọt nước màu đen này đúng là hủy diệt Đại địa thần lực, ta vừa vặn tu luyện Hủy diệt chi đạo. Hủy diệt Chủ thần lực phối hợp với Hủy diệt chi đạo, vậy uy lực còn muốn mạnh hơn một chút”

Vẻ mặt A Lý Khuê Ân rất khó coi.

Trong Địa ngục, Thất tinh ác ma đã được coi như cường giả siêu cấp, còn Tu La đều là nhân vật siêu tuyệt tung hoàn Địa ngục. Song Tu La có 10 thì thất tinh ác ma càng nhiều. Hơn nữa trong lịch sử còn có rất nhiều vị Tu La thối vị. Vô số năm tích lũy, cả Địa ngục có không ít cường giả.

Có thể đứng ở đỉnh giữa các cường giả siêu tuyệt, thì bình thường chỉ có vài loại tình huống.

Như Ngả Khẳng, hắn có thể luyện hóa Chủ thần lực, sử dụng một giọt Chủ thần lực, ai dám đấu với hắn?

Còn có siêu tuyệt cường giả, có Chủ thần khí. Chủ thần khí trong tay, vậy tự nhiên cũng cao cao tại thượng.

Còn có Thượng vị thần đạt đến cảnh giới đại viên mãn, dung hợp tất cả các loại huyền ảo của một loại nguyên tố pháp tắc. Tự nhiên sẽ đứng ở đỉnh cao nhất của Thượng vị thần.

Đương nhiên còn có một ít tình huống đặc thù.

Tình huống đặc thù, như Thất tinh ác ma là Thần thú. Hơn nữa Thiên phú thần thông cực kỳ biến thái. Như “Phệ thần” có thiên phú biến thái như vậy, vậy tự nhiên cũng cực kỳ mạnh mẽ, còn có Linh hồn biến dị, hoặc là một ít tình huống đặc thù khác.

Tóm lại, bất kể là Ngả Khẳng thanh danh hiển hách ở Tử Kinh đại lục, hay là Bối Lỗ Đặc ở Huyết Phong đại lục đều có chỗ ỷ trượng.

Mà A Lý Khuê Ân chỉ có thể xem là một Thất tinh ác ma khá mạnh. Hắn không có Chủ thần lực, không có Chủ thần khí, không đạt đến cảnh giới Đại viên mãn… tự nhiên, bây giờ đối mặt với Tát Lạc Mông thì cảm thấy khó khăn.

Sử dụng Chủ thần lực để công kích, và dùng Thượng vị thần lực để công kích, hơn kém nhau như trời và đất. Cho dù huyền ảo pháp tắc thua rất nhiều, nhưng dù sao trụ cột cách nhau nhiều lắm.

Giống như một đứa trẻ con hiểu kiếm pháp, có thể so với một tên cự hán mạnh mẽ vô cùng không? Cho dù tên đại hán không hiểu kiếm pháp.

Một cái đạo lý.

Tát Lạc Mông ở phương diện Pháp tắc huyền ảo chỉ bằng một phần mười đối phương, nhưng Chủ thần lực hơn Thượng vị thần lực rất nhiều.

“Sao, các ngươi còn muốn đoạt giọt Chủ thần lực?” Tát Lạc Mông cười cười nói.

“A Lý Khuê Ân tiên sinh?” Y Ni Qua quay đầu nhìn về phía A Lý Khuê Ân. Thực lực của Y Ni Qua còn kém hơn Tát Lạc Mông, một khi Tát Lạc Mông sử dụng Chủ thần lực thì giết hắn chỉ là trong nháy mắt.

A Lý Khuê Ân thoáng chần chờ, chợt thở dài một tiếng: “Chủ thần lực, chỉ như một giọt nước, nhưng làm hàm chưa lực lượng đáng sợ đến cực điểm” Trong giọng nói của A Lý Khuê Ân hàm chứa một tia hâm mộ. Hắn luôn mơ ước mình có thể có một giọt Chủ thần lực.

Mặc dù chỉ sử dụng được một lần, nhưng cho dù không dùng thì vẫn có thể dùng để uy hiếp người khác, thời khắc mấu chốt cũng có thể cứu mạng.

Ở dưới đáy hồ nham thạch, Lâm Lôi đang đứng yên có vẻ như đang suy nghĩ cái gì đó.

“Lão Đại hắn đang suy nghĩ gì vậy?” Bối Bối và Địch Lỵ Á đều phát hiện sự khác thường của Lâm Lôi. “Không phải là tại nghe được trên kia nói cái gì “Chủ thần lực” sao. Lão Đại cũng không cần như vậy chứ? Mặc dù nói, Chủ thần lực thật sự làm cho người ta thèm muốn”

Địch Lỵ Á thấp giọng nói: “Thèm muốn, không nghe thấy Tát Lạc Mông nói sao? Chủ thần lực luyện chế cực kỳ khó khăn, cả Địa ngục người có thể luyện chế Chủ thần lực rất nhỏ. Hơn nữa tiêu hao Trạm thạch và Mạc thạch rất kinh người. Cả tài sản của Bác Y gia tộc mới luyện chế được một giọt.

Lúc này Tinh thần lực của Lâm Lôi hoàn toàn đưa vào Bàn Long giới chỉ.

Trong Bàn Long giới chỉ còn có hai giọt nước màu xanh.

“Giọt nước, giọt nước? Chủ thần lực?” Lâm Lôi cảm thấy như đang nằm mơ, cái này khiến cho hắn phản ứng chậm chạp, cũng có thể suy nghĩ thật nhiều: “Ta quá ngu ngốc, một giọt nước màu xanh có thể khiến thân thể của ta biến hóa đến mức dám kháng cự Thượng vị thần công kích, giọt nước biến thái như vậy thì ngoại trừ Chủ thần lực thì còn gì nữa?”

Thân thể đề cao nhiều như vậy, Năng lượng tiêu hao khẳng định rất kinh người.

Một giọt nước đã có thể cung cấp nhiều Năng lượng như vậy, cũng chỉ có Chủ thần lực trong truyền thuyết có thể làm được.

“A, ta quả thật là ngu dốt, lúc đầu có được Bàn Long giới chỉ, liền biết đó là Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí bị tàn phá, thì cũng là Chủ thần khí, hiển nhiên, chủ nhân trước kia của Bàn Long giới chỉ rất có thể là Chủ Thần. Nếu là Chủ thần thì giọt nước này tự nhiên sẽ là Chủ thần lực”

Tất cả đều rất hợp lý.

Ngoài Chủ Thần ra thì ai khi chết mà còn lưu lại ba giọt Chủ thần lực trong Bàn Long giới chỉ.

Dù sao, nếu là Thượng vị thần, thì phỏng chừng lúc chiến đấu sẽ sử dụng Chủ thần lực. Cũng chỉ có Chủ Thần vĩ đại thì Chủ thần lực không tính là cái gì. Dù sao Chủ Thần có vô tận Chủ thần lực, trước khi chết lưu lại ba giọt cũng là bình thường.

“Ta đã dùng một giọt, còn có hai giọt, nếu như bán đi, vậy có giá như thế nào” Lâm Lôi tùy tiện nghĩ ra, đương nhiên Lâm Lôi sẽ không ngu xuẩn mà bán đi.

Một giọt Chủ thần lực là Vô giới chi bảo.

Tài phú tích lũy vô số năm của Bác Y gia tộc, mà Ngả Khẳng còn nợ Bác Y gia tộc một nhân tình, lúc này mới khiến cho Ngả Khẳng hỗ trợ luyện chế một giọt Chủ thần lực. Trên thực tế đối với loại cường giả như Ngả Khẳng mà nói, nhân tình còn quý trọng hơn tài phú rất nhiều.

Nếu không như thế, cho dù người khác có đưa tài phú nhiều hơn nữa, có lẽ Ngả Khẳng cũng sẽ không luyện chế.

Dù sao, luyện chế Chủ thần lực cho người khác, rất có thể, sẽ có một ngày giọt Chủ thần lực đó sẽ rơi vào tay kẻ địch của mình.

“Giọt nước màu đen là Hủy diệt Chủ thần lực, vậy giọt nước màu xanh này của ta tất nhiên sẽ là Thủy hệ Chủ thần lực”

Lâm Lôi thực ra cảm ứng được khí tức thủy thuộc tính ẩn chứa trong giọt nước màu xanh, quá khứ Lâm Lôi vẫn tò mò không biết rốt cuộc đây là cái gì, có thể khiến cho thân thể của mình cường hãn đến mức này.

Lâm Lôi không dám nghĩ đó là Chủ thần lực.

Hôm nay, Lâm Lôi mới hiểu được.

“Nếu như ta dùng Chủ thần lực, sử dụng chiêu “Mê Ảnh” vậy uy lực sẽ như thế nào đây?” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Lực công kích của một chiêu thì bình thường đó là do ba bộ phận là Thần khí, Năng lượng và ứng dụng huyền ảo pháp tắc tạo thành, thực ra trong ba bộ phận đó, bất cứ có một bộ phận nào biến thái thì đều rất mạnh.

Như Pháp tắc huyền ảo nếu đạt đến cảnh giới đại viên mãn, thì gần như vô địch.

Nhưng ở phương diện Năng lượng, nếu như là Chủ thần lực thì tự nhiên cũng rất đáng sợ.

Mà Thần khí phương diện, nếu như là Chủ thần khí thì cũng có thể tung hoành Địa ngục.

Đương nhiên một phương diện cường đại, thì hai phương diện kia cũng không được quá yếu là được.

Thần khí của Lâm Lôi là Thượng vị thần Tử Huyết nhuyễn kiếm, Năng lượng thì là Chủ thần lực, huyền ảo cũng đã dung hợp hai loại Pháp tắc huyền ảo. Ba cái phối hợp với nhau, có lẽ chống lại Thượng vị thần đại viên mãn thì rất nguy hiểm, nhưng đối phó A Lý Khuê Ân thì hẳn là nắm chắc.

Tuy nhiên…

Phải tiêu hao một giọt Chủ thần lực mới đạt được.

“Không phải tất yếu, tuyệt đối không thể dùng, ở thời khắc mấu chốt đây chính là bảo bối để bảo vệ tính mạng, thay đổi vận mệnh” Trải qua một lần cận kề cái chết, Lâm Lôi tự nhiên ý thức được tầm quan trọng của Chủ thần lực. Chủ thần lực này không phải tùy tiện có thể sử dụng, mà là bảo bối để bảo vệ tính mạng.

Lâm Lôi khôi phục thanh tĩnh, thì mới chú ý thấy Bối Bối, Địch Lỵ Á đang nhìn mình.

“Nhìn cái gì?” Lâm Lôi cười nói, lúc này tâm trạng Lâm Lôi rất vui vẻ.

Bất kể là ai ở trong Địa ngục đầy rẫy nguy cơ này, đột nhiên sở hữu Chủ thần lực biến thái này, tân trạng của ai lại không vui được, đây chính là vương bài đích thực.

“Lão Đại, ngươi vừa rồi đứng yên không nhúc nhích, giờ lại cười, chẳng lẽ có đại hỉ sự sao?” Bối Bối hỏi ngược lại.

“Ta cười?” Lâm Lôi cười càng thêm sáng lạn, người gặp việc vui tự nhiên vô cùng cao hứng.

“Ân? A Lý Khuê Ân lại nhã nhặn?” Lâm Lôi đột nhiên ngửa đầu, Bối Bối và Địch Lỵ Á cũng chú tâm nghe câu chuyện bên trên.

Bên trong huyệt động, mặc dù A Lý Khuê Ân rất không cam tâm, nhưng cuối cùng hắn vẫn gật đầu: “Tát Lạc Mông, yên tâm. A Lý Khuê Ân ta còn chưa tham lam đến mức muốn đạot Chủ thần lực của ngươi. Tin rằng ngươi cũng không nỡ sử dụng”

Đương nhiên không nỡ. Dùng xong là không còn, đây chính là dùng tài phú của gia tộc và một nhân tình để đổi lấy mà.

“Nếu như ngươi bức bách ta, thì không còn cách nào khác rồi” Tát Lạc Mông nói.

“Phổ Tư La mở thông đạo của núi lửa thả bọn họ ra” A Lý Khuê Ân trực tiếp hạ lệnh.

Con kim miêu trong lòng ngực của hắn khe khẽ kêu lên một tiếng, nhất thời cả núi lửa mở ra một thông đạo trực tiếp đi thông với Huyệt động, Tát Lạc Mông ngẩng đầu nhìn thấy bầu trời âm u bên ngoài, hiển nhiên trời đã tối.

Tát Lạc Mông thở dài một hơi: “Cũng may tên A Lý Khuê Ân này không ép ta sử dụng Chủ thần lực”

“Ny Ti, chúng ta đi thôi” Tát Lạc Mông quay đầu nhìn về phía Ny Ti.

Ny Ti quay đầu nhìn thoáng qua hồ nham thạch màu vàng, nham thạch đang không ngừng quay cuồng, tản mát ra nhiệt độ kinh người. Không nhịn được, Ny Ti lại rơi nước mắt.

“Đừng nhìn” Tát Lạc Mông nhẹ giọng nói.

“Bối Bối…” Ny Ti cúi đầu nhìn chiếc mũ rơm trong tay, gật gật đầu nói: “Đi thôi, ca”

Ny Ti và Tát Lạc Mông trực tiế dọc theo thông đạo bay lên trên, trong nháy mắt biến mất khỏi tầm mắt.

“Mất công vô ích” A Lý Khuê Ân hừ nhẹ một tiếng, lúc này hắn rất phẫn nộ. Lúc đầu còn cho rằng tài phú của Bác Y gia tộc đã vào tay, không ngờ rằng tài phú lại là một giọt Chủ thần lực. Đây đúng là bảo bối nhưng không dễ dàng lấy được.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn tên Tát Lạc Mông rời khỏi.

Y Ni Qua đột nhiên triển khai Thần chi lĩnh vực, ngăn cách thanh âm xung quanh, A Lý Khuê Ân không khỏi nghi hoặc nhìn về phía hắn, Y Ni Qua thấp giọng nói: “A Lý Khuê Ân Đại nhân. Ta biết tên Bối Bối đang ở dưới đáy hồ, vũ khí trong tay tên Bối Bối đó đúng là bảo bối đó, đoạt được thì lần này cũng không bị lỗ”

Y Ni Qua mặc dù lúc đấy không ở đây, nhưng tất cả những gì phát sinh, Phổ Tư La đều thông qua Ánh xạ thuật để cho Y Ni Qua biết được.

A Lý Khuê Ân hiểu ra tại sao lại phải ngăn cách âm thanh, để cho ba người Lâm Lôi đang ở đáy hồ không nghe được.

“Vũ khí của Bối Bối? đúng là trọng bảo” A Lý Khuê Ân cảm thán thở dài: Vũ khí đó chỉ có Bối Lỗ Đặc mới có thể luyện chế được… binh khí hoàn toàn là do luyện hóa Thần cách mà thành. Cứng rắn và sắc bén nhất. Uy lực hơn xa Thượng vị thần khí bình thường, chỉ kém Chủ thần khí một ít mà thôi”

Thần cách vũ khí.

Chiêu bài của Bối Lỗ Đặc, cũng chỉ có Bối Lỗ Đặc mới có thể luyện chế, Thần cách vô cùng cứng rắn. Cũng chỉ có Phệ Thần thử mới có thể tiêu hóa. Hôm nay Bối Bối mới chỉ có thể tiêu hóa còn chưa luyện chế được, nhưng Bối Lỗ Đặc làm được. Một thanh Thần cách vũ khí là vô giá trên Địa ngục.

“Nhưng Bối Bối có thể có được Thần cách vũ khí của Bối Lỗ Đặc Đại nhân, quan hệ khẳng định không hề bình thường, nếu như giết hắn. Vậy chính là chọc giận Bối Lỗ Đặc. Hẳn là ngươi biết sự đáng sợ của Bối Lỗ Đặc chứ” A Lý Khuê Ân có chút chần chờ.

Y Ni Qua thầm mắng trong lòng.

Hắn sao lại không biết Bối Lỗ Đặc đáng sợ đến thế nào? Bối Lỗ Đặc đột nhiên quật khởi, thần cấp cường giả bình thường còn không biết rõ, nhưng mà một ít Đại gia tộc, lánh đời cường giả đều biết. Nếu như dùng một từ để hình dung Bối Lỗ Đặc, chỉ có một từ -- mạnh mẽ.

Rất nhiều người cho rằng, đệ nhất cường giả của Huyết Phong đại lục chính là Bối Lỗ Đặc.

“Đại nhân, ta biết Bối Lỗ Đặc Đại nhân đáng sợ, nhưng cho dù lợi hại như Chủ Thần, cũng không có khả năng biết được quá khứ, tương lai. Chỉ cần chúng ta giết chết Bối Bối, đồng thời hủy thi diệt tích, vậy Bối Lỗ Đặc làm sao biết là do chúng ta ra tay?” Y Ni Qua liền nói: “Nếu như ngươi lo lắng cầm thanh Thần cách vũ khí đó trong tay bị Bối Lỗ Đặc phát hiện, cùng lắm thì lập tức đến Hắc Sa thành bảo bán đi, đến lúc đó không ai biết hung thủ là ai, thanh Thần cách vũ khí đó là vô giá đó.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 23: Trảm Sát

Đối mặt với lời dụ dỗ của Y Ni Qua, A Lý Khuê Ân nhíu mày trầm tư.

“A Lý Khuê Ân Đại nhân, ngươi còn lo lắng cái gì chứ? Bối Lỗ Đặc tuyệt đối không thể phát hiện được” Y Ni Qua nói luôn.

Con kim miêu trong lòng ngực A Lý Khuê Ân cũng nói: “Meo, chủ nhân, tên Y Ni Qua này nói có đạo lý đó. Cường đại như Chủ thần cũng không thể biết được quá khứ, tương lai, giết chết tên Bối Bối đó, Bối Lỗ Đặc hầu như cũng không có khả năng phát hiện”

A Lý Khuê Ân hừ nhẹ một tiếng: “Giết Bối Bối? Các ngươi nói đích xác là có đạo lý”

“Phổ Tư La, để cho ba người bọn Lâm Lôi đi ra” A Lý Khuê Ân phân phó nói.

Đôi mắt con kim miêu sáng rực lên, lập tức ngọt ngào kêu một tiếng “Meo” nhất thời hồ nham thạch màu vàng đang sôi sục trực tiếp tách ra, lộ ra ba người Lâm Lôi, Bối Bối và Địch Ly Á đang ở trong đáy hồ. Trong mắt bọn họ tràn ngập kinh ngạc.

“Lão Đại. không biết vừa rồi bọn họ lặng lẽ bàn bạc cái gì”

Bối Bối truyền âm nói.

Lâm Lôi cũng cảm thấy lo lắng.

Ba người mình đang ở dưới đáy hồ vẫn nghe được ở bên trên nói chuyện. Trước nghe thấy A Lý Khuê Ân để cho Tát Lạc Mông, Ny Ti chạy đi, lúc ấy Bối Bối hắn rất lo lắng, nhưng hắn lại không thể đi ra ngoài. Chỉ có thể bất đắc dĩ đứng ở đáy hồ mà thôi.

Nhưng ngay sau đó, bên trên không truyền lại một âm thanh gì.

Lâm Lôi lúc ấy đoán định: “tên Y Ni Qua và A Lý Khuê Ân đang đứng ở bên trên, tuyệt đối sẽ không đứng đó mà không nói câu gì, ta phỏng chừng, bọn họ ngăn cách âm thanh phòng ngừa chúng ta nghe nén, có lẽ, bọn họ thảo luận liên quan đến chúng ta.”

“Thảo luận liên quan đến chúng ta. Chẳng lẽ thảo luận có giết chúng ta hay không?” Địch Lỵ Á nói, trừ điều này thì Địch Lỵ Á không nghĩ ra cái gì khác.

Địch Lỵ Á, Bối Bối đều có chút lo lắng.

Dù sao, mạng của bọn họ hiện đang ở trong tay người khác, mặc dù tạm thời đối phương không giết bọn hắn. Nhưng không có nghĩa là thả bọn họ đi. Cũng giống như Bối Bối và Địch Lỵ Á, nhưng trong lòng Lâm Lôi còn có thêm một lo lắng, lo lắng đến từ hai giọt Chủ thần lực.

“Nếu như uy hiếp đến tính mạng, cho dù không nỡ cũng phải sử dụng một giọt Chủ thần lực” Lâm Lôi thầm quyết định trong lòng.

Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng.

Nhìn nham thạch màu vàng tách ra, Lâm Lôi mở miệng nói: “Chúng ta ra ngoài thôi” Lúc này ba người Lâm Lôi trực tiếp bay ra khỏi hồ nham thạch màu vàng, rơi xuống huyệt động trên mặt đất. Lúc này bọn Lâm Lôi mới phát hiện phía trên huyệt động có mở ra một thông đạo rất lớn nối thẳng với bên ngoài.

Đây chính là thông đạo mà Tát Lạc Mông và Ny Ti ly khai.

Bọn Lâm Lôi cũng không có chạy trốn, nếu đối phương muốn giết bọn họ, tốc độ ba người Lâm Lôi không thể kịp được.

“A Lý Khuê Ân tiên sinh, cảm tạ ngươi đã hạ thủ lưu tình đối với ba người chúng ta” Lâm Lôi hơi khom người hành lễ nói.

A Lý Khuê Ân ngẩn ra cười thầm trong lòng: “Tên tiểu tử Lâm Lôi này cũng biết làm người đó, trước tiên nịnh nọt ta. Nếu như là người coi trọng mặt mũi sẽ không tiện mở miệng giết chết hắn. Không đúng, ta vốn cũng không muốn giết hắn” A Lý Khuê Ân quay đầu liếc nhìn Y Ni Qua một cái.

Giết Bối Bối, đoạt Thần cách vũ khí.

“Đầu ta nóng lên rồi, phải làm như vậy” A Lý Khuê Ân cười trong lòng.

Đích xác, giết chết Bối Bối, Bối Lỗ Đặc có lẽ không biết ai là hung thủ.

Nhưng nếu Bối Lỗ Đặc thật sự nổi giận điều tra, phát động ảnh hưởng của hắn, đến lúc đó tra ra ai là hung thủ cũng không phải không thể, như vậy, mạng của A Lý Khuê Ân hắn không phải xong đời sao.

“Một kiện binh khí Thần cách, nếu thật sự đoạt được, bản thân ta không dám sử dụng, không sử dụng không đại biểu hung thủ không phải là ta? Cho dù bán đi, cũng chỉ kiếm được một ít tài phú mà thôi. Binh khí Thần cách cũng không quý trọng như Chủ thần lực, vì đống tài phú này mà vứt mạng thì không đáng giá chút nào”

A Lý Khuê Ân tính toán rất rõ ràng.

Lúc đầu muốn giết Tát Lạc Mông, hắn không có gì phải sợ. Dù sao Tát Lạc Mông cũng là tốn hao tài phú của Bác Y gia tộc và một nhân tình mới được Ngả Khẳng hỗ trợ. Cho thấy Ngả Khẳng không coi trọng. Nếu như Ngả Khẳng không lấy tài phú ban cho Tát Lạc Mông một giọt Chủ thần lực, vậy mới gọi là coi trọng.

“Giết Tát Lạc Mông không sao, nhưng giết Bối Bối, mặc dù tỷ lệ phát hiện không cao, nhưng bị phát hiện, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ” A Lý Khuê Ân không hề muốn chọc vào Bối Lỗ Đặc.

“A Lý Khuê Ân Đại nhân”Y Ni Qua mở miệng đề tỉnh, con kim miêu trong lòng ngực A Lý Khuê Ân cũng nhẹ nhàng vẫy đuôi.

Còn Lâm Lôi thì đang cảnh giác, lúc nào cũng chuẩn bị đem một giọt Chủ thần lực trực tiếp đưa vào trong cơ thể. “Hy vọng ngươi đừng làm ta lãng phí giọt Chủ thần lực này” Lâm Lôi nói thầm trong lòng.

A Lý Khuê Ân có lẽ có một ít tài phú, nhưng tài phú đó sao có thể so sánh với Chủ thần lực? Tài phú của cả Bác Y gia tộc sợ rằng cũng không bằng một giọt Chủ thần lực.

A Lý Khuê Ân lạnh lùng nhìn Y Ni Qua, chợt nhìn về ba người Lâm Lôi cười nói: “Lâm Lôi, Bối Bối phải không?” Khuôn mặt A Lý Khuê Ân xuất hiện nụ cười: “Xin lỗi, lần này khiến các ngươi bị kéo vào trong việc này, ba người các ngươi có thể đi”

Y Ni Qua ngạc nhiên.

Con kim miêu trong lòng ngực A Lý Khuê Ân cũng ngẩng đầu nhìn chủ nhân của nó.

“A Lý Khuê Ân Đại nhân?” Y Ni Qua liền nói.

“Ân? Ngươi có ý kiến?” A Lý Khuê Ân nhìn hắn. Y Ni Qua chỉ còn biết cười cười: “Không ý kiến” nhưng đang thầm mắng trong lòng “Ta lần này tổn thất hơn 100 triệu, và nhiều thuộc hạ như vậy mà chưa có được cái gì, đám hỗn đản này đều đáng chết”

Y Ni Qua tức giận trút hết lên người bọn Lâm Lôi, nhưng trước mặt A Lý Khuê Ân hắn không dám ra tay.

Ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối vô cùng mừng rỡ.

“Thật sự là cảm ơn A Lý Khuê Ân Đại nhân” Lâm Lôi liền nói.

“Không cần cảm ơn, trên đường các ngươi phải cẩn thận đó” A Lý Khuê Ân tươi cười, cố gắng biểu hiện thật tốt, có một vài người như vậy, nếu không muốn gắc tội đối phương sẽ rất hữu hảo, chỉ khi nào muốn giết người đoạt bảo thì sẽ không hề lưu tình.

Ba người Lâm Lôi, Bối Bối và Địch Lỵ Á nhìn nhau.

“Chúng ta đi thôi” Lâm Lôi cười nói.

Chủ thần lực không phải dùng đến, Lâm Lôi rất cao hứng.

Đúng lúc ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối vừa mới bay lên “Hưu” một đạo bóng kiếm màu đen xẹt qua trước người Lâm Lôi. Chỉ không khí ba động do bóng kiếm sinh ra đã khiến cho Long lân bên ngoài cơ thể Lâm Lôi phát ra tiếng vang.

“Cái gì? Lâm Lôi sợ hãi tim đập loạn lên.

Nhất thời ba người Lâm Lôi dừng lại nhìn sang bên cạnh.Chỉ thấy trước mặt xuất hiện một thông đạo bị kiếm bổ ra. Một vị nam tử lạnh lùng cầm trường kiếm trong tay đang bay ra từ trong đó. Đúng là tên Lục tinh Ác ma Lý Nhĩ Mông Tư.

Trong nháy mắt Lý Nhĩ Mông Tư liền phát hiện ra ba người Lâm Lôi, đồng thời cũng cúi đầu nhìn Y Ni Qua và A Lý Khuê Ân trong huyệt động.

“Những người khác đâu?” Lý Nhĩ Mông Tư hỏi Lâm Lôi.

“Chết hết rồi” Lâm Lôi lập tức trả lời.

Lý Nhĩ Mông Tư khẽ lắc đầu, tuy nhiên nhìn thấy ba người Lâm Lôi còn sống, thì trong lòng Lý Nhĩ Mông Tư vẫn có một tia vui mừng. Dù sao trên đường đi, Lâm Lôi luôn cố gắng tu luyện khiến cho Lý Nhĩ Mông Tư rất khen thưởng hắn.

“Sưu” Lý Nhĩ Mông Tư trực tiếp bay xuống bên dưới.

Bọn Lâm Lôi chỉ vừa bay lên chỉ cách huyệt động không đến mười mét, tình cảnh trong huyệt động đều thấy rất rõ ràng.

“Lão Đại, chúng ta nhìn xem một chút” Bối Bối nói, Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng không vội vã rời khỏi. Dù sao hai bên đều không giết mình, sao không ở lại quan sát một phen?

“Là ngươi?” Lý Nhĩ Mông Tư nhìn thấy Y Ni Qua, liền nhướng mày lên.

Hiển nhiên, Lý Nhĩ Mông Tư nhớ lại cảnh ở Sa mạc cổ bảo, khi đó hắn cũng phát hiện được Y Ni Qua.

Y Ni Qua nhìn thấy Lý Nhĩ Mông Tư không khỏi biến đổi sắc mặt. Tuy nhiên nghĩ đến A Lý Khuê Ân đang ở bên cạnh, liền cười cười nói: “Y Ni Qua kính chào Lý Nhĩ Mông Tư tiên sinh”

“Phổ Tư La” A Lý Khuê Ân bất mãn, khẽ quát một tiếng.

“Meo, Đại nhân, hắn thật là lợi hại, có thể dễ dàng phá vỡ thạch bích. Ta đã cố gắng hắn đi đường khác, nhưng hắn vẫn chạy được đến đây” Con kim miêu ủy khuất nhỏ giọng nói.

Lý Nhĩ Mông Tư quay đầu nhìn A Lý Khuê Ân: “Ta là Lý Nhĩ Mông Tư, xin hỏi ngươi là?”

“A Lý Khuê Ân” A Lý Khuê Ân lạnh nhạt nói, hắn không để Lý Nhĩ Mông Tư vào trong mắt, mặc dù hắn đã từ Y Ni Qua biết được thực lực của Lý Nhĩ Mông Tư.

“A Lý Khuê Ân?” Hai mắt Lý Nhĩ Mông Tư sáng lên: “Ngươi chính là A Lý Khuê Ân Thất tinh ác ma năm đó?” Lý Nhĩ Mông Tư biết một ít tuyệt thế cường giả của Địa ngục. Dù sao bản thân hắn cũng sắp đạt đến trình độ đó.

“Ngươi biết ta?” A Lý Khuê Ân nhướng mày một cái.

Hai mắt Lý Nhĩ Mông Tư sáng ngời, toàn thân tràn ngập chiến ý, cao giọng nói: “Ta Lý Nhĩ Mông Tư Lục tinh Ác ma, hôm nay muốn nhất chính là khiêu chiến Thất tinh ác ma.”

A Lý Khuê Ân không khỏi nhíu mày lên. Trong Địa ngục có một đám người rất thích chiến đấu, thích khiêu chiến cường giả. A Lý Khuê Ân rất ghét những người này, bởi vì những người này rất khó đối phó, mà tên Lý Nhĩ Mông Tư trước mặt này hiển nhiên là loại người đó.

“Hôm nay, tâm trạng ta không tốt, không muốn lại ra tay, ngươi cút đi” A Lý Khuê Ân lạnh lùng nói.

“Khó có thể gặp được một vị Thất tinh ác ma. Ta sao có thể bỏ qua chứ?” Lý Nhĩ Mông Tư cười cười: “tên Y Ni Qua bên cạnh ngươi hẳn là một chủ mưu tập kích chúng ta. Từ khi ta đạt đến Lục tinh Ác ma, chưa bao giờ có nhiệm vụ thất bại”

Vừa dứt lời.

“Hưu”

Một đạo kiếm khí tăm tối đột ngột xuất hiện, trực tiếp xẹt qua bên cạnh A Lý Khuê Ân. Tên Y Ni Qua bị đánh bay ngược lại, trong tay cũng xuất hiện thanh nhuyễn kiếm.

“Thương” Kiếm khí và nhuyễn kiếm chạm nhau.

Sắc mặt Y Ni Qua trong nháy mắt trở nên trắng bệch, cả người vô lực rơi xuống đất, lập tức ngã xuống.

Đã chết.

Trong mắt Y Ni Qua có một tia kinh hãi và không cam lòng.

“Chính là chiêu kiếm này”

Đang ở bên trên len lén nhìn trộm cảnh này, Lâm Lôi cảm thấy kinh hãi trong lòng: “Năm đó Lý Nhĩ Mông Tư giết chết hơn 10 Thượng vị thần rất dễ dàng, ngay ả Y Ni Qua đều không thể đỡ được chiêu kiếm này, thật là đáng sợ” Lâm Lôi mặc dù nhìn thấy chiêu kiếm này không chỉ một lần, nhưng vẫn cảm thấy kinh hãi.

Nhưng ở trong huyệt động.

“Một kiếm tiêu diệt hai Linh hồn?” A Lý Khuê Ân có chút giật mình.

Lý Nhĩ Mông Tư mỉm cười cầm trường kiếm trong tay, nói: “A Lý Khuê Ân, ta Lý Nhĩ Mông Tư Lục tinh Ác ma, hôm nay chính thức khiêu chiến với ngươi, sinh tử không màng” Lý Nhĩ Mông Tư luôn muốn khiêu chiến Tu La, nhưng hắn biết thực lực của hắn hôm nay còn chưa đến trình độ đó.

A Lý Khuê Ân hừ lạnh một tiếng: “Hủy diệt pháp tắc của ngươi tu luyện không tệ. Tuy nhiên, ngươi cho rằng dựa vào đó là có thể thắng ta sao?”

A Lý Khuê Ân trong lòng rất buồn bực.

Nỗ lực nhiều như vậy rồi phải trơ mắt nhìn Tát Lạc Mông rời khỏi. Điểm này không nói, mà điểm chết người là kiện Thượng vị thần khí đã bị hủy khi A Lý Khuê Ân hắn đỡ tuyệt chiêu kia của Bối Bối. Một kiện Thượng vị thần khí thích hợp nhất với mình là phải dựng dưỡng rất lâu dài.

Kiện Thần khí này đã bị phá hủy, nhưng lại ngay lúc này lại có người khiêu chiến mình, bảo sao A Lý Khuê Ân không phẫn nộ cho được?

“Chẳng lẽ, A Lý Khuê Ân ngươi sợ” Lý Nhĩ Mông Tư khẽ ngửa đầu lên.

“Hừ” A Lý Khuê Ân rốt cuộc cũng nổi giận. Hắn vừa lật tay, trong tay liền xuất hiện một thanh trường tiên màu đen. Một tên cường giả bình thường sẽ có nhiều hưn một kiện Thần khí công kích. Như Lâm Lôi có Tử Huyết nhuyễn kiếm, Hắc Ngọc trọng kiếm, vậy A Lý Khuê Ân tự nhiên còn có thanh Thượng vị thần khí thường xuyên sử dụng khác.

“Ngươi đã muốn chết, ta đây sẽ giúp ngươi chết” Ngọn lửa đang thiêu đốt trong lòng A Lý Khuê Ân rốt cuộc cũng bộc phát.

“Ha ha….”

Lý Nhĩ Mông Tư thấy cảnh này lại hưng phấn cười ha ha: “A Lý Khuê Ân, ở đây quá nhỏ, chúng ta ra ngoài kia đại chiến một phen?” “Được” A Lý Khuê Ân cười lạnh đáp.

Nhất thời.

Hai người Lý Nhĩ Mông Tư, A Lý Khuê Ân trực tiếp dọc theo thông đạo bay lên trời. Trực tiếp xẹt qua bên cạnh ba ngừi Lâm Lôi, trong nháy mắt đã đến chân trời, một vị Lục tinh Ác ma, một vị Thất tinh ác ma, hôm nay muốn đánh một trận chính thức.

Ba người Lâm Lôi ở bên dưới đang nhìn chăm chú. Đặc biệt hai mắt Lâm Lôi sáng rực lên.

Trận chiến của cường giả sao có thể bỏ qua?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 24: Lĩnh Ngộ

Bầu trời đêm tăm tối, ánh trăng đã bị sương mù như một lớp lụa mỏng che mất, trên bầu trời dãy núi lửa, hai người A Lý Khuê Ân và Lý Nhĩ Mông Tư đang cầm vũ khí của mình trong tay giằng co nhau. Mà bên dưới, ba người Lâm Lôi và con kim miêu đang ngửa đầu nhìn lên.

"Lâm Lôi, hai người bọn họ ai sẽ thắng" Địch Ly Á nhẹ giọng nói.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn hai người giữa không trung: "Không rõ, ta luôn có cảm giác A Lý Khuê Ân mạnh hơn một chút. Tuy nhiên, mặc kệ nói như thế nào, đòn công kích của Lý Nhĩ Mông Tư thật sự làm cho người ta kinh hãi" Đôi mắt Lâm Lôi không chớp, sợ rằng bỏ qua một điểm.

Con kim miêu Phổ Tư La thì đang huyền phù ở bên cạnh, nhẹ nhàng vẫy vẫy đuôi, ngẩng cái đầu nhỏ lên nhìn.

"Lý Nhĩ Mông Tư ta, vô số năm qua đã đấu với 18 vị Lục tinh Ác ma, mỗi trận đều thắng. Lần này, đây là lần đầu tiên ta khiêu chiến Thất tinh ác ma" Lý Nhĩ Mông Tư huyền phù giữa không trung, lạnh lùng nói. Bình thường Lý Nhĩ Mông Tư rất lạnh lùng, không quan tâm đến gì hết.

Mà lúc này Lý Nhĩ Mông Tư hai mắt sáng rực, đầy chiến ý.

Chiến ý của A Lý Khuê Ân cũng bị dẫn động.

"Hừ, ngươi chỉ là đánh bại Lục tinh Ác ma mà thôi, hôm nay ta sẽ khiến cho ngươi biết sự chênh lệch giữa Lục tinh Ác ma và Thất tinh ác ma" Trường bào màu đen của A Lý Khuê Ân bay phập phồng, thanh trường tiên màu đen trong tay giống như linh xà nhẹ nhàng vũ động.

Nhiệm vụ Thất tinh, đúng là nhiệm vụ khó nhất trong Ác ma tòa thành.

Từ nhất tinh đến nhị tinh, từ nhị tinh đến tam tinh, cho đến từ ngũ tinh đến lục tinh, nhiệm vụ tăng lên cũng không quá khoa trương. Nhưng là bước vào nhiệm vụ thất tinh lại khó khăn nhất, cái này khiến cho vô số năm qua Thất tinh ác ma ở Địa ngục lại ít ỏi đến như vậy.

Lý Nhĩ Mông Tư cho dù đánh thắng 18 vị Lục tinh Ác ma, cũng không dám nắm chắc đánh bại được A Lý Khuê Ân, mà bởi vì không nắm chắc, nên càng thêm khiêu chiến.

“Ha ha” Lý Nhĩ Mông Tư mở miệng cười to.

“Xuy xuy” kiếm khí kinh khủng từ trong cơ thể Lý Nhĩ Mông Tư tuôn ra ngoài, đột nhiên một thanh cự kiếm hư ảo cao chừng trăm mét trống rỗng xuất hiện, mà bản thân Lý Nhĩ Mông Tư đang ở hạch tâm của thanh cự kiếm. Kiếm khí tán xạ ra xung quanh cũng khiến cho Không gian chấn động.

“Hủy diệt quy tắc, quả nhiên tu luyện đến cảnh giới cực cao”

A Lý Khuê Ân lạnh nhạt than thở, nhưng trên mặt hắn vẫn không có biểu hiện để ý đến.

“Ông” Không gian trăm mét xung quanh thân thể A Lý Khuê Ân trong nháy mắt trở nên đen nhánh. Không có một tia quang mang, đồng thời cả Không gian cũng bắt đầu vặn vẹo, ngay cả ánh trăng phản chiếu cũng bị cắn nuốt hoàn toàn, một trăm mét xung quanh A Lý Khuê Ân tất cả đều tăm tối.

Chỉ có bản thân A Lý Khuê Ân là có thể thấy rõ ràng.

“Hừ, có chiêu nào đắc ý nhất, cứ việc thi triển ra, nếu không có chết lại không còn cơ hội thi triển đâu” A Lý Khuê Ân lạnh nhạt nói

Lý Nhĩ Mông Tư cười dài một tiếng: “Vậy ngươi trước hết tiếp ta mười ba kiếm”

Trong nháy mắt, rút kiếm.

Bóng kiếm chuyển động, nhất thời hiện lên 13 bóng kiếm màu đen, 13 bóng kiếm giống như 13 con Giao Long xẹt qua không trung, trong Không gian xuất hiện từng đạo liệt phùng, 13 bóng kiếm bắn ra các hướng khác nhau, nhưng cuối cùng đều bổ về phía A Lý Khuê Ân.

13 đạo bóng kiếm vô cùng sắc bén, giống như cự thú phệ nhân, muốn đem A Lý Khuê Ân cắn thành mảnh nhỏ.

“Hừ” A Lý Khuê Ân đối mặt với 13 đạo bóng kiếm sắc bén này chỉ hừ lạnh một tiếng, đồng thời nhẹ nhàng huy động trường tiên màu đen trong tay, thanh trường tiên thoạt nhìn rất nhỏ sau khi huy động lại giống như biến ảo thành một con đại mãng xà màu đen.

Hơn nữa con đại mãng xà còn mang theo rất vụ khí che chắn.

“Xuy xuy”

Trường tiên màu đen hóa thành con đại mãng xà cuộn tròn lại, tạo thành một tấm chắn rất lớn hình tròn, vụ khí bao quanh con đại mãng xà cũng rất cứng cỏi quấn quanh 13 đạo kiếm khí sắc bén.

“Bồng” “Bồng” Rất nhiều ti đái quấn quanh kiếm khí lập tức vỡ tan, hóa thành sương mù màu đen, rồi lại ngưng tụ lần nữa.

Ti đái rất nhiều, vừa đoạn liệt đã ngưng tụ lại ngay.

Hơn nữa con đại mãng xà màu đen lại rất cứng cỏi ngăn cản được 13 đạo kiếm khí xâm nhập, chỉ chốc lát, 13 đạo kiếm khí tiêu tán.

Lấy nhu thắng cương, 13 đạo kiếm khí cho dù sắc bén hơn nữa cũng bị triệt tiêu.

“Bản lĩnh chỉ có vậy sao” A Lý Khuê Ân lạnh nhạt nói.

“Tốt” Hai mắt Lý Nhĩ Mông Tư sáng bừng lên: “Từ chiêu vừa rồi, tiếu thiểu ẩn chứa tam đại huyền ảo Hắc ám pháp tắc. A Lý Khuê Ân, Hắc ám pháp tắc ngươi dung hợp được mấy loại?” Lý Nhĩ Mông Tư cũng là cao thủ, liếc mắt một cái là phán đoán ra trong chiêu phòng thủ của đối phương vừa rồi ẩn chứa mấy loại Pháp tắc huyền ảo.

A Lý Khuê Ân cười dài: “Tại sao phải nói cho ngươi? Vừa rồi chỉ là bắt đầu mà thôi, công kích của ngươi chỉ có như vậy thì còn chưa có tư cách khiến ta sử dụng tuyệt chiêu”

Lâm Lôi đang yên lặng xem cuộc chiến nhưng lại nhận Pháp tắc huyền ảo trong chiêu vừa rồi của A Lý Khuê Ân: “Ân? Lý Nhĩ Mông Tư nói chiêu vừa rồi có ba loại huyền ảo, ngoại trừ hai đại huyền ảo là Hắc ám nguyên tố Tà ác, còn có cái gì?” Lâm Lôi chỉ phát hiện ra hai loại Huyển ào.

Lâm Lôi đột nhiên cười: “Đúng, công kích của Lý Nhĩ Mông Tư chính là ẩn chưa Linh hồn công kích, nếu có thể triệt tiêu vậy khẳng định cũng ẩn chưa Linh hồn huyền ảo”

Chỉ một chiêu đơn giản, đã ẩn chứ ba loại huyền ảo, cho thấy rằng ít nhất A Lý Khuê Ân đã dung hợp ba loại.

“Ta mới dung hợp hai loại. Xem ra đường đi còn rất xa xôi” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

“Ân” Hai mắt Lâm Lôi đột nhiên sáng bừng lên.

Chỉ thấy giữa không trung, Lý Nhĩ Mông Tư lại kích động quát lên: “Ha ha” cả người Lý Nhĩ Mông Tư đột nhiên di động cực nhanh, hóa thành vô số ảo ảnh hướng về phía A Lý Khuê Ân. Mỗi một ảo ảnh đều mang theo bóng kiếm.

“So sánh tốc đô? Thật là hài hước” A Lý Khuê Ân sao có thể sợ điều này chứ.

Chỉ thấy thân hình A Lý Khuê Ân nhoáng lên, nhất thời mấy trăm ảo ảnh xuất hiện xung quanh, đúng là Hóa ảnh phân thân thuật, A Lý Khuê Ân hoàn toàn có thể tùy ý xuất hiện ở bất cứ đâu trong mấy trăm ảo ảnh này, cực kỳ quỷ dị. A Lý Khuê Ân cười to: “Ha ha, ngươi căn bản không chạm được đến ta”

“Ta không so tốc độ với ngươi” giọng nói của Lý Nhĩ Mông Tư vang lên, đồng thời các đạo ảo ảnh đang di động hoàn toàn biến mất, bản thân Lý Nhĩ Mông Tư bay lùi lại, song…

Vô số bóng kiếm bay lên không trung.

“Xuy xuy”

Trong lúc Lý Nhĩ Mông Tư di động cực nhanh, đã liên tục đánh ra mấy trăm đạo bóng kiếm, mỗi một đạo bóng kiếm đều có điểm khác nhau, bất kể là thời gian, địa điểm, Lý Nhĩ Mông Tư cũng thi triển rất hoàn hảo, khi hắn đánh ra bóng kiếm cuối cùng….

Nhất thời, vô số bóng kiếm giữa không trung hình thành một bông hoa sen nở rộ.

Lúc này, vô số bóng kiếm đồng thời đánh xuống, khiến cho đóa hoa sen nở rộ đang khép lại, mà ở trung ương đúng là A Lý Khuê Ân.

“Ân?” Sắc mặt A Lý Khuê Ân biến đổi.

Bông hoa sen tạo từ kiếm khí đã phong kín hoàn toàn Không gian xung quanh, hắn không có cách nào né tránh, chỉ còn biết đón đỡ.

“Lý Nhĩ Mông Tư quả nhiên là lợi hại” A Lý Khuê Ân thầm nghĩ trong lòng, chợt A Lý Khuê Ân lật hữu chưởng, hữu trưởng đang vàng vọt trở nên đỏ đậm như máu, đồng thời cũng to như cây quạt, A Lý Khuê Ân hừ lạnh một tiếng.

Tay trái đột nhiên đánh lên phía trên.

Rất nhiều bóng kiếm từ bên trên đè xuống.

“Bồng”

Bóng kiếm hoàn toàn tan biến, bàn tay màu máu của A Lý Khuê Ân cũng có máu chảy ra, hắn bị thương.

“Bao tay của ta đã bị phá, nếu không sao có thể bị thương chứ?” Trong lòng A Lý Khuê Ân rất tức giận.

Lần này vì cướp đoạt tài phú của Bác Y gia tộc, A Lý Khuê Ân lỗ nặng, bây go[f lại bị tên Lý Nhĩ Mông Tư khiêu chiến, đặc biệt bây giờ còn bị thương, lần lượt bị hại, khiến cho A Lý Khuê Ân phẫn nộ, hắn cũng không hề tiếp tục thấy chiêu phá chiêu.

Mà là chủ động tấn công.

Bóng kiếm ở bên trên tiêu tán, cả người A Lý Khuê Ân phóng lên cao, từ lỗ hổng này bay ra ngoài, giống như một con ưng khổng lồ đang lao xuống, trực tiếp nhằm về phía Lý Nhĩ Mông Tư ở xa xa, thần thức truyền âm tức giận quát: “Lý Nhĩ Mông Tư, ngươi cũng tiếp một chiêu của ta”

Thanh trường tiên trong tay A Lý Khuê Ân đột nhiên chuyển động, thanh trường tiên trong nháy mắt trở nên đỏ sậm, rồi hóa thành một con cự xà màu đỏ cuộn vòng quanh đánh về phía Lý Nhĩ Mông Tư. Đồng thời con cự xà còn mở miệng ra, còn có răng nanh đen xì.

Cự xà đỏ đậm phá nát không gian lao đến khiến cho Không gian chấn động.

“Ông”

“Tốt”

Hai mắt Lý Nhĩ Mông Tư như có điện, trường kiếm trong tay đột nhiên đâm thẳng ra, một kiếm này nhìn có vẻ rất bình thường, nhưng khi trường kiếm đâm ra chốc lát thì Không gian bị phá ra lỗ thủng màu đen, trường kiếm uốn khúc vặn vẹo xuyên qua lỗ thủng màu đen, trường kiếm lướt qua, tất cả Không gian đều vỡ vụn.

“Tinh điểm, bạo”

Chiêu thức cực mạnh của Lý Nhĩ Mông Tư, đã đánh bại tuyệt chiêu của Thanh bào lão giả trong Sa mạc cổ bảo.

A Lý Khuê Ân thấy uy thế của chiêu này, trong lòng không khỏi cả kinh, A Lý Khuê Ân cắn răng một cái. Sắc mặt dữ tợn, trường tiên trong tay hắn hóa thành cự xà đỏ đậm lại chấn động, cự xà màu đỏ lại biến ra chín đầu, mỗi một cái đầu rắn đều mở rộng miệng.

Một kiếm không thể đón đỡ của Lý Nhĩ Mông Tư trực tiếp đâm tới.

“Phốc” trực tiếp đâm vào yết hầu của cái đầu rắn ở trung ương.

“Thương”

Một kiếm này đâm trúng cửu đầu xà đỏ đậm kéo dài vào tận trường tiên ở bên trong, nhất thời cả con cửu đầu xà đều chấn động, “Bồng” một tiếng vỡ vụn ra. Hóa thành một cây trường tiên màu đen, đồng thời mấy cái đầu rắn lại nhằm về phía Lý Nhĩ Mông Tư.

Mấy cái đầu rắn đỏ đậm lao đến cực nhanh, hàm răng sắc bén hướng về phía Lý Nhĩ Mông Tư.

Bóng kiếm chớp động.

Tám tiếng nổ mạnh đồng thời vang lên, cả người Lý Nhĩ Mông Tư bị nổ bay ra ngoài, trực tiếp rơi xuống bên dưới bề mặt ngọn núi lửa, nhưng chỉ trong chốc lát, Lý Nhĩ Mông Tư lại đứng lên. Lúc này sắc mặt Lý Nhĩ Mông Tư tái nhợt, khéo miệng còn có tia máu.

“Lợi hại, lợi hại, dung hợp bốn loại Pháp tắc huyền ảo.” Trên người Lý Nhĩ Mông Tư cũng có vết máu, Lý Nhĩ Mông Tư cẩn thận nhìn A Lý Khuê Ân: “Ngươi đã đỡ được chiêu thức mạnh nhất của ta, ta thua”

Vẻ mặt A Lý Khuê Ân mặc dù cũng tái hơn lúc trước, nhưng là không khiến Lý Nhĩ Mông Tư bị trọng thương.

Ba người Lâm Lôi và con kim miêu đang quan chiến đều kinh ngạc.

“Lý Nhĩ Mông Tư thua?” Bối Bối nói thầm: “Hắn còn chưa chết đã nhận thua”

Lâm Lôi thì cẩn thận chú ý hai người đang đối chiến.

A Lý Khuê Ân giật mình nhìn Lý Nhĩ Mông Tư: “Ngươi, ngươi đã đem

Hủy diệt thần lực và Hỏa hệ thần lực dung hợp lại? Ngươi, ngươi là Linh hồn biến dị?” Tiếp chiêu vừa rồi, A Lý Khuê Ân miễn cưỡng cảm ứng được năng lượng chính thức ẩn chứa trong chiên

“Tinh điểm bạo”

Đó không phải là Hủy diệt thần lực, mà là dung hợp Hủy diệt thần lực và Hỏa hệ thần lực làm một thể.

“Đúng, đáng tiếc cho dù như vậy, ta vẫn chưa phải đối thủ của ngươi” Lý Nhĩ Mông Tư lắc đầu nói.

“Linh hồn biến dị, khó có thể gặp” A Lý Khuê Ân thở dài nói : “chỉ có một loại người, mới có thể đem các loại Thần lực khác nhau dung hợp lại, cùng lúc sử dụng. Ta chỉ nghe nói qua dung hợp các loại Thần lực thì uy lực sẽ tăng lên rất nhiều. Hôm nay ta thấy, quả nhiên là vậy”

A Lý Khuê Ân liếc nhìn Lý Nhĩ Mông Tư một cái: “Nói thật, thực lực của ngươi, hẳn là đã đạt đến cấp bậc Thất tinh ác ma, nhưng ngươi còn kém ta một chút, như vậy thì chịu chết đi” Nói xong, A Lý Khuê Ân đột nhiên biến ảo thân hình, hóa thành mấy trăm đạo ảo ảnh, nhằm phía Lý Nhĩ Mông Tư đang bị trọng thương.

Hắc ám pháp tắc…. Hóa ảnh phân thân thuật.

Lúc này Lâm Lôi cũng cảm thấy khiếp sợ: “Thần lực dung hợp? Quả nhiên, đúng, lúc đầu Áo Lợi Duy Á cũng có thể đem Hắc ám thần lực và Quang minh thần lực dung hợp lại cùng sử dụng, chỉ là trình độ dung hợp thần lực của Áo Lợi Duy Á còn kém Lý Nhĩ Mông Tư”

Công kích của Lý Nhĩ Mông Tư từ bên ngoài cơ bản không thể nào phán đoán được, cho dù bị công kích, thì A Lý Khuê Ân cũng mới miễn cưỡng cảm ứng được.

Trình độ dung hợp thần lực sâu, có thể thấy được: “Hai loại thần lực dung hợp lại, uy lực đã tăng lên nhiều như vậy? Vậy thì Thần lực rốt cuộc làm thế nào để có thể dung hợp, nghe A Lý Khuê Ân nói, dường như muốn dung hợp Thần lực, phải có Linh hồn biến dị. Nếu không căn bản không làm được” Dòng suy nghĩ của Lâm Lôi đột nhiên đình chỉ.

Ngẩng đầu nhìn lên giữa không trung: “Lý Nhĩ Mông Tư đó, sẽ không cứ như vậy mà chết chứ?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 25: Ức Vạn Năm Áp Bức

Đối mặt với sát chiêu của A Lý Khuê Ân, Lý Nhĩ Mông Tư tự nhiên sẽ lựa chọn chạy trốn.

“Ha ha, ngươi còn muốn chạy?” Mấy trăm ảo ánh phúc tán khắp nơi, tiếng cười của A Lý Khuê Ân tựa hồ phát ra từ miệng mỗi một ảo ảnh, đột ngột một đạo tiên ảnh như con mãng xà khổng lồ hướng về Lý Nhĩ Mông Tư, còn Lý Nhĩ Mông Tư đột nhiên đâm ra một kiếm.

Cũng là chiêu thức ấy, Tinh điểm bạo.

Tiên ảnh đỏ đậm và một kiếm xé rách không gian va chạm.

“Bồng”

Tay phải A Lý Khuê Ân chấn động, thân hình lui về phía sau, mà bản thân Lý Nhĩ Mông Tư bị đánh bay, lại một lần nữa cố gắng dừng ở không trung, sắc mặt hắn trở nên trắng bệch, khẽ quát nói: “A Lý Khuê Ân, ngươi không nêu quá đáng quá”

Lý Nhĩ Mông Tư phát hiện.

Về tốc độ, hắn không bằng A Lý Khuê Ân, muốn chạy trốn căn bản chạy không thoát.

Vẻ mặt A Lý Khuê Ân rất âm trầm, cười lạnh nói: “không ngờ rằng, ngươi cũng cò có đủ Linh hồn lực thi triển chiêu này. Tuy nhiên, chiêu thức đó của ngươi nhiều nhất chỉ khiến ta bị thương, ở phương diện Pháp tắc huyền ảo ngươi kém ta rất nhiều, ta muốn nhìn xem ngươi còn thi triển được mấy chiêu?”

Hiển nhiên, A Lý Khuê Ân không muốn buông tha hắn.

Trong bụng A Lý Khuê Ân hôm nay tràn ngập lửa giận, đang muốn phát tiết, sao có thể thả cho Lý Nhĩ Mông Tư đi chứ?

Đặc biệt, A Lý Khuê Ân cũng nhìn ra, thành tực của Lý Nhĩ Mông Tư trong tương lai không thể đoán định, giết chết loại nhân vật thiên tài này, là niềm vui thú lớn nhất của A Lý Khuê Ân.

“Muốn ta chết?”

Lý Nhĩ Mông Tư hít sâu một hơi, chợt cầm trường kiếm trong tay, lăng không mà đứng lạnh lùng nói: “Muốn giết ta, ta cũng sẽ khiến ngươi trả một cái giá rất đắt”

“Trả giá đắt?” A Lý Khuê Ân cười dài một tiếng, lời này hắn đã nghe không biết bao nhiêu lần, người trước khi bị hắn chết đều nói sẽ khiến hắn phải trả giá đắt, đáng tiếc, cuối cùng vẫn bị hắn giết, mà A Lý Khuê Ân hắn vẫn sống khỏe.

Lý Nhĩ Mông Tư thoạt nhìn rất bình tĩnh, khí tức toàn thân hoàn toàn thu liễm, lạnh lùng nhìn Lý Nhĩ Mông Tư.

Đột nhiên…

Đôi mắt Lý Nhĩ Mông Tư sáng lên, hắn lại đột nhiên nhắm hai mắt lại.

“Ân?” A Lý Khuê Ân không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Không chri mình hắn kinh ngạc, mà ngay cả bọn Lâm Lôi đang ở bên dưới quan chiến cũng giật mình. Đây là lúc chiến đấu ở thời khắc mấu chốt nhất, mà tên Lý Nhĩ Mông Tư lại nhắm mắt lại.

“Sắp chết còn hù dọa người” A Lý Khuê Ân trong lòng cười lạnh, lại một lần nữa huy động trường tiên màu đen trong tay, mặc dù trong lòng khinh thường, nhưng A Lý Khuê Ân lần này vẫn thi triển ra đòn công kích mạnh nhất của hắn, chỉ thấy trường tiên màu đen trong nháy mắt trở nên đỏ đậm, đồng thời biến thành một con cửu đầu xà hồng sắc.

Mỗi một cái đầu rắn đều có răng nanh độc màu đen.

“Xuy xuy”

Con cửu đầu xà hồng sắc xẹt qua trường không, lao thẳng về phía Lý Nhĩ Mông Tư đang nhắm mắt đứng yên không nhúc nhích.

Đột nhiên…

“Oanh” không gian trước mặt Lý Nhĩ Mông Tư vỡ vụn ra, lộ ra một lỗ thủng màu đen rộng lớn. Đồng thời một đạo kiếm quang đỏ sậm từ lỗ thủng màu đen bắn ra, đồng thời xuyên thấu thân thể con cửu đầu xà hồng sắc, lập tức con cửu đầu xà hồng sắc trong nháy mắt bạo liệt ra. Trong nháy mắt, kiếm quang màu đỏ sậm đã đến trước mặt A Lý Khuê Ân.

A Lý Khuê Ân vẻ mặt đại biến căn bản không kịp né tránh, hẳn chỉ còn kịp dùng bàn tay phải to như chiếc quạt màu đỏ của hắn để đón đỡ.

“Phốc”

Kiếm quang màu đỏ sậm trong nháy mắt đi qua chưởng tâm của hắn, dung nhập vào thân thể hắn.

“Ách” toàn thân A Lý Khuê Ân chấn động, toàn thân toát ra hồng quang.

“Bồng” thân thể A Lý Khuê Ân nổ tung, hai viên Thượng vị thần cách, một quả Không gian giới chỉ rơi xuống từ giữa không trung.

Ba người Lâm Lôi và con kim miêu đang quan chiến đều ngẩn người, vừa rồi rất rõ ràng, A Lý Khuê Ân vẫn chiếm thượng phong, Lý Nhĩ Mông Tư thậm chí còn muốn chạy trốn. Nhưng mà có ai ngờ cuối cùng Lý Nhĩ Mông Tư lại chuyển bại thành thắng.

“Sao, Lý Nhĩ Mông Tư thắng?”

Lâm Lôi giật mình: “Còn có kiếm quang đỏ sậm vừa rồi, không chỉ tản ra khí tức Hủy diệt thần lực còn có khí tức Hỏa hệ thần lực” Lâm Lôi khó hiểu, kiếm chiêu lúc trước của Lý Nhĩ Mông Tư, Lâm Lôi chỉ cảm ứng được khí tức hủy diệt, mà không cảm ứng được khí tức Hỏa hệ thần lực.

Khí tức hỏa hệ thần lực không hiện rõ.

Nhưng mà tại sao lại biến thành như vậy chứ?

“Ha ha…” Lý Nhĩ Mông Tư đứng giữa không trung cười to: “Ta rốt cuộc cũng sáng tạo ra chiêu này, ha ha, ta rốt cuộc cũng đem Hủy diệt chi đạo, Hỏa nguyên tố pháp tắc hai loại huyền ảo dung hợp, quả nhiên Thần lực dung hợp, Pháp tắc huyền ảo dung hợp có uy lực tối đa, ta rốt cuộc sáng tạo ra” Lý Nhĩ Mông Tư kích động vô cùng.

Nghe thanh âm kích động giữa không trung của Lý Nhĩ Mông Tư, Lâm Lôi nghe được liền minh bạch.

“Hắn nói, hắn đem hai loại huyền ảo của nguyên tố pháp tắc khác nhau dung hợp lại? Lâm Lôi tim đập thình thịch.

Tu luyện cho đến tận bây giờ, Lâm Lôi chỉ biết, Đại địa pháp tắc có sáu loại huyền ảo, có thể dung hợp với nhau. Nhưng mà chưa từng nghe qua, huyền ảo của các nguyên tố pháp tắc khác nhau cũng có thể dung hợp lại.

Nhưng nghe Lý Nhĩ Mông Tư nói thì dường như nguyên tố pháp tắc khác nhau, ví dụ như hai loại huyền ảo của Đại địa pháp tắc và phong nguyên tố pháp tắc cũng có thể dung hợp với nhau.

“Cái này sao có thể?” Lâm Lôi khó hiểu.

Không chỉ Lâm Lôi giật mình, nghe nói vậy thì cả Bối Bối, Địch Lỵ Á và con kim miêu đều thất kinh.

Lý Nhĩ Mông Tư cúi đầu liếc mắt nhìn bọn Lâm Lôi, liền biết bọn họ nghi hoặc cái gì, liền cười nói: “Các ngươi đừng nghĩ, dung hợp huyền ảo của nguyên tố pháp tắc khác nhau, chỉ thích hợp loại người có Linh hồn biến dị như chúng ta, Thần lực của các ngươi không thể nào dung hợp,căn bản không thi triển ra được loại công kích như vậy”

Lâm Lôi có điều hiểu được.

Thần lực và Pháp tắc huyền ảo đều có liên quan với nhau.

Như ha Đại địa pháp tắc, dùng Đại địa thần lực thi triển, uy lực là lớn nhất, nếu như dùng Phong hệ thần lực để thi triển, tuy cũng có khả năng thi triển, nhưng uy lực ít hơn rất nhiều.

Nhưng dung hợp Thần lực như Lý Nhĩ Mông Tư.

Dung hợp Hủy diệt Thần lực và Hỏa hệ thần lực, nếu như có thể làm cho Huyền ảo trong Hủy diệt quy tắc dung hợp với huyền ảo trong Hỏa nguyên tố pháp tắc, kết hợp như vậy, một khi thi triển sẽ có uy lực cực kỳ đáng sợ. Huyền ảo lại tiếp tục dung hợp, cứ đối ứng như vậy.... trách không được Lý Nhĩ Mông Tư lại giết được A Lý Khuê

Ân.

“Hô” Mặt Lý Nhĩ Mông Tư tái nhợt nhưng trong đôi mắt có tia hỉ sắc.

Thực ra trải qua trận chiến vừa rồi, Linh hồn lực của hắn gần như khô kiệt. Tuy nhiên hôm nay thực lực tiến nhanh, hoàn toàn bước vào trình độ Thất tinh ác ma, khiến Lý Nhĩ Mông Tư vô cùng vui mừng xen lẫn sợ hãi: “Lần này trở về, sẽ tiếp nhận nhiệm vụ Thất tinh, đến lúc đó tiếp tục khiêu chiến Tu La”

“Tên A Lý Khuê Ân vừa rồi còn muốn giết ta, nhưng hiện tại….”

Lý Nhĩ Mông Tư lắc đầu thở dài, thế sự khó lường, thực ra nếu không phải vừa rồi A Lý Khuê Ân bức bách, sinh tử đan xen, khiến cho hắn không thể nào minh bạch có điểm lĩnh ngộ, thì sao có thể đột phá được?

“Không gian giới chỉ của A Lý Khuê Ân, phỏng chừng có không ít tiền tài” Lý Nhĩ Mông Tư trực tiếp bay xuống phía dưới, hắn mặc dù không tham tài. Nhưng mình giết chết người, thì phải được tài phú, Lý Nhĩ Mông Tư tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Đúng lúc này thì….

Quỷ dị, cả núi lửa đột nhiên biến mất, mà Không gian giới chỉ của A Lý Khuê Ân rơi vào loạn thạch trong núi lửa cũng đột ngột biến mất.

“Vật phẩm của A Lý Khuê Ân, ngươi cũng muốn sao?” Một giọng nói trầm thấp vang lên.

Dãy núi lửa biến mất, nhưng lại có thêm một người.

“Ngươi là ai?” Lý Nhĩ Mông Tư quay đầu lại nhìn, không khỏi cả kinh. Người này thân cao chừng ba mét, trên người mặc bộ chiến giáp màu đỏ, mái tóc dài màu đỏ tùy ý tung bay, ngũ quan cân đối, hiển nhiên là một tráng hán.

Tráng hán có mái tóc dài màu lửa nhìn chằm chằm Lý Nhĩ Mông Tư, cao giọng nói: “Nói đi nói lại, ta còn muốn cảm ơn ngươi”

“Cảm ơn ta?”Lý Nhĩ Mông Tư cảm giác người trước mặt này có thực lực rất mạnh.

Tráng hán tóc dài đỏ choét cười: “Đúng, cảm tạ ngươi đã giết chết chủ nhân của ta”

Lúc này ba người Lâm Lôi đang huyền phù ở không trung thất kinh: “Giết chết chủ nhân của hắn, chẳng lẽ hắn là?” Lâm Lôi quay đầu lại nhiền, quả nhiên con kim miêu lúc nãy đã không thấy đâu: “Hắn là Phổ Tư La, hoặc chính là con kim miêu”

“Hắn là Phổ Tư La?” Bối Bối trừng mắt.

“Hắn là Phổ Tư La, là con kim miêu, sao có thể chứ?” Địch Lỵ Á cũng khó có thể tin, ai ngờ một con mèo nhỏ đáng yêu lại là một tên cự hán.

Lâm Lôi cũng cảm thấy giật mình trong lòng, con mèo nhỏ đáng yêu như vậy, lại biến thành một tráng hán, thanh âm còn trầm ổn như vậy.

“Vì cảm tạ ngươi đã giết chủ nhân ta, ngươi cũng chết đi” Phổ Tư La cười to.

Sắc mặt Lý Nhĩ Mông Tư biến đổi, chỉ thấy Lý Nhĩ Mông Tư vừa lật tay, trong tay xuất hiện một viên Linh hồn kim châu, nuốt vào luôn, Linh hồn kim châu tản mát ra đại lượng Linh hồn tinh hoa, có tác dụng cường đại Linh hồn, đồng thời cũng khôi phục Linh hồn.

Phổ Tư La cũng không vội vã động thủ: “Được chưa?” Phổ Tư La cười nhạt.

Lý Nhĩ Mông Tư cảm thấy rất giật mình. Phổ Tư La lại để mặc cho mình khôi phục. Thực lực hôm nay của hắn tuyệt đối đã đạt đến Thất tinh ác ma.

“Có thể” Lý Nhĩ Mông Tư đáp.

“Vậy ngươi chết đi” trong tay Phổ Tư La đột nhiên xuất hiện một thanh cự phủ, trên phủ đầu có một ngọn lửa đang thiêu đốt.

Chỉ thấy Phổ Tư La đột nhiên vung cự phủ lên, chỉ nghe “Oanh oanh” không ngừng vang lên như có một trận nổ mạnh.

Cự phủ lướt qua đâu, Không gian liền bạo liệt ra, Không gian của Địa ngục trước mặt hắn mỏng như tờ giấy.

Không thể địch nổi.

Lý Nhĩ Mông Tư sợ đến thất sắc, lập tức thi triển ra một kiếm mạnh nhất của mình.

Kiếm quang đỏ sậm cũng làm Không gian bạo liệt, như tia chớp xuyên qua Không gian vỡ vụn, giống như một đạo Lưu tinh nhằm về phía cự phủ đang đánh mạnh xuống.

“Bồng”

Cự phủ khẽ bị cản lại, uy lực giảm đi, đồng thời vô số ảo ảnh cự phủ liền bay ra, gần như đồng thời bắn về phía Lý Nhĩ Mông Tư.

“Sưu” Lý Nhĩ Mông Tư sau khi thi triển ra một kiếm cực mạnh cả người liền như một đạo ảo ảnh màu đỏ, nhanh chóng chạy về phía xa xa, cho dù bị hai đạo ảo ảnh đánh trúng, nhưng mà Lý Nhĩ Mông Tư vẫn liều mạng chạy trốn. Trong nháy mắt, Lý Nhĩ Mông Tư đã biến mất tăm mất tích.

Phổ Tư La cầm chuôi cự phủ, bất đắc dĩ chép chép miệng: “Chạy nhanh thật, dung hợp thần lực khiến cho ngay cả tốc độ cũng nhanh gấp vài lần, mà ta tốc độ lại chậm một chút, không giống như tên hỗn đản A Lý Khuê Ân am hiểu tốc độ, nếu không hắn nhất định phải chết…”

Ba người Lâm Lôi đang quan chiến sợ đến ngây người.

“Địch Lỵ Á, Bối Bối, Phổ Tư La này có vấn đề, chúng ta mau đi thôi” Lâm Lôi sợ hãi tỉnh lại, dẫn theo Địch Lỵ Á và Bối Bối chạy trốn.

“Ân, các ngươi muốn chạy?”

Phổ Tư La đột nhiên đuổi theo ba người Lâm Lôi, nói về tốc độ Phổ Tư La không bằng Lý Nhĩ Mông Tư, nhưng ba người Lâm Lôi mới là Trung vị thần, sao có thể chạy được?

“Sưu” Phổ Tư La dễ dàng xuất hiện trước mặt ba người Lâm Lôi.

Ba người Lâm Lôi nhìn Phổ Tư La ở phía trước chỉ có thể dừng lại.

Lâm Lôi thầm than trong lòng: “Phổ Tư La quá quỷ dị, thực lực lại cường hãn như vậy, nhưng lúc trước lại không ra tay hỗ trợ chủ nhân của hắn. Chủ nhân hắn có thể thả chúng ta đi, nhưng không biết hắn có tha hay không” Lâm Lôi rất là cảnh giác.

“Các ngươi chạy làm gì?” Phổ Tư La dường như có chút phẫn hận bất bình.

Ba người Lâm Lôi chỉ có thể đứng ở giữa không trung, Bối Bối nói thầm: “Ai biết ngươi thế nào, lại mạnh mẽ đến như vậy”

“Mạnh mẽ?” Phổ Tư La phẫn nộ hét lên: “Mạnh mẽ có tác dụng mẹ gì, mạnh nhưng không qua được chủ tớ khế ước?”

Ba người Lâm Lôi ngẩn ra, chủ tớ khế ước?

Cường đại và chủ tớ khế ước có quan hệ gì?

Phổ Tư La la lên: “Lão tử năm đó khi còn là Thánh Vực, đã bị A Lý Khuê Ân dùng cường lực thu phục. Cũng không biết qua bao nhiêu triệu năm, hắn từ một tên Hạ vị thần phát triển đến Thất tinh ác ma”

“Nhưng lão tử lợi hại hơn hắn, Hỏa nguyên tố pháp tắc có sáu loại huyền ảo, ta đã dung hợp năm loại, ta chính là hỏa sơn cự nhân, thiên phú rất cao ở phương diện hỏa nguyên tố. Muốn giết hắn quả thực dễ dàng, làm Tu La cũng không có vấn đề”

Phổ Tư La phẫn nộ: “Nhưng mà có tác dụng gì, hắn là chủ nhân của ta. Ta không thể phản kháng, ước thúc của chủ tớ khế ước thật là đáng sợ”

“Nhưng…” Bối Bối muốn mở miệng.

“Câm miệng, nghe ta nói” Phổ Tư La phẫn nộ quát lên.

Ba người Lâm Lôi sợ đến độ trái tim thiếu chút nữa nhảy ra ngoài, Phổ Tư La là một người điên, bọn họ chỉ có thể nghe.

Phổ Tư La tiếp tục nói: “Hừ tên A Lý Khuê Ân này thích mèo, mẹ hắn chứ, lão tử là Hỏa sơn cự nhân, hỏa sơn cự nhân dũng mãnh nhất, hắn lại để ta biến thành mèo? Nhưng lại muốn biến thành con kim miêu bé nhỏ đáng yêu. Mỗi ngày đều phải ở trong lòng ngực hắn cho hắn vuốt ve?”

Cơ thịt trên mặt Phổ Tư La co quắp lại: “A, độ nhật như niên, mỗi ngày hắn lại dùng bàn tay gầy gò đó để vuốt ve ta A, ta sắp điên rồi, nhưng hắn là chủ nhân của ta, ta chỉ có thể nhẫn.” Tiếng gầm gừ quanh quẩn trong thiên địa.

Ba người Lâm Lôi mặc dù sợ hãi trong lòng, nhưng cũng cảm thấy Phổ Tư La rất đáng thương.

Đúng là rất đáng thương.

Hỏa sơn cự nhân dũng mãnh cường tráng biến thành con mèo nhỏ, để cho người ta vuốt ve, nhưng lại kéo dài hàng triệu vạn năm.

“Các ngươi biết cảm giác khi đó của ta là gì không?” Phổ Tư La trừng mắt nhìn ba người Lâm Lôi.

Ba người Lâm Lôi chỉ có thể im lặng.

“Nhưng mà ta vẫn có thể nhẫn, ta một mực ẩn tầng thực lực, biểu hiện thực lực chỉ bằng một phần mười của ta” Phổ Tư La cười lạnh nói: “Ta vẫn luôn mong muốn có người có thể giết chết hắn. Nhưng hắn quá nhát gan, hơn nữa là Thất tinh ác ma, người có thể giết hắn quá ít, ta vẫn không tìm được cơ hội, lần này, cơ hội đến”

“Lúc đầu, ta muốn hắn giết chết Bối Bối ngươi”

Phổ Tư La chỉ vào Bối Bối: “Đến lúc đó, ta sẽ truyền tin ra ngoài, để cho Bối Lỗ Đặc đến trả thù mà giết hắn, như vậy ta sẽ được giải thoát”

“Bối Lỗ Đặc, ngươi biết gia gia Bối Lỗ Đặc của ta?” Bối Bối rất giật mình, theo Bối Bối thấy thì Bối Lỗ Đặc gia gia của hắn chỉ ở Ngọc Lan đại lục vị diện mà thôi.

“Ta không biết, nhưng ta nghe nói qua, mẹ kiếp, ta bảo ngươi câm miệng, ngươi mở miệng làm gì” Phổ Tư La lại hét lên.

Bối Bối lập tức câm miệng.

“”Tên điên” Bối Bối nói thầm trong lòng: “Bối Bối ta không cần so đo với người điên”

Phổ Tư La tiếp tục nói: “nhưng mà A Lý Khuê Ân đúng là tên nhát gan, không dám ra tay với ngươi. Hắn lại để cho ngươi chạy, ta chỉ có thể cố ý cho tên Lý Nhĩ Mông Tư ra đối phó hắn” đột nhiên Phổ Tư La hưng phấn cười rộ lên: “Ha ha, ta không cho rằng Lý Nhĩ Mông Tư có thể giết hắn, không ngờ rằng, hắn lại bị giết, ha ha…”

Phổ Tư La đưa tay bắt được Bối Bối: “Ngươi biết không? Ta thật sự không nghĩ đến, không nghĩ ra rằng Lý Nhĩ Mông Tư có thể giết hắn” Phổ Tư La dùng sức rất mạnh, may mắn là Bối Bối, nếu như là Địch Lỵ Á thì sợ rằng thân thể đã tan ra rồi.

“Ân, ta hiểu” Bối Bối gật đầu.

Hắn có chút sợ hãi tên Phổ Tư La nhìn rất điên cuồng này.

Phổ Tư La đột nhiên ngẩng đầu: “A” hét lên thật to, không có cái gì Pháp tắc huyền ảo, tiếng hét phảng phất như tiếng sấm quanh quẩn trong thiên điện, tiếng hét bao hàm bi phẫn, áp lực, phẫn nộ hàng triệu vạn năm qua.

Áp lực triệu vạn năm.

Thống khổ thế này quả thực còn hơn là đem hắn giết chết, nhưng

Phổ Tư La hắn còn muốn mỗi ngày phải đóng làm một con mèo nhỏ đáng yêu, còn phải kêu “meo meo”

“Ta căm ghét mèo”

Vẻ mặt Phổ Tư La rất dữ tợn, quát lên với thiên địa: “Ta không phải làm mèo nữa” Tiếng hét hồi lâu mới kết thúc, vẻ mặt Phổ Tư La lúc này mới khôi phục bình thường, hắn hít thật sâu một hơi.

Quay đầu nhìn ba người Lâm Lôi.

Ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối vẫn còn đang lo lắng, không ai biết người điên trước mắt sẽ làm ra việc điên cuồng gì.

“Hô, ta tốt hơn nhiều rồi” Phổ Tư La cười cười với ba người Lâm Lôi.

Bọn Lâm Lôi không khỏi ngẩn người, tuy nhiên, Lâm Lôi hiểu rõ, áp lực triệu vạn năm đáng sợ ra sao.

“Lực lượng khế ước đúng là không có cách nào phản kháng” Lâm Lôi nói thầm trong lòng: “Cho dù cường đại như Phổ Tư La, thực lực hơn xa A Lý Khuê Ân, nhưng cũng phải biến thành một con mèo nhỏ” Lâm Lôi tưởng tượng cuộc sống của Phổ Tư La, cũng cảm thấy thống khổ cho Phổ Tư La. Nghĩ đến đã cảm thấy thống khổ, hoàn toàn có thể hieru được áp lực, bi phẫn hàng triệu vạn năm của Phổ Tư La đạt đến trình độ nào.

“Áp lực, phẫn nộ trong lòng ta nhưng không thể nói, loại cảm giác này các ngươi có thể tưởng tượng được không?” Lúc này Phổ Tư La đã tâm bình khí hòa: “Bây giờ ta rốt cuộc cũng được giải thoát, ta cũng nói toàn bộ ra, tâm lý trong lòng ta đã tốt hơn nhiều rồi”

Bọn Lâm Lôi gật gật đầu.

“Ha ha…” Phổ Tư La cười sáng lạn: “Ta rốt cuộc cũng được tự do, ta đã tự do”

Phổ Tư La quay đầu nhìn về phía ba người Lâm Lôi: “Cảm ơn ba người các ngươi đã nghe ta nói nhiều như vậy, thực rat a nói rất ít. Ân, lần này giết nhiều Trung vị thần, Thượng vị thần như vậy, ta phỏng chừng đám Thượng vị thần bình thường cũng có không ít tiền, cho các ngươi đi, coi như thưởng cho các ngươi vì đã nghe ta nói”

Phổ Tư La vung tay lên, nhất thời hơn 100 Không gian giới chỉ bay đến.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối không khỏi sửng sốt.

Nhưng Lâm Lôi vẫn còn vươn tay ra, đã đem đám Không gian giới chỉ này cầm lấy: “Phổ Tư La tiên sinh, cái này…”

“Ha ha. Ngươi là người đầu tiên gọi ta là Phổ Tư La tiên sinh trong triệu vạn năm qua” Phổ Tư La cực kỳ sung sướng: “Chỉ bằng cái này thì mấy cái đó cho ngươi cũng đã được rồi. Ngươi đừng nghĩ là nhiều, Không gian giới chỉ này bên trong không có nhiều tài phú đâu. Hai cái trân quý nhất phân biệt ở trong tay A Lý Khuê Ân và Y Ni Qua ta biết chứ”

“Được rồi, các ngươi tự bảo vệ mình đi. Phổ Tư La ta đã tự do, không muốn ở lại một chỗ, ta muốn đi khắp Địa ngục” Giọng nói còn vang vọng thì Phổ Tư La đã biết mất tại chỗ.

Ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối nhìn nhau.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 26: Xuất Phát Hay Lưu Lại?

Âm thanh của Phổ Tu La còn quanh quẩn bên tai nhưng người thì đã biến mất từ lâu.

"Tên Phổ Tu La này cũng thật quái dị."

Bối Bối chớp chớp hai con mắt ra vẻ khó hiểu nói.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn hơn trăm chiếc giới chỉ trên tay, phần lớn đều là trung vị Thần cấp, nhưng cũng có không ít cái thuộc loại thượng vị Thần cấp.

"Nhiều không gian giới chỉ như vậy, trong đó lại có không ít thượng vị Thần cấp giới chỉ. Quả thật là quá nhiều!"

Lâm Lôi trong lòng vui sướng.

"Không ngờ Phổ Tu La lại cấp cho chúng ta nhiều không gian giới chỉ như vậy."

Địch Lỵ Á cũng cả kinh than vãn.

"Cho nên mới nói người này đầu óc có vấn đề. Nhưng mà có vấn đề như vậy cũng tốt."

Bối Bối hi hi cười nói.

Lâm Lôi lắc đầu bảo: "Bối Bối, không nên nói như thế! Kinh lịch của Phổ Tu La và chúng ta không giống nhau. Loại cảm giác bắt buộc phải ẩn nhẫn hơn ức vạn năm thật không dễ chịu tí nào. Người thường tuyệt đối không thể làm được, hắn phát tiết một chút cũng tốt."

Địch Lỵ Á cũng gật đầu đồng ý.

Bất luận là động thủ với Lý Nhĩ Mông Tư hay là nói chuyện với Lâm Lôi, tất cả đều là phát tiết cảm xúc ở trong lòng.

"A..."

Bối Bối giật mình hiểu ra, hai mắt phát sáng:"Đúng vậy, tùy ý cho chúng ta chút tiện nghi. Nhưng Phổ Tu La này cũng hẹp hòi, đã thế sao không đem luôn không gian giới chỉ của A Lý Khuê Ân cấp cho chúng ta luôn nhỉ. Lão này tài phú thật kinh người."

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á lập tức á khẩu không nói được câu nào.

"Nói giỡn thôi mà."

Bối Bối cười hi hi nói. Lập tức nhìn về huyền phù có hơn trăm cái không gian giới chỉ trên tay Lâm Lôi:"Lão đại, nhiều không gian giới chỉ như vậy, không biết là bên trong có bao nhiêu bảo bối, chúng ta mau về xem thử đi."

Bối Bối tỏ ra cực kì háo hức:"Điều khiến ta thích thú nhất chính là kiểm kê bảo vật bên trong các không gian giới chỉ."

"Không cần vội."

Lâm Lôi khẽ lộn tay, thu hồi các không gian giới chỉ thu được vào trong người."Bây giờ chúng ta cần phải xác định một chút bên dưới rốt cục là cái gì đã, không gian giới chỉ chút nữa tìm hiểu sau cũng được."

Lâm Lôi quay người nhìn quanh, quần thể núi lửa đột ngột biến mất cũng khiến cho cảnh vật xung quanh khôi phục lại như cũ. Trong màn đêm ảm đạm, ánh trăng bàng bạc chiếu sáng mây mù đang bao phủ cả không gian.

Ánh trăng mờ ảo chiếu rọi cả đại địa, khí tức cổ lão thương mang lập tức tràn ngập mênh mông.

Địch Lỵ Á hơi nhíu mày nói:"Lâm Lôi, trong địa ngục hung hiểm khắp nơi. Dựa vào năng lực của ba chúng ta, muốn đoạt được Hồng Dương Phủ Lam Phong Thành thật quá khó khăn."

Lâm Lôi cũng đồng ý, mặc dù cả ba người bọn họ đều là trung vị Thần, mặc dù nói ác ma tinh cấp không thể thấy được bọn họ, nhưng thực lực của những người khác cũng chỉ có thể phán đoán một cách đại khái, ai biết được bọn họ là Trung vị Thần hay là Thượng vị thần! Thượng vị thần Ác ma tuyệt đối không thể chọc vào.

Nếu chỉ là Trung vị thần Ác ma thì không đáng sợ.

"Tiếp tục nhiệm vụ. Phải tới được Phong Thành. Nhưng trong địa ngục, mỗi thành trì đều cách nhau rất xa! Chúng ta bây giờ không có khả năng tiếp tục nhiệm vụ ah."Bối Bối bất đắc dĩ than thở.

Lâm Lôi quan sát xung quanh, nhớ lại những tin tức mà mình biết được về địa ngục, một lát sau âm trầm bảo:"Chúng ta có chút phiền toái, từ chỗ chúng ta đến thành trì gần nhất cũng gần tám ngàn vạn dặm. Quãng đường tám ngàn vạn dặm này ai biết được là sẽ có bao nhiêu hung hiểm đây..."

"Tám ngàn vạn dặm?"

Bối Bối và Địch Lỵ Á cũng đều cảm thấy đau đầu.

Lâm Lôi nhìn về phía Địch Lỵ Á, trong đầu không khỏi nhớ lại cảnh mình và Địch Lỵ Á bị hãm vào trong Kim sắc nham tương. Thời khắc đó hắn còn tưởng mình thực sự chết chắc rồi.

“Vì Địch Lỵ Á phải tiếp tục mạo hiểm”

Lâm Lôi âm thầm quyết định.

Địch Lỵ Á và Bối Bối giờ phút này đều nhìn về phía Lâm Lôi, chờ đợi quyết định cuối cùng của hắn. Lâm Lôi đưa mắt nhìn ra xa, trầm giọng bảo:"Như vậy đi, phía trước không xa hình như có một tòa núi lớn, chúng ta đến đó tu luyện một chút. Đợi Địch Lỵ Á luyện hóa xong khỏa Thượng vị thần cách nọ chúng ta lại đi tiếp!"

"Ở lại đây?"

Bối Bối có chút khó khăn nói.

"Sao?"

Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối.

Bối Bối lắc đầu bảo:"Không có gì, lão đại, ngươi nói có lý. Đợi Địch Lỵ Á đạt tới cảnh giới Thượng vị thần rồi, ít nhất từ bên ngoài nhìn vào cũng chỉ biết nàng là Thượng vị thần Ác ma, cũng là Hổ nhân. Lúc đó chúng ta lên đường sẽ an toàn hơn rất nhiều."

Đây cũng là ý nghĩ của Lâm Lôi. Mặc dù Địch Lỵ Á chỉ là Nhất tinh Ác ma, nhưng từ bên ngoài nhìn vào ai có thể biết được.Người khác cũng chỉ có thể xác định đó là một Thượng vị thần Ác ma mà thôi!

Cho dù là cường đạo cũng không muốn dây dưa với Thượng vị thần Ác ma, ai biết là mấy tinh? Nói không chừng lại là Thất tinh Ác ma thì đúng là tới số rồi!

"Hả?"

Lâm Lôi phát giác Địch Lỵ Á đang kéo áo hắn, liền quay đầu lại nhìn nàng. Theo ánh mắt của Địch Lỵ Á, Lâm Lôi lập tức nhận ra vẻ bất ổn của Bối Bối, hắn chợt hiểu ra Bối Bối đang lo sợ chuyện gì.

"Bối Bối."

Lâm Lôi lên tiếng gọi.

"Hả?

Bối Bối ngẩng đầu lên nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi thẳng thắn nói:"Bối bối, bây giờ hoặc là chíng ta phải đi thật nhanh, tìm kiếm được thành trì hoàn thành nhiệm vụ, hoặc là cả ba chúng ta mãi mãi cũng chỉ là kim chúc sinh mạng. Tóm lại, dù thế nào chúng ta cũng phải nghĩ biện pháp nhanh chóng tới được Hồng Dương Phủ Lam Phong thành."

Bối Bối trong lòng minh bạch.

Muốn tìm Tát Lạc Mông và Ny Ti, trước hết phải trở về được Bích Phù đại lục, mà cách duy nhất có thể chính là thông qua Hồng Dương Phủ Lam Phong thành. Lâm Lôi làm như vậy là cũng để cho Bối Bối có cơ hội theo đuổi Ny Ti.

Nhưng mà ở nơi này bọn họ tuyệt đối không dám vội vàng bất cẩn, trên đường đi chắc chắn gặp phải cường đạo ai có thể nói là có bao nhiêu hung hiểm đây? Mặc dù thực lực của Lâm Lôi và Bối Bối đều rất mạnh, nhưng cũng chỉ đối phó được với những nhóm cường đạo kiếp phỉ bình thường mà thôi, nếu gặp phải một đoàn mấy ngàn trung vị thần kiếp phỉ thì cũng chỉ đành phó mặc cho số phận.

Thật sự là quá nguy hiểm!

"Lão đại, cám ơn!"

Bối Bối cảm kích nói, nhưng rồi lại lắc đầu thở dài:

"Nhưng mà không cần nữa đâu."

Lâm Lôi và Địch Lỵ Á nhìn nhau.

Bối Bối tiếp tục nói:"Vội vàng chạy loạn như vậy thật quá nguy hiểm. Chúng ta cứ nghe theo ý lão đại, tạm thời ở lại đây vài ngày đã… Còn về phần Ny Ny, nói thật ta không thích Tát Lạc Mong! Nhưng ta cũng tin tưởng, Ny Ny đi với hắn, ít nhất chuyện an tòan không phải lo lắng. Còn việc ta có thể gặp lại Ny Ny nữa hay không…, cứ để cho vận mệnh sắp đặt đi!"

Bối Bối mặc dù muốn cùng Ny Ny ở một chỗ

Nhưng mà vội vàng lên đường như vậy sẽ khiến Lâm Lôi và Địch Lỵ Á gặp nguy hiểm, cho nên Bối Bối tự nhiên sẽ không làm như vậy.

Ba người bọn Lâm Lôi theo hướng Đông bắc đi tới mấy trăm dặm thì phát hiện một ngọn núi cao tươi tốt. Là một cổ lão sơn mạch, cao đạt ngàn thước, trên núi có những cây đại thụ phải hơn mười người ôm mới xuể, cây dại mọc um tùm rậm rạp, nơi nào cũng có thể thấy được các loại thực vật cổ quái.

Trên ngọn núi này, nơi nơi đều mang theo một khí tức cổ lão xa xưa.

Bọn Lâm Lôi đi qua mấy trăm dặm bình nguyên cũng chỉ gặp một vài tiểu bộ lạc. Những tiểu bộ lạc này có thể nói chính là thế lực yếu nhất trong địa ngục thánh vực. Những thần cấp cường giả bình thường muốn sinh tồn phải tự tổ chức thành những bộ lạc nhỏ, thế nhưng những bộ lạc nhỏ này cũng có thể khống chế một khu vực rộng hàng ngàn dặm.

Ba người bọn Lâm Lôi lúc này đang ở trên một sườn núi dựng đứng, ở giữa sườn núi này, Lâm Lôi đã dùng Tử Huyết nhuyễn kiếm đào sâu vào bên trong tạo thành một cái sơn động. Đây chính là nơi cư trú của cả ba người trong thời gian tới.

Huyệt động vừa tạo xong cả ba người bọn họ đều đồng loạt ngồi xuống, cùng nhau kiểm tra số không gian giới chỉ thu được.

"Tốt quá, bên trong cái này có hơn mười vạn kim tệ. Chắc chắn nó là của một trung vị thần Ác ma nào đó.

Bối Bối tựa hồ đã thông tỏ về chuyện của Ny Ny, vừa kiểm tra vừa hưng phấn kêu lên:"Hay thật. Cái này còn có cả ức mặc thạch, chắc chắn là của Thượng vị thần Ác ma rồi!"

"Ta đã liên tục kiểm tra bảy cái giới chỉ, nhưng chưa cái nào có quá ngàn vạn."

Địch Lỵ Á cũng lên tiếng."Đừng vội. Có lẽ những cái mà ngươi kiểm tra đều là của các Trung vị thần Ác Ma mà thôi... Oa, thật là kinh khủng, cái này có hơn hai trăm ức mặc thạch!"

Lâm Lôi cầm một cái không gian giới chỉ kêu lên, đây là cái chứa nhiều nhất trong những cái mà hắn đã kiểm tra.

"Hai trăm ức Mặc thạch?"

Bối Bối và Địch Lỵ Á đều quay sang nhìn hắn.

Tư sản của bọn họ nhiều nhất cũng chỉ khoảng một ức mà thôi, cho nên con số hai trăm ức này có thể nói kinh khủng đến thế nào.

Kỳ thật, ngoài A Lý Khuê Ân, A Ni Qua không gian giới chỉ, các loại không gian giới chỉ cấp cao cũng bị hắn mang đi hết. Mỗi cái cao cấp giới chỉ bình thường cũng đã chứa không dưới ba trăm ức rồi. Như ba huynh đệ Ai Đức Hoa, bọn họ đều là ngũ tinh Ác ma, tài phú cực lớn! Thật ra, với ngũ tinh Ác Ma thì vài trăm ức mặc thạch cũng là rất bình thường.

Dù sao, các thượng vị thần phổ thông cũng đã có tài sản trên một ức rồi.

Cho nên, nếu là thất tinh Ác ma chỉ sợ tài sản sẽ vượt qua con sốn vạn ức. Y Ni Qua thân là nhị thiếu gia của gia tộc, tài phú tuyệt đối kinh người, tất cả những thứ đó đều bị Phổ Tu La mang theo người.

"Không cần vội, chúng ta mới chỉ bắt đầu thôi mà. Còn chưa tới ba mươi cái, còn rất nhiều đó. Từ từ mà làm."Lâm Lôi cười nói.

Không thể không thừa nhận rằng, cái loại công việc kiểm tra tài phú bên trong các loại giới chỉ quả thật rất hấp dẫn. Cái loại cảm giác chờ mong tò mò này thật khôgn thể có cái gì bì được.

"Trời ạh, cái này của ta có những hơn ba trăm ức..." Bối Bối kêu lên,"Từ lúc đầu đến giờ cái nhiều nhất ta thấy cũng chỉ có hơn bảy mươi vạn mặc thạch thôi."

Địch Lỵ Á tươi cười nói.

"Ta lại vừa thấy thêm một cái nữa có hơn ba trăm ức."

Lâm Lôi vừa cười vừa đưa ra một cái không gian giới chỉ.

Chỉ một lát sau, hơn trăm không gian giới chỉ đã được kiểm tra xong, trong số này cái chứa nhiều nhất lên đến hơn sáu trăm ức mặc thạch. So với việc lúc đầu chỉ vó mười mấy vạn, chênh lệch quả thật là rất lớn.

"Để xem nào... bao nhiêu nhỉ?"Bối Bối hai mắt sáng rực:"Trời ạh, tổng số lên đến hơn hai ngàn ức!"

Quả là một con số kinh người.

"Đều hơn trăm ức cả! Ta nghĩ, ba huynh đệ Ai Đức Hoa Tư, Bạch giác lão đầu và Tư Bá Lý có là thượng vị thần ác ma thì cũng chỉ đến thế thôi."

Lâm Lôi nói, kì thật còn chưa tính đến chuyện bọn họ không thể có đến hơn trăm cái không gian giới chỉ được.

Bất quá, tài phú chân chánh còn vượt qua cả sự tính toán của hắn, tổng số tài sản mà hắn thu thập được khoảng chừng hơn hai ngàn ức.

Trong số hơn hai trăm cái không gian giới chỉ đó, số lượng có chứa hơn trăm ức cũng chỉ chiếm hơn nửa.

"Trọng chất không trọng lượng!"Bối Bối cảm thán,"Đây đều chỉ là của các ác ma bốn tinh năm tinh mà đã nhiều như vậy, không biết là sáu tinh Ác ma thì sẽ nhiều đến mức nào? Còn bảy tinh ác ma thì sao? Không biết là hắn có bao nhiêu tiền đây?"

Có thể nói, tài phú theo cấp độ mà tăng lên chóng mặt.

Cường giả cấp càng cao thì tài sản lại càng khủng khiếp.

"Ta thấy, tổng tài sản của chúng ta bây giờ cũng chỉ có thể so sánh với của A Lý Khuê Ân mà thôi."

Lâm Lôi nói.

Ngẫm lại một chút là hiểu ngay, A Lý Khuê Ân rốt cuộc là đã giết người đoạt bảo bao nhiêu lần, ai có thể biết được đây?Mình bây giờ có tài sản hơn hai ngàn ức, cũng có thể xem là giàu có. Nhưng so với những người của các thế gia vọng tộc thì thật không đáng nhắc tới. Nhưng nếu tính ra, trong số các thượng vị thần thì cũng có thể xem là phú hào rồi. Ba người bọn Lâm Lôi làm xong mọi việc rốt cuộc cũng yên tâm ở trong huyệt động bắt đầu tu luyện.

Địch Lỵ Á chuyên tâm luyện hóa thần cách.

Phạm vi của sơn mạch mà bọn Lâm Lôi đang trú ngụ rất lớn. Mà trong địa ngục này, bình thường cứ mỗi ngàn dặm lại có một bộ lạc hoặc là đoàn cường đạo chiếm giữ. Cho nên chỗ ba người bọn Lâm Lôi trú ngụ cũng không ngoại lệ, nó cũng thuộc phạm vi thế lực của một đoàn cường đạo.

"Con mẹ nó, suốt một năm rồi mà chưa mở hàng được lần nào cả."

Một gã có mái tóc dài xanh biếc đang phi hành trong không trung mở miệng chửi thề,"Địa ngục bây giờ khắp nơi đều là cường đạo, miếng ăn cũng ngày một ít. Dù là thượng vị thần thì cũng có thể làm được gì chứ, xem ra hôm nay lại phải trở về tay trắng rồi. Thôi, quên đi, về thôi!"

Lục phát nam tử này bay lượn một vòng rồi quay người rời đi.

"Hả? có người?"

Lục phát nam tử cả người chợt biến mất tại không trung, thân hình chợt tụ lại ở dưới một gốc cây đại thụ, hắn lặng yên nhìn kĩ vào một sườn núi ở ngoài xa:"Ta vừa thấy có người bay đến đó, không lẽ chỗ này có huyệt động cho người trú ngụ?Sơn mạch này từ khi nào có người mới vậy nhỉ?"

Trên mặt lục phát nam tử nọ nở một nụ cười:"Mặc kệ hắn là ai, ta cần về báo cho thủ lĩnh sớm một chút. Hi vọng tên này có chút ít tiền!"

Lục phát nam tử này cũng chẳng thèm điều tra thêm, lập tức xoay người bay về sào huyệt của mình.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 27: Họa Từ Thiên Hàng

Bên trong huyệt động rộng rãi tối đen như mực...

Ba người bọn Lâm Lôi y phục phân biệt màu nâu, vàng và lam đang khoanh chân ngồi tu luyện. Quỷ dị nhất chính là Lâm Lôi đang vận y phục màu lam, hắn giống như là đang thuấn di vậy, khi thì ở chỗ này, lúc lại ở chỗ khác trong phạm vi của huyệt động.

Huyệt động này là do Lâm Lôi tự tay dùng nhuyễn kiếm để đào, cho nên trên vách động đâu đâu cũng là vết kiếm.

Trong khi Lâm Lôi và Địch Lỵ Á tĩnh tâm tu luyện thì Bối Bối lại cảm thấy cực kì nhàm chán.

"Tu luyện thật là phức tạp quá đi."

Bối Bối ngồi trong góc động, dựa lưng vào vách đá, Cầm lấy chiếc mũ cỏ săm soi:"Tại sao ta lại không thể tĩnh tâm tu luyện được nhỉ? Nếu ta có thể giống như lão đại khẳng định là kết quả sẽ tốt hơn nhiều. Tu luyện rồi lại tu luyện, thật là đáng cười!"Bối Bối nhìn Lâm Lôi nói thầm.

Hắn không thích tu luyện, kể cả lúc trước tại Hắc Ám sâm lâm, việc tu luyện Hắc Ám Nguyên Tố cơ bản nhất cũng là nhờ có Bối Lỗ Đặc hỗ trợ, hơn nữa còn phải mất đến hai mươi năm mới thành công.

Đem mũ cỏ đặt xuống trước mặt, nhìn mũ trong lòng Bối Bối tự nhiên nhớ tới Ny Ny, trong mắt hắn hiện ra một tia bi thương:"Không biết bây giờ Ny Ny thế nào rồi?"

Một lúc sau...

Bối Bối lại cầm lấy mũ cỏ, đặt lên đầu.

“Quên đi. Không nghĩ nhiều nữa, càng nghĩ càng khó chịu. Tu luyện một chút thì tốt hơn!”

Bối Bối cắn răng nghĩ thầm.

“Ta không tin ta lại không thể tu luyện Pháp tắc! Ta chính là Phệ Thần Thử. Bối Lỗ Đặc gia gia đã giúp ta nhiều như vậy, nếu là lão Đại, chỉ sợ rằng đã có thể liên tục lĩnh ngộ cả ba loại Pháp tắc huyền ảo đó rồi. Có lẽ nên chuyên tâm hơn một chút, không nên để mất mặt quá. Tối thiểu cũng phải lĩnh ngộ cho được ba loại Pháp tắc này mới được!”

Bối Bối hai mắt nhắm lại, bắt đầu tĩnh tu.

Hồi lâu sau, Lâm Lôi vận Lam y trường bào cũng chuyển thân đứng dậy, trong lòng nghĩ thầm:“Hóa ra Thanh Ba huyền ảo còn có chỗ kì diệu như vậy, không những có thể hình thành những làn sóng kì lạ có thể gây chấn động vật chất từ bên trong mà còn có thể công kích trực tiếp bên ngoài. Trong ngoài kết hợp, tác dụng công kích vật lý thật quá đáng sợ. Chỉ không biết là phải dùng Thanh Ba huyền ảo như thế nào mới có thể công kích linh hồn đây?”

Lâm Lôi đang trầm ngâm suy nghĩ, chợt thấy Bối Bối đang tĩnh tâm tu luyện, trên mặt nở một nụ cười:“Hiếm khi thấy được Bối Bối chăm chú tu luyện như vậy.”

Hắn vừa nghĩ tới đây thì...

"Lão đại, ngươi tu luyện xong rồi àh?"

Bối Bối mở to mắt nhìn hắn.

"Ta còn đang khen ngươi chịu khó tu luyện.

Lâm Lôi cười nói.

Bối Bối đứng lên:"Lão đại, không phải ngươi không biết ta tu luyện Hắc Ám pháp tắc. Cho nên, với động tĩnh xung quanh đều phi thường mẫn cảm. Ngươi vừa đứng dậy ta đã tỉnh lại rồi. Được rồi lão đại, lúc nãy thân thể ngươi liên tục thay đổi vị trí là chuyện gì vậy?"

"Chẳng lẽ ngươi quên năm đó, Hắc Đức Sâm trong một chiêu có thể biến ảo thân thể theo nhiều vị trí như vậy sao?

Lâm Lôi cười nói.

"Cái gì? Lão đại, ngươi đã tu luyện thành rồi ưh?" Bối Bối kinh hỉ kêu lên.

"Còn sớm lắm, ta mới chỉ mới sơ nhập mà thôi."

Một chiêu này chính là thứ mà mình đã tu luyện rất lâu rồi, nó vốn là một trong sáu đại pháp tắc của Đại địa pháp tắc – “Địa Hành Thuật”. Kì thật, Địa Hành Thuật nhập môn cũng không khó, quan trọng là Địa Hành Thuật có liên hệ mật thiết với Thổ nguyên tố. Thổ nguyên tố pháp tắc phải đại thành, đạt tới mức cực đại, hoàn toàn lĩnh ngộ thì mới có thể tu luyện tiếp Địa Hành Thuật. Mà muốn tu luyện Địa Hành Thuật còn phải đem cả thân thể dung hơn vào trong Thổ nguyên tố, sau đó thông qua ba động của nguyên tố mà trong nháy mắt di chuyển đi chỗ khác. Từ bên ngoài quan sát chỉ thấy giống như thuấn di, nhưng về bản chất thì lại hoàn toàn khác biệt với thuấn di.

Một khi đã tu luyện “Thổ nguyên tố” pháp tắc đến mức đại thành tự nhiên có thể dễ dàng tu luyện được Địa Hành Thuật.

"Bối Bối, ta còn nhớ. Khi ở trong quần thể núi lửa, hình như ngươi đã thi triển một chiêu đánh rơi cả Thần khí của Thượng vị thần A Lý Khuê Ân, chuyện đó là thế nào vậy?" Lâm Lôi đối với chuyện này vẫn chưa có dịp hỏi kĩ.

Bối Bối nhỏ giọng nói:"Đó chính là bảo bối cứu mạng mà Bối Lỗ Đặc gia gia cho ta. người nói có thể đối phó với các Thượng vị thần bình thường. Nhưng mà Bối Lỗ Đặc gia gia cũng nói, bên trong hắc châu chỉ chứa đủ năng lượng cho ta dùng trong ba lần. Ta đã thi triển nó một lần rồi, chỉ còn lại có hai lần thôi."

Lâm Lôi gật đầu nhè nhẹ.

Một chiêu nọ uy lực quả nhiên rất kinh khủng. Ngay cả A Lý Khuê Ân cũng không đỡ nổi, cuối cùng để cho Thượng vị thần khí của mình bị hủy mất, xem ra, nếu là ác ma năm tinh sáu tinh bình thường gặp phải chiêu này cũng phải táng mạng.

"Hả..."

Bối Bối đột nhiên nhìn ra bên ngoài động,

"Lão đại, ta đột nhiên cảm thấy bên ngoài có động tĩnh..."

Lâm Lôi biến sắc, lập tức hai đại phân thân trong nháy mắt dung hợp lại với bổn tôn thành một thể. Trên thân hắn cũng tự động hình thành một tầng Mạch Động Khải Giáp

Trong khi đó...

Một cỗ thần thức từ bên ngoài tràn vào, trong nháy mắt bao trùm cả huyệt động.

"Ha ha... chỉ là ba tên Trung vị thần mà thôi!" Một giọng cười sang sảng từ bên ngoài truyền vào,"Các ngươi mau lăn ra đây cho ta.

"Lăn ra!"

Một tiếng gầm vang vọng bên trong huyệt động.

Lâm Lôi nhíu mày, theo thanh âm nghe được thì bên ngoài có không ít người. Bất quá, hôm nay thực lực của Lâm Lôi so với khi mới sơ nhập Địa ngục đã mạnh hơn rất nhiều. Đặc biệt là sau khi bổn tôn long hóa, phối hợp với thần khí phòng ngự có khả năng công kích linh hồn, đối phó với các thượng vị thần bình thường hắn có thể nắm chắc. Hơn nữa hắn còn có chỗ dựa là hai giọt chủ thần lực.

Tuyệt đối không sợ hãi!

"Đi ra xem!" Lâm Lôi nói.

Bối Bối cũng là kẻ tài cao gan lớn, lập tức theo chân Lâm Lôi ra bên ngoài động.

Vừa ra khỏi cửa động Lâm Lôi đã thấy trên sườn núi có một đám người đang đứng lố nhố. Đám người này tự nhiên hình thành một vòng vây xung quanh cửa động. Lâm Lôi lập tức thúc đẩy thần thức tản khai, bao trùm lên đám người này.

“Tám mươi hai tên, chỉ có ba Hạ vị thần, còn lại đều là Trung vị thần!”Lâm Lôi thầm tính trong lòng, đều là Trung vị thần, hôm nay Lâm Lôi tuyệt đối không cần phải úy kị.

"Lão đại, bọn họ còn bố trí cả trên đầu chúng ta nữa."

Bối Bối nhếch mép cười, gần đây tâm tình hắn không tốt lắm. Diện mạo chân chính của Tát Lạc Mông, rồi việc Ny Ti rời đi, đều khiến cho tâm tình hắn tổn thương. Chỉ là trước mặt Lâm Lôi và Địch Lỵ Á hắn luôn cố gắng lộ ra nét vui vẻ mà thôi.

Thực tế trong lòng hắn cực kì khó chịu.

Chịu đựng lâu như vậy, rốt cục, đến lúc này Bối Bối cũng đã tìm ra chỗ để phát tiết rồi!

Lúc này, tên thủ lĩnh tóc ngắn màu bạc một sừng của Cường đạo đoàn này ha hả cười lớn:"Sao lại chỉ có hai người các ngươi, nữ tử kia sao lại ở bên trong, gọi nàng ta ra luôn đi. Chẳng lẽ các ngươi cho rằng có thể giấu được ta chăng?"

"Ha ha, nữ nhân a... Đại ca, nữ nhân này cấp cho ta đi."Một tên tóc ngắn một sừng khác ở bên cạnh cười nói.

"Không vấn đề."Tên thủ lĩnh cười to bảo.

Nhất thời, cả đám cường đạo đều mở miệng cười lớn.

Lâm Lôi nhíu mày, Bối Bối cũng đưa tay vuốt mũi, ánh mắt trở nên băng lãnh.

"Ta cho các ngươi một cơ hội..."Tên thủ lĩnh nọ ngạo nghễ nói,"Các ngươi cũng chỉ là Trung vị thần, vậy các ngươi mau đem không gian giới chỉ của mình hiến cho chúng ta, ta sẽ thu nạp các ngươi vào đoàn. Yên tâm, chúng ta sau khi phân phối tài phú của các ngươi cũng sẽ chia lại cho các ngươi một phần."

Lâm Lôi âm thầm lắc đầu.

Cường đạo đoàn này thật là có ý tứ đó chứ, đầu tiên là thu lấy tài phú của mình, sau đó lại kêu mình gia nhập nữa chứ? Bất quá, chuyện như thế này trong địa ngục cũng là đương nhiên.

Tên thủ lĩnh mở miệng hỏi:"Suy nghĩ xong chưa..."

"Con mẹ ngươi, bớt nói nhảm đi!" Bối Bối phẫn nộ quát.

Cả cường đạo đoàn đều sững sờ, tên thủ lãnh sắc mặt trầm hẳn xuống: "Các huynh đệ, nếu bọn chúng đã không muốn sống thì chúng ta cũng không cần chờ. Giải quyết chúng!"

Tên thủ lĩnh phất tay ra lệnh cho bọn thuộc hạ ào lên. Hiển nhiên, đối phương chỉ là ba trung vị thần, chúng còn chưa để vào mắt.

Viu... Viu... Viu....

Trong chớp mắt, hơn mười tên huyễn hóa thực thể thành ảo ảnh, hoặc là hóa thành tia chớp, hỏa quang lập tức lao lên.

Bối Bối đã cất chiếc mũ cỏ vào trong không gian giới chỉ, trong tay đã cầm sẵn một thanh chủy thủ màu đen. Hắc liếc mắt nhìn một tên cường đạo đang lao tớn, cười dữ tợn. Lập tức lắc mình, điên cuồng thi triển Hóa Ảnh Phân Thân thuật, hóa thành mười đạo ảo ảnh xông lên.

"Ha ha, chết đi."

Một tên trung vị thần ác ma tấu xảo đâm trúng chân thân của Bối Bối. Thế nhưng trường kiếm của hắn đâm lên người Bối Bối cũng chỉ phát ra một tiếng “Ting...” mà thôi, tuyệt đối không gậy được một chút tổn thương nào cho Bối Bối.

Bối Bối cũng lia cánh tay cầm chủy thủ.

"Véo...

Một đầu trung vị thần ác ma rơi xuống, trong mắt Bối Bối lúc này tràn ngập màu máu.

"Một tên..."

Bối Bối lại xoay chủy thủ nhằm một tên khác đâm tới, hắn căn bản không hề để ý tới công kích của bọn chúng.

Lúc này hầu như tất cả cường đạo đoàn đều đã xông lên, ngoài mấy người đang đánh nhau với Bối Bối thì số còn lại đều tập trung vào miệng hang mà Lâm Lôi đang trấn giữ.

Lâm Lôi cầm Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay đứng yên tại chỗ. Nhìn thấy lớp lớp cường đạo tràn tới, trên thân hắn chợt tỏa ra một tầng mê vụ màu tím tràn ngập xung quanh khiến mọi vật trở nên huyền ảo hơn rất nhiều. Lúc này nếu nhìn kĩ, lớp sương mù này lại cho một cảm giác thôn thiên phế địa.

Là ảo giác?

Phụt... bịch...

Hai cái đầu lâu đồng thời rơi xuống, bị không gian màu tím nọ chấn nát thành bùn đất, hai quả trung vị thần thần cách từ trên không trung rơi xuống, biến mất trong đạo ảo ảnh màu tím nọ.

“Quá yếu.” Lâm Lôi thầm nhủ ở trong lòng. Vừa rồi hắn thi triển ra công kích vật lý cực mạnh “Mê Ảnh”, chiêu này vốn dùng để đối phó với Thượng vị thần, bây giờ đem ra sử dụng với Trung vị thần tự nhiên là rất dễ dàng.

Trong nháy mắt, cường đạo đoàn ở phía bên này đã bị giết mất tám tên. Dù là bọn lâu la đang xông lên hay tên thủ lãnh ở ngoài quan chiến cũng đều bị chấn kinh. Bọn chúng thật không dám tin hai người bọn Lâm Lôi lại khó chơi đến như vậy. Tên thủ lãnh lập tức quát lớn:"Các huynh đệ, quần thể công kích!"

Lập tức, cả nhóm cường đạo thối lui, tụ tập lại một chỗ,

Lâm Lôi và Bối Bối yên lặng đứng trước động khẩu.

"Dám giết tám huynh đệ của ta. "Tên thủ lãnh mắt lộ hung quang gầm lên:"Các huynh đệ, cùng tiến lên!"

Bất luận là đối phó với người mạnh hay kẻ yếu, cường đạo đoàn này đều có những biện pháp thích hợp. Chỉ thấy cả đoàn như một cơn lốc xoáy đang cuốn lên, nhưng thực tế so với lần trước thì lại hoàn toàn bất đồng. Nếu xem kĩ có thể thấy được lần này trong nhóm đã được bố trí theo một quy luật đặc thù.

Cơ hồ cùng một lúc, tất cả các cường đạo đều giương cao vũ khí của mình.

Đã từng trải qua cuộc hỗn chiến với Hắc Long bộ lạc, Lâm Lôi và Bối Bối rất rõ sự đáng sợ của loại công kích này.

"Bối Bối, bắt đầu đi."Lâm Lôi trong nháy mắt biến hóa thành long hình.

Mạnh mẽ đến chí cực, sau khi biến thân, khả năng của Lâm Lôi được kích phát tối đa, lực lượng và tốc độ đồng thời được thúc đẩy lên cực cao, Hắn lập tức thi triển Tốc độ áo nghĩa, cả người như một đạo ảo ảnh màu vàng chanh lao thẳng vào trận địa của cường đạo đoàn. Cường đạo đoàn đối với việc Lâm Lôi biến thân cũng không chút e dè.

Trong địa ngục có vô số các chủng tộc khác nhau...

Phập... phập...

Chỉ trong nháy mắt hơn hai mươi đạo công kích linh hồn vọt tới, còn lại đều là công kích vật lý. Toàn bộ bảy mươi bốn tên cường đạo còn sống đều đã phát ra công kích mạnh nhất của mình. Chỉ tiếc là tốc độ của Lâm Lôi thực sự quá nhanh, mục tiêu công kích lại nhỏ, cho nên hắn cũng chỉ bị có hai đạo linh hồn công kích đánh trúng.

Hai đạo linh hồn công kích, hơn nữa chỉ là công kích của Trung vị thần, đối với Lâm Lôi một chút ảnh hưởng cũng không có. Còn nếu là công kích vật lý, cho dù đánh cả năm cũng không thể làm Long Lân chịu một chút tổn thương nào.

Lâm Lôi như thế, Bối Bối cũng tuyệt không thua kém.

"Không hay!"Tên thủ lĩnh cường đạo đoàn thấy thế lập tức biến sắc.

Lâm Lôi sắc mặt thâm trầm, Tử huyết nhuyễn kiếm yêu dị bổ vào một tên đầu sừng. Tên này căn bản không có cơ hội né tránh, cái đầu lập tức bị Tử huyết nhuyễn kiếm chém bay, chỉ chớp mắt cái đầu đá bị chấn nát thành bùn đất.

Phịch!

Chân phải Lâm Lôi như một cây thiết chùy ngàn cân hung ác thúc gối vào bụng một lục phát (tóc xanh) nam tử, năng lượng cuồng bạo tràn vào khiến cho nam tử này lập tức thân thể bạo liệt, chỉ còn lại một cỗ thần cách phiêu đãng rơi xuống.

Một cú lên gối này mang theo cả lực lượng của Đại địa mạch động, cùng với sự cường hãn của thân thể Lâm Lôi sau khi Long hóa, mạnh mẽ vô bỉ!

Véo!

Một tên cầm trường đao vọt lên không trung, bổ thẳng xuống đầu Lâm Lôi.

Vù... bịch!

Một đạo ảo ảnh màu vàng chanh lóe lên, hiển nhiên đó là long vĩ (đuôi rồng) của Lâm Lôi vung lên, lập tức đánh văng chiến đao, đồng thời đánh thân thể trung vị thần tập kích nọ nát bấy.

Trong trạng thái Long hóa, cả người Lâm Lôi đều là binh khí, so với Tử Thần khôi lỗi còn đáng sợ hơn rất nhiều. Dù sao Lâm Lôi không những phòng ngự cường hãn mà hắn còn hiểu được pháp tắc huyền ảo.

Thế nhưng, tốc độ chém giết của Lâm Lôi cũng chỉ tương đương với Bối Bối giờ này đang tận tình phát tiết mà thôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 28: Ỏa Nguyên Tố

Phụp…

Máu tươi đỏ lòm bắn tung tóe lên vách đá, thân xác vô hồn từ giữa không trung rơi rụng như lá khô.

- Ngu ngốc, đi chết hết đi.

Bối Bối vẻ mặt dữ tợn, phân thân ra hơn mười đạo ảo ảnh xuất hiện khắp nơi. Dựa vào “Hóa ảnh phân thân thuật”, Bối Bối thoải mái tung hoành, khi thì ở chỗ này, lúc ở chỗ khác điên cuồng chém giết. Trong mắt hắn hiện giờ chỉ còn một vẻ điên cuồng đến đáng sợ:

- Tên khốn kiếp Tát Lạc Mông, mi là đồ khốn kiếp!

“Nếu không phải là Tát Lạc Mông cố ý chen vào, Ny Ny tại sao lại phải xa ta?”

Bối Bối trong lòng thống khổ chỉ có thể phát tiết bằng cách dồn hết sức lực vào thanh chủy thủ trong tay. Hắn lia ngang thanh chủy thủ lập tức cắt đôi một thanh thần khí, đồng thời cũng bổ đôi đầu lâu của đối phương như người ta bổ dưa vậy.

“Ny Ny, Ny Ny!”

Bối Bối trong đầu nghĩ đến Ny Ny và Tát Lạc Mông, tốc độ ra tay giết chóc lại càng trở nên khủng khiếp.

Giết chóc, đây là cơ hội cho Bối Bối điên cuồng phát tiết. Bất luận là thế nào hắn cũng muốn sum họp cùng Ny Ti. Mỗi lần thấy Lâm Lôi và Địch Ly Á ở chung một chỗ, hắn liền nghĩ tới Ny Ti, cũng mộng tưởng mình và nàng được như thế. Nhưng trong địa ngục trời đất bao la, Ny Ti còn đang đi tới Bích Phù đại lục, thử hỏi làm sao hắn không đau khổ?

Ai biết là đến khi nào mới có thể gặp lại người trong mộng?

- Sát! Sát!!

Bối Bối điên cuồng giết chóc không thèm để ý trước mặt là ai nữa.

- Chạy, chạy mau!

Đến lúc này thì cường đạo đoàn đã cảm thấy tử thần ở rất gần, hoảng sợ kêu gào, đồng thời túa ra bốn phương tám hướng bỏ chạy trối chết. Tên thủ lĩnh sắc mặt tái nhợt, cho tới lúc này hắn vẫn khôgn tin được trên thế giới này lại có một loại Trung vị thần biến thái như thế.

Dễ dàng quét sạch bọn họ!

“Xong rồi, chúng ta đều xong hết rồi.”

Tên thủ lĩnh trong lòng kêu lên bi ai. Nhưng dù bi ai thì trông thấy bộ mặt sát thần của Bối Bối và Lâm Lôi hắn cũng toàn thân phát run: “Mặc kệ chuyện khác, cái ta cần làm là phải bảo vệ tính mạng của mình trước đã.”

Tên thủ lĩnh không thèm để ý đến đám lâu la, âm thầm bỏ chạy.

Trong khi Lâm Lôi và Bối Bối đang mải mê chém giết thì chợt phát hiện địch nhân chợt tỏa ra bốn phương tám hướng đào thoát. Lâm Lôi thấy thế cũng không đuổi theo, nhưng Bối Bối sát khí xung thiên giận giữ gầm lên một tiếng.

Một ảo ảnh Phệ Thần Thử lập tức xuất hiện phía sau Bối Bối, hắn nhếch mép nhìn chằm chằm vào tên thủ lĩnh và một tên cường đạo nữa đang cùng chạy ở ngoài xa…

- Á…

Đang mải miết chạy trốn, tên thủ lĩnh cường đạo đoàn chợt phát hiện mình không thể động đậy, bên cạnh hắn còn có một gã Trung vị thần khác.

Lập tức một khoa thần cách bay ra, từ trong đầu tên thủ lĩnh cũng rơi ra thêm hai khỏa thần cách nữa. Bối Bối trực tiếp thu lấy ba viên Thần cách vào trong miệng.

Hai cỗ thi thể nọ giữa khôgn trung lập tức tự do rơi xuống.

Lâm Lôi có chút lo lắng nhìn Bối Bối, rõ ràng trạng thái lúc này của Bối Bối có chút không ổn.

- Bối Bối?

Lâm Lôi lập tức bay đến.

Bối Bối lắc mạnh đầu, cố gắng nở nụ cười”

- Lão đại đừng lo, ta không việc gì. Vừa rồi chỉ là trong lòng có chút buồn bực nên mới đem tất cả ra phát tiết. Giờ thì đã tốt hơn nhiều rồi. Cường đạo đoàn này thật là không có mắt, dám cướp bóc của chúng ta, thật là muốn tìm chết!

Lâm Lôi thấy vẻ mặt Bối Bối như vậy cũng chẳng hỏi thêm gì, chỉ thở dài một hơi.

- Cường đạo đoàn này đúng là tới số nên mới dám chọc vào chúng ta.

Lâm Lôi cũng cười đáp.

Kì thật đối với chuyện hôm nay, Lâm Lôi sớm đã có chuẩn bị chu đáo. Trong địa ngục này, mỗi nơi đều có một thế lực chiếm đóng. Những chỗ tương đối hoang vu vắng vẻ thì chỉ là những cường đạo, kiếp phỉ đoàn bình thường; nhưng nếu là nơi phồn hoa đông đúc một chút thì thế lực chiếm đóng ở đó tuyệt đối không nhỏ.

Tòa sơn mạch mà Lâm Lôi chọn để trú ngụ rất bình thường.

Hắn đoán, ở xung quanh cũng không có cường giả nào. Qua chuyện hôm nay, chỉ sợ là sau này không ai còn dám lai vãng chọc giận bọn hắn nữa.

- Ài. Trên các thi thể có không ít không gian giới chỉ, tiền tài dù ít thì cũng không nên lãng phí!

Bối Bối nói rồi lập tức bay xuống phía dưới. Lâm Lôi cũng lộ vẻ mặt tươi cười, thấy Bối Bối tâm tình vui vẻ, tự nhiên hắn cũng cảm thấy thoải mái:

- Bối Bối, chờ ta với.

Lâm Lôi cũng lao xuống dưới.

Một trận chém giết kinh hoàng lập tức chấn nhiếp toàn bộ các thế lực ở xung quanh, cả cường đạo đoàn tám mươi hai mạng chỉ còn sót lại đúng mười ba tên. Mặc dù số sống sót này lập tức được các cường đạo đoàn khác thun dụng nhưng không một thế lực nào còn dám lai vãng quấy rầy ba người bọn Lâm Lôi, ngay cả tới gần cũng không dám.

Cứ như vậy, trong huyệt động yên lặng tĩnh tâm tu luyện… thời gian như nước chảy mây trôi, thoáng chốc đã một năm trôi qua…

Ông…

Ba người bọn Lâm Lôi ở đây đã mười sáu năm, đến hôm nay Thiên địa pháp tắc chợt ba động mạnh mẽ.

Trong huyệt động, Lâm Lôi và Bối Bối kinh hãi nhìn cảnh tượng kì dị trước mắt. Lâm Lôi nhẹ nhàng bồng bềnh nổi lên khỏi mặt đất, tòan thân được năng lượng kì dị của Thiên địa pháp tắc bao phủ. Đồng thời, hỏa nguyên tố mãnh liệt quần tụ ở phía trên, sau đó dần dần ngưng tụ lại thành một viên Hỏa nguyên tố Thần cách.

- Lão đại hắn đã trở thành thần của Hỏa nguyên tố rồi.

Bối Bối vui mừng kêu lên.

Địch Lỵ Á trong mắt cũng tràn ngập vẻ kích động, vui mừng.

Trong việc tu luyện, thiên phú là cực kì trọng yếu, đối với mỗi phương diện nếu khôgn có thiên phú thì tu luyện cực kì khó thành công. Thiên phú của Lâm Lôi cực cao, tu luyện Hỏa nguyên tố cũng cực nhanh. Nhưng thật ra, so với hai lĩnh vực Địa và Phong nguyên tố thì còn kém hơn một chút.

Bất quá, hôm nay Linh hồn hắn đã mạnh mẽ hơn rất nhiều, hơn nữa lần tu luyện Kim Chúc sinh mệnh lần trước Lâm Lôi cũng tốn hơn hai mươi năm thời gian.

Hỏa nguyên tố pháp tắc – pháp tắc đơn giản nhất trong Hỏa nguyên tố huyền ảo cuối cùng cũng đã đại thành.

Lúc này, Lâm Lôi lại tiếp tục lựa chọn cách lưỡng phân linh hồn (chia linh hồn thành hai nửa), dù sao hôm nay hắn đang sở hữu một lượng lớn tử tinh, tài phú cũng nhiều, muốn cường hóa linh hồn cũng không khó.

Vù vù…

Một thân ảnh mặc trường bào màu đỏ, mái tóc dài cũgn màu đỏ, giống Lâm Lôi như đúc từ từ hiện ra, đó chính là Hỏa hệ Thần phân thân của hắn.

Chỉ trong chốc lát ba động của thiên địa pháp tắc cũng dần biến mất, Hỏa hệ thần phân thân cũng dung nhập vào trong cơ thể bổn tôn của Lâm Lôi. Trong hải dương linh hồn của Lâm Lôi, linh hồn lực cường đại như sóng biển dạt dào nhấp nhô, trên mặt biển đó, một thanh thất thải hồn kiếm (hồn kiếm bảy màu) nhẹ nhàng trôi nổi.

Ngay dưới thất thải hồn kiếm, trên bề mặt hải dương linh hồn có ba Lâm Lôi đang lơ lửng giữa mông lung, ba Lâm Lôi này lại được phân biệt với nhau bằng các loại quang mang nhàn nhạt tỏa ra gồm các màu vàng, lam và đỏ. Ba Lâm Lôi hình thành hình tam giác nằm ngay phía dưới kiếm hồn nọ.

Lâm Lôi hai mắt từ tử mở ra, đập vào mắt hắn đầu tiên chính là vẻ mặt vui mừng của Địch Lỵ Á và Bối Bối.

- Lão đại, bây giờ ngươi đã có đến ba Thần phân thân rồi, hơn nữa nếu tính cả bổn tôn thì đã là bốn.

Bối Bối vuốt mũi nói,

- Từ khi gặp ngươi đến nay, Bối Bối ta thật mất thể diện quá. Cho đến lúc này kể cả bổn tôn ta cũng chỉ mới có hai thân thể thôi àh.

- Bối Bối, ngươi còn có hai, ta chỉ có một, không phải là càng mất thể diện hơn sao?

Địch Lỵ Á cười nhạo Bối Bối.s

Lâm Lôi cười cười đứng dậy.

Lúc này, Bối Bối và Địch Lỵ Á chính là vì Lâm Lôi mà cao hứng, thêm một thần phân thân chính là thêm một tính mạng, đồng thời cũng có thể nói rằng tương lai thành tựu sẽ càng cao hơn.0

- Hỏa hệ Thần phân thân của ta thực ra mới chỉ là hạ vị thần phân thân mà thôi, thực lực còn yếu lắm. Bây giờ, chủ yếu ta vẫn phải dựa vào hai đại phân thân của địa hệ và phong hệ mà thôi.

Lâm Lôi rất rõ ràng, đối với bốn thần phân thân của hắn, tạm thời rất khó có thể tiến bộ hơn. Dù sao hắn đối với nguyên tố pháp tắc cũng là một khiếu không thông.

Những thứ như Lôi điện, Thủy, Quang minh, Hắc ám... đều làm Lâm Lôi hoa mắt chóng mặt cả.

“Nếu không có thiên phú thì ngay cả nguyên tố pháp tắc cũng không cảm ứng được thì còn nói gì đến chuyện tu luyện? Cho dù tu luyện trăm ngàn năm cũng khó có thể đại thành.”

Lâm Lôi biết rằng, càng tu luyện sẽ càng khó khăn hơn.

Đến hôm nay, Đại địa pháp tắc, Đại địa mạch động, Thổ hệ nguyên tố của hắn đều đã đại thành, mà mười sáu năm qua, việc tu luyện địa hành thuật cũng có kết quả không tệ.

“Đại địa pháp tắc, tổng cộng có sáu loại huyền ảo, ta bây giờ mới tu luyện đến loại thứ ba. Lúc này thoạt nhìn thì tốc độ có vẻ nhanh, nhưng chỉ sợ rằng càng về sau tốc độ tu luyện sẽ càng giảm sút.”

Lâm Lôi trong lòng hiểu rõ. Dù sao pháp tắc đơn giản nhất của Hỏa hệ là Hỏa nguyên tố cũng đã khiến hắn tốn đến hai mươi năm tu luyện.

Lúc trước, nếu không phải là Lâm Lôi dung hợp được Đại Địa Mạc Động thì chỉ sợ rằng Thổ hệ pháp tắc huyền ảo cũng phải mất thêm hai năm nữa mới đại thành.

Hơn nữa, lúc đó linh hồn của Lâm Lôi còn rất yếu.

Đây chính là sự khác biệt của thiên phú!

Có lẽ trong việc tu luyện, về phương diện cảm ngộ, nếu một người chuyên tâm khắc khổ, tâm hồn linh mẫn, nhìn thấy một tràng cảnh nào đỏ trong lòng tự nhiên sẽ nảy sinh ra sự liên tưởng, từ đó có thể đột nhiên hoặc từ từ lĩnh ngộ ra được pháp tắc. Điều này với lực lượng của bản thân hoàn toàn không có liên hệ, đây hoàn toàn chỉ là vấn đề về mặt tâm linh, độ mẫn cảm của linh hồn quyết định hoàn toàn.

Việc cảm ứng nguyên tố pháp tắc một cách mơ hồ hay rõ ràng cũng là do thiên phú quyết định.

- Lão đại, suy nghĩ chuyện gì vậy?

Bối Bối đột nhiên cất tiếng hỏi cắt ngang luồng suy nghĩ của Lâm Lôi.

- Không có gì, nghĩ linh tinh một chút. Đi, chúng ta ra đại sảnh chúc mừng một chút đã.

Lúc trước trong không gian giới chỉ còn tàng trữ rất nhiều rượu ngọn, Lâm Lôi quay đầu nhìn Địch Ly Á, đột nhiên hỏi:

- Địch Lỵ Á, ngươi luyện hóa thần cách như thế nào rồi?

- Luyện hóa được tám loại huyền ảo rồi, phỏng chừng tốn thêm vài năm nữa là có thể lĩnh ngộ nốt loại huyền ảo thứ chín.

Địch Lỵ Á mỉm cười trả lời.

- Thêm vài năm nữa là chúng ta có thể khởi hành rồi.

Bối Bối có chút chờ mong nói.

Lâm Lôi nhìn qua Bối Bối, trong lòng cảm thấy có chút áy náy. Bối Bối thẫn thờ ở đây mười sáu năm rồi, không chừng lúc này Ny Ti và ca ca nàng Tát Lạc Mông đã đến được Lam Phong thành, thậm chí có thể đã xuất phát, lúc này đang trên đường đến Bích Phù đại lục.

Bối Bối muốn gặp lại Ny Ti, thật không biết đến khi nào mới thỏa nguyện.

- Bối Bối, đi, chúng ta đi uống rượu.

Lâm Lôi khoác vai Bối Bối, hai huynh đệ cùng nhau sóng vai bước ra ngoài.

Mới đó mà đã năm năm trôi qua, ĐỊch Lỵ Á rốt cuộc cũng đã hoàn toàn luyện hóa được viên Thượng vị thần cách, bước chân vào cảnh giới Thượng vị thần. Từ bên ngoài nhìn vào, chỉ cần trông thấy huân chương Ác ma trước ngực là có thể khẳng định – đây hiển nhiên là một thượng vị thần ác ma!

Thượng vị thần ác ma, uy danh quả không nhỏ.

- Ở nơi này hơn hai mươi năm, giờ rời đi cũng có chút lưu luyến.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại huyệt động, Đich Lỵ Á đang phi hành bên cạnh cũng mỉm cười đùa giỡn:

- Thế nào, ngươi còn muốn ở lại đây àh? Vậy chúng ta ở lại thêm mười năm nữa cũng được.

- Ha ha, đi thôi!

Lâm Lôi vung tay lên, đột nhiên một con hắc báo có kim chúc sinh mệnh xuất hiện giữa không trung, ba người bọn họ lập tức bay vào trong đó, kim chúc sinh mệnh liền biến thành một đạo ánh sáng, nhằm về phương đông lao đi. Mấy người bọn Lâm Lôi bây giờ đều đã có hơn mười kim chúc sinh mệnh. (đoạn này ta chả hiểu nó nói kim chúc sinh mệnh là cái quái gì nữa, thôi thì tác giả viết sao ta dịch vậy).

Những cỗ kim chúc sinh mệnh này đều được phát hiện từ hơn trăm cái không gian giới chỉ nọ. Dù sao không ít Thượng vị thần đều có sở hữu Kim chúc sinh mệnh.

Bên trong kim chúc sinh mệnh, ba người bọn Lâm Lôi an nhàn ngồi trên ghế xuyên qua lớp kim chúc trong suốt vừa ngắm cảnh vừa uống rượu ngon.

- Lão đại, kim chúc sinh mệnh này thật quá dị thường, dù là thường nhân hay là ma thú đều không thể thu vào trong không gian giới chỉ, nhưng loại kim chúc sinh mệnh này lại hoàn toàn có thể. Hơn nữa, ta cảm thấy trí tuệ của bọn chúng đều rất thấp.

Bối Bối lên tiếng.

Lâm Lôi hơi gật đầu, điểm này hắn cũng đã nghĩ tới.

- Kim chúc sinh mệnh có lẽ có chút đặc thù gì đó.

Lâm Lôi nói.

Thật ra, Lâm Lôi còn chưa biết rằng, các kim chúc sinh mệnh được mua bán ở các kinh thành đều đã trải qua một quá trình cải tạo đặc thù. Chúng gần như trở thành phương tiện giao thông thuần túy, tư duy cực kì đơn giản.

Cứ thế, ba người bọn Lâm Lôi ngồi yên trong kim chúc sinh mệnh hành tẩu.

Kim chúc sinh mệnh lại một lần nữa dừng lại, Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á cười cười bảo:

- Địch Lỵ Á, phiền ngươi ra ngoài thêm một lần nữa vậy...

Địch Lỵ Á bất đắc dĩ cười khổ:

- Cường đạo kiếp phỉ dù bình thường nhưng cũng rất phiền toái. Thần thức bọn chúng không phát hiện được ta, chờ ta xuất hiện bọn họ sẽ lập tức tản đi ngay ấy mà.

Quả nhiên…

Địch Lỵ Á vừa ra khỏi kim chúc sinh mệnh, lập tức hơn trăm tên Trung vị thần vừa nhìn đã phát hiện đối phương thâm sâu khó lường, đặc biệt là huân chương ác ma trên ngực …

- Là Thượng vị thần ác ma!

Đám cường đạo sợ đến nỗi hồn bay phách lạc, bỏ chạy tứ tán.

Địch Lỵ Á cũng quay người trở vào trong kim chúc sinh mệnh:

- Chúng ta đi thôi!

Bối Bối cười lớn:

- Ha ha, Địch Lỵ Á, Thượng vị thần Ác ma quả nhiên là uy phong vô cùng…

Địch Lỵ Á gật đầu bảo:

- Điều này cũng bình thường thôi. Ác ma khảo hạch vốn cực kì khó, thắng ít thua nhiều! Hơn nữa ác ma nhiệm vụ cũng tương đối nguy hiểm. Trong chiến đấu đều là Thượng vị thần đấu Thượng vị thần, Trung vị thần đấu Trung vị thần… Bình thường, nếu ai đó có thể hoàn thành vài nhiệm vụ mà còn sống thì có thể xem là có chút thực lực rồi.

Lâm Lôi nghe xong cũng gật đầu, rất có lý.

- Đương nhiên còn một tình huống khác, đó là Thượng vị thần ác ma đó thực lực thấp nhưng hắn lại có một tổ hợp chiến đấu.

Địch Lỵ Á cười nhẹ nhàng:

- Cho nên nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ mà ko chết, cường đạo đoàn gặp phải Thượng vị thần ác ma thường lập tức chạy trốn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 29: Tử Tinh Sơn Mạch

Trong vùng núi non hoang vu này có rất ít người qua lại.

Có lẽ loại người quen thuộc nhất ở đây chính là các cường đạo đoàn chiếm cứ, thường nhân tuyệt đối không dám dừng chân trú ngụ ở giữa hoang vu như thế này. Trước các sườn núi là những bãi cỏ dại ngút ngàn, sau những bãi cỏ dại này chính là vách đá dựng đứng.

Song, điều quỷ dị là…

Giữa đám cỏ dại có một lối đi bỗng bị vẹt ra hai bên, một đầu người chợt nổi lên trên đám cỏ dại, là một thanh niên, ánh mắt vẫn còn nguyên vẻ thuần khiết ngây thơ.

Ngửa đầu lên nhìn bầu trời một chút, giờ này cũng đã khuya lắm rồi, trên bầu trời mây đen bao phủ. Mặt đất cơ hồ hoàn toàn chìm trong đêm tối, cho dù là cường giả Thần cấp cũng chỉ có thể quan sát trong phạm vi vài trăm thước mà thôi. Người thanh niên này hơi gật đầu:

"Quả là như vậy, cũng nên lên được thôi."

Vèo…

Thanh niên này hóa thành một cơn gió nhẹ phiêu dật nhằm hướng đông bay đi. Cứ thế vô thanh vô tức mà phi hành, trong chốc lát đã đi được hơn ngàn dặm.

"Hả?

Cơn gió nọ chợt dừng lại, thanh niên nọ phục hồi nguyên dạng, yên lặng ẩn thân trên mặt đất, lẳng lặng nhìn về phía xa. Vừa rồi hắn cảm thấy từ phía đó có chút động tĩnh, đợi một lát hắn mới thấy rõ, đó là một Thú nhân đang cấp tốc chạy đi.

"Hóa ra chỉ là Thánh vực."

Thanh niên này thở ra một hơi.

Hắn lại một lần nữa hóa thành cơn gió, nhẹ nhàng bay đi… Lợi dụng bóng đêm, thanh niên nọ khi thì cực tốc phi hành, khi thì dừng lại nghe ngóng, cứ cẩn thận như vậy đi tới. Đột nhiên hắn phát hiện một đạo kim chúc sinh mệnh đang phi hành cực nhanh ngay phía trên đầu, trên khuôn mặt hắn lập tức hiện ra nét vui mừng thấy rõ.

Véo…

Thanh niên nọ trong nháy mắt tốc độ bạo phát phóng lên cao, nhanh chóng đuổi theo kim chúc sinh mệnh nọ. Nếu là trong khoảng cách ngắn thì tốc độ của cường giả thần cấp hoàn toàn vượt trội so với kim chúc sinh mệnh. Khi thanh niên này tới gần kim chúc sinh mệnh lập tức phát ra một cỗ thần thức mang theo đặc trưng của Trung vị thần.

"Các vị, ta chỉ là một Trung vị thần, mong các vị có thể cho ta đi nhờ một đoạn đường!"

Thanh niên này lập tức sử dụng thần thức truyền âm.

Nhưng cỗ kim chúc sinh mệnh này không chút phản ứng.

"Các vị đại nhân, xin giúp đỡ."

Thanh niên này lại tiếp tục dùng thần thức truyền âm.

"Cút, còn lằng nhằng nữa ta giết ngươi."

Một đạo thần thức truyền ra, thanh niên nọ lập tức chậm lại.

Lắc đầu thở dài, thanh niên này lập tức hóa thành một cơn gió tiếp tục đi tới. Trong đêm tối hắn đã gặp được ba cỗ kim chúc sinh mệnh, nhưng cả ba cỗ kim chúc sinh mệnh này đều chứa nhiều người, dứt khoát cự tuyệt hắn.

Đã bị cự tuyệt, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình mà đi, cho tới lúc trời sáng thì hắn cũng đã đi được hơn hai mươi ngàn dặm đường. Khi trời vừa sáng tỏ hắn lại lập tức dừng chân ẩn náu.

Nơi hắn dừng chân vẫn là một bụi cỏ dại rậm rạp trên bình nguyên.

Phụp…

Thanh niên này xuất ra Thần lực trong cơ thể nhẹ nhàng tạo thành một huyệt động. Miệng huyệt động này bị bụi cỏ dại che kín, cực kì bí mật.

Phù…

Trong huyệt động. thanh niên này ngồi xuống, đôi mày hơi nhíu lại:

“Nếu cứ đi với tốc độ này, chỉ sợ phải hơn mười năm mới có thể đến được Tử tinh sơn mạch. Thật không ngời Chiêm Kim ta cũng có ngày lưu lạc tới tận địa ngục này… Thật là không thể nào nói trước được.”

Nghĩ tới mấy ngày lưu lạc vừa rồi lang thang trong địa ngục mênh mông, trong lòng Chiêm Kim nổi lên một cơn chua xót. Nhưng cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi, Chiêm Kim lại lập tức bình ổn tâm tình trở lại.

“Bất luận thế nào, mục tiêu hàng đầu của ta bây giờ là phải tới được Tử tinh sơn mạch. Chỉ có tới được Tử tinh sơn mạch Chiêm Kim ta mới có cơ hội!”

Chiêm Kim hai mắt sáng quắc, dù cho phải chịu đựng bao nhiêu khổ ải hắn cũng quyết không chùn bước.

Gian khổ mài dũa. Tự tin!

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến cho Chiêm Kim có thể còn sống đến bây giờ, thậm chí là đã thành Thần!

“May mắn là trong địa ngục, thần thức không thể phát tán rộng rãi được, nếu là ở trên vật chất vị diện thần thức có thể truyền ra hàng trăm dặm, đám cường đạo có thể dễ dàng tìm được mục tiêu rồi.”

Chiêm Kim mỉm cười,

“Ai… Bất quá, bầu trời đêm hoàn toàn không có một chút ánh sáng, một tháng cũng chỉ có hai lần mà thôi.”

Chiêm Kim rất rõ ràng, nếu phi hành ban ngày chắc chắn hắn sẽ bị phát hiện. Khi đó, với thực lực Trung vị thần của hắn, tuyệt đối không có cơ hội chạy thoát.

Hắn chỉ có thể từ từ phi hành trong đêm đen mù mịt mà thôi, thế nhưng, tình huống này một tháng cũng chỉ xuất hiện có hai lần mà thôi, xác suất thật quá thấp. Hơn nữa thời gian mà đêm đen hoàn toàn bao phủ cũng chỉ chiếm ba phần mà thôi. Hắn chỉ có thể tận dụng quãng thời gian ngắn ngủi đó mà đi.

“Chỉ có thể từ từ cẩn thận mà đi, hoặc là gặp được người tốt, chịu cho ta đi nhờ một đoạn đường.”

Chiêm Kim rất rõ ràng.

Bình thường, nếu đã ngồi vào trong Kim chúc sinh mệnh rất ít khi để ý tới những người đi đường khác. Cho dù gặp phải cường đạo hay kiếp phỉ cũng rất ít khi bị truy đuổi rốt ráo. Dù sao việc đó cũng rất hao phí thời gian tinh lực, hơn nữa tỉ lệ thành công là rất thấp. Ngay cả khi cường đạo kiếp phỉ bất chấp ra tay, Chiêm Kim cũng hi vọng họ ngoài việc hỗ trợ mình một đoạn đường còn có thể giúp mình một tay.

“Chỉ có thể từ từ chờ thôi.”

Chiêm Kim lập tức động tay chân, lấy bùn đất trét kín miệng động lại, chỉ trừ một lỗ rất nhỏ, vừa đủ cho một tia mặt trời chiếu vào trong.

Loại bình nguyên mênh mông như thế này, phần lớn việc sinh sống đều bởi thánh vực. Mặt khác, cho dù là cường đạo kiếp phỉ cũng không có khả năng rà soát hết từng tấc đất!

Chờ đợi…

Trải qua hai mươi bảy ngày chờ đợi, cuối cùng cũng có một đêm đen tối mịt mù.

Chiêm Kim nhẹ nhàng vén lớp cỏ dại, đưa mắt quan sát xung quanh một chút. Hắn xác định không có ai lập tức từ trong huyệt động nhảy lên, hóa thành một cơn gió nhẹ lặng yên bay về phương Đông. Vừa phi hành được chừng một khắc thì hắn lại phát hiện một cỗ Kim chúc sinh mệnh.

Hắn lại cực tốc đuổi theo, truyền âm thỉnh cầu hỗ trợ, thế nhưng, cũng giống như lần trước, hắn lại bị cự tuyệt.

Chiêm Kim cũng không chút nản chí, thậm chí vẻ mặt cũng không hề thay đổi. Đối với hắn, mỗi lần có cơ hội đều phải quý trọng, cho dù thất bại cũng không mất mát gì, nếu không thử thì đương nhiên nắm chắc thất bại trong tay. Hắn lại lặng yên đi tới.

Lại một canh giờ nữa trôi qua, trên bầu trời lại có một kim chúc sinh mệnh nữa đang nhằm phương đông bay qua.

Chiêm Kim lập tức ngửa đầu, tốc độ đề thăng lên đỉnh điểm đuổi theo. Trên bầu trời phía trước là một cỗ Kim chúc sinh mệnh khá nhỏ, hiển nhiên là bên trong cũng chỉ có rất ít người. Theo như thường thấy thì quan hệ của họ khá là thân cận, bình thường sẽ không có một người lạ gia nhập vào trong nhóm. Nhưng nếu chưa thử thì Chiêm Kim sẽ tuyệt đối không từ bỏ.

Thần thức lập tức phát ra, hắn phát hiện bên trong chỉ có hai Trung vị thần: "Các vị đại nhân, ta chỉ là một Trung vị thần, xin các vị cho ta đi nhờ một đoạn.

Nếu có người lên tiếng cự tuyệt, Chiêm Kim cũng sẽ không vì thế mà nản ý, tâm cảnh cũng không một chút ảnh hưởng.

Nhưng,,,

Cỗ kim chúc sinh mệnh đột ngột dừng lại.

Chiêm Kim cũng lập tức dừng lại, hắn thắc thỏm nhìn chằm chằm vào cỗ Kim chúc sinh mệnh đó, trong lòng chợt nảy ra một ý nghĩ, không biết có phải những người đó xuống để giết hắn hay không? Nhưng Chiêm Kim vẫn cố an ủi chính mình: “Sẽ không như thế đâu. Kim chúc tính mạng chỉ bài xích đối với cường đạo kiếp phỉ mà thôi, đối với những người không có uy hiếp thì sẽ không tùy tiện mà động thủ.”

"Lão đại, người này cũng rất lễ phép, cầu xin chúng ta cho đi nhờ một đoạn đường.

Một thanh âm vang lên, đồng thời thông đạo tiến vào trong kim chúc mở ra.

"Cho hắn vào đi."

Một âm thanh ôn hòa vang lên, âm thanh nhẹ nhàng này lập tức khiến cho tâm cảnh của Chiêm Kim đang bình tĩnh chợt dậy sóng, trong đôi mắt hắn hiện rõ vẻ kinh hãi. Chiêm Kim dám chắc, thanh âm này cả đời hắn không dám quên.

"Lão đại ta cho phép rồi, ngươi vào mau đi."

Một người đội cái mũ cỏ xuất hiện tại cửa thông đạo.

"Cám ơn đại nhân."

Chiêm Kim lập tức bay tới, tiến vào trong Kim chúc sinh mệnh.

Bên trong kim chúc sinh mệnh này bố trí rất đơn giản nhưng ấm áp, giữa đại sảnh có mấy người đang ngồi nhâm nhi rượu ngon. Hơn nữa, từ đây có thể thoải mái xem xét tình cảnh xung quanh. Chiêm Kim trong lòng nghĩ thầm: “Đây mới chính là thượng tầng sinh hoạt ở trong địa ngục!”

Đồng thời, Chiêm Kim cũng nhận ra, chủ nhân là một đôi nam nữ trẻ tuổi. Nam tử tóc dài, mặc trường bào màu lam, đôi mắt ẩn lấp lánh ý cười, có vẻ tương đối dễ thân cận. Nhưng nữ tử xinh đẹp bên cạnh lại khiến Chiêm Kim hoảng sợ "hắn không hề cảm ứng được khí tức của đối phương.

“Nàng ta là Thượng vị thần Ác ma?”

Chiêm Kim lập tức chú ý tới huân chương ác ma trên ngực, đồng thời hắn cũng chú ý tới huân chương ác ma của hai người còn lại. Hắn hiểu ra tại sao tiểu kim chúc sinh mệnh này du hành trong địa ngục mà không sợ nguy hiểm.

Bởi vì có Thượng vị thần Ác ma bên trong.

Lâm Lôi đưa mắt quan sát người vừa đến, cảm thấy thanh niên này rất thân thiết.

"Được rồi, ngươi tới kia ngồi đi.

Bối Bối tùy ý nói.

Địch Lỵ Á dò hỏi: "Ngươi tại sao lại chặn đường chúng ta xin đi nhờ?

Chẳng những Lâm Lôi mà cả Địch Lỵ Á và Bối Bối đều cảm thấy tò mò.

Chiêm Kim liền trả lời: "Ba vị đại nhân, ta tên là Chiêm Kim. Còn về phần tại sao xin đi nhờ, phải nói từ lúc ta tiến nhập địa ngục. Lúc ta vừa tiến xuống địa ngục thì lập tức gia nhập vào một bộ lạc phổ thông. Nói vậy các vị cũng biết, bộ lạc phổ thông tích lũy của cải rất chậm, ngàn năm sợ rằng cũng chỉ có hơn mười mặc thạch mà thôi.

"Hơn mười mặc thạch?"

Lâm Lôi hơi nhíu mày.

Mình lúc trước ở trong bộ lạc Hắc Long, một ngàn năm cũng được hơn ngàn mặc thạch. Bất quá Lâm Lôi cũng lập tức hiểu ra, nguyên nhân chính là Hắc Long Gia Lặc Đức, nếu không thì cũng sẽ không liên thủ công kích với các bộ lạc khác. Những bộ lạc bình thường cũng chỉ có thể luyện hóa thần khí, hoặc là đến các thần tinh kiếm tiền. Như vậy ngàn năm cũng chỉ kiếm được hơn mười mặc thạch không sai.

"Hơn nữa, trong địa ngục chiến tranh khắp nơi, một bộ lạc bình thường tồn tại nghìn năm là đã rất lâu. Còn tồn tại thêm nữa thì rất dễ bị tiêu diệt" Chiêm Kim cười khổ nói, "Nếu là dân cư bình thường, sau khi chiến bại hoàn toàn có thể gia nhập bộ lạc khác. Nhưng ta là Trung vị thần, bị ép buộc phải trở thành chiến sĩ của bộ lạc, mà mỗi lần có chiến tranh, tử vong nhiều nhất chính là chiến sĩ."

Lâm Lôi hơi gật đầu.

Chính mình lúc trước cũng từng tham gia trong bộ lạc Hắc Long, hiển nhiên là khi đó tuyển chiến sĩ hoàn toàn tự nguyện, vì thế hắn cũng không quá quan tâm. Nhưng rất nhiều bộ lạc nhỏ yếu, Trung vị thần đều bắt buộc phải trở thành chiến sĩ.

"Hơn một vạn năm qua, ta đã từng gia nhập vào hai bộ lạc..." Chiêm Kim lắc đầu nói tiếp. "Ta phát hiện nếu cứ như vậy thì không ổn. Lần chiến tranh đầu tiên ta không chết, nhưng ai biết lần sau có còn may mắn như thế nữa không? Vì thế, ta bỏ thời gian lập kế hoạch chu đáo, lặng lẽ rời khỏi bộ lạc, tìm đường tới Tử tinh sơn mạch. Nhưng mà bộ lạc ta trú ngụ lại cách xa tử tinh sơn mạch mấy ngàn vạn dặm, trên đường lại rất nhiều cường đạo kiếp phỉ. Thế nên, ta chỉ có thể thừa lúc đêm đen tối mịt hoàn toàn mới cẩn thận từ từ phi hành."

Lâm Lôi nghe xong liền hiểu ra. Đồng thời hắn cũng có thể tưởng tượng ra những đắng cay gian khổ mà Chiêm Kim phải hứng chịu.

"Ngươi tới Tử tinh sơn mạch làm gì?

Bối Bối dò hỏi.

Chiêm Kim liền nói:"Ta từng nghe nói qua về Tử tinh sơn mạch, cũng biết bên trong đó có Tử tinh, ta muốn đến đó tìm kiếm Tử tinh. Tử tinh là một loại đá quý, một viên bán ra cũng có giá sáu bảy ngàn mặc thạch. So với việc ở lại bộ lạc thì tốt hơn rất nhiều."

Lâm Lôi nhất thời mỉm cười: "Ngươi nghe nói? Vậy ngươi có biết điều kiện để khai thác trên Tử Tinh sơn mạch không?"

Lâm Lôi từng đọc qua một số tin tức đại khái về địa ngục, đối với Tử Tinh sơn mạch nổi tiếng trong địa ngục tự nhiên rất rõ ràng. Mấy người bọn Lâm Lôi còn định trên đường đi dừng lại vui chơi trên Tử Tinh sơn mạch mấy ngày.

Tử Tinh sơn mạch, phương viên hơn mười ngàn dặm, là nơi duy nhất trong Tử Kinh đại lục có chứa Tử tinh.

"Điều kiện?"

Chiêm Kim lắc đầu, trong bộ lạc cũ không ai nhắc tới chuyện này.

"Loại bảo địa như vậy, người bình thường sao có thể tự do khai thác? Nơi này chính là bị một số gia tộc liên thủ khống chế."

Sắc mặt Chiêm Kim lập tức trở nên khó coi, nhưng hắn cũng vội vàng nói:"Không có khả năng, địa phương trân quý như Tử Tinh sơn mạch, phạm vi lại lớn như vậy, mấy gia tộc làm sao có thể khống chế hết được?"

Chỉ một chút trân bảo nhưng cũng khiến không ít kẻ liều mạng âm thầm lén tiến vào.

"Đương nhiên là còn có cách khác, nộp đủ năm ngàn mặc thạch thì có thể tiến vào khai thác."Lâm Lôi cười nói.

Tử tinh khai thác cực khó, có khi cả ngàn năm cũng không tìm được một viên. Đương nhiên là nếu may mắn thì một lần cũng có thể kiếm được vài viên.

"Năm ngàn mặc thạch?" Chiêm Kim mặt mày tái nhợt, hắn tới Địa ngục hơn ngàn năm, toàn bộ tài sản cũng chỉ hơn trăm mặc thạch mà thôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 30: Vụ Hải

Kim chúc sinh mệnh như tia sáng xẹt đi, nhằm phương Đông nhanh chóng bay tới.

"Quê nhà của ta so với các ngươi còn phức tạp hơn..."

Hôm nay, tinh thần của Chiêm Kim đã tốt hơn rất nhiều, không còn dấu vết của một kẻ từng chạy trối chết trên đường nữa,

"Hơn nữa đại lục đó diện tích khá lơn, từ bờ nam sang bờ bắc cũng hơn mười vạn dặm."

Lâm Lôi hơi gật đầu, Ngọc Lan đại lục khoảng cách giữa hai bờ nam "Bất quá cũng chỉ chừng hai ba vạn dặm. Quê hương của Chiêm Kim quả thật là rộng lớn hơn Ngọc Lan đại lục rất nhiều."

"Ở chỗ chúng ta chủ yếu phân chia ra làm ba khối thế lực lớn, thứ nhất là xã hội loài người, thứ hai là Thú nhân tộc, cuối cùng là hải tộc! Tôn giáo rất nhiều. Ha ha... nói ra chỉ sợ các ngươi không tin, ta từng là một kẻ truyền bá tôn giáo ở trong Thú nhân tộc!"

Chiêm Kim cười:"Chỉ có điều, thú nhân tộc không biết rằng, thần mà bọn họ tín ngưỡng, cung phụng vốn là nhân loại!"

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối cũng cảm thấy đau đầu chóng mặt, nghe Chiêm Kim kể lại một ít chuyện cũ ở vật chất vị diện; Không ngờ nơi đó dân cư còn đông đúc phức tạp hơn Ngọc Lan vị diện rất nhiều, thánh vực cường giả vô số, chiến tranh tôn giáo, chiến tranh chủng tộc xảy ra liên miên không ngớt.

"Hắc hắc... thật không ngờ." Bối Bối cười nói "...ngươi tại vật chất vị diện nọ cũng biết nhiều như vậy."

Chuyện cũ của Chiêm Kim quả là có đôi chút truyền kì.

"Ai…"

Chiêm Kim cảm thán: "Đứng ở trên đỉnh đại lục rồi mới biết mình tịch mịch biết bao nhiêu!"

Lâm Lôi gật đầu nhè nhẹ.

Kì thật có rất nhiều các vị diện, các cường giả ở đó đều tìm tới chí cao vị diện là Địa ngục, tuyệt đại đa số trong bọn họ đều là vì quá tịch mịch!

"Ta vẫn biết trong địa ngục nguy hiểm, nhưng đến rồi mới biết, sự nguy hiểm của địa ngục còn vượt qua sự tưởng tượng của ta."

Chiêm Kim cảm kích nói:"Nếu không nhờ ba vị đại nhân hỗ trợ, ta ngay cả năm ngàn mặc thạch cũng kiếm không ra."

Chiêm Kim không có khả năng nộp đủ năm ngàn mặc thạch, nhưng đối với bọn Lâm Lôi mà nói, con số đó chỉ như một cái lông trên chín tấm da trâu mà thôi. Trong khi nói chuyện, bọn họ đều cảm thấy được sự thành thật của Chiêm Kim, Bối Bối liền rộng rãi đồng ý giúp đỡ hắn luôn cả năm ngàn mặc thạch nọ.

Mấy ngàn vạn dặm đường không hề có trở ngại, chỉ chừng hơn một tháng bọn họ đã tới được Tử Tinh sơn mạch trong truyền thuyết!

"Đây là Tử Tinh sơn mạch?"

Lâm Lôi đứng ở phía đầu Kim chúc sinh mệnh, xuyên qua lớn vỏ kim chúc trong suốt có thể thấy được vùng núi non này rộng lớn vô cùng.

Tử Tinh sơn mạch liên miên không dứt, rộng hơn mười vạn dặm. Diện tích hơn mười vạn dặm trên địa ngục có thể nói là không đáng gì, thế nhưng như thế cũng đủ để người ta nhìn mỏi mắt rồi.

Đồng thời, bao phủ trên khắp Tử Tinh sơn mạch là một lớp sương mù mờ ảo. Điều quỷ dị là chỉ thấy sương mù mà không hề thấy được Tử Tinh sơn mạch.

"Quả nhiên là giống như sách đã viết, Tử Tinh sơn mạch tuy là núi non nhưng lại được gọi là vụ hải. Từ bên ngoài mà nhìn thì hoàn toàn không thể thấy được một mẩu đá, tất cả đều bị sương trắng mênh mông che phủ hết rồi."

Lâm Lôi cảm khái nói, ba người Địch Lỵ Á, Bối Bối và Chiêm Kim trước cảnh tượng huyễn hoặc này cũng có chút thất thần.

Hơn mười ngàn dặm sương trắng giăng giăng, màn sương mù này phản chiếu ánh mặt trời tán xạ ra thứ ánh sáng lấp lánh màu đỏ tía, thật khiến cho người ta rung động tâm can

"Thật là quỷ dị."

Địch Lỵ Á than vãn "Hơn mười ngàn dặm đều bị sương trắng bao phủ, hơn nữa lại quanh năm không tan. Thật là quái dị vô cùng."

Địch Lỵ Á cũng cảm thấy rất khó hiểu trước cảnh vật nơi này.

Ba người bọn Lâm Lôi tốt xấu gì cũng đã xem qua một bộ sách nói về nơi này, cũng có chút hiểu biết.

Nhưng Chiêm Kim đối với nơi này có thể nói là hoàn toàn mờ mịt.

"Đây là Tử Tinh sơn mạch?"

Chiêm Kim còn chưa muốn tin cả vùng vụ hải mênh mông này là nơi hắn cần đến.

"Đi thôi, chúng ta xuống thử xem."

Lâm Lôi tâm ý vừa động, cỗ Kim chúc sinh mệnh lập tức tiêu biến. Ba người bọn họ lập tức ngự khôgn phi hành từ từ hạ xuống, Chiêm Kim bất ngờ ứng phó không kịp nhưng cũng chỉ trong chốc lát hắn đã ổn định thân hình lập tức đuổi theo.

Tử Tinh sơn mạch, bên ngoài chính là vụ hải.

Còn có vô số người qua lại như con thoi, số lượng đông đảo tới mưc khiến người ta giật mình kinh hãi. Rất nhiều cường giả đều tụ tập bên bờ vụ hải này chờ đợi vận khí tìm kiếm Tử tinh.

Trong tầm mắt của Lâm Lôi, hắn thấy được trên mặt đất của Tử Tinh sơn mạch có ít nhất là ba tòa thành.

Khi bốn người bọn Lâm Lôi tới gần, lập tức có hai gã trung niên mặc chế phục màu đen bay tới. Bọn họ đều kinh dị liếc nhìn Địch Lỵ Á, hiển nhiên là đã phát hiện ra nàng ta là một Thượng vị thần Ác ma, trong lòng nổi lên một trận nghi hoặc:

“Thượng vị thần Ác ma? Không phải đến đây để khai thác Tử Tinh đấy chứ?”

Thượng vị thần Ác ma, phần lớn đều là bảo tiêu, thu thập Tử tinh cũng rất nhiều. Khai thác Tử tinh bình thường chỉ có hạ vị thần và Trung vị thần mà thôi.

Biết Địch Lỵ Á là Thượng vị thần Ác ma thái độ hai người này cũng trở nên hòa hoãn hơn rất nhiều. Trung niên nam tử tóc vàng cười nhẹ nhàng:

"Xin hỏi các vị tới đây làm gì?"

Bối Bối cười đáp lời: "Ba chúng ta chỉ tới xem một phen, còn tiểu tử này thì tới để khai thác Tử tinh."

"À?"

Trung niên nam tử tóc vàng gật đầu nói:"Tử Tinh sơn mạch này là do mười tám gia tộc chúng ta thống nhất quản lý, đương nhiên là không ngăn cản ngoại nhân tiến vào. Nhưng bất kể là du lãm hay khai thác Tử tinh, nếu muốn tiến vào bên trong mỗi người đều phải nộp năm ngàn mặc thạch."

Lâm Lôi nhẹ nhàng gật đầu, quy củ một người nộp năm ngàn mặc thạch này không biết đã truyền thừa bao nhiêu năm rồi, cả trong bộ sách nọ cũng ghi lại chuyện này

"Nếu không có mặc thạch thì sao?"

Chiêm Kim đột nhiên hỏi.

"Không có?"

Trung niên nam tử nọ liếc mắt nhìn hắn một cái, lãnh đạm nói: "Không có cũng không sao, chúng ta cũng có thể cho ngươi vào, nhưng chúng ta sẽ không cấp tín vật cho ngươi, đến khi ngươi trở ra thì phải nộp cho chúng ta ba viên Tử tinh là được!"

"Tín vật?"

Lâm Lôi hơi nhíu mày.

Nam tử trung niên nọ gật đầu: "Đúng vậy, phàm là những người nộp đủ năm ngàn mặc thạch đều được cấp một cái tín vật. Đến lúc nào muốn ra ngoài chỉ cần giao lại tín vật này là có thể thoải mái rời đi."

Mấy người bọn Lâm Lôi trong lòng trầm mặc.

"Nếu các vị chưa nộp năm ngàn mặc thạch, xin mời đến lối đi ở đằng kia."

Nam tử trung niên tóc vàng chỉ vào một cửa điện rất xa hoa ở đằng xa.

Kì thật Tử Tinh sơn mạch phạm vi rất lớn, hoàn tòan có thể xâm nhập từ một nơi nào đó trên bầu trời hoặc mặt đất.

"Nhớ kĩ, khi rời khỏi đây phải trả lại tín vật, nếu vọng tưởng trốn chạy..."

Trung niên nhân nọ mỉm cười nói,

"...lập tức bị cao thủ của mười tám gia tộc chúng ta truy sát. À, à... chuyện này là ta cũng chỉ nhắc nhở các ngươi một chút mà thôi."

Lâm Lôi cười nhạt:"Cảm ơn."

Nói xong liền dẫn theo ba người còn lại bay tới chỗ cửa khẩu.

"Lão đại, tên kia cũng thật kiêu ngạo. Mở miệng là nhắc đến mười tám gia tộc."

Bối Bối thầm thì.

"Bối Bối, không được sơ ý khinh thường."

Lâm Lôi rất rõ ràng sự đáng sợ của mười tám gia tộc này,

"Đây là nơi duy nhất sản xuất ra Tử tinh trên Tử Kinh đại lục, chính là một siêu cấp bảo tàng. Một viên Tử tinh giá trị thế nào ngươi cũng biết, nhưng ngươi có biết Tử Tinh sơn mạch này sản xuất ra bao nhiêu Tử tinh không?"

Bối Bối ngẩn người.

Tử Tinh? Mỗi thành trì trong Tử Kinh đại lục đều có bán với số lượng rất lớn, khó có thể thống kê nổi.

"Tòa Tử Tinh sơn mạch liên miên vạn dặm này chính là một bảo tàng khổng lồ! Tài phú của mười tám gia tộc này tuyệt đối vượt qua tưởng tượng của chúng ta."Lâm Lôi kinh thán: "Chỉ có mười tám gia tộc mà có thể lũng đoạn cả Tử Tinh sơn mạch này, ta dám chắc phía sau phải có các Tu La chống lưng, hơn nữa không phải chỉ có một vị Tu La!"

Tử Tinh sơn mạch, trung tâm sản xuất Tử tinh duy nhất trên Tử Kinh đại lục, mà Tử Kinh đại lục đã có gần hai mươi Phủ, tức là cũng có gần hai mươi vị Tu La.

Dùng chút đầu óc là có thể đoán ra được, mười tám gia tộc này thế lực khổng lồ thế nào. Đừng nói là một Thượng vị thần Ác ma, cho dù là Bảy tinh ác ma A Lý Khuê Ân cũng không dám gây náo nhiệt ở đây!

Cửa khẩu của Tử Tinh sơn mạch.

"Ai, hai vạn mặc thạch!"

Lâm Lôi đưa tay xuất ra hai túi vải chứa mặc thạch.

Nữ tử mặc trường bào màu đen nhận lấy rồi giao cho bọn họ bốn cái tín vật giống nhau như đúc.

"Cám ơn Lâm Lôi tiên sinh!"

Chiêm Kim cảm kích nói. Kì thật trong lúc ở trên Kim chúc sinh mệnh, Chiêm Kim đã phát hiện; người quyết định trong ba người không phải là Thượng vị thần Ác ma Địch Lỵ Á mà là Lâm Lôi.

"Đi thôi."

Lâm Lôi trực tiếp bay lên, Địch Lỵ Á và Bối Bối cũgn theo chân đến bên cạnh vụ hải.

Vụ hải quay cuồng tỏa ra từng luồng ánh sáng màu đỏ tía bắn ra khắp nơi trông thật đẹp mắt.

"Thật là xinh đẹp."

Địch Lỵ Á cười rất vui vẻ,

"Lâm Lôi, ngươi mau xem kìa!"

Địch Lỵ Á chỉ vào một chỗ xa xa trong vụ hải, chỉ thấy sương mù luân chuyển, dưới ánh sáng mặt trời giống như vạn mã bôn đằng vậy.

"Phiêu lãng bồng bềnh, vô cùng vô tận, cảnh vật thật khiến người ta cảm thấy thoải mái."

Lâm Lôi cười bảo,"Đi, chúng ta tới bên kia xem thử một chút."

Nói xong Lâm Lôi lập tức dẫn cả ba người nhằm vào bên trong bay tới. Đúng lúc này thì…

"Bốn vị, xin dừng bước."

Một âm thanh bất chợt vang lên.

Bốn người bọn Lâm Lôi nghi hoặc dừng lại. Chỉ thấy phía sau có một tên thanh niên mặc chế phục khải giáp màu đen đang bay tới:

"Bốn vị chẳng nhẽ không biết rằng, vụ hải này cực kì nguy hiểm? Sao lại cố tình xôgn thẳng vào trong vụ hải thế?"

"Nguy hiểm?"

Lâm Lôi nghi hoặc chỉ vào những người đang phi hành ở ngoài xa hỏi,"Không phải là có người đang ra vào vụ hải đó sao?"

Trong suy nghĩ của Lâm Lôi, người khác có thể ra vào, tự nhiên mình cũng có thể thoải mái ra vào. Hơn nữa bộ sách viết về Địa Ngục nọ cũng chỉ nói về Tử Tinh sơn mạch một cách rất đại khái. Dù sao bộ sách này cũng không nói hết được mọi chuyện, mỗi phủ đều chỉ giới thiệu một cách sơ lược nhất mà thôi.

"Ta nhắc nhở các ngươi một chút."Thanh niên này nghiêm túc nói, "Vụ hải này cực kì quỷ dị, tầm quan sát cực kì hạn chế. Nếu là Trung vị thần bình thường trong vụ hải cũng chỉ có thể thấy trong phạm vi trăm thước mà thôi. Cho nên… bất kể là ai, nếu chỉ là Trung vị thần đừng hòng có khả năng vượt qua trăm thước!"

Mấy người bọn Lâm Lôi cẩn thận lắng nghe, thanh niên này trịnh trọng nói tiếp:"Phàm đã tiến vào sâu bên trong rồi thì không cách nào có thể trông thấy cảnh vật bên ngoài, hơn nữa cũng vô phương thoát ra!"

Bốn người bọn Lâm Lôi bị dọa đến phát hoảng lên.

"Không ra được?"

Bối Bối kinh hãi kêu lên,

"Sao có thể ? Dù sao cũng chỉ là sương mù thôi mà, phạm vi cũng không lớn, chỉ cần đi thẳng chẳng lẽ lại không ra được?

"Không thể ra được!

Thanh niên này nghiêm túc nói,"Nếu các ngươi còn ở rìa ngòai vụ hải, còn trông thấy được cảnh vật bên ngoài thì còn có thể ra được. Nếu vào sâu hơn nữa thì coi như xong. Cho nên khi khai thác tử tinh phải cực kì cẩn thận!

"Ở vào tình huống ấy, cho dù trước mặt các ngươi mười thước có Tử tinh cũng không thể tiến vào khu vực nguy hiểm! Một khi lỡ chân đừng mong có thể trở về!

Thanh niên này trịnh trọng nhắc lại một lần nữa.

Lâm Lôi nhìn ra xa, bên bờ vụ hải có vô số cường giả thần cấp nhấp nhổm không quyết liền hiểu ra:“Nếu vụ hải này không có nguy hiểm thì chỉ sợ rằng đám cường giả thần cấp này đã ào vào rồi, việc gì phải loanh quanh ở ngoài rìa thế kia?”

Lâm Lôi chắc chắn, vụ hải này hung hiểm vô cùng.

"Nhớ kĩ, nếu xác định mình đã đến ranh giới rồi thì dù phía trước có hai viên Tử tinh cũng không nên mạo hiểm xâm nhập!

Nói xong, thanh niên nọ liền rời đi.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối ba người nhìn nhau, trong lòng đều cảm thấy địa phương này thật là huyền diệu.

"Địch Lỵ Á, chúng ta không phải đến khai thác Tử tinh, chúng ta chỉ du lãm mà thôi. Đi nào, tới đó xem thế nào đã.

Lâm Lôi quyết định, dẫn Địch Lỵ Á và Bối Bối men theo bờ vụ hải mà phi hành, Chiêm Kim cũng theo chân bọ họ mà đi.

Một lúc sau khi bọn họ đi khỏi.

"Đội trưởng thật là may mắn, vừa rồi đã phát hiện một viên Tử tinh. Tới đây đã hai mươi năm mà ta một viên Tử tinh cũng chưa có. Ài, Áo Lợi Duy Á, ngươi thu hoạch thế nào?

Lúc này có một tiểu đội gồm hơn mười người đang tụ tập lại một chỗ.

Trong kim chúc sinh mệnh, bốn người bọn họ thoải mái ngồi bàn luận.

Tóc tai dài ngắn, đen trắng khác nhau nhưng trường bào đều là màu xám. Xem ra nhóm này gồm những người đến từ Ngọc Lan đại lục, trong đó có một người quen – Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á lắc đầu:

"Không may mắn chút nào.

"Đừng nản chí, đi, mọi người cùng đi uống mấy chung, ta mời.

Tên đội trưởng cầm đầu cười bảo.

Tiểu đội này lập tức nối chân nhau phi hành ra bên ngoài vụ hải, tới gần cửa khẩu ở đó có một quán nhỏ chuyên phục vụ ăn uống.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 31: Phúc Họa

Nhóm của Áo Lợi Duy Á tổng cộng có mười hai người sau khi tiến nhập vào trong nhà ăn liền lập tức ngồi xuống chờ đợi.

"Đội trưởng, ngươi cũng đã tìm được một viên tử tinh rồi. Không nên hẹp hòi nha."

Có người mở miệng kêu lên.

"Theo quy củ cũ!"

Tên đội trưởng cầm đầu ha hả cười nói:"Mỗi người một bình Nặc Tư Toa. Nếu nhiều hơn thì không được."

Tên đội trưởng nói đến đây lập tức hướng vào trong cao giọng:"Mau lên một chút, mang cho chúng ta mười hai bình Nặc Tư Toa!"

Nặc Tư Toa là một loại rượu ngon, mỗi bình cũng phải tốn mất mười mặc thạch, mười hai bình vị chi tất cả tiêu tốn hết một trăm hai mươi mặc thạch.

Bình thường, nếu tìm được một viên tử tinh bọn họ nhất định sẽ mở tiệc ăn mừng một phen. Dù sao, việc gặp được tử tinh hay không còn phải trông vào vận khí. Nếu may mắn chỉ vài ngày là đã có một viên, còn vận xấu thì cả ngàn năm cũng đừng hòng có được tử tinh.

Cầm lấy bình rượu, Áo Lợi Duy Á đưa lên miệng uống một ngụm, mày kiếm hơi nhíu lại.

Tới địa ngục, lúc đầu vận khí của Áo Lợi Duy Lạp cũng không tệ lắm. Đạt tới trung vị thần cảnh giới, kiếm đủ một vạn mặc thạch tham gia cuộc Ác ma khảo hạch, may mắn cượt qua cuộc kiểm tra này, chính thức trở thành một gã nhất tinh ác ma. Nhưng không ngờ, nhiệm vụ đầu tiên của hắn lại thất bại thảm hại như vậy.

Hơn nữa, trong lúc hoảng hốt trốn chạy còn vô ý để lạc mất hảo hữu Ba Triệt Lặc, phân chia làm hai ngả.

"Ba mươi năm thật là mau, vậy mà một viên tử tinh cũng chưa tìm được!"

Áo Lợi Duy Á trong lòng phiền muộn, ngửa đầu uống một hớp lớn.

Áo Lợi Duy Á và Ba Triệt Lặc chính là bằng hữu đồng cam cộng khổ, cùng nhau tham gia Ác Ma khảo hạch rồi sau đó cùng nhau tiếp nhận nhiệm vụ đầu tiên, bị thất bại. Trên thực tế, sau khi nhiệm vụ thất bại, Áo Lợi Duy Á không thu hoạch được một chút gì, tiền tài trên người cũng chỉ có mấy trăm mặc thạch, ít ỏi đến đáng thương hại.

Bằng vào mấy trăm mặc thạch mà muốn quay trở về thành trì chẳng khác nào đang nằm mơ.

May mắn là địa điểm thực hiện nhiệm vụ với tử tinh sơn mạch cũng không xa nhau mấy. Hắn cũng đã từng nghe nói qua về nơi này, vì vậy cẩn thận nghe ngóng tìm cách trốn chạy đến đây. Dựa theo ước định muốn đi ra ngoài nếu không có năm ngàn mặc thạch thì phải nộp đủ ba viên tử tinh.

“Đừng nói ba viên tử tinh, ta bây giờ ngay cả một viên cũng không có. Ba mươi năm trôi qua thật quá nhanh.”

Áo Lợi Duy Á càng nghĩ càng khó chịu. Hắn ngửa đầu tống hơn phân nửa bình rượu vào trong họng:

“Ở cái nơi quái quỷ này cũng không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.”

Muốn an toàn trở về cũng phải nộp đủ tiền tài đã.

Phải kiếm tiền! Đối với một trung vị thần như Áo Lợi Duy Lạp mà nói, muốn kiếm tiền chỉ có thể lựa chọn cách khai thác tử tinh mà thôi.

"Áo Lợi Duy Á, chúng ta đều là ngay cả một viên tử tinh cũng không có. Điều này không chỉ có mình ngươi.

Một người bên cạnh mở miệng nói:"Đừng nhụt chí, chúng ta cũng chưa phải là người xui xẻo nhất. Ta biết một tên hơn một nghìn năm vẫn không kiếm được một viên tử tinh nào."

Áo Lợi Duy Á cố gắng nở nụ cười.

Hắn phải cố gắng duy trì mối quan hệ tốt với những người xung quanh.

Dù sao việc khai thác tử tinh trong Tử Tinh sơn mạch cũng không phải là an toàn, nơi này không phải là thành trì!

Trong Tử tinh sơn mạch này, nếu có ai đó may mắn một lần kiếm được hai viên tử tinh sẽ có rất nhiều người thấy tài bảo nổi lòng tham, nảy ra ý muốn giết người đoạt bảo. Đây cũng là chuyện rất bình thường, cho nên các trung vị thần thường phải tụ tập thành từng nhóm.

Nhóm của Áo Lợi Duy Á là một nhóm nhỏ gồm mười hai người, như vậy ít nhất bọn họ cũng có khả năng tự bảo vệ chính mình.

Cách Áo Lợi Duy Á hơn ngàn dặm, bốn người bọn Lâm Lôi đang đứng bên bờ Vụ hải (biển mây mù). Bọn Lâm Lôi đến đây không phải là để tìm kiếm tử tinh mà chỉ là đến xem một lần cho biết mà thôi.

"Chiêm Kim, ngươi cũng không cần đi theo chúng ta nữa. Ngươi hãy đi tìm kiếm tử tinh đi, chúng ta dạo chơi trong Tử tinh sơn mạch này một hai ngày rồi sẽ rời đi thôi.

Lâm Lôi quay đầu liếc mắt nhìn Chiêm Kim một cái, tùy ý nói.

Chiêm Kim đối với bọn Lâm Lôi trong lòng cực kì cảm kích.

"Lâm Lôi tiên sinh, đại ân của ba vị, Chiêm Kim không biết lấy gì báo đáp. Huống chi sau khi các ngài rời đi, không biết là đến khi nào thì gặp lại. Mà chuyện tìm kiếm tử tinh căn bản là dựa vào vận khí. Hay là mời Lâm Lôi tiên sinh cùng các vị cùng đi với ta, tìm kíếm tử tinh xem sao.

Chiêm Kim cười nói.

"Tiểu tử ngươi giỏi lắm. Có nghĩa khí!

Bối Bối thành thục vỗ vai Chiêm Kim.

Lâm Lôi cười gật đầu:"Cũng được, ta cũng muốn xem xem các ngươi tìm kiếm tử tinh như thế nào. Trong hai ngày này, không chừng ta vận khí tốt lại có thể kiếm được một viên cũng nên."

Sương trắng giăng giăng, Lâm Lôi đưa mắt nhìn màn sương mênh mông trước mặt nói:"Đi, chúng ta tiến vào trong đám bạch vụ này. Mọi người nhớ kĩ, phải chú ý quan sát bên ngoài, đảm bảo có thể thấy được ngoại cảnh.

Nói xong bốn người liền lập tức bay vào trong màn sương mờ ảo đó.

Lâm Lôi kinh ngạc nhìn màn sương dày đặc xung quanh mình kêu lên:"Lớp sương trắng này thật là lạnh ah."

Nhiệt độ của màn sương này rất thấp, tiếp xúc với da tay có cảm giác như đang chạm vào khối băng vậy.

Bất quá như vậy cũng chẳng khiến cho mấy người bọn họ bận tâm chút nào.

"Lão đại, nhanh lên một chút.

Bối Bối hai mắt đảo lia lịa, quan sát xung quanh:

"Ta vẫn nhìn thấy cảnh vật bên ngoài, tiếp tục đi thôi.

Bối Bối cười hi hi bay tiếp vào bên trong, mấy người còn lại lập tức nối gót đi theo.

Mọi người bay rất chậm, chỉ mới bay được chừng tám mươi thước cả bọn đều đồng loạt dừng lại.

"Cái gì? Thật là quỷ dị!

Lâm Lôi không khỏi chau mày.

Hư hư…

Trong màn sương mông lung có tiếng gió yếu ớt mơ hồ vang lên, mặc dù âm thanh này rất nhỏ, rất mơ hồ nhưng cũng khiến mấy ngươi bọn Lâm Lôi đột nhiên cảm thấy mê muội. Lâm Lôi lắc mạnh đầu, cố bảo trì một tia thanh tĩnh.

Địch Lỵ Á và Bối Bối cũng miễn cưỡng chống chọi được.

Nhưng Chiêm Kim lúc này đã có chút choáng váng mất phương hướng, Lâm Lôi lập tức cầm lấy tay hắn, kéo lui về sau một chút.

Chiêm Kim lúc này mới có thể giữ được tỉnh táo, kinh hãi nói:"Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì vậy? Ta vừa nghe thấy tiếng gió hư hư… sau đó chợt cảm thấy như là trời xoay đất chuyển vậy. Cả người cũng trở nên choáng váng."

Chiêm Kim vẻ mặt tràn đầy nỗi khiếp sợ.

"Vụ hải này thật không chỉ đơn giản là quỷ dị.

Bối Bối kêu lên.

"Lâm Lôi, chúng ta nên cẩn thận một chút thì hơn. Dù sao chúng ta cũng chỉ đến xem, không định khai thác tử tinh; tránh để xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Địch Ly Á cầm tay Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi cầm tay Địch Ly Á, thấy nàng nhìn hắn với ánh mắt lo lắng. Một lần kinh nghiệm trong biển nham tương nọ Lâm Lôi còn nhớ kĩ, hắn tuyệt đối không muốn để cho Địch Ly Á gặp thêm nguy hiểm gì nữa, liền gật đầu:"Yên tâm, chúng ta sẽ không xâm nhập vào trong vụ hải nữa.

"Các vị…

Đột nhiên, một gã tóc ngắn màu xanh biếc phi tới, cười nói:"Các vị nên cẩn thận một chút, đừng đi vào nữa, kẻo không ra được đâu.

"Vị huynh đệ này,

Chiêm Kim mỉm cười đáp lời,

"Ta rất tò mò về chuyện ở bên trong vụ hải tại sao lại không ra được? Nếu ta để một phân thân ở bên ngoài, sau đó dựa vào cảm ứng, có thể theo đó mà ra không?

Lâm Lôi vừa nghe, hai mắt sáng ngời.

Nói có lý lắm!

Để phân thân bên ngoài, ít nhất là sẽ không bị mất phương hướng, như vậy thì sẽ không có vấn đề gì nữa.

"Thôi, ngươi đừng hỏi ta. Ta cũng không rõ ràng lắm. Mặc kệ là dùng cách nào đều không có hiệu quả đâu.

Tráng hán nọ cười chế nhạo,

"Nếu các ngươi không sợ, có thể để phân thân ở bên ngoài, sau đó dùng bổn tôn đi vào thử xem. Nhưng theo những gì ta biết, phàm đã tiến vào thì không còn khả năng sống sót để thoát ra; bất kể là dùng biện pháp gì.

Tráng hán tóc ngắn nọ nói tiếp:

"Tốt lắm, chúc các vị may mắn.

Nói xong liền quay người phi hành ra xa.

Lâm Lôi quay đầu nhìn màn sương mông lung vô tận trước mắt.

Đột nhiên hắn ngẩn ra:"Hả, đó là...

Chỉ thấy từ ngoài xa có một đạo tử quang đang bay đến cực nhanh. Lâm Lôi lập tức lao lên cắt ngang, đưa tay bắt lấy đạo tử quang nọ, đúng là một viên tử tinh. Lâm Lôi không khỏi mỉm cười.

Không ngờ mình lại may mắn đến thế.

"Lão đại, đó là Tử tinh sao?

Bối Bối lập tức phi tới.

"Đây, Chiêm Kim. Cho ngươi!

Lâm Lôi đem viên Tử tinh vừa lấy được cho Chiêm Kim. Lúc này hắn đã có rất nhiều Tử tinh rồi, một hai viên cũng chẳng đáng gì.

Chiêm Kim cũng biết ba người bọn họ có rất nhiều Tử tinh. Có thể sở hữu Kim chúc sinh mệnh làm sao có thể là thường nhân được.

Chiêm Kim cũng không khách khí, đưa tay nhận lấy viên Tử tinh, cười nói:"Lâm Lôi tiên sinh, ngươi thật là may mắn; vừa tới đây đã được ngay một viên Tử tinh. Ta nghe nói có người mất hơn nghìn năm cũng không kiếm được một viên Tử tinh nào.

"Chỉ là vận khí tốt thôi. Nếu may mắn, một ngày kiếm được một viên cũng là bình thường.

Lâm Lôi điềm nhiên đáp.

"Lão đại, ngươi may mắn như vậy, ta không tin ta cũng không may mắn.

Bối Bối hai mắt sáng quắc nhìn xung quanh,

"Ta cũng muốn tìm kiếm Tử tinh.

"Ta cũng muốn thử xem vận may thế nào.

Địch Lỵ Á cười nói.

Trong khi bốn người bọn Lâm Lôi thoải mái dạo chơi trong vụ hải, nhóm khai thác của Áo Lợi Duy Á cũng tiến đến bên bờ vụ hải. Mười hai người lập tức phân ra theo hàng dọc, mỗi người cách nhau chừng trăm thước, yên lặng chờ đợi. Tất cả bọn họ đều chờ đợi, chờ đợi có một viên Tử tinh bay đến.

"Tử tinh? Ai biết đến lúc nào mới có thể có một viên đây.

Áo Lợi Duy Á khống chế Hắc Ám Thần Phân thân không ngừng tu luyện. Hôm nay, Quang Minh Thần Phân thân của hắn đã đạt tới cảnh giới Trung vị thần, nhưng Hắc Ám Thần Phân thân mới chỉ là Hạ vị thần mà thôi. Áo Lợi Duy Áo cũng rất muốn Hắc Ám Thần Phân Thân của mình nhanh chóng đề thăng thực lực.

“Bây giờ Hắc Ám thần lực còn quá yếu. Đợi Hắc Ám thần lực đề thăng tương đương với Quang Minh thần lực. Ta có Quang Minh, Hắc Ám dung hợp, Trung vị thần bình thường làm sao có thể là đối thủ của ta?”

Áo Lợi Duy Áo vừa quan sát vụ hải vừa suy nghĩ.

Ánh sáng mặt trời đã tắt, mặt trăng ló lên phía chân trời.

Đêm tối qua đi, mặt trời đỏ lòm lại một lần nữa chiếu rọi, một ngày mới lại đến.

Một ngày trôi qua, mười hai người bọn Áo Lợi Duy Á vẫn giữ nguyên vị trí như vậy, không có gì thay đổi. Tìm kiếm Tử tinh quan trọng nhất là kiên nhẫn. Chờ đợi một chỗ cả trăm năm ngàn năm cũng là bình thường.

"Hả?

Áo Lợi Duy Á nghi hoặc nhìn vào một điểm tử quang ở ngoài xa.

"Viu!

Một tia tử quang bắn thẳng đến chỗ Áo Lợi Duy Á. Hắn nhất thời mừng rỡ, lập tức lao vào bên trong Vụ hải. Chờ đợi gần ba mươi năm, Áo Lợi Duy Á cũng biết thế nào là khoảng cách an toàn

Những người khác vốn cách xa tia tử quang này, làm sao có thể nhanh bằng hắn.

"Đây là?

Khi tới gần, Áo Lợi Duy Á sợ tới ngây người. Trước mắt hắn căn bản không phải là một viên Tử tinh mà là cả rất rất nhiều Tử tinh tụ tập lại cùng nhau, hình thành một đám mây Tử tinh.

“Ít nhất cũng phải hơn vạn viên!”

Áo Lợi Duy Á sững sờ.

Trong vụ hải, từng có người gặp được một đôi Tử tinh bay đến. Cũng có lần hơn trăm vạn viên tụ tập lại một chỗ, nhưng cũng vì thế mà dẫn tới một trường thảm sát. Dù sao trăm vạn viên Tử tinh từ là hơn mười ức mặc thạch "một con số khổng lồ.

Đối với Trung vị thần mà nói, đó là một tài sản trong mơ.

“Nhiều Tử tinh như vậy sao?”

Áo Lợi Duy Á đưa tay thu lấy một đôi Tử tinh vào trong không gian giới chỉ. Chỉ nhìn thoáng qua một cái, hắn đã nắm rõ số lượng Tử tinh ở đây – hơn một vạn tám ngàn viên, trị giá quá một ức mặc thạch! Đây quả nhiên là tài vận đến nhà!

“Hi vọng không bị bọn họ chú ý.”

Áo Lợi Duy Á yên lặng chờ đợi.

Khi hắn quay đầu lại, trong lòng cả kinh, bởi vì mười một người kia đều nhìn chằm chằm vào hắn.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi thật là may mắn.

Gã đội trưởng nhếch mép cười nói;

"Mặc dù không thấy rõ nhưng xem thể tích phỏng chừng cũgn phải hơn vạn viên. Thấy thì có phần, dù sao chúng ta cũng tới rồi, ngươi cũng nên chia đều cho chúng ta chứ?

Áo Lợi Duy Á biến sắc, chia đều cho mười hai người?

Lần này mình chắc là xong rồi.

Áo Lợi Duy Á cắn răng nói:

"Vậy đi. Các ngươi mỗi người tám trăm viên, còn lại là của ta. Các ngươi cũng biết, chỉ khoảng hơn một vạn, mười hai người ta cũng chỉ nhiều hơn một chút mà thôi.

"Không cần ngươi chia, ngươi đem không gian giới chỉ giải trừ huyết khế, để chúng ta cùng nhau kiểm kê, sau đó hãy phân chia cũng không muộn.

Một người lập tức mở miệng nói.

"Giải trừ huyết khế?

Áo Lợi Duy Á trong lòng kêu khổ.

Trong Địa Ngục này, người người hỗn tạp, làm gì có công bằng.

"Được rồi, Chiêm Kim, ngươi không cần đi theo nữa. Ngươi mau đi tìm kiếm Tử tinh đi, chúng ta đi trước đây.

Cách đó không xa chợt có một thanh âm truyền đến, Áo Lợi Duy Á cảm thấy giọng nói này cực kì quen thuộc.

Đây là thanh âm của một người cực kì thân thiết!

"Lâm Lôi tiên sinh, lên đường cẩn thận.

Một âm thanh khác vang lên đáp lời.

Áo Lợi Duy Á chấn động:“Lâm Lôi?”

Áo Lợi Duy Á lập tức quay đầu hướng về phía thanh âm nọ nhìn kĩ, chốc lát trong màn sương trắng mông lung ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối đang phi hành tới. Bối Bối đang nhìn về phía trước chợt cười bảo:

"Lão đại, ngươi xem. Phía trước có một đám người đang vây bắt một người kìa… Á, lão đại, hắn là Áo Lợi Duy Á!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 32: Tử Quang Trùng Thiên

Lâm Lôi cũng kinh dị kêu lên:"Đúng là Áo Lợi Duy Á!"

Lúc này Áo Lợi Duy Á đang bị một đám người vây quanh, Lâm Lôi chỉ đảo ánh mắt một vòng đã có thể đưa ra nhận định:“Mười một người này đều chỉ là Trung vị thần, không thể uy hiếp lẫn nhau. Nhưng bọn họ vây Áo Lợi Duy Lạp lại, chẳng lẽ hắn kiếm được bảo bối gì đó?”

Lâm Lôi vừa nghĩ vừa nhanh chóng bay lại chỗ Áo Lợi Duy Á, Địch Lỵ Á và Bối Bối tự nhiên theo sau.

"Ha ha, Áo Lợi Duy Á. Ngươi có chuyện gì vậy? Cần chúng ta trợ giúp không?

Bối Bối cười hỏi.

Áo Lợi Duy Á thấy ba người bọn Lâm Lôi bay tới, chỉ trong nháy mắt đã thấy rõ ràng: “Lâm Lôi và thê tử hắn, còn có Bối Bối nữa.”

Áo Lợi Duy Á cười khổ trong lòng, khi cùng đi với Lâm Lôi thì đều là Hạ vị thần. Hơn mười năm sau tái ngộ thì Lâm Lôi cũng mới chỉ là Trung vị thần mà thôi.

“Ba người bọn họ sao lại đến vào lúc này chứ.”

Áo Lợi Duy Lạp than thầm.

Tình hình đang căng thẳng, Áo Lợi Duy Lạp cũng không thừa thời gian để thăm dò thực lực Lâm Lôi. Dù sao, trong ý nghĩ của hắn thì ba người bọn Lâm Lôi nhiều nhất cũng chỉ là Trung vị thần, nhưng xung quanh hắn lúc này lại có đến mười một Trung vị thần!

"Ba vị!"

Một tên Trung vị thần đột nhiên chắn ngang trước ba người Lâm Lôi "Đây là chuyện riêng của chúng ta và Áo Lợi Duy Á. Các vị nên rời đi là hơn."

Đột nhiên…

Víu…

Một đạo ảo ảnh hiện lên, một cú đá nhanh như tia chớp bắn thẳng vào ngực gã Trung vị thần nọ, xương ngực lập tức vỡ vụn, lồng ngực lõm xuống thấy rõ. Mà cả người tên Trung vị thần này lập tức trở thành mũi tên bay vào sâu trong vụ hải. Chính là vụ hải!

Vụ hải không thể xâm nhập quá phạm vi an toàn, một cước này đã đá hắn văng đi mấy chục thước. Thấy nguy hiểm trước mặt, tên Trung vị thần nọ phẫn nộ rống lên, vội vàng khống chế thân mình dừng lại.

"Ngươi…"

Trung vị thần này chỉ tay vào Bối Bối đang đội mũ cỏ nhởn nhơ nhìn hắn.

"Ngươi cái gì?"

Bối Bối trừng mắt "Ta và lão đại đang an lành phi hành, ngươi tự nhiên chắn đường, còn muốn gì nữa? Tiểu tử, vừa rồi là ta đã hạ thủ lưu tình lắm rồi đó; nếu không chỉ bằng một cước đó ta đã đá chết ngươi rồi!"

Mười một Trung vị thần vừa phẫn nộ vừa sợ hãi.

Một cước vừa rồi của Bối Bối thật quá nhanh! Mặc dù khoảng cách không thể nói là quá gần nhưng cũng khiến cho đối phương không kịp phản ứng. Thực ra, Bối Bối am hiểu “Hóa ảnh phân thân thuật”, vừa có nhục thể cường hãn của thần thú Phệ Thần Thử, tốc độ tự nhiên là phải nhanh.

"Ba vị, phải chăng là các vị hơi quá phận rồi không?"

Tên đội trưởng cầm đầu mở miệng nói.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á không thèm mở miệng, chỉ có Bối Bối khinh thị đối phương:

"Quá phận? Ta lại cảm thấy rất đúng phận đó. Vừa rồi là ta đã lễ phép lắm rồi, nếu không cho dù ngươi có mười mạng thì cũng không sống nổi đâu!"

Bối Bối đảo mắt nhìn qua mười một người giống như đang xem xét mười một con mồi vậy.

“Đội trưởng, nữ nhân kia… nữ nhân kia là Thượng vị thần Ác ma!”

Một đạo thần thức truyền âm vào trong đầu gã đội trưởng.

“Thượng vị thần Ác ma?”

Tên đội trưởng chấn kinh.

Bởi vì trong nhóm ba người đó, khi phi hành Lâm Lôi luôn dẫn đầu, cho nên rất nhiều người không chú ý đến nữ tử nhu nhược ở phía sau kia. Chỉ khi cẩn thận quan sát lại, bọn họ mới phát hiện không thể cảm ứng được chút khí tức nào của Địch Lỵ Á.

Thượng vị thần! Lại còn là Thượng vị thần Ác ma!

Không chỉ riêng tên đội trưởng, tất cả những người khác đều phát hiện ra điều này.

"Sao, các ngươi còn muốn gì nữa?

Bối Bối thân là thần thú Phệ Thần Thử, tính tình vốn hung bạo háo chiến. Hắn bây giờ còn khát khao chiến đấu, hung hăng nhìn mười một gã:"Các ngươi bảo ta quá phận phải không? Được, vậy ta quá phận cho các ngươi xem!

"Không được!

Tên đội trưởng nọ lập tức cao giọng kêu lên, đồng thời vẻ mặt cũng trở nên khiêm tốn hơn rất nhiều?

"Cái gì?

Bối Bối chầm chầm nhìn hắn.

Tên đội trưởng cố gắng nở nụ cười:"Nếu ba vị quen biết với Áo Lợi Duy Á, chúng ta cũng không dám quấy rầy các vị hàn huyên nữa.

Hắn liếc mắt nhìn những người xung quanh, mười một gã cực kì ăn ý, lập tức phi hành rời khỏi nơi này.

Trong chớp mắt, đương trường chỉ còn lại ba người bọn Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á.

"Chạy thật là nhanh!

Bối Bối buồn bực nói.

Áo Lợi Duy Á cũng chấn động:"Bọn họ chạy rồi?"

Một đôi Tử tinh có lực hấp dẫn với Trung vị thần như thế nào, Áo Lợi Duy Á rất rõ ràng. Chỉ ba Trung vị thần tuyệt đối không thể khiến cho mười một Trung vị thần lùi bước. Áo Lợi Duy Á ánh mắt xẹt qua Bối Bối và Lâm Lôi, cuối cùng dừng lại trên người Địch Lỵ Á.

Hắn kinh hãi kêu lên:"Địch Lỵ Á, ngươi cũng là Thượng… Thượng vị thần."

Một đạo âm thanh ôn hòa vang lên:"Áo Lợi Duy Á, lâu rồi không gặp."

Ba người bọn Lâm Lôi lập tức bay đến trước mặt hắn.

"Áo Lợi Duy Á, ngươi tựa hồ như rất thảm thương thì phải.

Bối Bối hài hước mở miệng

Áo Lợi Duy Á cũng khôi phục lại bình thường, trên mặt lộ ra vẻ cảm kích:"Lâm Lôi, lúc nãy thật cảm ơn các ngươi. Nếu các ngươi không tới kịp, lần này ta chắc chắn là xui xẻo rồi!"

Áo Lợi Duy Á rất rõ ràng, nếu không có ba người Lâm Lôi, hắn không có cơ hội động thủ với mười một người kia.

Lúc này hắn mới chỉ có Quang Minh thần phân thân là đạt tới Trung vị thần cảnh giới, nếu nói về thực lực, bất kì ai trong số mười một người còn lại cũng đều mạnh hơn hắn.

"Chẳng lẽ ngươi nhặt được bảo bối gì khiến cho bọn họ nổi tham tâm liên thủ đối phó ngươi?

Lâm Lôi dò hỏi.

Áo Lợi Duy Á thở dài trả lời:"Vừa rồi, đột nhiên có hai viên Tử tinh từ trong Vụ hải bay ra. Đây là một lượng tài phú khổng lồ. Đúng là phúc họa song hành, ta vừa thu được đôi Tử tinh này đã khiến cho bọn họ nổi sát tâm."

Lâm Lôi giật mình gật đầu.

Hắn chợt nhớ tới một chuyện, mở miệng hỏi tiếp:

"Áo Lợi Duy Á, ngươi có biết Ba Triệt Lặc không?

"Ba Triệt Lặc? Ngươi đã gặp hắn?

Áo Lợi Duy Lạp mừng rỡ "Hắn bây giờ thế nào? Hắn cùng ta tham gia vào một nhiệm vụ, nhưng sau đó thì bị phân tán nhau."

Nhìn vẻ mặt của Áo Lợi Duy Á, Lâm Lôi hiểu được quan hệ giữa hai người bọn họ tốt như thế nào.

"Hắn chết rồi."

Lâm Lôi nói thẳng.

"Chết rồi?"

Áo Lợi Duy Á ngẩn người.

Lâm Lôi thở dài:"Khoảng hai mươi năm trước, ta và hắn cùng tiếp nhận một nhiệm vụ hộ tống, quen biết nhau cũng trong khi thực hiện nhiệm vụ này. Nhưng trên đường bị cường giả đột kích, Ba Triệt Lặc là người đầu tiên bị giết trong ngày hôm đó."

Lâm Lôi còn nhớ kĩ cảnh khi đó, Ba Triệt Lặc bị một tảng đá lớn đè chết, lại hồi tưởng đến những chuyện khác. Hỏa sơn cự nhân là Phổ Tu La, một Tu La thực lực tuyệt đối xưng bá, chỉ dùng một tảng đá đã dễ dàng giết chết một Trung vị thần.

Áo Lợi Duy Lặc trầm mặc trong chốc lát rồi lại thở dài:"Lại thêm một người nữa đã chết."

Ba người bọn Lâm Lôi run lên, lại thêm một người chết, mấy chữ đơn giản nhưgn lại hàm chứa biết bao nhiêu u uẩn, bọn họ hoàn toàn thấu hiểu.

"Địa Ngục chính là nơi cường giả sinh tồn, phải đấu tranh, giết chóc thì mới đúng là địa ngục.

Lâm Lôi lên tiếng:"Nhỏ thì có các cường đạo kiếp phỉ đoàn, lớn thì có sáu tinh, bảy tinh Ác ma, thậm chí là cả cường giả cỡ Tu La cũng đều phải tham gia vào đấu tranh, giết chóc để sinh tồn."

"Đúng, chính là cường giả sinh tồn.

Áo Lợi Duy Á gật đầu.

"Lâm Lôi, ba người các ngươi trong địa ngục so với ta có vẻ tốt hơn nhiều.

Áo Lợi Duy Á cười nói, hắn cũng đã thấy ba huân chương Ác ma trên ngực ba người, cũng biết Địch Lỵ Á là Thượng vị thần Ác ma, "Nhưng các ngươi tới đây làm gì?"

Áo Lợi Duy Á không tin bọn họ tới đây để tìm kiếm Tử tinh.

"Trên đường gặp một người, giúp hắn tới đây. Đồng thời cũng muốn du lãm cảnh sắc Tử Tinh sơn mạch một chút. Ta vốn nghe nói cảnh vụ hải rất đẹp, quả là một kì cảnh trong Địa Ngục.

Lâm Lôi cười nói.

"Hân thưởng phong cảnh?

Áo Lợi Duy Á không biết nên nói cái gì mới tốt.

Ở nơi này, sinh tồn là vấn đề lớn nhất, thứ đến là không ngừng đề thăng thực lực, làm gì có thời gian và tâm tình để mà dạo chơi ngắm cảnh?

Nghe Lâm Lôi nói bọn họ du lãm Địa Ngục hân thưởng cảnh đẹp, Áo Lợi Duy Á có thể hiểu cuộc sống của họ rất thoải mái.

"Ừm, cảnh sắc nơi này quả rất đẹp.

Áo Lợi Duy Á chỉ có thể phụ họa.

"Hả, có chuyện gì phát sinh thế?

Lâm Lôi nghi hoặc quay đầu, từ ngoài xa năng lượng kịch liệt ba động truyền đến. Ba người còn lại cũng vội quay lại nhìn, trong đám đông đó thậm chí còn có cả tiếng gầm rống.

"Giết tiểu tử áo trắng, hắn vừa thu được một đôi Tử tinh!

Một tiếng hô hoán vang lên.

Nhất thời, rất nhiều người xung quanh lập tức bị kích động.

"Các vị, mau giết tiểu tử áo trắng này!

"A, đã bị tên áo hồng đoạt đi.

Ngoài xa, tiếng hét phẫn nộ hỗn loạn vang lên không ngừng, phút chốc đã có hơn ngàn người tranh giành.

Bốn người bọn Lâm Lôi thấy thế cũng cảm thấy kinh hãi.

"Kiếm được một đôi tử tinh?

Áo Lợi Duy Á sắc mặt tái nhợt.

"Đi, chúng ta tới đó xem sao."

Bối Bối nôn nóng nói.

Lâm Lôi gật đầu, tìm kiếm Tử tinh phần lớn là Trung vị thần và Hạ vị thần. bằng vào thực lực của cả nhóm thì không có chuyện gì đáng lo ngại.

Khi bốn người bọn Lâm Lôi tới nơi thì màn chém giết đã ngừng lại, màn truy đuổi đang diễn ra kịch liệt. Chỉ thấy một đám người đang hùng hục đuổi theo một người mặc áo lam, tay cầm trường thương màu đen, người nọ cũng liều mạng chạy trốn cực nhanh.

Bốn người bọn Lâm Lôi đứng yên nhìn đám người đuổi nhau ở phía trước.

"Xem ra, đôi Tử tinh nọ lại bị gã áo lam đoạt mất rồi.

Lâm lôi cười nói.

"Thật là quá điên cuồng.

Bối Bối nói thầm "Một đôi Tử tinh đáng giá như vậy sao?

Áo Lợi Duy Á cũng nói:"Đừng nói là một đôi Tử tinh, chỉ cần một viên Tử tinh hơi lớn một chút đã có thể chia ra hơn vạn khỏa, hơn vạn khỏa Tử tinh giá trị chừng bảy tám ngàn vạn mặc thạch. Đối với Trung vị thần mà nói, đây chính là một tài sản khổng lồ."

Bối Bối không nói được gì.

Tài sản vượt quá hai ngàn ức, hắn làm sao thèm nghĩ đến chuyện này.

"Đương nhiên, tài sản chừng đó trong mắt Thượng vị thần Ác ma thì không đáng là gì.

Áo Lợi Duy Á nói tiếp.

"A,hắn cũng có một đôi Tử tinh, giết hắn!

Một tiếng thét phẫn nộ từ nơi khác truyền đến, nhất thời ở đó lại diễn ra một trận chém giết điên cuồng.

"Bùm…

Một tiếng nổ mạnh từ hướng đó truyền đến.

Lâm Lôi nhướng mày:"Không đúng, tình hình không hay."

Lâm Lôi có cảm giác lúc này từ khắp mọi nơi đều truyền đến tiếng xung động kịch liệt, hiển nhiên là biểu hiện của những cuộc chém giết liên miên. Bình thường, một hai khỏa hoặc là mười khỏa Tử tinh sẽ không thể khiến các Trung vị thần điên cuồng đồ sát như vậy, trừ phi số lượng nhiều hơn hai viên Tử tinh lớn

Muốn có Tử tinh phải nhờ vào vận may.

Lúc này, khắp nơi đều có cảnh chém giết.

"Xảy ra chuyện gì vậy?

Địch Lỵ Á cũng nhíu mày nghi hoặc:"Chẳng lẽ mỗi nơi đều bay ra một đôi Tử tinh."

Địch Lỵ Á đoán sai!

Lúc này, Tử Tinh sơn mạch dường như hào phóng hơn rất nhiều, đột nhiên bay ra một lượng lớn Tử tinh. Có lúc ít thì là hơn một ngàn khỏa, lúc nhiều thì tập trung hơn trăm vạn khỏa cùng bay ra.

Hỗn loạn!

Nhiều Tử tinh như thế, đủ để khiến phần lớn các Trung vị thần phát cuồng.

Tử Tinh sơn mạch phương viên hơn mười ngàn dặm, xung quanh nó phân bố mười tám tòa thành. Mười tám tòa thành này đại biểu cho mười tám gia tộc lũng đoạn nơi này. Lúc này, bên trên mười tám tòa thành đều có người bay lên.

"Đại nhân, nhiều Tử tinh bay ra như vậy, cả Tử Tinh sơn mạch hình như đều điên cuồng hết rồi.

Trên bầu trời một tòa thành, hắc bào nhân (người áo đen) cung kính nói với Tử bào nhân (người áo tím) đang ngự không bên cạnh.

Tử bào nhân mắt dõi về phía vụ hải, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng:"Ha ha… Tử quang trùng thiên! Nhiều năm như vậy rồi, Tử Tinh sơn mạch rốt cục cũng có ngày vụ hải lan tỏa, ha ha…"

Hắn mừng rỡ cười mãi không thôi.

Lúc này từ bên ngoài vụ hải nhìn vào.

Trong sâu thẳm của vụ hải, tử quang chói mắt phóng lên trời cao, sáng lạn vô cùng.

Bùm… Bùm…

Vụ hải đang bao phủ cả Tử Tinh sơn mạch đột nhiên cuồng bạo lan rộng, giống như sóng biển gào thét điên cuồng tràn ra bốn phía. Chỉ trong nháy mắt, vụ hải đã mở rộng ra đến gần mười dặm, tiếp cận với mười tám tòa thành.

Tất cả những người đang tìm kiếm Tử tinh bên bờ vụ hải đều không kịp phản ứng, nhanh chóng chìm nghỉm vào trong màn sương kì dị.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 33: Quỷ Dị Vụ Hải

Vụ hải phương viên hơn mười vạn dặm, mà Ngọc Lan đại lục, quê quán của Lâm Lôi phương viên cũng tựu chừng hai ba vạn dặm, diện tích còn không bằng một phần trăm của vụ hải này.

Vốn tại bên bờ vụ hải có số lượng lớn những người đang thải tập tử tinh, cả vụ hải thải tập tử tinh nhân số lên đến trên ức. Đương nhiên, một ức thần cấp cường giả, tại khổng lồ vô biên địa ngục, căn bản không tính được là cái gì.

Mà quá ức người này giờ bị thôn phệ, chỉ còn lại ngoài cùng mười tám gia tộc giam đốc nhân viên cùng với mười tám tòa thành trì.

“Ha ha…ức ngàn năm thải tập, còn không bằng thu hoạch hôm nay a!” Trên bầu trời một cổ bảo một người áo tím mặt tràn đầy chờ mong, đồng thời quay về những người phía dưới trách mắng: “Truyền lệnh xuống, tất cả giam đốc đội ngũ lo sưu tập tử tinh, nhưng nếu có người tư thôn, một khi bị phát hiện, một luật xử tử!”

“Vâng, đại nhân!”

Từ tòa cổ bảo, phảng phất như hồng thủy xuất ra quá ngàn người, mà trên bầu trời phân tán tại tử tinh sơn mạch các nơi, vốn mặc chế thức trường bào(giống như đồng phục) giam đốc kiêm thải tập đại lượng nhân viên bắt đầu rất nhanh sưu tập tử tinh. Mười tám gia tốc nhân viên bắt đầu điên cuồng thải tập.

Ai thải tập nhanh, tự nhiên người đó sẽ lấy được nhiều.

Bên ngoài vụ hải đang quay cuồng chấn động, đại lượng nhân mã bay lượn, rất nhiều tử tinh cực nhanh bay ra được cấp thu vào không gian giới chỉ.

“Nhiều như vậy tử tinh?” Một vị nam tử mặc chế thức trường bào đầu trọc lốc nói thầm, đồng thời vung tay một cái, thu lấy một đống tử tinh đang bay ra phía trước vào không gian giới chỉ, “Đây là thải tập đây sao? Quả thật chỉ là nhặt tiền a. Thật muốn chính mình thu lấy một chút.”

Thủ hạ mười tám gia tộc trong lòng khiếp sợ, ảnh mắt ánh lên vẻ thèm khát. Nhưng bọn họ cũng không dám tư thôn.

Bởi vì cuối cùng sau mỗi lần thải tập, đều sẽ kiểm tra không gian giới chỉ của bọn họ, không cho phép tư thôn một viên tử tinh nào.

“Lần này gia tộc rốt cuộc tới cùng thu được bao nhiêu tử tinh? Ta một mình cũng sưu tập đến mười mấy vạn tử tinh rồi, mà chỉ riêng gia tộc của ta cũng đã hơn mười vạn. Lão thiên, như vậy không phải là hơn trăm ức tử tinh sao? Vậy cũng là gần trăm vạn ức mặc thạch!” Một nhân viên thải tập tính toán sơ qua một chút, đáy lòng tựu phát sợ.

Hơn nữa, lúc này chỉ mới bắt đầu thải tập được một lát.

Mà vụ hải thì vẫn còn đang chấn động quay cuồng, đại lượng tử tinh vẫn cực nhanh phóng ra ngoài.

Mười tám gia tộc ức ngàn năm thu hoạch, cũng không bằng vụ triều lần này thu hoạch. Đây chính là sự thật.

“Cả đám nhanh lên một chút!” Một thượng tầng nhân viên hô lên, “Nhanh lên một chút thải tập, đừng để các gia tộc khác đoạt mất!” Bọn họ lớn tiếng hô hát, đồng thời cũng ngẫu nhiên đưa tay thu thập một chút tử tinh, dù sao có đôi khi gặp một đống tử tinh cũng là hơn mười vạn viên.

Đó là hơn một triệu tài phú!

Nhặt tiền! Tốc độ lại thật khoa trương.

Cũng khó trách mười tám gia tộc cũng vì vụ triều mà kích động.

Vụ triều đem đến cho mười tám gia tộc cự ngạch tài phú, nhưng vụ triều lại đem những thương cảm trung vị thần, hạ vị thần đang thải tập toàn bộ thôn phệ. Bởi vì rất nhanh chóng khuếch tán gần mười dặm phạm vi, mà bên bờ vụ hải mọi người cơ hồ đều nằm trong phạm vi mười dặm đó.

Chỉ trăm thước đã là cự ly nguy hiểm, còn mười dặm?

Một người cũng không thoát được.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á bốn người vốn vẫn còn nói cười, còn nói muốn đi ăn uống một phen, không nghĩ tới vụ hải trong nháy mắt đã khuếch trương như thế.

Phải biết rằng, vụ hải bình thường cũng là không ngừng quay cuồng, hơn nữa Lâm Lôi bọn họ vốn lại đang ở phía ngoài bờ, căn bản không có phát hiện vụ hải khuếch trương ra, hơn nữa vụ hải khuếch tương với tốc độ quá nhanh, cơ hồ trong nháy mắt, Lâm Lôi bọn họ bốn người tựu lâm vào khu vực nguy hiểm.

Bọn họ không có chủ động đi vào, nhưng vụ hải lại mở rộng ra, thành ra bây giờ lại thành xâm nhập vào sâu trong vụ hải mười dặm.

Trăm thước cự ly, đã cảm thấy đầu óc mê muội.

Xâm nhập mười dặm?

“Hô hô…” trầm thấp tiếng gió không ngừng vang lên, một trận xâm nhập vào linh hồn mọi người. Trung vị thần bình thường lâ, vào hoàn cảnh này, trong nháy mắt sẽ rơi vào hỗn loạn, nhưng Lâm Lôi chính mình mang linh hồn phòng ngự chủ thần khí, nên vẫn còn có thể bảo trì thanh tĩnh.

Sau khi phân khai hỏa sơn cự nhân Phổ Tư La, Lâm Lôi bọn họ đã từng tu luyện hai mươi năm.

Trong hai mươi năm này, Lâm Lôi luyện hóa đại lượng tử tinh cường đại linh hồn, đồng thời cũng cố gắng tu bổ lổ hổng linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Cho tới bây giờ, lổ hổng này đã có khả năng phòng ngự cũng không tệ.

“Chuyện gì xảy ra?” Lâm Lôi cố gắng bảo trì thanh tỉnh.

“Lão đại, đầu ta thật khó chịu.” Bối Bối lắc mạnh đầu, “Bất quá, còn có thể bảo trì thanh tỉnh.” Bối Bối nhắm mạnh lại con mắt rồi lại mở ra, cố gắng để cho mình tỉnh táo lại.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, Bối Bối hoàn hảo, còn có thể tỉnh táo, nhưng Địch Ly Á cùng với Áo Lợi Duy Á…

Mặc dù đạt tới thượng vị thần cảnh giới, nhưng Địch Ly Á không có linh hồn phòng ngự thần khí, hơn nữa lại là luyện hóa thần cách thành thần, mặc dù đã hấp thụ một ít linh hồn kim châu nhưng tại quỷ dị tiếng gió xâp nhập cũng trở nên mơ mơ màng màng.

“Lâm…Lâm Lôi…, đầu ta thật khó chịu…”Địch Ly Á cố gắng mở miệng nói mấy chữ.

Lâm Lôi lập tức bắt lấy tay Địch Ly Á, hắn hiểu được trạng thái Địch Ly Á bây giờ, tại hoàn cảnh này bảo trì trạng thái thanh tỉnh cũng đều khó khăn chứ đừng nói chi là thần thức truyền âm. Địch Ly Á cũng chỉ có thể miễn cưỡng nói ra hai ba chữ, hai mắt khi thì thanh tỉnh, khi thì trở nên mê mang.

“Lão đại, Áo Lợi Duy Á cũng không tỉnh lại.” Bối Bối cũng nắm lấy tay Áo Lợi Duy Á, sợ hắn bay đến chỗ khác.

“Áo Lợi Duy Á hắn cũng không tỉnh được?” Lâm Lôi thất kinh, Áo Lợi Duy Á chính là linh hồn biến dị, giờ phút này cũng không chống lại được.

Lâm Lôi cố gắng nhìn xung quanh, tại vụ hải tầm nhìn rất thấp, Lâm Lôi bọn họ chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy được trong vòng trăm thước. Lâm Lôi cố nén một trận mê muội quan sát bốn phía, nhưng chính là mặc kệ hắn nhìn phía nào, tất cả đều là một mảng mông lung vụ khí.”

“Lão đại, tất cả đều là bạch vụ, chúng ta không nhìn thấy bên ngoài nữa.” Bối Bối kinh hô.

Lâm Lôi không khỏi nhớ lại lúc đầu khi tới đây, có người đã nói-“Tiến vào sâu bên trong, khi ngươi không còn nhìn thấy bên ngoài, đó là lúc ngươi không thể trở ra được nữa!”

“Lão đại, chúng ta có thể ra được hay không?” Bối Bối cũng cố nén mê muội nói. Bối Bối cũng là có linh hồn phòng ngự thần khí, mặc dù cấp bậc không bằng Lâm Lôi, nhưng linh hồn phòng ngự thần khí của Bối Bối ít nhất cũng hoàn hảo.

“Không thể đi ra?”

Lâm Lôi đột nhiên sắc mặt biến đổi: “Bối Bối, ngươi có hay không phát hiện chỗ không đúng?”

“Không đúng?” Bối Bối có chút khó hiểu.

“Ngươi chẳng lẽ không phát hiện, cho dù chúng ta không cần dùng thần lực khống chế thân thể, cũng sẽ không bị rơi xuống sao?” Lâm Lôi nói, vừa rồi Áo Lợi Duy Á đã mơ hồ bất tỉnh, nhưng chính là như trước vẫn huyền phù. Khu vực này dĩ nhiên cũng không có mặt đất dẫn lực.

“Đúng là không có trọng lực.” Bối Bối đồng thời phát hiện.

Lâm Lôi cắn răng, cố nén cơn khó chịu trong đầu, cảm ứng chung quanh phong lực: “Ta có thể cảm ứng được có một cổ gió nhẹ đẩy chúng ta đi, không ngừng đi tới.” Lâm Lôi chỉ vào phía trước, “Nếu chúng ta không phản kháng, phỏng chừng có thể tiến vào khu vực nguy hiểm.”

“Cho nên, hẳn là chúng ta nên đi theo hướng ngược lại.” Lâm Lôi nói.

“Lão đại, hướng gió lại thay đổi.” Bối Bối đột nhiên kinh hô.

Quả nhiên.

Hướng gió hỗn loạn vô phương, khi thì thổi hướng này, khi thì thổi hướng khác, nhất thời khiến Lâm Lôi, Bối Bối trở nên mờ mịt.

“Hưu!” Đột ngột một đạo tử quang từ xa phóng tới.

“Tử tinh.” Bối Bối vung tay lên liền dễ dàng bắt lấy đạo tử quang thu vào không gian giới chỉ, “Lão đại, một đống tử tinh này mặc dù không nhiều lắm, nhưng cũng có tới mấy ngàn viên a.”

Lâm Lôi lại không quan tâm đến tử tinh, hắn đang tự hỏi, làm thế nào để ra ngoài!

Lâm Lôi sắc mặt đột nhiên một trận tái nhợt: “Vụ hải này, chỉ cần tiến vào, cho tới bây giờ không có một ai có khả năng đi ra! Nếu vào vụ hải này mà có thể đơn giản đi ra ngoài, sợ rằng sẽ có đại lượng thượng vị thần tiến vào thải tập tử tinh rồi, nhưng ngay cả mười tám gia tộc đều ở bên ngoài lẳng lặng chờ đợi, hiển nhiên địa phương này có thể đi vào không thể đi ra!” Lâm Lôi trong lòng nháy mắt đã đoán ra.

Nhưng cũng chính phán đoán này lại khiến cho Lâm Lôi cảm thấy thống khổ. Hơn nữa, quỷ dị tiếng gió còn khiến cho Lâm Lôi cảm thấy đầu một trận mê muội, thống khổ cực kỳ.

“Bối Bối, chúng ta mặc kệ tất cả, trực tiếp hướng phía trước đi tới.” Lâm Lôi cắn răng nói.

Lúc này không quản chuyện gì nữa.

“Được.” Bối Bối gật đầu.

Lúc này, Lâm Lôi nắm tay Địch Ly Á, Bối Bối cũng kéo Áo Lợi Duy Á, trực tiếp hướng phía trước bay tới. Bạch vụ mênh mông…đồng thời cũng không có dẫn lực, Lâm Lôi bọn họ ngay cả cao thấp cũng không thể phân biệt chứ đừng nói chi đến phương hướng, chỉ có thể mờ mịt đi tới.

“Tử tinh!” Xa xa lại có một ít tử tinh bay lại, khi tới gần Lâm Lôi, Lâm Lôi liền vung tay lên dễ dàng thu lấy, trực tiếp lấy hơn mười viên tử tinh thu vào bàn long giới chỉ, đại lượng tử tinh còn lại đều thu vào không gian giới chỉ.

Vào bàn long giới chỉ, nhất thời hơn mười viên tử tinh đều được luyện hóa.

“A?” Lâm Lôi trên mặt lộ ra một tia vui mừng, “Không nghĩ tới, linh hồn hấp thu linh hồn tinh hoa, cảm giác mê muội cũng giảm bớt!”

Mà chỉ phi hành được chốc lát, tiếng gió hô hô cũng tiêu thất.

“Rốt cục, bay ra khỏi khu vực quỷ dị rồi.” Lâm Lôi và Bối Bối trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, mà lúc này Địch Ly Á, Áo Lợi Duy Á cũng tỉnh lại.

“Lâm Lôi, phát sinh chuyện gì?” Địch Ly Á nói, “Vừa rồi ta rất khó chịu, ân, chung quanh như thế nào đều là bạch vụ, không nhìn thấy bên ngoài nữa!” Địch Ly Á cũng chấn động.

Trong khi nói chuyện, Lâm Lôi bọn họ cũng hướng phía trước bay được mấy chục thước cự ly.

Đột nhiên…

“Oanh!” Rất đột ngột, đáng sợ dẫn lực trong nháy mắt tác động lên toàn thân. Loại dẫn lực này tác động đến toàn thân mọi chỗ, kể cả huyết mạch, tâm tạng, thậm chí cả…linh hồn!

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á bốn người đột nhiên lọt vào dẫn lực đáng sợ, trong lúc nhất thời phát hoảng, bốn người cũng lại bị một loại tốc độ kinh người kéo sâu vào trong vụ hải. Chỉ trong chốc lát, bốn người khôi phục thanh tỉnh.

“Đây là trọng lực thuật!” Lâm Lôi truyền âm nói, “Chính xác mà nói, đây là đại địa phép tắc trung ương trọng lực không gian huyền ảo.” Mà dẫn lực này quá cường đại, Lâm Lôi chính mình căn bản không cách nào chống lại, nhiều nhất là làm cho tốc độ chậm lại thôi. Lâm Lôi bốn người cũng đều cố gắng hạn chế lại tốc độ.

“Trọng lực không gian?” Địch Ly Á bọn họ nhìn về phía Lâm Lôi.

“Không giống lắm.” Lâm Lôi nói, “Trọng lực không gian, cũng chỉ là cường đại dẫn lực, bình thường tác động lên thân thể các nơi, đối với linh hồn không có ảnh hưởng. Nhưng ở địa phương quỷ quái này…” Lâm Lôi nói, cũng không nhịn được phải lắc đầu.

Dường như có một cổ lực lượng kỳ dị, hấp dẫn linh hồn, lực hấp dẫn rất mạnh.

“Dẫn lực có thể tác động lên linh hồn?” Lâm Lôi cảm thấy rất hoang mang.

Bạch vụ mang mang, Lâm Lôi bọn họ chỉ có thể nhìn rất gần. Song trong lúc này, một viên tử tinh cực nhanh phóng tới, tốc độ quá nhanh khiến cho Lâm Lôi không cách nào phản ứng kịp, trong nháy mắt liền đâm sầm vào trước người Lâm Lôi, sau đó…

“Phốc xích!”

Viên tử tinh thế mà lại xuyên thấu mạch động khải giáp của Lâm Lôi, lại còn miễn cưỡng xuyên thủng thân hình Lâm Lôi, nhưng chính là xuyên thấu qua, khiến cho viên tử tinh này tốc độ giảm đi, sau đó dưới tác dụng của dẫn lực kinh khủng lại đổi hưởng ngược lại rồi gia tốc.

Lâm Lôi trong lòng cả kinh, một viên tử tinh xuyên thấu thân thể không gây ra thương tổn gì nhiều: “Tử tinh này tốc độ thật kinh khủng, lực công kích cũng làm cho mạch động khải giáp của ta không đỡ được.”

“Lão đại, bên cạnh có người.” Bối Bối linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi bọn họ bốn người cố gắng chống cự dẫn lực, mà người từ bên cạnh Lâm Lôi bọn họ bay qua lại với tốc độ kinh người đi tới, căn bản không có chút nào chống cự. Bởi vì, đầu của hắn đã nát bét!

“Hắn đã chết.” Áo Lợi Duy Á truyền âm nói.

Lâm Lôi gật nhẹ đầu: “Hẳn là bị tử tinh đột ngột xuất hiện bắn thủng đầu mà chết!” Trong bạch vụ tầm nhìn chỉ chừng trăm thước phạm vi, mà tử tinh chẳng những thoát khỏi dẫn lực kinh khủng, hơn nữa còn có thể bắn thủng mạch động khải giáp, tốc độ quả thật nhanh đến nỗi Lâm Lôi cũng không kịp phản ứng.

Lâm Lôi vận khí tốt, là bị bắn vào trước ngực.

Mà người nọ, là bị một đống tử tinh bắn vào đầu, trong nháy mắt chết thảm.

“Địch Ly Á, theo phía sau ta!” Lâm Lôi lấp tức nói ngay, đồng thời cũng biến thành long hóa trạng thái.

“Áo Lợi Duy Á, ngươi cũng ở đằng sau ta.” Bối Bối cũng nói.

Lâm Lôi sắc mặt trịnh trọng. Vụ hải này không phải tầm thường, ngay từ đầu đó là quỷ dị tiếng gió, hẳn là xem như hỗn loạn khu vực, mà bây giờ lại là dẫn lực khu vực. Dẫn lực này thật sự quá mạnh mẽ, ngay cả thượng vị thần cũng đều không thể chống cự, nặng yếu nhất là…

Cả hai khu vực, đối với linh hồn đều có ảnh hưởng.

“Sinh ra tử tinh, tử tinh sơn mạch này, rốt cục có chứa bị mật gì?” Lâm Lôi đáy lòng nghi hoặc, nhưng là trong nháy mắt Lâm Lôi sắc mặt đại biến: “Tử tinh!”. Chỉ thấy phía trước một đạo tử quang tương đối lớn xuất hiện, trong nháy mắt đánh vào trên thân thể Bối Bối.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 34: Thượng Vị Thần

Trong sương mù. Bốn người Lâm Lôi đang cực tốc phi hành, tầm nhìn của bọn họ miễn cưỡng cũng chỉ có thể thấy được ở phạm vi trong vòng trăm thước, bỗng một đạo tử quang đột nhiên xuất hiện khiến mọi người kinh hãi.

Khoảng cách trăm thước, với tốc độ của tử quang như vậy thì căn bản là không kịp né trạnh.

“Bồng!” Thanh âm va chạm trầm thấp vang lên.

Tử quang hung hãn đánh tới bụng Bối Bối. Cả người Bối Bối ngay lập tức bị căng ra. Tử quang kia chính là một đống tử tinh, bị một đống tử tinh đánh trúng bụng khiến cho Bối Bối bị bắn ra phía sau, kéo dãn khoảng cách với nhóm Lâm Lôi.

Ngay cả Áo Lợi Duy Á ở phía sau Bối Bối cũng bị va chạm dữ dội khiến cho thân thể chấn động, 1 tia máu tươi từ miệng Áo Lợi Duy Á chảy ra.

"Bối bối!" Lâm Lôi cùng Địch Ly Á cùng quay đầu nhìn lại

Bối Bối ôm bụng thuận theo hấp dẫn lực bay lại, Áo Lợi Duy Á cũng đồng dạng thuận theo hấp lực bay tới, cùng hai người lâm lôi tạo thành hình bình hành. Bối Bối nhe răng cười nói: “ Lão Đại, lực công kích của Tử Tinh kia thật mạnh, đánh một phát trên bụng ta, đau quá a!”

Áo Lợi Duy Á giật mình lau khóe miệng.

Vừa rồi một khỏa Tử Tinh dễ dàng bắn thủng thân thể Lâm Lôi, hơn nữa Tử Tinh dưới hấp dẫn lực như vậy còn có thể bắn tiếp ra ngoài.

Có thể tưởng được tốc độ nhanh chừng nào. Nhưng một đống Tử Tinh đánh vào bụng Bối Bối lại không làm Bối Bối bị thương tổn chút nào.

Bối Bối là bị đánh trúng còn mình chỉ là bị đụng phải một chút, vậy mà chính mình còn bị chấn động khiến cho hộc máu, vậy lực va chạm của Tử Tinh kia có thể tưởng tượng được là mạnh chừng nào! Lâm Lôi cười cười, nói đùa: “Bối Bối, bụng đau một chút. Không phải được tới một đống tử tinh sao?” Lâm Lôi đương nhiên biết được phòng ngự thân thể của Bối Bối vô cùng cường hãn.

Còn Áo Lợi Duy Á cũng kinh ngạc, giật mình nhìn Bối Bối: “Bối Bối, bị Tử Tinh kia đánh mạnh vào như vậy, ngươi như thế nào mà không sao?”

Bối Bối đắc ý nhướng mày: “Như thế nào? Rất kỳ quái đúng không? Nói đùa à, ta là ai?Ta là Bối Bối a! Ài, Áo Lợi Duy Á, ai cho ngươi đứng cạnh ta, nhanh lui về phía sau ta đi” Bối Bối đột nhiên quát mắng. Áo Lợi Duy Á nhớ lại tình cảnh lúc trước, cũng ý thức được sự lợi hại của Bối Bối, lập tức di chuyển tới phía sau Bối Bối.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á một trước một sau, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á cũng là kẻ trước người sau.

Ở trong sương mù vô tận, bọn Lâm Lôi không cách nào chống lại hấp dẫn lực, chỉ có thể thuận theo hấp lực tiến tới.

“Ngọn núi!” Bối Bối kinh hô.

Lâm Lôi cũng quay đầu nhìn lại, quả nhiên trông thấy một ngọn núi đột ngột nhằm hướng mình bay tới.

Ngọn núi nhằm hướng mình đánh?

Lâm Lôi xoay người, tránh sáng bên: “Di, ta như thế nào tránh thoát được?” Lâm Lôi có chút giật mình, nếu như là Tử Tinh phóng tới, chính mình căn bản không thể nào phản ứng, thoáng chốc lâm lôi phát hiện”Ngọn núi không có chuyển động”

“A!” Theo hướng Tử Tinh sơn mạch, nguyên lai chúng ta đang rơi!” Lâm Lôi lúc này mới biết được phương hướng.

Bọn người Lâm Lôi dưới tác dụng của lực hút, cực nhanh hạ xuống ngọn núi. Dưới lực hút kinh người như vậy tốc độ rơi xuống của nhóm người Lâm Lôi cũng là cực kỳ kinh khủng, hơn nữa càng hạ xuống ngọn núi lại càng rộng hơn, Lâm Lôi có thể thấy rõ một khối núi đá đột nhiên xuất hiện trước mắt.

Tránh không kịp!

"Bồng!" Bốn người Lâm Lôi từng từng người rơi xuống đập vào trên sườn núi. Mặc dù va chạm ở giữa sườn núi, bốn người vẫn như trước bị tác ực hút kinh người kéo lăn tròn xuống.

Thân hình không ngừng hướng phía dưới lăn xuống, đặc biệt mới vừa rồi đầu bị đập mạnh vào núi đá cũng khiến cho Lâm Lôi cảm thấy một choáng váng.

“Địch Ly Á!” Lâm Lôi nắm được Địch Ly Á đang lăn xuống, đồng thời tay phải cũng vội nắm chặt lấy mỏm đá, cả người cheo tại giữa sườn núi.

Bối Bối lúc này cũng bám lấy núi đá, không còn lăn xuống phía dưới nữa, về phần Áo Lợi Duy Á thì tiếp tục lăn xuống dưới, thoáng chốc đã không còn thấy thân ảnh nữa.

“Hô, hô!” Lâm Lôi thở dốc một hồi, ngẩng đầu nhìn Bối Bối “Bối Bối, Áo Lợi Duy Á đâu rồi?”

“Hắn rơi xuống rồi” Bối Bối nói. “Ta không kịp giữ lấy hắn”.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thoáng qua Địch Lỵ Á. Địch Lỵ Á không một điểm nhỏ bị thương. Lâm Lôi lúc này mới an tâm, nhìn khắp bốn phía, lúc này bọn họ ba người ở tại giữa sườn núi, xung quanh vẫn bao phủ bởi sương mù. Lâm Lôi bọn họ căn bản không nhìn thấy chân núi phía dưới.

“Áo Lợi Duy Á phỏng chừng lăn xuống dưới núi rồi.” Địch Lỵ Á nói.

“Chúng ta đi xuống nữa chứ?”

“Đi, xuống thôi.” Lâm Lôi lúc này cảm thấy lực hút kinh người, “Cẩn thận một chút. Lực hút quá mạnh mẽ, bất quá tảng đá của Tử Tinh sơn mạch này cũng cứng, rắn thật.” Lâm Lôi chạm vào núi đá sợ hãi than. Cả Tử Tinh sơn mạch hiện ra màu đỏ sậm.

Hòn đá trên sườn núi bị Lâm Lôi đập mạnh đầu vào cũng cùng loại, không có bị vỡ ra!

“Lâm Lôi, nhìn xem, có Tử Tinh!” Địch Lỵ Á cười nói, tại giữa sườn núi cư nhiên cũng có một 1, 2 khỏa Tử Tinh.

“Cái này gọi là Tử Tinh sơn mạch, Tử Tinh dĩ nhiên là rất nhiều rồi.” Bối Bối thì thầm, đồng thời cũng mạnh mẽ nện một quyền lên trên núi đá, núi đá màu đỏ sẫm chỉ bị chấn động một chút, nứt ra một khe nhỏ. Bối Bối giật mình trừng mắt nhìn “Ta toàn lực xuất ra một quyền, không ngờ lại không đập bể được!”

Nói xong, Bối Bối lật tay xuất ra hắc sắc chủy thủ.

“Xuy xuy” Hắc sắc chủy thủ đâm vào giữa núi đá, núi đá bị vỡ ra một cái khe rộng, bên trong núi đá ngoại trừ màu đỏ sậm của thạch chất còn có một khỏa Tử Tinh.

“Bên trong tảng đá quả nhiên có Tử Tinh.” Bối Bối cười nói rồi chợt lắc đầu: “Thực là phiền phức, một dao này của ta ngay cả thượng vị thần khí cũng bị chém gãy, vậy mà tảng đá này lại chỉ có bị nứt ra một cái khe, hơn nữa Tử Tinh vẫn còn ẩn giữa lớp đá vụn, muốn lấy ra cũng thật phiền phức.”

“Đi thôi, đừng quan tâm tới Tử Tinh nữa. Trước tiên xuống dưới đã”

Lâm Lôi cầm đầu hướng phía dưới đi xuống.

Tử Tinh sơn mạch, hoàn tòan bao phủ giữa sương mù trắng.

Mặc dù chân diện thực của Tử Tinh sơn mạch, ngoại giới căn bản không có miêu tả, bởi vì phàm là người xuyên qua vụ hải, tiến vào Tử Tinh sơn mạch đều không một ai có thể thoát ra. Bọn Lâm Lôi lúc này lại đang ở tại trên Tử Tinh sơn mạch, thậm chí đã tới chân núi rồi.

“Sương mù nơi này hình như nhạt hơn một chút rồi!” Bối Bối nhìn khắp xung quanh nói.

Tại chân núi sương mù đã bớt dày đặc. Bọn Lâm Lôi đã có thể thấy được xung quanh trong vòng hai trăm thước.

“Áo Lợi Duy Á!” Lâm Lôi liếc mắt liền thấy một bóng người cách đó không xa. “Bối Bối, Địch Lỵ Á, chúng ta mau qua đó.”

Áo Lợi Duy Á giờ phút này đang có chút lo lắng nhìn bốn phía, xung quanh sương mù nồng đậm. Hắn lăn một mạch xuống tới chân núi. Song chung quanh hắn căn bản không thấy được những người khác, chỉ nhìn thấy một cỗ thi thể sặc mùi máu tanh.

“Cũng may là vẫn còn Lâm Lôi bọn họ” Áo Lợi Duy Á cũng không có chạy loạn, dù sao xung quanh sương mù bao phủ, nếu chạy loạn có thể lạc nhóm người Lâm Lôi.

“Áo Lợi Duy Á.” thanh âm Lâm Lôi vang lên.

Áo Lợi Duy Á trong lòng vui mừng, lập tức xoay người nhìn lại, Ba người Lâm Lôi đang chạy tới. Ở loại địa phương quỷ quái mặc dù ở cùng một chỗ với bằng hữu hỗ trợ lẫn nhau vẫn còn chút lo lắng.

“Còn có bao nhiêu người khác?” Bối Bối chăm chú nhìn bốn phía, thực sự là hắn không hề lo lắng..

“Đừng nóng vội.” Lâm Lôi cười nói.

“Sưu!” Đột nhiên phía trên có mấy đạo nhân ảnh cực nhanh rơi xuống.

“Bồng!” “Bồng”… Vài nhân ảnh căn bản không dừng lại được, liền ầm ầm rơi xuống đất, tiếng va trầm thấp. Có thể dễ dàng tưởng tượng va chạm mãnh liệt tới trình độ nào, bốn người Lâm Lôi nhìn lại năm người mới đến.

Bối Bối che miệng cười.

Năm người ngã rất thảm. Thể diện mất hết, năm người chốc lát tỉnh táo lại vội vàng dùng thần lực chữa trị thương thế, đồng thời đứng cả dậy.

“Bốn vị, các ngươi cũng là từ bên ngoài vào?” Trong năm người, lục phát nam tử mở miệng nói.

“Đương nhiên là từ bên ngoài tới” Bối Bối cười đáp “Cũng giống các ngươi từ trên rơi xuống. Bất quá … chúng ta còn tốt hơn các ngươi một chút, không xui xẻo đụng vào mặt đất” Bối Bối vừa nói vừa che miệng cười rộ lên.

Năm người sắc mặt không khỏi có chút khó nhìn.

“Bối Bối” Lâm Lôi không khỏi quát một tiếng. Bối Bối quả thực là quá lắm chuyện rồi.

Bất quá năm người kia cũng không quá tức giận. Đi tới địa phương xa lạ này, mọi người tập hợp đoàn kết lại thì vẫn tương đối an toàn hơn. Bọn họ cũng phát hiện Địch Lỵ Á là thượng vị thần ma. Thái độ bọn họ đối với bọn Lâm Lôi nhất thời càng trở nên hữu hảo thêm.

Lâm Lôi nhìn khắp xung quanh: “Đi thôi. Không thể ở lại nơi này, chúng ta đi tới những chỗ khác xem”.

Chín người bọn Lâm Lôi tiến vào trong Tử Tinh sơn mạch, chỉ là đi một chốc, lại gặp hơn trăm người, mọi người cũng là từ trong sương mù tiến vào, tự nhiên là tất cả tụ họp tại cùng một chỗ. Một tiểu đoàn thể như vậy, tự nhiên là do Địch Lỵ Á làm người cầm đầu.

Bởi vì, chỉ có duy nhất Địch Lỵ Á là thượng vị thần!

Hơn một trăm người hùng dũng tụ tập lại, cẩn thận đi tới Tử Tinh sơn mạch.

“Trọng lực thực lớn, bước đi cũng phải cố sức như vậy” Phía sau truyền đến tiếng nói.

“Thực là quái sự. Nếu là thượng vị thần thi triển ‘Không gian trọng lực’, trọng lực tối đã cũng chỉ có tới trình độ này, thế nhưng cả Tử Tinh sơn mạch đều có trọng lực như vậy. Thực quái lạ, cho dù thượng vị thần có lợi hại thế nào cũng không có khả năng bố trí không gian trọng lực lớn như vậy."

Phía sau truyền đến tiếng nghị luận, đang đi tít ở phía trước Lâm Lôi cũng đồng ý. Trọng lực nơi đây đích xác kinh người.

“Ân?” Lâm Lôi sắc mặt biến đổi “ Mọi người dừng lại!” Lâm Lôi lớn tiếng nói, nhất thời hơn trăm người đều dừng cả lại.

“Chuyện gì xảy ra?” Phía sau truyền đến tiếng hỏi.

Nhưng Lâm Lôi đang nhìn về phía trước, phía trước có hai đạo nhân ảnh, vừa rồi hai đạo nhân ảnh lao tới nhưng chỉ tới cách Lâm Lôi mấy chục thước thì đột nhiên ngừng lại.

“Tốc độ thật nhanh” Lâm Lôi trong lòng thất kinh, “Dưới lực hút của Tử Tinh sơn mạch mà còn có thể bảo trì tốc độ kinh người như vậy, hai người này thực lực rất mạnh”.

Hai người ngập ngừng một chút, rồi lập tức chạy tới. Cả hai đều mặc hắc sắc trường bảo, chỉ là một người là nam nam nhân tóc dài màu bạc, một người là nữ nhân tóc dài màu nâu đỏ.

“Các ngươi đều từ bên ngoài vào?” nữ tử lạnh giọng nói.

“Thượng vị thần” Bọn Lâm Lôi thất kinh. Trong đám người Tử Tinh tụ tập ở đây cơ hồ không có ai là Thượng vị thần, thế nhưng… lúc này đột nhiên lại có hai người, mà thình lình cả hai đều là thượng vị thần.

Lâm Lôi thất kinh: “Vậy hai người này thân phận là gì?”

Tông phát nữ tử, ngân phát nam tử đều chú ý tới Địch Lỵ Á, đặc biết thấy được trước ngực nàng là huân chương ác ma, tức thì tông phát nữ tử liền nói: “Ta là Gia Lan, không biết vị thượng vị thần ma này, ngươi là ai?”

“Ta là Địch Lỵ Á” Địch Lỵ Á mỉm cười nói.

Ngân phát nam tử cũng cười nói: “Chào ngươi Địch Lỵ Á. Ta là Cố La Đức!” Tử Tinh sơn mạch rất nguy hiểm, bởi Địch Lỵ Á ngươi là thượng vị thần ma, hay ngươi gia nhập chúng ta đi, chúng ta ba người liên thủ, cơ hội giữ mạng cũng cao thêm chút.”

“Tính mệnh?” Địch Lỵ Á ngẩn ra.

Lâm Lôi không khỏi cả kinh, tình hình quả nhiên là rất tồi tệ!

"Trong Tử Tinh sơn mạch quả nhiên có nguy hiểm. Ngay cả hai thượng vị thần đều nói rằng tính mạng…” Lâm Lôi không khỏi cảm thấy một trận áp lực. Mà lúc này phía sau Lâm Lôi một đám trung vị thần cũng nhất thời xì xầm to nhỏ nghị luận, bọn họ đều không phải lũ ngu.

Nghe lời ngân phát nam tử nói, có thể minh bạch Tử Tinh sơn mạch khẳng định là vô cùng nguy hiểm.

“Không biết ta có thể mang theo vài người cùng gia nhập hay không?” Địch Lỵ Á dò hỏi.

“Không thể” Tông phát nữ tử quả quyết nói: “ Bây giờ cực kỳ nguy hiểm, bọn ta ngay chính mình cũng không có nắm chắc bảo toàn, như thế nào có thể đeo thêm gánh nặng. Địch Lỵ Á, ngươi lựa chọn nhanh một chút, ngươi nếu một mình gia nhập bọn ta, bọn ta ba người liên thủ còn có thể vượt qua nguy cơ này.”

“Không cần đâu” Địch Lỵ Á lắc đầu cự tuyệt.

Điều này khiến hai thượng vị thần không khỏi ngẩn cả người.

“Ngươi với bọn họ ở cùng một chỗ. Điều đó chỉ liên lụy ngươi. Chính ngươi tự mình cũng xong đời!” Ngân phát nam tử Cố La Đức nói.

“Hi, ngươi nói vớ vẩn cái gì?” Bối Bối bất mãn quát mắng “ Không gia nhập bọn ngươi, thì sao nào?”

Ngân phát nam tử không khỏi trừng mắt liếc nhìn Bối Bối.

“Không cần như vậy, cám ơn hảo ý hai vị” Địch Lỵ Á cự tuyệt nói.

Ngân phát nam tử cùng tông phát nữ tử nhìn nhau lắc đầu.

“Nếu ngươi không nguyện ý vậy ta nhắc nhở ngươi một chút” Tông phát nữ tử nọ nhìn Địch Lỵ Á “Lưu tâm coi chừng Tử Tinh quái vật!” Nói xong, tông phát nữ tử cùng ngân phát nam tử lập tức bay đi, trong nháy mắt biến mất giữa sương mù.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 35: Tử Tinh Quái Thú

Tông phát nữ tử Gia Lan cùng Ngân phát nam tử Cố La Đức cũng nhanh chóng rời khỏi.

"Địch Lỵ Á này thực là ngu ngốc”. Cố La Đức thấp giọng mắng. “Đường đường một thượng vị thần ma, cư nhiên lại cùng một đám trung vị thần ở chung, còn không chịu rời đi, quả thực là tự đi tìm chết.

“Đừng nói nữa, Địch Lỵ Á tự mình tìm chết, chúng ta thì có biện pháp sao?”

Gia Lan lắc đầu nói: “huống chi chúng ta có thể kinh qua lần nguy hiểm này hay không còn khó nói trước được. Đi mau, cách xa lũ quái vật một chút.”

Cố La Đức tựa hồ nghĩ tới những con quái vật này, không khỏi run lên liền nói: “Đi thôi, chúng ta mau đi!” Hai người lại tăng tốc bỏ đi.

"Vừa rồi, hai thượng vị thần cũng nói, Tử Tinh sơn mạch rất nguy hiểm, chúng ta bây giờ chẳng lẽ còn tiếp tục đi nữa? Ta xem, chúng ta hay là đừng chạy loạn lên, cứ dừng lại ở nơi này đi.”

"Đừng chạy loạn, cứ ở đây là an toàn? Không thấy hai thượng vị thần kia chạy sao, nếu như ở lại an toàn, vậy hai người họ sao không ở lại?”

Lâm Lôi lúc này cũng cau mày, nhìn xung quanh một dải sương mù mờ mịt: “Tử Tinh quái vật? Hai người kia nói cẩn thận Tử Tinh quái vật, ngay cả thượng vị thần cũng phải sợ hãi chạy trốn, chúng ta đây…” Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Địch Lỵ Á, Bối Bối cùng Áo Lợi Duy Á.

"Chúng ta hay là cùng đám người này phân khai đi” Áo Lợi Duy Á truyền âm nói: “Đi cùng bọn họ,có khi sẽ bị nhiều phiền phức hơn.”

Lâm Lôi quay đầu thoáng nhìn đám người đó.

"Lâm Lôi tiên sinh, các ngươi, các ngươi sẽ không bỏ rơi chúng ta chứ?” Nhất thời có người mở miệng hỏi.

"Địch Lý Á đại nhân, chúng ta nghe lệnh ngươi, nhưng ngàn vạn lần đừng bỏ rơi chúng ta.”

"Địch Lỵ Á đại nhân…”

Những trung vị thần, hạ vị thần này đều có chung một lo lắng Địch Lỵ Á sẽ bỏ đi, đến lúc đó ai tới bảo vệ họ đây? Có một thượng vị thần ma, bọn họ mới có cảm giác an tâm.

“Câm miệng” Bối Bối quát to, “Yên tĩnh chút.”

Giữa địa ngục, nguy cơ tử vong bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống, ai lại rỗi hơi đi bảo vệ người khác chứ?

“Ngươi quát bọn ta cái gì? Không phải chỉ là một trung vị thần, dựa vào cái gì hô to gọi nhỏ!” Nhiều người đều nhìn Bối Bối không thuận mắt.

Bối Bối nhất thời giận dữ.

“Im lặng!” Thanh âm trầm thấp vang lên.

Mọi người đều nhìn lại hướng thanh âm phát ra, đúng là Lâm Lôi! Lâm Lôi giờ phút này cau mày tựa hồ lắng nghe cái gì, đám người trung vị thần, hạ vị thần cũng dần dần nghe được thanh âm quái dị kia – đó là tiếng hống trầm thấp, bất quá thanh âm rất yếu ớt.

Nhưng chỉ chốc lát, tiếng rống giận dữ lại vang lên, hiển nhiên có một quái vật đang nhanh chóng tới gần.

"Tiếng thú hống?” Nhiều người bắt đầu kinh ngạc.

Lâm Lôi cũng lập tức dùng thần thức truyền âm: “Địch Lỵ Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á chúng ta chạy mau!” Lâm Lôi nói xong liền trực tiếp rời đi. Địch Lỵ Á, Bố Bối, Áo Lợi Duy Á ba người cũng không chút do dự đuổi theo Lâm Lôi cực nhanh chạy khỏi.

“Đi theo Địch Lỵ Á đại nhân.” Nhất thời có người hô lên, đồng thời cũng đuổi theo sau.

Hơn trăm người cùng vội vàng hối hả nhanh chóng chạy trốn ở phía sau.

Bất quá tốc độ bốn người Lâm Lôi thực sự rất nhnh, dưới lực hút kinh khủng, thân thể Lâm Lôi và Bối Bối đủ để chống trụ lại lực hút, cũng có thể nhanh chóng bỏ chạy. Địch Lỵ Á là phong hệ thượng vị thần ma, tốc độ cũng nhanh vô cùng, chậm nhất là Áo Lợi Duy Á, cũng là quang minh trung vị thần am hiểu tốc độ.

Hơn trăm người kia cũng bị rớt lại một khoảng.

Thế nhưng…

"Hống hống”

Tiếng rống giận dữ vang vọng khắp thiên địa, đồng thời cực nhanh tới gần, tốc độ nhanh vô cùng, dĩ nhiên vẫn còn cách xa bọn Lâm Lôi.

“Tốc độ thật nhanh.” Lâm Lôi trong lòng kinh hãi, quái vật kia di chuyển thậm chí còn khiến cho mặt đất chấn động, kịch liệt rung chuyển, làm cho mọi người kinh hãi.” Tiếng thú hống tựa hồ ngày càng gần hơn, như từ ngay phía sau truyền tới.

“A, quái vật gì vậy?”

“Giết nó, giết con quái này!”

"Ực, chết đi!”

"A”

“Địch Ly Á đại nhân cứu mạng a!”Thanh âm truyền tới.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á không khỏi quay đầu nhìn lại, vừa nhìn không khỏi kinh hồn.

Thân hình nó vừa nhìn tựa như mãnh sư, cao chừng bốn thước, chiều dài cũng chừng hơn mười thước, một mãnh thú toàn thân đều do kim thạch tạo thành, toàn thân lấp lánh tử quang. Thần khí của trung vị thần chém vào người nó, nhưng lại không thể gây cho nó chút thương tổn nào.

Quái dị nhất chính là…

Trên đầu nó có ba gai nhọn tạo thành hình tam giác, đồng thời trên lưng còn chi chit hơn trăm gai nhọn, phủ kín cả lưng!

"108 gai nhọn!” Lâm Lôi trong nháy mắt phán đoán” Hơn nữa khắp thân tản ra khí tức Tử Tinh, cả thân thể nó cũng lấp lánh tử quang, hình dạng, khí tức cùng tử tinh rất giống, chẳng lẽ… nó cả thân thể đều do tử tinh tạo thành sao?”

Lâm Lôi chạy vội, đồng thời âm thầm suy đoán trong lòng.

Tử Tinh quái thú đuổi giết phía sau, tổng cộng có hai đầu. Hai đầu Tử Tinh quái thú há ra đỏ lòm như chậu máu lớn, tùy tiện đem một thần cấp cường giả trực tiếp ca sát một cái cắn đứt. Sau đó đem nửa thân trên nuốt đánh ực vào bụng.

“Hai mắt Tử Tinh quái thú kia đỏ sậm, tròng mắt đảo khắp bốn phía, lợi trảo tùy tiện vung lên.

“Bồng!” Đập bể một thanh thần khí, trực tiếp đập nát thân thể một thần cấp cường giả, thần cấp cường giả kia đầu bay đi nhưng dưới lực hút căn bản khó có thể bay lên được, chỉ thấy Tử Tinh quái thú miệng máu đỏ lòm nuốt một ngụm, đem thần cấp cường giả kia nuốt vào trong bụng.

Như vậy trong nháy mắt thời gian, đã chết đi gần hai chục người.

“Chạy a!”

“Quái vật không sợ linh hồn công kích, không sợ vật chất công kích!”

Trận chiến ngắn ngủi, khiến hơn trăm người cũng không còn nửa điểm dũng khí để chống lại, bọn họ toàn lực chém trên thân thể Tử Tinh quái thú nhưng không thể gây một tia thương tổn cho nó. Linh hồn công kích đối với Tử Tinh quái thú cũng không thấy có lấy một điểm phán ứng! Mà Tử Tinh quái thú lại dễ dàng giết chết bọn họ.

Chạy!

Bọn họ chỉ có một lựa chọn như vậy

Những người còn lại điên cuồng chạy khắp bốn phương tám hướng, Tử Tinh quái thú dù lợi hại cũng chỉ có hai đầu, nhiều người như vậy chạy, Tử Tinh quái thú có thể giết được mấy người đây?

"Phốc!" "Phốc!"

Hai đầu Tử Tinh quái thú trong miệng thình lình ọe ra không ít thần cách. Những thần cách này hiển nhiên là do vừa rồi bọn chúng đem mấy người giết chết nuốt vào bụng mà ra.

“Xem ra hai Tử Tinh quái thú này không cách nào luyện hóa thần cách, chỉ có thể nhổ ra a” Lâm Lôi nghĩ thầm trong lòng.

Hai đầu Tử Tinh quái thú đảo tròng mắt đỏ sậm, đảo nhìn khắp bốn phía, giữa lỗ mũi phun ra tử sắc khí lưu, chợt ánh mắt chăm chú vào nhóm người Lâm Lôi phía xa đang chạy: “Hống! Thanh âm trầm thấp mơ hồ vang lên. Hai Tử Tinh quái thú trực tiếp hướng bốn người Lâm Lôi đuổi theo.

Nhanh như điện chớp.

Tại Tử Kinh sơn mạch dưới lực hút như vậy, hai đầu Tử Tinh quái thú cũng giống như tia chớp, dùng tốc độ kinh người tới gần bọn Lâm Lôi.

Tại thời khắc Lâm Lôi chú tới Tử Tinh quái thủ, không khỏi cả kinh: “Hai quái vật này, có nhiều người như thế, tại sao lại nhìn chằm chằm bọn ta” Quan sát vừa rồi Tử Tinh quái thú cùng trung vị thần, hạ vị thần chiến đấu, Lâm Lôi đã biết quái vật này không dễ chọc.

Vật chất công kích, linh hồn công kích đều khó có tác dụng.

“Khó có tác dụng, là vật chất công kích, linh hồn công kích uy lực không đủ mạnh.” Lâm Lôi trong lòng hiểu rõ đạo lý này.” Bất quá, trung vị thần liên thủ công kích cũng không thể gây thương tổn được hai đầu quái thú, ta ra tay sợ rằng cũng khó có tác dụng.”

“Lão Đại, hai con quái vật kia đến gần.” Bối Bối vội vàng nói.

“Các ngươi không cần lo cho ta” Áo Lợi Duy Á vội vàng truyền âm nói, trong bốn người hắn tốc độ chậm nhất, bởi vì hắn mới liên lụy mọi người.

“Câm miệng!” Bối Bối gầm nhẹ một tiếng, đột ôm lấy Áo Lợi Duy Á, tốc độ Bối Bối cũng lập tức được gia tăng.

Tốc độ của Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á cũng nhanh chóng đề thăng.

Lâm Lôi trong lòng vẫn khẩn trương như trước. “Hai quái vật kia đang tới gần.” Hai quái thú tử sắc khí lưu tỏa ra chính là đang nhằm hướng bọn Lâm Lôi lao tới, khoảng cách không ngừng thu hẹp, từ năm mươi thước, xuống còn bốn mươi rồi ba mươi thước…

“Còn không đầy mười thước.” Lâm Lôi thậm chí còn cảm nhận được hơi thở nóng rực của quái thú phả ra.

"Hống”

Đột nhiên tốc độ hai đầu Tử Tinh quái thú đột ngột tăng lên trong nháy mắt nhảy lên, giống như một đạo tử sắc lưu quang, phút chốc đã chặn phía trước bốn người Lâm Lôi. Hai đầu Tử Tinh quái thú một trước một sau đem bọn Lâm Lôi vây lại.

Bốn người Lâm Lôi không khỏi dừng lại, Bối Bối cũng đem Áo Lợi Duy Á thả ra.

“Tình huống không tốt.” Địch Lỵ Á nhíu mày nói.

“Lão đại, chúng ta mỗi người một con.” Bối Bối liếm liếm môi nói.

“Ừm.” Lâm Lôi gật đầu

Hai đầu Tử Tinh quái thú lại nhìn chằm chằm Địch Lỵ Á trong đó một con phát ra thanh âm trầm thấp lắp bắp: “Thượng, Thượng vị thần… ăn!” Tức khắc, một đầu Tử Tinh quái thú hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp hướng Địch Lỵ Á đánh tới.

Địch Lỵ Á cầm trong tay Ca Đặc Tư trường mâu, đột nhiên cong người, thân hình giống như một cây trường cung, đột ngột đem trường mâu bắn ra.

"Sưu”

Trường mâu xoay tròn đâm tới, tốc độ nháy mắt đạt tới cực hạn, ngay cả không gian cũng bị xé rách ra.

Phong nguyên tố pháp tắc – Thứ nguyên công kích.

“Phốc xích!” Trường mâu Ca Đặc Tư lại trực tiếp đam tới thân thể Tử Tinh quái thủ, Tử Tinh quái thú từ giữa không trung hạ xuống. Trường mâu Ca Đặc Tư lập tức trở lại trong tay Địch Lỵ Á, tại trên người Tử Tinh quái thú lưu lại một lỗ thủng.

“Cư nhiên lỗ thủng này trong nháy mắt hồi phúc, phảng phất như chưa từng bị thương qua.

“Đầu Tử Tinh quái thú này phẫn nố hống lên, mặt khác đầu Tử Tinh quái thú kia cũng giận dữ hống lên.

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau, cơ hồ thân thể hai người đồng thời mạnh mẽ bộc phát ra lực bạo phá kinh người, tựa như tên nhọn phân biệt bắn về hai đầu Tử Tinh quái thú. Lâm Lôi quyền trái mang theo vô tận lực lượng nhằm hướng Tử Tinh quái thú đập tới.

Tử Tinh quái thú rống lên giận dữ, lợi trảo vung lên.

"Bồng!” Lâm Lôi tay phải bao trùm long lân cùng lợi trảo kia hung hãn va chạm.

Lâm Lôi cùng Tử Tinh quái thú phảng phất như hai vẩn thạch va chạm, dĩ nhiên đều chịu lực lượng phản chấn mạnh mẽ chấn lui, Tử Tinh quái thú bị đánh rơi xuống đất, Trong đôi tròng mắt đỏ sâm tràn đầy kinh ngạc, mà Lâm Lôi rơi xuống đất trong nháy mắt đột nhiên lại bật khỏi mặt đất, giống như môt đạo kình phong rời đi.

“Ha ha” Lâm Lôi trong đôi mắt vàng lợt có một tia hưng phấn

Sau khi thân thân thể hấp thu một giọt chủ thần lực, được cường hóa. Lâm Lôi còn chưa có gặp được địch nhân nào có thân thể có thể cùng mình liều mạng.

Lâm Lôi cả người rắn chắc vô bì, Long trảo thành chưởng đao, thanh sắc quang mang ẩn ẩn vờn quanh chưởng đao cư nhiên hóa thành vô số huyễn ảnh, không gian sinh ra từng đợt sóng gợn, Tử Tinh quái thú gào rống trực tiếp dùng tiêm giác trên đầu hướng Lâm Lôi lao tới!

Lâm Lôi hai mắt tóe lửa giận dữ hống lên.

"Phốc!” Chưởng đao trực tiếp bổ vào tiêm giác trên đỉnh đầu, tiêm giác bị chém gãy, Lâm Lôi chưởng đao lại tiếp tục bổ vào đầu Tử Tinh quái thú.

Tốc độ áo nghĩa – Mê ảnh!

Lâm Lôi bị phản chấn bắn ngược, mà Tử Tinh quái thú cũng bị đánh

“Bồng” một tiếng, chân trước không chịu được quỵ xuống.

“Sừng thật cứng quá.” Lâm Lôi nhìn tay mình phát chưởng, long lân tại hữu chưỡng cũng thấm ra một tia máu tươi.

Tử Tinh quái thú lúc này đã hoàn toàn nổi giận: “Ngươi, ngươi muốn chết!” Thanh âm trầm thấp khàn khần từ trong yết hầu Tử Tinh quái thú vang lên, đồng thời đoạn sừng gãy của Tử Tinh quái thú cũng chậm chạm mọc ra. Bất quá hiển nhiên sừng gãy không giống vết thương trên thân nhanh chóng được chữa trị.

“Xem ra ta xem nhẹ ngươi rồi.”

Lâm Lôi lật tay, một tay là Hắc Ngọc trọng kiếm, một tay là Tử Huyết nhuyễn kiếm.

"Tới đây đi!” Lâm Lôi bật khỏi mặt đất hướng tới. Áo Lợi Duy Á lúc này kinh ngạc nhìn trước mặt một màn, Lâm Lôi đang đang cùng Tử Tinh quái thú điên cuồng chém giết, phảng phất hai khối vẩn thạch lần lượt mãnh liệt va chạm, mà Bối Bối cùng đầu Tử Tinh quái thú kia cũng đồng dạng điên cuồng chém giết.

“Bọn họ, bọn họ…”

Áo Lợi Duy Á không khỏi quay đầu nhìn về phía Áo Lợi Duy Á, “Địch Lỵ Á, Lâm Lôi hắn trở thành cái gì vậy?” Áo Lợi Duy Á không biết nên nói gì đây.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 36: Bạo Phong Động

Tử Tinh quái thú này dễ dàng giết chết Trung vị thần, điều đó đủ khiến cho Áo Lợi Duy Á nhận thức được sự cường hãn của nó. Khi còn ở trong vụ hải, Bối Bối bị một đống tử tinh oanh kích đúng bụng, Áo Lợi Duy Á đã biết được lực phòng ngự của thân thể Bối Bối rất mạnh.

Bối Bối đúng là thần thú, hơn nữa lại còn có liên quan với Bối Lỗ Đặc. Áo Lợi Duy Á có thể hiểu được tại sao nó lại cường hãn như thế.

Nhưng mà Lâm Lôi tại sao cũng như thế?

“Lâm Lôi dĩ nhiên cũng … … thân thể hắn ngạnh tiếp lấy cứng chọi cứng cùng Tử Tinh quái thú kia.” Áo Lợi Duy Á nhìn tình cảnh trước mắt mà sợ đến ngây người. Hắn vốn tưởng rằng sau hơn mười năm khổ tu ngắn ngủi, đạt đến cảnh giới Trung vị thần là có thể coi như lợi hại, có lẽ có thể vượt qua Lâm Lôi.

Nhưng, sự thật … …

Hắn cùng Lâm Lôi chênh lệch quá lớn.

“Quái vật này không sợ linh hồn công kích!” Lâm Lôi rống lên một tiếng, cả người hắn bắn ra xa, hơi nghiêng người một chút liền dễ dàng đứng lên, nói với giọng không thể tin được: “ta toàn lực xuất ra một chiêu hư vô nhất kiếm mà quái vật này lại không có một chút phản ứng.”

“Lão đại, dứt khoát dùng vật chất công kích!” Bối Bối hô lên.

“Hảo” Lâm Lôi thu hồi hắc ngọc trọng kiếm, một lần nữa xông tới, giống như chim ưng khổng lồ xông về phía quái thú kia. Tử huyết nhuyễn kiếm trong tay Lâm Lôi thi triển nhất chiêu mê ảnh, không chút lưu tình nhằm đầu quái thú bổ tới.

Tử Tinh quái thú cũng sợ hãi né tránh.

“Phốc!” Tử huyết nhuyễn kiếm chém đúng vai Tử Tinh quái thú, chém sâu vào chừng nửa mét.

Nhưng khi Lâm Lôi rút tử huyết nhuyễn kiếm bay ngược ra sau, vết thương kia trong nháy mắt đã được chữa trị liền lại như cũ.

“Lão đại, quái vật này không sợ linh hồn công kích, ngay cả vật chất công kích, bị trọng thương cũng có năng lực chữa trị.” Bối Bối cũng không có khả năng. Lâm Lôi nghe xong không khỏi liếc mắt nhìn. Lúc đầu trường giác của Tử Tinh quái thú bị mình chém vỡ, vậy mà đầu Tử Tinh quái thú đã đã khỏi rồi.

Lâm Lôi không khỏi cười khổ.

“Mạnh như Thượng vị thần, nhận một kiếm này của mình cho dù không sợ cũng có chút phản ứng lại. Nhưng Tử Tinh quái thú này một chút phản ứng cũng không có, toàn thân cứng rắn hơn cả siêu thượng vị thần khí. Hơn nữa lại có thể chữa trị nhanh chóng!”

Lâm Lôi thực sự là không còn gì để nói, loại quái vật này quả thực không dễ dàng bị đánh bại!

“Khó trách ngay cả hai thượng vị thần kia cũng phải chạy trốn.” Lâm Lôi chợt nghĩ trong lòng, Tử Tinh quái thú lại một lần nữa hung mãnh xông tới tấn công.

Một kiếm của Lâm Lôi chặt đứt một cây tiêm giác của Tử Tinh quái thú, nhưng lợi trảo của Lâm Lôi cũng đánh trúng thân thể của Tử Tinh quái thú này, khiến nó rơi từ không trung xuống mặt đất.

Tử Tinh quái thú kia đau đớn rống lên giận dữ, hiển nhiên tiêm giác gẫy khiến có cũng rất đau.

“Tiếng hống hòa cùng với sự chém giết của Bối Bối. Đầu Tử Tinh quái thú kia cũng không ngừng ngửa đầu rống lên.

Tử Tinh quái thù và Lâm Lôi đang chém giết đồng thời dừng lại, nó nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi một lúc, tựa hồ cũng phát hiện trên người Lâm Lôi chưa có một vết thương nào, nó không chịu đựng được, rống lên một tiếng rống giận dữ trầm thấp.

Hai đầu Tử Tinh quái thú nhìn nhau, đầu Tử Tinh quái thú đang chiến đấu cùng Lâm Lôi, cất giọng khàn khàn nói: “Thân thể không tệ!”

Tử Tinh quái thú đang chém giết cùng Bối Bối cũng liếc mắt nhìn Bối Bối một cái.

"Sưu!" "Sưu!"

Hai đầu Tử Tinh quái thú hóa thành hai đạo tử quang, nhanh chóng rời đi.

“Lâm Lôi, huynh không sao chứ.” Địch Ly Á đi tới, nhìn Lâm Lôi mỉm cười nói: “Chắc chắn là không có việc gì, tuy nhiên không thể nói như vậy. Hai Tử Tinh quái thú kia thật là đáng sợ, quả thực là hoàn mỹ vô khuyết. Đương nhiên … … bọn chúng cũng không có sợ linh hồn công kích.”

“Lâm Lôi, hai Tử Tinh quái thú xảy ra chuyện gì vậy, như thế nào lại bỏ đi?” Địch Ly Á nghi hoặc dò hỏi.

Áo Lợi Duy Á ở bên cạnh mở miệng nói: “Có lẽ hai Tử Tinh quái thú kia phát hiện cùng các ngươi chiến đấu cũng không có tốt. Ngược lại còn bị thương nữa, vì vậy chúng từ bỏ.” Áo Lợi Duy Á.

Nhưng không phải vậy chứ?

Lâm Lôi cùng Bối Bối không có bị thương. Thậm chí cho dù có bị thương một chút thì cũng có thể có thần lực chữa trị. Như vậy nếu đánh nhau thì hai Tử tinh quái thú nọ cũng không muốn tiếp tục.

“Lão đại, ta thấy mảnh vỡ từ trên người nói, hình như cũng là tử tinh a.” Bối Bối nắm lấy khối tử tinh màu tím trên mặt đất. Bối Bối cùng Tử Tinh quái thú kia chém giết, nó dùng hắc sắc chủy thủ đâm chém. Đây chính là thần cách chủy thủ, đương nhiên cũng chém rơi một vài tinh khối.

Lâm Lôi vừa nghe, lập tức nhìn về hai tử sắc đoạn giác trên mặt đất.

Trực tiếp thu vào Bàn Long giới chỉ -- - quả nhiên hai tử sắc đoạn giác này trong nháy mắt được luyện hóa, phần lớn linh hồn tinh hoa được luyện hóa, chỉ còn lại một đống mảnh vỡ.

“Quả nhiên toàn thân Tử Tinh quái thú này đều do tử tinh cấu thành.” Lâm Lôi khiếp sợ trong lòng. Tử tinh chính là ẩn chứa linh hồn tinh hoa, một quái vật toàn thân do tử tinh cấu thành, rốt cục ẩn chưa bao nhiêu linh hồn tinh hoa?

“lão đại, ngươi kiểm tra qua, đúng là tử tinh chứ?” Bối Bối dò hỏi, nó nắm hai tinh khối màu tím kia, nhưng cũng không hoàn toàn chắc chắn.

“Chính xác đều là tử tinh.” Lâm Lôi gật đầu nói.

Bối Bối, Địch Lỵ Á, Áo Lợi Duy Á mặc dù có chuẩn bị, nhưng cũng không khỏi chấn kinh như trước.

Địch Lỵ Á cau mày nói: “ Quái vật này tới đây như thế nào. Không sợ linh hồn công kích, toàn thân lại cứng rắn như vậy. Hơn nữa lại còn có thể tự chữa trị thương thế.” Không thể nói đó là quái vật, hay đơn giản có thể coi như vô địch. Hoặc là có thể nói theo cách khác là người khác rất khó giết chết nó.

“Nhưng ta phát hiện trí tuệ của quái vật này hình như rất thấp.” Bối Bối nói.

“Đúng là rất thấp. Chiến đấu thì chỉ biết dùng lợi trảo cùng miệng và công kích cơ bản. Một chút huyền ảo cũng không có.” Lâm Lôi cũng phát hiện ra điều này, tuy nhiên bọn hó ít nhất cũng sẽ nói như vậy.”

Mấy người khẽ gật đầu. Tử Tinh quái thú kia có thân thể cứng rắn, không tồi. Mọi người nhớ lấy điều này.

“Đi thôi, chúng ta đi xem một chút, xem xem có cách nào rời khỏi Tử Tinh sơn mạch không.” Lâm Lôi đề nghị.

Lúc này mọi người cùng nhau đi tới, tuy nhiên chung quanh vẫn là sương mù, bọn họ cũng không biết nơi nào có nguy hiểm. Bọn Lâm Lôi đạp lên mặt đất mà đi, ít nhất cũng có thể phán đoán đại khái phương hướng, đi dọc theo một đường thẳng tắp.

Khi mà bốn người Lâm Lôi đang tiến về phía trước, Chiêm Kim cùng ba trung vị thần cẩn thận hành tẩu trong Tử tinh sơn mạch. Vận khí hắn không có tệ, có thể an toàn đi tới Tử tinh sơn mạch, cho tới bây giờ cũng chưa có đụng phải Tử Tinh quái thú.

“Cũng không biết Lâm Lôi, ba vị đại nhân bọn họ như thế nào?” Chiêm Kim thầm nói trong lòng.

“Hô hô, phía trước truyền đến tiếng gió kịch liệt.

“Đi, chúng ta cùng đi xem một chút.” Một trung vị thần trong đó lập tức hô lên, bao gồm cả Chiêm Kim, bốn vị trung vị thần lập tức nhằm hướng âm thanh phát ra đi tới. Chỉ trong chốc lát Chiêm Kim bọn họ liền thấy nơi phát ra tiếng gió.

“Đó là … …”

Bốn người Chiêm Kim trợn mắt, há hốc mồm.

Chỉ thấy cách đó trăm thước trên mặt đất có một cái bẫy lớn đường kích mấy chục thước. Ở hai bên tả hữu cái bẫy là một huyện động. Giờ phút này huyệt động đang có cuồng phong gào thét, đồng thời vô số tử quang từ huyệt đông phun ra ngoài.

Tốc độ tử quang cực nhanh, khiến cho người ta trợn mắt há hốc mồm.

“Nguyên lai lúc đầu tử tinh chính là từ nơi này phi ra ngoài.” Chiêm Kim cả kinh nói, nhưng mà hắn cũng không biết … …ở Tử tinh sơn mạch, loại địa phương như thế này không chỉ có một chỗ.

Vô số tử tinh phân tán bay ra, bởi vì phương hướng khác nhau, cho nên trải rộng khắp nơi trong vụ hải. Tuy nhiên bởi vì phương hướng khác nhau cho nên có những tử tinh bay sát tới gần cái bẫy. Cái bẫy chính là một chỗ lõm sâu hoắm.

Vô số tử tinh trực tiếp đâm vào trên vách bẫy. Rất nhiều tử tinh trực tiếp rơi xuống bẫy.

Ở giữa trung tâm của bẫy là một huyệt động, những khu vực khác đang có vô số Tử Tinh nằm xuống.

“Như vậy có bao nhiêu tử tinh?”

Bốn gã trung vị thần trợn mắt há hốc mồm, nhiều khỏa tử tinh tụ lại thành một đống lớn, hơn mười đống liền có vạn khỏa. Nhưng hiện tại khu vực này có vô số tử tinh, nói về số lượng thì phải dùng đơn vị triệu để tính. Một viên tử tinh vô cùng đắt, bao nhiêu tử tinh như vậy thì giá trị là bao nhiêu?

Bốn vị trung vị thần tính toán đến mụ cả đầu óc.

“Chúng ta phát tài rồi!” Một trung vị thần chạy lại.

“Ha ha, chúng ta đã phát tài!” Chiêm Kim cũng vô cùng kích động.

Trong bốn vị trung vị thần thì một người trực tiếp bay tới cái bẫy nọ, ba người khác cũng ngay lập tức chạy tới. Bốn người cũng không muốn sát hại lẫn nhau. Dù sao nơi này có nhiều tử tinh như vậy… … quá nhiều khiến cho bọn họ dù có tham lam cũng được thỏa mãn.

Nhưng khi bốn người gần tới chiếc bẫy, bốn người liền dừng lại.

Bởi vì … …

Vô số tử tinh bị vùi lấp trên vách tường, rơi xuống bẫy liền bắn ra. Tốc độ của tử tinh thực sự quá kinh người. Nếu như bốn người bọn họ bay tới khẳng định sẽ bị vô số tử tinh bắn trúng.

“làm sao bây giờ?” Bốn gã trung vị thần đều chần chừ.

Lúc đầu bọn họ rơi xuống cũng biết được uy lực của tử tinh khi bắn ra. Phải biết rằng lúc đó tử tinh đã bay đi được một khoảng thời gian, lực công kích cũng đã yếu bớt. Mà lần này nó lại từ huyệt động bắn ra, tốc độ nhất định là nhanh nhất.

Bọn họ nhảy vào bẫy thì chắc chắn phải chết chứ không còn nghi ngờ gì cả.

“Sử dụng thần khí.” Một trung vị thần nói, chỉ thấy trên tay hắn xuất hiện một cái roi, chiếc roi dài lập tức giống như một con mãng xà xâm nhậm vào trong bẫy.

"Phốc!" "Phốc!" "Phốc!"

Vô số tử tinh lập tức bắn vào trường tiên, thần khí trường tiên lập tức bị bẻ gãy.

Sắc mặt trung vị thần này không khỏi tái nhợt, thần khí đã bị hủy!

Như đã biết, ngay cả mạch động khải giáp của Lâm Lôi cũng bị tử tinh này bắn thủng, đấy là tử tinh này đã bay được nửa đường. Hiện tại thì tử tinh từ trong miệng huyêt động bắn ra, dù là thượng vị thần khí cũng có thể bị bắn thủng! Trung vị thần khí như thế nào lại có thể cản trở?

Bốn người Chiêm Kim chấn động.

“Mie kiếp, nhiều tử tinh trước mặt như vậy lại không thể lấy được.” Một gã trung vị thần kêu lên.

Thật ra tại các nơi ở Tử tinh sơn mạch đều có một ít tửtinh. Tuy nhiên số lượng tử tinh này rất ít. Cho tới bây giờ thì bốn người bọn họ cũng mới chỉ nhặt được hơn trăm khỏa tử tinh mà thôi. Nhưng ở tại cái bẫy này lại có vô số tử tinh.

Tùy tiện thu về lợi nhuận cũng đã rất kinh người

“Cân nhắc cuối cùng thì cái mạng nhỏ vẫn quan trọng hơn.” Chiêm Kim bất đắc dĩ lắc đầu nói.

Ba người còn lại cũng lắc đầu thở dài.

Trong khi bốn người đang định từ bỏ, đột ngột … …

Vô số tử tinh không ngừng bắn ra phía ngoài huyệt động đột nhiên dừng lại, trong nhất thời cả tiếng gió cũng không có, không còn tử tinh bắn ra loạn xạ, chỉ còn lại trong bẫy là vô số tử tinh.

“Điều này, điều này … …” Bốn người Chiêm Kim sợ tới ngây người.

“A, đi xuống thôi!” Bốn gã trung vị thần đều kích động, lập tức nhảy xuống bẫy.

“Có những tử tinh này, ta, ta… …” Chiêm Kim không ngừng điên cuồng đem vô số tử tinh thu vào trong không gian giới chỉ.

“Tốt chứ Chiêm Kim?” một thanh âm vang lên.

Chiêm Kim quay đầu lại nhìn thì thấy bốn người Lâm Lôi

Nhóm người Lâm Lôi cũng bị tiếng gió kia thu hút tới đây. Nhưng khi bọn họ tới gần thì tiếng gió lại biến mất. Lâm Lôi tới gần cũng phát hiện thấy vô số tử tinh bị vùi lấp, cùng với bốn người Chiêm Kim đang điên cuồng thu nhặt tử tinh.

“Nhiều tử tinh như vậy?” Lâm Lôi cũng thất kinh.

Bối Bối, Địch Lỵ Á, Áo Lợi Duy Á cũng kinh ngạc sợ hãi.

“trị giá 200 ức tài phú so với tử tinh này thì có thấm vào đâu?” Ánh mắt Bối Bối tỏa sáng.

Bối Bối cũng muốn nhảy vào trong bẫy lúc này… …

Xuy xuy

Nguyên lại huyệt động vốn đã ngừng bắn ra tử tinh lại sinh ra một cỗ hấp lực cực kỳ đáng sợ. Cỗ hấp lực này làm không gian chấn động, sinh ra dòng chảy không gian trong huyệt động. Trong nháy mắt đem tất cả tử tinh trong bẫy cùng với bốn người trung vị thần Chiêm Kim trực tiếp hút vào.

"Lâm Lôi đại nhân … …" Chiêm Kim trong nháy mắt bị hút vào trong huyệt động, ánh mắt nhìn Lâm Lôi thoáng sự tuyệt vọng. Không có sự giúp đỡ nào. Hắn cũng không hề chống lại.

Quỷ dị nhất chính là lực hút kinh người này giống như một dòng nước, cuốn tất cả vào trong bẫy. Nhưng bên ngoài bẫy lại gần như không có bị ảnh hưởng.

"Xuy xuy, huyệt động này vẫn không ngừng thôn phệ như trước … …

Trong bẫy lúc đầu có vô số tử tinh vùi trong tường bẫy, nhưng bây giờ tất cả đều bị hút vào, không thừa một chút nào.

Lâm Lôi nhìn thấy như vậy, một lúc lâu sau vẫn chưa nói nên lời.

Ps: Ba chương đã hoàn tất, xem lại sự phê bình về cuốn sách, rất nhiều người đoán là trọng bảo, nhưng cũng không có đoán chính xác. Gợi ý từ sự sợ hãi, hấp dẫn, cân nhắc… …

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 37: Cứu Người

Huyệt động không ngừng tuôn ra hấp lực, hút mạnh tất cả vào trong đó. Nhưng bên ngoài, nhóm người Lâm Lôi chứng kiến thấy tình huống này không khỏi trợn mắt há hốc mồm. Bốn người Chiêm Kim là trung vị thần, không thể phản kháng lại liền bị hút vào trong đó, điều này thực sự quá khủng khiếp.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm huyệt động, sắc mặt nghiêm trọng.

Áo Lợi Duy Á khẽ nheo hai mắt lại,thấp giọng nói: “Lâm Lôi, vừa rồi huyệt động này không có chút động tĩnh nào. Chiếc bẫy kia rải rác từng tầng tử tinh dầy.Như thế nào lại đột nhiên sinh ra lực hút đáng sợ như vậy?”

Lâm Lôi cũng cảm thấy chấn kinh trong lòng: “Đây chính là địa ngục không gian. Muốn khiến cho địa ngục không gian sinh ra chấn động, ta toàn lực thi triển ‘Mê Ảnh’ cũng có thể làm được. Nhưng mà huyệt động này lại thông qua hấp lực mà hình thành dòng không gian sóng động, lực hút như vậy … …”

Một kiếm đánh xuống, phải ngưng tụ một kiếm mới có thể sinh ra không gian sóng động.

Chỉ có lực hút mà lại sinh ra không gian sóng gợn, vậy lực hút này quá đáng sợ.

“Phỏng chừng thượng vị thần cũng không thể kháng lại được lực hút này.” Lâm Lôi thầm nói trong lòng.

“Lão đại, trong bẫy kia như thế nào lại có nhiều tử tinh đến vậy?” Bối Bối nghi hoặc nói “Hơn nữa hiện tại ở trong bẫy và trên vách bẫy mới rồi còn có nhiều tử tinh như vậy, vậy mà bây giờ lại không còn tử tinh nữa. Nhiều tử tinh như vậy rốt cuộc đã đi đâu?” Bối Bối căn bản không có nhìn thấy cảnh tử tinh từ trong động bắn ra.

“Chúng ta hãy rời xa nơi này một chút.” Địch Lỵ Á cắn môi nói. “Ta cuối cùng cũng cảm giác được nơi này có nhiều điều kỳ lạ.”

“Như vậy cũng đúng. Cách xa nơi này một chút.”

Lâm Lôi dẫn theo Địch Lỵ Á và mọi người rời xa khỏi cái bẫy. Tuy nhiên khi đi cách xa khoảng mươi thước bọn họ liền dừng lại. Lâm Lôi quay đàu lại nhìn về phía bẫy, nhíu mày nói: “Ồ, như thế nào mà âm thanh hấp lực kia lại không còn nữa?”

“Đúng là không còn âm thanh nữa.” Bối Bối tiến lại gần chiếc bẫy, giật mình quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi nói: “lão đại, mau đến xem. Huyệt động này đã ngừng hút, lại trở lại bình thường.”

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Áo Lợi Duy Á có chút nghi hoặc trong ánh mắt, cũng tiến tới gần.

Quả nhiên … …

Chiếc bẫy đã yên tĩnh lại, bề ngoài có vẻ rất bình thường. Nếu như không phải nhìn thấy tình cảnh vừa rồi, bọn Lâm lôi cũng sẽ không chút hoài nghi là cái bẫy này mới trước đây thôi còn rất nguy hiểm

“Có thể là không còn nguy hiểm nữa.” Đich Lỵ Á quan sát trong chốc lát rồi nói.

“Oanh” Đột nhiên phảng phất giống như mãnh thú rống lên giận giữ, tiếng rít đáng sợ trong nháy mắt vang lên. Đồng thời vô số ánh sáng màu tím từ trong huyệt động bắn ra. Vô số tử tinh từ các phương hướng điên cuồng bắn tới

Hoặc là bắn lên bầu trời, hoặc là bắn về phía chân trời. Vô số tử quang biến mất trong mà sương trắng phía trên.

Song cũng có không ít tử tinh từ trong huyệt động bắn ra với góc độ quá hẹp, trực tiếp bắn vào trong vách bẫy. Vô số tử tinh bắn vào vách bẫy, bị vùi lấp trên đó hoặc bắn ngược ra, rơi xuống trong bẫy

Chỉ trong chốc lát … …

Bên trong bẫy đã chứa đầy vô số tử tinh.

Chứng kiến trang cảnh này làm cho bọn Lâm Lôi thất kinh, rất nhanh trong lòng bọn họ liền minh bạch.

“Ta đã biết rồi. Nhiều trung vị thần, hạ vị thần thu nhặt tử tinh bên bờ vụ hải. Chỉ sợ rằng tất cả tử tinh đó là từ trong miệng huyệt động này bắn ra ngoài.” Bối Bối cũng vui mừng nói: “Tử tinh bay ra ngoài thật nhiều. Hãy nhìn xem, chỉ trong chốc lát trong bẫy đã đầy vô số tầng tử tinh.”

Lâm Lôi trầm mặc.

Từ vụ hải tiến vào Tử tinh sơn mạch, Lâm Lôi đã hoàn toàn cảm nhận được Tử tinh sơn mạch ẩn chứa lưc hút kinh người. Ngay cả thượng vị thần cũng khó kháng cự lại lực hút kinh người này. Nhưng tử tinh này như thế nào lại chống lại được lực hút này, lại còn bắn ra ngoài nữa

Đặc biệt ngay cả mạch động khải giáp của mình cũng có thể bắn thủng. Mà tử tinh kia khi bắn tới đã đi được nửa đường, tốc độ cũng đã chậm lại.

“Tử tinh sơn mạch rốt cục ẩn chứa điều bí mật gì?” Lâm Lôi nhìn miệng huyệt động trước mặt hiện tại đang không ngừng bắn ra tử tinh. “Mặc kệ là đang bắn ra hay đang hút vào thì lực lượng đó cũng thật sự biến thái… …nếu như một thượng vị thần có được lực lượng bộc phát cường đại như vậy thì đúng là vô địch.”

Sức mạnh một người nếu như có thể bộc phát ra lực lượng cường đại giống như tử tinh bắn ra thì không phải đem đầu đối phương bắn nát sao.

“Thần cũng không có lực lượng cường đại như vậy. Tuy nhiên tron thiên địa trời đất lại có. Tự nhiên vẫn còn tồn tại!” Lâm Lôi cảm thán trong lòng. Ba người Áo Lợi Duy Á, Bối Bối, Địch Lỵ Á cũng đồng dạng sợ hãi. Tuy nhiên trong lúc này đột nhiên truyền đến tiếng rống giận dữ từ phía xa. Tiếng rống này vô cùng quen thuộc với nhóm người Lâm lôi, bởi vì… …đó chính là tiếng rống của tử tinh quái thú!

“Tử tinh quái thú!” sắc mặt bốn người Lâm Lôi đều biến đổi, đồng thời quay đầu nhìn về phía phát ra thanh âm.

Chỉ thấy phía xa xa có hai đạo nhân ảnh đang chạy trốn vô cùng khó khăn. Phía sau chừng mười thước có một đầu tử tinh quái thú đang gào rít, không ngừng dùng lợi trảo, dùng răng, dùng trán điên cuồng công kích hai người kia. Hai người chạy trốn rất chật vật!

“Thế nào lại là bọn hắn.” Lâm Lôi kinh ngạc kêu lên.

Hai người kia chính là hai người mà bọn Lâm Lôi vừa mới gặp tại Tử tinh sơn mạch. Chính là thượng vị thần Gia Lan cùng Cổ La Đức.

Giờ phút này tông phát nữ tử Gia Lan cùng ngân phát nam tử Cổ La Đức vô cùng chật vật. Bọn họ thật xui xẻo. Đột nhiên lại đụng một đầu Tử tinh quái thú. Đương nhiên cũng có thể nói bọn họ gặp may mắn vì chỉ đụng một Tử tinh quái thú.

“hống” Tử tinh quái thú đột nhiên mở cái miệng rộng đỏ như máu ra, hướng Gia Lan cắn tới.

Gia Lan tức giận kêu lên một tiếng, trường kiếm trong tay cháy lên ngọn lửa màu đen, nhằm miệng Tử tinh quái thú đánh tới. Tử tinh quái thú mặc dù không sợ vật chất công kích nhưng nếu bị thần khí đánh trúng miệng cũng cảm thấy đau đớn.

Tử tinh quái thú lập tức ngậm miệng lại, đồng thời cúi đầu dùng tiêm giác trên trán đâm tới.

“Keng!” hỏa diễm trường kiếm đâm vào trên trán Tử tinh quái thú, nhưng chỉ cắm sâu vào một chút.

“ngao” Tử tinh quái thú càng thêm phẫn nộ, hai tròng mắt giống như hai ngọn lửa, tăng tốc nhằm hướng Gia Lan xông tới đâm. “Xuy xuy” tốc độ phá không của tiêm giác phát ra tiếng rít chói tai. Tử tinh quái thú này muốn dùng tiêm giác trên chán đâm cho Gia Lan vỡ đầu

Sắc mặt Gia Lan đại biến.

“Bồng!” một thanh chiến đao đột ngột xuất hiện, hung hăng bổ vào trán Tử tinh quái thú. Người vừa ra tay chính là Cổ La Đức. Cổ La Đức mượn lực phản chấn, nhanh chóng chạy trốn.

“Chạy nhanh lên một chút. Đừng có dây dưa với quái vạt này.” Cổ La Đức truyền âm nói.

“Ta biết không thể dây dưa với nó. Nhưng tốc độ của quái vật này ngươi cũng biết rồi đấy, tốc độ của nó so với ta còn muốn nhanh hơn. Ta không muốn dây dưa với nó, nhưng nó lại cứ bám chặt lấy ta.” Gia Lan cũng cảm thấy phẫn nộ, bất đắc dĩ. Nàng căn bản không tìm được nhược điểm của Tử tinh quái thú.

Cổ La Đức cũng cảm thấy bất lực.

Quái vật này không sợ linh hồn công kích, vật chất công kích, tốc độ lại nhanh như vậy. Trong thiên địa cũng có loài đặc biệt như vậy, phá vỡ quy tắc, nhưng cũng may là Tử tinh quái thú này trí tuệ cực thấp, cũng không biết vận dụng pháp tắc huyền ảo nào.

“Hống”

Tử sắc huyễn ảnh nhằm hướng Cổ La Đức cùng Gia Lan đánh tới. Bọn họ cũng cảm nhận được nhiệt lượng chạm vào da của họ.

“Tốc độ Tử tinh quái thú nọ quá nhanh.” Cổ La Đức, Gia Lan cảm thấy bất lực, mặc dù kình phong truyền đến.

“Mau tránh ra!” Cổ La Đức đẩy mạnh Gia Lan ra, khiến cho hai người hướng về hai phía né tránh.

“Phốc xích!” Lợi trảo sắc bén xẹt qua thân thể Cổ La Đức, nhất thời cánh tay bị gãy, máu tươi phun ra. Tử tinh quái thú nọ lập tức hưng phấn, ngửa đầu gào rít: “Hống” đồng thời Tử tinh quái thú nhảy dựng lên, muốn nhân cơ hội này giết chết Cổ La Đức.

Cánh tay trái bị gãy của Cổ La Đức nhanh chóng sinh trưởng lại.

“Con mie nó, tốc độ quái vật này sao lại nhanh như vậy.” Cổ La Đức dường như muốn khóc

Gia Lan nhìn thấy tình huống này, không chút do dự lập tức lắc mình lao tới gần Cổ La Đức. Gia Lan phóng tới, hai người bọn họ liên thủ, đối mặt với Tử tinh quái thủ này miễn cưỡng có thể giữ được tính mạng. Nếu như chỉ có một người, còn một người chết đi thì người khác cũng không thể tự bảo toàn bản thân.

“Gia Lan, làm sao bây giờ? Quái vật này ngay cả biến ảo phân thân của ta cũng có thể nhận biết được. Chẳng lẽ phải mất một vài phân thân lúc này?” Cổ La Đức vội vàng truyền âm nói.

“Không được, chưa tới thời khắc cuối cùng thì không nên để tổn thất phân thân.” Gia Lan truyền âm nói

Thi triển “phân thân thuật” trước mặt Tử tinh quái thú đúng là không có hiệu quả. Tử tinh quái thú này có thể phân biệt được trong mấy trăm phân thân thì đâu là chân thân. Điều này thật khó có thể tưởng tượng được.

Cho nên nếu bị Tử tinh quái thú bám chặt thì rất là phiền phưcs

“Có người!” Gia Lan, Cổ La Đức thấy bốn người Lâm Lôi cách đó không xa. Đặc biệt họ nhìn thấy Địch Lỵ Á, trong mắt bọn họ nhất thời sáng lên.

“Đó chính là Địch Lỵ Á, thượng vị thần ma!” Gia Lan, Cổ La Đức mừng rỡ, không chút do dự trực tiếp nhanh chóng nhằm hướng nhóm người Lâm Lôi phi tới. Bọn họ xem ra thấy được nếu cùng thượng vị thần ma liên thủ thì tình huống sẽ tốt hơn rất nhiều.

“Địch Lỵ Á này dĩ nhiên vẫn ở cùng một chỗ với mấy trung vị thần, những trung vị thần này vận khí cũng tố, đến bây giờ vẫn chưa có chết.” Gia Lan, Cổ La Đức nhằm phía Lâm Lôi phóng tới, không khỏi nghĩ ngợi một chút.

Nói về tốc độ thì tốc độ của Gia Lan và Cổ La Đức không thể so với Tử tinh quái thú.

Chạy trối chết. Dưới lợi trảo của Tử tinh quái thủ, toàn thân Gia Lan và Cổ La Đức đều là vết máu, trên người có nhiều vết thương.

“Thật là phiền phức.” Bối Bối nói thầm.

“Bối Bối, chúng ta đi, đuổi Tử tinh quái thú này đi.” Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối cơ hồ cùng đồng thời phóng tới, nhanh chóng tiến tới gần thân ảnh của Gia Lan và Cổ La Đức. Hai người này thất kinh: “hai trung vị thần này không phải tự đi tìm chết?” Bọn họ trong khi né tránh đồng thời cũng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy tử sắc kiếm ảnh xẹt qua tiêm giác trên trán Tử Tinh quái thú, đem tiêm giác kia cắt bỏ. “Phốc!” Óc của Tử tinh quái thú bị chấn động, quái thú thống khổ kêu lên.

Cùng lúc đó… …

“Phốc xích!” hắc sắc chủy thủ của Bối Bối cũng đồng dạng đâm vào quái thú một cái, cắt được một khối tử tinh.

Cơn đau thống khổ làm Tử tinh quái thú điên cuồng, hung mãnh đưa lợi trảo về phía trước, theo phản xạ chụp vào Lâm Lôi và đầu Bối Bối. Tựa hồ muốn đem Lâm Lôi cùng Bối Bối bóp nát. Thân hình của Lâm Lôi cùng Bối Bối chợt lóe lên.

Hai thanh âm vang lên, lợi trảo đã chạm vào bả vai bọn họ trước.

Thân thể Lâm Lôi cùng Bối Bối chấn động, bị phản chấn lùi về phía sau mấy thước.

Tử tinh quái thú kia giật mình, trừng đôi mắt đỏ sậm nhìn Lâm Lôi cùng Bối Bối. Trên vai Lâm Lôi cùng Bối Bối không có bất kỳ vết thương nào, vừa rồi lợi trảo của Tử tinh quái thú không để lại chút thương tổn nào trên thân thể Lâm Lôi và Bối Bối.

Tử tinh quái thú chần trừ nhìn Lâm Lôi cùng Bối Bối một chút, gầm nhẹ một tiếng rồi quay đầu rời đi.

Hai vị thượng vị thần Gia Lan và Cổ La Đức trợn mắt há hốc mồm ra nhìn: “Quái vậy này lại bỏ chạy?” Bọn họ cho tới bây giờ chưa từng nghe nói qua Tử tinh quái thủ phải bỏ chạy. Thượng vị thần có chiến đấu với Tử tinh quái thú cũng phải chịu ít nhiều đau khổ.

Dù sao cũng làm sao có mấy người có thể so sự mạnh mẽ về thân thể với Lâm Lôi và Bối Bối?

Gia Lan cùng Cổ La Đức đưa mắt nhìn nhau, trong mắt ánh lên sự khiếp sợ. Bọn họ cho tới bây giờ không có quá quan tâm tới trung vị thần. Nhưng trong lúc vừa rồi, hai trung vị thần này lại có thể khiến cho Tử tinh quái thú rời đi.

“Cám ơn hai vị đã ra tay giúp đỡ. Ân đức của hai người chúng ta nhất định sẽ không quên.” Gia Lan lập tức thành khẩn nói.

Bối Bối liếc mắt nhìn nàng một cái, ra vẻ bất mãn, thầm thì nói: “Vội vàng ra tay giúp? Không phải tại ngươi chạy tới gần ta. Chúng ta không ra tay, không phải Tử tinh quái thú kia cũng sẽ công kích chúng ta sao.”

Gia Lan, Cổ La Đức không khỏi xấu hổ cười.

Bọn họ chạy đến trước mặt bốn người Lâm Lôi cũng là hy vọng Địch Lỵ Á sẽ ra tay. Dù sao Tử tinh quái thú cứ nhìn thấy loài người là công kích. Xét về điểm này thì đúng là bọn hắn cũng không đúng. Điều này làm cho hai người Gia Lan không khỏi cảm thấy xấu hổ.

“Chúng ta cũng là không có biện pháp. Hy vọng mọi người không để ý.” Cổ La Đức cũng nói.

Cổ La Đức cùng Gia Lan cũng biết rõ rằng hai người Lâm Lôi và Bối Bối tại Tử tinh sơn mạch này phát huy tác dụng cao hơn so với bọn hắn. Hai vị thượng vị thần Cổ La Đức, Gia Lan trong khi nói chuyện cũng lén nhìn trộm Bối Bối cùng Lâm Lôi, trong lòng không khỏi kinh hãi: “hai người này có thể ngạnh kháng công kích của Tử tinh quái thú mà không bị thương? Vậy thân thể bọn họ là loại gì?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 38: Ấu Thú

Mặc dù giật mình nhưng Cổ La Đức, Gia Lan cũng kính sợ thực lực của nhóm người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, biểu hiện của bọn họ vô cùng hữu hảo.

“Hì, Gia Lan, hai người các ngươi hẳn là đã ở tại Tử tinh sơn mạch trong một thời gian dài chứ?” Bối Bối cười dò hỏi. Hai người Gia Lan, Cổ La Đức nhìn nhau, trong mắt toát ra vẻ bất đắc dĩ.

Gia Lan thở dài một tiếng nói: “Chúng ta đã ở đây rất lâu rồi, tối thiểu cũng phải trăm triệu năm.”

“Trăm triệu năm?” Mấy người Lâm Lôi đều chấn kinh.

Một trăm triệu năm!

Nói ra thì dễ, nhưng đây lại là con số quá phóng đại. Lâm Lôi cho tới bây giờ cũng mới chỉ sống hơn trăm năm, so với khoảng cách một trăm triệu năm thì còn rất xa.

Cổ La Đức kia cũng khổ sở nói: “Năm đó ta và Gia Lan bất ngờ gặp phải vụ hải này, rồi thân bất do kỉ mà tiến vào Tử tinh sơn mạch. Ngày đó Tử tinh quái thú rất hung hãn, giết chết rất nhiều người, tuy nhiên hai người chúng ta may mắn chạy thoát. Năm đó ta là trung vịthần, Gia Lan vẫn còn là hạ vị thần… … Nhiều năm trôi qua như vậy, ta và Gia Lan cũng đều đạt tới cảnh giới thượng vị thần. Bởi vì thời gian đã quá lâu, hai người chúng ta cũng không có tính toán chính xác, nhưng ít nhất cũng phải một trăm triệu năm.”

Lâm Lôi khiếp sợ trong lòng.

Từ hạ vị thần phát triển thành thượng vị thần cần có thời gian. Một người bình thường tuyệt đối sẽ phải cần một khoảng thời gian vô cùng dài.

“Chẳng lẽ các ngươi không muốn ra ngoài?” Lâm Lôi nhìn bọn họ hỏi. “Chẳng lẽ Tử tinh sơn mạch này quả thật giống nhưu trong truyền thuyết, vào được nhưng lại không thể đi ra?”

Lúc đầu ở tại bên bờ vụ hải nghe được người khác nói điều này, nhưng Lâm Lôi chỉ nửa tin nửa ngờ.

Lúc này Lâm Lôi cũng chưa có tiến vào Tử tinh sơn mạch, chưa gặp những người ở trong này, như thế nào có thể biết được nếu vào đây sẽ gặp phải tình huống này. Thậm chí bây giờ cho dù tự bản thân tiến vào Tử tinh sơn mạch, Lâm Lôi vẫn ôm một tia ảo tưởng.

Tin tưởng rằng bản thân mình vẫn còn cơ hội rời khỏi.

“Đúng. Vào được nhưng không thể ra được.” Cổ La Đức nói rất chắc chắn.

“Không thể ra được?” Lâm Lôi ngẩn người.

Chẳng lẽ mình cũng phải vĩnh viễn ở lại chỗ này?

Địch Ly Á đứng bên cạnh liếc mắt nhìn Lâm Lôi, biết được Lâm Lôi muốn trở lại U Lam phủ, đi tới thăm Ba Lỗ Khắc gia tộc. Địch Ly Á liền hỏi: “Cổ La Đức, ngươi như thế nào lại biết được Tử tinh sơn mạch này rộng lớn mà khẳng định rằng mọi người không thể rời khỏi đây?”

Tông phát nữ nhân Gia Lan an ủi: “Ta biết các ngươi không cam lòng, nhưng mà đây là sự thực.”

“Đầu tiên là lực hút tại Tử tinh sơn mạch này rất lớn.” Gia Lan lại nói: “Một thượng vị thần bình thường không thể chống lại lực hút này.”

Địch Ly Á, Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Địch Ly Á chính là thượng vị thần, nhưng cũng không thể kháng lại lực hút. Lâm Lôi mặc dù có thân thể mạnh mẽ cũng không thể kháng lại lực hút.

Gia Lan tiếp tục nói: “Tử tinh sơn mạch đã tồn tại lâu như vậy, lúc đầu những người rơi vào đây cũng có nhiều người đã đạt tới cảnh giới cực cao, thực lực phỏng chừng có thể so với ngũ tinh ác ma, lục tinh ác ma. Đã từng có một thượng vị thần cường đại có thể kháng lại lực hút để bay ra phía ngoài.”

Lâm Lôi nhíu mày.

“Thượng vị thần đó có thể kháng cự lại lực hút này, nhưng khi bay đến khu vực tràn ngập tiếng gió quỷ dị thì lúc đến gần đầu óc dễ bị ảnh hưởng. Mặc dù có thể bảo trì sự thanh tỉnh nhưng nếu hắn kiên trì suốt mười năm giữa không trung cũng không tìm thấy phương pháp đi ra ngoài!” Gia Lan nói.

Bối Bối kinh ngạc nói: “Hơn mười năm? Vì sao địa phương đó lại làm cho đầu óc con người mụ mị?”

“Đúng, tuy nhiên khu vực nọ rất quỷ dị, không phải đơn giản chỉ là mê trận. Ngay cả linh hồn cũng bị ảnh hưởng. Căn bản là không thể đi ra.” Gia Lan lắc đầu nói.

Lâm Lôi không khỏi căng thẳng trong lòng.

Ngay cả có thể kháng cự lại lực hút kia cũng không chắc chắn ra được. Hắn có thể làm như thế nào bây giờ?

Cổ La Đức nghi ngờ nói: “Sau đó cũng kỳ quái, vị cường giả kia đã từ bỏ, quay trở lại Tử tinh sơn mạch, không lâu sau thì vô duyên vô cớ biến mất”

“Biến mất không lý do?” Bốn người Lâm Lôi kinh hãi.

Gia Lan cũng gật đầu nói: “Đúng vậy, không chỉ có mình hắn, sau hắn còn có rất nhiều cường giả cũng đột nhiên biến mất. Cũng không biết là họ đã chết hay là đã trốn thoát được ra ngoài.” Gia Lan cùng Cổ La Đức hiển nhiên cũng rất mù mờ.

Lâm Lôi nhíu mày, đạt tới lục tinh thì có thể coi là người mạnh, vọng tưởng có thể tự mình đi ra ngoài nhưng lại thất bại. Đơn giản là không thể đi ra ngoài.

“Mặc kệ thế nào thì vẫn còn có thể đi ra ngoài. Vẫn có thể kiểm soát. Hay là bị một thế lực cường đại ở phía sau khống chế.” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Lâm Lôi nhìn lại Tử tinh sơn mạch một vòng.

Lâm Lôi cảm giác Tử tinh sơn mạch này mặc dù cũng rất kỳ lại, linh hồn tinh hoa là linh hồn tối quan trọng nhất. Nhưng tại Tử tinh sơn mạch này lại không thể nhận thức được.

Tiếp theo đó là sương mù bao phủ quanh năm, lại còn tiếng gió quỷ dị kia, lực hút kinh người… …

Còn có lực hút từ trong huyệt động!

Tất cả những điều này làm Lâm Lôi cảm thấy kiêng kị. Hắn đột nhiên chỉ vào huyệt động phía xa nói: “Chúng ta thấy tử tinh không ngừng bắn ra từ huyệt động kia. Chuyện gì xảy ra vậy. Chỉ bắn ra trông chốc lát thì ngừng lại rồi lại tiếp tục hút vào. Cuối cùng là có chuyện gì xảy ra?”

“Chỗ đó các người không thể đi vào.” Gia Lan liền nói. “chỗ đó gọi là Tử tinh ma quật, cả Tử tinh sơn mạch có tổng cộng 108 cái Tử tinh ma quật.”

“108 cái?” Bối Bối trừng mắt. “Vậy địa phương quỷ quái này làm sao lại có nhiều như vậy?”

Gia Lan liền nói: “Đúng vậy. Tử tinh ma quật này phun ra tử tinh. Bình thường thì nó chỉ phun ra với số lượng rất ít, chứ không có bắn ra nhiều như hôm nay. Còn lúc ma quật kia ngừng bắn ra tử tinh thì các ngươi ngàn vạn lần cũng đừng có nổi lòng tham mà đi vào bẫy để bị vùi lấp bởi tử tinh.

“Biết rồi” Bối Bối nói. “Chính mắt ta trông thấy bốn người trực tiếp đi vào bị hút vào trong hyệt động. Thật là đáng thương cho Chiêm Kim kia… …” trong mắt Bối Bối cũng có thoáng thương cảm.

“Có một vài người bị hút vào?” Cổ La Đức đứng bên cạnh kinh hãi kêu lên một tiếng. Sau đó nói luôn. “Bị hút vào thì là đúng rồi nhưng cũng không biết được. Tử tinh ma quật này bắn ra và hút vào chia làm ba giai đoạn. Trong đó thời gian bắn ra là dài nhất. Thời gian ngừng lại là ngắng nhất, thời gian hút vào thì bình thường. Chăng những thời gian ngừng lại ngắng mà thời gian mỗi lúc lại khác nhau, không thể biết được quy luật, cũng không biết lúc nào là nguy hiểm cho nên không ai nhảy vào cả.”

Bốn người Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Tình huống đó bọn họ cũng đã thấy được. Thời gian bắn ra tử tinh là dài nhất, thời gian ngừng lại chỉ có vài giây.

“Muốn lấy tử tinh thật ra cũng không khó. Thừa lúc thời gian ngắn ngủi đó sử dụng nguyên tố phân thân hoặc là nguyên tố đại thủ trực tiếp vơ một cái.” Gia Lan mỉm cười nói.

Lâm Lôi vừa nghe thấy như vậy.

Đúng rồi, nếu như thi triển thổ chi nguyên tố hình thành một cánh tay dài để tóm lấy thì cho dù có bị hút vào cũng không có tổn thất nhiều lắm.

“Chiêm Kim bọn họ thật sự là!” Lâm Lôi thở dài trong lòng. Tuy nhiên bọn họ lúc đó cũng không có biết đó là Tử tinh ma quật, nhìn thấy huyệt động tự nhiên dừng lại nên quá mừng rỡ mà đi thu nhặt tử tinh.”

“Ha ha… … kỳ thật lấy tử tinh này cũng có gì lý thú?” Cổ La Đức lắc đầu cười nói: “có lấy nhiều tử tinh tại Tử tinh sơn mạch này cũng chỉ lãng phí vì chúng ta cũng có ra khỏi nơi này được đâu… …Tử tinh cũng không có khả năng đổi thành mặc thạch, trạm thạch.”

Bốn người Lâm Lôi ngẩn ra.

“Đúng. Nếu không thể thoát ra, phải ở lại Tử tinh sơn mạch này thì có nhiều tử tinh cũng có lợi ích gì?” Áo Lợi Duy Á cũng lắc đầu.

Lâm Lôi cùng Áo Lợi Duy Á đều không bằng lòng với cuộc sống bình thường, thích khiêu chiến với kẻ mạnh. Bắt bọn họ phải ở lại một chỗ không thể ra ngoài thì đúng là bị hành hạ.

Mơ hồ có tiếng gió núi thổi qua.

Bốn người Lâm Lôi cùng với Cổ La Đức, Gia Lan đang đứng sườn một ngọn núi.

Không ai biết được ở đâu có Tử tinh ma thú, không bằng đứng lại chỗ này.

Trong khi bọn Lâm Lôi đang nói chuyện phiếm, đàm luận về Tử tinh sơn mạch thì đột nhiên … …

"Hống hống ……

"A!" "Sát!"……

Vô số tiếng hô chém giết vang lên, quanh quẩn giữa núi rừng. Khi nghe được tiếng hống này, sáu người Lâm Lôi đều biến hẳn sắc mặt.

“Nhiều Tử tinh quái thú như vậy!” Lâm Lôi nhìn về hướng phát ra thanh âm. Chỉ nghe thanh âm Lâm Lôi cũng phát hiện Tử tinh quái thú có số lượng rất lớn.

“Tối thiểu cũng có mấy chục con.” Cổ La Đức kia bèn nói. “Chúng ta mau chạy đi.”

Lâm Lôi trong nháy mắt phán đoán phương hướng: “chúng ta hướng bên này chạy đi.” Mọi người không muốn chạm mặt Tử tinh quái thú, lập tức đi theo Lâm Lôi đang nhanh chóng chạy trốn. Nếu như chỉ có hai hoặc ba Tử tinh quái thì thì mấy người Lâm Lôi còn có thể miễn cướng chống lại.

Nhưng nếu như là mấy chụ Tử tinh quái thú… …

Đến lúc đó những người khác khẳng định là xong đời. Lâm Lôi cùng Bối Bối trước đông đảo Tử tinh quái vây công gặp nguy hiểm.

“Nhanh lên một chút” Lâm Lôi đồng thời thúc giục. Phía sau sương mù mơ hồ truyền đến tiếng rống giận dữ.

“Ngươi đúng thật là chậm.” Bối Bối trực tiếp nắm lấy Áo Lợi Duy Á. Áo Lợi Duy Á cũng mượn lực đuổi theo.

“Tốc độ bọn họ rất nhanh!” Hai người Cổ La Đức, Gia Lan cũng thất kinh. Tốc độ của những người này không hề kém hơn sơ với bọn hắn là thượng vị thần. Đặc biệt tốc độ của Lâm Lôi cùng Bối Bối tựa hồ còn nhanh hơn một chút.

Chạy trốn được một đoạn đường, một lúc lâu sau không còn nghe thấy tiếng rống từ phía sau truyền đến.

“Hô, cuối cùng cũng an toàn.” Bối Bối Bối xoay tay đội cái mũ lên, dựa vào cự thạch bên cạnh. Chúng ta ở chỗ này nghỉ tạm. Những Tử tinh quái thú này không biết phương hướng của chúng ta nên cũng không đuổi theo.

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á cũng ngồi xuống một chỗ. Áo Lợi Duy Á tùy ý đứng một bên.

Hai người Cổ La Đức, Gia Lan lộ ra vẻ tươi cười trên mặt nói: “Mọi người chúng ta đừng có gấp, sương mù chỉ còn có một ngày hôm nay thôi. Cũng chỉ có ngày hôm nay Tử tinh quái thú điên cuồng chạy. Đợi hết ngày hôm nay Tử tinh quái thú sẽ phải trở về. Chúng ta sẽ cố ngàn năm sống yên lặng.”

“Nếu như mỗi ngày đều như vậy thì cuộc sống cũng quá thống khổ.” Bối Bối thì thầm.

“Bối Bối, ngươi cũng sợ a.” Lâm Lôi cười chế nhạo nói.

“Cái loại quái vật đánh không, ai thấy cũng đều đau đầu.” Bối Bối bất đắc dĩ nói. Trong khi đó mọi người đều tùy ý tán gẫu.

“Mọi người xem đó là chuyện gì?” Bối Bối đưa một ngón tay chỉ ra chỗ xa x a.

Mấy người Lâm Lôi cùng nhìn về phía đó. Chỉ thấy ở phía xa nọ có một làn sương mù dao động. Sương mù nhanh chóng biến mất, tầm nhìn của nhóm người Lâm Lôi tăng lên. Chỉ trong nháy máy, sương mù trong phạm vi vài dặm đã biến mất.

Mấy người Lâm Lôi, Bối Bối trợn mắt há hốc mồm.

Đứng ở giữa sườn núi, sáu người thấy cách đó khoảng ba, bốn dặm có vô số Tử tinh quái thú ở đó. Ít nhất có thể thấy được một ngàn Tử tinh quái thú. Những con khác tụ tập ở phía xa chỗ sương mù.

“Cái này, cái này … …” nhóm Lâm Lôi bị hù dọa đến ngây người.

Hai Tử tinh quái thú đã khó đối phó như vậy, mười ngàn Tử tinh quái thú thì thế nào?

“Có người! A, không nghĩ tới bọn họ lại bị bao vây.” Cổ La Đức cùng Gia Lan sắc mặt biến đổi. Lâm Lôi nhìn kỹ, quả nhiên … …

Bên trong vòng vây của Tử tinh quái thú có mấy trăm người.

Mà ở trong đám Tử tinh quái thú kia có một Tử tinh quái thú lớn nhất, cao chừng 7 thước, chiều dài cũng hơn 20 mươi thước, Tử tinh cự thú. Nhưng điều gây chú ý nhất không phải là Tử tinh cự thú khổng lồ này mà là trên đầu nó có một Tử tinh ấu thú đang đứng.

Tử tinh ấu thú có chiều dài chừng một thước. So sánh tỷ lệ với Tử tinh quái thú nọ thì thật là nhỏ bé.

Phệ thần thử khi chiến đấu biến lớn hơn hình dáng cũng không sai biệt lắm so với Tử tinh ấu thú này. Theo đạo lý thì loại ấu thú này đáng nhẽ phải được nuôi dưỡng ở bên trong sào huyệt mới đúng.

Nhưng khi nhìn thấy Tử tinh ấu thú này, nhóm người Lâm Lôi không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Bởi vì Tử tinh ấu thú này đang mở cái miệng nhỏ nhắn ra. Vô số sương mù cuồn cuộn chui vào miệng nó, chỉ trong chốc lát phương viên mười dặm xung quanh không còn chút sương mù. Thật là quỷ dị… …Sương mù ở những chỗ khác cũng không có lan tới đây

Tử tinh ấu thú đắc ý vuốt mũi một cái, trong bụng lập tức phát ra thanh âm vang vọng trời đất: “Haha, nhân loại. Sương mù xung quanh đã bị ta khống chế, các ngươi muốn tiến vào bên trong sương mù chạy trốn cũng không thể được. Tất cả đám người các ngươi chuẩn bị được đem làm thức ăn.” Giọng nói như giọng trẻ con nhưng thanh âm lại rất trôi chảy.

Nhóm người Lâm Lôi kinh hãi.

Bởi vì bọn họ biết Tử tinh quái thú nói chuyện rất cà lăm, hơn nữa trí tuệ cũng tương đối thấp. Nhưng Tử tinh ấu thú này lại không như vậy.

“Ha ha, chúng tiểu nhân giết cho ta!” Tử tinh ấu thú đắc ý quát to.

Nhất thời vô số Tử tinh quái thú đều rống lên, đồng thời nhằm hướng mấy trăm người kia điên cuồng thi triển tyệt chiêu của mình. Lâm Lôi nhìn mấy trăm người này, xem ra những người này đều là cao thủ, pháp tắc công kích huyền ảo, ngay cả Lâm Lôi cũng cảm thấy kinh hãi.

Trong lúc nhất thời trong thiên địa không ngừng vang lên những tiếng rống giận dữ, tiếng hô chém giết không ngừng!

“Quái vật chết đi.” Trong đó có một tráng hán mái tóc ngắn màu bạc, trong tay cầm một thanh trường thường, cả người hóa thành trường thương giống như mặt trời chói mắt. Một đạo bạch quang xẹt qua, trực tiếp nhằm hướng Tử tinh ấu thú đâm tới.

Tử tinh ấu thú nhếch miệng cười tà ác, tùy ý vung tay lên, một đạo tử quang bắn vào vào trong cơ thể tráng hán có mái tóc ngắn màu bạc kia. Tráng hán ngã từ trên không xuống, chết thảm tại chỗ!

“Ồ, tìm chết?” Tử tinh quái thủ tỏ vẻ không quan tâm nói.

Bọn Lâm Lôi thất kinh.

“Đó chính là linh hồn công kích!” Bối Bối cả kinh nói “tuy nhiên cũng ẩn chứ huyền ảo kỳ lạ.”

“Tử tinh quái thú đã biết pháp tắc công kích?” sắc mặt Lâm Lôi đại biến.

Tử tinh ấu thú này tồn tại một cách không tầm thường, hoàn toàn khác biết với Tử tinh quái thú.

“Những người đó đều là thượng vị thần, cùng giống chúng ta, bọn họ đều đã ở đây rất lâu rồi.” Gia Lan cả kinh nói. Người vừa mới bị Tử tinh ấu thú nọ giết chính là một thượng vị thần, nhưng chỉ trong một chiêu đã bị giết chết. Thực lực của tiểu quái vật kia… …”Gia Lan sợ cứng lưỡi.

Đây là thực lực gì?

Thực lực của Tu la?

“Chúng ta mau đi thôi” Lâm Lôi liền nói.

“Nhanh chạy mau lên.” Bối Bối cũng nói.

Lúc này mấy người Lâm Lôi đã quay đầu chạy đi.

Ở chiến trường phía xa nọ, Tử tinh ấu thú đứng trên đầu Tử tinh quái thú vung tay lên, một đạo tử quang lại trực tiếp giết chết một thượng vị thần. Nó đột nhiên quay đầu nhìn về phía bọn Lâm Lôi ở phía xa phất tay nói: “Oh? Chuẩn bị sẽ thu thập các ngươi, đừng nghĩ rằng ta không trông thấy, cứ sợ hãi đi.”

Lập tức Tử tinh ấu thú đắc ý lớn tiếng hô cao: “Chúng tiểu nhân, đuổi theo chúng cho ta!” thanh âm vang vọng đến tận chân trời.

Nhất thời vô số Tử tinh quái thú lập tức hưởng ứng, rống lên. Vô số Tử tinh quái thú theo hướng móng vuốt của Tử tinh ấu thú nhanh chóng đuổi theo. Trên mặt đất chỉ còn lại các thi thể, mấy trăm thượng vị thần đều đã chết hết

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 39: Chạy Trối Chết

Vô số quái thú màu tím chạy chồm, ngay cả một tòa núi lớn đô đều cũng chấn động, vô số đạo tiếng hô vang lên như tiếng sấm oanh minh. To nhất chính là một đạo thanh âm vang vọng từ phía chân trời : "Các ngươi, mau, đuổi theo cho ta, mau!!!"

Không cần quay đầu lại nhìn bọn Lâm Lôi cũng biết đó là thanh âm của ấu thú màu tím.

Lâm Lôi chạy như sấm điện lướt trong Tử tinh sơn mạch, khi thì dọc theo sườn núi hạ xuống, khi thì dụng long trảo cùng hai chân cực nhanh phóng lên núi cao, dưới dẫn lực của Tử tinh sơn mạch như thế hắn căn bản không cách nào phi hành.

"Mau, mau!!!" Vừa chạy trốn Lâm Lôi vừa lo lắng truyền âm giục.

Người chạy cuối cùng trong sáu người bọn họ chính là Áo Lợi Duy Á cùng với Gia Lan. Áo Lợi Duy Á dù sao chỉ là trung vị thần, thân thể lại không mạnh mẽ như bọn Lâm Lôi. Còn Gia Lan tu luyện hỏa nguyên tố pháp tắc trên phương diện tốc độ không hề chiếm ưu thế.

"Ha ha, các ngươi không thể thoát được!" Ấu thú màu tím còn đắc ý lớn tiếng nói.

bọn Lâm Lôi vẫn không để ý hết thảy, không ngừng chạy về hướng có làn sương trắng đậm đặc. Chỉ cần đối phương không nhìn thấy bọn họ, bọn họ sẽ an toàn .

"Hưu!" Miệng hé ra, nhất thời không ít sương trắng mãnh liệt bị hút vào bụng con ấu thú màu tím. Quanh khu vực bọn Lâm Lôi căn bản không còn một chút sương trắng nào. Ấu thú màu tím đắc ý nói: "Ha ha, ta xem các ngươi trốn như nào, các ngươi, nhanh lên một chút."

Vốn đàn quái thú màu tím còn cách bọn Lâm Lôi vài dặm nhưng chỉ chốc lát, khoảng cách đó chỉ còn lại có không đầy một dặm .

Dù sao tốc độ của quái thú màu tím rất kinh người.

Hơn nữa, khoảng cách còn đang không ngừng giảm dần khiến bọn Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được đại địa không ngừng kịch liệt chấn động.

"Hô!"

Giống như tia chớp, bọn Lâm Lôi cực nhanh chạy trốn nhưng phía sau từng đạo ảo ảnh màu tím vẫn truy đuổi. Bọn Lâm Lôi cũng dần cảm thấy áp lực.

"Quái thú màu tím này chạy nhanh thật." Bối Bối vội la lên.

"Phía trước có người." Lâm Lôi đột nhiên sáng ngời mắt lên, chỉ thấy phía trước khoảng một trăm thước hơn mười người đang sợ hãi chạy trốn, vừa cực nhanh chạy trốn vừa quay đầu nhìn, tựa hồ rất hoảng sợ. Những người này nói về tốc độ thì chậm hơn bọn Lâm Lôi rất nhiều.

Lâm Lôi trong nháy mắt hiểu được: "Những người này vì nghe thấy tiếng quái thú màu tím rống lên, muốn chạy trốn nhưng tốc độ của bọn hắn quá chậm." Đồng thời trong lòng Lâm Lôi chợt hiện ra một ý nghĩ.

"Rẽ đi!" Lâm Lôi đột nhiên truyền âm nói.

Nói xong Lâm Lôi đột nhiên dậm mạnh chân xuống đất cả người giống như một mũi tên vừa rời cung bắn về phía xa xa. Địch Lỵ Á, Bối Bối bọn họ tự nhiên cũng đi theo Lâm Lôi. Rẽ xong lại tiếp tục chạy trốn, hướng bọn họ chạy trốn hoàn toàn khác với đám người đang cách đó không xa.

Mà đàn quái thú màu tím giờ phút này đang ầm ầm kéo tới.

Một bộ phận quái thú màu tím chạy về phía mười mấy người kia, đám mười mấy người kia cũng đều là người hôm nay vừa vào Tử tinh sơn mạch, trong bọn họ phần lớn là trung vị thần, còn lại chỉ là hạ vị thần. Điểm ấy thực lực trước mặt quái thú màu tím căn bản không hề có lực phản kháng gì.

Hống!

Hống!

Đàn quái thú màu tím điên cuồng gầm rú đồng thời trực tiếp dụng tứ chi tráng kiện đạp tới. Mười mấy người kia tốc độ quá chậm trực tiếp bị đàn quái thú màu tím đạp nát, đàn quái thú màu tím cũng cố ý trực tiếp đạp xuống đầu.

"Phốc!" Đầu lâu trực tiếp bạo liệt, thần cách cũng rớt xuống.

Đàn quái thú màu tím càng thêm hưng phấn gầm rú, tiếp tục chạy chồm. Cũng chỉ có ngày vụ triều này bọn chúng mới có cơ hội như vậy, một khi qua ngày này, bọn chúng đã không còn cơ hội như vậy nên tự nhiên hôm nay muốn tận tình điên cuồng.

"Ha ha, các ngươi còn chạy a. Ta xem rốt cuộc là ai chạy nhanh hơn!" Ấu thú màu tím đứng ở trên đầu con cự thú khổng lồ nhất đắc ý kêu lên.

Giờ phút này Lâm Lôi đã cách đàn quái thú màu tím gần trăm thước.

Chỉ chốc lát, đã chỉ còn lại có năm mươi thước .

Ba mươi thước ……

Hai mươi thước ……

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Cổ La Đức thần thức truyền âm la lên, hắn đã cảm thấy trận trận khí nóng truyền tới trên người hắn, đã có thể ngửi thấy mùi khó chịu đặc thù của quái thú màu tím. Cổ La Đức phi thường căm hận cái mùi này.

"Câm miệng!" Bối Bối thần thức truyền âm quát, "Liều mạng chạy trối chết, có thể trốn được một người cũng tốt!"

Lâm Lôi vừa trầm mặc vừa cực nhanh chạy trốn, Tử tinh sơn mạch cực lớn, núi non cũng rất nhiều. Tự nhiên đường đi cũng không bằng phẳng. Khi thì là một ngọn núi ở phía trước, khi thì xuất hiện một hạp cốc, bọn Lâm Lôi gặp phải ngọn núi thì sẽ trèo qua, gặp phải hạp cốc thì trực tiếp hạ xuống, chạy đến đáy cốc lại tiếp tục trèo lên đi tiếp.

Tóm lại. Không thể chần chờ!

Một khi chần chờ sợ rằng đã bị đuổi theo .

"Ha ha, các ngươi sắp chết rồi!" Ấu thú màu tím đang rất hưng phấn.

Quái thú màu tím hắn đang cưỡi vung lợi trảo lên chộp vào Gia Lan đang chạy phía sau cùng. Với độ cao chừng bảy thước quái thú màu tím chính là con cường đại nhất trong đàn quái thú màu tím, một trảo có thể dễ dàng phá hủy thượng vị thần khí.

"Gia Lan." Cổ La Đức kéo mạnh Gia Lan.

Nhưng tốc độ lợi trảo quá nhanh, sanh tử thời khắc trong cơ thể Gia

Lan lập tức thoát ra một Gia Lan khác. Hiển nhiên đó là thần phân thân của Gia Lan, chỉ nghe "Phốc xích!" một tiếng, một Gia Lan trực tiếp bị chộp thành bùn, thần cách bay loạn.

Cổ La Đức không khỏi một trận kinh sợ.

"Tổn thất một trung vị thần phân thân." Gia Lan không hề thương tâm, bây giờ có thể chạy trối chết đã may rùi .

Còn Lâm Lôi đang chạy trốn ở phía đầu cũng biết nguy cơ lúc này, hắn cũng cảm giác được quái thú màu tím khổng lồ còn cách bọn họ rất gần. Đột nhiên Lâm Lôi nhìn về phía trước, không khỏi cả kinh: "Phía trước là hạp cốc!"

Không chút do dự!

Như một cơn gió lốc, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á, Gia Lan, Cổ La Đức sáu người trực tiếp tiến vào hạp cốc tràn ngập sương mù. Cho dù không ai biết trong hạp cốc có cái gì nhưng cũng không ai có chút do dự nào.

"Truy, truy!!!" ấu thú màu tím có vẻ rất hưng phấn, cưỡi con quái thú màu tím cũng nhảy xuống phía dưới đuổi theo.

Cả đàn quái thú màu tím điên cuồng nhảy vào trong hạp cốc. Địa hình hạp cốc cũng cực kỳ hỗn loạn. Từ một vách đá này đến một vách núi khác chừng hơn mười dặm, ít nhất trong sương trắng căn bản không thể thấy các vách núi khác.

"Hô!" "Hô!" Khi rơi xuống đất kình phong thét.

Sáu người bọn Lâm Lôi chẳng những không chống cự lại dẫn lực kinh người còn cố ý dụng thần lực trong cơ thể để gia tốc, chỉ thấy sáu đạo thiểm điện nhanh chóng hạ xuống, hạp cốc cũng sâu chừng hơn mười dặm, nhưng với tốc độ kinh người của bọn Lâm Lôi chỉ trong nháy mắt đã tới đáy.

Nơi đáy hạp cốc cũng là nham thạch cứng rắn.

Không chống cự dẫn lực xuống còn chủ động gia tốc, tốc độ như thế nếu trực tiếp rơi trên tảng đá cứng rắn thì dù có là thượng vị thần thân thể cũng phải bị hao tổn.

"Sưu!" Khi còn cách mặt đất chỉ có mười thước toàn thân Lâm Lôi đột nhiên chậm lại, cả người giống như một cơn gió nhẹ lặng yên rơi xuống đất. Mà Địch Lỵ Á càng tiêu sái, cả người lúc rơi xuống đất trong nháy mắt thân thể hoàn toàn tiêu tán, hóa thành một trận gió rồi sau đó mới tái ngưng tụ thành thật thể.

Áo Lợi Duy Á, Cổ La Đức, Gia Lan đều có thủ đoạn, giảm bớt lực rơi chậm lại nhưng chỉ là rất bình thường.

Bối Bối cũng không để ý hết thảy, nặng nề rơi trên mặt đất.

"Bồng!" Mặt đất chấn động, toàn thân Bối Bối ngập xuống chừng hai ba mươi thước, với độ rắn của nham thạch trong Tử tinh sơn mạch có thể ngập sâu như thế lực đạo có thể tưởng tượng biết.

Bối Bối vẫn không chút tổn hao gì.

Cũng không ai tán thưởng Bối Bối, bởi vì không có thời gian!

"Chạy!" Sáu người bọn Lâm Lôi tiếp tục điên cuồng chạy về phía trước.

Trong cơ thể quái thú màu tím cũng không có thần lực, cũng không hiểu pháp tắc huyền ảo nên bọn chúng rơi xuống chỉ là rất tự nhiên, cũng không có chủ động gia tốc, đương nhiên khi chạm vào đất cũng là ầm ầm nện xuống.

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Phảng phất từng viên vẩn thạch ầm ầm nện xuống, mỗi một quái thú màu tím rơi xuống rốt cuộc cũng ngừng lại trong nháy mắt rồi lập tức lại tiếp tục đuổi theo phía trước. Tựa hồ chấn lực vừa rồi đối với chúng một điểm ảnh hưởng cũng không có. Ấu thú màu tím không ngừng kêu gầm : "Mau, lại cách xa chúng rồi!"

Tốc độ rơi xuống sáu người bọn Lâm Lôi nhanh hơn một chút nên khoảng cách lẫn nhau lại được kéo ra chừng năm mươi thước .

Sáu người bọn Lâm Lôi nghe thấy hàng loạt tiếng vang từ phía sau truyền đến hoàn toàn có thể tưởng tượng ra cảnh tượng vô số quái thú màu tím rơi xuống, trong lòng không nhịn được khẽ run lên, cả đám cố nhịn liều mạng chạy trốn, nếu thật sự bị đuổi theo vô số quái thú màu tím chỉ đạp thôi cũng đủ khiến bọn họ xong đời .

"Phía trước là hồ nước!" Lâm Lôi nhìn lên chợt thấy một hồ nước sương trắng mông lung.

Sáu người bọn Lâm Lôi không chút do dự trực tiếp lao vào trong nước. Dưới sự truy đuổi phía trước dù là núi đao biển lửa cũng phải trực tiếp đi vào, dù sao chần chờ sẽ có thể chậm lại khiến quái thú màu tím đuổi theo.

Chốc lát - -

Rất đông quái thú màu tím xuất hiện cạnh hồ nước. Đứng ở trên đầu tử tinh cự thú, ấu thú màu tím bất mãn nhíu mày: "Tiến vào trong hồ? Chẳng lẽ bọn họ biết ta ghét nước? Hừ, mấy người này một người cũng đừng nghĩ chạy thoát."

Lập tức, ấu thú màu tím lớn tiếng nói : "Các ngươi, đều đi xuống bắt lấy đám người kia cho ta!"

"Hống" hống " hống ……

Nhất thời vô số quái thú màu tím hưởng ứng gầm rống lên, nối nhau không ngừng chui vào trong hồ nước, chỉ nghe "Phác thông!" "Phác thông!" thanh âm không ngừng vang lên, đồng thời còn có rất nhiều quái thú màu tím vây quanh hồ nước theo lệnh của ấu thú.

"Bao vây toàn bộ hồ." Ấu thú nghiến răng, "Hừ, ta xem bọn hắn chạy thế nào? Thứ mà ta thích chưa bao giờ chạy thoát được!" Nói rồi cái mũi nhỏ còn nhíu lại.

Sáu người bọn Lâm Lôi đang đi dọc theo đáy hồ chợt ngẫu nhiên phát hiện một cái khe hẹp không ngừng chạy dài. Cái khe này hướng lên trên, nửa phần đầu ở trong nước nhưng phần sau lại đã cạn, sáu người bọn Lâm Lôi chỉ chốc lát liền đi tới cuối.

Điểm cuối là một huyệt động do con người khai tạc.

"Không ngờ, dĩ nhiên cũng có người tạo ra một huyệt động lớn xảo diệu như thế." Cổ La Đức mừng rỡ.

Lâm Lôi trong lòng lúc này mới thoáng buông lỏng, nhìn kỹ huyệt động này, huyệt động rõ ràng là do con người tạo ra, Lâm Lôi trong lòng cũng không khỏi khiếp sợ: "Nham thạch ở Tử tinh sơn mạch cứng rắn như vậy, muốn tạo một đại động phủ lớn thế này cần thực lực mạnh đến đâu, cần tiêu hao bao nhiêu thời gian?"

Lúc đầu Bối Bối dụng chủy thủ bằng thần cách cũng miễn cưỡng mới chém vỡ được nham thạch.

"Lâm Lôi, chúng ta ở đây, quái thú màu tím sẽ không phát hiện sao?" Địch Lỵ Á vẫn còn có chút lo lắng.

"Không có việc gì." Lâm Lôi an ủi.

Trên mặt Gia Lan cũng nở một nụ cười mở miệng nói : "Địch Lỵ Á, ngươi yên tâm đi, quái thú màu tím này mặc dù lợi hại, nhưng nhưng lại không hiểu pháp tắc huyền ảo, hơn nữa tựa hồ cũng không hiểu thần thức tìm tòi. Cái khe này giấu ở đáy hồ lại thêm nhiều cỏ dại bí ẩn như thế bọn chúng sẽ không dễ dàng phát hiện đâu."

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

Lúc đầu, sau khi bọn họ nhảy vào đáy hồ, tự nhiên thần thức phát ra điều tra khắp chung quanh. Chính vì bọn Lâm Lôi dụng thần thức nên mới dễ dàng phát hiện cái khe này tồn tại.

"Đúng vậy, sợ cái gì, dù bị phát hiện nhưng cái khe này hẹp như vậy mà quái thú màu tím lại khổng lồ nó chui lọt vào đây sao ?" Bối Bối lên tiếng

"Bối Bối nói đúng, không có việc gì , mọi người hãy an tâm nghỉ ngơi đi." Lâm Lôi nói.

"Không, chỉ vô dụng thôi." Cổ La Đức lắc đầu bất đắc dĩ nói "Dù cho huyệt động có bé hơn chăng nữa quái thú màu tím đều cũng có thể đi vào. Quái thú màu tím có thể biến ảo thân thể đó."

"Biến ảo thân thể?" Lâm Lôi không khỏi chấn động.

Nếu thật sự có thể biến ảo thân thể, vậy sẽ không xong .

Gia Lan cũng trịnh trọng gật đầu: "Đúng, bất quá, quái thú màu tím cũng không phải tùy ý thành lớn nhỏ mà là ...... ví dụ chiều cao hạ xuống trở thành cao chỉ có một thước thì chiều dài chúng sẽ biến lớn ra mấy lần. Chuẩn xác mà nói thì thể tích của chúng sẽ không biến."

Lâm Lôi giờ mới hiểu .

Quái thú màu tím này giống như nước hoàn toàn có thể biến ảo các loại hình nhưng thể tích vẫn nhất định.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm ra thông đạo, chậm rãi nói : "Chúng ta chỉ có thể hy vọng không bị phát hiện . Một khi bị phát hiện, chúng ta ngay cả đường chạy trốn cũng không có."

"Đừng lo lắng." Gia Lan cười rất tươi, "Thứ nhất không dễ dàng phát hiện như vậy, hơn nữa một khi qua vụ triều, quái thú màu tím đều cũng sẽ biến mất, đến lúc đó, chúng ta sẽ không có nguy hiểm, sẽ lại có một đoạn cuộc sống an toàn khá lâu."

Lâm Lôi thở dài một hơi, trong lòng yên lặng nói : "Hy vọng, có thể bình yên vượt qua ngày hôm nay đi, qua hôm nay, sẽ an toàn ."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 40: Cuộc Sống Tại Tử Tinh Sơn Mạch

Trong hạp cốc, bên cạnh chiếc hồ đang có rất đông quái thú màu tím vây quanh, Ấu thú màu tím đứng ở trên đầu cự thú đang nhìn chằm chằm xuống hồ nước.

Một đầu quái thú màu tím từ dưới hồ nước nhô lên.

"Ngu xuẩn, ngay cả mấy tên chạy trốn cũng tìm không được." ấu thú có vẻ rất giận dữ.

Cả đàn màu tím quái thú đều không dám lên tiếng.

Ấu thú trù trừ một chút: "Ở bên bờ đã lãng phí nửa ngày, vụ triều sẽ nhanh kết thúc. Không thể phí thời gian ở đây mãi được." Lúc này Ấu thú màu tím mới lớn tiếng nói : "Các ngươi, đi, rời khỏi đây, tiếp tục giết loài người."

"Hống!.....

Nhất thời vô số quái thú màu tím đều hưng phấn hống vang lên.

Bọn chúng cũng muốn giết chóc, dù sao ức ngàn năm mới có một lần vụ triều, cũng chỉ có ngày này bọn chúng mới có thể đi ra, ngày này thời gian rất là trân quý, nếu lãng phí ở chỗ này, bọn chúng cũng sẽ cảm thấy không đáng giá.

Vô số quái thú màu tím gầm rú theo Ấu thú màu tím rời đi.

"Hừ hừ, mấy người này ta nhớ rồi, hy vọng lần vụ triều sau các ngươi còn ở đây, đến lúc đó ta nhất định sẽ tận tình chiêu đãi các ngươi." Từ hai tròng mắt của Ấu thú màu tím xẹt qua một tia giảo hoạt.

Giết chóc lại tiến hành, đàn quái thú màu tím trải rộng các nơi, rất nhiều nhân loại bị giết chóc. Lần này bởi vì thần cấp gặp ngày vụ triều vốn quá triệu bây giờ bị giết mười không còn một, người còn sống cho dù tính cả những người đã ở tại Tử tinh sơn mạch từ trước cũng không đủ một ngàn. Đợi đến khi huyết dương (mặt trời máu) lặn, tử nguyệt (trăng màu tím) xuất, ngày vụ triều mới chấm dứt.

Đương nhiên, Tử tinh sơn mạch bởi vì quanh năm bị sương trắng bao phủ nên không thể thấy huyết dương, tử nguyệt!

Bất quá, cả Tử tinh sơn mạch lại phi thường chuẩn xác, 108 tử tinh ma quật phun ra lượng tử tinh giảm mạnh, khôi phục trạng thái bình thường. Người của 18 gia tộc bên ngoài Tử tinh sơn mạch đều cũng ngừng lại, đồng thời cũng vì số tử tinh khổng lồ kiếm được mà cảm thấy hưng phấn.

Còn bên trong Tử tinh sơn mạch, đàn quái thú màu tím đều cũng lập tức bước trên đường về, rất nhanh liền biến mất ở trong Tử tinh sơn mạch. Nhiều quái thú màu tím như vậy nhưng dù là thần cấp cường giả cũng không thể phát hiện ra một con nào.

Bọn Lâm Lôi bởi vì ở trong huyệt động kia nên cũng không thể xác định chuẩn xác thời gian, dứt khoát một hơi đợi hơn mười tiếng, đợi đến ngày thứ hai, bọn họ mới từ đáy hồ đi ra.

Bên bờ hồ trong hạp cốc, sáu người bọn Lâm Lôi đang ngồi ở trên mặt đất nghỉ tạm.

Vẻ mặt Cổ La Đức hết sức vui mừng, kích động nói: "Ngày vụ triều cuối cùng đã kết thúc rồi, qua ngày này, chúng ta lại có hàng triệu năm cuộc sống yên lặng. Không ngờ Cổ La Đức ta cũng có thể liên tục vượt qua hai lần vụ triều."

"Có thể sống sót, dù tổn thất một thần phân thân cũng đáng." Gia Lan trong lòng cũng rất vui vẻ.

Lâm Lôi nhìn Cổ La Đức, Gia Lan, hắn nhận ra Gia Lan hai người là vui mừng thực sự phát ra từ đáy lòng, không khỏi trong lòng nghi hoặc, dò hỏi: "Cổ La Đức, trong Tử tinh sơn mạch này chúng ta cũng chỉ có thể thấy một hai trăm thước khoảng cách, quanh năm sương trắng bao trùm, nhưng lại không thể ra được. Các ngươi một chút đều cũng không khó chịu sao ?"

Lời Lâm Lôi vừa nói ra cũng khiến cho Bối Bối, Áo Lợi Duy Á trong lòng chấn động.

Trong Tử tinh sơn mạch ngoại trừ ngày vụ triều còn mọi khi cũng không có nguy hiểm. Nhưng quanh năm thừa nhận dẫn lực kinh người kia ngay cả phi hành đều cũng làm không được. Đồng thời, chỉ có thể thấy một hai trăm thước phạm vi, quanh năm như thế, quả thực rất thống khổ!

Cổ La Đức, Gia Lan nhìn nhau, đều nở nụ cười.

Cổ La Đức nhìn về phía Lâm Lôi: "Lâm Lôi, không phải là chúng ta không muốn đi ra ngoài, mà tại địa phương quỷ quái này căn bản không có khả có thể đi ra ngoài. Nếu không đi được thì chúng ta có thể làm gì? Chỉ có an tĩnh hưởng thụ cuộc sống thôi. Ít nhất, ta còn có Gia Lan."

Mặt Gia Lan cũng có chút phiếm hồng ánh mắt nhìn về phía Cổ La Đức hàm chứa yêu thương sâu sắc, đã ở cạnh nhau thời gian gần như là vĩnh hằng bọn họ đã không thể cách xa nhau được.

"Ta vẫn không tin không thể đi ra." Bối Bối hừ một tiếng nói "Chúng ta trực tiếp đi về phía trước không cần phi hành. Đi tới điểm cuối của Tử tinh sơn mạch rồi vẫn đi tiếp! Ta không tin không thể ra. Nếu không, đi tới cuối ta sẽ đào dưới lòng đất ra!"

Ra khỏi phạm vi của Tử tinh sơn mạch nham thạch sẽ không còn cứng rắn như vậy.

"Không thể ra được đâu!" Gia Lan khuyên "Dẫn lực của Tử tinh sơn mạch cũng không phải chỉ lên trên hoặc xuống dưới mà là Tử tinh sơn mạch hấp dẫn khắp bốn phương tám hướng, bất kể ngươi ở trên mặt đất dưới lòng đất, hoặc trên bầu trời đều cũng sẽ bị Tử tinh sơn mạch hấp dẫn!"

"Cái gì?" Lâm Lôi kinh hãi. Hắn cũng từng xem qua bộ sách về pháp tắc huyền ảo giản thuật, trong đoạn giới thiệu về Trọng lực không gian, cũng có khu vực hình thành Trọng lực không gian nhưng Lâm Lôi cho tới bây giờ chưa nghe qua, dĩ nhiên còn có thể chỉnh thể hấp dẫn bốn phương tám hướng.

Tử tinh sơn mạch này nói vậy thì giống như một viên nam châm khổng lồ hơn.

Bất kể ở dưới lòng đất hay trên bầu trời Tử tinh sơn mạch tất cả đều tồn tại dẫn lực đó.

"Hơn nữa, ngoại trừ dẫn lực, còn có khu vực tiếng gió quỷ dị. Ở khu vực đó căn bản không thể đi ra được." Cổ La Đức nói sau đó hắn cười cười "Địch Lỵ Á, Lâm Lôi, lần này cám ơn các ngươi. Ta cùng Gia Lan đi trước đây."

Sau khi hai vợ chồng Cổ La Đức rời đi Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á cũng không hề buông bỏ. Mặc dù nghe Cổ La Đức nói như thế nhưng tự mình chưa thử bọn họ sẽ không đầu hàng. Lúc này bốn người dọc theo đường thẳng tắp trực tiếp xuất phát .

Hạp cốc nơi bọn Lâm Lôi đứng cách bờ Tử tinh sơn mạch gần nhất cũng hơn ngàn dặm.

Trong Tử tinh sơn mạch dẫn lực quá lớn nên tốc độ của bọn Lâm Lôi cũng không quá nhanh, tốn hao hơn nửa tháng thời gian, bọn họ mới chạy tới bên bờ Tử tinh sơn mạch. Nhưng khi Lâm Lôi định bước tiếp ra ngoài, liền cảm thấy một cổ dẫn lực đáng sợ nhanh chóng tác dụng lên toàn thân, trong nháy mắt kéo Lâm Lôi trở lại phạm vi Tử tinh sơn mạch.

Rất quỷ dị!

Đạp trên tảng đá cạnh bờ Tử tinh sơn mạch bọn Lâm Lôi còn không việc gì nhưng chỉ cần bước một bước về phía trước chợt đột nhiên sẽ bị cổ dẫn lực kia kéo lui lại Tử tinh sơn mạch.

Loại dẫn lực quỷ dị này, Lâm Lôi cho tới bây giờ chưa từng nghe qua.

Trọng lực không gian sẽ khiến dẫn lực hút xuống phía dưới nhưng dẫn lực ở đây lại lấy Tử tinh sơn mạch làm trung tâm hút tất cả các phương hướng.

Ngay cả Tử tinh sơn mạch đều không thể bước ra một bước, bọn Lâm Lôi như thế nào rời đi?

Ở bên bờ bọn Lâm Lôi vắt hết óc hao phí suốt một tháng thời gian nhưng bọn hắn vẫn thất bại hoàn toàn. Cuối cùng đành bất đắc dĩ lựa chọn bỏ qua, bốn người đều chọn một hang núi nhỏ bên cạnh bờ chỉ cách mấy trăm dặm bắt đầu cuộc sống. Tam đại thần phân thân đều tu luyện còn bổn tôn Lâm Lôi ở cùng Địch Lỵ Á.

Lâm Lôi tùy ý ngồi trên mặt đất, dựa lưng vào thạch bích phía sau. Địch Lỵ Á cũng dựa vào người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á ngẩng đầu nhìn sang phía Lâm Lôi, trong lòng nàng hiểu được, Lâm Lôi là người thích cuộc sống tràn ngập kích thích, nếu ở Tử tinh sơn mạch hàng triệu năm, chuyện này quả thực không cách nào tưởng tượng.

Địch Lỵ Á còn nhớ bọn họ tại Tử tinh sơn mạch bên bờ không ngừng thử hơn một tháng.

Kỳ thật nếu chỉ thử nghiệm nửa ngày đã biết kết quả. Nhưng bởi vì Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á đều không muốn buông nên bọn họ vẫn liều mạng nghĩ biện pháp lần lượt thử nghiệm, bọn họ đều cũng muốn rời khỏi nơi này trở lại địa ngục. Nhưng kiên trì hơn một tháng, Lâm Lôi rốt cục đành buông bỏ , Địch Lỵ Á hiểu trong lòng Lâm Lôi vẫn rất không cam lòng.

"Lâm Lôi, ngươi có phải rất muốn đi ra ngoài hay không ?" Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói, "Hay là, dụng một giọt nước mưa màu xanh kia ?"

Lâm Lôi quay đầu nhìn Địch Lỵ Á bên cạnh khẽ lắc đầu.

Chuyện về chủ thần lực sau khi chia tay Phổ Tư La trong khoảng thời gian hai mươi năm tĩnh tu Lâm Lôi đã nói cho Địch Lỵ Á cùng Bối Bối, giờ bọn họ cũng đều biết …… chỗ dựa cuối cùng của Lâm Lôi chính là chủ thần lực.

Sử dụng chủ thần lực, tự mình tuyệt đối có thể chống lại dẫn lực này.

Nhưng hắn có thể xử dụng sao?

Lâm Lôi lắc đầu nói : "Cho dù sử dụng chủ thần lực có thể chống lại dẫn lực nhưng cũng không biết có thể bay ra khỏi khu vực hỗn loạn kia không. Địch Lỵ Á, ngươi hẳn là biết , từng có thượng vị thần cường giả có thể chống lại dẫn lực, nhưng cũng không thể ra khỏi khu vực hỗn loạn kia được."

"Nếu dùng chủ thần lực mà vẫn không thể ra được thì sao ? "

"Càng huống chi, chủ thần lực, là bảo vật phi thường trọng yếu, không thể lãng phí trừ phi xảy ra chuyện phi thường trọng yếu nếu không đến sanh tử thời khắc, mới có thể sử dụng." Lâm Lôi hiểu chủ thần lực tại mấu chốt thời khắc chẳng những có thể cứu chính mình mà còn có thể cứu Địch Lỵ Á bọn họ.

Đây là bảo vật hy hữu há có thể dễ dàng sử dụng?

"Nhưng nếu ở đây hàng triệu năm, ngươi kiên trì được sao?" Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

Lâm Lôi đưa tay ôm lấy Địch Lỵ Á vào trong ngực thấp giọng nói: "Địch Lỵ Á, không phải chỉ là triệu năm thôi sao, Cổ La Đức bọn họ còn có thể kiên trì, tại sao ta không thể kiên trì chứ ? Ở cùng một chỗ với ngươi, cho dù vượt qua vĩnh hằng năm tháng, ta cũng nguyện ý." Trong lòng Địch Lỵ Á cũng xuất hiện một tia cảm động, tình yêu đối với Lâm Lôi càng gia tăng.

"Lâm Lôi, ngươi nói Toa Toa, Thái Lặc bọn chúng bây giờ thế nào rồi ? Tại Ngọc Lan đại lục có lẽ rất tốt chứ ?" Nằm ở trong lòng Lâm Lôi Địch Lỵ Á nhẹ giọng hỏi.

Nghĩ đến con cái chính mình trên mặt Lâm Lôi cũng chợt có vẻ tươi cười: "Bọn chúng hẳn là vẫn rất khỏe, cũng không biết, chúng có nghĩ đến ta hay không?"

Địch Lỵ Á cũng cười , ngửa đầu nhìn Lâm Lôi chế nhạo : "Đương nhiên nhớ vì ngươi là cha chúng mà. Nhưng có lẽ Thái Lặc, Toa Toa bọn chúng không thể tưởng nổi …… người cha vĩ đại nhất, lợi hại nhất của chúng lại bị giam trong một ngọn núi ở địa ngục hơn nữa còn rất có thể sẽ là hàng triệu năm."

Lâm Lôi cũng cười cười.

Rồi chợt thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn màn sương trắng xa xa, tựa hồ xuyên thấu qua không gian mà nhìn tới Ngọc Lan đại lục vậy : "Chúng ta thân trên địa ngục, Ngọc Lan đại lục cùng chúng ta đã quá mức xa vời."

Cuộc sống tại Tử tinh sơn mạch cũng thực sự yên lặng, bởi vì bổn tôn không cần tu luyện các pháp tắc khác mà Địch Lỵ Á cũng đạt tới thượng vị thần cảnh giới rồi nên cũng không cần tu luyện. Hàng ngày Lâm Lôi đều cùng Địch Lỵ Á hưởng thụ cuộc sống nhàn nhã đi chơi.

Đương nhiên, Phong, Địa, Hỏa tam đại thần phân thân của Lâm Lôi đều đang tu luyện.

Bối Bối, Áo Lợi Duy Á cũng tu luyện có lúc còn luận bàn.

Phong nguyên tố pháp tắc của Lâm Lôi, bởi vì thanh ba thanh nhạc hai đại huyền ảo cùng đồng thời vừa tìm hiểu vừa dung hợp cho nên tốc độ tiến bộ cũng rất thong thả. Về phần Hỏa nguyên tố pháp tắc, là huyền ảo Lâm Lôi yếu nhất nên tự nhiên tốc độ tu luyện càng chậm.

Cũng chỉ có đại địa pháp tắc, ở Địa hành thuật bởi vì Lâm Lôi chưa thể dung hợp cùng các huyền ảo khác cho nên tốc độ tu luyện tương đối nhanh.

Cuộc sống yên lặng rất nhanh đã hơn năm mươi trôi qua, trong những năm này bởi vì thân ở Tử tinh sơn mạch hàng ngày đều cảm nhận được dẫn lực nên Lâm Lôi đối Trọng lực không gian của đại địa pháp tắc cũng vừa nhập môn. Chỉ là Trọng lực không gian huyền ảo quá mức khó khăn nên hầu hết tâm trí Lâm Lôi đều nghiên cứu Địa hành thuật.

Trước khi Lâm Lôi tiến vào Tử tinh sơn mạch đã tu luyện Địa hành thuật gần hai mươi năm .

Hôm nay tái tu luyện hơn năm mươi năm Lâm Lôi rốt cục đã tu luyện Địa hành thuật đến đại thành.

Ngày đó, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á đang ở cùng một chỗ với Lâm Lôi.

"Lão đại, ngươi đúng là lợi hại, Địa hành thuật cũng đại thành rồi!" Bối Bối tán thưởng.

"Địa hành thuật có liên quan với Thổ chi nguyên tố hơn nữa đều thuộc về đại địa pháp tắc nên tương đối đơn giản. Nhưng cho dù như thế tổng cộng ta vẫn còn tốn hơn bảy mươi năm thời gian mới đột phá." Lâm Lôi cảm khái nói.

Bảy mươi năm thời gian, tiến bộ lớn nhất của Lâm Lôi thật ra lại là linh hồn!

Trong Tử tinh sơn mạch thứ không thiếu nhất chính là tử tinh!

Chỉ cần chăm chú nhặt Tử tinh dưới mặt đất của Tử tinh sơn mạch một ngày cũng có thể kiếm hàng ngàn viên. Nếu tới Tử tinh ma quật, mặc dù bây giờ không phun nhiều bằng ngày vụ triều nhưng khi ngừng lại thì tử tinh trong hãm khanh (cái hố) không nhiều lắm nhưng cho dù như thế chỉ cần dụng bàn tay nguyên tố lấy lên sợ rằng nửa ngày đã có thể vớt được hàng trăm nghìn khối.

Bối Bối, Áo Lợi Duy Á lúc nhàm chán cũng từng thử một lần ở bên cạnh hãm khanh một tháng, kiếm được hơn mười triệu khối tử tinh, cuối cùng mới cảm thấy nhàm chán trở về. Tại Tử tinh sơn mạch tử tinh này quá không đáng tiền .

Người khác luyện hóa tử tinh khá phiền toái nhưng Lâm Lôi lại khác hẳn.

Trường kỳ luyện hóa tử tinh, cường đại linh hồn, hôm nay Lâm Lôi so với hơn năm mươi năm trước mạnh hơn nhiều. Dù sao trong năm mươi năm qua linh hồn hắn vẫn một mực phát triển.

"Địa hành thuật của ngươi tại Tử tinh sơn mạch có lẽ ngươi sẽ là người an toàn nhất." Áo Lợi Duy Á than thở "Nham thạch cũng xem như một bộ phận của đại địa, thi triển Địa hành thuật liền có thể xuyên hành trong đó, ngày vụ triều nếu hiểu Địa hành thuật bảo vệ tính mạng chắc chắn nhất."

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

Tu luyện đại địa pháp tắc thần cấp cường giả chỉ có một thành thôi, hơn nữa trong những người đó lĩnh ngộ Địa hành thuật cũng tương đối hiếm. Như Cổ La Đức, Gia Lan cũng rất xui xẻo không hề tu luyện đại địa pháp tắc. Bọn họ cũng biết tu luyện Địa hành thuật tại Tử tinh sơn mạch là có thể bảo vệ tánh mạng.

Nhưng chuyện tu luyện này, không phải muốn tu luyện là có thể thành được cho dù ngươi có thừa thời gian.

"Lão đại, ngươi thử nghiệm xem Địa hành thuật thế nào?" Đôi mắt Bối Bối tỏa sáng.

Lâm Lôi cười: "Ta vốn đã muốn thử một chút luôn đây"

Nói xong Lâm Lôi liền bình tâm lại, khi thi triển Địa hành thuật Lâm Lôi cảm giác chính mình đang hoàn toàn dung hợp vào khôn cùng đại địa nguyên tố, mà trong nham thạch tự nhiên cũng tràn ngập đại địa nguyên tố nên có thể dễ dàng lọt vào nham thạch, Lâm Lôi liền cực nhanh di chuyển bên trong nham thạch.

"Lão đại biến mất rồi, Địa hành thuật này quả là hay thật." Bối Bối cười nói.

Trong lòng Áo Lợi Duy Á cũng thầm than thở: "Lâm Lôi thật là lợi hại, chính mình có ba thần phân thân, hơn nữa bây giờ lại lĩnh ngộ Địa hành thuật." Thế nhưng Áo Lợi Duy Á trong lòng cũng có chút an ủi, bởi vì hắn tu luyện nhiều năm như vậy rốt cục cũng để hắc ám pháp tắc tu luyện đến trung vị thần cảnh giới.

Lần đầu tiên thi triển Địa hành thuật, đích xác kỳ diệu phi thường.

Lâm Lôi thoải mái để mình xuyên qua nham thạch : "Thi triển Địa hành thuật, hay thật. Thế nhưng …… Tử tinh sơn mạch này khắp nơi tràn ngập dẫn lực, cho dù ta thi triển Địa hành thuật, tốc độ cũng không đủ nhanh a." Cho dù thân thể dung nhập trong nguyên tố nhưng vẫn cảm giác được dẫn lực tác dụng như trước.

Lâm Lôi không ngừng đi tới, cũng không biết đi tới mấy ngàn dặm rồi.

Đột nhiên - -

"Di?" Lâm Lôi đột nhiên phát hiện, ở sâu trong tầng nham thạch của Tử tinh sơn mạch chợt có một huyệt động trống trải. Một huyệt động không hề có lối ra vào nhưng lại xuất hiện trong lòng núi. Thật là quái dị.

Lâm Lôi tâm ý vừa động, thân thể liền dễ dàng xuất hiện trong huyệt động.

"Huyệt động này lớn thật." Lâm Lôi cẩn thận quan sát khắp nơi, huyệt động cao chừng mười thước, rộng cũng chừng mấy chục thước, nhưng lại không hề có thông đạo. Huyệt động này căn bản là bị bịt kín, Lâm Lôi cũng cảm giác được, huyệt động này hẳn là do thiên nhiên hình thành.

Không có một vết đào xới nào!

"Thiên nhiên đúng là kỳ diệu." Lâm Lôi trong lòng than thở.

"Di, tiểu tử của tứ thần thú gia tộc, sao ngươi lại chạy đến chỗ ta ?" Đột nhiên một thanh âm vang lên, Lâm Lôi sợ đến run cả mình, vừa quay đầu - -

Quả nhiên, đầu Ấu thú màu tím đáng yêu đang nằm trên mặt đất, nó ngẩng cái đầu nhỏ lên nhìn Lâm Lôi, trong đôi mắt tràn đầy vẻ giảo hoạt: "Không ngờ a, ta vốn định đợi ngày vụ triều tìm các ngươi phiền toái, thế mà ngươi dĩ nhiên cũng chạy đến chỗ ta."

"Chạy!" Lâm Lôi không chút do dự, trực tiếp thi triển Địa hành thuật.

"Bồng!"

Cả người Lâm Lôi hung hăng nện xuống mặt đất, dĩ nhiên không thể thoát ra .

"Đi tới chỗ của ta còn muốn chạy?" Ấu thú màu tím lên tiếng trong mắt đầy vẻ đắc ý "Sách sách, hàng triệu năm nhàm chán a, tới một đồ chơi tốt như thế phải chơi với hắn thế nào đây?"

Lâm Lôi trong lòng phát khổ, chính mình chỉ là thi triển Địa hành thuật đi tới định thăm quan qua huyệt động này thôi, như thế nào lại đụng phải đầu Ấu thú màu tím kia?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 41: Bị Nhốt Năm Trăm Năm

Bên trong huyệt động trong lòng Tử tinh sơn mạch, chỉ có Lâm Lôi cùng đầu Ấu thú màu tím.

"Vừa rồi lúc ta tiến tới huyệt động này rõ ràng không có vật gì, ta dám khẳng định, tuyệt đối không có Ấu thú màu tím này. Tại sao bây giờ hắn đột nhiên lại xuất hiện mà ta một chút cảm giác cũng không có?" Lâm Lôi trong lòng cảm giác khó có thể tin, nhưng dù có không dám tin thì đây cũng là sự thật!

Hắn bây giờ đối mặt chính là thủ lĩnh của vô số quái thú màu tím - - Ấu thú màu tím.

"Nên làm gì bây giờ?" Lâm Lôi không ngừng suy tính làm thế nào để chạy thoát.

Toàn bộ vách huyệt động cùng dưới mặt đất đều mơ hồ có tử quang lưu chuyển, chính mình cho dù thi triển Địa hành thuật căn bản cũng không cách nào đột phá trở ngại đó dung nhập vào trong nham thạch.

Không cách nào thoát đi!

"Hài, tiểu tử, nghĩ gì đây? Chẳng lẽ ngươi còn muốn chạy trốn?" hai tròng mắt trong suốt của Ấu thú màu tím nhìn chằm chằm Lâm Lôi, khóe miệng cũng nhếch lên ”Bỏ đi, từng có một thượng vị thần phi thường lợi hại, đại khái đạt tới cảnh giới mà các ngươi gọi là thất tinh ác ma tới đây, thế nhưng, ở trước mặt ta, hắn cũng chỉ có thể thành thành thật thật thôi!" Ấu thú màu tím hãnh diện nói.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh, thất tinh ác ma cũng không phải đối thủ của Ấu thú màu tím này ?

"Ta gọi là Lâm Lôi, không biết ngươi là?" Lâm Lôi thái độ cũng cung kính hơn.

Đầu Ấu thú màu tím cố ý ho khan một tiếng, nói :"Ngươi nghe rõ chứ, ta gọi là Lôi Tư Tinh, ta cũng từng đi ra bên ngoài, cũng đi luyện ngục chém giết, ta chính là một thống lĩnh vĩ đại trong luyện ngục!"

"Thống lĩnh luyện ngục ?" Lâm Lôi cảm thấy một trận mê hồ.

Luyện ngục là chỗ nào?

Lúc đầu đọc bộ sách giới thiệu địa lý địa ngục nhưng cho tới bây giờ hắn chưa từng nghe nói có chỗ nào gọi là luyện ngục.

"Ngươi không biết luyện ngục?" Đầu Ấu thú màu tím trừng mắt lên nhưng lại gật đầu ngay "Uh. Cũng đúng, ngươi cũng mới chỉ là một trung vị thần, ngay cả rất nhiều thượng vị thần đều không biết nơi đó ngươi không biết cũng bình thường …… hừ, nói cùng ngươi thật sự là nói nhảm. Ngươi cũng không biết luyện ngục thống lĩnh đại biểu cái gì, hừ!"

Đầu Ấu thú màu tím rất là bất mãn.

Lâm Lôi chỉ có thể bất đắc dĩ cười, chính mình nếu không biết vậy đầu ấu thú Lôi Tư Tinh này nói để làm gì ?

"Như thế nào trừng phạt ngươi đây?" Ấu thú màu tím đứng thẳng đứng lên, đôi tiểu móng vuốt vuốt đi qua đi lại trong huyệt động ra vẻ đang tự hỏi "Đem đập vào tảng đá chơi? Giống lần trước rồi cuối cùng đạp chết hắn ?"

Lâm Lôi nghe được tâm run lên.

Đập vào tảng đá chơi? Cuối cùng đạp chết ? Lâm Lôi hoàn toàn tưởng tượng ra Ấu thú màu tím muốn làm cái gì.

"Không, không được." Ấu thú màu tím lại vừa đi đi về về vừa thì thầm trong miệng, nghe tiếng nói thầm của nó Lâm Lôi trong lòng một trận lạnh cả người.

"Đầu Ấu thú màu tím này căn bản là một nhân vật đáng sợ, vừa có thực lực cực kỳ mạnh mẽ mà tâm địa lại độc ác." Lâm Lôi trong lòng phát run chỉ đành cúi đầu nhìn màn tử quang đang mơ hồ di chuyển trên mặt đất.

Đó chỉ một chút năng lượng do Lôi Tư Tinh phát ra bao trùm cả huyệt động nhưng Lâm Lôi lại căn bản không thể rung chuyển dù chỉ một tia tử quang. Chỉ từ điểm này, Lâm Lôi đã xác định thực lực của Ấu thú màu tím này rất mạnh. Càng huống chi …… hắn cũng từng thấy Ấu thú màu tím ra tay, lần đó nó rất dễ dàng giết chết một thượng vị thần khá lợi hại.

"Hôm nay ta chỉ có đại địa thần phân thân lại đây, thực lực quá yếu." Lâm Lôi trong lòng thầm than.

Chủ thần lực cùng với vũ khí chính mình đều ở trên người bổn tôn. Trên người Đại địa thần phân thân một kiện cũng không có, hôm nay chính mình một điểm lực phản kháng cũng không có.

"Ấu thú màu tím ……" Lâm Lôi nhìn kỹ đầu Ấu thú màu tím, bộ dáng nó rất giống quái thú màu tím, toàn thân màu tím, trên đầu, trên lưng cũng trải rộng rất nhiều gai, tổng cộng có 108 chiếc. Trên người quái thú màu tím cũng là như thế.

Ấu thú màu tím đột nhiên hưng phấn nhảy dựng lên :”Ha ha, ta nghĩ ra rồi!"

Đột nhiên - -

Vẻ mặt Ấu thú màu tím đột nhiên cứng đờ, trong miệng nói thầm vài tiếng :”Chơi đều không cho người ta chơi thống khoái." Sau đó Ấu thú màu tím ngẩng đầu nhìn sang Lâm Lôi, khuôn mặt cũng lạnh đi :”Tiểu tử, ta bây giờ rất khó chịu, cho nên sẽ bắt ngươi giải khuây, hừ, nếu ngươi quá vô dụng, ta sẽ giết ngươi."

"Lôi Tư Tinh tiên sinh, ngươi ngay cả thất tinh ác ma đều không quan tâm, sao phải đối phó một trung vị thần như ta đây?" Lâm Lôi cũng cảm thấy không ổn, Ấu thú màu tím này sợ rằng đã có ý tưởng kỳ quái gì đó.

Ấu thú màu tím quát :”Ngươi câm miệng cho ta! Mẹ nó, nếu không phải bị cấm ở Tử tinh sơn mạch ngàn triệu năm không cho phép đi ra ngoài, ai quan tâm đến một trung vị thần như ngươi ? Ngươi mặc dù thực lực hơi kém chút nhưng cũng là một sinh mạng, cũng có thể giải khuây cho ta." Nói rồi Ấu thú màu tím lật bộ tiểu móng vuốt lên đột nhiên một hòn đá tản ra hào quang màu tím chợt xuất hiện trước mặt Ấu thú màu tím.

Lâm Lôi cũng ngạc nhiên nhìn kỹ hòn đá màu đen đó.

hòn đá màu đen rất nhỏ, chỉ bằng một đốt ngón tay nhưng lại tản ra hào quang màu tím cùng một cổ khí tức đặc thù.

"Lên!" Ấu thú màu tím vung bộ tiểu móng vuốt lên.

Nhất thời, hòn đá màu đen kia liền bay lên trên đầu Lâm Lôi rồi từng đạo thần lực màu tím từ hòn đá màu đen bay ra, giống như một chiếc lồng hạ xuống, tất cả gồm 108 đạo thần lực màu tím.

108 đạo thần lực màu tím, đều là từ hòn đá màu đen tản mát ra, cũng dựa theo một hình tròn cuối cùng tụ tập dưới chân Lâm Lôi. 108 đạo thần lực màu tím đã hình thành một hình cầu còn bản thân Lâm Lôi đang ở giữa cầu.

"Ha ha, bắt đầu đi!" Ấu thú màu tím nhếch miệng cười.

Nhất thời, 108 đạo thần lực màu tím cực nhanh chớp động, trong nháy mắt cũng không thể thấy rõ 108 đạo thần lực màu tím mà chỉ có thể thấy chung quanh là một quả cầu màu tím với Lâm Lôi ở bên trong.

Xuy xuy...

Bên trong quang cầu màu tím tử quang lóe lên như tia lửa điện.

Một cổ lực lượng kỳ lạ xuất hiện.

"Aaaaaaaa.................. Lâm Lôi đau đớn hét lên trong nháy mắt đã đứng dậy bay ở giữa quả cầu màu tím, chỉ nghe vài tiếng quỷ dị " Xuy xuy" toàn bộ lớp da cùng xương cốt Lâm Lôi đều bị ép sát vào trong cơ thể.

Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được, từ màn hào quang màu tím chung quanh sinh ra một lực bài xích quỷ dị, khắp nơi trong quả cầu đều sinh ra lực bài xích, toàn bộ đều tác dụng trên thân chính mình.

Bốn phương tám hướng đều bài xích Lâm Lôi.

Toàn thân Lâm Lôi không ngừng bị ép vào bên trong, tựa hồ muốn ép hắn thành một quả cầu vậy, sức ép kinh khủng này mang đến nỗi thống khổ cùng cực.

"Lôi Tư Tinh này quả thực đầu óc có vấn đề." Lâm Lôi trong lòng thầm chửi.

Cố gắng ngẩng đầu, ở phía trên đại khái chừng hai thước là hòn đá màu đen đang lơ lửng, ngọn nguồn của màn hào quang màu tím đều từ hòn đá màu đen đó.

"Tiểu tử, vốn dựa theo tính tình ta ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ. Thế nhưng ta hôm nay đột nhiên đại phát thiện tâm." Ấu thú màu tím nhìn quang cầu màu tím trước mặt cùng Lâm Lôi trong quang cầu đang không ngừng bị áp súc nói ”Ta đã truyền thần lực vào tảng đá màu đen kia, đại khái có thể duy trì Trọng lực không gian này mười ngàn năm, nếu trong mười ngàn năm ngươi có thể từ trong đó đi ra, ta sẽ tha cho ngươi khỏi chết. Thế nhưng nếu đến khi thần lực này hao hết mà ngươi còn chưa đi ra, ta sẽ ......" Ấu thú màu tím vươn đôi tiểu móng vuốt ra ”Giết chết ngươi!"

Trong quang cầu màu tím.

Ngay cả đầu khớp xương cũng bị ép đến gãy rời ra, đau đớn kịch liệt khiến toàn thân Lâm Lôi đều co quắp lại nhưng hắn vẫn nghe rõ lời Ấu thú màu tím vừa nói, Lâm Lôi liền cố gắng hỏi :”Trọng lực không gian? Đây là Trọng lực không gian? Không có khả năng!!!" Dưới lực bài xích đáng sợ Lâm Lôi ngay cả há mồm đều rất khó.

Bởi vì Lâm Lôi rất không giải thích được, cho tới bây giờ hắn chưa từng nghe qua Trọng lực không gian có thể sinh ra lực bài xích.

Trọng lực không gian hẳn là dẫn lực đáng sợ mới đúng!

"Đúng, đây là Trọng lực không gian một trong sáu đại huyền ảo của Đại địa pháp tắc, không có gì không có khả năng cả!" Ấu thú màu tím đáp lại ”Đương nhiên, đây là Trọng lực không gian sau khi dung hợp Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian hai đại huyền ảo thi triển ra. Hơn nữa còn ẩn chứa một chút đặc thù ứng dụng ở trong ...... ta nhắc ngươi một điểm. Muốn đi ra, chỉ cần lấy được hòn đá màu đen kia là được."

Nói xong Ấu thú màu tím liền nằm trên mặt đất, đột nhiên hắn lại ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Lâm Lôi :”Được rồi, cho dù đau, cũng đừng lên tiếng, nếu lên tiếng đánh thức ta, ta sẽ giết ngươi."

Lâm Lôi chỉ có thể cố nén nỗi thống khổ toàn thân không dám lên tiếng.

Đầu Ấu thú màu tím nói xong liền nằm xuống bắt đầu ngủ, một lát sau đã phát ra tiếng ngáy rất nhỏ.

"Hô!"

“Hô!"……

Tiếng ngáy rất nhỏ vang khắp trong huyệt động.

Lâm Lôi rất đau khổ, xích lực này không hề yếu hơn hấp lực của Tử tinh sơn mạch, tác dụng trên chính thân thể mình đau đớn đến chết được. Hơn nữa thân thể này cũng không phải bổn tôn nên không thể long hóa.

Đau đớn như thế còn không được phát ra tiếng động, mà Ấu thú màu tím còn ngủ ở bên cạnh!

"Quả thực là trò chơi!" Lâm Lôi đáy lòng nổi giận mắng nhưng chỉ chốc lát Lâm Lôi đã cố gắng để chính mình bình tĩnh trở lại ”Việc phải làm bây giờ chính là đi ra khỏi quang cầu màu tím này, muốn đi ra ngoài phải lấy được hòn đá màu đen kia." Lâm Lôi ngửa đầu nhìn lên hòn đá màu đen đang lơ lửng trên đầu đồng thời không ngừng tản ra hào quang màu tím.

" Nhưng xích lực này quá lớn, ta bị giam ở gữa quang cầu căn bản là không thể động đậy." Lâm Lôi cười khổ.

Liền đó Lâm Lôi cắn răng, cố gắng vươn tay phải lên trên.

"Ca sát!" Cường đại xích lực phía trên trực tiếp ép cánh tay hắn dán xuống vai, cánh tay phải cùng bả vai của Lâm Lôi đều gẫy lìa.

"Thử Thổ chi nguyên tố có thể được hay không." Lâm Lôi lại một lần nữa thí nghiệm.

Lần lượt thí nghiệm, Lâm Lôi nghĩ mọi biện pháp nhưng căn bản vẫn không cách nào chống cự lại xích lực kia, xích lực thật sự quá cường đại.

"Xem ra, chỉ có một biện pháp cuối cùng." Lâm Lôi cố gắng giữ mình bình tĩnh.

Trong ma pháp, nếu hiểu được trọng lực thuật, một khi lọt vào khu vực người khác thi triển trọng lực, nếu người kia thực lực không bằng mình thì mình hoàn toàn có thể triệt tiêu trọng lực kia.

"Xích lực này mạnh như vậy là vì dung hợp Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian hai đại huyền ảo mới hình thành ra. Ta đây nếu dung hợp hai đại huyền ảo đó hẳn là cũng có thể triệt tiêu xích lực lấy được hòn đá màu đen kia." Lâm Lôi tính xong, liền cố quên cơn đau nhức trong thân thể cố gắng để chính mình đắm chìm trong đại địa pháp tắc.

Trọng lực không gian huyền ảo, Lâm Lôi vừa nhập môn.

Mà Đại địa mạch động đã đại thành.

Lâm Lôi lúc này toàn thân tâm đầu nhập trong đó, bắt đầu cố gắng lĩnh ngộ, dung hợp hai đại huyền ảo này, có điều Trọng lực không gian cùng Đại địa mạch động đều cực kỳ khó khăn, hao phí thời gian khẳng nhất định sẽ rất lâu.

"Lão đại, đại địa thần phân thân của ngươi bị Ấu thú màu tím bắt được?" Bối Bối vội vàng hỏi ”Chúng ta bây giờ nên làm gì bây giờ?"

Địch Lỵ Á cũng rất lo lắng.

"Không có cách nào." Lâm Lôi lắc đầu nói, nhìn về phía Địch Lỵ Á ” Địch Lỵ Á, tạm thời ta không thể cùng ngươi, bổn tôn ta cũng phải toàn thân tâm lĩnh ngộ đại địa pháp tắc cố gắng cùng thần phân thân.

Địch Lỵ Á liền gật đầu.

Thần phân thân của Lâm Lôi gặp phải sanh tử nguy cơ, Địch Lỵ Á sao còn có thể để Lâm Lôi tiếp nàng?

"Một ngàn năm?" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ ”Chẳng lẽ quái thú màu tím này cho rằng ta một ngàn năm vẫn không thể dung hợp hai loại huyền ảo?"

Bổn tôn của Lâm Lôi lúc này cũng bắt đầu tu luyện, đồng thời cũng đang không ngừng hấp thu linh hồn tinh hoa trong tử tinh, linh hồn không ngừng cường đại.

Bởi vì linh hồn cường đại luận về tốc độ lĩnh ngộ thôi diễn bổn tôn của Lâm Lôi còn thoáng vượt qua đại địa thần phân thân, một bổn tôn, một phân thân, hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện đại địa pháp tắc, thôi diễn huyền ảo ……

"Dung hợp, Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian, tới cùng phải thế nào mới dung hợp?" Lĩnh ngộ của Lâm Lôi đối với Trọng lực không gian không ngừng tăng lên, nhưng muốn dung hợp thì một điểm cũng không có. Bối Bối đang khoanh chân ngồi trên mặt đất cũng có chút lo lắng.

"Lão đại đã tu luyện gần năm trăm năm rồi mà sao một chút phản ứng cũng không có?" Bối Bối nói.

"Đừng nóng, Lâm Lôi hắn nhất định sẽ thành công." Năm trăm năm qua, Địch Lỵ Á không ngừng lo lắng, cho tới bây giờ nàng vẫn chưa hết ưu tư.

Bởi vì Lâm Lôi cũng nói qua.

Nếu thật sự bất hạnh, nhiều nhất chỉ tổn thất một đại địa thần phân thân thôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.15 - Chương 42: Một Trăm Lẻ Tám

Đại địa thần phân thân cùng bổn tôn của Lâm Lôi đều đang đắm chìm tại đại địa pháp tắc, mặc dù Trọng lực không gian huyền ảo không ngừng tiến bộ.

Nhưng Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian dung hợp ngay cả nhập môn cũng không có!

Hai loại huyền ảo muốn dung hợp, nhập môn là quan trọng nhất, một khi nhập môn sau đó mới dần dần tiến lên đến khi thành công. Nhưng nếu ngay cả nhập môn cũng chưa thì dù có tiêu hao thời gian có lâu hơn cũng vô dụng.

Khổ tâm suy nghĩ Lâm Lôi không ngừng tìm cách cho hai loại huyền ảo dung hợp.

Nhưng Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian đều thuộc về cao đẳng huyền ảo, Đại địa mạch động cùng Thổ chi nguyên tố dung hợp không khó, nhưng muốn dung hợp Trọng lực không gian, lại cực khó.

"Như vậy không được!" Khổ tu ba mươi năm, ngay cả nhập môn cho hai đại huyền ảo dung hợp cũng chưa đạt được, Lâm Lôi nóng nảy ”Nếu ở chỗ này có lẽ tái tu luyện ngàn năm cũng vẫn dậm chân tại đây, không thể cứ tiếp tục như vậy được!"

"Điều kiện Lôi Tư Tinh đưa ra quả nhiên không phải dễ." Lâm Lôi lúc này mới ý thức được khó khăn, Lâm Lôi cắn răng quyết định :”Vậy thử theo hướng khác xem!"

Đại địa thần phân thân, tiếp tục khổ tu để Đại địa mạch động dung hợp cùng Trọng lực không gian.

Còn bổn tôn của Lâm Lôi nghiên cứu để Trọng lực không gian dung hợp cùng Thổ chi nguyên tố!

Thổ chi nguyên tố, đã sớm dung hợp cùng Đại địa mạch động, nếu Trọng lực không gian cũng có thể dung hợp cùng Thổ chi nguyên tố thì có thể thông qua Thổ chi nguyên tố để Trọng lực không gian cùng Đại địa mạch động tìm được điểm kết hợp.

Điểm kết hợp này cũng sẽ chính là điểm nhập môn.

Một điểm đột phá liền có thể nhập môn, đến lúc đó sẽ là đường thông suốt!

Lâm Lôi khổ tu năm thứ ba mươi tám năm.

"Để Trọng lực không gian dung hợp cùng Thổ chi nguyên tố hóa ra đơn giản hơn." Lâm Lôi tốn hao tám năm thời gian mới khiến hai loại huyền ảo này bắt đầu từ từ dung hợp.

Bởi vì Thổ chi nguyên tố cùng Đại địa mạch động đã hoàn mỹ dung hợp nên thông qua Thổ chi nguyên tố, Lâm Lôi đối với việc dung hợp Đại địa mạch động Trọng lực không gian đã có chút tin tưởng .

Lâm Lôi khổ tu năm thứ bốn mươi sáu năm!

"Thử theo hướng khác, cuối cùng đã thành công ." Lâm Lôi rốt cục để Trọng lực không gian Đại địa mạch động bắt đầu dung hợp, có bắt đầu sau này sẽ dễ hơn.

Cho dù bắt đầu dung hợp hơn nữa còn để bổn tôn lẫn thần phân thân tu luyện nhưng Lâm Lôi vẫn tốn hao thời gian cực kỳ lâu cuối cùng mới đột phá bình cảnh. Dung hợp Trọng lực không gian cùng Đại địa mạch động hai đại huyền ảo, mà năm đó đã là năm thứ 206 Lâm Lôi tu luyện!

Nguyên nhân còn vì linh hồn bổn tôn của Lâm Lôi không ngừng hấp thu đại lượng tử tinh tinh hoa nên cực kỳ mạnh mẽ.

Năm thứ 206 kể từ lúc Lâm Lôi bị nhốt, trong huyệt động trong lòng Tử tinh sơn mạch.

Hô hô!

Tiếng ngáy rất nhỏ vẫn vang khắp huyệt động, Lôi Tư Tinh vẫn nằm ngủ trên mặt đất, lúc ngủ có khi còn động động cái mũi nhìn rất là đáng yêu.

Còn ở giữa quang cầu màu tím Lâm Lôi đang bị ép đến đầy người vết máu, nhưng vẻ mặt hắn đang rất hưng phấn :”Rốt cục dung hợp rồi, tốn hao 206 năm, bằng vào cố gắng của bổn tôn cùng thần phân thân rốt cục cũng dung hợp được hai loại huyền ảo.

Lâm Lôi hôm nay, kỳ thật hoàn toàn có thể dung hợp Đại địa mạch động Trọng lực không gian Thổ chi nguyên tố ba loại huyền ảo dung hợp lại, vi giữa ba loại huyền ảo đều có điểm kết hợp nên hoàn toàn có thể dung hợp cả ba loại.

"Nhưng đợi đi ra ngoài rồi hãy nói." Lâm Lôi cũng không lãng phí thời gian.

Ngửa đầu nhìn lên hòn đá màu đen phát ra quang mang màu tím đang lơ lửng phía trên.

"Xích lực?" Lâm Lôi cau mày.

Mặc dù đã đem Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian dung hợp nhưng hắn vẫn không hiểu tại sao lại sinh ra xích lực!

"Rốt cục là chuyện gì xảy ra? Triệt tiêu xích lực thế nào ?" Lâm Lôi không ngừng suy tư, nếu có thể triệt tiêu xích lực này tối thiểu chính mình cũng phải có thể thi triển ra xích lực như vậy. Trọng lực không gian chỉ khi hoàn toàn thông hiểu mới có thể có biện pháp để triệt tiêu!

Nhưng làm như thế nào?

Lâm Lôi không biết!

" Lôi Tư Tinh kia chỉ nói để hai loại huyền ảo dung hợp ......" Lâm Lôi đột nhiên ngẩn ra.

Hắn nhớ lại lúc đầu Lôi Tư Tinh nói một câu - -"Đây là Trọng lực không gian sau khi dung hợp Đại địa mạch động cùng Trọng lực không gian hai đại huyền ảo thi triển ra, hơn nữa còn ẩn chứa một chút đặc thù ứng dụng ở trong ......"

"Ẩn chứa một chút đặc thù ứng dụng?" Lâm Lôi lẩm bẩm nói.

Như một chiêu tấn công, pháp tắc huyền ảo là một phương diện, nhưng ứng dụng thế nào cũng rất trọng yếu.

Ví dụ hai thất tinh ác ma ở địa ngục, có lẽ đồng dạng đều đã dung hợp bốn loại huyền ảo nhưng bởi vì ứng dụng khác nhau đương nhiên lực công kích cũng khác nhau! Ứng dụng xảo diệu sẽ có thể khiến uy lực của pháp tắc huyền ảo gia tăng hơn mười lần!

"Để cho dẫn lực biến thành xích lực? Ứng dụng như thế nào ?" Lâm Lôi cẩn thận quan sát quang cầu màu tím chung quanh.

Thê nhưng nhìn đi nhìn lại cũng chỉ là quang cầu màu tím Lâm Lôi căn bản không phát hiện được điều gì.

"Tới cùng là cái gì?" Lâm Lôi không ngừng tự hỏi, ”Như thế nào mới khiến cho dẫn lực biến thành xích lực?" Dẫn lực hoàn toàn trái ngược với xích lực, Lâm Lôi không thể hiểu được tại sao lại biến thành như vậy.

Lâm Lôi sao biết?

Lôi Tư Tinh dám nói một ngàn năm chính là có nắm chắc, một trung vị thần bình thường trong một ngàn năm cơ hồ không có năng đi ra khỏi quang cầu màu tím này.

Một ngàn năm, dung hợp hai loại huyền ảo, không khó!

Một vài thiên tài chỉ cần trăm năm đã làm được.

Nhưng quang cầu màu tím này ẩn chứa kỳ lạ nhất không phải huyền ảo mà là một loại đặc thù ứng dụng, đó cũng chính là điểm Lôi Tư Tinh hắn tự hào nhất.

"Tới cùng ứng dụng thế nào ?"

Lâm Lôi không để ý đến đau nhức, nhắm mắt lại trong đầu không ngừng suy nghĩ.

Đại địa thần phân thân cùng bổn tôn đều toàn thân tâm không ngừng tự hỏi, lần lượt thôi diễn …… thời gian không ngừng trôi qua.

Lâm Lôi bị nhốt năm thứ 482 năm!

Hon hai trăm năm khổ tư, Lâm Lôi đã nghĩ ra không ít cách vận dụng hai loại huyền ảo Đại địa mạch động Trọng lực không gian sau khi chúng dung hợp. Thế nhưng hắn vẫn không nghĩ ra, làm thế nào để dẫn lực biến thành xích lực.

"Làm sao bây giờ?"

Lâm Lôi trong lòng lo lắng vạn phần, khổ tu hơn hai trăm năm, vẫn không tìm được cách hình thành xích lực.

"Mọi biện pháp ta đều đã tính đến. Làm sao bây giờ. Làm sao bây giờ?" Lâm Lôi nhìn quang cầu màu tím chung quanh không khỏi tức giận ”Chẳng lẽ thật sự nói với Địch Lỵ Á bỏ đi đại địa thần phân thân này?"

Đại địa thần phân thân, Lâm Lôi không muốn bỏ!

Không phải vì đại địa thần phân thân đại biểu một tính mệnh, cũng không phải vì đại địa thần phân thân linh hồn công kích cực mạnh.

Mà là vì ……

"Đại địa!" Lâm Lôi trong đầu hiện lên hình bóng lão giả mặc trường bào màu trắng cùng bộ râu tóc bạc trắng ”Đức Lâm gia gia ……"

Tu luyện Địa thuộc tính ma pháp chính là do Đức Lâm gia gia hướng dẫn Lâm Lôi bước đi trên con đường này, Lâm Lôi cũng biết Đức Lâm gia gia vẫn muốn đột phá thánh vực thành thần nhưng Đức Lâm gia gia không cơ hội . Lâm Lôi chính mình khổ tu rốt cục tại đại địa pháp tắc phương diện thành thần, hôm nay càng bước tới chí cao vị diện -- Địa ngục.

Lâm Lôi có khi cũng suy nghĩ :”Đức Lâm gia gia nếu biết địa thuộc tính của ta thành thần, hơn nữa còn tới chí cao vị diện, nhất định sẽ rất hưng phấn."

Đại địa thần phân thân, không chỉ là một tính mệnh.

Mà còn là một loại kỷ niệm của Lâm Lôi đối với Đức Lâm gia gia !

Không muốn buông bỏ!

"Không, không thể buông bỏ! Đại địa pháp tắc, ta phải tiếp tục tu luyện, tuyệt đối không thể để đại địa thần phân thân chết được." Lâm Lôi trong lòng không ngừng tự nói với chính mình, sau đó Lâm Lôi chợt đưa mắt nhìn về phía Lôi Tư Tinh ”Bây giờ còn chưa qua năm trăm năm, Lôi Tư Tinh đã nói sẽ cho ta mười nghìn năm, ta còn có hơn chín nghìn năm. Ta nhất định sẽ thành công. Nhất định - -"

Đang tự nhủ đột nhiên Lâm Lôi ngừng lại, hắn nhìn chằm chằm vào Lôi Tư Tinh đang ngủ say.

Chính xác mà nói thì là nhìn chằm chằm vào 108 chiếc gai trên lưng Lôi Tư Tinh!

Lâm Lôi kinh ngạc nhìn, dường như ngây ngất, trong miệng lẩm bẩm nói :”108? Bình diện?"

Lâm Lôi trong đầu như có một đạo thiểm điện vừa xẹt qua, ngay lập tức hắn liền nhắm mắt lại, đồng thời - -

Trong đầu Lâm Lôi không ngừng thử tạo ra từng đạo thần lực, tổng cộng 108 đạo thần lực, đầu tiên hắn sắp xếp dựa theo 108 chiếc gai trên lưng Lôi Tư Tinh rồi sau đó không ngừng thôi diễn sắp xếp như thế thì sẽ có đặc thù hiệu quả thế nào.

108 đạo thần lực sắp xếp, rất là phức tạp .

Thôi diễn gần nửa tháng, Lâm Lôi trong lòng chợt mừng rỡ :” Quả nhiên, chỉ sắp xếp khác nhau, dẫn lực cũng mạnh hơn gấp trăm lần." Lâm Lôi hiểu rằng bình thường thi triển Trọng lực không gian nhiều nhất chỉ ảnh hưởng tới việc di động đối với người khác nhưng ảnh hưởng cũng không quá lớn.

Nhưng sau khi sắp xếp như thế có thể đề cao gấp trăm lần dẫn lực cực hạn! Có lẽ đến thượng vị thần cũng không cách nào phi hành.

"Không đúng, còn chưa mạnh bằng dẫn lực của Tử tinh sơn mạch." Lâm Lôi trong lòng chợt chối bỏ "Cũng không đúng, dẫn lực của Tử tinh sơn mạch không phải toàn bộ xuống phía dưới mà là như một hình tròn hấp dẫn khắp bốn phương tám hướng, bất kể hướng nào cũng đều bị Tử tinh sơn mạch hấp dẫn."

Lâm Lôi mở mắt ra chăm chú quan sát quang cầu màu tím trước mặt, cứ như vậy nhìn - -

"Bình diện? Cầu?" Lâm Lôi lẩm bẩm nói, dần dần, trong mắt Lâm Lôi có ánh sáng lóe lên "Đúng, cầu!!! Không phải đơn giản bình diện!"

"Ca sát!"

Câu hỏi vẫn vương vấn trong đầu Lâm Lôi giờ phút này vỡ vụn .

"Ha ha, thì ra là như thế, ha ha, trách sao ta không thể nghĩ ra. Bất quá ...... từ bình diện xếp thành hình tròn sẽ phức tạp hơn không biết bao nhiêu lần." Lâm Lôi hoàn toàn tưởng tượng ra độ phức tạp của việc sắp xếp, nếu bình diện chỉ cần sắp xếp một ngàn lần, thì hình cầu phải hơn gấp ba ngàn lần lũy kế! Đó chính là mười triệu a!

Một ngàn lần cùng mười triệu lần!

Chênh lệch quá lớn!

Càng huống chi, sắp xếp bình diện với các loại tình huống Lâm Lôi còn mất hơn ngàn lần, với hình cầu càng thêm phức tạp số lần sắp xếp tự nhiên càng nhiều.

"Nếu quả thực cần thôi diễn, dụng 108 đạo thần lực thì dù thôi diễn hàng triệu ngàn năm, sợ rằng vẫn không tìm ra ." Lâm Lôi trong lòng hiểu thầm phương pháp ứng dụng này cũng không phải cứ thôi diễn là được mà là phải lĩnh ngộ vân vân.

"Bất quá, may mắn rằng ta biết chính thức ảo diệu cùng bố cục những chiếc gai trên lưng Lôi Tư Tinh có chút quan hệ." Lâm Lôi mở mắt, cẩn thận nhìn lại 108 chiếc gai trên lưng Lôi Tư Tinh, cố gắng ghi nhớ phương vị cùng độ dài ngắn của chúng.

108 đạo thần lực không ngừng biến ảo trong đầu Lâm Lôi, đồng thời bên ngoài thân hắn cũng có 108 đạo thần lực lưu động.

Các loại tình huống thôi diễn bên ngoài thân Lâm Lôi cũng dụng thần lực tự nhiên bố trí cùng. Theo thời gian trôi qua, xích lực cũng bắt đầu giảm thấp, chuẩn xác là …… xích lực không yếu bớt mà chính là do Lâm Lôi đã triệt tiêu một bộ phận của nó theo việc thôi diễn của Lâm Lôi càng chính xác thì xích lực bị triệt tiêu càng ngày càng nhiều.

"Ân?" Lôi Tư Tinh đột nhiên mở mắt, nhìn về phía Lâm Lôi, hắn sợ đến mắt trừng lớn lên ”Tên tiểu tử này cũng?"

Lôi Tư Tinh lập tức đứng lên, tức giận đến cái mũi cũng nở ra :”Giờ mới năm trăm năm mà tiểu tử này đã bắt đầu lần ra cánh cửa tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh ta." Lôi Tư Tinh chăm chú nhìn kỹ bên ngoài thân Lâm Lôi quang mang màu vàng không ngừng lưu chuyển, pháp tắc huyền ảo cũng ẩn chứa trong đó.

"Đúng, sẽ là như thế này!" Lâm Lôi bình thản mở mắt.

Vừa mở mắt hắn liền thấy Lôi Tư Tinh đang gắt gao nhìn chằm chằm mình, tràn đầy vẻ tức giận.

"Lôi Tư Tinh tiên sinh, ta cuối cùng đã đạt tới yêu cầu của ngươi." Lâm Lôi mỉm cười nói, mặc dù lúc này xích lực vẫn còn nhưng chủ yếu là vì thần lực của Lôi Tư Tinh là thần lực của thượng vị thần, chiêu thức giống nhau khi thi triển ra thì uy lực sẽ mạnh hơn một chút.

Nhưng trải qua triệt tiêu, chỉ với điểm xích lực còn lại đã ảnh hưởng không lớn .

Lâm Lôi dễ dàng bay lên đưa tay ra đã nắm được hòn đá màu đen đang phát ra hào quang màu tím bên trên. Nhất thời quang cầu màu tím liền tan mất.

Lôi Tư Tinh tức giận nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi :”Tiểu tử ngươi cũng có thể hiểu được một chiêu này của ta?"

"Kỳ thật cũng phải cảm tạ Lôi Tư Tinh tiên sinh. Nếu không phải có những chiếc gai trên lưng ngài, ta cũng không thể đột phá nhanh như vậy." Lúc này Lâm Lôi tâm tình rất vui mừng, nhưng đột nhiên Lôi Tư Tinh hô lên :”Con mẹ nó, hóa ra là chính ta giúp cho ngươi!" thế nhưng Lôi Tư Tinh cũng hiểu, cho dù nhìn thấy bố cục của những chiếc gai đó nhưng sẽ có mấy người có thể liên tưởng đến Trọng lực không gian?

Lôi Tư Tinh hiểu rằng, Trọng lực không gian đặc thù căn bản là thiên phú của hắn, phối hợp cùng số gai trên người uy lực rất lớn.

"Ta sẽ thủ tín, tiểu tử, ngươi rời đi đi." Lôi Tư Tinh khó chịu nói.

"Lôi Tư Tinh tiên sinh, ta rời đi trước." Lâm Lôi rất là hữu lễ.

"Ai, sau này ngươi rời khỏi Tử tinh sơn mạch, ta đã không thể gặp được ngươi nữa." Lôi Tư Tinh cau mày bất đắc dĩ nói.

"Rời khỏi Tử tinh sơn mạch?" Lâm Lôi ngẩn ra, quay đầu lại nhìn về phía Lôi Tư Tinh.

Lôi Tư Tinh nhìn hắn một cái, hừ hừ nói :”Ta cũng nói cho ngươi biết, bây giờ ngươi đã lĩnh ngộ tuyệt chiêu của ta, chính Trọng lực không gian đó hoàn toàn có thể triệt tiêu dẫn lực của Tử tinh sơn mạch. Về phần khu vực có tiếng gió ảnh hưởng đến linh hồn thì, hừ, có hòn đá kia rồi ngươi cũng không cần sợ."

"Hòn đá màu đen?" Lâm Lôi nhìn hòn đá trong tay một cái.

"Lấy máu nhận chủ là được - - mẹ nó, càng nói càng khó chịu, không cùng ngươi nhiều lời nữa, mau nhanh lên cút đi." Lôi Tư Tinh rất khó chịu.

Lâm Lôi trong lòng tràn đầy nghi hoặc :”Lấy máu nhận chủ trên hòn đá?", mặc dù nghi hoặc, Lâm Lôi cũng nhỏ một giọt máu tươi trên hòn đá, chợt nó liền dung nhập vào trong cơ thể Lâm Lôi hơn nữa còn trực tiếp dung nhập đến linh hồn hải dương, Lâm Lôi cũng liền cảm nhận được điểm kỳ diệu bất phàm của hòn đá đó.

"Hòn đá này?"

Lâm Lôi cảm nhận thấy trong hòn đá ẩn chứa một lực lượng vô cùng hùng hậu, chỉ là loại lực lượng đó quá mức thâm ảo, ngoài ra Lâm Lôi còn cảm giác được 108 đạo linh hồn lực lượng ở trong đó du động, không ngừng biến ảo các loại bố trí phương pháp.

Lâm Lôi hoảng sợ phát hiện - -

Chính mình tốn hao thời gian như vậy, thí nghiệm các dạng các cách vận dụng mới chỉ là một vài loại bình thường trong đó.

"Hòn đá này đến tột cùng là cái gì?" Lâm Lôi cả kinh, đồng thời cũng kinh dị nhìn thoáng qua Lôi Tư Tinh ”Lôi Tư Tinh mặc dù nói là hành hạ ta, nhưng lại cho ta hòn đá này, hơn nữa nó lại là một vật không hề bình thường." Lâm Lôi trong lòng rất khó hiểu.

Lôi Tư Tinh tới cùng tại sao làm như vậy?

"Cám ơn Lôi Tư Tinh tiên sinh." Lâm Lôi trong lòng cảm kích, lúc này nói.

"Hừ." Lôi Tư Tinh cũng không quay đầu lại.

Lâm Lôi cũng không nói nhiều lập tức triển khai Địa hành thuật rời khỏi huyệt động này.

Ấu thú màu tím đặt mông ngồi ở trong huyệt động, đột nhiên - - trên vách nham thạch trong huyệt động chợt vặn vẹo, cuối cùng biến thành một khuân mặt khổng lồ.

"Tinh Tinh, làm sao vậy, tức giận?" khuân mặt khổng lồ cũng hé miệng ra nói chuyện .

"Hừ, đúng, ta đang tức giận." Ấu thú màu tím Lôi Tư Tinh cả giận nói ”Mới lại, ngươi cũng đừng gọi ta Tinh Tinh! Ta thật vất vả mới có một món đồ chơi, đang nghĩ đến hàng chục phương pháp hảo hảo hành hạ hắn mà ngươi lại để ta làm như vậy, cuối cùng còn cho hắn một món đồ tốt như vậy."

Miệng khuân mặt khổng lồ khẽ nhúc nhích :”Tinh Tinh, đừng nóng giận, ta năm đó thiếu một món nợ ân tình của tộc trưởng tứ thần thú gia tộc - - nên chuyện đó đừng nói đến nữa."

"Ta nói rồi, đừng gọi ta Tinh Tinh!" Ấu thú màu tím rít lên rồi chuyển đầu đâm vào vách đá nhưng chợt trực tiếp dung nhập vào trong vách đá biến mất tiêu .

"Đều nhiều như vậy năm , hoàn cân cá đứa nhỏ giống nhau." vậy trên vách tường tảng đá diện khổng bất đắc dĩ đạo, toàn tức liền biến mất , vậy diện vách tường lại khôi phục bình chỉnh.

Hết tập 15!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 1: Hắc Thạch

Tử Tinh sơn mạch bị vây trong sương mù lạnh lẽo vô tận. Bên trong thung lũng xung quanh đều là sương mù, giờ phút này Địch Lỵ Á đang nhắm mắt tĩnh tọa. Cuộc sống trôi qua yên lặng giống như bình thường.

“Địch Lỵ Á, Bối Bối”

Đột ngột, một tiếng nói vang lên.

Địch Lỵ Á đang tĩnh tu không khỏi rùng mình, ngay lập tức liền quay đầu lại nhìn. Giọng nói lo lắng của Bối Bối đã vang lên: “Lão Đại, sao lại không tu luyện nữa? Đại địa thần phân thân của ngươi sao rồi, thành công hay là?”

Ngay khi Địch Lỵ Á nhìn lại, Bổn tôn Lâm Lôi mặc bộ trường bào màu lam đã đứng lên.

“Thế nào?” Địch Lỵ Á đi lại gần, lo lắng hỏi.

Trái tim Lâm Lôi cảm thấy ấm áp, gật gật đầu nói: “Tất cả đều rất ổn, Đại địa thần phân thân của ta bây giờ đang quay lại, một lát nữa là đến thôi. Địch Lỵ Á, Bối Bối rất xin lỗi, thời gian vừa qua khiến các ngươi lo lắng rồi” Lâm Lôi bây giờ khóc cười cũng không được.

Không biết nên nói mình may mắn, hay là đen đủi.

Chỉ là thí nghiệm Địa Hành Thuật, nhưng lại gặp phải con Tử sắc ấu thú. Tuy nhiên, cũng bởi vì như vậy mà thực lực mới có thể tăng mạnh, cái này đúng là phúc họa đan xen, khó có thể xác định rõ.

Bỗng nhiên, có tiếng bước dài trên mặt đất truyền đến, đúng là Áo Lợi Duy Á.

“Lâm Lôi, có phải là đã thoát khốn thành công? Ta nhìn sắc mặt của ngươi đã biết là thành công” Áo Lợi Duy Á cười lên sang sảng.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Lão Đại, ngươi thoát khốn thành công, đây chính là một chuyện đại hỷ sự. Mặc dù nói chúng ta có thể phải ở đây thật lâu, mỹ tửu cũng phải tiết kiệm một chút, nhưng mà chuyện vui mừng hôm nay, chúng ta phải ăn mừng một phen mới được” Bối Bối vừa lật bàn tay liền lấy ra vài bình mỹ tửu.

Mỹ tửu, rất trân quý ở Tử Tinh sơn mạch.

Trong Tử Tinh sơn mạch, một bình mỹ tửu, có lẽ dùng hàng triệu Tử tinh cũng không đổi được, dù sao ở trong Tử Tinh sơn mạch, muốn thu nhặt Tử tinh thật sự quá dễ dàng. Mà mỹ tửu muốn uống lại không có. Bên trong Tử Tinh sơn mạch không có tài liệu nấu rượu.

“Ha Ha, hôm nay cứ uống thoải mái” Lâm Lôi cười lên sang sảng: “Chúng ta có uống hết rượu cũng không có vấn đề gì”

Nhất thời Bối Bối trợn trừng mắt: “Lão Đại, ngươi cao hứng cũng không nên lãng phí như vậy chứ”

Áo Lợi Duy Á có vẻ kinh ngạc. Địch Lỵ Á thì nghi hoặc nhìn Lâm Lôi, dò hỏi: “Lâm Lôi, ngươi chuẩn bị dừng uống rượu?”

“Ha ha....” Lâm Lôi lắc đầu cười: “Không phải, mà bởi vì, hôm nay ta đã có biện pháp mang bọn ngươi rời khỏi Tử Tinh sơn mạch”

“Ra khỏi Tử Tinh sơn mạch?” Bối Bối, Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á không khỏi cảm thấy khiếp sợ.

Nhiều năm đã qua, bất cứ ai tiến vào Tử Tinh sơn mạch cũng chưa có ai dựa vào chính mình mà có thể ra khỏi. Hơn nữa bọn Áo Lợi Duy Á lúc trước cũng đã thử nhiều lần, cơ bản không thể rời khỏi Tử Tinh sơn mạch. Nhưng bây giờ Lâm Lôi lại nói có thể…

Địch Ly Á, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á đều biết bản tính của Lâm Lôi, biết Lâm Lôi sẽ không nói dối.

Nhưng là rời khỏi Tử Tinh sơn mạch, không dám tin tưởng lắm.

“Lão Đại, điều ngươi nói là thật?” trong lòng Bối Bối tràn đầy nghi hoặc, hỏi lại.

“Lâm Lôi, ngươi không phải là đang cố ý khiến chúng ta vui vẻ một lát đó chứ” Áo Lợi Duy Á cười cười, chỉ giương mắt nhìn Lâm Lôi, dường như có một tia chờ mong. Nếu là người khác nói, phỏng chừng Áo Lợi Duy Á sẽ không thèm để ý, nhưng đây lại là do Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi không phải người nói dối.

“Dẫn lực kinh khủng đó, Lâm Lôi ngươi có biện pháp giải quyết sao?” Địch Ly Á nói thẳng vào yếu điểm, nếu muốn rời khỏi Tử Tinh sơn mạch, đầu tiên phải đối phó được dẫn lực kinh người đó. Dẫn lực của Tử Tinh sơn mạch, ngay cả Thượng vị thần bình thường cũng không thể chống cự để bay lên.

“Yên tâm, ta nói có thể rời khỏi là có thể rời khỏi” Lâm Lôi nói rất chắc chắn.

Trên mặt Bối Bối, Địch Ly Á và Áo Lợi Duy Á không khỏi có một tia hạnh phúc.

“Lão Đại, rời đi bằng cách nào?” Bối Bối hỏi.

Lâm Lôi cười nói: “Tốt rồi, ta chưa thể hiện một lần sợ là các ngươi không tin tưởng cho lắm” Bổn tôn thân thể của Lâm Lôi có thể mượn Thần lực của thần phân thân. Lúc này, Trong cơ thể Lâm Lôi có một cỗ Đại địa Thần lực, Lâm Lôi dựa vào lĩnh ngộ của mình mà bắt đầu bố trí.

Giống như từ lực từ trái tim dọc xuống hai chân của Lâm Lôi, lan xuống mặt đất.

“Xuy xuy”

Đồng thời, trên mặt đất trong vòng phạm vi trăm thước xung quanh có dao động lạ thường. Lâm Lôi mỉm cười nhìn Địch Lỵ Á, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á: “Thế nào?”

“Ân?”

Đám người Địch Lỵ Á giật nảy mình, bọn họ có một phát hiện đáng sợ, dẫn lực kinh người của Tử Tinh sơn mạch vẫn bao phủ toàn thân bọn họ biếm mất chính thành. Một ít dẫn lực còn lại mặc dù không ít, nhưng không thể ngăn cản ba người bay lên.

Đám người Địch Lỵ Á, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á đều rất dễ dàng bay được lên không trung.

“Lâm Lôi, thế này là như thế nào?” Áo Lợi Duy Á không thể tin nhìn Lâm Lôi.

“Đúng vậy” Bối Bối cũng rất kinh ngạc: “Gia Lan và Cổ La Đức đã nói với ta, cho dù lĩnh ngộ Trọng Lực Không gian, cũng không có tác dụng gì ở Tử Tinh sơn mạch. Đến nay, còn không ai có thể làm được như ngươi là triệt tiêu dẫn lực”

Mặc dù có cường giả có thể chống cự dẫn lực để bay lên, nhưng đó là dựa vào thực lực cường đại, chứ không phải là dựa vào Huyền ảo giống như Lâm Lôi.

“Thế nào, các ngươi đã tin chưa?” Lâm Lôi không nói nhiều lời.

“Tin, tin” Vẻ mặt tối tăm của Áo Lợi Duy Á nhiều năm qua đột nhiên biến mất, vô cùng vui mừng nói.

“Lão Đại, vậy còn khu vực tiếng gió quỷ dị kia thì sao?” Bối Bối liền nói, khu vực hỗn loạn kia mới là nguyên nhân vây khốn đại lượng cường giả lại Tử Tinh sơn mạch.

Lâm Lôi cười nhạt: “Không cần hỏi nhiều, đợi đến thời điểm rời đi, ta sẽ có cách giải quyết” Lâm Lôi vô cùng tin tưởng. Nhớ đến lời nói của Tử sắc ấu thú Lôi Tư Tinh, khu vực tiếng gió quỷ dị đó chỉ cần dựa vào khối Hắc thạch là có thể vượt qua.

“Khối Hắc thạch này ta cần phải nghiên cứu thật tốt” Lâm Lôi nói thầm trong lòng.

Ở trong huyệt động, Lâm Lôi vì vội vàng quay lại nên không cẩn thận nghiên cứu viên Hắc thạch, chỉ là có một ít cảm nhận sơ bộ mà thôi. Sự đặc biệt ẩn chứa trong khối Hắc thạch như khí tức khiến lòng người hoảng loạn, còn sự biến ảo của lực lượng linh hồn đều hấp dẫn Lâm Lôi.

“Đương nhiên, ta bây giờ còn cần phải chuẩn bị ổn thỏa đã, hơn nữa còn phải nghiên cứu hoàn tất phương pháp ly khai khỏi đây nữa” Lâm Lôi cười nói: “Bên trong Tử Tinh sơn mạch rất an toàn, ở Địa Ngục, nơi tu luyện an toàn như thế này vô cùng thưa thớt”

“Chính xác, ngoại trừ mấy cái khuyết điểm như bởi vì sương mù mà chỉ có thể nhìn thấy xung quanh trăm thước, và dẫn lực kinh người và cuộc sống buồn tẻ ra. Trong Tử Tinh sơn mạch thì ngoại trừ ngày Vụ triều thì rất an toàn” Áo Lợi Duy Á gật đầu nói.

Đúng lúc này, Đại địa thần phân thân liền toát ra từ một khối nham thạch. Trực tiếp nhập vào trong bổn tôn Lâm Lôi. Đám người Địch Lỵ Á, Bối Bối nhìn thấy cảnh này mới có thể thở dài một hơi.

“Ha ha, Lão Đại, chúng ta ăn mừng một phen thôi” Bối Bối biến được hai tin tức tốt liền một lúc, tự nhiên tâm tính cũng rất tốt.

Sau khi bốn người Lâm Lôi ăn mừng một phen, Lâm Lôi liền bắt đầu tập trung nghiên cứu Hắc thạch.

“Hắc thạch này ẩn chứ khí tức Địa thuộc tính, cũng ẩn chưa khí tức linh hồn, thật là quái dị” Lâm Lôi cẩn thận cảm ứng Hắc thạch, trong lòng lúc thì nghi hoặc khi thì nở nụ cười: “Có lẽ, Hắc thạch này có liên quan với Tử tinh” Tử tinh thuộc vật chất kim thạch, thì sẽ là thổ thuộc tính.

Tuy nhiên,Tử tinh lại ẩn chưa lực lượng linh hồn, nên rất giống Hắc thạch.

“Nhưng mà khí tức linh hồn bên trong Hắc thạch quá đáng sợ” Lâm Lôi thầm nghĩ.

108 đạo khí tức linh hồn bên trong Hắc thạch không ngừng biến ảo. Mà Lâm Lôi cảm ứng được phương pháp sắp đặt của 108 đạo khí tức linh hồn này liền rất hưng phấn. Phương pháp bố trí hôm nay mình nghiên cứu được, chỉ có thể xem như nhập môn mà thôi.

Mà trong Hắc thạch, biến ảo rất tự nhiên, từ nông đến sâu.

Lâm Lôi lúc này rất tập trung, bắt đầu không ngừng nghiên cứu phương pháp vận dụng Trọng lực Không gian, thoạt nhìn đơn giản, nhưng muốn trở thành của mình thì rất phức tạp. Cũng giống như lúc Lâm Lôi nhìn thấy 108 tiêm thứ trên lưng Tử sắc Ấu thú liền hiểu ra hàm nghĩa bên trong nhưng cũng hao phí quá nhiều thời gian.

Giờ phút này, rất là khó khăn.

Tuy nhiên, Lâm Lôi vẫn đang hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện. “Bất chấp thời gian” Bối Bối nói thầm, không biết đã là lần nói thầm thứ bao nhiêu của Bối Bối rồi.

Địch Ly Á cười cười nhìn hắn một cái: “Bối Bối, ngươi cứ an tâm tu luyện đi, không phải mới là hơn 20 năm sao, nhoáng lên là qua thôi. Ngươi nhìn Áo Lợi Duy Á xem, tĩnh tu từ lúc đó đến giờ vẫn còn chưa tỉnh lại, có ai thiếu kiên nhẫn như ngươi đâu, bao giờ thì có thể đột phá chứ?”

Bối Bối bĩu môi không nói.

“Ồ” Bối Bối bỗng nhiên mở bừng hai mắt ra: “Lão Đại đã tỉnh” Địch Ly Á nhìn về phía Lâm Lôi đang ngồi cách đó một đoạn, lúc này Lâm Lôi đang mở to mắt ra, vẻ mặt vui mừng: “Hắc thạch này thì ra còn có thể sử dụng như vậy, ta thật sự quá ngu ngốc”

Lâm Lôi vừa ngẩng đầu, nói thúc giục: “Bối Bối, lại đây”

“Làm gì?” Bối Bối có chút khó hiểu.

“Cảm thụ Trọng lực không gian hiện nay của ta” Lâm Lôi nói.

Bối Bối ngẩng đầu lên, lập tức đi đến, vô cùng thất vọng: “Trọng lực không gian? Cho dù có đến, thân thể của Bối Bối ta vô cùng lợi hại, Trọng lực không gian của ngươi có cường đại hơn nữa cũng không tổn thương được ta” Bối Bối vô cùng tin tưởng, mà cũng bởi vì như thế, Lâm Lôi mới tìm hắn.

“Chuẩn bị ổn chưa” Lâm Lôi lập tức thi triển ra.

“Xuy xuy”

Từ lực như sóng gợn dọc theo hai chân Lâm Lôi truyền vào trong mặt đất, ở trên mặt đất lại không ngừng biến ảo. Quỷ dị nhất chính là, Hắc thạch bây giờ lại đang huyền phù ở trong linh hồn chi hải của Lâm Lôi, ba động của 108 đạo linh hồn chi lực trong Hắc thạch hoàn toàn giống như ba động của từ lực địa tâm, cùng tạo ra cộng hưởng.

“Ha ha, Trọng lực không nhỏ, nhưng ta không quan tâm” Bối Bối đắc ý nói; nhưng đột nhiên, sắc mặt của Bối Bối liền thay đổi, hắn lắc lắc đầu: “Lão Đại, ngươi đừng đùa đó, đầu ta khó chịu quá”

Lâm Lôi dừng ngay lại.

“Cảm thấy thế nào?” Lâm Lôi cười cười nhìn hắn, kết quả này Lâm Lôi đã sớm nghĩ đến.

Bối Bối giật mình nhìn Lâm Lôi: “Lão Đại, đầu ta vừa rồi trở lên mê muội, cảm giác đó giống như khi ở trong khu vực Tiếng gió quỷ dị, cái loại cảm giác này thật sự quá khó chịu. Sao ngươi có thể làm được?” Bối Bối có điểm không dám tin tưởng cho lắm.

“Đây là do ta tìm được một bảo vật” Lâm Lôi giải thích.

Thật ra nghiên cứu Hắc thạch đến hậu kỳ, Lâm Lôi liền phát hiện được điểm này. Cũng vì nghiên cứu được đến bước này, Lâm Lôi mới hiểu được vì sao Tử sắc ấu thử đó lại nói có Hắc thạch này thì hắn liền không cần phải lo lắng ảnh hưởng của tiếng gió quỷ dị. Bởi vì Tiếng gió quỷ dị là một loại với ảnh hưởng linh hồn của Hắc thạch.

“Có lẽ, ở trong Tử Tinh sơn mạch, có một khối Hắc thạch rất lớn, có thể ảnh hưởng ra phạm vi hơn 10 triệu vạn dặm” Lâm Lôi suy nghĩ trong lòng.

“Lâm Lôi, các ngươi đang thí nghiệm cái gì đó?” Địch Lỵ Á vừa nói vừa bước lại.

Bối Bối quay đầu lại cười hì hì: “Địch Lỵ Á, thực lực của Lão Đại bây giờ rất lợi hại, hơn nữa ta dám khẳng định, rời khỏi Tử Tinh sơn mạch không phải vấn đề với chúng ta” Thử qua một chiêu đó, Bối Bối thập phần tin tưởng vào Lâm Lôi.

Mắt Địch Lỵ Á sáng lên, đi đến bên cạnh Lâm Lôi: “Lâm Lôi, có phải bây giờ chúng ta sẽ ra ngoài không?’

Lâm Lôi khẽ nhíu mày nói: “Không vội, Địch Lỵ Á, trong Địa ngục có quá nhiều nguy cơ, thực lực mạnh hơn thì hãy ra ngoài. Ta bây giờ chỉ mới dung hợp hai loại Huyền ào, tuy nhiên, ta dám chắc có thể nhanh chóng dung hợp ba loại huyền ảo”

“Dung hợp ba loại huyền ảo” Cả Địch Lỵ Á và Bối Bối đều kinh ngạc.

Cường giả dung hợp hai loại huyền ảo có không ít, số người dung hợp ba loại huyền ảo rất ít, mà rất nhiều Lục tinh ác ma chỉ là dung hợp ba loại huyền ảo mà thôi. Cho nên Dung hợp bốn loại huyền ảo sẽ là Thất tinh ác ma như A Lý Khuê Ân.

Mỗi lần tăng một cấp, thực lực sẽ tăng hơn mười lần, khó khăn càng cao hơn nhiều.

Như Lâm Lôi, muốn dung hợp hai loại là Đại địa mạch động và Trọng lực không gian thì phải dung hợp một loại thứ ba, có điểm khế hợp với hai chủng loại, cái này chỉ là trụ cột mà thôi. Nhưng mà tìm điểm khế hợp để dung hợp rất khó.

Như Lâm Lôi, để Đại địa mạch động và Trọng lực không gian tìm được điểm khế hợp, có lúc gặp phải vướng mắc không thể đối phó, cuối cùng phải thông qua Thổ chi nguyên tố, để cho hai loại Huyền ảo tìm được điểm khế hợp.

“Dung hợp ba loại còn tự tin, nhưng dung hợp bốn loại?” Lâm Lôi không khỏi nghĩ đến Địa hành thuật, tu luyện Địa hành thuật từ trước đến nay thì không có một tia dung hợp với ba loại huyền ảo còn lại. Muốn dung hợp bốn loại Huyền ảo, ít nhất phải để cho Địa hành thuật có thể dung hợp với ba loại kia.

Cả một điểm khế hợp cũng chưa tìm thấy, thì làm sao có thể dung hợp được với ba cái còn lại.

Có lẽ cả một vạn năm nữa cũng không được.

“Càng đi lên trên, khó khăn càng lớn” trong lòng Lâm Lôi hiểu rõ điều đó.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 2: Thập Niên Thải Tập

Thổ chi nguyên tố đã sớm dung hợp với Đại địa mạch động và dung hợp một phần với Trọng lực không gian, hôm nay hoàn toàn có thể dung hợp ba loại huyền ảo, có thể nói là chuyện nước chảy thành sông. Lâm Lôi tự nhiên sẽ không xuất phát ly khai vào lúc này.

Tử Tinh Sơn Mạch vẫn yên lặng như cũ.

Trong hoàn cảnh yên lặng đó. Lĩnh ngộ về Đại địa pháp tắc của Lâm Lôi đang dần tăng lên. Tiến độ dung hợp ba loại huyền ảo không ngừng tăng lên, thời gian lặng lẽ trôi qua, trong nháy mắt đã trôi qua 120 năm.

Lâm Lôi khoanh chân ngồi trên nham thạch, trên người bị bao trùm bởi một tầng tro bụi, đột nhiên bên ngoài then hắn có một đạo khí lưu vờn quanh, tất cả tro bụi đều bị thổi bay.

“Chỉ thiếu chút nữa là ba loại huyền ảo sẽ hoàn toàn dung hợp” Lâm Lôi mở to hai mắt, thở dài nói, đình chỉ tu luyện: “Bình cảnh là khó phá nhất. Ở ngay trước mắt, nhưng không ai biết là phải tốn bao nhiêu lâu. Huyền ảo dung hợp là khế hợp một chút một, bình cảnh cuối cùng hao phí thời gian là không thể xác định”

Cho dù như vậy, tâm tình của Lâm Lôi cũng rất tốt.

Ba loại huyền ảo chỉ còn thiết chút nữa là hoàn toàn dung hợp, thực lực tăng lên năm, sáu lần so với dung hợp hai loại huyền ảo.

“Lần trước, khi hộ tống Tát Lạc Mông bị lâm vào sa mạc cổ bảo kia, bây giờ ra cũng có Hắc Thạch lao ngục” Lâm Lôi mỉm cười, trong lòng vừa động.

Ngay lập tức…

Lấy Lâm Lôi làm trung tâm, Đại địa Thần lực cổ đãng trong phạm vi trăm thước, có rất nhiều Địa nguyên tố tụ tập. Trong nháy mắt hình thành một cái lao ngục màu đen nhánh. Ở trong lao ngục này cơ bản không có một tia sáng, nhìn không thấy cái gì hết cả.

Đồng thời, trong Lao ngục, trọng lực rất mạnh.

So với trước kia khi Lâm Lôi dung hợp hai loại huyền ảo, thì lần này Dẫn lực được thi triển ra đề cao mấy lần.

“Hừ, cho dù Thượng vị thần tiến vào, có lẽ tốc độ cũng không còn nhanh được nữa” Trong lòng Lâm Lôi rất tự tin: “Tốc độ của bọn họ giảm mạnh. Mà tốc độ của ta lại không ảnh hưởng gì. Ta hoàn toàn có thể đem Thượng vị thần bị giam trong đó giết chết”

Hắc Thạch lao ngục!

Kết hợp tam đại huyền ảo là Đại địa mạch động, Trọng lực không gian và Thổ chi nguyên tố, đồng thời lấy trọng bảo Hắc thạch thần bí làm trung tâm, hình thành một cái lao ngục như vậy.

Bên trong lao ngục, người bị giam ở bên trong sẽ bị dẫn lực đáng sợ trói buộc, đồng thời linh hồn cũng bị ảnh hưởng. Thực lực không phát huy nổi một thành.Ở chỗ này, Lâm Lôi có thể giải quyết được đối phương.

“Đáng tiếc, ba đại huyền ảo còn chưa đại thành” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Lâm Lôi hiểu rõ, tu luyện khó khăn như vậy, mình muốn tu luyện đến dung hợp bốn loại huyền ảo, có lẽ phải mất rất nhiều năm. Mà lĩnh ngộ hiện tại đúng là ỷ trượng để mình tạm thời hành tẩu trên Địa ngục.

“Theo như suy đoán, Tu La trong Địa ngục hẳn là dung hợp năm loại huyền ảo. Cho nên, Thất tinh ác ma hầu hết là dung hợp bốn loại Huyền ảo, rất ít dung hợp được năm loại huyền ảo. Dung hợp ba loại hầu hết là Lục tinh ác ma” Lâm Lôi tính toán trong lòng.

Thượng vị thần bình thường đều là Tứ tinh ác ma. Dung hợp hai loại, thì có thể trở thành Ngũ tinh ác ma.

Đương nhiên, không phải hoàn toàn như vậy, chỉ là đại khái suy đoán mà thôi.

“Ta mặc dù còn kém một bước mới dung hợp được ba loại, nhưng Hắc Thạch lao ngục của ta có hiệu quả còn mạnh hơn dung hợp bốn loại Huyền ảo một ít” Lâm Lôi rất rõ ràng, sở dĩ mạnh mẽ như vậy, chủ yếu là do phương pháp vận dụng kỳ lạ đó.

Phương pháp vận dụng của Trọng lực không gian của riêng Tử sắc ấu thú chỉ là phối hợp mười đạo Địa tâm từ lực. Nhưng Dẫn lực lại tăng lên gấp hơn trăm lần, thêm vào đó có sự hỗ trợ của Hắc thạch. Uy lực của chiêu này, mà Thượng vị thần bình thường gặp phải cũng xong đời.

Ở tình huống bình thường, Thượng vị thần có thể dễ dàng giết chết Trung vị thần, đó là dựa vào Thần chi lĩnh vực và sự mạnh mẽ của linh hồn.

Tuy nhiên…

Về phương diện linh hồn, Lâm Lôi có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, cho nên trói buộc của Thần chi lĩnh vực thì trói buộc của Trọng lực không gian càng khoa trương hơn. Thượng vị thần bình thường gặp phải Lâm Lôi đúng là không may mắn, chính là bình thường.

Có Hắc thạch không gian, linh hồn phòng ngự chủ thần khí và chỉ còn một chút nữa là dung hợp ba loại Huyền ảo.

Mặc dù Trung vị thần lực còn thiếu một ít, nhưng có ba hạng mục trên thì Thượng vị thần bình thường không phải là đối thủ.

“Lâm Lôi, rốt cuộc ngươi cũng chuẩn bị rời đi hả” Áo Lợi Duy Á chờ ngày này đã quá lâu rồi.

“Xin lỗi” Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi lập tức nhìn Địch Lỵ Á, Bối Bối đang ở bên cạnh: “Mọi người chuẩn bị hết rồi chứ”

Vòng hào quang màu thổ hoàng lưu chuyển bên ngoài thân Lâm Lôi, liền xuất hiện một màn hào quang hình địa cầu màu thổ hoàng có bán kính mười thước, bốn người Lâm Lôi huyền phủ trong đó.

Trọng lực không gian không nhất định phải có hình cầu, tuy nhiên, Lâm Lôi cũng phải nghiên cứu mấy trăm năm mới thành công.

“Đi”

Bên trong Trọng lực không gian của Lâm Lôi dễ dàng triệt tiêu được Dẫn lực, bốn người Lâm Lôi lúc này đã bay lên bầu trời, bay thẳng đến trên không.

“Lúc đến, Dẫn lực thật sự quá mạnh, đến bây giờ rồi khỏi thì cơ bản không cảm giác được Dẫn lực” Áo Lợi Duy Á liếc mắt nhìn Lâm Lôi, cảm than nói: “Lâm Lôi. Cường giả của Ngọc Lan đại lục chúng ta ở trên Địa ngục, hiếm có người lợi hại được như ngươi”

Áo Lợi Duy Á không thể không bội phục Lâm Lôi.

Bạch vụ quanh quẩn phía trước mặt, bốn người Lâm Lôi không ngừng bay lên trên.

“Chúng ta đã rời khỏi khu vực Dẫn lực” Lâm Lôi vẫn khống chế Trọng lực không gian, tự nhiên hiểu rõ biến hóa của Dẫn lực bên ngoài. “Lập tức chúng ta sẽ tiến vào khu vực tiếng gió quỷ dị” Lâm Lôi mở miệng nhắc nhở mọi người.

Hai người Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á đều vô cùng cẩn thận, bởi vì linh hồn phòng ngự của hai người quá kém.

“Hô, Hô”

Tiếng gió đó lại vang lên một lần nữa, nhất thời Bối Bối nhíu chặt mày, Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á càng cảm thấy đau đầu mê muội.

Lâm Lôi liền lập tức khống chế Hắc thạch, linh hồn lực của mình lấy Hắc thạch làm trung tâm tản ra ngoài, tràn ngập cả Trọng lực không gian.

“Quả nhiên là giống nhau” Trên mặt Lâm Lôi xuất hiện nụ cười. Giờ phút này, hắn dễ dàng cảm giác được nguyên lý của Tiếng gió khiến cho linh hồn mê muội. Thực ra cũng không phải Tiếng gió, mà là một loại sóng linh hồn lực, cho dù bịt chặt lỗ tai lại, thì vẫn có thể truyền vào linh hồn hải dương.

Lâm Lôi vừa đem Tiếng gió quỷ dị ngăn cản ở bên ngoài, ba người Địch Lỵ Á liền cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

“Nhất định chúng ta có thể đi ra ngoài” Giờ phút này Áo Lợi Duy Á vô cùng kích động, nhìn thấy Lâm Lôi có thể ngăn cách Tiếng gió quỷ dị ở bên ngoài, hắn đã hoàn toàn xác định được điều đó. Phải biết rằng, khu vực Tiếng gió quỷ dị hỗn loạn này đúng là Thượng vị thần cường đại cũng khó có thể chống đỡ.

Khu vực hỗn loạn không hề ảnh hưởng gì đến bốn người Lâm Lôi, tự nhiên có thể trực tiếp bay qua.

Một lát sau.

“Ta đã nhìn thấy bên ngoài” Bối Bối vui vẻ nói.

“Ta đã nhìn thấy” lúc này Lâm Lôi liền ngừng thi triển Trọng lực không gian.

Giờ phút này, ở cách Lâm Lôi không xa đang có một vài người đang đứng trên không, hiển nhiên đang đợi Tử tinh bay ra,

“Hả, hai khối tử tinh” Ở phía xa xa có người hưng phấn hét lên.

“Ha ha, không ngờ rằng ngươi vừa mới đến có nửa tháng đã nhặt được hai khối Tử tinh. Đi, đi, chúng ta phải ăn mừng một phen mới được” Phía xa xa truyền đến một vài câu nói.

Bốn người Lâm Lôi nhìn nhau cười, mấy câu đối thoại quen thuộc này là câu thường nghe được nhất ở trong Vụ Hải.

Bọn họ rốt cuộc cũng đi ra đến bên ngoài.

“Đích thật đã đi được ra ngoài” Trên mặt Bối Bối tràn ngập niềm vui.

“Bốn vị nên cẩn thận một chút, đừng đi quá sâu vào Vụ hải, ta nhìn thấy bốn vị vừa rồi xâm nhập hơi sâu, nhất định phải cẩn thận đó” Có một Trung vị thần đang phi hành đề tỉnh bốn người Lâm Lôi: “Nếu vượt quá phạm vi an toàn, một khi bị rơi vào thì vĩnh viễn không thể nào ra khỏi được”

“Chúng ta biết” Lâm Lôi cười ha ha đáp.

Đương nhiên là biết có nguy hiểm, bởi vì bốn người họ đã bị rơi vào trong đó rồi.

“Chúng ta cũng đi thôi” Trong lòng bốn người Lâm Lôi rất vui mừng, lúc này đã bay ra đến bờ Vụ hải.

“Lâm Lôi, lúc chúng ta ra ngoài thì mỗi người nên nộp ba khối Tử tinh, không cần phải nộp Tín vật văn chương” Địch Lỵ Á dùng thần thức truyền âm nhắc nhở mọi người.

“Tại sao?” Bối Bối hỏi lại.

Lâm Lôi cũng có chút nghi hoặc nhìn, nhưng trong nháy mắt liền giật mình. Địch Lỵ Á lại dùng Thần thức truyền âm giải thích: “Ta lo lắng, mỗi lần Vụ triều qua đi, Thập bát gia tộc sẽ thay đổi tín vật văn chương. Chúng ta nếu lấy Tín vật văn chương ra giao cho họ thì bọn họ có thể biết chúng ta là những người đã đi vào từ lần Vụ triều trước. Nhất định sẽ hoài nghi chúng ta đi ra từ Tử Tinh Sơn Mạch. Sẽ rất là xấu nếu bị phát hiện”

Ba người Lâm Lôi, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á nhất thời giật mình.

Đúng vậy, điều này rất có thể xảy ra.

“Bị phát hiện, khẳng định rất xấu” Lâm Lôi hoàn toàn có thể tưởng tượng đến điều này.

Phải biết, ở trong Tử Tinh Sơn Mạch thật sự rất dễ dàng tìm được Tử tinh, cái đó đơn giản là cướp tiền.

Bốn người Lâm Lôi lập tức bay ra bên ngoài. Nhất thời có hai gã Hắc bào nhân ra nghênh đón. Trong đó một người kinh nghi nhìn Địch Lỵ Á, đặc biệt là Ác ma huân chương ở trước ngực Địch Lỵ Á: “Đây là một Thượng vị thần ác ma, một Thượng vị thần ác ma sao lại tiến vào Vụ hải thu nhặt Tử tinh, đây là chuyện rất hiếm xảy ra”

Trong lòng Lâm Lôi không khỏi cả kinh.

“Bốn vị, tín vật của các ngươi đâu?” Một người Hắc bào nhân mở miệng nói.

“Chúng ta không mua tín vật đã tiến vào rồi” Bối Bối trả lời.

“Ồ” Tên Hắc bào nhân kia vô cùng tự nhiên đáp: “Theo quy định cũ, một người ba khối Tử tinh, bốn người là mười hai viên Tử tinh”

Địch Lỵ Á lập tức lật tay lấy ra năm khối Tử tinh, miệng còn nói: “Vận khí của ta khá tốt, sẽ bỏ ra năm khối Tử tinh. Ba người các ngươi thì Bối Bối ngươi may mắn nhất, tìm thấy không ít Tử tinh”

“Ôi, bảy khối còn lại ta bỏ” Bối Bối cười hì hì rồi lấy bảy khối Tử tinh ra.

Tiếp nhận mười hai viên Tử tinh này, hai Hắc bào nhân nghi hoặc nhìn Địch Lỵ Á, cuối cùng gật đầu nói: “Các ngươi đi đi” Hiển nhiên Hắc bào nhân không nghĩ nhiều.

Bốn người Lâm Lôi lúc này mới cười cười bay đi. Ở phía sau còn truyền đến lời bàn tán của hai tên Hắc bào nhân.

“Vị Thượng vị thần ác ma kia đi vào thu nhặt Tử tinh, hắn có vấn đề không nhỉ?”

“Ai biết, có lẽ người đàn bà đó trong lúc thu nhặt Tử tinh thì đạt đến cảnh giới Thượng vị thần”

“Ừ, có thể, Vụ triều trôi qua, thu nhặt tử tinh mới mấy trăm năm mà thôi, tên tiểu tử gầy gò kia quả là may, bỏ ra cả bày khối Tử tinh”

Nghe được vài câu, bốn người Lâm Lôi liền bay ra thật xa. ở đây bốn người Lâm Lôi liền lấy kim chúc sinh mệnh ra, tiến vào Kim chúc sinh mệnh. Kim chúc sinh mệnh liền hóa thành một đạo hắc quang, nhanh chóng biến mất ở chân trời.

Bên trong Kim chúc sinh mệnh.

“Ha ha, chúng ta giàu to rồi, chúng ta giàu to rồi” Bối Bối nói rất hưng phấn.

“Giàu cái gì?” Lâm Lôi cười cười nhìn Bối Bối.

“Lâm Lôi. Hơn một trăm năm trước, ngươi không phải đã nói qua là có biện pháp đưa chúng ta ly khai Tử Tinh Sơn Mạch sao?”

“Đúng, làm sao thế?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Bối Bối.

“Biết được phải ly khai, ta liền điên cuồng đi thu nhặt Tử tinh” Bối Bối cười đắc ý: “Lão Đại, ngươi có biết không hả. Ta không thể nào tĩnh tâm tu luyện được, liền đi thu nhặt ở bên cạnh một cái Tử kinh ma quật, rất dễ dàng thu nhặt được mấy trăm vạn Tử tinh trong một ngày, ta thu nhặt hơn mười năm trời”

“Một ngày mấy trăm vạn tử tinh, mười năm, vậy có bao nhiêu?” Ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á đều giật mình.

“Sách sách, các ngươi không tính ra sao?” Bối Bối rất đắc ý: “Ở trong Tử Tinh Sơn Mạch thì Tử tinh không đáng giá, nhưng ở nơi khác sẽ rất có giá đó”

Lâm Lôi không biết nên khóc hay nên cười nữa.

Kỳ thật, bọn họ có ai không hiểu được điểm ấy? Tuy nhiên Lâm Lôi, Địch Ly Á và Áo Lợi Duy Á chỉ thu nhặt một ít Tử tinh mà thôi, sau đó tất cả mọi người đều đắm chìm trong tu luyện. Chỉ có Bối Bối nhàm chán mới đi thu nhặt nhiều Tử tinh đến như vậy. Thu nhặt mười năm thì số lượng sẽ vô cùng khổng lồ.

Hành trình không có gì nguy hiểm xảy ra. Bọn người Lâm Lôi không ngừng đi tới, Địa ngục thật sự quá rộng lớn, từ Tử Tinh Sơn Mạch đi đến Lam phong thành Hồng Dương phủ, bọn người Lâm Lôi mất hơn tám năm thời gian.

“Đến Lam phong thành” Bối Bối hoan hô.

Bốn người bên trong kim chúc sinh mệnh đều mừng rỡ.

“Rốt cuộc cũng đến” Nhìn xuyên qua kim chúc sinh mệnh thấy được Lam phong thành cổ kính xinh đẹp, trong lòng Lâm Lôi rất kích động. Hành trình trải qua nguy cơ vài lần mới đến được Lam Phong thành Hồng Dương phủ. Mà đến Lam phong thành thì có thể bắt đầu lữ trình Tinh thần vụ hải.

Xuyên qua Tinh thần vụ hải chính là Huyết Phong đại lục mà tổ tiên mình ở lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 3: Bão Hòa

Lam Phong thành Hồng Dương phủ ở phía đông nam Tử kinh đại lục, chỉ cần phi hành một lát khỏi Lam Phong thành là có thể bay đến bờ biển Tinh Thần vụ hải.

Cứ theo Tử kinh Đại lục, thì Lam phong thành là địa điểm gần nhất để đi Bích Phù đại lục ở phía Đông, hoặc là đi đến Huyết Phong đại lục ở phía Đông Nam. Hầu hết nhân sự sẽ đi qua đây, một vài Thương đội khổng lồ cũng sẽ có phân bộ ở đây, tất cả khiến cho Lam Phong thành phồn hoa hơn tất cả các thành trì khác của Lam Phong thành.

“Lối vào Lam Phong thành thế nhưng lại có Tử kinh quân, thật là kỳ lạ” Áo Lợi Duy Á cười lãnh đạm, giờ phút này bốn người Lâm Lôi đã bước vào bên trong Lam Phong thành. Bọn họ đang đi trên con đường chính ở Lam Phong thành.

Lam Phong thành vô cùng phồn hoa, buôn bán rất phát đạt. Các Thương đội sẽ xuất phát từ đây, còn có không ít cường giả mưu toan đi đến các Đại lục khác cũng sẽ xuất phát từ đây. Nơi quan trọng như vậy an bài một ít Tử kinh quân cũng là bình thường” Lâm Lôi nói đồng thời nhìn ra xung quanh.

Thưởng thức sự khác nhau giữa Lam Phong thành và Đế Dực thành, tâm tình Lâm Lôi rất vui vẻ.

Tâm tình Lâm Lôi không thể không tốt, dù sao, lữ trình đi đến U Lam phủ đã gần hơn một bước rồi.

“Lâm Lôi”

Địch Ly Á dùng thần thức truyền âm lặng lẽ hỏi hắn.

“Ân?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn lại. Địch Lỵ Á dùng mắt ra hiệu nhìn về phía Bối Bối. Lúc này Lâm Lôi mới phát hiện tâm tình của Bối Bối không quá tốt.

Sau khi đi vào Lam Phong thành, Bối Bối hoạt bát nhất lại chưa nói một câu nào cả.

Bối Bối đội mũ rơm, đầu cúi thấp căn bản là không hề chú ý đến kiến trúc và người đi lại xung quanh, cứ yên lặng đi về phía trước, rất khó có thể từ bề ngoài mà suy đoán ra bây giờ trong lòng Bối Bối đang suy nghĩ cái gì, nhưng nhìn thấy cảnh này, trong lòng Lâm Lôi cũng hiểu được đôi chút.

Có thể khiến cho Bối Bối trở nên như vậy, sợ rằng chỉ có chuyện của Ny Ti.

“Bối Bối” Lâm Lôi mở miệng nói.

Bối Bối đột nhiên bừng tỉnh, ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi: “Lão Đại, gọi ta làm gì vậy?”

“Nghĩ đến Ny Ti hả” Lâm Lôi cúi đầu nhìn Bối Bối.

“Ân” Bối Bối gật nhẹ đầu, nói trong sự thương cảm: “Ny Ny đến Bích Phù đại lục, dám chắc cũng xuất phát từ Lam Phong thành này” Sau khi đi đến Lam Phong thành, Bối Bối nhịn không được phải nghĩ đến Ny Ny. Lập tức Bối Bối thở dài một tiếng: “Tuy nhiên, nàng đã đến Lam Phong thành này từ mấy trăm năm trước.

Bối Bối lập tức ngẩng đầu lên, cười cười: “Lão Đại, ta không có việc gì đâu, dù sao Ny Ny cũng đến Bích phù đại lục từ mấy trăm năm trước. Ta muốn tùm cũng khó khăn. Đợi sau này có cơ hội vậy. đi, chúng ta đến Ác ma tòa thành” Bối Bối nói xong liền đi lên đầu tiến.

Hai người Lâm Lôi và Địch Lỵ Á nhìn nhau rồi chạy theo Bối Bối.

Mà Áo Lợi Duy Á lại có chút chần chờ, dường như đang nghĩ đến chuyện gì đó, đợi đến khi ba người đi được một đoạn, quay đầu lại gọi: “Áo Lợi Duy Á, ngươi đang nghĩ cái gì thế” thì Áo Lợi Duy Á mơi giật mình tỉnh lại, ngay lập tức đuổi theo.

“Áo Lợi Duy Á” Lâm Lôi mở miệng nói.

“Ân” Áo Lợi Duy Á nhìn Lâm Lôi. “Quyết định cùng chúng ta đi đến Huyết Phong đại lục chứ?” Lâm Lôi cười nói, trên đường đi đến Lam Phong thành hắn đã nói chuyện qua với Áo Lợi Duy Á. “Tinh Thần vụ hải rất rộng lớn, trên đường đi không biết chừng sẽ gặp phải nguy hiểm”

Áo Lợi Duy Á cười nhạt: “Lâm Lôi, ở trong Địa ngục ta cũng chẳng có mục tiêu gì cả, cùng đi với ngươi cũng không có vấn đề gì, hơn nữa, trong Tinh Thần vụ hải có nguy hiểm, không phải còn có cường giả là ngươi đó sao?”

Cường giả?

Hai người Lâm Lôi đang nói chuyện trên đường, với lượng người qua lại dày đặc trên đại đạo của Lam Phong thành thì có không ít người nghe được. Những người đó không khỏi liếc mắt nhìn Lâm Lôi, có kẻ khinh thường, có kẻ cười cười, nhưng hiển nhiên, không ai trong số bọn họ cho rằng Lâm Lôi là cường giả.

Bởi vì Lâm Lôi là Trung vị thần.

Ở trong Địa ngục rộng lớn vô biên thì Trung vị thần chỉ có thể xem như Người bình thường, cơ bản không thể tính là cường giả.

Lâm Lôi chú ý đến ánh mắt của đám người ngoài, không biết là nên khóc hay nên cười nữa: “Áo Lợi Duy Á sao ngươi lại nói những lời như thế?” Áo Lợi Duy Á là một người tương đối nghiêm túc và lạnh lùng, không nên nói đùa như vậy mới đúng. Nhưng trong lòng Lâm Lôi hiểu rõ, Áo Lợi Duy Á đã chính thức coi hắn là Bằng hữu.

Ở dị vị diện, người cùng quê quán sẽ trở nên rất thân thiết.

Trong Địa ngục, cùng đến từ Ngọc Lan đại lục, nên tự nhiên cũng thân thiết hơn một chút.

Ác Ma tòa thành ở Lam Phong thành giống hệt Ác Ma tòa thành ở các nơi khác.

Theo lệ cũ, bọn người Lâm Lôi đi đến tầng thứ hai của Ác Ma tòa thành, ở gần đại sảnh tầng thứ hai có một loạt phòng, tất cả đều để cho Nhất tinh ác ma nhận nhiệm vụ. Bốn người Lâm Lôi trực tiếp tiến vào một phòng đang mở.

Bên trong phòng, có một người đàn bà mặc áo dài màu tử sắc,

Người đàn bà ngẩng đầu lên nhìn bốn người một cái, lạnh lùng nói: “Nói, nhận nhiệm vụ gì?”

“Bốn người chúng ta, bốn nhị tinh nhiệm vụ, hy vọng từ Lam Phong thành đi đến Ni Sơn Thành của Huyết Phong đại lục” Lâm Lôi nói.

Ni Sơn Thành là ở phía Tây Bắc của Huyết Phong đại lục. Từ Tử Kinh đại lục đi đến thì bình thường đều là đến Ni Sơn thành.

“Huyết Phong đại lục, chờ một chút” Đôi mắt màu lam của người đàn bà liếc Lâm Lôi một cái. Con mắt nhắm lại trong chốc lát, đến khi người đàn bà mở mắt thì trong tay cũng xuất hiện một quyển sách rất dày. Nàng mở ra xem, đồng thời nói: “Từ Lam Phong thành đến Ni Sơn Thành ở biên cảnh Huyết Phong đại lục, trong vòng một tháng có khoảng 1304 kiểu nhiệm vụ, trong đó Nhị tinh nhiệm vụ có 183 cái. Các ngươi tự mình chọn đi” Nàng nói xong liền đưa quyển sách dày cộp đó đến trước mặt Lâm Lôi.

Bốn người Lâm Lôi ngẩn ra.

Hơn một vạn loại?

“Lâm Lôi, trong khi chúng ta từ Đế Dực thành đến đây thì chỉ có hơn 11 loại nhiệm vụ, mà nhị tinh nhiệm vụ chỉ có ba” Địch Lỵ Á kêu lên.

Người đàn bà lạnh lùng nói: “Mỗi ngày đều có rất nhiều người từ Lam Phong thành đi đến Huyết Phong đại lục, Bích Phù đại lục, hoặc là Tinh Thần vụ hải. Tuy nhiên trong đó hầu hết đều là các Thương đội có đội ngũ của riêng mình. Chính thức đưa ra nhiệm vụ cũng không nhiều, cho dù như vậy, hơn một vạn loại cũng là rất bình thường”

Lâm Lôi nhìn vào phần nhiệm vụ nhị tinh.

“Lão Đại, chúng ta tuyển cái nào?” Bối Bối ở bên nhìn thấy hoa cả mắt, không biết nên chọn cái nào.

Lâm Lôi quay đầu nhìn mấy người một cái: “Ta tuyển một cái nhiệm vụ đơn giản thôi”

Đã có một lần kinh nghiệm, Lâm Lôi sẽ không dám tuyển một nhiệm vụ cần rất nhiều ác ma. Mời Ác ma càng nhiều thì nhiệm vụ càng phức tạp. Mà nếu mời quá ít Ác na, thì trên đường đi sợ rằng sẽ có phiền toái, nguy hiểm cũng có không ít.

Lập tức Lâm Lôi tuyển một cái Nhị tinh nhiệm vụ cần thuê 20 Ác ma.

“Cái này” Lâm Lôi quyết định.

“Cái này?” Bối Bối cúi đầu nhìn, cũng nói thầm: “Tiền thù lao quá ít, xuyên qua Tinh Thần vụ hải rộng lớn mà chỉ có năm vạn Mặc thạch” Lần trước khi bọn Lâm Lôi nhận nhiệm vụ hộ tống, thì tiền thù lao là 20 vạn Mặc thạch, đương nhiên…

Người ra nhiệm vụ là Hắc giác lão giả và Bạch giác lão giả đều chết đi, nhiệm vụ của bọn họ đã thất bại, nên không có được chút tiền nào.

“Không lấy được thì nhiều có tác dụng gì chứ?” Lâm Lôi cười nói.

Địch Lỵ Á cũng cười: “Bối Bối, ngươi còn quan tâm đến chuyện này làm gì?”

Bối Bối thu nhặt Tử tinh hơn mười năm trời, tài sản của hắn sợ rằng tương đương gia sản của Bác Y gia tộc.

“Ta chỉ thuận miệng nói mà thôi” Bối Bối nói thầm một câu. Trong lòng Lâm Lôi thầm nghĩ, tiền thù lao càng cao thì nhiệm vụ rất có thể có mánh khóe gì đó, nhiệm vụ hộ tống lần trước không phải nhị tinh nhiệm vụ đó sao? Một đám người bọn họ đúng là đi đến tử địa. Ngoại trừ đám Lâm Lôi may mắn được Phổ Tư La buông tha cho, trong đám còn lại chỉ có Lý Nhĩ Mông Tư dựa vào thực lực của mình mà đào thoát được.

“Đưa Ác ma huân chương cho ta” Người đàn bà nói.

Làm xong một vài thủ tục, bốn người Lâm Lôi liền rời khỏi Ác ma tòa thành. Đồng thời bọn họ cũng biết ba ngày sau mới xuất phát. Lâm Lôi sở dĩ tuyển nhiệm vụ này cũng bởi nguyên nhân là ba ngày sau mới xuất phát.

Bốn người Lâm Lôi trước tiên đi ăn uống một phen, đồng thời cũng thu mua rất nhiều mỹ tửu và mỹ thực, rồi vào tửu điếm nghỉ ngơi.

Ba ngày tiếp theo, bọn họ ở trong một biệt viện độc lập của Tửu điếm.

“Hơn sáu trăm năm tu luyện, Địa Phong tiến bộ không nhỏ, nhưng Hỏa hệ Thần phân thân tiến bộ quá chậm” Ngồi ở bên trong Biệt viện, Lâm Lôi nghĩ đến quá trình tu luyện của mình.

Thời gian hơn 600 năm ở trong Tử Tinh Sơn Mạch, Đại địa thần phân thân thành tựu cao nhất, mà Phong hệ Thần phân thân cũng đã đem hai đại huyền ảo là “Thanh ba” và Thanh nhạc dung hợp làm một, hơn nữa cũng đem Phong chi nguyên tố đơn giản nhất tu luyện đến hậu kỳ, tuy nhiên, Phong nguyên tố pháp tắc tổng cộng có chín loại huyền ảo, càng về sau càng chậm…

Còn Hỏa hệ Thần phân thân, hơn 600 năm thời gian thì mới nhập môn Hỏa thể thuật mà thôi, nhưng còn chưa đạt đến cảnh giới Trung vị thần.

Lâm Lôi nhắm mắt lại.

Linh hồn hải dương rất nhộn nhạo, có ba thân thể ngồi khoanh chân ở trên biển, phân biệt là Lâm Lôi Thổ hoàng sắc trường bào, trường bào màu xanh nhạt, trường bào màu đỏ, ba Lâm Lôi ngồi thành một hình tam giác, ngồi ở bên trên Thất thải kiếm hình linh hồn.

Mà ở bên dưới Thất thải kiếm hình linh hồn, là một khối Hắc thạch.

Đồng thời, một tia vụ khí màu vàng đang bị Kiếm hình linh hồn hấp thu. Nhưng tốc độ hấp thu hiện nay đã rất chậm.

“Ân” Lâm Lôi nhướng mày, mở to mắt: “Sáu trăm năm qua, ta bỏ vô số Tử tinh vào trong Bàn Long giới chỉ, không ngừng luyện hóa và hấp thu trong 600 năm, tốc độ hấp thu bây giờ càng ngày càng chậm”

Hiện tượng thế này, cũng mới bắt đầu từ mấy ngày hôm nay, tốc độ hấp thu trong quá khứ chưa bao giờ chậm như thế này.

“Chẳng lẽ là linh hồn hấp thu linh hồn tinh hoa cũng có cực hạn” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Lâm Lôi liền gật gật đầu, hẳn là phải có cực hạn rồi, nếu không linh hồn không ngừng cường đại thì sẽ có kết quả gì chứ?

Lâm Lôi cũng không rõ ràng điều này lắm.

Mặc dù hấp thu linh hồn tinh hóa khiến cho linh hồn trở nên cường đại, thậm chí khiến cho bản chất của linh hồn tăng nên, nhưng trên thực tế chỉ là lượng tăng khiến chất tăng mà thôi, giống như một cái bình, đưa vào rất nhiều chất khí, chất khí rất nhiều, thậm chí chất khí có thể bị ép biến thành chất lỏng.

Đây là đạo lý lượng thay đổi khiến chất thay đổi.

Tuy nhiên, cái này cũng có một cực hạn của nó, bởi vì không ngừng đưa khí vào, thì cho dù biến thành chất lỏng, nếu chất lỏng quá nhiều sẽ khiến cho cái bình nổ tung, linh hồn cũng vỡ vụn ra.

Hiện nay Lâm Lôi đang ở trong tình trạng này, linh hồn đã đạt đến cực hạn, không có cách nào tiếp tục hấp thu nữa.

Muốn để cho linh hồn tiếp tục tăng lên thì phải khiến cho thể tích cái bình tăng lên, càng thêm chắc chắn thì mới có thể bổ sung càng nhiều, để cho mật độ chất lỏng lớn hơn nữa. Thay đổi như vậy mới là thay đổi thực chất nhất, mà chỉ có duy nhất một biện pháp, đó là đột phá cảnh giới, từ Hạ vị thần đến Trung vị thần, từ Trung vị thần đến Thượng vị thần.

Cho dù luyện hóa Thần cách, thì bản thân Thần cách cũng khiến cho linh hồn thay đổi về mặt bản chất.

Đương nhiên, một mình Thành thần, khi Thiên địa pháp tắc phủ xuống càng khiến cho bản chất linh hồn tăng lên nhiều nhất.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao có rất nhiều Thượng vị thần cho dù không hấp thu linh hồn tinh hoa thì linh hồn của bọn họ vẫn mạnh hơn so với Thượng vị thần. Lâm Lôi hấp thu nhiều linh hồn tinh hoa như vậy, chi có thể xem như là Trung vị thần đỉnh, vẫn còn kém Thượng vị thần một chút.

Ba ngày sau, ở ngoài cửa thành Lam Phong thành, có một đám người tụ tập, các đội ngũ chuẩn bị xuất phát có rất nhiều, ở cửa thành có không ít nhân viên của Ác ma tòa thành. Bọn người Lâm Lôi đưa Ác ma huân chương của mình cho đối phương kiểm tra một chút, tên nhân viên của Ác ma tòa thành đến bên dưới một Kim chúc sinh mệnh.

“Người của các ngươi ở đây” Nhân viên Ác ma tòa thành nói một câu rồi quay đầu bước đi.

“Bốn vị, ta là Ngả Kỳ cố dong giả của lần này” Một người đàn ông trung niên thâm thấp mặc chiếc áo ngăn màu vàng cười cười nói: “Các ngươi đợi ta một lát nữa, người ta mời đã đến gần đủ rồi, chờ người đến đủ thì chúng ta sẽ xuất phát vào Tinh Thần vụ hải” Đột nhiên, tên Ngả Kỳ nhìn chằm chằm Địch Ly Á không chớp mắt.

Địch Ly Á bị hắn nhìn chằm chằm không khỏi ngẩn người ra.

Lâm Lôi nhướng mày, Bối Bối càng bất mãn mà nói: “Hừ, tiểu tử, ngươi nhìn cái gì. Thái độ của ngươi là như vậy sao?”

“Thượng vị thần, ha ha, ngươi cũng là Thượng vị thần ác ma?” Ngả Kỳ rất vui vẻ: “Ha ha, lãi, lãi lớn, không ngờ rằng mời hai mấy Ác ma nhất nhị tinh, cũng có một Thượng vị thần ác ma ở trong đó”.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 4: Xuất Hải

Trong Địa ngục, năm khối đại lục Tử Kinh đại lục, Bích Phù đại lục, Huyết Phong đại lục, Mục Á đại lục, Khách Lạc Sa đại lục gần như hình thành một khối thống nhất, Tinh thần vụ hải chính là ở bên trong đó. Tuy nói là nội hải, nhưng phạm vi của Tinh thần vụ hải lớn hơn bất cứ khối Đại lục nào.

Nước biển màu tím trong suốt luôn nổi sóng.

Ở trong Tinh thần vụ hải vô biên này, cho dù không gió, sóng biển cũng cao hơn ba mét.

“Hưu” một kim chúc sinh mệnh hình kim cương vượt sóng gió rất nhanh bay về phía trước. kim chúc sinh mệnh biến ảo hình kim cương này dài gần năm mươi thước, chỗ rộng nhất gần mười thước, hở phía trên, bên sườn đều làm bằng kim loại trong suốt.

Đám người Lâm Lôi, Địch Ly Á đang quan sát cảnh sắc của Tinh thần vụ hải. Đây là lần đầu tiên bọn họ tiến vào Tinh thần vụ hải.

“Thật đẹp”

Nước biển màu tím nhạt trong suốt, hơi nước mát mẻ bốc lên tạo nên lớp vụ khí mờ ảo, nhìn thất tất cả những điều này, Lâm Lôi không khỏi cảm thấy thoải mái.

“Lão Đại, lúc chúng ta vừa xuất phát thì trên biển không có vụ khí, còn bây giờ bên trên đều là vụ khí, cũng giống như Tử Tinh Sơn Mạch vậy. Tuy nhiên vụ khí ở Tử Tinh Sơn Mạch dày hơn nhiều” Bối Bối ngẩng đầu nhìn lên phía trên, kim chúc sinh mệnh hiện đang bay sát mặt nước.

Ở bên trên kim chúc sinh mệnh khoảng mười thước đó chính là vụ khí.

Vụ khí ở Tinh thần vụ hải rất ít nên không có gì ảnh hưởng quá lớn đến nhãn tuyến.

Lâm Lôi cũng ngẩng đầu nhìn lên bên trên, đột nhiên bên cạnh vâng lên một giọng nói: “Các ngươi đừng xem thường lớp vụ khí này, vụ khí ở Tinh thần vụ hải vô cùng nguy hiểm. Một khi tiến vào phạm vi của Vụ khí thì sẽ bị Lôi điện công kích. Càng xâm nhập vào sâu trong Vụ khí thì uy lực của lôi điện càng lớn. Nên ngay cả Thượng vị thần cũng không dám bay quá cao.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn, người nói chuyện chính là một tên Trung vị thần ác ma khác. Tên Trung vị thần ác ma này có một mái tóc kim loại màu đen ngắn, cũng có một bộ râu rất rậm rạp. Giờ phút này hắn đang ngồi ở trong một góc uống rượu.

“Ta gọi là Lâm Lôi” Lâm Lôi cười cười nhìn hắn.

“Ngươi có thể gọi ta là Bối Tỳ” Nam nhân râu rậm tùy ý nói: “Các ngươi hẳn là lần đầu tiên tiến vào Tinh thần vụ hải. Ai đi đến đây lần đầu đều sẽ như vậy, tuy nhiên từ nay về sau sẽ cảm thấy buồn tẻ, dù sao khắp nơi đều là nước biển vô cùng vô tận, ngẫu nhiên còn gặp phải đám Cường đạo đáng ghét. Đám cường đạo không đâu là không có, thật sự làm kẻ khác căm ghét”

Lâm Lôi cười cười.

“Ha ha, không cần phải lo lắng đến đám Cường đạo” Ngả Kỳ cười cười đi đến: “Trong đội ngũ lần này của chúng ta có hai Thượng vị thần, các toán Cường đạo nhỏ làm sao dám trêu chọc hai vị Thượng vị thần, mà các Thế lực đặc biệt cường đại cũng phỏng chừng sẽ không xuống tay với những người chúng ta”

Áo Lợi Duy Á liếc mắt nhìn hắn một cái: “Theo như ngươi nói, có vẻ rất an toàn?”

“Tinh thần vụ hải, chỉ cần liên tục bay đi thì cũng phải mất hơn mười năm, không ai biết được sẽ phát sinh chuyện gì cả?” Trong đại sảnh của kim chúc sinh mệnh cũng có tên Ác ma khác không quan tâm đến câu chuyện lên tiếng.

Lâm Lôi cười cười.

Nguy hiểm? Chỉ cần không gặp phải cường giả có cấp bậ Thất tinh ác ma hay Tu La, thì bảo vệ tính mạng hắn đủ tự tin.

Buổi tối, Lâm Lôi từ trong khoang thuyền đi ra ngoài mũi thuyền. Lúc này, ở bên ngoài mũi thuyền cũng có mấy người.

“Hô hô”

Tốc độ của kim chúc sinh mệnh rất nhanh, gió biển cũng rất lớn như con dao sắc bén. Nếu là người bình thường, gió biển như thế này đủ khiến người ta không hít thở được mà chết. Tuy nhiên đối với mấy tên cường giả Thần cấp này thì gió biển như vậy không có ảnh hưởng nhiều lắm. Lâm Lôi không nói chuyện với mấy người kia, mà trực tiếp ngắm cảnh đêm của Tinh thần vụ hải qua tấm kim loại trong suốt.

Tinh thần vụ hải trong màn đêm có vẻ rất u ám, giống như một con Cự thú đang tiềm phục ở đây.

“Xuất hải đã một năm rồi, tuy nhiên cảm giác đi được chưa bao nhiêu” Lâm Lôi cảm than trong lòng, tên Bối Tỳ nói đúng thật, ở trong Tinh thần vụ hải lâu sẽ cảm thấy buồn chán, dù sao xung quanh đều là biển.

Mặc dù kim chúc sinh mệnh bay đi rất nhanh, nhưng hầu như không có cảm giác gì.

“Lâm Lôi” một giọng nói truyền đến từ phía sau. Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, đúng là Địch Lỵ Á. Địch Lỵ Á liền ngồi xuống bên cạnh Lâm Lôi, nửa nằm nửa ngồi, cầm lấy tay của Lâm Lôi, không biết nàng nghĩ đến cái gì mà nở nụ cười.

“Có gì mà cười thế?” Lâm Lôi cười nói.

“Ta nghĩ đến lần đầu tiên chúng ta gặp nhau ở Ma pháp học viện Ân Tư Đặc, ai nghĩ được về sau này sẽ có một ngày hai người chúng ta sẽ cùng đi đến Tinh thần vụ hải ở Địa ngục? Vận mệnh thật sự quá kỳ diệu” Địch Lỵ Á cảm than nói.

Lâm Lôi cũng nở nụ cười.

“Lâm Lôi, ngươi nhìn xem, xa xa có Lôi điện đó” Địch Lỵ Á chỉ vào ở phía xa xa mà nói.

Lâm Lôi cũng quay đầu lại nhìn.

Quả nhiên, ở trong vụ khí mỏng manh cách đó xa xa có rất nhiều Lôi điện xẹt qua, phảng phất như một con rắn điện.

“Cảnh sắc thật đẹp, đến Tinh thần vụ hải lâu như vậy, mà chưa có đêm nào nhìn thấy được cảnh sắc ý vị đến vậy” Lâm Lôi cười cảm thán

“Lôi điện” Vài người bên cạnh kêu lên.

Không hề nói nhiều lời, mấy người này giống như con thỏ nhát gan nhanh chóng bay vào bên trong thuyền.

Hai người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á nghi hoặc quay đầu lại nhìn, chỉ thấy

Ngả Kỳ đang lườm bọn họ, đồng thời truyền âm cho hai người bọn họ: “Vào trong mau, vụ hải muốn bạo động, nhanh”

“Bạo động?”

Hai người Lâm Lôi và Địch Lỵ Á mặc dù rất nghi hoặc, nhưng vẫn nhanh chóng bay vào trong kim chúc sinh mệnh. Sau khi trở lại kim chúc sinh mệnh, Lâm Lôi và Địch Lỵ Á lập tức nhìn kỹ Lôi điện ở bên ngoài, đám người còn lại cũng nhìn thấy.

“Xuy xuy” trong vụ khí có vô số điện xà xẹt qua, phạm vi càng lúc càng rộng.

Một lát sau, điện xà đã lan rộng đến bầu trời kim chúc sinh mệnh của bọn Lâm Lôi. Lâm Lôi sợ đến mức cả kinh: Trong nháy mắt đã có phạm vi một ngàn dặm rồi” Phạm vi thị lực của đám thần cấp đều rất xa, Điện xà bay nhanh như vậy khiến cho bọn Lâm Lôi giật mình.

“Sưu” Kim chúc sinh mệnh mà bọn hõ cưỡi lập tức đóng kín lại, đồng thời quay ngược lại nhanh như tia chớp. Quay đầu lại bay về phía sau.

“Xuy xuy”

Trên bầu trời đám Lâm Lôi và các khu vực bầu trời khác đều có vô số Lôi điện xẹt qua. Điện xà không ngừng mở rộng, tốc độ mở rộng hơn xa tốc độ phi hành của Kim chúc sinh mệnh.

“Hy vọng có thể thoát khỏi khu vực bạo động” Ngả Kỳ thấp giọng nói.

Bọn Lâm Lôi và đám Ác ma khác đều nhìn xuyên qua Kim chúc sinh mệnh mà thấy được tình huống bên trên. Giờ phút này phạm vi phúc tán của Lôi điện đã rất xa, cả bầu trời gần như đều có Lôi điện. Vụ khí tăm tối được Lôi điện chiếu rọi liền trở nên chói mắt.

“Ầm ầm” tiếng âm thanh trầm thấp vang lên.

Vô số Lôi điện khiến cho vụ khí cuộn lên. Trên bầu trời hình thành một lốc xoáy khổng lồ phạm vi hàng vạn dặm do vô số Lôi điện và Vụ khí tạo thành. Lốc xoáy lôi điện tạo thành một quầng sáng chói mắt giữa đêm khuya, phản chiến vào trong mắt đám người Lâm Lôi.

“Ầm ầm”

Lốc xoáy khổng lồ trong khu vực ngàn dặm khiến cho nước biển trong phạm vi vạn dặm hình thành một cơn lốc xoáy đáng sợ. Cơn lốc xoáy này có lực lượng quá mạnh mẽ, có thể khuấy động nước biển trong phạm vi hàng vạn dặm, lực lượng này thật sự làm người ta sợ hãi.

Khuấy động nước biển trong vạn dặm, sóng biển cuồn cuộn cao mấy chục mét, và vụ khí ở bên trên đều đang mở rộng ra.

“Hưu” Kim chúc sinh mệnh mà bọn Lâm Lôi đang cưỡi đang không ngừng di chuyển, tận dụng từng thời khắc xa dần trung ương cơn lốc xoáy.

“Lực lượng của cơn lốc xoáy này thật quá mạnh mẽ, Kim chúc sinh mệnh đang lắc lư rất mạnh” Tên râu rậm Bối Tỳ cảm khái nói, Lâm Lôi cũng cảm giác được Kim chúc sinh mệnh đang rung động.

“Sao lại không bay lên cao?” Bối Bối nhíu mày nói: “Tiến vào trong vụ khí mặc dù bị Lôi điện đánh, nhưng chỉ cần xâm nhập một chút thì uy lực của Lôi điện sẽ không quá mạnh, Lốc xoáy ở đây có uy lực quá lớn.

Cả Kim chúc sinh mệnh bị lực lượng của Lốc xoáy khiến cho phương hướng cũng biến đổi.

“mẹ nó chứ, thế nhưng gặp phải Vụ hải bạo động, thật là đen đủi” Ngả Kỳ nhỏ giọng chửi, đồng thời cũng cố gắng khống chế Kim chúc sinh mệnh bay tời.

“Bây giờ tiến vào bên trong Vụ khí” Đám ác ma bên trong Kim chúc sinh mệnh không khỏi cười nhạo: “Thời khắc Vụ hải bạo động thì có vô số Lôi điện tụ tập, bây giờ chạy vào trong Vụ khí thì uy lực của Lôi điện sẽ cực mạnh, ngay cả Thượng vị thần cùng không thể chống đỡ được. Ngươi muốn chết thì cũng đừng kéo mọi người theo mình”

Trong Kim chúc sinh mệnh, ngoại trừ Địch Ly Á thì còn có một tên Thượng vị thần ác ma là một thanh niên đầu trọc lóc nhàn nhạt nói: “Chúng ta phát hiện sớm, hơn nữa ngay từ đầu còn cách trung tâm cơn lốc một khoảng cách nhất định, không rời vào trung ương của lốc xoáy, nên tạm thời không có nguy hiểm quá lớn. Tuy nhiên, đợt công kích cuối cùng của Vụ hải bạo động mới là điều đáng sợ nhất”

“Đợt sóng cuối cùng?” Bối Bối nghi hoặc nhìn hắn, mà Lâm Lôi, Địch Ly Á và Áo Lợi Duy Á cũng không quá rõ ràng cho lắm.

Thanh niên trọc đầu nói: “Vụ hải bạo động ngay từ đầu đã tạo ra lốc xoáy, cho dù chúng ta đi vào thì nhiều nhất chỉ bị thương mà thôi, không thể bị chết được. Nhưng Vụ hải bạo động đến lúc tối hậu thì vô số Lôi điện trên bầu trời sẽ xoay tròn trên bầu trời, đánh khắp xung quanh, nếu bị đánh trúng một kích…” Thanh niên trọc đầu cười cười.

“Bị đánh trúng, thì cho dù là ta cũng phải chết” Thanh niên trọc đầu nói.

Lâm Lôi thất kinh ngẩng đầu nhìn lên Cơn lốc được hình thành từ vô số đạo Lôi điện: “Uy lực của Lôi điện thật sự quá đáng sợ, ngay cả tên Thanh niên trọc đầu là Thượng vị thần cũng không thể chống đỡ được.”Lâm Lôi hiểu được vì sao Kim chúc sinh mệnh lại nhanh chóng chạy rốn.

Bởi vì, càng gần trung ương của cơn lốc xoáy thì Lôi điện càng dày đặc, rất có thể bị đánh trúng.

Thật ra, Vụ hải bạo động chỉ là một hiện tượng tự nhiên ở Tinh thần vụ hải. Bởi vì vụ khí của Tinh thần vụ hải có chút đặc thù nên thu nạp rất nhiều lực lượng Lôi điện trong thiên địa, có ai tiến vào trong Vụ khí, thì Vụ khí sẽ phát ra Lôi điện bổ mạnh vào trên người đó

Biết được điều này thì sẽ không có ai ngu ngốc tiến vào trong đó để bị Lôi điện đánh.

Không ai tiến vào bên trong Vụ khí, Lôi điện trong vụ khí tích lũy càng lúc càng nhiều, đạt đến một trình độ nhất định là phải phát tiết.

Đây là Vụ hải bạo động.

Một quá trình tích tụ vô số Lôi điện.

“Không kịp nữa rồi, chúng ta không thể nào chạy ra khỏi phạm vi bao phủ của Vụ Hải bạo động” Ngả Kỳ lắc đầu thời dài nói, rồi quay đầu liếc mắt nhìn mọi người một cái: “Mọi người cẩn thận một chút, đừng có bị bổ trúng, nhớ kỹ khi Lôi điện bổ xuống thì tuyệt đối không được tiến vào trong biển.

Đám Lâm Lôi đều hiểu được, nước là vật dẫn điện.

Phương viên vạn dặm đủ để đánh chết Thượng vị thần, vô số Lôi điện bổ xuống có lẽ đánh được đến nơi sâu nhất của biển cả, tiến vào đáy biễn hẳn là đi tìm tử.

“Hy vọng mọi người may mắn” Thanh niên đầu bóng lưỡng hét to lên:

“May mắn” cũng có những người khác lên tiếng trả lời.

“May mắn”

Vẻ mặt mọi người đều trở nên nghiêm túc, trong Địa ngục sinh tử luôn đan xen lẫn nhau, chỉ là mỗi một lần tất cả mọi người không dám không hãi sợ. Mà bây giờ. Phải xem mình có may mắn hay không, Lôi điện cách ở trên đầu không đến 100 mét, cơ bản không có thời guan né tránh.

“Ầm, ầm ầm ầm”

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lại.

Trong nháy mắt, vô số đạo Điện xà trong khu vực hàng vạn dặm từ không trung đột nhiên đánh xuống, giống như cơn mưa dày đặc trút xuống, trong nháy mắt khiến cho thiên địa chói sáng.

Trong nháy mắt công phu liền đánh tới mặt biển. Trong phương viên vạn dặm có không ít Kim chúc sinh mệnh, liền trực tiếp bị đánh trúng hơn một nữa.

Đám Lâm Lôi vẫn còn may mắn, Điện xà đến gần nhất đều bổ vào sát qua cạnh sườn đến mặt biển, mỗi một đạo Điện xà đều ẩn chưa năng lượng kinh người, giống như một mũi tên nhọn trực tiếp đánh sâu vào đáy biển, mỗi một đạo Điện xà chỉ có một ít Lôi điện tiêu tán, xẹt qua trên mặt biển.

Hầu hết Năng lượng đều ngưng tụ ở một chỗ, bổ vào đáy biển.

“Xuy xuy” cho dù Lôi điện chỉ là phiêu tán mà thôi nhưng cũng khiến cho Kim chúc sinh mệnh của bọn Lâm Lôi bị rung chuyển mạnh.

“Bồng” Kim chúc sinh mệnh bị vỡ ra.

Đám người Lâm Lôi huyền phù trên mặt biển, lúc này mới thở dài một hơi. Dưới mặt biển còn có điện quang xẹt qua, nhưng tất cả mọi người đều biết, chỉ có một ít mà thôi, không có nhiều uy hiếp lắm.

“An toàn” Tên cố dong giả Ngả Kỳ nhếch miệng cười.

Đám Ác ma đều thở dài một hơi.

“Ha ha, an toàn rồi”

“Mẹ nó chứ, lão tử vừa nhặt lại được một cái mạng” May mắn sống sót mọi người đều trở nên phóng túng.

Lâm Lôi cũng nhìn thấy xa xa, thời điểm lúc vô số đạo Điện xà đánh xuống, ở cách bọn Lâm Lôi một đoạn xa xa cũng có một Kim chúc sinh mệnh, chỉ là cái Kim chúc sinh mệnh đó không được may mắn, trực tiếp bị nổ tung. Có rất nhiều người bị đánh chết tại chỗ, chỉ có một vài người thoát được mà thôi.

Lâm Lôi không biết được trong khu vực hàng vạn dặm này thì người chết không chỉ có mấy người này mà thôi.

“Ta vừa rồi hình như thấy một bóng người phi hành trên không, không thèm để ý Lôi điện oanh kích” Một giọng nói nghi hoặc vang lên.

Vô số lôi điện bổ xuống như ngày tận thế, còn có người có dũng khí phi hành?

Tất cả Ác ma xung quanh kể cả Lâm Lôi đều quay đầu nhìn lại, người nói chuyện dúng là tên râu rậm Bối Tỳ, hắn cau mày: “Ta không nhìn lầm, có một người, trên lưng hắn hình như còn có một thanh vũ khí, không biết là đao hay kiếm”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 5: Nam Nhân Cường Đại

Vụ hải bạo động, hàng tỉ lôi điện đánh xuống, ngay cả Thượng vị thần cũng không thể kháng cự được, đây là uy thế có sức mạnh như thế nào?

Mà Bối Tỳ lại nói, ở tình huống như vậy lại có người dám phi hành trên không?

“Ha ha, Bối Tỳ, có phải là may mắn thoát chết nên trong lòng ngươi quá thoải mái nên bắt đầu khoác lác? Uy lực của Vụ hải ngươi cũng đã thấy, chính là Thượng vị thần vô cùng lợi hại, có thể chống đỡ Lôi điện sợ rằng cũng sẽ không càn rỡ đến mức trực tiếp bay lên đâu” Một tên đại hán Ác ma tóc xanh cười nói.

Đám người Lâm Lôi cũng đều gật gật đầu.

Trong hoàn cảnh như vậy, còn dám trực tiếp bay lên, phỏng chừng chỉ có các nhân vật cực kỳ mạnh mẽ như Thất tinh ác ma, Tu La.

“Các ngươi không tin ta thì thôi” Bối Tỳ cười cười không thèm để ý: “Tuy nhiên, ta vừa rồi tuyệt đối không hề nhìn lầm, ta không tin mình bị hoa mắt” Trung vị thần sao có thể hoa mắt được chứ?

“Lão Đại, không phải chỉ là phi hành trong lôi điện thôi sao, như vậy thì ta và ngươi cũng có thể trực tiếp phi hành” Giọng nói của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi: “Lôi điện đánh vào trên người chúng ta thì sao chứ? Lúc trước ở trong Sa mạc cổ bảo, Lão Đại ngươi bị tên Thượng vị thần dùng lôi điện công kích toàn lực cũng không có một vết thương gì cả”

Lâm Lôi cười cười.

Lôi điện công kích?

Bổn tôn đầu tiên là hấp thu một giọt máu màu vàng, sau đó dung hợp năng lượng đáng sợ ẩn chứa trong giọt chủ thần lực, sự mạnh mẽ của thân thể đã hơn xa Thượng vị thần khí bình thường. Muốn chống đỡ Lôi điện này, Lâm Lôi có đủ tự tin.

“Bối Bối, đừng có mở miệng nói lung tung đó” Lâm Lôi truyền âm nói.

Bối Bối cười hì hì: “Ta biết, Lão Đại, ta không phải tên càn rỡ như vậy đâu” Hai người nói chuyện với nhau bằng Linh hồn truyền âm, người ngoài không thể nào biết được.

“Ta cũng thấy, vừa rồi đúng là có một người phi hành trong Lôi điện” Đột nhiên một giọng nói vang lên.

“Ân?”

Lâm Lôi không khỏi ngạc nhiên, quay đầu nhìn lại, đám Ác ma còn sống sót cũng nhìn lại. Người vừa lên tiếng chính là tên thanh niên Thượng vị thần Ác ma đầu trọc lốc đó. Lúc này hắn đang gật đầu nói: “Hơn nữa ta còn nhìn thấy trên lưng hắn có đeo một loại vũ khí như là thanh đao hay trọng kiếm gì đó?”

Tên Thượng vị thần đầu trọc lốc nói chuyện khiến cho mọi người tin tưởng hơn tên Bối Tỳ.

“Thật sự có một người như vậy?”

“Ba Phi Đại nhân đã nói, còn sai sao?” Lập tức có người trả lời.

“Bối Tỳ ta sao nói dối được chứ? Ngay cả Ba Phi Đại nhân cũng nói như vậy” Bối Tỳ lập tức trở nên đắc ý.

Tên thanh niên đầu trọc lốc tên là Ba Phi đang quay đầu nhìn Bối Tỳ, nhìn chằm chằm vào Bối Tỳ: “Bối Tỳ, vừa rồi có vô số lôi điện đánh xuống, đó là thời khắc sinh tử. Ta rất tự tin nên mới dám phân tâm quan sát bốn phía. Ở tình huống như vậy, sao ngươi có thể chú ý đến tận xa xa chứ?”

Bối Tỳ ngẩn người ra.

Thời khắc nguy hiểm, sao dám phân tâm?

Bối Tỳ nhếch miệng cười, bộ râu rậm rạp cũng nhếch lên: “Ta chỉ là tránh thoát lôi điện oanh kích thì mới nhìn ra xa xa thấy có người đã bay xa, cho nên ta mới không nhìn thấy rõ thanh vũ khí trên lưng hắn”

“Ồ” Thanh niên đầu trọc lốc ngạc nhiên.

“Được rồi, các vị, mọi người có thể an toàn vượt qua kiếp nạn đúng là một chuyện vui mừng. Ha ha, tuy nhiên chúng ta còn muốn tiếp tục xuất phát” Tên Ngả Kỳ cười nói, đồng thời một Kim chúc sinh mệnh lại hiện lên giữa không trung.

Lâm Lôi và mọi người liền đi vào bên trong Kim chúc sinh mệnh.

“Sưu” Kim chúc sinh mệnh lúc này đang vượt sóng đi đến.

Trong đại sảnh của Kim chúc sinh mệnh, đám Ác ma còn sống sót đều rất vui vẻ, đang ngồi quay quần uống rượu, ở bên cạnh đại sảnh đều trong suốt, tất cả mọi người đều có thể nhìn xuyên qua vách mà thấy cảnh bên ngoài, bây giờ pr ngoài khơi đang có điện quang lưu động, nhưng uy lực đã yếu đi rất nhiều.

“Ở giữa cơn lốc sao lại còn có Lôi điện đánh xuống?” Ngồi ở gần đại sảnh, Áo Lợi Duy Á đang nhìn ra ngoài đột nhiên mở miệng nói.

“Còn có Lôi điện đánh xuống?”

Đám người Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn xuyên qua kim loại trong suốt liền dễ dàng thấy được ở vị trí chính giữa cơn lốc lúc nãy, đương nhiên bây giờ cơn lốc đã biến mất, ở trên vị trí đó Lôi điện không ngừng đánh xuống, điên cuồng đánh vào một điểm.

Kim chúc sinh mệnh không ngừng bay về phía trước, càng lúc càng gần vị trí bị oanh kích đó.

“Thật là lạ, ta chưa nghe nói qua là sau khi Vụ hải bạo động mà Lôi điện còn không ngừng đánh xuống” Nhất thời có người nói thầm, mọi người cũng không lo lắng lắm, vì lôi điện chỉ oanh kích một điểm, không thể có khả năng đánh vào mình.

Con mắt Lâm Lôi đột nhiên mở trừng trừng.

“Có người” Càng lúc càng đến gần, Lâm Lôi lập tức phát hiện ở vị trí lôi điện không ngừng oanh kích, trên mặt biển đang có một người đứng.

Khoảng cách quá xa, Lâm Lôi chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy một bóng người đang không hề né tránh Lôi điện oanh kích.

“A, bên dưới Lôi điện có người” Những người khác cũng phát hiện ra.

“Ở trung ương của cơn lốc lúc nãy thì lực lượng của Lôi điện cực mạnh, đoán chừng ngay cả Thất tinh ác ma trong truyền thuyết cũng không dám đỡ Lôi điện này” Đám Ác ma còn lại đều sợ đến ngây người, tuy nhiên bọn họ cũng chỉ nghe nói qua, dù sao Thất tinh ác ma không phải dễ mà gặp được.

“Hài, Ngả Kỳ, nhanh, nhanh đến gần một chút nữa, xem có chuyện gì xảy ra?” Nhất thời có người thúc giục.

Mọi người trong Địa ngục đều sùng bái cường giả, nhân vật dám ở trong Vụ hải bạo động dẫn dắt Lôi điện cực mạnh bổ vào mình tuyệt đối là cường giả đáng được sùng báo. Ngả Kỳ cũng hào sảng nói: “Tốt, ta lập tức khống chế Kim chúc sinh mệnh đến gần, tuy nhiên cũng chỉ đến cách đó một dặm mà thôi, gần nữa sợ rằng trêu phải vị Đại nhân này”

Nói xong liền điều khiển cho Kim chúc sinh mệnh trực tiếp đến gần nơi đó.

Khoảng cách một dặm, đối với Thần cấp cường giả rất là gần, họ có thể thấy rõ con kiến trong vòng một dặm.

Giờ phút này, Lôi điện thô to giống như trăm con điện xà không ngừng đánh vào một người đang đứng ở ngoài khơi. Người này gầy gò, đứng thẳng giống như một cây súng trường thẳng tắp, mái tóc đen dài đến tận mông, mái tóc tùy ý bay trong gió.

Lâm Lôi cũng nhìn thấy thanh chiến đao trên lưng người này, đang ngửa đầu nhìn chằm chằm Lôi điện bên trên.

“Xuy xuy”

Vô số Lôi điện đánh mạnh vào trán của hắn, ảnh hưởng đến khắp toàn thân. Tuy nhiên, Nam nhân này vẫn đứng yên không nhúc nhích như một ngọn núi. Hai trong mắt của hắn bắn ra hai đạo lôi điện màu đỏ, trực tiếp đánh vào Vụ hải, khiến cho Lôi điện oanh kích Vụ hải mạnh lên.

“Thật mạnh” Trong lòng Lâm Lôi trở nên hồi hộp.

Lôi điện đánh xuống khiến cả Không gian đều chấn động mà người đó lại không bị chút tổn thương gì.

Mọi người bên trong Kim chúc sinh mệnh đều nín thở, cường giả như vậy thật đáng sợ”

“Hai mắt bắn ra Lôi điện?” Lâm Lôi hiểu ra một chút, người này hẳn là tu luyện Lôi điện pháp tắc.

“Hắn hẳn là tu luyện Lôi điện pháp tắc” Áo Lợi Duy Á mở miệng nói.

Những người khác cũng từ trong cơn khiếp sợ bừng tỉnh lại, tên Bối Tỳ gật gật đầu: “Lôi điện bình thường sau khi đánh xuống sẽ tiêu tan, nhưng người này lại không ngừng công kích Vụ hải, khiến Vụ hải trừng phạt hắn, tuy nhiên, ta thấy hắn đang hưởng thụ sự trừng phạt này”

“Hắn đang tu luyện” Tên thanh niên đầu trọc lốc Ba Phi nói.

Mọi người đều gật gật đầu.

Tu luyện Lôi điện pháp tắc thì một biên pháp rất tốt đó là cảm thụ Lôi điện lực cực mạnh khi Vụ hải bạo động. Tuy nhiên biện pháp thế này cường giả bình thường không dám nếm thử.

“Chúng ta phải đi thôi” Ngả Kỳ cười nói: “Mọi người ở đây cũng chỉ là nhìn vị Đại nhân đó đứng mà thôi, đến khi vị Đại nhân đó ngừng tu luyện, nhìn thấy chúng ta mà phẫn nộ thì thảm rồi” Ngả Kỳ nói xong liền cho Kim chúc sinh mệnh xuất phát.

Mọi người đều cười cười.

Cường giả rất cao ngạo, trừ khi gặp phải tình huống đặc thù, nếu không rất ít khi tức giận với kẻ yếu

Ánh sáng mặt trời xuyên qua vụ khí mờ nhạt xuống bên dưới, sóng biển chập chùng, Kim chúc sinh mệnh đón gió vượt sóng, không ngừng đi đến.

Hai người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đang đứng ở trên đầu thuyền.

“Xuất hải hai năm trời, cường đạo ở trong đại hải ít hơn trong đại lục nhiều” Lâm Lôi cảm khái nói: “Ở trong Tử Kinh đại lục chưa đi được bao nhiêu đã gặp phải bọn cường đạo. Mà ở trong Tinh Thần vụ hải, một hai tháng mới gặp một lần”

Địch Lỵ Á gật gật đầu.

Địch Lỵ Á lập tức nở nụ cười: “Lâm Lôi, ngươi nói thật là linh nghiệm đó, vừa nhắc đến ai thì người đó đã xuất hiện.

“Ai?” Lâm Lôi cũng quay đầu nhìn lại.

Qủa nhiên, dưới mặt biển có bóng người hiện ra, đồng thời một con mãng xà màu xanh hung mãnh, ba bốn người ôm không nổi, dài hơn trăm mét có thể so sánh với thể tích của Cự long đang trực tiếp đánh về phía Kim chúc sinh mệnh, Kim chúc sinh mệnh lập tức dừng lại.

Lâm Lôi không khỏi lắc đầu cười, lật tay một cái.

“Hống” một con Đại địa bạo hùng cao mười mét trống rỗng xuất hiện, con Đại hùng một cái bắt ngay được con mãng xà màu xanh, một tiếng rít vang lên liền dễ dàng đem con mãng xà xé thành hai nửa.

Thực ra đối phương dùng nguyên tố sinh vật chỉ để cho Kim chúc sinh mệnh dừng lại mà thôi.

“Hắc hắc, không ngờ rằng gặp phải đám cường đạo trong Tinh Thần vụ hải. Đang quá buồn tẻ, lập tức có một chuyện thú vị” Chỉ thấy bên trong Kim chúc sinh mệnh vang lên tiếng cười ha hả, nhất thời có không ít Ác ma chạy ra.

Một đám Ác ma ở bên ngoài Kim chúc sinh mệnh.

Mà giờ phút này, cũng có hơn trăm người đang huyền phù ở phía trước Kim chúc sinh mệnh, bọn hắn liền chú ý ngay đến Địch Lỵ Á.

“Thượng vị thần Ác ma?” Hơn trăm tên cường đạo nhất thời cảm thấy khó có thể giải quyết.

“Hừ, sao lại sợ? Nhìn thấy chúng ta có hai Thượng vị thần am đã sợ sao?” Tên râu rậm Bối Tỳ e sợ thiên hạ không loạn, lớn tiếng rống lên.

Trong lòng bốn người Lâm Lôi rất dễ dàng, trong hơn 100 người này lại không có một Thượng vị thần, nên không hề có chút uy hiếp nào đối với bọn họ.

“Lui” Tên tráng hán thủ lĩnh của đám cường đạo gầm nhẹ một tiếng.

Đúng lúc này.

Đám người Lâm Lôi cảm giác được một lực lượng đáng sợ, lập tức quay đầu nhìn lại, Lâm Lôi chỉ thấy một đạo lôi điện từ trên trời giáng xuống, trong lôi điện còn bao vây một người. Lâm Lôi hoảng sợ la lên: “Là hắn” đúng là cường giả dùng thân đón đỡ Lôi điện lúc Vụ hải bạo động một năm về trước.

Bóng người vừa hạ xuống thì tay phải đột nhiên đánh mạnh xuống bên dưới.

“Oanh”

Tay phải nện vào giữa không trung, nhưng lại tạo ra một tiếng vang đáng sợ, đồng thời lấy nắm tay làm trung tâm tản ra một vòng sóng gợn, đường cong hình sóng gợn vừa vặn tách đám người ll ra, trực tiếp ảnh hưởng lên người đám cường đạo đang muốn chạy trốn.

Yên lặng.

Tên Cường đạo nào bị ảnh hưởng liền run rẩy cả người, mệt mỏi ngã xuống rồi từ từ chìm xuống.

Một kích, hơn một trăm tên Cường đạo đều chết hết.

Đám người Ngả Kỳ, bình thường nhìn thấy được cảnh này đều trợn mắt há mồm, Lâm Lôi đã được gặp qua đông đảo cường giả như A Lý Khuê Ân, Thanh Hỏa, Tử sắc ấu thú nên nhãn quang cũng lớn hơn rất nhiều. Nên hắn sẽ không quá giật mình, chỉ là Lâm Lôi có điểm nghi hoặc: “Trong địa ngục, có vô số Cường đạo, cường giả bình thường sẽ không tính toán so đo với đám cường đạo, người này sao lại?”

Đây đúng là một điểm nghi vấn.

Đồng thời Lâm Lôi cũng quan sát được người này trong khoảng cách rất gần, người này thân thể gày gà, khuôn mặt sắc cạnh như dao, ánh mắt còn lạnh lẽo hơn cả một thanh đao, sát khí ẩn giấu trong cơ thể, mỗi một sợi tóc đều cứng hơn sắt thép, bị gió làm tung bay liền tạo ra âm thanh kỳ dị.

Tên nam nhân này cúi đầu nhìn thi thể từng tên cường đạo đang chìm dần xuống, hừ lạnh một tiếng: “Cường đạo đều đáng chết”

Tên nam nhân vừa nói xong thân hình vừa động thì đã chui vào trong vụ khí, phi hành trong đám vụ khí với tốc độ rất nhanh, bất cứ ai tiến vào trong vụ khí là sẽ bị lôi điện tấn công, thân hình nam nhân lướt qua đâu liền có lôi điện léo ra.

Nhưng người Nam nhân này cơ bản không cảm giác được lôi điện oanh kích trên mình, trong nháy mắt đã biết mất ở phía xa xa.

“Tốc độ rất nhanh, thực lực thật mạnh” Áo Lợi Duy Á thấp giọng nói.

Đám Ác ma chỉ một lát sau đã thanh tỉnh trở lại.

“A, thi thể của đám Cường đạo đều chìm xuống cả rồi, nhiều Thần cách, Không gian giới chỉ như vậy” Tên râu rậm Bối Tỳ lập tức thốt lên ai oán, nhất thời những tên Ác ma còn lại đều tỉnh ngộ, nhưng thi thể đã sớm chìm xuống đáy biển rồi.

Dưới dáy biển cũng có không ít người ở lại, đối với Thần nhân mà nói thì trong nước hay trên lục địa không khác nhau là mấy.

Một đám Ác ma nhất thời cảm thấy hối hận.

“Ha ha, không có thì thôi, nhìn bộ dạng của các ngươi kìa, xuất phát thôi” Ngả Kỳ cười nói: “Hải vực phía trước có một thế lực cường đạo vô cùng khổng lồ, bọn họ ở trên Đao Phong hải đảo. Chúng ta phải đi vòng qua địa phương quỷ quái đó”

Ngả Kỳ nói xong liền khống chế Kim chúc sinh mệnh lao về phía trước thật nhanh.

Mà giờ phút này Lâm Lôi lại nghĩ đến hình ảnh của tên nam nhân đó: “Cường giả tu luyện Lôi điện pháp tắc hẳn là có thực lực cỡ Thất tinh ác ma” Lâm Lôi âm thầm suy đoán trong lòng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 6: Đao Phong Hải Đảo

Đao phong hải đảo có phương viên hơn một vạn dặm, trên đảo có một ngọn núi cao ngất đứng ngạo nghễ. Ngọn núi vừa nhìn trong giống như một thanh đao sắc bén, nên có tên là Đao phong hải đảo.

Đao phong hải đảo cũng là địa điểm tụ tập của một thế lực cường đạo cường đại, những người đi qua Tinh Thần vụ hải đều cố gắng chủ động tránh khỏi, nhưng cho dù như vậy thì người của Đao phong hải đảo vẫn chia ra bốn phía tìm kiếm, một khi phát hiện mục tiêu sẽ dẫn theo một đám người xông lên cướp bóc.

“Oanh oanh” Sóng biển rít gào vỗ vào bờ biển.

Một đạo lôi điện đánh xuống, điện quang tiêu tan thì có một người xuất hiện ở trên bờ biển, chính là nam nhân lạnh lùng lưng đeo chiến đao.

Ánh mắt nam nhân trở nên lạnh lẽo khi nhìn vào ngọn núi ở xa xa, nói lẩm bẩm: “Đao phong hải đảo, thứ hai” Lập tức Nam nhân đi nhanh về phía trước, thân hình chớp động theo mỗi bước đi, mỗi bước cách nhau vài trăm mét, trong nháy mắt tiến vào ngọn núi trong hòn đảo.

Trong ngọn núi này có rất nhiều cường đạo.

Người Nam nhân lạnh lùng mặc trường bào màu đen đi nhanh về trước, không để thế lực cường đạo trước mặt vào trong mắt.

“Ai” Ở bên trong rừng rậm, có người quát to.

Cường đạo trong ngọn núi ở Đao phong hải đảo có rât nhiều, nên sẽ có người phát hiện được Nam nhân tóc đen này, chỉ là người nam nhân này không thèm nói một lời, lại đi về trước, một bước đã cách vị trí cũ vài trăm mét.

Tên Cường đạo biến sắc, lập tức thét lớn: “Có người vào núi”

“Có người vào núi”

Tiếng hô vang vọng khắp cả ngọn núi, đám cường đạo đang nghỉ ngơi hoặc là tu luyện đều bừng tỉnh, cả Đao phong hải đảo trở lên kích động. Lập tức có không ít Cường đạo lao về phía phát ra thanh âm, tự nhiên có người gặp phải nam nhân tóc đen đó.

Nhưng nam nhân tóc đen lại không thèm để ý, tiếp tục xuất phát.

“Ở kia” nhất thời có người phát hiện ra hắn.

“Đứng lại” Những người khác quát lên.

Nhưng nam nhân tóc đen vẫn từng bước đi về phía trước, không ngừng tiến lên ngọn núi.

“Sát” không hề có một chút do dự nào hết, đám cường đạo đã tập hợp đông đảo xung quanh, nhòm Cường đạo này lập tức hét lên rồi huy động vũ khí trong tay mình. Ánh sáng màu đỏ, màu vàng, các loại nguyên tố pháp tắc bắt đầu công kích.

Trên mặt nam nhân tóc đen không có bất cứ biến hóa gì.

“Xuy xuy”

Thanh âm quái dị vang lên, tốc độ của nam nhân tóc đen không hề giảm xuống, hai ba bước đã cách chỗ cũ hơn ngàn mét.

“Ồ, sao người này lại không có phản ứng gì?” Không ít Cường đạo cảm thấy khó hiểu.

“Bồng”

Đột ngột, thân thể của hơn 30 tên Cường đạo đột nhiên nổ tung, máu thịt tung bay tán loạn, Thần cách cũng rơi xuống một bên. Đám cường giả may mắn sống sót sợ đến độ mặt trắng bệch, bây giờ bọn họ mới hiểu được vừa rồi đối phương đã động thủ.

Chỉ là tốc độ quá nhanh, bọn họ căn bản không thể phát hiện ra mà thôi.

Trong Phong nguyên tố pháp tắc, Lôi điện pháp tắc, Quang minh pháp tắc đều có am hiểu tốc độ, ai nhanh hơn thì phải xem thành tựu của người đó.

Tốc độ có thể đạt đến mức độ mà ngay cả Trung vị thần cũng kohong cảm giác được, điều này thật sự quá đáng sợ.

Từ chân núi đi đến cửa tòa thành của Đao phong hải đảo, đi tổng cộng 28 bước giết chết 628 người. Đại loạn như vậy nên ba vị thủ lĩnh của Đao phong hải đảo tự nhiên đều đi ra, tinh anh của Đao phong hải đảo lúc này đều tập trung lên tường thành.

Đao phong hải đảo có ba vị thủ lĩnh, hơn 100 Thượng vị thần, hơn một vạn Trung vị thần, ở trong Cường đạo thì có thế thế lực rất lớn.

Giờ phút này, hơn 100 Thượng vị thần đang đi theo ba vị thủ lĩnh, từ trên tường thành nhìn xuống tên Nam nhân tóc đen ở bên dưới.

“Ngươi là ai, sao lại đến địa bàn của ta mà giết chóc?” Một vị nam tử tóc hoa râm đang đứng trên tường thành lạnh lùng nói. Hắn chính là đại thủ lĩnh của Đao phong hải đảo A Khắc Tỳ, cũng là cường giả mạnh nhất trên Đao phong hải đảo, lúc này A Khắc Tỳ cảm giác được nam nhân tóc đen bên dưới không dễ gì chọc vào.

“Người này, sao lại chọc vào Cường đạo bọn ta?” A Khắc Tỳ không hiểu.

Tuyệt thế cường giả trong Địa ngục bình thường đều không hề để ý đến Cường đạo.

Nam nhân tóc đen từ từ ngẩng đầu lên, khuôn mặt tái nhợt, đôi mắt sắc như đao nhìn chằm chằm vào A Khắc Tỳ: “Ta là Lạc Mâu Ba Nhĩ Nặc Sâm”

A Khắc Tỳ nhăn trán, Lạc Mâu Ba Nhĩ Nặc Sâm.

Hắn chưa từng nghe thấy cái tên này.

Nam nhân tóc đen nhàn nhạt nói: “Nghe nói A Khắc Tỳ tiên sinh thủ lĩnh của Đao phong hải đảo trước kia từng là Lục tinh Ác ma, hôm nay ta đến đây có hai mục đích. Mà mục đích đầu tiên đó là khiêu chiến A Khắc Tỳ tiên sinh” A Khắc Tỳ nheo nheo con mắt, giống như độc xà đánh giá Lạc Mâu.

Hắn là Lục tinh Ác ma từ trước khi trở thành Cường đạo, nhiều năm đã trôi qua, hắn đã có thực lực là Thất tinh ác ma rất ít người biết. Đây cũng là một nguyên nhân mà không ai dám trêu chọc Đao phong hải đảo, không ai muốn đắc tội với một cường giả là Thất tinh ác ma.

“Người này dám đến khiêu chiến ta, sợ là có đủ tự tin để khiên chiến Thất tinh ác ma” A Khắc Tỳ thầm tính toán.

Trong nháy mắt.

“Các huynh đệ, liên thủ, giết” Trong nháy mắt A Khắc Tỳ dùng thần thức truyền âm cho gần 100 tên Thượng vị thần xung quanh, kể cả hai vị thủ lĩnh còn lại. Nhóm người Thượng vị thần này cơ hồ đồng thời lấy binh khí ra, lập tức phát ra một chiêu mạnh nhất của mình.

"Sưu"

Nam nhân tóc đen đột nhiên bay lên cao.

"A Khắc Tỳ, ngươi khiến ta quá thất vọng" Một giọng nói lạnh lùng vâng lên trên bầu trời, đồng thời trên bầu trời xuất hiện vô số lôi điện, vô số đạo tạo thành một cơn lốc chói mắt phản chiếu vào tất cả mọi người trong tòa thành.

Đám người A Khắc Tỳ trở lên kinh hãi.

"Đại ca, cái này hình như giống Vụ hải bạo động" Tên Nhị thủ lĩnh Đái Mạn bên cạnh A Khắc Tỳ kinh hãi thốt lên.

Đích thật là giống như vô số lôi điện chớp lên khi Vụ hải bạo động.

"Đại ca, làm thế nào bây giờ?" Tam thủ lĩnh Ni Lý Tư cũng lo lắng hỏi.

Vẻ mặt A Khắc Tỳ rất âm trầm, hắn biết một khi lôi điện trên bầu trời đánh xuống thì gần 100 tên Thượng vị thần sợ rằng cũng chết hơn chín phần, mà bọn hắn lại là tinh anh của Đao phong hải đảo, A Khắc Tỳ liền quát lên: "Lạc Mâu, nếu ngươi muốn khiên chiến với ta, vậy đến đây đi"

A Khắc Tỳ vừa nói xong thì trong tay xuất hiện hai cái trùy ngắn màu xanh.

"Đây là một đao ta vừa lĩnh ngộ được, ngươi có khả năng tiếp được một đao của ta, ta sẽ tha chết cho ngươi´Giọng nói lạnh lùng truyền ra từ trong cơn lốc lôi điện trên bầu trời, nhìn thấy cảnh này, A Khắc Tỳ hừ lạnh một tiếng, toàn thân cũng mơ hồ hiện lên vòng ánh sáng màu xanh biếc.

Đồng thời toàn thân A Khắc Tỳ cũng trở nên mơ hồ, toàn thân bao phủ trong sương mù.

“Có chút thực lực” Giọng nói lạnh lùng truyền ra từ trong cơn lốc.

“Oanh”

Cơn lốc hình thành từ vô số Lôi điện đột nhiên chuyển động, tất cả Lôi điện tụ tập lại tại một điểm, trong nháy mắt từ điểm này hóa thành một đao mang sắc bén, đạo đao mang lôi điện này mang theo lực lượng vô tận, xé rách Không gian lao xuống dưới.

Toàn thân A Khắc Tỳ bao phủ trong lớp sương mù, ở phía trên lớp sương mù cũng xuất hiện một cái phong luân không ngừng xoay tròn.

“Xuy xuy” Không gian không ngừng vỡ vụn.

“Phòng ngự mạnh nhất của đại ca” Nhị thủ lĩnh Đái Mạnh và tam thủ lĩnh Ni Lý Tư lui ra ngoài rồi lo nhìn tràng cảnh này. Bọn họ biết đại ca tu luyện Thủy nguyên tố pháp tắc, hiệu quả phòng ngự của Thủy nguyên tố pháp tắc có cả cương cả nhu, ối là một loại lợi hại nhất trong tất cả các Đại pháp tắc.

“Phốc”

Đao mang lôi điện bổ vào trên Phong luân.

“Bồng” Phong luôn vỡ vụn hóa thành hai cái trùy ngắn rơi xuống bên cạnh, sương mù tiêu tan, vòng sáng màu xanh nhạt lưu chuyển toàn thân A Khắc Tỳ, giống tầng mô mỏng bảo vệ A Khắc Tỳ, hắn muốn né tránh, nhưng Đao mang lại có tốc độ quá nhanh, trực tiếp bổ lên người hắn.

Bị chặn lại trong giây lát, nhưng Đao mang lôi điện vẫn nhập vào bên trong mô tầng bảo vệ.

“Bồng” Ngay lập tức vỡ tung ra, cả người A Khắc Tỳ hoàn toàn vỡ vụn, ba khỏa Thần cách rơi xuống bên dưới, đồng thời cũng có Không gian giới chỉ. Mà Đao mang lôi điện lại hóa thành một thanh chiến đao, thân hình của nam nhân tóc đen Lạc Mâu lúc này mới xuất hiện.

“Không gian giới chỉ”

Nhị thủ lĩnh Đái Mạn và tam thủ lĩnh Ni Lý Tư lập tức nhìn chằm chằm vào Không gian giới chỉ đó.

A Khắc Tỳ quản lý một nửa tài sản của Đao phong hải đảo, mà toàn bộ lại ở trong Không gian giới chỉ này.

Lạc Mâu dễ dàng đưa tay thu lấy Không gian giới chỉ này, một màn vừa rồi đủ để cho mặt đám Cường đạo co quắp lại. Lạc Mâu nhìn ba viên Thần cách trên mặt đất: “Lục tinh ác ma? Thực lực tính là Lục tinh Ác ma, nếu một năm trước không đột phá, sợ rằng hôm nay giết ngươi cũng không đơn giản đến vậy”

Lạc Mâu lập tức quay đầu nhìn về những người khác.

Trong lòng Đái Mạn, Ni Lý Tư và các tên Thượng vị thần khác đều hoảng sợ, thủ lĩnh A Khắc Tỳ của bọn họ đã chết thì ai có thể địch nổi Lạc Mâu? Hơn nữa đối với loại cường giả ở cấp bậc như Lạc Mâu thì hơn 100 tên Thượng vị thần quần công cơ bản không tạo thành uy hiếp. “Lạc Mâu tiên sinh, đại ca ta đã chết, thực lực không bằng ngươi, ngươi nên đi đi” Đái Mạn cố nén phẫn nộ trong lòng nói.

Lạc Mâu liếc mắt nhìn mọi người một cái, tiếp tục nói: “Ta nói rồi, hôm nay ta đến đây có hai mục đích. Một cái là khiêu chiến A Khắc Tỳ thì đã hoàn thành. Mà mục đích thứ hai” Khóe miệng Lạc Mâu nhếch lên cười cười.

Tên nam nhân lạnh như băng cũng cười, hắn cười rất đẹp, chỉ là càng khiến cho bọn Cường đạo run sợ.

“Mục đích thứ hai chính là hủy diệt Đao phong hải đảo” giọng nói của Lạc Mâu đột nhiên trở nên lạnh lùng.

“Chạy”

Một loạt tiếng quát đồng thời vang lên, hai tên Thủ lĩnh và một đám Thượng vị thần lập tức chạy ra bốn phía, đại lượng Cường đạo trên Đao phong hải đảo đều lập tức chạy trốn.

“Oanh” Vô số tia chớp nổi lên.

Gần 100 tên Thượng vị thần rơi xuống 52 thi thể, đương nhiên 52 thi thể này phần lớn đều có Thần phân thân của các Thượng vị thần chạy thoát.

“Chạy nhanh thật” Lạc Mâu cười lạnh một tiếng, giờ phút này, tất cả Cường đạo ở Đao phong hải đảo đều chạy thoát, ngoại trừ thi thể.

“Mục tiêu thứ hai đã hoàn thành, bắt đầu mục tiêu thứ ba thôi” Lạc Mâu hóa thành tia chớp, trực tiếp bay về phía chân trời.

Lúc này nhị thủ lĩnh Đái Mạn đang mang theo 36 Thượng vị thần, mấy ngàn tên Trung vị thần, chia nhau ngồi ở trong 10 cái Kim chúc sinh mệnh đi về phía trước. Lúc này vì chạy trốn, vì phòng ngừa bị bắt một loạt, nên Nhị thủ lĩnh và Tam thủ lĩnh chia một bộ phận nhân mã chạy trốn.

“Hừ, sao lại đen đủi đến vậy, đột nhiên chạy đến một tên biến thái?” Trong lòng Đái Mạn vô cùng phẫn nộ.

“Vô số tài sản đã tích lũy được, a a a” Đái Mạn yêu nhất chính là Không gian giới chỉ mà Đại thủ lĩnh A Khắc Tỳ đeo. Số tài sản đó hơn cả của hắn và Tam thủ lĩnh cộng lại.

Sắc mặt của đám Thượng vị thần xung quanh cúng rất khó coi.

“Nhị thủ lĩnh, phía trước có một Kim chúc sinh mệnh” Nhất thời có tên thuộc hạ bẩm báo.

Đái Mạn nhìn thoáng qua bên ngoài. Cường đạo chuyên môn cướp bóc của những người qua lại, giờ phút này tâm tình của hắn rất khó chịu, lửa giận trong lòng, hắn không dám phát tiết với tên Lạc Mâu đó, nhưng lại muốn tìm những người qua lại mà phát tiết.

“Giết, giết cho ta, một người cũng không để lại” Đái Mạn hung hăng nói.

Một đường giết người như vậy, bọn người Đái Mạn đi đến một hải đảo khác.

Bọn người Lâm Lôi đang nhàn hạ đi lại trong Kim chúc sinh mệnh, Ngả Kỳ cười cười nói: “Chúng ta đã cách Đao phong hải đảo hơn vạn dặm, hẳn là không có nguy hiểm gì cả.

“Đao phong hải đảo này lợi hại lắm sao, ngươi sợ hãi quá rồi đó” Bối Bối nói.s

“Đao phong hải đảo, chỉ riêng Thượng vị thần đã có hơn 100, nghe nói Đại thủ lĩnh rất lâu trước kia đã là Lục tinh ác ma, theo như truyền thuyết thì bây giờ có thực lực cỡ Thất tinh ác ma. Ngươi nói có lợi hại hay không, mà hai vị thủ lĩnh còn lại cũng chỉ yếu hơn Đại thủ lĩnh một ít mà thôi” Ngả Kỳ có chút hoảng sợ nói.

Lâm Lôi cả kinh, một thế lực Cường đạo chẳng lẽ cũng có Thất tinh ác ma?

“Ồ?” Lâm Lôi nhìn xuyên qua qua bên: “Sao bên ngoài lại có 10 Kim chúc sinh mệnh, mà mỗi cái lại biến lớn như vậy, tựa hồ trong mỗi một cái Kim chúc sinh mệnh đều có mấy trăm người, mười cái cộng lại thì chính là mấy ngàn người. Ở trong Tinh Thần vụ hải chẳng lẽ có thương đội lớn như vậy?”

Đột nhiên.

10 cái Kim chúc sinh mệnh đột nhiên tách ra, đồng thời tăng tố độ, trong nháy mắt đã đem hai mấy người Lâm Lôi vây quanh, chỉ thấy rất nhiều người chui ra từ mỗi một cái Kim chúc sinh mệnh.

Đám người Lâm Lôi nhất thời trở nên ngây ngốc.

“Cho dù là đến để cướp bóc, chúng ta có từng này người thì cũng không cần mang đến mấy ngàn người” Lâm Lôi cũng cảm thấy khó hiểu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 7: Đao Phong Hải Đảo

Trong Tinh Thần vụ hải, 10 chiếc Kim chúc sinh mệnh khổng lồ vây lấy một chiếc Kim chúc sinh mệnh nhỏ nhoi ở giữa. Mấy ngàn người từ trong 10 Kim chúc sinh mệnh bay ra. Đám Cường đạo đều thương cảm nhìn đám người Lâm Lôi, hiển nhiên, bọn họ không để hơn 20 người này vào trong mắt.

“Hết rồi, hết thật rồi” Toàn thân Ngả Kỳ run run lên, vẻ mặt trắng bệch.

Các tên Trung vị thần Ác ma khác nhìn thấy mấy ngàn Cường đạo vây quanh cũng cảm thấy sợ hãi, trái tim như bị đóng băng lại. Trong mắt đám Trung vị thần ác mà tràn đầy tuyệt vọng, mấy ngàn Trung vị thần Cường đạo vây quanh, bọn họ không có một hy vọng phản kháng nào hết cả.

“Lão Đại, có chút phiền toái đây” Vẻ mặt Bối Bối trở nên nghiêm trọng.

Lâm Lôi gật gật đầu, đâu chỉ phiền toái không thôi, Quần thể công kích số lượng càng nhiều thì càng đáng sợ, dù sao cũng có mấy ngàn Trung vị thần cơ mà.

“Ngay cả phía dưới cũng có người” Lâm Lôi liếc mắt một cái dễ dàng thấy được dưới mặt biển cũng có mấy trăm tên Cường đạo đang ẩn trong đó, đáng Cường đạo này có vẻ như lo lắng bọn Lâm Lôi chạy trốn vào trong nước.

“Hết rồi” Đã có người trở nên tuyệt vọng.

Vẻ mặt tên râu rậm Bối Tỳ cũng trở nên nghiệm trọng, giọng trầm thấp: “Có mấy ngàn tên Trung vị thần, hơn nữa lại có cả Thượng vị thần, quá nhiều người, mọi người chỉ có thể dựa vào chính mình, hy vọng mọi người cũng gặp được vận may như khi gặp phải Vụ hải bạo động”

“Mọi người, chúc may mắn” Tên thanh niên đầu trọc Ba Phi cũng nói. Cho dù là Thượng vị thần, nhưng ở dưới tình huống này, bọn hắn cũng không thể nào bảo vệ được người khác.

Cả Kim chúc sinh mệnh trở nên yên tĩnh.

“Các vị”

Tất cả mọi người đều quay lại nhìn Ngả Kỳ đang nói.

Ngả Kỳ là cố dong giả trịnh trọng nói: “Ta mời các vị lần này, không ngờ rằng khiến cho mọi người gặp phải tai nạn mà chúng ta hẳn phải chết, rất xin lỗi” Ngả Kỳ vừa nói vừa khom người lại.

“Mẹ nó chứ, dù có chết cũng phải giết mấy tên” Có người phẫn uất hét lên.

“Đúng, muốn giết ta cũng không dễ dàng vậy đâu. Ngay cả Vụ hải bạo động mà Lão tử còn sống sót, không thể nào chết dễ dàng được”

Tiếng quát phẫn nộ vang vọng trong Kim chúc sinh mệnh.

Bốn người Lâm Lôi vẫn đang bảo trì trầm mặc, không hề lên tiếng.

“Có điểm kỳ quái” Lâm Lôi nhìn ở đám Trung vị thần rậm rạp đang tụ tập ở trên Vụ hải: “Nhiều Trung vị thần tụ tập như vậy, mà còn không phát động tấn công, bọn họ sao phải chần chờ chứ”

“Lão Đại, chúng ta?” Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi.

“Lúc này, không cần phải giấu diếm gì nữa cả” Lâm Lôi bất đắc dĩ phải phát ra một đạo thần thức truyền âm. Đến giờ phút này nếu vẫn còn che dấu sợ rằng sẽ bị người khác giết chết.

Đột nhiên.

Một con rồng bằng Lôi điện từ dưới đáy nước phát ra, vừa rít gào vừa lai thẳng về phía Kim chúc sinh mệnh của bọn Lâm Lôi, chỉ nghe “Oanh” một tiếng, cả Kim chúc sinh mệnh trở nên nát bấy. Đám người Lâm Lôi lập tức huyền phủ ở trên mặt biển.

Hơn hai mười người Lâm Lôi giống như con dê non ở trong bầy sói, thương cảm huyền phù ở đó.

“Ha ha…” Mấy ngàn tên Cường đạo lập tức mở miệng cười to, giờ phút này Nhị thủ lĩnh Đái mạn của Đao phong hải đảo mang theo 36 tên Thượng vị thần bay đến Hải đảo phía trước, đám Trung vị thần Cường đạo lập tức cung kính tránh ra nhường đường.

Đái Mạn giơ tay lên, nhất thời mấy ngàn tên Cường đạo trở nên yên lặng.

Đám người Lâm Lôi lập tức nhìn về phía Đái Mạn.

“Người này hẳn là thủ lĩnh Cường đạo” Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào hắn, âm thầm tính toán trong lòng: “Phía sau hắn còn có 36 Thượng vị thần, mà tên Cường đạo thủ lĩnh này đoán chừng có thực lực là Ngũ tinh Ác ma, thậm chí Lục tinh Ác ma.”

Lâm Lôi cẩn thận tính toánh trong lòng.

Hôm nay mình còn không dám chắc đánh thắng Lục tinh Ác ma.

“Hoa hoa” Sóng biển quay cuồng.

Đái Mạn đứng ở phía trước đám Thượng vị thần, chân đạp đầu ngọn sóng, đôi mắt đang đỏ lên.

“Ha ha, không ngờ rằng còn có hai Thượng vị thần” Đái Mạn phát ra tiếng cười càn rỡ, ánh mắt thì nhìn chằm chằm vào Ba Phi hoặc là đảo qua Địch Lỵ Á: “Các ngươi biết Lão tử là ai không? Nói cho các ngươi, ta chính là Nhị thủ lĩnh của Đao phong hải đảo”

Trên mặt Đái Mạn mang theo nụ cười tà ác, nhưng đôi mắt đỏ lại có vẻ vô cùng quỷ dị.

Đám Cường đạo biết, một khi Nhị thủ lĩnh Đái Mạn cười như vậy, thì bình thường đều là lúc điên cuồng nhất, biến thái nhất.

“Đại nhân của Đao phong hải đảo” Ngả Kỳ cất cao giọng thành khẩn nói: “Chúng ta chỉ là những người qua lại bình thường, xin Đại nhân bỏ qua cho chúng ta, chúng ta nguyện ý dâng tài sản của chúng ta lên cho ngài”

“Tài sản?”

Đái Mạn vừa nghe thì không khỏi nhớ lại Không gian giới chỉ của A Khắc Tỳ bị tên nam tử tóc đen mang đi. Đấy chính là tài sản của Đao phong hải đảo, Đái Mạn rất không cam tâm, và phẫn nộ, Đái Mạn trừng mắt nhìn chằm chằm Ngả Kỳ: “Tài phú, ngươi có bao nhiêu chứ, ngươi cho rằng đáng để ta để mắt đến sao? Lão tử chạy trốn từ Đao phong hải đảo đến đây, dọc trên đường đi gặp phải ba đợt người, đã giết chết hết”

Đái Mạn lập tức chỉ ngay vào đám người Lâm Lôi: “Mà các ngươi chính là nhóm thứ tư”

Đám người Lâm Lôi nghe được đều nhíu mày lại.

“Những người này chạy trốn từ Đao phong hải đảo đến đây”Lâm Lôi mơ hồ hiểu ra.

“tên đầu trọc và con đàn bà xấu xa kia đều là Thượng vị thần, bốn người các ngươi đi giải quyết đi” Đái Mạn quay đầu nhìn thoáng qua rồi lạnh giọng nói, lập tức có bốn tên Thượng vị thần bay ra, Đái Mạn lớn tiếng hét lên: Các huynh đệ núi thứ hai, lần này đến phiên các ngươi, giết chết bọn chúng”

Nhất thời, một đám Trung vị thần Cường đạo đang chờ đợi lao vọt ra. Ba lần trước không phải bọn hắn ra tay, bọn hắn đã rất sốt ruột rồi.

“Giết”

Cả đám đều hưng phấn đến độ mắt sáng bừng, khoảng 700 đến 800 tên Trung vị thần dưới sự dẫn đầu của bốn tên Thượng vị thần xông cả lên. Đám Cường đạo còn lại đều đứng ở xa xa mà nhìn, giết chết hơn 20 người thì phát ra 800 tên đã quá cẩn trọng rồi.

700, 800 người đạp sóng bay đến, còn có mấy ngàn người đang vây xem, áp lực tâm lý như vậy cũng đủ khiến cho bọn người Lâm Lôi không thể nào thở được.

“Mọi người tự bảo vệ tính mạng của mình đi” Tên thanh niên đầu trọc Ba Phi nói.

Bên phía Đao phong hải đảo có bốn tên Thượng vị thần, có hai người hầu như cùng sóng vai bay vọt lên, đồng thời liền dễ dàng nghe thấy hai tiếng rồng ngâm, hai con Băng long màu trắng nhảy ra từ trong biển nước, trực tiếp nhằm về phía Ba Phi. Mà hai tên Thượng vị thần này lại tiếp tục đi tới trước.

Mà hai tên Thượng vị thần còn lại đang nhìn chằm chằm Địch Lỵ Á, đồng thời ra tay.

Ánh mắt Lâm Lôi vô cùng lạnh lẽo, trong tay đột ngột xuất hiện Tử Huyết nhuyễn kiếm

“Lâm Lôi, để ta thử xem” Thanh âm của Địch Lỵ Á truyền vào trong đầu Lâm Lôi, Lâm Lôi quay đầu nhìn lại thì thấy Địch Lỵ Á đang cầm thanh trường mâu Ca Đặc Tư trong tay, phần eo mảnh khánh ưỡn lại phía sau, đánh mạnh thanh Trường mâu trong tay ra.

“Hưu” Chỉ thấy thanh quang léo lên liền đã xuất hiện trước mặt một tên Thượng vị thần.

Tên này cố gắng né tránh, nhưng Trường mâu Ca Đặc Tư có ẩn chứa huyền ảo” Thứ nguyên công kích” lại có tốc độ quá nhanh, tên Thượng vị thần chỉ có thể né đầu sang một bên, chỉ nghe được một tiếng “Bụp” thanh Ca Đặc Tư trường mâu đã ếp đâm vào ngực của tên Thượng vị thần.

Mà tên Thượng vị thần còn lại muốn nhân cơ hội tấn công Địch Lỵ Á, nhưng trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một Tử thần khôi lỗi.

“Hừ” đùi phải của Tử thần khôi lỗi đột nhiên đánh ra, trực tiếp đá vào đầu của tên Thượng vị thần.

Tên Thượng vị thần này lập tức dùng Thần khí ngăn cản, cả người bị đá bay về phía sau.

Tên Thượng vị thần xoay người một cái đã đứng vững lại, sắc mặt đại biến, khiếp sợ nhìn Tử thần khôi lỗi: “Là Tử thần khôi lỗi”

Bốn tên Thượng vị thần giết tới vẫn còn nhỏ, điều đáng sợ nhất chính là hơn 700 tến Trung vị thần, đặc biệt là lúc đến gần hơn 400 tên Trung vị thần cùng huy động Thần khí trong tay, vô số đạo quang ảnh bắn ra, phân ra bắn về phía 20 người.

“Hống”

Lâm Lôi lập tức Long hóa, trợ giúp Địch Lỵ Á ngăn cản mấy đạo công kích, mấy đạo công kích của Thượng vị thần không hề có ảnh hưởng gì đối với Lâm Lôi.

Bối Bối cũng trợ giúp Áo Lợi Duy Á ở bên cạnh.

Cho dù như thế, hơn 700 tên Trung vị thần vẫn giết chết được 6 tên am, mà đám Cường đạo lại trực tiếp lao lên cận chiến, đám Trung vị thần dày đặc bao trùm khắp nơi, mọi người chỉ có thể loạn chiến, Lâm Lôi, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á đều thể hiện ra thực lực cường đại của mình.

Hai người Lâm Lôi và Bối Bối thì không cần phải nói, mà Quang Minh Hắc ám của Áo Lợi Duy Á hôm nay cũng đã đạt đến cảnh giới Trung vị thần. Là một Cường đạo có Linh hồn biến dị, dung hợp Quang minh và Hắc ám thần lực nên mỗi một kiếm đều nhanh đến mức tận cùng. Hơn nữa còn hàm chứa lực lượng tịnh hóa quỷ dị.

Một kiếm giết một người.

“Ân” Đái Mạn đứng ở phía xa xa vẻ mặt biến đổi, lập tức nhìn chằm chằm vào Áo Lợi Duy Á.

“Linh hồn biến dị” Đái Mạn ngay lập tức nhận ra.

Áo Lợi Duy Á, còn chưa dung hợp lực lượng Quang minh và Hắc ám đến mức như Lý Nhĩ Mông Tư, Lý Nhĩ Mông Tư đã khiến cho hai loại thần lực dung hợp với nhau, khi thì có thể thể hiện ra khí tức của Thần lực hủy diệt, khi thì biểu hiện khí tức của Hỏa thuộc tính.

Nhưng Áo Lợi Duy Á còn chưa làm được như vậy

“Ha ha, Đao phong hải đảo của ta tổn thất quá nhiều, không ngờ rằng cũng để cho ta gặp phải một người có Linh hồn biến dị” Trong lòng Đái Mạn như có lửa đốt: “Nếu đưa hắn đang lên cho…”

Đái Mạn bắt đầu trở lên kích động.

Tuy nhiên trận chiến lại khiến cho Đái Mạn nhìu mày lại, không chỉ có Bối Bối, Lâm Lôi và Áo Lợi Duy Á giết chóc rất nhanh, mà còn có một người càng thêm đáng sợ, chỉ nghe được những tiếng “Hưu hưu hưu” quỷ dị, đám Trung vị thần không ngừng ngã xuống.

Một đạo ảo ảnh màu đen không ngừng léo lên, 700 tên Trung vị thần ngã xuống với tốc độ kinh người.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, nhưng không ai có khả năng phản kháng.

Lâm Lôi huy động Tử Huyết nhuyễn kiếm trong tay dễ dàng giết chết một tên Trung vị thần đến tấn công, đồng thời kinh dị nhìn ảo ảnh màu đen đang di chuyển cực nhanh: “không ngờ rằng hắn cũng ẩn dấu thực lực mà không có ai phát hiện ra”

“Các huynh đệ núi hai quay lại” Vẻ mặt Đái Mạn trở nên tức giận, lập tức quát lên.

Nhất thời đám Cường đạo may mắn sống sót lập tức bay ngược trở lại, trong nháy mắt mà hơn 700 người mà chỉ còn có hơn 400 người mà thôi, hầu hết trong đó bị tên ẩn giấu thực lực giết chết.

“ồ, không có ý tứ, sao lại bỏ chạy bất ngờ vậy chứ” Bóng người liền hiện hình ở trong sóng biển, đúng là tên râu rậm Bối Tỳ.

Hơi thở giờ phút này của Bối Tỳ vô cùng cường đại mà thần bí, chính là cường giả Thượng vị thần.

“Ẩn tàng khí tức” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng, bình thường khi điều tra thực lực của người khác đều là cảm ứng khí tức của đối phương, qua cảm ứng khí tức mà phán đoán đối phương mạnh hay yếu, nếu không cảm ứng được vậy thì đối phương sẽ mạnh hơn mình một bậc. Bằng cách này, Lâm Lôi phán đoán đối phương là Trung vị thần hay là Thượng vị thần.

Khí tức của Thượng vị thần hắn không cảm giác được.

Nhưng có đôi khi, có một ít Thượng vị thần cường đại, còn có thể cố ý phát ra hơi thở yếu ớt, khiến cho đối phương phán đoán sai thực lực của mình.

“Ha ha” Đái Mạn cười phẫn nộ: “Không ngờ rằng, trong đám người ít ỏi các ngươi mà cũng còn che dấu một vị Thượng vị thần thứ ba, hơn nữa dường như lại là một người cực mạnh”. Tâm tình của Đái Mạn hôm nay rất xấu, một đường giết chóc cũng là vì phát tiết nỗi buồn bực trong lòng.

Gặp phải một cái khúc xương khó nhai như Bối Tỳ, Đái Mạn tự nhiên sẽ càng giận.

“Một người cực mạnh?” Bối Tỳ nhìn xung quanh, tên thanh niên đầu trọc Ba Phi đã trọng thương, Địch Lỵ Á dựa vào Tử thần khôi lỗi vẫn còn có thể cầm cự được.

Tên râu rậm Bối Tỳ cười cười nhìn Đái Mạn: “Ồ, ngươi là thủ lĩnh của Đao phong hải đảo phải không, tin rằng ngươi cũng hiểu được, nếu ngươi muốn đối phó chúng ta, cho dù ngươi thành công sợ rằng cũng sẽ chết hơn phân nửa, đó là được không bằng mất. Ta cũng không muốn giết đám Trung vị thần yếu ớt kia, hay là các ngươi đi đường các ngươi, chúng ta đi đường chúng ta”

Nhất thời mấy tên Trung vị thần Ác ma may mắn sống sót đều trở lên hưng phấn.

“Bối Tỳ, ồ Bối Tỳ Đại nhân” tên Ngả Kỳ cũng có chút thực lực nên vẫn còn sống. Lúc này hắn đang vô cùng kích động nhìn Bối Tỳ: “Bối Tỳ Đại nhân, lần này thật cảm kích ngài, ta, ta tới Huyết Phong đại lục nhất định sẽ trả ngươi thù lao mới.” Lúc này Ngả Kỳ rất kích động không biết nên nói cái gì.

Theo Ngả Kỳ nhìn thấy thì nếu Đái Mạn không phải kẻ ngu, nhất định sẽ không lãng phí tính mạng của thuộc hạ.

“Tiền thù lao mới?” Bối Tỳ nhếch miệng cười nhạt: “Tốt tốt, tuy nhiên, phải gấp tên Ba Phi hai lần”

“Nhất định gấp hai lần” Ngả Kỳ nói ngay.

Bối Tỳ lập tức nhìn về phía Đái Mạn: “Suy nghĩ thế nào rồi? Đừng đứng ngây ngốc ở đó thế chứ”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 8: Hắc Thạch Lao Ngục

Bối Tỳ mặc dù đặt câu hỏi, nhưng trong lòng hắn cũng có chút tin tưởng. Hắn hiểu rõ được tập tính của đám cường đạo chính là bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh.

Cho dù đám cường đạo có nắm chắc giết sạch mục tiêu, nhưng cũng sẽ lo lắng mình tổn thất bao nhiêu, đáng giá hay không. Mà bên phía Lâm Lôi bọn họ bây giờ thì có Bối Tỳ có thực lực quá cường đại, thêm vào đó cả Lâm Lôi, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á cũng có thể dễ dàng tàn sát Trung vị thần, hiển nhiên là một khúc xương khó nhằn.

Muốn giết sạch đám người Bối Tỳ tổn thất tuyệt đối sẽ không nhỏ.

“Chắc là không có việc gì đâu, tên thủ lĩnh Cường đạo này sẽ không ngu đến thế” Tên Trung vị thần Ác ma Thái Mỗ trên mặt hiện ra vẻ tươi cười hiếm thấy.

“Chúng ta nhất định sẽ sống sót” Một tên tráng hán thấp lùn ở bên cạnh cũng nhỏ giọng nói.

Trong đôi mắt của Ngả Kỳ cũng tràn ngập hy vọng.

“Nếu có thể không chiến là tình huống tốt nhất” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng, nhưng hắn cũng không dám phóng túng, vẫn cảnh giác chú ý đám Cường đạo xung quanh. Lúc này bên phía Lâm Lôi còn sống 14 người, đều đang đợi câu trả lời của tên

Nhị thủ lĩnh Đái Mạn.

Mà bên phía Cường đạo cũng cời câu trả lời của Đái Mạn.

“Nhị thủ lĩnh, giết hay không?” một tên Thượng vị thần sau lưng nhỏ giọng hỏi.

Đám cường đạo có chút không cam lòng, đối phương chỉ có mấy người như vậy, bọn họ có mấy ngàn người, còn có hơn 30 vị Thượng vị thần và Nhị thủ lĩnh cường đại. đối phương giết chết gần 300 Trung vị thần, chẳng lẽ cứ như vậy để đối phương đi hay sao? Đám Cường đạo không cam lòng chấp nhận như vậy.

Đái Mạn híp mắt nhìn chằm chằm vào Bối Tỳ đang ở xa xa, rồi liếc mắt nhìn Áo Lợi Duy Á một cá: “Linh hồn biến dị”

Trong lòng Đái Mạn đang tự hỏi, rồi thoáng nhìn qua Bối Tỳ: “Tên Cường đạo Thượng vị thần này tu luyện Hắc ám pháp tắc, am hiểu tốc độ và ẩn tàng khí tức” Đái Mạn cũng rất kinh ngạc, bởi vì hắn ngay từ đầu không phát hiện ra Bối Tỳ ẩn tàng thực lực.

“Huyền ảo mà hắn lĩnh ngộ hẳn là ở phương diện ẩn tàng và tốc độ, còn về mặt công kích có lẽ còn thấp” Đái Mạn thầm nghĩ trong lòng.

Nếu thực lực của đối phương thực sự mạnh, căn bản không cần thương thảo với hắn.

Mấy ngàn người vây quanh hơn mười người, tất cả đều vô cùng yên tĩnh. Mọi người đều đang chờ quyết định của Đái Mạn, nhưng đột nhiên…

“Giết” Đái Mạn đột nhiên hét lớn.

Vẻ mặt của mấy tên Trung vị thần Ác ma như Ngả Kỳ, Thái Mỗ nhất thời ngưng trệ, ngay cả vẻ mặt của Bối Tỳ cũng biến đổi.

“Động thủ?” Lâm Lôi nhíu mày.

Ánh mắt của Đái Mạn có đỏ rực lên, quát lớn: “Tất cả các huynh đệ, cùng xông lên, giết, giết chết bọn họ”

“Giết” Ra tay đầu tiên là một đám Thượng vị thần ở phía sau Đái Mạn, dùng tốc độ nhanh nhất vọt tời. Trong nháy mắt, sóng biển rít gào, đám Nguyên tố cự thú chui ra, hoặc dẫm trên đầu Nguyên tố mãng xà, hoặc là ẩn trong hơi nước.

Hơn 30 Thượng vị thần liên thủ tấn công, ngay chỉ khí thể đã khiến cho Lâm Lôi cảm thấy không thể thở được.

Cùng một lúc, hơn 30 vị Thượng vị thần đồng thời huy động binh khí trong tay, phát ra Linh hồn công kích của mình, chỉ thấy các loại quang ảnh trong suốt lao về phía đám người Lâm Lôi.

“Không ổn” Sắc mặt Lâm Lôi đại biến.

Hơn 30 tên Thượng vị thần này chỉ cách bọn Lâm Lôi 100 mét, tốc độ Linh hồn công kích hơn xa tốc độ di chuyển của người, mọi người chỉ có thể miễn cưỡng di động trong một khoảng cách nhỏ nhất mà thôi. Mà mục tiêu của Linh hồn công kích mà hơn 30 vị Thượng vị thần này nhằm vào chính là ba người

Bối Tỳ, Ba Phi và Địch Lỵ Á.

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

“Cẩn thận” Đúng vào lúc nguy hiểm nhất, Lâm Lôi đang ở bên cạnh Địch Lỵ Á liền kéo mạnh Địch Lỵ Á, đồng thời bản thân cũng tận lực di chuyển.

"Phốc!"

"Phốc!"……

Dù cho dùng hết toàn lực để né tránh nhưng vẫn có sáu đạo Linh hồn công kích đánh vào thân thể Lâm Lôi.

Hơn 30 vị Thượng vị thần công kích ba người, có hơn mười đạo Linh hồn công kích chia ra đối phó Địch Lỵ Á và Ba Phi, còn hơn mười đạo công kích Bối Tỳ. Lâm Lôi tận lực né trnahs nhưng vẫn trúng phải sáu đạo Linh hồn công kích của Thượng vị thần.

“Oanh”

Sáu đạo Linh hồn công kích trực tiếp chui vào trong đầu Lâm Lôi, mãnh liệt đánh vào Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí, giống như lấy trứng đập vào đá, tất cả đều bị đánh cho nát bấy. Đám Thượng vị thần này đều là Thượng vị thần tương đối yếu, Linh hồn công kích rất sơ đẳng.

Lúc này Lâm Lôi mới thở dài được một hơi.

“Lâm Lôi” Địch Lỵ Á rất khẩn trương nhìn không nháy mắt vào Lâm Lôi.

“Ta không sao” Lâm Lôi cười cười.

Tu luyện hơn 600 năm ở trong Tử Tinh Sơn Mạch, đặc biệt là luyện hóa vô số tử tinh, hấp thu Linh hồn tinh hoa khiến cho khoát khẩu của Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí không ngừng được chữa trị. Sau hơn 600 năm chỗ khoát khẩu cũng đã hình thành một tầng mô mỏng.

Mặc dù không bằng các vị trí khác của Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí, nhưng phòng ngự đã rất tốt rồi.

Tình huống của Lâm Lôi vẫn ổn, nhưng Ba Phi và Bối Tỳ lại không ổn chút nào.

Tên thanh niên đầu trọc Ba Phi cũng bị trúng mấy đạo Linh hồn công kích, hắn trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống, đồng thời một tên Ba Phi mặc trường bào màu đen từ trong cơ thể bay ra ngoài, chính là Trung vị thần phân thân của Ba Phi.

“Xoát” Tốc độ của Bối Tỳ cực nhanh.

Đối mặt hơn mười đạo Linh hồn công kích, dĩ nhiên cũng tránh được hơn phân nửa, chỉ bị trúng có hai đạo Linh hồn công kích, nhưng vẻ mặt của Bối Tỳ cũng trở lên trắng bệnh, hắn cũng không có Linh hồn phòng ngự thần khí.

Dù sao, chính là cường đại như Thất tinh ác ma, linh hồn cũng không mạnh hơn Thượng vị thần bình thường là bao nhiêu, phòng ngự có lợi hại đến mấy mà chịu vài đạo Linh hồn công kích cũng rất đau đớn.

Tên râu rậm Bối Tỳ liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái: “Tên Lâm Lôi này quả nhiên cũng giấu giếm, bị mấy đạo Linh hồn công kích đánh trúng mà không có việc gì. Không hổ là đệ tử của Tứ thần thú gia tộc” Bối Tỳ nhìn thấy Lâm Lôi biến hóa Long thân đã đoán được thân phận của Lâm Lôi.

“Ca…”

Bên cạnh truyền đến một tiếng kêu thê lương.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thì thấy đúng là một tên Trung vị thần Ác ma cùng nhóm mình, tên Vi Nhĩ Bá Ân tóc hoa râm đang thống khổ kêu lên, nước mắt không ngừng chảy xuống.

Thì ra, mấy đạo Linh hồn công kích đánh về phía Bối Tỳ, trong đó phần lớn bị Bối Tỳ né tránh, có một đạo Linh hồn công kích trong số đố không may lạc hướng đánh phải trên người ca ca của Vi Nhĩ Bá Ân, Linh hồn công kích của Thượng vị thần, ca ca của Vi Nhĩ Bá Ân sao có thể ngăn cản được chứ.

Hơn nữa, ca ca của Vi Nhĩ Bá Ân chỉ là luyện hóa Thần cách mà thành thần, chết ngay tại chỗ.

“Tên Vi Nhĩ Bá Ân này và ca ca của hắn có tình cảm rất sâu đậm đây” Lâm Lôi thấy Vi Nhĩ Bá Ân thương tâm như thế, nghĩ thầm trong lòng, nhưng cũng không đi an ủi Vi Nhĩ Bá Ân, Lâm Lôi lập tức đặt sự chú ý lên đám Thượng vị thần cường đạo.

“Ha ha, không nghĩ rằng cũng có thực lực đó chứ” Đám Thượng vị thần này mở miệng cười to.

“Các huynh đệ, làm lại một lần nữa”

Hơn 30 tên Thượng vị thần này thích nhất chính là liên thủ công kích.

“Lâm Lôi, nếu ngươi còn không ra tay. Ta có thể buông tay không quan tâm đến người khác” Một thanh âm vang lên trong đầu Lâm Lôi, trong nháy mắt Lâm Lôi biết giọng nói đó đúng là do tên Bối Tỳ truyền âm với mình: “Lâm Lôi, không ngờ rằng ngươi cũng là Thượng vị thần, cố ý ẩn tàng thực lực đến ngay cả ta cũng không nhìn ra”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Mình là Thượng vị thần sao mình không biết nhỉ?

“Đường đường là hạch tâm đệ tử của Tứ thần thú gia tộc, ngươi vừa biến thân ta đã nhìn ra rồi. Ngươi còn ẩn tàng thực lực nữa sao? Bối Tỳ ta cái khác không được nhưng bản lãnh chạy trốn lại rất cao, 36 tên Thượng vị thần này đặc biệt còn có tên thủ lĩnh kia ta không có khả năng đối phó, nếu ngươi còn không ra tay, ta sẽ bỏ đi, ta không phải kẻ hy sinh vì người khác” Bối Tỳ dùng thần thức truyền âm nói.

Bối Tỳ rất quý trọng tính mạng của mình.

“Ha ha, giết bọn chúng” Đái Mạn ở xa xa thấy tràng cảnh lúc này mừng rỡ quát lên.

“Biết, Nhị thủ lĩnh”

Hơn 30 tên Thượng vị thần vô cùng tin tưởng, lại một lần nữa huy động binh khí trong tay.

“Lâm Lôi” Bối Tỳ lại một lần nữa thần thức truyền âm tới Lâm Lôi.

“Chuẩn bị tận tình giết chóc đi” Lâm Lôi thần thức truyền âm cho bình thường, đồng thời Thất thải kiếm hình Linh hồn trong Linh hồn đại dương của Lâm Lôi lấy viên Hắc thạch làm trung tâm, đại lượng Linh hồn lực bắt đầu ba động, đồng thời bắt đầu tụ tập Đại địa nguyên tố trong thiên địa.

Lâm Lôi lạnh lùng nhìn hơn 30 tên Thượng vị thần đang giơ binh khí lên.

Từng đạo Đại địa thần lực cường đại mà quỷ dị như sóng biển gây ra chấn động trong phạm vi 200 mét, quỹ tích của chúng giống hệt như quỹ tích của 108 đạo Linh hồn lực trong Hắc thạch.

Hơn 30 tên Thượng vị thần ở trong phạm vi 200 mét đột nhiên cảm giác cả người chịu dẫn lực cường đại đến cực hạn. Dẫn lực cường đại như vậy khiến cho bọn hắn nhất thời không thể nào duy trì được trạng thái huyền phù nữa, mà rơi dần xuống từ giữa không trung.

“A” 36 tên Thượng vị thần kinh hãi hét lên.

“Hô” “Hô”

Giờ phút này vô số Đại địa nguyên tố đã hoàn toàn ngưng tụ thành cái lao ngục kín mít đen nhanh, tất cả mọi người ở trong phương viên 200 mét đều ở giữa Hắc Thạch lao ngục, cả 36 tên Thượng vị thần cũng lâm vào trong đó.

Hắc Thạch lao ngục! Mấy ngàn Thượng vị thần đang vây xem ở bên ngoài nhất thời trợn mắt há mồm, toàn bộ đều bị sốc.

Mà bên trong Hắc Thạch lao ngục.

“Cái này, đây là đâu?” 36 tên Thượng vị thần đều giật mình đưa mắt nhìn xung quanh, xung quanh tất cả đều là vách tường màu đen, một cái hành lang, một đống phòng, bọn họ đã bị chia cách vào các nơi khác nhau, đồng thời cũng phải chịu dẫn lực kinh người.

Dẫn lực quá mạnh mẽ, khoa trương.

Đám Thượng vị thần ngay cả phi hành cũng không thể nào làm được.

“Phốc xích” Bóng đen xẹt qua, một tên Thượng vị thần ầm ầm ngã xuống đất.

“Ha ha, thống khoái” Bối Tỳ vô cùng hưng phấn, mọi người bên phía Lâm Lôi trên người đều có Đại địa Thần lực chuyển động quanh thân, bọn họ không bị hạn chế của Dẫn lực một chút nào, tốc độ vẫn như bình thường.

Tốc độ của 36 tên Thượng vị thần bị giảm xuống đến mức thấp nhất, mà bọn Bối Tỳ lại không bị ảnh hưởng một chút nào, hơn nữa 36 người còn bị chia tách.

Quả thực là đồ sát.

“Cái địa phương quỷ quái, phá vỡ” Một tên Thượng vị thần phẫn nộ đánh mạnh một quyền ở trên bức tường màu đen, bức tường màu đen giống như dòng nước vặn vẹo một ít nhưng không bị tổn hao gì. Đây là Hắc Thạch lao ngục ẩn chưa ba loại huyền ảo, nói về lực phòng ngự thì có thể so sánh với Mạch động khải giáp của Lâm Lôi.

“Mẹ kiếp, đi ra ngoài thế nào đây?” Đám Thượng vị thần vô cùng lo lắng.

Đột ngột.

“Hì” Một giọng nói vang lên.

Tên Thượng vị thần quay đầu nhìn lại chỉ thấy một bóng người quỷ dị xuất hiện từ trong bức tường, hắn chỉ chú ý đến đôi mắt vàng vọt lạnh như băng liền cảm thấy đầu óc mê muội, không còn biết cái gì nữa cả.

“Giết người như thế này thật là dễ dàng” Lâm Lôi cười nhạt.

Hắc Thạch lao ngục không chỉ giam người, mà còn có Dẫn lực cường đại đồng thời trong viên Hắc thạch cũng có ảnh hưởng đến Linh hồn, cũng có hiệu quả giống như Tiếng gió quỷ dị ở trong Tử Tinh Sơn Mạch. Lâm Lôi lúc ra tay đồng thời lập tức dùng Linh hồn lực dựa vào Hắc thạch để thi triển Linh hồn ảnh hưởng.

Đối phương cảm thấy mê muội, bị lâm vào trạng thái vô ý thức, nên

Lâm Lôi rất dễ dàng một chiêu giết chết đối phương.

“Ân” tên Thượng vị thần trở nên kinh hãi, ngay lập tức thi triển Linh hồn công kích.

Một đạo hắc quang hiện lên, đầu của một tên Thượng vị thần bị vỡ nát, một viên Thần cách bay ra ngoài.

“Ha ha, tốc độ chậm quá” Bối Bối cười to.

Ở tình huống bị Dẫn lực nên tốc độ của bản thân sẽ bị hạn chế, ngay cả năng lực né tránh cũng không có, chỉ có thể thi triển Linh hồn công kích một lần, nhưng gặp phải Bối Bối thì cũng chỉ có chết mà thôi.

Đương nhiên, nếu gặp phải Lâm Lôi hắn càng thảm hại hơn, ngay cả cơ hội thi triển Linh hồn công kích cũng không có: “Đánh” Hắc Thạch lao ngục hình thành được chốc lát, Đái Mạn lập tức quát to.

Nhất thời, mấy ngàn Trung vị thần lập tức huy động binh khí trong tay. Nhất thời vô số đạo Vật chất công kích: Thổ hoàng, màu xanh nhạt, màu xanh biếc, màu hoàng kim, các loại vật chất công kích nhằm về phía Hắc Thạch lao ngục.

Nhưng…

“Hô” Hắc Thạch lao ngục đột nhiên quỷ dị chìm xuống, từ trên mặt biển đột ngột chìm vào dưới đáy nước.

"Bồng!"

"Bồng!"

"Bồng!"

Trong mấy ngàn đạo công kích, chỉ có mấy trăm đạo đnahs trúng Hắc Thạch lao ngục, mấy trăm tên Trung vị thần hợp sức tấn công đối với Hắc Thạch lao ngục ẩn chưa ba loại huyền ảo, lực phòng ngự các nơi đều có thể so với Mạch động khải giáp mà nói thì chỉ khiến cho vách tường của Hắc Thạch lao ngục chấn động một chút, ngay lập tức trở lại bình thường.

Không tổn hao gì.

Hắc Thạch lao ngục của Lâm Lôi có lực phòng ngự tương đương với Sa mạc cổ bảo.

“Ân” Đái Mạn chấn động.

Đột nhiên, cả Hắc Thạch lao ngục đột nhiên biến mất, lộ ra mười hai người, đúng là đám người Lâm Lôi, nói ra thì chậm, nhưng thật ra Hắc Thạch lao ngục chỉ hinh thành khoảng mười giây thì đã biến mất.

Chỉ có một điều khác với lúc trước chính là tất cả 36 Thượng vị thần đều đã chết hết.

“Không, không có khả năng” Sắc mặt Đái Mạn biến đổi.

Ba mươi sáu Thượng vị thần, trong nháy mắt đã chết hết, điều này sao có thể?

“Có một cường giả tu luyện Đại địa pháp tắc” Đái Mạn hiểu, Hắc Thạch lao ngục vừa rồi ẩn chứa khí tức đại địa cường đại, chỉ trong nháy mắt tất cả 36 tên Thượng vị thần đều chết hết: “cường giả này sợ rằng không phải tên râu rậm kia, trong đám người này còn có một cường giả ẩn tàng”

Đái Mạn cảm thấy kinh hãi.

Hắn không biết, có chuyện gì xảy ra trong đội ngũ nho nhỏ này, vốn có hai Thượng vị thần đã là lợi hại rồi, sau đó lại có thêm tên Bối Tỳ, bây giờ lại còn toát ra một nhân vật còn đáng sợ hơn.

“Ha ha…” Tên Bối Tỳ cười to: “Thượng vị thần bây giờ chỉ còn có mình ngươi, hắc hắc, ta đến đây…”

Đái Mạn còn dám ngạnh kháng sao?

Thực lực của Bối Tỳ, Đái Mạn cũng không nắm chắc mười phần, càng huống chi còn có một người đang ẩn tàng tu luyện Đại địa pháp tắc còn cường đại hơn cả Bối Tỳ.

Chạy.

Không nói một câu, Đái Mạn lập tức quay người bỏ chạy, hắn còn thầm mắng: “Đội ngũ này chỉ có hơn hai mươi người, sao lại ẩn tàng nhiều cường giả đến như vậy”

“Hắc thạch cổ bảo kia khiến cho 36 tên Thượng vị thần chết nhanh như vậy, tuyệt đối là một người Lục tinh Ác ma, thậm chí là Thất tinh ác ma” Đái Mạn dám xác định: “Mặc kệ nó, nghĩ làm gì nhiều, cuối cùng lần này cũng phát hiện một tên Linh hồn biến dị, cũng tính là ta lập được một công lao”

Trong lòng thầm nghĩ, nhưng Đái Mạn đang bỏ chạy rất nhanh.

“Nhị thủ lĩnh đã bỏ chạy”

“Chạy mau”

Mấy ngàn Trung vị thần cũng sợ hãi mà lập tức chạy trốn, bọn họ vừa rồi liên thủ tấn công mà chỉ khiến cho Hắc Thạch lao ngục rung chuyển mà thôi, mà Hắc Thạch lao ngục thể tích lớn như vậy mà chỉ trúng mấy trăm đạo công kích, nếu là Thượng vị thần cường giả thì sợ rằng nhiều nhất chỉ bị đánh trúng mấy đạo mà thôi.

Chỉ trong chốc lát, bóng người đã biến mất hoàn toàn, chỉ còn lại có 12 người may mắn sống sót.

“Vừa rồi ai là cường giả thi triển ra Hắc thạch cổ bảo vậy?” Ngả Kỳ may mắn sống sót lập tức nhìn mọi người xung quanh, chỉ là mấy tên Trung vị thần Ác ma may mắn sống sót đều mờ mịt, mà đám người Bối Bối, Áo Lợi Duy Á cũng cố ý ra vẻ nghi hoặc nhìn về phía những người khác.

“Hài, là ai?” Vẻ mặt Bối Bối rất mờ mịt: “Trong chúng ta cũng có cường giả lợi hại như vậy, ta vô cùng bội phục, nói cho ta biết là ai?” Bối Bối còn không ngừng nhìn về phía những người khác.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 9: Tâm Linh Cảm Ngộ

Sóng biển dâng trào, xung quanh không còn ai khác nữa cả.

Mười hai người may mắn còn sống, vẻ mặt rất khác nhau.

Thấy Bối Bối tìm kiếm cường giả ẩn giấu, tên râu rậm Bối Tỳ thầm mắng trong lòng: "Biết rõ là ai còn cố ý làm như vậy.

Hắn liền ha ha cười nói: "Bối Bối, nếu vị cường giả đó không chủ động hiện thân. Ngươi làm sao có thể biết được chứ? Đúng không"

"Ừ, đúng" Bối Bối gật đầu.

Vẻ mặt của tên thanh niên trọc đầu Ba Phi rất ảm đạm, Thượng vị thần phân thân của hắn đã chết, chỉ còn có Trung vị thần phân thân này mà thôi. Hắn lạnh nhạt nói: "Không cần tìm, nói không chừng vị cao thú đó căn bản không ở trong số chúng ta, nếu một cao thủ ẩn tàng ở cạnh chúng ta, giúp chúng ta rồi bỏ đi cũng không phải không có khả năng"

Cường giả cấp bậc Thất tinh ác ma, Tu La tránh được sự chú ý của đám Cường đạo lén lút đến hỗ trợ, đích thật là có khả năng làm được, nhưng ở tình huống bình thường thì cường giả cấp bậc Tu La lại làm chuyện đó ư.

Trừ phi trong đó có người mà hắn quan tâm.

"Rất có thể là như vậy" Ngả Kỳ rất vui vẻ: "mọi người cũng không nên lãng phí thời gian ở đây, chúng ta xuất phát thôi" Ngả Kỳ thấy thế nào cũng được, vị cường giả kia mặc kệ là ở trong đội ngũ của mình hay không, nếu hắn không muốn hiện thân thì hắn sẽ không tiếp tục tìm kiếm khiến cho đối phương cảm thấy mất hứng.

Trong lòng Ngả Kỳ vô cùng vui vẻ.

Trong đội ngũ của mình có cường giả như vậy, vậy đường đi có gì phải sợ?

“Ồ” Ngả Kỳ đột nhiên cười khổ.

“Làm sao thế?” Những người khác đều nhìn về phía hắn.

Ngả Kỳ cười khổ nói: “Một cái Kim chúc sinh mệnh cuối cùng của ta đã bị phá hủy rồi, mà hành trình của chúng ta chưa được một thành, làm thế nào bây giờ?” Ngả Kỳ nhìn ngó xung quanh: “Ai có Kim chúc sinh mệnh xin mời lấy ra sử dụng, ta có thể mua, hoặc là Thần tinh tiêu hao dọc đường ta sẽ gánh chịu”

Mọi người nhìn nhau.

Kim chúc sinh mệnh cũng tính là một vật dụng đắt tiền, Trung vị thần Ác ma bình thường không thể nào có được.

“Ngay cả Kim chúc sinh mệnh cũng chuẩn bị có mấy cái” Tên râu rậm Bối Tỳ cười cười một tiếng. Lập tức vung tay lên, nhất thời một cái Kim chúc sinh mệnh phiêu phù ở trên mặt biển, đồng thời cũng biến hóa thành hình thuyền: “Ngả Kỳ, Kim chúc sinh mệnh này không có lưu trữ Thần tinh, ngươi tự mình cho vào đi”

“Hừ, cao thủ gì chứ, ngay cả cái này cũng tính toán” Bối Bối nói thầm.

Tên râu rậm Bối Tỳ lập tức chuyển đầu nhìn, không khỏi trừng mắt nhìn Lâm Lôi một cái, nhưng cũng nở nụ cười: “Hì, Lâm Lôi ngươi là cao thủ của Tứ thần thú gia tộc, ngươi là Lục tinh Ác ma hay là Thất tinh ác ma? Sao phải ẩn tàng thân phận chứ?”

Lục tinh Ác ma, Thất tinh ác ma?

“Ta là nhất tinh Ác ma” Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm trả lời.

“Nhất tinh Ác ma?” Con mắt Bối Tỳ chuyển một vòng, lập tức quay đầu bay về phía Kim chúc sinh mệnh. “Hài, mọi người nhanh vào trong đi, chuẩn bị xuất phát.

Lâm Lôi lại biến đổi lại trạng thái Người bình thường.

“Ta nói thật mà hắn lại không tin” Lâm Lôi lắc đầu cười thầm nói, không nhịn được cảm thán: “Uy lực của Hắc Thạch lao ngục quả nhiên cường đại, huyền ảo dung hợp là phương diện. Còn về phương diện kỹ xảo ứng dụng sao lại có sự lợi hại đến vậy chứ?”

Lâm Lôi không rõ.

Chỉ có ứng dụng đặc thù là có thể khiến cho Dẫn lực cực hạn tăng lên gấp mấy trăm lần, sợ rằng dung hợp thêm một loại huyền ảo cũng không khoa trương đến như vậy.

“Hơn nữa, nếu suy diễn hàng triệu vạn năm sợ rằng cũng không thành” Lâm Lôi rất rõ ràng tính phức tạp của nó, dù sao có ai biết cách lợi dụng sự bố trí của 108 đạo Thần lực? Hơn nữa lại có vô số phương pháp bố trí 108 đạo Thần lực, ở tình huống bình thường thì chấn phúc rất yếu.

Không ai biết, ở vị trí đặc thù sẽ sinh ra hiệu quả như thế nào?

Chiêu này của Lâm Lôi cũng là do lúc trước nhìn thấy Tử sắc ấu thú mà lĩnh ngộ ra, mà Tử sắc ấu thú thân là “Thần Thú”, chiêu này hắn là tuyệt chiêu thiên phú của hắn. khi thi triển thì uy lực sẽ càng khoa trương hơn so với Lâm Lôi.

"Hoa hoa"

Kim chúc sinh mệnh vượt sóng lao về phía trước.

Mọi người trong Kim chúc sinh mệnh tùy ý uống rượu, nói cười. Thi thoảng ngẫu nhiên còn có người cố ý nhìn những người còn lại, tự hỏi ai trong số đó là vị cường giả tuyệt thế.

"Ai là vị cường giả đó?" Tên tráng hán lục phát Thái Mỗ rất tò mò, đồng thời ánh mắt đang cháy bỏng nhìn về mỗi một người may mắn sống sót xung quanh. Khi hắn nhìn thấy tên Vi Nhĩ Bá Ân thì lắc lắc đầu. Nếu Vi Nhĩ Bá Ân là vị cường giả đó thì sợ rằng sẽ không khiến cho ca ca của hắn phải chết.

Hắn lại nhìn tất cả mọi người một lượt.

"Không giống, mấy người này ta đều biết" Thái Mỗ nhìn về phía tên râu rậm Bối Tỳ, Bối Tỳ trừng mắt nhìn một cái: "Nhìn cái gì mà nhìn?"

Thái Mỗ lập tức cười cười xin lỗi.

Tuy nhiên, Thái Mỗi hiểu rằng Bối Tỳ tu luyện Hắc ám pháp tắc, không phải vị cường giả đó.

"Chẳng lẽ là bọn hắn?" Thái Mỗ liếc mắt nhìn vào bốn người Lâm Lôi, nhìn thật kỹ thì thấy Lâm Lôi có thể là kẻ đó: "Cũng không phải, ta thấy hắn sử dụng thanh trường kiếm màu tím, hình như là Phong nguyên tố pháp tắc, cũng không phải"

Thần cấp cường giả cho dù tu luyện nhiều hơn một loại nguyên tố pháp tắc, nhưng khi chiến đấu thì bình thường sẽ sử dụng loại huyền ảo cực mạnh, bọn họ nhìn thấy Lâm Lôi thi triển Phong nguyên tố pháp tắc huyền ảo, thì cho rằng Lâm Lôi là cường giả Phong hệ thần cấp, nên không nghĩ đến hắn.

“Lâm Lôi”

Một giọng nói vang lên trong đầu, bản thân Lâm Lôi đang ngồi ở trên đại sảnh, nhìn qua tấm kim loại trong suốt ngắm đại hải bên ngoài. Nghe được giọng nói đó, Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm trả lời: “Bối Tỳ, mấy ngày nay sao ngươi toàn tìm ta thế?”

“Thiết, từ sau hôm đó ta bại lộ thực lực khiến cho mấy tên tiểu tử này khi nói chuyện với ta đều rất cẩn thận. Chán quá” Tên râu rậm Bối Tỳ nói.

Lâm Lôi cười cười, Bối Tỳ là loại người thích náo nhiệt.

“Hài, ngươi nhìn tiểu tử Vi Nhĩ Bá Ân kia kìa, vẻ mặt mấy ngày nay lúc nào cũng buồn bã, hình như rất chán nản. Không ngờ rằng tên đại ca thấp lùn lại quan trọng đối với hắn như vậy” Bối Tỳ lại dùng thần thức truyền âm nói.

Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn về phía Vi Nhĩ Bá Ân. Vi Nhĩ Bá Ân cũng là một người trọng tình cảm, nếu mình và Ốc Đốn có một người chết đi, thì người còn lại phỏng chừng sẽ rất thương tâm.

“Ốc Đốn, lúc đầu không để cho hắn đến Địa ngục, là một quyết định đúng đắn” Lâm Lôi cảm thán trong lòng.

Mức độ nguy hiểm trong Địa Ngục cao hơn tưởng tượng của mình rất nhiều. Tuy nhiên hơn 600 năm tu luyện ở trong Tử Tinh Sơn Mạch, mình đã có năng lực tự bảo vệ, bất kể là Vụ hải bạo động hay là Cường đạo của Đao phong hải đảo cũng không có một chút uy hiếp nào đối với mình.

Ban đêm, gió biển thét gào.

Lâm Lôi đi ra phía đầu thuyền, cho dù tốc độ của Kim chúc sinh mệnh cực nhanh, nhưng Lâm Lôi đi trên thuyền vẫn rất ổn.

“Ồ?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn phía mũi thuyền: “Dĩ nhiên cũng có người” Tối nay ngoại trừ mình không ngờ rằng cũng có người đã sớm ngồi ở mũi thuyền, mà lại chính là tên thanh niên Vi Nhĩ Bá Ân đang ngồi dựa vào vách thuyền.

Lâm Lôi giật mình phát hiện.

Trên mặt Vi Nhĩ Bá Ân đang tràn đầy nước mắt, hắn đang lẳng lặng nhìn nước biển phía xa xa, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì nữa.

“Vi Nhĩ Bá Ân” Lâm Lôi cũng ngồi xuống.

Vi Nhĩ Bá Ân ngẩn ra, nước mắt trên mặt lập tức bốc hơi hết, trở lại bộ dáng lạnh lùng vốn có.

“Đang nghĩ đến ca ca của ngươi hả?” Lâm Lôi nhìn mặt biển u ám phía trước, trực tiếp nói ra.

Vi Nhĩ Bá Ân vừa nghe thấy thì khuôn mặt dường như co quắp lại.

“Ngươi có một ca ca, ta cũng có một đệ đệ” Lâm Lôi thở dài:

“Hắn tên là Ốc Đốn. Tuy nhiên lần này đi đến Địa Ngục ta cũng không có cho hắn đi theo ta, thế mà cũng gần 700 năm trôi qua, cũng không biết đệ đệ của ta bây giờ như thế nào rồi”

Gần bảy trăm năm.

Lâm Lôi trở thành một truyền thuyết ở Ngọc Lan đại lục chỉ mất hơn mười năm thời gian mà thôi. Mà ở trên Địa Ngục đã trải qua gần 700 năm, 700 năm có thể phát sinh rất nhiều chuyện. Lâm Lôi cũng không biết, thân nhân ở Ngọc Lan đại lục xa xôi giờ như thế nào rồi.

“Ta và đại ca đã đến Địa ngục vài vạn năm rồi” Vi Nhĩ Bá Ân đột nhiên mở miệng.

Lâm Lôi có chút giật mình, Vi Nhĩ Bá Ân mà cũng mở miệng nói.

Tuy nhiên Lâm Lôi vẫn chuyên chú lắng nghe. Vi Nhĩ Bá Ân thương tâm lâu như vậy, thì nói ra được sẽ tốt hơn nhiều.

“Ca ca của ta rất quan tâm đến ta, ta nhớ thời gian ở quê hương, lúc đang còn ở Vật chất vị diện” Ánh mắt của Vi Nhĩ Bá Ân trở nên mờ ảo nhớ đến quá khứ đã qua: “Ca ca của ta rất trung thực và dễ tính, nhưng ta lại khá cao ngạo. Khi còn trẻ bởi vì tính tình cao ngạo mà không có bằng hữu gì cả, chỉ có ca ca quan tâm đến ta mà thôi”

“Sau này khi lớn lên, ta bởi vì một việc mà phát sinh mâu thuẫn với ca ca” Vi Nhĩ Bá Ân khổ sở nói: “Ta giết vị hôn thê của ca ca ta”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Nhìn vẻ mặt của Vi Nhĩ Bá Ân, Lâm Lôi có thể tưởng tượng được tình huống lúc ấy chắc là rất phức tạp, nếu không với cảm tình của Vi Nhĩ Bá Ân đối với ca ca của hắn thì sẽ không làm như vậy.

“Cũng từ lúc đó, mà ca ca ta không muốn gặp ta nữa, ta thì càng thêm cao ngạo. Bởi vì một số chuyện tương đối phức tạp, ta phẫn nộ nên giết tới Hoàng cung của Đế quốc, giết chết tên Đại hoàng tử ghê tởm, thậm chí giết chết cả Hoàng đế, máu chảy thành sông trong đêm tối…”

“Nhưng mà lực lượng trong Hoàng cung rất mạnh, có tám tên Thánh Vực. Ta giết chết năm tên, nhưng bản thân cũng bị trọng thương, mắt nhìn thấy cái chết đã cận kề”

“Ta vốn đã buông tha, dù sao ta cũng đã giết chết tên Đại Hoàng tử và tên Hoàng đế chó má, dù có chết ta cũng cam tâm. Tuy nhiên, khi đó ca ca của ta lại xuất hiện. Hắn cứu ta, hắn làm như vậy thì hoàn toàn đã đối lập với Đế quốc” Vi Nhĩ Bá Ân nhớ lại năm tháng đó.

Vi Nhĩ Bá Ân lắc đầu nói: “Thực ra, lúc đầu ngộ sát chị dâu, ta luôn xấu hổ với ca ca”

“Giết hoàng đế, phiền toái rất lớn, Hội trưởng Ma pháp hội của Đế quốc mặc dù không nghe đến chuyện thế sự, nhưng mà chuyện này hắn mà biết dám chắc sẽ xuất thủ”

Vi Nhĩ Bá Ân thở dài nói: “Lúc ấy chúng ta lập tức chạy trốn, sau đó lập tức tìm đến Vị diện giám thủ giả, đi đến Địa ngục”

“Thánh Vực, các ngươi đã đến đây?” Lâm Lôi lấy làm kinh hãi.

Vi Nhĩ Bá Ân gật gật đầu: “Sau khi đến được đây, mới biết được tình huống rất gian hiểm. Thánh vực ở trên Địa ngục quả thực là một cơn ác mộng…”Vi Nhĩ Bá Ân nói xong liền im lặng, nước mắt tự động chảy ra.

“Không nói nữa” Vi Nhĩ Bá Ân lắc lắc đầu nói: “Đi đến Địa ngục, thấy qua nguy hiểm của Địa ngục, ta và ca ca liền hiểu được, cái chết lúc nào cũng có thể xảy ra, ta vẫn hy vọng, nếu có chết thì để cho ta chết trước. Ta không muốn ca ca ta chết, cả đời ta chỉ có một thân nhân, bằng hữu”

Lâm Lôi liếc nhìn Vi Nhĩ Bá Ân một cái, chỉ biết thở dài trong lòng.

Tuy nhiên, trong lòng Lâm Lôi cũng không thương cảm nhiều lắm.

Trong Địa ngục đã trải qua rất nhiều, chuyện như vậy cũng thường thấy, khi tham gia Ác ma khảo hạch thì 1000 người chỉ còn lại có hơn mười người. Có thể đi đến Địa ngục, có ai là Người bình thường đâu?

Lâm Lôi lẳng lặng ngồi ở mũi thuyền.

Không biết lúc nào, Vi Nhĩ Bá Ân trở vào trong thuyền, nhưng Lâm Lôi vẫn nhìn hải dương.

Tối nay, mặt trăng chỉ có một vệt sáng nhỏ mà thôi, cả Tinh Thần vụ hải rất u ám, sóng biển cuộn trào giống như một con quái thú khổng lồ.

“Địa ngục cũng giống như Tinh Thần vụ hải này vậy, vô cùng rộng lớn, cắn nuốt tính mạng của từng người một, chỉ có cường giả thật sự mới có thể đạt đến đỉnh ở trong Địa ngục, cường giả chết, cường giả càng mạnh hơn mới có thể sống” Lâm Lôi nhìn mặt biển u ám trước mặt, không biết vì sao cảm thấy run sợ.

Mặt biển u ám, vô biên vô tận.

Bóng tối khôn cùng vô tận, giống như đang cắn nuốt chính mình.

Lâm Lôi lẳng lặng ngồi ở mũi thuyền, cứ như vậy yên lặng nhìn hải dương vô tận, đôi mắt không có một tia sáng nào cả, có lẽ là thời gian trôi qua thật lâu, nhưng cũng có thể là chỉ trong chốc lát mà thôi.

Mắt Lâm Lôi sáng rực lên.

Trong đầu Lâm Lôi dĩ nhiên cũng hiện lên một đạo Thần lực giả tưởng. Bắt đầu mô phỏng, từng đạo Thần lực hình thành Hắc Thạch lao ngục. Đại địa mạch động, Trọng lực không gian và Thổ chi nguyên tố các loại huyền ảo tất cả đều dung nhập vào trong tâm linh.

Trời sáng.

Lâm Lôi cũng đứng lên nhìn mặt trời ở chân trời qua lớp sương mù, trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 10: Cam Mông Đình

Trong khi đoàn người Lâm Lôi đang cưỡi Kim chúc sinh mệnh tiến tới ở trong Tinh Thần vụ hải thì Nhị thủ lĩnh Đái Mạn của Đao phong hải đảo lại một mình một người đi đến một hạp cốc vô danh ở giữa Tinh Thần vụ hải.

“Hừ, nếu không phải đại ca của ta đã chết, ta cũng không biết Thống lĩnh đại nhân ở đâu, thì công lao lớn này sao để ngươi chiếm một phần chứ”

Đái Mạn nhìn hạp cốc trước mặt mà căm hận trong lòng.

Lập tức, Đái Mạn hóa thành một đạo ảo ảnh dễ dàng chui vào trong hạp cốc vô danh, trong hạp cốc có một ít thực vật dưới đáy biển kỳ quái, vô cùng sum xuê. Có đôi khi có một vài ma thú chui ra từ đám thực vật, tuy nhiên Đái Mạn căn bản không thèm để ý.

Chỉ trong chốc lát…

Đái Mạn đã đi vào cửa một hang động ở sâu trong Hạp cốc, bên ngoài hang động có hai tên hộ vệ đứng.

“Dừng lại” Một tên hộ vệ trong đó lập tức quát lên.

Đái Mạn lập tức cười nói: “Ồ, ngay cả ta cũng không nhận ra sao?” Đái Mạn vừa nói vừa đi đến gần một chút, hai tên hộ vệ lúc này mới nở nụ cười, một người trong số đó vừa cười vừa nói: “Ồ hóa ra là Đái Mạn Đại nhân Nhị thủ lĩnh của Đao phong hải đảo” Mặc dù nói như thế, nhưng hiển nhiên bọn họ không để Đái Mạn vào trong mắt.

Thực lực của bọn họ không mạnh, nhưng chủ nhân của bọn hắn lại rất cao.

“Các ngươi bẩm bảo với chủ nhân của các ngươi, ta có chuyện đại sự muốn gặp hắn” Đái Mạn trịnh trọng nói.

Hai người lập tức nhìn nhau.

“Có vẻ đúng là có chuyện đại sự, ngươi đi vào bẩm báo một chút đi?”

Một tên hộ vệ trong số đó liền nói: “Ngươi ở đây chờ đó, ta đi bẩm báo chủ nhân của ta” Nói xong liền tiến vào bên trong hang động, sau một lát thì tên Hộ vệ đó liền đi ra: “Đái Mạn Đại nhân, chủ nhân của ta cho mời, xin đi theo ta”

Trong lòng Đái Mạn hừ lạnh một tiếng: “Không phải là dựa vào thực lực mạnh sao”

Bên trong hang động vô cùng lớn, hơn nữa bố trí cũng rất hào nhoáng, chỉ đi một lát Đái Mạn đã đi tới đại điện, xung quanh đại điện đều điêu khắc các loại đồ án, dường như kể lại một câu chuyện xa xưa. Trong lòng Đái Mạn rất rõ ràng: “Hừ, cũng là một ít chuyện khoác lác của tên Cam Mông Đình? Chỉ là đi vào Luyện ngục chứ gì cần gì phải khoa trương”

Trong lòng tuy chửi thầm nhưng thực ra Đái Mạn cũng có chút hâm mộ.

“Đái Mạn, đại ca A Khắc Tỳ của ngươi đâu?” Một giọng nói lạnh nhạt truyền lại từ phía trước.

Trên bảo tọa ở trong đại điện có một vị Lục phát nam nhântrên trán mọc đầy vẩy cá đang ngồi trên đó, hắn mặc một bộ trường bào màu xanh mạ vàng, hai mắt của hắn có màu xanh, môi màu tím, cả người toát ra một cảm giác vô cùng quỷ dị.

“Đại ca đã chết” Đái Mạn khổ sở nói.

“A Khắc Tỳ đã chết?” tên Lục phát nam nhân kinh hãi đứng bật lên, lập tức nói: “Làm sao có thể, đại ca ngươi dù sao cũng là Lục tinh Ác ma, tu luyện Thủy nguyên tố pháp tắc, có lực phòng ngự mạnh nhất trong đám người chúng ta, ai có thể phá được phòng ngự của hắn?”

“Là một tên nam nhân tóc den tên là Lạc Mâu Ba Nhĩ Nặc Sâm” nhắc đến Lạc Mâu, Đái Mạn vẫn còn cảm thấy kinh hãi.

Ngày đó, thân thể của tên Lạc Mâu hóa thành vô số tia chớp trên bầu trời, giống như Vụ hải bạo động, chỉ đánh xuống một đao đã giết chết đại ca của hắn.

“Lạc Mâu Ba Nhĩ Nặc Sâm?” Vị Lục phát nam nhân đang ngồi trên bảo tọa nhíu mày: “Ta sao lại chưa nghe nói qua về người này chứ? Hắn tu luyện cái gì đó”

“Tu luyện Lôi điện pháp tắc” Đái Mạn nói ra tất cả: “Người này lúc ở Đao phong hải đảo, cả người biến thành vô số Lôi điện, cảnh tượng giống hệt như Vụ hải bạo động, hình thành một cái suối Lôi điện khổng lồ ở phía trên Đao phong hải đảo chúng ta, thật là đáng sợ”

“Có cao thủ như vậy”

Tên nam nhân nhíu mày: “Xem ra, muốn đi bẩm báo cho Thống lĩnh đại nhân”

Lập tức, Lục phát Nam nhân nhìn Đái Mạn nói: “Đái Mạn, ngươi lần này đến tìm ta, chẳng lẽ vì việc này sao?” Trong lòng tên Lục phát nam nhân sớm đã có quyết định, dù như thế nào cũng không đối địch với tên Lạc Mâu Ba Nhĩ Nặc Sâm. Có thể một đao giết chết A Khắc Tỳ, thì thật là đáng sợ.

“Cam Mông Đình Đại nhân” trên mặt Đái Mạn lập tức trở nên vui vẻ:

“Lần này ta đến là muốn nói cho ngươi một tin tức tốt”

“Nói” Cam Mông Đình nói.

“Mặc dù ta chưa được gặp Thống lĩnh đại nhân, nhưng ta đã nghe đại ca ta nói qua, Thống lĩnh đại nhân vẫn thu lưu Thần thú có thiên phú cực kỳ xuất chúng hoặc là thiên tài nhân vật có Linh hồn biến dị” Đái Mạn nhếch miệng cười nói.

“Ân, có việc như vậy” Cam Mông Đình gật gật đầu.

“Bây giờ, Đao phong hải đảo của ta mặc dù bị người tấn công, nhưng khi ta đang trên đường chạy trốn, dĩ nhiên gặp một nhân vật thiên tài có Linh hồn biến dị ở trong Tinh Thần vụ hải” Đái Mạn liền nói: “Tuyệt đối là thiên tài Linh hồn biến dị, ta đã thấy hắn dung hợp Quang minh và Hắc ám thần lực”

“Cái gì?”

Cam Mông Đình lập tức chấn động.

Linh hồn biến dị vô cùng hiếm có, mà loại nhân vật thiên tài này tương lai đều trở nên rất đáng sợ.

Tỷ như, cường giả Linh hồn biến dị, nếu đạt đến cảnh giới Thượng vị thần, dung hợp hai loại Thần lực khác nhau sẽ khiến uy lực của chiêu thức tấn công gia tăng mười lần. Mà nếu sử dụng Thần lực dung hợp, sử dụng cùng một loại huyền ảo thì uy lực sẽ mạnh hơn so với Người bình thường mười lần.

Còn có, chỉ có thể Linh hồn biến dị cường giả mới có thể dung hợp huyền ảo của các loại nguyên tố pháp tắc khác nhau.

Tỷ như, Lý Nhĩ Mông Tư đã dung hợp Hủy diệt và Hỏa nguyên tố pháp tắc.

Hai loại pháp tắc huyền ảo khác nhau dung hợp lại, có uy lực lớn hơn nhiều so với dung hợp hai loại huyền ảo của cùng một pháp tắc.

Tỷ như, Đại địa mạch động của Lâm Lôi có thể dung hợp Thứ nguyên công kích trong Phong nguyên tố pháp tắc thì sẽ có uy lực lớn hơn so với việc dung hợp ba loại huyền ảo của một loại pháp tắc.

Nếu mà hai chủng loại thần lực dung hợp thì uy lực sẽ tăng lên thêm hơn mười lần.

Một cường giả Linh hồn biến dị, chỉ cần đem hai loại huyền ảo của các pháp tắc khác nhau dung hợp một chút, thực lực có thể so sánh với Thất tinh ác ma.

Mà Thượng vị thần bình thường, thì bình thường phải dung hợp bốn loại huyền ảo mới có thể đạt đến cảnh giới Thất tinh ác ma.

“Người đâu” Cam Mông Đình liền nói.

Đái Mạn bất đắc dĩ nói: “ta không có thực lực mang đến.

Vẻ mặt Cam Mông Đình đột nhiên thay đổi, cười lạnh nói: “Ngay cả ngươi là Ngũ tinh Ác ma cũng không có thực lực đưa về đây, xem ra tên Linh hồn biến dị này đã đạt đến cảnh giới Thượng vị thần, phỏng chừng đã dung hợp pháp tắc huyền ảo, còn muốn ta đi chịu chết sao?”

Cam Mông Đình rõ ràng thực lực của mình là Lục tinh Ác ma.

Mặc dù am hiểu công kích, nhưng đối với Linh hồn biến dị giả, đặc biệt là một Linh hồn biến dị có thực lực đại thành, hắn không đủ tự tin.

Linh hồn biến dị giả rất biến thái.

Hai loại Thần lực khác nhau dung hợp, khi thi triển Huyền ảo phổ thông thì đã có uy lực tăng gấp mười lần. Nếu có khả năng dung hợp ba loại Thần lực thì uy lực sẽ tăng trăm lần, dung hợp bốn loại thì sẽ tính như vậy…

Tuy nhiên, tu luyện Thần lực càng nhiều, Linh hồn biến dị sẽ càng thấp, ví dụ như một người một người có thể sử dụng ba loại Thần lực, cho dù Linh hồn biến dị thì hầu như một trăm phần trăm đều chết đi trong quá trình biến dị. Cả Địa ngục từ khi hình thành đến nay, Linh hồn biến dị giả có rất ít.

Hầu hết đều là hai chủng loại Thần lực mới có thể Linh hồn biến dị thành công, như Áo Lợi Duy Á, lần Linh hồn biến dị hắn cũng bị hôn mê mấy tháng.

Chính mình dung hợp ba loại Thần lực, vô số năm qua, cả Địa ngục chỉ có một mà thôi.

Vể phần Linh hồn biến dị dung hợp bốn loại Thần lực thì vô số năm qua, trong vô số vị diện cũng chưa có nổi một người.

Ở tình huống bình thường, nhắc đến Linh hồn biến dị giả đều là có hai loại Thần lực khác nhau.

Giống như Lâm Lôi, chính mình có ba loại Thần lực là Địa, Phong và Hỏa thì cho dù Linh hồn biến dị thì hầu như trăm phần trăm sẽ chết. Dù sao trong cả Địa ngục trải qua vô số năm thì loại nhân vật thiên tài này mới xuất hiện có một người.

“Đái Mạn, loại Linh hồn biến dị giả cường đại này, muốn khống chế không có khả năng lắm đâu” Cam Mông Đình cười lạnh nói.

“Không, tên Linh hồn biến dị đó mới đạt cảnh giới Trung vị thần” Đái Mạn liền nói.

“Trung vị thần cảnh giới?” Cam Mông Đình mừng rỡ.

Càng yếu thì càng dễ dàng khống chế.

“Ân?” Cam Mông Đình nhướng mày: “Mới có cảnh giới Trung vị thần, ngươi sao lại không mang hắn đến?”

Đái Mạn liền giải thích: “Cam Mông Đình Đại nhân, tên Linh hồn biến dị đó là Trung vị thần, nhưng hắn ở trong một đội ngũ, mà đội ngũ đó có hai cao thủ”

“Cao thủ, thực lực thế nào?” Cam Mông Đình liền nói.

“Trong đó một người tu luyện Hắc ám pháp tắc, theo ta phỏng đoán thì thực lực của hắn là Ngũ tinh Ác ma hoặc là tiếp cận Lục tinh Ác ma. Ta nhìn thấy thì hắn am hiểu tốc độ, ám sát và ẩn nặc khí tức mà thôi” Đái Mạn không quá coi trọng tên Bối Tỳ mà nói.

Cam Mông Đình cười lạnh, Lục tinh Ác ma bình thường hắn cũng không thèm để ý.

“Người còn lại?” Cam Mông Đình hỏi tiếp.

Vẻ mặt Đái Mạn có chút xấu hổ: “Nói đến người còn lại ta cũng không phát hiện ra, tuy nhiên hẳn là ẩn tàng ở trong bọn họ. Mà nói về thực lực ta cũng nói không rõ”

“Ân” Cam Mông Đình nhướng mày lên: “Kể tình huống lúc đấy cho ta nghe”

Đái Mạn liền bắt đầu tường thuật lại câu chuyện, nghe xong Đái Mạn nói, Cam Mông Đình gật gật đầu: “Trúng mấy trăm đạo công kích của Trung vị thần đã khiến cho Hắc thạch cổ bảo bị chấn động, xem ra lực phòng ngự cũng không quá cao. Hơn nữa bao trùm diện tích lớn như vậy thì phỏng chừng nhiều nhất là một vị Lục tinh Ác ma”

Cam Mông Đình đã suy đoán ra.

Đối phương không có quá nhiều uy hiếp.

“Hắc thạch cổ bảo đó ta một kiếm là có thể phá hủy” Cam Mông Đình cười tự tin.

Đái Mạn đề nghị: “Đại nhân, hay là đi bẩm báo Thống lĩnh đại nhân, như vậy sẽ đảm bảo an toàn tuyệt đối”

“Một tên Lục tinh Ác ma nho nhỏ, đã phải để Thống lĩnh đại nhân tự thân xuất mã sao?” Cam Mông Đình cười lạnh nói: “Chuyện như thế này, ta đi đã đủ rồi” Cam Mông Đình rất tự tin, tu luyện Phong nguyên tố pháp tắc, mặt mạnh nhất của hắn chính là công kích và chạy trốn.

Chính là Thất tinh ác ma, hắn cũng dám chắc chạy trốn được.

Trận chiến đấu này, tính bại trước rồi mới tính thắng, mới không lo lắng phát sinh vấn đề.

“Vậy đội ngũ đó, ngươi biết ở đâu chứ?” Cam Mông Đình nhìn về phía hắn.

Đái Mạn mỉm cười: “Đại nhân an tâm, ta đã sớm an bài thỏa đáng, huống chi, đến bây giờ mới trôi qua có nửa tháng, cho dù xảy ra vấn đề gì, thì đi tìm bọn họ cũng là chuyện dễ dàng, dù sao đây là địa bàn của chúng ta mà:

“Tốt lắm” Cam Mông Đình gật đầu hài lòng: “Yên tâm, chờ ta đem tên Linh hồn biến dị đó dâng lên cho Thống lĩnh đại nhân, công lao của ngươi ta cũng sẽ bẩm báo cho Thống lĩnh đại nhân”

“Cảm ơn Đại nhân” Đái Mạn liền nói.

Nhưng trong lòng Đái Mạn vô cùng bất bình và tức giận, nếu hắn biết đi đâu để gặp Thống lĩnh đại nhân, hắn sao phải đến nói cho Cam Mông Đình chứ? Nếu hắn có thực lực bắt được Áo Lợi Duy Á, cũng sẽ không đem công lao đến cho tên Cam Mông Đình.”

Lúc này Lâm Lôi đang ngồi ở trên mũi thuyền.

“Lão Đại, sao gần đây ngươi luôn nhìn biển vậy” Bối Bối nghi hoặc dò hỏi.

Lâm Lôi cười cười, đầu tiên là thi triển Thần chi lĩnh vực, ngăn cách âm thanh lại, rồi mới nói: “Bối Bối, gần đây ta cảm giác Hắc Thạch lao ngục có chút vấn đề, ta biết đáp án ở trong đại hải, nước biển tùy ý lưu động, biến hóa vô thường, Hắc Thạch lao ngục của ta quá cứng ngắc, mặc dù có khả năng vặn vẹo hình thành, nhưng vẫn tiêu hao Thần lực, không có cách nào dễ dàng dựa vào ngoại lực bên ngoài.

Bối Bối nghe xong không khỏi trợn trừng mắt nhìn Lâm Lôi.

“Trừng mắt với ta làm gì?” Lâm Lôi cười cười nhìn Bối Bối.

“Lão Đại, ngươi không phải nói, đã dung hợp ba loại huyền ảo thành công rồi sao? Bối Bối liền nói.

Mấy ngày hôm trước Lâm Lôi sau một đêm quan sát biển đã trở nên sáng sủa, rốt cuộc đem ba loại huyền ảo Thổ chi nguyên tố, Đại địa mạch động và Trọng lực không gian hoàn toàn dung hợp, uy lực của

Hắc Thạch lao ngục lại tăng cao mấy lần. Hôm nay cho dù đối mặt với Lục tinh Ác ma, Lâm Lôi cũng đủ tự tin.

“Dung hợp thì sao chứ?”

Lâm Lôi cảm thán nói: “Hắc Thạch lao ngục vẫn chưa đủ hoàn mỹ, thực ra nếu ta có thể lĩnh ngộ Sinh lực huyền ảo trong Đại địa pháp tắc dung hợp với ba loại, vừa vặn có thể tăng uy lực của Hắc Thạch lao ngục lên, đến lúc đó, đến lúc đó, Hắc Thạch lao ngục sanh sanh không ngừng, chính là Thất tinh ác ma cũng khó phá được”.

“Tuy nhiên bốn loại Huyền ảo dung hợp quá khó khăn, hơn nữa Sinh lực lại là một loại huyền ảo đặc thù nhất trong Đại địa pháp tắc.”

Trong đại địa có ẩn chứa sinh dưỡng chi lực.

Một ít tính đặc thù của Sinh lực huyền ảo này Lâm Lôi cũng biết, nhưng Lâm Lôi không thể nào nhập môn cảm ngộ được.

“Lão Đại, đừng tham lam quá” Bối Bối chép chép miệng nói: “Ngươi đã dung hợp ba loại huyền ảo pháp tắc rồi mà”

Lâm Lôi cười cười, kỳ thật cái đó và lòng tham không có quan hệ, nhưng Lâm Lôi luôn truy cầu hoàn mỹ, tận lực tăng lên thực lực của mình.

“Ân?” Đúng lúc này, Lâm Lôi đột nhiên kinh hãi. “Bên dưới”

“Bồng” Kim chúc sinh mệnh đang bay tới cực nhanh lại một lần nữa ầm ầm vỡ vụn, tất cả mọi người trong Kim chúc sinh mệnh đều huyền phù giữa không trung. Mọi người vô cùng nghi hoặc, đặc biệt là tên râu rậm Bối Tỳ, phẫn nộ quát lên: “Mẹ kiếp, Kim chúc sinh mệnh này là của ta đó”

Lâm Lôi cũng cảnh giác nhìn ngoài khơi.

Hai nhân ảnh phá thủy chui ra, trực tiếp nhảy đến giữa không trung, trong đó có một tên lục phát nam nhân lạnh lùng, mặc bộ trường bào màu xanh, trên trán có ngư lân. Bên cạnh hắn là tên Nhị thủ lĩnh Đái Mạn của Đao phong hải đảo mà bọn Lâm Lôi gặp lần trước.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 11: Thì Ra Là Hắn

Nước biển dâng trào, tên lục phát nam nhân Cam Mông Đình và Nhị thủ lĩnh Đái Mạn lăng không mà đứng, lạnh lùng nhìn đám người Lâm Lôi.

“Là tên thủ lĩnh của Đao phong hải đảo” Cố dong giả liếc mắt một cái đã nhận ra Đái Mạn. Những người khác cũng nhận ra, nhưng vì nhận ra nên trong lòng mọi người không khỏi trầm xuống, dù sao Đái Mạn là Nhị thủ lĩnh của Đao phong hải đảo thì thực lực có thể tưởng tượng ra.

Nhưng lúc này Đái Mạn lại giống như hạ nhân đi bên cạnh tên Lục phát nam nhân kia.

“Lão Đại, phiền toái” Bối Bối thần thức truyền âm nói.

“Không vội, nhìn xem rồi mới nói” Lâm Lôi bình tĩnh nhìn Cam Mông Đình, thực lực hôm nay của Lâm Lôi đủ để đối kháng với Lục tinh Ác ma bình thường, mà quan trọng nhất là Lâm Lôi còn có Chủ thần lực, nếu thông qua Chủ thần lực công kích thì chính là Thất tinh ác ma cũng không đủ chết.

“Ồ, Thủ lĩnh của Đao phong hải đảo. Ngươi gọi là, ta quên mất rồi, tuy nhiên lần trước ngươi chạy thoát, sao lại đến nữa rồi?” Tên râu rậm Bối Tỳ bất mãn trách mắng: “Sao, lần trước bỏ qua tính mạng của ngươi, ngươi không cảm ơn thì thôi, còn dẫn người lại đâu. Cũng tốt, hôm nay thuận tiện giải quyết ngươi”

Hai người Cam Mông Đình và Đái Mạn không hề lên tiếng.

Hai tròng mắt của Cam Mông Đình đảo qua đám người Lâm Lôi. Hắn đang cẩn thận quan sát từng người một, xem rốt cuộc ai là vị cường giả trong truyền thuyết. Cam Mông Đình nhìn nhìn nhưng không khỏi nhíu mày: “Ngoại trừ hai tên Thượng vị thần, dường như không có tên Thượng vị thần thứ ba”

Lần đại chiến trước, Ba Phi tổn thất Thượng vị thần phân thân, hôm nay cũng chỉ là Trung vị thần.

Trong cả đội ngũ có hai Thượng vị thần, một người là Địch Lỵ Á, một người là Bối Tỳ.

“Tình huống không ổn” Cam Mông Đình chính là cường giả đã tiến vào Luyện ngục, tự nhiên sẽ không dám khinh thường. “Cường giả đang ẩn tàng này dĩ nhiên đến ngay cả ta cũng không nhìn thấy, xem ra, thực lực không thua kém ta. Ít nhất bản lãnh ẩn tàng khí tức rất lợi hại”Trong lòng Cam Mông Đình biến đổi rất nhanh, lập tức quyết định chủ ý.

“Đái Mạn, tên Linh hồn biến dị mà ngươi nói là ai?” Cam Mông Đình dùng thần thức truyền âm hỏi Đái Mạn.

Nhiệm vụ duy nhất của Đái Mạn hôm này là chỉ ra tên Linh hồn biến dị. Đái Mạn nhìn về phía Áo Lợi Duy Á, đồng thời thần thức truyền âm nói: “Cam Mông Đình Đại nhân, chính là tên nam nhân mặc bộ quần áo màu xám, có mái tóc chỗ đen chỗ trắng đó”

Ánh mắt của Cam Mông Đình lập tức dừng lại trên người Áo Lợi Duy Á, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang.

Đám người Lâm Lôi đều cảm thấy nghi hoặc, hai tên trước mặt này phá hủy Kim chúc sinh mệnh của bọn họ rồi hiện thân ra không nói một lời nào, rốt cuộc có chủ ý gì đây?

“Cái tên da xanh kia, hai người các ngươi chặn trước mặt chúng ta rốt cuộc muốn làm gì. Chúng ta không có thời gian lãng phí với các ngươi đâu” Bối Bối đội mũ rơn không hề có chút sợ hãi nào, lớn tiếng quát hỏi Cam Mông Đình.

Cam Mông Đình nở nụ cười.

“Ha ha...” Cam Mông Đình phát ra một tiếng cười chói tai, tiếng cười quỷ dị vang vọng trong phamj vi mấy trăm mét, mà ở ngoài mng có mấy trăm mét lại không có thanh âm gì, tiếng cười trực tiếp chui vào trong đầu mỗi một người bọn Lâm Lôi.

“Là Thanh âm áo nghĩa của Phong nguyên tố pháp tắc” Trong nháy mắt Lâm Lôi đã nhận định được.

Thanh Âm áo nghĩa là do dung hợp hai đại huyền ảo Thanh Ba và Thanh Nhạc. Lâm Lôi đã dung hợp thành công, tên Cam Mông Đình này cũng chỉ là tập kích bất ngờ mà thôi, nhưng hiển nhiên tiếng cuồng tiếu của Cam Mông Đình không có uy lực quá lớn.

“Thật khó chịu” Đám người Ngả Kỳ, Thái Mỗ ôm đầu.

Mà đám người Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á tình huống đều ổn.

Cam Mông Đình liếc mắt nhìn mấy người không bị tiếng cười ảnh hưởng, lập tức cười nói: “Các vị, ta, Cam Mông Đình hôm nay đến đây chỉ muốn mang một người đi, những người khác ta không muốn thương tổn, ta hy vọng những người khác sẽ không ngăn trở ta”

Mang một người đi?

Trong lòng Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc: “Trong đám người chúng ta có ai đáng giá cho vị cao thủ cấp sbậc này ra mặt chứ” Có thể để cho Đái Mạn đi ở bên cạnh thì thực lực của Cam Mông Đình tuyệt đối hơn xa Đái Mạn, phỏng chừng là Lục tinh Ác ma, thậm chí có thể là Thất tinh ác ma.

“Mang một người đi, mang ai đi?” Bối Bối nói.

“Đúng, ngươi muốn mang ai đi?” Ngả Kỳ cũng hỏi, trong đám này ai cũng cảm thấy lo lắng, lo lắng đối phương muốn mang bọn hắn theo.

Cam Mông Đình mỉm cười nói: “Kẻ ta muốn mang đi là hắn” Nói xong liền dùng tay phải chỉ về phía Áo Lợi Duy Á.

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều quay đầu nhìn về phía Áo Lợi Duy Á.

“Ta?” Vẻ mặt Áo Lợi Duy Á trở nên biến đổi, đôi mắt sững sờ, hắn mới đến Địa ngục có mấy trăm năm, cũng không trêu chọc cường giả nào, đối phương sao lại muốn mang hắn đi?

“Áo Lợi Duy Á?” Bối Bối thất kinh kêu lên.

Hai người Lâm Lôi và Địch Lỵ Á nhíu nhíu mày, nhưng đám Trung vị thần Ngả Kỳ và Thái Mỗ đều thở dài ra một hơi.

“Người này muốn mang Áo Lợi Duy Á đi làm gì?” Trong đầu Lâm Lôi suy nghĩ rất nhanh, Áo Lợi Duy Á đến Địa ngục nhiều năm như vậy thì hầu hết thời gian đều ở trong Tử Tinh Sơn Mạch với mình. Căn bản không tiếp xúc qua cường giả tuyệt thế, mà điểm đặc biệt nhất của Áo Lợi Duy Á chính là”

Linh hồn biến dị.

“Chẳng lẽ hắn muốn mang Áo Lợi Duy Á đi có liên quan đến Linh hồn biến dị?” Lâm Lôi không khỏi suy đoán trong lòng.

“Hừ, ngươi muốn mang Áo Lợi Duy Á đi làm gì? Áo Lợi Duy Á là người của chúng ta, ngươi nói mang là mang, vậy thì tuyệt đối không có khả năng” Tên râu rậm Bối Tỳ hừ lạnh một tiếng. Lời Bối Tỳ nói khiến cho trong lòng đám người Lâm Lôi sướng khoái.

“Tên Bối Tỳ này làm người rất tốt” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Tên Cam Mông Đình ha ha cười: “Ồ, thì ra vị này tên là Áo Lợi Duy Á. Ta có thể nói cho ngươi...” Cam Mông Đình đảo mắt qua đám người Lâm Lôi, ánh mắt dần dần trở nên lạnh như băng: “Hôm nay ta muốn mang Áo Lợi Duy Á đi, muốn ngăn trở ta chỉ có một kết quả, chết”

Đôi mắt màu xanh, đôi môi màu tím và giọng nói lạnh như băng của Cam Mông Đình khiến cho người ta không kìm nén được nỗi sợ hãi trong lòng.

“Hừ, lại sử dụng Thanh âm áo nghĩa” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng: “Người này vận dụng Phong nguyên tố pháp tắc tùy lúc tùy chỗ”

Cam Mông Đình thấy đám Trung vị thần Ngả Kỳ có vẻ sợ hãi, mặt giãn ra cười cười: “Đương nhiên, không cản trở ta, ta tự nhiên sẽ không giết. Bây giờ ta cho các vị một cơ hội... ngoại trừ Áo Lợi Duy Á, những người khác đều có thể an toàn rời khỏi, mọi người có thể đi ngay”

“Đi?” Vài tên Trung vị thần Ác ma đều chần chờ.

“Ta đếm đến mười, đến lúc đó nếu còn có người ở đây thì chính là địch nhân của ta. Kết quả đó là” Trong tay Cam Mông Đình đột ngột xuất hiện một thanh trường kiếm xà hình màu xanh, nhẹ nhàng vung lên trên, bóng kiếm liền trở nên mơ hồ, đồng thời trong thiên địa vang lên tiếng thanh nhạc tuyệt vời.

“Phốc”

Không gian đột ngột xuất hiện một đạo “Liệt phùng” rất lớn, đồng thời bóng kiếm mang theo vô số phong nhận đánh sâu vào mặt biển phía trước “Bồng” mặt biển chấn động, nước biển trong phạm vi vài trăm thước xuất hiện một cái hiện một khe hở sâu vài chục mét.

Trong chốc lát, nước biển xung quanh mới chảy mạnh đến, nhất thời có tiếng nước chảy mạnh.

Vẻ mặt đám Trung vị thần Ngả Kỳ, Thái Mỗ và Vi Nhĩ Bá Ân rất khó nhìn. Vẻ mặt đám người Lâm Lôi, Bối Tỳ cũng đều trở nên nghiêm túc, Địa Ngục vị diện vô cùng ổn định, có thể trên Địa ngục bổ ra một cái khe, cái này đã hoàn toàn thể hiện được thực lực đáng sợ của đối phương.

“Một” Cam Mông Đình mỉm cười nói: “Hai, ba...”Cam Mông Đình dùng một tốc độ từ từ đếm, thanh âm không lớn, nhưng giống như chiếc chùy hung hăng đánh vào trong lòng đám Trung vị thần Ác ma.

Đám Trung vị thần Ác ma nhìn nhau, đều có vẻ chần chờ.

“Mọi người không cần lãng phí tính mạng vì ta” Áo Lợi Duy Á cười khổ nói.

Nhất thời, tên cố dong giả Ngả Kỳ là người đầu tiên quay đầu xấu hổ nói với Áo Lợi Duy Á: “Xin lỗi” Nói xong hắn liền bay ra khỏi đó, Ngả Kỳ vừa mới bay khỏi thì các tên Trung vị thần Ác ma khác cũng bay khỏi. Đến khi Cam Mông Đình đếm đến “Tám”

Ba Phi, Vi Nhĩ Bá Ân cũng bay khỏi, bọn họ đều là Trung vị thần Ác ma, ở lại đây cũng không giúp được gì.

“Chín” ánh mắt Cam Mông Đình một lần nữa lại đảo qua năm người còn lại: “Các vị, nếu còn không đi, thì không còn cơ hội nữa đâu” Nhưng năm người này lại không thèm để ý đến.

“Mười”

Cam Mông Đình đếm đến mười nhưng còn có năm người không chịu đi. Đúng là Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á và Bối Tỳ.

Bảy người còn lại như Ngả Kỳ, Thái Mỗ, Vi Nhĩ Bá Ân bay ra xa xa, bọn họ khi cách khoảng hai ba dặm liền dừng lại nhìn xa xa. Ngả Kỳ nhỏ giọng nói: “Mọi người không cần quá lo lắng, ta phỏng chừng. cường giả thần bí lúc trước bố trí ra Hắc thạch cổ bảo hẳn chính là ba người trong số Lâm Lôi, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á, bị cường giả kia ra tay có lẽ sẽ đánh bại được tên Cam Mông Đình đó”

Trong lòng sáu người còn lại rất kiên định. Trong Địa ngục, có rất ít người lựa chọn chịu chết.

Bọn họ đã không chọn sai.

“Cũng không biết, trong bọn họ ai là vị cường giả đó” Vi Nhĩ Bá Ân cũng nhẹ giọng nói.

“Hy vọng hắn có khả năng đánh bại Cam Mông Đình” Ba Phi cũng nói.

Nhưng mà giờ phút này, ở ngoài khơi Tinh Thần vụ hải mênh mông, năm người Lâm Lôi đang huyền phù ở trên mặt biển, giằng co với hai người Cam Mông Đình và Đái Mạn.

Đếm đến mười, trong lòng Cam Mông Đình rất mất hứng. Trước tiên hắn đã thi triển “Thanh âm áo nghĩa” cười lên để kiểm tra đám người Lâm Lôi. Hắn phỏng chừng, tên cường giả ẩn tàng trong đó hẳn là ở trong mấy người trước mặt này. Nhưng ai ngờ, không có ai rời khỏi cả.

Hắn từ một đếm đến mười, chiên thức ấy không có một chút hiệu quả nào cả. Bảy tên Trung vị thần có đi hay không không có ảnh hưởng chút nào với hắn cả.

Cam Mông Đình hắn hy vọng cường giả ẩn tàng đó ly khai.

Có thể không chiến, cố gắng hết mức để không phải chiến. Dù sao, hắn cũng không có biện pháp phát hiện thân phận của đối phương. Thậm chí Cam Mông Đình còn hoài nghi: “Tên cường giả ẩn tàng này, có thể nào là Thất tinh ác ma không? Lúc trước ngăn cản nhân mã Đao phong hải đảo, chẳng lẽ là do hắn ẩn tàng thực lực?”

“Hừ, không cần biết ngươi là ai, giấu đầu giấu đuôi, phỏng chừng cũng không mạnh đến thế”

Cam Mông Đình cầm thanh trường kiếm xà hình màu xanh biếc trong tay, nhếch miệng cười nói: “Không ngờ rằng bốn người các ngươi thật sự có nghĩa khí, dĩ nhiên nguyện ý chịu chết vì tên Áo Lợi Duy Á này. Nếu đã như thế, ta cũng thành toàn cho các ngươi” Cam Mông Đình cười cười nhìn Bối Tỳ: “Thực lực của ngươi không kém, giải quyết ngươi đầu tiên vậy”

Vẻ mặt Bối Tỳ trở nên biến đổi.

“Lâm Lôi, ngươi mà còn không ra tay, ta sẽ bỏ đi đó” Bối Tỳ dùng thần thức truyền âm nói: “Ta không phải đối thủ của người này”

“Cam Mông Đình”

Một giọng nói vang lên, một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện trước người Bối Tỳ, toàn thân bao trùm bởi Long lân màu vàng, dưới ánh mặt trời chiến rọi nên rất là chói mắt, đôi mắt vàng lợt đang nhìn chằm chằm Cam Mông Đình. Hiển nhiên sẽ là Lâm Lôi sau khi biến thân.

“Cam Mông Đình, hôm nay ngươi nên đi đi, ta không muốn động thủ với ngươi” Lâm Lôi nói.

Trận chiến này, Lâm Lôi cũng không nắm chắc 100%, chỉ có thể sử dụng Chủ thần lực, nhưng Lâm Lôi có chút không bỏ được.

“Thì ra là ngươi” Cam Mông Đình cả kinh, giật mình nhìn Lâm Lôi ở trước mặt, lập tức cười ha ha:

“Không ngờ rằng, trong mấy người thế này còn có một Hạch tâm đệ tử của Tứ thần thú gia tộc, ta Cam Mông Đình, không biết ngươi là ai”

“Lâm Lôi” Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

“Ha ha, Lâm Lôi” Cam Mông Đình cười to nói: “Hôm nay ta đến đây không phải là vì ta, mà là vì Thống lĩnh Đại nhân của ta”

“Thống lĩnh” Lâm Lôi chấn động trong lòng, không khỏi nhớ đến tình cảnh khi gặp Tử tinh ấu thú trong Tử Tinh Sơn Mạch: “Lúc ấy, Tử sắc ấu thú cũng đã nói qua. Hắn là một vị Thống lĩnh trong Luyện ngục” Luyện ngục thống lình, cho đến bây giờ Lâm Lôi cũng không rõ ràng lắm là chức vụ gì nữa.

Nhưng từ thực lực của Tử tinh ấu thú, Lâm Lôi vẫn có thể suy đoán ra.

“Ngươi thân là đệ tử của Tứ thần thú gia tộc, vậy sẽ không phá hỏng đại sự của Thống lĩnh Đại nhân của ta đó chứ” Cam Mông Đình cười nói, hắn rất tự tin, ngay cả Tộc trưởng của Tứ thần thú gia tộc cũng không muốn đắc tột với Thống lĩnh Đại nhân của hắn, hắn cười cười nhìn Lâm Lôi.

Cam Mông Đình, mời ngươi rời đi” Lâm Lôi vẫn lạnh lùng nói

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 12: Đại Chiến

Là Lâm Lôi" Mấy tên Trung vị thần như Ngả Kỳ đứng ở xa xa xem cuộc chiến đều chấn động, không nghĩ ra rằng vị cường giả ẩn tàng khí tức lại là Lâm Lôi.

"Dĩ nhiên lại là hắn" Vi Nhĩ Bá Ân nhìn chằm chằm vào hình thái Long hóa của Lâm Lôi.

Không quan tâm đến bảy tên Ngả Kỳ giật mình ở xa xa, giờ phút này Cam Mông Đình nghe được Lâm Lôi nói vậy cũng không khỏi giận dữ, liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, tức giận cười nói: "Ồ, Lâm Lôi, làm sao? Ngươi ngay cả Thống lĩnh của ta cũng không thèm để ý? Khẩu khí không nhỏ đó"

Tên Đái Mạn Nhị thủ lĩnh Đao phong hải đảo thấy tình huống không ổn, lập tức bay ngược lại: "Hai người này đại chiến, ta không thể chịu tao ương"

"Không phải khẩu khí lớn" Lâm Lôi nhìn Cam Mông Đình: "Cam Mông Đình, Áo Lợi Duy Á ta tuyệt đối không thể cho ngươi mang đi. Ta mặc dù không muốn động thủ với ngươi, nhưng nếu ngươi thật sự muốn mạnh mẽ mang hắn đi, ta chỉ có thể ra tay"

"Hừ"

Trong lòng Cam Mông Đình rất phẫn nộ, mình nói nhiều như vậy đã rất nể mặt rồi.

"Ha ha..." Cam Mông Đình cười phẫn nộ: "Đã như vậy, ta cũng"

Đang nói Cam Mông Đình phi thường đột ngột giơ thanh trường kiếm xà hình màu xanh biếc trong tay lên, quán nhập Phong hệ thần lực vào trong đó, lập tức cả thân kiếm đều chấn động, phát ra tiếng vang như gió thổi.

Tiếng ngâm nga của thanh kiếm xoay quanh phương viên trăm thước.

Dưới chân Lâm Lôi cũng truyền ra từng đạo Đại địa thần lực, trực tiếp dung hợp vào phía dưới mặt biển. Lấy Hắc thạch trong đầu làm trung tâm, 108 đạo Đại địa thần lực tùy ý biến ảo, Không gian trong phạm vi ba trăm thước đều trở nên chấn đông, vô số Đại địa nguyên tố tập trung lại.

Cam Mông Đình gặp phải chấn động kinh người này khiến cho thân hình đột nhiên trầm xuống.

Vô số Đại địa thần lực, đại lượng Đại địa nguyên tố hội tụ trong nháy mắt hình thành một cái Hắc Thạch lao ngục trên mặt nước, ngoại trừ Đái Mạn đã lui ra ngoài một khoảng khá xa, thì Cam Mông Đình và mấy người Lâm Lôi cũng đều bị rơi vào trong Hắc Thạch lao ngục.

Ba đại huyền ảo của Đại địa pháp tắc dung hợp lấy Hắc thạch làm trung tâm sinh ra chiêu thức mạnh nhất của Lâm Lôi -- Hắc Thạch lao ngục.

"Phạm vi so với lần trước lớn hơn nhiều" Đái Mạn hít vào một hơi lạnh: "Xem ra, lần trước Lâm Lôi quả thật là ẩn dấu thực lực" Hắn sao có thể biết, ngay trong khoảng thời gian này, Lâm Lôi vừa vặn đột phá bình cảnh cuối cùng, hoàn toàn dung hợp ba đại huyền ảo.

Trong Hắc Thạch lao ngục vô cùng tăm tối, chỉ có vách tường đen nhánh có ánh sáng màu thổ hoàng mơ hồ, là cường giả Thượng vị thần, cho ở trong tính huống tăm tối cũng có thể thấy rõ mọi vật.

"Trọng lực thật đáng sợ" Vẻ mặt Cam Mông Đình đại biến, lập tức Cam Mông Đình cắn răng cố gắng thúc đẩy Thần lực trong cơ thế, về phương diện phi hành tốc độ, Cam Mông Đình tu luyện Phong nguyên tố pháp tắc rất am hiểu, càng có thể phi hành, cũng có thể chống cự dẫn lực càng mạnh.

"Hừ" Thân thể của Cam Mông Đình rốt cuộc cũng có thể miễn cưỡng rời khỏi mặt đất, huyền phù trên không.

"Tốt, ở trong Hắc Thạch lao ngục của ta, ngươi dĩ nhiên cũng có thể miễn cưỡng phi hành" Giọng nói khen thưởng vang lên, một đạo nhân ảnh mơ hồ xuất hiện trong tầm mắt của Cam Mông Đình, đúng là Hình thái long hóa của Lâm Lôi. Lâm Lôi đối với việc Cam Mông Đình có thể miễn cưỡng chống cự Dẫn lực thì đã có chuẩn bị.

Tên Cam Mông Đình này am hiểu phi hành, hơn nữa thực lực vào khoảng Lục tinh, Thất tinh ác ma, nên làm được như vậy cũng không nằm ngoài dự liệu của Lâm Lôi.

Cam Mông Đình lập tức hạ xuống.

"Đại địa pháp tắc tu luyện đến bước này, thật sự làm cho người ta bội phục" Cam Mông Đình cười nói, nhưng là vừa nói chuyện thì tay phải hắn đột nhiên huy động thanh trường kiếm xà hình, mục tiêu là phía bên dưới của Hắc Thạch lao ngục.

Lâm Lôi biến đổi sắc mặt, chân dẫm mạnh một cái, lập tức bay về phía Cam Mông Đình, trong tay đột nhiên xuất hiện Hắc Ngọc trọng kiếm

"Phốc" Không gian liệt phùng hiện ra, mặt đất của Hắc Thạch lao ngục cũng bị phá vỡ.

Thân hình Cam Mông Đình lập tức trầm xuống, trực tiếp từ lỗ hổng dưới chân chạy ra ngoài.

"Không ngờ rằng cũng để cho hắn chạy thoát" Lâm Lôi trong lòng vừa động, một cái Hắc Thạch lao ngục lập tức tiêu tan.

"Hoa hoa" Tinh Thần vụ hải sóng biển cuộn trào.

Tên Cam Mông Đình đang huyền phù ở xa xa, giằng co với Lâm Lôi.

"Hắc Thạch lao ngục này còn phải cải tiến một chút" Trải qua màn vừa rồi, Lâm Lôi trong lòng sớm đã biết khuyết điểm của Hắc Thạch lao ngục, Hắc Thạch lao ngục có phương viên ba trăm mét, bên trong có rất nhiều thông đạo, và các căn phòng, Cam Mông Đình nếu đánh vào vách tường bên cạnh, thì cho dù phá vỡ một bức, thì phía sau cũng là một vách tường.

Nhưng tên Cam Mông Đình này lại trực tiếp đánh xuống phía dưới chân.

Độ cao của Hắc Thạch lao ngục rất cao, nhưng cũng chỉ có một tầng mà thôi, phá vỡ mặt đất thì Cam Mông Đình liền dễ dàng chạy ra ngoài.

"Sau này, Hắc Thạch lao ngục chẳng những phạm vi phải lớn, cũng phải cao chín tầng, đem hắn vây ở trong tầng thứ năm, dù cho hắn phá vỡ chỗ đặt chân cũng là tiến vào tầng thứ tư mà thôi" Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng. Bối Tỳ, Đái Mạn và một đám người đang đứng ở xa xa quan sát, bọn họ đều im lặng nhìn màn này, không ai biết rằng, Cam Mông Đình rất mạnh, nhưng Lâm Lôi càng mạnh hơn.

"Thật khó giải quyết" Ánh mắt Cam Mông Đình nheo nheo lại.

Lập tức "Hô" lên một tiếng, trong phạm vi hơn ngàn mét đột nhiên xuất hiện hơn một ngàn tên Cam Mông Đình, mỗi một tên Cam Mông Đình đều cười cười: "Ha ha, Lâm Lôi ta có nhiều phân thân như vậy, ngươi còn có thể tìm được bổn tôn của ta sao?" Vừa nói xong, hơn một ngàn tên Cam Mông Đình rít gào lao đến.

Lâm Lôi lại đứng yên không nhúc nhích.

Đại địa thần lực phúc tán, nhưng chỉ phúc tán ra trong phạm vi ba trăm mét mà thôi, tự nhiên cũng bao quanh đám người Bối Bối, Áo Lợi Duy Á và Địch Lỵ Á ở bên trong. Dẫn lực lớn nhỏ cũng giống như Hắc Thạch lao ngục, chỉ là không trở ngại như lao ngục mà thôi.

Trọng lực không gian.

Một bộ phận trong hơn ngàn tên Cam Mông Đình vừa bay vào khu vực Trọng lực không gian đột nhiên không chống cự được Dẫn lực cường đại, lập tức trầm xuống.

"Cam Mông Đình, ngươi nên bỏ qua đi, ngươi căn bản là không thể nào mang Áo Lợi Duy Á đi" Lâm Lôi lạnh lùng nói:

"Trong Trọng lực không gian của ta, phân thân của ngươi căn bản không chống cự được Dẫn lực, chỉ có Bổn tôn mới có thể miễn cưỡng chống cự" Quả nhiên...

Đám Phân thân lập tức trầm vào trong nước biển, chỉ có Bổn tôn của Cam Mông Đình còn miễn cưỡng huyền phù được trong không trung.

"Lâm Lôi, Trọng lực không gian này ta cho tới bây giờ chưa thấy qua Dẫn lực nào mạnh như của ngươi" Cam Mông Đình vừa nói, rồi bay về phía sau. Bay khỏi phạm vi Trọng lực không gian của Lâm Lôi. Lâm Lôi cũng không ngăn cản, chỉ nhìn nhìn mà thôi.

Lâm Lôi thật ra hy vọng tên Cam Mông Đình rời khỏi.

"Hô" Cam Mông Đình đột nhiên phóng lên cao, bây đến giữa đám sương trên mặt biển, nhất thời có Lôi điện bổ về phía Cam Mông Đình.

"Ân" Lâm Lôi nhướng mày: "Bay vào sương mù làm gì?"

Bối Bối cũng ngửa đầu nhìn: "Không phải đầu của tên Cam Mông Đình này bị bệnh đó chứ, muốn Lôi điện đánh hắn?" uy lực của của Lôi điện trong Tinh Thần vụ hải thì càng bay cao thì uy lực của Lôi điện đánh trúng càng mạnh. Cam Mông Đình cũng bay đến nơi có thể thừa nhận cực hạn mà thôi.

Lôi điện thế này, nhiều nhất chỉ gây chút thương tích cho hắn mà thôi.

"Sưu" Cam Mông Đình bay thẳng lên.

Phải biết rằng, cách khu vực bố trí Dẫn lực càng xa thì Dẫn lực càng nhỏ, Cam Mông Đình bay lên cao như vậy, Trọng lực không gian bố trí ở trên mặt biển kooong có ảnh hưởng quá lớn đối với chỗ của hắn. Cam Mông Đình bay đền vị trí trên đầu của Lâm Lôi.

Lập tức trầm xuống thẳng tắp.

Dẫn lực có xu hướng kéo mọi vật xuống phía dưới, mà tốc độ trầm xuống của Cam Mông Đình quả thực nhanh đến cực điểm.

"Dùng chiêu này sao?" Lâm Lôi cười lạnh.

Đột ngột Thần lực không ngừng biến ảo xung quanh chợt trở về bên ngoài thân thể Lâm Lôi, lưu chuyển bên ngoài thân thể Lâm Lôi, đồng thời lấy Lâm Lôi làm trung tâm trong một Không gian hình cầu có đường kính đại khái khoảng ba trăm thước, hình thành khu vực hình cầu Xích lực.

Cam Mông Đình đang vô cùng tự tin, nhưng là lại bị lâm vào trong khu vực Xích lực hình cầu.

"Ân?" Cam Mông Đình cảm nhận một cỗ Xích lực cường đại tác dụng lên toàn thân, tốc độ giảm xuống trong nháy mắt. Cảm nhận cỗ Xích lực này, Cam Mông Đình khiếp sợ đến độ vẻ mặt thay đổi: "Trọng lực không gian, sao lại có thể như vậy chứ?"

Cam Mông Đình cho đến bây giờ chưa bao giờ nghe nói qua Trọng lực không gian cũng còn có Xích lực.

Mặc dù khiếp sợ, nhưng Cam Mông Đình vẫn liều mạng chống cự Xích lực, tiếp tục cố gắng trầm xuống, đồng thời cũng huy động thanh kiếm xà hình trong tay, chỉ thấy trên thân trường kiếm có một tầng ảo ảnh mờ mịt, đồng thời cũng vang lên tiếng gió, bóng kiếm rất nhanh phá không khí, bóng kiếm lướt qua khiến cho Không gian xuất hiện một cái khe. Một đạo kiếm quang màu xanh vượt qua sương mù xẹt tới trước mặt Lâm Lôi.

Một kiếm lấy máu.

Vẻ mặt Cam Mông Đình rất dữ tợn, phát ra một kiếm mạnh nhất của mình.

Thân thể bị Xích Lực ảnh hưởng, nhưng kiếm khí công kích thì không chịu ảnh hưởng nhiều lắm.

"Nhanh thật" Lâm Lôi vội vàng cố gắng né tránh.

Tốc độ di động của thân thể không thể nào nhanh bằng tốc độ của kiếm quang "Thương" Kiếm quang đánh mạnh vào cánh tay trái bao phủ bởi Long lân của Lâm Lôi, chỉ nghe một tiếng trầm muộn vang lên, Long lân trên tay trái Lâm Lôi vỡ vụn ra, hai ba mảnh bị vỡ nát, chảy ra một vết máu mờ nhạt.

"Sao?" Cam Mông Đình trợn mắt há mồm.

Vật chất công kích mạnh nhất của mình chỉ khiến cho đối phương chảy ra một tia máu mà thôi.

Lâm Lôi nhìn qua cánh tay, ánh mắt lạnh lẽo, thanh Hắc Ngọc trọng kiếm cầm chặt trong tay, cả người giống nhơ một tia chớp lao về phía Cam Mông Đình.

Bị màn vừa rồi khiến cho sợ hãi, Cam Mông Đình lập tức bay ra ngoài, dưới tình huống bị Xích lực ảnh hưởng, tốc độ chạy trốn chết vẫn còn rất nhanh.

"Dẫn lực" Lâm Lôi trong lòng vừa động, nhất thời, Xích lực trong Không gian hình cầu có đường kính khoảng ba trăm mét đột nhiên biến thành Dẫn lực. Hơn nữa ngay cả phạm vị từ đường kính 300 mét cũng biến thành đường kính 200 mét, Cam Mông Đình cả người bị vây ở trong Không gian hình cầu tăm tối đó.

Dẫn lực cường đại, hút Cam Mông Đình về phía Lâm Lôi.

"Tên Lâm Lôi này, rốt cuộc là cường giả cấp bậc gì, ngay cả một kích mạnh nhát của ta cũng chỉ phá vỡ một ít Long lân mà thôi" Cam Mông Đình đang liều mạng muốn chạy ra khỏi khu vực Dẫn lực, nhưng Dẫn lực quá lớn khiến cho hắn dù có thể miễn cưỡng chống cự, tốc độ phi hành cũng rất chậm.

Quan trọng nhất chính là...

Tốc độ của Lâm Lôi không bị ảnh hưởng, chỉ trong chốc lát là dễ dàng đuổi theo.

"Chết đi" Hắc Ngọc trọng kiếm trong tay Lâm Lôi rất nhẹ nhàng chém tới, đồng thời một đạo bóng kiếm màu vàng hư ảo cũng bay ra từ trong thân kiếm, trực tiếp đánh vào trong cơ thể Lâm Lôi.

Đại địa pháp tắc Hư vô kiếm ba.

Cam Mông Đình kinh hãi, nhưng mà Dẫn lực quá kinh người, nên tốc độ quá chậm: "Dẫn lực này sao lại biến thái đến như vậy? Chính là Tu La sợ rằng cũng không có khả năng thế này, không lẽ hắn là một cường giả cấp bậc Tu La?" Mỗi người đều am hiểu một phương diện, có người am hiểu Trọng lực không gian.

Nhưng Dẫn lực có thể khiến cho Cam Mông Đình là Lục tinh Ác ma miễn cưỡng chống cự vậy quá khoa trương rồi.

"Hát" Cam Mông Đình lật tay đánh ra một kiếm, bóng kiếm màu xanh nhạt cũng bắn ra.

Bóng kiếm màu xanh nhạt đánh vào Bóng kiếm màu vàng.

Giằng co một lát, Bóng kiếm màu vàng liền tiêu tan, mà bóng kiếm màu xanh nhạt còn thừa vẫn nhằm về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi lúc này ở quá gần Cam Mông Đình, không kịp né tránh, bóng kiếm màu xanh nhạt trực tiếp bắn vào Trong cơ thể Lâm Lôi.

"Ân" Thân thể Lâm Lôi bất động một lát.

"Ha ha, Linh hồn công kích của hắn kém hơn ta" Cam Mông Đình mừng rỡ.

Trọng lực không gian và phòng ngự đáng sợ của Lâm Lôi khiến cho Cam Mông Đình sợ đến mức không có đấu chí. Không ngờ rằng, chỉ là muốn chống cự một chiêu Linh hồn công kích của Lâm Lôi mà lại dễ dàng phá giải Linh hồn công kích của Lâm Lôi.

"ha ha, chết đi" Cam Mông Đình dĩ nhiên liên tục đánh ra hai kiếm xuống phía dưới, bình thường Linh hồn công kích mạnh, Linh hồn phòng ngự mới mạnh. Hắn thấy Linh hồn công kích của Lâm Lôi yếu như vậy, thì phòng ngực chắc là cũng không đủ mạnh. Mặc dù phương diện Linh hồn công kích của hắn không bằng vật chất công kích.

Nhưng mà Linh hồn công kích hơn xa Lâm Lôi.

Hai đạo bóng kiếm màu xanh nhạt nhằm hướng Lâm Lôi, Lâm Lôi lại không kịp né tránh.

Lâm Lôi cũng không tránh né: "Ha ha" Lâm Lôi cười to cực nhanh lao về phía Lâm Lôi, không để ý đến hai đạo bóng kiếm màu xanh nhạt chui vào trong cơ thể mình, trực tiếp lao đến trước mặt Cam Mông Đình "Bồng" một tiếng đá mạnh một cái vào ngực Cam Mông Đình.

"Phốc" Cam Mông Đình trực tiếp bị đá bay lên, máu phun ra như suối.

Nhưng là vừa mới bay lên không xa, lại bị Dẫn lực cường đại trong Không gian hình cầu hấp dẫn tới gần Lâm Lôi. Vẻ mặt Cam Mông Đình biến đổi: "Tên Lâm Lôi này trúng phải hai đạo Linh hồn công kích của ta mà lại không có cảm giác gì?" Cam Mông Đình không quá am hiểu ở phương diện Linh hồn công kích.

Hơn nữa Cam Mông Đình lại bị hấp dẫn đến quá gần.

"Trở lại nào" Lâm Lôi đột nhiên bay bay đến gần Cam Mông Đình.

"A" Cam Mông Đình đột nhiên hét lên một tiếng, đột ngột xung quanh hiện lên hơn ngàn tên Cam Mông Đình.

"Bạo" Cam Mông Đình quát lên một tiếng.

"Oanh, oanh" Hơn ngàn tên Cam Mông Đình tất cả đều nổ mạnh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 13: Vô Pháp Nhận Chủ

Tinh Thần vụ hải sóng biển cuộn trào, trong Không gian dẫn lực hình cầu có đường kính hơn 200 mét lấy Lâm Lôi làm trung tâm, hơn 1000 phân thân của Cam Mông Đình đều tự bạo

"Oanh oanh" giống như trời đất sụp đổ, năng lượng cuồng bao lan ra bốn phía.

Cam Mông Đình, thực lực gần đến Thất tinh ác ma, hơn 1000 phân thân tụ tập ở trong Không gian hình cầu đồng thời tự bạo, cường độ này ít nhất Trung vị thần bình thường không thể nào đỡ được.

"Bất hảo" Sắc mặt Áo Lợi Duy Á biến đổi.

Bên ngoài thân Bối Tỳ lập tức tràn ngập khí lưu màu đen, trong nháy mắt đem ba người Bối Bối, Địch Ly Á và Áo Lợi Duy Á bao vây lại.

"Bồng" Vụ nổ mãnh liệt đánh mạnh vào khiến cho khí lưu màu đen bên ngoài thân bốn người chấn động.

"Bối Tỳ, ta không sao" Bối Bối không hề để ý nói.

Đồng thời bọn Bối Bối nhìn chằm chằm vào thân ảnh mơ hồ của Lâm Lôi trong vụ nổ, Lâm Lôi lúc này đang quay đầu nhìn bọn họ, hiển nhiên là lo lắng bọn họ bị vụ nổ ảnh hưởng.

"Chính là lúc này" Bổn tôn của Cam Mông Đình liền tận dụng cơ hội, liều mạng chống cự Dẫn lực, cố gắng bay ra ngoài, hắn muốn chạy ra khỏi Không gian dẫn lực, đợi đến khi trốn khỏi Không gian dẫn lực, thì với tốc độ của hắn tuyệt đối dễ dàng bỏ rơi Lâm Lôi.

"Nhanh, nhanh" Cam Mông Đình liều mạng gia tốc lao ra, mà Dẫn lực lại giống như vô số sợi dây đang siết chết hắn.

"Tên Lâm Lôi này rốt cuộc là ai, Dẫn lực dĩ nhiên cũng mạnh mẽ đến nước này, lân giáp trên người cũng đáng sợ đến như vậy" Cam Mông Đình phẫn nộ trong lòng, Dẫn lực Không gian và thân thể phòng ngự cường đại của Lâm Lôi vừa vặn khắc chế được Cam Mông Đình.

Mặc dù phẫn nộ, nhưng Cam Mông Đình vẫn còn tận dụng trong nháy mắt khi Lâm Lôi phân tâm mà chạy trốn.

"Lão Đại, chúng ta không sao, tuyệt đối không được để cho tên Cam Mông Đình chạy thoát" Bối Bối ngay lập tức dùng thần thức truyền âm la lên.

"Đúng, Cam Mông Đình. Tuyệt đối không thể đẻ hắn chạy thoát" Lâm Lôi bừng tỉnh, lập tức nhìn về phía Cam Mông Đình, lúc này Cam Mông Đình dĩ nhiên đã chạy đến bên bờ của Không gian dẫn lực, Lâm Lôi còn chưa kịp phản ứng, đã thấy Cam Mông Đình chạy ra khỏi phạm vi của Không gian dẫn lực.

Vừa ra khỏi khu vực dẫn lực, đó là trời cao mặc cho chim bay.

Cam Mông Đình vô cùng thống khoái, vô cùng kích động: "Ha ha, rốt cuộc cũng đi ra được"

Lâm Lôi nhìn chằm chằm Cam Mông Đình, nhếch miệng cười, đồng thời khẽ quát một tiếng: "Đại"

Không gian Dẫn lực hình cầu vốn có đường kính 200 mét đột ngột khuyếc trương ra, biến thành Không gian dẫn lực hình cầu có đường kính 400 mét.

Phải biết rằng, lần trước Lâm Lôi thi triển Hắc Thạch lao ngục chiều dài đã dễ dàng đạt đến 300 mét, vậy đường kính 200 mét không phải là cực hạn.

"Rốt cuộc cũng chạy ra được địa phương quỷ quái đó. Lâm Lôi dĩ nhiên cũng biến tháy đến như vậy, ta phải nhanh chóng ly khai mới được" Cam Mông Đình vừa mừng rỡ, đột nhiên, Dẫn lực đáng sợ lại một lần nữa bao trùm toàn thân hắn, vô tận lực lượng lại hút hắn xuống.

Cảm ứng được cỗ lực lượng này, trong nháy mắt sắc mặt Cam Mông Đình trở nên tái nhợt không còn một giọt máu.

"Sao?" Cam Mông Đình choáng váng.

Tốc độ của hắn rất nhanh, nhưng bị Dẫn lực đáng sợ ảnh hưởng, thì tốc độ còn không bằng một phần mười bình thường, làm sao có thể chạy thoát khỏi Lâm Lôi truy sát chứ?

Lần trước hắn dùng phân thân nổ mạnh khiến Lâm Lôi phân tâm, nhưng lúc này đây Lâm Lôi sẽ không còn phân tâm nữa.

"Chẳng lẽ, hôm nay ta phải chết ở đây?" Cam Mông Đình vừa quay đầu lại nhìn đã thấy hai tròng mắt vàng vọt của Lâm Lôi, lúc này đôi mắt vòng lợt đó đang không ngừng tiến lại gần hắn, trong Không gian dẫn lực, tốc độ của Lâm Lôi nhanh hơn hắn rất nhiều.

Nói ra thì chậm, nhưng thực ra từ lúc tự bạo đến lúc Lâm Lôi mở rộng Không gian dẫn lực ra cũng chỉ trong chớp mắt mà thôi.

"Ngươi trốn không thoát đâu" Giọng nói của Lâm Lôi quanh quẩn trong đầu Cam Mông Đình.

"Hô" Hữu quyền của Lâm Lôi phảng phất như Giao long xuất hải, phảng phất như hàm chứa lực lượng đủ để phá vỡ đại địa, chỗ mà nắm tay lướt qua, ngay cả Không gian Địa ngục vị diện cũng trở nên chấn động, sinh ra Không gian sóng gợn.

Thân thể cường hãn của Lâm Lôi, cũng cho hắn lực lượng cường tuyệt, nếu thi triển pháp tắc huyền ảo tiến hành công kích từ xa, thì lực lượng mạnh mẽ có lẽ còn không hiển thị. Nhưng lúc cận chiến thì thân thể mạnh mẽ đã trải qua Máu kim sắc và Chủ thần lực cải tạo, sẽ triển hiện ra lực lượng kinh người.

Một quyền cực mạnh dung hợp hai đại huyền ảo là Đại địa mạch động và Thổ chi nguyên tố, kết hợp với thân thể cực mạnh.

Cam Mông Đình chỉ cảm thấy mắt hoa lê, thì nắm tay đầy Long lân đã tới rồi. Cam Mông Đình lập tức lật tay đánh ra một kiếm, nhìn như thong thả, nhưng thật ra nhanh đến mức tận cùng. Trước khi nắm tay đến đích, thì chuôi trường kiếm xà hình màu xanh biếc lập tức ngăn lại ở trước người.

"Bồng"

Nắm tay của Lâm Lôi nện mạnh lên thần kiếm xà hình.

"Ông" Thần kiếm xà hình bị đánh đến cong đi, nắm tay ẩn chứa vô tận lực lượng đã bị một kiếm của Cam Mông Đình làm chệch, nhưng vẫn hung hăng nện ở trên bả vai của Cam Mông Đình, chỉ nghe "Rắc" một tiếng, bả vai của Cam Mông Đình vỡ vụn, cả người cũng bị đánh bay ra ngoài.

"Sức mạnh thật đáng sợ" Sắc mặt Cam Mông Đình đại biến: "Nếu đánh vào trên đầu ta, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thiếu chút nữa thì"

Ngay cả Thần kiếm cũng bị làm cong, lực lượng này quá mức biến thái, tuy nhiên may mắn thoát được một mạng, Cam Mông Đình thở dài một hơi, nhưng sắc mặt hắn đột nhiên đại biến, bởi vì một tiên ảnh màu vàng đang đánh về phía hắn.

Không phải là tiên ảnh.

Là long vĩ nhanh đến cực trí của Lâm Lôi.

Thì ra, Lâm Lôi cùng lúc với việc hữu quyền đánh một cái, thì Long vĩ như sắt thép cũng phá trường không đánh tới, trực tiếp đánh vào đầu Cam Mông Đình.

Cam Mông Đình sợ hãi thất sắc, trường kiềm trong tay chém ra một đạo ảo ảnh, đồng thời cũng vang lên một tiếng sáo, tiếng sáo quỷ dị này cũng khiến cho Lâm Lôi không kìm hãm được, thoáng ngẩn người "Xuy xuy" bóng kiếm lướt qua, không gian vỡ ra.

"Thương" Thần kiếm xà hình chém mạnh vào Long vĩ, Long lân vỡ vụn hai ba phiến, khiến cho Long vĩ bị chệch một chút

Tuy nhiên, lực lượng của Long vĩ quá mạnh mẽ, cho dù có bị chệch, cũng chỉ thấp một chút mà thôi "Ba" Long vĩ đánh mạnh vào cổ Cam Mông Đình, giống như thanh đao, xẹt qua cổ, khiến cho đầu và thân thể của Cam Mông Đình chia lìa, đầu Cam Mông Đình lập tức bay lên, hai mắt tràn ngập sợ hãi.

Long vĩ màu vàng lộn một vòng liền quất mạnh xuống đánh vào thân thể.

"Bồng" Thân thể không đầu trực tiếp bị đánh vỡ nát.

"Ngươi không trốn thoát đâu" Lâm Lôi lao về phía đầu của Cam Mông Đình.

Lấy Lâm Lôi làm trung tâm, tản ra dẫn lực đáng sợ, chỉ cần các sinh vật ở trong Không gian hình cầu thì tất cả đều bị Không gian hấp dẫn lại. Đầu của Cam Mông Đình tự nhiên cũng bị dẫn lực hấp dẫn "Xuy xuy" Chỉ thấy đầu Cam Mông Đình làm ngọn nguồn, đang không ngừng sinh trưởng ra cổ, bả vai, ngực.

Một cái đầu lâu có năng lực pháng quá yếu.

Nhưng không chống cự được dẫn lực, đang hướng về phía Lâm Lôi.

"Không kịp nữa rồi" Đùi phải của Lâm Lôi nhẹ nhàng vung lên, mang lực lượng đủ để phá vỡ núi non, giống như thanh đao sắc bén đánh về phía đầu lâu, đùi phải Lâm Lôi giống như một ánh đao, nhẹ nhàng xẹt qua nửa người mới snh trưởng đến ngực.

"Không" Cam Mông Đình không cam lòng hét lên.

"Ngươi không thể giết ta, ngươi giết ta, Thống lĩnh đại nhân nhất định sẽ giết ngươi" Khi đùi phải Lâm Lôi đến gần đầu của Cam Mông Đình, Cam Mông Đình phát ra một đạo thần thức truyền âm cuối cùng.

Nhưng Lâm Lôi không hề chần chờ.

"Phốc" Cái đầu trực tiếp bị một cước của Lâm Lôi đánh rơi, vỡ vụn ra.

Cam Mông Đình, thân tử.

Lâm Lôi lật tay, liền thu tất cả như Không gian giới chỉ, thần kiếm màu xanh biếc vào trong tay. Mà lúc này thì, bốn người Địch Lỵ Á, Bối Bối kích động lập tức bay lại gần, Lâm Lôi có thể giết chết Cam Mông Đình, tự nhiên khiến cho bọn hắn mừng rỡ.

"Ha ha, Lão Đại, tên Cam Mông Đình này kiêu ngạo như vậy, cuối cùng vẫn chết" Bối Bối cười to: "Lão Đại, cho ta nhìn xem Không gian giới chỉ của hắn có bao nhiêu tài phú.

"Ngươi còn để ý đến cái này sao?" Lâm Lôi cười nhạo.

Tài phú của Bối Bối đủ để so sánh với một gia tộc từ xa xưa ở trong Địa ngục, mà Cam Mông Đình mặc dù thực lực mạnh, nhưng dù sao cũng không phải là Thất tinh ác ma. Phỏng chừng tài phú tối đa cũng chỉ có vài ngàn triệu mà thôi, so sánh với tài phú của Bối Bối thật không đáng để ý.

"Ta thích nhất đếm tiền" Bối Bối rất là hưng phấn.

"Lâm Lôi, ngươi đưa Không gian giới chỉ đó cho Bối Bối đi"

Địch Lỵ Á đứng ở bên cạnh cười nói: "Không đưa cho hắn, sợ rằng hắn sẽ không dễ dàng bỏ qua đâu" Lâm Lôi cười cười rồi đưa Không gian giới chỉ cho Bối Bối.

Bối Bối cười hắc hắc, lập tức bắt đầu chuẩn bị kiểm tra Không gian giới chỉ.

Tên râu rậm Bối Tỳ nhìn Lâm Lôi, hắn biết thực lực Lâm Lôi rất mạnh, nhưng ngay cả Cam Mông Đình cũng uất hận mà chết, khiến cho hắn giật mình, không khỏi cảm thán: "Lâm Lôi tiên sinh, Cam Mông Đình ở trước mặt ngươi thảm như vậy, thật sự khiến người ta bội phục.

Lâm Lôi lắc đầu cười. Nhìn thanh trường kiếm xà hình trong tay, thầm than trong lòng: "Gặp phải ta, Cam Mông Đình thật sự là xui xẻo"

Không phải Cam Mông Đình không mạnh, cũng không phải Lâm Lôi quá mạnh.

Mà là...

Lâm Lôi vừa vặn khắc chế Cam Mông Đình.

Cam Mông Đình am hiểu tốc độ, am hiểu vật chất công kích.

Tốc độ phương diện thì ở trong Không gian dẫn lực kỳ lạ của Lâm Lôi thì cường giả tốc độ có nhanh đến mấy mà lâm vào trong đó, cũng sẽ như là lâm vào ao bùn, tốc độ sẽ giảm đi rất nhiều.

Phương diện vật chất công kích thì càng đen đủi hơn, thân thể mạnh mẽ của Lâm Lôi, trong Địa ngục cũng chỉ có rất ít chủng tộc thiên phú mới có thể so sánh. Một kiếm cực mạnh của Cam Mông Đình cũng chỉ phá vỡ hai ba mảnh Long lân mà thôi, căn bản không ảnh hưởng được đến Lâm Lôi.

"Nếu gặp phải một tên Lục tinh Ác ma am hiểu Linh hồn công kích thì ta thảm rồi" Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

Ở phương diện Linh hồn công kích có cường giả tuyệt thế nghiên cứu, bình thường đều có thể khiến cho Linh hồn công kích có linh tínnh, như Người khổng lồ Phổ Tư La, độc dịch trong Đồ thần thỉ bán ở trong Tử kinh tòa thành đều có linh tính kỳ lạ.

Đây đều là cường giả nghiên cứu Linh hồn.

Lâm Lôi kiêng kỵ nhất loại cường giả này, mà cường giả am hiểu vật chất công kích, lại bị Lâm Lôi khắc chế.

"A, Lão Đại, Không gian giới chỉ này lấy máu vô dụng"

"Ân?" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, Bối Bối lúc này đang nhìn cái Không gian giới chỉ trong tay, Địch Lỵ Á ở bên cạnh thì đang chau mày nói: " Không gian giới chỉ này có chủ nhân, chẳng lẽ nói là, Cam Mông Đình còn có một Thần phân thân còn sống.

Trong Địa ngục, có một vài cường giả. đem Thần phân thân chia ra ở hai điểm.

Đương nhiên đây là tình huống rất ít, dù sao Thần phân thân có mạnh có yếu, Thần phân thân yếu thì sẽ đặt ở nơi an toàn mới an tâm. Nhưng mà trong Địa ngục có chỗ nào để an tâm?

Thực lưc yếu cũng không thể nào có tiền mua một chỗ ở trong thành. Mà một ít cường giả phiêu bạt xung quanh, lại không muốn tách phân thân ra. Trong đại điện của hang động, Cam Mông Đình mặc một bộ trường bào xanh biếc đang run run, hai tròng mắt màu xanh lục đang nhìn chằm chằm về phía trước.

"Hủy diệt Phong hệ Thần phân thân của ta" Cam Mông Đình nghiến chặt răng, toàn thân run lên: "Lâm Lôi, Tứ thần thú gia tộc? Cam Mông Đình ta nhất định khiến ngươi phải hối hận" Hôm nay Cam Mông Đình chỉ còn Thủy hệ Thần phân thân.

Mà nói về thực lực, phong hệ Thần phân thân là mạnh nhất của Cam Mông Đình.

Ngay cả Phong hệ Thần phân thân mạnh nhất cũng không giết được Lâm Lôi. hắn sao có thể giết chết Lâm Lôi?

"Chỉ có đền cầu xin Thống lĩnh đại nhân" Đôi mắt Cam Mông Đình đầy cừu hận, cả người hóa thành một đạo lục quang lập tức bay ra khỏi đại điện.

Ở trên Tinh Thần vụ hải, bọn Lâm Lôi nhìn thanh trường kiếm xà hình màu xanh biếc, mà Không gian giới chỉ

Bối Bối nói thầm: "Người này thế mà cũng giấu một Thần phân thân, ta gặp phải bao nhiêu Trung vị thần mà cũng không làm chuyện phiền toái đó bao giờ.

"Không thể nào láy máu nhận chủ, vậy sẽ hủy đi" Lâm Lôi cười nhạt: "Giữ lại cái Không gian giới chỉ này cũng khiến cho Cam Mông Đình biết vị trí của chúng ta."

Đúng lúc này thì.

"Lâm Lôi, bảy người kia đến" Địch Lỵ Á nói.

Lâm Lôi quay đầu nhìn, quả nhiên là bảy vị Trung vị thần như Ngả Kỳ, Thái mỗ và Ba Phi đang bay lại gần, đặc biệt là tên Ngả Kỳ đang cầm đầu thì càng mừng như điên, bảy người bọn họ đều xem trận chiến vừa rồi, mới biến cường giả ẩn tàng lại là Lâm Lôi.

"Bọn họ dĩ nhiên cũng còn có mặt mũi quay lại.

"Lâm Lôi Đại nhân" Ngả Kỳ là người thứ nhất bay đến, lập tức nhiệt tình hô lên.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 14: 20 Năm Phiêu Bạt

Ai nha, các ngươi đi đâu thế này? Hình như vừa rồi bảy người các ngươi đã đi rồi cơ mà, sao lại quay lại vậy?” Bối Bối cố ý lắc lắc đầu, ra vẻ đầy nghi hoặc, nhát thời bảy người Ngả Kỳ cảm thấy có chút xấu hổ.

Mặc dù dưới tình huống như vậy bọn họ vì bản thân mình mà không thể không bỏ đi, nếu bọn họ trực tiếp ly khai, thì đã tốt.

Nhưng bây giờ quay lại, vậy cảm thấy xấu hổ rồi.

Nhưng là trong Tinh Thần vụ hải có vô số Cường đạo, với thực lực mấy tên Trung vị thần bọn họ, sao có thể an toàn đi đến Huyết Phong đại lục? Chỉ có thể dựa vào sự bảo vệ của mấy người Lâm Lôi, Bối Tỳ, mới có thể an toàn đến đích, tuy nói nhờ bọn Lâm Lôi thì có chút khó xử, nhưng nếu so sánh với tính mạng, thì cũng không đáng gì.

Tên Ngả Kỳ a a cười, lập tức nói: “Bối Bối, chúng ta…”

“Ồ, ta hiểu” Bối Bối ra vẻ đột nhiên hiểu ra: “Ngả Kỳ, lúc đầu ngươi mượn Kim chúc sinh mệnh của Bối Tỳ để sử dụng, giờ Kim chúc sinh mệnh của Bối Tỳ bị Cam Mông Đình phá hủy, bây giờ ngươi có phải là nên bồi thường Kim chúc sinh mệnh đó hay không?”

“Kim chúc sinh mệnh?” Ngả Kỳ rất kinh ngạc.

Nhưng mắt Bối Tỳ sáng rực lên, lúc này hắn mới nhớ đến Kim chúc sinh mệnh của mình, lập tức cười nói: “Đúng, Kim chúc sinh mệnh của ta là đáp ứng yêu cầu của ngươi, để chở mọi người, giờ bị phá hủy, Ngả Kỳ, ngươi cần phải bồi thường. Kim chúc sinh mệnh của ta rất cao cấp, có giá một ngàn tám trăm vạn Mặc thạch”

“Một ngàn tám trăm vạn” Ngả Kỳ trợn trừng mắt lên.

“Sao, ngươi không bồi thường?” Tên râu rậm lập tức trở mặt, tựa hồ muốn ra tay đối phó Ngả Kỳ.

Ngả Kỳ liền nói: “Bối Tỳ Đại nhân yên tâm, ta trả, ta nhất định trả, thế được chưa?”

“Thế còn được” Tên râu rậm Bối Tỳ cười đắc ý, trên thực tế Kim chúc sinh mệnh của hắn chỉ có giá tám trăm vạn Mặc thạch, bây giờ bị hủy diệt, ngược lại khiến cho hắn một chút kiếm được Một ngàn vạn.

Trong lòng Ngả Kỳ rất bất đắc dĩ, rốt cuộc mình đã đắc tội ai. Đoạn đường trong Tinh Thần vụ hải này lại liên tục gặp nạn.

“Nếu còn tiếp tục như thế vài lần, chuyến kinh doanh này của ta coi như lỗ vốn rồi” Ngả Kỳ bất đắc dĩ thở dài, thực ra, hàng hóa lần này của Ngả Kỳ có giá trị rất cao, nếu vận chuyển được đến Huyết Phong đại lục, sẽ kiếm được một khoản rất lớn.

Nhưng Kim chúc sinh mệnh có giá cũng cao.

“Các ngươi muốn đi cùng chúng ta?” Một giọng nói vang lên.

Bảy vị Trung vị thần Ngả Kỳ quay đầu nhìn lại, người lên tiếng chính là Lâm Lôi. Tên râu rậm Ngả Kỳ vừa nhìn, liền cười a a: “Ngả Kỳ, ngươi hiện đang muốn cùng đi với chúng ta, còn phải xem Lâm Lôi hắn có đáp ứng hay không. Chúng ta nó cũng vô dụng, phải nghe Lâm Lôi”

Bảy người Ngả Kỳ đều hiểu được, trong đám người này thì Lâm Lôi là mạnh nhất.

“Lâm Lôi Đại nhân, chúng ta” Ngả Kỳ vừa cười vừa nói.

“Các ngươi muốn đi cùng mấy người chúng ta cũng không có vấn đề gì” Lâm Lôi cười nói, lời này vừa nói ra khiến đám người Ngả Kỳ đều thở dài một hơi. Lâm Lôi thấy thế liền cười cười, tiếp tục nói: “Tuy nhiên, ta phải nhắc các ngươi, vừa rồi Cam Mông Đình mặc dù bị ta giết, nhưng hắn còn có một Thần phân thân khác. Quan trọng nhất là ở sau lưng hắn còn có một nhân vật đáng sợ. Vị cường giả tuyệt thế đó rất có thể tới gây phiền toái cho chúng ta”

“Tuyệt thế cường giả?” Bảy người Ngả Kỳ nhìn nhau.

Bối Bối bên cạnh Lâm Lôi càng cố ý hù dọa: “Tên Cam Mông Đình kia chỉ là thuộc hạ của vị cường giả đó. Các ngươi ngẫm lại sẽ đoán được, thực lực của vị cường giả sau lưng theo chúng ta phỏng chừng, thì hẳn là cùng đẳng cấp với Tu La”

“Tu La???” Trong lòng bảy người Ngả Kỳ, Vi Nhĩ Bá Ân run lên. Đối với Trung vị thần mà nói, Tu La là vô địch tồn tại, là cao cao tại thượng.

Tên Thái Mỗ nhẹ nhàng nói: “Lâm Lôi Đại nhân lợi hại như vậy, hẳn là có khả năng đối phó vị cường giả đó chứ?” Đám người Ngả Kỳ lập tức nhìn về phía Lâm Lôi.

“Ta không nắm chắc một chút nào cả” Lâm Lôi nói: “Các vị nên lựa chọn”

Bảy người Lâm Lôi nhìn nhau.

“Chúng ta sẽ đi cùng với Lâm Lôi Đại nhân” Bảy người cuối cùng cũng có quyết định. Với lực lượng bảy người bọn họ trong Tinh Thần vụ hải, cơ bản không có khả năng an toàn đi đến Huyết Phong đại lục. Nhưng mà đi theo Lâm Lôi, sẽ an toàn hơn nhiều.

Lâm Lôi nghe xong không khỏi cười cười.

“Có thể ta sẽ bảo vệ các ngươi, nếu ngay cả ta cũng không có biện pháp, vậy phải dựa vào các ngươi thôi” Lâm Lôi cười cười: “Được rồi, xuất phát” Lâm Lôi vung tay lên, một cái Kim chúc sinh mệnh liền xuất hiện ở trên mặt biển Tinh Thần vụ hải.

Lâm Lôi rất rõ rang, bây giờ Ngả Kỳ không còn Kim chúc sinh mệnh.

Nếu biết sau lưng Cam Mông Đình còn có Thống lĩnh đại nhân, bọn Lâm Lôi đương nhiên sẽ nghĩ biện pháp để cho đối phương không tìm được mình, đầu tiên Lâm Lôi phá hủy Không gian giới chỉ, cải biến thanh Thần khí, rồi sau đó chuyển sang đường khác đi đến Huyết Phong đại lục.

Tinh Thần vụ hải vô cùng rộng lớn, ngay cả đại nhân vật vô cùng cường đại, muốn tìm người ở trong Tinh Thần vụ hải đều rất khó.

Ngay từ đầu bọn người Lâm Lôi còn lo lắng, nhưng đi cả một năm cũng không gặp phải nguy hiểm gì, mọi người đều phóng tâm.

Tinh Thần vụ hải vô cùng mênh mông, trong hành trình yên bình, đã 20 năm trôi qua kể từ sau trận chiến với Cam Mông Đình.

“Hoa hoa” Nước biển nhộn nhạo.

Kim chúc sinh mệnh vượt sóng đi về phía trước, mà Lâm Lôi đang ngồi ở mũi thuyền, nhìn về các cơn sóng.

“20 năm” Lâm Lôi nắm bình rượu, tùy ý nhấp hai ngụm: “Trên Địa ngục, thời gian thật là nhanh, đi ở trong Tinh Thần vụ hải cũng đã mất vài chục năm mà mới đi được co nửa lộ trình”

20 năm này, lúc đầu Lâm Lôi còn lo lắng gặp phải vị Thống lĩnh đại

nhân đó.

Nhưng thời gian dần trôi qua, Lâm Lôi cũng cảm thấy an tâm. Hành tiến 20 năm, sợ rằng vị Thống lĩnh đại nhân muốn tìm hắn, cũng rất phiền toái. Dù sao, chính là Thượng vị thần đạt cảnh gới đại viên mãn, phạm vi bao phủ của thần thức, cũng không lớn là mấy.

Sao có thể tìm được bọn Lâm Lôi?

“Lão Đại” Bối Bối chạy từ trong thuyền ra, trên mặt Bối Bối vô cùng hưng phấn: “Lão Đại, bọn họ nói chuyện trong thuyền nói chúng ta sắp đến một hòn đảo vô cùng nổi tiếng, hình như gọi là Mịch La Đảo” Trên đường lữ hành, bọn Lâm Lôi cũng dừng lại ở một ít thành trì.

Tinh Thần vụ hải vô cùng rộng lớn. Rất nhiều đảo, chia ra làm hơn mười phủ, mỗi một phủ cũng có mười Thành trì, mà thành trì đều tọa lạc ở trên đảo.

Đảo trong Tinh Thần vụ hải, có kích thước bình thường đều trên ngàn dặm, đảo lớn thì co phạm vi hơn trăm ngàn dặm cũng là bình thường. Lớn hơn rất nhiều so với Ngọc Lan đại lục quên quán của Lâm Lôi, ở trên hòn đảo kiến tạo một tòa thành trì là đã đủ rồi.

“Mịch La Đảo?” Lâm Lôi không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

“Bọn họ nói Mịch La Đảo rất phồn hoa, còn nghe đâu là trên Mịch La Đảo còn có Đấu chiến trường gì đó” Bối Bối có chút hưng phấn.

Nhưng Lâm Lôi thì đang nhớ lại bộ sách nói về địa lý, trong bộ sách miêu tả tương đối chi tiết về Mịch La Đảo.

Mịch La Đảo, là một hòn đảo khổng lồ có phương viên hơn mười vạn dặm, ở trong Ngân Lam phủ Tinh Thần vụ hải.

Mịch La Đảo vô cùng phồn hoa, dân cư qua lại rất nhiều, mỗi ngày đều có rất nhiều thương nhân, chiến sĩ tụ tập ở đây. Trình độ phông hoa không thua gì mười tòa Thành trì của Ngân Lam Phủ.

Đây là một chuyện rất quỷ dị. Một hòn đảo cũng có thể tương đương với mười tòa thành trì của Ngân Lam Phủ.

“Hài, Lâm Lôi, các ngươi đang thảo luận gì đó?” Tên râu rậm Bối Tỳ cũng đã đi đến mũi thuyền.

“Nói về Mịch La Đảo” Lâm Lôi cười nhạt nói.

“Mịch La Đảo?” Bối Tỳ cảm thán nói: “Đây là một nơi rất đặc biệt ở đó không có Tinh thần quân bảo vệ, cũng không có phủ binh bảo vệ, nhưng lại phồn hoa giống như một thành trì khổng lồ, trong hòn đảo có Tự do tòa thành chuyên môn để Thương nhân tiến hành giao dịch”

Tinh thần quân, giống như Tử Kinh quân, là quân đội của Tinh Thần vụ hải.

“Mịch La Đảo có một đội quân vô cùng lợi hại. Duy trì một ít trật tự của Mịch La Đảo” Bối Tỳ cảm than nói: “Quân nhân của đội quân này, đều là Thượng vị thần, vô cùng vĩ đại, vô số năm qua, Mịch La Đảo vẫn không có suy tàn”

Lâm Lôi không khỏi có chút nghi hoặc.

Một phủ chỉ có mười thành trì. Mà Mịch La Đảo này, có thể hấp dẫn nhiều Thương nhân tiến vào, còn duy trì nhiều năm như vậy, đích thật khiến cho người ta khiếp sợ.

Mịch La Đảo có hai địa điểm nổi tiếng nhất, một là Tự do toàn thành, một cái là vũ tràng. Trong tự do tòa thành không được phép chém giết, một khi bị phát hiện, thì quân đội trong Mịch La Đảo sẽ không hề lưu tình mà ra tay. Mà trong vũ tràng, người xem không được tranh đấu chém giết, người vi phạm cũng bị quân đội vây giết.”

Trong mắt Bối Tỳ tràn đầy sợ hãi: “Mịch La Đảo này quá mạnh mẽ, đến nay vẫn không có ai dám trêu chọc.”

Nhiều Thương nhân giao dịch như vậy, chẳng lẽ không có ai cướp đoát sao” Bối Bối hừ lạnh nói: “Ta không tin, người bình thường không dám cướp, chẳng lẽ Phủ binh cũng không dám, tỷ như Tinh thần quân?” Tinh thần quân chính là quân đội của Chủ thần.

Chẳng lẽ cũng không đối phó với Mịch La Đảo?

‘Cái này ta cũng không rõ” Bối Tỳ lắc đầu nói.

“Mịch La Đảo, đã tồn tại không biết bao triệu năm, dám chắc có nguyên nhân đặc thù nào đó” Lâm Lôi cũng hiểu đại khái tình huống của Mịch La Đảo, chỉ là đại khái thì Lâm Lôi cũng có thể suy đoán ra có thể kiến thiết đội quân do Thượng vị thần tạo thành.

Hơn nữa, còn nằm ngoài các thành trì còn lại, kiến tạo một địa điểm mậu dịch.

Cái này quá nghịch thiên.

“Sau lưng Mịch La Đảo, nhất định có một lực lượng kinh người” Lâm Lôi thầm nhĩ trong lòng.

“Hài, ta vừa nghe các ngươi nói, còn ba ngày nữa là đến Mịch La Đảo?” Bối Bối đột nhiên dò hỏi.

Tên râu rậm Bối Tỳ gật đầu cười nói: “Đúng, còn ba ngày nữa. Mịch La Đảo rất thú vị và đặc sắc, đặc biệt là Đấu vũ tràng, đặc biệt là đấu vũ tràng của Thượng vị thần, tràng chiến đấu thậm chí còn có một ít cường giả lợi hại, rất là đặc sắc”

Trong lòng Lâm Lôi không khỏi cũng có mong chờ.

Mịch La Đảo, hòn đảo tự do trong Tinh Thần vụ hải, không có Phủ binh, Tianh thần quân, vô cùng phồn hòa. Bây giờ ở chỗ lối vào đảo, dĩ nhiên có vô số Kim chúc sinh mệnh đang hành tiến vào bên trong.

“Mỗi thời mỗi khắc đều có đại lượng Kim chúc sinh mệnh đi đến” Lâm Lôi sợ hãi kêu lên: “Mỗi ngày, rốt cuộc có bao nhiêu người đi đến Mịch La Đảo? Thật sự là khó có thể tính toán, sự phồn hoa của Mịch La Đảo không kém bất cứ thành trì nào cả?”

Trên đường đi Lâm Lôi cũng gặp phải rất nhiều thành trì.

Trình độ phồn hoa thì nhiều nhất sẽ chỉ tương đương với Mịch La Đảo là cùng.

“Lão Đại, đi, đi xem Mịch La Đảo là như thế nào” Ngay khi Kim chúc sinh mệnh vừa cập bến, Bối Bối lập tức hưng phấn nhảy ra ngoài đầu tiên.

Tiến vào Mịch La Đảo không phải nộp phí, đám người Lâm Lôi dễ dàng bước lên trên Mịch La Đảo truyền kỳ này.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 15: Mịch La Đảo

Mịch La Đảo là một hòn đảo màu xanh biếc, ở bất cứ đâu cũng thấy được một chồi xanh non mọc ra, không khí tươi mát khiến cho đám người Lâm Lôi cảm thấy sướng khoái, từ phía xa xa nhìn thấy kiến trúc của nhiều tòa thành bảo, một loạt kiến trúc xinh đẹp, người đi trên các con đường rộng lớn cuồn cuộn không ngớt.

Lúc này đang có một ít chủng tộc kỳ dị đi ngang qua bên cạnh Lâm Lôi, có tinh linh nhất tộc với đôi tai rất dài, da màu xanh lục; hoặc là Cự kình chiến sĩ trên mặt có lân phiến. Mặc dù nói, sau khi đạt đến Thần cấp là có thể biến hóa thành hình người, nhưng một ít chủng tộc kỳ lạ có thẩm mỹ quan khác với loài người, cho dù biến thành hình người, cũng sẽ giữ lại một vài chỗ tự hào của bọn họ, ví dụ như cái đuôi của Hồ nhân, ngư lân của Hải tộc.

Lâm Lôi thấy cũng không kỳ quái, quay đầu nhìn đám người Địch Lỵ Á bên cạnh : "Chúng ta đi trên biển đã quá lâu, giờ trước tiên đi vào quán ăn, rồi tới Đấu chiến trường, Tự do thành bảo cũng không muộn" Lâm Lôi vô cùng tò mò với Đấu chiến trường trong truyền thuyết, hơn nữa ở đây cũng có thể thấy chính thức cường giả đối quyết, loại cơ hội này sao có thể bỏ qua.

"Nghe theo Lâm Lôi đại nhân" Tên Ngả Kỳ cười nói.

Lâm Lôi nghe nói như thế hiểu được, từ sau trận chiến với Cam Mông Đình, thì trong đội ngũ này Lâm Lôi đã trở thành thủ lĩnh mà mọi người chấp nhận, trong Địa ngục đó là như vậy, cường giả sẽ được tôn sùng.

"Ồ, Lão Đại nhìn xem, đội ngũ mặc chiến giáp màu đỏ máu, đều là Thượng vị thần" Bối Bối lập tức chỉ chỉ về cách đó không xa.

Đám người Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn lại, quả nhiên trong đám người đang không ngừng đi lại trên đường, đang có ba tên nam tử mặc chiến giáp màu đỏ máu, trên chiến giáp có một ít hoa văn đặc thù, Lâm Lôi nhìn không hiểu hoa văn có hàm nghĩa đặc thù gì. Nhưng ba gã chiến sĩ đi ở trên đường, những người khác đều cố ý giữ khoảng cách với bọn họ, hiển nhiên không dám đắc tội.

Tên râu rậm Bối Tỳ liền nói: "Lâm Lôi, đây là hộ đảo tư binh của Mịch La Đảo. Tuyệt đối không thể nào đắc tội. Mỗi người trong bọn họ đều là thượng vị thần, hơn nữa số lượng rất nhiều, đây cũng là nguyên nhân khiến cho vô số năm qua cũng không có mấy người dám làm loạn ở trong Mịch La Đảo."

"Biết" Lâm Lôi cười cười.

Tư binh của một đảo, trình độ tinh nhuệ hơn xa Tinh thần quân phủ binh, hơn nữa Mịch La Đảo phồn hoa vô số năm qua, thì nhân vật sau lưng Mịch La Đảo, không thể không khiến Lâm Lôi chấn động.

"Ồ?" Địch Lỵ Á đang ở bên cạnh nhíu mày nghi hoặc: "Bối Tỳ, ta nhớ là ngươi đã nói, Mịch La Đảo này chia làm hai khu vực lớn là Đông đảo và Tây đảo, trong Đông đảo hình như chỉ có Đấu chiến trường và Tự do thành bảo là giới nghiêm, còn các nơi khác phát sinh chiến đấu cũng không có việc gì. Thì không có Hộ đảo chiến sĩ đi tuần tra mới phải chứ?"

Bọn người Lâm Lôi trước khi đến Mịch La Đảo, đã được Bối Tỳ nhắc nhở qua về quy củ của Mịch La Đảo, Mịch La Đảo đông đảo cũng là nhờ Đấu chiến trường và Tự do thành bảo.

"Đây không phải là tuần tra, mà phỏng chừng ba tên chiến sĩ này đang trong ngày nghỉ" Tên Bối Tỳ cười nói: "Hơn nữa chiến sĩ tuần tra của Mịch La Đảo, thì mỗi một tiểu đội sẽ có mười người, mà không phải ba người"

Một đường đàm luận, bọn người Lâm Lôi đã tiến vào sâu trong Mịch La Đảo. Mịch La Đảo thật sự quá lớn, phương viên hơn mười vạn dặn, lớn gấp nhiều lần Ngọc Lan đại lục quê quán Lâm Lôi. May là tốc độ đi tới của đám Lâm Lôi nhanh hơn Người bình thường, phạm vi như vậy cũng không tính quá lớn.

"Quán ăn này rất tuyệt, lần trước ta cũng ăn ở đây" Bối Tỳ chỉ vào một tòa kiến trúc cổ kính ở phía trước nói.

"Uh, tin ngươi" Bối Bối cười cười, người đầu tiên đi thẳng về phía cửa quán ăn, đám người Lâm Lôi tự nhiên cười cười đuổi kịp, nhưng là đi tới chỗ cửa quán ăn, Lâm Lôi cả kinh.

Ở giữa cửa có một quy tắc nói:

"Phàm là đang ăn uống trong quán, nếu như động thủ chém giết phải nộp một vạn Mặc thạch, phá hủy một cái ghế nộp một trăm vạn, phá hủy một cái bàn..".

"Cái này, cái này là chuyện gì?" Lâm Lôi còn chưa bao giờ thấy qua quán ăn nào có điều kỳ lạ thế này. Áo Lợi Duy Á cũng có hứng thú đọc một lần: "Thật sự quá tham lam. Cái ghế, cái bàn sợ rằng ngay cả một Mặc thạch cũng không đáng giá. Mà muốn nhiều như vậy, còn có tội hắt thức ăn, bồi thường gấp nhiều lần?"

Ngả Kỳ cười nói: "Đây là điểm đặc thù của Mịch La Đảo. Dù sao trong Thành trì bình thường quyết không cho phép chém giết tranh đấu. Nhưng Mịch La Đảo này thì ngoại trừ hai nơi, còn các nơi khác đều cho chém giết. Ít nhất, hộ đảo chiến sĩ của Mịch La Đảo cũng sẽ không quản lý. Đại lượng quán ăn, tửu điểm phục vụ khách hình thành một liên minh"

Quán ăn, quán rượu, các địa điểm phục vụ hình thành một liên minh? Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

"Bọn họ không quá đáng lắm, chỉ khi nào chém giết tranh đấu, là phải nộp đủ tiền tài. Nếu không nộp tiền, bọn họ sẽ ra tay" Ngả Kỳ than thở: "Nếu ta là chủ quán, ta còn hy vọng có người chém giết tranh đấu, sau đó lấy tiền"

Địa phương đặc thù sẽ có quy củ đặc thù.

"Thật là thú vị" Lâm Lôi than thở hai tiếng, rồi tiến vào quán ăn này, quán ăn rất lớn, có không ít khách nhân. Bọn người Lâm Lôi đi lên lầu hai, chia ra làm hai bàn, mà mấy người Lâm Lôi chọn một vị trí ở cạnh cửa sổ ngồi xuống. Tiền ăn này sẽ do Ngả Kỳ gánh chịu.

"Ngân toa ti ngư này thật sự là mềm nha, mới vừa vào miệng đã hòa tan rồi" Bối Bối sợ hãi kêu lên, dùng đũa gắp một miếng cá lớn cho vào trong miêng, cao hứng hô: "Sảng khoái, sảng khoái"

"Bối Bối này" Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng hưởng thụ mỹ thực hiếm có.

"Ngươi không nói sai chứ? Sao có thể?"

"Đương nhiên không nói sai, chuyện này rất chính xác, lộ tuyến từ Lam Phong thành Tử Kinh đại lục qua Tinh Thần vụ hải đến đây, các thế lực cường đạo khổng lồ đều bị phá hủy, các thế lực cường đạo đều vỡ tan."

Lâm Lôi nghe được chấn động trong lòng, từ Lam Phong thành đến Mịch La Đảo tất cả các nhóm cường đạo có thực lực cường đạo khổng lồ đều tan biến? Ai lợi hại như vậy? Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thì thấy hai tên hán tử vừa uống rượu vừa nói chuyện, trong đó một vị đại hán tóc dài màu vàng đang nói.

"Nói ra cũng không sợ ngươi cười, ta có một hảo huynh đệ làm cường đạo, hắn đã thấy có một nam tử tóc đen quét sạch Lan San đảo cứ điểm của bọn họ, thủ lĩnh và hơn mười tên Thượng vị thần trên đảo bọn họ đều bị giết, mà tên nam tử tóc đen kia chỉ phát ra có một đao. Đám cường đạo bình thường như huynh đệ của ta lập tức chạy trốn khắp nơi, tên cường giả kia phỏng chừng không muốn truy sát đám Trung vị thần bình thường"

Hai người nói chuyện cũng khiến cho không ít khách nhân xung quanh nghe được. Nhưng người khác cũng bắt đầu đàm luận, hiển nhiên, rất nhiều đoàn cường đạo tan biến, đã không phải là chuyện bí mật.

"Chuyện này là thật, đại khái một tháng trước, Thượng vị thần cường đạo trên Thanh Sa đảo chỉ có một người chạy thoát, còn lại đều chết sạch.

Bọn Lâm Lôi nghe được những lời này không khỏi thầm than sợ hãi.

“Hủy diệt nhiều nhóm cường đạo cực mạnh như vậy, mà chỉ có một người?” Bối Bối thầm kêu sợ hãi, Áo Lợi Duy Á nhíu mày nói:

“Nam tử tóc đen? Mọi người còn nhớ đến tên nam tử ngạnh kháng lôi điện mà chúng ta gặp lúc trước không?”

Trong đầu Lâm Lôi lập tức hiện lên tràng cảnh một nam tử lưng đeo chiến đao đang chống cự Lôi điện, nam tử đó đúng là có mái tóc màu đen.

“Nếu là hắn, thì sẽ có thực lực tiêu diệt các thế lực cường giả cực mạnh” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng, đồng thời Lâm Lôi cũng nghĩ đến cảnh một nhóm cường đạo bình thường mà bọn họ gặp phải, tên Nam tử tóc đen đó thấy được liền ra tay giết sạch.

Hiển nhiên, tên nam tử tóc đen này rất cừu hận cường đạo.

Mấy người Lâm Lôi vừa nói chuyện vừa ăn.

“Lâm Lôi. Món này rất ngon, ngươi nếm thử xem” Địch Lỵ Á nói, Lâm Lôi không khỏi ngẩng đầu lên nhìn nàng, nhưng đúng lúc này “Oanh” một tiếng, ở tầng hai quán ăn xảy ra một trận đánh nhau.

Nhất thời thực khách trên tầng hai đều cả kinh. Lâm Lôi quay đầu nhìn lại cũng chú ý đến có hai người đang lao vào nhau như tia chớp, liều mạng chém giết "Thương" Thần khí va chạm, lập tức chỉ thấy trong đó một thối ảnh như một đao tràn ngập hỏa quang đột nhiên xuất hiện, hung hăng đá vào bụng tên Hắc y nhân, tên này trực tiếp bị đá bay ra ngoài.

"Sưu" Tên Hắc y nhân bị đá bay về phía bọn Lâm Lôi như tia chớp. Nhìn thấy điều này thì phỏng chừng sẽ khiến cho bàn thức ăn của bọn Lâm Lôi hỏng mất.

Lâm Lôi không khỏi nhướng mày. Vận chuyển Đại địa thần lực trên người,

"Hắn dĩ nhiên cũng muốn giết ta" Hắc y nhân bị đánh bay, nhưng trong lòng rất mừng rỡ, hắn chuẩn bị từ cửa sổ bên cạnh bọn Lâm Lôi chạy trốn ra ngoài, nhưng ngay khi hắn muốn chạm phải bọn Lâm Lôi thì.

Xích lực quỷ dị trực tiếp tác dụng lên người tên Hắc y nhân, xích lực thật sự quá cường đại. Hắc y nhân bị xích lực vô hình này tác dụng, trực tiếp bắn ngược trở lại, tăng tốc lao về phía thân ảnh màu đỏ.

"Phốc"

Đao ảnh màu đỏ dánh xuống, dễ dàng xẹt qua đầu tên Hắc y nhân. Hắc y nhân khó có thể tin trợn trừng hai mắt, đầu lâu trực tiếp vỡ vụn, Hắc y nhân đột nhiên bị xích lực tác dụng. Căn bản vẫn còn kinh ngạc, đã bị một đao giết chết.

"Ha ha, nhiều năm như vậy, rốt cuộc cũng giết được tên hỗn đản nhà ngươi" Hỏa quang trên người mặc hồng bào tiêu tán, trên mặt tràn đầy hưng phấn, đồng thời cũng đưa tay thu lại Thần khí và Không gian giới chỉ của tên Hắc y nhân.

Lúc này có một nhân viên phục vụ của quán ăn đi đến, tùy ý nói: "Ngươi hẳn là biết quy củ. Tổng cộng các loại chi phí là 32100 Mặc thạch” Ở trên Mịch La Đảo, người dám trêu chọc liên minh bọn hắn rất ít, cho nên không cần uy hiếp, chỉ cần một tên nhân viên phục vụ đến nói một tiếng là được.

Tên mặc hồng bào rất sảng khoái lập tức lấy ra hơn ba vạn Mặc thạch để nộp, lập tức rời đi. Ngay khi hắn đi tới bên cạnh mấy người Lâm Lôi thì thoáng khom người: “Cảm tạ các vị đã ra tay, nếu không đại cừu của ta không biết đến lúc nào mới có thể trả được”

“Ngươi có thể đi, đừng ở đây quấy rầy chúng ta” Bối Bối trong miệng nhét đầy thức ăn nhướng mày nói.

Tên mặc hồng bào không tức giận, trực tiếp ly khai.

“Ở Mịch La Đảo đích xác phải cẩn thận, lúc nào cũng có thể phát sinh chiến đấu” Lâm Lôi thấy cảnh này, trong lòng âm thầm nhắc nhở mình. Tiếp theo đến Tự do thành bảo mua một ít vật phẩm, xem ra phải cẩn thận, dù sao tiền tài lộ ra ngoài, rất có thể khiến kẻ khác thèm muốn.

Ăn uống xong, bọn Lâm Lôi liền rời khỏi quán ăn, trực tiếp đi về phía Đấu chiến trường cực kỳ nổi tiếng của Mịch La Đảo.

Đấu chiến trường rất rộng lớn, phạm vi hơn trăm dặm. Người đến Đấu chiến trường xem không được phép chém giết tranh đấu, một khi bị phát hiện sẽ bị Hộ đảo chiến sĩ của Mịch La Đảo giết chết, không hề lưu tình.

Muốn vào xem cuộc chiến, mỗi người phải nộp 100 Mặc thạch.

“Phí thật sự là cao, nghe nói chỗ ngồi ở Đấu chiến trường này tổng cộng có mấy trăm vạn, nếu chỉ tính chỗ ngồi thì mỗi ngày có thể thu hơn một triệu Mặc thạch” Lâm Lôi thầm than sợ hãi: “Một ngày thu một triệu mặc thạch, nếu liên tục một vạn năm thì là bao nhiêu?” Cái này đúng là một món tài phú kinh thiên, nên phải có đủ thực lực để duy trì.

Nhìn đông đảo Hộ đảo chiến sĩ mặc chiến giáp màu đỏ đang tuần tra quanh Đấu chiến trường, thì sẽ biết thực lực thế nào.

Dọc theo thông đạo, bọn Lâm Lôi dễ dàng nhìn thấy Hộ đảo chiến sĩ đang tuần tra: “Mỗi một người đều là Thượng vị thần, chỉ tính số chúng ta nhìn thấy đã có hơn 1000 người, Hộ đảo chiến sĩ này rốt cuộc có bao nhiêu” Lâm Lôi thất kinh, hắn đi dọc theo thông đạo đến khán đài nên không biết, ngay đầu thông đạo vào Đấu chiến trường ở nơi khác có một người quen cũ của Lâm Lôi.

“Đội trưởng, chúng ta hôm nay tuần tra cũng đã kết thúc, phải đi ra ngoài tiêu khiển thôi, tuần tra chán quá” Mười tên Hộ đảo chiến sĩ mặc chiến giáp màu đỏ cùng đi với nhau, bọn họ đang nói chuyện.

“Đi ra ngoài tiêu khiển? Hôm nay chúng ta trở về còn có chuyện phải làm. Đợi sau này đi ra ngoài đi” Giọng nói lạnh nhạt vang lên.

“Ồ” Chín người còn lại cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng không ai dám cãi lời mệnh lệnh của đội trưởng, đội trưởng của bọn họ có thực lực cường đại bọn họ rất rõ ràng. Đó chính là cường giả bách chiến bách thắng ở Đấu chiến trường Thượng vị thần.

Đấu chiến trường bách chiến bách thắng là vinh dự cao nhất.

“Tên tiểu tử Hi Tắc này, ai” Vị đội trưởng than thở một tiếng. Vị đội trưởng mặc áo giáp màu đỏ, nếu Lâm Lôi ở đây tất nhiên nhận ra, chính là cường giả của Ngọc Lan đại lục – Tháp La Sa. Tuy nhiên hôm nay Tháp La Sa đã là Thượng vị thần.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 16: Lão Thục Nhân

Đấu chiến trường, chia làm tam đẳng, phân biệt là Đấu chiến trường Thượng vị thần, Đấu chiến trường Trung vị thần và Đấu chiến trường Hạ vị thần. Trong đó Đấu chiến trường Thượng vị thần chỉ có một chiến trường, Đấu chiến trường Trung vị thần có ba cái và Đấu chiến trường Hạ vị thần cũng chỉ có ba.

“Lão Đại, chúng ta trước tiên đến xem qua cấp bậc đi” Bối Bối nói.

“Thượng vị thần đối chiến là đặc sắc nhất, tự nhiên sẽ đi tới xem đầu tiên” Lâm Lôi cười, những người khác cũng đồng thời rất chờ mong đi xem Thượng vị thần đối chiến, một đám người đi dọc theo thông đạo, trực tiếp đi về phía Đấu chiến trường Thượng vị thần.

Chỉ chốc lát, bọn Lâm Lôi liền dễ dàng thấy được Đấu chiến trường rộng lớn.

Đấu chiến trường Thượng vị thần nằm ở một khu đất trống có đường kính chừng năm dặm nằm ở trung tâm, mà xung quanh sắp xếp dày đặc chỗ ngồi quan khan, liếc mắt nhìn phỏng chừng liền có hơn trăm vạn chỗ.

“Đấu chiến trường Thượng vị thần là lớn nhất. Còn hai Đấu chiến trường còn lại phạm vi không lớn như thế này” Tên râu rậm Bối Tỳ nói, bọn Lâm Lôi cũng đi dọc theo thông đạo tìm một ít chỗ không người ngồi xuống.

Thần cấp cường giả nhìn được rất xa, nên mọi người đều có thể dễ dàng thấy rõ ở giữa mảnh đất trống cách đó vài dặm có hai người đang đối chiến.

Ở trên không hiện đang có hai người huyền phù giằng co với nhau, một người là một đại hán độc giác, mặt khác là một người đàn bà tóc đỏ xinh đẹp. Hấp dẫn ánh mắt Lâm Lôi không phải là hai người chuẩn bị bắt đầu chiến đấu, mà là ở bên cạnh mảnh đất, ở ngay trước khan đài đang đứng một đám chiến sĩ thân mặc chiến giáp màu đỏ. Cứ cách mấy mét lại có một tên Hộ đảo chiến sĩ đứng, bao quanh cả khán đài.

“Có hơn 1000 Hộ đảo chiến sĩ” Lâm Lôi cẩn thận quan sát, chỉ từng này đã là hơn 1000 Thượng vị thần. Nhưng chỉ là đang đứng ở hai bên khán đài, phải biết rằng, các nơi khác, như Hộ đảo chiến sĩ đang tuần tra ở trên thông đạo cũng có không ít.

Hộ đảo chiến sĩ ở Đấu chiến trường có số lượng thật kinh người.

“Oa, Hộ đảo chiến sĩ nhiều quá” Bối Bối than thở.

Tên Ngả Kỳ cười nói: “Đây là Đấu chiến trường Thượng vị thần, vì phòng ngừa ảnh hưởng của chiến đấu gây ra với người xem. Cho nên mới an bài nhiều Hộ đảo chiến sĩ đến như vậy. Hộ đảo chiến sĩ ở Đấu chiến trường Trung vị thần ít hơn rất nhiều, mà Đấu chiến trường Hạ vị thần cơ bản không có Hộ đảo chiến sĩ bảo vệ.”

“Hạ vị thần chiến đấu có thể gây thương tổn đến ai chứ?” Tên râu rậm Bối Tỳ cũng cười cười.

Vừa đàm luận, bọn Lâm Lôi cũng cẩn thận trận chiến đấu trong sân. Chỉ thấy hai người hóa thành hai đạo ảo ảnh nhanh như tia chớp lao vào giao chiến. Giữa không trung tràn ngập quang mang, bọn Lâm Lôi chăm chú quan sát.

“Oanh”

Mỹ nữ tóc đỏ xinh đẹp cầm một cây trường côn màu đỏ, nhanh như tia chớp đánh mạnh lên thân thể đại hán một sứng “A” tiếng quát tháo thê lương đột nhiên ngừng bặt, đại hán một sừng trực tiếp rơi xuống, cả thân thể lập tức “Bồng” một tiếng vỡ tan.

“Khắc Lạp Lâm Đạt thắng hai” Một đạo thanh âm vang lên, vị mỹ nữ tóc đỏ xinh đẹp liền trực tiếp đi vào thông đạo bên dưới Đấu chiến trường rời khỏi.

“Quá yếu” Nhìn thấy trận đánh này, Lâm Lôi âm thầm lắc đầu: “Chỉ sử dụng Huyền ảo bạo của Hỏa nguyên tố pháp tắc, là có thể thắng liền hai trận. Người tham gia Đấu chiến trường cấp bậc quá thấp” Lâm Lôi đã gặp qua rất nhiều cường giả.

Bất kể là Thanh Hỏa, Bối Lỗ Đặc hay là Lý Nhĩ Mông Tư, Đế Dực, A Lý Khuê Ân, Phổ Tư La…

Hay kể cả Cam Mông Đình đã thất bại trong tay mình cũng hơn xa những người này.

Bối Tỳ ở bên cạnh nhìn thấy vẻ mặt của Lâm Lôi liền thấp giọng nói: “Lâm Lôi, Đấu chiến trường Thượng vị thần thì chỉ cần là Thượng vị thần là có thể tham gia, trình độ không tính đến. Tuy nhiên cường giả chính thức cũng là ngẫu nhiên xuất hiện một người, cho nên chiến đấu bình thường sẽ không được Lâm Lôi ngươi chú ý rồi”

“Ngẫu nhiên xuất hiện một người?” Lâm Lôi lắc đầu cảm thán.

Lúc đầu mình nghĩ là đến xem cường giả chiến đấu, hơn nữa dựa theo kế hoạch chỉ dừng lại ở Mịch La Đảo này một hai ngày mà thôi, đợi đi Tự do thành bảo thu mua một ít vật phẩm liền rời khỏi. Mình không có thời gian ở lại đây đợi cường giả xuất hiện.

“Đáng tiếc” Lâm Lôi thở dài cảm thán.

“Đấu chiến trường xuất hiện cường giả cũng không ít đâu” Bối Tỳ hạ thấp giọng nói: “Đấu chiến trường Thượng vị thần có qyy củ, nếu có khả năng thắng mười trận liên tiếp, thì mua vật phẩm ở trong Tự do thành bảo sẽ được giảm một thành, nếu thắng liên tục 50 trận sẽ được giảm hai thành. Còn nếu mà bách chiến bách thắng thì thu mua vật phẩm ở Tự do thành bảo chỉ phải trả một nửa, hơn nữa còn được thưởng 100 triệu Mặc thạch. Còn có tư cách đến mật địa ở Tây đảo tiến hành quan sát”

Thu mua bằng nửa giá, thưởng 100 triệu Mặc thạch, Lâm Lôi cũng không thèm để ý.

“Quan sát mật địa Tây đảo, là chuyện gì?” Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Đông đảo của Mịch La Đảo thì mở, còn Tây đảo thì nghiêm cấm ngoại nhân tiến vào. Tuy nhiên, đối với bí mật của Tây đảo cho đến bây giờ Lâm Lôi cũng chưa được nghe qua.

“Mịch La Đảo này, là do ngũ đại gia tộc cộng đồng quản lý. Đệ tử của ngũ đại gia tộc và binh lính hộ đảo đều ở Tây đảo. Tuy nhiên nghe nói Tây đảo có một mật địa quan trọng nhất. Chỉ có được ngũ đại tộc trưởng cùng nhau mời, hoặc là cường giả bách chiến bách thắng mới có tư cách đi vào thưởng lãm một phen” Bối Tỳ cảm thán than thở.

Trong lòng Lâm Lôi không khỏi cảm thấy tò mò.

Ngũ đại gia tộc cộng đồng quản lý Mịch La Đảo, mật địa ở Tây đảo là cái gì?

“Bối Tỳ, ngươi đã được đến đó xem chưa?” Lâm Lôi nhìn hắn.

“Ta rất muốn vào xem” Bối Tỳ lắc đàu cười nói: “Nhưng ta càng coi trọng tính mạng của mình hơn. Mười chiến thắng liên tiếp ở Đấu chiến trường thì không khó đối với ta, nhưng bách chiến bách thắng? Dù sao, không phải tất cả mọi người tham chiến đều có thực lực yếu, nếu đột nhiên xuất hiện cường giả thì ta không phải xong đời à?”

“Chẳng lẽ không có ai may mắn, liên tục thằng 100 trận đều gặp phải người yếu sao?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Không có khả năng” Bối Tỳ lắc đầu nói: “Cho dù người này may mắn, liên tục thắng 99 trận đều chỉ gặp phải Thượng vị thần yếu, nhưng trận đấu thứ 100 thì ngũ đại gia tộc sẽ an bài cao thủ của mình xuất chiến kiểm nghiệm đối phương. Chính thức bách chiến bách thắng thì không một ai không phải cao thủ, tối thiểu cũng có thực lực như ta”

Lâm Lôi gật gật đầu.

Cũng đúng, ngũ đại gia tộc sợ rằng sẽ không tùy tiện đem 100 triệu thưởng cho kẻ có thực lực thấp nhưng may mắn.

“Tiền thưởng 100 triệu, ngũ đại gia tộc thật sự là giầu có” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

“Lâm Lôi ngươi mà xuất mã, thì bách chiến bách thắng cũng là rất dễ dàng” Bối Bối cố ý dụ dỗ: “bình thường đạt đến cảnh giới Lục tinh Ác ma là có thể đoạt được bách chiến bách thắng, ngũ tinh Ác ma mà may mắn cũng có cơ hôi. Dù sao Thất tinh ác ma tham gia Đấu chiến trường thì hang vạn năm cũng ngẫu nhiên xuất hiện một người”

Lâm Lôi cười cười, đó là đương nhiên.

Thất tinh ác ma cường đại, có ai quan tâm đến 100 triệu Mặc thạch chứ? Đương nhiên, thời gian quá dài lâu, ví dụ như thời gian một vạn năm vẫn còn có thể xuất hiện một cao thủ cấp bậc Thất tinh ác ma tham chiến.

“Lão Đại, nhìn mau” Bối Bối vội vàng nói.

“Ân?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Bối Bối, chẳng những Bối Bối, mà ngay cả bọn Địch Lỵ Á cũng nhắc nhở: “Lâm Lôi mau nhìn người ở trung tâm đi. Chính là mà người chúng ta lúc trước gặp được” Xem một trận chiến vừa rồi, Lâm Lôi cũng không quá trông mong vào Đấu chiến trường nữa.

Nhưng giờ phú này, Lâm Lôi vẫn theo lời Địch Lỵ Á lập tức nhìn lại, vừa nhìn thấy không khỏi sợ hãi kêu lên.

Ở giữa mảnh đất trống, chính là người quen: “Không ngờ rằng, chuyện vạn năm khó gặp cũng trở thành sự thật. Còn thật sự xuất hiện cao thủ cường đại như vậy”

Ở trên không mảnh đất đang đứng một thân ảnh lạnh lùng lưng đeo chiến đao. Mái tóc dài tùy ý tung bay, cả người giống như một tòa băng sơn tồn tại hang triệu vạn năm, lạnh như băng không thể chạm đến.

Hai mắt khép hờ, mơ hồ có Lôi điện léo ra.

“Là hắn” Bối Tỳ nuốt nuốt nước miếng, cả kinh nói: “Hắn tham gia, không phải đạt được bách chiến bách thắng sao?”

Bối Bối bên cạnh nghi hoặc nói: “Ân? Ta nhớ rằng tốc độ di chuyển của hắn nhanh hơn chúng ta mà. Theo đạo lý hẳn là sớm đến Mịch La Đảo trước chúng ta. Không nên gặp phải hắn ở đây mới đúng chứ” Tên nam nhân tóc đen một mình một người, tốc độ di chuyển rất nhanh.

Nhưng Lâm Lôi lại nhớ đến mọi người trong sảnh của quán ăn đàm luận.

Đường từ Lam Phong thành đến Mịch La Đảo, tất cả các thế lực Cường đạo khổng lồ đều tan biến.

“Có lẽ, hắn dọc theo đường đi bận tiêu diệt các thế lực Cường đạo, cũng có thể là nửa đường tu luyện” Lâm Lôi thầm nghĩ.

Lâm Lôi lập tức cẩn thận quan sát trận này. Dù sao người xuất chiến chính là nam nhân tóc đen cường đại.

“Ngươi, quá yếu, cút ngay” Một giọng nói lạnh lùng quanh quẩn trên bầu trời Đấu chiến trường. Đúng là giọng nói mà nam nhân tóc đen phát ra. Đối thủ của hắn, là một thanh niên điển trai mặc một bộ trường bào màu trắng, cầm một thanh quyền trượng trong tay.

Người quan chiến trên khán đài nhất thời trở nên ồn ào, đã bao nhiêu năm, chưa có người cuồng ngạo như vậy, chưa chiến đấu đã muốn đối phương cút đi.

Tên thanh niên nghe nói như thế, không khỏi phẫn nộ: “Chiến thì mới biết”

Nam nhân tóc đen nhìn chằm chằm vào hắn.

“Xoát”

Đột ngột, hai đạo điện quang bắn ra từ hai tròng mắt của nam nhân tóc đen, tốc độ cực nhanh, căn bản không để cho tên thanh niên tóc tím có cơ hội né tránh, trực tiếp đánh vào trong cơ thể tên thanh niên tóc tím. Thân thể đối thủ run lên, lập tức vô lực ngã xuống mặt đất, không có một tiếng động nào nữa.

Hơn mười vạn khán giả trên khán đài nhất thời đều im lặng.

Cả khán đài đều yên tĩnh.

“Người yếu đừng có đến đây, đó là muốn chết, tiếp, thực lực mạnh một chút đó, ta ở đây liên tục tiếp chiến” Nam nhân tóc đen lạnh lùng nói.

Liên tục tiếp chiến.

Đây là một biểu hiện vô cùng cuồng ngạo, bởi vì một khi liên tục tiếp chiến, là không có quyền lựa chọn, mặc kệ kẻ khiêu chiến tiếp theo là ai hắn cũng phải nghênh chiến. Cho dù tiếp theo là Tu La xuất chiến, hắn cũng phải chiến đấu.

Đương nhiên, Tu La không có khả năng tham chiến.

Cho nên dám lực chọn liên tục tiếp chiến, không phải ấm đầu thì chính là cường giả chính thức.

“Lạc Mâu, thắng một trận” Một giọng nói từ trong Đấu chiến trường xuất hiện: “Các vị, Lạc Mâu tiên sinh đã lựa chọn Liên tục tiếp chiến, chỉ cần là Thượng vị thần, bất kể là ai đều có thể xuất chiến. Có ý nguyện, có thể lập tức xuống phía dưới báo danh. Tốt, tiếp theo sẽ liên tục chiến đấu” Lâm Lôi nhìn không chớp mắt.

Xem từ trận chiến đầu tiên cho đến trận chiến thứ mười.

Về phần trận chiến thứ 11 trở đi, không phải Lâm Lôi không muốn xem, mà là không được xem.

Bởi vì người tham gia Đấu chiến trường mỗi tối chỉ được đánh 10 trận. Cho dù muốn bách chiến bách thắng, tối thiểu cũng mất mười ngày thời gian. Lạc Mâu liên tục chiến đấu mười trận, đều là dễ dàng chiến thắng, thực lực cường đại khiến cho khán giả quan chiến đều im lặng.

“Quá cường đại” Lâm Lôi khiếp sợ tận trong đáy lòng: “Người này, vật chất công kích, Linh hồn công kích đều rất am hiểu, hơn nữa từ đầu đến cuối còn chưa rút kiếm”

“Lạc Mâu” Lâm Lôi đem cái tên này ghi vào tận trong đáy lòng. Đấu chiến trường Trung vị thần cũng đến xem vài trận chiến. Thậm chí Bối Bối cũng tiến vào Đấu chiến trường Trung vị thần, liên tục thắng 10 trận. Với thực lực của Bối Bối, chỉ cần biểu hiện một chút là có thể dễ dàng chiến thắng 10 trận.

Rời khỏi Đấu chiến trường, bọn Lâm Lôi trực tiếp đi về phía Tự do thành bảo.

“Bối Bối, ngươi nhàm chán thế à, còn tham gia tỷ thí” Lâm Lôi cười nói.

“10 chiến thắng, tối thiểu cũng được khối lệnh bài này, bằng vào cái này, ít nhất khi mua vật phẩm cũng có thể giảm được một phần” Bối Bối đắc ý nói.

Lâm Lôi không còn gì để nói, mua vật phẩm tổng cộng tốn bao nhiêu tiền? 9%, đáng bao nhiêu đâu, với tài phú hiện nay của Lâm Lôi và Bối Bối, cái này cũng không tính là gì.

“Tự do thành bảo này, xây dựng thật xinh đẹp” Lâm Lôi nhìn tòa thành cổ kính có mái vòm màu đỏ, vách tường màu xanh biếc. Lối vào tòa thành không ngừng có người ra vào.

“Nơi này có rất nhiều thương phẩm, có từ Tinh Thần vụ hải, cũng có từ các đại lục khác. Cái gì cần đều có, hơn xa Hắc Sa tòa thành của Tử Kinh đại lục” Ngả Kỳ than thở.

Đám người Lâm Lôi lúc này theo dòng người tiến vào lối vào.

Ở bên đường lối vào Tự do thành bảo, một nam nhân mặc trường bào tối đen đang nằm trên mặt cỏ, cầm một bình rượu mà uống, Lâm Lôi nhìn thấy hắn, có thể liếc mắt một cái là nhận ra, đúng là lão bằng hữu Hi Tắc đến từ Ngọc Lan đại lục.

Hi Tắc lúc này rất là chán nản.

“Một lần cuối cùng? Ha ha, một lần cuối cùng” Hi Tắc ngửa đầu cười to, nước mắt cũng chảy xuống.

Trên đường có không ít người nhìn hắn, nhưng cũng không có ai xen vào việc của người khác.

“Ân?” Lâm Lôi đi đến lối vào đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, nhưng xung quanh đều là người “Chẳng lẽ ta nghe nhầm? Lâm Lôi vừa rồi mơ mơ hồ hồ nghe được giọng nói của Hi Tắc.

Tuy nhiên, giọng nói của nhiều người khá giống nhau, Lâm Lôi nhìn kỹ cũng không phát hiện ra Hi Tắc.

“Xem ra là nghe lầm rồi” Lâm Lôi lắc đầu thầm nghĩ.

“Lão Đại, đi vào thôi, nhìn cái gì đó?” Bối Bối nói, Địch Ly Á cũng quay đầu lại nhìn Lâm Lôi.

“Đi, đi vào” Lâm Lôi cười, cùng với bọn Địch Ly Á đi vào trong Tự do thành bảo.

Lâm Lôi sao có thể biết, thực ra Hi Tắc đang nằm ở trên bãi cỏ ngã tư đường. Nếu Hi Tắc đứng, có lẽ Lâm Lôi sẽ thấy được, nhưng là hắn nằm thì sao Lâm Lôi có thể phát hiện ra được chứ?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 17: Giao Phong

Mịch La Đảo, một viên minh châu chói mắt trong Tinh Thần vụ hải.

Không có lực lượng quản lý chính thức cũng kiến tạo ra Tự do thành bảo chuyên buôn bán mậu dịch, nhưng lại duy trì vô số năm, đây đúng là một chuyện khiến người ta kỳ lạ. Bởi vì có ưu thế về địa điểm và thuế suất thấp, khiến vô số Thương nhân trong Địa ngục tụ tập, hơn nữa mỗi ngày lại có vô số khách nhân đi vào Tự do thành bảo.

Tự do thành bảo tổng cộng có sáu tầng. Công khai để cho khách nhân tiến vào là bốn tầng đầu tiên. Bọn Lâm Lôi lúc này đang ở trong đại sảnh tầng thứ nhất.

“Tự do thành bảo này cũng nghiêm cấm tranh đấu, rất an toàn, mọi người cứ tách ra đi, muốn thu mua cái gì thì tự thu mua. Đợi mua xong chúng ta sẽ tụ tập ở đây” Lâm Lôi nhìn về phía mọi người mà nói, trong đám người bọn họ hiển nhiên thủ lĩnh là Lâm Lôi.

Mọi người đều đồng ý, dù sao tài phú của mỗi người đều khác nhau, thu mua vật phẩm cũng không giống nhau, lúc này một đám người đều phân tán, tất cả đều rời đi.

“Lâm Lôi, ta cũng đi xem đây” Áo Lợi Duy Á nói một tiếng với Lâm Lôi, liền một mình đi dạo quanh Tự do thành bảo.

Chỉ còn lại ba người Bối Bối, Lâm Lôi và Địch Ly Á ở cùng một chỗ.

“Lão Đại, chúng ta đi chứ” Bối Bối rất sốt ruột, trên người hắn bây giờ có rất nhiều tiền, lấy tiền mua đồ vật là việc yêu thích nhất.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn xung quanh, dễ dàng thấy được trên một giá cả trên các quầy hàng hai bên đại sảnh, giá thành đều rất thấp, phần lớn chỉ dưới một trăm Mặc thạch. Lâm Lôi còn nhớ kỹ, lúc đầu mình ở Tử Kinh tòa thành thì Tử kinh tòa thành tổng cộng có ba tầng, đó là ba giới cách khác nhau.

Phỏng chừng, Tự do thành bảo này cũng giống như vậy.

“Trực tiếp lên tầng thứ tư, có lẽ bốn tầng chia theo giới cách. Tầng thứ tư mới là vật phẩm tốt nhất” Bọn Lâm Lôi không phải lãng phí tiền, nhưng là hiểu được, trên Địa ngục vật phẩm càng đắt thì càng tốt.

Lúc này Bối Bối đi trước tiên, Lâm Lôi và Địch Lỵ Á theo phía sau, trực tiếp theo cầu thang không ngừng đi lên.

“Hộ đảo chiến sĩ thật sự quá nhiều” Lâm Lôi chú ý đến, ở trong Tự do thành bảo lúc nào cũng thấy được Hộ đảo chiến sĩ Thượng vị thần mặc chiến giáp màu đỏ.

Địch Lỵ Á cười nói: “Nhiều Hộ đảo chiến sĩ như vậy, chính là có người muốn động thủ cũng không dám”

Lâm Lôi gật đầu.

Bối Bối cẩn thận quan sát đám Hộ đảo chiến sĩ này: “Một đám Thượng vị thần chiến sĩ liên thủ tập kích có bao nhiêu người chống nổi, Người bình thường đương nhiên không dám sinh sự”

“Cho dù có cường giả có khả năng ngăn cản một đám Hộ đảo chiến sĩ xung quanh, phỏng chừng sẽ có càng nhiều Hộ đảo chiến sĩ tụ tập lại. Mịch La Đảo tồn tại vô số năm, không phải là chuyện đùa” Trong miệng thì nói, bọn Lâm Lôi đã đi đến tầng thứ tư của Tự do thành bảo.

Cầu thang ở tầng thứ tư cũng có người bảo vệ, nhìn thấy ba người

Lâm Lôi đều là Ác ma, hơn nữa Địch Lỵ Á lại lầ Thượng vị thần Ác ma, liền trực tiếp cho vào.

Trong đại sảnh rộng lớn của tầng thứ tư có một loạt các gian trưng bày, bên trong để một ít thương phẩm. Mỗi một món đều có giá rất kinh người, thấp nhất đều là mấy trăm vạn, cao thì đạt mấy triệu mặc thạch. Loại đối phương này thì Thần cấp cường giả bình thường không dám tiến vào.

“Lão Đại, ở đây có Tử thần khôi lỗi” Bối Bối hưng phấn nói.

“Tử thần khôi lỗi?” Lâm Lôi lập tức nhìn về phía mà Bối Bối chỉ. Quả nhiên có một gian trưng bày rất lớn, bên trong để mấy Tử thần khôi lỗi.

Địch Lỵ Á cười cười: “Lâm Lôi, ngươi rốt cuộc cũng tìm thấy rồi”

Lâm Lôi lập tức cười cười đi qua, chính mình sớm đã nghĩ đến việc mua một ít Tử thần khôi lỗi, Tử thần khôi lỗi ở thời khắc mấu chốt hoàn toàn có thể dung để cuốn lấy đối phương mà chạy trốn. Nhưng Tử thần khôi lỗi không phải có tiển là có thể mua được, Lâm Lôi cũng đã từng dò xét ở vài thành trì, nhưng căn bản không phát hiện ra ở đâu có bán Tử thần khôi lỗi.

“Hài, Tử thần khôi lỗi ngươi bán thế nào vậy?” Bối Bối đặt câu hỏi đầu tiên.

Điếm chủ là một thiếu niên lạnh lùng có mắt màu tím và mái tóc ngắn màu đen. Hắn đang nhắm mắt ngồi ở trong quán, nghe được giọng nói của Bối Bối liền mở mắt, lạnh nhạt nói: “Giá thành đã được ghi rất rõ ràng, tự mình nhìn xem” Nói xong liền lập tức nhắm mắt lại.

Lâm Lôi cười cười, buôn bán mà có thái độ như thế, thật sự là hiếm thấy.

“Tên này, hẳn là ỷ vào Tử thần khôi lỗi dễ bán đây” Địch Lỵ Á cười nói.

Lâm Lôi gật đầu, liền nhìn thoáng qua giá thành trên bảng, Tử thần khôi lỗi dựa theo trình độ cứng rắn của cơ thể chia làm ba loại, Tử thần khôi lỗi cấp bậc cao nhất thì trình độ cứng rắn của thân thể có thể so sánh với Thượng vị thần khí, muốn hủy diệt rất khó.

Cấp thấp, trung cấp và cao cấp, giá của Tử thần khôi lỗi cao cấp mỗi một cái giá một triệu năm ngàn vạn mặc thạch.

Giá thành coi như là hợp lý.

“Tử thần khôi lỗi cao cấp này ngươi có bao nhiêu?” Lâm Lôi mở miệng hỏi.

Tên thanh niên tóc đen lúc này mới mở mắt, nhướng mày nhìn Lâm Lôi một cái: “Ngươi mua bao nhiêu?”

“Một trăm cái, ngươi có hay không?” Bối Bối nói, Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Bối Bối, mình cũng không định mua nhiều như vậy, một trận Tử thần khôi lỗi cùng người kịch liệt chém giết, cũng phải tập trung tinh lực để khống chế.

Bình thường một người chỉ có thể một cái.

Đương nhiên, nếu không cần khống chế tỉ mỉ thì một người có thể không chế vài cái.

Hôm nay Lâm Lôi có bốn Linh hồn, có thể đồng thời khống chế hoàn hảo bốn Tử thần khôi lỗi, đương nhiên nếu Bổn tôn muốn cùng Địch nhân chém giết, thì nhiều nhất cũng để cho ba Linh hồn còn lại khống chế Tử thần khôi lỗi mà thôi. Nếu không khống chế tỉ mỉ chính xác, là có thể khống chế được rất nhiều.

Tên thanh niên lạnh lùng lắc đầu nói: “Tử thần khôi lỗi cao cấp, ta nhiều nhất bán cho các ngươi mười cái”

“Mười cái thì mười cái” Lâm Lôi cười nói, số lượng này đã khiến Lâm Lôi rất hài lòng “Còn Tử thần khôi lỗi trung cấp, ngươi cũng cho ta 200 cái đi” Lâm Lôi chuẩn bị khống chế tỉ mỉ Tử thần khôi lỗi cao cấp, còn trung cấp thì ở vào thời khắc nguy hiểm sẽ đưa ra làm pháo hôi.

Tử thần khôi lỗi trung cấp có giá một ngàn năm trăm vạn.

“200” Thanh niên lạnh lùng lắc đầu nói: “Ta nhiều nhất cũng chỉ cung cấp được 100”

“Cũng được” Lâm Lôi rất vui vẻ đưa tiền mua 10 Tử thần khôi lỗi cao cấp và 100 Tử thần khôi lỗi trung cấp. Mua số Tử thần khôi lỗi này tốn 27 triệu mặc thạch mà thôi, đối với Lâm Lôi hôm nay mà nói, căn bản không đáng gì.

Chỉ bằng vào tiền mặt của bọn họ thì có hơn hai ngàn triệu.

Mà Bối Bối thu tập vô số Tử tinh thì càng là khoản cự phú kinh người.

Thực ra tổng cộng có giá ba mươi triệu, nhưng mà Bối Bối có lệnh bài chiến thắng mười trận, nên thu mua vật phẩm được giảm 10 phần trăm.

Bán được 10 Tử thần khôi lỗi cao cấp và 100 Tử thần khôi lỗi trung cấp, trên mặt tên thanh niên lạnh lùng xuất hiện nụ cười hiếm hoi, đem tất cả các vật phẩm khác trong cửa hàng thu vào Không gian giới chỉ, liền quay đầu rời khỏi đại sảnh tầng thứ tư.

“Hắn rời khỏi rồi?” Bối Bối trừng mắt.

“Thương phẩm quan trọng của người ta phỏng chừng đã bán hết, còn lại chỉ là Tử thần khôi lỗi cấp thấp, cũng chỉ kiếm thêm một ít mà thôi” Lâm Lôi đoán được.

Đám Tử thần khôi lỗi này rất khó chế tạo.

Có tiền cũng khó mua được, hắn bao năm đi lại qua vài thành thị nhưng cho đến bây giờ cũng không phát hiện được Tử thần khôi lỗi, có thể tưởng tượng Tử thần khôi lỗi hiếm hoi đến thế nào.

“Đi, tiếp tục mua các loại bảo bối khác” Bối Bối vô cùng hưng phấn.

Đi trong các gian triển lãm ở tầng thứ tư này, Lâm Lôi cảm giác được chỗ tốt của việc có tiền, rất nhiều bảo bối quý giá có thể trực tiếp mua lấy. Phải biết rằng, nhưng bảo bối này có lẽ rất nhiều cường giả mạo hiểm tính mạng mới đoạt được.

Mà Lâm Lôi chỉ cần bỏ tiền ra là có thể mua được.

“Chúng ta đi xuống thôi?” Bối Bối nói “Tầng thứ tư này đã đi gần hết rồi” Tầng thứ tư này thì chỉ còn một cửa hàng bán trang phục là bọn Lâm Lôi chưa đi xem qua, ít nhất đối với Bối Bối mà nói thì cửa hàng trang phục không có hứng thú.

Theo hắn thì mua quần áo rất là nhàm chán.

“Chờ một chút, còn có cửa hàng bán vật phẩm, chúng ta đi xem” Lâm Lôi liền nói: “Địch Lỵ Á, ngươi nói xem” Lâm Lôi đã sớm chú ý đến. Địch Lỵ Á thi thoảng lại nhìn về phía đó, đàn bà phụ nữ rất hề thích thú với trang phục.

Địch Lỵ Á hừ một tiếng, liền đi tới.

Trong cửa hàng trang phục có một ít nữ nhân đang thử quần áo, nhưng nhìn thấy giá thành của đống trang phục, Lâm Lôi cũng cảm thấy choáng váng: “Quần áo này thật quá đắt tiền, đều trên một trăm vạn Mặc thạch” Mặc dù nói nhưng vậy, nhưng nếu Địch Lỵ Á thích thì Lâm Lôi sẽ không để ý.

Đi dạo qua ba cửa hàng trang phục, Địch Lỵ Á không vừa ý, liền đi đến cửa hàng trang phục thứ tư.

Trong cửa hàng này có không ít khách nhân, kinh doanh rất phát đạt.

“Tốt” Lâm Lôi vừa tiến vào, liền cảm giác mỗi một bộ quần áo đều cho mình một cảm giác yêu thích. Mỗi một bộ quần áo đều giống như một tác phẩm nghệ thuật, giá thành rất kinh người. Ở các nơi khác một bộ quần áo chỉ có giá 100 vạn Mặc thạch, mà ở đây, mỗi một bộ hơn 1000 vạn, thậm chí có một vài cái hàng triệu.

“Lâm Lôi, cái này thế nào?” Trải qua nhiều lần lựa chọn, Địch Lỵ Á vừa mắt một bộ trang phục màu hồng, Lâm Lôi vừa nhìn, mắt không khỏi sáng rực lên “Tuyệt”

Địch Lỵ Á cười tươi như hoa, hiển nhiên là rất yêu thích bộ quần áo này. Chỉ là bộ quần áo này có giá rất đáng sợ.

Chỉ một bộ quần áo, mà cũng có giá 8000 vạn Mặc thạch.

Đây là bộ quần áo đắt thứ hai của cửa hàng, mà bộ đắt nhất có giá một triệu Mặc thạch.

Điếm chủ bên cạnh lập tức nhiệt tình nói: “Tài chất của bộ quần áo này chính là lấy từ vũ mao của Ba Tư Y Thiên nga gia tộc xinh đẹp nhất trong Quang Minh thần giới chế tạo thành, hơn nữa chủ nhân của mỗi một mảnh vũ mao đều đạt đến cảnh giới Thượng vị thần, bộ quần áo này chỉ tính về tài chất, tiền vận chuyển đã là một con số kinh người. Mà trình độ phòng ngự của bản thân đã có thể so sánh với Thượng vị thần phòng ngự Thần khí”

“Ồ?” trong lòng Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Dùng vũ mao của thiên nga xinh đẹp nhất chế tạo ra, thì giá thành cũng là bình thường.

“Mua chứ” Lâm Lôi gật đầu.

Tên điếm chủ thấy Lâm Lôi nhẹ nhàng gật đầu đáp ứng, cảm thấy rất vui mừng, đồng thời cũng thất kinh, người này không hề nhíu mày, từ bề ngoài thì thấy Lâm Lôi là một Trung vị thần, nhưng mua một bộ trang phục gần một triệu mà không thèm để ý một chút nào.

“Nhìn thấy cái này không?” Bối Bối lật tay, đưa ra khối lệnh bài thắng mười trận của hắn.

“Ách” Tên Điếm chủ không khỏi kinh ngạc, lập tức cười: “Tốt tốt, giảm đi chín thành. Các ngươi chỉ cần trả bảy ngàn sáu trăm vạn Mặc thạch là được”

Lâm Lôi cười cười trả tiền.

Địch Lỵ Á mặc bộ quần áo vào rồi đứng quan sát trước gương thật kỹ, có vẻ rất vui vẻ. Lâm Lôi nhìn khuôn mặt Địch Lỵ Á có chút đỏ lên, dưới sự phản xạ của bộ trang phục hồng sắc, thì cả người rất xinh đẹp.

Lâm Lôi không thể không nói, bộ quần áo này đáng mua.

Lúc này, ngay ngoài cửa gian hàng, đang có sáu người, cầm đầu là một tên thanh niên lạnh lùng tóc ngắn cao chừng hai mét. Hắn lúc này đang nhìn bộ quần áo mà Địch Lỵ Á mới mặc, trên mặt xuất hiện nụ cười.

“Thiếu gia, thấy thích à?” Một lão già tóc bạc ở phía sau nhẹ giọng nói.

“Ân, tốt” Tên Thanh niên tóc ngắn màu đỏ nhẹ gật đầu, lập tức cất cao giọng: “Ông chủ, bộ quần áo trên người cô gái này, các ngươi còn không”

Tên điếm chủ vừa nghe thấy nhìn Địch Lỵ Á một chút rồi lắc đầu nói: “Xin lỗin, tài liệu của bộ quần áo này quá thưa thớt, gian hàng chúng ta chỉ có một bộ. Mỗi một bộ trang phục trong cửa hàng chúng ta đều là trân phẩm, phần lớn đều chỉ có một”

“Chỉ có một?” Tên thanh niên tóc đỏ nhướng màu, lập tức liếc nhìn Địch Lỵ Á một cái.

Lão già tóc bạc sau lưng hắn hiểu ý đi về phía hai người Lâm Lôi và Địch Lỵ Á, trực tiếp nói với Địch Lỵ Á: “Thiếu gia chúng ta thích bộ quần áo trên người ngươi, bán lại bộ quần áo này cho chúng ta được chứ”

Lâm Lôi nghe xong ngẩn người, không khỏi quay đầu nhìn về phía hắn.

“Ngươi nói cái gì?” Lâm Lôi cảm thấy buồn cười.

“Trang phục, cho chúng ta. Chúng ta sẽ trả các ngươi tiền, giá bao nhiêu chúng ta trả gấp đôi” Lão già tóc bạc nói chuyện rất nhẹ nhàng, tên Điếm chủ nghe thấy có chút hối hận.

“Gấp hai lần?” Lâm Lôi cười cười, quay đầu nhìn thoáng qua Địch Lỵ Á: “Đừng nói là hai lần, mà chính là mười lần cũng không bán”

Vẻ mặt lão già tóc trắng nhất thời khó nhìn.

“Hài, kia là thiếu gia của các ngươi?” Bối Bối nhìn nhìn về phía tên thanh niên tóc đỏ, chép chép miệng nói: “Bộ quần áo trên người thiếu gia của ngươi đẹp đó, ta thích. Ngươi đem bộ quần áo trên người bán cho ta đi. Ta cũng ra giá gấp hai lần, ngươi có bán cho ta không?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 18: Huyết Sắc Mịch La Lệnh

T

hanh niên tóc đỏ nghe xong không khỏi nhướng mày, ánh mắt lạnh như băng.

Còn lão già tóc bạc thì tức giận, hừ lạnh nói: "Mấy người các ngươi tốt nhất là nên biết điều một chút, không phải là một bộ quần áo sao? Cẩn thận một chút, đừng vị bộ quần áo này mà mất mạng" Lão già tóc bạc uy hiếp, Bối Bối cũng không thèm để ý.

"Ngươi uy hiếp ta?" Con mắt Bối Bối xoay tròn, tức giận nói.

Lâm Lôi lại nghĩ ra một chút hàm nghĩa trong đó.

Lâm Lôi cẩn thận nhìn thoáng qua tên thanh niên tóc đỏ, lại nhìn lão già tóc bạc trước mặt, thầm nghĩ: "Thu mua vật phẩm ở tầng thứ tư của Tự do thành bảo thì phần lớn đều là có tiền, mà ở trong Địa ngục có tài phú lớn thì phần lớn cũng có đủ thực lực. Ở địa phương như thế này, lão già tóc bạc còn dám kiêu ngạo, hẳn là có bối cảnh"

Ở một địa phương xa lạ, Lâm Lôi mặc dù không sợ hãi, nhưng không muốn có kẻ thù.

"Bối Bối, Địch Ly Á chúng ta đi" Lâm Lôi lôi kéo Bối Bối đang tức giận tận trời, trực tiếp đi ra khỏi cửa hàng. Lâm Lôi không muốn tiếp tục dây dưa với mấy người này nữa.

"Hô" Bốn người ở sau lưng thanh niên tóc đỏ lập tức chặn đường bọn Lâm Lôi, bốn người này đều là Thượng vị thần.

"Còn muốn chạy?" Thanh niên lạnh lùng tóc đỏ cười lạnh một tiếng, ra vẻ cao cao tại thượng: "Ta muốn gì thì chưa có gì là không đạt được. Tâm trạng hôm nay của ta rất tốt, không muốn động thủ, tốt nhất là các ngươi đem bộ quần áo đó cho ta, nếu không"

Trong lòng Lâm Lôi không khỏi dâng lên cơn phẫn nộ.

"Bây giờ không còn gấp hai lần nữa, tuy nhiên, chũng ta vẫn trả các ngươi giá như trước, đừng nói Ba Cách Tiếu gia tộc chúng ta khi dễ người" Lão già tóc bạc cười dài một tiếng, lời này vừa nói ra, khiến cho điếm chủ cửa hàng quần áo biến đổi sắc mặt.

Ba Cách Tiếu gia tộc?

Lâm Lôi trong lòng vừa động, nhưng đây là lần đầu tiên hắn đến Mịch La Đảo, cho đến bây giờ chưa nghe nói qua Ba Cách Tiếu gia tộc.

"Các ngươi nên đem bộ quần áo cho bọn hắn đi" Tên điếm chủ cũng khuyên.

"Lâm Lôi, Ba Cách Tiếu gia tộc này dường như rất lợi hại, đem bộ quần áo này cho bọn hắn đi" Địch Lỵ Á thần thức truyền âm nói với Lâm Lôi, Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á ở bên cạnh một chút, biết trong lòng Địch Lỵ Á rất không muốn.

Chỉ là Địch Lỵ Á vì mình, không muốn đắc tội người khác.

"Không sao đâu" Lâm Lôi cười cười.

Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn về mấy người đó, quát lạnh nói: "Sao, ở trong Tự do thành bảo mà các ngươi cũng dám động thủ?"

Nhất thời mấy người này ngẩn ra.

Đây là Tự do thành bảo, đã có quy định rõ ràng là không được phép động thủ, có người tranh đấu chém giết, sẽ bị Hộ đảo chiến sĩ giết chết.

Ngay lúc này, đám Hộ đảo chiến sĩ đang tuần tra trong đại sảnh tầng thứ tư cũng chú ý đến tình huống ở đây, lập tức có một tiểu đội mười người đi đến rất nhanh. Tên đại hán đầu trọc cầm đầu quát lên: "Chuyện gì xảy ra? Sinh sự ở đây, các ngươi muốn chết sao?"

"Đúng, bọn họ sinh sự" Bối Bối hô lên: "Các vị, mấy người chúng ta mua một bộ quần áo, mà mấy người này muốn chúng ta bán lại cho bọn hắn, không bán, còn ngăn cản chúng ta"

Lâm Lôi lạnh nhạt nhìn cảnh này.

Tự do thành bảo có quy củ, vậy tuyệt đối không thể phá. Mặc kệ đối tượng là ai, nếu không còn gì là uy tín nữa?

"Đội trưởng, mấy người này thật sự quá kiêu ngạo" Các tên Hộ đảo chiến sĩ khác lập tức lên tiếng.

"Để người khác bán quần áo cho các ngươi?" Tên đại hán trọc đầu trừng lớn hai mắt như mắt trâu nhìn mấy người: "Gan của các ngươi to thật, ở trong Tự do thành bảo còn kiêu ngạo như vậy. Bất kể là ai cũng không có tư cách kiêu ngạo khi ở Tự do thành bảo"

Bối Bối lập tức cười cười quan sát.

Tên Thanh niên tóc đỏ nhướng máy, lạnh lùng nhìn tên thủ lĩnh Hộ đảo chiến sĩ, lật tay một cái liền xuất hiện một khối lệnh bài màu đỏ. Trên lệnh bài có hoa văn kỳ diệu, hoa văn đó rất giống với hoa văn trên chiến giáp của Hộ đảo chiến sĩ.

"Huyết sắc Mịch La lệnh" Tên đại hán đầu trọc kinh ngạc nói, sắc mặt lập tức đại biến.

"Đại nhân" Mười tên Hộ đảo chiến sĩ kể cả tên đại hán đầu trọc đều khom người cung kính nói.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Bối Bối đều kinh hãi.

"Là Huyết sắc Mịch La lệnh cao cấp nhất" Tên điếm chủ sợ ngây người, Mịch La lệnh có quyền uy cực cao trên Mịch La Đảo được chia làm hai loại. Một loại là Lục sắc Mịch La lệnh, loại còn lại là Huyết sắc Mịch La lệnh. Huyết sắc Mịch La lệnh có quyền uy cao nhất.

Tuy nhiên vì vậy mà Huyết sắc Mịch La lệnh có số lượng rất ít.

"Huyết sắc Mịch La lệnh?" Lâm Lôi không rõ đó là vật gì. Nhưng nhìn thấy mười tên Hộ đảo chiến sĩ như vậy, Lâm Lôi liền hiểu được giá trị của Huyết sắc Mịch La lệnh.

Đám Hộ đảo chiến sĩ ở trong đại sảnh tầng thứ tư cũng chú ý đến nơi này, lập tức có không ít Hộ đảo chiến sĩ chạy đến, thậm chí ngay cả người tổng phụ trách của tầng thứ tư cũng chạy đến. Nhất thời liền có mấy trăm tên Hộ đảo chiến sĩ vây quanh nơi này.

"Tắc Khắc Lạp thiếu gia, sao vậy? Là mua quần áo cho phu nhân của ngươi?" Tên tổng phụ trách là một tên thanh niên tóc vàng điển trai, nhìn thấy tên thiếu gia liền nhiệt tình chào hỏi.

Tên thanh niên tóc đỏ Tắc Khắc Lạp cười cười gật đầu.

"Lão Đại, tình hình không ổn rồi" Bối Bối thần thức truyền âm nói.

Lâm Lôi sao lại không nhìn thấy tình huống không ổn.

"Lâm Lôi, chúng ta đem bộ quần áo này cho hắn đi" Địch Lỵ Á dùng thần thức truyền âm khuyên, Lâm Lôi tự hỏi một lát, bộ quần áo này

Địch Lỵ Á rất thích, mình cũng nên vì Địch Lỵ Á mà giữ lại. Nhưng đối phương rõ ràng có bối cảnh quá cường đại.

Trước hết phải nhẫn nhịn khẩu khí vậy.

"Xin lỗi, Địch Lỵ Á" Lâm Lôi nhìn về phía Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á cũng cười cười lắc đầu.

Nhìn thấy cảnh này, lão già tóc bạc nở nụ cười, mà thanh niên tóc đỏ cũng cười cười.

"Hừ, bây giờ thì muộn rồi" lão già tóc bạc bễ nghễ hừ lạnh: "Chúng ta bây giờ sẽ không cho các ngươi một Mặc thạch, các ngươi đưa hay không đưa bộ quần áo này?" Lão già tóc bạc này đang rất phẫn nộ, thân là thành viên của Ba Cách Tiếu gia tộc, có bao giờ bị như vậy đâu?

"Tuy nhiên, bây giờ đưa cho chúng ta, chúng ta sẽ hào phóng một chút, bỏ qua cho các ngươi" lão già tóc bạc hoàn toàn thất vọng.

"Mẹ kiếp, nằm mơ à" Bối Bối vô cùng tức giận.

Lâm Lôi cũng cười cười, đó là cười phẫn nộ.

Mình nguyện ý nhẫn nhịn, nhưng đối phương lại nghĩ mình là kẻ dễ dàng khi dễ, ăn hiếp.

"Tự do thành bảo này có chuyện gì xảy ra nữa đây? Mua vật phẩm ở đây, còn có thể bị hiếp đáp, lấy đồ mà không bồi thường cho người khác. Tự do thành bảo này không có một tí tự do nào. Xem ra quy định của Mịch La Đảo đều là giả, đám Hộ đảo chiến sĩ này đều chỉ là bày biện ra mà thôi" Giọng nói của Lâm Lôi vang vọng trong đại sảnh tầng thứ tư.

Nhất thời những tên khách nhân khác đều chú ý đến.

Vẻ mặt đám Hộ đảo chiến sĩ nhát thời trở nên khó coi, mà tên thiếu gia Tắc Khắc Lạp của Ba Cách Tiếu gia tộc sắc mặt cũng trầm xuống. Mịch La Đảo từ cổ chí kim lưu truyền quy củ, ở trong Tự do thành bảo bất luận là ai cũng không được tranh đấu chém giết.

Người vi phạm, sẽ bị giết chết.

Phá hủy quy củ, sau này còn có ai đến đây buôn bán?

"Tắc Khắc Lạp thiếu gia, không tiện" Tên thanh niên tóc vàng tổng phụ trách thần thức truyền âm, Tắc Khắc Lạp cũng hiểu chuyện nặng nhẹ, liếc mắt nhìn đám Lâm Lôi một cái, lạnh lùng nói "Chúng ta đi" Nói xong liền dẫn theo người của mình rời khỏi.

Tên tổng phụ trách quay đầu lại nhìn thoáng qua Lâm Lôi, thần thức truyền âm nói: "Tiểu tử cẩn thận một chút. Ở Mịch La Đảo đắc tội với Tắc Khắc Lạp, ở trong Tự do thành bảo ngươi còn an toàn, nhưng đi ra ngoài..." Tên này liền lập tức ky khai. Đám Hộ đảo chiến sĩ cũng đều ly khai hết.

"Mấy tên này thật là quá đáng" Bối Bối phẫn nộ khó tiêu tan.

"Lâm Lôi, tất cả là tại ta" Địch Lỵ Á thấp giọng nói.

Lâm Lôi nắm thật chặt bàn tay Địch Lỵ Á, lắc đầu nói: "Không ai trách ngươi. Ở trong Địa ngục có đôi khi có thể nhẫn nhịu, nhưng đối phương quá đáng quá thì phải tranh tài một hồi" Đáy lòng Lâm Lôi cũng cười lạnh, cùng lắm thì phá trời vậy.

Hao phí một giọt Chủ thần lực, đại sát một phen, có cái gì phải sợ chứ.

"Đi, chúng ta đi ra ngoài" Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi hiểu rõ, Ba Cách Tiếu gia tộc ở Mịch La Đảo tuyệt đối có thế lực rất lớn. Phỏng chừng là một trong ngũ đại gia tộc kiểm soát Mịch La Đảo. Lâm Lôi lúc này quyết định, sau khi mua vật phẩm ở Tự do thành bảo sẽ trực tiếp rời khỏi Mịch La Đảo.

"Vốn còn có kế hoạch, xem các trận đấu của Lạc Mâu trong chín ngày sau" Lâm Lôi lắc đầu than thở.

Bọn Lâm Lôi cố ý đi dạo ở ba tầng còn lại, rồi cuối cùng mới đến điểm tập trung. Lúc này đã có hơn nửa số người đã tập trung lại, bọn Lâm Lôi chỉ phải đợi không đến một giờ, thì Ngả Kỳ đến muộn nhất cuối cùng cũng đã đến.

"Xin lỗi, xin lỗi, Tự do thành bảo thật sự có quá nhiều thương phẩm mà bình thường ở Hắc Sa thành bảo, Tử kinh thành bảo cũng không mua được, nên hơi tốn thời gian" Ngả Kỳ lập tức chào hỏi.

Bọn Lâm Lôi rất rõ ràng, Ngả Kỳ là một thương nhân, tốn thời gian cũng là điều bình thường: "Mọi người đi ra trước đi" Lâm Lôi nói.

"Ân?" Đám người Bối Tỳ, Ngả Kỳ lập tức nhìn về phía Lâm Lôi.

"Chúng ta ở trong Tự do thành bảo, chọc vào người của Ba Cách Tiếu gia tộc. Bây giờ đang có người đi theo chúng ta, vì sự an toàn, các ngươi ly khai trước, ân, đi đến quán ăn lúc trước hội hợp. Nếu một ngày sau mà ta chưa đến thì các ngươi tự mình xuất phát vậy" Lâm Lôi trực tiếp nói ra.

Đám người Bối Tỳ đều chấn động, cuối cùng mọi người đều sáng suốt ly khai trước.

Tuy nhiên, Địch Lỵ Á, Bối Bối và Áo Lợi Duy Á vẫn đi theo Lâm Lôi.

Lâm Lôi đợi những người khác rời khỏi một lát rồi mới đi ra cửa Tự do thành bảo. mà ở phía sau bọn Lâm Lôi có lão già tóc bạc đang đi theo, lão già tóc bạc nhìn chằm chằm vào bóng lưng mấy người Lâm Lôi: "Đắc tội thiếu gia của ta, còn muốn sống mà ly khai sao?"

Lão già tóc bạc lập tức đi nhanh đuổi kịp.

"Đi ra ngoài, mọi người phải cẩn thận đó" Lâm Lôi vừa bước ra khỏi Tự do thành bảo, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Chỉ thấy hai bên cửa có hơn mười người lập tức đi về phía bọn họ, đám này chia làm hai phía, trực tiếp vây quanh bọn Lâm Lôi. Đồng thời cũng ngăn cản đám khách nhân khác trong Tự do thành bảo ở bên ngoài.

"Ha ha, các ngươi còn muốn chạy trốn?" Lúc này lão già tóc bạc cũng vừa đi ra khỏi cửa.

Vừa ra khỏi đại sảnh tầng thứ tư, hắn liền lập tức an bài hai tên hộ vệ của thiếu gia, mang theo mười tên Thượng vị thần khác chờ ở cửa ra vào. Bất kể thế nào cũng không thể để mấy người Lâm Lôi chạy thoát. Thiếu gia của mình đã rất lâu mới phẫn nộ như vậy.

"Lão Đại, bọn họ thật sự có bố trí đó" Bối Bối thấp giọng nói.

Lâm Lôi liếc mắt 12 tên Thượng vị thần, 12 tên Thượng vị thần này cách Lâm Lôi khoảng mười mét, mười mét này thực sự quá nhỏ, chiến đấu trong nháy mắt là có thể bắt đầu.

Đồng thời, ở hai bên đường lập tức có rất nhiều người vây xem, mọi người đều bắt đầu bàn tán.

"Nhiều Thượng vị thần như vậy, vây sát có vài người?"

"Lão già tóc bạc kia là quản gia của Ba Cách Tiếu gia tộc, ta biết. Mấy người này thảm rồi, dám đắc tội với Ba Cách Tiếu gia tộc"

"Đúng"

"Các ngươi đi về phía trước" Lâm Lôi thần thức truyền âm nói.

Lập tức, bốn người trực tiếp đi về phía trước, cơ bản không thèm để ý 12 Thượng vị thần hai bên.

"Còn muốn chạy" Một tiếng quát vang lên, nhất thời trong đó có một tên Thượng vị thần lao về phía Lâm Lôi. Hiển nhiên theo hắn thấy, Lâm Lôi chỉ là một Trung vị thần, một mình hắn là có thể đối phó.

"Cút" Lâm Lôi không thèm để ý loại Thượng vị thần bình thường này.

Đại địa thần lực chuyển động quanh thân, nhất thời xích lực kinh người tác dụng trên người tên Thượng vị thần, Thần khí của tên Thượng vị thần đang nhằm về phía Lâm Lôi, còn không có chạm phải Lâm Lôi. Đã bị xích lực kinh người bắn ngược trở lại. Bản thân Lâm Lôi vẫn đi tiếp về phía trước "Sao có thể thế chứ?" Tên Thượng vị thần trợn trừng mắt lên.

Lão già tóc bạc sắc mặt biến đổi, quát: "Lên"

12 tên Thượng vị thần đồng thời lao về phía bọn Lâm Lôi, mà đúng lúc này, lấy Lâm Lôi làm trung tâm xuất hiện một cái lồng màu vàng nhạt có đường kính mười mét, trực tiếp bao quanh 12 tên Thượng vị thần đang lao đến.

Hắc thạch Không gian.

12 tên Thượng vị thần bị dẫn lực kinh người trực tiếp bị hấp dẫn rơi

xuống mặt đất.

"Sao có thể?" 12 tên Thượng vị thần còn chưa kịp phản ứng, đã cảm thấy một tiếng gió quỷ dị trực tiếp truyền vào trong óc. Giống như khu vực Tiếng gió quỷ dị ở Tử Tinh Sơn Mạch mà bọn Lâm Lôi gặp phải, Linh hồn bị ảnh hưởng, trong nháy mắt 12 người lâm vào cảnh mất tri giác.

"Hưu"

Kiếm quang màu tím yêu dị hiện lên, kiếm quang này giống như thanh đao xẹt qua đầu 12 người.

"Bồng!"

"Bồng!"……

Đầu của 12 người trực tiếp vỡ vụn, thần cách rơi xuống mặt đất.

Cả cửa vào rộng rãi của Tự do thành bảo, tất cả mọi người đang xem trận chiến đều sợ đến ngây người, ngã tư đang ồn ào lúc này rất yên lặng, mà kẻ kinh ngạc nhất là lão già tóc bạc, hắn khó có thể tin tưởng nhìn cảnh này.

12 Thượng vị thần, một kiếm giết hết?

"Đám Thượng vị thần bình thường này, ở trong Hắc thạch Không gian, Linh hồn sẽ lầm vào trạng thái mơ hồ, căn bản là đứng yên cho ta chém giết" Lâm Lôi tự nhiên không để mấy tên này để vào mắt, Thượng vị thần lâm vào trạng thái mơ hồ, không khác gì tượng gỗ cả.

Giết chết bọn chúng, rất là dễ dàng.

"Lâm Lôi" Địch Ly Á nhìn về phía Lâm Lôi, trong mắt hàm chứa kích động, đàn bà muốn nam nhân của mình cường đại.

"Đi thôi" Lâm Lôi cười cười.

Bốn người Lâm Lôi tiếp tục đi về phía trước. Mà ngã tư rộng rãi vốn rất tấp nập đông đúc thì lập tức tách ra, nhường đường để bọn Lâm Lôi rời đi. Nhìn thấy một kiếm vừa rồi của Lâm Lôi, mọi người đều khiếp sợ kính ngưỡng nhìn Lâm Lôi.

Trên Địa ngục rất sùng bái cường giả.

"Một kiếm giết 12 Thượng vị thần, vị Đại nhân này quá lợi hại, lúc đầu ta còn tưởng rằng hắn là Trung vị thần Ác ma chứ"

"Ngươi biết cái gì, Vị Đại nhân này ẩn tàng thực lực. Ta thấy vị Đại nhân này, tối thiểu là Lục tinh Ác ma"

"Thật lợi hại"

Lúc này, tên thanh niên tóc đỏ Tắc Khắc Lạp thiếu gia và tên thanh niên tóc vàng đều xuất hiện ở cửa ra vào, thật ra chuyện vừa rồi là do Tắc Khắc Lạp an bài. Hắn tự nhiên sẽ âm thầm quan sát tất cả. Lúc này hắn cũng khiếp sợ nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Lâm Lôi.

"Thiếu gia" Lão già tóc bạc liền nói.

Tắc Khắc Lạp đang nhíu mày nhìn về phía thanh niên tóc vàng: "Người này một kiếm giết chết 12 Thượng vị thần dễ dàng như vậy. Ta còn tưởng rằng hắn là Thượng vị thần, thì ra hắn là một vị Thượng vị thần ẩn tàng thực lực. Ngươi có thể nhìn thấy thực lực của hắn không?" Tắc Khắc Lạp hiểu rõ thực lực của Thanh niên tóc vàng, làm Hộ đảo chiến sĩ Thiên phu trưởng, tên này có thực lực Lục tinh Ác ma.

Nếu thanh niên tóc vàng cũng không nhìn thấu đối phương, vậy thực lực của đối phương càng thêm đáng sợ.

"Ta nhìn không thấu hắn" Thanh niên tóc vàng nhìn chầm chầm bóng lưng Lâm Lôi: "Người này, ẩn tàng thực lực, ta không thể nhìn ra một ít nào. Hơn nữa nhìn một kiếm vừa rồi của hắn, thực ra một kiếm vừa rồi cũng không lợi hại, mà lợi hại chính là 12 Thượng vị thần lại giống như kẻ ngu đứng yên để mặc kẻ khác một kiếm giết chết mình"

Không ngờ rằng, ở Đấu chiến trường phát hiện một tên cường giả Lạc Mâu nghi ngờ là Thất tinh ác ma, nơi này cũng xuất hiện một cường giả nghi ngờ có thực lực Thất tinh ác ma" Vẻ mặt thanh niên tóc vàng rất nghiêm túc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 19: Vũ Thần, Hi Tắc

Một kiếm giết chết 12 Thượng vị thần, chấn nhiếp đối phương, bốn người Lâm Lôi bình yên rời đi.

“Lâm Lôi, tên Thiếu gia của Ba Cách Tiếu gia tộc có thể mang cường giả đến báo thù không?” Áo Lợi Duy Á nhíu mày có chút lo lắng.

Lâm Lôi cười cười.

Nhưng Địch Ly Á đã trả lời: “Áo Lợi Duy Á, nói ra thì vị thiếu gia Ba Cách Tiếu gia tộc chỉ tranh chấp với chúng ta về một bộ quần áo. Sau đó Lâm Lôi giết chết 12 Thượng vị thần bình thường mà hắn sai khiến, đối với một ít đại gia tộc cổ xưa thì chết 12 Thượng vị thần bình thường không tính là cái gì. Ta nghĩ, vị Thiếu gia kia sẽ không lỗ mãng, không dò xét rõ ràng sẽ không báo thù đâu”

“Đến, trực tiếp giết chết”

Bối Bối hừ lạnh nói: “Dù sao chúng ta cũng sẽ lập tức rời khỏi Mịch La Đảo. Ba Cách Tiếu gia tộc gì đó có lợi hại hơn nữa chẳng lẽ có thể quản được các nơi khác sao?”

“Đi thôi, các Đại gia tộc rất khinh thường tiểu nhân vật, nhưng lại có chút kiêng kỵ với cường giả chính thức” Lâm Lôi cười cười, Lâm Lôi vừa ra tay, đối phương đã đưa hắn trở thành Thượng vị thần. Nhưng khí tức của hắn đúng là Trung vị thần.

Đối phương nhất định sẽ cho rằng Lâm Lôi ẩn tàng khí tức.

Thực ra Lâm Lôi vốn là Trung vị thần. Thì làm sao bị đối phương phát hiện ra khí tức Thượng vị thần chứ?

Đối phương sẽ chỉ biết cho rằng thực lực Lâm Lôi quá cường đại, năng lực ẩn tàng khí tức rất cao.

Có khả năng ẩn tàng khí tức đến mức này, hơn nữa một kiếm vừa rồi, hoàn toàn có thể khiến đối phương liên tưởng phong phú. Gia tộc có cường thịnh đến đâu cũng không muốn đắc tội với tuyệt thế cường giả. Dù sao, cường giả đích thực, một mình một người là có thể dễ dàng tiêu diệt một gia tộc.

Trước mặt tuyệt thế cường giả thì chiến thuật biển người sẽ không có chút hiệu lực gì.

Vì lòng kiêu hãnh mà đắc tội với một cường giả có thể là Thất tinh ác ma, vậy tên Tắc Khắc Lạp Thiếu gia sẽ không dám làm như vậy.

Bốn người Lâm Lôi trực tiếp đi ra bên ngoài, đi một lát Lâm Lôi cũng không phát hiện có người đi theo mình. Trong lòng hiểu rõ, tên Tắc Khắc Lạp Thiếu gia chắc là sẽ buông tha việc báo thù.

Bối Bối nói thầm: “Mịch La Đảo, một hòn đảo thật là xinh đẹp. Đáng tiếc đến một ngày đã phải ly khai, ta còn muốn bách chiến bách thắng ở Đấu chiến trường” Chiến đấu với Trung vị thần thì Bối Bối sao có thể thất bại? Dù cho đứng yên mặc cho đối phương đánh cũng thắng.

Trừ phi đối phương cũng có Thần cách binh khí, Chủ thần khí thì sợ rằng mới thương tổn được Bối Bối.

“Đi thôi. Đợi sau này sẽ có cơ hội đến đây” Lâm Lôi cười nói.

“Lâm Lôi nhìn kìa” Địch Lỵ Á có chút giật mình kéo tay Lâm Lôi mà hô, Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn theo ánh mắt của Địch Lỵ Á, Lâm Lôi vừa nhìn thì cũng cảm thấy chấn động. Nhìn qua cửa sổ trong suốt phía xa xa, có thể nhìn thấy một nam tử lạnh lùng có mái tóc dài màu đỏ đang ngồi ở cửa sổ.

Vũ Thần, Áo Bố Lai Ân.

“Vũ Thần” Lâm Lôi mừng rỡ.

“Vũ Thần?” Áo Lợi Duy Á cũng nghi hoặc quan sát, lập tức cũng kinh hãi.

Đám cường giả tiến vào trong Địa ngục đều hiểu được, ở trong Địa ngục có thể gặp phải bằng hữu của mình ở Vật chất vị diện là một chuyện rất hiếm có. Loại cảm giác gặp gỡ cố hương, đủ để bọn họ cảm thấy kích động và hưng phấn.

“Ha ha, Vũ Thần” Bối Bối là người đầu tiên chạy về phía quán ăn đó.

Bọn Lâm Lôi cũng lập tức đuổi kịp, tiến vào trong quán ăn, quán ăn này tương đối yên tĩnh, thực khách bên trong khá thưa thớt. Chỉ thấy Áo Bố Lai Ân đang lẳng lặng ngồi đó uống một chén nước tra.

“Vũ Thần cũng trở thành Thượng vị thần?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc, lúc đầu Vũ Thần cũng là luyện hóa Thần cách mới đạt đến Trung vị thần, ngắn ngủi gần 1000 năm đã đạt đến cảnh giới Thượng vị thần, chỉ có một khả năng--- luyện hóa Thượng vị thần Thần cách.

“Hài. Vũ Thần” Bối Bối trực tiếp chạy đến bên cạnh Vũ Thần.

Áo Bố Lai Ân đang cúi đầu uống trà ngẩn ra. Vũ Thần? Ở Địa ngục nhiều năm như vậy không có ai gọi hắn là Vũ Thần.

Áo Bố Lai Ân vừa ngẩng đầu lên đã thấy Bối Bối đang đứng cạnh bàn, cùng với ba người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á đang đi đến. Mặt Vũ Thần Áo Bố Lai Ân trân cứng lại, mang theo một tia kinh hãi: “Lâm Lôi, là các ngươi”

“Áo Bố Lai Ân, đã lâu không gặp” Lâm Lôi cười nói.

“Đã lâu không gặp” Áo Bố Lai Ân cũng cười rộ lên.

“Còn không mời chúng ta ngồi xuống” Bối Bối hừ hừ nói.

Áo Bố Lai Ân lập tức cười cười: “Ha ha, ta không mời người khác thì còn không có việc gì, làm sao dám không mời Bối Bối ngươi chứ? Lại đây, mọi người ngồi xuống nào” Nói xong, Áo Bố Lai Ân lập tức vẫy tay cho nhân viên phục vụ, tên nhân viên phục vụ lập tức chạy đến: “Bây giờ còn chưa muốn ăn” Lâm Lôi lập tức nói.

“Vậy uống rượu đi” Áo Bố Lai Ân gọi một ít rượu, rồi cùng đàm luận với mọi người.

Áo Bố Lai Ân hỏi chuyện mấy năm qua của Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á; Lâm Lôi cũng chỉ là đại khái miêu tả một ít chuyện sau khi đi đến Địa ngục, tuy nhiên lúc gặp phải nguy hiểm cũng không nói tỉ mỉ rõ ràng. Sau vài câu, bọn Lâm Lôi liền nói đến chuyện ở Tử Kinh đại lục.

“Chúng ta đã từng bị lâm vào trong Tử Tinh Sơn Mạch, may mắn mà chạy ra được ngoài” Áo Lợi Duy Á nói một câu, nói đến đây, Địch Lỵ Á còn cố ý triển khai Thần chi lĩnh vực, bao quanh mấy người lại. Cách ly thanh âm với bên ngoài, không cho ngoại nhân nghe được.

Lâm Lôi tưởng rằng Áo Bố Lai Ân sẽ giật mình, nhưng Áo Bố Lai Ân lại không có cảm giác gì.

Thực ra, Áo Bố Lai Ân luôn ở Tinh Thần vụ hải, đối với chuyện ở Tử Kinh đại lục biết rất ít, không rõ hàm nghĩa chạy trốn ra khỏi Tử Tinh Sơn Mạch là như thế nào.

“Lâm Lôi, ngươi thật là can đảm, trong Địa ngục đầy rẫy nguy cơ, lúc đầu nếu không phải đi theo Tháp La Sa, sợ là ta đã sớm chết ở Tinh

Thần vụ hải rồi. mà ngươi dĩ nhiên từ Tử Kinh đại lục đi đến Huyết Phong đại lục, lợi hại, bội phục” Áo Bố Lai Ân sợ hãi than thở không thôi.

Áo Lợi Duy Á cười cười.

Theo như Áo Lợi Duy Á thấy, thì thực lực hôm nay của Lâm Lôi tung hoành Địa ngục mà không chọc phải đại địch thì tuyệt đối không có nguy hiểm gì.

“Áo Bố Lai Ân, còn các ngươi? Cuộc sống trong Địa ngục thế nào?” Lâm Lôi cười hỏi.

“Chúng ta? Hoàn hảo” Áo Bố Lai Ân gật đầu nói: “Sau khi đi đến Địa ngục, trong đám người chúng ta có hai người là Tháp La Sa và Đế Lâm, mặc dù cũng có nguy cơ nhưng bọn Tháp La Sa vẫn có năng lực ứng phó. Sau này, Tháp La Sa càng đột phá từ Trung vị thần cảnh giới đạt đến Thượng vị thần cảnh giới, hắn tự mình đạt đến Thượng vị thần.”

Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc.

“Đợi đến khi Tháp La Sa đạt đến cảnh giới Thượng vị thần, hắn càng lợi hại hơn” Áo Bố Lai Ân than thở: “Tháp La Sa vốn đã dung hợp hai loại pháp tắc huyền ảo, phối hợp với thiên phú của hắn thì càng trở nên lợi hại. Hắn từng giết chết ba Ngũ tinh Ác ma.”

“Ba Ngũ tinh Ác ma?” Bốn người Lâm Lôi hơi giật mình.

Nghĩ lại, Lâm Lôi hiểu ra, Tháp La Sa tự mình đạt đến Thượng vị thần, pháp tắc huyền ảo lại dung hợp hai loại, giả thiết chiêu thức tấn công có thể kết hợp với Thiên phú thần thông của Thần thú, thì có thể so với Lục tinh Ác ma bình thường.

“Đúng, Tháp La Sa hắn ở Đấu chiến trường Mịch La Đảo này càng dành được bách chiến bách thắng” Áo Bố Lai Ân than thở.

Lâm Lôi âm thầm gật đầu. Lục tinh Ác ma bình thường là có thể đạt được bách chiến bách thắng, Ngũ tinh Ác ma may mắn cũng có thể đạt được. Tháp La Sa làm được như vậy cũng là có thể.

“Đế Lâm, hắn cũng đạt được bách chiến bách thắng của Trung vị thần ở Mịch La Đảo” Áo Bố Lai Ân cười nói: “Cũng bởi vì như vậy, nên Tháp La Sa, Đế Lâm cũng có chỗ ở ở Tây đảo, Tháp La Sa càng cho chúng ta Thần cách, để ta, Hi Tắc, và hai đứa con của Đế Lâm đều đạt đến cảnh giới Thượng vị thần”

Trong lòng Lâm Lôi hiểu ra.

Thì ra như vậy, hai con trai Lục Mục kim nghê của Đế Lâm cũng đều là luyện hóa Thần cách mà thành thần. Áo Bố Lai Ân cũng là như vậy. Nếu đã luyện hóa Thần cách, vậy tự nhiên sẽ luyện hóa đến mức cuối cùng, chỉ là luyện hóa Thần cách đạt đến Thượng vị thần, tiền đồ sau này rất xa vời.

Địch Lỵ Á mỉm cười nói: “Xem ra, cuộc sống các ngươi ở đây rất tốt”

“Rất tốt” Áo Bố Lai Ân gật đầu, nhưng lập tức như nhớ đến cái gì, lắc đầu nói: “Tuy nhiên, Hi Tắc hắn…”

“Hi Tắc làm sao? Lâm Lôi lập tức hỏi.

Hi Tắc và Lâm Lôi có giao tình tương đối thâm sâu. Lúc đầu ở Phân Lai thành, Hi Tắc đã giúp mình. Sau này, chính mình đi cứu năm huynh đệ Bất tử chiến sĩ Ba Khắc, gặp phải nguy hiểm sinh tử thì cũng là Hi Tắc ra tay cứu giúp.

Mấy lần hỗ trợ, Lâm Lôi vô cùng cảm kích Hi Tắc.

“Hi Tắc, hắn bây giờ rất chán nản” Áo Bố Lai Ân lắc đầu thở dài.

“Chán nản?” Bối Bối trừng mắt: “Tên Hi Tắc đó, dường như không để ý bất cứ cái gì, sao lại có thể chán nản chứ?”

Lâm Lôi cũng có chút khó hiểu.

“Tình cảm có vấn đề” Áo Bố Lai Ân nói.

Trên mặt mấy người Lâm Lôi đều hiện lên vẻ kinh ngạc. Hi Tắc lúc ở Ngọc Lan đại lục vô cùng tiêu dao. Đàn bà thường xuyên thay đổi, không có người đàn bà cố định nào cả, ngay cả Thánh nữ của Băng tuyết nữ thần, Hi Tắc cũng bỏ chạy không để ý đến.

Theo Lâm Lôi thấy, người như vậy, thì tình cảm sẽ không bị đau khổ mới đúng.

Nhìn thấy vẻ mặt mấy người Lâm Lôi, Áo Bố Lai Ân nói: “Lúc đầu ta cũng giống như các ngươi, không dám tin, nhưng Hi Tắc là thật, như nhập ma với người đàn bà tên là Tắc Hi Lỵ, hắn và Tắc Hi Lỵ yêu nhau rất sâu đậm. Hi Tắc còn nói với chúng ta, giờ phút này hắn đã tìm được tình yêu đích thực”

Mấy người Lâm Lôi nghe thấy đều kinh ngạc.

“Đương nhiên, chuyện tình cảm của bọn họ xảy ra chuyện gì, ta cũng không rõ ràng lắm, chúng ta không hỏi quá sâu đến chuyện đời tư của hắn. Mọi người chúng ta đều vui mừng khi thấy Hi Tắc và Tắc Hi Lỵ đó tiếp tục như vậy”

“Theo đạo lý như vậy rất tốt” Áo Bố Lai Ân lắc đầu cười nói: “Đáng tiếc, Tắc Hi Lỵ có thân phận không bình thường, nàng là đệ tử hạch tâm của Cái La Đức gia tộc một trong ngũ đại gia tộc của Mịch La Đảo, hơn nữa một thời gian trước đã được đem gả cho Tắc Khắc Lạp thiếu gia của Ba Cách Tiếu gia tộc”

Tắc Khắc Lạp Thiếu gia?

Bốn người Lâm Lôi nghe thấy không khỏi nhìn nhau, dĩ nhiên cũng liên quan đến tên Tắc Khắc Lạp. Vừa mới cách đây không lâu, bọn Lâm Lôi có mâu thuẫn với tên Tắc Khắc Lạp.

“Sao, giật mình hả? Chúng ta cũng rất giật mình, nhưng sự thật là như vậy” Áo Bố Lai Ân thở dài nói: “Thần cấp cường giả hẳn là có tâm tình kiên định, ai có thể ngờ rằng, tên Hi Tắc tựa hồ bị đả kích trí mạng. Cả ngày mơ mơ màng màng, không uống rượu thì ngây ngốc, hoặc là ngủ, hoặc là tu luyện, cả người rất chán nản”

Lâm Lôi không khỏi đồng tình với Hi Tắc.

Áo Bố Lai Ân nói ra rất bình thường, nhưng Lâm Lôi đã từng thất tình, hiểu được sự đau khổ người đàn bà của mình bị cướp đi, cái loại thống khổ này khiến người ta không thể hít thở được, yêu càng sâu, đau khổ càng nhiều.

“Hi Tắc, xem ra thật sự là rất đau khổ” Lâm Lôi thầm than.

Nói chuyện một lát, mọi người đã uống hết sạch rượu.

“Từ từ vậy, dù sao chuyện cũng mới phát sinh một thời gian, bây giờ Hi Tắc trong thời gian ngắn không thể suy nghĩ ra được, đợi thời gian trôi qua, hẳn là sẽ tốt hơn” Áo Bố Lai Ân nói xong thì đứng lên: “Lâm Lôi đi, đến nơi ở của chúng ta, Tháp La Sa, Đế Lâm và hai con của Đế Lâm cũng ở đó, bọn họ thấy ngươi nhất định cũng rất vui vẻ”

Mấy người Lâm Lôi cũng lập tức đứng dậy.

“Lão Đại, chúng ta có cùng đi với bọn Ngả Kỳ nữa không?” Bối Bối dò hỏi.

“Không, đến lúc đó chúng ta sẽ đi một mình. Hơn nữa còn có Bối Tỳ đi theo bọn họ, nên sẽ an toàn thôi” Lâm Lôi nhìn thấy nhóm bằng hữu này, liền không muốn vội vàng lu khai. Còn mâu thuẫn với Tắc Khắc Lạp, nếu tên Tắc Khắc Lạp không vội vã trả thù thì hiển nhiên sẽ không tiếp tục trả thù.

Dù sao, muốn trả thù sẽ lập tức ra tay.

Bốn người Lâm Lôi đi theo Áo Bố Lai Ân, trực tiếp đi nhanh về phía Tây.

Mịch La Đảo, chia làm Đông đảo và Tây đảo, Tây đảo là chỗ ở của ngũ Đại gia tộc và Hộ đảo chiến sĩ, ngoại nhân không được phép tiến vào.

“Thật xinh đẹp” Lâm Lôi nhìn từ xa xa dễ dàng thấy được một tiểu lâu hai tầng xinh đẹp.

“Đây là nơi ở của Hộ đảo chiến sĩ” Áo Bố Lai Ân cười nói: “Ta cũng ở đây, được Tháp La Sa hỗ trợ, ta cũng trở thành một tên Hộ đảo chiến sĩ. Hộ đảo chiến sĩ cứ hàng năm lại thay phiên một lần, năm nay chúng ta được nghỉ ngơi”

Chỉ thấy khu vực nơi ở của Hộ đảo chiến sĩ đang có người tuần tra.

“Chúng ta có thể vào không?” Bối Bối hơi lo lắng.

“Không sao, nơi ở của Hộ đảo chiến sĩ quản lý không nghiêm, chỉ cần Hộ đảo chiến sĩ dẫn vào là có thể vào. Quản lý nghiêm ngặt là khu vực của ngũ Đại gia tộc. Tuy nhiên bọn họ ở khu vực tận cùng bên trong” Áo Bố Lai Ân nói, trên người đột nhiên xuất hiện một bộ chiến giáp màu máu đỏ.

Đây là cách chứng minh thân phận Hộ đảo chiến sĩ, Hộ đảo chiến sĩ đang tuần tra lập tức cho qua.

Bốn người Lâm Lôi đi theo Áo Bố Lai Ân, bước vào khu vực nơi ở của Hộ đảo chiến sĩ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 20: Có Hài Tử?

Chỗ ở của Hộ đảo chiến sĩ là các tiểu lâu trùng trùng điệp điệp, trải rộng khắp núi rừng, chỉ tính về số lượng tiểu lâu thì Lâm Lôi đã hiểu được số lượng Hộ đảo chiến sĩ tuyệt đối là một con số đáng sợ.

“Duy trì quân đội Thượng vị thần khổng lồ như vậy, thực lực của ngũ đại gia tộc thật mạnh” Lâm Lôi cảm thán trong lòng, duy trì quân đội, thì phải trả tiền thù lao. Dù sao không ai nguyện ý làm không công cho người khác, tiền thù lao của chiến sĩ Thượng vị thần bình thường đều rất cao.

Duy trì quân đội khổng lồ cần phải có tài phú rất kinh người.

Tuy nhiên, nhìn thấy số lượng người ra vào Đấu chiến trường, Tự do thành bảo, liền hiểu được tiền lời kinh khủng của Mịch La Đảo.

“Đến rồi” Áo Bố Lai Ân cười nói.

“Áo Bố Lai Ân, đống tiểu lầu này có phạm vi thật lớn” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn chỗ ở trước mắt này, chỗ ở này lớn gấp mười lần tiểu lâu bình thường, bên trong một cái sân lớn có ba tòa tiểu lâu, phong cách độc đáo, trên tường cũng có điêu khắc.

Áo Bố Lai Ân cười nói: “Đây là nơi ở của Tháp La Sa, Thượng vị thần bách chiến bách thắng bình thường nếu gia nhập quân đội Hộ đảo chiến sĩ, bất kể là chỗ ở hay là tiền lương đều hơn xa Hộ đảo chiến sĩ bình thường. Mặc dù ta cũng được chia một tòa tiểu lâu, nhưng bình thường mọi người chúng ta đều ở nơi này của Tháp La Sa, chỗ ở của hắn cũng lớn”

Vừa nói, Áo Bố Lai Ân vừa đẩy cửa phòng tiến vào.

“Ân, Áo Bố Lai Ân, ngươi đã về” một giọng nói vang lên, chỉ thấy có một tên nam tử tóc xanh đang khoanh chân ngồi trên bãi cỏ, đúng là Tháp La Sa.

Tháp La Sa quay đầu nhìn trong miệng cũng nói, nhưng đột nhiên hắn ngây ngốc, kinh ngạc nhìn bốn người phía sau Áo Bố Lai Ân, Lâm Lôi nhìn thấy vẻ mặt của Tháp La Sa, còn cố ý nhếch miệng cười cười.

“Xoát” Tháp La Sa đi ngay đến trước mặt mấy người Lâm Lôi.

“Ha ha” Tháp La Sa vỗ bả vai Lâm Lôi, “Lâm Lôi, mấy người các ngươi cũng đã đến rồi, thật sự là hiếm có nha. Địa ngục lớn như vậy, chúng ta dĩ nhiên cũng gặp được nhau. Ha ha…” Tháp La Sa rất hưng phấn và vui vẻ.

“Bối Bối, Bối Lỗ Đặc Đại nhân cũng cho ngươi đến đây sao?” Tháp La Sa chú ý đến Bối Bối.

Bối Bối nhếch miệng lên: “Sao, không được sao?”

“Được được” Tháp La Sa ngay lập tức nói chuyện với mấy người “Lại đây, mọi người ngồi xuống đi. Mấy người Đế Lâm, Hi Tắc đang ở bên ngoài, thật là”

Mấy người Lâm Lôi cười cười ngồi xuống, Tháp La Sa liền bắt chuyện: “Các ngươi tới thật đúng lúc, ta hôm nay còn đi tuần tra, vừa mới trở về không lâu. Nhóm chúng ta đến từ Ngọc Lan đại lục, có thể gặp gỡ ở đây, cũng là duyên phận”

Lâm Lôi cũng rất vui vẻ. cũng cười đàm luận. Đến khi Lâm Lôi nói gặp được Áo Lợi Duy Á như thế nào, tự nhiên nói đến Tử Tinh Sơn Mạch, tuy nhiên, Lâm Lôi bọn họ chỉ đề cập một câu. Tháp La Sa cũng không để ý nhiều.

Hoặc là nói, không ý thức được ý nghĩa của việc bọn Lâm Lôi có thể bình yên đi ra từ Tử Tinh Sơn Mạch.

Thực ra đây cũng là bình thường.

Tháp La Sa mặc dù là Thượng vị thần.

Nhưng mà ở trong Địa ngục quá ngắn, hiểu về Địa ngục thì nhiều nhất là từ trong các quyển sách. Các bộ sách bình thường miêu tả địa lý, chỉ miêu tả đơn giản sơ qua về Tử Tinh Sơn Mạch, lúc đầu Lâm Lôi cũng là đọc bộ sách về địa lý, biết được Tử Tinh Sơn Mạch, cũng không biết Tử Tinh Sơn Mạch nguy hiểm thế nào.

“Chi nha” Cánh cổng mở ra, chỉ thấy một tên nam tử tóc đen người đầy mùi rượu đang đi đến. Mắt thất thần, hơi thở hổn hển chán nản, đúng là Hi Tắc.

Thấy Hi Tắc như vậy, Lâm Lôi không khỏi cảm thán, lúc đầu Hi Tắc tiêu dao như vậy, hôm nay lại như vậy, thật sự là thế sự khó thường.

“Hi Tắc” Lâm Lôi mở miệng nói.

Hi Tắc nghe thấy có người gọi hắn, cũng không hề để ý, chỉ là tùy ý liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái rồi tiếp tục đi về chỗ ở của mình, nhưng đi được hai ba bước. Thân hình hắn dừng lại, quay đầu nhìn Lâm Lôi, sương mù che mắt dần dần tan ra.

“Lâm Lôi” giọng nói của Hi Tắc khó có thể tin tưởng.

“Hi Tắc, đã lâu không gặp” Lâm Lôi cười cười.

“Ha ha, Hi Tắc, ta là Bối Bối” Bối Bối cũng lập tức nhảy ra.

Hi Tắc hít sâu một hơi, vận chuyển Thần lực trong cơ thể, tửu khí trên người lập tức tiêu tán. Cả người tỉnh táo lại, trên mặt Hi Tắc xuất hiện vẻ tươi cười: “Lâm Lôi, các ngươi cũng đến Địa ngục? Lúc nào đến Địa ngục vậy?”

Hi Tắc cuống quít nói, bọn Lâm Lôi cũng nhiệt tình nói chuyện với nhau, mặc dù trong lòng Lâm Lôi biết chuyện của Hi Tắc, nhưng Lâm Lôi hy vọng tâm tình của Hi Tắc tốt hơn lên. Hiển nhiên, mấy người bọn họ từ Ngọc Lan đại lục đến, đích thực để cho Hi Tắc vui vẻ lên chút.

“Lâm Lôi, nói chuyện với Hi Tắc nhiều vào, nhớ kỹ, tuyệt đối không được nói đến chuyện về Tắc Hi Lỵ” Tháp La Sa lập tức thần thức truyền âm, trạng thái lúc này của Hi Tắc là tình huống tốt nhất trong thời gian gần đây.

“Ta biết”

Lâm Lôi đáp lời, đồng thời Lâm Lôi cũng nghi hoặc, Tắc Hi Lỵ đó rốt cuộc có cái gì đặc biệt hơn người, dĩ nhiên cũng có thể khiến người tiêu dao như Hi Tắc trở lên si mê như vậy.

Mịch La Đảo, Tây đảo là nơi ở của ngũ Đại gia tộc, mà ở trung ương là nơi ở của Ba Cách Tiếu gia tộc. Trong ngũ Đại gia tộc, thì Ba Cách Tiếu gia tộc là thủ lĩnh, nhưng dân cư của Ba Cách Tiếu gia tộc lại không nhiều, không bằng tứ Đại gia tộc còn lại.

Nguyên nhân chính là vì vậy mà địa vị của mỗi một thành viên Ba Cách Tiếu gia tộc đều tương đối cao.

Lúc này, ở hậu hoa viên của Ba Cách Tiếu gia tộc đang có hai người thân cao hai mét ngồi ở đó. Hai người này, một người là thanh niên tóc ngắn màu đỏ, người còn lại là một vị trung niên tóc dài màu đỏ.

Lâm Lôi ở đây sẽ nhận ra, thanh niên tóc ngắn màu đỏ chính là Tắc Khắc Lạp.

“Tắc Khắc Lạp, ngươi gần nhất phải đặc biệt chú ý người tên là Lạc Mâu ở Đấu chiến trường” Trung niên tóc dài mày rậm mắt to, giở tay nhấc chân liền cho người ta cảm giác bá đạo “Nghe hạ nhân bẩm báo, tên Lạc Mâu này rất có thể là Thất tinh ác ma, đã vài ngày liên tiếp thắng mười trận, còn hai ngày nữa là đạt bách chiến bách thắng”

“Vâng, cha” Tắc Khắc Lạp cung kính nói.

Cha của Tắc Khắc Lạp, Bảo Khắc Uy Ba Cách Tiếu, chính là tộc trưởng của Ba Cách Tiếu gia tộc. Bảo Khắc Uy mặc dù sống vô số năm nhưng hắn chỉ có hai con trai. Thành viên của Ba Cách Tiếu gia tộc, mỗi một hài tử đều rất ít, hầu hết chỉ có một đứa mà thôi.

Có thể có hai người con trai đã là may mắn.

“Nếu thật sự là một tên Thất tinh ác ma, vậy thật sự là chuyện tốt, khó có thể gặp một tên Thất tinh ác ma, không thể nào buông tha được” Bảo Khắc Uy nhẹ nhàng nói.

“Biết, cha” Tắc Khắc Lạp cười nói: “Cha, thời gian ngươi tiến vào Mật địa, ta chưa kịp nói cho ngươi. Bảy tám ngày trước, ta ở Tự do thành bảo gặp phải một cao thủ, có một ít mâu thuẫn nhỏ, tên cao thủ đó một chiêu giết chết 12 Thượng vị thần”

“Giết 12 người?” Bảo Khắc Uy nhìn về phía hắn.

Một chiêu giết chết 12 Thượng vị thần bình thường, cường giả có khả năng làm được có rất nhiều.

“Cái này cũng không phải kỳ quái, nhưng mà kỳ quái là 12 tên Thượng vị thần đó còn không đến gần vị cao thủ đó, đã giống như kẻ ngốc không có phản ứng, mặc cho vị cao thủ kia một chiêu giết chết bọn họ”

Bảo Khắc Uy cả kinh.

Khiến cho 12 Thượng vị thần không phản kháng.

“Người này, ở phương diện Linh hồn, rất mạnh” Bảo Khắc Uy nhận xét.

“Quan trọng nhất chính là” Tắc Khắc Lạp thấp giọng nói: “Cha, khí tức người này cũng ẩn tàng, từ bên ngoài nhìn chỉ là một tên Trung vị thần, ngay cả Thiên phu trưởng ở trong Tự do thành bảo chúng ta, cao thủ Lục tinh Ác ma cũng không nhìn ra khí tức chính thức của người đó”

Lúc này Bảo Khắc Uy mới khiếp sợ.

Lục tinh ác ma cũng không điều tra được khí tức chinh thức của đối phương, hơn nữa phương diện Linh hồn mạnh như vậy.

“Tối thiểu cũng là Lục tinh Ác ma đỉnh, còn có thể là Thất tinh ác ma. Hơn nữa lại am hiểu phương diện Linh hồn” Bảo Khắc Uy phán đoán nói ra, cường giả am hiểu phương diện Linh hồn để cho người ta sợ hãi, bởi vì Linh hồn là căn bản của một người, cường giả am hiểu Linh hồn rất khó đối phó.

“Hắn đâu?” Bảo Khắc Uy liền nói.

“Đi rồi” Tắc Khắc Lạp lắc đàu nói “Hắn hẳn là không phải người của Mịch La Đảo chúng ta, không hề nhận biết Huyết sắc Mịch La lệnh. Ta cũng không dám động thủ, chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ ly khai”

Bảo Khắc Uy thở dài một hơi, lập tức cười nói: “Đi thì thôi, ngươi làm đúng, gặp phải cường giả như vậy, không nên dễ dàng đắc tội, nếu đối phương giết ngươi, vậy thì không xong rồi”

Tắc Khắc Lạp cũng cười.

“Tắc Khắc Lạp” giọng nói sung sướng từ cửa hoa viên vang lên, chỉ thấy một mỹ nữ tóc huyền đen nhánh, có khuôn mặt trắng nõn động lòng người đang chạy đến. Trên mặt nàng tràn đầy vui sướng, đây đúng là thê tử mới cưới của Tắc Khắc Lạp – Tắc Hi Lỵ.

“Cha” Mỹ nữ nhìn thấy Bảo Khắc Uy liền hành lễ ngay.

Bảo Khắc Uy nhẹ gật đầu.

“Lỵ Lỵ” Tắc Khắc Lạp nhìn thê tử của mình, trên mặt lập tức hiện lên vẻ tươi cười, đi đến nghênh tiếp: “Lỵ Lỵ, nhìn ngươi cao hứng như vậy, có tin tức gì tốt à?” Tắc Khắc Lạp cười nói.

“Tắc Khắc Lạp, ta có hài tử” Tắc Khắc Lạp lập tức nói.

Nghe được tin tức đó, Tắc Khắc Lạp và Bảo Khắc Uy đều chấn động, trên mặt hai phụ tử đều mừng như điên, hai người nhìn nhau, Bảo Khắc Uy càng kích động cười ha ha: “Ha ha… Tắc Khắc Lạp, thê tử ngươi cưới rất tốt, rất tốt, ha ha”

“Ta có hài tử? Ta cũng có hài tử” Tắc Khắc Lạp vô cùng kích động.

Tắc Hi Lỵ nghe xong hơi nghi hoặc một chút.

Không phải chỉ là có hài tử thôi sao? Sao mà ngay cả tộc trưởng luôn lạnh lùng cũng kích động như vậy? Nàng cho đến bây giờ chưa thấy qua tộc trưởng Bảo Khắc Uy kích động như vậy.

“Tốt” Bảo Khắc Uy kích động đến độ mặt cũng đỏ ửng lên, vỗ vỗ bả vai của con trai: “Tắc Khắc Lạp, thê tử ngươi lập công lớn đó”

“Ân” Tắc Khắc Lạp cũng kích động gật gật đầu.

Lập tức Tắc Khắc Lạp đi đến trước mặt thê tử, ôm luôn thê tử của mình vào, kích động nói với Tắc Hi Lỵ: “Lỵ Lỵ, ngươi có hài tử, ta, cảm ơn ngươi, thật sự rất cảm ơn ngươi” Tắc Khắc Lạp kích động nói.

Tắc Hi Lỵ thấy trượng phu của mình nhiệt tình như vậy, ngay cả tộc trưởng ở bên cũng thế, Tắc Hi Lỵ cảm thấy kinh ngạc và xấu hổ.

“Hài tử của ta” Tắc Khắc Lạp đưa tay phải đặt nhẹ lên bụng Tắc Hi Lỵ.

“Ân?” Tắc Hi Lỵ nghi hoặc nhìn trượng phu của mình, chỉ thấy tay phải Tắc Khắc Lạp đang từ từ toát ra huyết sắc quang mang, vô cùng quỷ dị. Trên mặt Tắc Khắc Lạp tràn đầy kích động, nhưng dần dần, sắc mặt Tắc Khắc Lạp ngưng trọng, hắn kinh ngạc nhìn thê tử Tắc Hi Lỵ bên cạnh mình.

Ánh mắt này, khiến cho Tắc Hi Lỵ cảm thấy nghi hoặc.

“Ba” Tắc Khắc Lạp vung mạnh tay lên trực tiếp tát vào mặt thê tử, trực tiếp đánh thê tử ngã sấp xuống.

“Hỗn đản, tiện nhân” Tắc Khắc Lạp phẫn nộ đến toàn thân run lên.

Tắc Hi Lỵ vuốt mặt mình, khó có thể tin nhìn trượng phu của mình.

“Tắc Khắc Lạp, ngươi làm gì” Bảo Khắc Uy cũng giận dữ.

“Cha” Tắc Khắc Lạp quay đầu nhìn cha của mình, liền nói “Đó không phải hài tử của ta”

Bảo Khắc Uy ngẩn ra: “Tắc Khắc Lạp, ngươi nói là?”

Tắc Khắc Lạp gật đầu.

Sắc mặt Bảo Khắc Uy trong nháy mắt trầm xuống, giống như bao trùm một tầng băng lạnh, Bảo Khắc Uy liếc mắt nhìn Tắc Hi Lỵ, giọng nói lạnh lùng: “Tắc Khắc Lạp, con đàn bà này không xứng là chánh thê, ngươi trừng phạt đi, một thời gian nữa, ngươi chuẩn bị cưới một người khác”

“Vâng, cha” Tắc Khắc Lạp quay đầu phẫn nộ nhìn về phía Tắc Hi Lỵ.

Tắc Hi Lỵ vẫn rất mờ mịt, lập tức liền nói: “Tắc Khắc Lạp, đây là hài tử của ngươi, sao ngươi lại nói không phải?”

Hoài thai sinh hài tử, cho dù là thần thực ra cũng không có biện pháp để biết hài tử trong bụng thê tử có phải của mình hay không. Nhưng mà có một vài loại người thì khác. Giống như Lâm Lôi, bởi vì Lâm Lôi là Long huyết chiến sĩ gia tộc. chỉ cần là con cháu của Long huyết chiến sĩ gia tộc.

Trong cơ thể sẽ có huyết mạch Long huyết chiến sĩ, cho dù ít nhưng phải có.

Nếu trong cơ thể không có huyết mạch Long huyết chiến sĩ, thì dám chắc không phải gia tộc mình.

“Tại sao?” Tắc Khắc Lạp phẫn nộ vô cùng.

Ba Cách Tiếu gia tộc, chính là Huyết Văn thái thản gia tộc trong Địa ngục, con cháu của Huyết văn thái thản gia tộc đều có huyết mạch Huyết văn thái thản, đương nhiên là có phân chia nhiều ít, đến khi độ dày đạt đến một trình độ nhất định, thì bản thân sẽ có lực lượng cực kỳ cường đại.

Tắc Khắc Lạp vừa rồi dùng năng lượng đặc thù của gia tộc mình cảm ứng, nhưng lại phát hiện…

Hài tử trong bụng thê tử mình, dĩ nhiên cũng không có huyết mạch của gia tộc.

Ngay cả huyết mạch gia tộc cũng không có, dám chắc không phải đứa nhỏ của mình.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 21: Ta Muốn Nó Phải Chết

Ta muốn nó phải chết”! Tải Khắc La nhìn chằm chằm vợ mình: “Đứa con trong bụng cô là của kẻ khác. Khi đó đi thành luỹ Tự Do mua quần áo cho vợ, nào ngờ, vợ ta lại có ngay thằng đàn ông khác. Và cái thai đứa con trong bụng là của kẻ khác. Trời ơi là Trời”!

Gia tộc Huyết Văn Thái Thản là gia tộc ngang ngược nhất trong địa ngục, rất có thế lực và cực kỳ đáng sợ. Đảo Mịch La, bề ngoài cứ tưởng là năm đại gia tộc cai quản, nhưng thực ra, bốn gia tộc lớn kia chỉ là những gia tộc phụ thuộc vào gia tộc Ba Cách Tiêu mà thôi!

Gia tộc Ba Cách Tiêu là gia tộc Huyết Văn Thái Thản, đây là một điều bí mật, ít ai biết đến.

Vốn Tái Hi Lợi không hiểu gì chứ nếu không thì chẳng đã vui vẻ chạy đến mách với chồng là cái thai là con của chàng.

“Không, không phải”! Tái Hi Lợi lắc đầu.

“Con ** này vẫn còn chưa nhận”. Tộc trưởng Bào Khắc điên tiết lên: “Con à. Đây là nỗi nhục nhã của gia tộc mình. Nếu con ** này đến chết mà vẫn không chịu nhận, trực tiếp đem chi nhánh của gia tộc Cái La Đức của nó tru di toàn bộ đi”.

Tái Hi Lợi giật bắn người lên.

Gia tộc Cái La Đức lớn nhất trong năm đại gia tộc, có rất nhiều chi. Huỷ diệt đi một chi, với gia tộc Ba Cách Tiêu trên Mịch la đảo này mà nói thì dễ còn hơn lật bàn tay.

“Nói”! Tái Khắc La nhìn vợ gầm lên.

Tái Khắc La vô cùng cần bộ mặt. Tái Khắc La thường ngày vẫn tỏ ra tự hào về dòng tộc của mình, hơn thế nữa Tái Khắc La lại còn là một tộc trưởng, huyết thống tuyệt đối, rất tôn qúy. Tái Khắc La rất tự cao tự đại. Giờ đây trong cái bụng của vợ mình lại là giọt máu của kẻ khác thì lẽ nào Tái Khắc La lại không điên tiết lên được.

Sắc mặt Tái Khắc La điên lên trở thành màu mận quân.

“Nói đi”! Chân Tái Khắc La đạp vào người Tái Hi Lợi. Tái Hi Lợi bị đá té sang bên hòn núi giả trong phòng. “Nếu không, mày với cả chi tộc nhà mày đều chết hết”! Tái Khắc La điên khùng lên tột độ.

“Thiếp nói, để thiếp nói”! Tái Hi Lợi vội vã cất tiếng. Nàng gần như điên lên rồi.

Thực tình thì nàng cũng không biết rõ, đứa con trong bụng là con người nào. Bởi thời gian trước đó, nàng cùng lúc ăn nằm với hai người. Một là Tái Khắc La và một là Hi Tái. Nàng cùng lên giuờng với hai người, nàng nào biết được cái thai là của ai? đứa con của người nào?

Vốn, Tái Hi Lợi nghĩ rằng, ngay mình mà không biết được thì đương nhiên là của Tái Khắc La chứ còn là con ai nữa. Trừ khi có cách nào giải thích được cụ thể.

Thật đáng tiếc, nàng không thể hiểu, cái gia tộc Ba Cách Tiêu này là một gia tộc Huyết Văn Thái Thản!

“Thiếp nào có biết được! Con là của ai”. Tái Hi Lợi giận dữ phân bua: “Nhưng thiếp khẳng định, không phải con của chàng. Là giọt máu của Hi Tái., không phải là con chàng. Là Hi Tái”…

“Hi Tái”?

Tái Hi Lợi sững người lên, ngửa mặt nhìn lên cười chua chát: “Hà ha ha”... Tiếng cười nghe sao mà điên dại. Trên mình Tái Khắc La đỏ dậy lên. Hắn ta, Tái Khắc La, con cưng của Trời, chưa từng chịu bất kể nỗi nhục nào thế này.

Có vợ mình, mang thai kẻ khác thật là mất mặt.

“Hi Tái. Tao sẽ giết chết mày”... Tái Khắc La điện tiết cực độ, mắt đục ngầu, dường như muốn ăn tươi nuốt sống người ta.

Tại phòng ở của Tháp La Sa, mấy ngày này, Lâm Lôi nghỉ ngơi rất thoải mái, mỗi ngày đều đi xem chừng mười cuộc giao đấu của Lạc Mậu, hoặc là cùng bạn bè cũ tán gẫu chuyện trò. Với Ngải Kỳ, Bối Thứ và nhiều người káhc thì đều đã rời đảo Miạch La rồi.

“Cái tay Lạc Mậu này quả mạnh mẽ”. đẩy cửa vườn ra, bọn Lâm Lôi mấy người vừa đi vừa trò chuyện bàn tán: “Chưởng đao đó, quả khó lòng né tránh, rất dễ chém làm đôi đối phương thành hai mảnh”.

“Công kích vật chất, công kích linh hồn đều giỏi như nhau”. Tháp La Sa tán thưởng.

Áo Lợi Duy Á nói: “Đặc biệt là với tốc độ, nhanh đến kinh hoàn. Tên Lạc Mậu này, thực lực quá mạnh. Mỗi một trận chiến đấu đều nhẹ nhõm. Đến bây giờ không một ai có thể so đo nổi với hắn ta cả, chỉ chiêu đầu thôi là đã thất bại rồi”.

Lâm Lôi nhớ lại trận chiến mà ngỡ ngàng.

Lạc Mậu trong trận chiến đấu đó, tuy có kiêu ngạo, coi khinh đối thủ, nhưng vì Lạc Mậu vốn có thực lực mà.

“Lâm Lôi! Các người về rồi ư”? Chỉ nghe thấy Đế Lâm nói rồi từ trên lầu xuống. Lâm Lôi và mọi người đến bên: “Đế Lâm! Hi Tái đâu”?

“Hi Tái”? Đế Lâm chau mày, hạ thấp giọng xuống: “Hi Tái đang còn ngủ”.

“Ngủ”?

Kẻ mạnh cấp Thần vốn không ngủ. Hi Tái thường ngày nào có ngủ, thế nhưng kể từ sau khi đổ vỡ tình cảm với Tái Hi Lợi, Hi Tái buồn khổ đến thảm thương, thường ngày nằm ngủ chán chường.

Tháp La Sa lắc đầu than vãn: “Không quấy rầy hắn ta nữa. để hắn ta ngủ cho ngon giấc”.

Khi bọn Lâm Lôi tụ tập lại với nhau, thiếu gia Tái Khắc La gia tộc Ba Cách Tiêu có phần trầm ngâm, dẫn theo ba kẻ mạnh mặc giáp đến phủ đệ gia tộc. Ba kẻ mạnh mặc giáp đen này đều là bảo vệ tinh anh nhất của gia tộc Ba Cách Tiêu.

“Cái thằng Hi Tái này, thật sự không dám trú ngụ ở Mịch La đảo nữa”. Tái Khắc La càng giận dữ hơn.

Đã tằng tịu với vợ Tái Khắc La còn đâu dám ở địa bàn này nữa!

“Đi”! Tái Khắc La ngay lập tức vọt lên Trời, bay đến đảo Mịch La. Ba kẻ mạnh khoác áo giáp cũng lặng lẽ bay theo.

Trong khoảnh khắc, Tái Khắc La cùng đệ tử đến ngay đảo Mịch La, tuần tra đảo ngay lập tức nghênh đón. Những chiến sĩ bảo vệ đảo nhìn thấy bốn người đến với thái đọ giận dữ thì ai nấy hốt hoảng cả lên. Họ chú ý đến ba người khoác áo giáp đen, những người không nói không rằng gì cả, cứ như ba tảng băng lạnh giá.

Tuy trầm ngâm, nhưng ba người vẫn tỏ bề mặt dễ chịu.

“Đi! Nhanh chóng gọi đội trưởng vạn nhân tới đây”. Tái Khắc La khoát tay ra hiệu, đưa ra lệnh Mịch La Huyết sắc.

“Lệnh Mịch La Huyết sắc. Ngay lập tức điều động đội vạn nhân lại đây”! Lính tuần rối rắm cả lên, ai nấy cung kính ra mặt: “Vâng, thưa đại nhân”. Lòng ai nấy đầy nghi hoặc, gọi khẩn cấp đội vạn nhân lại. Đã có lệnh Mịch La Huyết sắc rồi.

Rất nhanh sau đó, đội vạn nhân được triệu tập ra ngoài.

“Thiếu gia Tái Khắc La”. Đội trưởng vạn nhân nhận ra Tái Khắc La: “Người làm”?..

“Không hỏi nữa. Đi theo ta”! Tái Khắc La lạnh lùng quát.

Đội trưởng vạn nhân giật minh sợ hãi, phát hiện thấy Tái Khắc La sao mà hùng hổ đến lạ, không giống với ngày thường chút nào, luôn luôn vui vẻ cười nói. Thế mà hôm nay, mặt hầm hầm đến là khó coi, khiến ai ai cũng cảm thấy có gì nguy hiểm.

“Vèo”…

Tái Khắc La bay lên không trung, ba kẻ mạnh áo giáp cũng bay theo lên. Liền theo đó là đội quân gồm ngàn chiến sĩ bảo vệ đảo đi theo.

“Phòng 306”. Tái Khắc La còn nhớ lời vợ mình khai là là đã cùng chung chăn với Hi Tái.. Mã số lính bảo vệ đảo đều ghi rõ to, còn người ở thì rất bé, dành cho người đặc biệt.

Kẻ mạnh Thần vị cả trăm trận đánh.

Nơi ở của Tháp La Sa, bọn Lâm Lôi đang tụ họp vui vẻ.

“Tháp La Sa. Các người không cần đi theo chúng ta đâu” Lâm Lôi hỏi lại lần nữa: “Hi Tái đồng ý là chúng ta đi rồi mà”.

Nói thế nào thì nói, đảo Mịch La không phải là gốc quê của Hi Tái và Tháp La Sa.

Còn phủ U Lam vẫn là nơi của bốn gia tộc Thần thú. Lâm Lôi luôn muốn mọi người quần tụ lại với nhau ở đó.

Hi Tái đã đồng ý đi, nhưng Áo Bố Lai Ân thì muốn đi theo Tháp La Sa. Trước kia Tháp La Sa đã cho Áo Bố Lai Ân Thần vị bậc trung, xem như là một lời hẹn ước.

“Không được. Chúng ta không muốn đi khỏi nơi này”. Tháp La Sa lắc đầu cười.

Đế Lâm cũng lắc đầu không đồng tình. Chúng ta ở đây đã quen rồi, đã coi đây như nhà mình rồi, không muốn đi đâu nữa”.

Lâm Lôi chỉ còn biết cười chấp nhận.

“Đợi khi kết thúc cuộc đấu giữa Lạc Mậu, vài ngày nữa chúng ta sẽ rời khỏi đây”. Lâm Lôi nói: “Thật cũng tiếc, rất muốn cùng ở với các người, nhưng chẳng có cách nào nữa cả. Ta cần phải trở về U Lam phủ”. Lâm Lôi không muốn làm khó dễ cho người nào.

Đối phương không muốn thì làm sao được.

“Xin lỗi. Lâm Lôi”. Đế Lâm tỏ bày.

“Không sao cả”. Lâm Lôi lắc đầu.

Bất chợt Lâm Lôi cảm thấy kinh hoàng, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên không gian vô vàn chiến sĩ bảo vệ đảo kéo đến.

“Làm sao lại có quá nhiều chiến sĩ bảo vệ đảo kéo đến thế này? Có chuyện gì xẩy ra rồi ư”? Tháp La Sa nghi ngờ nói.

Nhưng Lâm Lôi phát hiện ra, trong hàng vàn chiến sĩ cấp Thần kéo đến có một người tóc cắt ngắn mặt lạnh lùng, đó là Tái Khắc La.

“Người đó đến làm gì vậy”? Lâm Lôi chột dạ.

Chính lúc này, đám đông bất chợt cùng xộc cả vào phủ đệ. Tái Khắc La dẫn theo ba kẻ mạnh áo giáp đen đi vào giữa sân, còn hầu hết cả ngàn chiến sĩ bủa vây chung quanh, một số thì đứng giữa trời cao.

“Lão đại”!

“Lâm Lôi”!

Địch Lợi Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á đều đứng cả lên, họ đều nhìn thấy Tái Khắc La.

“Có phải là đến tìm chúng ta”? Địch Lợi Á dùng Thần thức truyền tin hỏi.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm Tái Khắc La, khó hiểu sự thể. Theo khả năng phán đoán, hẳn Tái Khắc La đến không phải là chuyện nhỏ. Nhưng Tái Khắc La, rõ là đã dẫn cả một đội quân hùng hổ đến bao vây vòng trong vòng ngoài.

“Các người là”… Tháp La Sa cất tiếng hỏi.

“Tháp La Sa”. Đội trưởng đội bảo vệ đảo nói: “Vị này là thiếu gia gia tộc Ba Cách Tiêu , đến đây vì có câu chuyện”.

“Gia tộc Ba Cách Tiêu”?

Tháp La Sa, Đế Lâm và cả bọn hơi chột dạ.

Tái Khắc La có phần lo lo nhìn Lâm Lôi: “Ngươi đương nhiên là ở đây”. Liền đó, Tái Khắc La không quản việc Lâm Lôi nữa, tức giận: “Hi Tái ở đâu? Mau buộc nó cút nhanh cho ta”! Tiếng quát tháo vang ầm cả lên.

“Hi Tái? Thì ra ngươi đến tìm Hi Tái”? Mày Lâm Lôi nhíu lại. Tái Khắc La không phải đến tìm Lâm Lôi mà là tìm Hi Tái. Nhưng Tái Khắc La tìm Hi Tái làm gì? Có phải vì cái chuyện đàn bà Tái Hi Lợi?

“Tái Khắc La thiếu gia. Thiếu gia tìm Hi Tái có việc gì”? Tháp La Sa hỏi vặn.

“Khỏi phải hỏi nhiều. Mau bảo nó cút khỏi nơi đây”. Tái Khắc La nhìn quanh ngôi nhà, đoạn hầm hè, trực tiếp truyền Thần thức. Ngay lập tức Tái Khắc La phát hiện có Hi Tái bên trong, nhìn kỹ lên tầng hai.

“Ai tìm ta”? Một giọng nói cất lên. Hi Tái xuất hiện, bay từ tầng hai xuống.

“Mày là Hi Tái”? Tái Khắc La nhìn như đinh đóng cột vào Hi Tái.

“Ngươi là… Tái Khắc La”? Hi Tái nhanh nhẹn hiểu rõ vấn đề, mắt đỏ ngầu lên.

Nhìn thấy ánh mắt đó, Tái Khắc La bỗng dưng cười rống lên điên cuồng. Tiếng cười khiến bọn Lâm Lôi cảm thấy chuyện không giản đơn nữa. Tái Khắc La nén cơn giận dữ trong lòng lại, mắt đỏ ngầu lên thù hận.

Tuổi thọ của Thần quả dài lâu.

Một nữ Thần bàn chuyện yêu đương, có mấy đàn ông là chuyện quá thường tình.

Tái Khắc La nào cũng cố chấp đâu.

Chỉ mong sao vợ mình phải ở bên cạnh mình không được chung tình với người đàn ông khác là được. Nhưng điều khiến Tái Khắc La điên tiết lên lại là, đứa con trọng bụng vợ lại là con của Hi Tái, người đàn ông khác không là chồng. Tái Khắc La nuốt không trôi hận.

“Tái Khắc La. Ngươi tìm ta có chuyện gì”? Hi Tái hỏi.

“Làm gì ư”? Tái Khắc La ngửa mặt nhìn trời cười gằn, vẻ mặt điên cuồng tím tái. Tái Khắc La nhìn chằm chằm Hi Tái: “Hôm nay ta đến, chính là để giết ngươi”!

Bọn Lâm Lôi tái nhợt mặt mày.

Tái Khắc La không đếm xỉa gì tới những ai khác, gầm lên: “Hôm nay, ta gia tộc Ba Cách Tiêu, cần xử tử ngươi, Hi Tái. Mọi người khác tránh ra đi. Nếu không tránh ra thì là kẻ thù của gia tộc Ba Cách Tiêu ta”.

Áo Bố Lai Ân, Lâm Lôi và mọi người hốt hoảng.

Hi Tái mặt vẫn bình thản, ngoái nhìn Lâm Lôi, Tháp La Sa và mọi người, lắc đầu: “Các người cứ mặc ta. Thực tình thí quãng thời gian gần đây, ta sống trong ngắc ngoải, Các người đừng mắc tội với hắn ta”.

“Như thế sao được”? Áo Bố Lai Ân bước mạnh lên một bước, nhìn Hi Tái: “Hi Tái à! Chẳng phải chúng ta cùng đi đến đây từ đế quốc Ngọc Lan ư! Bao nhiêu năm qua, cùng sống chết có nhau. Có chết thì cùng chết, sợ quách gì”?

“Áo Bố Lai Ân, mù quáng không xong đâu. Chớ có liều”. Tháp La Sa nhỏ nhẹ dặn dò, nhìn sang bên cạnh: “Chuyện này, ta mặc không quan tâm”.

Lâm Lôi kinh hoàng.

“Áo Bố Lai Ân, ngươi chớ có can thiệp. Can thiệp là chết đấy, không ý nghĩa gì cả”. Đế Lâm lắc đầu, rồi đi đến bên cạnh hai đứa con hai đầu sáu mắt của mình, lộ rõ sự hãi hùng.

“Cha à”. Kim Nghê hai đầu sáu mắt nhìn Đế Lâm.

“Lại đây”. Đế Lâm quát to.

Hai anh em Kim Nghê đưa mắt nhìn nhau, đi theo cha mình sang một bên.

“Các người… các người”… Áo Bố Lai Ân không tin vào mắt mình. Khi đến địa ngục này, cả bọn sao mà hồ hởi, sống chết có nhau, mọi người tin tưởng nhau, không ai vứt bỏ ai, vậy mà sao hôm nay lại…

“Rất tốt”. Tái Khắc La lạnh lùng nói, đưa mắt lướt đến phía Lâm Lôi: “Vị tiên sinh này, còn ngươi”?

“Ta”? Lâm Lôi, Địch Lợi Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á đưa mắt nhìn nhau.

Trong tiếng cười mỗi người một cách nghĩ.

Lâm Lôi cười, bước vài bước đến bên Hi Tái, Áo Bố Lai Ân, nói: “Ta cũng đến từ đế quốc Ngọc Lan mà. Không ai bỏ rơi ai cả”!

“Ta cũng đến từ đế quốc Ngọc Lan”. Địch Lợi Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á cùng tiến lên, coi Lâm Lôi là kẻ đứng đầu.

Nét mặt Lâm Lôi nghiêm túc lại, mắt lướt nhìn đám chiến sĩ bảo vệ đảo.

Lâm Lôi hiểu…

“Lần này, thực sự là liều mạng rồi, không thể mềm yếu con tim”. Lòng Lâm Lôi bùng lên sát khí. Giây phút quan trọng, bằng mọi giá làm nên trận long trời lở đất.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 22: Kẻ Cản Ta Sẽ Chết

Tái Khắc La nhìn thấy Lâm Lôi đứng hẳn ra, mặt có vẻ âu lo. Tái Khắc La hiểu rất rõ thực lực Lâm Lôi quá mạnh. Nếu như Lâm Lôi nhúng tay vào thì chuyện trở nên hoàn toàn khác mất rồi. Tái Khắc La lạnh lùng nói: “Hôm nay, gia tộc Ba Cách Tiêu ta muốn giết chết Hi Tái, lẽ nào các ngươi cũng muốn đi theo hắn”?

Lâm Lôi và cả bọn không run sợ nhún nhường.

“Lâm Lôi, Áo Bố Lai Ân, Bối Bối”. Hi Tái nhìn hỏi mọi người rồi lắc đầu.

“Hà hà”… Áo Bố Lai Ân cười toáng lên, quay nhìn Hi Tái: “Hi Tái à! Chúng ta sống cùng sống, chết cùng chết, chẳng phải từng thế không nào? Cuộc đời quan trọng thật đấy, nhưng có lúc, có những việc còn quan trọng quý giá hơn cả cuộc đời. Hôm nay nếu sống, chúng ta cùng sống, nếu chết thì chúng ta cùng chết vậy”!

Hi Tái sững người lại nhìn theo phía Lâm Lôi và mấy người.

Bọn Lâm Lôi cười tự tin.

“Hi Tái à”! Lâm Lôi ngoái nhìn Địch Lợi Á. Lâm Lôi nhìn thấy rõ, lúc này Tái Khắc La có chút chần chừ rồi. Theo Lâm Lôi quan sát, nếu không đánh nhau càng hay. Lâm Lôi lên tiếng: “Tái Khắc La! Rốt cuộc thì ngươi với Hi Tái có oán cừu gì vậy? Lẽ nào lại cứ phải buộc người chết là làm sao? Mọi người cùng nhường nhau có hay hơn không”?

Người khác mà nói câu này thì hẳn là tìm cái chết. Nhưng Lâm Lôi nói thì không sao, bởi trong lòng Tái Khắc La Lâm Lôi là Ác ma bảy sao.

“Chuyện gì ư”? Tái Khắc La nghĩ tới chuyện này càng điên tiết hơn lên: “Ngươi hãy hỏi hắn ấy”! Tái Khắc La tức giận chỉ tay về phía Hi Tái.

“Ta”? Hi Tái lại không hiểu gì.

Tái Khắc La tức giận đến nỗi mặt tím tái cả lại, có điều, chuyện này làm sao mà ầm ĩ lên được? Lẽ nào nói thẳng được ra? Bụng vợ Tái Khắc La mang thai lại là con của Hi Tái. Chuyện lan rộng ra, hắn cả đời sẽ là chuyện cười cho thiên hạ!

“Hừm”! Tái Khắc La nhìn vẻ mặt của Hi Tái, bất chợt cười gằn lạnh lùng.

“Ngươi vì Lợi Lợi ư”? Hi Tái cười mỉa mai: “Ngoài chuyện Lợi Lợi ra thì làm gì còn chuyện một thiếu gia như người lại tím đến ta làm gì”?

“Câm mồm”!

Nghe đối thủ gọi tên vợ một cách thân mật, Tái Khắc La càng thêm lửa đốt: “Ngươi làm sao có đủ tư cách gọi thế”!

“Hà hà”… Hi Tái cười như điên dại nhìn chằm chằm Tái Khắc La: “Ta không thể gọi như thế ư? Phải rồi. Ta đã từng cùng với Lợi Lợi, và giờ thì đã là thế nào rồi? Từ ngày các người lấy nhau, chúng ta chưa một lần gặp mặt nhau. Thế nào! Ngươi lấy vợ thì giết chết người đã từng yêu vợ ngươi ư”?

Bỗng trên trời cao, chiến sĩ quanh vườn đều xôn xao bàn tán.

Tuổi thọ Thần vô tận, bàn chuyện yêu đương thì rất thường tình. Nếu thực sự, Tái Khắc La vì chuyện đó mà giết chết người đàn ông từng quan hệ với vợ thì quá đáng rồi.

“Thì ra là vì chuyện này”! Lâm Lôi có vẻ ngạc nhiên. Lâm Lôi vốn có nghe tới chuyện Hi Tái với Tái Hi Lợi. Tái Hi Lợi trước khi cưới có gặp lại Hi Tái một lần còn về sau thì không gặp gỡ nhau nữa.

Lâm Lôi đồng tình với Hi Tái.

Nhưng nào ngờ, Tái Khắc La lại đòi giết chết Hi Tái?

“Lời đểu chớ nói”. Tái Khắc La tức lộn ruột lên rồi. Có điều nguyên nhân khiến cho Tái Khắc La tức tối nhất lại không thể nào nói ra được, chuyện mất mặt ấy mà, khó nói hơn cả giết người.

“Ta hỏi lại lần cuối cùng. Ngươi nhất định nhúng tay vào chuyện này ư”? Tái Khắc La nhìn Lâm Lôi hỏi. Tái Khắc La vốn không coi Hi Tái là gì cả, không để Hi Tái vào trong mắt, chỉ muốn ra tay giết quách đi cho nhẹ nợ.

Tái Khắc La lo là Lâm Lôi ngay trước mặt.

“Thiếu gia Tái Khắc La à! Làm sao lại coi trọng vị Thần này”? Đội trưởng bảo vệ đảo và nhiều người nữa ngờ vực. Ngay đến cả Tháp La Sa, Đế Lâm cũng ngơ ngác lên.

“Phải rồi”!

Lâm Lôi thản nhiên nói: “Vì chuyện giao tình xưa kia ta không thể thấy mà làm ngơ. Hi Tái đã cứu ta một lần”. Thái độ Lâm Lôi bình tĩnh, thực tình thì tim vẫn đập hồi hộp, lúc nào cũng sẵn sàng ra đòn.

Mắt Tái Khắc La lim dim lại, mặt lạnh tanh hận thù.

“Nhanh, thông báo cho cha ta. Một Ác ma bảy sao cản ngăn việc riêng của ta rồi”. Tái Khắc La truyền tin cho một chiến sĩ áo giáp phía sau. Vẻ mặt chiến sĩ áo giáp này cũng có phần thất kinh, vội bay vù đi.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Lâm Lôi chau cả mày lại.

“Hà hà”… Tái Khắc La bất chợt cười như điên dại.

“Giết”! Tái Khắc La đột ngột ra lệnh.

Hàng ngàn chiến sĩ bảo vệ đảo đã bủa vây lúc này đã ở tư thế sẵn sàng, nghe lệnh Tái Khắc La nháy mắt đều hành động tức thì. Rõ ràng là, Tái Khắc La muốn công kích bất ngờ khiến phía Lâm Lôi không kịp trở tay, nhè thời cơ giết Hi Tái.

Nhưng, khi Tái Khắc La cứ một chiến sĩ áo giáp đi về, Lâm Lôi đã kịp thời chuẩn bị đối phó.

Cùng lúc Tái Khắc La gầm lên…

“Vù”…

Với Lâm Lôi làm trung tâm, một bán kính chừng ba trăm mét toả hào quang màu đất đỏ, bao lấy tất thảy chiến binh bảo vệ đảo gồm cả đội trưởng đội bảo vệ đảo, Tái Khắc La, hình thành một bán cầu.

Không gian đá đen!

Lực hút mạnh mẽ.

“Áo Lợi Duy Á”! Một số bay lên trời cao, nhưng những chiến sĩ bảo vệ đảo bay không được mấy cao đều nằm gọn vào trong bán cầu ánh sáng màu đất đỏ, từng người một nhanh chóng rơi xuống. Tái Khắc La vốn còn đứng nguyên trên mặt đất lúc này thấy co bé lại, rồi ngay lập tức thẳng người cao lên.

“Không được rồi”!

Mặt Tái Khắc La tái mét vì nhìn thấy Lâm Lôi đang bay nhanh tới.

Bắt giặc cần bắt kẻ cầm đầu!

Lâm Lôi có sự tính toán kỹ: “Tại đảo Mịch La này muốn chạy thoát e khó lắm. tlk là nhân vật quan trọng, nếu bắt sốgn được Tái Khắc La vào tay, tình hình sẽ tốt hơn”. Trong khoảnh khắc triển khai trận đồ đá đen Lâm Lôi bèn xông đến phía Tái Khắc La.

“Sức hút đáng sợ quá”! Mặt Tái Khắc La tái mét đít nhái, lập tức lùi sau.

“Thiếu gia!” Hai chiến sĩ áo giáp đen bên cạnh Tái Khắc La liều mạng chặn trước cho Tái Khắc La, chặn đường tiến thẳng của Lâm Lôi.

“Chết này”! Mắt Lâm Lôi lạnh giá. “Ầm”!

Quần áo của Lâm Lôi tan vụn, thân mình hoá rồng. Một hình rồng mày xanh đen trùm lấy thân mình Lâm Lôi, hai mắt màu vàng kim nhìn trừng trừng đối thủ. Cái đuôi lấp lánh ánh vàng múa vờn.

Nhìn thấy màn đó, đám chiến sĩ bảo vệ đảo, Tái Khắc La, đội trưởng bảo vệ đảo, chiến sĩ mặc giáp đều rợn tóc gáy lên.

“Kẻ mạnh tuyệt thế”! Chiến sĩ Thần đảo ban đầu ngỡ tưởng Lâm Lôi chỉ là Thần bậc trung giờ mới phát hiện ra là nhầm, một cái nhậm đáng sợ. Ai nấy đều nhận rõ thực lực ghê gớm của Lâm Lôi, là một kẻ mạnh siêu đẳng.

“Tứ gia tộc Thần thú”! Đội trưởng bảo vệ đảo kinh hoàng.

“Giết”! Tái Khắc La lại lần nữa gào to lên.

Tứ gia tộc Thần thú là gì? Thần thú trước mặt giờ đã không như Thần thú trước kia. Khi đó, Thần thú tứ gia tộc, gia tộc Ba Cách Tiêu vốn cũng đã từng sợ hãi lắm rồi. Thế mà giờ đây… lẽ nào gia tộc Ba Cách Tiêu lại không kinh hồn bạt vía?

Có thể khống chế đảo Mịch La, đứng uy nghi giữa biển trời mênh mông mù sương, người gia tộc Ba Cách Tiêu ngang ngược, cả đến thiếu gia Tái Khắc La không còn coi ai ra gì.

“Lâm Lôi, huynh ấy”! Tháp La Sa, Đế Lâm, Hi Tái, Áo Bố Lai Ân… đều kinh hoàng cả lên.

“Chết đi này”! Hai mắt ánh sáng màu vàng kim quét một lượt những chiến sĩ bảo vệ đảo, lấy đá đen làm thực lực linh hồn lập tức tấn công vào hai chiến sĩ áo giáp đen. Bỗng, tiếng gió kỳ quái quét qua linh hồn hai người này, hai người thẫn thờ.

Xuỳ…

Luồng sáng màu tím loé lên kỳ dị.

“Choang”… Hai chiến sĩ áp giáp đều tuốt vũ khí ra chống đỡ Lâm Lôi.

Ảnh hưởng của linh hồn tuy mạnh mẽ, có thể hai chiến sĩ này là kẻ tinh anh của gia tộc Ba Cách Tiêu, thực lực chí ít cũng Ác ma bậc năm, dù bị tiếng gió ảnh hưởng nhưng không đến nỗi ngất lịm cứng đờ, nhanh chóng phục hồi.

“Ực”. Đuôi rồng quất vào vai hai chiến sĩ áo giáp màu đen.

“Ực”, xương thịt hai người nát bươm, cánh tay rã rời, đá đen tiếp tục tấn công làm cho thân thể nát như tương, tung toé khắp nơi. Còn một chiến sĩ áo giáp nhìn thấy bạt vía vội tìm nơi náu, may còn kịp nếu không thì cũng xấu số như đồng bọn.

Đuôi rồng Lâm Lôi quăng quật, sức mạnh vô cùng.

“Bụp”! Một chiến sĩ áo giáp nữa bị quăng bật ra xa.

Mắt màu vàng kim của rồng Lâm Lôi nhìn kỹ Tái Khắc La. Nói ra là chậm, chứ thực ra, khi Lâm Lôi tấn công hai chiến sĩ áo giáp, đuôi rồng đã kịp giết chết hai chiến sĩ áo giáp rồi, xác người thì nát tan, người thì bắn ra tận chốn xa.

Tái Khắc La bị cảnh ngoạn mục làm cho khiếp đảm. Hai chiến sĩ áo giáp chết ngay không kịp trở tay.

“Muốn chạy ư”? Lâm Lôi cười gằn.

Bông chốc, sức hút vốn có hướng vào mặt đất, nhưng thân mình Lâm Lôi vẫn huyền ảo, những khối đá đen khiến cho đối phương khó lường. Đá lấy Lâm Lôi làm trung tâm điểm tung bay hỗn loạn, mờ ảo khiến đối thủ khó lòng đoán biết tránh được.

“Làm sao có thể”!

Tái Khắc La cảm thấy mình không thể nào ứng phỏ nổi, vội rút nhanh về sau.

Làm sao rút chạy nổi?

Lúc này vẻ ngoài vụt sáng loé màu sáng máu thẫm, Tái Khắc La tạm cầm cự được chốc lát, nhưng rồi lại cứ phải lùi dần lùi dần, sức cuốn hút đáng sợ quá.

“Thiếu gia Tái Khắc La” đội trưởng đội bảo vệ có vẻ như trụ lại nổi lực hấp dẫn.

“Chặn nó lại”! đội trưởng bảo vệ gào to lên, cho dù có chết đi một chiến sĩ , nhiều chiến sĩ và cả ngàn chiến sĩ bảo vệ đảo cũng không sao, cố cầm cự, Tái Khắc La không thể chết. Thành viên gia tộc Ba Cách Tiêu hơi quá ít, mỗi một người đều vô cùng quý giá, hơn thế nữa, Tái Khắc La lại là nội tộc.

Thân hình mỗi một chiến sĩ bảo vệ đảo đã không còn vững, mà không gian lại nào có rộng lớn cho đâu nên cứ dồn đốgn một vài chỗ. Vốn không còn có thể dùng vũ khí cầm cự nữa, bởi sợ lại bị thương người cạnh.

“Chuồn ư”? Lâm Lôi tăng tốc, Tái Khắc La đã không thể tháo chạy nổi, cự ly cứ gần lên, Lâm Lôi nhanh chóng tiến ngay trước mặt Tái Khắc La.

“Ầm”. Một cú công kích sóng mạnh đúng vào người Tái Khắc La, Lâm Lôi cũng bị sững lại, đó là cú tấn công của đội trưởng đội bảo vệ đảo bên cạnh tung ra.

Tái Khắc La thoát khỏi lực hút bay xa ra hàng ngàn mét mới đứng lại nổi, lòng sợ hãi vô cùng: “Thần thú bốn loài quả thật đáng sợ. Sức hấp dẫn đến là ghê gớm… Ngay cả ta mà cũng không tài nào chống đỡ nổi. May mà có chiêu vừa rồi thoát ra được”!

Tái Khắc La cảm kích đội trưởng đội bảo vệ đảo, nhờ chiêu công kích đó mà Tái Khắc La mới thoát hiểm, không bị thương nặng.

Chỉ cần cú đòn mạnh vào thân thể, tựa như có ai phía sau đẩy mạnh, Tái Khắc La mới nhờ sức đó mà xông được ra ngoài vòng ảnh hưởng lực hút.

“Giết! Giết! Giết chết hắn cho ta”! Tái Khắc La lại gào lên hung tợn.

Chỉ còn có chừng hai trăm người đang bị rơi vào vòng sức hút, còn hầu hết thì đã chuồn lên tận mây xanh. Họ rất muốn tấn công nhưng vòng ảnh hưởng sức hút quá mạnh và đá đen dày đặc, các chiến sĩ không tài nào làm gì nổi, đành bảo vệ lấy mình, tháo chạy.

Bầy chiến sĩ gây nên thương tích cho chính họ.

“Hỏng bét rồi”! Khi Tái Khắc La tháo chạy ra khỏi, Lâm Lôi bống chột dạ.

Tình hình hỏng bét mất rồi.

Tái Khắc La đã thoát khỏi vòng ảnh hưởng của lực hút.

Kế hoạch bắt sống Tái Khắc La đã bị hỏng.

“Hiện giờ, chỉ còn cách thực hiện kế hoạch hai”!

Phải giết sạch.

Lúc này, Hi Tái, Áo Bố Lai Ân nhìn thấy cảnh tượng trước mắt mà kinh hoàng. Họ vốn chỉ nghĩ Lâm Lôi là Thần bậc trung thôi. Giờ thì họ đã hiểu…

Hi Tái, Áo Bố Lai Ân thấy mình nhận định quá sai.

Những chiến sĩ bảo vệ đảo nằm trong vòng hút chân đứng đã không vững, khác nào một đàn dê, mà Lâm lôi như một thú dữ, sói giữa đàn dê.

“Lâm Lôi, huynh ấy”… Hi Tái, Áo Bố Lai Ân đều sững sờ lên.

“Hiện giờ, tình thế hỏng bét mất rồi. Không tóm được Tái Khắc La, chỉ còn biết giết, giết bằng hết đối phương. Xông vào giữa đám chiến sĩ bảo vệ đảo tấn công”. Lâm Lôi dùng Thần thức trao đổi với Hi Tái và Áo Bố Lai Ân cùng đồng bọn.

Bọn Hi Tái cùng lúc dồn sức tấn công.

“Nhớ bám theo ta”!

Một câu dặn dò xong, Lâm Lôi hét to, tựa như hổ gầm, dẫn theo bọn Hi Tái, Áo Bố Lai Ân xông vào đối phương chém giết thả phanh.

“Cản ta là chết”!

Lòng Lâm Lôi tựa sắt lạnh, không còn nể tình gì nữa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 23: Trời Long Đất Lở

Tại phủ đệ của gia tộc Ba Cách Tiêu.

Chỉ có nghe thấy tiếng gió nhè nhẹ, vô vàn người bay ra bay vào phủ đệ gia tộc qua lại khu vực đảo. Muốn biết có thể ở lại trong gia tộc Ba Cách Tiêu hay không, ngoài tinh anh gia tộc Ba Cách Tiêu ra, còn là kẻ mạnh chân chính.

Giữa trời cao.

Mái tóc dài màu đỏ vờn bay. Bào Khắc Uy hối hả hơn bất cứ lúc nào. Theo sau Bào Khắc Uy là ba kẻ mạnh mặc áo bào dài màu đỏ, hai nam một nữ. Trong ba kẻ mạnh này ai cũng đều là kẻ mạnh của gia tộc Ba Cách Tiêu.

Gia tộc Ba Cách Tiêu, trưởng lão áo bào dài màu đó cứ ít dần đi, âu đây cũng là địa ngục sừng sững gia tộc Ba Cách Tiêu, họ đã dám xây dựng nên một đảo Mịch La, gây dựng nên một chỗ dựa mạnh mẽ là quan lại địa phương đầy thế lực.

Mỗi một trưởng lão áo bào dài màu đỏ đều là Ác ma bảy sao.

Gia tộc Ba Cách Tiêu, cho dù là xếp thứ tự tên tuổi trong vô số gia tộc địa ngục, nhưng cũng chỉ xếp trước có mười gia tộc phía sau. Gia tộc bốn Thần thú, khi còn chưa suy yếu đã vượt quá xa gia tộc Ba Cách Tiêu này. Nhưng giờ đây suy yếu nhưng gia tộc Ba Cách Tiêu vẫn còn xếp phía sau một bậc.

“Nghi ngờ Ác ma bậc bảy ư”? Bào Khắc Uy đầy vẻ lo lắng hỏi.

Bào Khắc Uy âu lo nhất là cho đứa con của mình.

“Vù vù”… Tốc độ bay của Bào Khắc Uy quả nhanh đến không ngờ. Ba trưởng lão áo bào đỏ phía sau đều là những áo giáp màu đen nổi danh, thế mà mồm miệng phải tranh nhau thở.

“Xuỳ”…

Một đạo hào quang màu huyết dụ vọt lên từ khu nhà ở của đảo Mịch La.. Khi Bào Khắc Uy bay gần đến thì phát hiện ra “ầm” một tiếng, đồng thời là ánh sáng màu huyết dụ giãn rộng ra, nom chói chang như ánh Mặt trời.

Bào Khắc Uy và ba đệ tử theo sau tái mét mặt mày. Đây chính là lệnh báo đảo Mịch La có chuyện bất thường, lệnh cho toàn bộ chiến sĩ bảo vệ đảo phải ở trạng thái sẵn sàng chiến đấu, sắn sàng tấn công.

“Chúng ta đi trước đã”! Bào Khắc Uy truyền tin Thần thức.

Bông lúc này, Bào Khắc Uy và ba đệ tử trưởng lão tăng nhanh tốc độ, nháy mắt đã tiến đến ngay sau hàng trăm chiến sĩ mặc giáp đen. Bốn Ác ma bậc bảy đang hoá làm bốn đạo hào quang mập mờ, nháy mắt đã biến đến chỗ xa. Bào Khắc Uy nhìn thấy lệnh tập hợp đã rất âu lo cho con trai mình.

Quả thật, Tái Khắc La đã vì sức ép mạnh mà phát lệnh tập họp, tình hình đã nát bét cả lên. Tái Khắc La vật vờ nơi xa, nhìn đến chốn xa những thảm sát ghê rợn, mặt Tái Khắc La tái nhợt sợ hãi: “Thật đáng sợ. Không thể ngờ bọn chúng lại mạnh mẽ đến nhường ấy”!

Giết giết sạch!

Lâm Lôi rơi vào tình cảnh điên cuồng, hoá thân vào trong những khối đá đen, Lâm Lôi phát cuồng dã man giết nhầm còn hơn bỏ sót.

“Giết”! Cặp mắt màu vàng kim long lên sòng sọc không chút nể tình.

Lâm Lôi dẫn theo Bối Bối, xông đến tàn sát nơi khu nhà ở của đảo Mịch La.. Trong phạm vi khu vực, chiến sĩ bảo vệ đảo hơi nhiều. Đại bộ phận chiến sĩ bảo vệ đảo đều phân tán cả ra các nẻo. Dọc đường tháo chạy sót lại không biết là bao nhiêu chiến sĩ, là những con mồi cho phía Lâm Lôi.

Không gian đá đen, Lâm Lôi khống chế trong vòng hơn năm trăm mét đường kính. tất thảy những ai nằm trong phạm vi đó đều chịu lực hấp dẫn. đường kính hơn ngàn mét ôm lấy vô vàn chiến sĩ bảo vệ đảo. Những chiến sĩ bảo vệ đảo chịu ảnh hưởng của lực hấp dẫn cứ bị Lâm Lôi tiếp cận. “Ầm”, thân thể họ nát như tương, và có nhiều người bị thâm sức hút để đến với cái chết.

“Không”! Những chiến sĩ bảo vệ đảo gào kêu kinh hãi.

Họ đã phát hiện ra có càng nhiều chiến sĩ nữa lại bị cuốn hút vào vòng xoáy lực hấp dẫn.

Trong nháy mắt, hướng tấn công của Lâm Lôi lại đổi khác, bất ngờ hướng xuống mặt đất. Lực hấp dẫn lại biến đổi mập mờ huyền ảo. Lực hút cuốn mọi người rơi xuống mặt đất.

“Giết”! Bỗng có tiếng chiến sĩ bảo vệ đảo thét to lên.

“Giết”!

Mọi chiến sĩ bị cuốn vào vòng xoáy lực hút ra tay. Họ ra tay, Lâm Lôi lại được dịp triển khai ảnh hưởng linh hồn. Phàm những chiến sĩ bảo vệ đảo nào đã lại anừm gọn trong vòng xoáy lực hấp dẫn đều cứng đờ người lại. Tuy nhiên, trong số chiến sĩ bảo vệ đảo cũng có kẻ mạnh, có thể giữ mức độ tỉnh táo chống chọi. tất nhiên số có thể chống chọi chút nào không bao nhiêu người, còn hầu hết chỉ có mỗi một từ…

“Giết”!

Cố giữ sự tỉnh táo, nhưng thuộc khu vực lực hấp dẫn, thì tốc độ có ai sánh bằng tốc độ Lâm Lôi!

“Ầm”! Một lưỡi kiếm màu máu sẫm bay vèo qua đầu đối phương. Và tất thảy những chiến sĩ bảo vệ đảo cứng đờ người lên hết. Lâm Lôi cố khống chế trong một phạm vi hẹp nữa mà thôi, phù hợp với tốc độ sử dụng.

Ánh sáng lưỡi kiếm không ngừng loé lên màu tím.

Ánh sáng màu vàng xanh cũng không ngừng loé sáng, không ngừng giãn rộng, ngỡ như nuốt chửng tất thảy, nuốt hết các chiến sĩ bảo vệ đảo vào trong mình nó. Những chiến sĩ cố tình chống đỡ thì lại càng nhanh chóng cứng đờ.

Copn quái vật cứ thế không ngừng tiên lên.

“Đồ khốn”! Từ trên cao không Tái Khắc La đang còn run lẩy bẩy.

“Lâm Lôi”! Hi Tái, Áo Bố Lai Ân lòng đầy phấn khích.

“Hà hà… Lão đại, quá đã tay à”! Bối Bối reo vui.

Có điều, bọn Lâm Lôi chỉ có thể đã tay trong phạm vi ảnh hưởng của lực hấp dẫn, trong phạm vi ánh sáng màu vàng cam, nơi chịu ảnh hưởng lực hấp dẫn.

Còn những phạm vi khác của đảo Mịch La, có những tín hiệu triệu tập. Những chiến sĩ sợ hãi bay tít cao không ngày mỗi đông thêm.

Nhưng có điều, trên mặt đất đảo, chiến sĩ bảo vệ đảo vẫn còn nhiều, trên cao không như những con ruồi vàng, đông có đến hàng vạn vật vờ. Những chiến sĩ bảo vệ đảo lại lo sợ bị nằm gọn vào trong vầng ánh sáng màu vàng sẫm, họ chửi rủa om sòm…

“Đồ trứng thối”!

Với cánh nghĩ của họ, Lâm Lôi vẫn còn nằm trong vùng ảnh hưởng của lực hút hấp dẫn, và cũng trong đó còn vô số chiến sĩ bảo vệ đảo bị cuốn hút thân thể cứng đờ lên, chỉ còn là những khối thịt.

Nếu nhưũng chiến sĩ bảo vệ đảo có được sự tổ chức tập trung dồn sức tấn công thì hẳn sẽ hạn chế được phần nào tổn thất. Nhưng nói thế chứ làm đâu có dễ!

“Không được tiếp tục giết hại như thế”! Tái Khắc La gầm lên.

Thần thức truyền tín hiệu, ra lệnh cho hơn chục đội trưởng bảo vệ đảo: “Không cần để ý đến hơn trăm chiến sĩ bảo vệ đảo ấy. Tụ lại tấn công. Giết chết kẻ kia đi”!

Những đội trưởng bảo vệ đảo đã rất nao nùng tinh thần.

“Phải rồi”. Họ tiếp tục mệnh lệnh.

Nhanh chóng ngay đó, các chiến sĩ bảo vệ đảo lại chấp hành mệnh lệnh dồn đống lại tấn công đối phương.

“Tấn công”!

Nhưng tiếng hô vẫn không làm tiêu tan nỗi kinh hoàng của chiến sĩ, có điều họ vẫn phải vâng lệnh ra tay. Cùng với hiệu lệnh, là những cánh tay khua múa binh khí dồn sức tấn công, công kích vật chất và công kích linh hồn.

“Vù, vù, vù”…

Hàng ngàn bóng dáng tấn công cứ lộn cổ rơi xuống mặt đất, ngỡ cứ như những giọt mưa rơi.

Nhìn thấy cảnh tượng hãi hùng trước mặt, lòng Lâm Lôi hồ hởi.

“Bọn chúng đúng là liều mình phí uống”. Lâm Lôi quay người lại, vùng lực hấp dẫn vẫn phát huy tác dụng. Bọn Lâm Lôi nép vào trong đó.

May thay, hàng ngàn chiến sĩ bảo vệ đảo đều bị cuốn vào trong vùng lực hấp dẫn cả, nên bay được cao dần lên, đây chính là lúc bọn Lâm Lôi có dịp thả sức chém giết. Cư ly bay càng xa càng cao, tốc độ càng nhanh và đối phương càng khó lòng ứng phó.

Bọn Lâm Lôi nấp đi!

“Ầm, ầm, ầm”…

Từ trên cao không, vô vàn vòng hào quang tấn công bổ xuống công kích vật chất, công kích linh hồn, vô tính và dữ tợn.

Giống như những trận mưa, dày đặc.

Những đội trưởng bảo vệ đảo hẳn đoán biết cánh Lâm Lôi biết cách ẩn nấp, tung đòn công kích có thể gọi là nhằm vào Lâm Lôi. Tuy đòn công kích bất ngờ chưa qua dày đặc, nhưng Lâm Lôi vẫn kịp tránh né.

Trong vùng đá đen, vô khối chiến sĩ bảo vệ đảo bị Lâm Lôi tấn công mà toi mạng, bị thần thờ xơ cứng, cộng thêm những đòn công kích của Bối Bối, Hi Tái, Áo Bố Lai Ân, Địch Lợi Á, Lâm Lôi nép vào phía sau mọi người theo dõi.

Những khối thịt chất chồng, những linh hồn dồn đống vào xác chết. Những trận công kích cả vật chất lần linh hồn.

“Nhanh chóng tổ chức đợt công kích thứ hai”! Tái Khắc La tiếp tục ra lệnh

Những đội trưởng bảo vệ đảo đã hiểu rõ. đợt công kích thứ nhất, dường như phía Tái Khắc La đã chất chồng thịt xương, còn phía Lâm Lôi không hề suy suyễn.

Nhưng khi Tái Khắc La chưa kịp ra lệnh thì phái Lâm Lôi đã tung đòn rồi.

“Lên”!

Cánh Lâm Lôi dến gần những đống thịt chồng chất bất ngờ xông lên trời cao. Lần bay này, Lâm Lôi thực hiện rõ nhanh, hàng loạt chiến sĩ bảo vệ đảo còn chưa kịp phản ứng, cánh Lâm Lôi chỉ cách còn chưa đên trăm mét. Những chiên sĩ bảo vệ đảo ở gần nơi Lâm Lôi bị cuốn hút vào vòng lực hấp dẫn, bị rơi vào vòng đá đen.

Ái, ái… tiếng kêu khóc thảm thiết rồi cứ thế những xác người rơi rụng xuống mặt đất.

Tiến kêu gào thưa yếu dần, mặt đất chỉ là nhưũng xác chết cứng đờ.

Chiến sĩ bảo vệ đảo lúc này đã hoàn toản hoảng loạn.

“Tháo chạy”!

Rơi vào trong vòng ảnh hưởng lực hấp dẫn thật là thảm hại.

“Tương đối rồi”. Lâm Lôi thầm nghĩ.

Bất thần, từ trên trời cao chấn động mạnh mẽ, đất trời rùng chuyển đảo chao.

Một khối đen hình lập phương to lớn xuất hiện trên cao không. Hình khối sáu mặt, treo lơ lửng giữa trời, chiều cao có tới bốn trăm mét, trong khối vuông có tới cả trăm vị Thần tên tuổi.

Hình lập phương này được ghép bởi vô vàn hình khối lập phương. Tính ra có tới cả vạn khối hình hợp lại.

Có cả vạn khối hình vuông hợp lại thành một khối vuông khổng lồ chiều cao hàng bốn năm trăm mét, có không biết bao nhiêu vị Thần bậc cao trong đó?

Đây là hình thái đá đen địa ngục.

“Đây là gì vậy”? Những chiến sĩ bảo vệ đảo sững sờ hỏi nhau.

Hình khối vuông đồ sộ dịch chuyển nhằm hướng đông, những chiến sĩ bảo vệ đảo chậm chạp bị nuốt chửng vào trong đó.

Tâm của khối hình vuông màu đen có bọn Lâm Lôi trong đó.

“Những ai bị cuốn hút vào muốn ra đành chịu”. Lâm Lôi cười vui vẻ. Khối vuông khổng lồ do Lâm Lôi điều khiển, thay đổi lực hấp dẫn. Lâm Lôi có thể khiến cho những ai bị cuốn hút vào trong bị mất phương hướng, mà mỗi khi cắt ra một khối thì mức độ khó khăn càng lớn.

Nêu hiểu rằng, trong khối hình vuông đồ sộ là cả một vạn khối vuông xếp thành, Lâm Lôi còn có thể không cần thanh âm mà vẫn điều khiển được những khối hình đó.

Muốn ra ư? Thật khó lòng, trừ khi sức mạnh lớn đủ phá vỡ nó.

“Lâm Lôi à! Bây giờ bọn ta sẽ làm sao đây”? Địch Lợi Á lo lắng hỏi.

“Giờ hãy bay đến đảo đông”. Lâm Lôi vốn đã có sẵn kế hoạch: “Đợi đến đảo đông, chúng ta chỉ cần dẫn vào trong vô số du khách hoảng loạn. Người của đảo Mịch La này đông lắm, chờ cho họ hoảng loạn thì chúng ta thừa cơ tháo chạy”.

Đây chính là kế hoạch thứ hai Lâm Lôi sắc xếp.

“Lâm Lôi! Làm sao huynh lại biến đổi nên được thế này”? Áo Bố Lai Ân nhìn Lâm Lôi hỏi.

“Đợi khi chúng ta an toàn rồi ta sẽ nói cho mọi người biết”. Lâm Lôi đáp.

“Ầm”. Bên ngoài khối vuông khổng lồ liên tục bị những đòn công kích của chiến sĩ bảo vệ đảo. Tuy số lượng chiến sĩ bảo vệ đảo đong, có công kích thì cũng chỉ làm sứt mẻ được một ít bên ngoài mà thôi, Lâm Lôi khôi phục lại ngay lập tức.

“Ta có thể cản ngăn được đòn công kích vật chất, công kích linh hồn, để cho những kẻ rác rưởi ấy đi chặn ư? Ngục tù đá đen lớn đến thế, bên ngoài có người nhất định là không thể biết có bọn Lâm Lôi bên trong, ở nơi nào trong đó.

Trên đảo, vô vàn chiến sĩ bảo vệ đảo cố phá khối vuông khổng lồ, nhưng không thể làm gì nổi, khối vuông vẫn cứ bay về phía đảo, tốc độ bay mỗi lúc một nhanh., đã sắp đến khu vực đảo đông.

“Kia là cái gì”?

Những người du lịch đảo Mịch La ngơ ngác hỏi nhau, ai ai cũng ngỡ ngàng với khối vuông khổng lồ đang bay gần về đảo.

Đột nhiên…

Bốn đạo hào quang màu đen mờ ảo ập đến, rồi một đạo hào quang màu đen chói chang hơn loé sáng. Đạo hào quang này như con dao chém ngang khối hình vuông. Tuy có những gian nan, nhưng đạo hào quang này phá vỡ được tâm khối hình vuông.

“Ầm”. Khối vuông vỡ ra.

Lâm Lôi hình rồng dẫn Địch Lợi Á, Bối Bối, Áo Bố Lai Ân, Hi Tái ra cùng lơ lửng giữa cao không.

“Các ngươi chạy đâu thoát”! Một giọng nói lạnh lùng vang lên, đó là giọng nói của Bào Khắc Uy.

Lâm Lôi vòng quanh một vòng.

Lúc này vô khối chiến sĩ bảo vệ đảo tạo nên vòng vây dày đặc vây kín bọn Lâm Lôi. Phía đảo đông, vô khối người ngoài tới đang ngửa cổ lên nhìn.

“Bốn kẻ này, rất mạnh”. Lòng Lâm Lôi âu lo. Một đao chém vừa rồi đó là đao của người áo bào đỏ thể hiện. Mà người chém ấy e còn là thuộc hạ của người đàn ông tóc đỏ. Lâm Lôi vốn không giỏi gì để đọ sức với bốn kẻ mạnh này.

“Xem ra, cần phải thực hiện kế hoạch thứ ba rồi”. Lâm Lôi lạnh lùng.

Kế hoạch ba, cũng là kế hoạch sau cùng.

Sử dụng sức mạnh Chủ thần!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 24: Sống Chết Hai Con Đường

Trên không gian phía đông và phía tây đảo Mịch La giờ đây, hàng vạn Thần bậc cao bảo vệ đảo tạo nên vòng vây, bọn Lâm Lôi tựa như những con cá nằm trọn trong lưới, không có lối thoát, sức ép lớn đến vô cùng.

Vẫn bốn tên Ác ma bảy sao.

“Một đao thôi là sẽ làm nát ngay lao ngục ‘hình khối vuông’ đá đen của ta. Còn lại sẽ bị một đấm cũng nát vụn thành bụi. Nhưng với uy lực của một đao đã đủ sợ lắm rồi”. Lâm Lôi cảm thấy từng chưởng tung ra tê dại, cúi đầu nhìn kỹ những vết in màu trắng trên nắm đấm.

Lòng Lâm Lôi sợ hãi lắm rồi.

Sau khi chém vỡ từng bức tường đá màu đen ngục tù, chỉ sót lại những vết chém. Nếu nói những lưỡi đao sáng loá ở hoàn cảnh đỉnh cao chém lên thân mình liệu những vẩy rồng có chịu nổi không? điều này khó nói lắm.

“Ác ma bảy sao! Chắc chắn là Ác ma bảy sao rồi”!

Lâm Lôi nhìn kỹ hảo hán mạnh mẽ khoác áo bào màu đỏ vừa tung ra một đao, mái tóc màu vàng tung bay loạn xạ, nom không khác gì đầu sư tử cả. Lúc này, trang hảo hán cường tráng đang cung kính đứng sát cạnh người đàn ông mái tóc màu đỏ.

“Người đàn ông tóc màu đỏ này là ai vậy”? Lâm Lôi lo lắng trong lòng.

Ba vị trưởng lão áo bào màu đỏ, sát bên người đàn ông tóc đỏ. Thiếu gia Tái Khắc La lúc này cũng là một trong số đó, thái độ vô cùng lễ phép. Nhưng người đàn ông tóc đỏ lườm Tái Khắc La một cái. Tái Khắc La chỉ còn biết khép nép sang bên.

“Ngay đến Tái Khắc La mà còn khép nép đến nhường vậy. Mà người đàn ông tóc đỏ nom có phần rất giống Tái Khắc La, lẽ nào đó là cha đẻ của Tái Khắc La ư”? Lâm Lôi đoán già đoán non, quan sát thêm cho rõ ràng. Lâm Lôi đã có được một phán đoán…

Tình hình rất không hay rồi.

Ba người áo bào đỏ rất có thể là Ác ma bảy sao, còn người đàn ông tóc đỏ nom có kém cạnh gì đâu, thậm chí là vượt trội ba người kề bên?

“Sử dụng sức mạnh Chủ thần là một mặt. Nhưng điều quan trọng nhất là, còn phải bảo vệ tốt cho mấy người Địch Lợi Á” Lâm Lôi lo lắng nghĩ vậy. Suy cho cùng… hiện giờ, có vô vàn chiến sĩ Thần cấp đang bủa vây bọn Lâm Lôi.

Sứuc ép hiện giờ của những chiến sĩ đều năng lực Thần cấp rất ghê gớm.

“Xem ra chỉ có thể làm như thế này thôi”… Lâm Lôi nghiến chặt hai hàm răng.

Bản thân Lâm Lôi chọi với đối phương, đồng thời lo bảo vệ cho mọi người. đối phương có lẽ cũng chỉ là bốn Ác ma bảy sao kia mà thôi, nếu Lâm Lôi sử dụng sức mạnh Chủ thần nhất thiết phải dốc toàn bộ sức lực mới nổi.

Trong hoàn cảnh ngàn cân sợi tóc thế này, nhất định phải cùng sử dụng hai giọt sức mạnh Chủ thần.

Một giọt dùng cho mình đối phó với bốn Ác ma.

Phân thân sử dụng một giọt khác bảo vệ cho mấy người thân Địch Lợi Á.

“Quả là tình huống vô cùng cam go”. Lâm Lôi khó xử trong lòng. Hai giọt Chủ thần, nào có đủ mạnh đối phó với đối phương?

“Hi vọng bọn ngươi đừng buộc ta phải giở chiêu cuối cùng”.

Lâm Lôi thầm nghĩ.

Khi Lâm Lôi đang đắn đo, đối phương cũng nhìn Lâm Lôi dò đoán. Họ cũng sờ sợ phát hiện ra… Bốn Ác ma bọn họ, cũng không tài nào đọc được Lâm Lôi.

“Con người này thực lực quả mạnh lắm”. Tộc trưởng Ba Cách Tiêu ‘Bào Khắc Uy’ chột dạ đồng thời lườm con trai mình một cái, như nhắc nhở chớ có quấy quá đáng mà thiệt thân.

“Bạc Tư Lạc”! Bào Khắc Uy quát to lên.

“Thưa đại nhân”. Trang hảo hán có mái đầu sư tử áo bào đỏ tiến lên trước Bào Khắc Uy.

“Đi thử xem hắn ta thế nào. Nếu giỏi thì giết được cứ giết”! Bào Khắc Uy dùng Thần thức ra lệnh. Bào Khắc Uy rất hiểu chuyện bản thân đem theo ba hảo hán đi cùng, đều là trưởng lão áo bào đỏ rất có thực lực. Nói về phòng ngự thì Bạc Tư Lạc là giỏi nhất.

Kiểm lại thực lực đối phương, cử Bạc Tư Lạc đánh trước là rất hợp lý.

“Vâng! Thưa đại nhân”. Bạc Tư Lạc hưng phấn ra mặt.

Ngay sau đó, Bạc Tư Lạc quay đầu cặp mắt màu vàng kim nhìn như đóng đinh vào Lâm Lôi. Bạc Tư Lạc ngoác miệng ra cười sảng khoái có ý diễu cợt: "Hà hà… Ban nãy, ngươi đã nếm một đao của ta rồi. Thế thì đủ tư cách biết danh tính của ta. Ta gọi là Bạc Tư Lạc. Nhưng chớ có chết đi kẻo lại không biết là ai giết ngươi"!

Lâm Lôi vẫn lạnh lùng đứng giữa trời cao.

Thân mình Lâm Lôi mờ ảo, phân thân Thần phong hệ trực tiếp bay ra rơi tới nơi Địch Lợi Á đứng. Bọn Địch Lợi Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á đều hết sức lo lắng: "Lão đại! Cần sử dụng sức mạnh Chủ thần rồi"!

"Ừ! Phân thân Thần phong hệ, ta mang theo một giọt, khi nguy hiểm mới đem dùng". Lâm Lôi truyền tín hiệu Thần thức.

Hai giọt Chủ thần, một giọt cho lên chiếc nhẫn đeo tay, còn lại một, Lâm Lôi cho vào chiếc nhân ở phân thân, hễ gặp hoàn cảnh nguy khốn Lâm Lôi sẽ ngay lập tức sử dụng Chủ thần.

"Hà hà… Còn chưa giết ngươi thế mà đã sử dụng thuật phân thân rồi"? Bạc Tư Lạc đắc ý cười lớn.

Tiếng cười chẳng khác nào tiếng sấm rền nơi biển đảo.

"Lời vô bổ nói làm gì"! Lâm Lôi đối lại. Bạc Tư Lạc nghe mà sững sờ người lên, thái độ có phần nghiêm túc hơn, lật bàn tay cái thì cây đao dài hai thước màu đen nằm gọn trong tay.

Bỗng chốc…

Hàng vạn Thần bậc cao phía dưới nhất loạt nhìn lên không gian, tất cả yên ắng vô cùng. Mọi người nhìn hai đối thủ mà âu lo.

“Không ngờ đấy. Tại Mịch La đảo lại có cuộc đấu cam go thế này”. Một trang hảo hán tóc màu đen đeo đao chiến xuất hiện giữa đám đông ngước nhìn lên. Đó chính là Lạc Mậu Ba Nhĩ Nhược Sâm có giọng lớn nhất Mịch La đảo biển.

Lạc Mậu, Ba Nhĩ Nhược Sâm nheo nheo cặp mắt tựa cặp mắt rắn chăm chú dõi theo hai người trên cao.

Một trận đấu có đông đảo người theo dõi bắt đầu rồi.

Trang hảo hán áo bào đỏ cuồng bạo Bạc Tư Lạc tay cầm đao dài, tốc độ nhanh cực độ. Nhờ tốc độ nhanh nên tạo nên đất trời vang động âm thanh. Nháy mắt, Bạc Tư Lạc chiếm lĩnh cao không.

Nhìn ra, cũng chỉ là một tay đao bình thường thôi!

“Ồ”! Cặp mắt Lạc Mậu như sáng lên khi ngắm nhìn lên: “Con đường tu luyện huỷ diệt đã đến được mức độ này rồi. Bạc Tư Lạc quả là ‘tàng long ngoạ hổ’ thật sự”. Nhưng Lạc Mậu đã lại phát hiện thấy, Lâm Lôi vẫn đứng nguyên chỗ cũ, không tỏ ra bất kể thái độ gì.

Lạc Mậu hơi hơi giật mình.

Lẽ nào đối mặt với một tay đao hùng hổ như thế mà vẫn tự tại ung dung được sao?

“Lợi hại”. Lâm Lôi buột miệng khe khẽ, nhưng liền theo đó…

Chỉ thấy Bạc Tư Lạc đi một đường quá ư là đẹp, cự ly chỉ cách Lâm Lôi chừng hai trăm thước nữa mà thôi. Thân mình Bạc Tư Lạc ranh ma chao đảo ra sau, lùi lại mấy bước, dồn thế chém mạnh.

“Đây là sức mạnh gì vậy”? Bạc Tư Lạc hơi hơi sửng sờ, cảm nhận có một sức mạnh nào đó chống lại sức mạnh thân mình, thậm chí với thực lực của Bạc Tư Lạc mà trở tay không kịp, buộc phải lùi nhanh ra sau.

Mọi người kể cả Bào Khắc Uy đứng quan sát từ xa cũng phải giật thốt người lên.

“Cha à! Trọng lực không gian của hắn ta quá là tốt. Không chỉ nhìn xuống dưới mà còn hút được cả vào trong, chống đỡ bên ngoài”. Tái Khắc La lập tức Thần thức với cha mình. Bào Khắc Uy không đoái hoài mà tập trung quan sát Lâm Lôi: “Không gian trọng lực đạt đến trình độ cao siêu đến thế ư”?

Không dám tin nữa!

“Hà hà…” Bạc Tư Lạc phát hiện ra tiếng cười trầm nhẹ nhưng rất vang, ngỡ như tiếng vọng trong hang đá không dứt. Cặp mắt màu vàng kim sáng quắc nhìn Lâm Lôi hằn học: “Ta xem thường ngươi”!

Bạc Tư Lạc hai tay cầm đao dài, cố chống đỡ áp lực bổ từ Lâm Lôi tới, đoạn xông vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi vẫn đứng yên một chỗ.

“Chết này”! Bạc Tư Lạc tung mạnh đao chém. Đao chiến quá đà, không gian như bị chém tan thành mảnh tựa những mảnh vải vụn, tạo nên một lỗ hổng cực lớn. Cây đao dài lớn bổ về phía Lâm Lôi.

Đao dài chưa tới chỗ, chấn động âm thanh và không khí đã ập tới Lâm Lôi.

Lúc này, hai mắt Lâm Lôi mới mở to ra.

Lâm Lôi lập tức dẫn sức mạnh xuống dưới. Bạc Tư Lạc cảm thấy như có một sức nặng tựa núi đè lên thân thể, bất ngờ hút vào một lực hấp dẫn quá lớn, toàn thân biến hình. Cao thủ giao chiến với nhau, biến đổi trạng thái là điều dễ hiểu, sự ảnh hưởng rõ là lớn rồi.

Bạc Tư Lạc không kịp trở tay rồi, toàn bộ thân mình chìm xuống. Vốn Bạc Tư Lạc chém mạnh đao về phía Lâm Lôi, nhưng lúc này Bạc Tư Lạc đã ở vào phái dưới Lâm Lôi mất rồi, làm thế nào mà chém được?

“Hầm”! Một tiếng rên lạnh lùng.

Chỉ thấy ánh hào quang màu vàng xanh loé lên, một chân Lâm Lôi tựa đao bổ vào đầu Bạc Tư Lạc. Sức mạnh của rồng dồn tụ lại vào bàn chân làm cho không gian như chao đảo cả lại.pl cũng là một cao thủ, ngay lập tức thay đổi thế chém. Lưỡi đao xượt qua, bầu trời tựa sóng biển chia làm hai ngả.

Ầm!

Chân Lâm Lôi chém mạnh lên cây đao đối phương, sức mạnh kỳ lạ dồng cả vào cây đao chiến, truyền vào trong cơ thể Bạc Tư Lạc. Bạc Tư Lạc cảm thấy thân mình hơi co giật chút. Cùng lúc đó, cái đuôi rồng của Lâm Lôi cuốn lấy thân mình Bạc Tư Lạc.

“Ầm”!

Mặt đất như rung chuyển, không gian như đảo chao. Mặt đất xuất hiện một vết lõm lớn, rất sâu.

Vô vàn chiến sĩ bảo vệ đảo và bao người khác quan sát trận đấu đề ngỡ ngàng sửng sốt cả lại.

Cây đao của Bạc Tư Lạc vốn chém vào đối phương lại bổ vào trong lòng đất.

“Chân của nó, sao mà cứng đến vậy”?

Tất thảy mọi người đều thầm nghĩ.

“Vèo”!

Bạc Tư Lạc bay từ trong lòng đất lên, mặt lộ vẻ không thể tin nổi. Lúc này, một nguồn thanh âm vang lên trong đầu Bạc Tư Lạc: “Bạc Tư Lạc! Rốt cuộc là thế nào”?

“Đại nhân! Sức mạnh của nó ghê gớm quá. Chưa bao giờ tiểu nhận gặp phải đối thủ mạnh mẽ thế này cả”. Bạc Tư Lạc dùng Thần thức truyền tín hiệu cho Bào Khắc Uy.

Sức mạnh quả là ghê gớm.

Một chân của Lâm Lôi vừa va vào cây đạo của Bạc Tư Lạc, khiến Bạc Tư Lạc cảm thấy như có hàng ngàn quả núi đổ xuống thân mình. Sức mạnh sao mà lớn đến không lường, Bạc Tư Lạc chưa từng biết đến trong đời.

“Đại nhân! Chiêu đao vừa rồi của tiểu nhân không làm cho nó bị thương gì cả”. Bạc Tư Lạc dò hỏi vì trước đó Bạc Tư Lạc bổ đao xuống mặt đất nên không theo dõi được gì”.

“Chỉ chém vỡ vẩy trên chân nó thôi, không làm thương tổn gì cả”. Bào Khắc Uy đáp.

“Đao chém trước đó chính tiểu nhân đã dồn hết linh hồn và sức lực vào, thế mà nó không có lấy cảm giác gì cả sao”? Bạc Tư Lạc hỏi dồn. Vốn được coi là thiện nghệ tấn công thế mà công kích cả linh hồn cũng không làm đối phương mềm yếu. Nếu như không có phòng vệ linh hồn thì muốn chọi lại e cũng khó.

“Phòng vệ linh hồn của nó không tồi chút nào. Không thấy nó có chút biến đổi nào cả”. Bào Khắc Uy đã có chút ngần ngại âu lo.

Cao thủ thần bí bốn loại Thần thú trước mắt quả thực lực đến ghê gớm.

“Quá nguy hiểm. May thiết bị Chủ thần phòng ngự linh hồn chọi lại, tuy nhiên cũng đã tiêu hao mất đến chín phần rồi”. Lâm Lôi sau trận đấu cũng có phần lo sợ. Đòn đao chém vừa rồi rõ là lợi hại, làm vỡ mất đi một chiếc vẩy, có xây xước đến phần da. Thế nhưng đòn công kích của Bạc Tư Lạc cũng đã tổn hại đến phần phòng ngự linh hồn, làm tiêu tan đi phần nhiều sức lực của Lâm Lôi, chiêu sau cùng sức lực bị phân tán trùm lên tất thảy phần màng cách ngăn. Lâm Lôi phát hiện ra chỗ bị xước lúc này đã có một lớp “Bù đắp”, gỡ bỏ lớp “Bù đắp” hắn sẽ làm mất thêm năng lượng.

Còn lại những thứ đó, Lâm Lôi phải dựa vào sức lực phòng ngự linh hồn mới trụ lại nổi.

“Con người này, lại còn giỏi cả công kích vật chất. Nếu gặp phải một người giỏi công kích linh hồn e”... Lâm Lôi vốn đã cầm giọt Chủ thần trong tay, sẵn sàng ứng phó.

Bào Khắc Uy cùng với ba trưởng lão áo bào đỏ đều tỏ ra chần chừ. Một Lâm Lôi thôi mà phải làm cho họ dày vò. Đến cả Ác ma bảy sao ‘Bạc Tư Lạc’ đều gọi là thế hạ phong, họ còn biết làm thế nào được nữa?

Chỉ cần tìm được một người giỏi bậc sáu thôi, công kích linh hồn thì có thể đối phó lại với Lâm Lôi.

Thật tiếc là, tất cả lại không hề hiểu rõ Lâm Lôi là thế nào.

Rốt cục là, đến giờ khắc này, Lâm Lôi vẫn giữ được mọi bí mật.

“Thông tin về linh hồn đến giờ phút này rồi mà vẫn giữ được bí mật, như thế thì đâu có dễ dàng gì tấn công nổi đối thủ”? Mấy người bọn Bào Khắc Uy đều giống nhau suy nghĩ, nên họ mới thu xếp Bạc Tư Lạc tấn công vật chất trước.

“Thưa cha”! Tái Khắc La khe khẽ lên tiếng.

“Cút sang một bên”! Bào Khắc Uy mắng khẽ.

Bào Khắc Uy đang rất bực bội khổ não. Mà ngay đến Lâm Lôi cũng có kém khổ não đâu. Lâm Lôi hiểu rõ thực lực của mình. Vốn thân thể mạnh mẽ là thế, có làm cho đối phương sợ sệt, nhưng nếu đánh lớn sẽ làm tổn hao sức mạnh Chủ thần.

Lâm Lôi lúc này nhằm về phía Bào Khắc Uy bay tới.

“Ngươi làm cái gì”? Bào Khắc Uy lập tức truyền tín hiệu Thần thựcs quát. Bào Khắc Uy và ba đồ đệ áo bào màu đỏ cảnh giác cả lên. Bọn Bào Khắc Uy quan sát kỹ Lâm Lôi, không nói không rằng, sẵn sàng đối phó.

“Lâm Lôi đại nhân bay đi rồi. Lẽ nào lại dám một chọi bốn”?

Mọi Thần cao cấp bảo vệ Mịch La đảo đều dõi theo. Lạc Mậu cũng hết sức chăm chú.

Lâm Lôi vẫn bay đến khoảng cách với Bào Khắc Uy chừng một trăm mét thì dừng lại. Thấy Lâm Lôi dừng lại, Bào Khắc Uy và ba đệ tử mới cảm thấy yên tâm.

“Ta đâu có tìm ngươi để gây rắc rối. Các ngươi cũng hiểu chứ, với cự ly xa thế này, ta muốn dùng Thần thức truyền tin thôi, không có làm sao đâu”. Lòng Lâm Lôi khóc dở mếu dở. Bản thân là Thần vị bậc trung, thường tầm cỡ đó thì Thần thức chỉ trong phạm vi trăm mét là cùng.

Tuy Lâm Lôi đã tu luyện được quá nhiều tinh thể màu tím, linh hồn đã đạt đến điểm chót Thần vị cấp trung bình, không thể hấp thu thêm được, nhưng Thần thức chỉ xa vài ba bốn trăm mét mà thôi, chưa đến bậc cao cả ngàn mét dài.

Chỉ có vào gần, bản thân Lâm Lôi mới có thể truyền âm cho đối phương.

"Ta, Lâm Lôi". Lâm Lôi thông tin cho Bào Khắc Uy.

"Bào Khắc Uy". Bào Khắc Uy thông tin đáp lại: "Lâm Lôi! Bạn của ngươi còn đang bị vây hãm. Chỉ cần ta ra lệnh, hàng vạn Thần vị bậc trung sẽ công kích ngay lập tức, như thế bạn của ngươi sẽ chết. Với thực lực của ngươi nên biết rõ thực lực của gia tộc Ba Cách Tiêu chúng ta chứ? Cào nát mặt, cho dù ngươi có là Tu La thì chúng ta Ba Cách Tiêu vẫn đủ giết chết ngươi".

Kẻ mạnh gia tộc Ba Cách Tiêu, quả không thể chơi.

"Ta hiểu rõ. Thực lực của ta, chỉ mới tung ra một chút chút mà thôi". Lâm Lôi truyền Thần thức, đồng thời Lâm Lôi còn giơ tay phải lên, lúc này lộ ra giọt nước màu xanh.

Giọt nước màu xanh này có thể làm chấn rung năng lực hồn phách đối thủ.

Bào Khắc Uy và ba đệ tử mặt tái mét cả lại: "Sức mạnh Chủ thần hệ nước"?

"Ta không muốn xước mặt. Các người phải hiểu như thế. Với thực lực của ta, nếu lại sử dụng giọt Chủ thần hệ nước này, thì hậu quả"... Lâm Lôi truyền tin.

Bào Khắc Uy có vẻ giãn nở khuôn mặt, cười lạnh lùng.

Chỉ thấy Bào Khắc Uy lật bàn tay, trong tay xuất hiện trên đó giọt nước màu đỏ máu hơi đen. Lâm Lôi hiểu được sự đáng sợ của giọt nước màu máu đen này, ngang hàng năng lượng với giọt nước của mình. Có điều, giọt nước của Bào Khắc Uy có mức huỷ diệt ghê gớm.

“Sức mạnh Chủ thần huỷ diệt”. Lâm Lôi kinh hoàng.

“Ngươi là sức mạnh Chủ thần bốn gia tộc Thần thú, lẽ nào gia tộc Ba Cách Tiêu ta lại không có”? Ba Cách Tiêu truyền tín hiệu thông báo: “Ngươi có sức mạnh Chủ thần, là sức mạnh cao trong bốn loại Thần thú. Khá lắm”.

Bào Khắc Uy, vốn là tộc trưởng gia tộc, trên mình có mang theo giọt sức mạnh Chủ thần.

Với gia tộc Ba Cách Tiêu, cho thấy gia tộc Ba Cách Tiêu là một trong mười gia tộc cổ xưa nhất dưới địa ngục, sức mạnh đáng nể.

“Ngươi giết chết nhiều người của ta thế kia. Tuy là nhân vật nhỏ nhoi thôi, nhưng đã làm mất mặt gia tộc Ba Cách Tiêu của ta rồi. Ta cho người hai con đường lựa chọn. Một là cùng chúng ta chọi cho nát da mặt với nhau, quyết sống chết một phen. Cho dù có phải hi sinh nhiều cao thủ, gia tộc Ba Cách Tiêu của ta cũng sẽ cố giết chết ngươi. Gia tộc thần thú e là sẽ không còn dám đến nơi này nữa, đảo Mịch La”. Bào Khắc Uy vô cùng tự tin…

Mặt Lâm Lôi vẫn không lộ rõ thế nào nghe tiếp.

“Điều thứ hai là, Bào Khắc Uy tộc trưởng gia tộc Ba Cách Tiêu ta sẽ giữ thể diện cho nhà ngươi. Cứ cho là, chết mất đi mấy người cho qua. Nhưng ngươi phải làm trưởng lão của gia tộc Ba Cách Tiêu của chúng ta, nguyện phục vụ một vạn năm cho gia tộc ta. Làm như thế là xem như để chuộc lỗi. Và việc cho xong”.

“Ngươi chọn cách nào”? Bào Khắc Uy nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 25: Trưởng Lão Áo Bào Màu Đỏ

Chọn con đường nào? Lâm Lôi khe khẽ chau mày.

Hai con đường chọn lựa này đều không phải là con đường tốt nhất. Con đường thứ nhất không cần phải nói tới nữa. Cái gia tộc Ba Cách Tiêu này có thể gây dựng nên đảo Mịch La, sừng sững giữa địa ngục hàng triệu năm qua, gia tộc cũng vì thế mà ngàn đời bền vững, khỏi nghĩ tới, muốn giết chết Lâm Lôi nào khó gì đâu!

Con đường thứ hai, làm trưởng lão cho gia tộc họ cả vạn năm?

Với những kẻ mạnh mà nói, vạn năm thì có đáng vào đâu, nhưng với Lâm Lôi thì quả là quá lâu. Bản thân Lâm Lôi từ khi sinh ra đến nay cũng nào đã đến ngàn năm tuổi!

“Lâm Lôi! Còn chưa nghĩ ra ư”? Bào Khắc Uy có vẻ tức tối. Bào Khắc Uy nghĩ, giải pháp thứ hai cho Lâm Lôi là thích hopự nhất, chỉ ngắn ngủi có mỗi một vạn năm, với kẻ mạnh thì chỉ là một dịp tu luyện thời gian.

“Vạn năm. Lâu quá. Ta còn phải đi đến Huyết Phong đại lục giúp đỡ một việc nữa”. Lâm Lôi truyền Thần thức đáp.

Bào Khắc Uy lúc này có vẻ tươi tỉnh, cười.

Vạn năm, trăm năm, với Bào Khắc Uy kẻ mạnh thì có đáng gì đâu, không phân biệt lâu mau. Nhưng nếu quả thật Bào Khắc Uy muốn trừng phạt Lâm Lôi thì không thể chỉ nói vạn năm mà nói cả hàng tỉ năm thôi cũng đáng rồi, gì chỉ đưa ra có mỗi hạn mức ít ỏi!

Vạn năm. Trăm năm. Nào có nhiều.

"Như thế nhé. Ngươi Lâm Lôi đồng ý làm trưởng lão cho gia tộc ta. Thôi, ta, tộc trưởng gia tộc Ba Cách Tiêu cũng khỏi gì phải so đo nữa. Như thế, cũng đủ để ngươi tỏ lòng thành ý xin lỗi rồi. Thì một trăm năm". Bào Khắc Uy nói.

Bào Khắc Uy thực ra cũng không muốn lãng phí sức lực Chủ thần, cũng không muốn tiêu hao sinh lực các cao thủ vốn có, đã không cần đánh nhau thì cố khỏi đánh nhau, chỉ cần đối phương giữ thể diện cho gia tộc mình là đủ lắm rồi.

Đương nhiên, đây cũng chính là nguyên nhân bởi Lâm Lôi thể hiện ra thực lực quá mạnh mẽ nữa.

Nếu như đổi là người khác, chỉ là Ác ma bảy sao thôi mà lại không có sức mạnh Chủ thần, liệu Bào Khắc Uy có đưa ra giải pháp thoả hiệp đó không?

"Chẳng còn cách nào. Thôi đành như thế đi". Lâm Lôi hiểu như vậy.

Bản thân Lâm Lôi tuy có hai giọt sức mạnh Chủ thần, nhưng gia tộc Ba Cách Tiêu cũng có sức mạnh Chủ thần kém cạnh gì đâu. Nếu chấp nhận mất mặt để đấu chọi với nhau một trận sinh tử, làm mất hết hai giọt sức mạnh Chủ thần là chuyện nhỏ, nhưng liệu có đem Địch Lợi Á, Bối Bối và mọi người về nổi không mới là chuyện lớn.

Hiện giờ, hai bên đều nhún nhường nhau.

Thì đợi một trăm năm để tiết kiệm được hai giọt Chủ thần, âu cũng chính là để giữ gìn Địch Lợi Á vẹn nguyên, vẹn nguyên cho những người khác nữa.

"Ta nhận lời". Lâm Lôi gật đầu.

Bào Khắc Uy bất chợt cười to lên rồi.

“Lâm Lôi, thế thì đi theo ta”. Bào Khắc Uy truyền tin Thần thức.

Lâm Lôi gật đầu, đồng thời truyền tin cho Địch Lợi Á, Bối Bối và đồng bọn biết: “Bối Bối, Địch Lợi Á… mọi người đến với ta”. Tuy Bối Bối, Địch Lợi Á và mọi người đầy lòng nghi ngờ nhưng vẫn bay tới.

“Về đi”! Bào Khắc Uy quát to.

Lúc này, Bào Khắc Uy, ba vị trưởng lão áo bào đỏ, Tái Khắc La và bọn Lâm Lôi bay về phía đảo. Một trăm bảo vệ áo giáp đen cùng bay theo. Hàng vạn chiến sĩ bảo vệ đảo cảm thấy khó hiểu.

Không đơn giản chỉ có bọn họ mà thôi, hàng bao nhiêu người khác dưới đảo nhìn lên cũng đầy sự nghi ngờ. Vị đại nhân kia làm sao lại đi cùng với tộc trưởng gia tộc Ba Cách Tiêu?

“Rốt cuộc là chuyện thế nào”?

“Vừa rồi còn tung chưởng với nhau, thế mà tại làm sao cái vị kẻ mạnh Long tộc kia lại đi theo người đảo Lịch La tới đảo”?

“Hay là họ đã sợ người ở đảo? Bao năm nay, nào có ai dám làm gì đảo Mịch La này đâu”?

“Ta xem chừng, e cái vị đại nhân ấy là bạn bè của người trên đảo này”!

Bất kể người nào có mặt trên đảo giờ này đều đưa ra những câu hỏi rồi tự trả lời lấy. Họ bàn tán về cuộc chiến, về nhân vật mới, và đưa ra lắm những điều thắc mắc. Mọi người đều hiểu theo cách của mình…

Vị Long tộc kia mạnh lắm.

Một chân đá bay kẻ mạnh áo bào đỏ, tóm gọn vô số chiến sĩ bảo vệ đảo vào tay…

“Kẻ mạnh nhiều như mây mưa. Có lã nhận lời mời của gia tộc Ba Cách Tiêu. Ta nên nhận lời. Chờ xem xem thế nào… Gia tộc Ba Cách Tiêu này có bao nhiêu kẻ mạnh”? Lạc Mậu Ba Nhĩ Nhược Sâm ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi và mấy người mất hút giữa trời cao.

Liền theo đó Lạc Mậu Ba Nhĩ Nhược Sâm hoà vào đám người đông đúc. Đông đảo người trên đảo vẫn luôn mồm bình luận.

Phong phong thuật tương tự nòng nọc đứt đuôi!

Đám người bay về đảo tây, nơi gia tộc Ba Cách Tiêu cư ngụ. Áo Bố Lai Ân, Địch Lợi Á, Hi Tái đang truyền Thần thức hỏi Lâm Lôi. Họ nay đầy một bụng nghi ngờ.

“Lâm Lôi! Huynh đã nhận lời gì với gia tộc Ba Cách Tiêu rồi”? Hi Tái người hỏi đầu tiên. Lòng Hi Tái vô cùng bối rối xấu hổ. Mọi chuyện đều vì Hi Tái cả mà nên.

“Lão đại! Cái gia tộc Ba Cách Tiêu này cho chúng ta làm gì hả”? Bối Bối thắc mắc.

“Lâm Lôi! Huynh là vị Thượng vị thần hay là Trung vị thần”? Áo Bố Lai Ân không nén được lòng mình.

Mấy người liên tiếp đưa ra những câu hỏi khiến cho Lâm Lôi không biết nên trả lười thế nào, trả lời ai trước?

“Thực lực của ta, một lúc nói không cùng được. đợi sau sẽ tường tận nhé. Chúng ta cũng cần nhân nhượng một bước”. Lâm Lôi đáp.

Địch Lợi Á mới là người yên tâm. Địch Lợi Á không sốt ruột khi đi đến U Lam phủ, nàng chỉ mong Lâm Lôi chớ có mạo hiểm. Cuộc đấu ác liệt vừa rồi khiến cho Địch Lợi Á vô cùng lo lắng.

May thay, nguy nan đã qua rồi.

Gia tộc Ba Cách Tiêu chiếm cứ đất đai vô cùng rộng, các phủ đệ xây cất muôn nơi.

“Lâm Lôi à! Kể từ hôm nay, các người ở lại phủ này nhé”! Bào Khắc Uy tươi cười dặn dò: “Chúng ta cam kết, chỉ có một trăm năm thôi. Ngắn ngủi một trăm năm, nhưng cũng làm một khế ước”.

Bào Khắc Uy lật bàn tay, trong tay xuất hiện một lệnh bài màu xanh và bộ áo bào màu đỏ.

“Đây là y phục bắt buộc của bậc trưởng lão. Bộ y phục cũng có sự phân biệt đẳng cấp thần khí. Cái lệnh bài này là ‘lệnh bài màu xanh Mịch La’. Trên đảo Mịch La này, cần gì đi tìm ta”.

Lâm Lôi chẳng cần hỏi thêm.

Chỉ thấy Bào Khắc Uy dẫn theo Tái Khắc La, ba trưởng lão áo bào màu đỏ bay đi.

“Két”… Cửa đóng chặt.

Trong đại sảnh chỉ thấy Bào Khắc Uy và Tái Khắc La hai người nữa mà thôi.

“Cha! để cho Lâm Lôi yên vui nghỉ ngơi một trăm năm ư? Như thế thì quá là nhẹ nhàng phải không? Nó đã giết chết biết bao nhiêu người của chúng ta mà”? Tái Khắc La không nén nổi giận, hỏi to.

“Hừm”!

Một tiếng rít ‘hừm’ ngỡ như một cú gõ búa vào tim Tái Khắc La, ngay lập tức Tái Khắc La câm miệng.

Bào Khắc Uy ngoái đầu lại gườm gườm con trai: “Chuyện này, suy cho tận cùng cũng tại bởi con ** Tái Hi Lợi. Lẽ nào, bởi cái con ** ấy mà hi sinh mất đi của gia tộc Ba Cách Tiêu những bao nhiêu cao thủ, tiêu tốn mất những sức mạnh Chủ thần ư? Có đáng thế không”?

Muốn làm đến cùng với bọn người Lâm Lôi hẳn cái giá phải trả là rất lớn.

“Nhưng với tứ gia tộc Thần thú”? Tái Khắc La cúi thấp đầu nhỏ nhẹ.

“Hừm. Một con Rồng cho dù chết rồi, thân hình vẫn to lớn. Tuy tứ gia tộc Thần thú đã có biến đổi, thực lực có giảm đi, nhưng… tứ gia tộc Thần thú hàng ngàn năm vẫn xưng hùng ở dưới địa ngục này, ẩn chứa lắm tai họa”…

Bào Khắc Uy ghé sát tai con trai: “Gia tộc Ba Cách Tiêu chúng ta, so với tứ gia tộc kia có mạnh thật, nhưng chỉ mạnh có một vài chút thôi”.

Tái Khắc La không còn dám ho hoe gì nữa.

Phía đảo tây đảo Mịch La, khu vực của gia tộc Ba Cách Tiêu, nơi phủ đệ Lâm Lôi ở.

“Trưởng lão”! Hai tên bảo vệ ngoài cung kính thi lễ với Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi đã ăn vận áo bào màu đỏ nên bất kể lính tuần nào trên đảo nhìn đều cung kính lễ phép bẩm thưa. Lâm Lôi ra lệnh cho người bên cạnh: “Ngươi đi đến số 306 ở khu vực đảo, dẫn Tháp La Sa và cha con Đế Lâm đến đây”.

“Tuân lệnh! Thưa trưởng lão” Một tên trong đó nhận lệnh.

Lâm Lôi quay vào trong phủ. Lúc này, Địch Lợi Á, Bối Bối, Hi Tái, Áo Bố Lai Ân đều đã thu xếp xong chỗ ở. Lâm Lôi rảo bước tới vườn hoa phía sau.

Áo Bố Lai Ân, Địch Lợi Á, và Bối Bối đang tán gẫu cùng nhau, còn Hi Tái thì ở phía vườn hoa sau phủ. Hi Tái ngồi thẫn thờ một chỗ, không hiểu là đang suy nghĩ điều gì?

“Lâm Lôi”! Địch Lợi Á chạy đến bên Lâm Lôi.

Địch Lợi Á chú ý nhìn Hi Tái, than thở: “Hình như Hi Tái đang nhớ nhung Tái Hi Lợi thì phải”?

“Phải rồi”! Lâm Lôi gật nhẹ đầu. Để cho Hi Tái đến nỗi này, e còn phải chịu đựng lâu nữa.

“Áo Lợi Duy Á! Lão đại. Đến đây”! Bối Bối xông tới, còn cố khen vài câu: “Lão đại à! Khỏi bàn, lão đại mặc bộ áo này nom lại đẹp hẳn ra. Khí thế lắm”!

Lâm Lôi bất chợt cười to lên vui vẻ.

Lời bàn tán của Lâm Lôi khiến sự chú ý của Hi Tái. Hi Tái nhìn Lâm Lôi, mắt sáng lên, chạy tới nói liến thoắng: “Lâm Lôi à! Ta muốn nhờ huynh một việc”.

“Hi Tái! Nói tiếp đi”! Lâm Lôi nhìn Hi Tái thôgn cảm.

Hi Tái hơi có phần do dự: “Tay Tái Khắc La tự dưng xuống tay với ta, ta lo là, có phải Tái Khắc La và Tái Hi Lợi đã xẩy ra ẩu đả rồi không? Nếu không thì làm sao Tái Khắc La lại dữ dằn đến như thế? Hẳn có phải vì ta với Tái Hi Lợi mà dẫn nên chuyện tầy đình? Nàng kết hôn trước một ngày thì chính thức chia tay ta. Kể từ đó đến nay chúng ta có gặp nhau nữa đâu”!

Đến hôm nay, Hi Tái nào có biết rằng Tái Hi Lợi mang thai là con của Hi Tái?

“Lâm Lôi à! Ta nhờ huynh đi thăm dò xem xem. Hiện giờ Tái Hi Lợi như thế nào”? Hi Tái cầu cứu van nài.

Lâm Lôi gật đầu: “Được thôi. Yên tâm đi. Ta sẽ chịu khó tìm hiểu”!

Lâm Lôi cũng đã nghe biết chuyện Hi Tái với Tái Hi Lợi.

Chuyện Hi Tái và Tái Hi Lợi thực sự là họ yêu nhau. Bởi Tái Khắc La si mê Tái Hi Lợi nên gia tộc Cái La Đức mới chấp nhận lời cầu hôn Tái Hi Lợi lấy Tái Khắc La.

Tái Hi Lợi làm sao có thể chống lại được mệnh lệnh gia tộc!

Tái Hi Lợi chỉ còn biết đau khổ cắn răng lấy người mình chưa yêu. Trước ngày cưới, Tái Hi Lợi nói với Hi Tái là sẽ không bao giờ được gặp mặt nhau nữa.

“Ôi! Quả Hi Tái rủi ro qúa rồi”! Lâm Lôi than vãn cho bạn mình: “Cái đảo Mịch La này, nói là năm đại gia tộc, trên thực tế chỉ có gia tộc Ba Cách Tiêu thôi, các gia tộc khác đều chịu lép, cúi đầu cam chịu”!

Hoàn toàn có thể tưởng tượng ra. Cái La Đức gia tộc vì lấy lòng gia tộc Ba Cách Tiêu buộc Tái Hi Lợi phải lấy Tái Khắc La.

Đám cưới vì thế cũng tiến hành dưới đường hầm.

Tái Khắc La lặng lẽ đi trong đám cưới. Đám cưới đi trong đường hầm. Hai bên đường hầm là những ngục tù được xây cất lên giam hãm con người. Mỗi một nhà lao có đặc thù riêng của nó, chủ yếu là cầm tù kẻ mạnh và các bậc Thần. Cứ mười mét lại có một lính canh.

“Kẻ cắp”?

Tái Khắc La nghĩ chuyện bụng vợ mình mang thai là con kẻ khác, còn tự khoe ra nữa, nên Tái Khắc La cảm thấy nhục nhã lắm. Hôm nay Tái Khắc La mới thề giết chết Hi Tái, nào ngờ lại dẫn đến một Lâm Lôi?

“Lâm Lôi! Nơi nào cũng có nó”! Tái Khắc La phát ngán lên với cái tay Lâm Lôi. Thành Tự Do có nó, ở đây cũng có nó?

“Giải quyết rồi chứ”? Tái Khắc La thở dài ngao ngán. Cái con Tái Hi Lợi làm nhục gia tộc thì nhất định không thể để cho sống trên đời nữa. Nếu tin lan ra thì gia tộc Ba Cách Tiêu sẽ là điều tai tiếng bị người ta nhổ vào mặt chứ còn làm sao nữa!

Tái Khắc La đến đây là để giết chết Tái Hi Lợi, không phải là Tái Khắc La muốn thế, mà là cha Tái Khắc La muốn thế.

Đi đến một nơi.

“Mở ra”! Tái Khắc La cay đắng nói đồng thời giơ tờ lệnh Huyết sắc Mịch La ra.

“Vâng”! Tên cai ngục mở cửa phòng kín ra.

Trong gian tù tối om, Tái Hi Lợi đang dựa lưng vào tường, mái tóc rối loạn bơ phờ khuôn mặt. Nghe tiếng cửa phòng giam mở, Tái Hi Lợi ngước đầu lên, thấy vẻ mặt Tái Khắc La có vẻ dã man.

“Ngươi, người giết chết Hi Tái rồi ư”?

“Phải! Ta đã giết chết hắn ta rồi”! Tái Khắc La lạnh lùng nhìn Tái Hi Lợi. Tái Khắc La mong sao Tái Hi Lợi phải cảm thấy đau khổ, phải tuyệt vọng. Làm được như thế thì Tái Khắc La mới cảm thấy hả dạ.

Khuôn mặt Tái Hi Lợi bỗng chốc tái nhợt. Nàng lặng im buồn đau, nước mắt ngắn dài. Bị giam hãm bao nhiêu giờ đồng hồ trong ngục tối, nàng chỉ lo âu cho Hi Tái. Tái Hi Lợi biết rõ Tái Khắc La đi tìm Hi Tái để báo thù. Hi Tái đâu đủ lực để chống đỡ Tái Khắc La được.

Nhưng, Tái Hi Lợi vốn vẫn ôm một niềm hi vọng. Khi nghe Tái Khắc La trả lời, nàng đã tuyệt vọng thực sự.

“Hi Tái”…

Trong hồi ức của Tái Hi Lợi diễn ra một cảnh tượng, nàng cùng chung sống với Hi Tái, những tháng ngày hạnh phúc, thả mình trong hoan lạc. Nhưng giờ đây…

Tại vì Tái Khắc La đã nhìn trúng vào nàng.

Bởi thế, đời nàng mới đảo chiều đau khổ. Trước mặt mọi người gia tộc, nàng cúi đầu cam chịu, cố gượng cười khi đến ở nhà người.

“Tái Khắc La”! Tái Hi Lợi bỗng nhiên ngước nhìn Tái Khắc La: “Nếu không phải vì ngươi là người của gia tộc Ba Cách Tiêu thì ngươi chẳng đáng con chó rồi. Ngươi biết không, ta lên giường với ngươi, nhưng ta vẫn cứ cho như là cùng với Hi Tái”.

Tái Khắc La đỏ mặt tía tai, điên tiết hết mức rồi: “Kẻ địch”! Tái Khắc La gầm lên, tống một quả đấm cực mạnh vào mặt Tái Hi Lợi. “Ầm”. Toàn bộ tấm thân Tái Hi Lợi đổ gục, nhưng nét mặt nàng vẫn nở nụ cười.

Nàng nói ra lời vừa rồi là cách tìm tới cái chết.

Chết rồi, nàng mới được giải thoát.

Khỏi cần hàng ngày cứ phải đóng kịch vờ vịt, khỏi cần phải chịu đựng gặp bộ mặt đáng ghét, và đỡ phải nhớ mong Hi Tái.

“Kẻ địch! Con đĩ”… Giết chết Tái Hi Lợi rồi mà Tái Khắc La vẫn còn gầm lên dữ tợn. Trong đầu óc Tái Khắc La vẫn vang lên một câu nói: “Ngươi biết không, ta lên giường với ngươi nhưng”…

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 26: Hình Ảnh Nổi

Vì đã nhận lời với Hi Tái, Lâm Lôi nghĩ cách nắm tình hình về Tái Hi Lợi. Cho dù có tư cách là trưởng lão áo bào đỏ, Lâm Lôi vẫn không có tư cách tự tiện đi đến mọi chốn trong khu vực gia tộc Ba Cách Tiêu. Sau khi lệnh cho lính dẫn Tháp La Sa và cha con Đế Lâm đến đảo, Lâm Lôi tìm kế thăm dò.

"Mã Cách Nhược Lệ Á".

Lâm Lôi nhanh bước đến chào hỏi.

Mã Cách Nhược Lệ Á là trưởng lão áo bào đỏ của gia tộc Ba Cách Tiêu, là một phụ nữ duy nhất bị gia tộc Ba Cách Tiêu bắt về làm trưởng lão.

Mã Cách Nhược Lệ Á ngoái đầu nhìn lại, đôi con ngươi màu tím nhìn Lâm Lôi cười: "Lâm Lôi tiên sinh. Có chuyện gì thế"?

"Mã Cách Nhược Lệ Á. Ta có một câu chuyện muốn làm phiền". Lâm Lôi nói.

"Nói ra đi"! Mã Cách Nhược Lệ Á khách sáo.

"Lần rồi, Tái Khắc La nổi giận, muốn giết bạn ta. Có phải vì chuyện vợ của hắn ta không? Bà có thể biết rõ, vợ của thiếu gia bây giờ ra làm sao"? Lâm Lôi thật thà hỏi rõ.

Mã Cách Nhược Lệ Á chau mày lại suy nghĩ: "Điều này thì ta không rõ. Hai vợ chồng họ đều sống ở phủ đệ Tộc trưởng mà. Thường ngày, chúng ta cũng không tiện đến. Ta nghĩ,, biết chuyện này thì chỉ có người làm trong phủ đó thôi. Hoặc là quản gia của thiếu gia nữa".

Lâm Lôi chau mày lại.

Phủ đệ Tộc trưởng? Là nơi mà gia tộc Ba Cách Tiêu canh phòng cẩn mật nhất ư? Nơi đó Bào Khắc Uy và hai con trai ở, những kẻ hầu thường ít được bén mảng tới.

Muốn tìm hiểu rõ, quả thật khó khăn.

“Ngươi có cơ hội thì trực tiếp hỏi thẳng Tái Khắc La vậy, hoặc là Tộc trưởng cũng được”. Mã Cách Nhược Lệ Á bảo.

“Vâng! Có lẽ như thế. Làm phiền rồi”!

Lâm Lôi bỏ đi.

Hỏi thẳng Tái Khắc La hoặc là Bào Khắc Uy, Lâm Lôi nào có thể làm được như thế. Nhưng Lâm Lôi cũng hiểu, nếu Lâm Lôi dò hỏi như thế, Tái Khắc La và Bào Khắc Uy nhất định đoán ra là Hi Tái nhờ dò la, khi đó lòng Tái Khắc La sẽ là thế nào?

Chí ít, đối phương cũng nào chịu bộc bạch.

Dây dưa tới chuyện lớn, tốt hơn hết là âm thầm thực hiện.

Lâm Lôi đi một vòng, dò hỏi mấy người có vai vế nhất định. Thế nhưng chẳng có ai biết chút tình hình nào cả. Lâm Lôi đành tiếc nuối trở về nơi ở. Khi vừa đặt chân vào nhà đã nghe Hi Tái hỏi dồn dập: “Lâm Lôi! Thế nào rồi? Nàng ra làm sao”?

“Tái Hi Lợi ở trong phủ đệ Tộc trưởng, không ai đến đó được. Ngươi chớ nôn nóng. Chờ thời gian nữa”. Lâm Lôi buồn bã lắc đầu.

Mắt Hi Tái lộ vẻ thất vọng, buột nụ cười: “Ta không vội. Ta không vội”.

Lâm Lôi than thầm.

“Phải rồi. Tháp La Sa, Đế Lâm đều đã đến rồi”. Hi Tái lên tiếng: “Họ đến rồi”! Lâm Lôi đi trở ra, Hi Tái bên cạnh vội nói: “Lâm Lôi à! Ngươi chớ có trách móc gì bọn họ.. Tình cảnh lúc đó huynh cũng biết rõ mà. Họ không muốn làm vật hi sinh mà thôi”.

“Ta hiểu rồi”.

Lòng Lâm Lôi quả không nghĩ trách móc gì hai người bạn.

Nhưng có điều, Lâm Lôi có cảm giác kỳ lạ. Theo như Lâm Lôi hiểu về Tháp La Sa và Đế Lâm, trong tình huống oái oăm đó, nên đương đầu mới phải chứ, thế mà hai người lại co vòi? Điều này khiến Lâm Lôi khó nghĩ.

Tuy có thể coi được, việc này không sai lầm gì, nhưng về mặt tình cảm thì không thật hay cho lắm.

Vòng qua lối hành lang, đi đến vườn hoa sau nhà, Lâm Lôi nhìn thấy Đế Lâm và Tháp La Sa đang ngồi buồn thiu.

“Lão đại”. Bối Bối đứng lên, nhìn Lâm Lôi: “Hai người họ đến rồi”.

Lâm Lôi mỉm cười lườm Bối Bối, tuy trong lòng không vui, vẫn phải làm bộ tươi tỉnh.

Đế Lâm, Tháp La Sa thấy Lâm Lôi đến đều đứng lên, cả hai có vẻ bối rối. Lâm Lôi tươi cười đi đến gần: “Đế Lâm, Tháp La Sa nào cùng ngồi xuống đi. Ngồi xuống đi”! Lâm Lôi cũng tìm một chỗ ngồi.

Đế Lâm và Tháp La Sa đưa mắt nhìn nhau: “Lâm Lôi! Chuyện hôm nay là vấn đề của chúng tôi”. Đế Lâm mở miệng trước, lắc đầu: “Xin lỗi. Lúc bấy giờ chúng tôi đều không biết thế nào cả. Chống lại họ thì ắt bị giết. Cho nên”… Tháp La Sa cũng gật đầu.

Lỗi lầm, có nói ra giờ đây chẳng làm được gì hơn, dẫu sao thì họ đều nhận biết chuyện thế là được.

“Ta không trách cứ gì đâu”. Lâm Lôi cười: “Rốt cuộc, Hi Tái chẳng có sao cả rồi mà”. Lâm Lôi nhìn thấu, Đế Lâm và Tháp La Sa đều thấy sai lầm nên chẳng gì phải lắm lời.

Đế Lâm và Tháp La Sa cảm thấy nhẹ lòng

“Lâm Lôi”! Tháp La Sa bồn chồn nghi ngờ hỏi tiếp: “Ta nghe nói, một mình huynh mà giết chết vô số chiến sĩ bảo vệ đảo của họ. Lại còn đánh bại một trưởng lão áo bào đỏ của họ”?

“Chỉ là ăn may thôi”! Lâm Lôi đáp.

Tháp La Sa và Đế Lâm đưa mắt nhìn nhau. Sống ở trên đảo, họ biết thực lực của trưởng lão áo bào đỏ lắm. Được mặc áo bào đỏ thì trưởng lão đó thực lực ít nhất cũng Ác ma bảy sao, tương tự như Lâm Lôi Trung vị thần. Ấy thế mà Lâm Lôi có tài đánh bại đối thủ ngang sức ngang tài?

Khi còn ở đế quốc Ngọc Lan, Lâm Lôi chỉ ở mức Hạ vị thần mà thôi.

“Lâm Lôi! Huynh là Trung vị thần hay Thượng vị thần”? Đế Lâm gặng hỏi.

Không trách Đế Lâm lại hỏi như thế. Vé ngoài của Lâm Lôi chưa đủ uy hiếp ai cả.

“Chuyện này khó nói quá. Các người xem ta thế nào cũng được”. Lâm Lôi lắc đầu: “Tháp La Sa, Đế Lâm à. Ta muốn hỏi các người một việc. Nghe nói, người bách chiến bách thắng thì có thể đi lại bất kể nơi nào trên đảo, kể cả nơi bí mật. Các người có biết nơi bí mật nhất của đảo tây có gì không”?

Trưởng lão áo bào đỏ cũng có quyền đi đến nơi bí mật nhất của đảo Tây.

Nơi bí mật của đảo Tây đảo Mịch La, suy cho cùng là cái gì? Lâm Lôi vô cùng nghi ngờ.

“Nơi bí mật của đảo Tây”? Đế Lâm và Tháp La Sa đều sửng sốt cả lên.

“Huynh hỏi Tháp La Sa thì biết. Ta không rõ lắm”. Đế Lâm đáp.

“Ngươi chẳng phải là Trung vị thần trăm trận trăm trận thắng rồi đó sao”? Lâm Lôi chất vấn. Đế Lâm giải thích: “Sau khi đi đến nơi bí mật đảo Tây, nhận thấy huynh áo bào đỏ thì không sao, còn ta thì phải ở lại ngoài thôi”!

Lâm Lôi sửng sốt.

“Còn có người kiểm soát nữa cơ à? Không đủ tư cách không thể vào”?

Lâm Lôi nhìn Tháp La Sa. Tháp La Sa trả lời khẳng khái: “Nơi bí mật của đảo Tây mà chúng ta trông coi chỉ là một hình ảnh nổi thôi”.

“Hình ảnh nổi bề ngoài”? Lâm Lôi kinh ngạc.

Hình ảnh bề nổi. Lâm Lôi rất hiểu, thuật “hình ảnh nổi” là ma pháp thuộc hệ Thuỷ rất giản đơn. Trước kia, khi Lâm Lôi và Ngải Lệ Tư chia tay nhau, Lâm Lôi đã mua hai quả cầu thuỷ tinh thuật hình ảnh nổi cho mỗi người một quả. Quả cầu rất ấn tượng.

Chỉ có điều. Sau khi chia tay, quả cầu của Lâm Lôi đã bị vỡ nát mất rồi.

“Hình ảnh nổi”. Lâm Lôi không cách nào giải thích được.

Hình ảnh nổi có thể ghi lại rất nhiều hình ảnh. Hẳn giờ đây, hình ảnh nổi có thể trở thành bảo bối của gia tộc Ba Cách Tiêu. Nhưng ghi hình ảnh nổi để làm gì?

“Phải rồi. đúng là hình ảnh nổi”. Tháp La Sa khẳng định chắc chắn: “Đó là hình ảnh nổi của các cao thủ giao chiến. Mỗi một hình ảnh nổi đều ghi lại các chiến thuật các cao thủ, cũng phải cấp Ác ma bảy sao trở lên mới được ghi vào”.

Mắt Lâm Lôi sáng quắc lên.

Đối với nhiều người mà nói, nhìn nhận kẻ mạnh đích thực đánh nhau rất có lợi cho nắm bắt và nâng cao trình độ. Thường thì, những cuộc giao đấu của Ác ma bảy sao trở lên là vô cùng khó khăn phát hiện.

“Có rất nhiều hình ảnh giao đấu nhau”. Lâm Lôi rất mong đợi.

“Nhiều lắm, ít nhất cũng phải cả ngàn hình ảnh nổi”. Tháp La Sa than vãn: “Cao thủ trong đó nhiều lắm. Đã vậy còn giới thiệu cả những kẻ mạnh tuyệt thế. Ví dụ như Ác ma sáu cánh, Ác ma Huyết sắc, Ác ma Tuyết, Ác ma Ngân Nguyệt… Nhiều nhiều ơi là nhiều”.

Lâm Lôi nghe kể mà mắt cứ sáng ngời lên.

Có lắm các cuộc giao đấu như thế của cao thủ ư?

“Nhưng có điều là, thực lực của ta chưa đủ, chỉ có thể đi được hai mật thất quan sát thôi”. Tháp La Sa lắc đầu: “Trong mật thất thứ hai ấy, hầu hết đều là Ác ma Thần cấp bảy cả. Không chỉ có địa ngục, mà còn có các các trung vị thần, thượng vị thần”.

“Nghe nói hình ảnh nổi bên trong mật thất đầu tiên mới mà tinh xảo nhất”? Mắt Tháp La Sa sáng quắc lên: “Có hình ảnh nổi các trận giao đấu của Tu La cao thủ nhất. Nghe kể, còn có cả hình ảnh nổi giao đấu của cuộc chiến tranh Vị Diện. Thầm chí là… Hình ảnh nổi của Chủ thần giao đấu”.

Lâm Lôi hít sâu hơi thở thích thú.

Hình ảnh nổi các Chủ thần giao chiến.

“Có điều, tất cả đều ở mật thất thứ nhất”. Tháp La Sa lắc đầu: “Thường thì trưởng lão áo bào đỏ, hoặc cao thủ siêu đẳng Ác ma bảy sao mới có đủ tư cách để đi vào trong đó tham quan. Nhưng lại còn phải được gia tộc Ba Cách Tiêu mời nữa kia”.

Lâm Lôi đã nhớ lại lời của Bào Khắc Uy. Làm trưởng lão áo bào đỏ mới có đủ tư cách đi vào mật thất đảo tây.

“Như thế thì, có vô vàn hình ảnh nổi các cao thủ giao đấu, chẳng phải là báu vật đó ư? Giao đấu của các Tu La, chiến tranh Vị Diện, rồi cả Chủ thần xuất chưởng”?.. Lòng Lâm Lôi bức bối lắm rồi, mong nhanh nhanh lên bậc Chủ thần, xuất chưởng sẽ như thế nào?

Sau hai ngày trở thành trưởng lão áo bào đỏ, Lâm Lôi chưa nắm bắt được tin tức gì về Tái Hi Lợi cả.

“Lão đại! Như thế thì, đảo Tây cất giấu quá nhiều hình ảnh nổi, có thể để chúng ta đi tham quan được không”? Bối Bối hai hôm trước nghe tin này cũng đã nôn nóng lắm rồi.

“Ta nào đã có được quyền như thế đâu. Đây là bảo bối của gia tộc Ba Cách Tiêu cơ mà”. Lâm Lôi chau mày lại: “Có điều, ta vẫn còn chưa hiểu một vài chỗ. Tất cả những hình ảnh nổi của cao thủ tuyệt thế giao đấu ấy, hẳn là báu vật vô giá chứ”?

“Thế nhưng, gia tộc Ba Cách Tiêu tại làm sao lại đem công khai? Để cho các trưởng lão áo bào đỏ, kẻ mạnh trăm trận thắng đi tham quan”? Lâm Lôi nghi ngờ.

Theo lẽ, những hình ảnh nổi này cần giấu kín mới phải chứ!

Bối Bối sờ mũi mình, tỉ tê: “Có thể là gia tộc Ba Cách Tiêu này tự kiêu cho là mình mạnh nhất rồi, ung dung tự tại, làm mồi nhử cho mọi kẻ mạnh tìm đến giao đấu”! Lâm Lôi gật đầu.

Bất chợt tiếng bước chân vang lên, là một bảo vệ mặc áo giáp đen.

“Trưởng lão”. Tên áo giáp đen làm bảo vệ cung kính: “Lệnh của Tộc trưởng. Mời ngày mai tụ tập ở đỉnh Trác Dương đảo Tây. Khi đó có đủ các cao thủ kẻ mạnh trăm trận thắng đi vào mật thất”.

Lâm Lôi dựng ngược mày lên!

“Hà hà… Nói đến là đến”. Bối Bối cười to lên: “Ôi! Ta có thể đi được không”?

Người lính bảo vệ áo giáp đen chẳng thèm đáp, chào Lâm Lôi xong thì đi ra.

“Thật không thể ngờ tới”.

Bối Bối hắng giọng. Bối Bối vô cùng sốt ruột, nhưng Lâm Lôi làm gì có thể đem theo Bối Bối được. Lâm Lôi cười an ủi: “Thôi được. Lo gì, sau này thiếu gì cơ hội đi quan sát”!

“Thế thì còn nói làm gì. Thế mà gọi là vui vẻ được ư”. Địch Lợi Á đi gần đến bên.

“Hà”... Bối Bối tự dưng lại vui ra mặt: “Ta không ngốc đâu. Trăm trận thắng có đủ tư cách vào mật thất. Ta dẫu sao cũng là Trung vị thần, cũng là Trung vị thần trăm trận thắng mà lại”. Bối Bối hứng thú tiếp: “Lần trước mới gọi là mười trận thắng, tiếp tục sẽ là trăm”!

Đảo tây đảo Mịch La, đỉnh Trác Dương.

Đỉnh Trác Dương là đỉnh núi bình thường như bao đỉnh núi khác thôi, cao cũng chỉ ngàn mét. Giờ đây tụ tập trên đó tám người, Lâm Lôi là người đến sau cùng. Khi Lâm Lôi đến, thấy bảy người đến trước đó...

“Ba vị Thượng vị thần, hai vị Trung vị thần và hai vị Hạ vị thần”. Lâm Lôi lướt mắt nhìn biết. Muốn đi được vào mật thất phải trăm trận thắng, ngay cả Hạ vị thần mà trăm trận thắng đều được vào.

“Là ông ta”? Lâm Lôi để mắt đến một người.

Thân hình gầy ốm, áo bào màu đen tóc cũng đen dài, lưng đeo một cây đao chiến, đó chính là Lạc Mậu Ba Nhĩ Nhược Sâm.

Lạc Mậu Ba Nhĩ Nhược Sâm nhìn Lâm Lôi, mắt tập trung: “Ngươi là Lâm Lôi, phải không”? Lạc Mậu nhận lời mời của gia tộc Ba Cách Tiêu, nắm bắt được ít nhiều thNgươi tin mấy hôm rồi, nên biết cái tên Lâm Lôi.

Lâm Lôi cảm thấy đột ngột. Vì sao con người này lại nhận ra được Lâm Lôi?

“Hôm rồi, ngươi giao đấu với trưởng lão áo bào đỏ. Ta cũng xem”. Ánh mắt của Lạc Mậu sắc sảo kèm với nụ cười, tựa như nhìn vào con mồi.: “Thực lực của ngươi, rất không tồi. Đợi khi ra khỏi mật thất, hi vọng chúng ta được thử sức”.

Lâm Lôi nửa cười nửa mếu.

Vị Lạc Mậu này đúng là một thằng điên., gặp phải cao thủ thì muốn thử sức.

“Các vị. Đều đông đủ rồi”? Lúc này một người dáng vẻ thân quen đi đến. Thân hình cao lớn, tóc cắt ngắn màu đỏ, đó là Tái Khắc La thiếu gia gia tộc Ba Cách Tiêu.

Tái Khắc La quét mắt một lượt tám người. Mắt Tái Khắc La dừng lại lâu ở Lâm Lôi, dõng dạc: “Rất tốt. Ta dẫn các vị đi mật thất. Các vị, theo sau ta. Nhớ là, dọc đường chớ có gây sự, nếu không bị bảo vệ giết chết mà oán trách đấy”.

“Tái Khắc La”. Lâm Lôi đột nhiên hỏi.

Tái Khắc La hơi hơi chau mày lại. Tái Khắc La không thể có cảm tình gì với Lâm Lôi rồim, vậy mà còn mở mồm ra hỏi được: “Trưởng lão Lâm Lôi, có chuyện gì thế”?

“Ta muốn hỏi xem xem. Tái Hi Lợi hiện giờ thế nào rồi”? Lâm Lôi hỏi thẳng chuyện này với Tái Khắc La khiến Tái Khắc La khó xử. Nhưng Lâm Lôi còn có cách nào khác hơn đâu. Suy cho cùng thì Lâm Lôi làm sao vào sâu phủ đệ Ba Cách Tiêu được.

Vì Hi Tái, có mất mặt hỏi một lần âu cũng chẳng có sao.

“Ngươi hỏi chuyện này”? Tái Khắc La chau mày lại. Tái Khắc La đoán đúng, Lâm Lôi hỏi cho Hi Tái mà thôi. Tái Khắc La nhớ lại lời nói cuối cùng của Tái Hi Lợi: “Ta cùng ngươi lên giường”…

Tái Khắc La nổi nóng rồi, “hừm” lên một tiếng. Nhưng Tái Khắc La hiểu rõ thực lực của Lâm Lôi, nếu ra tay thì lại chịu thêm nỗi nhục nữa.

“Nó? Rời khỏi đảo này rồi”!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 27: Nơi Bí Mật Dưới Lòng Đất

Rời khỏi đảo Mịch La rồi”? Lâm Lôi dù nghe thế nhưng vẫn hỏi lại.

Cuộc giao đấu mới có mấy ngày, Tái Hi Lợi và Tái Khắc La cũng mới cưới chưa lâu, làm sao lại bất ngờ đi khỏi đảo? Thật sự có đi khỏi thì cũng sẽ có người nhìn thấy chứ? Mà mấy ngày nay, Lâm Lôi cũng đã hỏi nhiều người rồi.

Không ai biết tin tức gì về Tái Hi Lợi, chẳng ai nhìn thấy nàng?

“Hắn đang nói dối”! Lâm Lôi đoán thầm.

Vì sao Tái Khắc La lại phải nói dối? Trong khoảnh khắc, Lâm Lôi cũng không thể đoán được vấn đề.

“Mọi người theo sau tôi. Xuất phát”. Tái Khắc La lúc này nét mặt thâm trầm, dứt lời, một mình mình đi lên trước hướng về đỉnh Trác Dương. Lâm Lôi lòng đầy nghi hoặc, nhưng cũng đi theo lên.

Khu đỉnh núi đường rừng, Lâm Lôi đợi cho mọi người lên trước.

Lúc này, bọn Lâm Lôi mới đi đến một hang động tối om. Trong động có một luồng sáng hắt ra. Tái Khắc La luồn vào động trước nhất, còn Lâm Lôi và tám người chần chừ, nhưng rồi cùng nhau chui vào.

“Thiếu gia Tái Khắc La”. Một trưởng lão mở miệng: “Chốn bí mật của đao nói cho cùng là ở nơi đâu? Hang động này sâu e không thấy đáy”?

“Theo ta là được rồi”! Tái Khắc La lạnh lùng.

Lâm Lôi, Lạc Mậu và mọi người cẩn thận dò bước. Sợ cái gì, đã có Tái Khắc La đi trước rồi mà. Hai người họ rất dễ giết chết Tái Khắc La, làm gì có chuyện Tái Khắc La dám giở trò. Hơn nữa, Lâm Lôi cũng biết được từ Tháp La Sa, nơi bí mật cất giấu hình ảnh nổi.

“Lâm Lôi”! Một giọng nói vang lên bên tai Lâm Lôi.

Lâm Lôi ngoái nhìn sang Lạc Mậu. Thông tin Thần thức vừa rồi là của Lạc Mậu. Miệng Lạc Mậu cong hớn lên: “Nhìn thấy chiêu đánh của ngươi, ta mới khẳng định, Tứ chủng Thần thú các ngươi quả danh bất hư truyền. Không biết Tứ chủng giai tộc Thần thú với các chi nhánh thì thế nào”?

“Hỏi gì mà hỏi lắm thế”! Lâm Lôi truyền Thần thức.

Trên thực tế, Lâm Lôi hiểu cũng không nhiều được Tứ chủng gia tộc Thần thú.

“Phải rồi. Không cần thiết hỏi lắm. Giao đấu thực sự với nhau là đủ rồi. Đợi lần đi này về trước hết thử so tài xem xem. Còn sau đó thì ta lại đi U Lam phủ mất rồi”. Vẻ mặt Lạc Mậu lạnh tanh, nhưng cặp mắt thì long lanh. Giao đấu với cao thủ, Lạc Mậu vô cùng khát khao.

Lâm Lôi bất chợt đau đầu.

Đi từ trong lòng đất đi ra, so tài với một kẻ điên ư? Không phải là không thích so tài, là Lâm Lôi hiểu rõ thực lực của mình. Nếu như gặp phải là người giỏi công kích vật chất thì chẳng sao, nhưng gặp phải người giỏi công kích linh hồn thì e là thảm lắm.

Lòng Lâm Lôi thầm chửi: “Thôi đành chịu, kẻ điên này so với Lý Nhĩ Mông Tư còn điên hơn, gặp cao thủ là cứ muốn so tài”.

Lâm Lôi truyền Thần thức cho Lạc Mậu trong quãng thời gian đó, bọn

Lâm Lôi đi được một quãng xa hàng chục dặm, kể cũng thật là lạ. Men theo đường hầm đi được hàng chục dặm, không phát hiện được đầu và cuối.

“Theo độ sâu này, có lẽ là lòng của Đảo Mịch La”. Lâm Lôi nghĩ thầm.

Bỗng nhiên Lâm Lôi phát hiện, phía trước đường đi toàn là nước ngập.

“Trước mặt toàn là nước, còn đi thế nào được?” Có người không chịu được cất tiếng hỏi.

“Cứ theo ta là được rồi, việc gì phí lời”. Tái Khắc La tâm tình không được vui vẻ. Khi Lâm Lôi hỏi chuyện ở đỉnh núi Tác Dương đã khiến cho Tái Khắc La cảm thấy bực bội. Lời của Tái Hi Lợi trước khi chết nói khiến cho Tái Khắc La dằn vặt, nhục nhã.

“Róc rách…”.

Bọn Lâm Lôi mấy người bám sát theo Tái Khắc La đi trong nước. Tám người chìm trong nước nhưng người nào người nấy đều có lồng bảo vệ chắn nước tiếp xúc với thân mình.

Lâm Lôi nhớ lại lúc nói chuyện với Tháp La Sa: “May mà lúc đầu đã hỏi kỹ Tháp La Sa là đảo tây này nằm ở nơi nào”.

Con đường thông ngập nước chung quanh đều là cây cối màu xanh chứng tỏ ít người qua lại rất lâu rồi.

Đột nhiên…bên dưới lối đi trong động bằng phẳng. Lối thông bằng phẳng này phía trước ánh sáng lờ nhờ.

“Cuối cùng cũng đã đến được tận cùng”. Lâm Lôi không nén được sự vui mừng nói to lên. Ra khỏi đường ngầm ngập nước, thì cả một thế giới mênh mông là nước.

“Ồ! Chốn bí mật của đảo tây, thì ra là biển rộng”? Lâm Lôi kinh ngạc.

Tái Khắc La cười một cách lạnh lùng: “Quá ngạc nhiên phải không”?

Lâm Lôi phát hiện ra, từ sau khi mình hỏi chuyện, mặt của Tái Khắc La lúc nào cũng khó chịu, tính khí cục cằn. Bởi thế Lâm Lôi không thèm hỏi nữa. Nếu giao đấu với Tái Khắc La thì có gì vui vẻ đâu.

Bay lượn trong biển cả một lúc, bọn Lâm Lôi cảm thấy yên lòng.

Chốn xa xăm kia, là biển rộng sừng sững những toà thành to lớn hình tròn rộng đến hàng chục dặm. Những toà thành tựa như những con thú lớn nằm mai phục khiến cho người ta phải kinh hoàng. Trên những toà thành vô vàn những lính dày đặc canh giữ. Mỗi người đều có rất nhiều tay.

“Đây mới là chốn bí mật nhất của đảo tây gia tộc ta”. Tái Khắc La tự hào: “Chốn bí mật của gia tộc Ba Cách Tiêu ta! Các ngươi có dịp đến, âu cũng là một vận may”.

Tái Khắc La dứt lời, từ nơi xa một chiến sĩ áo giáp màu đen bay tới. Nhìn thấy đội bảo vệ áo giáp đen, Lâm Lôi và nhiều người nữa đều cảm thấy ngỡ ngàng, người nào người nấy sát khí đằng đằng, mặt mày lạnh tanh.

“Mỗi một người đều là cao thủ”. Lâm Lôi kinh ngạc vô cùng so sánh chiến sĩ bảo vệ đảo Mịch La, những chiến sĩ áo giáp màu đen này có mang theo cả khiên nom đến là hùng dũng, lạnh lùng. Ngay đến cả Lạc Mậu bắt gặp cũng phải lim dim mắt nhìn. Lâm Lôi quan sát kĩ những thành luỹ ở chốn xa xăm.

“Người của một gia tộc, sao mà lại đông đến thế”! Lâm Lôi giật mình.

Chỉ nhìn lướt qua cũng có đến hàng nghìn người, mỗi một người đều là Thượng vị thần, mà là những Thượng vị thần tài giỏi. Họ không chỉ là những chiến sĩ bảo vệ đảo, có trình độ chẳng bất cứ một kẻ nào xâm phạm.

“Thiếu gia Tái Khắc La” Một người cầm đầu toán lính đi đến thi lễ.

“Họ đều đến rồi. Đi đi”! Tái Khắc La lạnh lùng nói. Mười chiến sĩ bảo vệ đảo áo giáp đen dẫn bọn Lâm Lôi đi tiếp. Tất cả đi về phía thành luỹ màu đen phía trước, cửa thành đang mở rộng.

Chốn sâu đáy biển. Một toà thành màu đen đã tồn tại không biết bao nhiêu thời gian.

Điều kỳ quái nhất là…

Trong thành luỹ màu đen ấy như có một sức mạnh nào đấy tiềm ẩn ghê gớm, nước biển đều được chặn lại cả ở bên ngoài, do đó nước biển không tiếp giáp nổi với tường thành. Nó tựa như một cái trục thuỷ tinh trong xuốt bảo vệ thành luỹ cổ đại, nước đều chặn cả lại ở bên ngoài.

Bọn Lâm Lôi đi vào trong khu vực có nước tràn.

“Ôí”! Ai nấy đều ngạc nhiên. Cặp mắt của Lạc Mậu sáng quắc lên.

Lâm Lôi ngoái đầu lại nhìn một cách soi mói, nhưng không phát hiện nổi nét đặc biệt nào của lồng trục: “Thật là kì diệu”. Khi đi vào trong thành luỹ màu đen, thấy có rất đông chiến sĩ bảo vệ, Lâm Lôi rất đỗi kinh hoàng.

“Đây, e mới là thực chất lực lượng chính bảo vệ gia tộc Ba Cách Tiêu”. Lâm Lôi thầm nghĩ, và hết đỗi ngỡ ngàng.

Trong thành luỹ màu đen, có một bãi rộng, bọn Lâm Lôi được đưa tới đó.

“Các vị chờ ở đây một lát, sẽ có người dẫn đi tiếp”. Tái Khắc La lạnh lùng nói: “Các ngươi có phải đã có cơ hội đi đến chốn bí mật? Nhưng còn phải qua kiểm tra”. Nói xong, Tái Khắc La quay đầu trở về.

Nhiệm vụ của Tái Khắc La đã hoàn thành.

“Kiểm tra”? Có ai đó cất lên câu hỏi.

“Chẳng phải nói chúng ta là những người trăm thắng thì xuống chốn bí mật tham quan không cần phải kiểm tra cơ mà”?.

Nghe những lời bàn tán xôn xao, Lạc Mậu và Lâm Lôi đều không thốt lên lời nào. Lâm Lôi rất hiểu cửa ải kiểm tra. Lâm Lôi quan sát chung quanh, trên toà nhà giữa bãi rộng có rất đông lính bảo vệ mặc áo giáp màu đen, toàn bộ thành luỹ hệt như một chiến luỹ quân sự, hết sức nghiêm ngặt.

Đợi một lúc lâu, bọn Lâm Lôi nhìn thấy cảnh cửa lớn màu xanh đậm cũ kĩ cao chừng mười mét ở phía toà nhà mở ra.

Két…cánh cửa lớn màu xanh xẫm được mở, phát ra tiếng rít nghe vô cùng chối tai.

Từ trong cánh cửa lớn có sáu người đi ra, cầm đầu là một người tóc râu đều trắng mặc áo giáp màu đỏ, tay cầm khiên màu đỏ, năm người đi sau thì mặc áo giáp đen. Những người sau ai nấy lại khoác khiên màu đỏ.

“Xin chào các vị”! Người già tuổi râu tóc bạc trắng đi lên phía trước cởi mở nụ cười: “Đến với Hán Đế Tái thành! Để ta giới thiệu, ta tên gọi là Vưu Lại”!

Hán Đế Tái thành?

Lòng Lâm Lôi hết đỗi nghi hoặc.

“Tuy nói là kẻ mạnh chiến thắng trong trận võ nghệ, đều có thể đến được chốn bí mật này”. Vưu Lại cười: “Nhưng ở đây là hình ảnh nổi ở trong chốn bí mật. Ai đến được đây đều được quan sát. Muốn nhìn, phải trải qua cuộc kiểm tra”.

“Hình ảnh nổi, thế nào là hình ảnh nổi”? Lạc Mậu lên tiếng.

“Cuộc đọ sức của các Ác ma bẩy sao, của Tu La, cuộc chiến tranh Vị Diện, cả đến cuộc giao đấu của các vị Thần chủ”. Vưu Lại tươi cười: “Đây là sự tích luỹ hàng bao nhiêu năm nay của gia tộc Ba Cách Tiêu của chúng ta”!

Nói ra câu này, những người nghe đều trố cả mắt lên. Ngay cả Lạc Mậu cặp mắt ngời ngời. Lâm Lôi âm thầm thở dài. Những hình ảnh nổi những cuộc giao chiến của kẻ mạnh siêu đẳng rất có sức lôi cuốn với bất cứ người nào.

“Giờ đây các người từng người một đi ra, cùng đọ sức với ta. Ta sẽ căn cứ vào sự biểu hiện của các ngươi, xem xem ai là người có tư cách để đi vào thăm quan”. Vưu Lại lướt mắt trên từng người một. Một chiến sĩ khoác áo giáp đen bất ngờ đi lên phía trước mặt. Chiến sĩ áo giáp đen trọc lốc đầu nom vô cùng lực lưỡng.

Vưu Lại giơ tay chỉ một vị Thần trăm trận thắng nói: “Ngươi vào trước”!

“Được”! Vị thượng vị thần trăm trận thắng cười nhận lời, đi lên phía trước: “Ta sẽ giết chết nó, chớ có trách”! Vị thượng vị thần trăm trận thắng mặc áo bào mầu xanh, cặp mày to đậm.

“Ngươi có thể giết chết, không sao cả”. Vưu Lại cười hóm hỉnh.

Lúc này, vị thần áo bào màu xanh bước ra đi đến giữa bãi trống, đối mặt với trang hảo hán đầu trọc.

“Bắt đầu đi”. Vưu Lại ra lệnh.

“Ầm”! Vị thượng vị thần áo bào mầu xanh trong nháy mắt hoá thành vô vàn lửa đỏ, lửa cháy khiến cho cả bầu không khí đều nóng bức, thoát ra tiếng vù vù…Lúc này từ ngọn lửa bốc cháy bùng bùng hình thành lên một mũi tên nhọn màu lửa. Mũi tên bay lượn xung quanh bầu trời quảng trường tạo nên một sức ép ghê gớm đối với bất cứ người nào.

“Xoạt”!

Mũi tên lửa giống như sao băng được bắn đi.

“Hừm”! Một tiếng gầm trầm, đủ làm rung động cả quảng trường phía dưới.

Nắm đấm của trang hảo hán đầu trọc bị vỡ ra, bàn tay nát bươm. Ngay cả đến chiếc khiên màu đỏ cũng bị nứt vỡ. Trang hảo hán buộc phải lùi sau nhiều bước, mặt đất nơi đó bị lõm xuống thành đất bụi.

Mũi tên màu lửa đỏ tan biến. Vị thượng vị thần áo bào màu xanh hùng dũng đứng nguyên tại chỗ, mặt tỉnh bơ.

“Khá lắm”! Vưu Lại tóc râu màu trắng gật đầu tán thưởng: “Ngươi đủ tư cách đi vào mật thất thứ hai”.

“Mật thất thứ hai”? Vị thượng vị thần áo bào màu xanh hỏi gằn.

“Đúng vậy! Mật thất thứ hai và mật thất thứ nhất. Trong mật thất thứ nhất hình ảnh nổi rất nhiều, ghi lại những cuộc thi đấu của cao thủ trình độ siêu đẳng”. Vưu Lại giải thích.

“Thế thì ai mới có tư cách đi vào mật thất thứ nhất”? Vị thượng vị thần áo bào mầu xanh chưa cam chịu.

“Đánh, phải giết chết ngay người đó”. Vưu Lại chỉ tay về phía hảo hán đầu trọc.

Vị thượng vị thần áo bào mầu xanh lúc này mới rõ.

Lâm Lôi nghe đến câu đó thì sững sờ người lên: “Lẽ nào thủ lĩnh toà thành lại không quan tâm đến mạng sống con người? Dễ dàng hi sinh người của mình ư”?

“Người tiếp! Ngươi”. Vưu Lại chỉ tay về vị trung vị thần.

“Khỏi phải lo phiền”. Một tiếng lạnh lùng cất lên, Lạc Mậu đi thẳng lên trước, hừng hờ nhìn Vưu Lại: “Để ta trước! Ngươi chẳng nói là, một đòn đánh chết thì có thể đi vào mật thất thứ nhất. Đúng không nào”? Vưu Lại kinh ngạc nhìn Lạc Mậu, đoạn cười: “Ông là Lạc Mậu, đúng không”?

Lạc Mậu lạnh nhạt gật đầu.

“Ông không cần phải kiểm tra” Vưu Lại lắc đầu cười.

“Trong tám người các vị, ông và trưởng lão áo bào đỏ Lâm Lôi không cần phải kiểm tra đều có thể đủ tư cách đi tham quan mật thất thứ nhất”.

Lâm Lôi bất chợt cười to lên.

“Có điều mở mật thất, là chuyện vô cùng trọng đại. Chúng tôi cần phải xin phép Bảo chủ sau đó thống nhất thời gian. Thôi các ông đi nghỉ đi. Chúng tôi nhanh chóng đi thông báo để họ biết”. Nói rồi, Vưu Lại liền cử một người dẫn Lâm Lôi và Lạc Mậu đi ra khỏi hàng.

Đi theo chiến sĩ bảo vệ áo giáp đen đeo khiên màu đỏ, lòng lòng Lâm Lôi có vẻ ngạc nhiên.

“Không phải là thủ lĩnh toà thành không coi trọng mạng sống con người, mà là gặp phải cao thủ đích thực đều không muốn kiểm tra trình độ.” Lâm Lôi cũng mong chuyện như thế để sớm được đi xem hình ảnh nổi ở trong mật thất.

Toà thành màu đen vô cùng to, tường thành vô cùng dầy, bên trong nhằng nhịt những đường đi lối lại vô cùng phức tạp.

“Đội trưởng Mạc Bố. Ta đợi ở đây những gần một tháng rồi. Vì sao đại nhân không chịu gặp ta”?

“Ngươi suốt ruột cái gì, đại nhân muốn gặp ngươi lúc nào chẳng được, cho dù ngươi có đợi cả đời”.

Lâm Lôi nghe những tiếng phàn nàn chung quanh dội ra chợt nghĩ: “Tiếng này nghe sao mà quen quá”?

Phía trước là một ngã tư, có hai người ở chỗ rẽ đi đến, trong đấy có một người mặc áo bào dài màu xanh, trên mặt còn có đeo vẩy cá. Người này đi cùng với một chiến sĩ áo giáp màu đen khác, cả hai vừa đi vừa nói chuyện. Hai người rất nhanh đi vào lối rẽ ngã tư.

“Cam Mông Diên?” Lâm Lôi không thể tin được tự hỏi: “Hắn sao lại ở đây”?

Con người này chính là Cam Mông Diên đã định giết bọn Lâm Lôi để đem Áo Bố Lai Ân dâng cho “Đại nhân thống lĩnh”.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 28: Bí Mật

Lúc bấy giờ, Cam Mông Diên muốn bắt Áo Lợi Duy Á, nhưng Lâm Lôi không đồng ý, vì thế Lâm Lôi và Cam Mông Diên phải giao đấu với nhau một trận quyết liệt. Lúc đó, Lâm Lôi đã mượn “Không gian đá đen” để cố giết bằng được Cam Mông Diên với thân phận là Thần hệ phong. Nào ngờ Cam Mông Diên còn có một bí mật nữa về thân phận là Thần hệ thuỷ.

Cam Mông Diên cố nhiên là căm thù Lâm Lôi đến tận xương tận tuỷ.

Lâm Lôi cũng không còn nhớ lời gào kêu của Cam Mông Diên trước khi chết: “Ngươi không thể giết ta. Nếu ngươi giết ta, đại nhân thống lĩnh nhất định sẽ giết ngươi”! Lúc bấy giờ Cam Mông Diên đã dùng “Đại nhân thống lĩnh” để uy hiếp Lâm Lôi.

“Hắn ta tìm Đại nhân thống lĩnh? Nên giờ đây hắn đến chỗ này. Có phải Đại nhân thống lĩnh kia không”? Lâm Lôi chau mày.

Toà thành luỹ dưới đáy biển - Hán Đế Tái thành. Toà thành này chính là người có mái tóc trắng từng nói tới: “Mở mật thất là chuyện vô cùng quan trọng, chúng ta cần phải xin ý kiến của Bảo chủ”.

“Bảo chủ”? Lâm Lôi suy nghĩ sâu chuỗi: “Vị Vưu Lại dẫn người đều là những kẻ thực lực Ác ma sáu sao. Thế bản thân Vưu Lại? Còn nữa, thực lực của Bảo chủ toà thành”?

“Cam Mông Diên nói ‘Thống lĩnh’”.

“Bảo chủ”?

Thì ra là vậy! Lâm Lôi đi đến kết luận.

Nghĩ đến điều này, đầu óc Lâm Lôi có cảm giác như tất cả mọi chuyện cũ đều hiển hiện ra trước mắt, bất chợt giật nảy mình. Mặt Lâm Lôi tái nhợt: “Lẽ nào”…

“Ta lại cừu non rơi miệng hố, tìm đến cái chết”? Lâm Lôi đắn đo suy nghĩ.

Xét về số lượng kẻ mạnh của đảo Mịch La, đã vô số kẻ mạnh, nay ở dưới toà thành đáy biển Hán Đế Tái thành lại còn có không biết bao nhiêu cao thủ nữa. Bảo chủ của toà Hán Đế Tái thành nhất định phải là một kẻ mạnh thực lực kinh khủng!

Trong địa ngục, có những địa vị như thế nào, được chia thành những cấp thực lực thế nào, chưa nghe người nào nói tới.

“Ố”? Lạc Mậu vốn đã muốn giao đấu với Lâm Lôi cũng là một kẻ mạnh tuyệt thế, tự dưng phát hiện thấy tâm trạng Lâm Lôi không yên, nhìn Lâm Lôi và bất ngờ thốt lên. Chuyện gì đã khiến cho Lâm Lôi khó sử?

May thay người đi phía trước đã quay về hướng khác nên không biết.

“Hai vị đại nhân, người đến khu vực này sắp đến rồi. Chiến sĩ áo giáp đen mang khiên đỏ cười nói. Lời nói đó của chiến sĩ áo giáp đen làm cho Lôi Lâm bừng tỉnh. Lôi Lâm lấy lại trạng thái tâm lý.

Suy cho cùng sự việc không đến nỗi rối rắm như Lâm Lôi nghĩ. Có phải Bảo chủ là thống lĩnh hay không? Mà đối phương cũng chưa nhìn thấy Lâm Lôi.

“Đi một bước nhìn một bước”. Lâm Lôi tự nhắc nhở mình.

Trong ngôi thành nhỏ thuộc phạm vi toà Hán Đế Tái thành dưới đáy biển nối ngang dọc với nhau, chia ra làm rất nhiều khu vực. Khách tới đều được bố trí ở trong từng khu vực một.

Toà thành nhỏ được xây bằng những khối đá màu vàng gạo, nằm lọt thỏm vào trong toà thành lớn tạo nên một tâm trạng dễ chịu.

“Lạc Mậu đại nhân! Đại nhân ở phòng số 26. Lâm Lôi đại nhân, đại nhân ở phòng số 27”. Chiến sĩ bảo vệ áo giáp đang mang khiên đỏ cung kính nói: “Một lúc nữa là ăn cơm. Còn lúc nào đi vào mật thất, xin hai vị khỏi cần sốt ruột. Đến lúc sẽ có người dẫn đi”.

Lạc Mậu chau mày: “Lẽ nào cứ để cho chúng ta ngồi không chờ đợi”?

Lâm Lôi cũng cảm thấy không thoải mái chút nào.

“Xin hai vị cứ yên tâm. Mọi chuyện đều được bố trí theo lịch, có quy củ. Thường thì cứ nửa ngày là mời được đi tham quan. Chậm thì ba ngày”. Chiến sĩ bảo vệ tươi cười trả lời.

“Ừ”! Lạc Mậu gật đầu.

Nhiều nhất ba ngày, Lạc Mậu không sốt ruột nữa, nhưng Lâm Lôi lại khác.

“Ngươi đi đi”. Lâm Lôi đẩy vai người bảo vệ, lòng hết sức lo âu, bởi vì bản thân Lâm Lôi càng ở lâu trong toà Hán Đế Tái thành thì càng nguy hiểm, vốn Cam Mông Diên cũng ở nơi này.

“Lâm Lôi! Ta về phòng trước đây. Có chuyện gì thì tìm ta”. Lạc Mậu nói, không chờ Lâm Lôi trả lời quay đầu đi về phòng mình.

Lạc Mậu vốn là con người đầy tính kiêu ngạo. Nhưng vì đã nhìn thấy Lâm Lôi ra chiêu, nên Lạc Mậu muốn làm quyen với Lâm Lôi, vì thế lúc nào cũng tỏ vẻ khách khí.

Trong lòng Lâm Lôi đang nghĩ về Cam Mông Diên nên cũng không chú ý nhiều đến lời của Lạc Mậu nói, đoạn cũng đi về phòng của mình.

Lâm Lôi ngồi xếp bằng trên giường đá nhìn qua ô cửa sổ.

“Vốn nghĩ lần này đến để xem hình ảnh nổi của những cuộc giao đấu của các cao thủ, nào ngờ lại chạm trán với Cam Mông Diên”. Lòng Lâm Lôi buồn buồn. Lúc này ở bên ngoài vang tiếng chân bước, rồi tiếng gõ cửa.

“Mời vào”. Lâm Lôi hờ hững.

Cửa mở, rất nhanh, hai thiếu nữ mặc váy dài màu vàng rực rỡ dâng cơm đến cho Lâm Lôi.

“Cứ đặt lên bàn là được rồi..” Lâm Lôi lạnh nhạt.

“Vâng Thưa đại nhân”.

Hai thị nữ vô cùng lễ độ khe khẽ đặt cao lương mỹ vị xuống bàn. Bất ngờ Lâm Lôi ngẩng đầu lên hỏi họ: “Thế những người cùng đi với ta đến, họ, kết quả kiểm tra thế nào”?

Một thị nữ cung kính trả lời: “Vâng, thưa đại nhân! Cuộc kiểm tra đã kết thúc. Trong sáu vị thì có hai vị trở về đảo Mịch La, còn bốn vị đều ở tại đây cách không xa đại nhân ở”.

“Ồ”! Lâm Lôi hiểu.

Trong sáu người thì có hai người giống như Đế Lâm. Họ bị gạt từ ngoài cửa thành không có tư cách vào được mật thất.

“Thôi, các ngươi đi đi”! Lâm Lôi bảo hai thị nữ.

Hai thị nữ lễ phép chào Lâm Lôi rồi bỏ đi, Thức ăn cao lương mỹ vị đầy bàn, nhưng Lâm Lôi không đụng tới. Lúc này Lâm Lôi không còn bụng dạ nào để thưởng thức món ngon.

“Là phúc hay là hoạ? Mà là hoạ thì cũng khó tránh”. Lâm Lôi nhắm nghiền mắt lại ngồi xếp bằng lặng lẽ.

Toà Hán Đế Tái thành. Lúc này Vưu Lại râu tóc bạc trắng đang cùng với một chiến sĩ áo giáp màu đỏ đi kiểm tra dọc đường toà thành.

“Két”! Cửa thành lớn có những hoa văn rực rỡ lộ ra một lối đi.

Vưu Lại tiếp tục đi về phía trước.

Hai lính bảo vệ cửa lớn ngay lập tức đóng lại. Lối hành lang đều được điêu khắc hình ảnh trên những vách tường, là những cuộc giao chiến binh mã, hoặc là hình ảnh những cuộc giao đấu trên không…

Cuối đường cùng của đường hành lang, là một đại điện vô cùng to rộng. Trên bờ vách lớn một phía đại điện, Vưu Lại đến gần ấn vào một công tắc mở lộ ra một đường đi rất rộng tạo hình cầu kỳ màu đỏ máu, toàn bộ lối đi có vẻ ngập tràn không khí chết chóc, khiến cho người ta giật mình.

Vưu Lại hít một hơi sâu. Liền đó mạnh bước đi vào đường thông mật thất rộng rãi.

Lối đi không quá dài. Phía đầu kia của đường thông là một cánh cửa lớn màu máu đỏ có trạm khắc và viền màu đen cao chừng mười mét rộng sáu mét. Toàn bộ cánh cửa toả ra màu hồng nhạt mờ ảo. Vưu Lại cũng không dám đi tới gần.

“Sư phụ”! Vưu Lại nhỏ nhẹ bẩm báo.

“Ừ! Kết quả kiểm tra thế nào”? Một giọng nói trầm trầm vọng ra từ cửa lớn.

Vưu Lại lễ phép đáp: “Thưa sư phụ! Không có gì ngoài dự kiến. Trong sáu người không có ai là đặc biệt. Duy chỉ có hai người sư phụ rất chú ý thì họ là những kẻ mạnh. Đó là Lạc Mậu võ nghệ cao cường, đệ tử đã tận mắt chứng kiến, là Ác ma đẳng cấp bảy sao siêu hạng. Còn với trưởng lão áo bào đỏ Lâm Lôi, người đã từng nhẹ nhàng đánh bại trưỡng lão áo bào đỏ Bạc Tư Lạc thì không cần phải nói nữa”.

“Ừ”! Vẫn giọng thầm trầm đo vang ra.

Vưu Lại đắn đo một lúc, ngập ngừng nói tiếp:”Thưa sư phụ! Lâm Lôi là đệ tử của gia tộc Thần thú”.

“Tứ gia tộc Thần thú”? Giọng nói thâm trầm kèm theo nụ cười: “Khà khà…có lẽ là vạn năm về trước, ta còn e ngại. Còn như hôm nay tứ gia tộc Thần thú, e là không ai dám đến quấy rầy ta nữa! Thôi không để ý làm gì có điều có thể có sức mạnh của một Chủ thầnng. Lâm Lôi là nhân vật quan trọng của tứ gia tộc Thần thú. Nhưng đáng tiếc, bây giờ là bây giờ không như vạn năm về truớc nữa.

Ngừng lại một lúc tiếng thâm trầm dặn dò: “Ngày mai ngươi dẫn Lâm Lôi và Lạc Mậu đến. Đưa Lạc Mậu vào trước sau đó là đưa Lâm Lôi vào”.

“Vâng, Thưa sư phụ”. Vưu Lại cung kính trả lời. Đợi một lúc lâu không thấy sư phụ dặn gì, Vưu Lại lễ phép: “Đệ tử cáo lui”.

“Được rồi, ra đi”.

Vưu Lại lễ phép lui ra, không còn lo lắng gì nữa. Sức mạnh Chủ thần? Có một giọt sức mạnh Chủ thần thì lợi hại lắm sao? Nhưng sư phụ của Vưu Lại là một Chủ thần, hắn tồn lại ở đỉnh cao! Không nói về sức mạnh Chủ thần nữa.

Ở Tử Kinh Đại lục có thể thông qua Mặc Thạch luyện ra được đại nhân có sức mạnh Chủ thần.

“Sức mạnh Chủ thần, nằm trong tay những người khác nhau thì uy lực cũng khác nhau”. Vưu Lại còn nhớ lời sư phụ có lần nói như vậy.

Lúc này Lâm Lôi vẫn ngồi nhắm mắt dưỡng thần. Con đường bên ngoài cửa sổ người qua kẻ lại, hầu hết là nữ tỳ và lính tuần. Đương nhiên cũng có khách lại qua.

Lâm Lôi mở mắt ra.

“Cam Mông Diên khách? Vậy thì có lẽ cũng đang ở đây”! Lâm Lôi thầm nghĩ: “Nghe câu chuyện trao đổi giữa Cam Mông Diên với đám binh sĩ, hẳn Cam Mông Diên đang chờ để được gặp đại nhân”.

Thời gian trôi qua bên ngoài tĩnh lặng.

Đáy biển vẫn dội những đợt sóng ngầm. Bên ngoài ngôi nhà không phân biệt được ban ngày hay ban đêm, nhưng lòng Lâm Lôi thì hiểu rõ lúc nào mặt trời lên lúc nào mặt trời lặn. Như bây giờ đã là đêm khuyâ. Bất chợt tiếng bước chân rộ lên ở bên ngoài phố.

Lâm Lôi vẫn mở mắt, quan sát kỹ ở bên ngoài ô cửa sổ.

Một bóng người lướt qua ô cửa.

Mắt Lâm Lôi toé sáng: “Là hắn ta”! Chỉ nhìn một mắt thôi Lâm Lôi cũng phân biệt rõ, người đó chính là Cam Mông Diên. Lâm Lôi chột dạ. Một bóng người xuất hiện ở trong phòng. Đó là Lâm Lôi cùng với một tử thần khôi lỗi.

“Xoạt”! Tử thần khôi lỗi ở ngay ngoài cửa, nhìn về phía đường phố.

Tử thần khôi lỗi không phải sinh mạng, chỉ có Lâm Lôi là có ý thức. Lâm Lôi nhìn thấy Cam Mông Diên ở nơi xa ngoài cửa sổ. Cam Mông Diên cũng rất khó quan sát, rất khó phát giác, nếu như là bản thân Lâm Lôi đang theo dõi Cam Mông Diên thì Cam Mông Diên mới có thể cảm nhận được.

Tử thần khôi lỗi không là sinh mạng. Cũng giống như một vật thể. Vật thể ở đâu, ai mà biết được.

“Không ngờ được rằng Cam Mông Diên té ra ở nơi này”. Lâm Lôi không qua tử thần khôi lỗi để hiểu, biết được Cam Mông Diên đang ở nơi cách nơi Lâm Lôi ở chừng 800m tại một toà nhà cao hai tầng.

Đúng rồi, Cam Mông Diên đến sớm hơn một tháng trước thì nhất định là đang ở trong đó.

Đôi mắt của Lâm Lôi toát lên sát khí.

“Khi Cam Mông Diên còn chưa kịp đi gặp ‘Đại nhân’, thì tốt nhất nên sớm trừ đi cái hoạ này”! Để Cam Mông Diên tất nhiên rất nguy hiểm đối với Lâm Lợi. Nguy hiểm cho cả Áo Lợi Duy Á. Hay là sớm trừ khử đi cả với nhân viên tuần tra toà Hán Đế Tái thành. Đối với khách trọ lính tuần tra không mấy để ý.

Mà cho dù, có canh phòng nghiêm ngặt cũng chẳng làm sao.

“Hu”! Tử thần khôi lỗi đi vào trong không gian giới chỉ. Lâm Lôi thoắt cái đứng dậy, toàn thân hoà vào dưới lòng đất.

Thuật địa hành!

Lâm Lôi không dám phát tán thông tin, chỉ trực tiếp triển khai thuật địa hành, tìm đến dưới ô cửa sổ của toà lầu nhỏ hai tầng. Nhưng vừa đi tới đây, Lâm Lôi đã nghe rõ tiếng chửi rủa của Cam Mông Diên ở trong phòng.

“Hừm! Một lũ vô lại. Biết được lão tử đã bị tiêu diệt mất thân phận Thần hệ phong, thực lực giảm đi rất nhiều, ai ai cũng coi thường. Đã nói mỏi mồm rồi mà đều không được để ý. Hay là, đại nhân không biết là ta đã đến”! Cam Mông Diên tức lộn ruột chửi lồng chửi lộn trong phòng.

Đến nơi đây Cam Mông Diên muốn gặp thống lĩnh, thế nhưng đã bị tổn thất thân phận Thần hệ phong, thực lực giảm sút, bạn bè ai ai cũng coi thường, giơ mặt ra, Cam Mông Diên cảm thấy khó chịu!

“Mẹ nó! Thì ra lại là thằng Lâm Lôi”! Cam Mông Diên mãi mãi ghi nhớ Lâm Lôi bởi vì chính Lâm Lôi đã huỷ hoại phong hệ thần phân thân của mình.

“Đợi Đại nhân thống lĩnh. Biết có một trung vị thần biến dị linh hồn Đại nhân thống lĩnh nhất định sẽ ra ta. Lúc đó Lâm Lôi kia chết là cái chắc”! Cam Mông Diên cắn chặt hai hàm rằng: “Hay qúa! Hãy để cho đại nhân thống lĩnh dùng ‘hồn chủng’ khống chế Lâm Lôi kia, để cho Lâm Lôi bị giam hãm trong cả triệu năm, rồi bị người giết”! Lâm Lôi ở bên ngoài tường nghe thấy lời nguyền rủa của Cam Mông Diên, lòng sửng sốt.

“Hồn chủng khống chế”? Lâm Lôi hiểu rõ, khi còn đang ở đại lục Ngọc Lan người huynh đệ cũ của Lâm Lôi là Gia Lỗ lão đại từng đã bị Hồn chủng khống chế. Người đã bị Hồn chủng khống chế lúc nào cũng trở thành kẻ trung thành phục vụ chủ.

“Hồn chủng khống chế”?

Đầu Lâm Lôi loé sáng, thoắt nghĩ đến một khả năng.

“Đảo Mịch La vì sao lại rộng lớn, để cho những kẻ mạnh trăm thắng tìm đến, nhìn hình ảnh nổi được cất giấu quý giá nhất của các gia tộc”?

“Đảo Mịch La vì sao lại để các trưởng lão áo bào đỏ tụ họp đông đúc”?

“Cam Mông Diên này là kẻ mạnh mà thống lĩnh đại nhân cần tìm. Thống lĩnh đại nhân cần những kẻ mạnh thực lực lớn làm gì? Phải chăng là để bồi dưỡng họ làm thành những kẻ trung thành”.

“Còn nữa! Vì sao nhiều Ác ma bảy sao lại cam tâm để phục vụ gia tộc Ba Cách Tiêu? Những Ác ma bảy sao khác cũng vì sao lại trung thành với gia tộc Ba Cách Tiêu”?

“Còn nữa! Tháp La A, Đế Lâm vì sao khi Tái Khắc La muốn giết Hi Tái lại đứng về phía gia tộc Ba Cách Tiêu? Mà hai bọn họ lại cùng đi với nhau”! Mặt Lâm Lôi bỗng chốc tái nhợt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 29: Chạy Đâu Cho Thoát

Bẫy”!

Lâm Lôi cảm thấy lòng lạnh toát bốc lên.

“Một cái bẫy ngập trời”! Lâm Lôi không bị lạnh mà run.

Hạ vị thần, Trung vị thần, Thượng vị thần đều trăm trận trăm thắng, thường là trăm thắng, ai ai cũng đều có tiềm lực mạnh mẽ. Một số Thần còn có đặc thù riêng, năng lực đặc biệt nữa. Họ đều mong Hán Đế Tái thành tổ chức thi thố để đọ tài, học hỏi kinh nghiệm, tính thấy được thì ở lại, còn không thì chuồn thẳng.

“Phàm những ai được ở lại thì đều có thực lực mạnh”.

“Không phải. Không thể như thế được. Nếu làm như thế thì trường hợp Đế Lâm sẽ được giải thích thế nào”? Lâm Lôi dựa theo những chuyện thực tế để lý giải. Chẳng phải Đế Lâm, Tháp La Sa lúc đó đều đứng cả về phía gia tộc Ba Cách Tiêu là gì? Chẳng phải Đế Lâm đã bị không chế mất rồi sao?

Đầu óc Lâm Lôi tưởng tượng ra một khả năng.

“Không chỉ đơn thuần là, thông qua kiểm tra buộc khống chế linh hồn. Cho dù chưa thông qua kiểm tra, e chưa bị khống chế linh hồn, chỉ mới là đem một vài kẻ thuộc hạ đi khống chế thôi”. Lâm Lôi hiểu rõ, những ai đã có trăm trận trăm thắng, thì có ai mà yêu kém đâu.

Nhân mã nhiều, hẳn sẽ có lợi hơn chứ!

Lâm Lôi suy ngẫm từ góc độ Hán Đế Tái thành, lập tức hiểu rõ: “Cái gọi là kiểm tra, chính là để phân đẳng cấp, phán đoán đẳng cấp trình độ mục tiêu, đòi hỏi có ai đó, kẻ mạnh nào đó đi khống chế”. Thực lực càng mạnh, càng khó mà cấy được vào hồn chủng.

Ví dụ như Lạc Mậu này, Ác ma bảy sao, muốn khống chế đâu dễ dàng gì.

“Ta với Lạc Mậu, không bị kiểm tra. Như thế chứng tỏ… rất có khả năng là nhờ vị Bảo chủ, cũng chính là Thống lãnh đại nhân đối phó”. Lâm Lôi nghĩ tới đây, bất chợt lạnh gáy lên. Nhìn thấy những gì ở đảo Mịch La, đông đúc những trưởng lão áo bào màu đỏ.

Trong toà Hán Đế Tái thành. Ác ma sáu sao có, Ác ma bảy sao cũng có.

“Ngay đến cả Ác ma bảy sao cũng bị khống chế dễ dàng. Thế thì thực lực của Thống lĩnh đại nhân thế nào”? Laâ Lôi chau mày lại. Vị Thống lĩnh đại nhân có thể khống chế nổi Ác ma bảy sao, chứng tỏ, vị Bảo chủ này linh hồn phải phi thường!

Điều Lâm Lôi sợ nhất là…

Kẻ mạnh có khả năng tấn công linh hồn.

“Ta gặp phải tay Bảo chủ, hẳn không có đủ năng lực chống đỡ mất. Có thể phải dùng tới sức mạnh Thần chủ”? Lâm Lôi chợt nhớ lại vị tộc trưởng Bào Khắc Uy, có sức mạnh Thần chủ huỷ diệt. “Vị Bảo chủ này, rõ ràng mới là nhân vật lớn nhất của gia tộc Ba Cách Tiêu. Đến như Bào Khắc Uy mà còn có sức mạnh Thần chủ, thì vị Thống lãnh Bảo chủ này làm sao lại không có”?

“Có thể làm cho đảo Mịch La tại địa ngục đứng sừng sững, vị Bảo chủ này hẳn phải có một thực lực ghê gớm”.

Lâm Lôi phán đoán thầm trong đầu.

“Chuồn”!

Cần thiết phải chuồn.

Lâm Lôi ngoảnh nhìn lại ô cửa sổ, Cam Mông Diên giờ này đang còn nằm nghỉ. Nếu như giờ đây Cam Mông Diên còn có thân phận Thần hệ Thuỷ, Lâm Lôi muốn giết chết Cam Mông Diên e không dễ gì rồi.

“Không thể giết chết! Giết chết thì sẽ dẫn đến sự chú ý của người ta, Lâm Lôi sẽ bị theo dõi nghi ngờ. Ta phải đi. Khó quá”! Lâm Lôi nghĩ kỹ hơn, lẽ nào lại ngồi đây chờ chết!

Tháo chạy cho sớm.

“Xem vận may thế nào”? Lâm Lôi nhìn ra ngoài ô cửa. Lúc đang triển khai thuật địa hành.

Day dứt với những tin tức, lòng Lâm Lôi âu lo vô cùng. Theo những tin được biết… có đến chín mươi chín phần trăm, mặc cho hình ảnh nổi đi, cho là có thực đi thì không nên lưu lại chốn này.

Bị hồn chủng khống chế thì sống cũng coi như là chết mà thôi.

Tường thành cao những bốn mươi mét, có vô số cao thủ canh chừng. Thi thoảng lại có chiến sĩ áo giáp đen, khiên màu đỏ, canh gác nghiêm ngặt, nơi nào cũng đều như thế cả.

Chiến sĩ áo giáp đen mặt lạnh như tiền không ho he.

Nếu họ trò chuyện với nhau đôi câu đi thì nhẽ khác, nhẹ nhõm hơn.

“Mỗi lần dẫn đến kẻ mạnh trăm trận thắng tới, ngay đến chúng ta cũng cần phải tự đi tuần tra”. Hai chiến sĩ khiên đỏ trò chuyenẹ nhỏ với nhau, khe khẽ cười vui vẻ.

“Kỳ thực, chúng mình ở đây, cũng có lần phát hiện ra kẻ bỏ trốn. ra tay bắt trở lại. Những người coi ngục… không phải bọn mình rồi, mà là”… Một chiến sĩ tâm sự.

“Ngươi nói là chiến sĩ cưỡi gió trung tâm đảo ư”?

“Đương nhiên rồi. Trung tâm đảo, vô tận nước biển. Có người dám chạy đến biên giới đó, thủy nguyên tố liền phát hiện ra ngay. Khi đó, chúng ta ra tay vẫn kịp mà”! Những chiến sĩ này cởi mở trò chuyện, không như chiến sĩ canh gác trên thành.

Muốn chạy trốn, không được đâu.

Cố tìm cách chạy trốn? Không đủ thực lực. Nếu đã có thực lực thì cũng thoát nào khỏi các chiến sĩ tuần tra.

Bỗng nhiên…

Trên toà thành cao luồng sáng cấp bảy loé lên. Luồng sáng cấp bảy nhấp nháy hai lần, mọi chiến sĩ canh gác bừng tỉnh.

“Có kẻ muốn chạy trốn”.

Hàng trăm chiến sĩ áo giáp đen cầm khiên đỏ bay tới nơi xẩy ra báo động. Họ nhanh chóng phát hiện ra, nơi đó có một kẻ đinh chuồn…

Một Lâm Lôi áo bào màu đỏ.

“Trời ơi! Tường thành rộng hàng chục dặm vuông, có hẳn một trận pháp lớn quá, trong nó hàm chứa quá nhiều năng lượng”? Lâm Lôi nhìn tường thành đồ sộ, trên nhấp nháy những ánh sáng cảnh giới, miệng lầm bẩm.

Chạy không thể thoát.

Lúc này vô số chiến sĩ áo giáp đen dồn mắt nhìn đến, vô khối chiến sĩ khiên đỏ bay lên trời cao.

“Trưởng lão áo bào đỏ”? Những chiến sĩ kẻ mạnh mang khiên giật mình, trong đó có người cất tiếng: “Dám đào tẩu”?

Lâm Lôi nhìn những chiến sĩ đủ loại trước mặt. Khi còn thực hiện việc kiểm tra, Lâm Lôi đã kịp nhìn một chiến sĩ ra tay, hình như là Ác ma trình độ bậc sáu. “Một đám Ác ma bậc sáu”. Lâm Lôi cười khổ sở.

Cố chạy không thể thoát rồi. Không được nữa.

“Ta, Lâm Lôi, trưởng lão gia tộc Ba Cách Tiêu. Ta có việc quan trọng, cần về ngay lập tức. Vốn không muốn quấy rầy các ngươi. Ta muốn các ngươi tránh ra. để ta trở về đảo”. Lâm Lôi dõng dạc.

Một chiến sĩ áo giáp đen khiên đỏ từ tốn: “Ôi. Lâm Lôi trưởng lão. Quy định buộc phải thế mà. Trừ khi chúng tôi nhận được lệnh thôi chứ không thì giờ đây, nội bất xuất, ngoại bất nhập”.

“Ta có chuyện quan trọng”. Lâm Lôi gào lên.

“Xin Lâm Lôi trưởng lão hãy chờ một lát”. Một chiến sĩ trong đó nói: “Nếu như Lâm Lôi trưởng lão cứ cố tình bỏ đi, chớ có trách chúng tôi”. Bọn chiến sĩ nhìn thấy trưởng lão gia tộc Ba Cách Tiêu không ai dám làm gì thật.

Bởi áo bào màu đỏ có thực lực bảy sao.

Nếu khai chiến, chiến sĩ chỉ dựa số đông mà thôi, nhưng chẳng thể chiến thắng.

Lâm Lôi đầu óc rối tinh rối mà: “Mền cứng đều không xong. Nếu cứ cố tình bỏ chạy hẳn tất thảy cao thủ đều chay xô tới”.

“Lâm Lôi! Sao ngươi vội vã thế”? Một giọng nói quen cất lên. Lâm Lôi ngoái lại nhìn, đó là lão già tóc bạc đeo khiên đỏ bay đến. đúng là Vưu Lại.

Vưu Lại cười nói với Lâm Lôi: “Lâm Lôi. Người còn chưa đến mật thất số một mà”!

“Vưu Lại tiên sinh”. Lâm Lôi liền nói: “Ta chẳng có cách nào, vừa nhận được tin truyền, có chuyện gấp giải quyết. Ta không thể không đi được. Chuyện mất thất số một, cần không? Ngày mai ta lại đến”.

“Ồ”! Vưu Lại chau mày.

“Cũng phải”. Vưu Lại cười: “Nếu quả thực Lâm tiên sinh có việc cần, thì”…

Lòng Lâm Lôi khó xử.

“Ta cũng không nỡ giữ. Nhưng, chuyện các vị đến đây, ta đều báo cáo cả với Bảo chủ rồi. Ta cũng không có quyền để cho các ngươi đi khỏi. Thế này đi, ngươi đợi thêm chút nữa. Ta đi thông báo với Bảo chủ. Tin tưởng đi. Bảo chủ không gây khó dễ gì cho ngươi đâu”. Vưu Lại cười.

“Thế thì làm phiền Vưu tiên sinh quá”. Lâm Lôi nói.

Vưu Lại bay đi.

Mặt Lâm lôi nặng như chì: “Lại còn đi báo cảo với Bảo chủ ư”? Lâm Lôi nhìn khắp một lượt, hàng ngàn cặp mắt dồn về phía Lama Lôi.

“Cái Hán Đế Tái thành làm sao lại lắm cao thủ đến thế”? Lâm Lôi khó chịu.

Khi còn ở đế Dực thành, Ác ma sáu sao có mấy đâu, còn bảy sao chẳng mấy người. Thế mà giờ đây, ở cái toà Hán Đế Tái thành này, có cả đống Ác ma bậc sáu, còn Ác ma bảy sao cũng không thiếu, lại còn có cả một Bảo chủ siêu đẳng nữa.

Lúc sau…

“Ồ”. Lâm Lôi tái mặt.

Mới nhìn thấy từ xa, thấy Vưu Lại dẫn theo ba chiến sĩ áo giáp đỏ, khiên cũng màu đỏ bay tới, bên cạnh có Lạc Mậu theo cùng.

“Áo giáp đỏ, khiên đỏ? Ngoài ra hai người, một là Vưu Lại, e là phòng ngừa Lâm Lôi bỏ chạy ư? Nhưng, dẫn theo Lạc Mậu đến làm gì”? Lâm Lôi nghi ngờ. Mặt Lạc Mậu tươi cười.

“Vưu Lại tiên sinh, có tin rồi chứ”? Lâm Lôi dóng dạc.

Ba bọn Vưu Lại sà xuống, Vưu Lại tươi cười: “Tin tốt lành. Tin tốt lành. Bảo chủ lo lắng cho Lâm Lôi ngươi”.

Lâm Lôi sững người không hiểu. Lẽ nào Lâm Lôi đoán sai? Lẽ nào Bảo chủ tốt bụng để Lâm Lôi đi?

“Bảo chủ biết Lâm Lôi ngươi có chuyện đã đồng ý, để ngươi và Lạc

Mậu, ngay bây giờ đi mật thất số một tham quan. Lợi dụng Thần thức quan sát hình ảnh nổi, như thế cho nhanh chóng” Vưu Lại tươi cười.

Vẻ mặt Lâm Lôi như nghệt ra.

“Lâm Lôi à, ngươi có thể đợi ta ở đây chứ. Đến mật thất thứ nhất, nhanh chóng dùng Thần thức để tham quan cũng hay đấy”. Vưu Lại cười. Hai chiến sĩ áo giáp đỏ khiên đỏ nhìn găm vào Lâm Lôi.

Lâm Lôi bị mọi người nhìn như làm dựng cả tóc gáy lên.

“Tốt, thế thì đi xem một lượt vậy”. Lâm Lôi trả lời.

Vưu Lại bỗng nhiên cười to lên. Ba bọn họ dẫn Lâm Lôi, Lạc Mậu đi theo, đến trung tâm toà Hán Đế Tái thành. Toà thành đường ngang ngõ dọc rối tung rối mù, đâu đâu cũng có linh canh đi tuần, người khác e một bước đi cũng khó tránh. Lâm Lôi nhờ được mặc áo bào đỏ nên đi dễ dàng hơn.

“Lạc Mậu. Ngươi cũng nên cám ơn Lâm Lôi đí chứ! Nếu không có sự sốt ruột của Lâm Lôi thì ngày mai các ngươi mới được đi xem mà”. Vưu Lại tươi cười.

Lạc Mậu khó có được nụ cười, chỉ mong ngóng nhanh nhanh được xem hình ảnh nổi những cuộc giao đấu mà thôi, làm cho tinh thần thoải mái.

“Lâm Lôi. Bảo chú ưu tiên cho các ngươi, thật khó có ai được sủng ái thế này đâu”. Vưu Lại nói cho Lâm Lôi biết.

“Vâng! Cho ta gửi lời tỏ lòng biết ơn Bảo chủ”. Lâm lôi nói mà lời với lòng trái ngược nhau. Làm sao bảo chú lại tốt bụng được khi mà dọc đường Lâm Lôi nhìn chỉ thấy gai mắt.

Nhưng, khi cứ đến gần trung tâm, lính gác càng nghiêm hơn, mỗi nơi lại có thêm tới ba kẻ mạnh.

Chạy trốn? Khó quá!

“Két”... Cánh cửa lớn hé mở, lối đi có thảm đỏ trải dài, hai bên bờ tường là những hình chạm khắc cầu kỳ, những phù điêu các trận giao đấu. Lâm Lôi đi đến tận cùng hành lang.

Lâm Lôi không có tâm trạng thưởng thức phù điêu.

Đi đến đại điện phía cuối hành lang, Vưu Lại đến bên mở cửa, một lối thông thần bí, được xây cất bằng đá đỏ, toả màu khiến cho người ta rờn rợn cảm giác.

“Thần bí tuyệt”. Lâm lôi chau mày.

Lạc Mậu cũng chau mày lại. Nữ tì bên cạnh Vưu Lại tươi cười: “Nơi đây cất giấu hình ảnh nổi, còn thần bí hơn nữa. Hai vị có thể tuỳ thích thưởng ngoạn”. Nói rồi nữ tì đi trước hướng dẫn.

Hai bọn Lâm Lôi, Lạc Mậu theo sát, Vưu Lại và một người khác đi sau.

Đường ngầm dưới lòng đất, nhưũng cánh cửa được chạm khắc cầu kỳ. Đến một cửa lớn, mọi người dừng lại.

“Sư phụ! Lạc Mậu, Lâm Lôi đến rồi”. Vưu Lại cung kính, hai người cũng khép nép.

Lạc Mậu giãn lông mày lên: “Bên trong còn có người ư”?

“Nơi quan trọng như thế này, đương nhiên là phải có người trông nom chứ”! Vưu Lại cười giải thích. Lâm lôi thì mắt lim dim, thâm nghĩ: “Vị sư phụ này chắc là Bảo chủ”?

“Tốt lắm! Hãy để Lạc Mậu vào tham quan trước”. Giọng trầm vọng ra. Lúc này, cánh cửa lưon hé ra đủ cho người vào..

“Lạc Mậu. Vào đi”. Vưu Lại và ba người nhìn Lạc Mậu đi vào.

Lạc Mậu người cao gan lớn đi thẳng vào trong. Lâm Lôi thở dài, dùng truyền tin Thần thức: “Lạc Mậu! Cẩn thận nhé. Người trong mật thất, dễ ra tay với ngươi đấy. Chú ý đòn tấn công linh hồn”.

Lạc Mậu ngạc nhiên nhìn Lâm Lôi, rồi mỉm cười đi tiếp vào.

“Mặc cho giả thật thế nào. Cám ơn! Nếu quả có ai ra tay, ta hẳn còn ứng phó kịp”. Lời Lạc Mậu vang bên tai Lâm Lôi, còn người thì đi sâu vào trong rồi.

“Ầm”. Cánh cửa được đóng chặt lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 30: Búa Lớn

Thông đạo màu máu, cửa lớn màu máu, ngập đầy dáng vẻ chết chóc.

“Muốn tháo chạy, thì chạy như thế nào được”? Lâm Lôi vô cùng bối rối, ba kẻ mạnh chung quanh vẫn còn đanh nhìn vào, còn ở giữa cửa lớn ấy vẫn còn đó một ‘Bảo chủ’ mà thực lực lại càng kinh người. E là có dùng sức Thần chủ cũng khó lòng thoát nổi.

“Lạnh lùng. Lạnh lùng”!

Lâm Lôi cố tìm cách để tháo chạy, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, chỉ thấy có mỗi một khả năng mà thôi.

“Giờ đây chỉ còn gửi gắm hi vọng vào mỗi mình Lạc Mậu nữa mà thôi. Lạc Mậu vốn đã có sự cảnh giác trước rồi, hoặc có thể liều mạng, quyết sống mái với ‘Bảo chủ’ một phen, khiến cho cả ba người đều chú ý, để từ đó mà ta có cơ hội trốn thoát”.

Lâm Lôi hiểu rõ, vị Bảo chủ đó dám để cho Lạc Mậu tiến đến, tức đã có đủ sức đánh bại Lạc Mậu, khống chế Lạc Mậu. Nếu qủa thực chỉ chút coi thường thì… mảy may cơ hội tháo thân cũng chẳng thể có.

Tuy sốt sắng, nhưng Lâm Lôi lại hết sức chú ý tới mọi thời cơ, lúc nào cũng có thể tìm cách chuồn.

“Lâm Lôi à! Lo lắng quá rồi phải không”? Vưu Lại cười típ cả mắt lên: “Việc gì phải sốt ruột. Chuyện Lạc Mậu đi xem xét một số ảnh nổi ở mật thất thứ nhất, cũng chính vì để có thời giờ cần thiết, e là sắp đến lượt huynh rồi”.

“Sắp đến lượt ta”? Lâm Lôi càng cảm thấy nụ cười của Vưu Lại hết sức thâm hiểm. Tay Vưu Lại này quá hiểu rõ cục diện giờ đây là cái bẫy, thế mà đến lúc này vẫn còn lừa được cả mình.

“Ầm”. Bỗng toàn bộ mặt đất rung chuyển cả lên, ngay cả cửa lớn trước mặt cũng chao đảo dữ dội, những bức tường ngỡ như nứt vỡ hết thảy, gạch đá rơi xuống vụn nát lấp đầy đường thông. Bốn bọn Lâm Lôi lắc la lắc lư, bất chợt sửng sốt cả lại.

“Tốt lắm”! Lòng Lâm Lôi vui sướng, cáy tay Lạc Mậu này không làm cho Lâm Lôi phải thất vọng, quả là đã làm cú động tĩnh lớn.

“Ôi”! Ba bọn Vưu Lại ngơ ngác giật thốt, nhìn nhau. Với thực lực to lớn như của Bảo chủ thì làm sao lại xẩy ra chuyện động tĩnh dến ghê gớm như thế được? Tuy sợ hãi, vậy mà cả ba vẫn còn giương mắt nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi làm bộ ngờ vực nói: “Vưu Lại tiên sinh! Bên trong đã xẩy ra chuyện gì thế”?

“Ta nào có hiểu”! Vưu Lại cười nhạt: “E có lẽ Lạc Mậu đã nhì thấy hình ảnh nổi kẻ mạnh tuyệt thế giao chiến. Lúc này có lẽ chắc đang giở chiêu ra với nhau đấy. Phải rồi! Lâm Lôi à. Sau khi ngươi đi vào mật thất rồi thì chớ có giở chiêu thức nào ra đấy”.

“Biết rồi! Biết rồi”! Đáy lòng, Lâm Lôi không thể không thừa nhận, tay Vưu Lại này có bản lĩnh diễn trò ra phết.

Chính lúc này đây…

Ầm, ầm, ầm… Tiếng nổ ngỡ như làm cho trời long đất lở cả lên, thật hết sức đáng sợ. Toàn bộ đường thông, cửa lớn đều nứt vết mai rùa, khiến cho đá bắn tán loạn, mỗi một mẩu đá bắn ra đều có chứa điện tích sấm sét.

Loạn rồi!

Mặt ba bọn Vưu Lại tái mét lên. Họ nghĩ không hết, Lạc Mậu ở trước mặt sư phụ mà dám làm kinh động đất trời đến thế kia!

“Tốt”! Lâm Lôi bất chợt cười lên tươi tỉnh: “Chính là lúc này đây”! Đúng lúc Lâm Lôi đang ý định giở chiêu trốn thoát thì “Soạt”! Ba người bọn Vưu Lại ra tay, hình thành nên thế chân kiềng, vây Lâm Lôi vào giữa. Vưu Lại cười nói: “Lâm Lôi à! Chớ sốt ruột. Có thể là Lạc Mậu đã làm cái chuyện gì đó rồi khiến cho sư phụ nổi giận”!

Lâm Lôi nhìn ba người bao vây mình, mày chau lại.

“Hà, hà…. Tiểu tử. Ta xem thường ngươi rồi”! Thanh âm trầm bỗng vang khắp thành luỹ Hán đế Tái khiến Lâm Lôi ngẩng nhìn lên.

Trên không gian kiến trúc đổ nát, áo bào dài màu đen của Lạc Mậu loang lổ vết máu. Tay Lạc Mậu cầm đao chiến màu đen, dưới thân mình lằng nhằng những tia lửa hình rắn, hai mắt nhắm lại tránh chói, nom giống Thiên Lôi.

Đối lập với Lạc Mậu, thân mình cao những hai thước rưỡi, tóc cắt ngắn từng sợi như kim bằng thép, mình mặc áo giáp màu đồng để lộ hai cánh tay nom hết sức mạnh mẽ. Tay phải người này cầm một chiếc búa lớn màu đen.

“Ông ta là Bảo chủ? Là thống lĩnh”? Lâm Lôi nghĩ thầm, nhưng liền đó, không thèm chú ý đến đối phương bên trên nữa, Lâm Lôi chỉ theo dõi ba ba người vây quanh mình, hi vọng có thể tìm được khe hở giữa họ để tháo chạy.

Trên cao lại lần nữa vang lên tiếng Lạc Mậu…

“Hừm! Ta cũng cần phải cám ơn ngươi. Nếu không phải là ngươi, ta cũng sẽ không một lần nữa đột phá. Muốn giết ta ư? Ngươi còn lâu mới hi vọng”.

“Ba các ngươi, giữ chặt lấy Lâm Lôi cho ta”.

“Vâng, thưa sư phụ chủ nhân”! Ba bọn Vưu Lại tuân lệnh.

“Quả nhiên”… Lâm Lôi:âm Lôi càng thêm khẳng định: “Vốn đã gọi là chủ nhân, không ngờ là trong ba người này, còn có hai người bị Bảo chủ khống chế”. Tuy có ngạc nhiên, Lâm Lôi vẫn phải tìm cơ hội thoát thân.

Mặt Lâm Lôi biến sắc.

“Vưu Lại! Thế này là thế nào”? Lâm Lôi điên tiết lên hỏi.

Vưu Lại cười đáp: “Sư phụ muốn ngươi ở lại đây, để ngươi đi nhìn ngắm mật thất một chuyến”.

“Bọn họ xưng chủ nhân với nhau nghĩa là sao”? Lâm Lôi lại quở trách.

“Khi chúng ta còn là hạ vị thần đã đi theo chủ nhân rồi”. Hai người có mái tóc dài đáp. Lâm Lôi vẫn lạnh lùng. Khi còn là địa vị thần thấp bé chọn lấy hai thuộc hạ, như thế là đều trở thành Ác ma bảy sao cả rồi?

“Có tài cán gì thì hãy thể hiện ra đí”! Lạc Mậu hùng hổ.

Lúc này thấy giữa trời cao, nghe rõ giọng hảo hán tóc đỏ cầm búa cười: “Có thể tiếp nổi mấy chưởng của ta? Khá lắm. Giờ thì nhà ngươi có dám nhận búa của ta không”? Hảo hán tóc màu đỏ múa tít chiếc búa trên tay. Tiếng gió vù vù phát ra…

Búa lớn tung ra, những vầng hào quang toả ra vô cùng đặc biệt. Sóng hào quang toả đến đâu, những khối đá vụn kiến trúc vỡ nát thành bụi đến đó. Chiếc búa cứ thế bổ xuống không tạo nên thanh âm.

Nhìn ra thì lưỡi búa bổ chậm nhưng thoắt cái đã đến phía trên đầu Lạc Mậu.

Ầm. Tiếng sét trên cao.

Trong tiếng nổ dữ dội, một đường loé sáng của đao công kích về phía búa.

Gió tạo nên vù vù. Lưỡi búa bổ xuống cứ như là đập vào mặt nước, tạo nên thanh âm sóng toả.

Lưỡi đao của Lạc Mậu cũng vung lên, đá nát thành bụi.

Một búa không tạo thanh âm.

Nhưng vũ khí trên tay Lạc Mậu tan từng mảnh.

Lâm Lôi còn đang dõi nhìn. Lưỡi búa mới đáng sợ làm sao, nom nhẹ nhàng nhưng hiệu quả thật đáng chờn, sức nặng ngàn cân tạo sức ép cả vào tâm linh Lâm Lôi.

Lâm Lôi không thể lý giải nổi điều huyền diệu của ‘sức manh’ thần bí đó. Giờ thì, dường như hiểu ra là… trong đầu có một hạt mầm đã nẩy.

“Sức mạnh, vô tận, nặng kinh hồn”…

Lâm Lôi vốn vẫn khổ luyện “Sức mạnh huyền diệu” nhưng làm sao vẫn không ăn nhập. Lúc này đây cuối cùng thì đã hiểu, thông qua cây búa của vị “Bảo chủ” này mới biết thế nào là sức mạnh. Thực tế là, vị “Bảo chủ” này đã sử dụng sức mạnh huỷ diệt.

Tất nhiên, bất kể một con đường nào đều có lối thông nhau.

Ví dụ như phép tia sét, phép ánh sáng đều là tốc độ. Tốc độ của tia sét gồm ý nghĩa của tốc độ ánh sáng, tồn tại chỗ giống nhau.

“Không thể được”! Lạc Mậu bay ngã vào đống đổ nát nơi xa, mặt thể hiện rõ sự khó tin vào thực tại. Trước khi đột phá, Lạc Mậu còn tự tin đối địch với đối thủ, thế nhưng thực lực lúc này sao lại yếu đến mức chịu không nổi một búa?

“Tên Lâm Lôi này muốn trón. Người trong thành quá đông, nên hắn ta không thể trốn được”!

Ba người bọn Vưu Lại tự tin.

“Ta Huyết văn thái thản Trời phú. Phối hợp huỷ diệt, đâu phải trò đùa”. Vị hảo hán dóng dạc nói to. Hảo hán đứng trên cao không tựa như một Thiên thần khiến cho lòng ai nấy âu lo khiếp đảm.

“A. Sao ta lại ngốc đến thế? Thời cơ tháo thân mà”… Lâm Lôi bừng tỉnh.

Sau sự tỉnh ngộ chỉ chốc lát thời gian.

“Cả ba người bọn chúng đều đang ngỡ ngàng nhìn ngắm tỉnh huống bất ngờ”. đầu óc Lâm Lôi loé lên, mặt tỏ vẻ mừng rỡ. Vội ngẩng đầu nhìn về phía Bảo chủ và Lạc Mậu: “Vị Bảo chủ này hành động, đã tạo khe hở để ta tháo thân”.

Bảo chủ ra tay khiến cho ba bọn Vưu Lại chú ý dõi nhìn, mà Bảo chủ cũng sẽ không thể nào kịp truy đuổi Lâm Lôi được.

“Nếm của ta một búa không chết, ngươi đã được coi là Ác ma bảy sao rồi, đủ sức tồn tại, gần với thực lực của Tu La rồi”. Bảo chủ cười hà hà, ngay lập tức hoá thân thành vầng sáng mờ ảo màu máu, thoắt vọt lên không trung cao hơn. Lâm Lôi sáng mắt ra: “Chính là cơ hội cho ta”.

Địa hành thuật!

Bất ngờ. Lâm Lôi mất hút giữa đống đổ nát trong khi cả ba bọn Vưu Lại được bố trí vây ráp Lâm Lôi thì mắt còn dõi nhìn theo bóng dáng của hảo hán đánh búa. Bóng dáng Lâm Lôi đã gần như biến mất, ba bọn Vưu Lại lúc này chỉ còn loáng thoáng phát hiện ra mà thôi.

“Chạy mất rồi”! Ba bọn Vưu Lại đã phát hiện ra chuyện gì, tỉnh người ra.

“Nó triển khai thuật địa hình rồi”. Vưu Lại lập tức chửi toáng lên: “Nhanh bay lên cao không. Trên mặt đất, nó không thể chuồn nổi. Chỉ có chạy đường không thôi”.

Những chỗ ngầm, dưới chân tường của Hán Đế Tái thành là một trận pháp Ma hình lớn rất khó lòng luồn lách.

Chỉ có thể tháo chạy bằng cách bay, hoặc thoát ra từ cửa thành.

Ba kẻ mạnh lớn bay lên giữa cao không rồi gào to lên nhắc nhở mọi chiến sĩ chú ý quan sát tỉ mỉ.

“Các ngươi cảnh giới cho thật kỹ lưỡng. Dùng thuật địa hành chạy gấp xuống lòng đất tìm Lâm Lôi nhanh lên”. Vưu Lại gào to lên ra lệnh chi binh sĩ, từng chiến sĩ khoác áo giáp lần lượt bổ xuống lòng đất.

Ba người bọn Vưu Lại vẫn canh chừng trên cao không. Cùng với họ còn có nhiều kẻ mạnh khác nữa, mắt người nào người nấy dõi nhìn kỹ lưỡng mọi chốn.

“Thằng chó đẻ Lâm Lôi này vẫn cố tình tìm cách chuồn”! Vưu Lại tức lộn ruột lên.

Chuyện này, Vưu Lại đã bị sư phụ quở trách rồi.

Trong địa ngục, toàn thân Lâm Lôi đang hoà vào nguyên tố đại địa xuyên đi vào lòng đất.

“Từ trong địa ngục ấy! Không thể thoát ra khỏi cửa thành”! Lâm Lôi trước đó đã có kinh nghiệm rồi: “Trước hết hãy chạy tới nơi ít ai chú ý tới, sau đó tìm cách thoát chạy ra bằng đường không”. Lâm Lôi vội vã chạy nhanh về hướng tây bắc dưới lòng đất. Nhưng điều kỳ quặc nhất lại là “Ôi”! Lâm Lôi phát hiện tinh nhạy một điều là, phía trước có một hơi hướng tính mạng.

Lâm Lôi kinh hãi: “Có người nào đó đã triển khai thuật địa hành rồi”? Sinh mạng phía trước áp nhanh tới Lâm Lôi hơn, đã vậy còn Thần thức thông tin.

“Đại nhân! Lâm Lôi ở đây rồi”! Tiếng nói cất lên nghe đến là rõ vọng từ trên thành xuống. Lâm Lôi ngay lập tức luồn xa thêm mấy trăm mét, liền sau đó bất chấp mọi chuyện ra khỏi lòng đất.

Vù!

Lâm Lôi bay vọt lên Trời, đồng thời, toàn bộ cơ thể cũng đã có sự thay đổi rất lạ, vẩy rồng mày vàng kim hơi xanh bao phủ khắp mình, những chiếc gai nhọn dựng đứng lên, tốc độ bay của Lâm Lôi tăng thêm một bậc, toàn thân vèo tựa tốc độ ánh sáng.

“Bắt lấy nó”! Vưu Lại ở phía xa gào lên.

Bất thần từ bốn bề, chiến sĩ áo giáp đen, chiến sĩ khoác giáp đỏ bủa vây chặt lấy Lâm Lôi. Lâm Lôi gầm lên dữ dằn với vòng vây hình bán cầu bán kính chừng năm trăm mét.

Không gian đá đen.

Ầm. Từng chiến sĩ áo giáp đen, đỏ ngơ ngác dạt lùi ra sau.

“Từ bốn bên vây chặt lấy nó”! Vưu Lại lại quát to lên, lúc này Vưu Lại đã đến kịp.

Cặp mắt màu vàng kim của Lâm Lôi chằm chằm nhìn đối phương, chỉ thấy phía trên có vô vàn chiến binh giáp đen vây hãm. Một thần lực đại địa xuyên sâu rồi nháy mắt một khối lập phương lớn cạnh chừng bốn trăm mét xuất hiện. Khối vuông này đâm bổ đến những chiến sĩ giáp đen, như nuốt chửng chúng vào trong.

Ầm!

Chốn xa, hảo hán tóc đỏ cầm búa lại giao đấu với Lạc Mậu. Mặt Lạc Mậu tái mét, hốt hoảng kêu thét lên, toàn thân mình hoá thành luồng sáng màu đen bay vọt lên trời cao. Bảo chủ Hán Đế Tái thành ngửa mặt nhìn lên: “Chiêu này là phép lôi điện tu luyện, tốc độ cực kỳ nhanh, nhanh hơn ta chút ít”.

Lạc Mậu tháo chạy với tốc độ rất nhanh, ngay cả đến Bảo chủ này cũng không thể đuổi theo nổi.

“Còn một thằng nữa”! Lúc này Lạc Mậu mới ngoái đầu lại nhìn.

“Khối lập thể” của Lâm Lôi vỡ ra bởi bốn Ác ma bảy sao với vô vàn Ác ma sáu sau hợp lực tấn công, Lâm Lôi chỉ còn cách bay vọt lên Trời.

“Sư phụ! Không gian trọng lực của hắn kỳ lạ lắm. Chúng ta hãy nghĩ cách bắt sống lấy nó thôi”!.. Vưu Lại nói một thôi một hồi.

“Hừm”!

Một tiếng lạnh lùng, ngay lập tức Bảo chủ cầm búa lớn hoá ngay thành ảo ảnh màu máu đuổi theo Lâm Lôi. Tốc độ của Bảo chủ Hán Đế Tái thành rõ là nhanh, có chăng chỉ chậm hơn Lạc Mậu chút mà thôi, nhưng tốc độ ấy thì nhanh hơn hẳn Lâm Lôi rồi.

“Tiểu tử! Dừng lại”! Tiếng cười vang lên.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn: “Bảo chủ”? Lòng bàn tay lật lại, lòng bàn tay xuất hiện một nguồn lực chủ thần, nhưng Lâm Lôi chưa vội vàng sử dụng, bởi Lâm Lôi vẫn còn tin ở trọng lực không gian của mình.

“Vèo”… Bóng hình ảo ảnh màu máu xuyên vào trong khu vực không gian trọng lực, tốc độ giảm dần.

“Hà hà… Khu vực trọng lực này không tồi”! Nói rồi Bảo chủ Hán Đế Tái thành cười toáng lên múa cây búa trên tay, chỉ còn thấy những vòng hào quang toả ra từ cây búa, ngỡ cứ như muôn vàn sợi dây thừng buộc chặt cả không gian.

“Thu lại”!Vô số đạo hào quang màu đen bủa lấy thân mình Lâm Lôi khiến Lâm Lôi không tài nào trốn nổi.

“Đây là trò chơi gì vậy”? Lâm Lôi cố vùng vẫy, dựa vào sức lực mạnh mẽ làm đứt được hàng chục sợi, nhưng không thể làm đứt được vô vàn sợi cứ thít chặt dần. Mặt Lâm Lôi tái mét lên vội sử dụng sức mạnh Thần chủ.

Nhưng chính ngay lúc này…

“Sức mạnh không tệ, trọng lực không gian cũng chẳng tồi. Nhưng đáng tiếc, còn xa lắm mới có được như Lôi Tư Tinh.

Một thanh âm vang tới tai Lâm Lôi.

Lâm Lôi sửng người lại: “Lôi Tư Tinh? Tinh Tinh”? Lâm Lôi nghĩ tới Tử Tinh sơn, nơi đó chỉ có thú nhỏ Tử sắc đáng yêu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 31: Thống Lĩnh Luyện Ngục

Lôi Tư Tinh”, cái tên này Lâm Lôi vẫn còn nhớ rõ.

Lúc bấy giờ, khi còn ở Tử Tinh sơn luyện tập ‘Địa hành thuật’ rơi vào tay Tử sắc ấu thú. Tử sắc ấu thú ấy đã xưng tên thật, còn bảo rằng, mình là thống lĩnh Luyện ngục, Lâm Lôi còn không hiểu hàm ý của cụm từ ‘Thống lĩnh Luyện ngục’ là gì.

Vù, vù…

Vô vàn sợ thừng màu đen co thít chặt hơn, trói chặt thân mình Lâm Lôi lại. Nhưng bởi sức vóc Lâm Lôi vô cùng lớn nên tốc độ thít chặt những sợi thừng màu đen cũng bị chậm lại.

“Tiểu tử! Chớ có động đậy sức mạnh Chủ thần của ngươi. Ngươi có dùng thì cũng chỉ là lãng phí mà thôi”. Vẫn cái giọng ấm áp đó cất lên.

Lâm Lôi kinh hoàng ngoái đầu lại, may thay những sợi thừng màu đen không quấn lấy đầu Lâm Lôi. Lâm Lôi nhìn thấy người mặc áo giáp kiểu cổ, vẫn đứng trên không gian oai vệ, tay vẫn cầm lấy búa.

“Ngươi định làm gì”? Lâm Lôi cười hỏi: “Thế nào? Muốn khống chế linh hồn của ta ư”?

“Ngươi đến thế này rồi mà cũng không hiểu”? Bảo chủ Hán Đế Tái thành ngạc nhiên vô cùng.

Lúc này, hai người còn đang đối chất nhau, Bảo chủ Hán Đế Tái thành nới “Lĩnh vực chi thần”. Tiếng trò chuyện hai người hoàn toàn được cách ngăn, những người ở xa không tài nào nghe và nhìn thấy được.

“Theo ta đến đây. Chúng ta cần trò chuyện thêm tý” Bảo chủ Hán Đế Tái thành sà xuống thấp hơn.

“Đi theo ta”!

Lâm Lôi sửng sốt.

Bảo chủ Hán Đế Tái thành không động đậy, ngoái nhìn Lâm Lôi, cười nhạt: “Với sự tu luyện linh hồn trung vị thần của ngươi, còn lâu mới là đối thủ của ta. Ta muốn khống chế linh hồn ngươi dễ hơn cả trở bàn tay. Ngươi chớ có mà giở trò ma mãnh đấy”!

“Có chuyện gì? Nói đi”! Lâm Lôi nói.

Bảo chủ Hán Đế Tái thành nhìn Lâm Lôi rồi cười, gật đầu: “Tốt lắm. Biết nghe lời rồi hử! Bao nhiêu năm nay, chưa có ai dám cùng ta đối đáp cả”. Bảo chủ Hán Đế Tái thành cởi mở hơn với Lâm Lôi.

“Trước hết, ta tự giới thiệu. Ta, Mặc Tư Ba Cách Tiêu, là Bảo chủ của Hán Đế Tái thành này”. Khuôn mặt của Bảo chủ tươi tỉnh ra.

Vị Bảo chủ này cũng là người của gia tộc Ba-cách-tiêu Lâm Lôi phát hiện ra vị Bảo chủ này nói chuyện sao mà ôn tồn, nụ cười quá ư thân thiện, không một chút tỏ ra lỗ mãng như những kẻ khác. Lâm Lôi cũng đáp lại: “Ta, Lâm Lôi”.

“Có thể nói rõ với ta, nhà ngươi có quan hệ như thế nào với Lôi Tư Tinh? Vốn nó đã làm cho ngươi có được thần khí phòng ngự linh hồn”. Bảo chủ “Mặc Tư” cười vui vẻ.

“Lôi Tư Tinh làm cho ta thần khí phòng ngự linh hồn ư”? Lâm Lôi hiểu sai.

“Lẽ nào lại không phải như thế”? Mặc Tư lại cười: “Ta từng nghe kể về chiến tích của ngươi rồi, có thể giết chết nhiều vị thần. Đánh bại cả “Bạc Tư Lạc”. Cho rằng, năng lực phòng ngự của nhà ngươi là rất mạnh, nhưng chỉ trình độ thần trung bình thôi. Phòng ngự linh hồn đâu chỉ mạnh thế được. Linh hồn trung vị thần, trên ‘chất’ mà nói, còn kém xa với linh hồn các thượng vị thần”.

“Phải rồi! Ta có thần khí phòng vệ linh hồn. Như thế thì làm sao”? Lâm Lôi không thể nói rõ vì sao mình lại có được thần khí bảo vệ linh hồn. Mặc Tư trước mặt e cũng không nén được lòng tham lam.

“Phải rồi, phải rồi”. Mặc Tư cười xởi lởi: “Thần khí bảo vệ linh hồn, chế tạo cực kỳ khó khăn. Muốn biết được cái trò chơi này, trước hết cần phải có những kết quả rất cao về ‘linh hồn’ đã. Toàn bộ địa ngục, đều có thể luyện được thần khí bảo vệ linh hồn. Nhưng cũng rất hiếm. Còn Lôi Tư Tinh, là người có tài năng luyện ra được thần khí bảo vệ linh hồn”.

Mặc Tư trầm ngâm một lúc nói tiếp: “Ngươi có thể tung ra chiêu bài ‘Không gian Tử tinh’ của Lôi Tư Tinh được chứ? Hẳn đã được hắn ta truyền thụ cho rồi chứ, do đó ta mới nói rằng, thần khí bảo vệ linh hồn của ngươi là do Lôi Tư Tinh giúp chế tác”. Mặc Tư rất tự tin khẳng định.

Lâm Lôi lắc đầu, đáp: “Không gian trọng lực của ta, được Lôi Tư Tinh truyền thụ cho. điều này là thật đấy. Nhưng thần khí bảo vệ linh hồn không phải là Lôi Tư Tinh chế tác cho đâu”.

“Ồ”! Mặc Tư kinh ngạc nhìn Lâm Lôi, cười vui vẻ: “Thì ra nhà ngươi cũng còn đang muốn giữ điều bí mật cơ đấy. Thân thể đã mạnh đến bước này rồi, là tứ gia tộc Thần thú, rất hiếm, đã vậy còn có cả thần khí bảo vệ linh hồn, mối quan hệ với Lôi Tư Tinh nữa”...

Lâm Lôi chau mày lại.

Cái vị Bảo chủ Mặc Tư này nói quá nhiều chuyện với Lâm Lôi, rốt cuộc là muốn cái gì đây? Nhưng có điều nhìn vào thì đối phương không có vẻ gì muốn giết hại Lâm Lôi cả.

Mặc Tư nhìn Lâm Lôi, bất chợt cười toáng lên: “Tiểu tử! Yên tâm đi. Nể mặt Lôi Tư Tinh ta chẳng giết hại ngươi đâu. Có điều, ta cảm thấy ngươi quả là đặc biệt, chuyện trò lúc mà thôi”.

Lòng Lâm Lôi nhẹ nhõm.

“Không ngờ, còn là cái nguyên do Tử sắc ấu thú ấy, thoát được một nạn”. Lâm Lôi vẫn rất tin vị Bảo chủ này. Thực lực ông ta rõ ràng hơn hẳn Lâm Lôi, muốn giết Lâm Lôi thì có khó khăn gì đâu.

“Ông hiểu như thế ư, ta đã là trung vị thần rồi”? Lâm Lôi chất vấn.

“Hà, hà”… Bất chợt Mặc Tư cười to lên: “Trẻ nhóc kia. Không nói gì đến địa ngục mà chỉ cần phóng tầm mắt nhìn lên bốn vị đại chí cao, bảy vị đại thần đều đã tu luyện hơn ta. Nhiều nhất có mười vị, nhưng chỉ nhỉnh hơn ta một chút thôi, không dám ‘múa rìu qua mắt thợ’ với ta đâu”.

Lâm Lôi thầm giật mình.

Bốn đại chí cao và bảy vị đại thần, gộp lại hơn mười người ‘linh hồn’ cao siêu.

Như thế tức cũng chính là…

Trong địa ngục, vị Mặc Tư này, linh hồn xếp trước cả ba cao thủ hàng đầu. Địa ngục tồn tại không biết đã bao nhiêu tỉ năm, cao thủ khó đếm hết. ‘Tu La’ lại càng ghê gớm, khối kẻ ngấm ngầm tháo lui vì sợ.

Kẻ mạnh nhiều như mây.

Vị Mặc Tư còn được xếp vào số ba người hàng đầu về mặt linh hồn. Thật đáng nể.

“Đương nhiên là còn có một khả năng”. Mặc Tư cười: “Nếu như ngươi là Chủ thần, có như thế thì mới bịp nổi ta”. Khi nói như thế, lòng của Mặc Tư có phần cảm động, thu hút trở lại tất thảy dòng khí màu đen vào mình.

Được trả lại tự do, Lâm Lôi tỏ lòng biết ơn đối với Mặc Tư: “Mặc Tư Bảo chủ! Xin cho hỏi, ông và Lôi Tư Tinh có quan hệ như thế nào với nhau?

“Hắn ta”? Mắt Mặc Tư nheo nheo lại chừng như đang nhớ lại quá khứ xưa kia, đoạn trầm ngâm hồi lâu, mới cảm thán: “Cái tay Lôi Tư Tinh và ta… đều cùng tu luyện trong thống lãnh địa ngục với nhau”.

“Quả nhiên”... Lâm Lôi bây giờ mới hiểu Cam Mông Diên được gọi là ‘Đại nhân thống lãnh’ chính là Mặc Tư này.

“Luyện ngục là gì? Thống lãnh Luyện ngục đại diện cho gì”? Lâm Lôi nghi ngờ hỏi.

“Luyện ngục là gì ư”? Mặc Tư sửng sốt hỏi lại Lâm Lôi: “Ngay đến điều đó mà ngươi cũng không biết thật ư”? Với Mặc Tư mà nói, trên con người Lâm Lôi ẩn chứa rất nhiều điều bí mật thì hiểu Luyện ngục mới phải chứ!

Mặc Tư đáp: “Luyện ngục, là một nơi vô cùng đặc biệt ở trong địa ngục. Nơi đó cao thủ nhiều như mây, có vô khối Tu La tìm đến, là những kẻ mạnh ở ẩn. Họ đều dồn đến Luyện ngục, nơi đó. Cao thủ đếm không hết đâu”.

“Thế còn Thống lãnh Luyện ngục thì sao”? Lâm Lôi hỏi tiếp.

“Luyện ngục có tất cả 108 Thống lãnh”. Mặc Tư cười vui vẻ kể.

“Những 108 Thống lãnh”? Lâm Lôi sửng sốt hỏi.

“Phải rồi. Trong địa ngục có 108 Thống lãnh là Tu La, những 108 Tu La nắm giữu một phủ. Còn Thống lãnh Luyện ngục thì thống lĩnh một cánh quân đội”. Mặc Tư giải thích.

“Ồ! Thì ra Tu La là vậy, là Thống lãnh Luyện ngục, ai cũng đều lợi hại cả”! Lâm Lôi tỏ bày.

Mặc Tư lườm Lâm Lôi: “Tu La địa ngục với Thống lãnh Luyện ngục, không nói được là ai mạnh hơn ai. Bởi vì, để có thể trở thành Tu La, mỗi một người đều phải tu luyện đạt đến đỉnh cao Thần vị, mà còn cần phải có cả tuyệt chiêu riêng mình. Trong địa ngục, Ác ma bảy sao không thiếu, đều có thể là Tu La, Thống lãnh, và vốn rất đông, và thường xuyên phải đối mặt khiêu khích đánh đấm. Nếu thua, thoái vị, kẻ mạnh nổi lên”.

Lâm Lôi không ngừng gật đầu.

“Có điều, so sánh lại với nhau, 108 vị Tu La địa ngục lại tương đối nhàn nhã, thường ở trong phủ, ít khi khiêu chiến. Còn Thống lãnh Luyện ngục thì lại khác, phải chiến đấu, chém giết, là chuyện thường xuyên phải làm”. Mặc Tư than phiền.

Lâm Lôi đương nhiên là phải tán đồng rồi. Đến địa ngục với thời gian lâu đến như thế, gặp không ít Ác ma, nhất là ở đảo Mịch La gặp không biết bao nhiêu là Ác ma.

Bình thường, có thể dung hợp bốn loại pháp tắc huyền ảo có thể coi như là Ác ma bảy sao. Nhưng trên đó, có dung hợp năm loại, dung hợp sáu loại.

Đương nhiên còn có tối cao dung hợp sáu loại đại địa viên mãn cảnh giới.

Có người là ‘Linh hồn biến dị’, có người là Thần thú, đầy đủ thần thông trời phú. Cũng có người nhờ Trời phú, nhưng cũng có người với bản năng chủng tộc. Có kẻ mạnh sử dụng Thần khí, nhưng lại có kẻ mạnh với sức mạnh của Chủ thần…

Có thể trở thành Tu La địa ngục, hoặc là Thống lãnh Luyện ngục, thì đều là những người phi phàm.

“Không gian trọng lực của ta lớn đến ngần này đấy. Nếu như Tử sắc ấu thú triển khai? Âu đấy cũng chính là Trời phú cho nó. Khi triển khai ra thì sẽ mạnh hơn ta cả chục lần, trăm lần”. Lâm Lôi có thể ghi nhớ, toàn bộ dãy núi Tử Tinh này, với một địa hình rộng cả hàng chục vạn dặm vuông là “Trọng lực không gian” to lớn.

Thông qua trò chuyện, quan hệ giữa Lâm Lôi và Mặc Tư như thân thiết hơn lên.

“Mặc Tư Bảo chủ! Ta có một chuyện muốn cầu mong”. Lâm Lôi thành khẩn tỏ bày. Hai người Tháp La Sa và Đế Lâm chắc chắn đã bị linh hồn khống chế. Kiểu sống mà đã mất đi tự do, luôn bị khống chế thì thà chết hơn sống. Lâm Lôi đương nhiên là mong giúp đỡ cho Tháp La Sa và Đế Lâm, để họ được giải thoát, có tự do.

“Ồ! Nói đi”! Mặc Tư giục.

“Ta có hai người bạn, họ đều từng trăm trận cả. Ta đang nghĩ, có lẽ họ bị linh hồn khống chế, hi vọng Mặc Tư Bảo chủ giúp khôi phục tự do cho họ”.

Mặc Tư trầm ngâm suy nghĩ.

Lâm Lôi có phần thổn thức. Kiểu khống chế linh hồn này là một thủ đoạn của đối phương. Lâm Lôi mong muốn đối phương nể mặt mình.

“Thôi được rồi! Nói tên của họ ra”! Mặc Tư gật đầu.

“Một người là thượng vị thần, tên là Tháp La Sa. Một người là trung vị thần, tên là Đế Lâm”. Lâm Lôi nói một mạch.

Mặc Tư cám cảnh động lòng: “Yên tâm đi. Là đích thân ta khống chế họ đấy. Họ vẫn rất có tiềm lực. Với Đế Lâm, thì có lẽ là thuộc hạ khống chế đấy”. Mặc Tư suy ngẫm hồi lâu, nói tiếp: “Cứ yên tâm. Đợi ta trở về Mịch La, họ sẽ được lấy lại tự do”.

“Mặc Tư Bảo chủ! Vô cùng cảm tạ”. Lâm Lôi quả hết đỗi cảm kích. đối phương nếu không nể mặt thì Lâm Lôi cũng chẳng thể làm gì nổi.

Mặc Tư cười hồ hởi. Mặc Tư khống chế Ác ma bảy sao không thiếu, một Tháp La Sa và một Đế Lâm, đương nhiên Mặc Tư không đếm xỉa tới mấy.

“Đi thôi! Bây giờ thì có thể cùng ta đi xuống dưới xem xem thế nào”. Mặc Tư nói.

Lâm Lôi cũng cười và đi theo Mặc Tư Bảo chủ, cả hai cùng bay xuống dưới thành luỹ. Giờ đây những nơi đổ nát của thành luỹ, đang có vô vàn những chiến sĩ mặc áo giáp đen bê vác những khối đá đến để xây lại thành, tốc độ vô cùng khẩn chương.

“Sư phụ”! Vưu Lại và nhiều người nữa tiến đến tỏ thái độ cung kính.

Mặc Tư Bảo chủ gật đầu rồi cùng với Lâm Lôi tiếp tục đi xuống.

“Cái tay Lâm Lôi này là nhân vật gì vậy”? Vưu Lại và mấy người nghi hoặc. Với bọn họ, thì sư phụ là nhân vật đỉnh cao đáng kính trọng nhất trong địa ngục. Như thế thì thái độ của họ đối với Lâm Lôi phải tỏ ra hữu hảo, còn làm khác nào được nữa.

Lâm Lôi và Mặc Tư Bảo chủ vừa bay xuống mặt đất thì đột nhiên những lời chào rộ lên: “Đại nhân, đại nhân”! Tiếng lo lắng rộ lên.

Lâm Lôi ngoái đầu lại nhìn, bất chợi chau mày lại, chỉ thấy Cam Mông Diên hốt hoảng bay tới, nói xuống từ trên cao: “Đại nhân”!

“Ồ! Cam Mông Diên à”. Mặc Tư Bảo chủ nhìn nhận ra Cam Mông Diên. Nghi ngờ hỏi: “Cam Mông Diên à! Có phải ngươi đã có phân thân phong hệ”? Cam Mông Diên cũng là thuộc hạ của Mặc Tư Bảo chủ.

Cam Mông Diên đang khom mình thi lễ, vội giận dữ, thưa: “Thưa đại nhân! Thuật phân thân phong hệ của tiểu nhân đã bị hắn phá huỷ”? Nói rồi, chỉ tay về phí Lâm Lôi.

“Ủa”? Mặc Tư Bảo chủ chau mày lại.

“Ngươi và Lâm Lôi làm sao lại đọ với nhau”? Mặc Tư Bảo chủ hỏi tiếp.

Cam Mông Diên hỏi tiếp: “Thưa đại nhân tiểu nhân phát hiện thấy có một trung vị thần biến dị linh hồn thì ngay lập tức bắt đưa đến cho đại nhân. Nào ngờ đó lại là người bạn Lâm Lôi. Lâm Lôi này đã ra tay huỷ hoại mất phân thân phong hệ của tiểu nhân”.

“Trung vị thần biến dị linh hồn ư”? Mặc Tư Bảo chủ sáng mắt lên.

Tiềm lực của kẻ biến dị linh hồn cao hơn mấy so với Thần thú.

“Mặc Tư Bảo chủ! trung vị thần biến dị linh hồn ấy là người anh em của ta”. Lâm Lôi chỉ có thể nói được như vây.

“Thưa đại nhân! Đại nhân có thể vì thuộc hạ mà báo thù”. Cam Mông Diên vội cầu khẩn.

Mặc Tư Bảo chủ chau mày lại, trầm ngâm hồi lâu. Lâm Lôi và Cam Mông Diên cùng lúc không hiểu được Mặc Tư Bảo chủ suy nghĩ những gì.

“Đi xuống đi”!

Mặc Tư Bảo chủ hờ hững giục.

Cam Mông Diên sững người lại, nét mặt tự dưng tái mét. Cam Mông Diên hiểu rõ tính khí của Mặc Tư Bảo chủ. Cam Mông Diên lập tức thi lễ cung kính: “Vâng, thư đại nhân”! Cam Mông Diên không còn nói thêm câu nào. Vội lui ra.

Lâm Lôi hít sâu một hơi nhẹ nhõm lòng.

Mặc Tư Bảo chủ ngoái đầu lại nhìn Lâm Lôi cười: “Lâm Lôi à! Muốn đi đến mật thất thứ nhất của ta ở chỗ ấy để nhìn xem hình ảnh nổi của các trận giao đấu cao thủ không? Ở nơi đó, vẫn còn những hình nổi mà các Chủ thần ra tay”!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.16 - Chương 32: Uy Lực Và Khả Năng Của Chủ Thần

Lẽ nào lại có những hình nổi thế ư”? Lâm Lôi không đừng được hỏi.

Kể từ sau khi nhìn thấy hình ảnh nổi của những kẻ mạnh giao chiến, là một cái bẫy, Lâm Lôi đã nghi ngờ Hán Đế Tái thành có phải có hình ảnh nổi hay không? Giờ đây nghe được nghe từ miệng Mặc Tư Bảo chủ nói ra thì Lâm Lôi mới công nhận là thật.

“Có hay không? Đi nhìn thì khắc biết thôi mà”! Mặc Tư thần bí nói.

Trong đại điện rộng rãi và bí ẩn của Hán Đế Tái thành bảo, hai bên bày biện rất nhiều sách được để trên giá. Chỉ có điều là trên những giá sách này lại không phải là sách mà là những quả cầu thuỷ tinh như nắm đấm lớn bé khác nhau.

Hai người Lâm Lôi và Mặc Tư đến trong đại điện.

“Nơi đây có tổng cộng 1628 của cầu thuỷ tinh. Trong mỗi một quả cầu thuỷ tinh đều lưu giữ một hình nổi”. Măc tư hãnh diện kể: “Trong những hình ảnh nổi trong mỗi quả cầu thuỷ tinh cũng có giới thiệu, giới thiệu quá trình chiến đấu, các chiêu thức…”

Lâm Lôi nhìn nhưũng vật trưng bày trên giá sách, những quả cầu thuỷ tinh, mắt sáng lên. Tất thảy đây là hình ảnh các kẻ mạnh sử dụng tuyệt chiêu đánh nhau.

“Trong mật thất này, có rất nhiều pha giao chiến quyết liệt của những kẻ mạnh đỉnh cao Ác ma. Lại còn có cả hình ảnh nổi sống động những trận giao chiến của Tu La địa ngục và Thống lãnh Luyện ngục nữa, và hình ảnh nổi của Chủ thần”… Mặc Tư chỉ tay về góc đại điện. Nơi đó còn sừng sững một cột đá hình trụ. đầu cột đá hình trụ là viên ngọc quý lấp lánh: “Hình nổi của Chủ thần đấy! Chính trọng cột đá này. Trong lòng cột đá rỗng, tựa như mở cửa ra vậy”.

Lâm Lôi ngạc nhiên đến nỗi hít sâu hơi thở nhằm làm cho lòng đỡ hồi hộp.

Trời ạ! Hình ảnh nổi của Chủ thần ra tay! Với Chủ thần, Lâm Lôi cũng chỉ nghe được mỗi trong truyền thuyết, chứ thực tế nào đã nhìn thấy được đâu. Nghe kể, Chủ thần vô cùng nghiêm khắc. Nhưng nào ai biết được là Chủ thần lợi hại đến chừng nào đâu!

“Ta cũng chỉ nhìn thấy được trong giao đấu Ác ma bảy sao mà thôi”. Lâm Lôi đi về phái giá sách.

Khi đến gần, Lâm Lôi mới phát hiện thấy, trên mỗi quả cầu thuỷ tinh đều khắc chữ, mỗi quả chỉ hai tên chữ mà thôi.

“Cách này để dễ tìm mà thôi”! Mặc Tư đi gầng đến bên, tươi cười.

“Hiểu rồi”! Mắt Lâm Lôi quét một lượt trên hàng chục quả cầu thuỷ tinh, bất ngờ để mắt đến một quả cầu, trên đó khắc dòng chữ “Ác ma Tử Huyết” và “Ác ma Thiết Diệp”.

“Ác ma Tử Huyết”? Lâm Lôi đến gần hơn.

Sử dụng hỗn hợp thuật ‘nổi ảnh” hoàn toàn có thể thông qua Thần lực, đem hình ảnh nổi chiếu lên cho mọi người có thể nhìn lên Trời thấy được. Như thế đó, mọi người cùng lúc nhận biết hết. Còn nếu như chỉ có duy nhất một mình thì có thể Thần thức được vào trong, và tốc độ nhìn cần phải rất nhanh mới được.

Lúc này Lâm Lôi sử dụng Thần thức đi vào trong quả cầu.

Trên sa mạc hoang vu, có chừng hàng hà người đang đứng chen chúc, còn giữa trời cao có hai người đang đổi chọi nhau. Trong hai người đó, có một người ăn mặc toàn đồ đen hình vẩy, tóc dài cũng màu đen tung bay.

Còn người kia, tóc dài Tử sắc, áo bào màu tím, tay cầm kiếm dài, thân hình quen thuộc này Lâm Lôi nhận biết.

“Quả là hắn ta rồi, Ác ma Tử Huyết”. Lúc này Thần thức của Lâm Lôi đã thăm dò được kiếm mềm Tử Huyết, đồng thời còn phát hiện ra nhiều tranh vẽ, và vai chính của mỗi bức tranh không phải là hình ảnh người này. Hôm nay thì Lâm Lôi đã hoàn toàn xác nhận được rõ.

“Thanh kiếm dài đó, thanh kiếm Tử Huyết”.

Mãi đến bây giờ, Lâm Lôi mới hoàn toàn nhận ra được. Chủ nhân của thanh kiếm dài Tử Huyết là có trong truyền thuyết kể lại mà thôi, ‘Ác ma Tử Huyết’.

Toàn khung cảnh không nghe thấy được thanh âm nào, chỉ duy nhất hình ảnh được ghi lại.

Cả hai Ác ma Thiết Diệp và Ác ma Tử Huyết đều sử dụng tốc độ. Lâm Lôi chỉ nhìn thấy hai kẻ đại mạnh lấp loáng trong quả cầu. Bên cạnh thân mình Ác ma Thiết diệp, không gian toả ra những vòng hào quang kỳ dị, liên kết lại mà nhìn, những vòng hào quang đó tựa như những bông hoa.

Những vòng hào quang liên tiếp toả ra nhấp nháy.

“Phù”…

Một đạo vọt lên trời cao. Bầu trời chia làm hai vùng hào quang hình bông hoa trái ngược nhau, tạo nên khe nứt giữa hai vùng.

Hình bóng của Ác ma Thiết diệp nom đến là rõ nét, từ giữa bầu trời bay xuống. Còn Ác ma Tử Huyết thì vẻ ngoài lại không chút thay đổi.

“Hai kẻ này có tốc độ nhanh đến dễ sợ. Kiếm của Ác ma Tử Huyết so với Ly Nhĩ Mông Tư và Bạc Tư Lạc mạnh mẽ hơn nhiều, khi ra kiếm không có dấu vết mà uy lực hết sức mạnh mẽ, vốn không cần dồn thế”. Lâm Lôi nhìn là thấy rõ ưu thế của mỗi người.

Nhưng chỉ nhìn trên hình ảnh nổi, vật chất công kích của Ác ma Tử Huyết thì rất đáng sợ. Còn vượt xa cả Ác ma bảy sao.

Sau khi nổi hình ảnh lên đã giới thiệu rõ trận chiến ngang ngửa đến mức nào.

“Pha giới thiệu này quá ư là tỉ mỉ”. Lâm Lôi nhìn xong thì luôn mồm ngợi khen. Quả cầu pha lê đã giới thiệu tường tận các chiêu đánh của đôi bên, Lâm Lôi khâm phục: “Thì ra Ác ma Tử Huyết, mạnh nhất là sự huỷ diệt”.

Lâm Lôi mở to cặp mắt.

“Cảm thấy thế nào”? Mặc Tư ngồi trên chiếc ghế nơi xa nhìn Lâm Lôi hỏi: “Ác ma bảy sao nhiều vô kể. Nếu thực lực yếu sẽ được hợp vào trong bốn loại pháp thuật huyền diệu, còn kẻ mạnh thì đủ sức đuổi kịp Tu La địa ngục hoặc Thống lãnh Luyện ngục”.

“Thật là lợi hại”. Lâm Lôi nói sau khi nhìn xem diễn biến cuộc đấu, thấy Ác ma Tử Huyết thật sự đáng gờm.

Nếu Lâm Lôi gặp phải Ác ma Tử Huyết e cũng xong đời mất.

“Danh tiếng của Ác ma Tử Huyết lớn đến vô cùng. Thực lực của nó, những Tu La địa ngục và Thống lãnh Luyện ngục khó lòng sánh ngang hàng. Mức độ huỷ diệt của nó lớn đến ghê gớm. Hơn thế nữa, nó còn là kẻ biến dị linh hồn. Thật hãi hùng”! Mặc Tư lắc ccầu cảm thán: “Đáng sợ! Một nhân vật tài cán đáng gờm. Hàng vạn năm trước đã mất đi một tài năng, chính người đó đã bị người ta giết chết”.

Lòng Lâm Lôi hiểu rõ, vị Ác ma Tử Huyết chính đã bị người nào đó giết chết tại quê hương của mình.

“Lẽ nào lại bị Bối Lỗ Đặc đại nhân giết chết ư”? Lâm Lôi thầm nghĩ.

Lâm Lôi cũng khỏi cần phải nghĩ ngợi nhiều, tiếp tục đi xem những hình ảnh nổi các cao thủ giao chiến nhau. Có Ác ma Tử Huyết, Ác ma Đế Dực, Ác ma Lam Sam, Ác ma Ngân Nguyệt…

Ngoài đó ra, còn có những Ác ma đỉnh cao, thượng vị thần đỉnh cao diễn ra những trận giao chiến ngoạn mục.

Hình ảnh nổi các cuộc giao tranh cao thấp của Tu La địa ngục, Thống lãnh Luyện ngục.

“Tuy có hình ảnh cuộc giao đấu của Lôi Tư Tinh”… Lâm Lôi nói trong ngập ngừng. Tuy nhiên Lâm Lôi vẫn nhận biết, nhìn thấy Lôi Tư Tinh với những cuộc giao tranh nẩy lửa mà cảm thấy thích thú.

“Lôi Tư Tinh’ trong các cuộc giao tranh hình ảnh nổi đó, là mô hình cho loài người, khuôn mẫu cho loài người, rất thu hút tuổi trẻ, không khác với Bối Bối. Tiếc là Lôi Tư Tinh lại khoá đầy mình áo giáp Tử sắc, khi giao chiến toàn sựa cả vào đôi tay, đôi chân.

Dứt khoát, lanh lợi, hoàn toàn nhờ vào không gian trọng lực ánh sáng Tử sắc, mạnh mẽ hơn nhiều Lâm Lôi.

“Hay quá, rất mạnh mẽ”. Lâm Lôi giương to mắt nhìn.Ngoài ra, còn có một trận đấu giữa Thống lãnh luyện ngục với Lôi Tư Tinh, khó phân thắng bại.

Lâm Lôi dường như đã nhìn hết toàn bộ hình nổi các cuộc đấu, cuối cùng đi đến bên một cây cột tròn nơi góc đại sảnh, mở nắp đậy trên cột ra, trên đó đang để ba quả cầu pha lê rực rỡ.

“Ba quả cầu pha lê này, chỉ cần ngươi xem một quả thôi là đủ”. Mặc Tư buộc phải đứng lên, đến bên Lâm Lôi cười: “Ba quả cầu pha lê này, đều là Chủ thần đối đầu với thượng vị thần, các chiêu đấu tương tự nhau cả”.

“Biết rồi”. Lâm Lôi hít sâu một hơi, Thần thức thăm dò một quả cầu trong đó.

Biển mênh mông, trên cao không có một người trung niên áo bào đen. Người áo bào đen đang ngước mặt lên Trời cười, nhưng lạ thay, nước mắt tuôn trào. Người ta nhìn thấy môi người này đang rung rung, chừng như muốn nói điều gì.

Kỳ quái quá!

Trên biển rộng bất chợt xuất hiện một khuôn mặt mờ mờ ảo ảo, khuôn mặt rõ to hoàn toàn tạo nên bởi những nguyên tố gộp lại.

Người đàn ông trung tuổi chỉ tay vào mặt mờ ảo to bự, miệng không ngớt chửi rủa.

Nét mặt người mờ ảo to lớn cũng thể hiện nỗi bực tức, môi động đậy, khiến cho thân mình người đản ông áo bào đen chột dạ, rơi từ giữa cao không xuống và khuôn mặt người mờ ảo biến mất.

“Như thế là đã kết thúc rồi”? Lâm Lôi xem đoạn giới thiệu về sau: “Người đàn ông áo bào đen, chính là Tu La trong đại ngục”?

Thần thức của Lâm Lôi từ trong quả cầu pha lê trở về, trong đầu vẫn ngỡ ngàng.

“Khuôn mặt người to lớn, có phải là Chủ thần không”? Lâm Lôi lắc đầu hỏi Mặc Tư.

Mặc Tư gật đầu: “Phải rồi”!

“Vị Chủ thần ấy, giết chết một Tu La trong địa ngục, lẽ nào chỉ có rung môi mà thôi”? Lâm Lôi tỏ ra khó tin.

Mặc Tư thở dài: “Ý chỉ của Chủ thần không thể chống lại được. Mạnh như Tu La, thế mà, Chủ thần chỉ có một ý niệm thôi đã có thể hạ sát ngay lập tức rồi. Trước mặt Chủ thần, cho là vị thần bậc cao cũng không dám chống cự”.

Lâm Lôi bất chợt giật bắn người lên.

Chưa thành Chủ thần, Lâm Lôi cũng không thể hiểu hết được, Chủ thần lẽ vì sao đáng sợ đến như thế!

Một ý niệm đã đủ giết chết một Tu La rồi.

“Uy lực năng lực của Chủ thần không dễ gì phản kháng được đâu”? Lâm Lôi thầm nghĩ như vậy.

So sánh vô vàn Thần với nhau, Chủ thần là tối thượng trên cao, họ dễ dàng giết chết bất kỳ một vị thần nào.

“Chủ thần ở cách chúng ta còn khá là xa, không nên làm cho Chủ thần giận dữ. Chủ thần cũng không cần phân thân ra tay”. Mặc Tư cười nói.

Lâm Lôi khe khẽ gật đầu, nhìn ngắm bao nhiêu là hình ảnh nổi, lòng Lâm Lôi giật thốt lên. Lấy lại bình tĩnh, Lâm Lôi nói: “Mặc Tư Bảo chủ! Ở đây với Bảo chủ đã quá lâu rồi, ta cũng cần phải về thôi. Lần này, vô cùng biết ơn Bảo chủ”!

Mặc Tư gật đầu cười.

Lâm Lôi bất chợt nghĩ ra một việc nữa, bất chợt cười khó xử: “Mặc Tư đại nhân! Ta còn có một việc muốn làm phiền”.

“Ồ”! Mặc Tư chau chau mày.

“Cái hôm đánh nhau ở Mịch La ấy, ta nhận lời với Bào Khắc Uy, khi chưa được ông già áo bào đỏ cho phép thì ta không rời khỏi đảo này được. Thú thực, ta cũng rất lưu luyến nơi đây, nhưng công việc nên lại muốn về sớm”…Lâm Lôi giải bày.

Ngày hôm sau, tại Ba Cách Tiêu gia tộc đảo Mịch La, nơi ở của Lâm Lôi, lúc này Lâm Lôi và Vưu Lại đã đi đến cửa đệ phủ.

“Trưởng lão”! Hai bảo vệ ở cổng phủ lễ phép chào hỏi hai người.

Lâm Lôi dặn dò: “Ngươi đi đến khu vực ở của chiến sĩ bảo vệ đảo, dẫn Tháp La Sa, Đế Lâm và hai con trai Đế Lâm đến”. Người bảo vệ gặp lần trước hiểu rất rõ địa vị của Tháp La Sa.

“Vâng! Thưa trưởng lão”. Người bảo vệ đi ngay lập tức.

“Vưu Lại tiên sinh. Lần này thì muốn quấy rầy tiên sinh rồi”. Lâm Lôi quay đầu lại cười.

“Sao lại bảo quấy rầy”! Vưu Lại rất khách khí.

Lâm Lôi từ Hán Đế Tái thành bảo giữa biển trở lại Mịch La có dẫn theo Vưu Lại đi cùng. Vưu Lại trởlại là tuân theo lệnh của Mặc Tư Bảo chủ ra lệnh cho Bào Khắc Uy thả bọn Lâm Lôi ra đi khỏi.

“Lâm Lôi! Ta đi tìm Bào Khắc Uy trước đã”. Vưu Lại nói xong đi ngay.

Khi Lâm Lôi vừa đi vào phủ đệ nhìn thấy Bối Bối, Địch Lợi Á, Ấo Lơi Duy Á, Hi Tái và nhiều người nữa cùng đến.

“Lão đại! Lão đại bảo chúng ta sắp đi khỏi rồi ư”? Bối Bối là người đầu tiên chạy tới.

Lâm Lôi nhìn Bối Bối, Địch Lợi Á và những người thân đã hai ngày rồi không gặp. Hai ngày qua, Lâm Lôi gặp biết bao rắc rối chết sống, và cũng nhờ thế biết được rất nhiều điều bí mật.

“Phải rồi. Chúng ta rời khỏi đây”. Lâm Lôi cười đáp, tay xoa xoa đầu Bối Bối.

“Địch Lợi Á”. Lâm Lôi quay đầu lại Địch Lợi Á.

“Nếu như Mặc Tư Bảo chủ ấy, không vì nể mặt Tử sắc ấu thú, thì e đời ta đã xong rồi”. Nghĩ lại, bất chợt Lâm Lôi rùng mình, ôm ghì lấy Địch Lợi Á vào lòng.

“Kìa, Lâm Lôi”? Địch Lợi Á ngượng, cảm thấy Lâm Lôi thái quá trước mặt mọi người.

“Ta nhớ nàng”. Lâm Lôi thủ thỉ, bất chợt mặt Địch Lợi Á ửng hồng lên, nhẹ giọng: “Áo Lợi Duy Á, Hi Tái đều ở đây mà”.

Lâm Lôi buông Địch Lợi Á ra, nhìn Địch Lợi Á xấu hổ, bất chợt cười hà hà.

Tái Khắc La đi đến trên đường phố, trước khi đến đệ phủ nơi Lâm Lôi ở nghe thấy tiếng cười to.

“Ủa? Lâm Lôi về rồi ư”? Tái Khắc La đoán được tiếng cười của Lâm Lôi, cười mỉa: “Lại còn khuếch trương lên cả nữa. Chẳng phải bây giờ trở thành chó của Ba Cách Tiêu gia tộc rồi ư”? Tái Khắc La là thiếu gia của gia tộc, biết trưởng lão mặc áo bào dài màu đỏ đều bị linh hồn khống chế.

Tái Khắc La đi thẳng vào phủ đệ bọn Lâm Lôi ở.

Bảo vệ cửa phủ đệ tất nhiên không dám chặn Tái Khắc La lại.

Lâm Lôi đang cùng Bối Bối, Địch Lợi Á và mấy người trò chuyện.

“Lâm Lôi”. Một giọng nói đột ngột cất lên. Lâm Lôi ngoái đầu lại nhìn, thấy Tái Khắc La.

Tái Khắc La vênh mặt lên, cười nhạt nhẽo lấy ra tờ lệnh: “Nhìn thấy rồi phải không”?

Lâm Lôi nghi ngờ.

“Lệnh của Mịch La Huyết sắc. Thế nào”? Lâm Lôi nghi hoặc nói. Lần này Mặc Tư Bảo chủ vốn nể mặt Lâm Lôi, Lâm Lôi muốn đối phương đáp ứng những yêu cầu. Lâm Lôi nào có muốn sinh chuyện với Tái Khắc La.

“Đến đấy”. Tái Khắc La lạnh lùng.

Lâm Lôi chau mày đi đến.

“Quỳ xuống”. Tái Khắc La ra lệnh.

Mặt Lâm Lôi đỏ lên.

“Ta lấy danh nghĩa lệnh của Mịch La Huyết sắc bảo ngươi quỳ xuống”. Tái Khắc La dằn giọng quát to: “Nhanh lên”! Trong Ba Cách Tiêu gia tộc, lệnh cao nhất là Mặc Tư Bảo chủ rồi đến Mịch La Huyết sắc.

Tái Khắc La lần này muốn làm nhục Lâm Lôi trước mọi người, thậm chí còn muốn giết chết cả Lâm Lôi đi nữa.

“Tái Khắc La. Ngươi làm gì thết”? Lâm Lôi không hiểu tí gì.

“Dám chống lệnh ư”? Tái Khắc La nổi nóng. Vốn chưa bị khống chế linh hồn, ai nào dám chống lại lệnh của Mịch La Huyết sắc.

“Này, đầu ngươi có tật rồi ư”? Bối Bối gào to lên.

“Tái Khắc La”! Bất chợt một tiếng quát to vọng vào.

Tái Khắc La ngoái đầu nhìn lại, thấy cha mình Bào Khắc Uy đi đến cùng đi còn có Vưu Lại. Bào Khắc Uy tức lộn ruột. Thấy thế Tái Khắc La chạy ngay đến bên: “Cha! Thằng tiểu tử Lâm Lôi này không tuân lệnh con. Phải trừng phạt nó”!

“Câm mồm”! Bào Khắc Uy điên tiết, mặt tía tai đỏ.

Tái Khắc La ngỡ ngàng.

Bào Khắc Uy ngoái đầu lại nhìn Lâm Lôi nở miệng cười: “Lâm Lôi tiên sinh! Mấy hôm nay vất vả quá. Ta không quan tâm đầy đủ, thật xin lỗi”.

Nghe thấy cha mình nói vậy, Tái Khắc La há hốc mồm nghe.

“Cha… Thế là thế nào…” Tái Khắc La không hiểu tí gì.

Một linh hồn bị khống chế, hoàn toàn là người phải trung thành, cớ làm sao lại đối xử như thế?

“Ngươi câm miệng cho ta”! Bào Khắc Uy quát to.

Từ khi Vưu Lại mang lệnh đến, Bào Khắc Uy và Vưu Lại trao đổi với nhau mới hiểu rõ, thân phận của Lâm Lôi không phải bình thường. Nếu chỉ đơn thuần là đệ tử của tứ tộc Thần thú thì đâu có thể khiến cho Mặc Tư Bảo chú bó tay.

“Cha… Con không”… Tái Khắc La cảm thấy khó hiểu.

“Bốp”. Bào Khắc Uy bạt tai Tái Khắc La: “Ta bảo mày ngậm miệng.”! Một bạt tai nảy đom đóm cuối cùng cũng đã làm cho Tái Khắc La hiểu ra vấn đề đứng lại một bên không dám nói năng gì nữa.

“Bào Khắc Uy tiên sinh, ngài không cần nóng giận như thế”! Lâm Lôi đoán ra vấn đề, bởi Tái Khắc La nghĩ là Lâm Lôi đã bị khống chế linh hồn nên mới xử sự như thế.

Bào Khắc Uy gượng cười: “Lâm Lôi tiên sinh. Con trai ta có lúc sai lầm, trong mắt không có người. Dạy cho một lần e cũng là nên làm mà. Lâm Lôi tiên sinh à! Ta biết được từ Vưu Lại. Ôi, tiên sinh ở đây, chưa mấy ngày mà đã lại phải đi. Tiếc quá”!

“Không cách nào khác được. Quả có công chuyện mà”. Lâm Lôi phân bua.

“Thôi thì đành vậy. Ta cũng không dám giữ chân. Tiên sinh à! Chúng ta phải chia tay nhau… Đương nhiên là, sau này có dịp quay lại chơi, đảo Mịch La này vui mừng được chào đón”.

“Nhất định. Nhất định rồi”. Lâm Lôi tươi tỉnh.

Lâm Lôi ngoái đầu nhìn ra sau, thấy Tháp La Sa, Đế lâm và hai con trai đi đến. Tháp La Sa, Đế lâm và hai con trai Đế lâm vui vẻ đứng cạnh Lâm Lôi có vẻ xấu hổ, tâm trạng khó xử.

Muốn nói gì đó, nhưng thấy Bào Khắc Uy có mặt, họ đành ngậm miệng.

“Hà hà. Đế Lâm. Tháp La Sa”! Lâm Lôi cười cởi mở đi đến trước mặt họ: “Không nhắc chuyện cũ nữa. Cho qua cả đi”!

“Vâng! Mọi chuyện cho qua”! Tháp La Sa, Đế Lâm và hai người con cùng cất tiếng giống nhau, mắt đẫm lệ, bị khống chế linh hồn, giờ được khôi phục tự do, dù có là gan đồng dạ sắt thì cũng phải mềm lòng lúc này. Họ hiểu rằng, họ được tự do chính là nhờ Lâm Lôi: “Hà hà… đi thôi! Đã đến lúc phải đi rồi”.

Lâm Lôi nhìn về phía đông nam: “U lam phủ… Nào trở về”!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 1: Tốc Độ Tu Luyện

Hoa” Từng cơn sóng của Tinh Thần vụ hải đánh vào bờ biển Lệ La Đảo. Dưới ánh mắt của Tộc trưởng Ba Cách Tiếu gia tộc Bảo Khắc Uy, Vưu Lại, bọn Lâm Lôi ngồi trên một Kim chúc sinh mệnh bước trên con đường đi tới Huyết Phong đại lục.

Kim chúc sinh mệnh biến ảo thành hình thuyền, trong bong tàu.

“Rốt cuộc cũng ly khai” Áo Bố Lai Ân cảm thán một tiếng.

“Đúng, ly khai” Hi Tắc như trút được gánh nặng: “Quên nơi này, vĩnh viễn” Lâm Lôi liếc nhìn Hi Tắc, lúc trước Hi Tắc nhờ mình tìm hiểu tin tức của Tắc Hi Lỵ, Lâm Lôi mặc dù thấy tình huống không ổn. Nhưng cũng không thể xác định được Tắc Hi Lỵ sống hay chết.

Nhưng vẫn nói cho Hi Tắc, Tắc Hi Lỵ đang sống rất tốt ở bên trong phủ Tộc trưởng.

“Có lẽ như vậy thì Hi Tắc sẽ tốt hơn” Lâm Lôi thầm nghĩ trong lòng.

“Rốt cuộc cũng ly khai, cha, chúng ta rốt cuộc cũng ly khai” Lão Đại Khắc Lý Áo rất là kích động. Lúc trước hắn và em hắn không biết, Đế Lâm cha của bọn hắn bị khống chế Linh hồn, cho đến hôm nay mới biết được.

Bọn họ biết được đều cảm thấy sợ hãi.

“Đúng, ly khai, giải thoát” Đế Lâm nhìn về phía Đông Nam, không hề quay đầu lại. Sợ rằng cả đời này của hắn đều sẽ không trở lại Lệ La đảo.

“Tê” Âm thanh chói tai đột nhiên vang vọng khắp bầu trời.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, đúng là Tháp La Sa. Lúc này Tháp La Sa đang ngửa đầu phát ra âm thanh quỷ dị chói tai. Cả người như run lên. Một lát sau, tiếng rít gào mới đình chỉ, Tháp La Sa quay đầu nhìn Lâm Lôi, hai mắt đỏ lên: “Lâm Lôi, đại ân này không biết nói gì nữa, cảm ơn”

Không bị khống chế Linh hồn, không có cách nào giải thích tâm trạng của Tháp La Sa và Đế Lâm lúc này.

“Ha ha, đi thôi, đến Huyết Phong đại lục, đến U Lam Phủ” Lâm Lôi cầm tay Địch Lỵ Á.

Đường đi ở trên Tinh Thần vụ hải rất yên lặng. Ngẫu nhiên gặp phải một ít bọn cường đạo, nhưng với lực lượng của đội ngũ Lâm Lôi, chỉ cần để cho mấy người Thượng vị thần hiện thân. Thì đã làm cho đám cường đạo sợ hãi mà bỏ chạy.

Trên đường đi, không có bất cứ nguy hiểm gì.

Bên trong thuyền.

Lâm Lôi đang khoanh chân ngồi ở một góc. Bất kể là Bổn tôn hay tam đại Thần phân thân đều đang tu luyện. Trải qua các trận chiến, Lâm Lôi phát hiện nhược điểm lớn nhất của mình chính là Linh hồn.

Không phải Linh hồn phòng ngự huyền ảo của mình yếu.

Hôm nay đã dung hợp ba huyền ảo là Đại địa mạch động, Trọng lực không gian, Thổ chi nguyên tố, Huyền ảo Linh hồn phòng ngự cũng không kém. Điều còn kém thực sự chính là bản thân Linh hồn lực.

Linh hồn lực của Trung vị thần, về bản chất kém hơn Linh hồn lực của Thượng vị thần rất nhiều. Cho dù Lâm Lôi dựa vào Linh hồn huyền ảo, nên năng lực phòng ngự nhiều nhất cũng chỉ hơn Linh hồn lực của Thượng vị thần bình thường mà thôi.

Đương nhiên, Lâm Lôi còn có Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí không trọn vẹn. Cũng vì có Chủ thần khí này mà Lâm Lôi mới có thể tung hoành Tinh Thần vụ hải, giết Cam Mông Đình, giết rất nhiều Thượng vị thần. Nếu không có Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí, một tên Trung vị thần như Lâm Lôi sao lại mạnh như vậy được chứ?

Chủ thần khí quá mạnh mẽ.

“Mục tiêu đầu tiên của hôm nay chính là nhanh chóng đạt đến cảnh giới Thượng vị thần” Lâm Lôi hiểu được phương hướng tuyện của mình. “Một khi đạt đến cảnh giới Thượng vị thần, đến lúc đó cũng có thể tiếp tục luyện hóa rất nhiều Tử tinh. Hai điều cộng lại khiến cho Linh hồn lực tăng gấp mấy chục lần. Kể từ đó, chỉ cần chữa trị cái khuyết khẩu của Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí mà thôi, thì ngay cả Thất tinh ác ma am hiểu Linh hồn công kích cũng không khiến ta e ngại”

Lâm Lôi rõ ràng.

Giai đoạn Trung vị thần, dung hợp huyền ảo dễ dàng hơn, mà khi đạt đến Thượng vị thần khó khăn tăng lên rất nhiều.

Nhưng dung hợp rất nhiều huyền ảo ở giai đoạn Trung vị thần tốn quá nhiều thời gian. Địa hành thuật trong Đại địa pháp tắc hôm nay chưa có dung hợp một chút nào với ba loại huyền ảo còn lại, đừng nói là dung hợp hoàn toàn.

“Bây giờ ta đã dung hợp ba loại Huyền ảo, nếu muốn dung hợp bốn loại, sợ rằng trong vòng một vạn năm mà thành công thì phải cảm ơn trời đất rồi”

“Ta giờ đã nhập môn Lực lượng huyền ảo, nhanh chóng tu luyện Lực lượng huyền ảo đến đại thành, rồi tiếp tục tu luyện Sanh Lực. Sáu loại đều hoàn thành thì sẽ là Thượng vị thần, đến lúc đó thực lực sẽ tăng rất nhiều. Bất kể là Vật chất phòng ngự hay là Linh hồn phòng ngự đều sẽ không có quá nhiều nhược điểm, đối phó Thất tinh ác ma thì quá dễ dàng”

Lâm Lôi rõ ràng.

Đạt đến cảnh giới Trung vị thần, cũng không phải không có cách dung hợp huyền ảo, chỉ là khó khăn tăng lên nhiều mà thôi.

“Đợi đạt đến Thượng vị thần rồi từ từ dung hợp cũng không muộn”

Chỉ cần tự mình thành Thần, sẽ có hy vọng dung hợp.

“Ta phải cảm tạ Mặc Tư, nếu không có một Chùy của hắn, Lực lượng huyền ảo không biết đến bao giờ ta mới có thể nhập môn” Lâm Lôi lập tức tĩnh tâm lại, Bổn tôn và Đại địa thần phân thân lập tức tập trung tu luyện Lực lượng huyền ảo.

Hiện tại Lâm Lôi chú trọng Đại địa pháp tắc.

Cho nên Phong nguyên tố pháp tắc, hôm nay Lâm Lôi mới tu luyện năm loại huyền ảo, nhưng mà còn phải tu luyện bốn loại, tốn rất nhiều thời gian.

Còn Hỏa nguyên tố pháp tắc, Hỏa hệ Thần phân thân của Lâm Lôi cho đến bây giờ còn chưa đạt đến cảnh giới Trung vị thần.

“Tu luyện Hỏa nguyên tố pháp tắc quá là chậm” Lâm Lôi cảm nhận được sự quan trọng của Thiên phú.

Thiên phú cao.

Tốc độ tu luyện Đại địa pháp tắc, Phong hệ Pháp tắc đều rất nhanh, Lâm Lôi không đủ ngàn năm đã tu luyện đến loại huyền ảo thứ năm của Đại địa pháp tắc.

Thiên phú thấp.

Mặc dù không có huyền ảo, nhưng loại huyền ảo thứ hai của Hỏa nguyên tố pháp tắc còn đang tu luyện.

Đột phá bình cảnh cần phải có sự hiểu biết, may mắn, và ngộ tính.

Nhưng mà tốc độ tu luyện bình thường cũng là phải xem Thiên phú của từng người.

Ở thời niên thiếu khi thi kiểm tra thì “Địa” và “Phong” của Lâm Lôi có nguyên tố thân hòa lực siêu đẳng, nhưng Hỏa hệ chỉ là trung đẳng, còn các nguyên tố khác thì cực thấp.

Hiển nhiên, Lâm Lôi bây giờ hy vọng thành Thượng vị thần đầu tiên chính là Đại địa thần phân thân. Hơn nữa thực lực Đại địa thần phân thân rõ ràng cực mạnh. Ngay cả Bổn tôn cũng tìm hiểu Đại địa pháp tắc, tăng tốc độ tu luyện.

Tinh Thần vụ hải khôn cùng vô tận, thi thoảng nhìn thấy một hòn đảo.

“Hoa hoa” Kim chúc sinh mệnh vượt sóng bay tới.

Hai người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đứng sóng vai nhìn phía Đông Nam, ở bên cạnh cũng có Áo Lợi Duy Á, Bối Bối, Áo Bố Lai Ân, Đế Lâm, Tháp La Sa và Hi Tắc. Trên mặt mọi người đều có nụ cười.

Chỉ thấy ở trước đó xuất hiện một bờ biển, bờ biển rất là dài.

“Huyết Phong đại lục, cuối cùng cũng tới” Lâm Lôi vô cùng kích động.

Xuất phát từ Lệ La đảo, sau 23 năm, rốt cuộc bọn họ cũng đến được Huyết Phong đại lục.

“Đến Huyết Phong đại lục, thì rất nhanh cũng đến được U Lam Phủ” Hai mắt Bối Bối sáng lên: “Lão Đại, ta nhớ là trên bản đồ thì hình như U Lam Phủ cách bờ biển không quá xa. Ồ ồ, gần 700 năm rốt cuộc cũng sắp tới rồi”

Lâm Lôi nắm chặt tay Địch Lỵ Á, nhìn về bờ biển.

“Lâm Lôi, chúng ta đến Huyết Phong đại lục, sẽ trực tiếp đến U Lam Phủ, hay là đi nhận một nhiệm vụ hộ tống đến U Lam Phủ?” Áo Lợi Duy Á nhìn về phía Lâm Lôi, dù sao trước kia Lâm Lôi đều làm như thế.

“Không cần”

Lâm Lôi lắc đầu nói: “Lúc trước thực lực còn yếu, sợ phiền toái. Nhưng bây giờ chúng ta trực tiếp đi đến U Lam Phủ, đường đi cũng không có việc gì phải sợ mà” Lâm Lôi bây giờ rất là tự tin, trong đội ngũ của mình cũng có mấy người là Thượng vị thần.

Hơn nữa Tháp La Sa còn ở đẳng cấp Lục tinh Ác ma.

Tốc độ của Kim chúc sinh mệnh rất nhanh, rất nhanh tiến đến được bờ biển. Kim chúc sinh mệnh đang có hình thuyền liền hóa thành hình con báo, bay trên bầu trời Huyết Phong đại lục.

Huyết Phong đại lục không khác Tử Kinh đại lục là mấy.

Các bộ lạc phân tán ở các nơi, các thế lực cường đạo cũng chia ra. Chém giết, tranh đấu lúc nào cũng có thể diễn ra. Đương nhiên cũng không có thế lực cường đạo nào dám trêu chọc vào đội ngũ bọn Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, tu luyện thế nào rồi?” Tháp La Sa cười nói.

Trên đường đi, bọn Tháp La Sa, Đế Lâm mới biết là Lâm Lôi mới là một Trung vị thần mà thôi. Nhưng vì sao một Trung vị thần có thể phát huy thực lực kinh người như vậy, Lâm Lôi chỉ giải thích mơ hồ mà thôi.

Bọn Tháp La Sa nghe được đều hiểu là tất cả đều liên quan với Tử Tinh Sơn Mạch.

“Tốt, Lực lượng huyền ảo đã tu luyện đến hậu kỳ” Mặt Lâm Lôi xuất hiện nụ cười “Chỉ tiếc là Sanh lực huyền ảo, ta còn chưa nhập môn” Lâm Lôi buồn phiền nhất là Sanh lực.

Theo như hắn đọc trong quyển sách giải thích về Pháp tắc huyền ảo, Sanh Lực là một loại huyền ảo đặc thù nhất trong Đại địa pháp tắc, lĩnh ngộ được rất là khó khăn.

Một loại huyền ảo, nhập môn và đột phá bình cảnh đại thành là hai khóa, nhanh thì chỉ một giây là lĩnh ngộ được, chậm thì trăm vạn năm cũng là bình thường.

“Không vội, không biết chừng ngươi sẽ đột nhiên lĩnh ngộ” Tháp La Sa cười nói.

Lâm Lôi gật đầu cười. Lực lượng huyền ảo mình cũng là đột nhiên hiểu ra, lập tức nhập môn.

“Tốc độ của ngươi đã rất là nhanh. Ngươi tu luyện chưa đủ ngàn năm, mà sáu loại huyền ảo của Đại địa pháp tắc, ngươi đã lĩnh ngộ đến loại thứ năm, quan trọng nhất là đã dung hợp ba loại huyền ảo" Tháp La Sa vô cùng khâm phục Lâm Lôi.

Bởi vì bản thân hắn mới dung hợp hai loại huyền ảo. Tính cả Thiên phú thần thông thì mới có thực lực Lục tinh Ác ma.

"Ồ, Tháp La Sa cái này ngươi không cần phải nói, Lão Đại của ta vốn lợi hại mà" Bối Bối đi đến, rất là kiêu hãnh nói: "Nhìn ngươi kìa, tu luyện không biết bao nhiêu năm mà mới dung hợp hai loại huyền ảo, hừ"

Tháp La Sa cười nói: "Bối Bối, ngươi đừng đắc ý, ngươi tu luyện Hắc ám Pháp tắc nhỉ. Ta hỏi ngươi, sáu loại huyền ảo của Hắc ám Pháp tắc, ngươi tu luyện dược mấy loại, dung hợp được mấy loại? Ta nhớ là, thời gian tu luyện của ngươi tương đương với Lâm Lôi đó"

"Ha ha…" Bọn Áo Bố Lai Ân, Hi Tắc bên cạnh đều cười cười.

Lâm Lôi cũng cười cười nhìn Bối Bối.

Tất cả mọi người đều biết, Bối Bối không có kiên nhẫn tu luyện. Tĩnh tâm tu luyện nhiều nhất cũng chỉ được có năm rưỡi mà thôi, rồi lại bắt đầu chơi đùa. Tâm tính như thế, cho dù thiên phú cực cao, không chăm chỉ tu luyện sao có thể tiến bộ được?

"Tháp La Sa, ngươi biết Bối Bối như vậy còn hỏi?" Đế Lâm nói.

Bối Bối hếch hếch cái mũi: "Đúng, ta chưa dung hợp một loại huyền ảo nào"

"Bối Bối, được rồi, đừng nóng" Lâm Lôi cười cười vỗ vai Bối Bối. Nhưng Bối Bối ngẩng đầu nói tiếp: "Nhưng mà sáu loại huyền ảo trong Hắc ám Pháp tắc, Bối Bố ta bây giờ đã lĩnh ngộ được bốn loại"

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều trở nên im lặng.

Lâm Lôi nghi ngờ tai mình có nghe nhầm hay không, nhìn về phía Bối Bối: “Bối Bối, ngươi vừa rồi nói cái gì?” Lâm Lôi nhớ là Bối Bối không bỏ quá nhiều tâm tư để tu luyện, bình thường đều chơi đùa, thi thoảng mới tu luyện mà thôi.

“Bối Bối, ngươi nói lại lần nữa coi, ta sợ mình nghe lầm” Tháp La Sa cũng nói, ngay cả Đế Lâm, Áo Lợi Duy Á đều nhìn về phía Bối Bối.

Bất kể là Đế Lâm hay là Áo Lợi Duy Á hôm nay đều chưa tu luyện xong bốn loại Huyền ảo.

“Các ngươi nghe rõ chưa” Bối Bối đắc ý giương giọng: “Bối Bối ta mặc dù chưa dung hợp một loại huyền ảo nào, nhưng mà sáu loại huyền ảo trong hắc ám Pháp tắc, thì đã có bốn loại đại thành, bây giờ đang lĩnh ngộ loại thứ năm”

Đại địa pháp tắc của Lâm Lôi cũng mới lĩnh ngộ bốn loại, đang lĩnh ngộ loại thứ năm mà thôi.

“Bối Bối, tu luyện chậm thì là chậm thôi. Khoác lác không được à nghe” Hi Tắc mở miệng nói.

“Ta khoác lác?” Bối Bối tức giận trừng mắt.

Chỉ thấy Bối Bối lật tay, Hắc ám nguyên tố tụ tập, hình thành một con Hắc xác quấn quanh canh tay Bối Bối. Còn phát ra tiếng “Xuy xuy” giống như thật vậy.

“Đây là Hắc ám nguyên tố huyền ảo” Bối Bối đắc ý nói: “Thấy không?”

“Ngươi vốn có cái này mà” Áo Lợi Duy Á cười nói.

Bối Bối thân hình vừa động, nhất thời hơn mười ảo ảnh Bối Bối xuất hiện ở bên trong đại sảnh, mọi người vẫn không thèm để ý, Hóa ảnh phân thân thuật tất cả mọi người biết Bối Bối có.

“Hừ” Bối Bối đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Chỉ thấy một cái xúc giác màu đen chui ra bên ngoài thân thể Bối Bối, trong nháy mắt, Bối Bối giống như con bạch tuộc, xung quanh người có hơn mười cái xúc giác rất dài lạnh như băng, tản ra vụ khí màu đen, vô cùng quỷ dị.

Lâm Lôi chấn động, những người khác cũng vậy.

Hắc ám Pháp tắc - Tà Ác huyền ảo.

“Vừa rồi là loại thứ ba, bây giờ là loại thứ tư” Bối Bối thân hình vừa động. Xúc giác Tà Ác biết mất, tay phải Bối Bối phất nhẹ, chỉ thấy trên tay phải xuất hiện một cơn lốc, tùy ý cắn nuốt xung quanh, ngay cả ánh mặt trời cũng cắn nuốt. Khu vực hắc ám càng ngày càng lớn.

Hắc ám Pháp tắc - Thôn phệ huyền ảo.

Mọi người ngồi bên trong thuyền đều sợ đến ngây người. Áo Lợi Duy Á bây giờ mới lĩnh ngộ hai loại huyền ảo trong Hắc ám Pháp tắc, loại thứ ba còn đang nghiên cứu. Còn Đế Lâm thì mới lĩnh ngộ ba loại, loại thứ tư đang trong quá trình nghiên cứu.

Bối Bối nhanh hơn bọn hắn rất nhiều.

“Sao có thể thế được?” Tất cả mọi người đều cảm thấy khó có thể tin.

“Hừ, còn dám không tin Bối Bối ta, ta nói cho các ngươi, nói không chừng ngày mai ta lĩnh ngộ xong loại thứ năm” Bối Bối đắc ý vuốt vuốt cái mũ rơm, ngẩng đầu nói.

“Bối Bối, sao thế ?” Lâm Lôi rất là mờ mịt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 2: Để Đạt U Lam Phủ

Từ Ngọc Lan đại lục cho đến Địa ngục. Bấy lâu nay, Bối Bối luôn luôn kề bên mình, hắn khổ luyện ra sao, Lâm Lôi tỏ tường hết thảy. Xét về lý, Bối Bối khó có khả năng luyện thành Tứ Chủng Huyền Ảo.

Thế nhưng…Bối Bối đã thành công.

Đó là sự thật! Mọi người đều tận mắt chứng kiến.

“Bối Bối, ngươi luyện bằng cách nào thế?”. Đế Lâm cũng không còn tin vào mắt mình nữa.

“Nhanh nhường vậy ư?” Áo Lợi Duy Á tuy bình tĩnh hơn nhưng cũng không khỏi chấn động.

Bọn họ đều tròn mắt nhìn Bối Bối. Đương nhiên họ rất muốn tỏ tường: tại sao tốc độ tu luyện của Bối Bối lại nhanh đến vậy, liệu mình có dựa theo đó để tham khảo được không?

Bối Bối nở nụ cười muôn phần đắc ý.

“Khi nãy ta nói thì các người đâu có tin cơ chứ”. Bối Bối chua chát nói.

“Giờ chúng ta tin rồi, ngươi làm thế nào mà luyện thành vậy?”. Tháp Sa La cũng chẳng nén được lòng liền hỏi. Nhìn chung tu luyện là cả một quá trình. Suốt thời gian qua, Lâm Lôi không ngừng luyện. Tài năng của hắn đã được thăng tiến từ hồi ở Ngọc Lan đại lục, gia tăng từng bước từng bước. Mọi người đều thấy rõ cả.

Bối Bối thì sao? Chẳng ai dám tin rằng tốc độ tu luyện của hắn vượt cả Lâm Lôi.

“Ta chính là Bối Bối”. Bối Bối đảo mắt một lượt nhìn đám người xung quanh, đắc ý nói: “Các ngươi không hề tin ta, chỉ thể nói là… điều đó có liên quan đến lão gia gia nhà ta - Bối Lỗ Đặc. Ngoài ra không thể tiết lộ thêm nữa.”

“Bối Lỗ Đặc đại nhân”. Bọn Tháp La Sa, Đế Lâm đều mơ hồ.

Tu luyện là chuyện riêng của từng người, Bối Lỗ Đặc dù lợi hại, nhưng không hề ở bên Bối Bối, làm thế nào để trợ giúp Bối Bối?

“Khi nãy còn ra vẻ đắc ý. Hừ. Ta không giải thích cho các ngươi thêm nữa. Từ từ ngẫm nghĩ đi. Ta chỉ nói cho lão Đại của ta thôi.”

Bối Bối quay lại, vừa cười cợt vừa nháy mắt với Lâm Lôi, giao tiếp bằng Linh hồn, nói:

“Lão Đại, rất ngạc nhiên phải không?”

“Thực sự rất ngạc nhiên”. Lâm Lôi cũng chẳng hiểu sao Bối Bối lại tu luyện nhanh đến thế.

Bối Bối nở nụ cười thần bí, truyền âm qua Linh hồn nói: “Lão Đại, hẳn huynh còn nhớ, hồi đầu lão gia gia Bối Lỗ Đặc từng nói: vì người muốn giúp ta tu luyện mau chóng hơn nên đã bỏ bao công sức, chế thành bảo vật, để ta có thể đột phá? Còn nói ta vốn tu luyện chậm chạp, phải mất hai mươi năm mới lĩnh ngộ được Hắc ám nguyên tố Huyền Ảo, đạt tới Trung Vị Thần. Nếu đổi lại là lão Đại, hẳn chỉ cần khoảng một năm.”

Lâm Lôi tức thì hồi tưởng lại.

Quả đúng Bối Lỗ Đặc từng nói qua điều này.

Bấy giờ Lâm Lôi còn chưa xuống Địa ngục, chưa thấu tỏ được sức mạnh của Bối Lỗ Đặc. Nhưng sau chuyến viếng thăm Địa ngục, Lâm Lôi hiểu được năng lực siêu phàm của Bối Lỗ Đặc. Vì Bối Bối, Bối Lỗ Đặc đã sáng chế một món thần khí, kết hợp với một viên châu. Khả năng công kích có thể nói huỷ diệt được cả A Lý Khuê Ân, một Thất Tinh Ác Ma thần binh.

“Nếu muốn hạ sát Thất Tinh Ác Ma, đối với Bối Lỗ Đặc sợ rằng quá đơn giản”. Lâm Lôi còn nhớ, Hán Đế Tái Bảo chủ Mặc Tư từng nói: gần như không thể chế luyện Linh hồn phòng ngự thần khí tại địa ngục.

“Nhưng vì Bối Bối, Bối Lỗ Đặc đại nhân đã luyện thành một Linh hồn phòng ngự thần khí”.

Lâm Lôi nghĩ bụng: “Thần binh dưới địa ngục quả thực vô giá, cực kì trân quý, chỉ cần bán đi vài món thần binh, Bối Lỗ Đặc đại nhân cũng đủ thành bậc tài phú kinh nhân. Hơn nữa ông ta còn là Chủ thần Sứ giả”.

Lâm Lôi đã ở Địa ngục một thời gian dài mà chưa từng nghe nói người nào là Chủ thần Sứ giả. Được liệt vào hàng Chủ thần, đương nhiên là đạt tới Thượng Vị Thần.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân từng nói, ông ta rất tốn kém mới có được bảo vật. Với thực lực của Bối Lỗ Đặc đại nhân mà phải thừa nhận như vậy, rốt cục đó là bảo vật gì?”. Lâm Lôi thừa hiểu đối với Bối Lỗ Đặc đại nhân, một vạn ức mặc thạch chẳng thấm tháp vào đâu.

Một món thần binh siêu việt.

Rốt cục là bảo vật gì mà khiến cho Bố Lỗ Đặc đại nhân phải trả “một khoản lớn”.

Lâm Lôi càng nghĩ lại càng cảm thấy kì quái, càng thêm hiếu kì.

“Bối Bối, rốt cục đó là bảo vật gì mà có thể làm cho gia gia ngươi - Bối Lỗ Đặc đại nhân phải cực kì tốn kém, đồng thời giúp ngươi tu luyện nhanh vậy?”. Lâm Lôi truyền âm qua linh hồn hỏi.

Bối Bối mỉm cười: “Lão Đại, bảo vật đó chính là linh hồn toái phiến đã được tách hẳn ra”.

“Linh hồn toái phiến đã được tách ra?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

“Đúng, Bối Lỗ Đặc gia gia biết tính ta thiếu nhẫn nại, chẳng thể kiên trì từng bước tu luyện. Bởi vậy mới nghĩ ra cách này, Bối Lỗ Đặc gia gia xuống Địa ngục, chi một khoản lớn để mời một đại nhân vật, nhờ người đó đem rất nhiều linh hồn cường giả của Thánh Vực về “Pháp Tắc Huyền Ảo” tiến hành tách lấy linh hồn toái phiến”.

Lâm Lôi cả kinh.

Tách rời linh hồn?

Trước đây, khi gặp vong linh Thánh Ma Đạo Tái Tư Lặc thi triển “Sưu Hồn” tại Ngọc Lan đại lục, đó là truy tìm linh hồn. Chỉ là truy tìm phần kí ức của linh hồn mà thôi chứ không hề thực sự cảm nhận được linh hồn kẻ khác.

“Bối Lỗ Đặc gia gia nói, việc tách linh hồn cực khó! Hơn nữa đối với cường giả ở thần cấp, linh hồn kết hợp chặt chẽ với thần cách, chẳng thể tách được linh hồn, chỉ có thể tách được linh hồn Thánh vực”. Bối Bối tiếp tục truyền âm qua thần thức nói: “Phải lấy Thánh Vực Đỉnh, lĩnh hội Huyền Ảo Pháp Tắc, mới tách rời hoàn toàn được. Khắp chốn Địa ngục, chẳng mấy ai đủ khả năng được. Bối Lỗ Đặc gia gia tự nhận bản thân mình cũng không đủ năng lực, bởi vậy ông mới chi “một khoản lớn”, mời một cường giả hỗ trợ.

Lâm Lôi kinh ngạc.

Tại Hắc Sa Thành, Tử Kinh Thành, Lâm Lôi chưa bao giờ nghe đến chuyện mua bán “linh hồn toái phiến đã tách rời”. Thứ vật phẩm này vốn vô giá, e rằng chỉ có một đại nhân vật như Bối Lỗ Đặc mới có thể làm được việc này.

“Ta đã thành niên dĩ nhiên cũng thành thần. Để ta lĩnh hội được “Hoá ảnh phân thân thuật”, gia gia đã nhờ vị bằng hữu kia chế bốn mảnh “linh hồn toái phiến đã tách rời” đưa cho ta. Là bốn loại trong số Hắc Ám Pháp Tắc Tứ Đại Huyền Ảo.

Bối Bối tiếp tục truyền âm: “Bối Lỗ Đặc gia gia nói, đa số cường giả trong Thánh vực này đều lĩnh hội Pháp Tắc Huyền Ảo tầm thường. Nói về “Hắc ám nguyên tố”, “Thôn Phệ”, “Tà Ác” rất quý hiếm.

“Vị bằng hữu kia của gia gia cũng đã tổn hao nhiều tinh lực, hơn nữa còn cẩn thận tách từng linh hồn, tách đầy đủ từng phần Pháp Tắc Huyền Ảo, khó nhọc vô cùng, cuối cùng mới được bốn mảnh đem cho ta dung hợp”

Lâm Lôi sững sờ.

Linh hồn quả thực rất lạ kì, thường thì công kích linh hồn cực khó.

Còn chuyện tách rời hoàn toàn Huyền Ảo Pháp Tắc khỏi linh hồn ngẫm đi ngẫm lại thật khó tin.

Bản thân Bối Lỗ Đặc có thể chế luyện Linh hồn phòng ngự thần khí đủ cho thấy trình độ nghiên cứu linh hồn của Bối Lỗ Đặc rất cao thâm. Vậy mà Bối Lỗ Đặc không làm được, phải chi “một khoản lớn” để nhờ người khác trợ giúp. Có thể thấy việc tách linh hồn này khó khăn nhường nào.

“Vị bằng hữu này của Bối Lỗ Đặc đại nhân này thật lợi hại quá”. Lâm

Lôi thầm than.

Linh hồn của cường giả thần cấp không có cách nào tách rời được. Chỉ có thể tách rời Thần Vực Đỉnh.

“Để tách được “linh hồn toái phiến” đã khiến biết bao Thánh Vực Đỉnh bỏ mạng”. Lâm Lôi thầm than nhưng hắn đồng thời cũng hiểu, dưới Địa ngục, cường giả luôn được sùng bái. Nhiều bộ lạc ở Địa ngục có nuôi dưỡng Thánh vực Ma thú, sau đó giết mổ, xẻ thịt bán cho tửu điếm trong thành.

Thánh Vực dưới Địa ngục cũng tựa như thỏ hoang ở xã hội loài người, có thể tuỳ ý giết mổ.

“Ài, Thánh Vực Đỉnh đều mang Huyền Ảo Pháp Tắc hạng nhất, tu luyện đến Bình cảnh, lỡ một bước mới thành viên mãn”. Bối Bối thở dài nói: “Cho nên ta đã lĩnh hội bốn loại Huyền Ảo đều đến Bình cảnh, muốn đột phá đến cùng phải dựa vào thực lực bản thân thôi.”

“Khi còn ở Ngọc Lan đại lục, phải mất hai mươi năm mới đột phá được Hắc Ám nguyên tố”.

“Tới Địa ngục gần bảy trăm năm nay, dù thỉnh thoảng mới tĩnh ngộ, hai loại Huyền Ảo “Thôn Phệ”, “Tà Ác” cũng đã đột phá đại thành. Giờ đây ta đã lĩnh ngộ hoàn toàn bốn loại, loại thứ năm thì đạt tới Bình cảnh. Loại thứ sáu…Chẳng biết nói gì nữa, không hiểu gì cả.”

Lâm Lôi hoàn toàn minh bạch.

Bối Bối là Thần thú, tới thời kỳ trưởng thành tự nhiên lĩnh ngộ được một loại Pháp Tắc Huyền Ảo, Thành Thần! Đó là đệ nhất Huyền Ảo – “Hoá Ảnh Phân Thân Thuật”. Sau đó, Bối Lỗ Đặc đại nhân biết Bối Bối vốn không đủ kiên nhẫn, không muốn Bối Bối luyện hoá thần cách. Cho nên ông ấy mới chi “một khoản lớn”, giúp Bối Bối có được bốn mảnh “linh hồn toái phiến đã tách rời hoàn toàn”. Sau khi hắn dung hợp chúng, bốn loại Huyền Ảo đều đạt tới mức Bình cảnh.

Có thể nói một bước tiến vạn dặm.

Cơ bản chẳng cần khổ tu.

“Chẳng trách, chẳng trách”. Lâm Lôi than dài hai tiếng.

Gã này quả là may mắn. Tức thật! Mình tu luyện ngày đêm trong khi đó Bối Bối chỉ bát nháo suốt vậy mà hắn chớp mắt đã lĩnh ngộ, đạt được đại thành, thực quá dễ dàng. Chỉ có điều trong thâm tâm Lâm Lôi vẫn cảm thấy cao hứng thay cho Bối Bối.

“Đối với Bối Bối, Bối Lỗ Đặc đại nhân thực sự hết lòng chiếu cố”. Lâm Lôi cảm thán.

Bỗi Lỗ Đặc đứng ngôi trưởng thượng. Bối Bối lại là đệ nhị Phệ Thần Thử trong gia tộc. Đương nhiên Bỗi Lỗ Đặc coi Bối Bối như bảo vật, sủng ái vô cùng. Vì Bối Bối, ông ta chẳng quản khó nhọc xuống Địa ngục, mời bằng hữu tương trợ.

Dựa vào đó, Lâm Lôi có thể thấy Bối Lỗ Đặc này quảng giao nhường nào.

“Việc tách rời linh hồn vừa mất nhiều công sức vừa đòi hỏi phải tuyệt đối cẩn thận. Vị đại nhân vật kia đương nhiên hoàn toàn tự nguyện làm cho Bối Lỗ Đặc đại nhân”. Lâm Lôi cũng nhận thức rõ được tầm ảnh hưởng của Bối Lỗ Đặc.

Kim Chúc Sinh Mệnh rẽ sóng lướt thẳng về phía U Lam Phủ. Vì sao Bối Bối có thể tu luyện nhanh đến vậy. Bối Bối chỉ tiết lộ cho Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á, những người còn lại đều không biết, hiển nhiên trong thâm tâm Bối Bối coi hai người này là thân thiết nhất.

Thấm thoắt Kim Chúc Sinh Mệnh đã phi hành được hơn ba năm kể từ khi tiến vào Huyết Phong đại lục.

“Lão Đại! Nhìn kìa, Thạch Kiếm Sơn!” Bối Bối nhòm qua chiếc cửa sổ trong suốt, chỉ tay về hướng đông.

Lâm Lôi dõi mắt nhìn theo, chỉ thấy đằng đông xa xa xuất hiện một toà núi cao vút tựa muốn xuyên thủng cả trời xanh, nửa phần dưới của ngọn núi trông giống chuôi của một thanh trọng kiếm. Thế núi hình kiếm cao vời vợi, mây phủ trắng xoá phủ quanh năm.

“Thạch Kiếm Sơn, rốt cục đã đến U Lam Phủ!”. Địch Lỵ Á phấn khích reo lên.

Thạch Kiếm Sơn. Dấu hiệu tiêu biểu nhất trong địa đồ U Lam Phủ.

Lâm Lôi cảm thấy khí huyết toàn thân chạy rần rật: “Cuối cùng đã tới, cuối cùng đã tới! U Lam Phủ!”.

Một nơi mờ ảo phiêu diêu.

Khi còn ở Ngọc Lan đại lục, Lâm Lôi đã nghe nói đến U Lam Phủ, biết rằng tổ tiên mình, tiền bối của gia tộc Ba Lỗ Khắc, đã từng đặt chân tới U Lam Phủ.

Lộ trình từ Tử Kinh Thành tới đây, trải qua dăm bận gian nan, vượt Cổ Bảo Sa Mạc, xuyên qua hoả sơn, đột phá dãy Tử Kinh Sơn, thoát hiểm nơi Lệ La Đảo, cuối cùng băng ngang Tinh Thần Vụ Hải cập bến Huyết Phong đại lục, tới U Lam Phủ.

“U Lam Phủ!”

Lâm Lôi hít một hơi thật sâu, đến giờ khắc này quả thực nóng lòng khôn tả, muốn đích thân bái kiến tiền bối của gia tộc Ba Lỗ Khắc lập tức.

“Lão Đại! Chúng ta đâu biết địa chỉ của Tứ Thần Thú gia tộc”. Bối Bối nói.

“Đơn giản thôi!”. Lâm Lôi mỉm cười. “Giờ chúng ta tới đô thị gần nhất là Phàm Tư Thành. Tứ Thần Thú gia tộc ắt hẳn rất nổi danh tại U Lam Phủ, dễ dàng tra ra tung tích nơi cư ngụ của họ thôi”.

Kim Chúc Sinh Mệnh nhằm hướng Phàm Tư Thành bay đi. Phàm Tư Thành cũng là nơi Lâm Lôi đặt chân tới đầu tiên tại U Lam Phủ.

Sau mấy hôm phi hành.

Lâm Lôi cùng mọi người thảnh thơi uống rượu, đàm tiếu nơi đại sảnh. Sắp được gặp thế hệ tiền bối của gia tộc mình nên Lâm Lôi rất hứng khởi. Cuối cuộc hành trình là thời điểm hiếm hoi mà Lâm Lôi ngừng tu luyện.

“Uỳnh” một trận chấn động mãnh liệt từ không trong vọng lại. Kim Chúc Sinh Mệnh rung chuyển từng hồi.

“Rung chuyển mạnh quá”

“Ấy, chuyện gì thế?’. Bọn Lâm Lôi đồng loạt đứng dậy, nhìn qua những cánh cửa sổ trong suốt.

Kim Chúc Sinh Mệnh đang phi hành rất nhanh, đập vào mắt bọn Lâm Lôi là một quang cảnh thật hãi hùng.

Xa xa trên không trung, gần trăm tên Thượng Vị Thần đang tháo chạy toán loạn, lúc này chúng đang bị ba gã vận bạch bào đuổi theo chém giết.

“Hahaha, các ngươi chạy đâu cho thoát”. Chỉ nghe một gã bạch bào cất giọng cười to.

Ba kẻ vận bạch bào kia có mái tóc và lông mi vàng óng, khuôn mặt tuấn tú giống hệt tinh linh mà Lâm Lôi từng gặp trước đây. Thân ảnh của ba tên bạch bào không ngừng chớp động khiến cho hàng loạt Thượng Vị Thần từ không trung nhào xuống mắt đất.

Đám Thượng Vị Thần kia kinh hoàng, kinh hoàng tột độ.

“Chạy!”, chỉ nghe thấy một tiếng hét bi phẫn vang lên. Hơn mười Thượng Vị Thần còn sống sót lập tức tản nhanh ra bốn phía đào tẩu.

“Thoát sao nổi”. Một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Một gã vận bạch bào xoã mái tóc dài phất phơ trong gió, một cặp cánh vàng dài chừng mười thước xoè ra sau lưng. Cặp cánh vàng cự đại này toả ra kim quang mờ ảo, một bầu không khí thần thánh lan tràn khắp không gian.

Gã vận bạch bào mang cặp cánh vàng này giờ đã được bao phủ bởi một vầng kim quang, vẻ ngoài vạn phần tuấn mỹ.

“Ta xử các ngươi: tội chết!”. Gã vận bạch bào nhẹ nói.

Một đợt sóng nhuốm sắc vàng trong trẻo ùa ra bốn phía. Mười mấy Thượng Vị Thần vừa rồi tuy đào tẩu có thể nói cực nhanh, nhưng vẫn chậm hơn đòn công kích này.

Lập tức mười mấy người kia lao sầm xuống đất, chỉ sót lại tên thủ lĩnh của đám hơn trăm Thượng Vị Thần đang hoảng sợ nhìn ba gã vận bạch bào.

“Quá cường đại” Bọn người Lâm Lôi, Tháp La Sa hết thảy đều kinh hoàng.

“Đó là công phu “Mệnh Vận Quy Tắc”. Tháp La Sa trầm giọng. “Dựa vào thực lực mà nói, gã vận bạch bào vừa rồi nếu không phải là Thất Tinh Ác Ma thì cũng là Lục Tinh Ác Ma”.

“Mệnh Vận Quy Tắc?”

Lâm Lôi hiếm thấy cường giả nào luyện “Mệnh Vận Quy Tắc” chốn Địa ngục, bởi vì hầu hết những kẻ tu luyện “Mệnh Vận Quy Tắc” đều liệt vào hàng Tứ đại chí cao của Thiên Giới.

“Thượng Vị Thần tu luyện “Mệnh Vận Quy Tắc”?”. Lâm Lôi thất kinh.

Chỉ nghe thấy một tiếng gào thét từ không trung truyền đến.

“Tại sao, từ trước tới giờ chúng ta chưa hề quấy quả Ba Lâm gia tộc các ngươi. Sao các ngươi lại cố đuổi cùng giết tận vậy?”. Tên thủ lĩnh kia biết chẳng còn đường thoát nên điên cuồng rú lên.

Toàn thân ba gã vận bạch bào phảng phất toả ra quang mang kim sắc

“Tại sao ư? Chẳng phải các ngươi phụng sự cho Tứ Thần thú gia tộc sao?”. Một gã vận bạch bào cười lạnh nói.

“Tứ Thần thú gia tộc?”. Tên thủ lĩnh còn sống sót kia ngẩn người.

“Phàm những kẻ nào phụng sự cho Tứ Thần thú gia tộc đều phải nhận lấy cái chết!”. Gã vận bạch bào mang cặp cánh vàng đáp. Ngón tay phải hắn khẽ búng, một đạo kim quang liền xẹt ra.

Tên thủ lĩnh kia không kịp né, bị kim quang xuyên thủng cơ thể, lập tức từ không trung ngã nhào xuống đất.

Gã vận bạch bào mang cặp cánh vàng liếc mắt nhìn Kim Chúc Sinh Mệnh của bọn Lâm Lôi đằng xa xa, hắn chẳng buồn quan tâm, chỉ hừ lạnh nói: “Chúng ta đi thôi!”. Chỉ thấy ba gã đó hoá thành ba đạo kim quang, nháy mắt đã mất dạng nơi chân trời.

“Phụng sự cho Tứ Thần thú gia tộc đều phải chết?. Lâm Lôi đứng trong Kim Chúc Sinh Mệnh nhất thời chìm trong mê muội

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 3: Thanh Long Nhất Tộc

Căn cứ theo kiến thức mà Lâm Lôi thấy trên đường đi, và lời nói của Bối Lỗ Đặc thì theo Lâm Lôi nghĩ Tứ thần thú gia tộc rất cường đại. Hơn nữa Tại Lệ La Đảo, buổi tối hôm đó khi đã xem xong rất nhiều Phù ảnh, nói chuyện với bảo chủ Mặc Tư về chuyện đi đến U Lam Phủ. Mặc Tư cũng nói đến Tứ thần thú gia tộc.

Theo lời của Mặc Tư thì Tứ thần thú gia tộc đã suy bại.

Nhưng dù là suy bại, thì cũng tương đương với Ba Cách Tiếu gia tộc.

“Ba Cách Tiếu gia tộc ở Lệ La Đảo, nói một không hai, không ai dám phản kháng. Vô số năm qua, danh tiếng của Lệ La đảo vang xa. Ở Lệ La đảo tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện vì phục vụ cho Ba Cách Tiếu gia tộc sẽ có người dám truy sát.”

Lâm Lôi không dám tin tưởng.

U Lam Phủ là đại bản doanh của Tứ thần thú gia tộc. Tứ thần thú gia tộc cường đại ở đây, sao lại để xảy ra chuyện như vậy chứ? Gia tộc thật sự cường đại sao có thể để cho sự tình như vậy phát sinh?

Chỉ cần suy nghĩ một chút là hiểu được.

Gia tộc cường đại, nếu như phát sinh chuyện này, thì nhất định phải đem Ba Lam gia tộc kia tiêu diệt, giết gà dọa khỉ.

“Tình hình không đúng” Lâm Lôi hơi nheo mắt lại, tâm trạng vui sướng được trở về gia tộc trong nháy mắt biến mất. Lâm Lôi bắt đầu lo nghĩ. Tình huống của Tứ thần thú gia tộc có lẽ không như sự tưởng tượng của mình.

Bên trong Kim chúc sinh mệnh, tất cả mọi người như Tháp La Sa, Bối Bối, Địch Lỵ Á đều nghi hoặc khi nhìn thấy điều này, rất là khó hiểu.

“Lão Đại” Bối Bối nhíu mày nói.

Tháp La Sa nghiêm mặt nói: “Lâm Lôi, Tứ thần thú gia tộc ở U Lam Phủ, hình như không mạnh lắm” Lúc trước Lâm Lôi mời bọn Tháp La Sa đến U Lam Phủ đã nói qua. Ảnh hưởng của Tứ thần thú gia tộc ở U Lam Phủ, mọi người ở đây sẽ không chịu bất cứ sự nguy hiểm nào.

Nhưng bây giờ..

“Ta cũng không rõ lắm” Lâm Lôi nghiêm túc nói.

Dù sao, mình chưa đi tới Tứ thần thú gia tộc lần nào. Tất cả đều là suy đoán từ các tin tức mà thôi.

“Xin lỗi, hình như ta đã khiến mọi người rơi vào nguy hiểm” Lâm Lôi nhìn mấy người anh em đến từ Ngọc Lan đại lục là bọn Tháp La Sa, Áo Lợi Duy Á, hắn muốn mọi người ở cùng một chỗ, nên sẽ ít nguy hiểm hơn.

Theo hắn nghĩ thì ở trong gia tộc của mình sẽ không có nguy hiểm mới phải.

Nhưng mà hình như là sai lầm.

Đế Lâm cười cười: “Lâm Lôi, đừng nghĩ nữa, bất kể thế nào thì mạng của ta do ngươi cứu, lo lắng gì chứ?”

“Đi nào, dù có người muốn giết chúng ta, thì cũng phải xem có thực lực đó hay không” Tháp La Sa nói.

Lâm Lôi gật gật đầu. Nếu Tứ thần thú gia tộc tương đương với Ba Cách Tiếu gia tộc, vậy thì thế lực mạnh như vậy tuyệt đối không thể nào nói xong là xong. Lạc đà bị bệnh còn mạnh hơn ngựa khỏe.

Từ trong lời nói của Mặc Tư có thể thấy Tứ thần thú gia tộc suy bại cũng tương đương với Ba Cách Tiếu gia tộc.

Trước khi suy bại thì sao?

Gia tộc vô cùng mạnh mẽ, sao có thể xong đời được.

“Đi tới Phàm Tư thành” Lâm Lôi không muốn nghĩ nhiều nữa.

Phàm Tư thành, là một thành trì ở tận cùng phía Tây U Lam Phủ. Cũng là tòa thành trì đầu tiên mà bọn Lâm Lôi tiến vào ở U Lam Phủ. Phàm Tư thành rất phồn hoa như tất cả các thành trì trong Địa ngục.

Người đi lại tấp nập.

“Lão Đại, chúng ta bây giờ đến đâu để tìm địa điểm của Tứ thần thú gia tộc?” Bối Bối nghi hoặc nói.

Vũ Thần Áo Bố Lai Ân cười nói: “Tìm một nơi, như Ác ma tòa thành, đến đó hỏi một vài người. Những người đó ở U Lam Phủ, khẳng định sẽ biết rõ về Tứ thần thú gia tộc uy danh rất lớn.”

Đến Ác ma tòa thành hỏi đúng là một biện pháp tốt.

“Không vội, chúng ta đi đến Huyết phong tòa thành trước đã” Lâm Lôi nói.

ở Tử Kinh đại lục có Tử Kinh tòa thành, Huyết Phong đại lục có

Huyết phong tòa thành, hai nơi đều giống nhau, thu mua và bán rất nhiều hàng hóa.

“Đến Huyết phong tòa thành làm gì?” Đế Lâm dò hỏi.

“Bối Bối, còn nhớ lúc trước chúng ta mua một quyển sách ở Tử Kinh tòa thành chứ?” Lâm Lôi quay đầu nhìn Bối Bối, Bối Bối lập tức gật đầu: “Nhớ, lần đó chúng ta đã mua được một quyển sách nói về địa lý của Địa ngục”

“Đúng, lần trước chúng ta chỉ muốn điều tra vị trí địa lý của Địa ngục. Nên, quyển sách đó giới thiệu về 108 Phủ rất là đơn giản, tuy nhiên chúng ta cũng thấy rất nhiều các quyển sách nói về các phủ” Lâm Lôi nói.

Giới thiệu về một phủ, đã có một quyển sách dày năm sáu phân.

Vậy quyến sách nói rõ về một phủ, tự nhiên sẽ nói về một vài nơi đặc biệt của một phủ. Một ít gia tộc cường đại đều nói rất rõ, sợ rằng cũng giới thiệu về các cường giả tuyệt thế.

Mắt Địch Lỵ Á sáng rực lên, gật đầu đồng ý: “Mua một quyển nói về U Lam Phủ. Tứ thần thú gia tộc nổi tiếng ở U Lam Phủ như vậy, khẳng định sẽ được miêu tả rất cẩn thận, ở địa điểm nào nhất định sẽ nói rõ”

Lâm Lôi gật đầu cười.

Nếu hỏi người, sợ rằng mỗi người sẽ chỉ một nơi, mình không biết địa điểm là ở đâu.

Dù sao mình cũng không có bản đồ cụ thể của U Lam Phủ. Chỉ biết đại khái các khu vực quan trọng mà thôi. Mà mua một quyển sách giới thiệu U Lam Phủ có cả tin tức địa lý thì sẽ rõ ràng ngay thôi.

“Mua sách? Đi đến Địa ngục, ta còn chưa có bao giờ mua sách” Tháp La Sa cười nói.

“bình thường các ngươi ở Lệ La Đảo, mua sách làm gì? CÓ nhu cầu thì mới mua chứ” Lâm Lôi nói, rồi lập tức đi đến Huyết phong tòa thành.

Bất cứ thành trì nào, thì đều có ba tòa thành phần hoa, huyên nói nhất. Theo dòng người, đám người Lâm Lôi rất nhanh đi đến Huyết phong tòa thành, lối vào Huyết phong tòa thành cũng có chiến sĩ Huyết Phong quân giám sát.

“Sách sách, ta có cảm giác, y phục của Huyết Phong quân tương đối đẹp, tốt hơn Tinh Thần quân, Tử Kinh quân nhiều” Bối Bối nhìn Huyết Phong chiến sĩ, nói nhỏ.

Lâm Lôi liếc mắt: “Sát khí nặng hơn so với Tử Kinh quân, tinh thần quân”

“Đi thôi” Nói xong, đám người Lâm Lôi liền đi vào tầng thứ nhất của Huyết phong tòa thành. Kiến trúc của Huyết phong tòa thành giống hệt Tử Kinh tòa thành. Bọn người Lâm Lôi rất dễ dàng tìm được một căn phòng chuyên bán sách.

Bên trong phòng chỉ có ba người, một người là nhân viên phục vụ.

“Các ngươi muốn mua gì?” Thấy đám người Lâm Lôi đi vào, hơn nữa phần lớn lại là Thượng vị thần, nhân viên phục vụ lập tức ra đón.

“Quyển sách nào nói về địa chỉ của Tứ thần thú gia tộc không?” Bối Bối nói trước tiên.

Lâm Lôi cũng nói: “Các ngươi chắc có quyển sách nói về U Lam Phủ, đem quyển sách đến cho ta xem”

“Có” Nữ nhân viên phục vụ trực tiếp lấy ra một quyển sách màu đen dày hai ngón tay ở giá sách ra, lập tức đưa cho Lâm Lôi: “Quyển này giới thiệu cụ thể nhất về U Lam Phủ chúng ta”

Lâm Lôi nhận lấy mở ra xem.

Theo mục lục của quyển sách, chia là Địa lý, hiểm địa, danh nhân, gia tộc… các loại bản đồ. Lâm Lôi từ trên mục lục rất dễ dàng tìm được Tứ thần thú gia tộc xếp thứ nhất trong xếp hạng các gia tộc.

“Trang 15” Lâm Lôi rất là hưng phấn.

Mở ngay đến trang 15.

Bản đồ nhập vào trong mắt Lâm Lôi đó là.

Tứ thần thú gia tộc là danh xưng thống nhất của Tứ đại thần thú gia tộc.

Phân biệt là Thanh Long nhất tộc - Lôi Đinh gia tộc.

Chu tước một tộc - ni mạc gia tộc!

Bạch hổ một tộc - ách tư gia tộc!

Huyền vũ một tộc - bác ôn gia tộc!

Tứ thần thú gia tộc, có Thanh Long nhất tộc - Lôi Đinh gia tộc là thủ lĩnh, Tứ thần thú gia tộc thống nhất thành một thể, trải khắp Tứ địa Chí cao vị diện.

Đọc phần giới thiệu về Tứ thần thú gia tộc, Lâm Lôi toát mồ hôi hột, lịch sử của Tứ thần thú gia tộc, khiến cho Lâm Lôi kinh hãi. Thì ra, Tứ thần thú gia tộc không chỉ có ở Địa ngục.

“Thủy hệ thần Vị diện, Địa hệ Thần cường giả, Phong hệ Thần cường giả, Thiên giới, Minh giới, Địa ngục, Sinh Mệnh thần giới, đều có các nhánh của Tứ thần thú gia tộc”

Lâm Lôi hoảng sợ không thôi.

Theo quyển sách nói, thì Tứ thần thú gia tộc có thể nói là một gia tộc vô cùng đáng sợ ở Tứ đại Chí cao vị diện, Bảy đại Thần giới. Thế lực trải rộng khắp nơi, đương nhiên, U Lam Phủ là nơi cư trú của Tứ thần thú gia tộc ở trong Địa ngục.

“Mạnh như vậy?” Lâm Lôi khó thể nào tin.

“Lão Đại, đưa ta xem với” Bối Bối thấy vẻ mặt Lâm Lôi, liền đoạt luôn từ tay Lâm Lôi, nhìn kỹ, nhìn qua Bối Bối liền trừng mắt: “Ha, Lão Đại, Tứ thần thú gia tộc thật mạnh à nghe”

Địch Lỵ Á cũng cúi đầu nhìn.

“Thật quá lợi hại” Địch Lỵ Á cũng cảm thấy khiếp sợ.

“Có thể đi được rồi”

“Ta bây giờ đã biết Tứ thần thú gia tộc ở đâu” Trên mặt Lâm Lôi xuất hiện nụ cười, Tứ thần thú gia tộc là căn cơ của Ba Lỗ Khắc gia tộc mình. Ba Lỗ Khắc gia tộc chỉ có thể xem như một nhánh mà thôi.

Gia tộc có thể mạnh mẽ đến vậy, Lâm Lôi tất nhiên là vui vẻ rồi.

“Không đúng” Lâm Lôi đột nhiên nhíu mày.

Nếu quả thật Tứ thần thú gia tộc mạnh như vậy, sao lúc mình đến đây lại có thể thấy tên Ba Lâm gia tộc có cánh màu vàng kia lại kiêu ngạo như vậy?

“Các ngươi muốn tìm địa điểm của Tứ thần thú gia tộc?” Đột nhiên giọng nói trong trẻo vang lên.

Bọn Lâm Lôi quay đầu nhìn, người lên tiếng chính là nữ nhân viên phục vụ.

nữ nhân viên phục vụ cười nói: “Nếu các ngươi tìm theo quyển sách này, thì không thể nào tìm được Tứ thần thú gia tộc”

“Ân??” Lâm Lôi ngưng trệ.

“Sao có thể? Chẳng lẽ quyển sách này là giả?” Bối Bối liền nói.

nữ nhân viên phục vụ lắc đầu nói: “Không phải, quyển sách này miêu tả tất cả đều là thật”

“Nếu là thật, sao lại không tìm được?” Bối Bối nói.

nữ nhân viên phục vụ cười: “Quyển sách này, là bản in thống nhất, được tiêu thụ ở các thành trì trong Địa ngục. Bởi vì Địa ngục quá rộng lớn, chỉ tính là vận chuyển thì sợ là cũng phải mất hơn ngàn năm”

Lâm Lôi gật đầu, muốn đưa đến khắp Địa ngục, phải tốn hơn ngàn năm.

“Bởi vì vận chuyển tốn nhiều thời gian như vậy, nên quyển sách địa lý này, cứ trăm vạn năm sẽ chỉnh sửa một lần. Quyển sách này là quyển từ hơn mười vạn năm trước, miêu tả tình huống của Tứ thần thú gia tộc hơn mười vạn năm về trước.” nữ nhân viên phục vụ nói.

Địa ngục vô cùng rộng lớn, một trăm vạn năm, không phải quá dài ở Địa ngục.

“Ngươi nói là?” Lâm Lôi hiểu ra.

“ĐÚng” nữ nhân viên phục vụ cười nói: “Ngươi nếu hỏi người khác, sợ rằng còn không rõ ràng lắm. Ta luôn ở U Lam Phủ, nên hiểu rất rõ về Tứ thần thú gia tộc. Tứ thần thú gia tộc ở vạn năm trước phát sinh biến cố rất lớn. Các chi mạch ở các Thần giới, Chí cao vị diện khác đều tập hợp lại ở U Lam Phủ Địa ngục”

Lâm Lôi giật mình.

Bối Lỗ Đặc Đại nhân quả nhiên không lừa mình, Tứ thần thú gia tộc hôm nay chỉ có ở U Lam Phủ.

Địch Lỵ Á nghi hoặc nói: “Tại sao mà tất cả các chi mạch của Tứ thần thú gia tộc đều tập trung ở U Lam Phủ?” Địch Lỵ Á rất là khó hiểu.

“Cái này ta không rõ lắm” nữ nhân viên phục vụ cười nói: “Năm đó, rất nhiều cường giả của Tứ thần thú gia tộc trở về, khiến cho cả U Lam Phủ chấn động, bởi vì khi bọn họ trở về, chiến đấu không ngừng nghỉ”

“Chiến đấu không ngừng?” Lâm Lôi chấn động.

“Ân” nữ nhân viên phục vụ gật đầu nói, nàng lập tức cười cười: “Đương nhiên, một người thấp bé như ta biết rất ít. Chỉ biết là chiến đấu lúc đó quá lớn. Sau đó, Tứ thần thú gia tộc vốn phân tán xung quanh U Lam Phủ đều tụ tập lại”

“Tập trung lại tại một chỗ?” Lâm Lôi nhớ kỹ quyển sách mình vừa xem.

Quyển sách có nói, Tứ thần thú gia tộc phân biệt ở bốn nơi trong U Lam Phủ.

“Đúng bây giờ Tứ thần thú gia tộc ở cùng một nơi. Chỗ ở của bọn họ là Thiên Tế núi noi” nữ nhân viên phục vụ nói.

Lâm Lôi vừa nghe, trong đầu lập tức nghĩ đến quyển sách địa lý nói sơ qua Địa ngục, điều giới thiệu về Thiên tế núi non. Thiên tế núi non là một nơi vô cùng nổi tiếng của U Lam Phủ.

Có thể nói đó là một ngọn núi tiêu biểu của U Lam Phủ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 4: Bắt Lại

Rời đi Phàm Tư thành. Bọn Lâm Lôi lập tức thừa tọa kim chúc sinh mạng hướng lên Thiên Tế sơn mạch chạy đến.

"Thiên Tế sơn mạch, nằm tại cảnh nội U lam phủ khu vực phía bắc. Khoảng cách từ Phàm Tư thành là gần hai ức dặm. Muốn bay tới đó,đi tới, cần thời gian hơn nửa năm ." Lâm Lôi tâm tình tương đối nhẹ nhàng..

Biết địa điểm của tứ thần thú gia tộc, Lâm Lôi cũng có chút hiểu được: "Phỏng chừng là nơi này, khoảng cách của Thiên tế sơn mạch quá xa. Ba Lâm gia tộc đó mới dám vậy kiêu ngạo như vậy." Lâm Lôi đoán như thế.

"Còn có hơn nửa năm thời gian a." Bối Bối duỗi người 1 cái, thở dài một tiếng. Xong lại nhìn về phía Lâm Lôi, "Hắc hắc, lão đại. Chúng ta so thử, xem ai hoàn toàn lĩnh ngộ đệ ngũ huyền ảo trước, thế nào?"

Hiện tại 'Lực Lượng Huyền Ảo' của Lâm Lôi cũng là tu luyện đến hậu kỳ.

Mà Bối Bối, hắc ám pháp tắc đệ ngũ huyền ảo cũng đã là đạt đến cực hạn trạng thái, một khi đốn ngộ liền sẽ đột phá. Nhưng là thứ 'đốn ngộ' này chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, ai biết Bối Bối cần tốn hao bao lâu?

Lâm Lôi lúc này bắt đầu tĩnh tâm tu luyện .

Trong lúc tu luyện, thời gian trôi qua đặc biệt nhanh, Lâm Lôi trên đường chỉ tỉnh lại ba lần, đợi đến lần thứ tư mở mắt thì chỉ cách Thiên Tế Sơn mạch đó chỉ còn lại có hơn mười ngàn dặm , rất nhanh sẽ tới.

Tấm phía trước kim chúc sinh mệnh tất cả đều trở nên trong suốt, bọn Lâm Lôi một đám người hoàn toàn có thể nhìn xuyên qua kim chúc trong suốt để chứng kiến phía trước.

"Thiên tế sơn mạch! Tứ thần thú gia tộc!" Lâm Lôi cảm thấy hô hấp cũng có chút khó khăn. Máu trong cơ thể bắt đầu sôi trào . Từ Ngọc Lan đại lục một đường đi tới, rốt cục đã trở lại gia tộc của mình rồi.

"Thấy rồi, phía trước chính là Thiên Tế sơn mạch." Địch Lỵ Á vui vẻ nói.

Đôi mắt Lâm Lôi tỏa sáng.

Một tòa núi cao tận mây như muốn xuyên phá lên trời. Mỗi một ngọn núi đều có cao độ kinh người, có thể bị mệnh danh là 'ThiênTế Sơn mạch', cũng là vì trong Thiên Tế sơn mạch này có rất nhiều ngọn núi cực cao.

"Đó là -"

Lâm Lôi không khỏi con mắt sáng ngời. Chỉ thấy một đại phi cầm khổng lồ giương cánh muốn bay, toàn thân ngọn lửa bốc cháy cơ hồ đồng đẳng độ cao với ngọn núi , vũ mao màu đỏ, trên trán có linh mao màu xanh. Hơi thở bá đạo đó, Lâm Lôi bọn họ đều có thể cảm nhận được.

"Điêu khắc thật lớn như vậy ." Lâm Lôi không khỏi kinh hãi, "Chừng độ cao gần trăm dặm sao." Ngọn núi trongThiên Tế sơn mạch này, cao nhất cũng là mấy vạn thước.

Cự hình điêu khắc này, độ cao có thể so với ngọn núi cao nhất..

Nửa năm trước đọc bộ sách nọ, Lâm Lôi mới có chút hiểu biết với tứ thần thú gia tộc. Nguyên lai tứ thần thú đó là Thanh Long' 'Bạch Hổ'

'Chu Tước' 'Huyền Vũ'. Vô luận là Thnah Long hay Bạch Hổ, Lâm Lôi từ tự nét chữ đều có thể giải thích.

Nhưng mà Chu Tước, Huyền Vũ này, Lâm Lôi lại không nghe nói qua.

Cẩn thận đọc bộ sách nọ. Nhìn một ít đồ họa trong bộ sách nọ, Lâm lôi mới biết được. Chu Tước này, hẳn là cùng loại với 'Hỏa Phượng Hoàng'. Nhưng lại so với 'Hỏa Phượng Hoàng' còn là hỏa thuộc tính thần thú mạnh hơn. Còn Huyền Vũ, cũng cùng loại với 'Long Quy' chính mình gặp qua , là một loại cường đại địa thuộc tính thần thú.

Còn thần thú Thanh long, cũng không phải là cự long hai cánh nhìn thấy trên Ngọc Lan đại lục, cũng không phải loại long như Phách Vương long . Mà là thần long chính thức có sự kết hợp hoàn mỹ giữa khí phách và cao quý.

Tối cường tồn tại trong Thủy thuộc tính thần thú trung – Thanh Long.

"Nam bộ khu vực của Thiên Tế sơn mạch . Hẳn là địa phương của Chu Tước nhất tộc ." Lâm Lôi lập tức khống chế kim chúc sinh mệnh, hướng phía đông bắc phi hành.

Quả nhiên, tại Thiên Tế sơn mạch đông bộ khu vực đó là khu vực của Thanh Long nhất tộc.

"Này ……"

Tại giữa không trung,nhìn cảnh sắc phương xa Thanh Long nhất tộc 'Lôi Đinh Gia Tộc'. Lâm Lôi trợn mắt há hốc mồm, ngay cả Địch Lỵ Á, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á, Tháp La Sa bọn họ cũng là cả kinh, nhất thời nói không ra lời liễu.

Chỉ thấy một cự long dài có đến vạn dặm, uốn lượn xoay quanh nằm trong sơn mạch .

Đương nhiên không phải rồng thật sự.

Cự long này uốn quanh khu vực vài ngàn dặm . Trên thân thể cự long kiến trúc có điêu khắc long lân, đồng thời cũng là một cái thông đạo, cả thông đạo phát ra quang mang màu xanh. Nhìn từ xa chính là một con Thanh Long đại địa đáng sợ!

"Trong địa ngục, kiến tạo cự hình kiến trúc dài vài ngàn dặm, không thể tư nghị." Tháp La Sa than thở.

"Các ngươi nhìn kỹ, cả thân thể Thanh Long này,chính là một cái thông đạo, tại thông đạo chung quanh cũng có số lượng lớntòa thành, phủ đệ." Đế Lâm cũng lớn tiếng nói.

Lâm Lôi căn bản hoàn toàn đắm chìm trong cảnh tượng chấn động trước mắt, một cái 'Long Đạo' dài vài ngàn dặm, xoay quanh tại trong sơn mạch. Từng tòa từng tòa thành, phủ đệ thì bao quanh long đạo này. Một cái long đạo này, đem vô số tòa thành, phủ đệ hình thành một cái chỉnh thể hoàn mỹ.

Tại trước đầu rồng, là tòa thành màu vàng to lớn nhất, lại phảng phất như một viên long châu.

"Chỉ bằng thanh thế này, đã viễn siêu những gia tộc ta thấy qua." Lâm Lôi trong lòng rung động.

Tứthần thú gia tộc, vốn là tung hoành bốn vị trí tối cao trong thất đại thần giới. Cho dù suy bại, bọn họ sẽ không quên vinh diệu của gia tộc ngày trước, cái lão sào do gia tộc kiến tạo này.. tự nhiên muốn trọng thị.

Mặc dù đã thấy,nhưng mà Lâm Lôi bọn họ vẫn còn bay được một hồi, mới đến chân núi của Thiên Tế sơn mạch .

Lâm Lôi bọn họ tại chân núi, nhìn các trạm tuần tra trên'Long Đạo' xa xa ,đại lượng binh lính mặc khải giáp màu xanh, trong lúc nhất thời cũng cảm thấy trái tim run lên. Liếc mắt xem qua những chiến sĩ này tối thiểu hơn một vạn.

Cái chính là Lâm Lôi bọn họ thấy người nào cũng là thượng vị thần!

"Cường giả thiệt nhiều!" Tháp La Sa kinh thán. "Không hổ là tứ thần thú gia tộc, ít nhất số lượng thượng vị thần chiến sĩ này không ít hơn so với Ba Cách Tiếu gia tộc chút nào."

"Này mới là chánh thức cường đại gia tộc." Đế Lâm cũng kinh thán.

Lúc đầu Bác Y gia tộc của Tát Lạc Mông tựa hồ không tệ.Gia tộc đó so với Ba Cách Tiếu gia tộc, và tứ thần thú gia tộc, căn bản không là cái gì. Nhìn xem Ba Cách Tiếu gia tộc, tứ thần thú gia tộc, d7on giản như quân đội gia tộc, mỗi một người đều là thượng vị thần. Đây là Thanh Long nhất tộc! "Lâm Lôi cảm thấy máu đang dâng trào," Nguồn cội của ta!"

Long đạo một cái nhìn không thấy cuối khiến cho Lâm Lôi có một loại cảm giác quen thuộc , khiến cho máu trong cơ thể như cùng lên tiếng. Giống như kẻ lang bạt trở về nhà. Cái loại cảm giác quay về phi thường mãnh liệt.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á nắm tay Lâm Lôi .

Lâm Lôi quay đầu lại liếc mắt nhìn Địch Lỵ Á một cái. Hai người không khỏi nở nụ cười, trải qua gần bảy trăm năm gian nan, mới vừa vào xuống địa ngục mới chỉ là một hạ vị thần. Cho tới bây giờ, chínhmình có thể dễ dàng giết chết thượng vị thần bình thường.

Một đường đi tới, rốt cục để đạt mục đích.

Cội nguồn của tứ đại chung cực chiến sĩ !

Trong truyền thuyết nơi tứ thần thú gia tộc tụ tập - U lam phủ 'Thiên Tế Sơn mạch'!

"Người nào!" Phía trên xa xa truyền đến tiếng hét lớn.

Trên long đạo rộng rải, chiến sĩ đang tuần tra, có mười người trực tiếp bay lại đây, đội trưởng thủ lĩnh lên tiếng trách mắng: "Đây là Thanh Long nhất tộc trọng địa của chúng ta, các ngươi nhanh lên rời đi."

Lâm Lôi cười, đi tới: "Các vị. Ta là chi mạch thành viên của Thanh Long nhất tộc, đi tới địa ngục lâu như vậy, rốt cục đi tới đây rồi."

"Mau cho người tiếp đợi chúng ta." Bối Bối lớn giọng nói. "Thời gian dài như vậy, khổ cực muốn chết."

"Ngươi là Lôi Đinh gia tộc chi mạch thành viên cuả chúng ta?" Đội trưởng đó nghi hoặc Nhìn Lâm Lôi, "Tiểu tử. Gia tộc chi mạch thành viên của chúng ta đều trở về từ rất sớm trước kia." Những thành viên khác của đội tuần tra này cũng không tin tưởng lắm.

"Ngươi hẳn là biết,Thanh Long nhất tộc chúng ta có thể long hóa." Tuần tra chiến sĩ trong đó nói.

Lâm Lôi cười.

"Xuy xuy ~" nhất thời thanh kim sắc long lân từ bên ngoài thân lâm lôi hiện ra , cái trán cũng nhọn đâm ra. Hai tròng mắt màu vàng lợt của Lâm lôi nhìn chằm chằm đội trưởng đó. "Bây giờ. ngươi tin chưa?"

Nhân viên đội ngũ tuần tra đều nở nụ cười.

Đội trưởng đó cũng vẻ mặt tươi cười: "Cũng,quả nhiên đúng vậy. Nhìn khí tức trên người ngươi, tựa hồ vẫn còn là gia tộc huyết mạch tương đối thuần chánh . Nhưng mà phía sau lưng người sao lại có gai nhọn? Bất quá, khí tức không sai."

Long hóa liền có thể dễ dàng phán đoán có đúng hay không là thành viên Thanh Long nhất tộc .

Long nhân trong thú nhân cùng với long hóa của Thanh Long nhất tộc là hoàn toàn bất đồng,bất kể thực lực thì khí tức khác biệt cũng rất lớn, chỉ là bộ dáng tương đối giống nhau thôi.

"Ha ha, huynh đệ. Khổ cực rồi." Đội trưởng đó lập tức cười chào đón, chân thành nói, "Lúc đầu gia tộc chúng ta triệt thoái khỏi các đại vị diện(vị trí lớn), thật sự quá mức vội vàng. Phỏng chừng ngươi lúc ấy chưa kịp cùng đại bộ đội cùng trở về à."

D(ội trưởng đó thở dài không ngớt.

"Lúc ấy đại bộ đội chúng ta trở về,cũng rất thảm, năm đó huynh đệ của ta cũng chết trận." Đội trường khóe mắt đều ứa nước mắt, "Đi thôi. Về nhà! Về nhà rồi. Đã an toàn rồi."

Hai chữ “về nhà” này, khiến Lâm Lôi rung động một hồi.

"Bằng hữu này của ta, là đi cùng đượng với ta." Lâm Lôi nói.

"Bọn họ?" Đội trưởng đó nhướng mày.

"Làm sao vậy?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

Đội trường đó cau mày nói: "Đây là bằng hữu của ngươi, ngươi muốn ở với bọn họ cùng một chỗ?"

"Ân." Lâm Lôi gật đầu, "Bọn họ cùng ta một đường sanh tử đi tới, bọn họ cùng ta ở cùng một chỗ tương đối tốt. Như thế nào, không thể sao?"

"Cũng không phải không được." đội trưởng đó suy nghĩ chỉ chốc lát nói, "Gia tộc chúng ta bây giờ quản lý rất nghiêm khắc, nếu ngươi một mình một người. Ngươi có thể có đãi ngộ rất tốt, nhưng mà nếu ngươi muốn mang theo bọn họ. Vậy ngươi chỉ có thể ở tại nơi xa nhất của Thiên Tế sơn mạch ."

"Xa xôi một chút không có việc gì." Lâm Lôi lắc đầu.

"Thế cũng được." Đội trưởng đó gật đầu, cười nói. "Đi. Cùng ta đi đăng ký một chút. Tra một chút ngươi là chi mạch nào. Này, các ngươi cũng đi theo đi." Đội trưởng đó kêu gọi bọn Tháp La Sa, Bối Bối .

Lúc này một đám người Lâm Lôi, đi theo mười tên tuần tra chiến sĩ này hướng bên trong bay đi.

"Huynh đệ. Ta gọi là Y Tác Nhĩ, là hỏa hệ thần vị diện(phía của thần hỏa hệ, hoặc là không gian, thế giới của hỏa thần) triệt thoái về. Ngươi là vị diện nào? Huyết mạch lại thuần chánh như vậy?" Đi ở trên đường, đội trưởng đó nhiệt tình hỏi.

"Đúng vậy, ngươi là từ vị diện nào?" Tuần tra chiến sĩ khác cũng cười nói.

"Ta. Ta là từ Ngọc Lan đại lục vị diện." Lâm Lôi cười nói.

Đội trưởng đó vẻ mặt trong nháy mắt đanh lại, tuần tra chiến sĩ khác thì vẻ mặt cũng ngưng trệ .

"Bắt lại!" Vị đội trưởng Y Tác Nhĩ lạnh lùng quát. Nhất thời chín tên tuần tra chiến sĩ khác như tia chớp triển khai, trực tiếp vây quanh đám người Lâm Lôi , đồng thời trên “lonng đạo” có không ít tuần tra chiến sĩ thấy động tịnh nên cũng bay đến đây.

Bọn người Lâm Lôi không khỏi mơ hồ.

"Này, chuyện gì xảy ra?" Bối Bối liền hô.

Lâm lôi lại nhìn đội trưởng đó : "Y Tác Nhĩ đội trưởng, chuyện gì xảy ra? Ngươi như thế nào lại đột nhiên bắt ta?"

Y Tác Nhĩ đội trưởng lạnh nhạt nói: "Xin lỗi, huynh đệ! Thanh Long 'Lôi Đinh gia tộc' chúng ta mặc dù phân tại các đại vị diện, nhưng mà đó đều là chí cao vị diện, thần vị diện. Ta cho tới bây giờ không nghe nói qua có Ngọc Lan đại lục vị diện."

"Chẳng lẻ ta không phải Thanh Long nhất tộc sao?" Lâm Lôi hỏi lại.

"Ngươi đúng là vậy, điều này ta xác định." Y Tác Nhĩ gật đầu.

"Nhưng mà nếu không thể hoàn toàn xác định lai lịch ngươi. Ngươi thuộc về chi mạchnào thì ngươi cũng không phải hoàn toàn có thể tín nhiệm." Y Tác Nhĩ đội trường lạnh lùng nói, "Có vài thành viên, từ nhỏ tán lạc bên ngoài, Bị gia tộc khác thu dưỡng, gia tộc khác liền bồi dưỡng bọn họ lên, sau đó để cho bọn họ trở về,quay lại, an cắm vào đây, trở thành gian tế! Chuyện này không chỉ xảy ra một lần."

Ngàn năm nay. Thanh Long nhất tộc phi thường cẩn thận, bởi vì ...... đã bị bất lợi nhiều.

"Ngươi hoài nghi ta là gian tế?" Lâm lôi khó có thể tin.

"Y Tác Nhĩ đội trưởng, nếu ta là gian tế. Ta sẽ không nói ta là Ngọc Lan đại lục vị diện rồi. Ta sẽ ngụy tạo một cái thân phận bối cảnh hoàn mỹ ." Lâm Lôi liền nói.

Địch Lỵ Á cũng lên tiếng nói: "Y Tác Nhĩ đội trưởng, ngươi không nghe nói qua có chi mạch tại Ngọc Lan đại lục vị diện . Nhưng những người khác trong gia tộc các ngươi không nhất định không biết, đi thăm dò thêm một chút nữa,rồi hãy nói tiếp."

"Hừ. Có chi mạch nào mà ta không biết chứ?" Y Tác Nhĩ đội trưởng rất tự tin.

"Nơi này chuyện gì xảy ra?" Tiếng quát từ phía trên vang lên, một gã trung niên mặc trường bào xám nhạt bay tới.

Y Tác Nhĩ đội trưởng vừa nhìn người này, liền cung kính nói: "Đại nhân, nơi này có một người nói là chúng ta Thanh Long nhất tộc . Đúng là, hắn có Thanh Long nhấttộc huyết mạch, nhưng mà hắn nói hắn là Ngọc Lan đại lục vị diện chi mạch , ta cho tới bây giờ không nghe nói qua. Gia tộc chúng ta, còn có Ngọc Lan đại lục vị diện chi mạch "

"Nga?" Trung niên nhân đó kinh dị nhìn về phía bọn Lâm Lôi.

"Ngọc Lan đại lục vị diện chi mạch?" Trung niên nhân nhìn về phía bọn họ. "Là ai trong các ngươi?"

"Ta." Lâm Lôi đứng ra.

Trung niên nhân nở nụ cười: "Đứng, chúng ta Thanh Long nhất tộc, đích xác có Ngọc Lan đại lục vị diện chi mạch."

Y Tác Nhĩ đội trưởng nọ, cùng với bọn lính khác đều kinh hãi.

"Đó là chuyện sáu ngàn năm trước, người biết chuyện không nhiều lắm." Trung niên nhân đó cười nhẹ nói, " Một chi mạch bọn họ, còn gọi là Ba Lỗ Khắc gia tộc . Rất kỳ lạ. Cũng không biết là vị tiền bối nào đã lưu lại chi mạch đó."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 5: Ba Lỗ Khắc

Lâm Lôi nghe trung niên nhân nhắc tới 'Ba Lỗ Khắc Gia Tộc' trong lòng khẽ run. Tiền bối Ba Lỗ Khắc gia tộc của mình quả nhiên là đi tới địa ngục. Cũng quả thật ở chỗ này, trong lúc nhất thời. Lâm Lôi trong lòng ngổn ngang trăm mối.

"Đúng. Đúng, chính là Ba Lỗ Khắc gia tộc." Bối Bối rất vui mừng . "Lão Đại. Rốt cục tìm được rồi."

"Lâm LÔi." Địch Ly Á cũng vì Lâm Lôi mà cảm thấy vui vẻ.

Ở bên biên Áo Lợi Duy Á, Áo Bố Lai Ân, Tháp La Sa, Đế Lâm cùng một đám người ở cạnh trên mặt đều lộ ra nét cười. Ba Lỗ Khắc gia tộc, tại Ngọc Lan đại lục là nổi danh thế nào, nhưng mà ở địa ngục, bọn họ cũng là lần đầu tiên từ trong dân cư nghe được.

"Lâm Lôi, chúc mừng." Đế lâm cười nói.

"Cái này tuyệt đối sẽ không sai rồi." Hi Tắc cùng mọi người cũng cười nói.

Lâm Lôi trong lòng vui sướng. Từ nhỏ được sự giáo dục của gia tộc, sự tích của tiền bối trong gia tộc, Lâm Lôi đều rành rẽ, mà bây giờ chínhmình rốt cục có thể nhìn thấy những tiền bối này của gia tộc.

"Vị đại nhân này. Ta chính là Ba Lỗ Khắc gia tộc, ngươi mau dẫn ta đi gặp tiền bối trong gia tộc đi." Lâm lôi nhịn không được nói.

"Làm càn." Y Tác Nhĩ đội trưởng đó hừ lạnh một tiếng.

Lâm Lôi ngẩn ra.

"Đại nhân là cái gì thân phận, tự mình dẫn ngươi đi?" Y Tác Nhĩ đội trưởng rất là bất mãn với “tân nhân’ không hiểu tôn ti trước mắt. "Về phần ngươi có đúng hay không là Ngọc Lan chi mạch đó, chờ một chút mới có thể hoàn toàn xác định. Ngươi cũng đừng cao hứng quá sớm."

Trung niên nhân đó cười cười: "Y Tác Nhĩ. Ngươi tự mình đi một chuyến." Nói xong, trung niên nhân này quay đầu liền bay đi.

Y Tác Nhĩ lạnh lùng nhìn mấy người Lâm Lôi: "Các ngươi nghe rõ rồi,được rồi. Chờ một hồi,trong chốc lát tiến vào bên trong Thiên Tế sơn mạch,không nên bay loạn, đi theo ta! Xông vào cao tầng nhân viên trong gia tộc, trách tội xuống tới, ta bảo vệ không được các ngươi."

"Biết." Lâm Lôi đáp.

Lâm Lôi cũng cảm giác được, tại đây trong tứ thần thú gia tộc , cấp bậc sâm nghiêm.

"Đi theo ta." Y Tác Nhĩ bay lên trước. Đám người Lâm Lôi cũng lập tức đuổi kịp. Thiên Tế sơn mạch phạm vi cực lớn, đông bộ khu vực của Thiên Tế sơn mạch này tất cả đều là chỗ ở của tộc nhân Thanh Long nhất tộc.

Lâm Lôi bọn họ đã lên 'Long Đạo'.

Long Đạo rộng chừng năm mươi thước. Tại bên mép Long Đạo là một mảnh phiến long lân. Long Đạo dài vài ngàn dặm uốn lượn xoay quanh những đỉnh núi trập trùng. Vô số phủ đệ, tòa thành được thành lập tại bên cạnh long đạo, những phủ đệ, tòa thành này cũng đều có bóng người.

"Lão Đại. Người thật nhiều a." Hai con mắt Bối Bối láo liên, "Ta xem, dân cư Thanh Long nhất tộc này tối thiểu phải trăm vạn. Lão Đại, ta nhớ kỹ, gia tộc các ngươi sanh dục hài tử hình như rất ít mà."

Lâm Lôi cười cười.

Đích xác càng là chủng tộc lợi hại thì dân cư lại càng ít.

"Có thể thời gian dài quá, lũy kế dân cư cũng nhiều rồi." Lâm Lôi tùy ý nói.

Giả thiết mỗi một trăm năm, sanh dục một đời.

Mỗi một người gia tộc thành viên, hoặc là có một hài tử, hoặc là hai hài tử, thời gian dài quá. Giả thiết trên ức năm sau, trong gia tộc sẽ có bao nhiêu thành viên? Dù sao, chỉ cần đạt tới thánh vực liền sẽ không dễ chết già.

Trừ phi bị giết chết.

"Sinh ra, còn phải sống được đã." Phía trước là Y Tác Nhĩ đội trưởng mở miệng nói, "Trong quá khứ. Tứ thần thú gia tộc chúng ta thực lực mạnh, có thể bảo hộ tất cả đệ tử, tự nhiên dân cư càng ngày càng nhiều, nhưng bây giờ, không đơn giản như vậy nữa."

Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc.

Rốt cuộc nguyên nhân gì khiến tứ thần thú gia tộc lâm vào suy bại.

"Tòa thành kia kiến tạo rất đẹp." Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói bên tai Lâm Lôi, Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, một tòa thành toàn bộ màu lam, chỉ là thông qua màu sắc đậm nhạt đã hình thành một tòa thành có hiệu quả rực rỡ đặc thù , xác thực hấp dẫn người.

"Nhớ kỹ, chỉ bay trên long đạo này. Đừng bay đến địa phương khác." Y Tác Nhĩ nhắc nhở.

Bối Bối hừ nhẹ một tiếng. Lâm Lôi không khỏi cười nhìn về phía Bối Bối: "Bối Bối. Gia tộc này quản lý có chút nghiêm khắc . Chờ trở lại chỗ ở chúng ta , là sẽ tốt hơn." Lâm Lôi bây giờ tâm tình tốt lắm.

"Ta biết." Bối Bối thần thức truyền âm nói.

Đang khi nói chuyện. Lâm Lôi bọn họ được Y Tác Nhĩ dẫn đầu, dọc theo long đạo đi tới cửa của một tòa tiểu lâu hai tầng rất bình thường kiến tạo trên sườn núi. Tại cửa tòa tiểu lâu hai tầng này đang có một lão giả tóc bạc híp mắt nằm ở trên ghế, rất là thích ý.

"Cáp Ni Mạn." Y Tác Nhĩ cười mở miệng nói.

Lão giả tóc bạc mở mắt, liền cười lên: "Nga, là ngươi a. Y Tác Nhĩ, hôm nay như thế nào chạy đến nơi này của ta?"

"Chúng ta vừa gặp được một người có huyết mạch thành viên gia tộc chúng ta . Mời, xin ngươi hỗ trợ cùng đi điều tra ghi chép lại." Y Tác Nhĩ giải thích.

"Người nào?" Lão giả tóc bạc quay đầu nhìn về phía bọn người Lâm Lôi .

"Hay,chính là hắn!" Y Tác Nhĩ chỉ hướng Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng cười nhìn lão giả tóc bạc này nói: "Cáp Ni Mạn tiên sinh, ta gọi là Lâm Lôi, đến từ Ngọc Lan đại lục vật chất vị diện Ba Lỗ Khắc gia tộc!"

"Nga, Ba Lỗ Khắc gia tộc? Ngọc Lan đại lục nhất mạch đó. Ta biết." Lông mày trắng của Cáp Ni Mạn nhướng lên, nở nụ cười, "Chúng ta Thanh Long nhất tộc, cũng là Lôi Đinh gia tộc, cơ hồ tất cả chi mạch đều cho rằng chính mình là 'Lôi Đinh Gia Tộc', nhưng cũng có một số chi mạch cũng không biết tên của gia tộc mình, tùy tiện đặt tên. Các ngươi Ba Lỗ Khắc gia tộc chính là một trong số đó."

Lâm Lôi chỉ có thể cười cười.

Đời thứ nhất gia tộc của mình, Ba Lỗ Khắc cũng không biết Thanh Long nhất tộc, cũng không biết bọn họ dĩ nhiên là thành viên Lôi Đinh gia tộc, lúc này mới sáng lập Ba Lỗ Khắc gia tộc.

"Ngươi có thể báo ra tên của Ba Lỗ Khắc gia tộc. Ta tin tưởng ngươi hẳn là thành viên gia tộc chúng ta . " Cáp Ni Mạn lắc đầu bất đắc dĩ nói. "Nhưng mà gia tộc có quy củ phải nghiêm khắc kiểm nghiệm. Cho nên ta muốn cùng ngươi đi gặp các tiền bối của gia tộc ngươi."

"Gặp gia tộc tiền bối?" Lâm Lôi có chút hưng phấn bừng lên.

"Ân, đúng, phải thông qua bọn họ mới có thể hoàn toàn xác định lai lịch ngươi." Cáp Ni Mạn lập tức nhìn về phía Y Tác Nhĩ. "Y Tác Nhĩ, không còn chuyện của ngươi nữa. Ngươi bận thì cứ đi. Ta cùng bọn họ đi là được."

Y Tác Nhĩ gật đầu, cùng lúc thối lui.

"Một ngàn năm cũng khó gặp được một lần gia tộc thành viên tán thất bên ngoài trở về a." Cáp Ni Mạn cảm thán một tiếng. "Đi thôi. Theo ta đi gặp mấy người tiền bối chi mạch các ngươi."

Lâm Lôi liền đi theo, tại lâm lôi phía sau là một đám người cũng bắt đầu đàm luận.

"Năm đó tứ đại chung cực chiến sĩ, long huyết chiến sĩ 'Ba Lỗ Khắc', đã|sáu ngàn năm không gặp rồi." Hi Tắc trên mặt khó được hiện lên tươi cười, "Cũng không biết này lão gia hỏa nầy, bây giờ thế nào rồi?"

Áo Bố Lai Ân cũng gật đầu.

"Lão gia hỏa nầy?" đi ở phía trước quay đầu lại cau mày nói, "Ngọc Lan đại lục chi mạch này, kẻ sớm nhất cũng chỉ tu luyện được 6000 năm mà đã gọi là lão gia hỏa này? Trong gia tộc chúng ta, vô số người tu luyện quá ức năm, một chi mạch Ngọc Lan đại lục này, là mạch ít tuổi nhất trong Lôi Đinh gia tộc chúng ta."

"Là một mạch ít tuổi nhất ?"

Lâm Lôi cùng một đám người nhìn nhau.

Tại Ngọc Lan đại lục, mấy ngàn năm lịch sử tuyệt đối xem như lịch sử lâu đời, nhưng mà trong địa ngục thì mấy ngàn năm lại tính là "ít tuổi nhất", nhưng cùng các chi mạch khác có trên ức năm mà so thì đích xác tuổi còn rất trẻ.

"Vị lão tiên sinh này." Bối Bối hô, " Sơn mạch nội tùy ý đều có thể thấy rất nhiều tòa thành, phủ đệ.

Người nhiều như vậy. Lão tiên sinh, ngươi có thể nhớ rõ ràng nơi ở của Ngọc lan đại lục nhất mạch đó sao?"

"Như thế nào không nhớ rõ!"

Cáp Ni Mạn trừng mắt. "Chúng ta Lôi Đinh gia tộc các đại chi mạch, còn có chỗ ở của tuyệt đỉnh cường giả .Cáp Ni Mạn ta rõ ràng nhất. Ta nhắm mắt lại cũng có thể dễ dàng tìm được chỗ ở của bất luận kẻ nào."

"Chúng ta tại trên long đạo bay đã lâu, như thế nào còn chưa tới?" Bối Bối nói thầm.

Cáp Ni Mạn không khỏi nhíu,cau mày nhìn về phía Bối Bối: "Tiểu tử đội nón cỏ kia. Trong đám người này, hình như ngươi nói nhiều nhất."

"Bối Bối." Lâm lôi thấp giọng nói.

"Hừ." Bối bối hừ nhẹ một tiếng, không lên tiếng nữa.

Cáp Ni Mạn này mới nói: "Ngọc Lan nhất mạch này, là một mạch rất nhỏ yếu. Nhược tiểu chi mạch này, là ở tại vùng bờ sâu phía trong, cho nên phải bay khá xa. Bây giờ một phần lộ trình còn chưa tới."

Bay được đã lâu, chỉ nhìn một cách đơn thuần thì tuần tra chiến sĩ đã quá mười vạn. Lâm Lôi bọn họ rốt cục đã đến mục tiêu.

"Tới rồi." Cáp Ni Mạn trực tiếp bay ra long đạo. "Theo ta đến."

Lâm Lôi bọn họ cũng phát hiện rời long đạo không xa có một cái đại hạp cốc, Cáp Ni Mạn đó trực tiếp bay vào trong đại hạp cốc, Lâm Lôi bọn họ cũng bay theo vào trong đó. Trong hạp cốc có sương mù bao phủ.

Trong lúc hạ xuống, xuyên thấu qua sương mù bao phủ, cũng mơ hồ thấy một loạt tiểu lâu.

"Nơi này có các ngươi Ngọc Lan nhất mạch, còn có một ít chi mạch tách ra." Cáp Ni Mạn nói, "Người ở trong cốc này vượt qua một vạn."

"Ba Lỗ Khắc!" Cáp ni mạn rồi đột nhiên quát to.

"Ba Lỗ Khắc!" "Ba Lỗ Khắc!" "Ba Lỗ Khắc!"…… chỉ nghe tiếng kêu vang vọng quanh quẩn trong cả hạp cốc, Lâm Lôi bọn họ một đám người đều bị tiếng quát này của Cáp Ni Mạn , dọa đến giật mình.

Hạ xuống trên mặt đất hạp cốc..

Chỉ thấy xa xa hơn mười đạo nhân ảnh cực nhanh bay lại đây. Cầm đầu là một người mặc đoản sam không tay, lộ ra cơ ngực cường tráng, mái tóc đen rối bù, trong đôi mắt lư động tinh mang.

"Ha ha. Nguyên lai là Cáp Ni Mạn tiên sinh." Đại hán tráng kiện, tóc đen rối bù kia cười vang nói.

Một đám người đi theo phía sau hắn ,đại đa số là tóc đen. Ngẫu nhiên cũng có tóc vàng, tóc màu lam.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm người này.

"Ông ta chính là Ba Lỗ Khắc? Khai sáng nhân của Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta?" Lâm Lôi trái tim phảng phất như bị cự chùy đập vào. Bây giờ hơn mười người bay lại đây, đại bộ phận đều là nam tính, cũng có số ít nữ tính.

Lâm Lôi nhìn thấy bọn họ trong lòng tự sinh ra một loại cảm giác quen thuộc.

"Ba Lỗ Khắc." Cáp Ni Mạn cười nói, "Ta hôm nay đến, thị bởi vì có một gia tộc đệ tử nói là đến từ Ngọc Lan đại lục, nói là Ba Lỗ Khắc gia tộc."

Lâm Lôi hai mắt sáng lên.

Quả nhiên, trước mắt đây chính là Ba Lỗ Khắc!Người sáng lập ra Long huyết chiến sĩ gia tộc”!

"Đến từ Ngọc lan đại lục?" Ba Lỗ Khắc ngẩn ra, lập tức lộ ra vẻ mừng như điên.

"Có người từ Ngọc Lan đại lục đến? Nói là chúng ta Ba Lỗ Khắc gia tộc?" Bên cạnh Ba Lỗ Khắc, một vị thanh niên cường tráng anh tuấn cũng liền nói, đồng thời ánh mắt đảo qua tại một đám người phía sau Cáp Ni Mạn.

Tựa hồ có sở giác, ánh mắt hắn rơi vào trên người Lâm Lôi !

Đây là sự cảm ứng của huyết mạch.

Nhưng ánh mắt Ba Lỗ Khắc cũng rơi vào một người khác- Hi Tắc!

"Hi Tắc! Là ngươi?" Ba Lỗ Khắc kinh hỉ nói.

"Ha ha, Ba Lỗ Khắc, không nghĩ tới lão gia hỏa ngươi biến mất biệt tích, lại là chạy đến địa ngục rồi." Hi Tắc cũng cười nói.

"Áo Bố Ân?" Ba Lỗ Khắc cũng nhìn về phía Vũ thần 'Áo Bố Ân'.

"Ba Lỗ Khắc, đã lâu không gặp." Áo Bố Lai Ân cũng là chào hỏi.

Cáp Ni Mạn cũng cố ý bất mãn nói: "Này? Ta hôm nay đến chính là muốn xác nhận người này có phải là đệ tử gia tộc các ngươi hay không. Ba Lỗ Khắc, ngươi cũng phối hợp một chút, hỗ trợ xác nhận một chút."

"Nga." Ba Lỗ Khắc lúc này mới phản ứng lại.

"Hắn gọi là Lâm Lôi." Cáp Ni Mạn cười nói, "Hắn nói hắn là ba lỗ khắc gia tộc." Nói xong, ngoán tay lão chỉ hướng Lâm Lôi.

Nhất thời Ba Lỗ Khắc cùng với một đám người phía sau, ánh mắt đềurơi vào trên người Lâm Lôi, nhóm người này là các tiền bối gia tộc giờ phút này ánh mắt tất cả đều nóng cháy vô cùng. Mấy ngàn năm không trở về, gia tộc vãn bối đến nên bọn họ đương nhiên kích động.

Kỳ thật, nhìn thấy Hi Tắc, Áo Bố Lai Ân, Ba Lỗ Khắc đã xác định người gọi là Lâm Lôi trước mặt đây chính là gia tộc vãn bối của bọn họ.

"Hỗ trợ xác nhận một chút đi." Cáp Ni Mạn nói.

Ba Lỗ Khắc gật đầu, nhìn Lâm Lôi: "Lâm Lôi, đúng không? Nếu ngươi là người Ba Lỗ Khắc gia tộc , hẳn là biết gia phả của gai tộc, và các ghi chép về lịc đại tiền bối chứ."

Lâm Lôi mở miệng nói: "Ba Lỗ Khắc. Ngọc lan đại lục đệ nhất vị Long Huyết chiến sĩ, Ngọc Lan lịch năm 4560 , Ba Lỗ Khắc tại 'Lâm Nam Thành' thành hạ nghênh chiến băng sương cự long cùng hắc long, cuối cùng đem băng sương cự long và hắc long giết chết danh chấn thiên hạ, ngọc lan lịch năm 4579 , Ba Lỗ Khắc trên bờ biển bắc hải nghênh chiến cửu đầu xà hoàng. Ngày đó biển gầm không ngừng, thành trì sập đổ. Sau khi kịch chiến một ngày một đêm, Ba Lỗ Khắc rốt cục chém chết cửu đầu xà hoàng ...... cuối cùng thành lập Ba Lỗ Khắc gia tộc. Ba Lỗ Khắc là tộc trưởng đời thứ nhất!"

"Thụy Ân - Ba Lỗ Khắc ......"

"Cáp Trạch Đức - Ba Lỗ Khắc ......"

Lâm lôi liên tục nói sự tích của ba vị tiền bối, Ba Lỗ Khắc cùng với đám người phía sau ông ta đều kích động đến hai mắt đều ướt.

"Đúng, đúng." Ba Lỗ Khắc liền nói.

Ba Lỗ Khắc tiến lên, trực tiếp siết chặt Lâm Lôi vào trong ngực: "Hài tử, hoan nghênh ngươi trở về."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 6: Tối Nhược Tiểu Đích Chi Mạch

Hoan nghênh ngươi về nhà!" Chỉ một câu nói này đã khiến từ đáy lòng Lâm Lôi dâng lên một cỗ nhiệt năng.

Cảm thụ ánh mắt quan tâm của Ba Lỗ Khắc cùng những người khác trong gia tộc nhìn về phía hắn, Lâm Lôi tự nhiên hiểu ra, gần bảy trăm năm qua chính mình từ Tử Kinh đại lục xuyên qua Tinh thần vụ hải, chạy tới Huyết Phong đại lục chịu bao nhiêu khổ nạn đều là đáng giá!

Trên địa ngục vị diện phiêu bạt nhiều năm như vậy rốt cục về tới nhà rồi!

Ba Lỗ Khắc buông Lâm Lôi ra rồi nhìn Lâm Lôi, trong mắt hơi ẩn ước lão lệ :”Lâm Lôi, ngươi chịu khổ rồi.”

"Cáp Ni Mạn tiên sinh, cám ơn.” Ba Lỗ Khắc nhìn về phía Cáp Ni Mạn ”Lâm Lôi đích thật là người của Ngọc Lan nhất mạch ta.”

"Ha ha, Ba Lỗ Khắc, chúc mừng. Đây là gia tộc vi chương để cho Lâm Lôi lấy máu nhận chủ đi.” Cáp Ni Mạn đưa ra một khối vi chương, rồi cười nói ”Ta không ở đây quấy rầy nữa.” Nói rồi Cáp ni mạn liền trực tiếp rời đi.

Ba Lỗ Khắc đưa vi chương cho Lâm Lôi.

"Lấy máu nhận chủ?" Lâm Lôi nhìn vi chương.

"Để phân biệt thân phận nên tất cả thành viên trong gia tộc đều có vi chương.” Ba Lỗ Khắc giải thích, Lâm Lôi lúc này lấy máu nhận chủ, khi vừa lấy máu nhận chủ trong nháy mắt Lâm Lôi kinh ngạc phát hiện - chính mình cũng cảm ứng được vi chương trên người những người khác.

"Quả nhiên, nhờ cái này có thể dễ dàng phân biệt đối phương có phải là một thành viên của gia tộc hay không.”

"Lâm Lôi.” Người thanh niên anh tuấn đứng phía sau Ba Lỗ Khắc nở nụ cười ”Ngươi có biết ta là ai?"

Lâm Lôi không khỏi sửng sốt. Những tiền bối trong gia tộc này chính mình cho tới bây giờ chưa từng gặp, sao có thể biết danh tính hay thân phận của bọn họ ?

"Ta gọi là Thụy Ân.” Người thanh niên anh tuấn nói ”Ngươi vừa rồi chính là đề cập qua chuyện của ta đó.”

Lâm Lôi lúc này mới phản ứng lại đây, cười nói :”Ba Lỗ Khắc gia tộc vị Hoàng kim long thánh kỵ sĩ đầu tiên của chúng ta!"

"Ha ha, Hoàng kim long thánh kỵ sĩ, đúng, đúng.” này Thụy Ân nhất thời cười ha hả ”Ngươi vừa rồi kể chính là chuyện của ta cùng Cáp Trạch Đức. Cáp Trạch Đức, lại đây.” Thụy Ân gọi một gã đại hán vạm vỡ ở phía sau.

"Lâm Lôi, ngươi hảo.” Cáp Trạch Đức lên tiếng.

Lâm Lôi cứng miệng lại, đột nhiên hắn phát hiện chính mình căn bản không biết phải xưng hô đối phương thế nào ?

Cáp Trạch Đức tằng tằng tằng …… ông nội?

Bất luận là Ba Lỗ Khắc, hay là Thụy Ân cho đến Cáp Trạch Đức, mỗi một người đều có bối phận cao hơn so với Lâm Lôi rất nhiều.

Nhìn thấy vẻ mặt Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc cũng đoán ra hắn đang nghĩ điều gì nên cười nói :”Lâm Lôi, tại vật chất vị diện, con người sống không lâu luận bối phận còn có ý nghĩa thế nhưng trên địa ngục vị diện sống quá ức năm đều có thể thì luận bối phận đã không ý nghĩa nữa.”

"Ngươi xem, Thanh Long nhất tộc tồn tại không biết bao nhiêu triệu năm. …người lớn tuổi nhất cùng nhỏ nhất cách nhau vượt qua triệu bối phận, ngươi nói vậy thì còn ý nghĩa sao?"

Bối phận quá nhiều thì không còn ý nghĩa nữa.

Tỷ như tại Ngọc Lan đại lục ở Áo Bố Lai Ân đế quốc.

Con cháu của Vũ Thần rất nhiều, hơn năm ngàn năm con cháu nhiều lắm. Áo Bố Lai Ân bản thân đối với con cháu cũng không thèm để ý nữa. Hắn đại đệ tử cùng tuổi hắn tương đương nhưng người nhỏ nhất lại bằng Lâm Lôi, cách nhau gần năm ngàn tuổi. Cách nhau xa như thế nhưng cũng là sư huynh đệ.

"Thanh Long nhất tộc, hôm nay phát triển rộng như vậy, có lẽ hai người cùng sinh ra một ngày nhưng có thể cách nhau không biết bao nhiêu bối phận.” Ba Lỗ Khắc cười nói ”Cho nên, chẳng những là gia tộc chúng ta, trên địa ngục vị diện nói về bối phận cũng là không ý nghĩa.”

Lâm Lôi cũng gật đầu đồng ý.

"Lão đại, ta cùng Bối Lỗ Đặc gia gia không biết cách nhau bao nhiêu bối phận nhưng cũng chỉ gọi là gia gia mà thôi.” Bối Bối nói ”Còn có ba người con của Bối Lỗ Đặc gia gia ta đều là gọi thẳng tên.”

Bối Bối, dù sao cũng thuộc Bối Lỗ Đặc gia tộc, nếu tính kỹ thì còn là hậu đại của Cáp Lý ba huynh đệ.

Đã có thể bởi vì bối phận cách nhau quá lớn, Bối Bối cũng đều gọi thẳng tên Cáp Lý ba người.

"Ha ha.” Thụy Ân cười nói ”Lâm Lôi, chúng ta lúc trước cũng cảm thấy đau đầu thế nhưng bây giờ mọi người cũng đều quen rồi, phàm Là Thanh Long nhất tộc đều tùy tiện xưng hô, địa vị cao thấp hết thảy chỉ bằng thực lực!"

Thực lực cường liền thành bề trên trong gia tộc, cho dù bối phận cao tới đâu ngươi tu luyện hàng triệu năm nếu vẫn chỉ là một trung vị thần mà người ta tu luyện ngàn năm đã lên thượng vị thần thì ngươi nhìn thấy đối phương cũng phải cung kính hành lễ.

"Ngươi gọi ta tộc trường là được, về phần những người khác, ngươi trực tiếp gọi tên.” Ba Lỗ Khắc cười nói.

"Gọi tên?" Lâm Lôi vẫn có vẻ không được tự nhiên.

"Đương nhiên gọi tên.” Cáp Trạch Đức cười nói ”Ngươi bây giờ tu luyện đến trung vị thần cảnh giới mà có lẽ cũng gần ngàn tuổi mà hơn mười năm trước ta lại vừa có một con gái, tuổi nó kém hơn ngươi nhiều vậy chẳng lẽ ngươi cũng muốn gọi nó là lão tổ tông?"

Lâm Lôi chỉ có thể cười cười.

Đối với người có vô hạn tánh mạng mà nói, bối phận đích xác không ý nghĩa.

"Nếu không phải trong tam đại chí thân (ông, cha, cháu) đều có thể trực tiếp gọi tên.” Cáp Trạch Đức nói.

"Mọi người cũng đừng đứng ở đây, đi tới đại sảnh đi.” Ba Lỗ Khắc cười nói, Lâm Lôi cũng đi theo mọi người cùng tiến đến. Vừa đi vừa giới thiệu cho mọi người Địch Lỵ Á, Bối Bối.

"Tộc trưởng.” Lâm Lôi dò hỏi ”Ngọc Lan nhất mạch chúng ta bây giờ có bao nhiêu người rồi?"

"Có vài trăm người.” Ba Lỗ Khắc cười nhìn về phía chung quanh ”Thế nhưng trong hạp cốc này còn có các phân chi khác, chúng ta Ngọc Lan nhất mạch, chỉ là một mạch dân cư rất ít.” Ba Lỗ Khắc còn có một câu không nói -

Nhất mạch bọn họ cũng là …mạch yếu nhất.

"Ba Lỗ Khắc, các ngươi hình như rất vui vẻ ?" Một thanh âm vang lên.

Ba Lỗ Khắc hơn mười người sắc mặt đều có chút khó coi, Lâm Lôi quay đầu hướng về phía thanh âm phát ra nhìn lại, từ cách đó không xa đi tới mấy người. Cầm đầu chính là một thanh niên có mái tóc dài màu xanh biếc trên mặt còn mang theo một tia khinh thường ”Có cái gì vui, nói ra, để cho ta nghe.”

"Đừng động hắn. Chúng ta đi!" Ba Lỗ Khắc trầm giọng nói.

Lâm Lôi cũng phát hiện những người khác trong gia tộc cũng không thèm nhìn đến tên thanh niên lục phát chỉ tiếp tục hướng chỗ ở mình đi tới.

"Ba Lỗ Khắc, ta nói chuyện cùng ngươi mà sắc mặt của ngươi sao khó chịu vậy?" Gã thanh niên kia nhướng mày, quát.

Bên cạnh gã cũng có vài tên thanh niên, những người đó đối với Ba Lỗ Khắc cũng rất bất mãn, trong đó một người còn nói :”Ba Lỗ Khắc. Sao, ỷ vào có chỗ dựa để kiêu ngạo rồi sao, ngay cả chúng ta nói chuyện cùng ngươi, ngươi cũng không để ý tới sao?"

Ba Lỗ Khắc, Thụy Ân một đám người sắc mặt đều khó coi cực kỳ.

Trong Thanh Long nhất tộc, Ngọc Lan đại lục một mạch này là yếu nhất. Lúc trước vừa mới tới đây bọn họ cũng đều chỉ là thánh vực, sau khi trải qua tông từ tẩy lễ, khắc khổ tu luyện mặc dù cũng có tiến bộ lớn nhưng thời gian dù sao quá ngắn, mới mấy ngàn năm.

Trong Ngọc Lan nhất mạch, người mạnh nhất mới là trung vị thần!

Trung vị thần?

Trên địa ngục vị diện, đặc biệt là ở tứ thần thú gia tộc. Nếu người mạnh nhất trong mạch cũng mới chỉ là trung vị thần thì nhất định một mạch này sẽ bị người xem thường, sẽ bị khi nhục, giễu cợt!

Các chi mạch, phân chi mạch khác thượng vị thần đều rất nhiều.

Mà một mạch của ngươi cực mạnh mới là trung vị thần, sao có thể so sánh? Không bị xem thường mới lạ!

Mặc dù ở trong đại hạp cốc này đều là những chi mạch tương đối yếu nhưng các chi mạch kia ít nhất còn có vài thượng vị thần!

"Mẹ kiếp, các ngươi tại đây nói cái gì?" Bối Bối phẫn nộ quát.

Tháp La Sa sắc mặt cũng trầm xuống, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua mấy người kia :”Chúng ta tại đây mấy người các ngươi từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy?”

"Các ngươi ……" Mấy người đều ngẩn ra rồi liền nổi giận, bọn họ cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghĩ rằng. …Ngọc Lan nhất mạch nhỏ yếu nhât này cả ngày bị bọn họ giễu cợt khi nhục cũng có người dám cùng bọn họ kiêu ngạo!

Tên thanh niên cầm đầu càng giận dữ mà cười :”Ba Lỗ Khắc, người của ngươi, quả là gan a. Còn dám mắng cả A Tư Lỗ ta!"

A Tư Lỗ bản thân chính là thượng vị thần!

Trong tứ thần thú gia tộc, thượng vị thần không toán cái gì, Lâm Lôi trên Long Đạo đi tới đây đã thấy tuần tra chiến sĩ cũng có hơn mười vạn. Mười vạn tuần tra chiến sĩ toàn bộ đều là thượng vị thần, thượng vị thần số lượng đông đúc cũng có thể tưởng tượng biết!

Thế nhưng ……

Ngọc Lan nhất mạch. Một người, cái thượng vị thần đều không có!

Cho nên A Tư Lỗ có thể tùy ý kiêu ngạo còn Ba Lỗ Khắc bọn họ lại chỉ có thể nhẫn nhịn.

"A Tư Lỗ. Ngươi đừng quá đáng.” Ba Lỗ Khắc trầm trầm nói ”Hôm nay, chúng ta có khách nhân.”

"Ta quá đáng?" A Tư Lỗ trừng mắt.

"Ba Lỗ Khắc, lá gan của ngươi không nhỏ, dám mắng A Tư Lỗ đại nhân?" Mấy người phía sau A Tư Lỗ đều gầm lên.

Lúc này Tháp La Sa, Bối Bối bọn họ đều không nhịn được, Tháp La Sa cũng không để một thượng vị thần bình thường vào mắt:”Tiểu tử -"

"Ngươi câm miệng cho ta!" A Tư Lỗ chỉ vào Tháp La Sa.

Tháp La Sa giận dữ.

A Tư Lỗ cười lạnh nói :”Các ngươi mấy người là thượng vị thần ta biết. Thế nhưng các ngươi hình như đâu phải Thanh Long nhất tộc chúng ta, đang ở trong phạm vi của tộc ta các ngươi có thể tới đã là tốt lắm rồi, nếu động thủ …… quân đội của gia tộc sẽ tiêu diệt các ngươi đầu tiên!"

A Tư Lỗ sớm đã phát hiện Tháp La Sa, Hi Tắc đều là thượng vị thần.

Thế nhưng hắn không sợ bởi vì thông qua gia tộc vi chương cảm ứng hắn đã sớm xác định mấy người này là người ngoài.

"Hi Tắc, các ngươi ngàn vạn lần đừng động thủ.” Ba Lỗ Khắc cũng lắc đầu truyền âm ”Các ngươi có thể lại đây, một là bởi vì thân phận của Lâm Lôi thứ hai vì gia tộc chúng ta ở khu vực bên ngoài, thế nhưng nếu các ngươi động thủ …… bất kể các ngươi có lý hay không, quân đội gia tộc đều sẽ thiên vị người của gia tộc, các ngươi động thủ sẽ bị trực tiếp giết chết. Lâm Lôi, ngươi cũng quản người của ngươi cho tốt.”

Tháp La Sa, Hi Tắc, Áo Bố Lai Ân bọn họ đều lăng đi.

"Yên tâm đi, tộc trưởng.” Lâm Lôi đáp.

Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn về phía A Tư Lỗ, A Tư Lỗ thị thượng vị thần? Chỉ là một thượng vị thần bình thường, có thể tính cái gì? Chính mình khi chiến đấu ở Mịch La đảo thi triển Hắc Thạch Lao Ngục chính là tùy ý chém giết những mấy vạn thượng vị thần.

Mấy vạn thượng vị thần cũng không hãi sợ.

Còn quan tâm tới A Tư Lỗ này?

"Tiểu tử, ngươi nhìn cái gì vậy.” A Tư Lỗ quát. A Tư Lỗ hôm nay rất bất mãn, Ngọc Lan nhất mạch yếu ớt này bình thường bị hắn khi dễ, cũng sẽ không nói gì, thế nhưng hôm nay tựa hồ rất cao ngạo.

"A Tư Lỗ. Đúng không?" Lâm Lôi cười nói.

"Đúng.” A Tư Lỗ có chút tự mãn.

"Lâm Lôi, chớ gây sự.” Ba Lỗ Khắc cũng liền thần thức truyền âm ”Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta cực mạnh cũng chỉ là trung vị thần. Nhất mạch chúng ta quá yếu, không thể đấu cùng bọn họ a.”

"Tộc trưởng, ta là người của gia tộc ta cùng hắn động thủ quân đội gia tộc sẽ không thiên vị hắn chứ?” Lâm Lôi thần thức truyền âm hỏi.

Ba Lỗ Khắc truyền âm nói :”Sẽ không thiên vị, thế nhưng ngươi mới là trung ……"

Lâm Lôi đã trực tiếp quay đầu nhìn về phía A Tư Lỗ :”A Tư Lỗ, ta khuyên ngươi. Từ hôm nay về sau chớ chọc Ngọc Lan đại lục chi mạch chúng ta.”

"Ngươi nói cái gì?" A Tư Lỗ sửng sốt.

"Sau này, chớ chọc chúng ta.” Lâm Lôi trầm giọng nói.

A Tư Lỗ kinh ngạc nhìn Lâm Lôi, lập tức ngửa đầu cười ha hả :”Ha ha ……" ngay cả vài tên thanh niên phía sau A Tư Lỗ cũng đều cười vang.

Ngọc Lan nhất mạch là chi mạch yếu nhất trong hạp cốc, cả ngày bị các chi mạch khác khi dễ vì thực lực quá yếu, căn bản không dám phản kháng.

"Tiểu tử, ngươi -" A Tư Lỗ chỉ vào Lâm Lôi, đang định nói, đột nhiên - một quang mang màu vàng đất tràn ra, trực tiếp trùm lấy đám A Tư

Lỗ ở bên trong.

Hắc thạch không gian, cực mạnh dẫn lực!

Toàn thân A Tư Lỗ trực tiếp quỵ trên mặt đất, dẫn lực cường đại khiến thân thể hắn cũng phát run lên. Mấy người bên cạnh hắn càng thêm không chịu nổi trực tiếp nằm trên mặt đất sau đó mới miễn cưỡng đứng thẳng lên.

"Ta nói rồi, sau này chớ chọc Ngọc Lan nhất mạch ta!" Sắc mặt Lâm Lôi trầm xuống, nhất thời quang mang màu vàng chấn động.

Dẫn lực hướng phía dưới chợt biến thành xích lực!

"Bồng!" Cả đám A Tư Lỗ trực tiếp bị xích lực chấn bay ra ngoài. Mấy người bọn họ đều hoảng sợ đứng lên nhìn Lâm Lôi, ngay cả nhúc nhích cũng không mà Lâm Lôi đã đem mấy người bọn họ dễ dàng đùa bỡn.

Chênh lệch quá lớn.

Lâm Lôi rốt cuộc không thèm nhìn bọn A Tư Lỗ thêm chỉ quay đầu hướng Ba Lỗ Khắc nói :”Tộc trưởng, chúng ta trở về đi.” Tại Mịch La đảo cùng mấy vạn thượng vị thần tùy ý giết chóc, sao có thể để ý đến một thượng vị thần bình thường?

"Lâm Lôi, này?"

Cả đám Ba Lỗ Khắc đều lặng đi.

Bọn họ còn không có ý thức được. Từ hôm nay trở đi …… Ngọc Lan một mạch, sẽ không bị người khi nhục nữa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 7: Gia Tộc Nguy Cơ

Thanh Long nhất tộc Ngọc Lan mạch, lịch sử quá mức ngắn ngủi bất quá chỉ vài ngàn năm. Vài ngàn năm so sánh cùng lịch sử lâu đời của Tứ thần thú gia tộc, chỉ có thể xem như một giọt nước trong biển rộng.

Lịch sử ngắn ngủi, cũng dẫn đến thực lực yếu!

Tại Thiên Tế sơn mạch, trong đại hạp cốc này vẫn thường bị những mạch khác của Thanh Long nhất tộc xem thường, khi nhục.cũng may gia tộc có nghiêm lệnh - người đồng tộc không được chém giết người trong tộc.

Đây là nghiêm lệnh, không ai dám làm trái.

Cũng vì thế mà mặc dù Ngọc Lan nhất mạch này dù sống tại đây có chút mất mặt, nhưng tốt xấu cũng sẽ không có nguy hiểm đến tánh mạng. Ba Lỗ Khắc bọn họ chỉ có thể nhẫn nhịn, dù sao một khi phản kháng sẽ lọt vào khi nhục.

Thực lực không bằng người, không có biện pháp!

Nhưng kúc này bọn họ vừa mới nghênh đón một hậu bối của gia tộc vừa đến từ Ngọc Lan đại lục mà hậu bối này lại dễ dàng đem một thượng vị thần cùng vài trung vị thần đùa bỡn trong tay.

Ba Lỗ Khắc, Thụy Ân cả đám người đều khó có thể tin nhìn Lâm Lôi.

“Lâm Lôi?” Ba Lỗ Khắc kinh ngạc mở miệng.

Lâm Lôi nhìn Ba Lỗ Khắc cười nói :”Tộc trưởng, chúng ta mau trở về đi, bây giờ ta còn chưa biết, ta sẽ ở nơi nào đây?”

“Đúng, đúng.” Ba Lỗ Khắc từ rung động tỉnh táo lại. Mặc dù không hiểu Lâm Lôi tại sao lại lợi hại như vậy nhưng Ba Lỗ Khắc cũng sẽ không hỏi luôn bây giờ chỉ cười nói ”Đi, chúng ta trở về.”

Mọi người khác Ngọc Lan nhất mạch đều kinh hãi nhìn Lâm Lôi, người hậu bối đệ tử này quá mạnh mẽ !

“Các ngươi nhìn cái gì vậy!” Thanh âm Bối Bối vang lên ”Như thế nào? Chẳng lẽ lão Đại ta vừa rồi giáo huấn các ngươi còn chưa đủ sao ? Còn muốn thử thêm ?”

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Đám A Tư Lỗ đều nhìn về phía Lâm Lôi, ánh mắt tràn ngập hoảng sợ, không thể tin mọi việc vừa rồi hết thảy đều là thật .

“A Tư Lỗ.” Lâm Lôi mở miệng nói ”Ngươi ta, đều là Thanh Long nhất tộc, đều là Lôi đinh gia tộc! Nếu đều là thành viên của gia tộc thì đừng tranh đấu lẫn nhau. Nếu nói ra ngoài sợ rằng còn bị người cười chê đó.”

A Tư Lỗ kinh ngạc .

“Ngọc Lan nhất mạch, cũng là Lôi đinh gia tộc.” Lâm Lôi cười nói ”Ta là Ngọc Lan nhất mạch, cũng là Lôi đinh gia tộc, ta không muốn sau này lại thấy các ngươi tới tìm chúng ta phiền toái. Nếu phát sinh chuyện như vậy, ta sẽ không ngại …… hảo hảo dạy ngươi.”

Áo Bố Lai Ân, Hi Tắc, Tháp La Sa một đám người đều cười cười ở bên cạnh.

Bởi vì bọn họ đều rõ ràng thực lực của Lâm Lôi, lúc đầu tại Mịch la đảo hỗn loạn đại chiến thực lực của Lâm Lôi đã triển lộ không thể nghi ngờ.

“Đi thôi.” Lâm Lôi nắm tay Địch Lỵ Á rồi cùng đám Ba Lỗ Khắc, Thụy Ân đi về chỗ ở của Ngọc Lan nhất mạch.

“A Tư Lỗ đại nhân. Này ……” Cả đám người bên cạnh A Tư Lỗ trên mặt tràn đầy vẻ khó hiểu, kinh sợ.

A Tư Lỗ sắc mặt âm trầm.

“Không ngờ Ngọc Lan nhất mạch lại xuất hiện một cao thủ.” A Tư Lỗ trầm thấp nhủ.

“Nhưng hắn là trung vị thần a.” nhất thời có người nói.

A Tư Lỗ lắc đầu :”Không có khả năng, trọng lực không gian đó quá mạnh, quả thực khiến người ta sợ hãi. Trong dẫn lực đó đối phương hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết chúng ta, có thể tu luyện Trọng lực không gian đến cảnh giới như thế tuyệt đối là thượng vị thần phi thường cường đại.”

“Rất mạnh?” Mấy tên trung vị thần phía sau đều cảm thấy mờ mịt.

“Lục tinh ác ma, hoặc là thất tinh ác ma!” A Tư Lỗ nói khẽ.

Nhất thời mấy tên trung vị thần hoàn toàn trợn tròn mắt, bọn họ bình thường nhìn thấy thượng vị thần đều đã cung kính. Mà bình thường thượng vị thần chỉ là tứ tinh ác ma thực lực, có thể đạt tới lục tinh ác ma, thất tinh ác ma ở trong gia tộc đều là cao tầng.

“Chúng ta phát hiện hắn là trung vị thần a.” Một lam phát thanh niên (tóc xanh) liền nói.

A Tư Lỗ quay đầu nhìn lại tên kia một cái rồi lập tức quay đầu đi căn bản không hề để ý tới tên trung vị thần này.

“Ta nói sai rồi sao?” gã kia vẫn còn mờ mịt.

“Ẩn nặc hơi thở, ngụy trang, nên đoán không ra sao?” Một tên trung vị thần khác cười nói "Đi thôi, cũng không biết Ngọc Lan nhất mạch lịch sử ngắn ngủi đó sao lại xuất hiện cao thủ cường đại như vậy.”

Vừa lẩm bẩm trong miệng mấy vị trung vị thần này vừa rời đi.

Lâm Lôi hiểu, đừng nói trong các chi mạch của một đại gia tộc mà chính là trong mấy anh em cùng cha mẹ cũng có thể tranh cao thấp, thực lực yếu sẽ bị xem thường, thực lực yếu sẽ bị khi nhục.

Đó là chuyện rất bình thường.

“Cao tầng của Lôi đinh gia tộc cũng mặc kệ này chuyện, có lẽ còn khuyến khích như vậy.” Lâm Lôi cũng hiểu, người thực lực yếu nếu bị xem thường sẽ khiến họ có cảm giác khuất nhục có khi dẫn đến vì tức giận mà tu luyện chăm chỉ.

Dù sao, gia tộc có quy định, không cho phép chém giết giữa người đồng tộc nên sẽ không sợ thực lực của gia tộc bị tổn thương.

“Có tranh đấu, có cao thấp, có cấp bậc mới có tiến bộ.” Lâm Lôi thầm than.

Thế nhưng, Ngọc Lan nhất mạch của mình cũng trở thành mạch yếu nhất, căn cơ kém, lịch sử ngắn không có cách nào khác thay đổi.

“Lâm Lôi, kia là chỗ ở của Ngọc Lan nhất mạch chúng ta.” Ba Lỗ Khắc chỉ về phía trước nói. Lâm Lôi theo hướng chỉ dẫn nhìn lại. Ở phía cuối cốc có trùng trung hai tầng tiểu lâu.

Khi Lâm Lôi bọn họ đi qua chiếc sân cỏ liền thấy không ít người đang đón lại đây, cũng có hai hài đồng.

“Tộc trưởng!”

Cả đám người đều lên tiếng chào.

“ha ha. nhanh lên chuẩn bị yến tịch, khánh chúc Lâm Lôi địa đến.” Ba Lỗ Khắc lớn tiếng cười nói.

“Tộc trưởng, Lâm Lôi là ai?” Cả đám người này cũng không ai biết Lâm Lôi. Lâm Lôi cũng nhìn kỹ mọi người trước mắt. Mỗi người đều gây cho hắn cảm giác quen thuộc từ sâu thẳm tâm linh, đây đều là người cùng gia tộc hắn, đều uẩn hàm cùng một huyết mạch :”Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta tại Ngọc Lan đại lục dân số rất thưa thớt, nhưng trên địa ngục cũng khá náo nhiệt.”

Có thể sống trên địa ngục, những người này đều có thể có vĩnh hằng tánh mạng, tự nhiên sẽ càng ngày càng nhiều.

“Lâm Lôi là ai vậy?” Ba Lỗ Khắc nhất thời nở nụ cười ”Hắn tựu là người của Ngọc Lan nhất mạch chúng ta.”

“Hắn chính là từ Ngọc Lan đại lục tới.” Thụy Ân nói tiếp ”Thấy chưa, hắn chính là Lâm Lôi, sau này đừng nhận lầm .” Nói rồi trực tiếp đưa tay khoác lên vai Lâm Lôi.

Nhất thời cả đám người đều nhìn về phía Lâm Lôi, đồng thời huyên náo lên.

“Ngọc Lan đại lục tới?”

“Dĩ nhiên là từ Ngọc Lan đại lục tới a, Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc gia tộc chúng ta bây giờ thế nào rồi?”

“Lâm Lôi, ngươi biết Ba Tái Đặc không? Hắn là con ta ấy!”

Cả đám người đều kích động không ngừng đặt câu hỏi, trên địa ngục trong Tứ thần thú gia tộc, bọn họ là chi mạch yếu nhất nhưng tại Ngọc Lan đại lục, bọn họ cũng là Long huyết chiến sĩ gia tộc tung hoành tứ hải.

Tại đây bị khuất nhục, tự nhiên khiến bọn họ nhớ tới những ngày tháng huy hoàng tại Ngọc Lan đại lục.

Bọn họ cũng rất nhớ Ngọc Lan đại lục.

“Các ngươi hỏi nhiều như thế làm sao hắn trả lời được?” Ba Lỗ Khắc hừ lạnh ”Đừng đứng ở đây. Mau đi chuẩn bị yến tịch, hôm nay chúng ta tập trung hết lại, đến lúc đó tha hồ cho các ngươi hỏi cũng không muộn.”

“Ta đi chuẩn bị yến tịch.” Nhất thời một nữ tử tóc đen cười nói rồi còn cười với Lâm Lôi.

Chẳng những nữ tử này mà những người khác trong gia tộc cũng đều hướng Lâm Lôi mỉm cười ý bảo người cùng gia tộc từ Ngọc Lan đại lục tới bọn họ đều rất rất hoan nghênh!

Đại yến tịch của gia tộc nên toàn bộ mem của Ngọc Lan nhất mạch đều đến, mấy trăm người tề tụ trên đại điện, cũng may rằng đại điện khá rộng nên tất cả mọi người vẫn có thể ngồi ổn, trong yến tịch hào khí đều rất nhiệt liệt.

Dù sao trong mấy trăm người này, chỉ có hơn mười người là từ Ngọc Lan đại lục tới còn những người khác đều được sinh ra trên địa ngục.

Bọn họ đối với sự phát triển của gia tộc trên Ngọc Lan đại Lục đều phi thường tò mò.

Mà những người từ Ngọc Lan đại lục tới như Ba Lỗ Khắc, Thụy Ân cũng rất quan tâm tới tình hình con cháu trong gia tộc. Cả yến tịch cơ hồ thành cuộc nói chuyện của Lâm Lôi, Hi Tắc. Hi Tắc và Áo Bố Lai Ân đều không ngừng kể về các loại chuyện của Ngọc Lan đại lục.

Đồng thời cũng kể lại quá trình quật khởi của Lâm Lôi tại Ngọc Lan đại lục.

Thạch điêu đại sư, thánh ma đạo, long huyết chiến sĩ ……

Chuyện xưa của Lâm Lôi cũng khiến rất nhiều con cháu sinh ra trên địa ngục hâm mộ không thôi, bọn họ bây giờ mặc dù thực lực cũng khá mạnh nhưng tại Tứ thần thú gia tộc bọn họ chỉ có thể xem như tầng dưới đáy nhất, sao có thể huy hoàng được như Lâm Lôi ?

Yến hội chấm dứt thì trời cũng tối, cả đám người trong gia tộc lúc này mới từ biệt Lâm Lôi.

Thụy Ân liền dẫn cả bọn Lâm Lôi tới chỗ ở.

“Lâm Lôi, ba tiểu lâu này sẽ là chỗ ở của các ngươi. Các ngươi tự an bài đi.” Thụy Ân nhiệt tình nói.

“Uh. Không phiền toái ngươi, chúng ta sẽ tự an bài.” Lâm Lôi cười nói.

Thụy Ân liền cười rời đi còn Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối, Áo Bố Lai Ân …… cả đám mới thở dài một hơi.

“Yến tịch cuối cùng cũng kết thúc.” Áo Bố Lai Ân cười cảm thán lên tiếng ”Đi tới địa ngục lâu như vậy, nhưng ta vẫn chưa từng một hơi nói nhiều như vậy, Lâm Lôi, tộc nhân của ngươi đối với Ngọc Lan đại lục thật sự là tò mò a.”

“Tuyệt đại bộ phận bọn họ đều chưa từng đi tới Ngọc Lan đại lục, tự nhiên tò mò.”

Lâm Lôi cười nói :”Được rồi, mọi người đều nghỉ ngơi đi, chỗ ở này mọi người tùy ý tuyển đi.” cuối cùng Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người ở một đống lâu, Áo Lợi Duy Á, Áo Bố Lai Ân, Hi Tắc, Tháp La Sa bốn người ở một đống lâu, Đế Lâm phụ tử ba người ở căn còn lại.

Đêm. yên tĩnh.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đang nằm trên giường, hai người đều tươi cười.

“Lâm Lôi. Ngươi bây giờ đang rất vui vẻ đúng không ?” Địch Lỵ Á nhẹ giọng nói.

“Đúng.” Lâm Lôi nhớ lại một màn yến tịch vừa qua không khỏi nở nụ cười ” Ở cùng với tộc nhân ta như cảm thấy mình trở về với một đại gia đình. Quả thực là rất tốt! Nếu cha ta cũng có thể nhìn thấy bọn họ nhất định sẽ rất hưng phấn, thỏa mãn .”

Lâm Lôi vẫn nhớ cha mình cả đời đều muốn làm cho gia tộc phục hưng.

Nguyện vọng trước khi chết cũng là mang được vũ khí của Tộc trưởng Ba Lỗ Khắc tìm trở về.

“Ân, nếu cha của ngươi biết, nhất định sẽ rất vui .” Địch Lỵ Á nói ”Nếu ông biết những chuyện mấy năm nay ngươi làm nhất định sẽ rất tự hào đó.” Địch Lỵ Á tựa đầu vào ngực Lâm Lôi.

Lâm Lôi ôm Địch Lỵ Á.

“Ta bây giờ chợt nhớ Toa Toa, Thái Lặc .” Địch Lỵ Á nói.

Lâm Lôi cũng không khỏi nhớ tới hai đứa con của mình. Cũng không biết hai đứa tại Ngọc Lan đại lục thế nào.

“Địch Lỵ Á.” Lâm Lôi đột nhiên nói.

“Sao vậy?” Địch Lỵ Á ngửa đầu.

“Chúng ta thử xem có thể sinh thêm một đứa hay không ? Nói không chừng, sẽ có thể.” Lâm Lôi ranh mãnh nói khiến Địch Lỵ Á không khỏi ngẩn ra, mặt chợt đỏ bừng nhìn Lâm Lôi, Lâm Lôi cười hắc hắc, cúi đầu ……

Sáng sớm, Lâm Lôi rời giường, bước ra cửa ngắm nhìn.

“Không khí buổi sáng thật sảng khoái a.” Lâm Lôi nhìn chút sương mù còn liễu nhiễu trong cốc. Những kiến trúc loáng thoáng xa xa, còn nhìn thấy Long Đạo uốn lượn với vô số tuần tra chiến sĩ bên trên.

“Đây là Tứ thần thú gia tộc a!”

Từ đáy lòng Lâm Lôi vang lên tiếng cảm thán.

Lâm Lôi đột nhiên có linh cảm, liền hướng cách đó không xa nhìn lại. Quả nhiên có một bóng người đang đi tới, là Tộc trưởng Ba Lỗ Khắc. Ba Lỗ Khắc trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười :”Lâm Lôi!”

“Tộc trưởng.” Lâm Lôi liền đi tới.

“Đi, tìm chỗ nào đó, ta có chuyện muốn nói cùng ngươi.” Ba Lỗ Khắc nói.

“Vào nhà ta đi.” Lâm Lôi nói.

Ba Lỗ Khắc nhìn một chút, gật đầu nói :”Cũng tốt, ở đây cũng không có ai, cũng không lo người khác nghe được.”

Lâm Lôi hơi kinh ngạc, nghe ý tứ của Ba Lỗ Khắc dường nha cuộc nói chuyện này rất trọng yếu, hai người liền bước vào trong phòng khách.

Lâm Lôi cũng Ba Lỗ Khắc đều ngồi xuống.

“Tộc trưởng, có điều gì nói đi.” Lâm Lôi nói.

Ba Lỗ Khắc nhìn về phía Lâm Lôi trầm ngâm chốc lát mới nói :”Lâm Lôi, ngươi nói cho ta biết ngươi là trung vị thần, hay là thượng vị thần.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 8: Tông Từ Tẩy Lễ Huyền Bí

Hỏi về thực lực của mình ?

Lâm Lôi nhìn Ba Lỗ Khắc rồi nói :”Trung vị thần!"

Trên mặt Ba Lỗ Khắc không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi rồi chợt than thở :”Lâm Lôi, ngươi chỉ là một trung vị thần đã dễ dàng đánh bại A Tư Lỗ quả thực là không thể tư nghị, ngươi làm như thế nào?"

Lâm Lôi trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào.

Chính mình là trung vị thần đã mạnh như vậy vì có rất nhiều phương diện.

"À." Ba Lỗ Khắc tựa hồ ý thức được chính mình không nên hỏi vấn đề này nên cười nói ”Không sao, ngươi nếu là trung vị thần đã lợi hại như vậy đến khi đạt tới thượng vị thần dám chắc sẽ thành cường giả chính thức của Thanh Long nhất tộc, đã như có một việc ta sẽ nói trước cho ngươi."

Lâm Lôi cẩn thận lắng nghe.

"Việc này bình thường sẽ không nói cho cho những tộc nhân thực lực còn yếu." Ba Lỗ Khắc cảm thán lên tiếng.

Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc :”Người có thực lực yếu ? Nhưng tộc trưởng cũng mới là trung vị thần sao sẽ biết ?" Lâm Lôi xem ra, Tộc trưởng Ba Lỗ Khắc tại Tứ thần thú gia tộc có lẽ cũng là một người thực lực yếu.

Ba Lỗ Khắc cũng nói tiếp :”Lâm Lôi, ngươi cũng biết về quá khứ huy hoàng của Tứ thần thú gia tộc ?"

"Biết." Lâm Lôi gật đầu ”Ta từng đọc bộ sách giới thiệu về Tứ thần thú gia tộc, thế lực của Tứ thần thú gia tộc trong quá khứ trải rộng tứ đại chí cao vị diện, vài đại thần giới nhưng hình như ngàn năm trước gia tộc chúng ta đều từ những vị diện khác quay về địa ngục."

"Đúng."

Ba Lỗ Khắc cảm thán ”Tứ thần thú gia tộc chúng ta thế lực đích xác trải rộng tứ đại chí cao vị diện, nhưng ngươi có biết gia tộc chúng ta tại sao lại cường đại đến trạng thái như thế không ?"

Lâm Lôi lắc đầu.

Điểm này Lâm Lôi cũng nghi hoặc, vì sao lại cường đại đến thế.

"Ta nói cho ngươi, Tứ thần thú gia tộc quá khứ sở dĩ cường là bởi vì ……" Ba Lỗ Khắc hai mắt sáng lên, hơi thở cũng dồn dập ”Lão tổ tông của Tứ thần thú gia tộc chúng ta là bốn vị chủ thần!!!"

"Cái gì?" Lâm Lôi cảm thấy đầu óc như mê đi.

"Tộc trưởng, ngươi vừa rồi nói cái gì? Chủ thần? Ta không nghe lầm chứ." Lâm Lôi liền nói.

Chủ thần đó là cao cao tại thượng, cho dù những vị Tu La, luyện ngục thống lĩnh có lợi hại hơn nữa ở trước mặt chủ thần cũng chỉ là con kiến hôi, chủ thần chỉ cần một ý niệm trong đầu, liền có thể dễ dàng giết chết Tu La.

Lão tổ tông của gia tộc mình là chủ thần?

Lão tổ tông của Tứ thần thú gia tộc là bốn vị chủ thần?

"Đúng, ngươi không nghe lầm!" Ba Lỗ Khắc nghiêm túc nói ”Lão tổ tông Tứ thần thú gia tộc chúng ta chính là bốn chủ thần, cũng chính vì có tứ đại chủ thần tồn tại đặc biệt tứ đại chủ thần này còn rất đoàn kết. Bọn họ bồi dưỡng gia tộc đệ tử tất nhiên Tứ thần thú gia tộc chúng ta sẽ mạnh. Hơn nữa có bốn vị lão tổ tông cầm cự, chúng ta tung hoành các đại vị diện không ai địch nổi!"

Lâm Lôi cảm thấy đầu óc vẫn rối loạn.

Chủ thần? Còn là bốn vị chủ thần?

Phải biết rằng địa hỏa thủy phong, lôi điện, quang minh, hắc ám, bảy hệ mỗi hệ mới có bảy vị chủ thần! Chủ thần phân tán tại các đại thần vị diện, tứ đại chí cao vị diện. Hơn nữa cao ngạo như bọn họ, nếu không có quan hệ mà liên hợp là chuyện rất khó.

Trong đó có bốn vị chủ thần liên hợp Tứ thần thú gia tộc không mạnh mới là lạ!

Sợ rằng những chủ thần khác cũng sẽ không dễ dàng đắc tội bốn vị chủ thần.

"Lão tổ tông Thanh Long gia tộc chúng ta là thủy hệ chủ thần, lão tổ tông của Bạch Hổ nhất tộc là phong hệ chủ thần, còn Chu Tước nhất tộc là hỏa hệ chủ thần về phần lão tổ tông Huyền Vũ nhất tộc là địa hệ chủ thần!" Ba Lỗ Khắc vẫn tiếp.

Cao cao tại thượng chủ thần. Sau lưng Tứ thần thú gia tộc có bốn vị chủ thần!

Tứ thần thú gia tộc nếu không cường đại là điều không có khả năng.

"Nếu cứ tiếp tục như vậy Tứ thần thú gia tộc chúng ta tại các đại vị diện đương nhiên vô địch! Thế nhưng hết thảy đã có chuyện ngoài ý muốn xảy ra cách đây 11 nghìn năm trước!"

Lâm Lôi cũng biết Tứ thần thú gia tộc đại khái nhiều năm trước xảy ra chuyện, tới cùng là chuyện gì khiến gia tộc suy bại?

Có thể khiến gia tộc có tứ đại chủ thần sau lưng suy bại, sợ rằng chỉ có một chuyện, đó chính là bốn cây trụ cột của Tứ thần thú gia tộc biến mất ! Nghĩ đến điều phỏng đoán đó, Lâm Lôi cũng không dám tin tưởng :"Tứ đại chủ thần, ai địch nổi. Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!"

Trong lòng nghĩ vậy nhưng Lâm Lôi vẫn nhìn Ba Lỗ Khắc chờ đáp án từ hắn!

"Bốn vị lão tổ tông đều đã chết!" Ba Lỗ Khắc trầm giọng nói.

Lâm Lôi không khỏi ngừng thở .

Quả thật như thế!

"Bốn vị chủ thần đều đã chết? Sao có thể?" Lâm Lôi liền nói, muốn giết chủ thần tối thiểu cũng phải đạt tới cấp bậc chủ thần, nhưng các lão tổ tông chính là có những bốn người, lại là thần thú!

Bốn vị chủ thần, ai có thể giết chết?

"Đích xác đã chết." Ba Lỗ Khắc bất đắc dĩ khẳng định ”Mặc dù không biết nguyên nhân, nhưng bốn vị lão tổ tông đã chết, khẳng định không thể nghi ngờ! Cũng bởi vì bốn vị lão tổ tông đã chết nên Tứ thần thú gia tộc chúng ta mới xảy ra nguy cơ !"

"Nguy cơ?" Lâm Lôi nhíu mày.

"Đúng." Hai hàng lông mày của Ba Lỗ Khắc đều nhíu lại cùng nhất chỗ ”Bốn vị lão tổ tông quan hệ rất tốt, tứ đại chủ thần bọn họ đã tồn tại vô số năm, Tứ thần thú gia tộc cũng là khí thế tận trời, cao ngạo cực kỳ."

Lâm Lôi âm thầm gật đầu, có tứ đại chủ thần là lão tổ tông Tứ thần thú gia tộc không cao ngạo mới là lạ!

"Ở nơi đâu có người thì sẽ có phân tranh. Chính bởi vì cao ngạo, chính bởi vì quá cường đại mà khi Tứ thần thú gia tộc cùng các gia tộc khác tranh đấu Tứ thần thú gia tộc tự nhiên sẽ bá đạo." Ba Lỗ Khắc nói.

Lâm Lôi hiểu được.

Tứ thần thú gia tộc trong quá khứ không bá đạo mới là lạ.

"Vô số năm qua, giết chóc, tranh đấu đương nhiên thường xuyên phát sinh, Tứ thần thú gia tộc cũng có chút cừu địch nhưng Tứ thần thú gia tộc đều không quá quan tâm bởi vì bọn họ cường đại nên bọn họ không sợ!"

Ba Lỗ Khắc lắc đầu nói ”Nhưng bốn vị lão tổ tông đã chết!"

Ba Lỗ Khắc nhìn về phía Lâm Lôi :”Dám cùng Tứ thần thú gia tộc tranh đấu cho dù không bằng Tứ thần thú gia tộc thì cũng không kém nhiều lắm."

Lâm Lôi gật đầu thừa nhận.

"Những gia tộc kia tại các đại vị diện cũng rất lợi hại, nhưng so cùng Tứ thần thú gia tộc vẫn có chênh lệch không nhỏ, dù sao sau lưng Tứ thần thú gia tộc có bốn vị chủ thần. Nhưng khi bốn vị chủ thần đã chết ......"

Ba Lỗ Khắc lắc đầu thở dài.

Lâm Lôi có chút hiểu được .

"Những gia tộc quá khứ bị Tứ thần thú gia tộc khi nhục rất lợi hại ." Ba Lỗ Khắc lắc đầu kể ”Tứ đại chủ thần vừa chết những gia tộc này đều không băn khoăn liền bắt đầu điên cuồng công kích Tứ thần thú gia tộc!"

Lâm Lôi hít sâu một ngụm, tràng diện này hoàn toàn có thể tưởng tượng.

"Cho nên, nhân mã của Tứ thần thú gia tộc đều lập tức co rút lại. Con cháu từ các đại vị diện đều lập tức tập trung về địa ngục!" Ba Lỗ Khắc nghiêm mặt nói ”Ngàn năm trước, chỉ trong quá trình tập trung số thượng vị thần chết đi cũng lên đến con số kinh người, ngay cả lục tinh ác ma, thất tinh ác ma đều chết đi rất nhiều."

Lâm Lôi trong lòng run lên.

"Tứ thần thú gia tộc rất mạnh, phi thường mạnh. Lúc đầu bốn vị lão tổ tông trên đời tự nhiên đều chăm chú bồi dưỡng con cháu hậu bối nên đã khiến Tứ thần thú gia tộc xuất hiện đại lượng cao thủ. Thất tinh ác ma cường giả cho đến Tu La cấp bậc cường giả cũng có."

Lâm Lôi hiểu được, bốn vị chủ thần bồi dưỡng vô số năm cùng thiên phú của Tứ thần thú thì mạnh mẽ cũng là điều tự nhiên .

Không mạnh, sao có thể tung hoành các đại vị diện?

Dù sao muốn tung hoành các đại vị diện thì lão tổ tông lợi hại cũng chỉ là một phương diện mà chính những thành viên của Tứ thần thú gia tộc mạnh mẽ mới là chủ yếu.

"Bọn họ nhưng đối phương cũng rất mạnh." Ba Lỗ Khắc than thở ”Điểm chết người là có bát đại gia tộc cừu oán sâu đậm nhất với Tứ thần thú gia tộc cũng đuổi theo giết tới tận địa ngục!"

"Giết tới rồi địa ngục?" Lâm Lôi kinh ngạc .

"Đúng, những gia tộc đó trực tiếp di chuyển tất cả gia tộc đến địa ngục đuổi giết Tứ thần thú gia tộc." Ba Lỗ Khắc nói.

Lâm Lôi hoàn toàn tĩnh lặng.

"Trong đó có Ba Ba Lý gia Tộc từ thủy hệ thần vị diện, có Đức Ân gia tộc từ Đại địa thần vị diện, có Ai Đức Lý Khắc gia tộc từ Tánh Mạng Chí Cao Vị Diện, có Văn Nạp gia tộc từ Phong Hệ Thần Vị Diện, có A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc từ Minh giới, có Thánh Nạp Nhĩ gia tộc từ Hỏa hệ thần vị diện, còn có Ba Lâm gia tộc từ Thiên giới tới !" Ba Lỗ Khắc nghiêm mặt nói.

Lâm Lôi hoàn toàn sợ đến ngây người.

Di chuyển trong cao đẳng vị diện giới cách cực kỳ đắt đỏ. Di chuyển cả một đại gia tộc chỉ riêng tiền tài tiêu hao đã là một con số kinh nhân, từ đó cũng có thể hiểu được tài phú của những gia tộc đó.

Tiếp theo ……

Người ta đều từ các vị diện khác trực tiếp di chuyển đến địa ngục, có thể tưởng tượng cừu hận kia sâu đậm thế nào!

"Tổng cộng có bảy đại gia tộc cùng một gia tộc vốn ở trên địa ngục có cừu oán rất lớn cùng Tứ thần thú gia tộc chúng ta đó là Lôi Nhĩ Nạp Tư gia tộc." Ba Lỗ Khắc nói.

Lâm Lôi thầm than.

Ngay cả quê quán đều có một đại cừu địch.

"Bát đại gia tộc này gia tộc nào cũng không hề kém hơn so với Thanh Long nhất tộc chúng ta." Ba Lỗ Khắc nghiêm nét mặt nói.

Lâm Lôi trong lòng phát khổ.

Gia tộc nào cũng không hề kém hơn so với Thanh Long nhất tộc? Lâm Lôi chính là biết, trong Tứ thần thú gia tộc thì Thanh Long nhất tộc cầm đầu. Giả sử Tứ thần thú gia tộc liên thủ cũng không đánh lại bát đại gia tộc người ta!

"Thế bát đại gia tộc liên thủ chúng ta không phải là không thể chống cự được sao?" Lâm Lôi nghi hoặc.

Gia tộc nào cũng không hề kém hơn so với Thanh Long nhất tộc, vậy bát đại gia tộc liên thủ thì Tứ thần thú gia tộc sao có thể chống cự?

"Thì không chống cự được." Ba Lỗ Khắc nói ”Nhưng chúng ta có phủ chủ U Lam phủ hỗ trợ."

"Phủ chủ U Lam phủ?" Lâm Lôi kinh dị, phủ chủ mỗi phủ chính là Tu La!

"Phủ chủ U Lam phủ dưới tay có tứ đại đặc sứ. Mỗi đặc sứ đều rất cường đại, hơn nữa cũng có phủ binh đại quân." Ba Lỗ Khắc nói ”Phủ chủ không cho phép bát đại gia tộc công kích Thiên Tế sơn mạch, nếu chiến đấu phát sinh ở bên ngoài Thiên Tế sơn mạch hắn sẽ không quản ."

Lâm Lôi hiểu được, nếu đối phương đáp ứng thì Tứ thần thú gia tộc ít nhất sẽ không bị diệt.

Chỉ cần trốn ở Thiên Tế sơn mạch là được.

Thế nhưng Tứ thần thú gia tộc không có khả năng vĩnh viễn không rời khỏi sơn mạch, nhất khi ra khỏi đây sẽ có thể lọt vào công kích.

"Thế bát đại gia tộc đều nghe lệnh của phủ chủ U Lam phủ sao?" Lâm Lôi nghi hoặc.

Trong bát đại gia tộc có bảy đại gia tộc đến từ các vị diện khác, mỗi một gia tộc đều rất mạnh mà bát đại gia tộc sẽ bận tâm đến một vị phủ chủ sao? Đương nhiên phủ chủ sau lưng có đại lượng phủ binh quân đội.

"Bát đại gia tộc nghe lời." Ba Lỗ Khắc nở nụ cười ”Nhiều năm qua bọn họ thật sự không đánh vào Thiên Tế sơn mạch."

Lâm Lôi âm thầm sợ hãi trước uy lực của phủ chủ U Lam phủ.

"Phủ chủ U Lam phủ vì sao nguyện ý giúp Tứ thần thú gia tộc ta ?" Lâm Lôi hỏi.

"Ta cũng không rõ nguyên nhân, có lẽ có bí mật gì đó." Ba Lỗ Khắc nói ”Có thể cũng chính vì nguyên nhân đó mà Tứ thần thú gia tộc chúng ta mới tập trung về U Lam phủ ."

Lâm Lôi gật đầu.

"Thế nhưng gia tộc chúng ta không thể vĩnh vây ở trong sơn mạch." Ba Lỗ Khắc thở dài ”cho nên chiến đấu vẫn thường xuyên phát sinh. Hơn nữa một khi chém giết không phải ngươi tử đó là ta vong."

Lâm Lôi rõ ràng nhớ kỹ vừa tới U Lam phủ liền chứng kiến cảnh Ba Lâm gia tộc giết chóc, Lâm Lôi bây giờ mới biết, Ba Lâm gia tộc chính là một trong bát đại gia tộc hơn nữa là từ Thiên giới chuyển tới.

"Lâm Lôi, thực lực ngươi mạnh, khi đạt tới thượng vị thần dám chắc sẽ thành một chiến tướng lợi hại của gia tộc nên ta nhắc ngươi trước, ngươi bây giờ cũng nên cố gắng tu luyện." Ba Lỗ Khắc nói.

"Ta hiểu." Lâm Lôi gật đầu.

"Ta chỉ sợ ngươi trong chiến đấu …… a a, ta cả nghĩ quá rồi." Ba Lỗ Khắc lắc đầu cười nói ”Ngươi chưa từng trải qua tông từ tẩy lễ đã lợi hại như vậy, một khi trải qua tông từ tẩy lễ dám chắc càng thêm lợi hại."

"Tông từ tẩy lễ?"

Lâm Lôi đối với chuyện này còn rất nghi hoặc ”Tộc trưởng, tông từ tẩy lễ tới cùng là làm gì?"

Ba Lỗ Khắc cười nói :”Tông từ tẩy lễ kỳ thật chính là giúp thiên phú của Thanh Long nhất tộc chúng ta bộc phát, chúng ta thân là Thanh Long nhất tộc tối thiểu cũng sẽ có thiên phú thần thông mà."

"Thanh Long biến thân? Thiên phú thần thông?" Lâm Lôi có chút mê hồ.

Tứ thần thú gia tộc, đều là thần thú tự nhiên sẽ thiên phú thần thông.

"Thế nhưng, chúng ta tuy nói là Thanh Long nhất tộc nhưng cũng chỉ có lão tổ tông mới là Thanh Long chính thức. Còn những con cháu như chúng ta huyết mạch cũng không quá thuần chánh, cho nên Thanh Long biến thân cũng có khác biệt thiên phú thần thông cũng có mạnh có yếu ." Ba Lỗ Khắc nói.

"Có mạnh có yếu ?" Lâm Lôi nhíu mày.

"Đúng, trong cơ thể ẩn chứa huyết mạch của lão tổ tông càng nhiều, càng thuần thì Thanh Long biến thân lại càng mạnh, thiên phú thần thông cũng càng lợi hại." Ba Lỗ Khắc nói "Đáng tiếc mỗi đời đi xuống, phần lớn hậu bối huyết mạch trong cơ thể đều rất mỏng manh."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 9: Tám Mươi Năm

Nói đến đây Ba Lỗ Khắc lại nở nụ cười :”Thế nhưng kỳ quái chính là huyết mạch của ta lại rất thuần chánh. Khi tông từ tẩy lễ còn khiến đám thủ vệ chiến sĩ giật mình rồi còn được trưởng lão tiếp đón."

"Huyết mạch rất thuần chánh?" Lâm Lôi nhìn Ba Lỗ Khắc.

Ba Lỗ Khắc cũng chỉ mới ... hơn sáu ngàn tuổi, mà Tứ thần thú gia tộc tồn tại không biết đã bao lâu. Ba Lỗ Khắc huyết mạch thuần chánh đúng là việc lạ.

"Bình thường con của lão tổ tông cũng là đời thứ hai, thứ ba của Thanh Long nhất tộc chúng ta, huyết mạch sẽ rất thuần chánh, thực lực cũng rất mạnh, không ngờ huyết mạch của ta cũng có thể so cùng với đời thứ hai." Ba Lỗ Khắc không chút giấu diếm.

Đời thứ hai của Thanh Long nhất tộc cũng chính là con ruột của chủ thần Thanh Long.

Con ruột của chủ thầnThanh Long, huyết mạch tự nhiên thuần chánh còn đời thứ ba người có thiên phú tốt cũng có thể so với đời thứ hai.

Còn về phần sau này ……

Có lẽ một đời ngẫu nhiên sẽ có một thiên tài, Thanh Long huyết mạch vô cùng thuần chánh là điều xác suất nhỏ nhất mà Ba Lỗ Khắc lại gặp được.

"Cũng vì thế mà vị trưởng lão kia mới đem chuyện của gia tộc nói cho ta biết." Ba Lỗ Khắc nói.

Thì ra là vậy.

Lâm Lôi vừa rồi còn nghi hoặc Ba Lỗ Khắc sao lại biết này chuyện.

"Kỳ thật chuyện về lão tổ tông cùng với bát đại gia tộc cũng không phỉ bí mật gì, trong gia tộc phàm là nười có huyết mạch thuần chánh, tiềm lực cao cùng với những người đạt tới thượng vị thần đều sẽ biết chuyện này." Ba Lỗ Khắc nghiêm mặt nói ”Dù sao, chiến tranh thường xuyên xảy ra."

Lâm Lôi gật đầu :”Nhìn những chiến sĩ tuần tra ta cũng cảm nhận được ."

Tứ thần thú gia tộc đề phòng sâm nghiêm hơn xa trình độ bảo vệ của Mịch la đảo.

"Lâm Lôi, thiên phú của ngươi tuyệt đối còn cao hơn ta." Đôi mắt Ba Lỗ Khắc tỏa sáng ”Ngươi căn bản chưa trải qua tông từ tẩy lễ mà thực lực đã lợi hại như vậy nếu trải qua tông từ tẩy lễ sẽ lĩnh ngộ thêm được thủy nguyên tố pháp tắc."

"Lĩnh ngộ thủy nguyên tố pháp tắc?" Lâm Lôi kinh hô.

Chính mình bây giờ cũng đã lĩnh ngộ đại địa, hỏa, phong ba phương diện. Đối thủy nguyên tố pháp tắc còn không biết chút nào.

Ba Lỗ Khắc nghiêm nét mặt nói :”Đúng, Thanh Long nhất tộc chúng ta chính là thủy hệ thần thú gia tộc. Đã là thành viên gia tộc chúng ta ngay cả thủy nguyên tố pháp tắc cũng không hiểu thì đúng là chuyện đáng cười, bây giờ ngươi không cách nào lĩnh ngộ là vì huyết mạch của ngươi còn chưa được khai thông. Đợi đến khi ngươi tiến vào Hóa long Trì trải qua tẩy lễ tự nhiên có thể hóa thành Thanh Long, đồng thời cũng tự nhiên tại thủy hệ phương diện đạt đến hạ vị thần cảnh giới lại còn lĩnh ngộ được thiên phú thần thông."

Lâm Lôi rung động không thôi.

Trước đây, Lâm Lôi nhìn thấy thần thú phát triển lên trưởng thành kỳ, tự nhiên sẽ thành thần đã thầm than đối phương thiên phú cao.

Không ngờ, chính mình cũng có thể như vậy.

"Có thể hóa thành Thanh Long hơn nữa chính mình có thiên phú thần thông, thủy hệ phương diện tự nhiên thành thần!" Lâm Lôi trong lòng không khỏi tràn đầy bất ngờ ”Có lẽ trên địa ngục cộng cả bổn tôn người có năm đại thần phân thân cũng rất ít a."

Một khi tông từ tẩy lễ chính mình liền có đại địa, hỏa, thủy, phong cùng bổn tôn, năm thân thể.

Chính mình trời sinh đã thân hòa lực cùng địa nguyên tố cực cao, cũng có thể miễn cưỡng hiểu được hỏa, bây giờ lại thêm thủy.

"Chúng ta chính là Thanh Long nhất tộc!" Ba Lỗ Khắc tự hào nói ”Nên tu luyện thủy nguyên tố pháp tắc sẽ nhanh phi thường, ngươi xem ta đây, mặc dù ngộ tính không tốt, nhưng qua mấy ngàn năm thủy hệ nguyên tố pháp tắc ta cũng lĩnh ngộ năm hạng, cách thời điểm đạt tới thượng vị thần cảnh giới cũng nhanh thôi."

Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc, mấy ngàn năm đã lĩnh ngộ thủy nguyên tố pháp tắc năm loại huyền ảo tốc độ đã rất nhanh.

"Lão thiên đối với Thanh Long nhất tộc vẫn còn rất ưu đãi a." Lâm Lôi thầm nghĩ.

"Tộc trưởng, ta chưa qua tông từ tẩy lễ, bao giờ mới có thể được tông từ tẩy lễ?" Lâm Lôi liền dò hỏi, tông từ tẩy lễ sẽ khiến thực lực mình có thể tăng lên tự nhiên càng sớm càng tốt.

"Đừng nóng vội." Ba Lỗ Khắc cười nói ”Tông từ tẩy lễ gia tộc cách trăm năm mới tiến hành một lần, mặc dù gia tộc rất lớn nhưng qua mỗi trăm năm đại khái sẽ có vài người mới xuất sanh nên có thể tiến hành tông từ tẩy lễ cho bọn họ."

"Sao." Lâm Lôi liền hỏi ”Vậy lần tông từ tẩy lễ tiếp theo vào lúc nào?"

"Lần trước mới cách đây hai mươi năm cho nên ngươi muốn được tông từ tẩy lễ phải đợi thêm tám mươi năm nữa." Ba Lỗ Khắc nói.

"Tám mươi năm." Lâm Lôi cũng không vội.

Từ sau lần ở tại Tử Tinh sơn mạch hơn năm trăm năm Lâm Lôi đối với thời gian trôi qua đã không quá để ý. Một lần tĩnh tu đến khi mở mắt ra sợ rằng đã có thể qua tám mươi năm rồi.

"Lâm Lôi, tương lai thực lực của ngươi càng mạnh thì trách nhiệm cũng sẽ càng lớn, Tứ thần thú gia tộc chúng ta cùng bát đại gia tộc chiến đấu ngươi nhất định sẽ thành một chiến tướng của gia tộc chúng ta, cho nên …… ngươi bây giờ nên hảo hảo cố gắng, tương lai mới có thể tại chiến trường sống sót." Ba Lỗ Khắc nghiêm nét mặt nói.

Lâm Lôi yên lặng gật đầu.

Bát đại gia tộc có đến bảy đại gia tộc đều là từ các vị diện khác di chuyển cả gia tộc đuổi giết đến nơi đây, cừu hận của bọn họ cùng Tứ thần thú gia tộc có thể đoán ra được. Mà với sự cao ngạo của Tứ thần thú gia tộc cũng không có khả năng vĩnh viễn trốn tránh tại Thiên Tế sơn mạch.

Tranh đấu, chém giết lẫn nhau dám chắc thường xuyên xảy ra.

Tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc địa chém giết một khi Lâm Lôi bị cuốn vào lập tức sẽ biết được thế nào là huyết vũ tinh phong chính thức.

"Chăm chỉ tu luyện." Lâm Lôi thầm nghĩ.

U Lam phủ Thiên Tế sơn mạch, vẫn yên lặng như trước. Có lẽ quân đội của Tứ thần thú gia tộc sẽ đi ra ngoài cùng bát đại gia tộc tiến hành sanh tử chém giết, nhưng những người sống ở trong Thiên Tế sơn mạch như bọn Lâm Lôi hoàn toàn không biết.

Vừa tu luyện cuộc sống yên lặng cứ thế rất nhanh đã trôi qua hơn sáu mươi năm.

ngày này.

Thiên Tế sơn mạch. Lâm Lôi bọn họ đều ở trong đại hạp cốc, phần lớn tộc nhân Thanh Long nhất tộc đều tu luyện hoặc là tụm lại cùng nhất chỗ buôn dưa (ˆ ˆ).

"Chúng ta tới Ngọc Lan nhất mạch trêu đám tiểu tử kia đi?" Trong một ngách của hạp cốc, sáu gã thanh niên đang tụ tập, Một nam tử tóc dài trong đó cười nói.

"Không đi."

"Ta cũng không đi."

Cả năm người đều lắc đầu, một người còn nói :”Nhị ca, ngươi đừng đi tới chỗ đó gây chuyện ."

"Mấy người các ngươi xảy ra chuyện gì vậy ? Sao cả đám đều sợ chết thế, Ngọc Lan nhất mạch mà thôi, người mạnh nhất mới là trung vị thần, sợ cái gì?" Nam tử kia bất mãn nói.

"Nhị ca, trước đây ngươi đi chọc Ngọc Lan nhất mạch thì không có việc gì nhưng ngươi chưa biết lúc ngươi bế quan mấy trăm năm vừa rồi Ngọc Lan nhất mạch đã phát sinh biến hóa ."

"Biến hóa gì?" Thanh phát nam tử cười nói ”Chẳng lẽ mấy trăm năm bọn họ đã có một thượng vị thần sao? Mấy trăm năm trước bọn họ trung vị thần mới có mười hai người, ngoại trừ Ba Lỗ Khắc tốc độ có nhanh hơn một chút còn những người khác tu luyện đều rất chậm. Chẳng lẽ Ba Lỗ Khắc kia đã thành thượng vị thần sao?"

"Không phải Ba Lỗ Khắc, sáu mươi năm trước có một người tới gia tộc chúng ta, hắn nói hắn là Ngọc Lan nhất mạch, chúng ta đánh giá hắn chỉ là trung vị thần nhưng hắn chỉ đứng một chỗ bất động cũng đánh bay được A Tư Lỗ ."

Nam tử kia không khỏi ngẩn ra :”Ngươi nói A Tư Lỗ?"

"Không chỉ A Tư Lỗ, nghe A Tư Lỗ nói chúng ta còn không tin nên đã cùng đại ca đi tìm người kia phiền toái. Nhưng ...... ngay cả đại ca cũng bị Lâm Lôi dễ dàng đánh bại ."

"Đại ca?" Thanh phát nam tử lúc này mới khiếp sợ ”Đại ca ta cũng bị đánh bại sao?"

"Đúng, cho nên đại ca cũng đang bế quan tu luyện." Một tên khác lên tiếng.

Thanh phát nam tử lúc này mới chợt nhận ra từ khi xuất quan hắn vẫn chưa thấy đại ca đâu, còn tưởng rằng đại ca mình đến chỗ nào đó, hóa ra là bế quan .

"Người đó thật sự rất mạnh?" Thanh phát nam tử nghi hoặc hỏi ”Hắn tên là gì?"

"Nghe người của Ngọc Lan nhất mạch nói hắn là Lâm Lôi!" nhất thời có người đáp.

"Đúng, tên là Lâm Lôi. Người của Ngọc Lan nhất mạch bây giờ còn nói …… muốn tìm người có bản lãnh đấu cùng Ngọc Lan nhất mạch bọn họ. Đáng tiếc, trong hạp cốc chúng ta vài thượng vị thần ra tay cũng đều thất bại."

"Cho nên, sáu mươi năm qua đã không ai dám khi dễ Ngọc Lan nhất mạch nữa."

Nghe bằng hữu mình giải thích, thanh phát nam tử mới hiểu được.

Trong đại hạp cốc đều là một vài chi mạch yếu ở lại, rất nhiều chi mạch cũng chỉ có thượng vị thần, tổng số thượng vị thần trong đại hạp cốc phỏng chừng cũng chỉ hai ba mươi người, Lâm Lôi có thể liên tục đánh bại vài người. Ở trong đại hạp cốc, tự nhiên sẽ thừa nhận địa vị của Ngọc Lan nhất mạch không hề dễ dàng khi nhục .

Dù sao, làm nhục người không được mà còn bị khi nhục ngược lại, quả là quá mất mặt. (Điều này đúng cả với 4vn chúng ta đó)

Đột nhiên - một cỗ ba động khôn cùng từ trên trời giáng xuống, đặc thù ba động khiến cả sáu người đều cả kinh.

"Thiên địa pháp tắc phủ xuống?" Sáu người đều chấn động.

Đó chính là dấu hiệu độc lập đột phá thành thần.

Cả sáu người lập tức bàn luận.

"Ai đột phá?"

"Thiên địa pháp tắc phủ xuống tại chỗ ở của Ngọc Lan nhất mạch, là người của Ngọc Lan nhất mạch."

"Có thể là một thánh vực đột phá trở thành hạ vị thần, không đáng quá kinh hãi như vậy." Thanh phát nam tử cười nói.

Lúc này không ít người đang tụ tại trước cửa nhà Lâm Lôi, chỉ có Địch Lỵ Á, Bối Bối hai người chạy vào trong phòng.

"Chuyện gì xảy ra?" Ba Lỗ Khắc đi tới liền hỏi.

Tháp La Sa cười nói :"Là Lâm Lôi đột phá."

"Hắn đạt tới thượng vị thần cảnh giới sao?" Ba Lỗ Khắc lập tức thần thức truyền âm hỏi, cho tới bây giờ những người khác của Ngọc Lan nhất mạch đều cho rằng Lâm Lôi là thượng vị thần nhưng cố tình ẩn nặc hơi thở.

"Không rõ lắm." Tháp La Sa lắc đầu "Chắc chưa đâu. Đại địa pháp tắc của Lâm Lôi lúc này còn đang lĩnh ngộ huyền ảo thứ năm."

Lúc bọn họ đàm luận chợt có ba người từ trong phòng đi ra.

"Ra rồi. Lâm Lôi đi ra kìa." Mọi người đang ở trước cửa nhà Lâm Lôi đều hưng phấn.

"Mọi người đều về đi. Ta chỉ là một cái phân thân vừa đột phá mà thôi." Lâm Lôi cười nói, nhìn thấy mọi người quan tâm đến mình, đặc biệt họ còn nhìn về phía hắn với ánh mắt sùng bái, trong lòng Lâm Lôi cũng phi thường vui vẻ.

Đã đến nơi đây Lâm Lôi tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn gia tộc mình bị khi nhục cho nên đã ra tay vài lần chấn nhiếp các chi mạch khác.

Hôm nay Ngọc Lan nhất mạch không phải chịu khi nhục nữa nên mọi người trong gia tộc tự nhiên sẽ cảm kích Lâm Lôi.

"Mọi người cũng về đi, đừng ở đây ." Ba Lỗ Khắc cũng cười nói.

Lúc này cả đám tộc nhân vẫn không ngớt bàn luận :”Lâm Lôi thật là lợi hại, ngươi nói hắn lần này đột phá là phân thân nào đột phá đây?"

"Có lẽ là hủy diệt thần phân thân."

"Cũng có thể là phong hệ thần phân thân đây."

Tộc nhân đều không rõ Lâm Lôi. Ngay cả Lâm Lôi lĩnh ngộ loại pháp tắc nào cũng không biết.

"Lâm Lôi, cái gì đột phá?" Hi Tắc chào đón dò hỏi.

"Hỏa hệ thần phân thân." Lâm Lôi tự giễu ”Đến bây giờ mới đưa hỏa hệ thần phân thân đạt tới trung vị thần cảnh giới. Ta tu luyện hỏa hệ đúng là quá chậm ."

Hi Tắc, Tháp La Sa cả đám người nhất thời không nói gì, tu luyện chưa tới ngàn năm đem đại địa, hỏa, phong ba phương diện đều đạt tới trung vị thần cảnh giới, còn nói chậm?

"Đại địa pháp tắc tu luyện địa thế nào rồi?" Tháp La Sa hỏi.

"Còn đang tu luyện huyền ảo thứ năm nhưng đã tới bình cảnh, cũng không biết có thể hoàn toàn lĩnh ngộ huyền ảo này trước khi tông từ tẩy lễ không." Lâm Lôi nói.

Lúc này cách lần tông từ tẩy lễ chỉ còn lại có vài chục năm thời gian.

Vài chục năm thời gian đối với thần cấp cường giả mà nói rất ngắn ngủi, Lâm Lôi bổn tôn ở cùng Địch Lỵ Á còn tam đại thần phân thân đều hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện, cho dù tông từ tẩy lễ sắp tới nhưng Lực lượng huyền ảo vẫn ở tại bình cảnh như trước.

Hôm nay Lâm Lôi đã tới Thiên Tế sơn mạch được tám mươi năm.

Trước cửa nhà Lâm Lôi đang có Ba Lỗ Khắc đi tới .

"Lâm Lôi, đêm nay sẽ tiến hành tông từ tẩy lễ, ta đã báo tên ngươi rồi. Tí nữa, có lẽ sẽ có người tới dẫn ngươi đi tham gia tông từ tẩy lễ, chuẩn bị cho tốt."

"Biết." Lâm Lôi trong mắt không giấu được vẻ chờ mong

Tông từ tẩy lễ tới cùng là việc gì đây?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 10: Hóa Long Trì

Sắc trời hôn ám.

Đêm nay tông từ tẩy lễ sẽ bắt đầu. Thiên Tế sơn mạch, trong đại hạp cốc Lâm Lôi đang chờ đợi. Lúc đó Lâm Lôi chợt thấy trên bầu trời đang có một gã chiến sĩ mặc khải giáp màu xanh bay lại đây.

"Ai là Lâm Lôi!" Thanh giáp chiến sĩ trực tiếp quát.

Lâm Lôi lập tức đi tới.

"Ta chính là Lâm Lôi." Lâm Lôi cười nói. Thanh giáp chiến sĩ nhìn Lâm Lôi cẩn thận quan sát chốc lát không khỏi nhướng mày quát :”Ngươi đùa cái gì. Tới tham gia tông từ tẩy lễ đều là người chưa đủ trăm tuổi. Ngươi là một trung vị thần, sao có thể ? Mau để Lâm Lôi đi ra."

Lâm Lôi dở khóc dở cười, chính mình bị coi là mạo danh thay thế .

"Ta chính là Lâm Lôi, trước đây ta ở vị diện khác, tám mươi năm trước ta mới trở lại Thiên Tế sơn mạch." Lâm Lôi giải thích ”Cho nên đến nay ta vẫn chưa từng tham gia tông từ tẩy lễ."

"Sao?" Thanh giáp chiến sĩ có chút nghi hoặc.

Lúc này Ba Lỗ Khắc, Địch Lỵ Á, Bối Bối và những người khác cũng dở khóc dở cười, thanh giáp chiến sĩ cũng không tin thân phận Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc liền phi tới bên cạnh thanh giáp chiến sĩ :”Hắn đúng là Lâm Lôi, hắn không sinh tại Thiên Tế sơn mạch cho nên tới giờ vẫn chưa được tông từ tẩy lễ."

Thanh giáp chiến sĩ nhìn Lâm Lôi một chút, hừ lạnh :”Ta tạm thời tin tưởng ngươi. Bất quá tiểu tử, ngươi phải biết rằng ...... tông từ tẩy lễ nếu ngươi đã từng được thì lần này đi vào cũng vô dụng, nếu phát hiện ngươi mạo danh thì ngươi sẽ xui xẻo đó. Được rồi, đi theo ta."

Thanh giáp chiến sĩ liền trực tiếp bay về phía bầu trời.

Lâm Lôi quay đầu lại cáo biệt đám Địch Lỵ Á, Bối Bối rồi lập tức đuổi theo.

Bay lên Long đạo đi theo thanh giáp chiến sĩ không ngừng tiến tới. Bay chỉ chốc lát Lâm Lôi lại theo thanh giáp chiến sĩ rời khỏi long đạo đi tới đỉnh một ngọn núi ngăm đen.

Đỉnh núi đã có mấy người thanh giáp chiến sĩ thủ vệ, một gã Hắc bào nhân đầu trọc cùng với mười mấy thanh niên nam nữ.

"Đại nhân, đã đưa Lâm Lôi tới." thanh giáp chiến sĩ bay tới lập tức cung kính nói.

Hắc bào nhân đầu trọc nhìn Lâm Lôi một cái. Gật đầu rôi lập tức phân phó chiến sĩ :”Được rồi. Ngươi lui xuống đi." Hắc bào nhân nhìn về phía Lâm Lôi :”Lâm Lôi, ngươi đợi ở đây chốc lát, khi những người khác tới rồi cùng đi vào."

"Rõ." Lâm Lôi cũng nhập cùng mười mấy người đang đứng ở đó.

"Mười mấy người này đều chỉ là thánh vực." Lâm Lôi vừa nhìn đã nhận ra, mười mấy người thanh niên nam nữ lại không ngừng nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi. Bọn họ đều giật mình phát hiện không thể nhìn thấu Lâm Lôi!

"Người này không phải thánh vực?" Mười mấy người đều bắt đầu nghi hoặc.

Vừa sinh không đủ trăm năm, đặc biệt con cháu Thanh Long nhất tộc không trải qua tông từ tẩy lễ rất ít người có thể tự mình đạt tới thần vực.

Lâm Lôi yên lặng chờ đồng thời có thêm vài thanh niên nữa được thanh giáp chiến sĩ dẫn tới.

"Tổng cộng hai mươi tám. Đủ ." Hắc bào nhân đầu trọc khẽ gật đầu, lập tức đạm mạc nói ”Được rồi, các tiểu tử. Đi theo ta, nhớ kỹ …… không được ta cho phép không thể chạy loạn."

Nói xong rồi Hắc bào nhân đầu trọc dẫn đầu bước vào cửa thông đạo.

Ngoài cửa thông đạo có hình rồng điêu khắc. Cả thông đạo chúc xuống phía dưới trực tiếp thông vào lòng núi, thông đạo rộng chừng sáu thước, bốn thước cao, rất là vuông vức đồng thời trên vách tường còn có rất nhiều phù điêu cổ xưa.

Trên mặt đất còn có một lớp thảm dày.

Lâm Lôi cũng yên lặng đi theo hắc bào nhân đầu trọc.

"Bộ ngươi đã thành thần rồi sao?" Một cô gái tóc xanh đi bên cạnh Lâm Lôi không nhịn được tò mò, nhẹ giọng dò hỏi.

Lâm Lôi quay đầu nhìn thoáng qua, cười cười rồi chỉ gật đầu.

Đôi mắt nàng liền sáng lên, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái :”Ngươi thật là lợi hại, không trải qua tông từ tẩy lễ, chưa đủ trăm tuổi đã thành thần ." Ngay cả những người khác tham gia tông từ tẩy lễ lần này hoặc là sùng bái, hoặc là kinh ngạc, hoặc là ghen ghét đều quay sang nhìn Lâm Lôi.

Chưa đủ trăm tuổi?

Chính mình đã hơn trăm tuổi nhưng bất quá …… lúc thành thần ở Ngọc Lan đại lục chính mình tu luyện quả thực chưa đủ trăm năm.

"Im lặng chút." Hắc bào nhân đầu trọc lạnh lùng quát.

Nhất thời vậy hai mươi bảy thánh vực sợ đến không dám lên tiếng. Còn vẻ mặt Lâm Lôi vẫn không thay đổi :”Gã đầu trọc này tính tình thực nóng nảy a." Lâm Lôi tiếp tục đi, chốc lát, đã tới điểm cuối của thông đạo, nơi đó là một đại điện rộng lớn. Trong đại điện cũng có không ít hắc bào nhân.

"Tới ?" Một hắc bào nhân trong đó bước lên.

"Tổng cộng hai mươi tám người, đủ ." Hắc bào nhân đầu trọc nói ”Ngươi ở đây trông bọn họ. Ta đi mời hai vị trưởng lão mở Hóa long trì ra."

"Uh, ngươi biết hai vị trưởng lão ở chỗ nào sao?" Hắc bào nhân kia hỏi.

Hắc bào nhân đầu trọc nghi hoặc nói :”Chẳng lẽ hai vị trưởng lão còn chưa tới?"

"Đến thì đến rồi nhưng hai vị trưởng lão vừa rồi đã tiến vào mật thất, còn nói, không cho phép thì không được tự tiện xông vào." Hắc bào nhân kia cũng khó hiểu nói ”Bọn họ vào mật thất cuối cùng trong đông điện."

"Ta đi xem." Hắc bào nhân đầu trọc lập tức đi.

Bên trong lòng núi Đông điện là nơi có những gian mật thất sâu nhất.

Hai gã nam nhân đang đứng sóng vai, trong đó có một gã nam nhân mũi ưng, ánh mắt lại lạnh như độc xà. Còn gã kia rất là tuấn mỹ, tóc dài buộc sau đầu.

Cả hai người đều mặc chiến khải màu xanh có chút hoa văn màu vàng, đồng thời khoác áo bào có vô số hoa văn phức tạp. Trên áo bào mơ hồ có các sắc vầng sáng lưu chuyển.

Lúc đó bọn họ đang tụ tinh hội thần nhìn chằm chằm phù ảnh ở giữa không trung trong mật thất.

"Lợi hại." Nam tử đầu trọc không khỏi than thở một tiếng.

"Một đao này, cả ta và ngươi sợ rằng cũng không dễ dàng ngăn cản như vậy." Nam tử tuấn mỹ cũng than thở.

Lúc này phù ảnh đang chiếu lại cảnh Lâm Lôi đang chiến đấu trên bầu trời Mịch la đảo, vừa rồi hai người này than thở cảnh hồng bào trưởng lão Ba Cách Tiếu gia tộc một đao phách phá hắc thạch lao ngục của Lâm Lôi.

Một hồi đại chiến đó có rất nhiều người trên Mịch la đảo thấy, những cường giả tu luyện thủy nguyên tố pháp tắc tự nhiên sẽ ghi lại trận đấu đó.

Bởi vì hình ảnh của Lâm Lôi bị rất nhiều cường giả cho rằng là Tứ thần thú gia tộc nên tự nhiên phù ảnh này cũng lưu truyền tới Tứ thần thú gia tộc, có điều hơi chậm.

Lâm Lôi đi tới Thiên Tế sơn mạch đã nhiều năm như vậy phù ảnh này mới lưu truyền tới.

"Nhìn hồng bào trưởng lão này muốn giao thủ cùng tộc nhân của chúng ta." Nam tử tuấn mỹ liền nói.

Chỉ thấy trên phù ảnh một hồng bào trưởng lão vừa nghe Tộc trưởng Bảo Khắc Uy ra lệnh liền bắt đầu rút đao tấn công Lâm Lôi .

Nhìn thấy một đao này cả hai người đều nghẹn thở .

Sau đó bọn họ liền thấy trên phù ảnh Lâm Lôi chỉ đơn thuần dụng đùi phải đá trên thanh đao lập tức khiến hồng bào trưởng lão kia trực tiếp rơi xuống mặt đất. Chỉ chốc lát đoạn phù ảnh đã kết thúc.

"Lợi hại!" Nam tử tuấn mỹ than thở.

Nam tử đầu trọc trong mắt cũng có vẻ khiếp sợ :"Đơn thuần dụng thân thể có thể chống cự toàn lực công kích vật chất của thất tinh ác ma, thân thể mạnh mẽ đến trạng thái như thế ...... trong gia tộc chúng ta cũng không nhiều lắm."

"Ít nhất ngươi lẫn ta đều làm không được." Nam tử tuấn mỹ cũng nói.

Thanh Long nhất tộc khi Long hóa thân thể rất mạnh, nhưng mạnh đến trạng thái như thế...... trong Thanh Long nhất tộc cũng không có mấy người. Long hóa thân thể đạt tới trạng thái như thế không chỉ do huyết mạch mà còn cần các phương diện khác.

"Không chỉ thân thể lợi hại, ngươi có nhìn màn hào quang hình cầu màu vàng chung quanh thân thể hắn không? Phàm những ngươi lâm vào trong đó động tác đều chậm lại, dù là hồng bào trưởng lão của Mịch la đảo cũng bị ảnh hưởng." Nam tử đầu trọc nghiêm nét mặt nói.

"Đúng, đó là trọng lực không gian, trọng lực không gian cực kỳ lợi hại." Nam tử tuấn mỹ nghi hoặc nói ”Người trong gia tộc chúng ta am hiểu đại địa pháp tắc ? Còn đạt tới cảnh giới như thế, không thể tư nghị!"

Xem phù ảnh vừa rồi bọn họ xác định người kia hẳn là người trong gia tộc.

Trên địa ngục, sau khi long hóa thân thể mạnh mẽ như thế chỉ có thể là Thanh Long nhất tộc!

"Người này thực lực rất mạnh." Nam tử đầu trọc cảm thán ”Đánh bại thất tinh ác ma mà ngay cả thiên phú thần thông cũng chưa phải thi triển. Nếu thi triển thiên phú thần thông dám chắc càng thêm dễ dàng."

"Uh." Nam tử tuấn mỹ gật đầu ”Đúng, thân thể có thể mạnh mẽ như thế điều kiện tiên quyết là huyết mạch phải rất thuần chánh, huyết mạch thuần chánh thì thiên phú thần thông càng thêm lợi hại." Nam tử tuấn mỹ rất rõ uy lực thiên phú thần thông của gia tộc mình.

"Thế nhưng người này chưa bao giờ ta gặp." Nam tử đầu trọc nhìn về phía đối phương ”Ngươi đã gặp chưa ?"

Nam tử tuấn mỹ nhíu mày nói :”Biến thân như thế ta cũng chưa thấy qua."

"Có thể là một cao thủ của gia tộc ta ở bên ngoài." Nam tử tuấn mỹ nói.

"Hừ, gia tộc nguy nan mà người này cũng không trở lại." Nam tử đầu trọc rất là bất mãn ”Thực lực dù có cường thịnh không trở lại cũng có tác dụng gì?"

"Phanh!"

“Phanh!"

Tiếng gõ cửa vang lên.

"Vào đi." Nam tử đầu trọc đạm mạc nói.

Hắc bào nhân đầu trọc đẩy cửa mật thất ra cung kính nói :”Hai vị trưởng lão, 28 người tham gia tông từ tẩy lễ đã tới."

"Sao. Đi thôi, tới mở Hóa long trì ra." Nam tử tuấn mỹ nói rồi liền cùng nam tử đầu trọc cùng đi ra.

Hai người này chính là thành viên của trưởng lão đoàn trong Thanh Long nhất tộc.

Còn 28 bọn Lâm Lôi đi theo hai gã trưởng lão, bốn gã Hắc bào nhân trong một thông đạo khá hẹp. Hai trưởng lão đi trước còn nói cười :”Gia Duy, rất khó được a, lần này tông từ tẩy lễ còn có một trung vị thần."

"Quả là hay." Nam tử tuấn mỹ gật đầu nói.

"Không trải qua tẩy lễ đã đạt tới trung vị thần, cũng giỏi." Nam tử tuấn mỹ cũng quay đầu lại nhìn thoáng qua Lâm Lôi, đáng tiếc …… Lâm Lôi lúc đại chiến tại Mịch la đảo là long hóa hình thái.

Giờ đây Lâm Lôi đang trong hình thái loài người hai vị trưởng lão tự nhiên không thể nhận ra, hơn nữa bọn hắn vừa rồi quan sát phù ảnh còn cho rằng đó là một cao thủ của gia tộc ẩn nặc bên ngoài.

Cuối thông đạo cũng là một đại điện trống trải.

Gữa đại điện có một chiếc ao tròn đường kính chừng hai trăm thước, nước trong ao tản ra mùi rất kỳ lạ, bên bờ cũng có vài Hắc bào nhân đang cho rất nhiều thảo diệp xuống đó.

"Cốt cốt " Nước trong ao không ngừng sôi trào.

"Đây là Hóa long trì." Nam tử đầu trọc cất cao giọng nói ”Đợi lát nữa ta sẽ cho các ngươi đi vào."

Nói rồi nam tử đầu trọc lật tay lấy ra một viên tinh thạch lớn chừng nắm tay ra, viên tinh thạch đang tỏa ra thanh quang chói mắt, nam tử đầu trọc trực tiếp đưa viên tinh thạch trong tay vào trong Hóa long trì.

"Phốc thông!" Viên tinh thạch vừa rơi vào trong ao.

Quỷ dị - Trong Hóa long trì chợt nổi lên thanh quang chói mắt, rất là chói mắt đồng thời nước trong Hóa long trì điên cuồng sôi trào, bọt nước không ngừng tan vỡ, vô số khí lưu màu xanh trôi bên trên mặt ao giống như một đầu thanh xà đang di động.

"Tốt lắm, các ngươi có thể tiến vào." Nam tử đầu trọc tùy ý nói.

"Ngươi ở đây trông cho ta." Nam tử đầu trọc quay đầu nhìn về phía hắc bào nhân ”Đợi tông từ tẩy lễ chấm dứt, ngươi đem Hóa long tinh đưa cho chúng ta."

"Rõ, trưởng lão." Hắc bào nhân đầu trọc khom người đáp.

"Đi thôi." Nam tử đầu trọc cùng nam tử tuấn mỹ liền rời đi. Tông từ tẩy lễ phải qua một thời gian tương đối dài, bọn họ hai vị trưởng lão sẽ không đứng chờ tại đó.

Hắc bào nhân đầu trọc lúc này mới nhìn lên đám hai mươi tám người :”Các ngươi, đi vào đi."

"Hóa long trì?" Lâm Lôi nhìn Hóa long trì trước mắt đang có khí lưu màu xanh vờn quanh còn tản ra thanh quang chói mắt rồi trực tiếp thân thể nhoáng lên tựa như lưu quang lập tức rơi vào Hóa long trì, hai mươi bảy người kia cũng cùng lúc nhảy vào đó.

Hai mươi tám người rơi vào Hóa long trì.

"Hống" Cả Hóa long trì chợt phát ra Long ngâm quỷ dị. tiếng Long ngâm làm rung động tâm linh, đồng thời thanh quang chói mắt bắn ra từ Hóa long trì chợt thu liễm. Vô số khí lưu màu xanh trên mặt ao chợt vây quanh hai mươi tám người.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 11: Tông Từ Tẩy Lễ Huyền Bí

Vô số đạo khí lưu màu xanh, như mãng xà bay lượn trên Hoá Long Trì. Đám thanh sắc khí lưu chia nhau tràn tới phía hai mươi tám người, lúc này phảng phất như hai mươi tám chiếc kén tằm mầu xanh, mà thanh sắc khí lưu cuồn cuộn không dứt dũng mãnh xâm nhập vào hai mươi tám kén tằm mầu xanh đó.

"Cảm giác thoải mái thật đặc biệt."

Vừa tiến vào Hóa Long Trì, Lâm Lôi liền cảm thấy đại lượng năng lượng bao vây lấy tự kỷ, tựa như ở trong bụng mẹ. Năng lượng kỳ dị đó ôn hòa, ấm áp từ các bộ vị trên thân thể, thấm nhập vào bên trong.

Toàn thân tê dại, nhưng lại thư thái.

"Đây chính là tông từ tẩy lễ sao, thật là thư thái." Lâm Lôi nhắm mắt lại, cảm nhận năng lượng kỳ dị nọ thấu nhập vào trong cơ thể.

Năng lượng này không ngừng qua bì phu thẩm thấu vào. Bất kể là kinh mạch cơ thể, hay là thần kinh huyết dịch cũng hoàn toàn bị thẩm thấu. Ngay cả đầu khớp xương cũng bị thẩm thấu ... cả con ngươi và bì phu cũng đều tê dại, toàn thân do đó không chỗ nào là không biến hoá.

Vô luận là tinh thần hay thân thể, Lâm Lôi đều để ở trạng thái tuyệt đối buông lỏng.

Đại điện chứa Hóa Long Trì, phạm vi rất lớn, rộng chừng ba bốn trăm thước, cao cũng hơn trăm thước, đặc biệt trần đại điện còn họa khắc một long đồ đang gào rít.

"Bục bục" Hóa Long Trì không ngừng sôi trào.

***

Bên cạnh Hóa Long Trì, có không ít Hắc bào nhân đang nghỉ ngơi, nhìn hai mươi tám hậu bối đệ tử thuế biến.

"Tông từ tẩy lễ này ngắn cũng phải mất một hai ngày. Huyết mạch thuần chính thì phải cần phải đến sáu bảy ngày." Hắc bào nhân đầu bóng lắc đầu nói. "Hai vị trưởng lão thì đi nghỉ. Chúng ta lại phải đứng ngây ngốc ở đây."

Một vị còn trẻ tóc sáng đứng cạnh hắc bào nhân đầu bóng cười nói: "Chờ ngày nào đó ngươi thành một người trong trưởng lão đoàn. Ngươi cũng có thể như vậy."

"Ta? Trở thành trưởng lão? Chờ ngày nào đó ta có thực lực thất tinh ác ma rồi hãy nói." Hắc bào nhân đầu bóng bất đắc dĩ đáp.

"Ồ. Đám tiểu bối kia tốc độ hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh giảm bớt rồi." Người còn trẻ tóc sáng nói.

Hắc bào nhân đầu bóng quay đầu nhìn. Quả là vậy.

Giờ phút này trong Hóa Long Trì. Trong hai mươi tám kén tằm màu xanh, đã có hai mươi lăm cái đã đình chỉ hấp thu thanh sắc khí lưu. Chỉ còn lại có ba kén vẫn không ngừng hấp thu thanh sắc khí lưu như trước.

"Tham dự tông từ tẩy lễ lần này, không ngờ cũng có ba người tư chất không tồi." Hắc bào nhân đầu bóng than thở." Có thể hấp thu năng lượng 'Hóa Long Tinh' càng lâu, càng chứng tỏ rằng huyết mạch ẩn chứa của lão tổ tông càng nhiều, huyết mạch này càng thuần chính a."

"Đúng vậy." Người tuổi trẻ tóc sáng gật đầu nói, "Bất quá, hậu bối đệ tử bây giờ, huyết mạch đều rất thấp, hấp thu xong năng lượng Hóa Long Tinh là hoàn thành tông từ tẩy lễ."

"Nghe nói đám thành viên đệ nhị đời, đệ tam đời lợi hại nhất trong gia tộc chúng ta, tông từ tẩy lễ, riêng việc hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh đã mất một ngày rưỡi." Hắc bào nhân đầu bóng thần bí nói.

"Thật hay giả vậy?" Người tuổi trẻ tóc sáng có vẻ không tin, "Tộc nhân bình thường chỉ chốc lát là xong, đệ nhị đời, đệ tam đời, so với người bình thường, huyết mạch thuần chính hơn bao nhiêu?"

"Lừa ngươi làm gì, một đoạn thời gian trước, Ba Lỗ Khắc đó, biết không?" Hắc bào nhân đầu bóng hỏi.

"Biết." Người tuổi trẻ tóc sáng than thở, "Nghe nói. Riêng việc hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh đã tốn hết cả một đêm thời gian. Huyết mạch thuần chính như vậy, thật sự rất khó thấy a."

"Ngươi xem, ngay cả huyết mạch Ba Lỗ Khắc đó cũng thuần chính như vậy, đệ nhị đời, đệ tam đời thì sao đây?" Hắc bào nhân đầu bóng cười nói.

"Ngày đó một viên Hóa Long Tinh đầy đủ năng lượng, một lần tiêu hao mất một phần ba a." Hắc bào nhân đầu bóng than thở, "Chuyện đó chính là ta tận mắt chứng kiến."

"Một phần ba, nhiều như vậy sao?" Người tuổi trẻ tóc sáng kinh hô.

Một viên 'Hóa Long Tinh' bình thường tiêu hao hết một nửa năng lượng sẽ được thay bằng một viên Hóa Long Tinh đầy năng lượng. Mà bình thường, một nửa năng lượng của viên Hóa Long Tinh cung ứng cho tông từ tẩy lễ có thể đủ trong mấy ngàn năm.

Một trăm năm một lần, cũng phải liên tục mấy mươi lần tiêu hao.

Một mình Ba Lỗ Khắc làm cho khỏa Hóa Long Tinh, trong một lần tông từ tẩy lễ, tiêu hao một phần ba, đích xác kinh người.

"Viên Hóa Long Tinh hôm nay xem chừng năng lượng vẫn còn đầy tràn." Hắc bào nhân đầu bóng nói.

Hóa Long Tinh, đối với thanh long nhất tộc tính là trân quý, còn đối với những người khác mà nói lại không có giá trị gì. Dù sao, Hóa Long Tinh chỉ có phối hợp với ‘Thanh Long Huyết Mạch' mới có thể có hiệu quả. Thanh long nhất tộc cũng phải tốn kém đại lượng tiền tài để chế tạo ra Hóa Long Tinh.

"Nhìn. Chỉ còn lại một người, còn lại tất cả đều đình chỉ hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh rồi." Người tuổi trẻ tóc sáng nói.

Hắc bào nhân đầu bóng ánh mắt đảo qua, chỉ thấy ở vị trí trung ương trong Hóa Long Trì còn một kén tằm mầu xanh lớn, rất nhiều thanh sắc khí lưu vẫn cuồn cuộn không ngừng hướng kén tằm đó xâm nhập. Mà kén đó cũng giống như cái động không đáy, tới bao nhiêu, hút bấy nhiêu.

"Chậc chậc, người này hẳn là kẻ trung vị thần kia." Hắc bào nhân đầu bóng nhìn hai mươi bảy người kia liền biết kẻ còn lại chính là Lâm Lôi.

"Trung vị thần?" Thanh niên tóc sáng cũng cười, "Nghe nói đó là người bên ngoài quay về chưa lâu. Chưa trải qua tông từ tẩy lễ đã đạt tới trung vị thần cảnh giới, thiên phú không tồi, không lạ khi có thể hấp thu năng lượng 'Hóa Long Tinh' nhiều như vậy."

"Ngươi nói hắn có thể hấp thu nhiều ít bao nhiêu?" Hắc bào nhân đầu bóng cười hỏi.

"Khó xác định, có lẽ có thể hấp thu một thành năng lượng của Hóa Long Tinh." Người tuổi trẻ nói.

"Một thành? Rất khó xẩy ra." Hắc bào nhân đầu bóng lắc đầu.

Nói rồi hai người tập trung chú ý tới cái kén duy nhất còn trong Hóa Long Trì. Hai mươi bảy người còn lại đều đã ngủ say.

Thời gian trôi qua …

"Đã quá nửa đêm rồi, hẵn còn đang hấp thu sao?" Toàn bộ hắc bào nhân chung quanh Hóa Long Trì bắt đều cùng bàn luận.

"Xuy xuy ~ "

Thanh sắc khí lưu cuồn cuộn không dứt hướng kén nơi Lâm Lôi nằm cuộn tới. Lâm Lôi trong chiếc kén màu xanh không ngừng hấp thu thanh sắc khí lưu, năng lượng kỳ dị của Hóa Long Tinh không ngừng dũng mãnh xâm nhập vào trong khắp nơi trong cơ thể Lâm Lôi.

Mà thân thể gân cốt, cơ thể Lâm Lôi có bao nhiêu năng lượng liền hấp thu bấy nhiêu.

"Toàn thân không ngừng run rẩy." Lâm Lôi cảm thấy rất sảng khoái, hắn cảm ứng được năng lượng kỳ dị này thấu nhập từng chỗ sâu kín trên thân thể, cộng chấn với năng lượng tiềm phục khắp nơi trong toàn thân. Năng lượng của 'Hóa Long Tinh' cùng với năng lượng trong huyết mạch Lâm Lôi cộng chấn với nhau.

Nhưng mà …

Năng lượng trong huyết mạch Lâm Lôi, tựa hồ hẵn còn không bị hoàn toàn phát hiện. Đại lượng năng lượng 'Hóa Long Tinh' không ngừng dũng mãnh thâm nhập, không ngừng dẫn xuất năng lượng huyết mạch tiềm ẩn trong những chỗ thâm xử trong cơ thể Lâm Lôi.

"Cả một đêm rồi." Hắc bào nhân chung quanh Hóa Long Trì đều kinh hãi.

"Lần trước ta nghe nói Ba Lỗ Khắc kia tốn hao một đêm thời gian. Còn người này lại… được rồi, hắn gọi là gì?" Thanh niên tóc sáng dò hỏi.

"Lâm Lôi, hắn gọi là Lâm Lôi." Hắc bào nhân đầu bóng bản thân chính là người triệu tập bọn Lâm Lôi, đối với tư liệu về Lâm Lôi rất quen thuộc. "Ồ, Lâm Lôi này cũng giống Ba Lỗ Khắc, đều là người ngọc lan nhất mạch cả."

"Nhất mạch sao?" Thanh niên tóc sáng kinh dị.

"Cũng không biết Lâm Lôi này rốt cuộc tới cùng hấp thu năng lượng bao lâu." Hắc bào nhân đầu bóng nhìn chằm chằm Hóa Long Trì nói.

Thanh sắc khí lưu cuồn cuộn không dứt nhập vào, không chút ngừng nghỉ.

Không biết bao lâu…

Thanh sắc khí lưu rốt cục dần dần chậm lại. rồi đình chỉ. Bao kén mầu xanh kia cũng đã nhập vào trong cơ thể Lâm Lôi. Lâm Lôi trong Hóa Long Trì vẫn không nhúc nhích, giống hai mươi bảy người kia tựa như ngủ say.

"Nửa ngày cộng với một đêm."

Hắc bào nhân đầu bóng và ngân phát thanh niên nhìn nhau. Trong mắt rung động, còn có nét hâm mộ.

Hấp thu càng lâu chứng tỏ huyết mạch càng thuần, thủy hệ thiên phú càng cao, mà uy lực 'Thiên Phú Thần Thông' cũng lại càng lớn!

Một đêm nửa ngày!

Điều này cũng chỉ có gia tộc đệ nhị đời đệ tam đời trong truyền thuyết có thể so bỉ mà thôi.

"A!" Lâm Lôi nhìn như ngủ say, thật ra ý thức vẫn còn thanh tỉnh.

Lâm Lôi cảm giác rõ, bất kể là da bì bên ngoài thân hay là gân cốt bên trong, hoặc là ngũ tạng lục phủ ... toàn bộ cơ thể, hình như có vô số đạo năng lượng cực kỳ nhỏ đang hưng phấn rung động, nhẩy múa.

Mỗi một chỗ toàn thân đều cũng rung động khẽ khàng.

Năng lượng Hóa Long Tinh cùng năng lượng trong huyết mạch tương hợp lẫn nhau.

"Như là khắp mọi nơi đều sống dậy." Lâm Lôi cảm thấy quả thật không thể tư nghị. Hơn nữa năng lượng Hóa Long Tinh cùng năng lượng huyết mạch, trong quá trình dung hợp, vô thanh vô tức cải tạo thân thể Lâm Lôi. Từ cơ thể cho đến các tế bào ở chỗ thâm xử nhất, đều bị tiến hành cải tạo.

Bản chất cứ vậy biến đổi.

Lâm Lôi để mặc cho cơ thể biến đổi vô thanh vô tức, chỉ dùng ý thức để cảm giác.

***

Sau khi Lâm Lôi đình chỉ hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh không lâu. Những người khác trong Hóa Long Trì liền phát sinh đại biến hóa. "Hống." Đầu tiên là một thanh niên trong Hóa Long Trì, đột nhiên mở to hai mắt phát ra tiếng ngâm, long lân toàn thân nhanh chóng xuất hiện, long vĩ quẫy đạp trong ao.

Nước bắn tung toé.

"A " thanh niên này sau khi long hoá phát ra tiếng kêu thống khổ, chốc lát sau mới khẽ giảm rồi ngừng lại, thanh niên đó khôi phục lại bình tĩnh.

Đồng thời -

"Ông" một cổ thiên địa pháp tắc ba động hàng lâm.

Chỉ thấy một khoả tinh thạch tản ra thanh lục sắc quang mang huyền phù tại đỉnh đầu, hắn, đúng là thủy hệ thần cách!

"Tiểu tử này trở thành hạ vị thần rồi." Ngân phát thanh niên cười nói. Phàm thị tiến nhập tông từ tẩy lễ, thủy hệ phương diện tự nhiên thành thần, đồng thời tự nhiên cũng sở hữu thiên phú thần thông.

"Hừ, kẻ biến đổi đầu tiên, là kẻ hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh ít nhất, cũng là kẻ có tư chất kém nhất." Hắc bào nhân đầu bóng khinh thường cười nói.

"Ngươi thật là. Tiểu bối này vừa mới tông từ tẩy lễ, nói chút dễ nghe đi." Ngân phát thanh niên cười nhẹ. Hắn cũng biết, đối phương mặc dù nói khó nghe, nhưng chính là sự thật. Huyết mạch tối thiểu, thủy hệ thân hòa lực cũng thấp nhất, thiên phú thần thông cũng yếu nhất.

Theo thời gian trôi, mỗi cá nhân trong Hóa Long Trì đều thành thần.

Tuyệt đại đa số kết thúc trong hai ngày. Đến người thứ ba cùng người thứ hai cũng ngày thứ ba là thành thần. Đợi hai người này thành thần … cả Hoá Long Trì, cũng chỉ còn lại có một Lâm Lôi, hẵn còn ngủ say.

Hai mươi bảy người kia cũng đều ở cạnh Hóa Long Trì, quan sát Lâm Lôi trong ao.

"Chậm rãi đợi thôi. Xem kiểu này Lâm Lôi tối thiểu còn phải vài ngày nữa mới có thể hoàn thành biến hoá thân thể." Ngân phát thanh niên cười nói.

"Phỏng chừng, so với… Ba Lỗ Khắc kia còn lâu hơn." Hắc bào nhân đầu bóng nói.

Thời gian trôi qua, đảo mắt Lâm Lôi đã ở trong Hóa Long Trì mười một ngày. Biến đổi mất mười một ngày, toàn bộ thanh long nhất tộc cũng vô cùng ít ỏi. Trong Hoá Long Trì, chỉ còn lại mỗi Lâm Lôi.

"A~" Lâm Lôi đột nhiên phát ra tiếng gầm nhẹ.

Nhất thời đám Hắc bào nhân bên cạnh Hóa Long Trì cùng với đám hai mươi bảy người kia trong lòng chấn động, lập tức quan sát. Lúc này long lân đã hoàn toàn bao trùm toàn thân Lâm Lôi, móng vuốt hung hãn mọc ra.

Một khí tức đáng sợ dần tản khai.

"Đau thật!" Lâm Lôi cắn chặt răng. Hắn cảm giác được cả thân thể mỗi tế bào đều bộc phát ra năng lượng kinh người. Vô số đạo năng lượng trong cơ thể không ngừng dung hợp. Loại năng lượng bộc phát này làm Lâm Lôi chịu không được phải biến thân.

Cường hãn thân thể ẩn chứa năng lượng, giống như vô số đạo hà lưu, không ngừng dung hợp, không ngừng hướng lên phía trên.

Đi lên! Đi lên!

Lên tận não hải!

Giờ phút này linh hồn phòng ngự chủ thần khí căn bản không có hiệu quả. Linh hồn phòng ngự chủ thần khí chỉ phòng ngự công kích, chứ không phòng ngự năng lượng bản thân của Lâm Lôi.

Năng lượng mênh mông bành chướng, trực tiếp dung nhập vào linh hồn hải dương của Lâm Lôi, đem linh hồn bốn phân thân của Lâm Lôi hoàn toàn bao bọc.

Trong linh hồn hải dương, thanh sắc quang vựng kì dị nọ sáng rực dần lên. Thanh sắc quang vựng này thời Lâm Lôi còn ở thánh vực đã nhiều lần cứu tính mệnh Lâm Lôi. Lúc này thanh sắc quang vựng đó không ngừng biến cường, biến cường. Thanh sắc quang vựng càng ngày càng mạnh, đến mức sáng rõ như mặt trời, chiếu rọi cả linh hồn hải dương.

Một đám người cạnh Hóa Long Trì mở to hai mắt nhìn cảnh trước mặt.

Tại chung quanh thân thể Lâm Lôi không ngờ cũng có một thứ đang uốn lượn xoay quanh, là một thanh long hư ảnh cơ hồ tràn ngập cả đại điện. Thanh long hư ảnh này huyền phù tại phía sau Lâm Lôi. Hai mắt của thanh long hư ảnh không ngờ còn liếc qua đám người cạnh Hóa Long Trì.

"Thanh long huyễn ảnh, chính là thanh long huyễn ảnh! Thanh long huyễn ảnh rõ ràng đến vậy." Hắc bào nhân đều trợn mắt há mồm.

Mà Lâm Lôi giờ phút này dĩ nhiên cũng hé miệng. Thanh long hư ảnh cũng đồng dạng phát ra long ngâm khả phả… Chỉ thấy một đạo thanh sắc quang vụ tản ra bốn phía, phúc tán cả đại điện.

Phàm thị trung vị thần, hạ vị thần, trong nháy mắt rơi vào ngốc trệ, tựa hồ mất đi ý thức. Ngay cả thượng vị thần Hắc bào nhân, cũng cảm thấy linh hồn hãm vào một loại trạng thái đặc thù.

Hắc bào nhân đầu bóng trong nháy mắt khôi phục thanh tỉnh, kinh hãi kêu: "Thiên phú thần thông Long Ngâm', không ngờ đáng sợ như vậy. Hắn mới chỉ là trung vị thần. Nếu là thượng vị thần ..."

"Ông ~ "

Thiên địa pháp tắc đột nhiên hàng lâm.

Lâm Lôi thủy hệ pháp tắc, cũng đã thành thần!

(Hết chương 11)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 12: 'long Ngâm' Đích Uy Lực

T ràng cảnh thành thần này, đám hắc bào nhân ở bên Hóa Long Trì đã quen xem, tự nhiên không thèm để ý. Hơn nữa bọn họ đến giờ phút này vẫn còn chấn hám vì thanh long huyễn ảnh khổng lồ sau lưng Lâm Lôi.

"Thanh long huyễn ảnh -trung vị thần đã có thể hiện ra 'Thanh long huyễn ảnh'." Đám hắc bào nhân này đều sợ ngây người.

Giống như thần thú 'Phệ Thần Thử' 'Nghê Toan', khi thần thú 'Thanh Long' thi triển thiên phú thần thông, tự nhiên sau lưng hiện lên hư ảnh của bổn tôn. Nếu là chân chính thần thú, chỉ là hạ vị thần khi thi triển 'Thiên Phú Thần Thông', cũng đã có thể sinh ra huyễn ảnh bổn tôn sau lưng.

Nhưng mà Thanh Long nhất tộc không giống vậy.

Bởi vì cả Thanh Long nhất tộc, chỉ có lão tổ tông 'Thanh Long' mới chính thức được tính là thần thú 'Thanh Long', còn các đời về sau, như đệ nhị đời, đệ tam đời… cho đến Lâm Lôi, chỉ là ẩn chứa Thanh Long huyết mạch, chứ không phải chính thức là thần thú 'Thanh Long'.

Bọn họ thi triển thiên phú thần thông, uy lực còn xa mới bằng lão tổ tông.

Mặc dù không bằng lão tổ tông, nhưng mà trong đám Thanh Long nhất tộc đệ tử, thiên phú thần thông vẫn có phân chia cường nhược.

Bởi vì thiên phú thần thông và linh hồn chi lực có quan hệ. Vì vậy kẻ có thiên phú thần thông lợi hại, đạt tới thượng vị thần, khi linh hồn chi lực tối cường, mới có thể miễn cưỡng hình thành 'Thanh long huyễn ảnh'.

Với những kẻ thiên phú thần thông kém, dù là trở thành thượng vị thần cũng vô pháp hình thành 'Thanh long huyễn ảnh'.

Chỉ có trung vị thần với thiên phú thần thông cực kỳ lợi hại mới có thể hình thành 'Thanh long huyễn ảnh'.

Mà hạ vị thần lại có thể hình thành thật làm bọn họ kinh ngạc không thôi. "Không phải dựa vào thần lực thuần túy, không phải dựa vào linh hồn thuần túy. Mà linh hồn lực phải dung hợp với đám thanh sắc quang vựng, mới có thể thi triển được 'Thiên Phú Thần Thông'."

Lâm Lôi giờ mới hiểu vì sao thiên phú thần thông chỉ có thần thú mới có thể thi triển, người khác ko cách nào học tập.

Như 'Phệ Thần' của Bối Bối.

Như 'Thôn Thiên’ của Đế Lâm.

Đều là vì huyết mạch thần thú và linh hồn ẩn chứa tính đặc thù - Tính đặc thù của Thanh Long nhất tộc chính là đám 'Thanh sắc quang vựng' này. Lâm Lôi cũng không cách giải thích đám thanh sắc quang vựng đó tới cùng là loại năng lượng gì.

Không phải thần lực, cũng không phải linh hồn lực.

Trải qua tông từ tẩy lễ, Lâm Lôi tự nhiên lĩnh ngộ thiên phú thần thông, cũng tự nhiên lĩnh ngộ một loại huyền ảo của thủy hệ pháp tắc.

"Thiên phú thần thông 'Long Ngâm' này có điểm giống với 'Hắc Thạch Lao Ngục' của ta , đều là ảnh hưởng đến linh hồn, chứ không phải vật chất." Lâm Lôi ngày đó tại tử tinh sơn mạch thu được một viên 'Hắc Thạch', thông qua viên hắc thạch đó, Lâm Lôi mới có thể thi triển lực làm ảnh hưởng đến linh hồn, làm cho đối phương lâm vào trạng thái ngây ngây ngốc ngốc.

'Long Ngâm' này cũng là ảnh hưởng đến linh hồn.

"Thiên phú thần thông 'Long Ngâm' này của ta, về phương diện tác động tới địch nhân, không so được với 'Hắc Thạch'." Lâm Lôi còn phát hiện được điều khác biệt thứ hai. Thiên phú thần thông 'Long Ngâm' của mình ngoại trừ có ảnh hưởng đến linh hồn, còn có một loại ảnh hưởng đặc thù nữa.

"Ảnh hưởng đến nhanh chậm sao?" Lâm Lôi lắc đầu, "Không đúng, đó là ảnh hưởng đến… thời gian. Đúng, là thời gian!"

Thiên phú thần thông 'Long Ngâm' của Thanh Long nhất tộc này, chẳng những ảnh hưởng linh hồn, còn ẩn chứa ảnh hưởng đối với 'Thời Gian'. Mặc dù uy lực của ảnh hưởng đến linh hồn không lớn, nhưng mà có thể làm ảnh hưởng đến 'Thời Gian' quả thực chỉ có thể nói là biến thái.

Vô luận thất đại nguyên tố pháp tắc hoặc là tứ đại chí cao quy tắc, đều không can thiệp được gì tới thời gian.

Thời gian là một loại tồn tại ko thể can thiệp được.

Vậy mà…

Thiên phú thần thông của thần thú 'Thanh Long' lại có thể ảnh hưởng tới 'Thời Gian'. Phỏng chừng, cũng chỉ có 'Thiên Phú Thần Thông' trời sinh này mới có thể can thiệp được đến thời gian.

'Phệ Thần' của Bối Bối trực tiếp thôn phệ thần cách.

'Long Ngâm' của Thanh Long ảnh hưởng đến thời gian.

Đều không cách nào tu luyện được, chỉ tiếc Lâm Lôi không phải là thần thú Thanh Long chính thức, uy lực của 'Long Ngâm' không thể hoàn toàn thi triển.

"Bất quá, ta bây giờ thi triển 'Long Ngâm', ảnh hưởng tới thời gian rất nhỏ, gần như có thể bỏ qua." Lâm Lôi lắc đầu nghĩ tới lão tổ tông, "Nếu lão tổ tông chính thức thi triển thiên phú thần thông 'Thanh Long' này, nhất định sẽ rất đáng sợ."

Huyết mạch tự kỷ cũng được coi là thuần chính, nhưng so với lão tổ tông, còn cách rất xa.

"Bây giờ linh hồn chi lực của ta chưa mạnh, thi triển thiên phú thần thông ảnh hưởng tới thời gian quá nhỏ, chờ ta đạt tới thượng vị thần, lại hấp thu đại lượng tử tinh, linh hồn mạnh hơn mấy chục lần, 'Thiên Phú Thần Thông' ảnh hưởng tới thời gian nhất định sẽ rõ ràng."

Lâm Lôi biết rõ ảnh hưởng tới thời gian đáng sợ thế nào.

"Bất quá trải qua tông từ tẩy lễ lần này thực lực ta tăng lên rất nhiều." Lâm Lôi trong lòng tràn đầy vui sướng.

Lần thực lực tăng này, với Lâm Lôi có lợi nhất chính là đám thanh sắc quang vựng. Thanh sắc quang vựng kết hợp linh hồn chi lực, chẳng những có thể thi triển 'Thiên Phú Thần Thông', đồng thời … cũng có thể tiến hành linh hồn phòng ngự!

Lúc trước khi còn là thánh vực, thanh sắc quang vựng đã có thể chống cự linh hồn công kích.

Ngày nay trải qua tông từ tẩy lễ, thanh sắc quang vựng cường đại hơn ngàn vạn lần, một khi dung hợp với linh hồn chi lực, linh hồn phòng ngự sẽ phi thường kinh người.

"Linh hồn phòng ngự của ta ngày nay, phối hợp với 'linh hồn phòng ngự chủ thần khí ko toàn vẹn, phỏng chừng, thất tinh ác ma am hiểu linh hồn công kích tới, mới có thể uy hiếp ta a, còn giết được ta hay ko, cũng là chưa chắc."

Lâm Lôi tự tin mười phần.

Bên trong Hóa Long Trì, Lâm Lôi lặng lẽ mở mắt. Đám Hắc bào nhân cùng với hai mươi bảy người khác, ai cũng đều chấn kinh nhìn hắn. Lâm Lôi liếc mắt nhìn quanh Hóa Long Trì. Trong Hóa Long Trì cũng chỉ còn lại có một mình hắn.

"Không nghĩ ta lại là người chậm nhất." Lâm Lôi cười nhẹ nói, trực tiếp bay lên.

Hắc bào nhân đầu bóng lúc này mới quơ tay, viên Hóa Long Tinh trong Hóa Long Trì lập tức bay lên. Giờ phút này trên thân viên Hóa Long Tinh, chỉ có một nửa còn màu xanh, nửa kia đã biến thành trong suốt.

"Tiêu hao mất một nửa năng lượng." Hắc bào nhân đầu bóng kinh dị liếc mắt nhìn Lâm Lôi.

"Ngươi sớm an bài đưa những người này trở về." Hắc bào nhân đầu bóng nói với ngân phát thanh niên.

"Được rồi." Ngân phát thanh niên gật đầu.

Lâm Lôi tâm tình vui sướng, mỉm cười hướng ngân phát thanh niên đi tới, chuẩn bị cùng rời đi.

"Lâm Lôi. Ngươi đứng lại." Hắc bào nhân đầu bóng đột nhiên gọi.

"Ồ?" Lâm Lôi nghi hoặc quay đầu nhìn về phía hắn.

Hắc bào nhân đầu bóng lộ vẻ tươi cười nói: "Tông từ tẩy lễ. Ngươi một người hấp thu năng lượng của Hóa Long Tinh hết một đêm và nửa ngày. Trung vị thần khi thi triển thiên phú thần thông mà có thể hình thành 'Thanh long huyễn ảnh', ngươi đích xác là thiên tài trong gia tộc chúng ta… Ngươi cùng đi theo ta, một lát nữa trưởng lão nhất định sẽ gặp ngươi."

"Vậy sao?" Lâm Lôi cũng mỉm cười.

Ba Lỗ Khắc cũng từng nói qua với mình, sau khi Ba Lỗ Khắc tông từ tẩy lễ, bởi huyết mạch thuần chính có thể so với đệ tam đời nên cuối cùng cũng được trưởng lão tiếp kiến, biết được nhiều tình huống của gia tộc.

Hai mươi bảy người kia được an bài ly khai, còn Lâm Lôi đi theo Hắc bào nhân đầu bóng này, thông qua đường ngầm, đi vào đại điện, theo hành lang được trải thảm đi tới đông điện.

Ở ngoài một gian mật thất chỗ thâm xử của đông điện.

"Ngươi chờ ta ở đây." Hắc bào nhân đầu bóng nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Hắc bào nhân đầu bóng tiến vào trong mật thất.

Lâm Lôi khóe miệng khẽ mỉm cười. Tông từ tẩy lễ quả thật là một phần đại lễ, tối kinh hỉ là linh hồn phòng ngự tiến bộ rất nhiều, còn 'Long Ngâm' đợi sau này linh hồn chi lực của mình tăng lên, uy lực cũng sẽ chính thức hiển hiện.

"Hy vọng trưởng lão đừng nói lại với ta chuyện gia tộc." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

"Tư vị phải nghe lại lần thứ hai rất là nhàm chán."

Trong mật thất, nam tử đầu hói và tuấn mỹ thanh niên đều khoanh chân ngồi đợi, tới khi hắc bào nhân đầu bóng tiến vào, hai người mới mở mắt ra.

"Ngươi quả là quá chậm." Nam tử đầu hói hừ lạnh nói. "Đưa Hóa Long Tinh cho ta."

"Dạ! Trưởng lão." Đầu bóng liền dâng viên Hóa Long Tinh lên.

Vừa nhìn thấy, hai người nam tử đầu hói và tuấn mỹ thanh niên đều cả kinh.

"Chỉ còn lại có một nửa sao?" Tuấn mỹ thanh niên vội hỏi.

"Đúng vậy. Tham gia tông từ tẩy lễ lần này có một thiên tài, hắn gọi là Lâm Lôi. Riêng việc hắn hấp thu năng lượng Hóa Long Tinh đã mất một đêm nửa ngày. Hắn cũng mới là vừa rồi mới kết thúc tông từ tẩy lễ." Hắc bào nhân đầu bóng vội đáp.

Tuấn mỹ thanh niên, nam tử đầu hói hai người kinh dị nhìn nhau.

"Y Mạn Nữu Nhĩ, gia tốc chúng ta lại có thêm một kẻ có tiềm lực a." Tuấn mỹ thanh niên tấm tắc than thở.

"Nhanh, để hắn tới đây." Nam tử đầu hói vội quát.

"Dạ." Hắc bào nhân đầu bóng lập tức quay lưng.

Rất nhanh, Lâm Lôi với trường bào mầu lam, tóc nâu dài khẽ tung bay trên vai mỉm cười đi vào. Vừa nhìn thấy hai người này, Lâm Lôi khom người hành lễ: "Lâm Lôi. Bái kiến trưởng lão."

"Nguyên lai là ngươi." Hai người với Lâm Lôi có chút ấn tượng. Trung vị thần mới tham gia tông từ tẩy lễ, không làm bọn hắn nhớ mới là lạ.

Tuấn mỹ thanh niên cười nói: "Lâm Lôi. Huyết mạch ngươi rất thuần chính, hoàn toàn có thể so với đệ tam đời. Thiên phú tốt như vậy, ngươi tuyệt đối không thể lãng phí. Gia tộc cần đến các ngươi." Nói rồi đưa tay xuất ra một quyển sách ko dầy lắm.

"Gia tộc suy bại từ vạn năm trước, ngày nay càng lâm vào nguy cơ, ngươi xem bộ sách này sẽ biết." Tuấn mỹ thanh niên vung tay, quyển sách liền bay đến trước người Lâm Lôi.

Lâm Lôi thầm thở ra, nguyên lai là đưa sách cho đọc, còn đang sợ phải nghe lại một lần nữa.

"Cũng phải…" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ. "Nếu mỗi lần xuất hiện một người có tiềm lực cao, hoặc là đạt tới thượng vị thần lại phải nói một lần, trưởng lão không chán chắc?" Lâm Lôi đón lấy quyển sách, giả bộ làm vẻ sắp đọc.

"Ngươi trở về rồi đọc cũng không muộn." Tuấn mỹ thanh niên cười. "Nhớ kỹ, đọc xong thì tiêu hủy đi, đừng cho đám hạ vị thần, trung vị thần phổ thông biết. Hiện tại cứ để bọn chúng bớt phải lo lắng một chút đi."

"Dạ, trưởng lão." Lâm Lôi lập tức đóng sách lại.

"Lâm Lôi." nam tử đầu hói 'Y Mạn Nữu Nhĩ' cũng cười nói, "Thiên phú tốt chỉ là một mặt, quan trọng là chính mình cũng phải thật chăm chú tu luyện. Tốt lắm, ngươi về trước đi tu luyện đi. Nhớ kỹ … không được luyện hóa thần cách, phải chính mình dựa vào tu luyện đạt tới thượng vị thần."

Một thiên tài nếu luyện hóa thần cách, quả thực lãng phí.

"Dạ." Lâm Lôi lúc này khom người, quay đầu hướng bên ngoài đi ra.

"Y Mạn Nữu Nhĩ, chúng ta lần này có thể gặp được một thiên tài. Khó thấy a." Tuấn mỹ nam tử 'Gia Duy' tấm tắc than thở.

"Đúng là khó thấy. Chúng ta cũng đi thôi." Nam tử đầu hói 'Y Mạn Nữu Nhĩ' cũng cười định đứng lên, nhưng khi ánh mắt hắn ánh vô tình lướt qua Lâm Lôi lúc này đã tới trước cửa, mục quang của Y Mạn Nữu Nhĩ thuấn gian biến thành sắc lạnh!

Trên mặt hắn cũng xuất hiện vẻ kinh hãi!

Hắn nhìn chằm chằm vào tay phải Lâm Lôi. Lúc Lâm Lôi đi ra, tay phải thi thoảng ngẫu nhiên lộ ra một giới chỉ mầu đen - bàn long giới chỉ.

"Là… giới chỉ của lão tổ tông - Linh hồn phòng ngự chủ thần khí!"

Sắc mặt nam tử đầu hói trong nháy mắt hồng rực, toàn thân run lên nhè nhẹ, đầu óc hoàn toàn mê muội, "Linh hồn phòng ngự chủ thần khí, linh hồn phòng ngự chủ thần khí a!"

"Y Mạn Nữu Nhĩ, ngươi làm sao vậy?" Gia Duy có chút nghi hoặc hỏi.

Lúc này Lâm Lôi đã đẩy cửa bước ra ngoài.

Nam tử đầu hói bây giờ mới giựt mình tỉnh lại, vội quát lớn: "Lâm Lôi, đứng lại!!!"

(Hết chương 12)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 13: Tham Lam

Lâm Lôi chính đang đi đến ngoài cửa. Thực lực hắn trải qua tông từ tẩy lễ xong tăng lên, tự nhiên đang rất vui vẻ.

"Gọi ta?" Lâm Lôi nghe tiếng quát, không khỏi nghi hoặc.

Nhưng Lâm Lôi cũng quay đầu nhìn lại sau, chỉ thấy trưởng lão đầu hói nét mặt hồng rực, hai mắt cũng trở nên đỏ ngầu, cả người giống như chó sói đang khát thịt. Lâm Lôi không khỏi đề phòng trong lòng, đồng thời mở miệng hỏi: "Trưởng lão, có sự tình gì phân phó sao?"

"Y Mạn Nữu Nhĩ! Ngươi làm sao vậy?" Tuấn mỹ thanh niên cũng hỏi.

Tính sao đây?

Y Mạn Nữu Nhĩ là một kẻ tinh minh, lập tức khôi phục thanh tỉnh, sắc mặt cũng khôi phục bình thường. Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn Lâm Lôi trước mắt trong lòng hiểu rõ: "Thanh long giới chỉ của lão tổ tông xuất hiện, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, càng không thể để cho Gia Duy biết."

Y Mạn Nữu Nhĩ chính là thành viên của thanh long trưởng lão đoàn.

Hắn vốn là thành viên đời thứ tư của thanh long nhất tộc, không biết sống đã bao nhiêu năm. Có điều so về địa vị tại thanh long nhất tộc, Y Mạn Nữu Nhĩ còn thấp hơn không ít người.

"Nếu thanh long giới chỉ của lão tổ tông bị công khai, khẳng định không đến lượt ta." Y Mạn Nữu Nhĩ trong đầu suy tính thật nhanh, nháy mắt đã định chủ ý, trong lòng cười lạnh. "May là Gia Duy chưa thấy qua lão tổ tông, không biết hình dáng của thanh long giới chỉ."

Lão tổ tông ‘Thanh Long’, thân là chủ thần, tất nhiên hiếm khi gặp mặt hậu bối đệ tử.

Trong thanh long nhất tộc, chỉ có con gái Thanh Long cùng đời thứ hai là biết rõ nhất về lão tổ tông. Đời thứ ba cũng chỉ là gặp mặt lão tổ tông vài lần. Đại bộ phận đời thứ tư cũng từng nhìn thấy, còn các đời về sau, chỉ có cực ít nhân vật thiên tài là được lão tổ tông tiếp kiến.

Gia Duy này ngay cả lão tổ tông đều chưa thấy qua, tự nhiên không nhận ra bàn long chi giới.

Dù gia nhập trưởng lão đoàn phải có thực lực thất tinh ác ma, nhưng không có nghĩa là sinh ra từ lâu.

"Y Mạn Nữu Nhĩ, ngươi đang nghĩ cái gì?" Gia Duy hỏi.

"Ồ. Ta và Lâm Lôi này có việc cần bàn." Y Mạn Nữu Nhĩ cười đáp.

Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc: "Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn, hắn tìm ta làm gì?"

"Cần nói chuyện với Lâm Lôi? Nói luôn ở đây đi." Gia Duy cười. Y Mạn Nữu Nhĩ lắc đầu nghiêm nét mặt nói: "Gia Duy, ta có một việc rất quan trọng muốn nói chuyện riêng với Lâm Lôi. Gia Duy, ngươi nghe ta đi trước, để ta tại đây nói chuyện một mình với Lâm Lôi."

"Nói chuyện? Còn phải nói riêng?" Gia Duy có chút tò mò.

Y Mạn Nữu Nhĩ không khỏi nhướng mày.

"Được. Được." Gia Duy cười, nếu Y Mạn Nữu Nhĩ đã thỉnh cầu như vậy, Gia Duy hắn cũng không muốn nhiều lời: "Ta trước tiên đi ra ngoài. Được rồi, Y Mạn Nữu Nhĩ, chuyện gặp mặt u lan đặc sứ, chúng ta còn phải thương lượng cho tốt. Ta đi ra ngoài đại điện chờ ngươi, ngươi nhanh lên một chút."

Y Mạn Nữu Nhĩ vui mừng: "Được! Ngươi đi ra đại điện, ta nói chuyện xong sẽ đến ngay."

"Được." Tuấn mỹ thanh niên 'Gia Duy' quay sang Lâm Lôi đang tràn đầy nghi hoặc cười, "Tiểu tử. Cố gắng cho tốt, ta chờ tới ngày ngươi cũng gia nhập trưởng lão đoàn." Nói xong liền đi ra khỏi mật thất, tiện tay đóng cửa lại.

"Hừm hừm, Gia Duy hắn đi rồi… giới chỉ của lão tổ tông đã là của ta." Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng nhịn không được kích động. Trong mắt hắn Lâm Lôi chỉ là một trung vị thần mà thôi. Trung vị thần có 'Linh Hồn Phòng Ngự Chủ Thần Khí', hắn cũng có thể dùng vật chất công kích đánh chết, tự nhiên đoạt được chủ thần khí.

"Lâm Lôi." Y Mạn Nữu Nhĩ cười rất thân thiết.

"Trưởng lão." Lâm Lôi lòng tràn đầy nghi hoặc, người này muốn nói chuyện riêng với mình làm gì?

Tài cao gan tất lớn. Lâm Lôi lúc này dung hợp tam đại huyền ảo, kết hợp 'Hắc Thạch' vốn đã đủ, hôm nay trải qua tông từ tẩy lễ, nhược điểm duy nhất là linh hồn phòng ngự cũng được khắc phục.

Thất tinh ác ma cũng chẳng phải sợ, tự nhiên Lâm Lôi thản nhiên đối mặt với Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Xuy xuy ~ " Y Mạn Nữu Nhĩ trực tiếp thi triển 'Thần Chi Lĩnh Vực', đem cả mật thất phong kín lại.

Lâm Lôi không khỏi biến sắc: "Trưởng lão, ngươi định làm gì?"

Y Mạn Nữu Nhĩ vẫn mỉm cười: "Chuyện ta và ngươi nói phi thường trọng yếu, nên phải triển khai thần chi lĩnh vực, phòng ngừa người khác nghe được."

"Chẳng biết trưởng lão tới cùng có chuyện trọng yếu gì phải nói cùng Lâm Lôi?" Lâm Lôi vẫn thái độ khiêm tốn như trước.

"Lâm Lôi, ngươi trước tiên đọc thư tịch bọn ta vừa đưa cho đi." Y Mạn Nữu Nhĩ cười đáp.

Lâm Lôi bụng đầy nghi hoặc, nhưng vẫn mở thư tịch giảng thuật lịch sử tứ thần thú gia tộc ra, trước mặt Y Mạn Nữu Nhĩ lật từng trang rồi giả bộ kinh hãi, nhưng trong lòng Lâm Lôi lại nghĩ: "Y Mạn Nữu Nhĩ trước bảo ta đi rồi đột nhiên lại lưu ta lại, còn một mình nói chuyện, tới cùng vì cái gì?"

Một mặt đọc Lâm Lôi giả bộ khiếp sợ, một mặt vẫn suy nghĩ.

Lâm Lôi ngày nay có năm phần linh hồn, có thể chuyên tâm đồng thời làm năm chuyện, ngụy trang như hiện nay tự nhiên đơn giản.

"Ta chẳng có gì để cho hắn chú ý a." Lâm Lôi nghĩ mãi không ra nguyên nhân.

Lập tức Lâm Lôi khép bộ sách lại, ngẩng đầu nhìn nam tử đầu hói 'Y Mạn Nữu Nhĩ', ra vẻ kinh hãi hỏi: "Trưởng lão, lão tổ tông chúng ta là chủ thần sao? Mà bốn vị chủ thần, đều đã chết cả? Điều này sao có thể?"

"Đây là sự thật." Y Mạn Nữu Nhĩ khẳng định đáp, "Lâm Lôi, tình huống nguy hiểm của gia tộc, bây giờ ngươi biết rồi."

"Đúng, đã biết rồi." Lâm Lôi sắc mặt nghiêm trọng.

Đó không phải giả bộ. Lâm Lôi đích xác rất lo lắng tình huống gia tộc, dù sao bát đại gia tộc cũng đang như hổ rình mồi bên cạnh.

Y Mạn Nữu Nhĩ nghiêm túc nói: "Lâm Lôi, tứ thần thú gia tộc gặp phải nguy cơ rất lớn. Bây giờ cái chúng ta cần chính là cao thủ chân chính! Cao thủ chân chính, ngoại trừ thực lực bản thân, còn phải có thần khí tốt. Lâm Lôi, ngươi bảo ta nói có đúng không?"

Lâm Lôi gật đầu đồng ý: "Thần khí đúng là trọng yếu."

Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn về phía Lâm Lôi: "Lâm Lôi, ngươi có một chủ thần khí, đúng không?"

Chủ thần khí?

Câu hỏi này phảng phất như lôi điện bổ trúng đầu Lâm Lôi. Trong não Lâm Lôi 'Ông' một tiếng, không khỏi biến sắc, chuyện mình có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, hiện tại chỉ có Bối Bối và Địch Lỵ Á biết.

Lâm Lôi trong nháy mắt tỉnh táo lại.

"Trưởng lão. Ngươi nói đùa a." Lâm Lôi nhìn chằm chằm Y Mạn Nữu Nhĩ.

Y Mạn Nữu Nhĩ cười một tiếng: "Lâm Lôi, trước mặt ta ngươi tuyệt không cần giả bộ. Ta nói cho ngươi, ta là thanh long nhất tộc đời thứ tư, năm đó chính mắt đã từng gặp qua lão tổ tông."

"Gặp qua lão tổ tông? Rồi thì sao?" Lâm Lôi cực kỳ cảnh giác.

Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn về phía ngón tay Lâm Lôi. Lâm Lôi không khỏi biến sắc. Y Mạn Nữu Nhĩ cười: "Lâm Lôi, ta nói cho ngươi, giới chỉ trong tay ngươi chính là giới chỉ năm đó của lão tổ tông, linh hồn phòng ngự chủ thần khí – thanh long chi giới!"

"Thanh long chi giới?"

Nháy mắt, trong đầu Lâm Lôi xẹt qua từng chuyện một, chốc lát Lâm Lôi hiểu rõ mọi chuyện.

"Ta vẫn luôn hoài nghi chủ nhân của bàn long chi giới là chủ thần, nguyên lai là lão tổ tông của ta. Đúng rồi, ngàn năm trước lão tổ tông chết đi, bàn long chi giới cũng theo đó thất lạc." Lâm Lôi trong lòng hoàn toàn minh bạch. "Còn có giọt máu đó làm cho thân thể ta đều thay đổi, nguyên lai là máu của lão tổ tông."

Luyện chế chủ thần khí phải sử dụng tinh huyết, tuyệt đối là huyết dịch tinh hoa trong thân thể thanh long.

Một giọt đó cũng đủ làm huyết mạch Lâm Lôi trở lên thuần chính.

"Khó trách còn có ba giọt thủy hệ chủ thần lực. Lão tổ tông vốn là thủy hệ chủ thần." Lâm Lôi hoàn toàn hiểu rõ. Lâm Lôi nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ, "Y Mạn Nữu Nhĩ này đã từng gặp mặt lão tổ tông, phỏng chừng đã nhìn thấy bàn long giới chỉ, liếc mắt là nhận ra ngay."

Lâm Lôi trong đầu suy tính thật nhanh, trên mặt cũng khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

"Vậy sao, Thanh long chi giới?" Lâm Lôi cười nói. "Trưởng lão, nếu ngươi đã nhận ra, ta cũng không phủ nhận. Đích thật đây là một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí, có điều chỉ là quá khứ, hiện tại không còn phải nữa! Trưởng lão ngươi ngẫm xem, lão tổ tông đã chết, nếu linh hồn phòng ngự chủ thần khí không bị huỷ, lão tổ tông có chết không?"

Y Mạn Nữu Nhĩ bật cười: "Hừ, chủ thần khí nhiều nhất chỉ bị hư hại, tuyệt đối không hoàn toàn bị huỷ, nếu không thanh long chi giới đã vỡ nát rồi."

"Trưởng lão, ngươi nói nhiều như vậy, tới cùng là muốn làm gì?" Lâm Lôi nghiêm nét mặt hỏi.

Y Mạn Nữu Nhĩ nghiêm mặt: "Lâm Lôi, dựa theo quy củ gia tộc chúng ta, thanh long chi giới này chính là bảo bối của thanh long nhất tộc, là của tất cả gia tộc! Nếu tin tức ngươi có thanh long chi giới truyền ra, gia tộc nhất định sẽ thu hồi lại."

Lâm Lôi nhướng mày.

"Thu lại sao?" Biết đây là chủ thần khí của lão tổ tông 'Thanh Long', Lâm Lôi lo lắng nhất là gia tộc sẽ đến can dự, bàn long chi giới này không chỉ đơn thuần giúp tự kỷ cường đại, mà còn là tư niệm ký thác của đức lâm gia gia.

Lâm Lôi không thể đưa cho người khác.

"Đúng vậy, gia tộc hiện lâm nguy. Bảo vật này tuyệt đối không thể bị mai một trên người ngươi." Y Mạn Nữu Nhĩ nghiêm nét mặt nói, "Bảo vật tốt cũng phải đi cùng với cao thủ, mới có thể hoàn toàn phát huy uy lực.

Lâm Lôi hừ lạnh một tiếng.

Y Mạn Nữu Nhĩ tiếp tục nói: "Nếu bị gia tộc thu hồi, bảo vật này tối thiểu sẽ tới tay thất tinh ác ma, hơn nữa là người lợi hại nhất. Thanh long chi giới trong tay tuyệt đỉnh cao thủ có thể làm một thất tinh ác ma lợi hại so với Tu La."

Lâm Lôi tự nhiên hiểu được đạo lý này.

Chính mình cũng là vì có bàn long chi giới, mới có thể bù đắp chênh lệch linh hồn giữa trung vị thần và thượng vị thần.

"Cho nên, Lâm Lôi ngươi phải vì gia tộc, vì chính mình mà đưa thanh long chi giới này cấp cho ta." Y Mạn Nữu Nhĩ nói.

"Ngươi nói có thể sao?" Lâm Lôi cười.

Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức nói: "Ta hiểu, là ngươi không muốn bỏ, cái này là thường tình. Thế này vậy… ta cam đoan, chỉ cần ngươi đưa thanh long chi giới cho ta, ta có thể cho ngươi cự ngạch tài phú, một vạn ức mặc thạch. Như thế nào?"

Một vạn ức?

Còn nghĩ rằng mình là một trung vị thần không từng trải.

"Không cần." Lâm Lôi lắc đầu.

Y Mạn Nữu Nhĩ sắc mặt trầm xuống: "Lâm Lôi, ngươi phải biết rằng ta bây giờ muốn giết ngươi, chỉ là nhấc tay mà thôi." Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng lại biết rõ thứ nhất trong thanh long nhất tộc không được tùy tiện giết đồng tộc, thứ hai, hắn cũng lo một đòn giết không được Lâm Lôi.

Bởi vì hắn lo lắng Lâm Lôi có chủ thần khí.

Nếu Lâm Lôi có thể chạy trốn ra khỏi mật thất, vậy là phiền toái. Dù sao ngoài mật thất, còn có trưởng lão 'Gia Duy', cũng còn có những Hắc bào nhân khác.

"Nhấc tay có thể giết ta? Ngươi không phải nói ta có chủ thần khí sao?" Lâm Lôi cười nói, "Ta có chủ thần khí, ngươi một chiêu có thể giết ta sao? Hơn nữa trong gia tộc quy định, đồng tộc không được giết nhau."

"Hừ."

Y Mạn Nữu Nhĩ hừ lạnh một tiếng, "Ta, một vị trưởng lão giết ngươi. Ai dám quản? Lâm Lôi. Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng. Ta dùng một giọt chủ thần lực đổi lấy thanh long chi giới của ngươi, hơn nữa ta ký khế ước với ngươi, sẽ không giết ngươi diệt khẩu. Như thế nào?"

"Chủ thần lực?" Lâm Lôi kinh dị nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ một cái. "Lão hói này vậy mà cũng chịu bỏ được"

Lâm Lôi cũng rõ, chủ thần lực mặc dù trân quý, nhưng còn xa mới bằng chủ thần khí. Chủ thần lực chỉ dùng được một lần. Các chủ thần vĩ đại có thể dễ dàng ban phát chủ thần lực. Đối với chủ thần mà nói, chủ thần lực cần bao nhiêu có bấy nhiêu!

Còn chủ thần khí không giống.

Chủ thần khí với chủ thần, tựu như thần khí đối với thần. Luyện chế một kiện chủ thần khí, chủ thần phải hao phí thời gian, tinh lực, rất phiền toái. Chủ thần khí quá quý giá.

"Đúng, chủ thần lực." Y Mạn Nữu Nhĩ cười lạnh, "Một giọt chủ thần lực này cũng là bảo vật trọng yếu nhất của ta. Lâm Lôi, hy vọng ngươi đừng ép ta."

Ngang nhiên đe dọa sao?

Giả thiết là một trung vị thần bình thường, đối mặt hoàn cảnh này sợ rằng đã sớm sợ hãi đầu hàng, hiến xuất chủ thần khí rồi. Nhưng Lâm Lôi bất đồng, bởi vì ... cho dù đằng thẳng đối chiến, Lâm Lôi cũng không sợ Y Mạn Nữu Nhĩ này.

"Ép ngươi sao? Ép thế nào?" Lâm Lôi chế nhạo hỏi.

Y Mạn Nữu Nhĩ trong nháy mắt mục quang biến thành lạnh lẽo. Lửa giận trong lòng hắn thuấn gian tràn đầy lồng ngực. Y Mạn Nữu Nhĩ giận dữ quát to một tiếng: "Muốn chết!" Không suy tính gì hết, Y Mạn Nữu Nhĩ phản tay trực tiếp một chưởng phách tới Lâm Lôi.

Muốn giết chết Lâm Lôi, đoạt lấy chủ thần khí.

"Oanh -"

Một chưởng đánh ra, Lâm Lôi cảm thấy thiên địa đều tối sầm lại.

Tay phải Lâm Lôi lập tức biến thành long trảo, trực tiếp đỡ lấy một chưởng này.

"Bồng!" Cả người Lâm Lôi bị bay ra ngoài, mãnh liệt đập vào cửa mật thất. Cửa mật thất vỡ nát, Lâm Lôi trực tiếp bay ra ngoài, "Cứu mạng. Gia Duy trưởng lão cứu mạng!" thanh âm Lâm Lôi như tiếng sấm không ngừng vang vọng trong toàn đại điện dưới lòng núi.

Sắc mặt Y Mạn Nữu Nhĩ nhất thời trở nên khó coi: "Muốn chết!"

"Xoát!" Y Mạn Nữu Nhĩ nhanh chóng lách ra ngoài mật thất.

(Hết chương 13)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 14: Ước Chiến

Lâm Lôi bắn vào hành lang bên ngoài, khóe miệng trào máu.

Hắn lúc này mới đạp mạnh chân xuống đất một cái, hóa thành một đạo lưu quang hướng đại điện chạy trốn, trong lòng cười lạnh. "Y Mạn Nữu Nhĩ này còn muốn giết ta nữa sao? Bất quá, không đến lúc cuối cùng không được bại lộ thực lực." Lâm Lôi trong lúc chạy trốn đồng thời cất cao miệng hét: "Gia Duy trưởng lão cứu mạng!"

Âm thanh cánh cửa mật thất vỡ nát, cùng tiếng kêu lớn của Lâm Lôi với thính lực của thượng vị thần, lại còn không nghe thấy sao?

"Hô!" "Hô!"…

Chỉ thấy từ xa vài đạo nhân ảnh cực tốc phi tới. Dẫn đầu chính là tuấn mỹ thanh niên 'Gia Duy'.

"Đừng tưởng chạy thoát!" Một tiếng gầm lớn vang lên. Thân ảnh Y Mạn Nữu Nhĩ như mũi tên nhọn hướng Lâm Lôi bay tới.

Lâm Lôi nhìn thấy Gia Duy cùng với một đám hắc bào nhân, vội lẻn đến sau lưng bọn họ, rồi vội vàng nói: "Gia Duy trưởng lão, Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão muốn giết ta!" Gia Duy vừa nghe xong trên khuôn mặt tuấn mỹ tràn đầy tức giận.

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Ngươi muốn làm gì!" Gia Duy quát hỏi.

Y Mạn Nữu Nhĩ dừng lại, căm tức nhìn Lâm Lôi rồi lập tức nhìn Gia Duy: "Gia Duy, ngươi tránh ra."

"Lâm Lôi là tộc nhân chúng ta. Ngươi tại sao muốn giết hắn." Gia Duy bất mãn. "Nguyên lai, ngươi muốn một mình nói chuyện cùng Lâm Lôi chính là để giết hắn."

"Không phải."

Y Mạn Nữu Nhĩ vội đáp. Y Mạn Nữu Nhĩ khi thấy Gia Duy xuất hiện, là biết có phiền toái. Hắn lo lắng nhất là gặp phải cảnh này, nhưng mà hắn cũng khiếp sợ: "Một chưởng vừa rồi của ta, không ngờ chưa giết được Lâm Lôi. Chủ thần khí quả nhiên lợi hại. Bảo vệ tánh mạng thật là hữu ích."

Lâm Lôi giờ phút này khóe miệng tràn đầy vết máu. Sắc mặt tái nhợt.

Y Mạn Nữu Nhĩ còn cho rằng một chưởng của mình không giết được Lâm Lôi, là vì nhờ có bàn long chi giới.

Hắn không biết rằng…

Vết máu trên miệng Lâm Lôi, sắc mặt tái nhợt cũng đều là do Lâm Lôi cố ý giả bộ.

"Một chưởng đó so với phòng ngự của ta, căn bản không thể gây thương tổn." Lâm Lôi cười thầm trong lòng, "Bất quá hiện tại không có gì phải vội mà phải hiển lộ thực lực." Từ khi tới tứ thần thú gia tộc, Lâm Lôi liền quyết định trước tiên cứ an tĩnh, im lặng bồi đáp thân nhân, đợi khi tu luyện tới thượng vị thần rồi mới tính.

Hơn nữa đợi tới thượng vị thần, uy lực của mình cũng cũng sẽ lớn hơn.

Bây giờ không thể bại lộ thực lực. Một khi bại lộ, cuộc sống an tĩnh phỏng chừng sẽ không còn nữa.

"Lâm Lôi, nói cho ta biết, sao lại thế này?" Gia Duy nhìn Lâm Lôi.

"Gia Duy trưởng lão, ta căn bản là không có trêu vào Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão. Nhưng hắn lại vô duyên vô cớ muốn giết ta." Lâm Lôi đáp. Chuyện bàn long chi giới này, tuyệt đối không thể bại lộ được, giờ phút này Lâm Lôi cũng đã biến ảo bộ dáng của bàn long chi giới.

Ngay cả thần khí đều có thể biến ảo. Chủ thần khí tự nhiên cũng có thể biến ảo.

Lâm Lôi hối hận do trước kia không có biến ảo bàn long chi giới, một là vì không ai từng phát hiện nên hắn buông lỏng không đề phòng, hai là vì thực lực tăng, nên càng có tự tin. Ai ngờ gặp phải tình huống như thế này.

"Y Mạn Nữu Nhĩ?" Gia Duy nhìn về phía lão.

"Gia Duy. Ngươi là tin tưởng ta hay là tin tưởng hắn?" Y Mạn Nữu Nhĩ tức giận dâng đầy, sắc mặt trở lên cực kỳ khó coi, "Lâm Lôi kia mạo phạm ta. Hôm nay ta nhất định phải giết hắn. Gia Duy. Ngươi tránh ra."

Trên hành lang đám hắc bào nhân cũng đều kinh hãi, Y Mạn Nữu Nhĩ quá nóng vội rồi.

"Y Mạn Nữu Nhĩ!" Gia Duy lạnh lùng quát, "Đây là thiên tế sơn mạch! Trong tộc có quy định, không được tùy ý giết chóc. Ngươi muốn làm gì đây."

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, ta cũng rất muốn biết. Ngươi tại sao muốn giết ta." Lâm Lôi nhìn chằm chằm Y Mạn Nữu Nhĩ nói.

"Đúng, ngươi tại sao muốn giết hắn?" Gia Duy cũng nhìn.

Y Mạn Nữu Nhĩ căm tức nhìn Lâm Lôi, hai mắt muốn phát hỏa. Hắn tức giận, tức giận vì Lâm Lôi không biết điều: "Ta đã phải xuất ra một giọt chủ thần chi lực, hắn còn không muốn. Là hắn bức ta." Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng đã quyết định.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, sao lại phẫn nộ như vậy? Tựa hồ là ta mới phải phẫn nộ a." Lâm Lôi cười lạnh. "Cùng lắm thì trạng chết chúa cũng băng hà! *(Nguyên tác: Lưới thủng, cá chết!"

Y Mạn Nữu Nhĩ giật mình.

Hắn bây giờ lo lắng nhất là điều gì?

Không phải sợ bọn Gia Duy nhúng tay vào mà là sợ Lâm Lôi nói ra chuyện Thanh Long chi giới. Một khi công khai … cho dù gia tộc có thật sự thu lại, cũng không có khả năng đến lượt Y Mạn Nữu Nhĩ hắn.

"Giỏi. Lâm Lôi." Y Mạn Nữu Nhĩ cười lạnh. "Ngươi ngoan cố lắm."

"Ta ngoan cố? Là ngươi bức người quá đáng." Lâm Lôi đáp trả.

Gia Duy cùng với đám hắc bào nhân bên cạnh đều cảm thấy mê hoặc. Bọn họ không hiểu Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ hai người đang nói cái gì.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, ta là tiểu bối muốn có một câu nói với ngươi!" Lâm Lôi trành trứ nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ, khóe miệng khẽ mỉm cười. "Sau này, đừng có tham quá, tham quá là chết đó. Nếu là của ngươi, sẽ là của ngươi, không phải của ngươi, thì vĩnh viễn sẽ không là của ngươi."

Y Mạn Nữu Nhĩ giận dữ cười.

"Tiểu tử, lời này ta trả lại cho ngươi." Y Mạn Nữu Nhĩ phát hỏa.

"Đừng tham quá, tham quá là chết đó!"

"Ồ? Chết?" Lâm Lôi mỉm cười. "Trưởng lão tôn quý. Ngươi là thất tinh ác ma lợi hại, còn ta chỉ là một trung vị thần, ta thừa nhận thực lực không bằng ngươi, ngươi muốn ta chết không khó, nhưng ngươi cũng đừng có ép người quá."

"Các ngươi tới cùng là nói cái gì?" Gia Duy cả giận hỏi.

"Y Mạn Nữu Nhĩ." Gia Duy nói, "Nếu Lâm Lôi quả có điều gì quá phận. Ngươi trực tiếp hướng trưởng lão đoàn mà nói, trưởng lão đoàn sẽ tiến hành trừng phạt Lâm Lôi."

Y Mạn Nữu Nhĩ hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Lâm Lôi, ngươi mạo phạm ta không cách nào nhẫn nổi. Tại đây, ta hướng ngươi đưa ra sanh tử chiến!"

"Sanh tử chiến?"

Gia Duy cùng với đám hắc bào nhân trên hành lang đều giật mình. Gia Duy kinh ngạc nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ, thần thức truyền âm hỏi: "Y Mạn Nữu Nhĩ. Ngươi định làm gì? Không phải chỉ là một trung vị thần sao, nếu thật muốn giết hắn, trình bày với trưởng lão đoàn, cần gì phải sanh tử chiến?"

Gia Duy sao có thể biết Y Mạn Nữu Nhĩ là muốn tự mình giết Lâm Lôi, đoạt lấy Thanh Long chi giới.

Đám hắc bào nhân lúc này đều nhìn Lâm Lôi, trong mắt hiện lên vẻ nuối tiếc.

"Xin hỏi, sanh tử chiến là cái gì?" Âm thanh của Lâm Lôi vang lên.

Nhất thời Gia Duy trưởng lão, cùng với những người khác đều kinh ngạc, Lâm Lôi này còn không biết sanh tử chiến là gì.

Gia Duy thầm than một tiếng, vì Lâm Lôi mà thấy hối tiếc, chỉ biết nói: "Lâm Lôi, người trong gia tộc rất nhiều, nhiều người ở chung một chỗ, không phát sinh mâu thuẫn là chuyện không thể, khi mâu thuẫn đạt tới cực điểm không chết không ngừng, không cách nào điều tiết nổi, cho dù trong gia tộc quy định đồng tộc không được chém giết lẫn nhau, nhưng mà cừu oán quá lớn, gia tộc điều tiết cũng vô dụng."

"Lúc này chỉ có thể tiến hành 'Sanh Tử Chiến'!"

Gia Duy nghiêm nét mặt nói, "Sanh tử chiến là loại chiến đấu tàn khốc nhất trong nội tộc. Hai bên tham chiến cho đến khi một trong hai người phải chết mới chấm dứt. Đương nhiên kẻ thắng có thể tha mạng đối phương. Nhưng mà thường đã tham gia sanh tử chiến, đều là bất tử bất hưu cả."

Lâm Lôi nghe xong trong lòng giật mình.

Nộ khí không khỏi dâng lên: "Y Mạn Nữu Nhĩ này thật sự là không lưu cho ta chút đường sống nào."

"Chẳng lẻ khi hắn khiêu chiến, ta phải tiếp nhận?" Lâm Lôi hỏi.

"Ngươi có thể cự tuyệt." Gia Duy nói, "Nhưng mà, cho dù ngươi cự tuyệt, đối phương cũng sẽ hướng trưởng lão đoàn tiến hành thân thỉnh, một khi trưởng lão đoàn đã thông qua, cho dù ngươi cự tuyệt … cũng vẫn phải tham gia sanh tử chiến."

"Ha ha ……" Lâm Lôi cười lớn. "Trưởng lão đoàn sao?"

Y Mạn Nữu Nhĩ này chính là thành viên trưởng lão đoàn. Y Mạn Nữu Nhĩ thân thỉnh sanh tử chiến, lại còn không thông qua sao?

"Lâm Lôi, bây giờ hối hận còn kịp." Y Mạn Nữu Nhĩ cười lạnh nói, "Điều kiện của ta vẫn như trước không thay đổi, ta sẽ tha mạng cho ngươi." Điều kiện của Y Mạn Nữu Nhĩ chính là dùng một giọt chủ thần chi lực đổi lấy bàn long chi giới.

Lâm Lôi nhìn hắn. Chỉ là lạnh lùng nhìn hắn.

"Ta bây giờ hối hận còn kịp?" Trên mặt Lâm Lôi hiện lên một nét cười trào phúng.

"Đúng vậy." Y Mạn Nữu Nhĩ gật đầu.

"Y Mạn Nữu Nhĩ, nghe ta nói đây." Lâm Lôi vẫn cười. "Sanh tử chiến này, ta cự tuyệt!"

"Cự tuyệt cũng vô dụng." Y Mạn Nữu Nhĩ đáp.

Lâm Lôi cười: "Hiện tại ta cự tuyệt, còn trưởng lão đoàn có thông qua thỉnh cầu của ngươi hay không, ta không quản được. Ta chỉ nói với ngươi một câu …Y Mạn Nữu Nhĩ, bây giờ ngươi hối hận còn kịp, sau này, hối hận sợ đã muộn."

Lâm Lôi nói xong quay đầu bỏ đi, sắc mặt trở nên lạnh lùng.

Lâm Lôi thật sự đã động sát khí!

"Vốn ta còn tưởng tiếp tục cuộc sống yên lặng này, cho đến khi trở thành thượng vị thần. Y Mạn Nữu Nhĩ. Là ngươi bức ta!" Lâm Lôi không còn bận tâm nữa, nếu phải tham gia sanh tử chiến, nhất định phải giết chết Y Mạn Nữu Nhĩ!

Nhìn bóng lưng Lâm Lôi rời đi, Y Mạn Nữu Nhĩ cười lạnh.

"Cự tuyệt sao? Cự tuyệt được sao?" Y Mạn Nữu Nhĩ cười, "Đến lúc đó. Ngươi hối hận cũng vô dụng." Y Mạn Nữu Nhĩ quay đầu bỏ đi, cũng không để ý đến Gia Duy.

Gia Duy thở dài một tiếng.

"Đáng tiếc một kẻ thiên tài, lại phải chết." Gia Duy căn bản không nghĩ Lâm Lôi có thể sống. Y Mạn Nữu Nhĩ thân là gia tộc đời thứ tư. Cha hắn là gia tộc đời thứ ba. Bà hắn chính là gia tộc đệ nhị đại.

Trong cả Thanh Long nhất tộc, đệ nhị đại chỉ có hai người, một đôi huynh muội. Một người là Thanh Long nhất tộc tộc trường, là nhi tử của lão tổ tông 'Thanh Long', người kia cũng chính là em gái ruột của tộc trường.

Ở trong gia tộc, địa vị của Y Mạn Nữu Nhĩ không tính là cao, nhưng lực ảnh hưởng lại không phải nhỏ.

Còn Gia Duy ư? Không biết thuộc bao nhiêu đời đằng sau này, tuy cũng là thất tinh ác ma, nhưng lực ảnh hưởng không thể bằng đối phương.

Đêm tối, trăng tím ngắt trên cao.

Lâm Lôi một mình một người phi hành trên long đạo. Đường về Lâm Lôi nhớ rất rõ.

"Bàn long giới chỉ này." Lâm Lôi cúi đầu nhìn một cái, trong đầu không khỏi nhớ lại những chuyện từ lúc còn nhỏ cho tới tận bây giờ.

Vì có bàn long giới chỉ, chính mình mới gặp Đức Lâm gia gia.

Bởi vì Đức Lâm gia gia, chính mình mới thành một cường giả.

Cả một con đường dài, cũng nhờ vào bàn long giới chỉ này chính mình mới có thể bù đắp khoảng cách với thượng vị thần về mặt linh hồn. Nhờ có bàn long giới chỉ, chính mình mới dám cùng thất tinh ác ma chiến đấu trên cơ, bất tri bất giác …

Chính mình từ khi sinh ra, đã gắn bó với bàn long giới chỉ.

"Bàn long giới chỉ này, ai cũng đừng nghĩ tới chuyện cướp đoạt." Lâm Lôi thầm nhủ.

"Nếu quả thật ép ta phải tham gia sanh tử chiến." Mục quang Lâm Lôi lạnh lẽo. "Nhất định ta phải giết chết Y Mạn Nữu Nhĩ. Bây giờ người biết ta có bàn long giới chỉ chỉ có một mình hắn. Hắn khẳng định sẽ không ngu ngốc nói tin này ra, giết hắn, người ngoài sẽ không biết nữa."

Y Mạn Nữu Nhĩ lúc đó quay về, lập tức đi tìm ba vị trưởng lão phụ trách quản lý 'Sanh Tử Chiến'.

Sinh tử chiến bình thường , ba vị trưởng lão là đủ để quyết định.

"Y Mạn Nữu Nhĩ ngươi gấp gáp tìm ba người chúng ta làm gì?" Hai vị nam, một vị nữ ba người đều mặc thanh sắc khải giáp với hoa văn mầu vàng, khoác áo choàng có ma văn phức tạp đặc thù.

Ba vị trưởng lão.

"Có một trung vị thần mạo phạm ta, tựa hồ không coi ta vào đâu." Y Mạn Nữu Nhĩ giận dữ nói, "Ta muốn giết hắn. Ta thân thỉnh sanh tử chiến. Các ngươi hỗ trợ một chút, đáp ứng thân thỉnh của ta là được." Nói rồi chìa ra một tờ giấy.

Ba vị trưởng lão nhìn tờ giấy đó rồi lại nhìn nhau.

Nói đùa sao?

Một vị trưởng lão, muốn sanh tử chiến để giết một trung vị thần?

Nữ tử tóc vàng trong nhóm cười: "Y Mạn Nữu Nhĩ, ngươi thân là trưởng lão, sao lại hạ mình xuống đấu với một trung vị thần?"

"Ta nhất định phải giết hắn." Y Mạn Nữu Nhĩ kiên quyết.

Một vị trưởng lão tóc bạc khác cũng cười: "Y Mạn Nữu Nhĩ, nếu ngươi quả thật muốn giết hắn, đưa nguyên nhân hắn mạo phạm ngươi nói cho chúng ta biết, chúng ta trực tiếp phái người bắt hắn lại, với danh nghĩa của gia tộc, tội mạo phạm trưởng lão, trực tiếp xử tử hắn, cần gì phải dùng đến cái gì là sanh tử chiến, ngươi đường đường là một trưởng lão, lại sinh tử chiến với một trung vị thần. Có đáng cười hay không?"

"Ba vị, hãy tính là Y Mạn Nữu Nhĩ ta cầu xin ba vị đi. Được không?" Y Mạn Nữu Nhĩ nói.

Ba vị trưởng lão nhìn nhau.

"Được rồi. Chúng ta đáp ứng." Ba vị trưởng lão đều xuất thủ lấy ra bút lông, trên tờ giấy ký tên của mình vào.

Y Mạn Nữu Nhĩ thấy vậy, trong lòng cười thầm: "Lâm Lôi, bây giờ ngươi hối hận không còn kịp rồi."

(Hết chương 14)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 15: Sanh Tử Chiến

Bình minh vừa ló dạng, những tia sáng đỏ như máu xuyên qua sương mù chiếu rọi xuống đại hợp cốc. Lâm Lôi cũng đang từ trong phòng bước ra.

"Khí trời không tồi." Lâm Lôi hít sâu một hơi không khí trong lành vào lồng ngực.

"Sưu!" Một đạo nhân ảnh từ phía trên hạ xuống, "Tâm tình Lão Đại tựa hồ không tồi a." Bối Bối cười nói. Bối Bối chính là ở tại tầng hai của tiểu lâu.

"Thật không tồi, Đến Thiên tế sơn mạch chừng tám mươi năm, chưa từng thật sự chiến đấu lần nào, chưa giết qua ai. Giờ phải giết người. Phải chiến đấu. Tâm tình đương nhiên không tồi." Lâm Lôi cười nói.

Bối Bối nghi hoặc hỏi: "Lão Đại lời này có ý tứ gì?"

"Kông vội. Ngươi chút nữa sẽ biết." Lâm Lôi đáp.

Bối Bối thấy Lâm Lôi ra vẻ thần bí không khỏi bĩu môi. Lúc này Địch Ly Á cũng từ trong phòng đi ra, Bối Bối lập tức tới đón: "Địch Ly Á, Lão Đại nói sắp chiến đấu, sắp giết người. Tẩu tẩu có biết chuyện gì xảy ra không?"

"Có chuyện này sao?" Địch Ly Á nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười, đột nhiên có tiếng phi hành, bèn ngửa đầu nhìn lên.

Trên bầu trời vài đạo nhân ảnh phi xuống, đều mặc thanh long nhất tộc chiến giáp. Lâm Lôi cười nhạt nói: "Bọn họ tới rồi!" Bối Bối cùng Địch Lỵ Á cũng đều nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy ba gã thanh giáp chiến sĩ đang bay đến.

"Lâm Lôi!" Người cầm đầu liếc mắt một cái liền nhận ra Lâm Lôi, hiển nhiên trưởng lão đoàn truyền lệnh ngay cả bộ dáng Lâm Lôi cũng miêu tả rõ ràng rồi.

"Các vị, có chuyện gì?" Lâm Lôi cất miệng hỏi.

Thanh giáp chiến sĩ cầm đầu này thầm than một tiếng, hắn cũng không rõ một trung vị thần như thế nào lại đắc tội trưởng lão cao cao tại thượng, nhưng vẫn trả lời: "Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ đại nhân hướng ngươi sanh tử chiến. Trưởng lão đoàn đã thông qua, đi theo chúng ta thôi."

"Phải đi bây giờ?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Lâm Lôi đã đoán trước trưởng lão đoàn sẽ sớm thông qua yêu cầu thân thỉnh này, chỉ là Lâm Lôi không ngờ phải lập tức đi ngay.

"Sanh tử chiến được cử hành giữa trưa hôm nay. Bây giờ chỉ là đưa ngươi tới thôi." Thanh giáp chiến sĩ nói, trong lòng hắn còn có chút đồng tình với Lâm Lôi. Dù sao hắn thấy…

Lâm Lôi ở tầng dưới cùng trong gia tộc, không sai biệt lắm với tuần tra chiến sĩ bọn họ.

Nhưng đồng tình thì đồng tình, bọn họ cũng không có khả năng trợ giúp.

"Lão Đại, chuyện gì xảy ra vậy?" Bối Bối vội vàng hỏi.

"Lâm Lôi, sanh tử chiến là cái gì?" Địch Lỵ Á cũng vội vàng hỏi.

Lâm Lôi cười nhìn bọn họ: "Trong gia tộc có một vị trưởng lão Y Mạn Nữu Nhĩ muốn giết ta, may mắn lúc đó có Gia Duy trưởng lão ở đó, nhưng hắn chính là vẫn còn hướng ta yêu cầu sanh tử chiến, không chết không ngừng."

"Là trưởng lão sao?" Địch Lỵ Á lo lắng.

"Lão Đại, ngươi có nắm chắc?" Bối Bối dò hỏi.

Bọn họ đều rõ thực lực Lâm Lôi. Chính là đối phương dù sao cũng là gia tộc trưởng lão. Bọn họ ở đây tám mươi năm, với gia tộc trưởng lão đoàn cũng biết một chút, muốn gia nhập trưởng lão đoàn, tiên quyết phải là thất tinh ác ma.

Lâm Lôi thần thức truyền âm nói: "Địch Lỵ Á, Bối Bối yên tâm đi, nếu là trước tông từ tẩy lễ ta không nắm chắc mười phần. Giờ trải qua tông từ tẩy lễ, ta đã nắm chắc."

Địch Lỵ Á lập tức yên tâm. Nàng tin tưởng Lâm Lôi.

"Lâm Lôi, hắn muốn giết chàng, chẳng lẽ là vì bàn long chi giới?" Địch Lỵ Á thần thức truyền âm hỏi.

Lâm Lôi gật đầu, thần thức truyền âm đáp: "Ta cũng là đến bây giờ mới biết, chủ thần khí bàn long chi giới này, chính là của lão tổ tông thanh long nhất tộc, liếc mắt một cái đã bị Y Mạn Nữu Nhĩ nọ nhận ra."

Bối Bối cùng Địch Lỵ Á đều chợt hiểu ra.

Bọn họ đều minh bạch thế nào là một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí, khó trách Y Mạn Nữu Nhĩ như vậy.

"Lâm Lôi, có thể đi chưa?" Thanh giáp chiến sĩ hỏi.

Kỳ thật thanh giáp chiến sĩ này cũng không vội. Sanh tử chiến tới giữa trưa mới cử hành, Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão vẫn là ở chỗ của mình, đến lúc đó mới tới, chỉ là Lâm Lôi thân phận thấp, phải đến đó từ sớm.

"Không phải giữa trưa mới bắt đầu sao, gấp gấp cái gì?" Bối Bối bất mãn.

"Ba vị, các vị đây là...?" Vài đạo nhân ảnh cực nhanh phi hành tới, chính là Ba Lỗ Khắc cùng vài người trong gia tộc. Bọn họ thấy thanh giáp chiến sĩ lại đây, lập tức lo lắng một trận. Thanh giáp chiến sĩ đến dám chắc phải có chuyện trọng yếu.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, muốn cùng Lâm Lôi tiến hành sanh tử chiến, trưởng lão đoàn cũng đã thông qua." Thanh giáp chiến sĩ lạnh lùng đáp.

Ba Lỗ Khắc bọn họ thảng thốt, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

"Trưởng lão cùng Lâm Lôi?" bọn họ đều không thể tiếp nhận.

"Đường đường một trưởng lão, như thế nào lại cùng Lâm Lôi sanh tử chiến?" Cáp Trạch Đức cả giận nói. Từ ngày Lâm Lôi trở về, địa vị ngọc lan nhất mạch bọn họ tăng lên không ít, hắn cũng rất thích hậu bối Lâm Lôi này.

Trưởng lão đối chiến trung vị thần, quá không công bình!

"Trưởng lão đoàn đã thông qua, không cách nào thay đổi." Thanh giáp chiến sĩ cầm đầu lạnh lẽo đáp, "trừ phi các ngươi mời tộc trường đến ngăn lại."

Địa vị cao nhất trong thanh long nhất tộc, không thể nghi ngờ chính là tộc trưởng, thân là nhi tử của lão tổ tông 'Thanh Long'. Khi Thanh Long còn tại thế, tự nhiên tốn kém đại khí lực bồi dưỡng nhi tử của mình, thật lực tộc trưởng có thể tưởng tượng nổi.

Địa vị trong gia tộc, nhất ngôn cửu đỉnh.

"Lâm Lôi, chuyện gì vậy?" Đám Tháp La Sa, Đế Lâm giờ cũng bay tới, lúc nãy có người nói cho bọn họ, đám Tháp La Sa cũng kinh hãi, trưởng lão gia tộc muốn sinh tử chiến với Lâm Lôi.

"Mọi người đừng lo lắng." Lâm Lôi bình thản nói, rồi quay đầu nhìn thanh giáp chiến sĩ nói, "Chúng ta đi thôi."

Thanh giáp chiến sĩ cầm đầu gật đầu.

"Chúng ta có thể đến xem cuộc chiến này không?" Địch Lỵ Á vội vã hỏi.

Thanh giáp chiến sĩ cầm đầu cố liếc mắt qua mọi người rồi gật đầu đáp: "Dù sao cuộc chiến này cũng là trận chiến cuối cùng của Lâm Lôi, các ngươi muốn xem thì cứ đi theo." Nói xong ba vị thanh giáp chiến sĩ trực tiếp cùng Lâm Lôi bay lên.

Địch Lỵ Á, Bối Bối, Ba Lỗ Khắc, cùng với đám Tháp La Sa, Đế Lâm cũng lập tức đuổi theo.

Tin tức trưởng lão gia tộc cùng một trung vị thần tiến hành sanh tử chiến, mọi người bình thường trong gia tộc rất ít người biết, nhưng ở cao tầng gia tộc lại lan truyền phi thường nhanh, đặc biệt một đám các trưởng lão rất nhanh đều biết được.

"Y Mạn Nữu Nhĩ tiểu tử này, hắn muốn sinh tử chiến với một gia tộc tiểu bối sao? Ta không nghe lầm chứ?" Tráng hán tóc ngắn mầu xanh nhíu mày hỏi.

"Thúc thúc, tuyệt đối đúng vậy. Y Mạn Nữu Nhĩ thật sự muốn sinh tử chiến với một trung vị thần." bên cạnh một hán tử cao lớn tóc nâu nói. Hai người này đều mặc thanh sắc khải giáp có kim sắc hoa văn, khoác áo choàng có ma văn địa đặc thù.

Hai người đều là gia tộc trưởng lão.

"Đi thôi. Xem thế nào." Tráng hán tóc xanh nói.

"Hôm nay người xem chắc không ít." Nam tử tóc nâu cười.

"Tộc trường có đi không?"

"Tộc trường phỏng chừng còn chưa biết tin. Nghe nói tộc trường ngày hôm qua cùng với u lan đặc sứ ở cùng một chỗ. Lần này u lan đặc sứ tới hình như là có chuyện trọng yếu." Nam tử tóc nâu có chút nghi hoặc đáp.

"Chuyện trọng yếu, chẳng lẽ sẽ khai chiến cùng bát đại gia tộc sao? " Tráng hán tóc xanh có chút lo lắng.

"Không rõ lắm. Tộc trường quay về sẽ rõ." Nam tử tóc nâu lắc đầu.

Hai người nói chuyện xong liền bay tới nơi chuyên tiến hành Sinh tử chiến trong thanh long nhất tộc - 'Tử Vong Cốc'.

Tử Vong Cốc. Hôm nay người tới đây không ít, ngoại trừ đám cao tầng trong gia tộc, Lâm Lôi và vài người nữa, đa số biết được việc này là đám tuần tra chiến sĩ, bọn họ đang vô sự liền lại đây xem.

Gia tộc trưởng lão và trung vị thần!

Loại chuyện này trong gia tộc chính là triệu năm khó gặp.

"Y Mạn Nữu Nhĩ đó ghê gớm thật." Bối Bối bất mãn nói. "Chúng ta đều đã tới. Hắn chính là đến bây giờ còn không có hiện thân. Nói không chừng, còn thật sự như đám thanh giáp chiến sĩ nói, phải giữa trưa mới xuất hiện."

Lâm Lôi cười lạnh đứng ở rìa Tử Vong Cốc nói: "Bối Bối, đừng có gấp."

"Lâm Lôi, ngươi có vẻ nắm chắc mười phần a." Tháp La Sa cười nói.

"Quay về thanh long nhất tộc, ta vốn nghĩ sinh hoạt an tĩnh lâu dài một chút. Xem ra giờ không còn khả năng rồi." Lâm Lôi đảo mắt qua Tử Vong Cốc. Lúc này đã có vài vị gia tộc trưởng lão đi tới, đương nhiên nhiều nhất vẫn chính là đám thanh giáp chiến sĩ.

Thanh giáp chiến sĩ đông đảo tới chừng mấy ngàn người. Đám thanh giáp chiến sĩ này cũng đều là đang bàn luận.

"Nghe nói trung vị thần hôm nay bị trưởng lão khiêu chiến gọi là Lâm Lôi. Trong đám người kia, ai là Lâm Lôi vậy."

"Là người kia, tóc nâu đó. Ở bên là gã thiếu niên đội mũ cỏ đó." lập tức có người chỉ tay. Lần khiêu chiến này, tin tức về Lâm Lôi lan truyền rất nhanh trong đám tuần tra chiến sĩ.

"Đáng tiếc, một kẻ trung vị thần hôm nay lại phải chết."

"Không biết Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão tại sao làm như vậy đối với một trung vị thần. Hắn muốn giết một trung vị thần, không cần phiền toái như vậy a."

"Trưởng lão cũng thật quá phận. Lâm Lôi hắn cũng giỏi thật, có gan tới đây."

Bênh người yếu là thiên tính, đặc biệt là với người ở cùng tầng thứ với đám tuần tra chiến sĩ. Địa vị ở tầng dưới chót, trong đáy lòng bọn họ đối cao cao tại thượng đích trưởng lão vốn có chút sợ hãi, bây giờ tự nhiên đồng tình Lâm Lôi, đứng ở phía Lâm Lôi.

Đương nhiên, bọn họ chỉ dám ủng hộ Lâm Lôi trong lòng, ngoài mặt không dám biểu hiện gì.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão tới rồi!" Đột nhiên có người hô.

Nhất thời mọi người cũng đều ngửa đầu nhìn lên. Bọn Lâm Lôi nghe thấy âm thanh lao xao, cũng lập tức ngửa đầu nhìn lại. Chỉ thấy giữa không trung, một vị trưởng lão đầu hói là 'Y Mạn Nữu Nhĩ' cùng vài vị trưởng lão khác đang hạ xuống dưới.

"Rốt cục cũng tới." Lâm Lôi nhìn về phía hắn.

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng nhìn về phía Lâm Lôi: "Coi như là có đảm lượng." Y Mạn Nữu Nhĩ khóe miệng mỉm cười. Ánh mắt cũng chú ý tới giới chỉ nhạt mầu trên tay Lâm Lôi, trong lòng không khỏi kích động.

Hắn biết đó là chủ thần khí!

"May mắn tối qua hắn không chạy trốn." Y Mạn Nữu Nhĩ hôm qua lập tức hạ lệnh giám thị nghiêm mật đại hạp cốc, phòng ngừa Lâm Lôi chạy trốn.

"Dựa theo quy củ gia tộc chúng ta, gặp phải mâu thuẫn không thể hoá giải có thể tiến hành sanh tử chiến. Chết không hối hận! Hôm nay hai bên sanh tử chiến đó là Y Mạn Nữu Nhĩ và Lâm Lôi!" Một vị trưởng lão huyền phù tại giữa không trung cao giọng nói.

Toàn bộ Tử Vong Cốc chìm trong yên tĩnh, không ai huyên náo.

"Hai vị, chuẩn bị một chút đi." Vị trưởng lão này đạm mạc nói.

Y Mạn Nữu Nhĩ phiêu nhiên bay lên, phi tới trung ương của Tử Vong Cốc, toàn tức bễ nghễ nhìn về phía Lâm Lôi.

"Lão Đại, cố lên, giết gã trưởng lão kia đi." Bối Bối thần thức truyền âm cổ vũ.

"Lâm Lôi, cẩn thận một chút." Địch Lỵ Á dặn dò.

Lâm Lôi cười nhẹ, trực tiếp phi tới trung ương Tử Vong Cốc, giữa không trung đối mặt với Y Mạn Nữu Nhĩ đằng xa. Cả Tử Vong Cốc, bất luận trưởng lão quan chiến hay đám tuần tra chiến sĩ tất cả đều nín thở.

"Bắt đầu thôi." Vị trưởng lão kia tuyên bố.

Lâm Lôi sắc mặt nhất thời chuyển sang nghiêm túc.

"Lâm Lôi, chỉ cần ngươi chịu thua. Ta có thể tha chết cho ngươi." Y Mạn Nữu Nhĩ từ cao nhìn xuống nói, điệu bộ như nắm chắc tính mạng của Lâm Lôi trong tay.

"Chịu thua?"

Lâm Lôi lạnh lùng cười, "Hôm nay là sanh tử chiến, không phải ngươi tử, chính là ta vong."

Nhất thời tiếng nghị luận nổi lên. Bất kể là các trưởng lão hay là đám tuần tra chiến sĩ đều có chút kinh dị. Trong mắt bọn họ, Lâm Lôi chết chắc không thể nghi ngờ. Y Mạn Nữu Nhĩ có thể nói vậy, tính là đã nhân từ. Vậy mà Lâm Lôi lại thẳng thừng cự tuyệt.

"Hừ. Vậy là ngươi muốn chết." Y Mạn Nữu Nhĩ sắc mặt nhất thời lạnh lùng.

Đột nhiên Y Mạn Nữu Nhĩ nhướng mày khẽ liếc mắt đám vài người Địch Lỵ Á, Bối Bối, Hi Tắc đang đứng ở rìa Tử Vong Cốc, “Mấy người này có chút quen mắt, tựa như đã từng gặp ở đâu." Y Mạn Nữu Nhĩ thoáng nghĩ, nhưng trong nháy mắt liền đem ý niệm này bỏ đi, dù sao giờ phút này là lúc đại chiến, không được phân tâm.

"Oanh!" năng lượng bạo phát.

Lâm Lôi toàn thân lập tức hiện lên đại lượng long lân, long lân mầu vàng kim bao kín toàn thân, các gai nhọn đáng sợ từ lưng, trán cũng mọc ra. Long vĩ sáng bóng lấp lóe ánh vàng khẽ ve vẩy.

"Đến đây!" Hai tròng mắt mầu vàng lạnh lùng của Lâm Lôi nhìn chằm chằm đối phương.

"Là hắn?" Gia Duy trưởng lão cả kinh.

"Là hắn!" Gần mười vị trưởng lão quan chiến từ xa tái mặt.

Phù ảnh truyền đến từ Lệ La Đảo địa, cao tầng nhân viên trong thanh long nhất tộc đều đã xem qua. Bọn họ biết rằng tại địa ngục có một cao thủ của thanh long nhất tộc, khi biến thân trên người mọc ra gai nhọn đáng sợ.

Loại biến thân này, gia tộc đệ tử tới giờ chưa từng có ai, dù sao đệ tử tứ thần thú gia tộc, dưới tình huống bình thường, phải uống máu cửu cấp ma thú '*** Bối Thiết Giáp Long' để dẫn động long huyết sao?

Y Mạn Nữu Nhĩ vốn rất tự tin sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Là hắn! Là kẻ hiện thân tại Lệ La Đảo. Là tộc nhân cường đại bí ẩn!" Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng rối loạn, lập tức liếc mắt nhìn đám Địch Lỵ Á, Bối Bối đang quan chiến. "Đúng rồi, ta nhớ ra nhìn thấy bọn họ ở đâu rồi, chính là ở trong phù ảnh! Lúc cự hình lập phương thể đó bị chém rách, mấy người đó đang đứng cạnh tộc nhân kia!"

(Hết chương 15)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 16: Bất Lưu Tình!

Bầu trời của TrênThiên Tế Sơn Mạch . Trường bào phấp phới bay . Một bóng người cao lớn trong nháy mắt vụt qua không gian , bay nơi cao nhất của ’Long Đạo'. Cũng chính là vị trí ’Long Thủ' trong ’Long Đạo' . Nơi đó có một tòa thành vô cùng lớn.Mái tóc màu xanh tung bay. Khuôn mắt lạnh lùng giống như sử dụng đao khắc đẽo mà thành. Khi người trực tiếp bay xuống đến trước cửa tòa thành.

Chiến sĩ tuần tra trước cửa Tòa thành vừa thấy người đến lập tức cung kính hành lễ:”Tộc Trưởng!"

Người đến quả nhiên là Tộc Trưởng của Thanh Long Nhất Tộc, người mạnh nhất của Thanh Long Nhất Tộc - Cái Tư Lôi Sâm Phúc Đình! Bản Thân hắn chính là con trai của Thần’Thanh Long', thực lực của Cái Tư Lôi Sâm cao thâm không thể lường được.

“Ân, các trưởng lão ở bên trong tòa thành tại làm sao đều vắng mặt?" Cái Tư Lôi Sâm nhướng mày. Trong nháy mắt , hắn liền phán định bên trong tòa thành này không có trưởng lão.

"Các trưởng lão đi đến Tử Vong cốc, coi trận Sanh Tử Chiến .” Chiến sĩ tuần tra lập tức quay lại bẩm báo.

"Sanh Tử Chiến?"

Tộc Trưởng’Cái Tư Lôi Sâm' nhướng mày.”Một trận Sanh Tử Chiến, khiến cho tất cả Trưởng lão tới coi? Có chuyện gì xảy ra?"

"Là Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, muốn cùng một người là Trung Vị Thần tên là Lâm Lôi tiến hành Sanh Tử Chiến.” Chiến sĩ tuần tra nói.

"Lâm Lôi? Trung Vị Thần?"

Cái Tư Lôi Sâm trong lòng nghi hoặc,”Đường đường là trưởng lão cùng một người là Trung Vị Thần Sanh Tử Chiến. Hừ.” Hừ lạnh một tiếng. Vị Tộc Trưởng’Cái Tư Lôi Sâm' liền xẹt qua như một đạo lưu quang. Hướng tới phương hướng của Tử Vong cốc bay đi cực nhanh.

Giờ phút này, tình cảnh trong Tử Vong cốc cũng rất là kỳ lạ. Khi bắt đầu chiến đấu, thoạt nhìn rõ ràng chiếm ưu thế chính là Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão nhưng cũng đang chần chờ không có ra tay. Tự đáy lòng của Y Mạn Nữu Nhĩ tràn đầy sợ hãi, tràn đầy áo não, tràn đầy hối hận, sự bất cam !

"Cũng chính là hắn, cũng chính là hắn!!!"

Y Mạn Nữu Nhĩ giận dữ,”Hắn có Thanh Long chi giới, linh hồn phòng ngự dám chắc cực cường. Nhưng thân thể của hắn……" Y Mạn Nữu Nhĩ vốn có kế hoạch, dựa vào ’Vật Chất công Kích' để thủ thắng , hắn cũng có tự tin, thân thể cũa hắn đủ mạnh.Nhưng chính là khi xem xem qua cảnh tượng trong phù ảnh. Y Mạn Nữu Nhĩ hiểu rõ thân thể của Lâm Lôi. So với hắn lại càng mạnh mẻ hơn!

Thật không thể ngờ, Lâm Lôi cũng chính là cường giả xuất hiện tại Mịch la đảo

"Y Mạn Nữu Nhĩ, như thế nào? Hay để cho ta ra tay trước?" Lâm Lôi cười lạnh nói. Nhất thời cả Tử Vong cốc đều im lặng không một âm thanh. Đặc biệt là Chiến sĩ tuần tra càng nghi hoặc, vì sao Y Mạn Nữu Nhĩ lại không động thủ .

"Lâm Lôi ……" Y Mạn Nữu Nhĩ muốn nói .

"Nếu trưởng lão nhường cho ta thì ta đây xin ra tay trước .” Giọng nói của Lâm Lôi lạnh lùng , lập tức tốc độ cả người bộc phát. Trực tiếp hóa thành một đạo hư ảnh xẹt qua không gian, Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức quát lên một tiếng –

"Oanh ~ " Bất trợt trong thiên phát sinh đại lượng con sóng dồn tới, vô tận sóng vỗ trực tiếp nhắm hướng Lâm Lôi bao trùm tới. Trong nháy mắt những con sóng đang ập tới hóa thành vụ khí, bao phủ quanh Lâm Lôi. Khiến Lâm Lôi trong lúc nhất thời không thể có cách nào sử dụng con mắt để quan sát thấy rõ cục diện .

"Hưu!"“Hưu!"“Hưu!"

Vô số băng tiễn sắc bén từ vụ khí đột ngột xuất hiện, Mỗi một cây băng tiễn đang xoay tròn dịch chuyễn. Tất cả đều dọc theo một quỹ tích đường cong hướng tới. Vô số băng tiễn xoay tròn cũng hướng phóng tới Lâm Lôi, đầy trời những mũi tên băng kia lien hợp tạo thành một cảnh tượng hoành tráng muốn như xé rách không gian lao tới Không gian xuất hiện vô số những khe, vết đứt gãy.

"Quả thật không hổ là trưởng lão.” Lâm Lôi từ đáy lòng thầm nghĩ.

Lâm Lôi cũng không thèm tránh né, trực tiếp đứng ở giữa không trung giống như thiên thần. Đạo đạo Đại Địa thần lực lấy Lâm Lôi làm trung tâm, tỏa tỏa hướng ra , nhất thời, từ trong sương mù đang che chắn , vầng sáng màu Thổ hoàng phúc tán ra. Đường kính khoảng chừng 500 thước , tạo thành một vầng hào quang vô cùng lớn hình cầu. Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không kịp né tránh. Trực tiếp bị bao trùm vào trong đó.

Hắc thạch không gian!

Quả đáng sợ dẫn lực, dưới tác dụng này khiến cho đại lượng Băng Tiễn cũng như quỹ tích của Băng Tiễn có biến ảo. Thoáng biến ảo này , khiến cho đại lượng Băng Tiễn tự nhiên mất phương hướng, không thể hình thành hiệu quả hợp nhất ban đầu.

"Phốc xích!"“Phốc xích!"“Phốc xích!"……

Chỉ còn có tám cây Băng Tiễn đâm trúng lên người của Lâm Lôi, âm thanh từ tám cây Băng tiễn này phát ra giống như va trạm vào kim chúc phát ra tiếng kêu thanh thúy, tất cả Băng Tiễn đều băng liệt. Trên người Lâm Lôi , long lân chỉ lưu lại mấy cái điểm trắng mà thôi.

"Cái gì!" Y Mạn Nữu Nhĩ trên mặt đại biến.

Cho dù sớm có chuẩn bị. Hắn không thể không khiếp sợ vì phòng ngự của Lâm Lôi.

"Không xong!" Y Mạn Nữu Nhĩ cảm nhận được thân thể sở đã bị vô tận dẫn lực tác dụng lên. Lúc này muốn chạy trốn , nhưng trong nháy mắt. vốn dẫn lực hướng xuống đất, đột nhiên lại biến ảo , dẫn lực hướng hướng tới Lâm Lôi.

"Muốn chạy trốn?" Lâm Lôi cất tiếng cười lớn. Hướng tới Y Mạn Nữu Nhĩ mà đánh .Khi Y Mạn Nữu Nhĩ chống cự lại dẫn lực , Tốc độ tự nhiên không thể bằng so với Lâm Lôi.

"Quả nhiên biến thành vậy.” Mấy ngàn người Chiến sĩ tuần tra hoàn toàn trợn tròn mắt. Trong mắt bọn họ Sanh Tử Chiến phải có một bên ngã xuống đất,thật sự có một bên ngã. Nhưng chiếm thế thượng phong chính là vị ’Trung Vị Thần'.

" Lâm Lôi. Hắn làm như thế nào?" những người đó mắt trợn tròn mồm cứng đờ.

"Lâm Lôi. Hắn không phải là Trung Vị Thần. Dám chắc không phải.”

Không nói các Chiến sĩ tuần tra đang ngây người đứng nhìn, mà tại phía trên, các trưởng lão đang xem cuộc chiến khi nhìn thấy Lâm Lôi biến thân thì trong lòng đã có nhận định rồi.

"Y Mạn Nữu Nhĩ, lần này thật sự thảm rồi!"

"Hắn đâm đầu vào đá rùi."(câu này là thành ngữ , mình sử dụng như vậy kg biệt có được kg?)

Các vị trưởng lão đều bảo trì trầm mặc. Dù sao Y Mạn Nữu Nhĩ tham gia đó là Sanh Tử Chiến, bọn họ cũng không thể nhúng tay.

"Hỗn đản." Y Mạn Nữu Nhĩ lâm vào khu vực dẫn lực. Giống như khi con người bị lâm vào đầm lầy rất khó chịu. Thân ảnh của Lâm Lôi cực nhanh lướt tới gần. Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không có can đảm cùng Lâm Lôi tới gần cận chiến.

"A ~ "

Y Mạn Nữu Nhĩ bộ dạng điên cuồng. Rít gào - U bá

"Xuy xuy ~ " đại lượng khối băng quỷ dị bỗng chốc xuất hiện, trước người của Y Mạn Nữu Nhĩ xuất hiện một bức tường băng thật lớn . Trên tường băng lóe ra quang mang trói mắt. Sau khi tường băng xuất hiện cũng bị dẫn lực tác dụng lên –cực nhanh hướng Lâm Lôi bay tới! Nhưng tường băng chẳng những đã bị dẫn lực ta1ac dụng còn bị bản thân của Y Mạn Nữu Nhĩ có ý thúc thúc dục lên tường băng này nhắm hướng Lâm Lôi lao tới.Trong nháy mắt, tường băng tới trước người của Lâm Lôi.

"Phá!"

Lâm Lôi khẽ quát một tiếng, có quyền đầu mang theo vô tận lực lượng. Lâm Lôi vận chuyển 'Lực Lượng huyền Ảo' trong Đại Địa pháp tắc. Đột nhiên nện vào tường băng nhất kích.

"Bồng!" cả tường băng đều có chút chấn động, lập tức trực tiếp biến thành những khối băng vỡ. Lập tức, Lâm Lôi xuyên qua khối băng vỡ này tiếp tục truy đuổi, trong khi đó Y Mạn Nữu Nhĩ đã đào tới bên bờ khu vực dẫn lực. Chính tại đây , Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không trốn. Ngược lại trực tiếp quay đầu gầm nhẹ một tiếng –

Đột ngột . Thanh Long ảo ảnh xuất hiện tại phía sau Y Mạn Nữu Nhĩ. Thanh Long ảo ảnh kia có đôi mắt lạnh lùng nhìn thẳng hướng Lâm Lôi, lập tức phát ra âm thanh nhẹ.

Thiên phú thần thông - long ngâm!

"KHông hay rồi.” Lâm Lôi sắc mặt biến đổi. thanh quang bao trùm trong nháy mắt ập đến phủ khắp người Lâm Lôi. Lâm Lôi chỉ là cảm thấy trong đầu có chút choáng váng, trong nháy mắt liền tỉnh táo lại, nhưng Lâm Lôi phát hiện - vô luận là Y Mạn Nữu Nhĩ, hay là những người vẫn còn xa xa đang xem cuộc chiến , động tác dịch chuyển với tần suất đều nhanh hơn.

"Thời gian?" Lâm Lôi lập tức tỉnh ngộ.

Vừa rồi trong nháy mắt. vị trí khu vực của Lâm Lôi thời gian dịch chuyển chậm lại. Nếu Người khác đã trải qua mười giây thì Lâm Lôi mới trải qua một giấy. Việc này cũng khiến cho Y Mạn Nữu Nhĩ trốn thoát ra khỏi khu vực dẫn lực của Lâm Lôi .

"Rốt cục cũng trốn ra khỏi.” Y Mạn Nữu Nhĩ trực tiếp phi đào đến phía xa xa của Tử Vong cốc .

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Ngươi trốn không thoát đâu.” Lâm Lôi thân ảnh phi đuổi theo .

"Dừng lại!" Y Mạn Nữu Nhĩ đột nhiên quát. Lâm Lôi ngẩn ra, chính là vẫn còn dừng lại .Lập tức cười lạnh nói:

”Y Mạn Nữu Nhĩ, thế nào. Ngươi có chuyện nói?"

"Ta thừa nhận ngươi có thực lực, ta nhận thua, trận Sanh Tử Chiến như vậy chấm dứt .” Y Mạn Nữu Nhĩ thần thức truyền âm nói.”Coi như ta không ánh mắt, không nhận ra ngươi là một người cao thủ.

Chuyện này coi như vậy chấm dứt.”

"Ngưng lại?" Lâm Lôi di chuyển lại gần.

"Lâm Lôi, Thanh Long chi giới ,ta cũng không cần.” Y Mạn Nữu Nhĩ liền nói,”Ta vốn tưởng rằng ngươi là Trung Vị Thần, bây giờ mới biết …… Thanh Long chi giới ở trên người ngươi, cũng có thể phát huy uy lực cực đại, ta không chiếm đoạt nữa.”

Lâm Lôi tự đáy lòng cười lạnh.Biết thực lực chính mình yếu hơn liền muốn giết mình, nhưng tới bây giờ lại nhún nhường , hơn nữa còn không thể nghi ngờ vấn, người ngoài biết chính mình đang sở hữu bàn long chi giới chỉ có Y Mạn Nữu Nhĩ. Giết Y Mạn Nữu Nhĩ. Tựu thì sẽ không bị người ngoài biết.

Giết!

"Ta nhận thua!" Âm thanh của Y Mạn Nữu Nhĩ vang vọng khắp Tử Vong cốc.

"Ân?" Lập tức Lâm Lôi ngẩn ra. Y Mạn Nữu Nhĩ quả nhiên không biết xấu hổ , tại sanh tử tranh tài trực tiếp nhận thua,”Chẳng lẻ , Y Mạn Nữu Nhĩ không biết, Chỉ có hai khả năng thì Sanh Tử Chiến mới chấm dứt . Một là quyết định sanh tử, một là đối phương thắng lợi bỏ qua cho đối phương một mạng!"

Sanh tử tranh tài nhận thua. Vô dụng!

"Nhận thua?" đại lượng Chiến sĩ tuần tra kinh hãi, các trưởng lão cũng có chút kinh ngạc.Nhưng Địch Lỵ Á, Bối Bối bọn họ vô cùng hưng phấn .

"Lâm Lôi, nếu Y Mạn Nữu Nhĩ cũng nhận thua . Ngươi bỏ qua cho hắn một lần .” Một vị trưởng lão lên tiếng nói, cho dù là hắn cũng không thể phá hư quy củ của Sanh Tử Chiến. Muốn bỏ qua cho Y

Mạn Nữu Nhĩ, chỉ có Lâm Lôi đáp ứng mới được.

"Đúng, Lâm Lôi. Hắn cũng nhận thua , tha chết cho hắn đi ” Các trưởng lão đều mở miệng nói. Vào giờ khắc này , trong lòng bọn họ đã coi Lâm Lôi cũng giống như bọn họ cùng cấp cường giả.Tuy nhiên, trong lòng Y Mạn Nữu Nhĩ khuất nhục. bởi vì hắn hiểu rất rõ rằng:” thân thể của Lâm Lôi cường bạo như thế. Linh hồn phòng ngự cũng có Chủ thần khí.Mà Chủ thần khí cho dù tàn phá thì hắn cũng không có khả năng phá điệu được.”Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn không ra hy vọng mình có thể thắng lợi.

Hắn không muốn chết!

"Tha cho hắn?" Hai tròng mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi lãnh quang chợt lóe rồi biến mất. Rồi đột nhiênmột tiếng rít kinh khủng vang lên, Lâm Lôi thân hình trực tiếp xẹt quá không gian, hướng tới Y Mạn Nữu Nhĩ ở phía xa xa lao đến . Không chút lưu tình.

"Bức ta Sanh Tử Chiến, bây giờ còn muốn ta tha cho ngươi? nằm mơ!"

Tiếng hét của Lâm Lôi phẫn nộ vang tại Tử Vong cốc không ngừng quanh quẩn vọng lại.Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức né tránh chạy trốn, nhưng Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không chạy ra khỏi Tử Vong cốc, theo qui định của Sanh Tử Chiến nếu hắn chạy ra khỏi Tử Vong cốc, thì Thanh Long Nhất Tộc đều sẽ đuổi bắt hắn, hắn sẽ chết không thể nghi ngờ. Cho nên chỉ có thể ở tại Tử Vong cốc né tránh.Lâm Lôi mau chóng đuổi theo.

"Ngươi trốn không thoát đâu.” Lâm Lôi thấy có cơ hội lại một lần nữa thi triển’Hắc Thạch không Gian', trực tiếp đem Y Mạn Nữu Nhĩ vây ở trong Hắc Thạch không gian. Nhất thời tốc độ của Y Mạn Nữu Nhĩ giảm đi. Lâm Lôi cười lạnh di chuyển qua chuyển bị giết.Chính vào lúc này thì –

"Sưu!" Y Mạn Nữu Nhĩ vẫy tay chính là một đạo cữu quang.

"Xuy xuy -" bạch quang lướt qua, tất cả không gian đều vỡ ra

Lâm Lôi cũng không thèm tránh , trực tiếp xuất một chưởng phách tới,”Bồng!" Lâm Lôi chỉ cảm thấy hữu chưởng hoàn toàn tê dại. Long lân vỡ vụn, máu tươi đều thẩm thấu xuất ra, bạch quang cũng hoàn toàn vỡ vụn .Cho dù như thế nào . Lâm Lôi cũng không giảm tốc.

"Lâm Lôi, ngươi không được giết ta.” Y Mạn Nữu Nhĩ nóng nảy,nhưng tại bên trong khu vực dẫn lực tốc độ của hắn vĩnh viễn không bằng Lâm Lôi.

"hãy chết đi đi.” Lâm Lôi đánh tới .

"Dừng tay!" một tiếng quát phẫn nộ vang lên. Lâm Lôi chỉ cảm thấy tiếng quát này trực tiếp chui vào trong óc của mình, cảm thấy đầu óc có chút choáng váng. Lâm Lôi không khỏi chú ý lên bầu trời. Chỉ thấy bầu trời – một nam tử hán mặc trường bào màu xanh ,trên trường bào đó có thêu vô số hoa văn từ không lao xuống ,mái tóc dài màu xanh tùy ý tung bay.Ánh mắt như điện, nhìn thẳng xuống phía dưới.

"Tộc Trưởng!" Y Mạn Nữu Nhĩ mừng rỡ. Hắn có thể không chết rồi.

"Tộc Trưởng!" Các trưởng lão thấy lập tức nhận ra. Lập tức cung kính khom lưng hành lễ.

"Tộc Trưởng!" Mấy ngàn danh Chiến sĩ tuần tra đều cung kính phi thường hành lễ.

Lâm Lôi tận đáy lòng chấn động:”Là Tộc Trưởng?" Nhưng vừa nhìn thấy phía trước cách đó không xa. Y Mạn Nữu Nhĩ đứng đó bộ dạng rất vui vẻ, trong lòng sát khí lại nổ lên:”Y Mạn Nữu Nhĩ. Không thể lưu lại!" Lâm Lôi dịch chuyển tiến lên.

Y Mạn Nữu Nhĩ sắc mặt nhất thời đại biến:”Lâm Lôi, ngươi -" hắn không nghĩ được Lâm Lôi cũng dám không nghe mệnh lệnh của Tộc Trưởng.

Hắn lại không biết ……

Lâm Lôi mới gia nhập Thanh Long Nhất Tộc không đủ trăm năm. Đối với Tộc Trưởng của Thanh Long Nhất Tộc không nhận biết. Nên cũng không cảm thấy sợ hãi nhiều lắm . Không giống như Y Mạn Nữu Nhĩ cùng các trưởng lão, trong mắt trưởng lão Tộc Trưởng chính là cường già vô địch. Mệnh lệnh của Tộc Trưởng không thể trái được.

Tay phải của Lâm Lôi long trảo tùy hướng Y Mạn Nữu Nhĩ hạ xuống, trong phạm vi dẫn lực, Y Mạn Nữu Nhĩ né tránh không được.

"Thương!" Đột ngột một cái long trảo khác xuất hiện lao đến, cùng cánh tay phải bao trùm long lân của Lâm Lôi va trạm đánh vào nhau. Lâm Lôi chỉ cảm thấy tay phải đột nhiên chấn động. Tất cả ngón tay đều mất đi tri giác, long trảo vừa xuất thủ đã bắt được tay phải của Lâm Lôi.Lâm Lôi ngẩng đầu vừa nhìn. Hách nhiên là vị Tộc Trưởng kia!

"Vừa rồi hắn còn không phải ở tại đó? Tại sao lại nhanh như vậy?" Lâm Lôi không dám tin tưởng, tốc độ của vị Tộc Trưởng nhanh đến như thế.

"Ta nói dừng tay rồi, ngươi còn dám động thủ? Quả thật là lớn mật!" Ánh mắt của Tộc Trưởng lãnh liệt, bao trùm quan sát Lâm Lôi. Tộc Trưởng cầm lấy tay phải đang bao trùm long lân của Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng cảm thấy tự mình phản kháng không được. Lần đầu tiên ……

Lâm Lôi gặp phải một đối thủ có thân thể, lực lượng hoàn toàn siêu việt mình!

Tối cường giả của Thanh Long Nhất Tộc - Tộc Trưởng’Cái Tư Lôi Sâm Phúc Đình'!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 17: Uy Tín

Trong Tử vong cốc mọi người yên tĩnh không một tiếng động, khí thế tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm phát ra khiến mọi người ở đó đều cảm thấy áp lực.

"Lực lượng thật mạnh." Tay phải Lâm Lôi tê dại khẽ run nhè nhẹ, như một con gà con bị lão ưng chụp lấy, không cách nào phản kháng, thậm chí nơi cổ tay bị tộc trưởng cầm còn mơ hồ thấy đau. Thực lực của tộc trưởng, rất mạnh!

"tộc trưởng. đây là sanh tử chiến Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão đưa ra. Trưởng lão đoàn cũng đã thông qua rồi." Lâm Lôi nói.

"Trưởng lão đoàn thông qua ?" tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm liếc nhìn các trưởng lão đang ở xa xa. Các trưởng lão một người cũng không dám lên tiếng, trong lòng bọn họ cũng đang phát khổ, đặc biệt là ba vị trưởng lão đồng ý việc này, trong bọn họ ai biết trước được Lâm Lôi lợi hại như thế ?

"Thông qua lại thế nào? Mệnh lệnh của ta ngươi không nghe thấy sao ?" Cái Tư Lôi Sâm lạnh lẻo nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cứng lại.

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng nói : "Lâm Lôi, tại Thanh Long nhất tộc, mệnh lệnh của tộc trưởng không ai có thể trái. Dù chuyện trưởng lão đoàn thông qua, tộc trưởng cũng có thể một lời phủ quyết, ngươi cũng dám cãi lời."

Khóe mắt Lâm Lôi hơi chú ý tới vẻ mặt các trưởng lão ở xa xa rồi lại chú ý tới vẻ mặt Y Mạn Nữu Nhĩ, không khỏi thầm nghĩ : Tại Thanh Long nhất tộc quyền uy của tộc trưởng tựa hồ cực cao hơn cả trưởng lão đoàn!"

Khi thực lực một người siêu mạnh, thì cả gia tộc cũng rất dễ dàng trở thành một đường!

Thanh Long nhất tộc. Đó là một đường của Cái Tư Lôi Sâm.

"Tộc trưởng, ta vừa tới Thanh Long nhất tộc không đủ trăm năm, đối với gia tộc rất nhiều chuyện không biết." Lâm Lôi trực tiếp nói.

"Nga, chưa đủ trăm năm." Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm nhướng mày.

"Lâm Lôi, ngươi cãi lại mệnh lệnh của tộc trưởng cùng với việc đi tới Thanh Long nhất tộc bao lâu có quan hệ gì, tộc trưởng chi lệnh. không thể phản kháng ...... ngươi coi thường mệnh lệnh tộc trưởng đó là xem thường tộc trưởng." Y Mạn Nữu Nhĩ nổi giận nói.

Nói đến đó, Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không tiếp tục nữa. Hắn biết được bất kính với tộc trưởng đó là mức tội danh gì.

Lâm Lôi nghe thấy không thể nhìn được một trận tức giận.

"Hô!" một đạo ảo ảnh.

"Ba!" Một cái tát hung hăng hạ trên mặt Y Mạn Nữu Nhĩ, Y Mạn Nữu Nhĩ cả người bị chấn bay đi, máu tươi vãi ra. Y Mạn Nữu Nhĩ vừa rơi xuống đất liền kinh hoảng nhìn Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm. Hắn không hiểu tộc trưởng tại sao đánh hắn!

"Câm miệng!"

Cái Tư Lôi Sâm lạnh lẽo nhìn về phía hắn "Ngươi đường đường một trưởng lão, chẳng lẽ đến bây giờ còn không có biết mình sai ? Hôm nay dù ngươi bị hắn giết chết cũng không trách được người ta, ta còn chưa trừng phạt ngươi, ngươi lại còn nói nhảm ở đây. Ngươi nghĩ ta không dám giết ngươi?"

Y Mạn Nữu Nhĩ rùng mình một cái không dám lên tiếng nữa.

Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc : "Xem ra tộc trưởng này, cũng không phải chỉ bảo hộ cho Y Mạn Nữu Nhĩ mà với tính tình tộc trưởng bất kể là ai cũng đừng có đắc tội tộc trưởng ." Lâm Lôi cũng không phải kẻ không biết nghĩ.

Con trai duy nhất của lão tổ tông Thanh Long, tộc trưởng của Thanh Long nhất tộc vô số năm qua ! Nhân vật nói một không hai trong gia tộc, thủ lĩnh của tứ thần thú gia tộc!

Uy tín, sao có thể xâm phạm?

Cái Tư Lôi Sâm liếc Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ hai người một cái, lại nhìn một đám trưởng lão xa xa, không khỏi một tiếng hừ lạnh : "Hai người các người, còn có các trưởng lão, đều đi theo ta!" Nói rồi, Cái Tư Lôi Sâm bay lên trên không.

"Tiểu tử, ngươi thảm rồi." Y Mạn Nữu Nhĩ liếc Lâm Lôi một cái "Tộc trưởng ghét nhất có người khiêu chiến uy tín của người." Nói rồi lập tức cũng bay lên không.

Lâm Lôi nhìn xa xa một cái, cả đám trưởng lão cũng đều không dám lên tiếng, đều bay theo sát.

"Cũng không biết tộc trưởng là dạng người gì ." Lâm Lôi cũng chỉ có thể bay theo. Vừa rồi ngắn ngủi giao thủ hắn đã có thể phán định, thực lực của tộc trưởng vượt qua chính mình nhiều lắm, muốn giết mình cũng không hề khó.

Bây giờ chính mình tại Thiên Tế núi non, thân nhân các bằng hữu đều ở đây, nhẫn nhịn một chút tốt hơn.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thoáng qua, trong Tử vong Địch Lỵ Á, Bối Bối, Ba Lỗ Khắc, Tháp La Sa một đám người đều ngửa đầu nhìn trong đôi mắt tràn đầy lo lắng.

"Lão Đại, ngươi cẩn thận một chút, chớ chọc tộc trưởng a, ta cảm thấy hắn không dễ chọc." Bối Bối dụng linh hồn trao đổi lo lắng nói." Ánh mắt của tộc trưởng khiến ta cảm thấy sợ hãi, thật đấy."

"Biết, yên tâm đi, các ngươi đều về trước đi." Lâm Lôi linh hồn trao đổi.

Đồng thời Lâm Lôi cũng đi theo Y Mạn Nữu Nhĩ, các trưởng lão đang phi hành. Cái Tư Lôi Sâm một mình một người phi ở phía trước một lời không phát. Các trưởng lão cùng Lâm Lôi cũng không rên một tiếng đi theo phía sau, rất là áp lực.

"Lâm Lôi, lúc nữa cùng tộc trưởng nói chuyện cẩn thận một chút, đừng làm cho tộc trưởng tức giận." Gã thanh niên tuấn mỹ Gia Duy trưởng lão tới gần Lâm Lôi thần thức truyền âm .

"Cám ơn." Lâm Lôi cũng dụng thần thức truyền âm trả lời.

"Ta nói cho ngươi, tộc trưởng tối không thích tộc nhân tự giết lẫn nhau, tiếp theo, chính là không tha người khác trái ý hắn. Toàn gia tộc chỉ có Đại trưởng lão, mới có thể khuyên bảo tộc trưởng." Gia Duy trầm trọng nói "Ngươi nếu lại nghịch ý hắn chính là Đại trưởng lão tới cũng không thể nào cứu được ngươi."

Lâm Lôi cảm kích khẽ điểm đầu.

"Gia Duy trưởng lão, ngươi cho rằng tộc trưởng sẽ xử trí ta thế nào ?" Lâm Lôi trong lòng không thể yên tâm, dù sao cho tới bây giờ chưa từng gặp qua tộc trưởng. Mặc dù vừa rồi quan sát qua thời gian ngắn vẫn có thể phán đoán ra tộc trưởng rất bá đạo còn đâu cũng là không biết.

"Hôm nay gia tộc ta đang bị vây trong nguy cơ. Ta phỏng chừng tộc trưởng hẳn là sẽ không giết ngươi, nhưng có lẽ sẽ trừng phạt ngươi." Gia Duy truyền âm tiếp.

Lâm Lôi trong lòng có chút nhất định.

Chỉ chốc lát, tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm cùng với các trưởng lão đã tới một tòa thành khổng lồ ở nơi cao nhất trong Long Đạo của Thanh Long nhất tộc. Nơi cửa thành mở rộng đám thủ vệ đều cung kính hành lễ.

Với tộc trưởng dẫn theo một đám người rất nhanh tiến vào thành bảo.

Trong đại điện của tòa thành, tộc trưởng cao cao ngồi ở trên cao, các vị trưởng lão kể cả Lâm Lôi đều là đứng ở dưới đại điện.

"Giống như đế vương cùng thần tử vậy." Lâm Lôi nhìn thấy cảnh diện này càng thêm rõ ràng địa vị của tộc trưởng ở gia tộc, có gia tộc quyền lực các trưởng lão rất lớn thế nhưng tại Thanh Long nhất tộc lại hoàn toàn không phải.

"Hừ!" Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm nhìn khắp một lượt phía dưới, không khỏi tức giận hừ lạnh một tiếng "Ta sớm đã nói quá, hôm nay gia tộc bị vây trong nguy cơ điều chúng ta phải làm chính là tiêu diệt hết bát đại gia tộc. Tộc nhân chúng ta không nên tự giết lẫn nhau, muốn chết cũng phải chết trên chiến trận với bát đại gia tộc!"

"Trong gia tộc hai cao thủ thất tinh ác ma giao chiến phải được sự đồng ý của toàn bộ trưởng lão đoàn hoặc là ta đồng ý, mới tính là thông qua, như thế nào ? Hai người bọn họ sanh tử chiến cả trưởng lão đoàn đều đồng ý sao ?" Cái Tư Lôi Sâm cả giận hỏi.

Nhất thời một vị ngân phát trưởng lão ở phía trước nhất cất cao giọng nói : "Phụ vương, Lâm Lôi ẩn dấu cực thâm, chúng ta trước đây vẫn nghĩ hắn là trung vị thần, cho nên ……"

Đối với gia tộc mà nói một trung vị thần không toán cái gì.

Thế nhưng thất tinh ác ma đối với gia tộc cũng rất trân quý, để hai thất tinh ác ma tự giết lẫn nhau, đây là chuyện gia tộc tuyệt đối không cho phép, muốn sanh tử chiến trừ phi tộc trưởng đáp ứng hoặc là toàn bộ trưởng lão đoàn đều đáp ứng.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao Cái Tư Lôi Sâm phẫn nộ khi phát hiện Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ lẫn nhau sanh tử chiến.

Muốn chết, liều mạng chém giết bát đại gia tộc mới đáng giá.

"Đừng nói nữa." Cái Tư Lôi Sâm lạnh lùng nói.

Nhất thời trưởng lão không nói nữa, tuy nói là trưởng lão nhưng cũng là con của Cái Tư Lôi Sâm, cha mắng con mình vài câu, toán cái gì! Thanh Long nhất tộc hai người sống lâu nhất đó là hai huynh muội của Cái Tư Lôi Sâm những người khác đều là vãn bối.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao Cái Tư Lôi Sâm có thể một lời độc đoán.

"Việc này không cần bàn lại nữa." Cái Tư Lôi Sâm đạm mạc nói "Quá khứ không phát hiện được thực lực của Lâm Lôi bây giờ nếu biết Lâm Lôi có thực lực thất tinh ác ma, vậy tràng sanh tử chiến không được tiếp tục tiến hành nữa."

"Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ, các ngươi có ý kiến gì ?" Ánh mắt Cái Tư Lôi Sâm đảo qua hai người.

"Không ý kiến." Y Mạn Nữu Nhĩ liền nói.

"Không ý kiến." Lâm Lôi cũng đáp.

"Tốt lắm." Cái Tư Lôi Sâm tiếp tục nhìn hai người."Y Mạn Nữu Nhĩ, đầu tiên ngươi cho rằng Lâm Lôi chỉ là một trung vị thần bình thường, ta muốn biết, ngươi một vị trưởng lão tại sao muốn cùng một trung vị thần tiến hành sanh tử chiến ? Nói cho ta biết nguyên nhân!"

Lâm Lôi liếc nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ, muốn giết chính mình là vì chủ thần khí, bây giờ Y Mạn Nữu Nhĩ dám nói hay không?

Trán Y Mạn Nữu Nhĩ xuất hiện mồ hôi to như hạt đậu :"Tộc trưởng, Lâm Lôi đối với ta không có chút tôn kính, rất là quá phận, vì phẫn nộ ta mới ......"

"Hừ." Một tiếng hừ lạnh vang vọng khắp đại điện.

Y Mạn Nữu Nhĩ không khỏi thân thể run lên.

"Ở trước mặt ta cũng nói sạo?" Cái Tư Lôi Sâm cười một tiếng "Ta cho ngươi cơ hội nói, ngươi không nắm được cơ hội."

Y Mạn Nữu Nhĩ sắc mặt nhất thời trắng bệch.

"Sẽ không giết ngươi đâu." Cái Tư Lôi Sâm lạnh lẻo nhìn hắn "Chỗ Đại trưởng lão đang thiếu nhân thủ, từ ngày mai, ngươi tới chỗ Đại trưởng lão cho ta, về phần Đại trưởng lão an bài ngươi như thế nào đó là chuyện của Đại trưởng lão."

Y Mạn Nữu Nhĩ thân thể run lên, trong lòng sợ hãi.

"Rõ, tộc trưởng." Y Mạn Nữu Nhĩ vẫn tuân mệnh.

"Ngươi lăn tránh ra một bên ." Cái Tư Lôi Sâm lớn tiếng mắng một tiếng, Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức đứng ở cạnh đại điện, ánh mắt Cái Tư Lôi Sâm chuyển hướng sang Lâm Lôi khóe miệng có chút nhếch lên : "Lâm Lôi đúng không?"

"Rõ, tộc trưởng." Lâm Lôi đáp.

"Nhiều năm qua như vậy người dám trực tiếp trái lại lệnh của ta, ngươi biết kết quả của bọn họ không?" Cái Tư Lôi Sâm hỏi.

Lâm Lôi nao nao, không khỏi cảm thấy không ổn, chẳng lẽ Cái Tư Lôi Sâm muốn giết chính mình? Thế nhưng Lâm Lôi vẫn còn nói : "Tộc trưởng, ta trở lại Thanh Long nhất tộc không đủ trăm năm, đối với chuyện của Thanh Long nhất tộc biết rất ít."

Sắc mặt Cái Tư Lôi Sâm nhất thời trầm xuống : "Vẫn còn dám nói sạo."

Lâm Lôi kinh ngạc phát hiện, Cái Tư Lôi Sâm đột nhiên từ trên đại điện trực tiếp đi tới trước mặt hắn nhìn kỹ hai mắt rồi lập tức quay đầu trực tiếp hướng phía sau đại điện đi đến : "Lâm Lôi theo ta tiến đến, những người khác chờ tại đây!"

"Rõ, tộc trưởng." Lâm Lôi lập tức đuổi kịp.

Sau khi tộc trưởng cùng Lâm Lôi rời đi các trưởng lão mới dám thở ra một hơi.

"Tộc trưởng một mình triệu Lâm Lôi, các ngươi đoán sẽ phát sinh chuyện gì? Tộc trưởng triệu một mình không có thể có chuyện gì tốt a." Nhất thời có trưởng lão lo lắng nói, toàn bộ người của Thanh Long nhất tộc đối với tộc trưởng đều rất kính sợ.

"Nếu là quá khứ cha tuyệt đối sẽ giết Lâm Lôi." Ngân phát lão giả nói "Thế nhưng bây giờ hẳn là sẽ không giết, mặc dù không giết thì trừng phạt tuyệt đối không nhỏ, không thể nhẹ hơn so với trừng phạt Y Mạn Nữu Nhĩ ."

Nhất thời các trưởng lão nhìn về phía Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Tới chỗ Đại trưởng lão ngươi có thể có cơ hội vì gia tộc chánh thức hiệu lực rồi." Có người cười nói.

"Hừ." Y Mạn Nữu Nhĩ cũng chỉ hừ nhẹ một tiếng.

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Ngươi nói thật đi, tới cùng là chuyện gì a, sao ngươi không muốn giết Lâm Lôi ?" các trưởng lão đều bắt đầu tra hỏi. Mọi người đều không thể tin bởi vì mâu thuẫn đơn thuần sẽ khiến Y Mạn Nữu Nhĩ điên cuồng như thế.

"Đừng hỏi nữa." Đột nhiên một vị kim phát lão giả mắng một tiếng.

"Cha." Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn về phía kim phát lão giả. Đó chính là cường giả đệ tam đại của Thanh Long nhất tộc trong các trưởng lão hắn cũng là người rất có uy tín. Dù sao mẫu thân của hắn chính là Đại Trưởng Lão.

"Nói cho ta biết, chuyện gì xảy ra ?" Kim phát lão giả thần thức truyền âm hỏi.

Y Mạn Nữu Nhĩ biết được Bàn Long giới chỉ hắn sợ rằng không thể chiếm được, chính mình không thể cũng không thể để ngoại nhân có nên liền thần thức truyền âm : Cha, trên người Lâm Lôi có một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Chính là Thanh Long chi giới của lão tổ tông.

Kim phát lão giả nhất thời kinh hãi.

"Ngươi nói cái gì?" Kim phát lão giả không dám tin tưởng.

"Thật mà. Chính là Thanh Long chi giới. Tuyệt đối sẽ không nhầm, Lâm Lôi chính xác chỉ là một trung vị thần. Hắn có thể chống cự thượng vị thần linh hồn công kích, chính là nhờ Thanh Long chi giới." Y Mạn Nữu Nhĩ lại dụng thần thức truyền âm.

Trong đầu kim phát lão giả nhất thời hiện lên rất nhiều ý niệm.

Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn cha mình : " Thanh Long chi giới cũng không tới lượt con thế nhưng chỉ cần cha cố gắng một chút đoạt lấy Thanh Long chi giới cũng không phải việc khó."

"Tiểu tử, may còn sớm nói cùng ta ." kim phát lão giả nhìn hắn một cái rồi tiếp "Nói bây giờ, cũng còn không muộn."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 18: Trừng Phạt

Ở sau đại điện là một đình viện u tĩnh, Cái Tư Lôi Sâm đang ngồi ở trên ghế, Lâm Lôi còn đứng ở một bên. Cái Tư Lôi Sâm chỉ là nhìn Lâm Lôi, lẳng lặng nhìn, một lời không phát, áp lực nơi đây càng khiến Lâm Lôi không khỏi cảm thấy sợ hãi.

"Tộc trưởng gọi ta vào đây, cũng không nói lời nào, hắn tới cùng muốn làm gì?" Lâm Lôi trong lòng tự hỏi.

Đứng ở đó hồi lâu, Lâm Lôi nhịn không được mở miệng hỏi : "Tộc trưởng ."

Cái Tư Lôi Sâm từ trầm tư tỉnh lại, nhìn Lâm Lôi thở dài một hơi, trên mặt cũng không có vẻ lạnh lùng như trên đại điện, có chăng chỉ là bi kinh, Cái Tư Lôi Sâm thở dài nói : "Lâm Lôi, ngươi tới từ nơi nào?"

"Từ vị diện khác tới." Lâm Lôi trả lời.

"Ngọc Lan đại lục vị diện ." Cái Tư Lôi Sâm tùy ý nói.

Lâm Lôi cả kinh, sao Cái Tư Lôi Sâm biết? Chẳng lẽ đã dò xét một ít tin tức về hắn ?

"Đúng vậy." Lâm Lôi gật đầu .

"Ngọc Lan đại lục vị diện, quả nhiên ..." Cái Tư Lôi Sâm ngửa đầu, không tiếng động chỉ có một giọt nước mắt từ khuôn mặt rơi xuống đất "Ba!" một tiếng, giọt nước mắt vỡ vụn ra.

"Tộc trưởng rơi lệ sao?" Lâm Lôi sợ đến ngây người.

Tộc trưởng Thanh Long nhất tộc, tuyệt thế cường giả Cái Tư Lôi Sâm cũng rơi lệ sao ? Cho dù Cái Tư Lôi Sâm giết chính mình Lâm Lôi cũng có thể giải thích nhưng Cái Tư Lôi Sâm tại sao lại rơi lệ?

"Đem Thanh Long chi giới của ngươi cho ta xem một chút, không cần giải trừ khế ước." Cái Tư Lôi Sâm thở dài một tiếng nói.

"Thanh Long chi giới?" Lâm Lôi kinh ngạc nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm, trải qua chuyện của Y Mạn Nữu Nhĩ chính mình đã đem Bàn long giới chỉ thay đổi, từ bề ngoài người khác dám chắc nhìn không ra giới chỉ trong tay hắn là chủ thần khí.

Cái Tư Lôi Sâm nhướng mày, ngẩng đầu nhìn hướng Lâm Lôi : "Ta kêu ngươi đem Thanh Long chi giới cho ta xem một chút, yên tâm. Ta sẽ không đoạt Thanh Long chi giới của ngươi, chính ta cũng có!" Nói rồi Cái Tư Lôi Sâm vươn tay phải.

Lâm Lôi nhìn lại, quả nhiên, trên ngón tay tộc trưởng cũng có một giới chỉ với bộ dáng giống hệt Bàn Long Giới Chỉ, có điều nhan sắc là màu xanh.

"Lúc đầu phụ thân luyện chế linh hồn phòng ngự chủ thần khí đã làm ra hai kiện, một cái chính mình dụng, còn lại cái kia là cho ta." Cái Tư Lôi Sâm trầm thấp nói, Lâm Lôi khiếp sợ nhìn mai giới chỉ trong tay tộc trưởng .

Mai Thanh Long chi giới đó chính là đầy đủ linh hồn phòng ngự chủ thần khí.

"Tộc trưởng, ngươi xem đi." Lâm Lôi trực tiếp mang Bàn long giới chỉ ra.

Đôi mắt Cái Tư Lôi Sâm sáng ngời, lập tức tiếp nhận lấy Bàn long giới chỉ. Ngay cả ngón tay đang nâng giới chỉ đều mơ hồ phát run, trong mắt ẩn hiện nước mắt :"Phụ thân! Phụ thân!!!" Cái Tư Lôi Sâm liền nhìn kỹ Bàn long giới chỉ.

"Chính là chất liệu này. Đúng ……" Cái Tư Lôi Sâm vuốt ve.

Chất liệu của Bàn long giới chỉ Lâm Lôi cho tới bây giờ vẫn không phán đoán ra, tại Ngọc Lan đại lục vị diện Lâm Lôi đã không biết nhưng cho tới bây giờ vẫn không cách nào phán đoán ra.

"Hình như chủ thần khí bị phá rồi?" Cái Tư Lôi Sâm mở mắt ra, đem Bàn long giới chỉ trả cho Lâm Lôi.

"Dạ." Lâm Lôi gật đầu.

"Bị phá như thế nào?" Cái Tư Lôi Sâm hỏi tới .

"Linh hồn phòng ngự chủ thần khí cũng chính là một tầng cách mô, mặt trên có một đạo khoát khẩu bé. Chỉ có một cái khoát khẩu đó còn chỗ khác không tổn hao gì." Lâm Lôi không có nói sạo.

"Một cái khoát khẩu nho nhỏ?"

Cái Tư Lôi Sâm cau mày "Có thể giết chết cha ta cùng bốn vị chủ thần, hơn nữa phá vỡ chủ thần khí mà chỉ là một cái nho nhỏ khoát khẩu sao ?" Trong đầu Cái Tư Lôi Sâm hiện lên rất nhiều câu hỏi, chỉ từ khoát khẩu trên chủ thần khí Cái Tư Lôi Sâm đã có phán đoán đối với hung thủ.

"Dám chắc là một trong mấy vị!"

Cái Tư Lôi Sâm vừa nghĩ đến địch nhân, liền cảm thấy vô lực "Đối phương căn bản không đem tiểu nhân vật chúng ta để vào mắt. Dù là thượng vị thần có tái lợi hại trước mặt chủ thần cũng đều không đáng giá nhắc tới." Cái Tư Lôi Sâm đã tới ngưỡng thượng vị thần tối đỉnh.

Thế nhưng ……

So với một chủ thần lại không hề có lực phản kháng. Đối phương có thể giết tứ đại chủ thần. Còn quan tâm đến một ít thượng vị thần sao?

"Tộc trưởng, giới chỉ này của ta gia tộc muốn thu ?" Lâm Lôi lo lắng hỏi.

Cái Tư Lôi Sâm nhìn hắn một cái, rồi trả lời : "Cha nếu tuyển ngươi làm người thừa kế Thanh Long chi giới thì đó là ý nguyện của cha, ý nguyện của cha bất luận là ai cũng không có tư cách thay đổi!"

Lâm Lôi trong lòng liền an tâm.

Cái Tư Lôi Sâm nhìn thấy Lâm Lôi không khỏi nghĩ đến cha, năm đó lão tổ tông Thanh Long cũng rất quan tâm đối với con mình. Về phần con cháu trong gia tộc sau này. Lão tổ tông cũng không quá trọng thị.

"Tộc trưởng, ta có một nghi vấn." Lâm Lôi không thể nhịn được hỏi.

Bị Cái Tư Lôi Sâm nhận ra Thanh Long Giới Chỉ Lâm Lôi liền phi thường nghi hoặc, chính mình đã thay đổi bộ dáng Bàn long giới chỉ, hơn nữa bề ngoài lại không phát ra một chút khí tức. Nếu chỉ bề ngoài sao có thể phán đoán đặc thù của Bàn long giới chỉ ?

Chẳng lẽ là chất liệu?

Thế nhưng nhìn từ bề ngoài, nếu không cẩn thận xem kỹ, cũng không cách nào phát hiện tài liệu này đặc thù được.

"Nghi vấn ? Nói đi." Cái Tư Lôi Sâm lộ ra vẻ tươi cười hiếm thấy.

"Tộc trưởng sao người phát hiện giới chỉ này của ta là Thanh Long chi giới ? Ta không nghĩ ra." Lâm Lôi liền hỏi.

"Ha ha ……" Cái Tư Lôi Sâm cười rộ lên."Là chủ thần khí, khí tức thu liễm bề ngoài cũng không cách nào phát hiện. Ngươi lại đem giới chỉ bộ dáng thay đổi. Sao ta có thể nhận ra?"

Lâm Lôi càng mơ hồ :"Vậy tộc trưởng, sao người biết ta có Thanh Long chi giới?"

"Bởi vì thân thể của ngươi." Cái Tư Lôi Sâm cười nói.

"Thân thể?" Lâm Lôi càng mê hoặc.

"Thân thể của ngươi phi thường mạnh mẽ. Là tộc nhân Thanh Long nhất tộc chúng ta, thân thể ngươi có cường độ hẳn là có thể xếp vào đệ tứ đại." Cái Tư Lôi Sâm nói. "Ngay cả đệ tam đại thành viên, đệ tứ đại thành viên đều có thân thể cường như ngươi."

Thân thể cường thì có chủ thần khí sao?

Lâm Lôi vẫn còn không giải thích được, bất quá thân thể mạnh mẽ là điều hắn tối tự hào.

"Thân thể ngươi mạnh mẽ, có đúng vì đã hấp thu một giọt thủy hệ chủ thần lực đúng không?" Cái Tư Lôi Sâm nói.

Lâm Lôi khẽ giật mình nhưng cũng gật đầu đáp : "Đúng."

"Lâm Lôi, ngươi ngẫm lại xem, Lão tổ tông của Thanh Long nhất tộc ta chính là chủ thần, thủy hệ chủ thần lực gia tộc chúng ta sẽ có ít ư?" Cái Tư Lôi Sâm hỏi tiếp .

Lâm Lôi không khỏi gật đầu. Chủ thần lực đối với chủ thần cũng giống như thần lực đối với vị thần, tự nhiên không toán trân quý, bất quá chủ thần lực muốn thành dạng lỏng cũng là cần không ít chủ thần lực ngưng tụ mà thành.

Cái Tư Lôi Sâm tiếp tục nói : "Trưởng lão trong gia tộc mỗi một người đều có một giọt thủy hệ chủ thần lực! Nhưng tại sao, thân thể bọn họ cơ hồ đều không mạnh như ngươi ?"

Lâm Lôi nhất thời lại nghi hoặc .

Đúng vậy.

Đám trưởng lão cũng là con cháu Thanh Long nhất tộc, cũng có Thanh Long huyết mạch, hơn nữa cũng có chủ thần lực, tại sao thân thể bọn họ không mạnh như mình ?

Cái Tư Lôi Sâm than thở : "Thông qua chủ thần lực cường hóa thân thể đó là tuyệt chiêu sau khi đạt tới chủ thần cha đã sáng tạo ra."

"Cha là chủ thần, lại căn bản không cần chế tạo khải giáp chủ thần khí cấp bậc bởi vì, trên thân thể có long lân, phòng ngự đã vượt qua chủ thần khí." Cái Tư Lôi Sâm tự hào nói.

Lâm Lôi không khỏi rung động.

Chủ thần khí, vũ khí đáng sợ trong truyền thuyết.

Nhưng thân thể lão tổ tông Thanh Long cũng mạnh như chủ thần khí.

"Muốn thân thể cường hóa như lão tổ tông chỉ có một biện pháp.

Biện pháp này vẫn có ba điều kiện !" Cái Tư Lôi Sâm nói "Đầu tiên, phải là con cháu Thanh Long nhất tộc, thứ hai phải có máu huyết của chính lão tổ tông, thứ ba phải có chủ thần lực."

"Máu huyết?" Lâm Lôi kinh ngạc.

"Đúng, nhưng lại phải là máu huyết của lão tổ tông sau khi thành chủ thần." Cái Tư Lôi Sâm than thở."Máu huyết đó chính là máu tinh hoa, con cháu Thanh Long nhất tộc mới có thể hấp thu máu tinh hoa đó, chỉ có hấp thu máu tinh hoa của lão tổ tông mới có thể như lão tổ tông tự nhiên hấp thu chủ thần lực cường hóa thân thể."

"Hấp thu số lượng máu huyết cũng quyết định có thể hấp thu bao nhiêu chủ thần lực ." Cái Tư Lôi Sâm giải thích.

Lâm Lôi nhớ lại một giọt máu màu vàng kia :"Không ngờ đó chính là máu huyết của lão tổ tông, máu chi tinh hoa!"

"Thân thể ngươi mạnh như vậy, dám chắc do hấp thu một giọt máu tinh hoa. Thế nhưng máu tinh hoa ngươi có từ đâu?" Cái Tư Lôi Sâm tiếp tục nói "Lúc lão tổ tông luyện chế chủ thần khí vì để cho chủ thần khí có linh tính đã tích vào một giọt máu tinh hoa. Cho nên, ta xác định ngươi đắc tới một kiện chủ thần khí, ngoài nó ra, không có nguyên nhân gì khác."

Lâm Lôi trở nên rõ ràng.

"Lão tổ tông có hai kiện chủ thần khí, phân biệt là công kích chủ thần khí cùng với linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Bởi vì kiện công kích chủ thần khí ta biết đang ở đâu, cho nên, ta xác định trên người ngươi nếu có chủ thần khí chỉ có thể là linh hồn phòng ngự chủ thần khí Thanh Long chi giới."

Nghe một màn giải thích này mối nghi ngờ của Lâm Lôi nhiều năm qua đã cởi bỏ.

"Khó trách, hai giọt chủ thần lực kia lại không cách nào hấp thu được." Lâm Lôi thầm nghĩ, chính mình hấp thu máu tinh hoa chỉ có một giọt, cũng là chỉ có thể thừa nhận một giọt chủ thần lực cường hóa.

"Được rồi. chúng ta đi ra ngoài đi." Cái Tư Lôi Sâm nói.

"Rõ, tộc trưởng." Lâm Lôi trong lòng lại dở khóc dở cười.

Cái Tư Lôi Sâm một mình triệu mình nguyên lai cũng chỉ là vì nhìn xem Bàn long giới chỉ cùng hỏi tổn thương của nó mà thôi, về phần trừng phạt Cái Tư Lôi Sâm căn bản một chữ không đề cập tới, Lâm Lôi chính mình cũng không rõ ……

Cái Tư Lôi Sâm nhìn thấy hắn lại nhớ đến Thanh Long cha hắn nên tự nhiên sẽ không quá phận trừng phạt.

Trên đại điện.

"Tới. Tộc trưởng tới." Đám trưởng lão lập tức đình chỉ nói chuyện rồi lập tức cung kính đứng im. Cái Tư Lôi Sâm khôi phục vẻ mặt lạnh lùng, đi tới đại điện ngồi xuống, còn Lâm Lôi đứng cùng các trưởng lão ở phía dưới.

Lâm Lôi liếc Y Mạn Nữu Nhĩ một cái, hắn cũng chỉ là lạnh lùng cười.

"Y Mạn Nữu Nhĩ đã có chủ ý bất hảo, có cơ hội, nhất định phải giết hắn." Lâm Lôi trải qua phong ba bão táp lại đây tự nhiên có thể phán đoán Y Mạn Nữu Nhĩ cùng hắn thực chất đã không chết không thôi.

"Chuyện trải qua ta đã rõ ràng." tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm nhìn xuống mọi người phía dưới nói .

Y Mạn Nữu Nhĩ cùng kim phát lão giả nghe thấy cũng không khỏi cả kinh.

"Lâm Lôi cãi lệnh ta. Dù không biết nhưng ta cũng tính là đã trừng phạt hắn." Cái Tư Lôi Sâm tiếp tục nói nhưng Lâm Lôi lại ngẩn ra, trừng phạt chính mình ? Chỉ là nói chuyện cùng hắn một lúc, ở đâu ra trừng phạt a.

"Thế nhưng thực lực của Lâm Lôi mọi người cũng biết, dựa theo gia tộc quy củ, tộc nhân một khi đạt tới cảnh giới thất tinh ác ma, liền ban cho chức vị trưởng lão ." Cái Tư Lôi Sâm tiếp tục nói.

Y Mạn Nữu Nhĩ nhất thời hồng mắt lên.

Trên đại điện các vị trưởng lão không khỏi quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

"Trưởng lão ?" Lâm Lôi còn đang tự hỏi việc Cái Tư Lôi Sâm nói sạo đã trừng phạt mình, mà chỉ đảo mắt"trừng phạt" quả nhiên tới.

Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm vung tay lên, nhất thời một bộ khải giáp màu xanh cùng với không ít lệnh bài đồ vật đều bay tới chỗ Lâm Lôi. Lâm Lôi sửng sốt đến tận lúc này mới khom người : "Tạ tộc trưởng."

Lâm Lôi lúc này liền phất tay thu đám đồ đó.

"Từ hôm nay trở đi, Lâm Lôi là trưởng lão thứ 36 của trưởng lão đoàn !" Cái Tư Lôi Sâm tuyên bố.

Không ít trưởng lão đều gật đầu về hướng Lâm Lôi .

Gia Duy trưởng lão lập tức truyền âm :"Lâm Lôi, chúc mừng a. Thế nhưng ngươi bây giờ.nên mặc trang phục vào đi, trang phục của trưởng lão bình thường ở trong gia tộc đều phải mặc. Đương nhiên ở chỗ của mình có thể ngoại lệ."

Lâm Lôi lúc này lấy máu nhận chủ, chỉ thấy trên người Lâm Lôi quang mang sáng ngời, bộ khải giáp có vô số hoa văn phức tạp màu vàng liền xuất hiện trên người Lâm Lôi. Chiếc phi phong lóe ra các sắc vầng sáng cũng đeo lên.

Trang phục kia cũng giống như tất cả những người khác trong đại điện.

"Được rồi, mọi người đều có thể rời đi." Cái Tư Lôi Sâm nói.

"Rõ, tộc trưởng."

Một đám trưởng lão đều khom người rồi đều rời đi.

"Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ. Phụ tử các ngươi hai người lưu lại một chút!" Cái Tư Lôi Sâm đột nhiên nói, nhất thời khiến Y Mạn Nữu Nhĩ kim phát lão giả nhìn nhau rồi cùng dừng cước bộ lại còn Lâm Lôi và những người khác đều bay ra.

Lâm Lôi cùng các trưởng lão nhất nhất cáo biệt sau đó hướng đại hạp cốc chính mình bay tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 19: Trưởng Lão

Long đạo uốn lượn. Lâm Lôi cực nhanh phi hành.

"Trước bởi vì sanh tử chiến khiến tộc trưởng tức giận. Ta lúc ấy còn lo lắng theo sát tộc trưởng rời đi tưởng rằng sẽ gặp phải nguy hiểm gì, ai có thể tưởng chẳng những một chút trừng phạt không có mà đảo mắt, ta đã thành gia tộc trưởng lão!" Lâm Lôi nhìn bộ khải giáp mang hoa văn trên người, không khỏi nở nụ cười.

"Thế sự biến hóa, đích xác kỳ lạ." Lâm Lôi cảm thán.

"Trưởng lão!" Đại lượng chiến sĩ tuần tra trên Long đạo nhìn thấy Lâm Lôi bay tới liền cung kính hành lễ.

Lâm Lôi nhìn đám chiến sĩ tuần tra một cái, khẽ gật đầu.

Dưới sự cung kính hành lễ của chiến sĩ tuần tra, Lâm Lôi khẽ đi qua.

Nhìn bóng lưng Lâm Lôi rời đi một tên chiến sĩ nhíu mày nói :"Vị trưởng lão kia hình như là Lâm Lôi vừa tham gia sanh tử chiến. Đội trường, ngươi cũng đi nhìn, vừa rồi là Lâm Lôi sao?"

"Không thấy rõ, hình như là Lâm Lôi." Đội trưởng tuần tra tiểu đội cũng nói.

"Chính là Lâm Lôi, ta nhận ra mà."

"Sao, Lâm Lôi tham gia sanh tử chiến thành trưởng lão rồi?" Không ít tuần tra chiến sĩ không quan sát sanh tử chiến đều nghi hoặc .

"Trở thành trưởng lão kỳ quái sao, nếu không phải cuối cùng có tộc trưởng tới Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão đã có thể bị giết. Lâm Lôi đại nhân tuyệt đối có thực lực thất tinh ác ma thực lực!"

Dù sao chiến sĩ tuần tra đến quan chiến cũng có chừng mấy ngàn, Lâm Lôi phi hành tại Long đạo bị không ít người nhận ra, rất nhanh tin tức Lâm Lôi trở thành trưởng lão dưới sự truyền bá của tuần tra chiến sĩ có tốc độ cực nhanh.

"Tới rồi." Lâm Lôi nhìn về đại hạp cốc phía trước. Thân thể xẹt qua hình hồ tuyến, liền tiến vào trong.

Lâm Lôi trực tiếp bay về phía chỗ ở của Ngọc Lan nhất mạch, tại giữa không trung Lâm Lôi liền thấy nơi cửa chỗ ở của mình đang tụ tập một đám người. Ba Lỗ Khắc, Tháp La Sa, Áo Lợi Duy Á đến hơn mười người tụ tập tại đây.

"Hy vọng Lâm Lôi không gặp chuyện không may." Cáp Trạch Đức thở dài nói " Ngọc Lan nhất mạch ta xuất hiện một cao thủ hiếm có như vậy, nếu bị ...... ai!" Bất tri bất giác trung toàn bộ người của Ngọc Lan nhất mạch đều muốn Lâm Lôi trở thành trụ cột của nhất mạch.

Trụ cột như thế nào có thể ngã ?

"Cũng không biết tộc trưởng sẽ trừng phạt Lâm Lôi thế nào ?" Hi Tắc cũng lo lắng nói.

"Trong Tử vong cốc nhìn thì tộc trưởng rất nghiêm lệ." Áo Lợi Duy Á nhíu mày nói.

"Yên tâm, tộc trưởng ít nhất sẽ không giết Lâm Lôi." Ba Lỗ Khắc lên tiếng. Hắn biết tứ thần thú gia tộc đang vây trong nguy cơ, lúc này tộc trưởng sẽ không bao giờ giết cao thủ.

Địch Ly Á chỉ cau mày, vẫn lẳng lặng chờ.

"Lão Đại về." Bối Bối đột ngột lên tiếng đồng thời ngẩng đầu nhìn lên phía trên.

"Lâm Lôi về ?" Một đám người lập tức theo ánh mắt Bối Bối đều ngẩng đầu hướng phía trên nhìn lại. Chỉ thấy phía trên nhàn nhạt vụ khí một đạo thân ảnh nhanh chóng trực tiếp từ trên trời giáng xuống, Ba Lỗ Khắc cùng một đám người cũng chỉ là mơ hồ thấy các sắc vầng sáng.

Thân ảnh hạ xuống đất, đúng là Lâm Lôi!

Ba Lỗ Khắc, Tháp La Sa một đám người nhìn thấy Lâm Lôi chợt đều trợn mắt há mồm.

Toàn thân Lâm Lôi bao phủ trong khải giáp màu xanh, trên khải giáp còn có hoa văn phức tạp màu vàng có vẻ cổ phác mà lại cao quý, đặc biệt hai vai được phủ phi phong. Trên phi phong có ma văn phức tạp thâm ảo không lường được, các sắc vầng sáng nhàn nhạt ở trong đó lưu chuyển.

Dĩ nhiên là trang phục của trưởng lão !

"Lâm... Lâm Lôi ?" Ba Lỗ Khắc, Thụy Ân, Đế Lâm đám người đều kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

"Tộc trưởng." Lâm Lôi cười cười nhìn mọi người.

"Lâm Lôi. Ngươi thành trưởng lão rồi ?" Cáp Trạch Đức hai mắt càng trừng lớn hơn.

Trong Thanh Long nhất tộc trưởng lão tuyệt là gia tộc chánh thức cao tầng . Mỗi một vị trưởng lão, đều là thất tinh ác ma, đủ để khiến vô số tộc nhân sùng bái, ngưỡng thị, bọn họ biết Lâm Lôi thực lực cường hãn nhưng không ai có thể tưởng ……

Lâm Lôi thành trưởng lão !

"Mọi người đừng đứng ở ngoài. Vào trong rồi hãy nói." Lâm Lôi cười lên tiếng.

"Đúng. Đều vào trong đi." Ba Lỗ Khắc kinh tỉnh lại liền nói "Lâm Lôi, ngươi theo tộc trưởng, các trưởng lão rời đi tới cùng xảy ra chuyện gì. Đợi lát nữa cần phải nói rõ ràng, ta bây giờ còn rất mơ hồ."

"Tộc trưởng ……" Lâm Lôi vừa muốn nói chuyện.

"Gọi ta một tiếng Ba Lỗ Khắc là được." Ba Lỗ Khắc nhìn trang phục trưởng lão trên người Lâm Lôi "Lâm Lôi. Ngươi bây giờ chính là trưởng lão có thể để Lâm Lôi ngươi xưng tộc trưởng cũng chỉ có một người kia mà thôi."

Lâm Lôi hiểu được ý của Ba Lỗ Khắc nên cười nói : "Trong đại hạp cốc này ta sẽ còn xưng hô ngươi là tộc trưởng."

Ba Lỗ Khắc nhìn thấy vẻ mặt Lâm Lôi biết phản bác không được đành chỉ có thể đáp ứng.

Tất cả thành viên trọng yếu của Ngọc Lan nhất mạch tụ tập cùng một chỗ cùng nghe Lâm Lôi kể lại. Lâm Lôi đương nhiên cũng chỉ là kể lại giản lược. Giấu đi một chút bí mật nên trong quá trình kể lại mọi người đều vì Lâm Lôi mà cảm thấy may mắn đồng thời cũng vì Lâm Lôi mà cảm thấy tự hào.

Lâm Lôi, trưởng lão thứ ba mươi sáu của trưởng lão đoàn!

Ngọc Lan nhất mạch tại Thanh long nhất tộc, địa vị rất thấp, thế nhưng hôm nay bọn họ nhất mạch xuất hiện một trưởng lão nên địa vị của Ngọc Lan nhất mạch đã có thể hoàn toàn khác, dù sao cả gia tộc cũng chỉ có vài trưởng lão như vậy.

Nhất mạch chính mình có trưởng lão. Tộc nhân trong Thiên Tế sơn mạch cũng tôn trọng.

Sáng sớm hôm sau, trong phòng Lâm Lôi.

"Địch Lỵ Á, vốn ta định lẳng lặng tu luyện như vậy cho đến khi đạt tới thượng vị thần, thế nhưng …… xin lỗi, bây giờ làm trưởng lão, sợ rằng không có cuộc sống yên tĩnh như trước." Lâm Lôi ôm lấy Địch Lỵ Á xin lỗi.

Địch Lỵ Á cười, ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi : "Ngươi không cần phải xin lỗi."

"Lâm Lôi!" một đạo thanh âm vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi ngẩn ra, quay sang Địch Lỵ Á xin lỗi cười nói : "Không ngờ nhanh như vậy. Ngày hôm qua ta mới thành trưởng lão bây giờ đã có người tới tìm ta ."

"Ngươi đi đi."

Lâm Lôi khẽ gật đầu, thân thể hóa thành ảo ảnh bay ra phòng trực tiếp hướng bầu trời bay tới. Trên bầu trời của đại hạp cốc, một tuấn mỹ nam tử mặc trang phục đang lăng không mà đứng, chính là Gia Duy trưởng lão.

"Lâm Lôi." Gia Duy cười nói.

"Gia Duy, có chuyện gì sao?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Ngày hôm qua ngươi thành trưởng lão, phỏng chừng ngươi đối với các quyền lực trách nhiệm của trưởng lão đều không hay biết." Gia Duy cười nói "Tộc trưởng nói ta trao đổi với ngươi tỉ mỉ một chút."

Con mắt Lâm Lôi sáng ngời : "Cám ơn."

"Ngươi sẽ không ở đây kêu để ta nói chứ?" Gia Duy cười nói.

Lâm Lôi nhìn lại bốn phía, lúc này chính mình cùng Gia Duy đang ở giữa không trung trên đại hạp cốc tiếp khách nhân ở đây quả thực bất hảo nên cười nói : "Gia Duy, đi, tới chỗ ở của ta rồi nói." Dứt lời, Lâm Lôi, Gia Duy hai đại trưởng lão liền trực tiếp hướng phía dưới bay xuống.

Lúc này một đạo nhân ảnh từ dưới đại hạp cốc bay lên, chính là A Tư Lỗ người đã khi nhục Ngọc Lan nhất mạch khi Lâm Lôi vừa tới Thiên Tế sơn mạch.

"Cuộc sống quả là nhàm chán, bát đại gia tộc thời khắc mơ tưởng diệt được tứ thần thú gia tộc chúng ta, ngay cả đám tuần tra chiến sĩ chúng ta muốn nghỉ ngơi cũng không thể ra, chỉ có thể ở trong sơn mạch."

"Cũng may là, còn có nửa tháng nữa sẽ tới ngàn năm luân trị, tới lượt ta đi tuần tra, tuần tra tổng so với ở trong hạp cốc còn tốt hơn." A Tư Lỗ tâm tình cực tốt nhưng đột nhiên hắn quay đầu hướng xa xa nhìn lại, có hai thân ảnh mơ hồ vừa lóe lên đã tiêu mất.

"Ân ? Trưởng lão ?" A Tư Lỗ kinh hãi "Hai gã trưởng lão sao lại đến chỗ hẻo lánh này của chúng ta."

Đại hạp cốc này trong Thanh long nhất tộc cũng thuộc về một góc rất hẻo lánh. Bình thường như thế nào có thể nhìn thấy trưởng lão?

"Trong hai trưởng lão có một bóng người rất quen thuộc." A Tư Lỗ nhíu mày, bởi vì giữa đại hạp cốc có đám sương, hơn nữa hai vị trưởng lão tốc độ quá nhanh A Tư Lỗ cũng không thấy rõ "Người nọ có chút giống Lâm Lôi!"

A Tư Lỗ lập tức nở nụ cười "Sao có thể, vậy Lâm Lôi thuộc Ngọc Lan nhất mạch, thực lực tuy rất mạnh nhưng sao có thể so cùng trưởng lão. Càng đừng nói tới trở thành trưởng lão, chút thực lực của hắn cũng chỉ có thể tại đây xưng hùng thôi."

A Tư Lỗ không quan tâm nữa chỉ cười cười rồi trực tiếp bay ra khỏi đại hạp cốc.

Trong phòng khách Lâm Lôi cùng Gia Duy hai người bắt đầu nói chuyện.

Theo trao đổi với nhau Lâm Lôi đối với rất nhiều chuyện của gia tộc càng thêm rõ ràng, không khỏi thầm than trong lòng : "Quyền lực trưởng lão ghê gớm thật, toàn bộ Thanh long nhất tộc cơ hồ đều là các trưởng lão quản sự, tộc trưởng mặc dù lợi hại, nhưng bình thường cũng không nhúng tay vào."

"Gia Duy nghe ngươi nói nhiều như vậy, trong tộc trưởng lão phụ trách không ít chuyện a." Lâm Lôi cười nói "Không biết ta đi quản cái gì?"

"Ngươi đừng gấp, bây giờ chuyện trong tộc đều có người phụ trách, cũng có thể nói ngươi tạm thời không có việc gì phải làm." Gia Duy cười nói "Ngươi bây giờ hoàn toàn có thể hưởng thụ quyền lực của trưởng lão, lại không cần phải lo làm việc gì."

"Ngươi chỗ ở vân vân, đều đã an bài ổn chưa." Gia Duy nói "Còn nữa, ngươi bây giờ có thể mời Ngọc Lan nhất mạch đổi sang một địa phương tốt hơn để ở lại."

"Không cần, ta ở đây rất tốt." Lâm Lôi nhíu mày nói "Gia Duy, nghe ý tứ ngươi nói, ta bây giờ dường không chỗ nào hữu sự sao?" Hôm nay gia tộc bị vây trong nguy cơ chính mình sao có thể nhàn nhã đi chơi như vậy?

"Đương nhiên nếu có chuyện gì cũng không phải bây giờ, đợi trưởng lão tập hội đi!" Gia Duy nói "Trưởng lão tập hội mỗi ngàn năm cử hành một lần, mỗi lần tập hội sẽ phân phối nhiệm vụ, ngươi là tân nhậm trưởng lão đến lúc đó sẽ tự phân phối chuyện muốn làm."

Lâm Lôi chợt hiểu.

"Cho nên ngươi bây giờ hãy hưởng thụ cuộc sống nhàn nhã đi đến khi sau tập hội ngươi muốn nhàn nhã đi chơi cũng đều không được." Gia Duy a a cười nói "Cuộc sống nhàn nhã đi chơi các trưởng lão khác đều mộng cũng không được đó."

Lâm Lôi cười cười : "Được rồi, Gia Duy, lần sau trưởng lão tập hội còn có bao lâu ?" ngàn năm một lần tập hội có lẽ chính mình còn có mấy trăm năm cuộc sống nhàn nhã đi chơi.

"Mười năm ngày!" Gia Duy nói.

"Mười năm ngày ?" Lâm Lôi kinh ngạc.

Ngàn năm mới một lần tập hội, chính mình lại xảo ngộ như vậy chỉ cách có mười năm ngày?

"Đúng, cho nên ta nói ngươi hãy quý trọng đoạn cuộc sống nhàn nhã này." Gia Duy cười cười "Được rồi, ta phải đi rồi, lúc trưởng lão tập hội sẽ có người mời ngươi tới tham gia."

Lâm Lôi cũng đứng lên tiễn Gia Duy rời đi.

Trong đại hạp cốc.

"Lâm Lôi thuộc Ngọc Lan nhất mạch, thành trưởng lão sao ? Không khả năng!"

"Là thật đó, Ngọc Lan nhất mạch những người đó đều đang đắc ý nói, nhìn bộ dáng không giống là giả đâu. Thế nhưng nói thật đi, Ngọc Lan nhất mạch những người đó đắc ý càng khiến người ta khó chịu."

"Là bọn hắn khoác lác đó."

Loại nghị luận này không ngừng truyền bá trong đại hạp cốc. Ngọc Lan nhất mạch chỉ có mấy trăm tộc nhân, khi đám tộc nhân biết Lâm Lôi là trưởng lão liền có không ít người nói cho các chi mạch khác ở cùng đại hạp cốc .

Người đều muốn thể diện.

Mà thần càng muốn thể diện. Lâm Lôi có thể trở thành trưởng lão gia tộc, quá khứ bị xem thường người của Ngọc Lan nhất mạch đương nhiên muốn hảo hảo tuyên truyền một phen.

A Tư Lỗ đang đi ra khỏi chỗ ở, hắn muốn đi đổi ca.

"A Tư Lỗ đại nhân, ta nghe nói Lâm Lôi thành trưởng lão, là thật sao?" Chợt có người đến hỏi A Tư Lỗ, A Tư Lỗ chính là thượng vị thần. Trong đại hạp cốc cũng coi như là một nhân vật lợi hại.

"Các ngươi đừng nghe người Ngọc Lan nhất mạch nói phét, Lâm Lôi mà là trưởng lão, sao có thể?" A Tư Lỗ cười nói "Hơn nữa ngày hôm qua ta còn thấy Lâm Lôi, hắn cũng chỉ là mặc đồ rất bình thường." Hắn cũng không biết, Lâm Lôi ở trong đại hạp cốc không muốn mặc trang phục của trưởng lão.

Đột nhiên hắn sững sờ, hắn nhớ lại lần chính mình từng nhìn thấy thân ảnh hai gã trưởng lão nên từ đáy lòng chợt sinh ra nghi hoặc.

"Ta đã nói không có khả năng." Mấy người kia lập tức lên tiếng "Ngọc Lan nhất mạch mà cũng muốn có một vị trưởng lão ?"

"Đợi lát nữa ta sẽ đi hỏi các chiến sĩ khác của gia tộc thì biết." A Tư Lỗ nói, đại hạp cốc khá hẻo lánh, cao thủ quá ít, đối với tin tức trong gia tộc biết cũng chậm.

Mấy người lập tức tiễn A Tư Lỗ rời đi.

Đúng lúc đó -

"Lâm Lôi trưởng lão!" Thanh âm sang sảng đột nhiên vang vọng khắp đại hạp cốc. Nhất thời toàn bộ người trong đại hạp cốc, hoặc là đang tu luyện hoặc là đang ba ba hai hai tụ tập cùng một chỗ hoặc là đang phi hành tất cả đều đứng im.

A Tư Lỗ cũng im lặng.

Nhất thời đại lượng bóng người đang từ chỗ thanh âm phát ra bay tới bọn họ đều nhìn kỹ lại - chỉ thấy ba gã Hắc bào nhân cung kính bay xuống tới, mà Lâm Lôi giờ phút này cũng bay ra.

"Trưởng lão tập hội bắt đầu sao ?" Lâm Lôi mở miệng.

"Dạ. Trưởng lão." Ba Hắc bào nhân khom người.

"Đi thôi." Lâm Lôi bay lên trước, ba gã hắc bào nhân đều cung kính đi theo.

Tất cả người trong đại hạp cốc đều há mồm trợn mắt nhìn cảnh này, đặc biệt hôm nay Lâm Lôi đã mặc trang phục của trưởng lão. Phi phong mang vầng sáng đang lưu chuyển càng khiến chi không ít nhân sợ đến ngây người.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 20: Trưởng Lão Tập Hội

Bước vào đại sảnh, ánh mắt Lâm Lôi thoáng đảo qua : "Mới có 12 vị trưởng lão tới. Thanh long nhất tộc tổng cộng có ba mươi sáu vị trưởng lão, các trưởng lão khác đang ở trong đại sảnh khi nhìn thấy Lâm Lôi, đều cười chào hỏi.

"Lâm Lôi, ngồi bên này ." Gia Duy trưởng lão bắt chuyện một tiếng.

Lâm Lôi liền đi tới, ngồi ở bên cạnh Gia Duy.

Trưởng lão tập hội sẽ diễn ra trong đại sảnh, có đặt một chiếc bàn rất lớn màu đỏ sậm chung quanh còn có một đám ghế, Lâm Lôi ánh mắt đảo qua liền phát hiện : "Ân ? Sao chỉ có mười sáu cái ghế?"

Chiếc bàn rất lớn, đặt bốn mươi cái ghế chung quanh đều có thể nhưng lại chỉ có mười sáu chiếc.

"Gia Duy, chỉ có mười sáu chiếc ghế? Không phải ba mươi sáu vị trưởng lão sao?" Lâm Lôi thấp giọng nói.

"Các trưởng lão đang ở Huyết chiến cốc thì sẽ không đến." Gia Duy giải thích.

Lâm Lôi thầm than không thôi.

Huyết chiến cốc, chính là chỗ tối hạch tâm của Thiên Tế sơn mạch cũng là nơi những cường giả mạnh nhất của Thanh Long nhất tộc, Chu Tước nhất tộc, Bạch Hổ nhất tộc, Huyền Vũ nhất tộc tụ tập. Thanh long nhất tộc có chừng hai mươi vị trưởng lão tại đó.

"Ngay cả trưởng lão tập hội đều không đến." Ngày Lâm Lôi trở thành trưởng lão trên đại điện cũng chỉ có mười vị trưởng lão. Các trưởng lão ở Huyết chiến cốc một người cũng không đến.

"Các trưởng lão ở Huyết chiến cốc đang mạo hiểm tánh mạng vì gia tộc chiến đấu." Mười năm ngày trước, Lâm Lôi trao đổi cùng Gia Duy lúc nói tới trách nhiệm của trưởng lão Gia Duy cũng có nói tới Huyết chiến cốc.

Bát đại gia tộc hổ thị đam đam, tứ thần thú gia tộc lâm nguy, mặc dù có thể trốn ở Thiên Tế sơn mạch, trải qua cuộc sống súc đầu ô quy (rùa đen rụt cổ).

Thế nhưng tứ thần thú gia tộc rất cao ngạo. Có thể vĩnh viễn ẩn núp sao?

Hơn nữa một đại hình gia tộc sao có thể vĩnh viễn cùng ngoại giới đoạn tuyệt liên lạc, tứ thần thú gia tộc muốn liên lạc cùng ngoại giới mà người liên lạc cũng sẽ bị bát đại gia tộc giết chóc, công kích.

Tứ thần thú gia tộc trầm mặc?

Không có khả năng!

Tứ thần thú gia tộc muốn phản kích, muốn hung hăng công kích đối phương cho nên đã hình thành lên Huyết chiến cốc.

Huyết chiến cốc, là nơi hơn phân nửa cường giả của tứ thần thú gia tộc tụ tập. Như Thanh long nhất tộc đã có hai mươi vị trưởng lão ở đây. Đương nhiên còn có rất nhiều lục tinh ác ma. Tiến vào Huyết chiến cốc điều liện thấp nhất chính là - - Lục tinh ác ma.

Huyết chiến cốc, nơi tinh anh tứ thần thú gia tộc chánh thức tụ tập.

"Mười sáu vị trưởng lão đều đến đông đủ ." Một vị trưởng lão ngân phát ngồi bên cạnh bàn lãng thanh nói "Mỗi ngàn năm một lần trưởng lão tập hội, so với một lần trước gia tộc chúng ta lại thêm một vị trưởng lão, đây là chuyện đáng ăn mừng !"

Không ít trưởng lão đều cười nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi mỉm cười hướng các vị trưởng lão ý bảo cùng nhìn về phía ngân phát lão giả, Lâm Lôi cũng biết đó chính là nhị trưởng lão của trưởng lão đoàn, cũng là con trai của tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm.

"Về nhiệm vụ của các vị tạm thời không nói chuyện." Nhị trưởng lão nghiêm nét mặt nói "Ta muốn nói về công tích của hai mươi vị trưởng lão của Thanh long nhất tộc tại Huyết chiến cốc trong một ngàn năm qua." Vẻ mặt tất cả trưởng lão đều nghiêm trang lại.

Huyết chiến cốc, đại biểu của tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc không ngừng chém giết.

"Hai mươi vị trưởng lão của Thanh long nhất tộc ta ngàn năm qua, giết chết hai gã thất tinh ác ma, lục tinh ác ma ba mươi sáu người của đối phương! Còn thượng vị thần bất kể." Nhị trưởng lão tổng kết lại.

Nhiều như vậy?

Lâm Lôi thất kinh, một ngàn năm đối thần cấp cường giả mà nói rất ngắn ngủi. Nhưng chỉ là ngắn ngủn một ngàn năm, chỉ Thanh long nhất tộc một phương đã giết chết hai gã thất tinh ác ma, ba mươi sáu lục tinh ác ma đối thủ.

Vậy toàn bộ Huyết chiến cốc tới cùng giết bao nhiêu cao thủ của địch ?

"Tứ thần thú gia tộc hòa bát đại gia tộc, tràng chém giết này quả là thảm thiết." Lâm Lôi thầm nghĩ.

"Thế nhưng, trong hai mươi vị trưởng lão của chúng ta cũng có hai vị trưởng lão thực lực tổn hao nhiều. Là thập nhất trưởng lão Bang Đốn cùng cửu trưởng lão Cơ Phất Tư, cực mạnh thủy hệ thần phân thân của Bang Đốn trưởng lão bị diệt, không còn thực lực của thất tinh ác ma nên hôm nay đang bế quan tu luyện. Mà Cơ Phất Tư, cũng bị hủy thủy hệ thần phân thân, may mắn bổn tôn vì chưa luyện hóa qua thần cách nên bổn tôn nếu luyện hóa thủy hệ thần cách là có thể khôi phục lại thực lực …… nhưng từ nay về sau, phỏng chừng nửa bước khó tiến." Nhị trưởng lão trầm trọng nói.

Nhất thời hào khí toàn đại sảnh lại bừng lên.

"Hai vị trưởng lão, một người không có thực lực thất tinh ác ma, một không cách nào tái tiến bộ." Lâm Lôi thầm than.

Lâm Lôi biết quy củ của Huyết chiến cốc, các trưởng lão đi chiến đấu đều sẽ đem phân thân thực lực kém hơn ở ngoài Huyết chiến cốc. Như vậy, cho dù bên ngoài chết trận tốt xấu còn có phân thân tồn lưu.

Có lẽ đối phương cũng giống vậy.

Mặc dù trên chiến tích, giết chết hai gã thất tinh ác ma đối phương nhưng hai gã đó có lẽ cũng có phân thân ở lại ổ.

"Bổn tôn không luyện hóa thần cách, còn có chỗ tốt này."

Cơ Phất Tư trưởng lão cực mạnh thủy hệ thần phân thân bị diệt nhưng là bổn tôn còn không có luyện hóa thần cách cũng giống như Lâm Lôi vậy cho nên trưởng lão có thể dụng bổn tôn không ngừng luyện hóa thủy hệ thần cách cho đến khi trở thành thượng vị thần.

Bởi vì đối với thủy hệ dung hợp lĩnh ngộ đã sớm có. Cho nên, cho dù luyện hóa thần cách đạt tới thượng vị thần, nhưng thực lực hòa quá khứ khác biệt không lớn. Chỉ có điều …… sau này khó có thể tái tiến bộ .

Như Lâm Lôi, cho dù đại địa thần phân thân bị tiêu diệt không cách nào tái thi triển Hắc thạch không gian nhưng hoàn toàn có thể cho bổn tôn theo thứ tự luyện hóa hạ vị đại địa thần cách, trung vị đại địa thần cách, thượng vị đại địa thần cách.

Đến lúc đó, Lâm Lôi lại có thể thi triển Hắc thạch không gian, chỉ là tiến bộ lại không thể .

"Lần này, ngoại trừ hai vị trưởng lão trên rời khỏi Huyết chiến cốc, còn có lục trưởng lão đã ở Huyết chiến cốc chiến đấu ba ngàn năm cũng rời khỏi Huyết chiến cốc! Cho nên, trong mười sáu người chúng ta phải có ba người bổ sung vào!" Nhị trưởng lão lãng thanh nói.

Nhất thời các trưởng lão ở đây hoặc là lẫn nhau thần thức truyền âm nói chuyện với nhau, hoặc là suy tư. "Ba vị trưởng lão phải tới Huyết chiến cốc?" Lâm Lôi cũng rõ ràng, tiến vào Huyết chiến cốc ý nghĩa cái gì.

"Bởi vì tộc trưởng có lệnh, trừng phạt Y Mạn Nữu Nhĩ tới Đại trưởng lão vậy cho nên, trong ba suất, Y Mạn Nữu Nhĩ phải tới Huyết chiến cốc chỉ cần tuyển hai vị trong mười năm người còn lại." Nhị trưởng lão tiếp tục nói.

Lâm Lôi không khỏi nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ cách đó không xa, Y Mạn Nữu Nhĩ chỉ trầm mặc, vẻ mặt không có gì biến hóa. Hiển nhiên hắn đã biết trước việc này .

"Mọi người tuyển một chút đi, hai vị trưởng lão nào có thể đi tới." Nhị trưởng lão nhìn về phía mọi người.

"Ta!" một đạo thanh âm bên cạnh Lâm Lôi vang lên, là Gia Duy trưởng lão. Gia Duy trưởng lão cười nói tiếp "Lần trước ta đã muốn đi, nhưng luận về thực lực, ta so với mấy người khác yếu hơn nên bị bài trừ, lúc này đây đến phiên ta đi."

"Ta nữa." Nhất thời lại có trưởng lão lên tiếng "Các trưởng lão khác đều vì gia tộc chiến đấu, ta ở lại trong sơn mạch trong lòng không yên!"

"Gia Duy, lần này không tới lượt ngươi ." Lại có một vị trưởng lão nữa nói "Tới ta đi."

Thực lực của các trưởng lão cũng có sự so sánh, Gia Duy hiển nhiên là một người tương đối yếu. Mà tiến nhập Huyết chiến cốc …… thực lực càng mạnh, đi vào càng tốt.

"Ta cũng đi." Một bích phát nữ tử trong ba nữ tính trưởng lão cười nói "Ta thật sự muốn truy tùy Đại trưởng lão, vì gia tộc chiến đấu."

"Vì gia tộc, ta cũng đi."

Lâm Lôi rất kinh ngạc nhìn một màn này, vốn tưởng là tràng cảnh đùn đẩy lẫn nhau nhưng bây giờ Lâm Lôi mới phát hiện. Trong mười sáu vị trưởng lão đã có tám vị đều xung phong, đem sanh tử bỏ ngoài tâm.

"Được rồi." Kim phát lão giả nhướng mày quát.

Lâm Lôi nhìn tới kim phát lão giả là Tam trưởng lão của gia tộc, cũng là con của Đại trưởng lão tên là Phất Nhĩ Hàn. Phất Nhĩ Hàn còn có một thân phận - cha của Y Mạn Nữu Nhĩ.

Kim phát lão giả Phất Nhĩ Hàn trầm thấp nói : "Ta biết, các vị đều muốn vì gia tộc chiến đấu nhưng người đi chiến đấu càng cường càng tốt! Cho nên trong lòng ta đã tuyển hai người, người thứ nhất là ……"

Phất Nhĩ Hàn đột nhiên chỉ hướng Lâm Lôi : "Lâm Lôi trưởng lão!"

Lâm Lôi hơi kinh hãi.

"Phất Nhĩ Hàn, ai đi phải tự nguyện chứ không phải là bị chỉ định." Nhị trưởng lão nói.

Phất Nhĩ Hàn cũng cau mày chánh thanh nói :"Thân là thành viên gia tộc, gia tộc lâm nguy sao có thể trí thân sự ngoại ? Xem hai mươi trưởng lão ở Huyết chiến cốc, bọn họ tuyệt đại bộ phận đều ở Huyết chiến cốc đã mấy ngàn năm, dựa theo quy củ một ngàn năm thay phiên một lần, bọn họ hoàn toàn có thể lui xuống nhưng bọn họ không có!"

"Đều là vì gia tộc! Vì để uy danh của Thanh long nhất tộc không ngã!"

Phất Nhĩ Hàn nhìn về phía Lâm Lôi : "Ta sở dĩ lựa chọn Lâm Lôi, bởi vì Trọng lực không gian của hắn rất đặc thù, dẫn lực rất quỷ dị. Chính là thất tinh ác ma tốc độ bình thường trong trọng lực không gian đều sẽ giảm đi. Tại cao thủ chiến đấu Lâm Lôi nếu phối hợp cùng mấy vị trưởng lão tuyệt đối có thể phát huy tác dụng rất lớn."

Nhất thời tất cả trưởng lão trong đại sảnh đều hiểu được .

Lâm Lôi thi triển Hắc thạch không gian, phối hợp cùng mấy vị trưởng lão hiệu quả phụ trợ khẳng định phát huy.

"Hơn nữa bản thân Lâm Lôi thực lực mọi người cũng đã nhìn rồi, hoàn toàn vượt qua Y Mạn Nữu Nhĩ. Ta xem đơn thuần về cường độ thân thể trong gia tộc chúng ta Lâm Lôi có thể bài thứ tư! Ngay cả ta cũng tự nhận không bằng." Phất Nhĩ Hàn nhìn về phía Lâm Lôi "Lâm Lôi, ngươi nói đi, ngươi có bằng lòng đi hay không ?"

Lâm Lôi cười nhìn Phất Nhĩ Hàn : "Tam trưởng lão, ta muốn biết, ngươi nói chọn xem còn một người nữa là ai?"

Phất Nhĩ Hàn nghiêm nét mặt nói : "Hai người kia tuyển, một người là ngươi Lâm Lôi, còn một người kia chính là ta ! Ta tự nhận, luận về thực lực, trong các vị không ai hơn ta. Lần trước ta không tới Huyết chiến cốc …… sau này đã rất hối hận nên lúc này ta nhất định sẽ đi!"

Lâm Lôi nhướng mày.

Phất Nhĩ Hàn tuyển người khác dĩ nhiên là chính mình.

"Lâm Lôi?" Nhị trưởng lão lại nhìn về phía Lâm Lôi "Ý ngươi sao?"

Các trưởng lão cũng thừa nhận, nếu đơn đả độc đấu, bọn họ cũng có người dám nói không thể kém hơn so với Lâm Lôi. Nhưng nếu tại quần chiến …… không ai dám nói sẽ có thể có tác dụng hơn Lâm Lôi. Tại quần chiến hiệu quả của Hắc thạch không gian rất cao.

Trong Hắc thạch không gian thực lực người bên mình không giảm, nhưng đối phương tốc độ giảm đi, cho dù cùng là thất tinh ác ma trong chiến đấu cũng sẽ bị bất ngờ.

"Ta đi!" Lâm Lôi gật đầu.

"Lâm Lôi, được rồi" Phất Nhĩ Hàn cười nói.

Lâm Lôi chỉ có thể cười theo, trong lòng lại hoài nghi : "Phất Nhĩ Hàn này tựa hồ là buộc ta đi Huyết chiến cốc. Tình thế vừa rồi ta nếu không đi, sợ rằng sẽ bị các trưởng lão xem thường. Hắn bức ta đi làm gì ? Chẳng lẽ hắn cùng Y Mạn Nữu Nhĩ có liên quan?"

"Hảo, đã chọn người xong Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ, Lâm Lôi, ba người các ngươi đợi tập hội chấm dứt, rồi trực tiếp tới Huyết chiến cốc đi." Nhị trưởng lão nhìn ba người Lâm Lôi "Ba vị, hảo hảo bảo trọng."

Hảo hảo bảo trọng bốn chữ này khiến Lâm Lôi tự nhiên dâng lên một trận áp lực không lí do .

"Huyết chiến cốc?" Lâm Lôi không hiểu nên cũng có chút chờ mong.

Từ khi biết nguy cơ của gia tộc, Lâm Lôi chỉ biết mong có ngày chính mình sẽ vì gia tộc chiến đấu. Chỉ là không ngờ ngày đó tới cực nhanh như vậy.

Ba người đã bị tuyển định tới Huyết chiến cốc, tự nhiên sẽ không bị an bài nhiệm vụ. Đợi đến khi trưởng lão tập hội chấm dứt mười ba vị trưởng lão kia đều tiễn Lâm Lôi, Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ ba người.

"Lâm Lôi, ta thực rất muốn cùng ngươi ." Gia Duy cười nói "Nhớ kỹ, cũng giúp ta giết thêm một ít địch nhân."

Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

Vẻ mặt Gia Duy đột nhiên nghiêm túc :"Nhớ kỹ, chính mình cẩn thận. Bảo trụ tánh mạng đầu tiên, sau đó mới tới giết địch ."

"Ân." Lâm Lôi gật đầu.

"Được rồi, ba vị, xuất phát đi. Sau khi tới Huyết chiến cốc hãy nghe chỉ lệnh của Đại trưởng lão. " Nhị trưởng lão nói, Lâm Lôi, Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ ba người lúc này cũng cáo biệt các vị trưởng lão rồi lập tức bay về phía hạch tâm của Thiên Tế sơn mạch.

Thiên Tế sơn mạch chia làm bốn đại khối khu vực, phân biệt vì tứ đại thần thú gia tộc chiếm cứ.

Ở giữa là một hạp cốc rộng lớn, đó là Huyết chiến cốc, nơi tinh anh của toàn tứ đại thần thú gia tộc tụ tập.

"Đề phòng thật là sâm nghiêm." Lâm Lôi thấy trong thâm cốc từ bầu trời lẫn trên vách đá đều có đại lượng tuần tra chiến sĩ cảnh giới, chẳng những có thanh giáp chiến sĩ của Thanh long nhất tộc mà còn có kim giáp chiến sĩ của Chu Tước nhất tộc ……

Chiến sĩ tuần tra của tứ thần thú gia tộc đều có, những người này nhìn thấy Lâm Lôi ba người bay tới, lập tức hành lễ.

Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn ba người liền trực tiếp bay vào trong thâm cốc.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 21: Đại Trưởng Lão

Huyết chiến cốc thâm u yên tĩnh.

Ba đạo nhân ảnh cực nhanh rơi xuống xuống tới, lạc trên mặt đất.

Lâm Lôi nhìn khắp chung quanh. Huyết chiến cốc không có mấy người ở. Nhìn về phía trước chỉ có thể tương đối thấy một tấm bia đá đứng đó, về phần một ít kiến trúc trong làn sương mù không cách nào thấy rõ.

"Trên vách chiến sĩ của Tứ thần thú gia tộc tuần tra rất nhiều, trong Huyết chiến cốc thật ra người rất ít. Chuyện này cũng đúng thôi, dù sao muốn vào tối thiểu là lục tinh ác ma." Lâm Lôi còn đang cẩn thận quan sát Huyết chiến cốc thì Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn hai người đã đi nhanh về phía trước.

Vừa đi Y Mạn Nữu Nhĩ vừa quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi : "Lâm Lôi. Nơi này ngươi chưa từng tới sao?"

" Chưa từng." Lâm Lôi đối với Y Mạn Nữu Nhĩ không có một điểm hảo cảm.

"Hô hô " Đột nhiên một trận gió lạnh quét qua cả Lâm Lôi cũng cảm thấy thân thể phát lạnh không khỏi kinh dị trong lòng : "Huyết chiến cốc, ngay cả gió cũng lạnh đến nước này."

Phất Nhĩ Hàn không khỏi nở nụ cười : "Lâm Lôi, Huyết chiến cốc là hạch tâm của Thiên tế sơn mạch cũng là nơi âm hàn nhất. Gió lạnh trong cốc nếu là hạ vị thần sẽ bị gió lạnh trong nháy mắt đóng băng lại. Nhưng đối với Lâm Lôi ngươi mà nói điểm ấy gió lạnh tự nhiên không toán cái gì."

"Phất Nhĩ Hàn trưởng lão, chúng ta mau đi vào trước đi."

Lâm Lôi cũng không muốn nhiều lời cùng phụ tử hai người trước mắt, nên liền bước chân tiến vào trong cốc, trong Huyết chiến cốc mặt đất có không ít cỏ dại, nhưng ở giữa vẫn là một thạch lộ chỉnh tề.

Ở phía trước Huyết chiến cốc trên thạch lộ có một tòa thạch bi cao lớn .

Trên tấm bia đá có hai chữ Huyết Chiến đỏ sậm nét chữ như rồng bay phượng vũ. Lâm Lôi nhìn thấy hai chữ đó chỉ cảm thấy một cổ khí tức máu tanh giết chóc đập vào mặt mà đến. Nhịn không được trong lòng sát ý cũng nổi lên.

"Phất Nhĩ Hàn. Y Mạn Nữu Nhĩ. Lần này hóa ra là các ngươi tới. Ha ha ……" Một tiếng cười sang sảng vang lên, Lâm Lôi theo tiếng nhìn lại. Chỉ thấy một gã nam nhân trung niên hòa ái cười cười đi tới. Hai bên tóc mai trung niên nhân này đã bạc nhưng râu mép tu chỉnh rất chỉnh tề tạp cảm giác rất nhẹ nhàng khoan khoái cho người đối diện.

Lâm Lôi nhìn thẳng vào người đó.

"Tác Nhĩ Hào Tư!" Phất Nhĩ Hàn cười nói đi tới rồi ôm lấy trung niên nhân đó "Đã lâu không thấy."

"Quả là đã lâu không gặp." Tác Nhĩ Hào Tư cũng nháy mắt sang phía Y Mạn Nữu Nhĩ rồi nhìn về phía Lâm Lôi. Trong giọng nói có chút nghi hoặc "Ta biết lần này có ba vị trưởng lão tới nhưng vị…này cho tới bây giờ ta chưa gặp qua …… nga, ta biết rồi!"

Vẻ mặt Tác Nhĩ Hào Tư một bộ chợt hiểu, quay về Lâm Lôi nói : "Ta ở Huyết chiến cốc cũng nghe nói Thanh long nhất tộc ta vừa có thêm một vị trưởng lão."

"Ta, Tác Nhĩ Hào Tư đó có phải là Lâm Lôi trưởng lão, đúng không?" Tác Nhĩ Hào Tư cười vươn tay ra.

"Đúng vậy, Tác Nhĩ Hào Tư trưởng lão, ngươi hảo." Lâm Lôi cười đưa tay ra bắt.

Lâm Lôi đối với Tác Nhĩ Hào Tư có chút hảo cảm mà đối với Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ phụ tử từ đáy lòng đã không thích, bất luận là Y Mạn Nữu Nhĩ hay là Phất Nhĩ Hàn, đều cũng khiến hắn cảm thấy chán ghét. Mà những điều Y Mạn Nữu Nhĩ gây nên càng khiến hắn đáng ghét.

"Nhiệt liệt hoan nghênh ba vị. Tẩu, theo ta đi gặp Đại trưởng lão đi." Tác Nhĩ Hào Tư cười nói.

"Mẫu thân ?" Mắt Phất Nhĩ Hàn không khỏi sáng ngời.

Lâm Lôi liếc nhìn vẻ mặt Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ hai người họ rõ ràng rất chờ mong được gặp Đại trưởng lão. Đại trưởng lão cùng tộc trường Cái Tư Lôi Sâm là thân huynh muội, thực lực cũng gần bằng tộc trường .

"Lâm Lôi. Gia tộc chúng ta đã lâu chưa từng có tân trưởng lão." Tác Nhĩ Hào Tư nhiệt tình mở miệng nói "ta cũng nghe nói ngươi cùng Y Mạn Nữu Nhĩ luận bàn, thực lực rất mạnh a. Đợi sau này đi ra ngoài vì gia tộc chinh chiến nhất định phải làm vẻ vang cho Thanh long nhất tộc chúng ta."

"Nhất định." Lâm Lôi cười gật đầu.

Phất Nhĩ Hàn thấy Tác Nhĩ Hào Tư luôn hòa Lâm Lôi nói chuyện không khỏi ngắt lời nói : "Tác Nhĩ Hào Tư, hôm nay Tứ thần thú gia tộc chúng ta cùng bát gia tộc chiến đấu tình huống thế nào?"

"Có thể thế nào?" Tác Nhĩ Hào Tư lắc đầu thở dài một tiếng "Bát đại gia tộc, căn bản là muốn đả thương người. Bọn họ bát đại gia tộc tổng số thất tinh ác ma vượt qua chúng ta . Nếu cứ như hiện tại tiếp tục…… phỏng chừng qua một hai ngàn năm nữa, toàn bộ thất tinh ác ma của Tứ thần thú gia tộc chúng ta cũng không đủ mười người."

Lâm Lôi nghe thấy liền kinh hãi.

"Một hai ngàn năm mà tổn thất nhiều như vậy ?" Lâm Lôi nhịn không được hỏi, "Bây giờ thất tinh ác ma trong Tứ thần thú gia tộc có gần trăm người cơ mà."

Thanh long nhất tộc đã có ba mươi sáu vị. Tứ tộc hẳn là hơn trăm vị thất thất tinh ác ma, ngắn ngủn một hai ngàn năm sao có thể chỉ còn lại có mười người?

"Lâm Lôi, ta cũng nghe nói ngươi vừa về gia tộc không lâu." Tác Nhĩ Hào Tư bất đắc dĩ nói, "Ngươi đối với tình huống không quá quen thuộc. Nhưng tin tưởng qua ngày trưởng lão tập hội ngươi hẳn là biết tổn thất của chúng ta một ngàn năm qua."

Lâm Lôi gật đầu.

Một ngàn năm qua giết chết đối phương hai thất tinh ác ma. Bên mình hai thất tinh ác ma thực lực cũng tổn hao nhiều.

"Chỉ Thanh long nhất tộc chúng ta một ngàn năm đã dễ tổn thất hai thất thất tinh ác ma. Đương nhiên Cơ Phất Tư hắn dụng bổn tôn luyện hóa thần cách, thực lực có thể lại khôi phục nhưng dù sao hắn không có cơ hội tái tiến bộ nữa."

Tác Nhĩ Hào Tư nói "Một ngàn năm Tứ thần thú gia tộc tổng cộng chậm thì tổn thất năm sáu vị, thảm thiết lúc tổn thất hơn mười người cũng là bình thường, ngươi tính xem một ngàn năm tổn thất nhiều ít bao nhiêu?"

Lâm Lôi tính toán liền cả kinh.

Một ngàn năm, ít cũng phải bảy tám mươi vị trưởng lão xong đời.

"Cho nên ta nói, cứ tiếp tục như vậy một hai ngàn năm sau, thất tinh ác ma trong gia tộc chúng ta còn chẳng còn mấy người nữa." Tác Nhĩ Hào Tư khổ khổ nói "Không có cách nào, bát đại gia tộc cho dù diệt hết các trưởng lão của chúng ta bọn họ phỏng chừng vẫn còn nửa số thất tinh ác ma!"

Lâm Lôi gật đầu.

Vừa tới Thanh long nhất tộc, Lâm Lôi đã nghe nói bất kỳ gia tộc nào trong bát đại gia tộc đều cũng không kém hơn Thanh long nhất tộc. Tổng cộng cả bát đại gia tộc số lượng thất tinh ác ma nhiều hơn nhiều so với Tứ thần thú gia tộc.

"Lâm Lôi, ngươi có biết trước khi lão tổ tông chết đi gia tộc chúng ta có bao nhiêu trưởng lão không?" Tác Nhĩ Hào Tư hỏi.

"Bao nhiêu?" Lâm Lôi hỏi tới .

"Hơn sáu mươi vị. Đó mới chỉ là Thanh long nhất tộc chúng ta ." Tác Nhĩ Hào Tư nói, Lâm Lôi không nhịn được từ đáy lòng khẽ than : "Trách sao Tứ thần thú gia tộc có thể tung hoành các đại vị diện, chẳng những hậu thai vững, tự thân thực lực cũng kinh người a."

"Chỉ là khi lui lại địch nhân khắp nơi không ngừng đuổi giết. Lâm Lôi. ngươi phải biết rằng đuổi giết chỉ có vài gia tộc đuổi giết đến địa ngục, tại đây chúng ta mới là có nhiều địch nhân." Tác Nhĩ Hào Tư bất đắc dĩ nói.

Thực sự Tứ thần thú gia tộc chịu địch nhiều lắm .

Bây giờ còn tiếp tục truy giết có bát đại gia tộc, còn phỏng chừng lúc đầu thế lực trải rộng các đại vị diện thì số lượng địch nhân của Tứ thần thú gia tộc còn nhiều hơn bây giờ nhiều.

"Chúng ta bây giờ chỉ có thể đánh."

"Đúng. Chỉ có thể đánh!" Tác Nhĩ Hào Tư cũng nói. "Nếu chúng ta trốn mãi ở Thiên tế sơn mạch, ngay cả phản kháng cũng không dám có lẽ sẽ bị các gia tộc toàn địa ngục cười đến chết. Tứ thần thú gia tộc chúng ta đâu thể chịu nhục."

Đang khi nói chuyện, Lâm Lôi bọn họ cũng đi vào trong Huyết chiến cốc.

Kiến trúc trong Huyết chiến cốc giống như một hàng binh lính, phân tán tại các nơi. Trên đường Lâm Lôi cũng có thể nhìn thấy khá nhiều cao thủ. Chiến sĩ trong Huyết chiến cốc tối thiểu là lục tinh ác ma.

Lâm Lôi thầm than.

"Đây mới đúng là nơi tích trữ của gia tộc. Đó vẫn còn là gia tộc đã suy bại." Lâm Lôi thầm than mà đồng thời cũng vì Tứ thần thú gia tộc, bát đại gia tộc chém giết thảm thiết mà rung động.

"Đã tới Thanh long điện rồi!" Tác Nhĩ Hào Tư nói.

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn tới. Phía trước đó là một tòa điện cao chừng ba mươi thước. Toàn thân màu đỏ sậm, chỉ có ở trên đỉnh tháp là mơ hồ tản ra quang mang màu xanh, trong cả Huyết chiến cốc cũng chỉ có bốn tòa điện.

"Đại trưởng lão tại Thanh long điện đã lâu rồi, đại điện cũng là nơi bình thường chúng ta tập hội ." Tác Nhĩ Hào Tư nói.

Mang theo Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn ba người trực tiếp đi vào trong Thanh long điện, trong điện ngay một người cũng không khiến đại sảnh có vẻ tương đối trống trải.

"Đại trưởng lão đâu?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn đại sảnh.

Lâm Lôi lòng như có dự cảm, chợt nhìn sang phía bên cạnh đại sảnh, chỉ thấy một bóng người toàn thân bao phủ trong bộ trường bào màu đen đi ra, nàng thả mái tóc dài màu xanh ra sau, trên mặt còn mang mặt nạ màu bạc, trên mặt nạ ánh mắt quỷ dị lưu chuyển.

Người này vừa tới đại sảnh, cả đám Tác Nhĩ Hào Tư đều yên lặng.

"Nàng chính là Đại trưởng lão?" Lâm Lôi nhìn kỹ người này.

"Hô!" Trường bào bốc lên, người phụ nữ thần bí đã ngồi trên chủ vị ở đại sảnh. Ánh mắt lãnh lệ đảo qua mấy người đặc biệt còn thoáng dừng lại trên người Lâm Lôi. Sau đó thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, "Mấy người các ngươi đều ngồi xuống đi."

"Rõ, Đại trưởng lão." Bốn người cung thanh đạo.

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn thoáng qua Phất Nhĩ Hàn, nghe nói Phất Nhĩ Hàn chính là con của Đại trưởng lão, sao cũng xưng Đại Trưởng Lão ? Nghi hoặc trong lòng nghi hoặc nhưng Lâm Lôi vẫn cùng Phất Nhĩ Hàn mấy người sóng vai ngồi xuống.

"Lâm Lôi." Đại trưởng lão đột nhiên mở miệng đồng thời nhìn về phía Lâm Lôi.

"Đại trưởng lão." Lâm Lôi khẽ khom người.

"Nghe nói ngươi đánh bại Y Mạn Nữu Nhĩ, rồi sau đó trở thành trưởng lão." Đại trưởng lão lạnh nhạt nói.

"Đúng vậy." Lâm Lôi liền nói, đồng thời đáy lòng nghi hoặc, "Đây là ý gì của Đại trưởng lão ? Là cảnh cáo ta ? Có lẽ vì Y Mạn Nữu Nhĩ dù sao vẫn là nàng cháu." Mặc dù không giải thích được, nhưng Lâm Lôi vẫn bảo trì yên lặng.

"Ta biết, ngươi cùng Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng đều có khoảng cách trong lòng nhưng ta hy vọng các ngươi có thể đoàn kết lại, hiệp lực cùng nhau." Đại trưởng lão nói.

Lâm Lôi ngẩn ra không khỏi quay sang nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ, mà Y Mạn Nữu Nhĩ giờ phút này cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

"Hiệp lực cùng hắn?" Lâm Lôi cảm thấy đó là một câu chuyện cười .

Thanh âm Đại trưởng lão vẫn như cương thiết phát ra : "Từ khi cha vẫn lạc, Tứ thần thú gia tộc ta liền gặp phải nguy cơ trước đó chưa từng có, cho dù hôm nay tụ tập tại U lam phủ nhưng vẫn gặp phải không ngừng khiêu khích."

"Nhưng chúng ta là Tứ thần thú gia tộc! Không thể vũ nhục Tứ thần thú gia tộc!"

"Mặc dù có thể tránh tại Thiên tế sơn mạch nhưng tộc nhân cao ngạo chúng ta không thể khuất phục. Mỗi vị trưởng lão mang theo gia tộc tinh anh hòa đối phương chém giết. Phàm dám khiêu khích gia tộc ta nhất luật trừng phạt!"

"Cao thủ của tứ thần thú gia tộc chúng ta không nhiều bằng bát đại gia tộc cho nên phải đoàn kết lại."

Ánh mắt Đại trưởng lão đảo qua ba người "Ta mặc kệ Lâm Lôi ngươi cùng Y Mạn Nữu Nhĩ có chuyện gì xảy ra nhưng hai người các ngươi từ hôm nay trở đi, không cho phép phát sinh loại chuyện chém giết lẫn nhau, nếu như phát sinh …… ta sẽ là người đầu tiên tới giết hai người các ngươi."

"Rõ, Đại trưởng lão."

Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ cùng đồng thanh đáp.

"Thanh long điện chúng ta tổng cộng có hai mươi chi tiểu đội. Bây giờ có ba chi đội ngũ không có đội trưởng là tiểu đội thứ mười ba tiểu đội, thứ mười lăm và thứ mười chín." Đại trưởng lão đạm mạc nói. "Bây giờ ta an bài một chút, Lâm Lôi -"

Lâm Lôi tiến lên một bước.

"Từ hôm nay trở đi ngươi là đội trưởng tiểu đội thứ mười ba của Tứ thần thú gia tộc Huyết chiến cốc !"

"Rõ." Lâm Lôi cung kính tuân mệnh.

Ánh mắt Đại trưởng lão chuyển sang Phất Nhĩ Hàn, thanh âm vẫn lạnh như băng: "Phất Nhĩ Hàn, từ hôm nay trở đi, ngươi là đội trưởng tiểu đội thứ mười lăm của Tứ thần thú gia tộc Huyết chiến cốc !"

"Rõ." Phất Nhĩ Hàn cũng tiến lên một bước. Cung kính tuân mệnh.

"Y Mạn Nữu Nhĩ, từ hôm nay trở đi ngươi là đội trưởng tiểu đội thứ mười chín của Tứ thần thú gia tộc Huyết chiến cốc !"

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng tiến lên tuân mệnh.

"Tốt lắm." Đại trưởng lão khẽ gật đầu, rồi nhìn về phía Tác Nhĩ Hào Tư. "Tác Nhĩ Hào Tư, ngươi bây giờ dẫn Lâm Lôi tới chỗ của tiểu đội thữ mười ba, rồi ngươi quay lại đây …… ta có nhiệm vụ giao cho ngươi."

"Có nhiệm vụ rồi?" Con mắt Tác Nhĩ Hào Tư sáng ngời.

"Dẫn Lâm Lôi tới chỗ của hắn trước đi." Đại trưởng lão phân phó.

"Rõ." Tác Nhĩ Hào Tư nhận lệnh rồi quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng gật đầu theo Tác Nhĩ Hào Tư rời đi, lúc ra cửa Lâm Lôi còn nghe được thanh âm Đại trưởng lão : "Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ các ngươi lưu tại đây ta có chuyện nói cùng các ngươi !"

Sau đó Lâm Lôi đã cùng Tác Nhĩ Hào Tư rời khỏi Thanh long điện.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 22: Ấm Áp

Đại trưởng lão giữ Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ lại làm gì?" Lâm Lôi tâm tồn nghi hoặc,”Đại trưởng lão ngoài miệng nói phải đoàn kết, nhưng Phất Nhĩ Hàn dù sao là con nàng, Y Mạn Nữu Nhĩ cũng dù sao là cháu nàng, không thể không chút nào thiên vị."

"Hô!" một trận gió lạnh thổi qua, cắt đứt suy nghĩ của Lâm Lôi.

Lâm Lôi, Tác Nhĩ Hào Tư hai người đang đi trên thạch đạo, hai bên thạch đạo có không ít lâu viện, đều có vẻ rất bình dị. Lâm Lôi, Tác Nhĩ Hào Tư hai người đều đang suy nghĩ chuyện chính mình nên cũng không nói chuyện với nhau.

"A, Lâm Lôi." Tác Nhĩ Hào Tư cười nói,”Xin lỗi, vừa rồi ta nghĩ đến chuyện nhiệm vụ nên chậm trễ ."

"Không có việc gì, chỉ cần ngươi không đi nhầm đường là được."

"Huyết chiến cốc bé như vậy mọi người cộng hết lại cũng không đủ một ngàn, sao ta có thể đi nhầm?" Tác Nhĩ Hào Tư cười nói.”Tiểu đội của ngươi tổng cộng có mười đội viên, đều là cao thủ trong tộc, tất cả đều đạt tới lục tinh ác ma, có người còn đến gần thất tinh ác ma ."

Tác Nhĩ Hào Tư nhắc nhở nói : ”Lâm Lôi. Ngươi đừng xem nhẹ bọn họ, dù sao lục tinh ác ma cùng thất tinh ác ma cũng không chênh lệch quá lớn."

Lâm Lôi gật đầu.

Như lúc ở Tử kinh đại lục gặp phải Lý nhĩ Mông Tư kia, nói là lục tinh ác ma, nhưng thực lực lại gần tới thất tinh ác ma rồi.

"Có người am hiểu linh hồn công kích, có người am hiểu vật chất công kích, có người am hiểu chạy trối chết, thủ đoạn cũng có khác nhau, có người kháo thanh âm, có người dụng độc dịch …… tóm lại. lục tinh ác ma không nhất định yếu hơn thất tinh ác ma, chỉ cần ngươi dẫn dắt bọn họ phối hợp tìm được nhược điểm của địch nhân dĩ nhược thắng cường cũng không phải là không có khả có thể." Tác Nhĩ Hào Tư nói.

"Chính xác." Lâm Lôi gật đầu khen.

Như chính mình lúc chưa trải qua tông từ tẩy lễ cũng có thể đánh bại thất tinh ác ma am hiểu vật chất công kích nhưng lại sợ hãi lục tinh ác ma am hiểu linh hồn công kích .

Thực lực, cũng không phải là tuyệt đối.

"Tác Nhĩ Hào Tư, ngươi xem, khí thế những chiến sĩ kia cũng không bình thường a." Lâm Lôi nhìn xa xa trên ngã tư đường đang có ba gã huyết bào chiến sĩ, khuôn mặt ba người đều lãnh khốc, cho dù mỉm cười, cũng khiến người ta cảm thấy áp lực.

Đó là bởi vì sát khí của cường giả tạo thành.

"Chiến sĩ của Huyết chiến cốc đều trải qua rất nhiều tràng sanh tử chém giết, loại khí chất này tự nhiên sẽ tạo thành." Tác Nhĩ Hào Tư khen.

"Tới tiểu đội thứ mười ba rồi." Tác Nhĩ Hào Tư đột nhiên nói.

Lâm Lôi cũng thấy ở phía trước có một cột đá trên có khắc hai chữ "Thập tam" mặt ngoài còn điêu khắc một danh sách tên, không ít tên đều màu đỏ .

"Những tính danh này đều là của thành viên tiểu đội thứ mười ba từ hơn một vạn năm trước." Tác Nhĩ Hào Tư nghiêm nét mặt nói,”Một tiểu đội bình thường là mười người, mỗi lần có đội viên chết đi đều sẽ có bổ sung. Đội viên hy sinh tên sẽ là màu đỏ."

Lâm Lôi nhìn kỹ những danh tính đó một hồi.

"Tiểu đội thứ mười ba !" Tác Nhĩ Hào Tư đột nhiên quát.

Nhất thời có một đám người từ những gian nhà sau cột đá phi đi ra, mỗi một người đều mặc huyết sắc chiến bào, chỉ nháy mắt công phu, mười tên lục tinh ác ma đội viên đã tập kết tới.

Tám nam nhân cùng hai nữ nhân.

"Mười người chỉ nhìn một cách đơn thuần khí tức đã không bình thường, giống như mười Lý Nhĩ Mông Tư vậy." Lâm Lôi thầm nghĩ.

Lúc vừa xuống địa ngục Lâm Lôi như thế nào có thể nghĩ đến chính mình có một ngày sẽ suất lĩnh mười tên lục tinh ác ma.

"Tác Nhĩ Hào Tư trưởng lão?" Một nữ tử tóc ngắn lên tiếng ”Bên cạnh người vị này là?" Đám lục tinh ác ma kia cũng đều nghi hoặc nhìn Lâm Lôi, bọn họ rõ ràng đều không nhận ra Lâm Lôi.

"Đây là tân nhậm trưởng lão Lâm Lôi của Thanh Long nhất tộc ta." Tác Nhĩ Hào Tư cất cao giọng nói,”Cũng là tân nhậm đội trưởng của tiểu đội các ngươi."

"Đội trưởng?" Mười tên lục tinh ác ma đều nhìn nhau.

"Hắn thật sự là trưởng lão?" Một gã nam tử dò hỏi.

Lâm Lôi cười cười trong tay liền xuất hiện một lệnh bài. Đây là trưởng lão lệnh bài hắn nhận được sau kho thành trưởng lão. Nhìn thấy lệnh bài này, mười tên đội viên đều không nghi ngờ, lập tức cung thanh hô : ”Đội trưởng!"

Trong Huyết chiến cốc bất cứ đội trưởng của tiểu đội nào cũng đều do trưởng lão đảm nhiệm.

Cho nên khi biết Lâm Lôi là trưởng lão, tự nhiên nhận hắn là đội trưởng.

"Đội trưởng, ta gọi là Mai Lệ Na." Nữ tử tóc ngắn kia cười nói ”Không biết đội trưởng có thể cho chúng ta xem thử tuyệt chiêu của người hay không ?"

Lâm Lôi nao nao nhìn khắp những lục tinh ác ma còn lại một cái, những người khác không lên tiếng nhưng ánh mắt rõ ràng là muốn để Lâm Lôi biểu hiện một chút, Lâm Lôi thầm nghĩ : ” Xem ra bất luận là quân đội ở vật chất vị diện hay ở thần giới, muốn làm hảo thủ lĩnh cũng phải có bản lãnh chấn trụ thủ hạ a."

Lục tinh ác ma ai không ngạo khí?

Không biết thực lực của Lâm Lôi sao có thể cam tâm thần phục?

"Các ngươi a." Tác Nhĩ Hào Tư cười nói.

"Vậy các ngươi cảm thụ một chút đi." Lâm Lôi cười nói, nhất thời quang mang màu vàng tràn ngập ra, trong nháy mắt hình thành một cái màn hào quang lớn trực tiếp bao phủ tất cả mười tên đội viên ở bên trong.

Hắc thạch không gian!

Hắc thạch không gian đột ngột phủ xuống khiến cho mười tên lục tinh ác ma ứng phó không kịp, thậm chí có ba người thân thể còn nhoáng lên một cái phải chống tay xuống đất mới đứng lên được, trong Hắc Thạch không Gian cho dù là lục tinh ác ma vẫn cảm thấy áp lực kinh người như vậy.

"Dưới áp lực như thế các ngươi nói ta muốn giết mấy người các ngươi dễ dàng không?" Lâm Lôi đạm mạc nói.

Mười tên đội viên sau khi cảm thụ dẫn lực kinh người đó liền nhìn nhau, đều nở nụ cười.

"Đội trưởng!" Mười nhân cơ hồ đồng thời đều quỳ xuống, cung kính hành lễ.

Hoàn toàn thần phục!

Lâm Lôi cười thu hồi Hắc thạch không gian : ”Đều đứng lên đi."

"Đội trưởng. thật sự tốt quá. Có dẫn lực không gian của người lúc chúng ta chiến đấu cùng địch nhân có lẽ sẽ chiếm đại tiện nghi." một hán tử tráng thạc kích động nói ”Trong Dẫn lực không gian đối phương bị trói buộc mà ta không bị thì cho dù đối phương là thất tinh ác ma, ta cũng dám hòa đối phương đấu một trận."

Đội trưởng một tiểu đội thực lực cường cũng sẽ không khiến đội viên quá hưng phấn, dù sao đội trưởng cường cũng chỉ là bản thân một mình đội trưởng mà thôi.

Chánh thức để cho bọn họ hưng phấn là một đội trưởng am hiểu phụ trợ thủ đoạn, có thể trợ giúp đội viên, như Lâm Lôi! Chỉ cần Lâm Lôi không mang dẫn lực tác dụng trên người bọn họ, bọn họ có thể chiến đấu cùng thất tinh ác ma .

"Ngươi tên gì?" Lâm Lôi nhìn hán tử trước mắt.

"Ta là Sơn Thát!" Tráng thạc hán tử cười nói.

"Các ngươi tự giới thiệu một chút đi." Lâm Lôi cười nhìn đám đội viên thủ hạ, từ nay về sau, chỉ cần chính mình không chết thì sẽ dẫn những đội viên này cùng đi chiến đấu, đồng sanh cộng tử!

Lâm Lôi rất coi trọng đội viên thủ hạ.

Mà đá đội viên cũng rất kích động, có một đội trưởng am hiểu tuyệt chiêu phụ trợ tự nhiên hưng cao thải liệt.

"Lâm Lôi." Tác Nhĩ Hào Tư vẫn đứng đó rốt cục mở miệng.

"Nga, xin lỗi." Lâm Lôi liền nói ”Nói chuyện cùng bọn họ nên quên Tác Nhĩ Hào Tư trưởng lão ngươi ."

Tác Nhĩ Hào Tư lắc đầu cười nói : ” Không có việc gì, nhưng ta không thể tiếp tục đợi nữa. Đại trưởng lão có nhiệm vụ giao cho ta, ta phải về đây."

Tác Nhĩ Hào Tư liền từ biệt Lâm Lôi. Về phần Lâm Lôi gia nhập chỗ ở tiểu đội thứ mười ba, từ hôm nay trở đi, Lâm Lôi bắt đầu đái lĩnh mười tên lục tinh ác ma, bắt đầu chiến đầu cùng bát đại gia tộc.

Thời gian trôi qua, đảo mắt đã hơn một năm qua.

Thiên Tế sơn mạch, đại hạp cốc.

Địch Ly Á dựa vào cánh tay Lâm Lôi cùng hắn đang tán bộ. Lâm Lôi nhìn sang Địch Ly Á trong lòng chợt thấy ấm áp. Lâm Lôi rất thích hưởng thụ loại cảm giác ấm áp này.

"Lâm Lôi, ngay từ đầu ta nghĩ ngươi đi làm đọi trưởng trong Huyết chiến cốc sẽ phải chiến đấu chém giết không có thời gian cùng ta nhưng hóa ra cũng không phải vậy." Địch Lỵ Á vô cùng quý trọng thời gian ở cùng Lâm Lôi .

Nguy cơ của gia tộc Địch Lỵ Á cũng biết, nàng cũng không yêu cầu Lâm Lôi cái gì, chỉ cần như lúc bây giờ tản bộ vậy là đủ rồi.

"Ta làm đội trưởng đã hơn một năm, mà một lần chiến đấu cũng không có." Lâm Lôi cười nói ”Kỳ thật, số lần chiến đấu trong Huyết chiến cốc vốn không nhiều lắm, nhưng mỗi lần chiến đấu đều là chém giết cùng cao thủ đứng đầu của đối phương, đều là sanh tử chiến đấu, chúng ta có thất tinh ác ma đối phương cũng có thậm chí còn nhiều hơn nên chúng ta đang bị vây ở thế yếu!"

Lâm Lôi cũng cảm thấy áp lực, đồng thời cũng cảm thấy có lỗi với Địch Lỵ Á.

Bất luận tại Ngọc Lan đại lục vị diện hay là trên địa ngục, Địch Lỵ Á một mực yên lặng theo hắn, cho dù hắn thiên nam bắc sấm, gặp phải vô số nguy cơ nhưng Địch Lỵ Á cho tới bây giờ chưa từng oán trách gì.

"Lúc không có nhiệm vụ ta vẫn sẽ cùng ngươi ." Lâm Lôi nhẹ nhàng nói bên tai Địch Lỵ Á đồng thời khẽ hôn lên tai Địch Lỵ Á .

Mặt Địch Lỵ Á như một vừng mây đỏ.

"Đang ở bên ngoài đó." Địch Lỵ Á lập tức nhìn chung quanh không khỏi đỏ mặt cố ý trừng mắt nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng nở nụ cười.

Bất luận gặp phải dạng chiến đấu gì hoặc khó khăn gì nhưng khi ở cùng một chỗ với Địch Lỵ Á Lâm Lôi đều cảm thấy chính mình vô cùng thoải mái .

Lâm Lôi đảm nhiệm tiểu đội đã hai năm.

Huyết chiến cốc đối với đội trưởng cũng không có yêu cầu quá lớn. Đội trưởng bình thường có thể ở tại các nơi trong Thiên Tế sơn mạch, nếu có nhiệm vụ tự nhiên sẽ có người tới báo còn đội viên bình thường hàng năm sẽ có một tháng thời gian xuất cốc.

"Trưởng lão."

"Trưởng lão."

Đi ở thạch đạo trong Huyết chiến cốc, không ít huyết bào chiến sĩ nhìn thấy Lâm Lôi liền cung kính chào, vất luận là Thanh Long nhất tộc hay là Bạch Hổ hoặc là hai tộc kia, tại Huyết chiến cốc bọn họ đều giống nhau.

Thời gian dài như vậy mọi người cũng đều nhận biết Lâm Lôi.

"Tác Nhĩ Hào Tư." Lâm Lôi kinh ngạc nhìn ra xa xa. Đúng là lão người quen Tác Nhĩ Hào Tư chỉ có điều sắc mặt Tác Nhĩ Hào Tư rất kém đang đi về phía Lâm Lôi Tác Nhĩ Hào Tư cũng thấy Lâm Lôi

"Lâm Lôi." Tác Nhĩ Hào Tư tươi cười.

"Tác Nhĩ Hào Tư, đã hơn một năm không thấy ngươi. Nhiệm vụ kết thúc rồi sao?" Lâm Lôi cười nói.

"Nhiệm vụ kết thúc rồi." Tác Nhĩ Hào Tư thở dài một hơi.

"Làm sao vậy?" Lâm Lôi chợt có dự cảm xấu.

Tác Nhĩ Hào Tư khổ sở nhìn Lâm Lôi một cái : ”Lâm Lôi, ngươi không phát hiện thân thể ta là phong hệ thần phân thân sao?"

"Ách …… đúng." Lâm Lôi nhìn kỹ mới chú ý, Tác Nhĩ Hào Tư thở dài nói : ”Địch nhân của nhiệm vụ lần này quá mức lợi hại. Tiểu đội thứ sáu mười tên đội viên của ta chết chỉ còn lại có bốn người. Cực mạnh thủy hệ thần phân thân của ta cũng xong rồi."

Lâm Lôi ngẩn ra.

Thanh Long nhất tộc thành viên. Tuyệt đại đa số cực mạnh thần phân thân đều là thủy hệ thần phân thân, nếu Lâm Lôi từ nhỏ sinh sống ở tứ thần thú gia tộc sớm trỉa qua tông từ tẩy lễ có lẽ hắn cũng sẽ chủ tu thủy hệ chứ không phải hôm nay chủ tu đại địa nhất hệ.

"Vậy ngươi ……" Lâm Lôi không biết nên nói cái gì.

"Thủy hệ thần phân thân đều xong rồi. còn có thể thế nào?" Tác Nhĩ Hào Tư lắc đầu.” Sau này ta cũng không phải là trưởng lão, cũng không còn thực lực nữa. Hôm nay ta tới đây, cũng là đi báo cho Đại trưởng lão chuyện này."

Trưởng lão đi ra ngoài chiến đấu, là đem phân thân vô dụng lưu lại .

Một là có thể rất nhanh hướng Huyết chiến cốc cung cấp tình báo. Hai là vì lưu lại một mệnh.

"Tác Nhĩ Hào Tư, đừng quá ưu buồn." Lâm Lôi không biết nên như thế nào khuyên bảo.

Tác Nhĩ Hào Tư hít sâu một hơi: ”Buồn cái gì? Ta trở về tiếp tục tu luyện. Sẽ có một ngày, phong hệ thần phân thân cũng tu luyện mạnh lên ta sẽ tiếp tục hoa đám hỗn đản kia!" Từ đôi mắt Tác Nhĩ Hào Tư toát ra vẻ quyết đoán.

Lâm Lôi nhìn thấy vẻ mặt Tác Nhĩ Hào Tư không khỏi cả kinh.

Lâm Lôi đột nhiên ý thức được, tại loại không ngừng trả thù này cừu oán của tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc càng ngày càng thêm sâu đậm, cao thủ của tứ thần thú gia tộc chết nhưng đối phương cũng toạch, cứ tiếp tục như thế ……

Tuyệt đối là không chết không ngớt.

"Lâm Lôi, khi chiến đấu ngươi đừng lưu tình, đó không phải là chiến đầu bình thường, tứ thần thú gia tộc chúng ta cùng bát đại gia tộc, là vĩnh bất tiêu giải (vĩnh viễn không tiêu giải), một khi có cơ hội, bọn họ sẽ không lưu tình chút nào giết ngươi." Tác Nhĩ Hào Tư nhắc nhở .

"Yên tâm."

Lâm Lôi cũng là từ Ngọc Lan đại lục một đường đi tới, biết lúc nào nên lưu tình, lúc nào phải xuống tay ! Lưu tình đối với bát đại gia tộc chính là ác độc đối với thân nhân mình, đối với gia tộc mình.

"Lâm Lôi trưởng lão!" một huyết bào chiến sĩ từ xa chạy tới.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại : ” Chuyện gì ?" Lâm Lôi cũng không nhận ra tên huyết bào chiến sĩ này.

Huyết bào chiến sĩ cung kính nói : ”Đại trưởng lão mời Lâm Lôi trưởng lão tới."

Lâm Lôi giật mình, từ khi làm đội trưởng tiểu đội thứ mười ba này đã hơn một năm đây là lần đầu tiên Đại trưởng lão triệu kiến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 23: Tiếp Lệnh

Nhiệm vụ. Rốt cục tới rồi sao?" Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Tác Nhĩ Hào Tư xin lỗi nói ” Tác Nhĩ Hào Tư ta tới gặp Đại trưởng lão trước.”

Khuân mặt Tác Nhĩ Hào Tư chợt nghiêm túc nói : ”Lâm Lôi, Đại trưởng lão sẽ không vô duyên vô cớ triệu tập ngươi, lần này triệu ngươi tới có lẽ là cho ngươi đi chiến đấu cùng bát đại gia tộc. Lâm Lôi, ngươi phải cẩn thận bát đại gia tộc quả thật rất mạnh.”

Có thể đem tứ thần thú gia tộc bức bách đến nước này, nếu không có U Lam Phủ chủ, tứ thần thú gia tộc diệt tộc đều cũng có thể bát đại gia tộc sao có thể không mạnh?

"Ta sẽ cẩn thận.”

Lâm Lôi cười, lập tức quay đầu chạy tới Thanh long điện của Đại trưởng lão cực nhanh. Tên huyết bào chiến sĩ kia lập tức cũng đi theo.

Đưa mắt nhìn theo Lâm Lôi rời đi Tác Nhĩ Hào Tư nhẹ giọng nói: ”Lâm Lôi huynh đệ, nhất định phải còn sống quay lại!"

Tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc, bất kỳ một gia tộc nào trên địa ngục vị diện đều có thể bài danh trước thứ hai mươi, nhiều gia tộc cổ lão như vậy, từ các đại vị diện chuyển qua tụ tập cùng một chỗ tiến hành điên cuồng chém giết.

Đối chiến đại quy mô giữa các siêu cấp gia tộc đây là chuyện ức ngàn năm qua tại tứ đại chí cao vị diện đều cực kỳ hiếm thấy.

Cường cường đối quyết!

Tại tràng chiến dịch, chính thức chém giết thấp nhất cũng là lục tinh ác ma, thất tinh ác ma là chủ lực. Chiến đấu như thế những gia tộc bình thường sao có thể có nhiều cao thủ đến vậy ? Dù sao một gia tộc có thất tinh ác ma trong đã là một gia tộc tương đối lợi hại.

Song tứ thần thú gia tộc, bát đại gia tộc địa chiến đấu cũng là - Thất tinh ác ma liên tiếp hy sinh, lục tinh ác ma càng hy sinh thành đoàn!

Đông đảo siêu cấp gia tộc ác chiến như vậy, cũng khiến vô số gia tộc trên địa ngục rung động, đối với chuyện này, bọn họ chỉ có thể quan sát! Dù cường đại như Ba Cách Tiếu gia tộc cũng không dám tiến đến, dù sao chém giết quá mức kịch liệt.

Mà cường như Lâm Lôi trong tràng đại quyết chiến không tiền tuyệt hậu cũng chỉ là một trong vôvanf cao thủ của gia tộc.

Thanh Long điện, tầng thứ năm, đại sảnh.

Trường bào màu đen. Thanh phát phi tán. Mang theo màu bạc mặt nạ. Đó là Đại trưởng lão của Thanh Long nhất tộc! Thân hình Đại trưởng lão thoạt nhìn rất thon dài, nàng lẳng lặng đứng ở đó vẫn không nhúc nhích, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Hồi lâu ......

"Cũng nên để cho hắn đi trải qua.” Đại trưởng lão chậm rãi thở dài một tiếng.

Đột nhiên Đại trưởng lão quay đầu nhìn về phía cửa nghe được tiếng chân vang lên. Chỉ thấy Lâm Lôi đang bước tiến đến, nhìn thấy Đại trưởng lão, Lâm Lôi liền lập tức cung kính hành lễ : ”Lâm Lôi bái kiến Đại trưởng lão.”

"Lâm Lôi. Ngồi!" Đại trưởng lão lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi lúc này hành lễ rồi lập tức ngồi xuống.

"Lâm Lôi, ngươi đảm nhiệm chức đội trưởng của tiểu đội thứ mười ba cũng đã hơn một năm rồi.” Đại trưởng lão nói.

"Dạ, Đại trưởng lão.” Lâm Lôi đáp.

Đại trưởng lão thanh âm chợt ôn hòa hơn: ”Ngươi cũng biết, vì ngươi đánh bại Y Mạn Nữu Ngươi nên tộc trường hắn đặc cách bổ nhiệm là trưởng lão. Ta đã nói chuyện cùng tộc trường trường hợp của ngươi .”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Giờ phút này Đại trưởng lão ngữ khí rất thân thiết, không khỏi khiến Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc. Đại trưởng lão chính là lạnh lùng nổi danh, hôm nay vì sao lại như vậy?” Chẳng lẽ cũng là bởi vì Bàn long giới chỉ sao?" Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Bàn long giới chỉ, là linh hồn phòng ngự chủ thần khí của Thanh long chủ thần.

"Lúc ấy tộc trường là muốn cho ngươi tiếp tục tu luyện tiếp. Dù sao nhìn thành tựu của ngươi bây giờ, nếu như ngươi đạt tới thượng vị thần cảnh giới, tuyệt đối có thể thành một vương bài của gia tộc chúng ta!" Đại trưởng lão cảm thán ”Bây giờ ngươi chỉ có thể tính như thất tinh ác ma, chứ chưa phải vương bài.”

"Vương bài ?" Lâm Lôi nhìn Đại trưởng lão.

Chính mình nếu như tu luyện đến thượng vị thần, đầu tiên linh hồn lực bản chất sẽ tăng lên, chẳng những linh hồn phòng ngự tăng cường mà ngay cả Hắc Thạch Không Gian, Long Ngâm các loại công kích uy lực cũng sẽ tăng nhiều.

"Vương bài, đó là siêu việt bình thường thất tinh ác ma. Thực lực cùng Tu la, luyện ngục thống lĩnh trên địa ngục tương đương.” Đại trưởng lão nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Tu La, luyện ngục thống lĩnh trên địa ngục đích xác viễn siêu thất tinh ác ma bình thường.

Như Lôi Tư Tinh, chính mình học Hắc Thạch Không Gian đã lợi hại như thế nếu để Lôi Tư Tinh thi triển thì sao? Còn có luyện ngục thống lĩnh Mặc Tư của Ba Cách Tiếu gia tộc cùng dễ dàng đánh bại thực lực đã đến gần Tu La như Lạc Mâu. Luyện ngục thống lĩnh hay Tu la mỗi một người đều mạnh đến đáng sợ.

Bọn họ đều đã cận hồ tới thượng vị thần đỉnh.

"Thanh Long nhất tộc chúng ta, có thể xưng là vương bài qua vô số năm mới có ba.” Đại trưởng lão nói ”Ngoại trừ ta cùng tộc trưởng cũng chỉ còn thiên tài trưởng lão Bố Lỗ.”

"Bố Lỗ trưởng lão?" Lâm Lôi cũng biết được người này.

Chính mình được các vị trưởng lão xưng là Thanh Long nhất tộc thân thể cường độ bài thứ tư, đệ nhất, cùng đệ nhị tự nhiên là tộc trường cùng Đại trưởng lão, về phần đệ tam đó là vị thiên tài trưởng lão Bố Lỗ kia, Bố Lỗ quả thật cường đại vô dong trí nghi.

"Chánh thức vương bài, bất kể vật chất phòng ngự, linh hồn phòng ngự đều mạnh hơn, không có nhược điểm! Hơn nữa còn phải có tuyệt chiêu hạng nhất đủ để tung hoành địa ngục, đó mới là vương bài!"

Đại trưởng lão lắc đầu nói: ”Ngươi bây giờ mới là trung vị thần. Mặc dù dựa vào Thanh Long chi giới có thể đền bù chênh lệch về linh hồn nhưng ta nghĩ Thanh Long chi giới hẳn là bị tàn phá hoặc là có khuyết điểm.”

Lâm Lôi gật đầu.

"Cho nên, nhược điểm của ngươi là linh hồn phòng ngự, dù sao linh hồn lực của ngươi bản chất mới là trung vị thần.” Đại trưởng lão lắc đầu nói tiếp ”Ngươi nếu như đạt tới thượng vị thần mới xem như là cận hồ không có khuyết điểm gì.”

"Khi tộc trường nhìn thấy ngươi!" Đại trưởng lão thanh âm ẩn chứa hỉ ý ”Hắn chỉ biết gia tộc chúng ta sắp sẽ có đệ tứ vương bài!"

Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười.

Được coi trọng tự nhiên sẽ cảm thấy vui vẻ, nhưng hắn cũng rõ ràng chính mình cũng chỉ là sẽ trở thành đệ tứ vương bài thôi.

Đại trưởng lão nhìn Lâm Lôi một cái rồi thở dài nói : ”Đáng tiếc, ngươi không phải thượng vị thần.”

Lâm Lôi khóc cười không được thầm nghĩ: ”Đại trưởng lão ngươi cũng biết đó. Nếu không phải Y Mạn Nữu Ngươi cháu ngươi ta sẽ đợi đến lúc tu luyện thành thượng vị thần mới chánh thức đi ra ngoài chiến đấu. Hơn nữa tới Huyết chiến cốc, cũng là do Phất Nhĩ Hàn dụng lời bức bách.

Lâm Lôi không có cách nào khác.

"Lâm Lôi. Linh hồn phòng ngự của ngươi tới cùng thế nào?" Đại trưởng lão dò hỏi.

"Gặp phải thất tinh ác ma am hiểu linh hồn công kích cũng dám liều mạng.” Lâm Lôi tự hào nói nhưng lại lập tức bất đắc dĩ tiếp ”Đương nhiên nếu gặp phải một siêu cấp cường giả cực am hiểu linh hồn công kích thì khác .”

Ví dụ như luyện ngục thống lĩnh Mặc Tư.

Người ta ngay cả thất tinh ác ma đều có thể linh hồn khống chế, nếu linh hồn công kích Lâm Lôi cũng không có khả có thể ngăn cản.

"Đã như vậy là đủ rồi.”

Đại trưởng lão thanh âm uẩn hàm vui mừng ”Vì an toàn ngươi có thể tới chiến đấu cùng Ba Ba Lý gia tộc. Kỳ thật, cũng chỉ với gia tộc bọn họ ngươi mới có chín thành hy vọng sống sót .”

Chín thành hy vọng? Cũng chỉ có Ba Ba Lý gia tộc?

Lâm Lôi không khỏi không nói gì.

Chính mình thân thể cường, linh hồn cũng không phải kém, có thể giết mình hẳn là rất ít mới đúng.

"Lâm Lôi!"

Đại trưởng lão nhíu mày quát ”Ngươi phải cẩn thận. Cẩn thận! Không thể có chút tự phụ, chút nào phóng túng! Đừng nói là ngươi mà dù chính là ta tự mình chém giết với cao thủ bát đại gia tộc cũng không dám nói trăm phần trăm có thể thắng.”

"Không sai.” Đại trưởng lão lãnh lệ nói ”Thực lực như ngươi trên địa ngục vị diện xem như rất mạnh rồi nhưng ngươi cần hiểu tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc bất kể là ai đi chiến đấu trên địa ngục vị diện đều là siêu cấp cường giả! Chúng ta bên này có vương bài, bát đại gia tộc cũng có!"

"Ta và tộc trường đều có thể dễ dàng giết chết ngươi. Mà siêu cấp cường giả thực lực tương đương ta bát đại gia tộc cũng có !"

Lâm Lôi trong lòng run lên. Chợt bừng tỉnh! Từ sau khi trải qua tông từ tẩy lễ chính mình tựa hồ có chút tự tin quá độ.

Nhưng lại quên rằng, một núi còn có núi cao hơn!

Đối thủ là ai?

Chính là đến từ các vị diện khác, siêu cấp gia tộc truy sát tới hơn nữa còn là những tám đối thủ! Ba Cách Tiếu gia tộc sau lưng có luyện ngục thống lĩnh Mặc Tư, Thanh Long nhất tộc cũng có siêu cấp cường giả như tộc trường, Đại trưởng lão.

Chẳng lẽ đối phương lại không có?

Có thể khiến tứ thần thú gia tộc bức bách đến mức U Lam Phủ chủ ra mặt, đối phương quả rất mạnh!

"Tiềm lực của ngươi rất lớn cho nên ta không dám ép ngươi đi làm chuyện quá nguy hiểm, trong bát đại gia tộc chỉ có đến từ Thủy thần vị diện Ba Ba Lý gia tộc không am hiểu linh hồn công kích." Đại trưởng lão nói. "Còn như Ba Lâm gia tộc đến từ thiên giới, Thánh Nạp Nhĩ gia tộc đến từ Hỏa thần vị diện, như đến từ minh giới A Thập Khắc La Phu Đặc Gia Tộc …… cao thủ các gia tộc đó phần lớn đều cực kỳ am hiểu linh hồn công kích."

Trán Lâm Lôi đã toát ra mồ hôi lạnh.

Cường giả Ba Lâm gia tộc phần lớn tu luyện Vận Mệnh Quy Tắc, lúc trước cao thủ Ba Lâm gia tộc dễ dàng giết chết một đám thượng vị thần khi Lâm Lôi vừa tới U Lam Phủ đã từng thấy.

"Không thể khinh thường, đối thủ lần này rất mạnh.” Lâm Lôi nhắc nhở chính mình.

So với các gia tộc bình thường cùng các cao thủ bình thường trên địa ngục chính mình đủ để tự ngạo.

Thất tinh ác ma ? Đủ mạnh.

Chính là tại tứ thần thú gia tộc, bát đại gia tộc đại đối quyết điểm ấy thực lực cũng là mới chỉ có tư cách tham dự thôi ! Người mạnh hơn so với mình còn có rất nhiều!

"Ba Ba Lý gia tộc này đến từ Thủy thần vị diện, am hiểu thủy nguyên tố pháp tắc. Thủy nguyên tố pháp tắc này tại linh hồn phương diện không am hiểu công kích nhưng linh hồn phòng ngự, vật chất phòng ngự của bọn họ đều rất lợi hại.” Đại trưởng lão tự nói ”Ta xem, ngươi đối với bọn họ đã giữ lấy ưu thế hơn rồi.”

Lâm Lôi gật đầu.

Chỉ cần đối phương không am hiểu linh hồn công kích chính mình mới có chút nắm chắc.

"Nhưng ngươi cũng không thể khinh thường được. Như Thanh Long nhất tộc chúng ta xuất hiện người am hiểu đại địa pháp tắc như ngươi thì Ba Ba Lý gia tộc nói không chừng cũng sẽ có cường giả am hiểu linh hồn công kích.” Đại trưởng lão lại nhắc nhở.

"Rõ.” Lâm Lôi giờ phút này nào dám khinh thường.

Đại trưởng lão lấy ra một chiếc bản đồ lớn rồi khẽ chỉ dẫn ......

Dưới sự miêu tả của Đại trưởng lão Lâm Lôi đã biết được nhiệm vụ lần này.

"Lâm Lôi, ngươi mang thần phân thân ở lại Huyết chiến cốc đi, để ngừa vạn nhất.” Đại trưởng lão nói.

"Ân.” Lâm Lôi gật đầu ”Đại trưởng lão, ta đi triệu tập thủ hạ đây.”

"Hãy đi đi.” Đại trưởng lão gật đầu.

Lâm Lôi trực tiếp lao ra cửa sổ của Thanh Long điện bay ra ngoài, hướng tới chỗ tiểu đội mình chạy về. Nhìn theo Lâm Lôi rời đi Đại trưởng lão nhẹ giọng nói : ”Gia tộc không có thời gian đợi a. Chỉ có để cho Lâm Lôi tham gia chém giết, trong chiến đấu hy vọng hắn có thể đột phá nhanh hơn một chút.”

"Tiểu đội thứ mười ba, tập trung ! Có nhiệm vụ rồi.” Lâm Lôi dừng chân ở trên khu vực của tiểu đội thứ mười ba rồi quát.

Nhất thời hàng loạt bóng người phi đến, trong nháy mắt mười người đã tập trung đủ. Mà xa xa những người khác nhìn thấy tiểu đội thứ mười ba tập trung thì đều thầm chúc phúc trong lòng. Mỗi một lần đi ra ngoài chiến đấu, đều là đứng giữa sinh cũng tử .

Bây giờ tiểu đội vẫn còn toàn biên chế, nào ai biết tới khi nhiệm vụ chấm dứt còn lại được mấy người.

"Đội trường, có nhiệm vụ sao?" Nữ tử tóc ngắn kinh dị hỏi.

"Ân. Chuẩn bị một chút rồi lập tức xuất phát.” Lâm Lôi nói, đồng thời trong cơ thể bay ra một Lâm Lôi khác tiến vào trong tiểu lâu của đội trường. Nhìn như chỉ là một thần phân thân kỳ thật bên trong thần phân thân đó còn chứa hai phân thân khác.

Lâm Lôi lần này chỉ một bổn tôn đi . Sắc mặt mười đội viên đều nghiêm túc, phần lớn trong cơ thể đều cũng phi xuất thần phân thân trở lại chỗ ở.

Lâm Lôi nhìn sang mười người đạm mạc nói: ”Nhớ kỹ, dọc theo đường đi hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh, ta hy vọng lúc chúng ta tổng cộng mười một người lúc quay lại cũng có thể là mười một người.”

"Rõ, Đội trường.” Mười người ứng tiếng nói.

"Xuất phát!"

Lâm Lôi bay lên trời rồi trực tiếp hướng nam phương bay đi. Phía sau mười lục tinh ác ma cũng lập tức đuổi kịp. Từ sau khi Lâm Lôi tiếp nhận đội trưởng, nhiệm vụ đầu tiên của tiểu đội thứ mười ba rốt cục bắt đầu!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 24: Đưa Ta Một Đoạn Đường

Lâm Lôi một thân trường bào màu lam, xuyên hành trong thiên địa, trường bào bị kình phong thổi bay, còn ở phía sau hắn là mười tên lục tinh ác ma thì mặc các sắc trang phục. Lúc ở bên ngoài chiến đấu nếu dụng trang phục thống nhất ngược lại rất dễ dàng bị địch nhân phát hiện.

"Mọi người cẩn thận, mục tiêu của chúng ta lần này là một chi tiểu đội của Ba Ba Lý gia tộc, ngàn vạn lần đừng bị gia tộc khác phát hiện, tới gần mặt đất phi hành đi." Lâm Lôi phân phó đồng thời bản thân cũng đáp xuống, sau đó phi hành sát mặt đất, cả mười tên đội viên cũng làm như thế.

"Yên tâm đi đội trường, chúng ta không đặc ý nghênh chiến, bọn họ sẽ không tìm được chúng ta." Mai Lệ Na cười nói.

Đặc ý nghênh chiến?

Lâm Lôi không khỏi nhớ tới lúc Đại trưởng lão an bài nhiệm vụ cũng có nói cho chính mình một chút tin tức. Bất luận là bát đại gia tộc hay là tứ thần thú gia tộc, song phương đều là tập kích nhau hơn nữa là cố ý chờ đợi đối phương tới.

Như tứ thần thú gia tộc, giả thiết bọn họ không muốn chiến đấu, toàn bộ ở tại Thiên Tế sơn mạch thì bát đại gia tộc cũng thế nhưng bọn họ không phải.

Bát đại gia tộc nếu chỉ ở chỗ của chính mình thì tứ thần thú gia tộc cũng sẽ không thể đi tới.

Nhưng ……

Bát đại gia tộc hận đối phương tận xương, tứ thần thú gia tộc cũng hận đối phương! Cho nên bọn họ cố ý lần lượt khiêu khích, chiến đấu! Song phương cũng không có lùi bước. Biết rõ đây là tiêu hao chiến, bát đại gia tộc cũng chấp nhận tiêu hao mà tứ thần thú gia tộc quá kiêu ngạo, không muốn khuất phục.

"Bát đại gia tộc cũng có ý tứ, mỗi lần đều đi theo một lộ tuyến cố định, thuần túy là khiêu khích." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Bát đại gia tộc, trong đó có bốn nhà ở phía đông U Lam Phủ còn bốn gia tộc kia tụ tập ở tây cảnh U Lam Phủ. Họ đều rất đoàn kết, bọn họ cũng sợ nếu phân tán ra sẽ bị tứ thần thú gia tộc nhất nhất kích phá.

Mà như bây giờ tứ thần thú gia tộc căn bản không có biện pháp nhất nhất kích phá.

Hơn nữa ……

Bát đại gia tộc bị vây ở hai bên U Lam Phủ thường xuyên có cường giả đội ngũ qua lại tuần tra, mỗi lần tuần tra đều là đi theo một đường cố định. Phàm trên đường phát hiện người của tứ thần thú gia tộc đều nhất luật giết chết!

Hơn nữa có khi, còn lén ở ngoại biên Thiên Tế sơn mạch giết người.

"Khiêu khích như thế tứ thần thú gia tộc ta như thế nào có thể nuốt được khẩu khí này ? Người ta minh mục trương đảm đi theo đường cố định, nếu còn lùi bước tứ thần thú gia tộc sẽ bị giễu cợt ." Lâm Lôi rất hiểu được song phương chiến đấu, đối phương đang chiếm chủ động, dù sao cao thủ của đối phương rất nhiều.

Bay đại khái ba ngày Lâm Lôi bọn họ đã tới nơi, đứng ở cạnh một cứ điểm tình báo Lâm Lôi nhìn một đống cát. Đống cát tại hoang mạc là điều rất bình thường bình thường.

"Ra đi." Lâm Lôi lạnh nhạt mở miệng nói.

Cứ điểm tình báo này cũng là Đại trưởng lão cung cấp.

Đống cát vặn vẹo, một bóng người từ trong đó xông ra, là một hoàng bào thanh niên gầy gò. Hoàng bào thanh niên vừa ra vẫn mơ hồ nhìn Lâm Lôi, Lâm Lôi cười cười trong tay đã xuất hiện trưởng lão lệnh bài.

"Bái kiến trưởng lão." Tên thanh niên liền nói.

"Ba Ba Lý gia tộc lúc nào tới ?" Lâm Lôi hỏi.

Trạm tình báo là thông qua một chút đặc thù bản lĩnh. cùng với phân thân chia ra ở hai nơi nên rất nhanh truyền lại tin tình báo. Đối phương còn đang ở ngoài ức dặm bên mình đã biết.

"Chuẩn xác thì là nghi rằng là người của Ba Ba Lý gia tộc." Thanh niên phụ trách tình báo công tác nói .”Chúng còn cách nơi này mấy trăm ngàn dặm, dựa theo tốc độ của bọn họ phỏng chừng một ngày sau sẽ có thể tới đây."

Lâm Lôi gật đầu.

"Ngươi nói nghi rằng ? Chẳng lẽ không cách nào hoàn toàn xác định là người của Ba Ba Lý gia tộc sao ?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Không cách nào hoàn toàn xác định, trong đội ngũ đó căn cứ tình báo, tuyệt đại đa số là thủy hệ cường giả, còn có hai vị không phải nên chúng ta chỉ có thể miễn cưỡng coi đó là Ba Ba Lý gia tộc. Cũng có thể là đội ngũ của hai gia tộc liên hợp ." Tên thanh niên đáp.

Lâm Lôi nhíu mày.

Hỗn hợp đội ngũ ? Đây là chuyện rất ít khi xảy ra.

Bởi vì các trưởng lão của tứ thần thú gia tộc bình thường đều có một giọt chủ thần lực, một khi không để ý sanh tử, sử dụng một giọt chủ thần lực liều mạng đối phương cho dù có hai gã thất tinh ác ma, phỏng chừng cũng nhận xui xẻo.

Cho nên, song phương đều là một đối một, trừ phi đặc thù tình huống, tỷ như đối thủ là tộc trường, Đại trưởng lão đẳng siêu cấp cao thủ mới có thể phái ra liên hợp đội ngũ xuất mã.

"Ngươi lui ra đi." Lâm Lôi phân phó .

"Các ngươi, theo ta ." Lâm Lôi trực tiếp bay lên, mười tên lục tinh ác ma lập tức đuổi kịp.

Tên thanh niên tình báo ngửa đầu nhìn mấy người đang rời đi, lẩm bẩm nói : ”Tộc nhân, nhất định phải thắng a." Thân là tình báo nhân viên cũng là hành tẩu bên bờ sanh tử, một khi bị địch quân phát hiện chúng sẽ không chút do dự giết chết bọn họ.

Mà tình báo nhân viên phần lớn thực lực rất yếu.

Bọn họ chỉ có thể chờ đợi những cường giả như Lâm Lôi tới báo thù!

Cách cứ điểm tình báo vừa rồi đại khái khoảng ngàn dậm Lâm Lôi dừng lại mai phục ở một khu rừng. Vẻ mặt mọi người đều rất nghiêm túc, mọi người đều hiểu được, một khi chiến đấu, rất có thể sẽ hy sinh.

"Đội trường, địch nhân đến, chúng ta như thế nào ứng đối?" Sơn Thát dò hỏi, còn các đội viên khác đều nhìn Lâm Lôi.

"Phương án một, địch quân có thất tinh ác ma." Lâm Lôi cười nói ”Thì mai phục căn bản vô dụng, với thần thức của đối phương dám chắc có thể phát hiện, các ngươi chỉ cần chờ tại đây, đợi khi địch nhân đến liền bay vào Hắc thạch không gian của ta hòa địch nhân chiến đấu."

"Chúng ta bay đi vào?" Nhất thời có đội viên nhận thấy ý tứ của Lâm Lôi ”Đội trưởng, ngươi không cùng chúng ta đồng thời công kích?"

Nếu cùng một chỗ, Lâm Lôi thi triển Hắc thạch không gian tự nhiên sẽ bao vây bọn họ, căn bản không cần bọn họ bay vào.

"Đúng, ta đi trước đánh lén." Lâm Lôi cười nói.

"Ân?" Mười nhân đều kinh hãi.

"Đội trưởng, ngươi không thể mạo hiểm, chúng ta đồng thời hợp lực tốt hơn. Ngươi một người như thế nào có thể giết qua ? Quá mức nguy hiểm, mười người chúng ta cho dù chết nhưng đội trưởng ngươi không thể chết được." Một vị tiêu sấu nam tử liền nói.

Thất tinh ác ma rất trân quý trong gia tộc cũng là một trụ thạch cường đại của cả gia tộc.

"Yên tâm. Ta một mình một người đánh lén, có thể vượt qua chín thành chắc chắn." Lâm Lôi cười nói.

"Ân?" mười tên đội viên sững sờ.

"Ta ẩn nặc hơi thở, đối phương sẽ cho rằng ta là một trung vị thần, sẽ không để ý đến ta ." Lâm Lôi nói.

U Lam Phủ cùng các phủ khác giống nhau, tùy ý đều có thể gặp được đại lượng bộ lạc.

Trung vị thần, trên địa ngục rất thường gặp.

Lâm Lôi bọn họ một đường bay tới, trên đường cũng gặp phải không ít trung vị thần, hạ vị thần, tự nhiên không để ý tới.

"Bọn họ sẽ không để ý ta, nhưng khi tới gần bọn họ, ta sẽ phát động đột nhiên tập kích họ, tuyệt đối có thể tạo ra hiệu quả bất ngờ." Lâm Lôi tự tin nói.

"Đội trưởng." Mai Lệ Na lo lắng nói ” Chúng ta xem ra, ngươi chỉ là một trung vị thần. Ngươi ẩn nặc khí tức có thể rất mạnh nhưng nếu đối phương cũng có thất tinh ác ma, nói không chừng, đối phương sẽ có thể phát hiện chân thật thực lực của ngươi, phát hiện ngươi là một thượng vị thần."

Chuyện Lâm Lôi là trung vị thần cả Thanh Long nhất tộc cũng chỉ có vài người biết.

Tỷ như tộc trường, hoặc Đại trưởng lão bọn họ đều tự phát hiện ra mà những người khác, ngay cả Y Mạn Nữu Nhĩ đều cho rằng Lâm Lôi là thượng vị thần chỉ có điều ẩn nặc thực lực.

"Đối phương phát hiện chân thực lực của ta ? Phát hiện ta là thượng vị thần?" Lâm Lôi nở nụ cười.

Chính mình vốn chỉ là trung vị thần, lại bị coi là ẩn nặc hơi thở?

"Yên tâm đi. Đối phương không phát hiện được đâu." Lâm Lôi rất tự tin nói.

Nhất thời có đội viên vội la lên : ” Đội trưởng, không thể mạo hiểm a, chúng ta liên thủ cùng tiến lên, mọi người phối hợp tốt vẫn còn có thể ......"

"Được rồi."

Lâm Lôi nhướng mày ”Ý ta đã quyết, các ngươi đừng nói nữa."

Mười tên đội viên nhìn nhau, chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng. Lâm Lôi là đội trưởng, tại lúc này phải phục tùng mệnh lệnh đội trưởng, đây là yêu cầu tối cơ bản.

"Các ngươi hãy ở đây ta cách đây mười dặm thôi." Lâm Lôi phân phó ”Khoảng cách như vậy, một khi chiến đấu các ngươi có thể trong nháy mắt phát hiện và đi tới mà thần thức bọn họ còn không kịp phát hiện các ngươi."

Thần thức một thượng vị thần bình thường quá ngàn thước phạm vi.

Cho dù thất tinh ác ma cực hạn cũng chỉ vài ngàn thước, nhưng bình thường ai sẽ tạo ra thần thức ? Cho dù trong đội ngũ chiến đấu vị thất tinh ác ma đầu lĩnh kia nhiều nhất chỉ phát ra ngàn thước phạm vi để bảo đảm an toàn thôi.

"Nhớ kỹ, khi chiến đấu các ngươi hãy lập tức xông tới còn trước đó, không được tới gần." Lâm Lôi quát.

Mười nhân đều vì Lâm Lôi mà cảm thấy lo lắng.

"Có nghe hay không?" Lâm Lôi quát.

"Rõ, đội trường." Mười người đáp.

Lâm Lôi lúc này hướng phía trước phi tới ”Đội trường, cẩn thận." Thanh âm phía sau truyền đến, Lâm Lôi không khỏi cười cười, lúc này bay ra ngoài mười dặm, nơi này có một tòa tiểu ải sơn, Lâm Lôi trực tiếp đào một huyệt động trên vách rồi tự mình đi vào.

Ngồi ở trong huyệt động, xuyên thấu qua động khẩu nhìn bầu trời bên ngoài.

"Ta hãy giả trang một lần thành trung vị thần bình thường ." Lâm Lôi nở nụ cười.

Đã biết tới đánh lén thì Lâm Lôi có mười phần tự tin, nếu bị khám phá mới là lạ, dù sao hắn chỉ là trung vị thần.

Thời gian trôi qua, đảo mắt một ngày đã trôi qua.

"Sưu!"

Lâm Lôi phát hiện xa xa một đạo nhân ảnh cực nhanh phi lại đây, là tên tình báo nhân viên kia. Hắn trong một ngày qua đã hướng chính mình hồi báo mấy lần vị trí của địch quân.

"Trưởng lão, địch nhân sắp tới rồi, bây giờ còn cách nơi này phỏng chừng không đến ngàn dặm ." Tên thanh niên nói ”Trưởng lão, ngươi hãy chú ý, địch nhân sử dụng kim chúc sinh mệnh xà hình màu xanh biếc."

"Không tới ngàn dặm?" Lâm Lôi bừng tỉnh.

kim chúc sinh mệnh của bát đại gia tộc tốc độ di chuyển tương đối nhanh, một ngày chừng bốn năm trăm ngàn dặm, không đến ngàn dặm trong chốc lát sẽ tới .

"Ngươi mau đi nói cho những người kia." Lâm Lôi liền phân phó.

"Rõ, trưởng lão." Tên tình báo nhân viên cũng biết đại chiến sắp xảy ra liền bay đi.

Lâm Lôi liền lập tức bay ra khỏi huyệt động, di chuyển trong rừng rậm trên địa ngục tương đối nguy hiểm bởi vì sẽ thường xuyên gặp phải người khác. Lâm Lôi cũng rất vui mừng …… bởi vì trên địa ngục người đông, càng khiến chính mình có vẻ rất bình thường.

Một mãng xà màu xanh biếc khá lớn phi hành trên bầu trời, là một kim chúc sinh mệnh.

"Trưởng lão, ngươi nói lần này tứ thần thú gia tộc dám đến đánh lén không ?" Trong kim chúc sinh mệnh có hơn mười người.

"Đánh lén?"

Đội trường là một gã tráng hán đầu trọc, thân hình rất cao, chừng ba thước. Vóc người các đội viên khác cũng cực cao, không ai dưới hai thước năm. Đó là vì đặc điểm huyết mạch của Ba Ba Lý gia tộc. Hai tròng mắt tên đội trường mang theo lục quang cười nói ”Lần này có thể có Ma Tư Lý tiên sinh cùng đi với chúng ta, ta am hiểu vật chất công kích, hắn am hiểu linh hồn công kích, bất kể ai tới, đều không thể còn sống rời đi."

"Khoa Lạc, ta tin có Ba Ba Lý gia tộc các ngươi có lẽ không cần ta ra tay các ngươi đã có thể giải quyết ." Người lên tiếng là một lão giả mặc trường bào màu xám. Trên tai lão còn có hai con rắn nhỏ không ngừng di chuyển vòng quanh .

"Tiểu tử, một trung vị thần như ngươi cũng dám đi trong địa ngục, mau đem không gian giới chỉ giao ra đây." Trước mặt Lâm Lôi xuất hiện hơn mười tên cường đạo. Cường đạo trong địa ngục rất nhiều. Lâm Lôi cho dù cố gắng né tránh vẫn chạm phải.

"Không gian giới chỉ?" Lâm Lôi ra vẻ khiếp đảm ”Ân, hảo. Ta cho các ngươi."

"Sách sách, đúng rồi." Đám cường đạo thấy Lâm Lôi nghe lời rất là vui vẻ, trong đó một người cười nói ”Chúng ta bây giờ phát thiện tâm tha cho ngươi một mạng nhưng ngươi phải gia nhập chúng ta. Nếu không ……"

"Ta gia nhập." Lâm Lôi liền gật đầu.

Mà lúc này trên bầu trời một mãng xà màu xanh biếc cực nhanh bay tới, Lâm Lôi không khỏi trong lòng mừng rỡ vì đó là kim chúc sinh mệnh của địch quân.

"Ân, thế nào, không gian giới chỉ còn chưa lấy ra?" một gã cường đạo quát.

"Sưu!" Lâm Lôi đột nhiên phóng lên cao.

Đám cường đạo đều kinh ngạc rồi liền lập tức giận dữ bay lên.

Kim chúc sinh mệnh vừa lúc phi tới, Lâm Lôi phóng lên cao vừa vặn tới gần, đám lục tinh ác ma, thất tinh ác ma trong kim chúc sinh mệnh đều có chút bất mãn.

"Mẹ kiếp, một đám cường đạo cũng dám vọt tới trước chúng ta ."

Bọn họ đều phát hiện, phía dưới những người đó đều là trung vị thần nên không cảnh giác chút nào.

"Các vị đại nhân, cứu mạng a. Hỗ trợ đưa ta một đoạn đường, bọn họ muốn giết ta." Lâm Lôi trực tiếp bay tới cạnh kim chúc sinh mệnh vẻ mặt kinh hoảng thất thố.

"Cút!" một gã lục tinh ác ma quát lên.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 25: Huyết Sái Trường Không

Đám cường giả trên kim chúc sinh mệnh cũng nhíu mày, gặp phải một trung vị thần cầu cứu, cũng khiến bọn họ cảm thấy ghét bỏ. Loại tiểu nhân vật này bọn họ như thế nào sẽ để trong mắt?

"Cứu mạng." Lâm Lôi kinh hoảng hô, ánh mắt xuyên thấu qua kim chúc trong suốt, thấy rõ người bên trong.

"Còn lại đây ta sẽ giết ngươi." Một lục tinh ác ma phẫn nộ quát.

"Ha ha, tiểu tử, ngươi trốn không thoát đâu." Đám cường đạo vừa lúc bay tới, nhưng bọn hắn cũng không dám quấy rầy kim chúc sinh mệnh kia, e sợ bị cao thủ trong kim chúc sinh mệnh kia nổi giận với bọn họ.

"Đi thôi, đừng động bọn họ." Tên đội trưởng đầu bóng lưởng đạm mạc nói.

"Bồng!" Đột ngột kim chúc sinh mệnh chợt nổ mạnh ra, tất cả cường giả trong kim chúc sinh mệnh trong nháy mắt kinh tỉnh lại, đồng thời quang mang màu vàng tràn ngập ra, bao trùm đường kính năm trăm thước cầu hình không gian chung quanh - - Hắc thạch không gian!

Cực mạnh dẫn lực, hướng về phía Lâm Lôi!

"Hô, hô từng mảnh kim chúc của kim chúc sinh mệnh cũng hướng Lâm Lôi cực nhanh bay tới. Vụ nổ mạnh khiến toàn bộ cường giả trong kim chúc sinh mệnh đều chưa hiểu được chuyện gì xảy ra.

Đặc biệt là tên đội trưởng đầu bóng lưởng, hắn kinh ngạc phát hiện một bóng lợi trảo mang theo long lân đã tới trước mắt!

"Bất hảo, là Thanh Long nhất tộc!" Đội trưởng đầu bóng lưởng chưa kịp bừng tỉnh.

"Phốc xích!"

Lợi trảo của Lâm Lôi đã như tia chớp trực tiếp cắm vào đầu hắn ”Bồng!" Một tiếng, đầu hắn liền bạo liệt, máu tươi vẩy ra cùng những mảnh vụn của kim chúc sinh mệnh bay loạn khắp chung quanh, một viên thượng vị thần thần cách cũng rơi vào tay Lâm Lôi.

Trong nháy mắt, thất tinh ác ma tử!

Thất tinh ác ma này chết quả là oan uổng, Lâm Lôi khi bay tới cửa sổ của kim chúc sinh mệnh thì chỉ cách hắn có năm sáu thước khoảng cách. Năm sáu thước khoảng cách đối với cao thủ như Lâm Lôi mà nói ……

Chỉ chốc lát, đã giết chết địch nhân!

Bởi vì thất tinh ác ma kia căn bản không cảnh giác, không hoài nghi tên trung vị thần chạy đến cầu cứu kia lại là một thất tinh ác ma!

"Một người.” Hai tròng mắt màu vàng lợt của Lâm Lôi quét về phía những người khác, lúc nãy xuyên thấu qua kim chúc trong suốt hắn thấy mọi người bên trong cũng chỉ có thể phán đoán tên tráng hán đầu bóng lưởng kia là thủ lĩnh còn những người khác không cách nào nhận ra.

Cho nên, mục tiêu đầu tiên của Lâm Lôi chính là người đó.

Hô hô!!

Hắc thạch không gian kinh người dẫn lực khiến đám cường giả đó đều liều mạng chống cự dẫn lực. Đồng thời bọn họ cũng kinh ngạc phát hiện, đội trưởng của bọn họ chỉ trong nháy mắt đã bị giết chết .

"Đội trưởng!" Không ít ác ma kinh hô.

"Thì ra là đội trưởng.” Lâm Lôi trong lòng mừng rỡ, đánh lén giết được một thất tinh ác ma, lúc này đây nhiệm vụ cũng toán hoàn thành hơn phân nửa.

Đám ác ma kia lúc này mới hiểu được!

"Thì ra hắn là cao thủ của tứ thần thú gia tộc.” Bọn họ cũng phát hiện Lâm Lôi trong trạng thái long hóa.

"Ma Tư Lý tiên sinh.” Bọn họ vội truyền âm tới thất tinh ác ma còn lại.

Ma Tư Lý, đến từ A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc, am hiểu linh hồn công kích, cũng là một thất tinh trong đội ngũ lần này. Hôm nay đội trường Khoa Lạc chết trận, tự nhiên là do Ma Tư Lý thống lĩnh bọn họ.

"Ẩn nặc hơi thở cũng đạt tới mức khiến người ta sợ hãi.” Ma Tư Lý cũng đang kinh hãi ”Ngay cả ta cũng không phát hiện, nguyên lai hắn là siêu cấp cường giả.”

Ma Tư Lý không thể nghĩ khác đành cho rằng Lâm Lôi là thượng vị thần nhưng có thể ẩn nặc khí tức là cường giả am hiểu linh hồn phương diện ”Ẩn nặc khí tức mạnh như thế, dám chắc là một cường giả am hiểu linh hồn công kích .”

"Vật chất công kích, giết hắn.” Ma Tư Lý vội truyền âm cho đám lục tinh ác ma.

"Rõ.”

Đám lục tinh ác ma đều tuân mệnh.

"Oanh!" Ba động kinh người truyền ra khiến mười tên lục tinh ác ma mai phục cách đó mười dặm trong nháy mắt bừng tỉnh. Vừa rồi được tình báo nhân viên thông tri, bọn họ vẫn hết sức tập trung chú ý.

"Chiến đấu rồi!" Sắc mặt mười người đều biến đổi.

"Đội trưởng.” Mai Lệ Na nóng nảy.

"Mau. Sát!" Sơn Thát khẽ quát một tiếng, bay lên đầu tiên, chín tên lục tinh ác ma cũng liền dụng tốc độ nhanh nhất tiến lên.

Mặc dù lộ trình chỉ có mười dặm nhưng với lục tinh ác ma mà nói, điểm đó lộ trình chỉ nháy mắt công phu đã có thể tới.

"Đội trưởng, ngươi nhất định phải kiên trì trụ lại.”

Mười tên lục tinh ác ma trong lòng đều là yên lặng, lộ trình mười dặm lục tinh ác ma chỉ cần mất một phút thế nhưng, một phút tại siêu cấp người mạnh đối chiến, đủ để phát sinh nhiều chuyện .

Lục tinh ác ma, thất tinh ác ma đối chiến.

Đều là một phần ngàn, một phần vạn trong một phút đủ để phân định sinh tử.

"Vật chất công kích!"

Tất cả lục tinh ác ma nhận được lệnh đều tin tưởng vào phán đoán của Ma Tư Lý. Bởi vì bọn họ đều biết, trong tứ thần thú gia tộc thân thể phòng ngự cực mạnh chính là Huyền Vũ nhất tộc còn Thanh Long nhất tộc tại thân thể phòng ngự không toán quá mạnh mẻ. (ˆ ˆ)

Thân thể lợi hại, cũng chỉ nổi danh ba người.

Mà Lâm Lôi ……

Rõ ràng không phải một trong ba người. Cũng không có trong danh sách tình báo nhân vật cần chú ý của bọn họ. Thân thể hẳn là sẽ không quá mạnh mẽ.

Không nghi ngờ, đám lục tinh ác ma vừa miễn cưỡng chống cự dẫn lực, vừa chuẩn bị phát ra vật chất công kích cực mạnh. Chỉ thấy trong Hắc thạch không gian đang chứa đầy mảnh vỡ của kim chúc một làn vụ khí chợt xuất hiện.

Tựa như ảo mộng, một mảnh quỷ dị hư ảnh ……

"Sưu!" Một chiếc băng trùy hoàn toàn trong suốt xé rách không gian, xuyên thấu lao về phía Lâm Lôi.

"Hát!" Quần áo bạo liệt, một tộc nhân của Ba Ba Lý gia tộc cầm trong tay thanh cự hình băng đao, đao nhận của băng đao còn có quang mang lưu chuyển, hắn nắm chặt băng đao từ trên cao dụng lực bổ về phía Lâm Lôi.

"Xuy xuy!"

Một cây băng châm phóng tới, trong suốt sắc bén, nếu không chú ý không thể thấy rõ.

Lâm Lôi nhìn thấy đối phương phản ứng như thế, khóe miệng không khỏi nhếch lên.

"Người thứ hai!" Lâm Lôi trực tiếp phi về phía tráng hán đang cầm băng đao bổ về phía mình, không thèm để ý băng châm đang phóng tới ở phía sau. Chỉ nghe "phốc xích, phốc xích" mấy tiếng, băng châm đâm vào long lân của Lâm Lôi liền trực tiếp băng liệt, chỉ lưu lại trên long lân một điểm trắng.

"Bất hảo.” Sắc mặt đám lục tinh ác ma đang vây công Lâm Lôi không khỏi biến đổi.

Đặc biệt cự hán đang cầm băng đao đánh xuống trong lòng càng run lên.

"Ngươi trốn không thoát đâu.” Một đạo thanh âm trong đầu hắn vang lên, tên lục tinh ác ma đó liền nhìn thấy một đôi mắt màu vàng lợt lạnh như băng, cũng cảm thụ thấy dẫn lực càng kinh người, biết trốn không thoát hắn liền gầm lên một tiếng.

"Chết đi!" Sắc mặt tên tráng hán dữ tợn, gầm gào dụng toàn lực chém xuống một đao.

Băng đao lướt qua, không gian lưu lại hư ảnh, hiển lộ khe hở không gian.

"Hô!" Một đạo ảo ảnh du nhiên bổ tới, chỉ cảm thấy không khí bởi vì kịch liệt chấn chiến mà phát ra khí bạo. Một đạo long vĩ đã hung hăng đón lấy băng đao, long vĩ ẩn chứa sức mạnh đáng sợ hoàn toàn tác dụng trên băng đao.

Tên tráng hán chỉ cảm thấy hai tay tê rần, băng đao bị kích văng ra, bàn tay đang nắm chặt băng đao tức thì bị chấn vỡ, máu tươi chảy xuống.

"Đi theo đội trưởng của ngươi đi.” Thanh âm lại vang lên trong đầu hắn.

"Không.” Tên tráng hán nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân tràn ngập sóng nước vờn quanh thân hắn.

"Hô!" Sau khi chấn văng băng đao long vĩ của Lâm Lôi lại tiếp tục trực tiếp hung hăng đánh lên đầu tên tráng hán. Phải nói rằng thân thể của Lâm Lôi thật sự là quá mạnh mẻ . Sức mạnh cũng quá đáng sợ.

"Bồng!" Mãnh liệt chấn động, đầu tên tráng hán trực tiếp bạo liệt, một viên thần cách bay xuống.

Lại một lục tinh ác ma tử!

Đám cường đạo đều trợn mắt há mồm nhìn một màn đột nhiên xuất hiện, Lâm Lôi thi triển hắc thạch không gian khiến ngoài thân những người này đều tràn ngập đại địa thần lực, nhưng đám cường đạo lại không bị dẫn lực tác dụng.

Dù sao, đám cường đạo dù bị hấp tới, cũng là ngại sự.

Đám cường đạo đều bay ra khỏi phạm vi của Hắc thạch không gian, nhưng trận chiến phía trên cũng khiến bọn hắn trợn mắt há mồm quan sát.

Tốc độ chiến đấu quá nhanh !

Uy lực thật là đáng sợ!

"Đó là không gian cái khe. Không gian cái khe.” Một trung vị thần cường đạo ngây ngốc kinh hô, có thể xé rách không gian địa ngục tối thiểu là lục tinh ác ma am hiểu vật chất công kích. Đám cường đạo bình thường này sao có thể gặp qua.

Khe hở xé rách không gian địa ngục, bọn họ cũng mới chỉ nghe qua trong truyền thuyết.

"Băng trùy xé rách không gian kia đâm vào người trung vị thần mà cũng không có việc gì!" Đám cường đạo càng mờ mắt.

Thân thể, có thể ngạnh kháng công kích xé rách không gian, thân thể này…… thật là đáng sợ .

"Hắn, hắn ……" Đám cường đạo khó có thể tin nhìn Lâm Lôi đã long hóa.

"Trung vị thần kia, chúng ta vừa rồi còn ……"

"Cái gì trung vị thần. Hắn chính là cao thủ, lục tinh ác ma, không, là thất tinh ác ma! Chính thức siêu cấp cao thủ. Người ta vừa rồi chỉ là ẩn nặc thực lực mà thôi.” Thủ lĩnh đám cường đạo vội quát ”Mau, chúng ta ra xa nhìn, đừng xông vào, nếu chiến đấu thoáng cập đến chúng ta, chúng ta sẽ chết chắc .”

"Rõ. Rõ.”

Đám cường đạo đều chấn động vội cuống quít chạy ra xa một chút.

Từ khi Lâm Lôi giết chết tên đội trường rồi lại tể sát một gã lục tinh ác ma, trên thực tế cũng chỉ là trong nháy mắt, nhưng cũng khiến hơn mười cường giả phe đối phương hoàn toàn kinh ngạc .

"Ma Tư Lý đại nhân, thân thể hắn rất mạnh.” Đám lục tinh ác ma vội thần thức truyền âm.

"Chúng ta toàn lực vật chất công kích, căn bản không gây thương tổn hắn.”

Lâm Lôi vừa rồi chỉ là thoáng né tránh, cho dù rơi xuống trên người một ít công kích hắn cũng không hãi sợ. Vật chất công kích của thất tinh ác ma còn không hãi sợ, lẽ nào sợ công kích của đám lục tinh ác ma ?

"Am hiểu linh hồn, vật chất phòng ngự lại cường.” Ma Tư Lý cảm thấy không ổn, lập tức đáy lòng quyết định ”Vật chất công kích đối hắn vô dụng, chỉ có thể xem linh hồn công kích. Ta muốn nhìn xem hắn làm thế nào kháng trụ linh hồn công kích của ta.”

Ma Tư Lý không còn lựa chọn khác.

"Linh hồn công kích, vây công!" Ma Tư Lý hạ lệnh.

Ma Tư Lý biết, dù linh hồn phòng ngự có mạnh hơn nếu lọt vào đại lượng cường giả dụng linh hồn công kích cũng phải xong đời. Bởi vì cường giả có thể chống đỡ quần công, không phải hắn có thể một mình chống lại nhiều như vậy, mà là mỗi lần chỉ có một bộ phận cực nhỏ đánh trúng hắn.

"Người thứ ba!" Lâm Lôi cũng chỉ trong nháy mắt chọn Ma Tư Lý.

Căn cứ phản ứng của đối phương trong nháy mắt Lâm Lôi phán định tên nam tử lổ tai có hai đầu lục xà kia hẳn là một đại nhân vật.

"Sưu.” Lâm Lôi trực tiếp bay tới.

Ma Tư Lý đang phải chống cự dẫn lực nên căn bản trốn không thoát Lâm Lôi đuổi giết. Ma Tư Lý cũng không trốn, hai tay đưa ra, hai mắt cũng bắn ra hắc quang, trong miệng còn khẽ lẩm bẩm.

"Đội trưởng!" Lúc đó Mai Lệ Na cùng tiểu đội thứ mười ba cực nhanh bay tới.

Trong lòng Lâm Lôi càng hưng phấn, tay phải hoa lên, ánh sáng màu tím lượng khởi, Tử huyết nhuyễn kiếm trực tiếp bổ về phía Ma Tư Lý.

Chính mình thân thể cường đại phối hợp tốc độ áo nghĩa khiến Tử huyết nhuyễn kiếm khoái đến mức tận cùng.

Mỗi chỗ kiếm qua, không gian xuất hiện vết rách.

Hai tay Ma Tư Lý đánh về phía Lâm Lôi, nhất thời một đạo hắc thủ trong suốt mang theo hắc quang ẩn hiện đánh úp về phía Lâm Lôi. Sắc mặt Lâm Lôi biến đổi vì đám lục tinh ác ma kia cũng bắt đầu thi triển linh hồn công kích.

"Hát.” Lâm Lôi vội thay đổi dẫn lực không gian.

Dẫn lực xuống phía dưới!

Kinh ngạc, đám lục tinh ác ma không khỏi hạ xuống, linh hồn công kích cũng bị ảnh hưởng.

"Phốc xích.” Thủ ấn trong suốt ẩn hiện hắc quang trực tiếp bay vào trong cơ thể Lâm Lôi, căn bản không cách nào ngăn cản, bản thân Lâm Lôi liền vội lùi xa khỏi đối phương, đồng thời toàn thân tâm chống cự linh hồn công kích kia.

Hắc thủ sau khi dung nhập vào trong cơ thể Lâm Lôi trực tiếp tiến lên não Lâm Lôi .

"Bất hảo.” Sắc mặt Lâm Lôi đại biến.

Hắn vội bay lên cao, cố gắng cách xa đối phương, e sợ đối phương tiếp tục công kích.

"Bồng!" Hắc thủ chui lên não sau đó trực tiếp đánh lên màng cách mô trong suốt, hơi chấn động, tựa hồ muốn phân tán, nhưng lại chợt quỷ dị tràn ra, bao trùm khắp các nơi rất nhanh đã phát hiện được nhược điểm.

Chợt, hắc quang trong nháy mắt tụ kết biến thành châm hình, trực tiếp hướng lỗ hổng trên cách mô đâm tới - -

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 26: Linh Hồn Hỗn Loạn

Bổ đinh nơi lỗ hổng của cách mô chỉ thoáng giằng co liền bị cây hắc tế châm trực tiếp thứ phá, hắc tế châm liền tiến vào nơi quan trọng nhất trong não Lâm Lôi - - linh hồn hải dương.

Oanh !

Cả linh hồn hải dương đều chấn động, vô số đạo linh hồn lực tung bay dung hợp cùng thanh quang trực tiếp quấn quanh cây tế châm. Hắc tế châm không chỗ nào trốn.

"Xuy xuy" Linh hồn lực tràn ngập thanh quang cùng tế châm tràn ngập hắc quang giằng co lẫn nhau.

Ma Tư Lý cùng mười bốn gã lục tinh ác ma kia đều ngửa đầu nhìn Lâm Lôi.

"Ma Tư Lý đại nhân, làm sao bây giờ?" Bọn họ đều nhìn về phía Ma Tư Lý.

"Tiếp tục công kích, linh hồn phòng ngự của hắn không quá mạnh. Nếu không, sẽ không tốn hao thời gian dài chống lại nhất chiêu này của ta như vậy." Ma Tư Lý liền hạ lệnh ”Nhớ kỹ, tiến hành linh hồn công kích với hắn."

"Rõ!"

Cả đám cường giả cùng phóng lên cao.

Lâm Lôi sắc mặt tái nhợt địa khôi phục thanh tỉnh, giờ phút này Thanh Long nhất tộc Mai Lệ Na, Sơn Thát mười tên lục tinh ác ma đã tụ tập lại đây.

"Đội trưởng, ngươi không sao chớ." Mai Lệ Na liền nói.

"Không có việc gì." Lâm Lôi lắc đầu, trong lòng cũng thầm kinh ”May mắn ta trải qua tông từ tẩy lễ, bổn nguyên của Thanh Long nhất tộc có thể lượng biến cường, sau khi dung hợp linh hồn lực cuối cùng có thể ngăn cản ." Bổn nguyên của Thanh Long nhất tộc có thể lượng cũng chính là làn thanh quang kia, rất đặc thù, có thể kết hợp tinh thần lực thi triển thiên phú thần thông , đồng dạng cũng có thể chấn phúc linh hồn phòng ngự hiệu quả.

"Bọn họ sát lên đây." Nhất thời có đội viên vội vàng nhắc.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn phía dưới bay tới mười năm người cực nhanh, lập tức thần thức truyền âm hạ lệnh : ”Lão già mặc áo bào tro kia là thất tinh ác ma, am hiểu linh hồn công kích. đợi lát nữa, Sơn Thát, các ngươi sáu người tối am hiểu vật chất công kích đi đối phó hắn. Còn bốn người, theo ta đồng thời giết chết các lục tinh ác ma khác."

"Đội trưởng, chỉ sáu người Sơn Thát bọn họ có thể sao?" Mai Lệ Na lo lắng hỏi.

"Yên tâm, ta còn có để bài chưa dụng ." Lâm Lôi nhìn phía dưới mười năm người đang bay tới cực nhanh.

Vừa rồi không dụng tuyệt chiêu, bởi vì người bên mình chưa tới, cũng lo lắng đối phương sợ sẽ chạy trốn nên vẫn chưa dụng nhất chiêu - - Linh hồn hỗn loạn! Linh hồn hỗn loạn, là kết hợp hắc thạch mới có thể thi triển.

Tại Mịch La đảo bằng một chiêu này Lâm Lôi thậm chí có thể khiến đại lượng thượng vị thần bị vây trong trạng thái mơ hồ.

Chính là thất tinh ác ma, cũng sẽ bị một tia ảnh hưởng, cao thủ giao chiến, một tia ảnh hưởng cũng đủ!

"Mười một người?" Ma Tư Lý hai mắt nheo lại.

"Những người khác đừng động, trước hết giết tên đầu lĩnh kia !" Ma Tư Lý thần thức truyền âm quát ”Giết chết thất tinh ác ma đó cũng là báo thù cho đội trưởng của các ngươi."

"Sát!"

Lúc này không ai lùi bước, dám gia nhập gia tộc chiến đội thì sẽ không lùi bước. Ma Tư Lý dẫn mười bốn gã lục tinh ác ma phóng lên cao, trực tiếp tiến vào Hắc thạch không gian của Lâm Lôi. Mười năm người tụ tập cùng một chỗ, e sợ bị đối phương kích phá.

Mười lăm người tựa như chỉnh thể hướng Lâm Lôi bay đi.

Mười tên lục tinh ác ma của Thanh Long nhất tộc cũng đứng ở bên cạnh Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng lạnh lùng hạ lệnh : ”Lên!" Dựa theo kế hoạch, đám Lâm Lôi mười một người cũng hướng phía dưới trùng xuống, dù sao cách nhau bất quá vài trăm thước khoảng cách.

Trong nháy mắt hai phe chạm trán!

"Sát!" Lâm Lôi một phương không người nào sợ tử.

"Sát!" Ma Tư Lý một phương, đồng dạng không để ý đến sống chết.

Ánh mắt Lâm Lôi chợt lạnh lẽo.

Trong linh hồn hải dương linh hồn lực dĩ hắc thạch làm trung tâm bắt đầu toàn nhiễu, linh hồn lực quỷ dị trong nháy mắt liền phúc tản ra, bao phủ hoàn toàn trong dẫn lực không gian, linh hồn hỗn loạn trực tiếp tác dụng trên mười năm người đối phương.

"Hô hô"

Ma Tư Lý một phương mười lăm người đồng thời cảm thấy tiếng gió đặc thù trực tiếp vang vọng tại trong óc, loại tiếng gió này khiến cho đầu bọn họ không nhịn được chợt mê đi. Phút mê đi này cũng chính là thời khắc tối quan trọng khi giao chiến- -

"Phốc xích!"

“Phốc xích!"

“Phốc xích!"……

Đã bị linh hồn hỗn loạn ảnh hưởng nên đám lục tinh ác ma của Ba Ba Lý gia tộc trong nháy mắt bị giết chết hơn phân nửa, Lâm Lôi như hổ giữa bầ cừu, chớp mắt đã giết hại ba gã lục tinh ác ma.

Sơn Thát cùng năm người am hiểu vật chất công kích trực tiếp công kích Ma Tư Lý.

Ma Tư Lý chỉ cảm thấy đầu có chút vựng, nhưng ý thức của hắn vẫn còn thanh tỉnh. Là một siêu cấp cường giả về linh hồn nên linh hồn hấp dẫn đối với hắn ảnh hưởng cũng không lớn nhưng khi hắn thấy một phương chính mình nhiều người bị giết chết như thế nhất thời nổi giận.

Ma Tư Lý quát lên một tiếng lớn.

Một làn sóng gợn trong suốt từ Ma Tư Lý hướng phía trước đánh tới còn sáu gã lục tinh ác ma bọn Sơn Thát cũng kịp bổ ra một đạo vật chất công kích sắc bén.

Sóng gợn trong suốt di tán tới trên người sáu người, thân thể Sơn Thát sáu người chấn động, sau đó ba người trong đó trực tiếp rơi xuống.

Ba người chết tươi!

"Sơn Thát!" Mai Lệ Na liền hô.

"Ca!" Một nữ đội viên khác cũng kinh hô.

Trong ba người chết đi có cả Sơn Thát.

"Bất hảo." Ở phía sau thấy một màn này Lâm Lôi cũng chấn động ”Người này cũng không bị linh hồn hỗn loạn ảnh hưởng." Tại Mịch La đảo cũng từng cùng thất tinh ác ma đối chiến nhưng đối phương cũng bị ảnh hưởng.

Thế nhưng ……

Ma Tư Lý, hiển nhiên là am hiểu linh hồn phương diện, kháng lực càng mạnh.

"Hưu!"

“Hưu!"

“Hưu!"

Nhưng lúc đầu Sơn Thát sáu người thi triển vật chất công kích, cũng đã hóa thành đao hình, châm hình, trùy hình, tuyến tính …… tóm lại là trực tiếp bao trùm Ma Tư Lý. Ma Tư Lý linh hồn cường, nhưng vật chất phòng ngự cũng là bình thường.

Dẫn lực quá mạnh mẻ, Ma Tư Lý căn bản không kịp né tránh.

"Hống" Ma Tư Lý rống lên đầy giận dữ.

Nhất thời một hư ảnh đại xà màu đen uốn lượn xuất hiện phía sau Ma Tư Lý, hắc đại xà này tự nhiên tản ra khí tức khiến lòng người chấn động, toàn thân nó đen nhánh như mực, chỉ có một con mắt hồng như huyết.

"Phốc xích!"

“Phốc xích!"……

Vật chất công kích kích phá cơ thể Ma Tư Lý, khải giáp vỡ vụn, thân thể bị thiết phá. Ma Tư Lý biết không kịp né tránh, chỉ có thể tận lực né qua những nơi yếu hiểm, bảo trụ đầu mình không tổn hao gì.

Vật chất công kích chính là có khuyết điểm như vậy, không giống linh hồn công kích trực tiếp thần kinh muốn tránh cũng không được. Còn vật chất công kích, bình thường cận chiến mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất.

"Chết đi." Ma Tư Lý nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

Hư ảnh đại xà uốn lượn thật dài phía sau hắn trừng con mắt duy nhất về phía Lâm Lôi.

"Bất hảo." Lâm Lôi liền thi triển hắc thạch không gian, thay đổi hướng dẫn lực nhằm ảnh hưởng đối phương.

"Ông - -" một đạo ánh sáng trong suốt từ mi tâm Ma Tư Lý bắn ra, trực tiếp bắn về phía Lâm Lôi.

Thiên phú thần thông - hồn diệt!

"Đội trưởng!" Đám lục tinh ác ma kinh hãi.

"Không kịp rồi." Tốc độ công kích của thiên phú thần thông quá nhanh, thân thể cũng không kịp né tránh, Lâm Lôi đành cắn răng, liều ngạnh kháng.

"Xoát!" một cánh tay đột ngột che trước người Lâm Lôi, vừa vặn đón lấy ánh sáng trong suốt, đạo ánh sáng trong suốt kia liền trực tiếp bắn vào trong cánh tay đó. Lâm Lôi quay đầu lại nhìn đầy kinh hãi : ”Tư Tạp Nhĩ!"

Tư Tạp Nhĩ, một trong mười tên lục tinh ác ma thủ hạ của Lâm Lôi, Tư Tạp Nhĩ bình thường rất ít nói chuyện nhưng đối với bất cứ chỉ lệnh nào của Lâm Lôi cũng là không có chút chần chờ, ai ngờ Tư Tạp Nhĩ hôm nay lại xả thân cứu Lâm Lôi.

Tư Tạp Nhĩ trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống,”Sát!" đồng thời các đội viên khác đã hóa thành mấy đạo lưu quang nhằm phía đầu Ma Tư Lý đánh xuống.

"Hống" Ma Tư Lý lại một lần nữa phát ra tiếng rống giận.

Nhưng không đợi hắn phát ra linh hồn công kích, chỉ nghe thấy tiếng không khí bạo liệt đầu hắn đã biến thành bùn, một viên thần cách bay xuống.

Ma Tư Lý, đã chết ! Lâm Lôi và những người khác cũng trầm mặc hồi lâu. Trận đánh này giết chết hai gã thất tinh ác ma mười hai lục tinh ác ma của đối phương còn có ba lục tinh ác ma đào tẩu.

"còn có ba chạy thoát." Mai Lệ Na không cam lòng nói.

"Tại ta, không ngờ Ma Tư Lý cũng không chịu ảnh hưởng." Lâm Lôi mở miệng nói, đám lục tinh ác ma của đối phương mặc dù bị giết hại hơn phân nửa nhưng lúc Lâm Lôi cùng Ma Tư Lý liều mạng đám lục tinh ác ma còn lại biết không hy vọng thắng lợi, liền lập tức chạy thoát.

"Tư Tạp Nhĩ, cám ơn." Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía một gã lục tinh ác ma bên cạnh, chính là gã đã cứu Lâm Lôi một mạng Tư Tạp Nhĩ. Tư Tạp Nhĩ tổng cộng có ba thân thể, lúc này đi chiến đấu chỉ lưu lại Huyết chiến cốc một thần phân thân còn trong cơ thể vẫn có một thần phân thân nữa.

Tại lúc vừa rồi, Ma Tư Lý thi triển thiên phú thần thông hồn diệt Tư Tạp Nhĩ lập tức chia lìa hai thân thể hơn nữa để thần phân thân vươn tay đón lấy đạo công kích kia.

"Đội trưởng, một cái thần phân thân của ta chết không có gì, thất tinh ác ma là trụ cột của cả gia tộc chúng ta không thể chết được." Tư Tạp Nhĩ nói.

"Chúng ta tới mười một người bây giờ có ba thần phân thân cực mạnh chết rồi." Lâm Lôi nhìn chung quanh thở dài một tiếng, cả ba đều là bị Ma Tư Lý giết chết, ”Là ta tính toán sai lầm."

Nếu đối phương thụ linh hồn hỗn loạn ảnh hưởng, Sơn Thát bọn họ hẳn là có thể giết chết Ma Tư Lý .

"Đội trưởng, chúng ta đã đại thắng."

"Đúng, đại thắng!"

"Tư Tạp Nhĩ tổn thất chỉ là nhược phân thân, không toán tổn hao nhiều. Chính thức tổn thất chỉ có ba lục tinh ác ma nhưng chúng ta hôm nay lại giết chết mười hai tên lục tinh ác ma, đặc biệt còn có thất tinh ác ma."

"Giết chết thất tinh ác ma a, vẫn còn hai người! Đội trưởng ngươi lại không chết, chúng ta không tổn thất nhiều lắm."

"Một cái thần phân thân của ta đổi lấy một thất tinh ác ma cực mạnh phân thân, đáng giá."

Lâm Lôi nghe được những lời này của đám đội viên, tâm tình cũng thoáng bình phục lại, nếu dựa theo gia tộc chiến tích mà nói, tổn thất ba vị lục tinh ác ma, giết chết nhiều cao thủ của đối phương như thế, đặc biệt còn có hai gã thất tinh ác ma.

Đích thật là đại thắng.

"Chúng ta cùng bát đại gia tộc chiến đấu, tổn thương bình thường đến gần một một, đại thắng như hôm nay rất hiếm." Mai Lệ Na cũng liền nói.

"Chúng ta trở về đi." Lâm Lôi hít sâu một hơi.

Lần đầu tiên tiến hành loại chém giết tàn khốc này, Lâm Lôi cảm thấy một tia tàn khốc, Lâm Lôi chú ý đến các đội viên khác: ”Đã chết ba thần phân thân cực mạnh mà bọn họ cũng không quan tâm mấy hiển nhiên có kinh nghiệm hơn."

Lâm Lôi nhớ lại khởi những danh tính màu hồng trên tấm bia đá ngoài nơi ở của tiểu đội thứ mười ba. Những danh tính đó đều đại biểu cho những đội viên đã hy sinh.

"Tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc chém giết, căn bản là cuộc chiến tiêu hao. Gia tộc chúng ta chết rất nhiều mà bọn họ cũng không ít a." Lâm Lôi thầm than, đồng thời cũng cùng bảy tên đội viên bay lên không.

"Đội trưởng, chiêu đánh lén của ngươi thật là lợi hại, ngay từ đầu sẽ giết một thất tinh ác ma."

"Đánh lén ? Cũng chỉ có một lần cơ hội thôi. Sau này, địch nhân sẽ không cấp cơ hội tốt như vậy nữa." Lâm Lôi hiểu được, bất luận là Ma Tư Lý hay là thất tinh ác ma bị giết ngay từ đầu có lẽ đều có thần phân thân đang ở chỗ của mình.

Hắn đánh lén, gia tộc đối phương dám chắc sẽ biết được.

Từ hôm nay trở đi, đội ngũ của đối phương dám chắc sẽ cảnh giác trung vị thần, sẽ không tái khinh thường.

Xa xa trong núi rừng, một đám cường đạo nhìn Lâm Lôi và những người khác bay đi, hồi lâu kinh ngạc không nói gì.

"Thủ lĩnh, vừa rồi đầu hắc đại xà là chuyện gì xảy ra? Thật là đáng sợ."

"Đó là thiên phú thần thông của thần thú, ta từng thấy qua một thần thú thi triển nhưng khi đánh ra ...... hắc đại xà kia đáng sợ hơn gấp ngàn vạn lần lần chỉ khí tức phát ra đến ta cũng cảm thấy khó thở."

Vừa rồi đánh một trận, đối với đám trung vị thần cường đạo rung động quá lớn.

"Chúng ta vừa rồi cũng dám cướp bóc một siêu cấp cường giả." Đám cường đạo đều kinh hãi, xem qua trận đánh vừa rồi bọn họ biết nếu Lâm Lôi muốn giết bọn hắn chỉ cần nháy mắt công phu.

Nói vậy, bọn họ cả đời sẽ không quên hôm nay. Cũng sẽ thể không quên, bọn họ từng cướp một siêu cấp cường giả.

Lâm Lôi mang theo bảy đội viên lặng lẽ hướng về phía Thiên Tế sơn mạch bay tới, dọc theo đường đi phi thường cẩn thận, e sợ bị bát đại gia tộc phát hiện. Phi hành hồi lâu, Lâm Lôi nhóm tám người bọn họ rốt cục đã tới Thiên Tế sơn mạch.

Trực tiếp phi tới bầu trời của Thiên Tế sơn mạch .

"Sao lại có nhiều người như vậy ?" Lâm Lôi kinh ngạc thấy phía trên Huyết chiến cốc có không ít người, cầm đầu chính là tộc trưởng, Đại trưởng lão một đám người, lúc đó trên mặt tộc trường Cái Tư Lôi Sâm càng có vẻ tươi cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 27: Tứ Dư

Phía trên Huyết chiến cốc, một đám người đang đứng, cầm đầu chính là Tộc trưởng, Đại trưởng lão.

"Bọn họ tới làm gì?" Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Lâm Lôi liền phi tới, còn chưa tới kịp hành lễ, Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm liền nhếch miệng cười nói : ”Hoan nghênh trở về, Lâm Lôi!" Bên cạnh Tộc trưởng đó là Đại trưởng lão mặc trường bào màu đen, mang mặt nạ màu bạc.

"Lâm Lôi, làm không sai." Đại trưởng lão cũng mở miệng nói.

"Lâm Lôi, lợi hại a, giết hai thất tinh ác ma, bội phục, bội phục!" đứng cách đó không xa Gia Duy trưởng lão ha ha cười nói.

"Lâm Lôi trưởng lão, vừa ra tay đã rất tốt." Kim phát lão giả Phất Nhĩ Hàn cười vang.

Đối mặt Tộc trưởng cùng một đám trưởng lão tán thưởng, Lâm Lôi có chút mơ hồ : ”Phân thân của ta cùng phân thân các đội viên ở lại Huyết chiến cốc chưa báo tin cho Tộc trưởng, Đại trưởng lão mà."

Bởi vì lộ đồ không xa, Lâm Lôi kế hoạch định là trở về rồi mới báo .

Ai ngờ, Tộc trưởng, Đại trưởng lão cũng đã biết rồi.

Sao hắn biết …… loại tin tức làm tộc nhân phấn chấn này tình báo nhân viên của tứ thần thú gia tộc tự nhiên với tốc độ nhanh nhất lập tức truyền trở về.

"Tốt lắm. Mọi người đừng đứng ở đây, đi. Ta đã chuẩn bị xong tiệc ăn mừng rồi." Cái Tư Lôi Sâm cười vang nói rồi nhìn Lâm Lôi ” Lâm Lôi, lại đây. Đi theo ta."

Lâm Lôi liền phi tới.

Cái Tư Lôi Sâm vỗ vỗ vai Lâm Lôi, trên mặt tràn đầy tiếu ý : ”Làm rất chuẩn."

"Vận khí mà thôi." Lâm Lôi liền nói, nếu trực diện đối chiến hai gã thất tinh ác ma tuyệt đối mạnh hơn hắn, hắn từ đầu tiên đã đột ngột giết chết một người, sau đó dựa vào mọi người hợp lực mới giết chết người còn lại.

"Còn khiêm nhường?" Cái Tư Lôi Sâm cười.

"Ta lần này còn có chút lo lắng cho hắn, không ngờ, nhiệm vụ này hoàn thành còn hoàn mỹ hơn so với ta tưởng tượng." Đại trưởng lão cũng nói.

Lúc này, Cái Tư Lôi Sâm, Đại trưởng lão cùng Lâm Lôi đi song song dẫn một đám trưởng lão, cùng với những người còn lại của tiểu đội thứ mười ba hướng về phía sâu trong của Thiên Tế sơn mạch bay đi. Qua hồi lâu Lâm Lôi bọn họ đi tới một đại điện màu xám.

Không ít thị nữ đang cầm khay đựng thức ăn không ngừng đưa tới trong đại điện.

Đại điện rất rộng, cao chừng mấy chục thước, bên trong đại điện cũng có chín căn cột đá chống đỡ, Tộc trưởng cùng Đại trưởng lão trực tiếp phi tới phía trên đại điện.

Tộc trưởng cùng Đại trưởng lão ở gia tộc là những nhân vật cao nhất còn các trưởng lão đều xếp sau bọn họ.

"Nhập tiệc đi." Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm phất tay cười nói.

"Lâm Lôi, ngươi ngồi bên trái thủ vị." Cái Tư Lôi Sâm chỉ một vị trí cười nói ”Hôm nay khánh công yến hội chính là dành cho ngươi."

"Ta ?" Lâm Lôi ngẩn ra.

Trong các trưởng lão người mạnh hơn hắn không ít, hơn nữa kinh nghiệm của hắn cũng thấp nhất.

"Lâm Lôi, nếu Tộc trưởng cho ngươi ngồi thì ngươi cứ ngồi đi!" một vị ngân phát lãnh khốc thanh niên đi tới, trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười.

"Bố Lỗ trưởng lão." Lâm Lôi cũng gật đầu rồi ngồi xuống.

Mà Bố Lỗ trưởng lão, trực tiếp ngồi ở bên cạnh Lâm Lôi. Hắn ngồi ở vị trí đó không ai dám nói cái gì, dù sao Bố Lỗ trưởng lão là thiên tài trưởng lão trong gia tộc!

Theo đồn đãi, thực lực của Bố Lỗ gần bằng tộc trưởng, Đại trưởng lão đồng thời hơn hẳn các trưởng lão khác, là một trong tam đại Vương Bài của gia tộc!

Hơn nữa khi lão tổ tông Thanh Long còn sống đối với Bố Lỗ cũng cực kỳ sủng nịch, không tiếc tốn hao đại khí lực cường hóa Bố Lỗ, khiến cho thân thể Bố Lỗ cũng phi thường cường.

"Tứ thần thú gia tộc ta cùng bát đại gia tộc đại chiến đã hơn vạn năm khó được đại thắng như thế." Ngồi ở trên đại điện Cái Tư Lôi Sâm than thở. Dưới tình huống bình thường, một khi cho rằng không địch lại, liền sẽ chạy trối chết.

Muốn giết thất tinh ác ma muốn chạy trốn rất khó, nhưng có thể giết hai thất tinh ác ma mà phe mình lại không có tổn thất rất ít khi phát sinh.

"Đại thắng như thế nếu chúng ta mỗi lần đều giết hai thất tinh ác ma của bọn hắn thì bát đại gia tộc bọn họ dù có nhiều cao thủ hơn nữa cũng không chịu được tiêu hao nha thế a." Nhất thời có trưởng lão cười nói.

Cả đại điện nhất thời tràn ngập tiếng cười.

"Lâm Lôi, ngươi làm sao vậy?" Bố Lỗ ngồi ở cạnh Lâm Lôi thấy hắn không cười nên hỏi.

"Không có. Ta chỉ là nghĩ tới Tác Nhĩ Hào Tư trưởng lão, nghĩ tới các trưởng lão đã hy sinh." Lâm Lôi thở dài nói.

Nhất thời trên đại điện không ít trưởng lão trầm mặc.

Hơn một vạn năm qua giết chóc không ngừng. Lúc giết chết thất tinh ác ma của địch quân thì cường giả một phương chính mình cũng không ngừng giảm xuống, lục tinh ác ma càng chết nhiều hơn. Gia tộc không biết bao nhiêu ức năm tích luy nhân tài đang không ngừng tiêu hao.

"Là cái dạng gì vậy?" Đại trưởng lão quát.

Mọi người không khỏi nhìn về phía Đại trưởng lão.

Âm thanh Đại trưởng lão lạnh lùng nói :”Chúng ta là tứ thần thú gia tộc, dù là chết hết cũng không để cho tám tiểu sửu điếm ô uy danh gia tộc! Lúc lão tổ tông còn bát đại gia tộc có dám phản kháng ? Bây giờ lão tổ tông đã chết bọn họ mới trả thù. Hừ, loại tiểu sửu đó sao có thể để tứ thần thú gia tộc ta khuất phục?"

"Vì gia tộc, chết cũng có sao ?" Bố Lỗ trưởng lão cao ngạo nói.

"Vì gia tộc!"

Lâm Lôi cũng cảm thấy các vị trưởng lão trên đại điện đều cao ngạo. Dù chết cũng không khuất phục.

Thà làm ngọc vỡ còn hơn làm ngói lành!

"Vì gia tộc sao ?" Lâm Lôi đáy lòng khẽ nói. Lúc còn nhỏ Lâm Lôi vẫn nghĩ nên vì Ba Lỗ Khắc gia tộc của mình tìm về truyện thừa chi bảo Đồ Lục Đao , đối với Ba Lỗ Khắc gia tộc Lâm Lôi có tình cảm thật sâu.

Hôm nay mặc dù tiến vào Thanh Long nhất tộc, nhìn thấy vô số tộc nhân ẩn chứa Long huyết huyết mạch tự nhiên có tình cảm.

Nhưng hắn còn không cách nào giải thích cái loại cao ngạo này.

Nếu là Lâm Lôi chấp chưởng gia tộc có lẽ hắn đã để tộc nhân đều ở trong Thiên Tế sơn mạch, đợi đến có một ngày, tối thiểu chắc chắn chín phần báo thù, mới đi hòa địch nhân đại chiến.

"Có lẽ, ta không kinh nghiệm những năm tháng quang huy của tứ thần thú gia tộc." Lâm Lôi thầm nghĩ.

Niềm cao ngạo của tứ thần thú gia tộc, đó là vì vô số năm cường đại, vô số năm huy hoàng tạo thành, Vinh quang của gia tộc đã sớm khắc sâu trong lòng mỗi một vị trưởng lão.

"Tốt lắm." Cái Tư Lôi Sâm cười vang ”Hôm nay đang ăn mừng sao lại nhắc đến chuyện này. Nâng chén lên, đừng nói chuyện này nữa, mọi người bây giờ hãy hảo hảo ăn mừng một phen, ăn mừng thắng lợi của Lâm Lôi!"

"Đúng, ăn mừng." Tất cả trưởng lão đều giơ chén rượu lên đồng thời nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhịn không được cảm thấy máu sôi trào, cũng nâng chén. Tất cả thành viên tiểu đội thứ mười ba đang ngồi ở bên cạnh đại điện cũng đều nâng chén.

"Cạn!" Cái Tư Lôi Sâm cất cao giọng .

"Cạn!"

Tất cả mọi người trên đại điện đều đáp lại, một ngụm uống cạn rượu trong chén.

Trong yến tiệc mọi người cũng không nhắc lại chuyện xưa nữa. Những năm gần đây chuyện tàn khốc nhiều lắm, cũng nên hảo hảo vui vẻ một phen, nhưng loại vui vẻ này cũng khiến Lâm Lôi cảm nhận được vốn cường thịnh tứ thần thú gia tộc đằng sau đang ẩn hàm thê kinh!

một cái từ xưa gia tộc không lạc thê kinh.

Cho dù không lạc, nhưng là gia tộc vẫn có sự cao ngạo như thế! Cho dù gặp phải tuyệt cảnh cũng sẽ không chút nào thỏa hiệp ! Ai muốn thừa dịp gia tộc suy yếu mà công kích, cũng phải trả một giá rất đắt!

Yến tiệc rốt cục kết thúc trong không khí vui vẻ, khi các vị trưởng lão rời đi, Lâm Lôi cùng các đội viên tiểu đội thứ mười ba cũng định rời đi.

"Lâm Lôi, ngươi lưu lại một lúc." Từ đại điện truyền đến thanh âm của Tộc trưởng.

Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc nhưng cũng phân phó đội viên :”Các ngươi đều về trước đi."

"Rõ, đội trưởng." Mai Lệ Na và những người khác đều rời đi.

Lâm Lôi lại đi lên đại điện. Những bàn thức ăn trên đại điện đang có thị nữ nhanh chóng thu dọn, Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm từ trên đại điện đi xuống nói : ”Lâm Lôi vào bên trong nói chuyện."

"Rõ, Tộc trưởng."

Lâm Lôi theo Cái Tư Lôi Sâm, đi tới một phòng bên cạnh đại điện.

ăn phòng đó không lớn khi Lâm Lôi đi vào chỉ nghe ’chi nha’ một tiếng cửa đã tự động đóng lại.

"Ngồi." Trên mặt Cái Tư Lôi Sâm lộ ra vẻ tươi cười.

Lâm Lôi ngồi xuống cũng mở miệng nói :”Không biết tộc trưởng có chuyện gì?"

"Ta cho ngươi làm trưởng lão, lại không nghĩ rằng trong trưởng lão tập hội bọn họ cũng cho ngươi đi Huyết chiến cốc. Đến khi ta biết thì đã không thể cho ngươi trở về rồi." Cái Tư Lôi Sâm thở dài ”Ngươi bây giờ mới là trung vị thần, tới Huyết chiến cốc không tốt lắm."

Cái Tư Lôi Sâm rất coi trọng Lâm Lôi, một phương diện vì quan hệ với Thanh Long chan hắn, một phương diện là vì thực lực Lâm Lôi biểu hiện ra.

"Ta cho rằng, muội muội ta sẽ không an bài ngươi làm nhiệm vụ. Ai có thể tưởng nàng cũng an bài nhiệm vụ cho ngươi." Cái Tư Lôi Sâm nói.

"Các trưởng lão đều vì gia tộc phấn chiến, ta có thể nào ngoại lệ ?" Lâm Lôi nói.

Đôi mắt Cái Tư Lôi Sâm sáng ngời, cười gật đầu :"Kỳ thật ta cùng muội muội đều nghĩ sai rồi, ta tưởng rằng …… muội muội sẽ không cho ngươi đi chiến đấu, mà muội muội ta lại tưởng rằng …… ta đem chủ thần lực cho ngươi, ngươi có năng lực tự bảo rồi cho nên mới an bài ngươi đi."

"Chủ thần lực?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

"Đúng."

Cái Tư Lôi Sâm gật đầu nói "Bình thường có thể thành trưởng lão cho tứ thần thú gia tộc ta, không bao lâu đều sẽ được ban chủ thần lực. Ban cho chủ thần lực cũng phải có lý do, ít nhất, ngươi phải lập chút công lao, mà lúc đầu ngươi cùng Y Mạn Nữu Nhĩ đó là gây chuyện. Ngươi tuy thành trưởng lão, nhưng ta trong lúc nhất thời cũng ngại ban cho ngươi chủ thần lực."

"Nhưng lúc này, ngươi xem như đã lập công lớn."

Cái Tư Lôi Sâm vừa nói xong trong tay lập tức xuất hiện một giọt nước mưa màu xanh, trong đó ẩn chứa năng lượng đáng sợ.

"Một giọt thủy hệ chủ thần lực, ta hôm nay ban cho ngươi." Cái Tư Lôi Sâm nói xong giọt chủ thần lực liền bay về hướng Lâm Lôi. Nhìn giọt chủ thần lực bay lại, Lâm Lôi cũng thấy mơ hồ.

Ban cho mình chủ thần lực?

Chính mình đã có hai giọt nhưng lúc này Lâm Lôi cũng không có khả năng cự tuyệt.

"Tạ tộc trưởng." Lâm Lôi liền đưa tay đón lấy giọt chủ thần lực.

Cái Tư Lôi Sâm cười gật đầu :”Bây giờ ngươi có giọt chủ thần lực này cho dù gặp phải nguy cơ sinh tử, cũng có thể bảo vệ tính mạng. Thế nhưng Lâm Lôi, chủ thần lực không tới mấu chốt thời khắc không thể lãng phí, nếu sử dụng cũng phải đem địch nhân giết chết."

Lâm Lôi cúi đầu nhìn giọt chủ thần lực này.

Đây là một giọt chủ thần lực, nhưng chủ thần lực thật sự có thể bảo vệ tính mạng sao ? Người khác linh hồn công kích cũng có thể phòng sao ? Lâm Lôi trong đầu vẫn nhớ kỹ lúc Ma Tư Lý thi triển thiên phú thần thông.

"Tộc trưởng, chủ thần lực này chẳng lẽ cũng có thể phòng ngự linh hồn công kích ?" Lâm Lôi liền nói.

Tại Lâm Lôi xem ra, chủ thần lực đối với chủ thần cũng giống như thần lực đối với thần vị, hẳn là cùng linh hồn không quan hệ nhiều lắm.

"Đương nhiên có thể phòng ngự." Cái Tư Lôi Sâm nở nụ cười.

"Phòng như thế nào?" Lâm Lôi nghi hoặc nói ”Phòng ngự linh hồn công kích, vật chất lực lượng không thể mà ?"

Cái Tư Lôi Sâm càng cười thêm : ”Lâm Lôi, có phải ngươi cho rằng chủ thần lực là thần lực tiến giai không?"

"Chẳng lẽ không phải sao?" Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

"Sai." Cái Tư Lôi Sâm lắc đầu ”Chủ thần lực rất đặc thù, tỷ như ...... nó cũng có thể cường hóa chúng ta thân thể."

Cái Tư Lôi Sâm hít sâu một hơi trầm trọng nói :”Lâm Lôi, cha ta năm đó từng nói với ta, sau khi trở thành chủ thần ...... trong cơ thể chỉ có một loại lực lượng - chủ thần lực!"

"Là ý gì ?" Lâm Lôi nghi hoặc hỏi ”Chủ thần chính mình đương nhiên có chủ thần lực."

"Ý ta là ...... chủ thần ngay cả linh hồn lực cũng không có!" Cái Tư Lôi Sâm nói.

"Ân ?" Lâm Lôi trừng mắt lên.

Linh hồn là tối căn bản, có linh hồn, tự nhiên có linh hồn lực.

"Chuẩn xác mà nói chủ thần lực chính là linh hồn lực!" Cái Tư Lôi Sâm cười tiếp tục ”Chủ thần lực chẳng những có thể tác dụng lên vật chất năng lượng mà còn có thể trở thành linh hồn năng lượng."

"A?" Lâm Lôi chấn động.

"Ngươi có thể kháo nó thi triển vật chất công kích, cũng có thể kháo nó thi triển linh hồn công kích. Tự nhiên cũng có thể kháo nó, ngăn cản linh hồn công kích." Cái Tư Lôi Sâm nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 28: Tự Do

Lâm Lôi quá khứ nhận biết đối với chủ thần lực rất nông cạn, chỉ cho rằng đó là tiến giai của Thần Lực. Hiện đang nhìn lại hoàn toàn khác, Chủ thần lực cũng có thể để linh hồn lực lượng sử dụng.

"Chủ thần lực còn có một chỗ tốt." Cái tư lôi sâm cười nói ”Khi ngươi sử dụng chủ thần lực ngắn ngủn trong chốc lát, thân thể và linh hồn đều tăng lên một chút."

"Ân?" Lâm Lôi kinh ngạc .

"Đây là sự thật." Cái tư lôi sâm than thở ”Bất quá tăng lên không quá lớn, nếu không ngại lãng phí liên tục sử dụng trăm ngàn giọt chủ thần lực, linh hồn và thân thể đều sẽ biến đổi đến một trạng thái rất mạnh."

"Trăm ngàn giọt, ai có?" Lâm Lôi cười nói.

"Cho dù có cũng không ai bỏ được." Cái tư lôi sâm nói.

"Ưu thế duy nhất của Tứ thần thú gia tộc chúng ta so với bát đại gia tộc là chúng ta có không ít chủ thần lực." Cái tư lôi sâm tiếp " Dựa vào chủ thần lực chúng ta mới có thể phản kích ngay cả khi lâm vào vây công, mới có thể bảo trì tỉ lệ tử vong một so với một với đối phương.

Lâm Lôi gật đầu, trải qua lúc này đây Lâm Lôi phát hiện, đối phương cũng rất mạnh.

Tỷ như thiên phú thần thông của Ma Tư Lý cũng rất đáng sợ.

"Lão tổ tông đã chết, chủ thần lực càng dùng càng ít." Cái tư lôi sâm nhắc nhở ”Lâm Lôi, chủ thần lực không tới khi cần phải không thể dùng lãng phí được."

"Rõ, tộc trưởng." Lâm Lôi đáp.

Cho dù là tứ thần thú gia tộc, hôm nay chủ thần lực trữ lượng cũng rất ít .

"Tốt lắm. Ngươi trở về đi, mấy ngày này muội muội ta hẳn là sẽ không an bài nhiệm vụ cho ngươi, dù sao trải qua trận vừa rồi, bát đại gia tộc đối với ngươi cũng sẽ cẩn thận. Sau này sẽ không dễ dàng giết chết hai bảy tinh ác ma như vậy nữa." Cái tư lôi sâm cười nói.

Lâm Lôi gật đầu rồi liền bước đi.

Phía đông U Lam Phủ, có bốn trong bát đại gia tộc tọa lạc ở đây, trong đó có cả Ba Ba Lý gia tộc từ Thủy thần vị diện chuyển qua.

Ở chỗ sâu trong phủ đệ, một cự hán đang đứng trong hoa viên.

Thân cao chừng ba thước năm, trên mặt đầy râu ria màu xanh biếc cứng như cương châm, hắn chỉ mặc đơn giản một bộ khải giáp cổ phác, hai bờ vai phủ một chiếc trường bào có hoa văn màu đen. Người này đang nhìn chằm chằm Khoa Lạc đứng ở phía trước.

"Khoa Lạc, ngươi ngay cả hoàn thủ đều chưa kịp đã bị giết?" Cự hán nhíu mày hỏi.

"Tộc trưởng, ta, ta không ngờ." Khoa Lạc đầy mình lửa giận ……”Hắn rõ ràng là một trung vị thần, ai có thể tưởng hắn là ẩn nặc khí tức, tại khoảng cách quá gần đột nhiên đánh lén …… ta còn chưa kịp hoàn thủ."

Lúc này Khoa Lạc, cũng chỉ còn có một phong hệ thần phân thân mà thôi.

"Chẳng những ta, ngay cả Ma Tư Lý hắn cũng không phát giác người nọ ẩn nặc khí tức." Khoa Lạc liền nói.

Tộc trưởng Ba Ba Lý gia tộc mày càng cau lại.

"Ma Tư Lý cũng không có phát hiện, ta nghe nói, hắn lần này cực mạnh tử vong thần phân thân cũng bị diệt." Tộc trưởng Ba Ba Lý gia tộc nói ”Xem ra người này tại linh hồn phương diện hẳn là rất mạnh."

"Tộc trưởng, căn cứ phân thân thủ hạ của ta nói, người giết ta linh hồn phòng ngự cũng không phải mạnh." Khoa Lạc liền nói.

"Ân?"

Ba Ba Lý gia tộc tộc trường không khỏi nghi hoặc, lúc này ánh mắt nhìn về phía viên ngoại, nhất thời một đạo bóng đen từ viên ngoại tiến đến, cung kính đứng ở một bên.

"Nhanh chóng đi thăm dò Thanh Long nhất tộc có thêm một trưởng lão đồng thời am hiểu ẩn nặc thực lực hay không?" Tộc trưởng Ba Ba Lý gia tộc trực tiếp phân phó.

"Rõ. Tộc trưởng."

Bóng đen lại biến mất.

Hoàn thành một lần nhiệm vụ trong thời gian ngắn Đại trưởng lão không có khả năng lại để Lâm Lôi đi chiến đấu nên Lâm Lôi liền tại đại hạp cốc cùng Bối Bối, Địch Lỵ Á, Hi Tắc bọn họ ở một chỗ, hưởng thụ sự yên lặng khó được.

Khoảng cách lần trước nhiệm vụ cũng đã qua hai năm. Hai năm thời gian, không có chuyện gì phát sinh. Hôm nay, Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á đang cùng một chỗ ăn một chút đồ ăn.

"Địch Lỵ Á, nàng tựa hồ trong lòng có chuyện a." Lâm Lôi trong lòng cười thầm, hôm nay Địch Lỵ Á ăn cơm cùng mình tâm hình như không yên, muốn nói mà lại không nói.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á trù trừ hồi lâu, rốt cục mở miệng.

Lâm Lôi cười nói : ”Địch Lỵ Á. có chuyện gì?"

Địch Lỵ Á trầm ngâm một chút mới nói: ”Lâm Lôi, chúng ta đi tới Thiên Tế sơn mạch đã rất lâu rồi, hơn tám mươi năm rồi."

"Ân." Lâm Lôi gật đầu ”Làm sao vậy?"

"Lâm Lôi, chúng ta một đường lại đây, đi tới U Lam phủ, tiến vào Thiên Tế sơn mạch. Đúng là về tới gia tộc nhưng …… chẳng lẽ chúng ta một mực ở tại Thiên Tế sơn mạch ?" Địch Lỵ Á hỏi lại .

Mày Lâm Lôi không khỏi cau lại : ”Địch Lỵ Á, ngươi muốn đi ra ngoài, muốn rời khỏi Thiên Tế sơn mạch ?" Lâm Lôi cảm thấy bất ngờ.

"Không, không phải." Địch Lỵ Á liền nói ”Kỳ thật, ta là muốn theo người của gia tộc tới thành nội một chuyến."

"Không được." Lâm Lôi kiên quyết không đáp ứng ”Quá nguy hiểm, không được."

"Không nguy hiểm." Địch Lỵ Á liền nói ”Hơn nữa, không chỉ là ta, Bối

Bối, Đế Lâm bọn họ rất nhiều người đều muốn đi xem. Lâm Lôi, chúng ta luôn ở một chỗ, cũng không ra ngoài. Ngươi còn tốt, có thể tu luyện. có thể tới chiến đấu nhưng ta cùng những người khác chỉ có thể tại đại hạp cốc, thời gian dài cũng có chút áp lực ."

Lâm Lôi ngẩn ra.

Lâm Lôi có thể hiểu được cảm thụ của Địch Ly Á. Tại một chỗ không cùng ngoại giới tiếp xúc, ngay từ đầu còn được nhưng thời gian quá dài sẽ thấy khó chịu, nếu thời gian quá quá lâu ...... sẽ bị áp lực cô độc có khi tính tình cũng bị thay đổi.

Đặc biệt Địch Ly Á cùng Lâm Lôi, một đường trở lại đây nàng đang tự do không quen trói buộc.

"Địch Ly Á, ta hiểu cảm giác của ngươi." Lâm Lôi gật đầu.

Năm đó, chính mình tiến vào ma thú sơn mạch tu luyện ba năm, trong ba năm cũng chỉ có Bối Bối ở cùng, cái loại cảm giác cô độc tịch mịch này đích xác rất áp lực, chính mình cũng thiếu chút không kiên trì nổi. Chính bởi vì cừu hận, mới làm cho chính mình vẫn kiên trì nổi.

"Địch Ly Á, xin lỗi." Lâm Lôi đưa tay cầm lấy tay Địch Ly Á.

Lúc này Lâm Lôi mới phát giác.

Chính mình quá tự tư !

Chính mình đều là vì mình lo lắng để quay về gia tộc, để mình tại Huyết chiến cốc vì gia tộc chiến đấu, nhưng cho tới bây giờ lại không nghĩ tới cảm giác của Địch Ly Á, Bối Bối bọn họ. Chính hắn có thể chấp nhận cuộc sống đó nhưng bọn họ thì sao?

Cả ngày tại đại hạp cốc, trải qua cuộc sống an dật trầm muộn. Bối Bối rất hoạt bát, Địch Lỵ Á cũng thích tự do. Chính mình cũng chờ mong cuộc sống nhiều kích thích, không ai thích cuộc sống khổ muộn nhưng chính mình hoàn toàn không nghĩ tới Địch Lỵ Á, Bối Bối bọn họ.

Nghĩ vậy, Lâm Lôi quay sang nói : ”Địch Lỵ Á, xin lỗi."

"Không cần phải nói." Địch Lỵ Á cười lắc đầu ”Không có việc gì đâu, ta chỉ là muốn cho tâm tình tốt hơn một chút chứ cũng không có việc gì ."

"Ta cũng muốn ngươi giải trí, nhưng quả thực rất nguy hiểm." Lâm Lôi vội vàng nói.

"Lâm Lôi, quả thực không nguy hiểm." Địch Lỵ Á liền nói ”Kỳ thật trong Thanh Long nhất tộc có không ít tộc nhân thường xuyên tới thành trì gần nhất, đi mua vật phẩm, quả thực không nguy hiểm."

"Không nguy hiểm?" Lâm Lôi khó hiểu.

"Lâm Lôi, ngươi không tin có thể tới hỏi các trưởng lão." Địch Lỵ Á liền nói.

"Sao ?" Lâm Lôi gật đầu nói ”Như vậy, Địch Lỵ Á, ngươi trước tiên ở đây, ta đi hỏi trưởng lão khác, nếu chuyện này không nguy hiểm ta sẽ cho ngươi đi." Lâm Lôi cũng không muốn thê tử mình quá trầm muộn.

Lâm Lôi phi hành trên Long đạo. Trong đầu còn đang không ngừng nghĩ chuyện Địch Lỵ Á vừa nói, càng nghĩ càng muốn xin lỗi Địch Lỵ Á, xin lỗi Bối Bối bọn họ, bọn họ cùng chính mình đi tới Thiên Tế sơn mạch nhưng kết quả thì sao?

Chỉ có thể ở đại hạp cốc, căn bản không dám đi ra ngoài, loại cuộc sống giống như ngồi ở ngục này chính là hắn cấp Địch Lỵ Á, Bối Bối bọn họ ?

Lâm Lôi thấy một người đang từ xa bay đến, hóa ra là lão người quen Gia Duy trưởng lão liền hô :”Gia Duy trưởng lão."

Gia Duy trưởng lão nghi hoặc quay đầu nhìn rồi lập tức cười phi lại đây :”Lâm Lôi." Lâm Lôi cười :”Gia Duy trưởng lão, ta có chuyện trọng yếu muốn hỏi ngươi. Đi, chúng ta ra bên cạnh nói."

Lâm Lôi, Gia Duy hai người trực tiếp phi tới sườn núi bên cạnh.

"Lâm Lôi, chuyện gì ?" Gia duy nghi hoặc dò hỏi.

"Trong tộc chúng ta thường xuyên có tộc nhân đi thành thị sao ?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Uh, đích xác là có." Gia Duy cười nói ”Thứ nhất, gia tộc chúng ta phải mua một chút đồ vật, thứ hai, rất nhiều tộc nhân luôn ở Thiên Tế sơn mạch, không ít người không chịu được trói buộc muốn đi ra ngoài xả strees, bất quá mỗi lần đi ra ngoài nhân số có hạn."

"Nguy hiểm không?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Không có gì nguy hiểm." Gia Duy cười nói ”Một vạn năm qua cũng không phát sinh chuyện gì."

"Chúng ta không phải cùng bát đại gia tộc chiến đấu sao? Sao người trong gia tộc đi ra ngoài lại không nguy hiểm?" Lâm Lôi khó hiểu .

"Lâm Lôi, địa ngục rộng lớn cỡ nào, ngươi cho rằng dễ dàng gặp phải sao? Chúng ta cùng bát đại gia tộc chiến đấu lẫn nhau đều có tâm cho nên đều tiến lên theo lộ tuyến cố định, hơn nữa phải thông qua tình báo nhân viên quan sát mới dễ dàng chạm trán."

Lâm Lôi gật đầu.

"Mà gia tộc chúng ta, một đám người cùng cưỡi kim chúc sinh mệnh tới thành bảo, nên không có khả năng lộ tuyến cố định." Gia Duy nói ”Thiên địa rộng lớn vô hạn, có thể tùy tiện hành tẩu, hơn nữa trên đường dù bát đại gia tộc nhìn thấy kim chúc sinh mệnh cũng sẽ không biết, là Thanh Long nhất tộc chúng ta."

Lâm Lôi hơi hiểu được .

"Quan trọng nhất là bọn họ không có khả năng có thất tinh ác ma cao thủ tùy ý chạy loạn bên ngoài. Cho dù có tình báo nhân viên phát hiện kim chúc sinh mệnh của gia tộc nhưng tốc độ kim chúc sinh mệnh rất nhanh, bởi vì lộ tuyến không cố định nên đối phương không có khả năng biết kim chúc sinh mệnh bay đến đâu." Gia Duy cười nói.

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

Nếu có thể chạm trán đối phương hơn nữa còn nhận ra xác suất quả thực một phần ức.

"Quan trọng nhất là …… mỗi một lần tộc nhân chúng ta đi ra ngoài, đều sẽ có trưởng lão hộ tống." Gia Duy cười nói ”Đây là để ngừa chuyện ngoài ý muốn. Giả sử thật sự vận khí quá tồi gặp phải bảy tinh ác ma của đối phương vậy cũng chỉ có thể đánh một trận ."

Lâm Lôi nghe xong yên tâm .

Xác suất chạm trán quá thấp, cơ hồ là chuyện không có khả năng, cho dù gặp phải …… chính mình một phương cũng có thất tinh ác ma cao thủ bảo vệ.

"Như thế nào, ngươi có thân nhân bằng hữu muốn đi ra ngoài sao ?" Gia Duy dò hỏi.

"Đúng." Lâm Lôi đột nhiên nhớ tới chuyện số lượng người đi ra ngoài có hạn ”Mỗi lần bao nhiêu người có thể đi ra ngoài ?"

"Một lần nhiều nhất năm trăm người." Gia Duy gật đầu nói ”Yên tâm, ngươi thân là trưởng lão, sắp xếp vài thân nhân bằng hữu đi vào rất đơn giản. Hơn nữa, ngươi nếu thật sự quá lo lắng ngươi cũng có thể cùng hộ tống, hai gã trưởng lão hộ tống càng an toàn ."

Đôi mắt Lâm Lôi sáng ngời.

Cùng Địch Lỵ Á bọn họ đi tới thành thị dạo chơi Lâm Lôi cũng muốn : ”Huyết chiến cốc các trưởng lão luân lưu tiếp nhiệm vụ. Ta ở đây cũng nhàn rỗi ." Lâm Lôi lập tức bay tới Huyết chiến cốc cầu kiến Đại trưởng lão.

Thanh Long điện, ánh mắt Đại trưởng lão xuyên thấu qua mặt nạ nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

"Cái gì? Ngươi muốn đi ra ngoài ?" Đại trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

"Đại trưởng lão, ta chuẩn bị theo gia tộc đội ngũ đi tới thành thị." Lâm Lôi nói.

"Tạm thời không được." Đại trưởng lão lắc đầu ”Thời gian gần đây chúng ta cùng bát đại gia tộc chiến đấu tương đối kịch liệt. Ta tùy thời đều có thể an bài nhiệm vụ cho ngươi, Lâm Lôi, lấy gia tộc làm trọng đi. Đợi qua một ngàn năm này rời khỏi Huyết chiến cốc, ngươi muốn đi ra ngoài cũng được mà."

Lâm Lôi ngẩn ra.

Hắn cũng biết chiến đấu kịch liệt nhưng dù sao hai năm vẫn chưa an bài nhiệm vụ cho hắn mà đi tới thành thị cũng chỉ mấy tháng thời gian.

"Ngươi hãy ở Thiên Tế sơn mạch, dựa theo tình thế phát triển, ta rất nhanh sẽ có nhiệm vụ giao cho ngươi." Đại trưởng lão nói.

"Rõ, Đại trưởng lão."

Lâm Lôi vốn không phải rất muốn đi tới thành thị, sở dĩ đi cũng là muốn bảo vệ cho Địch Lỵ Á.

"Ức ngàn dặm rộng lớn khu vực, hơn nữa dù thất tinh ác ma nhàm chán chạy loạn, lại xảo ngộ nhận ra đội ngũ gia tộc chúng ta sao ? Chẳng lẽ còn có thể đánh bại gia tộc trưởng lão sao ?" Lâm Lôi suy nghĩ một chút cũng đã yên tâm hơn.

Xác suất gặp chuyện không may cơ hồ không có!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 29: Liên Thủ

Ở chỗ sâu trong Thiên Tế sơn mạch, một kim chúc sinh mệnh hình hắc phượng hoàng đang lơ lửng. Tòa kim chúc sinh mệnh giống như một tòa núi nhỏ huyền phù tại trời cao, lúc này đang có không ít người không ngừng tiến vào trong kim chúc sinh mệnh.

Trên vách núi phía dưới kim chúc sinh mệnh, đang có một đám người đến tống biệt huynh đệ thân nhân.

Trong đó Tháp La Sa, Đế Lâm, Áo Bố Lai Ân, Bối Bối, Địch Ly Á một đám người đều đứng ở trước người Lâm Lôi.

"Tháp La Sa, Đế Lâm, Áo Lợi Duy Á, các ngươi trên đường cẩn thận, tới Mật Nhĩ thành sau này có cơ hội hãy lại đây, ta sẽ rất nhớ các ngươi." Lâm Lôi nhìn một đám người trước mặt cười nói. Từ sau khi quay lại nói cho Địch Ly Á bọn họ có thể đi tới thành thị, Lâm Lôi mới biết được ......

Địch Ly Á, Bối Bối chỉ là tới thành thị đi chơi rồi trở về.

Nhưng Tháp La Sa, Đế Lâm, Hi Tắc bọn họ cũng là chuẩn bị trực tiếp chuyển vào trong thành .

"Ân, nhất định!" Đế Lâm hết sức xin lỗi nói "Lâm Lôi, kỳ thật vốn chúng ta cũng muốn ở cùng ngươi tại đây. Nhưng Thiên Tế sơn mạch quản nghiêm, hơn nữa chúng ta không phải tộc nhân của các ngươi, bình thường đều không thể rời khỏi đại hạp cốc, đi loạn chung quanh. Cho nên ......"

"Ta hiểu, không cần nhiều lời." Lâm Lôi cười nói.

Trong lòng cũng không khỏi thở dài.

Cùng bát đại gia tộc chiến đấu gia tộc vì phòng ngừa gian tế của địch nhân tiến vào cho nên vẫn giới nghiêm. Nếu không có chuyện đặc thù căn bản không cho phép tộc nhân đi loạn chung quanh, mà Tháp La Sa, Đế Lâm cũng không phải tộc nhân tuần tra chiến sĩ càng quản lý chặt.

Tháp La Sa bọn họ ở đây không có việc gì làm, lại không thể chạy loạn như ngồi trong tù.

"Là do ta suy nghĩ không chu toàn.” Lâm Lôi cũng nói câu xin lỗi.

"Lâm Lôi, đừng nói như vậy.” Tháp La Sa liền nói, trong lòng bọn Tháp La Sa, Lâm Lôi từng cứu họ một mạng nên đối với hắn bọn họ đều rất cảm kích ”Lâm Lôi, sau này có thời gian tới Mật Nhĩ thành thăm chúng ta đi.”

"Nhất định.” Lâm Lôi gật đầu.

"Chúng ta xuất phát trước đây.”

Tháp La Sa, Hi Tắc, Áo Lợi Duy Á, cha con Đế Lâm một nhà …… những người này cáo biệt Lâm Lôi rồi cùng hướng kim chúc sinh mệnh bay tới còn Địch Lỵ Á cùng Bối Bối vẫn ở lại bên cạnh Lâm Lôi .

"Lâm Lôi.” Địch Lỵ Á nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười nhìn Địch Lỵ Á, khẽ ôm nàng vào ngực nhẹ giọng nói :”Trên đường cẩn thận.”

Địch Lỵ Á không khỏi cảm thấy trong lòng ấm áp. Tựa ở trong ngực Lâm Lôi khẽ đáp nhẹ rồi chợt ngẩng lên nhìn Lâm Lôi :”Lâm Lôi, ngươi đừng lo lắng ta, ta không có nguy hiểm đâu. Ngược lại là ngươi, gia tộc chúng ta cùng bát đại gia tộc đấu kịch liệt như vậy. Lúc ngươi vì gia tộc chiến đấu phải nhớ …… ta còn đang đợi ngươi.”

Lâm Lôi nhìn nhìn chằm chằm Địch Lỵ Á.

"Yên tâm đi. Trượng phu của ngươi rất mạnh mà.” Lâm Lôi cười nói.

"Xấu xí.” Địch Lỵ Á cười cười.

"Ai nha, ta không nhìn nổi nữa. Ta đi trước đây.” Bối Bối hì hì kêu lên.

Lâm Lôi không khỏi liếc mắt sang Bối Bối, vẻ mặt Bối Bối cũng đầy nét tinh nghịch.

"Tốt lắm. Địch Lỵ Á, Bối Bối. Các ngươi dọc theo đường đi cẩn thận. Ta đã nói chuyện cùng trưởng lão lần này phụ trách hộ tống các ngươi rồi.”

Địch Lỵ Á cùng Bối Bối đều gật đầu rồi tạm biệt Lâm Lôi bay về phía kim chúc sinh mệnh.

Lâm Lôi ngửa đầu, nhìn lên kim chúc sinh mệnh trong không trung đang bắt đầu khởi động. Lập tức trong nháy mắt đã dễ xẹt qua một đạo hư ảnh, biến mất tại phía chân trời.

Yêu người nhưng không thể trói buộc người, mà nên tạo không gian cho nhau.

Lâm Lôi quay đầu hướng Huyết Chiến Cốc bay tới. Đang trên đường, Lâm Lôi thấy đại lượng tuần tra chiến sĩ trên Long đạo, vẻ mặt tuần tra chiến sĩ đầy kiên nghị không ngừng cẩn thận chú ý mọi ngóc ngách.

"Bên trong gia tộc thật là khẩn trương, tuần tra chiến sĩ không ngừng tuần tra, e sợ có gian tế lọt vào.” Lâm Lôi thầm than.

Không khí khẩn trương như thế Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ khó trách không cách nào ở tiếp.

"Cũng trách không được bọn họ, dù sao gia tộc đang ở trong nguy cơ, không biết có thể vượt qua một ngàn năm này không.” Lâm Lôi biết, chính mình có thể giết chết hai thất tinh ác ma, địch nhân cũng có thể giết chết hai thất tinh ác ma bên mình.

Cứ tiếp tục giết chóc như thế. Một ngàn năm sau tứ thần thú gia tộc sẽ có quang cảnh thế nào?

Thiên Tế sơn mạch, trong đại hạp cốc.

Lâm Lôi đang ngồi trong thư phòng, đọc bộ sách giới thiệu về địa ngục. Lâm Lôi đột nhiên khép lại bộ sách, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn hướng ra phía ngoài : ”Địch Lỵ Á đã đi hơn một tháng rồi, sao ta vẫn cảm thấy trong lòng có chút bất an.”

Lâm Lôi lắc đầu :”Thôi.”

Dựa theo khoảng cách giữa Mật Nhĩ thành với Thiên Tế sơn mạch, qua lại phải ba bốn tháng. Khoảng cách Địch Lỵ Á quay lại còn sớm chán. Cho dù gặp phải nguy hiểm, nhân viên tình báo dám chắc cũng sẽ đem tin tức truyền lại.

"Đại hạp cốc này có lẽ là nơi yên tĩnh nhất Thiên Tế sơn mạch.” Lâm Lôi xuyên thấu qua cửa sổ, cũng có thể ra xa trên mặt đất, một vài con cháu của Ngọc Lan nhất mạch đang tụ cùng một chỗ nói cười, rất là nhàn nhã đi chơi.

Sở dĩ nhàn nhã đi chơi, là bởi vì không biết!

Bọn họ không biết khốn cảnh gia tộc hôm nay gặp phải. Gia tộc cũng không định đem chuyện này nói cho đám hạ vị thần, trung vị thần, chỉ có thượng ị thần biết gia tộc đang lâm vào khốn cảnh thì lại rất lo lắng nên đều cố gắng tu luyện.

Vọng đồ tiến vào Huyết chiến cốc vì gia tộc chiến đấu!

"Lâm Lôi trưởng lão.” Đột nhiên một đạo thanh âm bên ngoài vang lên.

"Tiến đến đây đi.” Lâm Lôi nhướng mày nói, người đến là chiến sĩ mặc huyết sắc trường bào trang phục đặc thù của Huyết chiến cốc.

Người của Huyết chiến cốc đến?

"Có chuyện gì?" Lâm Lôi hỏi.

"Lâm Lôi trưởng lão., Đại trưởng lão có lệnh, mời Lâm Lôi trưởng lão nhanh chóng tới Thanh Long điện.” Huyết bào chiến sĩ cung kính nói.

"Đại trưởng lão gọi ta?" Lâm Lôi liền đứng lên, không nói thêm trực tiếp hướng ra phía ngoài đi đến.

Huyết bào chiến sĩ kia cũng đi theo Lâm Lôi, lập tức Lâm Lôi, huyết bào chiến sĩ hai người liền bay lên trời. Lâm Lôi bay khỏi đại hạp cốc cũng khiến không ít người trong đại hạp cốc chú ý.

"Hô hô" gió lạnh thét như lãnh đao cắt trên người.

Trong Huyết chiến cốc một đám lục tinh ác ma đang tụ tập, ngẫu nhiên cũng thấy cả thất tinh ác ma trong đó. Lâm Lôi lạnh lùng nghiêm mặt cực nhanh hướng Thanh Long điện chạy đi, vào Thanh

Long điện liền trực tiếp lên tầng thứ năm.

Lâm Lôi đảo mắt qua, trong Thanh Long điện Đại trưởng lão mặc trường bào màu đen mang theo mặc nạ bạc đang ngồi trên đại sảnh, ngoài ra còn có một người - Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão.

Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão đang cung kính đứng ở một bên, Lâm Lôi thấy hắn không khỏi nghi hoặc :”Hắn cũng ở đây?"

"Lâm Lôi trưởng lão.” Y Mạn Nữu Nhĩ hướng Lâm Lôi mỉm cười chào.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão.” Lâm Lôi cũng hướng hắn chào rồi Lâm Lôi cung kính hành lễ :”Đại trưởng lão!"

Đại trưởng lão đạm mạc nói :”Lâm Lôi, tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc chiến đấu có khi bát đại gia tộc sẽ phái người đi theo một đường cố định để cho ta tới chém giết. Bình thường phe tới đánh lén thoáng chiếm ưu thế.”

Lâm Lôi gật đầu.

Đánh lén tập sát, đó là xuất kỳ bất ý, tự nhiên là chiếm ưu thế.

"Tứ thần thú gia tộc ta há có thể luôn đi đánh lén ?" Đại trưởng lão lạnh lùng nói ”Cho nên tứ thần thú gia tộc ta cũng sẽ thường xuyên phái ra đội ngũ tiến theo một đường cố định đợi đối phương tới đánh lén.”

Lâm Lôi thầm than.

Gia tộc làm như vậy hắn cũng biết trước. Lúc trước Tác Nhĩ Hào Tư chính là mang theo đội ngũ tiến theo một đường cố định đợi đối phương tới chém giết. Một lần đó…… Tác Nhĩ Hào Tư cùng đối phương chém giết thảm thiết, Tác Nhĩ Hào Tư cực mạnh thần phân thân bị giết chết.

"Lại là vì vinh quang gia tộc !" Lâm Lôi thầm than.

Tứ thần thú gia tộc, để giữ gìn vinh quang gia tộc ngay cả đánh lén cũng không muốn. Sự cao ngạo có thể tưởng tượng.

"Ta lần này vốn định an bài Y Mạn Nữu Nhĩ dẫn đội ngũ đi ra ngoài theo một đường cố định.” Đại trưởng lão nói ”Nhưng Y Mạn Nữu Nhĩ lần đầu tiên làm nhiệm vụ mà bản thân hắn không chắc chắn…… cho nên hướng ta đề cử ngươi.”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Cái này gọi là cái gì? An bài Y Mạn Nữu Nhĩ làm nhiệm vụ, cũng có thể chuyển cấp người khác?

"Đại trưởng lão. Đề cử ta, vậy là ý gì ?" Lâm Lôi có chút chán nản, đồng thời không khỏi liếc sang Y Mạn Nữu Nhĩ bên cạnh một cái.

Y Mạn Nữu Nhĩ liền cười nói :”Lâm Lôi, ta biết thực lực ngươi lợi hại. Cho nên …… ta hướng Đại trưởng lão đề cử ngươi và ta cùng đi làm nhiệm vụ này.”

"Cùng đi?" Lâm Lôi ngẩn ra.

Đại trưởng lão cũng gật đầu nói :”Đúng vậy, bình thường gia tộc chúng ta làm nhiệm vụ đều là một trưởng lão dẫn đội. Ngẫu nhiên mới có thể hai người nên ta muốn ngươi đi cùng Y Mạn Nữu Nhĩ .”

Lâm Lôi nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ, từ đáy lòng vẫn cảm thấy một tia bất mãn như trước.

Dù sao nhiệm vụ này nguyên đầu tiên là của Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Lâm Lôi, ngươi cũng có hai năm thời gian không đi rồi… cũng nên….” Đại trưởng lão nói.

Lâm Lôi đành bất đắc dĩ, đi ra ngoài chiến đấu không quan trọng, nhưng nhiệm vụ này lại rất biệt khuất.

"Như thế nào, ngươi không muốn?" Đại trưởng lão hỏi lại.

Y Mạn Nữu Nhĩ than vãn :”Lâm Lôi, nếu ngươi không muốn cùng đi với ta vậy để một mình ta cùng đối phương chiến đấu đi, cho dù là một mình ta, ta cũng sẽ không để cho người của bát đại gia tộc áp bức. Nhiều nhất tổn thất thủy hệ thần phân thân của ta thôi.”

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ.

Lúc này chính mình có thể cự tuyệt sao?

"Đại trưởng lão, ta nguyện ý.” Lâm Lôi mở miệng nói.

Đôi mắt Y Mạn Nữu Nhĩ sáng ngời, trên mặt không khỏi nở nụ cười.

"Đại trưởng lão. Ta còn có một chuyện.” Lâm Lôi nói.

"Nói đi.” Đại trưởng lão nói.

Lâm Lôi cung kính : ”Đại trưởng lão, gia tộc chúng ta bình thường làm nhiệm vụ, đều là phái một tiểu đội cùng một thất tinh ác ma. Ta nghĩ …… lần này chúng ta có thể ngụy trang một chút.”

"Ngụy trang một chút?" Đại trưởng lão nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi.”Lâm Lôi, trải qua lần trước. Ta nghĩ, cao thủ của bát đại gia tộc sẽ không khinh thường để cho một trung vị thần tới gần nữa đâu.”

Lâm Lôi cười cười, chiến thuật đó chỉ có thể thi triển một lần.

"Đại trưởng lão ý của ta là Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão cùng đội ngũ của hắn dụng kim chúc sinh mệnh đi trước còn ta chỉ dẫn một thượng vị thần dụng kim chúc sinh mệnh giả bộ người đi đường bình thường đi tới thôi.”

Lâm Lôi cười nói ”Một thượng vị thần cùng một trung vị thần, di chuyển trên địa ngục vị diện rất hay gặp, cũng sẽ không khiến cho tình báo nhân viên của đối phương nhận ra.”

"Sao ?" Đại trưởng lão hơi hiểu.

"Ta cùng Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, hắn ở phía trước, ta ở phía sau cách nhau một khoảng, đối phương sẽ tưởng rằng chỉ có Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão một người nên phái nhân mã tới sẽ ít hơn. Đợi đến khi bọn họ đánh lén Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão ta cũng có thể xuất kỳ bất ý xuất hiện.” Lâm Lôi cười nói.

Sắc mặt Y Mạn Nữu Nhĩ nhanh chóng biến đổi.

Lâm Lôi, đây là đưa hắn trở thành Mồi câu.

"Bình thường gia tộc chỉ phái ra một tiểu đội nên đối phương sẽ không hoài nghi.” Lâm Lôi nói.

"Hảo, làm như vậy đi.” Đại trưởng lão gật đầu.

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không tiện phản bác.

"Các ngươi chuẩn bị một chút rồi lập tức xuất phát.” Đại trưởng lão nói.

"Rõ, Đại trưởng lão.” Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ tất cả đều khom người chào rồi cùng thối lui.

"Lâm Lôi.” Đại trưởng lão đột nhiên mở miệng.

Lâm Lôi nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Đại trưởng lão, một đạo thanh âm truyền vào trong óc hắn "Lâm Lôi, ngươi hôm nay mới là một trung vị thần, còn có thể tiến bộ, nếu thật sự gặp phải nguy hiểm, hãy lập tức sử dụng chủ thần lực. Tính mạng ngươi so với một giọt chủ thần lực còn trân quý hơn nhiều.”

Đáy lòng Lâm Lôi chợt ấm lại nhưng cũng có chút nghi hoặc.

Đại trưởng lão an bài nhiệm vụ này tựa hồ thiên vị Y Mạn Nữu Nhĩ, nhưng bây giờ lại dặn dò như vậy.

"Rõ, Đại trưởng lão.”

Lâm Lôi không hề suy nghĩ nhiều trực tiếp cùng Y Mạn Nữu Nhĩ rời khỏi Thanh Long điện.

"Lâm Lôi, lúc này chúng ta cần phải liên thủ. Hy vọng lúc chiến đấu chúng ta đừng nghi lkyj lẫn nhau.” Y Mạn Nữu Nhĩ thần thức truyền âm nói với Lâm Lôi, Lâm Lôi nhìn sang hắn, cười cười, thần thức truyền âm trả lời :”Đó là tự nhiên.”

Nói xong Lâm Lôi liền trực tiếp hướng tiểu đội thứ mười ba của mình phi tới.

Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn Lâm Lôi rời đi, lạnh lùng cười, cũng hướng tiểu đội mình bay đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 30: Vi Sát

U Lam Phủ, phía chân trời một kim chúc sinh mệnh Long hình đang phi hành trên trời cao, chỉ chốc lát, một kim chúc sinh mệnh hình hắc báo cũng bay qua.

Trong kim chúc sinh mệnh hình rồng, tổng cộng có mười hai người.

Chuẩn xác nói là mười một người nhóm Y Mạn Nữu Nhĩ và một tử thần khôi lỗi, Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn về phía tử thần khôi lỗi kia, trong lòng cũng thấy không thoải mái, tử thần khôi lỗi này là của Lâm Lôi, tử thần khôi lỗi đặt ở đây, Lâm Lôi có thể xác định chính xác vị trí của kim chúc sinh mệnh phía trước.

"Lâm Lôi trưởng lão, kim chúc sinh mệnh của ngươi đừng cách ta quá xa, nếu không lúc chiến đấu ngươi lại không kịp thì sẽ không xong đâu." Trong mắt Y Mạn Nữu Nhĩ hoàng quang chớp động, trầm thấp nói.

Tử thần khôi lỗi mở hai tròng mắt, nhìn về phía Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, ngươi yên tâm, mặc dù kim chúc sinh mệnh ta dụng vị trí biến ảo nhưng cách ngươi sẽ không quá xa. Một khi chiến đấu bắt đầu, ta sẽ lập tức chạy tới." Tử thần khôi lỗi phát ra thanh âm của Lâm Lôi.

"Tới kịp là tốt nhất." Y Mạn Nữu Nhĩ đáp.

Tử thần khôi lỗi ở bên trong kim chúc sinh mệnh của Y Mạn Nữu Nhĩ nên Lâm Lôi dễ dàng xác định vị trí của nó, tự nhiên có thể tùy ý khống chế kim chúc sinh mệnh của mình hoặc là ở phía sau Y Mạn Nữu Nhĩ mười dặm tối đa, hoặc là ở bên phải Y Mạn Nữu Nhĩ hoặc là, trực tiếp bay đến phía trước Y Mạn Nữu Nhĩ .

Tóm lại ……

Tận lực không làm cho đối phương hoài nghi. Qua một con sông rộng, trong dòng sông nước chảy xiết đột nhiên toát ra một chiếc đầu người. Hắn đang ngửa đầu nhìn kim chúc sinh mệnh rời đi :”Hừ, người Thanh Long nhất tộc thật sự là gan lỳ, còn dám kiêu ngạo đi theo đường cố định …… muốn chết a!"

Người Tứ đại thần thú gia tộc khi cố ý hấp dẫn địch nhân chiến đấu thì kim chúc sinh mệnh sẽ trực tiếp hình thành bộ dáng của tứ thần thú. Tình báo nhân viên chỉ cần nhìn qua một cái hoặc dụng thần thức đảo qua …… liền, dễ dàng xác định.

"Tin này phải mau mau truyền trở về.” Người này căn bản không thấy chiếc kim chúc sinh mệnh thứ hai.

Bởi vì Lâm Lôi cưỡi kim chúc sinh mệnh cách đoạn sông kia đến bảy tám dặm. Căn bản không thuộc đường cố định. Dù sao tầm mắt và thần thức của thần cũng có hạn, hơn bảy tám dặm, trên núi còn có cây cối ngăn cản. Ai sẽ chú ý tới?

Hiệu suất tình báo của bát đại gia tộc cực cao, chỉ trong ngày tin tức đã truyền trở về. Mặc dù nói bát đại gia tộc chia ra ở hai nơi nhưng trao đổi với nhau cũng cực nhanh, lúc này, bọn họ đã quyết định.

Nhiệm vụ chém giết tiểu đội của Thanh Long nhất tộc giao cho A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc cùng Ba Ba Lý gia tộc. Bởi vì lần trước hai tộc này đều đều mất một thất tinh ác ma dưới tay Thanh Long nhất tộc, lúc này, xem như để cho bọn họ đi báo thù.

"Hô!"

“Hô!"

Hơn hai mươi người đang phi hành rất thấp.

"Lần trước chúng ta tổn thất hai vị thất tinh ác ma mà đối phương một tên cũng không chết. Lần này, nhất định phải đem thất tinh ác ma của Thanh Long nhất tộc kia giết chết." Tên lục mi nam tử cầm đầu trịnh trọng thấp giọng nói.

"Đại ca, lần này do Bố La trưởng lão theo chúng ta cùng đi tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì." Một lục mi nam tử khác gầy hơn cười nói.

Một đôi huynh đệ này thân đều cao gần ba thước, điển hình của gia tộc Ba Ba Lý đều là lục mi. Lục mi huynh đệ hai gã thất tinh ác ma này tại Ba Ba Lý gia tộc cũng rất nổi danh thực lực rất mạnh.

Về phần Bố La ……

Trên Minh giới cũng là thanh danh lan xa, là siêu cấp cao thủ của A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc. Lần này để ba người dẫn đội ngũ xuất mã, cũng có ý rửa nhục.

Người phe mình chết không có việc gì.

Nhưng là hai thất tinh ác ma hy sinh còn đối phương lại một người cũng không chết thì bát đại gia tộc không thể chịu được!

Lục mi nam tử cao lớn quay đầu nhìn về phía người bên cạnh không khỏi thầm run lên trong lòng. Người đó cũng chỉ cao một thước bảy tối đa, trong mắt tộc nhân Ba Ba Lý gia tộc tộc chỉ là tiểu bất điểm.

Nhưng cũng không ai dám xem thường người này.

Người này toàn thân bao phủ trong bộ trường bào màu xám, mái tóc khô cứng dán vào da đầu, tóc khô đến nỗi tựa như một điểm tánh mạng lực đều không có, trên mặt hắn vết nhăn vô số, có vẻ rất già rồi, trên lổ tai cũng có hai điều lục xà.

"Xuy xuy" Hai điều lục xà đều phun xà tín.

"Hy vọng, Thanh Long nhất tộc lần này phái ra là tên Lâm Lôi kia !" Bố La chợt mở mắt, đôi mắt rất hỗn trọc, ngẫu nhiên hoàng quang lưu chuyển, hắn nói tiếp ”Lần trước, chính là hắn giết chết cháu ta.”

"Lâm Lôi nếu tới nhất định để cho Bố La trưởng lão tự mình giải quyết hắn.” Lục mi nam tử gầy hơn liền nói. Ma Tư Lý đúng là cháu của Bố La này.

"Uh.” Bố La gật đầu.

Lục mi hai huynh đệ, tại Ba Ba Lý Gia Tộc mặc dù lợi hại nhưng nói về địa vị …… ở trưởng lão đoàn trong gia tộc chỉ có thể xem như trung đẳng còn Bố La trưởng lão tại A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc địa vị cực cao.

Thực lực, ở gia tộc cũng đứng thứ ba A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc phái hắn xuất mã, hiển nhiên lần này là muốn giết chết người của Thanh Long nhất tộc.

"Chẳng biết Lâm Lôi so với thiên tài trưởng lão Bố Lỗ của Thanh Long nhất tộc như thế nào.” Bố La trưởng lão cười nói.

"Dám chắc kém hơn.” Lục mi nam tử cao lớn nói ”Lâm Lôi thân thể mặc dù cường, nhưng hình như linh hồn phòng ngự không thể nào so với… thiên tài trưởng lão. Bố La trưởng lão đi giết hắn, là vinh hạnh cho hắn.”

Bố La, thân là A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc, vốn am hiểu linh hồn công kích. Đồng thời …… thân thể hắn cũng cực kỳ cường hãn.

Có thể đứng thứ ba ở gia tộc, thực lực quả thực rất đáng sợ.

Năm đó, Bố La cùng thiên tài trưởng lão Bố Lỗ đánh một trận, không ai có thể giết đối phương.

Nếu Lâm Lôi cùng Y Mạn Nữu Nhĩ biết đối phương lúc này đây phái đông cao thủ như thế, đặc biệt trong đó còn có Bố La sợ rằng đã sớm lui bước rồi. Nhưng cả Lâm Lôi lẫn Y Mạn Nữu Nhĩ đều không biết, tự nhiên bọn họ vẫn đi tới như trước.

Bên trong Hắc báo hình kim chúc sinh mệnh, Lâm Lôi đang cùng một gã thượng vị thần uống rượu.

"Đã nửa năm rồi, hiệu suất của bát đại gia tộc quả là thấp.” Lâm Lôi than vãn.

"Đội trường, bát đại gia tộc đều ở cạnh U Lam phủ, cách chúng ta gần ức lý, hiệu suất cao, tốc độ nhanh cũng phải hơn nửa năm mới có thể chạy tới. Nếu chậm, một hai năm đều có thể.” Đội viên kia giải thích.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn tên đội viên này một cái.

Người này tên là Y Tát Đa, bởi vì lần trước đi ra ngoài chém giết, tiểu đội thứ mười ba của Lâm Lôi tổn mất vài người, mặc dù Sơn Thát bọn họ còn có thần phân thân, nhưng thực lực của thần phân thân không đủ cũng đành lui ra khỏi Huyết chiến cốc.

Y Tát Đa là thành viên mới bổ sung.

"Y Tát Đa, khi chiến đấu cẩn thận một chút.” Lâm Lôi cười nói, chính mình khi nói cùng tiểu đội lần này chỉ cần dẫn theo một người thì Y Tát Đa là người tích cực nhất đã thuyết phục được những người khác, để đi theo mình lại đây.

"Biết, đội trường." Y Tát Đa hai mắt tỏa sáng "Nhưng đội trường, mặc dù muốn bảo vệ mình nhưng địch nhân ta cũng muốn giết. Một vạn năm qua ta một mực chờ đợi ngày này …… người của bát đại gia tộc, năm đó đối với chúng ta cùng truy không tha, lúc tứ thần thú gia tộc ta cường đại thì bọn họ thần phục, lão tổ tông vừa chết, bọn họ đã lên cơn như chó dại …… bất kể nam nữ già trẻ, chỉ cần là tứ thần thú nhất tộc toàn bộ đều giết sạch!"

Y Tát Đa trong lòng lộ vẻ cừu hận.

Lâm Lôi thầm than :"Cừu hận này quả thực khó giải!" Năm đó các gia tộc điên cuồng đuổi giết, cho đến tận U Lam phủ. Chuyện này rất oanh động, Lâm Lôi vừa tới U Lam Phủ lúc mua bộ sách ngay cả nhân viên phục vụ cũng biết vụ chém giết tứ thần thú gia tộc.

Bên trong kim chúc sinh mệnh long hình.

"Mọi người cảnh giác chút, bây giờ địch nhân tùy thời có thể xuất hiện." Y Mạn Nữu Nhĩ quát khẽ "Nhớ kỹ, không cho phép bất cứ kẻ nào tới gần kim chúc sinh mệnh của chúng ta, phàm là có người tới gần cho dù là trung vị thần, hạ vị thần, cũng nhất luật chém giết."

Lâm Lôi lần trước tới gần kim chúc sinh mệnh sau đó đánh lén, cũng khiến cho Y Mạn Nữu Nhĩ cảnh giác.

"Ha ha ……" Tử thần khôi lỗi của Lâm Lôi bên cạnh cũng nở nụ cười, trong tử thần khôi lỗi có ý thức của Lâm Lôi, có thể xem như một phân thân của hắn.

"Ta thấy chẳng có gì đáng cười cả, Lâm Lôi trưởng lão, ngươi có thể ẩn nặc thực lực nói không chừng đối phương cũng có thể. Cẩn thận một chút tốt hơn." Y Mạn Nữu Nhĩ nói.

"Đúng. Cẩn thận tốt hơn." Tử thần khôi lỗi phát ra thanh âm của Lâm

Lôi.

Đúng lúc đó - -

"Bất hảo, địch nhân đến!" Sắc mặt Y Mạn Nữu Nhĩ chợt biến đổi. Trong nháy mắt liền thu kim chúc sinh mệnh lại. Nhất thời mười một người cùng tử thần khôi lỗi đều lơ lửng giữa không trung, Lâm Lôi cũng thông qua tử thần khôi lỗi, thấy phía dưới đất đang có hơn hai mươi nhân ảnh phóng lên cao.

"Nhiều như vậy ?" Sắc mặt Y Mạn Nữu Nhĩ đại biến.

"Lâm Lôi trưởng lão!" Y Mạn Nữu Nhĩ vội thúc giục ”Nhanh lên một chút lại đây.”

"Yên tâm.” Tử thần khôi lỗi đáp.

"Ha ha …… Những tiểu tử của Thanh Long nhất tộc, đều đi tìm chết sao.” Trong tiếng cười lớn, hai gã thân hình cao lớn, bộ dáng giống nhau lục mi nam tử đều cầm trong tay song nhận cự kiếm phóng lên cao, phía sau hai mươi lăm danh lục tinh ác ma cũng xông tới.

Thực lực chênh lệch thái lớn.

"Hống!"

Y Mạn Nữu Nhĩ gầm nhẹ một tiếng, toàn thân lập tức xuất hiện long lân màu xanh, trong nháy mắt cả người tiến vào long hóa hình thái. Đồng thời chung quanh tràn ngập vụ khí màu trắng, khu vực vụ khí bao phủ các loại huyễn cảnh liền hiện ra.

"Thủy nguyên tố pháp tắc, chúng ta không hề kém hơn ngươi .”

Hai lục mi huynh đệ đều cười to, tiếp tục tiến tới gần Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Phốc xích!"

“Bồng!"

Bát đại gia tộc một phương hai mươi lăm danh lục tinh ác ma công kích Thanh Long nhất tộc mười tên lục tinh ác ma, số lượng hơn nhau quá lớn …… chỉ thấy đám lục tinh ác ma điên cuồng công kích, tiếng nổ mạnh không ngừng. Không gian chấn động, huyết sái trường không, không ít bóng người từ giữa không trung rơi xuống.

"Bồng!" Tay trái của Y Mạn Nữu Nhĩ, cả người văng ra.

"Chết đi!" một đạo quang mang lạnh như băng lượng khởi.

Đúng lúc đó Y Mạn Nữu Nhĩ chợt hé miệng ra, quanh thân thể hắn chợt hiện lên một hư ảnh Thanh Long khổng lồ đang uốn lượn, hư ảnh Thanh Long tựa như một tòa núi, hai tròng mắt hư ảnh Thanh Long đang nhìn chằm chằm hai gã thất tinh ác ma.

"Bất hảo.”

Sắc mặt lục mi hai huynh đệ biến đổi.

"Lùi!" Hai người cực nhanh bắn ngược sang hai phía khác biệt.

Chỉ thấy quang mang màu xanh phảng phất sóng gợn trên mặt nước trong nháy mắt lan tới gần hai huynh đệ lục mi, thân thể hai gã cường giả đều chấn động.

Thiên phú thần thông - - Long ngâm!

"Đội trưởng!" Đám lục tinh ác ma của bát đại gia tộc nhìn thấy đội trưởng mình gặp nạn đều lo lắng hô lên.

"Chém!" Cả đám liền xông tới gần Y Mạn Nữu Nhĩ. Lục tinh ác ma cùng thất tinh ác ma có chênh lệch, nhưng vài lục tinh ác ma liên thủ thì thất tinh ác ma cũng không dám khinh thường.

Y Mạn Nữu Nhĩ chỉ có thể lui lại, trong lòng đang thầm mắng :”Lâm Lôi này, như thế nào còn chưa tới?"

Lục mi hai huynh đệ, lùi ra hai phía, khoảng cách tương đối xa nhau khiến thiên phú thần thông Long ngâm công kích phạm vi quá rộng nên uy lực công kích kém đi một chút. Lúc này lục mi nam tử cao lớn giận dữ cười :”Thiên phú thần thông này cũng quả nhiên lợi hại.”

Sau đó lập tức lại tiến lên.

Đúng lúc đó - -

Lục mi nam tử phát hiện một gã thủ hạ mình đang lo lắng thần thức truyền âm :”Đội trưởng, cẩn thận ta thấy....”

Lục mi nam tử liền quay đầu nhìn lại, hắn chỉ thấy một bóng người đã Long hóa đang cực nhanh vọt tới, hai tròng mắt vàng lợt gắt gao nhìn chằm chằm hắn. Khiến lục mi nam tử giật mình chính là trên lưng người vừa đến còn có tiêm thứ dữ tợn!

"Hắn là Lâm Lôi!" Lục mi nam tử trong nháy mắt bừng tỉnh.

Lâm Lôi long hóa rất đặc biệt, vì giết chết hai gã thất tinh ác ma nên toàn bộ cao thủ bát đại gia tộc đều biết được.

"Chạy!" Lục mi nam tử quay đầu liền muốn chạy trốn.

Chợt quang mang màu vàng phúc tán ra, hình thành một màn hào quang màu vàng, lục mi nam tử chỉ cách Lâm Lôi có trăm thước tự nhiên ở trong phạm vi của màn hào quang. Dẫn lực đáng sợ liền tác dụng trên người hắn.

Tốc độ giảm mạnh!

"A!" Biết chính mình trốn không thoát, lục mi nam tử xoay người một kiếm dụng toàn lực hướng Lâm Lôi bổ tới.

Một đạo bóng kiếm trong suốt thoát ly khỏi trường kiếm bắn về phía Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng không tránh né! Như trước hướng lục mi nam tử tiến lên. Theo bóng kiếm trong suốt bắn vào trong cơ thể Lâm Lôi hắn cũng dụng một quyền hung hăng nện ở trên đầu lục mi nam tử .

"Bồng!"

Đầu vỡ vụn, thần cách rơi xuống.

"Ca!" Lục mi nam tử gầy gò nhìn thấy cảnh đó, không khỏi hô to.

Mà tại trên mặt đất, vốn không muốn ra tay Bố La trưởng lão vừa ngẩng đầu, con mắt không khỏi sáng ngời :”Thì ra hắn chính là Lâm Lôi, hừ, Ba Ba Lý gia tộc đám đần, gặp phải thân thể cường chút liền đỡ không được.”

Bố La trưởng lão lúc này môi chợt khẽ nhúc nhích.

Nhất thời - -

Một hư ảnh đại xà màu đen thật lớn hiện lên phía sau Bố La trưởng lão, hư ảnh đại xà bao trùm khắp cả núi rừng, thể tích khổng lồ quả thực khiến người ta kinh hãi. Một cổ khí tức đáng sợ tràn ngập tận chân trời.

Vừa giết một thất tinh ác ma, nhưng Lâm Lôi lại chợt cảm thấy lạnh mình.

Lâm Lôi vừa chuyển đầu nhìn về phía dưới, liền thấy Bố La trưởng lão đang lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, đặc biệt hắc xà hư ảnh khiến Lâm Lôi không khỏi nhớ lại cảnh tượng lần trước, chính là một đội viên đã cứu hắn.

"Bất hảo, là thiên phú thần thông Hồn diệt.” Sắc mặt Lâm Lôi đại biến, lúc này chung quanh hắn không hề có ai khác.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 31: Chủ Thần Chi Lực Đích Đối Chiến

Tốc độ thiên phú thần thông 'Hồn Diệt' thật sự quá nhanh, chỉ thấy trên mặt đất Bố La trưởng lão già lão đầu hói lạnh lùng khẽ lầm bầm. Một hắc xà hư ảnh thật lớn hiện lên tại phía sau. Hắc xà chỉ có một mắt màu đỏ rực. Chiếc mắt duy nhất màu đỏ đó đang gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

Bộ vị mi tâm Bố La trưởng lão nứt ra. Một đạo ánh sáng trong suốt nháy mắt xuyên phá trường không, xuyên thấu phạm vi của 'Hắc Thạch không Gian’, trực tiếp bắn tới người Lâm Lôi, tốc độ cực nhanh, Lâm Lôi căn bản không cách nào tránh né.

A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc thiên phú thần thông - hồn diệt!

"Lâm Lôi trưởng lão!" Đám lục tinh ác ma may mắn còn sống nhìn thấy đều sợười.

"Hỗn đản." Nam tử lông mày xanh nghiến răng nhìn Lâm Lôi, trong lòng lửa giận thiêu đốt bùng bùng, vừa rồi chính là Lâm Lôi giết chết ca ca của hắn, "ta không tự tay giết chết ngươi, tính là ngươi may mắn."

Y Mạn Nữu Nhĩ đằng xa nhìn thấy cảnh này con mắt sáng lên: "Thanh Long giới chỉ!"

Chỉ thấy Y Mạn Nữu Nhĩ cực tốc hướng Lâm Lôi bay tới.

Trong không gian vô hạn của não hải Lâm Lôi, bên ngoài linh hồn hải dương được bao phủ bởi một màng lân phiến trong suốt, màng này chính là linh hồn phòng ngự chủ thần khí, trên màng có một lỗ thủng nhỏ, đó chính là nhược điểm.

Trong linh hồn hải dương.

Bên dưới thất thải kiếm hình linh hồn, một Lâm Lôi mặc trường bào xanh nhạt đang đứng thẳng ở đó. Đây chính là 'Phong Hệ Thần Phân Thân' của Lâm Lôi. Khi đi chiến đấu, Lâm Lôi chỉ mang theo một thần phân thân mà thôi.

Trong tay phong hệ thần phân thân đang có một giọt nước mầu xanh - thủy hệủ thần lực.

"Xem ngươi có thể xuyên thủng mà tiến vào không, nếu xuyên thủng, ta chỉ có thể sử dụng thủy hệ chủ thần lực thôi." Lâm Lôi sớm đã chuẩn bị từ lâu, một giọt chủ thần lực đặt ở trên người phong hệ thần phân. Mà phong hệ thần phân thân, trong linh hồn chi hải đứng ngay bên cạnh linh hồn.

Một khi gặp phải nguy hiểm, phong hệ thần phân thân rất nhanh có thể sử dụng giọt thủy hệ chủ thần lực này, để bảo vệ linh hồn sau đó sẽ phản công sau.

"Phốc xích!"

Luồn ánh sáng trong suốt đó đâm tới cực mạch, thẳng tắp như không thiết trở̀ề, giống như mũi châm hung hăng đánh mạnh vào màng lân phiến trong suốt của Lâm Lôi, tốc độ cực nhanh, thế công cực mạnh… tuyệt đối là công kích mạnh nhất Lâm Lôi từng gặp.

"Phanh!"

Như trứng chọi đá, luồng sáng đó trực tiếp đánh vào màng lân phiến xong rồi hoàn toàn vỡ vỡ.

"Ách, đây là hồn diệt sao?" Lâm Lôi ngẩn người. "Sao một chút thương tổn đều không có? Thậm chí đòn linh hồn công kích đơn giản của Ma Tư Lý cũng có nhiều uy hiếp hơn so với thiên phú thần thông này."

"Công kích này tựa hồ một chút linh tính đều không có." Lâm Lôi thầm nghĩ.

Đúng vậy, thiên phú thần thông đúng là loại công kích cực kỳ cố định, như 'Phệẩn', là thôn phệ thần cách, thành công là thành công, thất bại là thất bại. 'Hồn Diệt' cũng là công kích cực mạnh, một đi không trở về, phá bỏ mọi trở ngại, trực tiếp tiêu diệt linh hồn.

Như thiên phú thần thông của Đế Lâm, Tháp La Sa cũng vậy, uy lực lớn, nhưng lại là cố định.

Thiên phú thần thông này một khi sử dụng cũng đều tiêu hao rất nhiều linh hồn lực, muốn tiêu hao linh hồn lực ít cũng không được, vì thiên phú đã luôn là nhượậy.

Linh hồn công kích kỳ thật linh tính cũng không quan trọng.

Bởi vì thượng vị thần bình thường nếu như có 'linh hồn phòng ngự thần Khí', thường luôn là thần khí hoàn hảo, bao bọc toàn bộ linh hồn, như linh hồn phòng ngự thần khí của Bối Bối phòng ngự mọi chỗ như nhau, không chỗ nào phòng ngựếu cả, vì vậy linh tính thực ra không quan trọng. Cứ trực tiếp mạnh mẽ công kích là đủ.

'Hồn Diệt' là như thế. Nhưng Lâm Lôi lại có linh hồn phòng ngự chủ thần khí bị tàn phá, ngoại trừ chỗ lổ hổng, những chỗ khác khả năng phòng ngự giống hệt nhườn phòng ngự chủ thần bình thường.

Một thượng vị thần cũng mong phá vỡ linh hồn phòng ngự chủ thần khí sao?

Nằm mơ!

Cho nên … một chiêu của vị siêu cấp cường giả 'Bố La' này không có tác dụng gì.

Chân trời vô tận, Lâm Lôi đứng thẳng ở giữa trong hào quang hình cầu mầu vàng thổ đường kính năm trăm thước. Trên mặt đất, lão già 'Bố La' đầu hói già nua ngửa đầu nhìn Lâm Lôi, vẻ mặt từ lãnh khốc âm ngoan dần dần trở nên kinh ngạc.

"Sưu!" Y Mạn Nữu Nhĩ chính đang cực tốc bay về phía Lâm Lôi, trong lòng còn đang cười thầm, "Đám ngu ngốc này, giết được Lâm Lôi mà căn bản không biết chiến lợi phẩm. Bọn họ sao có thể biết, Lâm Lôi chính là có một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí."

Y Mạn Nữu Nhĩ cực kỳ đắc ý.

Qua 2 ngày nay tốc độ dịch và phong cách của HNTD thực sự đã có tiến bộ đáng khen ngợi, nếu HNTD tiếp tục với phong cách như hôm nay ta đảm bảo tất cả con nghiện và ngay cả ta cũng sẽ :1 (2): .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 32: Trộm Gà Không Xong Mất Nắm Gạo

Được. " Từ đáy lòng Lâm Lôi lấy làm mừng rỡ,

" Y Mạn Nữu Nhĩ mặc dù có chút mâu thuẫn với ta, nhưng dù sao hắn cũng là người cùng gia tộc. " Y Mạn Nữu Nhĩ sử dụng chủ thần lực, thực lực tăng lên rất nhiều. Trong khi đó, phía đối phương, Hai gã Lục mi đều chết hết. Chỉ còn lại có Bố La Trưởng Lão!

Cục diện thay đổi hoàn toàn.

Bố la Trưởng Lão đột nhiên gầm lên một tiếng. Hai lông mày dựng đứng, cặp mắt long lên như muốn chảy máu. Đột ngột vung cánh tay lên. Cánh tay mềm mại như không có xương phút chốc vượt qua không trung, trực tiếp chụp vào thần hình Lâm Lôi, phàm khi cánh tay huy vũ lướt qua đến đâu không gian đều chấn động.

"Hưu!" Một màn quang mang màu tím quỷ dị bất chợt xuất hiện.

Khi kiếm quang màu tím lướt qua.Lập tức không gian đều tê liệt , lộ ra những khe hở, Tử huyết nhuyễn kiếm trực tiếp phách vào cánh tay bao trùm lân phiến màu đen kia.

"Xuy xuy~" Trên cánh tay dài ngoẳn nghèo đó phát ra những âm thanh chói tai. Lân phiến màu đen nứt ra, tử huyết nhuyễn kiếm đâm vào bên trong cơ thể. Nhưng cũng không có cách nào để đâm xâu vào trong, bên trong cơ thể cứng cỏi vô cùng.

"gừ!"

Đột nhiên Lâm Lôi vung cánh tay phải nhắm hướng cánh tay dài kia đánh tới, chỉ nghe được một tiếng 'phốc'. Cánh tay kia quả nhiên nhất thời chuyển động ngoằn nghèo, hướng tới khuỷu tay của Lâm Lôi chộp .

Lâm Lôi căn bản né tránh không kịp, trực tiếp bị Bố La Trưởng Lão bắt được cánh tay phải. Ngón tay của Bố la Trưởng Lão ở móng tay hiện ra màu đen. Đồng thời như mũi chủy thủ, tay trái của Bố la Trưởng Lão đột nhiên dùng sức. Móng tay sắc bén kia muốn đâm vào cánh tay phải của Lâm Lôi. Lâm Lôi gầm lên một tiếng. Cánh tay phải cơ bắp đột nhiên phùng lên.

"A!" Lâm Lôi đột nhiên hung hăng xuất một cước đá hướng tới cánh tay dài kia.

"Phốc!" Mũi chân đá trúng vào cơ bắp của cánh tay đó.Cảm giác giống như đá vào một bịch vải mềm mại.Cánh tay dài của Bố la Trưởng Lão có chút chấn động. Lập tức tan mất lực công kích của Lâm Lôi ,

"Sưu!" Vị Bố La Trưởng Lão kia mượn lực cực nhanh nhảy vọt tấn công trở lại, như thể người cao lớn chừng khoảng 10 mét hướng Lâm Lôi nhào tới. Một luồng khí tanh cũng hướng tới Lâm Lôi tràn ngập lan tỏa.

"uh! Bố La Trưởng Lão thân thể phòng ngự chẳng những cường hãn , còn giống con mãng xà mềm mại không có xương. Thật là Quái Vật. " Lâm Lôi cũng cảm thấy khó giải quyết. Có thể cùng Thanh Long nhất tộc cầm cự Minh xà nhất tộc quả thật có chỗ đặc biệt .

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Mau tới đây. Hai ta cung nhau liên thủ giết hắn. " Lâm Lôi ngay lập tức sử dụng thần thức truyền âm. Y Mạn Nữu Nhĩ sử dụng một giọt chủ thần lực, bây giờ quả thật thực lực rất mạnh . Nhưng Lâm Lôi kinh ngạc phát hiện ra . Y Mạn Nữu Nhĩ quả nhiên làm bộ không có nghe thấy, hướng tới phía các Lục tinh ác ma của quân địch đuổi giết .

"hừ, Cùng ngươi liên thủ?"

Y Mạn Nữu Nhĩ tự đáy lòng âm thầm cười lạnh,

"Nằm mơ đi ...trước tiên ta để cho Bố La giết chết ngươi. Lúc đó, Ta sẽ lấy được Thanh Long giới chỉ kia , mặc dù ngươi còn có phân thân. Nhưng Thanh Long giới chỉ trong lúc nhất thời ta không cách nào lấy máu nhận chủ, thế nhưng...... phân thân còn lại của ngươi thực lực yếu nhược. Làm sao có thể tranh với ta?" Chính vì Lâm Lôi thực lực cường hãn nên mới có thể bảo trụ được Thanh long giới chỉ. Nhưng theo Y Mạn Nữu Nhĩ nhận thấy, nếu Thân thể cực mạnh bị diệt thì Lâm Lôi làm như thế nào mà có thể bảo trụ được Thanh Long chi giới?

"Hỗn đản!" Lâm Lôi tự đáy lòng tức giận thầm mắng . Một là mắng Y Mạn Nữu Nhĩ, hai là mắng Bố La Trưởng Lão ở trước mắt, nếu đơn thuần sử dụng thân thể chém giết, Bố La Trưởng Lão khi thì cứng, khi thì mềm, quả nhiên khiến mình hoàn toàn lâm vào thế hạ phong.

"Bồng!"

Hai người lại một lần nữa tách ra.

"uh! Lâm Lôi quả thật khó đối. " Bố la Trưởng Lão cũng là cảm thấy đau đầu. Đơn thuần sử dụng thân thể chém giết. Hắn so với Lâm Lôi mạnh hơn, thế nhưng......trong hắc thạch không gian . Hắn vốn ban đầu đã bị lâm vào hoàn cảnh xấu, hơn nữa Lâm Lôi vẫn hay thay đổi phương hướng dẫn lực, một hồi dẫn lực hướng lên, một hồi hướng xuống. Một hồi hướng tới Lâm Lôi. Một hồi lại là bài xích. Dẫn lực biến hóa quỷ dị, cũng làm cho Bố La Trưởng Lão rất đau đầu, không nào cách chiếm được thượng phong được.

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Lại đây, chúng ta đồng thời giết hắn!" Lâm Lôi cất cao giọng nói.

"Y Mạn Nữu Nhĩ?" Bố la Trưởng Lão kinh hãi.

"Ân?" Y Mạn Nữu Nhĩ không khỏi xoay người quay lại.

Vừa rồi sử dụng thần thức truyền âm. Hắn có thể làm bộ nghe không thấy, thế nhưng bây giờ Lâm Lôi lại lớn tiếng hô lên . Ngay lập tức những Lục tinh ác ma của gia tộc may mắn sống sót cùng với nhân viên tình báo của gia tộc ở xa xa đang xem cuộc chiến phỏng chừng đều nghe được. Không ra tay, nếu như Lâm Lôi chết đi . Một khi nhân viên tình báo trở về báo cáo . Hắn cũng phiền toái!

"uh! Bố La thật sự là đần độn. " Y Mạn Nữu Nhĩ thầm mắng.

Muốn hô lớn tiếng đều phải cần thời gian . Trong khi kịch liệt chiến đấu, Lâm Lôi căn bản không cơ hội kêu lên, nếu như Bố La có năng lực chiếm giữ ưu thế, áp sát Lâm Lôi mà đánh cho đến lúc giết chết được Lâm Lôi.Thì kế hoạch của Y Mạn Nữu Nhĩ dễ dàng thành công ..

Thế nhưng bây giờ Lâm Lôi cùng Bố La chiến đấu không hơn kém nhau là mấy.Nên Lâm Lôi tự nhiên có cơ hội lớn tiếng hô lên.

"Được. Lâm Lôi. Chúng ta đồng thời giết hắn. " Y Mạn Nữu Nhĩ cố ý cất cao giọng nói. Chỉ một câu nói, hăm dọa được Bố La rốt cục đưa ra quyết định cuối cùng——sử dụng chủ thần lực!

"Muốn giết ta?Ha ha......"

Tiếng cười gia nua vang vọng phía chân trời. Thân thể của Bố la Trưởng Lão lại khôi phục lại hình dáng ban đầu, đồng thời toàn thân bao phủ tại một hào quang màu đen bao trùm, vả lại bắt đầu tràn ngập một cổ khí tức đáng sợ, so với Y Mạn Nữu Nhĩ không hơn kém là mấy.

"Cũng có chủ thần lực?" Lâm Lôi kinh hãi.

"Tộc trưởng có nói qua, ưu thế của Tứ thần thú gia tộc chúng ta chính là chủ thần lực có nhiều hơn một ít, không có thể nghĩ được Bố La cũng có chủ thần lực, không xong gay go rồi.. "

Lão tổ tông của Tứ thần thú gia tộc chính là chủ thần. Tự nhiên có thể sử dụng xa xỉ , chỉ cần làm Trưởng Lão cơ hồ có thể nhận được một giọt chủ thần lực.

Nhưng lão tổ tông của Bát đại gia tộc cũng không có lợi hại như vậy. Chủ thần lực rất hi hữu. Cũng chỉ có Trưởng Lão đứng đầu mới có một giọt chủ thần lực, thế mà Bố La cũng sở hữu một giọt!

"Y Mạn Nữu Nhĩ, mau tới đây a. " Lâm Lôi thần thức truyền âm lo lắng quát. Y Mạn Nữu Nhĩ đương đứng ở giữa không trung. Căn bản không vội quay qua chiến đấu, trong nháy mắt Lâm Lôi hiểu rõ ràng .:

" Y Mạn Nữu Nhĩ, quả nhiên chủ ý là như vậy !"

Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng cười lạnh:

"Sử dụng chủ thần lực?Tốt lắm. Đi giết Lâm Lôi trước đi. "

"Lâm Lôi!"

Một tiếng gầm vang lên. Bố la Trưởng Lão đột nhiên nhằm phía Lâm Lôi. Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, "Ông~" phương hướng dẫn lực của Hắc thạch không gian đột nhiên biến hóa. Biến thành xích lực!Cường đại xích lực. Đem Bố La Trưởng Lão bài xích hướng ra phía ngoài. Song, chủ thần lực quá mạnh mẽ… Cho dù toàn thân rơi vào‘Hắc thạch không gian’. Bố la Trưởng Lão vẫn như trước có thể mạnh mẽ chống cự lực bài xích . Hơn nữa tốc độ vẫn cực nhanh. Điên cuồng đuổi hướng tới Lâm Lôi, Lâm Lôi bắt chước chuyển đầu. Điên cuồng hướng tới Y Mạn Nữu Nhĩ phóng đi.

"Ngươi không đi tới thì ta đi qua!" Lâm Lôi thầm nghĩ.

Trong nháy mắt, Lâm Lôi xông tới.

"Hừ. Giết ngươi trước cũng tốt. " Bố la Trưởng Lão thấy Y Mạn Nữu Nhĩ ở bên cạnh , cảm nhận được bên ngoài thân của Y Mạn Nữu Nhĩ phát ra khí tức của chủ thần lực . Trực tiếp chuyển hướng quay sang giết Y Mạn Nữu Nhĩ.

Dù sao...... Y Mạn Nữu Nhĩ đối hắn uy hiếp lớn nhất!

Lâm Lôi lùi lại chẳng muốn dính dáng đến Y Mạn Nữu Nhĩ:

"Bố La thực lực quá mạnh mẻ, toàn thân bị khống chế trong Hắc thạch không gian. Đều cùng ta không phân biệt cao thấp, nhưng về phương diện linh hồn......Hắn cũng là thi triển thiên phú thần thông. Nên mới nhầm lẫn đã cho là linh hồn phòng ngự của ta mạnh mẽ. Một khi hắn lại sử dụng linh hồn công kích, ta tuyệt đối không phải đối thủ. "

Chính vì hiểu lầm này , khiến cho Bố La Trưởng Lão không sử dụng linh hồn công kích. Nhưng Lâm Lôi cũng đã nhìn ra, cho dù chính mình có sử dụng chủ thần lực, sợ rằng cũng không đánh lại đối phương. Rốt cục trong tình huống bình thường, thực lực của mình yếu hơn so với đối phương, nếu như song phương đều sử dụng chủ thần lực, thực lực so sánh với nhau không khác nhau mấy.

"Đào!" Lâm Lôi trực tiếp hướng phương bắc bỏ chạy.

"Oanh!" Một tiếng nổ mạnh đáng sợ từ phía sau truyền đến, hai người sử dụng chủ thần lực cường giả đối chiến, lúc này thật là nơi phi thường thảm thiết đáng sợ .

"Hô!" Lâm Lôi cực nhanh phi hành. Đồng thời cũng cảm nhận được phía sau tiếng nổ mạnh chấn động kịch liệt.

"Tiếng nổ này rất lớn. " Lâm Lôi thất kinh.

Nếu sử dụng chủ thần lực. Có thể đánh bại đối thủ, Lâm Lôi khẳng định sử dụng. Biết rõ không phải đối thủ chỉ còn cách mau chóng chạy trốn.

"Hô!" "Hô!"

Lưỡng đạo thân ảnh đương một trước một sau, đều đột ngột từ phía trên mình bay qua. Đồng thời một đạo a6m thanh truyền vào trong óc của Lâm Lôi: "Lâm Lôi. Mau chóng sử dụng chủ thần lực, chúng ta liên thủ. Đồng thời giết hắn!" Lâm Lôi ngửa đầu nhìn lại. Chỉ thấy trên bầu trời, một vầng sáng màu xanh đang chạy trốn, vầng sáng màu đen đang truy kích.

"Lâm Lôi!" một vầng sáng màu xanh lập tức xoay người, hướng tới Lâm Lôi bay lai. Lâm Lôi gặp phải tình huống giống như Y Mạn Nữu Nhĩ.. Hắn không muốn trợ giúp Y Mạn Nữu Nhĩ. Thế nhưng , Y Mạn Nữu Nhĩ cũng hướng tới hắn mà chạy......Bức bách hắn không thể không tham gia.

"Lâm Lôi, ngươi nếu còn không ra tay. Thủy hệ thần phân thân của ta một khi bị chết, ta nhất định sẽ đi nói cho Đại Trưởng Lão biết. Nhất định sẽ!!!" Y Mạn Nữu Nhĩ lo lắng hướng về phía Lâm Lôi thần thức truyền âm . Một giọt chủ thần lực ẩn chứa năng lượng phi thường kinh người. Dù sao đó là chủ thần lực được biến thành chất lỏng. Dưới tình huống chiến đấu bình thường, có thể kiên trì một hồi lâu , thế nhưng Y Mạn Nữu Nhĩ đã sử dụng chủ thần lực trước, mà còn sử dụng một hồi lâu, chốc lát chủ thần lực tiêu hao hết......Hắn phải chết không thể nghi ngờ.

"Nhanh lên một chút. Lâm Lôi!" Y Mạn Nữu Nhĩ sốt ruột la lên.

"Bồng!"

một vầng sáng màu xanh cùng một vầng sáng màu đen lại một lần nữa va trạm vào nhau mãnh liệt. Vầng sáng màu xanh đột nhiên rơi mạnh trên mặt đất. Y Mạn Nữu Nhĩ rõ ràng bị rơi vào thế yếu.

"Nào, đánh như vậy rất hay?" Một đạo âm thanh sang sảng vang vọng khắp trời đất. Truyền vào trong tai của ba người. Không kể nguyên do, Y Mạn Nữu Nhĩ, Bố La Trưởng Lão, kể cả Lâm Lôi đều quay đầu hướng nơi phát ra âm thanh nhìn lại—— Chỉ thấy một người đàn ông cao to khỏe mạnh thân cao chừng tam thước, mặc hỏa hồng sắc khải giáp, mái tóc đỏ đậm phiêu dật. Một đôi mắt dũng mạnh nhìn chung quanh, trên mặt tràn đầy nụ cười tươi.

"Ah. Lâm Lôi!"

Vị tráng hán cười nhìn về phía Lâm Lôi. "Lâu rồi không thấy ngươi, ta nghe nói ngươi bây giờ làm Trưởng Lão của Tứ thần thú gia tộc ? Sách sách. Chúng ta chia tay nhau hình như còn không đủ ngàn nămchứ , quả nhiên là lợi hại .. " Lâm Lôi nhìn người trước mắt, kinh ngạc hồi lâu, mới nói: "Phổ Tư La!"

"Ha ha. Ngươi còn nhớ ta. " Phổ Tư La cười ha hả.

Người trước mắt rõ ràng chính là Hỏa sơn cự nhân, vì khiếp sợ chủ tớ khế ước. Không thể không thay đổi biến thành con mèo nhỏ. Chịu đựng cả Ức ngàn năm tủi thân chính là siêu cấp cường giả‘Phổ Tư La’. Ngay cả Thất cấp cường giả ở trước mặt Phổ Tư La cũng chỉ có thể lựa chọn con đường chạy trốn mà thôi.

"Sưu!" Vầng sáng Màu xanh chạy lẻn đến bên cạnh Lâm Lôi. Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía‘Y Mạn Nữu Nhĩ’. Chỉ thấy trên người Y Mạn Nữu Nhĩ màu xanh hào quang càng ngày càng yếu, cho đến khi hoàn toàn tiêu tán.

"Chủ thần lực của ta hoàntoàn hao phí hết. " Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn chằm chằm vào hắn, "Bây giờ, chỉ dựa vào ngươi .. "

Chỉ thấy Bố La Trưởng Lão toàn thân bao phủ trong hào quang màu đen, đang huyền phù lơ lửng ở cách đó không xa: "Chủ thần lực hao phí hết?Ha ha, các ngươi hai người chịu chết đi. " Nói xong liền hóa thành một đạo hắc quang. Trực tiếp hướng tới Lâm Lôi bay tới.

"Bồng!"

Một đạo hỏa quang đánh vào đạo hắc quang . Hắc quang lập lức thụt lui bắn tung ra ngoài.Chỉ thấy Phổ Tư La tay dọc sát thân hình, đồng thời thu hồi cây Đại trùy màu hỏa hồng. Bố la Trưởng Lão bay vút dừng ở giữa trời cao, khiếp sợ nhìn về phía Phổ Tư La: "ngươi. ngươi......" Vừa rồi chỉ là một trùy của Phổ Tư La đã khiến hắn cực ký thất vọng. Bố La một khi sử dụng chủ thần lực. cho dù là Tu La cũng không thể dễ dàng đánh hắn văng đi như vậy.

"Bộ. chuyện gì xảy ra?" Phổ Tư La cau mày nhìn về phía hắn

"Ngươi là ai?" Bố la Trưởng Lão hừ nhẹ nói.

"ngươi coi ta là ai? Lâm Lôi là bằng hữu của ta. Ngươi muốn giết hắn......" Phổ Tư La nhếch miệng cười. "Từ khi vũ khí này tới tay ta, còn không có chánh thức giết qua siêu cấp cao thủ nào. " Cây trùy tử màu hỏa hồng trong tay Phổ Tư La chừng hai thước dài. Một đầu nhọn cái chuôi để thô, tựa như một cái sừng trâu rất lớn. Lâm Lôi khó có thể tin vào cảnh tượng trước mắt mình.

Phổ Tư La quả thật rất mạnh, thế nhưng......Bố la sử dụng chủ thần lực , giờ phút này ngay cả Tu La đến, phỏng chừng cũng không thể dễ dàng như thế nhẹ nhàng đánh văng Bố La đi.

"Lâm Lôi. Hắn là ai vậy?" Y Mạn Nữu Nhĩ cũng chỉ trố mắt đứng nhìn.

"là một người bằng hữu của ta. " Lâm Lôi cũng chỉ có thể trả lời như thế, đồng thời Lâm Lôi cũng nghi hoặc. Vũ khí của Phổ Tư La lúc trước là một cây búa lớn, tại sao lại biến thành một cây trùy tử màu hỏa hồng, cái trùy tử.....

Tựa hồ không giống nhau!

"Vậy, ngươi đi tìm cái chết đi!" Bố la Trưởng Lão phẫn nộ rít gào . Trong tay xuất hiện, một cây trường tiên màu đen, trên trường tiên tràn ngập chủ thần lực. Trực tiếp hướng Phổ Tư La bổ tới. Trường tiên lướt qua không gian lập tức vỡ vụn. Phổ Tư La lại là cầm lấy cây đại trùy tử, trực tiếp vung lên——

Giống như cây chủy thủ phóng lên, hỏa hồng sắc từ đại trùy tử hóa thành một đạo hỏa quang, trực tiếp phi thoát ra ngoài,

"Phốc!" một tiếng, trường tiên màu đen kia quả nhiện bị trấn đứt thành từng đoàn, đồng thời ở vị trí ngực của Bố La Trưởng Lão xuất hiện một cái lỗ thủng lớn. Hỏa hồng sắc đại trụy tử bay trở về Phổ Tư La trong tay.

"Còn không có cút đi, lần thứ nhất chỉ khiến cho ngươi bị thương ,lần tiếp theo là lấy mạng chó của ngươi .. " Phổ Tư La nắm cây đại trùy tử màu hỏa hồng nói.

"đó, đó là......"

Bố la Trưởng Lão khó có thể tin, nhìn chằm chằm vào cây trùy tử màu đỏ. "Chủ thần khí?"

"Hắc hắc. Không sai, quả thật tinh mắt. " Phổ Tư La đắc ý cười.

Chủ thần lực. Đối với chủ thần mà nói có rất nhiều , nhưng chủ thần khí......Đó là tâm lực của chủ thần phải hao phí, hao phí máu huyết. Cũng phải tổ hợp thần lực không ngừng bồi đắp . Chủ thần khí cường đại vượt quá siêu viễn chủ thần lực!

Đặc biệt là chủ thần khí công kích, sát thượng vị thần, quả thực dễ dàng tàn sát .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 33: Bất Cam Tâm Đích Bố La

T

ình huống phát sinh đến mức này, Bố La tràn ngập bất cam trong lòng: "Hắc Nhĩ Tư bọn họ hai huynh đệ đều chết cả. Lần kiếp sát này chúng ta một phương chết hai thất tinh ác ma, còn thất tinh ác ma của tứ thần thú gia tộc một người cũng không chết, hơn nữa ta còn sử dụng mất một giọt chủ thần lực!"

Sỉ nhục!

Chiến bại này truyền về, tuyệt đối sẽ bị những người khác trong tộc thầm xem thường, tộc trưởng cũng chắc chắn bất mãn.

"Nhưng người này lại có chủ thần khí." Bố La nhìn về phía Phổ Tư La, mặc dù trong lòng giận đến mức tận cùng nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn khuất phục, dù sao phản kháng chính là chết! Điểm này tuyệt không cần nghi ngờ.

"Nhìn hình dáng biến thân, ngươi chắc thuộc A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc của Minh giới." Phổ Tư La từ cao nhìn xuống tùy ý nói, "Ngươi trở về nói cho tộc trưởng gia tộc ngươi rằng lần này ta nể mặt tộc trưởng các ngươi, nên không giết ngươi, nhưng từ lần sau, nếu các ngươi còn dám đụng đến bằng hữu 'Lâm Lôi' của ta, chậc chậc ... ha ha, hậu quả các ngươi chính mình nghĩ đi. Nhớ kỹ, đừng động vào Lâm Lôi là được, còn những người khác, ta không quan tâm."

Bố La trong lòng run lên.

Sắc mặt Y Mạn Nữu Nhĩ không khỏi khó coi, liếc liếc mắt nhìn Phổ Tư La: "Gã đầu to này xem ra là có giao tình với Lâm Lôi, chứ không phải có giao tình với gia tộc ta." Lời Phổ Tư La nói rất rõ ràng ...

Chiến đấu giữa bát đại gia tộc và tứ thần thú gia tộc, hắn sẽ không quản đến.

Lâm Lôi cũng là tràn đầy nghi hoặc trong lòng.

"Phổ Tư La này với ta nói cho cùng cũng chỉ là có giao đàm qua lần hắn thoát khốn nọ, chính thức ra, giao tình hắn và ta cũng không sâu đậm, vì cứu ta mà chịu đắc tội với bát đại gia tộc sao?" Lâm Lôi khó hiểu tự hỏi.

Chẳng lẻ chính mình có mị lực như vậy sao (Người dịch giải thích: Chẳng lẽ hắn là GAY sao ^_^)?

Phổ Tư La thuận tay cứu mình có thể giải thích được, nhưng còn uy hiếp tộc trưởng gia tộc đối phương, thì thật khó giải thích.

"Được. Ta nhất định đem lời này trở về." Bố La trong lòng tràn đầy tức giận, nhưng ngoài mặt chính là khuất phục cúi đầu xuống, giờ phút này Bố La đã quay về hình thái nhân loại, ngay cả tiểu xa trên tai hắn cũng không dám thụt thò lưỡi nữa.

"Biến đi!" Phổ Tư La phẩy tay.

Bố La trực tiếp hóa thành một đạo sáng bay vào sâu vào trong sơn mạch, biến mất không thấy.

Bố La bay đại khái hơn hai ba mươi dặm, liền lập tức hạ xuống, khuôn mặt già nua tràn đầy nếp nhăn bắt đầu co rúm lại, tròng mắt như độc xà âm ngoan lóe ra quang mang phẫn nộ.

"Ta cứ trở về sao? Một thất tinh ác ma không giết được, bên mình lại chết hai?" Bố La tức giận.

Trưởng lão nào trong gia tộc thất bại nhiệm vụ như vậy không tính là đại sự gì, nhưng hắn là Bố La - vương bài của gia tộc. Hắn ra tay nhưng lại có kết quả như vậy, khẳng định sẽ bị các gia tộc khác trong bát đại gia tộc nghị luận rèm pha.

Hắn không thể thua bọn họ!

Là những kẻ sở hữu tánh mạng vĩnh hằng, siêu cấp cường giả cực độ coi trọng ‘thể diện’.

"Không. Phổ Tư La nọ rất có thể sẽ rời đi, một khi hắn ly khai… ta hoàn toàn có thể tái thâu tập." Hai mắt Bố La sáng lên, hắn cho dù không dám giết Lâm Lôi, nhưng lại dám giết Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Hô ~ "

Chủ thần lực biến thành trong suốt, trực tiếp tràn ngập hơn mười dặm, bao trùm ba người Phổ Tư La, Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ đang nói chuyện.

Chủ thần lực có thể tiến hành vật chất công kích, cũng có thể tiến hành linh hồn công kích.

Thần thức tra tham, thực chất chính là tinh thần lực di tán ra mà thôi.

Chủ thần lực này nếu đã có thể tiến hành linh hồn công kích, linh hồn phòng ngự, tự nhiên cũng có thể dùng vào 'thần thức tra tham', hơn nữa hiệu quả còn tốt hơn, phạm vi cũng lớn hơn rất nhiều! Đương nhiên siêu cấp cường giả bình thường lại có thể chịu bỏ ra chủ thần lực để làm thần thức tra tham sao?

Dụng chủ thần lực tra tham, cũng giống như chủ thần tự tra tham, tự nhiên Phổ Tư La, Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ ba người đều không hề phát hiện thấy.

"Hà, tiểu tử kia, ngươi về trước đi." Phổ Tư La thản nhiên hướng Y Mạn Nữu Nhĩ phất tay nói. "Ta cùng Lâm Lôi lâu lắm không gặp mặt, còn có vài câu chuyện muốn nói. Đi nhanh đi, chẳng lẻ hai người bọn ta nói chuyện, tiểu tử ngươi cũng muốn nghe sao?"

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không dám nói gì.

"Lâm Lôi, ta về trước vậy." Y Mạn Nữu Nhĩ nhìn Lâm Lôi cười nói, đồng thời thoáng cung kính hành lễ với Phổ Tu La, nhưng Phổ Tư La cũng chỉ hừ một tiếng. Điều này không khỏi làm Y Mạn Nữu Nhĩ có chút ngượng ngập.

"Y Mạn Nữu Nhĩ trưởng lão, đi đường cẩn thận." Lâm Lôi cười nhạt đáp.

"Lâm Lôi trưởng lão ngươi một mình một người trở về, cũng phải cẩn thận địch nhân." Y Mạn Nữu Nhĩ có vẻ rất hữu hảo, sau đó hắn liền phi hành rời đi.

"Một mình một người thôi sao?" dùng chủ thần lực quan sát thấy một màn này, trên khuôn mặt già nua của Bố La không khỏi lộ ra nụ cười, đồng thời cặp mắt hỗn trọc lấp lóe hoàng quang cũng khẽ nhíu lại, "nhanh thôi, chủ thần lực sắp tiêu hao hết, nắm chắc đoạn thời gian cuối cùng hẵn còn này giết chết kẻ có tên Y Mạn Nữu Nhĩ kia."

Bố La lập tức hóa thành một đạo quang mang, phi thoán đuổi theo.

Một giọt chủ thần lực ở dạng dịch thể có thể sử dụng trong một khoảng thời gian tương đối. Bố La cho dù không có chủ thần lực, đều có thể dễ dàng giết chết Y Mạn Nữu Nhĩ, nếu mà sử dụng … thì Y Mạn Nữu Nhĩ đó không thể có chút năng lực phản kháng.

Y Mạn Nữu Nhĩ chính đang một mình đơn độc phi hành theo hướng trở về tứ thần thú gia tộc, sắc mặt hắn cũng là đang rất âm trầm.

Lần này, hắn muốn làm cho phân thân tối cường của Lâm Lôi bị giết chết. Mục tiêu này không thực hiện được, đó cũng chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là... hắn chẳng những không có có chút thu hoạch nào, còn tiêu hao mất một giọt chủ thần lực.

"Một giọt chủ thần lực, ta cũng chỉ có một giọt a!" Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng bất cam.

Chủ thần lực khi dùng đến tối thiểu cũng phải có chút thu hoạch. Nhưng hắn thu hoạch được gì?

"Lão tổ tông đã chết. Trữ lượng chủ thần lực trong tộc càng ngày càng ít, hơn nữa chủ thần lực chính là tộc trưởng đều tự mình giữ. Tộc trưởng đối ta lại có ý kiến ... sao có thể cấp lại cho ta một giọt chủ thần lực nữa."

Y Mạn Nữu Nhĩ vừa phi hành vừa không ngừng suy tính trong đầu.

"Tất cả đều do Lâm Lôi. Hắn không chịu sử dụng chủ thần lực cùng ta đồng thời giết Bố La nọ, nếu giết được Bố La ... đại công như vậy, tộc trưởng khẳng định sẽ ban cho ta một giọt chủ thần lực khác." Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng chính là tràn đầy bất bình.

Chính vào lúc này -

"Hả?" Y Mạn Nữu Nhĩ đột ngột cảm thấy máy động trong lòng, không khỏi quay đầu lại, một đạo hắc sắc quang mang như thiểm điện trực tiếp đánh về phía hắn, hắc sắc quang mang tản ra khí tức đáng sợ làm cho Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức biến sắc, sắc mặt trắng toát!

"Chủ thần lực!" Y Mạn Nữu Nhĩ hai mắt trợn tròn.

"Bồng!"

Y Mạn Nữu Nhĩ cả người trực tiếp bị đánh tan, một khỏa thần cách rơi xuống.

Đến lúc này giữa không trung mới hiện lên một nhân ảnh, hói, già nua, đúng là Bố La trưởng lão kia.

"Hừ, cuối cùng cũng giết chết một thất tinh ác ma, ít nhất ta trở về cũng có lời để nói." Bố La trưởng lão vốn trong lòng bất cam, nhưng giết Y Mạn Nữu Nhĩ, trong lòng hắn nhất thời cũng tốt hơn, ít nhất hắn trở về cũng có cái để báo lên…

Hoàn toàn có thể nói rằng Lâm Lôi sở dĩ không chết là bởi vì Phổ Tư La. Hắn chính mình cũng không có biện pháp, ít nhất hắn cũng giết được một thất tinh ác ma khác.

"Hô."

Lật tay một cái, Bố La trưởng lão liền thu lấy mai không gian giới chỉ trên mặt đất, hừ nhẹ một tiếng, "quả nhiên còn có phân thân ở tại thiên tế sơn mạch, giới chỉ này cho ta cũng không tác dụng." Lập tức dùng lực, không gian giới chỉ liền vỡ nát.

Còn một khỏa thần cách và thần khí trên mặt đất, Bố La trưởng lão cũng là không lấy, hắn không thèm để ý chuyện vặt này.

"Hả?"

Bố La trưởng lão cúi đầu nhìn qua, hắc sắc quang vựng trên người đã cơ hồ không thể nhận ra.

"Đi mau thôi." Bố La trưởng lão lợi dụng chút thời gian cuối cùng này lập tức phi về phương đông rồi biến mất, mà chỉ phiến khắc sau khi Bố La trưởng lão rời đi, hai đạo nhân ảnh xẹt qua trường không, xuất hiện tại chỗ này, đúng là Lâm Lôi và Phổ Tư La.

Lâm Lôi lập tức cẩn thận quan sát phía dưới.

Vừa rồi hắn cùng Phổ Tư La đang tán gẫu, nhưng đột nhiên cảm giác được năng lượng ba động kinh nhân, liền lập tức bay tới. Trên mặt đất hẵn còn từng mảnh thi thể của Y Mạn Nữu Nhĩ, cũng còn có thần cách, thần khí rơi ở mặt đất.

"Đều đã muộn rồi." Lâm Lôi nói. "Y Mạn Nữu Nhĩ đã chết." Lâm Lôi vừa lật tay, liền thu lấy khỏa thần cách và thần khí lên.

"Chết thì cũng chết rồi, có gì to tát đâu." Phổ Tư La thản nhiên nói.

Lâm Lôi không khỏi cười.

Chết sao?

Y Mạn Nữu Nhĩ chết. Lâm Lôi không cảm thấy một chút thương tâm nào. Lúc trước Y Mạn Nữu Nhĩ tại thời khắc nguy hiểm của hắn lại cố ý làm bộ không nghe thấy thần thức truyền âm, không ra tay, định mượn tay Bố La giết chết mình.

"Có điều hắn chết, ta trở về cũng có chút phiền toái." Lâm Lôi nhướng mày. Y Mạn Nữu Nhĩ ở trong tộc có rây mơ rễ má đến rất nhiều người, "hừ, đến lúc đó rồi tính, dù sao giết hắn cũng là Bố La."

Cảm ứng được khí tức chủ thần lực xung quanh, Lâm Lôi cũng đoán được do Bố La động thủ.

"Này Phổ Tư La. ngươi vừa rồi hẵn còn chưa nói xong." Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Phổ Tư La cười nói.

"Ồ, đúng vậy. Năm đó ta vừa đến 'Mục Á Đại Lục' ở phương nam. Chủ thần khí của ta là lấy được ở đó. " Phổ Tư La nói rồi cười híp cả mắt lại, hiển nhiên rất đắc ý.

Mục Á Đại Lục? Lâm Lôi biết đó một trong năm khối đại lục ở địa ngục.

"Lâm Lôi, ngươi gặp qua chủ thần chưa?" Phổ Tư La ra vẻ thần bí hỏi.

Lâm Lôi lắc đầu đáp: "Chưa thấy qua. Chỉ thấy qua phù ảnh của chủ thần, có điều cũng chỉ là một khuôn mặt mơ hồ do năng lượng hình thành."

"Đó chỉ là chủ thần biến ảo ra mà thôi, không phải bản thể của chủ thần." Phổ Tư La đắc ý nói. "Lâm Lôi, ngươi chắc không biết … năm đó ta tại Mục Á Đại Lục, gặp được một siêu cấp cường giả, còn tỷ thí với hắn!"

"Tỷ thí?" Lâm Lôi ngẩn ra.

"Tỷ thí những gì. Ta thua những gì!"

Phổ Tư La bất đắc dĩ nói. "So vật chất công kích, ta thua, so linh hồn công kích, ta cũng thua, so tốc độ, ta thua… kể cả so thân thể ta vẫn thường tự hào, ta cũng bị thua."

"Đều thua?" Lâm Lôi giật mình, trong lòng không khỏi đoán được một chút.

"Về sau mới biết được …"

Phổ Tư La cười. "Hắn chính là chủ thần!"

Lâm Lôi cho dù đoán được, nhưng nghe xong vẫn không khỏi chấn động, toàn tức cười to: "Ha ha, Phổ Tư La, ngươi cũng dám tỷ thí với chủ thần? Ha ha ..."

"Ta từ đầu sao biết được hắn là chủ thần? Hắn che dấu thực lực, ta chỉ thấy hắn là một thượng vị thần mà thôi." Phổ Tư La bất đắc dĩ nói. "Hắn một chút cũng không lộ ra chủ thần thần uy ... đợi sau này hắn hỏi ta có nguyện ý thành sứ giả của hắn, đồng thời triển lộ chủ thần thần uy, ta mới biết hắn chính là chủ thần."

"Chủ thần hệ gì?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Hỏa hệ chủ thần!"

Phổ Tư La cười nói, "ta là hỏa hệ cường giả, lúc ấy ta cùng hắn so bì công kích các loại cũng đều là so ở hỏa hệ. Lâm Lôi ... ta phát giác, từ lần gặp qua ngươi, vận khí của ta thật là tốt."

"Lần đầu tiên gặp mặt ngươi, ta thoát khỏi trói buộc ức vạn năm."

"Đợi sau này chỉ mới mấy trăm năm, ta đã thành chủ thần sứ giả."

Phổ Tư La rất đắc ý, "đây là chủ thần khí do chủ thần ban cho ta. Thực lực của ta vốn đạt tới địa ngục Tu La, bây giờ có chủ thần khí này ... chậc chậc, cả địa ngục, vượt được ta cũng rất ít người."

"Vượt ngươi rất ít người. Ý ngươi nói hẵn còn có người so với ngươi lợi hại hơn sao?" Lâm Lôi cười hỏi.

"Hẵn có một ít."

Phổ Tư La đáp, "dù sao ở địa ngục, chủ thần sứ giả chính là vẫn có một ít người, hơn nữa còn có một ít thần thú đặc biệt hiếm thấy, thiên phú cũng rất mạnh... . Kỳ thật lợi hại nhất chính là thượng vị thần cường giả đại viên mãn."

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Đại viên mãn cường giả, đó là mang toàn bộ huyền ảo của một nguyên tố pháp tắc dung hợp hoàn toàn, hợp thành một thể, dung hợp năm loại, so với dung hợp sáu loại của địa viên mãn, nhìn chỉ thấy kém một loại … nhưng thực lực lại là cách biệt rất lớn.

"Ta tới địa ngục lâu như vậy, đại viên mãn cường giả, một người cũng chưa từng thấy qua." Lâm Lôi cười nói.

"Ta cũng chưa từng thấy qua." Phổ Tư La lắc đầu bất đắc dĩ nói, "dựa theo chủ thần nói, đại viên mãn thượng vị thần này, mặc dù thực lực khẳng định không bằng chủ thần, nhưng số lượng đại viên mãn thượng vị thần còn ít hơn số lượng chủ thần …"

Lâm Lôi cũng tán đồng ý này.

"Cũng không biết dung hợp tất cả huyền ảo thành một thể, đạt tới thượng vị thần đại viên mãn đỉnh phong, thực lực sẽ là dạng gì." Lâm Lôi thầm than một tiếng.

"Lâm Lôi, ta còn có việc, phải đi trước." Phổ Tư La cười nói, "ngươi ở tứ thần thú gia tộc, cũng đừng cứ ngu ngốc chiến đấu vì bọn họ thế này. Bảo trụ cái mạng nhỏ đợi thực lực tăng lên nữa rồi hãy nói." Phổ Tư La nói xong liền phi hành rời đi.

Lâm Lôi cười cười, đưa mắt nhìn Phổ Tư La rời đi.

"Cũng phải trở về rồi." Lâm Lôi cúi đầu liếc mắt nhìn thi thể Y Mạn Nữu Nhĩ dưới mặt đất một cái, rồi lập tức bay về phía thiên tế sơn mạch.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 34: Bát Đại Tộc Trưởng

Huyết Chiến cốc.

"Hô!" Y Mạn Nữu Nhĩ đang bay rất nhanh tán loạn trong Huyết Chiến cốc, bên trong Huyết Chiến cốc , các chiến sĩ khác không khỏi nghi hoặc nhìn Y Mạn Nữu Nhĩ đang phi thục mạng .

"Đây không phải là Y Mạn Nữu Nhĩ Trưởng Lão của Thanh Long nhất tộc các ngươi chứ?Như thế nào lại vội vàng như vậy?"

"Không biết, có thể có việc gì gấp sao. "

Các chiến sĩ khác trong Huyết chiến cốc không khỏi nghị luận . Giờ phút này ,Y Mạn Nữu Nhĩ vẫn cố quay lại nhìn người khác đang nghị luận. Trong lòng hắn phảng phất như có một ngọn lửa đang hừng hực đốt cháy. Tức giận tràn ngập cả trong trí óc của hắn, hắn trực tiếp vọt đi hướng tới nơi ở của cha mình‘Phất Nhĩ Hàn’.

"Phanh!" cánh cửa bật mạnh ra.

Đang ngồi ở trong phòng tĩnh tọa , uống nước trà , Phất Nhĩ Hàn không khỏi kinh ngạc quay đầu lại hỏi:

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Sao ngươi lại tới đây?"

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng không nói lời nào, lập tức quay đầu

‘Chi nha’ một tiếng đóng cửa phòng vang lên.

"Bồng!" Y Mạn Nữu Nhĩ quỳ sụp xuống đất, hai đầu gối thật sự nện mạnh lên trên mặt đất. ngay lập tức mặt đất cứng rắn này xuất hiện những khe nứt nhỏ.

"Y Mạn Nữu Nhĩ. ngươi làm gì?" Phất Nhĩ Hàn ngay lập tức đứng dậy.

"Cha!" Y Mạn Nữu Nhĩ phẫn nộ kêu lên.

"Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?" Phất Nhĩ Hàn cảm thấy có chuyện không ổn.

"Con. Thủy hệ thần phân thân của con đã bị hủy! Chính là bởi vì tên Lâm Lôi kia . Chính là vì hắn!!!" Y Mạn Nữu Nhĩ nói. Cả Thân thể đều có chút run run , "Chính là vì hắn. Trước là cố ý không ra tay. Sau lại trực tiếp cùng ta chia làm hai đường!"

"Thủy hệ thần phân thân đã bị hủy? " Phất Nhĩ Hàn cảm thấy đầu óc có chút lơ mơ, con của mình tổng cộng có hai thân phân, một người là Thủy hệ thần phân thân. Một người là Phong hệ thần phân thân, Phong hệ thần phân thân thực lực rất bình thường . Không có huyền ảo nào được dung hợp.

Con của hắn. ngay cả luyện hóa Thủy hệ thần cách. Khôi phục thực lực cũng không có cơ hội.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra. Nói rõ cho ta nghe. " Phất Nhĩ Hàn liền nói.

"Vâng. Cha. "

Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng tràn đầy phẫn nộ, giờ phút này mới tìm được đối tượng dốc bầu tâm sự. Lập tức bắt đầu lên tiếng kể lại. Chỉ là lời nói từ trong miệng của Y Mạn Nữu Nhĩ thay đổi , tựa hồ hết thảy đều là do Lâm Lôi cố ý hãm hại hắn.

Thanh Long điện tầng thứ năm, không gian bên trong.Đại Trưởng Lão đang khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn. Lẳng lặng tu luyện . Đột nhiên Đại Trưởng Lão nhướng mày mở mắt: "Bọn họ hai người tại sao lại tới đây?" Đại Trưởng Lão lúc này đứng dậy hướng tới đại sảnh đi đến.

"Đại Trưởng Lão!" âm thanh của Phất Nhĩ Hàn vang lên.

Lập tức, Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ hai người liền đi vào đại sảnh tầng thứ năm.

"đùng đùng nôn nóng . Làm cái gì vậy!"

Đại Trưởng Lão bất mãn quát lạnh .

"Đại Trưởng Lão, Thủy hệ thần phân thân của Y Mạn Nữu Nhĩ đã bị hủy. " Phất Nhĩ Hàn vội vàng nói.

"Ân?" Đại Trưởng Lão nhất thời cả kinh, không khỏi nhìn về phía Y Mạn Nữu Nhĩ, "Y Mạn Nữu Nhĩ. ngươi không phải cùng đi với Lâm Lôi chấp hành nhiệm vụ mà . Hơn nữa, ngươi và Lâm Lôi đều có một giọt Chủ thần lực "

"Phanh!" Y Mạn Nữu Nhĩ quỳ sụp xuống thảm thiết.

"Đại Trưởng Lão, ta cùng Lâm Lôi gặp ba gã Thất tinh ác ma, thực lực của ba gã Thất tinh ác ma rất mạnh, trong đó rất có một người là Bố La Trưởng Lão của A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc. " Y Mạn Nữu Nhĩ liền nói.

Đại Trưởng Lão sắc mặt biến đổi: "Quả nhiên là hắn.....Với địa vị của hắn chắc hẳn là có một giọt Chủ thần lực. "

"Bất quá, giả sử ngươi cùng Lâm Lôi đều sử dụng Chủ thần lực. Hai người liên thủ, cho dù Bố La có Chủ thần lực. Hai người các ngươi liên thủ chạy trốn vẫn còn có phần nắm chắc . " Đại Trưởng Lão nói.

" Lâm Lôi thấy chết mà không cứu !"

Y Mạn Nữu Nhĩ liền nói. "Ta tại thời khắc nguy hiểm. Hắn căn bản không ra tay. Sau đó một vị cường giả đột nhiên xuất hiện, làm cho Bố La tạm thời đình chỉ công kích. Vị cường giả kia quát lui Bố La. Ta lúc ấy đã cho ta an toàn ., Lâm Lôi liền nói. Cùng với vị cường giả kia có chuyện gì cần bàn, kêu ta rời đi trước. "

"Ta lúc ấy không hoài nghi, liền một mình rời đi .trước. Ai có thể nghĩ......" Y Mạn Nữu Nhĩ bi phẫn đứng lên,

"Đại Trưởng Lão. Ta vừa rời đi. Liền gặp Bố La đánh lén uy hiếp. Và bị hắn giết chết. Đại Trưởng Lão......Khẳng định là do Lâm Lôi an bài . Hắn khẳng định đã len lén cùng Bố La sử dụng thần thức truyền âm. Kêu Bố La lại đánh lén ta, nếu không......sau khi ,Bố la như thế nào đã rời đi , lại đi vòng đánh lén?"

Đại Trưởng Lão nghe vậy cũng nhướng mày.

"Lúc Trước, Lâm Lôi không ra tay. Trong lòng có ý định hại ngươi. Bất quá sau đó Bố La đánh lén ngươi......Có phải là do Lâm Lôi sử dụng thần thức truyền âm cùng Bố La cấu kết hay không, thì không cách nào xác định. "

Đại Trưởng Lão xuống giọng nói. "Lúc trước, Lâm Lôi mặc dù không ra tay nhưng dù sao ngươi cũng không chết, ngươi chết là bởi vì do Bố La đánh lén. Nhưng thật ra không thể tính lên đầu của Lâm Lôi."

"Đại Trưởng Lão!" Y Mạn Nữu Nhĩ nóng nảy nói.

Mặc dù Đại Trưởng Lão là bà nội của hắn .Thế nhưng Đại Trưởng

Lão luôn nghiêm khắc cổ lỗ, lạnh lùng. Cho dù là con mình‘Phất Nhĩ Hàn’. cũng phải xưng hô một tiếng‘Đại Trưởng Lão’.

"Đại Trưởng Lão, người ngẫm lại. Nếu như Lâm Lôi thật sự trong lòng không muốn hại chết Y Mạn Nữu Nhĩ thì Thủy hệ thần phân thân của Y Mạn Nữu Nhĩ như thế nào bị hủy?" Phất Nhĩ Hàn vội vàng nói:

"Hắn tại sao bất hòa không cùng Y Mạn Nữu Nhĩ quay trở về?Tại sao phải chia làm hai đường?Cho dù là nói chuyện, sao không cho Y Mạn Nữu Nhĩ ở một bên chờ đợi?"

"Còn có, Bố La kia được bị Thần bí cường giả đuổi lui về , làm sao lại dám quay đầu lại đuổi giết?Khẳng định là do Lâm Lôi cấu kết . " Phất Nhĩ Hàn vội vàng nói. Nhưng bọn họ cũng là quên mất một điểm——đó là Bố la sử dụng Chủ thần lực. có thể thông qua Chủ thần lực điều tra động tĩnh .

"Đại Trưởng Lão. " Phất Nhĩ Hàn vội la lên.

Đại Trưởng Lão không khỏi nhìn về phía Y Mạn Nữu Nhĩ.

"Phanh!" Phất Nhĩ Hàn quỳ sụp xuống, vội la lên:

"Mẫu thân!!!"

Đại Trưởng Lão thân thể chấn động, từ khi nàng bắt Phất Nhĩ Hàn phải xưng hô kêu nàng là Đại Trưởng Lão. chính con của mình đã bao nhiêu năm đã không xưng hô kêu nàng là : ‘Mẫu thân’..

"Mẫu thân. Y Mạn Nữu Nhĩ chính là con của ta. Thủy hệ thần phân thân của hắn vừa chết, muốn Phong hệ thần phân thân có đại thành tựu,cũng phải cần có ức ngàn năm cũng khó khăn!Mẫu thân. tôn nhi của người sau này tiền đồ đều bị Lâm Lôi đánh mất rồi, người như thế nào một chút cũng không......"

Nói xong trong mắt của Phất Nhĩ Hàn đều có nước mắt ..

Đại Trưởng Lão cũng cảm thấy trong lòng chợt đông cứng lại. Nếu nàng muốn trị tội Lâm Lôi.Một thoáng chút thiên vị cũng đích xác có thể trị tội.

"Mẫu thân!!!" Phất Nhĩ Hàn vội vàng nói.

Đại Trưởng Lão nhìn hai người đang quỳ dưới đất. Một người là con mình. một người là cháu mình . Đại Trưởng Lão thở dài một hơi ,xuống giọng nói:

"Hài tử. Đứng lên đi. " Đại Trưởng Lão cảm tình cất dấu ở trong lòng.Trong gia tộc , vẫn khiến cho người ta cảm giác thấy một sự lãnh khốc vô tình .

Song.....

Dù sao Nàng cũng là mẫu thân, ở sâu trong tâm linh cũng có chỗ nhu nhuyễn. Cũng không phải lòng dạ cứng rắn hoàn toàn. Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ vừa nghe không khỏi mừng rỡ.

"Mẫu thân, Thần phân thân của Lâm Lôi kia đã có thể ở lại Thiến Tế Sơn Mạch, bây giờ có thể thẩm vấn hắn. " Phất Nhĩ Hàn liền nói. "Thanh Long nhất tộc ta , giờ phút này phải đoàn kết hiệp lực. Thế nhưng, Lâm Lôi quả nhiên dám làm như vậy. Cho dù không phải tử tội, cũng phải nghiêm trị một cách nghiêm khắc một phen. "

"Đối. Phải nghiêm trị. "

Y Mạn Nữu Nhĩ cũng liền nói, "Hơn nữa, hắn là tiểu bối, dựa vào cái gì mà dám sở hữu Thanh Long giới chỉ của lão tổ tông. Thanh Long giới chỉ phải là bà nội, người sử dụng mới đúng, cho dù bà nội không cần, cũng nên để cho cha."

Đại Trưởng Lão cũng trầm mặc.

"Mẫu thân, chúng ta phái người triệu Lâm Lôi lại đây?" Phất Nhĩ Hàn liền nói. Lâm lôi bên ngoài chiến đấu vốn là bổn tôn cùng Phong hệ thần phân thân. Mà ngoài ra , Hỏa, thủy, Địa tam đại phân thân đều là ở lại Thiến Tế Sơn Mạch do đó hoàn toàn có thể thẩm vấn.

"Gấp cái gì?"

Đại Trưởng Lão liếc nhìn hai người bọn họ một cái. "Cho dù trừng phạt. Chẳng lẻ trừng phạt lên trên người của Phân thân? Bây giờ bổn tôn của Lâm lôi còn không quay lại. " Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức tỉnh ngộ.

"Đối, bây giờ không thẩm vấn, nếu không, thẩm vấn phân thân, sợ đến bổn tôn chạy thoát sẽ không đáng giá. " Y Mạn Nữu Nhĩ liền nói. Trong mắt Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn, Lâm Lôi Địa phân thân có giá trị nhưng vĩnh viễn không bằng bổn tôn . Dù sao......Bình thường, thân thể cường giả có cường có nhược phân thân. Cái Quan trọng nhất mới là cái tối lợi hại.

Biên giới của U lam phủ. Bát đại gia tộc trong đó tứ gia tộc tọa lạc ở tại nơi này. Từ Minh giới di chuyển tới được, thủ lĩnh của A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc giờ phút này đang cùng Thủy hệ thần phân thân của Bố La đàm luận , dù sao Tử vong thần phân thân của Bố La còn đang trên đường trở về.

"Bố la. Ngươi nói người đó ủng hữu chủ thần khí?" Hai mắt của tộc trưởng hiện ra màu đỏ đậm. Một đôi lông mi càng cực kỳ yêu dị. Mái tóc dài màu đen tỏa ra lục quang càng dài xuống tới khuỷu chân, ở hai bên tai có hai con lục xà cũng đang nhìn chằm chằm vào Bố La ở đối diện. Người này——là:thủ lĩnh của A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc . Cũng chính là lão tổ tông của Minh Xà nhất tộc !Minh xà nhất tộc điên phong cường giả.

"Vâng. Thưa Cha. Đó là hỏa hệ chủ thần khí. Rất đáng sợ. " Bố la cung kính nói. "Hắn còn kêu ta mang tới cho người một câu nói, hắn nói.” Hắn không giết ta là xem như nể mặt của người. Nếu sau này chúng ta dám động đến Lâm Lôi, hậu quả là .....do cho chúng ta tự tưởng tượng. "

"Hừ. láo xược. " Vị tộc trưởng hừ lạnh một tiếng.

"Chủ thần khí của hắn là hỏa hệ , chắc hẳn là Hỏa hệ chủ thần sứ giả. " Vị Minh Xà tộc trưởng suy nghĩ. Không khỏi quát lớn , "Theo ta đi Ba Lâm gia tộc một chuyến. "

"Vâng, thưa cha. "

Lúc này, Minh Xà tộc trưởng mang theo Bố La trực tiếp hướng tới Ba Lâm gia tộc ở bên cạnh chạy đi. Tứ thần thú gia tộc là do ‘Thanh Long nhất tộc’cầm đầu,thì Bát đại gia tộc cũng là một đoàn thể tạm thời, bây giờ lấy thực lực cường đại nhất là đến từ Thiên giới do ‘Ba Lâm gia tộc’cầm đầu. Ba Lâm gia tộc. Quang minh điện.

Quang minh điện , trong điện phủ cao chừng trăm thước , một cây cột chính cao chút vót trong đại điện tản ra những luồng sáng trắng nhu hòa, Chính giờ phút này phía dưới đại điện [...]. Chỉ có một mình Bố La cung kính đứng dưới , Phía trên đại điện còn lại có đầy đủ tám người ngồi.Tám người này chính là tộc trưởng của Bát đại gia tộc! Nói chính xác, trong đó bốn người này là bổn tôn . Ngoài ra bốn người còn lại chính là ‘Khôi Lỗi phân thân’ của Tứ đại gia tộc - tộc trưởng ở mặt khác xa của U Lam Phủ , Khôi Lỗi phân thân, cũng chính là Tử vong Khôi Lỗi.bên trong ẩn chứa một tia ý thức. Để Khôi Lỗi ở đây, cũng là vì có thể thống nhất chuyện thương lượng.

Bố la cung kính không ngừng tự kể quá trình chiến đấu. Đợi nói xong liền cung kính nói.: "Chính là như vậy!" Phía trên truyền đến âm thanh thảo luận của tám vị tộc trưởng

"Lôi Nạp Nhĩ Tư, gia tộc các ngươi cư ngụ ở địa ngục. Hẳn là quen thuộc các cao thủ của Địa ngục nhất. Đã từng nghe qua Phổ Tư La?"

"Phổ tư la?Quả thật chưa từng nghe qua trong địa ngục có nhân vật như vậy” "Bất kể nói như thế nào, hắn cũng có nhất kiện Chủ thần khí công kích. Do đó khẳng định hắn là một vị chủ thần sứ giả!"

"Chủ thần sứ giả còn có cái gì mà hay chứ. Hắn dám cùng Bát đại gia tộc chúng ta kiêu ngạo, nếu thật sự bức bách chúng ta, trực tiếp đánh nhau chỉ là......Chúng ta chỉ cần không cần ra tay trước. Chủ thần sau lưng hắn cũng sẽ không trách tội chúng ta!" Phía dưới Bố La nghe được không khỏi thất kinh. Bất quá Bố La cũng biết. Tộc trưởng của Bát đại gia tộc Bọn họ,tám người thì có bảy người là chủ thần sứ giả, cuối cùng một người tuy không phải là chủ thần sứ giả, cnhưng cũng đã có chủ thần khí, thực lực tám người cực mạnh . Dù sao...... Tộc trưởng của Tứ thần thú gia tộc cũng đồng dạng có chủ thần khí. Bát đại gia tộc bây giờ dám đến đối phó Tứ thần thú gia tộc, như thế nào lại có thể không đủ thực lực?

"Lúc nào, ta cũng có thể sở hữu nhất kiện chủ thần khí chứ?" Trong lòng Bố la thầm nghĩ, bất quá hắn cũng hiểu rõ . Tám vị tộc trưởng cho dù không có chủ thần khí. Thực lực cũng đều rất mạnh, nguyên nhân chánh là do thực lực quá mạnh mẻ...... Mới có thể được chủ thần coi trọng, và nhận được chủ thần khí. Trong lòng Bố La ..... Bát đại tộc trưởng chính là nhân vật cao cao tại thượng. Hoàn toàn chính xác Chủ thần sứ giả tự nhiên ở cao cao tại thượng. "Đừng gây thù chuốc oán lộn xộn!" Phía trên Đại điện truyền đến một tiếng quát trách mắng giọng khàn khàn . "Từ Phổ Tư La không đáng để cho ta phải suy nghĩ. Ngược lại Ta bây giờ đang nghi ngờ một người. "

"Bố la. " Phía trên truyền đến một âm thanh. Bố La lập tức khom người.

"Ta hỏi ngươi. Khi ngươi nhìn thấy Lâm Lôi, cũng cho rằng hắn chỉ là Trung vị thần. Một chút khí tức của Thượng vị thần chưa từng cảm giác được?" Âm thanh khàn khàn phía trên Đại điện dò hỏi.

"Đúng vậy, một chút chưa từng cảm giác được, ta sử dụng thần thức điều tra, cũng chỉ cho rằng hắn là Trung vị thần. " Bố la cũng nói. Vị có âm thanh khàn khàn kia vang lại lên: "Ân, thực lực của Bố La ta biết rất rõ ràng. Ngoài ra, phương diện linh hồn thành tựu cũng cực cao......Có thể ẩn nặc thực lực, vẫn làm cho Bố La phát hiện không được . Khắp cả địa ngục, có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nếu như Lâm Lôi thật sự lợi hại như vậy có thể giết Bố La rất dễ dàng. "

" Thế nhưng hắn không có làm được!Thậm chí vẫn còn phải nhờ Phổ Tư La cứu hắn. ""Ta hoài nghi! Lâm Lôi, thân mình chỉ là Trung vị thần!Sở dĩ linh hồn phòng ngự cường là vì hắn có mộtcái linh hồn phòng ngự thần khí!" Khàn khàn âm thanh nói.

"Hắn thân mình chỉ là Trung vị thần?Ba lâm tộc trưởng, ngươi cũng đừng nói giỡn. " Nhất thời có người nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 35: Đại Uy Hiếp

Bản thân chỉ là trung vị thần?" Bố La dưới đại điện nghe vậy không khỏi thấy khó tin.

Phía trên đại điện lại truyền đến tiếng thảo luận của tám vị tộc trưởng.

"Ta không phải là đang nói đùa. Các ngươi cứ cẩn thận ngẫm lại nhiều năm qua như vậy, tứ thần thú gia tộc, ai đã sử dụng chiêu ẩn nặc khí tức đánh lén này? Không có! Không phải là bọn chúng không muốn mà là thực lực không đủ!"

Thanh âm khàn khàn tiếp tục nói. "Ba Lâm gia tộc của ta, còn có A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc, cùng với Ai Đức Lý Khắc gia tộc, chúng ta đều cực kỳ nổi danh về phương diện am hiểu linh hồn, muốn ẩn nặc khí tức để chúng ta không phát hiện được ... hừ, cường giả như vậy ở địa ngục tổng cộng có mấy người?"

"Lâm Lôi nếu đạt tới trình độ đó, Bố La không có khả năng còn sống quay lại!"

Thanh âm khàn khàn nói tiếp, "Cho nên chỉ có một loại giải thích. Lâm Lôi hắn bản thân vẫn chỉ là trung vị thần, tự nhiên người khác không thể phát hiện hắn có khí tức của 'Thượng Vị Thần'."

Các tộc trưởng khác cũng không ngốc. Bọn họ vốn đều bởi Lâm Lôi thi triển thực lực kinh người nên không ai nghĩ tới khả năng này. Chính là có lời vừa rồi của tộc trưởng Ba Lâm gia tộc, bọn họ cẩn thận tự hỏi một phen, cũng đều chợt hiểu ra!

Mỗi một vị tộc trưởng giờ phút này đều bừng tỉnh.

"Lâm Lôi rất có thể chỉ là một trung vị thần. Bất quá sao lực công kích của hắn lại mạnh như vậy? Nghe nói trọng lực không gian của hắn, thượng vị thần bình thường căn bản đều chống cự không được, ngay cả lục tinh ác ma ở trong đó, cũng bị ảnh hưởng linh hồn, chỉ đợi bị giết!"

"Đúng. Trong chiến đấu, hắn không yếu hơn thất tinh ác ma."

Một thanh âm già nua vang lên: "Vậy cũng chỉ có thể nói, Lâm Lôi này đối với lĩnh ngộ pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ rất mạnh. Ta phỏng chừng … hắn bây giờ đã dung hợp xong năm loại pháp tắc huyền ảo của đại địa pháp tắc! Nếu không, một trung vị thần không có khả năng cường mạnh như thế."

Thực lực biểu hiện của Lâm Lôi cũng quả là ở cấp bậc này.

Bọn họ lại là chẳng biết.

Lâm Lôi trên thực tế mới dung hợp ba loại. Bất quá có 'Hắc Thạch' phụ trợ, thêm vào phương pháp vận dụng đặc biệt của tử tinh ấu thú, làm trọng lực không gian mạnh gấp trăm lần … tự nhiên có thể so với dung hợp năm loại huyền ảo.

"Trung vị thần có thể dung hợp năm loại sao?"

Trên đại điện chư vị tộc trưởng đều sợ ngây người.

"Ta nghĩ Lâm Lôi này vẫn chưa đạt tới thượng vị thần là bởi vì hắn muốn đi bước nào dung hợp bước đấy. Ta còn nghĩ đệ lục chủng huyền ảo, hắn chính là đang dần dần dung hợp, đợi tới ngày hắn đạt tới cảnh giới thượng vị thần, cũng là ngày hắn đại thành dung hợp hoàn toàn sáu loại huyền ảo!" Thanh âm khàn khàn vang lên. "Lâm Lôi này ta phải thừa nhận … đích xác có đại nghị lực, đại phách lực!"

Suy luận đến đó, tám vị tộc trưởng đều bị kết quả này làm cho rung động.

Dù sao cường giả bình thường tu luyện, dung hợp rất khó, nên đều muốn lên thượng vị thần thật sớm rồi chậm rãi dung hợp sau.

Một thanh âm bén nhọn vang lên: "Hắn mới là trung vị thần, thực lực đã kinh người như thế, nếu đạt tới thượng vị thần, thêm vào pháp tắc huyền ảo viên dung một thể … chính là tối điên phong trạng thái! Nếu có vị tộc trưởng của tứ thần thú gia tộc nào có dũng khí đưa một kiện chủ thần khí cho hắn! Một kẻ như vậy, kết hợp với chủ thần khí đủ để quét sạch chúng ta!"

Pháp tắc huyền ảo đạt tới đại viên mãn, phi thường đáng sợ!

Thêm vào một kiện chủ thần khí, có thể nói là kẻ vô địch chỉ dưới chủ thần.

"Lâm Lôi này không ngờ lại là như vậy." Bố La dưới đại điện nghe vậy cũng là sợ đến giật nảy người. "Cũng đúng, nếu hắn thật sự là trung vị thần, trọng lực không gian đã kinh người như vậy, tối thiểu phải là dung hợp năm loại huyền ảo. Hắn bây giờ nhất định là một mặt lĩnh ngộ loại huyền ảo thứ sáu, một mặt dung hợp, chờ khi hắn đại thành …"

Đại viên mãn thượng vị thần, số lượng so với chủ thần còn ít hơn.

Mỗi một người, đều là phong hoa tuyệt đại siêu cấp cường giả.

"Lâm Lôi này không thể lưu!" một thanh âm phẫn nộ trầm thấp quát. "Bây giờ xem ra Lâm Lôi này tùy thời có thể đột phá. Dung hợp sáu loại, đến lúc đó … đám tộc trưởng tứ thần thú gia tộc đưa hắn một kiện chủ thần khí cũng là bình thường. Đến lúc đó chúng ta nguy rồi!"

"Nếu thật sự như vậy, chủ thần cũng không có khả năng giúp chúng ta!"

Tám vị tộc trưởng nhất thời kinh sợ.

Chủ thần cao cao tại thượng. Chủ thần sứ giả chỉ là 'nô tài' của họ mà thôi. Chủ thần bình thường không quan tâm đến chuyện của 'Chủ Thần Sứ Giả', chỉ cần sứ giả có thể làm tốt nhiệm vụ của hắn là đủ rồi.

Nhưng có một loại người bất đồng!

Đại viên mãn thượng vị thần. Cho dù chủ thần cũng phải xuống ngựa mà hy vọng đối phương thành sứ giả cho mình.

Tộc trưởng bát đại gia tộc đều cảm thấy một trận kinh hãi. Lão thiên a, bọn họ đều không nghĩ tới chuyện tứ thần thú gia tộc vô thanh vô tức xuất ra một thiên tài nhân vật như vậy. Cứ để như vậy, bọn họ xong rồi!

"Lâm Lôi này cần phải giết!" trên đại điện vang lên âm thanh giận dữ.

"Chiến đấu với tứ thần thú gia tộc không thể cứ như cũ được, phải đẩy nhanh tốc độ!"

"Không cần quản đến chủ thần sứ giả kia, uy hiếp lớn nhất bây giờ là Lâm Lôi, phải tranh thủ thời gian, trảm sát hắn, hy sinh nhiều thế nào cũng phải trảm sát được hắn!"

Vốn bát đại gia tộc không cẩn thận suy tính về chuyện của Lâm Lôi, giờ cẩn thận xem xét, mới phát hiện một kẻ đại uy hiếp như vậy. Uy hiếp này 'Lớn' đến mức làm cho bọn họ hoảng sợ, dù sao cho dù ở tứ đại chí cao vị diện, mỗi khi sản sinh ra một đại viên mãn điên phong cường giả đều làm các đại vị diện rung động.

Thiên tế sơn mạch, Huyết Chiến Cốc.

Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn đều đang đợi trong Thanh Long điện. Vào lúc này một đạo nhân ảnh bay ngang bầu trời, trực tiếp phi vào bên trong Huyết Chiến Cốc, hạ xuống Thanh Long điện. Một đầu tóc xanh phiêu dật, đúng là tộc trưởng 'Cái Tư Lôi Sâm' của Thanh Long nhất tộc.

"Hả?" Đại trưởng lão nghi hoặc nhìn ra cửa. Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn hai người cũng quay đầu nhìn theo.

Chỉ thấy Cái Tư Lôi Sâm đi nhanh vào, cười nói: "Muội muội."

"Tộc trưởng." Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn vội vã hành lễ.

"Các ngươi cũng tại đây sao? Cũng tốt. Ta không cần phải phái người triệu đến nữa." Cái Tư Lôi Sâm cười ha ha trực tiếp đi tới chủ vị, ngồi xuống, hướng Đại trưởng lão cười nói, "Muội muội, ngươi chắc cũng biết lần đại chiến này của Lâm Lôi và Y Mạn Nữu Nhĩ, đối phương chính là đã chết hai thất tinh ác ma."

Cái Tư Lôi Sâm cười ha ha nhìn về phía Y Mạn Nữu Nhĩ: "Y Mạn Nữu Nhĩ, nghe nói cuối cùng có một thất tinh ác ma đuổi giết ngươi và Lâm Lôi, kết quả thế nào?"

Tin tức của Cái Tư Lôi Sâm cũng đều từ tình báo truyền tới.

Trận chiến này, bởi vì song phương đều sử dụng chủ thần lực, ba gã lục tinh ác ma may mắn còn sống của Thanh Long nhất tộc cũng vội sớm chạy trốn đi bốn phía. Bố La đuổi giết Y Mạn Nữu Nhĩ, hơn nữa còn hướng về phía Lâm Lôi …

Tự nhiên, đám lục tinh ác ma đều theo mọi ngả đường mà chạy trốn.

Chuyện phát sinh giữa Lâm Lôi, Y Mạn Nữu Nhĩ, Bố La ba người cũng chỉ có ba người này cùng Phổ Tư La là rõ ràng nhất.

"Tộc trưởng." Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức quỳ xuống, khóc nói. "Thủy hệ thần phân thân của ta mất rồi, địch nhân của chúng ta là Bố La … ta đã sử dụng chủ thần lực, chính là Lâm Lôi hắn lại không sử dụng chủ thần lực, cũng không có giúp ta."

"Tới cùng là xảy ra chuyện gì?" Cái Tư Lôi Sâm không khỏi nhướng mày.

"Tộc trưởng, ta và Lâm Lôi lúc đó…" Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức kể lại từ đầu tới cuối. Bất quá lời hắn kể tự nhiên thay đổi chút ít. Cứ như vậy nghe tựa như Lâm Lôi muốn hại hắn.

"Ngươi vừa rồi nói cái gì? Chủ thần khí!" Cái Tư Lôi Sâm cả kinh hỏi.

"Y Mạn Nữu Nhĩ. Ngươi nói chủ thần khí?" Đại trưởng lão cũng là kinh hãi.

"Đúng, Đúng vậy." Y Mạn Nữu Nhĩ ngẩn người.

"Vừa rồi ngươi như thế nào lại không nói?" Đại trưởng lão cả giận hỏi.

Y Mạn Nữu Nhĩ cùng Đại trưởng lão lúc trước chỉ nói là có một cường giả cản trở Bố La, nhưng không nhắc tới chủ thần khí.

"Chuyện đó rất trọng yếu sao?" Y Mạn Nữu Nhĩ không minh bạch.

"Hắn tên là gì?" Cái Tư Lôi Sâm vội hỏi.

Y Mạn Nữu Nhĩ còn nhớ kỹ lời của Lâm Lôi và Phổ Tư La vội đáp ngay: "Người đó gọi là Phổ Tư La."

"Phổ Tư La?" Đại trưởng lão có chút mê hoặc.

Cái Tư Lôi Sâm cũng là run run người, tùy tức nở nụ cười rồi đứng ngay lên, vội vã quát : "Muội muội, đi, đi theo ta xem sao."

"Rõ, đại ca." Đại trưởng lão vội vã đuổi theo. Lập tức tộc trưởng 'Cái Tư Lôi Sâm' và Đại trưởng lão đồng thời ly khai Thanh Long điện, làm Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn hai người đang ở trong Thanh Long điện trong đầu mờ mịt,

"Cha. Tới cùng là xảy ra chuyện gì?" Y Mạn Nữu Nhĩ hỏi.

"Chẳng lẻ tộc trưởng nhận biết người nọ?" Phất Nhĩ Hàn cũng có chút khó hiểu.

Thiên tế sơn mạch, trong đại hạp cốc.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người chính đang tụ tập ở một chỗ. Bổn tôn của Lâm Lôi vẫn còn đang trên đường, ở đây tự nhiên là phân thân của Lâm Lôi, mà Địch Lỵ Á, Bối Bối hai người trước đi Mật Nhĩ Thành hôm nay cũng vừa trở lại.

"Bối Bối, ra ngoài một lần thế nào? Nhìn bộ dáng ngươi, tựa hồ rất vui vẻ a." Lâm Lôi cười nói.

"Ra ngoài một lần đương nhiên tâm tình tốt." Bối Bối vuốt mũi cười đáp. "Bất quá, vui vẻ nhất, không phải bởi vì đi ra ngoài mà là bởi vì … lão đại, hắc ám pháp tắc đệ ngũ chủng huyền ảo ta đã lĩnh ngộ xong."

Lâm Lôi ngẩn người.

"Lão Đại, ngươi chính là vẫn so với ta mà. Ngươi thì sao đây?" Bối Bối đắc ý nói.

"Ách ……" Lâm Lôi không khỏi lắc đầu cười, "ta rớt ở phía sau ngươi rồi, 'Lực Lượng Huyền Ảo' của ta vẫn ở bình cảnh, không có đột phá."

"Hừ hừ." Bối Bối đắc ý cười.

"Xem hai người các ngươi." Địch Ly Á cũng che miệng cười. "Ngay cả chuyện này đều so đo với nhau, giống hệt trẻ con vậy."

"Nhàm chán mà." Bối Bối bĩu môi đáp

Lâm Lôi cười: "Địch Ly Á, Bối Bối hai người các ngươi đều thấy Y Mạn Nữu Nhĩ không vừa mắt đúng không?" Lâm Lôi vừa nói vừa triển khai thần chi lĩnh vực đem thanh âm hoàn toàn cách ly.

"Đúng vậy, nhìn hắn thật không vừa mắt." Bối Bối vội đáp, "lần trước, hắn còn tưởng cướp bàn long giới chỉ của đại ca mà."

"Hắn có lòng giết chàng." Địch Ly Á không khỏi nghiêm túc lại. "Hơn nữa chàng không phải còn nói nhiệm vụ lần này vốn là của hắn, hắn còn kéo chàng vào cùng."

Lâm Lôi liền cười: "Bây giờ hai người không cần lo lắng nữa, hắn bây giờ cho dù muốn giết ta, cũng không có thực lực. Địch Ly Á, Bối Bối, kể cả hắn muốn giết hai người, cũng còn khó."

"Sao lại vậy?" Bối Bối, Địch Ly Á đều là chấn động.

"Lần này hắn tiếp nhận nhiệm vụ phải ra ngoài, còn để ta và hắn cùng đi … nhưng kết quả, hắn chết rồi." Lâm Lôi nở nụ cười. "Thủy hệ thần phân thân cực mạnh của hắn mất rồi. Phân thân còn lại có thể mạnh mẽ đến đâu."

"Thật đã chết sao? Hoan hô." Bối Bối hưng phấn hét lên.

"Bọn chàng gặp phải cường địch sao? Bổn tôn chàng đâu? Không có việc gì chứ?" Địch Lỵ Á vội hỏi. Địch Lỵ Á lo lắng nhất là mỗi khi Lâm Lôi ra ngoài tiếp nhận nhiệm vụ. Dù sao tứ thần thú gia tộc đang chiến tranh với bát đại gia tộc, mỗi một lần nhận nhiệm vụ đều là sanh tử gian bồi hồi.

"Đương nhiên không có việc gì." Lâm Lôi cười đáp.

Lâm Lôi đột nhiên nhướng mày, quay đầu nhìn lên trên trời, chỉ thấy trên không trung đang có bốn đạo nhân ảnh cực tốc bay xuống. Lâm Lôi cũng thu hồi thần chi lĩnh vực. Bốn người kia trực tiếp hạ xuống trước mặt Lâm Lôi.

"Lâm Lôi trưởng lão." Bốn người này khom người.

"Chuyện gì vậy?" Lâm Lôi dò hỏi.

Người cầm đầu cung kính đáp: "Lâm Lôi trưởng lão, phụng mệnh bốn vị tộc trưởng, triệu người tới tứ thần thú chủ điện."

"Bốn vị tộc trưởng?" Lâm Lôi ngẩn người.

Tới địa ngục lâu như vậy, chính mình cũng mới chỉ thấy tộc trưởng 'Cái Tư Lôi Sâm' của Thanh Long nhất tộc, về phần ba tộc trưởng của ba tộc khác, cũng là cho tới bây giờ chưa thấy qua. Bây giờ bốn vị tộc trưởng triệu kiến chính mình, là vì cái gì đây?

"Lâm Lôi trưởng lão, thỉnh mời nhanh một chút. Bốn vị tộc trưởng đều đang ở chủ điện trong Huyết Chiến Cốc chờ người." Kẻ cầm đầu thúc giục nói.

"Được." Lâm Lôi gật đầu.

Tùy tức hắn quay đầu hướng Địch Lỵ Á, Bối Bối cười gật đầu: "Ta đi xem một lát." Rồi lập tức bay lên trước. Bốn gã chiến sĩ lập tức bay theo Lâm Lôi. Năm người trực tiếp hướng Huyết Chiến Cốc bay tới.

Chỉ chốc lát.

Lâm Lôi đã tới Huyết Chiến Cốc, liếc mắt một cái liền thấy Thanh Long điện ở đằng xa: "Không ngờ ở tại chủ điện. Chủ điện ta chưa từng tới qua." Huyết Chiến Cốc có năm tòa đại điện, trong đó tứ thần thú chủ điện là chỗ bàn bạc việc của cả tứ thần thú gia tộc.

Mà hôm nay …

Tứ thần thú chủ điện này chính vì Lâm Lôi mà mở cửa.

Tứ thần thú chủ điện, cao hơn một trăm thước, vánh tường bốn phía điêu khắc tứ đại thần thú. Toàn bộ chủ điện rất sâm ngâm nghiêm túc. Ở cửa chủ điện đang có Huyết Chiến Cốc chiến sĩ đứng gác.

"Lâm Lôi trưởng lão." Thủ vệ chiến sĩ cung kính hành lễ.

Lâm Lôi cười gật đầu, liền đi nhanh vào trong đại điện.

"Oanh long long ~" đại môn chủ điện phía sau Lâm Lôi ầm ầm đóng lại.

Q.17 - Chương 36: Quyết Định

Lâm Lôi vừa đi vừa nhìn kỹ,thấy trong đại sảnh tầng thứ nhất của Tứ thần thú chủ điện quả nhiên không có một bóng người.

“Lâm Lôi, đi lên lầu hai.”

Một đạo âm thanh vang lên bên tai của Lâm Lôi.

“Tộc trưởng.”

Lâm Lôi nhận biết âm thanh này xuất gia chính là của Cái Tư Lôi Sâm, ngay lập tức tiến vào không gian bên cạnh trong đại điện, quả nhiên cầu thang lên lầu thiết kế ở không gian bên cạnh. Đi lên cầu thang, Lâm Lôi liền đi tới lầu hai của chủ điện. Lầu hai hiển nhiên so với đại sảnh tầng thứ nhất nhỏ hơn rất nhiều. Chỉ thấy một vòng tròn rất lớn đặt ở trong đại sảnh, giờ phút này đang có sáu người ngồi ở xung quanh vòng tròn đó. Trong sáu người này, Lâm Lôi chỉ biết có hai người, một người đó là Tộc trưởng, một người đó là Đại Trưởng Lão.

“Nhìn quần áo, nghe hơi thở, một người con gái ngồi ở phía khác của vòng tròn chắc hẳn là Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc.” Lâm Lôi đám phân biệt quá khứ. Thanh Long Nhất tộc, Chu Tước Nhất tộc, Bạch Hổ Nhất tộc, Huyền Vũ Nhất tộc, tứ tộc vô luận là hình dáng tướng mạo, và khí chất đều kỳ quái khác hẳn không giống nhau. Chỉ cần dùng mắt nhìn cũng phân biệt được, sáu người ngồi cạnh vòng tròn, Thanh Long Nhất tộc có hai vị, Huyền Vũ Nhất tộc có hai vị, Bạch Hổ Nhất tộc cùng Chu Tước Nhất tộc đều một vị.

“Lâm Lôi, ngồi đi.” Bất thình lình, người con gái của Chu tước Nhất tộc thoáng cười nói. Những người khác cũng đều nhìn Lâm Lôi nở ra nụ cười, Cái Tư Lôi Sâm vừa cười vừa nói:”Lâm Lôi, đừng ở đó khách sáo nữa. Bây giờ chúng ta gặp ngươi, cũng là cho phép mọi người thoải mái một chút, vậy ngồi xuống đi chứ.”

“Vâng.” Lâm Lôi không khỏi cảm thấy trong lòng có chút ấm áp. Lâm Lôi biết, trước mắt mình những người này đều là thủ lĩnh của Tứ thần thú Gia tộc, bọn họ đồng thời cũng là con cái của Tứ đại chủ thần lúc đầu.

“Lâm Lôi, chúng ta tìm ngươi lại đây, là muốn hỏi một chút chuyện về Phổ Tư La.” Cái Tư Lôi Sâm lên tiếng nói

“Phổ Tư La?” Lâm Lôi cả kinh.

Chuyện của mình cùng Phổ Tư La, quả nhiên mau chóng đã bị người trong Gia tộc biết được.Vị Nam tử mặc trường bào màu trắng,trên trường bào còn có thể hiện những vệt hoa văn kỳ lạ, Nhìn một cách tổng thể xem ra, cái áo choàng đang khoác giống như một tấm da hổ. Vị nam tử này có khuôn mặt lãnh khốc,nhưng chính giờ phút này hắn cũng đang lộ ra vẻ tươi cười:” Vị Phổ Tư La có sử dụng Chủ thần khí, nhưng mà chúng ta lại không có nghe nói đến hắn……” Lâm Lôi cười thầm trong lòng.

Phổ Tư La trong mấy trăm năm trước, cũng chỉ là con mèo nhỏ đáng thương nằm trong lòng của A Dặm Khuê Ân. Không ai có thể biết được hắn?“Lâm Lôi, vị Phổ Tư La là chủ thần sứ giả, điểm ấy chắc hẳn là đúng chứ.” Thân hình của người đàn ông khoẻ mạnh so với thành viên của Ba Ba Lí Gia tộc muốn còn cao lớn hơn, xuống giọng nói. Lâm Lôi biết hai người đó chính là thủ lĩnh của Huyền Vũ Nhất tộc.

“Hắn quả thật là chủ thần sứ giả, nhưng chính là mấy trăm năm trước mới trở thành.” Lâm Lôi trả lời. Trên bàn tròn, các nhân vật đầu lĩnh của Tứ thần thú Gia tộc đưa mắt nhìn nhau, trong mắt đều có sự vui mừng.

“Vị chủ thần ấy?” Cái Tư Lôi Sâm liền hỏi.

“Ta cũng không rõ ràng lắm. Tuy vậy cũng là một vị Hoả hệ chủ thần.” Lâm Lôi nói. Vị Đại Trưởng Lão ở bên cạnh Cái Tư Lôi Sâm cũng ngay lập tức dò hỏi:”Lâm Lôi, ngươi cũng biết, Phổ Tư La cứu ngươi, là vì quan hệ của hắn cùng ngươi. Hay bởi vì, hắn phụng lệnh của vị chủ thần kia ?”

“Kỳ thật...... Đối với việc này, ta cũng có chút nghi hoặc.” Lâm Lôi nói.

“ah?”

Cả sáu người đều nhìn Lâm Lôi, cẩn thận lắng nghe.

Lâm Lôi mặc dù không rõ sáu người tìm mình vì chuyện gì. Thế nhưng có một chút gì đó không cần giữ bí mật. Nói ra đây cũng được:”Trên thực tế là ta cùng Phổ Tư La cũng chỉ là trong quá khứ gặp qua một lần. Mặc dù co thể xem như bằng hữu, thế nhưng giao tình cũng không thân.”

“Hắn chỉ là thuận tay cứu ta cũng là cách giải thích tốt nhất, tuy vậy hắn cũng có uy hiếp Bố La, uy hiếp các mọi người tộc đối phương, nói không được quay lại đối phó ta.” Lâm Lôi cười nói.

Sáu người ở bên trong bàn tròn nghe được không khỏi nhíu đôi lông mày.

“Hắn cùng với ngươi có giao tình?” Cái Tư Lôi Sâm cũng có chút phiền não,”Xem ra, không phải là hắn phụng lệnh chủ thần. Đến để bảo vệ Lâm Lôi. Chủ thần cùng Lâm Lôi cũng không quan hệ quá lớn ”

“Nhưng cũng khó nói.” Vị tộc trưởng của Bạch Hổ Nhất tộc kia phản bác nói,” Phổ Tư La dám uy hiếp đối phương. Nói không chừng......”

“Tốt lắm, đừng có quá hy vọng..” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc thở dài nói,”Nếu chủ thần cố ý bảo vệ Lâm Lôi, sẽ trực tiếp phái người đi đến Bát mọi người tộc truyền đạt chủ thần mệnh lệnh. Một mệnh lệnh...... Bát mọi người tộc tuyệt đối không dám động đến Lâm Lôi. Cần gì phải phiền toái như vậy. Hiển nhiên, Phổ Tư La cứu Lâm Lôi cũng không quá quan hệ với chủ thần."

"Ai......" Cái Tư Lôi Sâm không khỏi thở dài một tiếng. Sắc mặt những người khác đều không dễ coi cho lắm. Lâm Lôi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng không khỏi kinh ngạc. Tuy vậy nghe bọn họ nói, Lâm Lôi có chút hiểu rõ:"Té ra, bọn họ có hy vọng xa vời, ta có quan hệ liên quan cùng chủ thần." Lâm Lôi liên hệ các tình huống trong Gia tộc, liền hoàn toàn hiểu rõ. Từ khi bốn vị lão tổ tông chết đi, Tứ thần thú Gia tộc liền mất chủ thần làm chỗ dựa vững chắc. Ngay cả, Bát mọi người tộc đều dám đến khi dễ bọn họ. Bọn họ biết, có chủ thần sứ giả cứu Lâm Lôi, lập tức hy vọng...... Chủ thần sứ giả phụng lệnh của chủ thần mà tới cứu Lâm Lôi.

Một khi như thế, cũng có khả năng sau này vị chủ kia thần kia sẽ vì Lâm Lôi mà trợ giúp Tứ thần thú Gia tộc."Nhưng hy vọng của bọn họ tan biến.." Lâm Lôi thầm nghĩ.

"Quên đi, mọi người đừng nhụt chí. Ít nhất có một vị chủ thần sứ giả, xem như đồng minh của chúng ta." Tộc trường của Chu Tước Nhất tộc thoáng cười nói,"Hơn nữa, chủ thần sứ giả kia có phải là chủ thần phái tới hay không phải hoàn toàn không có."

Lâm Lôi nhìn sáu người trên bàn tròn, trong lòng không khỏi có chút bi thương. Tứ thần thú Gia tộc chưa từng có suy bại đến như thế. Các Tộc trưởng đều mong chờ có thể có một chủ thần đứng chống đỡ ở sau lưng bọn họ! Tuy vậy, khi bốn vị lão tổ tông đều chết đi, các chủ thần khác người nào cũng nhàm chán không muốn trợ giúp Tứ thần thú Gia tộc?

"Lâm Lôi, ta muốn hỏi một chút, ngươi là Trung vị thần, hay là Thương vị thần?" Vị Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc cười nhìn Lâm Lôi,"Nói thật đi, ta một chút cũng không phát hiện khí tức của Thương vị thần trên người ngươi." Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía tộc trưởng.

Hỏi câu này cũng đã có mấy người hỏi rồi.

“Lâm Lôi, hắn là Trung vị thần.” Cái Tư Lôi Sâm liền nói,”Đó là một bí mật, mọi người biết là được không nên truyền đi ra ngoài.” Ở đây đều là cao tầng của Tứ thần thú Gia tộc biết cũng không có việc gì.

“Thật đúng là Trung vị thần? Ha ha, ngươi một người là Trung vị thần,làm như thế nào mà giết Thất tinh ác ma ?”Bên trong đại sảnh không khí vui vẻ lại nhanh chóng nổi lên, mọi người đều đàm luận về Lâm Lôi. Lâm Lôi đối mặt với câu hỏi của vài đại tộc trưởng, chỉ có thể đại khái trả lời

“Trọng Lực không gian?” Tộc trưởng của Bạch Hổ Nhất tộc, một đôi lông mày hình lưỡi mác dựng lên, kinh ngạc nói.” Ngươi chỉ sử dụng một cái Trọng Lực không gian đơn giản, mà làm cho Thương vị thần đều ở trong đó không cách nào bay ra?” Trọng Lực không gian vốn là chiêu số bình thường. Nhưng Lâm Lôi lại được Tử tinh ấu thú cố ý chỉ dẫn, do đó mới biết được

“Trọng Lực không gian?” Đột nhiên vị Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc kia kêu lên một tiếng đầy kinh ngạc, ngay lập tức nhìn chằm chằm Lâm Lôi, vội hỏi,”Lâm Lôi, Trọng Lực không gian của ngươi có thể thay đổi được phương hướng dẫn lực hay không ?” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc giật mình, cũng khiến những người khác đều xuất hiện nghi hoặc khó hiểu. “Mau, nói cho ta biết.” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc thúc giục nói.

Lâm Lôi cảm thấy lơ mơ, không phải là chuyện đơn giản, phải như thế nào mới không thất lễ?

“Đúng.” Lâm Lôi gật đầu thừa nhận.

“Ha ha......”

Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc cười phá lên. Cười cực kỳ vui vẻ, nàng cười như thế, cũng khiến cho các tộc trưởng khác đều cảm thấy mê hoặc khó hiểu. Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc nhìn về phía Lâm Lôi,”Lâm Lôi, Trọng Lực không gian của ngươi chắc hẳn là học được từ Tử tinh sơn mạch chứ.” Lâm Lôi kinh ngạc,giật nẩy người. Nàng ta làm như thế nào mà biết? Nhìn thấy Lâm Lôi giật mình như thế, Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc càng đắc ý nở nụ cười.

“Đại tỷ. ngươi nói mau đi không sao chứ. Rốt cuộc có chuyện gì cao hứng như vậy.” Tộc trưởng của Bạch hổ Nhất tộc thúc giục nói, những người khác cũng đều nhìn về phía nàng. Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc vẻ mặt tươi cười:”Các vị. Trọng Lực không gian kỳ lạ của Lâm Lôi, nếu đơn thuần dựa vào tự mình tu luyện là cơ hồ không có khả năng lĩnh ngộ. Mẫu thân ta lúc còn sống,đã từng đàm luận qua một vị Huỷ diệt chủ thần!”

“Huỷ diệt chủ thần?” Những người khác con mắt sáng ngời. Lâm Lôi cũng nhìn chằm chằm nàng ta.

“Đúng.” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc gật đầu nói,”Vị Huỷ diệt chủ thần này, trời sanh đã có thể khống chế dẫn lực biến hoá, khống chế ảnh hưởng đối linh hồn khống chế. Thực lực cực kỳ cường đại...... Mẫu thân ta nói qua, vị Huỷ diệt chủ thần kia. Chính là. Tử kinh đại lục chủ thần!”

Mọi người khiếp sợ.. ... Lâm Lôi cũng trợn mắt há hốc mồm. “Trọng Lực không gian này của Lâm Lôi, ngoại trừ vị Huỷ diệt chủ thần. Chắc hẳn là không còn ai khác.” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc tự tin nói,”ah, được rồi, nghe nói vị Huỷ diệt chủ thần, còn có một người con. Hẳn là ngoại trừ vị chủ thần cùng người con này, không có người nào hiểu..” Lâm Lôi nghe được trợn mắt há hốc mồm.

“Chủ thần? Con mình?” Trong đầu Lâm Lôi xẹt như tia chớp lượt qua một tràng cảnh, có rất nhiều chuyện không hiểu cũng là sáng tỏ thông suốt,” Vị Tử kim ấu thú, chẳng lẽ là con của vị chủ thần kia ?”

Nhất thời, các vị tộc trưởng của Tứ thần thú Gia tộc đều nhìn về phía Lâm Lôi. Giống như người bị chìm trong nước, vớ được cây khô! Bọn họ đều cao ngạo vô cùng, đều tự nhận con cưng của trời. Thế nhưng sau khi Bốn vị chủ thần chết đi, bọn họ mới phát hiện...... Tứ thần thú Gia tộc trong nháy mắt lâm vào trong tình thế nguy hiểm, thường xuyên có khả năng bị lật đổ. Bọn họ chờ đợi có một vị chủ thần, có thể đứng đi ra trợ giúp bọn họ! Thế nhưng vẫn không có!

“Lâm Lôi!” Cái Tư Lôi Sâm trên mặt tràn đầy tươi cười,” ngươi có biết Tử kinh chủ thần?”“Không quen biết.” Lâm Lôi lắc đầu.

“Còn không nhận thức?” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc kia nở nụ cười,” Trọng Lực không gian của ngươi, là học từ Tử tinh sơn mạch học đúng không chứ.”

“Đúng vậy.” Lâm Lôi gật đầu.

“Vậy là được rồi. Tử tinh sơn mạch kia chính là nơi sinh ra của vị Tử kinh chủ thần!” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc khâm phục nói,”Vị chủ thần này thực lực, chính là rất mạnh. Nếu hắn đứng ra, chỉ cần nói một câu Bát đại gia tộc kia khẳng định sợ đến mức trực tiếp đào tẩu.” Lâm Lôi vẫn cảm thấy lơ mơ, nguyên lai Tử tinh sơn mạch, quả nhiên là nơi ở của chủ thần.“ Trọng Lực không gian của ta là do một người tên là Lôi Tư Tinh -- Tử tinh ấu thú truyền thụ.” Lâm Lôi liền nói.

“Lôi Tư Tinh?” Vài đại tộc trưởng đều lắc đầu tỏ vẻ chưa từng nghe qua. “Ta cũng chưa từng nghe qua.” Vị Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc kia cười nói,”Tuy vậy nghe qua, phỏng chừng chính là đứa con của chủ thần chứ.”“Vị Lôi Tư Tinh, chính là Luyện Ngục thống lĩnh, các ngươi không nhận ra?” Lâm Lôi nghi hoặc nói.

“Luyện ngục thống lĩnh?” Sáu người ngồi ở bàn tròn đều ngẩn ra. “Đi làm Luyện Ngục thống lĩnh, là muốn tham gia chiến tranh vị diện.” Cái Tư Lôi Sâm nói,” Tứ thần thú Gia tộc Chúng ta đối với Luyện ngục cũng không quá quan tâm. Hơn nữa vị trí Luyện ngục thống lĩnh, là thường xuyên đổi thay. Ai biết là ai?” Lâm Lôi gật đầu.“Lâm Lôi, ngươi trở về đi ” Cái Tư Lôi Sâm cười nói.

“Đúng, ngươi trở về đi, từ hôm nay trở đi,chuyện của Huyết Chiến cốc, ngươi sẽ không phải quan tâm.. Mau chóng trở về tu luyện, tu luyện đáo Thương vị thần” Vị Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc cũng cười nói. Lâm Lôi mặc dù còn có chút nghi hoặc, cũng khom người:

”Vâng.” Lập tức một mình rời đi. Đợi đến khi Lâm Lôi rời đi.

“Ha ha......” Cái Tư Lôi Sâm nở nụ cười. “Ha ha......” Nhất thời những người khác cũng đều nở nụ cười, trên mặt tràn đầy sự tươi cười.Vị Tộc trưởng của Bạch hổ Nhất tộc cảm thán nói:”Đã nhiều năm như vậy, Tứ thần thú Gia tộc chúng ta cuối cùng thấy được một tia hy vọng!”

“Đúng, rốt cục có một tia hy vọng.!” Cái Tư Lôi Sâm cũng cảm thán lên tiếng. Bởi vì Tứ thần thú Gia tộc trước kia vinh hiển, bọn họ không người nào cam tâm vĩnh viễn co cụm lại ở Thiến Tế Sơn Mạch? Mặc dù nói, U Lam Phủ chủ năm đó có ra mặt, cùng Bát đại gia tộc có hiệp nghị, khiến Bát đại gia tộc không cho phép tiến đến Thiến Tế Sơn Mạch đuổi giết. Nhưng vậy cũng duy trì bảo vệ con cháu của Gia tộc. Về phần có thể làm xuất hiện vinh hiển......

Trừ phi, có thể xuất hiện một vị Vô Địch đại viên mãn Thương vị thần, hoặc là được chủ thần chống đỡ.

“Tử kinh chủ thần.” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc cười nói,” đã hơn một vạn nhiều năm qua, chúng ta một chút hy vọng cũng không thấy đâu. Bây giờ cuối cùng đã thấy được một điểm...... Này Tử kinh chủ thần có thể truyền thụ tuyệt chiêu như thế, chứng tỏ quan hệ với Lâm Lôi không tầm thường.”

“Đại ca.” Tộc trưởng của Chu Tước Nhất tộc cười nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm,” Lâm Lôi, các ngươi cần phải bảo vệ cho tốt, chiếu cố tốt. Chúng ta còn phải dựa vào hắn, liên lạc với Tử kinh chủ thần chứ.”

“Yên tâm.”

Cái Tư Lôi Sâm cũng xuất hiện nụ cười”Lâm Lôi hắn tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 37: Yên Tĩnh Và Điên Cuồng

Huyết Chiến Cốc.

Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn đang đứng cùng một chỗ.

"Ta có một loại dự cảm không tốt." Phất Nhĩ Hàn nhíu mày nói.

"Cha, làm sao vậy?" Y Mạn Nữu Nhĩ vội hỏi.

Phất Nhĩ Hàn nói: "Xem tộc trưởng trọng thị chủ thần sứ giả như vậy, phỏng chừng là muốn lạp long chủ thần sứ giả nọ. Dù sao tình cảnh tứ thần thú gia tộc chúng ta hiện giờ rất gian khó. Nếu quả là vậy ... phỏng chừng sẽ không trừng phạt Lâm Lôi."

"Sẽ không trừng phạt?" Y Mạn Nữu Nhĩ nóng nảy.

Vốn hắn vẫn tìm cách đối phó Lâm Lôi. Lần này trộm gà không thành còn mất thêm nắm thóc, cả thủy hệ phân thân mạnh nhất của hắn cũng bị mất. Mọi bất cam, phẫn nộ của hắn tự nhiên cũng dời tới người Lâm Lôi.

Hắn không có thực lực đối phó Lâm Lôi, cũng nghĩ tới các biện pháp khác.

"Như thế nào lại không trừng phạt?" Y Mạn Nữu Nhĩ vội hỏi, "Đại trưởng lão chính là đã đáp ứng."

"Câm miệng." Phất Nhĩ Hàn nhướng mày, quát khẽ.

Y Mạn Nữu Nhĩ lập tức không dám lên tiếng. Phất Nhĩ Hàn lại là hít sâu một hơi, yên lặng một hồi. Trong phòng nhất thời yên tĩnh, hồi lâu Phất Nhĩ Hàn mới thấp giọng nói: "Ta xem, không thể dựa vào gia tộc để trừng phạt Lâm Lôi, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta mà thôi."

"Như thế nào?" Y Mạn Nữu Nhĩ vội hỏi.

"Phương pháp có rất nhiều." Phất Nhĩ Hàn không khỏi khẽ khép mắt, cười lạnh đáp, "Lần này là có người cứu Lâm Lôi, ta không tin, sau này vẫn trùng hợp như vậy, lại vẫn có người cứu hắn."

"Ý phụ thân là?" Y Mạn Nữu Nhĩ cười.

"Trưởng lão trong tộc, có người ta lại không biết sao? Muốn bố trí hại hắn, không phải quá khó, cơ hội còn nhiều!" Phất Nhĩ Hàn tự tin nói, "trong lúc chiến đấu, làm chút tiểu động tác, hừ hừ! Cường giả trong lúc chém giết kịch liệt, một chút ảnh hưởng, cũng có thể làm hắn phải trả giá bằng tính mệnh!"

"Đặc biệt là khi đám lục tinh ác ma bên ta cũng đều chết sạch, không có kẻ nào tận mắt nhìn thấy, trực tiếp đánh lén xuống tay cũng được." Phất Nhĩ Hàn cười lạnh nói, "Hắn một người cho dù kêu oan, ai tin tưởng?"

Y Mạn Nữu Nhĩ trên mặt lập tức cười.

"Một kẻ là đệ tử từ đời xa lắc lơ, cũng muốn phối với Thanh Long chi giới của lão tổ tông." Phất Nhĩ Hàn cười lạnh, "có Thanh Long chi giới, hắn cũng chỉ là thất tinh ác ma bình thường, nếu như ta có Thanh Long chi giới này… so với hắn, có tác dụng với gia tộc lớn hơn nhiều!" Lâm Lôi lúc phi hành trở về chắc chắn sẽ không nghĩ đến việc Phất Nhĩ Hàn dám đánh lén hắn, bình thường trong tình huống phi hành, Lâm Lôi cũng là ở nhân loại hình thái … một khi Phất Nhĩ Hàn thật sự đánh lén.

Lâm Lôi một người kêu oan, không nhân chứng, rồi thì sao?

Phất Nhĩ Hàn cứ một mực nói rằng là do địch nhân giết, căn bản không có biện pháp.

"Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ." một thanh âm truyền đến.

"Mẫu thân tới." Phất Nhĩ Hàn vội đứng lên, Y Mạn Nữu Nhĩ cũng là cung kính đứng ở một bên.

"Két" một tiếng, cửa đại thính mở ra, theo đó Đại trưởng lão đeo mặt nạ màu bạc trực tiếp đi vào, lạnh lùng nhìn hai người bọn họ: "Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ, chuyện trừng phạt Lâm Lôi bỏ qua."

Y Mạn Nữu Nhĩ trong lòng thất kinh: "Quả nhiên như cha sở liệu, bất quá… bây giờ không được, sau này vẫn còn có cơ hội."

Chấp hành nhiệm vụ, chính là sanh tử gian bồi hồi.

Nếu đồng bạn của mình âm thầm hãm hại, xác suất còn sống sẽ rất thấp.

"Từ hôm nay trở đi, Lâm Lôi sẽ rời khỏi Huyết Chiến Cốc, không phải tiếp nhận nhiệm vụ của Huyết Chiến Cốc nữa." Đại trưởng lão vẫn lạnh lùng nói.

Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ ngẩn người.

Trợn tròn mắt!

"Mẫu thân, như thế được sao?" Phất Nhĩ Hàn vội nói, "quy củ gia tộc ta đều là ngàn năm mới được đổi. Lâm Lôi gia nhập Huyết Chiến Cốc không lâu, còn xa mới đủ một ngàn năm."

"Đúng vậy, quy củ gia tộc không thể phá hư a." Y Mạn Nữu Nhĩ vội vàng nói.

Lâm Lôi nếu không ở Huyết Chiến Cốc tiếp nhận nhiệm vụ mà cứ ở trong thiên tế sơn mạch, bọn họ muốn Lâm Lôi chết đều không có biện pháp … dù sao trong thiên tế sơn mạch không cho phép tự động chém giết.

"Đây là quyết định của bốn vị tộc trưởng!" Đại trưởng lão lạnh như băng đáp.

Phất Nhĩ Hàn, Y Mạn Nữu Nhĩ nghe thế không khỏi mơ hồ. Tộc trưởng là thủ lĩnh của một tộc. Bốn vị tộc trưởng đồng thời ra lệnh, không cách nào sửa đổi được!

***

Từ hôm đó trở đi, Lâm Lôi không cần đến Huyết Chiến Cốc, liền an tâm hưởng những ngày sinh sống yên tĩnh. Địch Lỵ Á, Bối Bối biết tin tức này liền cực kỳ vui vẻ … Trong sự yên lặng, cuộc sống ngày ngày trôi qua. Trong mắt tứ thần thú gia tộc, Lâm Lôi là hy vọng liên hệ với tứ kinh chủ thần!

Lâm Lôi cũng không biết … trong mắt của bát đại gia tộc hắn cũng trở thành uy hiếp lớn nhất!

Trước phòng Lâm Lôi có chiếc một bàn đá với các ghế đá xung quanh. Trên bàn có một bình rượu. Trong tay Lâm Lôi lúc này đang cầm một quyển sách. Bốn thần phân thân của Lâm Lôi vẫn đang tu luyện, còn bổn tôn hắn hiện thời thì hưởng thụ cuộc sống bình yên.

Địch Lỵ Á từ phòng trong đi ra, trên tay cầm hai đĩa thức ăn, thấy Lâm Lôi đang đọc sách không khỏi mỉm cười, đi tới nhẹ nhàng đặt thức ăn ở trên mặt bàn.

"Ồ?"

Lâm Lôi đột nhiên ngửi thấy một mùi thơm ngào ngạt, nhìn xuống bàn, hai mắt không khỏi sáng lên: "Địch Lỵ Á, chậc chậc, nhìn là thấy thủ nghệ của nàng tiến rất xa a." Nói rồi lộn tay xuất ra một đôi đũa trực tiếp gắp thức ăn lên, vừa ăn vừa nói: "Không tồi, không tồi, trình độ ngang bằng với các cửa hàng trong thành rồi."

"Còn xa mới bằng." Địch Lỵ Á đỏ mặt cười đáp: "Cái này là từ lần trước thiếp vào thành mua một vài quyển sách nấu ăn. Nguyên liệu thì thiếp nhờ người vào thành mua hộ."

Địch Lỵ Á ngồi phía xuống phía đối diện, chống cằm nhìn Lâm Lôi ăn.

Lâm Lôi vừa ăn vừa cười.

"Chàng cười cái gì?" Địch Lỵ Á cười hỏi.

"Ta đang nghĩ!" Lâm Lôi cảm thán một tiếng, "hiểu được đạo của pháp tắc, rong chơi địa ngục khôn cùng … lúc nhàn hạ đọc vài quyển sách, uống chút rượu, ăn thức ăn ngon vợ hiền nấu. Cuộc sống quả thực … chậc chậc, hoàn mỹ a!" Lâm Lôi cực kỳ vui vẻ.

Địch Lỵ Á cũng cười.

"Lâm Lôi, chàng nếu tưởng vĩnh viễn thoải mái như vậy cũng là có thể." Địch Lỵ Á nói, "chỉ cần sau này không đi Huyết Chiến Cốc là được. Thiếp thấy tứ thần thú gia tộc quá quan trọng thể diện … nếu là thiếp, đã sớm ra lệnh tứ thần thú gia tộc tỏa sơn, tất cả gia tộc đều an tĩnh sinh sống bên trong sơn mạch, cần gì chém giết như thế với bát đại gia tộc."

Lâm Lôi đặt đũa xuống.

"Được rồi, Địch Lỵ Á." Lâm Lôi cười nói. "người ta sống, đặc biệt khi có tính mệnh vĩnh hằng, rất quan tâm vấn đề mặt mũi, đặc biệt là vinh diệu của gia tộc, càng thấy quan trọng hơn so với tánh mạng, chưa tới lúc cần … gia tộc sẽ không lựa chọn tỏa sơn, hoàn toàn rụt cổ như vậy."

Địch Lỵ Á cười: "Mặc kệ thôi, dù sao chàng bây giờ không cần phải tới Huyết Chiến Cốc nữa." Địch Lỵ Á trong lòng với tứ thần thú gia tộc không có cảm giác gì đặc biệt, nàng chỉ cần biết … Lâm Lôi có thể an toàn là tốt rồi.

"A a …" Lâm Lôi cũng cười.

"Nào, nàng cũng nếm thử đi, món này thật sự không tồi." Lâm Lôi cười nói.

Loại cuộc sống này đảo mắt đã gần trăm năm. Địch Lỵ Á ở cùng với Lâm Lôi, tự nhiên không cảm thấy chút tịch mịch nào, cả ngày nụ cười đầy mặt, cũng học đủ các loại mỹ vị giai hào. nhưng thật ra là tiện nghi cho Lâm Lôi, vì thường xuyên được ăn mỹ thực.

Về phần Bối Bối …

Ngẫu nhiên cũng đến chỗ Lâm Lôi, cùng những người trong ngọc lan nhất mạch chơi đùa. Còn trong lúc nhàm chán, Bối Bối chính là theo đội ngũ của gia tộc, đi vào trong thành rong chơi.

***

Tứ đại thần thú chủ điện trong Huyết Chiến Cốc. Bốn đại tộc trưởng đều đang tụ họp.

"Gần trăm năm a!" Cái Tư Lôi Sâm sắc mặt âm trầm.

"Trăm năm qua, bát đại gia tộc tựa như phong cuồng! Căn bản bất kể thương vong, không để ý lãng phí chủ thần lực, chỉ cần giết chết người bên ta!" Tộc trưởng bạch hổ nhất tộc giận dữ nói.

"Trăm năm qua, chu tước nhất tộc chúng ta, tổn thất ba vị trưởng lão. Các ngươi thì sao?" Tộc trưởng Chu tước nhất tộc trầm mặt hỏi.

"Bạch hổ nhất tộc tổn thất bốn vị trưởng lão!" Tộc trưởng bạch hổ nhất tộc trong giọng nói ẩn chứa tức giận, "tam đệ, huyền vũ nhất tộc các ngươi thế nào?"

Tộc trưởng huyền vũ nhất tộc cũng là thở dài một tiếng: "Huyền vũ nhất tộc chúng ta tổn thất cũng không nhỏ, mất hai vị trưởng lão. Lúc này mới một trăm năm a!"

"Đại ca." Tộc trưởng chu tước nhất tộc nhìn Cái Tư Lôi Sâm.

"Thanh Long nhất tộc của ta tổn thất ba vị trưởng lão." Cái Tư Lôi Sâm thở dài. "Cứ vậy tính ra, gần một trăm năm, tứ thần thú gia tộc chúng ta đã bị mất tổng cộng 12 vị trưởng lão!"

Dựa theo tốc độ chém giết trong quá khứ, tổn thất 12 vị trưởng lão bình thường là số lượng trong một ngàn năm.

Bây giờ, mới có một trăm năm.

"Bát đại gia tộc nọ đều điên cả rồi." Tộc trưởng chu tước nhất tộc cả giận nói, "một trăm năm, bọn họ mỗi một lần đều an bài ba bốn thất tinh ác ma xuất thủ, hơn nữa lần nào cũng có một kẻ mang theo chủ thần lực! Bọn họ không tiếc tiêu hao chủ thần lực, để giết sạch người bên chúng ta."

"Bọn chúng điên cuồng như vậy, tổn thất cũng không nhỏ." Cái Tư Lôi Sâm nói, "Chỉ tính Thanh Long nhất tộc chúng ta, đã giết chết bốn vị trưởng lão của chúng."

"Chu tước nhất tộc giết chết ba vị."

Bốn vị tộc trưởng đều báo ra chiến tích.

"Một trăm năm qua, bát đại gia tộc mất mát so với chúng ta còn lớn hơn. Bọn họ mất mười lăm vị trưởng lão." Cái Tư Lôi Sâm nói.

"Bất quá, người ta đông a." Thanh âm trầm thấp của tộc trưởng huyền vũ nhất tộc vang lên, "Từ khi bốn vị lão tổ tông chết đi, tứ thần thú gia tộc chúng ta, tổn thất cũng gần một trăm hai mươi vị thất tinh ác ma rồi… bây giờ thất tinh ác ma của tứ đại gia tộc cùng đứng lên, chỉ còn gần một trăm vị. Còn đối phương thì sao? Thất tinh ác ma của đối phương cùng đứng lên chính là quá ba trăm người!"

Trong bát đại gia tộc, cao thủ của bất cứ một gia tộc nào cũng đều không khác biệt lắm với Thanh Long nhất tộc.

Thanh Long nhất tộc trước kia, thất tinh ác ma cũng có hơn sáu mươi vị.

Bát đại gia tộc thất tinh ác ma cao thủ trước kia cũng gần năm trăm vị. Nhiều năm chém giết như vậy, bọn họ giết chết 120 vị thất tinh ác ma của tứ thần thú gia tộc, bọn họ cũng tổn thất gần hai trăm vị.

Chính là số lượng nhiều. Bát đại gia tộc người ta đứng lên còn nhiều hơn ba trăm vị thất tinh ác ma! Nếu cứ tiếp tục như vậy…

Khi cao thủ tứ thần thú gia tộc tiêu hao hầu như không còn, đối phương phỏng chừng hẵn còn hai trăm vị trưởng lão. Hơn nữa đỉnh cấp cao thủ đối phương cũng nhiều. Tộc trưởng bát đại gia tộc đều là những nhân vật cực mạnh!

"Điên rồi, điên cả rồi. Không tiếc tiêu hao chủ thần lực, không để ý đến tính mạng của thất tinh ác ma, bọn họ hoàn toàn điên rồi!" Tộc trưởng huyền vũ nhất tộc không cam lòng nói.

"Đã xảy ra chuyện gì? Một vạn năm trước chưa từng điên cuồng như vậy, tại sao một trăm năm qua lại điên cuồng." Cái Tư Lôi Sâm không nghĩ ra.

Các vị tộc trưởng tứ thần thú gia tộc sao lại nghĩ được rằng… bát đại gia tộc điên cuồng như vậy, mỗi lần đều phái ra ba bốn trưởng lão liên thủ, là để ngay khi gặp được Lâm Lôi, bằng mọi giá phải giết chết.

Lý do thứ hai cũng là đẩy nhanh tốc độ! Bọn họ không dám trì hoãn, sợ hãi nếu cứ trì hoãn, đến ngày nào đó Lâm Lôi đột nhiên đột phá, trở thành đại viên mãn thượng vị thần mà bọn họ kinh hoàng.

***

Tứ thần thú gia tộc và bát đại gia tộc mặc dù tiến vào trạng thái điên cuồng nhất, chính là trong thiên tế sơn mạch vẫn rất yên lặng. Lâm Lôi vẫn hưởng thụ cuộc sống vô tranh đấu, đồng thời tứ đại phân thân của hắn cũng không ngừng tiến bộ.

Từ lúc rời khỏi Huyết Chiến Cốc, đã trôi qua hai trăm năm.

Hai trăm năm, tiến bộ lớn nhất của Lâm Lôi chính là thủy hệ thần phân thân, có thể nói đột phi mãnh tiễn. Tốc độ lĩnh ngộ huyền ảo pháp tắc quả thực làm cho người ta sợ hãi, so với địa thần phân thân, phong hệ thần phân thân còn nhanh hơn một bậc.

Tất nhiên so với hỏa hệ chậm nhất còn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Ngày nay thủy hệ thần phân thân đã sớm đạt tới trung vị thần cảnh giới, hơn nữa lĩnh ngộ xong ba loại pháp tắc huyền ảo. Hiện giờ đang lĩnh ngộ đệ tứ loại … Kỳ thật tính toán cho kỹ, cũng không phải quá khoa trương, dù sao sau tông từ tẩy lễ, Lâm Lôi đã tự nhiên hiểu được một loại huyền ảo.

Phong hệ thần phân thân cũng đang lĩnh ngộ loại pháp tắc huyền ảo thứ sáu. Bất quá phong hệ tổng cộng có chín loại huyền ảo, khó khăn nhất.

Còn hỏa hệ thần phân thân vẫn còn ở loại huyền ảo thứ ba, tốc độ chậm nhất.

“Ha ha." Một cười to tiếng vang lên.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người chính đang ngồi quanh bàn, vừa ăn vừa cười nói chuyện.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn, người đang đi tới đúng là Gia Duy trưởng lão.

"Sắc mặt Gia Duy hắn hình như không được tốt, có tâm sự a." Lâm Lôi liếc mắt một cái đã nhận ra. Để tâm sự của cao thủ bậc đó phải lộ ra bên ngoài, Gia Duy trưởng lão dám chắc gặp phải đại sự.

"Gia Duy trưởng lão." Bối Bối là người thứ nhất kêu lên, "ngươi lại đây nhanh lên một chút, đây chính là lão đại ta lần đầu tiên nấu ăn a, ngươi thử xem… quả thực là ngon muốn chết!"

"Bối Bối." Lâm Lôi không khỏi cảm thấy mặt nóng ran.

Chính mình rõ ràng chỉ theo chỉ dẫn trong sách mà làm, chính là so với Địch Lỵ Á làm lại ngon hơn khá nhiều. Bất quá vẫn là còn xa mới tới cảnh giới ngon muốn chết.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 38: Cực Mạnh Công Kích

H

a ha......” Gia Duy Trưởng Lão không khỏi nở nụ cười, ngay lập tức chỉ vào Lâm Lôi nói,”Lâm Lôi Trưởng Lão, không nghĩ tới quả nhiên ngươi cũng biết làm món ăn, ngươi làm, ta cần phải nếm thử.” Gia Duy Trưởng Lão nói xong ngay lập tức đi tới. Mời Gia Duy Trưởng Lão ăn?

Hắn ăn, tự mình làm món ăn khó ăn, khẳng định sẽ truyền đi khắp cả Gia tộc .“Gia Duy Trưởng Lão.” Lâm Lôi ngay lập tức đứng lên, che ở trước người Gia Duy Trưởng Lão, cười nói,”Gia Duy Trưởng Lão,lần này là lần đầu tiên ta làm, cũng không cần phải thưởng thức. Đúng rồi, ta xem sắc mặt của ngươi, tựa hồ như có tâm sự gì a.”Lâm Lôi ngay lập tức nói sang chuyện khác, quả nhiên Lâm Lôi vừa nói như vậy, Gia Duy Trưởng Lão nhịn không được thở dài một hơi, rồi cũng ngồi xuống một bên.

“Phát sinh chuyện gì.?” Lâm Lôi dò hỏi. Gia Duy Trưởng Lão cười khổ nói:”Lâm Lôi Trưởng Lão, hai trăm năm qua , ngươi cũng không phải đi qua Huyết Chiến cốc chứ?”

“Đúng.” Từ lần, Tứ đại Tộc trưởng triệu kiến, sau khi cho phép mình không cần tham gia, Huyết Chiến cốc quả thật là một lần cũng không đi qua.

“Ngắn ngủn hai trăm năm a!” Gia Duy Trưởng Lão tựa hồ có đầy mình đích bực bội, khó chịu,

”Lâm Lôi ngươi biết không? Trong ngắn ngủn hai trăm năm, Thanh Long Nhất tộc chúng ta tổn thất năm vị Trưởng Lão!”

“Năm vị?” Lâm Lôi nghe được con số này sợ đến phải kêu lớn một tiếng. Bình thường, Thanh Long Nhất tộc ngàn năm tổn thất hai ba vị Trưởng Lão. Hai trăm năm tổn thất năm vị, việc này quá khoa trương.

“Nếu như cộng thêm Y Mạn Nữu Nhĩ, Tác Nhĩ Hào Tư bọn họ...... Thanh Long Nhất tộc chúng ta chánh thức sở hữu Trưởng Lão có thực lực Thất tinh ác ma chỉ có hai mươi mấy vị.!” Gia Duy Trưởng Lão nói, con mắt đều đã ươn ướt,”Sư phụ ta. Ngay ngày hôm qua , trong khi làm nhiệm vụ cũng là tổn thất cực mạnh Thần phân thân, cũng không thể có Thất tinh ác ma thực lực nữa.....” Lâm Lôi không khỏi trầm mặc.. Địch Lỵ Á, Bối Bối hai người giờ phút này cũng không muốn nói xen vào.

“Lúc này mới hơn một vạn năm, hơn vạn năm trước, Gia tộc Trưởng Lão chính là vượt quá sáu mươi vị. Ngắn ngủn hơn vạn năm, tổn thất hơn phân nửa!” Gia Duy Trưởng Lão thở dài nói,”Dựa theo tốc độ này, trong Huyết Chiến cốc Trưởng Lão khẳng định không đủ quân số , lúc này đây, phỏng chừng sẽ cho chúng ta gia nhập trước thời hạn.”

Bình thường, Huyết Chiến cốc Trưởng Lão ngàn năm thay đổi một lần. Song...... Bây giờ tổn thất với tốc độ quá nhanh. Tuân theo chỉ đạo, Huyết Chiến cốc Trưởng Lão quân số đều muốn không đủ. Đám người Gia Duy Trưởng Lão rảnh rỗi liền muốn bổ sung đi vào. “Việc này phải báo cáo như thế nào? Tại sao lại chết nhiều như vậy?” Lâm Lôi không thể tin,”Đánh bại Thất tinh ác ma dễ dàng, thế nhưng muốn giết chết Thất tinh ác ma, chính là rất khó đích. ““Bát đại gia tộc điên rồi!”

Gia Duy Trưởng Lão tức giận hừ nói,”Hai trăm năm nay , bọn họ hoàn toàn điên hết. Mỗi một lần đi chiến đấu, bọn họ đều xuất động ba ,bốn vị Thất tinh ác ma. Hơn nữa trong đó tất có một người mang Chủ thần lực! Mỗi một lần chiến đấu, các Trưởng Lão của gia tộc chúng ta đều là cửu tử nhất sanh.” Lâm Lôi nghe được sắc mặt cũng nhịn không được biến đổi.“Bát đại gia tộc. Tại sao có thể như vậy?” Lâm Lôi cảm thấy có một tia nghi hoặc.

Bát đại gia tộc lúc nào không nổi giận, chính là sau khi cuộc chiến của mình xảy ra, Bát đại gia tộc nổi điên.“Chẳng lẻ, có liên quan đến ta cùng Phổ Tư La? Không ngờ quyết định của Bát đại gia tộc lại vì mình như vậy?” Lâm Lôi chịu không được suy nghĩ như thế.

“Được rồi. Lâm Lôi. Ta sẽ không quấy rầy ngươi.. ngươi ở cũng phải tu luyện cho tốt...... Vốn là , ta cho rằng chúng ta cùng Bát đại gia tộc chiến đấu sẽ vẫn cứ như vậy, bây giờ xem ra, hai bên đại quyết chiến sẽ rất nhanh!” Gia Duy Trưởng Lão nói xong. liền trực tiếp đứng dậy phóng lên cao, bay đi.

“Đại quyết chiến?” Lâm Lôi không khỏi lẩm bẩm nói.

“Lão Đại, đại quyết chiến gì ?” con mắt của Bối Bối tỏa sáng.

“Đừng hỏi., thực lực bây giờ của ngươi cũng không tư cách quan tâm đâu. Chờ ngươi ngày nào đó, tu luyện đến Thương vị thần .” Lâm Lôi vừa cười vừa nói, Bối Bối một khi đạt tới Thương vị thần, với Thiên phú thần thông của hắn -- Phệ thần. Quả thực là biến thái tồn tại.

“Ô......” Bối Bối không khỏi bĩu môi,”Ta bây giờ mới lĩnh ngộ năm loại huyền ảo. Loại huyền ảo thứ sáu , ngay cả nhập môn cũng không được. Bối Lỗ Đặc gia gia cũng thật là . Lúc đầu, cũng không đem những mảnh nhỏ linh hồn của loại huyền ảo thứ sáu cho ta. Như vậy không phải tiên lợi.?” Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người đều cười. Bối Bối hôm nay lĩnh ngộ được năm loại huyền ảo, đệ nhất loại, là đến khi trưởng thành tự nhiên hiểu ra được . Ngoài ra bốn loại, chính là bốn phân linh hồn mảnh nhỏ bao hàm đạt tới bình cảnh của huyền ảo .

Đi đường tắt đi thuận lợi, khiến cho Bối Bối tự mình lĩnh ngộ. Khó khăn hơn!“Bối Bối. Lĩnh ngộ không được, cũng có thể thử nghiệm dung hợp huyền ảo khác .” Địch Lỵ Á cũng cười thở dài nói.”Một khi dung hợp thành công, thực lực có thể lớn lắm ”

“Chủ ý như thế không sai , tuy nhiên có chút khó khăn , thế nhưng ta nói không chừng sẽ thành công..” Bối Bối hăng hái hơn, trực tiếp hướng chỗ ở của chính mình bay đi. Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á đều cười.

“Ta đánh cuộc, Bối Bối nhiều nhất kiên trì một năm.= Lâm Lôi cười nói. “Một năm? Nói không chừng có thể kiên trì một nửa năm .” Địch Lỵ Á cũng nói.

“Ta nhất định sẽ kiên trì hai năm !” âm thanh của Bối Bối từ trên không truyền xuống , Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á nhìn nhau đều cười. Lâm Lôi lập tức trịnh trọng nói:”Địch Lỵ Á, vừa rồi nghe Gia Duy nói, ta cảm thấy có chút áp lực...... Ta định kể từ hôm nay trở đi, bản thể cũng bắt đầu tu luyện.”

“Ân.” trong đôi mắt của Địch Lỵ Á cũng có lo lắng,”Ta cũng cảm thấy có chút lo lắng. Tình thế càng ngày càng không tốt.. Ngươi cố gắng tu luyện đi, ta sẽ không quấy rầy của ngươi.” Lâm Lôi gật đầu cười.

Bát đại gia tộc vẫn điên cuồng như trước, Bát đại gia tộc, các Trưởng Lão của Tứ thần thú Gia tộc một người tiếp một người tiêu đời, Lục tinh ác ma cũng liên tiếp chết đi...... Thảm thiết cực kỳ. Tứ đại phân thân cùng bổn tôn của Lâm Lôi đều tĩnh tâm tu luyện.Trong tu luyện , thời gian như dòng nước chảy cuốn đi...... Từ khi nhận được Hắc Thạch, Lâm Lôi liền đem Đại địa Thần phân thân trở thành Thần phân thân chủ yếu của mình, toàn lực tu luyện Đại Địa Cách

Càng dung hợp huyền ảo, càng đi sâu càng khó. phương diện Đại địa Cách, Lâm Lôi dung hợp ba loại, bây giờ cũng là mưu toan dung hợp bốn loại. Thế nhưng, Địa Hành Thuật cùng ba loại huyền ảo kia nhất loại đều không thể khế hợp, Lâm Lôi cũng đồng thời muốn đem Lực Lượng huyền ảo còn chưa đạt đại thành , đi khế hợp với ba loại huyền ảo. Có khả năng thử xem phẩm chất cùng họ giống nhau rõ nét không ít.

“ Rốt cục có sự đột phá.” trên mặt Lâm Lôi tràn đầy tươi cười.

“Nhìn ngươi cao hứng .” Địch Lỵ Á cười nói.

Lần này tu luyện có bước đột phá lớn , đó là Lực Lượng huyền ảo cùng Đại Địa mạch động bắt đầu khế hợp, lẫn nhau bắt đầu dung hợp. Tuy vậy, muốn cho Lực lượng huyền ảo cùng ba loại kia dung hợp cùng một chỗ. Nhất thiết phải cùng ba loại đều dung hợp.

“Đương nhiên cao hứng, Địch Lỵ Á, Lực lượng huyền ảo, vốn có thể làm cho ta có thể đem lực lượng phát huy rất tốt.” Lâm Lôi liền nói,” Đại địa mạch động cũng có thể tiến hành vật chất công kích. Một khi dung hợp...... Ta có thể phát huy rất tốt lực lượng long hóa thân thể của ta ..”

Chính mình có một ưu thế đó chính là Thân thể!

Sau khi Long cường hóa thân thể lực lượng, một quyền đánh xuống, đủ để ngăn chăn một kiếm lợi hại của Lục tinh ác ma . Với một quyền vẫn còn bình thường này. Một khi ẩn chứa lực lượng huyền ảo, uy lực ta còn muốn tăng lên nhiều. Nếu dung hợp them Đại địa mạch động. Uy lực còn muốn gia tăng gấp bội!

“Bất đồng huyền ảo, đó là thích hợp cho chiêu thức công kích bất đồng , cho nên, sau khi huyền ảo dung hợp, đều sẽ sáng tạo xuất ra chiêu thức phát huy uy lực cực mạnh .” Lâm Lôi cảm thán nói,”Giống như dung hợp bốn loại huyền ảo Thất tinh ác ma. Thế nhưng có thể am hiểu chạy trốn, có thể am hiểu linh hồn công kích, có thể am hiểu vật chất công kích. Chính là bởi vì...... Dung hợp các huyền ảo bất đồng!” Địch Lỵ Á gật đầu.

Trước đó ,Lâm Lôi dung hợp. Đại địa mạch động, Thổ chi nguyên tố Trọng Lực không gian ba loại huyền ảo, ba loại huyền ảo này phối hợp Hắc Thạch. Uy lực lớn nhất chính là Hắc Thạch lao ngục. Vật chất công kích? Trong Đại địa cách thích hợp nhất vật chất công kích đó là Lực lượng huyền ảo Đại địa mạch động. Cái nào thích hợp mới là hay. “Đợi hai loại huyền ảo này dung hợp hoàn toàn, ta Long hóa thân thể lực công kích, có thể đạt tới một bước mới.” Lâm Lôi tự tin nói. Vốn Long hóa thân thể Lực lượng chính là cường hãn , làm trụ cột là tốt rồi. Một khi dung hợp hai loại huyền ảo......Uy lực ngẫm lại thật đáng sợ.

Hắc Thạch lao ngục của Lâm Lôi có thể vây người, thế nhưng lực công kích của hắn quá yếu, trong cơ thể năng lượng mới là Trung vị thần lực. Chỉ có thể dựa vào Long hóa thân thể...... Thế nhưng, lực lượng này tuy mạnh, nhưng không cách nào sử dụng một kích chết người.

“Đợi hai loại huyền ảo dung hợp này,sử dụng Hắc Thạch lao ngục vây khốn địch nhân, tại đó cho hắn một quyền, bất chết cũng trọng thương.” Lâm Lôi tự tin mười phần. Địch Ly Á mỉm cười , nhìn vẻ mặt Lâm Lôi phấn khởi nói.

“Lão Đại!” Đột nhiên một đạo âm thanh vang lên. Lâm Lôi, Địch Ly Á đều quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy Bối Bối cười híp mắt đang bay qua:”Lão Đại, ta muốn đi ra ngoài một chuyến..” “Đi ra ngoài? Đến Mật Nhĩ Thành?” Lâm Lôi cười hỏi xem “Đúng vậy. có bạn tốt của thời gian không gặp Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ., đi thăm bọn họ.” Bối Bối nói thầm ,”Nghe nói, Áo Lợi Duy Á muốn rời khỏi Mật Nhĩ Thành, đi ra ngoài lưu lạc một phen. Cũng không biết. Bây giờ còn có ở Mật Nhĩ Thành hay không?.”

“Được. Ngươi đi đi, trên đường cẩn thận một chút.” Lâm Lôi cười nói. “Hắc hắc. cứ việc yên tâm.” Bối Bối cười híp mắt vung tay lên, lúc này liền phóng lên cao. Lâm Lôi đột nhiên nhớ tới , từ khi mình trở lại Đại hạp cốc nhưng không một lần đi ra ngoài cùng Địch Ly Á chứ, Lâm Lôi không khỏi quay đầu nhìn về phía Địch Ly Á:”Địch Ly Á, ngươi không phải là không muốn đi chứ? Nếu không thì một ngày gần nhất, chúng ta cùng đi Mật Nhĩ Thành một chuyến nghen.”

“Không vội.” Địch Ly Á cũng lắc đầu,”Lâm Lôi, ngươi vẫn còn cố gắng tu luyện. Đợi đến Lực lượng huyền ảo, Đại địa mạch động của ngươi dung hợp đại thành. Chúng ta lại đi không muộn.” “Cám ơn.” Lâm Lôi cảm kích nói. Địch Ly Á chỉ nhoẻn miệng cười. Lâm Lôi cũng không quan tâm đến bên ngoài trời long đất lở, chỉ an tâm để ý tu luyện, thỉnh thoảng bổn tôn dừng lại để bồi tiếp Địch Ly Á. Lực lượng huyền ảo cùng Đại địa mạch động, sau khi bắt đầu dung hợp liền không ngừng tiến bộ......

Trong tu luyện , cơ hồ không cảm giác được thời gian là dài hay ngắn. Trong chớp mắt, khoảng cách thời gian Lâm Lôi rời khỏi Huyết Chiến cốc có hơn năm trăm năm.. Đại hạp cốc, Lâm Lôi đang ở trong phòng. Địch Ly Á một mình lẳng lặng ngồi ở trước phòng, giở xem bộ sách đang đọc lúc này——

“Ha ha......” Đột nhiên một tiếng cười to từ trong phòng truyền đi .

Địch Lỵ Á ngẩn ra, lập tức mừng như điên quay đầu lại nhìn chỉ thấy Lâm Lôi tóc dài tùy ý phiêu sái, đang đi nhanh tới, nhìn Địch Lỵ Á cười nói:”Địch Lỵ Á, rốt cục ta đột phá. Năm trăm năm a, rốt cục đột phá.”

“Đột phá gì ?” Địch Lỵ Á ngay lập tức đứng lên.

“Lực lượng huyền ảo rốt cục đại thành, hơn nữa Lực lượng huyền ảo cùng Đại địa mạch động, cũng hoàn toàn dung hợp.” Lâm Lôi rất vui vẻ. Từ giờ trở đi, Đại địa mạch động sáu đại huyền ảo, có năm loại đại thành, chỉ còn lại có cuối cùng một loại sanh lực.

“Tuy vậy, dung hợp quả thật đúng là khó khăn. Lực lượng huyền ảo, chỉ cùng Đại địa mạch động dung hợp. Cùng Trọng Lực không gian, Thổ chi nguyên tố không có một tia khế hợp.” Lâm Lôi thở dài một tiếng.

Vốn hy vọng có thể cùng hai loại kia cũng có khế hợp, như vậy là có thể cố gắng dung hợp bốn loại….. Bây giờ xem ra, con đường dung hợp thật là rất dài đằng đẵng.

“Đó là điều tất nhiên rồi.” Địch Lỵ Á cười cổ võ nói,”Ngươi không phải nói, sau khi Lực lượng huyền ảo, Đại địa mạch động dung hợp, ngươi liền có vật chất công kích cực mạnh chứ?”

“Đó là đương nhiên.” Lâm Lôi nghĩ vậy cũng cười.. Lực lượng huyền ảo, Đại địa mạch động, chính là thích hợp nhất cho lực lượng vật chất công kích .”Tuy vậy, hai loại huyền ảo này dung hợp mới là dung hợp., ta còn phải cẩn thận nghiên cứu, sáng tạo ra một chiêu thức công kích thích hợp cho hai loại huyền ảo này.” Lâm Lôi nói,”Tuy vậy cũng sẽ không quá dài, ngắn thì mười ngày nửa tháng, lâu là nửa năm”.”

Chính Lâm Lôi cũng có chút chờ mong. Một khi sáng tạo ra chiêu thức công kích cùng Hắc Thạch lao ngục phối hợp với, cho dù mình gặp phải Bố La, cũng sẽ không giống như một quyền đánh ra trong quá khứ mà đối phương không bị thương tổn .Thì nay,cho dù giết không chết đối phương cũng có thể làm trọng thương đối phương.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 39: Viên Không Liệt

Thiên tế sơn mạch, bên bờ đại hạp cốc.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"…

Mặt đất lần lượt bị chấn động, rất nhiều cư dân trong đại hạp cốc đều cảm giác được rõ ràng, bọn họ đều cảm thấy nghi hoặc, không ít người chạy tới hướng phát ra chấn động. Lúc chạy tới nơi liền thấy...

Lâm Lôi chính là cứ một quyền một quyền lăng không đánh xuống mặt đất.

Quyền đầu mặc dù không chạm đất, nhưng sóng chấn động chính là đều truyền đến mặt đất, khiến cho mặt đất bị chấn động kịch liệt.

"Là Lâm Lôi trưởng lão!"

Nguyên bổn mọi người vốn có chút tức giận, thấy Lâm Lôi đang tu luyện, cũng không dám nói gì thêm nữa.

"Không đúng." Lâm Lôi lắc đầu, lại xuất ra một quyền mới.

Quyền đầu nhìn như cực kỳ thong thả, nhưng lại mang đến cho người ta một cảm giác như một tòa núi đang đánh tới, quyền đầu ngừng lại, chấn động trong không gian vẫn là truyền đi.

Lâm Lôi vẫn nhíu mày, lại thay đổi công kích. Dung hợp. Dù sao một khi dung hợp, uy lực mỗi một quyền thật là đáng sợ. Lâm Lôi hoàn toàn đắm chìm trong lĩnh ngộ chiêu thức, không ngừng thí nghiệm, trong đầu xẹt qua từng loại, từng loại chiêu thức công kích, rồi lại lần lượt phủ định.

***

“Không ngừng biến cải, thí nghiệm chiêu thức, Lâm Lôi trưởng lão đã thật nghiệm một tháng rồi." Một vị Hắc bào nhân cung kính nói.

Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm không khỏi nở nụ cười: "Ồ? Oanh kích xuống mặt đất sao? Xem ra là thí nghiệm chiêu thức vật chất công kích a. hắn có thân thể lợi hại như vậy, phải sớm nghiên cứu chiêu thức công kích vật chất lợi hại rồi."

Lợi dụng điểm mạnh của chính mình mới là lựa chọn sáng suốt.

Thân thể mạnh, tự nhiên nên ở điểm này tìm kiếm công phu mới.

"Ta muốn xem xem hắn đang lĩnh ngộ cái gì." Cái Tư Lôi Sâm lập tức rời khỏi chỗ ở.

Trăm năm qua Cái Tư Lôi Sâm một mực vì chuyện của tứ thần thú gia tộc mà lo lắng, tâm tình thật không tốt, bây giờ ra ngoài xem, cũng là thư giãn một chút.

Tốc độ phi hành của Cái Tư Lôi Sâm cực nhanh, rất nhanh đã tới không trung trên đại hạp cốc.

"Ông!”

Cái Tư Lôi Sâm cảm ứng được không khí ẩn ẩn chấn động rất rõ ràng.

"Tựa hồ không tồi." Cái Tư Lôi Sâm cực nhanh trực tiếp phi tới không trung chỗ Lâm Lôi đang tu luyện. Lâm Lôi giờ phút này hoàn toàn đắm chìm trong quá trình lần lượt đột phá, lần lượt lĩnh ngộ, không chút nhận ra có người mới đến.

Quyền của Lâm Lôi lại một lần nữa đánh ra...

Giống như một cái cối xay chậm rãi di động, thật ra lại nhanh như thiểm điện. Quyền đầu xuất ra, không ngờ sản sinh ra sóng xung kích lan truyền.

"Hà." Cái Tư Lôi Sâm hai mắt sáng ngời.

"Không đúng, Không đúng ……" Lâm Lôi chính mình lại lắc đầu.

Mỗi một lần phủ định, là một lần có nhận thức mới với công kích chiêu thức. Có nhận thức mới, liền lại có thể đột phá. Khi phát hiện khuyết điểm, phủ nhận… liền lại có thể truy cầu uy lực cao hơn nữa, cứ lần lượt phủ định, đột phá...

Cái Tư Lôi Sâm trên mặt dần hiện ra vẻ kinh ngạc “Sao?".

Đã quen với chuyện mặt đất không ngừng chấn động, lúc mặt đất không còn chấn động nữa, mọi người trong đại hạp cốc lại kinh ngạc, không ít người lại một lần nữa chạy tới chỗ Lâm Lôi tu luyện.

"Chẳng nhẽ Lâm Lôi trưởng lão ngừng tu luyện sao?"

Một đám tộc nhân chạy tới. Bọn họ lại phát hiện ra Lâm Lôi vẫn như trước không ngừng xuất quyền.

"Đều quay trở về." một thanh âm quát khẽ vang vọng trong đầu đám người đứng xem, "không được quấy rầy Lâm Lôi trưởng lão."

Đám tộc nhân cả kinh, lúc này mới phát hiện ở đằng xa có một người đang đứng thẳng. Người này chính là tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm, nhưng đám tộc nhân bình thường này cho tới bây giờ chưa từng thấy qua tộc trưởng.

"Người nọ, tựa hồ là một cao thủ."

Đám tộc nhân cũng không dám cất lời quấy rầy Lâm Lôi. Từng người lần lượt đều quay trở về.

Cái Tư Lôi Sâm quay đầu nhìn Lâm Lôi, trên mặt lộ vẻ tươi cười.

Chỉ thấy mỗi quyền của Lâm Lôi đánh ra, xung quanh quyền đầu đều có rất nhiều sóng gợn không gian, quỷ dị chính là sóng gợn không gian này đều tụ lại mà không lan truyền đi.

Tựa hồ các sóng gợn không gian kìm chế lẫn nhau vậy.

"Phá!"

Đã qua ba tháng tu luyện. Lâm Lôi vẫn im lìm trong ba tháng đột nhiên quát khẽ một tiếng, đột nhiên một quyền xuất ra. Chỉ thấy xung quanh quyền đầu xuất hiện rất nhiều sóng gợn không gian, cuối cùng biến mất.

"Rốt cục thành!" Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, chỉ nghe thấy tiếng xuy xuy, long lân lập tức phá nát quần áo, hiện lên bên ngoài thân Lâm Lôi, gai nhọn đáng sợ cũng mọc ra …

Long hóa!

"Xem xem vật chất công kích mạnh nhất của ta thế nào a." Lâm Lôi muốn thử xem một quyền công kích mạnh nhất là như thế nào.

"Ồ?" Lâm Lôi đột nhiên quay đầu nhìn lại sau, chỉ thấy Cái Tư Lôi

Sâm chính đang nhìn hắn cười. Lâm Lôi giật mình vội nói, "Tộc trưởng!"

"Ha ha, ngươi chính là hãy thí nghiệm công kích mạnh nhất của ngươi đi." Cái Tư Lôi Sâm cười nói. "Với lực lượng trong thân thể long hóa của ngươi, uy lực thi triển chiêu này thế nào, ta cũng muốn biết."

"Rõ, tộc trưởng." Lâm Lôi chính là kìm không được tâm trạng trong lòng, lập tức muốn thử một lần.

Hữu quyền bao trong long lân của Lâm Lôi đột nhiên đánh ra. Thuấn gian khi quyền xuất ra, chỉ nghe thấy tiếng vang không gian bạo liệt oanh long long. Nơi hữu quyền lướt qua, không gian đều kịch liệt chấn động.

Quyền xuất, như giao long xuất động!

Một quyền xuất ra, xung quanh quyền đầu bao trùm trong long lân cũng xuất hiện đại lượng sóng gợn không gian, trực tiếp làm chấn động không gian xung quanh quyền đầu. Không gian xung quanh đó tựa như bị sôi lên.

Bạo liệt!

"Bồng!"

Thanh âm chấn chiến tâm linh. Không quan xunh quanh quyền đầu trực tiếp bạo liệt, lộ ra một lỗ thủng đen ngòm thật lớn, xuyên qua lỗ thủng, rõ ràng thấy được một chút không gian loạn lưu.

Trong nháy mắt, không gian lỗ thủng tiêu thất.

"Ha ha, giỏi, giỏi!!!" Cái Tư Lôi Sâm cất tiếng cười vang.

Lâm Lôi trong lòng cũng tràn đầy vui mừng. Hắn ở nhân loại hình thái nghiên cứu ra chiêu này, nhưng mà tưởng tượng cũng khó biết uy lực chiêu này ở long hóa hình thái thế nào. Bây giờ xem ra … vượt quá tưởng tượng.

"Lâm Lôi. Một chiêu này của ngươi tên gọi là gì?" Cái Tư Lôi Sâm cười to hỏi.

Lâm Lôi có chút trầm ngâm, rồi nói: "Một chiêu này là dung hợp lực lượng huyền ảo và đại địa mạch động huyền ảo mà thành, tên là viên không liệt." Một quyền có thể làm cho không gian bạo liệt. Uy lực một quyền này lớn đến mức nào, có thể tưởng tượng nổi.

"Đến đây, cùng ta thử xem sao." Cái Tư Lôi Sâm cười to nói.

"Tộc trưởng?" Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc.

"Nhanh lên một chút!" Cái Tư Lôi Sâm không khỏi nhíu mày, "Sao? Ngươi cho rằng có thể thắng ta?" Nói rồi thân thể Cái Tư Lôi Sâm cũng hiện lên long lân mầu vàng xanh, mầu sắc long lân giống hệt Lâm Lôi, chỉ là bên ngoài không có gai nhọn.

Lâm Lôi nở nụ cười: "Nếu tộc trưởng có hứng như vậy, Lâm Lôi liền bồi tộc trưởng luận bàn một chút." Lâm Lôi giờ phút này cũng là mười phần tín tâm.

"Lâm Lôi, ta đơn thuần thân thể đã mạnh hơn so với ngươi, ngươi phải xuất toàn lực a." Cái Tư Lôi Sâm cười nói.

Lâm Lôi cười, lập tức thi triển hắc thạch không gian. Nhất thời quang mang mê mông mầu vàng thổ trong nháy mắt đã bao trùm, thân thể tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm không khỏi cũng bị chấn động. Hắn chửi nhỏ một tiếng: "Tiểu tử, thật là..."

Lời hắn chưa nói xong. Lâm Lôi đã phi tới.

"Tộc trưởng!" Lâm Lôi cười to, hữu quyền liền giống như sấm giật đánh tới. "Hừ!" một tiếng hừ nhẹ, mái tóc dài của Cái Tư Lôi Sâm phất lên, cũng xuất một hữu quyền giống vậy đánh ra.

"Bồng!"

Lực đạt ngàn vạn lần, hai thiết quyền bao bọc trong long lân chạm vào nhau, không gian phảng phất như giấy mỏng trực tiếp bạo liệt rách tan. Cái Tư Lôi Sâm nhịn không được hữu quyền run lên, vội lui ra sau. Trên quyền đầu của hắn không ngờ thấu ra một vài vết máu.

"Tiểu tử giỏi!" Cái Tư Lôi Sâm hai mắt phát sáng, "Xem ra, chỉ dựa riêng vào man lực của ta thì không đủ."

Lâm Lôi nhìn tộc trưởng phong cuồng trước mắt, cũng là thất kinh: "Thân thể tộc trưởng quả thật là mạnh a. Ta sử ra một quyền tối cường của ta. Tộc trưởng chỉ sử dụng man lực chống lại." đương nhiên kết quả sử dụng man lực, chính là long lân trên quyền đầu đều vỡ vụn.

Từ một quyền này, Lâm Lôi liền rõ ràng thấy được, tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm được gọi là Thanh Long nhất tộc thân thể cường đại đệ nhất nhân, đích thật là sự thật.

Cũng đúng, lúc trước mình bị Cái Tư Lôi Sâm nắm chặt, căn bản là không phản kháng được.

"Đây là chiêu thức gì?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc nhìn tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm. Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm toàn thân bắt đầu bao trùm một tầng băng, ngay cả quyền đầu cũng có một lớp băng.

Cái Tư Lôi Sâm bao phủ trong lớp băng, dưới ánh sáng chiếu rọi của mặt trời, phát ra huyến lệ quang mang.

"Tiểu tử, ta chỉ dùng một nửa lực lượng." Cái Tư Lôi Sâm cười trực tiếp hướng Lâm Lôi phi tới, cho dù bị hãm sâu trong hắc thạch không gian, nhưng với thân thể cường đại của Cái Tư Lôi Sâm, tốc độ vẫn kinh người như cũ.

Lâm Lôi cũng không lùi, ngược lại tiến lên đón nhận.

Đương lúc tới gần Cái Tư Lôi Sâm, Lâm Lôi chỉ cảm thấy hàn khí kinh người. Hàn khí lạnh tới mức này, Lâm Lôi cũng là kinh ngạc.

"Bồng!"

Hai người đều không tránh né, đều một quyền đối một quyền. Nơi quyền đầu chạm vào nhau, không gian trực tiếp sụp đổ. Lâm Lôi cũng là chịu không được bị đánh bật lại.

"Ha ha …" Tộc trưởng khẩn trương đuổi theo.

"Sưu!" Lâm Lôi lập tức phi thoán.

"Tiểu tử, đừng có chạy." Tộc trưởng quát lớn.

Trong hắc thạch không gian, tốc độ tộc trưởng mặc dù vẫn rất nhanh, nhưng mà so với Lâm Lôi đã long hóa còn kém hơn một ít. Lâm Lôi dựa vào tốc độ tránh né, đôi khi lại hung hăng xuất ra một quyền, xuất ra một cước.

"Ba!"

"Oanh!"

"Bồng!"

Tiếng nổ rung trời phát ra, kéo không ít người trong đại hạp cốc tới. Trận chiến giữa Lâm Lôi và tộc trưởng làm những người này trợn mắt há mồm. Mỗi một quyền đều làm cho không gian sụp đổ.

Nếu đánh ở trên người, có mấy người chịu được?

Lâm Lôi, Cái Tư Lôi Sâm hai người rốt cục cũng dừng lại.

"Ha ha, Lâm Lôi, chiêu vật chất công kích này của ngươi, ít nhất so với Bố Lỗ không khác nhau mấy." Cái Tư Lôi Sâm rất hài lòng.

Lâm Lôi cũng phát hiện ra vừa rồi mình cùng tộc trưởng đối quyền, tộc trưởng chỉ sử dụng một nửa lực lượng, nhưng mà mình lại có thể đánh hòa với tộc trưởng: "Tộc trưởng, thân thể người so với ta mạnh hơn, nhưng công kích sao lại vậy?"

Lâm Lôi khó hiểu. Tộc trưởng lĩnh ngộ huyền ảo phải khá hơn thế này mới phải.

"Đây là sự khác biệt giữa các pháp tắc." Cái Tư Lôi Sâm bất đắc dĩ đáp, "ta chủ yếu tu luyện thủy nguyên tố pháp tắc. Thủy nguyên tố pháp tắc tại phòng ngự không tồi, nhưng tại phương diện phát huy lực lượng, không có lớn."

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Trong thủy nguyên tố pháp tắc, cũng chỉ có băng chi huyền ảo, là có thể giúp phát huy được lực lượng.

"Ta và tộc trưởng bạch hổ nhất tộc, chỉ tính thân thể, ta không yếu hơn so với hắn, nhưng mà nếu so lực lượng công kích, hắn lại vượt xa ta. Bởi vì hắn tu luyện đại địa pháp tắc." Cái Tư Lôi Sâm nói.

Lâm Lôi cười.

Đại địa pháp tắc có lực lượng huyền ảo chuyên dùng. Tu luyện đại địa pháp tắc, rất có hiệu quả trong việc phát huy lực lượng thân thể.

Các hệ pháp tắc, đều có các đặc tính đặc thù.

Tứ đại quy tắc, cũng không giống nhau.

Thủy nguyên tố pháp tắc, tức là phòng ngự cường, linh hồn phòng ngự, vật chất phòng ngự đều rất mạnh, nhưng mà tại mặt công kích lại yếu một chút, còn hỏa nguyên tố pháp tắc lại ngược lại, phòng ngự yếu, nhưng công kích lại rất am hiểu.

Như vận mệnh quy tắc, rất am hiểu linh hồn phương diện, nhưng lại có khiếm khuyết về phương diện vật chất.

"Uy lực quyền đầu của ngươi đã rất mạnh rồi, đối với ta cũng có uy hiếp." Cái Tư Lôi Sâm tán thán nói, "nếu ngươi cũng giỏi đào mệnh, uy hiếp với địch nhân sẽ rất lớn."

Lâm Lôi rất rõ, mỗi quyền của mình và tộc trưởng công kích lẫn nhau, trên thực tế, quyền đầu của tộc trưởng bị viên không liệt của mình triệt tiêu hơn phân nửa uy lực, uy lực chính thức tác dụng trên quyền đầu chỉ là bộ phận cực nhỏ.

Nếu không, một quyền của tộc trưởng tuyệt đối có thể đánh nát quyền đầu của mình.

Đồng dạng …

Mỗi quyền của mình, tộc trưởng cũng phải vận chuyển lực lượng huyền ảo, triệt tiêu đi một phần uy lực, nếu không … sẽ giống như lúc đầu, long lân vỡ vụn, máu tươi thẩm thấu.

"Phòng ngự đáng sợ như tộc trưởng vậy cũng đều bị thương. Thất tinh ác ma bình thường, như thế nào ngăn cản được." Lâm Lôi cười.

Lâm Lôi ngày xưa, có hắc thạch không gian, bản lĩnh đào mệnh rất mạnh, công kích lại kém xa so với thất tinh ác ma. Có điều bây giờ bất đồng, chính vị Bố La trưởng lão kia nếu gặp lại Lâm Lôi, đều khó mà dễ dàng thủ thắng.

***

Ở một nơi thâm sâu trong thiên tế sơn mạch.

Lâm Lôi, Địch Ly Á, Bối Bối ba người đang ở trên vách núi. Trên không trung chỗ vách núi huyền phù một hắc phượng hoàng kim chúc sinh mệnh rất lớn.

"Địch Ly Á, từ lúc về gia tộc, ta chưa từng bồi nàng ra ngoài một lần. Lần này ta nhất định bồi nàng thật tốt." Lâm Lôi nắm tay Địch Ly Á. Lúc trước hai người đã thỏa thuận, đợi khi huyền ảo dung hợp xong, hai người liền cùng ra ngoài một lần.

Địch Ly Á trên mặt không khỏi nở nụ cười hạnh phúc: "Đúng rồi. Đây là lần đầu tiên … nháy mắt đã về đến gia tộc sáu trăm năm rồi, không biết đám Toa Toa và Thái Lặc thế nào."

"Thái Lặc?" Lâm Lôi không khỏi nhớ tới con trai con gái của mình.

Có điều Lâm Lôi cũng thấy quyết định năm đó của mình sáng suốt. Địa ngục đích xác quá nguy hiểm. Ốc Đốn, Thái Lặc bọn họ ở ngọc lan đại lục, ít nhất vẫn có thể hưởng thụ cuộc sống yên bình.

"Lâm Lôi trưởng lão." một thanh âm ôn hòa vang lên.

Lâm Lôi quay đầu lại. Người đến là trưởng lão Đặc Duy Lạp của Thanh Long nhất tộc. Đặc Duy Lạp trưởng lão này là một người tính nết rất tốt, nhưng lại chưa từng tiến nhập Huyết Chiến Cốc, không phải thực lực hắn không đủ, mà là hắn nguyện rụt cổ rùa.

Lâm Lôi đối với Đặc Duy Lạp rất có hảo cảm. Ít nhất Đặc Duy Lạp không giống với loại âm hiểm như Y Mạn Nữu Nhĩ, Phất Nhĩ Hàn.

"Đặc Duy Lạp trưởng lão, lần này là ngươi hộ tống sao?" Lâm Lôi cười hỏi.

"Đúng rồi." Đặc Duy Lạp cười híp cả hai con mắt.

"Lần này làm phiền Đặc Duy Lạp trưởng lão ngươi rồi. Ta lần này cũng chuẩn bị đi Mật Nhĩ Thành một chuyến." Lâm Lôi cười nói.

Đặc Duy Lạp trên mặt lập tức lộ ra nụ cười mừng rỡ: "Lâm Lôi trưởng lão, ngươi cũng đi sao? Ha ha, chuyện này là chuyện rất tốt. Có ngươi và ta cùng đi, trên đường cho dù gặp phải nguy hiểm, cũng không phải sợ."

Lâm Lôi cười gật đầu.

"Ồ, Đặc Duy Lạp trưởng lão, Lâm Lôi trưởng lão, các ngươi đều ở đây." một thanh âm quen thuộc vang lên, Lâm Lôi quay đầu lại. Người đến không ngờ là Phất Nhĩ Hàn. Lông mày mầu vàng của Phất Nhĩ Hàn nhướng lên một cái, cười nói: "Lần này chính là do Đặc Duy Lạp trưởng lão hộ tống a."

Đặc Duy Lạp gật đầu nói: "Đúng vậy, Lâm Lôi trưởng lão hắn lần này chính là muốn đi tới Mật Nhĩ Thành mà thôi."

"Ồ." Phất Nhĩ Hàn gật đầu, "Vậy Đặc Duy Lạp trưởng lão, Lâm Lôi trưởng lão, các ngươi trên đường cẩn thận một chút. Có điều ta nghĩ, với hai người các ngươi không có khả năng xảy ra việc gì."

"Đặc Duy Lạp trưởng lão, chúng ta đi thôi." Lâm Lôi không muốn dây dưa gì với Phất Nhĩ Hàn.

Chẳng biết vì sao, Lâm Lôi cảm thấy ánh mắt của Phất Nhĩ Hàn ánh làm cho hắn không thoải mái.

Đặc Duy Lạp trưởng lão cũng gật đầu với Phất Nhĩ Hàn rồi lập tức cùng Lâm Lôi bay vào kim chúc sinh mệnh trên không. Trên trời không ít bóng người liên tiếp bay vào trong kim chúc sinh mệnh.

Phất Nhĩ Hàn đứng ở trên vách núi, ngửa đầu nhìn kim chúc sinh mệnh, cho đến tận khi kim chúc sinh mệnh rời đi.

"Hừ, Lâm Lôi này bị điên sao?" Phất Nhĩ Hàn sắc mặt âm trầm, trong lòng tràn đầy tức giận.

Vốn hắn đối với Lâm Lôi vẫn nhìn không vừa mắt. Trong mắt hắn, gia tộc đệ tam và đệ nhị bọn họ mới là cao quý nhất trong gia tộc. Bàn long giới chỉ của lão tổ tông cho dù không phải mẫu thân hắn được dùng thì cũng nên đến phiên hắn.

Lâm Lôi tính là gì?

Thần phân thân mạnh nhất của Y Mạn Nữu Nhĩ nhi tử hắn đã mất, cả đời không còn tiền đồ nữa. Hắn muốn đối phó Lâm Lôi, nhưng mà … tứ đại tộc trưởng lại để cho Lâm Lôi không phải đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ.

Phất Nhĩ Hàn vẫn phải áp chế nộ hỏa trong lòng, không thể nào phát tiết. Thời gian càng dài, hắn càng khó chịu nổi!

"Đến Mật Nhĩ Thành thật sao?" Phất Nhĩ Hàn ánh mắt lạnh lùng, "hừ, vậy để người của bát đại gia tộc đối phó ngươi đi. Ngươi có chết cũng có thể giết vài người của bát đại gia tộc. Không tính là lãng phí. Chỉ tiếc ... để cho những người khác phải chôn cùng ngươi."

(Hết chương 39)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 40: Phản Bội

]

Thiên Tế Sơn Mạch, Phất Nhĩ Hàn ở trong lòng đất của Toà thành , đó là một đại điện dưới lòng đất hôn ám không ánh sáng. Bên trong Đại điện lạnh lẽo, giờ phút này, bên trong chỉ có Phất Nhĩ Hàn. Phất Nhĩ Hàn giống như con quái thú đang ẩn núp , ngồi ở trên đại điện vị trí chủ toạ, hai tròng mắt trong bóng đêm loé ra mơ hồ quang mang, không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Nói cho người của Bát đại Gia tộc?” Phất Nhĩ Hàn mặc dù rất muốn cho Lâm Lôi chết , báo cho người của Bát đại Gia tộc động thủ, cũng chỉ là ý niệm nhất thời trong đầu. Nhưng khi hắn cẩn thận tự hỏi, lại có chút chần chờ do dư...

Bởi vì muốn cho người của Bát đại Gia tộc biết, tất nhiên phải đi thông tri. Mà thông tri cho người của Bát đại Gia tộc, tuyệt không thể để cho những người khác đảm nhiệm , cũng không thể để cho người khác biết được. Bởi vì xem như đó là tội lớn - phản bội Gia tộc ! Phất Nhĩ Hàn thân là Trưởng Lão, có phần chắc chắn dễ như chở bàn tay đem tin tức truyền cho Bát đại Gia tộc. Việc này cẩn thận không bại lộ còn tốt , một khi bại lộ Phất Nhĩ Hàn hắn tại Tứ thần thú Gia tộc sẽ không có chỗ dung thân!

“Người phản bội, tất cả phân thân nhất luật đều xử tử.”

Phất Nhĩ Hàn rõ ràng nhớ kỹ cách xử phạt này.“Vì trả thù Lâm Lôi, bất chấp nguy hiểm lớn như vậy, đáng giá không ?” Phất Nhĩ Hàn vừa muốn đi làm, thế nhưng vừa lại chần chờ do dự.

Không hề nghi ngờ, Phất Nhĩ Hàn coi mình là đệ tử của Tứ thần thú Gia tộc làm vinh dự , hắn sẽ không dám phản bội Gia tộc. Thế nhưng sau đó , hắn lại muốn nhanh chóng giết Lâm Lôi! “Thanh Long chi giới chính là của Lão tổ tông! Tên Lâm Lôi tính ra chỉ là kẻ tiểu bối rất nhỏ trong gia tộc , dựa vào cái gì mà được?” Ánh mắt của Phất Nhĩ Hàn u lãnh, ghen ghét trong lòng hẹp hòi, làm cho Phất Nhĩ Hàn càng nhìn Lâm Lôi càng không vừa mắt.

“Nếu tiếp tục cho phép Lâm Lôi tiếp tục như vậy, một ngày nào đó, hắn sẽ đi trên đầu ta .” Phất Nhĩ Hàn vẫn nhớ rõ ràng lúc đầu đã cùng mẫu thân của mình Đại Trưởng Lão đối thoại. Thế nhưng, Tứ đại Tộc trưởng hạ lệnh cho phép Lâm Lôi không cần ra Huyết Chiến cốc tiếp nhận nhiệm vụ. Trong lòng của Phất Nhĩ Hàn vẫn mang nghi hoặc, sau sự việc đó liền một mình đi tìm Đại Trưởng Lão, cẩn thận hỏi Đại Trưởng Lão. Tộc trưởng môn tại sao quyết định như thế.

Chuyện của Tử kinh chủ thần, Đại Trưởng Lão không muốn nói , liền tuỳ tiện nói cho Phất Nhĩ Hàn:”Phất Nhĩ Hàn, ngươi cũng biết, thực lực của Lâm Lôi bây giờ mới là Trung vị thần! một người là Trung vị thần, có Thất tinh ác ma thực lực. Đợi đến khi hắn đạt tới Thượng vị thần, ngươi nói hắn sẽ rất mạnh chứ ? Hắn là hy vọng tương lai của Gia tộc chúng ta, bây giờ không nên cho phép hắn đi mạo hiểm!” Đại Trưởng Lão nói lí do từ chối như thế, Phất Nhĩ Hàn nghe xong liền sợ ngây người.

Hắn vẫn tưởng rằng Lâm Lôi đang ẩn giấu thực lực, không nghĩ tới Lâm Lôi quả nhiên thật đúng là như thế, một người Trung vị thần.

Trong đại điện U lãnh dưới đất. Phất Nhĩ Hàn bỗng nhiên đứng bật lên, ánh mắt lạnh lùng. Thấp giọng xuống nói:” Lâm Lôi bây giờ đã là Thất tinh ác ma, nếu tiếp tục như vậy, khi hắn trở thành Thượng vị thần, nhất định sẽ trở thành vương bài của Gia tộc . Địa vị so với ta cao hơn nữa, đứng ở trên đầu ta! Chẳng lẽ ta sau này, phải cả đời nhìn hắn ở trước mặt ta kiêu ngạo sao?”

Phất Nhĩ Hàn vừa nghĩ đến cảnh tượng Lâm Lôi sau này ở trong gia tộc hô phong hoán vũ, sắc mặt càng thêm khó coi!

“Không!” Phất Nhĩ Hàn thấp giọng rít gào đứng lên,”Tuyệt đối không được, cả đời ta ở dưới hắn.... Còn không bằng giết ta đi .”

“Lâm Lôi, hắn nhất định phải chết. Nhất định phải.....!”

Phất Nhĩ Hàn thân thể đều mơ hồ phát run,"Đúng, ta chỉ là làm cho Lâm Lôi chết, cũng không làm cho Gia tộc tiêu tán. Không thể tính phản bội Gia tộc, việc này không tính ! Hơn nữa, cũng không phải đích thân ta giết hắn, chỉ là khiến cho người của Bát đại Gia tộc giết hắn mà thôi. Việc của Lâm Lôi coi như là cùng với người của Bát đại Gia tộc chiến đấu mà chết đi!"

" Vậy Thanh Long giới chỉ....."

Phất Nhĩ Hàn nhịn không được chau đầu lông mày "Nếu Lâm Lôi đã chết, thì Thanh Long chi giới kia không phải rơi vào tay của Bát đại Gia tộc.?" Phất Nhĩ Hàn cũng có chút lo lắng. Thanh Long chi giới dù sao là trọng bảo của Gia tộc.

"Không, không có việc gì. Bị giết chết cũng chỉ là cực mạnh Thần phân thân của Lâm Lôi, thân thể khác đều còn đang ở Thiên Tế Sơn Mạch. Bát đại Gia tộc cho dù lấy được Thanh Long chi giới, cũng không cách nào nhận chủ." Phất Nhĩ Hàn đang tự nói với chính mình,"Đợi sau này có cơ hội, sẽ đoạt lại sau. càng huống chi một Thần phân thân của Lâm Lôi đã chết đối với Gia tộc cũng không có ảnh hưởng. Tứ thần thú Gia tộc của Chúng ta vốn bị vây trong tình thế rất xấu..... Cùng lắm thì, ở tại Thiên Tế Sơn Mạch cũng sẽ không bị diệt tộc ."

Phất Nhĩ Hàn trải qua kịch liệt đấu tranh tự hỏi. Rốt cục nghĩ cũng thông suốt.. "Gia tộc có Lâm Lôi, cho dù cường đại, ta ở lại cũng không xong. Gia tộc không có Lâm Lôi, cho dù nhỏ yếu một chút. Ta cũng thanh thản." Phất Nhĩ Hàn khoé miệng có chút nhếch lên, hắn đã quyết định chủ ý..

"Hô!" Phất Nhĩ Hàn phi phong phất động, liền đi nhanh đi ra khỏi đại điện dưới đất, giờ phút này trong lòng hắn đã có quyết định.

Một bóng người mơ hồ bất chợt trong núi rừng ngưng tụ hình thành. Đúng là Phất Nhĩ Hàn. Bất quá lúc này chỉ là một Thần phân thân của Phất Nhĩ Hàn mà thôi. Chỉ thấy Phất Nhĩ Hàn xuống giọng cười. Cả người bộ dáng liền biến hoá., từ một Kim phát lão giả biến thành một gã thanh niên đầu bóng lưởng.

Lập tức trong bộ dáng gã thanh niên đầu bóng lưởng , Phất Nhĩ Hàn trực tiếp cực nhanh phi hành bay đi.....

“Nước sông sóng lớn cuồn cuộn chảy, bộ dáng Thanh niên Đầu bóng lưởng Phất Nhĩ Hàn huyền phù lơ lửng ở trên trời cao phía dưới sông nước ầm ầm, ánh mắt lạnh lùng quét nhìn về phía dưới, xuống giọng nói:”Bát đại Gia tộc, mau ra đây.”

Trên lộ tuyến cố định, bình thường ẩn nặc không chỉ có nhân viên tình báo của Tứ thần thú Gia tộc, mà còn có nhân viên tình báo của Bát đại Gia tộc. Phất Nhĩ Hàn có thể hiểu phân biệt thành viên Gia tộc của chính mình. Không phải Tứ thần thú Gia tộc tự nhiên là người của đối phương !

“Ngươi là người nào?” Một âm thanh âm trầm từ phía dưới nước sông truyền đến. “Nhớ kỹ, Thanh Long Nhất tộc Lâm Lôi Trưởng Lão đã ngồi ở Kim chúc Sanh mạng hình Phượng hoàng màu xanh đi Mật Nhĩ Thành. Muốn giết hắn, mau nắm bắt cơ hội này đi. Đồng hành với hắn còn có một vị Trưởng Lão!” Mặc dù lúc li khai là bộ dáng Phượng hoàng màu đen, thế nhưng Phất Nhĩ Hàn Trưởng Lão cũng biết , sau khi mỗi lần rời khỏi đây, Kim chúc Sanh mạng kia đều sẽ biến ảo nhan sắc bộ dáng. Trước kia , Phất Nhĩ Hàn cũng đã điều tra qua.

Lúc này đây, sau khi rời khỏi đây chính là biến ảo bộ dáng Phượng hoàng màu xanh. Đồng thời Phất Nhĩ Hàn vung tay lên, một cái Thuỷ tinh cầu từ trên cao rơi xuống.“ Bên trong Thuỷ tinh cầu này , còn có bộ dáng hình ảnh Thê tử Địch Lỵ Á của Lâm Lôi cùng bạn tốt Bối Bối.”

Chỉ thấy Thuỷ tinh cầu mới vừa rơi xuống trên mặt nước, liền có một đạo khí lưu màu xanh cuốn lên, đem Thuỷ tinh cầu bao vây đưa vào trong nước. Phất Nhĩ Hàn nhìn thấy cảnh này liền lạnh lùng cười, thân thể chớp động cực nhanh bay trở về..

Đợi đến khi Phất Nhĩ Hàn rời đi hồi lâu, trên mặt sông mới toát ra một người có mái tóc xanh lục.“Thanh Long Nhất tộc Lâm Lôi Trưởng Lão?” Ánh mắt của Nhân viên tình báo lộ ra vẻ khó có thể tin ”Không nghĩ được ta cũng có thể lập công lớn như thế này.” Bát đại Gia tộc đã sớm hạ lệnh toàn lực ứng phó giết chết Lâm Lôi, tự nhiên cũng hạ lệnh nhân viên tình báo cẩn thận quan sát.

Đã là nhiều năm như vậy , không ai có thể thành công .Ngành Tình báo tin tức truyền qua lại phi thường mau, Bát đại Gia tộc ngay ngày hôm đó lập tức liền biết được. Tin tức này nhất thời truyền đến các Tộc trưởng của Bát đại Gia tộc làm cho họ vô cùng kích động. Không người nào có thể tưởng tượng được, Tin tức này có thể tới đột nhiên như thế.

Trải qua thương lượng, cuối cùng cái nhiệm vụ này , giao cho Ai Đức Dặm Khắc Gia tộc cùng Tứ đại Gia tộc khác đến hoàn thành.

Dù sao Bát đại Gia tộc phân công tại hai đại biên giới của U Lam Phủ. Trong đó phía tây chính là tứ đại Gia tộc, phân biệt là từ Sinh mệnh Chí cao vị diện di chuyển tới Ai Đức Dặm Khắc Gia tộc, từ Phong thần vị diện tới Đồng Nạp Gia tộc, từ Đại Địa thần vị diện tới được Đức Ân Gia tộc, cùng với Địa Ngục bản thổ Lôi Nạp Nhĩ Tư Gia tộc.

Phía tây U Lam Phủ , Ai Đức Dặm Khắc cùng các Tộc trưởng Tứ đại Gia tộc tụ tập cùng một chỗ. Tại phía dưới đại điện..., có tám gã áo bào tro đứng im .

“ Lâm Lôi này tuy chỉ là Trung vị thần. Nhưng là thực lực của hắn chừng như Thất tinh ác ma, đơn giản mấy lần ra tay, đã làm Bát đại Gia tộc chúng ta tổn thất mấy vị Thất tinh ác ma.” Một âm thanh trang nhã mềm mỏng từ trong miệng phía trên đại điện của một vị tuấn mỹ nhìn nam tử rất tinh ranh vang lên.

Mái tóc màu xanh dài tới khuỷu chân , hai mắt long lánh sáng như sao,chính là Tộc trưởng Ai Đức Dặm Khắc Ai Đức Dặm Khắc Gia tộc đến từ Sinh mệnh Chí cao vị diện. Chính hắn là người sáng lập nên gia tộc này.

“Bây giờ hắn uy hiếp không có lớn, nhưng nếu như nhiều năm nữa. Đợi đến khi hắn đạt cảnh giới Thượng vị thần. Vậy không xong..”

“Cho nên, tám vị các ngươi, không tiếc hết thảy đại giới, cần phải phải đem Lâm Lôi kia giết chết .” Thanh âm vẫn ôn hoà trước sau như một.

“Vâng, Tộc trưởng.”

Phía dưới Đại điện ..., có hai gã tuấn mỹ mặc áo bào tro khom người hành lễ, mặt khác sáu gã áo bào tro cũng ngay lập tức khom người. Trên Đại điện , một gã Tộc trưởng khác lạnh lùng nói:”Nơi này có tam giọt Chủ thần lực, trong tám người các ngươi, thực lực cực mạnh là Tra Bố Trưởng Lão đương nhiên phải đem theo một giọt. Còn hai giọt khác , Ni Tư, Thản Phổ Trưởng Lão hai vị đem theo theo đi.”

“Dạ!”

Lập tức có ba người khom người hành lễ, trong đó ba người liền có một người là Tinh Linh tộc nhân.

“Nhớ kỹ, lần này hành động phải thành công, cho dù tiêu hao hết ba giọt Chủ thần lực này , cho dù tám người các ngươi toàn bộ chết hết. Cũng cần phải giết chết Lâm Lôi!” Âm thanh của một người khác vang lên âm vang mạnh mẽ.

“Dạ!”

Phía dưới tám gã Trưởng Lão cũng cảm thấy trong lòng nặng trình trịch.

Mặc dù biết được nhiệm vụ lần này mục tiêu là Lâm Lôi mặc dù là một gã Thất tinh ác ma. Bên cạnh cũng chỉ có một gã Thất tinh ác ma. Nhưng với thực lực của tám người bọn họ, giết chết Lâm Lôi không có gì vấn đề. Nhưng là nghe giọng nói của các Tộc trưởng môn vẫn còn cảm thấy có áp lực.

“Đi thôi! Tốc độ tăng nhanh hơn đến Mật Nhĩ Thành sớm một chút.” âm thanh Ôn hoà nói.Tám gã Trưởng Lão áo bào tro có chút khom người, liền nối đuôi nhau rời đi.

Trong Đại điện , bốn vị Tộc trưởng hai bên cũng nói chuyện với nhau :”Lúc này cơ hội tốt như thế, ngàn vạn lần không thể thất bại. Giết chết Lâm Lôi, chúng ta mới có thể an tâm một chút. Ta cũng không tin, Tứ thần thú Gia tộc còn có thể một lần nữa lại toát ra một thiên tài có hy vọng trở thành đại viên mãn Thượng vị thần .”

“Yên tâm đi. Lần này, tám vị Trưởng Lão chính là tinh anh của tứ đại Gia tộc chúng ta tuyển xuất. Lâm Lôi, hắn phải chết không thể nghi ngờ!”

“Bát đại Trưởng Lão. Hơn nữa có ba giọt Chủ thần lực. Ngay cả ta đối diện, cũng không dám ngăn cản.”

Kim chúc Sanh mạng trong bộ dáng Phượng hoàng Màu xanh đang bay lượn tại phía chân trời,bên trong Kim chúc Sanh mạng hình Phượng hoàng màu xanh này, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đang nắm tay ngồi ở cửa sổ trước,nhìn xuyên thấu qua kim chúc trong suốt để nhìn cảnh sắc bên ngoài.

“Phi hành lâu như vậy, nên đến Mật Nhĩ Thành..” Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

Địch Lỵ Á nhìn ngoài cửa sổ, cẩn thận phân biệt ”Lần trước ta đã tới, nếu như ta nói không quá ….. hơn phân nửa giờ nữa sẽ đi đến Mật Nhĩ Thành..” Lập tức Địch Lỵ Á liếc mắt nhìn Lâm Lôi , bất đắc dĩ nói:” Đặc Duy Lạp Trưởng Lão kia thật đúng là quá cẩn thận, vẫn muốn ngươi biến ảo bộ dáng.”

Giờ phút này, trên mặt Lâm Lôi cố ý mọc ra râu mép, ngay lập tức chiều cao của thân hình đều biến thấp đi một ít. Lâm Lôi cười:”Các ngươi còn đỡ, giống như Trưởng Lão chúng ta, bình thường địch nhân cũng sẽ có hình ảnh chúng ta, biết được bộ dáng chúng ta..... Mặc dù nói, tỷ lệ va chạm rất thấp. Chính là cũng vì phòng ngừa vạn nhất thôi.”

“Tại sao nhìn bộ dáng của ta , cảm thấy không được tự nhiên à?” Lâm Lôi cười hỏi. Địch Lỵ Á lắc đầu, lập tức nhắm mắt lại:”Chính là ta nhắm mắt lại, cũng có thể cảm nhận được hơi thở của ngươi . Như thế nào lại cảm thấy không được tự nhiên chứ?”Lâm Lôi cười.

Trên đường đi, Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á hưởng thụ thế giới an tĩnh của hai người. Rất nhanh, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á liền thấy được xa xa một toà thành trì, từ xưa, chỉ thấy ở cửa thành trì dòng người chảy cuồn cuộn không dứt.

“Oa, rốt cục tới rồi!” Bối Bối là người thứ nhất nhảy lên, trực tiếp hướng phía trước xông tới .Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á cũng đứng lên, theo sau các tộc nhân đồng thời rời khỏi Kim chúc Sanh mạng. Cùng đi theo Đặc Duy Lạp Trưởng Lão, hướng đến cửa thành của Mật Nhĩ Thành đi đến. Bởi vì Lâm Lôi cũng là ác ma. Ít nhất, không cần xếp hàng nộp phí vào thành .

“Nhiều năm như vậy không thấy Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ..” Lâm Lôi cười đi vào bên trong thành. Nhưng Hắn lại không phát hiện, ở cửa thành cách đó không xa đang có người không ngừng nhìn kỹ vào cửa thành. Đặc biệt là đi theo Thanh Long Nhất tộc từ Kim chúc Sanh mạng đi xuống, khiến cho những người đó kích động hẳn lên.

“Thanh Long Nhất tộc Kim chúc Sanh mạng tới rồi, các ngươi phát hiện Lâm Lôi không ?”Bên này Chúng ta không có.”

“bên này Chúng ta cũng không thấy đâu!”

“Ta không thấy Lâm Lôi đâu, tuy nhiên có thấy người kêu là Địch Lỵ Á, Bối Bối . Bên cạnh bọn họ có một nam tử, vừa nhìn là biết Trung vị thần, hẳn chính là Lâm Lôi!”“Trung vị thần? hẳn là đúng như vậy.!”

Nhân viên tình báo của Bát đại Gia tộc đang thần thức truyền âm trao đổi lẫn nhau, bọn họ đã tập trung vào mấy người Lâm Lôi. Kim chúc Sanh mạng của Thanh Long Nhất tộc phi hành đường đi không xác định, nhân viên tình báo của Bát đại Gia tộc cũng không cách nào tại nửa đường để tra tìm, chỉ có thể tại cửa thành của Mật Nhĩ Thành , Ôm cây đợi thỏ, dù sao Lâm Lôi bọn họ khẳng định muốn đến Mật Nhĩ Thành.Bây giờ vào thành, bọn họ không cách nào động thủ.

Đợi Lâm Lôi bọn họ trở ra, quay về Tứ thần thú Gia tộc, Bát đại Gia tộc liền xuống tay..

(Hết chương 40)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 41: Thần Bí Lai Khách

Trên đường rộng rãi, người đến người đi.

Ở trong thành, bất kể là cường giả chủng tộc nào, bất kể là thượng vị thần hay là hạ vị thần, đều không khác nhau. Ở trong thành tuyệt đối không cho phép tranh đấu chém giết, ở chỗ này có thể an tâm hưởng thụ cuộc sống, không phải lo lắng nguy hiểm.

"Từ hồi trở về gia tộc, ta chưa một lần ghé vào thành dạo chơi qua." Lâm Lôi nhìn ngó cả hai phía đường, từng cửa hiệu một.

"Lão Đại, trong thành so với trong sơn mạch thú vị hơn nhiều, có rất nhiều chỗ để hưởng thụ, còn có chỗ cho xem các phù ảnh nữa đó. Lão Đại, ta đến chỗ xem phù ảnh trong thành một lần, liền phát hiện …" Bối Bối hưng phấn khoái trí nói đến đoạn này liền thần thức truyền âm, "trong đó có một phù ảnh - chính là phù ảnh trên Mịch La Đảo đại ca và đại lượng chiến sĩ hộ đảo chiến đấu, rồi sau đó đối chiến với hồng bào trưởng lão."

"Còn có chỗ cho xem phù ảnh sao?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Ba Cách Tiếu gia tộc chính còn đem một số phù ảnh trân quý làm bảo bối.

"Ở chỗ xem phù ảnh trong thành, phù ảnh thế nào? Có nhiều phù ảnh cao thủ giao chiến hay không?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Không nhiều lắm, mặc dù phù ảnh thượng vị thần giao chiến không ít, chính là tầm cỡ so với phù ảnh cuộc chiến trên mịch la đảo không sai biệt lắm. Thi thoảng có vài cái ở tầm cao, muốn vào xem đều phải trả phí rất cao." Bối Bối có chút bất bình, "Lão Đại, bọn họ chiếu phù ảnh mịch la đảo nọ ở đó,đáng nhẽ phải chia phần cho đại ca."

Lâm Lôi cười lên ha hả.

Địch Lỵ Á bên cạnh cũng cười gật đầu: "Bối Bối nói đúng đấy. Bọn họ không xin phép chàng đã để phù ảnh ở đó rồi." Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối vừ đi vừa đàm luận chuyện phù ảnh, mà một lát sau, Đặc Duy Lạp ở đằng trước lại quay đầu đi về phía Lâm Lôi.

Đặc Duy Lạp trưởng lão thần thức truyền âm nói: "Lâm Lôi trưởng lão, chúng ta dừng lại trong Mật Nhĩ Thành một tháng. Một tháng sau kể từ hôm nay, chúng ta sẽ lại xuất phát trở về thiên tế sơn mạch. Một tháng này, Lâm Lôi trưởng lão tùy ý dạo chơi, nhưng phải nhớ lấy thời hạn một tháng, nếu bị lỡ ... Lâm Lôi trưởng lão ngươi muốn trở về, phải đợi đến lần sau, hoặc phải tự mình trở về.

"Yên tâm, ta biết rồi." Lâm Lôi gật đầu, "Đặc Duy Lạp trưởng lão ngươi cũng tùy ý a."

Nửa đường, Lâm Lôi và đám Đặc Duy Lạp phân khai, lập tức Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối ba người trực tiếp hướng chỗ Tháp La Sa, Đế Lâm mà đi. Lúc trước Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ tới Mật Nhĩ Thành, Bối Bối và Địch Lỵ Á cũng đi cùng, tự nhiên biết rõ chỗ ở của Tháp La Sa bọn họ.

"Lão Đại, Tháp La Sa bọn họ chính là mua một đại phủ đệ rất lớn, hao phí tới gần mười ba ức mặc thạch đó." Bối Bối nói, "về phần Đế Lâm, Hi Tắc, Áo Bố Lai Ân mấy người cũng đều ở tại đó."

Lâm Lôi nghe xong gật đầu. Tháp La Sa bọn họ cũng không thiếu tiền. Ở trong thành mua một tòa đại phủ đệ cũng phải. Nhớ tới chuyện mua phủ đệ này, Lâm Lôi không khỏi cười: "Bối Bối, Địch Lỵ Á, còn nhớ năm đó chúng ta lần đầu tiên đi tới Đế Dực thành không? Lần đó chúng ta thấy một căn nhà, rẻ nhất cũng hình như là sáu ngàn vạn mặc thạch, lúc đó dọa bọn ta sợ chết khiếp."

Địch Lỵ Á và Bối Bối nghe xong cũng đều cười.

Căn nhà rẻ nhất trong Đế Dực thành là tám trăm vạn. Bất quá, căn nhà đó vừa ra đã bị mua mất. Bình thường nhà còn trống đều gần ức mặc thạch cả. Chỉ có thượng vị thần thực lực mạnh mới có khả năng mua được.

"Khi đó ta còn cho rằng tinh anh chân chính của địa ngục mới có thể mua nhà ở trong thành được. Bây giờ xem ra ..." Lâm Lôi lắc đầu cười, đúng là có thể mua được nhà trong thành xem như là tinh anh, chính là tinh anh đó chỉ là tinh anh trong đám thần nhân bình thường ở địa ngục.

Chân chính cao thủ ở địa ngục như đám lục tinh ác ma, thất tinh ác ma phần lớn đều là ở ngoài thành, chiếm núi làm vua, hay kiến tạo một tòa thành, xây dựng đội ngũ thủ hạ của riêng mình. Trong thành mặc dù an toàn, chính là cuộc sống không tràn ngập tính thiêu chiến, kích thích như ở ngoài thành.

"Lâm Lôi. Chỗ ở của Tháp La Sa bọn họ kìa." Địch Lỵ Á chỉ về phía trước. Lâm Lôi nhìn theo ngón tay của Địch Lỵ Á, chỉ thấy một tòa phủ đệ dài vài trăm thước tọa lạc ở đó. Ở nơi tấc đất tấc vàng như trong thành, phủ đệ rộng như vậy, tốn mười ba ức mặc thạch, tính ra cũng vẫn hời. Một con đường đá rộng rãi hai bên trồng hoa từ đường lớn rẽ vào tới tận cửa tòa phủ đệ.

"Đại ca, ở trong phòng lề mề gì vậy, nhanh lên một chút." Lúc này một thanh niên dưới lầu đang giục giã gọi, chính là con trai thứ ba của Đế Lâm - Khắc Lai Ốc. Hắn cùng đại ca của hắn và Đế Lâm năm đó cùng đi tới địa ngục. Về phần nhị ca của hắn, năm xưa trong chúng thần mộ tầng mười một, đã bị đám thâm uyên đao ma giết chết mất rồi.

"Tới đây." một đạo nhân ảnh từ trên lầu như tia chớp nhảy xuống.

Chính vào lúc này...

"Oanh!" "Oanh!" đại môn bị gõ vang trời, đồng thời còn vang lên tiếng la: "Này, mở cửa nhanh lên, Khắc Lai Ốc, Khắc Lý Áo, hai người các ngươi mở cửa nhanh lên một chút!"

"Là Bối Bối." Hai huynh đệ Khắc Lý Áo nhìn nhau rồi vội chạy ra.

Thanh âm trầm thấp "Oanh long long” phát ra, đại môn ầm ầm mở cửa. Ngoài cửa có ba người đang đứng.

"Lâm Lôi." Khắc Lý Áo, Khắc Lai Ốc không khỏi giật mình. Năm trăm năm qua, Lâm Lôi này lần đầu tiên đến thăm bọn họ. Lập tức Khắc Lai Ốc kinh hãi quay đầu lại gọi: "Cha, Tháp La Sa thúc thúc, Lâm Lôi tới!"

"Lâm Lôi tới?" chỉ thấy trong toàn nhà xa bên trong, liên tục mấy thân ảnh bay đến, người phi đến đầu tiên chính là Hi Tắc.

Lâm Lôi nhìn thấy lão hương môn, liền cười tiến lên chào, trực tiếp ôm chặt lấy Hi Tắc: "Hi Tắc, đã lâu không thấy." "Đúng là đã lâu không gặp, Lâm Lôi trưởng lão ngươi quyền cao chức trọng, mỗi ngày nhiều chuyện phải lo nên quên đám tiểu nhân vật chúng ta rồi." Hi Tắc cố ý nói.

Lâm Lôi thấy Hi Tắc trêu vậy, không khỏi cảm thấy trong lòng vui vẻ.

Hi Tắc hắn rốt cục so với điệu bộ tiêu sái ngày xưa ở ngọc lan đại lục giống nhau rồi, xem ra ảnh hưởng lần ở mịch la đảo nọ đã nhạt đi nhiều.

"Lâm Lôi." Tháp La Sa, Đế Lâm, Áo Bố Lai Ân cũng đều tới nghênh đón.

"Ồ?" Lâm Lôi nhìn đám người trước mắt. Áo Lợi Duy Á không thấy, bất quá lại có thêm một kim phát mỹ phụ. Lâm Lôi kinh ngạc nhìn vị mỹ phụ đi sau cùng, "vị này là?"

Tháp La Sa cất tiếng cười tà dị: "Lâm Lôi, vị này là thành viên mới của chúng ta, ngươi đoán xem, vị phu nhân này là thê tử của ai trong đám chúng ta đây??"

"Thê tử?" Lâm Lôi ngẩn ra.

"A. có người cưới vợ rồi. Ta lần trước đến, còn không thấy có mà." Bối Bối cũng trừng nhãn.

Tháp La Sa ha ha cười rộ lên: "Cưới vợ, tốc độ đương nhiên phải nhanh. Đoán đi, đoán đi, là của ai nào?" Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối đều chăm chú nhìn bọn Hi Tắc, Đế Lâm, Áo Bố Lai Ân, Khắc Lai Ốc bọn họ.

"Chẳng lẻ là Khắc Lai Ốc?" Bối Bối là người đoán đầu tiên. "Hay là Áo Bố Lai Ân? Không đúng. Áo Bố Lai Ân và Đại tế ti vẫn có tư tình mà." Vũ thần Áo Bố Lai Ân không khỏi ngượng ngập.

Nhất thời Tháp La Sa, Hi Tắc bọn họ đều cười lên ha hả. Đế Lâm liền đáp: "Thôi, đừng nói loạn nữa. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, ta giới thiệu với hai người một chút, đây là thê tử của ta Tạp Thước Na."

"Lâm Lôi tiên sinh. Chuyện của ngài bọn họ đều đã kể cho ta nghe qua." Tạp Thước Na cười nói.

"Tạp Thước Na, xin chào." Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cũng đều chào hỏi Tạp Thước Na.

Lâm Lôi đến làm cho cuộc sống an tĩnh từ lâu của đám Tháp La Sa, Đế Lâm thay đổi một chút. Tháp La Sa bọn họ ngay hôm đó lập tức chuẩn bị tiệc rượu thịch soạn. Lâm Lôi bèn cùng Tháp La Sa bọn họ trên bàn tiệc kể chuyện về sự tình của gia tộc.

Biết những biến hóa ở trong gia tộc, đặc biệt sự chém giết thảm liệt trong năm trăm năm vừa qua, đám Tháp La Sa, Đế Lâm không khỏi rợn người. Tạp Thước Na trong lòng càng khiếp sợ. Nàng ta chỉ là một trung vị thần bình thường, trước kia từng nghe Đế Lâm bọn họ nói qua chuyện của Lâm Lôi chính là luôn có cảm giác đang lắng nghe một chuyện truyền kỳ của một cường giả nào đó mà thôi.

Bây giờ từ miệng Lâm Lôi, nghe được từng vị thất tinh ác ma chết đi, cảm giác thật không bình thường.

Đó chính là thất tinh ác ma a!

Thành chủ một thành mới là một vị thất tinh ác ma. Thế mà tứ thần thú gia tộc cổ lão từ xưa và bát đại gia tộc từ các vị diện di chuyển tới đây chiến đấu với nhau, từng đám thất tinh ác ma đều bị chết.

"Ngươi nói Áo Lợi Duy Á rời đi rồi hả?" Lâm Lôi kinh ngạc hỏi.

"Đúng rồi." Tháp La Sa gật đầu, "hắn có lẽ không quen với cuộc sống bình lặng ở trong thành. Hiện tại hắn tiếp nhận ác ma nhiệm vụ ở ngoài. Bình thường phải vài chục năm, hắn mới ngẫu nhiên lại trở về một chuyến."

Ác ma nhiệm vụ?

Lâm Lôi khẽ gật đầu, đồng thời cũng nhớ ra chính mình tựa hồ vẫn là một nhất tinh ác ma! Mặc dù tiếp nhận nhiệm vụ hai lần, đều không có thành công.

"Áo Lợi Duy Á lúc trước tại ngọc lan đại lục, cũng là muốn sống cuộc sống kích thích ở địa ngục, cho nên hắn mới là kẻ đầu tiên tới địa ngục. Tính cách của hắn quả là không chịu nổi cảnh ngồi yên lâu dài ở trong thành." Lâm Lôi cảm thán nói.

Bỗng nhiên...

"Ấm!" Tiếng gõ cửa ở ngoài tòa phủ đệ vang lên.

"Ồ. Lúc này hẵn có người gõ cửa sao? Tất cả mọi người đều ở đây thôi, làm gì có ai ở ngoài đâu." Tháp La Sa nghi hoặc nói: "Chẳng lẻ là Áo Lợi Duy Á đã trở lại?"

"Sẽ không trùng hợp vậy đâu." Lâm Lôi cười nói, vừa nhắc tới Áo Lợi Duy Á, chẳng lẻ đã trở lại sao?

"Khắc Lai Ốc, ngươi đi mở cửa chút xem." Tháp La Sa nói. Khắc Lai Ốc vội đứng dậy chạy ra ngoài.

"Này, mở cửa nhanh lên." Thanh âm hồn hậu từ ngoài truyền vào. Thanh âm đó cũng làm cho Lâm Lôi giật mình, đó chính là thanh âm của Phổ Tư La ngày xưa cứu mình. Lâm Lôi cực kỳ ngạc nhiên.

Phổ Tư La như thế nào lại đến đây?

"Ngươi là ai?" Tiếng quát hỏi của Khắc Lai Ốc vang lên. Khắc Lai Ốc căn bản không biết Phổ Tư La, mà đám Tháp La Sa, Đế Lâm đang vội từ phòng khách đi ra cũng đều đã nhìn thấy đại hán tóc đỏ ở đằng xa kia. Nhưng mà bọn họ cũng không nhận ra Phổ Tư La.

"Ha ha, Phổ Tư La! Lão Đại, đó là Phổ Tư La." Bối Bối hô hoán. Lâm Lôi giờ phút này cũng đã đi tới, cười nói: "Khắc Lai Ốc, hắn là bằng hữu của ta." Lâm Lôi lại phát hiện ra… đằng sau Phổ Tư La còn có hai gã thủ hạ.

" Tiểu tử, trước lạ sau quen, sau này ngươi sẽ nhận ra ta thôi." Phổ Tư La vỗ vào vai Khắc Lai Ốc, không khỏi làm cho thân thể Khắc Lai Ốc run rẩy. Phổ Tư La cười to đi vào nói: "Lâm lôi, ta biết ngươi ở đây."

Lâm Lôi nghe vậy, thật sự giật mình.

Mình đã biến ảo dung mạo rồi mới tới, Phổ Tư La như thế nào lại biết mình ở đây?

"Đừng giật mình, thành chủ Mật Nhĩ Thành là bằng hữu của ta!" Phổ Tư La cười đáp, "lúc trước Địch Lỵ Á cùng mấy người này mua tòa phủ đệ ở đây, ta đã an bài người chú ý chỗ này!"

Lâm Lôi chợt hiểu, đối phương chỉ cần từ Địch Lỵ Á, Bối Bối là có thể đoán ra thân phận của mình. Bất quá, cũng làm Lâm Lôi kinh ngạc về các mối quan hệ của Phổ Tư La. Hắn không ngờ lại là bằng hữu của thành chủ Mật Nhĩ Thành.

"Nhưng mà lần này ta phát hiện ra ngươi, không phải do người của ta phát hiện ra." Phổ Tư La lại cười, "là một bằng hữu khác của ta báo cho ta biết là ngươi đã tới Mật Nhĩ Thành."

"Một vị bằng hữu khác?" Lâm Lôi kinh dị.

Phổ Tư La gật đầu: "Đúng vậy, vị bằng hữu này của ta, thực lực chính là rất lợi hại. Hắn biết ta quen ngươi, liền bảo ta đến đây. Mục đích vị bằng hữu này của ta rất đơn giản - muốn gặp Bối Bối."

Lâm Lôi nhướng mày.

Phổ Tư La thực lực mạnh, bằng hữu tự nhiên không kém. Một vì bằng hữu là thành chủ còn vị bằng hữu kia lại phát hiện ra chuyện mình tới Mật Nhĩ Thành, mà vị bằng hữu thứ hai này còn muốn gặp Bối Bối sao?

"Gặp ta?" Bối Bối ngạc nhiên.

"Hắn là ai vậy?" Lâm Lôi hỏi.

Phổ Tư La lắc đầu cười đáp: "Chuyện này ta không thể nói. Nếu muốn hỏi, đợi Bối Bối quay về ngươi hỏi Bối Bối là được rồi ... Ngươi có đồng ý để Bối Bối đi không?"

"Đi đâu? Trong thành hay ngoài thành?" Lâm Lôi mặc dù tin tưởng Phổ Tư La, chính là vẫn lo lắng cho an toàn của Bối Bối.

"Yên tâm, ở trong thành thôi." Phổ Tư La cười đáp.

Lâm Lôi lúc này mới an tâm. Ở trong thành chính là thất tinh ác ma cũng không dám động thủ. Dù sao bên trong thành có quy củ không được động thủ. Toàn bộ địa ngục đều như vậy, đó là quy định của chủ thần, ai dám chống lại?

"Bối Bối, ngươi thấy thế nào?" Lâm Lôi quay đầu nhìn Bối Bối hỏi.

Bối Bối hai mắt sáng lên cười đáp: "Đệ đang rất muốn xem xem nhân vật thần bí đó sao lại muốn gặp đệ đây."

(Hết chương 41)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 42: Không Ai

Phổ Tư La cười vang nói: "Nếu Bối Bối ngươi đáp ứng đi gặp vị bằng hữu này của ta, như vậy, ngươi sẽ theo hai vị người hầu của ta đi thôi. Bọn họ sẽ đưa nguơi đi tới đích." Phổ Tư La nhìn về phía Bối Bối, Bối Bối lại là có chút kinh ngạc: "Bây giờ phải đi?"

"Đó là đương nhiên, vị bằng hữu đó của ta, chắc đang đang đợi ngươi." Phổ Tư La nói.

"Lão Đại, ta đây đã có thể đi." Bối Bối quay đầu lại nhìn về phía lâm Lôi.

Lâm Lôi trong lòng nghi hoặc thần bí nhân này là ai, nhưng mà nếu địa điểm gặp mặt là ở trong thành, Lâm Lôi cũng rất yên tâm, liền gật đầu cười nói: "Nhanh đi nhanh về, Phổ Tư La cố ý ẩn dấu thân phận người nọ , ta còn chờ ngươi trở về,quay lại nói cho ta biết đó."

"Ân." Bối Bối trọng trọng gật đầu, cố ý liếc liếc Phổ Tư La một cái , "Ta sẽ không giống nguời nào đó, ra vẻ bộ dáng rất thần bí ."

"Ngươi, tiểu tử này." Phổ Tư La không khỏi nở nụ cười.

Bối Bối còn lại là đi nhanh hướng ra phía ngoài, đồng thời còn nói: "Các ngươi hai người dẫn đường nhanh lên một chút cho ta ,ta còn không biết, thần bí nhân muốn gặp ta , đang ở nơi nào." Hai gã người hầu của Phổ Tư La liền bước nhanh đi qua, dẫn đường cho Bối Bối.

Lâm Lôi mắt nhìn Bối Bối rời đi, nghi hoặc trong lòng cũng càng lúc càng đậm.

"Phổ Tư La." Địch Lỵ Á cười dài nhìn Phổ Tư La, "Bối Bối cũng đi rồi, ngươi tựu không nên giữ bí mật nữa, vị thần bí bằng hữu này của ngươi rốt cuộc là ai?" Lâm Lôi cũng quay đầu nhìn về phía Phổ Tư La, chờ Phổ Tư La trả lời.

Phổ Tư La cười cười, nhưng mà không trả lời.

"Người này ta có biết không?" Lâm Lôi liền hỏi.

Phổ Tư La châm chước một chút. Nói: "Người này, ngươi hẳn là không nhận ra."

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Phổ Tư La “hẳn là không nhận ra? Biết là biết. Không nhận ra là không nhận ra. Phổ Tư La này nói chuyện lại do do dự dự như thế.

"Lâm Lôi, ngươi từ lúc sinh ra đến bây giờ đã một vạn năm chưa?" Phổ Tư La dò hỏi.

"Một vạn năm?" Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười, "Ta tu luyện cho tới bây giờ, mới qua ngàn năm một chút, hai ngàn năm cũng còn cách xa nhìều."

"Ngắn như vậy?" Phổ Tư La có chút kinh dị, liền nói ngay, "Ta đây dám chắc rằng bất kể ngươi có nghe nói qua tên vị bằng hữu này hay không? Nhưng là ít nhất, ngươi dám chắc chưa thấy qua bản thân ắn. Bởi vì hắn tại vạn năm trước, đã từ Ngọc Lan đại lục các ngươi , đi tới địa ngục rồi."

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á kinh ngạcnhìn nhau.

Là Ngọc Lan đại lục ?

"Từ Ngọc Lan đại lục?" Tháp La Sa, Đế Lâm, Hi Tắc cùng mọi người đứng ở phía sau cũng đều kinh ngạc.

Phổ Tư La nhìn thấy vẻ mặt một đám người kinh ngạc trước mắt , lại đắc ý nở nụ cười: "Ha ha, các ngươi từ từ đoán đi, ta đừng nói chờ Bối Bối trở về, các ngươi sẽ biết. Bất quá ta nghĩ các ngươi sợ rằng rất khó đoán ra."

Lâm Lôi không khỏi lắc đầu cười, Phổ Tư La này thật sự là thích trêu người.

"Lâm Lôi, ngươi ở tại đây bao lâu?" Phổ Tư La đột nhiên hỏi.

"Một tháng ." Lâm Lôi nói.

"Nga, thời gian dài như vậy, ta đây sẽ ở hai ngày tại đây. Thời gian hai ngày này, ngươi cần phải cùng ta nói chuyện bên trong của tứ thần thú gia tộc, ta với tứ thần thú gia tộc này chính là rất tò mò." Phổ Tư La a a cười nói.

Cứ như vậy, Phổ Tư La mỗi ngày ở lại đây. May là phủ đệ Tháp La Sa bọn họ rất lớn, cũng đủ phòng. Lúc đêm tới, vợ chồng hai người cũng đàm luận về vị thần bí nhân kia.

"Ta nguyên tưởng rằng Bối Bối trong ngày là có thể trở về rồi, không nghĩ tới cần thời gian dài như vậy ." Lâm Lôi vuốt ve mái tóc Địch Lỵ Á , cười nói.

"Có thể Bối Bối sau khi gặp được vị thần bí nhân này, chẳng những có chuyện nói với nhau, lại có một số việc nữa." Địch Lỵ Á nói, "Thần bí nhân này, lại từ vạn năm trước tới từ Ngọc Lan đại lục, chúng ta còn chưa một lần thấy qua, thật không biết là ai."

"Vốn ta tưởng là Bối Lỗ Đặc đại nhân. Sau lại, nghe Phổ Tư La nói, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua. Ta cũng nghĩ không ra là ai." Lâm Lôi cũng nghi hoặc không giải thích được. Lập tức Lâm Lôi cười, cúi đầu, nhìn về phía Địch Lỵ Á.

"Làm gì?" Địch Lỵ Á cảm giác Lâm Lôi ánh mắt đúng lắm.

"Chúng ta hai người mới một đôi nam nữ, mặc dù nói, tứ thần thú gia tộc nữ nhân số lượng rất ít, nhưng ta không tin, chúng ta sẽ không có hài tử thứ ba." Lâm Lôi cười nhẹ, cúi đầu liền hướng Địch Lỵ Á hôn tới "Ô ......"

Địch Lỵ Á sắc mặt ửng đỏ, không khỏi cố ý trừng mắt với Lâm Lôi một cái, lập tức vươn cánh tay ngọc ôm lấy cổ Lâm Lôi, hai người nghiêng người liền dây dưa cùng một chỗ ......

Ai ngờ từ lúc Bối Bối vừa đi, đợi đến ngày Phổ Tư La rời đi , Bối Bối còn không có trở về. Lâm Lôi không khỏi có chút nóng ruột, gặp một người như thế nào mà cần đến ba ngày? Lâm Lôi hỏi Phổ Tư La, Phổ Tư La cũng chỉ bảo Lâm Lôi không cần lo lắng.

Đợi đến ngày thứ năm ......

"Hôm nay phù ảnh này không sai,, phương thức chiến đấu của những cường giả tại sinh mệnh chí cao vị diện cũng có chút kỳ lạ, động tác bay múa, tư thế công kích thoạt nhìn cũng hấp dẫn người như vậy." Địch Lỵ Á cười tán thưởng.

Lâm Lôi gật đầu: "Sinh mệnh chí cao vị diện, phần lớn tu luyện sinh mệnh quy tắc, công kích này thoạt nhìn đẹp lòng vui mắt, uy lực lại có thể kinh người."

Cuộc sống tại Mật Nhĩ thành , Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á cũng là dạo chơi một ít địa phương thú vị tại Mật Nhĩ thành. Không thể không thừa nhận ...... người đến người đi tại Mật Nhĩ thành thật so với Thiên Tế sơn mạch có khi nhiều hơn.

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á trong lúc cười nói, đã chỗ ở rồi.

Thấy phủ đệ đại môn, Địch Ly Á cảm thán một tiếng: "Cũng không biết Bối Bối trở về chưa, cũng là ngày thứ năm rồi." Mặc dù lo lắng chuyện này, nhưng mà Địch Ly Á vẫn còn yên tâm, thứ nhất bởi vì Bối Bối ở trong thành, sẽ không gặp chuyện không may. Thứ hai bởi vì Lâm Lôi cùng Bối Bối linh hồn tương liên, có thể cảm ứng được vị trí lẫn nhau .

Lâm Lôi cũngcười không nói, chỉ nhìn phủ đệ đại môn.

Linh hồn của bản thân đã sớm cảm ứng được Bối Bối tại bên trong phủ đệ rồi, chỉ nghe được một tiếng hoan hô: "Lão Đại!" Phủ đệ đại môn mở ra, Bối Bối đội nón cỏ đứng trước đại môn, cười dài nhìn về phía Lâm Lôi, Địch Ly Á.

"Bối Bối đã trở về?" Địch Ly Á cả kinh, rồi quay lại liếc Lâm Lôi một cái. Bối Bối trở về, Lâm Lôi dám chắc cảm ứng được. Nhưng mà Lâm Lôi dọc theo đường đi lại không nói gì.

Lâm Lôi ha ha nở nụ cười.

"Bối Bối. Ngươi thật là lợi hại đó, đi gặp vị thần bí nhân kia, một lần gặp mặt thì lại tốn hao hết thời gian dài như vậy , cũng năm ngày rồi." Lâm Lôi cười, hơn nữa cùng Địch Ly Á bước vào trong phủ đệ.

Trong phủ đệ, Tháp La Sa, Đế Lâm, Hi Tắc, Áo Bố Lai Ân, Tạp Mễ Na cùng mọi người đều tại đó, nhìn thấy Lâm Lôi, Địch Ly Á hai người tiến đến. Tháp La Sa ha ha cười nói: "Lâm Lôi, ngươi cuối cùng tới, chúng ta vừa rồi hỏi Bối Bối đi gặp ai nhưng mà hắn vẫn không nói, dám nói muốn chờ ngươi trở về,rồi đồng thời nói."

Bối Bối cái mũi chun lại, hừ một tiếng.

Lâm Lôi, Địch Ly Á lúc này cũng cười đi qua, cũng ngồi xuống, Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối nói: "Bối Bối. Ngươi đừng làm mọi người tò mò nữa trực tiếp nói đi. Ngươi hôm nay không nói, Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ sẽ nóng nảy."

Tháp La Sa, Đế Lâm bọn họ cũng đều nở nụ cười. Chỉ là việc nhỏ, bọn họ cũng chỉ là tò mò, như thế nào có thể nóng?

"Hảo, ta nói." Bối Bối ngẩng đầu lên, "Người này à, nguyên trước kia là từ chúng ta Ngọc Lan đại lục." Cái này chúng ta biết. Chính là bởi vì từ Ngọc Lan đại lục, chúng ta mới tò mò." Tháp La Sa liền nói.

Bối Bối nhìn quanh mọi người, lúc này mới đắc ý nói: "Vị thần bí nhân này chính là …… thê tử của Bối Lỗ Đặc gia gia của ta . Tạp Lai La Na nãi nãi của ta!"

"Tạp Lai La Na?" Lâm Lôi lập tức nhớ lại, năm đó Bối Bối đích xác nói qua với mình Bối Lỗ Đặc thê tử là Tạp Lai La Na.

Lúc tại Ngọc Lan đại lục địa,Lâm Lôi cũng gặp qua Cáp Lý, Cáp Đặc, Cáp Duy ba huynh đệ, nhưng là cho tới bây giờ chưa thấy qua Tạp Lai La Na đó. Lúc đầu cùng bọn Cáp Lý nói chuyện phiếm , Lâm Lôi cũng nghe nói Tạp Lai La Na này đã sớm rời đi Ngọc Lan đại lục.

"Dĩ nhiên là bà ta?" Tháp La Sa kinh dị một tiếng, lập tức ha ha cười nói, "Ta sớm nên nghĩ đến hẳn là bà ta rồi, Tạp Lai La Na đại nhân là Bối Lỗ Đặc thê tử, tới gặp Bối Bối cũng là đúng."

"Tạp Lai La Na đại nhân này, là thê tử của Bối Lỗ Đặc đại nhân?" Áo Bố Lai Ân cũng có chút giật mình.

Lúc Áo Bố Lai Ân, Hi Tắc xuất sanh,Tạp Lai La Na đã sớm rời đi Ngọc Lan đại lục, bọn họ tự nhiên cũng không nghe nói qua người này. Thậm chí cũng không biết Tạp Lai La Na là thê tử Bối Lỗ Đặc.

"Tạp Lai La Na nãi nãi của ta rất lợi hại." Bối Bối đắc ý nói.

"Bối Bối, lần này Tạp Lai La Na nãi nãi tìm ngươi để làm gì ? Hao phí thời gian dài như vậy ." Lâm Lôi với điều này vẫn nghi hoặc.

"Bà ấy giúp gia gia của ta, đưa một thứ đồ vật cho ta ." Bối Bối hắc hắc cười nói, "Chính là đệ ngũ phân linh hồn toái phiến lạp đó."

Đế Lâm, Tháp La Sa, Áo Bố Lai Ân một đám người vẻ mặt nghi hoặc.

Lâm Lôi hòa Địch Lỵ Á lại đô có chút giật mình, Bối Bối đã cùng bọn họ nói qua sự việc bác ly linh hồn tạp phiến. Lúc đầu, Bối Bối chính là vì dung hợp được bốn phần linh hồn tạp phiến ẩn chứa pháp tắc huyền ảo ký ức, mới có thể không cần hao phí thời gian, học được bốn loại pháp tắc huyền ảo đó.

"Mấy năm nay, gia gia giúp ta rốt cục tìm được một phần này rồi." Bối Bối đắc ý nói, "Lão Đại, ngươi cần phải cố gắng lên, nói không chừng, ta so với ngươi sẽ đạt tới thượng vị thần nhanh hơn đấy."

Lâm Lôi cười cười, chínhmình hôm nay Đại Địa pháp tắc ngũ chủng pháp tắc huyền ảo tu luyện đại thành, chỉ còn lại một loại. Thủy hệ tu luyện cũng cực nhanh, hôm nay cũng có bốn chủng loại đại thành.

"Ha ha, ai đạt tới thượng vị thần trước còn chưa xác định." Lâm Lôi cười nói.

"Các ngươi đang nói cái gì? Linh hồn toái phiến này là cái gì?" Đế Lâm, Hi Tắc cùng mọi người vẻ mặt nghi hoặc, linh hồn một khi bị đánh nát thì xong đời rồi. Vậy mà còn có linh hồn toái phiến? Linh hồn toái phiến dùng làm gì chứ?

Bọn họ là một chút cũng không rõ.

Thời gian qua nhanh, tại Mật Nhĩ thành đích cuộc sống thoải mái, đảo mắt một tháng liền qua đi. Xuất phát ngày này, người của Thanh Long nhất tộc đã bắt đầu tụ tập ở ngoài thành , mọi người đều đến rất sớm.

"Đại nhân, người của Thanh Long nhấttộc , đều ở bên kia."

"Thấy Lôi cùng thân nhân hắn không?"

"Không có! Đợi lát nữa thì phỏng chừng sẽ tới. Bây giờ người của Thanh Long nhất tộc, đang ở nơi tụ tập ."

"Mau nhanh,nhanh lên thông tri tám vị trưởng lão, để cho bọn họ chuẩn bị sẵn sàng."

"Đại người yên tâm, tám vị trưởng lão đã biết được rồi, một khi người của Thanh Long nhất tộc xuất phát, tám vị trưởng lão tùy thời có thể phát động công kích."

"Tốt lắm, lúc này đây rất gần Lâm Lôi, tám vị tộc trường đều phi thường trọng thị, không đượccó gì thất ngộ."

Giờ phút này đang có một ít tình báo nhân viên của bát đại gia tộc , chú ý đến người của Thanh Long nhất tộc đang tụ tập. Bởi vì Thanh Long nhất|một tộc những người này, lúc đầu để đạt cửa thành khẩu đích lúc,khi. Này tình báo nhân viên tựu nhớ kỹ bộ phận nhân bộ dáng.

Tộc nhân phổ thông cũng không thay đổi dung mạo, cho nên giờ phút này tập hợp lại,một thoáng đã bị nhận ra.

Đặc Duy Lạp trưởng lão có biến ảo dung mạo đang có chút sốt ruột chờ đợi, thỉnh thoảng lại nhìn hướng cửa thành: "Lâm Lôi này xảy ra chuyện gì ? Đến bây giờ còn chưa tới."

"Đặc Duy Lạp trưởng lão." Thượng vị thần chiến sĩ dưới trướng Đặc Duy Lạp lần này dùng thần thức truyền âm nói, "Những người khác trong tộc đều đã đến đông đủ rồi, bây giờ còn thiếu ba người bọn

Lâm Lôi trưởng lão. Chúng ta bây giờ làm sao bây giờ? Tại đây chờ sao?"

Đặc Duy Lạp nhíu mày.

"Không đợi nữa, Lâm Lôi trưởng lão bọn họ mấy người nếu không có tới, phỏng chừng là lần sau trở về, hoặc là tự mình trở về, chúng ta không cần quản." Đặc Duy Lạp lúc này hạ lệnh, "Chuẩn bị xuất phát đi."

Lúc này, Đặc Duy Lạp phóng ra một cái cự hình kim chúc sinh mệnh có bộ dáng một con hắc hổ, lập tức Thanh Long tộc mọi người không ngừng tiến vào trong đó ……

"Đại nhân, người của Thanh Long nhất tộc muốn xuất phát rồi. Nhưng mà Lâm Lôi đó, còn có thê tử hắn và huynh đệ chưa từng xuất hiện."

"Còn không có xuất hiện? Đợi chờ lát nữa. Kim chúc sinh mệnh đó phỏng chừng phải chờ một lúc mới xuất phát."

Song ngoài thành trên bầu trời, kim chúc sinh mệnh hắc hổ hình đó cũng đợi đến toàn bộ tộc nhân đều đi vào thì không chần chờ , lập tức xuất phát, biến mất tại phía chân trời. Một màn này, khiến không ít tình báo nhân viên đều trợn tròn mắt.

"Đại nhân …… bây giờ làm sao bây giờ? Lâm Lôi ba người đích xác không có tới, người tiến vào kim chúc sinh mệnh so với lúc đầu tới thì thiếu đi ba."

"Thiếu ba? Xem ra ba người Lâm Lôi bọn họ thật là không đi. Mau nhanh,nhanh lên nói cho tám vị trưởng lão …… để cho các trưởng lão trước tiên nghỉ ngơi, chậm rãi chờ đợi đi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 43: Uy Địch

Mật Nhĩ thành, đám người ở lại trong phủ đệ của Tháp La Sa.

“Tháp La Sa, sợ là chúng ta còn phải quấy rầy ngươi một thời gian rồi.” Trên mặt Lâm Lôi tràn đầy niềm vui, không khỏi nhìn Địch Lỵ Á bên cạnh một cái, vốn mình cũng chuẩn bị về gia tộc, nhưng mà tối hôm qua, Địch Lỵ Á lại nói với mình……

Nàng, có rồi!

“Ở Thiên Tế sơn mạch lâu như vậy cũng không có thai, không nghĩ đến bây giờ lại có thai.” Lâm Lôi biết được tin này, vui muốn chết, Địch Lỵ Á nếu có thai, Lâm Lôi cũng không vội vàng về Thiên Tế sơn mạch. Dù sao luận về hoàn cảnh, Mật Nhĩ thành này tốt hơn nhiều so với Thiên Tế sơn mạch.

Bây giờ để cho Địch Lỵ Á nghỉ ngơi bồi dưỡng, đợi sau khi sanh hạ hài tử, rồi trở về cũng không muộn.

“Ha ha, các ngươi muốn ở bao lâu thì ở.” Tháp La Sa cũng nghi hoặc nói, “Lâm Lôi, ngày hôm qua ngươi không phải còn nói, sáng sớm nay liền xuất phát sao? Vì sao đột nhiên lại thay đổi quyết định?” Hi Tắc bên cạnh Tháp La Sa cũng nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi.

“Địch Lý Á nàng mang thai rồi.” Lâm Lôi vui vẻ nói, bên cạnh Địch Lỵ Á cũng không khỏi đỏ mặt.

Tháp La Sa, Hi Tắc hai người trừng mắt, chợt cùng phá lên cười.

“Ha ha, đây chính là đại hỷ sự, cần phải hảo hảo ăn mừng.” Tháp La Sa liền nói.

Chuyện Địch Lỵ Á có thai, làm một đám người trong phủ đệ vui vẻ vạn phần, lúc Phổ Tư La tới, kinh dị phát hiện Lâm Lôi không đi, vừa hỏi, mới biết chuyện Địch Lỵ Á mang thai. Hắn cũng vì Lâm Lôi cảm thấy vui vẻ, cả phủ đệ đều vui mừng.

Địch Lỵ Á mang thai, Lâm Lôi chính là mỗi ngày ở cùng Địch Lỵ Á, nhìn bụng của Địch Lỵ Á ngày ngày lớn lên, tâm tình cũng càng thêm kích động. Lâm Lôi chốc chốc lại dựa tai vào bụng Địch Lỵ Á, để nghe thanh âm.

Thậm chí đến gần bên cạnh Địch Lỵ Á, Lâm Lôi cũng cảm ứng được huyết thống của tiểu sinh mệnh chưa xuất thế kia cùng huyết mạch mình có một tia giao cảm. “Trong Nhĩ thành phát hiện bằng hữu Bối Bối của Lâm Lôi, chúng ta cũng lặng lẽ theo dõi, cuối cùng phát hiện chỗ ở của Bối Bối, các huynh đệ của chúng ta còn đang nghĩ cách, rốt cuộc phát hiện rồi. Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cũng ở trong phủ đệ này.”

Mật Nhĩ thành nói là lớn, cũng có hơn ngàn dặm chu vi.

Mà đối với thần cấp cường giả mà nói, đặc biệt đối với phần lớn nhân viên tình báo của bát đại gia tộc, trường kỳ ở trong Mật Nhĩ thành, đặc biệt Bối Bối thường xuyên xuất môn. Nhân viên tình báo muốn phát hiện Bối Bối không phải việc khó. Một khi phát hiện Bối Bối……Với thủ đoạn của bát đại gia tộc, tìm được Lâm Lôi, Địch Lỵ Á là không khó.

“Tốt lắm! Tìm được chỗ ở của bọn chúng thì ung dung rồi, bây giờ phải thường xuyên đổi người canh chừng. Nhớ kỹ, không được để cho Lâm Lôi bọn chúng phát hiện. Phầm là Lâm Lôi xuất môn, phải lập tức hồi báo.

“Đúng, đại nhân!” Bất quá đại nhân, nếu như Lâm Lôi bọn chúng an tâm ở trong Mật Nhĩ thành này, mãi không đi, chúng ta phải làm sao đây?”

“Vậy……”

Trong thành cấm ra tay, chính là bát đại gia tộc cũng không dám vi phạm quy củ.

“Trước hãy chờ xem, ta không tin Lâm Lôi sẽ mãi ở lại Mật Nhĩ thành. Còn như Lâm Lôi thật sự dứt khoát không ly khai……phải làm thế nào, nên để các tộc trưởng quyết định.”

Nhân viên tình báo của bát đại gia tộc đã tiếp cận, bất quá bọn họ len lén quan sát, Lâm Lôi lại vui vẻ cùng thê tử mình, không có một chút ý tứ rời đi.

Lâm Lôi ngồi ở bên ngoài, cầm chén rượu, cả người đã có vẻ không yên, thỉnh thoảng quay đầu nhìn vào trong phòng, bởi vì Địch Lỵ Á ở trong phòng, hơn nữa giờ phút này Địch Lỵ Á đã đến lúc sinh nở.

“Hô……” Lâm Lôi không khỏi hít sâu.

Chính là cùng đám thất tinh ác ma chém giết, cũng không có khẩn trương như vậy.

“Không biết sinh nam hài hay nữ hài, không biết bây giờ hài tử đã được chưa……” Lâm Lôi trong đầu nhất thời hiện lên ngàn vạn ý niệm, rất loạn, tay nắm chén rượu cũng không khỏi có chút rung lên.

“Lão đại, ngươi không phải có kinh nghiệm rồi sao? Còn căng thẳng như vậy.” Bối Bối ở một bên cười trêu nói.

Lâm Lôi không khỏi nhìn hắn một cái, khó khăn nặn ra một tia cười: “Bối Bối, đợi lúc ngươi phải làm phụ thân, sẽ biết, mỗi một lần chờ đợi……độ căng thẳng, không kém hơn so với cùng tuyệt thế cường giả chiến đấu.”

Ở bên ngoài chờ, Lâm Lôi cảm thấy tim mình luôn thấp thỏm.

Ở bên cạnh còn có Áo Bố Lai Ân, Đế Lâm, Tháp La Sa một đám người, ngay cả Phổ Tư La hôm nay cũng tới, Phổ Tư La bọn họ nói chuyện với nhau, giờ phút này giễu cợt Lâm Lôi. Lâm Lôi lại không có thời gian cùng bọn họ nói chuyện.

Tâm tư của hắn, đều ở trong phòng.

“Oa!”

Tiếng trẻ con khóc vang vọng, phá cả sự yên lặng của phủ đệ. Cũng giống như một đạo dương quang trong nháy mắt chiếu sáng trong đầu Lâm Lôi, làm cho ngàn vạn ý niệm trong đầu Lâm Lôi tất cả đều tan rã, hắn giờ phút này chỉ có một ý nghĩ.

Hài tử xuất sanh rồi.

“Vù!” Thân hình của Lâm Lôi vọt tới cửa phòng, mà giờ phút này, cửa phòng cũng đã mở, thê tử của Đế Lâm là Tạp Mễ Na tươi cười đi ra nói: “Lâm Lôi, chúc mừng ngươi, Địch Lỵ Á sinh rồi, là một nam hài!”

Lâm Lôi cũng bất chấp nam hài nữ hài, trực tiếp tiến vào trong phòng.

Trong phòng, trên trán Địch Lỵ Á có chút mồ hôi, đang ngồi trên mép giường, ôm hài nhi, nhìn thấy Lâm Lôi tiến đến liền đứng lên, đi tới: “Lâm Lôi, chàng xem, nó rất an tĩnh, mới vừa rồi còn đang khóc, bây giờ cũng không ồn ào nữa.”

Lâm Lôi chính là nhìn kỹ hài nhi trong lòng Địch Lỵ Á, da mặt nhăn nhăn, thân thể nhỏ đầu nhỏ, không khác lắm với Thái Lặc, Toa Toa năm đó xuất sanh.

“Ta bế một cái.” Lâm Lôi giờ phút này tim đập rất nhanh.

Cường giả lợi hại nữa, thân trở thành cha, lần đầu tiên ôm con mình cũng sẽ cảm thấy kích động, thấp thỏm, căng thẳng.

Ôm hài nhi vào trong ngực, cảm thụ trọng lượng rất nhỏ của con mình, mặc dù hài nhi rất nhẹ, đặc biệt đối với thực lực cường đại của Lâm Lôi mà nói, chút sức nặng không tính là gì, chính là Lâm Lôi lại cảm giác được, thể trọng nhẹ nhàng này, lại tựa như đè ở trong lòng mình.

“Nhi tử, nhi tử của ta!” Trong lòng Lâm Lôi không nhịn được hô lên, “đây là nhi tử của ta!!!”

Ôm nhi tử, Lâm Lôi có một loại huyết mạch truyền thừa, cảm giác sinh mệnh tiếp diễn.

“Lâm Lôi, hài tử gọi là gì? Quyết định sao?” Địch Lỵ Á nói.

“ Gọi là Uy Địch đi.” Lâm Lôi sủng ái nhìn nhi tử trong lòng.

“Uy Địch, Uy Địch, gọi phụ thân đi?” Lâm Lôi nói, còn nhẹ nhàng sờ sờ cái mũi nhỏ của nhi tử mình, da tay rất mềm mại, có thể bị Lâm Lôi sờ làm đau, Uy Địch mới rồi không khóc, lại lớn tiếng khóc lên.

Địch Lỵ Á liền chìa tay đỡ lấy: “lúc này mới sinh, chàng đã kêu hắn gọi chàng là phụ thân, hài nhi cũng khóc rồi, mau để ta bế.”

“Không việc gì, nhi tử của Lâm Lôi ta, không nuông chiều như vậy.” Lâm Lôi nói, “để ta bế một lúc.”

Ôm nhi tử Uy Địch, tâm tình Lâm Lôi vui đến cực điểm. Coi như là trong tay nắm một thanh chủ thần khí cũng không bằng bế nhi tử làm cho bản thân kích động, vui vẻ.

Thấy Lâm Lôi không nỡ buông như thế, Địch Lỵ Á không khỏi cười.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn nhi tử của mình, nhìn trăm lần không chán.

“Ô ô……” Tiểu Uy Địch khóc một hồi liền ngừng khóc, lại dùng đôi mắt to đen nhanh thuần khiết không chưa một tia tạp chất nhìn Lâm Lôi, nhìn một cái nam nhân đầu tiên nó nhìn thấy sau khi sinh.

Nó còn không biết, đây chính là phụ thân của nó!

Nó, là nhi tử của Lâm Lôi, nhất định cả đời này sẽ không tầm thường.

“Lâm Lôi, sao còn chưa ra?” Thanh âm của Hi Tắc vang lên.

“Lão đại, mau bế nhi tử ngươi ra đây, ta vị thúc thúc này cũng muốn bế một cái.” Bối Bối cũng la lớn, lúc này, Địch Lỵ Á và Lâm Lôi ở trong phòng mới giật mình tỉnh lại, không khỏi nhìn nhau cười, bế con chạy ra ngoài.

Mới vừa ra bên ngoài, Bối Bối, Khắc Lai Áo bọn họ liền xông lên.

“Cho ta bế một cái.” Bối Bối reo hò.

Nhi tử đã sinh, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á chơi đùa với nhi tử, vui vô cùng, một chút không vội quay về Thiên Tế sơn mạch, bọn họ không vội vàng, nhưng mà các nhân viên tình báo của bát đại gia tộc, đặc biệt là tám vị trưởng lão đều đã sốt ruột.

Ai cũng không biết, Lâm Lôi bọn họ tiếp tục như vậy, khi nào mới quay về.

Nhưng mà, bọn họ cũng không thể tới thúc giục. Chỉ có thể trơ mắt nhìn Lâm Lôi hưởng thụ niềm hạnh phúc phụ tử. Thường xuyên canh chừng, nhưng mà, cũng đã một năm, vậy lúc nào là điểm chót của sự việc đây. Nhân viên tình báo của bát đại gia tộc, bất kể là ban ngày hay ban đêm, cũng không dám có một tia thư giãn.

“Hiện tại Lâm Lôi thường xuyên bế một hài nhi, chẳng lẽ chúng ta phải đợi đến lúc hài nhi trưởng thành sao?”

Canh chừng như vậy, đích xác mệt mỏi. Đặc biệt còn không biết lúc nào là cuối cùng.

“Đừng sốt ruột, ta đã hồi bẩm các tộc trưởng rồi, mệnh lệnh của tám vị tộc trưởng chính là một chữ - đợi! Tóm lại chúng ta không thể khiến cho Lâm Lôi chú ý, hắn không có khả năng ở mãi Mật Nhĩ thành, cuối cùng cũng có một ngày rời đi!”

“Vâng, đại nhân.”

Các nhân viên tình báo chỉ có thể nghiến răng kiên trì.

Trên ngã tư đường Mật Nhĩ thành, Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á đang sóng vai hành tẩu, nhi tử Uy Địch đang để cho Tạp Mễ Na chiếu cố. Hôm nay đi ra, cũng là để mua rất nhiều thực tài đại bổ, Uy Địch còn nhỏ, đợi thân thể dài ra phải ăn rất nhiều thứ.

“Chúng ta qua đoạn thời gian này trở về, Thiên Tế sơn mạch cũng không có bao nhiêu thực tài.” Lâm Lôi cười nói, “lần này mua hẳn là đủ rồi.”

Đương nhiên vậy là đủ rồi, nhiều thực tài như vậy, tổn hao trọn mấy ngàn vạn mặc thạch của chúng ta rồi. Cũng đủ cho Uy Địch ăn mười năm rồi.” Địch Lỵ Á cười nói, “so với Toa Toa, Thái Lặc, thực vật Uy Địch ăn sau này có lẽ tốt hơn nhiều.”

“Uy Địch bây giờ còn chưa biết nó có ca ca tỉ tỉ đâu, chờ nó lớn lên, hiểu chuyện, sẽ nói lại cho nó.” Lâm Lôi cảm thấy có nhi tử bên cạnh, vô luận công việc, hay là tu luyện, cả người đều tràn ngập hăng hái.

Trong lúc Lâm Lôi, Địch Lỵ Á thần thức truyền âm nói chuyện với nhau, trên đường quay về, đột nhiên phát hiện một người-

“Ân?” Lâm Lôi kinh dị nhìn bóng người xa xa, chỉ cần là thành viên của Thanh Long nhất tộc, đều có huy chương gia tộc, cũng có thể cảm ứng lẫn nhau được sự tồn tại của đối phương, Lâm Lôi chính là như thế, cảm ứng được một người ở phía trước.

Ở Mật Nhĩ thành, Lâm Lôi đã đụng tới mấy tộc nhân của Thanh Long nhất tốc. Nhưng mà lần này Lâm Lôi lại đụng độ người quen.

“Lâm Lôi trưởng lão.” Đối phương cũng đã phát hiện ra Lâm Lôi, liền thần thức truyền âm.

“Đặc Duy Lạp trưởng lão.” Lâm Lôi cũng dùng thần thức truyền âm.

Lâm Lôi và Đặc Duy Lạp giờ phút này đều là biến ảo bộ dáng, lại là như lần trước chia lìa, biến ảo bộ dáng giống nhau, tự nhiên, hai người đều có thể dễ dàng nhận ra đối phương.

Đặc Duy Lạp cười đi tới, thần thức truyền âm nói: “Lâm Lôi trưởng lão, hơn một lần ngươi lại không cùng chúng ta đồng thời trở về, xảy ra chuyện gì sao?”

“Thật sự xin lỗi, ta cũng không nghĩ tới, tại Mật Nhĩ thành một tháng, thê tử ta lại mang thai.” Lâm Lôi cười truyền âm nói, “lúc ấy ta bèn quyết định, đợi sinh hài tử xong, trở về cũng không muộn.”

“A, cung hỉ, cung hỉ.” Đặc Duy Lạp trưởng lão liền truyền âm nói.

Lâm Lôi trên mặt cũng tràn đầy nét cười.

“Đúng rồi, Đặc Duy Lạp trưởng lão, ngươi lần này cũng là hộ tống kim chúc sinh mệnh? “Lâm Lôi dò hỏi, “Trong tộc nửa năm một lần, lúc này mới nửa năm thời gian, như thế nào lại đến phiên ngươi?”

“Không có biện pháp, năm trăm năm này, trưởng lão tổn thất thật sự quá nhiều, bây giờ trong tộc trưởng lão quá ít, đại đa số đều đã tiến vào Huyết Chiến cốc.” Đặc Duy Lạp bất đắc dĩ nói, “cho nên, hộ tống kim chúc sinh mệnh trong tộc, cũng là mấy trưởng lão luân phiên hộ tống.”

Lâm Lôi chợt hiểu.

Năm trăm năm trước gia tộc tổn thất nghiêm trọng Lâm Lôi rất rõ, về phần rốt cuộc tổn thất bao nhiêu trưởng lão, Lâm Lôi chưa có hỏi chi tiết. Nhưng mà……ngay từ hai trăm năm đầu đã tổn thất năm vị, phỏng chừng sau năm trăm năm, trưởng lão tổn thất cũng phải quá mười vị.

“Đặc Duy lạp, các ngươi bao giờ trở về? Chúng ta cũng vừa vặn chuẩn bị quay về, một đạo đi thôi.” Lâm Lôi cười nói.

“Há, chúng ta ngày kia sẽ xuất phát.” Đặc Duy Lạp cũng rất cao hứng, “Lâm Lôi trưởng lão và ta một đạo xuất phát, ngươi và ta liên thủ, vậy có thể an toàn hơn nhiều.”

“Được, sáng sớm ngày mốt gặp.” Lâm Lôi nói.

“Nhất định, bất quá đến lúc đo, ngươi đừng có không đến đó.” Đặc Duy Lạp cười nói.

“Lần này phải trở về rồi.” Lâm Lôi cười nói.

Đợi đến sáng sớm ngày mốt, cửa phủ đệ, Địch Lỵ Á ôm tiểu Uy Địch cùng Lâm Lôi, Bối Bối hai người,cáo biệt với bọn Tháp La Sa.

“Tháp La Sa, các ngươi đừng tiễn.” Lâm Lôi cười nói.

“Sau này phải thường xuyên đến đây, ta rất thích tiểu Uy Địch đó.” Tháp La Sa cười nói.

Bối Bối ha ha cười nói: “đợi lần sau trở lại, Uy Địch cũng trưởng thành rồi.”

Cùng bằng hữu cáo biệt, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối mang theo tiểu Uy Địch, liền trực tiếp đi về phía cổng thành. Mà một màn tràng cảnh này, lại bị nhân ảnh trên cửa sổ của cao lâu(nhà cao tầng) ở phía xa nhìn thấy: “Lâm Lôi bọn chúng tựa hồ muốn xuất phát rồi.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 44: Thuận Đường

Cửa thành Mật Nhĩ Thành, điểm tụ tập nhân viên tình báo của bát đại gia tộc.

"Đại nhân, ba người Lâm Lôi bế theo một đứa bé đã xuất phát, phỏng chừng rất nhanh sẽ ra đến cửa thành."

"Ồ? Cả trẻ con cũng mang theo sao? Xem ra thật sự là ra khỏi thành. Bất quá không cần vội, cứ chậm rãi đợi đến khi thấy Lâm Lôi bọn họ xuất hiện ở cửa thành, sẽ đem chuyện này bẩm báo với tám vị trưởng lão." Người vừa nói chính là một thanh niên mới nhìn rất hồn hậu và thuần phát.

Thanh niên hồn hậu này đang đứng trước cửa sổ một cao lâu bộ dạng như đang tùy ý ngắm cảnh ở phía dưới.

Vị trí này của hắn có thể thấy rõ ràng cửa thành.

Hồi lâu sau…

Đồng tử thanh niên đó co lại. Trong phạm vi quản lý của hắn, giữa đám người nhốn nháo bên dưới, xuất hiện mấy người Lâm Lôi.

"Lâm Lôi à Lâm Lôi, ngươi rốt cục cũng hiện thân. Ta còn tưởng rằng ngươi ở Mật Nhĩ Thành này ngàn năm vạn năm chứ, lúc này mới là hơn một năm thôi." Ánh mắt thanh niên đó nheo lại, trên mặt nở nụ cười rất thuần phát.

"Nhanh đem tin tức này truyền cho các vị trưởng lão." Thanh niên hồn hậu đó vội thần thức truyền âm hạ lệnh.

"Rõ!"

Tại một khu rừng cách Mật Nhĩ Thành đại khái một ngàn dặm. Một tòa thạnh ốc bình thường, rất rộng rãi. Trong thạch ốc có tám chiếc bồ đoàn. Tám gã áo bào tro đang khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn, yên lặng chờ đợi.

Đã hơn một năm!

Vốn mang theo sát khí trong tâm niệm phải giết chết Lâm Lôi. Nhưng bọn hắn đợi mãi cơ hội ra tay chưa tới. Sát khí đó theo thời gian tự nhiên dần nhạt dần.

"Lâm Lôi này định ở trong thành không ra sao. Thật không biết hắn muốn đợi tới khi nào, mười năm, ngàn năm, vạn năm?" Một vị tóc dài râu đen có chút tức giận nói. Không biết phải chờ đợi bao lâu, luôn làm người ta dễ dàng bực bội.

"Thản Phổ!" thanh âm ưu nhã vang lên, "người trong Lôi Nạp Nhĩ Tư gia tâm không đủ tĩnh a."

Gã tóc dài râu đen này hừ nhẹ một tiếng, không nói nữa.

"Bên ngoài có người đang đến." bỗng nhiên một thanh âm lanh lệ vang lên, lời vừa dứt, một đạo nhân ảnh cực nhanh vọt tới. Kẻ này đúng là nhân viên tình báo an bài tại đây, tùy thời có thể đưa tin cho tám vị trưởng lão.

"Tám vị trưởng lão, Lâm Lôi, Lâm Lôi đã ra khỏi thành!" thanh âm kích động vang lên.

"Hoắc!" tám vị áo bào mầu tro cơ hồ trong nháy mắt đồng thời đứng lên. Cho dù là kẻ trầm ổn trong tám người, thủ lĩnh Tra Bố trưởng lão, trên mặt cũng lộ ra sắc mặt vui mừng, lập tức nói: "Lâm Lôi này rốt cục cũng hiện thân. Các vị ... nhớ kỹ, ra tay liền lập tức sử dụng chủ thần lực, cần phải toàn lực ứng phó giết chết Lâm Lôi."

Ngoài cửa thành Mật Nhĩ Thành, không ít người trong Thanh Long nhất tộc chính đang tụ tập ở đấy. Nhờ vào gia tộc huy chương, tất cả mọi người đều có thể rõ ràng cảm ứng được tộc nhân gia tộc mình.

"Lâm Lôi trưởng lão, hôm nay đến có chút sớm a." Đặc Duy Lạp đi tới đón, thần thức truyền âm nói.

Lâm Lôi cười gật đầu: "Nếu lại đến muộn một chút, có lẽ Đặc Duy Lạp trưởng lão ngươi sẽ phải tức giận a." Đặc Duy Lạp đưa ánh mắt hướng Uy Địch đang được Địch Lỵ Á ôm, truyền âm hỏi: "Lâm Lôi, đây là con người sao? Xinh xắn quá."

"Uy Địch lúc vừa mới sinh còn giống hệt một lão già đó." Lâm Lôi nói. Người khác tán dương con mình, Lâm Lôi đương nhiên vui vẻ.

"Được rồi, khi nào thì xuất phát?" Lâm Lôi dò hỏi.

Đặc Duy Lạp hướng bốn phía nhìn qua: "Xem ra người sẽ rất nhanh tới đủ. Chờ một chút thôi. Mà này, Lâm Lôi, hôm nay trên kim chúc sinh mệnh có một vị khách phi thường đặc biệt."

"Ồ. Khách nhân đặc biệt?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

"Đúng, đây là do tộc trưởng tự mình dặn dò ta đón hắn tại đây đưa về thiên tế sơn mạch." Đặc Duy Lạp cười nói, "theo ta, ta giới thiệu cho ngươi biết."

Lâm Lôi có chút tò mò, vị khách đặc biệt này rốt cuộc là ai. Theo sau Đặc Duy Lạp, Lâm Lôi tới gặp vị hành khách đặc biệt này, thoạt nhìn là một thanh niên gầy gò, có tóc ngắn màu vàng, trên mặt có nụ cười niềm nở.

Chính là … Lâm Lôi nhìn thấy hắn, lại cảm thấy quen quen.

"Ha ha, Lâm Lôi." một thanh âm sang sảng vang vọng trong đầu Lâm Lôi. Lâm Lôi giật mình nhận ra, chính là Phổ Tư La! Thanh âm này là giọng của Phổ Tư La!

"Ngươi?" Lâm Lôi kinh ngạc nhìn thấy thanh niên gầy gò trước mặt. Thanh niên này trừng mắt nhìn lại, truyền âm nói: "Không có biện pháp, tộc trưởng các ngươi nói ta lần trước ra tay phỏng chừng bát đại gia tộc đã biết hình dáng của ta, nên ngay cả trong kim chúc sinh mệnh của các ngươi cũng bắt ta phải biến ảo bộ dáng. Thiệt là … sợ cái gì? Kể cả mấy tên trưởng lão đó có đến, ta một người nhân tiện giải quyết luôn."

Lâm Lôi không khỏi cười.

Phổ Tư La thân là chủ thần sứ giả. Thực lực hắn Lâm Lôi từng tận mắt chứng kiến. Cả Bố La sử dụng chủ thần lực đều còn xa không phải đối thủ của hắn. Người này giết mấy trưởng lão là một việc rất nhẹ nhàng.

"Ha ha, tộc trưởng hắn là nghĩ cho gia tộc thôi." Lâm Lôi cười nói, "được rồi, như thế nào ngươi và tộc trưởng chúng ta lại dính lứu đến nhau?" Lần trước Phổ Tư La ra tay cứu mình, còn chưa hề biết tộc trưởng. Bất quá cũng đã năm trăm năm, có chuyện gì không có khả năng phát sinh?

"Chuyện này ngươi không cần phải xen vào." Phổ Tư La thần bí truyền âm nói: "Ta chỉ cần thấy tộc trưởng các ngươi đối với ngươi chỉ có ý tốt, không có ý xấu là được."

Lâm Lôi cười gật đầu: "Mặc kệ hắn, chỉ cần ngươi lần này và chúng ta cùng về thiên tế sơn mạch với nhau đã là chuyện rất tốt rồi." Có Phổ Tư La, đặc biệt còn có thêm mình và Đặc Duy Lạp, lực lượng này chính là không nhỏ.

Một Phổ Tư La có thể đấu vài vị thất tinh ác ma. "Hơn nữa thực lực của Phổ Tư La ta vẫn chưa từng thấy hắn toàn bộ thi triển." Lâm Lôi thầm nghĩ.

"Lâm Lôi, vị này là?" Địch Lỵ Á, Bối Bối nghi hoặc nhìn thanh niên gày gò trước mặt. Lâm Lôi cười cười: "Đợi lên kim chúc sinh mệnh, ta sẽ giới thiệu cẩn thận với hai người."

Phổ Tư La còn cố ý nháy mắt.

"Ô, oa, Uy Địch trong lòng ngực Địch Lỵ Á lại vươn ngón tay nhỏ bé mụ mẫn ra chỉ vào Phổ Tư La. Phổ Tư La cũng từng ôm qua Uy Địch không ít lần. Mặc dù bộ dáng Phổ Tư La đại biến, vậy mà Uy Địch sinh ra chưa đủ một năm đã có cảm ứng đặc thù nhận ra.

"Uy Địch, thông minh." Phổ Tư La cười nhìn Uy Địch.

Địch Lỵ Á, Bối Bối chấn động, thanh niên gày gò trước mắt như thế nào lại biết tên Uy Địch?

"Người đủ rồi, xuất phát thôi." Đặc Duy Lạp đi tới nói, tùy tức một kim chúc sinh mệnh rất lớn hình ngân lang xuất hiện ở giữa không trung, cửa ở bụng mở ra, mọi người trong Thanh Long nhất tộc đều cùng tiến vào kim chúc sinh mệnh. Lâm Lôi, Phổ Tư La, Đặc Duy Lạp, Bối Bối, Địch Lỵ Á mọi người cùng đồng thời đi vào.

"Vù!"

Kim chúc sinh mệnh trong nháy mắt biến thành một đạo huyễn ảnh tiêu thất tại phía chân trời.

"Kim chúc sinh mệnh, hướng vị trí số hay bay đi, hướng vị trí số hai bay đi!" Nhân viên tình báo bát đại gia tộc nháy mắt đem tin tình báo truyền đi.

Trên bầu trời đang có chín đạo thân ảnh cực tốc phi hành, trong đó tám đạo thân ảnh mặc trường bào màu tro, một người khác mặc trường bào màu xanh. Người áo xanh vội nói: "Các vị trưởng lão, kim chúc sinh mệnh của Lâm Lôi vốn là phi hành tới vị trí số hai, bây giờ phương hướng có chút biến hóa, xem ra sẽ qua vị trí số bốn, cự ly cách chúng ta còn có mấy trăm dặm, rất nhanh sẽ gặp!" Lần này bộ phận tình báo của bát đại gia tộc chính là tốn hao khí lực, lấy cửa thành làm trung tâm, phúc tán ra phạm vi ngàn dặm, thiết lập vô số cứ điểm. Vô luận kim chúc sinh mệnh Thanh Long nhất tộc hướng phương nào phi hành, đều bị đám nhân viên tình báo dễ dàng nắm bắt.

Còn gã áo xanh này, có một phân thân đặt tại tổng bộ, lập tức biết được vị trí phi hành của kim chúc sinh mệnh.

"Tốt lắm." Tra Bố trưởng lão lãnh đạm cười, truyền âm căn dặn: "Các vị, chỉ còn có mấy trăm dặm. Khi gặp được kim chúc sinh mệnh kia, lập tức thần thức bao trùm kim chúc sinh mệnh, trong nháy mắt xác định vị trí Lâm Lôi, đến lúc đó … An Ny Tây, ngươi phụ trách ở một bên kiềm chế vị trưởng lão bảo vệ kim chúc sinh mệnh, còn những người khác kể cả ta, bảy người toàn lực một kích liên thủ giết chết Lâm Lôi, không cho hắn một điểm cơ hội."

"Rõ." Bảy vị trưởng lão tuân mệnh.

Trong tám vị trưởng lão này, có ba vị trưởng lão có chủ thần lực. Còn An Ny Tây chỉ là một vị trưởng lão bình thường.

Lần này liên thủ giết chết Lâm Lôi, gồm có ba vị trưởng lão có chủ thần lực, cùng với bốn vị trưởng lão khác. Thực lực cường đại như vậy, đừng nói là Lâm Lôi, kể cả tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm, muốn vượt qua một kích như vậy, cũng đều khó khăn!

"Kỳ thật Tra Bố trưởng lão ngươi một mình sử dụng chủ thần lực, cũng đủ để giết chết Lâm Lôi. Kể cả không dùng chủ thần lực, bảy vị trưởng lão liên thủ, cũng sẽ không có chuyện ngoài ý muốn." vị trưởng lão rậm râu kia truyền âm nói.

"Không thể có chút chủ quan!" "Nhớ kỹ, chủ thần lực lập tức phải sử dụng ngay, ngàn vạn lần đừng tiết kiệm. Giết Lâm Lôi không thể có chút sai sót." Tra Bố trưởng lão lại một lần nữa ra nghiêm lệnh, "Ni Tư, Thản Phổ thời điểm hai người các ngươi động thủ phải sử dụng ngay chủ thần lực."

Sát gà dùng đao mổ trâu, đã là lãng phí.

Giết một Lâm Lôi, dùng ba giọt chủ thần lực, đích xác là quá đủ để khoa trương.

Kim chúc sinh mệnh khổng lồ hình ngân lang đang cực tốc phi hành. Bên trong mọi người đều đang tụ tập nói chuyện với nhau. Lâm Lôi thân là trưởng lão, tự nhiên được an bài trong một phòng riêng. Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đang ở trong đó. Trong lòng Địch Lỵ Á đang ôm tiểu Uy Địch.

"Uy Địch, Uy Địch." Lâm Lôi đùa con.

"Ô, ô ..." Uy Địch còn chưa biết nói, chỉ trừng to đôi mắt sáng nhìn Lâm Lôi, miệng không biết đang nói cục cục cái gì.

Địch Lỵ Á nhìn thấy cảnh trượng phu mình đùa với con trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười. Giờ phút này nàng cảm thấy cảm giác hạnh phúc tràn ngập tâm linh. Cho tới giờ nàng biết rằng ngày xưa kiên trì mười năm đợi Lâm Lôi là may mắn.

Lâm Lôi quay đầu cười nhìn Địch Lỵ Á: "Địch Lỵ Á, nhìn nhìn cười khúc khích cái gì?"

"Nhìn chàng và con a." Địch Lỵ Á nở nụ cười sáng lạn.

Đúng vào lúc này...

Tám đạo thần thức cơ hồ đồng thời bao trùm kim chúc sinh mệnh, tìm kiếm trên toàn bộ mọi người trong kim chúc sinh mệnh. Bên trong kim chúc sinh mệnh rất nhiều tộc nhân sắc mặt không khỏi biến đổi. Địch Lỵ Á thân là thượng vị thần cũng đã nhận ra thần thức này.

Đột ngột có tám đạo thần thức thượng vị thần điều tra, tuyệt đối không phải chuyện tốt.

"Lâm Lôi, có tám thượng vị thần tra tham kim chúc sinh mệnh này." Địch Lỵ Á vội thần thức truyền âm, không kịp nói bằng lời.

Lâm Lôi cả kinh biến sắc, vội phúc tản thần thức, hướng ngoại giới tản khai…

Chỉ thấy giữa không trung, tám gã áo bào tro đang cực nhanh xông tới kim chúc sinh mệnh, đặc biệt trong đó có ba người toàn thân di tán khí tức làm cho lòng người run rẩy. Năng lượng đáng sợ đó, Lâm Lôi nháy mắt nhận ra, chính là chủ thần lực.

"Chủ thần lực!" Lâm Lôi sắc mặt đại biến.

Một người trong tám gã áo bào tro tốc độ cực giảm.

Còn bảy tên áo bào tro khác, đặc biệt là ba kẻ toàn thân mênh mông chủ thần lực, bảy tên hướng thẳng đến chỗ của Lâm Lôi trong kim chúc sinh mệnh mà vọt tới.

"Chết!"

"Lâm Lôi, chạy mau!"

Thanh âm của Phổ Tư La, Đặc Duy Lạp nháy mắt vang vọng trong đầu Lâm Lôi. Bọn họ hiển nhiên so với Lâm Lôi đã sớm phát hiện ra địch nhân.

Chính là không còn kịp rồi!

"Bồng!"

Năng lượng đáng sợ ập vào kim chúc sinh mệnh. Kim chúc sinh mệnh gặp phải luồng năng lượng đáng sợ này, yếu ớt nổ tung. Các mảnh vỡ kim chúc bay toán loạn xung quanh. Lâm Lôi đột nhiên hét to một tiếng, long lân trong nháy mắt mọc ra. Lập tức long hóa.

"Phốc xích!" Các mảnh kim chúc sinh mệnh bắn ra bốn phía. Địch Lỵ Á mạnh liệt cúi thấp đầu, che chắn cho Uy Địch. "Địch Lỵ Á, chạy mau." Lâm Lôi vội đẩy mạnh vào Địch Lỵ Á, đồng thời thần thức truyền âm quát, "Đặc Duy Lạp, bảo vệ Địch Lỵ Á cho tốt!" Mục tiêu địch nhân rõ ràng là hắn. Trận chiến này, hắn và Phổ Tư La phụ trách.

"Lâm Lôi!" Địch Lỵ Á bị đẩy như một mũi tên bắn nhanh ra ngoài. Cơ thể nàng đã lập tức bao bọc trong thần lực bảo vệ thật tốt tiểu Uy Địch. Chính là Địch Lỵ Á vẫn ngoái đầu nhìn lại như cũ.

Chỉ thấy quang mang mầu vàng thổ mê mông bao trùm - trọng lực không gian! Quang vựng mầu xanh cũng tràn ngập - thủy hệ chủ thần lực!

Trong nháy mắt, Lâm Lôi mang tất cả thực lực của mình thể hiện ra!

Một đạo thân ảnh mầu đỏ cũng xông ra, đồng thời truyền âm quát: "Địch Lỵ Á, nhanh chạy ra xa. Chiến đấu giao cho chúng ta!"

“Hống!” tiếng long ngâm cuồng bạo từ trong vang lên!

"Ầm!"

Tiếng nổ đáng sợ rung chuyển tâm linh từ trung tâm quang tráo mầu vàng thổ truyền ra. Không gian từng dòng, từng dòng đều bạo liệt vỡ nát. Năng lượng cuồng bạo phảng phất như sóng nước cực nhanh di tán ra bốn phía. Một số tộc nhân thực lực yếu bị sóng này chạm vào, thân thể lập tức vỡ nát.

(Hết chương 44)"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 45: Kịch Chiến

Bên trong quang tráo mầu vàng đất mê mông, Lâm Lôi toàn thân bao phủ trong quang vựng màu xanh lọt vào một kích liên thủ của bảy đại trưởng lão. Bảy đại trưởng lão đều dùng công kích mạnh nhất của mình, hoặc là vật chất công kích xé rách không gian, hoặc là linh hồn công kích vô hình.

Bởi vì mất mất một thuấn gian đẩy 'Địch Lỵ Á' ra khỏi khu vực nguy hiểm, Lâm Lôi căn bản không kịp né tránh.

"Oanh long long ~ "

Bảy đạo công kích cực kỳ đáng sợ toàn bộ đều đánh trúng Lâm Lôi. Trong đó ba đạo còn ẩn chứa công kích của chủ thần lực. Không gian chung quanh thân thể Lâm Lôi bạo nứt, long lân rách toác, máu tươi tán loạn. Tàn thể của Lâm Lôi giống như thiên thạch từ trên cao cực nhanh đập mạnh xuống dưới, vùi đập vào lòng đất.

"Bồng!"

Mặt đất chấn động, lộ ra một lỗ thủng rông chừng hai ba thước sâu không thấy đáy.

Quang mang đỏ rực chói mắt xẹt qua bầu trời. "A!" Một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên, đồng thời với lúc Lâm Lôi rơi xuống xuống đất, 'Ni Tư' trưởng lão toàn thân tràn ngập chủ thần lực năng lượng cũng từ trên cao rơi xuống. Đầu hắn cũng đã là biến mất không thấy đâu.

Gần như trong nháy mắt!

Lâm Lôi sinh tử chưa rõ. Tám đại trưởng lão một phương tổn thất Ni

Tư trưởng lão có chủ thần lực.

"Ngươi ..."

Tám đại trưởng lão sĩ khí như hồng bị Phổ Tư La đột nhiên tập kích làm cho giật mình. Bảy người còn lại hoảng sợ nhìn tráng hán tóc đỏ toàn thân tràn ngập khí tức hỏa hệ chủ thần lực. Trong tay tráng hán này cầm một thanh trùy dài. Một kích liền đánh chết Ni Tư trưởng lão sử dụng chủ thần lực!

"Lâm Lôi!" Phổ Tư La vội thần thức truyền âm hướng dưới đất truyền gọi.

"Lâm Lôi!" Địch Lỵ Á sắc mặt nháy mắt trắng bệch, đồng thời vội dùng thần thức truyền âm hét lớn, "Đặc Duy Lạp trưởng lão, mau, mau đi giúp Lâm Lôi bọn họ. Mau!"

"Được. Bất quá nàng cẩn thận tránh ra xa một chút, ngàn vạn lần đừng để sóng xung kích chạm vào." Đặc Duy Lạp vội thần thức truyền âm dặn dò. Cho dù thân kinh trăm trận, nhưng trước một màn chiến đấu cực tốc, thảm liệt vừa rồi Đặc Duy Lạp cũng cảm thấy khẩn trương.

Lão thiên!

Phổ Tư La thân là chủ thần sứ giả, sử dụng một giọt chủ thần lực là chuyện bình thường, không nghĩ tới đối phương cũng có ba người sử dụng chủ thần lực.

"Xem ra tránh né nhiều năm như vậy, cũng đến lúc phải để bát đại gia tộc nhận biết một chút thực lực của Đặc Duy Lạp ta." Đặc Duy Lạp trong lòng thầm nghĩ, lập tức không chút do dự sử dụng giọt thủy hệ chủ thần lực duy nhất của hắn. Thủy hệ chủ thần lực cuồng bạo tràn ngập, nhất thời làm bảy vị trưởng lão đằng xa không khỏi nhìn tới, sắc mặt đại biến.

"Tra Bố trưởng lão, người đằng xa nọ chắc là trưởng lão của Thanh Long nhất tộc, còn người trước mặt này, phỏng chừng là kẻ năm trăm năm trước đã ra tay cứu Lâm Lôi - chủ thần sứ giả Phổ Tư La." Thản Phổ toàn thân tràn ngập khí tức chủ thần lực, vội truyền âm nói: "Địch nhân vượt quá tính toán của chúng ta, bây giờ nên làm sao?"

Bảy vị trưởng lão may mắn còn sống đều cảm thấy không ổn!

Tra Bố trưởng lão nét mặt khó coi. Thực lực của Phổ Tư La hắn đã nghe nói qua, nếu Phổ Tư La không có chủ thần khí, hắn thật ra không sợ, chính là đối phương chẳng những có chủ thần khí, còn dùng chủ thần lực …

Hắn phải thừa nhận hắn kém một bậc so với Phổ Tư La.

Trong mắt Tra Bố trưởng lão xẹt qua một tia quả quyết, nháy mắt liền hạ lệnh: "Tộc trưởng đã mệnh lệnh … lần chiến đấu này chúng ta cần phải giết chết Lâm Lôi, cho dù chúng ta tám người đều chết hết, cũng phải giết Lâm Lôi. Phổ Tư La này giao cho ta, ta sẽ dây dưa nương trụ hắn … An Ny Tây, ngươi cho dù liều mạng cũng phải cầm trụ vị Thanh Long nhất tộc trưởng lão kia. Năm vị trưởng lão … Thản Phổ, Bái Thác năm người các ngươi cho dù chết cũng phải giết chết Lâm Lôi!"

"Rõ!"

Sáu gã trưởng lão còn lại trong lòng lập tức kiên định trở lại.

Nói thì thong thả, kì thực bảy vị trưởng lão thần thức truyền âm trao đổi chỉ là trong nháy mắt công phu. Nháy mắt công phu này cũng chỉ đủ để Đặc Duy Lạp xông tới mà thôi … Vào lúc Đặc Duy Lạp xông tới, Phổ Tư La nở nụ cười!

"Ha ha … các ngươi thật to gan, từng người một chịu chết đi." Phổ

Tư La cười lên điên cuồng rồi xông tới.

"Nhớ kỹ, không tiếc hết thảy mọi thứ, phải giết chết Lâm Lôi!" 'Tra Bố trưởng Lão' tinh minh vẫn kịp dùng thần thức truyền âm quát, đồng thời hướng tới đón đánh Phổ Tư La. Mặt khác An Ny Tây trưởng lão cũng xông tới nghênh đón Đặc Duy Lạp.

"Hưu ~ " "Hưu ~ "……

Lấy Tra Bố trưởng lão làm trung tâm, ngàn vạn cành liễu mầu xanh tràn ngập bao trùm hướng tới Phổ Tư La, hơn nữa ngàn vạn cành liễu mầu xanh này còn tỏa ra sương mù màu xanh biếc vây bọc lấy Phổ Tư La.

Tuyệt chiêu mạnh nhất để vây địch của Tra Bố trưởng lão.

Vũ khúc Sinh mệnh!

Không cần giết chết đối phương, chỉ cần vây khốn đối phương!

“Oanh!”“Oanh!”“Oanh!”“Oanh!”…

Thản Phổ trưởng lão cầm đầu bốn vị trưởng lão còn lại, trực tiếp trùng nhập vào trong mặt đất. Mặt đất cứng rắn trước mặt các trưởng lão thất tinh ác ma tựa như đậu hủ, vừa bị chạm vào lập tức bị phá vỡ thành từng hố lớn.

"Sao lại thế này, rốt cuộc có chuyện gì?" Phần lớn người trong thanh long nhất tộc huyền phù ở đằng xa tự hỏi nhau, đột nhiên lọt vào tập kích, ai cũng có chút không rõ ràng.

"Khẳng định là người của bát đại gia tộc."

Mọi người trong Thanh Long tộc cũng chỉ có thể suy luận như thế. Bọn họ đều lo lắng nhìn hai trận chiến trên bầu trời. Dưới lòng đất lúc này cũng đang phát sinh chiến đấu kịch liệt.

Địch Ly Á ôm ấp tiểu Uy Địch, cùng Bối Bối sóng vai huyền phù trên không, lo lắng nhìn xuống mặt đất.

"Địch Ly Á, tẩu cứ yên tâm, Lão Đại không việc gì." Bối Bối vội thần thức truyền âm nói, "ta cảm ứng được lão đại hẵn còn sống." Bối Bối mặc dù nói như thế, chính là ánh mắt hắn vẫn để lộ ra một tia lo lắng.

Bởi vì -

Long lân vỡ vụn cùng một cách tay gẫy rời chính nằm ở mặt đất xa xa, đó là do Lâm Lôi vừa rồi lọt vào tập kích bất ngờ bị trọng thương mà lưu lại.

Cho dù sử dụng chủ thần lực, cho dù thân thể phòng ngự mạnh mẽ, chính là đối mặt với tập kích liên thủ của bảy vị trưởng lão, có thể bảo trụ mạng nhỏ đã không tồi.

"Lâm Lôi, chàng nhất định phải không việc gì." Địch Ly Á thân thể đều khe khẽ run lên.

Mà thời điểm này, đằng xa có một kim chúc sinh mệnh vừa ngừng lại. Không ít người từ kim chúc sinh mệnh bay ra, rồi đều giương mắt quan sát hai trận chiến giữa Phổ Tư La, Tra Bố trưởng lão và Đặc Duy Lạp, An Ny Tây trưởng lão.

"Là chiến đấu của thất tinh ác ma. Bọn họ còn sử dụng chủ thần lực!" Tiếng hô kinh hoàng liên tiếp vang lên.

"Nhanh, mau ghi lại...loại cấp độ chiến đấu này không thể bỏ qua."

Không ít cường giả tu luyện 'Thủy Nguyên Tố Pháp Tắc' vội sử dụng 'Phù Ảnh Thuật', từ xa ghi chép lại trận siêu cấp đại chiến hiếm thấy này. Không chỉ có bọn họ, cả trong Thanh Long nhất tộc cũng có không ít người bắt đầu ghi lại trận đại chiến này.

Mà vào lúc này...

"Oanh long long ~" Dưới mặt đất phảng phất như có một con cự long đang bốc lên, mặt đất giống như mặt biển nổi sóng lớn quay cuồng, năng lượng cuồng bạo tùy ý bắn ra.

"Dưới đất cũng có chiến đấu!" Mọi người đang xem cuộc chiến đều cúi đầu nhìn xuống.

"Lâm Lôi!" Địch Lỵ Á cực kỳ lo lắng.

Sâu ở dưới đất, Lâm Lôi chính đang cực nhanh lướt đi, long lân trên ngực dĩ nhiên đã bị xé rách, cánh tay phải bị đứt đoạn. 'Thủy Hệ Chủ Thần lực' đang gian nan tu phục lại thân hình của Lâm Lôi. Bởi vì thân thể càng cường hãn, tu phục càng chậm!

"Ba kẻ sử dụng chủ thần lực quá mạnh!" Cho tới bây giờ, Lâm Lôi vẫn cảm còn thấy đầu óc choáng váng. Vào thời khắc nguy hiểm nhất, hắn đã kịp sử dụng long hóa, đồng thời còn sử dụng phòng ngự chủ thần lực.

Trong bảy người kia, hai kẻ là vật chất công kích, tất cả năm kẻ khác đều là linh hồn công kích! Vật chất công kích là của Thản Phổ, Ni Tư hai trưởng lão sử dụng chủ thần lực. Hai người hợp lực chẳng những trực tiếp công phá khải giáp phòng ngự do chủ thần lực hình thành của Lâm Lôi, mà còn trực tiếp xé rách long lân của Lâm Lôi…

Nếu phòng ngự của Lâm Lôi yếu hơn một chút, phỏng chừng đã xong đời.

"May mắn đám người nọ không truy theo đuổi giết ta." Lâm Lôi còn nhớ rõ ràng người mặc áo bào tro bộ dáng tinh minh kia. Kẻ đó cũng sử dụng chủ thần lực. Chỉ một đạo 'Linh Hồn Công Kích' của hắn đã dễ dàng tìm đến chỗ nhược điểm chủ thần khí của mình, may mắn mình liều mạng sử dụng chủ thần lực cùng với thanh quang thiên phú ngăn cản, mới miễn cưỡng ngăn trở.

"Nếu kẻ áo bào tro tinh minh kia lại cùng bốn kẻ đằng sau cấp thêm cho ta một đòn linh hồn công kích nữa, ta không thể chống được nữa." Lâm Lôi thực sự chấn kinh.

"Oanh long long ~ "

Một hắc sắc cự trảo đột ngột xuất hiện, dễ dàng phá tan đất đá vây bọc xung quanh, chụp vào Lâm Lôi.

"Hát!" Lâm Lôi phản thân quyền trái phát ra, tựa như một chiếc cối xay chậm rãi quay quay, không gian đều dừng trệ, trực tiếp đập vào hắc sắc cự trảo kia. "Bồng!" nơi không gian giao kích cũng đều xuất hiện liệt phùng.

"Lâm Lôi, ngươi trốn không thoát đâu!" một tiếng gầm vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi quay đầu lại liếc mắt một cái. Chỉ thấy lòng đất chấn động, năm đạo nhân ảnh trong nháy mắt xông tới. Lâm Lôi sắc mặt không khỏi biến đổi: "Quả là nhanh!"

Bởi vì Lâm Lôi vừa xuất thủ nên bị chậm lại, năm trưởng lão đằng sau đã lập tức đuổi kịp, cầm đầu là vị 'Thản Phổ' trưởng lão râu ria kia. Giờ phút này toàn thân Thản Phổ trưởng lão bao phủ trong hắc quang, khí tức hủy diệt tràn ngập.

Vật chất công kích mạnh, phối hợp với 'Hủy Diệt Chủ Thần lực', không chút nào kém so với Lâm Lôi!

"Hủy diệt chủ thần lực và tử vong chủ thần lực thật đúng là phiền toái." Lâm Lôi cảm nhận được cảm giác đau đớn ở chỗ cụt tay. Hợp kích của hai kẻ đó hẵn còn lưu lại chủ thần lực đang ăn mòn thân thể của mình. Điều này càng làm cho thân thể tu phục chậm lại.

"Nếu chỉ có kẻ râu ria kia, ta còn có thể đánh, nhưng còn bốn gã gia hỏa khác." Lâm Lôi đau đầu suy tính. Năm người đối phương một mực cạnh nhau, căn bản không để cho tự kỷ cơ hội đánh với từng người.

"Sưu!" Lâm Lôi đột nhiên phóng lên cao.

"Oanh!" Năm trưởng lão Thản Phổ cũng theo đó đuổi lao lên.

Vô số người trong Thanh Long nhất tộc, cùng với người trong kim chúc sinh mệnh kia đang xem trận đại chiến trên không, vào thời khắc khẩn trương bỗng nghe thấy "Bồng!" một tiếng, mặt đất vỡ nát, Lâm Lôi cùng năm thân ảnh trưởng lão một trước một sau liên tiếp lao lên.

"Năm người đối phó một người sao?" Không ít người đều kinh hoàng kêu lên.

"Nhanh, nhanh ghi chép lại." những người đó vội vã sử dụng 'Phù Ảnh Thuật'.

Mà vào sát na Địch Lỵ Á nhìn thấy Lâm Lôi, nước mắt theo đó cũng ộc ra tới tấp rơi xuống đất: "Lâm Lôi!" Bởi vì nàng nhìn thấy chỗ cụt tay của Lâm Lôi, máu tươi hẵn còn đang chảy, chỗ ngực còn có một vết thương lớn kinh nhân, sương trắng lộ cả ra ngoài. Trên miệng vết thương còn có hắc sắc vụ khí. Lâm Lôi muốn tu phục lại, tốc độ càng chậm đi.

"Các ngươi như thế nào vẫn chưa đuổi kịp Lâm Lôi? Còn chưa giết chết hắn?" Tra Bố trưởng lão đang giao chiến với Phổ Tư La thấy Lâm Lôi và năm tên trưởng lão bay lên, không khỏi tức giận, vội thần thức truyền âm quát.

"Tra Bố trưởng lão, trọng lực không gian của Lâm Lôi dẫn lực quá lớn, ta phải trợ giúp bốn vị trưởng lão kia chống cự lại dẫn lực, nếu không từng người một sẽ bị Lâm Lôi kích đánh!" Thản Phổ trưởng lão vội thần thức truyền âm trả lời:

Lời hắn vừa dứt.

"Bồng!"

An Ny Tây trưởng lão từ giữa không trung rơi xuống, hắn đã chết!

Đặc Duy Lạp trưởng lão quát lớn: "Lâm Lôi, ta đến trợ giúp ngươi!" nói rồi trực tiếp xông tới.

"Đến thật tốt." Lâm Lôi không khỏi mừng rỡ. Chính mình mặc dù có 'Trọng Lực Không Gian'. Chính là trọng lực không gian dù sao thuộc về tuyệt chiêu của đại địa, dùng 'Thủy Hệ Chủ Thần lực' để thi triển, uy lực chấn phúc mặc dù có, nhưng cũng không quá lớn. Mình một người đấu với đối phương năm người, đích xác phải gắng hết sức.

"Ha ha. Chủ thần lực của ngươi rất nhanh sẽ tiêu hao hết, xem ngươi còn kiềm chế ta thế nào!" Thanh âm tiếng cười đắc ý của Phổ Tư La vang vọng.

'Vũ Khúc Sinh Mệnh' dù sao cũng là một tuyệt chiêu vây khốn người. Hàng vạn hàng nghìn cành liễu đều dùng đến chủ thần lực rất nhiều. Tốc độ tiêu hao chủ thần lực cũng cực kỳ kinh nhân.

"Thản Phổ, nhất định phải giết chết Lâm Lôi!"

Một tiếng gầm thê lương vang vọng. Vị trưởng lão 'Tra Bố' tinh minh kia gầm lên giận dữ, toàn thân tràn ngập vô số quang điểm lục sắc lóe sáng. Lúc này vô số quang điểm lục sắc với tốc độ kinh nhân đã bắn tóe ra bốn phương tám hướng.

"Phốc!" Phổ Tư La rốt cục cũng gian nan dùng thanh trùy dài đem Tra Bố trưởng lão thực lực mạnh nhất của đối phương đánh chết!

Chính là vô số quang điểm lục sắc kia cực nhanh đã bắn ra bốn phía. Rất nhiều người né không kịp, bị quang điểm lục sắc bắn vào trong cơ thể. Từng người, từng người từ trên không rơi xuống.

"Địch Lỵ Á. Cẩn thận." Bối Bối vội đẩy Địch Lỵ Á ra. Vài quang điểm lục sắc trực tiếp dung nhập vào người Bối Bối.

"Uy Địch." Địch Lỵ Á lại không quản đến bản thân, cố dùng cơ thể của mình che chắn bảo vệ cho Uy Địch. Hai khối quang điểm lục sắc trực tiếp dung nhập vào cơ thể Địch Lỵ Á.

Lúc này...

"Bồng!" Lâm Lôi vừa chống lại một kích điên cuồng của Thản Phổ trưởng lão, thân thể không khỏi bắn ra đằng sau, mà vào lúc đó, khóe mắt Lâm Lôi bỗng chú ý tới một cảnh...

Vô thanh vô tức …

Tóc dài phấp phới, Địch Lỵ Á toàn thân bao bọc ôm chặt lấy Uy Địch, khóe mắt nàng còn vương nước mắt, dưới ánh sáng mặt trời khẽ phản xạ lấp lánh.

Địch Lỵ Á cứ như vậy từ trên trời cao, chậm rãi rơi xuống.

"Oa ~ " Uy Địch bỗng nhiên phát ra tiếng khóc, Tiếng khóc này phảng phất như cây đao cắt vào trái tim của Lâm Lôi. Lâm Lôi ngây người nước mắt vô thanh vô tức trào ra, rơi xuống...

"Không - " thanh âm kêu gào thê lương trong nháy mắt vang vọng trời đất.

(Hết chương 45)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 46: Một Người Không Lưu

Lâm Lôi cảm thấy trái tim trong nháy mắt vỡ vụn!

Ở cùng một chỗ với Địch Lỵ Á, Lâm Lôi tựa như con thuyền cô đơn tìm về bến cảng, con tim có sự trứ tĩnh chưa từng có. Nơi tâm linh sâu nhất của hai người đều đã ràng chặt lấy nhau. Ai cũng không rời xa ai!

"Không, không, sẽ không ..." Lâm Lôi không thể chấp nhận.

Tình nguyện chết đi, Lâm Lôi cũng không muốn nhìn thấy cảnh này.

Đã bao nhiêu năm, năm đó lần đầu tiên biết tin tức cha đã chết, ngày đó trơ mắt nhìn Đức Lâm gia gia vì hắn mà hy sinh. Hai lần đó Lâm Lôi bi thống gần chết. Từ hai lần đó về sau, trong lòng Lâm Lôi liền tràn đầy cừu hận, trong lòng lạnh như băng.

Nhưng bởi vì Địch Lỵ Á ...Lâm Lôi mới một lần có được cảm giác ấm áp có gia đình. Trước mặt Địch Lỵ Á, Lâm Lôi không phải giữ kẽ một chút gì, trái tim hoàn toàn tan vào Địch Lỵ Á, Lâm Lôi cảm thấy chính mình thực sự hạnh phúc. Ông trời đãi mình không tệ ...

Bởi vì bản thân có Địch Lỵ Á, sinh mệnh có thêm một nửa khác!

Chính là hôm nay ...

Cha chết đi, Đức Lâm gia gia chết đi ... hai lần đả kích đó xém làm cho Lâm Lôi gục ngã, mà đả kích hôm nay đây so với hai lần trước càng mãnh liệt hơn. Địch Lỵ Á và Lâm Lôi sống cùng với nhau, thời gian đã rất dài!

Ngàn năm chia ngọt sẻ bùi cùng nhau. Tính mạng đã nối với nhau.

"Điều này…" Phổ Tư La cũng ngây người.

"Địch Lỵ Á!" Bối Bối ngây ngốc. Hắn và Lâm Lôi có linh hồn liên hệ. Hắn thậm chí cũng cảm nhận được nỗi đau chết chóc, bi tuyệt truyền tới từ linh hồn Lâm Lôi. Linh hồn Bối Bối thậm chí không khỏi run rẩy. Cái loại tuyệt vọng này là loại gì?

"Lão Đại!" Bối Bối đã khóc.

“Oanh long long!” Thản Phổ toàn thân bao phủ trong hắc quang, lại một lần nữa đột nhiên đánh lén về phía Lâm Lôi, mà Lâm Lôi hẫn còn ngây ngốc đứng ở giữa không trung.

"Đi chết đi." Thản Phổ hưng phấn đến mức run rẩy.

Một quyền toàn lực hướng đầu Lâm Lôi đập tới. Quyền đầu chưa tới, sóng gợn không gian chấn động đã xâm nhập vào trong đầu Lâm Lôi. Lâm Lôi có chút mờ mịt quay đầu nhìn lại. Đập vào mắt Lâm Lôi là quyền đầu mầu đen kia.

"A a a!” Lâm Lôi phảng phất giống như phát điên phát ra tiếng tru đáng sợ! Tay trái còn lành lặn vươn ra, trực tiếp bắt lấy quyền đầu đánh úp của đối phương, kéo về lồng ngực của mình. "Phốc xích!" Một quyền lăng lệ đó đánh rách chủ thần lực phòng ngự bên ngoài của Lâm Lôi, nện vào trong lồng ngực.

"Răng rắc!" tiếng xương ngực gãy. Lồng ngực Lâm Lôi lõm vào.

"Hả?" Thản Phổ hoàn toàn sửng sốt. Lâm Lôi định làm gì?

"Hô!" Long vĩ của Lâm Lôi đột ngột bay tới, trực tiếp đem Thản Phổ ghìm lại. Tay trái Lâm Lôi nắm chặt lấy tay phải đối phương, long vĩ trói đối phương lại, đem hai người cuộn thành một khối.

Thản Phổ giãy thoát không ra! Hai người mặt đối mặt, ở cùng một chỗ!

"A a a!” Lâm Lôi lại tựa như kẻ điên, mãnh liệt gục đầu, hung hăng đập trán vào đối phương. Chiếc sừng đáng sợ mầu vàng xanh có quang vựng thanh sắc lưu chuyển trên trán Lâm Lôi hung hăng đâm tới.

"Cút đi!" Thản Phổ giẫy dụa muốn thoát ra.

Chính là ngoài thân Lâm Lôi chủ thần lực mênh mông bao bọc. Thủy hệ chủ thần lực ... cường đại nhất chính là phòng ngự, đặc biệt thân thể Lâm Lôi vốn mạnh mẽ hơn so với hắn. Thản Phổ này muốn thoát ra. Thật khó a!

"Chết đi!" Lâm Lôi tru lên như kẻ điên! Chiếc đầu điên cuồng không ngừng đập vào đầu đối phương. Chiếc sừng đáng sợ lưu chuyển chủ thần lực trên trán không ngừng đâm tới!

Cứng rắn nhất, sắc bén nhất trên người Lâm Lôi là cái gì? Không phải nắm tay, không phải lân giáp, mà là chiếc sừng này! Giống như cức bối thiết giáp long kia, một kích mạnh nhất trước khi chết là bắn ra chiếc sừng như thế này. Sừng của cửu cấp ma thú cức bối thiết giáp long đủ để đâm thủng thân thể thánh vực ma thú, mà sừng này của Lâm Lôi đã trải qua quá trình cường hóa bằng Thanh Long tinh huyết và chủ thần lực. Độ sắc bén, cực kỳ đáng sợ.

Cùng Thản Phổ, đầu đập vào đầu… Thản Phổ thân thể vốn không bằng Lâm Lôi.

Khi phòng ngự chủ thần lực bị ba lần đâm liên tục bị phá tan, Thản Phổ chỉ kịp gào lên một tiếng, sau đó thanh âm của hắn biến mất.

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"...

Trong nháy mắt công phu, không biết Lâm Lôi đập đầu vào đối phương bao nhiêu lần. Bối Bối, Phổ Tư La, Đặc Duy Lạp, thậm chí bốn gã trưởng lão của đối phương đều sửng sốt nhìn. Thản Phổ kia cả đầu đều bị đập nát vụn. Thần cách đã bị đập bay ra ngoài, Lâm Lôi vẫn không ngừng đập đầu xuống. Đập vỡ đầu, rồi lại đập nát thân!

Máu tươi bay loạn, thịt xương bay tán loạn, vô cùng thê thảm! Lâm Lôi hai mắt đỏ như máu, vô cùng điên cuồng.

"Lão Đại ..." Bối Bối cho tới bây giờ chưa từng thấy qua Lâm Lôi điên cuồng như vậy. Hắn thông qua linh hồn liên hệ, cảm nhận được Lâm Lôi đã hoàn toàn bị vây trong sự điên cuồng vô ý thức. Cái loại cuồng loạn này làm hắn phải run sợ.

"Điều này..." Bốn gã trưởng lão cũng sợ ngây người.

Thất tinh ác ma chiến đấu có dạng như vậy sao?

Lâm Lôi không ngờ không ngăn cản một quyền kia của Thản Phổ, ngược lại còn vây trụ Thản Phổ, dùng đầu đập nát sao? Nhìn thấy Lâm Lôi cụt tay, lồng ngực lõm sâu, trên mặt đầy máu tươi, bọn họ cảm thấy một trận run sợ trong tim.

"Lâm Lôi, dừng lại, dừng lại!" Phổ Tư La thần thức truyền âm hét lớn, "mau dừng lại!" Phổ Tư La xông tới hung hăng cấp cho Lâm Lôi một quyền. Thân thể Lâm Lôi không khỏi chấn động. Một quyền này làm Lâm Lôi bừng tỉnh.

"Ta đang làm gì?" Lâm Lôi cảm thấy tự kỷ hoàn toàn điên cuồng, liếc mắt nhìn thấy Địch Lỵ Á nằm trên mặt đất ở đằng xa kia, hai mắt Lâm Lôi không khỏi đỏ hồng lên, quay đầu nhìn về phía bốn gã trưởng lão còn lại. Bốn gã trưởng lão này, không có chủ thần lực! Bốn gã trưởng lão vừa rồi cũng bị sự điên cuồng vừa rồi của Lâm Lôi làm cho ngây ngốc, bây giờ mới giựt mình tỉnh lại.

"Tra Bố trưởng lão bọn họ đều đã chết, chúng ta ở đây cũng vô dụng. Lần này xuất hiện Phổ Tư La, thật là ra ngoài ý liệu. Chúng ta chạy mau." Bốn gã trưởng lão vội thần thức truyền âm, rồi lập tức hướng bốn phương tám hướng chạy trốn. Lâm Lôi lại gào lên một tiếng.

"Ông!”

Quang mang màu xanh tràn ngập tỏa ra, phúc tán khoảng cách hàng trăm thước, trực tiếp đem bốn gã trưởng lão đang chạy trốn vây bọc lại. Quang mang màu xanh lập tức hóa thành hình lập phương rộng lớn! Hắc thạch lao ngục! Hắc thạch lao ngục do chủ thần lực hình thành!

Thủy hệ chủ thần lực này, mặc dù không thuộc hệ đại địa, nhưng so với đại địa thần lực nguyên bổn của Lâm Lôi vẫn mạnh hơn nhiều, đặc biệt là phòng ngự rất mạnh, còn bốn gã trưởng lão đối phương lại không có chủ thần lực. Vây ở trong hắc thạch lao ngục, căn bản không thể trốn thoát.

"Lâm Lôi ..." Phổ Tư La muốn xen vào.

"Phổ Tư La, Đặc Duy Lạp, các ngươi đừng nhúng tay vào. Các ngươi rời khỏi hắc thạch lao ngục trước đi. Bốn người bọn họ giao cho ta!" Thanh âm trầm thấp của Lâm Lôi vang lên, phía trên lao ngục trực tiếp mở ra một thông đạo đi ra ngoài, Phổ Tư La, Đặc Duy Lạp hai người thầm thở dài một hơi, cùng bay ra ngoài.

Bên trong hắc thạch lao ngục, Lâm Lôi có thể đấu từng người một. Hơn nữa đối phương không có chủ thần lực. Chiến đấu này căn bản không phải ở cùng cấp độ!

Trong hắc thạch lao ngục lập phương bọn bốn gã trưởng lão điên cuồng tấn công vách tường. Vách tường do chủ thần lực hình thành bọn hắn có khả năng phá vỡ sao? Ở một phòng bên trong đó.

"Hết rồi." Gã trưởng lão áo bào tro hoàn toàn tuyệt vọng.

"Hô!" Vách tường nứt ra, một bóng người đi vào.

Trưởng lão áo bào tro trong lòng run lên, nhìn Lâm Lôi toàn thân đầy máu trong long hóa trạng thái.

"Đều bởi vì các ngươi." Thanh âm khàn thấp vang lên.

"Hô!" Lâm Lôi trực tiếp xông tới. Vị trưởng lão áo bào tro định phản kháng, chính là một đạo linh hồn lực đã tỏa ra, đây là chiêu linh hồn hỗn loạn thi triển bằng chủ thần lực, trưởng lão áo bào tro trong nháy mắt lâm vào trạng thái ngây ngốc.

Lúc trước một mình Lâm Lôi chiến đấu với năm người Thản Phổ, thi triển chiêu này hoàn toàn làm cho bốn gã trưởng lão lâm vào trạng thái ngây ngốc. Chính là Thản Phổ trưởng lão linh hồn có chủ thần lực bảo hộ, Lâm Lôi căn bản không thể ảnh hưởng đến hắn. Thản Phổ tự nhiên có thể bảo vệ được bốn người này. Điều đó làm chiêu này của Lâm Lôi trở thành vô dụng. Nhưng bây giờ … trưởng lão áo bào tro trong linh hồn hỗn loạn căn bản chỉ là một cái bị thịt!

"Chào ngươi, Lâm Lôi, Ta gọi là Địch Lỵ Á …" Trong đầu Lâm Lôi nhớ lại thời điểm năm đó lần đầu tiên tại Ân Tư Đặc ma pháp Học viện, chương trình học phong hệ, gặp được Địch Lỵ Á. Khi đó Địch Lỵ Á hẵn là một tiểu cô nương đáng yêu.

"Bồng!" Quyền đầu bao trùm long lân của Lâm Lôi đập nát đầu trưởng lão áo bào tro.

Lâm Lôi thân hình vừa động, lại hướng tới phòng một vị trưởng lão khác đi đến.

"Lâm Lôi, trước khi ly khai, ta có thể ôm ngươi một cái không?" Năm đó cha Lâm Lôi chết đi, trong đêm tối ở ô sơn trấn tiểu trấn, Địch Lỵ Á trước khi ly khai nói muốn ôm Lâm Lôi một cái. Lần đó, Địch Lỵ Á cũng lại còn hôn Lâm Lôi.

"Bồng!" lại một áo trưởng lão áo bào tro bị giết.

Lâm Lôi mặt không biểu tình cất bước đi tới, vách tường trực tiếp nứt ra một thông đạo. “Đại nhân, bên ngoài có một người tên là Địch Lỵ Á nói là bạn học của người, muốn gặp người." Đó là lần gặp mặt đầu tiên sau khi chia tay mười năm. Lúc ấy Lâm Lôi đã là Lâm Lôi đại sư danh chấn thiên hạ, còn Địch Lỵ Á lại là sứ giả của ngọc lan đế quốc.

Không gian vỡ nát, lộ ra một lỗ thủng lớn, trưởng lão áo bào tro kia nửa người đã biến thành phấn.

Lâm Lôi lạnh lùng bước tiếp, dung nhập vào trong vách tường. "Khóc đây." Địch Lỵ Á vùi đầu vào ngực Lâm Lôi. "Thiếp bây giờ đúng là muốn khóc, nghĩ đến chàng và Ngả Lệ Tư kia ở cùng một chỗ, thiếp muốn khóc, nghĩ đến mười năm chờ chàng thiếp muốn khóc, hu hu…" Đêm vừa cưới đầu tiên, Địch Lỵ Á hẵn còn nũng nịu trong lòng ngực mình.

Sau đó, hắc thạch lao ngục biến mất. Một giọt chủ thần lực cũng hoàn toàn tiêu háo hầu như không còn.

"Địch Lỵ Á …" Lâm Lôi lẩm bẩm gọi. Nước mắt chảy xuống làm trôi máu huyết bám trên gò má Lâm Lôi. Những người khác đều không dám lên tiếng. Bọn họ đều cảm giác một loại áp ức tĩnh lặng chết chóc. Bọn họ cứ lặng yên nhìn Lâm Lôi bay tới chỗ Địch Lỵ Á.

"Oa!” Tiếng khóc của Uy Địch vang vọng trên mặt đất. Lâm Lôi nghe tiếng khóc của con, thân thể không khỏi run lên. Lâm Lôi yên lặng ngồi ở bên cạnh Địch Lỵ Á. Trên mặt Địch Lỵ Á còn vương nước mắt, đó là nước mắt lo lắng khi nhìn thấy tình hình chiến đấu bi thảm của Lâm Lôi. Lâm Lôi nhẹ nhàng đưa tay quệt đi, lúc này Địch Lỵ Á không còn một chút hơi thở nào.

"Oa!” Uy Địch không ngừng khóc.

Lâm Lôi đã trở về nhân loại hình thái, không khỏi vươn tay ra ôm lấy Uy Địch. Uy Địch trong lồng ngực của cha vẫn tiếp tục khóc như trước.

"Đừng khóc. Uy Địch." Lâm Lôi nhẹ giọng nói:

"Lão Đại, đều là tại ta." Bối Bối thống khổ.

"Lâm Lôi, Địch Lỵ Á nàng chưa chết!" một đạo thanh âm vang lên, Lâm Lôi thân thể chấn động, giật mình đứng lên, vội quay đầu nhìn về phía Phổ Tư La, khó tin hỏi: "Phổ Tư La, ngươi nói cái gì?"

Phổ Tư La trịnh trọng đáp: "Lâm Lôi, ta nói cho ngươi biết, Địch Lỵ Á chưa chết. Chẳng những nàng chưa chết, mà tất cả mọi người trúng phải một kích trước khi chết của trưởng lão tinh minh kia cũng đều chưa chết."

"Nhưng, nhưng mà…" Lâm Lôi căn bản không phát hiện thấy chút hơi thở nào của Địch Lỵ Á.

Phổ Tư La khẳng định đáp: "Một kích cuối cùng trước khi chết của trưởng lão kia tối thiểu có gần trăm vạn quang điểm lục sắc. Rất nhiều người chỉ trúng một quang điểm lục sắc đều ngã xuống, chẳng lẽ ngươi cho rằng một chiêu của trưởng lão này có thể giết trăm vạn thượng vị thần sao?"

Lâm Lôi bừng tỉnh. Đúng. Trưởng lão rất lệ hại một đòn có thể giết chết hơn trăm người, gần ngàn người, chính là muốn giết trăm vạn thượng vị thần, tuyệt đối không có khả năng!

Trên thực tế quang điểm lục sắc của trưởng lão tinh minh đó bắn ra, cho dù có gần trăm vạn khối, dù chung quanh dầy đặc người, bình thường đại bộ phận quang điểm lục sắc sẽ đều bị những người đứng ở phía đầu tiên cản lại. Có thể giết vạn người, đã là quá.

"Địch Lỵ Á nàng không chết. Nhưng mà nàng như thế nào một chút khí tức đều không có." Lâm Lôi quay đầu nhìn về Địch Lỵ Á, một đạo tinh thần lực lập tức chậm rãi tiến vào trong đầu Địch Lỵ Á.

Trong linh hồn hải dương của Địch Lỵ Á, khối thần cách vẫn còn ở đó nhưng Linh hồn hải dương lại không một tia ba động, một cảnh chết chóc, không chút sinh khí.

"Bất quá trưởng lão tinh minh kia chắc là cường giả thuộc Ai Đức Lý Khắc gia tộc di cư từ Sinh mệnh thần giới tới. Hắn tu luyện chính là sinh mạng quy tắc." Phổ Tư La trịnh trọng nói: "Mặc dù mọi người trúng chiêu hẵn còn chưa chết, chính là so với chết không khác biệt quá lớn."

Lâm Lôi vộ vã lúc lắc đầu, rồi lập tức chầm chầm nhìn Phổ Tư La hỏi: "Phổ Tư La, ngươi nói cho ta biết, Địch Lỵ Á nàng rốt cục là sao? Có thể cứu hay không?"

Phổ Tư La khẽ thở dài một hơi: "Lâm Lôi, trị liệu linh hồn lợi hại nhất chính là sinh mệnh quy tắc, còn làm thương tổn đến linh hồn quỷ dị nhất cũng chính là cường giả tu luyện sinh mệnh quy tắc. Trưởng lão tinh minh kia, chính là nhân vật tinh anh trong số các cường giả đó, một chiêu phát ra trước khi chết của hắn, hàng vạn hàng nghìn quang điểm lục sắc đó, kỳ thật chỉ là một cái mầm mống."

"Mầm mống?" Lâm Lôi có chút không hiểu.

"Lâm Lôi, căn bản của con người ta chính là linh hồn!" Phổ Tư La giải thích nói: "Quang điểm lục sắc kia thẩm thấu tiến nhập vào trong linh hồn, bắt đầu thôn phệ năng lượng của linh hồn, chuyển hóa thành năng lượng của mình."

"Thôn phệ, chuyển hóa?" Lâm Lôi có chút hiểu được.

"Một quang điểm lục sắc rất yếu ớt, mỏng manh, so với toàn bộ linh hồn kém hơn rất nhiều, nhưng mà một quang điểm lục sắc một lần thôn phệ, một điểm sẽ biến thành hai quang điểm lục sắc, rồi sau đó hai quang điểm lại tiếp tục thôn phệ biến thành bốn điểm, bốn điểm lại biến thành tám điểm … cứ như vậy khuếch đại lên…" Phổ Tư La trong mắt cũng có nét kinh hãi: "Thực đáng sợ! Mặc dù linh hồn thượng vị thần rất cường đại, chính là cứ bị thôn phệ như thế, linh hồn sẽ không ngừng yếu đi, cuối cùng có một ngày, linh hồn sẽ hoàn toàn chuyển hóa thành quang điểm lục sắc. Đến lúc đó, cũng là thời điểm Địch Lỵ Á chính thức chết!"

Lâm Lôi cảm thấy khó có thể tin nổi. Linh hồn nói mạnh thì thật mạnh, mà nói yếu cũng thật yếu ớt. Bình thường chỉ bị chấn nát một phần, linh hồn cũng đã đủ chết, nhưng việc thôn phệ này … lại không làm cho linh hồn chết ngay, bởi vì chuẩn xác mà nói, quang điểm lục sắc dung hợp vào trong linh hồn, cũng coi như trở thành một bộ phận của linh hồn. Kỳ thật điều này giống với một quá trình làm hỏng linh hồn, khi khi hoàn toàn bị hỏng, linh hồn sẽ chết.

"Vậy … có thể cứu hay không?" Lâm Lôi vội dò hỏi. Phổ Tư La chính là cũng có thành tựu rất cao ở mặt linh hồn.

"Điều này liên quan đến bên trong linh hồn, muốn cứu cũng rất khó," Phổ Tư La lắc đầu nói: "Ta chỉ là tu luyện hỏa hệ pháp tắc, trên phương diện công kích thì lợi hại, nhưng trên mặt trị liệu … ôi!"

Lâm Lôi sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Bất quá siêu cấp cường giả tu luyện sinh mệnh pháp tắc có thể cứu được Địch Lỵ Á. Chính là chúng ta tối đa cũng chỉ có thể đến thiên tế sơn mạch." Phổ Tư La nói, "mà tứ thần thú gia tộc trong thiên tế sơn mạch, không phải tu luyện sinh mệnh quy tắc, nếu như đi tìm cao thủ ở chỗ khác thì sợ không kịp. Không còn kịp rồi!"

Không còn kịp rồi! Một câu này làm cho thân thể Lâm Lôi không khỏi run lên.

"Không kịp sao?" Lâm Lôi luống cuống hỏi.

"Người ở địa ngục tu luyện sinh mệnh quy tắc rất ít. Bát đại gia tộc bên trong cũng có, chính lại là địch nhân của các người, như thế nào có thể ra tay cứu?" Phổ Tư La lắc đầu thở dài nói.

"Không, đến chỗ khác a." Lâm Lôi vội nói.

"Không được, đến không kịp. Dựa theo tốc độ thôn phệ này… chỉ tầm một năm là linh hồn của Địch Lỵ Á sẽ bị hoàn toàn thôn phệ." Phổ Tư La bất đắc dĩ nói: "Ở U Lam Phủ này, ta căn bản không biết ngoại trừ bát đại gia tộc, còn có thế lực nào vẫn có siêu cấp cường giả am hiểu sinh mệnh quy tắc."

Lâm Lôi cúi đầu nhìn Địch Lỵ Á. Địch Lỵ Á lẳng lặng nằm ở đó.

"Không, không …" Lâm Lôi không chấp nhận.

Mặc dù chưa chết, nhưng mà sau này vẫn phải chết? Mà ngắn ngủn có một năm, chính mình cho dù bay thật nhanh vẫn còn ở bên trong U Lam Phủ, mà bên trong U Lam Phủ, mạnh nhất chính là tứ thần thú gia tộc và bát đại gia tộc. Chỉ có Ai Đức Lý Khắc gia tộc từ sinh mệnh vị diện tới mới có siêu cấp cường giả tu luyện sinh mệnh quy tắc. Còn các thế lực khác? Ít nhất tứ thần thú gia tộc là không có. Tính sao bây giờ?

"Địch Lỵ Á …" Lâm Lôi hoàn toàn sắp bị điên rồi.

Phổ Tư La nhìn rất nhiều tộc nhân Thanh Long nhất tộc nằm xa xa trên mặt đất, "nhiều người như vậy!", thở dài một tiếng, "quang điểm lục sắc này mặc dù yếu ớt, mỏng manh, nhưng lại rất khó đối phó, thượng vị thần bình thường đều đỡ không được, trừ phi có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, hay là chủ thần lực mới có thể. Trưởng lão này quả thật là thật tàn nhẫn a."

Đang đắm chìm trong bi thương, Lâm Lôi bỗng nhiên nghe được kia mấy tiếng chủ thần lực.

"Chủ thần lực?" Lâm Lôi thân thể run lên.

"Chủ thần lực có thể ngăn cản!" Trái tim Lâm Lôi bỗng run rẩy!

"Lâm Lôi, ngươi làm sao vậy?" Phổ Tư La nhìn hắn hỏi. Lâm Lôi quay mạnh đầu chòng chọc nhìn hắn: "Phổ Tư La, ngươi nói chủ thần lực có thể ngăn cản sao? Ý của ngươi là, ta nếu đem chủ thần lực cấp cho Địch Lỵ Á, nàng trúng chiêu, cũng sẽ không chết?"

"Đúng vậy! Công kích của trưởng lão đó lợi hại, chính là gặp phải chủ thần lực, đều bị hội tán, sao có thể đột phá được ngăn cản của chủ thần lực." Phổ Tư La gật đầu đáp, "bất quá ngươi đừng thương tâm, dù sao ngươi cũng phải sử dụng chủ thần lực trong lúc chiến đấu."

Lâm Lôi sửng sốt. Chiến đấu? Chiến đấu sao? Nhưng chính mình có những ba giọt a!

"Vì sao không cấp cho Địch Lỵ Á, vì cái gì?" Lâm Lôi sắc mặt trắng bạch, "ta vì sao không cấp cho Địch Lỵ Á, vì cái gì? Vì cái gì a?" Lâm Lôi vừa lật tay, trong lòng bàn tay hiện lên một giọt chất lỏng màu xanh, lóng lánh sáng lạn dưới ánh mặt trời chiếu rọi.

"Cái này..." Phổ Tư La nhìn một giọt chủ thần lực này, không khỏi ngây người.

"Oa!” Tiếng khóc của Uy Địch vẫn không ngừng vang lên.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn Uy Địch đang kêu khóc, nhìn Địch Lỵ Á như đang ngủ say, lại quay đầu nhìn một giọt chất lỏng màu xanh này, ánh mắt càng ngày càng trở nên điên cuồng, cơ trên mặt dần dần run rẩy, sắc mặt càng ngày càng tím dần, theo đó một vệt máu từ khóe miệng thoát ra.

"A a a!” một âm thanh trầm khốc vô cùng hối hận từ miệng Lâm Lôi vang lên, vang vọng tới tận chân trời.

(Hết chương 46)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 47: Cầu Cứu

Là ta, đều là do ta, nếu ta sớm đem một giọt chủ thần lực cấp cho Địch Ly Á, thì nàng đã không chết!”

“Tại sao ta chưa cấp cho Địch Ly Á, tại sao, tại sao a!!!”

Sự hối hận vô tận tràn ngập trong lòng Lâm Lôi, tâm tình hối hận đánh sâu vào tâm linh của Lâm Lôi, Lâm Lôi cả người và đầu óc hoàn toàn rối loạn, hoàn toàn vùi lấp vào trạng thái cực đoan hối hận.

Bối Bối, Phổ Tư La, Đặc Duy Lạp bọn hắn nhìn nhau, trên mặt không khỏi đều toát lên vẻ lo lắng.

“Oa”, tiểu Uy Địch cũng không ngừng khóc lóc, tiếng khóc ở trong sơn lâm yên tĩnh đến chết chóc tỏ ra chói tai trước nay chưa từng có, Lâm Lôi lại cảm thất tiếng khóc cũng lần lượt đâm vào lòng mình.

“Đừng khóc, Uy Địch, đừng khóc.” Bối Bối ôm Uy Địch, cũng đã nổi nóng.

“Lão đại!” Bối Bối lo lắng nói.

“Lâm Lôi!” Phổ Tư La cũng lo âu nói.

Chính là Lâm Lôi lại tựa hồ giống như không nghe thấy, cả người hoàn toàn ở trong vô tận hối hận, biểu tình, sắc mặt càng làm cho người ta cảm thấy hoảng sợ.

“Đúng!” Lâm Lôi mãnh liệt quát khẽ một tiếng, “là ta ích kỷ! Là ta luôn chú ý an toàn của mình, căn bản không nghĩ tới Địch Ly Á, chủ thần lực đều ở trên người mình, là ta ích kỷ, là ta quá ích kỷ!!!”

Tự trách, hối hận!

Lâm Lôi ở trong suy nghĩ rối loạn, nghĩ đến ích kỷ, liền đem trách nhiệm hoàn toàn đổ lên trên người mình.

Kỳ thật Địch Lỵ Á thực lực quá yếu, cho dù sử dụng chủ thần lực, cũng đánh không lại thất tinh ác ma. Lâm Lôi tự mình sử dụng chủ thần lực bảo vệ Địch Lỵ Á, đây là lẽ dĩ nhiên.

Nếu như Lâm Lôi thật sự ích kỷ…

Lúc gặp phải một kích liên tục của bảy vị trưởng lão, hắn sẽ không ở thời khắc then chốt nhất, đẩy Địch Lỵ Á ra, ngược lại lãng phí một khắc quan trọng nhất, mặc dù khi đó hắn hoàn toàn có thể tự mình né tránh.

Bảy đạo công kích, tất cả đều đánh trúng.

Lâm Lôi thiếu chút nữa đã chết rồi, cho dù không chết, chủ thần lực phòng ngự cũng bị công phá, ngay cả thân thể cũng tàn phế.

Song giờ phút này suy nghĩ của Lâm Lôi sa vào sai lầm, người bên ngoài căn bản không cách nào khuyên giải được.

“Là ta ích kỷ, đều do ta, nếu ta đem chủ thần lực cấp cho Địch Lỵ Á, thì nàng đã không chết.”

Trong đầu Lâm Lôi rất rối loạn, chỉ có những lời này không ngừng vang lên trong đầu.

“Lâm Lôi!” Phổ Tư La mạnh mẽ quát to. “Nhanh nắm chắc thời gian cứu Địch Lỵ Á, ngươi hiện tại đang lãng phí thời gian, chính là giết

Địch Lỵ Á!!’

Một câu nói này, làm cho Lâm Lôi đột nhiên bừng tỉnh.

Vừa nhìn Địch Lỵ Á trên mặt đất, Lâm Lôi giật mình một cái, khôi phục sự tỉnh táo: “mỗi một giờ thời gian qua đi, linh hồn Địch Lỵ Á sẽ bị thôn phệ chuyên hóa một phần, không thể lãng phí thời gian, không thể!”

Lâm Lôi giờ phút này cánh tay phải mới dài đến khuỷu tay, thân thể cũng mạnh hơn. Phục hồi cũng chậm quá a.

“Phổ Tư La.” Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Phổ Tư La, “ta bây giờ đầu óc có chút hỗn loạn, ngươi nói cho ta biết, ta hiện tại phải làm gì? Như thế mới có thể cứu Địch Lỵ Á.”

Trạng thái của Lâm Lôi thời khắc này, đích xác không thích hợp để quyết đoán.

Trong lòng Phổ Tư La thầm thở một hơi, Lâm Lôi có thể nói lời này, chí ít đầu óc cũng tỉnh táo.

Phổ Tư La lúc này trịnh trọng nói: “Lâm Lôi, đối với độ hiểu biết của cao thủ U Lam phủ, ngươi ta đều không bì kịp vị tộc trưởng gia tộc các ngươi Cái Tư Lôi Sâm. Cái Tư Lôi Sâm thân là tứ thần thú gia tộc nhân vật thủ lĩnh, hiểu biết sự việc nhiều hơn so với ta và người! Ai có thể cứu Địch Lỵ Á, tộc trưởng các ngươi khẳng định rõ nhất, nói không chừng, bên trong tứ thần thú gia tộc sẽ có người có thể cứu Địch Lỵ Á.”

Nhãn tình Lâm Lôi sáng lên một chút.

“Đúng, tứ thần thú gia tộc tồn tại nhiều năm như vậy, nói không chừng thật sự có siêu cấp cao thủ có thể trị liệu cho Địch Lỵ Á.” Trong lòng Lâm Lôi cũng có sinh ra một tia hi vọng.

“Hiện tại chúng ta với tốc độ nhanh nhất chạy về Thiên Tế sơn mạch, bình thường với kim chúc sinh mệnh phải gần hai tháng, bất quá chúng ta ngày đêm chạy, phỏng chừng mười ngày nửa tháng có thể đến. Đợi đến Thiên tế sơn mạch, người nhiều, phương pháp cũng nhiều.” Phổ Tư La liền nói.

Trong lòng Lâm Lôi cũng quyết định chủ ý.

“Cứ vậy mà làm.” Lâm Lôi toàn thân lại một lần nữa long hóa, luận tốc độ phi hành, trạng thái long hóa tốc độ phi hành đích xác nhanh hơn rất nhiều.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn Địch Lỵ Á nằm trên mặt đất, Địch Lỵ Á giống như ngủ thiếp đi, Lâm Lôi nhỏ giọng nói: “Địch Lỵ Á, kiên trì nhé.” Lập tức một thân tả thủ, liền ôm Địch Lỵ Á vào trong lòng.

“Phổ Tư La, làm phiền ngươi ôm Uy Địch.” Lâm Lôi nói, “chúng ta bây giờ liền lập tức xuất phát.”

“Hảo.” Phổ Tư La cũng tiếp lấy Uy Địch trong tay Bối Bối ở bên cạnh.

“Lão đại, đừng quá khổ tâm, Địch Lỵ Á nàng nhất định sẽ tốt thôi.” Bối Bối an ủi, Lâm Lôi cố gắng nặn ra một tia cười, có chút gật đầu: “Uây, Bối Bối, ngươi và những người khác cùng đi, ta cùng Phổ Tư La đi trước một bước.”

Bối Bối gật đầu, lập tức đưa mắt nhìn Lâm Lôi, Phổ Tư La hai người trong nháy mắt xẹt qua trường không, biến mất ở phía chân trời.

Bối Bối trong mắt cũng đã lóe ra nước mắt, ngẩng đầu nhìn bầu trời: “chí cao thần ơi, phụ thân của lão đại đã chết, Đức Lâm gia gia cũng đã chết, ngài ngàn vạn lần đừng để cho Địch Lỵ Á cũng chết nhé, nếu Địch Lỵ Á chết, lão đại hắn……”

Bối Bối và Lâm Lôi cùng nhau đi qua nhiều năm như vậy, đối với Lâm Lôi phi thường hiểu rõ.

Đừng xem Lâm Lôi bất kể gặp phải bao nhiêu khó khăn, lại hiểm cảnh lớn, hắn cũng không bị khuất phúc, không có chút e ngại. Thế nhưng……khi người chí thân ra đi, đả kích đối với Lâm Lôi, rất đáng sợ.

“Hảo, mọi người khẩn trương tiến nhập kim chúc sinh mệnh, chúng ta tăng nhanh tốc độ trở về.” Đặc Duy Lạp to giọng quát, “mọi người đừng thương tâm, đem tộc nhân hôn mê, cũng dời vào trong kim chúc tánh mạng, chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất trở về.”

Không chỉ Địch Lỵ Á hôn mê, trên mặt đất nằm không ít tộc nhân, không ít người cũng ở bên cạnh thương xót, khi biết những người này không chết, bọn họ cũng có một tia hy vọng.

Tộc nhân Thanh Long nhất tộc tất cả đều tiến vào sinh mệnh, lập tức kim chúc sinh mệnh ầm ầm xé rách trời cao, cũng cực nhanh bay về hướng Thiên Tế sơn mạch.

Khi người của Thanh Long nhất tộc ly khai, tại chỗ đó chỉ còn lại một nhóm người vừa nhập kim chúc sinh mệnh khác.

“Quá lợi hại, đặc biệt là một cường giả của Thanh Long nhất tộc, vậy mà một người chiến năm vị cường giả, không ngờ đồ sát toàn bộ!” Những người này không làm Địch Lỵ Á thương tâm, chỉ thấy chiến đấu vừa rồi mà chấn kinh.

“Một người mặc áo bào tro chết đi cũng lợi hại, lục sắc quang điểm thật đáng sợ a.”

“Có người nghe được Thanh Long cường giả bảo gì không? Ta vừa rồi hình như nghe được đại hán tóc dài màu đỏ như lửa hét lớn cái gì Lâm Lôi.”

“Đúng, là Lâm Lôi. Ta vừa rồi cũng nghe được.”

“Lâm Lôi này, xem thực lực, tối thiểu cũng là Thanh Long nhất tộc trưởng lão.” Xem tràng đại chiến một lúc cũng dùng phù ảnh ký lục xuống đất rồi mọi người cũng dùng kim chúc sinh mệnh ly khai.

Chỉ chốc lát --

Vài nhân ảnh lao đến nơi chiến đấu vừa rồi.

“Ngay cả Tra Bố trưởng lão cũng chết rồi, tám vị trưởng lão, đều đã chết!”

Lâm Lôi giờ phút này đang cùng Phổ Tư La sóng vai phi hành cực nhanh. Bất quá cho dù long hóa, luận về tốc độ phi hành Lâm Lôi cũng còn xa mới bằng Phổ Tư La. Phổ Tư La liền triển khai năng lượng, thuận tiện mang theo Lâm Lôi ở bên trong.

Vậy cũng làm tốc độ tiến nhanh hơn một bậc.

Lâm Lôi cúi đầu nhìn vào mắt Địch Lỵ Á, Địch Lý Á chính là nhắm mắt hôn mê, không có một tia tri giác. Lâm Lôi bây giờ hai cánh tay đã hoàn toàn bình phục.

“”Địch Lỵ Á, nàng nhất định sẽ không việc gì.”

Lâm Lôi nhẹ giọng nói, đối với Địch Lỵ Á, trong lòng Lâm Lôi chính là có vô tận áy náy, tự trách mình. Nếu Địch Lỵ Á thật sự chết đi, Lâm Lôi cũng không biết sau này phải làm gì. Hắn căn bản không cách nào tiếp thụ.

Phổ Tư La nhìn thấy Lâm Lôi như thế, không khỏi thầm than.

“Vậy tình yêu thật sự sẽ làm người ta như thế?” Phổ Tư La trong lòng thầm nghĩ, lúc hắn thánh vực liền bị A Lý Khuê Ân thu phục. Hàng năm làm con mèo nhỏ màu vàng, căn bản không có cơ hội cảm thụ qua ái tình.

“Lâm Lôi, ngươi yên tâm đi, với tốc độ của ta, sẽ rất nhanh đến được Thiên Tế sơn mạch.” Phổ Tư La an ủi nói.

“Uhm, Phổ Tư La, lần này thật sự cảm ơn ngươi.” Lâm Lôi mặc dù trong lòng lo lắng, vẫn nói cảm tạ.

“Cảm tạ ta cái gì? Nói đến cũng đáng trách ta để cho tinh linh trưởng lão có cơ hội thi triển một chiêu tối hậu.” Phổ Tư La xấu hổ nói, trên thực tế vị Tra Bố trưởng lão kia, chính là người mạnh nhất trong tám vị trưởng lão lần này.

Thực lực mạnh, gần như có được thực lực Tu La. Hơn nữa sử dụng một giọt chủ thần lực, đích xác đáng sợ.

“Không trách ngươi, người kia thực lực đích xác mạnh.” Lâm Lôi cũng nhớ kỹ, chính mình bị một kích liên thủ của bảy vị trưởng lão, nhưng uy hiếp lớn nhất chính là tinh linh trưởng lão kia, chỉ một chiêu, thiếu chút nữa làm cho bản thân xong đời.

“Ta vẫn là thực lực không đủ.” Lâm Lôi nhìn chăm chú phía trước xa xôi.

Bọn họ hai người hóa thành hỏa quang cực nhanh phi hành về phía chân trời.

Rốt cuộc cũng đến Thiên Tế sơn mạch rồi!

Bay được sáu ngày một đêm thời gian, lúc bầu trời tối đen, Lâm Lôi bọn họ cuối cùng đã đến được Thiên Tế sơn mạch.

Lâm Lôi vừa nhìn đến long đạo của Thiên Tế sơn mạch ở xa xa, lòng cũng run rẩy, đồng thời cực nhanh bay đến, lập tức lo lắng la lên: “tộc trưởng, tộc trưởng!!!” Tiếng la của Lâm Lôi, trong nháy mắt vang vọng khắp bầu trời Thiên Tế sơn mạch.

“Người nào, mau đứng lại!” Các chiến sĩ tuần tra Thiên Tế sơn mạch liền quát.

Lâm Lôi, Phổ Tư La hai người phi hành quá nhanh, bên ngời thân thể hỏa quang bao phủ, các chiến sĩ tuần tra cũng không kịp thấy rõ.

“Vù.” Phổ Tư La lúc này rút hỏa hệ thần lực, chiến sĩ tuần tra lập tức thấy tõ hai người, trong đó một người là hình thái long hóa, rõ ràng là Thanh Long nhất tốc. Bọn họ cũng không khỏi thở dài một hơi.

“Là Lâm Lôi trưởng lão!” Nhất thời có chiến sĩ tuần tra nhận ra.

Long hóa biến thân dữ tợn, đã thành chiêu bài của Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, làm sao vậy?” Một đạo nhân ảnh cực nhanh bay tới, chính là Gia Duy trưởng lão, Gia Duy trưởng lão thấy Lâm Lôi hốt hoảng như thế, trên người còn có vết máu, liền hỏi, “chuyện gì xảy ra, Địch Lỵ Á nàng làm sao vậy?”

“Địch Lỵ Á nàng……” Lâm Lôi còn chưa kịp nói.

“Lâm Lôi!” Một đạo thanh âm liền vang lên, chỉ thấy tráng hán khôi ngô tóc xanh cực nhanh bay tới, chính là tộc trưởng Thanh Long nhất tộc Cái Tư Lôi Sâm, Cái Tư Lôi Sâm vừa nhìn một cái liền thấy Phổ Tư La: “phát sinh chuyện gì vậy?”

“Chúng ta bị tập kích, Địch Lỵ Á nàng hiện giờ rất nguy hiểm.” Phổ

Tư La liền nói.

Cái Tư Lôi Sâm thấy thế, liền nói: “đi, mau theo ta.” Vừa nói, mang theo Lâm Lôi bọn họ bay về phía nơi ở của tộc trưởng.

Trong đại sảnh nơi ở của tộc trưởng.

Lâm Lôi nhẹ nhàng đem Địch Lỵ Á đặt ở trên ghế, lập tức quay đầu nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm: “tộc trưởng, Địch Lỵ Á nàng bị linh hồn công kích của trưởng lão trong Ai Đức Lý Khắc gia tộc trong bát đại gia tộc……”

“Ai Đức Lý Khắc gia tộc? Sinh mệnh quy tắc?” Cái Tư Lôi Sâm sắc mặt biến đổi, lúc này bắt đầu cẩn thận dùng linh hồn lực điều tra tình hình của Địch Lỵ Á.

Lòng Lâm Lôi gởi hy vọng nhìn cảnh trước mắt, tộc trưởng chẳng những thân thể cường hãn, phương diện linh hồn cũng cực kỳ lợi hại, nói không chừng tộc trưởng có biện pháp cứu Địch Lỵ Á. Lâm Lôi chờ đợi, lòng cũng bắt đầu phát run.

Gia Duy trưởng lão, Phổ Tư La đều đứng ở một bên, không dám lên tiếng.

“Lợi hại, lợi hại!” Cái Tư Lôi Sâm rất kinh hãi than.

“Thế nào?” Lâm Lôi liền nói.

Cái Tư Lôi Sâm quay đầu nghiêm túc nói với Lâm Lôi: “bây giờ tình hình thôn phệ chuyển hóa linh hồn Địch Lỵ Á còn không coi là nghiêm trọng, nhưng mà, thôn phệ này càng sau này tốc độ càng mau……ta cho tới bây giờ không nghĩ tới, trong tánh mạng quy tắc còn có chiêu này. Ta chịu……ai……” Cái Tư Lôi Sâm lắc đầu thở dài một hơi.

Lâm Lôi ngẩn ra.

“Bất quá đừng nói vội, ta không thể cứu, không có nghĩa là người khác không thể cứu.” Cái Tư Lôi Sâm liền nói.

Đúng lúc này, từ ngoài phòng hai người vọt vào, trong đó một người là Phất Nhĩ Hàn.

“Phát sinh đại sự gì vậy?” Phất Nhĩ Hàn vội vàng nói, khi hắn liếc đến Lâm Lôi không khỏi sắc mặt biến đổi, Lâm Lôi vậy mà còn sống……cái này khác xa so với dự liệu của hắn.

“Phất Nhĩ Hàn, ngươi đến thì tốt rồi. Ngươi cùng Gia Duy hai người nhanh đi Huyết Chiến cốc một chuyến, mời cho đại trưởng lão của bọn họ đến đây. Đúng rồi, cũng mau mời tam tộc tộc trưởng còn lại đến đây, nhanh đi.” Cái Tư Lôi Sâm nói.

(Hết chương 47)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 48: Tính Kế

Vâng, thưa tộc trưởng”

Cả hai người Gia Duy và Phất Mục hàn cũng không dám chậm trễ lập tức phi hành đến Huyết Chiến Cốc. Lúc này trong Đại sảnh Thị tộc cả không gian cũng im lặng như tờ, ngay cả Tiệu Uy Địch cũng không còn khóc nữa mà nằm im trong lòng Phổ Tư La.

Quay sang Phồ Tư La

Lâm Lôi nói” Này Phồ Tư La, cho ta ẵm Uy Địch”

Đưa tay ẩm lấy đứa con mình, chốc chốc nhìn sang Địch Lý Á đang nằm hôn mê trong lòng Lâm Lôi tràn dâng mỗi nghẹn ngào chua xót.

“Sưu! Sưu!” Lại có mấy vị trưởng lão nữa vừa phi hành đến, vào bên trong Thị sảnh, bọn họ vừa định cất tiếng hỏi thì Cát Tư Lôi Sâm đã dùng thần thức quát “Đừng làm ồn, thê tử Lâm Lôi đang bị trọng thương. Nàng ta bị Ai Đức Lý Dặm của gia tộc Khắc Lý tập kích, các ngươi ai là người hiểu biết về linh hồn công kích hãy đến xem thương thế có thể cứu chữa được không?”

Thấy mọi người vừa tới, Lâm Lôi hai mắt sáng ngời vui mừng chào hỏi liền liền.

“Xin các người mau mau đến xem thê tử của ta có thề cứu chưa được hay không, ngàn vạn lần cầu xin các người”. Lúc này đây gặp ai Lâm Lôi cũng đều nhóm lên một tia hy vọng chữa trị thê tử mình.

Mấy vị trưởng lão đưa mắt nhìn nhau rồi cùng nhau bước tới xem xét thương thế của Địch Lý Á. Một vị Ngân Phát trưởng lão nói” Để ta xem trước thế nào”. Hắn thân là Nhị Trưởng lão về phương diện tu luyện linh hồn cũng có thể coi là có nhiều hiểu biết.

Nhìn thấy Phổ Tư La đứng trong Đại điện, Cát Tư Lôi Sâm liền cất tiếng làm quen. “Phổ Tư La, xin chào Ngài! Phủ Chủ Đại nhân. . . ”

Nhưng tâm tình Phổ Tư La lúc này đây cũng không thể tiếp thêm chuyện gì, hắn chau mày nói “ Tộc trưởng. Bây giờ ta không có hứng thú nói chuyện gì khác”.

Cát Tư Lôi Sâm ngẩn người ra một chập, liếc mắt nhìn về phía Lâm Lôi gật đầu nói “Ta hiểu. Nhưng ta cũng muốn biết tại sao lại xảy ra chuyện như thế này. Người và Lâm Lôi cùng với Duy Đặc Lạp cả ba thực lực đâu phải yếu, sao Địch Lý Á đến nỗi trọng thương như thế?

Bản thân là Tộc trưởng của Thanh Long Tộc, hắn cũng muốn biết chuyện gì đang xảy ra.

Phổ Tư La hừ nhẹ một tiếng nói “Còn chuyện gì khác sao? Cũng là chuyện giữa gia tộc các ngươi và bát đại nhân tộc mà thôi”. Xem ra lúc này hắn rất bất mãn.

Nhưng Phổ Tư La vẫn kể cho Cát Tư Lôi Sâm biết về tình hình xảy ra lúc đó “Lúc đầu ta cùng Lâm Lôi và bọn họ bí mật lên Kim Chúc Phi Tinh rời Mật Mục Thành để quay về Thiên Tế Sơn. . .” rồi sau đó lần lượt hắn tường tận kể lại toàn bộ sự việc cho Cát Tư Lôi sâm nghe.

Lúc này một vài vị trưởng lão đứng bên cạnh địch lý Á để xem xét tình hình thương thế, lần lượt ai cũng đều cẩn thận dùng linh hồn lực kiểm tra linh hồn của Địch Lý Á.

Nhìn thấy sắc mặt của các vị trưởng lão đều hết sức căng thẳng, Lâm Lôi sốt ruột hỏi” Các vị, thương thế nàng như thế nào?”

Một lúc sau Ngân Phát trưởng lão vừa lắc đầu vừa thở dài nói “Ta thật sự không có biện pháp. Ta không thể nào khống chế được Lục

Quang Tinh Cầu đó, nó không ngừng khuếch tán vào linh hồn của Địch lý Á. Thật nan giải a. Lúc này đây Lục Quang Tinh cầu cũng đã gần như hoà tan với linh hồn của Địch Lý Á. Nếu muốn hủy diệt nó cũng có thể có nguy cơ xảy ra là Địch Lý Á sẽ tử vong. Quá ư là khó khăn” .

Lâm Lôi thảng thốt nhìn về phía các trưởng lão khác, tuy nhiên chỉ nhận được tiếng thở dài hoặc những cái lắc đầu đầy lo lắng.

Nhìn thấy tâm trạng Lâm Lôi như thế, Ngân Phát trưởng lão cũng cất tiếng an ủi “Này Lâm Lôi, Tứ Đại Thần thú gia tộc chúng ta đối với linh hồn công kích cũng còn rất nhiều người am hiểu. Dù sao cũng còn Chu Tước, Bạch Hổ.. nói không chừng ta không chữa được nhưng họ có thể có cách mà”

Nghe vậy trong lòng Lâm Lôi lại thêm tia hy vọng “Có thể sẽ cứu được nàng. Nàng nhất định sẽ nhanh chóng hồi sinh”

Cùng lúc này không gian chung quanh cũng này sinh ba động, Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thấy từng đạo, từng đạo bóng người liên tục phi hành đến cộng thảy hơn mười người.

“Đại ca!” Một tiếng nói âm trầm cất lên, đó là lời của Huyền Vũ Tộc Trưởng.

Kỳ thật ra các Tộc trưởng của tam Đại Thần thú gia tộc và các trưởng lão của mình cũng đều đã đến đây theo mệnh lệnh của Cát Tư Lôi Sâm. Cả một đám cường giả cùng vào Đại sảnh, ai cũng đều nhìn về phía Lâm Lôi và Địch Lý Á.

Đồng thời ai cũng đưa mắt kinh ngạc khi nhìn thấy Phổ Tư La.

Phổ Tư La cất tiếng nói “Các người mau mau đến xem xét thương thế thê tử của lâm Lôi như thế nào đi”.

Nghe vậy, Chu Tước Tộc trưởng liền hỏi “Thê tử Lâm Lôi tại sao bị thương như vậy?”.

Lâm Lôi tay đang ôm con, nước mắt cũng đã bắt đầu rưng rưng nhìn về phía quần nhân của Tứ Đại Thần Thú Gia tộc cất tiếng nói “Thê tử của ta bị Ai Đức Lý Dặm là trưởng lão của tộc nhân Khắc Gia dùng linh hồn công kích. Xin nhờ mọi người chiếu cố dùm. Hy vọng rằng mọi người có biện pháp giải quyết”.

Nhìn sắc mặt Lâm Lôi, ai cũng hiểu rằng cõi lòng của hắn đã tan nát.

Cát Tư Lôi Sâm cũng nói “Mọi người hãy lần lượt đến xem thử thế nào. coi thử có biện pháp gì khác không?”

Thời điểm hiện nay, cả Tứ Đại thần Thú gia tộc cũng chỉ còn chừng bảy tám mươi trưởng lão, nhưng lúc này đây họ cũng đã gần như tập trung tại nơi này tới hơn năm mươi người. Cả ba vị tộc trưởng cũng đều đã ở đây. Lần lượt bọn họ đều đến xem xét thương thế của Địch Lý Á.

Lần lượt từng người đều dụng linh hồn lực kiểm tra linh hồn Địch Lý Á.

Nhìn thấy đông người như thế, trong lòng Lâm Lôi cũng cảm thấy hết sức lo lắng “Bọn họ thực lực cũng đều như ta mà thôi, không biết có ai tu luệyn tính mạng quy tắc nữa không?” Nói không chừng ch8ác không thể cứu được Địch Lý Á rồi.Chỉ có thể hy vọng vào Chu Tước Nhất tộc mà thôi, nhưng bọn họ cũng chỉ có thể tự cứu bản thân mình chứ cứu người khác cũng chưa có cách”.

Tay ôm con trong lòng, Lâm Lôi rơi vào chờ đợi hy vọng. Cả người ngây ngốc nhìn như một khúc gỗ.

Phổ Tư La đứng gần bên nhìn thấy Lâm Lôi như thế liền nhớ đến lúc trước khi mới gặp Lâm Lôi lần đầu, khi đó cũng tràn đầy nguy hiểm nhưng ánh mắt Lâm Lôi luôn quật cường, không buồn rầu ảo não hết sức sống như lúc này. “Ai, Ái tình là gì..” Phổ Tư La thầm than thở.

Thời gian trôi qua, nhóm trưởng lão này cũng có một số người từng nghiên cứu qua linh hồn lĩnh vực, nhưng ai cũng không khỏi nhíu mày, nhăn trán, lắc đầu. Lâm Lôi nhìn một vị có vẻ mặt nhiều tuổi nhất trong nhóm người đau xót cất giọng khàn khàn hỏi “Thế nào rồi ngài?” Ánh mắt của Lâm Lôi lại đọng trên người Chu Tước tộc trưởng.

Nhưng Chu Tước Tộc trưởng không có trả lời mà đưa mắt về phía các vị trưởng lão khác dò hỏi.

“Các vị có biện pháp hay không? Có ai hiểu biết gì về loại công k1ich này không?” Tứ Đệ, ngươi cũng là người nghiên cứu kỹ về phương pháp tu luyện linh hồn, ngươi thấy thế nào?”

Một tráng hán với mái tóc hung dài nhìn về hướng Cát Tư Lôi Sâm cung kính nói “Tộc Trưởng, chuyện hết sức quái lạ. Ta chưa từng thấy loại công kích này lần nào. Muốn cứu Địch Lý Á thì phải tiêu diệt cho được Lục Quang Cầu. Chuyển nó trở thành năng lượng của linh hồn. Hơn nữa trong quá trình trị liệu có khả năng sẽ gây ra những biến dị khôn lường trước được. Nếu chẳng may đụng đến linh hồn, có khả năng sẽ gây tử vong. Khó khăn, đúng là hết sức khó khăn”.

Lâm Lôi nghe những lời này, tâm tư cũng như chết đi, nhìn phía Chu Tước Tộc trưởng Lâm Lôi than thở

“Chu Tước Tộc Trưởng, Người cũng không có khả năng sao?”

“thành thật xin lỗi ngươi, ta cũng không có cáh nào khác. Thuật hồi sinh kia chỉ dủng được cho những bản thể thuộc Chu Tước Tộc mà thôi. Nhưng cho dù có cứu được mình thì cũng sẽ hao phí tinh thần lực hết sức lhủng khiếp. Cứu người khác a, căn bản chúng ta không có khả năng như thế”

Mang tia nhìn ngao ngàn, Lâm Lôi lại quay đầu về phía các trưởng lão, ánh mắt đầy vẻ thê lương cầu cứu

Nhưng lúc này đây các vị trưởng lão của Tứ Đại Thần Thú Gia tộc cũng đều lắc đầu ngao ngán, không ai có biện pháp gì.

"Muốn chữa trị được thì phải tiến hành phản phệ Lục Quang Tinh Cầu! Quá khó khăn a, nan giải a." Vị đại hán tóc hung lắc đầu nói. Theo ta cả Địa ngục này việc tu luyện tánh mạng quy tắc cũng không quá mười người. Ngoài ra không tìm ai khác được rồi. Người tu luyện tính mạng quy tắc phải là siêu thần cấp."

Cũng là tu luyện tính mạng quy tắc, nhưng

nếu là VẬn Mệnh Quy tắc, Tử Vong Quy tắcđều có thể cứu. Chỉ là đối với việc này yêu cầu hết sức cao, muốn chữa trị cho Địch Lý Á phải là người tu luyện phương diện linh hồn phải là đại viên mãn.

Mà tu luyện tính mạng quy tắc, có thể nói thực lực vị tinh linh trưởng lão kia cũng đã đạt cảnh giới cao rồi.

Lâm Lôi tự đáy lòng không cam chịu, cất tiếng hỏi "Các người không có ai tu luyện tính mạng quy sắc sao?"

Bạch Hổ Tộc Trưởng nói "Có thì có nhưng thực lực chưa đủ, chưa đạt tới mức có thể giải được chiêu công kích của vị tinh linh trưởng lão của địch nhân. Chỉ nhìn uy lực của chiu linh hồn công kích này đã thấy kinh người.

Bỗng nhiên Chu Tước Tộc trưởng hô lên "A! trong gia tộc ta còn có một người. Đúng rồi chính là hắn, hắn tu luyện tính mạng quy tắc có thành tựu rất cao".

Nhất thời Lâm Lôi quay ngoắt về phía ắhn.

Cả cát Tư Lôi Sâm, Phổ Tư La và cả đại điện đều nhìn về phía Chu Tước Tộc Trưởng.

Chu Tước Tộc trưởng tự tin nói: “Hắn là Khải Tư Thái Mục. Hắn tuy không phải là trưởng lão nhưng thực lực cũng đã đến Lục Tinh Ác Ma. Nhưng về phương diện tu luyện tính mạng quy tắc thì hắn lĩnh ngộ rất cao. Ta không dám chắc là hắn có thể cứu được Địch Lý Á, nhưng sau lưng hắn còn có sư phụ hắn. tên ông ta là A Phương Tát Tư. Nhưng có chút khó khăn là người này lại ở quá xa, không thuộc phạm vi của Tứ Đại gia tộc chúng ta. A Phương Tát Tư chính là cường giả của cường giả tu luyện tính mạng quy tắc. ta cũng đã từng nghe Khải Tư Thái Mục nói, nếu hắn không thể cứu được Địch Lý Á thì tại U Lam Phủ này cũng có thể chỉ là sư phụ hắn mới cứu được.

Lâm Lôi hai mắt sáng lên

Đã có chút manh mối về cường giả tu luyện tính mạng quy tắc.

Chu Tước Tộc trưởng ra lệnh cho thuộc hạ “Ngươi khẩn trương mời Khải Tư Thái Mục” đến đây.

Vị trưởng lão kia vâng dạ một tiếng liền cất bước đi ngay.

Phô Tư Lavừa bước tới vừa cười nói :” Ha ha ha, này Lâm Lôi. Ta đã nói rồi, Tứ Đại Thần Thú Gia tộc tất có biện pháp cứu lại vợ ngươi. Nếu Khải Tư Thái Mục không được thì còn sư phụ hắn nữa”.

Lúc đầu Lâm Lôi trong mắt tràn ngập sự tuyệt vọng chết chóc thì giờ đây gần như sống lại, sắc mặt tốt hơn nhiều.

Lâm Lôi cuối đầu nhìn về phía Địch Lý Á nhẹ giọng an ủi “Địch Lý Á, nàng phải kêin cường lên. Hiện có khả năng cứu được nàng rồi. Họ sẽ nhất định cứu được nàng. Nhất định như thế”.

Nhìn lại con mình đang ẫm trong lòng, Lâm Lôi lại càng thêm tia hy vọng “Tất cả sẽ tốt lên mà”

Cũng trong lúc này Phất Mục Hàn lén nhìn về phía Lâm Lôi với giọng hầm hừ “Nhà ngươi đúng là may mắn, như thế mà cũng không chết. Nhưng như thế cũng tốt, thê tử của ngươi xảy ra như vậy, làm cho ngươi khổ sở về tâm ý càng sung sướng hơn a”.

Lúc này đây một thanh âm hùng hậu vang lên “Lâm Lôi! Lần này các ngươi tới Bí Mục Thành cũng không lâu, nhưng tại sao tại ngoại thành lại có tám trưởng lão địch nhân lén tập kích ngươi. Hơn nữa lại ngay từ đầu có tới ba người sử dụng Chủ Thần Lực. Như thế này không thể nói là ngẫu nhiên được! Tại sao bọn họ biết hành tung của ngươi?” Cát Tư Lôi Sâm hướng về phía Lâm Lôi hỏi dồn.

Lâm Lôi quay về phía cát Tư Lôi Sâm nói

“Tộc trưởng, ý của người là?” trong lòng Lâm Lôi bỗng chốc giật mình.

các Tư Lôi Sâm tiếp tục nói “các ngươi ngồi Kim Chúc Phi Tinh bay đi Bí Mục Thành cũng là chuyện hơn một năm trước đây, từ đó đến nay cũng đã có bốn lần có Kim Chúc Phi Tinh quay về Thiên Tế Sơn. Nhưng tại sao chưa lần nào bị công kích. Còn ngươi mới vừa ra khỏi Bí Mục Thành là liền bị tập kích. Điều này chứng tỏ họ nắm giữ thông tin về ngươi rất kỹ càng, đồng thời bố trí toàn bộ cường giả để tập kích. Điều này tại sao như thế? Phải có người thông tri cho họ hành tung của ngươi”

Nghe Tộc trưởng nói thế, Lâm Lôi không khỏi giật mình.

Phổ Tư La hừ lạnh nói “không chừng bên trong gia tộc của các ngươi có nội gián, nếu không làm sao đối phương dễ dàng nắm bắt hành tung của Lâm lôi?”

Nghe thế Cát Tư Lôi Sâm liền chau mày quát “Không được hồ ngôn loạn ngữ như thế Phổ Tư La”

Đàng kia Phát Mục hàn nghe nói như vậy cũng đã bắt đầu cảm thấy thấp thỏm, hai mắt co rút lại. Mà lúc này Lâm Lôi lại quay đầu nhìn về phía hắn. Thần sắc của của Phất Mục Hàn càng thêm khó coi, hắn giật mình tự hỏi “Không lẽ Lâm Lôi nghi kỵ ta sao?”

Lúc này đây trong lòng Lâm Lôi cũng đạ suy nghĩ “Nếu có ai phản bội mật báo cho địch thì chỉ có thể hai cha con Phất Mục hàn mà thôi”.

Dù muốn dù không, trong gia tộc cũng chỉ có một mình hai cha con hắn có hiềm khích với ta.

Cùng lúc này, bên ngoài có hai đạo nhân ảnh phi thân tới. Quay đầu nhìn lại toàn bộ ánh mắt của Lâm lôi cũng đều tập trung trên thân thể của người mới tới. Người mới tới có mái tóc đen dài. hắn đĩnh đạc bước tới trước mặt Chu Tước Tộc trưởng cuối đầu hành lễ. “Tộc trưởng!”

Chu Tước Tộc trưởng ra lệnh “Ngươi mau đến xem thử bệnh tình của thê tử Lâm Lôi thế nào? Có chữa trị được không. Nhanh đi”.

Hắc Phát thanh niên liền cung kính “vâng thưa Tộc trưởng. Quay hướng Lâm Lôi hắn khẽ gật đầu chào. Sau đó lập tức bước tới bên giường đang đặt Địch Lý Á nằm để xem xét.

Lâm Lôi lại thấp thỏm âu lo nhìn.

Bỗng nhiên Hắc Phát thanh niên kia thốt lên tấht sắc nói “Lâm Lôi trưởng lão, thê tử của người không xong rồi. Bên gia tộc ta không thể có ai chữa trị được thương thế này đâu!”

Nghe thấy thế Lâm Lôi lắp bắp nói “Còn sư phụ, sư phụ ngươi thì sao?”

Hắc Phát thanh niên cất giọng đạm mạc nói :”Sư phụ ta tất nhiên sẽ có thể chữa trị được. Nhưng chỉ có khó khăn là lúc này người ở quá xa. Từ Thiên Tế Sơn đến chỗ ở của người cả đi về cũng phải mất thời giang chừng nửa năm. Ta lo lắng là với tốc độ thôn phệ linh hồn như thế này của Lục Quang Tinh Cầu, thê tử ngươi có thể sớm mất mạng rồi”.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 49: Ba Tháng

Sau khi Khải Tư Thái Nhĩ nói xong , trong nháy mắt cả đại sảnh đều yên tĩnh. Trong đầu Lâm Lôi kịch liệt tự hỏi ”Sư phụ của Khải Tư Thái Nhĩ có việc đang ở bên trong U Lam Phủ, thế nhưng khoảng cách vẫn quá xa. Bây giờ thời gian giành cho ta quá ít, nếu như một đi một về, tuyệt đối không đủ! Chẳng lẻ, đưa Địch Ly Á đi theo?”Nếu đưa Địch Ly Á đi theo, thì hao phí thời gian ngắn hơn rất nhiều.

Thế nhưng nếu thật sự đưa đi theo, cũng không đủ thời gian đi tìm những người khác nhờ giúp đỡ.

“Khải Tư Thái Nhĩ !” Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào đối phương,” ngươi nói cho ta biết, nếu ta đem Địch Ly Á đưa đến cho sư phụ ngươi, thì sư phụ ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần có thể cứu Địch Ly Á?”

Khải Tư Thái Nhĩ nhướng mày, thoáng chần chờ, sau đó nhìn chằm chằm Lâm Lôi khẳng định nói:”Nếu là sư phụ ta ra tay, ta không dám nói có trăm phần trăm nắm chắc. Nhưng là vẫn phải có chín thành nắm chắc!”

“Cửu thành?” Lâm Lôi quay đầu lại nhìn thoáng qua Địch Ly Á đang hôn mê . Lâm Lôi lập tức quay đầu nhìn về phía Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm:”Tộc trưởng, bây giờ không có biện pháp khác, chỉ có đem Địch Ly Á đưa đến vị A Phương Tát Tư tiên sinh vậy..”

Cái Tư Lôi Sâm cũng cau mày, chậm rãi lắc đầu:”Lâm Lôi, ngươi đừng vội. Còn có những biện pháp khác.”

“ Biện pháp khác?” Lâm Lôi ngẩn ra.

“Đại ca.” Bạch hổ Tộc trưởng lạnh lùng mở miệng nói,”Nếu không thì như vầy, ta tự mình đi một chuyến, đem A Phương Tát Tư kia mang lại đây. Bình thường một Thất tinh ác ma một đi một về, phải tốn hao chừng nửa năm. Bất quá ta ra tay..... Cho dù khi quay lại mang theo A Phương Tát Tư. Phỏng chừng ba tháng thôi.”. Trong tận đáy lòng Lâm Lôi không khỏi xuất hiện sự vui mừng lẫn sợ hãi.

Trong Tứ thần thú Gia tộc, Bạch hổ Nhất tộc chính là Thần thú thuộc Phong hệ, trong bao nhiêu cao thủ của Tứ thần thú Gia tộc, bàn về tốc độ, Tộc trưởng Bạch hổ tuyệt đối xếp hàng thứ nhất. So với Thất tinh ác ma bình thường nhanh hơn nhiều.

“Không cần.” Cái Tư Lôi Sâm cũng lắc đầu.

“Tộc trưởng?” Lâm Lôi vội la lên.

Cái Tư Lôi Sâm thoáng cười nói:”Lâm Lôi, ngươi yên tâm, ta vừa mới sử dụng thần thức truyền âm hạ lệnh cho nhân viên tình báo của Tứ thần thú Gia tộc đã đem chuyện của ngươi nói cho U Lam Phủ chủ..... Chờ một lát sẽ có kết quả..”

Lâm Lôi kinh ngạc, cả trong đại sảnh tất cả mọi người đều khiếp sợ..Việc này có lien hệ đến U Lam Phủ chủ?

“Lâm Lôi.” Phổ Tư La đi tới, vỗ bả vai Lâm Lôi vừa cười vừa nói,” Ngươi yên tâm đi, quân đội của U Lam Phủ chủ trải rộng khắp cả U Lam Phủ, hắn muốn thông tri cho A Phương Tát Tư. Sẽ rất nhanh ! Hơn nữa nói không chừng, U Lam Phủ chủ còn có thể biết cường giả khác có thể cứu Địch Lỵ Á.”

Con mắt của Lâm Lôi không khỏi sáng ngời.U Lam Phủ chủ thân là U Lam Phủ chủ nhân,sức ảnh hưởng tại U Lam Phủ quả thật là vượt quá xa Tứ thần thú Gia tộc. Điều cần biết là ngay cả Bát đại Gia tộc cũng vì quan hệ của U Lam Phủ chủ, không dám tấn công vào Thiên Tế Sơn Mạch. U Lam Phủ chủ cường hoành, có thể tưởng tượng được.

“Vị Phủ chủ Đại nhân đồng ý giúp ta?” Lâm Lôi cũng có chút lo lắng không yên, vì chính mình cùng đối phương không quen không biết mà Cái Tư Lôi Sâm vừa cười vừa nói, Lâm Lôi gật đầu, chỉ có thể cố nén tình trạng lo lắng , tự đáy lòng chỉ còn biết yên lặng chờ đợi .

Chỉ chốc lát----

“Có kết quả..” Cái Tư Lôi Sâm tươi cười càng thêm sáng lạn, hiển nhiên nhân viên tình báo đã cùng hắn thần thức truyền âm với nhau .Cả đại sảnh một nhóm người đều lập tức nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm.

“Ha ha, tin tức tốt a, Lâm Lôi! Phủ chủ Đại nhân nói..” Cái Tư Lôi Sâm cười nhìn về phía Lâm Lôi với sự thể hiện vui vẻ cực kỳ” Chính là một người bằng hữu của A Phương Tát Tư , người của hắn phỏng chừng khoảng ba ngày là có thể thông tri A Phương Tát Tư, A Phương Tát Tư phỏng chừng trong vòng ba tháng liền có thể đến nơi chúng ta .”Lâm Lôi trong lòng có chút thoải mái.

“Không đơn giản như thế!” Cái Tư Lôi Sâm cười nói,”Đích thân Phủ chủ Đại nhân cũng sẽ lại đây, nói là cũng sẽ tự mình cứu giúp Địch Lỵ Á.”

“Đại ca. Phủ chủ Đại nhân cũng biết chữa trị linh hồn?” Đại Trưởng Lão có chút giật mình dò hỏi,”Phủ chủ Đại nhân không phải là am hiểu phương diện vật chất sao chứ?” Đại Trưởng Lão bọn họ đều nhớ rất rõ, cảnh tượng năm đó U Lam Phủ chủ ra tay ngăn cản Bát đại Gia tộc.

Chỉ có thể nói là cực kỳ đáng sợ!

Chính là vì việc này. Cho dù cao quý như Cái Tư Lôi Sâm, cũng tôn xưng một tiếng Phủ chủ Đại nhân. Dù sao nếu không có U Lam Phủ chủ, Tứ thần thú Gia tộc bọn họ phỏng chừng đều diệt tộc..

“Ha ha, ta cũng có chút giật mình. Bất quá, Phủ chủ Đại nhân nếu nói như vậy, có lẽ không phải là sự thực !” Cái Tư Lôi Sâm cười nhìn

Lâm Lôi,”Lâm Lôi, bây giờ có A Phương Tát Tư cùng Tộc trưởng một trước một sau hướng tới. ngươi cứ việc yên tâm đi.”

“Thật không thể nghĩ được Phủ chủ Đại nhân. phương pháp trị liệu linh hồn cũng lợi hại như thế!” Vị Chu Tước Tộc trưởng cũng khâm phục nói.trong lòng Lâm Lôi vẫn còn đang có một trận xúc động.

“Cám ơn. Cám ơn các vị..” Lâm Lôi nhìn mọi người xung quanh nghiêm chỉnh lại nói,”Nếu vị A Phương Tát Tư tiên sinh phải thật lâu mới lại đây. Ta đây cũng xin đi về trước..”

“Ân.” Cái Tư Lôi Sâm gật đầu cười nói.”Lâm Lôi, cố gắng trở về nghỉ ngơi. Đừng quá lo lắng, có U Lam Phủ chủ tự mình rat ay ,với sức ảnh hưởng của hắn cũng có thể dễ dàng mời không ít người. Cứu Địch Lỵ Á, nhất định sẽ thành công ”

Lâm Lôi cũng cố gắng ra vẻ tươi cười, gật đầu. Lập tức, bên ngoài thân hắn Đại Địa thần lực xuất hiện lên , thần lực tự nhiên hình thành Vân sang bồng bềnh trôi, Lâm Lôi đem Uy Địch đặt lên trên rồi sau đó lại ôm lấy Địch Lỵ Á. Hướng về các Trưởng Lão thoáng gật đầu, liền dễ trực tiếp bay ra khỏi đại sảnh.

“Được rồi, Mọi người đều về trước đi chứ.” Cái Tư Lôi Sâm cất cao giọng nói. Các Trưởng Lão của Tứ thần thú Gia tộc đều cáo lui, liền hình thành hai ba nhóm bay ra khỏi đại sảnh. Chỉ chốc lát, cả trong đại sảnh chỉ còn lại có Cái Tư Lôi Sâm cùng Phổ Tư La . Bọn họ hai người nhìn nhau.

Cái Tư Lôi Sâm ngay lập tức thi triển Thần chi dẫn vực, đem âm thanh cách ly, lúc này mới lo lắng hỏi:”Phổ Tư La, Đã một lần ta nói.....”

Lâm Lôi về tới Thiên Tế Sơn Mạch Đại hạp cốc, mỗi ngày ở đó cùng Địch Lỵ Á, hoặc là chiếu cố Uy Địch. Đương nhiên Lâm Lôi cũng sẽ thỉnh thoảng cho phép các người khác của Ngọc Lan Nhất mạch hỗ trợ chiếu cố Uy Địch. Trên mặt đất, theo dõi chỗ ở của Lâm Lôi từ xa.

“Cha.” Thụy ân đi tới,” người đang lo lắng Lâm Lôi, Địch Lỵ Á?”

Ba lỗ Khắc thở dài một tiếng:”Đúng, Lâm Lôi quay lại hơn nửa tháng., thế nhưng hơn nửa tháng nay , cho tới bây giờ hắn cũng không có cùng chúng ta ăn chung. Vẫn đứng ở trong phòng chính mình. Nhiều nhất là tại cửa. Trong mắt hắn, ngoại trừ Địch Lỵ Á kia chỉ sợ cũng chỉ có con mình..”

“bây giờ tỉnh cảnh của Lâm Lôi đã rơi vào quá sâu.” Thụy Ân nhương mày.

“Cảm tình, rất phức tạp, rất khó nói.” Ba lỗ Khắc lắc đầu nói.

Đúng lúc này , một bóng người nhanh chóng từ giữa không trung cực nhanh lao xuống:”Ba lỗ Khắc Tộc trưởng, lão Đại ta ,bây giờ hắn thế nào?” Người đó đúng là Bối Bối, Bối Bối bọn họ so với Lâm Lôi quay trở lại muộn hơn.

“Bối Bối?” Ba lỗ Khắc trên mặt lộ ra vẻ tươi cười,” ngươi quay lại là tốt rồi, ngươi đến cùng trò chuyện Lâm Lôi đi, cho dù không khuyên bảo, trò chuyện thì tâm tình của Lâm Lôi cũng sẽ tốt hơn một ít.”

“Ân.” Bối Bối gật đầu, lập tức hướng chỗ ở Lâm Lôi chạy tới.

Cái Tư Lôi Sâm đang ở trong đại sảnh.

“Tộc trưởng, gần trăm người trong gia tộc đều bị lâm vào hôn mê, rốt cuộc nên làm gì bây giờ ?” Đặc Duy Lạp lo lắng nói,”Không ít người trong gia tộc đều đang khóc a!” Đặc Duy Lạp trở về, cũng chính là mang về một đám người trong gia tộc giống nhau đang hôn mê. Cái Tư Lôi Sâm cũng nhíu mày phiền não.

“Được rồi. Đừng nói..” Cái Tư Lôi Sâm quát khẻ nói,”Tình hình của bọn họ ta biết rất rõ ràng, cũng giống như tình trạng của Thê tử Lâm

Lôi. Bây giờ Thê tử của Lâm Lôi cũng chưa có biện pháp cứu, những người khác như thế nào cứu?”

Trên mặt Đặc Duy Lạp cũng tràn đầy ưu tư

“Kêu các người trong gia tộc chuẩn bị sẵn sàng đi.” Cái Tư Lôi Sâm nói,”Còn may, người trong gia tộc chúng ta đại đa số đều có Thần phân thân. Mà Thê tử Lâm Lôi cũng chỉ luyện hóa thần cách thành thần, ngay cả Thần phân thân cũng không có. Bây giờ chết chính là chết hoàn toàn!”

Đặc Duy Lạp gật đầu thở dài một tiếng. Hắn chính là đã từng nhìn thấy Địch Lỵ Á trúng chiêu, và phản ứng của Lâm Lôi:”Phỏng chừng trong lòng Lâm Lôi , tánh mạng của Thê tử hắn so với tánh mạng của hắn còn muốn trọng yếu hơn . Thê tử của hắn cũng không may là luyện hóa thần cách thành thần!”

“Đặc Duy Lạp.” Cái Tư Lôi Sâm phân phó nói,”Những người trong gia tộc bị hôn mê. Ngươi đi thu xếp ổn thỏa đi. Phỏng chừng trong bọn họ cũng có một ít người là luyện hóa thần cách.”

“Vâng, Tộc trưởng. Ta sẽ thu xếp ổn thỏa hết tất cả.” Đặc Duy Lạp nói.

“Ân, ngươi lui ra đi.” Cái Tư Lôi Sâm nói.

Đợi đến khi Đặc Duy Lạp rời đi, trên mặt Cái Tư Lôi Sâm tràn đầy uể oải, mấy ngày nay. chuyện Địch Lỵ Á cùng những người trong gia tộc khác hôn mê , đối hắn vẫn còn việc nhỏ. Để cho hắn phiền não chính là tin tức của Phổ Tư La mang về.

“Chẳng lẻ, thật sự không có hy vọng sao?” Cái Tư Lôi Sâm ngửa đầu, nhắm mắt lại.Trên lông mi , nước mắt khẽ chảy ra. Trông giống như một viên trân châu nhỏ trong suốt.

Cái Tư Lôi Sâm hít sâu một hơi. Trên mặt tất cả uể oải đều biến mất, lại một lần nữa khôi phục sự cương nghị tự tin.

“Bây giờ.....”

Cái Tư Lôi Sâm ánh mắt kiên định.”Chỉ có thể hy vọng cho Lâm Lôi sau lưng có Tử kinh Chủ thần, cùng với Phủ chủ sau lưng có Huyết phong Chủ thần.. Đáng tiếc, Phủ chủ cũng không muốn vì Gia tộc ta liều mạng, nếu không.....”

“Như thế nào còn không có đến?” Lâm Lôi đứng ở ngoài phòng, ngửa đầu nhìn lên bầu trời. Gần kỳ hạn ba tháng , mỗi một ngày Lâm Lôi đều nhìn về phía bên trên, hy vọng A Phương Tát Tư kia từ phía trên Đại hạp cốc phi xuống tới.

Nhưng chính là vẫn không thấy tin tức của A Phương Tát Tư .

Bối Bối từ phía sau đi tới, nhìn bóng dáng của Lâm Lôi , Bối Bối cũng vì Lâm Lôi cảm thấy khó chịu, mở miệng nói:”Lão Đại, ngươi yên tâm đi. Bọn họ nói ba tháng, cũng chỉ là một số tương đối. Sẽ không vừa vặn chính xác ba tháng. Bình thường không sai biệt lắm, phỏng chừng ngày mai A Phương Tát Tư đi đến..”

Lâm Lôi quay đầu lại, nhìn về phía Bối Bối, có chút gật đầu:

”Ân, ngày mai nhất định sẽ tới.”

“Lâm Lôi! Lâm Lôi!” Một tiếng kêu to từ phía trên truyền đến.

Lâm Lôi ngay lập tức quay đầu nhìn hướng lên phía trên, chỉ thấy phía trên có một bóng người đang cực nhanh lao xuống, đồng thời thể hiện sự vui mừng lẫn sợ hãi nói:”Lâm Lôi, A Phương Tát Tư tiên sinh tới rồi. Hắn tới rồi!!!”

“Tới rồi?” Đợi lâu như vậy, giờ phút này trong lòng Lâm Lôi cảm giác được một một ngọn lửa phảng phất thiêu đốt bốc lên, toàn thân da tay lỗ chân lông đều dựng đứng , giống như dòng điện chạy khắp toàn thân. Người đó đúng là Gia Duy Trưởng Lão. “Tộc trưởng để cho ta tới thông tri trước cho ngươi, mau nhanh chuẩn bị, Tộc trưởng đang cùng A Phương Tát Tư tiên sinh, lập tức lại đây liền ..” Gia Duy Trưởng Lão trên mặt tràn đầy vui sướng,”Lâm Lôi, Thê tử ngươi được cứu rồi.”

Trên mặt Lâm Lôi cũng tràn đầy sự vui mừng lẫn sợ hãi .

“Đúng, Địch Lỵ Á được cứu rồi.” Lâm Lôi ngay lập tức quay đầu, vọt vào trong phòng.Trên giường phòng trong, Địch Lỵ Á đang bình tĩnh nằm ở đó, giống như đang ngủ. Ở bên cạnh Địch Lỵ Á còn có một cái giường nhỏ, Uy Địch đang an tĩnh ngủ say , may mắn là lúc Uy Địch rời đi Mật Nhĩ Thành, đã có thể ăn thức ăn lỏng……

“Địch Lỵ Á, vị A Phương Tát Tư tới, ngươi nhất định sẽ tốt thôi.” Lâm Lôi nhẹ giọng nói.

“Lão Đại, bọn họ tới!” Bên ngoài truyền đến âm thanh của Bối Bối .

Lâm Lôi ngay lập tức chạy ra , ngửa đầu nhìn về phía bên trên. Chỉ thấy trong sương mù , mười mấy bóng người mơ hồ đang bay tới cực nhanh, một hồi sau liền hạ xuống. Đứng trên mặt đất chính là Cái Tư Lôi Sâm, Chu Tước Tộc trưởng, Khải Tư Thái Nhĩ cùng các Trưởng Lão.

Có hai người không phải là Trưởng Lão, một người là Phổ Tư La, một người khác là Ngân phát lão giả có khuôn mặt hồng nhuận, da tay mềm mại tựa như trẻ con.

“Hắn chính là A Phương Tát Tư.” Lâm Lôi mắt sáng rực lên.

“Lâm Lôi, vị chính là A Phương Tát Tư tiên sinh.” Cái Tư Lôi Sâm cười rộ lên, vị lão giả Ngân phát Đồng nhan cười hướng Lâm Lôi gật đầu:

” ngươi chính là Lâm Lôi, Thê tử của ngươi ở đâu?”

Lâm Lôi lúc này mới bừng tỉnh, liền nói:”A Phương Tát Tư tiên sinh, theo ta đi.” Lập tức quay người đi vào. Một nhóm người tiến vào phòng trong.

“A Phương Tát Tư tiên sinh.” Lâm Lôi chỉ hướng chính mình Thê tử,”Xin ngươi nhất định phải cứu Thê tử của ta!”

“Ta thử xem.”

A Phương Tát Tư mỉm cười, liền đi tới trước giường, có chút đứng đó một lúc lâu sử dụng thần thức điều tra, hắn vẻ mặt dần dần nghiêm túc hẳn lên. Như thế khiến cho trong lòng Lâm Lôi cả kinh, là vị A Phương Tát Tư này lập tức vươn. tay phải, bàn tay gắn vào phía trên đầu Địch Ly Á.

Khí lưu Sương mù màu xanh biếc từ lòng bàn tay của A Phương Tát Tư tràn ngập ra, bao trùm đầu Địch Ly Á. Nhất thời, cả phòng trong vô cùng yên tĩnh, không người nào dám lên tiếng. Lâm Lôi cũng là nín thở nhìn cảnh tượng này:” A Phương Tát Tư ra tay., chắc hẳn là có phần nắm chắc.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 50: Sanh, Tử!

Ở phòng trong, một nhóm người đều coi A Phương Tát Tư cứu Địch Ly Á, trong đó Lâm Lôi là một người khẩn trương nhất , thậm chí trên trán đều toát ra từng giọt mồ hôi. Thế nhưng Lâm Lôi lại dường như không phát hiện.

“Xuy~”

Khí lưu màu xanh biếc quanh quẩn. Phát ra những âm thanh rất yếu ớt , sắc mặt A Phương Tát Tư nghiêm túc đột nhiên hừ nhẹ một tiếng, tốc độ khí lưu màu xanh biếc kia đang lượn lờ đột nhiên tăng nhanh rất nhiều. Không ngừng dung nhập vào đầu của Địch Ly Á .

“Ân~” Địch Ly Á tựa hồ thống khổ phát ra âm thanh rất nhỏ . Đôi lông mày cũng có chút nhíu lại.Vì âm thanh rất nhỏ. Đối với Lâm Lôi mà nói giống như âm thanh tự nhiên, cả người hắn như bị điện giựt , hai con mắt sáng rực lên:”Địch Ly Á nàng có ý thức.! Nàng đã có phản ứng.!” Lâm Lôi xúc động, Thân thể bắt đầu có chút rung động.

Trên mặt những người khác cũng lộ ra sự kinh ngạc vui mừng.“Lão Đại. Địch Ly Á được cứu rồi.” Bối Bối vô cùng ngạc nhiên mừng rỡ ngay lập tức sử dụng thần thức truyền âm nói.

“Ân.” Lâm Lôi gật đầu. Cả người dường như bỗng chốc tràn ngập sức sống. Cái Tư Lôi Sâm, Phổ Tư La mọi người cũng đều cười ha ha thành tiếng , Lâm Lôi tiếp tục nhìn chằm chằm vào A Phương Tát Tư đang chữa trị Địch Ly Á , trong lòng hy vọng không ngừng tăng lên:”Địch Ly Á, ngươi nhất định sẽ khỏi, nhất định sẽ khoẻ lại.”

Một lúc sau--

A Phương Tát Tư thu hồi cánh tay phải. Kết thúc chữa trị.“A Phương Tát Tư tiên sinh.Thê tử ta ,nàng có làm sao không?” Lâm Lôi ngay lập tức dò hỏi, A Phương Tát Tư quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, hắn có thể thấy rõ chàng thanh niên trước mắt hắn trong đôi mắt tràn đây sự chờ mong. Thế nhưng A Phương Tát Tư cũng thở dài một tiếng:”Lâm Lôi. ngươi chuẩn bị sẵn sàng đi.”

“Chuẩn bị sẵn sàng, chuẩn bị cái gì?” Lâm Lôi bỗng chốc cảm thấy có gì đó không ổn.“A Phương Tát Tư tiên sinh. Có chuyện gì xảy ra?” Sắc mặt Cái Tư Lôi Sâm Vốn tươi cười cũng biến đổi. Ngay lập tức hỏi.

A Phương Tát Tư lắc đầu nói:”Ta chỉ có thể nói rõ cho các ngươi. Vị nữ tử này, ta không có năng lực chữa trị..... Hơn nữa. Ta cũng khuyên các ngươi bỏ qua đi. Muốn cứu vị nữ tử này , cơ hồ là một việc không có khả năng.”

Lâm Lôi nghe được A Phương Tát Tư nói vậy. Chỉ cảm thấy trong nháy mắt đầu óc mình trống rỗng.

“Không!”

Lâm Lôi đột nhiên kêu nhỏ một tiếng, lập tức cứng đờ người nhìn chòng chọc vào A Phương Tát Tư. Giống như một con sư tử điên cuồng đang nổi giận:”A Phương Tát Tư tiên sinh, ngươi nhất định gạt ta . Vừa rồi Địch Lỵ Á nàng vẫn có phản ứng. Đều có phản ứng,tại sao lại đột nhiên chữa trị không được.?”

“Đúng. Vừa rồi không phải tốt lắm mà?” Cái Tư Lôi Sâm cũng nói.

A Phương Tát Tư thấy ánh mắt của thanh niên trước mắt điên cuồng, liền thở dài một tiếng nói:”Lâm Lôi. Vừa rồi Thê tử ngươi không phải khôi phục ý thức, mà là trong lúc ta chữa trị nàng ta , linh hồn nàng ta bài xích cực kỳ mãnh liệt. Đến cực điểm, Thân thể mới thoáng có chút động tác đó là một đặc thù phản xạ tự nhiên.”

“Thế nhưng . Chính là Khải Tư Thái Nhĩ không phải nói ngươi có cửu thành nắm chắc cứu sống Thê tử ta? Tại sao bây giờ.....” Lâm Lôi không cách nào tiếp nhận nổi .Thật sự không cách nào tiếp nhận!

Ba tháng trước , Lâm Lôi đều cho rằng, Địch Lỵ Á nhất định sẽ khoẻ trở lại.Trong ba tháng này, Lâm Lôi không ngừng chờ mong đến ngày này, thậm chí vừa rồi Lâm Lôi đều cho rằng Địch Lỵ Á sẽ khoẻ lại. Thế nhưng bây giờ.....

A Phương Tát Tư thở dài một tiếng:"Nếu là ba tháng trước, ta tuyệt đối có thể cứu sống Thê tử ngươi, thế nhưng bây giờ, quá chậm rồi."

"Vậy là có ý gì. Ba tháng trước có thể cứu, sao bây giờ không thể cứu?" Lâm Lôi vội vàng hỏi.A Phương Tát Tư nhìn mọi người bao vây xung quanh, rồi mới nói:"Các vị. Loại linh hồn công kích này phi thường âm hiểm độc ác . Một chút ánh sánh màu xanh biếc kia. Khi thẩm thấu tiến vào bên trong linh hồn , không ngừng cắn nuốt chuyển hóa, biến đổi thành hai .từ hai biến bốn ,bốn biến tám....."

"Tuy nói, Thượng vị thần linh hồn rất mạnh. Muốn cắn nuốt chuyển hóa rất khó, thế nhưng. Loại cách thức trùng điệp lên không ngừng khuếch trương, càng về sau , tốc độ càng khuếch trương ."Sắc mặt A Phương Tát Tư nghiêm túc nói.

Ở đây mọi người đều gật đầu.

"Ta biết, thế nhưng ngươi tại sao không cách nào cứu Địch Lỵ Á.?" Lâm Lôi vội vàng hỏi.A Phương Tát Tư nhìn Lâm Lôi, thở dài nói:"Lâm Lôi, ngươi còn không có nghe rõ a? Tốc độ cắn nuốt chuyển hóa càng ngày càng khuếch trương, ba tháng trước, tốc độ cắn nuốt chuyển hóa so với bây giờ..... Kém trăm vạn lần!"

Lâm Lôi ngẩn ra.

biến đổi thành hai .từ hai biến bốn ,bốn biến tám.......... Khi không ngừng kéo dài chỉ có chuyển hóa mấy mươi lần thì dãy chữ số kia đã trở thành một con số rất lốn cực kỳ kinh người khuếch trương.

“Ta muốn cứu Thê tử ngươi, thế nhưng muốn đem chút ánh sánh màu xanh biếc này , cắn nuốt chuyển hóa ngược lại !” A Phương Tát Tư nói.

Lâm Lôi cũng biết, chữa trị chính là một quá trình thay đổi ngược lại sự cắn nuốt chuyển hóa. “Chỉ có khi tốc độ chuyển ngược lại quá trình cắn nuốt chuyển hóa của ta vượt qua’tốc độ cắn nuốt chuyển hóa’, mới có thể cứu được Thê tử ngươi.” A Phương Tát Tư nói. Lâm Lôi hoàn toàn hiểu rõ ..

“Bây giờ tốc độ chữa trị của ta đã cản không nổi tốc độ cắn nuốt chuyển hóa., cho dù ta liều mạng. Nhiều nhất cũng chỉ làm chậm lại tốc độ cắn nuốt chuyển hóa , kéo dài một chút sinh mệnh của Thê tử ngươi.” A Phương Tát Tư thở dài nói,”Nếu ba tháng trước, ta có thể dễ dàng cứu Thê tử của ngươi, thế nhưng bây giờ. Xin thứ cho ta không thể làm được.”

Lâm Lôi ngây người đứng ở đó.Hắn hoàn toàn hiểu rõ, tốc độ của loại cắn nuốt này. Giống như đốm lửa nhỏ cháy lam ra đồng cỏ càng về sau, sự thiêu cháy ở phạm vi càng lớn. Một điểm hỏa tinh có thể thiêu đốt cả một thảo nguyên. Chút ánh sánh màu xanh biếc chính là như vậy. Thời gian càng lâu. Tốc độ cắn nuốt tốc độ càng mau....Cơ hội chữa trị Địch Ly Á càng xa vời.

“Lão Đại, lão Đại.” Bối Bối ngay lập tức kêu lên.

“Lâm Lôi.” Phổ Tư La cũng kêu lên.

Chính là lúc Lâm Lôi cũng có chút phảng phất giống như đờ đẫn đứng ở đó, đứng lặng im.

“Ai.” A Phương Tát Tư cũng thở dài một tiếng.

Phòng trong , Cái Tư Lôi Sâm, Chu Tước Tộc trưởng cùng với các Trưởng Lão trong lúc đó một thời đều nhìn nhau. Không thể nói lời nào , cả phòng ốc áp lực rất nặng nề.

“A Phương Tát Tư tiên sinh.” đột nhiên Lâm Lôi thiết tha nói,”Ta cầu ngươi,... cố gắng chữa trị giúp, cố gắng kéo dài sinh mệnh củaThê tử ta.Để cho ta có cũng đủ thời gian, ta tiếp tục mời những người khác chữa trị. Được không?” Lâm Lôi mong mỏi nhìn A Phương Tát Tư.

Lâm Lôi biết rọ, Tốc độ chữa trị của A Phương Tát Tư không kịp so với tốc độ cắn nuốt tốc độ, ...Nếu A Phương Tát Tư muốn kéo dài Sinh mệnh của Địch Lỵ Á , chính phải không ngừng chữa trị. Vốn biết yêu cầu.quả thật có chút quá đáng. Thế nhưng , chính mình cũng không có biện pháp khác !

“Lâm Lôi.”

A Phương Tát Tư nghiêm nét mặt nói,”Bất luận là vì Tứ thần thú Gia tộc các ngươi còn là vì Phủ chủ Đại nhân. Nếu ta có năng lực, ta tuyệt đối sẽ hỗ trợ trì hoãn sinh mệnh Thê tử của ngươi. Thế nhưng, ta phải nói cho ngươi rõ, cho dù ta có hỗ trợ nhưng nhiều nhất cũng chỉ trì hoãn một hai ngày.”

“Trì hoãn một hai ngày?” Lâm Lôi ngớ người ra .

Vốn hy vọng có thể trì hoãn vài năm. Càng dài càng tốt.

“Với chữa trị linh hồn, không đơn giản như ngươi nghĩ, ta chữa trị Thê tử của ngươi.như Ta vừa rồi nói, bởi vì Thê tử của ngươi linh hồn cực kỳ bài xích. Thân thể đều sinh ra phản ứng trực tiếp..” A Phương Tát Tư nói,”Linh hồn là nơi trung tâm đặc biệt, ta chữa trị , là phải vô cùng vô cùng cẩn thận, nếu như phát tán ra ngoài một chút năng lượng, sẽ tổn thương đến linh hồn Thê tử của ngươi, sẽ khiến cho Thê tử của ngươi chết lập tức.”

“Trong thời gian ngắn, ta có thể bảo trì trạng thái tốt nhất, không có sai sót. Thế nhưng dưới tình hình nầy, thoáng kéo dài ra một chút, linh hồn lực của Ta tiêu hao quá lớn. Sẽ xuất hiện sai sót là chuyện bình thường . Một khi sai sót thì Thê tử của ngươi sẽ.....” A Phương Tát Tư ái náy nói.

trong lúc đó Lâm Lôi nhất thời trầm mặc..

“Lâm Lôi, Phủ chủ Đại nhân cũng sẽ đến rất nhanh. Nói không chừng phủ chủ là có thể cứu Thê tử của ngươi.” Cái Tư Lôi Sâm liền nói,

Lâm Lôi con mắt sáng ngời:”Đúng. Còn có phủ chủ.”

A Phương Tát Tư cũng nói:”Lâm Lôi, ta có nói. Để cho ngươi chuẩn bị sẵn sàng, tuy rằng ta cũng rất bội phục Phủ chủ Đại nhân, thế nhưng lời nói thật nói..... Ta không thừa nhận, Phủ chủ Đại nhân có năng lực cứu Thê tử của ngươi.”

“A Phương Tát Tư tiên sinh.” Lâm Lôi có chút tức giận.

“Cứu Thê tử của ngươi, chỉ có ba biện pháp.” A Phương Tát Tư nói.

Lâm Lôi ngay lập tức cẩn thận lắng nghe.

“Đệ nhất . Tu luyện quy tắc sinh mệnh gần như đạt tới cực hạn cường giả. Phỏng chừng tốc độ chữa trị mới có thể vượt qua tốc độ cắn nuốt. Người như thế, mới có thể cứu Thê tử của ngươi..... Đương nhiên, vẫn phải là bây giờ. Nếu như quá hai ba tháng nữa , đến thời kỳ muộn nhất sợ rằng cho dù là cường giả quy tắc sinh mệnh lợi hại đều không kịp cứu Thê tử của ngươi.” A Phương Tát Tư nói,”Bất quá người tu luyện quy tắc sinh mệnh đến gần như cực hạn, đừng nói Địa Ngục., ngay cả trong Sinh mệnh chí cao vị diện, đều có rất ít. Biện pháp thứ hai chính là sử dụng Sinh mệnh Chủ thần lực. Tốc độ cắn nuốt như thế, lấy Sinh mệnh Chủ thần lực cường đại đủ để chữa trị rất nhanh!”

Cái Tư Lôi Sâm vội vàng nói:”Sinh mệnh Chủ thần lực. Tứ thần thú Gia tộc chúng ta thật ra có!”

“Đúng. Sử dụng Sinh mệnh Chủ thần lực.” Lâm Lôi liền nói.

“ ngươi còn không có hãy nghe ta nói xong!”

A Phương Tát Tư lắc đầu nói,”Sinh mệnh Chủ thần lực, cường đại cực kỳ. Tốc độ chữa trị tốc độ tự nhiên kinh người, thế nhưng..... Sinh mệnh chủ thần lực quá mức cường đại. Thượng vị thần không có khả năng khống chế đến mức hoàn mỹ. Chắc hẳn các ngươi sử dụng qua Chủ thần lực cũng biết. Chủ thần lực sẽ phát tán ngoài chứ.”Lâm Lôi ngẩn ra. Đúng.....

Chủ thần lực quá mạnh mẽ.. Với năng lực khống chế linh hồn của Thượng Vị thần không cách nào khống chế hoàn mỹ Chủ thần lực, lúc này người sử dụng Chủ thần lực bên ngoài thân thể sẽ tràn ngập vầng sáng màu xanh, vầng sáng màu đen ......

Đều là do Chủ thần lực tự động phát tán ra mới có thể gây ra như vậy. Có thể nói như vậy.....

Chủ thần lực chỉ có thể sử dụng một lần! Bởi vì, Thượng vị thần một khi bắt đầu sử dụng Chủ thần lực. Căn bản không cách nào ngăn cản Chủ thần lực phát tán ra ngoài. Cho dù không hề chém giết đánh nhau. Chủ thần lực cũng sẽ tự động phát tán hết.

“Sử dụng Chủ thần lực cứu Địch Lỵ Á. Khi xâm nhập vào sâu trong linh hồn , Chủ thần lực đừng nói phát tán . Chỉ cần thoáng có chút sai lầm. Chấn động đến linh hồn, linh hồn Địch Lỵ Á sẽ trực tiếp chết ngay !” A Phương Tát Tư nói,”Nhớ kỹ, chữa trị Địch Lỵ Á sử dụng Chủ thần lực cũng không thể có một tia phát tán. Không thể có một chút sai sót!”

Sắc mặt của Lâm Lôi không khỏi tái nhợt hiện lên.Hắn hiểu rõ đạo lý này , Chủ thần lựcchính là năng lượng của chủ thần , Thượng vị thần muốn sử dụng hoàn mỹ. Thậm chí không chút lãng phí, không tia phát tán. Hắn căn bản chưa từng nghe qua.

Cái Tư Lôi Sâm nói:”Đối với Chủ thần lực muốn sử dụng đến trình độ này ,thì Thượng vị thần cũng có ..... Trong truyền thuyết . Thượng vị thần đạt tới đại viên mãn cảnh giới có thể khống chế hoàn mỹ Chủ thần lực, đáng tiếc. trong U lam phủ, ta chưa từng nghe qua, ai là đại viên mãn Thượng vị thần.”

Lâm Lôi không khỏi cười khổ.“A Phương Tát Tư tiên sinh, không phải còn có biện pháp thứ ba chứ ?” Lâm Lôi liền hỏi.

A Phương Tát Tư bất đắc dĩ nói:”Biện pháp thứ ba chính là mời chủ thần ra tay! Chỉ cần là chủ thần. Bất cứ là chủ thần gì ! Cũng có thể dễ dàng cứu sống Thê tử của ngươi. Thế nhưng..... ngươi có thể mời được Chủ thần chứ?”

“Biện pháp thứ ba này căn bản là nói thừa vô dụng.” Bối Bối bất mãn nói.

Lâm Lôi cũng trầm mặc hồi lâu. “A Phương Tát Tư tiên sinh. Không có biện pháp khác?” Lâm Lôi lại một lần nữa hỏi.

A Phương Tát Tư vạn phần xác định liền gật đầu:”Đối linh hồn nghiên cứu của ta mà nói, ta dám hoàn toàn xác định, ngoại trừ ba biện pháp này . sẽ không có biện pháp khác .”

Biện pháp thứ nhất :. Tìm một siêu cấp cường giả tu luyện quy tắc sinh mệnh gần như đạt tới cực hạn, vượt quá A Phương Tát Tư.Trong U lam phủ biết nơi nào mà tìm?

Biện pháp thứ hai hải tìm được người có thể khống chế hoàn mỹ Chủ thần lực. Không cho phép có một tia nào phát tán. Không có một chút sai sót, loại lực khống chế linh hồn này chỉ có trong truyền thuyết là đại viên mãn Thượng vị thần mới làm được.

Biện pháp thứ ba .....

Duy nhất có liên quan đến mình đó là Tử Kinh Chủ thần. Tạm thời không nói đến chuyện đối phương có đồng ý giúp mình hay không ,Mà quan trọng nhất chính là từ Huyết Phong đại lục chạy tới Tử Kinh đại lục, hao phí thời gian quá dài! Khi đó Địch Lỵ Á đợi không được!

“Các vị. Mấy ngày này đã làm phiền đến các vị..” Lâm Lôi cố gắng biểu hiện sự tươi cười, nói,”Mọi người cũng trở về đi thôi. Không cần vì việc của ta mà vất vả.. A Phương Tát Tư tiên sinh, lần này thật sự cảm tạ ngươi từ xa như vậy tới cứu Thê tử ta.”Cái Tư Lôi Sâm, Chu Tước Tộc trưởng, Phổ Tư La cùng một nhóm người nhìn thấy vẻ mặt của Lâm Lôi, trong lòng đều thở dài âm thầm.

“Lâm Lôi. Chúng ta đi trước..” Cái Tư Lôi Sâm bọn họ muốn an ủi, cũng không biết nên nói cái gì, cả đám chỉ có thể rời đi,

Mặc dù mọi người đều biết, U Lam Phủ chủ đến rất nhanh, thế nhưng nghe A Phương Tát Tư nói xong.Mọi người cũng hiểu rõ..... U Lam Phủ chủ phỏng chừng cũng cứu không được Lâm Lôi. Trừ phi, lực khống chế linh hồn của U Lam Phủ chủ, có thể đạt tới khống chế hoàn mỹ Chủ thần lực. Đáng tiếc. Truyền thuyết chỉ có đại viên mãn Thượng vị thần mới làm được.

“Lão Đại.....”

Bối Bối nhìn bóng dáng tiều tụy của Lâm Lôi. Đã có cảm giác muốn khóc.

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Bối Bối. Trên mặt cũng biểu hiện sự tươi cười:”Bối Bối, ngươi cũng đi ra ngoài đi , cho phép ta ở đây bầu bạn với Địch Lỵ Á.” Lâm Lôi đưa tay vỗ vỗ vào bả vai Bối Bối. Bối Bối’ ân’ một tiếng . Ngay lập tức gật đầu. Lập tức Bối Bối cũng rời đi khỏi phòng.

Phòng trong, chỉ còn lại có Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cùng với Uy Địch đang ngủ say không biết mà cũng chẳng biết phát sinh chuyện gì .

Lâm Lôi lẳng lặng nhìn Địch Lỵ Á. Trong đầu xuất hiện vô số cảnh tượng như tia chớp xẹt qua, Tình cảm bi thương tràn ngập trong lòng, khiến Lâm Lôi không khỏi ngửa đầu:”Ông trời a! Tại sao muốn trừng phạt ta như vậy!!!”

Một âm thanh nhẹ nhàng hồi vang ở phòng trong yên tĩnh. Trong âm thanh tràn ngập sự không cam lòng, phẫn nộ, bi thương cùng với..... Tuyệt vọng!

Hai hàng nước mắt từ khuôn mặt Lâm Lôi chảy xuống.

Lâm Lôi chậm rãi đi tới trước mép giường, quỳ gối xuống cái giường trước mắt, cẩn thận nhìn Địch Lỵ Á. Vươn tay chậm rãi vuốt ve khuôn mặt Địch Lỵ Á. Trên mặt Lâm Lôi lộ ra vẻ tươi cười. nụ cười trong yên tĩnh:”Địch Lỵ Á. Ta sẽ cùng ngươi, đi đến đoạn đường cuối cùng. Không rời..... Không chia cách!”

Thời gian trôi qua, chớp mắt mấy ngày trôi qua.

Bối Bối đứng ở ngoài phòng,nhìn xuyên thấu qua cửa sổ nhìn vào phòng trong, giờ phút này Ba lỗ Khắc đi tới., lo sợ làm ồn ào đến Lâm Lôi. Nhẹ giọng nói:”Bối Bối, Lâm Lôi tình hình của hắn bây giờ như thế nào?” Mọi người đều biết rõ tình hình của Địch Lỵ Á........

Địch Lỵ Á dường như không có hy vọng.. Chỉ là mọi người cũng lo lắng, Lâm Lôi cũng sẽ vì vậy mà sa sút tinh thần. Thậm chí làm ra một số việc khiến cho mọi người đều hối hận đau lòng.

“Ngươi xem đi.” Bối Bối thở dài nói, Bối Bối trong khoảng thời gian này cũng không có vui vẻ, hắn cũng không có tâm tình chơi đùa náo loạn nữa . Ba lỗ Khắc nhìn xuyên thấu qua cửa sổ hướng vào bên trong. Chỉ thấy phòng trong--

Lâm Lôi đang ôm Uy Địch, đang cho Uy Địch ăn một chút cháo lỏng. Khi thì Lâm Lôi hướng tới Địch Lỵ Á nhìn . Nhẹ giọng nói:”Địch Lỵ Á, Uy Địch hôm nay phi thường ngoan ngoãn , một chút ồn ào cũng không có.”

Nhìn thấy cảnh tượng này, ngoài phòng Ba lỗ Khắc không cần nhìn nữa.

“Ta thật sự hy vọng!” Bối Bối thấp giọng nói,”Phi thường hy vọng, vị U Lam Phủ chủ sắp đến kia có thể cứu sống Địch Lỵ Á! Nhất định như vậy!”

“Ân.” Ba lỗ Khắc cũng gật đầu.

Chính lúc này , trên bầu trời một bóng người lặng yên hạ xuống. Chính là Phổ Tư La. Phổ Tư La thấp giọng nói:”Bối Bối, Lâm Lôi hắn.....”

“Phổ Tư La. Ngươi đã đến rồi?” Một âm thanh ôn hòa vang lên. Chỉ thấy Lâm Lôi mỉm cười ôm Uy Địch đi ra khỏi phòng.”Ta đưa Uy Địch đi ra đi một chút, đến đây. Phổ Tư La. ngươi cũng ôm Uy Địch một cái. Lâu như vậy ngươi không có tới, Uy Địch rất nhớ ngươi..”

Phổ Tư La nhìn thấy Lâm Lôi tươi cười, cũng ngẩn ra.

Hắn không nghĩ tới. Lúc này Lâm Lôi còn có thể cười? Cũng không biết tại sao hắn cảm giác được..... Lâm Lôi cười, so với vẻ mặt bi thương kia càng khiến cho hắn khó chịu.

“Được. Ta ôm.....” Phổ Tư La ngay lập tức đi qua.

“Ôm~” Uy Địch nhìn thấy Phổ Tư La đến, quả nhiên vươn cánh tay nhỏ bé. Trong miệng kêu.”Ôm~”

Lâm Lôi cười nói:”Uy Địch bây giờ đã biết nói chuyện đơn giản.. Biết kêu mẫu thân của hắn….”

Chính lúc này ----

Trên bầu trời một bóng người cực nhanh hạ xuống . Đúng là Gia Duy Trưởng Lão, Gia Duy Trưởng Lão bay đến . Liền nói:”Lâm Lôi. Phủ chủ Đại nhân tới.!”Lâm Lôi ngẩn ra.

“Phủ chủ Đại nhân tới.?” Lâm Lôi trong mắt thoáng có một chút sắc thái, tuy nhiên đối với việc U Lam Phủ chủ cứu Địch Lỵ Á ,trong lòng Lâm Lôi đã không có bao nhiêu hy vọng., nhưng dù sao là một người đến thử.

“Đúng. Bốn vị Tộc trưởng, Đại Trưởng Lão bọn họ đều lập tức đi nghênh đón., phải một chốc lát nữa mới đến!” Gia Duy Trưởng Lão giải thích nói.

Tứ thần thú Gia tộc bốn vị Tộc trưởng môn rất kiêu ngạo, thế nhưng bọn họ cũng là trong lòng thật sự khâm phục U Lam Phủ chủ, tôn trọng U Lam Phủ chủ, đối phương đối với Gia tộc có đại ân. Hơn nữa thực lực đối phương, cũng đủ để cho bọn họ phải như thế.

“Nga. Lâm Lôi hắn ngụ ở nơi này?” Một âm thanh thân thiết vang lên.

Hơn mười bóng người từ trên cao cực nhanh bay tới. Lâm Lôi, Phổ Tư La, Bối Bối cùng một mọi người đều ngửa đầu nhìn lên. Bay tại phía trước tiên chính là vị U Lam phủ chủ, Cái Tư Lôi Sâm bốn vị Tộc trưởng còn lại đi theo đằng sau hai bên . Thái độ của Bốn vị Tộc trưởng rất khiêm tốn.

Lâm Lôi cũng chăm chú nhìn người được bốn vị Tộc trưởng như những vì sao vây quanh mặt trăng .Người này mặc quần áo trường bào màu đen. Mái tóc dài màu đen đang tung bay, râu mép màu đen buông xuống trước ngực, con mắt rất nhỏ, thế nhưng nhưng lại sáng chói tinh thần trông rất có thần. Khóe miệng luôn mang theo nụ cười. Có vẻ rất thân thiết,

“Lâm Lôi!” Người này cười chào hỏi.

“Lâm Lôi. Vị đó chính là Phủ chủ Đại nhân.” Cái Tư Lôi Sâm giới thiệu nói.

Lâm Lôi cũng khó có thể tin khi nhìn người này:”Bối..... Bối Lỗ Đặc đại nhân?”

“Gia gia!” Bối Bối cũng kêu lên một tiếng đầy kinh ngạc. liền xúc động bay nhanh tới, Bối Lỗ Đặc cười lớn:”Ha ha, Bối Bối.....” Nói xong liền đem Bối Bối ôm vào trong ngực.

“Gia gia!” Bối Bối xúc động kêu lên.

“Ha ha..... nhớ gia gia sao chứ.” Bối Lỗ Đặc cười vui vẻ.

Cái Tư Lôi Sâm, Chu Tước Tộc trưởng cùng bốn vị Tộc trưởng. Còn có Đại Trưởng Lão cùng một đám Trưởng Lão. Ngay lập tức Phổ Tư La bọn họ cũng đều mở lớn con mắt, khó có thể tin khi nhìn cảnh tượng này.

“Phủ chủ Đại nhân? Gia gia?” Cái Tư Lôi Sâm vẻ mặt bọn họ đều cực kỳ kinh ngạc.

Mong các ban post bài tiếp theo sẽ dùng theo mẫu mình đã sửa này, tránh trường hợp bị xoá bài không rõ lý do.

Mình xin cảm ơn trước.

Thân

David

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 51: Thủ Đoạn Của Bối Lỗ Đặc

Lâm Lôi vốn đã rơi vào cảm giác tuyệt vọng, cho rằng Địch Lỵ Á không hy vọng sống xót nữa. Đối với U Lam phủ chủ cũng còn hy vọng quá lớn. Nhưng hắn không thể nào ngờ, cứu Tứ Thần thú gia tộc trong lúc nước sôi lửa bỏng, theo lời Cái Tư Lôi Sâm nói U Lam phủ chủ vô cùng cường đại lại chính là gia gia của Bối Bối – Bối Lỗ Đặc.

Thấy Bối Lỗ Đặc, trong lòng Lâm Lôi, niềm hy vọng không khỏi nẩy sinh. Trong lòng Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc cao thâm, khó dò được.

“Có lẽ, thực sự Bối Lỗ Đặc đại nhân có năng lực cứu được Địch Lý Á không chừng” Đáy lòng của Lâm Lôi bắt đầu có chút kích động và mong chờ.

Đám người ở cửa phòng rất kinh ngạc khi nhìn thấy Bối Bối và U Lam phủ chủ vô cùng thân thiết. Bọn họ không thể nào biết được người thanh niên bên cạnh Lâm Lôi cùng với U Lam phủ chủ có quan hệ như thế nào!

“Bối Lỗ Đặc, người là gia gia của hắn sao?” Phổ Tư La kinh ngạc nói.

Bối Lỗ Đặc liếc mắt nhìn hắn một cái, có chút gật đầu: “Phổ Tư La, thật sự xin lỗi, ta không có nói với ngươi. Ta chỉ sợ ngươi biết ta cùng Bối Bối có quan hệ, ngươi lại quan tâm quá mức đến tiểu tử kia. Ngươi biết không, Bối Bối không tốt lắm, tập trung rèn luyện một thời gian cũng không được.”

Phổ Tư La cười đứng lên.

Lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Lôi và Bối Bối, đặc biệt là lúc Bối Bối sử dụng thần cách binh khí, hắn đã đoán ra có lẽ Bối Bối với Bối Lỗ Đặc có quan hệ .

Sau khi gặp Bối Lỗ Đặc, hắn cũng hỏi chuyện này. Chỉ là Bối Lỗ Đặc cung chỉ thuận miệng trả lời cho xong.

“Ha ha, tiểu tử này cần phải chăm chỉ luyện tập” Phổ Tư La cười cười nhìn về phía Bối Bối.

Bối Bối không khỏi hừ một tiếng: “Gia gia, ta đã lĩnh ngộ được 5 loại huyền ảo trong vòng hơn ngàn năm, tốc độ như vậy là rất nhanh rồi”

“Ngươi nói hay lăm!” Bối Lỗ Đặc khóc cười không được, không phải Bối Bối tự lĩnh ngộ 5 loại huyền ảo. Ngoại trừ một loại huyền ảo là do thần thú đạt đến giai đoạn trưởng thành tự lĩnh ngộ, 4 loại huyền ảo khác là do Bối Lỗ Đặc nhờ bằng hữu tạo ra mảnh linh hồn

Đương nhiên, ngộ tính của Bối Bối cũng không tệ lắm, có thể liên tục phá vỡ tứ đại huyền ảo bình cảnh.

Cái Tư Lôi Sâm, tứ đại tộc trưởng, các vị trưởng lão đều rất kinh ngạc. Bọn họ thật sự không ngờ đến Lâm Lôi, Bối Bối cùng vị cường giả U Lam phủ chủ có quan hệ mật thiết như vậy.

“Phủ chủ đại nhân, hơn ngàn năm, Bối Bối lĩnh ngộ được 5 loại huyền ảo là rất lợi hại rồi.” Cái Tư Lôi Sâm ở bên cạnh nói.

“Có bí mật trong đó, người không biết mà thôi.” Bối Lỗ Đặc nheo mắt lại nói.

“Gia gia” Bối Bối có chút bất mãn.

Bối Lỗ đặt nói: “Bất quá, so với khi ở Ngọc Lan đại lục, ngươi đã tiến bộ rất nhanh. Ít nhất lá sự kiên nhẫn được nâng cao lên chút ít. Ha ha... ”

Lúc này, Bối Bối mới nở nụ cười

“Bối Lỗ Đặc đại nhân.” Lâm Lôi cuối cùng đã mở miệng: “Thê tử Địch Lý Á của ta, nàng…”

Bối Lỗ Đặc quay đầu nhìn qua Lâm Lôi, vẻ mặt mới nghiêm tục hơn, gật đầu nói : “Ta cũng đã nghe nói chuyện thê tử của ngươi lúc mới tới đây. Lúc trước, khi 2 ngươi kết hôn, ta còn sai nhi tử của ta mang một quả thần cách cho thê tử ngươi, ai ngờ… hôm nay lại gặp chuyện này. Ai, nhanh lên, ta xem.”

“Vâng.” Lâm Lôi đi trước dẫn đường, hai người một trước một sau tiến vào trong phòng. Ngay sau đó, Phổ Tư La, Bối Bối cũng tiến vào phòng.

Năm đó, cũng là Bố Lỗ Đặc hảo tâm cấp một quả thần cách. Dù sao ở vật chất vị diện, tự mình luyện thành thần, khả năng vô cùng thấp. Mặc dù, tự mình luyện thành thần vô cùng tốt. Chỉ là, để cho Địch Lỵ Á tự mình luyện thành thần, đừng nói là thần, dù là đạt tới thánh vực cũng rất khó. Biết đến bao giờ mới thành thần.

Ốc Đốn cũng là như vậy. Nếu Ốc Đốn không tiến hành Tông từ tẩy lễ, dựa vào chính mình luyện thành thần cũng khó.

“Lâm Lôi cùng phủ chủ có quan hệ như thế.” Cái Tư Lôi Sâm cùng đám người ở ngoài phòng nhìn nhau. Đến bây giờ, họ vẫn bị tin tức này làm cho rung động. Đồng thời, Cái Lôi Tư Sâm triển khai thân chi lĩnh vực, ngăn thanh âm không để người trong phong nghe được.

“Không nghe nói sao, lúc trước, khi Lâm Lôi kết hôn tại vật chất vị diện, phủ chủ cũng sai người mang lễ vật tới. Quan hệ của bọn họ vô cùng thân cận.” Chu Tước tộc trường khóe miệng nở nụ cười: “Chuyện này đối với Tứ thần thú gia tộc mà nói là chuyện tốt.”

“Đúng vậy. Nếu phủ chủ đại nhân hết lòng giúp đỡ gia tộc chung ta thì Bát đại gia tộc làm sao dám kiêu ngạo?” Huyền Vũ tộc trưởng cũng gật đầu nói: “Thủ đoạn của phủ chủ đại đại nhân, đích xác đáng sợ.”

Bọn họ đều nhớ rõ, cảnh lúc trước Bối Lỗ Đặc xuất tràng ngăn cản bát đại gia tộc tộc, cầm trong tay Hắc sắc trường côn, như tia chớp tung hoành trong nhóm cao thủ của Bát đại gia tộc. Chỉ cần trúng một côn thì ngay cả Thất tinh ác ma cũng không có hy vọng sống xót.

Vật chất công kích cao thủ Bát đại gia tộc không hề gây chút thương tổn nào đến Bối Lỗ Đặc, linh hồn công kích đánh lên người của Bối Lỗ Đặc cũng không chút phản ứng.

Trong nháy mắt, Bối Lỗ Đặc dễ dàng giết chết hơn hai mươi thất tinh ác ma, làm cho Bát đại gia tộc sợ đến mức lập tức tạm dừng công kích. Ngay cả Ba Lâm tộc trưởng của Bát đại gia tộc cũng cùng Bối Lỗ Đặc giao thủ một lần, mặc dù không chết nhưng cũng bị trọng thương.

Tu Tri, Ba Lâm tộc trưỡng cũng có chủ thần khí nhưng vị Ba Lâm tộc trường này so với Bối Lỗ Đặc vốn không cùng trình độ.

Bối Lỗ Đặc được gọi là Huyết Phong đại lục chủ thần hạ đệ nhất nhân. Được gọi như vây, nhưng không ai có ý kiến, ngay cả Tu La địa ngục cũng cam chịu. Hiển nhiên đây là sự công nhận! Qua đây có thể thấy được thực lực của Bối Lỗ Đặc.

“Lúc đó, nếu phủ chủ đại nhân mạnh mẽ ra lệnh cho bát đại ra tộc cút ngay, cho dù Bát đại gia tộc không muốn, phong chừng cũng phải đi.” Cái Tư Lôi Sâm thở dài nói: “Bất qua, tựa hồ phủ chủ đại nhân không muốn quá đắc tội với Bát đại gia tộc. Phỏng chừng, do nể mặt của chủ thần đứng sau Bát đại gia tộc. Chỉ cấm không cho Bát đại gia tộc tấn công vào Thiên Tề sơn mạch.”

“Phủ chủ đại nhân, nguyện ý làm việc này là tốt lắm rồi” Chu tước tộc trưởng nghiêm mặt nói: “Năm đó, bốn vị lão tổ tông còn sống, rất nhiều cường giả dựa vào gia tộc chúng ta, ngay cả chủ thần sứ giả cũng không ít. Chỉ là khi tứ lão tổ tông mất, ngay cả chủ thấn sứ giả để mặc gia tộc chúng ta.”

Kể cả các trưởng lão cũng thở dài trầm mặc

Thật là, lòng người khó dò mà!

Lão tổ tông vừa mất, ngay cả chủ thần sứ giả nhìn Tứ thần thú gia tộc từng bước một diệt vong, cũng không hề ra tay. May mắn là cuối cùng, U Lam phủ chủ ra mặt. Tuy U Lam phủ chủ không hoàn toàn đuổi Bát đại gia tộc đi nhưng dù sao cũng không để Tứ thần thú gia tộc diệt vong.

U Lam phủ chủ đối với bon họ vô cùng có tình có nghĩa. Ơn của U Lam phủ chủ nhiều như vậy, Tứ thần thú gia tộc không biết lấy gì để đền đáp được.

“Đi thôi. Chúng ta vào xem thế nào.” Cái Tư Lôi Sâm đi vào trước, các trưởng lão cũng theo thứ tự vào sau.

Cái Tư Lôi Sâm bọn họ vừa tiến vào phòng, liền thấy Lâm Lôi đã yên tĩnh đứng một bên để chờ, còn Bối Lỗ Đặc nhắm mắt đứng một bên. Chốc lát, liền mở mắt, cảm thán lên tiếng: “Tình hình của Địch Lỵ Á so với ta tưởng tượng còn nguy hiểm hơn.”

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, chẳng lẽ người cũng không thể cứu được được Địch Lỵ Á?” Lâm Lôi nóng nảy.

“Gia gia” Bối Bối liền nói.

“Ha ha” Bối Lỗ Đặc cười và nói “Ta chỉ nói là tình hình không xong, chỉ là còn chưa đến mức ta không thể cứu được. Vì cứu thê tử của ngươi, ta phải lãng phí một giọt Sanh mệnh chủ thần lực.”

Vừa nói xong, trong tay của Bối Lỗ Đặc liền xuất hiện một giọt thanh lục dịch.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân.” Lâm Lôi vừa nhìn thấy Sanh mệnh chủ thần lực, liền lo lắng nói: “Trị liệu linh hồn, đó là xâm nhập sâu trong linh hồn hạch tâm. Nếu có một tia bất cẩn, để một tia thoát ra, vậy là có thể...”

Mặc dù, Lâm Lôi rất muốn cứu Địch Lỵ Á, nhưng cũng không thể nhìn Địch Lỵ Á đi tìm chết.

“Phủ chủ đại nhân, sử dụng chủ thần lực này...” Cái Tư Lôi Sâm cũng nói.

“Yên tâm đi, hãy thưởng thức, chẳng nhẽ ta làm không được?” Bối Lỗ Đặc nghi hoặc quay đầu nghi hoặc nhìn Lâm Lôi bọn họ: “Sử dụng sanh mạng chủ thần lực, để không một tia nào thoát ra, mặc dù khó khăn với các ngươi. Chẳng lẽ làm không được?”

Vừa nói xong, Sanh mệnh chủ thần lực trong tay Bối Lỗ Đặc liền dùng nhập vào người hắn.

Lập tức, từ ngón trỏ tay phải của Bối Lỗ Đặc, một đạo thanh ảnh mờ ảo xuất hiện.

“Chủ thần chi lực!” Lâm Lôi chấn kinh.

“Làm sao có thể?” Cái Tư Lôi Sâm, Phổ Tư La, cùng nhóm người đều khiếp sợ. Hiển nhiên, Bối Lỗ Đặc đã sử dụng chủ thần lực nhưng thân thể của Bối Lỗ Đặc không hề có một tia chủ thần lực nào bị thất tán.

Bình thường, khi sử dụng chủ thần lực, bên ngoài thân thể sẽ tràn ngập các vầng sáng.

Vầng sáng đó chính là chủ thần lực thất tán. Giờ phút này, Bối Lỗ Đặc không có có một tia đặc thù. Nhìn bề ngoài, căn bản không thể nào nhìn ra Bối Lỗ Đặc đang sử dụng chủ thần lực.

Lâm Lôi vô cùng mừng rỡ: “Được cứu, Địch Lỵ Á được cứu rồi! Không ngờ Bối Lỗ Đặc đại nhân lại lợi hại như vậy, sử dụng chủ thần lực cũng có thể sử dụng cử trọng nhược khinh, không một tia nào bị thất tán.”

Chủ thần lực đối với thượng vị thần mà nói quá mạnh mẽ.

Giống như, để cho một người bình thường sử dụng trọng kiếm nặng trăm cân. Bởi vì qua nặng, nên sử dụng không được chuẩn, rất dễ thất ngộ.

Đối với thần cũng như vậy. Vượt qua sự năng lực khống chế của linh hồn, chủ thần lực không bị khống chế, liền bị thất tán. Trong truyền thuyết, chỉ có đại viên mãn thượng vị thần mới có thể khống chế hoàn mỹ chủ thần lực. Hôm nay, Bối Lỗ Đặc có thể làm được này.

“Phủ chủ đại nhân, chẳng lẽ người đã đạt đến đại viên...” Cái Tư Lôi Sâm cả kính nói.

“Im lặng!”

Bối Lỗ Đặc nhướng mày, vẻ mặt nghiêm túc hẳn lên: “Trong lúc ta trị liệu cho Địch Lý Á, các ngươi không được phép nói chuyện, nếu quấy rầy ta, hậu quả tự các ngươi chịu!” Bối Lỗ Đặc nghiêm nghị nói.

Nhất thời, cả phòng đều im lặng.

Trái tim của Lâm Lôi đập nhanh kinh hoàng, khẩn trương nhìn cảnh diễn ra trước mắt. Chỉ thấy Bối Lỗ Đặc vươn tay phải, bao trùm trên đầu Địch Lỵ Á. Nhất thời, che đi quang mang xanh biếc, quang mang này từ từ thẩm thẩm vào đầu Địch Lỵ Á.

Bối Lỗ Đặc vẫn nhắm mắt, hoàn toàn chuyên tâm trị liệu.

Cả phòng đều yên tĩnh. Ngay cả âm thanh của hơi thở cũng không có.

“Nhất định được, nhất định được.” Lâm Lôi nhìn không chớp mặt, trong lòng không ngừng chờ đợi. Hắn rất sợ hãi, trước đó Phương Tát Tư cũng ra tay cứu Địch Lỵ Á như vậy. Hắn vốn cho rằng sẽ thành công nhưng kết quả lại....

Yên tĩnh ......

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Trị liệu linh hồn, phải vô cùng cẩn thận, bên trong linh hồn phi thường phức tạp, hơn nữa hạch tâm phi thường yếu ớt. Một tia thất ngộ thì linh hồn sẽ xong đời. Chu dù là Bối Lỗ Đặc cũng phải vô cùng cẩn thận trị liệu.

Hồi lâu ......

Mồ hôi trên trán Lâm Lôi toát ra.

“Tốt lắm!” Một đạo thở dài vang vọng trong phòng. Trong phòng yên tĩnh, đột ngột vang lên một đạo âm thanh, làm cho Lâm Lôi không hỏi cả kính, Lâm Lôi nhìn về phía Bối Lỗ Đặc... Giờ phút phán quyết đã tới!

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, thế nào rồi?” Trong lòng Lâm Lôi run lên.

“Thế nào ư? Tự ngươi nhìn sẽ thấy.” Bối Lỗ Đặc cười nói.

Ngay lập tức, Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Địch Lỵ Á. Chỉ thấy, mi mắt của Địch Lỵ Á khẽ run lên, trong nháy mắt, Lâm Lôi như có ngọn lửa thiêu đang thiêu đốt lòng ngực, trên mặt không khỏi lộ vẻ kinh hãi.

Địch Lỵ Á mở mắt. Đôi mắt có tia mờ mịt, khó hiểu. Nàng nhìn xung quanh có một đám người.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân.” Địch Lỵ Á kinh hô, ngay lập tức nhìn về phía Lâm Lôi: “Lâm Lôi, đã có chuyện gì xảy ra vậy?” Sau khi Địch Lỵ Á bị trúng chiêu, mất ý thức trong một khoảng thời gian, nàng căn bản không biết chuyện gì xảy ra.

“Lâm Lôi, sao chàng lại khóc?” Địch Lỵ Á cảm thấy mơ hồ.

Tại sao khi tỉnh lại, xung quanh lại có đám người, kể cả tộc trưởng, thâm chí cả Bối Lỗ Đặc cũng xuất hiện.

Nước mắt của Lâm Lôi căn bản không chịu sự khống chế đã làm cho hai mắt ươn ướt, trước lúc Địch Lý Á tỉnh dậy một khắc, Lâm Lôi cảm giác thế giới trở nên u tối, bỗng nhiên lại khôi phục ánh sáng, lại có sắc thái.

“Địch Lỵ Á” Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á không chớp mắt, sợ rằng sẽ mất Địch Lỵ Á

“Phủ chủ đại nhân, người, người là Đại viên mãn thượng vị thân sao?”

“Bối Lỗ Đặc, ngươi...” Phố Tư La cũng cả kính nói.

Bối Lỗ Đắc cười ha ha nói: “Các người nói cái gì? Chẳng lẽ, ta không phải đại viên mãn thượng vị thần thì không thể khống chế được chủ thần lực sao?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 52: Hai Giọt Chủ Thần Lực

Phổ Tư La, Cái Tư Lôi Sâm cùng đám người nhất thời tắt tiếng.

“Gia gia!”

Trên mặt lộ vẻ vui mừng, Bối Bối liền nói: “Ta biết bọn họ đều nghi hoặc. Bởi vì theo truyền thuyết chỉ có đại viên mãn thượng vị thần mới có thể sử dụng hoàn mỹ chủ thần lực.”

Bối Lỗ Đặc hướng về đám người ở trong phòng.

“Truyền thuyết... Các ngươi cũng biết truyền thuyết” Bối Lỗ Đặc cười nói: “Đại viên mãn thượng vị thần đích xác là làm được. Chỉ là ngoại trừ đại viên mãn thượng vị thần, không hẳn là thượng vị thần nhất định không làm được.”

Truyền thuyết, dù sao cũng chỉ là truyền thuyết!

Sự thật không nhất định phải giống như truyền thuyết.

“Bối Lỗ Đặc, bội phục, bội phục, khó trách chủ thần vĩ đạn lại đối đãi ngươi như thế.” Phổ Tư La cười nói, chủ thần sứ giả đối với chủ thần cũng chỉ là một thuộc hạ mà thôi. Một chủ thần sử giả chết, chủ thần hoàn toàn có thể kiếm được một chủ thần sứ giả khác.

Nhưng có một số sử giá lại được chủ thần rất coi trọng như đại viên mãn thượng vị thần. Mặc dù Bối Lỗ Đặc không phải là đại viên mãn thượng vị thần nhưng chủ thần đối với hắn là phi thường coi trọng.

“Đừng nói ta, vị chủ thần kia đối với ngươi cũng rất coi trọng.” Bối Lỗ Đặc cười nói.

Nghe xong, Phổ Tư La không khỏi mỉm cười. Hắn đã cùng chủ thần hỏa hệ tỷ thí, từ vật chất công kinh, linh hồn công kích, sau đó chủ thần hỏa hệ mới nói ra thân phận. Chủ thần nói rõ thân phận, cùng Phổ Tư La luận bàn, đương nhiên không coi Phổ Tư La là người bình thường.

Phổ Tư La cùng Bối Lỗ Đặc nói chuyện, bốn vị tộc trường, các vị trưởng lão đứng một bên chỉ có thể lắng nghe, không dám bàn luận. Dù sao, hai người đều là chủ thần sứ giả.

Bối Lỗ Đắc quay đầu nhìn thoáng qua Lâm Lôi, rồi sau đó liền phân phó đám người Cái Tư Lôi Sâm: “Tốt lắm, đám người các ngươi ở trong phòng bàn luận. Phu thê Lâm Lôi chắc hẳn có nhiều chuyện riêng cần nói. Các ngươi cũng nên ra ngoài đi thôi.”

Lúc này, đám người Cái Tư Lôi mới bừng tỉnh, lập tức gật đầu

“Phủ chủ đại nhân, nhân tiện việc người tới trị bện cho thê tử của Lâm Lôi, đêm nay, Tứ thần thú gia tộc tổ chức yến tiệc, mời người tham gia, được không?”

“Ừ, được rồi, tối nay, các ngươi phái người tới đây. Bây giờ ta còn muốn cùng Bối Bối nói chuyện.” Bối Lỗ Đặc nhìn Bối Bối cười và xoa đầu Bối Bối.

“Phủ chủ đại nhân!” Đột nhiên có một âm thanh vang lên: “Có một việc muốn nhờ đến phủ chủ đại nhân.”

“Muội muội” Cái Tư Lôi Sâm không khỏi bất ngờ, liền truyền âm nói: “Việc của chúng ta nói ra lúc này vẫn còn hơi sớm.”

Hiển nhiên, Bối Lỗ Đặc vừa ra lệnh cho bọn rời đi.

Bối Lỗ Đặc bất mãn, nhíu mày nhìn qua. Người phát ra âm thanh chính là đại trưởng lão của Thanh Long nhất tộc.

Đại trưởng lão nghiêm nét mặt nói: “Phủ chủ đại nhân, cũng giống thê tử của Lâm Lôi bị hôn mê, có không ít người! Không biết, phủ chủ đại nhân có thể ra tay cứu giúp mạng...”

“Hừ!” Bối Lỗ Đặc hừ lạnh một tiếng, lông mày không khỏi nhíu lại, ánh mắt lạnh lùng đảo qua nàng.

“Muôi muội” Cái Tư Lôi Sâm cũng thất thanh.

“Thật hài hước!”

Ánh mắt lợi hại của Bối Lỗ Đặc nhìn đại trưởng lão: “Trị liệu cho một người, không chỉ tiêu hao chủ thần lực mà còn tiêu hao cả tinh của của ta. Ngươi nói thật đơn giản... Huống chi, người của tộc ngươi liên quan gì đến ta. Dựa theo lời ngươi nói... có phải trong địa ngục, có người bị thương, đều muốn Bối Lỗ Đặc ta ra mặt cứu a!”

Một chút giận của Bối Lỗ Đặc làm cho Tứ thần thú gia tộc tộc trưởng, các trưởng lão sợ đến giật bắn mình.

Lão thiên. Ngày hôm nay, Tứ thần thú gia tộc còn có thể ẩn thân tại Thiên Tề sơn mạch đều nhờ vào Bối Lỗ Đặc. Nếu Bối Lỗ Đặc không hỗ trợ, Tứ thần thú đã bị Bát đại gia tộc vây công, tiêu đời rồi.

Đối mặt với sự tức giận của Bối Lỗ Đặc, Đại trưởng lão cũng không dám lên tiếng.

“Phủ chủ đại nhân, xin lỗi, cùng bởi vì muội muội ta lo cho tộc nhân.” Cái Tư Lôi Sâm vừa xin lỗi, lập tức dẫn theo những người khác rời đi luôn.

“Bối Lỗ Đặc, lần này ngươi phát hỏa làm cho nữ trưởng lão kia sợ không dám lên tiếng. Ngươi cũng thật là, chỉ cần cự tuyệt là được, cần gì phải phát hỏa.” Phổ Tư La cười nói.

Bối Lỗ Đặc liên khôi phục nụ cười trên mặt.

“Phổ Tư La, đối với ngoại nhân, không cần luôn phải tươi cười nghênh đón, nếu không, có nhưng người sẽ càng thêm quá phận.” Bối Lỗ Đặc cười nói.

Bối Lỗ Đặc không phải là người mềm lòng. Lúc trước, khi diễn ra Ngọc Lan đại lục chiến tranh khốc liệt, vô số người chết, Bối Lỗ Đặc cũng không ra tay cứu giúp. Bời vì, hắn xem sanh tử vốn cũng thiên địa pháp tắc là một bộ phận

Điều này gây ra cái chết của vô số người trong một ngày.

Cho dù thành thần, tuy là có vô vô hạn tánh mạng, nhưng trong cả địa ngục, mỗi khắc có vô số thần do chém giết mà chết đi. Nếu không phải với hắn có quan hệ, nếu phải là người mà hắn coi trọng một chút, hắn liệu có ra tay cứu không?

“Gia gia, chúng ta hãy mau ra ngoài thôi.” Bối Bối liền nói.

Bối Lỗ Đặc nở nụ cười: “Đúng vậy, đừng quấy rầy phu thê Lâm Lôi nữa.”

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, vô cùng cảm tạ người.” Lâm Lôi nắm tay Địch Lỵ Á hướng về phía Bối Lỗ Đặc cảm kích nói. Lúc này, Bối Lỗ Đặc cứu Địch Lỵ Á, ân đức này, Lâm Lôi không thể báo đáp được.

“Ha ha...” Bối Lỗ Đặc cười: “Tốt lắm, không quấy rầy phu thê các ngươi nữa.”

Bối Lỗ Đặc cùng Phổ Tư Lôi, Bối Bối đồng thời rời đi. Trong phòng chỉ còn Lâm Lôi và Địch Lỵ Á. Lâm Lôi thuật là chuyện đã xảy ra. Mặc dù, Lâm Lôi kể rất bình tĩnh nhưng qua lời kể của Lâm Lôi, Địch Lỵ Á vẫn cảm nhận được sự hoảng sợ, tuyệt vọng và sự hưng phấn, kích động.

"Địch Lỵ Á, nếu không có Bối Lỗ Đặc đại nhân cứu nàng, ta thật sự không thể nào tưởng tượng, sau khi nàng... tương lai ta sẽ như thế nào?" Lâm Lôi thấp giọng thơi dài nói: "Tu luyện sao? Dù thực lực của ta có cường đại thế nào? Không có nàng, thực lực cường đại thì có ý nghĩa gì?"

Địch Lỵ Á chết đi, đối với Lâm Lôi mà nói, tương lai là một mảnh hắc ám.

Không có hy vọng!

Không có động lực!

Nghe xong, mắt của Địch Lỵ Á đã ươn ướt. Đưa tay ôm lấy Lâm Lôi nói: "Lâm Lôi, đừng nói vậy, không phải bây giờ ta đã rất tốt sao?"

"Đúng vậy. Rất tốt!"

Lâm Lôi vuốt ve khuôn mặt Địch Lỵ Á, gật đầu nói: "Địch Lỵ Á, cho tận đến bây giờ, ta cũng chưa từng kinh động, vui vẻ, hưng phấn như vậy! Ta thấy mắt nàng mở ra... Cả người ta tựa hồ như sống lại "

"Vì nàng, vì con của chúng ta, ta sẽ không ngừng cố gắng làm cho mình mạnh hơn!" Lâm Lôi nhìn Địch Lỵ Á: "Có nàng ở phía sau, không có gì có thể làm cho ta sợ hãi!"

Nghe xong, nước mắt của Địch Lỵ Á không ngừng rơi xuống, nụ cười hạnh phúc nở trên khuôn mặtn.

“Địch Lỵ Á” trong tay của Lâm Lôi xuất hiện một giọt thủy hệ chủ thần lực: “Đây là thủy hệ chủ thần lực, nếu lúc trước ta đưa cho nàng một giọt chủ thần lực, nàng đã không gặp nguy hiểm như vậy. May là nàng đã khỏe lại, ta sẽ không để cho chuyện như vậy lại xảy ra lần nữa. Giọt chủ thần lực này, nàng hãy cầm đi.”

“Lâm Lôi. Không...” Địch Lỵ Á nhìn giọt chủ thần lực, liền cự tuyện

“Cầm đi!”

Lâm Lôi nghiêm túc nói: “Địch Lỵ Á, trải qua sự việc này, ta hiểu được, đôi khi ta cũng không thể bảo vệ được nàng. Nàng cầm một giọt chủ thần lực, tại thời điểm quan trọng có thể bảo trụ được tánh mạng. Chủ thần lực này, vô luận là linh hồn phòng ngự, vật chất phòng ngự đều phi thường hữu hiệu. Địch Lỵ Á, nàng chớ có cự tuyệt.”

Địch Lỵ Á nhìn Lâm Lôi. Nàng biết rất rõ tính của Lâm Lôi.

“Vâng, ta sẽ cầm” Địch Lỵ Á không cự tuyệt nữa.

Lúc này, trên mặt Lâm Lôi mới nở nụ cười, đưa tay ra ôm lấy Địch Lỵ Á, Địch Lỵ Á cũng ỷ ôi trong lòng ngực của Lâm Lôi: “Cái gì mất đi, mới thấy được tầm quan trọng. Ta không muốn nếm tư vi đó đâu.”

“Sẽ không, sẽ không bao giờ.” trên mặt Địch Lỵ hiên lên nụ cười.

“Đúng vậy.” Lâm Lôi liền ứng thanh. Nhất thời, hai người đều im lặng.

Tựu trung, hai người cảm thụ hơi thở củng nhau, thưởng thức sự ấm áp, sự yên lặng...

Về phần các trưởng lão, bọn họ đều tập trung tham gia yến tiệc. Dù sao, khách mời lần này là người đã cứu Tứ thần thú gia tộc – U Lam phủ chủ.

Khi họ biêt rằng, Bối Lỗ Đặc cùng Bối Bối, Lâm Lôi có quan hệ, họ đều ngạc nhiên không thôi.

"Lâm Lôi trưởng lão!" Ngồi trên đại điện, Cái Tư Lôi Sâm cất cao giọng nói: "Lúc trước, ngươi chiến đấu với tám trưởng lão của quân địch. Tuy tiêu hao một giọt chủ thần lực nhưng cũng giết được 5 Thất tinh ác ma.

Lâm Lôi không khỏi nhớ lại.

“Ta biết ngươi am hiểu đại địa pháp tắc, ta đã cùng Huyền Vũ tộc trưởng thương lương qua, ngươi giết chết 5 vị trưởng lão. Đây là một công lao lớn! Gia tộc thưởng cho ngươi 2 giọt chủ thần lực, một giọt là thủy hệ chủ thần lực, một giọt là địa địa chủ thần lực.” Cái Tư Lôi Sâm cười nói.

“ Lâm Lôi, ngươi sử dụng đại địa chủ thần lực này kết hợp với trọng lực không gian, uy lực sẽ vô cùng lớn.” Âm thanh hùng hậu của Huyền Vũ Tộc trưởng vang lên.

Lâm Lôi đứng giữa đại điện.

Đồng thời, trong tay của Cái Tư Lôi Sâm, Huyền Vũ tộc trưởng đều xuất hiện một giọt chủ thần lực, phân biết giọt mầu xanh và giọt mầu vàng. Ngay khi tiếp nhận, Lâm Lôi liền thu 2 giọt vào Bàn Long chỉ giới.

“Tạ hai vị tộc trường. “ Lâm Lôi khom người nói.

“Có công tất được thưởng. Đó là quy định của gia tộc.” Cái Tư Lôi

Sâm cười nói: “Tốt lắm, hãy mau về chỗ ngồi đi. Mọi người tiếp tục uống rượu”

Cùng ngồi trong đại đại, Phổ Tư La, Bối Lỗ Đặc nhìn nhau cười.

Nhưng ngồi dưới đại điện, Phất Nhĩ Hàn trưởng lão không khỏi bất mãn trong lòng.

“Phụ thân” Y Mạn Nữu Nhĩ dùng thần thức truyền âm nói.

Bây giờ, có đại hỷ sự, mọi người trong gia tộc tập trung ở đây rất đông. Lúc chiến đấu, có người đã mất thần phân thân cực mạnh, không còn xứng với địa vị trưởng lão. Những người này vẫn được coi trọng. Dù sao, những người đó đều vì gia tộc mà tổn thất mất nhưng thần phân thân cực mạnh. Những người này ở gia tộc địa vị vẫn còn tương đối cao. Tham gia yến tiệc lần này, Y Mạn Nữu Nhĩ cũng nằm trong số đó.

“Lần này, tộc trưởng có vẻ thiên vị quá.” Y Mạn Nữu Nhĩ dùng thần thức truyền âm nói: “Dựa theo quy định của gia tộc, trưởng lão chiến đấu ở bên ngoài, tổn thất một giọt chủ thần lực. Bình thường chỉ bổ sung lại một giọt dù cho công lao lớn đến đâu. Dù sao, bây giờ, chủ thần lực của gia tộc đã không còn nhiều lắm.”

“Hừ” Phất Nhĩ Hàn dùng thần thức đáp lại: “Cũng bở vì U Lam phủ chủ? Nếu không phải như vậy, sao có thể cấp 2 giọt chủ thần lực. Không hiểu Lâm Lôi gặp vận may gì mà U Lam phủ chủ cũng giúp đỡ.”

Đáy lòng Phất Nhĩ Hàn vô cùng bất mãn.

Lâm Lôi có Thanh Long chỉ giới, Phất Nhĩ Hàn đã có chút bất mãn, bây giờ, Lâm Lôi còn cùng U Lam phủ chủ có quan hệ. Hắn lại càng bất mãn. Nhưng hắn cũng không dám biểu lộ trên mặt.

Trên mặt vẫn phải cười, đồng thời nâng chén: “Lâm Lôi trưởng lão, chúc mừng ngươi.”

Lâm Lôi ngồi bên trái tại đại điện, cách không xa Bối Lỗ Đặc. Bối Lỗ Đặc nhìn về phía Lâm Lôi, truyên âm nói: “Lâm Lôi, ta nghe nói lần trở về này ngươi bị 8 trưởng lão vây công?”

“Đúng vậy.” Điều này, Lâm Lôi cũng có chút nghi hoặc, dùng thần thức truyền âm nói: “Chuyện này có chút kỳ quái. Thứ nhất, ta biến ảo dung mạo. Thứ 2, ta vừa đến bọn chúng liền hợp kích. Thứ 3, quân địch xuất động tới 8 vị trưởng lão. Nếu không nắm chắc 10 phần, sao bọn họ làm như vậy? ”

Bối Lỗ Đặc trầm mặc chốc lát, mới dùng thần thức truyền âm nói: “Phổ Tư La cũng nói qua với ta về chuyện này. Ta suy nghĩ cẩn thận, có chút hoài nghi... Bên trong gia tộc có thể có người tiết lộ tin tức ra ngoài.”

Lâm Lôi ngẩn người ra.

“Lâm Lôi, hãy nói cho ta biết, ngươi có hoài nghi người nào không?” Bố Lỗ Đặc truyền âm nói.

Đương nhiên, trong Lâm Lôi có hoài nghi một người.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, ta không có chứng cớ. Hơn nữa, chuyện này có hay khônng có phản đồ, cũng không cam đoan 100%. Có hoài nghi, nói ra có tác dụng gì.” Lâm Lôi truyền âm nói.

“Ngươi không cần biết có hay không có tác dụng. Chỉ cần nói cho ta biết, ngươi có hoài nghi người nào không. Hãy nói cho ta biết.” Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi chần chừ một lúc rồi nói: “Có, lúc ta vào kim chúc tánh mạng rời đi, hắn cũng thấy ta rời đi. Hơn nữa, trong gia tôc, cùng ta có mâu thuẫn tựu chung chỉ có phụ tử bọn họ.”

“Người đó là ai?”

“Phất Nhĩ Hàn!” Lâm Lôi rốt cục cũng nói ra tên.

“Người đó có trong đại điện không?”

“Có.” Lâm Lôi đáp lại: “Ngồi ngay đối diện, ở vị trí thứ 5.”

Theo chỉ dẫn của Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc quay đầu lại nhìn. Lúc này, Phất Nhĩ Hàn đang cùng trưởng lão khác bàn luận: “Gia tộc ngày càng khó khăn. Một lần ta gặp trưởng lão của địch, thiếu chút nữa là xong đời.”

“Có phải là người có mái tóc vàng phải không? ”

Lâm Lôi đáp: “Chính là hắn”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 53: Diễn Kịch

Bối Lỗ Đặc đại nhân rốt cuộc muốn làm gì?” Tự đáy lòng của Lâm Lôi có chút nghi hoặc, trong Gia tộc có hay không có phản đồ hay không? có phải là Phất Nhĩ Hàn hay không, vốn là không có chứng cớ, Bối Lỗ Đặc đại nhân hỏi nhiều như vậy rốt cuộc muốn làm gì đây chứ

Ngay khi Lâm Lôi có chút nghi hoặc khó hiểu, Bối Lỗ Đặc đang ngồi ở phía trên đại điện đem chén rượu hướng tới một cái bàn dài trước mặt nặng nề đặt xuống. Âm thanh kia chói tai không khỏi làm Tứ đại Tộc trưởng, Phổ Tư La đều nhìn về phía người ấy.

“Hừ!” Bối Lỗ Đặc đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Ngay tức khắc cả đại điện trong lúc một thời đều yên lặng hẳn xuống. Mọi người đều hiểu vị U Lam Phủ Chủ tựa hồ có chút mất hứng.. Đắc tội với người khác thì không cần gấp. Nhưng không thể đắc tội với chỗ dựa của Gia tộc tồn tại. Cái Tư Lôi Sâm cất tiếng cười nói :”Phủ chủ Đại nhân. Không biết có chuyện gì?”

Bối Lỗ Đặc liếc nhìn hắn một cái, tức thời nhìn bao quát chung quanh. Ánh mắt hiện vẻ lạnh lùng.

“Lâm Lôi bọn họ gặp phải tám gã Trưởng Lão của địch quân tập kích. Hắn đánh chết mấy vị Trưởng Lão, có công thì được khen thưởng, điểm ấy ta rất tán thưởng cách xử lý của Gia tộc các ngươi..... Thế nhưng Tứ thần thú Gia tộc các ngươi chẳng lẻ không một chút nào điều tra, tại sao lại có chuyện phát sinh tám gã Trưởng Lão đồng thời tập kích !”

Bối Lỗ Đặc hừ lạnh một tiếng nói ,”Theo ta được biết, tám gã Trưởng Lão của địch quân một lần tập kích, liền có ba vị Trưởng Lão đều sử dụng Chủ thần lực, rõ ràng muốn giết chết Lâm Lôi ! Thậm chí trong quá trình chiến đấu, ngay cả tôn nhi Bối Bối của ta cũng đã bị ảnh hưởng đến, may mắn ta đã sớm vì hắn luyện chế linh hồn phòng ngự thần khí. Mới có thể chống đở được một chút ánh sánh màu xanh biếc kia . Nếu không hắn cũng sẽ giống như Địch Lỵ Á!”

“Đại sự tình như thế. Gia tộc các ngươi không thèm để ý đến, hừ!” Bối Lỗ Đặc tức giận hừ một tiếng cũng không hề nói nhiều.

Lời này vừa nói ra. Cả đại điện đông đảo Trưởng Lão đều lặng lẽ thần thức truyền âm nghị luận lẫn nhau, ngay lập tức tại phía trên đại điện bốn vị Tộc trưởng cũng đồng dạng sử dụng thần thức truyền âm nghị luận với nhau , vào lúc bọn họ đang theo dõi.....

Bối Lỗ Đặc tức giận như vậy, có thể là bởi vì Bối Bối cũng đã bị ảnh hưởng theo . Mặc dù Bối Bối không có việc gì xảy ra. Thế nhưng Bối Lỗ Đặc hiển nhiên vẫn còn nổi giận. Điểm ấy, tứ đại Tộc trưởng cũng hoàn toàn có thể hiểu.

“Phủ chủ Đại nhân.” Tộc trưởng của Chu tước ngay lập tức áy náy nói ,” Chuyện Tám vị Trưởng Lão kia tập kích, chúng ta cũng biết tuyệt đối là có đã có kế hoạch trước, nếu không Lâm Lôi bọn họ mới ra khỏi Mật Nhĩ Thành, tại sao đã có phát sinh tám gã Trưởng Lão rất liều lĩnh. Thế nhưng, sự việc này không dễ điều tra !”

“Điều tra không thể ra?” Bối Lỗ Đặc lạnh lùng nói ,”Rất đơn giản, trong Gia tộc các ngươi có phản đồ.”

“Phản đồ!”

Lời vừa nói ra. Khung cảnh trong Đại điện lập tức ồn ào náo nhiệt

Phất Nhĩ Hàn càng cả kinh lỗ chân lông đều dựng đứng lên, trái tim độc ác co rúm lại. Thế nhưng trong nháy mắt hắn liền tỉnh táo lại:”Không có việc gì. Tuyệt đối không có việc gì, ngoại trừ ta. Căn bản không ai biết ta thông tri cho người của Bát đại Gia tộc. Chính ta không nói thì người nào biết? Cho dù Lâm Lôi có nghi ngờ, thế nhưng ai cóchứng cớ?”

Trong nháy mắt , trong lòng của Phất Nhĩ Hàn càng kiên định tín niệm--bất kể thế nào thì chính mình cũng không phải là kẻ phản đồ!

Chính vì có tật giật mình. Phất Nhĩ Hàn biết rõ không ai biết được.Thế nhưng đáy lòng vẫn còn có chút thấp thỏm lo âu.

“Cha, người nói. Thật có phản đồ?” Y Mạn Nữu Nhĩ cũng dùng thần thức truyền âm cho Phất Nhĩ Hàn.

“Nói không chừng.” Phất Nhĩ Hàn giả vờ rất là bình tĩnh, thần thức truyền âm nói ,”Có lẽ có phản đồ. Thế nhưng có thể Bát đại Gia tộc kia thật sự có biện pháp điều tra rõ hành tung của Lâm Lôi nói không chừng.”

Trong Đại điện ồn ào. Các Trưởng Lão đều khiếp sợ.Nhưng đáy lòng Lâm Lôi còn là kinh ngạc:”Vị Bối Lỗ Đặc đại nhân. Có phần hơi quá.....” Trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì. Chưa từng có chứng cớ gì , Bối Lỗ Đặc cũng dám làm như vậy. Bất quá. trong lòng Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc làm việc vốn rất không hiểu.

“Lâm Lôi. Thật sự có phản đồ?” Địch Ly Á ngồi ở bên hông của Lâm Lôi sử dụng Thần thức truyền âm nói .

“Đương nhiên rồi.” Lâm Lôi đáp lại nói .

“Là ai? Là Phất Nhĩ Hàn?” Địch Ly Á cũng hướng nhìn thoáng qua Phất Nhĩ Hàn. Nghĩ đến phản đồ. trước tiên Địch Ly Á cũng nghĩ tới là Phất Nhĩ Hàn.

“Nếu có phản đồ, tám chín phần mười chắc hẳn là hắn.” Lâm Lôi đáp.

Thời gian sau trên đại điện . Cái Tư Lôi Sâm lúc này mới nói:”Phủ chủ Đại nhân. Ngươi nói có phản đồ. Chẳng lẻ người có chứng cớ?”

“Đương nhiên là có!” Bối Lỗ Đặc thoáng cười nói.

Nhất thời đại điện sôi nổi hẳn lên. Ngay cả Lâm Lôi cũng giật mình..

“ Có chứng cớ?” Lâm Lôi tự mình cũng không biết có chứng cớ.

“Chứng cớ?” Phía dưới , Phất Nhĩ Hàn không khỏi kinh hãi,” Không biết. Tuyệt đối sẽ không biết. Thần phân thân của ta truyền đạt tin tức này , thế nhưng đã biến ảo dung mạo. Tuyệt đối không người nào biết việc này .”

“Chứng cớ ở đâu?” Cái Tư Lôi Sâm liền nói,”Nếu thật có phản đồ. Phản bội Gia tộc..... Phủ chủ Đại nhân xin yên tâm. Vô luận người kia là ai. Tứ thần thú Gia tộc ta đều sẽ đưa tất cả phân thân của hắn , tất cả đều xử tử. một người cũng không để lại!”Cái Tư Lôi Sâm nói âm vang mạnh mẽ.

“Đúng, nhất định phải xử tử!” Bạch hổ Tộc trưởng cũng lãnh lùng nghiêm nghị nói .

“Phủ chủ Đại nhân. Không biết chứng cớ?” Chu tước Tộc trưởng mở miệng nói , tất cả mọi người ở cả đại điện nhìn về phía Bối Lỗ Đặc. Lâm Lôi, Phất Nhĩ Hàn cũng đều nhìn chăm chú vào Bối Lỗ Đặc, bọn họ cũng không biết.....

Có chứng cớ gì !

“Nói không được, nói không được!” Bối Lỗ Đặc thoáng cười nói.

Mọi người sửng sốt.

“Phủ chủ Đại nhân. ngươi định làm gì?” Bọn người Cái Tư Lôi Sâm kinh ngạc không thôi, Lâm Lôi cũng nghi hoặc nhíu đôi lông mày lại.

Bối Lỗ Đặc thoáng cười nói:”Nói cũng vô dụng, bởi vì biết việc này, chỉ có hai người, một người là ta! Một người khác đó là Chủ thần vĩ đại ! Các ngươi tưởng rằng. Chủ thần sẽ vì một việc nhỏ này mà làm chứng? Còn như mọi sự kỹ càng tỷ mỉ, sự việc lien quan tin tức của Chủ thần. Ta cũng không dám tiết lộ.”

Mọi người trợn tròn mắt. Lâm Lôi cũng hôn mê không hiểu.. Tại sao lien quan đến Chủ thần.?

“Phủ chủ Đại nhân. Ý của ngươi là. Không thể lấy ra chứng cớ?” Âm thanh của Đại Trưởng Lão vang vọng trong đại điện.

“Đúng, không thể lấy ra chứng cớ.” Bối Lỗ Đặc gật đầu nói .

Đại Trưởng Lão cung kính nói :”Phủ chủ Đại nhân ngươi không lấy ra chứng cớ, việc này bây giờ không cách nào xác định, có hay không có phản đồ. Còn không chắc chắn! Tại tình hình không có chứng cớ, có lẽ không nên tìm cách làm cho lòng người hoảng sợ. Hoàng..”

“Buồn cười!”

Bối Lỗ Đặc nhận thấy Đại Trưởng Lão trước”Như thế nào, chẳng lẻ ngươi cho rằng ta nói sạo?”

Đại Trưởng Lão cứng đờ người.

“Muội muội.” Cái Tư Lôi Sâm thần thức truyền âm quát,” Phủ chủ Đại nhân hiển nhiên là định yêu cầu truy cứu sự tình. Ông ấy truy cứu thì cứ cho phép ông ấy truy cứu, dù sao ta cũng muốn tìm cho ra phản đồ, ít nhất phải có một lý do để cho chúng ta tin phục. Nếu tùy ý chỉ ra và xác nhận, Tứ thần thú Gia tộc chúng ta cũng sẽ không đáp ứng! Bây giờ có lẽ chớ chọc, giận hắn.”

Cái Tư Lôi Sâm nghiêm chỉnh sắc mặt dò hỏi:”Xin hỏi Phủ chủ Đại nhân, ngươi biết vị phản đồ kia là ai?”

Nhất thời, cả đại điện yên tĩnh hết thảy.Lâm Lôi cũng cẩn thận lắng nghe, chỉ thấy Bối Lỗ Đặc thờ ơ cười, vươn ngón trỏ tay phải chỉ xuống Phất Nhĩ Hàn ở phía xa dưới đại điện:” Phản đồ Tứ thần thú Gia tộc các ngươi. Chính là hắn! Phất Nhĩ Hàn!!!”

“Phất Nhĩ Hàn!!!” Bối Lỗ Đặc cuối cùng quát ra một cái tên vang vọng khắp cả trong đại điện. Sắc mặt của Phất Nhĩ Hàn trong nháy mắt khó coi đến mức tận cùng. Lâm Lôi trong lòng kinh dị, thần thức truyền âm cho Bối Lỗ Đặc:”Bối Lỗ Đặc đại nhân, người làm gì?”

“Không cần suy nghĩ nhiều. Ta tự có dự định. ngươi tiếp tục ngồi xuống xem là được .” Bối Lỗ Đặc thần thức truyền âm nói .

Đông đảo các Trưởng Lão ngồi ở dưới đại điện, tất cả đều quay đầu hướng về Phất Nhĩ Hàn nhìn , nhưng Phất Nhĩ Hàn cũng lập tức đứng lên. Trên mặt tràn đầy vẻ tức giận , lớn tiếng nói :”Phủ chủ Đại nhân. Phất Nhĩ Hàn ta thân là thành viên đời thứ ba của Gia tộ, hơn một vạn năm nay.Giết chết đối phương Thất tinh ác ma cũng có hai tên ! Con của ta cùng địch nhân chiến đấu đã mất đi cực mạnh Thần phân thân, ngươi nói ta phản đồ? Ha ha.....”

Phất Nhĩ Hàn dĩ nhiên bi phẫn cười ha hả. tiếng cười lớn kia uẩn chứa bi phẫn. Làm đông đảo các Trưởng Lão cũng không thể không tin tưởng Phất Nhĩ Hàn. Rất hiển nhiên, Bối Lỗ Đặc từ đầu tới đuôi căn bản không có đưa ra chứng cớ có tính xác thực, mà chỉ ra và xác nhận phản đồ đó là ’ Phất Nhĩ Hàn’, nếu là vãn bối trong Gia tộc, hoặc là một ít thành viên sau khi gia nhập Gia tộc , các Trưởng Lão vẫn tin tưởng Bối Lỗ Đặc .

Nhưng Phất Nhĩ Hàn,con của Đại Trưởng Lão!Bọn họ cũng không tin rằng Phất Nhĩ Hàn sẽ là phản đồ!

“Phủ chủ Đại nhân.” Đại Trưởng Lão kia đứng dậy, mặt nạ màu bạc hạ xuống, đôi mắt kia ẩn chứa tức giận, lạnh lùng nghiêm nghị nói .” Phất Nhĩ Hàn chính là con của ta, vô số năm qua, ta đối với hắn vẫn còn rất hiểu rõ! Ta dám cam đoan, hắn tuyệt đối không phải là phản đồ! Cũng không thể là phản đồ!”

Bối Lỗ Đặc trên mặt như trước có một màn nhàn nhạt tươi cười.

“Nga, không thừa nhận?” Bối Lỗ Đặc liếc hướng Phất Nhĩ Hàn.

“Phất Nhĩ Hàn, ngươi cho là việc ngươi làm thần không biết quỷ không hay. ngươi không nói thì không ai biết?” Bối Lỗ Đặc thoáng cười nói.”Nhưng ngươi quên., Chủ thần thần thức điều tra, ngươi căn bản sẽ không phát hiện ra được!”

Tự đáy lòng Phất Nhĩ Hàn run lên:”Chẳng lẻ việc ta làm . Đều bị Chủ thần biết được.? Không có khả năng, không có khả năng! Chủ thần như thế nào lại vừa vặn chú ý đến chuyện của ta làm ?” Trong lòng Phất Nhĩ Hàn không ngừng nói với chính mình. Nhưng bề mặt ngoài, Phất Nhĩ Hàn vẫn như trước ngẩng cao đầu, kiên định nói :”Phủ chủ Đại nhân. Phất Nhĩ Hàn ta dám nói. Ta tuyệt đối không phản bội Gia tộc, tuyệt đối không có!”

“Ta cũng không nhiều lời.” Bối Lỗ Đặc nhìn về phía hắn,”Ngươi cho rằng ngươi là trong sạch , đúng không?”

Phất Nhĩ Hàn ngang nhiên gật đầu:”Đương nhiên!”

Bối Lỗ Đặc có chút gật đầu:”Tốt lắm, nếu ngươi thật sự trong sạch, vậy ngươi sẽ không chống cự. Ta đứng đối diện với ngươi thi triển một lần’ Mê Hồn’, trong trạng thái mê hồn, ngươi sẽ đem sự thật hoàn toàn nói ra.”

Lâm Lôi nghe nói như thế liền hiểu rõ ý nghĩ của Bối Lỗ Đặc:” Phất Nhĩ Hàn dù sao là Thất tinh ác ma, hơn nữa trong thực lực Trưởng Lão đều dựa vào để tiến lên, nhưng là Thanh Long nhất tộc trong Linh hồn cũng có thiên phú thanh quang bảo vệ, muốn đối phó cường hoành thi triển’ Mê Hồn’, chính là Bối Lỗ Đặc đại nhân phỏng chừng cũng làm không được.”

Mê hồn một Thất tinh ác ma. Rất khó.Nếu Thất tinh ác ma, có thiên phú thanh quang bảo vệ..... Có thể đối với hắn thi triển Mê Hồn, thì cả Địa Ngục đều có thể đếm được trên đầu ngón tay..

“Mê hồn?” Phất Nhĩ Hàn cả giận nói.”Phủ chủ Đại nhân, ta không phải là phản đồ! ngươi cũng vẫn muốn ép ta tiếp nhận’ Mê Hồn’. Mặc dù ngươi là Phủ chủ Đại nhân cao cao tại thượng . Nhưng ta cũng phải nói, ngươi khi hiếp người quá đáng!”

“Láo xược.” Cái Tư Lôi Sâm quát.

Phất Nhĩ Hàn cũng đi nhanh lên phía trước.

“Bồng!” quỳ mạnh xuống.

“Tộc trưởng!” Phất Nhĩ Hàn xúc động phẫn nộ nói ,”Chuyện tới hôm nay, ta không thể không nói chuyện, Phủ chủ Đại nhân đổ tội cho ta thì thôi. Còn muốn đối với ta thi triển thuật Mê Hồn. Còn muốn ép ta đừng phản kháng. Phất Nhĩ Hàn ta cũng là Trưởng Lão của Tứ thần thú Gia tộc vĩ đại! Ta cũng là Thất tinh ác ma! Đại khuất nhục như thế ta chịu không được!”

Phất Nhĩ Hàn ngẩng đầu nói :”Tộc trưởng, nếu khiếp sợ quyền uy của Phủ chủ Đại nhân, Phất Nhĩ Hàn ta đây hôm nay sẽ giống như mong muốn của Phủ chủ Đại nhân, ở đây nhận lấy cái chết ! Phủ chủ Đại nhân cứ động thủ, cứ việc xử tử ta! Thế nhưng, Bối Lỗ Đặc ngươi....... Cho dù là Phủ chủ, cho dù đối với gia tộc của ta có đại ân. Ta cũng không cho phép ngươi lại tiếp tục sỉ nhục ta! Ngươi giết ta. Ta cũng không cho phép ngươi bôi nhọ ta!”

Phất Nhĩ Hàn nhắm mắt lại:”Muốn giết, ngươi cứ việc đến!”

Nhất thời trong đại điện các vị Trưởng Lão đều truyền âm nghị luận lẫn nhau.“Phất Nhĩ Hàn. ngươi chỉ chấp nhận một lần mê hồn thôi, đến lúc đó Phủ chủ Đại nhân sẽ biết ngươi là trong sạch .” Cái Tư Lôi Sâm nói.

“Chịu đựng áp bức lăng nhục đã đủ rồi. Vẫn ép ta tiếp nhận mê hồn. Không cho phép phản kháng ?” Phất Nhĩ Hàn nước mắt đều chảy xuống , cao ngạo nói .”Tộc trưởng a..... Lão tổ tông còn sống. Ai dám đối với Trưởng Lão Gia tộc của chúng ta làm như thế ?”

Lời nói này, làm không ít các Trưởng Lão ở đây trong lòng đồng tình.Lão tổ tông còn sống , dù cho là Địa Ngục Tu La. Bọn họ Tứ thần thú Gia tộc cũng không thèm để ý.Bối Lỗ Đặc cười.

“Ha ha!”

Bối Lỗ Đặc cười to tiếng vang khắp đại điện, lập tức đứng dậy trực tiếp hướng xuống phía dưới đi đến.

“Muốn giết cứ giết.” Phất Nhĩ Hàn nhắm mắt quỳ xuống trên mặt đất .Với Một bộ dạng bi phẫn.

“Phủ chủ Đại nhân.” Cái Tư Lôi Sâm liền nói.

Bối Lỗ Đặc cũng đi xuống đại điện. Lạnh lùng cười nói:” Tiểu tử ngươi bản lĩnh diễn kịch quả thật không tồi. Được, hôm nay nếu như ta bức tử ngươi, còn nói ta bôi nhọ ngươi, ta sẽ tha cho ngươi sống thêm mấy tháng nữa..... Đợi mấy tháng sau, ta xem ngươi còn có lời để nói!”

Bối Lỗ Đặc nói xong, trường bào vung lên liền hướng đi ngoài .

“Phất Nhĩ Hàn ta không phải là phản đồ, qua mấy tháng nữa, cũng như trước không phải là phản đồ!” Phất Nhĩ Hàn vẫn đang quỳ gối, nhưng lại vẫn còn ngẩng đầu nói .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 54: Trốn Không Thoát

B

ối Lỗ Đặc đột nhiên rời khỏi buổi tiệc, cũng khiến cho không khí của cả đại điện có chút xấu hổ, Bữa tiệc rượu ăn mừng cũng nhanh chóng qua loa chấm dứt, Cái Tư Lôi Sâm cùng bốn vị Tộc trưởng quay sang hướng Phổ Tư La, Bối Bối, Lâm Lôi chào hỏi từ biệt, Lâm Lôi bọn họ cũng đều đi về trước……

Trong Đại điện, đại đa số Trưởng Lão đều bắt đầu rời đi, Phất Nhĩ Hàn mới đứng lên.

“Phất Nhĩ Hàn.”

Một tiếng âm thanh lạnh lùng nghiêm nghị vang lên.

Phất Nhĩ Hàn quay đầu lại, Đại Trưởng Lão đang đi tới, ánh mắt lạnh lùng chăm chú nhìn vào hắn, sử dụng Thần thức truyền âm nói :

”Phất Nhĩ Hàn, ta hỏi ngươi. Tám vị Trưởng Lão của quân địch được cử đi giết Lâm Lôi. Có phải là ngươi làm hay không?”

“Không phải!”

Phất Nhĩ Hàn không chút do dự nói:

”Mẫu thân. Ta tuyệt đối không phải là phản đồ! Mẫu thân, ngươi phải tin tưởng ta!”

Đại Trưởng Lão nhìn kĩ hắn một lúc, thế nhưng Phất Nhĩ Hàn muốn diễn kịch làm sao nàng có thể phát hiện.Đại Trưởng Lão dường như thở dài một hơi. Âm thanh nhu hoà hơn rất nhiều:

”Được, ta tin tưởng ngươi, chỉ cần ngươi không phải là phản đồ, Gia tộc sẽ không cho phép người khác giết ngươi.”

Nói xong. Đại Trưởng Lão cũng lập tức quay đi.Ở Đại điện lạnh lẽo dưới lòng đất Phất Nhĩ Hàn ngồi một mình ở trong đó:

”Nghe ý tứ của Bối Lỗ Đặc tựa như thật sự đã khẳng định ta là phản đồ? Chẳng lẽ Chủ thần thật sự có nhìn thấy? Chủ thần tuy là nhân vật cao quý. Thế nhưng cũng có nhân tính. Cũng sẽ hành tẩu đi các nơi, nói không chừng có thể biết thật.”

Trong đầu Phất Nhĩ Hàn không ngừng suy nghĩ suy diễn.

“Hừ. Bất luận Chủ thần phát hiện hay không phát hiện. Vĩ đại như Chủ thần, như thế nào sẽ vì một việc nhỏ này mà nhúng tay vào .” Phất Nhĩ Hàn quyết định chú ý

”Chỉ cần ta kiên định tự mình không phải là phản đồ. Ta đây sẽ không là người có lỗi!”

Việc Phất Nhĩ Hàn muốn làm chính là chỉ có nhất nhất dù chết cũng không thừa nhận! Trong Đại hạp cốc của Thiên Tế Sơn Mạch. Bối Lỗ Đặc không hề đến nơi Tứ thần thú Gia tộc an bài rất tốt, mà là ở lại trong Đại hạp cốc, cùng Lâm Lôi, Bối Bối ở cùng với nhau .

Lâm Lôi ở tại phòng bên trong, Lâm Lôi, Bối Bối, Phổ Tư La, Bối Lỗ Đặc bốn người cư ngụ ở bên ngoài. Nhưng Địch Lỵ Á chính là ở tại phòng ngoài mang theo Uy Địch.

“Gia gia. Nếu ngươi cùng Chủ thần biết sự tình này, biết rõ Phất Nhĩ Hàn kia là phản đồ, dứt khoát trực tiếp đi giết hắn là được.”

Bối Bối gầm gừ nói:” Tên Phất Nhĩ Hàn, ta đã sớm coi không vừa mắt với hắn..”

Lâm Lôi cười nói:”Bối Bối, Tộc trưởng, Trưởng Lão của Tứ thần thú Gia tộc ở sâu trong tâm linh đều có một chút cao ngạo, nếu không có chứng cớ mà giết, Tộc trưởng, các Trưởng Lão cho dù không trở mặt ngay tại chỗ , nhưng trong lòng cũng sẽ mang hận.”

“Đúng.” Bối Lỗ Đặc gật đầu cười nói,”Đừng xem thường bốn vị Tộc trưởng đúng là rất tôn kính ta. Thế nhưng dù sao bọn họ cũng đều là con cái của bốn vị Chủ thần. Trong lòng đều rất là cao ngạo , không thể làm quá đáng.”

Trong lòng Lâm Lôi có chút ít nhiều cảm kích Bối Lỗ Đặc. Bối Lỗ Đặc làm sao mà không biết Tứ thần thú Gia tộc sẽ hận hắn? Hắn làm như vậy là lo lắng cho mình sẽ lọt vào sự gạt bỏ . Ở trong gia tộc, cuộc sống không dễ chịu.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, người nói mấy tháng sau sẽ khiến cho Phất Nhĩ Hàn không thể nói được gì hết. Rốt cuộc có biện pháp gì?” Lâm Lôi ngay lập tức dò hỏi.

“Đúng vậy, gia gia. Người có biện pháp nào?”

“Ha ha.....” Bối Lỗ Đặc cười.

Phổ Tư La cũng cười nói :”Bối Bối. ngươi quên rồi, hơn một năm trước. Tại Mật Nhĩ Thành chuyện ngươi gặp qua bà nội của ngươi? Lần đó , ngươi nhận được cái gì?”

“Linh hồn bác li những mảnh nhỏ, Thế là sao?” Bối Bối nghi hoặc hỏi .

Bối Lỗ Đặc cười nói:” Linh hồn bác li những mảnh nhỏ này ,chính là của vị lão bằng hữu của ta đưa tặng lại. Lần đó, Ta đưa cho bà nội của ngươi giao cho ngươi, bởi vì lúc đó ta đang đi theo vị lão bằng hữu kia của ta , không có thời gian đi tìm ngươi.”

“Phất Nhĩ Hàn cũng là đệ tử của Thanh Long nhất tộc, có thiên phú bảo vệ, ta đối với hắn không cường hoành thi triển’ Mê Hồn’ được . Thế nhưng vị lão bằng hữu kia của ta có thể làm được.” Bối Lỗ Đặc tự tin mười phần.

Siêu cấp cường giả có thể Bác ly linh hồn mảnh nhỏ ?

“Nếu là người này ra tay.” Trong lòng Lâm Lôi thật sự mừng rỡ,”Phất Nhĩ Hàn khẳng định chạy không thể thoát được!”

“Lần này ta vì chuyện của Địch Lỵ Á. Vội vã bay tới đây. Ta còn lo lắng rằng lão bằng hữu sẽ rời đi. Bất quá vừa rồi liên lạc với lão. vị lão bằng hữu kia của ta còn đang ở U Lam Phủ. Mấy tháng sau. Sẽ bay tới đây.” Bối Lỗ Đặc thoáng cười nói.

“Gia gia, có chắc chắn chứ?” Bối Bối có chút lo lắng.” Phất Nhĩ Hàn thực sự có thiên phú bảo vệ đây.”

“Mười phần nắm chắc!” Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi nghe xong trong lòng vô cùng vui sướng. Đồng thời cũng thầm khen :” Bối Lỗ Đặc đại nhân thực là Siêu cấp cường giả kết giao bằng hữu cũng đều là Siêu cấp cường giả a, ngay cả Phất Nhĩ Hàn có Thiên phú Thanh quang bảo vệ cũng có thể thi triển “Mê Hồn” . Với thành tựu về phương diện linh hồn đạt tới trình độ khiến cho người ta sợ hãi vô cùng.”

Cuộc sống chờ đợi thật là nhàn nhã rong chơi , tuy vậy tin tức U Lam Phủ chủ chỉ ra và nhận định Phất Nhĩ Hàn chính là phản đồ, cũng lan truyền khắp tại Thiên Tế Sơn Mạch. Không ít người trong gia tộc ngấm ngầm đều rất tức giận, cho rằng U Lam Phủ chủ ỷ thế hiếp người.

Chớp mắt đã trôi qua mấy tháng, vào một ngày , Lâm Lôi cùng Địch

Lỵ Á đang ở phòng trước đùa giỡn với Uy Địch.Uy Địch đã có thể loạng choạng bước đi..

Đang quấn quít con mình. Địch Lỵ Á đột nhiên ngẩng đầu nói :”Lâm Lôi. tin tức lần trước truyền quả thật đúng rất rộng. Ngay cả chúng ta ở trong Đại hạp cốc cũng truyền đến. Ta vừa rồi đem theo Uy Địch đi ra ngoài đi dạo chơi một lúc. Có nghe được mọi người trong Đại hạp cốc khác ở chi mạch khác nói U Lam Phủ chủ bôi nhọ Trưởng Lão Phất Nhĩ Hàn đấy, đương nhiên, cũng có người nói Phất Nhĩ Hàn không dám tiếp nhận Mê Hồn. đúng là có tật giật mình..... Bất quá đại đa số hình như ủng hộ bên Phất Nhĩ Hàn.”

“Không cần quan tâm nhiêu, đợi vị cường giả kia lại đây, hết thảy chân tướng sẽ rõ ràng.” Lâm Lôi nói xong , liền ngồi xuống nói .”Uy Địch, cố gắng lên, đi vài bước đến bên cha nào.”

“Nha. Nha~”

Uy Địch cười toe toét , cái miệng nhỏ nhắn nhỏ nhắn luôn pi - po. Bước từng bước chân nhỏ cẩn thận đi tới, rốt cục cũng xà vào trong lòng của Lâm Lôi..

“Cha.” Uy Địch nũng nịu gọi.

“Lai, hôn một cái nào .” Lâm Lôi sủng nịch nói .

Trong lúc ôm con mình, Lâm Lôi cũng liếc mắt sang Địch Lỵ Á đang ở bên cạnh một cái. Mới mấy tháng trước. Bản thân mình vẫn bị vây trong tuyệt vọng. Nhưng nay hết thảy đều thay đổi. Chính là bởi vì Bối Lỗ Đặc:”Đại ân này cả đời cũng không thể quên”

Ngay khi ,cả nhà Lâm Lôi ba người đang hưởng thụ sung sướng thì --

“Bối Lỗ Đặc!” Một âm thanh sang sảng vang lên tại bầu trời của Thiên Tế Sơn Mạch.

“Ân?” Lâm Lôi, Địch Lỵ Á kinh hãi ngẩng đầu lên.

Thân ảnh của Bối Lỗ Đặc, Phổ Tư La, Bối Bối liên tiếp bay ra, Bối Lỗ Đặc hướng về phía Lâm Lôi cười nói:”Lâm Lôi, vị bạn tốt kia của ta tới rồi . Đi thôi, Phất Nhĩ Hàn phải lộ ra chân diện mục thôi.”

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á cũng mang theo đứa nhỏ, cũng đi theo hướng về phía trên Đại hạp cốc bay đi. Phía trên Thiên Tế Sơn Mạch , một thân ảnh to lớn ngạo mạn đang huyền phù lơ lửng ở giữa không trung, toàn thân hắn đang khoác áo choàng dài hình thanh điểu. Mái tóc của Thanh Điểu uốn lượn tuỳ ý tung bay. Lông mi thô màu đen như hai thanh kiếm.

Hắn cứ như vậy ở đó , đứng ở trên bầu trời Thiên Tế Sơn Mạch.Chung quanh có rất nhiều tốp tuần tra chiến sĩ, không người nào dám tới gần. Chỉ thấy Cái Tư Lôi Sâm suất lĩnh mấy vị Trưởng Lão bay tới..

“Tộc trưởng. Vị quái nhân này bay đến này,sau khi quát lên một tiếng’ Bối Lỗ Đặc’ liền đứng ở đây bất động.. Chúng ta muốn đuổi hắn đi..... Thế nhưng phàm những ai tới gần hắn đều sẽ mất đi ý thức, rớt xuống, sau khi té rớt xuống lại khôi phục ý thức..” Đội trưởng của Tuần tra chiến sĩ ngay lập tức đến báo cáo nói .

Cái Tư Lôi Sâm nghe nói như thế, không khỏi nhướng mày.Lúc này, Cái Tư Lôi Sâm bay qua, Lớn tiếng nói :”Ta là Tộc trưởng của Thanh Long nhất tộc Cái Tư Lôi Sâm, không biết người là ai?”

Lúc này , quái nhân mới mở mắt hướng Cái Tư Lôi Sâm liếc qua. Cái Tư Lôi Sâm không khỏi chấn động trong lòng, hắn dĩ nhiên cảm giác được trong ánh mắt của quái nhân quả nhiên có hai bóng xà ảnh hư ảo.

“Cái Tư Lôi Sâm?” Quái nhân lạnh lùng nói .”Ta đang đợi Bối Lỗ Đặc.”

Cái Tư Lôi Sâm nhướng mày, tuy nhiên cảm thấy thực lực của người đứng trước mắt rất mạnh, thế nhưng Cái Tư Lôi Sâm cũng không sợ hãi..... Hắn chính là cực mạnh' linh hồn phòng ngự', dù sao hắn có một cái " linh hồn phòng ngự Chủ thần khí" hoàn hảo.

" Mời đến chỗ ta ở ngồi xuống nghỉ ngơi. Tiện đợi Phủ chủ Đại nhân." Cái Tư Lôi Sâm cười nói.

"Không cần." Quái nhân nói.

"Ha ha..... Đan Trữ Đốn, tốc độ của ngươi quả là chậm chạp a." Sang sảng tiếng cười vang lên, chỉ thấy Bối Lỗ Đặc từ xa xa thân hình nhất biến hoá. Gần sát là Lâm Lôi, Bối Bối bọn họ ở bay theo ở phía sau bay tới.

"Bối Lỗ Đặc." Quái nhân nở nụ cười, lập tức nghênh đón đi qua.

Lâm Lôi, Địch Ly Á bọn họ bay đến, không khỏi nhìn kỹ hướng quái nhân kia , thế nhưng tại Lâm Lôi nhìn thấy..... quái nhân này có mái tóc uốn lượn. Tựa hồ đều biến ảo hình thành một thanh xà dài thẳng tắp.

"Ân." Lâm Lôi bỗng nhiên cả kinh."Hảo quỷ dị cảm giác."

"Phủ chủ Đại nhân. Vị này chính là Đan Trữ Đốn, trong truyền thuyết chính là ' Đan Trữ Đốn' trong Hỗn loạn chi hải?" Cái Tư Lôi Sâm khó có thể tin nổi.

Trong Địa Ngục có rất nhiều nhân vật truyền kỳ, chính là Cái Tư Lôi Sâm cũng chỉ là nghe nói đến tên mà chưa từng thấy qua. Đan Trữ Đốn ngay cả trong Địa Ngục chỉ có thể cùng Bối Lỗ Đặc so sánh ngang nhau. Thậm chí còn muốn vượt qua các Truyền kỳ nhân vật!

“Đúng.” Bối Lỗ Đặc cười nói.”Vị bạn tốt của ta , Chính là từ đệ nhất nhân trong Hỗn loạn chi hải dưới Chủ thần. Đan Trữ Đốn!”

Trong Địa Ngục chủ yếu phân thành năm khối đại lục, có hai Đại Hải. trong đó’ Hỗn loạn chi hải’ có phạm vi lớn nhất, cũng là nơi có cao thủ nhiều nhất. Đan Trữ Đốn, tại vô số năm trước đã danh chấn Địa Ngục.

Đan Trữ Đốn chính là Cực mạnh’ tử vong quy tắc’.

Bởi vì trong Thất đại nguyên tố đều có xác định rõ các đại huyền ảo. Dung hợp vài loại huyền ảo cũng phi thường rõ ràng. Thế nhưng, trong Tứ đại quy tắc cũng không giống. Tứ đại quy tắc không có xác định rõ các huyền ảo. Có hay không đạt tới trình độ Trung vị thần, trình độ Thượng vị thần, sẽ do cách thiên địa mà phán đoán.

Đan Trữ Đốn có đạt tới đại viên mãn hay không, không ai có thể nói rõ.Chính là.....

Nếu trong Địa ngục Vị diện. Nói người nào có thành tựu linh hồn cực mạnh, phỏng chừng tuyệt đại đa số cường giả đều sẽ báo xuất danh hiệu ’ Đan Trữ Đốn’, một người cường đại đến biến thái nhân vật. Nếu nói, Bối Lỗ Đặc cường đại là đột ngột quật khởi. Dùng Máu tanh giết chóc để mà chứng minh.Thì Đan Trữ Đốn cường hoành là trải qua vô số năm khảo nghiệm mà được công nhận .

Rất nhiều người đều cho rằng. Đan Trữ Đốn đã đạt tới Tử vong quy tắc cực hạn. Đạt tới đại viên mãn. Đương nhiên Đan Trữ Đốn tự mình không nói..... Người khác cũng không cách nào xác định trăm phần trăm.

“Cái Tư Lôi Sâm, ngươi đi an bài người đi , đem Phất Nhĩ Hàn đi đến đây đi.” Bối Lỗ Đặc cười nói.

Cái Tư Lôi Sâm đã có chút hiểu.. Bất quá hắn vẫn phân phó thuộc hạ đi triệu tập Phất Nhĩ Hàn lại đây.

Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn hai người sóng vai bay đi, Cái Tư Lôi Sâm, Phổ Tư La, Lâm Lôi, Bối Bối, Địch Lỵ Á bọn họ cũng đi theo.

“Phổ Tư La, Đan Trữ Đốn, đệ nhất nhân trong Hỗn loạn chi hải dưới Chủ thần, rất mạnh phải không?” Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm nói . Lâm Lôi tu luyện thời gian quá ngắn. Đối với một ít Truyền kỳ nhân vật trong Địa Ngục vẫn còn không biết.

“Rất mạnh, chuyện giỡn chơi.” Phổ Tư La thần thức truyền âm nói ,” Đan Trữ Đốn phỏng chừng chính là đại viên mãn Thượng vị thần, ngươi nói hắn có mạnh hay không?”

Lâm Lôi bị doạ đến nhảy dựng lên, không khỏi nhìn kỹ hướng về Đan Trữ Đốn. Đan Trữ Đốn trong khi phi hành , mái tóc dài hình thanh điểu tuỳ ý uốn lượn phiêu sái, thế nhưng trong khi tung bay nhưng lại thường xuyên sinh ra ảo giác. mái tóc dài hình thanh điểu nhất hồi biến thành một hình trường xà. Một hồi biến thành một cây mũi tên băng.....

Nhìn chăm chú Đan Trữ Đốn. Trong đầu óc có chút choáng váng.

“Thật đáng sợ.” Lâm Lôi thất kinh.

“Lão Đại. Ta chung quy cảm giác Đan Trữ Đốn, áo choàng trên người giống như một quái thú dưới biển sâu, thật quái lạ.” Bối Bối thần thức truyền âm nói . Sinh ra ảo giác không chỉ một mình Lâm Lôi.

Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm ở trong đại sảnh, mọi người đều theo thứ tự ngồi xuống. Lâm Lôi ngẩng đầu hướng nhìn ra phòng ngoài, Đại Trưởng Lão chính đại bước đi vào:”Đại ca. Người vừa lớn tiếng kêu hô Phủ chủ Đại nhân. Là vị nào vậy?”

Cái Tư Lôi Sâm đứng lên nói :”Muội muội, vị chính là Hỗn loạn chi hải’ Đan Trữ Đốn’ tiên sinh.”

Đại Trưởng Lão cả kinh.

“Đan Trữ Đốn tiên sinh.” Đại Trưởng Lão thân thiện nói , bọn họ xưng hô Bối Lỗ Đặc là’ Phủ chủ Đại nhân’, cũng là vì có cảm ân tình. Về phần những người khác cho dù cùng thực lực tương đương với Bối Lỗ Đặc. Bọn họ nhiều nhất cũng chỉ xưng hô là Tiên sinh thôi.

Đại Trưởng Lão vừa ngồi xuống, bên ngoài lại truyền đến tiếng bước chân.

“Ha ha. Rốt cục tới.” Bối Lỗ Đặc cười nói.

“ Người nào?” Đan Trữ Đốn lạnh lùng hỏi.

“Chính là người có mái tóc màu kim kia.” Bối Lỗ Đặc nói. Chỉ thấy Phất Nhĩ Hàn đang giao hảo với mấy vị Trưởng Lão đồng thời đi đến. Phất Nhĩ Hàn nhìn thấy Bối Lỗ Đặc trong đại sảnh sắc mặt liền có chút bối rối khó coi,

“Nga?” Đan Trữ Đốn trả lời.

Đột ngột --

Hai tròng mắt Đan Trữ Đốn đột nhiên phát ra lưỡng đạo hư ảo tối tăm mờ mịt ảo ảnh. Đột ngột bao phủ Phất Nhĩ Hàn. căn bản Phất Nhĩ Hàn ngay lập tức cơ hội phản kháng cũng không có, Lâm Lôi không khỏi sáng ngời con mắt:” Đan Trữ Đốn, ra tay bề ngoài thoạt nhìn đơn giản, thế nhưng trong đầu Phất Nhĩ Hàn kia nhất định có một phen tranh đấu.”

Trên mặt Phất Nhĩ Hàn các cơ co rúm giật giật một chút, lập tức liền bình tĩnh trở lại.

“Được lắm.” Đan Trữ Đốn cười quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc:

” Thanh Long nhất tộc Thiên phú quả thật là lợi hại. khiến ta phải xuất ra bản lãnh thật sự..”

Bối Lỗ Đặc cũng cười rộ lên:” Đừng tố khổ.. Giúp ta thẩm vấn hắn một phen.”

“Các ngươi làm gì?” Đại Trưởng Lão vội la lên.

“sử dụng “Mê Hồn” mà thôi.” Bối Lỗ Đặc thoáng cười nói.”Hắn không trong sạch. Các ngươi nhìn sẽ biết.”

Cái Tư Lôi Sâm ngay lập tức sử dụng ánh mắt sai bảo Đại Trưởng Lão. Người ta đều đã thi triển’ Mê Hồn’ rồi, thôi thuận theo tự nhiên đi

”Hừ.” Đại Trưởng Lão hừ nhẹ một tiếng. liền ngồi xuống,”Đợi phát hiện con của ta không phải là phản đồ. Xem các ngươi kết thúc như thế nào.”

“Kết thúc như thế nào ta không xen vào do Bối Lỗ Đặc phụ trách.” Đan Trữ Đốn trên mặt hiện lên vẻ tươi cười.

“Phất Nhĩ Hàn. Nói cho ta biết, Tám gã Trưởng Lão của quân địch đánh lén Lâm Lôi. Chính là ngươi mật báo tin tức phải không? Nói cho hành tung của Lâm Lội cho Bát đại Gia tộc.” Đan Trữ Đốn nhàn nhạt hỏi.

Nhất thời trong đại sảnh. Cái Tư Lôi Sâm, Đại Trưởng Lão, mấy vị Trưởng Lão, Kể cả Lâm Lôi bọn họ đều khẩn trương nhìn về phía Phất Nhĩ Hàn, Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Phất Nhĩ Hàn đang mơ hồ chết lặng phía dưới:”Nếu không phải có thể khó khăn trong việc kết thúc..”

Vẻ mặt Phất Nhĩ Hàn bình tĩnh, hai mắt vô thần, không linh hoạt nói :”Vâng!”

“Vâng!”

Âm thanh này vang vọng trong đại sảnh. Một nhóm người nhất thời yên tĩnh.. Đặc biệt là Đại Trưởng Lão tuy mang mặt nạ màu bạc, không cách nào chứng kiến vẻ mặt của nàng thế nào , thế nhưng trong đôi mắt của nàng tràn đầy vẻ khó có thể tin tưởng .

“Nghe được không ?” Bối Lỗ Đặc cười nhìn về phía Đại Trưởng Lão, Cái Tư Lôi Sâm.

“Làm sao có khả năng?” Trong đại sảnh chư vị Trưởng Lão đều khiếp sợ..

“Hỏi hắn, hỏi hắn tại sao!” Đại Trưởng Lão thân thể đều phát run., Đại Trưởng Lão không muốn tin. Nàng thật không rõ, con của mình tại sao phải sử dụng tới cách này. Trong tình trạng Mê Hồn, sẽ không nói sạo. Đó là sự kiềm chế vững chắc

Đan Trữ Đốn tiếp tục hỏi:”Tại sao mật báo tin tức, muốn giết Lâm Lôi.”

“Hắn đáng chết!”

Phất Nhĩ Hàn không linh hoạt nói ,”Hắn là một vãn bối trong Gia tộc dựa vào cái gì mà sử dụng Thanh Long chi giới. Chủ thần khí của Lão tổ tông!”

“Chủ thần khí?” Đan Trữ Đốn không khỏi giật mình nhìn về phía Lâm Lôi, các Trưởng Lão khác cũng đều giật mình nhìn về phía Lâm Lôi.

Phất Nhĩ Hàn tiếp tục nói :”Có được Chủ thần khí thì thôi. Con của ta cũng vì hắn mà gian tiếp tổn thất cực mạnh Thần phân thân. Hơn nữa, hắn vẫn chỉ là Trung vị thần..... Trung vị thần đã lợi hại như vậy, đợi khi thành Thượng vị thần, ở trong gia tộc, nhất định sẽ ở trên ta . Muốn Phất Nhĩ Hàn ta mỗi ngày ngẩng mặt nhìn hắn mà sống. Cuộc sống bây giờ căn bản là đày đoạ..... Hắn nhất định phải chết.”

“Trung vị thần?” Trong đại sảnh không ít Trưởng Lão đều kinh hãi nhìn về phía Lâm Lôi.

Bọn họ cũng không biết Lâm Lôi là Trung vị thần! Cũng không biết hắn có Chủ thần khí.

“Nguyên là như vậy. Nguyên là như vậy.” Đại Trưởng Lão đứng lên. Lẩm bẩm nói.

“Hô!”

Thân hình của Đại Trưởng Lão đột nhiên bay lướt ngang đến bên cạnh Phất Nhĩ Hàn, đột nhiên một chưởng đánh ra tại đỉnh đầu Phất Nhĩ Hàn, chỉ nghe được tiếng ’ bồng’. Đầu của Phất Nhĩ Hàn nổ tung. Lập tức hai khoả Thần cách bạo liệt bay ra.

Lâm Lôi hít một hơi:” Đại Trưởng Lão.....”

Trong nháy mắt Cả đại sảnh đều yên tĩnh hết thảy. Ngay cả Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn đều kinh hãi nhìn vị Đại Trưởng Lão này.

“Phản bội Gia tộc, tất cả phân thân tất cả đều xử tử!” Đại Trưởng Lão xuống giọng nói , thế nhưng con mắt đã có chút ươn ướt, nhưng là trong nháy mắt liền biến mất.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 55: Bối Lỗ Đặc Đích Giảo Hoạt

Dĩ nhiên việc Phất Nhĩ Hàn trưởng lão cáo mật, tin tức này truyền ra đã làm rung động không ít người. Mà bây giờ Đại trưởng lão đột ngột ra tay, tự mình giết chết y khiến cho cả đại sảnh nhất thời trở nên im phăng phắc.

“Không ngờ lại chính là hắn!” Tiếng thở dài khe khẽ vang vọng khắp cả đại sảnh.

Người vừa lên tiếng chính là Cái Tư Lôi Sâm, trong khi Lâm Lôi thì lại đang cẩn thận đánh giá, suy xét về Đại trưởng lão: “Đại trưởng lão không ngờ lại kiên quyết đến vậy, sát tử ngay chính con mình!” Điều này khiến cho hắn cứ than thở mãi không thôi.

“Đại ca, Phất Nhĩ Hàn đã phải nhận tộc quy!” Giọng Đại trưởng lão lạnh lùng cất lên, “Chuyện này coi như chấm dứt, ta xin phép cáo lui.”

“Ừ, ngươi về nghỉ ngơi đi.” Cái Tư Lôi Sâm cũng hiểu rõ tâm lý muội muội mình, trong lòng không được thoải mái.

“Chờ một chút.” Một đạo thanh âm đột nhiên vang lên.

Đại trưởng lão vốn đã định rời đi, lúc này cũng dừng lại, quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc đang ngồi ở ghế chủ tọa, khẽ nói: “Phủ chủ đại nhân, không biết người còn có chuyện gì nữa?” Ngữ khí bình tĩnh đạm mạc, có điều Lâm Lôi cảm nhận được sự phẫn nộ ẩn chứa bên trong đó.

Nhi tử đã chết mà vẫn còn chưa chịu buông tha sao?

Lâm Lôi không khỏi hướng ánh mắt về phía Bối Lỗ Đặc. Bối Lỗ Đặc trên nét mặt vẫn còn vương nụ cười, cất tiếng: “Dựa theo quy củ của tứ thần thú gia tộc các ngươi, kẻ phản bội gia tộc phân thân tất cả đều phải bị xử tử đúng không?”

“Đúng.” Đại trưởng lão ngẩng đầu nhìn Bối Lỗ Đặc, “Không biết phủ chủ đại nhân hỏi chuyện này để làm gì?”

“Ta muốn biết Phất Nhĩ Hàn có mấy đại phân thân?” Bối Lỗ Đặc cười đáp.

Đại trưởng lão thoáng trầm mặc, vẻ mặt ẩn sau tấm mặt nạ khiến không ai có thể trông thấy rõ, có điều Lâm Lôi lại nhìn ra, Đại trưởng lão thân thể khẽ run lên, hiển nhiên là đang giận dữ.

“Kể cả bổn tôn, tổng cộng có tam đại phân thân.” Đại trưởng lão âm trầm đáp, “Bát quá bổn tôn của con ta vốn chỉ là Thánh vực, cho nên ta đánh chết nó cũng chỉ thấy hai khối Thần cách. Không biết câu trả lời của ta có khiến phủ chủ đại nhân hài lòng hay không?”

“Muội muội.” Cái Tư Lôi Sâm khẽ quát một tiếng.

Thái độ của Đại trưởng lão rõ ràng là bất thiện.

Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt cười: “Không có gì, tự mình sát tử con, tâm tình bất ổn thì ta có thể lý giải. Có điều… ta hy vọng ngươi nhớ rõ, con ngươi chính là phản đồ của gia tộc, hắn đáng chết!” Bối Lỗ Đặc nói chuyện chẳng chút lưu tình.

Đại trưởng lão thân thể run lên.

“Được rồi.” Bối Lỗ Đặc đứng dậy, “Chuyện đã được giải quyết! Đan Trữ Đốn, Phổ Tư La, Lâm Lôi, đi nào, chúng ta cũng về thôi.”

Đám người Lâm Lôi lập tức đứng dậy.

Bối Lỗ Đặc bước xuống, liếc mắt qua thi thể đầy máu tanh một cái, đạm mạc nói: "Còn nữa, mau xử lý thi thể này đi, để đây chỉ tổ làm bẩn mắt người khác!" Nói xong, ông ta bước ra ngoài, đám người Đan Trữ Đốn cũng đồng thời rút theo.

Lâm Lôi trong lúc rời đi lén nhìn qua Đại trưởng lão, chỉ thấy Đại trưởng lão đã phất tay một cái. Thi thể trên mặt đất tức thì hóa thành bụi phấn.

"Đi thôi, đi thôi. Không ngờ rằng Phất Nhĩ Hàn hóa ra lại là phản đồ." Đám trưởng lão cũng không quá phẫn nộ, đều đồng thời rời khỏi đại sảnh. Đại sảnh trong chốc lát chỉ còn lại có Cái Tư Lôi Sâm, Đại trưởng lão hai người.

Đại trưởng lão đứng giữa đại sảnh, vẫn không hề nhúc nhích.

"Muội muội, Phất Nhĩ Hàn hắn là phản đồ của gia tộc, hắn tội đáng muôn chết!" Cái Tư Lôi Sâm bước tới, vỗ vai Đại trưởng lão. Một khi đã trở thành gia tộc phản đồ, người của tứ thần thú gia tộc đều sẽ xem thường Phất Nhĩ Hàn. Y dẫu có chết cũng chẳng có ai thương tiếc.

"Ta biết."

Giọng đại trưởng lão trầm thấp. "Có điều ta vẫn khó chịu. Ừm, đại ca, ta về đây." Đại trưởng lão không nói gì thêm nữa, xoay người bỏ đi. Nhi tử trở thành gia tộc phản đồ, bị nàng tự tay đánh chết. Có lẽ chuyện của Phất Nhĩ Hàn, e rằng khắp Thiên Tế sơn mạch, người thương tâm nhất cũng chính là Đại trưởng lão rồi.

"Ha ha, thống khoái, thống khoái!" Bối Bối cười vang, "Ta đã xớm ngứa mắt với đôi phụ tử kia rồi, lúc đầu bọn chúng để ý đến Bàn Long giới chỉ của lão đại, ta đã sớm hoài nghi bọn chúng rồi. Quả đúng là bọn chúng. Chết là đáng! Chết là đáng!"

Lâm Lôi cười.

Bản thân mình cũng hoài nghi Phất Nhĩ Hàn, có điều không dám chắc. Song tại sao Bối Lỗ Đặc đại nhân lại dám làm vậy, chẳng lẽ ông ta không sợ… Phất Nhĩ Hàn thực sự là oan uổng hay sao? Tại sao Bối Lỗ Đặc đại nhân lại chắc chắn thế nhỉ?

Điều này vẫn luôn khiến hắn cảm thấy băn khoăn.

Đợi khi Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn, Phổ Tư La cùng với đám người Lâm Lôi đều ngồi quay quần trong căn phòng đá, Lâm Lôi không nhịn được nêu ra nghi vấn của mình: “Bối Lỗ Đặc đại nhân, người sao lại chắc chắn rằng Phất Nhĩ Hàn chính là phản đồ như vậy?”

Bối Lỗ Đặc nhìn hắn, trong ánh mắt có chút hài hước: “Đó là do ngươi nói cho ta biết!”

“Ta lúc đầu chẳng nói ta không có chứng cớ, chỉ hoài nghi thôi sao?” Lâm Lôi liền hỏi.

“Ha ha…” Đan Trữ Đốn bên cạnh tựa hồ nghe ra chuyện gì đó, cười ha hả.

Lâm Lôi không khỏi đầu óc mơ màng, có gì đáng cười chứ. Bối Bối bên cạnh lên tiếng: “Gia gia, chẳng lẽ người cùng Chủ Thần thực sự biết trước chuyện này hay sao?”

“Ta sao có thể biết trước được.” Bối Lỗ Đặc cười nói, “Nếu như ta thực sự biết trước thì đã sớm sai người đến nhắc nhở Lâm Lôi rồi. Thực ra thì trước hôm nay, ta cũng chưa có mười phần nắm chắc.”

Lâm Lôi ngẩn ra, không nắm chắc ư?

“Thế mà Bối Lỗ Đặc đại nhân ngài lại mời cả Đan Trữ Đốn tới, lại còn ầm ầm thi triển Mê hồn, nếu như Phất Nhĩ Hàn kia không phải phản đồ, vậy chẳng phải là khó kham nổi hay sao?” Lâm Lôi liền nói.

“Ha ha…” Đan Trữ Đốn lại một lần nữa bật cười, hắn liếc mắt nhìn Bối Lỗ Đặc một cái, “Bối Lỗ Đặc, ngươi đừng ở đây mà cố ý trêu chọc Lâm Lôi bọn họ nữa, để ta nói đi!” Đan Trữ Đốn mở miệng bắt đầu giải thích chân tướng.

Lâm Lôi cẩn thận lắng nghe.

“Vị Bối Lỗ Đặc đại nhân này của các ngươi căn bản không hề chắc chắn rằng Phất Nhĩ Hàn có phải là phản đồ hay không.” Đan Trữ Đốn cười nói, “Cho nên hắn mời ta đến, kế tiếp là thi triển Mê hồn với Phất Nhĩ Hàn, trước đó đã rất nhanh kiểm tra trí nhớ của y rồi!”

Dưới tình huống bình thường, trí nhớ của Thần, thực sự là không có cách nào điều tra ra được, có điều một khi đã bị Mê hồn, không có chút năng lực phản kháng, loại nhân vật đáng sợ như Đan Trữ Đốn này liền có thể dễ dàng điều ra ra trí nhớ của nhân vật bị mê hồn.

“Trong nháy mắt điều tra trí nhớ, ta liền biết!” Đan Trữ Đốn cười nói, “Hắn là phản đồ!”

“Nhưng nếu hắn không phải là phản đồ thì sao?” Bối Bối liền nói, Lâm Lôi cũng nghi hoặc nhìn Đan Trữ Đốn.

Đan Trữ Đốn cười đáp: “Nếu như không phải, thì rất đơn giản!”

“Ta đây trong nhát mắt sẽ lập tức làm Phất Nhĩ Hàn khôi phục lại tỉnh táo.” Đan Trữ Đốn liếc qua Bối Lỗ Đặc một cái, “Sau đó ta sẽ tán tụng một phen Thanh Long tộc này quả nhiên danh bất hư truyền, ngay cả ta cũng không thể mê hồn được hắn.”

Lời này của Đan Trữ Đốn vừa nói ra, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối đều hoàn toàn phát ngốc.

Đích xác. Mê hồn trạng thái chính là mất đi ý thức. Nếu Đan Trữ Đốn mê hồn thành công, sau khi điều tra trí nhớ lại khiến cho Phất Nhĩ Hàn khôi phục tỉnh táo, Phất Nhĩ Hàn chỉ cảm thấy đầu óc hơi nhức một chút chứ cũng chẳng cảm thấy rõ lắm.

Mà Lâm Lôi, Cái Tư Lôi Sâm, Đại trưởng lão ở bên cạnh quan sát cũng sẽ không biết rằng chỉ trong chốc lát, Phất Nhĩ Hàn đã từng bị mê hồn.

“Lợi hại.” Lâm Lôi thần than.

Nếu như Phất Nhĩ Hàn không phải phản đồ, Đan Trữ Đốn cố ý nói Mê hồn không được, vậy thì đám người Cái Tư Lôi Sâm, Đại trưởng lão nhất định sẽ nghĩ rằng mình được thể diện. Dù sao… ngay cả siêu cấp cao thủ như Đan Trữ Đốn cũng không thể tiến hành Mê hồn đối với gia tộc trưởng lão.

“Thật sự là ý hay.” Bối Bối cũng kinh than.

“Hay cái gì mà hay?” Đan Trữ Đốn vuốt vuốt chòm râu, “Nếu Phất Nhĩ Hàn kia quả thật không phải là phản đồ, vậy thì sẽ tổn hại đến danh tiếng của Đan Trữ Đốn ta rồi.”

“Yên tâm.” Bối Lỗ Đặc nở nụ cười, “Danh tiếng của ngươi sẽ không bị hao tổn. Cho dù ngươi công khai nói ngươi không có biện pháp để mê hồn Phất Nhĩ Hàn, người khác sẽ chỉ cho rằng Thanh Long tộc thiên phú lợi hại chứ không nghĩ rằng ngươi thực lực kém đâu.”

Đan Trữ Đốn nhướng mày cười.

Thực lực này quả là một tràng đại chiến kinh thiên động địa, được đông đảo mọi người công nhận. Đệ nhất nhân dưới Hỗn Loạn chi hải Chủ Thần, kẻ nào dám xem thường?

“Lâm Lôi, Bối Bối.” Bối Lỗ Đặc đột nhiên nói, “Trải qua chuyện này, Đại trưởng lão mặc dù chẳng còn gì để nói, song trong lòng chắc chắn là sẽ không cam, ta thấy các ngươi nên rời khỏi Thiên Tế sơn mạch, đến chỗ ta thì hơn.”

Rời khỏi Thiên Tế sơn mạch, Lâm Lôi không khỏi quay sang nhìn Địch Lỵ Á.

“Hảo a!” Bối Bối tức thì đồng tình, “Tại Thiên Tế sơn mạch đúng là có phần nhàm chán. Phủ đệ của gia gia ta còn chưa từng đến, cũng muốn qua chơi một phen.”

“Địch Lỵ Á, nàng thấy thế nào?” Lâm Lôi nhìn về phía Địch Lỵ Á, dùng Thần thức truyền âm hỏi.

Địch Lỵ Á nhìn Uy Địch trong lòng mình, dụng Thần thức trả lời: “Uy Địch còn nhỏ, chi bằng đừng ra ngoài nữa, đợi đến khi Uy Địch có thể tự lập rồi, chúng tar a ngoài dạo chơi cũng được.”

“Ừ.” Lâm Lôi gật đầu, sau khi dùng Thần thức trao đổi, hắn đã quyết chủ ý.

“Lão đại, có đi không?” Bối Bối lập tức hỏi.

Lâm Lôi cười lắc đầu: “Phủ chủ đại nhân, Bối Bối, ta không đi đâu. Uy Địch còn nhỏ… huống hồ ta và Địch Lỵ Á lại sống trong đại hạp cốc cùng với một đại quần tộc nhân của Ngọc Lan nhất mạch, cuộc sống cũng rất thanh thản. Về phần Đại trưởng lão… chỉ cần ta không đi Huyết Chiến cốc, bà ta trong lòng dẫu không cam thì cũng có thể làm gì được đây?”

“Ừ, ta cũng chỉ khuyên ngươi thôi.” Bối Lỗ Đặc khẽ cười gật đầu.

“Ài.” Bối Bối ủ rũ hừ một tiếng, “Lão đại, huynh cứ bồi tiếp Địch Lỵ Á cùng con huynh đi. Ta ra ngoài trước đã.”

Lâm Lôi cười gật đầu, hắn phát hiện ra rằng Bối Bối mặc dù vẫn ở đây, song tâm hồn lại chẳng ở nơi này. “Phỏng chừng Bối Bối hắn vẫn còn lo lắng về Ny Ny.” Lâm Lôi thở dài một hơi, “Có điều Ny Ti vẫn đang ở Bích Phù đại lục.”

Tại Thiên Tế sơn mạch, đoàn người đông đảo của tứ đại tộc trưởng tụ tập tống tiễn.

Sau đó, cuộc sống thường ngày của Lâm Lôi lại khôi phục lại vẻ yên bình hiếm có.

Trong yên bình, Lâm Lôi cùng thê tử, nhi tử cũng an tâm tu luyện.

Loáng cái đã 3 năm trôi qua.

Lâm Lôi đang ở bên trong phòng duyệt đọc các thư tịch, trong khi đó các đại phân thần đều đang chìm trong tu luyện.

“Phụ thân, tuyết thật dày a, người mau đến xem đi!”

Đột nhiên một thanh âm trong trẻo từ bên ngoài phòng truyền tới, Lâm Lôi nghe thấy không khỏi bật cười, đứng dậy bước ra ngoài. Chỉ thấy một tiểu hài tử mũm mĩm toàn thân được phủ kín đang thích thú cầm một quả cầu tuyết chơi đùa, mà Địch Lỵ Á cũng ở bên cạnh đứa bé.

“Phụ thân, người xem, kia là đôi người tuyết của ta đó.” Uy Địch trông thấy Lâm Lôi đi ra, vừa lao tới vừa la lên.

Nó dậm một cái xuống đất, trực tiếp nhảy chồm lên bá cổ Lâm Lôi: “Phụ thân, người tuyết ở đằng kia kìa, người nhìn xem.” Uy Địch khuôn mặt nhỏ nhắn mũm mĩm, hồng hào tựa hồ có thể búng ra sữa.

Lâm Lôi rất thích nó, thuở trước tại Ngọc Lan đại lục, khi Toa Toa và Thái Lặc đang trong giai đoạn phát triển, bản thân lại chìm đắm trong tu luyện, căn bản không ở bên con mình.

“Ồ, Uy Địch, đây là đôi của ngươi à?” Lâm Lôi nhìn người tuyết nọ cũng là hai quả cầu tròn một lớn một nhỏ, phía trước mặt quả cầu tròn cũng làm ra cái mũi với 2 con mắt. Người tuyết tổng cộng có ba người, hai lớn một nhỏ.

“Ừm.” Uy Định trịnh trọng gật gật đầu, “Phụ thân, người xem, đây là mẫu thân, đây là ta.”

Lâm Lôi nghe xong không khỏi bật cười.

“Uy Địch, đừng có bám lấy phụ thân ngươi nữa, mau xuống đi.” Địch Lỵ Á nói.

“Ôi.” Uy Địch đành buông Lâm Lôi ra, nhảy xuống. Có điều chân vừa chạm đất đã trượt một cái té oạch ra. Địch Lỵ Á tức thì ôm lấy nó.

Lâm Lôi cười cười, lập tức nhàn nhã thả bộ trên tuyết. Mỗi bước đi lại để lại những dấu chân. Lúc này tuyết đã ngừng rơi, có điều trên mặt đất tuyết vẫn đọng tương đối dày, chung quanh tầm nhìn hoàn toàn chìm trong cánh đồng tuyết trắng.

“Phụ thân, phụ thân.” Phía sau truyền đến tiếng gọi của Uy Địch.

Lâm Lôi ngoái đầu nhìn lại, có điều hắn lại thực sự bị thu hút bởi dấu chân mình ở cách đó không xa, nó lõm sâu xuống dưới tuyết, có điều lại có những điểm lục sắc ngoan cường từ bên trong đó toát ra. Đang mải nhìn những điểm lục sắc ấy trong nháy mắt -

Bỗng nghe thấy tiếng nhi tử từ đằng xa gọi Phụ thân! Phụ thân!

Trong đầu rất nhanh xẹt qua tràng cảnh của vài năm trước, khi Địch Lỵ Á rơi vào nguy cảnh, bản thân mình tuyệt vọng, rồi từ trong tuyệt vọng lại bước ra, trải qua mấy năm cuộc sống yên bình, hạnh phúc.

“Ầm!”

Trong đầu Lâm Lôi bỗng lóe ra một điểm lục quang, trong nháy mắt lục quang đã hóa thành vầng thái dương xanh biếc, chiếu rọi cả trong óc.

(Hết chương 55)

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 56: Sanh Lực

Địch Ly Á đang cùng chơi với Uy Địch, thế nhưng nàng lại phát hiện ra Lâm Lôi vẫn đứng ở chỗ đó không nhúc nhích, cả hai con mắt đều nhắm lại.:”Lâm Lôi hắn làm sao vậy? Chẳng lẻ.....” Trạng thái của Lâm Lôi giờ phút này khiến Địch Ly Á tự nhiên nghĩ đến----

Đốn ngộ, đột phá!

Chính xác là như thế, ở phút giây này Lâm Lôi rốt cục bước vào cánh cửa của Sanh lực huyền ảo, để tu luyện một loại huyền ảo, có hai quan ải lớn khó qua, một là làm sao Nhập môn. Hai là làm sao đột phá bình cảnh đại thành. Mặc dù nói trên đường tu luyện gặp phải không ít gập ghềnh. Nhưng chỉ cần cố gắng cũng có thể vượt qua.

Nhưng nhập môn cùng đột phá bình cảnh đại thành, chỉ riêng nỗ lực cố gắng cũng không được. Phải là Thiên phú, phải có kỳ ngộ, phải trong chốc lát là đốn ngộ.

Ngay từ đầu ở Đốn ngộ , tốc độ lĩnh ngộ là phi thường kinh người , dễ như trở bàn tay giống như lớn mạnh vượt bậc. Bất quá, một lát sau tốc độ tiến bộ của Lâm Lôi sẽ nhanh chóng giảm bớt. Dù sao đốn ngộ cũng chỉ là cho phép nhập môn thông suốt bộ phận, còn về phần phía sau, cần phải khổ tu.

Lâm Lôi mở đôi mắt thì nhìn thấy Địch Ly Á đứng ở phía trước nhìn hắn.

“Đột phá?” Địch Ly Á nhẹ giọng nói .

Lâm Lôi cười gật đầu:”Sanh lực huyền ảo, cuối cùng cũng nhập môn...... Quả nhiên, lĩnh ngộ huyền ảo này không phải đơn giản. Ta đã từng trải qua nhiều việc như vậy, sau khi tâm tình biến hóa..... tích tụ sâu đậm mới có chút mong manh phát ra, giờ phút này mới có thể nắm bắt được, trong nháy mắt linh cảm liền đốn ngộ ”

Trên mặt Địch Ly Á không khỏi hiện lên sự tươi cười.

“Lâm Lôi, ngươi không phải nói, sau khi đạt tới cảnh giới Thượng vị thần, dung hợp khó khăn sẽ lớn hơn nhiều sao?” Địch Ly Á không khỏi dò hỏi.

Pháp tắc huyền ảo, tại sơ bộ trong quá trình lĩnh ngộ dung hợp khó khăn sẽ thấp hơn một chút, giống như một gốc cây đại thụ, khi nó mới vừa lớn lên , cho phép nó uốn lượn, cứ như vậy mãi đến khi trưởng thành sẽ tự nhiên trở thành một gốc cây đại thụ uốn lượn. Nhưng nếu cây đã trường thành, còn muốn khiến cho nó tự nhiên luốn lượn như thế rất khó khăn.

“Dung hợp so với một loại huyền ảo nhập môn vẫn còn khó khăn hơn.” Lâm Lôi lắc đầu nói ,”Nếu không, Vô số năm qua, đại viên mãn Thượng vị thần cũng sẽ không thưa thớt như vậy.

“Càng đi về phía sau, dung hợp khó khăn càng lớn.” Lâm Lôi cảm thán nói ,”Ngươi thấy ta, ba loại huyền ảo dung hợp, tốn hao chưa tới ngàn năm. Thế nhưng dung hợp loại thứ tư..... Bây giờ đã trải qua hơn lục trăm năm, nhưng với ta cũng chỉ là khiến cho Lực Lượng huyền ảo cùng Đại Địa mạch động dung hợp mà thôi. Một chút không tiến bộ.”

Một chút tiến bộ cũng không có, chẳng lẻ để lãng phí thời gian?

Thử coi trên lịch sử , quá trình tu luyện của những người khác, nếu muốn dung hợp bốn loại huyền ảo, cho dù là thiên tài, không có vạn năm căn bản không có khả năng.

“Nhưng ta một khi đạt tới Thượng vị thần, thực lực của ta tăng lên siêu quá gấp mười lần.” Lâm Lôi tự tin nói ,”Đến lúc đó, cho dù đối mặt với Tu La, tối thiểu bảo vệ tánh mạng còn có phần nắm chắc.”

Linh hồn tăng lên. Hơn nữa sẽ hấp thu tử tinh. Đạt tới một đỉnh cao mới .Đồng thời , Hắc Thạch không gian của Lâm Lôi, quá khứ chỉ dùng Trung Vị Đại Địa thần lực,sau khi đạt tới Thượng vị thần, chính là dùng tới Thượng Vị Đại Địa thần lực thi triển.. Uy lực của Hắc Thạch không gian sẽ lại tăng lên!

Luyện ngục Thống lĩnh Lôi Tư Tinh. Thi triển Trọng lực Không gian, chính là dùng tới Thượng Vị Đại Địa thần lực.

Lâm Lôi một khi đạt tới Thượng Vị thần, Hắc Thạch không gian linh hồn hỗn loạn hiệu quả cũng sẽ tăng lên siêu quá gấp mười lần! Dẫn lực cũng sẽ tăng lên đáng sợ. Đến lúc đó cho dù là Thất tinh ác ma, trong Hắc Thạch không gian đều gặp khó khăn trong hành động tự nhiên.

Khi đó.....

Hắc Thạch không gian của Lâm Lôi so với Luyện ngục Thống lĩnh Lôi Tư Tinh, cũng kém không bao nhiêu.

“Hơn nữa sau khi đạt tới Thượng vị thần. Chữa trị Thanh Long giới chỉ mới có hy vọng.” Lâm Lôi cảm thán nói .”Tuy nói Tinh Thần lực có thể chữa trị, nhưng dù sao cụng là Linh hồn phòng ngự Chủ thần khí. Ta bây giờ Tinh Thần lực vẫn còn quá yếu, đạt tới Thượng Vị thần, sẽ tiếp tục dựa vào tử tinh, khiến cho linh hồn đạt tới một cái cực hạn của Thượng vị thần. Cho dù không cách nào chữa trị hoàn mỹ, cũng có thể cho phép nó khôi phục vài thành uy lực..”

Lòng tham đủ để rắn nuốt voi, hậu quả có thể tưởng tượng . Bây giờ , Lâm Lôi một khi đột phá đạt tới Thượng vị thần, thực lực cũng đủ đáng sợ.. Có lẽ nên sớm đạt tới Thượng vị thần một chút là tốt.Thời gian như nước chảy, không gây một tiếng động lặng yên chảy xuôi đi. Lâm Lôi bèn ở tại trong Đại hạp cốc an tĩnh tu luyện, vững chắc tăng lên . Cạnh đó Uy Địch cũng lớn lên thành người, đạt tới kỳ hạn Trăm năm, Uy Địch cũng đi tiến hành Tông Từ Tẩy Lễ..

Lâm Lôi không thể không cảm thán.....

Chính mình tu luyện thành thần, đó là kinh nghiệm trải qua rất nhiều khó khăn trắc trở, từng bước từng bước đột phá tiến lên. Nhưng Uy Địch trải qua Tông Từ Tẩy Lễ, trực tiếp Thủy hệ thành thần.

“Uy Địch thực lực vẫn còn quá yếu, trong Địa ngục Vị diện, thực lực của Hạ vị thần, căn bản không thể xông xáo lung tung.” Lâm Lôi tuy nhiên muốn cho Uy Địch có chút kinh nghiệm nhiều lần thất bại, thế nhưng hắn cũng không mong muốn khiến cho Uy Địch đi bên ngoài chịu chết.

Uy Địch bình thường cùng các Hạ vị thần khác trong Thiên Tế Sơn Mạch luận bàn. Chuyện Phất Nhĩ Hàn đã bị đánh chết đã trôi qua một trăm năm. Bất quá trong thành phần cao cấp của Tứ thần thú Gia tộc đều cảm thấy áp lực! Bởi vì, địch nhân Bát đại Gia tộc càng thêm điên cuồng, mà bản thân các Trưởng Lão tổn thất nhiều lắm.

Tại chỗ ở của Tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm.“Tộc trưởng!” Gia Duy khẩn thiết nói ,”Không thể lại tiếp tục như vậy nữa .,nếu cứ tiếp tục như vậy trong một ngàn năm nữa , Thanh Long nhất tộc sợ rằng thậm trí không còn mấy người Trưởng Lão Thất tinh ác ma nữa..”

Cái Tư Lôi Sâm quay lưng về phía hắn, trầm mặc .

“Tộc trưởng.” Gia Duy khẩn thiết kêu lên.

“Vậy ngươi nói nên làm gì bây giờ?” Cái Tư Lôi Sâm xuống giọng hỏi .Gia Duy có chút chần chờ, chợt cắn răng nói :”Tộc trưởng, đem nhân mã bên trong tộc đều thu hồi lại . Đừng động thủ với người của Bát đại Gia tộc trên con đường cố định..... Chúng ta ở Thiên Tế Sơn Mạch cố gắng nghỉ ngơi lấy lại sức khôi phục nguyên khí!”

Cái Tư Lôi Sâm trầm mặc..

Tứ thần thú Gia tộc đã từng vô cùng vinh hiển, tiếng tăm kia là đã truyền khắp các Chí cao vị diện, Thần vị diện. Không có một Gia tộc dám xem thường bọn họ.Sinh mệnh của Tộc trưởng Gia tộc Bình thường đều không bằng sinh mệnh của đệ tử bình thường trong Tứ thần thú Gia tộc.

Gia tộc vinh hiển, không thể xâm phạm. Vô số năm qua, đệ tử của Tứ thần thú Gia tộc cho dù chết , cũng không có cúi đầu xuống . Bởi vì các đệ tử đều hiểu, cho dù chết Gia tộc sẽ vì bọn họ trả thù! Tứ thần thú Gia tộc đệ tử đều vì thế cao ngạo!

“Khiến cho Tứ thần thú Gia tộc ta khuất phục? Quy súc tại bên trong núi non, không ra đi ngoài ?” Cái Tư Lôi Sâm hạ giọng nói ,”Gia Duy, ngươi cũng biết bên ngoài sẽ lan truyền như thế nào? Bọn họ sẽ nói..... Tứ thần thú Gia tộc Chúng ta bị Bát đại Gia tộc đánh cho co đầu rụt cổ không dám đi ra ngoài , là một đám nhát gan! Ta dám khẳng định, Bát đại Gia tộc kia nhất định sẽ cố gắng hết sức đi tuyên truyền. Đem này tin tức, truyền khắp Địa Ngục, truyền khắp đến Tứ đại chí cao vị diện!”

Trong suy nghĩ của một số người bình thường thì thấy ý nghĩ của Cái Tư Lôi Sâm rất buồn cười. Đó là bởi vì người bình thường không có ở trong vị thế của Cái Tư Lôi Sâm. Cho dù là Vật chất vị diện. Người bình thường cũng vì Gia tộc vinh hiển đều có thể hy sinh tánh mạng. chớ đừng nói, các thần cấp cường giả đều có vĩnh hằng sinh mệnh, Gia tộc vinh hiển đối với bọn họ mà nói càng thêm trọng yếu!

“Gia Duy, ngươi trở về đi .” Cái Tư Lôi Sâm thở dài nói .

“Tộc trưởng.” Gia Duy không khỏi nóng nảy.

“Ta kêu ngươi trở về!”

Cái Tư Lôi Sâm xuống giọng nói , Gia Duy chợt ngẩn ra cũng đành chịu rời đi. Bên trong phòng chỉ còn lại có một người là Cái Tư Lôi Sâm. Lông mày Cái Tư Lôi Sâm hoàn toàn nhíu lại, trong lòng tràn đầy phiền não vô tận. Hắn cho tới bây giờ cũng không thể nghĩ tới, sau lưng hắn các lão tổ tông như một ngọn núi lớn vô cùng cứng rắn đều chết đi.

Khi các Lão tổ tông vừa chết, áp lực đều đổ lên trên người hắn.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Uy Địch một nhà tam người đang đồng thời ăn cơm, đương nhiên, bây giờ Uy Địch đã là một người thanh niên anh tuấn.. Thân thể so với Lâm Lôi còn muốn cao hơn một chút, chỉ là so với Lâm Lôi gầy ốm hơn một chút.

“Lâm Lôi!” Một đạo âm thanh đột ngột vang lên.

Lâm Lôi vừa quay đầu lại, chỉ thấy bóng người của Gia Duy từ giữa không trung hạ xuống, thấy một nhà tam người của Lâm Lôi vui vẻ hòa thuận. Gia Duy cảm thán lên tiếng:”Lâm Lôi, cuộc sống của ngươi thật đúng là đầy đủ thong dong , vô lo vô nghĩ.”

“Ngồi.” Lâm Lôi chỉ về hướng đối diện,”Như thế nào. Chuyện Gia tộc làm cho ngươi phiền não.?”

“Ân!” Gia Duy ngồi xuống.

“Gia Duy thúc thúc.” Uy Địch kêu lên.

Gia Duy cười gật đầu:”Thời gian trôi qua thật mau, Lâm Lôi, còn nhớ rõ hơn một trăm năm trước, ngươi ôm Uy Địch, Địch Lỵ Á vội vàng chạy về đây, lần đó động tĩnh thật là quá lớn.”

Lâm Lôi cười gật đầu:”Được rồi, Gia Duy, Gia tộc lại vừa phát sinh chuyện gì.?”Nhắc tới chuyện này. Gia Duy đau khổ nói :”Ngay hôm nay, bên trong gia tộc ta lại có một vị Trưởng Lão cực mạnh Thần phân thân đã chết! Bây giờ..... Ta Thanh Long nhất tộc, chánh thức có thực lực Thất tinh ác ma. Cho dù tính thêm ngươi Lâm Lôi. Cũng chỉ có mười bảy vị..”

“Mười bảy vị?” Lâm Lôi ngẩn ra.

Còn nhớ rõ năm đó, lúc bản thân đảm nhiệm chức vụ Trưởng Lão, còn có vượt qua ba mươi vị Trưởng Lão. Bây giờ chỉ còn lại có mười bảy vị..

“Ta biết tin tức này , suy nghĩ hồi lâu, đi tìm Tộc trưởng. Ta đề nghị Tộc trưởng cho phép các Trưởng Lão không nên đi chiến đấu nữa .. Đều quay trở về Thiên Tế Sơn Mạch.” Gia Duy đưa ra cái đề nghị này , trong lòng cũng cảm thấy rất khó chịu. Dù sao, hắn cũng coi trọng Gia tộc vinh hiển?

“Tộc trưởng nói như thế nào?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Hắn không đáp ứng.” Gia Duy lại ngửa đầu uống hết một chén rượu,”Mỗi mười năm, có đôii khi mới vài năm, Tứ thần thú Gia tộc ta liền có một vị Trưởng Lão chết đi . Như vậy trong vòng mấy trăm năm, Tứ thần thú Gia tộc ta còn có thể có mấy người Trưởng Lão?”

Lâm Lôi cũng cảm thấy mệt mỏi.Ở trong Gia tộc đối chiến, tự mình lực lượng căn bản là không đủ.

“Lai, không nói nữa , uống rượu.” Gia Duy nâng chén.

“Uống rượu.” Lâm Lôi cũng đáp.

Địch Lỵ Á cùng Uy Địch một lát sau liền rời khỏi bàn , chỉ còn lại có Lâm Lôi cùng Gia Duy, tán gẫu uống rượu.

“Ân?” Lâm Lôi ngửa đầu, khóe miệng có chút mỉm cười,”Rốt cục đã trở lại.”

“Lão Đại!” Một đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống, trên đầu mang theo một cái nón rơm, đúng là Bối Bối. Từ ngày theo Bối Lỗ Đặc rời đi, hơn một trăm năm, Bối Bối vẫn không có quay lại. Lâm Lôi đứng dậy.

“Lão Đại, nhớ ngươi muốn chết.” Bối Bối vừa đến, trực tiếp ôm chặt Lâm Lôi một cái. Lâm Lôi cùng Bối Bối thân cận như huynh đệ ruột , đã lâu như vậy không gặp, giờ phút này tự nhiên rất vui vẻ.

“Bối Bối, đã lâu không gặp.” Gia Duy cũng chào hỏi. Trải qua sự kiện hơn một trăm năm trước, các Trưởng Lão của Thiên Tế Sơn Mạch đều biết, Bối Bối chính là cháu của U Lam Phủ chủ

“Gia Duy Trưởng Lão.” Bối Bối cũng lên tiếng chào hỏi.

“Hơn một trăm năm nay đi làm gì?” Lâm Lôi vừa cười vừa nói, Bối Bối sờ sờ cái mũi, đắc ý cười nói:”Một trăm năm, ta chính là đi dạo khắp cả U Lam Phủ, đi thiệt nhiều bí ẩn nơi. U Lam Phủ quả thật là rộng lớn, hơn một trăm năm, cũng mới đi một ít nơi trọng yếu dạo qua vài lần.”

“Nga, như thế nào không tiếp tục chơi nữa ?” Lâm Lôi hỏi.

Bối Bối bĩu môi, không kềm chế được nói :”Không có ý nghĩa., không muốn đi chơi nữa.” Nhìn giống như ngang ngạnh, Lâm Lôi lại cảm thấy một sự vắng vẻ.Lúc này đây, Địch Lỵ Á cùng Uy Địch cũng từ xa xa đang đi tới., Địch Lỵ Á từ thật xa liền cười nói:”Bối Bối, ngươi này đi ra ngoài một chuyến lâu như vậy a, ngươi xem người bên cạnh ta là ai này, ngươi có thể nhìn ra được không ?”

“ ngươi bên cạnh là ai?” Bối Bối ngẩn ra.

“Uy Địch.” Địch Lỵ Á cười nói,”Nghĩ ra không?”

“A, cái tiểu tử kia?” Bối Bối nhất thời cười rộ lên..

Lâm Lôi nhìn Bối Bối cùng Uy Địch nhiệt tình đàm luận với nhau, nhưng Lâm Lôi vẫn còn cảm giác được nội tâm của Bối Bối:”Bối Bối, quá cô độc.! Đợi chuyện Gia tộc giải quyết xong , liền lập tức theo Bối Bối, đi xem đến Bích Phù đại lục. Tìm Ny Ny.”

Địa Ngục, Bích Phù đại lục, Lương An Phủ, Bối thành.

Trên ngã tư đường của Bối thành, một nam một nữ đang sóng vai đi tới.

“Ny Ny, ca ca hôm nay đặc biệt cùng ngươi đi dạo dạo chơi, cười một cái coi.” Một nam một nữ này , đúng là Tát Lạc Mông cùng muội muội Ny Ny. Từ sau khi trải qua sự việc người khổng lồ núi lửa, Ny Ty tưởng rằng Bối Bối lâm vào bên trong nham tương màu vàng chết đi..

Bối Bối chết đi, đúng là đả kích Ny Ty rất lớn.Cũng dẫn đến, thái độ của Ny Ty đối với ca ca của nàng có thay đổi..

“Ân.” Ny ti thoáng lên tiếng. Bên cạnh người đi qua đường đang nghị luận . “Phù ảnh kia thật đúng là đặc sắc a, bao nhiêu năm chưa thấy qua loại siêu cấp cao thủ quyết chiến., oa, quả nhiên vượt qua mười người là Thất tinh ác ma, trong đó sáu người đều sử dụng Chủ thần lực. Còn có người kêu là Lâm Lôi -- Trưởng Lão của Thanh Long nhất tộc, một người giết năm người là Thất tinh ác ma, quả thật là đáng sợ!”

Năm đó Lâm Lôi lọt vào vòng đột kích của Bát đại Trưởng Lão, cũng có rất nhiều người ghi chép lại phù ảnh của trận chiến ấy. Phù ảnh đại chiến cứ như thế, tự nhiên được phổ biến truyền bá rộng khắp, đặc biệt là Lâm Lôi danh xưng được xác định, cũng truyền bá theo.

Hơn một trăm năm, rốt cục cũng từ Huyết phong đại lục, truyền tới Bích Phù đại lục.....Nghe được những lời nghị luận này.Tát Lạc Mông, Ny Ty hai người đều sững sờ.

“Lâm Lôi?” Ny Ty ngẩn ra. Nàng vẫn cho rằng, Lâm Lôi cùng Bối Bối đều đã chết,”Giống tên hay sao?”

“Lâm Lôi? sáu người sử dụng Chủ thần lực?” Tát Lạc Mông cũng khiếp sợ..

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 57: Nguy Hiểm

Người ta đang bàn luận về cuộc giao chiến giữa hơn 10 thất tinh ác ma. Trong đó có 6 người sử dụng chủ thần lực, các cuộc siêu cấp chém giêt này thật hi hữu. Cho dù là có thì phù ảnh cũng rất ít truyền ra ngoài.

“Tại sao lại là Lâm Lôi được?” Tát Lạc Mông hoàn toàn mê muội.

Theo những lời bàn luận kia, Tát Lạc Mông biết được vị Lâm Lôi kia là Thanh Long nhất tộc. Mà như hắn đã biết thì Lâm Lôi cũng là Thanh Long nhất tộc! “Chẳng lẽ lại là hắn thật?” Tát Lạc Mông không dám tin: “Hắn cũng chỉ là trung vị thần. Tại sao có thể đạnh chết 5 vị thất tinh ác ma được?Tuyệt đối không phải, tuyệt đối không phải!!!”

Một người có thể giết chết 5 thất tinh ác ma thì thật là đáng sợ.

Trong mắt Tát Lạc Mông, dù Lâm Lôi có phát triển nhanh thì cũng không thể đạt đến trình độ đó được.

“Đại ca, người có nghe thấy không? Bọn họ đang nói về Lâm Lôi” Ny Ti quay đầu nhìn vế Tát Lạc Mông, đôi mắt tràn ngập cảm giác không thể tin được. Đồng thời trong lòng cũng nổi lên một tia hy vọng.

Nàng vốn tưởng rằng Lâm Lôi, Bối Bối đều đã chết. Bây giờ Lâm Lôi Vẫn còn sống thì Bối Bố có lẽ cũng còn sống! Nghĩ đến Bối Bối có thể còn sống, nội tâm đã bình lặng hơn nghìn năm lại một lần nữa nổi sóng.

“Có lẽ chỉ là cùng tên mà thôi.” Tát Lạc Mông cười. Ra vẻ khinh thường nói: “Thực lực của Lâm Lôi kia ngươi cũng đã biết, chỉ là trung vị thân mà thôi. Cho dù đối mặt với thương vị thần binh thường, hắn cũng khó có thể đối phó được. Một người giết 5 thất tinh ác ma. Ngươi tin là hắn sao?”

Ny Ti ngẩn người ra.

“Tốt lắm, đừng để những lời nói này ảnh hưởng. Chắc là siêu cấp cao thủ này trùng tên với Lâm Lôi.” Tát Lạc Mông cười nói: “Đi thôi, hôm nay đi mua quần áo cho ngươi. Ngươi thích gì cứ việc chọn.”

Tát Lạc Mông không muốn cho Ny Ti đi xem phù ảnh đó. Nếu không phải Lâm Lôi thì không sao. Nhưng nếu thật sự là Lâm Lôi thì chắc chắn Ny Ti sẽ tìm cách đi tìm Bối Bối. Như vậy thì không xong.

“Chúng ta đi xem phù ảnh đi.” Nhưng Ny Ti lại nói.

Tát Lạc Mông lắc đầu nói: “Đi xem phù ảnh. Ngươi tin tưởng rằng Lâm Lôi vẫn còn sống?”

“Ta không biết... mặc kệ, bất kể có phải là Lâm Lôi mà chúng ta đã biết không, nhưng phù ảnh của hơn mười thất tinh ác ma giao chiến, cũng đáng để phải đi xem.” Ny Ti liền quay đầu bước đi

Tát Lạc Mông chỉ có thể đuổi theo, thầm nghĩ: “Lâm Lôi kia sớm đã chết rồi. Hơn nữa thực lực siêu cấp cao thủ như thế, khẳng định không phải là hắn, chỉ là trùng tên mà thôi!” Lúc trước, Tát Lạc Mông nghi oan cho Lâm Lôi, tự nhiên không muốn thấy Lâm Lôi trở nên cường đại như vậy.

Bối Phỉ thành, nơi đặc biệt để xem phù ảnh có 3 nhà.

Hôm nay, cả cửa 3 nhà đều rất đông người chưa nộp mạc thạch. Dĩ nhiên để được xem phải nộp tiền. Khi Tát Lạc Mông và Ny Ty tới, đều rất kinh ngạc khi nhìn thấy số lượng rất đông người đang chờ xem phù ảnh. Đồng thời còn có người vừa xem xong đi ra.

“Thật đặc sắc. Vị Thanh Long trưởng lão kia thật đáng sợ!”

“Đúng vậy. Vị Thanh Long trưởng lão sử dụng một hắc ngục lớn. Các vị trưởng lão trong hắc ngục đều bị giết sạch!”

Nghe mọi người bàn luận, Tát Lạc Mông và Ny Ti càng thêm tò mò. Ngay lập tức cả đám người chưa nộp mạc thach, liền vào quầy vé nộp 100 mặc thạch để vào xem phù ảnh.

Đại sảnh để quan sát phù ảnh có chừng 6 cái.

“Các ngươi tiến vào đại sảnh thứ 5, Vừa chiếu xong, bây giờ lại chiếu lại lần nữa.”

Tát Lạc Mông, Ny Ti hai tiến vào đại sánh thứ 5, tìm vị trí để ngồi. Giờ phút này, đại sảnh thứ 5 tăng lên nhanh chóng. Ny Ti nhìn chằm chằm vào phía trươc đại sảnh, thân có chút run rẩy.

“Ny Ny, hãy bỏ đi” Đừng quá hy vọng.”

Ny Ti vẫn im lặng.

Đột nhiên.....

Lượng thủy hệ nguyên tố trong không trung phía trước đại sảnh ngưng tụ, biến thành hình ảnh. Đồng thời, có âm thanh vang lên: “Các vị! Đây là một trận đại chiến xảy ra ở Huyết Phong đại lục U Lam Phủ, ở ngoài thành khoảng ngàn dặm trong một sơn lâm.”

Nhất thời cả đại sảnh đều im lặng.

Âm thanh giải thích tiếp tục vang lên: “Đây là một cuộc giao tranh giữa hơn 10 thất tinh ác ma. Có số lượng cao thủ lớn như vậy, theo suy đoán của chúng ta. Tại U Lam phủ chỉ có Tứ thần thú gia tộc và

Bát đại gia tộc mới có thể có. Hai bên đang đứng ở vị trí đối diện nhau. Bây giờ, xin mời quý vị bắt đầu xem. Bởi vì phù ảnh này ghi lại khi đã có một thất tinh ác ma chết. Thi thể trên mặt đất vẫn phát tán ra chủ thần lực. Quý vị chủ ý một chút có thể nhận thấy ngay.”

Nói xong, phía trước đại sảnh, phủ ảnh bắt đầu chiếu.

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều im lặng. Ny Ti, Tát Lạc Mông cũng bình tĩnh.

Chỉ thấy trên phù ảnh thật lớn xuất hiện cảnh đối chiến. Phân biệt là Phổ Tư La và Đặc Duy Lạp đang giao chiến... Bất quá còn có cảnh giao chiến khác. Lần đầu tiên, mọi người quan sát phù ảnh đều rung động.

Xung quanh thân thể phát tan ra vầng sáng, khi quyền xuất hiện, không gian thường xuất hiện những khe nứt.

“Bốn người thì có 3 người sử dụng chủ thần lực!” Tát Lạc Mông kinh hãi.

“Lâm Lôi ở đâu?” Ny Ti đưa mắt tim kiếm “Bối Bối đang ở đâu?”

Bất quá, lúc này, phù ảnh không chỉ ghi lại hình ảnh 2 cuộc đại chiến mà còn ghi lại hình ảnh một thân thể đã chết đang phát tán vầng sáng. Đó chính là thất tinh ác ma bị Phổ Tư La giết từ đầu.

Chợt....

Phù ảnh vừa xuất hiện hình ảnh mặt đất rung động, một lúc sau, mặt đất bạo liệt, một đạo thân ảnh trong nháy mắt phóng lên cao, mau tươi nhuộm đỏ lân giáp.... Ny Ti và Tát Lạc Mông đều cả kính.

Long vĩ dữ tợn, hai tròng mắt mầu vàng lợt kia đúng là rất quen thuộc!

Phía sau đang có 5 thất tinh ác ma đuổi theo để giết Lâm Lôi. Bên ngoài thân của Lâm Lôi phát tán vầng sáng màu xanh. Đúng là thủy hệ chủ thần lực. Phía sau trong 5 thất tinh ác ma có một người đang phát tán vần sáng mầu đen.

“Đúng là Lâm Lôi rồi!” Trong lòng Ny Ti kích động.

“Vậy....” Tát Lạc Mông sợ đến ngây người.

Bọn họ đều đã nhìn thấy Lâm Lôi long hóa biến thân.

“Đại ca, đúng là Lâm Lôi. Đúng là Lâm Lôi rồi.” Ny Ti không áp chế được, không ngừng kích động. Thần thức truyền âm không ngừng nói: “Khẳng định là hắn, không sai, đúng vậy.”

“Ny Ti. Không nhất định.” Tát Lạc Mông dùng thần thức truyền âm giải thích nói:. "Thanh Long, nhất tộc dân cư rất đông đảo. Long hóa giống nhau cũng là bình thường, Huống chi, hơn ngàn năm, ngươi cho rằng Lâm Lôi có khả năng biến thành mạnh mẽ như vậy? Không có khả năng."

Ny Ti ngẩn người ra. Chẳng lẻ thật có người long hóa cũng giống Lâm Lôi?

Ny Ti đối với Tứ thần thú gia tộc cũng không phải là quen thuộc. Cũng không biết rõ Lâm Lôi long hóa có độc đáo riêng.

Lập tức, Tát Lạc Lông, Ny Ti tiếp tục xem, chỉ thấy trong phù ảnh, Lâm Lôi bắt đầu nổi giận. Đem cái sừng ở trên trán đánh một gã thất tinh ác ma chết. Mặt khác bốn gã thất tinh ác ma còn lại, muốn chạy trốn chạy. Đều bị thanh sắc cự hình lập phương thể bao vây.

Khi màu xanh của khối lập phương thể tiêu tán. bốn gã thất bảy tinh ác ma kia cũng đã chết

Đúng là, phù ảnh ghi lại cảnh sau khi Lâm Lôi giết chết 4 gã thất tinh ác ma. Phù ảnh ghi hình ảnh Lâm Lôi quỳ xuống ở bên cạnh một người con gái đang nằm trên mặt đất.

Phù ảnh ghi rất rõ khuôn mắt của nàng.

“Địch Lỵ Á!” Hai mắt của Ny Ti trừng lên.

“Đúng là Địch Lỵ Á!” Tát Lạc Mông cũng sửng sốt.

Lập tức trong ảnh trung. Lâm Lôi khôi phục hình thái loài người. Tự mình ôm con và thê tử ở bên cạnh. Phổ Tư La, Bối Bối đi tới, cũng tiến vào phạm vi ghi chép của phù ảnh.

"Lâm Lôi, Bối Bối!!!" Trong nháy mắt, Ny Ti vui mừng lẫn sợ hãi làm đầu óc mung lung..

Trong phạm vi phù ảnh, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối đều có.

Không thể nghi ngờ. Vị Thanh Long trưởng lão cường đại đó chính là Lâm Lôi mà bọn họ đã biết.

“Tại sao có thể? Tại sao có thể?" Tát Lạc Mông không bao giờ dám tin tưởng. Nhưng là sự thật đã sáng tỏ.

"Đai ca. Đúng là bọn họ. Đúng là bọn hắn a, bọn họ không chết. Không chết!" Ny Ti vui mừng lẫn sợ hãi dùng thần thức truyền âm. Phù ảnh kia cũng rất nhanh kết thúc, Lâm Lôi ôm Địch Lỵ Á, Phổ Tư La ôm đứa trẻ, sóng vai bay đi.

Phù ảnh chấm dứt!

"Theo căn cứ của người ghi lại phù ảnh, vị Thanh Long nhất tộc trưởng lão kia tên là Lâm Lôi. Chắc là vị nữ tử trên mặt đất chết đi nên Lâm Lôi trưởng lão bi phẫn như vậy."

Tát Lạc Mông, Ny Ti đi ở trên đường. Trên mặt Ny Ti vô cùng hưng phấn.

"Đại ca, bọn họ thật sự không chết. Thật sự không chết a." hơn ngàn năm qua, Ny Ti chưa bao giờ vui vẻ quá như vậy, "Bối Bối còn sống. Hắn còn sống!"

"Đúng vậy. Đúng là tin tức tốt." Tát Lạc Mông đáp.

Bất quá, đáy lòng Tát Lạc Mông rất phức tạp. Lúc đầu, hắn tưởng rằng Lâm Lôi đã cáo mật nên vô cùng giận dữ... Muốn giết chết Lâm Lôi. Cuối cùng, phu thê Lâm Lôi đều bị hãm vào kim sắc nham tương. Không ai ngờ....

Lâm Lôi vẫn còn sống, còn trở nên mạnh như vây!

“Chính là Địch Lỵ Á, vậy?" Ny Ti có chút lo lắng nói:. "Theo như phù ảnh kia nói, Địch Lỵ Á đã chết?" Ny Ti vẫn nhớ rõ. Trong phù ảnh, Lâm lôi tại thân thể Địch Lỵ Á vô cùng bi phẫn.

Lâm Lôi bi thương, mặc dù Ny Ti không nghe được âm thanh trên phù ảnh nhưng dựa vào khuôn mặt có thể cảm nhận được.

"Đại ca!" Ny Ti đột nhiên nói.

"Sao vậy?" Tát Lạc Mông nhìn về phía nàng. Ny Ti nhìn Tát Lạc Mông, kiên quyết nói:: "Đại ca. Ta quyết định …… đi Huyết Phong đại lục U Lam phủ!"

“Nói lung tung.” Tát Lạc Mông không khỏi nóng nảy. Điều mà hắn lo lằng nhất đã xảy ra "Ny ny, từ Bích Phù đại lục đến Huyết Phong đại lục không phải là chuyện chơi. Ngươi là trung vị thần, sao có thể tới được? Rất nguy hiểm. Không được, không, tuyệt đối không được, không!"

Ny Ti liếc mắt nhìn đại ca của nàng, không nói thêm nữa, nàng đã quyết định. Vừa rồi chỉ là tự mình nói với đại ca một tiếng mà thôi.

Thấy vẻ mặt của muội muội như thế, Tát Lạc Mông cũng nóng nẩy.

"Ny Ny à. Thực lực của ngươi quá yếu. Hơn nữa từ Bích Phù đại lục tới Huyết Phong đại lục, còn phải qua biển ……Vậy dọc theo đường đi, thật sự rất nguy hiểm." Tát Lạc Mông vội la lên.

"Đai ca nói cũng vô dụng." lần này, Ny Ti không nghe theo đại ca của mình nữa.

Thấy muội muội như vậy, trong lòng Tát Lạc Mông cảm thấy bất lực. Bọn họ ở trong thành. Ở trong thành, hắn không thể ra tay bắt muôi muội mình. Muội muôi thật sự muốn đi. Hắn cũng không có biện pháp ngăn cản.

"Ny Ny, ngươi nhẫn tâm để cho ta lo lắng sao?" Tát Lạc Mông lo lắng nói:, "Nếu không. Ngươi tu luyện đến thượng vị thần đi. Rồi hãy đi!"

Ny Ti nhìn hắn một cái, nhưng không nói nhiều.

Ny Ti đã có chủ ý. Tát Lạc Mông muốn quản cũng không được. Sau khi xem xong phù ảnh, Tát Lạc Mông thường xuyên chú ý hành tung của Ny Ti. Hai tháng sau, Ny Ti liền rời nhà đi.

Bên trong phòng, Tát Lạc Mông nhìn tờ giây ở trong tay. Trang giấy do Ny Ti nhắn lại.

“Ai” Tát Lạc Mông giận dữ, đập tờ giấy xuống bàn: “Đường từ Bích Phù đại lục đến Huyết Phong đại lục rất nguy hiểm... Tai sao Ny Ny không nghe lời ta mà bỏ đi vậy.”

Tát Lạc Mông rất lo lắng nhưng cũng không có cách nào khác. Hăn cũng không biết Ny TI đi đường nào.

Nghĩ vây, Tát Lác Mông cũng không khỏi oán hận Lâm Lôi. Sau khi xảy ra Lâm Lôi và Bối Bối chuyện, hắn không còn được nhìn thấy khuôn mặt luôn cười của muội muội và lần này, nàng lại tự động bỏ đi một mình.

“Tại sao Lâm Lôi lại không chết đi? Lại trở nên mạnh như vậy?” Tát Lạc Mông không thể hiểu được vì sao Lâm Lôi lại phát triển lên mức đó.

Trong lúc Ny Ti từ Kinh An phủ tới Huyết Phong đại lục U Lam phủ, Lâm Lôi và Bối Bối vẫn ở Thiên Tề sơn mạch hưởng thụ cuộc sống yên bình. Nháy mắt đã 10 năm trôi qua.

“Lâm Lôi” Một âm thanh hùng hậu vang lên: “Nhị trưởng lão tìm người.”

Lâm Lôi từ trong phòng đi ra, từ xa đã thấy nhị trưởng lão vẻ mặt phức tạp, đi tới: “Lâm Lôi, đi thôi. Tứ thần thú gia tộc phải cử hành trưởng lão hội nghị.”

“Cử hành bây giờ?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc: “Còn chưa đến 2 ngàn năm. Huông chi, cả Tứ thần thú đồng thời cử hành sao?”

“Đúng vậy!” Trong Huyết Chiến cốc, tiến hành trong Tứ thần thú chủ điện.” Nhị trưởng lão thở dài nói: “Lần này triệu tập các vị trưởng lão, cũng để thương lượng chuyện Tứ thần thú gia tốc làm sao đối phó với Bát đại gia tộc.”

Trong lòng Lâm Lôi chấn động: “Xem ra, tình hình đang xấu đi, gia tộc không chịu nổi nữa.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 58: Không Cam Lòng

Thiên Tề sơn mạch, Huyết Chiến cốc, Tứ thần thú điện。

Khi Lâm Lôi cùng Nhị trưởng lão vào trong đại điện đã có không ít người rồi. Lâm Lôi nhìn lướt qua: “Kể cả ta, có 42 vị trưởng lão.” Tất nhiên vẫn còn có vị trưởng lão chưa đến.

“Lâm Lôi.” Gia Duy cùng Lâm Lôi có quan hệ tương đối tốt, liền đi tới: “Tộc trưởng cuối cùng cũng cúi đầu.”

Lâm Lôi ngẩn người ra: “Gia Duy, ý ngươi là sao?”

Gia Duy thở dài một tiếng: “Một tháng trước, Tứ thần thú gia tộc chúng ta lại bị tổn thất nặng nề. Tộc trưởng phỏng chừng phản kháng không nổi nữa. Cho nên, hội nghị này, có lẽ tộc trưởng cũng muốn cùng các trưởng lão thảo luận. Chỉ cần các trưởng lão thông qua. Vây...”

Lâm Lôi cũng hiểu được. Một khi hội nghị thông qua, sợ rằng Tứ thần thú sẽ chọn quy súc tại Thiên Tề sơn mạch. Không đi ra ngoài, có thể bảo tồn thực lực của Tứ thần thú gia tộc nhưng danh tiếng Tứ thần thú gia tộc sẽ bị tổn hao nhiều.

Phần lớn các thành viên gia tộc thì vinh diệu của gia tộc còn quan trọng hơn so với tính mệnh. Bốn vị tộc trưởng cũng khó lựa chọn.

“Một tháng trước đã bị tổn hao nặng? Sao vậy?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Chuyện gì ngươi cũng không quan tâm” Gia Duy lắc đầu nói: “Một tháng trước, Tứ thần thú gia tộc lại tổn thất 3 vị trưởng lão, trong đó có 1 vị trưởng lão là Thanh Long nhất tộc. Bây giờ, trong Thanh Long nhất tộc chúng ta chỉ có 15 trưởng lão có thực lực thất tinh ác ma.”

Trong lòng Lâm Lôi cũng không khỏi trầm ngâm.

“Oanh long long…” Tiếng của ửa Tứ thần điện đóng.

Lâm Lôi không khỏi bừng tỉnh, Gia Duy thấp giọng nói: “Các trưởng lão và bốn tộc trưởng đã đến đủ.”

Trong đại sảnh, trước sau 4 người đi đến, cùng ngồi xuống. Đó chính là bốn vị tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm.

Cả đại điện nhất thời an tĩnh.

Ánh mắt bốn vị tộc trưởng đảo qua xuống phía dưới, rồi nhìn nhau, cuối cùng Cái Tư Lôi Sâm mở miệng, âm thanh hùng hậu vang vọng trong đại điện: “Các vị, hôm nay, ta mời các vị tới đây, tin rằng trong lòng mọi người cũng đoán ra được.”

Nghe xong, trong lòng mọi người có cảm giác không tốt. Lâm Lôi cảm nhận được trận bi kinh

Dĩ nhiên

“Từ sau khi bốn vị lão tổ tông mất đi, Tứ thần thú gia tộc gặp phải sự đả kích rất lớn. May mà có U Lam phủ chủ hỗ trợ, mới có thể ở Thiên Tê sơn mạch trú chân. Nếu không, tại hơn vạn năm trước, Tứ thần thú gia tộc đã bị tiêu diệt.”

Dưới đại điện, tất cả trầm mặc

“Hơn vạn năm nay, các vị trưởng lão của Tứ thần thú gia tộc không ngại tử vọng. Vì vinh diệu gia tộc mà chiến đấu. Hơn vạn năm trước, Tứ thần thú gia tộc có tổng cộng hơn 200 vị trưởng lão. Nhưng hôm này chỉ còn có 53 vị! Hơn vạn năm ngắn ngủi, nhưng lại tổn thất gần 200 vị trưởng lão! Hai trăm vị!” Đôi mắt Cái Tư Lôi Sâm có chút nước mắt.

Các vị trưởng lão đều nhớ lại mấy năm nay lại chết đi rất nhiều vị trưởng lão, trong lòng vô cùng bi thán.

Lâm Lôi cũng nhớ lại. Tiểu đội 13 chết một đội viên, còn mất đi một phân thân cực mạnh của Hao Tư trưởng lão.

Vì gia tộc, có rất nhiều trưởng lão đã hy sinh thần phân thân cực mạnh. Vốn bọn họ là thất tinh ác ma, cao cao tại thượng, mất đi thần phân thân cực mạnh có lẽ biến thành thành thượng vị thần bình thường.

“Mấy năm nay, ta cùng ba vị tộc trường vẫn một mực tin tưởng và kiên trì.” Âm thanh của Cái Tư Lôi Sâm trầm thấp: “Đặc biệt, mấy năm nay, Bát địa gia tộc dường như nổi điên. Dù đồng quy vu tận (Cùng nhau chết), cũng muốn giết chết trưởng lão của gia tộc. Dựa theo tốc độ này, không quá mấy trăm năm, sợ rằng tộc trưởng của Tứ thần thú gia tộc cũng còn không mấy người.”

Chu Tước tộc trưởng cũng mở miệng nói: “Đúng, đặc biệt, một tháng trước, chúng ta lại tổn thất mất 3 vị trưởng lão. Bốn tộc trưởng chung ta đã cẩn thận thương lượng. Cứ như vậy, chung ta nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ được mấy trăm năm thôi.”

Âm thanh Bạch hỏ tộc trưởng cũng lạnh lùng nói: “Cho dù cứ kiên trì nhưng vậy, cũng là cho các ngươi đi chịu chết mà thôi. Cũng không có ý nghĩa gi?”

Huyền Vũ tộc trưởng cùng hạ giọng nói: “Cho nên, chúng ta vẫn phải lưu lại một ít tinh anh. Dù sao thất tinh ác ma trưởng lão cũng không phải dễ dàng đạt được.”

Cái Tư Lôi Sâm nói: “Bốn vị tộc trưởng chúng ta đã thống nhất rằng không cùng Bát đại gia tộc tranh đấu nữa. Tất cả thành viên gia tộc tiến vào Thiên tề sơn mạch. Bảo tồn lực lượng.”

Phía dưới, đám trưởng lão có chút mông lung..

Vốn tưởng rằng, tộc trưởng tổ chức hội nghị để bọn họ thảo luận, ai ngờ lại tuyên bố ngay.

“Tộc trưởng!”

“Tộc trưởng”

Nhất thời không ít trưởng lão nóng nảy.

“Tộc trưởng” Một đạo âm thanh lo lắng vang lên, đó là ngân phát thanh niên lãnh khốc, ngửa đầu nhìn bốn vị tộc trưởng ở phía trên, vội la lên: “Như vây, chẳng lẽ chúng ta khuất phục? Như vậy chúng ta nhận thua sao?”

Lâm Lôi liêc mắt nhìn ngân phát thanh niên lãnh khốc. Đó chính là thiên tái của Thanh Long nhất tộc Bố Lỗ trưởng lão.

“Coi như là nhận thua đi!” Cái Tư Lôi Sâm quát.

“Bôi Lỗ.” Chu Tước tộc trưởng từ trên cao nhìn xuống: “Cho dù tiếp tục chem giết thì nhân mã của Tứ thần thú gia tộc có thể đấu được bao lâu? Chẳng lẽ ngươi muốn cho chúng ta tổn thất nốt 53 vị trưởng lão? ”

Ánh mắt của Bỗ Lõ vẫn kiên nghị.

“Bốn vị tộc trưởng!” Bố Lỗ có chút ngẩng đầu: “Bố Lỗ này cả đời chưa từng khuất phục. Ta đạt đến thất tinh ác ma, cũng chưa từng khuất phục. Bát đại gia tộc là cái gì? Lúc Tứ thần thú gia tộc huy hoàng, bọn họ không dám vi nghịch. Để ta hướng tới bọn chúng cúi đâu, không có khả năng!”

“Bố Lỗ” Cái Tư Lôi Sâm có chút đau lòng.

Trong lòng bọn họ, đều rất oán hận và xem thường Bát đại gia tộc. Để bọn họ khuất phục... Cao ngạo như bọn họ, tự nhiên là không muốn. Cái Tư Lôi Sâm bọn họ cũng vì gia tộc mà lo lắng.

“Tộc trưởng, ta cũng hiểu được nỗi khổ tâm của các người. Ta cũng chỉ có môt mình thôi. Ta tình nguyện một mình đi chiên đấu... tại chiến trường mà tử vong. Chờ đến khi địa ngục không còn thất tinh ác ma Bố Lỗ. Chỉ còn thượng vị thần Bố Lỗ bình thường. Khi đó, ta nghĩ rằng muốn chém giết cũng vô lực.” Bố Lỗ cười nói.

Nghe xong, Lâm Lôi không khỏi chấn động

Lúc này, một vị hắc phát trưởng lão đứng ra, trầm giọng nói: “Tộc trưởng, để cho gia tộc trọng hiện vinh quang, phải có năng như siêu cấp cường giả Bối Lỗ Đặc. Ta tự thấy mình khó có hi vọng tiến bộ... Mong rằng tộc trưởng để cho ta chết trên chiến trường. Cho dù khuất nhục, cũng không để cho Bát đại gia tộc sung sướng.”

“Tộc trương, cả đời chúng ta không thể cúi đầu! Chết cũng không cúi đầu!” Lại có một vị trưởng lão đứng ra.

“Tộc trưởng....”

Lâm Lôi yên lặng nhìn cảnh đang xảy ra trước mắt. Có lẽ người thường xem những vị trưởng lão này có đầu óc cương hóa quá mức. Nhưng Lâm Lôi hiểu được các vị trưởng lão này trải qua vô sô triệu năm tháng. Bọn họ không sợ hy sinh. Chỉ là có chấp niệm rất nặng.

Năm mươi ba vị trưởng lão thì có hơn 20 vị chấp nhận hi sinh thần phân thân mạnh nhất của mình. Các vị trưởng lão còn lại trầm mặc. Nhưng Lâm Lôi biết rằng chỉ cần tộc trưởng ra lệnh, bọn họ sẽ không một chút do dự, chối từ.

“Lâm Lôi” Đột nhiên có một đau âm thanh vang lên.

Lâm Lôi ngẩn người ra.

Chỉ thấy đôi mắt của Đại trưởng lão tràn gập sự lo lắng, nhìn về phía hắn: “Lâm Lôi, ngươi cùng phủ chủ đại nhân có quan hệ rất thân mật. Chả nhẽ ngươi không thể khẩn cầu phủ chủ đại nhân một lần để cho người hỗ trợ! Dĩ nhiên thực lực của phủ chủ đại nhân đủ để đuổi Bát đại gia tộc đi. Lâm Lôi, ngươi phải đi nhờ 1 lần... Vì gia tộc, hãy đi nhờ một lần”

Nhất thời, không ít trưởng lão nhìn về phía Lâm Lôi.

Vừa rồi, nhìn đám trưởng lão tình nguyện hy sinh thần phân thân mạnh nhất của minh để trả thù. Cho dù gia tộc khuất phục, cũng không muốn Bát địa gia tộc sung sướng. Khi nghe lời đại trưởng lão, tựu trung, cũng thấy được cái phao cứu sinh cuối cùng!

“Ta...” Lâm Lôi không biết trả lời như nào.

“Muội muội.” trên đại điện, Cái Tư Lôi Sâm quát khẽ: “Ngươi để Lâm Lôi đi nói. Làm cho phủ chủ đại nhân khó xử. Phủ chủ đại nhân đã vì gia tộc ta làm rất nhiều. Hơn thế, cũng không mong được đề đáp. Ngươi lại muốn phủ chủ đại nhân trả thù hộ. Chẳng lẽ ngươi cho rằng phủ chủ đại nhân nên giúp chúng ta?”

Đại trưởng lão không khỏi trầm mặc.

“Để gia tộc bất diệt, cũng nên túc trí.” Cái Tư Lôi Sâm thởi dài một tiếng.

Dưới đại điện, các vị trưởng lão cũng đều im lặng.

“Các vị trưởng lão, các vị trưởng lão muốn cùng địch nhân chém giết. Ta cũng không thể mạnh mẽ ngăn cản. Ta thầm nghĩ... để cho gia tộc bảo tồn một chút thực lực đi.” Cái Tư Lôi Sâm nói xong, nhìn về phía Lâm Lôi: “Lâm Lôi, ngàn vạn lần ngươi đừng đi cầu xin phủ chủ đại nhân.”

Lâm Lôi không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm.

“Ta biết tính tình của phủ chủ đại nhân, nếu chúng ta quá phận làm cho phủ chủ đại nhân tức giận. Cho dù không tự động thủ, chỉ cần người không hề quản Tứ thần thú gia tộc chúng ta để cho Bát đại gia tộc tận tình công kích. Như vậy, chúng ta thảm rồi!”

Lời vừa nói xong, phía dưới, không ít trưởng lão trong lòng run lên.

Bây giờ không còn là chuyện khuất phục, hay vinh dự. Một khi gia tộc bị diệt vong thì vinh dự có nghĩa lý gì?

Từ lúc hội nghĩ qua đi, Tứ thần thú gia tộc đã không cùng Bát đại gia tộc tranh đâu nữa. Cho dù, Bát đại gia tộc vẫn điều nhân mã đi đường cố định để khiêu khích.

Gia tộc! Chỉ cần gia tộc còn tồn tại.

Dù vậy, trong gia tộc có không ít trưởng lão không cam lòng, vẫn đi chém giết. Bát đại gia tộc thấy Tứ thần thú cao ngạo như vậy, không khỏi giận dữ, phái ra càng nhiều nhân mã.

Chém giết thật điên cuồng, bi tráng!

Tiêu biểu nhất là vị trưởng lão thiên tài Bố Lỗ một mình giết chết 8 vị trưởng lão của quan địch. Bát đại gia tộc rất tức giận, liền phát một vị tộc trưởng cùng một số cường giả.

Đánh một trận ……

Thần phân thân mạnh nhất của Bố Lỗ truởng lão. Chết!

Trong hơn 10 năm ngắn ngủi, chiến tích của Bố Lỗ trưởng lão là giết chết 9 vị trưởng lão.

Đương nhiên có những chiến tich, đồng thời có những thất bại. Có trưởng lão một mình ra ngoài chém giết bị đối phương vây cônng hoặc sử dụng chủ thần lực giết chết.

Đây là loại chém giết điên cuồng. Khoảng gần ba mươi năm, 22 vị trưởng lão có phân thân cực mạnh bị chết.

Mà quân địch tổn thất nhiều hơn, lên tới 38 vị trưởng lão chết đi. Dù sao Tứ thần thú gia tộc luôn mang theo quyết tâm liều mạng với địch ở trong đâu.

Sau đó, Tứ thần thú gia tộc ngừng lại, không hề nghênh chiến nữa.

Bát đại gia tộc rất kinh hãi. Dù sao trong 30 năm ngắn ngủ họ đã có 38 vị trưởng lão chết đi. Dù sao, bọn họ cũng đều là tinh anh của gia tộc.

Thiên Tề sơn mạch khôi phục lại sự yên tĩnh. Các chiến sĩ ở cửa tuần tra. Bình thường có rất ít người đến. Nhưng hôm nay có một cô gái ở trong kim chúc sanh mang bay ra.

Lập tức, kim chúc sinh mệnh bay đi, cô gái này tiến về ví Thiên Tề sơn mạch.

“Đây là Thiên Tề sơn mạch, ngoại nhân không được tiến vào.” Nhất thời có 10 chiến sĩ tuần tra đi tới, trong đó có một người quát lên.

Cô gái này tết tóc, có bề ngoài rất đẹp, đặc biệt nhất là trên đầu nàng có mang một cái mũ cỏ. Cô gái này trả lời: “Xin chào các người, ta là với Lâm Lôi trưởng lão là bằng hữu, ta đến tìm hắn.”

“Lâm Lôi trưởng lão?” Chiến sĩ tuần tra có chút nghĩ hoặc.”

“Ngươi có chứng cớ gì không?” trong đám tuần tra có người hỏi.

“Điều này…” Cô gái có chút chần chờ. Nàng lấy cái gì để chứng mình đây? Nàng liền nói: “Như này đi, chỉ cần các ngươi nói cho Lâm Lôi trưởng lão, ta là Ny Ty. Hắn sẽ biết.”

“Ny Ti” Tiểu đội trưởng cầm đầu đám tuần tra nhìn nàng một cái, rồi gật đầu nói: “Ngươi ở đây chờ một chút.” Nói xong trực tiếp bay đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 59: Đoán Sai

Mặc dù đang ở trong cốc hưởng cuộc sống yên lặng, nhưng trong thâm tâm Lâm Lôi không hề bình tĩnh. Hắn vẫn chú ý đến đám người Bố Lỗ trưởng lão. Nay các trưởng lão đó dù các thần phân thân mạnh nhất hy sinh cũng muốn chiến đấu một phen. Biết được chiến tích của Bố Lỗ, Lâm Lôi cũng không nhịn được nhiệt huyết, đồng thời cũng có chút bi kinh.

“Thực lực, thực lực của ta vẫn không bằng người khác” Lâm Lôi đứng trước phòng ốc, ngước nhìn lên phía trên trời, lòng cảm thán.

Từ Ngọc Lan đại lục đến địa ngục, một đoạn đường dài với nhiều trải nghiệm, Lâm Lôi cũng hiểu được sự tôn kính và vinh diệu không phải là được người khác cấp cho, mà là tự mình cố gắng tranh thủ. Đó là thực lực! Hôm nay, Tứ thần thú gia tộc thực lực đã yếu đi, nhưng vẫn muốn bảo trì vinh dự năm xưa, cũng chỉ là nằm mơ mà thôi!

Có thực lực, người khác tự nhiên tôn kính ngươi.

Như Bối Lỗ Đặc đủ làm cho Bát đại gia tộc sợ hãi. Bối Lỗ Đặc ra lệnh một tiếng, Bát đại gia tộc lập tức không dám tiến vào Thiên Tề sơn mạch một bước.

Tứ thần thú gia tộc gặp khốn cảnh, đáy lòng Lâm Lôi cũng muốn giúp đỡ gia tộc nhưng hắn không có thực lực đó. Muốn được như Cái Tư Lôi Sâm tộc trưởng, giúp đỡ gia tộc?

Nguyên nhân cuối cùng chính là thực lực của Lâm Lôi không đủ.

“Lúc nào ta mới có thể luyện bằng Bối Lỗ Đặc đại nhân đây.’ Trong lòng Lâm Lôi tràn ngập khát vọng. Lập tức, Lâm Lôi lắc đầu cười.

Bói Lỗ Đặc, Đan Trữ Đón đều đạt đến thượng vị thần đỉnh phong. Muốn ngang bằng Bối Lỗ Đặc, thật quá khó khăn!

“Chờ ta tu luyện lên thượng vị thần cảnh giới. Thực lực tất nhiên có thể tiếp cận tộc trưởng." Lâm Lôi có chút chờ mong, một khi đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Tuy nói thân thể mạnh mẽ không thể so với tộc trường được nhưng Lâm Lôi có 'Hắc Thạch Lao Ngục'.”

Thượng vị thần Lâm Lôi thi triển 'Hắc Thạch Lao Ngục' có uy lực gần bằng 'Luyện Ngục Thống Lĩnh' Lôi Tư Tinh. Vậy Hắc thạch lao ngục đích chân chính đến lúc đó mới được thể hiện.

Lâm Lôi quay đầu về phía cách đó không xa, Bối Bôi đang trên bãi cỏ.

“Bối Bối, ngươi đang làm gì vậy?” Lâm Lôi cười nói.

“Ta đang nhìn bầu trời” Bối Bối vẫn nằm im. Hai tròng mắt nhìn chằm chằm lên bầu trời, xuyên qua sương mù.

Bối Bôi thường xuyên ngơ ngác, nhìn về một địa phương, hoặc là nhìn cây cỏ đến ngẩn người. Thường ngày, Bối Bối vẫn cùng người khác cười đùa. Nhưng Lâm Lôi rất quen thuộc Bối Bối, hiểu rõ tâm tư của Bối Bối. Theo thời gian càng dài, Bối Bối lại càng nhớ đến Ny Ti nhiều hơn.

“Bối Bối” Lâm Lôi đi tới, ngồi trên cỏ, cười nhìn Bối Bối: “Có phải ngươi lại nhớ đến Ny Ti?”

Bối Bối thoáng ngẩn người ra, sau đó gật đầu khe khẽ: “Vâng. Có chút không khống chế được. Khi không làm việc gì, sẽ thường xuyên nghĩ tới. Bất quá cũng không muốn nhớ đến, nhớ đến có tác dụng gì. Ny Ny cho rằng ta chết rồi.”

“Bối Bối, chờ thêm một thời gian nữa, khi ngươi đạt đến thượng vị thần, hoặc là ta đạt đến... rồi đi đến Bích Phù đại lục nhé.” Lâm Lôi mở miệng nói.

“Hồ!” Bối Bối ngồi xuống, kinh ngạc quay đầu về phía Lâm Lôi.

“Ngươi không muốn đi sao?” Lâm Lôi cười nói.

Vẻ mặt Bối Bối có chút xấu hổ: “Lão đại, chuyện này có điểm phức tạp. Đích xác ta rất muốn đi gặp nàng. Nhưng lúc trước, đại ca nàng đối với người như vậy. Nếu không phải Phổ Tư La hạ thủ lưu tình, lão đại và Địch Lỵ Á phỏng chừng đã chết hết rồi. ”

Lúc trước, thật sự Lâm Lôi và Địch Lỵ Á chút nữa đã chết.

Một khi thật sự chết thì Tát Lạc Mông được xem như là nguyên hung.

“Nhớ đến Tát Lạc Mông, ta lại nổi giận.” Hai tròng mắt Bối Bối không khỏi toát ra hung qua, lập tức bất đẵ dĩ nói: “Ngươi nói ta đi tìm Ny Ny, nhìn thấy Tát Lạc Mông, ta làm sao bây giờ?”

Lâm Lôi không khỏi cười, nguyên lai, tâm ý của Bối Bối trong lòng có một người.

" Dù thế nào, Bối Bối, ta và Địch Lỵ Á không chết. Huống chi, ngươi thích chính là Ny Ti, cũng không phải đại ca nàng. Không cần nhìn đại ca nàng." Lâm Lôi khuyên.

“Không nhìn. Có khả năng không nhìn được không?” Bối Bối bất đắc dĩ.

Đột nhiên, Lâm Lôi quay đầu lại nhìn lên giữa không trung, chỉ thấy một chiến sĩ tuần tra đang bay tới. Chiến sĩ tuần tra liếc mắt thấy Lâm Lôi ở phía dưới, liền hạ xuống bên cạnh Lâm Lôi, khom người nói: “Lâm Lôi trưởng lão. Bên ngoài sơn mạch có một nữ tử. Nàng nói là bằng hữu của người. Tên là Ny Ti. Muồn gặp người!”

Lâm Lôi ngẩn người ra.

“Ny Ti?” Bối Bối đứng phắt lên. Hai mắt trừng lên, liền nói: “Ngươi nói nữ tử kia... tên là Ny Ti phải không?”

“Đúng vậy.” Chiến sĩ tuần tra kia có chút buồn bực.

“Nói cho ta biết, hình dáng của nàng? Có gì đặc biệt không?” Bối Bối nói.

Chiến sĩ tuần tra có chút chần chờ, miêu tả nữ tử đó? Có chút khó khăn. Lập tức, hắn nhìn thấy trong tay Bối Bối cầm cây cỏ, hai mắt không khỏi sáng lên:”Được rồi, trên đầu này cũng đội mũ giống như cây cỏ mà ngươi đang cầm trên tay.”

Bối Bối kích động, má đỏ ửng lên.

Lâm Lôi cũng cảm thấy vui mừng, lẫn sợ hãi. Tại sao Ny Ti lại đi đến đây?

“Lão đại!” Bối Bối quay đầu về phía Lâm Lôi: “Ngươi đánh ta 2 cái xem có phải ta đang nằm mơ không!” Lúc này, đầu óc có chút choáng vãng, cả người phiêu hốt, như thực như mơ.

Lâm Lôi rất dứt khoát.

“Bồng” một tiếng. Một cái đánh lên vai Bối Bối, làm cho cả người hắn ngã.

"Ha ha, ta không nằm mơ, ta không nằm mơ." Bối Bối đứng phắt lên.

Lâm Lôi nhìn Bối Bối hưng phấn như nổi điên, trong lòng thầm than, nhiều năm như vậy mà hắn vẫn kích động như điên. Động tĩnh bên ngoài làm Địch Lỵ Á phải từ phòng đi ra: “Đã xảy ra chuyện gì vậy?”

"Ny Ti tới. Ta và Bối Bối đi ra ngoài nghênh đón." Lâm Lôi cười, cầm tay Bối Bối trực tiếp bay lên.

“Ny Ti tới?”

Địch Lỵ Á có chút kinh ngạc, lập tức phản ứng, chạy tới, "Ny Ny từ Bích Phù đại lục đi tới đây sao?" Chân núi Thiên tế, Ny Ti không ngừng nhìn về hướng về sâu trong sơn mạch, trong lòng tràn đầy sầu lo: "Bối Bối hắn có hay không không ra gặp ta? Hắn và Lâm Lôi có vì chuyện chiến đấu trong hỏa sơn mà tức giận không?"

Lo lắng, lo âu.

Ny Ti cũng biết. Lúc trước, đại ca mình nghi oan cho Lâm Lôi. Thậm chí còn muốn Lâm Lôi bọn họ phải chết.

"Ha ha, Ny Ti!" Một đạo thanh âm sang sảng vang lên.

Ny Ti không khỏi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy hai thân ảnh quen thuộc,đang sóng vai bay lại đây. Đặc biệt là Bối Bối và nàng đều giống nhau, cùng đội mũ cỏ trên đầu. Bối Bối thấy Ny Ti, hai mắt tỏa như tỏa ánh sáng, tốc độ kích động tăng lên nhiều.

"Sưu!"

"Bối Bối!" Ny Ti cũng kích động, phi thân tới.

Đến gần thân thể Bối Bối, Ny Ny cảm thấy nao nao, tốc độ giảm, Ny Ti quên hết tất cả, trực tiếp ôm lấy Bối Bối: “Ô Ô... Ta còn tưởng ngươi sẽ không ra gặp ta…” Nói đến đây lại khóc lên.

Bối Bối khẩn trương, cuối cùng nói: “Anh trai của nàng đâu?”

Nghe được, Lâm Lôi không khỏi dở khóc dở cười. Bối Bối lại đề cập đến chuyện xấu này.

Thân thể Ny Ti run lên, buông Bối Bối ra. Nhìn chằm chằm vào hai mắt Bối Bối như muốn từ trong đó biết chuyện gì: “Đại ca ta đang ở Bích Phù đại lục.”

“Lần này, nàng một mình đi từ Bích Phù đại lục đến đây sao?”

“ Vâng” Ny Ti gật đầu khe khẽ.

“Thiếu chút nữa ta đã không thấy Bối Bối ngươi rồi.” Vừa nói, mắt mắt Ny Ty lại tràn ra.

Nghe thế, Lâm Lôi cũng không khỏi hít một ngụm không khí. Mới là trung vị thần, Ny Ti từ Bích Phù đại đến đây, còn đi qua Tinh thần vụ hải. Đây là đoạn đường dài, đầy gian nan, khó khăn không thể tưởng tượng. Một mình Ny Ti dám đi tới đây.

“Nàng…” Toàn thân Bối Bối chấn động.

Hắn vẫn tưởng Tát Lạc Mông đưa Ny Ti đến đây.

“Nàng không còn muốn sống nữa sao?” Bối Bối liền ôm Ny Ti lại.

Hai mắt Ni Ti đỏ lên vì khóc. Nhưng mặt nàng lại tràn đầy niềm hạnh phúc, tươi cười. Lâm Lôi ở một bên cười nhìn Bối Bối và Ny Ti đã có kết qua. Hắn cũng vì họ mà vui vẻ.

“Ha ha, hai ngươi thân mật một hồi. Vẫn còn muốn cho chiến sĩ tuần tra xem tiếp?” Một lúc sau, Lâm Lôi cười chế nhau: “Đi thôi. Hãy về trước đi.”

Lúc này, Ny Ti và Bối Bối mới thức tỉnh.

Hơn ngàn năm chia tay, nay gặp lại. Họ kích động, căn bản không quan tâm đến thời gian.

Thời gian trôi qua, Ny Ti và Bối Bối như hình với bóng. Bối bối cũng trở nên vui vẻ ra mặt, ngày ngày đắc ý cười. Vui vẻ muốn chết. Lâm Lôi, Bối Bối quá hài lòng.

Nhưng Bát đại gia tộc lại phiền não.

Đại điện của Ba Lâm gia tộc

Bốn vị tộc trường, cùng khôi lỗi phân thân của bốn vị tộc trưởng tập trung cùng một chỗ. Lúc này, 8 tộc trường bắt đầu thương nghị.

"Hơn mười năm qua, Tứ thần thú gia tộc quy súc không ra. Mặc cho nhân mã của gia tộc khiêu khích, bọn họ cũng không một chút phản ứng, Chuyện gì xảy ra vậy? Chẳng lẽ, Tứ thần thú gia tộc khuất phục rồi?" Một đạo thanh âm hùng hậu vang lên.

"Không có khả năng." Thanh âm khàn khàn vang lên, "Lúc trước, chỉ trong vòng ba mươi năm, Tứ thần thú gia tộc cổ điên cuồng chống trả, mọi người hẳn là còn nhớ rõ. Để cho bọn họ quy súc khuất phục? Không đơn giản như vậy."

"Ba Lâm tộc trường, chưa chắc là như vậy." Thanh âm yêu dị vang lên.

"Minh Xà. Vô số năm qua, Tứ thần thú gia tộc có từng khuất phục qua? Đừng nghĩ đơn giản như vậy." Thanh âm của Ba Lâm tộc trưởng khàn khàn lại vang lên.

Tứ thần thú gia tộc vẫn cao ngạo, vẫn cường ngạnh. Chưa bao giờ khuất phục. Vô số năm qua, Tứ thần thú gia tộc tạo cho người ta cảm giác như vậy. Bởi vì, Tứ thần thú gia tộc địa cao ngạo đã nhập vào lòng người. Trong khoảng thời gian ngắn, Bát đại gia có rất nhiều người cũng không dám tin tưởng Tứ thần thú gia tộc sẽ khuất phục.

"Ta nghĩ rằng Tứ thần thú gia tộc có thể có âm mưu gì đó." KhanhThương Hữu, thanh âm có lực địa vang lên, "Gần đây, bọn họ phản ứng rất kỳ quái. Mọi người vẫn nên cẩn thận một chút."

"Âm mưu, có thể có âm mưu gì?" Thanh âm cao vút vang lên,

"Tốt lắm, được rồi, các vị." Thanh âm ấm áp vang lên."Bất kể Tứ thần thú gia tộc khuất phục hay có âm mưu. Chúng ta hãy chờ quan sát xem sao. Không quá trăm năm, sẽ biết bọn họ khuất phục hay có âm mưu."

"Đúng vậy. Ta đồng ý." Ba Lâm tộc trưởng cũng mở miệng nói:.

"Ta đồng ý."

Tứ thần thú gia tộc quy súc. Trong khoảng thời gian ngắn làm Bát đại tộc có chút đoán sai. Bất quá, Tứ thần thú gia tộc quy súc thời gian dài hơn một chút chút, Bát đại gia tộc là có thể hoàn toàn khẳng định, đến lúc đó, bọn họ tự có thủ đoạn khác để đối phó.

Thiên tế sơn mạch. Đại hạp cốc.

Hôm nay, trong đại hạp cốc chỉ có cười không ngừng, bên trong có một vị vị trưởng lão, cùng với bốn vị tộc trưởng cùng một đám người. Thậm chí rất nhiều vị trưởng lão mất đi cực mạnh thần phân thân cũng đều tụ tập lại đây.

Bởi vì hôm nay ……

Là ngày Bối Bối và Ny Ti kết hôn. Ngay cả Bối Lỗ Đặc, Tạp Lai La Na, Phổ Tư La cũng tới, Hôm nay , Bối Bối ăn mặc chỉnh tề, khiêm tốn, hướng tới một vị khách nhân chào hỏi.

"Kết hôn thật đúng là hại người mà.”Bối bối nhỏ giọng nói cùng Lâm Lôi ở bên cạnh.

Lâm Lôi không khỏi cười, đột nhiên thấy Bối Lỗ Đặc đi tới: "Gia gia, gia gia đã tới."

"Ha ha ……" Bối Lỗ Đặc cẩn thận đánh giá Bối Bối một chút. Hài lòng gật đầu, "Hôm nay, còn có chút bộ dáng, bất quá, Lâm Lôi ngươi và Bối Bối cũng thật lợi hại. Bối bối và Ny Ti cùng ở một chỗ mấy chục năm qua. Các ngươi cũng không nói cho ta biết. Đợi đến lúc kết hôn mới cho ta biết."

Lâm Lôi chỉ có thể cười cười.

Ny Ti ở trong đại hạp cốc đích xác hơn mười năm. Vốn Ny Ti và Bối Bối căn bản là không nghĩ tới muốn làm hôn lễ. Nhưng mấy tháng trước, Ny Ti đột nhiên phát hiện mình có thai!

Lúc này Bối Bối và Ny Ti, mới sửng sốt …… Hai người khẩn cấp thương lượng. Sau đó, mới quyết định vội vàng kết hôn!

Hai người lập tức nghĩ biện pháp thông tri cho mọi người. Bất quá, Bối Lỗ Đặc đang đi xa, cho nên mới quyết định nửa năm sau kết hôn!

Hôm nay, mặc dù là đại hôn, nhưng Ny Ti nhưng đã có thai mấy tháng rồi, bụng đã to rồi. Mỗi lần nghĩ đến, Lâm Lôi đều không khỏi bật cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 60: Đại Động Tĩnh

N
gày đại hôn, trong đại hạp cốc, tiếng cười không ngừng.

Bởi vì, Tứ đại tộc trường lựa chọn khuất phục lùi bước, trong lòng cũng vẫn ấm ức, hôm nay nhân cơ hội này mà giải tỏa một phen. Bối Lỗ Đặc, Tạp Lai La Na vui vẻ nhất, cũng cùng Tứ đại tộc trường cùng với chư vị trưởng lão, tận tình uống rượu.

"Phủ chủ đại nhân, chúc mừng !" Cái Tư Lôi Sâm cùng Bối Lỗ Đặc nâng chén.

"Ha ha." Bối Lỗ Đặc cười nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm, lập Tức hạ thấp giọng âm nói:, "Cái Tư Lôi Sâm, các ngươi Tứ thần thú gia tộc thật sự lùi bước không ứng chiến nữa?" Bối Lỗ Đặc cũng quan tâm đến hai phương đích tranh đấu.

Cái Tư Lôi Sâm ngẩn người ra, gật đầu.

" Bát đại gia tộc có phản ứng gì?" Bối Lỗ Đặc dò hỏi.

"Bây giờ còn chưa có gì phản ứng." Cái Tư Lôi Sâm lắc đầu nói:, "Phỏng chừng trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ cũng vô pháp khẳng định chúng ta có hay không thật sự khuất phục."

"Đúng." Bối Lỗ Đặc gật đầu, "Bất quá, các ngươi cũng phải cẩn thận. Một khi, Bát đại tộc biết các ngươi lùi bước, cho dù không dám tiến vào Thiên Tế sơn mạch. Bọn họ cũng sẽ có biện pháp khác trả thù các ngươi."

Cái Tư Lôi Sâm tự giễu nói:: "Chúng ta quyết định tại Thiên Tế sơn mạch không đi ra ngoài, bọn họ có thể làm sao bây giờ?" Cái Tư Lôi Sâm nói lời này, vẫn có chút bi thương.

Bối Lỗ Đặc không nói thêm nữa.

"Hải." Bên cạnh đích Tạp Lai La Na cười nói, "Ngươi nói, Bối Bối và, Ny Ti sẽ sanh ra nam hay nữ?"

"Điều này cũng nói. "Bối Lỗ Đặc cười," Bất quá, ta khẳng định chắc sẽ không phải là phệ thần thử!"

Nếu như phu thê hai người đều tất cả đều là phệ thần thử thì con của họ tuyệt đối là phệ thần thử. Thế nhưng, trong mấy vị diện, cũng chỉ có Bối Lỗ Đặc, Bối Bối là phệ thần thử. Đặc biệt là thần thú đáng sợ đích thì số lượng vô cùng rất thưa thớt.

Như Thanh Long, Bạch Hổ thần thú đều là độc nhất vô nhị. Có sắc xuất cực thấp. Bọn họ kết hôn với những người cùng tộc sẽ xuất hiện thần thú chân chánh nhưng có sắc xuất cực thấp. Giống như Ba Xà, Nghê Toan thần thú trong mấy vị diện, có số lượng nhiều hơn.

Thần thú thiên phú càng mạnh, số lượng càng rất ít.

Thiên phú yếu, số lượng lại nhiều.

Nháy mắt đã trôi qua mấy tháng, trong trong đại hạp cốc, Bối Bối,Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Tạp Lai La Na cùng một đám người tụ tập ở ngoài phòng. Còn Địch Lỵ Á và Ny Ti ở bên trong phòng, Ny Ti sắp sanh. Người khẩn trương nhất là Bối Bối.

"Phải sanh. Phải sanh!" Bối Bối đứng ở ngoài phòng, thì thầm trong miệng, đi qua lại không ngừng, căn bản dừng lại không được.

"Bối Bối, ngươi cứ ngồi xuống đi." Lâm Lôi không khỏi cười nói.

"Ta làm sao ngồi xuống được." Bối Bối toàn thân cơ thể khẽ phát run, hắn nhìn thoáng qua Lâm Lôi, "Lão Đại, ta bây giờ khẩn trương như tim sắp nhảy ra ngoài, ngươi lại bảo ta ngồi xuống sao? Ai, tại sao còn chưa ra. Thời gian thật dài."

Bối Lỗ Đặc cười: "Bối Bối, Ny Ti mới đi vào trong chốc lát. Đã lâu đâu."

Bối Bối chỉ có thể cố nén, bây giờ đích mỗi giây trôi qua, đối với Bối Bối thật dài và buồn chán.

"Oa...” Đột nhiên một tiếng khóc vang lên.

Bối Bối phảng phất như bị sét đánh trúng, lẳng lặng đứng ở tại chỗ.

"Chi nha!" Cửa mở, Địch Ly Á đi ra, nghi hoặc nhìn thoáng qua Bối Bối: "Bối Bối, ngươi còn đứng làm gì? Còn không đi vào?" Lúc này Bối Bối mới thức tỉnh. Thân thể trong nháy mắt hóa thành tàn ảnh màu đen, đi vào bên trong phòng.

Địch Ly Á cười nói: "Này, chắc là Bối Bối choáng váng."

"Lúc trước, khi nàng sanh Uy Địch, Bối Bối còn nói ta khẩn trương. Hắn so với ta còn khẩn trương hơn." Lâm Lôi cười nói.

Địch Ly Á không tức giận nhìn hắn một cái: "Đừng đắc ý. Lúc trước, khi Thái Lặc, Toa Toa, ta còn có nghe nói, chàng khẩn trương đến mức toàn thân đều đổ mồ hôi. Lúc ấy chàng đường đường là một thánh vực cao thủ, vẫn còn khẩn trương đến mức đổ mồ hôi?"

Lâm Lôi chỉ có thể cười khổ.

Chỉ chốc lát, Bối Bối, Ny Ti từ bên trong phòng đi ra, Bối Bối cười miệng không khép được, hai tay ôm hài tử. Ny Ti là loài người nên đương nhiên, hài tử là hình người. Bất quá, chỉ là hài tử……

Hình như giống Cái Tư Lôi Sâm. Tuy ẩn chứa thần thú huyết mạch, nhưng không phải thần thú chánh thức.

"Lão Đại." Bối Bối kích động nhìn về phía Lâm Lôi, "Các ngươi nhìn xem. hài tử này là hài tử của Bối Bối! Ha ha …… Bối Bối cũng có hài tử!" Lúc này, Bối Bối hoàn toàn hưng phấn như điên lên.

"Nào, cho ta ôm một cái." Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Vâng." Bối Bối phi thường cẩn thận, đem hài tử, đưa cho Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc tiếp nhận, cẩn thận quan sát một phen: "Là nữ hài. Trong cơ thể có phệ thần thử huyết mạch, Bất quá, phải dẫn động thần thú huyết mạch trong cơ thể, có chút phiền phức." Đến nay, Bối Lỗ Đặc cũng không tìm được biện pháp hoàn mỹ để khơi dậy thiên phú cho hậu bối.

Tứ thần thú gia tộc có Tông từ tẩy lễ, có thể làm cho hậu bối đệ tử khơi dậy thiên phú của thần thú. Đương nhiên, thiên phú có mạnh, có yêu và mật độ huyết mạch có liên quan.

" nữ hài hảo , nữ hài hảo." Bối Bối miệng vẫn cười.

Hôm nay hắn rất hưng phấn.

Bối Bối là thần thú phệ thần thử, thiên phú như thế nên số lượng con sẽ rất ít. Như Bối Lỗ Đặc, mặc dù có ba con trai nhưng ba bào thai (tam sinh). Mới có thể một lần tính sanh ba người. Nhưng sau đó, Tạp Lai La Na không sanh nữa.

Mặc dù, Lâm Lôi không phải là thần thú. Nhưng là Thái Lặc, Toa Toa cũng là long phượng thai (Song sanh 1 trai, 1 gái), được tính là 1 lần sanh. Về phần Uy Địch mãi khi tới địa ngục mới có.

Tứ đó, Bối Bối chỉ nhiệt tâm làm một việc là bồi dưỡng con gái. Ngồi ở trên cỏ tu luyện, cô gái có mái tóc màu đen, da tay trong suốt giống như ngọc thạch.

Đây là con gái của Bối Bối Y Na.

"Y Na muốn thành thần cũng khó." Lâm Lôi thầm than, Y Na mặc dù có thần thú huyết mạch, nhưng dù sao không phải là thần thú. Mà Bối Lỗ Đặc tạm thời cũng không có biện pháp, có thể làm được hiệu quả như tông từ tẩy lễ.

Y Na tạm thời chỉ có thể dựa vào chính mình. Vậy là Y Na tu luyện hơn trăm năm, bây giờ còn vẫn còn là thánh vực.

"Lâm Lôi đại bá." Thanh âm thanh thúy vang lên. Y Na đã đứng lên, ánh mắt một cách tinh quái, nàng giống cha mẹ, "Người tựa hồ tâm tình tốt,khỏe lắm a, có việc vui vậy?"

Lâm Lôi không khỏi cười: "Na Na. Ánh mắt chuẩn xác. Đúng vậy, ta có chút đột phá."

"Vậy sao?" Hai măt Y Na lập ức sáng ngời, "Người có nguyên tố pháp tắc nào đột phá?"

"Hỏa hệ." Lâm Lôi không giấu diếm.

Hỏa hệ , đúng là Lâm Lôi tiến bộ chậm nhất. Mặc dù hỏa hệ tu luyện cũng hơn ngàn năm, nhưng cho tới hôm nay, Lâm Lôi vừa mới tương bốn huyền ảo hoàn toàn lĩnh ngộ. Hơn nữa, hai loại huyền ảo của hỏa hệ, Lâm Lôi cũng không,chưa nhập môn.

Mà so với hỏa hệ, chỉ sáu, bảy trăm năm mà thủy hệ, tu luyện đến hậu kỳ của 5 huyền ảo.

Về phần phong hệ, mặc dù lĩnh ngộ tới bảy loại huyền ảo. Nhưng còn lại hai loại cũng còn chưa nhập môn.

Tu luyện nhanh nhất là địa hệ.

Đại địa pháp tắc, loại huyền ảo thứ 6 - sanh lực, Lâm Lôi tu luyện đến bình cảnh, chỉ bước cuối cùng là bước vào thượng vị thần cảnh giới. Hơn nữa, lực lượng huyền ảo và thổ chi nguyên tố huyền ảo cũng bắt đầu kết hợp.

"Tâm cảnh, đối với tốc độ tu luyện cũng có ảnh hưởng." Lâm Lôi thầm than.

"Lâm Lôi đại bá, người quá lợi hại. Ai, ta đến bây giờ, cũng chưa thành thần. Cả trong đại hạp cốc, chỉ có mình ta không thành thần." Y Na bất đắc dĩ nói.

Bối Lỗ Đặc và Tạp Lai La Na cũng rất yêu quý Y Na, thường xuyên dẫn Y Na tới địa phương khác dạo chơi.

" Đừng nhụt chí." Lâm Lôi an ủi nói:, "Tu luyện nguyên tố pháp tắc, phải đắm chìm trong đó, không ngừng tu luyện sẽ có tiến bộ. Ta tin tưởng ngươi. Ngươi có thể sánh ngang phụ thân ngươi. Kiên nhẫn lên."

"Vâng." Y Na gật đầu cười, "Phụ thân tu luyện không cần kiên nhẫn."

"Đang nói gì đến ta đấy?" Một đạo thanh âm từ cách đó không xa vang lên, Bối Bối từ bên trong phòng đi ra. Trừng mắt nhìn liếc Y Na một cái, "Na Na, ngươi đang nói xâu gì ta?"

Y Na kiều hừ một tiếng, quay đầu, không để ý tới Bối Bối.

Bối Bối chỉ có thể sờ sờ cái mũi: "Đứa nhỏ này, khi còn bé thật biết nghe lời."

Lâm Lôi dở khóc dở cười, Lúc đầu, tưởng rằng Bối Bối có nữ nhi, sẽ trở nên thành thục. Nhưng đã biết mình sai lầm rồi …… cho dù có nữ nhi. Bối Bối vẫn như vậy.

"Ông”

Một cổ không gian chấn động tràn ngập.

Sắc mặt Lâm Lôi biến đổi, không khỏi ngẩng đầu. Không gian chấn động mặc dù truyền lại xa như vậy đã rất yếu ớt, mỏng manh. Nhưng Lâm Lôi nhưng lại phát hiện.

"Phát sinh chuyện gì?" Bối Bối vẻ mặt cũng ngưng trọng lên, nhìn về phía Lâm Lôi.

"Tại sao vậy?" Địch Lỵ Á, Ny Ti, Uy Địch cũng đều chạy đến.

"Nhanh đi, chúng ta đi xem một chút." Lâm Lôi dẫn đầu, hướng bầu trời phi hành, nhất thời Bối Bối, Địch Lỵ Á, Ny Ti, Y Na, Uy Địch đều bay theo đi theo. Trên đường bay ra hạp cốc khẩu, Lâm Lôi bọn họ dễ dang nhìn thấy được.

" Vậy ……" Lâm Lôi trợn mắt, há hốc mồm.

Chỉ thấy Thiên Tế sơn mạch phía nam, trên bầu trời, Phô Thiên Cái Địa, rât nhiều người như hoàng trùng bay lại đây. Trong đó còn có không ít người đang phía dưới sơn lâm oanh kích.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Cây cối bạo liệt, xuất hiện từng hố sâu. Vừa rồi, không gian chấn động là do chuyện này tạo thành. Bất quá, những người này chỉ oanh kích phía dưới, nhưng không tiến đến Thiên Tế sơn mạch.

"Nhiều người như vậy?" Lâm Lôi trong lòng lạnh cả người.

"Lâm Lôi đại bá, bao nhiêu nhiêu người, ít nhất cũng có hơn mười vạn." Y Na trợn mắt, há hốc mồm.

"Đâu chỉ hơn mười vạn!" Lâm Lôi hạ giọng nói.

Giờ phút này, không đơn giản Lâm Lôi trong lòng phát lạnh, cả Thiên Tế sơn mạch, Tứ thần thú gia tộc phần lớn tộc nhân đều bay ra, nhìn về bầu trời phía nam. Cảnh người tấp nập, thật là cảnh đáng sợ. Những người đó đều oanh kích phía nam Thiên Tế sơn mạch, sơn lâ.

"Các ngươi đừng chạy loạn." Lâm Lôi quát, "Rất nguy hiểm, nhanh trở về đại hạp cốc. Ta bây giờ đi tìm tộc trường một chút."

"Yên tâm." Bối Bối gật đầu.

Lâm Lôi khẽ gật đầu, lập tức hướng vị trí long đạo nguyên cực nhanh bay đi. Lúc này vô cùng phức tạp, ngoài Lâm Lôic còn có mấy vị trưởng lão cũng đang cực nhanh bay tới chỗ ở của tộc. Trên đường, Lâm Lôi gặp Nhị trưởng lão.

Ở xa, Lâm Lôi thấy tộc trường Cái Tư Lôi Sâm cũng đang nhìn nam phương.

"Tộc trường." Lâm Lôi bay tới.

"Lâm Lôi, ngươi đã đến rồi." Cái Tư Lôi Sâm nhìn Lâm Lôi cười cười, "Ngươi nhìn xem Bát đại gia tộc rốt cuộc cũng tới!"

"Thật sự là Bát đại tộc sao?" Lâm Lôi đã sớm hoài nghi.

"Nhìn sẽ biết." Cái Tư Lôi Sâm quay đầu nhìn về hướng nam phương.

Lâm Lôi cũng nhìn về hướng nam phương, phần lớn cao thủ đang oanh kích sơn lâm, chỉ chốc lát Lâm Lôi mới nhìn ra: "Bọn họ sao lại tấn công như vậy!" Cả khu vực, tất cả cây cối đều bị phá hủy, đồng thời đất cũng bị đào sâu xuống.

Lập Tức -

Bát đại tộc nhất phương, tộc nhân khiêng cự thạch, bắt đầu kiến tạo một tòa thành, phủ đệ! Dùng thần môn địa năng lực, đặc biệt số lượng thần nhiều kinh nhân hợp lực, chỉ gần nửa ngày,

Một tòa thành được kiến trong Thiên Tế sơn mạch phia nam.

Tòa thành bao trùm một khu vực lớn so Thiên Tế sơn mạch hơn kém không mấy. Hơn nữa, tòa thành được chia làm 8 khu vực. Chứng kiến cảnh này, Thiên Tế sơn mạch, tộc nhân của Tứ thần thú gia tộc đều sửng sốt.

"Bọn họ tại làm gì?" Gia Duy trưởng lão khó có thể tin.

"Làm gì? Ở bên canh chúng ta!" Cái Tư Lôi Sâm âm trầm trầm nói.

Đột nhiên -

"Tứ thần thú gia tộc là đám nhát gan!" Một đạo thanh âm thô cuồng đích vang vọng tại bầu trời Thiên Tế sơn mạch, "Ha ha, không nghĩ tới bốn vị chủ thần sau khi chết đi, các ngươi lại quy súc ở Thiên Tế sơn mạch, không dám đi ra ngoài. Ha ha ......"

Trong Thiên Tế sơn mạch tộc nhân đều nghe được.

Tất cả đều nổi giận.

"Các ngươi không phải là đang trốn sao? Tốt, cho các ngươi trốn. Bây giờ, Bát đại gia tộc ở bên cạnh! Chỉ cần gia tộc có một người đi rai, chúng ta giết một người. Có bản lãnh, vĩnh viễn là đám nhát ngan, vĩnh viễn, đừng đi ra!"

"Ha ha ...... Tứ thần thú gia tộc? Tứ trùng gia tộc không sai biệt lắm! Ha ha ......"

"Nếu có chút can đảm, Bát đại gia tộc tùy lúc có thể phụng bồi! Không có can đảm ......thì hãy trốn đi."

Một trận âm thanh cười to, không ngừng từ xa truyền tới, thanh âm như vang vọng xung quanh bầu trời Thiên Tế sơn mạch.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 61: Quần Chiến

Cả Thiên Tế sơn mạch, vô số tộc nhân của Tứ thần thú gia tộc đích đều nghe thấy lời vũ nhục. Rất nhiều tộc nhân nổi giận, mắt lộ ra hung quang, rốt cuộc chịu không được. Tiếng gầm gừ từ các nơi trong Thiên Tế sơn mạch vang lên.

"Giết!"

"Giết chết bọn hỗn đản này!"

Chỉ thấy tại Thiên Tế sơn mạch, rất nhiều thân ảnh bay lên trời. Nhanh như tia chớp, tất cả đều điên cuồng bay theo hướng nam. Rất nhiều chiến sĩ tuần tra nổi giận đến mức hai mắt phát xích (đỏ lên), không ít chiến sĩ cũng tiến về phía phía nam.

Điên rồi!

Tộc nhân của Tứ thần thú gia tộc điên rồi! Đối phương làm như vậy vũ nhục họ, làm cho các tộc nhân phát cuồng. Vô sô năm qua, đãhình thành sự cao ngạo, lệnh của gia tộc cũng không ngăn được họ.

"Hỗn đản!" Đứng ở gân Lâm Lôi, Gia Duy trưởng lão cũng phẫn nộ, hai mắt phát xích (đỏ lên).

Vì gia tộc bất lo lắng mà bất đắc dĩ lựa chọn lùi bước. Nhưng đối phương hướng vào mặt họ mà khiêu khích. Bọn họ khó có thể nhẫn nại được. Đám trưởng lão đều nổi giận. Nghe được đối phương cười nhạo, trong lòng Lâm Lôi lửa giận nổi lên: "Bát đại gia tộc buộc chúng ta phải cùng bọn họ chiến đấu!”

"Quay lại! Tất cả quay lại!" Cái Tư Lôi Sâm rống lớn.

" Tất cả quay lại!"

Thiên Tế sơn mạch vang lên vài âm thanh mắng nhiếc, vì tộc nhân bình thường của gia tộc rất nhiều người chưa từng thấy qua tộc trường Trong lúc nổi giận, làm sao phân biết rõ âm thanh của tộc trường? Bất kể người nào ngăn cản, bọn họ vẫn bay về phía nam. Tất cả đều hận không thể ăn gan, uống máu của quân địch!

"Ông ~ ”

Vạn tộc nhân đang bao trùm trời đất, đang bay về phía nam. Ở một cự ly nhất định, liền điên cuồng phát ra công kích. Trong nháy mắt, vật chất công kích, linh hồn công kích bao trùm bầu trời.

"Sát!" Thiên Tế sơn mạch, vô số tộc nhân đồng thời điên cuồng phát ra công kích.

"Sát ~ "

Cả thiên địa, các sắc quang mang nổi lên. Tất cả đều hướng về phía nam.

"Oanh long long ~ "

Phía nam, tất cả tộc nhân của Bát đại gia tộc cũng đồng thời phát ra công kích đáng sợ. Thiên địa cũng biến sắc. Vô số đạo công kích tại giữa không trung, phát ra âm thanh điếc tai nhức óc. Hầu hết công kích đánh về phía đối diện.

"Bồng!" "Oanh!"……

Tứ thần thú gia tộc, Bát đại gia tộc, đám thi thể từ giữa không trung bạo liệt, hoặc là trực tiếp vẫn lạc.

"Giết chết bọn họ!"

Nhiệt huyết sôi trào, điên cuồng. Tất cả đều không để ý hết thảy, tiến vào chém giết. Song rất nhiều tộc nhân bị quát bảo nên dừng lại. Chính thức tiến lên chỉ hơn vạn, đám tộc nhân tiến lên liền trực tiếp long hóa. Bọn họ hoặc là giết chết đối phương, hoặc là bị giết chết!

Trong thiên địa một cảnh oanh long.

Trong Thiên Tế sơn mạch, các tộc nhân bị lửa giận thiêu đốt tới cực điểm. Rốt cuộc chịu được được. Đáy lòng Lâm Lôi sát khí cũng không ngừng tăng lên.

"Nhanh. Các ngươi chạy đi ngăn cản tộc nhân, nhanh!" Cái Tư Lôi Sâm hướng Lâm Lôi bọn họ phẫn nộ quát: "Đây là bọn họ đi chịu chết!"

"Vâng, tộc trường!"

Mặc dù trong lòng của Lâm Lôi và các trưởng lão cũng bị lửa giận thiêu đốt, nhưng bọn họ chỉ có thể cố nén lại. Từ bốn phương, tám hướng của Thiên Tế sơn mạch, bọn họ đều bay theo hướng nam, lớn tiếng quát to: "Dừng lại. Tất cả dừng lại!"

"Dừng lại. Dừng lại!"

Dù sao Tứ thần thú gia tộc trưởng lão và tộc trường đã quyết định không cùng Bát đại gia tộc chiến đấu. Chỉ nhóm người có địa vị cao mới biết, còn tộc nhân bình thường đều không biết. Giống như vạn năm trước, tộc nhân bình thường cũng rất cao ngạo. Bọn họ làm sao có thể chiu được sự vũ nhục này.

Các trưởng lão quát bảo ngưng lại, đồng thời ra lệnh chiến sĩ tuần tra quát bảo ngưng lại nên sự điên cuồng rốt cục dần dần hạ xuống.

Trong chốc lát.

Tộc nhân của Tứ thần thú gia tộc chết lên tới vạn người. Đương nhiên, tộc nhân của Bát đại gia tộc chết cũng không ít hơn.

"Tất cả quay lại!" Lâm Lôi cũng quát bảo đám tộc nhân quay lại.

Đôi mắt của các tộc nhân lộ vẻ không cam lòng, phẫn nộ nhìn về phía nam. Nhiều năm qua, tộc nhân của Tứ thần thú gia tộc đều biết Lâm Lôi là người phi thường, là trưởng lão uy nghiêm. Nhờ vậy nên Lâm Lôi quát liền làm cho đám tộc nhận nhẫn nhịn, dừng lại.

"Lâm Lôi trưởng lão, chẳng lẽ chúng ta không phản kháng?" Một thanh niên vẻ mặt đỏ bừng, nhìn Lâm Lôi vội la lên.

Lâm Lôi cứng lại.

"Để cho bọn họ đứng trên đầu chúng ta, nhục mạ chúng ta sao?" Thân thể của thanh niên kia run lên, "Ta tình nguyện chết để đi giết chết đám người kia, cũng không muốn tại đây nhận sự vũ nhục như vậy!"

“Lâm Lôi trưởng lão. thật sự không phản kháng sao?" Không ít tộc nhân nhìn Lâm Lôi, đôi mắt có một tia tuyệt vọng.

Bị người nhục mạ còn không phản kháng, so với giết chết tộc nhân của Tứ thần thú gia tộc còn khó chịu hơn.

"Sẽ báo thù!" Lâm Lôi hạ giọng nói "Yên tâm. Sẽ báo thù!"

Lúc này, đám tộc nhân mới thoáng an tâm, đều nghe theo Lâm Lôi bắt đầu quay lại. Lâm nhìn xung quanh …… các tộc nhân bị quát bảo đã dừng lại. Lúc trước, Lâm Lôi vừa tới Tứ thần thú gia tộc, đối với Tứ thần thú gia tộc cũng không có tình cảm gì .

Bởi vì sâu trong đáy lòng Lâm Lôi vẫn cho rằng mình là người của Ba Lỗ Khắc gia tộc! Hắn đối Ngọc Lan nhất mạch có tình cảm mãnh liệt. Với Thanh Long nhất tộc vẫn có tình cảm nhưng không nhiều.

Nhưng ……

Thời gian trôi qua, hắn tới Tứ thần thú gia tộc cũng được tám, chín trăm năm, Trong tám, chín trăm năm qua, Lâm Lôi nhìn thấy rất nhiều tộc nhân. Các tộc nhân này đều giống nhau có thể long hóa, cũng giống như hắn, thường gọi hắn một tiếng 'Lâm Lôi trưởng lão'. Không tự chủ …… tại địa ngục, Lâm Lôi đã hoàn toàn coi mình trở thành một phần tử của Tứ thần thú gia tộc.

"Bát đại gia tộc!" Lâm Lôi nhìn về phía nam, mắt không khỏi nheo lại.

Lập tức, Lâm Lôi hướng tới tộc trường 'Cái Tư Lôi Sâm' bay tới. Giưa thiên địa, lại vang lên những âm thanh cười to độc ác.

"Ha Ha. Làm sao vậy? Tứ thần thú gia tộc chỉ có một chút can đảm vậy thôi sao?"

"Các ngươi chỉ biết ẩn trốn, Tứ thần thú gia tộc bị đánh cho đổ hết nhà cửa, bị diễu cợt, nhưng cũng không dám phản kháng. Tin tức này nhất định trong vòng mấy trăm năm sẽ truyền khắp khắp địa ngục, các chí cao vị diện khác, ha ha …… Chúng ta muốn cho mọi người ở các đại vị diện biết, Tứ thần thú gia tộc hèn nhát. Là đám người nhát gan!"

Thanh âm này không ngừng quanh quẩn trên bầu trời.

Các vị tộc trường đã tới bên cạnh tộc trường 'Cái Tư Lôi Sâm'. Các trưởng lão nghe xong cũng đều giận dữ.

"Không nghĩ rằng Bát đại gia tộc lại sử dụng biện pháp hèn hạ như vậy!" Nhị trưởng lão giận đến phát run, "Bọn họ mang tin tức truyền bá ra ngoài, các đại vị diện đích gia tộc sẽ biết và xem thường bọn họ."

"Xem thường?" Tộc trường 'Cái Tư Lôi Sâm' cười lạnh một tiếng. "Ngươi sai rồi. Trong khi truyền bá tin tức này, nhất định Bát đại gia tộc sẽ nói rằng U Lam phủ chủ ngăn cản bọn họ, không cho phép bọn họ tiến vào Thiên Tế sơn mạch nên bọn họ chỉ có thể tại bên ngoài sơn. Tin tức này sẽ nâng cao danh tiếng của U Lam phủ chủ. Đồng thời ảnh hưởng đến không nhiều đến Bát đại gia tộc nhưng Tứ thần thú gia tộc chúng ta sẽ mang tiếng xấu ……"

Lâm Lôi hiểu được một khi truyền ra. Danh tiếng của Tứ thần thú gia tộc sẽ bị bôi nhọ: chỉ có thể nhờ U Lam phủ chủ giúp đỡ mà thôi, hơn nữa còn bị người ta ở cửa chửi, cũng không dám phản kháng!

"Thanh Long nhất tộc tộc trường 'Cái Tư Lôi Sâm', ngươi đường đường là một tộc trường, là con của chủ thần. cũng nhát gan như vậy. Đã làm cho ngươi cha mất thể diện. Tự sát đi, ha ha ……"

"Cái Tư Lôi Sâm, ngươi làm cho đại chủ thần bị sỉ nhục, ha ha ……"

Thanh âm cười to không ngừng vang lên.

Cho dù bốn vị chủ thần đã chết, nhưng những người này cũng không dám khinh ngôn vũ nhục chủ thần. Cho dù chủ thần đã chết, dù sao họ cũng từng là chủ thần, uy danh chủ thần không thể vũ nhục …… Nếu để chủ thần khác nghe được, bất mãn mà trừng phạt bọn họ. Bọn họ sẽ thảm rồi.

Hai mắt Cái Tư Lôi Sâm phát lạnh.

"Tộc trường." Trưởng lão bên cạnh không khỏi nhìn về phía hắn.

"Đám hỗn đản." Gia Duy trưởng lão gầm nhẹ một tiếng, liền hóa thành một đạo quang mang hướng về phía nam bay đi.

"Quay lại." Sắc mặt Cái Tư Lôi Sâm biến đổi, lập tức đuổi theo. Lâm Lôi cùng các trưởng lão khác cũng bay theo……

Mặc dù, tốc độ của Cái Tư Lôi Sâm so với Gia Duy trưởng lão nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng Thiên Tế sơn mạch lớn như vậy.

Lúc đuổi kịp, Cái Tư Lôi Sâm bọn họ đều tới ranh giới của Thiên Tế sơn mạch.

"Gia Duy. ngươi làm gì?" Cái Tư Lôi Sâm lấy tay nắm lấy Gia Duy trưởng lão.

"Tộc trưởng." Gia Duy nhìn chằm chằm Cái Tư Lôi Sâm.

"Sao. Rốt cục dám ra đây sao?" Chỉ thấy mười mấy thân ảnh huyền phù ở giữa không trung, nhìn qua. Hiển nhiên bọn họ cũng thấy được Cái Tư Lôi Sâm đang ra tay ngăn cản.

"Cái Tư Lôi Sâm, ngươi làm vây? Chẳng những mình không dám phản kháng, mà còn không cho phép người khác phản kháng sao? ha ha ……"

Cái Tư Lôi Sâm quay đầu nhìn qua.

"Ngươi là ai!" Mắt Cái Tư Lôi Sâm lộ ra hàn quang, "Hãy để cho Minh Xà, Ai Đức Lý Khắc bọn họ lại đây!"

Người cầm đầu là tráng hán cao khoảng 3 thước, cười nói: "Cái Tư Lôi Sâm, nếu trăm năm trước, ngươi nói lời này, ta còn đi mời tộc trường bọn họ lại đây. Đáng tiếc …… bây giờ ngươi chỉ là một người mà ngay cả phản kháng cũng không dám. Có cái gì tư cách gì để gặp tộc trường ta? Ta cùng ngươi nói chuyện, ta đã cảm thấy mất thể diện!"

"Nói nhăng." Trên mặt Cái Tư Lôi Sâm giống như bao trùm một tầng sương lạnh.

"Hỗn đản!" Gia Duy nghiến răng, bay tới.

"Đứng lại." Cái Tư Lôi Sâm nắm lấy Gia Duy quát.

"Tộc trường!" Gia Duy quay đầu nhìn Cái Tư Lôi Sâm, cả giận nói.

"Hải, tiểu tử." Tráng hán khinh thường liếc Gia Duy. "Nhìn bộ dáng ngươi, tại Tứ thần thú gia tộc cũng có địa vị cao. Bất quá, nhiều năm qua, Bát đại gia tộc cùng các ngươi chém giết. Cho tới bây giờ chưa thấy qua ngươi nhỉ."

Thân Gia Duy không khỏi run lên.

Đúng vậy, nhiều năm qua, Gia Duy là trưởng lão có thực lực yếu nên không gia nhập Huyết Chiến cốc, cũng không vì gia tộc mà chiến đấu. Hắn nhìn trưởng lão khác vì gia tộc hy sinh. Trong lòng Gia Duy vẫn áy náy.

"Tộc trường, Gia Duy thân là trưởng lão. Nhưng nhiều năm qua vẫn không cơ hội xuất chiến." Hai mắt Gia Duy đỏ đậm, điên cuồng nhìn chằm chằm tộc trường, "Phỏng chừng sau này ta cũng không có cơ hội cùng Bát đại gia tộc chiến đâu. Hôm nay. người hãy để cho ta đạt được tâm nguyện đi."

Cái Tư Lôi Sâm ngẩn người ra.

"Gia Duy trưởng lão ……" Lâm Lôi cũng mở miệng.

"Gia Duy, ngươi đừng ……" Cái Tư Lôi Sâm vẫn chưa nói xong, Gia Duy trưởng lão cũng là trầm thấp cười.

"Oanh!" Đột ngột, thân thể Gia Duy trường lão toát ra một vầng sáng màu xanh đáng sợ, trực tiếp thoát khỏi trói buộc của Cái Tư Lôi Sâm, lập tức thân thể chia ra làm hai, một đại địa phân thân bình thường lưu lại. Còn thân thể có vầng sáng màu xanh, hóa thành một đạo hư nghĩ hình rồng, thét vang hướng phía nam phóng đi.

Là chủ thần lực!

"Rút lui!" Săc mặt trang hán đại biến.

Tráng hán cầm đầu sắc mặt biến đổi, hơn mười người liền chạy tứ tán về bốn phía. Tráng hán cầm đầu gầm nhẹ một tiếng, toàn thân cũng toát ra vầng sáng màu xanh. Tráng hán này am hiểu thủy hệ, chính là Ba Ba Lý gia tộc cường giả.

"Gia Duy ……" Lâm Lôi kinh ngạc nhìn.

Chỉ thấy Gia Duy hé miệng ra, nhất thời sau lưng xuất hiện một cái thanh xà hư ảnh khổng lồ, dài khoảng vạn thước. Một tiếng long ngâm trực tiếp hướng tới hơn mười người vừa tản ra. Thân hình của hơn mười người này rung động, nhất thời dừng lại.

Thiên phú thần thông - Long ngâm!

"Sưu!"

Trong nháy mắt, Gia Duy liền bay tới. liên tục chém giết những người bị 'Long Ngâm' ảnh hưởng, "Oanh!" "Oanh!" Gia Duy kịp chém giết hai người. Tráng hán sử dụng chủ thần lực liền cản hắn lại.

Hai cường giả trong thiên địa chém giết, sau hai ba lần giao kích, bắp đùi của Gia Duy bị xé rách ra, máu chảy ra. Nói về thực lực, Gia Duy trưởng lão so tráng hán Ba Ba Lý gia tộc còn kém không ít.

"Tộc trường. Nhanh đi cứu!" Lâm Lôi gầm nhẹ, đồng thời liền trực tiếp xông lên.

"Bồng!" Bên ngoài thân Lâm Lôi nổi lên vầng sáng màu vàng. Đúng là giọt đại địa chủ thần lực.

Vào lúc này....

"Xoát!" "Xoát!" "Xoát!" "Xoát!"……

Bát đại gia tộc nhất phương cũng bay ra sáu thân ảnh, trên người cũng tản mát hơi thở cường đại đích chủ thần lực. Rõ ràng là muốn hướng tới giết Lâm Lôi. Lâm Lôi một mình làm sao địch nổi đối phương sáu người.

Sắc mặt Cái Tư Lôi Sâm đại biến, quát to: "Mau lui lại!!!" Đồng thời bên ngoài thân cũng tràn ngập vầng sáng màu xanh, liền hóa thành một đạo thanh quang hướng giữa không trung bay đi.

Ps: Hôm nay tác giả chỉ viết 1 chương. Các bạn đọc tạm vậy.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 62: Đinh Trong Mắt

Gia Duy trưởng lão cùng địch nhân giao thủ, hơi thở chủ thần lực di tán. Ba tộc khác của Tứ thần thú gia tộc đều chạy tới. Ở ra, họ đã thấy sáu nhân ảnh hướng Lâm Lôi để giết, sắc mặt bọn họ đại biến.

"Không tốt rồi, sáu đều sử dụng chủ thần lực. Hơn nữa, trong đó còn có hai tộc trưởng!" Chu Tước tộc trường ở xa, liếc mắt một cái đã nhận ra cao thủ của đối phương.

"Sao lại như vậy? Bát đại gia tộc điên rồi!"

Bạch Hổ tộc trường, Huyền Vũ tộc trường cùng với các trưởng lão khác đều không thể giải thích được cảnh tượng đang diễn ra trước mắt. Lâm Lôi dù lợi hại như nào cũng chỉ là một Thất tinh ác ma. Tại sao Bát đại gia tộc không chút do dự, lập tức phái sáu người sử dụng chủ thần lực, trong đó còn có hai tộc trường!

Bát đại gia tộc tộc trường, bảy người sử dụng chủ thần sứ giả, thực lực càng mạnh.

Tám người này có thân phận như nào? Có hai người trong số họ, không chút do dự, không biết xấu hổ trực tiếp liên thủ giết Lâm Lôi là tiểu bối? Sự tình không thể đoán được!

"Lâm Lôi. Mau lui lại!!!" một tiếng quát vang vọng tại Lâm Lôi trong đầu. Lúc này, Lâm Lôi cũng thấy đối phương đang có sáu đại cao thủ hướng hắn đánh tới, không khỏi khiếp sợ: "Sáu người? Đều sử dụng chủ thần lực?"

Ánh mắt của sáu người đều tràn ngập sự giết chóc, như sáu con sư tử đang muốn cắn nuốt một con cừu non.

"Ha ha. Tộc trường, tên Lâm Lôi cũng bay ra Thiên Tề sơn mạch. Thật sự là cơ hội từ trên trời rơi xuống." Một gã toàn mặc áo bào màu trắng nhìn nam nhân cao lớn dùng thần thức truyền âm nói.

"Bằng mọi giá nắm bắt cơ hội này. Không tiếc hết thảy, giết chết hắn!"

"Hắn trốn không thoát đâu!"

Sáu người gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi. Gần ngàn năm qua. Bát đại gia tộc điên cuồng công kích Tứ thần thú gia tộc. Mục đích chính là lo lắng thời gian kéo dài, Lâm Lôi sẽ trở thành thượng vị thần. Bọn họ nghĩ rằng sẽ bức bách được Lâm Lôi đến.

Song nhiều năm qua, Lâm Lôi vẫn không xuất hiện.

Sự tồn tại của Lâm Lôi giống như một cây rễ cây trong yết hầu của Bát đại gia tộc yết hầu. bọn họ nằm mơ cũng tưởng tượng ra tiêu diệt mối họa này. Hôm nay, trời ban cho cơ hội tốt! Sáu người sao có thể hạ thủ lưu tình? Bọn họ sẽ không nương tay……

Mà Lâm Lôi cũng không phải kẻ ngu. Hắn biết mình biết người.

Nhìn thấy sáu người đang tiến hành bao vây, Lâm Lôi lùi nhanh, đồng thời dùng thần thức truyền âm quát: "Gia Duy, lùi!"

Lùi nhanh, vầng sáng màu vàng đất lấy Lâm Lôi làm trung tâm tán ra theo tạo thành một hình cầu lớn phạm vi gần năm trăm thước trong nháy mắt, trực tiếp bao trùm cuộc chiến của Gia Duy trưởng lão vào.

Hắc thạch không gian!

Hắc thạch không gian chính là tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh. Hôm nay, Lâm Lôi sử dụng cùng với 'Đại địa Chủ Thần lực' thi triển chiêu này.

Hắc thạch không gian vốn thuộc loại địa thuộc tính công kích, dùng đại địa chủ thần lực để phối hợp. Uy lực của 'Hắc Thạch không Gian' lại càng đáng sợ.

Trung vị đại địa thần lực thi triển 'Hắc Thạch không Gian'. Năng đủ ảnh hưởng đênThất tinh ác ma yếu.

Thượng vị đại địa thần lực, thi triển 'Hắc Thạch không Gian' thì ngay Tu La địa cường giả cũng bị ảnh hưởng, cùng địa vị với 'Lôi Tư Tinh'.

Sử dụng 'Đại địa Chủ Thần lực', thi triển 'Hắc Thạch không Gian'. Đối phương cũng phải sử dụng chủ thần lực. Hơn nữa phải là siêu cấp cường giả, mới có thể chống cự trong chốc lát...... Nếu không trongi hắc thạch không gian, căn bản không có năng lực phản kháng.

"A!" Tráng hán của Ba Ba Lý gia tộc đang cùng Gia Duy trưởng lão chém giết, đã bị dẫn lực tác dụng, ứng phó không kịp không khỏi rơi xuống. Cao thủ giao chiến, lộ ra sơ hở, đó sẽ là trí mạng!

"Bồng!" Gia Duy trưởng lão cũng là nhân cơ hội đánh ngay ra một chưởng vào đầu tráng hán Ba Ba Lý gia tộc. Hắn trực tiếp bị đánh bạo liệt. Thần cách bay ra.

Ba Ba Lý gia tộc trưởng lão chết!

Lúc này........

"Sưu!" sáu đạo nhân ảnh cùng bay vào bên trong 'Hắc Thạch không Gian'. Hắc thạch không gian phạm vi quá lớn, bọn họ muốn nhanh chóng giết Lâm Lôi thì phải ở một cự ly nhất đi. Cho dù biết hắc thạch không gian lợi hại, bọn họ cũng phải đi vào.

Song uy lực của hắc thạch không gian địa đã vượt quá sự tưởng tượng của bọn họ!

Hắc thạch không gian - xích lực cực mạnh!

Vốn cực nhanh nhảy vào 'Hắc Thạch không Gian', tốc độ của sáu đạo nhân ảnh liền giảm xuống, ứng phó không kịp rơi xuống, thậm chí còn có hai đạo nhân ảnh đều lùi về phía sau do bị bài xích bởi 'Hắc Thạch không Gian'. Vốn cực nhanh tiến tới, song lại bài xích bởi lực lượng tác dụng ngược lại, làm thân thể của hai người chấn động, không khỏi trên mặt trướng hồng, Có vẻ đã bị thương.

'Hắc Thạch không Gian' chung cực thật đáng sợ!

"Sao lại có thể như vậy?" mặc dù, bốn người khác miễn cưỡng bảo trì không bị bài xích ra ngoài, nhưng tốc độ cũng quá chậm.

Không có khả năng đuổi theo Lâm Lôi!

"Công kích!" Ba Lâmtộc trường dùng thần thức truyền âm quát. Đồng thời, sau lưng hắn cũng tản mát ra đôi cánh màu trắng bằng ánh sáng. Màu trắng thánh khiết là vận mệnh chủ thần lực di tán toàn thân hắn, Khuôn mặt của Ba Lâm tộc trường trở nên vô cảm , nhìn về phía Lâm Lôi.

"Hưu!" Một đạo bán trong suốt màu trắng phá trường không, bắn về phía Lâm Lôi.

"Hừ!" Một tiếng hừ nhẹ.

Lông mi màu xanh phiêu phiêu. hai mắt màu lam của nam tử lạnh lẽo, tay phải phất một cái, nhất thời một thanh loan đao màu xuất ra. Loan đao màu xanh bay qua, địa ngục không gian vị diện tựu hình như một tờ giấy bị cắt.

Thanh đao rất sắc bén,nếu xẹt qua đầu người sẽ ở cổ một sợi chỉ màu hồng.

Loan đao phá không gian. Không gian khi nó bay qua lưu lại một đường nứt, nếu không nhìn kỹ sẽ không thể phát hiện ra. Thanh loan đao có uy lực làm cho người ta sợ hãi.

Một mũi tên màu trắng, một thanh loan đao đồng thời bắn lại đây.

"Hừ!" Lâm Lôi tâm ý vừa động. nhất thời vách tường trống rỗng bằng đất màu vàng xuất hiện, che đường đi mũi tên màu trắng và loan đao. Song tốc độ loan đao bay quá nhanh, mạnh mẽ vượt qua mũi màu trắng, dễ dàng phá vỡ vách tường.

Trong lòng Lâm Lôi kinh hãi: "Loan đao này ……"

Vách tường đất màu vàng này, chính là vận dụng đại địa chủ thần lực hình thành. Phòng ngự lực có thể nói đáng sợ. Phong ngự cường đại như vậy, nhưng so với'Loan Đao' ở trước mặt, cũng là giống như một tờ giấy mông, không có chút nào ngăn trở.

"Chẳng lẻ là chủ thần khí?" Lâm Lôi không ngừng lùi lại.

"Hô!" Loan đao trong nháy mắt phá trường không, để bay đến trước người Lâm Lôi. Lâm Lôi mới chú ý khi loan đao xẹt thì không gian cũng xuất hiện một cái khe nhỏ sắc.

"Quá nhanh, quá nhanh!" Lâm Lôi căn bản không cách nào né tránh.

Vào thời khắc trí mạng này -

Một quyền đầu màu đen phảng phất tựa như một tòa núi, chặn lại trước người Lâm Lôi. Quyền đầu hắc sắc khổng lồ này khe khẽ chạm vào thanh loan đao. chỉ nghe thấy âm thanh va trạm thanh thúy. Phương hướng của loan đao bị ảnh hưởng.

"Hưu!" Địa một tiếng, xẹt qua ngực Lâm Lôi, hơn nữa dễ dàng xuyên thấu quá khứ.

"Mau lui lại!" Bàn tay hắc sắc nọ nắm được Lâm Lôi, liền bay ngược lại.

"Tộc trường." Lâm Lôi liếc bóng người bên cạnh trong, lòng cảm kích, người vừa ra tay cứu hắn đúng là tộc trường 'Cái Tư Lôi Sâm'.

Tốc độ của mũi tên bán trong suốt mầu trắng so với 'Loan Đao' chậm hơn, nên liền bắn vào người Cái Tư Lôi Sâm. Cái Tư Lôi Sâm không hề phản kích mà vẫn tiếp tục nắm lấy Lâm Lôi bay thật nhanh quay vào phạm vi của Thiên Tế sơn mạch.

Nói thì chậm nhưng thời gian Lâm Lôi bay đi ra ngoài và Gia Duy trưởng lão giết chết địch nhân đến lúc Lâm Lôi, Cái Tư Lôi Sâm quay lại chỉ diễn ra trong nháy măt. Dù là nháy mắt nhưng kinh tâm động phách!

Biên giới của Thiên Tề sơn mạch.

Cái Tư Lôi Sâm, Lâm Lôi bay trở về, mới thở dài một hơi. Gia Duy trưởng lão cũng may mắn quay trở lại được. Trên thực tế, đối phương đã chọn Lâm Lôi là mục tiêu nên Gia Duy trưởng lão mới có thể nhân cơ hội quay lại.

"Tộc trường. Cám ơn người cứu ta một mạng." Lâm Lôi nhìn ngực mình một chút, lúc này vẫn còn kinh hãi.

"Lá gan của gươi thật là gan lớn." Lúc này, Cái Tư Lôi Sâm mới hư một hơi dài, lắc đầu nhìn về phía đối diện, "Vừa rồi đối phương cùng lúc xuất động sáu người, đều sử dụng chủ thần lực, ta cũng sợ đến ngây người …… Đặc biệt là tộc trường Văn Nạp gia tộc sử dụng chủ thần khí để công kích."

Lâm Lôi thất kinh. Quả nhiên là chủ thần khí!

"Bất quá." Cái Tư Lôi Sâm cười nhìn về phía Lâm Lôi, " Trọng lực không gian của ngươi có uy lực thật đáng sợ, đặc biệt là khi sử dụng cùng với 'Đại địa Chủ Thần lực'. Hai người yếu hơn một chút của đối phương, cho dù sử dụng chủ thần lực, cũng đều bị bài xích bên ngoài, mà Ba Lâm tộc trường căn bản không có biện pháp lai truy kích chúng ta."

Không phải vậy sao?

Lâm Lôi sử dụng 'Hắc Thạch không Gian'. Đối phương chỉ có thể sử dụng ở xa tiến hành công kich mà không thể tiếp cập gần được.

"Lâm Lôi, cám ơn ngươi." sắc mặt Gia Duy trưởng lão có chút tái nhợt, tiến lại gần, cảm kích nói.

"Lâm Lôi!" Một âm thanh hùng hậu vang lên, Huyền Vũ tộc trường, Chu Tước tộc trường, Bạch Hổ tộc trường cùng với các trưởng lão khác đều bay qua tới. "Cuối cùng chuyện gì xảy ra? vì sao ngươi vừa ra tay, nọ, Bát đại gia tộc liền điên cuồng muốn giết ngươi. Hai tộc trường cùng liên thủ. Ngươi có hay không cùng bọn họ có đại cừu?"

Lâm Lôi cũng cảm khó hiểu.

"Ta cũng không biết. Ta cũng chỉ vì gia tộc xuất chiến vài lần, giết chết mấy trưởng lão mà thôi, ngoài ra không làm điều gì khác." Lâm Lôi nhìn về phía đối diện. Hắn không biết tại sao Bát đại gia tộc lại muốn giết hắn. Sự điên cuồng đã tới bất chấp thiên địa, coi hắn là cái đinh ở trong mắt.

Ở bầu trời phía trước, Bát đại gia tộc, cùng tụ tập với tám vị tộc trường còn có hơn 1 trăm trưởng lão.

"Cơ hội thật tốt." Ba Lâm tộc trường không cam lòng, nhắm lại con mắt.

"Cơ hội tốt như vậy, hai người liên thủ cũng không giết chết được Lâm Lôi!" Một nam tử mặc hắc bào, hai tai có độc xà, âm lãnh trầm giọng nói. "Văn Nạp tộc trường, một đao như thế sao lại thất bại?"

Nam tử lông mi xanh dài lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, không giải thích.

"Bây giờ nói điều này không ý nghĩa gì." Một đạo thanh âm ôn hòa vang lên, chính là Đức Lý Khắc tộc trường mở miệng nói "Chuyện đã qua cứ để nó là qua đi. Bây giờ, Chúng ta cần làm là nghĩ biện pháp … tìm được cơ hội giết Lâm Lôi. Uy lực trọng lực không gian của Lâm Lôi này thật sự kinh người. Hắn không dùng chủ thần lực còn đỡ, một khi sử dụng chủ thần lực … muốn giết hắn thì chỉ có mấy vị tộc trưởng chúng ta mới có hy vọng."

"Đừng nói ai có thể giết, mà bây giờ cần phải nghĩ cách ép Lâm Lôi ra." Thanh âm trầm thấp vang lên.

"Ta thử xem. Xem có thể làm cho Lâm Lôi ra không." đột nhiên một gã Tinh Linh trưởng lão bay đến.

Tứ thần thú gia tộc địa tộc trường, các trưởng lão cùng tụ tập cùng một chỗ. Bát đại gia tộc đã làm cho bọn họ lửa giận ngập trời ở trong lòng. Nhưng bọn họ cũng chỉ có thể nhẫn, dù sao số lượng cao thủ tương quan chênh nhau quá lớn.

"Lão Đại. ngươi mạo hiểm quá." Lúc này, Bối Bối cũng chạy tới.

Lâm Lôi chỉ có thể cười cười: "Ta cũng không nghĩ tới, Bát đại gia tộc điên cuồng đối phó với ta như vậy." Lâm Lôi vốn tưởng rằng mình ra tay, đối phương nhiều nhất xuất một vị trưởng lão ngăn trở …… Dưới tình huống này, Lâm Lôi hoàn toàn nắm chắc cứu Gia Duy trưởng lão. Nhưng phản ứng của đối phương thật mạnh qua, làm hắn sợ kinh người.

Vào lúc này, ở phía đối diện lại vang lên thanh âm trào phúng.

"Vị vừa rồi... là Lâm Lôi trưởng lão của Thanh Long nhất tộc sao? Ồ, phải là trưởng lão của thanh trùng nhất tộc mới phải. Ta tưởng rằng Lâm Lôi cũng là một nhân vật đáng để trong mắt, nhưng qua biểu hiện của Lâm Lôi trưởng lão vừa rồi … chậc chậc, Thật làm cho người ta phải thất vọng!" Tiếng cười chế giễu vang lên: "Ta, là trưởng lão bình thường của Ai Đức Lý Khắc gia tộc. Hôm nay, tại đây, ngươi một trưởng lão của thanh trùng nhất tộc, có dám đánh một trận?"

Tiếng cười chế giễu khoái chí vang vọng trên bầu trời Thiên Tế sơn mạch..

Thanh trùng nhất tộc?

Tứ thần thú gia tộc tất cả mọi người đều tức giận. Rất nhiều người gắt gao nhìn chằm chằm vào người của Bát đại gia tộc đối diện.

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Tinh Linh trưởng lão mặc ào bào màu tro vừa nói, trong lòng lại đang tính toán: " Bát đại gia tộc đã xảy ra chuyện gì? Chỉ muốn cho ta xuất chiến? Sao lại luôn chĩa mũi kiếm vào ta vậy? " Lâm Lôi đã cảm giác không ổn.

"Lâm Lôi, ngươi đừng đi ra ngoài." Cái Tư Lôi Sâm liền dặn dò nói.

"Hải ……" Bối Bối lớn tiếng hô, " Còn bát đại gia tộc thì sao? Vừa rồi, sáu người cùng vây công một mình Lâm Lôi, đặc biệt trong đó còn có hai tộc trưởng. Bát đại gia tộc thật vĩ đại! Hai đại tộc trưởng cùng bốn vị trưởng lão, hợp lực vây công Lâm Lôi trưởng lão. Vậy mà Lâm Lôi trưởng lão một chút thương tổn cũng không có!"!"

Bát đại gia tộc nhất phương, tám vị tộc trường cùng một đám trưởng lão đều cố gắng suy nghĩ. Bọn họ muốn làm cho Lâm Lôi phải ra khỏi Thiên Tế sơn mạch. Trong tứ thần thú gia tộc, Lâm Lôi mới chính thức là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt bọn họ.

Ps: Không biết bạn dracupi post. Đã lỡ dịch rồi. Thôi cứ post lên vậy. Ngồi dịch tiếp chương 63.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 63: Chuyển Ky

Biên giới của Thiên Tế sơn mạch, Tứ thần thú gia tộc tộc trường, các trưởng lão cùng tụ tập một chỗ. Bí mật bàn về việc Bát đại gia tộc sử dụng cách không tính là cao minh nhưng lại rất âm hiểm. Thật là hiểm độc!

Lúc đầu, Tứ thần thú gia tộc lựa chọn lùi bước. Đã nghiến răng, thống khổ quyết định.

Nhưng bây giờ Bát đại gia tộc lại trực tiếp lớn tiếng cười nhạo. Việc này chỉ đổ thêm dầu vào lửa, so với việc chém giết lẫn nhau, còn làm cho Tứ thần thú gia tộc tức giận, phẫn nộ, oán hận hơn. Bốn vị tộc trường, các trưởng lão đều đang thương lượng làm sao để ứng phó, mà trong Lâm Lôi lòng đang nghĩ tới sự việc khác: "Rốt cuộc, nguyên nhân gì mà Bát đại gia tộc lại muốn giết ta. Thậm chí hai tộc trưởng còn liên thủ đối phó với ta?"

Trong lòng Lâm Lôi tràn ngập sự nghi hoặc, không thể nào giải thích được.

Đồng thời, Lâm Lôi nhìn về phía đối diện. Đột nhiên, Lâm Lôi nghi hoặc, chau mày: "Bọn họ làm vậy để làm gì?"

Tại Bát đại gia tộc nhất phương, có mấy chiễn sĩ đang hợp lực vận chuyển một khối tiểu ải sơn rộng gần ngàn thước, cao gần trăm thước cao. Thần giới sơn thạch nọ nặng kinh người. Ải sơn có thể tích như vậy thì hoàn toàn có thể tượng ra trọng lượng.

"Bọn họ vận chuyển một tòa ải sơn làm chi?" Bối Bối cũng nghi hoặc nhìn.

Bốn vị tộc trường Cái Tư Lôi Sâm và các trưởng lão khác cũng đều nhìn thấy, đều có chút nghi hoặc.

Chỉ thấy mấy vị chiến sĩ đồng loạt phát lực, nâng vất tiểu ải sơn lên. Tiểu ải sơn bay thẳng lên. Cuối cùng, từ trên không trung rơi xuống. "Oanh!" Rơi vào Thiên Tế sơn mạch và khu vực Bát đại gia tộc trở nên trống trải.

Nam tử lạnh lùng có trường mi màu xanh bay về phía ải sơn.

"Là hắn?" Lâm Lôi không quên hắn chính là người sử dụng chủ thần khí công kích mình.

Nam tử lạnh lùng có trường mi màu xanh lật tay. Nhất thời đại lượng thanh phong nhận màu xanh biếc tung bay. Đại lượng địa phong nhận xẹt qua ải sơn, nhất thời đại lượng đá nát bấy, cuồng phong gào thét. Thạch phấn bay loạn, chỉ một lát sau, tòa ải sơn lập tức thay đổi hình dạng.

Chiều dài rộng đều trăm thước, độ cao năm mươi thước.

Một chiến thai (Võ đài)!

"Sưu!" Một gã thanh niên gầy gò có ánh mắt lạnh lùng, bay tới lên võ đài. Ánh mắt quét về phía đối diện, cất cao giọng nói. "Các ngươi không thích quần chiến? Tốt. Hôm nay chúng ta một chọi một chiến đấu. Những người khác không được nhúng tay vào. Lâm Lôi, ngươi đã giết đại ca ta. Hôm nay, ta hướng Lâm Lôi ngươi khiêu chiến. Lâm Lôi, ngươi có dám ứng chiến?"

"Lâm Lôi, ngươi có dám ứng chiến?"

Thanh âm truyền khắp cả Thiên Tế sơn mạch, không ngừng trong thiên địa quanh quẩn sinh ra tiếng vang. Ở trong hợp cốc, từ đầu, Địch Ly Á nghe thấy đối phương hướng tới Lâm Lôi nói. Không an tâm, cũng đã phi hành tớn.

Tất cả nhìn về phía Lâm Lôi, chờ đợi Lâm Lôi trả lời.

"Lâm Lôi. Đừng đi chiến đấu." Cái Tư Lôi Sâm thấp giọng nói.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á đã bay tới, Lâm Lôi gật đầu hướng Địch Lỵ Á cười.

Lúc này, thanh âm trở nên trào phúng: "Một chọi một cũng không dám ứng chiến, hừ!" Đây là ý khinh thường, khiêu khích ẩn chứa trong đó. Mặc dù nói như vậy, nhưng là ở đối diện không ít người vẫn còn nhìn chằm chằm Lâm Lôi, xem phản ứng Lâm Lôi.

"Bối Bối, Địch Lỵ Á, chúng ta trở về." Lâm Lôi cười nhạt, quay đầu đi.

Lâm Lôi nhìn ra được Bát đại gia tộc rõ ràng muốn kích mình đi ra ngoài chiến. Nhưng trải qua lần sáu đại cao thủ vi sát, trong lòng Lâm Lôi đã sớm hiểu rõ . Bát đại gia tộc phi thường địa muốn giết mình. "Ta bây giờ đi nghênh chiến. Không phải là anh dũng. Mà là ngu ngốc."

Nhìn thấy Lâm Lôi hướng Thiên Tế sơn mạch bên trong bay đi. Bát đại gia tộc nhất phương tộc trường, các trưởng lão không khỏi có chút bất đắc dĩ. "Vừa rồi các ngươi ra tay, không giết chết Lâm Lôi. Ta biết Lâm Lôi sẽ đề phòng, hiện đang suy nghĩ cách làm cho hắn đi ra. Khó quá!" Thanh âm hùng hậu vang lên vang lên.

"Bây giờ nói điều này đã muộn rồi!"

Tám vị tộc trường cũng đều có chút hối hận. Cơ hội tốt như vừa rồi lại không tranh thủ được. Hiện đang suy nghĩ cách giết Lâm Lôi. Lâm Lôi căn bản không tạo cho bọn hắn cơ hội.

Thiên Tế sơn mạch, đại hạp trong cốc, sau ngày Bát đại gia tộc tới đã được ba ngày. Chỉ trong ba ngày, Bát đại gia tộc đã phát ra nhóm người thay nhau chửi bới, trào phúng Tứ thần thú gia tộc. Đương nhiên bọn họ cũng có lúc dừng, không phải là cả ngày nhưng quá nửa dùng để nhục mà, trào phúng.

Tựa hồ trào phúng Tứ thần thú gia tộc là việc làm vui sướng.

Đương nhiên bọn họ thường xuyên nhắc đến đến tên một số trưởng lão, tộc trường như bốn vị tộc trường Cái Tư Lôi Sâm, còn có Lâm Lôi. Họ bị chỉ đích danh để cười nhạo. Cho dù biết đối phương có âm mưu nhưng Lâm Lôi cũng phát hỏa.

"Lâm Lôi. Trong khoảng thời gian này ngươi ngàn vạn lần đừng đi ra ngoài." Cái Tư Lôi Sâm trịnh trọng dặn dò nói.

Lâm Lôi cười khổ gật đầu: "Tộc trường yên tâm, ta hiểu mà , chỉ là……" Lâm Lôi nghe được rõ từ trên không ngừng truyền lại tới âm thanh trào phúng, cười nhạo. Bát đại gia tộc địa nhân mã thiên tới bên cạnh Thiên Tế sơn mạch đã chừng ba ngày.

"Cứ nhục mạ như vậy mãi, ai chả nổi giận “ Lâm Lôi trầm giọng nói.

" Ba ngày, không ít tộc nhân không nhịn được, đi tới chiến thai cùng Bát đại gia tộc tộc nhân chém giết." Cái Tư Lôi Sâm thở dài một tiếng, "Phẫn nộ tới cực điểm. Tộc nhân không thể nhịn được. Ngay cả mệnh lệnh của gia tộc cũng không ngăn được bọn họ đi chém giết. Dĩ nhiên, Bát đại gia tộc cũng thủ tín, đều là một chọi một, bất quá, không lại kết quả bọn chúng chiếm ưu thế." Cái Tư Lôi Sâm nói lời này, cũng có chút vô lực.

Tộc nhân liều mạng, có thể là gia tộc cường giả nhưng đấu không lại đối phương.

Ở trong địa ngục chém giết, đều có thể xem là tuyệt thế cường giả.

Lâm Lôi biết vần đề buồn bực này, liền dời đi, nói:: "Được rồi, tộc trường, hôm trước, người cứu ta khỏi loan đao kia. Trong tay người có hắc sắc thủ sao. Có phải là chủ thần khí không?"

"Không phải."

Cái Tư Lôi Sâm lắc đầu nói: "Ta không có công kích chủ thần khí. Còn hắc sắc thủ sáo là do phủ chủ đại nhân tặng cho ta. Nó là thần cách binh khí."

"Thần cách binh khí?" hai mắt Lâm Lôi sáng ngời.

Bối Bối cũng có một thần cách binh khí, thần cách vô cùng cứng rắn không thể nào phá được nên thần cách binh khí đương nhiên bất phàm.

"Chủ thần khí, trải qua chủ thần dưỡng, bên trong chủ thần khí ẩn chứa năng lượng cực kỳ kinh người, lực công kích phi thường đáng sợ. Mà thần cách binh khí không có gì năng lượng, bất quá nó có một có ưu điêm - cứng rắn!" Cái Tư Lôi Sâm cười nói: "Bằng vào thần cách thần khí, ta dám đi ngăn cản chủ thần khí. Bất quá, kiện phong thuộc tính đích công kích chủ thần khí kia có uy thật đáng sợ. Ta cũng chỉ dám tá lưc. Không dám trực tiếp ngăn cản. Dù sao. Thần cách binh khí so với chủ thần khí vẫn còn thua một bậc."

Lâm Lôi gật đầu.

Có lẽ độ cứng của Thần cách binh khí không thể so với chủ thần khí được. nhưng chủ thần khí trải qua sức mạnh chủ thần lực dung dưỡng mà thành, lực công kích rất đáng sợ.

"Có cơ hội, ngươi cũng nên xin phủ chủ đại nhân tác 1 kiện thần cách binh khí, tin tưởng rằng phủ chủ đại nhân tất nhiên sẽ cho ngươi." Cái Tư Lôi Sâm cười nói, " 'Hắc Thạch Không Gian' của ngươi có uy lực thật là lớn. Nhưng lực công kích của ngươi vẫn còn yêu. Có một thanh thần cách binh khí có thể mạnh hơn nhiều."

Trong lòng Lâm Lôi không nhất động.

Thần cách binh khí đích cứng rắn, đã chứng kiến qua, so với long lân của mình còn cứng rắn hơn.

"Những người này không cảm thấy không phiền sao." Cái Tư Lôi Sâm đột nhiên chau mày. Ngửa đầu nhìn về phía phía trên.

"Tứ, điều trùng gia tộc, cả đám đều thượng vị thần bình thường. lẫn các trưởng lão đi đâu hết rồi? Lại để cho tiểu nhân vật ra chiến đấu, các trưởng lão đều là đám nhát gan, trốn ở trong đó. Ha ha ......" Bên ngoài quanh quẩn âm thanh trào phúng.

Lâm Lôi nghe xong cũng không khỏi nhíu mày.

Cho dù có thể cố nén tức giận, nhưng, nghe nhiều cũng phiền, càng dễ nổi giận.

"Đã nhẫn mấy ngày rồi. Bây giờ bên trong gia tộc đang ở điêu khắc cự hình ma pháp trận. Hình thành một cự hình nguyên tố tráo, đến khi xong sẽ đem âm thanh ở ngoài hoàn toàn cách ly." Cái Tư Lôi Sâm bất đắc dĩ nói. Thời khắc này, thanh âm chế nhạo quả thực là một loại hành hạ.

Trên bầu trời Thiên Tế sơn mạch hình thành một cự hình nguyên tố tráo. Ngoại giới thanh âm hoàn đều bị cách ly. Dù Bát đại gia tộc nói như thế nào thì bên người trong gia tộc cũng nghe không được. Mặc dù không nghe được...... nhưng tâm lý mọi người cũng cảm giác không tốt.

Giống như có bức tường đất ngăn ở tai, bọn họ cũng cảm thấy sỉ nhục!

"Sanh lực huyền ảo bình cảnh thật khó đột phá." Lâm Lôi khoanh chân ngồi ở đât phẳng. Lâm Lôi vẫn nắm bắt thời gian. Muốn có thể hiểu rõ sanh lực huyền ảo, đạt tới thượng vị thần cảnh giới.

Mấy ngày này, từ lúc Bát đại gia tộc nhục mạ,trào phúng, sau đó gia kiến tạo cự hình ma pháp trận để ngăn cách thanh âm.

Việc này vẫn gây áp lực tâm lý cho Lâm Lôi, trong lòng vẫn có một cổ hỏa.

"Lão Đại." Đột nhiên thanh âm Bối Bối vang lên. "Gia gia ta tới."

Lâm Lôi mở mắt. Chỉ thấy giữa không trung, Bối Lỗ Đặc, Bối Bối, Phổ Tư La đang bay xuống tới. Trên mặt Bối Lỗ Đặc vẫn mang theo nét vui vẻ. Lập tức Lâm Lôi đứng lên, hướng bọn họ nghênh tiếp.

"Lâm Lôi, ngươi thật đúng tĩnh tâm." Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Không tĩnh tâm, có thể làm gì?" Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.

"Hiện ở bên ngoài không phải là một chọi một chiến đấu sao? Tại sao ngươi không đi?" Phổ Tư La hứng thú dò hỏi.

Lâm Lôi bất đắc dĩ nói:: "Phổ Tư La , Bát đại gia tộc một lòng muốn giết ta, hơn nữa ...... bây giờ ta thực lực còn kém. Không phải đối thủ của tám vị tộc trường đối phương."

Phổ Tư La cười nói: "Ta nghe ngươi nói. Ngươi bây giờ không đi. Sau này sợ là khó tìm được cơ hội khác để đi chiến đấu đâu."

"Có ý gì vậy?" Lâm Lôi khó có thể tin nói.

Sau này khó tìm được cơ hội khác để đi chiến đấu đâu? Lâm Lôi hoài nghi nhìn Phổ Tư La, Bối Lỗ Đặc hai người: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, các ngươi muốn?"

"Loại nháo kịch này cũng nên kết thúc." Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói, "Đi thôi, ngươi dẫn ta đi gặp ngươi tộc trường."

"Gia gia, tộc trường không biết các ngươi tới sao?" Bối Bối có chút kinh ngạc.

Phổ Tư La bất đắc dĩ cười nói: "Ngươi gia gia ngươi muốn sớm gặp ngươi một chút. Trực tiếp bay trước vị tuần tra đội trường. Đều biết ta và Bối Lỗ Đặc nên không dám làm gì."

Đang nói chuyện thì có vài giọng nói vang lên.

"Phủ chủ đại nhân." Cái Tư Lôi Sâm cùng mấy người bay xuống.

"Phủ chủ đại nhân ngươi tới sao không cho ta biết một chút. Ta đi ra nghênh đón." Cái Tư Lôi Sâm cười nói.

Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói: "Tốt lắm, được rồi, Cái Tư Lôi Sâm, ngươi mau truyền lệnh xuống. Thông báo vài vị tộc trường cùng với các nhân vật trọng yếu triệu tập đến đây đi. Hôm nay, ta giúp Tứ thần thú gia tộc các ngươi cùng Bát đại gia tộc chấm dứt ân oán."

Cái Tư Lôi Sâm ngẩn ra, vài vị trưởng lão khác phía sau cũng ngây người.

Khoảng thời gian này, đặc biệt là khi Bát đại gia tộc chuyển tới bên cạnh Thiên Tế sơn mạch ... tinh thần chịu áp lực rất cao. Sớm làm cho Cái Tư Lôi Sâm bọn họ trong lòng mệt mỏi. bọn họ cũng không biết …… khi nào kết thúc.

Có lúc họ cũng muốn giống như các tộc nhân bình thương khác. Điên cuồng đi đến cùng đối phương tận tình chém giết!

Nhưng bọn họ thân là tộc trưởng, trưởng lão phải vì gia tộc mà lo nghĩ!

Lưng như đeo đá. Loại áp lực địa này làm bọn họ đều nổi giận.

"Phủ chủ đại nhân, người, người vừa rồi nói cái gì?" Cái Tư Lôi Sâm lắp bắp nói.

"Ngươi không phải vẫn muốn ta làm như vậy sao?" Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói.

Trên mặt Cái Tư Lôi Sâm lộ ra mừng như điên.

'Bồng' một tiếng trọng trọng, xứng đáng quỳ xuống. Trong mắt nước mắt tràn ra: "Phủ chủ đại nhân. Ta …… người này, đại ân này, Tứ thần thú gia tộc vĩnh viễn sẽ không quên!" Ở phía sau, mấy vị trưởng lão trong mắt cũng không tự chủ được có nước mắt.

"Các ngươi nhanh đi. Đi mời ba vị tộc trường khác lại đây. Cả Đại trưởng lão bọn họ cũng lại đây." Lập Cái Tư Lôi Sâm phân phó nói.

"Vâng, tộc trường!"

Mấy vị trưởng lão giờ phút này cũng kinh ngạc mười phần.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc quay đầu nhìn qua: "Lâm Lôi. Ngươi như vậy nhìn ta làm gì?"

"Ta, ta không dám tin tưởng." Lâm Lôi như trước cảm thấy đang nằm mơ.

Mặc dù, Bát đại gia tộc không người nào địch nổi Bối Lỗ Đặc. Nhưng họ cũng có mây người là chủ thần sứ giả. Bối Lỗ Đặc muốn giải quyết ân oán. Chẳng lẽ không sợ gặp phải một đống làm phiền phức sao?

"Tộc trường! Đại sự không tốt rồi." Một đạo thân ảnh cực nhanh bay xuống, "Đại trưởng lão, Đại trưởng lão đã đi chiến thai. Đang cùng Bát đại gia tộc tộc nhân chém giết rồi!"

"Cái gì?"

Cái Tư Lôi Sâm nhất thời nóng nảy.

"Nhanh. Đi xem một chút." Bối Lỗ Đặc cười nói.

Ps: Còn chương 64. Hi vọng là dịch xong trong đêm nay. Tác giả viết như này thì chỉ sướng con nghiện, còn khổ dịch giả :118:

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.17 - Chương 64: Uy Năng

Đại trưởng lão đi chiến thai?" Lâm Lôi trong lòng cũng nghi hoặc.

Theo Bối Lỗ Đặc, Phổ Tư La mọi người hướng ra ngoài đại hạp cốc bay đi. Trên đường bay ra đại hạp cốc, Cái Tư Lôi Sâm liếc liếc mắt, bao phủ cả Thiên Tế sơn mạch là một nguyên tố tráo, trên đường nhìn thấy đám tuần tra chiến sĩ, liền quát: "Truyền lênh của ta, toàn bộ nguyên tố tráo triệt tiêu!"

"Ách …… Vâng, tộc trường!"

Tuần tra chiến sĩ có chút giật mình, nhưng là lập phản ứng.

Lâm Lôi nhìn nguyên tố tráo bao phủ cả Thiên Tế sơn mạch: "Đây là sỉ nhục, sỉ nhục của gia tộc!" Người khác nhục mạ, mình chỉ có thể bịt tai, mà không dám phản kháng. Không phải sỉ nhục thì là cái gì?

Thiên Tế sơn mạch, Bát đại gia tộc lập ra chiến thai, đã trải rất nhiều cuộc chiến đấu, vết máu đỏ sậm nhiễm đầy chiến thai.

"Hát!"

Huyễn ảnh lợi trảo xuyên thấu đầu của đối phương, lập tức thu hồi long trảo. Trong trang thái long hóa, Đại trưởng lão liếc mắt ra xa: "Hừ, kế tiếp!"

Nàng chiến đã giết chết ba người.

Giết chết người thứ nhất là thượng vị thần bình thường.

Người thứ 2 là lục tinh ác ma cấp cao thủ.

Người thứ 3 là trưởng lão cao thủ.

"Ái chà! Xem ra hôm nay ngươi muốn chết đây." Bát đại gia tộc nhất phương cao thủ chạy tới.

"Muốn chết? ta muốn nhìn xem Bát đại gia tộc các ngươi hôm nay ai có thể giết chết ta." Hai mắt Đại trưởng lão lạnh như băng đảo qua bọn họ,không chút hãi sợ. Hơn một vạn năm qua, Đại trưởng lão muốn nổi điên lên.

Sau khi phụ thân mất, Đại trưởng lão thống khổ vạn phần.

Gia tộc trên đường đào nan, bị gia tộc khác truy giết, trượng phu (chồng) của nàng cũng chết.

Vào mấy trăm năm trước, nhi tử duy nhất của nàng Phất Nhĩ Hàn, cũng đã chết, nhưng là do bị nàng đánh chết.

Đại trưởng lão trong lòng đích thống khổ, áp lực. Ngoại nhân há có thể tưởng tượng? Bất quá, trong lòng nàng vẫn hết lòng vì gia tộc, vì gia tộc, nàng vẫn kiên trì.

Nhưng thời gian gần đây ……

Bát đại gia tộc giống như con ruồi nhục mạ, cười nhạo, bức bách Tứ thần thú gia tộc phải sử dụng cự hình nguyên tố tráo. Hành vi tự bịt tai này càng làm cho Đại trưởng lão cảm thấy sỉ nhục.

Nàng khó mà nhẫn nhịn được. Nàng cũng không muốn tái áp chế mình. Nàng sợ rằng mình sẽ nổi điên!

Giết!

Tận tình đích giết chóc! Chỉ có giết chóc, mới có thể phát tiết bi phẫn trong lòng nàng.

Đại trưởng lão đứng ngạo nghễ tại chiến đài. Trên mặt có một vết máu: "Các ngươi, ai cùng ta đấu? Bất kể ai tới, ta đều tiếp." Ánh mắt Đại trưởng lão đảo qua nhìn tám vị tộc trường của địch, cười nói.

Tám vị tộc trường cũng cảm đã có chút khó giải quyết.

Tứ thần thú gia tộc đệ nhị đại thành viên, đều có chủ thần khí. Như Cái Tư Lôi Sâm, hắn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Mà Đại trưởng lão dung hợp long lân với phòng ngự chủ thần khí.

Có phòng ngự chủ thần khí, mặc dù Bát đại gia tộc không hãi sợ, nhưng cũng khó giết được Đại trưởng lão.

"Ba Ba Lý tộc trường, ngươi có điểm có thể đối phó được với Đại trưởng lão, ngươi đi đi." Ba Lâm tộc trường nói.

Ba Ba Lý tộc trường đảo mắt qua, có chút gật đầu, lập tức thân hình liền bay lên chiến thai.

"Ta biết ngoài ngươi Đức Ân, còn 6 người đều không có can đảm." Đại trưởng lão cười một tiếng. Mình có phòng ngự chủ thần khí, vật chất công kích đối nàng không có hiệu quả, nàng cũng có thể dụng cường hãn đích thân thể tiến hành công kích.

Hơn nữa, Đại trưởng lão có linh hồn phòng ngự cũng mạnh. Dù sao nàng cũng có thiên phú thanh quang, cũng có linh hồn phòng ngự thần khí bình thường.

Đương nhiên ……

nàng lợi hại, tám đại tộc trường cũng lợi hại.

" Hôm nay đó ngày chết của ngươi." Thanh âm vang lên tựa hồ vọng lại, thân cao hơn ba thước đích Ba Ba Lý tộc trường tay phải phất một cái, rồi đột nhiên xuất hiện liễu một trường tiên màu xanh. Trường tiên dài chừng mấy chục thước, giống như một con đại mãng xà màu xanh.

"Không biết là ai chết đâu!"

Đại trưởng lão lạnh lùng nói, lập tức thân hình nhanh như gió. Trong nháy mắt liền, dễ dàng bay xung quanh chiến thai. Ba Ba Lý tộc trường cũng bay nhanh 1 vòng, trường tiên phất 1 cái, hình thành đám quyển, sáo hướng Đại trưởng lão. Tại biên giới Thiên Tế sơn mạch, Đại trưởng lão đang cùng Ba Ba Lý tộc trường đang khổ chiến. Bất quá, Đại trưởng lão đang lâm vào thế hạ phong.

Cây trường tiên thật biến thái!

"Đây là thực lực của Đại trưởng lão sao?" Lâm Lôi chấn kinh nhìn cảnh đang diễn ra trước mắt, Đại trưởng lão cùng Ba Ba Lý hoàn toàn hóa thành hai luồng ảo ảnh, những tiếng va chạm vang lên, không gian bạo liệt đích tràng cảnh, làm cho Lâm Lôi khó có thể tin.

Bối Lỗ Đặc liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, cười nhạt nói: "Lâm Lôi, không cần giật mình. Long lân dung hợp với phòng ngự chủ thần khí nên quyền cước đương nhiên mạnh. Đối thủ của nàng sử dụng trường tiên là chủ thần khí. Chủ thần khí cùng chủ thần khí đích va chạm, uy lực llớn hơn bình thường."

Lâm Lôi hít sâu một hơi.

"Lâm Lôi, ngươi có vũ khí uy lực yếu, muốn có 1 kiện uy lực mạnh hơn không?" Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói.

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, đôi mắt có chút kinh ngạc. Cho dù là ngu ngốc, Lâm Lôi cũng hiểu được, Bối Lỗ Đặc tựa hồ muốn cấp cho mình lợi hại vũ khí, vũ khí gì đây? Đầu tiên, Lâm Lôi nghĩ thần cách binh khí!

"Ta chế tác thần cách binh khí, cũng không dễ." Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói, "Trước tiên, ngươi cần cố gắng, chờ ngươi đạt tới thượng vị thần, ta liền chế tác cho ngươi 1 kiện."

Lâm Lôi trong lòng tràn đầy kích động.

Mình có thần cách binh khí, ít nhất lúc đối mặt chủ thần khí công kích, có điểm có thể ngăn cản được.

"Tốt! Tôt! Cố gắng sớm đạt tới thượng vị thần." Bối Lỗ Đặc cười dài nói.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lên chiến đài đại chiến, Đại trưởng lão cùng Ba Ba Lý tộc trưởng đích chém giết đã đến trạng thái kịch liệt. Cây trường tiên phảng phất hóa thành vô số đại xà, tuần hoàn bàn bao trùm cả chiến thai.

"Làm sao để biến thành như vậy?" Lâm Lôi kinh dị nhìn giữa trung tâm chiến thai, Ba Ba Lý tộc trường càng là chiến đấu, càng là dễ dàng làm cho cây trường tiên cũng đạt tới trăm ngàn roi, triền miên không dứt bao vây Đại trưởng lão.

Vừa nhìn, Lâm Lôi vừa hiểu được huyền ảo vô cùng.

"Thủy hệ pháp tắc, tu luyện đúng rồi." Bối Lỗ Đặc tán thưởng nói.

"Sao vậy?" Bối Lỗ Đặc liếc liếc mắt nhìn Lâm Lôi, "Tiểu tử này, dễ dàng tập trung." Bối Lỗ Đặc có điểm hiểu được, tại sao Lâm Lôi lại tu luyện nhanh như vậy.

Bối Lỗ Đặc cùng một đám người đang xem cuộc chiến. Tại đối diện, Bát đại gia tộc tộc trường, các trưởng lão đêu khiếp sợ nhìn về phía đối diện: " Bối Lỗ Đặc tới, hắn cũng cũng tới!"

" Bối Lỗ Đặc sẽ không nhúng tay vào chứ." Trong mắt Ba Lâm tộc trường cũng hiện lên một tia sợ hãi.

"Chúng ta không vi phạm đến mệnh lênh của hắn, hắn sẽ không nhúng tay đích." Lôi Nạp Nhĩ Tư tộc trường chắc chắn nói. Mặc dù nói như thế nhưng trong lòng bọn họ đều rất lo lắng.

Bát đại gia tộc đối Bối Lỗ Đặc có một tia hoảng sợ.

Đạt tới trình độ Tứ thần thú gia tộc tộc trường, Bát đại gia tộc tộc trường, hoặc là Đại trưởng lão, bọn họ thực ngang địa ngục Tu La! Mặc dù, bọn họ mạnh, nhưng cũng không phải mạnh đến biến thái.

Linh hồn phòng ngự, vật chất phòng ngự, bọn họ đều không có nhược điểm. Bọn họ không sợ đối phương. Đối phương khó giết bọn họ, bọn họ muốn giết đối phương cũng khó! Giống như bây giờ, Ba Ba Lý tộc trường cùng Đại trưởng lão phân ra sanh tử, rất khó!

Nhưng Bối Lỗ Đặc lại bất đồng!

Như Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn loại nhân vật biến thái, đó là thượng vị thần tối đỉnh phong. Bọn họ có thể giết chết địa ngục Tu La. Bọn họ có lực uy hiếp, mạnh đến đáng sợ.

Bối Lỗ Đặc nếu muốn đại khai sát giới, liền dễ dàng đồ sát Bát đại gia tộc. Cực kỳ đáng sợ, khó có có thể tưởng tượng!

"Sanh sanh không ngừng, liên miên không ngừng …… sanh sanh không thôi, ngừng, liên miên không ngừng ……" Lâm Lôi thì thào, nhắm đôi mắt lại. Trong đầu hắn đang hiện tiên ảnh biến ảo địa huyền ảo tràng cảnh ……

Bảy đại nguyên tố pháp tắc, tứ đại quy tắc.

Mặc dù tên bất đồng, chính là cũng đều có điểm chung. Tỷ như đại địa nguyên tố có thổ chi nguyên tố huyền ảo, hỏa nguyên tố pháp tắc cũng có hỏa giá nguyên tố huyền ảo. Một linh hồn biến dị có thể tương từ pháp tắc huyền ảo bất đồng, tiến hành dung hợp.

Sao có khả năng dung hợp?

Bởi vì có điểm khế hợp, điểm chung!

Bất đồng đích pháp tắc, không phải hoàn toàn không quan hệ. Các pháp tắc cũng có huyền ảo liên lạc. Thủy nguyên tố pháp tắc, cùng đại địa pháp tắc cùng sanh lực cũng có một tia liên lạc. Giờ phút này, Lâm Lôi liền nắm một tia liên lạc ……

Lâm Lôi hoàn toàn đắm chìm vào tu luyện. Cái Tư Lôi Sâm có chút lo lắng: "Phủ chủ đại nhân, tình huống của muội muội tà càng ngày càng không xong. Có thể ngăn lại không." Cái Tư Lôi Sâm muốn dừng lại cũng khó.

Hai kiện chủ thần khí đích va chạm, làm sao hắn dám nhúng tay?

" Chiến đấu này đích xác không ý tứ." Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt cười.

"Xoát!"

Tốc độ cực nhanh giống như thuấn di!

Trong nháy mắt, Bối Lỗ Đặc tiến vào trung tâm chiến thai, chỉ nghe tiếng đánh trầm thấp. Rồi sau đó, liền dễ dàng ngăn chiến đấu. Chỉ thấy Bối Lỗ Đặc một tay cầm lấy trường tiên, một tay nắm long trảo của Đại trưởng lão.

"Oa ......" Bối Bối trừng mắt to.

"Quá mạnh mẽ." Cái Tư Lôi Sâm, Chu Tước tộc trường bốn vị tộc trường, cùng với các vị các trưởng lão không khỏi tim đập nhanh. Quyền đấu Đại trưởng lão là chủ thần khí công kích, còn trường tiên cũng là chủ thần khí, hơn nữa lại biến ảo khó lường.

Một trảo, dễ dàng.

Tay không tiếp chủ thần khí, Bối Lỗ Đặc thật cường đại, hoàn toàn để cho Cái Tư Lôi Sâm bọn họ phát mộng. Mặc dù Bối Lỗ Đặc cũng là địa ngục Tu La, nhưng lại vượt xa địa ngục Tu La khác.

"Tốt lắm, chấm dứt thôi." Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói.

Đại trưởng lão cùng Ba Ba Lý tộc trường ngẩn người ra. Đại trưởng lão trầm mặc đi trở về, mà Ba Ba Lý tộc trường miệng động động, muốn nói gì, lại không dám nói, cuối cùng chỉ có thể nói: "Nếu phủ chủ đại nhân ra mặt, ta sẽ tha cho nàng một mạng." Nói xong cũng chỉ có thể phi trở về.

Bát đại gia tộc nhất phương , Tứ thần thú gia tộc nhất phương, vô số cao thủ đều nhìn ở vào trung tâm chiến thai, vị trí của Bối Lỗ Đặc.

"Phủ chủ đại nhân, ngươi như thế nào tới lúc nào, cũng không cho chúng ta biết?" Ba Lâm tộc cười dài nói, có vẻ rất hữu hảo. Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn là loại biến thái nhân vật, không mấy gia tộc dám chọc vào.

Lúc trước, sau lưng Tứ thần thú gia tộc có chủ thần, mặc dù không sợ đại viên mãn thượng vị thần, nhưng cũng không muốn chọc tầng nhân vật này.

"Nga, hôm nay, ta đến đây để giúp các ngươi hai phương, chấm dứt một chút ân oán." Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói.

Vẻ mặt Bát đại gia tộc tộc trường môn, các trưởng lão không khỏi cứng đờ.

"Hơn vạn năm, các ngươi tại U Lam phủ chém giết, ta cũng không để trong mắt. Bây giờ, Tứ thần thú gia tộc chết rất nhiều trưởng lão, danh tiếng cũng tổn hao nhiều. So với trừng phạt không sai biệt lắm! Ta thấy rằng Bát đại gia tộc nên bỏ qua và quay về đi." Bối Lỗ Đặc khinh phiêu phiêu nói.

Bỏ qua và quay về đi?

Mặt Tám đại tộc trường hồng lên, Bát đại gia tộc các trưởng lão cũng chết nhiều.

"Phủ chủ đại nhân." Ai Đức Lý Khắc tộc trường không nhịn giận dữ nói, "Nhiều năm qua Bát đại gia tộc, vẫn không vi phạm mệnh lệnh, chúng ta cũng không sát nhập này Thiên Tế sơn mạch. Lúc trước, người nói chỉ cần không tiến vào Sơn Tế sơn mạch, người sẽ không nhúng tay. Tai sao hôm nay người lại nhúng tay vào?"

Tám đại tộc trường hận.

Hận Bối Lỗ Đặc không thủ tín. Bọn họ tuân thủ theo mệnh lệnh Bối Lỗ Đặc. Nhưng Bối Lỗ Đặc mạnh mẽ, cũng không thể không thủ tín.

Bối Lỗ Đặc cũng là lạnh nhạt cười, không nói chuyện.

Thanh âm Ba Lâm tộc trường cũng vang lên: "Phủ chủ đại nhân, Tứ thần thú gia tộc chết nhiều. Nhưng mấy năm nay Bát đại gia tộc cũng chết không ít? Huống chi, lúc trước bốn vị chủ thần còn sống, Tứ thần thú gia tộc gây ra bao ân oán. Ta có nhi tử, lúc trước bị Tứ thần thú gia tộc tộc nhân giết chết. Mà nguyên nhân coi trọng thê tử của con ta!"

"Phủ chủ đại nhân." Minh Xà tộc trường cũng trầm thấp nói, "Ta có chín con gái. Chúng ở đâu? Chỉ còn 1 đứa! Tám con gái khác chết cực kỳ oan uổng. Ba Ba Lý gia tộc, các mối hận khác không nhắc tới …… Không phải phẫn hận như thế, chúng ta sẽ không tiếc trưởng lão chết, cũng muốn tiêu diệt bọn họ?"

"Bối Lỗ Đặc." Lôi Nạp Nhĩ Tư trầm thấp nói, "Người là Huyết Phong chủ thần tọa hạ sứ giả. Ta nói vậy ngươi cũng biết …… người nói xem này cừu nay, ta có dễ dàng buông tha không?"

"Phủ chủ đại nhân ……" Tám đại tộc trường cả giận nói.

Bọn họ giết tộc nhân Tứ thần thú gia tộc ? dễ dàng không? bọn họ cũng là để cho đám trường lão đi chết, hơn nữa Bát đại gia tộc chủ thần lực trữ lượng không bằng Tứ thần thú gia tộc. Nên trong quá trình báo thù, trưởng lão bọn họ chết hơn nhiều một chút.

Chia đều cho Bát đại gia tộc, bọn họ mới có thể chống lại được.

Nhiều năm qua, trưởng lão của bọn họ chết cũng có hai trăm người! Đối với bọn họ, trưởng lão cũng đều là cột trụ gia tộc. Sao bọn họ cho trưởng lão đi chết? Bọn họ cũng quản. Chính là ngàn năm trước, từ viễn cổ cho tới bây giờ, tích luy cừu hận vô cùng lớn!

Bọn họ tình nguyện di chuyển tộc. Bọn họ tình nguyện dùng tính mệnh trưởng lão. Thậm chí bọn họ còn sử dụng ngữ ngôn nhục mạ, trào phùng. Hành vi này rất hèn hạ. Bọn họ cũng muốn thể diện. Vì sao bọn họ nguyện ý làm?

Chính là không có biện pháp nào khác!

Tứ thần thú gia tộc trốn tại Thiên Tế sơn mạch không ra lai. Bọn họ chỉ có thể làm như vậy!

"Ta biết, Bát đại gia tộc các ngươi cùng Tứ thần thú gia tộc có đại cừu. Chính là Tứ thần thú gia tộc tổn thất trưởng lão gần chín thành. Hơn nữa danh tiếng cũng tổn hao nhiều …… phỏng chừng cả địa ngục, cũng biết việc này. Tứ thần thú gia tộc vinh diệu, trưởng lão chết nhiều như vậy …… cũng đủ rồi!"

Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói, " Huống chi, lúc trước bọn họ cũng không có diệt tộc của các ngươi."

"Phủ chủ đại nhân, lúc trước người nói, chúng ta không giết tiến vào Thiên Tế sơn mạch, ngươi sẽ không nhúng tay, nhưng hôm nay?" Ba Lâm tộc trường liền nói, bảy vị tộc trường khác, cùng với một đoàn trưởng lão cũng đồng dạng nhìn Bối Lỗ Đặc.

Tứ thần thú gia tộc tộc nhân cũng nhìn Bối Lỗ Đặc.

Tứ thần thú gia tộc tộc nhân đã điên đầu rồi. Mỗi người đều thống khổ vô cùng. Bây giờ bọn họ hy vọng nhất là chuyện hai phương chấm dứt!

"Ta đích xác hứa hẹn quá!" Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói, "Các ngươi cũng đích xác không giết vào Thiên Tế sơn mạch. Chính là …… hôm nay không phải ta nhúng tay chuyện này, mà là …… chủ thần vĩ đại!"

Bối Lỗ Đặc vừa lộn tay, trong tay xuất hiện hé ra có ma văn dương bì chỉ phức tạp. (Dịch giả: Dạng như chiếu của chủ thần)

"Xuy xuy" dương bì chỉ bay lên, một cổ kỳ lạ đích ba động phát ra ra.

Tám đại tộc trường sửng sốt.

"Chủ thần?" bọn họ không dám tin tưởng.

Trong thiên địa một cổ năng lượng kỳ lạ ngưng tụ, chỉ thấy năng lượng màu đen cực nhanh tại bầu trời ngưng tụ. Năng lượng màu đen là hủy diệt chủ thần lực. Từ hư không ngưng tụ chủ thần lực, Đây là thủ đoạn gì?

Đại lượng hủy diệt chủ thần lực. Từ không trung trực tiếp ngưng tụ cùng một chỗ, cuối cùng biến thành hé ra khuôn mặt lớn màu đen cao chừng mấy chục thước.

Một cổ uy áp đáng sợ địa phúc tán ra.

"Chủ thần!" Lôi Nạp Nhĩ Tư người thứ nhất quỳ xuống, hắn liếc mắt, một cái liền nhận ra người hầu hạ là Huyết Phong chủ thần.

Khuôn mặt lớn màu đen lăng không xuất hiện tại trời cao, phủ khám xuống một vị vị tộc trường, đại lượng trưởng lão, cùng với song phương trăm vạn người. Tất cả đều có một loại cảm giác khó thở. Tất cả đều quỳ xuống, khẩn trương vạn phần.

"Chủ thần." Bối Lỗ Đặc khom người.

Khuôn mặt màu đen nhìn Bối Lỗ Đặc lộ ra mỉm cười, lập tức như thanh âm như sấm vang lên: "Bát đại gia tộc cùng Tứ thần thú gia tộc chuyện. Chuyện này nên dừng ở đây."

"Vâng!" Lôi Nạp Nhĩ Tư người thứ nhất lên tiếng.

Mặt khác bảy người mặc dù trong lòng không muốn, nhưng vẫn phải đồng thanh nói: "Vâng!"

Ngay cả Bối Lỗ Đặc cũng sợ hãi. Chủ thần muốn tiêu diệt Bát đại gia tộc, thật sự vô cùng dễ dàng liễu. Chủ thần uy năng ...... không thể địch nổi.

"Bối Lỗ Đặc." Khuôn mặt lớn màu đen có ánh mắt giống như cột sáng, đầu hướng Bối Lỗ Đặc.

"Chủ thần." Bối Lỗ Đặc khom người.

"Thanh niên bên cạnh là ai?" Khuôn mặt lớn màu đen nói, "Ở đây, ngoại trừ ngươi, cũng chỉ có này thanh niên đứng." Chủ thần ánh mắt đầu hướng xa xa. Chủ thần phủ xuống, ai còn dám như vậy kiêu ngạo đứng? Bối Lỗ Đặc cũng nghi hoặc quay đầu nhìn lại, Cái Tư Lôi Sâm đẳng một đám người cũng quay lại -

Chỉ thấy, Lâm Lôi nhắm mắt lại đứng yên không nhúc nhích, trên mặt tựa hồ hoàn có mỉm cười.

"Lâm Lôi?" Bối Lỗ Đặc cũng có chút kinh ngạc.

Vừa rồi nhìn thấy chủ thần, Cái Tư Lôi Sâm đẳng một đám người đều,cũng khẩn trương quỳ phục xuống, thỉnh chủ thần tuyên phán. Làm gì có ai chú ý tới Lâm Lôi ở bên cạnh ...... hoặc có người chú ý tới, cũng không dám lên tiếng.

"Lão Đại." Bối Bối gấp đến độ ngay cả linh hồn trao đổi, chính là Lâm Lôi một tia phản ứng đều không có.

"Chủ thần, hắn là người ma ta đề cập qua với ngươi, Lâm Lôi." Bối Lỗ Đặc trầm thấp nói.

"Vậy à." Chủ thần có hứng thú địa nhìn Lâm Lôi. Hai mắt bắn ra cột sáng cũng rơi vào trên người Lâm Lôi, "Nhiều năm như vậy, lúc ta phủ xuống có người đắm chìm vu trong đốn ngộ. Loại tình huống nay cho tới bây giờ chưa xuất hiện quá."

Vào lúc này -

"Oanh”

Một cổ kỳ lạ thiên địa pháp tắc ba động phủ xuống. Loại pháp tắc ba động này, mọi người ở đây đều rất quen thuộc liễu. Đúng là thành thần, hoặc là thần cách thuế biến thiên địa pháp tắc ba động. Chỉ thấy trong cơ thể Lâm Lôi bay ra một viên thổ thần cách tản ra quang mang màu vàng.

Tại thiên địa pháp tắc cũng cải tạo khỏa thần cách. Đồng thời linh hồn cũng thuế thay đổi ......

Chủ thần, Tứ thần thú tộc, Bát đại gia tộc tộc trường, mấy trăm trưởng lão, vô số tộc nhân đều nhìn Lâm Lôi thành thần. Trong ngục trung, trở thành thượng vị thần ....

Hồi lâu ......

Lâm Lôi đứng yên, từ từ mở mắt.

"làm sao vậy?" Lâm Lôi bị vô số người nhìn, không khỏi sợ đến một hít sâu.

Lập tức, Lâm Lôi liền cảm nhận được một cổ hơi thở đáng sợ, không khỏi ngẩng đầu nhìn lại - chỉ thấy không trung hé ra khuôn mặt lớn màu đen đang nhìn hắn, cặp mắt to có ánh mắt không khỏi làm Lâm Lôi sợ hãi.

Nhìn qua chủ thần phù ảnh, Lâm Lôi trong lòng trong nháy mắt hiểu được.

"Chủ thần? Chủ thần đến đây lúc nào?" Lâm Lôi hoàn toàn kinh ngạc.

Chỉ thấy khuôn mặt lớn màu đen khóe miệng có chút nâng lên: "Có ý tứ, có ý tứ."

Lập tức, khuôn mặt lớn màu đen ầm ầm tiêu tán, hủy diệt chủ thần lực khổng lồ cũng tiêu tán không thấy, tựa hồ chưa bao giờ xuất hiện quá.

Bối Lỗ Đặc phi lại, khóc cười không được, phải nhìn Lâm Lôi: "Lâm Lôi. ta nói ngươi đạt tới thượng vị thần cho ngươi một thanh thần cách binh khí, ngươi cũng không cần vào lúc này đột phá."

"Ta ......" Lâm Lôi có chút khó nói.

Lúc đốn ngộ, mình cũng không biết xảy ra lúc nào.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 1: Loại Binh Khí Nào?

Đúng lúc Chủ thần phủ xuống, Lâm Lôi cũng đốn ngộ đột phá, đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Bối Lỗ Đặc cười, nhưng không ít người cảm thấy giật mình, khiếp sợ nhất lại là những cao thủ của bát đại gia tộc.

" Lâm Lôi trở thành thượng vị thần rồi sao?" Ba Lâm tộc trưởng nhìn về phía Lâm Lôi.

"Cũng trở thành thượng vị thần!" Ai Đức Lý Khắc tộc trường cùng những người khác vẻ mặt cũng là rất phức tạp.

"Chính là lần này chủ thần không phủ xuống, sợ rằng chúng ta cũng muốn đi." Minh Xà tộc trường thở dài nói.

Gần ngàn năm qua, bọn họ điên cuồng công kích vì kiêng kỵ Lâm Lôi. Bọn họ cho rằng tuy là trung vị thần nhưng Lâm Lôi ít nhất dung hợp năm loại huyền ảo mới có thể đáng sợ như vậy. Một khi đạt tới thượng vị thần cảnh giới, Lâm Lôi dung hợp sáu loại. đạt tới đại viên mãn!

Đại viên mãn thượng vị thần vô cùng đáng sợ, trình độ tuyệt không thua kém Bối Lỗ Đặc!

"May là hắn không đột phá sớm hơn." Lôi Nhĩ Nạp Tư tộc trường trường nói.

"Đúng." Lúc này, Chư vị tộc trường trong lòng phức tạp và rất loạn.

Chủ thần chi lệnh làm cho bọn họ không cam lòng. Nhưng bây giờ, Lâm Lôi đạt tới thượng vị thần làm bọn họ không khỏi sợ hãi.

Một đại viên mãn thượng vị thần một khi nổi giận giết chóc, Bát đại gia tộc cao thủ căn bản chỉ là cái bia mà thôi. Qua Bối Lỗ Đặc đã đủ để hiểu …… ngay cả chủ thần khí cũng dám dùng tay không đón đở. Biến thái như thế, ai có thể ngăn cản?

"Tứ thần thú gia tộc vận khí thật tốt, tự nhiên lại có một thiên tài." Ba Ba lý tộc trưởng trầm giọng nói, "Chúng ta nhanh đi thôi."

"Cũng cần phải trở về thôi."

Các vị tộc trưởng đều quay đầu rời đi. Chủ thần ra lênh, làm bọn họ không dám cải lời, hơn nữa sự tồn tại Lâm Lôi cũng làm cho bọn họ tẩu đích cam tâm tình nguyện. Bất kể như thế nào …… Chuyện Tứ thần thú gia tộc cùng Bát đại gia tộc, từ nay cũng chấm dứt.

Tứ thần thú gia tộc tộc nhân đều thập phần hưng phấn, kích động. Không ít tộc nhân đứng tại chỗ nước mắt không khỏi chảy ra. Từ hôm nay trở đi, Tứ thần thú gia tộc không cần phải sống cuộc sống nguy cơ luôn rình rập và tràn ngập khuất nhục.

"Kết thúc!"

"ha ha, rốt cục kết thúc!"

Ăm thanh vang vọng khắp bầu trời Thiên Tế sơn mạch, rất nhiều tộc nhân đều kích động quỳ xuống, khóc to. Trong khoảng thời gian này lai, Bát đại gia tộc không ngừng nhục mạ, trào phúng. Đối với Tứ thần thú gia tộc mà nói, đó là sự hành hạ tinh thần.

Rốt cục, kết thúc!

"Bát đại gia tộc đều bắt đầu rời đi." Bối Bối mở miệng nói.

Lâm Lôi cũng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tại tộc trường môn, các trưởng lão đang an bài, Bát đại gia tộc tộc nhân lần lượt bay lên kim chúc tánh mạng như một đám hoàng trùng, rất nhanh chóng rời đi, chỉ để một tòa thành trống.

"đều kết thúc." Vẻ mặt Cái Tư Lôi Sâm rất phức tạp.

Bạch Hổ tộc trường cũng cảm thán một tiếng. Cơn ác mộng hơn vạn năm, rốt cục cũng kết thúc! Tộc nhân không cần tiếp tục tránh ở Thiên Tề núi non, không cần tiếp tục lo lắng nữa."

Tứ thần thú gia tộc mỗi tộc nhân giờ phút này đều cảm thấy nhẹ nhàng.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, đại ân của người, chúng ta vĩnh viễn nhớ kỹ!" Cái Tư Lôi Sâm khom người hành lễ, lập tức ba vị tộc trường khác cùng với các vị trưởng lão cũng đều cung kính khom người hành lễ.

Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói: "Các ngươi không cần cảm tạ ta, mà hãy cảm tạ chủ thần đi."

Cái Tư Lôi Sâm mọi người đều điều biêt Huyết Phong chủ thần cùng Tứ thần thú gia tộc không có qua lại, nếu Huyết Phong chủ thần muốn cứu Tứ thần thú gia tộc sẽ hiện thân. Nhưng sao cho đến đến tân bây giờ mới chịu hiện thân ……

Phỏng chừng đều nhờ vào Bối Lỗ Đặc.

"Các vị!"

Cái Tư Lôi Sâm đột nhiên lớn tiếng hô, thanh âm tại bầu trời Thiên Tế sơn mạch vang lên, nhất thời vô số tộc nhân đều hướng ánh mắt tới hắn.

Cái Tư Lôi Sâm nói: "Hôm nay là một ngày vô cùng vui vẻ. Một vạn năm qua, Tứ thần thú gia tộc lưng vẫn đeo áp lực. Một vị vị trưởng lão vì gia tộc chết trận …… Hôm nay, Tứ thần thú gia tộc tộc nhân lại có thể lại một lần nữa tự do phi hành trên mặt đất ngục. Đây là một đại hỷ sự, nhất định phải mở tiệc lớn, tất cả tộc nhân, đại tiệc ba ngày!"

"Tốt lắm!"

Đại tiệc ba ngày!

Nhất thời, tiếng hoan hô cùng tiếng kêu vang vọng cả bầu trời Thiên Tế sơn mạch.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân. Phổ Tư La, chúng ta này mở yến tiệc, hai vị nhất định yếu tham gia." Cái Tư Lôi Sâm nhìn về phía Bối Lỗ Đặc.

"Nhất định." Bối Lỗ Đặc cười nhạt gật đầu.

"A a." Phổ Tư La cười cười, nhìn sang bên cạnh Lâm Lôi, không khỏi ha ha cười nói, "Lâm Lôi, trong khi nhìn thấy chủ thần lại đốn ngộ đột phá. Phổ Tư La sống nhiều năm như vậy, còn chưa thấy qua này một màn này đâu."

Lâm Lôi chỉ có thể xấu hổ cười cười.

"Thấy Chủ thần thế nào?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Chỉ nhìn được một thoáng, chủ thần đã đi rồi." Lâm Lôi cũng có chút tiếc nuối. Kỳ thật, trước lúc chủ thần tới, chứng kiến Đại trưởng lão cùng Ba Ba Lý tộc trường giao chiến, Lâm Lôi liền đắm chìm trong cảm ngộ.

Chủ thần tới lúc nào, nói cái gì, Lâm Lôi đều không biết.

Bất quá, …… qua nhưng cuộc đối thoại của mọi người, Lâm Lôi đã hiểu rõ Bát đại gia tộc rời đi vì nghe xong chủ thần ra lệnh.

"Chủ thần đúng là chủ thần, chỉ cần một câu nói, Bát đại gia tộc lập tức phải rời đi.” Lâm Lôi vẫn nhớ rõ ở trong đầu: ở trên cao xuất hiện một khuôn mặt màu đen cao chừng mấy chục thước, cũng nhớ rõ cặp sự hồi hộp khi nhìn thấy 2 cặp mắt của chủ thần..

Uy áp của Chủ thần, kinh nghiệm này, Lâm Lôi vĩnh viễn không thể quên được.

"Đi thôi, gia tộc các người mở đại tiệc thật to." Bối Lỗ Đặc cười.

Lâm Lôi, Bối Bối, Phổ Tư La, Địch Lỵ Á cùng Bối Lỗ Đặc phi hành, mà Cái Tư Lôi Sâm bốn vị tộc trưởng, lập tức phải đi an bài đại tiệc. Lúc này đại tiệc trải rộng cả Thiên Tế sơn mạch. Bối Lỗ Đặc cũng tự cười nhạo.

Lâm Lôi không khỏi quay đầu xem, Bối Lỗ Đặc liếc hắn một cái, bất đắc dĩ nói: "Lâm Lôi, ta thật sự là tự tìm khổ, vừa mới cổ võ ngươi một chút, nói chờ ngươi đạt tới thượng vị thần, sẽ đưa ngươi một thanh thần cách binh khí. Ai ngờ, chớp mắt một cái, ngươi đã đột phá rồi."

Nhưng...

Hiệu suất của Lâm Lôi quá cao.

"Gia gia , người nhất định phải vì lão Đại luyện chế một binh khí thật tốt, hay thần cách binh khí." Bối Bối liền nói.

"Ta đã nói, đương nhiên sẽ làm được." Bối Lỗ Đặc gật đầu, lập tức nhìn về phía Lâm Lôi, "Lâm Lôi, ngươi nói đi, ngươi hãy nói cho ta biết ngươi muôn luyện chế binh khí gì?"

Phổ Tư La cũng ha ha cười rộ lên: "Lâm Lôi. Bối Lỗ Đặc luyện thần cách binh khí, mặc dù không bằng chủ thần khí, nhưng về phương diện cứng, cũng là đến gần bằng chủ thần khí đích. Ở địa ngục, Bối Lỗ Đặc luyện chế thần cách binh khí, chính là có 1 không 2."

"Ta muốn ……"

Lâm Lôi cẩn thận tự hỏi một chút, chính mình có bàn long giới chỉ, hơn nữa linh hồn cũng tiến bộ nhiều. Sau này tái luyện hóa tử tinh, tái chữa trị bàn long giới chỉ, thì linh hồn phòng ngự sẽ đề cao lên rất nhiều. Mình cần đó là …… vật chất phòng ngự cùng công kích.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, người luyện chế cho ta một bộ năng dung hợp giữa lân giáp cùng thần cách chiến giáp đi. Cũng giống như Đại trưởng, uy lực quyền cước sẽ rất lớn." Lâm Lôi chờ đợi nói. Có một bộ chiến giáp, chẳng những đề cao khả năng phòng ngự, cũng có thể dùng để tiến công. Nhất cử lưỡng tiện!

Bối Lỗ Đặc đang cười vui vẻ, bỗng vẻ mặt trở nên cương cứng.

"lão Đại, ngươi yêu cầu một bộ chiến giáp?" Bối Bối cũng trừng mắt Lâm Lôi.

"Lâm Lôi, ngươi cũng thật khoa trương." Phổ Tư La cũng khóc cười không được, phải nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi có chút ngạc nhiên, nghi hoặc nhìn bọn họ: "Làm sao vậy? Chẳng lẻ ta đưa ra một yêu cầu rất cao?"

Bối Lỗ Đặc vẻ mặt rất cổ quái, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì. Bối Bối giải thích: "lão Đại, này luyện chế thần cách binh khí, là chúng ta là phệ thần thử có năng lực. Đó là phải đem nuốt thần cách luyện hóa, hấp thụ địa tinh hoa, cuối cùng ngưng tụ thành nhất kiện binh khí."

"Chính là mỗi một quả thần cách được rất ít. Cuối cùng luyện hóa chỉ là tinh hoa, càng ít một cách đáng thương. Hơn nữa tiêu hóa một viên thần cách cũng vô cùng lâu …… luyện chế đại hình binh khí. Luyện hóa cần không biết bao nhiêu thần cách, hao phí thời gian rất dài, lại hao phí tâm lực, vô cùng khó khăn. Cho nên, thần cách binh khí đều có thể thể tích rất nhỏ." Bối Bối giải thích nói.

Lâm Lôi có chút hiểu được.

Hắn liền nhớ lại, Bối Bối có một thần cách binh khí, đó là kiện chủy thủ. Cái Tư Lôi Sâm cũng có một thần cách binh khí, chỉ là một quyền sáo. Đều là binh khí có thể tích nhỏ.

Mình cần một bộ bao trùm toàn thân chiến giáp, nói về thể tích, so với chủy thủy của Bối Bối gấp mấy chục lần, thậm chí gấp mấy trăm lần.

" Luyện chế một bộ bao trùm toàn thân chiến giáp, ta sợ rằng mấy ngàn năm không được nghỉ ngơi." Bối Lỗ Đặc cũng cảm đã có áp lực.

Chỉ là hắn thuận miệng nói ra.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân. Xin lỗi, ta đối với thần cách binh khí luyện chế cũng không hiểu." Lâm Lôi liền nói. Hắn không muốn làm cho đối phương quá mức khó khăn, "Người luyện chế cho ta một thanh lợi kiếm đo. Chiều dài tương đương tử huyết nhuyễn kiếm."

Bây giờ, Lâm Lôi khiếm khuyết nhất đó là lực công kích, có một thanh thần cách binh khí sắc bén cực kỳ, lực công kích hội đề cao lên rất nhiều.

"Cùng tử huyết nhuyễn kiếm tương đương?" Bối Lỗ Đặc cũng là thở dài một hơi.

Một thanh lợi kiếm, tiêu hao thần cách tinh hoa, có lẽ so với chủy thủ, quyền sáo nhiều hơn một chút. Lâm Lôi cần là lợi kiếm sắc bén, tiêu hao thần cách tinh hoa so một thanh chủy thủ gấp mấy lần thôi.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, bây giơ, ta khiếm khuyết nhất là lực công kích, thần cách binh khí này càng là sắc bén càng tốt." Lâm Lôi nói.

Bối Lỗ Đặc tự tin nói: "Thần cách vô cùng cứng rắn, muốn luyện chế đích sắc bén thị vô cùng đơn giản…… bất quá, để luyện chế kiện thần cách binh khí. ta phỏng chừng cần hao phí trăm năm. Ngươi phải chờ đợi đó."

"Không vội, ta không vội." Lâm Lôi cười nói.

Hôm nay, Tứ thần thú gia tộc cũng an bình, mình cũng đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Lâm Lôi căn bản không cảm giác không được mình còn muốn muốn làm gì. Nếu nói có chuyện gì - sợ rằng hay,chính là chăm lo thân nhân, cùng với theo đuổi tu luyện.

Tứ thần thú gia tộc tộc nhân đều điên cuồng, tất cả mọi người tận tình tham gia đại tiệc, vô luận chỗ của tộc trường hoặc là đại hạp hẻo lánh,vắng vẻ, tất cả đều bầy đầy rượu, từ tộc trường, cho tới người sau khi sanh không lâu là thánh vực tộc nhân, đều tận tình tham gia đại tiệc.

Lâm Lôi thân là trưởng lão, tự nhiên bị rất nhiều người mời rượu.

Sau khi ba ngày qua đi ……

Đại hạp cốc.

"Tộc nhân đều vui vẻ phát điên rồi." Lâm Lôi cười nhìn ngoài cửa sổ, ba ngày điên cuồng yêu tiệc, làm cả Thiên Tế sơn mạch đều tràn ngập hơi thở yến tiệc. Nhiều như vậy năm, tâm tình mọi người mơi vui vể như vậy.

Tất cả mọi người cực kỳ vui vẻ.

"Ba ngày, ta nhìn chàng luôn cười." Địch Lỵ Á không khỏi cười nói.

Lâm Lôi cười gật đầu: "Được rồi, Địch Lỵ Á, ngày đó ta trở thành thượng vị thần, còn chưa có cẩn thận cảm thụ. Ba ngày trôi qua, vẫn chưa có thời gian. Bây giờ cần tập trung tìm hiểu." Lâm Lôi nói xong, liền khoanh chân ngồi trên trên giường.

Địch Lỵ Á thấy thế, cười và đi ra khỏi phòng.

Đạt tới thượng vị thần cảnh giới, chỉ là một lần thiên địa pháp tắc tẩy lễ, linh hồn của địa đại địa thượng vị thần tăng lên 10 lần. Mặc dù nói, linh hồn của các phân thân cũng không đề cao.

Dù sao, Lâm Lôi có năm linh hồn, vốn là một thể. Do đại địa thần phân thân linh hồn ảnh hưởng lực, cũng sẽ dần dần tiến bộ.

Kỳ thật, chỉ cần đại địa thần phân thân, cùng bản thể dung hợp cùng một chỗ. Đại địa thần phân thân linh hồn lực sẽ là bổn tôn linh hồn lực. Dù sao cả hai người vốn là một thể.

"Đợi lát nữa, tậpt rung luyện hóa một ít tử tinh." Lâm Lôi lập tức tâm ý vừa động, liên hệ với nguyên tố hải dương vị diện.

Nguyên tố hải dương vị diện.

Vô cùng rộng lớn, khôn cùng, thổ màu vàng quang mang địa hải dương, càng xâm nhập sâu hải dương, hải thủy năng lượng không ngừng tăng lên. Hôm nay Lâm Lôi đạt tới thượng vị thần cảnh giới.

Đã có thể phát hiện sâu trong hải dương chảy thành dòng đó là dịch hóa thượng vị đại địa thần lực.

"Thượng vị đại địa thần lực thật hùng hậu. Trước khi đạt tới thượng vị thần, lo lắng việc gia tộc, cũng không chăm chú quan sát tầng cuối cùng là gì!" Lâm Lôi cố gắng khống chế thần thức hướng sâu trong nguyên tố hải dương.

Một cổ hùng hậu, mạnh mẽ cực kỳ hơi thở di tán, một cỗ thổ màu vàng chảy thành dòng.

Cổ thổ màu vàng chảy thành dòng, cũng là thần lực chuyển thành chất lỏng.

"Đây là?" Lâm Lôi dùng thần thức quan sát lại cũng vô pháp quan sát, nhưng lại mơ hồ cảm ứng được hơi thở, "Chủ thần lực đích hơi thở? Đúng, chính là chủ thần lực hơi thở!" Quan sát một hồi lâu, Lâm Lôi mới hoàn toàn xác định.

Dù sao, hắn có khả năng dò xét chỉ ở sâu ở một độ nhất định mà thôi.

"Nguyên tố hải dương ở tầng dưới cùng, đều là chủ thần lực?" Lâm Lôi có chút trợn mắt há hốc mồm.

Nguyên tố hải dương tầng dưới dưới cùng vô cùng nhiều, nhiều chủ thần lực như vậy, tuyệt đối làm cho người ta trợn tròn mắt. chính là …… thượng vị thần, thần thức có khả năng dò xét tới độ sâu như vậy, chủ thần lực căn bản không có khả năng dùng được!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 2: Lưu Ảnh

Ở sâu trong nguyên tố hải, ám lưu mãnh liệt. Chủ thần lực hội tụ thành vô tận, chảy thành dòng, cuồn cuộn lưu động.

"Nhìn thấy, nhưng lại không sử dụng được." Lâm Lôi không nhịn được thầm tiếc.

Chủ thần lực quả là nhiều! Thế nhưng trong hải dương nguyên tố bất cứ thượng vị thần nào đều cũng có thể cảm ứng được. Khi thành thượng vị thần thì linh hồn cũng cường đại hơn, có thể phát hiện khu vực chủ thần lực.

"Chủ thần linh hồn mạnh hơn linh hồn thượng vị thần nhiều a."Lâm Lôi lập tức thư giãn.

Dù thấy nó nhưng có muốn sử dụng cũng không được.

"Cũng không biết dưới khu vực chủ thần lực không biết có tồn tại khu vực năng lượng cường đại nào khác không ?" Đột nhiên Lâm Lôi xuất hiện ý niệm này trong đầu. Chỉ chốc lát hắn liền lắc đầu không suy nghĩ nữa.

"Ngay cả chủ thần lực cũng chưa sử dụng được, còn nghĩ đến khu vực khác? Có điều, cũng lạ là thần lực chia làm hạ vị thần lực, trung vị thần lực, thượng vị thần lực nhưng ta chưa từng nghe người khác đề cập qua chủ thần lực có cấp bậc."

Lâm Lôi ở gia tộc nhiều năm như vậy, cũng biết ……

Trong bảy đại nguyên tố hệ, tứ đại quy tắc hệ mỗi hệ có bảy vị chủ thần, trong đó một thượng vị chủ thần, hai vị trung vị chủ thần, bốn vị hạ vị chủ thần. Rất hiển nhiên là chủ thần có cấp bậc phân biệt.

"Cũng không biết chủ thần lực có gì khác nhau nhỉ?" Lâm Lôi phi thường nghi hoặc.

Tứ thần thú gia tộc, bát đại gia tộc đều có chủ thần lực hơn nữa Lâm Lôi cũng không biết chủ thần lực có phân cao cấp hay không, tựa hồ đều giống nhau.

"Chẳng lẽ, chủ thần lực hoàn toàn giống nhau sao ? Thế sao lại chia làm thượng vị, trung vị, hạ vị chủ thần ?" Lâm Lôi không biết rõ càng suy nghĩ nhiều, dù sao …… một hệ mới có bảy vị chủ thần.

Mỗi chủ thần đều cao cao tại thượng, cho dù một thượng vị thần cường thịnh trước mặt chủ thần vẫn yếu kém vô cùng.

Lâm Lôi lập tức cẩn thận quan sát linh hồn phòng ngự chủ thần khí, chỉ thấy linh hồn lực đang không ngừng tuôn chảy bên trong, chỗ lỗ thủng cũng xuất hiện một lớp màng mỏng, theo lượng linh hồn lực thường xuyên quán nhập lớp màng mỏng đó đang dần chậm rãi thay đổi.

"Quả nhiên …… đạt tới thượng vị thần, mới có thể chính thức bắt đầu chữa cho linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Lâm Lôi sợ hãi than thầm không ngớt.

Lúc này tốc độ sửa chữa so với trung vị thần nhanh hơn nhiều.

Việc này tựa như cảnh đê vỡ khi có nước lũ, nếu cho những hòn đá nhỏ xuống cho dù số lượng nhiều, cuồn cuộn không dứt nhưng vẫn bị nước lũ dễ dàng cuốn đi. Nhưng nếu cho những tảng đá có thể tích lớn xuống thì hiệu quả lập tức tăng lên rất nhiều.

Sửa chữa vết thủng này cũng có cùng nguyên lý. Trung vị linh hồn lực so với linh hồn phòng ngự chủ thần khí chênh lệch quá lớn sửa chữa vô cùng khó khăn.

Từ lúc chủ thần phủ xuống, chuyện tứ thần thú gia tộc cùng bát đại gia tộc chấm dứt, người của tứ thần thú gia tộc liền khôi phục lại cuộc sống yên bình. Gia đình Lâm Lôi và gia đình Bối Bối cùng hưởng cuộc sống yên lặng trong đại hạp cốc.

Lâm Lôi không ngừng tiêu hao tử tinh để làm cường đại linh hồn.

Khi Lâm Lôi sử dụng hết toàn bộ tử tinh đã có Bối Bối cấp cho rất nhiều tử tinh mới có thể tiếp tục luyện hóa hấp thu. Bối Bối vô cùng rộng rãi nói : "Lão Đại cần luyện hóa bao nhiêu, ta sẽ cấp cho bấy nhiêu."

Năm đó, Bối Bối tại Tử Tinh sơn mạch hao phí suốt mười năm, khai thác rất nhiều tử tinh.

Đảo mắt, đã qua trăm năm.

Đại hạp cốc, ở ngoài phòng, đang bày ra bàn tiệc. Lâm Lôi một nhà ba khẩu, Bối Bối một nhà ba khẩu đều tụ tập cùng một chỗ. Địch Lỵ Á, Ny Ti, Uy Địch, Y Na bốn người không ngừng mang thức ăn ra. Nhưng Lâm Lôi, Bối Bối lại ngồi yên.

"Lão đại, linh hồn bây giờ còn có thể tiếp tục hấp thu không?" Bối Bối dò hỏi "Đại ca hấp thu được bao nhiêu tử tinh nữa ?"

Đạt tới thượng vị thần cảnh giới, tốc độ luyện hóa tử tinh của Lâm Lôi cũng nhanh hơn mười lần. Theo sự cường đại của linh hồn tốc độ luyện hóa cũng tiến nhanh. Trăm năm thời gian, số lượng tử tinh luyện hóa đã rất kinh người. Hiển nhiên, thượng vị thần linh hồn, khả năng tiếp nhận cũng được đề cao rất nhiều.

"Thế nào, ngươi ghen sao ?" Lâm Lôi chế nhạo nói "Bối bối, ta còn nhớ, lúc trước ngươi muốn cùng ta so xem ai đạt tới thượng vị thần trước nữa cơ."

Bối Bối sờ mũi, chỉ có thể bất đắc dĩ cười.

Lúc trước, Bối Bối có được mảnh linh hồn bác ly dung hợp cuối cùng từ chỗ nãi nãi. Bối Bối chỉ cần lĩnh ngộ sẽ đạt tới thượng vị thần do đó, tốc độ thành thượng vị thần của Bối Bối rõ ràng nhanh hơn so với Lâm Lôi.

Lâm Lôi thành công nhưng hắn vẫn chưa.

"Lão Đại ngươi thật lợi hại. Được rồi." Vẻ mặt Bối Bối đau khổ bất đắc dĩ nói "Thế nhưng, gia gia của ta nói rằng, chờ ta đạt tới thượng vị thần cảnh giới, thực lực của ta sẽ gần bằng gia gia. Bây giờ lão đại lợi hại nhưng chờ đến lúc ta đạt tới thượng vị thần, nói không chừng so với ngươi còn cường đại hơn nhiều."

"So với ta cường đại hơn mới tốt." Lâm Lôi nở nụ cười.

Lâm Lôi hiểu rất rõ thiên phú của Bối Bối, thiên phú thần thông - 'Phệ Thần', có thể nói đồng cấp vô địch thủ (dịch giả: ở cùng cấp độ không có đối thủ), lúc Bối Bối đạt tới thượng vị thần cảnh giới, thi triển Phệ Thần thì mấy ai có khả năng ngăn cản?

Có lẽ, đại viên mãn thượng vị thần có khả năng ngăn cản.

Hơn nữa. Bối Bối là Phệ thần thử, thân thể cường đại đến đáng sợ. Chỉ nhìn cảnh Bối Lỗ Đặc tay không đỡ chủ thần khí, dễ dàng hiểu rằng Phệ Thần Thử đạt tới thượng vị thần sẽ vô cùng kinh khủng. Bối Bối huyền ảo căn bản không dung hợp mà chỉ dựa vào thiên phú, khi đạt tới thượng vị thần sẽ có khả năng vượt qua Lâm Lôi.

Nhưng Lâm Lôi cũng không chút nào ghen ghét.

Rất nhiều năm qua, Lâm Lôi với Bối Bối tựa như thân huynh đệ, người kia càng mạnh thì càng tốt.

"Ta cũng muốn đột phá lĩnh ngộ nhưng sao khó quá." Bối Bối thở dài một tiếng.

Trong khi bưng đĩa thức ăn đi tới, Uy Địch nghe nói như thế, không khỏi lên tiếng : "Bối Bối thúc, ta cũng muốn đột phá nhưng sau khi trải qua tông từ tẩy lễ thành thần vị, chính mình muốn đạt tới trung vị thần rất khó khăn."

"Hừ." Một tiếng hừ bất mãn vang lên, Y Na cũng bưng đĩa thức ăn đi tới "Uy Địch ca ca, ngươi còn kêu ca gì, ta đến bây giờ …… còn chưa thành thần nữa." Nhất thời Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nở nụ cười.

"Cha, đại bá." Y Na không khỏi trừng mắt, Lâm Lôi với Bối Bối đều cười hạnh phúc.

"Ha ha, có chuyện gì mà vui vẻ vậy." một tiếng cười to sang sảng vang lên, hai đạo thân ảnh chợt từ trên cao hạ xuống. Lâm Lôi ngẩng đầu lên nhìn thì ra là Bối Lỗ Đặc mặc hắc bào, cùng với Tạp Lai La Na mang trường bào hồng sắc.

Bối Lỗ Đặc vừa xuất hiện Lâm Lôi chợt nhớ lại.

Bởi vì thấy Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi lại nghĩ tới kiện thần cách binh khí của mình. Trăm năm qua, Bối Lỗ Đặc chưa tới đây lần nào. Lần này tới đây …… chẳng lẽ là đã thành công luyện chế thần cách binh khí sao?

"Gia gia." Bối Bối vui vẻ vạn phần.

Bối Lỗ Đặc cũng cười quay đầu nhìn về phía Y Na : "Na Na, lại đây nhanh lên." Bối Lỗ Đặc với Tạp Lai La Na đều rất yêu quý Y Na đồng thời nàng cũng thường xuyên cùng Bối Lỗ Đặc , Tạp Lai La Na đi chơi đây đó nhiều phen.

"Gia gia, lần này người tới, chẳng lẽ kiện thần cách binh khí đã xong?" Bối Bối mở miệng nói.

Bối Lỗ Đặc vừa nghe liền quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi ha ha cười nói: "Lâm Lôi, vì thanh thần cách binh khí này, ta hao phí suốt trăm năm, cuối cùng cũng thành công rồi. Nhận lấy!" Nói rồi tay Bối Lỗ Đặc vung lên.

Nhất thời, một hắc sắc huyễn ảnh xẹt qua trường không.

Lâm Lôi đưa tay bắt lấy thanh kiếm có điều hắc sắc huyễn ảnh quá mức mơ hồ. Hơn nữa Bối Lỗ Đăc xuất thủ quá nhanh như chủ tâm muốn để Lâm Lôi xuất thủ. Lâm Lôi liền vung trảo, nhưng trảo đó lại chỉ bắt được mũi kiếm,

"Vô cùng sắc bén." Lâm Lôi cảm thấy da tay tê rần, một vết máu từ bàn tay toát ra.

Cúi đầu nhìn...

Thân kiếm thon dài, mỏng như cánh ve, thanh trường kiếm gần như trong suốt. Cẩn thận đích nhìn kỹ kiếm thể, đều có thể thấy trong thân kiếm có hắc sắc tại lưu chuyển, cực kỳ quỷ dị. Các thần kiếm bình thường đều là mặt ngoài vầng sáng lưu chuyển. Nhưng bên trong thanh lợi kiếm lại có hắc sắc lưu chuyển, làm cho người ta nhìn thấy, cứng lưỡi.

Đặc biệt trình độ sắc bén, càng làm cho người ta kinh hãi.

Mặc dù, Lâm Lôi không thay đổi thân thể, những cũng là thượng vị thần, cương độ thân thể cũng tăng cao, thanh lợi kiếm còn chưa có được luyện hóa. Chỉ cần bản thể sắc bén đã khiến cho Lâm Lôi thượng vị thần bị đứt tay.

"Thanh kiếm này ……" Lâm Lôi khó có thể tin.

"Độ sắc bén thế nào?" Bối Lỗ Đăc cười nói.

Lâm Lôi gật đầu: "Quả là sắc bén. Cho đến bây giờ ta cũng chưa thấy qua vũ khí nào sắc bén như thế."

"Gia gia, người luyện chế thế nào, sao chủy thủ của ta không sắc bén như thế?" Bối Bối liền nói.

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Kỳ thật, tại sao luyện chế được như vậy ta cũng không rõ ràng." Vừa nghe xong, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, Bối Bối bọn họ đều nghi hoặc.

Bối Lỗ Đặc nói tiếp : "Ta biết Lâm Lôi ngươi lĩnh ngộ địa, thủy, hỏa bốn loại nguyên tố pháp tắc, cho nên trong khi luyện chế thanh kiếm này, ta chú ý chỉ luyện hóa địa, thủy, hỏa này bốn loại thượng vị thần cách."

Lâm Lôi trong lòng không khỏi một trận cảm động.

Kỳ thật thần cách binh khí, tùy tiện luyện hóa thần. liền có khả năng lộng xuất một thanh thần cách binh khí. Nhưng Bối Lỗ Đăc vì Lâm Lôi, vô cùng cẩn thận, chuyên môn luyện hóa bốn loại thần cách.

"Ta luyện chế rất cẩn thận, chính là lúc gần hoàn thành luyện chế ." Bối Lỗ Đăc cười nói, "Thanh kiếm chợt trở thành một thể, vốn là bốn loại thần cách tinh hoa khác nhau cùng dung hợp lại hoàn mỹ. Thần cách binh khí có uy lực lớn. Nhiều năm qua ta luyện chế thần cách binh khí nhưng thanh này là tốt nhất."

Lâm Lôi trong lòng không khỏi một trận kích động.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, cám ơn." Lâm Lôi cảm kích nói. Bối Lỗ Đặc đã vì binh khí của mình hao phí rất nhiều tâm lực.

"Bối Bối, chủy thủ của ngươi, ta chỉ là dụng hắc ám thần cách luyện hóa chế tạo. Dù sao, ngươi cũng chỉ là hắc ám thành thần." Bối Lỗ Đăc cười nhạt nói, " Về phần Lâm Lôi, thanh kiếm có uy lực lơn như thế, nguyên nhân ta cũng không rõ.”

Có đôi khi …… chế tác ra 1 kiện tác phẩm hoàn mỹ. nhưng lại không biết nguyên nhân.

Một vật tốt hay không cũng là do kỳ ngộ.

Lâm Lôi cẩn thận vuốt ve thanh lợi kiếm. Máu từ bàn tay chảy ra đã dung nhập vào trong kiếm. Thanh kiếm chưa từng có chủ nhân, rất dễ dàng hoàn toàn tiếp nhận Lâm Lôi, trở thành bội kiếm của Lâm Lôi.

"Kỳ lạ. Kỳ lạ." Lúc Lâm Lôi hoàn toàn nắm thanh thần cách binh khí trong tay mới phát hiện ra.

Chỉ cần tâm ý vừa động, hắc sắc lưu chuyển trên thanh kiếm liền ẩn đi. Cả kiếm trở nên trong suốt. Vừa nhìn, như không có thanh kiếm nào ở trong tay Lâm Lôi.

"Lâm Lôi, đặt tên cho nó đi." Bối Lỗ Đăc cười nói.

Lâm Lôi nhìn thanh thần binh: "Thanh kiếm này sử dụng nhanh cho dù là cao thủ cũng chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được một cái bóng …… Vậy gọi là Lưu Ảnh đi."

Kiện binh khí thứ ba của Lâm Lôi -' Lưu ảnh' xuất thế!

Sau khi Lâm Lôi có thanh 'Lưu Ảnh', tự nhiên thường xuyên sử dụng.

Càng sử dụng nhiều Lâm Lôi càng thích thanh kiếm này. Đặc biệt khi quán nhập thượng vị thần lực, phối hợp long hóa thân thể mạnh mẽ thì càng khủng bố.

Một kiếm hoàn thành, Lâm Lôi cũng kinh hãi.

Lúc trước, Lâm Lôi dùng nắm tay thi triển 'Viên Không Liệt đã khiến không gian chấn động. Nhưng …… hôm nay thông qua sự cứng cỏi và sắc bén của thần kiếm Lưu Ảnh thi triển một kiếm - không gian sẽ chấn chiến. Hơn nữa, bóng kiếm lướt qua, trực tiếp lưu lại một cái khe.

Đại hạp cốc, ở ngoài phòng. Trên mặt đất, Lâm Lôi đang sử dụng Lưu Ánh. Tùy ý, cử động, cả người hóa làm một trận gió, như dung nhập trong gió, chỉ có thể mơ hồ thấy ảo ảnh bóng kiếm, cũng như một cơn gió bình thường mờ ảo không ngừng.

"Phốc xích!"

"Hưu!"

Bóng kiếm lướt qua, không gian khi thì vỡ ra thành khe. Lúc này, Lâm Lôi vẫn còn chưa long hóa, đương nhiên Lâm Lôi đạt tới thượng vị thần, hơn nữa lại sử dụng thần cách binh khí. Do vậy có thể tưởng tượng ra hôm nay, Lâm Lôi sử dụng vật chất công kích đáng sợ như nào.

"Chuẩn. Đại bá thật là lợi hại." Y Na đứng ở xa, mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm Lâm Lôi sử dụng kiếm.

Vào lúc này -"Ông "

Một cổ thiên địa pháp tắc ba động đột nhiên phủ xuống đúng lúc Lâm Lôi thử kiếm, Lâm Lôi không khỏi dừng lại, quay đầu hướng về phía vị trị thiên địa pháp tắc ba động phủ xuống nhìn lại: "Sao? Là chỗ của Bối Bối? Chẳng lẽ là Bối Bối đột phá?"

Lâm Lôi trong đầu còn nhớ rõ câu nói của Bối Bối - " Chờ lúc ta đạt tới thượng vị thần, nói không chừng còn cường đại hơn ngươi."

Ps: Đính chính một chút, mình đã dịch bằng tác giả. Mấy hôm trước là tác giả nghỉ nên mình không có chương nào phục vụ độc giả. Hôm nay tác giả mới ra đến chương 2 Quyển 18 thôi

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 3: Theo Đuổi

Thiên địa pháp tắc ba động phủ xuống, khiến cho đại hạp trong cốc rất nhiều người chú ý. Ngọc Lan nhất mạch đông đảo tộc nhân đều chạy tới, bọn họ đều thấy Lâm Lôi, Y Na, Địch Ly Á đang ở ngoài một tiểu lâu.

Tộc nhân nhìn thấy Ba Lỗ Khắc cũng tới, liền tránh ra tạo thành một con đường nhỏ.

Lập tức, Ba Lỗ Khắc hướng về Lâm Lôi hỏi: “Lâm Lôi, ai đột phá vậy? Là Bối Bối sao?" Ba Lỗ Khắc cũng biết tiểu lâu này là nơi Bối Bối ở. Lâm Lôi cười gật đầu.

"Bối Bối cũng đạt tới thượng vị thần sao? So với ta còn nhanh hơn." Ba Lỗ Khắc lắc đầu cười nói, Ba Lỗ Khắc tu luyện thủy hệ pháp tắc, cũng đạt đến bình cảnh. Chỉ cần vượt qua một bước nhỏ là đạt tới thượng vị thần.

"Tộc trường, nói không chừng ngày mai người là có thể đạt tới thượng vị thần." Lâm Lôi an ủi nói.

Ba Lỗ Khắc có thể so được với Bối Bối so với không? Bối Bối có mảnh linh hồn bác ly nên phát triển cực kỳ nhanh.

"Đại bá, cha của con đạt tới thượng vị thần. Vậy có lợi hại hơn đại bá không?" Măt Y Na tỏa sáng, nhìn Lâm Lôi.

"Không nhanh như vậy đâu." Ở bên cạnh, Uy Địch rất chắc chắn nói, “Bối Bối thúc mới đạt tới thượng vị thần, vẫn còn phải tu luyện thêm nữa. Cha ta lúc chưa đạt được thượng vị thần đã có khả năng giết chết thất tinh ác ma rồi. Bây giờ còn lợi hại hơn." Uy Địch cảm thấy tự hào vì Lâm Lôi.

"Vậy mà cha mình nói……" Y Na khó hiểu nói.

"Sẽ mạnh thêm." Lâm Lôi cười nhạt nói.

"Cha ……" Uy Địch nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi nói.

Bối Bối đạt tới thượng vị thần, bình thường công kích có lẽ chỉ bình thường, nhưng là hắn lại có thiên phú thần thông phệ thần tuyệt đối là là một chiêu cực kỳ bá đạo. Phệ thần xuất ra, thượng vị thần liệu có mấy người có khả năng ngăn cản? Dù sao, đối mặt phệ thần nhất chiêu căn bản ngay cả phản kháng cũng không có, chỉ còn con đường chết.

"Lão Đại, ngươi đừng đề cao ta." Thanh âm vang lên, chỉ Bối Bối mang theo mũ cỏ, cười từ phòng trong đi tới.

"Cha." Y Na lập tức chạy tới.

Lâm Lôi kinh ngạc cười nói:”Bối Bối, thật là lạ, hôm nay sao khiêm nhường thế?" Điều này không giống với tính cách của Bối Bối. Lâm Lôi cũng phát hiện …… giờ phút này, Bối Bối đã đạt tới rồi thượng vị thần cảnh giới.

"Ra ngoài thính nội ngồi đi." vậy Ny Ti nhiệt tình hô.

Lúc này, Lâm Lôi, Ba Lỗ Khắc cùng mấy người tiến vào đại sảnh, Ny liền chuẩn bị rượu. Lúc này, vẻ mặt Bối Bối tươi cười, vui vẻ địa lông mi đều nhấc lên lai, ha ha cười nói: “lão Đại, ngươi đề cao ta. Sau khi đạt tới thượng vị thần, ta cũng biết năng lực của mình."

"Sao vậy?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

"Ta rốt cục hiểu được, Bối Lỗ Đặc gia gia lại ……lừa ta!" Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Bối Lỗ Đặc đã nói qua với Bối Bối, khi Bối Bối đạt tới thượng vị thần thì thực lực gần bằng gia gia của hắn.

"Công kích của ta cực mạnh, gần bằng Bối Lỗ Đặc gia gia. Đều nhờ vào thiên phú thần thông. Thiên phú thần thông này chỉ tối đa thi triển được hai lần, tinh thần lực sẽ tiêu hao gần như không còn. Không có thiên phú thần thông, ta cũng là có thể cố gắng đánh mà thôi …… 1 cái bị đánh 0 chết hình người khôi lỗi." Bối Bối có vẻ có chút bất mãn "So với gia gia còn kém quá xa."

Lâm Lôi nở nụ cười.

"Bối Bối. Có thiên phú thần thông, trong khoảng thời gian ngắn ít nhất năng giết chết hai siêu cấp cao thủ, cũng đủ rồi." Lâm Lôi nói, “Gia gia của ngươi cũng không lừa gạt ngươi, ngươi thi triển thiên phú thần thông, trong số thượng vị có mấy người là địch thủ của ngươi?"

Bối Bối cảm than, thở ra: “Ta nghe nói qua, năm đó lúc mà gia gia ta ngăn cản Bát đại gia tộc, cũng chỉ cầm một thanh hắc côn. Bát đại gia tộc các trưởng lão bị đánh trúng chết ngay lập tức. Dù là tộc trưởng có chủ thần khí, cũng bị trọng thương. Gia gia ta cũng không cần thi triển thiên phú thần thông ……"

Lâm Lôi không khỏi lắc đầu.

"Bối Bối, gia gia ngươi dung hợp không ít pháp tắc huyền ảo." Lâm Lôi nói: “Ngươi ngay cả một loại cũng chưa dung hợp, làm sao có thể so sánh với gia gia ngươi được?"

Bối Lỗ Đặc đại nhân giơ tay, nhấc chân cũng đều có thực lực …… Bối Bối muốn đạt tới trình độ đó nhưng phải thi triển thiên phú thần thông. Hiển nhiên Bối Bối có chút khó chịu.

Bên cạnh, Ba Lỗ Khắc nói: “Bối Bối, có thiên phú thật tốt. Cũng phải tự mình cố gắng …… Ta cũng nghe nói, thân thể của ngươi rất cường hãn, so với Lâm Lôi long hóa còn cường hãn hơn. Nhưng ngươi dung hợp huyền ảo quá ít. Ta nghĩ rằng Bối Lỗ Đặc đại nhân có thể trở thành địa ngục đỉnh phong nhân vật, nhất định dung hợp không ít pháp tắc huyền ảo."

"uhm." Bối Bối gật đầu.

Lâm Lôi có thể đoán được, thượng vị thần phệ thần thử, chỉ riêng cường độ của thân thể là đã gần bằng thần cách. Phỏng chừng so vơi thân thể long hóa của mình hơn mấy chục lần, thậm chí gấp trăm lần. Bối Lỗ Đặc tại huyền ảo cũng có thành tựu. Cho dù, dung hợp bốn, năm loại cũng đủ để tung hoành đại lục.

Cường hãn thân thể là trụ cột, phối hợp với tình huống dung hợp bốn, năm loại, tuyệt đối có khẩ năng quét ngang địa ngục, đặc biệt bản thân lại có chủ thần khí ……

"Không biết Bối Lỗ Đặc đại nhân dung hợp pháp tắc huyền ảo được bao nhiêu loại." Lâm Lôi đáy lòng tò mò.

Năm đó, Bối Lỗ Đặc nói qua với Lâm Lôi, Lâm Lôi biết rõ Bối Lỗ Đặc cũng không có đạt tới đại viên mãn. Nhưng nhờ thiên phú quá mạnh mẽ, cho dù dung hợp bốn năm loại huyền ảo, liền có thể so sánh với đại viên mãn thượng vị thần.

"Ta cũng phải cố gắng dung hợp pháp tắc huyền ảo." Bối Bối một cắn răng.

Nhìn thấy vẻ mặt Bối Bối, Lâm Lôi không khỏi cười nói: “Bối Bối, ta đã có thể nhìn thấy ngươi có khả năng dung hợp tới trình độ nào rồi.”

"Bối Bối." Đột nhiên, ở bên cạnh, Ny Ti mở miệng.

"Sao vậy?" Bối Bối nhìn về phía nàng.

"Chàng có quên chuyện gì không?" Ny Ti nhìn chằm chằm Bối Bối "Một chuyện rất quan trọng!"

Bối Bối bị Ny Ti làm cho có chút không được tự nhiên, không khỏi sờ sờ đầu: "Có chuyện gì sao?" Ny Ti không khỏi dở khóc dở cười nhưng vẫn còn nói: "Lúc trước chàng đã nói qua, chờ ngươi đạt tới thượng vị thần, thì ……"

"Àh …… nàng nói đến chuyện đi bái phỏng Tát Lạc Mông đại ca sao?" Bối Bối nhất thời chợt hiểu ra, lập tức vẻ mặt đau khổ nói, "Có thật là nàng sẽ không đi sao?"

Ny Ti sắc mặt nhất thời trở nên khó khăn, đồng thời cũng trầm mặc.

Sắc mặt Ny Ti có vẻ khó coi, không khí đại sảnh đều trở nên ngượng ngập. Lâm Lôi nhíu mày, liền dùng thần thức truyền âm nói: "Bối Bối, có chuyện gì xảy ra vậy?"

"Lão Đại, nhiều năm như vậy, Ny Ti nhiều vẫn muốn đi một chuyến để gặp Tát Lạc Mông ca ca nàng. Ngươi cũng biết …… Tát Lạc Mông cái tên vong ân phụ nghĩa, ta không giết chết hắn là may lắm rồi. Đi bái phỏng hắn ư? Lúc ấy, ta cũng không muốn, nghĩ đến sự xấu hổ của Ny Ti nên an ủi nàng. Nói là ta thực lực còn chưa đủ, trên đường đi sẽ nguy hiểm, chờ đến khi đạt tới thượng vị thần, có đủ thực lực hộ tống nàng về Bích Phù đại lục, sẽ cùng nàng đi. Lúc ấy, Ta nói mục đích làm cho nàng vui vẻ mà thôi. Ai ngờ …… Ny Ny nàng vẫn ghi nhớ trong lòng." Bối Bối sắc mặt phát khổ.

Lâm Lôi hoàn toàn hiểu được.

Bối Bối nói không thật, nhưng Ny Ti vẫn ghi tạc trong lòng. Dù sao, từ sao khi cha mẹ nàng chết, Ny Ti cũng chỉ còn một người thân là ca ca của nàng. Mặc dù, Tát Lạc Mông đối vơi Lâm Lôi bọn họ không trượng nghĩa, nhưng đối với muội muội là chân tình.

"Chàng llừa ta ư?" Ny Ti rốt cục mở miệng. Đôi mắt trung đều có một tia vụ thủy.

Bối Bối ngẩn người ra, làm cho Bối Bối rối đầu óc.

Lúc trước, hắn thi triển tuyệt chiêu, dùng thần cách binh khí chủy thủ để giết Tát Lạc Mông. Cuối cùng nhờ vào vị thất tinh ác ma A Lý Khuê Ân ra tay ngăn cản mới cứu được Tát Lạc Mông, cũng bởi vậy mà A Lý Khuê Ân mất 1 kiện thần khí.

Dưới tình huống đó, sao Bối Bối có thể nguyện ý hướng Tát Lạc Mông cúi đầu, bái kiến Tát Lạc Mông? Sợ rằng đáy lòng Tát Lạc Mông đối với Bối Bối cũng có trữ một tia hận ý.

"Ny Ny, năm đó, ca ca đối với ta, còn có lão Đại, Địch Lỵ Á. Có ý định giết chúng ta ……" Bối Bối mới nói vậy. Nước mắt Ny Ti đã không thể khống chế được, không ngừng chảy xuống.

Dù sao, Ny Ti cũng chỉ có một ca ca.

Địch Lỵ Á thấy thế, biết là không tốt, liền dùng thần thức truyền âm: “Bối Bối, sao lại nói như vậy. Lúc đầu, Tát Lạc Mông làm như vậy, mặc dù hắn không nhân nghĩa nhưng bởi vì hiểu lầm Lâm Lôi. Ngươi xem trọng Ny Ti, nên đi. Nếu không, đáy lòng Ny Ti sẽ vĩnh viễn có sự khúc mắc …… Lâm Lôi cũng nghĩ như vậy." Địch Lỵ Á dùng thần thức truyền âm cũng đồng thời tại trong đầu Lâm Lôi vang lên.

Địch Lỵ Á hiển nhiên hiểu được. Lâm Lôi khuyên Bối Bối, sẽ tác dụng lớn nhất.

"Quên đi, Bối Bối. Hãy cho Tát Lạc Mông một cơ hội. Nếu vậy Tát Lạc Mông đến chết cũng không hối cải, rồi hãy nói không muộn." Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi có thể hiểu được tâm sự của Ny Ti.

Dù sao trong chuyện này, đúng là Ny Ti vô tội.

"Được rồi, lão Đại, ta sẽ tên kia một cơ hội!"

Bối Bối liếc mắt nhìn Lâm Lôi, rồi tiếp tục cùng Ny Ti nói chuyên: “Ca ca nàng làm như vậy, rất hỗn đản!"

"Ca ta đã hối hận rồi, lúc ấy hắn không biết, do hắn hiểu lầm các ngươi, mới như vậy. Sau này, hắn rất hối hận đích." Ny Ti liền nói.

Bối Bối đưa tay cầm tay Ny Ti : “Ny ny, tốt lắm. Ta nể mặt nàng. Cùng nàng đi gặp đại ca nàng một lần …… Đến lúc đó, có cấp cho hắn thể diện hay không, còn phụ thuộc thái độ của hắn! Nếu đại ca nàng vẫn như vậy …… Nàng sẽ không thể trách ta đâu."

Bối Bối như trước yết không dưới vậy khẩu khí.

"Vâng. Đại ca ta nhất định sẽ xin lỗi." Ny Ti liền nói. Lúc này, trên mặt nàng lộ vẻ tươi cười.

"Phụ thân, mẫu thân." Lúc này, Y Na mới dám mở miệng, “Con cùng đi với 2 người!"

"Không được." Bối Bối nhíu mày nói ”Na na, ngay cả thần cấp con cũng chưa từng đạt tới. Chúng ta đi Bích Phù đại lục, đường đi xa xôi, một khi trên đường gặp phải nguy hiểm gì. Chỉ cần một chút sơ xảy, có thể con sẽ mất mạng."

Ny Ti cũng đồng ý: “Na Na, để sau này đi."

Y Na thấy cha, mẫu thân nhất trí ý kiến, không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Bối Bối liền cùng Ny Ti một nói rời đi Thiên Tế sơn mạch, xuất phát đi Bích Phù đại lục Lương An phủ. Đường đi xa xôi, đi nhanh phỏng chừng cũng phải gần trăm năm.

Còn Lâm Lôi, Địch Lỵ Á mang theo Uy Địch, Y Na, bắt đầu du lịch U Lam Phủ.

Đi tới U Lam Phủ nhiều năm như vậy, nhưng có rất nhiều địa phương nổi danh trong U Lam Phủ còn chưa có đi qua …… Trong hành trình du lịch U Lam Phủ, mặc dù cũng gặp phải một chút phiền toái, nhưng với thực lực của Lâm Lôi đều có thể dễ dàng giải quyết.

Đảo mắt ……

Lần du lịch này đã trôi qua trăm năm. Trong quá trình trăm năm, tứ đại phân thân Lâm Lôi vẫn dốc lòng tu luyện. Tốc độ tu luyện thủy hệ thần phân thân cực nhanh, rốt cục cũng tu luyện đên huyền ảo thứ sáu. Còn phong hệ cũng tu luyện đên huyền ảo thứ tám …… Nhưng thê thảm nhất là hỏa hệ, vẫn như trước bốn loại huyền ảo đại thành, mặt khác hai loại còn lại ngay cả nhập môn đều chưa được.

Tại hỏa hệ thượng, Lâm Lôi thiên phú hiển nhiên là rất yếu.

Bên trong kim chúc tánh mạng, Lâm Lôi đang ngồi ở trên ghế.

"Lâm Lôi, thủy hệ đạt tới huyền ảo thứ sáu, nhìn chàng thật cao hứng." Địch Lỵ Á mang thức ăn, rượu ngon đi tới.

Hai mắt Lâm Lôi sáng lên: “Sai rồi, ta cao hứng không phải bởi vì thủy hệ đạt tới huyền ảo thứ sáu, mà là bởi vì …… Lực lượng huyền ảo cùng trọng lực không gian có một tia khế hợp." Lâm Lôi vui vẻ cực kỳ, “ Hơn hai trăm năm, từ lúc chuyện của Tứ thần thú gia tộc cùng

Bát đại gia tộc chấm dứt, đã qua hơn hai trăm năm. Tại đại địa pháp tắc, cuối cùng có điểm tiến bộ! chính,nhưng qua điểm tiến bộ này…… Ta có hy vọng, sẽ dung hợp bốn loại huyền ảo."

"Dung hợp, lúc nào năng dung hợp?" Địch Lỵ Á nói.

"Không xác định được, mặc dù lực lượng huyền ảo cùng thổ chi nguyên tố, trọng lực không gian đều khế hợp, cũng chỉ là khế hợp mà thôi, không hoàn toàn dung hợp. May là, lực lượng huyền ảo cùng đại địa mạch động hoàn toàn dung hợp. Mặt khác để hai huyền ảo hoàn toàn dung hợp …… mới có thể tiến hành bốn loại huyền ảo, chỉnh thể dung hợp." Lâm Lôi rất rõ ràng.

Để dung hợp bốn loại, phải làm cho này lực lượng huyền ảo, cùng ba loại khác đều dung hợp.

Sau đó mới có thể tiến hành chỉnh thể dung hợp.

"Cần bao lâu?" Địch Lỵ Á tiếp tục nói.

"Ngắn thì mấy trăm năm, ngàn năm. Lâu là vạn năm." Lâm Lôi cười nói.

"Lâu vậy sao?" Địch Lỵ Á nở nụ cười.

Lâm Lôi lại nghiêm nét mặt nói: “Địch Lỵ Á, ta tu luyện cho tới bây giờ, mới gần hai ngàn năm thôi. Như vậy ta tu luyện trong vạn năm, có khả năng dung hợp bốn loại huyền ảo, đã đáng để vui vẻ rồi." Lâm Lôi nhìn qua cửa sổ ra bên ngoài thế giới địa ngục trống trải.

"Hôm nay, ta không có gì tiếc nuối. Ta thầm nghĩ sẽ có một ngày, khả năng tu luyện đạt tới đỉnh cao. Vô luận là một vạn năm, hay là trăm vạn năm …… ta sẽ vẫn sẽ theo đuổi." Hai mắt Lâm Lôi phát ra ánh mắt chờ mong.

Năm đó, trong quá trình Đức Lâm Kha Ốc Đặc hướng dẫn tu luyện, mặc dù Lâm Lôi một mực vì báo thù, nhưng trong lúc tu luyện, Lâm Lôi cũng thích tu luyện, không ngừng đột phá chính mình.

"Lâm Lôi, nhất định chàng sẽ thành công đích. Ta sẽ cùng chàng, đạt tới đỉnh cao!" Địch Lỵ Á không khỏi nắm tay Lâm Lôi, nhẹ giọng nói.

Ps: Mình sẽ cố dịch nốt chương 4.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 4: Thiết Đao Hạp

Lâm Lôi cũng nắm lấy tay Địch Lỵ Á.

"...Nhất đỉnh …… Đúng vậy, nhất định sẽ có một ngày." Trong thâm thâm Lâm Lôi vĩnh viễn nhớ kỹ hình ảnh Bối Lỗ Đặc và Đan Trữ Đốn. Bọn họ chính là mục tiêu của mình!

Đột nhiên, bên cạnh truyền đến âm thanh cười trộm.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Uy Địch với Y Na đang nhìn trộm, bị Lâm Lôi nhìn thấy. Hai người lập tức lùi về tròng phòng trong.

Lâm Lôi không khỏi cười hô: "Uy Địch, Na Na, lại đây nhanh rồi. Được rồi. Na Na …… Cha con với mẫu thân con, bây giờ đã về tới Huyết Phong đại lục, đang về hướng U Lam phủ, phỏng chừng trong vòng một năm là có thể về tới."

"Bọn họ sắp về?" Y Na quay đầu lại, vẻ mặt kinh hãi.

Lâm Lôi cười gật đầu, mình với Bối Bối có linh hồn tương liên, đều có thể cảm ứng được vị trí của đối phương.

"Nga, nhanh vậy sao." bên cạnh địa Địch Lỵ Á nói, "Bối Bối với Ny Ti đi cũng được một trăm năm rồi. Xem ra, bọn họ tại Kinh An phủ ở lại cũng không lâu lắm. Cũng không biết, quan hệ Bối Bối và Tát Lạc Mộng như thế nào rồi."

Lâm Lôi cười nhạt nói: "mặc kệ,bất kể thế nào. Bối Bối sẽ không chịu thua thiệt."

Bối Bối thực lực bây giờ, Tát Lạc Mộng cũng không phải là đối thủ. Tuy Tát Lạc Mộng là ca ca của Ny Ti. Nhưng với tính cách của Bối Bối, Lâm hiểu rất rõ. Chỉ cần Tát Lạc Mộng quá phận, cho dù Bối Bối nể mặt của Ny Ti không giết hắn, phỏng chừng cũng sẽ trừng trị một phen.

"Lâm Lôi. Nếu không chúng ta hãy đi thăm Bối Lỗ Đặc đại nhân, nhiều năm như vậy, chúng ta không đi qua, cũng thuận tiện đón luôn Bối Bối bọn họ." Địch Lỵ Á đề nghị nói.

"Tốt, tốt lắm, đi thăm lão tổ tông." Y Na là người thứ nhất hưởng ứng.

Lâm Lôi chưa tới U Lam phủ phủ chủ lần nào, lúc này cười gật đầu: "Cũng tốt, tới thăm Bối Lỗ Đặc đại nhân. Bối Bối cũng sẽ biết rất rõ nơi ở của chúng ta. Sẽ trực tiếp tới ."

Lúc này, Lâm Lôi bọn họ thay đổi hướng của kim chúc sanh mạng hướng tới nơi ở của phủ.

Chổ ở của U Lam phủ phủ là U Lam phủ mười đại thành trì đứng đầu. Khu vực bắc thành của 'U Lam Thành', hơn phân nửa lãnh thổ, đều là phủ chủ. Thân binh Phủ chủ, người hầu gần vạn người..

Lâm Lôi đến, hiển nhiêu Bối Lỗ Đặc nhiệt tình chiêu đãi.

Nháy mắt,gần một năm trôi qua.

Lâm Lôi , Địch Lỵ Á hai người đang ở trong hoa viên đi dạo, trong hoa viên hoa có đủ mầu sắc hồng, lam, vàng trải dài khắp nơi, mùi hương thơm ngát. Cùng với thê tử đi dao, thật là một loại hưởng thụ, đột nhiên...

Lâm Lôi quay đầu nhìn về hướng tây, mỉm cười. Lập tức quay đầu sang bên cạnh nhìn Địch Lỵ Á: "Địch Lỵ Á, Bối Bối với Ny Ti đã tới U

Lam thành, phỏng chừng, một lúc nữa sẽ tới đây."

"Sau một lúc nữa?" Địch Lỵ Á không khỏi lộ ra một tia sắc mặt vui mừng. Lập tức Địch Lỵ Á có chút chần chờ.

"Địch Lỵ Á, có chuyện gì vậy? Hãy nói đi." Lâm Lôi với Địch Lỵ Á ở chung nhiều năm như vậy. Chỉ cần qua ánh mắt, vẻ mặt của Địch Lỵ Á, Lâm Lôi đều có thể đoán ra Địch Lỵ Á suy nghĩ cái gì. Địch Lỵ Á chần chờ một chút mới nói: "Lâm Lôi, chúng ta tới địa ngục cũng gần hai ngàn năm. Hôm nay nguy nan của Tứ thần thú gia tộc đã tiêu trừ. Chàng cũng đạt tới thượng vị thần. Ta thấy …… chúng ta có nên quay về Ngọc Lan đại lục một chuyến. Toa Toa với Thái Lặc hai con của chúng ta, thật sự ta là rất muốn nhìn thấy bọn chúng."

Lâm Lôi ngẩn người ra.

Quay về Ngọc Lan đại lục?

Trong nháy mắt, trong đầu Lâm Lôi thoáng hiện một tràng cảnh, có thiếu niên tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện cầu học, Cùng với Da Lỗ lão Đại, Kiều Trì, Lôi Nặc ở cùng môt nơi tràng cảnh, tại ma thú sơn mạch khổ tu tràng cảnh, sự quan tâm của mình đối với thân nhân.

Lâm Lôi không nghĩ tới trở về. Hôm nay Địch Lỵ Á nhắc tới. Lâm Lôi cũng có cảm giác nóng lòng, một cổ cảm xúc động tại trong ngực: "Đúng vậy. Cũng nên quay về Ngọc Lan đại lục nhìn một chút. Nhiều năm như vậy, cũng không biết Da Lỗ lão Đại bọn họ thế nào, còn có Ốc Đốn bọn họ nữa, Toa toa với Thái Lặc không biết thế nào." Lâm Lôi trong lòng tràn đầy chờ mong.

"Vâng. cùng nhau trở về thôi." Địch Lỵ Á thấy Lâm Lôi đồng ý, không khỏi vui mừng. Thân là mẫu thân, quan tâm đến con cái đó là phát ra từ nội tâm ...sâu thẳm trong lòng. "không biết ca ca ta bây giờ thế nào……"

Lâm Lôi cũng nhớ Địch Khắc Tây. Lúc trước mới vào Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Địch Khắc Tây là đệ nhất thiên tài học viện. Chỉ là sau này, mình học bình đao điêu khắc, tinh thần lực đột nhiên tăng mạnh, mới không ngừng đột phá, cho đến vượt qua Địch Khắc Tây.

"Bối Bối cũng lâu chưa trở về, bây giờ hắn đúng lúc quay lại. Để cho bọn họ và chúng ta cùng nhau quay về Ngọc Lan đại lục một chuyến." Lâm Lôi chờ mong nói, "Nói thật, ta đến bây giờ cũng vẫn tò mò. Ngọc Lan đại lục địa chúng thần mộ tới cùng có cái gì. Bây giờ, cũng thuận tiện đi xem luôn."

Tu luyện cho tới bây giờ, Lâm Lôi đối với Chúng Thần mộ địa khát vọng không phải quá lớn. Dù sao cũng có chút phần tò mò.

Trước kia, mình, Áo Lợi Duy Á cùng một đám người từng liều mạng tại Chúng Thần mộ địa . Đương nhiên, bây giờ, đối với Lâm Lôi mà nói, Chúng Thần mộ địa đã không còn nhiều tính khiêu chiến.

"Chúng Thần mộ địa ?" Địch Lỵ Á cảm thán, "Lúc trước chàng đi Chúng Thần mộ địa trong mười năm. Ta tại Long huyết thành vẫn luôn lo lắng." Lâm Lôi nghe xong cũng thấy lúng túng.

"Lão Đại!" Thanh âm Bối Bối thật xa vang lên.

"Bối Bối tới rồi. Nhanh, chúng ta đi ra ngoài." lúc này Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á đang hướng ra phía ngoài đi. Lúc Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đi tới bên ngoài. mới phát hiện. Bối Lỗ Đặc, Uy Địch, Y Na đã bên ngoài diện nghênh đón rồi.

Bối Bối, Ny Ti đang nói chuyện với nhiệt tình với Bối Lỗ Đặc, Y Na.

Nhìn thấy Lâm Lôi đi tới. Bối Bối lập tức đi tới, cười nói: "lão Đại, lâu rồi không gặp." Rồi ôm Lâm Lôi thật mạnh. Lâm Lôi cười nói: "lúc này, chuyến đi tới Bích Phù đại lục thế nào?"

"Còn thế nào nữa?" Bối Bối nói.

Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc nhìn về phía hắn.

" Tát Lạc Mộngc còn không vội vàng xin lỗi? Hắn cũng thấy rõ khuyết điểm, bằng không …… hừ hừ." Bối Bối hừ hai tiếng. Lâm Lôi nghe xong không khỏi thở dài một hơi. Xem ra Tát Lạc Mộng cũng coi trọng muội muội, thái độ cũng toán thành khẩn.

Trên thực tế ……

Từ lúc, Tát Lạc Mộng nhìn thấy phù ảnh của Lâm Lôi biểu hiện, đặc biệt từ Ny Ti biết được Bối Bối cũng với U Lam phủ chủ Bối Lỗ Đặc quan hệ rất sâu sắc, làm sao dám thái độ bất hảo? Do vậy đối với Bối Bối giống thân đệ đệ tốt.

"Ha ha. Tất cả mọi người vào đại sảnh nói chuyện tiếp." Bối Lỗ Đặc cười nói.

Trong khi đi vào đại sảnh, Lâm Lôi lặng lẽ cùng với Bối Bối thương lượng: "Bối Bối, ta với Địch Lỵ Á nói qua, chúng ta chuẩn bị về Ngọc Lan đại lục một chuyến, đi tới địa ngục nhiều năm như vậy, vẫn chưa quay lại lần nào, ngươi có định về cùng chúng ta không?"

Bối Bối nghe xong, hai mắt sáng lên.

"Đi. Đương nhiên muốn đi!" Bối Bối lập tức truyền âm nói. "lão Đại, ta với Ny Ny nói chuyện một chút, nhất định nàng cũng sẽ đồng ý."

Trong đại sảnh, một đám người tại ngồi xuống.

Đám người lập tức mang mỹ thực lên, Lâm Lôi trực tiếp mở miệng nói: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, chúng ta ở địa ngục lâu như vậy …… Ta với Bối Bối thương lượng qua, chuẩn bị về Ngọc Lan đại lục một chuyến."

"Quay về Ngọc Lan đại lục. Ta cũng đi!"

"Ta cũng muốn đi."

Uy Địch với Y Na hai người cơ hồ đồng thanh hô lên.

Bối Lỗ Đặc kinh ngạc, lập tức cười gật đầu: "Đúng vậy. Các ngươi ở địa ngục lâu rồi. Các ngươi cũng nên về Ngọc Lan đại lục. Từ Huyết Phong đại lục sử dùng truyền tống thông đạo."

Lâm Lôi biết, địa ngục có năm khối đại lục, cùng với hai biển rộng dương, đều có truyện tống thông đạo.

Bất quá, một lần truyện tống phí sử dụng cực cao.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, truyện tống phí hết bao nhiêu?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Bình thường giữa chí cao vị diện, thần vị diện truyện tống thì phí ít một chút. Nhưng từ chí cao vị diện, thần vị diện truyền tốngđến vật chất vị diện thì phí cực cao. Từ vật chất vị diện tới chí cao vị diện, thần vị diện thì miễn miễn phí." Bối Lỗ Đặc giải thích nói.

Lâm Lôi cũng biết điểm ấy, chỉ biết là phí cực cao. Rốt cục là cao bao nhiêu?

"Cũng không biết trên người ta trên có đủ mặc thạch không." Lâm Lôi có điểm thảm thắc.

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Bất quá, các ngươi dùng truyền tống, chỉ cần đưa khối lệnh bài này. Lập tức sẽ miễn phí sử dụng truyền tốn thông đạo." Bối Lỗ Đặc vừa lộn tay, trong tay xuất hiện một khối huyết màu đỏ lệnh bài. Trên lệnh bài tản ra hơi thở nhân tâm.

Lâm Lôi cùng mấy người đều nhìn qua.

"Truyền tống thông đạo, tất cả đều miễn phí?" Bối Bối mắt sáng rực lên, "Gia gia. Cho chúng ta sao."

"Cái này chỉ có thể cho các ngươi dụng một lần." Bối Lỗ Đặc liền nói. " lệnh bài này, chính là chủ thần tặng cho ta. Năm xưa, ta tùy ý đi dạo rất nhiều địa vị diện. Nhớ nó mà có thể đi thoải mái, nếu không, ta có nhiều kim tiền cũng không đủ để truyền tống. Do vậy, các ngươi sử dụng 1 lần, phải trả lại ngay. Sau một quãng thời gian, ta lại cho các ngươi mượn cũng không muộn."

Bối Bối không khỏi cắn môi.

Hiển nhiên là bất mãn với gia gia.

"Cảm tạ Bối Lỗ Đặc đại nhân." Lâm Lôi liền nói.

"ha ha ......" Bối Lỗ Đặc cười nói, "Các ngươi tới Ngọc Lan đại lục. Nếu có chuyện gì, hãy tới hắc ám chi sâm tìm ta, ta đã để thần phân thân ở hắc ám chi sâm."

"Phân thân?" Lâm Lôi một trận kinh ngạc.

Bối Lỗ Đặc cười gật đầu.

Lâm Lôi không khỏi có chút kinh ngạc ...... Bởi vì lúc trước tại Ngọc Lan đại lục nhìn thấy Bối Lỗ Đặc so với bây giờ từ trang phục, hơi thở, tất cả đều giống nhau. Hóa ra phân thân ở hắc ám chi sâm sao?

"Lệnh bài đưa cho các ngươi. Nhưng không được sử dụng tùy tiện."

Bối Lỗ Đặc trịnh trọng địa nói, lập tức đưa cho Bối Bối .

Bối Bối tiếp nhận: "Yên tâm. trên tay ta, sẽ không sử dụng tùy tiện đâu."

Lúc này, quay về Ngọc Lan đại lục, Lâm Lôi một nhà ba khẩu, Bối Bối một nhà ba khẩu, đều xuất phát. Vào ngày thứ 2, cầm theo lệnh bài, Lâm Lôi nhóm sáu người trực tiếp xuất phát đi trước Thiết Đao hạp.

Thiết Đao hạp, chính là nơi đặt truyền tống thông đạo của Huyết Phong đại lục.

Lâm Lôi bọn họ bay tới. Từ xa đã thấy Thiết Đao hạp. Thiết Đao hạp bộ dáng hết sức dễ nhận ra. Đương nhiên để cho mọi người chắc đây là Thiết Đao hạp vì xung quanh, lực lượng tuần tra là Huyết Phong quân chiến sĩ.

"Hãy dừng lại." Huyết Phong quân chiến sĩ cao giọng quát.

Lâm Lôi bọn họ một đám người lập hạ xuống. Cầm đầu địa huyết phong quân chiến sĩ là người có mái tóc màu vàng, ngăn. Ánh mắt lạnh quét về phía Lâm Lôi bọn họ một đám người, quát: "Các ngươi tới Thiết Đao hạp, có chuyện gì?"

"Chúng ta muốn sử dụng truyền tống thông đạo. Quay lại vật chất vị diện." Lâm Lôi mở miệng nói.

Người cầm đầu mái tóc màu vàng tóc, ngắn không khỏi cả kinh. Dùng truyền tống thông đạo đi tới chí cao vị diện khác, thần vị diện không ít. Dù sao phí sử dụng cũng đã rất cao rồi. Nhưng quay về vật chất vị diện …… có thể nói phi thường đáng sợ.

"Nga. Vậy theo ta mau." nọ,vậy màu vàng tóc ngắn tráng hán tại phía trước dẫn đường.

Lâm Lôi nhóm sáu người đi theo Huyết Phong quân chiến sĩ, hướng bên trong Thiết Đao hạp đi tới. Chỉ chốc lát, Lâm Lôi bọn họ đi tới Thiết Đao hạp. Bên trong là truyền tống thông đạo. Truyền tống thông đạo ma pháp trận cũng giống như truyền tống thông đạo ma lúc Lâm Lôi tới địa ngục.

"Các ngươi có sáu người!"

Ở đây, có không ít huyết phong quân chiến sĩ, trong đó một người nhìn Lâm Lôi bọn họ: "Ba thượng vị thần, một trung vị thần, một hạ vị thần, một thánh vực. Dựa theo quy củ …… hồi vật chất vị diện, thượng vị thần mỗi một người mất một vạn ức mặc thạch. Mỗi thượng vị thần được miễn phí thêm mười trung vị ……"

Lâm Lôi nghe xong, sợ đến hít một hơi thất sâu.

Cuối cùng, hắn cũng hiểu được, tại sao Ngọc Lan đại lục như vậy nhiều năm qua, không có người quay lại Ngọc Lan đại lục. Bởi vì thật quá tốn kém, một vạn ức mặc thạch. Có lẽ là toàn bộ tài sản của một thất tinh ác ma. Thượng vị thần bình thường căn bản không có khả năng trả.

"Cho nên, các ngươi phải mất ba vạn ức, ách ……" Huyết Phong quân chiến sĩ mới nói được một nửa, thấy trong tay Bối Bối có khối lệnh bài.

"Mau nhanh,nhanh lên, khởi động truyền tống ma pháp trận." Bối Bối lạnh nhạt nói.

"Vâng!" nhìn thấy lệnh bài này, huyết phong quân chiến sĩ xung quanh lập tức đứng thẳng tắp, lập tức nhanh chóng bắt đầu khởi động ma pháp trận, đột nhiên trong đó một người quay đầu nhìn qua: "Các vị đại nhân, các ngươi là muốn đi đâu?"

"Ngọc Lan đại lục vị diện." Lâm Lôi mở miệng nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 5: Trở Lại Ngọc Lan Đại Lục!

Gió lạnh gào thét khắp thiên địa, vô số băng tiết tùy ý bay. Đây là một thế giới của hàn băng, một tòa băng sơn cao vút, do trải qua vô số năm gió lạnh 'điêu Khắc' nên.

Trong đó trên vị trí cao nhất của băng sơn, mười một tòa huyền ảo lục tinh là ma pháp trận trải rộng ra trước mắt. tại đây ma pháp trận bên cạnh cách đó không xa đó là một tòa băng ốc (tòa nhà bằng băng). Đi từ trong tòa nhà ra là một vị râu tóc bạc mặc áo bào màu trắng. Đôi mắt màu lam của ông ta quét về phía bốn phương tám hướng: "Tại Bắc Cực băng nguyên, muốn gặp được một người thật là khó khăn! Năm qua, các thánh vực đến Bắc Cực băng nguyên càng ngày càng ít . Xem ra, ta cũng nên đi ra ngoài đi một chuyến, đi dạo Ngọc Lan đại lục."

Người này đúng là Hoắc Đan, là vị diện giam thủ giả của Ngọc Lan đại lục vị diện.

Đang lúc Hoắc Đan muốn bay lên, Đột nhiên -

Hoắc Đan không khỏi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy trong mười một tòa ma pháp trận có một nổi lên huyến lệ địa quang mang. Đạo đạo ánh sáng đều phóng lên cao, chói cả mắt, như mộng như ảo, Hoắc Đan không khỏi chấn động: "là Địa Ngục. Có người từ Địa Ngục quay lại Ngọc Lan đại lục vật chất vị diện?"

Hoắc Đan biết rất rõ phí một lần sử dụng truyền tống một đắt kinh người. Dù là Thất tinh ác ma phỏng chừng miễn cưỡng truyền tống được một lần.

Lúc trước. tộc nhân của gia tộc Tát Địch Tư Tháp cầm đầu một nhóm người, trong đó có 1 thượng vị thần 'Tát Địch Tư Tháp'. Bởi vì truyền tống phí thượng vị thần tốn nhiều nhất. Mà thượng vị thần truyền tống tới thì nhất định đượcmiễn phí thêm một số Trung vị thần, hạ vị thần.

Lần đó, gia tộc truyền tống Tát Địch Tư Tháp bọn họ tốn tới một ức (**) mặc thạch!

"Không biết là nhân vật nào, quả thật là giàu có." Hoắc Đan trong lòng thầm nghĩ. Bất tự giác khom người khom lưng. Người có thể từ Địa Ngục quay về Ngọc Lan đại lục. Hoắc Đan làm sao dám không cung kính? Mặc dù Hoắc Đan khom người, nhưng vẫn nhìn chằm chằm vào bên trong pháp trận. Hắn thực muốn biết người đến là ai.

Sương mù che mất tầm nhìn, dần dần xuất hiện sáu người.

Sáu thân ảnh dàn hiện ra, ma pháp trận quang mang tiêu tán.

"Lâm. Lâm Lôi!" Hoắc Đan khó có thể tin được, nhìn sáu người trước mắt.

"Hoắc Đan, hai ngàn năm không gặp ngươi, so với trước kia không thay đổi gì." Lâm Lôi cười nhạt nói.

Hoắc Đan ánh mắt đảo qua Lâm Lôi sáu người trong lòng người kinh hãi: "Trong sáu người có ba người, ta căn bản không phát hiện ra hơi thở. Trong sáu người, có tới ba là thượng vị thần. Dựa theo truyền tống phí …… cần phải tốn ba vạn triệu mặc thạch." Hoắc Đan bị số tiền này dọa, "Lúc này, Lâm Lôi mới đi Địa Ngục gần hai ngàn năm, Tại sao trở nên lợi hại như vậy?"

Lôi Nhĩ Nạp Tư Đẳng Bát đại gia tộc vào hơn hai trăm năm trước, đã không còn cùng Tứ thần thú gia tộc tranh đấu.

Nhưng Hoắc Đan cũng là thành viên của Lôi Nhĩ Nạp Tư Đẳng Bát, tiểu nhân vật như hắn ở Ngọc Lan đại lục vị diện, nên đối chuyện của gia tộc ở Địa Ngục cũng không rõ ràng lắm, tự nhiên không biết…… thân phận Lâm Lôi ra sao! Nếu biết Lâm Lôi là Thanh Long nhất tộc trưởng lão. Phỏng chừng Hoắc Đan lại càng khiếp sợ.

"Lâm Lôi đại nhân so với qua khứ càng cường đại hơn." Hoắc Đan cung kính, hắn là trung vị thần, dám không tôn kính sao?

Lâm Lôi còn lại là quay đầu nhìn về phía khôn cùng băng tuyết thế giới, cả thiên địa là một mảnh lạnh lẽo. Nhưng trong lòng Lâm Lôi lại cảm thấy ấm áp. Bởi vì nơi này là gia hương!

"Đã tới nơi. Nơi này là Bắc Cực băng nguyên!" Lúc này, Lâm Lôi có chút kích động. "Ngọc Lan đại lục vị diện Bắc Cực băng nguyên, Ngọc Lan đại lục ...... là gia hương của ta! Gần hai ngàn năm, rốt cục ta cũng trở lại! rốt cục trở lại, ha ha ......" Lâm Lôi kích động, nhịn không được để thanh cười to.

Địch Lỵ Á đôi mắt cũng đã ươn ướt, vô cùng xúc động.

"Trở lại. không biết gia tộc ta thế nào rồi, ta ca hắn còn khỏe không." Địch Lỵ Á cũng kích động vạn phần.

Tại Địa Ngục gần hai ngàn năm dài, càng ở địa ngục lâu, đối với cố hương lại càng có nhiều tư niệm.

"Đây là quê của phụ thận hả?" Uy Địch nhìn về bốn phía nói.

"Nhanh đi thôi. Đây là biên giới phía nam của Ngọc Lan đại lục." Lâm Lôi cười. "Đi, đi Ngọc Lan đại lục, Hoắc Đan tiên sinh, chúng ta đi đây." Trong lúc Lâm Lôi cười, một cổ đại địa thần lực liền bao phủ lấy mọi người. Một đám người liền cực nhanh bay khỏi Bắc Cực băng nguyên, hướng tới Ngọc Lan đại lục bay đi.

Còn lại Hoắc Đan nhìn theo Lâm Lôi ở xa xa rời đi: "Năm đó biết được Lâm Lôi là thiên tài. không nghĩ tới ...... không tới hai ngàn năm, có thể từ Địa Ngục trở về. Đáng sợ, đáng sợ!"

Từ Địa Ngục trở về, cũng đại biểu cho thực lực. Thượng vị thần bình thường há có thể có vạn triệu mặc thạch tài phú không?

Ở địa ngục phi hành đã bị trói buộc thật lớn. Bây giờ trở lại vật chất vị diện, Lâm Lôi liền cảm thấy này phi hành tốc độ tăng nhiều, so với trên ở địa ngục gấp chục lần. Hắn dùng đại địa thần lực bao vây mọi người, trợ giúp Y Na, Uy Địch, l một đám người tăng tốc độ lên nhanh nhất.

Phi hành không lâu, Lâm Lôi nhìn thấy Ngọc Lan đại lục ở xa xa, bờ biển bắc hải uốn lượn.

"lão Đại, đã tới Ngọc Lan đại lục!" Bối Bối kích động hẳn lên.

"Đây là Ngọc Lan đại lục sao?" Y Na tò mò nhìn .

Trên mặt Lâm Lôi, Địch Lỵ Á trên mặt đều không khỏi có chút hồng lên. Hiển nhiên đều kích động, dù sao cũng xa gần hai ngàn năm. Địch Lỵ Á quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi: "Lâm Lôi, bây giờ chúng ta đi đâu trước? phải đi hắc ám chi sâm hay long huyết thành?"

Lâm Lôi thở dài một tiếng.

"Nhiều năm như vậy, ta không qua bái tế Phụ thân. Đi Điểu Sơn trấn trước đi." Không biết vì sao Lâm Lôi muốn đi đầu tiên là Điểu Sơn trấn. Có lẽ vì đây là nơi hắn sinh ra, và sống một số năm. Ở đây, hắn gặp Đức Lâm gia gia và Bối Bối.

"Điểu Sơn trấn, đúng vậy. Đi Điểu Sơn trấn." Bối Bối cũng nói.

"Năm xưa, ta sinh ra tại Điểu Sơn trấn." Bối Bối quay đầu lại hướng Y Na, Ny Ti nói.

Điểu Sơn trấn, đối với Lâm Lôi, Bối Bối có ý nghĩa rất lớn. Đó là nơi bọn họ bắt đầu cuộc đời.

"Tốt. Đi Điểu Sơn trấn. Ta phải thăm quan nơi đó." Y Na hoan hô,nói.

"Điểu Sơn trấn, phỏng chừng là ma thú trải rộng ra." Lâm Lôi cảm than vãn. "Gần hai ngàn năm rồi, cũng không biết nơi đó biến thành dạng gì." Hai ngàn năm, dù sao quá lâu rồi, đủ để phát sinh rất nhiều rất nhiều chuyện.

"Phụ thân, ta cũng muốn tới Tổ ốc *." Uy Địch cũng chờ mong.

"Xuất phát."

Lúc này, Lâm Lôi mang theo mọi người, trực tiếp hướng phía tây của Ma thú sơn mạch. Nhanh chóng bay tới Điểu Sơn trấn. Hôm nay đạt tới thượng vị thần cảnh giới, so với năm đó còn là thánh vực, tốc độ phi hành nhanh gấp trăm ngàn lần. Vật chất vị diện trói buộc cực thấp. Rất nhanh Lâm Lôi bọn họ liền bay qua Ma thú sơn mạch.

"Lúc ta còn là thanh niên, theo Thần Thánh đồng minh chạy tới Áo Bố Lai Ân đế quốc phải mất hơn nửa năm. Nhưng bây giờ từ Bắc Hải biên giới bay đến đây chỉ tương thời gian uống ngụn rượu…… oh, đã tới Điểu Sơn trấn!" Lâm Lôi vừa dứt lời, bọn họ bay ra khỏi sơn mạch, bay tới bầu trời Điểu Sơn trấn.

Nhưng ở bầu trời Điểu Sơn trấn, Lâm Lôi bọn họ trong lúc nhất thời cũng là nghi hoặc.

"đại bá. Người còn nói là ma thú tụ tập. Vừa rồi theo từ sơn mạch bay tới, đều nhìn thấy thật nhiều thôn trang, thật nhiều người." Y Na không hiểu nói, " Nơi này chính là Điểu Sơn trấn sao? Sao người sống dày đặc vậy. Xung quanh mấy vạn người sinh sống.

"Đúng vậy, Nơi này chính là Điểu Sơn trấn." Lâm Lôi chắn chắn đáp.

Thân là thượng vị thần xác định vị trí, sao có thể sai được.

"Ngươi nhìn xem, bên kia chính là điểu sơn! Điểu Nơi này là Điểu Sơn trấn." Lâm Lôi chỉ một ngón tay về phía đông, Phía đông đúng là có một tòa sơn mạch. Mặc dù gần hai ngàn năm trôi qua, nhưng mà điểu sơn không nhiều lắm biến hóa. Nhưng mà giáp ranh về phia tây Điểu sơn biến hóa vô cùng lớn.

Bởi vì...

Nơi này kiến thiết thành một khu vực học viện phi thường xinh đẹp. Số lượng học viên nhiều kinh người.

Học viện này rộng hơn Điểu Sơn trấn rất nhiều.

"Sao lại thế này?" Lâm Lôi tràn ngập sự khó hiểu.

Địch Lỵ Á cũng nghi hoặc: "Quá khứ, nơi này ma thú rất nhiều, chúng ta vừa bay qua Ma thú sơn mạch đên đấy có rất nhiều thôn trạng, nhiều người. Nhìn xem...... địa phương khác cũng đều là loài người, không có ma thú." Năm đó sau 'hủy Diệt Chi Nhật', Thần Thánh đồng minh và hắc ám đồng minh phần lớn bị ma thú chiếm giữ.

Có điều là ......

Sau gần hai ngàn năm, khu vực này lại nằm trong tay loài người.

"Hai ngàn năm, phát sinh nhiều chuyện lắm." Lâm Lôi cảm thán một tiếng. "Đi, đi xem Tổ ốc của ta." Lâm Lôi nói xong, liền tiếp tục phi hành.

Mặc dù Lâm Lôi bọn họ phi hành tại trời cao, nhưng mà phía dưới mọi người đều không nhìn không thấy bọn họ. Bởi vì bọn họ bay địa rất cao. Hơn nữa Lâm Lôi còn dùng nguyên tố ngưng kết thành hình dáng đám mây, Lâm Lôi thong thả phi hành, đồng thời cũng hướng xuống phía dưới, nhìn kỹ đi, thị lực Lâm Lôi vô cùng tốt

Liếc mắt liền thấy bên trong học viện trung tâm có tòa nhà - Tổ ốc!

"Tổ ốc vẫn còn?" Lâm Lôi giật mình.

"lão Đại. Tổ ốc cũng còn tốt lắm. hơn nữa. So với lần trước chúng ta đến xem, hình như tốt hơn." Bối Bối cũng giật mình nói.

Học viện thật lớn. Địa phương khác đều là mới kiến thiết, nhưng Tổ ốc của Lâm Lôi lúc trước vẫn bảo trì, nhưng lại trải qua trùng tu. Mặc dù trải qua hai ngàn năm, nhưng do được trung tu nên Tổ ốc cũng không tổn hao gì. Lâm Lôi, Bối Bối hai người thấy không khỏi có chút kích động.

Lúc trước bọn họ có nhiều kỷ niệm đẹp ở đây.

"Xuông thôi." Lâm Lôi thấp giọng nói.

Lập tức 'Xoát' một tiếng, sáu đạo ảo ảnh trong nháy mắt xẹt qua trường không, trực tiếp tiến vào trong sân của Tổ ốc. Tốc độ quá nhanh. Từ trên cao đến sân, phỏng chừng không đên một nháy mắt …… mắt của người i bình thường căn bản không cách nào nhìn thấy thân ảnh của Lâm Lôi bọn họ.

Trong Tổ ốc.

"Hết thảy đều tốt lắm. Đều tốt lắm." Lâm Lôi tiến vào tiền viện, cẩn thận xem nhìn. Đột nhiên thấy trong tiền viện có cái ghế, nhất thời con mắt trở nên hồng, "Cái ghế này vẫn còn?" Lâm Lôi khó có thể tin, nhìn chiếc ghế. Lâm Lôi liền nhớ lại …… lúc trước Phụ thân Hoắc Cách thường xuyên nằm ở trên ghế, đọc sách.

Lâm Lôi hít sâu một hơi.

Trong nháy mắt, liền nhận ra cái ghế này bắt chước mà chế tác thôi. Cái ghế năm xưa trải qua gần hai ngàn năm, sợ rằng đã mục rồi.

"Uy Địch. Lúc trước ông nội ngươi thường xuyên ngồi cái ghế này." Lâm Lôi chỉ vào ghế nói, "Còn là nơi...... lúc trước, ta ở đây tiếp nhận ngươi ông nội dạy dỗ văn hóa." Lâm Lôi còn nhớ rỗ, mỗi ngày đều phải tại đây chăm chú đọc các loại bộ sách, hơn nữa còn muốn vượt qua các khảo nghiệm của Hoắc Cách.

"Oa ......" Uy Địch trừng mắt to, cẩn thận quan sát từng chỗ.

"Đây là nơi lúc trước ta ngủ, Bối Bối và ta ở một chỗ." Lâm Lôi chỉ một ngón tay sang phòng bên cạnh địa.

Bối Bối cũng không khỏi cười rộ lên.

"Đi tớihậu viện. Còn có từ đường của gia tộc, lúc trước Bối Bối có thể là ở gần từ đường xuất sanh." Lâm Lôi trên mặt tràn đầy nụ cười. Bối Bối cũng cười: "Năm đó lão Đại, thường xuyên nướng con gà, thỏ hoang để hấp dẫn ta. Thật đáng thươnglúc trước ta rất đan thuần."

Lâm Lôi, Bối Bối cười liền hướng tới hậu viện đi.

Ở tổ ốc, Lâm Lôi, Bối Bối đều cảm thấy trong lòng ấm áp.

Trong lúc này...

"Sao? có người đến." Lâm Lôi, Bối Bối một đám người thân hình chợt lóe, lập tức đi vào hậu viện.

"Chi nhà!" Cửa của Tô ốc mở ra.

Chỉ thấy một vị Lão già, dẫn theo mười mấy thanh niên đi vào phòng: "Các vị, nơi này là nơi thiên tài vĩ đại nhất thạch điêu tông sư, chiến sĩ ma pháp song tu thiên tài, Ba Lỗ Khắc đế quốc khai quốc đại đế, thánh địa 'Long Huyết tòa Thành' chủ nhân, thần cấp cường giả truyền kỳ 'Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc' đã từng sống. Các ngươi đều cẩn thận một chút. Chỉ được xem, không cho phép chạm vào đồ vật."

Lão già giới thiệu: "Đây là phòng lúc trước của Lâm Lôi tông sư."

"Oa …… Lâm Lôi tông sư sống ở đây, ta muốn đi vào ngủ một giấc thật lâu." một thiếu niên hạ thấp giọng địa nói, hai mắt sáng lên.

"hừ."

Lão già không khỏi nhướng mày, liếc mắt nhìn hắn: " Cẩn thận đây là Tổ ốc Lâm Lôi tông sư. Các ngươi học tại học viện. cũng chỉ được đến thăm một lần thôi. Sau này không còn cơ hội nữa đâu! Tốt lắm. Bây giờ chúng ta đi tới thư phòng. Đó là nơi đọc sách của Lâm Lôi tông sư."

(*) Tổ ốc: nhà của tổ tiên

(**) Ức: 10 triệu

Ps: Hôm nay, không tập trung dịch được. Lâu quá, mọi người thông cảm nhé!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 6: Hai Ngàn Năm, Thương Hải Tang Điền!

Trong Tổ ốc hậu viện, Lâm Lôi có chút kinh ngạc khi nghe thanh âm từ tiền viện truyền đến.

"lão Đại." Bối Bối cười hướng tới Lâm Lôi giơ ngón cái lên.

Uy Địch, Y Na sùng bái nhìn Lâm Lôi. Y Na cười nói: "... vĩ đại nhất ... thiên tài thạch điêu tông sư, chiến sĩ ma pháp song tu thiên tài, Ba Lỗ Khắc đế quốc khai quốc đại đế, thánh địa Long Huyết thành chủ nhân, cũng là ... thần cấp cường giả truyền kỳ - Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc đại bá, nhiều xưng hào như vậy, người thật lợi hại."

"Ngươi nói còn thiếu một thứ, chung cực chiến sĩ Long Huyết chiến sĩ!" Bối Bối tại một bên cười nói.

Lâm Lôi chỉ có thể cười cười.

Trong tiền viện, các học viên chỉ đi thăm tiền viện một số chỗ, rồi sau đó cùng thống nhất rời đi. Hiển nhiên, tổ ốc đích hậu viện, học viên không được vào. Tổ ốc hậu viện, năm đó đêu bị phá, chỉ có từ đường là vẫn được trung tu để bảo toàn.

Từ đường của gia tộc, há có thể để cho học viên bình thường đi thăm?

Đương nhiên, hôm nay Ba Lỗ Khắc gia tộc chánh thức đã rời từ đường đến Long Huyết thành. Bên trong các từ đường này cũng không có gì.

"Vừa rồi hình như nói đến thánh địa Long Huyết thành . Long Huyết thành cũng thành thánh địa sao.” Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

Địch Lỵ Á cười nói: "Thần cấp cường giả liệu có mấy người, sao có thể không phải là thánh địa?"

"Cha." Y Na tại một bên nhìn Bối Bối nói, "Lúc trước cha xuất sanh ở nơi nào vậy?" Bối Bối cũng cười dẫn theo Y Na, Ny Ty hướng bên cạnh đi đến. Còn Lâm Lôi hướng Từ đường đi đến, Địch Lỵ Á, Uy Địch cũng đi theo đang vào cửa Từ đường đại môn.

"Chi nha!" Sau khi cửa mở ra, Lâm Lôi cẩn thận nhìn Từ đường.

So với năm xưa, Từ đường cơ hồ không có gì biến hóa, hiển nhiên nhờ việc trùng tu tốt. Đương các linh vị đã sớm mang tới Long Huyết thành. Trên đài hoàn toàn trống rỗng (Dịch giả: Ngày xưa, Trung Quốc có phong tục để linh vị ghi tên tuổi, ngày mất của người chết lên bàn thờ, chắc là vì chưa có ảnh :D).

Lâm Lôi nhìn Từ đường, trong đầu còn lại là hiện lên: lúc trước cha Hoắc Cách lần đầu tiên hướng tới mình kể về tình cảnh Ba Lỗ Khắc gia tộc - "tứ đại chung cực chiến sĩ, kỳ thật đại biểu trứ bốn người, Ba Lỗ Khắc gia tộc cao quý, là Long Huyết chiến sĩ huyết mạch gia tộc!"

Trong Từ đường , cha kích động kể lại chuyện gia tộc tràng cảnh, tựa hồ như mới phát sinh vào ngày hôm qua.

Song ……

Cha đã đã chết!

"cha, người biết không, ta đã đi địa ngục, gặp mặt tộc trưởng Ba Lỗ Khắc , Thụy Ân, Cáp Trạch Đức, còn rất nhiều người gia tộc nữa ...Bây giờ, bọn họ đều khỏe lắm!" Lâm Lôi trong lòng nổi lên một trận chua xót. Cha cả đời đều là hy vọng gia tộc phục hưng. Gia tộc đã phục hưng nhưng…… cha vĩnh viễn nhìn không thấy được.

Địch Lỵ Á, Uy Địch cũng ở một bên lẳng lặng nhìn, không dám quấy rầy Lâm Lôi.

Lâm Lôi đột nhiên nhướng mày, không khỏi quay đầu: "Có người đến sao?"

"Các ngươi là ai!" Một tiếng quát từ cách đó không xa vang lên.

"Hãy đi xem." Lâm Lôi, Uy Địch, Địch Lỵ Á ba người đều hướng ra phía ngoài đi đến. Ra tới bên ngoài, liền thấy một người trung niên mặc ma pháp bào màu xámđang nhìn chằm chằm Bối Bối , Ny Ty, Y Na ba người. Lúc Lâm Lôi ba người đi tới, người trung niên càng khiếp sợ: "Có tới sáu?"

Người trung niên là viện trường học viện, thánh vực cường giả Cáp Mỗ Lâm.

Cáp Mỗ Lâm viện trường đã đạt tới thánh vực đỉnh phong. Bởi vì trong lúc vô tình đi qua, cảm ứng được trong tổ ốc có ngoại nhân. Bình thường tổ ốc không cho phép người khác tiến tới, Cáp Mỗ Lâm tự nhiên tiến đến quát bảo ngưng lại. Kỳ thật Cáp Mỗ Lâm chỉ là cảm ứng được sự tồn tại Y Na, năm người khác hắn không phát hiện được.

Hắn tưởng rằng chỉ có một người. Ai ngờ, có tới sáu người!

Hiển nhiên, năm người khác có thực lực đều vượt qua hắn!

"Ngươi là ai?" Lâm Lôi nhìn hắn.

Cáp Mỗ Lâm cũng là nghiêm nét mặt nói: " Đây là trọng địa của Lâm Lôi học viện. Tại sao các ngươi dám vào? Ta là viện trường học viện Cáp Mỗ Lâm!"

"Ách. ngươi nói học viện gì?" Bối Bối liền nói.

Lâm Lôi cũng là sợ đến nhảy lên, vừa rồi Cáp Mỗ Lâm tựa hồ nói Lâm Lôi học viện.

Cáp Mỗ Lâm nghi hoặc, khó hiểu nhìn sáu người: "Thế nào? Chẳng lẻ các ngươi ngay cả một trong tam đại học viện của đại lục Lâm Lôi học viện cũng không biết? Chẳng lẻ, các ngươi không thấy được đại môn của học viện đại có pho tượng của Lâm Lôi tông sư sao?" Tất cả đều im lặng nghe, Lâm Lôi bọn họ vẻ mặ vui vẻt, làm cho Cáp Mỗ Lâm có chút nghi hoặc.

"Lâm Lôi học viện?" Uy Địch trừng mắt to, lập tức quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi: "cha, nghe được không? Lâm Lôi học viện a."

Lâm Lôi cũng im lặng không nói gì.

Mặc dù Cáp Mỗ Lâm nhìn qua pho tượng điêu khắc thành Lâm Lôi, Nhưng thứ nhất, pho tượng không được tông sư thủy chuẩn. Thứ hai, khí chất lúc đó Lâm Lôi vẫn còn là thánh vực. So sánh với bây giờ thì có biến hóa rất lớn. Căn bản Cáp Mỗ Lâm không thể tưởng tượng được người trước mắt cùng với đại lục truyền kỳ nhân vật Lâm Lôi có liên quan.

"Chúng ta chỉ là đến xem." Lâm Lôi cười nhạt nói. "Tốt lắm, chúng ta đi thôi."

Lâm Lôi đại địa thần lực phúc tán ra bao trùm lấy Y Na, Uy Địch bọn họ. Thổ quang mang màu vàng chợt lóe, Lâm Lôi bọn họ sáu người liền biến mất ở phía chân trời.

"Tốc độ này……"

Cáp Mỗ Lâm trợn mắt há hốc mồm, "So với sư phụ còn nhanh hơn, Lôi Nặc sư phụ, chính là Thần cấp cường giả. Cuối cùng, những người này là ai?"

Ba Lỗ Khắc đế quốc lập quốc cũng gần hai ngàn năm. Đế quốc thánh địa là Long Huyết thành. Sau khi Đại đế quốc hoàng đế thối vị, phần lớn đều ở tại Long Huyết thành .Trong Long Huyết thành, có rất nhiều Thần cấp cường giả, hơn nữa còn có rất nhiều thánh vực ma thú thủ hộ.

Không ai dám vào Long Huyết thành phóng tứ.

Long Huyết thành đã sớm được kiến thiết lại. Diện tích bây giờ so qua khứ lớn hơn mấy lần. Long Huyết thành Hắc Ngọc viên là nơi ở của Ốc Đốn . Lúc này ở Hắc Ngọc viên, có hai thanh niên bộ dáng đang ngồi trên cỏ, cùng nhau uống rượu đàm luận.

"Thái Lặc, thế nào? Không nghĩ tới tìm nữ nhân sao?"

"Ốc Đốn thúc, ta đã mệt mỏi." tráng hán có lông mày rậm, mắt to. Đúng là Thái Lặc. Mặc dù so với qua khứ đã trôi qua gần hai ngàn năm, hình dáng Thái Lặc cơ hồ không biến hóa.

Lúc này, Thái Lặc thở dài nói: "Ốc Đốn thúc, chúng ta có vĩnh hằng tánh mạng. Thê tử của mình có được như thế đau? Trơ mắt nhìn thê tử già đi, chết đi. Cảm giác này vô cùng thống khổ."

Gần hai ngàn năm qua, Thái Lặc lần lượt từng có hai thê tử.

Hai thê tử lần lượt già rồi chết đi, Thái Lặc cảm thấy vô cùng thống khổ.

"Ai." Ốc Đốn cũng thở dài một tiếng. "Ta vẫn còn nhớ rõ. Năm đó, đại ca vì để cho ta đến được Ni Na đã dùng rất nhiều cách, thậm chí chiến đấu Áo Lợi Duy Á trên chiến đài. Mấy trăm năm trôi qua, Ni Na cũng không chống lại được thời gian …… đại ca tới địa ngục cũng tới hai ngàn năm rồi.Hơn ngàn năm trước, Ni Na cũng đã chết ." Ốc Đốn tự giễu cười, "Có đôi khi, mình có vĩnh hằng tánh mạng, cũng thật là đau khổ."

Đạt tới thánh vực, mới có vĩnh hằng tánh mạng.

Chỉ là đạt tới thánh vực phải thiên phú, kỳ ngộ. Đối với rất nhiều người mà nói, là vô cùng khó khăn.

"Cái Tỳ bọn họ nhưng thật ra may mắn." Ốc Đốn cảm thán một tiếng. Trong Ba Khắc năm huynh đệ, Ba Khắc, Cái Tỳ hai người phân biệt lấy Lệ Bối Tạp tỷ muội. Lệ Bối Tạp tỷ muội hai người có linh hồn thuần khiết, nên tu luyện vong linh ma pháp thiên phú cực cao, chỉ mất hơn trăm năm dễ dàng đạt tới thánh vực.

Phu thê đều có vĩnh hằng tánh mạng, mới hoàn mỹ. Nếu như chỉ một người vĩnh hằng, nhìn thấy người kia dần dần già đi rồi chết, đích xác rất đau khổ.

"Ốc Đốn thúc, ta thấy. Lúc nào chúng ta cũng đi tới địa ngục xem đi." Thái Lặc nói.

"Tới địa ngục?"

Ốc Đốn có chút gật đầu, "Tại đây Ngọc Lan đại lục vị diện, mặc dù cùng Áo Đinh đế quốc có đại cừu. Nhưng chúng ta cũng không có năng lực, cũng không có gì làm …… Sau một thời gian, tới địa ngục xem. Lâu rồi ta cũng chưa gặp được đại ca. Thật là tốt có thể gặp đại ca."

"Ta cũng muốn gặp cha." Thái Lặc thấp giọng nói.

"Ốc Đốn , Thái Lặc!" Một đạo thanh âm trong đầu Ốc Đốn , Thái Lặc vang lên.

Ốc Đốn, Thái Lặc phảng phất như điện giật, run lên, khó có thể tin, liếc nhìn nhau. Đồng thời, bọn họ cũng cảm ứng được một cổ cường đại hơi thở từ Long Huyết thành tiền viện tại luyện võ trường phát ra ra. Cỗ hơi thở mặc dù cường đại, nhưng làm cho bọn họ có cảm giác quen thuộc. Đây là hơi thở Lâm Lôi!

"Sưu!" "Sưu!"

Ốc Đốn , Thái Lặc hai người đồng thời hóa thành hai đạo thiểm điện cực nhanh bay đi.

Long Huyết thành, luyện võ trường.

Lâm Lôi bọn họ sáu người đang đứng tại đây, Lâm Lôi đang chủ động phát ra hơi thở, đồng thời cũng dùng thần thức truyền âm bắt chuyện, hướng tới những người quen, Chính là trong lúc dùng thần thức điều tra, Lâm Lôi cũng phát hiện có quá nhiều người quen không ở đây. Như Hi Lý gia gia, Hi Nhĩ Mạn thúc thúc, thê tử của Ốc Đốn là Ni Na, Chiêm Ni ……

"Đều đã chết rồi sao?" Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Vắng mặt tại Long Huyết thành, không nhất định là đã chết. Nhưng Lâm Lôi cũng hiểu được, người bình thường, nếu không đạt tới thánh vực, bình thường có thể sống ba bốn trăm tuổi tựu không sai. Đúng rồi, nhiều nhất là sống đến năm trăm tuổi. Chỉ có đạt tới thánh vực, mới có thể có vĩnh hằng tánh mạng.

Chỉ thấy từng đạo nhân ảnh, từ các nơi trong Long Huyết thành, cực nhanh phi lại đây,

"Cha!" một đạo âm thanh hùng hậu vang lên. Mắt Lâm Lôi sáng lên, đó là Thái Lặc.

"Đại ca!" Đó là Ốc Đốn .

"Lâm Lôi đại nhân." Vóc người to lớn, đúng là Ba Khắc.

Một đám người đều bay nhanh chạy tới liễu. Trong nháy mắt, xung quanh luyện võ trường, tụ tập gần trăm người. Trong gần trăm người này, Lâm chỉ biết được một bộ phận nhỏ, phần lớn căn bản không nhận ra. Bất quá, nhìn thấy đám người quen thuộc, Lâm Lôi không nhịn được cảm thấy kích động. Đây đều là huynh đệ, bằng hữu, thân nhân của mình!

"Ca!" Ốc Đốn trực tiếp ôm Lâm Lôi một cái.

"Ốc Đốn ." Lâm Lôi ôm lấy thân đệ đệ, cũng không khỏi thỏa lòng mong đợi.

"Chủ nhân!" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, là nam tử mặc trường bào màu đen. Đúng là hóa hình trước kia của Hắc Lỗ. Hắc Lỗ cũng là kích động địa nhìn Lâm Lôi. Nhiều năm qua, thân là ma thú vương giả, Hắc Lỗ đối với Lâm Lôi vẫn rất cảm kích.

Sau khi Ốc Đốn vàLâm Lôi rời nhau ra, Ốc Đốn kích động đến mức khó có thể ức chế: "Ca, ta thật sự không nghĩ tới người sẽ quay lại. Ta vừa rồi đã nói qua, chuẩn bị tời địa ngục tìm người. Ca …… Nơi đây có rất nhiều người ca không nhận ra. Ta giới thiệu với ca …… vị này là nhi tử của A Nặc ……"

Ốc Đốn một hơi giới thiệu hơn 10 thành viên quan trọng.

Những người đó đều nhìn chằm chằm Lâm Lôi. Trong đôi mắt tràn đầy sự ngạc nhiên và sùng bái. Tựu hình như nhìn một i vĩ nhân trong truyền thuyết.

"Uy Địch . Lai đây, ra mắt thúc thúc của ngươi đi. Còn đây là ca của ngươi Thái Lặc ……" Lúc này, Lâm Lôi không dấu được sự vui vẻ.

Trong lúc này...

"Lão Tam!" một đạo thanh âm ở sau đột ngột vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Một thân mặc trường bào màu đen, là hạ vị thần. Hai mắt linh động vẫn như trước kia, chỉ hơn là có một tia tang thương, Đúng là huynh đệ thân thiết của Lâm Lôi, lão Tứ Lôi Nặc .

"lão Tứ." Lâm Lôi trực tiếp ôm lấy lão Tứ Lôi Nặc.

"lão Tam." Mắt Lôi Nặc không khỏi đã ươn ướt.

Gần hai ngàn năm không thấy, vốn tưởng rằng cả đời cũng không hy vọng gặp lại. Bây giờ gặp lại, sao có thể không kích động?

"lão Tam, đã bao nhiêu năm a." Lôi Nặc kích động,thân thể phát run.

"Uhm." Lâm Lôi cũng ngay cả gật đầu.

Lâm Lôi lập tức nhớ tới Da Lỗ và Kiều Trì, liền nói: "Được rồi, lão Tứ, lão Đại cùng lão Nhị đâu rồi? Hai người đó thế nào rồi?" Lâm Lôi có một tia chờ đợi. Dù sao Da Lỗ cùng Kiều Trì đều có thiên phú tương đối cao đích. Có lẽ …… có lẽ cũng có thể đạt tới thánh vực.

Hơi khó nhưng Lâm Lôi vẫn có một tia chờ đợi.

"Đều đã chết." Lôi Nặc thanh âm hạ xuống.

Lâm Lôi ngẩn ra.

"Đã chết ……" Lâm Lôi thở dài một tiếng.

Kỳ thật, lần này quay lại này, Lâm Lôi đã có sự chuẩn bị. Dù sao, mình đa gần hai ngàn năm không quay lại, gần hai ngàn năm thời gian. Những người nào không đạt tới thánh vực, trải qua tuế nguyệt đủ để làm bọn hắn già chết đi. Dù sao đạt tới thánh vực là phi thường gian nan. Lúc trước, Địch Lỵ Á nhớ có lễ vật của Bối Lỗ Đặc là khỏa thần cách, cuối cùng mới đạt tới thánh vực và thành thần.

Kỳ thật luyện hóa thần cách, phải đạt tới thánh vực mới có thể luyện hóa. Trước khi chưa đạt thánh vực, dùng thần cách cũng không có gì hay.

Lúc trước, Địch Lỵ Á tu luyện tốc độ tăng lên, cùng thần cách không quan hệ. Trên thực tế liên quan tới vật chất ở trên thần cách!

Bởi vì ....

Khỏa thần cách đó không phải thần cách bình thường.

Lưu ý, trên phong hệ thần cách tản ra quang mang màu xanh nhạt. Nhưng lúc trước, vào ngày kết hôn, khỏa thần cách mà Địch Lỵ Á đã dùng, căn bổn không có một tia quang mang. rất bình thường! Kỳ thật, khỏa thần cách này là do Bối Lỗ Đặc hao phí không ít bảo vật luyện chế mà thành. Bên trong là thần cách, ở bên ngoại ẩn chứa vật chất quý giá khác, làm cho Địch Lỵ Á càng thêm dễ dàng cảm ứng được nguyên tố.

Nhờ vậy, mới có thể tu luyện cực nhanh như vậy.

"Bất quá, bọn họ không phải già chết." Lôi Nặc thấp giọng nói.

Lâm Lôi ngẩn người ra: "cái gì?"

"Ca, hãy vào bên trong rồi nói tiếp." Ốc Đốn liền nói.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm Lôi Nặc . Lôi Nặc cũng thở dài nói: "lão Tam, vào trong đại sảnh rồi từ từ nói chuyện."

Lâm Lôi cảm giác được tình huống không không ổn. Lúc này cố nén nghi hoặc, cùng Lôi Nặc, Ốc Đốn hướng tới nghị sự đại sảnh. Chính thức tiến vào đại sảnh, cũng chỉ hai mươi mấy người.

Đám vạn bối khác đều ở bên ngoài.

Trong đại sảnh.

Lâm Lôi, Bối Bối bọn họ, cùng với Ốc Đốn, Thái Lặc, Toa Toa, Tái Tư Lặc, Ba Khắc năm huynh đệ đều tụ tập lại đây.

"lão Tứ, cuối cùng có chuyện gì xảy ra vậy? ngươi nói lão Đại cùng lão Nhị không phải bình thường chết đi sao?" Lâm Lôi nhịn không được nói.

"Được rồi."

Lôi Nặc thấp giọng nói. "lão Tam, ngươi nghe xong, đừng có gấp, phải tĩnh táo!"

"Nói mau." Lâm Lôi nhịn không được đạo.

Lôi Nặc gật đầu nói: "lão Tam, hôm nay, cả Ngọc Lan đại lục chỉ có hai đế quốc. Một là Ba Lỗ Khắc đế quốc, còn lại là Áo Đinh đế quốc. Về phần phía tây ma thú sơn mạch, trước đây là khu vực của thần thánh đồng minh, hắc ám đồng minh trở thành các công quốc, vương quốc, không đáng giá nhắc tới."

"Áo Đinh đế quốc?" Lâm Lôi nhướng mày.

"Đúng vậy, khu vực Áo Bố Lai Ân đế quốc, Ngọc Lan đế quốc, Lai Nhân đế quốc, La Áo đế quốc, và phần cực đông đại thảo nguyên trước kia, bây giờ tất cả đều bị thống trị bởi Áo Đinh đế quốc." Lôi Nặc nói.

Lâm Lôi không khỏi cả kinh.

Áo Đinh đế quốc chiếm cứ diện tích vượt quá nửa linh thổ của Ngọc Lan đế quốc. Kỳ thật lúc trước sau khi ngươi rời đi không lâu, Bối Lỗ Đặc đại nhân hắn dùng thần thức truyền âm, thông tri tất cả Thần cấp cường giả một tin tức: sau này ngoài nhữngThần cấp cường giả tiến vào chúng thần mộ địa, đám còn lại phải đi chí cao vị diện, thần vị diện. "Lôi Nặc chậm rãi đạo: “Ngọc Lan đế quốc cùng Áo Bố Lai Ân đế quốc đều phục quốc được. lão Nhị Kiều Trì trở thành trọng thần của Ngọc Lan đế quốc. Còn lão Đại Da Lỗ, cũng vì đạo sâm thương hội cố gắng …… nhờ sự trợ giúp của chúng ta hỗ trợ, Đạo Sâm thương hội nuốt được hai đại thương hội khác, trở thành Ngọc Lan đại lục đệ nhất thương hội."

Lâm Lôi trầm tĩnh nghe.

"Cuộc sống yên bình mới trải qua hơn hai trăm năm. Một nhân vật xuất hiện!"

Lôi Nặc hạ giọng nói, "Hắn gọi là Áo Đinh. Trong một năm ngắn ngủn, liền thống trì đại đế quốc khác. Thậm chí, hắn còn muốn tiêu diệt Ba Lỗ Khắc đế quốc, trongkhi hắn giết tới …… May nhờ Bối Lỗ Đặc đại nhân ra mặt, quát bảo hắn ngưng lại. Từ đó, hắn không xâm phạm Ba Lỗ Khắc đế quốc nữa. Căn cứ theo thôn tin của Bối Lỗ Đặc đại nhân, Áo Đinh là một trong 5 đại vương của Ba Cách Đạt vị diện ngục giam, được gọi là tà ác vương giả."

Ps: Cuối cùng cũng xong

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 7: Di Ngôn

Một trong năm Đại vương giả?" mắt Lâm Lôi không khỏi nheo lại. Qua Ba Đạt vị diện ngục giam năm Đại vương giả, tất cả đều là siêu cấp cao thủ. Thanh Hỏa là Một trong năm Đại vương giả. Áo Đinh được gọi là Tà Ác vương giả, có thể ngang hàng cùng Thanh Hỏa. thì thực lực của Áo Đinh tuyệt đối đạt tới trình độ kinh nhân.

"lão Đại cùng lão Nhị bị chết, có liên quan tới hắn không?” Lâm Lôi nhịn không được nói.

"Đúng vậy, lão Tam! Ngươi cũng biết lão Nhị Kiều Trì có thiên phú ma pháp rất cao, hơn nữa tu luyện cũng tương đối chăm chỉ …… Sau khi ngươi đi được hơn một trăm năm, hắn dễ dàng đạt tới thánh vực cảnh giới, vốn hắn có vĩnh hằng tánh mạng. Chỉ là....” Sắc mặt Lôi Nặc âm trầm nói.

Hiển nhiên trong lòng hắn tràn ngập sự tức giận, nhưng hắn cố nén lại rồi tiếp tục nói: "Lần đầu tiên Áo Đinh ra tay đối phó là Ngọc Lan đế quốc đế. Áo Đinh phất tay dễ dàng hủy diệt gần nửa đế đô. Đồng thời dưới tay hắn hắn cũng có một nhóm đều đạt tới thần cấp!"

"Áo Đinh ra lệnh giết toàn bộ những người gần đạt thánh vực và đạt thánh trong đế đô, mốt người cũng không để lại!"

"Lão Nhị Kiều Trì bị giết chết vào lúc đó." Thanh âm vẫn như trước trầm thấp, nước mắt Lôi Nặc chảy ra.

Mặc dù, Lâm Lôi có chuẩn bị nhưng vẫn cảm thấy đầu óc phát mộng. Hắn nhớ rõ trong 4 huynh đệ, người có tính tình tốt nhất là hảo huynh đệ Kiều Trì. "Như vậy lão Nhị hắn đã chết?" Lâm Lôi không dám tin tưởng. Con người Kiều Trì có mục tiêu như vậy lại chết. Huynh đệ chết, Lâm Lôi há có thể nuốt trôi.

"Tên Áo Đinh nhất định muốn chết mà." Lâm Lôi nghiêm sắc mặt, hằng giọng.

"Ca." Ốc Đốn nói.

"lão Tam -" Lôi Nặc lập tức hô.

"Lôi Nặc, ngươi, ngươi nói ……" Một đạo run rẩy đích thanh âm vang lên, Địch Ly Á đứng ở bên cạnh Lâm Lôi, khẩn trương nhìn Lôi Nặc, trong mắt tràn đầy lo lắng, hoảng sợ, "Ngươi nói, toàn bộ những người gần đạt thánh vực và đạt thánh trong đế đô đều bị giết? Đại ca ta đâu? Đại ca ta thế nào rồi?"

Trong Lai Ân gia tộc, ngoại trừ Địch Ly Á, đạt tới thánh vực cũng chỉ có Địch Khắc Tây.

Gần hai ngàn năm trôi qua, thân nhân của mình ngày chưa dám chắc đã hóa thành bụi đất.

Lúc này, Địch Ly Á trở về, đặc biết muốn gặp đại ca Địch Khắc Tây từ nhỏ tựu chiếu cố nàng, là thiên tài ca ca.

"Địch Khắc Tây?" Lôi Nặc ngẩn ra.

"Đúng vậy. Đại ca ta có còn sống không?" Địch Ly Á thân thể đều phát run.

"Địch Ly Á." Lâm Lôi không khỏi cầm tay Địch Ly Á, cảm nhận rất rõ tay Địch Ly Á đang run lên.

"Địch Khắc Tây đã chết!" Ốc Đốn mở miệng nói, "Lúc ấy trong đế đô, gần mười thánh vực, toàn bộ bị giết chết. trong đó có cả Địch Khắc Tây! Thủ hạ của Áo Đinh quá mạnh, có cả thượng vị thần. Với thực lực như thế, căn bản không cách nào chống lại. Thánh vực làm sao có khả năng thoát được?"

Sắc mặt Địch Ly Á đột nhiên trở nên trắng bệch.

"Đại ca ta đã chết?" Địch Ly Á ngửa đầu, hai hàng nước mắt chảy xuống.

"Địch Ly Á." Lâm Lôi liền nói.

Địch Ly Á đột nhiên mở to mắt, nghiến răng nói: "Áo Đinh, nhất định ta sẽ giết chết ngươi!" Địch Ly Á quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, "Lâm Lôi …… nhất định ta sẽ giết hắn, nhất định vậy!!!"

"Nhất định, nhất định." Sát khí Lâm Lôi dâng lên.

"Không nên." Thái Lặc khẩn trương vạn phần, "Mẫu thân, cha. các người ngàn vạn lần đừng đi …… Tên Áo Đinh thật sự quá mạnh. Lúc trước, Áo Đinh giết tới Long Huyết thành. May là có Bối Lỗ Đặc đại nhân ra mặt ngăn cản. Bối Lỗ Đặc đại đã nói tên Áo Đinh tại chí cao vị diện, được xem như là cao thủ đứng đầu."

"Đúng vậy." Lôi Nặc cũng khẩn trương nói, "lão Tam, ngươi ngàn vạn lần đừng đi mạo hiểm."

"Ta nhớ rõ Bối Lỗ Đặc đại nhân đã đề cập qua Thất tinh ác ma gì đó. Và nói Áo Đinh cũng là thất tinh ác ma." Toa Toa cũng liền nói.

Hiển nhiên bọn họ đếu nhớ rõ, năm đó, Áo Đinh đánh tới và Bối Lỗ Đặc hiện thân. Bọn họ đối với Áo Đinh cũng là căm hận, nghiến răng. Nhưng Bối Lỗ Đặc đã trịnh trọng cảnh cáo bọn họ. Thực lực của Áo Đinh mạnh như nào, bọn họ tới cũng là chịu chết.

"Thất tinh ác ma?" Ánh mắt Lâm Lôi phát lạnh.

Bên cạnh, Bối Bối giận giữ nói: "Là Tu La, cũng là muốn chết!"

Lôi Nặc nghe xong, trong lòng thắc mắc,khó hiểu, vô luận là Thất tinh ác ma, hay Tu La, bọn họ đều không hiểu ý nghĩa của các từ này.

"Được rồi, Da Lỗ lão Đại thì sao?" Đột nhiên Lâm Lôi nhớ tới Da Lỗ.

Da Lỗ là người của đạo sâm thương hội. Cho dù Áo Đinh thống lĩnh đế quốc, nhưng tại sao lại ra tay với Da Lỗ?

"lão Tam, trước hết ngươi hãy bình tình lại, đừng nóng giận." Lôi Nặc liền nói. Trong mắt Lôi Nặc, Ốc Đốn lo lắng nhất là Lâm Lôi nổi giận, trực tiếp đi tìm Áo Đinh để gây phiền toái. Họ biết Lâm Lôi là thiên tài, nhưng mới tu luyện gần hai ngàn năm. Áo Đinh so với A Đức Kim Tư còn cường đại, biến thái hơn nhiều.

"Được rồi, ta không nóng giận, ngươi nói mau." Mặc dù Lâm Lôi nói như vậy, nhưng trong ngực, nộ hỏa đang dâng cao.

Vô luận là lão Nhị chết hay đại ca của Địch Lỵ Á chết, cũng nhất định phải báo thù!

"Tốt lắm, ta nói." Lôi Nặc nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, mới mở mắt. Nhưng không ngăn được, trong mắt có một tia nước mắt, " Trong khi Da Lỗ lão Đại còn trẻ, không chịu chăm chỉ tu luyện, trong 4 huynh đệ là người có tư chất kém nhất đích. Hắn chỉ dừng lại ở bát cấp ma pháp sư cảnh giới. Bất quá, điều này không ảnh hưởng hắn đảm nhiệm hội trường thương hội."

Lâm Lôi có chút gật đầu.

Hắn nhớ rõ Da Lỗ nói qua, ước nguyện của hắn là Đạo sâm thương hội nuốt hai đại thương hội khác, trở thành thương hội cực mạnh lớn nhất Ngọc Lan đại lục.

"Năm đó, mặc dù Ngọc Lan đế quốc, Áo Bố Lai Ân đế quốc phục quốc được. Nhưng cao thủ quá ít, thực lực quá yếu. Cả Ngọc Lan đại lục, Ba Lỗ Khắc đế quốc mới là lực lượng cực mạnh." Lôi Nặc chậm rãi nói, "Nhờ chúng ta trợ giúp đỡ, đạo sâm thương hội tự nhiên như cá gặp nước, không ngừng khuếch trương. Mặt khác hai đại thương hội cũng đã bị chèn ép, cắn nuốt. Da Lỗ lão Đại thực hiện mục tiêu nên phi thường vui vẻ. Ta, lão Nhị còn có Da Lỗ lão Đại ba người, vì chuyện này mà tụ tập cùng một chỗ, mở tiệc ăn mừng."

Ánh mặt của Lôi Nặc trở nên mờ ảo.

"Năm đó, trong lúc ba huynh đệ chúng ta ở cùng một nơi tổ chức yến tiệc, đều cảm thán: đáng tiếc lão Tam không có mặt. Không thì bốn huynh đệ chúng ta có thể tập trung cùng một chỗ rồi."

Lâm Lôi không khỏi rung động ở nơi sâu nhất của tâm linh. Đó là tầng sâu nhất tình cảm huynh đệ.

"Ba người chúng ta tụ tập ở một chỗ, tất cả đều hoàn hảo. Nhưng sau khi chúng ta chia tay không lâu. Tà Ác vương giả Áo Đinh hiện thân. Đầu tiên hắn quá mạnh, không thể địch nổi, trực tiếp thống lĩnh khống chế vài đại đế quốc, thống nhất thành Áo Đinh đế quốc." Lôi Nặc trầm giọng nói. "Bất quá, tên Áo Đinh còn không cảm thấy thỏa mãn. Hắn theo dõi đạo sâm thương hội! Đạo sâm thương hội, mặc dù chỉ là thương hội, nhưng là đệ nhất thương hội của đại lục, trong đó ẩn chứa thế lực kinh người.

Sắc mặt Lâm Lôi trở nên khó coi.

Lúc trước đạo sâm thương hội, chỉ là một trong ba đại thương hội. Bây giờ cắn nuốt mặt khác hai đại thương hội …… Lâm Lôi hoàn toàn tưởng tượng ra đạo sâm thương hội ẩn thế lực.

"Tên Áo Đinh có một thần phân thân tu luyện tử vong quy tắc." Lôi Nặc hạ giọng nói. Lúc trước dễ dàng khống chế vài đại đế quốc là vì hắn trực tiếp khống chế linh hồn nhân vật mấu chốt của các đế quốc. Do vậy mới dễ dàng khống chế, thống lĩnh. Da Lỗ lão Đại cũng bị hắn khống chế linh hồn."

Lâm Lôi không khỏi cảm thấy một trận đau lòng.

Năm đó Da Lỗ cũng từng bị khống chế linh hồn một lần, là nhờ mình cứu Da Lỗ lão Đại. Nhưng ...... lúc này mình không ở đây, không ai cứu.

"Chỉ trong 1 năm ngắn ngủi, nhờ Da Lỗ lão Đại phối hợp, đạo sâm thương hội tầng quản lý kịch liệt biến hóa, bị Áo Đinh sai khiên, nhân mã nắm trong tay. Có thể nói ...... cả đạo sâm thương hội tầng lớp cao cấp, ngoại trừ Da Lỗ lão Đại, các nhân viên trọng yếu, không có một người thuộc đạo sâm gia tộc. Đều là nhân mã của Áo Đinh." Lôi Nặc nói chậm, có chút khàn giọng.

Đột nhiên Lôi Nặc nhìn về phía Lâm Lôi, cười bi thương: "lão Tam, ngươi biết, tại sao Áo Đinh được gọi là Tà Ác vương giả không?"

Lâm Lôi ngẩn người ra.

"Tại sao?" Lâm Lôi mở miệng.

"bởi vì, hắn tà ác! Chẳng những là các loại công kích tà ác, mà quan trọng nhất là hắn là con người tà ác!" Lôi Nặc nhịn không được lạnh lùng nói, "Ở đạo sâm thương hội, tất cả đều bị vài khống chế, hỗn đản. Dùng linh hồn khống chế Da Lỗ, để cho Da Lỗ lão Đại giết chết từng người của đạo sâm gia tộc. Trong đó còn có nhi tử của Da Lỗ lão Đại, có thê tử hắn, người nối dõi ...... có huynh đệ hắn...... toàn bộ đã chết, toàn bộ là bị Da Lỗ lão Đại giết chết."

Lâm Lôi cảm thấy lạnh cả người. "Khi Da Lỗ lão Đại không giá trị lợi dụng. Hắn không trực tiếp giết chết Da Lỗ lão Đại, mà là để cho Da Lỗ lão Đại khôi phục thanh tỉnh!" Lôi Nặc trầm giọng nói.

"Tên đó thật là hỗn đản! Đáng chết!" ở phía sau, Y Na nhịn không được quát.

Lâm Lôi cũng hắng giọng.

"Lúc Da Lỗ lão Đại thanh tỉnh, chỉ là hắn đều nhớ, hắn ta đã làm gì trong lúc bị khống chế. Cả đạo sâm một tộc, sợ rằng chỉ có cực ít thành viên ở bên còn sống. Còn gia tộc đích hạch tâm thành viên, những người nối dõi của Da Lỗ lão Đại, toàn bộ bị hắn giết, một người cũng không còn. Da Lỗ lão Đại thống khổ đến mức nổi điên ……"

Thân thể Lôi Nặc phát run.

Lâm Lôi đã cảm thấy phảng phất có vô số nhát dao đâm vào trái tim.

"Tên Áo Đinh còn phong ấn ma pháp lực của Da Lỗ lão Đại. Hơn nữa còn bắt trói Da Lỗ lão Đại lên một cái cây đại thu trong Áo Đinh hoàng cung." Lôi Nặc nói, nước mắt rơi xuống, "Áo Đinh thường xuyên nhàn nhã đi chơi, ngồi trên đại thụ uống rượu ngon, hưởng thụ sự hầu hạ của cung nữ. Nghe nói Da Lỗ lão Đại điên cuồng chửi mắng. Hắn tựa hồ đang hưởng thụ điên cuồng của Da Lỗ lão Đại vậy …… Thật quá cuồng loạn!"

Lâm Lôi cảm thấy đầu óc như bị nổ mạnh.

Tà ác?

Cái này không phải tà ác, mà là biến thái. Áo Đinh thật là biến thái!

Sự phấn đấu cả đời Da Lỗ vào đạo sâm thương hội bị cướp lấy, còn để cho Da Lỗ giết chết tất cả thân nhân của mình, cuối cùng làm cho khôi phục thanh tỉnh! Nhưng Áo Đinh còn hưởng thụ sự chửi mắng của đối phương, hưởng thụ điên cuồng sự điên cuồng của đối phương.

"Khi ta biết được được, điên cuồng tới." Lôi Nặc chua xót nói, "Da Lỗ lão Đại đã bị bóp nghẹt. Áo Đinh cường đại, một ngón tay phỏng chừng là có thể giết ta. Ta chỉ có thể lén lút dùng thần thức tiến vào não của Da Lỗ lão đại. Cùng Da Lỗ lão Đại nói chuyện!"

"Tinh thần của Da Lỗ lão Đại sụp đổ rồi! Ta vô pháp tưởng tượng, bị trói trong một thời gian, hắn đã chịu biết bao nhiêu tinh thần hành hạ. Ta chỉ biết là, ý khí phấn đấu, tiêu sái của Da Lỗ lão Đại trước kia đã không còn. Đã sụp đổ rồi."

Lâm Lôi phẫn nộ, không nói gì, chỉ là nhìn chằm chằm Lôi Nặc.

"Ta dùng thần thức truyền âm, Da Lỗ lão Đại cuối cùng có một tia phản ứng. Hắn chỉ không ngừng nói với ta, hắn có tội, hắn có tội!" Thanh âm Lôi Nặc phát run, "hắn cầu xin ta hãy giết hắn. Ma pháp lực bị phong, muốn chết cũng làm không được. Hắn để cho ta giết hắn! Để cho hắn giải thoát!"

Thân thể Lâm Lôi run lên.

"ta đáp ứng." Da Lỗ hạ giọng nói, "Da Lỗ lão Đại đã điên quá rồi, từ trước tới nay ta chưa thấy qua hắn như vậy."

"Trước khi chết, Da Lỗ lão Đại nói cho ta biết, này Áo Đinh phi thường cường đại, so với thượng vị thần A Đức Kim Tư còn mạnh hơn nhiều. Cuối cùng hắn chỉ nói một câu nói - lão Tứ, ngươi cùng lão Tam, ngàn vạn lần đừng báo thù cho ta, không nên báo thù cho ta!" Da Lỗ nói đến đây, trên mặt đã tràn đầy nước mắt.

Lâm Lôi kinh ngạc.

" Ngươi cùng lão Tam, ngàn vạn lần đừng báo thù cho ta, không nên báo thù cho ta!"!!! Tiếng nói của Da Lỗ lão Đại như phảng phất ngay bên tai vang lên." Oanh!" Trong đầu óc Lâm Lôi hoàn toàn trống rỗng, chỉ có này một tiếng nói.

Lâm Lôi thống khổ, quỳ xuống mặt đất, xung quanh là tiếng nói chua xót.

"lão Tam." Lôi Nặc nắm chặt lấy Lâm Lôi.

Hắn hoàn toàn tưởng tượng ra sự thống khổ của Lâm Lôi. Bởi vì lúc trước hắn nhìn thấy thảm trạng của Da Lỗ, cũng là thống khổ vô cùng. Thậm chí hắn giết chết Da Lỗ, để cho Da Lỗ được giải thoát.

Quỳ phục trên mặt đất, Lâm Lôi ngẩng đầu, mắt trở nên hồng, toàn đều run rẩy, gầm nhẹ nói: "Áo Đinh!!! ta nhất định làm cho hắn thống khổ đến mức nổi điên!!! Để cho hắn hưởng thụ sự cuồng loạn của mình!!! để cho hắn chết!!!" Thanh âm Lâm Lôi phảng phất xuất phát từ trong hàm răng.

Ps: Hiện tại tác giả mới có chương này thôi, không biết có chương nữa không

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 8: Khoáng Thế Kỳ Bảo

"Lão Tam, tỉnh táo lại!" Lôi Nặc liền quát.

"Cha!" Toa Toa, Thái Lặc sợ hãi kêu lên.

Chuyện bọn họ lo lắng nhất là Lâm Lôi sau khi biết tin tức này sẽ tức giận đến mức nhịn không được, trực tiếp đi giết Áo Đinh. Ốc Đốn, Lôi Nặc bọn họ đều hiểu được thượng vị thần đỉnh nghĩa là cái gì, mặc dù Da Lỗ bi phẫn, thống khổ chết đi, sắp chết còn dặn Lâm Lôi, Lôi Nặc ngàn vạn lần đừng vì thế mà báo thù!

Không phải Da Lỗ không muốn báo thù mà là hắn lo lắng rằng Lâm Lôi, Lôi Nặc sẽ vì hắn mà phải chết!

"Lão Đại, chúng ta đi giết hắn." Bối Bối lập tức hướng ra ngoài phóng đi.

Đột ngột Lâm Lôi đưa tay phải nắm lấy Bối Bối, nhìn chằm chằm vào Bối Bối nói: “Bối Bối, đừng nóng vội!"

"Đúng, đừng xúc động." Ốc Đốn cũng vội vàng khuyên: “Bối Bối, ngươi cùng ca ca ta trước hết hãy tỉnh táo đã. Nếu có thể báo thù, chúng ta đã sớm đi báo thù rồi. Nhưng nếu không báo thù được, ngược lại đi chịu chết thì có đáng giá không. Chúng ta phải nhẫn. Nhẫn!"

"Nhẫn cái rắm!" Bối Bối phẫn nộ quát: “Thất tinh ác ma thì đã sao? Mấy trăm năm trước, Lão Đại còn chưa đột phá, đã thể một mình giết năm Thất Tinh ác ma rồi. Huống chi bây giờ! Áo Đinh, đừng nói là Thất tinh ác ma, dù là địa ngục Tu La …… ta cùng lão Đại, cũng không sợ!"

Lâm Lôi từ trung vị thần đạt tới thượng vị thần, thực lực đã tăng lên hẳn một cấp bậc.

Hôm nay lại có thần cách binh khí, cho dù nguy hiểm Lâm Lôi còn có chủ thần lực!

Ngoại trừ bản thân Lâm Lôi, Bối Bối có thiên phú thần thông phệ thần càng là cường đại đến biến thái tuyệt chiêu. Mặc dù bình thường công kích, Bối Bối không mạnh. Nhưng khi sử dụng thiên phú tuyệt chiêu, uy lực chính vượt qua Bối Lỗ Đặc!

Lâm Lôi, Bối Bối liên thủ, có thể ngăn cản bọn họ liệu có mấy người?

"Ngươi, ngươi nói cái gì?" Ốc đốn ngẩn ra.

"Trước khi đột phá? Giết năm Thất Tinh ác ma?" Lôi Nặc cả đám người đều ngẩn cả ra.

Mặc dù bọn họ đối với còn chưa biết Thất tinh ác ma nghĩa là gì, nhưng căn cứ vào lời nói lúc trước của Bối Lỗ Đặc thì bọn họ cũng hiểu được, Thất tinh ác ma là thượng vị thần đỉnh cường giả.

"Yên tâm. Giết Áo Đinh, ta nắm chắc." Lâm Lôi trầm thấp nói: “Nếu ta cùng Bối Bối đều giết không chết Áo Đinh …… Bối Lỗ Đặc đại nhân, khi ở địa ngục phỏng chừng đã nhắc nhở ta rồi." Ngọc Lan đại lục xảy ra cái gì, Bối Lỗ Đặc đều biết cả. Nhưng là Bối Lỗ Đặc lại chưa nói.

Áo Đinh hành hạ Da Lỗ, Lâm Lôi không oán Bối Lỗ Đặc. Dù sao, Bối Lỗ Đặc cũng không có khả năng mỗi ngày đều phát ra thần thức, chú ý từng thời khắc một.

Bối Lỗ Đặc không giết Áo Đinh, Lâm Lôi cũng không oán!

"Hắn không giết Áo Đinh chính là để cho ta tới giết." Lâm Lôi ánh mắt toát ra sát khí.

"Lão Tam, ngươi có nắm chắc giết được Áo Đinh?" Lôi Nặc khó có thể tin nhìn về phía Lâm Lôi.

"Ca." Ốc Đốn cũng khiếp sợ, kinh hãi nhìn Lâm Lôi.

"Mười phần nắm chắc." Lâm Lôi thanh âm lạnh như băng, lập tức liếc một cái Bối Bối: “Bối Bối, Áo Đinh được xưng tà ác vương giả, hành hạ Da Lỗ lão Đại nổi điên, sống không bằng chết. Ta như thế nào có thể để Áo Đinh chết dễ dàng như vây sao?"

Con người trước khi chết, đều sợ hãi.

Nhưng chết rồi thì sẽ không cảm giác gì nữa.

Điểm sợ hãi này, làm thế nào có thể làm cho ngọn lửa tức giận trong lòng Lâm Lôi hạ xuống. Làm như nào mới có thể để oan hồn Da Lỗ yên nghỉ đây?

"Lão Tam!" Lôi Nặc đột nhiên la lớn.

Lâm Lôi quay đầu nhìn, Lôi Nặc trong mắt đầy nước, trong ánh mắt có chứa bi phẫn, kinh hãi, cực kỳ phức tạp: “Lão Tam, ngươi nhất định vì lão Đại và lão Nhị báo thù! Nhất định phải làm! Để cho oan hồn của bọn họ tại minh giới cũng có thể yên nghỉ!" Nhiều năm như vậy, Lôi Nặc muốn báo thù nhưng lại không có năng lực.

Hắn thật không cam lòng!

Hắn hận chính mình vô năng!

Nhưng hắn có thể có biện pháp gì đây? Về thực lực, sợ rằng hắn còn chưa chạy đến được trước mặt Áo Đình, đã chết rồi.

"Báo thù!" Lôi Nặc nhìn chằm chằm Lâm Lôi, hy vọng của hắn hoàn toàn ký thác trên người Lâm Lôi.

"Yên tâm." Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Ốc Đốn: “Ốc Đốn, ngươi nhanh đi an bài một chút, đem tình báo về Áo Đinh tất cả đều sưu tập về đây! Kể cả thủ hạ, thành viên của Áo Đinh vân vân, cũng đều toàn bộ sưu tập lại."

"Vâng." Ốc Đốn vội vàng lui đi an bài.

Lâm Lôi quay đầu thấy bên cạnh mặt Địch Lỵ Á đầy nước mắt. Thấp giọng nói: “Địch Lỵ Á, yên tâm, Áo Đinh nhất định sẽ phải chết, hơn nữa sẽ chết rất thảm, ta thề!"

Ba Lỗ Khắc đế quốc kiến quốc gần hai ngàn năm, tình báo nhân viên trải rộng toàn Ngọc Lan đại lục, ngay cả trong Áo Đinh đế quốc hoàng cung phát sinh chuyện gì cũng đều biết hết. Lúc trước, Ba Lỗ Khắc đế quốc vẫn sưu tập tin tức tình báo về các thành viên trọng yếu của Áo Đinh đế quốc. Lúc này Lâm Lôi ra lệnh một tiếng, chỉ trong nhất thời đại lượng tin tình báo được sửa sang cho tốt, rồi được đưa lên bàn của Lâm Lôi.

Gần một đêm, Lâm Lôi đã có trả thù kế hoạch.

Trong một tòa phủ đệ xa hoa.

Trong hoa viên, một quý tộc thanh niên mặc trường bào cao quý đang dựa tại một trường kỷ (ghế dài) , nói là trường kỷ, thực tế giống như một cái giường. Trên giường có một thị nữ xinh đẹp, quần áo bán giải, lộ ra da thịt bên trong trắng như tuyết. Mà quý tộc thanh niên liền xuống, đầu dựa vào lòng của thị nữ.

"Tốc độ thực là chậm." Quý tộc thanh niên bất mãn hừ nhẹ một tiếng.

Lúc này, từ cửa hoa viên, nối tiếp đi vào là những nữ tử xinh đẹp, đồng thời còn có một vị quản gia bộ dáng trung niên nhân trách mắng: “Nhanh lên một chút, đều đứng vào bên kia, năm người một hàng." Khoảng chừng hai mươi lăm danh nữ khuôn mặt giảo hảo, vóc người trẻ trung.

Hai mươi lăm danh nữ tử đều có chút khẩn trương xếp hàng.

"Điện hạ, đều đã chuẩn bị xong." Này quản gia lập tức khiêm ti đi tới, cung kính nói.

"Uhm." Quý tộc thanh niên ứng thanh, nhưng mắt hắn đang nhìn chằm chằm hai mươi lăm danh nữ tử.

Lập tức hắn trên mặt gợn lên một tia quỷ dị tươi cười: “Quả nhiên đều tuổi còn trẻ, không giống mấy mụ già ở vị diện ngục giam, một chút mùi đàn bà cũng không có. "

Lập tức hắn lật tay, trong tay xuất hiện một mũi tên, hắn cười vang: "Các vị mỹ nữ, bây giờ ta và các ngươi chơi một trò chơi, ta tùy ý ném mũi tên này, trên người ai, người đó sẽ phải cởi một kiện quần áo. Hiểu chưa?"

Thân thể của hai mươi lăm danh nữ tử run lên, nhưng cũng không dám có một tia phản kháng.

"Mũi tên giết không chết các ngươi đâu." Quý tộc thanh niên khẽ cười nói.

Một cái vung tay...

"Sưu!" Mũi tên như tia chớp bay qua, xuyên qua hai mươi lăm danh nữ tử. Trong nháy mắt, mũi tên quay lại trong tay quý tộc thanh niên.

"A." một tiếng kêu yếu ớt mang vẻ sợ hãi, chỉ thấy trên ngực một nữ tử một vết máu thẩm thấu ra.

"Tốt lắm, đâu tiên đã có máu." Quý tộc thanh niên vươn đầu lưỡi liếm một chút máu tươi dính trên mũi tên. Khẽ cười nói.

"Thoát!" Hắn nắm chắc mũi tên chỉ là làm rách chút da của nữ tử, mặc dù có đau đớn, nhưng nhiều nhất ngoài da chỉ chảy ra một chút máu thôi.

Tên này nữ tử thân thể phát run, cởi một kiện áo ngoài.

"Tiếp tục!" Quý tộc thanh niên lại một lần nữa ném ra mũi tên.

Trò chơi không ngừng tiếp tục, chỉ chốc lát, hai mươi lăm danh nữ tử đều cới hết quần áo đứng ở trong hoa viên. Bất tri bất giác, quản gia đã sớm rời đi, hắn cũng biết …… điện hạ ghét nhất bị nam nhân khác thấy đàn bà của hắn. Những người này, điện hạ có thể nhìn nhưng người khác nhìn …… liền muốn chết.

Hai mươi lăm danh nữ tử xích loã run rẩy đứng trên mặt đất, trên người đều chảy xuôi ra vết máu nhè nhẹ. Quỷ dị là vết máu lại tạo thành chữ viết.

"Nô" “Ái "“Tiện"……

Trên người mỗi nữ đều xuất hiện các loại vết máu.

Tràng cảnh quỷ dị này càng làm bọn nữ tử không dám phản kháng.

"Nga!" Nhìn thấy tràng cảnh này, quý tộc thanh niên thân thể kích động run rẩy đứng lên, “Quá mỹ diệu, quả thực là nghệ thuật. Tốt, Nô, ngươi lại đây! Là ngươi, trên người có chữ nô." Quý tộc thanh niên trong tay nghịch nghịch mũi tên, mũi tên như có linh tính bay múa.

Xích lỏa nữ tử hoảng sợ khẩn trương từng bước từng bước đi tới.

Chính vào lúc này...

"Hô!" Rồi đột nhiên cuồng phong nổi lên, trên mặt đất đích quần áo tất cả đều bay lên, mang hai mươi lăm danh nữ tử tất cả đều bao vây đứng lên. Cùng một khắc hai mươi lăm danh nữ tử, kể cả thị nữ bên cạnh quý tộc thanh niên tất cả đều lâm vào trạng thái mơ màng, không có ý thức.

"Sao?" Quý tộc thanh niên quay đầu nhìn lại, đột nhiên ánh mắt lợi lên, sắc như đao.

Một gã tông phát nam tử đột nhiên xuất hiện, hắn mặc áo tang màu trắng. Trên đầu thắt khăn tang, hắn đang từng bước từng bước đi tới.

"Ngươi là ai?" Quý tộc thanh niên sắc mặt biến đổi.

"Áo Đinh, là cha ngươi?." Lâm Lôi đạm mạc mở miệng nói.

"Biết rồi mà còn dám kiêu ngạo?" Quý tộc thanh niên trong miệng nói, thân thể đột nhiên chớp động.

"Ông" một cỗ kỳ lạ linh hồn ba động tràn ngập, quý tộc thanh niên trong nháy mắt hai mắt vô thần, lâm vào trạng thái mơ hồ. Đó chính là Lâm Lôi tại hắc thạch không gian lấy được tuyệt chiêu linh hồn hỗn loạn, năm đó khi Lâm Lôi vẫn còn trung vị thần lúc đã có thể làm cho thượng vị thần bình thường lâm vào trạng thái hỗn loạn.

Mà hôm nay ……

"Một tên tiểu tử luyện hóa thần cách để đạt tới thượng vị thần mà muốn chạy trốn sao?" Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Lâm Lôi tay phải hoá thành trảo ”Phốc xích!" Trực tiếp cắm vào não của quý tộc thanh niên, một cổ đại địa thần lực trực tiếp tiến vào bên trong não tên thanh niên, làm cho não của hắn nát bấy.

"Mục tiêu kế tiếp." Lâm Lôi nắm lấy thi thể tên quý tộc thanh niên, thân hình vừa động liền biến mất không thấy.

Đợi đến Lâm Lôi rời đi không lâu, những nữ tử đó mới khôi phục thanh tỉnh, nhưng là các nàng hết thảy là mờ mịt không biết. Mà người quản gia cũng không lo lắng, hắn biết điện hạ này là thượng vị thần, tại Ngọc Lan đại lục, không có gì đủ khả năng uy hiếp tới điện hạ. Hắn còn tưởng rằng điện hạ đột nhiên có chuyện gì rời đi.

Áo Đinh đế quốc đế đô, chính là di chỉ Ngọc Lan đế quốc đế đô trước kia trọng kiến lại. Đặc biệt hoàng cung càng thêm hoành vĩ sâm nghiêm. Hôm nay, Áo Đinh đế quốc đế đô rất là náo nhiệt ……

Bởi vì, Đoàn sứ giả của Ba Lỗ Khắc đế quốc đến bái kiến Ấo Đinh bệ hạ. Từ một ngàn năm trước, sau khi Áo Đinh đế quốc thành lập, Ba Lỗ Khắc đế quốc cùng Áo Đinh đế quốc quan hệ rất căng thẳng.

Bây giờ, cũng phái k sứ giả tới bái kiến Áo Đinh bệ hạ. Thật khó có thể tưởng tượngđược.

Áo Đinh đế quốc, hoàng cung đại điện.

Đế quốc các đại thần đều đứng bên dưới đại điện, trên mặt đều tươi cười, tại bọn họ nghĩ, Ba Lỗ Khắc đế quốc phái sứ giả tới bái kiến Áo Đinh bệ hạ là biểu hiện của quy phục. Điều này làm bọn hắn không khỏi có một loại cảm giác lấn lướt trước Ba Lỗ Khắc đế quốc.

"Bệ hạ, sứ giả đã ở ngoài điện." Cung đình thị giả cung kính bẩm báo.

"Ha ha …… để cho bọn họ tiến vào." Ngồi phía trên đại điện Áo Đinh cười to nói, Áo Đinh là một kẻ rất yếu mặt mũi, theo đuổi sự hoàn mỹ. Hắn thích cao cao tại thượng, để vô số người hướng hắn cung kính. Hắn thích nắm trong tay nhân sinh mệnh cảm giác …… hơn nữa, hắn càng thích ngoạn, trêu người.

Có thể đem người khác hỉ nộ ai nhạc (buồn vui sầu khổ, thích làm gì thì làm đó mà – David). Tất cả đều nắm trong lòng bàn tay, hắn sẽ rất vui vẻ.

"Áo Đinh bệ hạ vĩ đại, ta thay Ba Lỗ Khắc đế quốc bệ hạ, gửi tới người sự vấn an chân thành nhất." Người cầm đầu Ba Lỗ Khắc đế quốc sứ giả có chút khom người nói, tiếp theo nói: “Lúc này đây, Ba Lỗ Khắc đế quốc, chuẩn bị hai kiện khoáng thế kỳ bảo, dâng cho Áo Đinh bệ hạ!"

Áo Đinh trên mặt lộ ra vẻ tươi cười: “Mang đến đây, ta xem."

Nhất thời...

Có bọn thị vệ khiêng hai cái rương lớn từ ngoài đại điện mang vào, rồi sau đó cẩn thận đặt ở trên đại điện.

"Mở ra." Áo Đinh điềm đạm cười nói.

"Áo đinh bệ hạ, mời xem." Sứ giả mở ra rương lớn thứ nhất. Nhất thời, cả đại điện trở nên ồn ào, mà ngồi ở trên đại điện, Áo Đinh bệ hạ, liếc mắt liền thấy được trong rương bảo vật điều này làm sắc mặt hắn nhất thời đại biến: “Ni Mạc Lạp! Không..." Ni Mạc Lạp, chính là huynh đệ duy nhất của Áo Đinh.

"Cái này, cái này ……" Trên đại điện, các đại thần đều sợ ngây người, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Sứ giả cũng là cười lạnh mở ra cái rương khác.

"Đương đương!"

Áo Đinh cảm thấy tâm trạng chính mình vừa hung hăng vừa bi phẫn. Hắn tử tử nhìn chằm chằm thi thể trong rương: “Con ta! Con của ta!" Áo Đinh khó có thể tin, không khỏi cuống quít lắc đầu.

Qua ba đạt vị diện ngục giam trung rất nguy hiểm, lúc mới vào Áo Đinh còn yếu. Hắn mặc dù điên cuồng, mặc dù thích đùa bỡn người khác, thích giết chóc …… nhưng là hắn lại không muốn chính mình nhìn thấy cái chết của thân nhân. Tại vị diện ngục giam nhiều năm, hắn đều bảo vệ thật tốt con cùng huynh đệ của mình!

Lúc này đây xuyên thấu qua không gian bạc nhược nguy hiểm, trở lại Ngọc Lan đại lục.

Không gian bạc nhược, chính là nhằm vào năng lượng của kẻ vượt ngục. Trói buộc có mạnh có yếu, năng lượng của người vượt ngục càng mạnh, sự trói buộc lại càng lớn. Lực trói buộc l này cùng với huyền ảo lĩnh ngộ không quan hệ. Dù sao huyền ảo lĩnh ngộ là sự lĩnh ngộ.

Thượng vị thần bình thường, cùng Thất tinh ác ma, thông qua không gian bạc nhược đều trói buộc như nhau.

Hắn mang theo hai thượng vị thần,.

Một người chính là con hắn, một người là huynh đệ hắn. Hắn liều mạng, mang theo hai người khó khăn trở lại đây. Về phần thủ hạ, đều là trung vị thần, hạ vị thần. Hắn có thể liều mạng, mang theo hai người lại đây. Đối huynh đệ, con mình coi trọng ra sao có thể tưởng tượng được ra. Nhưng là hôm nay ……

Huynh đệ hắn, con hắn đều đã chết!

Lại là chết ở trước mặt hắn.

Tại vị diện ngục giam hắn rất cẩn thận, nhưng tại Ngọc Lan đại lục, ngoại trừ Bối Lỗ Đặc là thượng vị thần, không có thượng vị thần nào khác. Hắn căn bản không nghĩ chính mình huynh đệ, con mình có nguy hiểm. Nhưng hôm nay …… hai cái thi thể đặt ở trong rương, đặt ở trước mặt hắn.

"Không. Không..." Áo Đinh phẫn nộ rống lên.

"Bắt lấy hắn!" Áo Đinh nhìn chằm chằm vào sứ giả.

Nhất thời đại lượng binh lính hùng dũng đi tới, trực tiếp vây lấy sứ giả.

Áo Đinh thân hình chợt lóe tới bên cạnh hai cái rương, hắn nhìn thi thể trong rương bên trái, lại nhìn thi thể trong rương bên phải, sắc mặt hắng giọng: “Ni Mạc Lạp, Thiết Tư Đặc! Các ngươi, các ngươi như thế nào ……" Hắn toàn thân run run, sắc mặt không một tia huyết sắc.

"Huynh đệ của ta, con của ta! Các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cho các ngươi báo thù, nhất định!!! Ta sẽ làm hắn hối hận, ta sẽ làm hắn sống không bằng chết!!!"

Áo Đinh quay đầu nhìn về phía sứ giả.

"Nói cho ta biết, ai giết bọn họ." Áo Đinh liên quát, hắn rất rõ ràng, có thể giết chết con và huynh đệ của mình, dám chắc phải đạt tới cấp thượng vị thần.

"Hừ!" Vậy sứ giả cũng là cười lạnh một tiếng.

"Ta!" Một đạo thanh âm lạnh như băng từ bên ngoài đại điện vang lên.

Nhất thời trên đại điện, các đại thần, cùng với Áo Đinh đều quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện bên ngoài đại điện, hơn nữa từ ngoài đại điện từng bước từng bước đi vào, binh lính bên cạnh cũng không cách nào tới gần ngăn trở. Trên đầu của hắn buộc khăn màu trắng, trên người mặc hiếu phục màu trắng. Nhìn thấy cảnh này, trong đại điện các đại thần đều chấn kinh hãi... đây rõ ràng là trong nhà có người chết nên mới mặc hiếu phục.

Áo Đinh gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi, ánh mắt muốn phún lửa.

"Ngươi là ai?" Áo Đinh gầm nhẹ quát.

"Nếu ngươi trí nhớ tốt, hẳn là nhớ rõ, ngươi đã hại chết hai người, trong đó một người là nhị ca của ta, còn một người đại ca của ta!" Lâm Lôi trầm giọng nói.

Gần hai ngàn năm không có xuất thế, đã không ai có thể nhận ra được thân phận người trước mắt.

Áo Đinh khẽ nhăn mày, hắn căn bản nghĩ không ra người trước mắt là ai.

"Xem ra, ngươi đã hại chết quá nhiều người."

Lâm Lôi lạnh lùng nhìn hắn: “Ngươi nghe cho rõ đây. Ta, Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc!"

Nhất thời trên đại điện các đại thần ồn ào hẳn lên, đều khó có thể tin nhìn về phía Lâm Lôi. Thanh niên đang mặc hiếu phục trước mặt này, chính là Ba Lỗ Khắc đế quốc khai quốc đại đế, ở Ngọc Lan đại lục đã trở thành truyền kỳ Lâm Lôi!

P/S: hôm nay rảnh rỗi giúp đỡ nguyenan 1 chương

có gì sai sót mong anh em góp ý và bỏ qua

Thấy có mí câu chưa rõ lắm nên mình biên lại chút he, các pác thấy có lỗi thì nhắn để mì sửa. Thanks nhìu .

David

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 9: Chiến!

Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc?" Áo Đinh lập tức biết được người đến là ai. Danh tiếng của Lâm Lôi tại Ngọc Lan đại lục thật sự quá lớn. Nói về địa vị, so với Vũ Thần, Đại Tế Ti tại Ngọc Lan đại lục thì địa vị còn cao một bậc. Dù sao thành tựu của Lâm Lôi thật sự là truyền kỳ.

Áo Đinh nghiêm sắc mặt, hắng giọng, nhìn chằm chằm Lâm Lôi, từng chữ một phát ra từ hàm răng: "Ngươi còn dám tới!"

"Không đến, làm sao có thể giết ngươi được?" Thanh âm Lâm Lôi lạnh như băng.

"Ha, ha ha ......" Áo Đinh giận dữ, cười to.

Nhi tử cùng huynh đệ chết, đã làm cho lửa giận của Áo Đinh lên tận trời. Hơn nữa hắn cũng biết chuyện của Lâm Lôi gần hai ngàn năm trước, bất quá Lâm Lôi vừa mới bước vào thần cấp. Áo Đinh nghĩ rằng cho dù Lâm Lôi là thiên tài, đạt tới thượng vị thần thần rồi nhưng có khả năng dung hợp được mấy huyền ảo?

Trong thời gian ngắn khó thành công được.

Áo Đinh giận dữ mà cười. Cả người Áo Đinh đột nhiên hóa thành một đạo ảo ảnh, trong nháy mắt tới trước người Lâm Lôi, chỉ nghe "Bồng" một tiếng đánh. Thân ảnh Lâm Lôi bị đánh, phản chấn ra ngoài đại điện. Áo Đinh hướng ra ngoài đại điện, lạnh lùng cười, thân hình chợt lóe bay ra ngoài.

"Lâm Lôi cùng Áo Đinh bệ hạ đại chiến ......"

Nhất thời cả, trên đại điện, các đại thần đều đi ra ngoài, ngay cả phần lớn thị vệ cung đình cũng đều chạy ra ngoài đại điện. Tất cả nhìn theo hướng bốn phương tám hướng, nhìn lên bầu trời, mục đích muốn thấy được Lâm Lôi và Áo Đinh. Nhưng bọn họ đã không nhìn thấy.

"Các ngươi đoán xem, bệ hạ cùng Lâm Lôi tông sư, ai sẽ thắng?" Các đại thần nhỏ giọng nói.

"Năm đó trong một khoảng gian, bệ hạ đã hủy diệt hơn nửa Ngọc Lan đế quốc. Với thực lực như vậy nhất định sẽ thắng."

"Lâm Lôi tông sư, gần hai ngàn năm không xuất hiện, thiên tư tự do phát triển, chắc càng mạnh hơn."

Trong khi các đại thần thấp giọng bàn luận, đột nhiên tiếng nổ tung từ hoàng cung truyền đến...

"Oanh!"

Ở xa xa, một tòa cung điện nổ tung, vô số đát đá vụn bắn cực nhanh theo bốn phương tám hướng. Đất đá vụn bắn ra vài trăm thước nện "Phanh" một tiếng, trên tường xuất hiện lỗ thủng lớn. Chỉ nghe tiếng kêu thảm thiết không ngừng. Vô số người vô tội đã bị ảnh hưởng. Cung nữ, thị vệ bị đá vụn bắn phải, hoặc là đầu vỡ, hoặc là cánh tay đứt ……

Các đại thần đều ngửa đầu nhìn lên phía trên.

Sứ giả bị thị vệ bao vậy, cũng ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy trên bầu trời hoàng cung Áo Đinh đế quốc, Lâm Lôi và Áo Đinh đang dừng lại giữa không trung. Lúc này, Lâm Lôi đã hoàn toàn long hóa, long lân bao trùm toàn thân, hai mắt màu vàng lợt lạnh lùng nhìn chằm chằm Áo Đinh ở phía đối diện. Vẻ mặt Áo Đinh hiện lên vẻ khó có thể tin được: "Không, không có khả năng, không có khả năng!"

Chỉ giao thủ trong thời gian ngắn ngủi, cũng đủ làm cho Áo Đinh sợ ngây người.

"Vật chất công kích?" Lâm Lôi âm thanh lạnh lùng nói. "Ta biết ngươi am hiểu tử vong quy tắc công kích, không cần sử dụng đến sao?" Lâm Lôi cũng phát hiện trong quá trình cùng Áo Đinh giao thủ, hắn sử dụng phong nguyên tố pháp tắc. Bên ngoài thân tản ra phong hệ hơi thở. Căn bản không có tử vong hơi thở.

Lâm Lôi biết...

Áo Đinh được gọi là Tà Ác vương giả. Hắn mạnh nhất là tử vong pháp tắc.

Áo Đinh cắn răng, gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi: "Đối phó ngươi, ta không cần! Ta sẽ làm ngươi biết, thế nào là hối hận!" Nói xong, thân thể vừa động, trong thiên địa rồi đột nhiên xuất hiện long quyển phong. Áo Đinh đứng ở giữa trung tâm long quyển, còn sử dụng hủy thiên diệt địa khí thế, trong nháy mắt tới trước mặt Lâm Lôi, hung hăng tung một chưởng về phía Lâm Lôi.

"Xuy ..."

Không gian xuất hiện một khe không gian. Bởi vì đây là vật chất vị diện, Thượng vị thần rất dễ dàng là có thể xé rách không gian.

"Buồn cười." Lâm Lôi không hề ngăn cản Áo Đinh, hơn nữa mặc một chưởng đao đánh lên người.

"Thương!"

Chưởng đao bổ lên trên người Lâm Lôi, nhưng lại phát ra tiếng đanh như va phải kim chúc, Trên long lân của Lâm Lôi chỉ là xuất hiện một cái vết màu trắng nhàn nhạt. Cảnh này làm cho Áo Đinh trợn mắt há hốc mồm. Lâm Lôi liền thừa cơ dùng long trảo nắm cánh tay phải của Áo Đinh, điên cuồng xé ra...

Da thịt đứt ra, một cánh tay phải trực tiếp bị đứt.

"Hô!" Long vĩ như một tia chớp quất tới.

Áo Đinh vội vàng tránh né. Mặc dù tránh nhanh nhưng trên bụng vẫn lưu lại một vết thương thật sâu, máu tươi tràn ra ngoài. Áo Đinh nhìn Lâm Lôi, chấn kinh nói: "Tại sao thân thể ngươi có thể ......" Vừa nói, vừa chữa thương, thương thế rất nhanh khôi phục. Nhưng cánh tay bị cụt hồi phục tương đối chậm.

"Quá yếu, quá yếu!"

Lâm Lôi nhạn nhẽo nói, đồng thời tay phải vất cánh tay cụt từ giữa không trung. Cánh tay rơi xuống, nện ở nện vào đất của hoàng cung. Vừa rồi Áo Đinh thi triển vật chất công kích khiến cho long quyển phong xuất hiện làm cho hoàng cung bị phá hủy không ít chỗ. Các đại thần tập trung lại, tránh ở trong hoàng cung nhờ các cao thủ che trở.

"Không có khả năng!" Áo Đinh gào thét, lại bay lên. Chỉ thấy bên ngoài thân thể Áo Đinh hình thành một đạo kiếm hình mơ hồ. Một đạo hư cự kiếm trực tiếp Lôi chém tới Lâm.

Lâm Lôi lạnh lùng cười, tốc độ đột nhiên tăng lên nhiều, tránh khỏi kiếm kia. Đồng thời một móng vuốt trực tiếp đánh vào mặt Áo Đinh. Trên mặt Áo Đinh bị mất một miếng thịt lớn. Cả người Áo Đinh bị đánh bay.

"Tốc độ quá chậm." Lâm Lôi tiếp tục nói. Sau khi đạt tới thượng vị thần, tốc độ Lâm Lôi lại tăng lên nhiều. Đặc biệt phối hợp thân thể cường hãn, tốc độ cực nhanh, vượt xa phong hệ thần phân thân của Áo Đinh. Áo Đinh không chút năng lực phản kháng. Dù sao, Áo Đinh mới chỉ sử dụng phong hệ thần phân thân, không phải tử vong thần phân thân cực mạnh.

Áo Đinh quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, trong đôi mắt tràn đầy kinh sợ, hắn không cách nào tiếp nhận sự thật này!

"Tại sao hắn lại mạnh như vậy?" Áo Đinh không thể tin.

" Tử vong thần phân thân của ngươi đâu?" Vừa dứt lời, thân ảnh Lâm Lôi đã tới bên cạnh hắn, đồng thời đùi phải như chiến đao trực tiếp đánh lên đầu hắn. Áo Đinh sợ hãi, vội vàng bay ngược lại, tránh được một thối của Lâm Lâm. Hắn còn chưa kịp hít một hơi, chỉ nghe "Bồng" một tiếng, Áo Đinh lại bị long vĩ của Lâm Lôi xẹt qua...

Thân thể Áo Đinh bị cắt làm đôi, xương vỡ, tim phổi rối loạn.

Nửa thân người trực tiếp rơi xuống.

"Ngươi không phải lợi hại lắm sao?" Thanh âm Lâm Lôi vang lên.

"Bồng!" Một quyền của Lâm Lôi trực tiếp đánh vào ngực Áo Đinh. Trong ngực hắn phảng phất phất như bị đánh nát, máu bắn phụt ra. Nhưng nửa người của Áo Đinh rất nhanh sinh trưởng lại. Cánh tay trái của hắn hướng tới Lâm Lôi đánh mạnh.

"Ngươi không phải Tà Ác vương sao?"

"Bồng!" một cước đá vào cánh tay trái của hắn. Áo Đinh lại bay lên.

"Ngươi không phải muốn cho ta hối hận sao?" Một cái tát của Lâm Lôi đánh vào đầu Áo Đinh.

Áo Đinh giống như một mũi tên, trực tiếp rơi xuống, "Bồng" mốt tiếng, hắn nện vào mặt đất, cả mặt đất vỡ ra, cả người Áo Đinh dính sâu vào trong đó.

Lâm Lôi chậm rãi hạ xuống, đến gần mặt đất.

"Ra đi, ta biết ngươi còn chưa chết!" Lâm Lôi nhạt nhẽo nói.

Từ đầu đến giờ, Lâm Lôi vẫn không dùng sát chiêu, nếu dùng thì đã dễ dàng giết chết Áo Đinh. Vì không muốn cho Áo Đinh chết một cách nhẹ nhàng. Lâm Lôi vẫn nhớ kỹ, Áo Đinh đã hành hạ Da Lỗ lão Đại như nào.

Áo Đinh đế quốc, trong hoàng cung, thần cấp cao thủ có hơn mười người, đều là thủ hạ của Áo Đinh. Lúc này, bọn họ cũng khó tin khi nhìn hỉnh ảnh đang diễn ra trước măt......Trong lòng bọn họ, Áo Đinh là vương giả vô địch, nhưng lúc này không một chút năng lực phản kháng!

"Bệ hạ ......" Các đại thần trợn tròn mắt.

"hừ, Áo Đinh đế quốc đã tiêu rồi!" Sứ giả Ba Lỗ Khắc đế quốc đang bị bao vây, ngẩng đầu nói.

Ở trên bầu trời cách xa khu vực chiến đấu, một đám người đang bay tới. Đúng là Bối Bối, Ốc Đốn, Địch Lỵ Á, Thái Lặc cùng một đám người. Tất cả đều bay vào trong hoàng cung. Đối bọn họ, muốn tiến vào hoàng cung lúc nào, đều có thể dễ dàng vào, không ai có thể ngăn cản được.

Lôi Nặc nhìn thấy hình ảnh đang diễn ra trước măt, nước mắt không khỏi chảy ra: "lão Đại, lão Nhị, Áo Đinh đã chết, các ngươi đã được báo thù rồi!"

Lúc này, giữa sân chiến đấu, chỗ mặt đất vỡ ra, một bóng người từ trong đó chậm rãi đứng lên. Đúng là Áo Đinh. Toàn thân Áo Đinh đã được chữa trị hoàn toàn. Nhưng trong mắt hắn tràn đầy phẫn nộ, không cam lòng.

"Còn có tuyệt chiêu gì không?" Lâm Lôi cười lạnh nói.

Vừa nói, thân hình lại tiến lên với tốc độ cực nhanh. Cho dù Áo Đinh cố gắng nhanh chóng thối lui. Cũng như trước, bị Lâm Lôi hung hăng đá một thối ở giữa hạ bộ, một tiếng bạo liệt vang lên, Áo Đinh hét thảm thiết. Cả người bị đánh bay đ và rơi xuống trên mặt đất.

"Tử vong thần phân thân của người đâu?" Lâm Lôi lạnh lùng nhìn hắn, "Thế nào, tình nguyện để cho phong hệ thần phân thân tiêu đời, mà tử vong thần phân thân còn chưa dùng tới hả?" Lâm Lôi thấy được phong hệ thần phân thân của Áo Đinh thực lực không mạnh. Lâm Lôi muốn đánh chết là tử vong thần phân thân của đối phương.

"Ngươi, ngươi ......" Áo Đinh vô cùng oán hận nhìn Lâm Lôi.

Hắn muốn giết Lâm Lôi nhưng không có biện pháp.

"Lâm Lôi. Ngươi điên rồi. Ngươi thật ác độc!" Áo Đinh giận dữ, "Nhưng ngươi giết không được ta đâu!" rít lên một tiếng, trong nháy mắt, cả người Áo Đinh hóa thành gần ngàn thân ảnh, đồng thời hướng trên trời, dưới đất, bốn phương tám hướng chạy toán loạn. Đúng là phân thân thuật trong phong hệ pháp tắc. Lâm Lôi thấy thế nhưng vẫn không nhúc nhích.

Đột ngột...

Trong nháy mắt, một cổ sương mù quang mang màu vàng bao trùm phạm vi ngàn thước. Dẫn lực đáng sợ trong nháy mắt tác dụng lên tất cả phân thân của Áo Đinh. Đương nhiên, cùng trong phạm vi bao phủ còn có những người đang xem cuộc chiến như: thị nữ, thị vệ, cùng với Lôi Nặc, Bối Bối... nhưng bọn họ không hề bị ảnh hưởng.

"Bồng" "Bồng"...... Một loạt tiếng nổ tung, năng lượng phân thân bị dẫn lực làm cho nổ tung! Năng lượng cuồng bạo tới tận mặt đất hoàng cung, tường của hoàng cung lại một lần nữa bị phá hư, một đống đổ nát.

Lâm Lôi dùng tuyệt chiêu cực mạnh...hắc thạch không gian! Dẫn lực hướng về phía Lâm Lôi!

Thân thể của Áo Đinh chỉ còn lại phong hệ thần phân thân là không bị nổ.

Rất bình thường, sau khi đạt tới thượng vị thần, Lâm Lôi sử dụng hắc thạch không gian, uy lực lại tăng lên 10 lần, so với lúc trước mạnh hơn rất nhiều. Trong khu vực dẫn lực, dù là Thât tinh ác ma e rằng cũng cực khó chống lại dẫn lực. Trong khu vực dẫn lực đáng sợ, nếu thân thể không đủ cường hãn, thì chỉ có kết quả duy nhất....

Thân thể bị vỡ nát!

Năng lượng phân thân cấu thành thân thể, về tính ổn định, không đủ chống lại dẫn lực, chỉ có thể bị nổ tung mà thôi.

"Xuy xuy” Áo Đinh điên cuồng chống lại dẫn lực. Nhưng thân thể hắn không khỏi bị bay về phía Lâm Lôi.

"Điều này, điều này ......" Áo Đinh không dám tin tưởng.

"Thế nào, tử vong thần phân thân còn không hiện thân?" Lâm Lôi cười lạnh nói, vừa rồi Lâm Lôi đã phát ra thần thức, bao trùm cả Ngọc Lan đại lục. Nhưng căn bản không phát hiện này hơi thở thần phân thân khác của Áo Đinh.

"Bội phục." Áo Đinh khôi phục tĩnh táo, "Chỉ không tới hai ngàn năm, ngươi cũng trở nên mạnh như vậy. Trọng lực không gian của ngươi đích xác rất mạnh. ngươi giết chết ta đi ......" Áo Đinh cũng không phản kháng nữa, cũng không phải hắn không muốn phản kháng, mà là hắn ý thức được hắn không có năng lực phản kháng.

Hắn lựa chọn chết!

"Muốn chết?"

Lâm Lôi xuy cười nói, "Ngươi đã quên rằng đối đại ca Da Lỗ của ta như nào rồi ư?"

Vẻ mặt Áo Đinh ngẩn ra.

"Ông" Linh hồn lực trực tiếp tràn ngập, linh hồn hỗn loạn trực tiếp tác dụng lên linh hồn Áo Đinh. Linh hồn hỗn loạn của Lâm Lôi cực kỳ biến thái …… Hắn đạt tới thượng vị thần cảnh giới, đã có thể làm cho Ngũ tinh ác ma, lục tinh ác ma lâm vào trạng thái mơ hồ.

Quả nhiên....

Hai mắt Áo Đinh trở nên vô thần.

"Quả nhiên, chỉ là thực lực của ngũ tinh ác ma, cùng lắm là gần bằng lục tinh ác ma." Hình dáng Lâm Lôi biến ảo, khôi phục hình người. Đồng thời bên ngoài thân lại xuất hiện trang phục màu trắng.

Áo Đinh ngơ ngác, đứng ở tại chỗ.

Lâm Lôi quay đầu về phía sau, quét về phía cả hoàng cung, lập tức cất cao giọng nói: "Áo Đinh đã không còn năng lực phản kháng." Lâm Lôi vừa nói, vừa đa một cước vào người Áo Đinh. Áo Đinh như một người gỗ, sau khi bị đá bay, trực tiếp ngã trên mặt đất, nằm bất động.

Nhiều người chứng kiến này cảnh này, đều cảm thấy kinh hãi. rất hiển nhiên.... Áo Đinh đã mất ý thức.

"Bây giờ, trong đế đô, có 82 vị thần cấp, toàn bộ lại đây, nếu không người chết tiếp theo là các ngươi!" Lâm Lôi lạnh lùng nói, đồng thời hắn cũng dùng thần thức truyền âm, truyền vào trong đầu 82 người này. Trước kia, 82 người này là thuộc hạ của Áo Đinh, giờ phút này, tất cả sợ hãi, đều lập tức bay lại đây.

Ánh mắt Lâm Lôi hướng tới Áo Đinh.

"Chết? Ta sẽ làm cho ngươi thống khổ, hối hận mà chết đi." Ánh mắt Lâm Lôi lạnh lùng vô cùng.

Ps: Hôm nay mình có việc bận. Bây giờ mới dịch xong chương này.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 10: Tử Vong Phương Thức

Trên bầu trời, hơn mười người bay tới, và hơn mười vị thần cấp cường giả ở trong hoàng cung ban đầu đang kinh ngạc về cuộc chiến khiếp đảm đi tới. Trong chốc lát, 82 vị thần cấp cường giả đã tụ tập tại một nơi. Bọn họ hoảng sợ, không yên nhìn Lâm Lôi. Bọn họ không biết ...... Lâm Lôi sẽ đối phó bọn họ như thế nào.

Bọn họ cũng buồn bực, tại sao Lâm Lôi lại mạnh như vậy. Bọn họ và Áo Đinh từ vị diện ngục giam tới Ngọc Lan đại lục, không để truyền kỳ nhân vật Lâm Lôi vào mắt.

Nhưng là Lâm Lôi lại quá cường đại.

"Lâm Lôi đại nhân, những điều đó không quan hệ tới chúng ta. Chúng ta đều là nghe mệnh lệnh của Áo Đinh đại nhân." một người trung niên tóc mầu xanh vội vàng nói.

"Chúng ta không quan hệ, Lâm Lôi đại nhân còn xin thaa cho chúng ta một mạng."

82 người liền cầu xin. Thấy được thực lực của Lâm Lôi, bọn họ minh bạch Lâm Lôi hoàn toàn có thể dùng thần thức công kích bọn bọn họ. Bọn họ không thể chạy thoát!

"Câm miệng." Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Nhất thời, 82 vị thần cấp cường giả im bặt. Trong cả hoàng cung một mảnh chết chóc, xa xa là các đại thần, cung đình thị giả, thị nữ, hộ vệ trong lòng run sợ nhìn. Nhiều năm qua, bọn họ đều biết, thủ hạ của Áo Đinh bệ hạ là một đám cường giả, đều cực kỳ cường đại.

Nhưng hôm nay, Áo Đinh bệ hạ tựa như con chó chết nằm trên mặt đất, 82 người lại như nô lệ, không dám lên tiếng. Tạo thành sự tình đó là do vị nam tử kia!

"Lão tứ, Địch Lỵ Á, các ngươi muốn trả thù, hãy động thủ đi." Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi cũng không có biện pháp, hắn không thể phong ấn thần lực lực của đối phương, đối phương cũng là thượng vị thần! Lâm Lôi dựa vào hắc thạch mới có thể làm cho Áo Đinh lâm vào vô tri vô giác.

"Hỗn đản!"

Lôi Nặc rít gào một tiếng, thân hình như điện, cực nhanh đi tới. Lập tức toàn thân nhiên nổi lên ngọn lửa, đùi phải xoay tròn giống như gió lớn, "Bồng!" Đá vào phần eo Áo Đinh, thân thể Áo Đinh bị đá, dính mặt đất, trực tiếp đánh hắn bay vào cung điện tàn phá ở phía xa, đụng vỡ cột đá, mềm nhũn ngã xuống đất.

"Hỗn đản, hỗn đản!" Lôi Nặc miệng thì thào nói, hai mắt đỏ đậm, giương mắt nhìn Áo Đinh, vừa bay đi, lại chà đạp Áo Đinh.

"Bồng!" "Bồng!" "Bồng!"

Lôi Nặc phát tiết.

Lâm Lôi cũng lạnh lùng nhìn, đồng thời trên đỉnh đầu Lâm Lôi hiện lên một thủy tinh cầu, một đạo sương mù màu xanh hướng tới phía xa. Lúc , Lâm Lôi thông qua thủy hệ thần phân thân, thi triển phù ảnh thuật, những phát sinh đều ghi lại đầy đủ..

"Lôi Nặc." Địch Lỵ Á thấp giọng quát.

Lôi Nặc dừng lại, quay đầu lại nhìn Địch Lỵ Á liếc mắt, rồi đi ra. Còn lại, Địch Lỵ Á cầm Ca Đặc Tư trường mâu hung hăng đâm tới thân thể Áo Đinh: ngực, đùi, phần eo ……

Địch Ly Á hung hăng dùng trường mâu đâm, đồng thơi miệng còn mắng, nước mắt kìm hãm được, chảy xuống: "Ca ……"

Địch Khắc Tây chết, trả thù như thế nào, Địch Ly Á không cam tâm.

"Địch Ly Á ……" Lâm Lôi hoàn toàn tưởng tượng được nối thống khổ của Địch Ly Á. Bởi vì hắn thống khổ như vậy! Chết không sợ, nhưng giống như Da Lỗ bị hành hạ tinh thần thượng đến mức sụp đổ mà chết đi. Mới là đáng sợ nhất, "Mặc kệ tra tấn Áo Đinh như thế, đều không đủ, đều không đủ!!! Hắn còn có tử vong thần phân thân, cũng nhất định phải hủy diệt!"

"Chó cắn nhau." 82 vị thần cấp cường giả nhìn thấy Địch Ly Á, Lôi Nặc trả thù, trong lòng phát run.

Lôi Nặc, Địch Ly Á đều dừng lại nghỉ.

"Các ngươi tám mươi hai người." Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía bọn họ.

"Lâm Lôi đại nhân." Cá đám thực sự cung kính.

Lâm Lôi lạnh lùng nói: "Mỗi người các ngươi đều nghĩ cho ta biện pháp tra tấn, vũ nhục Áo Đinh. nhớ kỹ, là vũ nhục! Chỉ đâm một kiếm còn chưa đủ! Ai làm không được …… bây giờ ta sẽ giết hắn."

Tám mươi hai tên thần cấp cường giả rùng mình.

"Sao?" Lâm Lôi lạnh lùng như đao, ánh mắt đảo qua bọn họ, "Thế nào, muốn chết ư?"

Tám mươi hai tên thần cấp cường giả nhìn nhau, dù sao Áo Đinh cũng là thủ lĩnh của bọn họ. Thoáng chần chờ, bọn họ đi tới chỗ Áo Đinh. Bọn họ cũng biết tiến lui …… Xem ra, bọn họ thấy rằng khẳng định Áo Đinh đã chết. Đã là người chết, vũ nhục một phen cũng không là gì.

"Áo Đinh. Ngươi cũng có ngày hôm nay ư ." một thần cấp cường giả hung hăng đâm một kiếm vào yết hầu Áo Đinh.

"Đừng giết hắn chết!" Lâm Lôi quát khẽ nói.

Thần quan trọng nhất đó là não bộ vì khu vực đó có thần cách.

"Nhớ kỹ, vũ nhục!" Lâm Lôi lạnh lùng nói, "Người vừa chỉ xuất một kiếm cũng gọi là vũ nhục sao? Còn chưa đủ!"

Thần cấp cường giả nhìn Lâm Lôi, cả đám đều cắn răng bắt đầu thi triển các loại thủ đoạn, hoặc là dùng trường mâu đâm thủng hạ thể Áo Đinh, thậm chí còn có một vị trực tiếp lột hết quần áo Áo Đinh. Chỉ một lát sau …… Áo Đinh trở nên vô cùng thê thảm. Có thể thấy cảnh này, Lâm Lôi không hề động lòng trắc ẩn.

Ánh mắt mắt lạnh như băng như trước.

"Ca, chuẩn bị tốt lắm." Một đạo thanh âm từ sau lưng truyền đến, đúng là Ốc Đốn.

"Mang những người đó lại đây." Lâm Lôi nói.

Nhất thời, theo lỗ hổng ở vách tường của hoàng cung, đi qua tới một người …… là khất cái! Triệu tập khất cái ở đế đô đến đây. Mặc dù đế đô hào hoa xa xỉ, nhưng vẫn có khu người nghèo, có rất nhiều khất cái. Khoảng chừng mấy trăm tên khất cái dơ bẩn đều bước vào hoàng cung.

"Da, hoàng cung hả." Ánh mắt tên khất sáng lên.

"Hãy đi đi, tận tình phát huy sự tưởng tượng của các ngươi, đi vũ nhục tên đang nằm trên kia. Mỗi người sẽ nhận được một kim tệ, ai làm tốt nhất, ban cho một trăm kim tệ." Dẫn đầu đám khất cái một gã nam tử cao giọng quát.

"Một trăm kim tệ?"

Ánh mắt đám khất cái sáng lên.

"Ha ha, vũ nhục một người hả, đơn giản." Người đầu tiên xông lên phía trước.

"Một trăm kim tệ khẳng định là của ta."

Chỉ thấy mấy trăm tên khất cái tranh nhau xông lên, bọn họ không biết, người nằm trên mặt đất là một gã thượng vị thần, càng không biết người đó là Áo Đinh hoàng đế của đế quốc. Bọn họ chỉ biết là làm tốt nhất, có thể được một trăm kim tệ. Đối với đám tên khất cái mà nói, một trăm kim tệ, đủ để làm bọn họ điên cuồng.

"Từng người một." Nam tử dẫn đầu lập tức quát.

"Ha ha ……" Chỉ thấy khất cái đầu tiên trực tiếp đái vào miệng Áo Đinh.

"Ngươi tính làm gì." Gã khất cái thứ hai giễu cợt cười một tiếng, cũng đi đến trước mặt Áo Đinh. Kim tệ tận tình phát huy sức tưởng tượng của bọn họ, thi triển các loại vũ nhục tới cực điểm.

" ……" Tám mươi hai tên thượng vị thần nhìn thấy cảnh này, không khỏi sắc mặt trắng bệch.

So với mấy tên khất cái thủ đoạn của bọn họ còn rất ôn hòa, chỉ có thể xem như trừng phạt. Mấy tên khất cái dùng thủ đoạn, mới chánh thức làm cho người ta sống không bằng chết.

“Hả, tại sao đâm không thủng!" một tên khất cái lập tức hô lên. Tên khất cái đang cầm một cây kim, tựa hồ muốn trừng phạt gì đó. Đáng tiếc …… dù sao là thân thể thượng vị thần, mặc dù không phải chuyên môn tu luyện thân thể, nhưng cũng là thần lực ngưng tụ.

Thần bình thường có thể đâm phá, tên khất cái bình thường làm sao có khả năng đâm phá thân thể được?

"Kế tiếp." Nam tử lạnh lùng nói.

"Ta là đệ nhất, một trăm kim tệ là của ta. Ta còn chưa thi triển." Tên khất cái cầm trâm lập tức hô lên.

"Ngươi cút đi." một tên khất cái ở phía sau đẩy. "hắc hắc, lão tử chờ đã lâu." Nói rồi hắn cầm thân thể Áo Đinh nghiêng người ……

"Có chút quá phận." Các đại thần căn bản xem không nổi nữa.

Lâm Lôi cũng lạnh lùng nhìn thấy hết thảy, trên mặt vẻ mặt không chút biến hóa. Lâm Lôi cũng thừa nhận... thủ đoạn đích xác là quá phận, thực sự có thể làm cho một người nhục nhã đến nổi điên. Bất quá vũ nhục Áo Đinh một người mà thôi. Nhưng Áo Đinh đã hủy diệt tất cả các thành viên của Đạo Sâm nhất tộc, làm cho Da Lỗ tự tay giết chết tất cả thân nhân.

Nhưng lại không cho Da Lỗ chết, làm cho Da Lỗ chấp nhận tra tấn.

Chi so sánh về thủ đoạn, đã thực nhân từ rồi.

"Cho bọn họ đi thôi." Lâm Lôi nhạt nhẽo nói.

"Vâng." Nam tử cung kính nói. Lúc đó mới dẫn đám khất cái rời đi.

Lâm Lôi nhìn Áo Đinh dơ bẩn dưới đất, máu tươi đầy người, thân thể rách nát, trong lòng không có một tia cảm thấy tiếc. Đồng thời Lâm Lôi thu hồi linh hồn lực, hắc thạch không gian lại một lần nữa di tản đi, bao trùm lấy Áo Đinh. Hai mắt Áo Đinh đột nhiên mở ra !

"Sao?" Áo Đinh vừa thấy thân mình như vậy, nhất thời biến sắc.

"Ầm!" Phong hệ thần lực nổi lên, toàn thân Áo Đinh lại một lần nữa khôi phục sạch sẽ, bên ngoài thân cũng xuất hiện trường bào.

Áo Đinh cố gắng đứng lên, giương mắt Lâm Lôi: "ngươi rốt cuộc đã làm gì ta?"

"Làm gì?" Lâm Lôi cười lạnh nói. "Rốt cuộc làm gì, ngươi không tự xem được sao?" Lâm Lôi tâm ý vừa động, nhất thời từ thủy tinh cầu bắn ra hào quang màu xanh, giữa không trung xuất hiện một hinh ảnh khổng lồ. Hình ảnh phát sinh vừa rồi hết thảy chiếu lên.

Dùng phù ảnh ghi chép, Lâm Lôi nhất định phải làm như vậy.

Dù sao trong trạng thái linh hồn vô tri vô giác, Áo Đinh không biết vừa rồi phát sinh gì, Làm sao Áo Đinh có thể thống khổ?

" ……" Sắc mặt Áo Đinh đại biến, không khỏi nhìn Địch Lỵ Á, Lôi Nặc ở phía xa.

Trên phù ảnh đã hiện ra hết hình ảnh Địch Lỵ Á, Lôi Nặc, rồi đến tám mươi hai tên thần cấp cường giả. Thủ đoạn của tám mươi hai tên thần cấp cường giả rất quá phận, làm cho sắc mặt Áo Đinh biến sắc, không khỏi quay đầu nhìn về phía tám mươi hai người: "Các ngươi thật là có can đảm!"

Đám thần cấp cường giả không khỏi cả kinh. Lập tức có người phản ứng đi tới, cười nhạo nói: "hừ, Áo Đinh, ngươi sắp chết rồi, còn kiêu ngạo."

"Các ngươi ……" Áo Đinh đừng xem ít tràng cảnh, đã tức giận nói không ra lời.

"Áo Đinh, tiếp tục xem, trò vui còn chưa có bắt đầu." Lâm Lôi nhạt nhẽo nói.

Chỉ thấy trên phù ảnh, đám khất cái hành động. Áo Đinh thoáng cái ánh mắt trừng lên: "Khất cái?" Áo Đinh tốt xấu cũng là cao quý Thượng vị thần, trong mắt thượng vị thần, thánh vực chỉ là con kiến hôi. Mà phàm nhân bình thường, càng muốn giết liền giết ngay…… loại thấp nhất là khất cái, Áo Đinh ngay cả nhìn cũng chẳng muốn nhìn.

Một thượng vị thần, bị phàm nhân tên khất cái nôn nước miếng, phỏng chừng hắn đã phải nổi điên.

Bất quá tình cảnh trên phù ảnh, so với hắn tưởng tượng càng đáng sợ hơn.

Tên khất cái thứ nhất đái vào miệng hắn.

Áo Đinh hai đấm nắm chặt, sắc mặt chuyển thành màu đen, dần dần đỏ lên, hai mắt càng giống như sắp phún hỏa.

Nhưng đám khất cái vì một trăm kim tệ, vắt hết óc, mỗi người đều quá phận, tràng cảnh ác tâm muốn chết. Áo Đinh là một người theo đuổi hoàn mỹ. Trên phù ảnh hiện ra hết thảy, so với giết hắn còn khó chịu hơn. Áo Đinh toàn thân đang run run, đầu óc hoàn toàn rối loạn.

Khuất nhục!

Vô tận khuất nhục!

So với chết còn khó chịu hơn!

"Lâm Lôi, ngươi nhất định sẽ chết trong tay ta, nhất định!!!" Áo Đinh gắt gao giương mắt Lâm Lôi.

"Áo Đinh, chỉ là ngày đầu tiên, ngày mai tiếp tục." Lâm Lôi đạm mạc nói.

Áo Đinh tức giận khóe miệng có một tia máu tươi.

Đột nhiên Áo Đinh ngửa mặt lên trời, điên cuồng cười to: "ha ha …… ngươi giỏi lắm. ngươi giỏi lắm!" lập tức Áo Đinh giương mắt Lâm Lôi, "Lâm Lôi, không thể không nói …… ngươi vũ nhục nhân thủ đoạn còn rất non nớt. So với ta đối phó đại ca Da Lỗ ngươi, kém xa lắc! ngươi có biết ta đưa hắn trói treo lên cây tại hoàng cung. Ta đã tra tấn hắn như thế nào không? ha ha, ta nghĩ, hắn đều không dám nói, cả nhớ lại cũng không dám. ha ha ……" Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, kỳ thật Áo Đinh đã bị mấy trò tra tấn kia làm cho nổi giận.

Ánh mắt Lâm Lôi lạnh như băng, nhìn hắn.

"Ngươi rất giỏi, hủy diệt một phong hệ thần phân thân ta. Ta coi trọng nhất là tử vong thần phân thân. Phong hệ thần phân thân chết, cũng không có gì, cùng lắm thì đứa con đã chết, sau này sẽ tái sinh. ha ha …… Ta nói cho ngươi biết, tử vong thần phân thân đã sớm đi minh giới. có bản lãnh đi minh giới tìm ta! ha ha, cho nên đừng mơ tưởng tiếp tục vũ nhục ta …… ha ha, nằm mơ!"

"Bồng!"

Áo Đinh điên cuồng, cả thân thể đột nhiên tự bạo.

"Tự bạo?" đám người xung quanh đều sửng sốt, không ai nghĩ tới, Áo Đinh sẽ chết như vậy. Hiển nhiên, Áo Đinh rốt cuộc chịu nhận là không chịu được tra tấn, khuất nhục, tình nguyện tự sát.

Ánh mắt Lâm Lôi u lạnh.

"Minh giới?" Lâm Lôi lẩm bẩm nói.

Ps: Nhiều bạn cứ thích bom. Mình dịch bằng tác giả rồi. Muốn có bom, chắc mình phải dừng post khoảng 1 tháng, sau đó post 1 luc luôn 60 chương thôi. :D

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 11: Kinh Hãi

Đột nhiên Áo Đinh tự bạo mà chết, làm cho tám mươi hai vị thần cấp cường giả cả kinh. Bọn họ đều thấp thỏm chờ đợi.

Đột nhiên...

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía bọn họ. Trong tám mươi hai tên thần cấp cường giả lập tức có người mở miệng:”Lâm Lôi đại nhân, chúng ta làm theo mệnh lệnh của người. Xin hãy tha cho chúng ta đi.” “Chuyện trong quá khứ, đều là do Áo Đinh đại nhân phân phó, chúng ta không có biện pháp chống lại.”

Cả đám đồng thanh.

"Cha, không thể tha cho bọn họ được!" Ở phía sau, Thái Lặc lo lắng hô.

"Sao vậy?" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Bên cạnh Thái Lặc, Lôi Nặc cũng là vội vàng nói:”Lão Tam, tám mươi hai người tuyệt đối không thể tha, lúc trước giết chết các thánh vực, không phải Áo Đinh đã hạ thủ, mà do nha trảo này làm. Kiều Trí bị đám người này giết chết. Còn có Địch Khắc Tây cũng là do bọn hắn giết!"

"Là bọn hắn.” Địch Ly Á không khỏi nhìn qua, trong ánh mắt tràn đầy hận ý.

Thân phận Áo Đinh như thế, há lại tự tay mình đi giết thánh vực sao? Làm các điều ác, mười phần có đến tám chín phần là do bọn nha trảo này làm.

Tám mươi hai người đều kinh hoảng:”Lâm Lôi đại nhân, điều này không thể trách chúng ta, đều là mệnh lệnh của Áo Đinh đại nhân.”

Ánh mắt Lâm Lôi lạnh lủng đảo qua bọn họ, có một vị thần cấp cường giả sợ đến mức lập tức bay đi để chạy trốn, hơn nữa còn dùng thần thức truyền âm hô:”Chạy mau!" Từ Trong ánh mắt Lâm Lôi đã cảm giác không được ổn. Một người trốn, nhất thời tám mươi mốt người khác cũng chạy trốn theo.

Có người bay lên trời , có người độn thổ. Nhưng trong nháy mắt thổ quang mang màu di tản ra, hình thành một khu vực hình cầu khổng lồ, có đường kính mấy ngàn thước. Ngay cả trong đất cũng thẩm thấu sâu tới hai ngàn thước. Trong khu vực cầu hình, tám mươi hai thần cấp cường giả đều bị trói buộc ở trong, ngay cả Thất tinh ác ma cũng khó chống lại dẫn lực.

"Bồng!" Có số ít trong số bọn họ, thấn thể yếu ớt, trực tiếp bị ép nát.

May mà thần cấp cường giả, chỉ cần linh hồn bất diệt, là sẽ bất tử. Mặc dù tám mươi hai bị dẫn lực mạnh mẽ, nhưng không bị khống chế mà bay về hướng Lâm Lôi.

"Lâm Lôi đại nhân.” Lúc này có thần cấp cường giả cầu xin tha thứ.

"Cha, giết bọn họ, vì cữu cữu báo thù.” Thái Lặc vội la lên.

"Lão Tam.” Lôi Nặc cũng nói.

Lâm Lôi lạnh lùng, đảo mắt qua tám mươi hai người:”Đúng, các ngươi là thủ hạ của Áo Đinh, phải nghe mệnh lệnh của hắn. Nhưng hơn ngàn năm, các ngươi lại không rời Ngọc Lan vị diện. Mà lại cam nguyện lưu lại đây đây …… Các ngươi tự nguyện chấp nhận nghe mệnh lệnh của Áo Đinh. Chết, cũng trách không được người khác!"

Những người này nếu muốn thoát ly Áo Đinh, trực tiếp tới bắc cực băng nguyên, đi tới chí cao vị diện. Áo Đinh cũng quản không được.

"Lâm Lôi, ngươi, ngươi ……"

Nhất thời, tám mươi hai người hoặc là hoảng sợ cầu xin tha thứ, hoặc là giận giữ chửi mắng, hoặc là lầm bầm lầu bầu. Dưới tác dụng của dẫn lực , bọn họ không khỏi bị bay về phía Lâm Lôi. Bên ngoài thân Lâm Lôi có một cổ cường đại đại địa thần lực bay ra, phảng phất như mũi tên, xuyên qua tám mươi hai người.

Ầm thanh trầm thấp vang lên, tám mươi hai người hóa thành bụi phấn.

"Ốc Đốn. Những thứ này, ngươi xử lý đi.” Trên mặt đất, thần cách, không gian giới chỉ, thần khí trực tiếp bị một cổ thần lực cuốn đi, bay tới trước mặt Ốc Đốn. Hạ vị thần cách, trung vị thần cách tại vật chất vị diện vẫn rất trân quý.

Ốc Đốn lập tức thu về.

"Chúng ta trở về.” Lâm Lôi trên mặt không có vẻ tươi cười, trực tiếp phóng lên cao.

Nhất thời, mọi người bay lên trời hướng tới Long, chỉ để lại hai thánh vực cường giả. Hai gã thánh vực cường giả trực tiếp bị áp giải bởi sứ giả Ba Lỗ Khắc đế quốc đi sau. Cảnh sứ giả áp giải làm cho bọn lính nhìn thấy, sợ đến ngây người.

"Ha ha, Áo Đinh đế quốc tiêu rồi.” Sứ giả cất cao giọng nói.

Các đại thần của Áo Đinh đế quốc nhìn nhau, bọn họ đều hiểu rằng ……lực lượng cường giả của Ba Lỗ Khắc đế quốc trước mắt quá cường đại. Áo Đinh đế quốc tiêu rồi. Hơn nữa lúc trước, Áo Đinh khống chế linh hồn rất nhiều thành viên trọng yếu của đế quốc. Áo

Đinh vừa chết, những người này nhất định sẽ phản!

"Đế quốc tiêu rồi."

Đến Áo Đinh đế quốc để đánh một trận, Lâm Lôi đột nhiên hiện thân giết chết Áo Đinh, giết chết tám mươi hai tên thần cấp cường giả, làm cho cả Ngọc Lan đại lục đại loạn. Những nhân vật bị Áo Đinh khống chế trước kia, giờ phút này khôi phục tự do. Đương nhiên phẫn nộ tới cực điểm. Lập tức phản Áo Đinh đế quốc.

Chỉ trong một đêm, cả Áo Đinh đế quốc bị tan rã.

Thần cấp cường giả là thủ hạ của Áo Đinh không chỉ có tám mươi hai người, còn một số ít người ở địa phương khác của Ngọc Lan đại lục. Bọn biết Áo Đinh cùng với tám mươi hai thần đều chết, sợ đến mức, lập tức chạy trốn tới bắc cực băng nguyên. Tất cả đều rời khỏi Ngọc Lan vị diện.

Tốc độ Áo Đinh đế quốc tan rã nhanh kinh người.

Mà tốc độ khuyến trương của Ba Lỗ Khắc đế quốc cũng nhanh kinh người. Cả Ngọc Lan đại lục, cũng lại biết được tin tức về Lâm Lôi.

" Lâm Lôi tông sư biến mất gần hai ngàn năm, lại xuất hiện."

" Áo Đinh đại đế cũng bị giết."

Tin tức truyền đi khắp cả Ngọc Lan đại lục.

Giết chết Áo Đinh đã trôi qua nửa tháng. Trong nửa tháng, Lâm Lôi, Bối Bối bọn họ đều ở Long Huyết thành. Mặc dù, Lâm Lôi biết tử vong thần phân thân cực mạnh của Áo Đinh đi minh giới. Nhưng minh giới thật sự rất rộng, làm sao tìm hắn được? Vốn là tìm kim ở biển rộng.

"Lão Tam, uống ít thôi.” Lôi Nặc mở miệng nói.

Lúc này, Lâm Lôi, Lôi Nặc đang ở bên trong đình viện, ngồi uống rượu với nhau. Ai ngờ nói tới chuyện của Áo Đinh, Da Lỗ. Lâm Lôi không ngừng uống rượu, một bình rượu lớn đã bị Lâm Lôi thu hết vào bụng.

"Lão Tam.” Lôi Nặc nắm tay của Lâm Lôi, mục đích để cho Lâm Lôi dừng lại.

Lâm Lôi để bình rượu ở một bên, nhìn Lôi Nặc, thở dài một tiếng:”Lão Tứ, trong lòng ta thật là khó chịu!"

Lâm Lôi ngửa đầu, nước mắt chảy ra:”Vừa nghĩ tới chuyện của Da Lỗ lão Đại, trong lòng thấy khó chịu. Ta đã vì hắn mà bao thù chưa? Ta giết phong hệ thần phân thân của Áo Đinh thôi. Phong hệ thần phân thân đối với Áo Đinh mà nói, không quan trọng như tử vong thần phân thân. Bây giờ Áo Đinh còn ở minh giới tiêu dao.”

"Da Lỗ lão Đại suy sụp đến mức để cho lão Tứ giết hắn.” Lâm Lôi vừa nghĩ tới chuyện Da Lỗ, không phẫn nộ. Lồng ngực phập phồng,”Thật sự ta muốn đi minh giới, đi tìm Áo Đinh để giết. Chỉ là …… tìm Áo Đinh, vô cùng khó khăn. Phạm vi của minh giới thật sự quá lớn, vô cùng lớn!"

Minh giới cùng địa ngục, đều là chí cao vị diện.

Từ diện tích của địa ngục cũng có thể đoán được, Áo Đinh tránh ở minh giới thì dù mình có hao phí cả ức ngàn năm đi tìm, phỏng chừng cũng tìm không được.

"Lão Tam.” Lôi Nặc cũng thương cảm, nhưng lại an ủi nói: “ Điều này không trách ngươi, Da Lỗ lão Đại tử chết oan, rất oan ức! Nhưng nếu không phải ngươi lần này quay lại, chúng ta ngay cả giết phong hệ thần phân thân của Áo Đinh, cũng không có năng lực. Ngươi đã làm rất tốt, ta nghĩ rằng…… nếu Da Lỗ lão Đại biết, cũng nhất định sẽ được an ủi một chút.”

Lâm Lôi cười khổ.

Cũng nhiều nhất được an ủi một chút.

Nói về thống khổ, nói về khuất nhục, nói về hành hạ …… Da Lỗ đã phải chịu so với Áo Đinh lớn hơn rất nhiều. Giết chết phong hệ thần phân thân, ảnh hưởng tới Áo Đinh không lớn. Áo Đinh vẫn như trước là Thất tinh ác ma cường giả, với năng lực như vậy ở minh giới sẽ thành một phương hào hùng. Nghĩ đến đối phương tại minh giới hào hiệp tự tại, Lâm Lôi cảm thấy bất bình.

Hắn cũng hành hạ Áo Đinh, nói về thủ đoạn, hắn cũng chỉ có thể làm như vậy mà thôi.

"Áo Đinh thật đáng chết.” Lâm Lôi nói.

"Là nên chết. Chết một vạn lần, cũng không đủ.” Lôi Nặc cũng hung hăng đạo,”Hắn nếu trực tiếp dứt khoát giết chết Da Lỗ lão Đại. Ta cũng hận hắn đến mức này, nhưng hắn ……" Lôi Nặc vừa nghĩ khởi, lúc trước hắn thấy mặt Da Lỗ cuối cùng, nhìn thấy Da Lỗ suy sụp.

Da Lỗ thái đáng thương!

Đã điên rồi.

"Ai!" Lâm Lôi tức giận, không khỏi xuất 1 quyền lên mặt bàn,”Bồng" mặt bàn vỡ vụn ra.

"Lão Đại, lão Đại!" Một đạo thanh âm từ xa vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy Bối Lỗ Đặc mặc hắc bào cùng Bối Bối đang đi vào lai. Còn Ốc Đốn, Địch Lỵ Á, Ny Ti, Uy Địch cũng đều theo sau. Bối Lỗ Đặc kinh ngạc khi nhìn thấy mặt bàn vỡ vụn:”Nga, Lâm Lôi, chuyện gì xảy ra? Tại sao mặt bàn lại vỡ nát vậy.”

"Bối Lỗ Đặc đại nhân.” Lâm Lôi cố gắng tươi cười, trong thâm tân hắn tâm vẫn có cảm giác không tốt.

"Ngươi vì chuyện của hảo huynh đệ sao?" Bối Lỗ Đặc đạm cười nói.

Lâm Lôi không lên tiếng, kỳ thật tai sâu trong đáy lòng, Lâm Lôi vẫn có chút bất mãn Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc tại đây Ngọc Lan vị diện. Dám chắc biết chuyện tử vong thần phân thân Áo Đinh rời đi. Nhưng Bối Lỗ Đặc nhưng không có ngăn cản. Bất quá, …… Lâm Lôi cũng sẽ không nói.

Bởi vì ……

Bối Lỗ Đặc nhân gia dựa vào cái gì mà giúp ngươi? Ngẫu nhiêu giúp đỡ ngươi còn được. Không thể mọi việc đều để cho nhân gia hỗ trợ.

"Chuyện trải qua tam đều rõ ràng.” Bối Lỗ Đặc thở dài một tiếng.”Vốn ta là tưởng Áo Đinh lưu lại để cho ngươi tới báo thù. Nhưng ta vừa tới chúng thần mộ địa điều tra. Ngay lúc đó, tử vong thần phân thân Áo Đinh đi minh giới.” Bối Lỗ Đặc chủ động giải thích, làm cho Lâm Lôi một trận cảm kích.

Kỳ thật, Bối Lỗ Đặc không cần giải thích.

Giải thích, là Bối Lỗ Đặc coi trọng Lâm Lôi.

"Minh giới.” Địch Lỵ Á lắc đầu đạo,”Minh giới quá lớn, tìm Áo Đinh vô cùng khó khăn.”

"Đáng tiếc ." Bối Lỗ Đặc cảm thán một tiếng.

Bối Bối cũng không nhẫn nại nói:"Gia gia vừa đi tới chúng thần mộ địa, thật sự là!"

Đột nhiên, mắt Bối Bối sáng ngời, ngẩng đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc:"Gia gia, lão Đại nói, lúc này chúng ta muốn đi tới chúng thần mộ địa một lần nữa. Lúc nào người mở ra vậy." Đây là Lâm Lôi cùng Bối Bối trên địa ngục vị diện trong khi bàn về chuyện này.

Lần này quay lại, thăm dò chúng thần mộ địa, nằm trong kế hoạch của Lâm Lôi. Trải qua chuyện của Áo Đinh, Lâm Lôi đã không còn tâm tình để nghĩ tới nữa.

"Thăm dò chúng thần mộ địa?" Bối Lỗ Đặc nhướng mày, lắc đầu đạo,"Bối Bối ngươi đi chúng thần mộ địa, cũng không ý nghĩa gì. Về phần Lâm Lôi ......" Bối Lỗ Đặc nhìn về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi không nhịn được, cẩn thận lắng nghe, thầm nghĩ:"Lúc trước ta đi chúng thần mộ địa, cũng cảm ứng được sâu trong chúng thần mộ địa có cái gì tại gọi về ta. Không biết, rốt cuộc trong đó có cái gì."

"Lâm Lôi, ngươi đích xác cần tiến vào chúng thần mộ địa một chuyến." Bối Lỗ Đặc cười nhạt nói,"Bất quá, bây giờ thực lực ngươi còn chưa đủ."

"Không đủ?" Lâm Lôi ngẩn ra.

Nói về thực lực, mình tuyệt đối xem như đến gần bằng Tu La. Tại đây, qua lời Bối Lỗ Đặc, xem như còn chưa đủ.

"Theo ta được biết, thực lực của ngươi đạt tới trình độ như thế, hẳn là có liên quan tới chủ thần." Bối Lỗ Đặc khẽ cười nói, "Thực lực thật sự của ngươi, còn kém lắm."

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, lúc nào thì đủ?" Lâm Lôi hỏi.

Bối Lỗ Đặc khẽ cười nói:”Đạt cùng đẳng cấp với Thanh Hỏa.”

Cùng đẳng cấp với Thanh Hỏa?

Lâm Lôi có chút nghi hoặc. Kỳ thật gần đây hắn cũng không tâm tình nào để đi thám hiểm chúng thần mộ địa, chuyện của Da Lỗ làm cho hắn rất mệt mỏi. Hắn không có tâm tình tới chúng thần mộ địa thăm dò.

"Huynh đệ của ngươi chết cũng oan uổng.” Bối Lỗ Đặc cảm thán một tiếng,”Chỉ tiếc, ta không phải sứ giả minh giới chủ thần, nếu không có thể thỉnh cầu minh giới chủ thần, để cho hắn hỗ trợ tìm được huynh đệ đã chết của ngươi. Sau khi linh hồn hút vào minh giới, hình thành đích vong linh , chủ thần ra tay, tự nhiên dễ dàng làm cho vong linh khôi phục trí nhớ kiếp trước.”

Lâm Lôi ngẩn người ra.

"Linh hồn hút vào minh giới?" Trong đầu Lâm Lôi trong nháy mắt đầu óc như nổ mạnh,”Đúng, linh hồn bất diệt đại biểu còn không có chánh thức chết đi. Cho dù cuốn vào minh giới hình thành vong linh. Chính là linh hồn còn tồn tại! Còn có thể làm cho bọn họ tái khôi phục trí nhớ! Đúng, Da Lỗ lão Đại, còn có lão Hai, còn có Địch Khắc Tây, còn có …… còn có ta cha!!!"

Mặt của Lâm Lôi đỏ lên.

Kích động đến đỏ bừng!

Điều Lâm Lôi tiếc nuối nhất là cha vậy chết đi, chết không cam lòng. Cha không biết mình vì cha báo thù, giết chết cừu nhân. Cũng không biết hôm nay Ba Lỗ Khắc gia tộc đã phục hưng lại.

Còn có Da Lỗ lão Đại hàm oan chết đi, các huynh đệ của mình.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân ......" Lâm Lôi mở miệng.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, đai ca ta ......" Địch Ly Á cũng lo lắng mở miệng.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, Da Lỗ lão Đại hắn ......" Lôi Nặc hắn cũng mở miệng.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người kích động, lo lắng hỏi.

Ps: Xin lỗi. Mình dịch sắp xong chương 12 rồi. Quay lại sửa chương 11, quên không lưu lại. Phải làm lại rồi

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 12: Sơ Nhập Minh Giới

Lâm Lôi kích động cảm thấy tim mình như nổ mạnh. Từ trước tới giờ, hắn không kích động quá như vậy: "Cha có thể khôi phục trí nhớ, còn có thể sống lại! còn có Da Lỗ, Kiều Trì, Địch Khắc Tây ……" Áp lực tâm tình trong mấy ngày nay liền biến mất. Lâm Lôi kích động vạn phần, tựa hồ thiên địa trong nháy mắt trở nên có sắc thái lên.

"Đừng nóng vội, các ngươi đừng nóng vội." Bối Lỗ Đặc vội vàng nói.

Tất cả mọi người cố nén lại.

"Ta thuận miệng nói thôi." Bối Lỗ Đặc liền nói, "người thường sau khi linh hồn tiến nhập Minh giới hình thành vong linh. Muốn tìm được một người hình thành vong linh, thượng vị thần không có khả năng làm được. Chỉ có bảy vị Minh giới chủ thần nắm trong tay Minh giới, mới có năng lực tìm được! Bất quá chủ thần dù sao là chủ thần, ngươi muốn cho hắn làm, hắn sẽ làm sao?"

Nhất thời một đám người lo lắng, Lâm Lôi cũng cảm thấy một trận bất an.

Chủ thần đích xác cao cao tại thượng, có lẽ sẽ không để ý lời thỉnh cầu của một thượng vị thần.

"Không thử, làm sao có thể biết không được." Lâm Lôi liền nói.

Mặc kệ là vì Da Lỗ, Kiều Trì, Địch Khắc Tây, còn là vì cha, Lâm Lôi đều không muốn từ bỏ.

"Thử xem, có lẽ có thể được." Địch Ly Á cũng liền nói.

Bối Lỗ Đặc lắc đầu bất đắc dĩ nói: "Muốn làm điều này, có hai vấn đề khó khăn không nhỏ. Một là tìm được chủ thần, hai là chủ thần đáp ứng giúp ngươi. Hai vấn đề này đều quá khó khăn. Lâm Lôi, ta biết ngươi mong gặp lại cha của ngươi, huynh đệ của ngươi. Nhưng ngươi có biết Minh giới chủ thần đang ở đâu không?"

Lâm Lôi cứng lại.

Chủ thần ở đâu? Đây là sự tình bí mật. Như Tử Kinh chủ thần, mặc dù mình đã tới Tử Tinh sơn mạch, sau đó mới biết Tử Kinh chủ thần ở đây.

"Phải tìm được chủ thần đã khó, cho dù ngươi tìm được chổ ở của chủ thần, nhưng nếu chủ thần không muốn gặp ngươi, ngươi có thể làm gì?" Bối Lỗ Đặc nói, "Hơn nữa, cho dù ngươi nhìn thấy chủ thần. Chủ thần há có thể dễ dàng đáp ứng lời thỉnh cầu của một thượng vị thần?"

Khó khăn rất lớn!

"Ta muốn thử xem." Lâm Lôi kiên định nói, "Mặc kệ thế nào ta đều sẽ không từ bỏ. Minh giới chủ thần tổng cộng có bảy, ta sẽ đi tìm từng người một, nếu thất bại sẽ đi tìm người khác."

Bối Lỗ Đặc nghe xong không khỏi lắc đầu.

"Thật sự là quật cường."

"Được rồi." Bối Lỗ Đặc gật đầu, vừa lật tay, trong tay xuất hiện một bộ sách dày chừng mười ly, "Lâm Lôi, bộ sách giới thiệu về Minh giới. Ngươi xem đi, nó sẽ giúp cho ngươi hiểu phần nào về Minh giới."

"Cám ơn." Lâm Lôi tiếp nhận bộ sách.

Lúc ở địa ngục, mình không có tìm hiểu về Minh giới. Vốn tưởng rằng mình sẽ không đi Minh giới, ai ngờ lại phát sinh chuyện này.

"Nếu ngươi thực sự đi Minh giới, ta đề nghị cho ngươi." Bối Lỗ Đặc bất đắc dĩ nói, " Cũng không coi là đề nghị, phỏng chừng ngươi chính mình cũng có thể nghĩ đến. Phải đi tìm Minh giới chủ thần, trước hết ngươi đi tìm Minh giới chủ thần sứ giả ...... chủ thần sứ giả không ít, ngươi có khả năng tìm được. Nếu tìm không thấy, ngươi liền đi tìm một phủ chủ. Phủ chủ có lẽ biết nơi ở của chủ thần quản lý bọn họ.

Lâm Lôi gật đầu.

Tuy nói tìm chủ thần sứ giả, phủ chủ, có lẽ có khả năng tìm được chủ thần. Nhưng người ta chủ thần sứ giả, phủ chủ liệu có nguyện ý nói cho ngươi không?

"Khối lệnh bài ta cho các ngươi mượn, ngươi tiếp tục dùng đi." Bối Lỗ Đặc nói, "Lệnh bài này, dù sao cũng đại biểu cho Huyết Phong chủ thần. Có này lệnh bài, có lẽ chuyến đi của ngươi có điểm thoải mái."

Mắt Lâm Lôi sáng lên.

Đúng. Lệnh bài! Là do Huyết Phong chủ thần ban cho Bối Lỗ Đặc. Có nó, có lẽ Minh giới chủ thần sẽ nghe mình nói mấy câu.

"Gia gia, cám ơn." Bối Bối mặt mày hớn hở.

"Nếu không, ngươi sẽ nói gia gia ta keo kiệt." Bối Lỗ Đặc ha ha cười nói.

Bối Bối nhếch miệng cười, đi Minh giới căn bản không còn nghi ngời gì nữa.

"Cám ơn Bối Lỗ Đặc đại nhân." Địch Lỵ Á cũng cảm kích nói, Bối Lỗ Đặc cười nói: "Tốt lắm, các ngươi ở lại nhé. Ta về trước đây. Nếu có chuyện gì, đi hắc ám chi sâm tìm ta." Nói xong, thân hình Bối Lỗ Đặc chợt lóe, hóa thành một đạo ánh sáng màu đen ly khai.

Giữa không trung.

Bối Lỗ Đặc quay đầu lại liếc mắt nhìn Long Huyết thành, khóe miệng nổi lên nụ cười đầy thâm ý: "Đúng như ta dự kiến! Chỉ là, không biết tiểu tử này có hay không chịu thua kém." Lập tức cười dài và hướng hắc ám chi sâm bay đi.

Biết được tin tức này, tại Long Huyết thành, một đám người đều hưng phấn. Ngay sau đó, bọn họ cảm thấy áp lực, phải đi tìm chủ thần, xin chủ thần giúp đỡ, điều này thực sự là khó khăn. Mọi người cũng bắt đầu lo lắng Lâm Lôi có hay không có khả năng làm được. Cũng lo lắng …… chủ thần có thể tức giận, giết chết Lâm Lôi!

"Chủ thần, nên sẽ không hỉ nộ vô thường đâu." Uy Địch lo lắng nói.

"Đừng nói lung tung." Địch Lỵ Á cả quát.

Bối Bối cười tự tin nói: "Yên tâm, Minh giới chủ thần gặp ta và lão đại rất có Huyêt Phong chủ thần lệnh bài, nên sẽ không giết chúng ta đâu." Mặc dù, Bối Bối ngoài mặt tự tin, nhưng là trong lòng vẫn không yên. Dù sao …… người ta là Minh giới chủ thần, nhất định sẽ nể mặt của Huyêt Phong chủ thần ư?

Nói không chừng, Minh giới chủ thần mà mình gặp, vừa vặn cùng Huyêt Phong chủ thần có cừu oán.

Không ai nói chính xác được!

"Chủ thần tự nhận cao cao tại thượng, chúng ta chỉ cần không mạo phạm hắn, hắn sẽ không hạ mình giết chúng ta đâu." Lâm Lôi bình tĩnh nói, "Đi Minh giới, chỉ ta và Bối Bối đi thôi." Dĩ nhiên Lâm Lôi và Bối Bối dùng linh hồn trao đổi qua, lần này đi Minh giới, không biết sẽ gặp chuyện gì.

Mình và Bối Bối xuất phát, thì không sợ. Nhưng nếu dẫn những người khác theo, dưới tình huống nguy hiểm,phỏng chừng khó chiếu cố được. Lúc này, thân thể Lâm Lôi huyễn hóa thành hai, một Lâm Lôi tóc mầu hồng đi ra.

"Địch Lỵ Á, hỏa hệ thần phân thân của ta lưu tại đây. Còn có Ny Ti …… nếu nàng có chuyện gì, nói với hỏa hệ thần phân thân của ta. Ta sẽ lập tức biết ngay, hơn nữa sẽ thông tri cho Bối Bối." Lâm Lôi cười nhạt nói. Lưu lại hỏa hệ thần phân thân, làm cầu liên hệ với thân nhân.

Ny Ti, Địch Lỵ Á cũng thoáng yên tâm. Hỏa hệ thần phân thân Lâm Lôi ở đây, các nàng sẽ biết được tình huống của Lâm Lôi bọn họ tại Minh giới.

Bối Lỗ Đặc rời Long Huyết thành được 1 ngày, Lâm Lôi và Bối Bối quyết định xuất phát. Chỉ sau gần một đêm, Lâm Lôi đọc bộ sách về Minh giới, nên sự tình ở Minh giới cũng hiểu đại khái.

Minh giới, Vong Linh thánh sơn.

Đây là núi chứa toàn là bạch cốt (xương trắng) cao chừng chừng mấy vạn thước. Cả núi, tùy ý có thể thấy được bạch cốt. Tại đỉnh núi, có một cổ thành xung quanh sương mù màu đen bao phủ. Tòa thành tồn tại ở đây không biết bao nhiêu triệu năm rồi.

Có kim chúc tánh mạng từ trong tòa thành bay ra, ngẫu nhiên cũng có một chút thanh âm từ trong đó truyền đến.

Địa ngục có chừng bảy địa điểm truyền tống. Nhưng ở Minh giới chỉ có hai cái. Vong Linh thánh sơn là một trong 2 cái!

"Tất cả ngoan ngoãn đứng qua 1 bên cho ta." Một đám chiến sĩ khoác áo bào trắng tùy ý uống.

Chỉ thấy trong truyền tống trận, hào quang bắn ra bốn phía, một lúc sau có bóng người xuất hiện. Những người này mờ mịt, nhìn bốn phía, bọn họ có khi là thánh vực, cũng có hạ vị thần. Rất ít khi xuất hiện trung vị thần. Còn thượng vị thần …… xác suất gặp một thượng vị thần cực kỳ thấp!

"Mới là thánh vực đi tới Minh giới. thật sự là đến chịu chết đây." Một vị tóc đen, nhìn như hình dáng chiến sĩ thanh niên mặc áo bào trắng tung cước vào một thánh vực trung niên nhân, trực tiếp đá đến góc tường.

Người bị đá căm tức, quay đầu lại "Nhìn cái gì vậy, tiểu tử. Muốn đánh nhau sao?" Chiến sĩ mặc áo bào trắng chế nhạo nói. Thánh vực trung niên nhân cắn răng một cái, cúi đầu tựa ở góc tường, không dám lên tiếng. Chiến sĩ mặc áo bào trắng gặp người không phản kháng, không khỏi lắc đầu cười cười: "Tại Minh giới, thánh vực ở khắp nơi, nếu không học được ẩn nhẫn, phỏng chừng ngày đầu tiên đã chết!"

"Bố Tư Nhĩ, ngươi luôn thích trêu bọn họ." Một chiến sĩ mặc áo bào trắng khác dựa ở góc tường, uống rượu, cười nói.

Thiếu niên tóc đen Bố Tư Nhĩ cười nói: "Bây giờ không làm cho bọn họ biết quy củ, chờ lúc bọn hắn chính thức dung nhập Minh giới, phỏng chừng sẽ chết nhanh hơn."

Lúc này bị truyền tống tới đã có không ít người.

"Lại có người đến." Thiếu niên mặc áo báo màu trắng lập tức quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy truyền tống trận lại có hào quang, sương mù, hai bóng người trong trận pháp xuất hiện, đợi đến hào quang tiêu tán.

"Thượng vị thần!"

Xung quanh chiến sĩ mặc áo bào trắng lập tức quay đầu nhìn. Cả một ít chiến sĩ mặc áo bào trắng đang ngồi, đều hướng mắt nhìn. Tại truyền tống thông đạo rất ít xuất hiện thượng vị thần. Nếu xuất hiện, bình thường là ở chí cao vị diện tới. Hơn nữa bình thường đều không phải người thường.

Đám chiến sĩ mặc áo bào trắng đều cẩn thận quan sát hai người này.

Một gã tông phát thanh niên, một gã thiếu niên gầy gò đầu đội mũ cỏ. Chỉ thấy, thân thể tông phát thanh niên đột nhiên bay lơ lửng, từ trên cao nhìn thoáng qua bốn phương tám hướng, mở miệng nói: "Đây là Vong Linh thánh sơn! Xem ra, chúng ta phải xuất phát theo hướng nam, nhưng tại đây, chúng ta đi Vong Linh giới nhìn một chút."

Nghe được tiếng Vong Linh thánh sơn, chiến sĩ mặc áo bào màu trắng lập tức khẳng định người này đến từ chí cao vị diện.

"Được rồi, lão Đại."

Tông phát nam tử nhìn đám chiến sĩ mặc áo bào màu trắng khẽ gật đầu, lập tức thanh niên độ mũ cỏ trực tiếp bay lên trời, ly khai Vong Linh thánh sơn.

"Sống ở vị diện khác, khi nào thì ta cũng có thể đạt tới trình độ này. Bất quá truyền tống phí thật sự là quá đắt! Nhiều năm như vậy, ta kiếm minh thạch, còn chưa đủ 1 lần truyền tống." Chiến sĩ tóc đen, mặc áo bào màu trắng hâm mộ tán thưởng một tiếng.

Phía chân trời mênh mông, tia sét từ những đám mây lóe lên, phảng phất một con giao long ở trong đó quay cuồng.

Đây là bình nguyên hoang vu.

Chỉ thấy vong linh vô biên, vô hạn chia làm hai cái phe giằng co, có số lượng nhiều nhất là bộ xương khô, có cương thi dơ bẩn, có u linh trong suốt phiêu dật, cũng có khí thế sâm nghiêm hắc kỵ sĩ, cũng có thi yêu quỷ dị, thi vu, hơn nữa trong các loại cũng là cấp bậc rõ ràng.

Bộ xương khô cũng có yếu, cũng có cường đại đạt tới thánh vực.

"Tạp Bố Tư, ngươi chỉ có hai lựa chọn -" thanh âm vang vọng thiên địa, "Thần phục ta, cũng hoặc là tử vong!"

Nhưng hắn trả lời chỉ là một tiếng hừ lạnh.

"Công kích!" nhất thời thanh âm phát ra rống lên giận giữ.

"Công kích." Mặt khác âm thanh lạnh lẽo cũng quát.

Nhất thời hai phương có rất nhiều vong linh, bắt đầu điên cuồng hướng về phía đối phương công kích. Vong linh chiến tranh, như sóng triều va chạm vào nhau. Trên bầu trời, cũng có đại lượng đích cốt long, vong linh sư hướng tới đối phương gào thét. Trong thiên địa độc vụ bay khắp nơi. Song phương vong linh không ngừng chết đi.

Đang lúc này...

Đại quan hai phương vong đột nhiên đình chỉ, cả thủ lĩnh song phương cũng kinh hãi, đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trên bầu trời, hai đạo thân ảnh đặt song song bay qua, hơi thở phát đáng sợ ra, làm cho phía dưới vô số vong linh tất cả đều run sợ. Đó là so với bọn họ, vong linh quân vương còn mạnh không biết nhiều lần, trước hơi thở đáng sợ, bọn họ không dám có một chút phản kháng. Một lát sau, hai thân ảnh biến mất tại phía chân trời.

"Chỉ là phát ra một chút hơi thở, sợ tới mức không dám di chuyển." Bối Bối hắc hắc cười nói.

"Ngươi thật là rỗi hơi." Lâm Lôi dở khóc dở cười.

Vừa rồi, hai người rời khỏi Vong Linh thánh sơn, liền hướng theo phương bắc tới Vong Linh giới để quan sát một phen. Bối Bối phát hiện thượng vị thần hơi thở làm cho mấy vong linh phi thường sợ hãi. Thường xuyên phát ra hơi thở cố ý dọa vong linh. Lâm Lôi nhìn hành vi Bối Bối đùa, cũng không nề hà.

Minh giới và Địa ngục bất đồng, chỉ có một khối đại lục diện tích rộng đáng sợ. Diện tích một khối đại lục so với năm khối đại lục của Địa ngục còn rộng hơn!

Phương bắc đại lục, vong linh sống nhiều vô tận, khu vực này được gọi là Vong Linh giới.

Phía nam của đại lục mới là Minh giới.

Vong Linh thánh sơn là chỗ giáp ranh giữa Minh giới và Vong Linh giới.

"Mỗi thời khắc, Vong Linh giới có lượng lớn vong linh chết đi. Vong linh phát triển là dựa vào cắn nuốt linh hồn của vong linh khác! Bây giờ, ta lo lắng nhất là Da Lỗ, Kiều Trì, còn có cha ta bọn họ bị vong linh cắn nuốt." Lâm Lôi có chút lo lắng. Lâm Lôi và Bối Bối, vừa bay ra khỏi phạm vi Vong Linh giới, hướng khu vực phía nam Minh giới bay đi.

Ps: Đúng là chỉ một giây bất cẩn là hỏng hết. Mệt!:118::118:

Xin lỗi vì để mọi người chờ lâu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 13: Bắc Hài Phủ

Minh Giới chỉ có một đại lục, phương bắc trải rộng với vô số vong linh, được gọi là Vong Linh giới. Sinh sống ở đây toàn là vong linh yếu, cao nhất cũng chỉ là thánh vực vong linh mà thôi. Bình thường đạt tới thần cấp, tuyệt đại đa số đều bay đi phương nam, thế giới của cường giả- Minh Giới.

Ở phía nam Vong Linh thánh sơn, mới chính thức là Minh Giới.

Là một trong tứ đại chí cao vị diện, phương thức quản lý của Minh Giới cùng Địa Ngục rất giống, Minh Giới tổng cộng có 81 phủ. Lâm Lôi bọn họ từ Vong Linh thánh sơn tiếnvào phủ thứ nhất ở phía bắc Minh Giới- Bắc Hài phủ.

Lúc này, bầu trời Bắc Hài phủ cao, có một kim chúc tánh mạng nhỏ, dài không tới mười thước, cực nhanh phi hành, Lâm Lôi cùng Bối Bối đang ở trong đó. Lâm Lôi lo lắng, lông mi không không khỏi nhíu lại, vừa rồi Lâm Lôi cùng Bối Bối chỉ là tới giáp ranh khu vực Vong Linh giới quan sát một chút. Nhưng vừa quan sát một chút, Lâm Lôi liền lo lắng.

" Vong Linh giới giết chóc, so với Địa Ngục còn đáng sợ hơn, rất thường xuyên xảy ra! Trong lúc vong linh không ngừng giết chóc, cắn nuốt linh hồn đối phương, nhằm cường đại linh hồn của mình! Đề cao thực lực của mình! Cha hắn chết cũng gần hai ngàn năm, mà Kiều Trì, Da lỗ, Địch Khắc Tây cũng chết hơn một ngàn năm. Thời gian dài như vậy, bọn họ có thể hay không trong cuộc vong linh chém giết, đã chết mất rồi?"

Lâm Lôi lo lắng nhất là điểm này.

Một khi vong linh bị giết, linh hồn bị cắn nuốt. Vậy là đã chết! Tìm được chủ thần cũng vô dụng.

Lâm Lôi cũng không quá lo lắng, dù sao thời gian đã quá lâu rồi, trong Vong Linh giới chém giết vô cùng khủng khiếp!

"lão Đại, ngươi cũng đừng lo lắng!" Bối Bối liền nói, "Vô luận là cha đại ca, hay là Kiều Trì, Da lỗ, linh hồn của bọn họ cũng không kém. Cho dù sau khi linh hồn tiến vào Minh Giới hóa thành vong linh, cũng là cường đại vong linh. Cường đại đích vong linh, hi vọng còn sống là rất lớn."

"Chỉ có thể hi vọng như vậy." Lâm Lôi có chút gật đầu.

Nhưng Lâm Lôi cũng hiểu được, mỗi thời khắc trong Vong Linh có lượng lớn cường đại vong linh bị giết chết, cắn nuốt.

"Bây giờ, chúng ta phải tiết kiệm thời gian." Lâm Lôi nhíu mày nói. "Phải tìm được chủ thần. Không thể tìm không có mục đích, chạy loạn lên. Chúng ta đi tìm chủ thần sứ giả, hoặc là một vị phủ chủ để hỏi."

"lão Đại. ngươi biết Minh Giới có chủ thần sứ giả nào không? ngươi biết này phủ này ở đâu không?" Bối Bối hỏi lại.

Lâm Lôi lắc đầu.

"Tìm một thượng vị thần để hỏi." Đối với Minh Giới, Lâm Lôi cũng chỉ biết đại khái, về phần các phủ của các phủ chủ Minh Giới tới cùng ở nơi đâu, rất khó nói. Có phủ chủ hoặc là ở trong thành, nhưng lại có phủ chủ ở nơi hẻo lánh trong sơn mạch.

Sau khi quyết định tìm một thượng vị thần để hỏi, Lâm Lôi liền bắt đầu chú ý bên ngoài.

Hỏi người khác cũng không thể nhìn thấy thượng thần đang ở trong kim chúc tánh mạng bay qua, lại ngăn lại hỏi thăm. Ngăn đối phương phi hành, sợ rằng ngược lại làm đối phương lại tức giận. Sợ thực lực của mình, đối phương cho dù nói, cũng có thể cố ý lừa gạt.

Phi hành trên đường, Lâm Lôi chú ý bên ngoài.

Vào ngày thứ ba, Lâm Lôi uống rượu, tùy ý nhìn ra cửa sổ trong suốt, hướng ra ngoài. Nhưng vừa nhìn, mắt Lâm Lôi nhất thời sáng lên.

Chỉ thấy xa khoảng vài dặm, gần vạn trung vị thần, do mười vị thượng vị thần cầm đầu, đang đuổi giết hơn 10 người chạy trốn.

"Bối Bối, cơ hội đã đến!" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Cơ hội?" Bối Bối tùy ý liếc mắt một cái, "Có cơ hội gì, một đám cường đạo đang đuổi giết nhau sao?" Trên đường, Lâm Lôi bọn họ cũng gặp được không ít cảnh cường đạo giết chóc. Bất quá, nhân mã giết đều rất ít, động tĩnh cũng rất nhỏ.

"Theo ta mau." Lâm Lôi thấp giọng nói. Kim chúc tánh mạng trực tiếp biến mất, Bối Bối chỉ có thể đi theo Lâm Lôi, hướng trường giết chóc ở phía xa bay đi.

Lượng lớn cường đạo đang ở xung quanh giết chóc, hơn mười người đang điên cuồng chạy trốn. Tên cường đạo cầm đầu là thượng vị thần, đuổi theo hai gã thượng vị thần.

"Cuối cùng tên hỗn đản nào tiết lộ tin tức! Chúng ta vừa mới tiến vào trong Bắc Hài phủ không lâu, cường đạo của mười tám sơn mạch cũng liên hợp giết chúng ta!" Một tráng hán cao chừng ba thước có một đôi sừng trâu (ngưu giác), da tay màu hồng dùng thần thức truyền âm nói. Cặp mắt của hắn vô cùng phẫn nộ, đã đỏ lên.

"Đại ca, đừng tức giận, bây giờ chạy trối chết quan trọng hơn." Một nam tử thanh niên vội la lên.

"Lần này trốn thoát được, nhất định sẽ điều tra cẩn thận." Ngưu giác tráng hán phẫn nộ vô cùng, tốc độ tăng đến cực hạn. "Mau chạy đi, bảo vệ lấy mạng sống." Nam tử thanh niên liếc liếc mắt ra phía xa, toàn bộ đã bị giết sạch, trong đám người trốn theo hướng nam chỉ còn hai người bọn họ còn sống.

Đương nhiên trong số đồng bọn của bọn họ, cũng có người khác trốn theo hướng khác. Lúc này, ai cũng không chiếu cố được cho người khác.

"Sưu!" "Sưu!"……

Ở phía trước Ngưu giác tráng hán, nam tử thanh niên đột nhiên xuất hiện tám đạo thân ảnh. Tám người này cười lạnh, nhìn bọn họ. "Không tốt rồi!"

Ngưu giác tráng hán, nam tử thanh niên lập tức dừng lại. Bọn họ nhìn các hướng khác, phát hiện phương hướng khác cũng có người ngăn trở.

"Hai vị, các ngươi còn muốn chạy trốn sao?" Một giọng nói hùng hậu vang lên, một ải nhân nhiều râu, thân cao có một thước năm ở giữa không trung, hai mắt màu vàng lạnh nhìn bọn họ.

"Đại ca, xong rồi!"

Nam tử thanh niên cùng ngưu giác tráng hán nhìn nhau, tất cả đều cảm thấy vô lực.

Bị cường đạo vây quanh, lúc này bọn họ đã tổn thất lớn!

"Có bản lãnh giết chúng ta đi." Ngưu giác tráng hán nhìn xung quanh, phẫn nộ mà cười lạnh nói, "Giết chúng ta, các ngươi cũng đắc thủ vật của chúng ta đâu." Bình thường người có vật phẩm trân quý, để phân thân ở chỗ khác. Như ngưu giác tráng hán bị giết, bởi vì hắn còn có phân thân đang ở nơi khác, người khác không cách nào mở được không gian giới chỉ.

Ải nhân lạnh lùng cười.

Là Tổng thủ lĩnh cường đạo của mười tám sơn mạch cường, bọn họ thấy loại chuyện này cũng không phải một lần, hai lần, sớm đã có kinh nghiệm. Biết đối phương dám chắc có phân đang ở địa phương khác, cho dù giết, cũng không đắc thủ được bảo vật.

"Cho các ngươi hai lựa chọn." Âm thanh Ải nhân hùng hậu vang trong thiên địa, "Một là, các ngươi giao ra vật phẩm. Đưa không gian giới chỉ trực tiếp cho chúng ta. Chúng ta tha hai người rời đi. Hai là, …… các ngươi không giao, vậy tất cả mọi người đều không đắc thủ được, các ngươi đều chết!"

"Vậy ngươi chết trước đi." Ngưu đầu nhân rít gào một tiếng, cả thân thể trong nháy mắt biến thành một hỏa diễm thiêu đốt màu đen, giống như một hỏa diễn ảo ảnh hướng tới ải nhân phóng đi.

Ải nhân khinh thường cười. Trong tay đột nhiên xuất hiện một cái búa lớn màu đen cao chừng hai thước, ải nhân cầm búa tùy ý trực tiếp hướng hỏa diễm ảo ảnh bổ tới, búa lớn màu đen lướt gió. không gian cũng chấn động, giống như gợn sóng của nướ.

Đột nhiên....

Thổ quang mang màu vàng từ trên trời giáng xuống, trực tiếp tràn ngập ra, bao trùm khu vực chừng ngàn thước, hình thành tráo tử nửa vòng tròn thổ màu vàng thật lớn. Các thượng vị thần cường đạo xung quanh trên mặt đất, kể cả ngưu đầu nhân huynh đệ đều bị bao trùm ở trong đó. Hơn nữa tráo tử phía dưới la do đại địa thần lực hình thành tráo tử hình nửa bán cầu.

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"

Trong nháy mắt, ba mươi ba vị thượng vị thần cường đạo bị tráo tử bao trùm, thân thể ngưu đầu huynh đệ đều run lên, không thể phản kháng được lực trực tiếp được quỳ xuống, đại địa thần lực hình thành hình tròn. Một đám người hoảng sợ, khó khăn đứng lên, nhưng không thể bay lên không.

Tất cả mọi người sợ hãi, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung.

Một tông phát thanh niên mặc trường bào màu lam cùng một gã thiếu niên đội mũi cỏ đang sóng vai lăng không mà đứng.

"Đại nhân!" Ải nhân lập tức cung kính khom người, "Ta gọi là Khắc Lý Áo Mạt Đặc Lạp, Tổng thủ lĩnh mười tám sơn mạch ở Bắc Hài phủ. không biết đại nhân có yêu cầu gì, mười tám sơn mạch nhất định lại hết sức đáp ứng!" Nhất thời ba mươi hai vị thượng vị thần cường đạo khác cũng khom người.

Bọn họ ở trong khu vực dẫn lực, đã cảm nhận được khu vực dẫn lực đáng sợ: "lão Thiên, có trọng lực không gian cường đại như vậy. Nếu giết chúng ta, quả thực đơn giản."

Bên trong khu vực này, Lâm Lôi giết bọn họ vô cùng dễ dàng.

"Đại nhân, ta gọi là A Mạc, nguyện ý phục vụ đại nhân." Ngưu đầu nhân cũng lập tức khom người, và người thanh niên cũng khom người. Trong Minh Giới, bọn họ đều biết lúc nào cần ngạo khí, lúc nào cần cung kính. Rõ ràng, bây giờ người vừa xuất hiện, bọn họ không cách nào địch nổi.

Trên mặt Lâm Lôi có nụ cười.

"Ta có một vấn đề cần hỏi các vị." Lâm Lôi mở miệng.

"Đại nhân, mời nói." ải nhân nhiều râu liền nói. Ngưu đầu nhân cũng là cẩn thận lắng nghe.

Lâm Lôi cười nhạt nói: "Ta rất muốn biết, xung quanh Bắc Hài phủ, có hay không có chủ thần sứ giả ở!"

"Ta biết, phủ chủ của Bắc Hài phủ, chính là chủ thần sứ giả." ải nhân nhiều râu lập đáp.

Ngưu đầu nhân cũng nói: "Bắc Hài phủ chủ là tại Minh Giới là siêu cấp cường giả, cũng là chủ thần sứ giả."

Lâm Lôi trong lòng vui vẻ.

Xem ra nọ, Bắc Hài phủ chủ sẽ biết rõ chỗ ở của chủ thần.

Bối Bối cũng lập tức hỏi: " Bắc Hài phủ chủ, ở tại địa phương nào? Ngươi nói!" Bối Bối chỉ vào ngưu đầu nhân.

Ngưu đầu nhân cung kính nói: "Bắc Hài phủ chủ ở tại ở phía đông Hải Đức thành khoảng ngàn dặm có một khối đại thảo nguyên. Phủ chủ đại nhân xây ở đây một tòa thành, phủ đệ, đồng thời tại thảo nguyên thượng cũng có hơn mười vạn phủ binh. Người thường không được đi vào ...... đương nhiên với thân phận của hai vị đại nhân, muốn đi bái phỏng lại rất dễ dàng."

"Ngoại thành Hải Đức?" Trong đầu, Lâm Lôi lập tức hiện lên một bản đồ, đối với vị trí đại khái thành trì của Minh Giới, Lâm Lôi đã nắm như lòng bàn tay. Lúc này, trong đầu Lâm Lôi đã xác định được vị trí.

"Chính là tại ngoại thành Hải Đức sao?" Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía ải nhân, ải nhân lập tức gật đầu.

Lúc này Lâm Lôi mới xác định.

"Tốt lắm, các ngươi đều đi đi.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói, đồng thời thu hồi hắc thạch không gian.

Cường đạo nhất phương cùng ngưu đầu nhân huynh đệ đều là ngẩn người ra, lập tức nhìn về phía đối phương.

"Tạ ơn đại nhân!" Ngưu đầu nhân huynh đệ lập tức khom người, lập tức hai người lập tức hướng phương nam phi nhanh.

Không ít cường đạo nhất thời truy đuổi theo.

"Còn muốn giết sao?" Bối Bối quát, nhất thời làm đám cường đạo ngẩn người ra. Lâm Lôi liếc mắt nhìn bọn họ, lập tức nhìn về phía ải nhân, lạnh nhạt nói: "Sinh ý lần này, coi như quên đi."

"Vâng, vâng." ải nhân lập tức tuân mệnh.

"Khắc Lý Áo Mạt Đặc Lạp, không sai, đúng tên rồi." Lâm Lôi lạnh nhạt cười, liền cùng Bối Bối trực tiếp bay lên trời, biến mất tại phía chân trời.

"Đại ca, sao không đuổi theo?" Cường đạo khác nhìn về phía ải nhân nhiều râu hỏi.

"Đuổi gì mà đuổi? Bây giờ đuổi theo cũng đuổi không kịp. Huống chi …… vừa rồi nếu chúng ta thật sự đuổi theo, phỏng chừng vị đại nhân ra tay giết chết chúng ta." Âm thanh Ải nhân lạnh lùng nói, các cường đạo khác không khỏi lo sợ. "tốt lắm, , thu thập không gian giới chỉ tại chiến trường này, trở về."

Lúc này, ải nhân mang theo nhân mã, hướng về nơi ở bay đi.

Mười tám sơn mạch cường đạo, trong thế lực cường đạo của Bắc Hài phủ là một thế lực lớn. Thủ lĩnh Khắc Lý Áo Mạt Đặc Lạp gần đạt tới lục tinh ác ma.

Mười tám sơn mạch chia làm mười tám thủ lĩnh, đương nhiên ải nhân là Tổng thủ lĩnh. Lúc này, một trong mười tám sơn mạch, một tráng hán mặc chiến giáp màu đen, đầu bóng loáng trực tiếp hướng tòa thành bay tới. Cường đạo tại cửa tòa thành đều cung kính hành lễ: "Thủ lĩnh!"

"hừ." Tráng hán mặc chiến giáp màu đen, đầu bóng loáng đi nhanh vào trong đại sảnh, có vẻ tức giận trùng trùng.

"Thủ lĩnh, tại sao tức giận thế?" một giọng ôn hòa vang lên.

"Hải!" Tráng hán mặc chiến giáp màu đen, đầu bóng loáng tại chủ vị ở đại sảnh ngồi xuống, bất bình nói, "Ngươi không biết, hôm nay, mười tám sơn mạch các vị đệ huynh đồng thời liên thủ, nhanh chóng sẽ thành công. Nhưng đột nhiên có hai người xuất hiện, là siêu cấp cường giả, hỏi chúng ta về chuyện phủ chủ, chủ thần sứ giả. Còn để cho hai tên kia trốn thoát."

"Vận khí thất không tốt." Giọng nói ôn hòa vang lên.

"Ai." Tráng hán mặc chiến giáp màu đen, đầu bóng loáng đứng lên, "Tốt lắm, Kiều Trì, bên trong sơn mạch, lúc này các huynh đệ đã chết thêm một ít, các đội ngũ phải điều chỉnh, ngươi đi giúp ta an bài một chút, ta không có tâm tình an bài."

"Vâng, thủ lĩnh." Thanh niên nở nụ cười thân đáp.

Nếu Lâm Lôi ở đây, nhất định liếc mắt sẽ nhận ra đây là huynh đệ của hắn - Kiều Trì!

Ps: Còn 2 chương nữa. Mình sẽ lần lượt dịch nốt

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 14: Tái Nhân Đặc

Tráng hán mặc chiến giáp màu đen, đầu bóng loáng liếc mắt nhìn Kiều Trì. Sau đó nghĩ ngợi, hắn rất hài lòng để cho Kiều Trì đảm nhiệm chức quản gia. Một là, Kiều Trì là một hạ vị thần, không có uy hiếp gì. Hai là lúc mới gặp Kiều Trì, hắn quản lý nhân mã một sơn mạch rất tốt. Hôm nay, hắn thấy rằng năm đó không giết Kiều Trì, là lựa chọn rất sáng suốt.

Thời gian này người chết không nhiều lắm, Kiều Trì rất nhanh chóng an bài rất tốt.

Đêm, bên trong tòa thành sơn mạch, Kiều Trì đứng trước cửa sổ, nhìn qua cửa sổ, có thể thấy một mặt trăng màu đỏ. Mặt trăng màu đỏt nhắc nhở hắn, đây là Minh Giới! Không phải quê hương của hắn Ngọc Lan đại lục.

"Cuộc sống như vậy, nhưng vẫn tiếp tục phải sống." Trong lòng Kiều Trì thầm nghĩ, "Hơn một ngàn năm, không biết Ngọc Lan đại lục thay đổi như nào rồi. Dựa theo sự hành sự bá đạo của Áo Đinh, sợ rằng Da Lỗ lão Đại, cùng Long Huyết tòa thành đều bị uy hiếp."

Kiều Trì là một người rất tỉnh táo. Bất kể gặp phải hoàn cảnh nào, đều có thể rất nhanh thích ứng.

Tại Minh Giới, một vong linh đều không biết trí nhớ của kiếp trước. Chỉ khi bọn họ thuế biến thành thần, linh hồn đã bị thiên địa pháp tắc tẩy lễ, trí nhớ của kiếp trước đều khôi phục lại.

Lúc Kiều Trì chết, là thánh vực.

Sau khi linh hồn hút vào Minh Giới, hóa thành vong linh, thực lực vong linh là do linh hồn quyết định. Linh hồn Kiều Trì là thánh vực, sau khi hắn chuyển hóa thành vong linh, cũng là thánh vực vong linh.

Lúc trước là thánh vực vong linh, Kiều Trì không có trí nhớ kiếp trước, chỉ biết giết chết vong linh, cắn nuốt vong linh linh hồn, để cho mình mạnh lên!

Mình cường đại, để cho linh hồn không ngừng cường đại. Sau đó lĩnh ngộ …… rốt cục, hắn đột phá thành thần!

Thời khắc thành thần, hắn mới biết được trí nhớ kiếp trước.

Biết tên kiếp trước của hắn - Kiều Trì.

Năm đó, là đại thần trụ cột của Ngọc Lan đế quốc, Kiều Trì xử thế với người khác, so với Lâm Lôi cường đại hơn nhiều. Lúc còn là thiếu niên, Ân Tư Đặc ma pháp học viện. Kiều Trì đã am hiểu kết giao bằng hữu. Trong quan trường tại Ngọc Lan đế quốc như cá gặp nước. Hôm nay, hắn gia nhập cường đạo.

Có lẽ tu luyện, chiến đấu, cường đạo đều am hiểu. Nhưng ở phương diện quản lý, bọn họ so với Kiều Trì còn kém xa. Kiều Trì đảm đương chức quản gia, làm cho mọi người đều tâm phục khẩu phục.

"Bây giờ mục đích thứ nhất là tích lũy tài phú, đủ để sống thoải mái ở trong thành." Kiều Trì trong lòng sớm có kế hoạch, "Đến khi đó, là có thể ở trong thành an toàn tu luyện rồi! Không cần ở đây lãng phí tinh lực." Kiều Trì làm quản gia một sơn mạch, địa vị cao, chỉ dưới thủ lãnh của một mạch. Hắn có thể luyện hóa trung vị thần thần cách. Nhưng hắn không muốn.

Hắn muốn tự luyện thành thần!

Tại đây, hắn mặc dù không dám công khai lấy tiền. Nhưng với năng lực của hắn, không một tiếng động, dễ dàng có thể đem lượng lớn tiền để vào không gian giới chỉ của mình. Làm sao người khác có thể phát hiện được?

Đủ tiền rồi, ai còn gia nhập cường đạo làm gì?

"Đáng tiếc, lão Tam ở tại địa ngục, muốn gặp hắn cũng khó." Kiều Trì thầm than.

Bắc Hài phủ phạm vi quá lớn. Lâm Lôi dùng kim chúc tánh mạng, cũng là bay được rồi mấy tháng thời gian, mới tới ngoại thành Hải Đức, là thảo nguyên lớn.

"Bắc Hài phủ chủ ở hình như là một thành trì." Bối Bối nhìn qua cửa số ra ngoài, nói, "Phủ binh có hơn mười vạn. Thật là có khí thế. ở nơi cao nhất là tòa thành, phỏng chừng chính là nơi ở của phủ chủ."

Lâm Lôi cũng nhìn . Tòa thành cao nhất, cao chừng trăm thước, toàn bộ là màu trắng ngà.

"Hy vọng Bắc Hài phủ chủ không đi ra ngoài." Lâm Lôi cảm thán một tiếng, "Nếu Bắc Hài phủ chủ vắng mặt, ta có thể đi một chuyến tay trắng." Lúc này, thu hồi kim chúc tánh mạng, Lâm Lôi, Bối trực tiếp hướng phía xa bay tới.

Bắc Hài phủ chủ cư tự nhiên là đề phòng nghiêm ngặt, có lượng lớn phủ binh tuần tra.

"Người nào!" Lâm Lôi bọn họ còn đang ở xa, dễ dàng nghe được phủ binh ở xa truyền đến tiếng hét lớn.

Lâm Lôi cùng Bối Bối tiếp tục bay tới, phủ binh lập tức có hơn mười người đi lên, cầm đầu đám phủ binh là một người trên trán có sừng nhọn quát: "Nơi này là phủ chủ, ngoại nhân không thể tự tiện xông vào, các ngươi hãy nhanh chóng rời đi."

"Xin hãy bẩm báo với Bắc Hài phủ chủ, nói Tứ thần thú gia tộc trưởng lão Lâm Lôi, bái kiến." Lâm Lôi cười nhạt nói.

"Ngươi nói ngươi là Tứ thần thú gia tộc trưởng lão, là được sao?" Cầm đầu phủ binh cười nói.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười, bên ngoài thân tràn ngập khai một đạo thổ quang mang màu vàng, trực tiếp bao trùm tên cầm đầu phủ binh, phủ binh ứng phó không kịp, thân thể không khỏi run lên, trực tiếp ngã trên mặt đất. Rồi sau đó cắn răng mới miễn cưỡng đứng lên.

"Tin chưa?" Lâm Lôi cười nhạt nói, đồng thời cũng thu hồi thổ quang mang màu vàng.

"Tin tưởng, tin tưởng." Phủ binh đó liền nói.

Hắn hoàn toàn hoảng sợ. Thông qua trọng lực không gian, hắn đã dám khẳng định người ở trước mắt, tuyệt đối là đạt tới Thất tinh ác. "Xin mời hai vị tại đây chờ trong chốc lát …… Ta đi trước bẩm báo." Phủ binh một sừng nói một tiếng, lúc này quay đầu trực tiếp bay về phía tòa thành cao nhất.

" Phủ chủ của ngươi, bây giờ có ở đây không?" Lâm Lôi hướng tới phủ binh khác dò hỏi.

Phủ binh này cũng hiểu được, hai người trước mắt không phải người bình thường, trong đó một phủ binh đầy râu cười nói: "Đại nhân, chúng ta là phủ binh bình thường, phủ chủ đại nhân nếu rời đi, phỏng chừng chúng ta cũng không biết. Lát nữa, đội trường trở lại, sẽ biết."

Lâm Lôi chỉ có thể lẳng lặng đợi, Bối Bối còn lại là lẩm bẩm nói: "Hy vọng phủ chủ không đi ra ngoài."

Chỉ chốc lát...

"Lâm Lôi đại nhân, Lâm Lôi đại nhân." Phủ binh từ xa đã thông báo, lập tức thân hình chợt lóe liền, tới trước mặt, nở nụ cười, "Phủ chủ đại nhân biết Lâm Lôi đại nhân tới, phi thường cao hứng, đã ra lệnh mọi người bắt đầu chuẩn bị yến tiệc. Xin mời Lâm Lôi đại nhân cùng ta đi."

Lâm Lôi nghe xong không khỏi cùng Bối Bối nhìn nhau.

"Nhiệt tình vậy?" Bối Bối lẩm bẩm nói.

"Đây là chuyện tốt." Lâm Lôi cười, bay về phía trước, "Hãy đi trước dẫn đường!"

Trên đường tới tòa thành, Bối Bối nghi hoặc dùng thần thức truyền âm nói: "lão Đại, Bắc Hài phủ chủ, biết ngươi tới, tựa hồ rất khách khí. Chẳng lẽ hắn đã nghe nói qua về ngươi? Đại danh của lão Đại từ địa ngục truyền tới Minh Giới sao?"

"Gặp rồi sẽ biết." Lâm Lôi giờ phút này trong lòng rất vui vẻ, "Còn nữa, đợi lát gặp Bắc Hài phủ chủ. Ngươi đừng có hiếu động. Chúng ta cần nhờ người khác giúp."

"Biết rồi. Ta không mở miệng." Bối Bối sờ sờ cái mũi.

Lâm Lôi không khỏi cười cười. lúc này đây tới Minh Giới làm việc tựa hồ rất thuận lợi. Dễ dàng có thể gặp Bắc Hài phủ chủ.

"Lâm Lôi đại nhân, tới rồi." Phủ binh đứng ở trước cửa tòa thành.

Lâm Lôi đã thấy không ít nữ nhân đang mang thức ăn hướng tới bên trong tòa thành. Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối đều tiến vào bên trong tòa thành.

Khoảng cách phủ chủ tòa thành đại khái vài trăm thước, còn có vài tòa thành nhỏ. Giờ phút này, một nam tử mặc trường bào màu xám đang đứng ở ban công, tùy ý thưởng thức cảnh sắc. Nếu Lâm Lôi thấy hắn, dám chắc liếc mắt một cái đã nhận ra địch nhân mà hắn nằm mơ muốn giết chết - Ba Đạt vị diện ngục giam, tà ác vương giả Áo Đinh.

Sau khi Áo Đinh tới Minh Giới, cũng xuất hiện tại bạch cốt thánh sơn Truyền Tống Trận.

Đầu tiên, hắn đi tới Bắc Hài phủ, ở tại Bắc Hài phủ trong một một thời gian, hắn hiểu được. Thực lực của hắn, tại Minh Giới, mặc dù xem như siêu cấp cao thủ, chỉ là còn chưa có chính thức đạt tới đỉnh phong, không thể so được với Minh Giới phủ. Ở đây, hắn cũng tới Bắc Hài phủ chủ.

Tỷ thí vài lần cùng Bắc Hài phủ chủ, hắn đã tâm phục khẩu phục, trở thành thuộc hạ của Bắc Hài phủ chủ, trở thành Bắc Hài phủ chủ đệ tam sứ giả.

"Sao?" Áo Đinh kinh dị nhìn về phía xa xa.

Chỉ thấy hai nhân ảnh, phủ binh họ tiến vào phủ chủ tòa thành.

"Là bọn hắn!" Đồng tử Áo Đinh đột nhiên co lại, sắc mặt đại biến, " Tại sao Lâm Lôi lại tới Minh Giới?" Áo Đinh không bao giờ quên, phong hệ thần phân ở Ngọc Lan đại lục vị diện, đã bị địa khuất nhục. Mặc dù nói là, khuất nhục chỉ có thể xem như sơ cấp ……

Dù đúng như lời Áo Đinh nói, cũng là đời này hắn đã bị khuất nhục lớn nhất.

Hắn hận Lâm Lôi!

Lúc ấy hắn nói tàn nhẫn, để cho Lâm Lôi tới Minh Giới tìm hắn.

"Không nghĩ Lâm Lôi lại thật sự tới Minh Giới! Xem ra, không giết ta, hắn chưa từ bỏ ý định ." Áo Đinh ánh mắt phát lạnh. "Bây giờ, dám chạy đến phủ chủ này. Lâm Lôi là biết ta ở đây, hay là có chuyện khác?" Áo Đinh có chút hoài nghi. Nếu Lâm Lôi biết hắn tại đây.

Dám quang minh chánh đại tới gặp phủ chủ sao?

Áo Đinh chính là phủ chủ thuộc hạ. "Ta vốn nghĩ, muốn quên đi. Ai ngờ, ngươi lại đuổi tới Minh Giới. hừ." thân hình Áo Đinh chợt lóe, trực tiếp bay ra tòa thành của mình, bay tới thành chủ tòa thành.

Lúc trước, phong hệ thần phân thân, đã hoàn toàn cảm nhận được thực lực Lâm Lôi. Áo Đinh hiểu được …… nói về vật chất công kích, Lâm Lôi cao hơn hắn rất nhiều. Dù là linh hồn công kích, Lâm Lôi cũng lúc trước có thể để cho hắn lâm vào trạng thái mơ hồ, mất đi ý thức. Áo Đinh thông qua điểm này dám chắc -

Lâm Lôi về phương diện linh hồn, không thể không yếu hơn hắn!

"Muốn giết Lâm Lôi, tự mình không làm được. chỉ có thể cầu phủ chủ hỗ trợ." Áo Đinh lúc này từ cửa bên, tiến vào phủ chủ tòa thành. Thủ vệ cũng biết thân phận Áo Đinh, cũng không ngăn trở.

Trên bàn dài bầy đầy các loại mỹ thực, một bình rượu trân quý. Lâm Lôi cùng Bối Bối cũng ngồi ở một bên, ở phía đối diện là một phụ nữ lam bào ung dung, mà chủ tọa là trung niên mặc áo bào màu. Trung niên mặt trắng không ngừng cười, mắt luôn híp lại.

Trung niên nhân, đúng là Bắc Hài phủ chủ!

"Lâm Lôi, ta mặc dù ở Minh Giới, nhưng nghe khá nhiều về đại danh Thanh Long nhất tộc Lâm Lôi trưởng lão. Hôm nay Lâm Lôi ngươi tới đây, thật sự là sự kiện làm cho người ta vui vẻ." Trung niên nhân thanh âm vui vẻ, "Ta giới thiệu một chút, vị này là phu nhân của ta A Ny Tháp! À, ta quên tự giới thiệu, ta là Tái Nhân Đặc!"

"Tái Nhân Đặc tiên sinh, A Ny Tháp phu nhân." Lâm Lôi mỉm cười nói, “Vị này là huynh đệ của ta Bối Bối." Bối Bối lập tức xuất ra vẻ tươi cười.

Lâm Lôi trong lòng vẫn còn cao hứng. Phản ứng của Bắc Hài phủ chủ là nói chuyện tương đối vui vẻ.

"Nghe tin tức về Lâm Lôi ngươi không lâu, ngươi đã tới đây, thật sự là làm cho người ta kinh hãi, không biết Lâm Lôi ngươi lần này tới đây, có chuyện gì?" Tái Nhân Đặc cười, mắt nheo lại, "Có chuyện gì hãy nói đi, chỉ cần Tái Nhân Đặc có khả năng, nhất định sẽ hỗ trợ."

Lâm Lôi trong lòng mong chờ, bên cạnh Bối Bối lập tức nở nụ cười: "Ngươi dám chắc là có khả năng rồi, ngươi là chủ thần sứ giả đúng không."

Tái Nhân Đặc ngẩn ra, lập tức cười gật đầu.

"Tái Nhân Đặc tiên sinh, chủ yếu ta có chuyện phi thường trọng yếu, muốn bái kiến Minh Giới chủ thần. Chỉ là …… ta căn bản không biết Minh Giới chủ thần ở đâu. Xin Tái Nhân Đặc tiên sinh chỉ điểm một chút, ta đi đâu mới có thể gặp được Minh Giới chủ thần. Không nhất định phải gặp 7 người, chỉ cần gặp một người cũng được." Lâm Lôi nói.

"Muốn gặp Minh Giới chủ thần?" Tái Nhân Đặc chấn động, bên cạnh phu nhân của hắn cũng kinh ngạc nhìn về phía Lâm Lôi hai người.

"Hãy nói cho ta biết, ngươi gặp Minh Giới chủ thần có sự tình gì không?" Tái Nhân Đặc dò hỏi.

Lâm Lôi thoáng chần chờ.

Tái Nhân Đặc lập tức nở nụ cười: "Ta chỉ là hỏi một chút. Được ……

ngươi muốn gặp Minh Giới chủ thần, chuyện này đích xác có chút phiền toái. Ta biết Minh Giới chủ thần ở đâu. Chỉ là cho dù ngươi đi, chủ thần nếu không muốn gặp ngươi, ngươi đi cũng vô dụng. Chủ thần cao cao tại thượng."

Lâm Lôi trong lòng mừng rỡ, quả nhiên Tái Nhân Đặc biết.

"Tái Nhân Đặc tiên sinh, xin ngươi nói cho ta biết chủ thần ở đâu. Về phần chủ thần có hay không gặp ta, hãy xem vận khí." Lâm Lôi liền nói.

Tái Nhân Đặc chần chờ, có chút gật đầu.

Lúc này....

"Phủ chủ!" Một đạo thanh âm trực tiếp truyền vào trong đầu Tái Nhân Đặc. Tái Nhân Đặc không khỏi nhướng mày, cũng dùng thần thức truyền âm đáp lại nói: "Áo Đinh, ngươi có chuyện gì?"

Ps: còn 1 chương nữa. Mai mình post nốt

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 15: Chịu Chết

Áo Đinh quấy rầy, làm cho Tái Nhân Đặc tâm sinh bất mãn.

"Phủ chủ đại nhân. Bây giờ có một người tên là Lâm Lôi tới bái phỏng ngươi phải không?" Áo Đinh dùng thần thức truyền âm nói.

"Đúng là có chuyện này." Tái Nhân Đặc có chút kinh ngạc, sao Áo Đinh lại biết tin tức nhanh thế.

Áo Đinh lập tức dùng thần thức truyền âm nói: "Phủ chủ đại nhân, Lâm Lôi tới đây làm gì vậy?"

"Lâm Lôi là muốn gặp chủ thần. Tới đây để hỏi ta về chỗ ở của chủ thần, làm sao vậy?" Tái Nhân Đặc có chút nghi hoặc.

Áo Đinh cũng kinh dị: "Muốn gặp chủ thần?"

Vốn Áo Đinh tưởng rằng liên quan đến chuyện của hắn. Nhưng hắn lập tức nói ngay: "Phủ chủ đại nhân, Lâm Lôi cùng ta có sinh tử đại cừu. Nhi tử ta, thân huynh đệ ta, toàn bộ bị hắn giết chết! Còn phong hệ thần phân thân của ta cũng bị hắn dùng trăm vũ nhục hại chết, phủ chủ đại nhân ...... Xin ngươi hãy giúp ta báo thù. Chỉ cần giết Lâm Lôi, Áo Đinh vĩnh viễn sẽ không quên đại ân của phủ chủ đại nhân."

Áo Đinh thấy rằng Bắc Hài phủ chủ 'Tái Nhân Đặc' là chủ thần sứ giả, lại có chủ thần khí, tuyệt đối là cường giả đứng đầu .

Muốn giết Lâm Lôi, hắn có mười phần nắm chắc!

"Giết Lâm Lôi? Không có khả năng." Tái Nhân Đặc có chút nổi giận.

"Phủ chủ đại nhân." Áo Đinh nóng nảy, "Phủ chủ đại nhân. Nếu ta nắm chắc giết được hắn, ta đã giết hắn rồi. Chỉ là ta không nắm chắc …… Phủ chủ đại nhân, ta thực sự cầu ngươi giết Lâm Lôi. Chỉ cần giết được Lâm Lôi …… phủ chủ đại nhân ra lệnh, cho dù Áo Đinh hy sinh tánh mạng, cũng làm."

Tái Nhân Đặc dùng thần thức truyền âm cả giận nói: "Nghe rõ rồi chứ, không phải ta không muốn giúp ngươi báo thù. Chỉ là …… ta cũng không nắm chắc!"

"Không nắm chắc?" Áo Đinh không dám tin tưởng, "Sao lại không nắm chắc?"

"Áo Đinh, ngươi hẳn là biết vài ngày trước ta đi gặp lão về." Tái Nhân Đặc nói.

"Vâng." Áo Đinh biết việc này.

"Vài ngày trước ta đi gặp A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc đích tộc trường. Về chuyện Lâm Lôi là do hắn nói với ta. Ngươi cũng biết rằng…… Lâm Lôi trong khi là trung vị thần, một mình có thể giết chết mấy Thất tinh ác ma!" Tái Nhân Đặc dùng thần thức truyền âm quát.

Áo Đinh khiếp sợ: "Trung vị thần? Sao có thể?"

"Căn cứ Bát đại gia tộc suy đoán, bây giờ Lâm Lôi đạt tới thượng vị thần cảnh giới, rất có thể đạt tới đại viên mãn cảnh giới! Cho dù Bát đại gia tộc suy đoán có sai, nhưng trung vị thần đã lợi hại, bây giờ đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Kỳ thật lực …… ta cũng không nắm chắc thắng lợi!" Tái Nhân Đặc truyền âm nói.

Thắng lợi, với giết chết, là hai khái niệm khác nhau.

Tái Nhân Đặc ngay cả thắng Lâm Lôi cũng không nắm chắc, đừng nói đến giết.

"Ngươi nói ta đi giết một đại viên mãn cường giả sao?" Tái Nhân Đặc truyền âm nói.

Áo Đinh trợn tròn mắt.

Hắn biết Lâm Lôi lợi hại. Chỉ là không thể nào nghĩ tới Lâm Lôi lại được A Thập Khắc La Phu Đặc gia tộc tộc trưởng nhận định là đại viên mãn thượng vị thần cường giả? Để đánh giá, dù sao, nhìn bề ngoài đại viên mãn thượng vị thần không cách nào phán đoán được.

Như Đan Trữ Đốn, người khác cũng chỉ là nghi ngờ mà thôi.

Cho dù dung hợp sáu loại pháp tắc huyền ảo, nhưng nhìn bề ngoài. người khác cũng vô pháp phán đoán hoàn toàn.

Biết Lâm Lôi là cường giả như thế, Tái Nhân Đặc mới có thể khách khí như thế. Nếu không, với thân phận chủ thần sứ giả thần lại dễ dàng gặp vậy sao? Đáng tiếc …… ai cũng không biết, Lâm Lôi học 'Hắc Thạch' của Tử Linh chủ thần, mới có thể có thực lực kinh người như vậy.

"Phủ chủ đại nhân. Phủ chủ đại nhân." Áo Đinh vội vàng truyền âm nói. "Chỉ là Lâm Lôi không giết ta sẽ không dừng lại. Xin phủ chủ đại nhân hỗ trợ, tận lực nghĩ biện pháp giết chết Lâm Lôi. Được rồi …… phủ chủ đại nhân, Lâm Lôi không phải muốn gặp chủ thần sao? Để cho chủ thần giết hắn."

"Đầu ngươi thật ngu muội." Tái Nhân Đặc thực có chút sinh tức giận, truyền âm quát, "Chủ thần, ngươi có khả năng sai khiến sao?"

Lúc này Áo Đinh mới bừng tỉnh.

"Bất quá, nghe ngươi nói như vậy. Ta đã nghĩ ra một biện pháp." Tái Nhân Đặc lại nói.

"Có biện pháp?" Áo Đinh mừng rỡ.

"Tốt lắm, ngươi đừng dùng thần thức truyền âm nữa, thật ngu ngốc." Tái Nhân Đặc quát.

Dùng thần thức nói chuyện với nhau chỉ trong chớp mắt, tại yến tiệc, Lâm Lôi, Bối Bối đều nhìn Tái Nhân Đặc và đợi Tái Nhân Đặc trả lời.

"Ta biết chủ thần ở đâu, chỉ là, Lâm Lôi." Tái Nhân Đặc vẻ mặt nghiêm túc nói. "Địa phương chủ thần ở, lại ngăn cản ngoại nhân quấy rầy. Cho nên xung quanh đó rất nguy hiểm ...... Thất tinh ác ma cường giả, phỏng chừng cũng không dám tự tiện xông vào. Cho nên, Lâm Lôi ngươi vẫn phải cẩn thận."

"Tái Nhân Đặc tiên sinh. Ngươi không cần lo lắng. Xin hãy nói cho ta biết cuối cùng là ở đâu." Lâm Lôi vội vàng nói.

"Nói đi. Nhanh không chết người." Bối Bối tại một bên nói.

Tái Nhân Đặc thoáng chần chờ, sau đó gật đầu nói: "Vậy được rồi. Tại Minh Giới có một địa phương phi thường nguy hiểm. Núi cao nhất của Minh Giới - U Minh sơn! Người thường trong Minh Giới đêu biết U Minh sơn phi thường nguy hiểm. Nhưng bọn họ cũng không không biết ...... ở trong U Minh sơn có chủ thần ở!"

Phu nhân 'A Ny Tháp' của Tái Nhân Đặc nghe xong cũng kinh dị, nhìn thoáng qua Tái Nhân Đặc, hiển nhiên vi câu trả lời của trượng phu, cảm thấy giật mình!

"U Minh sơn?" Lâm Lôi nhướng mày.

Bối Lỗ Đặc đã cho mình bộ sách giới thiệu về Minh Giới. Đương nhiên là có giới thiệu tới núi cao nhất của Minh Giới - U Minh sơn. Dựa theo bộ sách giới thiệu, U Minh sơn là đệ nhất Minh Giới hiểm địa, vô luận thế nào cũng không thể tự tiện xông vào.

"Ta cũng muốn biết có bao nhiêu nguy hiểm." Lâm Lôi vẫn quyết định tới.

"A Ny Tháp phu nhân, vẻ mặt của ngươi có ý gì?" Mắt Bối Bối đầy hung ác, phát hiện vẻ mặt A Ny Tháp không ổn, "Chẳng lẻ phủ chủ nói không đúng?"

"Không phải." A Ny Tháp phu cười nói. "Ta chỉ là giật mình vì bên trong U Minh sơn có chủ thần ở, ta cũng là vừa mới được biết."

"Oh." Bối Bối chợt gật đầu.

"lão Đại, cuối cùng ta vẫn nghĩ rằng có điểm không ổn." Bối Bối dùng thần thức truyền âm nói với Lâm Lôi. "Sau khi A Ny Tháp phu nhân nghe được Tái Nhân Đặc nói về 'U Minh sơn'. Nhìn ánh mắt của Tái Nhân Đặc. Ta cũng thấy được không ổn." Mặc dù tính tình Bối Bối rất trẻ. Nhưng bổn tôn của hắn là phệ thần thử, cảm giác rất chuẩn.

"Đừng đoán lung tung." Lâm Lôi truyền âm nói.

Tái Nhân Đặc vẫn còn khuyên: "Lâm Lôi. U Minh sơn thực sự vô cùng nguy hiểm, ta khuyên ngươi đừng đi. Như vậy đi …… nếu không, ngươi hãy ở lại đây, ta là chủ thần sứ giả, mặc dù không cách nào chủ động liên lạc với chủ thần. Chỉ là nói không chừng, lúc nào đó chủ thần sẽ triệu tập ta …… Đến lúc đó, ta có thể giúp ngươi, nói với chủ thần một tiếng."

"Không cách nào chủ động liên lạc với chủ thần sao?" Lâm Lôi nhướng mày.

Phải đợi, phải đợi tới lúc nào!

"Điều này cũng không khẳng định được." Bối Bối hừ nói, "Ta có thể thấy được, chủ thần sứ giả đột nhiên có ma văn dương bì chỉ (dịch giả: kiểu như chiếu chỉ của chủ thần), Chủ thần sẽ xuất hiện."

Lúc trước, Bối Lỗ Đặc cũng giống như thế, sau đó Huyết Phong chủ thần hiện thân, nói một câu làm cho Bát đại gia tộc lập tức rút lui.

Tái Nhân Đặc kinh dị nhìn thoáng qua Bối Bối, cười nói: "Không nghĩ tới Bối Bối ngươi ngay cả chuyện này cũng biết. Đúng vậy. Đây là biện pháp gọi chủ thần. Bất quá, ma văn chỉ trương, ta không có khả năng chế tạo. Đó là chủ thần tự mình chế tạo, chỉ khi nó bị thiêu đốt, chủ thần mới có thể cảm ứng được."

"Bất quá, chủ thần lại không cho ta." Tái Nhân Đặc nói.

Lâm Lôi cũng là hiểu được, cho dù hắn có ma văn chỉ trương. Vật phẩm trân quý như thế, nào có thể vì giúp ngươi mà tiêu hao?

"Tái Nhân Đặc tiên sinh. Ta đã rất cảm kích. Chỉ là U Minh sơn ở sâu trong Minh Giới. Từ đây chạy tới U Minh sơn, phải mất ba bốn mươi năm. Thật sự là quá dài, không biết …… 6 Minh Giới chủ thần khác, ngươi có biết nơi họ ở không?" Lâm Lôi hỏi.

Cứu phụ thân, huynh đệ, Lâm Lôi muốn tranh thủ thời gian.

Tới U Minh sơn là quá xa.

"Không biết." Tái Nhân Đặc lắc đầu, tiếc nuối nói. "Lâm Lôi, nơi Chủ thần ở. Mặc dù ta là chủ thần sứ giả nhưng cũng không biết. Ta biết U Minh sơn vì nghe chủ thần nói qua, thế nên mới biết. Các địa phương khác, ta thực sự không biết. Ta nghĩ rằmg Chủ thần cũng không muốn mình bị quấy rầy."

Lâm Lôi cảm thấy, có chút bất đắc dĩ.

Bất quá ……

Lúc này cũng có chút thu hoạch, ít nhất là biết U Minh sơn là nơi chủ thần ở.

"U Minh sơn!" Lâm Lôi đã quyết định đi xem.

Phụ thân, huynh đệ của mình đã tại vong linh giới gần hai ngàn năm. Nếu có khả năng kiên trì trong thời gian dài như vậy, phỏng chừng kiên trì thêm hơn mười năm cũng không khó.

"Lâm Lôi. Hãy thăm quan điểm đặc sắc của Minh Giới." Tái Nhân Đặc cười nói.

Lâm Lôi, Bối Bối cùng phu thê Tái Nhân Đặc dễ dàng nói chuyện với nhau. uống rượu ngon …… Nói chuyện phiếm, uống rượu hao phí liễu hảo một đoạn thời gian.

Bắc Hài phủ chủ, phu thê 'Tái Nhân Đặc' tiễn Lâm Lôi, Bối Bối ra tận ngoài phủ binh.

"Tái Nhân Đặc tiên sinh. A Ny Tháp phu nhân, không cần tiễn nữa." Lâm Lôi cảm kích nói.

Tái Nhân Đặc cảm thán một tiếng: "Lâm Lôi, kỳ thật ta không muốn nhìn ngươi đi U Minh sơn. U Minh sơn thực sự rất nguy hiểm …… Mặc dù ta không có xâm nhập vào, nhưng ta đã sớm nghe nói qua. Mắt nhìn ngươi tới U Minh sơn, trong lòng ta …… ai! Lâm Lôi. ta thấy là ngươi hãy chờ đây, khoảng hơn mười ngàn năm, trăm ngàn năm. có lẽ chủ thần sẽ gặp ta."

Hơn mười ngàn năm, trăm ngàn năm?

Chỉ là phụ thân, huynh đệ của mình, nếu không có khả năng thuế biến thành thần, trong những cuộc vong linh chém giết đã có thể chết. Mình cố gắng cũng vô dụng.

"Không cần đâu." Lâm Lôi cười nói.

Bối Bối ở tại một bên, tựa hồ rất không cao hứng.

Lâm Lôi đột nhiên nhớ tới một việc. Lúc này, mục đích tới Minh Giới để làm cho phụ thân, huynh đệ khôi phục trí nhớ, còn có nhiệm vụ khác - nếu có cơ hội, giết chết Áo Đinh!

Lâm Lôi thấy rằng Tái Nhân Đặc cũng là Bắc Hài phủ phủ chủ. Hẳn là hắn biết rất nhiều cao thủ.

"Tái Nhân Đặc tiên sinh. A Ny Tháp phu nhân, ta muốn hỏi một chuyện, các ngươi có từng nghe nói qua một người. Người này đại khái có thực lực Thất tinh ác ma, hắn tên là - Áo Đinh!" Lâm Lôi nhìn Tái Nhân Đặc, A Ny Tháp phu nhân. Tái Nhân Đặc nhướng mày một cái, chỉ là A Ny Tháp cũng nở nụ cười.

"ha ha. Áo Đinh, đương nhiên biết." A Ny Tháp phu người cười nói.

Nhất thời mắt Lâm Lôi sáng ngời, Bối Bối cũng lập tức nhìn qua.

"Ngươi biết ư?" Lâm Lôi kinh vui vẻ nói.

A Ny Tháp nở nụ cười nói: "Đúng, biết. Lúc trước ta cùng Tái Nhân Đặc trong Bắc Hài phủ, từng gặp quá Áo Đinh. Thực lực của Áo Đinh đích xác không sai, ... bất quá, hắn cùng trượng phu 'Tái Nhân Đặc' so tài mấy lần, làm cho hắn tâm phục. Cùng chúng ta hàn huyên trong chốc lát, lúc ấy chúng ta còn muốn mời hắn tới làm khách. Nhưng hắn nói vừa tới Minh Giới, muốn tới địa phương khác của Minh Giới,chỗ nào cũng muốn thăm thú một lần. Chúng ta cũng không giữ hắn. Bây giờ, cũng không biết hăn đang ở nơi nào của Minh Giới."

"Oh." Lâm Lôi cùng Bối Bối không khỏi một trận thất vọng.

"Chúng ta cũng không quấy rầy nữa." Lâm Lôi, Bối Bối cáo biệt, lập tức dùng kim chúc tánh mạng trực tiếp bay về hướng nam phương, biến mất phía chân trời.

"Tại sao chàng để cho ta lừa gạt bọn họ?" A Ny Tháp quay đầu nhìn về phía trượng phu. Trong khi nói lời này, A Ny Tháp vẫn rất cảnh giác, thi triển thần chi lĩnh vực, để phòng người khác nghe được.

Tái Nhân Đặc cười nhạt nói: "Nàng có biết Lâm Lôi cùng Áo Đinh là tử địch, có đại cừu."

"Vậy sao?" A Ny Tháp kinh dị, "Vừa rồi ngươi chàng nói chủ thần ở U Minh sơn, cũng bởi vì vậy?"

"Đúng." Tái Nhân Đặc cười nhạt nói, " Dù sao Áo Đinh cũng là người của chúng ta. Hơn nữa, Lâm Lôi cùng Minh Xà cũng quan hệ đối địch...... Mặc dù Lâm Lôi không tính là địch nhân. Nhưng cũng không hoàn toàn không phải! Nhưng thực lực Lâm rất mạnh. Vì Áo Đinh, đắc tội Lâm Lôi cũng không đáng. Nhưng...... ta cũng chỉ chỗ cho hắn mà thôi."

"Chàng chỉ cho hắn đi chịu chết." A Ny Tháp nói.

"Là chịu chết."

Tái Nhân Đặc cười nói, "Nhưng U Minh sơn đúng là nơi chủ thần ở!"

"Sao? Thật sự là vậy sao?" A Ny Tháp kinh ngạc nhìn về phía hắn.

"Đúng, hơn nữa không phải Minh Giới chủ thần bình thường, mà một trong bảy đại chủ thần Minh Giới, một người cực mạnh, là nơi Tử Vong chúa tể ở!" Tái Nhân Đặc lạnh nhạt cười, "Ta còn khuyến Lâm Lôi đừng đi mà. Nhưng hắn vẫn quyết tâm muốn đi. Nếu hắn chết, cũng không quan hệ tới ta."

"Tử Vong chúa tể a ......"

Tái Nhân Đặc cảm thán một tiếng.

Ps: Hoàn thành nhiệm vụ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 16: U Minh Sơn

Ánh trăng màu đỏ treo ở trên cao.

Một kim chúc tánh mạng phi hành giữa không trung, cả kim chúc tánh mạng được ánh trăng chiếu nên toàn thân cũng mang màu đỏ. Lâm Lôi nhìn qua cửa sổ hướng ra bên ngoài. Ở phía xa, trong núi rừng có một số tòa thành. Xung quanh tòa thành, có cự long bay lên, hoặc là phượng hoàng bất tử thánh vực ma thú. Chúng là những ma thú khổng lồ. Tất cả đều được nuôi dưỡng.

Trong kim chúc tánh mạng.

"lão Đại." Bối Bối bưng chén rượu, uống rượu hoa quả, nhíu mày nói. "Chúng ta thật sự đi tới U Minh sơn sao? Trong bộ sách được gia gia cho, cũng nói U Minh sơn chính là Minh Giới đệ nhất hiểm địa. Mặc dù ta cũng muốn đi mạo hiểm. Nhưng cuối cùng ta cảm giác Tái Nhân Đặc nói không thể tín."

"Có hay không thể tin, tạm thời không cách nào xác định."

Lâm Lôi buông chén rượu, cười nhạt nói. "Bây giờ chúng ta mới hỏi một vị phủ chủ. Trong Minh Giới không chỉ có mỗi Tái Nhân Đặc là phủ chủ. Đợi lát nữa, vào trong một phủ cảnh, chúng ta đi hỏi xem. Tổng hợp các ý kiến của vài phủ rồi hãy quyết định!"

Hỏi vài phủ chủ, cũng chỉ hao phí một hai ngày, mà đường tới U Minh sơn, đi trên đường phải mất hàng chục năm.

Bưng chén rượu, trong kim chúc tánh mạng, xuyên qua kim chúc diêu trong suốt nhìn bóng đêm của Minh Giới. Lâm Lôi cảm thán: "Bây giờ ta mong nhất là cha, Da Lỗ, Kiều Trì, Địch Khắc Tây bọn họ có thể kiên trì sống được trong Vong Linh giới."

Từ Bắc Hài phủ, đi tới U Minh sơn phải đi qua sáu phủ, bởi vì trong đó có hai phủ có phủ chủ ở. Nơi đó rất xa, Lâm Lôi nếu muốn thấy bọn họ, sẽ trải qua thiên lý đường, phải vài ức dặm …… Lâm Lôi cũng không từ bỏ, vẫn đi bái kiến.

Hắn đi bốn phủ bái kiến các phủ chủ.

Trong bốn phủ, có hai phủ phủ chủ không ở trong phủ, có thể bên ngoài thành. Mà trong 2 vị hai vị phủ chủ tiếp kiến, có một phủ chủ tiếp đón Lâm Lôi, nhưng lại không biết nơi ở của chủ thần. Vị phủ chủ còn lại tiếp đãi Lâm Lôi và biết nơi ở của chủ thần.

Hắn nhìn Lâm Lôi nói: "Lâm Lôi, theo ta được biết. Ở sâu trong Minh Hải, có 'Thương Lan đảo' là nơi ở của một vị Minh Giới chủ thần. Đương nhiên, Tái Nhân Đặc có nhắc tới 'U Minh sơn'. Ta cũng biết. Đây thật sự là nơi chủ thần ở. Chỉ là U Minh sơn thật sự quá mức nguy hiểm, ngươi phải thật cẩn thận!"

Nghe xong tin tức này, Lâm Lôi cảm kích và cáo biệt.

Cả Minh Giới lục địa, chỉ hình thành một khối đại lục, diện tích vượt qua năm khối đại lục của Địa Ngục. Ở cuối của Minh Giới lục địa là hải dương vô tận, được gọi là 'Minh Hải', Minh Hải cũng lớn khôn cùng. Thương Lan đảo còn ở sâu trong Minh Hải.

"Đi Thương Lan đảo sao?" Lâm Lôi âm thầm lắc đầu, "Phải đi xuyên qua cả Minh Giới đại lục có lẽ phải mất gần hai trăm năm. Tới Minh Hải, còn chạy tới Thương Lan đảo, phỏng chừng phải mất thêm một hai trăm năm. Đi Thương Lan đảo, lộ trình này phải ba bốn trăm năm!" Lâm Lôi âm thầm thở dài. "Hơn nữa tới Thương Lan đảo, cũng không biết có hay không có khả năng gặp chủ thần! Nếu ngay cả chủ thần cũng không thấy được. Ta còn phải quay lại, chạy tới U Minh sơn, lại phải mất ba bốn trăm năm! Đến lúc đó nhanh cũng phải mất bảy tám trăm năm. Không đáng giá, không đáng giá!"

Thương Lan đảo nguy hiểm thấp nhưng lại quá xa.

Thứ mình không thể lãng phí nhất chính là thời gian, càng sớm cứu được cha bọn họ thì càng tốt. Nếu thời gian chậm, cha cùng Da Lỗ bọn họ nói không chừng đã chết rồi.

"lão Đại, ngươi quyết định sao? chúng ta đi U Minh sơn?" Bối Bối dò hỏi.

"Đúng. Tới U Minh sơn, một chút nguy hiểm sợ cái gì? Ít nhất, ta cũng có thể xác định, U Minh sơn thật sự là nơi chủ thần ở. Nếu tại U Minh sơn thất bại, thì tới Thương Lan đảo cũng không muộn. Bất kể như thế nào, chúng ta cũng không thể lãng phí thời gian!" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Ai. lão Đại. ngươi nhìn bên ngoài kìa." Bối Bối kinh ngạc nói.

Xuyên qua kim chúc trong suốt, Lâm Lôi nhìn ra ngoài, chỉ thấy trên ngọn núi cao, trên bầu trời của một cổ thành, đang có hai gã nam tử giằng co. Hai người đều là mặc trường bào màu đen, trong đó một người tóc dài màu bạc, một người tóc dài màu tím. Toàn thân nam tử tóc dài màu tím ẩn hiện lôi điện.

Hai người như tia chớp giữa không trung, thân hình lần lượt thay đổi.

"Oanh!"

Giữa không trung vỡ ra một cái khe hở lớn.

"Hai người thực lực đều mạnh. Hẳn là có thực lực Thất tinh ác ma." Lâm Lôi bình luận.

"Dọc đường đi thật nhàm chán muốn chết, thấy phần lớn là trung vị thần, hoặc hạ vị thần yếu chém giết. Rất ít thấy cao thủ giao chiến.

Lão Đại, dừng lại một chút, xem bọn họ ai sẽ thắng!" Hai mắt Bối Bối tỏa ánh sáng. Loại siêu cấp cao thủ giao chiến, Bối Bối rất có hứng thú.

Lâm Lôi bất đắc dĩ.

"Chỉ chờ trong chốc lát thôi." Lâm Lôi vẫn dừng kim chúc tánh mạng.

Phía chân trời xa, hai tuyệt thế cường giả giao thủ mấy lần, đều làm cho thiên địa băng liệt. Chỉ trong chốc lát, thân thể nam tử tóc mầu bạc hóa thành một đạo hư ảnh, với tốc độ cực hạn chạy trốn. Còn nam tử tóc màu tím cũng lập tức đuổi theo.

"Thật nhàm chán. Không thấy được người nào chết, đã chạy đi rồi." Bối Bối bất đắc dĩ nói.

"Tốt lắm, đừng quan tâm ai chết ai sống. Bây giờ chúng cách U Minh sơn không xa, mấy tháng sẽ tới. Nhưng vẫn phải tiết kiệm thời gian." Lâm Lôi lại khống chế kim chúc tánh mạng xuất phát.

"Mấy tháng? Ô ô, thật sự mong chờ, nghe nói U Minh sơn nguy hiểm, cũng không biết có bao nhiêu nguy hiểm đây." Mắt Bối Bối tỏa sáng.

"Tới sẽ biết." Lâm Lôi cười, đồng thời trong đầu cũng hiện lên lời giới thiệu của bộ sách về U Minh sơn - U Minh sơn là núi cao nhất Minh Giới, cao chừng trăm vạn thước, phương viên quá ngàn dặm. U Minh sơn có tam sắc mây mù, mây mù tự nhiên hình thành thiên địa tỏa liên quấn quanh núi. Thiên địa tỏa liên này không thể chạm vào được vì chạm vào sẽ cửu tử nhất sanh. Bên trong U Minh sơn nguy cơ trùng trùng, nhất định không thể tùy ý xông vào!

"Tam sắc mây mù? Thiên địa tỏa liên?"

Lâm Lôi trong đầu tràn đầy nghi hoặc không giải thích được. Bộ sách giới thiệu U Minh sơn quá đơn giản. Chỉ là nhắc nhở mà thôi, không thể xông vào, rất nguy hiểm, về phần tam sắc mây mù, thiên địa tỏa liên một chút cũng không giải thích.

Mấy tháng thời gian, Lâm Lôi tĩnh tu, trôi qua rất nhanh liền. Hơn ba mươi năm lộ trình đã trôi qua, thần phân thân Lâm Lôi vẫn tập trung tu luyện. Bổn tôn hiệp trợ đại địa thần phân thân, đang tu luyện đại địa pháp tắc. Nhưng hơn ba mươi năm, tiến bộ không lớn như: thủy hệ thần phân thân, huyền ảo thứ sáu đã sớm đạt tới bình cảnh, lâu như vậy nhưng vẫn không đột phá, để đạt tới thượng vị thần cảnh giới.

"lão Đại. lão Đại!" Tiếng Bối Bối hoan hô vang lên, "Ngươi mau đến xem. Ngươi mau đến xem, U Minh sơn. U Minh sơn!!!"

Khoanh chân ngồi ở trong kim chúc tánh mạng tu luyện, hai mắt Lâm Lôi đột nhiên mở.

"Sưu!"

Lâm Lôi tiến tới kim chúc tánh mạng ở vị trí kim chúc trong suốt, hướng ra ngoài nhìn. Chỉ thấy ở phía xa xa, có một ngọn núi vao vút lên, chói mắt. Ngọn núi tràn ngập thanh quang nhàn nhạt, vừa nhìn giống như ngọn núi màu xanh, nhìn kỹ Lâm Lôi mới phát hiện, thanh quang không ngừng lóe ra.

"Quả nhiên không hổ là núi cao nhất của Minh Giới." Lâm Lôi trên mặt lộ ra nụ cười.

Bối Bối ngáp ngáp miệng, bàn tán: "U Minh thật là cao. Theo quyển sách nói núi cao tới trăm vạn thước. Ngay từ đầu, ta còn hoài nghi đấy!"

Lâm Lôi thấy ngọn núi cao này, cũng không khỏi nở nụ cười.

Tại quê hương Ngọc Lan đại lục, ngọn núi cao nhất cũng chỉ mấy vạn thước. Ở Địa Ngục, chính mình nhìn thấy ngọn núi cực cao cũng chỉ hơn mười vạn thước. Ngọn núi cao tới trăm vạn thước thì chưa từng gặp qua.

"U Minh sơn, rốt cục tới!" Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

"Oh. Tới rồi!" Bối Bối hưng phấn, hoan hô, "Ba chục năm thật là buồn muốn chết, cuối cùng cũng tới! Nghe nói U Minh sơn rất nguy hiểm, ta cũng muốn xem rốt cục U Minh sơn nguy hiểm tới đâu. Xem nó làm khó Bối Bối như thế nào."

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Bối Bối, không khỏi khóc cười không được.

Muốn để cho Bối Bối cảm nhận được nguy hiểm. Thực sự là thật khó!

Thân thể Bối Bối vô cùng cứng rắn, thậm chí cản được siêu thần cách binh khí. Vật chất phòng ngự quả thực vô địch, về phần linh hồn phòng ngự …… mặc dù Lâm Lôi không quá hiểu rõ, có thể thi triển thiên phú thần thông 'Phệ Thần', thì về phương diện linh hồn Bối Bối tuyệt đối không kém. Hơn nữa còn có linh hồn phòng ngự thần khí.

"Đừng khinh thường! U Minh sơn chính là chủ thần ở. Ngươi có thể mạnh hơn chủ thần sao? Hạ thấp xuống. Hạ thấp xuống!" Lâm Lôi cười nói.

"Chủ thần sẽ không hạ thấp thân phận, ra tay đối phó chúng ta đâu, chủ thần không ra tay, thì sợ gì?" Bối Bối cười nói.

Mặc dù, ở xa đã thấy U Minh sơn, nhưng thực tế Lâm Lôi bọn họ còn cách U Minh sơn chừng hơn mười ngàn dặm. Bởi vì U Minh sơn rất cao nên dù cách hơn mười ngàn dặm cũng có thể thấy. Bất quá, hơn ngàn dặm …… với tốc độ phi hành của kim chúc tánh mạng, không đến 1 giờ đã đến.

Tới gần, Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nín thở.

"Trời ơi! thật là khoa trương!" Bối Bối run lên.

"Thiên địa tỏa liên, Tam sắc mây mù, nguyên lai là như vậy!" Lâm Lôi cũng là nhịn không được kinh hãi.

Cả U Minh sơn nhìn gần có cảm giác chọc trời.

Độ cao, không phải U Minh sơn điều là kinh người nhất.

Xung quanh U Minh sơn mây mù bao phủ, nửa trên ngọn bao phủ bởi vụ khí màu trắng, mà nửa dưới lại bị bao phủ bởi vụ khí màu xám. Khu vực đỉnh núi cao nhất bị bao phủ bởi vụ khí màu tím. Điều này tạo nên tam sắc vụ khí bao phủ …… Căn bản không cách nào nhìn rõ tình huống bên trong U Minh sơn.

Kỳ lạ nhất là thiên địa tỏa liên!

Chỉ thấy...

Giống như một thác nước bình thường, từ nơi cao nhất của U Minh sơn, một màn lôi điện tỏa liên giắt xuống cho đến chân núi, ước chừng ức vạn lôi điện tỏa liên như vậy, vừa vặn bao trùm mây mù. Giữa các lôi điện tỏa liên, đại khái cách nhau hơn hai thước.

"Trời ơi! Mỗi cái lôi điện tỏa liên dài tới trăm vạn thước sao." Bối Bối bàn tán.

Lâm Lôi cũng cảm thán: "Trách không được, được gọi là thiên địa tỏa liên! có vô sô lôi điện tỏa liên bao trùm cả núi. Đâu phải trò chơi? Cũng chỉ thiên địa mới có thể hình thành được. Thật là kỳ diệu."

"Nhanh, đi ra ngoài đi."

Lâm Lôi cùng Bối Bối bay ra khỏi kim chúc tánh mạng. Sau khi thu hồi kim chúc tánh mạng, bọn họ trực tiếp hướng chân núi U Minh sơn cực nhanh bay đi. Mặc dù đã tới gần U Minh sơn. Lâm Lôi bọn họ vẫn phải bay trong chốc lát, mới được chân núi U Minh sơn.

"lão Đại, chúng ta tiến vào đi." Bối Bối nói xong, liền bay vào bên trong.

"Hải, hai vị đại nhân. Dừng lại. Dừng lại!" bên cạnh lập tức truyền đến tiếng hô.

Bối Bối không khỏi dừng lại, Lâm Lôi cũng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một thanh niên mặc trường bào màu xanh bay tới, trên mặt tràn đầy sự khẩn trương, liền nói: "hai vị đại nhân, Đây là thiên địa tỏa liên bao trùm, ngàn vạn lần đừng tiến vào trong. Các ngươi xông loạn như vậy. Nếu đụng phải thiên địa tỏa liên, là chết chắc ."

"chúng ta biết thiên địa tỏa liên không thể đụng. Chúng ta đi qua giữa khe hở." Bối Bối cười nói.

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Ức vạn lôi điện tỏa liên như vậy . Giữa 2 tỏa liên cách nhau hai thước, đủ để cho người ta bay vào.

"Xem ra các ngươi một chút cũng không biết." Thanh niên nhặt một tảng đá từ trên mặt đất, tùy ý trực tiếp ném vào khe hở giữa các thiên địa tỏa liên. Tảng đá tiến vào giữa khe hở của hai tỏa liên.

Chốc lát....

"Xuy -"

Giữa hai lôi điện tỏa liên, hình thành một màng mỏng trong suốt, màng mỏng này vừa vặn ngăn cản khe hở hoàn toàn. Hơn nữa, vô số dòng điện ở trên màng mỏng được dẫn từ hai tỏa liên tới. Dòng điện trực tiếp làm cho tảng đá thành hư vô.

Lâm Lôi cùng Bối Bối thấy kinh ngạc.

"Giữa 2 lôi điện tỏa liên, dưới tình huống bình thường là màng trong suốt. Mắt nhìn không thấy nhưng nó vẫn tồn tại. Cho nên ...... muốn đi vào, sẽ bị vô số lôi điện công kích. Lôi điện này không tầm thường như vây. Lôi điện lợi hại đến mức hạ vị thần tiếp xúc trong nháy mắt đã bị chết!" Thanh niên mặc trường bào màu xanh nhắc nhở.

Ps: Mấy hôm nay bận quá. Chắc phải từ tối chủ nhất, mình mới post đều như trước được.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 17: U Minh Quả

Lâm Lôi cùng Bối Bối nghe vậy, trong lòng không nhịn được một trận khiếp sợ.

“Vừa rồi nếu ta thực sự cứ thế bay vào thì sợ rằng không toàn mạng!”Lâm Lôi thầm than. Hắn vừa rồi căn bản không có chuẩn bị gì, bản thân cũng không long hóa, định cứ bình thường mà tiến nhập U Minh Sơn. Khe hở đó thoạt trông rất an toàn không ngờ lại nguy hiểm đến vậy. Bản thân hắn trong tình trạng không long hóa, tuyệt đối không kháng cự nổi.

Bối Bối bay về phía trước. Bối Bối tiến lại gần, một khi Lôi điện tỏa liên có biến hóa, hắn lập tức sẽ có phản ứng trước.

Lâm Lôi quay về phía thanh niên mặc trường bào màu xanh cảm kích:

- Thật sự cảm ơn ngươi. Được rồi, ta muốn hỏi ngươi một câu. Tại sao ngươi lại ở gần U Minh Sơn này vậy ?

Cũng không trách được Lâm Lôi nghi hoặc trong lòng, bởi vì thanh bào thanh niên chỉ là một trung vị thần mà thôi. Nguy hiểm tại Minh Giới này tuyệt đối hơn nhiều so với Địa Ngục, một trung vị thần xông pha loạn ở bên ngoài, căn bản chỉ có chết mà thôi.

- Ta sống ngay cạnh đây!

Thanh bào thanh niên mỉm cười chỉ về một nơi cách đó không xa.

Lâm Lôi nhìn theo chỉ thấy xa xa ước chừng mấy ngàn thước có một tòa viện sừng sững, có ba tầng lầu, phía trước nổi bật bốn đại tự U Minh tửu điếm.

“Mở tửu điếm tại đây?” Lâm Lôi thật có chút giật mình.

“U Minh tửu điếm?”Bối Bối nghi hoặc hỏi lại: “Đường hoàng mở tửu điếm tại địa phương này? Thật lợi hại!”

Tửu điếm ở nơi hoang vắng và nguy hiểm cỡ này thì chỉ có tặng cho cường đạo mà thôi. Ngoại trừ có siêu tuyệt thế lực, mới có thể mở tửu điếm ở nơi hoang vắng như thế này.

Thanh bào thanh niên tự hào:

- Tửu điếm của chúng ta thuộc Lục Diệp thành bảo, ai dám đến làm loạn đây?

- Lục Diệp thành bảo là địa phương nào ?

Bối Bối tiếp tục truy vấn, Lâm Lôi cũng đồng dạng nghi hoặc nhìn về phía thanh bào thanh niên.

Thanh bào thanh niên dường như có một thoáng sững lại nhìn Lâm Lôi, Bối Bối hai người như thể nhìn quái vật:

- Chẳng lẽ ngay cả Lục Diệp thành bảo mà các ngươi cũng chưa từng nghe qua ư ? Hai người các ngươi là thượng vị thần, lưu tại Minh giới nhiều năm như vậy chẳng lẽ không tiếp xúc với ai ư ?

Thanh bào thanh niên không dám tin đối phương lại không hề biết Lục Diệp thành bảo.

- Chúng ta từ Địa Ngục tới! -Lâm Lôi nói.

- Nguyên là như vậy! Không nghĩ nhị vị lại từ Địa Ngục tới đây! -

Thanh bào thanh niên lại tiếp tục cười nói: - “Cho các ngươi biết, tửu điếm này được mở bởi Lục Diệp thành bảo, mà Lục Diệp thành bảo tại Minh giới rất rất nổi danh. Lục Diệp thành bảo có tới tan vị bảo chủ. Hơn nữa tam vị bảo chủ đại nhân đều là tam vị chủ thần sứ giả vĩ đại!

Lâm Lôi và Bối Bối nghe xong cả kinh. Tam vị bảo chủ đều là chủ thần sứ giả ư ? Không trách Lục Diệp thành bảo lại nổi danh như thế.

- Lục Diệp thành bảo của ngươi ở đâu?

Lâm Lôi liền hỏi, hắn đã đọc qua bộ sách giới thiệu đại khái địa lý Minh giới trong đó có nhắc đến các địa phương danh tiếng. Nếu thật sự Lục Diệp thành bảo nổi tiếng đến thế mà bộ sách không thể không đề cập đến được.

- Không biết! - Thanh bào thanh niên lắc đầu: - Lục Diệp thành bảo tới cùng ở đâu là một bí mật tại Minh giới.

Lâm Lôi mỉm cười, bất quá cũng không nói thêm về Lục Diệp thành, trực tiếp nêu nghi vấn:

- Xin hỏi ngươi một chút, ngươi có biết cách nào tiến vào U Minh Sơn này không ?

- Muốn tiến nhập U Minh Sơn ư? Tại chân núi phía bắc, đại khái cách nơi này một ngàn dặm, có một đạo sơn môn. Phàm là muốn vào U Minh Sơn đều tiến vào theo đạo sơn môn đó.

Thanh bào thanh niên cười đáp. Hắn chính là ngụ tại địa phương này nên dĩ nhiên biết rõ.

- Ồ, xin cảm ơn!

Lầm Lôi cười đáp lễ, đoạn cùng Bối Bối chuẩn bị lên đường.

- Ai da, chờ một chút!

Thanh bào thanh niên thấy Lâm Lôi, Bối Bối hai người chuẩn bị đi ngay liền cất tiếng.

- Sao vậy?

Bọn Lâm Lôi hai người đều quay nhìn về phía thanh bào thanh niên. Thanh bào thanh niên nói ngay:

- Bộ dáng các ngươi đi nhanh thật. Các ngươi phải biết U Minh Sơn này không phải tầm thường, lại vô cùng vắng vẻ. U Minh sơn phi thường nguy hiểm.

- Chúng ta biết là nguy hiểm! – Bối Bối cười nói – Nhưng chúng ta không sợ nguy hiểm!

Thanh bào thanh niên bất đắc dĩ tiếp lời:

- Ta biết nhị vị thực lực cường đại! Nhưng tại U Minh Sơn này, ngay đám vân vụ mù mịt bao phủ kia cũng phi thường quỉ dị. Bất quá vào đêm trăng tròn, đám mây mù này có thưa bớt, uy lực cũng giảm đi, lúc đó mới nên tiến vào U Minh Sơn!

“Đêm trăng tròn ?” Lâm Lôi thoáng suy nghĩ – “Còn 5 ngày nữa!”

- Nhị vị đại nhân thật sự muốn vào U Minh Sơn thì theo ta nên đợi 5 ngày nữa. Đến lúc đó, sự nguy hiểm cũng giảm bớt, lúc đó tiến vào cũng không muộn!.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau và quyết định:

- Tốt lắm, 5 ngày thì 5 ngày. Trước hết, chúng ta lưu lại tửu điếm của các ngươi đi! - Lâm Lôi cười nói.

- Tốt lắm! Ta xin dẫn đường cho nhị vị đại nhân!

Thanh bào thanh niên lập tức mỉm cười. Kỳ thật hắn vừa nhìn thấy Lâm Lôi và Bối Bối hai người bay về phía U Minh Sơn liền lập tức chạy tới bắt chuyện. Việc đón khách kiểu này chính là hắn đã làm rất nhiều lần rồi..

U Minh tửu điếm tọa lạc ngay cạnh U Minh Sơn. Ngay trước đại môn tửu điếm là một đám cây cỏ lớn. Ngay trung tâm đám cây cỏ là một hồ nước khá lớn. Khi Lâm Lôi, Bối Bối cùng thanh bào thanh niên hạ xuống nơi này, Lâm Lôi lập tức chú ý đến thiếu nữ xinh đẹp, tóc hồng đang ngồi câu cá bên hồ. Thiếu nữ này thoáng liếc nhìn Lâm Lôi, Bối Bối một cái, lại giữ vẻ an nhiên tiếp tục nhìn xuống mặt hồ phẳng lặng tiếp tục câu cá.

- Có ý tứ! – Lâm Lôi cười cười.

- Ha, thiếu nữ kia là ai vậy ?

Bối Bối hướng về phía thanh bào thanh niên dò hỏi.

Thanh bào thanh niên liền cả cười:

- Nhị vị phải chú ý một chút. Đây là lão bản của chúng ta, từ Lục Diệp thành đến đó. Chính ta cũng không biết nhiều lắm. Nghe nói nàng có quan hệ tương đối thân cận với một trong tam vị đại nhân thành chủ. Hơn nữa, thực lực của lão bản cũng rất mạnh.

- Nhiều chuyện!

Một đạo âm thanh lăng lệ vang lên.

- Ah, lão bản, ta sai rồi!

Thanh bào thanh niên lập tức khom người, sau đó nhìn Lâm Lôi và Bối Bối cười nói :

- Lão bản của chúng ta đối với ngoại nhân hơi lạnh lùng, nhưng đối với chúng ta thì tốt lắm !

Vừa nói, thanh bào thanh niên vừa hướng dẫn Lâm Lôi hai người qua cửa lớn của tửu điếm. Đại sảnh tửu điếm phi thường lớn, chia làm hai bộ phận. Một bộ phận nghênh đón khách nhân, bộ phận còn lại là phòng ăn gồm hơn mười chiếc bàn rộng. Lúc này, có chừng mười mấy người đang uống rượu hoặc nói chuyện phiếm.

- Hai vị đại nhân ở lại bao lâu ?

Một lục bào phụ nhân trong quầy cất tiếng hỏi.

- 5 ngày! – Bối Bối đáp.

- Một ngày một vạn minh thạch. Năm ngày năm vạn minh thạch – Lục bào phụ nhân nói ngay.

Nghe vậy, Lâm Lôi không nhịn được cũng phải quay lại nhìn qua. Một ngày một vạn minh thạch ? Một minh thạch ở Minh giới ngang với một mặc thạch ở Địa Ngục giới. Ở trong tửu điếm tại một thành phủ ở Địa Ngục cũng chỉ mất mấy trăm mặc thạch à. U Minh tửu điếm này giá cắt cổ, đắt hơn cả vạn lần .

- Ăn cướp à ? – Bối Bối không khỏi cả giận quát lên.

Lục bào phụ nhân nghe vậy lạnh nhạt cười:

- Tửu điếm chúng ta chính là một giới cách. Ở tại U Minh tửu điếm chúng ta cam đoan an toàn. U Minh tửu điếm này hàng năm đều có không ít cường giả lưu lại. Tửu điểm bình thường không dám đón tiếp những cường giả này.

- Cường giả ?

Lâm Lôi nhướng máy một cái, hắn cũng đã chú ý tại bên trong phòng ăn đều là các thượng vị thần đang uống rượu hoặc tán chuyện với nhau. Thực lực thế nào thì nhất thời chưa động thủ cũng không có khả năng phán đoán. Theo lời lục bào phụ nhân, dường như những người này đều rất mạnh.

- Chúng ta chỉ có mặc thạch!

Lâm Lôi liền đáp, lập tức trong đại sảnh không ít kẻ liền dừng lại nhìn qua. Mặc thạch là tiền tệ tại Địa Ngục, kẻ đến Minh giới từ Địa Ngục hẳn nhiên đủ để những người khác phải chú ý tới.

- U Minh tửu điếm chiêu đãi khách nhân đến từ khắp các vị diện – Lục bào phụ nhân không có chút sợ hãi đáp lời – Như thế một ngày một vạn mặc thạch … tổng cộng năm vạn mặc thạch. Hảo, nếu nhị vị uống rượu hoặc ăn gì thì lại tính toán sau.

Lâm Lôi vừa cười vừa khẽ lật tay xuất ra mặc thạch để thanh toán.

- Tại sao các ngươi lại có nhiều khách như vậy ? – Bối Bối nghi hoặc nhìn về phía phụ nhân nọ dò hỏi – U Minh Sơn này xung quanh hoang vắng, chẳng lẽ đám người này cũng định tiến vào U Minh Sơn tử địa ?

Từ sảnh đường, không ít người nhìn Bối Bối với ánh mắt bất thiện.

- Hừ, tìm chết? Đến lúc đó, các ngươi không phải đi tìm chết ư ? - Bên phong ăn truyền đến một thanh âm lạnh lùng.

Lâm Lôi lạnh nhạt liếc mắt rồi cười nhạt:

- Bối Bối, không nhiễu sự!

Mặc dù không hề sợ hãi nhưng Lâm Lôi cũng không muốn gây chuyện.

- Các ngươi nên nhớ kỹ. Trong U Minh tửu điếm không được động thủ! – Lục bào phụ nhân mở miệng nhắc nhở.

- Yên tâm!

Lâm Lôi khẽ cười, đoạn kéo Bối Bối ngồi xuống một góc trong phòng ăn. Một nhân viên phục vụ lập tức nghênh đón.

- Giới cách này cũng bình thường thôi.

Bối Bối nói thầm, bất quá bọn Lâm Lôi hai người trong lòng cũng đã có chuẩn bị, tùy ý gọi hai bình rượu ngon mất gần vạn mặc thạch.

- Lão đại, ngươi nói xem, mấy người này định làm gì? Chẳng lẽ giống chúng ta, cũng muốn đi gặp chủ thần ?

Bối Bối truyền âm, hắn chẳng buồn để ý đến đám cường giả này.

- Chủ thần? Không có nhiều người biết chủ thần ở tại U Minh Sơn đâu! – Lâm Lôi truyền âm trả lời.

Lâm Lôi bọn họ tới Minh giới đã gặp tổng cộng ba vị phủ chủ, trong đó có thể nói một vị căn bản không biết U Minh Sơn chủ thần, phải nhắc qua đến lời của Tái Nhân Đặc mới rõ. Hiển nhiên, chủ thần ở tại U Minh Sơn cũng là một bí mật tại Minh giới.

- Không quản chuyện thiên hạ làm gì! – Lâm Lôi cười.

Tới được đây, tâm trạng Lâm Lôi rất tốt, cùng Bối Bối uống rượu ngon, thưởng thức mỹ thực rồi cùng hàn huyên.

- Mẹ kiếp, ngay cả Địa Ngục cũng có kẻ tới tranh đoạt U Minh quả ư ?

Một âm thanh bất bình từ phía khác của phòng ăn truyền tới, không khỏi khiến Lâm Lôi, Bối Bối chú ý.

- U Minh quả ? – Bối Bối nhìn Lâm Lôi - Lão đại, ngươi biết U Minh quả là cái gì không ?

- Không, căn bản là chưa nghe qua! – Lâm Lôi lắc đầu, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Bởi chuyện này cũng không cần giữ bí mật nên Lâm Lôi hai người cũng không truyền âm cho nhau.

- Hai vị từ Địa Ngục đến tận đây vì U Minh quả mà lại không chịu thừa nhận sao ? Buồn cười! Các ngươi khổ cực từ Địa Ngục chạy tới Minh giới chúng ta, đi tới U Minh Sơn này mà không phải vì U Minh quả thì vì cái gì ?

Gian bên cạnh truyền đến một thanh âm nhàn nhạt. Lâm Lôi quay lại nhìn thấy một thanh niên tóc dài màu bạc dáng vẻ âm nhu.

- Ách, U Minh quả có gì đặc biệt, nói cho ta nghe một chút! – Bối Bối nhướng mày nói.

Trong phòng ăn, không ít ánh mắt bất thiện liếc Bối Bối, không thèm trả lời.

- U Minh quả trong truyền thuyết thật sự là một bảo vật.

Một đạo thanh âm lãnh lệ vang lên, thiếu nữ xinh đẹp tóc màu hồng một tay cầm cần câu đi đến:

- Đó chính là vô giới chi bảo, chỉ có tại U Minh Sơn, gọi là U Minh quả. Hơn nữa, người nào thụ hưởng cũng đều trở thành Minh giới siêu cấp cường giả, đồng thời … quan trọng là cũng được chủ thần tiếp đãi, trở thành chủ thần sứ giả!

Lâm Lôi nghe vậy không khỏi trợn mắt. “- Có được U Minh quả, sau đó ăn xong là lập tức trở thành chủ thần sứ giả ?”

- Thật sao ? – Bối Bối cũng không dám tin.

- Đương nhiên là thật!

Thiếu nữ tóc hồng lạnh lùng liếc nhìn bọn Lâm Lôi:

- Sau vô số năm, U Minh sơn này chính đã xuất hiện ba U Minh quả! Nếu là giả … thì làm gì luôn có một đám người tới đây thử thời vận!

Nói xong, nàng lại liếc nhìn quanh phòng ăn, rồi lập tức dọc theo hành lang mà đi mất.

Lâm Lôi cùng Bối Bối cùng nhìn nhau như trước mà không dám tin.

- Địa Ngục nhị vị bằng hữu, chẳng lẽ các ngươi không biết tam vị bảo chủ của Lục Diệp thành bảo nhờ may mắn thụ đắc U Minh quả mà thực lực đột nhiên đề thăng mạnh mẽ có thể sánh với các phủ chủ siêu cấp cường giả. Hơn nữa, thụ hưởng xong lại được chủ thần ban cho chủ thần khí, trở thành chủ thần sứ giả!

Thanh niên âm nhu cười lạnh liếc nhìn hai người một cái:

- Tưởng mọi người tin các ngươi không nghĩ đến U Minh quả sao ?

Bối Bối không khỏi nổi giận.

- Bối Bối, uống rượu!

Lâm Lôi cười nhạt, tức thời truyền âm cho Bối Bối: “ Không cần lãng phí thời gian với mấy kẻ đó!”

Đích xác bọn Lâm Lôi không có nghe qua về U Minh quả. Bất quá không cần nói với mấy kẻ đó. Lâm Lôi và Bối Bối đối với U Minh quả cũng không quá hứng thú. Vô số năm mới xuất hiện ba khỏa U Minh quả … quá hiếm! Đương nhiên, việc thực lực đột nhiên tăng mạnh, rồi trở thành chủ thần sứ giả khiến cho U Minh quả có được hấp lực thật lớn đối với chúng nhân.

Bỗng nhiên ngoài cửa có tiếng bước chân một người đi vào.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn: “Là hắn ?”

Kẻ mới xuất hiện một thân hắc sắc trường bào, tóc dài màu tím.

- Đúng là hắn!

Lâm Lôi và Bối Bối trên đường đến U Minh Sơn từng chứng kiến hai tên siêu cấp cao thủ giao chiến giữa không trung và kẻ chiếm ưu thế chính là tên này.

Ps: Các bạn hãy đón chào dịch giả: Lanhtamkhach đã tham gia dịch cùng mình

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 18: Hồng Phát Thiếu Nữ

Lúc này, hắc bào tử phát (ND- tóc tím mặc áo bào màu đen) thanh niên vẻ mặt lạnh nhạt, nhìn lướt những người đang ngồi trong đại sảnh, rồi trực tiếp tới quầy để nộp phí để ở. Sau đó, nhân viên phục vụ liền dẫn hắn đến chỗ ở.

"Càng ngày càng có ý tứ à!" Lâm Lôi mặt thoáng nét cười, bưng chén rượu, nhấp một ngụm rồi nói "Bối Bối, U Minh quả thật có mị lực, là đại mục đích của nhiều kẻ à!". Vừa nói chuyện, Lâm Lôi đồng thời cũng chủ động phát ra thần chi lĩnh vực cùng với Bối Bối cách ly với ngoại giới mà trò chuyện. Nếu không vậy, e rằng còn chọc kẻ khác phát hỏa.

“Cả đám đều mơ tưởng thực đột nhiên tăng mạnh, được chủ thần khí xong lại còn được bái kiến chủ thần, đồng thời trở thành chủ thần sứ giả!”. Bối Bối hừ một tiếng - "Thật nghĩ không ra! U Minh quả kia rốt cuộc là vật gì vậy? Ăn xong, cư nhiên thực lực tiến nhanh. Hơn nữa sau khi được chủ thần triệu kiến, là trở thành chính thần sứ giả. Không nghĩ ra à, quả không nghĩ ra!"

"Ta cũng không nghĩ ra." Lâm Lôi lắc đầu. Bỗng nhiên Lâm Lôi nhớ tới một kiện vật phẩm - hắc thạch! Chính là kiện hắc thạch hắn nhận được tại Tử tinh sơn mạch.

"Tựu hồ là một viên hắc thạch vô cùng trân quí, ta sử dụng xong, thực lực liền đại tiến. Nếu không có viên hắc thạch này, ta vốn dĩ mới là thượng vị thần có thực lực dung hợp ba loại huyền ảo thôi! Cho dù có thêm thiên phú long ngâm cùng Bàn Long giới chỉ, ta cùng lắm cũng chỉ là một thất tinh ác bình thường mà thôi. Nhưng thực tế là có viên hắc thạch ...... ta lại có khả năng dễ dàng giết chết các thất tinh ác ma bình thường khác!"

Lâm Lôi có chút hoài nghi, vậy phải chăng U Minh quả là một bảo vật cùng loại với hắc thạch ?

"Rất có có thể! Vô số năm qua, U Minh quả cũng mới xuất hiện ba khỏa mà thôi!"

Lâm Lôi trong lòng cũng chỉ có thể đoán như vậy.

Lâm Lôi và Bối Bối tại phòng ăn sau khi thưởng thức một loại mỹ thực cùng danh tửu, cũng rời đi, tiến vào đình viện phía trong.

Cuộc sống trong tửu điếm rất tĩnh lặng, đảo mắt đã tới ngày thứ năm. Mới sáng sớm, Lâm Lôi và Bối Bối đã đi tới khách sảnh tửu điếm gọi chút thức ăn và hai bình rượu. Sau đó, hai người liền tìm một nơi tĩnh lặng trong phòng ăn ngồi xuống, vừa thưởng thức vừa trò chuyện chờ màn đêm buông xuống.

"Lão Đại, hôm nay người ở phòng khách nhiềuthật!" Bối Bối nhìn qua xung quanh một vòng.

"Chắc mọi người chuẩn bị tiến vào U Minh sơn đêm nay nên giờ đều xuất hiện tại đây." Lâm Lôi cũng vừa mới chú ý đến sự khác lạ trong khách sảnh. Hiện nay số người trong phòng ăn khá nhiều lên đến hơn ba mươi khách. Hơn nữa mỗi người đều là thượng vị thần, không có cách nào xác định thực lực mỗi người.

Lâm Lôi nhịn không được phải cảm thán. U Minh quả có mị lực thật lớn.

"Bất quá chúng ta và bọn họ không có cùng mục đích." Lâm Lôi truyền âm "Tiến nhập U Minh sơn đỉnh, bái kiến chủ thần mới là mục tiêu của chúng ta." Cái gì mà U Minh quả, Lâm Lôi cũng không buồn để tâm, cho dù là bảo vật đi nữa. Hơn thế, vô số năm mới xuất hiện ba khỏa, cơ may thành công gần như không có.

"Xuy - -" một cái ghế bên cạnh khẽ kéo ra, hắc bào tử phát thanh niên an nhiên ngồi xuống.

Lâm Lôi liếc nhìn thì thấy cách hắn khoảng bốn năm thước chính hắc bào tử phát thanh niên "Lại là hắn!".

Hắc bào tử phát thanh niên từ khi lưu tại tửu điếm chỉ một mình ngồi lẳng lặng uống rượu. Mặc dù chỉ là đơn giản là ngồi thôi nhưng lại làm cho Lâm Lôi cảm giác người này giống như một tòa băng sơn. Tuy nhiên, nếu có ai chọc vào hắn, hiển nhiên sẽ như hỏa sơn đột nhiên bộc phát dữ dội.

"Đại tỷ, có khách!" một thanh bào thanh niên tiến vào đại sảnh, phía sau là một độc nhãn (ND- một con mắt). Tráng thạc thanh niên vừa bước vào, độc nhãn liền tùy ý liếc khắp một đám người trong phòng ăn.

Sau một cái liệc mắt!

"Sao?" tráng thạc thanh niên sắc mặt đột nhiên trầm xuống, trong tay bỗng xuất hiện một thanh trường đao chừng hai thước, xung quanh trường đao có lửa bao bọc

"Hưu!"

Từ quầy tiếp đón tại phòng ăn, ước chừng hơn hai mươi thước, tráng thạc độc nhãn thanh niên cả người nhích người, chỉ thấy một đạo tàn ảnh hỏa sắc, thanh trường đao nhằm đầu hắc bào tử phát thanh niên bổ tới. Trường đao lướt đến đâu, không gian lập tức lưu lại những vết nứt.

Công kích quá đột ngột, cả gian phòng ăn đều cảm thấy khiếp sợ.

"Hừ!" hắc bào tử phát thanh niên đang uống rượu, bỗng nhiên hừ nhẹ một tiếng, chén rượu trong tay đột nhiên nâng lên, điện quang lập tức xuất hiện quanh chén. Một tiếng thét trầm thấp vang lên, chén rượu nhỏ khẽ rung động nhưng vẫn vững bàn thạch trực tiếp nện vào thanh trường đao. Chỉ nghe được một âm thanh va chạm chấn động thâm trầm.

Chén rượu chốc lát hóa thành bụi phấn. Còn hắc bào thanh niên cả người chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, hóa thành đạo đạo dòng điện lui nhanh về phía sau.

"Dừng tay!" lục bào phụ nhân tại quầy thu phí không khỏi phẫn nộ quát lên.

Tuy nhiên tráng thạc độc nhãn thanh niên cũng không thèm quan tâm lời của lục bào phụ nhân. Chỉ thấy tráng thạc độc nhãn thanh niên này tiếp tục cử trường đao như thần long thăng thiên, như trước tiếp tục hướng tử phát thanh niên đuổi giết. Bởi tốc độ cực nhanh nên không gian sinh ra chấn động kịch liệt, lớp lớp sóng chấn động lan ra. Một thoáng đã thấy bàn lớn, ghế, bình rượu, đĩa thức ăn trực tiếp hóa thành bụi phấn.

"Muốn chết!"

Một thanh âm thâm trầm vang lên trong phòng ăn, rồi một yêu dị lôi điện quang mang xuất hiện, rực rỡ như ánh dương mùa hạ.

"Bồng!"

Hỏa sắc thân ảnh hiện ngay trong phòng ăn trực tiếp va chạm với độc nhãn thanh niên.

"Hô!"

Lưỡng đạo thân ảnh nhất thời bật lùi lại theo hai hướng ngược nhau.

Độc nhãn liền nhìn vào quầy thu phí. Lục bào phụ nhân tại quầy thu phí vẻ mặt lạnh đi, lật bàn tay bỗng bàn tay biến thành màu bích lục giống như ngọc bích trong suốt, đồng thời trực tiếp phát ra một chưởng đánh tới hỏa sắc thân ảnh.

"Bồng!"

Hỏa màu đỏ thân ảnh lập tức bị một chưởng này đánh lui. Mà lôi điện thân ảnh cũng đồng thời lui về phía sau, nhưng lại là tới gần Lâm Lôi, Bối Bối hai người. Lâm Lôi nhướng mày, vẫn như trước bưng chén rượu, ngoài thân tự nhiên tràn ngập thổ sắc quang mang, nháy mắt đã hình thành một hình bán cầu bao trùm bảo vệ chính hắn và Bối Bối.

Hắc thạch không gian - xích lực!

Lôi điện thân ảnh đang bạo liệt lui lại lập tức va chạm với hắc thạch không gian, liền bị bài xích bắn ra ngoài, thân hình nhoáng lên đã bị đẩy ra rồi. Lôi điện lóe ra, tử phát thanh niên lúc này đang quay đầu nhìn thoáng qua Lâm Lôi, quang mang từ đôi song nhãn không giấu vẻ chấn kinh.

"Thật mạnh!" tử phát thanh niên dĩ nhiên cũng tỏa ra chiến ý.

"Dám động thủ tại U Minh tửu điếm, các ngươi thật sự to gan."

Lục bào phụ nhân gầm lên một tiếng, đi ra quầy, căm tức về phía hai người vừa giao chiến giờ phút này vẫn đang nhìn chằm chằm đối phương, căn bản không thèm liếc lục bào phụ nhân lấy một cái.

"Bố Long!" Tráng thạc độc nhãn thanh niên căm tức về tử phát thanh niên, "Xảo hợp làm sao, chúng ta gặp nhau tại đây!"

"Ngươi quá yếu! Mạnh hơn chút hãy đến tìm ta!"

Tử phát thanh niên lạnh lùng, lúc này tử phát thanh niên lại liếc về phía Lâm Lôi, ánh mắt lăng lệ hàm chứa chiến ý mãnh liệt. Rõ ràng hắc bào tử phát thanh niên đã phát hiện thực lực của Lâm Lôi, hơn nữa còn muốn cùng Lâm Lôi chiến đấu một hồi.

Các thượng vị thần còn lại trong phòng ăn lại hiện lên vẻ khiếp sợ.

"Quá mạnh." Những kẻ đó trong lòng dấy lên sự sợ hãi.

Tráng thạc độc nhãn thanh niên, tử phát thanh niên, lục bào phụ nhân cùng với Lâm Lôi trong nháy mắt vừa rồi đều cũng thoáng lộ ra một phần thực lực. Bằng vào chút thực lực này đã đủ khiến ngoại nhân run sợ.

"Hai người các ngươi!" Lục bào phụ nhân trên mặt giống như bao trùm một tầng băng sương - " đã quá phận!!"

"Sưu!"

Lục bào phụ nhân trực tiếp phóng tới tráng thạc độc nhãn thanh niên. Chỉ thấy đầy trời xanh biếc trùng trùng chưởng ảnh, mỗi một đạo chưởng ảnh thoạt nhìn đều có vẻ mềm nhẹ, tựa như vô lực. Tráng thạc độc nhãn thanh niên liền gầm nhẹ rồi một đao hung hăng hướng về lục bàophụ nhân lãnh khốc mà trực tiếp bổ tới!

"Phốc!" "Phốc!" "Phốc!"

Lớp bích ngọc chưởng ảnh trông mềm mại vô lực bỗng đánh bạt trường đao, đồng thời phá vỡ đao ảnh. Không chỉ thế, lớp khoảng không gian màu xanh biếc lập tức vây lấy đối phương, kiềm chế, một lượng bích ngọc sắc chưởng ảnh lại đánh thẳng vào ngực tráng thạc độc nhãn thanh niên.

"Ca sát!"

Thân ảnh tráng thạc thanh niên lập tức rơi xuống, máu tươi không ngừng phún mạnh trước ngực.

Rất nhanh nhưng khiến toàn đại sảnh đột nhiên rơi vào tĩnh lặng, không một tiếng động.

"Nga!" Lâm Lôi song nhãn sáng ngời: "Là thủy hệ cao thủ!"

Lục bào phụ nhân phụ trách thu phí tại U Minh tửu điếm rõ ràng đã gần tiếp cận trình độ thất tinh ác ma.

"Còn có ngươi!" lục bào phụ nhân quay đầu nhìn về phía hắc bào tử phát thanh niên, "ta cũng mời ngươi ra ngoài!"

Lục bào phụ nhân trong tay đột ngột xuất hiện một cây bích ngọc trường tiên. Cây bích ngọc trường tiên trong nháy mắt giống như hóa thành vô số nhánh, trực tiếp hướng tới tử phát thanh niên mà vây lại.

Nhưng tử phát thanh niên hai mắt lại sáng lên, không hề sợ hãi.

"Tốt lắm!"

Quát vang một tiếng, lập tức một đạo tử sắc điện quanh chói mắt đột hiện, một đạo yêu dị kiếm ảnh liền trực tiếp công phá ức vạn trường tiên ảnh đang muốn trói buộc, đánh về phía lục bào phụ nhân.

"Bồng!"

Muôn vạn trường tiên ảnh chớp mắt đều tiêu tán, lục bào phụ nhân không giữ nổi phải lui về phía sau.

"Ngươi cũng đáng làm đối thủ của ta!" hắc bào tử phát thanh niên ngạo nghễ,hãnh diện nói.

"Lão đại, thực lực người này thực sự mạnh à!" Bối Bối truyền âm khen, Lâm Lôi có chút gật đầu: "Lôi điện kiếm pháp của hắn thật yêu dị, cùng với tử huyết nhuyễn kiếm của ta có nhiều điểm tương đồng!"

Ngay lúc đó, từ phía cầu thang vang lên tiếng bước chân. Diễm lệ hồng phát (ND- tóc hồng) thiếu nữ một tay cầm cần câu đang từ từ đi xuống, cặp mày dài thanh tú hơi nhíu lại, lạnh lùng liếc hắc bào tử phát thanh niên:

"Chuyện gì xảy ra?"

"Lão bản!" Lục bào phụ nhân lập tức hơi khom người

"Tử phát thanh niên này cùng tên nằm kia động thủ tại đây. Nhưng tử phát thanh niên thực lực rất mạnh, so với ta còn mạnh hơn chút, ta không đối phó được hắn."

Hồng phát mỹ nữ xách cần câu từng bước tiến tới hắc bào tử phát thanh niên, mặt hoa thoáng có nét cười:

"Dám động thủ ở tửu điếm chúng ta! Lá gan của ngươi thật không nhỏ! Đồ vật tai đây ta có thể không bắt ngươi bồi hoàn ... nhưng không thể không trừng phạt ngươi"

Mặc kệ hồng phát thiếu nữ, tử phát thanh niên thoáng cười lạnh.

"Hưu!"

Hồng phát diễm lệ thiếu nữ đột nhiên huy động cần câu, ngư tuyến (ND- dây câu) vẽ nên một quỹ tích kỳ dị, trực tiếp hướng tử phát thanh niên quấn tới.

"Hanh hừ!"

Cất tiếng hừ lạnh, tử phát thanh niên thân thể rồi đột nhiên phát xạ, đồng thời trong tay lóe lên lôi điện trường kiếm, phần không gian có kiếm ảnh đi qua mơ hồ gãy vụn.

Lôi điện trường kiếm cùng ngư tuyến lập tức va chạm. Lôi điện trường kiếm bỗng trợt đi, tử phát thanh niên thân thể không khống chế được theo đó khẽ chao đi. Lôi điện trường kiếm vì vậy càng trượt theo, đánh về phía các khách nhân đang hiện diện tại sảnh.

Những người này sợ đến ngay cả tránh đi cũng không kịp, tốc độ kiếm quá nhanh. Kiếm ảnh lấp loáng uy hiếp hơn mười khách nhân kể cả bọn Lâm Lôi bọn họ.

"Phốc!"

Một bàn tay đột ngột vươn lên trực tiếp bắt trúng lôi điện trường kiếm.

Tử phát thanh niên ngẩn ra, mà hồng phát diễm lệ thiếu nữ cũng kinh ngạc nhìn sang.

Chỉ thấy Bối Bối tay phải bắt được lôi điện trường kiếm, bất mãn nói:

"Hải, chúng ta không đánh nhau tại tửu điếm các ngươi! Các ngươi giao thủ cứ giao thủ! Nhưng đừng ảnh hưởng tới ta và lão Đại uống rượu!"

Bối Bối vừa nói, vừa tùy tiện bắt lấy lôi điện trường kiếm, tiện tay nhất xùy một phát hất đi. Một màn nhanh chóng trôi qua nhưng làm cho một đám người trong gian phòng ăn sợ ngây ra.

Công kích nhanh như thiểm điện của Thất tinh ác ma mà dám lấy tay bắt?

Lâm Lôi không khỏi lắc đầu cười. Cho dù chính mình sau khi long hóa, lấy tay bắt kiếm, có nắm được đi nữa, cũng phải bị thương. Không có khả năng như Bối Bối, thủ trảo không chút thương tích.

"Ách …… quá lợi hại!"

Hồng phát diễm lệ thiếu nữ nở nụ cười

"Nói đúng lắm! Không nên quấy rầy các ngươi!"

Nói xong, hồng phát diễm lệ thiếu nữ lại một lần nữa huy động cần câu, chỉ thấy ngư tuyến không ngừng bay múa hết sức quỷ dị. Cả không gian hiện tại hoàn toàn ngập bóng ngư tuyến, phảng phất ba lãng giống nhau quay cuồng, chụp xuống tử phát thanh niên.

Lâm Lôi, Bối Bối sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Siêu cấp cao thủ! Đích xác thủy hệ siêu cấp cao thủ!"

Lâm Lôi kinh ngạc. Ngư tuyến tung hoành, làm cả không gian chấn động xoay tròn. Chăm chú quan sát, Lâm Lôi cảm giác được có vô số đạo không gian ti tuyến phảng phất toàn nhiễu dựng lên từ ngư tuyến, dày đặc như ngư võng (ND- lưới đánh cá), bao trùm tử phát thanh niên. Tử phát thanh niên hiện giờ giống như cá nằm trong lưới!

Cho dù liều mạng phản kháng, nhưng lại bị vô số không gian ti tuyến quấn quanh, càng ngày càng gấp gáp!

Nháy mắt, cây ngư tuyến vây khốn toàn thân tử phát thanh niên, bích ngọc quang mang từ ngư tuyến ngày cành đậm đặc chói mắt. Tử phát thanh niên dĩ nhiên không thể động đậy. Mắt hắn ánh lên tia kinh hãi, khó tin nhìn hồng phát thiếu nữ:

"Ngươi! Ngươi là ai?"

Hắn tốt xấu gì cũng là thất tinh ác ma thực lực cường đại,nhưng so với hồng phát diễm lệ thiếu nữ vẫn còn khoảng cách xa.

"Ngươi không có khả năng là một nhân viên của Lục diệp thành bảo! Ngươi, ... ngươi nhất định là ...... một trong tam vị bảo chủ của Lục diệp thành bảo!"

Tử phát thanh niên liền nói.

Ps: May mà có Lanhtamkhach đã tham gia dịch cùng mình nên mọi người không phải chờ quá lâu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 19: Đề Tỉnh, Rắn Và Cây

Toàn bộ đại sảnh bỗng rơi vào tĩnh lặng. Vừa rồi hồng phát thiếu nữ hiển lộ thực lực đã khiến họ sợ ngây người, một khi ngư tuyến phát động thì lập tức phủ kín một vùng không gian, lấp lánh như vô số tiểu tuyền không ngừng hội tụ. Thật quá mức quỉ dị

« Quá mạnh » - Các thượng vị thần trong sảnh đều vỡ lẽ tại sao U Minh tửu điếm không cho động thủ bên trong tửu điếm.

"Hừ!"

Tử phát thanh niên tức giận hừ một tiếng, toàn thân bộc phát ra lôi dòng điện, chớp mắt cả người tựa hồ biến thành lôi điện công phá ngư tuyến. Ngư tuyến lập tức lóe lên quang mang màu xanh biếc đối kháng lại khiến tử phát thanh niên không thể trốn thoát.

"Làm loạn tại tửu điếm của ta ! Ngươi thật là lớn mật !"

Hồng phát thiếu nữ hừ lạnh, đoạn nói tiếp :

« Ta không cần ngươi bồi hoàn, nhưng ngươi giờ phải làm mồi câu cho ta ! »

Dứt lời, hồng phát thiếu nữ xách cần câu thẳng tới hồ nước ngay đại môn tửu điếm. Chỉ nghe phốc một tử phát thanh niên đã chìm trong làn nước trong xanh.

"Thật sự là lấy tên đó làm mồi câu ? »

Bối Bối kinh ngạc :

"Lão đại, nữ tử này thật là ... ách, lão đại!"

Bối Bối kinh ngạc phát hiện Lâm Lôi hiện đang nhắm mắt, thân thể không hề nhúc nhích.

Giờ phút này trong đầu Lâm Lôi đang hiển hiện tràng cảnh làm kinh hãi chúng nhân vừa rồi. Ngư tuyến phảng phất như vô vàn suối chảy lấp loáng, xoay tròn, liên miên không dứt. Lâm Lôi tu luyện nhiều năm thủy hệ nguyên tố pháp tắc, chỉ còn lại huyền ảo thứ sáu là viên nhu huyền ảo đã đạt tới bình cảnh từ lâu mà chưa đột phá.

Thủy nguyên tố pháp tắc viên nhu huyền ảo này tương đối dễ dàng nhập môn, nhưng lại có khó khăn nếu muốn đạt tới đại thành.

Thủy, chí nhu!

Một cây ngư tuyến mềm nhẹ, dao động trong không gian như suối nguồn lưu động, hình thành vô số không gian ti tuyến, kết thành không gian ngư võng chụp lấy đối thủ trói buộc bao vây. Đạt tới bậc này chứng tỏ đã tu luyện thủy nguyên tố pháp tắc tới mức cực kỳ đáng sợ.

Một màn giao phong vừa rồi khiến linh quang chợt lóe lên trong đầu Lâm Lôi.

Bỗng nhiên đốn ngộ!

"Ông »

Một cổ thiên địa pháp tắc ba động đột ngột phủ xuống đại sảnh tửu điếm. Một lượng lớn thủy hệ nguyên tố tụ lại phía trên Lâm Lôi, hình thành một đám vụ khí, một cổ uy áp đáng sợ phát tán ra. Cỗ uy áp này vừa mạnh mẽ vừa cao cao tại thượng khiến những kẻ chứng kiến phải có tâm thế tự nhiên thần phục.

Từ trong thân thể Lâm Lôi bỗng tách ra thủy hệ phân thân màu lục.

"Lão đại đột phá?"

Bối Bối vẻ mặt kinh hãi khẽ la lên.

Lúc này ngoài tửu điếm, hồng phát thiếu nữ đang dùng tử phát thanh niên làm mồi câu bỗng nhướng mày, quay đầu kinh ngạc nhìn thoáng vào đại sảnh:

"Chỉ xem ta thi triển này một chiêu cũng đã có đột phá? Khả năng lĩnh ngộ của người này thật là kinh người."

Tuy vậy, hồng phát thiếu nữ vẫn huy động cần câu đặt sang một bên. Tử phát thanh lập tức đứng lên.

"Tốt lắm, ta không còn tâm tư trừng phạt ngươi nữa!"

Hồng phát thiếu nữ lạnh lùng nói

"Như đã nói, tửu điếm chúng ta không cho phép nhiễu loạn. Lần đầu tiên ta tạm thời trừng phạt sơ qua. Nếu tái phạm ... ta sẽ lập tức trực tiếp sát tử ngươi!"

Hắc bào tử phát thanh niên trầm mặc liếc nàng một cái rồi đi thẳng tới một địa điểm cách đó không xa, đoạn nhắm mắt khoanh chân ngồi ngay trên mặt đất.

Hồng phát thiếu nữ thấy vạy cũng cất cần câu, đi về hướng khách sảnh.

Trong đại sảnh lúc này nhân viên phục vụ gấp rút sửa sang. Trong phòng ăn, không ít thượng vị thần môn đang mải mê bàn luận về tràng cảnh vừa qua, hầu hết nói về hồng phát thiếu nữ cùng Lâm Lôi và tử phát thanh niên mấy người.

"Giờ đây xem ra không có hy vọng gì. Cho dù có may mắn thấy được U Minh quả thì cũng không thể địch lại ngoại nhân à!”

"Thực lực hai kẻ đến từ Địa Ngục thực sự là mạnh à !"

"Đừng sớm từ bỏ ! Vụ khí bên trong U Minh rất lợi hại, mọi người lại tán loạn triển khai tìm kiếm, thành ra việc này không phải là không thể. Đâu phải cứ thực lực cao cường là được U Minh quả đâu! Nói không chừng, ai đó trong số chúng ta có vận khí tốt vẫn đoạt được kì bảo đó."

Những kẻ này chứng kiến thực lực của tử phát thanh niên, Lâm Lôi mấy người nên tự biết không lại. Có điều vẫn như trước không chịu từ bỏ giấc mộng U Minh quả. Thực lực tuy quan trọng nhưng cũng chỉ là một phương diện. Vận khí tốt hay không cũng rất trọng yếu. Vô số năm qua, mới xuất hiện ba khỏa U Minh quả, xác suất thành công là cực thấp, nhưng bọn họ vẫn cứ muốn thử thời vận. Nếu không thử, bọn họ vẫn như trước là các thượng vị thần bình thường tại Minh giới mà thôi. Phải thử, không còn cách nào khác. Nếu thành công, thực lực đại tiến, trở thành chủ thần sứ giả, liền một bước lên đỉnh cao phong quang vô hạn tại Minh giới à.

"Lão đại, chúc mừng !"

Bối Bối vui vẻ nâng chén, đồng thời cũng tạo ra thần chi lĩnh vực, không để người khác nghe được.

"Xem ra ta bây giờ vận khí không tệ !"

Lâm Lôi mỉm cười

"Thủy hệ phân thân đạt hiện cũng đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Có lẽ đêm nay chúng ta đi U Minh sơn sẽ có cơ hội thành công!"

"Vâng, nhất định phải thành công!"

Bối Bối cũng nói.

Tiến nhập U Minh sơn, gặp chủ thần! Khó khăn đích xác quá lớn. Dù là Lâm Lôi cùng Bối Bối thì trong lòng vẫn lo lắng không thôi.

"Sao?" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại thấy hồng phát thiếu nữ đang thẳng tới phía Lâm Lôi và Bối Bối, đoạn kéo một chiếc ghế rồi ngồi xuống cùng bàn với Lâm Lôi và Bối Bối. Hồng phát thiếu nữ sau đó nâng một chén rượu hướng tới mời bọn Lâm Lôi, không nói hai lời, trực tiếp cạn chén.

Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nghi hoặc nhìn hồng phát thiếu nữ.

"Tiểu tử ! »

Hồng phát thiếu nữ nhìn về phía Lâm Lôi, khóe miệng kiêu ngạo

"Ngươi vừa rồi thủy hệ đạt tới thượng vị thần cảnh giới, có đúng hay không là nhờ ta?"

"Đúng !"

Lâm Lôi tươi cười nâng chén

"Đích xác phải cám ơn ngươi. Nếu không ta không biết lúc nào mới có thể đột phá."

"Lão đại, ý tứ cô gái này là gì?"

Bối Bối nghi hoặc truyền âm, mà Lâm Lôi trong lòng cũng lấy làm khó hiểu truyền âm đáp:

"Bối Bối, ta cũng cảm thấy thiếu nữ rất quỷ dị khó lường. Người này có thực lực tựa hồ ngang vớ Tu La cao thủ ở Địa Ngục mà lại mở tửu điếm tại đây. Thật làm cho người ta đoán không ra. »

Hồng phát thiếu nữ lại vừa ngửa cổ cạn thêm mấy chén.

"Hai người các ngươi tới đây cũng vì U Minh quả?"

Hồng phát thiếu nữ đạm cười nói tiếp

"Ta xem thực lực hai người tối thiểu cũng là thất tinh ác ma. Như vậy xem như các ngươi dường như không cần đến nơi này thử vận khí với U Minh quả nữa? Với thực lực hiện tại, vô luận là ở Địa Ngục hay ở Minh giới, các ngươi đã đủ sức hùng cứ một phương !"

"Không ai hiềm rằng thực lực mình lại quá mạnh mẽ!" Lâm Lôi cười nhạt đáp. Hắn tuyệt đối không muốn lộ ra với người ngoài mục đích bái kiến chủ thần chút nào.

"Nga !"

Hồng phát thiếu nữ gật đầu :

"Bất quá ta khuyên các ngươi một câu. Tốt nhất là nên rời khỏi U Minh sơn ngay !"

"Ý ngươi là gì? Bên trong rất nguy hiểm?"

Lâm Lôi liền hỏi lại. Hồng phát thiếu nữ khẽ cười nói :

"Rất nguy hiểm! U Minh quả ở Minh giới từ trước tới nay mới xuất hiện ba khỏa. Không biết nhiều ít bao nhiêu nhưng ức năm mới xuất hiện một khỏa. Nay các ngươi lại muốn tìm U Minh quả ! ......"

Hồng phát thiếu nữ nhìn về đám người bên cạnh

"Tại Minh giới hỗn loạn này, hầu hết đều mơ về U Minh quả, chạy đến đây thử thời vận ! Tiếc là ngay cả thực lực cường đại như các ngươi một khi vao U Minh sơn gần như cầm chắc cái chết!"

Lập tức, đôi mắt Lâm Lôi không khỏi nheo lại.

"Các ngươi thực lực quá đủ để tung hoành tại Minh giới, sao lại phải vất vả tới đây chỉ vì một khỏa U Minh quả ư? »

Hồng phát thiếu nữ nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Như những thượng vị thần bình thường đạt mức ngũ tinh ác ma hoặc lục tinh ác ma, mặc dù có thể coi là mạnh nhưng thực chất không có khả năng phát triển để đứng trên đỉnh Minh giới. Chỉ những người này mới liều mạng lại đây thử vận một lần. Còn những kẻ thực lực gần bằng trình độ Tu La cao thủ sẽ tuyệt không làm liều như vậy Với bọn họ, tính mệnh mới là trân quý!

"Chúng ta nguyện ý tới mà !"

Bối Bối cũng cười cười

"Chúng ta đang rất tò mò không hiểu U Minh sơn có bao nhiêu nguy hiểm đây !."

"Ta chỉ là khuyến các ngươi mà thôi. Các ngươi có đi hay không, sống chết thế nào không liên quan đến ta !"

Hồng phát thiếu nữ lạnh nhạt cười

"Chỉ là nhiều năm như vậy, số người đã tiến vào U Minh sơn rất nhiều, nhiều lắm!"

"Hãy nói cho ta biết, U Minh sơn bên trong có gì nguy hiểm vậy?"

Lâm Lôi chợt hỏi.

Thiếu nữ này dám mở tửu điếm ngay nơi này, hơn nữa tựa hồ có quan hệ hữu hảo thân cận với tam bảo chủ của Lục diệp thành, thậm chí có thể là trong đó một trong số họ. Nên dám chắc nàng đối với U Minh sơn hiểu rất nhiều.

"Dựa vào cái gì mà ta phải nói cho các ngươi biết?" Hồng phát thiếu nữ liền hỏi lại.

Lâm Lôi và Bối Bối lập tức cứng lưỡi.

Hồng phát thiếu nữ cười dài rồi đứng lên:

"U Minh sơn có Tam sắc mây mù, càng lên cao, càng nguy hiểm! Nhớ kỹ phải đề phòng rắn và cây"

Nói xong, hồng phát thiếu nữ quay đầu rời đi, lưu lại một đầu Lâm Lôi và Bối Bối hai người một màn sương mù nghi hoặc. « U Minh sơn càng lên cao càng nguy hiểm » thì bọn Lâm Lôi đã sớm có chuẩn bị. Chỉ là ...

"Rắn? ... Cây?" Bối Bối nói thầm.

"Thâm sơn nào mà chẳng nhiều rắn và cây? Chẳng lẽ chúng ta phải đề phòng tất cả ? Thế thì chúng ta lên núi bằng cách nào đây ?"

"Đừng nghĩ nhiều nữa. Tóm lại là chúng ta phải để tâm lưu ý rắn và cây ! Tuy nhiên các giống loại khác cũng không thể bất cẩn coi thường !" Lâm Lôi lại nói tiếp

"Thiếu nữ này có lẽ đối U Minh sơn có nhiều điều hiểu rõ, tuy nhiên U Minh sơn tới cùng có bao nhiêu nguy hiểm thì nàng cũng không nhất định nắm chắc !"

Vầng trăng đã lên cao, ánh trăng chiếu sáng muôn nơi, phủ xuống U Minh sơn thành ra một tầng hồng sắc quang mang nhàn nhạt.

Chính lúc này tại chân núi phía bắc xuất hiện ức vạn đạo đạo lôi điện tỏa liên từ trên đỉnh núi đánh xuống dày đặc như một thác điện quang. Kỳ lạ là nơi chân núi phía bắc có một đạo sơn môn cao chừng mười thước có khắc các phù điêu kì lạ với dầy đặc lôi điện xunh quang nhưng trong sơn môn lại không có lấy một tia lôi điện.

Giờ phút này cũng xuất hiện chừng hơn mười người ngay tại cửa sơn môn.

"Đây hẳn là lối vào duy nhất rồi !"

Bối Bối nói thầm

"Ta thật ra còn muốn từ chỗ khác đi vào xem lôi điện lợi hại ra sao kìa !"

"Cẩn thận một chút không thừa đâu !"

Lâm Lôi giờ cũng đang ngửa đầu nhìn quái trạng nơi U Minh sơn. Quả nhiên lớp lớp mây mù bao phủ thâm sơn có nhạt đi một chút.

"Tứ vị huynh đệ!"

Ngay bên cạnh là năm thượng vị thần đang tụ cùng một chỗ, trong đó một người sắc mặt trịnh trọng

"Nhiều năm như vậy, lần này chúng ta tất cả đều quyết tâm truy tìm kỳ bảo! Nếu không thành công thì tử vong. Còn nếu vị huynh đệ nào thành công, phải giúp những huynh đệ khác, không được quên huynh đệ! »

"Yên tâm đi đại ca!”

Ánh mắt mấy người đó lập tức kiên định, rồi tất cả tiến vào sơn môn, chính thức bước vào U Minh sơn.

"Đúng là đi chịu chết!" Một thanh âm âm nhu vang lên.

Kẻ vừa phát thoại chính là ngân phát âm nhu nam tử:

"Bọn họ cũng đòi có U Minh quả?"

Ngân phát âm nhu nam tử cũng lập tức đi vào U Minh sơn. Sau đó chỉ thấy đám thượng vị thần lần lượt trước sau cách nhau một ít, cùng xâm nhập U Minh sơn. Chọn đi tìm U Minh quả thật sự là đã liều mạng rồi.

"U Minh quả?" Hắc bào tử phát thanh niên cũng nhanh chóng bước vào sơn môn.

"Oanh!"

Lâm Lôi trong nháy mắt long hóa, long lân màu vàng bao trùm toàn thân, gai dữ tợn cũng xuất hiện trên lưng, trước trán và khủy tay, hơn nữa còn lật tay, trong tay liền xuất hiện một thanh trường kiếm gần như trong suốt

"Đi thôi, Bối Bối."

Lâm Lôi cùng Bối Bối tức thì tiến vào U Minh sơn.

Lâm Lôi đột nhiên long hóa khiến những kẻ khác trông thấy sợ đến mức muốn nhảy lên.

"Nguyên lai người này còn che dấu thực lực”

"Thanh kiếm kia thoạt nhìn cũng biết là bảo bối."

Tuy nhiên các thượng vị thần này có khiếp sợ, nhưng vẫn dám bước vào sơn môn.

Chỉ chốc lát, ngoài sơn môn chỉ còn lại hai người là hồng phát thiếu nữ và lục bào phụ nhân.

"lão bản, hai kẻ tới từ Địa Ngục thực lực thật mạnh à!"

Lục bào phụ nhân nói.

Hồng phát thiếu nữ khóe miệng tạo nên một nụ cười mê hồn:

"Nếu ta không nhìn lầm, vũ khí trong tay tên Thanh Long nhất tộc tộc nhân kia đích thị do Bối Lỗ Đặc luyện chế, là địa thần cách binh khí! Thực sự là thần cách binh khí hiếm thấy ! Như vậy thanh niên này cùng Bối Lỗ Đặc có quan hệ không tầm thường. Ngoài ra còn tên thiếu niên tay không chụp được một kiếm của một thất tinh ác ma mà không tổn thương, mà bên ngoài lại không có khí tức của chủ thần khí. Phỏng chừng hắn chính là hậu bối của Bối Lỗ Đặc trong truyền thuyết, Phệ Thần thử đệ nhị !"

"Ách, mau trở về đi."

Hồng phát thiếu nữ xoay người bước đi.

"lão bản, người nói bọn họ có mấy người có khả năng sống sót?"

Lục bào phụ nhân hỏi.

"Cứ theo như qui luật từ trước cùng khả năng đám người này thì cũng có vài kẻ còn sống. Nhưng nếu tham lam muốn đoạt U Minh quả thì không tên nào giữ toàn mạng được!"

Hồng phát thiếu nữ nhàn nhạt tiếp lời

"Kệ bọn chúng ! Nơi Minh giới này chuyện sinh tử của một nhóm người đâu có quan trọng !"

Lục bào phụ nhân lúc này đã đi theo hồng phát thiếu nữ hướng về phía tửu điếm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 20: Bị Lạc

Lâm Lôi vừa tiến vào U Minh sơn, liền cảm thấy một cổ uy áp kinh người đang tán ra.

"Uy áp thật mạnh!"

Lâm Lôi vẻ mặt trong nháy mắt trịnh trọng hẳn lên,

"Ngay cả khi đối mặt với Huyết Phong chủ thần tại Địa Ngục thì uy áp cũng không lớn thế !"

Vừa tiến vào U Minh sơn đã bị loại uy áp áp bức, khiến Lâm Lôi nhớ lại cảm cảm giác tại Ô Sơn trấn ngày xưa, khi hắn còn là một hài đồng, lần đầu tiên nhìn thấy ma thú Hắc Long.

Hồi hộp! Ngay cả linh hồn cũng chịu áp bức!

"Lão đại, ta đến thần thức cũng phát ra không nổi nữa." Bối Bối quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi - "Uy áp quá mạnh mẻ, so với Huyết Phong chủ thần còn mạnh hơn."

"Đó là Huyết Phong chủ thần phủ xuống lần đó chỉ là một phân thân, không phải bổn tôn." Lâm Lôi cẩn thận đánh giá xung quanh.

Sau khi bước vào U Minh sơn sơn môn, các thượng vị thần chưa từng xâm nhập bao giờ nên tất cả đều cẩn thận xem xét hoàn cảnh chung quanh trước. Hung danh U Minh sơn vang dội khắp nơi đến mức cao thủ thất tinh ác ma tiến vào cũng rất có thể vong mạng. Địa phương nguy hiểm như thế làm sao dám sơ xuất đây ?

"Bên trong U Minh sơn ngay cả dẫn lực cũng không có, hình như cùng với ngoại giới ngăn cách." -Lâm Lôi phán đoán.

"Đám sương trắng cũng đủ làm cho người ta phát đau đầu. Bất quá đối với ta và Bối Bối thì ảnh hưởng không quá lớn."

Lâm Lôi không ngừng tính toán khi quan sát tình huống chung quanh.

U Minh sơn dầy đặc điệp trùng các loại thảo mộc, đại thụ to lớn san sát nhiều không kể siết, bên trên bạch vụ cuồn cuộn hoàn toàn che phủ, từ ngoài nhìn vào chỉ thấy đó là thiên địa tỏa liên cùng lấp lóa nhằng nhịt những lôi điện đầy uy lực. Tất cả những điều Lâm Lôi cũng có nghe qua giờ hoàn toàn không muốn nếm thử uy lực của đám lôi điện kia một chút nào.

"Hô!"

Lâm Lôi thân thể trầm xuống, trực tiếp hạ xuống một đỉnh sơn thạch.

"Bối Bối. Tại U Minh sơn chúng ta men theo dãy núi mà tiến thôi."

Lâm Lôi trịnh trọng truyền âm

"Nếu phi hành, đám sương trắng hoàn toàn có thể khiến chúng ta mất phương hướng, chưa kể có thể đụng phải lôi điện tỏa liên. Vậy thì không xong rồi."

"Đệ đang có hứng muốn thử đây."

Bối Bối cười cười nhưng vẫn hạ xuống đứng trên đỉnh núi đá.

"Nhớ kỹ, phải đề phòng lũ rắn với đám cây cối!"

Lâm Lôi truyền âm, đồng thời cũng cảnh giác nhìn sang một gốc đại thụ bên cạnh. Đám cây cối sinh trưởng trong U Minh cũng có chút đặc thù. Không chừng đại thụ sẽ công kích ngoại nhân đây. Lâm Lôi không dám tùy tiện khinh thường.

"Yên tâm." Bối Bối cũng nhìn một chút cây cối chung quanh: "Đám cây cối này không thể thương tổn được ta đâu!”

Lúc này, đám thượng vị thần đối với hoàn cảnh dung quanh đã có nhận định, bọn họ đều bắt đầu xuất phát.

"Chúng ta xuất phát." - Lâm Lôi ra lệnh.

Lúc Lâm Lôi, Bối Bối hai người tại U Minh sơn bắt đầu hướng phía trước phi hành nhưng tốc độ cũng không dám quá nhanh sợ cây cối trên đường đột nhiên tập kích. Ngoài ra, hồng phát nữ tử có nhắc nhở đề phòng lũ rắn mà đến giờ bọn Lâm Lôi đến một con cũng chưa gặp.

Lát sau …

"Xoát!" Lâm Lôi và Bối Bối bỗng dừng lại. Trong mắt hai người đều có mê hoặc.

"lão Đại, chúng ta bây giờ đi hướng nào?"

Bối Bối ngó nghiêng tứ phía.

"Địa phương này thật quỷ quái."

Lâm Lôi trong lòng lo lắng.

Xung quanh là vô tận sương trắng mịt mù, cho dù Lâm Lôi, Bối Bối cũng chỉ miễn cưỡng mơ hồ thấy cảnh vật cách mấy chục thước mà thôi. Hơn nữa U Minh sơn còn tồn tại uy áp đáng sợ đè xuống, thần thức căn bản không cách nào xuất ra bên ngoài thân thể. Chưa kể đến việc bên trong U Minh sơn còn không có dẫn lực. Kết quả là không cách nào xác định phương hướng!

Mặc dù rõ ràng trông thấy địa thế núi non trùng điệp nhưng do hoàn toàn không có dẫn lực nên bọn Lâm Lôi dù có đặt chân lên trên núi cũng vô phương xác định mình đang ở đâu. Cây cối trong hoàn cảnh đó cũng tạo nên vô số hình thù kỳ lạ.

“ U Minh sơn bên trong thật quái đản! Không có cách xác định phương hướng, còn không rõ đi thế nào thì lên núi mà đi hướng nào thì xuống núi nữa"

Lâm Lôi nhìn kỹ bốn phía, tất cả đều bị các đại thụ kì quái che kín cùng với một biển sương trắng dầy đặc mênh mông.

Bối Bối vẻ mặt đau khổ:

"Ta chỉ biết là đi bay thẳng ra ngoài núi sẽ gặp thiên địa tỏa liên. Về phần trước sau, trái phải hai bên … ta đều không biết đi đến đâu!"

Lâm Lôi Bối Bối hai người lúc nào đã va phải nan đề thứ nhất của U Minh sơn

Hoàn toàn mất phương hướng!

"Mặc kệ! Cứ đề phòng mà thẳng tiến!"

Lâm Lôi cắn răng

"Phạm vi sương trắng bao phủ bất quá đường kính cũng chỉ hơn mười vạn thước, không đến ngàn dặm. Chúng ta cứ xông loạn … nói không chừng là có thể ra khỏi"

Trong tình trạng này thì cũng chỉ có một biện pháp tạm thời thế. Dùng tốc độ mà xông loạn thôi.

"Vâng." Bối Bối cũng đồng ý.

Lúc hai người lại bắt đầu dựa vào chính mình, hướng phía trước đi tới! Tuy nhiên bọn Lâm Lôi cũng không dám toàn lực mà đi, trên đường còn phải cảnh giác đám cây cối, còn phải cảnh giác lũ rắn giờ chưa thấy hiện thân, tốc độ vì thế chậm đi một chút.

"Có người!"

Bối Bối truyền âm.

Lâm Lôi cùng với Bối Bối lập tức dừng lại, chỉ thấy phía trước cách đó không xa trong sương trắng mờ hồ một nhân ảnh. Bóng người này cũng hướng phía Lâm Lôi và Bối Bối đi đến. Khi đủ gần mới nhận ra không ngờ chính là tên hắc bào tử phát thanh niên. Tên này giờ cũng nhận ra được bọn Lâm Lôi hai người, chỉ hừ nhẹ một tiếng, liền tiếp tục đi tới.

Đột nhiên

"Phanh!"

Trên bầu trời rồi đột ngột giáng xuống một đạo lôi điện, trực tiếp bổ vào một gốc cây đại thụ cách chỗ Lâm Lôi khoảng hơn mười thước, đại thụ nọ trong nháy mắt hóa thành tro bay đi.

" Chuyện gì xảy ra vậy?"

Bối Bối sợ đến mức muốn nhảy dựng lên.

"Hai người cẩn thận một chút!"

Thanh âm của tử phát thanh niên cách đó không xa truyền tới

" Bên trong U Minh sơn vẫn còn có lôi điện đánh xuống. Lôi điện này chính là thiên địa tỏa liên ẩn chứa uy lực cực lớn! Các ngươi trong khi phi hành phải chú ý một chút trên đầu, một khi bị đánh trúng ... hừ hừ ..." Thanh âm càng lúc càng xa, không còn nghe rõ nữa.

Thiên địa tỏa liên hàng năm bảo trì vô tận năng lượng lôi điện bởi vì thiên địa tỏa liên thì lúc nào cũng hấp thu lôi điện nguyên tố, không ngừng lớn mạnh. Đương nhiên khi năng lượng vượt quá mức dung chứa của thiên địa tỏa liên sẽ tùy ý đánh xuống, để giảm bớt một ít năng lượng.

Cho nên nói... các ngươi không đụng chạm thiên địa tỏa liên, nhưng thiên địa tỏa liên đôi khi lại bổ tới các ngươi.

Lâm Lôi cùng Bối Bối không khỏi ngửa đầu nhìn về phía trên.

" Địa phương quái đản." Bối Bối nghiến răng "Vô duyên vô cớ lôi điện từ trên đánh xuông, không phải tự dưng bị chết oan sao!"

"Dám đến U Minh sơn ai cũng sớm chấp nhận sẽ thảm tử rồi!" Lâm Lôi cười nhạt nói "Đi thôi! chúng ta tiếp tục!"

Mặc kệ là bọn họ muốn tìm U Minh quả địa hay là bọn Lâm Lôi nếu đã lựa chọn tiến vào U Minh sơn thì có chết cũng không thể trách ai được. U Minh sơn chính là tử địa nguy hiểm nhất của Minh giới, còn là khu vực mà chủ thần mạnh nhất trong số bảy chủ thần - Tử Vong chúa tể ở. Vậy địa bàn lại dễ dàng thâm nhập được sao?

Lâm Lôi cùng Bối Bối hiện tại đều cảm giác chính mình đã đi theo một lộ tuyến thẳng tắp một hồi lâu.

"Sao, như vậy còn chưa tới ư?" Bối Bối nghi hoặc nói. "Chúng ta bây giờ hẳn là đã đi chừng một ngàn lý đúng không?"

"Tựa hồ chúng ta đi sai phương hướng rồi!" Lâm Lôi nói.

Rõ ràng nếu phương hướng không thay đổi thì phải ra khỏi phạm vi sương trắng bao phủ từ lâu. Bình thường, Lâm Lôi bọn họ cho dù nhắm mắt cũng có thể thoát được. Nhưng vì bên trong U Minh sơn có uy áp đáng sợ, hơn nữa màn sương trắng cũng ảnh hưởng đến linh hồn một chút. Lâm Lôi và Bối Bối không thể nào cảm ứng chính xác nên không định được phương hướng, dường như sai một ly đi một dặm mất rồi.

"Mặc kệ! Cứ đi tới xem sao." Bối Bối nói.

Lâm Lôi cũng gật đầu. Hai người lại tiếp tục đi trong màn sương trắng. Dọc đường, bọn Lâm Lôi cũng không phát hiện bất kì công kích nào của đám cây rối hay rắn rết, ngoại trừ trên bầu trời thỉnh thoảng đánh xuống một hai đạo lôi điện. Dường như ở trong U Minh sơn ngoại việc bị mất phương hướng ra cũng không có nhiều nguy hiểm.

"Sao, sương trắng có vẻ nhạt đi rồi!" Lâm Lôi nhất thời mừng rỡ.

U Minh sơn Tam sắc mây mù, vừa vặn chia làm ba khu vực, tại nơi tiếp giáp, chắc chắn sẽ có một đoạn không có vụ khí. Lúc này sương trắng đột nhiên mỏng đi, có thể nói... đã tới phần biên giới đó!

"Đi!"

Bối Bối kinh vui vẻ nói, nhưng trong nháy mắt vẻ mặt Bối Bối đã thay đổi

"Sao lại thế này?"

Lâm Lôi cùng với Bối Bối khi chạy tới lại thấy xuất hiện thiên địa tỏa liên cùng một khe hở trong suốt ám tàng lôi điện. Lâm Lôi nhìn xuyên qua khe hở thấy phía bên kia là một dải đất rộng đến khôn cùng.

"Chúng ta trở lại chân núi?" Lâm Lôi không khỏi cười khổ.

Từ U Minh sơn sơn môn đi vào, giống như người mù đi quanh quẩn hồi lâu cuối cùng trở về chân núi. Bất quá cũng là chân núi chứ không phải sơn môn.

"Đi lâu thế ít ra cũng được một hai ngàn lý, cũng đủ trở đi trở về mấy mươi lần. Ta nhất định không tin chúng ta nãy giờ chỉ quanh quẩn một chỗ."

Lâm Lôi quay đầu, lại đi vào trong sương trắng. Bối Bối cũng không còn cách nào khác là đi theo.

"Phanh!" Cách đó không xa một đạo lôi điện đột ngột đánh xuống.

Nhưng Lâm Lôi, Bối Bối tốc độ không giảm, vẫn đi tới.

Nguyên lai Lâm Lôi cũng cho rằng màn bạch vụ cũng đơn giản, không ngờ bị trở đi trở lại đến ba lần. Mà tốc độ của hai người đều rất nhanh, quãng đường phải lên đến ngàn dặm. Tuy nhiên bọn Lâm Lôi vẫn kiên nhẫn tiếp tục.

"Phía trước có người."

Bối Bối con mắt sáng ngời.

Lâm Lôi cũng thấy được phía trước có người. Đó là một tráng hán có mái tóc ngắn màu vàng. Tráng hán này đang cẩn thận phi hành, rồi tựa hồ phát giác ra, quay đầu lại nhìn thoáng liền sợ muốn nhảy lên. Tràng cảnh Lâm Lôi long hóa còn in đậm trong đầu óc khiến hắn tưởng rằng đã gặp phải quái thú nhưng nháy mắt hắn đã bình tâm lại.

"Hai vị cũng không đi ra ngoài được à ?"

Tráng hán có tóc ngắn màu vàng cũng tới gần hai người:

" Địa phương quỷ quái, phương hướng đều không rõ." Bối Bối nói.

" Trong U Minh sơn, phía dưới màn sương trắng là nơi ít nguy hiểm nhất đó!”

Kim phát tráng hán cười nói.

"Chỉ là phương hướng rối loạn không thể xác định. Ta đã thử vài lần. Nói không chừng vận khí tốt sẽ nhanh chóng thoát ra thôi. Chỉ hoa phí một chút thời gian thôi. Một lần không được thì mười lần, trăm lần … Sợ không có đủ thời gian thôi. "

Lâm Lôi cười:

"Vậy chúc ngươi mau đi ra ngoài được! Chúng ta cũng không quấy rầy ngươi nữa. Bối Bối, xuất phát!"

Lâm Lôi, Bối Bối hai người lúc này lại hướng phía trước mà đi.

Kim phát tráng hán đôi mắt có xẹt qua một tia thất vọng. Hắn tới chỗ Lâm Lôi cũng là muốn cùng đi. Nơi này là hiểm địa, mà hắn đã rõ Lâm Lôi và Bối Bối đích thị siêu cấp cao thủ. Đi theo hai người trong

U Minh sơn có lẽ là an toàn nhất.

"Không để ý tới ta?" Tráng hán có tóc ngắn màu vàng con mắt sáng ngời, cũng hướng phía Lâm Lôi, Bối Bối hai người đuổi theo, miệng nói "Nhị vị, các ngươi từ Địa Ngục tới đây, làm sao quen thuộc với U Minh sơn. Ta đối với nơi này vẫn còn biết chút ." - Vừa nói, hắn vừa bay đi đến.

Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi quay đầu lại nhìn kim phát tráng hán một cái.

"Lão đại, người này thật phiền phức!"

Bối Bối truyền âm.

"Thôi kệ cho hắn theo."

Lâm Lôi cũng không để ý, đột nhiên khóe mắt Lâm Lôi dư quang lóe lên phát hiện một đạo ảo ảnh màu xanh biếc, trong nháy mắt bắn ra từ một thân cây bên. Lâm Lôi lập tức đề cao cảnh giác, Lưu Ảnh thần kiếm cũng xuất hiện trong tay. Chính lúc này đạo ảo ảnh màu xanh biếc,cũng bắn về phía sau bọn Lâm Lôi và tráng hán có mái tóc ngắn màu vàng.

Lâm Lôi và Bối Bối lập tức xoay người.

"Hát!" rít lên một tiếng, kim phát tráng hán trong tay đột ngột xuất hiện một thanh chiến đao nhằm thẳng bóng xanh bổ tới, bên ngoài thân cũng hiện hắc sắc quang mang bảo vệ.

"Hưu!"

Bóng xanh tại giữa không trung vặn vẹo tránh thoát một đao công kích của kim phát tráng hán, Bóng xanh trực tiếp đánh vào màn hắc sắc quang mang. Quang mang bảo vệ này cũng không ngăn cản được mà bóng xanh trong nháy mắt đột phá màn quang mang màu đen này công kích thân thể của kim phát tráng hán. Một cảnh quỷ dị liền diễn ra. Sau khi bóng xanh dung nhập vào trong cơ thể, chỉ thấy hắc quang bảo vệ của kim phát tráng hán lấp tức tiêu tán, thanh chiến đao trong tay cũng để rơi xuống.

"A, a “

Tráng hán trong miệng phát ra thanh âm đau khổ kinh hãi, toàn thân run rẩy. Nháy mắt sau, tráng hán thân thể cứng lại, không còn thanh âm nữa.

"Bồng!"

Kim phát tráng hán ngã xuống ngay bên một thân cây cao lớn, rồi thân thể tráng hán bỗng bắt đầu từ từ huyền phù lên.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người cẩn thận nhìn chằm chằm thi thể tử kim tráng hán.

"Xuy xuy”

Trên trán thi thể đột nhiên xuất hiện liễu một lỗ thủng, một con rắn nhỏ dài màu xanh biếc từ trong đó ngoe nguẩy bò ra, rồi thân hình tiểu lục xà con rắn khẽ động. Chỉ thấy lóe lên một đạo lục quang đã chìm trong biển bạch vụ mênh mông.

Sắc diện Lâm Lôi và Bối Bối lập tức trở nên trầm trọng.

"Rắn!" Lâm Lôi trong lòng chấn động.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 21: Lục Xà

Nghe hồng phát thiếu nữ (NG- cô gái tóc đỏ) nhắc nhở 'Rắn' và 'Cây', Lâm Lôi và Bối Bối trong lòng vẫn còn kinh hãi. Lúc này, bọn họ mới biết được 'Rắn' chính là loại con lục xà nhỏ.

"Ca sát!"

Lâm Lôi, Bối Bối hai người giẫm trên mặt đất đầy lá khô héo úa, đi đến thi thể tráng hán vừa bị giết. Lâm Lôi và Bối Bối đều cẩn thận quan sát thi thể kim phát tráng hán (NG- tráng hán tóc vàng). Lâm Lôi càng chú ý cẩn thận chỗ ngực nơi lục xà chui vào .

Nhìn lại –

"quả nhiên!" Lâm Lôi phát hiện tráng hán này trong ngực có một lỗ thủng nhỏ, và trán cũng có lỗ thủng như vậy.

"Ta còn tưởng rằng, lục xà thật sự có khả năng dung nhập trong cơ thể người. Hóa ra là cắn một cái lỗ rồi chui vào. Chỉ là lục xà tốc độ quả thực nhanh. Hơn nữa lực xuyên thấu cũng mạnh!" Lâm Lôi cảm thán, "Tráng hán này tốt xấu gì cũng là thượng vị thần, thần lực phòng ngự cũng không cản trở được."

Màn hào quang thần lực cùng với thượng vị thần thân thể, trước mặt lục xà cũng chỉ như tờ giấy mỏng manh.

"Con lục xà này, hàm răng thật là sắc bén." Bối Bối cười nói.

"Đừng khinh thường." Lâm Lôi đánh giá thi thể, "Tốc độ lục xà cực nhanh, giữa không trung còn có thể dễ dàng thay đổi phương hướng."

"Vâng." Bối Bối vừa rồi cũng nhìn thấy một màn.

"Lão Đại, vừa rồi lục xà giết người kia, tại sao không tiếp tục công kích chúng ta, ngược lại trốn chạy?" Bối Bối dò hỏi.

"Lục xà này phỏng chừng là muốn đánh lén cả ba." Lâm Lôi nói, "Lúc ấy chúng ta đều kinh hãi chú ý đến nó, nên nó không công kích. Cẩn thận một chút ... nói không chừng lục xà này còn có thể trở lại đánh lén chúng ta."

"yên tâm, nó mà trở lại, ta trực tiếp bóp chết nó!" Bối Bối tự tin nói.

"Tiếp tục xuất phát" Lâm Lôi cười nói. Lúc này, Lâm Lôi, Bối Bối trong lòng thoáng rùng mình . Trước đây không biết 'Rắn' và 'Cây' có hình thức công kích như thế nào, trong lòng càng khẩn trương. Thứ càng thần bí, càng làm cho người ta kinh sợ. Nhưng bây giờ hiểu được 'Rắn', chính là cái loại tiểu lục xà này.

Cho dù lục xà nguy hiểm, Lâm Lôi hai người cũng trong lòng cũng có chút tự tin đối phó.

Tiếp tục đi tới, Lâm Lôi bọn họ cũng đặc biệt chú ý chung quanh có hay không có tiểu lục xà, đương nhiên, nhớ tới lời cảnh báo về cây cối, Lâm Lôi bọn họ cũng vẫn kinh hãi.

"Hô, hô!"

Lâm Lôi hai người giống như tia chớp hành tẩu trong màn sương trắng. Bên cạnh một gốc cây, mặt ngoài lá xanh quỷ dị toát ra năng lượng màu xanh biếc , cuối cùng biến thành một con tiểu lục xà. Một con lục xà đang đi theo sau Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại. Lập tức - lục xà dung nhập vào lá cây biến mất không còn dấu vết. Mà cách Lâm Lôi, Bối Bối ngoài vài trăm thước, có một gốc cây đại thụ trong đó một mảnh lá cây toát ra năng lượng màu xanh biếc, lại hóa thành một con lục xà. Lục xà như trước nhìn chăm chú vào Lâm Lôi, Bối Bối hai người. Lục xà này bản lĩnh ẩn dấu thực sự rất mạnh.

Lục xà không lập tức công kích, mà cứ như vậy nhìn chằm chằm, bám theo đuôi 2 người.

Theo đuôi mà không phát một tiếng động nào, Lâm Lôi và Bối Bối cũng không phát hiện ra. Thậm chí Lâm Lôi và Bối Bối không cảm giác được chung quanh có năng lượng ba động.

"Sao?" Lâm Lôi hướng phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo nhân ảnh xuất hiện, đúng là ngân phát âm nhu nam tử, âm nhu thanh niên hướng Lâm Lôi, Bối Bối hai người lạnh lùng vừa liếc mắt vừa tiếp tục đi tới, biến mất trong màn sương trắng.

"Hải, người nầy luôn có bộ dạng kiêu ngạo. Nhưng lúc trước chẳng phải bị đuổi ra ngoài lữ quán sao?" Bối Bối giễu cợt cười nói, "Vừa thấy hắn liền cảm thấy không vừa mắt, luôn có vẻ mặt ghê tởm như người ta nợ hắn cái gì... nếu hắn tới gần ta, ta thật muốn giáo huấn hắn một trận, không có thực lực còn kiêu ngạo!"

Trong khi đó, đằng sau Lâm Lôi chỉ hơn mười thước trên lá một gốc cây đại thụ, con lục xà đang nhìn chằm chằm vào Bối Bối. Quang mang màu xanh nơi đôi mắt nhỏ lóe ra.

"Đừng phân tâm, chú ý trên đường." Lâm Lôi quát khẽ nói.

"Sợ cái gì?-" Bối Bối nói, nhưng lời vừa cất ra.

Đột nhiên...

"Hưu!"

Lục xà trực tiếp theo sườn phía sau cực nhanh bắn về phía Bối Bối, tốc độ cực nhanh, giữa không trung chỉ lưu lại một đạo ảo ảnh màu xanh biếc. Lần này ảo ảnh màu xanh biếc tới gần, đang hưng phấn nói chuyện, lúc này Bối Bối mới phát hiện. Lâm Lôi cũng cơ hồ đồng thời phát hiện, nhưng … đến không kịp.

Bối Bối liền trở tay một chưởng đánh ra.

Ảo ảnh quỷ dị vặn vẹo, liền dễ dàng tránh thoát, rồi sau đó một liền nhằm vào eo Bối Bối mà cắn.

"Ca -"

Lục xà dựa vào một chiêu này không biết cắn bao nhiêu thân thể, chui được vào trong cơ thể và giết chết mục tiêu. Lúc nãy, lục xà giết tráng hàn cũng làm như vậy. Nhưng mà lần này, nó phát hiện da Bối Bối cứng rắn, làm cho hàm răng nó chấn động tê rần.

Lục xà biết không xong, nhưng không đợi nó chạy trốn-

"Ba!" một con bàn tay to phủ xuống, trực tiếp bắt lấy lục xà!

"Ngươi định cắn ta?" Bối Bối trừng mắt, "bóp chết ngươi!" , tay dùng sức bóp mạnh, sử dụng hắc ám thần lực. Chỉ nghe được tiếng trầm thấp 'Bồng' bạo liệt, con tiểu lục xà trực tiếp bị bóp nát chết.

Máu chảy xuống.

Bối Bối vung tay, phát động thượng vị thần lực đẩy bắn vết máu đi.

"hừ, dám cắn ta. Thật sự là muốn chết!" vừa nói còn hung hăng đạp vài cái làm cho xác rắn ở trên mặt đất vỡ vụn.

Lâm Lôi thấy thế, không khỏi nở nụ cười: "Tốt lắm, Bối Bối, lục xà này đã bị ngươi giết." Lâm Lôi than thở, thân thể Bối Bối thật cứng cỏi, làm cho người ta sợ hãi. Lục xà sinh sống ở U Minh sơn, có khả năng uy hiếp đến phần lớn thượng vị thần. Lực công kích khẳng định cường đại... Nhưng trước mặt Bối Bối, cả da tay cũng cắn không thủng.

"Hải, lục xà, tiểu lục xà ... ta đây, có bản lãnh đến cắn ta đi, đến cắn ta đi!" Bối Bối còn cố ý hướng bốn phía hô vài tiếng.

"Đi mau." Lâm Lôi không khỏi thúc giục nói.

Bối Bối cười và đi theo Lâm Lôi. Hiển nhiên vừa rồi dễ dàng bóp chết một con lục xà làm cho Bối Bối rất là đắc ý vui vẻ.

Lần thứ tư, như lúc trước, lại trở lại chân núi!

"Ta có dự cảm, lần thứ năm, khẳng định chúng ta có khả năng thành công." Bối Bối nghiến răng nói, liên tục bốn lần lại quay lại chân núi, hiển nhiên làm cho Bối Bối có chút không cam lòng.

"Kiên nhẫn! Mất vài ba chục năm để chạy tới U Minh sơn, còn quan tâm một chút thời gian này sao?" Lâm Lôi tâm tính rất tốt, hắn không hoảng hốt, cũng không vội vàng đi tới, cẩn thận chú ý xung quanh.

Tiếp tục một lần nữa đi tiếp...

Ở trong U Minh sơn, gặp phải lục xà còn ít, nhưng trên bầu trời lôi điện nhiều vô số.

"Bồng!" ngẫu nhiên liền nghe được một tiếng oanh kích.

"May là U Minh sơn đủ rộng, bị lôi điện bổ tới xác suất không lớn." Lâm Lôi cười nói.

"Bổ tới cũng k sợ, có điều lão Đại ngươi nói lôi điện này rốt cục hình thành như thế nào? Uy lực như thế nào cường đại như vậy?" Bối Bối không giải thích được, khó hiểu dò hỏi.

Lâm Lôi cười đạm nói: "Ngọn núi cao nhất Minh giới, còn là nơi Chủ thần ở, không có điểm đặc thù mới là lạ."

Lâm Lôi và Bối Bối đàm luận, nhưng cũng không ngừng đi tới.

Phía sau Lâm Lôi bọn họ hơn mười thước một gốc cây đại thụ lá cây toát ra một màu xanh biếc năng lượng. Rồi sau đó hình thành một con lục xà. Con lục xà này cũng nhìn chằm chằm vào bóng lưng Lâm Lôi, Bối Bối hai người. Lập tức tiểu lục xà liền dung nhập vào lá cây rồi theo Lâm Lôi, Bối Bối hai người rất nhanh đi tới.

Chỉ là, lần này lục xà còn đang chọn thời cơ.

"Lão Đại -" Bối Bối mới vừa mở miệng, lập tức kinh hãi linh hồn truyền âm, "lão Đại, cẩn thận!"

"Bịch!" từ trên cao trung đột ngột đánh xuống một đạo lôi điện, cũng là hướng Lâm Lôi bổ tới.Lôi điện tốc độ thật sự quá nhanh. Có điều là Lâm Lôi dù đang kinh hãi phát hiện lôi điện đánh xuống, không chút do dự đạp dưới chân một đạp, thân hình hướng dịch chuyển sang bên cạnh cực nhanh.

"Bồng!" lôi điện bổ trên mặt đất, mặt đất lá khô héo úa trực tiếp hóa thành bụi phấn, đồng thời xuất hiện lỗ thủng to.

Trong khi đó...

"Hưu!" con lục xà vẫn theo đuôi nãy giờ, liền bắn nhanh ra. Một đạo ảo ảnh màu xanh biếc bay trên không, trực tiếp hướng Lâm Lôi bay tới.

Lâm Lôi thời khắc này đang tập trung tránh né lôi điện, cơ hồ chú ý hết vào lôi điện, đối với phía sau tự nhiên không chú ý lắm. Con lục xà khi bay tới cách Lâm Lôi 5 thước, tốc độ đột ngột giảm mạnh. Lúc này Lâm Lôi mới quay đầu lại.

"May mắn ta vẫn thi triển hắc thạch không gian." Lâm Lôi vừa nhìn thấy, liền bị dọa nhảy dựng lên.

Có kinh nghiệm Bối Bối bị đánh lén lần trước, Lâm Lôi liền lập tức thi triển hắc thạch không gian trong khoảng cách năm thước. Lục xà mặc dù cũng đã thấy màn hào quang màu vàng đất, còn tưởng đấy cũng như thần lực vòng bảo hộ bình thường của thượng vị thần, lục xà vốn không quan tâm … Nhưng khi đi vào màn hào quang màu vàng, tốc độ nó liền giảm nhanh!

Hắc thạch không gian - xích lực cực mạnh!

Xích lực với trọng lượng thân thể tỷ lệ thuận. Lục xà dù lọt vào trường xích lực, tốc độ giảm mạnh, nhưng vẫn có thể cực nhanh hướng Lâm Lôi bay tới. Với tốc độ đó, lực xuyên thấu có thể tưởng tượng được.

"Chết đi." Lâm Lôi thong dong vung lên thần kiếm 'Lưu Ảnh'.

Thần lực dung nhập, Lưu ảnh thần kiếm trong nháy mắt trở nên hoàn toàn trong suốt, trực tiếp xẹt qua, chỗ nào nó đi qua không gian xuất hiện rõ ràng một cái khe. Tốc độ Lục xà đã giảm nên không thể dễ dàng tránh né. Nó miễn cưỡng vặn vẹo thân. Nhưng Lưu ảnh thần kiếm vẫn như trước bổ thẳng xuống.

Một kiếm, hai đoạn!

"Vù!" Chỉ còn lại có nửa thân, tốc độ lục xà không giảm chút nào, trực tiếp bay đến trước người Lâm Lôi.

"Sao? không có việc gì?" Lâm Lôi kinh hãi.

Khoảng cách quá gần, Lâm Lôi không cách nào sử dụng kiếm ngăn cản, lúc này long trảo vung lên, trực tiếp một chưởng chộp tới.

Lục xà cũng mừng rỡ trực tiếp bay vào giữa long trảo của Lâm Lôi cắn tới, 'Ca Sát' một tiếng, Lâm Lôi lòng bàn tay long lân trực tiếp bị cắn vỡ vụn ra, nhưng Lâm Lôi cũng đồng thời bàn tay nắm chặt, năng lượng đáng sợ bóp mạnh, trong nháy mắt bắt lấy lục xà.

Máu tím chảy xuống.

"Bất hảo." Lâm Lôi sắc mặt biến đổi.

Lâm Lôi chỉ cảm thấy đến một cổ cảm giác ma quái, trong nháy mắt xuyên thấu toàn thân. Luồng năng lượng kỳ dị trực tiếp hướng tới óc mình.

"Hừ." Trong óc Lâm Lôi, linh hồn lực phòng thủ giống như sóng gợn, lập tức hủy diệt đạo năng lượng kỳ dị đó.

"Lão Đại, ngươi không có việc gì chứ?" Bối Bối liền nói.

"Không có việc gì, may là chỉ là chỉ có một phần chất độc đi vào, nếu cả một con lục xà tiến vào cơ thể ta, thì phiền toái rồi." Lâm Lôi chính là trong lòng kiêng kỵ năng lượng kỳ dị có khả năng thương tổn rất mạnh, hắn cũng là sau khi đạt tới thượng vị thần, sau khi hấp thu tử tinh trong mấy trăm năm , linh hồn lực so với trung vị thần cường đại hơn mấy chục lần, mới có thể dễ dàng chống đỡ như vậy.

Nhưng nếu một con rắn chui được vào trong cơ thể.

Lâm Lôi cũng có chút không tin tưởng.

"Răng rắn nó thật là sắc bén." Lâm Lôi cúi đầu nhìn vào bàn tay.

Long lân trên bàn tay đã có một khu vực nhỏ vỡ vụn ra, lộ ra 2 cái lỗ nhỏ chính là do răng lục xà cắn lúc nãy.

Lâm Lôi có long lân phòng ngự rất mạnh mẻ, lục xà cắn một cái, mặc dù hàm răng cắn tạo thành vết răng 2 lỗ, nhưng không cách nào cắn được một lỗ to, nên chui cả người vào. Tự nhiên là lục xà bị bóp chết. Nhưng mà – răng đã đâm xuyên qua long lân, độc dịch liền thẩm thấu vào máu.

"Bây giời mới ở khu vực ít nguy hiểm nhất trong màn sương trắng! Nếu đi vào sâu hơn?" Lâm Lôi không khỏi cảm thấy áp lực, "Khó trách nếu tìm được U Minh quả là có thể thành chủ thần sứ giả! U Minh sơn nguy hiểm như vậy, tìm được U Minh quả thì thực lực đã không kém, hơn nữa được U Minh quả trợ giúp, đích xác có thực lực trở thành chủ thần sứ giả."

Lâm Lôi và Bối Bối tiếp tục đi tới.

Một lát sau - sương trắng dần dần trở nên nhạt.

"Đã tới khu vực ngoài cùng của màn sương, hy vọng không phải chân núi." Bối Bối nói nhưng cũng không tin lời chính mình.

Nhưng mà đảo mắt, Lâm Lôi và Bối Bối bốn mắt đều lập tức sáng lên, bọn họ đi ra khỏi khu vực sương trắng, mà phía trước là một khu vực không có vụ khí. Tiếp về phía trước - đó là khu vực vụ khí màu xám hôn ám trầm trầm.

"Đã tới rồi?" Bối Bối kinh hãi đứng lên.

"ha ha." Lâm Lôi nhịn không được cười rộ lên, "Bối Bối, ngươi dự cảm không sai, lần thứ năm, chúng ta đã thành công rồi."

Đang lúc Lâm Lôi và Bối Bối vui vẻ, một tiếng rống giận dữ gầm lên, từ khu vực sương xám phía trước truyền lại.

"Ân?" Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nghi hoặc, hướng khu vực sương xám nhìn lại. Khu vực này bên trong có cái gì?

Các bạn hãy đón chào dịch giả: the_onlysun đã dịch Bàn Long cùng mình.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 22: Giết Chóc Trong Khu Vực Sương Xám!

Giữa khu vực sương trắng và khu vực sương xám có một khoảng đất trống, Lâm Lôi cùng Bối Bối không vội vàng tiến vào vùng sương xám, mà là ở bên ngoài cẩn thận lắng nghe thanh âm phát ra bên trong.

"Như là tiếng thét phẫn nộ của loài người vậy." Lâm Lôi nhíu mày nói.

"Rút cục bên trong màn sương xám này có cái gì?" Bối Bối rất nghi hoặc.

Sương xám cho dù nguy hiểm, liệu có mấy người đã đi vào được, hơn nữa còn phân tán ra, “Cho dù chiến đấu, cũng không thể liên tục được. Vậy tiếng hét phẫn nộ như thế, sao lại thường xuyên vang lên? Hơn nữa chúng ta ở ngoài rìa, cũng có thể nghe được!" Lâm Lôi cau mày nói.

Khu vực sương xám, phạm vi cũng gần bằng khu vực sương trắng.

Diện tích lớn như vậy nếu chiến đấu ở cách xa đây, Lâm Lôi hai người đang ở rìa căn bản không có khả năng nghe được.

"Sao?" Lâm Lôi đột nhiên quay đầu.

Chỉ thấy khu vực sương trắng ở phía xa, có hai gã nam tử đi ra. Hai người này bên ngoài cơ thể hình thành chiến giáp màu xanh. Vừa đi ra, hai người hướng tới Lâm Lôi, Bối Bối cảnh giới nhìn qua. Thấy Lâm Lôi hai người, lúc này mới thoáng buông lỏng: “Ha ha, không nghĩ tại đây gặp nhị vị, xem ra chúng ta huynh đệ ta và các ngươi coi như có duyên a.”

Người nói chuyện là nam tử gầy gò. Trên mặt lộ một nụ cười, bên cạnh hắn là một nam tử khác cũng có vẻ kiên nghị. Hạ ba cũng có trứ hồ tra (bác nào biết pm cho mình sửa nhé).

"Là có duyên." Lâm Lôi mở miệng nói,"Tại hạ Lâm Lôi, đây là huynh đệ của ta Bối Bối. Nhị vị là?"

"Lạp Kỳ!" Nam tử gầy gò cười nói.

"Ngõa Lợi Đặc!" Hồ tra nam tử lạnh lùng nói.

"Lạp Kỳ. Ngõa Lợi Đặc. Chúng ta đến từ Địa ngục. Đối với U Minh Sơn cũng không quen thuộc. Các ngươi có nghe thấy… bên trong màn sương xám thường xuyên truyền đến tiếng gầm gừ, các ngươi có biết chuyện gì đang xảy ra không?" Lâm Lôi lúc này dò hỏi, cùng này hai người kết giao, cũng là để hỏi chuyện đó.

Lạp Kỳ, Ngõa Lợi Đặc hai người cũng cẩn thận lắng nghe. Mày cũng nhíu lại.

"Di, có chút kỳ quái!" Lạp Kỳ nhíu mày nói "Chúng ta lần này tiến núi có tổng cộng hơn mười người. Bây giờ những người đi trước chúng ta tiến vào khu vực sương xám phỏng chừng không được tới mười, màn sương lớn như vậy… mười người đi vào như giọt nước giữa biển. Tại sao tiếng chém giết liên tiếp vang lên được?"

Bối Bối bất đắc dĩ nói: "Các ngươi cũng không biết sao?"

"Không biết, ở trong U Minh sơn rất thần bí." Lạp Kỳ giải thích, "Về màn sương trắng bên ngoài còn có truyền thuyết. Còn khu vực sương xám và sương tím thì không ai biết. Phỏng chừng cho dù có người biết, cũng giữ bí mật. Không biết nhị vị bây giờ chuẩn bị làm gì?"

Lâm Lôi hòa Bối Bối nhìn nhau, “Chờ đợi!" Lâm Lôi mở miệng.

"Như vậy là cùng chung ý tưởng với hai huynh đệ ta.” Lạp Kỳ cười nói, “Phỏng chừng những người đã đi vào, có thể lại bị lạc như trong màn sương trắng. Chúng ta chờ bọn họ đi tới rồi hỏi lại cẩn thận, có chuẩn bị vẫn tốt hơn.”

Lâm Lôi có chút gật đầu.

Lạp Kỳ cười nói:”Huynh đệ chúng ta, đi ra đỉnh núi kia, nhị vị đi bên này. Như vậy chúng ta hai bên có thể thấy hơn trăm dặm khu vực. Càng dễ dàng thấy người đi tới.”

"Đi.” Lâm Lôi gật đầu.

Lập tức Lâm Lôi cùng Bối Bối chạy lên núi, đứng ở đây, có khả năng thấy khoảng cách xa nhất.

"Lão Đại, chúng ta tại đây chờ đợi sao?" Bối Bối có chút vội vàng.

Lâm Lôi nhìn lướt qua khu vực sương xám, lắc đầu nói: ”Chờ nửa ngày đi, nếu nửa ngày còn không phát hiện có người đến. Chúng ta sẽ đi vào! Vừa rồi khu vực sương trắng đã xem như là nguy hiểm. Khu vực sương xám này có thể càng thêm phiền toái. Tốt nhất, chính là biết tình huống bên trong mới đi vào!"

Chạy đến đây mất ba chục năm, chờ nửa ngày thời gian, Lâm Lôi có thừa kiên nhẫn. Nếu xông bừa vào, nói không chừng thành công sẽ giảm nhiều.

Lẳng lặng chờ đợi.

Xa xa cách Lâm Lôi hơn 10 dặm, chính là chỗ của Lạp Kỳ huynh đệ. Lẳng lặng chờ đợi, đại khái đã nửa giờ trôi qua, hai bên cuối cùng có một chút thu hoạch.

Từ sương trắng khu vực đi tới một người, là âm nhu ngân phát nam tử.

Âm nhu nam tử cũng có kiên nhẫn, không vội vã đi vào. Bắt đầu yên lặng chờ đợi.

Hồi lâu -

"Sao?" Khoanh chân nhắm mắt, ngồi im ở trên tảng đá, đột nhiên Lâm Lôi mở mắt, quay đầu hướng xa xa nhìn lại, thấy hắc bào tử phát thanh niên từ trong khu sướng xám đi ra.

Thấy hắc bào tử phát thanh niên đang quay đầu đi vào khu vực sương xám, lúc này Lâm Lôi mới quát:”Bố Long!"

Tại tửu điếm, đã cùng tử phát thanh niên từng chiến đấu qua, Lâm Lôi cũng nghe được tên của tử phát nam tử này.

"Sưu.” Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức phi tới, đồng thời tại ngoài mười dặm, chứng kiến cảnh này ba vị thượng vị thần kia cũng bay lại.

"Sao?" Tử phát thanh niên ’Bố Long' quay đầu lại,

"Bố Long. Chào ngươi.” Lâm Lôi chào hỏi.

"Ách …… có chuyện gì?" Bố Long trên mặt không nét thay đổi. Đồng thời hắn cũng chú ý tới ba người đang bên phải hắn chạy tới. Lạp Kỳ cười nói: ”Nguyên lai là Bố Long. Ta biết Bố Long huynh đệ thực lực mạnh dễ dàng đi ra khỏi khu vực sương trắng. Được rồi, Bố Long huynh đệ, đối với khu vực sương xám này, chúng ta không quen thuộc, không biết ngươi có thể nói cho ta biết một chút về nói?"

Tử phát thanh niên’Bố Long' liếc mắt nhìn mấy người trước mắt. Tựa hồ có chút kiêng kỵ Lâm Lôi, Bối Bối hai người. Vẫn lãnh lẽo mở miệng nói: ”Nói cho các ngươi thì có thể! Nhưng là có một điều kiện!"

"Mời nói.” Lạp Kỳ cười nói.

"Ở trong màn sương xám, ta và hai ngươi cùng đi!” Tử phát thanh niên’Bố Long' nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

Lâm Lôi nhướng mày một cái. Cùng đi với mình? Mặc dù đối với tử phát thanh niên không quá quen thuộc, qua vài lần tiếp xúc ngắn ngủi, Lâm Lôi cũng biết Bố Long hẳn là một người rất lạnh lùng tự ngạo, chỉ là … Bố Long cũng yêu cầu đi cùng mình. Hiển nhiên khu vực sương xám rất nguy hiểm!

Lạp Kỳ ba người lập tức nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối.

"Được rồi.” Lâm Lôi gật đầu.

Tử phát thanh niên gật đầu, lạnh lẽo nói: “Trong khu vực sương xám này là một loại năng lượng đặc thù. Nếu linh hồn không đủ mạnh thì trong màn sương sẽ lâm vào vô cùng vô tận huyễn cảnh! Đến lúc đó, chẳng phân biệt được địch ta, hơn nữa không ngừng giết chóc … vĩnh viễn chạy không ra, vĩnh viễn bị giam trong huyễn cảnh!"

Tất cả mọi người trong lòng run lên.

Vĩnh viễn lâm vào trong huyễn cảnh?

Mình cũng có vĩnh hằng tánh mạng, nếu vĩnh viễn lâm vào huyễn cảnh, vậy cũng coi như chết.

"Bên trong có rất nhiều người, rất nhiều!" Tử phát thanh niên ’Bố

Long' lạnh lùng nói,”Vô số năm qua, phỏng chừng mỗi lần đều có thượng vị thần đi vào khu vực sương xám. Lâm vào vô tận huyễn cảnh, bởi vì thượng vị thần không có khả năng chết già, muốn chết cũng là giết chóc mà tử vong, cho nên ... vô số năm qua, số thượng vị thần nơi này nhiều kinh người. Một khi chúng ta gặp những thượng vị thần lâm vào huyễn cảnh này, họ coi chúng ta là sanh tử cừu địch, lao vào giết chóc.”

Lâm Lôi mấy người bọn họ sắc mặt đều rất khó coi.

"Mỗi tháng vào ngày trăng tròn đều có người tiến vào.” Lạp Kỳ nhíu mày nói.”U Minh Sơn tồn tại không biết vô số ức năm rồi. Trong màn sương xám, rốt cục có bao nhiêu thượng vị thần đây?"

Lâm Lôi bọn họ đều không khỏi hướng màn sương xám nhìn lại.

Tiếng hét phẫn nộ. Tiếng chém giết. Tiếng gầm gừ. Như trước tiếp tục vang lên, Lâm Lôi bọn họ cũng hiểu được tại sao tiếng hét phẫn nộ không ngừng, là bởi vì nơi này thượng vị thần nhiều vô cùng!

"Nhắc nhở các ngươi, đừng xem thường mấy thượng vị thần lâm vào huyễn cảnh.” Tử phát thanh niên’Bố Long' cười lạnh nói. “Trong số những người này, có người am hiểu linh hồn, có người am hiểu vật chất. Lâm vào hoàn cảnh như vậy, chỉ là linh hồn phương diện yếu một chút, chính là nói không chừng, bọn họ vật chất công kích rất đáng sợ, thậm chí có thục lực của thất tinh ác ma.”

Lâm Lôi không khỏi hít sâu một hơi.

"Hơn nữa. Trong màn sương xám giết chóc không ngừng. Vô số năm qua, thượng vị thần chết đi rất nhiều, những người còn sống cơ hồ đều là vật chất công kích rất mạnh.” Tử phát thanh niên ’Bố Long' trịnh trọng nói,”Vừa rồi ta đi vào, nếu không phải ta tốc độ nhanh, sợ rằng đã ......"

Lạp Kỳ ba người sắc mặt đều có chút khó coi.

Thực lực Bố Long, bọn họ đều biết! Cũng ở trong đó, thiếu chút nữa xong đời.

"Bất quá, các ngươi cũng yên tâm, những người bị nhốt ở trong đó còn sống đến nay, vật chất công kích đại khái là lục tinh ác ma, thất tinh yêu ma cũng không nhiều" Bố Long nói.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau.

"Lão Đại. Cao thủ trong màn sương xám, sợ rằng so với cao thủ của tứ thần thú gia tộc còn nhiều hơn." Bối Bối nói.

Lâm Lôi có chút gật đầu, U Minh sơn vô số năm qua, không biết hấp dẫn đã hấp dẫn bao nhiêu cường giả?

Bối Bối truyền âm nói:"Khó trách. Hắn muốn đi cùng chúng ta."

Lâm Lôi liếc mấy người một cái. Mấy người đều cảm thấy áp lực: "Các vị. Chuẩn bị đi vào, đã đến đây rồi, nếu cùng nhau đồng thời đi vào còn hơn là ở ngoài."

"Ta đi." Âm nhu nam tử là người thứ nhất mở miệng.

"Đi vào." Ngõa Lợi Đặc gật đầu.

"Ta … cũng đi." Lạp Kỳ chần chờ chỉ chốc lát, nói.

"Đại ca." Ngõa Lợi Đặc lập tức quát,"Ngươi vẫn còn muốn tiến vào? Linh hồn ngươi..." Lạp Kỳ cũng lắc đầu nói:"Yên tâm đi. Về phương diện linh hồn, mặc dù ta so với ngươi kém chút, nhưng cũng không yếu, hẳn là sẽ chịu đựng được!"

Lâm Lôi lạnh lẽo liếc mắt nhìn Lạp Kỳ một cái.

"Xuất phát.” Lâm Lôi lạnh lẽo nói,

Đoàn người này, tự nhiên là do Lâm Lôi, Bối Bối cầm đầu. Dưới tình huống nguy hiểm, bất kể là người hay là thần, đều tự nhiên phục tùng người mạnh nhất.

Tiến vào màn sương, trong nháy mắt, Lâm Lôi liền cảm thấy đầu có chút một mê muội, đồng thời Lâm Lôi cũng nhận thấy được … linh hồn phòng ngự chủ thần khí, bên ngoài màn bảo vệ trong suốt đã có một vòng năng lượng sương xám tồn tại, loại năng lượng đang ăn mòn. Chỉ là Lâm Lôi còn có thể chống cự.

"Dừng lại!" Lâm Lôi quát.

Vừa mới tiến nhập khu vực sương xám. Tất cả mọi người cảm nhận được ảnh hưởng của thứ sương này, Bối Bối có linh hồn phòng ngự thần khí cũng có thể ngăn cản, tử phát thanh niên đã có kinh nghiệm, âm nhu nam tử cau mày vẫn bảo trì thanh tỉnh. Ngõa Lợi Đặc kiên nghị nam tử, cũng có thể bảo trì thanh tỉnh, chỉ có Lạp Kỳ.

Lạp Kỳ trên mặt vẻ mặt bắt đầu biến hóa. Toàn thân cũng phát run.

"A!" Đột nhiên phẫn nộ điên cuồng, hét lên một tiếng. Trong tay đột ngột xuất hiện một thanh chiến đao. Trực tiếp hướng tới Ngõa Lợi Đặc bên cạnh bổ tới. Ngõa Lợi Đặc và hắn quá gần nhau, ngay cả ngăn cản cũng không kịp.

"Bồng!"

Một đạo quang mang màu vàng hiện lên, Lạp Kỳ cả người trực tiếp bay ra, rơi xuống bên ngoài màn sương xám.

"Sao?" đám người tử phát thanh niên, không khỏi đều hướng long vĩ kim chúc sáng bóng, của Lâm Lôi nhìn lại. Vừa rồi trong nháy mắt, chính là Lâm Lôi dùng long vĩ đánh Lạp Kỳ ra ngoài.

"Đại ca, ngươi không có việc gì chứ.” Ngõa Lợi Đặc vội vàng hỏi.

Bên ngoài màn sương Lạp Kỳ trong ngực đau nhức, máu tươi nhiễm hồng quần áo, hắn rất nhanh khôi phục thanh tỉnh, rồi sau đó lớn tiếng nói:”Ta không có việc gì. Lâm Lôi tiên sinh, cám ơn đại ân ngươi đã cứu mạng!" Nếu không phải có Lâm Lôi, có lẽ hắn đã giết chết Ngõa Lợi Đặc, mà chính hắn cũng trọn đời cũng không quay đầu lại được!

"Không biết tự lượng sức mình.” âm nhu thanh niên cười một tiếng.

"Đi thôi.” Lâm Lôi lạnh lẽo nói.

"Ngõa Lợi Đặc. Trên đường cẩn thận, ta không thể cùng ngươi đồng thời tiến vào.” Lạp Kỳ bên ngoài hô.

"Vâng.” Ngõa Lợi Đặc lúc này cùng huynh trưởng cáo biệt. Rồi sau đó đuổi kịp đám người Lâm Lôi. Chánh thức địa xâm nhập khu vực sương xám.

Trong khu vực sương xám, Lâm Lôi bọn họ năm người cẩn thận đi tới, mỗi thời khắc đều chú ý xung quanh. Xòn truyền đến lỗ tai, tiếng hét phẫn nộ, chém giết không ngừng. Đột nhiên Lâm Lôi khóe mắt liếc qua. Phát hiện một đạo quang mang màu đen từ bên cạnh bắn nhanh lại.

"Hưu!"

Quang mang màu đen bắn nhanh về phía Bối Bối.

"Tê tê ~ " quang mang màu đen lướt qua. Không gian cũng xé rách ra, một màn này cũng là đủ cho đám người tử phát thanh niên ’Bố Long' thất kinh. Bối Bối cười lớn một tiếng, trực tiếp nghênh đón, chỉ thấy tay trái của Bối Bối ngăn cản, trong tay tay phải cầm chủy thủ, trực tiếp hướng đối phương tiến lại gần.

"Phốc!" Một chiến đao màu đen tỏa quang mang xanh bổ vào ngực Bối Bối. Bối Bối một tay nắm, bắt được đối phương. Tay phải cầm chủy thủ trực tiếp cắm vào đầu đối phương.

Người chết rồi, trong đôi mắt vẫn còn điên cuồng đỏ đậm, trong nháy mắt cũng trở nên vô thần ảm đạm.

"Người điên.” Âm nhu thanh niên thấp giọng nói.

Không để ý đối phương công kích, cũng muốn giết chết đối phương. Đây là hành vi của người điên. Bối Bối thi triển từ đầu đến cuối thật hoàn mỹ. Bối Bối trên người ngay cả một vết thương cũng không có.

"Lão Đại. Thế nào?" Bối Bối đắc ý hướng Lâm Lôi nháy mắt.

"Đi mau!" Tử phát thanh niên quát.

"Sao?" Bối Bối, Ngõa Lợi Đặc không khỏi nhìn về phía hắn. Cũng đồng dạng nghi hoặc, đột nhiên sắc mặt Lâm Lôi biến đổi, bởi vì hắn cảm giác được không gian bốn phía xảy ra chấn động. Rất hiển nhiên bốn phía đang có không ít người hướng tới. Lâm Lôi không rõ vì sao đám thượng vị thần đã lâm vào huyễn cảnh mà sao đám người kia vẫn linh mẫn, như vậy.

Chính là ……

Địch nhân đánh tới!

"Chạy!"

Ai cũng không biết trong khu vực sương xám này rốt cục có bao nhiêu thần lâm vào huyễn cảnh. Lâm Lôi mấy người bọn họ vội vàng chạy, nhưng lại không phát hiện, đại thụ bên cạnh bọn họ, trên lá cây một con lục xà đang nhìn chằm chằm bọn họ, sau đó lục xà dung nhập lá xanh biến mất không thấy dấu vết.

Các bạn hãy đón chào dịch giả: the_onlysun đã dịch Bàn Long cùng mình.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 23: Tình Huống Quỷ Dị

Mấy đạo ảo ảnh chạy trốn cực nhanh vào bên trong khu vực sương xám U Minh sơn.

"Dừng lại." Lâm Lôi quát khẽ.

Lâm Lôi bọn họ năm người đều phát hiện, nhưng không có ai truy đuổi, "Tại sao các thượng vị thần rơi vào huyễn cảnh, bọn chúng đều truy đuổi chúng ta vậy?" Bối Bối có chút phẫn nộ nói. Âm nhu nam tử cười giễu nói: "Bọn họ vốn đã điên rồi!"

"Là rơi vào huyễn cảnh!" Tử phát thanh niên 'Bố Long' có chút tức giận quát.

"Ta nói bọn họ điên, nhưng chưa hề nói ngươi điên, ngươi kích động cái gì?" âm nhu nam tử có chút kinh ngạc.

Tử phát thanh niên hừ lạnh một tiếng.

"Đừng tranh luận nữa." Lâm Lôi nhìn xung quanh, thấp giọng nói, "Bất kể những người này rơi vào huyễn cảnh hay là điên, ít nhất linh hồn bọn họ đã bị sương mù ảnh hưởng. Giết chóc sẽ hấp dẫn những người khác đến. Xem ra ...... chúng ta phải tăng tốc độ lên để mau chóng thoát khỏi khu vực sương xám."

"Không cần vội." âm nhu nam tử cười nói. "Nói không chừng, trong khu vực sương xám có U Minh quả."

Lâm Lôi liếc hắn một cái.

U Minh quả có thể xuất hiện bất kỳ tại một chỗ nào đó của U Minh sơn. Đương nhiên tại khu sương chêt chóc này có khả năng xuất hiện lớn nhất, còn khu sương trắng có khả năng xuất hiện nhỏ nhất.

"Nếu ngươi nguyện ý lưu lại khu vực sương xám, ta không ngại." Lâm Lôi lạnh lẽo nói, "Xuất phát!"

Lập tức, Lâm Lôi, Bối Bối hai người tiếp tục đi tới. Ngõa Lợi Đặc, tử phát thanh niên hai người cũng không chần chờ, lập tức đi theo Lâm Lôi. Còn âm nhu nam tử bất mãn, vừa nhíu mày, nhìn bốn phía, liên bước theo sau.

Sương mù xuất hiện xung quanh.

Lâm Lôi năm người cẩn thận cảnh giác đi tới. Nếu cảm giác được phía trước có giết chóc, sẽ trực tiếp chuyển hướng hành tẩu. Lâm Lôi bọn họ đêu phát hiện bên trong U Minh sơn, nếu bằng cảm giác mà đi thẳng. thì ngược lại không có khả năng thành công đi tới mục đích. Nhưng nếu đi loạn lên, thử vài lần, thì lại có cơ hội thành công.

Từng bước từng bước tiến lên.

Nhìn như thong thả nhưng thực ra lại cực nhanh.

"Hô!"

Một ngọn lửa màu đột ảo ảnh nhiên từ trên trời giáng xuống. Trong nháy mắt, không gian phảng phất chấn động. Khí tức không thể địch nổi bao phủ Lâm Lôi, ngọn lửa màu đỏ ảo ảnh trực tiếp đánh về phía người cầm đầu là Lâm Lôi. Lâm Lôi lạnh lùng, hai mắt màu vàng lợt đảo qua đảo lại, bên ngoài thân thổ quang mang màu vàng trong nháy mắt xuất hiện tràn ngập, trực tiếp vây lấy ảo ảnh!

Hắc thạch không gian! Xích lực!

Đồng thời, cổ tay Lâm Lôi di chuyển thần kiếm Lưu ảnh trong suốt.

'Phốc' địa một tiếng, giống như cắt đôi tờ giấy, ở phía trên không xuất hiện một cái khe lớn. Rơi vào 'Hắc Thạch không Gian', tốc độ giảm nhanh chóng, bóng người ứng phó không kịp, trực tiếp bị Lâm Lôi chém một kiếm vào đầu.

Một kiếm, chém làm đôi!

Người chết!

Tử phát thanh niên 'Bố Long', âm nhu nam tử cùng với Ngõa Lợi Đặc nhịn không được trong lòng khiếp sợ. Khí tức của người đánh lén kia dễ dàng làm không gian chấn động. Thực lực đó hoàn toàn có thể tưởng tượng. Nhưng dưới tay Lâm Lôi không chống được một chiêu!

"Đi mau." Lâm Lôi lạnh lẽo nói, đồng thời tốc độ đột nhiên gia tăng! Những người khác lập tức gia tăng tốc độ. Trong khu vực sương xám, sau mỗi một lần chiến đấu, phải rất nhanh ly khai hiện trường chiến đấu. Nếu không, trong nháy mắt, sẽ bị thượng vị thần điên cuồng xung quanh, lập tức đánh tới.

"Thật là mạnh." âm nhu nam tử nhìn Lâm Lôi một chút, mày nhíu lại. "Với thực lực này, đi theo hắn, cho dù thấy được U Minh quả …… ta cũng không đắc thủ được." Đi theo Lâm Lôi, mặc dù an toàn một chút, chỉ là tranh đoạt U Minh quả, bọn họ không thể tranh nổi Lâm Lôi. Dù sao Thất tinh ác ma bình thường, rơi vào hắc thạch không gian, tất cả chỉ để Lâm Lôi mặc sức giết chóc.

Sau khi đạt tới thượng vị thần, thực lực Lâm Lôi đã bằng Tu La Địa Ngục bình thường.

"Hô. Hô!" Lâm Lôi bọn họ tiếp tục tiến lên, một khi cảm giác được không gian phía trước có ba động, lập tức thay đổi phương hướng. Do vậy, nhất thời không gặp thượng vị thần khác rơi vào trạng thái điên cuồng.

Khu vực sương xám núi rừng của U Minh sơn.

Một gốc cây to đến năm - sáu ôm mới hết, dưới tàng cây, hơn mười người đang khoanh chân ngồi. Hai mắt những người này đỏ hồng, trong đôi mắt toát lên sự điên cuồng. Nhưng bọn họ không chém giết lẫn nhau, mà chia ra, ngồi ở các vị trí khác nhau dưới tàng cây. Bọn họ nhìn về phía người khác giống như dã thú đang cảnh giác đối phương.

"Hô!"

Những đạo ảo ảnh đột nhiên từ xa, cực nhanh phóng tới.

Cơ hồ trong nháy mắt, hơn mười người đang khoanh chân ngồi im, đồng thời nhìn lại.

Lúc này - hơn mười người cùng Lâm Lôi bọn họ năm người đối mắt.

"Sao?" Lâm Lôi năm người ngẩn ra.

Trong nháy mắt vẻ mặt hơn mười người này vặn vẹo, giống như tia chớp từ trên mặt đất bay lên.

"Nhanh!" Lâm Lôi lập tức gào lên một tiếng.

Không phải là sợ hơn mười người này, mà không muốn gặp rắc rối bị hơn mười người này cầm chân . Nguyên nhân trải mấy trăm, mấy ngàn, càng có nhiều thượng vị thần điên cuồng chem giết lẫn nhau. Có khả năng sinh tồn tại đây cho tới tận bây giờ, các thượng vị thần sẽ không phải là người yếu, phần lớn đều gần đạt thực lực lục tinh ác ma.

"Cáp!" một tử phát nữ nhân (ND- người phụ nữ tóc tim) điên cuồng dùng đao hình lưỡi liềm, trực tiếp đánh xuống, một đạo hắc quang hình cánh cung, trong nháy mắt xé không gian. cực nhanh bay tới Lâm Lôi bọn họ.

"Hát!" một thiết giáp tráng hán (NG-tráng hán mặc giáp sắt) điên cuồng đột nhiên đánh ra một quyền, một vòng không gian gợn sóng từ nắm tay tràn ngập, theo đường thẳng, nhanh chóng tiến tới gần Lâm Lôi bọn họ.

Trong nháy mắt, hơn mười người cùng xuất ra công kích cực mạnh. Hơn nữa, không thể nghi ngờ vấn, đều là vật chất công kích.

Các vật chất công kích làm loạn không gian chấn động, tạo nên các vết rách. Hoặc công kích có màu sắc hoa lệ, hoặc là công kích mơ hồ trong suốt …… Trong nháy mắt, hoàn toàn bao phủ Lâm Lôi năm người, tốc độ chạy trốn rất nhanh, nhưng thoát không kịp tốc độ công kích.

Hơn mười người công kích bao phủ một khối khu vực, nên có chút phân tán, mỗi người cũng chỉ gặp phải hai ba đạo công kích mà thôi. Trong đám người, ứng phó nhẹ nhất nhất hiển nhiên là Bối Bối, tùy ý dùng nắm tay đánh nát các công kích. Lâm Lôi dựa vào thân thể cùng với thần cách binh khí nên cũng dễ dàng chống đỡ.

Ba người còn lại có chút thảm.

"Chạy thôi!" Tử phát thanh niên 'Bố Long' miễn cưỡng ngăn cản được hai đạo công kích. Sau khi bị đạo công kích thứ ba đã bị thương cánh tay trái, liền gào lên, cực nhanh bay lên để chạy trốn.

"Hỗn đản!" âm nhu nam tử khẽ quát một tiếng, trong tay ảo ảnh màu đen chợt lóe lên rồi biến mất, một đạo ánh sáng màu đen bổ vào hắn. Ngực của âm nhu nam tử bị xuyên thủng, nhưng cắn răng chạy trốn.

Đáng thương nhất là Ngõa Lợi Đặc! Ngõa Lợi Đặc am hiểu về linh hồn công kích, nên phòng ngự 'Vật Chất công Kích' có chút khó khăn. Miễn cưỡng chống được một đạo công kích. Chỉ là tiếp theo lại xuất hiện thêm 2 đạo vật chất công kích, một đạo xẹt qua nửa người dưới của hắn, một đạo xẹt qua đầu vai, nhất thời một một chân bị đánh gẫy bay đi và cánh tay phải cũng bị gẫy. Nhưng Ngõa Lợi Đặc liều mạng, phi hành cực nhanh.

"Nhanh lên một chút." Lâm Lôi quát, đồng thời cũng sử dụng hắc thạch không gian. Lâm Lôi năm người dùng tốc độ nhanh nhất để chạy. Hơn mười thượng vị thần rơi vào trạng thái điên cuồng gào lên giận dữ, phảng phất như đang truy sát sanh tử cừu nhân, không ngừng đuổi theo.

Ở U Minh sơn tùy ý có thể thấy được đại thụ, trong đó trên lá cây của một gốc cây đại thụ, một con lục xà lại xuất hiện, nhìn chằm chằm đám người đang chạy trốn.

Chỉ chốc lát, Lâm Lôi bọn họ xuất hiện ở ranh giới giữa khu vực sương trắng và khu vực sương xám. Rất hiển nhiên …… đường đi của bọn họ không đúng, không có khả năng tới được khu vực sương tím.

"Lại quay trở lại." Bối Bối bất đắc dĩ nói.

"May là trốn thoát." Ngõa Lợi Đặc thở dài một hơi, vội vàng tranh thủ thời gian, cố gắng trị liệu vết thương trên người. Tương tự, tử phát thanh niên 'Bố Long' cũng âm nhu nam tử cũng trị liệu thương thế. Trong lúc chạy trốn vừa rồi, mấy người vô cùng khẩn trương, nếu lại bị một đám thượng vị thần vây lại được thì bọn họ thảm rồi.

May là trên đường chạy trốn, nhanh chóng thoát khỏi khu vực sương xám.

"Cẩn thận chuẩn bị. Một lúc nữa, lại tiếp tục đi vào." Lâm Lôi nói.

"Các ngươi hãy đi trước đi, ta sẽ đi vào một mình." âm nhu nam tử lạnh lẽo nói. "Cảm tạ Lâm Lôi tiên sinh đã trợ giúp …… bất quá, ta có thói quen đi một mình, hơn nữa năm người cùng ở một chỗ, mục tiêu quá lớn, dễ dàng hấp dẫn địch nhân."

"Sao?" Tử phát thanh niên 'Bố Long' cùng Ngõa Lợi Đặc đều nhìn về phía hắn.

"Tùy ngươi." Lâm Lôi lạnh lẽo nói.

Bối Bối cười giễu, liếc nhìn hắn: "Oh, một mình? Ta thấy là muốn tìm U Minh quả đây mà."

Khóe mắt của âm nhu nam tử có chút giật giât, cười nói: "U Minh quả? Tất cả đều dựa vào vận khí, không phải ta muốn tìm là có thể tìm được."

Bối Bối hừ một tiếng, không nói nữa.

Chỉ chốc lát, Lâm Lôi nhìn Ngõa Lợi Đặc, tử phát thanh niên 'Bố Long' một lát. Thương thế của hai người đã trị liệu tốt rồi, liền mở miệng nói: "Hẳn là hai vị đã ổn rồi, chúng ta xuất phát thôi!" Ngõa Lợi Đặc, tử phát thanh niên lập tức đi theo Lâm Lôi, Bối Bối lại một lần nữa tiến vào khu vực sương xám.

Trong khi đi vào khu vực sương xám, Bối Bối còn quay đầu, liếc nhìn âm nhu nam tử, khinh thường cười giễu một tiếng.

Âm nhu nam tử vẫn duy trì nụ cười, đợi đến bốn người rời đi.

"hừ!" âm nhu nam tử hừ lạnh một tiếng. "Tím U Minh quả. Không chỉ đơn thuần dựa thực lực, mà vận khí là quạn trọng nhất. Bây giờ các ngươi so với ta mạnh hơn. Nếu ta tìm được U Minh quả, thực lực tăng nhiều, có chủ thần khí …… đến lúc đó!" Bên ngoài thân âm nhu nam tử lưu quang màu đen lưu chuyển, cả người trở nên mơ hồ.

Giống như ảo ảnh, âm nhu nam tử lặng lặng tiến vào khu vực sương xám.

Lâm Lôi bọn vô cùng cẩn thận, cũng không dám bay cực nhanh.

"Thượng vị thần điên cuồng, không phải chiến đấu liên tục, có đôi khi, bọn họ cũng lặng yên, tránh ở một chỗ." Lâm Lôi cảnh giác chú ý bốn phía, " Thượng vị thần điên cuồng cũng giống như ma thú ở ma thú sơn mạch Ngọc Lan đại lục đều điên cuồng và tàn nhẫn."

Lâm Lôi đột nhiên nghĩ bây giờ hắn hành tẩu tại U Minh sơn, cũng giống như lúc thiếu niên hành tẩu tại ma thú sơn mạch.

Chỉ là khi đó hắn chỉ đối phó ma thú mà thôi. Nhưng bây giờ, hắn đề phòng lại là một đám thượng vị thần điên cuồng! Và ở ngọn núi cao nhất Minh Giới và là nơi Chủ ở - U Minh sơn!

"Các ngươi nhìn kìa!" Bối Bối đột nhiên hô một tiếng.

Lâm Lôi mấy người lập tức hướng phía trước nhìn lại, phía trước đang có một thi thể đang bay lơ lửng do bị đám cây cuốn lấy. Trên đường, Lâm Lôi bọn họ cũng gặp qua không ít thi thể. Chỉ là …… bọn hắn vô cùng quen thuộc người này. Đúng là âm nhu nam tử!

"Là hắn sao?" Lâm Lôi nhíu mày, lúc này đã lại gần.

Khuôn mặt âm nhu nam tử tái nhợt, trên trán có một lỗ thủng.

"Là lục xà!" Lâm Lôi trong nháy mắt nhận định. Bối Bối cười giễu nói: "người này luôn kiêu ngạo. Luôn tưởng rằng mình lợi hại. Còn muốn đi tìm U Minh quả …… hừ, không nghĩ tới ngay cả một con lục xà cũng không đối phó được!"

Lâm Lôi cũng âm thầm lắc đầu.

Một con lục xà cũng không đối phó được. Đi một mình, không thể tự tin được.

"Trên đường đi, chúng ta cẩn thận một chút." Lâm Lôi tiếp tục đi tới.

Ngõa Lợi Đặc, tử phát thanh niên 'Bố Long' liếc thi thể của âm nhu nam tử, âm thầm lắc đầu, lập tức tiếp tục đi tới.

Nhưng Lâm Lôi mấy chưa chú ý tới -

Lỗ thủng trên người của âm nhu nam tử không chỉ có một lỗ ở trên trán mà còn có ở ngực, trên đùi. Có tới ba lỗ thủng! Nếu chú ý tới ba lỗ thủng này, Lâm Lôi bọn họ sợ rằng sẽ càng thêm cảnh giác.

"lão Đại, ta cảm giác được có chút không ổn." Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi vẻ mặt trịnh trọng: "Ta cũng cảm thấy không ổn. Xung quanh không còn tiếng chém giết nữa." Lúc trước, vẫn nghe được tiếng chém giết, tiếng hét phẫn nộ. Nhưng bây giờ không nghe được, có chút quỷ dị liễu. Đồng thời, hắc bào tử phát thanh niên 'Bố Long' cùng Ngõa Lợi Đặc cũng cảnh giác, chú ý bốn phía, đi theo sau Lâm Lôi, chậm rãi đi tới.

Xung quanh -

Một gốc đại thụ địa trên đám lá xanh, có một con lục xà lặng yên từ phía sau, nhìn chằm chằm Lâm Lôi bọn họ. Số lượng lục xà vô cùng nhiều …… đủ làm cho Lâm Lôi bọn họ da đầu tê dại. Đáng tiếc, Lâm Lôi bọn họ căn bản không hề phát hiện ra sự tồn tại của đám lục xà.

"lão Đại, lục xà!" Bối Bối đột nhiên truyền âm nói, ánh mắt không chớp mắt nhìn trên đám lá cây đang có một con lục xà đang lặng yên, nhìn chằm chằm. Con lục xà phát hiện Bối Bối nhìn chằm chằm nó, hóa thành năng lượng màu xanh biếc hoàn toàn dung nhập vào lá xanh, biến mất không dấu vết.

"Không thấy? Có khả năng dung nhập vào lá cây?" Lâm Lôi không khỏi cả kinh.

Lâm Lôi có chút nghi ngờ, đột nhiên quay đầu lại, ánh mắt như tia chớp nhìn hướng bốn phía, nhìn kĩ lá cây của đại thụ. Vừa nhìn, sắc mặt Lâm Lôi đột nhiên đại biến....

Ánh mắt vừa đảo qua, dễ dàng thấy hơn mười con lục xà!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 24: May Hay Rủi?

Đi mau!" Lâm Lôi vẻ mặt khó coi, cấp tốc quát.

Những người khác nghe vậy, cũng không dám trì hoãn hay thắc mắc gì, khẩn trương lao theo Lâm Lôi.

"Sao nhiều lục xà như vậy, chuyện gì thế nhỉ?" Lâm Lôi đang chạy đồng thời trong lòng tự hỏi, hơn nữa trước khi tiến vào khu vực sương xám, những nơi hắn vừa đi qua, một con lục xà cũng không thấy vậy mà đến chỗ này lại phát hiện nhiều như vậy! Chúng ẩn mình trong lá xanh như vậy sao không có một tia năng lượng ba động nhỉ?"

”Thần cấp cường giả cũng có thể thi triển địa hành thuật, hỏa thể thuật… à xem nào, chính là biện pháp thân thể hóa thành năng lượng. nhưng loại biến hóa này dám chắc vẫn khiến cho năng lượng biến đổi, không thể làm được như lục xà, không một tiếng động. Ở ngay bên cạnh cũng không thể phát hiện.

Lâm Lôi cảm thấy tình huống rất quỷ dị!

Tới giờ phút này cũng không hiểu được, hắn phải cẩn thận suy nghĩ.

"Hẳn là không sai biệt lắm, vậy lục xà sẽ không đuổi theo.” Bối Bối linh hồn truyền âm nói. ”Tiếp tục, nhanh lên một chút.” Lâm Lôi cũng không một chút chần chờ.

Lâm Lôi nhóm bốn người đang chạy trốn, đột nhiên - -

"Ào!"“Ào!"“Ào!"

Trong nháy mắt, hơn mười vệt ảo ảnh màu xanh biếc bay lên không, cơ hồ đều từ phía sau chạy tới, chỉ có số ít ba đạo ảo ảnh từ phía trước chạy tới. Tốc độ của lũ Lục xà cực kỳ kinh người …như một mũi tên màu xanh, trong nháy mắt xuyên thấu không gian. Lục xà nhiều vô kể!

Lâm Lôi sắc mặt nhất thời đại biến.” Ào, hắc thạch không gian đột nhiên bành trướng.

Đường kính bình thường là năm thước, khuếch trương lên đường kính mười lăm thước.

Những con lục xà đi vào hắc thạch không gian, tốc độ giảm mạnh nhưng vẫn như trước bay tới 4 người. Thật quỷ dị … hơn mười đầu lục xà không hề công kích Bối Bối, mà là công kích Lâm Lôi, Bố Long, Ngõa Lợi Đặc ba người. Mỗi người đều bị gần mười đầu lục xà vây công.

Lâm Lôi ánh mắt phát lạnh, nhất thời, vút vút” chung quanh hình thành tường đất.

"Roẹt!" Lục xà dễ dàng xuyên thấu tường đất.

Lâm Lôi trong tay cầm lưu ảnh thần kiếm, trong nháy mắt hóa làm một trận gió. Giống như vô số đạo bóng kiếm hướng đám lục xà, đã từng giao thủ với lục xà, Lâm Lôi biết muốn giết lục xà, phải đánh nát đầu. Tuy nhiên, lục xà tốc độ nhanh, đầu lại quá nhỏ, thật khó mà chém trúng!

hơn nữa lại ở trong hắc thạch không gian, nên tốc độ đã bị ảnh hưởng rất lớn.

"Vút vút” vô số bóng kiếm như quện vào nhau, trong nháy mắt băm nát đầu lục xà.

Đám lục xà trong hắc thạch không gian cũng bị giới hạn về, nhưng dù sao tốc độ bọn chúng rất nhanh … cách khoảng gần mười thước, chúng vẫn cố gắng xuyên qua màn kiếm của Lâm Lôi. Trong nháy mắt chín đầu lục xà nhào thẳng về phía Lâm Lôi, sáu đã bị nghiền nát tan tành lúc này đang nằm trên mặt đất.

Còn lại ba, mặc dù cũng bị thương nhưng vẫn cố lao về phía Lâm Lôi.

"Xoẹt!" Lâm Lôi long vĩ chớp động, trực tiếp đánh nát hai đầu lục xà.

Còn lại một - đang bay tới Lâm Lôi cũng bị xử nốt.

"hai người họ…" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

Tử phát thanh niên Bố Long, do lục xà bị giới hạn về tốc độ nên ứng phó cũng rất là dễ dàng. Hắn dùng trường kiếm yêu dị chém giết năm đầu lục xà, sau đó thân thể chung quanh trực tiếp tràn ngập đám mây lôi điện.

Tốc độ của đám lục xà đã giảm, vừa tiến vào đám lôi điện, tốc độ lại càng giảm.

Tử phát thanh niên tự nhiên dễ dàng, giết chết những con còn lại.

"Ngõa Lợi Đặc ……" Lâm Lôi nhướng mày.

Ngõa Lợi Đặc thân là cường giả tu luyện tử vong quy tắc, cũng giải quyết một ít lục xà. Còn lại một con lục xà, cắn vào tay Ngõa Lợi Đặc rồi chui vào trong cơ thể.

"Hắn không có việc gì sao?" Bối Bối, tử phát thanh niên Bố Long cũng đều xem qua.

Ngõa Lợi Đặc đứng ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Chỉ chốc lát - -

"Các vị. Ta tốt lắm, tiếp tục xuất phát đi.” Ngõa Lợi Đặc mở miệng cười nói, chỉ là hắn sắc mặt có chút tái nhợt.

"Lục xà tiến vào trong cơ thể mùi vị thế nào?" Bối Bối dò hỏi.

Ngõa Lợi Đặc gật đầu nói: ”Lục xà tiến vào trong cơ thể, ta lập tức nóng nảy, thi triển cả thần lực, cả linh hồn lực công kích!" Lâm Lôi cũng cười thầm, nếu lục xà tiến vào cơ thể mình, sợ rằng cũng sẽ khẩn trương thi triển hết võ để xử lý thôi..

"Chính là không ngờ … lục xà hóa thành một đạo năng lượng màu xanh biếc tốc độ cực nhanh trực tiếp hướng tới óc ta. Tuy nhiên, lục xà sau khi thi triển linh hồn công kích cũng yếu đi. Ta cũng là liều mạng mới khó khăn tiêu diệt hoàn toàn năng lượng màu xanh biếc!" Ngõa Lợi Đặc nói.

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

"Lục xà sau khi công kích linh hồn lại không ngừng yếu đi!" Lâm Lôi có chút hiểu được năng lượng màu xanh biếc tạo thành lục xà hẳn là cùng loại linh hồn năng lượng.

"Tốt lắm, bây giờ mọi người càng thêm cẩn thận!" Lâm Lôi nói, ”Ta chỉ có thể giúp mọi người có thể thôi. Có thể sống sót mà ra ngoài hay không còn phải phụ thuộc vào năng lực của chính mình thôi” Lâm Lôi vẫn duy trì hắc thạch không gian, có hắc thạch không gian… áp lực lên Bố Long, Ngõa Lợi Đặc cũng giảm đi.

Nếu không, vừa rồi dưới tình huống như vậy, bọn họ hai người chết chắc.

"Lâm Lôi, cám ơn.” Ngõa Lợi Đặc, Bố Long hai người có chút cảm kích, dù sao giờ phút này bọn họ vẫn phải nhờ cậy vào Lâm Lôi

"Tiếp tục xuất phát.” Lâm Lôi nói.

Sau khi Lâm Lôi rời đi chỉ chốc lát, một đại hán tóc ngắn mầu nâu xuất hiện, ánh mắt u lãnh như biển sâu. Cẩn thận dò xét nơi này trong chốc lát.

"Nhiều lục xà như vậy ..." Tráng hán đôi mắt dần dần sáng, ”Nhiều năm như vậy rồi, ta quên cả thời gian, cuối cùng cũng chờ được đến ngày này" Tráng hán hơi run người vì kích động, lập tức cẩn thận đánh giá chung quanh, tựa hồ cảm ứng được phía trước có năng lượng ba động, hướng phía trước đi tới.

Lâm Lôi không sao tưởng được, vừa mới bị một đám lục xà vây công, giờ vừa mới đi có chốc lại bị lục xà vây công. Hơn nữa ... lần này quy mô và kích thước của lục xà rõ ràng so lớn hơn trước nhiều. Có tới trăm con lục xà.

Hơn nữa cũng như lần trước -

Lục xà không công kích Bối Bối, chỉ công kích Lâm Lôi, Ngõa Lợi Đặc, tử phát thanh niên Bố Long ba người.

"Vút Vút”

Giữa không trung một đoàn lục xà điên cuồng hướng Lâm Lôi kéo tới.

"Lão Đại!" Bối Bối cũng chạy tới.

"Bọn này điên rồi!" Lâm Lôi vung Lưu ảnh thần kiếm trong tay, trong nháy mắt phía trước Lâm Lôi xuất hiện trăm vạn ảo ảnh, đám lục xà dưới lưu ảnh thần kiếm tất cả đều chém tan nát. Hơn 50 đầu lục xà đột phá lưu ảnh thần kiếm, chỉ còn có một.

Một con lục xà này, lại là bị Bối Bối bắt được.

"Ồ, lão Đại, kiếm của huynh, tốc độ so với vừa rồi nhanh rất nhiều ghê?" Bối Bối kinh ngạc nói.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười: ”Bởi vì lúc này ta dụng chính là phong nguyên tố pháp tắc!"

Lâm Lôi cũng bồi hồi không thôi, lâu như vậy, do trình độ lĩnh ngộ đại địa pháp tắc vượt qua phong nguyên tố pháp tắc cho nên Lâm Lôi cơ hồ đều sử dụng đại địa pháp tắc … thành quen. Vừa rồi trong khi chống đở đám lục xà, Lâm Lôi mới phản ứng lại! Chính mình thân thể cường hãn phối hợp thần cách binh khí sắc bén, lực công kích đủ để chém giết lục xà.

Nếu vận dụng đại địa pháp tắc, chỉ là để cho lực công kích càng mạnh! Thậm chí có thể phá toái không gian!

Đối phó lục xà này, sức mạnh Long hóa thân thể phối hợp lưu ảnh thần kiếm, cũng đủ! Lực công kích cường thịnh trở nên lãng phí.

Thi triển đại địa pháp tắc, lực công kích rất mạnh nhưng tốc độ không tăng nhiều lắm.

Mà thi triển phong nguyên tố pháp tắc với lưu ảnh thần kiếm, mỗi một kiếm uy lực không gia tăng nhiều lắm nhưng tốc độ tăng lên trăm ngàn lần … cho dù lục xà số lượng nhiều, cũng bị chém nát như tương.

"Chỉ là, phong nguyên tố pháp tắc tu luyện quá chậm. Gần hai ngàn năm trôi qua, cũng chỉ để cho tốc độ áo nghĩa, với phong chi không gian huyền ảo, có chút phù hợp.” Lâm Lôi thầm than, phong nguyên tố pháp tắc chừng chín đại huyền ảo, tốc độ áo nghĩa, lúc còn ở ngọc lan đại lục là do dung hợp khoái mạn hai đại huyền ảo mà thành.

Tốc độ áo nghĩa, cùng phong chi không gian huyền ảo. Bản chất tương đối giống nhau. Lâm Lôi cũng miễn cưỡng kết hợp.

Chỉ là khoảng cách để dung hợp hoàn toàn, còn rất xa.

"Tuy nhiên, thi triển phong nguyên tố pháp tắc đối phó quần công, cũng tốt.” Lâm Lôi trong lòng thở một hơi.

Để tấn công, đại địa công kích rất mạnh, nhưng nếu đối phó lục xà quần công, rõ ràng có chút phiền toái.

Nhưng phương pháp này, cũng chỉ thích hợp cho Lâm Lôi!

Bởi vì lục xà, phòng ngự lực chính là rất mạnh, muốn chém giết còn tương đối khó. Phải đủ lực công kích! Như Bố Long, Ngõa Lợi Đặc, như thế nào có thể giống như Lâm Lôi, thân thể cùng vũ khí, lực công kích đủ để giết chết lục xà.

"Bọn họ hai người ……" Lâm Lôi xem qua nói.

Tử phát thanh niên Bố Long và Ngõa Lợi Đặc đều đứng tại chỗ.

"Ngõa Lợi Đặc đã chết.” Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Vừa rồi thời khắc nguy hiểm, Lâm Lôi chỉ có thể bảo vệ được chính mình, Bối Bối đương nhiên trợ giúp Lâm Lôi. Ngõa Lợi Đặc và Bố Long chỉ có thể dựa vào chính mình.

"Ôi!" Bố Long mở to mắt, trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

"Ngõa Lợi Đặc hắn đã chết sao?" Tử phát thanh niên Bố Long ngẩn ra.

"Ừ." Lâm Lôi gật gật đầu.

Bố Long nhìn về phía Lâm Lôi, vẻ mặt phức tạp:"Lâm Lôi, ngươi nói chúng ta bây giờ nên đi chạy đi đâu? Nếu ta đoán không sai, lần đầu tiên ta đã bị hơn mười đầu lục xà công kích, lúc này đây hơn trăm đầu. Ta sợ …… tiếp theo càng nhiều!" Bố Long cũng không tin tưởng nói.

Bởi vì vừa rồi một con lục xà tiến vào trong cơ thể hắn. May mắn Bố Long linh hồn phương diện cũng mạnh, khó khăn lắm mới tiêu diệt được.

"Nên đi chạy đi đâu?" Lâm Lôi nhìn về phía bốn phía.

Bốn phía sương xám mông lung, đại thụ đầy rẫy, vô cùng hỗn độn. Trong lúc nhất thời Lâm Lôi cũng không biết nên đi chạy đi đâu.

"Trực tiếp đi phía trước." Một đạo thanh âm đột ngột vang lên.

Lâm Lôi, Bối Bối, Bố Long lập tức quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một gã tráng hán tóc nâu ngắn đột nhiên tiến lại. Tráng hán liếc mắt, khi tức phát ra từ long hóa hình thái của Lâm Lôi khiên tráng hán không khỏi khẻ cau mày.

"Bố Long!" Này tráng hán quay đầu nhìn về phía Bố Long, trên mặt tràn ngập niềm vui.

Tử phát thanh niên Bố Long nhìn này tráng hán, ngây dại.

"Ca - -" Bố Long .

Tráng hán nhất thời nở nụ cười.

"Huynh, người còn sống, ca, người còn sống sao?" Bố Long vốn lạnh lùng địa trên mặt tràn đầy kích động, ngay cả nước mắt cũng nhịn không được chảy xuống. Bố Long như thế nào đều không thể quên …… năm đó vẫn đi theo ca ca ở minh giới!

Hắn chẳng sợ cái gì bởi vì hắn có ca ca!

Ngày đó khi hắn đạt tới thượng vị thần, ca ca đi U Minh Sơn! Song … này thời gian đã trôi qua không biết bao nhiêu trăm năm. Bố Long cũng nhớ không rõ đó là lúc nào. Hắn vốn tưởng rằng ca ca đã chết. Nhưng - -

"Ha ha.” tráng hán cười lập tức đi qua, ôm lấy Bố Long.

Bố Long vốn lạnh lùng, giờ phút này như đứa nhỏ, ôm chặt lấy tráng hán:”Ca, ngươi chưa chết, thật sự thật tốt quá, thật tốt quá!"

"Ca, giới thiệu một chút. Hai vị này là đến từ Địa ngục, hắn gọi Lâm Lôi, kia là Bối Bối. Trong khu vực sương xám này, cũng nhờ Lâm Lôi tiên sinh, đệ mới may mắn bảo trụ tánh mạng.” Bố Long nói.

Tráng hán kinh dị nhìn thoáng qua Lâm Lôi, nói:”Lâm Lôi tiên sinh, ta gọi là Bố Lặc Lôi, cảm tạ ngươi chiếu cố đệ đệ ta”

Lâm Lôi gật gật đầu.

"Bố Long, theo ta đi.” Này Bố Lặc Lôi cầm lấy tay Bố Long, tiếp tục đi tới.

"Ca?" Bố Long nghi hoặc nhìn hắn.

Bố Lặc Lôi liếc liếc mắt, Lâm Lôi bọn họ, sảng khoái cười nói: ”Ngươi là ân nhân của đệ đệ ta, ta cũng nói cho các ngươi … tại khu vực sương xám, bình thường sẽ không xuất hiện lục xà số lượng lớn. Tình huống này, nhiều năm trước, ta lần đầu tiên tới đây có thấy qua một lần là khi U Minh Quả xuất hiện tại khu vực sương xám. Tuy nhiên, lần đó U Minh Quả bị những người khác đắc thủ. Như ta đoán chừng, lúc này đây nhiều lục xà như vậy, có lẽ U Minh Quả hẳn là lại xuất hiện. Ngươi đối với đệ đệ ta có ân, ta cũng cho các ngươi một cơ hội. U Minh Quả, xem là ai giành được!"

"Lục xà vây công các ngươi, bởi vì các ngươi đi vào đúng nơi. Nếu ta đoán không sai, phía trước tối đa ngàn thước nữa, hai bên, sẽ có U Minh Quả!" Bá Lặc Lôi nói.

Bố Long ngẩn ra.

"Ca - -" hắn không phải kinh hãi U Minh Quả, mà là nghi hoặc ca hắn cũng nói bí mật này cho Lâm Lôi hai người.

"Đi thôi, này cũng báo ân cho người rồi.” Bá Lặc Lôi lúc này đi nhanh về phía trước, ”tuy nhiên, các người đến đúng lúc U Minh Quả xuất hiện, cũng không biết là may hay rủi. Muốn lấy U Minh Quả đi… có thể phải chuẩn bị liều mạng.”

Lâm Lôi hứng thú nhìn bóng lưng Bố Lặc Lôi liếc mắt một cái.

"Bối Bối, ngươi nói có nên đi không?" Lâm Lôi đạm cười nói. Vốn Lâm Lôi không có kế hoạch lấy U Minh Quả, dù sao cũng đã đến đây lại đúng lúc U Minh Quả lại xuất hiện.

"Đương nhiên mau chân đến xem.” Bối Bối cười nói.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người không chút do dự, chạy theo Bố Lặc Lôi

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 25: U Minh Quả Xuất Hiện

Bá Lặc Lôi huynh đệ và Lâm Lôi huynh đệ lần lượt người trước người sau, đi nhanh tới. Có điều bọn họ bốn người đi với tốc độ cũng không hài lòng vì dọc đường đi phải cẩn thận quan sát bốn phía.

"lão Đại, ngươi nói U Minh quả làm cho thực lực tăng nhiều là dạng gì?" Trong đôi mắt Bối Bối tràn đầy sự tò mò, truyền âm nói.

Lâm Lôi nhìn bốn phía: "U Minh quả, U Minh quả ...... có lẽ hình dạng giống như loại thủy quả bình thường. Sao, tại sao vẫn có chút không ổn!" Mũi của Lâm Lôi ngửi, liền cảm thấy một mùi thơm kỳ lạ truyền đến. Sau khi hít vào trong cơ thể, liền cảm thấy đầu óc sảng khoái, kể cả trong đầu bị sương mù ảnh hưởng đến linh hồn, cũng giảm đi rất nhiều.

"lão Đại, phía trước sương mù mỏng đi rất nhiều." Bối Bối liền nói.

Lâm Lôi trong lòng chấn động: "Xem ra phải nhanh chóng tới, đi!"

Đi nhanh theo hướng đó, bên cạnh Bá Lặc Lôi huynh đệ hai người cũng là đồng dạng. Lâm Lôi đi tới khoảng trăm thước, liền phát hiện tất cả sương mù xung quanh đều tiêu tán.

"Đây là cây gì?" Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía khu vực trung tâm không có sương mù. Ở đó có một cây đại thụ thấp cực kỳ tươi tốt.

Cây đại thụ thấp, thân phải hai người mới ôm được. Cả cây đại thụ cao không tới ba mươi thước.

Nhưng cây đại thụ này có tới ngàn vạn cành, mỗi cành dài chừng một hai trăm thước. Trên các cành cây dài, còn có rất nhiều nhánh cây vươn đến. Có thể nói ...... cây đại thụ thấp này bao trùm phạm vi vài trăm thước.

"lão Đại, ngươi xem kìa, kia là cái gì?" Bối Bối kinh hô.

Lâm Lôi ánh mắt co lại.

Chỉ thấy trên một cành lớn của cây đại thụ, trong các lá cây có một thủy quả tròn, to bằng nắm tay. Thủy quả này gần giống như hình tròn, vỏ màu tím, mặt ngoài trong suốt có thể nhìn thấy dịch, lưu quang tràn ngập, rất chói mắt. Đồng thời còn tản ra sương mù.

"Mùi hương thật là sảng khoái." Lâm Lôi hít sâu một hơi, trong đầu càng thêm thanh tỉnh, linh hồn cảm thấy thoải mái, "Đây là U Minh quả sao?"

Lâm Lôi không khỏi liếc hướng bên cạnh Bá Lặc Lôi huynh đệ hai người. Hai mắt Bá Lặc Lôi tỏa sáng, nhìn chằm chằm vào U Minh quả. Nhưng Bá Lặc Lôi không chủ động xông lên, mà mà cất cao giọng nói: "Lâm Lôi, đúng là U Minh quả! Có điều là ta phải nhắc nhở các ngươi, U Minh quả không dễ dàng hái đâu. Linh xà canh giữ U Minh quả còn chưa xuất hiện."

Bá Lặc Lôi có kinh nghiệm vào vô số năm trước, do đã trải qua quá trình một lần hái U Minh quả. Hiển nhiên biết nguy hiểm!

Lâm Lôi cũng biết ……

U Minh quả nhìn như dễ dàng hái, nhưng nếu liều mạng xông lên, khẳng định sẽ gặp xui xẻo.

"lão Đại, ta đi." Bối Bối tự tin, liền xông lên.

"Bối Bối, đừng nóng vội." Lâm Lôi quát.

"Sao vậy?" Bối Bối nhìn về phía hắn.

"Trước hết hãy quan sát đã!" Lâm Lôi cẩn thận đánh giá bốn phía.

Đột nhiên -

"Rè rè” Ở gần chỗ U Minh quả, cành cây xanh phảng phất bị gió thổi, làm cho nó đung đưa, thanh âm phát ra nhất thời phá vỡ sự yên tĩnh xung quanh. Đồng thời trên cành là rộng vài trăm thước, nổi lên năng lượng quang mang màu xanh biếc, dần dần ……

Một đám lục xà dài bằng bàn tay, hình thành trên đám lá xanh.

"Nhiều vậy!" Bối Bối hít một hơi thật sâu.

Mặc dù hắn không sợ lục xà, nhưng thấy nhiều lục xà như vậy, da đầu cũng tê dại. Lâm Lôi nhịn không được, mắt nheo lại …… ánh mắt nhìn qua. Số lượng lục xà lên tới ngàn vạn. Đám lục xà xuất hiện dày đặc xunh quanh thủy quả.

"Này mới là khởi đầu mà thôi.” Bá Lặc Lôi lạnh nhạt nói.

"Linh xà. Ngươi sao còn không ra đi.” Bá Lặc Lôi cất cao giọng nói, “Thế nào? Còn muốn ta qua đó. Sau đó, đột nhiên đánh lén ta sao?"

Lâm Lôi cùng Bối Bối ngẩn người ra.

Linh xà? Chẳng lẽ lục xà không phải là linh xà?

"Ha ha. Không nghĩ tới ngươi cũng biết ta tồn tại!" Một đạo âm thanh tà dị trong nhánh cây truyền đến, “Thật sự vô cùng không ý tứ. Tưởng có thể chơi đùa với các ngươi. Bây giờ, khiến cho ta hiện thân

…… một chút kinh hãi cũng không có.” Thanh âm từ chỗ U Minh Quả quả trên cây dần dần hiện ra hình dáng thật!

Lâm Lôi, Bối Bối, Bố Long ba người đều kinh hãi.

Chỉ thấy một con đại xà lục xà dài gần mười thước, từ bên trong thân cây chậm rãi xuất hiện, con cự xà xanh biếc cuộn xung quanh cành cây, một đôi âm lãnh của cự xạ phát ra ánh sáng màu tím nhìn Lâm Lôi, Bá Lặc Lôi bốn người.

Mắt rắn phát ra ánh sáng màu tím đến mức chói mắt!

Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nheo mắt lại, không muốn đối mắt với cự xà lục xà.

"Lâm Lôi, chúng ta bây giờ phải chống lại đám lục xà và linh xà để đoạt được U Minh Quả.” Bá Lặc Lôi lạnh lẽo nói “Nhắc ngươi một chút, linh xà còn có thể khống chế cây U Minh quả để kìm chế ngươi! Tốt lắm …… người nào đoạt được U Minh Quả thì sẽ thuộc về người đó.”

Nói xong, toàn thân Bá Lặc Lôi dần dần toát ra thổ quang mang màu vàng.

"Đại địa thần lực?" Lâm Lôi nhướng mày.

Bối Bối hưng phấn, liếm môi:”Lão Đại, U Minh Quả, ngươi nhìn xem! Ta không để đám tiểu lục xà trong mắt. U Minh Quả …… dám chắc là thuộc về ta!" Trong tay Bối Bối xuất hiện thanh chủy thủ thần cách, đồng thời cũng nhìn kỹ Bá Lặc Lôi.

Bá Lặc Lôi hiển nhiên đang chuẩn bị - -

"Hát!"

Đột nhiên quát lên một tiêng, trên người Bá Lặc Lôi thổ quang mang màu vàng trong nháy mắt tập trung lên đùi phải, chỉ thấy đùi phải Bá Lặc Lôi nâng lên, sau đó đột nhiên đạp mạnh xuống đất.

“Oanh!" Cả mặt đất phát ra âm thanh đáng sợ, tất cả thổ quang mang màu vàng từ đùi phải truyền vào trong đất.

Thật quỷ dị- -

Đất dưới chân Bá Lặc Lôi lại không tổn hao chút nào.

"Mạch động truyền lại?" Lâm Lôi đoán được chiêu này ẩn chứa huyền ảo, nhưng Lâm Lôi tạm thời không làm được điều này. Lâm Lôi lập tức nhìn vào cây phía trước.

"Oanh!"“Oanh!"“Oanh!"“Oanh!"……

Phía dưới cây khoảng vài trăm thước, lập tức xảy ra từng đạo nổ mạnh, mặt đất xuất hiện một hố thật lớn, đất đá bạo liệt địa đá bay ra xung quanh. Vài cành cây nhỏ của cây U Minh Quả gẫy, phần lớn lục xà lập tức né tránh.

Thậm chí, ngay cả cây U Minh Quả cũng chấn động, cành cây, thân cây không hề bị tổn thương. Hiển nhiên chúng rất cứng, chỉ có cành cây nhỏ, lá cây mới bị tổn hao.

Loạn!

Các cành cây nhỏ, cùng phần lớn lá cây bay lênh, làm cho cây U Minh Quả có chút hỗn loạn.

"Lên!" Mắt Lâm Lôi sáng ngời, giống như dây đàn căng lên trực tiếp liền xông lên.

"Ngay lúc này!" Bối Bối cũng xông lên.

Nhưng Bá Lặc Lôi so với Lâm Lôi, Bối Bối còn nhanh hơn một chút, cực nhanh bay tới, chỉ thấy bên ngoài thân Bá Lặc Lôi tràn ngập vầng sáng thổ màu vàng, hơn nữa vầng sáng này không ngừng phát ra ba động. Ánh mắt Bá Lặc Lôi kiên nghị. Trong tay cũng xuất hiện một thanh chiến đao màu đen nhánh như mực.

"Ha ha ……" Tiếng cười tà dị từ trên cây truyền đến.

Nhất thời - -

"Hưu!"“Hưu!"“Hưu!"“Hưu!"…… vạn ngàn lục xà giống như mưa tên, từ trên đám lá xanh của cây đại thụ bay ra dày đặc. Lúc này, vạn ngàn lục xà đồng thời tấn công Lâm Lôi, Bối Bối, Bá Lặc Lôi ba người. Về phần tử phát thanh niên Bố Long, căn bản chỉ đứng ở xa không có tiến lên.

Lâm Lôi nhìn đám lục xà dày bay tới, cũng không khỏi tập trung toàn lực.

Vầng sáng thổ màu vàng từ bên ngoài thân Lâm Lôi đột nhiên tràn ngập, trong nháy mắt bao vây lấy hắn và Bối Bối. Hình thành không gian hình bán cầu đường kính khoảng mười lăm thước. Đám lục xà giống như mũi tên nhọn bắn vào hắc thạch không gian, tốc độ nhất thời giảm nhanh, trở nên chậm đi rất nhiều.

Lục xà theo sự chỉ dẫn của linh xà tiến vào, biết rõ hắc thạch không gian có xích lực. Nhưng không tiến vào hắc thạch không gian, chúng căn bản không cách nào thương tổn Lâm Lôi. Chỉ có thể lựa chọn tiến lên.

"Ha ha, lai cắn ta, lại cắn ta.” Bối Bối lớn tiếng gào lên, đứng phía trước Lâm Lôi. Phần lớn lục xà ở phía trước trực tiếp phóng tới. Đồng thời thân thể Bối Bối trong nháy mắt hóa thành hơn mười nhân ảnh, chỉ nghe tiếng đánh, tiếng chủy thủ đâm vào thân rắn, thanh trảo đánh vào thân rắn …… vang lên liên tiếp!

Bối Bối đứng phía trước nên ở phía sau, áp lực lên Lâm Lôi cũng giảm đi.

Đám lục xà từ bốn phía bay tới, Lâm Lôi lạnh lùng sử dụng Lưu Ảnh thần kiếm. Vận dụng phong nguyên tố pháp tắc, làm cho Lưu Ảnh thần kiếm trong nháy mắt huyễn hóa thành ức vạn bóng kiếm, che kín không gian xung quanh. Bóng kiếm phiêu dật, linh động, lại nhanh nữa, làm cho người ta cảm giác yêu dị, ngay cả không gian chấn động, trói buộc lấy lục xà.

"Xuy xuy”

Bên trong Hắc thạch không gian, tốc độ lục xà giảm đi, chống lại Lưu Ảnh thần kiếm, chỉ nghe thanh âm dày đặc, một con lục xà trong nháy mắt đã bị ngàn vạn lần kiếm chém qua, biến thành bùn. Lần trước Lâm Lôi chưa có kinh nghiệm, nhưng lúc này đây Lâm Lôi sớm có chuẩn bị, thi triển càng thêm dễ dàng.

Hơn một ngàn lục xà bay về phía Lâm Lôi, tất cả đều bị đánh trúng.

Nhưng lại có ba con chỉ bị thương nhẹ, như trước không sợ chết bay về phía Lâm Lôi, muốn cắn Lâm Lôi.

"Hừ.” Chỉ là trong nháy mắt, Lâm Lôi thay đổi hướng dẫn lực.

Hắc thạch không gian, dẫn lực hướng xuống!

Dẫn lực đột nhiên thay đổi, làm cho ba con lục xà ứng phó không kịp, lập tức rơi xuống, căn bản tiến đến Lâm Lôi cũng không được.

"Xoát!"“Xoát!"“Xoát!" Ba kiếm rất nhanh hướng tới ba con lục xa đang rơi xuống, trực tiếp giết chết.

Có đôi khi, dẫn lực đột nhiên biến ảo, hiệu quả phi thường tốt.

"Tên Bá Lặc Lôi.” Lâm Lôi liếc nhìn, không khỏi thất kinh. Bên ngoài thân Bá Lặc Lôi hình thành vầng sáng thổ màu vàng không ngừng làm cho đất rung động, mặc cho lượng lớn lục xà vây công. Chỉ là lục xà một khi tiến vào trong vầng sáng, cả thân thể sẽ bắt đầu chấn động, liền hóa thì bùn.

"Đại địa mạch động, sanh lực liên miên không dứt, còn có thổ chi nguyên tố.” Lâm Lôi liếc mắt, phát hiện Bá Lặc Lôi ẩn chứa ba loại huyền ảo.

Huyền ảo khác nhau dung hợp, hiệu quả bất đồng.

Lâm Lôi không biết, Bá Lặc Lôi trải qua vô số năm, khổ tâm nghĩ ra phương pháp tốt nhất để đối phó lục xà, hao phí trên ức năm mới nghiên cứu ra một chiêu. Chỉ là nói về tốc độ phi hành …… không cần bận tâm đến lục xà, Bối Bối so với Bá Lặc Lôi nhanh hơn một bậc. Bối Bối như tia chớp tiến đến thân cây.

"Ha ha, U Minh Quả là của ta!" Bối Bối hoan hô, định hái U Minh Quả.

"Xuy xuy” một đạo thanh âm quỷ dị truyền vào trong óc Bối Bối, Bối Bối nhịn không được đầu phát nóng.

Đột ngột cự xà từ bên cạnh tiến tới, mở rộng miệng trực tiếp cắn Bối Bối cắn tới, thân hình cự xà nhanh như tia chớp, đầu phát nóng nên Bối Bối không có phản ứng lại, đã bị cự xà lục xà cắn một cái. Cự xà lục xà cũng là ra sức cắn - -

"Ca!"

"Bối Bối!" Lâm Lôi kinh hãi.

"Lăn!" Bối Bối gào lớn, và chạy trốn.

Cự xà lục xà cũng kinh hãi nhìn chằm chằm Bối Bối, chỉ thấy một đạo ảo ảnh màu đen trong miệng cự xà lục xà rơi xuống. Lâm Lôi liếc mắt. Đó là răng của rắn!

"Lục xà cắn Bối Bối, răng lại bị gẫy sao?" Lâm Lôi không biết nói gì.

Trong khi cự xà lục xà cùng Bối Bối chiến đâu, Bá Lặc Lôi cũng tiến tới U Minh Quả. Chỉ là đang lúc Bá Lặc Lôi nhanh chóng tiếp xúc U Minh Quả.

“Hoa!" Cây U Minh Quả khom mình xuống, tránh được một trảo của Bá Lặc Lôi, đồng thời lượng cành cây giống như một cánh tay trực tiếp đánh tới Bá Lặc Lôi.

Bá Lặc Lôi không khỏi sắc mặt biến đổi.

"Đại ca!" Ở xa, tử phát thanh niên Bố Long không khỏi kinh hãi. Bá Lặc Lôi nhất thời rống giận dữ, trong tay xuất hiện một chiến đao đen nhánh, nhất thời âm thanh trầm thấp vang lên, không gian chấn động sinh ra vết rách, chiến đao bổ về các cành phía xung quanh.

Lúc này - -

"Sưu!" Lâm Lôi cũng tiến tới U Minh Quả.

"Hỗn đản.” Bối Bối gào và lại tiến lên.

"Hống” Cự xà lục xà phẫn nộ, mở miệng rộng ra, hướng Lâm Lôi, Bối Bối hai người mạnh phún ra độc vụ màu đen nồng nặc, độc vụ màu đen trong nháy mắt bao phủ lấy Lâm Lôi, Bối Bối.

Ps: Xong 1 chương, cố gằng thêm nốt chương nữa

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 26: Lựa Chọn

Độc vụ màu đen trong nháy mắt xâm nhập vào trong óc Lâm Lôi, thậm chí bắt đầu ăn mòn màng mỏng đã được chữa trị của linh hồn phòng ngự. Chỉ là Lâm Lôi đạt tới thượng vị thần, đã hao phí hơn hai trăm năm mới chữa trị được như vậy. Một khi bị công phá thì công sức trong hơn hai trăm đều uổng phí!

"hừ." Lâm Lôi dùng linh hồn lực, lập tức giống như chấn động đánh về phía độc vụ màu đen.

Tràn ngập vầng sáng linh hồn lực màu xanh, như tia chớp không ngừng đánh sâu vào độc vụ màu đen, cho đến khi tiêu diệt hết.

"lão Đại, đại xà thật khó đối phó." Bối Bối truyền âm nói.

"Hống" cự xà lục xà phẫn nộ, quẫy mạnh đuôi, thân rắn thật dài hóa thành một đạo ảo ảnh màu xanh biếc, tiến về phía Lâm Lôi cùng Bối Bối.

Lâm Lôi ánh mắt lạnh lẽo.

"Hưu!" Lâm Lôi quây mạnh long vĩ cùng giao thủ với đuôi rắn.

"Ba!" Một tiếng, thân thể Lâm Lôi nhịn không được, bắn ngược lại hơn chục thước, còn cự xà lục xà cuộn vào thân cây U Minh quả.

"Da của đại xà thật là cứng cỏi." Lâm Lôi thất kinh, "lại còn linh hoạt nữa!"

"hừ." Sau khi Lâm Lôi bắn ngược lại, Bối Bối trực tiếp hướng U Minh quả phóng đi. Cự xà lục xà tự nhiên quẫy đuôi rắn, phảng phất con gió lốc làm chấn động không gian, trực tiếp hướng tới Bối Bối. Bối Bối cười âm hiểm, trong tay đột ngột xuất hiện thần cách chủy thủ, đâm mạnh vào đuôi rắn!

"Phốc xích -"

Chủy thủ trượt trên da rắn, chỉ để lại một đường mờ mờ, vẩy rắn cũng chỉ vỡ vụn hai ba cái.

"Ôi chao!" Bối Bối kinh dị, đồng thời dùng linh hồn truyền âm nói, "lão Đại, tại sao thân thể đại xà so với tiểu lục lại mạnh hơn nhiều vậy? Lại còn linh hoạt nữa chứ. Ngay cả thần cách binh cũng không xuyên thủng được! Được rồi, lão Đại …… ngươi nhanh chóng đi lấy U Minh quả, còn ta sẽ cầm chân đại xà! Hắn không làm gì ta được đâu!"

"Tiểu tử, ta muốn ngươi phải chết!"

Cự xà lục xà thấy vẩy của mình bị vỡ vụn hai ba cái, nhất thời giận dữ, rít gào lên. Một lần nữa tấn công Bối Bối. Răng của nó thật sắc bén, nhưng lại không đủ cứng cỏi. Nói về cứng cỏi, da của nó mới cực kỳ cứng rắn. Nhiều năm qua …… không có ai có năng lưu lại ở nó trên người nó 1 vết thương.

"Sưu." Lâm Lôi tin tưởng Bối Bối, trực tiếp hướng tới U Minh quả phóng đi.

"Ô”

Bối Bối kinh hãi, cự xà lục xà một đụng chạm hắn, lấy thân trói lấy Bối Bối, tựa hồ muốn nhanh chóng ép chết hắn. "Di. lực lượng không nhỏ nhưng ngươi tưởng dựa vào lực lượng, đã có thể ép chết ta sao, nằm mơ sao." Bối Bối ngẩng đầu, nhìn chằm chằm cự xà lục xà, không một chút hãi sợ.

Cự xà lục xà dùng sức toàn thân, muốn ép chết Bối Bối.

Thiên phú của nó là trói buộc, ép chết thân thể của thượng vị thần là chuyện vô cùng đơn giản. Dù là thượng vị thần khí, bị thân thể nó ép cũng bị vặn vẹo. Nhưng hôm nay nó lại phát hiện …… thiếu niên đang bị nó ép, có thân thể vô cùng cứng rắn. Nó vẫn chú ý đến tính huống của Lâm Lôi.

"Sao?" Bối Bối đột nhiên cả kinh.

Chỉ thấy trong khi Lâm Lôi tới gần U Minh, lượng lớn cành cây mềm mại đều hướng Lâm Lôi mà tấn công. Lâm Lôi giận dữ mà bổ mạnh Lưu Ảnh thần kiếm. Vận chuyển đại địa pháp tắc, Lưu Ảnh thần kiếm có uy lực đạt tới cực điểm, chỉ nghe một âm thanh rất nhỏ, không gian vỡ ra, tạo ra khe hở.

"Phốc!" Lưu Ảnh thần kiếm bổ vào một cành cây.

Cành cây này bật ngược lại, Lâm Lôi dùng Lưu Ảnh thần kiếm toàn lực một kiếm cũng chỉ là bổ tới giữa của cành cây mà thôi và bị kẹt ở trong đó.

"Sao?" Lâm Lôi đột nhiên cảm giác …… Ở chỗ tiếp giáp của cành cây của cây U Minh quả thụ và Lưu Ảnh thần kiếm truyền lại một cổ ba động cường đại.

Trực tiếp đánh mạnh vào trong óc mình!

"Ông” Lâm Lôi đầu óc không khỏi phát nóng. Nhưng vẫn có thể chống lại được, đồng thời, một lượng lớn cành cây lại xoắn tới.

"Lùi!" Lâm Lôi lập tức rút kiếm, lùi nhanh!

Đồng thời, bên ngoài thân tràn ngập thổ quang mang màu vàng, trực tiếp hình thành hắc thạch không gian hình tròn, xích lực cường đại lập tức tác dụng lên cành cây. Tốc độ cành cây mặc dù chậm lại, nhưng vẫn như trước, bốn phía bao vây lấy Lâm Lôi. Lâm Lôi chỉ có thể lựa chọn lùi ra xa một chút.

Lâm Lôi khó khăn, Bá Lặc Lôi cũng không tốt hơn, hắn cũng không làm gì được cây U Minh quả.

"Bá Lặc Lôi, ngươi nói cây U Minh quả, là do linh xà khống chế sao? Tại sao cây này còn có thể thi triển linh hồn công kích?" Lâm Lôi không khỏi quát.

Lâm Lôi đã lùi hơn trăm thước. Bá Lặc Lôi đồng dạng cũng lùi hơn trăm thước.

Hắn lắc đầu nói: "Lúc trước, ta lần đầu tiên nhìn thấy U Minh quả …… lục xà nhiều lắm, ta căn bản không có khả năng tới gần, cũng không biết cây U Minh quả lại có khả năng linh hồn công kích. Bây giờ xem ra, cây U Minh quả có trí tuệ!"

Lâm Lôi trong lòng đột nhiên hiểu được -

Thiếu nữ tóc hồng đã nhắc đến cây và rắn rốt cục là cái gì.

"Nàng nói rắn, hẳn là là đại xà, mà cây, hẳn là là cây U Minh quả." Lâm Lôi vừa rồi cũng cảm nhận được sự cường đại của U Minh quả. Một cành cây …… cũng có thể ngăn cản được một kiếm toàn lực của mình. Thần cách binh khí chém một kiếm, cũng chỉ chém tới giữa cành cây mà thôi.

"Sao, chữa trị tốt vậy sao?" Lâm Lôi kinh ngạc phát hiện, cành cây vừa bị mình chém, thương thế đã tốt lắm.

"Cây U Minh quả cùng thần bình thường giống nhau, thân thể bị thương thì có khả năng dễ dàng chữa trị." Lâm Lôi cảm thấy đau đầu.

"ha ha …… không được sao. Thật là!" Âm thanh của Bối Bối đột nhiên vang lên.

Lâm Lôi không khỏi nhìn lại -

Chỉ thấy Bối Bối đang bị đại xà dùng thân cuốn lại, tựa hồ muốn ép chết Bối Bối.

Nhưng trong lúc này "u” một âm thanh chói tai ẩn chứa sự điên cuồng vang lên, Bối Bối mở miệng, đồng thời xung quanh thân thể của hắn xuất hiện một đạo phệ thần thử ảo ảnh thật lớn, đôi mắt phệ thần thử ảo ảnh lạnh lùng nhìn chằm chằm cự xà lục xà. Cự xà lục xà ngẩn ra, không khỏi cảm thấy không ổn!

Trong đôi mắt Bối Bối xẹt qua một tia lãnh ý!

"A...” tiếng kêu thảm thiết vang lên. Trong đầu cự xà lục xà bay ra một viên thần cách màu đen, trực tiếp bị Bối Bối nuốt vào trong bụng. Cự xà lục xà vô lực rơi xuống, chết!

Thiên phú thần thông - phệ thần!

Trong lúc cự xà lục xà tử vong, trên là cây của cây U Minh quả còn một số tiểu lục xà, toàn bộ hóa thành năng lượng màu xanh biếc, sau đó ầm ầm tiêu tán tại trong thiên địa. Tất cả đều tử vong!

"Oh?" Lâm Lôi đột nhiên có chút hiểu được.

Tiểu lục xà là một bộ phận của cự xà lục xà đích, hoặc là tồn tại phụ thuộc vào cự xà lục xà. Hiện tại, linh xà vừa chết, tiểu lục xa cũng xong đời.

"Còn dám kiêu ngạo!" Bối Bối hừ nói.

Ở phía xa, Bá Lặc Lôi, Bố Long huynh đệ đều khó có thể tin, nhìn chằm chằm Bối Bối. Vừa rồi, bọn họ cũng thấy được Bối Bối thi triển phệ thần thần thông. Thiên phú thần thông không thuộc loại pháp tắc nào, vượt ra ngoài pháp tắc, một khi thi triển …… làm cho Bá Lặc Lôi, Bố Long hai người kinh ngạc.

Đối mặt chiêu này, làm sao để ngăn cản?

Trực tiếp đối phó ngươi thần cách, dù người có lĩnh ngộ huyền ảo cường thịnh, căn bản ngay cả thời gian thi triển cũng không có!

"U Minh quả là của ta!" Bối Bối lại một lần nữa hướng tới cây U Minh quả phóng đi.

"Sa sa” nhất thời cây U Minh quả thụ hình như cũng điên cuồng. Lượng lớn cành cây vũ động, trực tiếp bao vây Bối Bối. Lâm Lôi thấy thế, tâm ý vừa động. nhất thời bên ngoài thân nhanh chóng địa tràn ngập hắc thạch không gian, trong nháy mắt, bao phủ khu vực vài trăm thước.

Dẫn lực, hướng xuống dưới!

Rất nhiều cành cây bị kéo xuống, đều cố gắng khó khăn bay lên để vây lấy Bối Bối.

"Hưu." Lâm Lôi bay tới.

"Sưu." Bá Lặc Lôi cũng không hề chần chờ, lập tức nắm bắt cơ hội này, cực nhanh bay tới.

Cây U Minh quả tốc độ di động đích xác chậm rất nhiều, khó có thể bắt được Bối Bối, Lâm Lôi bọn họ. Chỉ là …… cành cây căn bản không cần bắt Lâm Lôi bọn họ. Chỉ thấy lượng lớn cành cây vặn vẹo, quấn quanh cây U Minh.

Lâm Lôi, Bối Bối, Bá Lặc Lôi trợn tròn mắt.

Cành bao vây lấy thân cây, làm sao có thể lấy được U Minh quả?

"Lên một lần, cây U Minh quả chỉ là tùy ý ngăn trở một chút, không cần phải điên cuồng như vậy!" Bá Lặc Lôi khó hiểu nói.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người nhìn chằm chằm cây U Minh quả.

"lão Đại, làm sao bây giờ?" Bối Bối dò hỏi.

"Có chút phiền toái." Lâm Lôi nhướng mày, dùng Lưu Ảnh thần kiếm trực tiếp bổ tới cây U Minh quả. Lưu Ảnh thần kiếm đã hóa thành trong suốt, bóng kiếm ba động, không gian vỡ ra tạo thành những vết rách. Lưu Ảnh thần kiếm lập tức chém lên cành cây. Chỉ là mỗi kiếm chém rất khó khăn.

Liên tục mấy trăm kiếm! Nhưng sau mỗi một kiếm, cành cây lập tức chữa trị.

"Hô!"

Đột ngột, lượng lớn cành cây đột nhiên bộc phát, đánh về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi sắc mặt biến đổi, trong nháy mắt hắc thạch không gian dẫn lực phương hướng thay đổi - xích lực!

Tốc độ cành cây không khỏi giảm đi, Lâm Lôi bay lùi lại phía sau.

"Bối Bối, cành cây thực rất cứng. Hơn nữa, ta vừa chém một kiếm, kiếm thứ hai còn chưa chém, cành cây đã chữa trị rồi. Ngoài ra nó ẩn chứa linh hồn công kích cường đại. Một cành cây tấn công không sợ, nhưng trăm ngàn cành cây tấn công, hơn nữa này lực lượng của cành cây quá mạnh mẽ. Một khi bị nó trói buộc, so với bị cự xà lục xà trói buộc còn phiền toái hơn." Lâm Lôi truyền âm nói.

"Xem ra chỉ có một biện pháp thôi." Bối Bối bay lên.

Đột ngột -

Một đạo phệ thần thử hư ảnh cao chừng mấy chục thước phía sau Bối Bối phát ra hơi thở cường đại làm cho Bá Lặc Lôi, Bố Long hai người không khỏi kinh hãi. Một cổ năng lượng kỳ lạ đích tác dụng lên thân cây U Minh quả.

"Vừa thi triển, bây giờ lại thi triển tiếp, Bối Bối sẽ phải nghỉ ngơi." Lâm Lôi không khỏi thầm nghĩ.

Lâm Lôi rất tin tưởng Bối Bối. Nhưng sự tình trước mắt làm cho Lâm Lôi cả kính: "Tại sao có thể?" Cây U Minh quả thụ không có thần cách bay ra, hơn nữa cũng không có chút thương thế. Còn Bối Bối quay lại hạ xuống, mặt đầy nghi hoặc nói: "lão Đại, ta …… cảm giác nó không có thần cách!"

"Cảm giác không có?" Lâm Lôi ngẩn ra.

"Cây U Minh quả thụ không có thần cách." Bối Bối vạn phần dám chắc.

"Nếu như vậy, có phiền toái rồ. Cây U Minh quả …… cũng khó trách nó có khả năng tạo ra linh vật U Minh quả." Lâm Lôi nhướng mày, "Nhưng Bá Lặc Lôi nói mỗi lần U Minh quả xuất hiện, cây U Minh quả thụ cũng không ngăn trở quá mạnh, chỉ là ngăn trở thoáng một chút mà thôi, để cho người khác hái được. Tại sao lần này?"

Lúc này -

"Sưu!" Bá Lặc Lôi hóa thành một đạo ảo ảnh lại bay tới cây U Minh. Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người cũng không vội vã tới. Mà nhìn Bá Lặc Lôi tới thử trước.

"Căn bản không có khả năng giải quyết cây U Minh quả." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Hắn không nghĩ rằng Bá Lặc Lôi có hy vọng!

"Hô!" Lượng lớn cành cây bao vây xung quanh U Minh quả, đột nhiên tản ra. Đồng thời bao vây Bá Lặc Lôi …… Bá Lặc Lôi đột nhiên bổ ra một đạo vào cành cây gần nhất, mượn lực tăng tốc tới U Minh quả. Tốc độ của các cành cây cây giảm hẳn -

Bá Lặc Lôi vừa vặn thoát ra cành cây, hái được U Minh quả trong suốt.

"Là của ta!" Bá Lặc Lôi kinh hãi như điên.

Đồng thời không chút do dự, Bá Lặc Lôi cắn hai ba miếng U Minh quả vào bụng.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người phảng phất bị lôi điện bổ trúng.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Bối Bối không dám tin tưởng.

"Sao cây U Minh quả không ngăn trở?" Lâm Lôi cũng vô pháp giải thích, cây U Minh quả thụ có nhiều cành như vậy, hoàn toàn có thể ngăn cản được Bá Lặc Lôi. Cho dù ngăn không được …… cũng hoàn toàn có thể ứng phó như đối với Lâm Lôi, Bối Bối lúc trước, trực tiếp bao vây lấy U Minh quả, Bá Lặc Lôi tự nhiên không thể hái được.

Nhưng ……

Cây U Minh quả chủ động tản ra, không ngăn trở.

"Cây U Minh quả tựa hồ cố ý thiên vị Bá Lặc Lôi." Lâm Lôi khó hiểu nói.

"Xuy xuy” đột nhiên cả cây U Minh quả thụ chấn động. Chỉ thấy cây U Minh quả thụ bắt đầu chui vào đất, đại lượng cành cây chui vào đất, đồng thời thi thể của cự xà lục xà cũng chui xuống đất. Mấy người ngừng hô hấp, cây U Minh quả hoàn toàn tiến vào đất.

Cây U Minh quả rời đi!

"ha ha ……" đột nhiên tiếng cười to kích động vang lên, chỉ thấy Bá Lặc Lôi mở đôi mắt.

"Sao?" Lâm Lôi cảm giác, Bá Lặc Lôi tựa hồ cả người hơi thở cũng có chút biến hóa liễu.

"Cảm tạ hai vị." Bá Lặc Lôi nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối hai người, này trong khi Bố Long cũng hưng phấn địa lập tức bào lại đây: "Đại ca, ngươi thành công rồi?" Bố Long biết được đại ca vì U Minh quả đã chiu biết bao khổ cực. Lần đầu tiên tiến vào U Minh sơn, mặc dù thấy U Minh quả, nhưng lại không thành công.

Rồi sau đó, kiên trì chờ đợi, hơn nữa tu luyện lĩnh ngộ, chuẩn bị cho lần tiếp theo.

Vô số năm địa cô tịch, cũng vẫn kiên trì, cũng rốt cục cũng thành công.

"hai vị, cây U Minh quả lần trước cũng chỉ là đơn giản ngăn trở một chút. Lúc này nó rõ ràng cố ý đối phó với các ngươi." Bá Lặc Lôi cười, nhìn về phía Lâm Lôi hai người, "ta xem, nguyên nhân hẳn là Bối Bối giết chết linh xà!"

"Linh xà?" Lâm Lôi, Bối Bối hai người trong lòng cả kinh.

"Linh xà từ trước đến nay cùng với cây U Minh quả cùng một chỗ, vô số năm trôi qua, dám chắc có tình cảm thâm hậu lẫn nhau. Ngươi nói xem …… cây U Minh quả thụ có nguyện ý đưa U Minh quả cho các ngươi không?" Bá Lặc Lôi cười nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 27: Chủ Thần Sứ Giả

Bởi vì giết linh xà nên cây U Minh quả đối hai người có địch ý?

Lâm Lôi cùng Bối Bối không khỏi nhìn nhau, không biết nên nói cái gì.

"ha ha." Bá Lặc Lôi cười nói: "Đương nhiên cũng chỉ là ta đoán mà thôi! Nếu không, ta không cách nào giải thích vì sao cây U Minh quả lại đối phó các ngươi. Đối với ta lại như vậy. Nhưng mặc kệ nói thế nào …… chuyện này đã kết thúc, lần này ta có được U Minh quả, cũng phải cảm kích nhị vị."

Lâm Lôi lạnh nhạt cười.

Đối với Bá Lặc Lôi, Lâm Lôi vẫn có một tia hảo cảm. Còn chưa nói chuyện Bá Lặc Lôi nói cho mình tin tức U Minh quả xuất thế. Nếu Bá Lặc Lôi không muốn thì căn bản sẽ không nói cho mình. Hơn nữa Bá Lặc Lôi vì U Minh quả cũng hao phí không biết bao nhiêu ức năm.

Nghị lực như vậy, cũng xứng đáng có chí bảo 'U Minh quả'.

"Không phải là có U Minh quả sẽ được chủ thần tiếp đãi và trở thành chủ thần sứ giả sao?" Bối Bối hỏi "Chủ thần đâu?"

Lâm Lôi không khỏi mắt sáng ngời, lập tức nhìn bốn phía.

Nếu bây giờ chủ thần xuất hiện, mục đích của mình đã đạt được.

"Hô hô!"

Bởi vì cây U Minh quả rời đi. Sương mù lại tràn ngập. Đột nhiên cách đó không xa, trong sương mù, mờ hồ có một bóng người kinh hiện. Điều này không khỏi làm Lâm Lôi, Bối Bối hai người mắt sáng ngời: "Chẳng lẽ là chủ thần tới?" Lâm Lôi cùng Bối Bối rất chờ mong.

Lát sau, bóng người xuất hiện.

Người đến rất gầy và rất cao, tóc dài màu bạc, hai mắt sắc như mắt chim ưng nhìn qua Lâm Lôi mấy người. Cuối cùng tập trung trên người Bá Lặc Lôi, cười nhạt nói: "Bá Lặc Lôi, chúc mừng ngươi đã có U Minh quả! Bây giờ, ngươi hãy theo ta đi tới cung điện chủ thần, đợi được chủ thần triệu kiến."

"Là ngươi!" Bá Lặc Lôi trên mặt lộ vẻ kinh ngạc: "A Sắt Tư!"

"Đúng vậy."

Ngân phát đôi mắt ưng nam tử (ND: nam tử tóc mà bạc, mắt như chim ưng) cười nhạt nói. "Nhiều năm trôi qua, ngươi vẫn còn nhớ ta, nhiều năm qua ngươi ở U Minh sơn. Điều này làm ta kinh ngạc ...... vô số năm tịch mịch, vô số năm dài chờ đợi, ngươi vẫn chịu được. Ta chỉ có thể nói một tiếng bội phục!"

Bá Lặc Lôi nở nụ cười ha ha: "Năm đó, chúng ta cùng tiến vào U Minh sơn. Trong U Minh sơn, ta đã lập lời thề! Bá Lặc Lôi nếu không chết ở U Minh sơn. Nếu không trở thành chủ thần sứ giả, ta sẽ không rời khỏi!"

Lâm Lôi cùng Bối Bối cũng hoàn toàn hiểu được.

Nguyên lai người đền không phải là chủ thần. Mà là người lần trước tiến vào U Minh Sơn cùng Bá Lặc Lôi và có được U Minh quả, "Người này nguyên lai là chủ thần sứ giả!" Lâm Lôi trong lòng chấn động, "Nếu hắn ở U Minh sơn, xem ra cò quan hệ tương đối thân cận với chủ thần. Nếu thông qua hắn ......"

Mục đích lần này Lâm Lôi tới U Minh sơn là cầu kiến chủ thần.

"Đại ca, chúc mừng." Tử phát thanh niên 'Bố Long' phát ra lời từ đáy lòng.

Bá Lặc Lôi cười ha ha và nhìn đệ đệ của mình.

"Bá Lặc Lôi, đi thôi. Theo ta đi tới cung điện chủ thần." A Sắt Tư thúc giục nói.

"A Sắt Tư." Bá Lặc Lôi liền nói. "Như vậy đi, ta dẫn đệ đệ ta rời khỏi khu vực sương mù xám đã. Sẽ cùng đi với ngươi sau."

"Không vội." A Sắt Tư cười nhạt nói: "Ngươi cùng ta đi một đoạn, mang theo đệ đệ của ngươi. ...Trước hết để cho đệ đệ ngươi đứng ở giao giới với khu sương mù màu tím, để cho hắn đợi ở đó một ngày rưỡi, chờ ngươi gặp chủ thần. Sau khi chủ thần an bài, đến lúc đó dẫn đệ đệ ngươi đi ra ngoài cũng không muộn. Đệ đệ ngươi chờ trong thời gian ngắn cũng không được sao."

"Đại ca, chỉ có một ngày rưỡi mà thôi." Bố Long rất hưng phấn, "Khi chúng ta gặp lai, đã có thể là chủ thần sứ giả rồi."

"Kỳ thật đại ca ngươi sau khi ăn U Minh quả thì thực lực đủ để so sanh với chủ thần sứ giả bình thường." A Sắt Tư lạnh nhạt nói. "Bất quá, thực lực của đại ca ngươi sở dĩ phát triển nhiều như vậy là có quan hệ tới U Minh quả. Ăn xong U Minh quả, tự nhiên là U Minh chủ thần sứ giả."

Bá Lặc Lôi cười gật đầu: " A Sắt Tư, chúng ta đi thôi."

"Chờ một chút." Lâm Lôi lúc này mới mở miệng.

"Sao vậy?" A Sắt Tư cùng Bá Lặc Lôi đều nhìn lại. Bá Lặc Lôi lập tức giới thiệu: "A Sắt Tư, vị này cùng đi với ta là Lâm Lôi, nghe nói bọn họ đến từ Địa Ngục vị diện, thực lực rất mạnh."

"Bọn họ không ăn U Minh quả, thực lực cũng mạnh." A Sắt Tư khuôn mặt lạnh nhạt nói. "Các ngươi đại chiến ở đây, ta cũng nhìn thấy. Lâm Lôi. Ngươi là Tứ thần thú gia tộc cường giả. Tới Minh Giới là vì U Minh quả sao? Ta có chút không tin. Bây giờ, ngươi có chuyện gì vậy?" Lâm Lôi đang long hóa nên rất nhiều cường giả rất dễ dàng đoán ra thân phận của hắn.

Đáy lòng Lâm Lôi căng thẳng.

A Sắt Tư có thái độ tựa hồ không quá hữu hảo.

"A Sắt Tư tiên sinh." Lâm Lôi liền nói, "Lần này ta tới U Minh sơn, đích xác không phải vì U Minh quả. Ta có chuyện trọng yếu muốn bái kiến Minh Giới chủ thần. Nhờ ngươi hỗ trợ …… dẫn chúng ta đi gặp chủ thần! Ta thực sự có chuyện phi thường trọng yếu!"

Ngữ khí, ánh mắt Lâm Lôi khẩn cầu hắn.

"A Sắt Tư." Bá Lặc Lôi nhìn về phía A Sắt Tư, hiển nhiên cũng muốn A Sắt Tư hỗ trợ.

A Sắt Tư lạnh nhạt cười, tùy ý nói: "Ngươi không ngại ức ngàn dặm từ Địa Ngục tới Minh Giới, không để ý sinh tử tới U Minh sơn. Làm được chuyện này …… đương nhiên ta biết ngươi có chuyện phi thường trọng yếu cần gặp chủ thần. Nhưng trong vô số vị diện, số người muốn gặp chủ thần cũng thật là nhiều! Chẳng lẽ, ngươi muốn gặp chủ thần, ta phải dẫn ngươi đi sao? Chủ thần có thân phận thế nào? Liệu có muốn thấy các ngươi, Hơn nữa ta cũng không có tư cách dẫn các ngươi đi!"

Lâm Lôi không khỏi vội la lên: "A ……"

"Đừng nói nữa." A Sắt Tư lạnh nhạt nói: "Ta cũng là chỉ là một chủ thần sứ giả, ngươi làm khó ta rồi. Nếu ngươi thật sự quyết tâm muốn gặp chủ thần, hãy tiếp tục rời khỏi khu sương mù màu xám. Lại tiến vào khu vực sương mù màu tím! Chờ ngươi ra khỏi khu vực sương mù màu tím, là có thể đến cung điện chủ thần. Đến lúc đó, ngươi có thể hay không gặp chủ thần, còn tùy thuộc ý nguyện của chủ thần."

Lâm Lôi cũng hiểu được A Sắt Tư cũng chỉ là chủ thần sứ giả, một người hầu. Làm sao có tư cách dẫn mình tới đó?

Nghĩ vây, Lâm Lôi cũng không miễn cưỡng người khác.

A Sắt Tư liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, lắc lắc đầu nói: "Lâm Lôi, ta khuyên ngươi một câu, tốt nhất hãy rời khỏi núi đi! Phía trước sẽ rất khó đi! Bá Lặc Lôi, chúng ta đi thôi." A Sắt Tư, Bá Lặc Lôi, Bố Long ba người bay cực nhanh rời khỏi.

Lâm Lôi, Bối Bối không đuổi kịp, mà là đứng tại chỗ.

"lão Đại?" Bối Bối nhìn về phía hắn.

"Tiếp tục đi tới thôi." Lâm Lôi lạnh nhạt nói: "Mặc dù, A Sắt Tư khuyên ta xuống núi. Nhưng ta sớm biết …… khu vực sương mù màu tím dám chắc rất nguy hiểm. Mặc dù nguy hiểm …… ta cũng muốn vào!" Vô luận là vì cha, hay là vì sinh tử huynh đệ, vẫn phải tiến vào U Minh sơn.

Bối Bối có chút gật đầu: "lão Đại, ta tiến vào thôi."

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Bối Bối, không khỏi cười trong lòng cũng là có ý xin lôi. Trong khu vực sương mù màu tím rốt cục có nguy hiểm gì, bây giờ cũng không biết. Bối Bối vẫn theo mình đi mạo hiểm. Nhưng Lâm Lôi cùng Bối Bối cùng trải qua mấy ngàn năm nên không cần nói những lời khách khí.

"Đi thôi." Lâm Lôi chỉ nói.

"Được." Bối Bối đuổi theo.

Hai người tiến vào trong khu vực sương mù. Trong khu vực sương, sẽ bị sương mù ảnh hưởng. Muốn đi ra ngoài dựa vào vận khí. Lâm Lôi cùng Bối Bối đã mất gần nửa giờ, dọc đường đi, đã chiến đấu với không ít thượng đất vị thần điên cuồng. Lâm Lôi bọn họ không dám ham chiến, tăng tốc chạy trốn. Sau gần nửa giờ, lúc này mới thoát khỏi khu vực sương mù.

Tại chân núi, trong khi nhìn khu vực sương trắng cùng sương mù màu xám cơ hồ chiếm vượt qua chín thành phạm vi U Minh sơn, Lâm Lôi hai người tới giao giới giữa sương mù khu xám và khu vực sương mù màu tím, mới phát hiện ra, nhìn gần phạm vi khu vực sương mù màu tím vẫn còn khá lớn.

"Hai vị đi tới rồi sao?" Một đạo âm thanh vang lên.

Vừa mới đi ra khỏi khu vực sương mù màu xám, Lâm Lôi, Bối Bối quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tử phát thanh niên 'Bố Long' đang cười đi tới: "Các ngươi đến đây, so với suy đoán của ta còn nhanh hơn."

"Nhưng nhanh không bằng ngươi, có chủ thần sứ giả mang theo ngươi." Bối Bối nói.

Bố Long lạnh nhạt cười.

Bố Long lúc trước lạnh lùng nghiêm mặt, nhưng lúc này thường xuyên cười. Bởi vì …… người thân duy nhất của hắn là ca ca vẫn còn sống, đối với Bố Long mà nói …… còn kinh ngạc hơn là so với U Minh quả!

"Lâm Lôi." Bố Long nhìn Lâm Lôi, "Đại ca ta cùng chủ thần sứ giả trước khi đi, bảo ta lại khuyên ngươi. Khu vực sương mù màu tím thật sự phi thường nguy hiểm, so sương mù màu xám còn nguy hiểm hơn nhiều. Thực lực của các ngươi mặc dù mạnh. Nhưng các ngươi giết chết linh xà …… lần này đi vào, cơ hồ không có hy vọng đi ra ngoài."

Lâm Lôi nhướng mày.

"Giết chết linh xà?" Lâm Lôi nói.

"Giết chết linh xà và khu vực sương mù màu tím có quan hệ gì?" Bối Bối hỏi.

Bố Long nói: "A Sắt Tư nói với ta. Cây U Minh quả bình thường đều ở khu vực sương mù màu tím. Vô số năm mới đi tới khu vực sương mù màu xám một lần! Thượng vị thần ở khu vực sương mù màu xám còn có hy vọng có U Minh quả. Nhưng ở khu vực sương mù màu tím thì căn bản không có khả năng. Lần này các ngươi giết linh xà, tốt nhất là đừng đi vào khu vực sương mù màu tím."

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau, không khỏi cảm thấy không ổn!

Nguyên lai Cây U Minh quả vô số năm vẫn ở khu vực sương mù màu tím.

"Cám ơn ngươi nhắc nhở, nhưng chúng ta vẫn muốn đi thử xem." Lâm Lôi mở miệng nói.

"Đương nhiên muốn đi. Chẳng lẽ lại sợ cây U Minh quả sao?" Bối Bối cũng bất mãn. Mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng Bối Bối có chút lo ngại. Vì lần trước, hắn thi triển thiên phú thần thông đối phó cây U Minh quả, không phát hiện cây U Minh quả có thần cách.

Bố Long thấy hai người không nghe chịu nghe lời khuyên, chỉ có thể không nói thêm gì nữa.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người lập tức trực tiếp bay vào khu vực sương mù màu tím, Bố Long nhìn hai người đi vào, cũng chỉ là thầm than một tiếng: "Hy vọng các ngươi có khả năng còn sống đi ra ngoài." Lúc tiến vào U Minh sơn, Lâm Lôi giúp hắn nhiều. Hơn nữa hắn cũng gặp đại ca hắn, Bố Long đối với Lâm Lôi hai người rất có hảo cảm.

Khu vực sương mù màu tím!

"Di. Thật thoải mái." Bối Bối nghi hoặc nhìn bốn phía. Lâm Lôi vẫn cảnh giới nhìn bốn phía, xung quanh là vô tận sương mù màu tím. Sương mù màu tím cùng sương trắng, sương mù màu xám có hiệu quả hoàn toàn bất đồng. Bên trong khu vực sương mù màu tím, chẳng những không bị ảnh hưởng, ngược lại còn cảm thấy sảng khoái.

Giống như -

Trong lúc thấy U Minh quả cũng có cảm giác này.

"Bên trong khu vực sương mù màu, thật là im lặng!" Bối Bối truyền âm nói, "lão Đại, khu vực sương mù màu tím tựa hồ không có gì nguy hiểm."

"Không được coi thường, cẩn thận đi tới." Lâm Lôi nhíu mày, từng bước bước đi.

Tam sắc khu vực, từ khu vực sương trắng tới khu vực sương mù màu xám, và tới khu vực sương mù màu tím! Lâm Lôi không tin khu vực sương mù màu tím thật sự yên tĩnh như bề ngoài. Hơn nữa, A Sắt Tư cũng nhắc nhở mình, hiển nhiên khu vực sương mù màu tím phi thường nguy hiểm!

Cây đại thụ thấp trải rộng khắp trên mặt đất.

Không có tính mạng tồn tại.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người không giải thích được. Chỉ trong chốc lát, không có một tia động tĩnh.

"Chẳng lẽ, lại để cho chúng ta ra ngoài?" Bối Bối nói thầm nói.

Lâm Lôi đột nhiên đồng tử co lại, nhìn phía trước.

"Kia là cái gì!" Bối Bối kinh hô.

Chỉ thấy phía trước, đại lượng cành lá tràn ngập ra, nồng đậm đích kinh người. Phạm vi của khu vực màu tím giảm đi rất nhiều. Có thể thấy trong phạm vi gần ngàn thước, tất cả đều nồng đậm toàn lá cây.

"Tới gần xem." Lâm Lôi thấp giọng nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối từng bước đi tới, đến gần đám cành lá cây, Lâm Lôi mới khiếp sợ phát hiện: "Cành cây... đây là cành cây của cây U Minh quả!"

Lâm Lôi liếc mắt một cái. Cây U Minh quả không phải là cây đại thụ bình thường nên cành cây của nó cũng phi thường đặc thù.

Chỉ thấy từng cành cây to lớn, có rất nhiều cành cây nhỏ!

"Đây là ngọn cây! Ngọn cây đã có phạm vi lớn kinh người!"

Lâm Lôi nhịn không được trong lòng đại chấn.

Nguyên lần trước tiên ở khu vực sương mù màu xám, thấy cây U

Minh quả, phúc tán vài trăm thước, cành cây chính cũng chỉ hai ba thước. Trước mắt, cũng giống như lần trước, vô số cành cây dài mấy thước...... đều là ngọn cây mà thôi, không nhìn thấy được gốc cây. Gốc cây này chắc là vô cùng lớn!

"Cây U Minh quả. Không phải có một gốc cây sao?" Lâm Lôi không khỏi nín thở.

P/s: Hôm nay, mình bận nên chỉ dịch được 1 chương thôi. Chương còn lại, chiều mai mình sẽ post

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 28: Hậu Quả!

Rất rõ ràng, mới lộ ra ngọn cây của U Minh quả, tuyệt đối xuất hiện trong khu vực sương xám không phải là gốc cây. Một gốc cây của cây U Minh quả lớn dọa người. Một cành của cây U Minh quả đã lớn hơn một cây bình thường rồi.

" Lão đại, Cây U Minh quả lớn thật ." Bối Bối có chút e ngại.

Hắn thấy mình không có biện pháp đối phó cây U Minh quả.

" Tiếp tục đi tới." Lâm Lôi thấp giọng nói, đồng thời sử dụng hắc thạch không gian khuếch trương lên, hình thành một bán cầu đường kình khoảng 20 thước. Cường đại xích lực tác dụng trong hắc thạch không gian, phàm có ngoại vật tiến vào đều bị bài xích.

Đi tới, đi tới......

Đi được mấy ngàn thước, nhưng Lâm Lôi bọn họ đã tới gần, ngọn cây thật khổng lồ thật dọa người. Ngọn cây do đại lượng cành là cây tụ tập mà tạo thành.

"lão Đại, ngươi nhìn trước mặt xem." Bối Bối đột nhiên nói.

Lâm Lôi không khỏi theo nhìn theo hướng nhìn của Bối Bối, chỉ thấy phía trên các lá cây đã xuất hiện một con tiểu lục xà.

"Lục xà!" Lâm Lôi cả kinh, "Có tiểu lục xà ở đây, dám chắc có cự xà lục xà tồn tại! Tiểu lục xà tồn tại phụ thuộc vào linh xà. Nói cách khác ...... ngoại trừ linh xà bị Bối Bối giết chết, còn có linh xà khác nữa!" Lâm Lôi cảm thấy tim mình đập chậm lại.

Đột nhiên -

Lâm Lôi không khỏi nheo mắt lại, phía trên phần lớn lá cây bắt đầu lục xà xuất hiện liên tiếp. Tiểu lục xà có chiều dài bằng bàn tay, nhìn chằm chằm Lâm Lôi hai người. Nhưng chưa tiến hành công kích.

"Nhiều thật!" Bối Bối truyền âm kinh hô.

"Nhanh đi mau." Lâm Lôi không để ý đến đám lục xà, tiếp tục tiến lên.

Trên đường đi tới, Lâm Lôi bọn họ phát hiện mỗi một chỗ đều xuất hiện rất nhiều lục xà, số lượng hơn mười vạn, trăm vạn con. Số lượng vượt xa so với khi ở khu vực sương mù màu xám. Số lượng như vậy, Lâm Lôi cũng cảm thấy kinh hãi.

Tiểu lục xà nhiều như vậy, linh xà đang ở đâu?

"Gốc cây!" Ánh mắt Lâm Lôi cùng Bối Bối không khỏi tập trung ở phía xa.

Sau khi nhìn thấy ngọn cây, tiến vào gần vạn thước, Lâm Lôi bọn họ rốt cục cũng thấy gốc cây của cây U Minh quả, vừa nhìn xem đâu là gốc cây, gôc cây giống như một bức tường! Cây U Minh quả có đường kính phải lên tới vài trăm thước!

Gốc cây có đường kính vài trăm thước!

Ngọn cây dài gần vạn thước!

Đây quả thật là một gốc cây đại thụ. quan trọng nhất là …… Nó là cây U Minh quả! Tại Minh Giới và địa ngục cũng có loại cây đại thụ to như này. Nhưng tài chất không được tốt như cây U Minh quả. Một cành cây giống như một cánh tay lớn, dù toàn lực Lâm Lôi chém một kiếm, cũng chỉ có thể chém sâu vào nửa cành cây mà thôi.

Về độ trân quý lại càng hiếm.

Thân cây đại thụ vô cùng cứng cỏi.

"Cành cây dài vài trăm, làm cho người ta không có biện pháp đối phó." Lâm Lôi thầm than, tài chất của cành cây tốt hơn rất nhiều so với cành cây khác. Hơn nữa cành cây cứng như vậy? Liệu có phá hủy được không?

"lão Đại, nhìn trước xem. U Minh quả!" Bối Bối kinh hô.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn.

Chỉ thấy trên gốc cây Cây U Minh quả, ở chỗ lá cây rậm rạp, lộ ra một chút màu tím. Mặc dù khoảng cách xa, lại có sương mù màu tím bao phủ nên không quá rõ ràng. Nhưng về màu tím như là bảo thạch phát ra quang mang, mắt dễ dàng nhìn được. "Là U Minh quả! Hơn nữa, có hơn mười quả!" Lâm Lôi không khỏi tiến tới gần, Bối Bối cũng theo sau.

Tới gần, liền thấy rõ ràng hơn.

Chỉ thấy trong suốt đến mức nhìn thấy dịch, U Minh quả màu tím đang ở trong đám lá xanh. Quả màu tím giống đèn lồng đang treo. Có khoảng hơn mười quả.

"Nhiều U Minh quả quá!" Bối Bối trợn tròn mắt.

"Vô số năm qua ở Minh Giới, cộng với một quả của Bá Lặc Lôi thì tổng cộng mới có 4 quả! Vậy mà ở đây lại có nhiều như vậy!" Lâm Lôi vẫn rất tỉnh táo, vì Lâm Lôi hiểu được …… nhiều U Minh quả như vậy, tuyệt đối không phải dễ dàng lấy, nếu không sớm bị những người khác lấy đi rồi.

Tiến vào khu vực sương mù màu tím, mình còn chưa gặp phải nguy hiểm.

"ha ha, U Minh quả. nguyên lai còn có nhiều như vậy." Bối Bối hai mắt bắt đầu sáng lên.

"Linh xà đâu. Hãy ra đi." Lâm Lôi lạnh lùng nói, đồng thời ánh mắt nhìn lên cây đại thụ có vô số lục xà. Đám lục xà đều nhìn chằm chằm Lâm Lôi, Bối Bối hai người. Bối Bối lập tức cười to nói: "Hải, xuất hiện nhiều tiểu lục xà như vậy làm gì? Dọa người à. Bổn tôn nhanh chóng ra đi."

"Đúng như các ngươi mong muốn!" Một âm thanh lạnh lùng truyền ra từ trong cây U Minh quả.

Lâm Lôi, Bối Bối lập tức nhìn theo tiếng nói đó.

"Xuy xuy” Chỉ thấy một con cự xà lục xà dài xuất hiện từ trong đám lá cây rậm rạp. Thân hình rắn mềm mại cuộn vòng quanh cành cây, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi hai người.

"Ngươi -" Bối Bối vừa muốn nói, nhưng đột nhiên sửng sốt.

Bởi vì tại bên cạnh cự xa lục xà, lại xuất hiện một cự xà lục xa lớn hơn. Đuôi của cự xa lục xà này cuốn vòng quanh cành cây, thân thả xuống, dựa vào cành cây. Hai mắt phát ra quang mang màu tím đồng dạng nhìn chằm chằm Lâm Lôi, Bối Bối, trong ánh mắt ẩn chứa sát ý.

"Xuy xuy”

Lá cây rung động không ngừng, một cự xà con cự xa lục xa xông ra từ phía trong.

Bối Bối đếm ở trong miệng: "Ba, bốn, năm …… tám, chín!"

Rốt cục có chín con cự xà lục xà ở cùng một chỗ, hoặc là cuốn vòng quanh cành cây, hoặc là trên cành cây. Chín cự xà lục xà đều đồng thời phẫn nộ, nhìn chằm chằm Lâm Lôi hai người. Nói về thể tích, cự xà lục xà đều tương đương con cự xà lục xà ở trong khu vực sương mù màu xám, không sai biệt lắm.

"Có tới 9 con, có chút phiền toái rồi." Bối Bối nhíu mày.

Đối phó với lục xà cự xà rất khó khăn, Bối Bối muốn giết chúng nó phải dùng thiên phú thần thông phệ thần. Như vậy thời gian dài, linh hồn lực của Bối Bối mặc dù có thể khôi phục, nhưng ở đây có tới 9 con cự xà lục xà.

"Chín con!" Lâm Lôi cũng cảm có chút khó giải quyết.

"Bối Bối, không cần U Minh quả nữa, chúng ta đi trước." Lâm Lôi truyền âm nói. Vô số năm qua, cũng không ai có được nhiều U Minh quả như vậy. Chưa nói chuyện khó đối phó chín con lục xà, điều đáng sợ nhất là đối phó với cây U Minh quả. Thể tích của cây U Minh quả, nếu hai người muốn đối phó thì thực sự phiền toái.

Nhanh chóng đi, nhanh rời khỏi khu vực sương mù màu tím.

"Không muốn sao?" Bối Bối ngẩn người ra.

"đi mau." Lâm Lôi liếc mắt nhìn hắn.

Nhưng Bối Bối vẫn đáp ứng: "Được rồi."

"Sưu!" "Sưu!"

Lâm Lôi hai người cơ hồ đồng thời hóa thành hai ảo ảnh, hướng bên cạnh cực nhanh chạy trốn.

"Trốn sao?"

Chin con cự xà lục xà trong nháy mắt bắn ra từ trên U Minh quả. phảng phất như 9 tia chớp màu xanh biếc, trực tiếp đuổi theo hướng Lâm Lôi hai người chạy trốn. Nhưng Lâm Lôi hai người bay trước, hơn nữa xung quanh còn có hắc thạch không gian. Chín con cự xà lục xà căn bản không có khả năng đuổi kịp Lâm Lôi.

"Muốn đuổi theo chúng ta, nằm mơ đi." Bối Bối ha ha cười.

"Hoa” Đột ngột, trên thân cây, đại lượng ành cây ép xuống, tựu giống như một ngọn núi bình thường, trong nháy mắt hạ xuống mặt đất. Lâm Lôi cùng Bối Bối thấy các đường đi phía trước đều bị chặn kín.

"Cây U Minh quả chạy ra ngăn cản sao?" Đã thử qua sự cứng rắn của cành cây U Minh quả nên Lâm Lôi cùng Bối Bối không chút do dự, liền xoay người.

Quay người lại, nhưng đã thấy trước măt con đại xà lục xà trên mặt đất có 9.

"Các ngươi còn muốn chạy trốn! ha ha ......" một âm thanh hùng từ trong miệng một trong 9 cự xà lục xà vang lên. Ánh mắt âm lãnh, phát ra quang mang màu tím, trừng mắt Lâm Lôi hai người, "Ta nói cho các ngươi biết, khu vực sương mù màu tím U Minh sơn sẽ là tử địa của các người!"

Một đạo âm thanh lãnh lệ từ trong miệng của một con cự xà lục xà khác vang lên: "Các ngươi là Lâm Lôi, Bối Bối đúng không? Các ngươi cũng lợi hại thật, dám giết chết Đại tỷ của chúng ta! Vô số năm qua, mười huynh đệ tỷ muội sống vô cùng tốt. Đại tỷ ta mang U Minh quả cho các ngươi, nhưng lại bị các ngươi giết! ha ha …… chín huynh đệ tỷ muội chúng ta dù có chết, cũng muốn giết chết các ngươi, vi Đại tỷ báo thù."

"Đúng, vì Đại tỷ báo thù!" Một cự xà lục xà khác cũng giận dữ hét lên.

Chín cự xà lục xà, trong ánh mắt màu tím đều ẩn chứa sự phẫn nộ, cừu hận.

Lâm Lôi không khỏi cảm thấy đau đầu.

"Linh xà kia lại có quan hệ với chín linh xà này. Còn là Đại tỷ nữa?" Lâm Lôi sớm đoán trước sẽ có phiền toái, nhưng lại không nghĩ rằng linh xà kia còn có chín huynh đệ tỷ muội.

"Các ngươi nói gì vậy? Đại tỷ ngươi mang U Minh quả cho chúng ta sao?" Bối Bối giận dữ nói. "Thật sự đầu các ngươi có bệnh rồi. Đại tỷ ngươi mang U Minh quả cho chúng ta. Sao còn ngăn cản chúng ta làm gì! Nếu không phải Đại tỷ ngươi quá phận, làm sao ta lại rỗi hơi giết hắn?"

Nhưng thật ra, gây trở ngại là nhiệm vụ của linh xà. Lần nào cũng như vậy.

Linh xà gây trở ngại, để có thể chọn được người có đủ thực lực.

Chín huynh đệ tỷ muội thấy rằng Đại tỷ bọn họ thật sự là mang U Minh quả cho ngoại nhân. Dù sao ngăn trở cũng chỉ là khảo nghiệm. Mang U Minh quả còn bị giết, nên chín huynh muội đương nhiên phẫn nộ.

"Nhị ca, đừng để bọn họ nhiều lời, giết bọn họ." Một con cự xà lục xà nói.

"Giết!" Âm thanh hùng hậu vang lên.

Nhất thời, chín con cự xà lục xà trong nháy mắt phân tán ra, hình thành một vòng vây, vây xung quanh Lâm Lôi bọn họ. Nhưng Lâm Lôi có hắc thạch không gian đường kính chừng hai mươi |thước, vòng vây cũng rất lớn, chín con cự xà lục xà đều ở ngoài không gian hắc thạch. Chín con cự xà lục xà bắt đầu chuyển động cực nhanh, chín đôi mắt tam giác màu tím gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi hai người.

"Hoa hoa" Di chuyển cực nhanh, tạo thành ảo ảnh.

Lâm Lôi cùng Bối Bối căn bản không nhìn rõ xà ảnh, chỉ nhìn thấy chín đạo tử quang, tử quang bắt đầu vặn vẹo, phảng phất giống như ti tuyến, vòng vây được khép lại xung quanh Lâm Lôi hai người.

"Chiêu gì vậy?" Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc, khó hiểu, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp phản ứng - hắc thạch không gian đột nhiên khuếch trương, trong nháy bao trùm chín con cự xà lục xà cấp. Cường đại xích lực tác dụng lên đám cự xà lục xà. Tốc độ cự xà lục xà không khỏi giảm đi, đồng thời nhịn không được lui về phía sau.

Công kích liên hợp, bị phá!

"Công kích Lâm Lôi!" một âm thanh gầm lên.

Nhất thời chín con cự xà lục xà, cơ hồ trong nháy mắt thân rắn bắn ngược lên. Chín lục quang bay tới Lâm Lôi, răng nhằm Lâm Lôi cắn tới. Nhưng do hắc thạch không gian, tốc độ cũng không nhanh. Kỳ thật linh xà công kích cực mạnh là dùng răng cắn người. Điều này bọn họ cũng biết -

Thân thể Bối Bối quá mạnh mẽ, Đại tỷ bọn họ cắn gẫy cả răng, cũng không ảnh hưởng gì tới Bối Bối.

Cho nên, lựa chọn trước tiên là đối phó Lâm Lôi!

Răng của linh xà so với răng của lục xà đích thì uy lực hơn rất nhiều. Răng của Linh xà căn một cái, so với lục xà chui vào trong cơ thể còn đáng sợ hơn!

Lâm Lôi nhìn chín cái miệng rộng đang lao vòa, không khỏi cả kinh: "Bị tiểu lục xà cắn đã phiền toái, nếu bị linh xà cắn …… ta không được như Bối Bối!" Long lân của mình phòng ngự mạnh mẽ, có thể so sánh với long lân của tộc trường Cái Tư Sâm, nhưng không bằng Bối Lỗ Đặc, Bối Bối đều cứng ngang với thần cách binh khí.

"Hừ." Lâm Lôi tâm ý vừa động.

Hắc thạch không gian, xích lực thay đổi,dẫn lực hướng xuống dưới!

Chín cự xà đang cắn tới, thân thể không khỏi rơi nhanh xuống. Trong nháy mắt Lâm Lôi đồng thời thi triển linh hồn hỗn loạn. Linh hồn hỗn loạn của Lâm Lôi hiện nay, dù là thất tinh ác ma cũng bị ảnh hưởng.

"Sao?" Lâm Lôi kinh dị phát hiện, chín con cự xà lục xà không một chút phòng bị, chịu ảnh hưởng của linh hồn hỗn loạn. Lục xà cự xà trực tiếp cắn tới Lâm Lôi. Lâm Lôi cầm trong tay trứ Lưu Ảnh thần kiếm, đem toàn lực thi triển đại địa pháp tắc, lưu ảnh thần kiếm xuất, không gian chấn động tạo thành nhiều cái khe.

Trong Hắc thạch không gian có màu đen, lục xà né tránh cũng khó.

"Phốc xích!" bổ trúng thân của một con cự xà lục xà. Toàn thân thân rắn run lên, trên người xuất hiện một vết thương lớn, máu màu tím chảy ra.

"Da rắn thật cứng." Lâm Lôi thất kinh, công kích của mình ẩn chứa đại địa pháp tắc huyền ảo, nói về công kích so với Bối Bối còn mạnh hơn nhiều. Nhưng cũng chỉ là làm bị thương cự xà lục xà mà thôi.

"Hống” Cự xà lục xà đau đớn, gào g lên, phẫn nộ, cắn tới, hai chiếc răng sắc bén, lóe ra địa màu đen quỷ dị.

"Sưu." Lâm Lôi lập tức nhanh chóng thối lui.

Chín đuổi, một người chạy trốn.

"Nhị ca, hỗn đản, không gian trọng lực có dẫn lực quá lớn, trong phạm vi không gian này, chúng ta đuổi không kịp hắn." Một con cự xà lục xà tiêu vội la lên. Chín linh xà đều ý thức được vấn đề khó khăn này.

"Sa sa” Lúc này, cây U Minh quả bắt đầu rung động kịch liệt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 29: Vô Địch

Lão đại!" Bối Bối kinh hãi la lên.

Lâm Lôi sắc mặt cũng đại biến, khi thấy vô số lục xà trên cây U Minh quả đều nhằm phía hắn lao đến. Bốn phương tám hướng đều dày đặc lục xà, số lượng nhiều đến mức có thể chôn sống Lâm Lôi.

Chín đại lục xà trông thấy màn đó đều cười lạnh:

"Trước hết giết Lâm Lôi, sau mới tính đến tên kia!"

Bọn chúng vô cùng tự tin bởi long lân của Lâm Lôi vốn không chống nổi sức tấn công của đám tiểu lục xà.

"Sao?" Lâm Lôi trong lòng vừa động.

"Ông”

Thổ quang mang màu vàng đột nhiên xuất hiện, một lượng lớn đại địa nguyên tố bắt đầu điên cuồng tụ tập, hình thành một khối lập phương kích thước hàng trăm mét có tâm là Lâm Lôi.

Hắc thạch lao ngục!

Mặc dù rất nhiều lục xà đã lọt vào Hặc thạch lao ngục, một số lượng còn lớn hơn vẫn đang tiếp tục cắn xé cố chui vào thổ quang mang màu vàng. Nhưng khi chúng đã lọt vào Hắc thạch lao ngục liền như bị giam cầm trong các phòng nhỏ, không thể tiến thêm nên bắt đầu điên cuồng cắn phá khắp nơi.

Mỗi phòng nhỏ có kích thước chừng hai thước rưỡi. Vì vậy bên trong Hắc thạch lao ngục lúc này có chừng 64 000 phòng nhỏ.

"Hống"

Chín đại lục xà hống lên giận dữ, trực tiếp cùng động thân đập vỡ một góc của một phòng nhỏ. Rất tiếc, vách phòng vừa bị phá hủy đã rất nhanh khôi phục lại. Cùng lúc đó, Hắc thạch lao ngục cũng chuyển động rất nhanh, ném toàn bộ chin cự xà ra ngoài.

Trong Hắc thạch lao ngục...

Lâm Lôi đột ngột xuất hiện tại một gian phòng nhỏ, dễ dàng giết chết phần lớn số tiểu lục xà trong đó, rồi nhanh chóng rời đi. Tất nhiên lũ lục xà cũng lập tức tấn công khi thấy Lâm Lôi nhưng chưa kịp thì hắn đã sang phòng nhỏ khác mất rồi.

Bên trong Hắc thạch lao ngục, tốc độ của Lâm Lôi là vô địch tuyệt đối!

Hơn nữa trong hơn sáu vạn phòng còn bị lực hấp dẫn cường đại dẫn tác dụng khiến lũ lục xà căn bản không cách nào triển khai vây công hắn.

"Ha ha, tưởng một chiêu lập tức giết ta sao?"

Lâm Lôi cười nhạt, tùy ý chém giết lục xà.

"Tiểu lục xà, cũng ẩn chứa năng lượng cường đại. Giết chết lũ tiểu lục xà, tuyệt đối sẽ làm thương tổn đến chin con cự xà kia."

Lâm Lôi nghĩ vậy nên không ngại điên cuồng đồ sát đám tiểu lục xà.

Không gian bên trong Hắc thạch lao ngục, tất cả đều nằm trong tay Lâm Lôi. Nơi nào nhiều, nơi nào ít lục xà, Lâm Lôi đều rõ. Chỉ có đám lục xà là không may, dù số lượng nhiều nhưng không có cách nào hình thành thế bao vây để đối phó với hắn. Bên trong Hắc thạch lao ngục, lũ lục xác không khác gì tự nhiên mất đi thị giác.

Chín cự xà bên ngoài Hắc thạch bắt đầu phừng phừng phẫn hận.

"Thật quái đản!"

Một cự xà rít lên lanh lảnh, căm tức nhìn chằm chằm vào khối lập phương màu vàng đất trước mặt

"Vừa phá xong, đã nhanh chóng khôi phục!"

"Nếu tiếp tục thế này, còn tổn thất năng lượng."

Một thanh âm hùng hậu vang lên,

"Trong khối màu vàng này, không thể giết chết được Lâm Lôi."

Tức thời chín cự xà khống chế lũ tiểu xà điên cuồng cắn xé không ngừng về một phía nhất đinh, hòng xuyên thủng để thoát khỏi lao phòng, chạy khỏi Hắc thạch lao ngục. Khi vừa ra khỏi lao ngục, tất cả chúng nhanh chóng trốn về phía Cây U Minh quả.

"Oang”

Hắc thạch lao ngục hóa thành năng lượng, tiêu tán.

Lâm Lôi và Bối Bối hai người xuất hiện.

"Ha ha, không phải các ngươi mong giết chúng ta sao?" Bối Bối giận quá hóa cười.

"Lại đây, cho ta xem xem các ngươi còn có bao nhiêu bản lãnh?"

Lâm Lôi cũng lạnh lùng nhìn chín cự xà lục xà trước mặt.

"Các ngươi thật sự rất mạnh!" Một đạo thanh âm khàn khàn vang lên.

Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người không khỏi quay đầu nhìn về hướng cây Cây U Minh quả. Thanh âm vừa rồi, phát ra từ đó.

"Sa sa"

Đám lá cây dầy đặc xao động, rồi một cỗ lân phiến màu vàng dài chừng hai thước chầm chầm nhô lên, đồng thời phát ra khí tức cường đại.

Lâm Lôi và Bối Bối không khỏi giật mình.

"Trời ơi." Bối Bối trừng mắt.

" ……"

Lâm Lôi cũng không khỏi nheo mắt. Đó là một kim sắc cự xà to lớn kinh khủng, không ngừng từ từ cuộn lên thành khối chu vi đến 100 – 200 thước. Chốc lát thân thể cự xà hoàn toàn hiển lộ, thân dài chừng 500 – 600 thước, đường kính cũng lên đến 2 thước.

Kim sắc cự xà quấn quanh Cây U Minh quả, cặp mắt màu lục băng lãnh nhìn về phía hai người Lâm Lôi.

"Phụ thân."

Chín đại lục xà kia lập tức kêu lên rồi lao đến.

“Phụ thân! Nhất định phải báo thù cho Đại tỷ !"

Cả chín cự xà này lập tức kêu gào.

"Yên tâm."

Kim sắc đại cự xà phát ra một âm thanh trầm thấp.

"Giao một người cho ta."

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền tới từ phía sau, khiến Lâm Lôi và Bối Bối không khỏi trợn mắt, lập tức quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một cự xà màu bạc kích cỡ không thua kém kim sắc đại cự xà đang từ xa bay đến. Con ngân sắc đại cự xà này khiến bọn Lâm Lôi phải kinh hãi.

Là cửu đầu xà!

Trên mỗi đầu rắn đều có một cặp mắt u lãnh đen tối như tử vực.

"Mẫu thân."

Chín đại lục xà lập tức hô lên.

"Nữ nhi bị giết, tại sao không ngăn lại?" Ngân sắc cửu đầu xà lạnh như băng đáp.

Bối Bối hừ một tiếng: "Trách sao không hạ sinh ra một đám tiểu quái vật, thì ra cha mẹ chúng càng quái vật hơn!"

Hai đầu đại cự xà phát ra khí tức quá mạnh mẻ, thậm chí cảm nhận được cái loại khí tức mức độ nầy đủ khiến da đầu Lâm Lôi và Bối Bối có cảm giác tê dại. Bọn Lâm Lôi hiểu rằng Kim Ngân song xà so với bọn nhi tử của chúng thì mạnh hơn rất nhiều.

"Hừ, tiểu tử ngươi thì không phải là quái vật?" Lãnh ý tràn ngập trong đôi mắt màu bích lục của Kim sắc đại cự xà.

"Giết chết nữ nhi của chúng ta là nó sao?" Ngân sắc của đầu xà nhìn về phía Bối Bối.

"Đúng!" Kim sắc đại cự xà đáp

"Vậy giao tiểu tử đó cho ta!” Ngân sắc cửu đầu đại cự xà lạnh giọng.

Kim sắc đại cự nghe vậy liền đổi hướng nhìn về phía Lâm Lôi: "Được! Vậy tiểu tử thuộc Tứ đại thần thú gia tộc là phần ta! Hừ …… Chính lão tổ tông Thanh Long của nó cũng không dám khi dễ ta, vậy mà nó dám giết chết hài tử và đám tử tôn của ta ngay tại U Minh sơn!"

"Đừng nhắc lại nữa!”

Ngân sắc cửu đầu đại cự xà lạnh nhạt.

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau.

Ngay lúc đó, một vầng thổ quang mang màu vàng có trung tâm là Lâm Lôi lập tức trải rộng một khu vực có bán kính cả gần ngàn thước, trực tiếp bao trùm lên kim sắc đại cự xà và ngân sắc cửu đầu đại cự xà.

Trong thổ sắc quang mang, hai đầu đại cự xà đột ngột gặp phải dẫn lực cường đại nên không khỏi thoáng ngửa về phía sau. Có điều chỉ chốc lát chúng đã thích nghi được.

"Dẫn lực thật mạnh!" Kim sắc đại cự xà nhìn về phía Lâm Lôi

"Hóa ra ngươi cũng có liên hệ với Địa Ngục Tử Kinh chủ thần, bất quá … dù thế, ta vẫn giết ngươi!"

"Các ngươi nói giết thì giết được sao? Phải xem bản lãnh trước đã"

Bối Bối hừ lạnh.

Rất đột ngột...

Kim sắc đại cự xà liền há miệng, tức thời một đạo bích lục quang đậm đặc trực tiếp phủ tới Lâm Lôi. Bích lục quang mang trong hắc thạch không gian không chịu ảnh hưởng nên Lâm Lôi tránh không kịp. liền bị trúng đòn. Đám quang mang này trong nháy mắt dung nhập vào cơ thể Lâm Lôi.

Hiện trong đầu Lâm Lôi, bích lục quang mang hóa thành vô số quang điểm màu bích lục điên cuồng ăn mòn chủ thần khí phòng ngự linh hồn của Lâm Lôi. Sự tấn công này thật cường hãn, dù phần lớn quang điểm đã tắt nhưng còn một số không nhỏ quang điểm bích lục tiếp tục tấn công dữ dội.

Lâm Lôi đã hao phí hơn hai trăm năm để phục hồi chủ thần khí này nên thành quả đạt được thật sự rất tốt.

Cho dù có không vững chắc bằng các chủ thần khí phòng ngự linh hồn cùng đẳng cấp, thì cũng có thể sánh với các thần khí phòng ngự linh hồn bình thường khác.

"Xuy xuy"

"Không hay!"

Lâm Lôi cảm thấy không ổn, liền lập tức khống chế linh hồn lực lai hỗ trợ chống đở tại điểm yếu nơi các bích lục quang điểm đã điên cuồng công phá từ nãy.

"Phốc!"

Điểm yếu liền bị tan rã rớt, mà bích lục quang điểm cũng chỉ còn lại một tia, nhanh chóng đánh sâu vào linh hồn Lâm Lôi nhưng rốt cục tiêu hao hầu như không còn.

Thành quả hơn hai trăm năm bổ khuyết chủ thần khí phòng ngự linh hồn của Lâm Lôi hoàn toàn tiêu tan.

Ở một cặp đấu còn lại.

Ngân sắc cửu đầu đại cự xà cũng thi triển tuyệt chiêu. Chỉ thấy tất cả chín con mắt đen u lãnh trên chính cái đầu khổng lồ của ngân sắc cửu đầu đại cự xà đều nhìn chằm chằm Bối Bối, đồng thời hiện lên bên ngoài thân cự xà, một ảo ảnh cực lớn thật lớn. Rõ ràng đây là thiên phú thần thông của ngân sắc cửu đầu đại cự xà.

"Hưu!" "Hưu!"……

Mười tám đạo hắc quang bắn về phía Bối Bối. Bối Bối né tránh, không ngờ các đạo hắc quang lại linh động đổi hướng, đồng thời bắn vào đồng tử Bối Bối.

"A!"

Bối Bối phát ra một tiếng kêu thống khổ.

Lâm Lôi đúng lúc này vừa chống đỡ xong đợt công kích linh hồn liền quay đầu nhìn Lâm Lôi thét lên kinh hãi:

"Bối Bối!"

"Không chết?"

Kim sắc đại cự xà thấy Lâm Lôi tiếp của hắn một chiêu mà vẫn toàn mạng thì không khỏi kinh ngạc, rướn thân lên.

Hắn rất hiểu rõ uy lực một chiêu công kích vừa rồi của hắn, các loại thần khí phòng ngự linh hồn không thể kháng lại.

"Ha ha, cũng có chút uy lực."

Bối Bối rồi đột nhiên cười vang, căm tức nhìn ngân sắc đại cự xà.

Lâm Lôi không nén nổi phải thở phào.

"Không có khả năng!" Ngân sắc cửu đầu đại cự xà cũng không dám tin " …… Thân thể quá mức cường hãn, mà linh hồn cũng cường hãn không kém?"

Lão Thiên thật quá không công bằng,

Thân thể Bối Bối đã quá mạnh, ngay cả ngân sắc cửu đầu đại cự xà còn phải đố kị. Theo lẽ thường, thân thể đã mạnh như thế thì linh hồn phải yếu một chút mới đúng.

Không ngờ ……

Linh hồn Bối Bối cũng chống đỡ được thiên phú thần thong của nó!

"Ta không muốn giết các ngươi! Đừng quá phận."

Lâm Lôi quát. Lần này tới đây là xin chủ thần hỗ trợ mà Lâm Lôi có cảm giác hai đầu đại cự xà này có quan hệ mật thiết với chủ thần nên hắn không dám hạ sát thủ.

"Hống"

Kim sắc đại cự xà không thèm quan tâm, đột nhiên rít lên một tiếng, thân hình đột nhiên vọt tới, há miệng hòng thôn phệ Lâm Lôi .

"Tốc độ làm sao có thể nhanh thế này." Lâm Lôi thất kinh.

Nhưng Lâm Lôi vẫn tránh kịp, hắn hoàn toàn không muốn bị kim sắc đại cự xà táp trúng.

"Lão đại, động thủ." Bối Bối truyền âm.

"Hừ." Ánh mắt Lâm Lôi trở nên lạnh lẽo khi nhìn kim sắc đại cự xà.

Phía sau Lâm Lôi và Bối Bối cơ hồ đồng thời hiện lên ảo ảnh. Phần Lâm Lôi chính là một Thanh Long đang uốn lượn, cặp mắt của Thanh Long lạnh lùng nhìn chằm chằm vào kim sắc đại cự xà. Còn về phía Bối Bối là ảo ảnh một phệ thần thử to lớn, phệ thần thử ảo ảnh này cũng đồng dạng nhìn chằm chằm con ngân sắc đại cự xà chin đầu!

Thiên phú thần thông - long ngâm!

Thiên phú thần thông - phệ thần!

"Bồng!"

Đột nhiên mặt đất chấn động, vô số rễ cây to lớn xuất hiện trực tiếp ngay trước Lâm Lôi và Bối Bối. Cũng đúng lúc đó, thiên phú thần thông của Lâm Lôi và Bối Bối vừa thi triển liền bị đám rể cây ngăn cản. Nói cách khác, hai người thi triển thiên phú thần công vào đám rễ cây à.

Lâm Lôi và Bối Bối ngẩn ra.

Đám rể cây hứng chịu hai đại thiên phú thần thông công kích mà không chút nào bị ảnh hưởng.

"Như thế nào lại không hề có tác dụng?"

Bối Bối không tin. Ngay lúc đó, một cây rể cây đột nhiên dựng lên nhằm ngực Bối Bối nện tới mà tốc độ rất nhanh, Bối Bôi tránh không kịp.

"Ba!"

Thân thể Bối Bối bị đánh văng lên.

Một dòng máu bắn ra trong không gian.

"Bồng."

Bối Bối rơi xuống. Nhìn qua ngực, Bối Bối nhất thời trợn tròn mắt cả kinh. Ngực nó bị một vết thương rất nặng, lộ cả xương trắng, màu tươi đang không ngừng chảy ra.

Lâm Lôi cũng cảm thấy khó tin khi thấy cảnh này.

Bối Bối mà cũng bị thương?

Thân thể cường hãn sánh ngang thần cách binh khí mà cũng bị thương?

"Bối Bối." Lâm Lôi lập tức chạy tới bên Bối Bối.

Có điều vết thương của Bối Bối rất nhanh khép miệng, tự chữa trị. Nhưng lúc này Bối Bối vẫn như trước vẻ không dám tin, nhìn chằm chằm đám rễ cây trước mặt. Đây chính là rể cây của Cây U Minh quả a.

“Được lắm! Đã giết con cái của kẻ khác, này lại muốn tiếp tục hạ sát thủ với kẻ đó sao"

Một thanh âm hùng hậu truyền ra từ Cây U Minh quả.

Trên thân Cây U Minh quả bắt đầu hiện ra một khuôn mặt lớn.

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

"Đây là?"

Cả hai đều cảm giác được một khí tức vô cùng cường đại.

"Chủ thần!"

Kim sắc đại cự xà và ngân sắc cửu đầu đại cự xà lập tức nhìn về phía Cây U Minh quả, đồng thanh, "Bọn chúng đã sát hại nữ nhi của chúng ta, người không thể buông tha cho chúng."

"Chủ thần?"

Lâm Lôi và Bối Bối da đầu tê dại, kinh ngạc nhìn cây U Minh quả to lớn trước mặt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 30: Không Có Năng Lực

Lâm Lôi trong đầu trong nháy mắt hoàn toàn hiểu được, vì sao ở khu vực sương mù màu xám chỉ một gốc cây U Minh Quả lại dễ dàng đối phó được Lâm Lôi, Bối Bối. Hơn nữa, Bối Bối thi triển thiên phú thần thông phệ thần cũng căn bản không cảm ứng thấy thần cách của cây U Minh Quả. Bây giờ, xem ra, gốc cây Cây U Minh Quả lúc trước, vốn cùng với Cây U Minh Quả trước mắt, một là bổn tôn một là phân chi. Phân chi của Chủ thần có thực lực như vậy, cũng không kỳ quái.

Cây U Minh Quả trong khu vực sương xám cùng cây U Minh Quả trước mắt quan hệ. Giống như lục xà cùng linh xà có quan hệ. Lục xà không linh hồn, vậy Cây U Minh Quả lúc trước tự nhiên không linh hồn.

"Chủ thần!" Lâm Lôi lập tức vội vàng hô, đồng thời trực tiếp quỳ xuống.

Kim sắc đại xà cùng Ngân sắc cửu đầu xà mắt phẫn nộ nhìn Lâm Lôi cùng Bối Bối. Rồi sau đó, Kim sắc đại xà thỉnh cầu nói:”Chủ thần, hai người này hại chết nữ nhi của ta, chuyện xảy ra, chủ thần ngài cũng đã biết rõ, chủ thần …… ngài nhất định báo thù cho ta nữ nhi của ta!" Kim sắc đại xà với cái đầu khổng lồ cúi sắt trên mặt đất.

"Bồng!" Bối Bối cũng lập tức quỳ xuống, vội la lên: ”Chủ thần, không trách được chúng ta. Lúc ấy chúng ta cũng không biết.” Bối Bối lo lắng chủ thần ra tay đối phó Lâm Lôi.

"Hừ.” Chín lục xà, Kim Ngân song xà đều căm giận nhìn Bối Bối, Lâm Lôi hai người.

Lâm Lôi không ngắt lời, mà vẫn quỳ và chờ chủ thần lên tiếng.

"Tốt lắm.” Đôi mắt của khuôn mặt trên cành cây U Minh Quả chủ lóe ra quang mang bích lục. Đôi mắt đảo qua đám người, phàm ánh mắt đảo qua ai, vô luận trong lòng bực bội, hay là phẫn nộ, trong nháy mắt đều im lặng: “Kim, chuyện này bọn họ có tội nhưng không đáng chết …… dù sao bọn họ cũng không biết chân tướng.”

Phân chi của chủ thần đã nhìn rõ tình huống xảy ra lúc trước.

Lúc ấy, hắn cũng cứu linh xà nhưng năng lực của phân chi không cách nào ngăn cản thiên phú thần thông của Bối Bối.”

Ngân sắc cửu đầu xà lập tức nhìn thoáng qua Kim sắc đại xà.

Nàng biết trượng phu của cùng cây U Minh Quả chủ thần có quan hệ rất tốt.

Kim sắc đại xà lập tức khẩn thiết nói:”Chủ thần, nữ nhi Đề Na của ta, ngài đã tận mắt nhìn nó lớn lên, chẳng lẽ ngài thực sự để mặc Đề Na chết mà không báo thù sao?" Người khác không dám cùng chủ thần nói như vậy, nhưng hắn dám! Bởi vì hắn đã cùng sinh trưởng với cây U Minh Quả cho tới bây giờ.

"Kim!" Khuôn mặt lớn trên cây U Minh Quả nhương mày: ”Hãy dừng tay đi.”

Vừa nghe xong, chín lục xà, Ngân sắc cửu đầu xà và Kim sắc đại xà đều không dám nói gì nữa. Chủ thần đã nói như vậy, tiếp tục dây dưa cũng không phải chuyện tốt.

"Lâm Lôi, các ngươi đi đi.” Khuôn mặt lớn không chút thay đổi nói.

"Chủ thần!" Lâm Lôi vừa quỳ, vừa khẩn cầu nói: “Ta lúc từ Địa Ngục tới Minh Giới là muốn cầu kiến chủ thần. Ta có một thỉnh cầu, hy vọng..." Lâm Lôi còn chưa nói xong thì ở bên cạnh Kim sắc đại xà, Ngân sắc cửu đầu xà nhất thời đều phẫn nộ, mũi nhăn lại hết giận tức.

"Nằm mơ!" Kim sắc đại xà rít gào nói: “Chủ thần không giết ngươi, đã là ân đức rồi. Ngươi nằm mơ, để cho chủ thần giúp ngươi sao? Cút! Cút nhanh!"

"Cút nhanh!" Chín lục xà lập tức rít gào nói.

Ngân sắc cửu đầu xà phẫn nộ, vảy rắn đều dựng đứng lên, gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi: “Bây giờ ngươi nhanh đi đi, hai vợ chồng ta tha cho ngươi. Nếu ngươi còn đây, hi vọng chủ thần giúp ngươi. Duẫn Na Uy ta, hôm nay liều chết cũng muốn giết ngươi!"

Bọn họ không lập tức giết Lâm Lôi, Bối Bối vì: một là thực lực Lâm Lôi bọn họ, hai là chủ thần đã ra lệnh.

Lâm Lôi còn muốn nhờ chủ thần hỗ trợ nên vẫn nhẫn nhịn trước khẩu khí của bọn họ.

"Chủ thần cũng chưa nói, các ngươi chõ mõm vào làm gì?" Bối Bối giận dữ mà gào lên.

Trước mặt chủ thần mà tự tiện nói là không lễ phép, nhưng Bối Bối hiển nhiên không biết linh xà và cây U Minh Quả quan hệ thân thiết. Trên cây U Minh Quả, đôi mắt to liếc mắt nhìn qua mọi người: “Đều im lặng đi, trước hết hãy nghe Lâm Lôi muốn nói gì.”

"Chủ thần.” Kim sắc đại xà kinh dị nhìn về phía cây U Minh Quả.

Trên cây U Minh Quả, đôi mắt liếc nhin hắn một cái. Kim sắc đại xà liền im lặng.

Lâm Lôi cảm kích nói: “Chủ thần, ta đến đây để cầu kiến chủ thần ngài, hy vọng chủ thần ngài có thể hỗ trợ …… giúp ta tìm được thân nhân, huynh đệ của ta tại Minh Giới đã thành vong linh. Để cho bọn họ khôi phục trí nhớ kiếp trước! Ta biết, chủ thần ngài có thể làm được. Hy vọng chủ thần giúp đỡ.” Lâm Lôi dập mạnh đầu chạm mặt đất.

Bối Bối thấy cành này, mắt không khỏi ướt át.

Lâm Lôi đã làm như thế bao giờ đâu?

"Hy vọng chủ thần giúp đỡ.” Bối Bối cũng quỳ xuống, đầu ép sát mặt đất.

Lâm Lôi, Bối Bối thỉnh cầu, mà Cây U Minh Quả cũng là có chút trầm mặc. Vừa quỳ, trong lòng Lâm Lôi vừa bất an. Đi một quãng đường dài đến đây, mục đích là thuyết phục chủ thần. Bây giờ Lâm Lôi lo sợ nhất, là - chủ thần cự tuyệt. Tim của Lâm Lôi đập không ngừng, chờ đợi!

"Các ngươi đi đi.” Âm thanh hùng hậu vang lên.

Thân thể Lâm Lôi không khỏi run lên.

Bối Bối khó có thể tin, ngẩng đầu nhìn về phía Cây U Minh Quả.

"Chủ thần, ngươi không thể hỗ trợ được sao?" Bối Bối hô lên.

Lâm Lôi cũng ngẩng đầu nhìn chủ thần, trong đôi mắt có nước mắt, khẩn cầu nói:”Chủ thần...”

"Được rồi. Chuyện nay, ta cũng không có năng lực.” Âm thanh hùng hậu vang lên.

"Không có năng lực?" Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn Cây U Minh Quả. Trên Cây U Minh Quả, khuôn mặt không có chút tình cảm ba động, Lâm

Lôi vội vàng nói.”Tại sao lại không có năng lực? Ta biết, Minh Giới chủ thần đều có thể tìm được vong linh, khôi phục trí nhớ của bọn họ.”

"Hừ.” Bên cạnh Ngân sắc cửu đầu xà hừ lạnh, Kim sắc đại xà, chín đại xà lục xà đều lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi hai người.

"Các ngươi làm khó chủ thần rồi.” Kim sắc đại xà cười giễu nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối ngẩn người ra.

Trên cây U Minh Quả trên truyền đến âm thanh hùng hậu: “Chuyện này, ta đích xác không giúp được các ngươi. Bởi vì …… ta không phải Minh Giới chủ thần, mà là Tánh Mạng chủ thần.”

Lâm Lôi, Bối Bối nghe xong. Chủ thần ở U Minh sơn, không phải Minh Giới chủ thần?

"Các ngươi tới U Minh Sơn, nếu muốn tìm Minh Giới chủ thần. Cũng rất đơn giản …… tiếp tục đi tiếp, ra khỏi khu vực sương mù màu tím, tới cung điện chủ thần chờ đợi đi. Bất quá, ta nhắc nhở các ngươi một câu …… Tính tình Tử Vong chủ thần không tốt như ta đâu. Tử Vong chủ thần có lẽ vì Đề Na chết mà trực tiếp giết chết các ngươi đó.” Cây U Minh Quả nói.

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

Nguyên lai ở U Minh Sơn, có hai chủ thần!

Một là Tánh Mạng chủ thần, một là Minh Giới Tử Vong chủ thần!

Lâm Lôi có thể giải thích được tính tình của Cây U Minh Quả. Cây U Minh Quả trải ức ngàn năm ở đây, đồng thời tu luyện tánh mạng quy tắc. Tính tình bình thường rất tốt. Còn Tử Vong chủ thần lại tu luyện tử vong quy tắc. Lâm Lôi ở Địa Ngục vị diện, Minh Giới gặp rất nhiều người tu luyện tử vong quy tắc nhưng không có mấy người có tính tình tốt.

Phần lớn giết chóc rất quyết đoán!

"Lão Đại, chúng ta có đi gặp không?" Bối Bối truyền âm nói.

"Đương nhiên đi rồi.” Lâm Lôi không do dự.

Bối Bối lập tức truyền âm nói:”Ngươi không có nghe Tánh Mạng chủ thần nói sao. Vị Tử Vong chủ thần tính tình không tốt. Nếu vì linh xà chết mà giết chết chúng ta. Vậy thì rất oan uổng, ta thấy rằng Minh Giới có tới bảy chủ thần. Nếu không, chúng ta tới địa phương khác xem sao.” Lâm Lôi nhướng mày.

Vì cứu cha bọn họ, Lâm Lôi đã có chuẩn bị. Lúc này đã gần trong gang tấc, nhất định phải đi thử. Nhưng nếu như vậy, Bối Bối có khả năng gặp nạn ……

"Bối Bối" Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, truyền âm nói,”Ngươi đừng đi gặp Tử Vong chủ thần. Một mình ta đi là được rồi.”

"Lão Đại.” Bối Bối nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

"Ngươi đừng tới.” Lâm Lôi truyền âm với ngữ khí ra.”Ta còn có hỏa hệ thần phân nhưng ngươi không có thần phân thân nếu ngươi chết thì sẽ chết luôn.”

Bối Bối nói:”Lão Đại ngươi đừng nói vậy, nếu Tử Vong chủ thần thật sự muốn giết ta. Dù là bây giờ ta chạy ra U Minh Sơn, chủ thần cũng có thể dễ dàng tìm được ta và giết chết ta. Ta thấy rằng ta không chạy trốn là tốt nhất. Dù sao này chuyện cũng không thể trách ta hoàn toàn. Linh xà muốn giết ta. Chẳng lẽ không cho phép ta phản kháng sao? Ta muốn gặp Tử Vong chủ thần để nói đạo lý.”

Lâm Lôi bất đắc dĩ:”Bối Bối, chủ thần cùng ngươi nói đạo lý sao?"

"Chúng ta còn có lệnh bài Huyết Phong chủ thần. Tử Vong chủ thần sẽ nể mặt Huyết Phong chủ thần, chắc là sẽ không giết chúng ta đâu.” Bối Bối lại nói:”Hơn nữa, nếu thật muốn giết ta, bây giờ ta trốn cũng vô dụng.”

Lâm Lôi có chút gật đầu.

Đích xác chủ thần muốn giết, thì sẽ không chạy thoát được.

"Các ngươi còn dám đi gặp Tử Vong chủ thần sao?" Ngân sắc cửu đầu xà cười giễu nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối quỳ trước mặt Cây U Minh Quả: “Cám ơn chủ thần đã chỉ điểm. Không biết chúng ta đi làm thế nào để ra khỏi khu vực sương mù màu tím?"

"Trực tiếp đi là có thể ra được.” Âm thanh hùng hậu từ cây U Minh Quả vang lên, lập tức cành cây chấn động, nhất thời sương mù mầu tím phía trước bắt đầu ép về hai bên tạo thành một con đường không có sương mù “Dọc theo đường này, trực tiếp đi sẽ tới được.”

Cây U Minh Quả lúc trước đã khuyên bảo hơn một lần.

Mặc dù tính tình hắn tốt, cũng không khuyên bảo nhiều.

"Tạ ơn chủ thần.” Lâm Lôi, Bối Bối thành khẩn nói.

Thân cây to lớn của cây U Minh Quả có chút vừa động, toàn thân hóa thành sương mù, che chắn thanh quang, rồi sau đó tiêu tản. Cây U Minh Quả chiếm cứ phương viên vạn thước, tự nhiên biến mất. Lâm

Lôi, Bối Bối đứng lên, lập tức đi theo con đường vừa rồi.

Kim sắc đại xà cùng Ngân sắc cửu đầu xà đều cười lạnh.

"Ngươi hthật sự là vô dụng.” Ngân sắc cửu đầu xà cười giễu nói: ”Ở cùng chủ thần nhiều năm như vậy, cũng khuyên bảo không được.”

"Ai, tính cách chủ thần tốt quá mà.” Kim sắc đại xà bất đắc dĩ nói,

"Hãy xem ta đi.” Ngân sắc cửu đầu xà cười lạnh nhìn theo bóng lưng của Lâm Lôi hai người: “Với tính tình của chủ nhân, chỉ cần ta nói …… hai người kia nhất định sẽ chết!"

Kim sắc đại xà cùng Cây U Minh Quả quan hệ rất tốt. Còn Ngân sắc cửu đầu xà cùng Tử Vong chủ thần quan hệ rất thân cận.

Bay dọc theo con đường, tốc độ cực nhanh, hơn nữa trên đường cũng không có gặp phải nguy hiểm gì. Trong chốc lát Lâm Lôi liền thấy một địa phương trống trải, hoàn toàn không có sương mù. Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức gia tốc, hóa thành lưỡng đạo ảo ảnh, sương mù che đi hai đạo ảo ảnh, trực tiếp bay ra khu vực sương mù màu tím!

"Rốt cục đã đến rồi.” Bối Bối hoan hô.

Lâm Lôi nhìn lại.

Trước mắt là một mảnh đất trống trải, bằng phẳng, đầy hoa cỏ.

"Nhìn trước mặt!" Lâm Lôi không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời một cung điện màu đen đích cung điện ở giữa không trung. Cung điện màu đen cao chừng vài trăm thước, giống như một tòa núi nhỏ. Cung điện màu đen có tháp nhọn cao, trên tháp nhọn còn lại là quả cầu lớn.

Quả cầu lóe ra trứ vô tận lôi điện.

Từ quả cầu, rất nhiều lôi điện tỏa liên phát ra tán loạn ra, hướng bốn phương tám hướng tản ra, giống như một màn nước hạ xuộng.

"Nguyên lai đây là nguồn của thiên địa tỏa liên.” Mắt Bối Bối tỏa sáng.

"Xem ra đây là cung điện chủ thần.” Lâm Lôi hít sâu một hơi.

Trước cung điện chủ, bay ra hai thân ảnh, Lâm Lôi liếc mắt một cái, liền nhận ra ngay là A Sắt Tư cùng Bá Lặc Lôi. Hai người thấy Lâm Lôi lập mặc bay lại đây.

"Lâm Lôi, các ngươi thực sự đã tới!" Bá Lặc Lôi kinh ngạc nói.

A Sắt Tư cũng khó tin nói:”Duẫn Na Uy cùng trượng phu, hai đại xà không xuống tay với các ngươi sao?" A Sắt Tư biết rõ thực lực của vợ chồng hai người, dù là hắn cũng khó đối phó.

“Đương nhiên có xuống tay nhưng thực lực bọn họ không đủ, không làm gì được chúng ta.” Bối Bối hừ nói.

A Sắt Tư cùng Bá Lặc Lôi không khỏi kinh ngạc.

" A Sắt Tư , Bá Lặc Lôi, chủ thần ở đây -" Lâm Lôi cương mở miệng.

"Hừ!" Một nói tiếng hừ lạnh vang lên.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người không khỏi quay đầu hướng phía sau nhìn lại. A Sắt Tư, Bá Lặc Lôi cũng nhìn lại. Chỉ thấy hai đôi nam nữ thân hình gầy cao. Nam tử lãnh khốc trên người mặc trường bào màu vàng, và nữ tử còn lại là mặc trường bào màu bạc. Phía sau bọn họ, còn có chín thanh niên nam nữ, tất cả đều mặc trường bào màu xanh biếc.

"Chúng ta là không thế làm gì được bọn họ.” Ngân bào hắc đồng nữ tử cười giễu nói: “Bất quá, …… lát nữa, bọn họ sẽ chết.”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 31: Chúa Tể Tử Vong

Từ khí tức, Lâm Lôi dễ dàng nhận ra những người vừa đến. Ngân bào hắc đồng nữ tử là Ngân sắc cửu đầu xà. Những người khác là trượng phu nàng, cùng chín đứa con nàng biến hóa thành.

"A Sắt Tư, chủ nhân chưa tới sao?" Ngân xà'Duẫn Na Uy' nói.

A Sắt Tư lắc đầu nói: "Vẫn chưa tới, Bá Lặc Lôi ăn U Minh Quả, cũng đang đợi chủ thần. Nhưng chủ thần hẳn là biết tin Bá Lặc Lôi đã ăn U Minh Quả, phỏng chừng sẽ sớm tới đây thôi." Lâm Lôi cùng Bối Bối vừa nghe xong, không khỏi cố nén lo lắng, chỉ có thể đứng ở một bên chờ đợi.

"Lâm Lôi." Bá Lặc Lôi đi tới, thấp giọng âm nói: "Các ngươi còn không đi mau."

"Sao vậy?" Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

"Bá Lặc Lôi, hắn không muốn đi. Ngươi xen vào việc của người khác làm gì." Ngân xà'Duẫn Na Uy' cười giễu nói.

Bá Lặc Lôi không bận tâm ngân xà, tiếp tục nói: "Lâm Lôi. Này Duẫn Na Uy thân cận nhất với chủ thần. Hơn nữa chủ thần muốn giết người ...... nói giết là sẽ giết. Không ai có khả năng thay đổi ý định của chủ thần " Hiển nhiên qua A Sắt Tư, Bá Lặc Lôi cũng biết không ít thông tin liên quan tới Tử vong chủ thần.

Lâm Lôi nhướng mày, liếc mắt nhìn ngân xà'Duẫn Na Uy'.

Lục bào nữ tử cười lạnh nói:"Bây giờ nóng nảy sao? Nói cho các ngươi biết, bây giờ các ngươi trốn cũng không còn kịp rồi! Chủ thần sẽ rất nhanh quay lại ...... đến lúc đó, chỉ cần trong phạm vi Minh

Giới, chủ thần đều có thể rất nhanh chóng tìm được các ngươi và giết chết các ngươi! Dám giết Đại tỷ của ta …… hừ hừ.”

Lục xà chín huynh muội có oán khí rất lớn. Nhưng bọn họ đều thử qua thực lực của Lâm Lôi cùng Bối Bối.

"Đắc ý cái gì.” Bối Bối thấp giọng mắng một câu.

"Bối Bối. Đừng để ý tới bọn họ. Chúng ta đến bên cạnh đi.” Lâm Lôi truyền âm nói. Lúc này cùng Bối Bối đi tới khu đất bằng phẳng tương đối hẻo lánh, có rất nhiều hoa cỏ và đợi chủ thần quay lại.

Lâm Lôi nhìn thoáng ra xa, nọ, ngân xà vợ chồng cùng chín con gái đang thấp giọng bàn luận, có lúc lại nhìn qua bên này. Mà Bá Lặc Lôi, A Sắt Tư cũng chỉ có thể bảo trì trầm mặc. Hiển nhiên Lâm Lôi cùng Bối Bối căn bản không nghe bọn hắn khuyên bảo …… bây giờ cũng chỉ có thể chờ chủ thần trở lại.

Hai - ba giờ trôi qua.

"Chủ thần còn chưa tới.” Bối Bối truyền âm có chút nóng nảy.”Chủ thần đang làm gì vậy?"

"Tư tưởng của Chủ thần, chúng ta không có khả năng hiểu được.” Lâm Lôi chờ đợi ở đây đã hai- ba giờ, thời gian trôi qua thật đau khổ: “Bối Bối, từ khẩu khí ngân xà’Duẫn Na Uy', ta thấy cô ta cùng chủ thần quan hệ hình như thật sự rất thân cận, ngươi nói xem …… chủ thần có thể hay không trợ giúp ta?"

Bối Bối liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái.

Trong trí nhớ Bối Bối, Lâm Lôi rất ít khi bàng hoàng như thế. Nhưng bây giờ, Bối Bối hoàn toàn cảm nhận được Lâm Lôi đang rất bàng hoàng.

"Lão Đại. Chủ thần nhất định tới, nhất định tới.” Bối Bối truyền âm nói.

Lâm Lôi hít thở một hơi thật sâu, trong lòng cũng thoải mái hơn.

"Lâm Lôi!" Một nói âm thanh đột ngột vang lên. Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy A Sắt Tư bay lại, nhìn Lâm Lôi, không khỏi âm thầm lắc đầu, đồng thời trịnh trọng nói:”Chủ thần vừa mới truyền âm cho ta, để cho ta dẫn Bá Lặc Lôi và các ngươi tới cung điện chủ thần. Bây giờ chủ thần đã trở lại.”

Mắt Lâm Lôi sáng lên.

"Chủ thần trở lại?" Lâm Lôi cảm thấy trái tim đập nhanh.

"Hãy đi theo ta.” A Sắt Tư trịnh trọng nhắc nhở nói: “Ngươi nên nhớ kỹ. Tính tình Chủ thần thật sự không tốt. Nếu nhìn ngươi thuận mắt, có lẽ còn đối tốt với ngươi, tốt lắm. Nhưng nếu nhìn ngươi không vừa mắt …… nói giết ngươi là có thể giết ngay. Cho nên ngươi cùng Bối Bối ngàn vạn lần đừng có một chút bất kính.”

Lâm Lôi lập tức gật đầu: “Ta biết.”

"Ta sẽ không làm chủ thần tức giận đâu.” Bối Bối cũng liền nói, Bối Bối rành mạch từng câu.

Qua lời nói của A Sắt Tư, Lâm Lôi thấy Tử vong chủ thần, hẳn là thuộc loại hỉ nộ thất thường. Rất có thể vô duyên vô cớ giết người. Ứng phó với người như thế, là khó khăn nhất, có đôi khi …… bị giết mà cũng không biết nguyên nhân vì sao bị giết.

A Sắt Tư liếc mắt nhìn Lâm Lôi, Bối Bối một cái, không khỏi thầm than.

A Sắt Tư biết rõ. Ngân xà'Duẫn Na Uy' cùng chủ thần có quan hệ rất tốt, Một khi Duẫn Na Uy tố cáo. Rất có thể ngay cả Lâm Lôi nói chuyện cũng không cơ hội, sẽ giết Lâm Lôi hai người.

"Đi thôi." A Sắt Tư bay phía trước. Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người lập tức đuổi theo. Giữa không trung, Bá Lặc Lôi đợi bốn người tập trung, rồi bay theo hướng cung điện trên U Minh sơn bay đi. Ở cung điện, cửa điện mở rộng ra. Kim xà, Ngân sắc cửu đầu xà và cả nhà đã tiến vào.

Tài chất của cung điện đều giống nhau, đều là màu tím đen. Đồng thời, một cổ khí tức hàn lãnh từ trong cung điện chậm rãi toát ra.

"Đi theo ta phía sau. Không được đi sai đâu." A Sắt Tư thấp giọng nói.

"Biết rồi." Lâm Lôi nói.

"Yên tâm." Bá Lặc Lôi cũng có chút khẩn trương, hắn cũng lần đầu gặp Tử vong chủ thần.

Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối, Bá Lặc Lôi ba người đi sau A Sắt Tư từ phía ngoài đại điện tiến vào trong đại điện. Lâm Lôi, Bối Bối, Bá Lặc Lôi thậm chí không dám trực tiếp ngẩng đầu nhìn, sợ sẽ làm cho chủ thần nổi giận.

"Lão Đại. Đại điện này có hàn khí bức người ." Bối Bối dùng linh hồn truyền âm nói.

Lúc này, A Sắt Tư quỳ xuống:"Bái kiến chủ thần!"

"Bái kiến chủ thần!" Lâm Lôi, Bối Bối, Bá Lặc Lôi ba người đều quỳ xuống. Sau khi tiến vào đại điện, chưa có lệnh chủ thần, cũng không dám ngẩng đầu, nhìn lên. Nghiêm khắc mà nói …… không được phép nhìn thẳng chủ thần. Đây là chuyện rất mạo phạm. Lâm Lôi giờ phút này tự nhiên không dám.

Vào lúc này -

"Chủ nhân!" Một giọng nói bi thương vang lên : “Đề Na đã chết, là do tên Bối Bối, chính là hắn! Là hắn trực tiếp giết chết. Bối Bối còn muốn giết ta, nếu không phải Tánh mạng chủ thần ra tay, sợ rằng ta sẽ không còn thấy được chủ nhân nữa. Chủ nhân. Người nhất báo thù cho Đề Na!"

Nghe vây, trong lòng Lâm Lôi run lên.

Quả nhiên, ngân xà tố cáo.

"Mẹ nó. Thật sự muốn giết cô ta!" Bối Bối truyền âm nói. “Lão Đại. Ngân sắc cửu đầu xà thật sự hiểm ác.”

"Bối Bối, nghe chủ thần nói chuyện.” Lâm Lôi vẫn quỳ như trước.

"Duẫn!" Một nói lạnh như băng từ phía trên truyền đến: “Chuyện này, ta sẽ có quyết định.”

Lâm Lôi cùng Bối Bối nghe xong ngẩn người ra.

Tử vong chủ thần là nữ nhân?

"Ba ngươi, hãy ngẩng lên đầu lên.” Thanh âm lạnh như băng vang vọng đại điện. Lâm Lôi, Bối Bối, Bá Lặc Lôi ba người mới dám ngẩng đầu. Lúc này, Lâm Lôi mới phát hiện, trong cung điện rất trống trải, ngay cả cột cũng không có. Ánh mắt Lâm Lôi hướng lên chỗ ngồi của Tử vong chủ thần!

Vương tọa (chỗ ngồi) cũng chỉ một mầu đen.

Trên Vương tọa, có một nữ nhân mặc trường bào màu tím ngồi. Trên trường bào màu tím có hoa văn cây cỏ, và ngân xà. Tử vong chủ thần , mái tóc dài màu đỏ như máu. Khuôn mặt xinh đẹp. Đặc biệt là hai mắt phảng phất mang theo một cỗ lôi điện trực tiếp bổ về phía trái tim Lâm Lôi.

Lâm Lôi vừa nhìn thấy mặt Tử vong chủ thần, sợ ngây người.

Bối Bối cũng trợn tròn mắt.

Bá Lặc Lôi đứng im.

"Ngươi -" Bối Bối không biết nên nói cái gì.

"Thế nào. Rất kinh ngạc?" Thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Lâm Lôi, Bá Lặc Lôi, Bối Bối ba người nhất thời im lặng, không tiếng động. Dung mạo của Tử vong chủ thần rất giống lão bản của U Minh tửu điếm ở chân núi U Minh Sơn, là hồng phát thiếu nữ, giống nhau như đúc! Ngay cả ánh mắt cũng giống nhau! Lâm Lôi ba người liếc mắt một cái nhận ra chủ thần chính là lão bản của tửu điếm!

"Tử vong chủ thần là lão bản của U Minh tửu điếm sao?" Lâm Lôi cảm thấy đầu óc phát mộng.

Chủ thần cũng mở tửu điếm sao?

"Ha ha ......" Tử vong chủ thần phát ra tiếng cười cực kỳ vui vẻ,”Thấy vẻ mặt các ngươi, thật sự là làm cho người ta vui vẻ! Vô số năm qua, ta tại U Minh tửu điếm, nhìn các ngươi tiến vào U Minh Sơn, muốn tìm U Minh Quả, chứng kiến các ngươi liều mạng. Đi chịu chết. Thật là chuyện rất có ý tứ nhưng lại rất vui vẻ! Đúng. Hay, chính là vẻ mặt này. Ha ha!"

Lâm Lôi ba người hoàn toàn trợn tròn mắt.

Tử vong chủ thần, là như thế này sao?

Cố ý phát ra chuyện 'U Minh Quả', hấp dẫn vô số người Minh Giới tới. Chủ thần lại mở tửu điếm, làm lão bản tửu điếm. Vui vẻ nhìn đám người đi chịu chết.

"Tử vong chủ thần, thật là rỗi hơi." Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Bất quá,Tử vong chủ thần có vĩnh hằng tánh mạng. U Minh Quả, sợ rằng căn bản là là 1 trò chơi của Tử vong chủ thần. Đối với Tử vong chủ thần mà nói …… Ở trong cung điện chủ thần và đợi người có U Minh Quả tới bái kiến nàng, nhìn vẻ mặt của những người tới gặp nàng, đối với Tử vong chủ thần mà nói là chuyện vui vẻ nhất!

Bên cạnh, A Sắt Tư cũng không dám lên tiếng.

Năm đó, hắn cũng giống như vậy. Lúc ngẩng đầu thấy Tử vong chủ thần chính là lão bản tửu điếm cũng sợ hãi như vậy. A Sắt Tư chỉ có thể thầm nghĩ trong lòng:"Đây là tử vong chúa tể …… …cường đại vô địch nhất, mình chỉ cần bằng một phần là tốt lắm rồi."

"Bá Lặc Lôi! Trước tiên ngươi hãy đứng ở một bên mà nhìn." Tử vong chủ thần hứng thú nhìn về phía Lâm Lôi hai người: "Thật làm cho người ta rất kinh ngạc. Các ngươi hai người còn sống, xông qua cửa ải của Duẫn cùng kim. Công kích của Lâm Lôi không ngoài dự liệu của ta. Nhưng thực lực Duẫn còn mạnh hơn Kim không ít. Bối Bối, ngươi có khả năng chống được công kích của Duẫn. Mới làm cho ta giật mình."

Nghe vậy, Bối Bối có chút đắc ý, nhưng cũng không dám phóng tứ, chỉ có thể lộ ra vẻ tươi cười.

"Đừng đắc ý. Ngươi có khả năng chống lại, hẳn là dựa vào Bối lỗ Đặc.” Tử vong chủ thần cảm thán một tiếng “Không được, phải thừa nhận. Bối lỗ Đặc tiểu tử này đối với ngươi. Thật sự là ......"

Lâm Lôi âm thầm nghi hoặc.

"Bối Bối?" Lâm Lôi truyền âm nói.

"Lão Đại, ta cũng không biết a. Ta dựa vào chính mình để chống lại.” Bối Bối truyền âm nói.

"Lâm Lôi, nghe nói ngươi tới lần này, là muốn vì tìm được thân nhân, huynh đệ của người đã thành vong linh. Hơn nữa để cho bọn họ khôi phục trí nhớ, đúng không?" Tử vong chủ thần mở miệng nói.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn chủ thần, chờ đợi nói: “Đúng vậy, chủ thần. Xin chủ thần giúp ta.”

"Dựa theo quy củ của ta, các ngươi từ chân núi U Minh tới đây. Đến nơi này, ta sẽ đáp ứng các ngươi một yêu cầu.” Tử vong chủ thần nói, Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nhìn chằm chằm này Tử vong chủ thần. Tử vong chủ thần nói tiếp: “Nhưng các ngươi giết Đề Na, theo nói lý cũng nên giết các ngươi, vì Đề Na mà báo thù!"

Lâm Lôi, Bối Bối ngẩn người ra.

"Các ngươi tới đây, ta phải thưởng cho. Các ngươi lại giết Đề Na, ta phải trừng phạt! Như vậy ...... thưởng và trừng phạt triệt tiêu! Yêu cầu của các ngươi, ta sẽ không đáp ứng. Nhưng ta cũng không giết các ngươi.. Trực tiếp đi đi, nhớ tới vẻ mặt vừa rồi của các ngươi. Thật sự là, ha ha ......" Tử vong chủ thần không khỏi cười lên.

Không đáp ứng?

"Chủ thần!" Lâm Lôi, Bối Bối lập tức hô.

"Chủ thần!" Duẫn Na Uy cũng vội la lên.

Hai phương đều không muốn.

"Thế nào, có ý kiến gì?" Vốn đang cười, khuôn mặt Tử vong chủ thần đột nhiên lạnh lẽo, ánh mắt đảo qua bọn họ ba người. Ánh mắt đảo qua, Lâm Lôi cùng Bối Bối chỉ cảm thấy đáo linh hồn bị một trận run rẩy, Duẫn Na Uy cũng sợ đến không dám nói thêm nữa, nàng biết rõ tính tình của Tử vong chủ thần.

Đừng thấy bây giờ cười vui vẻ, nói không chừng lại lập tức trừng phạt.

Duẫn Na Uy không dám nói, nhưng Lâm Lôi sao có thể từ bỏ.

"Chủ thần." Lâm Lôi lập tức hô, đồng thời lật tay, trong tay xuất hiện lệnh bài của Huyết Phong chủ thần. Lâm Lôi lại quỳ xuống, khẩn cầu nói: "Chủ thần, xin người hãy nể mặt Huyết Phong chủ thần, có thể cho ta một một cơ hội. Để cho ta cứu cha và huynh đệ của ta. Ta chỉ cần một cơ hội!"

"Thật buồn cười!" Âm thanh lạnh lùng truyền đến.

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn lại.

Bên cạnh Duẫn Na Uy cũng là cười giễu nói:"Lâm Lôi. Huyết Phong chủ thần là cái gì? Ngươi cũng biết chủ nhân của ta là Minh Giới chủ thần cực mạnh - Tử Vong chúa tể! Phóng mắt ra mấy vị diện, cũng chỉ có chúa tể của tam đại chí cao vị diện, mới có thể so sánh với chủ nhân ta mà thôi! Ngươi dựa vào Huyết Phong chủ thần hay Tử Kinh chủ thần cũng vô dụng thôi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.18 - Chương 32: Minh Giới Chi Tâm

Lâm Lôi trong lòng chấn động.

Tử Vong chúa tể?

Lâm Lôi cũng biết, bất cứ gì vị diện nào đều có bảy đại chủ thần, phân biệt là một thượng vị chủ thần, hai trung vị chủ thần, bốn hạ vị chủ thần! Bảy đại nguyên tố hệ, tứ đại quy tắc hệ, tổng cộng mới có mười một thượng vị chủ thần. Mà mười một thượng vị chủ thần này, tất cả đều có thể được xưng là chúa tể, bọn họ đều là đều là vương giả đỉnh phong của mỗi hệ, là nhân vật chúa tể!

Bọn họ chính là chỉ ở dưới chí cao thần, nhất đỉnh tồn tại.

Tới cấp bậc chủ thần, chính là thân mình quy tắc biến ảo, không người nào, loại cảm tình nào ảnh hưởng được, cũng không bị các loại tranh đấu gây phiền nhiễu, căn bản có thể không đáng tính toán trong lòng. Cho nên, mười một vị chúa tể hoàn toàn có thể xưng là vô số vị diện nhất đỉnh tồn tại.

Mà nghe ý tứ của Duẫn Na Uy, trong mười một vị chúa tể, tựa hồ tứ đại chí cao vị diện chúa tể, là cực mạnh. Hoàn toàn có thể tưởng tượng, Tử Vong chúa tể đang ngồi ở vương tọa, thân phận như thế nào! Chính mình nói cái gì Huyết Phong chủ thần, thật là phi thường buồn cười!

" Chủ thần." Bên cạnh Bối Bối vội vàng nói," Lão đại hắn----"

" Im miệng." Tử Vong chúa tể ngồi ở vương tọa trên cao lạnh nhạt nói, Bối Bối nhất thời bị một cổ uy áp áp bách nói không nên lời, " Ta nói rồi chuyện tình tuyệt đối sẽ không thay đổi, thưởng cùng trừng phạt triệt tiêu, ta sẽ không giúp các ngươi. "

Lâm Lôi ngửng đầu nhìn Tử Vong chúa tể ngồi trên cao.

Như trước là trường bào màu tím, tóc dài đỏ như máu, giống như cô gái dung nhan tiếu lệ. Nhưng là tự nhiên phát ra hơi thở khiến cho Lâm Lôi cảm thấy vô lực. Đây chính là tứ đại chí cao vị diện một trong minh giới chúa tể! Tánh mạng cực mạnh nhất đỉnh vô địch tồn tại!

" Chủ thần, huynh đệ chúng ta vậy cáo biệt." Lâm Lôi đứng lên, như trước khom người.

" Ân." Tử Vong chúa tể lạnh nhạt đáp.

Bối Bối không khỏi hướng Lâm Lôi, truyền âm vội vàng nói:" Lão đại, đi ngay bây h?"

" Đúng, đi luôn! Chủ thần nói ra không có khả năng sửa đổi. Chúng ta hiện tại tranh thủ thời gian đi tìm minh giới chủ thần khác." Lâm Lôi truyền âm nói, chính mình luôn mãi khẩn cầu Tử Vong chúa tể căn bản không có một tia ý động, "Tử Vong chúa tể này không giúp chúng ta, ta không tin. Sáu vị khác đều như vậy!"

Lâm Lôi không có khả năng từ bỏ!

Vừa nghĩ đến phụ thân, Da Lỗ, Kiều Trì đám người vẫn bị vây trong sanh tử nguy cơ. Lâm Lôi rất sốt ruột! Tại Ngọc lan đại lục bọn họ chết, cũng không phải chính thức chết, dù sao linh hồn vẫn tồn tại. Nhưng tại vong linh giới chết đi, vậy là hồn phi phách tán. Như chính Đức lâm gia gia của mình, vĩnh viễn không cách nào sống lại!

Lâm Lôi không thể nhìn bọn họ hồn phi phách tán!

Liều mạng, cũng muốn cứu!

Bối Bối nhìn một chút Tử Vong chúa tể phía trên:" Ân, chúng ta đi."

Lâm Lôi, Bối Bối hai người như trước có lễ về phía Tử Vong chúa tể khom người, rồi sau đó quay đầu hướng ra ngoài chủ thần đại điện. Kim ngân song xà một nhà cùng A Sắt Tư, Ba Lặc Lôi đám người đều nhìn bóng lưng Lâm Lôi bọn họ rời đi, vẻ mặt vô cùng giống nhau. Kim xà ngân xà vợ chồng chỉ là cười lạnh.

" Chờ một chút." Lạnh lùng thanh âm đột nhiên vang lên. Đi tới cửa đại điện, Lâm Lôi, Bối Bối hai người thân hình rồi đột nhiên dừng lại, Lâm Lôi đột nhiên quay đầu vui mừng lẫn sợ hãi nhìn về phía Tử Vong chúa tể, Lâm Lôi hai mắt nóng cháy:" Chủ thần nàng lúc này hô ta, chẳng lẻ thay đổi chủ ý? Chủ thần nói chuyện như thế nào thay đổi, cũng không nhất định. Chủ thần cũng là người tu luyện mà thành. Nói không chừng thay đổi, còn có hy vọng!"

Lâm Lôi khẩn trương nhìn lên.

Bối Bối cũng ngẩng đầu nhìn Tử Vong chúa tể, có chút nghi hoặc, có chút chờ đợi.

" Lâm Lôi, nhắc nhở các ngươi một chút. Ngươi hiện tại không cần đi tìm minh giới chủ thần khác. Ngươi có thể trực tiếp về địa ngục đi." Tử Vong chúa tể lạnh nhạt nói, nhưng mà đôi mắt như là có chút hăng hái nhìn vẻ mặt Lâm Lôi.

" Tại sao?" Lâm Lôi trong lòng chấn động, cảm giác không ổn.

" Người bình thường chết đi, linh hồn tiến vào minh giới hình thành vong linh. Đây là bộ phân của thiên địa pháp tắc. Cụ thể quản lý việc này có nhất kiện bảo vật, chính là minh giới chí bảo minh giới chi tâm. Muốn tra tìm ngươi phụ thân huynh đệ chuyển hóa thành vong linh là ai, phải dựa vào minh giới chi tâm. Mà minh giới chi tâm...... chính là nằm trong tay ta." Tử Vong chúa tể lạnh lùng nói.

Lâm Lôi không khỏi nhìn chằm chằm Tử Vong chúa tể.

Minh giới chi tâm?

Nguyên lai khống chế hết thảy là minh giới chi tâm chí bảo do Tử Vong chúa tể giữ, đích thật là để ý viện phải làm.(bác nào pm e sửa nhé :D)

Tử Vong chúa tể bao quát Lâm Lôi phía dưới. Khóe miệng có chút nhếch lên: "Ta nói rồi. Để trừng phạt, sẽ không cứu phụ thân huynh đệ ngươi. Cho nên...... ngươi đừng mơ tưởng cứu. Cho dù đi cầu minh giới chủ thần khác. Ta cũng không để cho bọn họ sử dụng minh giới chi tâm, ta nghĩ...... Bọn họ còn không có lá gan, có dũng khí ngược lại ý ta. Hơn nữa ngươi cũng không tư cách để cho bọn họ làm như vậy!"

" Cho nên, ngươi có thể trực tiếp quay về địa ngục được rồi " Tử Vong chúa tể thản nhiên nói.

"Ầm!"

Lâm Lôi cảm thấy trong đầu âm thanh ầm ầm, hoàn toàn rối loạn, minh giới chi tâm, phụ thân, Da lỗ lão đại, Kiều trì...... Các loại chuyện trong đầu hỗn loạn xuất hiện, Lâm Lôi đầu óc hoàn toàn mơ hồ. Tựa hồ qua hồi lâu hồi lâu...... Lâm Lôi hình như ở trong giấc mộng, đầu óc vô tri vô giác!

Hắn trong nháy mắt, tỉnh dậy!

" Không!" Lâm Lôi đột nhiên ngẩng đầu nhìn chằm chằm Tử Vong chúa tể," Chủ thần, ngươi không thể như vậy, ngươi không thể làm như vậy! Chủ thần ngươi không muốn cứu, ta Lâm Lôi không có chút nào câu oán hận, nhưng ngươi không thể ngăn cản chủ thần khác cứu, ngươi không thể, ngươi không thể!" Lâm Lôi đã lâm vào tuyệt vọng.

Đối mặt Tử Vong chúa tể, hắn không có năng lực phản kháng, không có năng lực yêu cầu, hắn chỉ có thể như vậy vô lực nói! Thậm chí còn trong cơn tuyệt vọng, quên cả gọi chủ thần là “ngài”, mà là vừa nói “ngươi”. Dưới trạng thái thanh tĩnh, Lâm Lôi tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm như thế.

Bối Bối cũng nhìn Tử Vong chúa tể, trong ánh mắt cũng ẩn chứa ý tứ khó tin.

" Đây là trừng phạt đối với ngươi." Tử Vong chúa tể lạnh nhạt nói.

" Chủ thần!" Bối Bối rồi đột nhiên đi nhanh tiến lên.

" Làm càn." Tại đại điện bậc thang hai bên, hai thị nữ đang đứng, trong đó một người lạnh lùng quát," Lui ra phía sau!"

Bối Bối trạm bình tĩnh, ngẩng đầu nhìn Tử Vong chúa tể:" Chủ thần, ngươi là vô địch chủ trì! Đối, ta giết một con linh xà. Về phần có phải hay không gọi Đề Na ta cũng không biết." Bối Bối nói," Chủ thần ngươi an bài khảo nghiệm chúng ta, ta như thế nào biết là khảo nghiệm, dù sao nàng muốn giết ta, chẳng lẻ sẽ không cho ta phản kích?"

" Bồng!"

Bối Bối đột nhiên quỳ xuống, như trước ngang đầu nhìn Tử Vong chúa tể," Ta không nhận chính mình sai, nếu như Tử Vong chúa tể thấy ta phạm sai lầm , muốn trừng phạt. Vậy trực tiếp trừng phạt ta là được rồi. Không nên trừng phạt ão đại. Giết chết xà linh chính là ta, một người làm việc một người chịu. Ngươi đừng dính dáng đến lão đại! Đến đây đi, muốn giết cứ việc đến." Bối Bối bất tuân ngẩng đầu, vẫn nhìn thẳng vào chủ thần.

Lâm Lôi nghe xong ngẩn ra.

Trên đại điện A Sắt Tư, Ba Lặc Lôi cũng kinh ngạc địa nhìn Bối Bối. Mà kim xà ngân xà vợ chồng, cũng có chút khiếp sợ.

" Tốt lắm." Tử Vong chúa tể lạnh nhạt nhìn Bối Bối phía dưới.

" Ầm!"

Uy áp đáng sợ phát ra, Bối Bối bị áp bách, " Ba" một tiếng, cả người đều nện ở đại điện trên mặt đất, bất quá Bối Bối hai tay chống giữ, mạnh mẽ chống thẳng vào thắt lưng, như trước ngẩng đầu nhìn Tử Vong chúa tể.

" Xoát!"

Lâm Lôi thân hình rồi đột nhiên lướt ngang đến Bối Bối trước mặt, ngẩng đầu nhìn cấp trên địa Tử Vong chúa tể," Chúa tể. Giết chết nọ vậy xà linh, là ta ra lệnh cho Bối Bối. Lúc ấy chúng ta muốn đoạt được U Minh quả. Nhưng xà linh gây trở ngại, ta cũng ra lệnh Bối Bối thịt luôn, để ta nhân cơ hội đoạt U Minh quả! Bối Bối chỉ là nghe ta ra lệnh."

" Bối Bối." Lâm Lôi truyền âm quát lên," Ngươi nổi điên à? Ngươi mà chết, ngay cả một cái thần phân thân cũng không có. Là chết thật đấy. Sau này Ny Ny làm sao bây giờ, nữ nhi Y Na của ngươi làm sao bây giờ? Bối Lỗ Đặc hắn cũng sẽ thương tâm."

" Lão đại." Bối Bối nhìn Lâm Lôi.

" Im miệng, hiện tại ngươi không nên nói chuyện." Lâm Lôi truyền âm quát.

Bối Bối ngập ngừng, chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn Tử Vong chúa tể ngồi trên cao. Hơi thở vô địch, đích xác làm cho người ta tâm sinh kính sợ, Lâm Lôi nhìn chằm chằm Tử Vong chúa tể:" Chủ thần, trừng phạt là trừng phạt, thưởng cho là thưởng cho, như thế nào có thể triệt tiêu? Ta tình nguyện chịu phạt! Chỉ là thỉnh chủ thần. ngươi có thể cứu phụ thân huynh đệ ta. Ngươi cho dù muốn giết ta, ta cũng không có một câu oán hận!"

Giết Lâm Lôi?

Bối Bối đột ngột ngẩng đầu. Nhìn Lâm Lôi thẳng lưng đứng phía trước.

" Cái gì?" A Sắt Tư, Ba Lặc Lôi hai người cũng khó tin. Kim xà ngân xà vợ chồng cùng với chín con gái đều giật mình nhìn Lâm Lôi.

" Lão đại, ngươi đang làm cái gì!" Bối Bối cấp bách truyền âm quát.

" Bối Bối, ta nếu bị giết, còn có tại Ngọc lan đại lục hỏa hệ thần phân thân. Tuy nói, đơn độc dựa vào hỏa hệ thần phân thân không thể trở thành đỉnh cường giả. Nhưng ta vì phụ thân, huynh đệ bọn họ, không trở thành đỉnh đỉnh cường giả cũng k sao!" Lâm Lôi truyền âm nói," Mà nếu quả phụ thân, huynh đệ bọn họ tại vong linh giới hồn phi phách tán, ta trở thành như cường giả như Bối Lỗ Đặc, ta cả đời đều bất an, cả đời đều hối hận! Đức lâm gia gia cũng đã bởi vì ta mà hồn phi phách tán , các huynh đệ, phụ thân ta, bọn họ còn có hy vọng. Ta không thể bởi vì muốn trở thành đỉnh cường giả, mà mặc kệ bọn họ!"

Bối Bối hiểu ra.

"Nếu có thể thân nhân huynh đệ đều sống tốt, ta bỏ qua vinh quang, bỏ qua thực lực, cũng k fải suy nghĩ j?"

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn Tử Vong chúa tể.

" Thưởng cho là thưởng cho, trừng phạt là trừng phạt?" Tử Vong chúa tể lập lại một câu, sau đó bao quát Lâm Lôi phía dưới," Lâm Lôi, ngươi tiền đồ vô lượng, nguyện ý vì mấy vong linh bé nhỏ này mà bỏ qua chính mình tiền đồ?" Tử Vong chúa tể lời này vừa nói ra, Lâm Lôi không khỏi chấn động.

Hiển nhiên......

Này Tử Vong chúa tể cũng biết, Lâm Lôi còn có thần phân thân tại vị diện khác.

" Ta nguyện ý bỏ qua." Lâm Lôi ngửa đầu nói.

Có đôi khi đáng theo đuổi, có đôi khi đáng bỏ qua.

Hôm nay bỏ qua, có lẽ không cách nào trở thành nhất đỉnh cường giả. Nhưng lại có thể có được thân nhân, có được sanh tử huynh đệ. Đã có thể làm Lâm Lôi thỏa mãn. Dù sao thế sự muốn truy cầu hoàn mỹ, khó khăn!

Tử Vong chúa tể nhìn chằm chằm Lâm Lôi, lạnh nhạt nói:" Ngươi nguyện ý bỏ qua, bất quá...... Ta cũng không đáp ứng."

Đã chuẩn bị sẵn sàng đích Lâm Lôi, thoáng cái ngây ngẩn cả người.

" Ngươi cho rằng thưởng cho cùng trừng phạt không thể triệt tiêu, bất quá...... Ở trong mắt ta, nên triệt tiêu. đây là quy tắc của ta, ngươi chính là, phục tòng quy tắc đó!" Tử Vong chúa tể cười lạnh nhìn Lâm Lôi phía dưới, tựu giống như nhìn một người điên cuồng, một con kiến hôi.

Bối Bối đứng mạnh lên.

" Chủ thần----"

Lâm Lôi thân thủ đột nhiên ngăn cản, đồng thời truyền âm quát:" Bối Bối!" Bối Bối sắc mặt đỏ lên, quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

" Mạo phạm chủ thần, kết quả ngươi chết cũng là vô ích, hiểu chưa?" Lâm Lôi truyền âm quát.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn về phía chủ thần, gằn từng chữ:" Chủ thần, thật sự, một điểm hy vọng không có?" Lâm Lôi nghĩ đến phụ thân nhiều năm như vậy đau khổ, ngay cả thù của mẫu thân chưa báo đã chết đi. Da lỗ lão chịu hành hạ đến mức xin Lôi Nặc giết hắn...... Nghĩ đến phụ thân và các huynh đệ. Lâm Lôi trong tim đau nhói.

" Lão đại." Bối Bối nhìn Lâm Lôi, cũng cảm thấy một trận bi thương.

" Chủ thần!" Đột nhiên bên cạnh A Sắt Tư mở miệng ," Chủ thần, vị diện chiến tranh không phải bắt đầu rồi sao? Không phải nói. Giết chết thống lĩnh...... Sao không thay đổi một chút?"

" Nga?"

Tử Vong chúa tể nở nụ cười," A Sắt Tư, ngươi thật đúng là thông minh, ta thiếu chút nữa đều quên." Lập tức bao quát hướng Lâm Lôi, Bối Bối hai người," Lâm Lôi, nói cho ngươi một tin tức phi thường tốt. Ngươi không phải muốn cứu phụ thân huynh đệ sao? Có hi vọng, là có một điểm hy vọng."

Lâm Lôi, Bối Bối đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Tử Vong chúa tể.

" Hy vọng?" Lâm Lôi trong tâm thoáng cái lửa nóng đứng lên.

Tử Vong chúa tể mở miệng nói: "Tại bảy đại thần vị diện, cùng tứ đại chí cao vị diện trung. Có chuyện náo nhiệt hạng nhất, đó chính là một vạn triệu năm một lần vị diện chiến tranh."

Lâm Lôi trong lòng chấn động.

Vị diện chiến tranh. Hắn sớm nghe qua, chỉ biết là là hai vị đối mặt chiến địa chiến tranh, phi thường thảm thiết, cao thủ suy sụp rất nhiều.

" Mà hiện tại, hắc ám thần vị diện cùng quang minh thần vị diện. Đang ở vị diện chiến trường tiến hành một hồi vị diện chiến tranh! Hắc ám thần vị diện. Thuộc về minh giới nhất phương! Minh giới cửu u lĩnh chủ, có tư cách tham dự trong đó, trợ giúp bọn họ! Dựa theo vị diện chiến tranh quy củ...... Chỉ cần giết tử đối phương mười vị thống lĩnh, có như vậy một cái công lao. Có thể hướng chủ thần chính mình đưa ra thỉnh cầu, ngươi có thể cầu chủ thần luyện chế cho ngươi 1 kiện chủ thần khí. Vô luận là công kích, vật chất phòng ngự hay là linh hồn phòng ngự, ngươi có thể tùy ý đưa ra ngươi muốn đích nhất kiện chủ thần khí, chủ thần chắc chắn cho ngươi!"

" Đương nhiên, ngươi có thể đề thấp yêu cầu một ít." Tử Vong chúa tể mở miệng nói," Ngươi hiện tại có thể đi viên trợ giúp hắc ám thần giới nhất phương. Giết chết một người thống lĩnh. Ta có thể giúp ngươi tra được một người thân nhân bằng hữu, hơn nữa làm cho hắn khôi phục trí nhớ. Giết chết hai người. Ta có thể giúp ngươi cứu hai người, ngươi nghĩ muốn cứu bao nhiêu người, ngươi phải đi cố gắng giết địch phương thống lĩnh nghen."

Lâm Lôi hai tròng mắt nhất thời sáng.

" Hảo." Lâm Lôi ngay cả đáp.

" Đừng có gấp, quên nhắc nhở , trong vị diện chiến tranh, đảm nhiệm thống lĩnh, là cửu u lĩnh chủ cấp bậc nhân vật, cũng chính là trong địa ngục gọi là luyện ngục thống lĩnh." Tử Vong chúa tể lạnh nhạt nói," Bọn họ trong đó yếu nhất, hẳn là cùng ngươi tương đương. Cực mạnh...... Là đại viên mãn thượng vị thần nhân vật."

Lâm Lôi vẻ mặt nhất thời ngưng trệ.

Đều là luyện ngục thống lĩnh nhân vật, đảm nhiệm thống lĩnh? Đều là Lôi Tư Tinh, Mịch La đảo bảo chủ Hải Để thành Mặc Tư nhân vật, chính mình đến giết cao thủ loại này?

" Trong vị diện chiến tranh, thống lĩnh là chức vị cao nhất. Đương nhiên là khắp nơi nhất đỉnh cường giả." Tử Vong chúa tể chậm rãi nói," Muốn đảm nhiệm thống lĩnh, điều kiện tiên quyết chính là hắn là Cửu u lĩnh chủ, hoặc là phủ chủ một phủ, chờ một chút. Có tư cách như vậy mới có thể đảm nhiệm. Thực lực ngươi chính mình cũng có thể tưởng tượng. Ngươi đi giết bọn hắn...... Hơi chút gặp phải một người mạnh mẽ, như vậy ngươi xong đời rồi."

Lâm Lôi cảm thấy trái tim bị đè nặng một khối tảng đá lớn, hô hấp gian nan.

Chính mình muốn đi giết!

Nhưng là...... Chính mình có thực lực không? Không phải là cái gì thất tinh ác ma, mà là luyện ngục thống lĩnh, mà là cửu u lĩnh chủ, đều là nhất đỉnh, thậm chí còn trong đó có cùng loại với Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn vô địch nhân vật. Chính mình đến giết bọn hắn?

Tử Vong chúa tể nhìn Lâm Lôi phía dưới:" Đây là ta nói hy vọng, vốn giết chết địch quân thống lĩnh thì có thưởng cho! Ngươi có thể dùng để cứu ngươi thân nhân, giết chết một người, ta cứu một người!"

Bối Bối tức giận nhìn chủ thần.

Rất không công bình! Công lao giết một thống lĩnh mới cứu một người? Bất quá Lâm Lôi nghĩ muốn cứu thân nhân huynh đệ, chỉ có một đường này, không được lựa chọn!

" Nếu như ngươi sợ hãi, hiện tại có thể đi." Tử Vong chúa tể lạnh nhạt nói.

" Ta đáp ứng!" Lâm Lôi ngửa đầu nhìn phía trên đích Tử Vong chúa tể.

Cho dù phía trước là núi đao biển lửa, Lâm Lôi cũng sẽ xông qua!

Ps: Đệ nhất chương đến, đệ thập bát tập chấm dứt, mười tám tập là một cái quá độ, xuống nhất tập đó là đệ thập cửu tập lột xác, đệ thập cửu tập lột xác, phải nói là cả(Bàn long) trung trọng yếu phi thường đích nhất tập, ở này nhất tập trung, Lâm Lôi mới thật sự địa phát sinh lột xác, phá kiển thành điệp!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 1: Dục Vọng

Chiến tranh vị diện!

Lâm Lôi vừa nghe Tử Vong chúa tể nói đã biết ngay là phi thường nguy hiểm. Nhưng hắn không có quyền từ chối. Dù sao Tử Vong chúa tể là chủ thần duy nhất có đủ khả năng giúp được hắn. Là người duy nhất!

" Ngươi đáp ứng hay không với ta cũng không can hệ."

Tử Vong chúa tể nhìn Lâm Lôi lạnh lùng:

" Phàm là đại biểu của Minh Giới ta, lại lập được công lao, ta chắn chắn sẽ ban thưởng. Không quan tâm kẻ đó là ai. Ta theo qui củ mà làm, chứ không phải vì ngươi. Bất quá ta chỉ nói cho ngươi biết mà thôi.”

Lâm Lôi thầm hít một hơi.

" Chủ thần, làm thế nào để đến được vị diện chiến trường?"

Lâm Lôi ngẩng đầu dò hỏi.

Tử Vong chúa tể lạnh lùng đáp:

" Vô luận là Địa Ngục luyện ngục hay Minh Giới Cửu U Vực đều có không gian chi môn trực tiếp thẳng tới vị diện chiến trường . Chiến trường này cũng nối với bảy đại vị diện và bốn đại tối cao vị diện. Lúc này, biện pháp nhanh nhất đi tới vị diện chiến trường là ngươi đi qua không gian chi môn tại Cửu U Vực!"

Lâm Lôi nhướng mày.

Cửu U Vực?

Bộ sách giới thiệu về địa lý Minh Giới mà Bối Lỗ Đặc cấp cho bọn Lâm Lôi không hề đề cập đến Cửu U Vực. Kỳ thực sách địa lý Địa Ngục cũng thế, không hề giới thiệu về Địa Ngục luyện ngục.

" Chủ thần, không hiểu Cửu U Vực kia ..." Lâm Lôi không khỏi mở miệng.

" Hừ." Tử Vong chúa tể vung tay.

Tức khắc, một quyển thư tịch mỏng màu đen trôi đến trước mặt Lâm Lôi.

Tử Vong chúa tể sau đó nhìn xuống bọn Lâm Lôi lên tiếng:

"Một khi ngươi đã có đảm lượng tham gia vị diện chiến trường, ta cũng rất muốn nhìn thấy ngươi giết chết được vài tên thống lĩnh và còn sống trở về để báo công lĩnh thưởng!"

Lâm Lôi không chút bất mãn, tiếp nhận quyển thư tịch, khẽ khom người:

" Tạ ơn chủ thần."

Ngay lập tức Lâm Lôi xem xét quyển thư tịch. Sách rất mỏng chỉ hơn chục tờ nên Lâm Lôi nhanh chóng thuộc lòng.

" Cửu U Vực nằm ở nơi sâu nhất trong Minh Hải sao?"

Lâm Lôi không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Tử Vong chúa tể.

Rất xa!

Muốn đi Cửu U Vực, trước hết phải đi đến tận cùng của Minh Giới đại lục, rồi sau đó mới là Minh Hải. Sau đó, lại phải tiếp tục đi sâu vào Minh Hải mới có thể để đến được Cửu U Vực. Nếu dùng kim chúc sinh mệnh như bình thường, phỏng chừng cần hai ba trăm năm, mất quá nhiều thời gian. Hơn nữa ...giả sử khi mình tới nơi, vị kia diện chiến tranh nhỡ đâu đã kết thúc. Đó sẽ là một kết quả mà không cách nào chấp nhận nổi.

" Chủ thần, vị diện chiến tranh lần này kéo dài bao lâu?"

Lâm Lôi liền hỏi.

Tử Vong chúa tể lạnh lùng:

" Mỗi vị diện chiến tranh đều kéo dài suốt ngàn năm! Hiện giờ chiến tranh giữa Quang Minh thần giới và Hắc Ám thần giới vị diện đã diễn ra gần trăm năm. Còn tới chín trăm năm nữa. Thừa đủ thời gian cho ngươi chứ ?"

Đủ ư?

Thời gian để chiến đấu thì có thể coi là đủ. Nhưng Lâm Lôi không muốn lãng phí một chút thời gian nào hết. Mỗi giây mỗi phút qua đi, hy vọng sống sót của phụ thân và các huynh đệ càng ít. Hơn nữa, thời gian càng lâu thì số lượng các vị thống lĩnh có thực lực đuối hơn một chút ở vị diện chiến trường sẽ càng ít. Chỉ sợ khi mình đến nơi thì hầu hết chỉ còn các thống lĩnh có thực lực cực mạnh .

Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn, Lôi Tư Tinh, Mặc Tư ...

Trong đầu Lâm Lôi lúc này hiện lên mấy cái tên này!

" Chủ thần, ta và Bối Bối xin xuất phát ngay!."

Lâm Lôi khom người. Bối Bối cũng chỉ có thể cố nén bất mãn, khom người hành lễ.

Tử Vong chúa tể chợt nói:

"Ta nhắc các ngươi chút. Tốt nhất tại Cửu U Vực, các ngươi trước hết nên dành lấy chức vị Cửu U lĩnh chủ. Như vậy khi tiến vào vị diện chiến trường các ngươi sẽ có rất nhiều trợ giúp. A Sắt Tư, ngươi dẫn Lâm Lôi bọn chúng rời khỏi U Minh sơn!"

" Vâng, thưa chủ thần!" - A Sắt Tư khom người.

" Trước hết trở thành Cửu U lĩnh chủ. Sau mới tiến vào vị diện chiến trường?"

Lâm Lôi đã có chút nghi hoặc. Bất quá Lâm Lôi cũng không hỏi nhiều, cùng Bối Bối nhìn hướng Ba Lặc Lôi ra dấu tạm biệt, rồi sau đó liền trực tiếp đi nhanh khỏi cung điện chủ thần.

Khi A Sắt Tư vừa dẫn bọn Lâm Lôi rời đi, Ngân xà Duẫn Na Uy liền nở nụ cười rạng rỡ như hoa mùa xuân

"Chủ nhân, dáng vẻ Lâm Lôi rất tự tin. Xem ra hắn đối với vị diện chiến tranh không biết mấy."

Duẫn Na Uy thực sự thấu hiểu sự tàn khốc của vị diện chiến tranh. Đó là nơi các cao thủ đẳng cấp thống lĩnh chém giết lẫn nhau. Hơn nữa đó là chiến tranh! Không phải là một cuộc thi đấu một chọi một!

Không ít trường hợp mấy vị thống lĩnh thống nhất với nhau cùng vây công giết chết một kẻ địch !

"Cám ơn chủ thần."

Ngân xà Duẫn Na Uy tươi tỉnh khom người, cô ta cho rằng Tử Vong chúa tể an bài như thế cũng không khác gì đẩy bọn Lâm Lôi vào chỗ chết, xem như chủ thần đã báo thù thay.

"Cám ơn chủ thần."

Kim xà và chín đứa con đồng loạt khom người tạ ơn.

Tử Vong chúa tể ngạo nghễ liếc mắt:

"Tốt lắm, các ngươi trước tiên lui xuống. Ba Lặc Lôi!"

Ba Lặc Lôi ánh mắt lập tức sáng ngời, liền đi đến đại điện trung ương, Tử Vong chúa tể rốt cục cũng cho hắn làm chủ thần sứ giả .

« Lâm Lôi, trước khi các người rời đi, ta muốn nói cho các ngươi một điều" A Sắt Tư trịnh trọng: "Ta sợ ngươi không biết rằng các chủ thần có một hiệp định là chỉ cấp cho sứ giả của mình hoặc con mình nhiều nhất một món chủ thần khí mà thôi! Bất kể là ai, nhiều nhất chỉ được ban cho một món chủ thần khí thôi."

"Một món thôi ư?"

Bối Bối nhíu mày.

Lâm Lôi rùng mình: " Chỉ một món thôi?"

Đúng là như thế!

Như Thanh Long tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm chỉ có một chủ thần khí linh hồn phòng ngự mà đại trưởng lão cũng chỉ có chủ thần khí dung nhập lân giáp phòng ngự. Mỗi người chỉ có một món đồ. Chủ thần Thanh Long rất quan tâm đến con cái vì cớ gì chỉ cấp cho mỗi người con đúng một món đồ? Hiện tại Lâm Lôi đã có chút hiểu được.

"Bởi vì bản thân các chủ thần cũng không muốn xuất hiện sự mất cân bằng quá lớn trong nhóm thượng vị thần!" A Sắt Tư tiếp tục: "Giả sử tồn tại một thượng vị thần có chủ thần khí phòng ngự ngoại thân, lại có chủ thần khí phòng ngự linh hồn, lại có thêm chủ thần khí công kích thì ngươi nói xem tên thượng vị thần đó có đúng là quá đáng sợ không, cho dù lĩnh ngộ của hắn có kém đi nữa?"

Lâm Lôi rùng mình.

Vật chất phòng ngự, linh hồn phòng ngự đều là chủ thần khí, còn có công kích chủ thần khí! Như vậy thực sự sẽ là một nhân vật biến thái!

"Là vô địch ." - Bối Bối nói ngay.

"Trong nhóm cường giả đỉnh phong, nhiều kẻ mơ tới việc sở hữu một chủ thần khí nhưng lại không được chủ thần đáp ứng, liền ra tay giết chủ thần sứ giả để đoạt chủ thần khí. Khi đó cho dù có giết được đi nữa và có đươc chủ thần khí kia … à, Chủ thần tuy không tự hạ thấp thân phận mà trả thù, nhưng sẽ thu hồi chủ thần khí!"

A Sắt Tư nói thêm.

"Cái gì? Còn thu hồi?"

Bối Bối trợn tròn mắt.

Lâm Lôi cũng cảm thấy giật mình.

Cũng bình thường.

Chủ thần phải rất vất vả mới luyện chế được một món chủ thần khí, lại cấp cho sứ giả của mình. Nếu sứ giả bị giết thì cho dù không trả thù đi nữa, chủ thần khí sao lại không thu hồi lại chứ?

"Cho nên nếu muốn tìm được chủ thần khí mà không sợ bị chủ thần thu hồi thì chỉ có một biện pháp là tham gia chiến tranh vị diện! Khi lập được chiến công giết chết mười thống lĩnh, có thể yêu cầu được một món chủ thần khí. Giết chết hai mươi thống lĩnh, có thể yêu cầu hai kiện!"

A Sắt Tư nói.

" A Sắt Tư, ý ngươi là gì?"

Lâm Lôi nhướng mày.

A Sắt Tư trịnh trọng:

"Thực lực càng mạnh, càng thèm khát sự viên mãn! Vị diện chiến tranh một vạn triệu năm một lần! Một số ít cường giả đỉnh phong vì lập được công lớn đã có được hai kiện chủ thần khí. Bọn họ sẽ mơ đến kiện chủ thần khí thứ ba. Những người như thế là phi thường cường đại! Cho nên ngươi phải ngàn vạn lần cẩn thận, không được có chút sơ ý. Hơn nữa, trong đó có lẽ còn có các đại viên mãn thượng vị thần! Dù những vị này đã lĩnh ngộ kết hợp hoàn toàn các huyền ảo, nhưng chắc cũng muốn có được nhiều chủ thần khí! Càng thêm viên mãn à!"

Lâm Lôi miệng không khỏi kêu khổ.

Hoàn toàn có thể lý giải được. Giả sử chính mình đạt tới cảnh giới đại viên mãn thượng vị thần, cũng sẽ ngóng xa hơn, muốn có được ba kiện chủ thần khí! Nếu tại vị diện chiến trường, không may gặp phải cái loại nhân vật biến thái này thì không có chút năng lực phản kháng rồi!

"Những người này quá tham lam rồi!" Bối Bối cũng cảm thấy phát sợ hãi.

"Không phải tham lam. Là dục vọng!" A Sắt Tư lạnh nhạt cười: "Có dục vọng thì có mục tiêu rồi mới có động lực! Đã đạt tới đỉnh cao, người nào lại không có mục tiêu sắt đá, lại không có dục vọng? Đủ sức tung hoành ở vị diện chiến trường tuyệt đối là siêu tuyệt cường giả! Chân chính là vương giả giết chóc. Ta tuy là chủ thần sứ giả, nhưng chưa một lần tham gia chiến tranh vị diện."

A Sắt Tư kết luận:

" Nói tới cùng, dục vọng là tử địa đối với cường giả, cũng là nơi sinh ra cường giả!" Lâm Lôi lắc đầu cười.

"Ha ha...... A Sắt Tư, cám ơn ngươi nói cho ta mấy cái này. Ta cũng có tâm lý chuẩn bị hơn." Lâm Lôi cười .

"Yên tâm ." Bối Bối lên tiếng: " Muốn giết huynh đệ chúng ta, cũng phải xem có tư cách hay không! Ta và lão đại đồng thời thi triển thiên phú thần thong thì ... hừ!"

A Sắt Tư nhìn Lâm Lôi, Bối Bối.

"Nhớ kỹ! Không chỉ các ngươi sở hữu thiên phú thần thông. Trong vô số vị diện, tồn tại không ít các thần thú thuộc loại độc nhất vô nhị. Bọn chúng cũng sở hữu thiên phú thần thông, mà thực lực cũng cường hãn dị thường, là đỉnh phong cường giả."

A Sắt Tư cười

"Ta cũng không nói nhiều nữa. Chúc các ngươi may mắn.”

"Cám ơn."

Lâm Lôi và Bối Bối lúc này lập tức cùng A Sắt Tư cáo biệt, rồi hóa thành lưỡng đạo hào quang bay đi.

Quãng đường từ U Minh sơn đến Cửu U Vực thật quá mức xa xôi.

Rời đi được một thời gian ngắn, Lâm Lôi cảm thấy áy náy:

" Bối Bối, nếu dùng kim chúc sinh mệnh đi Cửu U Vực, chỉ sợ phải mất hai ba trăm năm. Ta lại không có nhiều thời gian để lãng phí, cho nên … ta quyết định dùng toàn lực phi hành. Khiến ngươi phải phi hành theo, thật sự …"

"Hắc hắc, phi hành, là ta rất thích."

Bối Bối hiểu được ý của Lâm Lôi.

Tự mình phi hành tiêu hao tinh lực phi thường lớn. Nếu đi đường dài, rất ít người chịu tự phi hành. Dù phi hành tốc độ nhanh hơn kim chúc sinh mệnh nhiều nhưng là … quá mệt mỏi. Có điều Lâm Lôi quá gấp, cũng không có lựa chọn được nữa.

" Xuy xuy”

Lâm Lôi lập tức long hóa, rồi vận dụng phong hệ pháp tắc, cả hai giống như một đạo quang mang màu xanh và hồng nhằm hướng nam bay đi. Nếu toàn lực phi hành, lúc này tốc độ của Lâm Lôi còn muốn vượt qua Bối Bối, nhưng Lâm Lôi đã triển khai phong hệ thần lực thoáng trợ giúp Bối Bối.

" Lão đại, ngươi đã báo cho gia gia ta mọi việc chưa?"

Bối Bối trên đường chợt hỏi.

" Hỏa hệ thần phân thân của ta đã tới hắc ám sâm lâm vấn an lão gia gia ngươi. Một lát sau sẽ có kết quả . Cũng không biết lão gia gia ngươi sẽ nói gì nữa."

Lâm Lôi lần này cảm thấy có chút may mắn khi để hỏa hệ thần phân thân lại Ngọc lan đại lục, vì thế có thể xin Bối Lỗ Đặc chỉ giáo.

Một lát sau

" Gia gia ngươi đã đáp ứng!" Lâm Lôi bỗng nói.

" Đáp ứng cái gì?" Bối Bối liền nói: "Lão gia gia cho phép chúng ta tham gia vị diện chiến tranh chứ? Kỳ thật gia gia không đáp ứng cũng không được, người cũng không có mặt tại Minh Giới à!"

" Gia gia ngươi cho phép." Lâm Lôi cười: “Lão gia gia ngươi nói cẩn thận một chút, không được tham lam. Còn nói, Bối Bối ngươi cũng có thể nhờ trải qua nguy hiểm một phen mà có thể ngộ ra một chút, pháp tắc huyền ảo cũng sẽ có tiến bộ một chút."

Lâm Lôi không khỏi nhớ tới đại ý mấy lời dạy dỗ của Bối Lỗ Đặc: “Là nam nhân nên xông pha. Nếu cứ tránh né nguy hiểm, sợ rằng không thể thành công.”

" Được rồi, gia gia lo nghĩ cho ta quá nhiều à. Phải cố gắng thôi." Bối Bối chép miệng.

Một đạo quang mang thanh hồng nhị sắc vụt ngang bầu trời Minh Giới. Tốc độ này khiến những kẻ chứng kiến không dám ngăn cản, mà dù đầu óc nóng lên mà muốn ngăn trở thì cũng không đuổi kịp.

Mặt biển trải dài, từng con sóng lăn tăn . Nhìn thâm lãnh hải vực bát ngát, cảm giác giống như một phệ nhân cự thú.

Minh Hải!

Diện tích so với Địa Ngục hỗn loạn hải còn lớn hơn nhiều.

Đột nhiên----

Một đạo thanh quang xẹt mặt biển mênh mong bay về phía chân trời, trong nháy mắt đã biến mất.

" Lão đại, sắp tới Cửu U Vực rồi."

Bối Bối nói. Nhìn mấy hải đảo vừa qua mà phỏng đoán, có lẽ trong chốc lát là tới khu vực Cửu U Vực. Lâm Lôi lúc này tâm tình cũng có chút thoải mái. Hắn đã toàn lực phi hành trong ba mươi năm liên tục. Trong ba mươi năm, bổn tôn của hắn không nghỉ ngơi chút nào. Cũng may là hắn có thể chịu đựng được hành trình kiểu này.

Trong từng đó năm, các phân thân của Lâm Lôi cũng liên tục tu luyện, bất quá khoảng thời gian 30 năm là rất ngắn, thực lực cũng tiến bộ không lớn.

Đáng kể nhất có lẽ là chủ thần khí phòng ngự linh hồn, vốn bị đại cự xà màu vàng xuyên phá điểm yếu, trải qua ba mươi chữa trị, cuối cùng phòng ngự lực cũng gia tăng không ít.

"Lão đại, ngươi nhìn kìa, là đảo!" Bối Bối kinh hỉ hô lên.

Lâm Lôi lập tức phóng mắt nhìn, mông lung xuất hiện phía xa xa là lục địa:

"Rốt cục cũng tới Cửu U Vực !"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 2: Diễm Cốt Sơn

Cửu U vực có tổng cộng có tám mươi mốt lĩnh.

Nói là tám mươi mốt lĩnh, thực rà là tám mươi mốt hòn đảo nhỏ. Năm đó Tử Vong chí cao thần sáng tạo Minh Giới, ở sâu trong Minh Hải lưu lại địa phương kỳ lạ Cửu U vực. Tám mươi mốt lĩnh có diện tích tương đương đảo nhỏ, nếu như đứng trên mặt đất cũng có thể phát hiện, tám mươi mốt đảo nhỏ sắp thành một hình tròn.

"Cửu U vực trong Minh Giới là nơi cường giả tụ tập!" Lâm Lôi ở trên trời cao, từ xa nhìn xuống đảo nhỏ lục địa.

Cửu U vực cũng giống Luyện Ngục trong Địa Ngục, đều có rất nhiều cường giả hiếu chiến. Bọn họ đều mạnh mẽ và hiếu chiến. Trải qua vô số năm, tám mươi mốt Lĩnh ở Cửu U vực đã có tám mươi mốt vị lĩnh chủ! Thân là Cửu U lĩnh chủ đều là cường giả đỉnh phong!

Đảm nhiệm Cửu U lĩnh chủ cũng sẽ bị các cường giả trong lãnh địa khác khiêu chiến. Một khi chiến bại, cường giả chiến thắng sẽ đảm nhiệm lĩnh chủ!

" Vù!"

Thanh sắc hồng quang xẹt qua phía chân trời, rất nhanh hạ xuống một đảo nhỏ. Nói là đảo nhỏ là so sánh với Minh Giới đại lục mà thôi. Nếu như so sánh Ngọc lan đại lục thì Ngọc lan đại lục chỉ có thể xem như một điểm nhỏ! Bất kỳ một đảo nhỏ nào trong tám mươi mốt Lĩnh đều có diện tích mấy trăm ngàn dặm.

Vừa hạ xuống, Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người liền nhìn bốn phía.

Nơi đây, trời mênh mông, mặt đất hoang vu, người ở rất thưa thớt.

" Phi hành lâu như vậy, ta cũng không biết, hòn đảo này là đảo nào trong tám mươi mốt đảo nữa!" Lâm Lôi nhíu mày, Minh Hải rộng lớn quá mức. Lâm Lôi dọc theo đường đi, dựa vào một số điểm tham khảo đặc thù để phán đoán đại khái tuyến đường đi. Nhưng Minh Hải quá lớn, tuyến đường đi của mình chỉ cần lệch một chút, sợ rằng đã không bay đúng đến hòn đảo mình đã chọn.

Chỉ biết hòn đảo nhỏ ở dưới chân là một trong tám mươi mốt đảo.

Như vậy, Lâm Lôi mới có thể xác định phương vị của các đảo nhỏ, và đi tim không gian chi môn.

"Lão đại, việc này thật đơn giản, tìm người để hỏi là được. Nhưng người ở đây thật là ít. So với Minh Giới đại lục hoàn toàn khác xa." Bối Bối cau mày nói.

Lâm Lôi cười nói:" Có dũng khí đến Cửu U vực đều là cường giả, chỉ khoảng ngàn vạn người trên ức người. Trong phạm vi đảo nhỏ như thế này, có ít người cũng đúng thôi. Ta thấy rằng những người đó đều tụ tập trung tâm. Ai, bên kia có người!"

Mắt Lâm Lôi sáng lên.

Chỉ thấy ở xa xa có một nam tử tóc vàng phi hành cực nhanh.

" Nhanh, đi hỏi xem." Lâm Lôi, Bối Bối hai người như hai tia chớp, trong nháy mắt đuổi theo về phía chân trời.

Nam tử tóc vàng nhìn lại, không khỏi cả kinh:" Tốc độ thật nhanh! Không dễ chọc vào!"

Ở Cửu U vực, nói giết là giết ngay. Nam tử tóc vàng không dám chạy trốn, sợ rằng làm cho đối phương tức giận. Hắn lập tức dừng lại và đợi Lâm Lôi hai người đến. Lâm Lôi, Bối Bối đứng ở trước mặt hắn.

Nam tử tóc vàng với vẻ măt tươi cười nói:" Hai vị, không biết các ngươi có chuyện gì không?"

Bất quá hắn kinh ngạc, nhìn thoáng qua Lâm Lôi. Lâm Lôi vẫn duy trì long hóa.

" Đừng lo lắng." Bối Bối nói: " Chúng ta không phải tìm ngươi để gây phiền toái. Ta hỏi ngươi chuyện này? Đảo nhỏ này là đảo nào trong Cửu U vực vậy?"

Lúc này, Nam tử tóc vàng thở ra, hắn lập tức hồi đáp:" Đảo nhỏ là Liên Nham đảo trong Cửu U vực."

" Liên Nham đảo? Quả nhiên bay lệch hướng, kế hoạch là đến Diễm Cốt đảo." Trong đầu Lâm Lôi hiện lên bản đồ phương vị của tám mươi mốt đảo nhỏ, trong nháy mắt xác định vị trí mình đang đứng và biết mình cần đi theo hướng nào.

" Cám ơn." Lâm Lôi nói với nam tử tóc vàng.

" Bối Bối, chúng ta đi."

Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối cũng không nghỉ ngơi, tiếp tục bay lên trời, bay cực nhanh theo hướng đông nam.

" Hô." Nam tử tóc vàng thấy Lâm Lôi hai người rời đi, lúc này mới thở ra một hơi. Khi tức long hóa của Lâm Lôi làm cho hắn kiêng kỵ.

Hòn đảo nằm ở trung tâm của Cửu U vực --- Diễm Cốt đảo!

Trên Diễm Cốt đảo, địa phương nổi tiếng nhất là Diễm Cốt sơn. Diễm

Cốt sơn không phải nơi siêu cấp cường giả ở mà là không gian chi môn đi tới vị diện chiến trường. Mỗi lần vị diện chiến tranh, có một lượng lớn người đến đây để tới vị diện chiến trường.

Trên Diễm Cốt đảo, trời mênh mông, trên mặt đất có một căn nhà cổ bằng đá.

" Nhị ca, hôm nay, trên huyết chiến đài, nam nhân đầu bóng loáng có thực lực thật là mạnh. Ta thấy thành tựu về phương diện lôi điện pháp tắc, tối thiểu phải dung hợp ba loại huyền ảo." Hai hắc bào thanh niên (ND- thanh niên mặc trường bào màu đen) phi hành giữa không trung, đồng thời nói về cuộc huyết chiến vừa mới xem.

" Thật là mạnh mẽ, hơn nữa hôm nay, hắn đã thắng sáu mươi trận rồi. Không biết có thể bách chiến bách thắng hay không." Một hắc bào thanh niên gầy gò cảm thán nói.

" Bách chiến bách thắng có tác dụng gì? Ngươi cho rằng, hắn có đủ dũng khí khiêu chiến Diễm Cốt lĩnh chủ sao?" Hắc bào thanh niên dáng vẻ yếu ớt, cười nhạo nói: " Huynh đệ chúng ta tới Diễm Cốt lãnh đã hơn một ức năm, bách chiến thắng cũng có không ít người, nhưng khiêu chiến Diễm Cốt lĩnh chủ mới phát sinh ba lần. Trong ba lần, ngươi cũng thấy thực lực của Diễm Cốt lĩnh chủ. Người khiêu chiến tuyệt đối có thực lực thất tinh yêu ma, thậm chí còn cao hơn một chút. Có thể còn mạnh hơn tên đầu bóng loáng, nhưng...... Đều là một chiêu đã bị giết! Ngay cả lực hoàn thủ cũng không có."

" Nhưng hiện tại, muốn khiêu chiến Diễm Cốt lĩnh chủ cũng không cơ hội, nghe nói Diễm Cốt lĩnh chủ tiến vào vị diện chiến trường."

" Vâng, đúng rồi. Vị diện chiến trường! Địa phương này, dù thất tinh yêu ma đi vào, cũng bị tàn sát. Bất quá một khi còn sống đi ra, là đã lập công lao. Được như vậy thì thật là sảng khoái . Nghe nói có cả chủ thần lực, cao nhất còn có chủ thần khí!" Hai gã hắc bào đàm luận, đều có chút hâm mộ.

Nguy cơ càng lớn thì thu hoạch lại càng lớn.

Nhưng......

Tuyệt đại đa số mọi người, nói tới vị diện chiến trường đều biến sắc, không dám tiến vào.

" Sao?" Hắc bào huynh đệ đột nhiên nhìn về phía trước.

Chỉ thấy hai đạo ảo ảnh trong nháy mắt xẹt qua bầu trời bao la, cực nhanh bay đến. Tốc độ cực nhanh, làm cho hắc bào huynh đệ có chút cảnh giác. Hai người hạ xuống là một thanh niên mặc trường bào màu xanh da trời cùng một thiếu niên đội mũ cảo.

Thanh niên mỉm cười nói:" Xin lỗi, xin hỏi hai vị một việc, các ngươi cũng biết Diễm Cốt sơn ở đâu không?”

Trên Diễm Cốt đảo có Diễm Cốt sơn, Lâm Lôi biết nhưng chưa đó bao giờ tới.

" Diễm Cốt sơn?"

Hắc bào huynh đệ đáy lòng run lên, trên mặt cố tươi cười.

" Diễm Cốt sơn, các ngươi bay theo hướng này khoảng hơn mười ngàn dặm. Từ xa đã có thể thấy một hỏa diễm sơn. Đó chính là Diễm Cốt sơn." Hắc bào thanh niên thấp béo cười, mở miệng.

" Cám ơn nhị vị."

Lâm Lôi cười và cùng Bối Bối cực nhanh bay theo hướng hắc bào thanh niên đã chỉ.

" Hô." Hắc bào huynh đệ nhìn nhau, trong đôi mắt lộ vẻ khiếp sợ.

" Lúc này tới Diễm Cốt sơn? Xem ra đi vị diện chiến trường, bất quá bây giờ muốn đi vào, cũng không đơn giản như vậy." Hai mắt hắc bào thanh niên thấp, béo sáng lên: "Nhị ca, ngươi nói xem, giữa hai người, ai là người có cùng cấp bậc với Cửu U lĩnh chủ?"

Lâm Lôi cùng Bối Bối theo chỉ phi hành không lâu, liền thấy ở phía xa một hỏa diễm sơn. Núi này cao chừng mấy vạn thước, mặc dù không bằng U Minh sơn. Nhưng trên một đảo nhỏ nên cũng xem như rất cao.

" Diễm Cốt sơn!" Hai mắt Lâm Lôi nheo lại.

" Bay một đoạn đường, cuối cùng cũng đến Diễm Cốt sơn. " Bối Bối lộ ra tươi cười.

Lâm Lôi lập tức khôi phục hình người, hiện tại tạm thời không cần bay nhanh. Thấy Diễm Cốt sơn không lâu, Lâm Lôi hai người liền phi hành đi tới chân núi Diễm Cốt sơn! Diễm Cốt sơn đen nhánh, không có bất cứ thực vật gì khác, tựa hồ toàn bộ là đá màu đen.

Bên ngoài núi, xung quanh có ngọn lửa màu đỏ sậm.

Ngọn lửa màu đỏ sậm trải vô số năm mà không tắt. Dù cho Lâm Lôi đứng ở chân núi, cũng cảm thấy ngọn lửa màu đỏ sậm tản ra khí tức quỷ dị.

Lâm Lôi ngẩng đầu, nhìn đỉnh núi của Diễm Cốt sơn.

Phía sau ngọn lửa vòng quanh Diễm Cốt sơn, trên đỉnh núi có một tòa thành màu đen cực lớn. Xung quanh tòa thành màu đen cũng có ngọn lửa màu đỏ sậm.

" Vù! Vù!"

Lâm Lôi, Bối Bối hai người bay lên cao, chỉ chốc lát đã bay đến cửa của tòa thành màu đen. Tòa thành màu đen, nhưng cửa chính lại có màu đỏ tươi chói mắt. Chỉ cần nhìn cánh cửa, Lâm Lôi cảm nhận được một cổ khí tức giết chóc ập đến.

Canh cửa thành Tòa có hơn mười người. Tất cả đều mặc áo giáp màu đen.

" Người đâu dừng lại!" Một gã thủ vệ quát.

" Chúng ta muốn đi vào vị diện chiến trường." Lâm Lôi trực tiếp mở miệng.

" Các ngươi sao còn chưa tránh ra." Bối Bối nhưng là quát lạnh nói.

Hơn thủ vệ nhìn nhau, có chút khiếp sợ.

Thủ vệ vừa quát lên, vẻ mặt lập tức thân thiện, lập tức cười nói:" Nguyên lai hai vị đại nhân là muốn tiến vào vị diện chiến trường, không biết trong hai vị đại nhân, ai là Cửu U lĩnh chủ?"

" Cửu U lĩnh chủ?" Lâm Lôi cùng Bối Bối ngẩn ra.

Nhìn thấy vẻ mặt của Lâm Lôi hai người, tên thủ vệ kia có chút chau mày, nhưng vẫn nói tiếp:" Như vậy...... trong hai vị đại nhân, ai là Minh Giới phủ chủ?"

Lâm Lôi, Bối Bối thấy mờ mịt.

" Chúng ta muốn đi vào vị diện chiến trường! Ngươi nói Cửu U lĩnh chủ, Minh Giới phủ chủ làm gì?" Bối Bối không nhịn được, quát lên: "

Mau dẫn chúng ta tới không gian chi môn. Để cho chúng ta tiến vào vị diện chiến trường, thời gian của chúng ta ít, không có thời gian để lãng phí với các ngươi!"

Hơn mười thủ vệ vừa có vẻ mặt tươi cười, giờ phút này sắc mặt chuyển lạnh lùng!

" Cút đi!" Một gã thủ vệ lạnh lùng, quát: " Còn đừng ở đây hồ đồ! Tiếp tục phá rối, đừng trách chúng ta vô tình!"

Lâm Lôi cùng Bối Bối nghe xong, liền sửng sốt.

Bối Bối không khỏi giận dữ:" Ngươi nói cái gì! Bây giờ hãy cho ta đi vào, ta không muốn cùng ngươi so đo, nếu không...."

" Ta bảo các ngươi cút đi!" Thủ vệ lạnh lùng quát, trong tay đột nhiên xuất hiện một trường thương màu đen, lạnh lùng đâm tới Bối Bối. Trường thương màu đen đâm ra giống như giao long màu đen, không gian sinh ra sóng gợn. Nhưng là Bối Bối nhưng là trực tiếp dùng tay dễ dàng nắm được mũi thương.

Thủ vệ ngẩn người ra, phẫn nộ, muốn rút ra, nhưng lại không rút được.

Các thủ vệ khác cả kinh,

" Bối Bối chớ chọc bọn họ quá. Dù sao bọn họ cũng là là thủ hạ của chủ thần." Lâm Lôi truyền âm nói.

Bối Bối nộ nhìn chằm chằm thủ vệ này:"Nói cho ngươi biết, nếu như không phải nể mặt chủ thần, ta đã sớm giết các ngươi. Nói đi...... Tại sao không cho phép chúng ta đi vào?"

Thủ vệ cũng ý thức được thực lực của người đang đứng trước mắt, mặc dù bọn họ là thủ hạ của chủ thần. Nếu bọn họ giận dữ mà giết hắn. Hắn đã có oán thì cũng đã chết rồi. Hắn liền nói: "Hai vị đại nhân, không phải ta không để các ngươi đi vào. Thật sự không thể vào! Đây là quy củ của các chủ thần, vô số năm qua, vẫn chiếu theo quy củ này."

"Quy củ gì?" Lâm Lôi quát.

" Muốn mở không gian chi môn để tiến vào vị diện chiến trường. Phải là Cửu U lĩnh chủ, hoặc là Minh Giới phủ chủ. Lĩnh chủ hoặc phủ chủ, có thể dẫn theo một đám người đi vào. Nếu là thượng vị thần bình không tư cách tự tiện đi vào." Thủ vệ lập tức giải thích.

Lâm Lôi nhướng mày, hắn đã hiểu.

Trong vị diện chiến tranh, địa vị cao nhất chính là thống lĩnh, phủ chủ, lĩnh chủ. Chỉ có thống lĩnh mới có thể dẫn người đi vào, thượng vị thần bình thường không tư cách đi vào.

" Không trách chủ thần đã nói, trước tiên lão đại phải trở thành Cửu U lĩnh chủ, sau đó mới đi vào." Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng nhớ lại câu nói kia của Tử Vong chúa tể đã đề cập qua.

" Như người nói, ta tìm được một vị Cửu U lĩnh chủ dẫn chúng ta đi vào, là được phải không?" Lâm Lôi hỏi.

" Đúng, đúng vậy." Thủ vệ liền nói.

" Nhưng còn quy củ nào khác nữa không?" Lâm Lôi hỏi tiếp.

Thủ vệ bổ sung nói: " Trong vị diện chiến trường, là chiến tranh giữa hai vị diện. Chỉ có thống lĩnh và binh lính bình thường. Cho nên thượng vị thần bình thường đi vào chỉ là binh lính mà thôi, phải nghe theo thống lĩnh. Không cho phép chạy loạn trong vị diện chiến trường! Hai vị đại nhân đi vào, cũng phải phục tùng và chịu sự an bài. Chỉ có thống lĩnh mới có thể một mình mang theo một đám nhân mã. Tùy ý ở trong vị diện chiến trường, tiến hành chiến đấu."

P/s: Tầm trưa mai sẽ có chương 3.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 3: Mục Tiêu

Lâm Lôi trong lòng chợt hiểu.

" Khó trách chủ thần lại bảo ta trở thành Cửu U lĩnh chủ trước, rồi hãy đi vào. Nếu như lấy thân phận binh lính ở vị diện chiến trường, phải phục tùng và chịu sự quản lý. Căn bản không có biện pháp để tìm cơ hội giết thống lĩnh của quân địch." Lâm Lôi hiểu được, chỉ một mình hành động, mới có thể nhanh chóng giết thống lĩnh của quân địch.

Chịu sự quản chế của người khác, làm sao có thể tự mình hành động được?

" Ngoài ra, có còn quy củ nào khác nữa không?" Lâm Lôi lại hỏi.

" Không có." Thủ vệ liền nói: " Quy củ rất đơn giản, chỉ thống lĩnh có tư cách dẫn người tiến vào vị diện chiến trường. Tại vị diện chiến trường, các thống lĩnh có thể tùy ý hành động, binh lính phải phục tùng. Chỉ có vậy thôi! Về phần lập bao nhiêu công và có thể đạt được bao nhiêu phần thưởng đều được ghi trên một tấm bia đá bên cạnh không gian chi môn!"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Công lao hay phần thưởng gì, Lâm Lôi tạm thời không quan tâm, dù sao hiện tại ngay cả tư cách đi vào cũng không có, nói đến chuyện này còn quá sớm.

" Bối Bối, chúng ta đi." Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người lập tức bay khỏi Diễm Cốt sơn.

Giữa không trung, Bối Bối vội vàng hỏi:" Lão đại, hiện tại, chúng ta nên làm gì bây giờ? Muốn vào, phải dựa vào Cửu U lĩnh chủ hoặc là Minh Giới phủ chủ. Chúng ta có 2 đường, một là đi tìm Cửu U lĩnh chủ để nhờ bọn họ dẫn chúng ta đi vào. Hai là chúng ta trở thành một trong số Cửu U lĩnh chủ!"

" Điều thứ nhất không thể thực hiện được." Lâm Lôi lắc đầu nói: " Đầu tiên, trong Cửu U, nếu có Cửu U lĩnh chủ không có tiến vào vị diện chiến trường vì bọn họ nghĩ rằng đi vào đó là rất mạo hiểm, làm sao có thể dẫn chúng ta đi vào được? Hơn nữa lấy thân phận binh lính bình thường đi vào, là phải phục tùng, chịu sự quản lý. Lần này ta đi vào, mục tiêu là giết thống lĩnh của đối phương."

Bối Bối nhìn Lâm Lôi nở nụ cười:" Lão đại, ý của ngươi là?"

" Nghĩ biện pháp, trở thành Cửu U lĩnh chủ!" Lâm Lôi chậm rãi nói.

" Ha ha. Ta tán thành." Hai mắt Bối Bối sáng lên, lập tức cau mày nói: " Không dễ dàng như vậy đâu."

" Đúng là không dễ dàng, có thể làm Cửu U lĩnh chủ thì chắc chắn không phải là người yếu." Lâm Lôi cũng biết, Cửu U lĩnh chủ khi bị đánh bại, sẽ do cường giả mạnh hơn kế nhiệm. Chế độ này đã thi hành trải qua vô số năm, làm cho tám mươi mốt vị lĩnh chủ đều là người có thực lực mạnh mẽ và đáng sợ.

Lâm Lôi cũng biết Lôi Tư Tinh, Mặc Tư, đều là Luyện Ngục thống lĩnh trong Địa Ngục. Bối Lỗ Đặc là U Lam phủ phủ chủ.

" Trong tám mươi mốt vị Cửu U lĩnh chủ, chắc là sẽ có người mạnh và người yếu. Người mạnh như Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ Đốn, nhưng người yếu thì chắc là không thể so với ta được." Lâm Lôi nói: "Nếu như chúng ta khiêu chiến những người cùng cấp bậc với gia gia người Bối Lỗ Lặc, thì căn bản là đi chịu chết!"

Bối Bối cũng gật đầu:" Tìm được người yếu thì còn có cơ hội."

" Nhưng ai là người mạnh, còn ai là người yếu đây?" Lâm Lôi nhăn mặt: " Hiện tại còn có phiền toái, chúng ta căn bản không biết quy tắc để khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ. Còn Cửu U lĩnh chủ nào đang ở vị diện chiến trường, và vị nào đang Cửu U vực. Điểm này cũng cần phải biết rõ ràng. Cho dù chiến đấu, cũng phải lựa chọn một mục tiêu trong tám mươi mốt Cửu U trong phủ, phải là người nào dễ đối phó một chút. " Đối với Cửu U vực, Lâm Lôi cơ hồ là hoàn toàn không biết gì.

Vẻ mặt Bối Bối cũng đau khổ.

Hắn cũng không biết, liền mở miệng nói: " Lão đại. Trong tám mươi mốt Lĩnh, mỗi một lãnh địa không phải đều có thành trì sao? Người trong thành khẳng định sẽ biết nhiều. Chúng ta đến đó, cũng dễ dàng điều tra hơn." Bối Bối nói.

" Cũng chỉ có làm như vậy thôi." Lâm Lôi gật đầu.

Trong khu vực trung tâm của Diễm Cốt đảo có một tòa thành trì, trong thành rõ ràng náo nhiệt hơn nhiều.

Trong một phòng ăn.

Lâm Lôi, Bối Bối đang ngồi. Lâm Lôi nhìn xung quanh. Hắn phát hiện có rất nhiều thượng vị thần trong thành của Diễm Cốt đảo, dĩ nhiên vẫn có trung vị thần, hạ vị thần!

" Xem ra, thượng vị thần lưu lại Cửu U vực chỉ có một ít nữ nhân." Lâm Lôi đoán thế.

" Hai vị. Đây là thực đơn." Một gã trung vị thần mỉm cười, đưa thực đơn.

Lâm Lôi nhìn hắn, đồng thời phúc tản ra thần chi lĩnh vực. Nhân viên phục vụ không khỏi biến sắc. Đề phòng nhìn Lâm Lôi, nhưng Lâm Lôi cười nói: " Đừng khẩn trương, ta hỏi ngươi một chút."

" Mời nói." Nhân viên phục vụ vẫn có thể bảo trì tỉnh táo.

" Trong Cửu U vực, để khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ thì có quy củ gì?" Lâm Lôi dò hỏi.

Nhân viên phục vụ nghi hoặc, liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, rồi nói:" Rất đơn giản, trong tám mươi mốt lĩnh, trong bất cứ thành nào cũng đều có Huyết chiến thai, chỉ cần ở Huyết chiến thai liên tục trải một trăm trận chiến đấu, hơn nữa đều thắng lợi. Như vậy...... cường giả bách chiến bách thắng sẽ có tư cách để khiêu chiến lĩnh chủ!"

" Vậy sao?" Mắt Lâm Lôi sáng lên.

" Không phải cũng giống như Mịch La đảo sao." Bối Bối cười lên.

Có lẽ Mịch La đảo học theo quy củ của Cửu U vực.

" Ta muốn biết tám mươi mốt vị lĩnh chủ có đặc thù gì, ai mạnh, ai yếu? Còn nữa hiện tại trong số bọn họ, ai đang ở Cửu U vực, ai đi vị diện chiến trường?" Lâm Lôi liên tiếp hỏi.

Nhân viên phục vụ bất đắc dĩ nói:" Hai vị đại nhân, ta không biết đâu."

Lâm Lôi cười, nhân viên phục vụ biết rât nhiều tin tức, Lâm Lôi hỏi tới nói:"Vậy ngươi hãy nói cho ta biết, ai là biết rõ nhất?"

Nhân viên phục vụ liền nói:" Trong thành chúng ta, có buôn bán tin tức tình báo về lĩnh chủ."

"Có buôn bán tin tình báo sao?" Măt Lâm Lôi sáng lên.

Cũng đúng, có cung thì có cầu. Trong Cửu U vực, rất nhiều người trong lòng muốn khiêu chiến tám mươi mốt vị lĩnh chủ. Đương nhiên có rất nhiều người muốn biết tin tức của tám mươi mốt vị Cửu U lĩnh chủ.

" Nơi nào bán vây? Ngươi hãy dẫn ta tới đó. Ta cho ngươi một vạn mặc thạch." Lâm Lôi lạnh nhạt nói: " Đây là năm nghìn mặc thạch, chờ đến đó, ta sẽ đưa nốt năm nghìn mặc thạch." Lâm Lôi đưa mặc thạch cho hắn.

Trong Minh Giới, mặc thạch cũng có thể lưu thông.

" Một vạn mặc thạch sao?" Mắt của nhân viên phục vụ nhất thời sáng lên. Ở trong thành nên hắn cũng không lo lắng Lâm Lôi sẽ giết hắn, liền nói ngay: " Không biết hai vị đại nhân lúc nào đi? Để ăn xong, hay là?"

" Bây giờ đi luôn."

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều đứng lên.

" Tốt lắm, hai vị chờ một chút, ta nói một tiếng với lão bản." Nhân viên phục vụ rất nhiệt tình.

" Lão đại, việc này thật là đơn giản." Bối Bối cười nhìn Lâm Lôi.

" Trong phòng ăn ngư long hỗn tạp nên nhân viên phục vụ nghe được rất nhiều, nên cúng biết nhiều. Hỏi bọn hắn là tiện nhất." Lâm Lôi trong lòng thở dài một hơi. Trong thành còn có nơi chuyên môn bán tin tình báo của tám mươi mốt vị lĩnh chủ, nhờ vậy mà việc của mình trở nên dễ dàng hơn nhiều.

" Hai vị đại nhân, đi theo ta." Sau khi thu năm nghìn mặc thạch, nhân viên phục vụ rất nhiệt tình, lập tức đi phía trước dẫn đường.

Đi đến ngã tư đường, Bối Bối nghi hoặc nói: " Bán tin tình báo, chẳng lẽ tám mươi mốt vị lĩnh chủ không phản đối sao?"

" Lĩnh chủ đại nhân là những cường giả cao cao tại thượng. Bọn họ còn sợ gì?" Nhân viên phục vụ liền nói: " Bọn họ không thèm để ý. Kỳ thật ở cửa thành cũng buôn bán tin tức tình báo về tám mươi mốt vị lĩnh chủ. Nhưng giá cả rất cao! Tới một trăm vạn minh thạch chỉ được một phần. Ta dẫn hai vị đến một chỗ, ở đó rẻ hơn nhiều, chỉ cần một vạn minh thạch có thể mua được một phần."

Lâm Lôi cười.

Loại tin tình báo này, người khác chỉ cần mua một phần, sau đó có thể sao lại và đem đi bán thì sẽ lãi ngàn vạn lần. Sinh ý thật là cao.

"Người bình thường cũng không biết địa phương bí ẩn này. Nhưng ta từ nhỏ đã sống ở đây." Nhân viên phục vụ nói.

" Từ nhỏ sao?" Bối Bối kinh dị nói.

Nhân viên phục vụ gật đầu nói:" Xung quanh Cửu U vực không Truyện Tống Trận, lúc đầu tới Cửu U vực, cơ hồ đều là thượng vị thần. Hạ vị thần, trung vị thần đều sinh ở Cửu U vực. Thực lực của chúng ta yếu, chỉ có thể sống ở trong thành. Thật tuyệt. Dân cư của Cửu U vực không nhiều, giá mua phòng ốc ở trong thành rất thấp."

Lâm Lôi cười.

Ở Địa Ngục đại lục, Minh Giới đại lục, giá cả phòng ốc ở trong thành rất cao. Nhưng Cửu U vực có rất nhiều địa phương hẻo lánh, ngay cả người cũng không có. Hiển nhiên, người ở từng đảo nhỏ dường như cũng ít. Tự nhiên giá cả phòng ốc cũng rẻ.

Người ít, nhưng cao thủ lại nhiều.

" Người này. Thật sự rất quen thuộc thành trì này." Lâm Lôi thầm than.

Nhân viên phục vụ dẫn Lâm Lôi hai người đi, phi thường quen thuộc kể cả những ngõ nhỏ, đi tới một nơi hẻo lánh. Chỉ chốc lát, đã đi tới một tòa đình viện bình thường:" Tới rồi, chính là nơi này!"

Lâm Lôi nhìn đình viện, vừa nhìn cũng không một điểm đặc thù.

" Mở cửa!" Nhân viên phục vụ lập tức gõ cửa.

Cửa mở ra rất nhanh. Một tráng hán tóc bạc đi tới. Nhìn liếc mắt, đặc biệt thấy nhân viên phục vụ lập tức cười: "Nguyên lai là tiểu tử ngươi. Sao vậy? Giúp chúng ta dẫn khách tới à?"

" Chúng ta muốn một phần tình báo về tám mươi mốt vị lĩnh chủ." Lâm Lôi nói.

" Hai vị, mời vào trong." Nọ vậy tráng hán tóc bạc liền nói.

Nhân viên phục vụ lập tức nhìn về phía Lâm Lôi hai người. Lâm Lôi cười, tùy ý lấy ra năm khối trạm thạch, đưa cho nhân viên phục vụ.

Nhân viên phục vụ lập tức tiếp nhận:" Đa tạ hai vị đại nhân, ta đi trước đây."

" Tiểu tử ngươi kiếm không ít." Nọ vậy tráng hán tóc bạc cười ha hả nói: " Hai vị, mời."

Lâm Lôi cùng Bối Bối tiến vào trong đình viện. Trong đình viện, có mười mấy người ngồi, có ba người là thượng vị thần, những người khác đều là trung vị thần thậm chí hạ vị thần. Trong đó một vị hồng phát thanh niên (ND- thanh niên tóc vàng) đứng lên, cười nghênh đón.

Tráng hán tóc bạc liền nói: "Lão nhị, bọn họ muốn một phần tin tức tình báo về tám mươi mốt vị lĩnh chủ."

" Đúng vậy." Lâm Lôi gật đầu nói.

"Các ngươi muốn giản lược, hay là kể lại rõ chi tiết, hay là...... loại tin tức bí ẩn nhất?" Hồng phát thanh niên nói.

Lâm Lôi ngẩn người ra.

Tin tình báo còn chia làm ba cấp bậc sao?

" Xem ra giá cả khẳng định cũng có khác biệt đây." Bối Bối cười nói.

Hồng phát thanh niên gật đầu nói:" Điều đó là đương nhiên, một phần kể giản lược hết một vạn minh thạch. Kể lại rõ chi tiết hết mười vạn minh thạch. Về tin tức bí ẩn nhất thì mất một trăm vạn minh thạch."

Bên cạnh tráng hán tóc bạc liền nói: " Đương nhiên các ngươi cũng là có thể dùng mặc thạch để giao dịch."

“Hãy nói qua một chút." Lâm Lôi thấy có hứng thú.

" Bình thường là tám mươi mốt vị lĩnh chủ đều am hiểu một loại pháp tắc nào. Chiến đấu bao nhiêu trận, thắng lợi bao nhiêu trận, sống ở địa phương nào." Hồng phát thanh niên nói.

"Kể lại rõ chi tiết là: Tám mươi mốt vị lĩnh chủ am hiểu địa pháp tắc nào, sử dụng tuyệt chiêu gì. Còn có bọn họ có tới vị diện chiến trường không. Còn có bọn họ công khai tiến hành bao nhiêu chiến đấu, tình huống của mỗi một chiến đều miêu tả kỹ. Toàn bộ đều có!" Hồng phát thanh niên mỉm cười nói.

Mắt Bối Bối không khỏi sáng lên.

Lâm Lôi cười.

Thật la tốt!

Ngay cả sử dụng tuyệt chiêu gì hay am hiểu pháp tắc đều có. Mỗi tình huống đều được miêu tả chi tiết. Thật là tốt!

" Còn chuyện bí ẩn nhất thì sao?" Lâm Lôi hiếu kỳ nói.

" Chuyện bí ẩn nhất là thân nhân, bằng hữu của tám mươi mốt vị lĩnh chủ, thường xuyên làm gì, tính tình như thế nào đều có ghi chép. Đương nhiên...... chuyện bí ẩn nhất, không cách nào cam đoan về tính chân thật. Ngoại trừ văn tự tư liệu, còn có rất nhiều phù ảnh. Có không ít trận chiến công khai của tám mươi mốt vị lĩnh chủ được ghi chép lên phù ảnh!" Hồng phát thanh niên nói.

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

Trời ơi, kể cả chuyện này cũng kể chi tiết.

Văn tự tư liệu và đại lượng phù ảnh, cứ như vậy, tuyệt đối có thể nhận thức tương đối rõ về Cửu U lĩnh chủ.

Bối Bối ha ha cười nói: "Chúng ta chọn chuyện bí ẩn nhất."

Hồng phát thanh niên, tráng hán tóc bạc một đám người đều nở nụ cười: " Tốt lắm, chúng ta an bài người đi lấy một phần."

Một trăm vạn mặc thạch, đối vói Lâm Lôi mà nói không là gì. Nhưng đối với hồng phát thanh niên mà nói, tin tức tình báo hoàn toàn có thể phục chế, thành phẩm cực thấp . Bọn họ biết...... Rất nhiều cường giả đều chọn chuyện bí ẩn nhất. Hơn nữa đối với cường giả mà nói, căn bản không quan tâm tới một trăm vạn.

"Toàn bộ ở đây!" Tráng hán tóc bạc từ phòng trong đi tới, ôm một cái rương. Trong cái rương có văn tự tư liệu, nhưng phần lớn là thủy tinh cầu.

" Tốt lắm." ánh mắt Lâm Lôi thoáng đảo qua.

" Liên Nham lãnh địa, Lĩnh Chủ Xích Uy, ở Liên Nham lãnh địa......" Lâm Lôi đọc qua văn tự, khẽ gật đầu.

" Tốt lắm, đây là một trăm vạn mặc thạch." Lâm Lôi đưa qua khối trạm thạch lớn.

" Nếu như hai vị còn cần biết tin túc khảc của Cửu U vực, cứ việc tới tìm chúng ta. Đối đãi khách hàng quen, chúng ta giảm giá." Hồng phát thanh niên lập tức cười nói.

Lâm Lôi cười, lật tay đem cả cái rương trực tiếp thu vào không gian giới chỉ.

Có tin tức tình báo chi tiết, hoàn toàn có thể xác định nên đối phó ai.

P/s: Hôm nay, mình bận quá nên bây giờ mới post được.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 4: Xích Nham Lĩnh Chủ

Diễm Cốt đảo, một phòng ăn ở trong thành.

" Tốt lắm, cho các ngươi, các ngươi không cần vào nữa." Lâm Lôi dặn dò nói.

" Là tiên sinh."

Nhân viên phục vụ bưng thức ăn tới, rồi rời khỏi phòng, thuận tay đóng cửa lại.

" Lão đại, mau lấy tư liệu, phù ảnh ra đi." Bối Bối lập tức thúc giục nói.

Tư liệu tới tay Lâm Lôi nhưng bọn họ còn chưa xem kỹ, kỳ thật cũng là do chưa có địa điểm thích hợp để xem, cũng không thể đứng xem tại ngã tư đường được.

" Đừng nóng vội." Lâm Lôi cười, tâm ý vừa động, cái rương lớn liền trực tiếp hiện trên mặt đất, bên cạnh bàn.

Lâm Lôi đem thức ăn và rượu chuyển qua một bên, đặt tài liệu dày lên trên bàn.

" Thật nhiều." Bối Bối nói và tay liền cầm tư liệu.

" Tiết kiệm thời gian, Bối Bối, mỗi người cầm một nửa, đem tư liệu đại khái xem một lần. Xem Cửu U lĩnh chủ nào thích hợp làm mục tiêu của chúng ta." Lâm Lôi nói.

Lâm Lôi vừa nói xong, liền bắt đầu đọc đống tư liệu lớn này. Đầu tiên Lâm Lôi đọc giới thiệu về quy tắc khiêu chiến lĩnh chủ.

Muốn khiêu chiến lĩnh chủ, biết quy tắc là quan trọng nhất .

Đang đọc, Bối Bối đột nhiên nhìn về phía Lâm Lôi, dò hỏi: "Lão đại, ngươi đi khiêu chiến, hay là ta đi?"

Lâm Lôi ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Bối Bối một cái, không khỏi cười: " Bối Bối, muốn khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ, không phải người nào cũng có thể khiêu chiến . Điều kiện đầu tiên là tại lãnh địa của hắn đạt được bách chiến bách thắng, mỗi ngày phải chiến đấu 10 trận. Bối Bối...... Chẳng lẽ ngươi có thể dễ dàng thắng liên tiếp 10 trận sao?"

" Đương nhiên là có thể, thiên phú thần thông phệ thần vừa xuất ra, ta không tin bọn họ chống đỡ được." Bối Bối tự tin nói.

" Nếu không dùng phú thần thông thì sao?" Lâm Lôi cười hỏi.

Bối Bối cứng lại.

Nếu không dùng thiên phú thần thông phệ thần, mặc dù phòng ngự của Bối Bối mạnh mẽ, nhưng công kích chỉ dựa vào một thanh thần cách binh khí mà thôi. Dựa vào thần cách binh khí có thể đánh bại thượng vị thần bình thường. Nhưng người dám lên Huyết Chiến thai , cũng không yếu, nếu không là đi chịu chết. Bối Bối muốn thắng, đích xác khó khăn.

" Ta, ta có thiên phú thần thông. Lão đại của giả thiết ngươi không tồn tại." Bối Bối phản bác nói.

Lâm Lôi tươi cười, trịnh trọng nói: " Bối Bối, nếu ngươi liên tục chiến đấu liên tục một trăm trận ở Huyết Chiến, ngươi đều dựa vào thiên phú thần thông. Thứ nhất, linh hồn lực ngươi chỉ có thể thi triển hai lần. Còn các trận còn lại, muốn dựa vào tử tinh, linh hồn kim châu để bổ sung linh hồn lực, phải rất cố gắng. Thứ hai!"

Bối Bối nhướng mày một cái.

Lâm Lôi tiếp tục nói:" Thứ hai, lần này chúng ta phải đi khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ. Cho nên tốt nhất, trước đó đừng lộ con bài tẩy. Bối Bối ngươi nghĩ xem, lúc ngươi chiến đấu ở Huyết Chiến, đã lộ thiên phú thần thông của ngươi. Vậy...... Vị Cửu U lĩnh chủ kia khẳng định biết con bài của ngươi. Đến lúc đó nhất định sẽ nghiên cứu phương pháp đối phó ngươi!"

" Phương pháp đối phó ta sao?" Bối Bối ngẩn người ra," Hắn có thể có biện pháp gì?"

" Xuống tay trước, giết ngươi." Lâm Lôi cười nhạt nói.

" Ta không sợ." Bối Bối nói.

" Nếu như hắn không nắm chắc giết ngươi, có lẽ Cửu U lĩnh chủ lại lén rời đảo của mình. Sau đó công khai tuyên bố, lĩnh chủ đi ra ngoài làm chuyện trọng yếu. Cho ngươi chờ hơn một ngàn năm, vạn năm . Ngươi có đợi được không?" Lâm Lôi hỏi ngược lại: " Ta cũng biết, khiêu chiến......duy trì lâu nhất trong một vạn năm." Lâm Lôi cũng là vừa mới đọc quy tắc.

Bối Bối không khỏi im lặng.

Đích xác, khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ, cũng không phải nói khiêu chiến, là có thể lập tức chiến đấu.

Nếu như Cửu U lĩnh chủ căn bản không ở Minh Giới, cho dù ngươi khiêu chiến ...... cũng phải đợi tin tức đối phương, sau khi đối phương trở về mới có thể chiến đấu.

" Bối Bối, chúng ta hiện tại không thể lãng phí nhất là thời gian!" Lâm Lôi trịnh trọng nói.

" Đúng." Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Bối Bối ra tay, Lâm Lôi lo lắng nhất là---- Cửu U lĩnh chủ kia thấy Bối Bối thi triển thiên phú thần thông phệ thần, sợ đến không dám ứng chiến, lén bỏ đi. Kỳ thật chuyện này là rất bình thường . Bởi vì nếu như không có một điểm tin tưởng mà vẫn đi chiến đấu. Đó là đi chịu chết.

Nhưng là trực tiếp nhận thua thì mặt mũi để đâu.

Cho nên, rất nhiều Cửu U lĩnh chủ lại lựa chọn một phương pháp---- lén rời đi, trì hoãn đến ngàn năm.

Trong một vạn năm mà không ứng chiến thì Cửu U lĩnh chủ kia sẽ trực tiếp đưa địa vị của mình cho người khiêu chiến.

Người khiêu chiến đảm nhiệm vị trí lĩnh chủ, cũng có thể cấp mặt mũi cho Cửu U lĩnh chủ trước kia. Theo lý thuyết là lưỡng toàn kỳ mĩ (ND- trọn vẹn đôi đường), nhưng đối với Lâm Lôi mà nói, hắn phải tiết kiệm thời gian, để đến vị diện chiến tranh. Vị diện chiến tranh chỉ còn lại hơn tám trăm năm. Hắn trì hoãn không được!

" Được rồi." Bối Bối khẽ gật đầu.

" Bối Bối, ta ra tay, hoàn toàn có thể ẩn dấu thực lực. Ví dụ như: ta không long hóa, hơn nữa không thi triển thiên phú thần thông. Đương nhiên cũng chỉ biểu hiện một chút---- hắc thạch không gian! Chính là hắc thạch không gian, ta giảm bớt uy lực dẫn lực. Đối phó ngũ tinh ác ma, lục tinh ác ma, thậm chí thất tinh ác ma, vậy là đã đủ rồi." Lâm Lôi cười nhạt nói.

Giảm bớt uy lực của hắc thạch không gian, cùng tương đương như uy lực khi còn là trung vị thần.

Lâm Lôi toàn lực thi triển hắc thạch không gian, ngay cả thất tinh ác ma bình thường liều mạng, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống cự, nhưng suy yếu đến mức cơ hồ để cho người khác mặc tình giết.

Nếu chỉ là thi triển nhất thành uy lực của hắc thạch không gian, đối với Lâm Lôi mà nói, đã là đủ.

" Ta thi triển một chút, đủ để để đạt bách chiến, bách thắng. Tin tưởng vị Cửu U lĩnh chủ kia, cũng không phải vì chứng kiến thực lực của ta mà không dám ứng chiến. Đến lúc đó, lúc chiến đấu, tái xuất ra toàn bộ thực lực. Bối Bối, hiện tại ngươi xem kỹ tư liệu, xem tuyệt chiêu chiêu của ai vừa vặn bị ta khắc chế." Lâm Lôi nói.

Bối Bối cũng cười lên: " Hắc hắc, lão đại ngươi thật là thâm hiểm. Được rồi, để ta xem, thực lực của ai bị ngươi khắc chế nhé."

Lâm Lôi cũng bắt đầu đọc cẩn thận tư liệu.

Cửu U lĩnh chủ trung có 81 vị, không có khả năng tất cả đều là hoàn mỹ đến không có nhược điểm, không thể địch nổi. Có lẽ trong đó thì có người vừa vặn bị Lâm Lôi khắc chế.

" Thật mạnh." Lâm Lôi đọc tư liệu, không khỏi ta hít một hơi thật sâu," Ta vừa đọc đến lĩnh chủ của Liên Nham lãnh địa trong Cửu U vực. Hơn ức vạn năm mà không ai có thể lung lay được địa vị của hắn. Tuyệt chiêu là thi triển một đạo ngọn lửa trong suốt sao? Người khác hẳn là phải chết, không thể nghi ngờ?" Lâm Lôi nhìn tư liệu, trong lòng phát lạnh.

Có dũng khí khiêu chiến lĩnh chủ đều là cường giả, cũng có tuyệt chiêu .

Nhưng không hề nghi ngờ, tất cả đều bị một đạo ngọn lửa trong suốt đánh chết.

" Lão đại, Diễm Cốt lĩnh chủ, thật là lợi hại . Một triệu năm qua có ba người khiêu chiến, đều là bị một chiêu của hắn giết chết." Bối Bối cũng kinh hô.

" Bối Bối, người mà vô số năm không ai có thể lung lay được địa vị của hắn, hơn nữa người khiêu chiến cũng dễ dàng bị giết chết . Những Cửu U lĩnh chủ cường giả đó, tạm thời loại trừ." Lâm Lôi liền nói.

Những lĩnh chủ này căn bản chỉ hiển lộ rât ít thực lực, địa vị không ai lung lay được. Lâm Lôi cũng không tin tưởng .

Đọc đống tư liệu lớn, Lâm Lôi cảm thấy máu sôi trào.

Phần lớn cường giả lần lượt khiêu chiến, lần lượt đều chết. Nhưng trong Minh Giới, có vô số cường giả theo đuổi. Tại trong thâm tâm bọn họ, trở thành phủ chủ của một phủ hoặc là Cửu U lĩnh chủ, chính là giấc mộng của bọn họ. Vì giấc mộng, những người này cũng không tiếc hy sinh tinh mạng.

Ngẫu nhiên cũng có người chiến thắng , liền trở thành tân Cửu U lĩnh chủ!

" Trong Cửu U lĩnh chủ, quả nhiên có mấy người mạnh mẽ dị thường, còn có một ít không tính là đáng sợ. " Lâm Lôi đọc đến giới thiệu của một ít Cửu U lĩnh chủ, trong lòng cũng thoáng thở dài một hơi. Trong 81 vị Cửu U lĩnh chủ, đích xác có người cùng cấp bậc với Bối Lỗ Đặc, Đan Trữ, là loại nhân vật vô địch.

Làm cho không ai dám khiêu chiến!

" Đúng rồi. Đúng là người này." Mắt Lâm Lôi sáng lên, lập tức đọc cẩn thận phần tư liệu, " À, thủy hệ cường giả, linh hồn phòng ngự rất mạnh. Sau khi thi triển thần lực, vật chất phòng ngự dĩ nhiên cũng có thể gần như đạt tới cấp độ vô địch. Hơn nữa vật chất công kích rất mạnh!" Lâm Lôi kể lại rõ chi tiết giới thiệu thực lực của người này, trong lòng có điểm nắm chắc .

Lựa chọn đối thủ!

Đối với Cửu U lĩnh chủ nổi danh dùng linh hồn công kích, Lâm Lôi trực tiếp bỏ qua. Vật chất công kích, Lâm Lôi còn có chút tin tưởng. Lúc này, hắn chọn vị Cửu U lĩnh chủ này, vật chất phòng ngự là dựa vào vận chuyển thần lực mà hình thành phòng ngự. Cuồn cuộn không dứt...... Phòng ngự mạnh mẽ dị thường.

" Nếu ta thi triển thiên phú thần thông Long ngâm, thay đổi thời gian lưu tốc xung quanh hắn. Thời gian lưu tốc đều thay đổi, hắn khống chế thần lực hình thành vật chất phòng ngự, tuyệt đối sẽ không hoàn mỹ. Đặc biệt ta lại phối hợp với dẫn lực cường đại của hắc thạch không gian." Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười, vội vàng bắt đầu đọc cẩn thận phần tư liệu miêu tả chi tiết tin tức.

Nhưng trong nháy vẻ mặt mắt ngưng trệ, bởi vì hắn thấy ở trang sau có chữ:" Cái gì, đi vị diện chiến trường rồi?"

"Phần tiếp theo." Lâm Lôi chỉ có thể bất đắc dĩ chọn người khác.

Thế nhưng......

Trong 81 Cửu U lĩnh chủ, phần lớn đều am hiểu linh hồn công kích. Cho dù không am hiểu, linh hồn phòng ngự bình thường đều mạnh mẽ. Linh hồn phòng ngự của Lâm Lôi kỳ thật cũng rất mạnh, linh hồn lực thượng vị thần, kết hợp tam đại pháp tắc huyền ảo, phối hợp thiên phú Long ngâm, hơn nữa có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Đã là siêu cấp thất tinh ác ma.

Nhưng dù sao đối thủ là Cửu U lĩnh chủ, chính là cường giả đỉnh phong.

" Lão đại, ta tìm được một người." Bối Bối đột nhiên hoan hô lên.

Lâm Lôi ngẩng đầu liền lập tức hỏi: “Hiện đang ở đâu? Không đi vị diện chiến trường chứ?"

" Không có, tin tức tình báo miêu tả, bây giờ còn đang ở lãnh địa." Bối Bối liền nói.

" Kể một chút đi." Mắt Lâm Lôi sáng lên.

" Người này cùng lão đại ngươi giống nhau, cũng là địa hệ cường giả." Bối Bối cười nói.

" Vậy sao?" Mắt Lâm Lôi sáng lên. Kỳ thật Lâm Lôi thích nhất là đối phó địa hệ, bởi vì hắn nghiên cứu thấu triệt nhất ở phương diện địa pháp tắc, ứng phó cũng sẽ dễ dàng hơn.

Bối Bối nói tiếp:" Người này có linh hồn phòng ngự rất mạnh. Trong ở đây có ghi lại trong lúc chiến đấu, bị linh hồn công kích, hắn căn bản không cảm giác. Linh hồn phòng ngự cực kỳ dị thường! Nhưng hắn không am hiểu linh hồn công kích, cũng chưa từng thấy hắn có linh hồn công kích lợi hại. Tin tình báo đoán rằng người này rất có thể có linh hồn phòng ngự chủ thần khí."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Đại địa pháp tắc, mặc dù có đại địa mạch động, có thể liên quan đến phương diện linh hồn. Nhưng dù sao cũng không tính quá mạnh mẽ.

Linh hồn cường đại, là tánh mạng quy tắc, tử vong quy tắc, vận mệnh quy tắc, hỏa nguyên tố pháp tắc.

" Hắn mạnh nhất là vật chất công kích. Một quyền là có thể dễ dàng đánh nát thượng vị thần khí! Nắm tay hắn và chiến đao có lực công kích rất đáng sợ. Còn nữa...... Hắn am hiểu tốc độ. Tốc độ nhanh dị thường! Mấy lần, người khiêu chiến hắn, còn chưa đụng tới hắn, đã bị một quyền đánh tới và nhận thua ." Bối Bối giải thích.

Lâm Lôi nhếch miệng nở nụ cười.

Tốc độ? Vật chất công kích mạnh?

Tốc độ nhanh nữa, nhưng mình dùng toàn thi triển hắc thạch không gian, còn có thể nhanh bao nhiêu?

Vật chất công kích?

Sau khi mình long hóa, thông qua thần kiếm Lưu Ảnh thi triển viên không liệt thì uy lực một kiếm phỏng chừng so với đối phương cũng không yếu hơn bao nhiêu.

" Còn có thiên phú thần thông Long ngâm." Lâm Lôi cười.

" Lão đại, xem đống tài liệu này, ta có cảm giác, vị Cửu U lĩnh chủ này vừa vặn bị ngươi khắc chế . Ngươi hẳn là nắm chắc hơn tám phần. Chỉ là ta không biết...... Cửu U lĩnh chủ có ẩn tàng thực lực không." Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Ẩn tàng thực lực?

Địa hệ , cho dù am hiểu linh hồn công kích, cũng không thể đáng sợ như tử vong quy tắc, hỏa hệ cường giả. Dù sao tử vong quy tắc, phần lớn đều liên quan đến linh hồn. Vận mệnh quy tắc cơ hồ có liên quan tới linh hồn.

"Ẩn tàng, ai cũng có thể ẩn tàng. Bất quá nếu là địa hệ , ta còn có chút nắm chắc ."

" Để ta xem một chút." Lâm Lôi lập tức tiếp nhận phần tư liệu từ Bối Bối.

Bắt đầu đọc cẩn thận phần tư liệu, đọc đoạn miêu tả những lần chiến đấu của Cửu U lĩnh chủ này, Lâm Lôi thoáng buông lỏng người. Vị Cửu U lĩnh chủ này có đặc thù nhất là tốc độ cùng vật chất công kích. Kết hợp hai cái quả thực là nhanh vô địch . Thế nhưng...... Hắn vừa vặn bị Lâm Lôi khắc chế.

Có lẽ vị Cửu U lĩnh chủ này, chống lại siêu cấp cường giả am hiểu linh hồn, có thể dễ dàng thắng. Nhưng đụng tới Lâm Lôi......

" Xích Nham lĩnh sao ?"

Lâm Lôi khẽ gật đầu: " Chính là hắn !"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 5: Quật Khởi

Xích Nham lĩnh là một trong 81 lĩnh của Cửu U vực, tại ngã tư đường ở trong thành.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người sóng vai hành tẩu. Lâm Lôi trên mặt cũng khó có thể lộ ra vẻ tươi cười. Ở trong phòng ăn tại Diễm Cốt thành, Lâm Lôi cùng Bối Bối cuối cùng quyết định mục tiêu là Xích Nham lĩnh chủ, hơn nữa cũng cẩn thận nghiên cứu tư liệu miêu tả chi tiết Xích Nham lĩnh chủ, cùng với phù ảnh miêu tả lại các cuộc chiến của Xích Nham lĩnh chủ.

Xem qua phù ảnh, Lâm Lôi cũng sợ hãi, thầm than......

Tốc độ của Xích Nham lĩnh chủ đích xác rất dị thường. Mình còn chưa gặp qua người có tốc độ nhanh như vậy. Bất quá Lâm Lôi cũng có mười phần tin tưởng. Am hiểu tốc độ , gặp phải hắc thạch không gian. Cho dù là con thỏ nhanh nhẹn cũng biến thành rùa rụt đầu chậm chạp!

" Trong thành không cho phép chiến đấu, chỉ có ở Huyết Chiến thai, người khiêu chiến mới có thể chiến đấu." Lâm Lôi, Bối Bối hai người rất nhanh đi tới Huyết Chiến thai.

Phạm vi của Huyết Chiến thai cũng không kém mấy so với đấu võ tràng ở Mịch La đảo. Bất quá Huyết Chiến thai không phải hình tròn. Cho dù đứng ở bên ngoài Huyết Chiến thai, Lâm Lôi cũng có thể cảm nhận được một cổ năng lượng ba động mãnh liệt từ bên trong Huyết Chiến thai truyền ra.

Tiếng hoan hô hưng phấn vang lên.

" Hào khí rất cuồng nhiệt." Lâm Lôi cười: " Bối Bối, trước tiên chúng ta đi xem một chút."

" Được." Mắt Bối Bối sáng lên: "Ở bên ngoài, cảm thấy hào khí còn cuồng nhiệt hơn so với đấu võ tràng ở Mịch La đảo."

Muốn vào xem ở Huyết Chiến thai muốn phải mất phí , bất quá thấp hơn so với Mịch La đảo. Mỗi người phải nộp 10 minh thạch. Sau khi Lâm Lôi cùng Bối Bối nộp lệ phí, theo hành lang, rất nhanh sẽ tới bên trong Huyết Chiến thai. Mới vừa tới gần, có cảm giác một trận sóng nhiệt gào thét tỏa ra.

" Ồ, nơi này có gần trăm vạn người." Lâm Lôi nhìn xung quanh.

Có rất nhiều người ngồi xem trên khán đài. Bởi vì phạm vi khán đài thật lớn, từ vị trí của Lâm Lôi nhìn sang phía đối diện, giống như đang nhìn những con kiến đông đúc rậm, rất nhiều người. Người xem ở đây có đại hán cường tráng, có thanh niên lãnh khốc gầy gò, cũng có một ít lão già. Cũng có rất nhiều nữ nhân hoặc lạnh lùng, hoặc nhiệt liệt .

Một đám người hoặc là hưng phấn h , hoặc là lạnh lùng cẩn thận thưởng thức.

Có nhân loại bộ dáng . Cũng có không ít người vẫn duy trì bộ dáng chủng tộc kỳ lạ: ba mắt, bốn tai, sáu cánh tay ....

" Hào khí thật là cuồng nhiệt! Huyết Chiến thai chiến đấu hẳn là chuyện đặc sắc nhất của Cửu U vực." Lâm Lôi hiểu được, có thể tới Cửu U vực, cơ hồ đều hiếu chiến và truy cầu đỉnh cao . Mà Huyết Chiến thai là nơi khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ.

Chiến đấu ở Huyết Chiến thai tại Cửu U vực có địa vị đặc thù, rất nhiều người chú ý.

Lúc này, Lâm Lôi mới nhìn vào trung tâm của Huyết Chiến thai nhìn lại.

Hai đạo nhân ảnh đang chiến đấu trên Huyết Chiến thai, chỉ thấy nọ vậy một đạo thân ảnh màu lửa hồng đột nhiên bay lên trời, một cổ đao hình mơ hồ tại giữa không trung chợt lóe rồi biến mất. Sau đó oanh kích lên người của hắc bào nam tử (ND- nam tử mặc áo bào màu đen)ở phía đối diện. Hắc bào nam tử trực tiếp bị oanh kích, thân thể bắn tung người lên, máu phụt ra. Đầu của hắn đã bạo nứt ra thành mảnh nhỏ .

Sau đó hắc bào nam nhân rơi xuống mặt đất, nằm im không nhúc nhích.

" Đã chết rồi." Lâm Lôi nhướng mày.

" Hống" Thân ảnh màu lửa hồng lúc này mới hạ xuống đất, hiển lộ ra thân ảnh, đây là một thiếu niên có mái tóc màu lửa hồng, rối bời đích thiếu niên. Hai tay của hắn giơ lên, hưng phấn phát ra tiếng rống giận dữ, đồng thời vẫn rất tự tin quát: " Kế tiếp! Kế tiếp!"

Cả khán đài của Huyết Chiến thai lập tức vang lên tiếng hoan hô. Bất quá cũng có rất nhiều người xem gào thét:" Giết hắn! Vị huynh đệ, tới giết hắn!"

Lâm Lôi thấy vậy, khóe miệng có chút nhếc lên. Hào khí trên Huyết Chiến như có lửa. Chiến đấu tren Huyết Chiến thai, có lẽ là trò tiêu khiển hay nhất ở Cửu U vực.

" Thực lực của hắn cũng được. " Lâm Lôi cười.

Bối Bối quay đầu liếc hướng Lâm Lôi, cười nói:" Lão đại, ngươi chuẩn bị là người thứ nhất đối phó hắn sao?"

" Bối Bối, ngươi ở đây chờ, ta đi báo danh." Lâm Lôi đứng dậy.

" Được." Bối Bối lập tức gật đầu, hắn có mười phần tin tưởng Lâm Lôi.

" Sao?" Ngồi ở bên cạnh Lâm Lôi, Bối Bối trên khán đài, mọi người nghe được hai người nói chuyện với nhau, đều kinh hãi quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi. Hiển nhiên, bọn họ biết Lâm Lôi muốn lên Huyết Chiến thai chiến đấu.

" Người này can đảm thật." Nhất thời bên cạnh có nữ nhân tóc đen nhìn chằm chằm Lâm Lôi, hai mắt tỏa sáng: " Ngươi cần phải chiến đấu được vài trận, đại tỷ ủng hộ ngươi!"

Đám người xung quanh Lâm Lôi, nhất thời có không ít người bắt đầu hướng Lâm Lôi hô lên, phần lớn là cổ vũ ủng hộ .

Bởi vì Lâm Lôi từng ngồi ở bên cạnh bọn họ, bọn họ liền ủng hộ Lâm Lôi .

Đương nhiên......

Chiến đấu trên Huyết Chiến thai còn phải xem thực lực.

Báo danh chiến đấu miễn phí , bất quá nhân viên quản lý kinh dị nhìn về phía Lâm Lôi: " Lôi tiên sinh, ngươi nói cái gì? Liên tục chiến đấu 10 trận?"

" Đúng vậy." Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

" Chuyện này cũng không thể sốt ruột được đâu. Liên tục chiến đấu 10 trận, không thể nói chiến là có thể chiến . Chờ ngươi thắng một lúc, mới có thể quyết định trận tiếp theo." Nhân viên quản lý nói. Đây cũng là quy củ, nếu như người khiêu chiến giả trận đầu đã chết , làm sao có thể tiếp tục chiến đấu 9 trận khác nữa?

Lâm Lôi nhìn thoáng qua nhân viên quản lý:" Vậy ngươi hãy chờ xem."

Bất quá...... Người đi tham gia chiến đấu, không hề ít.

Lâm Lôi xếp hàng chờ đến lượt. Lúc đến lượt Lâm Lôi, đã có trải qua 7-8 trận. Vị thiếu niên tóc màu đỏ rối bời đã sớm kết quả . Hôm nay, thiếu niên tóc màu đỏ rối bời đã thắng 10 trận . Lúc đi ra lối giành cho tuyển thủ, thiếu niên tóc màu đỏ rối bời rất cao ngạo, liếc nhìn Lâm Lôi đám người.

Lâm Lôi chỉ lạnh nhạt cười.

Đột nhiên----

Trong Huyết Chiến thai truyền đến tiếng hoan hô, đồng thời tiếng nói vang lên:" Cường giả Ô Đặc đã thắng liên tiếp 3 trận , xin mời người khiêu chiến Lôi xuất trận!"

Mắt Lâm Lôi sáng lên.

Lôi là tên mà hắn báo danh.

" Lôi tiên sinh, nhanh lên một chút." Nhân viên lập tức hướng Lâm Lôi hô lên. Lâm Lôi cười, lúc này thân hình vừa động, trực tiếp đi vào thông đạo dành cho tuyển thủ, trực tiếp xuyên qua thông đạo, đi tới nơi tỏa ra khi tức máu tanh - Huyết Chiến thai.

Trên khán đài của Huyết Chiến thai, mọi người đều hoan hô, chỉ thấy một thanh niên mặc trường bào màu xanh da trời, thật giống như tại tản bộ trong đình viện, đi tới Huyết Chiến thai. Trực tiếp chậm rãi đi lên, đối mặt với đối thủ của hắn---- nam tử mặc trường bào màu đen, mắt đỏ cầm trường tiên.

Cả Huyết Chiến thai như có lửa.

Nhưng Lâm Lôi rất bình tĩnh, tựa hồ một điểm cũng không cảm giác được.

" Lão đại, giết tiểu tử!" Âm thanh vang dội trong nháy mắt vang vọng Huyết Chiến thai.

Lâm Lôi không khỏi cười, quay đầu lại nhìn. Đúng là Bối Bối.

Lúc Lâm Lôi quay đầu, nam tử mặc trường bào màu đen trong nháy trong mắt xẹt qua một tia khinh thường:" Sinh tử chiến đấu, vẫn phân tâm!" Đồng thời thân hình" Xoát!" xẹt qua một đạo ảo ảnh màu đen. Trong nháy mắt tới trươc Lâm Lôi. Lúc này, Lâm Lôi tựa hồ không có phản ứng. Nhưng nam tử mặc trường bào mầu đen không một chút lưu tình----

Một đạo u mang lập tức từ hắc y nam nhân phát sáng.

" Vù vù”

Thổ quang mang màu vàng đột ngột bao trùm .

" A!" Nam tử mặc trường bào mầu đen ứng phó không kịp, khống chế không được trực tiếp cực nhanh bị lực kéo xuông.

" Bồng!" Nện mạnh vào Huyết Chiến thai, đá vỡ vụn bay loạn xạ, thành bụi phấn.

" Vù!" Lâm Lôi như tia chớp hạ xuống.

Trong phạm vi Hắc thạch không gian, nam tử mặc trường bào mầu đen còn chưa đứng vững, đã bị Lâm Lôi đá 1 cước vào ngực, trực tiếp bị đá bắn lên.

" Ta nhận thua!" Âm thanh cao vút lập tức vang vọng cả Huyết Chiến thai. Lúc này, nam tử mặc trường bào mầu đen mới hồi hộp nhìn về phía Lâm Lôi, cảm thụ qua hắc thạch không gian. Hắn bị hù dọa đến sợ hãi.

" Ta có thực lực gần đạt lục tinh yêu ma, mà tốc độ liền bị khống chế." Trong lòng nam tử mặc trường bào mầu đen kiêng kỵ: " Vốn hắn không phải khinh thường. Mà là sớm có chuẩn bị...... Cước vừa rồi, nếu như đá vào đầu của, sợ rằng ta...... Đã đã chết. Người này, quá mạnh, quá mạnh!"

Hắn còn không biết......

Lâm Lôi mới thi triển 1 thành uy lực của hắc thạch không gian, nếu thi triển toàn bộ, đừng nói là hắn thực lực gần đạt lục tinh ác ma, dù là thất tinh ác ma cũng không chống lại được được.

" Cám ơn. " Nam tử mặc trường bào mầu đen cảm kích, khom người. Lúc này hướng thông đạo của tuyển thủ bay đi.

Lâm Lôi bay trên Huyết Chiến thai, người kia cùng hắn vô cừu, vô oán. Đến Huyết Chiến thai, xem ra Lâm Lôi...... đã khinh thường tên tiểu bối này . Xuống tay giết, có thể quá phận . Xuống tay giết...... Bình thường nếu mà có thực lực kém, không cách nào lưu tình được.

" Lôi!"

" Lôi!" Nhất thời tiếng hoan hô trên khán đài vang lên, đặc biệt là những người lớn lên ở Cửu U vực, hạ vị thần, trung vị thần lại càng hoan hô vang dội. Lâm Lôi vừa mới tay, căn bản dễ dàng chà đạp đối phương. Thực lực chênh lệch quá nhiều, liếc mắt nhìn một cái đã nhận ra.

" Cường giả Lôi vừa mới nói cùng ta, muốn lập tức chiến 10 trận. Vốn ta không thể tin được, nhưng hiện tại xem ra...... Thật sự có thể tiến hành 10 trận. Trận thứ hai, Lôi Đặc xuất trận!" Âm thanh vang dội một lần nữa lại vang khắp Huyết Chiến thai.

Nghe được Lâm Lôi muốn chiến đấu 10 trận, nhất thời trên khán đài, người đang bảo trì sự trầm mặc, cũng khó kìm chế được, ủng hộ hô lên.

Loại cường giả này xuất trận, mới là làm cho người ta kích động .

Trận thứ hai!

Một chiêu, hắc thạch không gian bao trùm, Lâm Lôi đá một cái, cả người bay khỏi Huyết Chiến thai. Lâm Lôi thắng!

Trận thứ 3! Như trước, một chiêu, Lâm Lôi thắng!

Trận thứ 4......

Cho dù sử dụng nhất thành uy lực hắc thạch không gian, cũng rất đáng sợ . Hơn nữa người khiêu chiến giả chưa ai đạt tới thất tinh ác ma cảnh giới. Tất cả đều bị Lâm Lôi dễ dàng đánh bại.

" Bồng!"

Hắc ngọc trọng kiếm trực tiếp đánh vào ngực của nam tử tóc bạc, nhất thời trong không gian xuất hiện khe. Nam tử tóc bạc trực tiếp bị bắn lên, trong ngực xuất hiện một lỗ thủng lớn. Đang ở giữa không trung, lập tức hô: “Ta nhận thua!”

Thật sự chênh lệch rất lớn!

" Ngươi, không sai ." Lâm Lôi cười nhạt, nhìn hắn: " Có thể làm cho ta rút kiếm ."

Chiến đấu ở Huyết Chiến thai, Lâm Lôi sớm quyết định cho dù sử dụng vũ khí, cũng là sử dụng hắc ngọc trọng kiếm cùng tử huyết nhuyễn kiếm. Về phần thần cách binh khí Lưu Ảnh, đợi lúc chiến đấu với Cửu U lĩnh chủ mới dùng .

" Chiến thắng 10 trận!!!" Thanh âm của người chủ trì của Huyết Chiến thai vang lên:" Lôi nói muốn chiến đấu 10 trận, quả nhiên là 10 trận! Thực lực của Lôi đích xác rất mạnh, ta thấy rằng hắn có lẽ có thể chiến thắng 100 trân!" Liên tục chiến thắng 100 trân, khó khăn rất lớn. Dù sao, có rất nhiều cao thủ, bình thường là không muốn ra tay.

Gặp phải loại cường giả này, mới ra tay .

Trên khán đài, không ít người đều hưng phấn, gầm rú hoan hô lên.

" Lôi!"

" Lôi!"......

Tiếng hoan hô giống như thủy triều, nhưng Lâm Lôi chỉ cười cười.

" Ngày mai, tiếp tục." Lâm Lôi trong lòng yên lặng nói, quay đầu bay về phía thông đạo dành cho tuyển thủ.

Huyết Chiến thai chiến đấu, cường giả ở Xích Nham lĩnh cực kỳ coi trọng. Trong Xích Nham lĩnh, bình thường trong mấy năm rất khó được có một cường giả bách chiến bách thắng. Bởi vì mỗi khi có một người thắng hơn mười trận. Sẽ có cao thủ ngứa gáy xuất trận, đến tỷ thí chiến đấu, cường giả không chỉ tới một người, mà là mấy người liên tiếp. Điều này làm cho, rất ít có cường giả bách chiến bách thắng xuất hiện.

Duy trì liên tục trong một thời gian dài.

Cái tên Lôi, được không ít cường giả ở Xích Nham lĩnh chú ý .

Ngày đâu tiên thắng liên tiếp.

Ngày thứ 5, như trước thắng liên tiếp.

Ngày thứ 6, như trước thắng liên tiếp!

Lâm Lôi thắng lợi, rõ ràng không hao phí bao nhiêu khí lực. Điều này làm cho rất nhiều người hiểu được, thực lực Lâm lôi không chỉ như biểu hiện trong mấy ngày nay. Người tới Huyết Chiến thai xem cuộc chiến ngày càng nhiều. Phần lớn mọi người đến xem Lâm Lôi chiến đấu! Rất nhiều người mong đợi ...... Lâm Lôi liên tục chiến đấu, có thể làm cho cường giả trân chính xuất hiện, chiến đấu với hắn.

Rốt cuộc, có thể làm cho cường giả coi trọng Lâm Lôi mà xuất hiện .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 6: Không Thể Ngăn Cản

Xích Nham dẫn, ở trong lĩnh chủ phủ.

Giờ phút này Xích Nham lĩnh chủ đang nằm trên ghế, nhắm mắt lại.

Xích Nham lĩnh chủ thân cao chỉ có một thước bảy, tại minh giới đích xác xem như vóc dáng nhỏ . Hắn cả người thoạt nhìn rất gầy gò, lúc này hắn mặc không áo ngắn k tay, lộ ra song chưởng giống như làm bằng sắt (Thx bác maphim đã giúp dịch chỗ này). Cho dù trên người mặc đơn giản là áo cộc, nhưng hơi thở hùng hồn mạnh mẽ vẫn không che dấu dc.

Đây là một trong Cửu U vực tám mươi mốt vị lĩnh chủ Xích Nham lĩnh chủ.

" Đại nhân." Một vị thanh niên tóc bạc áo đen đi tới bên cạnh khom người.

" Ân?" Xích Nham lĩnh chủ mở mắt, đồng tử dĩ nhiên là dựng thẳng , nhưng lại là màu tím ! Làm cho người ta không khỏi cảm thấy kiêng kỵ.

" Đại nhân, tại Xích Nham dẫn, huyết chiến trận xuất hiện một cao thủ." Hắc bào tóc bạc thanh niên cung kính nói," Người này gọi là Lôi, đã thắng liên tiếp sáu mươi trận. Từ biểu hiện trong 60 trận này, ta phỏng chừng, người này ít nhất có thất tinh ác ma thực lực, người nọ am hiểu đại địa pháp tắc. đại nhân, có hay không đi xem hắn chiến đấu một chút?"

" Đại địa pháp tắc?" Xích Nham lĩnh chủ nhướng mày một cái, lập tức đạm cười nhắm hai mắt lại, nói:" Nếu là đại địa pháp tắc cường giả, ta sẽ không tự mình đi , việc tên Lôi này ngươi đi phụ trách. Đồng thời cũng dùng phù ảnh ghi chép lại, nếu như xuất hiện điều gí khiến cho ngươi ngạc nhiên , tái đem phù ảnh cho ta quan khán."

" Vâng, đại nhân." Cam Mặc Lôi khom người.

Cam Mặc Lôi rất rõ ràng Xích Nham lĩnh chủ, tại đại địa pháp tắc phương diện thành tựu rất cao, mặc dù còn chưa đại viên mãn. Nhưng là đại địa pháp tắc các loại công kích, Xích Nham lĩnh chủ đều biết.

Bất quá Xích Nham lĩnh chủ cũng không hiểu được......

Hắc thạch không gian của Lâm Lôi, đã vượt qua huyền ảo phạm trù. Đó là thiên phú thần thông của Lôi Tư Tinh. Lâm Lôi cũng là dựa vào hắc thạch mới có thể thi triển.

Lâm Lôi tại huyết chiến bàn ngày thứ bảy.

Những ngày này người đến xem thật nhiều, tại Xích Nham dẫn, huyết chiến trận đã thật lâu không xuất hiện cường giả có thể thắng liên tiếp nhiều như vậy. Rất nhiều người đều muốn nhìn một chút...... nam tử Lôi rốt cuộc có thể thắng đến lúc nào. Có hay không có thể dẫn ra một ít chính thức thất tinh ác ma cấp bậc cường giả.

" Trận này chiến đấu chấm dứt, ha ha, mọi người khẳng định chờ mong thật lâu , phía dưới chính là Lôi người đã liên tục đạt được sáu mươi trận chiến đấu thắng lợi xuất trận!" thanh âm đột nhiên cao ngang đứng lên.

Rồi đột nhiên----

Trên đài vang lên liên tiếp tiếng hoan hô. Những trận đấu trước dường như cấp độ thấp hơn, làm cho một ít người xem không thấy thích thú. Nhưng vừa nghe đến Lâm Lôi xuất trận, nhất thời một đám người xem hai tròng mắt tỏa sáng, tiếng hoan hô càng lại liên tiếp không ngừng. Mà giờ phút này trên khán đài đang không chớp mắt vào chiến thai, một gã hắc bào tóc bạc thanh niên cùng một gã tóc đen trung niên nhân sóng vai ngồi.

" Cam Mặc Lôi." tóc đen trung niên nhân đạm cười nói. " Ngươi là lĩnh chủ ra lệnh tới xem?"

" Chỉ là đến xem. " Cam Mặc Lôi cười nói," Người này cũng là tu luyện đại địa pháp tắc địa, còn không đủ để làm lĩnh chủ coi trọng. Được rồi. Tây Áo Bác, ngươi đối với Lôi này, có hay không hứng thú?"

" Ta hôm nay vừa tới xem. Bất quá lão bằng hữu Khăn Mỗ của ta đã đi báo danh . Nếu như hắn có thể chiến thắng Khăn Mỗ, ta liền đi thử xem tiểu tử này có bao nhiêu thực lực!" Tóc đen trung niên nhân Tây Áo Bác Ngươi Đức lạnh nhạt cười nói. Cam Mặc Lôi nghe được nhãn tình sáng lên:" Khăn Mỗ cũng muốn xuất trận ?"

Trong lúc ai người nói chuyện.

" Bồng!" Hắc ngọc trọng kiếm liền đem đối thủ đánh bay lên.

" Ta nhận thua!" Người nọ hô.

Lâm Lôi thu kiếm như trước lăng không đứng thẳng. Âm thầm lắc đầu:" Khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ, phải được bách chiến thắng. Thật là lãng phí thời gian." Lâm Lôi đã trải qua bảy mươi một hồi chiến đấu, nhưng là không có cảm thấy chút nào uy hiếp. Đối thủ, cực mạnh cũng chỉ là lục tinh ác ma cấp độ.

Lâm Lôi lúc còn là trung vị thần, đã có thể đánh chết thất tinh ác ma bình thường.

Hôm nay là thượng vị thần, đã có thực lực tu la bình thường. Đối phó những người này, đương nhiên thực nhẹ nhàng.

" Các vị! Hiện tại ta tuyên bố một tin tức sẽ làm cho mọi người vui mừng lẫn sợ hãi! Đối thủ tiếp theo của Lôi, chính là người tại Xích Nham dẫn chúng ta đã từng đạt được bách chiến thắng Khăn Mỗ tiên sinh!!!" Thanh âm hưng phấn vang lên, nhất thời huyết chiến trận thoáng cái an tĩnh.

Ngay cả Cam Mặc Lôi, cùng Tây Áo Bác Ngươi Đức hai người đang nói chuyện, cũng quay đầu nhìn lại.

" Khăn Mỗ muốn xuất trận ." Nam nhân tóc đen Tây Áo Bác Ngươi Đức nở nụ cười.

Mà huyết chiến trận an tĩnh chốc lát, trong nháy mắt lại một lần nữa huyên náo lên, tiếng gọi ầm ỉ càng lại vang dội, đại lượng địa người xem lại càng rít gào đứng lên:" Lâm Lôi. Đánh bại cái kia Khăn Mỗ!!!"

" Khăn Mỗ!!!"

"Lôi!!!"

Cả huyết chiến trận đều phảng phất sôi trào. Ngay cả rất nhiều người tỉnh đều tùy ý la lên, đều tự ủng hộ 2 đối thủ cố gắng lên. Rất rõ ràng số người ủng hộ Lâm Lôi tựa hồ to hơn nhiều ít. Nhưng Khăn Mỗ, dù sao cũng từng bách chiến thắng cường giả.

Hai đại cường giả đối chiến?

Ai sẽ thắng?

Đại chiến, đó là lúc huyết chiến trận náo nhiệt nhất điên cuồng nhất.

" Nga, từng bách chiến bách thắng?" Lâm Lôi nhướng mày một cái quay đầu nhìn lại. Lúc này thanh âm Bối Bối tại Lâm Lôi trong đầu vang lên:" Lão đại, đây chính là một người từng bách chiến thắng cường giả, ngươi cũng không thể khinh thường . Nếu như ngươi thua...... Như vậy đến lượt ta. Ta đi khiêu chiến lĩnh chủ."

Lâm Lôi nghe xong không khỏi cười.

" Vù!" Một đạo ảo ảnh màu xanh biếc từ thông đạo xạ ra, rồi sau đó trôi nổi giữa không trung. Lâm Lôi nhìn kỹ ----

Khăn Mỗ mặc trường bào màu xanh biếc, một đôi lông mi màu trắng buông xuống, tuy là tóc bạc lông mi trắng, nhưng dung mạo lại như thiếu niên. Khăn Mỗ trên mặt luôn tươi cười, giờ phút này hắn híp mắt nhìn Lâm Lôi:"Lôi? Tại Xích Nham dẫn, khó được gặp phải một đối thủ tốt. Ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng."

Lâm Lôi lạnh nhạt cười." Ra tay đi." Lâm Lôi mở miệng.

" Nga, vẫn rất càn rỡ." Khăn Mỗ lạnh nhạt cười, rồi đột nhiên vung thủ, một đạo quang mang màu xanh biếc phát sáng bay tới.

Lâm Lôi cùng Khăn Mỗ này đánh một trận, làm cho tất cả mọi người trên đài tập trung tinh thần quan khán. Chính là Bối Bối cũng nhìn chằm chằm. Chỉ có Tây Áo Bác Ngươi Đức cùng Cam Mặc Lôi hai người, một bên lặng yên thần thức truyền âm, một bên quan khán trận đại chiến sắp bắt đầu.

" Cam Mặc Lôi, ngươi nói ai sẽ thắng?" Tây Áo Bác Ngươi Đức truyền âm.

" Hẳn là là Lôi. " Cam Mặc Lôi truyền âm nói," Lôi này, ta cảm giác thực lực của hắn, ít nhất cùng cấp với ngươi. Mà Khăn Mỗ. Mặc dù cũng đạt tới thất tinh ác ma cấp độ. Bất quá cũng là miễn cưỡng đạt tới. Hắn vật chất công kích cùng linh hồn công kích mặc dù đều cho là thượng cường. Nhưng cũng không tính là dị thường. Bất quá, hắn tu luyện thủy hệ, muốn đánh bại hắn cũng không dễ dàng, Khăn Mỗ, hẳn chắc có thể kiên trì một đoạn thời gian."

" Cùng ta nghĩ giống nhau."

Tây Áo Bác Ngươi Đức cũng cười ." Lúc đầu ta đánh bại Khăn Mỗ, cũng là tốn hao một ít tinh lực. Tu luyện thủy hệ cường giả, phần lớn rất khó quấn."

Hai người đang thương lượng. Vẻ mặt đột nhiên ngưng trệ .

Cả huyết chiến trận cũng là yên tĩnh chỉ chốc lát. Lập tức đó là ầm ầm sôi trào lên, rất nhiều người nghị luận đều lên. Cả huyết chiến trận thoáng cái ồn ào lên. Tất cả mọi người không cách nào giải thích, mới vừa rồi nọ vậy một màn rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Chẳng những bọn họ không hiểu----

ngay cả Cam Mặc Lôi hai người cũng không giải thích.

" Tại sao có thể như vậy?" Cam Mặc Lôi khó có thể tin nói.

" Khăn Mỗ. Cố ý thua trận chăng?" Tây Áo Bác Ngươi Đức cũng có chút khó hiểu.

Mới vừa rồi chiến đấu, tình huống là như thế này, Lâm Lôi thi triển hắc thạch không gian bao phủ đối thủ, Khăn Mỗ đích xác đủ mạnh, có thể ngạnh chống không rơi xuống xuống. Nhưng tốc độ không cách nào cùng Lâm Lôi so sánh. Lâm Lôi dựa vào tốc độ cùng với tử huyết nhuyễn kiếm bắt đầu công kích đối thủ.

Nhưng rõ ràng Khăn Mỗ phòng ngự rất mạnh, Lâm Lôi không long hóa, lực công kích không cách nào phá vỡ phòng ngự của Khăn Mỗ.

Long hóa, là con bài ẩn giấu của Lâm Lôi. Lâm Lôi không muốn long hóa, mà là sử dụng linh hồn hỗn loạn. Lâm Lôi sau khi đạt đến thượng vị thần cảnh giới, thi triển một chiêu linh hồn hỗn loạn này, như Khăn Mỗ là thất tinh ác ma bình thường, trong nháy mắt mất đi tri giác.

Trong chốc lát, trực tiếp bị Lâm Lôi một kiếm rớt đầu.

Khăn Mỗ đầu bay lên, thân hình cũng đứng lên.

" Cám ơn!" Khăn Mỗ cảm kích nói, nếu Lâm Lôi đập vỡ đầu hắn, Khăn Mỗ đã chết.

Hắn thua nhưng không oán. Hắc thạch không gian kết hợp linh hồn hỗn loạn. Là tuyệt chiêu của luyện ngục thống lĩnh Lôi Tư Tinh, thua ở một chiêu này. Cũng là hẳn là không ngượng.

"Hô!" Tây Áo Bác Ngươi Đức đột nhiên đứng lên, bất quá như trước có một thần phân thân ngồi. Hắn nhìn chằm chằm Lâm Lôi trên huyết chiến trên đài trống không:" Cam Mặc Lôi, ta đi xuống xem thử hắn." Hắn lưu lại thần phân thân, cũng là lo lắng Lâm Lôi hạ sát chiêu, mặc dù trước đây Lâm Lôi đều lưu tình. Cũng không nhất định vĩnh viễn hạ thủ lưu tình.

" Cẩn thận một chút!" Cam Mặc Lôi liền nói.

" Yên tâm, hắn muốn thắng ta không đơn giản như vậy." Tây Áo Bác Ngươi Đức nói, vừa nói liền đi.

Không ít người lại càng đem Lâm Lôi trở thành mục tiêu! Muốn mục tiêu siêu việt!

" Các vị, hôm nay Lôi hắn đã liên tục thắng lợi 9 trận, thậm chí còn trong đó có một đối thủ là Khăn Mỗ! Bất quá cho dù là Khăn Mỗ, vẫn bại bởi Lôi. Mà bây h trận thứ mười, cường giả đấu trận này hắn hiện tại ngay bên người ta, nói thật, 2 bên sắp bắt đầu đánh một trận, ta rất kích động , vị này so với Khăn Mỗ còn lợi hại hơn! Mọi người có thể đoán được, hắn là ai không?"

Nhất thời cả huyết chiến trận trên đài, đại lượng địa người xem đều kích động la lên lên.

Có thể chứng kiến một hồi thất tinh ác ma cấp bậc giao chiến, đã rất khó. Lại còn có thêm một trận nữa? Tựa hồ đối thủ càng mạnh!

" Hắn, Tây Áo Bác Ngươi Đức!" Người chủ trì thành viên thanh âm cao vút lên.

Trên huyết chiến trên đài.

Lâm Lôi như trước tỉnh táo lăng không mà đứng, nhìn xem trên đài rất nhiều người hưng phấn. Lâm Lôi có chút tò mò:" Tây Áo Bác Ngươi Đức? Có thể rất lợi hại?" Lâm Lôi hướng thông đạo nhìn lại, chỉ thấy một gã tóc đen trung niên nhân phiêu nhiên bay đi ra, hắn bay vào huyết chiến trận, hướng Lâm Lôi mà tới.

" Không nghĩ tới, ngươi còn có thể linh hồn công kích, hơn nữa kỳ lạ như vậy." Tóc đen trung niên nhân mở miệng nói, hắn mới vừa rồi tại bên người khiêu chiến giả thông đạo, đã nhìn thấy Khăn Mỗ, cùng Khăn Mỗ nói qua . Bất quá Khăn Mỗ cũng là tưởng rằng Lâm Lôi thi triển một loại linh hồn công kích kỳ lạ, làm cho hắn bị mất đi tri giác.

Lâm Lôi mỉm cười:" Hãy bớt sàm ngôn, ra tay đi."

Tây Áo Bác Ngươi Đức nhướng mày.

" Hừ." Chỉ thấy hắn giận mà hai tròng mắt có chút nheo lại.

" Hưu! Hưu!"

Hai đạo hắc quang đột ngột từ đôi mắt Tây Áo Bác Ngươi Đức bắn ra, trực tiếp bắn về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi không khỏi kinh dị địa bay ngược: "Hảo đặc thù linh hồn công kích." Linh hồn công kích tốc độ quá nhanh, Lâm Lôi né tránh không kịp, lưỡng đạo hắc quang trực tiếp nhập bên trong cơ thể Lâm Lôi.

" Xuy xuy" Lâm Lôi linh hồn lực giống như hư vô kiếm sóng bình thường, tại khoát khẩu (lỗ hổng của chủ thần khí) khu vực ngăn cản hắc quang.

Mà hắc quang nọ, hơn phân nửa uy lực tiêu hao tại linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Còn lại uy lực cũng tiêu tan tại đây, căn bản uy hiếp không tới Lâm Lôi.

Hắc thạch không gian, linh hồn hỗn loạn, cơ hồ trong nháy mắt mang tất cả thi triển trên người đối thủ.

Tây Áo Bác Ngươi Đức linh hồn tu vi hiển nhiên còn chưa đủ tinh thâm, cũng lâm vào vô tri vô giác. Trực tiếp bị Lâm Lôi một kiếm tước bay đầu.

" Ngươi thua!" Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Cả huyết chiến trận lần nữa yên tĩnh.

" Chuyện gì xảy ra?" Cam Mặc Lôi ngay cả dò hỏi." Thật là linh hồn công kích lợi hại." Tây Áo Bác Ngươi Đức lắc đầu nói," Ta cũng vậy. trong nháy mắt mơ hồ, trực tiếp bị đánh bại."

" Linh hồn công kích?" Cam Mặc Lôi trong lòng buông lỏng ," Lôi thực lực đích xác mạnh. Nhưng gặp phải đại nhân, phải thua không thể nghi ngờ."

Đại nhân hắn Xích Nham lĩnh chủ nhất không e ngại linh hồn công kích. Thực sự nếu Lâm Lôi thi triển linh hồn hỗn loạn công kích Xích

Nham lĩnh chủ không có chút nào sợ hãi.

Trải qua 2 trận đại chiến của ngày thứ bảy, Lâm Lôi thắng liên tiếp không người nào có thể áp chế! Lâm Lôi liên tiếp tại ngày thứ 8, thứ 9, ngày thứ mười đạt được toàn thắng! Trở thành người duy nhất mấy năm qua tại Xích Nham dẫn bách chiến thắng cường giả.

P/s: Thx bác Maphim và naughtkelvin đã hỗ trợ và góp ý :00 (43):

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 7: Mồi Lửa

Huyết chiến trận trên đài.

Rất nhiều người đang nghị luận, đề tài cơ hồ đều dính dáng đến Lâm Lôi. Bởi vì ngay mới vừa rồi, Lâm Lôi thành công hoàn thành bách trận chiến đấu. Nhưng đồng thời cũng làm người xem hiểu được---- sợ rằng sau này rất khó chứng kiến Lâm Lôi chiến đấu .

" Này, mới vừa rồi ngươi cổ vũ hưng phấn: lão đại, lão đại , ngươi biết Lôi đại nhân?" Một gã cô gái tóc bạc liếc hướng Bối Bối bên cạnh.

" Đương nhiên biết, chính là lão đại của ta." Bối Bối vuốt mũi, tự tin nói.

" Ta còn nói, là đại ca ta ấy chứ" cô gái tóc bạc hừ một tiếng nói, lập tức có chút sùng bái địa nhìn về phía Lâm Lôi. Cô gái tóc bạc cũng là tại Cửu U vực lớn lên, cũng chịu hoàn cảnh ảnh hưởng. Đối với cường giả rất sùng bái, so với các địa phương khác của Minh giới càng sùng bái hơn.

" Không tin ta." Bối Bối với cô gái tóc bạc, là không có cách khác.

Đang lúc này ----

Huyết chiến trận vang lên một thanh âm hùng hậu:" Các vị!" Thanh âm còn đang vang , một đạo nhân ảnh đã bay đến huyết chiến trên đài khoảng không, cùng Lâm Lôi tương lân. người này mặc kim sắc trường bào (trường bào màu vàng kim), tóc dài kim sắc chói mắt (tóc màu vàng kim), hắn cười cất cao giọng nói:" Hôm nay chúng ta có thêm một vị bách chiến thắng cường giả tại huyết chiến trận, hắn chính là-- Lôi!"

Nam nhân tóc vàng cười gật đầu với Lâm Lôi.

Lâm Lôi đang đợi vật chứng minh bách chiến thắng --- huyết chiến ấn, có khối huyết chiến ấn này, chính mình mới chính thức có tư cách khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ.

" Mọi người an tĩnh!" nam nhân tóc vàng cất cao giọng nói.

Nhất thời huyết chiến trận trên đài đình chỉ nghị luận, đều nhìn qua.

" Hiện tại ta đem này huyết chiến ấn đại biểu vinh quang của bách chiến cường giả, giao cho cường giả Lôi" Vừa nói, nam nhân tóc vàng lấy ra một khối sao sáu cánh màu đỏ, mỉm cười đưa cho Lâm Lôi, "Lôi, từ hôm nay trở đi tên của ngươi cùng những cường giả thắng trăm trận đều đã trưng bày trong huyết chiến trận."

Lâm Lôi cười tiếp nhận.

" Tựu này ngoạn ý. " Lâm Lôi cúi đầu nhìn một chút, một trăm trận chiến đấu cũng là vì đạt được tư cách khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ.

" Đương nhiên, huyết chiến ấn này cũng đại biểu, ngươi hôm nay có tư cách tới khiêu chiến Xích Nham dẫn lĩnh chủ đại nhân vĩ đại !" Nam nhân tóc vàng cười vang nói,"Lôi tiên sinh. Ta hỏi ngươi, ngươi không phải là muốn khiêu chiến Xích Nham dẫn lĩnh chủ đại nhân đấy chứ?" Lời này vừa nói ra, cả huyết chiến trận lần nữa náo nhiệt đứng lên.

" Khiêu chiến lĩnh chủ!"

" Khiêu chiến!"

" Lôi. Khiêu chiến lĩnh chủ đi!"

Huyết chiến trận trên đài đại lượng người đều la lên . Bất quá kỳ thật mọi người cũng hiểu được, mỗi lần trao tặng huyết chiến ấn đều hỏi như vậy. Mà người xem cũng sẽ hô giúp vui như vậy, mọi người đương nhiên hy vọng chứng kiến một hồi Cửu U lĩnh chủ chiến đấu. Nhưng tất cả mọi người hiểu được----

Chỉ là một cái hình thức mà thôi.

Khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ. Tại Cửu U vực phát sinh số lần kể ra là cực nhỏ , bình thường hơn triệu năm mới có mấy lần. Từng dám can đảm đến khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ , bình thường đều là có một chút nắm chắc, có một chút dựa vào mới chạy tới . Lâm Lôi mặc dù biểu hiện không sai, nhưng mọi người xem ra, nhận thấy khoảng cách với Cửu U lĩnh chủ còn muốn rất xa.

Dù sao vô luận là Khăn Mỗ, hay là Tây Áo Bác Ngươi Đức, cùng Cửu U lĩnh chủ so sánh cũng như một đứa trẻ con cùng người trưởng thành so sánh.

" Ngươi nói Lôi là lão đại ngươi, vậy ngươi nói xem, Lôi có khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ không?" Cô gái tóc bạc cười nhìn Bối Bối, Bối Bối rất quả quyết gật đầu nói:" Không hề nghi ngờ, lão đại hắn khẳng định khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ!"

" Ha ha......" Cô gái tóc bạc nhất thời thấp giọng nở nụ cười," Ngay cả nói sạo cũng nói đc."

" Không tin ngươi xem ." Bối Bối nói.

" Kỳ thật ta đến huyết chiến trận chiến đấu!" Lâm Lôi thanh âm đột nhiên vang lên.

Huyết chiến trận tiếng nghị luận bỗng nhiên nhỏ lại .

Lâm Lôi trên mặt có chút tươi cười:" Mục đích chính là vì đạt được tư cách cùng Xích Nham lĩnh chủ chiến đấu!"

Nhất thời, một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm Lâm Lôi. Bên cạnh Lâm Lôi, nam nhân tóc vàng khó có thể tin nhìn Lâm Lôi:" Không thể nào. Này Lôi tiên sinh. Chẳng lẻ hôm nay thực sự muốn khiêu chiến Xích Nham lĩnh chủ? Quá điên cuồng , quá điên cuồng !" Bách chiến thắng cường giả mặc dù lợi hại. Nhưng là mỗi mấy năm sẽ lại có một người.

Nhưng chuyện khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ, đó là 1 triệu năm, mới phát sinh mấy lần.

" Không thể nào." Nọ vậy cô gái tóc bạc cũng có chút khẩn trương , không khỏi liếc liếc Bối Bối bên cạnh, Bối Bối nhìn nàng tự tin cười.

Tất cả mọi người cẩn thận nghe, trong lòng chờ đợi .

" Hiện tại ta rốt cuộc đạt được tư cách này." Lâm Lôi nhìn quanh mọi người," Hôm nay ta ở đây, trước mặt mọi người, công khai tuyên bố! Ta, chánh thức hướng Xích Nham lĩnh chủ phát ra--- khiêu chiến!!!"

" Khiêu chiến!!!"

Một đạo thanh âm này tại huyết chiến trận không ngừng quanh quẩn ra, tất cả mọi người yên tĩnh hồi lâu.

Đây là hơn một ngàn ngàn năm, Xích Nham dẫn, mới lại có một người khiêu chiến cường đại Xích Nham lĩnh chủ!

Xích Nham lĩnh chủ, tôn quý! Cường đại!

Khiêu chiến hắn, không ít người thất bại, còn mất mạng.

Nhưng là đông đảo cường giả có tâm bất khuất, vì giấc mộng trong lòng, mục tiêu là khiêu chiến lĩnh chủ! Cho dù chết, bọn họ như trước không ngừng khiêu chiến, không ngừng đánh sâu vào...... Cuối cùng có một ngày, đánh bại Xích Nham lĩnh chủ, trở thành tân Xích Nham lĩnh chủ. Song ở quá trình này...... Số người chết đi rất nhiều, rất nhiều!

Trên đài vượt quá trăm vạn người, đều nhìn về phía Lâm Lôi.

Trong mắt bọn họ, Lâm Lôi chính là một người khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ quyền uy, là chiến sĩ dũng cảm!

" Lôi!" Có một tóc bạc lão giả người thứ nhất nghiêm nghị hô.

" Lôi!" Nhất thời chung quanh hắn một đám người cũng hô lên.

" Lôi!" Cả huyết chiến trận đều vang lên thanh âm duy nhất.

Giống như tiếng sấm bàn vang vọng thiên địa, những người đều là muốn Lâm Lôi cố gắng lên mà cổ vũ! Trong mắt bọn họ, có can đảm hướng Cửu U lĩnh chủ khiêu chiến , đều là anh hùng! Anh hùng không sợ cái gì cả!

Xích Nham dẫn cơ hồ tất cả mọi người đều muốn khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ, muốn chính mình trở thành tân Cửu U lĩnh chủ. Nhưng là bọn họ hiểu được thực lực của mình, bọn họ như vậy ngay cả một điểm dũng khí cũng không có. Nhưng là ở chỗ sâu trong đáy lòng...... Bọn họ đều có khát vọng. Mà Lâm Lôi hiện tại khiêu chiến, rất tự nhiên, mọi người đều cho rằng, Lâm Lôi khiêu chiến là đại biểu cho khát vọng của họ…

Bọn họ chờ đợi Lâm Lôi có thể thắng!

Cho dù đáy lòng ở chỗ sâu vẫn còn cho rằng, Lâm Lôi cùng những người đã từng khiêu chiến lĩnh chủ giống nhau, sẽ chết.

Tại huyết chiến trận. Trước mặt hơn trăm vạn người, tân bách chiến thắng cường giả Lôi công khai tuyên bố khiêu chiến Xích Nham lĩnh chủ! Một tin tức này, phảng phất một mồi lửa đốt cháy cỏ khô trên thảo nguyên, rất nhanh truyền khắp cả Xích Nham dẫn, Xích Nham dẫn hơn triệu người đều nghị luận .

Bọn họ đều chờ đợi !

Chờ đợi Lâm Lôi cùng Xích Nham lĩnh chủ đánh một trận!

Xích Nham dẫn thành, trong một tòa tửu điếm độc lập.

Lâm Lôi cùng Bối Bối dễ dàng uống rượu.

" Bối Bối, ngươi nói ta tuyên bố khiêu chiến như vậy . Xích Nham lĩnh chủ hẳn là sẽ biết. Không cần ta tự thăm viếng khiêu chiến đúng không." Lâm Lôi có chút không xác định dò hỏi.

" Được rồi. Lão đại, ngươi chờ là được." Bối Bối cũng rất tùy ý," Cửu U lĩnh chủ...... Đó là thân phận gì? Cùng Địa Ngục phủ chủ, Luyện ngục thống lĩnh giống nhau. Đều là cao cao tại thượng . Chỉ luận về địa vị, bọn họ chỉ dưới. Loại người có địa vị này, đối mặt khiêu khích của ngươi, chả lẽ không phản ứng?"

Lâm Lôi cười nhìn Bối Bối:" Ngươi nói lời này, thật sự là......"

Lâm Lôi rồi đột nhiên quay đầu hướng cửa nhìn lại, Bối Bối cũng nhìn qua.

" Bịch! Bịch!" Tiếng đập cửa vang lên.

" Ta phỏng chừng, người của lĩnh chủ đến ." Bối Bối chạy tới, mở cửa phòng. chỉ thấy một gã hắc bào tóc bạc thanh niên đứng ở cửa. Triều Nhìn vào trong phòng, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Lôi, hắn trên mặt lộ ra tươi cười:" Lôi tiên sinh, ta, Cam Mặc Lôi, Xích Nham lĩnh chủ phủ quản gia."

" Mời vào." Lâm Lôi đạm cười nói.

Bối Bối còn nháy mắt với Lâm Lôi, đồng thời linh hồn truyền âm nói:" Lão đại. Ta nói chuẩn không. Lĩnh chủ cử người đến ."

Cam Mặc Lôi cười đi vào, mở miệng nói:" Lôi tiên sinh. Ta lần này lại đây, là thay mặt lĩnh chủ đại nhân đưa ra yêu cầu, mời ngươi đi một chuyến đến lĩnh chủ phủ đệ, thương nghị một chút về chuyện khiêu chiến."

" Thương nghị?" Lâm Lôi nhướng mày một cái," Thương nghị chiến đấu thời gian, địa điểm?"

" Đúng rồi." Cam Mặc Lôi đạm cười nói.

" Không cần thương nghị , các ngươi tùy chọn thời gian địa điểm." Lâm Lôi đạm cười nói.

" Lôi tiên sinh, còn có chuyện khác, hay là đi một chuyến cho thỏa đáng." Cam Mặc Lôi nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau, cuối cùng Lâm Lôi đứng lên, mỉm cười nói:" Nếu Cam Mặc Lôi quản gia cùng lĩnh chủ đại nhân yêu cầu như thế, ta đây huynh đệ hai người cũng sẽ theo Cam Mặc Lôi quản gia ngươi đi một chuyến. " Bối Bối trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười, truyền âm cho Lâm Lôi:" Lão đại, Xích Nham lĩnh chủ kia, chung quy sẽ không nghĩ muốn lén lút đối với chúng ta chơi xấu chứ?"

" Hẳn là sẽ không, muốn giết, tốt hơn hết là công khai giết chúng ta, chơi xấu, không khỏi quá mất thân phận ." Lâm Lôi truyền âm nói.

" Ân." Bối Bối truyền âm nói," Lão đại ngươi nói cũng đúng. Mặc kệ , nếu như hắn định chơi xấu, ta trực tiếp thi triển phệ thần đối phó hắn."

Cam Mặc Lôi dẫn đường, Lâm Lôi, Bối Bối hai người rất nhanh tới Xích Nham lĩnh chủ phủ đệ. Xích Nham dẫn phủ đệ chung quanh, có đại lượng địa chiến sĩ tuần tra . Lâm Lôi nhìn quét liếc mắt một cái:" Người thật đúng là nhiều, bên ngoài thì có trên vạn người. Hơn nữa đều là thượng vị thần!"

Cửu U vực dân cư không tính nhiều.

Nhưng tuyệt đại bộ phận đều là thượng vị thần, tuần tra chiến sĩ của lĩnh chủ phủ đệ, tự nhiên đều là thượng vị thần.

Xích Nham lĩnh chủ phủ đệ chiếm diện tích cực lớn, Lâm Lôi bọn họ cũng là đi một hồi lâu mới đến luyện võ trường, mà một gã thiếu niên tinh tráng mặc áo ngắn, quần dài như tiêu thương thẳng tắp đứng ở đó, nói là thiếu niên, đó là vì hình thể của gã. Cả người hình thể như Bối Bối.

Nhưng là......

Người trước mắt, lại tản ra một loại hơi thở cường đại.

" Đại nhân, bọn họ tới." Cam Mặc Lôi cung kính nói.

Lâm Lôi không khỏi hai tròng mắt nheo lại, nhìn kỹ tinh tráng thiếu niên mặc áo ngắn, quần dài:" Quả nhiên cùng phù ảnh giống nhau."

" Hô." Xích Nham lĩnh chủ xoay người nhìn qua, một đôi đồng tử màu tím dựng thẳng, làm cho Lâm Lôi, Bối Bối trong lòng thất kinh. Mặc dù xem qua phù ảnh, nhưng phù ảnh dù sao độ rõ ràng có hạn, Lâm Lôi cũng chỉ có thể chứng kiến 2 bóng người giao chiến. Căn bản thấy không rõ đồng tử.

" Lĩnh chủ." Lâm Lôi mở miệng.

Xích Nham lĩnh chủ chỉ cần xem Lâm Lôi, Bối Bối hai người, cảm giác được này hai người hẳn là không kém, hắn lạnh nhạt mở miệng nói:" Hôm nay mời các ngươi hai người lại đây, là bởi vì ta chẳng muốn lại đi tiến hành cái gì chiến đấu cho người khác xem. Đồng thời ta đối với việc giết chết Lôi ngươi, cũng không bất cứ hứng thú nào. Cho nên, hay là ngươi công khai tuyên bố, rút lui khiêu chiến đi. Hảo hảo trở về tu luyện đi."

Lâm Lôi, Bối Bối ngẩn ra.

" Này, nói cái gì thế?" Bối Bối không khỏi mở miệng.

" Xích Nham lĩnh chủ, ta chờ đợi cùng ngươi chiến đấu." Lâm Lôi nói

Xích Nham lĩnh chủ cau mày nhìn thoáng qua Lâm Lôi.

" Hừ!" Chỉ thấy này Xích Nham lĩnh chủ vung tay.

" Ba!" Thật giống như một đạo roi hung hăng rút ra, kích đánh vào không gian bình thường. Động tác vung tay bình thường một quyền. Cả nắm tay tựu như vậy oanh kích trong không khí.

" Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!"......

Không gian trực tiếp bạo nứt ra xuất một đám lỗ thủng, nhưng lại kéo dài đi xuống, thật giống như vòng tròn liên tiếp nhau, một vòng lại một vòng, không gian lỗ thủng dĩ nhiên liên tục bạo nứt ra hơn mười lần, hình thành một cái không gian đại khoát khẩu (lỗ thủng to), kéo dài hơn 10 thước. Cuối cùng mới tiêu tan.

" Hảo, một quyền đáng sợ." Lâm Lôi hai tròng mắt rồi đột nhiên bạo tăng," Đại địa mạch động, thổ chi nguyên tố, lực lượng huyền ảo, sinh lực...... Đơn giản một quyền này, ta tựu cảm giác được 4 chủng loại huyền ảo, có hay không có chủng loại huyền ảo thứ năm, ta cũng vô pháp xác định. Quá mạnh mẽ , trách không được có thể một quyền dễ dàng nổ nát thượng vị thần khí." Lâm Lôi phải thừa nhận, Xích Nham lĩnh chủ tại đại địa pháp tắc phương diện lĩnh ngộ, tuyệt đối vượt qua chính mình.

" Có tự tin tiếp được một quyền này, hẵng lựa chọn khiêu chiến." Xích Nham lĩnh chủ lạnh nhạt nói.

Bên cạnh Cam Mặc Lôi cũng cười dài nhìn, hắn cho rằng Lâm Lôi tuyệt đối sẽ kinh sợ.

" Như vậy thỉnh Xích Nham lĩnh chủ, nói cho ta biết địa điểm, cùng nhật chiến đấu đi." Lâm Lôi mở miệng nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 8: Phong Vân Tụ Hội

Sao?” Xích Nham lĩnh chủ đột nhiên quay đầu, ánh mắt lợi hại bắn về phía Lâm Lôi.

“Hắn....” Bên cạnh, quản gia Cam Mặc Lôi khiếp sợ nhìn Lâm Lôi. Vừa rồi Xích Nham lĩnh chủ đã thi triển thực lực rất cường đại. Người thân bí Lôi vẫn còn cam đảm khiêu chiến. Đây là ngu xuẩn hay là can đảm? Cam Mặc Lôi cẩn thận nhìn Lâm Lôi một lần nữa.

“Đương nhiên, ta cũng có thể không khiên chiến.” Lâm Lôi đột nhiên nói.

“Sao?” Xích Nham lĩnh chủ nhìn Lâm Lôi.

“lão Đại....” Bối Bối có chút nóng nảy.

Lâm Lôi cười nhạt nói: “Xích Nham lĩnh chủ, bây giờ ta khiêu chiến ngươi. Một là ta muốn truy cầu tu luyện đỉnh cao, trở thành Cửu U linch chủ coi như ta tu luyện. Còn nguyên nhân nữa là có thể tiến vào vị diện chiến trường! Nếu Xích Nham lĩnh chủ nguyện ý mang theo huynh đệ chúng ta tiến vào vị diện chiến trường, đồng thời trong bên trong vị diện chiến trường, để cho chúng ta tự hành động. Ta cũng có thể lựa chọn không khiêu chiến. ”

Lâm Lôi vốn tiến vào vị diện chiến trường. Nếu Xích Nham lĩnh chủ có thể dẫn hắn và Bối Bối vào, cho hắn tự hành động. Đó chẳng phải là rất thuận lợi sao?

“Vị diện chiến trường?” Xích Nham lĩnh chủ lạnh lùng liếc mắt nhìn hai người: “Hai ngươi vì chủ thần lực mà dám đi vào vị diện chiến trường, với dũng khí như vậy, rất đáng để cho ta bội phục các ngươi.”

Lâm Lâm trong lòng hiểu được. Ở vị diện chiến trường, lập công thu hoạch bảo vật chỉ có thể là chủ thần khí hoặc chủ thần lực.

“Thật sự là muốn chết mà.” Bên cạnh Cam Mặc Lôi thấp giọng nói.

“Có muốn chết hay không, không cần ngươi quản.” Bối Bối hừ nói.

“Yêu cầu này, ta không thể đáp ứng.” Xích Nham linh chủ lạnh nhạt nói.

“Vậy thì ta tiếp tục khiêu chiến.” Lâm Lôi dứt khoát nói.

Đống tử màu tím của Xích Nham lĩnh chủ tập trung nhìn Lâm Lôi, thấp giọn nói: “Tiểu tử, tại ngươi muốn chết!”

“Hải, còn chưa có chiến đấu, chưa nói trước được điều gì.” Bối Bối lập tức nói.

Lâm Loi cũng lạnh nhạt cười: “Xích Nham lĩnh chủ, người ta rất coi trọng Cửu U lĩnh chủ. Ta tu luyện nhiều năm, cũng mong một ngày có thể ngồi trên vị trí Cửu U lĩnh chủ. Tin rằng lĩnh chủ sẽ không sợ ta khiêu chiến.”

“Lão đại, ta thấy rằng hắn đang sợ hãi.” Bối Bối liền nói.

Xích Nham lĩnh chủ liếc mắt nhìn Bối Bối, nhưng không hề tức giận, lạnh nhạt phân phó: “Cam Mặc Lôi, tiễn bọn họ rời đi.”

“Vâng, thưa đại nhân.” Cam Mặc Lôi khom người, lập tức hướng đến Lâm Lôi, Bối Bối nói: “Hai vị, xin mời theo ta.”

Lâm Lôi và Bối Bối không khỏi ngẩn người ra, đồng thời Lâm Lôi cũng phát hiện. Xích Nham lĩnh chủ quay đầu, đi về phía xa. Lâm Lôi không khỏi quýnh lên: “Vị Xích Nham lĩnh chủ muốn làm gì? Không phải là không muốn chiến đấu chứ?”

Hôm nay, đối phương mời mình đến đây. Lâm Lôi cảm giác không ổn.

“Xích Nham lĩnh chủ, người sẽ không sợ ta chứ.” Lâm Lôi nói.

Nhưng Xích Nham lĩnh chủ vẫn tiếp tục đi, biến mất trong tầm mắt.

Đang lúc Lâm Lôi và Bối Bối đang lo lắng, tự hỏi thì một âm thanh lạnh lùng vang lên: “Sau một tháng, ngoài thành, nếu ngươi múon chết thì ta sẽ thõa mãn ngươi.”

Nghe thấy vậy, Lâm Lôi và Bối Bối đều lộ ra vẻ tươi cười.

“Lôi tiên sinh, ngươi thật là.” Quản gia Cam Mặc Lôi lắc đầu thở dài nói: “Ta bội phục tinh thần của ngươi. Nhưng ngươi lại chọn chiến đấu với lĩnh chủ. Căn bản một tia hi vọng cũng không có. Đối với đại địa pháp tắc, lĩnh chủ cực kỳ am hiểu. Ngươi không làm gì được lĩnh chủ đâu. Ta thấy rằng người hoàn toàn bị lĩnh chủ khắc chế.”

Nghe vậy, Lâm Lôi lạnh nhạt cười.

Bình thường, cùng tu luyện một loại pháp tắc, người có thành tựu sẽ khắc chế người yếu hơn. Nhưng lại có một loại ngoại lệ - người có thiên phú thần thông.

Hắc thạch không gian của Lâm Lôi thực chất là thiên phú thần thông của Lôi Tử Tinh. Xích Nham lĩnh chủ cân bản là không biết điều này.

“Đi thôi, hai vị.” Cam Mặc Lôi đi phía trước dẫn đường, đồng thời còn nói: “Hôm nay, lĩnh chủ rất mất hứng. Hôm nay đại nhân muốn mời ngươi tới, thực chất là muốn thu ngươi làm thủ hạ. Đến lúc đó, ngươi sẽ trở thành cánh tay phải của Xích Nham lĩnh chủ. Ở Xích Nham lĩnh, cũng là nhân vật chỉ sau lĩnh chủ. Nhưng ngươi... cần gì phải làm vậy!”

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau, không khỏi nở nụ cười.

“Lão đại, lĩnh chủ gọi ngươi tới làm thủ hạ đó.” Bối Bối cười nói.

Lâm Lôi cũng biết được vì sao đối phương gọi mình tới. Nhưng phản ứng của mình làm cho Xích Nham lĩnh chủ rất tức giận Ngay cả lời mời mình làm thuộc hạy cũng không nói mà rời đi ngay.

"Thật là xin lỗi, để cho Xích Nham lĩnh chủ thất vọng." Lâm Lôi chế nhạo nói.

Cam Mặc Lôi đối với phản ứng của Lâm Lôi, cũng lắc đầu.

Hắn thấy rằng Lâm Lôi là người theo đuổi đỉnh cao. Còn chuyện Lâm Lôi muốn tiến vào vị diện chiến trường, Cam Mặc Lôi cho rằng Lâm Lôi là người... rất điên cuồng. Không cũng can đảm, loại... mạo hiểm tinh thần, sẽ không có khả năng dám tiến vào vị diện chiến trường.

Lâm Lôi và Bôi đang đi ở ngã tư đường, cùng nhau tán gẫu. Ở trong Xích Nham lĩnh nổi danh, Lâm Lôi phát hiện một khi mình xuất hiện sẽ có rất nhiều người chú ý. Lâm Lôi phải biến hóa dung mạo, ngoài thân xuất hiện trường bào màu vàng đất, như vậy sẽ thanh tịnh hơn.

“Hoàn hảo, lần này, hiệu suất của chúng ta tương đối nhanh.” Lâm Lôi cười nói.

“Đúng vậy. Dựa theo tin tức tình báo miêu tả, người khiêu chiến bình thường, có thể bị trì hoãn vài năm, thậm chí là mấy trăm năm, hay hơn một ngàn năm cũng có.”

Bối Bối cũng gật đầu đạo, lúc này đây chỉ là một tháng. đã toán đoản địa liễu.

Khả đột nhiên -

"các vị!" một đạo hưởng lượng địa thanh âm từ phía sau truyền đến. "Đại tin tức, tin tức tốt a!!! vừa rồi lĩnh chủ phủ truyền ra lai tin tức, lĩnh chủ đại nhân hắn hòa lôi đại nhân, tương sẽ ở một tháng hậu. Tựu ở ngoài thành đích đông hoang dã thượng tiến hành chánh thức địa quyết chiến, đây là này ngàn ngàn năm lai. Lĩnh chủ đại nhân lần đầu công khai chiến đấu."

Lâm Lôi, Bối Bối quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy ở giữa ngã tư đường, có một kim bào đại hán lớn tiếng nói. Nhất thời trên ngã tư đường, cơ hồ tất cả mọi người ồn ào hẳn lên, đều tiến lại.

"Cái gì, một tháng sau sao? ngoài thành hoang dã, không nhầm lẫn chứ?"

"Một tháng sau. Lĩnh chủ đại nhân cùng Lôi đại nhân?"

Tất cả đều đàm luận về vấn đề này.

Trong Cửu U vực. một Cửu U lĩnh chủ đều là ... nhân vật đỉnh phong. Mỗi lần, Cửu U lĩnh chủ cùng người khiêu chiến công khai chiến đấu, lôi kéo một đám điên cuồng tụ tập. Hơn nữa , trong phạm vi một lĩnh, hơn chín phần mọi người đều đến để xem chiến đấu.

"Hải. không tin thì tới nhìn bên ngoài lĩnh chủ phủ đệ, tin tức đã có thể điêu khắc lên một khối đá đặt ở bên cạnh lĩnh chủ phủ đệ." Kim bào tráng hán liền nói.

"Là thật! Ta cũng thấy vậy."

"chúng ta đi tới bên ngoài lĩnh chủ phủ để xem lại."

Vốn tại ngã tư đường, tuyệt đại đa số mọi người tới lĩnh chủ phủ. Bọn họ đều có vĩnh hằng tánh mạng. Khi một người bách chiến bách thắng xuất hiện, làm cho bọn họ chú ý, kích động. Bình thường mấy ngàn ngàn năm mới một lần khiêu chiến lĩnh chủ.

Cả lãnh địa đều nóng lên!

Bên trong phòng ăn.

Lâm Lôi biến ảo bộ dáng đang cùng Bối Bối ngồi ở uống rượu.

"Điên rồi, những người này đều điên rồi." Bối Bối nói thầm.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn những người khác ở bên trong phòng ăn. Bên trong phòng ăn, những người khác cũng không ngoại lệ, đều đàm luận trứ cuộc chiến đấu giữa Lâm Lôi với Xích Nham lĩnh chủ. Không ít người hưng phấn đến mức mắt đỏ bừng, còn có người đàm luận về chiến tích của Xích Nham lĩnh chủ.

"lão Đại. ngươi có mị lực thật lớn." Bối Bối cười nói.

"Bọn họ chú ý đến tràng chiến đấu, không phải bởi vì ta, mà là bởi vì Xích Nham lĩnh chủ." Lâm Lôi cười, hai nói chuyện cũng dùng thần chi lĩnh vực để cách âm.

"Xích Nham lĩnh chủ, cao cao tại thượng. hắn công khai chiến đấu. Đương nhiên sẽ làm người khác kích động hưng phấn, giống như tại Ngọc Lan đại lục địa, thánh vực chiến đấu, làm cho người dân bình thường điên cuồng." Lâm Lôi cười nhạt nói, sắp bắt đầu cùng Xích

Nham lĩnh chủ đánh một trận, Lâm Lôi nghe đám thần nhân bàn luận, cũng không khỏi nghĩ đến năm đó mình hòa Áo Lợi Duy Á, mình cùng Hắc Đức Sâm quyết chiến, cũng là giống nhau khiến cho vô số người chú ý.

"Đúng vậ, nếu gia gia ta công khai quyết chiến, ta cũng sẽ rất hưng phấn đến xem." Bối Bối cười nói.

"Dám khiêu chiến Bối Lỗ Đặc, không mấy người đâu." Lâm Lôi cảm khái.

Nếu mình cũng có thực lực như Bối Lỗ Đặc thì đã không cần khổ cực chọn lựa đối thủ. tìm một người bị mình khắc chế. Như Bối Lỗ Đặc …… hoàn toàn có thể tùy tiện tìm một người, sau đó dễ dàng thắng lợi.

Thời gian như nước chảy. trôi qua cực nhanh.

Đảo mắt một tháng trôi qua, mà bên trong Xích Nham lĩnh thành, ngã tư đường, ở phòng ăn không có một bóng người. Đây là ngày có sự kiện lớn. Những người trong phạm vi Xích Nham lĩnh đều chạy tới ngoài thành đông hoang dã, chờ đợi cuộc quyết chiến.

Đông hoang dã.

Tên như ý nghĩa, đây là khu vực quá mức hoang dã, ngay cả cỏ dại cũng không có, trên mặt đất cũng chỉ có một chút đá tạp, bình thường cơ hồ không người đến này. Nhưng hôm nay nơi này mọi người tấp nập.

"Nhìn, người khiêu chiến lần này là Lôi đại nhân."

"Không nói khả năng vượt qua Xích Nham lĩnh chủ, một ngày ta có thể so sánh ngang Lôi đại nhân, ta chết cũng thỏa mãn." Tất cả đều mặc lam bào, một đôi nam nữ đàm luận. Trong đôi mắt thanh niên nam tử có một tia khát vọng, "Ta cũng mơ có một ngày. Ức vạn thần nhìn, một hồi đối quyết cùng Cửu U lĩnh chủ! Nếu có được như vậy, mặc dù chết, cũng không tiếc nuối."

"Đừng nằm mơ nữa." bên cạnh nữ tử đả kích nói.

Trên mặt đất của Đông hoang dã, người đi tấp nập. mà nhưng trên không trung chỉ có một người - Lâm Lôi! Giờ phút này nhìn nơi chiến đấu, không có người nào bay giữa không trung. bọn họ đều ở mặt đất quan sát, cũng là tỏ vẻ tôn kính đối với Lâm Lôi và Xích Nham lĩnh chủ.

"Người thật nhiều." Lâm liếc mắt nhìn phía dưới: "Phạm vi ohương viên gần trăm dặm. đều là người! Tối thiểu trên ức người. Thậm chí còn nhiều hơn."

"lão Đại." Thanh âm của Bối Bối vang trong đầu Lâm Lôi: "Hôm nay, chạy tới đây, nhưng không chỉ là người Xích Nham lĩnh đâu, ngay cả xung quanh đây cũng tới, mọi người ở lãnh địa khác cũng tới, lão Đại …… nhiều người như vậy nhìn, nên người thắng được phiêu xinh đẹp lượng đích."

Lâm Lôi không khỏi cười.

Đột nhiên ánh mắt Lâm Lôi nhìn về phía tây.

Chỉ thấy một đạo ảo ảnh mơ hồ màu vàng từ xa xa cực nhanh phóng tới. Tốc độ cực nhanh. Lâm Lôi cũng nhịn không được tim đập nhanh: "Thật nhanh! Tốc độ phi hành này. tối thiểu hơn ta mấy lần, đây cũng là tốc độ chiến đấu cực hạn."

Vốn mọi người đang bàn luận về cuộc chiến, thanh âm kịch liệt hạ dần xuống. Cơ hồ bên trong vượt qua hơn ức thần tụ tập ở đông hoang dã, trở nên yên tĩnh. chỉ nghe tiếng áo gào không ngừng. Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía hai người duy nhất đang bay trên không -

Lâm Lôi cùng Xích Nham lĩnh chủ!

"Sưu!" Ảo ảnh mơ hồ màu vàng đột nhiên dừng lại, biến thành thân ảnh của Xích Nham lĩnh chủ.

Nhìn như nhỏ gầy. nhưng lại làm cho người ta cảm thấy kính sợ, thân ảnh vẫn lăng không. hắn mặc đơn bó chặt lấy thân, quần dài, mà cặp mắt màu đỏ quỷ dị lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Lôi. Cười giễu một tiếng: "Ngươi tới đây sớm thật. Cho dù muốn chết, cũng không cần nóng lòng như vậy."

"Ài,người nào chêt. bây giờ nói, còn quá sớm." Lâm Lôi cười nhạt nói.

Ức vạn thần môn đang chú ý, Lâm Lôi và Xích Nham lĩnh chủ cũng tùy ý đối thoại.

"hừ."

Xích Nham lĩnh chủ hừ lạnh một tiếng, thanh âm rồi đột nhiên lãnh lệ cao vút g lên: "Không cần trì hoãn thời gian, chiến đấu ngay bây giờ thôi, ta cho ngươi một một cơ hội, ...ra tay trước đi!" Nói những lời này, rõ ràng Xích Nham lĩnh chủ cố ý lớn tiếng, thanh âm truyền ra khắp phương viên trăm dặm. Đám người phía dưới có thính lực hiển nhiên cực tốt, đều nghe được hết.

"Cuộc chiến đấu bắt đầu!"

Tất cả đám thần ngừng thở, đều nhìn chằm chằm hai người ở trên cao. Trong lòng mọi người đều nghĩ thầm -

Trận quyết chiến này cũng giống như trận quyết chiến trong dĩ vãng, người khiêu chiến chết đi. Xích Nham lĩnh chủ chiến thắng! …… Tân Xích Nham lĩnh chủ đang ở đâu đây?

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 9: Cuộc Chiến Đỉnh Phong

Vậy đúng như ngươi mong muốn." Bên ngoài thân Lâm Lôi đột nhiên tràn ngập thổ quang mang màu vàng, trong nháy mắt tràn ra hình thành một không gian hình cầu đường kính chừng ngàn, trực tiếp bao phủ lấy Xích Nham lĩnh chủ, lúc này Lâm Lôi cũng không toàn lực thi triển hắc thạch không gian, mà là thi triển năm thành uy lực hắc thạch không gian đích!

Nhưng dù chỉ năm thành, cũng làm cho Xích Nham lĩnh chủ cả kinh.

Thân thể Xích Nham lĩnh chủ có chút trầm xuống, rồi sau đó lại dừng lại, hắn kinh dị nhìn thoáng qua Lâm Lôi : "Trọng lực không gian, trọng lực không gian thật quỷ dị!" Nhưng Xích Nham lĩnh chủ vẫn đứng ở giữa không trung. không nhúc nhích, lạnh nhạt mở miệng: " Trọng lực không gian đúng rồi, có công kích gì hãy thể hiện đi! Chờ khi ta ra tay, ngươi không còn cơ hội đâu."

Tự tin!

Xích Nham lĩnh chủ có kiêu ngạo, cũng có tư cách, hắn không sợ linh hồn công kích. Về phần vật chất công kích? Hắn là đại địa pháp tắc cường giả, Xích Nham lĩnh chủ tự tin nhất đó là vật chất công kích. Linh hồn phòng ngự cũng mạnh, do vây Xích Nham lĩnh chủ rất tự tin.

Lâm Lôi nhếch miệng cười, thầm nghĩ: "Bây giờ cho ngươi đắc ý, lúc nữa, ngươi đã chết rồi thì hối hận cũng không kịp."

"Ông”

Linh hồn lực từ linh hồn hải dương bắt đầu từ trung tâm của hắc thạch trực tiếp tản ra, nhanh chóng chuyển hướng tới Xích Nham lĩnh chủ.

Linh hồn hỗn loạn!

"Sao?" Xích Nham lĩnh chủ khóe miệng lộ ra tươi cười, thầm nghĩ, "Quả nhiên đúng như dò xét của Cam Mặc Lôi, trọng lực không gian lợi hại cùng với ảnh hưởng linh hồn, thật sự có chút thủ đoạn. Nhưng gặp phải ta ......" Đâu tiên, Lâm Lôi thi triển hắc thạch không gian, linh hồn hỗn loạn, làm cho Xích Nham lĩnh chủ có chút tê liệt.

Lúc này - -

"Chết đi." Lâm Lôi trong lòng đầy sát khí, thân hình vừa động.

"Oanh!"

Phảng phất như không gian nổ mạnh. Cả người Lâm Lôi như lôi điện bắn về phía Xích Nham lĩnh chủ. Trong quá tiến tới, trường bào trên người Lâm Lôi mạnh bạo liệt, trong nháy mặt long lân màu vàng bao trùm toàn thân, những chiếc gai dữ tợn, long vĩ cương thiết mọc lên.

Trong nháy mắt long hóa!

"Cái gì!" Xích Nham lĩnh chủ khiếp sợ , nhưng thân thể hắn đột nhiên trầm xuống.

Hắc thạch không gian - - dẫn lực cực mạnh!

Dẫn lực của Hắc thạch không gian từ năm thành trong nháy mắt tăng lên mười thành. Sự gia tăng đột ngột này thực sự làm cho thân hình Xích Nham lĩnh chủ không thể đứng yên, hơn nữa Lâm Lôi đột nhiên long hóa, càng lam cho Xích Nham lĩnh chủ kinh ngạc. Lúc này hắn cũng hiểu được liễu - - Lôi tiên sinh ở trước mặt, trước kia vẫn ẩn dấu thực lực! Thật nực cười, mình còn muốn mời hắn làm thuộc hạ!

"Muốn chết." Xích Nham lĩnh chủ từ đáy lòng rống giận.

Chỉ thấy, cả người Xích Nham lĩnh chủ loáng một cái, giống như con cua, hai vai khuếch trương, thật quỷ dị, không gian xung quanh đều chấn động. Lâm Lôi thi triển đích hắc thạch không gian, dẫn lực xung quan thân thể Xích Nham lĩnh chủ bị vặn vẹo nên uy lực giảm bớt. Xích Nham lĩnh chủ nghiêm mặt nhìn chằm chằm Lâm Lôi. Lâm Lôi cực nhanh vọt tới, hữu quyền giống như trường tiên vút ra - -

Ảnh hưởng của trọng lực giảm bợt, nhanh phản kích, Xích Nham lĩnh chủ phản ứng cực nhanh! "Xuy xuy!"

"Sao?" Sau khi Xích Nham lĩnh chủ xuất ra một quyền, đột nhiên sắc mặt đại biến.

"Hưu!" Không gian tựu phảng phất giống như trang giấy xuất hiện một vết rách lớn, một đạo vô ảnh kiếm trong nháy mắt chém tới giữa lông mày của Xích Nham lĩnh chủ. Xích Nham lĩnh chủ gấp đến độ giống như một con thú bị nhột, há miệng rống lên giận giữ, một đạo thổ màu quang mang màu vàng phụt từ trong miệng ra, trực tiếp đánh lên thân vô ảnh đích kiếm.

"Sao?" Lâm Lôi kinh hãi, " Xích Nham lĩnh chủ, so với ta biết còn đáng sợ hơn."

Mình đột nhiên long hóa, hắc thạch không gian đột nhiên đạt tới mức cao nhất, vào giây phút cuối cùng, thần kiếm Lưu Ảnh xuất hiện, đặc biệt thi triển Lưu Ảnh kiếm căn bản không hề có một cái bóng kiếm, đột nhiên cuồng bạo công kích, không cẩn thận chú ý thì căn bản phát hiện không được thanh vô ảnh kiếm. Song Xích Nham lĩnh chủ lại quá mạnh.

Mình dùng Lưu Ảnh thần kiếm, tới gần Xích Nham lĩnh chủ mới phát xung quanh thân thể Xích Nham lĩnh chủ cũng hình thành một loại dẫn lực kỳ lạ .

"Dẫn lực này lấy hai vai hắn làm trung tâm." Lâm Lôi không cách nào giải thích chiêu thức này của đối phương. Hai vai Xích Nham lĩnh chủ chấn động, hình thành một loại dẫn lực đặc thù, hơn nữa khu vực dẫn lực không mạnh – yếu không đồng đều. Điều này làm cho một kiếm của Lâm Lôi bị ảnh hưởng.

Nhưng cho dù là như thế - -

Dù sao. Lâm Lôi ẩn dấu thực lực quá tốt: long hóa, hắc thạch không gian, Lưu Ảnh thần kiếm đột nhiên bộc phát. Điều này làm cho Xích Nham lĩnh chủ vẫn trở tay không kịp.

"Phốc xích!" Lưu Ảnh thần kiếm bị đánh trúng, thoáng thay đổi phương hướng. Vai phải của Xích Nham lĩnh chủ đột nhiên giống như cánh xẹt lại, như nam châm hút lấy kiếm của Lâm Lôi. Lâm Lôi cười lạnh, bộc phát công kích cực mạnh, chỉ nghe được “phốc xích” một tiếng, Lưu Ảnh thần kiếm trong nháy mắt đâm xuyên qua ngực phải của Xích Nham lĩnh chủ, trực tiếp đâm xuyên qua phổi của Xích Nham lĩnh chủ.

"Bồng!"

Xích Nham lĩnh chủ phẫn nộ, một quyền đánh về phía Lâm Lôi.

"Oanh long long” không gian liên tiếp bạo phá, hướng tới Lâm Lôi.

"Sưu!" Đang Long hóa, Lâm Lôi giống như tia chớp, trong nháy mắt bay ra phía xa. Hai mắt Xích Nham lĩnh chủ phát ra quang mang màu tìm, căm tức nhìn Lâm Lôi, hô hấp khó khăn làm cho không khỏi phát một tiếng ho khan. Phổi của hắn đã bị đâm thủng. đương nhiên …… rất nhanh chữa trị hoàn toàn.

"Ngươi ẩn dấu thực lực thật giỏi!" Xích Nham lĩnh chủ nhìn Lâm Lôi.

"Bình thường thôi, tin rằng lĩnh chủ cũng ẩn dấu tuyệt chiêu." Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

"Nói cho ta biết, tên thật của! là vị trưởng lão nào của Thanh Long nhất tộc? Ta chưa hề nghe nói, Thanh Long nhất tộc có một cường giả tên là Lôi." Âm thanh của Xích Nham lĩnh chủ lạnh lùng. Thấy bộ dạng Lâm Lôi biên thânlong hóa, nếu còn không ra Lâm Lôi là Thanh Long nhất tộc, mới là việc lạ.

Hai mắt vàng của Lâm Lôi nhìn thẳng hai mắt màu tím của Xích Nham lĩnh chủ.

"Một lần nữa, ta tự giới thiệu, ta là Thanh Long trưởng lão - - Lâm Lôi!!!" Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Yên tĩnh! Hơn ức người ở Đông hoang dã chứng kiến màn này, hoàn toàn sợ ngây người. Mặc dù, đáy lòng bọn biết biết quyết chiến có thể đản sanh tân Cửu U lĩnh chủ, nhưng chỉ có một tia rất nhỏ. Cơ hồ tất cả mọi người đều cho rằng …… trận đại chiến này là Xích Nham lĩnh chủ biểu diễn!

Nhưng vị Lôi tiên sinh biểu hiện, làm cho mọi người kinh hãi. Nhưng mọi người đang xem cuộc chiến, cơ hồ đều vì Xích Nham lĩnh chủ, mới đến xem cuộc chiến này. Song bắt đầu chiến đấu đã đủ để cho bọn họ trợn tròn mắt.

Giữa không trung, toàn thân bao trùm long lân, tất cả đầu, lưng đều xuât hiện những chiếc gai dữ tợn và sắc bén, còn có long vĩ nữa. Diện mạo của Lôi tiên sinh đã biến đổi lớn. Bọn họ thấy trong chiến đấu, Xích Nham lĩnh chủ bị một vết thương lớn ở ngực, toàn thân đầy máu.

Mới giao thủ - -

Xích Nham lĩnh chủ đã bị thương!

"Lâm, Lâm Lôi?" Tất cả mọi người đều trừng mắt to.

"Tứ thần thú gia tộc trưởng lão, Lâm Lôi! Ta đã nghe nói qua, hắn từng một mình giết chết 5 thất tinh ác ma."

"Là hắn, ta đã xem phù ảnh về hắn."

Nhất thời, trên đông hoang dã, một lần nữa sôi trào liễu, tất cả mọi người kích động, hưng phấn, vẫn tưởng rằng đây là một cuộc chiến mang tính biểu diễn. Nhưng nhìn diễn biến đang xảy ra, một trong Tứ thần thú gia tộc hách nhiên trong truyền thuyết – Thanh Long nhất tộc Lâm Lôi trưởng lão cùng với Xích Nham lĩnh chủ của bọn họ đang chiến đấu rất đặc sắc!

Âm thanh sôi trào đột nhiên hạ xuống, mọi người lại chú ý lên giữa không trung.

Bởi vì …… lúc này, Xích Nham lĩnh chủ đã lấy ra binh khí.

Một thanh đoản đao toàn thân đen nhánh, Xích Nham lĩnh chủ trì cầm thanh đoản đao, lạnh lùng nhìn Lâm Lôi: "Thì ra ngươi là Lâm Lôi! Ta còn đang suy nghĩ, tại sao ở Xích Nham lĩnh đột nhiên xuất hiện một cao thủ. Một chiêu vừa rồi, ta thừa nhận, ngươi có tư cách làm đối thủ của ta. Vì tôn trọng ngươi, ta sẽ toàn lực ứng phó."

Lâm Lôi cũng lạnh lùng nhìn.

"Xích Nham lĩnh chủ, xem ra muốn thắng hắn, không phải phải dễ dàng." Lâm Lôi trong lòng thay đổi thật nhanh, vừa rồi mình long hóa, hắc thạch không gian, Lưu Ảnh thần kiếm hoàn toàn đột nhiên bộc phát nhưng mới chỉ làm cho hắn bị thương. Từ điểm này, có thể phán đoán đối phương rất cường đại.

"Trọng lực không gian thật quỷ dị."

Xích Nham lĩnh chủ tựa hồ cảm có chút không thoải mái, thân người hạ xuống hai cái, tựa hồ dẫn lực không gian quen thuộc. Song chỉ một động tác đơn giản - -

"Sao?" Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Hắn cảm giác được Xích Nham lĩnh chủ, từ trung tâm là hai vai , dẫn lực song hoàn quỷ dị đã phát sinh biến hóa. Mặc dù nói về dẫn lực mạnh - yêu, còn yếu hơn hắc thạch không gian, nhưng nó lại làm giảm đi ảnh hưởng của hắc thạch không gian. Giống như rơi vào đầm lầy, bên ngoài thân Xích Nham lĩnh hình thành một tầng, khiến cho động tác nhanh chóng và mạnh mẽ hơn một chút.

"Sưu!" Xích Nham lĩnh chủ đột ngột xuất ra một đạo đường cong vặn vẹo, đánh về phía Lâm Lôi.

Đường cong quỷ dịxẹt qua, tốc độ dĩ nhiên cũng cực nhanh.

"Tốc độ quả nhiên rất nhanh, nhưng vẫn chưa bằng ta!" Tốc độ của Lâm Lôi đột nhiên bộc phát. Thật rõ ràng, Lâm Lôi so với Xích Nham lĩnh chủ con nhanh gần gấp đôi. Hắc thạch không gian dù sao cũng là tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh. Lúc trước, Lâm Lôi bị nhốt năm trăm năm mới lĩnh ngộ được một bộ phận, lại kết hợp hắc thạch, uy lực đã gần bằng Lôi Tử Tinh triển liễu.

Dưới chiêu này, mặc dù Xích Nham lĩnh chủ so với người khác có thể thích ứng, nhưng tốc độ giảm đi so với trước.

"Hưu!"

Giống như một đạo thiểm điện, không gian trực tiếp vỡ ra một cái khe hở, căn bản nhìn không thấy Lưu Ảnh thần kiếm trực tiếp đánh tới Xích Nham lĩnh chủ. Xích Nham lĩnh chủ có cảm giác duy là kình khí đáng sợ, kình khí có khả năng dễ dàng xé rách không Minh Giới vị diện. Đối mặt với chiêu này, thân hình Xích Nham lĩnh chủ đột nhiên chậm lại.

"Ba!"

Nắm tay phảng phất giống như tảng đá, bị bắn đi. Thổ quang mang màu vàng mơ hồ, ánh mắt lưu chuyển theo nắm tay, đồng thời có vầng sáng màu đen quỷ dị.

"Bồng!" Nắm tay trực tiếp đánh vào mũi kiếm của Lưu Ảnh thần kiếm.

Một quyền xuât ra, Xích Nham lĩnh chủ tạo ra lực lượng đáng sợ, đồng thời thân hình xoay tròn trứ, tay trái cầm hắc đao trực tiếp đánh tới đầu Lâm Lôi.

"Hưu!" Hắc đao lướt qua, không gian bạo liệt, lực công kích đáng sợ, làm cho người ta biến sắc.

Nhưng phản xạ có điều kiện của Lâm Lôi là nắm tay trái!

Nắm tay long trảo giống như một ngọn núi bình thường đề lên lực lượng đáng sợ, đại địa thần lực hoàn toàn bộc phát - -

"Bồng!" Viên không liệt!

Hắc đao cùng nắm tay đánh ra, không gian trực tiếp bạo liệt.

"Sưu!" "Sưu!"

Hai người đều bắn ngược lại.

" Nắm tay cứng quá." Lâm Lôi lạnh lẽo nhìn đối phương. Dĩ nhiên, nắm tay của Xích Nham lĩnh chủ đối kháng thần cách binh khí.

"Thần kiếm thật sắc bén!" Xích Nham lĩnh chủ nhìn quyền phải của mình. Sương nắm tay quyền đã bị đâm xuyên qua, Nắm tay của hắn có khả năng đánh nát thượng vị thần khí, nhưng lại bị thương. Nhưng thật ra, bị thương do thần cách binh khí, cũng không thể trách hắn. Xích Nham lĩnh chủ liếc mắt nhìn nắm ta Lâm Lôi, "Nắm tay của ngươi cũng cứng thật."

Trên nắm tay của Lâm Lôi, long lân cũng vỡ một chút.

Trong thời gian ngắn giao thủ, Lâm Lôi cùng Xích Nham lĩnh chủ đều hiểu được một điểm là không thể để cho đối phương công đánh tới mình, là tự hại mình. Lâm Lôi dựa vào nắm tay, thi triển huyền ảo mới có thể chống cự một đao. Một đao của đối phương bổ vào đầu mình, chỉ dựa vào long lân là tuyệt đối không chống được.

Kết quả giống nhau - -

Lâm Lôi một kiếm đâm vào trán đối phương, đồng thời có khả năng xuyên qua đầu, giết chết đối thủ.

Trên Đông hoang dã, vô số người đang xem cuộc chiến, hoàn toàn ngừng thở. Hai đại tuyệt thể cường giả ở trước mặt thật sự là quá mạnh.

"Vị Lâm Lôi trưởng lão, có một thanh binh khí vô hình. Lĩnh chủ cũng lợi hại, dùng nắm tay để tiếp."

"Lâm Lôi đại nhân cũng mạnh, dùng nắm tay để ngăn cản một đao của lĩnh chủ."

Hơn ức người đang xem cuộc chiến đích ức đều bị thực lực của hai đại tuyệt thể cường giả chinh phục. Tất cả đều gắt gao, nhìn chằm

chằm vào cuộc chiến, rốt cục sẽ phát sinh như thế nào.

"A, các ngươi xem, chuyện gì xảy ra vậy?"

"chuyện gì xảy ra, làm sao có thể?"

Đột nhiên mọi người sắc mặt đại biến, "Lĩnh chủ, lĩnh chủ cũng có thể biến thân?"

Lúc này, Lâm Lôi sắc mặt đại biến. Từ ghi chép của phù ảnh không thấy được Xích Nham lĩnh chủ cũng có khả năng biến thân.

"Năm đó ta khiêu chiến tiền Xích Nham lĩnh chủ, cũng không thể bức bách làm cho ta biến thân. Chúc mừng ngươi ...... là người thứ nhất, sau khi ta trở thành Xích Nham lĩnh chủ, đủ để làm cho ta xuất ra toàn bộ thực lực." Đôi mắt màu tím của Xích Nham lĩnh chủ nhìn chằm chằm Lâm Lôi, toàn thân nhanh chóng phát sinh biến hóa. Hai vai bắt đầu to ra, toàn thân bắt đầu nổi lên quang mang màu đen, ánh mắt ......

P/s: Chương 1. Cố gắng trong đêm nay hoàn thành 3 chương.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 10: Tuyệt Chiêu Cuối Cùng

Xuy xuy"

Vầng sáng màu đen lưu chuyển toàn thân Xích Nham lĩnh chủ. Hai vai hắn càng ngày càng lớn.

“Phốc” một tiếng, hai đôi cánh màu đen sắc như đôi cánh đại bàng. Hai cánh màu đen hợp lại một chỗ ở phía sau Xích Nham lĩnh chủ.

Trên trán của Xích Nham lĩnh chủ xuất hiện hai cái sừng màu đen sắc bén.

Toàn thân Xích Nham lĩnh chủ trở nên đen nhánh như mực, đồng tử màu tím nhìn thẳng Lâm Lôi

"Đồng tử màu tím này không giống người thường. Ta dễ dàng đoán được." Lâm Lôi nhìn Xích Nham lĩnh chủ trước mắt, đáy lòng thầm nghĩ: Xích Nham lĩnh chủ cũng có thể biến thân, tự nhiên thực lực lại tăng lên chút. Lâm Lôi cảm thấy có chút áp lực, cuộc chiến này, liệu có thể thắng không?

Lâm Lôi cũng không nắm chắc mười phần.

Chỉ có thể thầm than, có khả năng lên làm Cửu U lĩnh chủ, cũng không thể khinh thường.

"Lâm Lôi!" Đôi mắt màu tím của Xích Nham lĩnh chủ nhìn chằm chằm Lâm Lôi, nhếch miệng: "Bất kể chiến cuộc chiến có kết quả thế nào, ta sẽ nhớ kỹ ngươi!" Vừa dứt lời, Xích Nham lĩnh chủ như mũi đao, hai cánh màu đen chấn động, xung quanh nhất thời hình thành dẫn lực song hoàn kỳ dị.

Như chim bay, Xích Nham lĩnh chủ cực nhanh bay tới.

"Tốc độ quả nhiên tăng lên một chút, nhưng vẫn không đủ!" Lâm Lôi không lùi chút nào, hóa thành một đạo hình cánh cung nghênh đón, Lưu Ảnh thần kiếm trong suốt đâm vào đầu của Xích Nham lĩnh chủ, không một chút lưu tình. Vị diện không gian dễ dàng bị đâm tạo thành lỗ thủng.

Xích Nham lĩnh chủ vung cánh tay lên.

"Thương!" thổ quang mang màu vàng - hắc đao giao chiến với thần kiếm Lưu Ảnh Lâm Lôi.

"Bồng!" Hai người bị chấn động, bay về phía sau. Nhưng trong nháy mắt, hai người lại cực nhanh tiến về phía đối phương. Nói về tốc độ, rõ ràng Lâm Lôi chiếm ưu thế, Xích Nham lĩnh chủ không có khả năng mỗi lần đều cản trở được các đòn tấn công của Lâm Lôi. Nhưng xung quanh Xích Nham lĩnh chủ lại có dẫn lực kỳ lạ, làm cho mỗi kiếm của Lâm Lôi chém tới gần, đều bị ảnh hưởng.

Một tia ảnh hưởng, cũng là ảnh hưởng đến khả năng kết thúc.

"Hưu!" Một kiếm nhanh tột cùng.

Xích Nham lĩnh chủ cuối cùng tốc độ chậm lại, chỉ là Lưu Ảnh thần kiếm tiến vào bên trong dẫn lực song hoàn kỳ lạ, không khỏi làm cho phương hướng thay đổi một chút. Hai cánh Xích Nham lĩnh chủ lại một lần nữa chấn động, tựa hồ lại một lần nữa ngăn cản.

"Hừ!" Lâm Lôi trong nháy mắt bộc phát lực lượng cực mạnh của Lưu Ảnh thần kiếm.

"Phốc!"

Lưu Ảnh thần kiếm trực tiếp đâm xuyên qua cánh tay trái của Xích Nham lĩnh chủ, máu tươi bắn ra, đâm trúng một kiếm, Lâm Lôi không chậm trễ, lập tức bay ngược lại. Sau khi thối lui một khoảng cách, Lâm Lôi lại dùng tốc độ để đánh lén. Mặc dù nói ...... về vật chất công kích, Lâm Lôi dựa vào thần cách binh khí, cũng có thể cùng chiến đấu với đối thủ.

Nhưng Lâm Lôi cũng không liều mạng.

Dựa vào thần kiếm Lưu Ảnh cùng với tốc độ, lần lượt lưu trên người đối thủ những vết thương. Xích Nham lĩnh chủ cho dù biến thân, tốc độ cũng không tăng quá nhiều. Hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng để đảm bảo để cho không bị xuyên qua đầu. Nhưng vị trí khác trên thân thể thì không có các nào đảm bao . Bên trong không gian màu vàng, hai thân ảnh như tia chớp thay đổi vị trí. Lâm Lôi dùng Lưu Ảnh kiếm vô hình, lưu lại những vết thương trên người Xích Nham lĩnh chủ. Xích Nham lĩnh chủ có chút chật vật, chỉ là Xích Nham lĩnh chủ không hề nhụt chí, vẫn liều mạng với Lâm Lôi.

Một khi Lâm Lôi buông lỏng, có lẽ sẽ trúng đòn nghiêm trọng.

"Có chút phiền toái, xem ra trong lúc nhất thời khó phân thắng bại." Bối Bối nhíu mày, nói thầm.

"Có chút phiền toái. Mặc dù lĩnh chủ sau khi biến thân, tốc độ tăng thêm. Nhưng Lâm Lôi trưởng lão rõ ràng không cùng hắn liều mạng, đánh bừa. Hắn công liên tiếp đánh Lâm Lôi trưởng lão nhưng cơ hội không có. Lâm Lôi trưởng lão lại có khả năng làm hắn bị thương. Lâm Lôi trưởng lão rõ ràng đang chiếm thượng phong ." Bên cạnh Bối Bối, một thanh bào tráng hán nói. Ở đông hoang dã, hơn ức người, ở trên không hai người đang chiến đâu, ở dưới mọi người bàn luận. Lúc này Lâm Lôi thoáng chiếm thế thượng phong. Trên người Xích Nham lĩnh chủ máu đang chảy ra.

Song thương thế như vậy, không ảnh hưởng lớn đến thực lực.

Người nào thắng, người nào bại?

Tạm thời không cách nào nhìn ra được.

"Nếu cứ như vậy, không biết duy trì đến khi nào?" không ít người bắt đầu nghi hoặc.

mọi người đang xem cuộc chiến, vui vẻ khi hai người thật sự liều mạng. Liều mạng có lẽ thời gian rất nhanh, chỉ là bình thường trong mấy chiêu quá trình đã phân ra sanh tử. Loại chiến đấu này, mới có thể làm mọi người đang xem cuộc chiến, trong lòng khẩn trương, nhiệt huyết sôi trào.

Bây giờ ……

Lâm Lôi cùng Xích Nham lĩnh chủ rõ ràng chưa từng liều mạng.

"Di, lạ thật, tốc độ của Xích Nham lĩnh chủ hình như nhanh chút." Đột nhiên có người nói.

"Đúng, nhanh hơn chút. Hình như Lâm Lôi trưởng lão không dễ dàng đả thương Xích Nham lĩnh chủ." Rất nhiều người xem cuộc chiến từ từ phát hiện điểm này.

Lúc này, Bối Bối cũng phát hiện. Hắn nhất thời nóng nảy. Lĩnh chủ hiểu được, mình không thể có một tia lười nhác. Nếu có một tia lười nhác, đối phương có thể nhân cơ hội đó giết chết mình.

"Thanh kiếm vô cùng quỷ dị." Trong đầu Xích Nham lĩnh căng như dây đàn, thần kiếm Lưu Ảnh thường xuyên chém tới, nếu không phải hắn dựa vào thay đổi phương hướng dẫn lực, cố gắng ngăn cản. Thần kiếm Lưu Ảnh của Lâm Lôi đã sớm xuyên qua đầu hắn. Hắn chỉ có thể kiên trì ……

"Chờ lát nữa, nếu ngươi không may." Xích Nham lĩnh chủ trong lòng thầm nghĩ.

Lâm Lôi cũng cảm thấy không ổn.

"Tốc độ hắn lại gia tăng, nói chính xác là …… dẫn lực xung quanh thân thể biến hóa." Lâm Lôi phát hiện, Xích Nham lĩnh chủ đại địa thần lực lên hai cnảh, hơn nữa kịch liệt chấn động, sinh ra 2 đạo chấn động đặc thù. 2 đạo chấn động đặc thù ảnh hưởng lẫn nhau

Làm cho dẫn lực phát sinh biến hóa.

Theo thời gian, 2 đạo chấn động không ngừng biến hóa. Dẫn lực chống đỡ hắc thạch không gian của Lâm Lôi ngày càng hiệu quả.

Trọng lực không gian, thực chất là thay đổi thần lực làm cho dẫn lực biến hóa. Nếu đối phương cũng tinh thông, hoàn toàn có khả năng triệt tiêu trọng lực không gian. Mặc dù Xích Nham lĩnh chủ không hiểu hắc thạch không gian. Nhưng hắn căn cứ hắc thạch không gian mà từ từ điều chỉnh, nhằm vào hắc thạch không gian của Lâm Lôi, không ngừng thay đổi.

Thời gian càng dài, tốc độ của hắn càng nhanh!

"Lâm Lôi, ngươi hãy thưởng thức cảm giác này!" Xích Nham lĩnh chủ đột nhiên giận dữ hét, cả người hóa thành một đạo hắc quang cực nhanh bắn về phía Lâm Lôi. Lúc này tốc độ của hắn mặc dù so với Lâm Lôi còn chậm hơn, nhưng có thể bằng vào chiêu thức công kích để bù lại, không giống như trước đó, chênh lệch rất lớn.

Lâm Lôi lạnh lùng cười: "Cũng nên chấm dứt thôi."

Lâm Lôi trực nghênh đón.

"Hô hô” Hắc đao trực tiếp chém vào đầu Lâm Lôi. Lâm Lôi không do dự, trong tay Lưu Ảnh thần kiếm nhanh chóng đâm tới.

"Thương!" Hắc đao và Lưu Ảnh thần kiếm giao nhau trong nháy mắt.

"Sưu!" Hai cánh Xích Nham lĩnh chủ chấn động, cả người tăng tốc, hữu quyền đánh thẳng tới Lâm Lôi đồng thời sinh ra ba động quỷ dị.

" xuy xuy” không gian phảng phất sinh ra dòng xoáy, nắm tay trong dòng xoáy.

Trong nháy mắt -

Không gian xung quanh đều bị quấy động, ngay cả dẫn lực cũng bị vặn vẹo. Lâm Lôi cũng cảm thấy thân thể của mình bị ảnh hưởng.

"Sao? Một quyền này!" Lâm Lôi sắc mặt đại biến.

Một quyền này rất hiệu quả. Làm cho Lâm Lôi nhớ tới lúc trước tại U Minh tửu điếm, gặp Tử vong chúa tể, thi triển thủy hệ pháp tắc công kích. Khi đó Tử vong chúa tể dựa vào ngư tuyến (ND- dây câu) làm quấy động không gian, trực tiếp bao vây lấy thất tinh ác ma cấp bậc cao thủ. Hôm nay, một quyền của Xích Nham lĩnh chủ này có hiệu quả tương tự.

Lâm Lôi căn bản không kịp lùi lại!

"Hô!" Lâm Lôi cắn răng, long trảo tay trái đánh mạnh ra, đại địa thần lực xuyên trong đó, giống như một ngọn núi ép xuống - viên không liệt!

"Bồng!"

Lâm Lôi chỉ cảm thấy quyền diện ở tay trái truyền đên một trận đau đớn, cả người lập tức theo lực này, bắn ngược lại về phía sau.

"Thật là quyền lợi hại." Lâm Lôi cúi đầu, nhìn vào mặt quyền, một số long lân gần như hoàn toàn vỡ vụn, máu tươi đã thẩm thấu ra ngoài, loáng thoáng nhìn thấy xương. Mình thi triển viên không liệt, cũng bị thương như này.

"Không thể dùng nắm tay đỡ nắm tay hắn." Lâm Lôi trong lòng rồi đột nhiên có phán đoán này: "Dùng thần cách binh khí đối phó với nắm tay hắn."

"ha ha ……"

Giọng cười điên cuồng vang lên. Hai mắt màu tím của Xích Nham lĩnh chủ nhìn chằm chằm Lâm Lôi, hai cánh chấn động, lại bay tới. Lâm Lôi cầm Lưu Ảnh thần kiếm trong tay, liền chém tới, tốc độ cực nhanh, làm cho Xích Nham lĩnh chủ tắt hẳn tiếng cười. Hắn nhanh chóng dùng hắc đao ngăn cản.

Lâm Lôi đột nhiên thu kiếm.

"Oanh long long" Xích Nham lĩnh chủ cười lạnh, thổ quang mang màu vàng lưu chuyển quanh nắm tay màu đen lại một lần nữa đấm tới, không gian tạo thành dòng xoáy, không gian dẫn lực xung quanh lại một lần nữa vặn vẹo. Lâm Lôi cũng cảm thấy uy lực của một quyền thật đáng sợ.

"Hưu!" Lưu Ảnh thần kiếm đâm thẳng ra.

"Hừ." Xích Nham lĩnh chủ tự tin, không tránh, hữu quyền đánh về phía Lưu Ảnh thần kiếm. Chỉ là trong khi Lưu Ảnh thần kiếm tới gần nắm tay, không khống chế, làm ảnh hưởng dòng xoáy không gian ở quanh nắm tay. Năm tay Xích Nham lĩnh chủ trực tiếp va chạm với thân kiếm của Lưu Ảnh thần kiếm.

Theo thế hướng đến đầu Lâm Lôi.

"Oanh!"

Đột ngột -

Hắc thạch không gian dẫn lực không còn hướng xuống dưới, thay đổi – không có xích lực!

Ngay từ đầu, làm cho người ta chống cự dẫn lực kéo xuống dưới, nhưng dẫn lực kéo xuống đột nhiên biến mất, Xích Nham lĩnh chủ biết không tự kìm hãm. Lúc này, xích lực đột nhiên lại xuất hiện. Chỉ thấy thân hình Xích Nham lĩnh chủ không dừng được bay lên trên, lập tức hắn lùi lại.

"Sưu!" Lâm Lôi nhân cơ hội đó, Lưu Ảnh thần kiếm đâm thẳng tới.

Dẫn lực đột nhiên biến hóa, làm cho Xích Nham lĩnh chủ vốn đã ứng phó dẫn lực xuống phía dưới, dẫn lực mất đi hiệu lực, tốc độ lại giảm đi. Lâm Lôi này đột nhiên tập kích một kiếm, làm cho Xích Nham lĩnh chủ khó phản ứng lại được, một kiếm đã tới trước mắt.

"Không ổn rồi!" Xích Nham lĩnh chủ sắc mặt đại biến, lập cực nhanh lùi về phía sau.

Dưới ảnh hưởng xích lực , lập tức lui về phía sau, tốc độ cực nhanh.

Lâm Lôi nhếch miệng cười: "Hướng về phía ta!"

Dẫn lực lại kịch liệt biến hóa! Xích lực, biến thành dẫn lực hướng tới Lâm Lôi!

Thân hình Xích Nham lĩnh chủ không khỏi bay về phía Lâm Lôi.

"Phốc xích!" cố gắng né tránh, một kiếm Lâm Lôi cũng xuyên vào ngực của Xích Nham lĩnh chủ.

"Không có khả năng, không có khả năng!!!" Xích Nham lĩnh chủ điên cuồng chống cự lại dẫn lực, lập tức lui về phía sau, ánh mắt khó có thể tin nhìn Lâm Lôi, "Dẫn lực không gian của hắn, làm sao có thể tùy ý thay đổi phương hướng được? điều này sao có thể ...... chẳng lẽ!" Xích Nham lĩnh chủ trong đầu lập tức hiện lên một người.

"Lôi Tư Tinh!" Xích Nham lĩnh chủ khiếp sợ nhìn về phía Lâm Lôi.

Có khả năng dễ dàng biến ảo phương hướng dẫn lực của trọng lực không gian, đúng là tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh, Cho dù cấp cường giả như Xích Nham lĩnh chủ, dưới tình huống dẫn lực không ngừng biến ảo, động tác cũng vô pháp bảo trì hoàn mỹ.

Dưới tình huống như thế, hắn cũng chỉ có thể cố gắng bảo trụ tánh mạng của mình.

"Sưu!" Lâm Lôi lại một lần nữa cực nhanh bay tới.

Lúc này, Xích Nham lĩnh chủ bay ngược lại. Nhưng dẫn lực lại một lần nữa biến hóa, biến thành dẫn lực hướng lên trên. Xích Nham lĩnh chủ ứng phó không kịp, thân hình không khỏi bay lên: "Hỗn đản, hỗn đản ...... đây là thiên phú tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh, người khác làm sao có thể học được, làm sao có thể?" Xích Nham lĩnh chủ cho tới bây giờ, vẫn không tin.

"Ông” Ba động cường đại quỷ dị phát ra.

"Cái gì?" Xích Nham lĩnh chủ sắc mặt biến đổi.

Chỉ thấy lúc này Lâm Lôi đang nhìn chằm chằm hắn, mà một hư ảnh Thanh Long khổng lồ dài khoảng vạn thước ở phía sau Lâm Lôi. Thanh Long phía sau Lâm Lôi, lạnh lùng nhìn chằm chằm Xích Nham lĩnh chủ, lập tức một cổ âm thanh kỳ lạ vang lên trong đầu Xích Nham lĩnh chủ -

Thiên phú thần thông - Long ngâm!

Cuối cùng, rôt cục Lâm Lôi đã thi triển tuyệt chiêu!

P/s: Chương 2. Chắc là không xong chương 3 đâu vì 5h mình phải đi có việc rồi. Anh em đọc xong thì đi ngủ thôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 11: Thắng Thua

Long ngâm ảnh hưởng đến linh hồn, căn bản không thể ảnh hưởng tới Xích Nham lĩnh chủ.

Nhưng ......

Thiên phú thần thông Long ngâm biến thái nhất là ảnh hưởng tới thời gian. Bất kể tu luyện loại pháp tắc nào, đều không thể làm cho tốc độ của thời gian thay đổi, chỉ có nghịch thiên thiên phú thần thông mới có thể. Thiên phú thần thông là pháp tắc siêu việt, tồn tại đặc thù! Thiên phú thần thông của Thanh Long nhất tộc có khả năng thay đổi thời gian. Vị trí linh hồn của Xích Nham lĩnh chủ, tốc độ của thời gian bắt đầu thay đổi!

"Hưu!"

Lâm Lôi thi triển thiên phú thần thông Long ngâm, đồng thời cả người giống như một đạo ánh sáng bắn nhanh tới, trong tay cầm Lưu Ảnh thần kiếm, không một chút lưu tình, trực tiếp đâm cực nhanh vào giữa lông mày của Xích Nham lĩnh chủ.

Một kiếm cực mạnh - Viên không liệt!

"Bồng!" Giữa lông mày của Xích Nham lĩnh chủ mi tâm xuất hiện lỗ thủng, Lưu Ảnh thần kiếm đã xuyên đâm thẳng linh hồn!

Yên tĩnh! Sững sờ!

Trên bầu trời , hư ảnh Thanh Long khổng lồ còn chưa tiêu tán. Trên mặt đất, hơn một ức (ND- một trăm nghìn) người nhìn Thanh Long khổng lồ xuất hiện, trong lòng sợ hãi. Lúc Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi đâm vào giữa lông mày của Xích Nham lĩnh chủ, phía dưới tất cả mọi người đang xem cuộc chiến, nhất thời đều sửng sốt.

"Xích Nham lĩnh chủ đã chết sao?"

Mặc dù không nhìn thấy Lưu Ảnh thần kiếm, nhưng ở phía dưới yếu nhất cũng là thượng vị thần, quan sát trong thời gian dài, cũng có thể đoán được Lâm Lôi trong tay có một thanh kiếm vô hình. Nhìn tư thế của Lâm Lôi, bọn họ đoán được vô ảnh kiếm đã đâm vào giữa lông mày của Xích Nham lĩnh chủ.

Do tốc độ của thời gian chậm lại, Xích Nham lĩnh chủ chỉ cảm thấy mình chưa kịp có phản ứng thì Lưu Ảnh thần kiếm đã đâm vào giữa lông mày của hắn. Xích Nham lĩnh chủ có cảm giác tốc độ công kích của Lâm Lôi dường như nhanh hơn mười, hai mươi lần. Loại tốc độ này, căn bản làm cho hắn không cách nào phản ứng được.

Lưu Ảnh thần kiếm đâm thẳng vào trong óc của hắn.

Một chiếc lồng bảo vệ màu đen nhánh đang bảo vệ linh hồn của Xích Nham lĩnh chủ. Đúng là Xích Nham lĩnh chủ có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Dựa vào linh hồn phòng ngự chủ thần khí, Xích Nham lĩnh chủ mới có thể ngồi yên ổn trên vị trí Cửu U lĩnh chủ.

Nhưng linh hồn phòng ngự chủ thần khí chỉ có thể phòng ngự linh hồn công kích

Giống như……

Linh hồn công kích có thể xuyên qua sự trở ngại của thân thể và sự tồn tại của vật chất mà trực tiếp công kích trực tiếp tấn công linh hồn. Nếu như có linh hồn phòng ngự thần khí thì nó có thể ngăn cản lại được.

Có cùng đạo lý...

Vật chất công kích không thể phòng ngự linh hồn, nếu có người nói dùng linh hồn công kích để ngăn cản vật chất công kích, đó là nói đùa.

Có linh hồn phòng ngự chủ thần khí có bản chất chống lại linh hồn công kích. Vật chất công kích tấn công, dù là có linh hồn phòng ngự chủ thần khí cũng không có tác dụng. Lưu Ảnh thần kiếm trực tiếp xuyên qua linh hồn phòng ngự chủ thần khí mà linh hồn phòng ngự chủ thần khí cũng không tổn thương chút nào.

Không hề va chạm với nhau.

Mặc dù tốc độ của thời gian chậm lại, nhưng Xích Nham lĩnh chủ vẫn biết thần kiếm của Lâm Lôi đã đâm vào óc của mình. Hắn biết sắp tới thời khắc tử vong. Nhưng tốc độ của hắn chậm như vậy, căn bản không cách nào đỡ được. Cách duy nhất có thể làm là -

"Oanh!"

Thần phân thân trong linh hồn hải dương đang cầm trong tay một giọt tử vong chủ thần lực. Lập tức, giọt chủ thần lực được sử dụng! Chủ thần lực thật đáng sợ, dựa theo đại địa pháp tắc huyền ảo, hình thành vô số đao ảnh, điên cuồng đỡ Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi! Lúc này Xích Nham lĩnh chủ giống như mất trí.

Hắn chỉ biết là - phải ngăn trở!

Do vậy hắn sử dụng tuyệt chiêu cực mạnh kết hợp với chủ thần lực để chống lại Lưu Ảnh thần kiếm.

"Oanh long long!"

Đâm một kiếm, nhưng Lâm Lôi lại cảm giác được trong đầu Xích Nham lĩnh chủ có một cổ lực lượng mạnh mẽ đánh lên thân của Lưu

Ảnh thần. Hơn nữa, mỗi lần chống lại vô cùng cường đại và đáng sợ. Cả người Lâm Lôi không khỏi chấn động, phải lùi thời. Đồng thời. Lâm Lôi giật mình nhìn về phía Xích Nham lĩnh chủ.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Lâm Lôi thấy khó hiểu.

"Ông” vầng sáng tử vong cường đại từ Xích Nham lĩnh chủ tràn ra bên ngoài thân, những vết thương trên người trong nháy mắt được chữa trị.

Hai mắt Xích Nham lĩnh chủ đột nhiên sáng lên, căm tức nhìn Lâm Lôi: "Lâm Lôi!"

Chủ thần lực cường đại bao trùm toàn thân, huyền ảo thi triển rõ ràng cường đại lên nhiều.

Hắc thạch không gian tác dụng đối với hắn ảnh hưởng cũng giảm đi rất nhiều.

"Hỗn đản." Có kinh nghiệm trải qua rất nhiều lần sinh tử, Xích Nham lĩnh chủ phẫn nộ và muốn chém giết đến cùng.

"Còn muốn tiếp tục nữa sao?" Âm thanh của Lâm Lôi vang lên.

"Sao?" Thân thể của Xích Nham lĩnh chủ không khỏi chấn động, đứng tại chỗ.

mặc dù, vầng sáng màu đen mênh mông bên ngoài thân do sử dụng chủ thần lực, thực lực của hắn thực sự tăng lên một bước dài, đủ để giết chết đích Lâm Lôi. Nhưng …… sau một lúc thì lại giết không chết được Lâm Lôi. Bởi vì trong tay Lâm Lôi đang lơ lửng một giọt thổ màu vàng - đại địa chủ thần lực!

"Còn muốn tiếp tục không?" Âm thanh của Lâm Lôi lại nhắc lại.

Xích Nham lĩnh chủ nhìn chằm chằm chủ thần lực trong tay Lâm Lôi, cảm thấy không cam lòng.

Nếu lúc trước mình tấn công ngay, kết quả đã được xác định!

Đại địa pháp tắc cường giả sử dụng đại địa chủ thần lực mà thực lực thi triển là cực mạnh.

Không sử dụng chủ thần lực, Lâm Lôi dựa vào hai đại tuyệt chiêu: hắc thạch không gian và thiên phú thần thông đã chiếm được ưu thế.

Nếu Lâm Lôi sử dụng chủ thần lực và Xích Nham lĩnh chủ sử dụng tử vong chủ thần lực thì kết quả đã rất rõ ràng – Ưu thế của Lâm Lôi lại tăng lên. Đến lúc đó, Xích Nham lĩnh chủ chắc chắn phải chết, không còn nghi ngờ gì nữa!

"A” Xích Nham lĩnh chủ đột nhiên ngửa mặt lên trời, gào lên.

Tử vong thần lực cuồng ngạo bộc phát về bốn phương tám hướng, một cổ lực lượng cường đại làm cho không gian xung quanh xuất hiện rất nhiều khe. Khí tức cường đại làm vô số người đang ở phía dưới xem cuộc chiến kinh hãi. Mọi người xem cuộc chiến này, vẫn không biết kế quả của chiến đấu sẽ thế nào.

"Ta nhận thua!" Một âm thanh vang lên.

Lâm Lôi nở nụ cười.

Điều này, hắn đã đoán đúng từ trước, tiếp tục chiến đấu mà sử dụng chủ thần lực, Lâm Lôi có mười phần nắm chắc giết chết đối phương. Như vậy mình cũng chỉ giết được đối phương nhưng lại tổn thất một giọt đại địa chủ thần lực duy nhất. Thật không đáng giá. Có lẽ đối phương có linh hồn phòng ngự chủ thần khí.

Dù có lấy kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí thì về sau Chủ thần cũng biết và lấy lại.

Cho nên, Lâm Lôi cũng không muốn tiếp tục chiến đấu, giữ lại một giọt đại địa chủ thần lực duy nhất này.

Một giọt đại địa chủ thần lực duy nhất này có được là do Tứ thần thú gia tộc ban cho.Lúc trước Tứ thần thú gia tộc và Ba phân tranh, mình vi cứu Gia Duy trưởng lão tiêu hao một giọt đại địa chủ thần lực. Sau khi cuộc phân tranh chấm dứt, gia tộc tất nhiên bổ xung một giọt cho Lâm Lôi, coi như là cảm kích Bối Lỗ Đặc trợ giúp Tứ thần thú gia tộc.

"Lâm Lôi." Xích Nham lĩnh chủ nhìn Lâm Lôi: "Ta đã nói thật, đánh trận này, ta rất không cam lòng! Nói về pháp tắc huyền ảo, ngươi so với ta còn kém xa. Ta thấy ngươi mới dung hợp ba loại hoặc là bốn loại huyền ảo mà thôi." Ánh mắt của Xích Nham lĩnh chủ có khả năng phán đoán qua mỗi chiêu công kích của Lâm Lôi có ẩn chứa pháp tắc huyền ảo nào.

"Ta thừa nhận điểm này." Lâm Lôi gật đầu nói.

"Nhưng ngươi có tuyệt chiêu thiên phú của Lôi Tư Tinh, lại có thiên phú thần thông của Thanh Long nhất tộc. Phối hợp lại, pháp tắc lĩnh ngộ của ngươi hoàn toàn không yêu." Xích Nham lĩnh chủ cười tự giễu.

Một người nhưng lại có hai đại thiên phú tuyệt chiêu.

"Thiên phú tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh, trong vô số vị diện, ta biết rằng chỉ có một mình hắn biết." Xích Nham lĩnh chủ thở dài nói: " Thiên phú tuyệt chiêu của hắn có thể không ngừng biến ảo phương hướng dẫn lực, thật sự làm cho rất nhiều người hâm mộ. Nếu cận chiến một đấu một, người có khả năng vượt qua hắn cơ hồ không có."

Lâm Lôi gật đầu.

"Ta thua, thua bởi hai đại tuyệt chiêu, ta cũng không còn lời gì để nói." Xích Nham lĩnh chủ thở dài nói.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười.

Hắn nhìn ra được, Xích Nham lĩnh chủ rất không cam lòng. Nhưng không cam lòng, thì có thể làm gì? Thiên phú thần thông vẫn là thực lực. Như Bối Bối …… căn bản là không dung hợp được huyền ảo. Nhưng một khi thi triển thiên phú thần thông phệ thần, có bao nhiêu người có khả năng ngăn cản?

Không có biện pháp để chống lại thiên phú này!

Lâm Lôi có hai đại thiên phú, hơn nữa bây giờ huyền ảo lĩnh ngộ còn ít. Nhờ vậy …… tiềm lực của Lâm Lôi còn cao hơn nữa! Tiềm lực Xích Nham lĩnh chủ rất thấp.

"Xích Nham lĩnh chủ, ngươi nên công khai tuyên bố một chút đi." Lâm Lôi cười nhạt nói.

Vừa rồi, hai người chấm dứt chiến đấu, sau đó là đối thoại đều cách ly âm thanh, không để cho nhưng người phía dưới nghe được.

"Tốt thôi." Xích Nham lĩnh chủ gật đầu.

Xích Nham lĩnh chủ phủ nhìn vô số ở người phía dưới, lạnh lùng nói: "Cuộc chiến đã chấm dứt, từ hôm nay trở đi, Lâm Lôi là tân Xích Nham lĩnh chủ." Nói xong …… hắn liền hóa thành một đạo ánh sáng màu đen, trực tiếp bay về phía tây, hiển nhiên là rời Xích Nham lĩnh.

Yên tĩnh!

Vô số người đang xem cuộc chiến ở phía dưới, đầu tiên là trong nháy mắt im lặng, sau đó ồn ảo hẳn lên. Kỳ thật lúc trước nhìn thấy Lâm Lôi xuất ra một kiếm xuyên vào giữa lông mày của Xích Nham lĩnh chủ, bọn họ cũng đoán ra một chút. Bây giờ Xích Nham lĩnh chủ vừa công khai một tuyên bố, kết quả đã xác minh, không còn nghi ngờ gì nữa.

"Lâm Lôi!" Lập tức có người hoan hô lên.

"Lâm Lôi!" tiếng hoan hô phảng phất như lây nhau, phía dưới vô số người hoan hô lên. Bọn họ đều, biết -

Vừa có môt kỳ tích mới xuất hiện!

Đánh bại Xích Nham lĩnh chủ, Lâm Lôi, tân Xích Nham lĩnh chủ đã xuất hiện!

"Sưu!" Bối Bối bay lên trời.

Trực tiếp bay đến bên cạnh Lâm Lôi, hưng phấn nhìn Lâm Lôi: "lão Đại, ngươi thành công rồi! ha ha, Cửu U lĩnh chủ, địa ngục phủ chủ, luyện ngục thống lĩnh đều giống nhau." Lâm Lôi nhìn vố số người ở phía dưới đang hoan hô, cũng không khỏi có một cảm giác như là hoảng hốt.

Sẽ nhớ kỹ - Lúc tới mới tới địa ngục, tránh ở Hắc Long bộ lạc. Sau đó run sợ khi tham gia ác ma khảo hạch,

“Tiến vào vị diện chiến trường." Lâm Lôi cười.

"Vâng." Bối Bối cũng cười

Lúc này, ở trên không, Lâm Lôi, Bối Bối hai huynh đệ căn bản không phát hiện ra một người quen biết đang trong hơn ức người ở phía dưới.

Ao bào trắng, tóc dài màu đen, lông mày màu đỏ!

Hắn mỉm cười nhìn, phía trên đích Lâm Lôi và Bối Bối. Người này năm xưa đã chỉ điểm cho Lâm Lôi là siêu cấp cường giả - Thanh Hỏa!

"Xem ra Bối Lỗ Đặc đã làm chuyện này, thực lực của Lâm Lôi so với ta tưởng tượng còn cao một chút. ta cũng không cần đợi ở nơi này ...... nga, vị diện chiến tranh bây giờ đang ở diễn ra. xem ra phải nghĩ biện pháp tiến vào vị diện chiến trường để nhìn." Thanh Hỏa lúc này xoay người đi ra ngoài.

Thân ảnh của rất chân thật, chỉ là đi chấm đất, nhưng giống như ảo ảnh.

Một người dễ dàng đi ra khỏi đám người dày đặc hơn ức nhân, cả người hóa thành ảo ảnh màu lửa hồng, chỉ quang điểm màu lửa hồng chợt lóe, cả người biến mất ở phía chân trời.

Nói về tốc độ - còn nhanh hơn so với với người mà Lâm Lôi kinh hãi - Xích Nham lĩnh chủ.

Xích Nham lĩnh chủ phủ đệ, từ hôm nay trở đi, nơi này là phủ đệ của Lâm Lôi .

"Lĩnh chủ đại nhân." Cam Mặc Lôi cung kính nói.

Cam Mặc Lôi cảm thấy thế sự vô thường. Thời gian trước, hắn còn dẫn theo Lâm Lôi tới đây để bái kiến Xích Nham lĩnh chủ. Đảo mắt ...... Lâm Lôi lại thành Xích Nham lĩnh chủ. Đương nhiên bây giờ hắn cũng biết ...... trên thực tế Lâm Lôi là Thanh Long một tộc trưởng lão.

Lâm Lôi nhìn thoáng qua Cam Mặc Lôi, nhân tiện nói: "Cam Mặc Lôi, ta hỏi ngươi, ta muốn vào vị diện chiến trường, phải chuẩn bị vật phẩm nào để chứng minh thân phận của ta không? "

"Không cần." Cam Mặc Lôi lập tức cười nói: "Lĩnh chủ đại người yên tâm, ngươi đánh nguyên lĩnh chủ và trở thành tân lĩnh chủ. Tin tức này sẽ ở trong vòng một ngày, các đại lĩnh chủ phủ đệ của cả Cửu U vực đều sẽ biết. Đồng thời, Tin tức của ngươi, sẽ truyền tới Diễm Cốt sơn."

Lâm Lôi gật đầu.

"Chỉ cần lĩnh chủ đại nhân ngươi tới, bọn họ tự sẽ nhận ra đại nhân. Nếu không được …… lĩnh chủ đại nhân chỉ cần triển lộ một chút vô ảnh thần kiếm đã trở thành truyền thuyết." Cam Mặc Lôi cười nói.

" Trong vòng một ngày sao?" Lâm Lôi gật đầu.

"Bối Bối." Lâm Lôi quay đầu nhìn lại.

"Sao?" Lúc này, Bối Bối đang ngồi trên ghế, ăn một ít thủy quả đặc sản của Minh Giới: "Có chuyện gì vậy, lão Đại?"

" Trong vòng một ngày, Diễm Cốt Sơn sẽ có tư liệu về ta. ngươi nói xem lúc nào chúng ta xuất phát?" Lâm Lôi cười hỏi.

"Một ngày?" Bối Bối nhảy dựng lên, "Nhanh thật, bay đến Diễm Cốt Sơn cần một khoảng thời gian. Lão Đại, nhanh đi mau, lập tức xuất phát!"

"Lập tức sao?" Lâm Lôi sửng sốt, nở nụ cười.

Cam Mặc Lôi cũng có chút giật mình.

"Được rồi." Bối Bối lập tức quay đầu nhìn về phía Cam Mặc Lôi, phân phó nói: "Cam Mặc Lôi, hãy chuẩn bị cho ta một chút thủy qua này để ta mang theo."

"Ách …… vâng!" Cam Mặc Lôi đáp.

P/s: Vì một số chuyện nên mình chưa biên dịch hết vài chương do mấy bạn gửi cho minh. Tối mai, mình sẽ biên dịch đến chương 17. Và ngày kia mình sẽ post đên chương 20 bằng với tác giả.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 12: Bốn Màu Huy Chương

Diễm Cốt Sơn. Lửa rừng rực cháy khắp nơi.

Hai đạo thân ảnh từ phía chân trời cực nhanh bay tới. Cuối cùng lăng không dừng trước Diễm Cốt Sơn. Đúng là Lâm Lôi và Bối Bối.

"Ca sát!"

Bối Bối hung hăng cắn một miếng thủy quả, rồi ngửa đầu nhìn lên đỉnh núi.

"Lão đại, lần trước đúng chỗ , chúng ta bị bọn thị vệ ngăn cản vì chúng ta không phải lĩnh chủ hoặc phủ chủ. Giờ mới chừng hai ba tháng, lão đại ngươi đã trở thành Cửu U lĩnh chủ. Hừ, không biết vẻ mặt của bọn chúng sẽ thế nào."

Miệng nói, tay Bối Bối tùy tiện ăn phần còn lại của thủy quả.

"Đi thôi."

Lâm Lôi cười nhạt phóng lên cao. Bối Bối cũng đuổi theo.

Trong biển lửa thỉnh thoảng lại bùng lên, có một tòa cổ thành màu đen sừng sững, đám thị vệ mặc áo giáp đen vẫn đi tuần tra và canh gác liên tục. Nhất là ban ngày có tới hơn mười thị vệ chia làm hai, đứng gác nghiêm trang. Một tên trong đám thị vệ thấy Lâm Lôi, Bối Bối bay tới liền lên tiếng:

"Sao? Là bọn chúng?"

Tên thị vệ mặc giáp đen vẫn còn ấn tượng về lần gặp Lâm Lôi trước đó. Mới mấy tháng trôi qua, bọn thị vệ còn chưa thay phiên gác.

"Hải, sao các ngươi lại tới nữa?"

Tên thị vệ mặc giáp đen không khỏi nhíu mày.

"Lần trước, đã cho các người biết chỉ khi đương kim Cửu U lĩnh chủ hoặc phủ chủ đích thân tới chúng ta mới mở không gian chi môn cơ mà."

Lâm Lôi, Bối Bối hai người lúc bắt đầu hạ xuống.

"Lão đại. Đám thị vệ tựa hồ chưa biết thân phận của ngươi."

Bối Bối nghi hoặc:

"Không phải là tin tức sẽ truyền đến Diễm Cốt Sơn môn trong một ngày thôi sao, nhưng bọn thị vệ lại không biết. Trong khi chúng ta từ Xích Nham bay đến đây cũng phải mất vài ngày. Lão đại, tin tức phải đến trước mới đúng chứ!"

Lâm Lôi liếc nhóm thị vệ rồi cười nói:

"Ta đoán là loại tin tức đó phải là nhân vật cấp cao của Diễm Cốt Sơn mới sớm biết được, chưa đến lượt đám thị vệ đâu."

Lâm Lôi cũng không muốn mất thời gian nhiều với đám thị vệ, trực tiếp đi tới như khiến đám thị vệ cả kinh.

Đứng lại."

Mười thị vệ lập tức nhìn Lâm Lôi chằm chằm.

"Hai vị. Nơi đây không giống như các địa phương bình thường khác. Không thể tự tiện xâm nhập. Chúng ta không cản được ngươi. Nhưng các ngươi dám đắc tội với chủ thần mà xông vào sao ?"

Thị vệ mặc giáp đen cầm đầu có đôi ắt màu lam nghiêm nghị nhìn Lâm Lôi, Bối Bối. Lần trước bọn họ đã biết thực lực của Lâm Lôi, Bối Bối nên không dám mạo phạm.

"Ta là tân Xích Nham lĩnh chủ."

Lâm Lôi lạnh nhạt trả lời.

"Sao?"

Mười tên thị vệ mặc giáp đen nhất thời sửng sốt.

"Nói đùa sao."

Tên thị vệ mặc giáp đen không dám tin, nhìn Lâm Lôi

"Mới có mấy tháng thôi mà."

Từ huyết chiến trường chiến thắng trăm trận, rồi khiêu chiến Cửu U lĩnh chủ và chiến thắng! Chỉ trong mấy tháng mà thành công, thật sự quá nhanh. Nhóm thị vệ mặc giáp đen không dám tin.

"Đừng ơ đây nói nhảm." Bối Bối không nhịn được quát "Lão đại ta đã thông báo cho các ngươi thì mau đi tìm thủ lĩnh của các ngươi. Hắn nhất định sẽ biết tin về tân Xích Nham lĩnh chủ Lâm Lôi."

"Sao?"

Đám thị vệ mặc giáp đen vừa nhìn nhau, vừa cẩn thận quan sát vẻ mặt Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

"Đội trưởng. Dường như bọn họ nói thật đó."

Thị vệ mặc giáp đen lặng yên, dùng thần thức truyền âm cho nhau.

"Nhưng mới mấy tháng. Không khoa trương quá sao!"

Đám thị vệ mặc giáp đen mặc dù nghĩ là khoa trương nhưng tên cầm đầu vẫn nói:

"Tốt lắm! Bây giờ ta đi thăm dò một chút. Xin mời hai vị tạm thời chờ ở ngoài."

Nói xong, thị vệ mặc giáp đen lập tức phi vào phía trong tòa thành. Lâm Lôi và Bối Bối ở bên ngoài lẳng lặng chờ đợi.

Mấy tên thị vệ mặc giáp đen còn lại vẫn kinh ngạc nhìn Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

Bọn hiển nhiên không quá tin tưởng.

Trong chốc lát –

"Xích Nham lĩnh chủ, Xích Nham lĩnh chủ!"

Một đạo âm thanh hùng hậu vang lên. Lâm Lôi và Bối Bối quay đầu lại, chỉ thấy một tráng hán mặc giáp màu xanh, cao hơn Lâm Lôi một chút, đang bước đến, phía sau là tên thị vệ mặc giáp đen đang kinh dị nhìn về phía Lâm Lôi. Tráng hán mặc giáp màu xanh nhìn Lâm Lôi, đôi mắt lập tức sáng ngời.

"Xích Nham lĩnh chủ, chúng ta cũng mới tiếp nhận tin tức không lâu. Cũng không vội loan tin xuống. Không ngờ lĩnh chủ đại nhân lại nhanh chóng thế ."

Tráng hán mặc giáp màu xanh cười ha ha: "Nga, ta giới thiệu một chút, ta là Cát Lạp Tư!"

"Lâm Lôi." Lâm Lôi cười đáp.

Nghe Lâm Lôi hồi báo danh tự, tráng hán mặc giáp màu xanh cười gật đầu:

"Mặc dù chúng ta đã có tin tức, lại thấy vị bằng hữu bên cạnh đại nhân, mười phần đã đúng đến tám chín. Nhưng vẫn chưa đủ, xin mời lĩnh chủ chứng minh một chút. Hoặc là long hóa. hoặc là biểu diễn một chút vô ảnh thần kiếm."

Lâm Lôi vươn tay phải. Long lân màu vàng trong nháy mắt bao trùm.

"Vậy là đủ rồi."

Tráng hán mặc giáp màu xanh cười nói

"Xin đại nhân thứ lỗi, chúng ta phải cẩn thận chút. Lĩnh chủ, hai vị, mời theo ta."

Lâm Lôi và Bối Bối liền đi theo tráng hán mặc giáp màu xanh, hướng vào bên trong tòa thành.

Bối Bối còn quay đầu lại liếc liếc mắt đám thị vệ mặc giáp đen, cố ý hừ một tiếng.

"Thật sự là Cửu U lĩnh chủ!" Tên cầm đầu thị vệ mặc giáp đen vuốt mũi, khó có thể tin, cảm thán.

"Cách đây chưa lâu, chính ta đã đuổi bọn họ đi. Chớp mắt gặp lại đã là Cửu U lĩnh chủ."

"Vị Lâm Lôi lĩnh chủ tính tình rất tốt. Nếu là Diễm Cốt lĩnh chủ mà đội trường ngươi dám bất kính như vậy, phỏng chừng đã giết chết ngươi rồi."

Một thị vệ mặc giáp đen bên cạnh chế nhạo nói. Dù tòa thành này thuộc về chủ thần, nhưng quản lý chỉ là một gã chủ thần sứ giả mà thôi.

Chủ thần sứ giả an bài một ít thị vệ tại đây. Nếu Cửu U lĩnh chủ giết chết một tên tiểu thị vệ thì đời nào chủ thần sứ giả chịu trả thù để kết thù oán với một Cửu U lĩnh chủ chứ?

"Ngẫm lại thật sự có chút kinh sợ nhưng ta vẫn cảm thấy như vừa trải qua một giấc mộng không thật!"

Tên thị vệ mặc giáp đen không khỏi hướng phía Lâm Lôi, Bối Bối vừa rời đi nhìn một chút rồi lắc đầu cảm thán.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người hiện giờ đang đi theo tráng hán mặc giáp màu xanh Cát Lạp Tư dọc theo một con đường rộng không ngừng đi tới. Con đường này cuối cùng cũng dẫn tới một thông đạo sâu dần xuống dưới đất. Mặc dù chỉ là thông đạo nhưng cũng hết sức lớn đủ để cho mười người cùng đi vào. Thông đạo cao chừng gần mười thước.

Chỉ là trên nền thông đạo có chút âm u.

"Không gian chi môn được xây dựng bên trong trung tâm Diễm Cốt Sơn."

Tráng hán mặc giáp màu xanh Cáp Lạp Tư vừa giải thích vừa cười nói

"Vị diện chiến trường thông với thất đại thần vị diện, tứ đại chí cao vị diện, tổng cộng là có 11 vị diện chi môn thông đạo. Theo truyền thuyết …… hơi khoa trương một chút thì do tứ đại chí cao thần liên thủ tạo nên đó."

"Liên thủ?"

Lâm Lôi kinh ngạc.

Có khả năng kiến tạo loại địa phương cỡ không gian chi môn đích xác phải là chí cao thần. Bất quá Lâm Lôi cũng không nghĩ tới là bốn vị chí cao thần liên thủ.

"Hắc hắc, lĩnh chủ. ta cũng chỉ là nghe nói."

Cát Lạp Tư cười nói.

"Chí cao thần. chí cao thần …… thật lợi hại. Nhưng cho đến giờ vẫn chưa thấy qua." Bối Bối nói thầm.

Cát Lạp Tư cười nói:

"Cho tới bây giờ chưa thấy qua chí cao thần? Thời khắc nào cũng tồn tại chung quanh ngươi đó."

"Sao?"

Bối Bối trợn trừng mắt.

"Chúng ta không phải sanh tồn tuân theo các pháp tắc, quy tắc sao. Chí cao thần chính là tứ đại quy tắc biến ảo mà thành, đương nhiên ở chung quanh chúng ta."

Cát Lạp Tư chế nhạo liếc mắt, rồi nhìn về phía trước.

"Nga, tới rồi! Không gian chi môn ngay phía trước. Sẽ có người chờ hai vị ở đó."

Lâm Lôi nhìn về phía trước, cảm thấy có một cỗ khi tức kỳ lạ, ở cuối thông đạo có một đại điện sâm nghiêm, vắng vẻ. Ở giữa trung tâm đại điện đường kính mười thước, hai bên trái phải có một cái ao màu đen. Ở giữa ao một đen có một đại môn (ND- cửa lớn) rộng 5 thước, cao 10 thước. Đại môn tản ra hào quang màu đen . Lâm Lôi cảm giác được khí tức kỳ lạ là phát ra từ đó.

"Lâm Lôi lĩnh chủ." Một đạo thanh âm vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, bên trái đại điện cũng có một lão già tóc bạc và một đám hộ vệ mặc giáp màu xanh.

Lão già tóc bạc cười nhạt, đi tới:

"Ta vừa nhận được tin tức về Lâm Lôi lĩnh chủ. Nguyên lai Lâm Lôi lĩnh chủ là tộc nhân của Thanh Long tộc. Ta và tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm là chỗ quen biết cũ. Nga, ta quên, tự giới thiệu, ta là Cao Luân!"

"Cao Luân tiên sinh."

Lâm Lôi mỉm cười

"Ta bây giờ muốn vào vị diện chiến trường. Không biết cần thủ tục gì không ?"

" Rất đơn giản."

Lão già tóc bạc trong tay đột ngột xuất hiện hai huy chương bề mặt tản ra hào quang màu đen. Tuy cùng phát ra quang mang màu đen nhưng vẫn có chỗ bất đồng. Một cái toàn bộ màu đỏ, cái còn lại màu đen

"Hai huy chương, trong đó huy chương màu đỏ đại biểu thân phận 'thống lĩnh'. Còn màu đen đại biểu cho thân phận binh lính bình thường! Nhưng cũng cho biết lần này các ngươi sẽ chiến đấu với Hắc Ám Thần Giới."

Nói xong, hai huy chương liền phân biệt bay về phía Lâm Lôi và Bối Bối.

Lâm Lôi tiếp nhận huy chương màu đỏ. Bối Bối huy chương còn lại.

"Xin mời trích huyết thu vào cơ thể." Lão già tóc bạc cười nhạt nói.

"Khi tiến vào vị diện chiến trường, nếu là cùng một trận doanh, tới gần nhau liền cảm ứng được khí tức huy chương của nhau."

Lâm Lôi nở nụ cười. Cái này với thân phân huy chương cá nhân của tứ thần thú gia tộc cũng giống nhau.

Lâm Lôi và Bối Bối cùng lúc lấy máu nhận chủ, dung nhập trong cơ thể.

"Nhị vị, khối đá khắc quân công cũng có một số điều thú vị, nhị vị xem đi."

Lão già tóc bạc chỉ về phía sau cách đó không xa có một khối đá rộng một thước, cao ba thước , dựa thẳng đứng vào vách tường.

"Quân công?"

Mắt Lâm Lôi, Bối Bối sáng lên. Lần này Lâm Lôi cũng muốn lập quân công, liền đi tới cẩn thận xem xét.

Trên khối đá miêu tả cũng đơn giản nên Lâm Lôi cũng chỉ nhìn qua là hết.

"Thật sự tàn khốc."

Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Vị diện chiến tranh quy tắc:

Chiến trường chia làm hai chiến tuyến. Một bên thống lĩnh sở hữu huy chương màu đỏ, binh lính huy chương màu đen. Bên còn lại thống lĩnh dùng huy chương màu vàng, binh lính dùng huy chương màu trắng. Nhóm thống lĩnh tất cả đều là các nhân vật cấp bậc lĩnh chủ, phủ chủ, Tu La, còn binh lính là thượng vị thần.

Như Lâm Lôi và Bối Bối.

Nếu giết người cùng chiến tuyến, không được tính công. Chỉ có giết chết địch nhân mới được tính. Thu được 100 huy chương màu trắng có thể đổi được một giọt chủ thần lực.Đoạt được 10 vạn huy chương màu trắng có thể nhận được một kiện chủ thần khí. Đương nhiên, thu được mười huy chương màu vàng cũng có thể đổi được một kiện chủ thần khí.

Nhưng nếu chỉ có huy chương màu vàng thì không đổi được chủ thần lực! Muốn đổi được chủ thần lực, phải có huy chương màu trắng.

Cuối cùng phải có phúc lớn mới có thể có chủ thần lực.

Tiếp theo. một lần vị diện chiến tranh. nếu giết chết được năm thống lĩnh quân địch, thì khi kết thúc, quân công trước tiên được ghi nhớ. Trong vị diện chiến tranh tiếp theo, nếu lại giết chết năm thống lĩnh. Quân công tích lũy đạt tới mười người, cũng có thể đổi được một kiện chủ thần khí.

"Còn có thể tích lũy?"

Lâm Lôi than vãn

"Còn phải giết binh lính bình thường? Cái này không phải là đồ sát sao?"

“Thoạt nhìn không khó. Nhưng binh lính bình thường đều tụ tập cùng một chỗ. Muốn giết một trăm mạng? Sợ rằng sẽ lọt vào vòng vây của trăm vạn binh lính. Binh lính tầm thường cũng là lục tinh ác ma, thất tinh ác ma. Chỉ nói về linh hồn công kích. Một binh lính có thể chỉ có lực công kích bằng một phần mười lĩnh chủ. Nhưng trăm vạn binh lính vây lại, cùng lúc công kích thì lĩnh chủ nào cũng phải chết."

Lão già tóc bạc Cao Luân mặc nhiên cười nói.

Lâm Lôi không khỏi gật đầu.

Một thống lĩnh, gặp phải mười hoặc là hơn mười người binh lính, còn có thể tự tin giết chóc.

Nhưng gặp phải hơn một ngàn, thậm chí quá vạn binh lính, thì cầm chắc toi mạng.

"Mỗi một thống lĩnh đều rất khó giết. Dám vào vị diện chiến trường tức là đều có khả năng bảo vệ tánh mạng. Cho nên mới có tích lũy quân công!"

Lão già tóc bạc Cao Luân nói tiếp

"Tham gia vị diện chiến tranh vài lần cũng có thể tích lũy đủ quân công. Đương nhiên, cũng có thể hy sinh trong lần vị diện chiến tranh nào đó , nghĩa là hết thảy công sức thành vô nghĩa!"

Lâm Lôi có chút gật đầu.

"Cao Luân tiên sinh. Hãy cho chúng ta vào chiến trường đi." Lâm Lôi nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 13: Nguy Cơ

Ta xin chúc Lâm Lôi lĩnh chủ nhị vị thành công trở về !” Lão già tóc bạc Cao Luân cười cười, đột nhiên như nhớ tới cái gì, liền nói thêm : « À, Lâm Lôi lĩnh chủ, không biết ngươi đã biết chưa. Một khi tham gia vị diện chiến tranh, phải đến khi chiến tranh kết thúc, các ngươi mới có thể trở về.”

"Sao?"

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía hắn.

"Lâm Lôi lĩnh chủ ngươi quả nhiên không biết.”

Lão già tóc bạc Cao Luân cười nói

”Đây là quy tắc ! Ngươi có thể lựa chọn thời điểm tiến vào vị diện chiến trường. Nhưng ngươi, cũng như tất cả người khác, phải đợi đến khi chiến tranh chấm dứt mới có thể đi ra được. Không thể bỏ cuộc nửa chừng, không có cách nào thoát được đâu . »

"Phải đợi hơn tám trăm năm.”

Lâm Lôi nhướng mày. Hắn vốn nghĩ cùng Bối Bối tận dụng thời gian hoàn thành nhiệm vụ sớm một chút, cố gắng đạt mục tiêu rồi quay ra.

"Ta cũng tự cao tự đại quá rồi, nọ, giết thống lĩnh đâu phải đơn giản, hơn tám trăm năm, chỉ có thể ở bên trong đó hơn tám trăm năm thôi.”

Lúc này, Lâm Lôi cũng hiểu ra tại sao rất nhiều lĩnh chủ, phủ chủ, không muốn tiến vào vị diện chiến trường . Bởi vì cho dù ngươi đạt được quân công như ý muốn nhưng vẫn phải chịu nguy hiểm cho đến thời khắc cuối cùng. Cho dù ngươi không công kích người khác, người khác hoàn toàn có thể tấn công ngươi.

"Lão Đại, đi thôi.”

Bối Bối một chút cũng không sợ.

Lâm Lôi gật đầu, cùng Bối Bối hướng về không gian chi môn bay đi.

Không gian chi môn rộng năm thước, cao mười thước, toàn thân tản ra quang mang màu đen. Lâm Lôi và Bối Bối cứ thế bay vào bên trong không gian chi môn. Như thể chìm vào một làn nước, thân ảnh hai người bông nhiên biến mất ở đại điện vắng vẻ.

"Không biết bọn họ có thể còn sống mà trở lại không.” Cao Luân có chút lắc đầu.

Tại vị diện Ngọc Lan đại lục , Lâm Lôi từng đi qua không gian chi môn tới Chúng thần mộ địa . Nhưng khi đi qua vị diện chi môn thì cảm giác hoàn toàn không giống.

"Không gian chi môn không ngờ là một thông đạo dài.”

Lâm Lôi có chút kinh dị, còn Bối Bối cũng kinh ngạc nhìn bốn phía.

Trên vách thông đạo luân chuyển đạo đạo lưu quang chói sáng tuyệt đẹp. Lâm Lôi, Bối Bối cứ theo không gian thông đạo hướng phía trước mà phi hành. Lâm Lôi trong lòng rung động:

”Thông đạo tựa hồ là một không gian có thể vặn vẹo.”

Phi hành trong đó, Lâm Lôi cảm giác được không gian và thời gian có chút hỗn loạn.

"Lão đại, ngươi thử nói xem nếu ta thử công kích, không hiểu thông đạo có thể bị đổ vỡ không ?" Bối Bối bỗng mở miệng.

Lâm Lôi nghe xong trong lòng không khỏi giật mình, trừng mắt nhìn Bối Bối một cái:

”Bối Bối, ngươi không được hồ đồ. Nếu vị diện thông đạo hỏng mất, ta và ngươi lập tức rơi vào không gian loạn lưu. Kết quả sẽ rất bi thảm.”

Lâm Lôi rất biết rằng dù một thượng vị thần có lợi hại đến đâu đi nữa, một khi rơi vào không gian loạn lưu thì đều có thể xong đời.

"Ta chỉ nói một chút thôi mà.” Bối Bối nói thầm.

Đột nhiên -

Lâm Lôi phát hiện không gian thông đạo phía trước ẩn hiện quang mang:

« Sao? Tới rồi sao?"

Lâm Lôi, Bối Bối hai người trực tiếp thoát ra thông đạo.

"Hoan nghênh hai vị đại nhân.”

Một đạo thanh âm hùng hậu vang lên. Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối hai người còn chưa kịp quan sát vị diện chiến trường, lập tức nhìn về hướng thanh âm truyền đến, chỉ thấy rất đông người. Lâm Lôi đảo mắt nhìn sơ qua:

”Chừng mấy trăm người!"

Có điều Lâm Lôi cũng nhận ra ngay khí tức huy chương của bọn họ.

Chính là cùng một chiến tuyến với mình!

Lâm Lôi thở nhẹ một hơi. Người vừa phát thoại là một vị phụ nhân tóc đỏ, sắc diện lạnh lùng. Nàng tiếp tục nói:

”Hai vị đại nhân, không biết đây là lần đầu tiên hai vị tới vị diện chiến trường, hay là đã có kinh nghiệm từ trước?"

Lâm Lôi không khỏi nhíu mày.

"Đại nhân xin đừng để ý.” Phụ nhân tóc đỏ mỉm cười

”Chúng ta tới từ Minh giới thông qua không gian chi môn. Hiện giờ chúng ta phụng mệnh lĩnh chủ đại nhân đứng chờ tại đây. Nếu có ai lần đầu tiến vào vị diện chiến trường, không quen thuộc với vị diện chiến trường thì thông báo rằng lĩnh chủ đại nhân có thể tiếp các ngươi, và nói cho các ngươi một ít tin tức.”

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau.

"Lão Đại, cứ đi xem sao. Sợ gì.” Bối Bối truyền âm.

Lâm Lôi cũng rõ rằng vị diện chiến trường hoàn toàn lạ lẫm với mình. Nếu hiểu thêm một ít cũng tốt.

"Tốt lắm. Các ngươi hãy dẫn đường.” Lâm Lôi mở miệng nói.

"Xin mời đi theo ta.”

Phụ nhân tóc đỏ liền hướng dẫn bọn Lâm Lôi hai người xuất phát. Lâm Lôi cùng Bối Bối vừa phi hành, vừa cẩn thận quan sát vị diện chiến trường. Thoáng một cảm ứng, Lâm Lôi có chút sợ hãi than:

« Dẫn lực tại vị diện chiến trường so với Minh Giới và Địa Ngục còn mạnh hơn! Ta thấy mạnh nhất trong các vị diện mà ta từng biết. Hơn nữa, phạm vi tra thám bằng thần thức cũng hạn chế hơn.”

Lâm Lôi nhận thấy thần thức chỉ phóng ra được trong phạm vi tối đa trăm thước mà thôi.

"Hai vị đại nhân, vị diện chiến trường truyền thuyết chính là do bốn vị chí cao thần hợp lực sang tạo.”

Phụ nhân tóc đỏ cười nói tiếp :

”Minh Giới, Thiên Giới và tứ đại chí cao vị diện thì cũng do bốn vị chí cao thần phân bố sáng tạo thôi. Vị diện chiến trường, nói về mức độ ổn định còn vượt xa chí cao vị diện. Ở đây, các thống lĩnh đại nhân muốn xé rách không gian cũng rất khó.”

Lâm Lôi không khỏi thất kinh.

Vị diện càng ổn định, dẫn lực bình thường càng lớn, hấp lực cũng càng lớn.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn lên trên.

Vị diện chiến trường bầu trời không có các vì tinh tú, tại nơi cực cao chỉ là đủ mọi loại màu sắc của không gian loạn lưu. Cả vị diện chiến trường sở dĩ không bị chìm trong bóng tối cũng bởi các màu sắc từ không gian loạn lưu chiếu xuống. Nhưng đồng thời cũng làm vị diện chiến trường lúc nào cũng nhuốm một màu âm u.

"Phía trên kia xảy ra chuyện gì vậy?" Bối Bối bỗng hỏi.

Phụ nhân tóc đỏ chợt cười:

« Bầu trời vị diện chiến trường rất nguy hiểm. Nếu cứ hướng thẳng lên trên phi hành, đến một độ cao nhất định sẽ gặp những khe hở không gian, càng lên cao, càng dày đặc các khe hở không gian, rất dễ bị cuốn vào trong không gian loạn lưu. Cho nên lúc chiến đấu phải cẩn thận một chút, chỉ bất cẩn là tiến vào trong không gian loạn lưu.”

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau.

Địa phương quỷ quái. Xem ra hoàn cảnh cũng thật ác liệt .

"Chiến đấu trong vị diện chiến trường kỵ nhất là hai điều : Bay lên quá cao và rơi xuống quá thấp ! »

Phụ nhân tóc đỏ cười nhạt nói

”Xuống sâu đến mức độ nào đó cũng xuất hiện khe hở không gian. Càng sâu, các khe hở càng dày đặc.”

Lâm Lôi có chút gật đầu.

"Thật sự phiền toái.” Bối Bối nói thầm.

Trong lúc nói chuyện, Lâm Lôi để ý chung quanh binh lính càng ngày càng nhiều, hiển nhiên ba người đang đến một doanh trại lớn. Phụ nhân tóc đỏ rất quen đường lối nhanh chóng dẫn bọn Lâm Lôi hai người tới một lều thoáng trông rất bình thường, sau đó nhắc nhở Lâm Lôi và Bối Bối:

”Hai vị đại nhân, không nên tới gần.”

Lâm Lôi cùng Bối Bối có chút nghi hoặc, ngay cả tới gần lều cũng không được? Nhưng bọn họ cũng không hỏi thêm.

Lúc này, phụ nhân tóc đỏ cung kính hướng về phía lều:

”Đại nhân, có hai vị đại nhân từ không gian chi môn của Minh Giới tiến vào. Ta đã dẫn bọn hắn tới đây.”

"Vậy sao?" Một đạo thân ảnh từ trong lều đi ra.

Đây là một thanh niên lực lưỡng, đầu bóng loáng, mặc áo bào màu đen, có một cái bớt màu hồng ngay tại giữa lông mày. Hắn nhìn Lâm Lôi cùng Bối Bối một chút, nghi hoặc hỏi:

”Hai vị, ta tựa hồ chưa thấy qua hai vị.”

"Lão Đại ta là tân Xích Nham lĩnh chủ.” Bối Bối nói thẳng.

"À.”

Thanh niên đầu bóng loáng, mặc áo bào màu đen liếc nhìn Lâm Lôi một cái, nhưng không hoàn toàn tin tưởng, lạnh nhạt nói :

« Vì là lần đầu tiên các ngươi đến đây, ta có một bản đồ của một phần vị diện chiến trường. Trong đó có miêu tả sơ qua một số điều, các ngươi hãy tự mình xem đi.”

Nói xong trực tiếp vung tay lên, một thư tịch màu đen rất mỏng lập tức hiện ra.

Lâm Lôi đạm cười tiếp nhận: « Cám ơn!"

"Lão Đại, gã đầu bóng loáng này hình như đối chúng ta có chút đề phòng." Bối Bối nói : « Thậm chí còn giữ một khoảng cách với chúng ta, cũng không mời chúng ta đi vào trong lều. Chúng ta từ Minh Giới tới, cùng chiến tuyến với hắn, hắn sao còn có đề phòng chúng ta ? Thật sự không hiểu."

" Thật sự hắn có phòng bị. Nhưng đợi một lát nữa, chúng ta rời đi."

Lâm Lôi cũng thấy được thanh niên mặc áo bào mầu đê đề phòng hai người. Mặc dù không không biết vì sao lại đề phòng, nhưng Lâm Lôi vẫn mở miệng nói:

"Chúng ta còn có chuyện, không tiện lưu lại, chúng ta xin đi trước một bước."

"Vậy hai vị trên đường cẩn thận."

Lúc này, thanh niên mặc áo bào màu đen thoáng nét tươi cười :

"Ni An Na. Ngươi thay ta tiễn nhị vị rời đi."

"Vâng, thưa đại nhân." Phụ nhân tóc đỏ khom người nói.

Lập tức phụ nhân tóc đỏ dẫn Lâm Lôi cùng Bối Bối rời khỏi quân doanh. Đến ranh giới quân doanh, phụ nhân tóc đỏ dừng chân, dõi mắt nhìn Lâm Lôi, Bối Bối hai người rời đi:

"Thật kỳ quái, lĩnh chủ đại nhân lại để hai người rời đi thay vì liên thủ! Không lẽ lĩnh chủ đại nhân cũng không nhận ra thực lực hai người. Đáng tiếc! Đáng tiếc!"

Có khả năng một mình từ Minh Giới tới đây, dám chắc một trong hai người đạt đến cấp bậc lĩnh chủ, phủ chủ.

Thanh niên hắc bào vốn định tử tế bắt chuyện để kết giao, thế nhưng căn bản không nhận ra thực lực bọn Lâm Lôi hai người nên không có ý tiến hành hợp tác.

Trên mặt chiến trường mênh mông, Lâm Lôi, Bối Bối hai người đang sóng vai cùng nhau xem xét lại các thông tin đã biết về vị diện chiến trường.

"Vị diện chiến trường phương viên cũng nhỏ khoảng trăm ngàn dặm. Bất quá, cũng chia làm hai bộ phận bởi Tinh Hà giới. Chúng ta cùng Hắc Ám Thần giới một bên, còn bên kia Tinh Hà là Quang Minh thần giới đại quân.”

Lâm Lôi đã đọc qua bản đồ nên hiểu rõ thêm rất nhiều.

Bối Bối kinh hãi than lên:”Lão Đại, thì ra nguy hiểm nhất không phải trên trời cao, cũng không là dưới đất sâu, mà là Tinh Hà!"

"Ừ.” Lâm Lôi gật đầu.

Ví dụ như trên trời cao kia, cũng phải bay tới một độ cao nhất định mới gặp các khe hở không gian, càng cao càng nguy hiểm. Nguy hiểm đó có thứ tự, có một độ cao ước chừng để cho tất cả mọi người chuẩn bị, cẩn thận không vượt qua độ cao kia.

Nhưng Tinh Hà thì không thế.

Tinh Hà ngoại trừ khu vực cực nhỏ là an toàn, tuyệt đại bộ phận còn lại thì nguy hiểm đến mức cực đoan.

"Vị diện chiến trường giống như do hai tiểu hình vị diện bính giáp lại. Tinh Hà chính là nơi tiếp giáp. Ngay cả ở tiếp điểm an toàn, chung quanh cũng là không gian loạn lưu." Lâm Lôi âm thầm lắc đầu, các miêu tả trong bản đồ có vẻ đáng sợ. Nhưng Lâm Lôi và Bối Bối cũng chưa nhìn thấy, nhất thời cũng vô phương xác định mức độ nguy hiểm của Tinh Hà.

"Chúng ta muốn đi giết thống lĩnh của quân địch, xem ra phải đi qua Tinh Hà ." Bối Bối nói thầm.

"Không." Lâm Lôi lắc đầu

"Cũng giống như chúng ta, phía địch quân có nhiều thống lĩnh tiến vào, chắc cũng có một số thống lĩnh hành động đơn độc. Bọn chúng cũng mong tìm giết chúng ta. Cho nên bọn chúng cũng phải bay qua Tinh Hà sang bên này. Chúng ta tạm thời không cần vội, có thể đợi bọn chúng."

Bối Bối nghe xong liền gật đầu.

"Lão Đại, vị diện chiến tranh đã được hơn một trăm năm ." Bối Bối đột nhiên nói.

"Cho nên thống lĩnh địch quân sang bên phía chúng ta có thể không ít đâu."

Lâm Lôi cảnh giác nhìn bốn phía : « giờ chúng ta giây phút nào cũng phải cẩn thận. Chiến trường không phải nơi một mình khiêu chiến. Quân địch có thể tấn công một cách không quang minh chính đại."

"Sợ cái gì, gặp được bọn chúng thì càng tốt." Bối Bối tin tưởng mười phần.

"Trước tiên chúng ta xuất phát đã.”

Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người cùng đứng lên. Vị diện chiến trường căn bản không có sao để phân biệt phương hướng, đành phải thông qua một số ngọn núi, dòng sông đặc biệt mà phán đoán thôi.

"Qua bên kia xem sao.” Lâm Lôi vừa nói vừa nhìn một ngọn núi lớn màu nâu ở phía xa.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người liền cẩn trọng đi tới giữa vị diện chiến trường. Trong vị diện chiến trường, ngoại trừ một ít quân doanh là náo nhiệt, còn lại chỗ nào cũng phi thường âm u, và yên tĩnh. Tất nhiên không ai dám chắc đằng sau vẻ âm u, và yên tĩnh đó có ẩn dấu một vị thống lĩnh cường đại hay không. Thậm chí có thể có cường giả mạnh cỡ Bối Lỗ Đặc.

"Sao?" Bối Bối đột nhiên quay đầu nhìn lại đằng xa : ”Lão Đại, có người!"

Thân hình Lâm Lôi lập tức ẩn vào đám cỏ dại cao vút, cẩn thận quan sát. Chỉ thấy cách khoảng hơn ngàn thước, một thân ảnh màu đen đang lặng lẽ tiến tới.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 14: Đến Nơi!

Lúc này mới đến vị diện chiến trường chưa tới nửa ngày, tự mình hành động, Lâm Lôi biết binh lính bình thường không có khả năng một mình hành động.

"Tới gần rồi!" Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm nói.

Bây giờ, Lâm Lôi phán đoán người này quân địch tự mình hành động. Lâm Lôi, Bối Bối lặng yên trong bụi cỏ, nhìn bóng người tới gần, một tia năng lượng đều không dám phát tán, sợ rằng đối phương phát hiện ra. Chỉ một lát sau, khoảng cách giữa song phương giảm đi, chri còn cách hai - ba trăm thước.

"Sao vậy? Không cảm giác được khí tức của huy chương của hắn." Bối Bối truyền âm nói.

Lâm Lôi trong lòng nhịn không được kích động: "Là quân địch!"

Nhân mã cùng một phía, đều có thể cảm giác khí tức huy chương của nhau, nếu cảm giác không được thì đó là quân địch!

"Hắc hắc, không ngờ tới vưa mới đến vị diện chiến trường, là có thể gặp được một người của quân địch. Chắc hắn là một thống lĩnh." Mắt Bối Bối tỏa sáng: "lão Đại, người này giao cho ta, ta sẽ giải quyết hắn."

"Được." Lâm Lôi đè nén kích động.

"Sưu!" Bối Bối đột nhiên bay tới.

đồng thời, một đạo ảo ảnh phệ thần thử khổng lồ xuất hiện phía sau

Bối Bối đích. Vào lúc này, Bối Bối không chút do dự, sử dụng luôn tuyệt chiêu của hắn - - Thiên phú thần thông phệ thần vô cùng quỷ dị. Người kia không ngã xuống, mà quay đầu nhìn qua Bối Bối.

"lão Đại, ta cảm giác không được thần cách, linh hồn của hắn!" Bối Bối lo lắng truyền âm nói: "được rồi, xung quanh còn có một người nữa. Ta cảm giác được khí tức huy chương của hắn, cách ta không xa, là người cùng phía của chúng ta."

Ở phía xa có người bay đến, hắn cũng biết mình bị phát hiện liễu.

"Hai vị!" Người mặc áo bào mầu tro cất cao giọng nói: "Các ngươi công kích thân ảnh mặc áo màu đen là tử thần khôi lỗi của ta."

"Khôi lỗi?" Lâm Lôi và Bối Bối ngẩn người ra.

"Hóa ra là khôi lỗi, khó trách chúng ta phát hiện không được khí tức của ta và cũng khó trách Bối Bối thi triển thiên phú thần thông lại mất đi hiệu lực." Lâm Lôi khóc cũng không được, cười cũng không song. Lúc này, người mặc áo bào mầu tro giờ chuyển thân rời đi.

Bối Bối lập tức mở miệng nói: "Hải, đừng nóng vội đi!"

Nói xong liền bay tới..

"Sưu!" Tử thần khôi lỗi cũng bay tới, nhanh chóng chặn Bối Bối lại. Đồng thời tử thần khôi lỗi miệng phát ra tiếng nói:"Các ngươi định làm gì?"

"Chúng ta cùng một trận doanh đích, không thể hỏi một chút chuyện sao?" Bối Bối nhìn tử thần khôi lỗi ở trước mắt.

Bổn tôn người mặc áo bào mầu tro đã rời đi, lưu lại tử thần khôi lỗi đương nhiên không sợ, cho dù tổn thất thì nhiều nhất tổn thất một khôi lỗi thôi.

"Hai vị ......" Tử thần khôi lỗi lạnh lùng nói: "Làm sao ta biết được các ngươi có hay không cùng một trận doanh với ta. Có lẽ, các ngươi giết chết một binh lính bình thường của phía ta, sau đó lấy máu nhận chủ, dùng thân phận huy chương của bình thường này. Ai có thể xác định được hai người có hay không giả mạo."

Lâm Lôi, Bối Bối ngẩn người ra.

Cũng có thể giả mạo sao?

Suy nghĩ cẩn thận biện pháp giết chết một binh lính bình thường. Đầu tiên giải trừ thân phận huy chương của mình, sau đó lấy máu nhận chủ thân phận huy chương của quân địch. liền có thể ngụy trang. Đợi cho đến khi chiến tranh chấm dứt, lại dùng thân phận huy chương của. Lâm Lôi và Bối Bối còn chưa nghĩ đến điểm này.

"Cho dù các ngươi không giả mạo, người cùng trận doanh cũng có thể tự giết lẫn nhau!" Tử thần khôi lỗi nói xong, liền rời đi.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người cũng không ngăn cản tử thần khôi lỗi.

"lão Đại, ta hiểu được một chút, Vì quan vị thống lĩnh ở trong quân doanh lại đề phòng chúng ta rồi." Bối Bối nói. "Cũng giống như người vừa rồi, lo lắng chúng ta đối phó hắn."

Bối Bối cũng hiểu được, đối phương không phải sợ bọn họ hai người, mà là người cùng một phía chém giết, cho dù giết thành công, cũng không có công lao. Nếu thất bại sẽ chết. Do vậy, người mặc áo bào mầu tro đương nhiên phải đi.

"Hắn lo lắng chúng ta giết hắn sao?" Lâm Lôi bất đắc dĩ nói: "đối với chúng ta, giết hắn không có một chút công lao nào. À. không!" Trong đầu Lâm Lôi chợt sáng lên. Hắn rốt cục hiểu được vì sao người cùng trận doanh cũng có thể tự giết lẫn nhau l.

"Sao?" Bối Bối nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

"Người cùng trận doanh cũng có thể tự giết lẫn nhau." Lâm Lôi cảm thán.

"Sao lại vậy?" Bối Bối khó hiểu nói.

"Rất đơn giản, chỉ cần hai người quen nhau, một người gia nhập Hắc Ám Thần Giới nhất phương, tên còn lại gia nhập Quang Minh thần giới nhất phương. Ví dụ là Bối Bối ngươi cùng ta, ở hai trận doanh đối lập. ta giết chết người phía mình. Có huy chương màu đỏ, đối với ta là vô dụng, nhưng ta có thể cho ngươi! ngươi giết chết người phía ngươi, lấy huy chương màu vàng, ngươi có thể cho ta sử dụng." Lâm Lôi cười khổ nói.

Bối Bối hiểu được.

Thượng vị thần thuộc lĩnh chủ, phủ chủ một phía, rất nhiều người là bằng hữu của nhau. Ví dụ như Bối Lỗ Đặc, có lẽ tại Thiên giới cũng có bằng hữu. Bọn họ gia nhập trận doanh đối lập, hoàn toàn có thể có thể sử dụng cách này.

"Cho nên, cho dù người cùng trận doanh. nếu không quen thuộc nahu, cũng không thể tin tưởng." Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.

Cũng không trách, thanh niên mặc áo bào màu đen không nhận Lâm Lôi, trực tiếp để cho Lâm Lôi rời đi.

"Xem ra, bây giờ chúng ta cũng phải cẩn thận liễu." Bối Bối mở miệng nói: "Cho dù người cùng một trận doanh cũng không thể buông lỏng."

"Đúng vậy." Lâm Lôi cũng cảm giác được nguy cơ của vị diện chiến trường.

Ngoại trừ, bằng hữu thật sự của mình, những người khác đều không thể tin tưởng. Thân phận huy chương chỉ ra thân phận, không nhất định là thật sự!

"Vừa rồi người kia thật thông minh, dụng tử thần khôi lỗi để dẫn dụ." Bối Bối cười đùa nói, "lão Đại, chúng ta cũng có thể làm như vậy. Bất kể người nào cũng không thể cảm giác được khi tức thân phận huy chương trên người tử thần khôi lỗi. Bọn họ sẽ tưởng người của quân địch, sẽ đánh lén! Chúng ta ẩn ở bên cạnh, có thể đánh lén ngược lại."

Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười.

Đây thực sự là biện pháp tốt. Diện tích của vị diện chiến trường khoảng chừng trăm ngàn dặm, nếu phi hành cực nhanh, tựa hồ không xa. Bí mật đánh lén trong phạm vi lớn như thế …… hơn mười người trong tổng số hơn một trăm thống lĩnh ở trong đó, giống như giọt nước mưa trong biển rộng. Ở một chỗ để chờ, rất khó gặp được một người.

Bên trong sơn động, Lâm Lôi, Bối Bối hai người đang ở trong đó. Bọn họ khống chế để tử thần khôi lỗi ỡ xung quanh, cách đó không xa.

"Vừa mới tiến vào vị diện chiến trường không lâu đã gặp được một người. Nhưng bây giờ, một tháng rồi. một người cũng không gặp được." Bối Bối nói thầm: "Dựa theo lời nói của lão Đại, ngay cả chạy đi cũng phải cẩn thận, chờ đợi như như vậy, bao giờ mới đến được Tinh Hà."

"Đừng nóng vội." Lâm Lôi cười nói. Hắn rất kiên nhẫn: "Ở vị diện chiến trường, chỗ nào cũng có thể là chiến trường của các thống lĩnh. Chúng ta không cần chạy loạn xung quanh. Chạy loạn như vậy rất nguy hiểm. Hơn nữa, xác suất gặp một người lại không cao. Chúng ta chờ đợi như này. có lẽ xác suất cũng cao hơn một chút."

"Mỗi người đều chờ đợi thì một người cũng không gặp được." Bối Bối phản bác nói.

"cho nên, chúng ta mỗi một tháng tựu đi tới một khoảng cách, hoán một chỗ phương." Lâm Lôi lạnh nhạt nói, "chúng ta chính là hữu túc túc tám trăm nhiều,hơn...năm thời gian! thời gian rất sung túc!"

Tại vị diện chiến trường, so sánh sự kiên nhẫn. Người nào lo lắng, hơi lộ ra hành tung, sợ rằng đã bị thống lĩnh khác phát hiện ra, một khi bị phát hiện thì sẽ nguy hiểm. Lâm Lôi biết rõ thực lực của mình …… gặp thống lĩnh am hiểu linh hồn công kích thì mình sẽ phiền toái. Mà linh hồn công kích …… đại bộ phận thống đều am hiểu!

"Nếu ngươi không chịu được thì hãy tu luyện đi." Lâm Lôi cười nói.

"Biết rồi." Bối Bối phiết mở miệng.

Lâm Lôi sử dụng bổn tôn để cảnh giác, thần phân thân tập trung tu luyện.

Một người có thể trở thành thống lĩnh lại không có gì xuất sắc sao? Hơn nữa không ít thống lĩnh cũng không phải lần đầu tiên tiến vào vị diện chiến trường. Bọn họ đều có đều có sách lược.

Lâm Lôi áp dụng phương án chờ đợi. Ba tháng trước, mặc dù gặp đuwojc một người, song người đó là cùng trận doanh với. Lâm Lôi và Bối Bối không động thủ.

"Ở địa phương này, chắc là không có thống lĩnh của quân địch đi ngang qua."

"lão Đại, ngươi nhanh chóng quyết định đi. Ta thấy rằng phải đi sang bên kia của Tinh Hà . Ta phỏng chừng trong trận doanh của quân địch, dám chắc thống lĩnh của quân địch càng nhiều!"

Lâm Lôi cố ở lại ba tháng, cuối cùng quyết định rời sơn động. Lâm Lôi, Bối Bối hai người lặng yên, đi tới theo hướng tới gần Tinh Hà.

Trong một thấp, cũng có một gian mật thất trống trải.

Một gã Nam tử tóc đen, mặc áo bào đen đang khoanh chân, ngồi im ở trong mật thất, bên cạnh còn có ba người ngồi khoanh chân. Đột nhiên một đạo thân ảnh lặng yên, theo bậc thang đi lên, khom người nói: "Chủ nhân. Người bên ngoài của chúng ta phát hiện người của phía Hắc Ám thần giới. Là một gã thanh niên và một gã thiếu niên! chủ nhân cho trong bản đồ phổ của chúng ta, cũng không giới thiệu hai người."

"Sao. Là người lạ à?" Nam tử tóc đen, mặc áo bào đen mở mắt, trong đôi mắt xẹt qua một tia tử quang.

"đúng vậy, chủ nhân." Người đó cung kính nói.

"Tốt lắm, cũng nên đi ra ngoài đi săn thôi." Thân hinh của nam tử tóc đen, mặc áo bào đen chớp động, liền biến mất trong mật thất.

Tại vị diện chiến trường, Lâm Lôi muốn đánh lén người khác, người khác cũng muốn đánh lén hắn. Điều này cùng phụ thuộc bản lĩnh. Người nào có bản lĩnh manh ẩn trốn. Người nào có sách lược mạnh! Lâm Lôi, Bối Bối lần đầu tiên tới vị diện chiến trường, kinh nghiệm còn quá ít, muốn đánh lén người khác thì thật khó.

Mà bây giờ ……

Bọn họ đang bị theo dõi!

"Lão Đại, chúng ta chờ đợi ở địa phương nào? Nếu không, chúng ta trực tiếp đi qua Tinh Ha, Ngay tại đây …… hừ hừ, có người lại đây, phải đi tranh tài một hồi." Bối Bối truyền âm nói, trong đôi mắt của hắn không có một tia long lắng, mà ngược lại có một tia hưng phấn.

"Chờ đợi ở bên bờ Tinh Hà, là cái bia cho người khác."

Lâm Lôi đột nhiên nhíu mày.

"Làm sao vậy?" Bối Bối nghi hoặc nói.

"Sưu!"

Lâm Lôi đột nhiên quay đầu lại, chỉ thấy một mũi tên trong nháy mắt tới trước người. Phản ứng đầu tiên của Lâm Lôi đó là " ông” bên ngoài thân tràn ngập xuất thổ quang mang màu vàng, trong nháy mắt bao trùm khoảng cách gần ngàn thước xung quanh. Đúng là tuyệt chiêu của Lâm Lôi - - Hắc thạch không gian!

Dẫn lực hướng tới Lâm Lôi!

"Phốc!" Mũi tên nhanh chóng đâm vào cơ thể.

Tốc độ quá nhanh, Lâm Lôi căn bản không cách nào tránh né.

"Bối Bối, giết hung thủ!" Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm, rồi sau toàn tâm đối phó với linh hồn công kích.

"Bồng!"

Mũi tên này hung hăng đánh về phía linh hồn của Lâm Lôi, đánh vào màng trong suốt, nhất thời bạo liệt ra, biến thành điểm sáng màu trắng. Điểm sáng màu trắng dễ dàng phát hiện lỗ hổng có năng lực phòng yếu, lập tức tấn cống.

"Xuy xuy” linh hồn lực màu xanh hóa thành từng đạo hư vô hình kiếm, lần lượt đánh sâu vào điểm sáng màu trắng.

"Người này là ai? Lôi Tư Tinh? Hình dáng căn bản không đúng. Chỉ là này dẫn lực làm sao mạnh như vậy được. may là …… ta đừng từ xa ngay từ đầu." Thân ảnh màu tím cách Lâm Lôi vài trăm thước, phát động đánh lén. nếu khoảng cách tái gần, Lâm Lôi và Bối Bối sẽ phát hiện.

Hắc thạch không gian bao trùm khoảng cách mặc dù xa.

Nhưng tốc độ của người mặc áo báo màu tím cũng rất nhanh, chống lại dẫn lực, dám chạy ra khu vực hắc thạch không gian chỉ trong thời gian ngắn. Bối Bối cách hắn cũng chỉ hai - ba trăm thước.

"U”

Bối Bối phẫn nộ, lại một lần nữa thi triển thiên phú thần thông.

"Sao?" Người mặc áo bào màu tím vừa nhìn thấy ảo ảnh phệ thần thử khổng lồ, sợ đến vừa nhảy lên: "vừa rồi là tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh, người này lại có tuyệt chiêu của Bối Lỗ Đặc!"

Bên ngoài thân người mặc áo bào màu tím bộc phát ra vầng sáng màu trắng, là chủ thần lực!

Tốc độ trong nháy mắt tăng đến cực hạn.

"Ông!" Thiên phú thần thông ẩn chứa ba động kỳ dị, nhanh chóng chạy trốn!

"Hắn nhanh thật, để cho hắn thoát được!" Bối Bối không cam lòng nói.

Thiên phú thần thông dùng linh hồn lực lai thi triển, có một quá trình. hơn nữa có khoảng cách hạn chế. Bối Bối vốn cách đối phương khoảng hai - ba trăm thước, hơn nữa trong lúc nguy cấp, đối phương liều mạng tiêu hao một giọt chủ thần lực, tăng tốc chạy trối chết.

"Chuyện gì xảy ra? Hai tiểu tử xa lạ, một người có tuyệt chiêu của Lôi Tư Tinh, người còn lại có tuyệt chiêu của Bối Lỗ Đặc. Thật sự là xui xẻo. Hôm nay thiếu chút nữa, Ô Ngõa Nã ta thua bởi tay bọn họ. Chưa được cái gì, đã tổn thất một giọt chủ thần lực, Thật sự là!" Người mặc áo bào màu tím không cam lòng: "Không ổn rồi, chủ thần lực phát tán …… nhất định sẽ khiến cho thống lĩnh khác chú ý. Xui xẻo, xui xẻo!"

Đôi lời của người dịch:

Mấy hôm nay mình post lại mấy chương cũ vì:

- Do một số lý do, ban quản trị đã xóa bài của người dịch trước.

- Theo như một số bạn đọc lại thì bản dịch mình post đầy đủ hơn.

Đêm nay mình sẽ post đến chương 17 nhưng sẽ muộn đấy, mình sẽ làm xong đến chương 17 mới ngủ. Tốt nhất là các bạn đi ngủ đi cho đỡ mệt. Mình không thể nào hứa chính xác là mấy giờ xong.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 15: Lựa Chọn

Bối Bối không cam lòng nhìn theo hướng người mặc áo bào màu tím rời đi, nhưng tốc độ của người mặc áo bào màu tím bình thường đã vượt qua hắn, một khi sử dụng chủ thần lực thì càng vượt xa. Bối Bối chỉ có thể trơ mắt nhìn người ta rời đi. Nếu không phải tốc độ không bằng người ta, Bối Bối cũng không có khả năng cách hai ba trăm thước thi triển thiên phú thần thông.

“Coi như ngươi may mắn.”

Bối Bối cảnh giác quan sát bốn phía rồi như một mũi tên hướng về phía Lâm Lôi

“ Lão Đại, không sao chứ”- Bối Bối lo lắng hỏi.

Lâm Lôi lúc này cũng mở mắt, khẽ liếc xung quanh:” Động tĩnh vừa rồi nói không chừng có thể dẫn người khác tới, Bối Bối trước hết chúng ta hãy rời khỏi nơi này, rồi nói sau”. Trong các thống lĩnh tại chiến trường vị diện, Lâm Lôi chỉ có thể xem như ở tầng thấp, còn Bối Bối nhiều nhất cũng xem như ở trung tầng. Hai người còn chưa có quang minh chính đại nghênh tiếp đối thủ có thực lực.

“Sưu!”. Hai người hoá thành hai đạo ảo ảnh trong nháy mắt biến mất.

Chỉ sau khi bọn họ rời đi, giữa không trung liền xuất hiện một nhóm người mặc áo bào màu đen, thoáng dừng lại quan sát, rồi sau đó rời đi.

Tại vị diện chiến trường, dám phi hành giữa không trung đều là thống lĩnh cực mạnh, có đủ tự tin ứng phó với mọi đối thủ. Dù sao phi hành giữa không trung có thể dễ dàng bị người khác nhìn thấy. Lâm Lôi cùng Bối Bối đều là di chuyển trên mặt đất.

“Bối Bối, sao không đuổi theo người kia?”- Lâm Lôi cười nói.

“Không đuổi kịp! Tên gia hoả kia ngay từ đầu đã ẩn nấp ở nơi xa như vậy. Hắc Thạch không gian của lão Đại ngươi phóng ra, hắn đã rất nhanh chạy thoát. Thiên phú thần thông của ta thi triển ra còn chưa kịp ảnh hưởng đến hắn”- Bối Bối tức giận nói. “Tên khốn này cũng thật hỗn đản, ở xa như vậy mà đánh lén, ngay cả tới gần cũng không dám.

Lâm Lôi lắc đầu nói: “Đây là vị diện chiến trường chứ không phải là hai người đối chiến. Sách lược của mỗi người đều không giống nhau. Hơn nữa, gia nhập chiến trường vị diện không chỉ là Hắc ám thần giới và Quang Minh thần giới mà ngay cả siêu cấp cường giả của các vị diện khác cũng xuất hiện để trợ giúp mỗi phía. Cho nên cường giả từ Tứ đại chí cao vị diện và Thất đại vị diện cũng đều ở đây. Thật sự là một chiến trường đáng sợ. Vì vậy đối phương cẩn thận cũng là đúng thôi.”.

Bối Bối cảm thấy áp lực, ngoại trừ chiến trường vị diện thì còn có địa phương nào có thể khiến cho các đỉnh cấp cường giả hội tụ, dùng các thủ đoạn chém giết lẫn nhau?

“ Không biết nơi này có bao nhiêu thống lĩnh?”- Bối Bối thì thầm.

“Ta thấy Hắc Ám thần vị diện cùng Quang Minh thần vị diện bản thân cũng có chừng hai - ba mươi thống lĩnh, ngược lại từ các vị diện khác cũng tới không ít. Mỗi chí cao vị diện tới hơn mười mấy người mà mỗi thần vị diện cũng có chừng mười người, tổng cộng tới gần trăm vị”- Lâm Lôi cảm thán nói: “Hơn nữa ta tính toán vẫn chưa đủ. Ngoại trừ thống lĩnh, còn có những cường giả từng là phủ chủ, lĩnh chủ. Mặc dù họ đã thoái vị nhưng mà thực lực của họ thì không có giảm bớt, bọn họ cũng có thể tới đây”.

Bối Bối cũng gật đầu: “Đúng vậy, những người này lấy thân phận binh sĩ bình thường mà tiến vào”.

Giống như Lâm Lôi và Bối Bối, Bối Bối chỉ là thân phận binh lính bình thường, nhưng nói về thực lực thì Bối Bối có thể yếu sao? Cũng tương tự như vậy, tại vị diện chiến trường, chân chính mang thân phận thống lĩnh có lẽ cả hai bên có khoảng một trăm, nhưng xét về có thực lực như thống lĩnh thì có thể còn nhiều hơn nữa.

Vô số năm qua, không ít đỉnh phong cường giả vì thực lực không bằng người mà thối vị. Cũng có khi là không muốn tranh đoạt quyền vị mà tự mình thối vị. Những người này, thực lực không thể khinh thường.

“ Tai vị diện chiến trường còn dám kiêu ngạo, cũng chỉ có mấy người”.- Lâm Lôi lắc đầu cười, không có đủ thực lực mà kiêu ngạo thì chỉ có chết. Hiện tại có khả năng kiêu ngạo thì tuyệt đối có cấp bậc ngang với Đan Trữ Đốn. Cho nên, kẻ đánh lén chúng ta thủ đoạn phi thường đúng, môt kích không thành, lập tức chạy trốn”.

“Thật sự là âm hiểm”. Bối Bối thì thầm.

“Âm hiểm như vậy nhưng lại an toàn”. Lâm Lôi hít sâu một hơi “Bối Bối, ta thấy, chúng ta nên dùng sách lược của hắn. Tìm mục tiêu! Nếu đánh lén thất bại, lập tức không do dự mà chạy trốn”.

“Hắc hắc, bị người khác đánh lén, cảm giác thật khó chịu. Đánh lén kẻ khác, sẽ rất sảng khoái đây”. Hai mắt Bối Bối sáng lên.

Lâm Lôi bất đắc dĩ cười.

Ai mà nguyện ý đánh lén chứ? Có điều là không còn biện pháp nào, quang minh chính đại chiến đấu mà gặp phải người mạnh hơn, thì chỉ có chịu chết.

“Đánh lén, cả ngươi và ta cùng thi triển”. Trên đường rời đi, trong đầu Lâm Lôi đã có kế hoạch, lúc này mới nói: “Gặp được mục tiêu, Bối Bối ngươi thi triển thiên phú thần thông Phệ Thần, còn ta lập tức tiến hành vật chất công kích. Có thể ngăn trở một kiếm Lưu Ảnh của ta, là rất ít”.

Lâm Lôi rất tự tin.

Thiên phú Phệ Thần của Bối Bối xem như nhằm vào linh hồn, thần cách, mà Lâm Lôi là vật chất công kích.

“Bối Bối, Phệ Thần của ngươi từng thi triển thất bại với người nào chưa?” Lâm Lôi hỏi.

Phải biết rõ về uy lực thiên phú thần thông của Bối Bối, mới có thể làm kế hoạch hoàn hảo.

“Ồ, gia gia đã từng đề cập qua, đạt tới Đại viên mãn cảnh giới, hẳn là có khả năng cản trở thiên phú thần thông của ta”. Bối Bối nói.

Lâm Lôi gật đầu nói: “Còn có gì nữa không?”

“Nếu có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, hẳn là cũng có khả năng ngăn cản”. Bối Bối nói, lập tức nở nụ cười: “Có điều, cũng không cần lo lắng, những người có chủ thần khí rất ít. Trong các thống lĩnh, phỏng chừng chỉ có một bộ phận có chủ thần khí thôi. Hơn nữa chủ thần khí cũng chia làm ba loại, linh hồn phòng ngự chủ thần khí rất ít ỏi. Những người sở hữu là cực kì ít.”

Lâm Lôi đối với câu trả lời của Bối Bối cũng không lấy làm ngạc nhiên.

Linh hồn phòng ngự chủ thần khí là do chủ thần luyện chế để bảo vệ linh hồn của chính mình. Chủ thần khí dùng để bảo vệ linh hồn của chính chủ thần, có khả năng ngăn cản một chiêu của Bối Bối, cũng là điều đương nhiên.

“Bối Bối, nếu đối phương sử dụng chủ thần lực thì có thể ngăn cản được không?”. Lâm Lôi hỏi tiếp, đây là điều mà Lâm Lâm quan tâm nhất.

“Hắc hắc, sử dụng chủ thần lực, cũng không ngăn cản được”- Bối Bối tự tin nói: “Thiên phú thần thông Phệ Thần của ta, không gì không thể xâm nhập, trừ phi linh hồn phòng ngự hoàn mĩ vô khuyết, nếu không chỉ cần một tia tỳ vết, thiên phú thần thông của ta liền dễ dàng đi nơi tập trung linh hồn, thần cách”.

Lâm Lôi nhè nhẹ gật đầu:

“Xem ra, ta cũng khó mà ngăn cản được một chiêu này”. Lâm Lôi cười nói.

“Hắc hắc”- Bối Bối đắc ý gật đầu- “Trừ phi linh hồn phòng ngự chủ thần khí của lão Đại hoàn toàn chữa trị”.

“Có thể hoàn toàn chữa trị, nói dễ vậy sao”. Lâm Lôi cười nói.

Lúc này nói chuyện, Lâm Lôi cũng biết thiên phú thần thông của Bối Bối rất đáng sợ. Phàm không phải Đại viên mãn, hoặc Thống Lĩnh sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí, gặp một chiêu này đúng là kiếp nạn. Phương pháp duy nhất là giống như Người mặc áo bào màu tím, ngay từ đầu đã lập tức giãn khoảng cách ra thật xa.

Một khi trong phạm vi công kích, sẽ khó có thể chống lại.

“Trong các thống lĩnh, cũng chỉ có một bộ phận là sở hữu chủ thần khí. Có linh hồn phòng ngự chủ thần khí thì càng ít”. Lâm Lôi trong lòng tràn ngập tin tưởng: “Một chiêu này của Bối Bối, có khả năng đối phó với hơn phân nửa thống lĩnh. Cũng khó trách Bối Lỗ Đặc nói: một chiêu này của Bối Bối có lực công kích gần bằng ông ta”.

Lâm Lôi đối với lữ trình tại vị diện chiến trường đã tràn ngập tin tưởng.

Dù sao, không chỉ có tuyệt chiêu của Bối Bối, Hắc Thạch không gian của Lâm Lôi cùng Long Ngâm thiên phú và thần binh Lưu Ảnh thần kiếm , ba chiêu hợp nhất cũng đáng sợ không kém.

Rất nhanh, hai tháng đã trôi qua.

“Lão Đại, đã hai tháng nay cũng chỉ phát hiện được một người. Hiệu suất của chúng ta quá thấp”. Bối Bối có chút nóng vội.

Muốn tìm giết thống lĩnh của quân địch, nhưng ngay cả mục tiêu cũng không có. Có lực mà không có chỗ sử dụng.

Lâm Lôi gật đầu: “Bối Bối, ở bên này Tinh Hà, phỏng chừng cũng có quân địch. Bọn họ mặc dù có tới, nhưng chắc cũng rất cẩn thận. Muốn tìm được họ, sẽ rất khó. Ta thấy, hay là chúng ta trực tiếp tới đại bản doanh của bọn họ”.

“Lão đại, ý của ngươi là?” Bối Bối mắt sáng ngời.

“Xuyên qua Tinh Hà, đi tới bên kia”.

Vị diện chiến trường quanh năm không có mặt trời và mặt trăm, ngẩng đầu lên liền dễ dàng thấy đủ loại màu sắc của không gian loạn lưu. Mặc dù tráng lệ nhưng cực kỳ nguy hiểm. Cả vị diện chiến trường bởi vì trên cao là không gian loạn lưu mà không gian hoàn toàn ở trong trạng thái tối tăm.

Tinh Hà!

Tại nơi phân cách chiến trường vị diện ra làm đôi này, cũng là địa phương nguy hiểm nhất.

“Lão Đại, đây là Tinh Hà sao? Nơi này là hà lưu”. Bối Bối cùng Lâm Lôi lúc này đang đứng trong bụi cỏ, đưa mắt nhìn Tinh Hà ở phía xa.

Tinh Hà cực kì dài, dựa theo miêu tả trên bản đồ, đây là nơi chia vị diện chiến trường ra làm hai, tự nhiên có chiều dài tới cả trăm ngàn dặm. Ít nhất là liếc mắt một cái cũng không thấy điểm cuối. Mà chiều rộng thì….

“Chí ít cũng tới ngàn dặm”- Lâm Lôi liếc mắt một cái xem qua.

Tinh Hà rộng chừng ngàn dặm. Lần đầu nhìn thấy, Tinh Hà lấp lánh rực rỡ vô cùng . Nhìn ký mới có thể phát hiện, lấp lánh không phải là nước mà là từng đạo không gian loạn lưu. Khu vực Tinh Hà, khe nứt không gian nhiều không đếm xuể, mà không gian loạn lưu cũng là tuỳ ý cũng có thể thấy được.

Bởi vì có rất nhiều nên mới hình thành hà lưu lấp lánh, do không gian loạn lưu tạo thành hà lưu.

“Địa phương quỷ quái này, làm sao có thể đi qua đây?”- Bối Bối nhíu mày nói.

Lâm Lôi cũng cẩn thận quan sát, khe nứt không gian xuất hiện liên tục, không thể đếm hết. Đương nhiên bên trong khu vực hàng ngàn dặm, cũng có vài địa phương an toàn. Chỉ thấy một ít khối đá, những hòn núi đá, núi đất nhỏ vẫn trôi dạt bên trong Tinh Hà. Chúng có khả năng trôi dạt, hiển nhiên tại vị trí của chúng không có khe nứt không gian.

Tuy nhiên, tại trung tâm Tinh Hà, Lâm Lôi bọn họ cũng không có khả năng thuấn di qua được.

“Tinh Hà, có hai thông đạo khá rộng”. Lâm Lôi nói “Chỉ là, tại hai đầu thông đạo đều có quân doanh đóng trú, đều bị khống chế. Ở một đầu là người của chúng ta, sẽ không bị công kích. Nhưng nếu qua thông đạo, xuất hiện tại bên kia, thì sẽ lọt vào sự công kích của quân địch”.

Hai bên vị diện chiến trường, kỳ thật hai đầu thông đạo cố định tại một chỗ.

“Lão Đại, chúng ta thật sự khó đi qua thông đạo sao?” Bối Bối nhướng mày.

“Đúng, chỉ có thể từ trong không gian loạn lưu, khe nứt không gian dày đặc mà tìm một địa đạo an toàn”. Lâm Lôi cẩn thận nhìn ra xa, “Bối Bối, cẩn thận tìm địa phương không có khe nứt không gian”.

“Không có biện pháp”. Bối Bối thì thầm nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều ngưng thần nhìn về phía Tinh Hà.

Lâm Lôi rất nhanh liền phát hiện, bên trong Tinh Hà, cũng có chỗ không có khe nứt không gian, cũng không có không gian loạn lưu. Những địa phương này, nối nhau liên tiếp tạo thành một thông đạo. Điều Lâm Lôi muốn làm, chính là tìm một thông đạo nhỏ có thể sang tới bên kia.

“Lão Đại, ngươi xem, bên kia tựa hồ có khả năng đi qua được.” Bối Bối chỉ vào nói: “Có điều, ta chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ mấy trăm dặm, còn đoạn sau chỉ mơ hồ. Khe nứt không gian nhỏ, không cách nào hoàn toàn thấy rõ”.

Lâm Lôi nhìn thoáng qua, lắc đầu: “Không được, cũng giống như thông đạo ta tìm thấy, đoạn cuối không cách nào xác định. Bối Bối, chúng ta trước hết di chuyển trên các đỉnh núi và đất đá trôi dạt để đến trung tâm Tinh Hà. Khi tới giữa trung tâm, sẽ tìm được thông đạo sang bên kia”.

“Tốt.” Bối Bối cũng không có biện pháp.

“Dọc theo cái này, vừa vặn có thể tới trung tâm, cũng đi trên núi đá để tiến vào”. Lâm Lôi lập tức quyết định.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người chú ý xung quanh một chút, rồi nhanh chóng hoá thành hai đạo ánh sang đi tới bờ trên của Tinh Hà. Vừa đến bờ Tinh Hà, Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức cảm giác được áp lực. Phía trước bọn họ, trên Tinh Hà lập tức xuất hiện một lượng lớn khe nứt không gian cùng không gian loạn lưu.

“Đi”- Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi cùng Bối Bối, trong nháy mắt đã lọt vào bên trong Tinh Hà. Hai người linh hoạt xuyên qua, di chuyển lên xuống cực nhanh, xảo diệu tránh được khu vực nguy hiểm nhất.

Lúc này, Lâm Lôi và Bối Bối như người đang nhảy múa trên lưỡi đao, cực kỳ nguy hiểm.

Có thể đạt tới trình độ của bọn họ, khả năng khống chế lực cực cao, suốt quá trình di chuyển động tác không có một tia sai sót. Có đôi khi vừa vặn tránh khỏi khe nứt không gian, lần lượt vượt qua cửa ải gian nan.

“Ở ngay phía trước.” Lâm Lôi vui vẻ nói.

Ở phía trước, đang có chừng mấy chục thước có núi đá trôi dạt, trôi dạt lâu như vậy mà không bị vỡ vụn, hiển nhiên khu vực này không có gì nguy hiểm.

“Sưu!”, “Sưu!”.

Lâm Lôi cùng Bối Bối lần lượt hạ xuống bề mặt núi đá.

“Hô” Lúc này Lâm Lôi mới thở dài một hơi.

Nhìn lại xung quanh một chút, xung quanh có đầy khe nứt không gian cùng không gian loạn lưu, Lâm Lôi không khỏi cười nói: “Bối Bối, ở đây, ta đang có cảm giác như mình đang ở tại Ngọc Lan đại lục, trong vị diện mật thất ở Long Huyết toà thành. Có điều bên ngoài vị diện mật thất có một màng bảo vệ khỏi không gian loạn lưu và khe nứt không gian, còn ở đây thì không có gì bảo vệ”.

“Lão Đại…”. Bối Bối đột nhiên nói “Ngươi nói xem có thống lĩnh ẩn nấp tại núi đá ở trung ương Tinh Hà không?”.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả toan48kms đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 16: Hạ Sát Thủ

Trung tâm Tinh Hà, Lâm Lôi, Bối Bối hai người đứng trên mặt khối đá lớn đang trôi dạt.

“Không chừng xung quanh có nguy hiểm” Bối Bối nhìn về bốn phía.

“ Ẩn núp tại núi đá ở trung tâm Tinh Hà sao?” Lâm Lôi nhịn không được quan sát bốn phía xa xa, lập tức cười nói: “Bối Bối, ngươi đừng nghĩ lung tung vậy chứ, tại trung tâm Tinh Hà chiến đấu, phỏng chừng không có thống lĩnh nào dám làm như vậy. Một khi không cẩn thận, bị hãm nhập vào khe nứt không gian và không gian loạn lưu thì sẽ rất thảm đấy”.

“À, cũng đúng”. Bối Bối cũng không khỏi sờ sờ cái mũi của mình, cười hắc hắc một tiếng.

“Tốt lắm, đứng ở trung tâm Tinh Hà, rất dễ bị người khác phát hiện, chúng ta mau kiếm đường để đi tiếp. Thật nhanh đi sang bên kia”. Lâm Lôi liền nói.

“Đúng.” Bối Bối cũng lập tức quan sát khe nứt không gian và không gian loạn lưu phía trước.

Tại trung tâm Tinh Hà, nếu bên kia có người quan sát, rất dễ dàng phát hiện ra Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

“Không được, cái này không được”. Lâm Lôi lắc đầu bỏ qua một cái thông đạo mà mình mới phát hiện. Đôi khi phát hiện một thông đạo kéo dài đến trăm dặm, nhưng lại bị khe nứt không gian hoàn toàn ngăn trở, không có chút cơ hội nào.

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều cấp tốc tìm kiếm.

“Lão Đại, ta phát hiện một cái thông đạo”. Bối Bối kinh hỉ nói.

“Vậy sao? Cái nào?” Lâm Lôi cũng không nhịn được vui vẻ.

“Bên này, ngươi xem, theo đường này, tới phía kia… chuyển thành một đường cong lớn. Lộ tuyến phía dưới tương đối rõ ràng đấy chứ”. Bối Bối hưng phấn nói.

Lâm Lôi ánh mắt nhanh chóng đưa mắt nhìn sang phía đối diện, xác định được một cái thông đạo có thể đi qua.

“Xuất phát”. Lâm Lôi lập tức hạ lệnh.

Tại trung tâm Tinh Hà, chần chừ càng lâu càng dễ bị đối phương phát hiện. Bình thường lướt qua Tinh Hà sang phía đối diện, rất dễ bị phát hiện, bị đánh lén trong lúc đang vượt qua Tinh Hà.

“Hô!” “Hô!”.

Hai đạo ảo ảnh phảng phất như tia chớp di chuyển trong Tinh Hà. Khi thì chậm rãi, khi thì nhanh chóng, khi thì vặn vẹo… Tóm lại, vừa vặn tránh thoát khỏi những địa phương nguy hiểm.

“Có người”- Ở phía đối diện, có một đám binh lính phát hiện hành tung cực nhanh của Lâm Lôi và Bối Bối . “Có hai người tới?” Thanh niên cầm đầu tóc màu bạc, lãnh khốc nhìn qua, lập tức phân phó : “Hai người này dám chắc có một thống lĩnh, hoặc cả hai người đều là thống lĩnh. Chúng ta lập tức lui lại. Đồng thời…, nhị ca, ngươi lập tức quay về bẩm báo thống lĩnh đại nhân. Đề phòng hai người này rời đi, chúng ta phải động thủ.”

“Biết rồi.”

Một đạo nhân ảnh cực nhanh rời đi.

Lâm Lôi cùng Bối Bối căn bản không biết, tại bờ đối diện bọn họ lựa chọn có một quân doanh. Thế nhưng quân doanh đó đã bị núi ngăn cản, nên Lâm Lôi cùng Bối Bối không phát hiện ra. Lúc này Lâm Lôi cùng Bối Bối còn đang chú ý tới nguy hiểm trên thông đạo, căn bản không biết tại phía xa có người đang chú ý theo dõi bọn họ.

“Mấy người các ngươi cũng lui lại, không được đánh bừa. Theo ta, mười người chúng ta cũng không đánh lại được đối phương”. Thanh niên tóc màu bạc phân phó: “Khi nào đại quân tới đây, hoặc thống lĩnh đại nhân tới đây hãy nói tiếp”. Bọn họ cũng chỉ là tiểu đội tuần tra bên ngoài quân doanh, cách quân doanh hơn mười dặm.

Bọn họ cũng không phải là kẻ ngu, cùng thống lĩnh cấp bậc liều mạng giao chiến sao? Căn bản là chịu chết. Nếu như có mấy trăm hoặc hơn một ngàn binh lính, bọn họ còn có chút tin tưởng.

“Người tới nhanh quá” Những binh sĩ này vẫn chú ý theo dõi, đồng thời bọn họ cũng sớm lùi về gần quân doanh ở sơn khâu, nấp phía trong bụi cỏ.

“Thống lĩnh có lệnh, giết chết bọn họ!”. Lúc này mệnh lệnh của thống lĩnh mới tới.

“Các huynh đệ, lên!” Lúc này Thanh niên tóc màu bạc mới hô lớn. Lúc này dù sao bọn họ cũng không đơn độc, trong quân doanh cũng đã tới lượng lớn nhân mã.

“Oanh long long”

Lúc này binh lính tại quân doanh cũng đã tới nơi, cùng tiểu đội tuần tra đang hướng về phía quân địch đuổi giết, số lượng binh lính đạt tới ngàn người.

“Sưu!” “Sưu!” Lâm Lôi, Bối Bối hai người nhanh như sét hạ xuống phía bờ đối diện.

“Lão Đại, có người, rất nhiều người”. Bối Bối cả kinh nói, Lâm Lôi lúc này cũng phát hiện thấy. Tại bụi cỏ phía xa xa đang có một lượng lớn bóng người đang cực nhanh phi hành tới đây, đồng thời phía xa hơn mười dặm thấy thấp thoáng bóng lều, bị sơn khẩu che chắn đi.

“Bất hảo, đây là một quân doanh của quân địch, chúng ta đi mau”.- Lâm Lôi không dám chần chừ, cùng Bối Bối lập tức chạy trốn.

“Công kích!” Một tiếng hô vang lên, nếu nói về tốc độ, binh lính không có mấy người có khả năng vượt qua Lâm Lôi, Bối Bối. Nếu như cứ truy kích, càng chạy thì khoảng cách càng xa, không bằng lúc này lập tức công kích. Chỉ nghe thấy một tiếng hô ra lệnh, nhất thời---

“Oang!”

“Oanh!”

Đủ các loại quang mang ánh sáng, các đạo linh hồn công kích trong suốt tất cả đều cực nhanh lướt qua khoảng cách vài dặm bắn về phía hai người Lâm Lôi, Bối Bối.

Lâm Lôi, Bối Bối tốc độ chạy trốn lập tức gia tăng.

“Phốc!” “Phốc!”

Chỉ thấy công kích giống như mưa, bao trùm lên Lâm Lôi Bối Bối, liền có mấy đạo công kích trúng người Lâm Lôi, Bối Bối.

Trong tiếng nổ mạnh, Lâm Lôi, Bối Bối hai người lập tức chạy nhanh hơn, rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt của truy binh.

“Thống lĩnh!” Lúc này hơn một ngàn truy binh hướng tới một người cung kính hành lễ.

Người này như mặt trời chói mắt, mái tóc dài màu vàng tung bay, khuôn mặt trắng nõn như nữ nhân, mặc trường bào màu vàng, tuỳ ý liếc mắt về phía xa xa một cái: “Để cho bọn họ chạy thoát sao?”

“Không đuổi kịp” quan quân vừa hạ lệnh công kích liền nói.

“Không đuổi kịp, nếu lướt qua Tinh Hà này với tốc độ của một thống lĩnh mà nói, rất ngắn ngủi. Hai người này bị chúng ta phát hiện, đã là rất trùng hợp. Nếu có thể giết chết một hai người thống lĩnh, thì vận khí của ta cũng thật quá tốt. Tốt lắm, trở về!”. Thống lĩnh tóc vàng cười nhẹ nói.

Trong một bụi cỏ rậm rạp, Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người đều ở đó.

“Thật là quá xui xẻo” Bối Bối nhếch môi nói: “Lão Đại, ngươi không sao chứ?”

“Không sao, có tổng cộng bốn đạo vật chất công kích, một đạo linh hồn công kích, ảnh hưởng không lớn”. Lâm Lôi cũng cảm thấy xui xẻo, bên bờ Tinh Hà, kéo dài trăm ngàn dặm. Mình tuỳ tiện chọn ra một vị trí đi qua. Ai ngờ phía bờ đối diện vừa vặn lại có một quân doanh.

Lâm Lôi lập tức cười: “Bất quá, cuối cùng chúng ta cũng an toàn ở phía của quân địch”.

“Đúng”. Mắt Bối Bối sáng lên: “Lão Đại, bây giờ chúng ta bắt đầu tìm kiếm mục tiêu chứ?”

“Bắt đầu thôi, phỏng chừng ở bên này so với bên kia của chúng ta, có rất nhiều”.

Lâm Lôi cùng Bối Bối tại phía bên này của quân địch, tương tự lấy sách lược phòng thủ. Tuỳ tiện trên mặt đất, mỗi người đào một huyệt động, hai người ở trong đó yên tĩnh tu luyện, đồng thời đều khống chế một tử thần khôi lỗi dò xét chúng quanh, bắt đầu lặng lẽ hành động hấp dẫn thống lĩnh đối phương đi ngang qua.

Một gã tráng hán mặc quần dài, áo ngắn cao chừng ba thước đang lặng yên hành tẩu. Hắn có một mái tóc màu vàng rối bời như sư tử cùng với chiếc miệng rộng hé ra. Đôi mắt màu vàng sáng mỗi thời khắc đều chú ý bốn phía để tìm kiếm mục tiêu.

“Sao?”

Tráng hán mái tóc kim sắc rối bời mắt toả sáng, nhìn chằm chằm về phía xa, một bóng người đang lặng yên di chuyển. Hắn không khỏi rộng miệng nở ra nụ cười “Không nghĩ tới, lại gặp một người. À, không có khí tức của thân phận huy chương, là quân địch!”

Tráng hán tóc vàng thân hình nhanh như set, đột nhiên bắn nhanh tới.

Mà lúc này, bóng người nọ cũng vừa vặn quay đầu, cũng phát hiện kim sắc tráng hán nọ đánh tới.

“Sưu!” Bóng người không chút do dự, lập tức chạy trốn.

“Còn muốn trốn? Đáng tiếc, tốc độ lại không bằng ta”. Tráng hán tóc vàng đôi mắt toả sáng.

Trong huyệt động dưới long đất, Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người đang khoanh chân ngồi tĩnh toạ.

“Lão Đại, có mục tiêu, đang đuổi theo tử thần khôi lỗi do ta khống chế”. Bối Bối đột nhiên mở to mắt.

Lâm Lôi cũng vui mừng mở to mắt “Tại bên này của quân địch, hiệu suất quả là cao. Mới có bảy ngày, đã phát hiện được người”.

“Mau, xuất phát”.

Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người không chút do dự, trực tiếp phi ra khỏi lòng đất.

Nếu quân địch phát hiện mục tiêu là tử thần khôi lỗi, thì đánh lén sẽ khó khăn hơn nhiều. Lâm Lôi cùng Bối Bối, bản thân khống chế tử thần khôi lỗi tại vùng phụ cận. Bởi vì khoảng cách gần, rất dễ dàng khống chế tử thần khôi lỗi, hướng về phía hai người phi tới.

Trong bụi cỏ dại.

Lâm Lôi, Bối Bối ẩn nấp ở trong đó quan sát hai bóng người một trước một sau đang truy nhau ở xa xa. Tử thần khôi lỗi này là cấp bậc thượng vị thần khí, tốc độ cực nhanh. Bất quá dưới tình huống bình thường, cao thủ cấp bậc thống lĩnh tốc độ hẳn là vượt xa tử thần khôi lỗi này.

“Tráng hán tóc vàng này, tốc độ cũng không quá nhanh” Lâm Lôi liếc mắt một cái liền phán đoán.

“Lão Đại, ta không cảm thấy khí tức huy chương trên người hắn, hẳn là quân địch” Bối Bối vui vẻ nói.

Lâm Lôi con mắt cũng sáng ngời.

Lão Thiên! Ở bên mình một phương, gần nửa năm cũng không có một chút thu hoạch. Chính là ở bên này mới có bảy ngày đã phát hiện quân địch. Hiệu suất quả nhiên cao.

“Bối Bối, chuẩn bị cùng động thủ” Lâm Lôi truyền âm nói.

“Yên tâm, lão Đại” Bối Bối cũng kích động.

Lâm Lôi, Bối Bối yên lặng quan sát tráng hán tóc vàng truy sát tử thần khôi lỗi. Rốt cục… tráng hán đó cũng đuổi tới, chỉ thấy hắn có một mái tóc màu vàng rối bời, miệng rộng phát ra tiếng gầm nhẹ, quyền phải đột nhiên đánh ra, một quyền xuất ra, không gian giống như nước chảy cuộn lên.

“Thật mạnh”. Lâm Lôi Bối Bối sắc mặt biến đổi. Tính ổn định của không gian tại chiến trường vị diện so với chí cao vị diện còn muốn cao hơn

Tử thần khôi lỗi cũng trở tay, quyền đối quyền!

“Bồng!”

Cánh tay phải tử thần khôi lỗi hoá thành mảnh nhỏ, đồng thời cả than thể cũng trở lên chấn động kịch liệt, sau đó trực tiếp băng liệt rơi xuống.

Một màn này cũng làm Lâm Lôi Bối Bối sợ đến nhảy lên. Một quyền làm vỡ tan thượng vị thần khí, đao kiếm cũng không thẻ so sánh được. Một quyền của tráng hán tóc vàng làm nổ nát cánh tay, đất kịch liệt chấn động, làm cả thân thể tử thần khôi lỗi nát. Công kích này, thật quá doạ người.

“Sao?” Tráng hán tóc vật sửng sốt, trên mặt đất không có thần cách lẫn thân phận huy chương.

“Không ổn rồi”- Tráng hán tóc vàng ngẩng đầu.

Liền thấy trên cao chừng trăm thước, một phệ thần hư ảnh cực lớn xuất hiện giữa không trung, một gã thiếu niên cũng đang lạnh lung nhìn vào hắn.

“Ông” một cỗ ba động kì lạ trong nháy mắt phát ra, tráng hán tóc vàng vốn không kịp né tránh, trực tiếp bị hãm nhập vào, một cỗ năng lượng kì dị trực tiếp tiến nhập vào trong óc hắn.

Thiên phú thần thông- Phệ Thần!.

“Oanh” quang mang màu vàng trong nháy mắt phát ra, trực tiếp áp tới kim sắc tráng hán.

“Hưu!” một ảo ảnh màu vàng cực nhanh đánh tới.

Dựa theo kế hoạch của Lâm Lôi cùng Bối Bối, vô luận một chiêu của Bối Bối có tác dụng hay không, Lâm Lôi cũng đồng thời thi triển một kiếm cực mạnh. Có thể chống cự Phệ Thần, cũng không nhất định có khả năng chống lại một kiếm này của Lâm Lôi.

“Hống!” Tráng hán tóc vàng phẫn nộ rống to.

“Cũng không chết.” Bối Bối không khỏi thầm mắng, quân địch không phải là Đại viên mãn thượng vị thần, chính là có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Vừa tới trận doanh của quân địch, đã đụng phải một người khó giải quyết như vậy, thật xui xẻo.

“Xuy”

Thần kiếm Lưu Ảnh lập tức vô ảnh xuất ra – Viên không liệt!

Thông qua thần cách binh khí, thi triển một kiếm cực mạnh. Mũi kiếm trực tân công vị trí giữa lông trên trán đối phương .

“Hỗn trướng!” Tráng hán tóc vàng cũng phát hiện được kình khí sắc bén, lền nghiêng đầu né tránh.

“Phốc xích!”

Lưu Ảnh thần kiếm trực tiếp đâm vào đúng vị trí tráng hán tóc vàng, chỉ là chỉ có âm thanh xuy xuy vang lên, hiển nhiên thần kiếm Lưu Ảnh chỉ miễn cưỡng phá được da mặt của tráng hán tóc vàng, nhưng không có cách nào xâm nhập thêm.

“Đây là phòng ngự gì vây?” Lâm Lôi trợn tròn mắt.

Ngoại trừu Bối Bối, Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi cho tới giờ vẫn chưa thấy qua người nào phòng ngự đáng sợ như vậy. Sợ rằng Thanh Long tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm cũng còn kém xa. Một kiếm cực mạnh của mình, đối phương cũng chỉ là da mặt, không phải quyền đầu. Chính mình cũng chỉ phá được da mặt mà thôi. Thật quá khoa trương.

“Chết!” tráng hán tóc vàng phẫn nộ gào lên một tiếng, một quyền hướng về phía Lâm lôi đánh ra.

Lâm Lôi sợ đến mức lập tức lùi lại.

Quyền đầu đánh ra, cách thân thể Lâm Lôi chừng nửa thước. Song trong khi Lâm Lôi tưởng mình có khả năng chạy thoát, trên nắm tay tráng hán tóc vàng cũng bộc phát một đạo kim quang màu vàng bắn ra, sóng ánh sáng này đến đâu, cũng làm không gian ở đó chấn động gợn lên.

Không thể né tránh.

“Bồng!”

Kim sắc quang mang bắn trúng trên ngực Lâm Lôi, “Phốc” một tiếng, ngực Lâm Lôi đã bị xuyên qua, lộ ra một lỗ thủng như quyền đầu.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả toan48kms đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 17: Hắc Mặc Tư

Người này không ngờ vật chất công kích cũng mạnh như vậy”- Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ “Lúc trước gặp Xích Nham lĩnh chủ, vật chất công kích cũng không có biến thái như vậy. Công kích cách không như vậy, cũng có thể xuyên qua thân thể của ta”. Lâm Lôi đối với khả năng phòng ngự khi long hoá của mình vốn rất tự tin, nhưng hôm nay một quyền này đã làm Lâm Lôi rung động.

Đôi mắt tráng hán này đã tràn ngập phẫn nộ, mái tóc vàng của hắn tung bay tán loạn

“Dám làm thương tổn đến Hắc Mặc Tư ta, chịu chết đi!”. Âm thanh trầm thấp vang lên trong đầu Lâm Lôi, chân phải của tráng hán tóc vàng lập tức quét tới.

Trên chân phải thô tráng xuất hiện một lớp vầng sáng màu vàng lưu động, chân phải đá ra, không gian phảng phất xuất hiện sóng gợn như trên mặt nước. Một cước này ẩn chứa lực lượng đáng sợ, còn chưa tới gần người Lâm Lôi đã cảm thấy không ổn “Một quyền uy lực lúc trước vẫn là lăng không truyền lại, cũng không phải là quyền đầu thực sự kích trúng mà uy lực đã đáng sợ như vậy, nếu bị một cước này kích trúng....”.

Lâm Lôi không dám có một chút chần chừ.

“Hắc thạch không gian, xích lực cực mạnh!”. Lâm Lôi tâm ý vừa động, xích lực cường đại đã tác động lên thân thể của Hắc Mặc Tư.

Đồng thời một tiếng “Ba!” vang lên, long vĩ cứng như cương thiết của Lâm Lôi hung hăng đập mạnh xuống, nương theo phản lực bắn mạnh về phía sau.

“Phốc!” Một cước này của Hắc Mặc Tư đã đá vào khoảng không.

“Oanh” Cho dù đá vào khoảng không, một đạo kim quang màu vàng từ trên chân phá xuất ra nhằm về phía Lâm Lôi bắn cực nhanh tới. Một đạo vật chất công kích này tốc độ tới quá nhanh, nó không bị Hắc Thạch không gian ảnh hưởng chút nào, tốc độ đã vượt xa tốc độ bỏ chạy của Lâm Lôi. Có điều đã có kinh nghiệm từ trước, Lâm Lôi sớm đã có sự chuẩn bị.

Thần kiếm Lưu Ảnh trong tay Lâm Lôi lập tức đánh về phía sau.

Nhìn tưởng chậm nhưng thực ra cực nhanh, Lưu Ảnh thần kiếm đã kích trúng lên đạo kim quang hoàng sắc.

“Bồng!”- chấn động kịch liệt, Lưu Ảnh thần kiếm bị phản lực làm bắn ngược về sau, đánh trúng lên người Lâm Lôi, đồng thời trên hữu thủ cầm kiếm của Lâm Lôi cũng bị chấn động làm long lân rạn vỡ, máu tươi ứa ra.

“Sưu”.

Lâm Lôi thuận thế cấp tốc lùi về phía sau.

“Thật quá biến thái!”. Lâm Lôi trong lòng thầm mắng: “Lực lượng của một quyền này xuyên qua thần cách binh khí có thể làm long lân trên tay ta vỡ ra. Không ngờ trong các vị diện, ngoại trừ Bối Lỗ Đặc cũng còn có người biến thái như vậy”. Lúc trước Lâm Lôi từng thấy qua, Bối Lỗ Đặc có thể dùng tay không đón đỡ chủ thần khí.

Lực lượng này, có thể tưởng tượng được. Nhưng tráng hán tóc vàng này nhìn bộ dạng là dù không chết không dừng tay.

Bối Bối ở phía xa, mắt trừng lên, không do dự hoá thành một đạo ảo ảnh nhằm về phía tráng hán tóc vàng bắn nhanh tới, đồng thời lo lắng dùng thần thức truyền âm: “Lão Đại, mau lui lại, để ta ngăn cản hắn”.

“Bối Bối, đừng lãng phí thời gian, chúng ta chạy mau. Không cản được hắn ta đâu”. Lâm Lôi lập tức truyền âm nói.

Đồng thời Lâm Lôi lập tức tăng tốc chạy trốn, Bối Bối cũng chỉ có thể phóng theo Lâm Lôi mà chạy.

“Còn muốn chạy!”.

Tráng hán tóc vàng giận dữ nhìn về phía hai người chạy trốn, lập tức chân đạp mạnh xuống đất. “Bồng!” “Bồng!”. Mỗi cái đạp đều như một viên vẩn thạch đánh xuống mặt đất, mà tốc độ bản thân tráng hán cũng tăng đến cực hạn, cực nhanh nhằm về phía Lâm Lôi Bối Bối hai người đuổi theo.

“Lão đại, gã đầu to đang đuổi theo ở phía sau”. Bối Bối kinh hô.

“Tốc độ không ngờ cũng nhanh vậy”. Lâm Lôi quay đầu lại nhìn qua, lúc đầu tráng hán tóc vàng đuổi theo tử thần khôi lỗi cũng không có nhanh như vậy. Rất hiển nhiên, tráng hán tóc vàng này đã cực độ phẫn hận.

“Không sao, một khi hắn tiến vào phạm vi Hắc Thạch không gian, thì không có khả năng đuổi kịp chúng ta”. Lâm Lôi nói chắc chắn.

Chính xác là như vậy!

Khi tráng hán tóc vàng tiến vào khu vực Hắc Thạch không gian, lập tức cảm thấy xích lực cường đại. Vốn tại phương diện tốc độ hắn cũng không quá am hiểu, cho dù liều mạng cũng chỉ ngang bằng với Lâm Lôi, Bối Bối hai người. Nhưng khi vào khu vực Hắc Thạch không gian, thì còn xa mới bằng Lâm Lôi Bối Bối.

Lâm Lôi, Bối Bối lập tức chạy trốn về phía trước, nhanh chóng kéo dãn khoảng cách với hắn.

Nhưng tráng hán tóc vàng khi đã thoát li khỏi khu vực Hắc Thạch không gian, tốc độ cũng tăng lên nhiều, lại có khả năng truy theo.

Tóm lại…, song phương vừa vặn duy trì khoảng cách chừng năm trăm thước .

“Lão Đại, gã đầu to không ngừng đuổi theo ở phía sau, chúng ta phải làm gì bây giờ”. Bối Bối khẩn trương nói: “Chẳng lẽ chúng ta phải sử dụng chủ thần lực?”

“Tạm thời không cần”.

Lâm Lôi không muốn lãng phí một giọt chủ thần lực, hiện tại vẫn chưa phải thời khắc nguy hiểm.

“Bối Bối, khoảng cách vài trăm thước này, Hắc Mặc Tư có thể dễ dàng quan sát thấy chúng ta. Như vậy…, chúng ta lập tức tiến vào trong lòng đất mà chạy trốn. Khi hắn không nhìn thấy chúng ta, cũng khó mà tìm thấy chúng ta được”. Lâm Lôi truyền âm nói, chưa tới thời khắc quan trọng, Lâm Lôi sẽ không dễ dàng tiêu hao một giọt chủ thần lực.

“Xuống đất, được”. Bối Bối lập tức đồng ý.

“Hai người các ngươi còn mơ tưởng chạy thoát!” Tiếng gầm gừ phẫn nộ quanh quẩn trong thiên địa.

“Gã to đầu ngu ngốc này, gầm gừ lên như vậy, không sợ dẫn những người khác tới sao!” Bối Bối không khỏi tức giận truyền âm nói.

“Bối Bối, ta xem chừng Hắc Mặc Tư này thực sự không sợ có người đến. Hắn ngay cả thiên phú Phệ Thần của ngươi còn không sợ, hắn là có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Hơn nữa ngươi xem vật chất phòng ngự của hắn. Người này quả thực làm người khác không biết dùng cách nào để xuống tay. Nhược điểm duy nhất của hắn, là không công kích tầm xa được, mà linh hồn công kích cũng không am hiểu. Tốt lắm, tiến vào lòng đất!”.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người cơ hồ đồng thời tiến nhập vào lòng đất. Đồng thời Lâm Lôi cũng thu hồi lại Hắc Thạch không gian làm cho người khác từ mặt đất không cách nào dò xét vị trí hai người bọn họ.

“Hừ,muốn chạy trốn dưới lòng đất sao?” Tráng hán tóc vàng cười lạnh một tiếng.

Lập tức……

Chỉ thấy tráng hán tóc vàng nhấc chân lên, rồi hung hăng đạp xuống, một tiếng oanh động như sấm vang lên, đồng thời một đạo quang mang màu vàng theo một cước này hướng xuống mặt đất, rồi theo bốn phương tám hướng phát tán ra.

“Ở kia!” Tráng hán tóc vàng con mắt sáng ngời.

Thân hình theo hướng bên trái nhanh chóng vọt tới, rồi sau đó lại hung hăng đạp xuống một cước, quang mang kim sắc dung nhập xuống đất, nhanh chóng tán ra.

Chạy trốn dưới đất, mặc dù để người khác không nhìn thấy, nhưng nói về tốc độ, do bị đất đá cản lại nên tự nhiên là không bằng phi hành trên mặt đất.

“Quái chiêu gì vậy?” Bối Bối rõ ràng cảm nhận được năng lượng màu vàng phảng phất như sóng gợn, lan tràn trong lòng đất, trực tiếp hướng tới hắn và Lâm Lôi . Có điều năng lượng này cũng không có gây ra thương tổn gì lớn.

“Oanh!”

Phía trên truyền lại chấn động kịch liệt.

“Gã gia hoả này biết hành tung của chúng ta”. Lâm Lôi vội vàng nói, “Trong lòng đất, căn bản không thoát được sự truy sát của hắn”.

“Lão Đại, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Bối Bối cũng nóng nảy.

“Còn có một biện pháp, nếu biện pháp này không được, chúng ta chỉ còn cách sử dụng chủ thần lực”.

Ngay lúc này, một cỗ chấn động màu vàng lập tức trùng phá trở ngại của đất đá, bắn xuống phía dưới.

“Không ổn rồi.” Lâm Lôi biến sắc.

“Bồng!” Bối Bối phẫn nộ trực tiếp đánh một quyền về phía sau.

“Bối Bối, không sao chứ?” Lâm Lôi có chút lo lắng hỏi.

“Không sao, công kích này thật quá mạnh, làm quyền đầu cũng tê dại, có điều còn chưa bị thương”. Bối Bối truyền âm nói, Lâm Lôi nghe thấy cũng đồng thời phải than thở một tiếng - Bối Bối phòng ngự quả nhiên đáng sợ, trình độ phòng ngự có thể ngang bằng thần cách binh khí.

Bối Bối sau khi đạt tới thượng vị thần, cũng từng bị U Minh quả thụ chủ thần làm trọng thương, nhưng những người khác căn bản không thể gây thương tổn cho Bối Bối được.

Thế nhưng lực công kích của Bối Bối quá yếu, ngay cả Lâm Lôi cũng không bằng. Chỉ có duy nhất thiên phú thần thông mới có thể uy hiếp nhân vật cấp bậc thống lĩnh.

“Bối Bối, chúng ta cùng rời khỏi lòng đất” Lâm Lôi liền nói.

Như vậy gã cường giả Hắc Mặc Tư hiển nhiên có biện pháp xác định vị trí của hai người. Nếu chính mình còn ở dưới lòng đất, căn bản là cấp cho hắn cơ hội để hắn giết mình. Lâm Lôi Bối Bối hai người lập tức hoá thành một đạo ánh sáng, trực tiếp lao ra khỏi lòng đất.

“Ha ha, cuối cùng các ngươi cũng đi ra”.

Cười lớn một tiếng, thân ảnh tráng hán tóc vàng lập tức đã tới gần.

“Gần như vậy!” Vừa ra khỏi lòng đất, Lâm Lôi, Bối Bối liền phát hiện, tráng hán tóc vàng nọ cách hai người còn cánh không tới một trăm thước. Lâm Lôi sợ đến mức lập tức thi triển Hắc Thạch không gian, lại một lần nữa đem tráng hán tóc vàng trực tiếp bài xích ra bên ngoài, dựa vào tốc độ lại lập tức gia tăng khoảng cách.

“Hỗn đản, lại là cái thứ quỷ quái này, giống như Lôi Tư Tinh, thực làm cho người ta phải chán ghét”. Tráng hán tóc vàng phẫn nộ hét lên.

Tráng hán tóc vàng lúc này đã rất phẫn nộ. Hắc Thạch không gian này làm hắn không có cách nào tới gần được Lâm Lôi.

Ngay lúc này….

“Sao?” Tráng hán tóc vàng trừng mắt.

Chỉ thấy Lâm Lôi đang chạy trốn chợt quay đầu lại, nhìn chằm chằm vào hắn. Đồng thời phía sau Lâm Lôi hiện lên một hư ảnh Thanh Long khổng lồ uốn lượn. Thanh Long hư ảnh đôi mắt màu vàng lạnh lùng nhìn chằm chằm vào tráng hán tóc vàng Hắc Mặc Tư, lập tức trong đầu hắn vang lên tiếng long ngâm.

Thiên phú thần thông - Long Ngâm.

Tại khu vực linh hồn của Hắc Mặc Tư, thời gian lưu tốc biến thành chậm rãi.

“Hả…” Hắc Mặc Tư ngẩn ra, trong tầm mắt của hắn, tốc độ của Lâm Lôi Bối Bối đột nhiên gia tăng mấy chục lần, thoắt cái đã biến mất khỏi phạm vi tầm mắt. Nhưng thật ra, không phải tốc độ của Lâm Lôi Bối Bối gia tăng mấy chục lần mà là tốc độ của bản thân Hắc Mặc Tư hắn bị giảm đi mấy chục lần.

Rốt cục, Long Ngâm cuối cùng cũng có hiệu quả.

“Long Ngâm? Long Ngâm của Thanh Long nhất tộc? Thật là xui xẻo”. Hắc Mặc Tư sờ sờ cái mũi to tướng “Có điều, tốc độ của ta thật quá chậm. Lực bài xích trong Trọng lực không gian của gã tiểu tử Thanh Long nhất tộc kia cho dù ta có sử dụng chủ thần lực, làm giảm tác dụng của xích lực thì tốc độ nhiều nhất cũng chỉ miễn cưỡng tương đương với gã tiểu tử này”.

Hắc Mặc Tư không khỏi lắc đầu.

Đơn thuần chạy trốn, Lâm Lôi cùng Hắc Mặc Tư tốc độ cách biệt không lớn, chỉ khi liều mạng Hắc Mặc Tư mới chiếm được chút thượng phong.

Lâm Lôi có Hắc Thạch không gian, Hắc Mặc Tư sử dụng chủ thần lực, như vậy tốc độ vẫn chỉ tương đương như trước.

“Bất quá ta vốn không am hiểu về tốc độ, không có biện pháp”. Hắc Mặc Tư lắc đầu: “Bây giờ biện pháp tốt nhất là tận lực cầu khẩn chủ thần luyện chế cho ta một kiện chủ thần khí có thể công kích tầm xa . Như thương chẳng hạn…. đến lúc đó công kích của ta, ai có thể ngăn cản? Đây là lần thứ ba tham gia chiến trường vị diện, vẫn còn thiếu ba cái thống lĩnh huy chương như trước… chịu khó tìm kiếm một chút, có lẽ kết thúc chiến tranh vị diện lần này ta có thể gom góp đủ quân công đây”.

Hắc Mặc Tư lắc đầu, rồi nhanh chóng rời đi.

“Hải!” Hắc Mặc Tư sau khi ly khai, vẫn quay về phía xa xa hống một tiếng “Mấy người các ngươi cứ đứng ở phía xa mà xem, có bản sự thì tới bên cạnh ta”.

“Hắc Mặc Tư, xem ra lần này ngươi lại vừa thất bại rồi, ha ha….”.

Xa xa truyền đến tiếng cười, rồi tiếng cười cũng nhanh chóng rời xa.

“Một đám tiểu quỷ”- Hắc Mặc Tư hừ nhẹ, lập tức rời đi. Người tới gần là thiếu nữ mặc áo bào màu tím.

Thiếu nữ mặc áo bào màu tím cười nhẹ: “Ha, hai người các ngươi đã thấy chưa…không ngờ cũng có người dám chọc vào gã gia hoả Hắc Mặc Tư này. Chẳng lẽ bọn họ không biết…. gã Hắc Mặc Tư này, tại đại địa thần vị diện, cũng có danh tiếng trong số các cường giả sao”.

“Phỏng chừng hai người này, đối với rất nhiều thống lĩnh cũng không quen thuộc” - Gã thanh niên mặc trường bào màu vàng trên đầu có ba chiếc sừng màu đen cười nhẹ nói: “Có điều hai người nọ có thể cùng Hắc Mặc Tư chiến đấu một hồi mà còn chưa chết, thực lực cũng không yếu. Đáng tiếc chúng ta đã tới chậm, không có khả năng phát hiện hai người kia chạy trốn tới chỗ nào”

Trong ba người, thanh niên có mái tóc màu vàng chói mắt, đôi mắt màu trắng quỷ dị nói: “Đi thôi, rời khỏi chỗ này, nếu bị Hắc Mặc Tư tìm tới, sẽ gặp rất nhiều phiền toái”.

Ba người lúc này yên lặng rời đi.

Trong đám cỏ hỗn độn, Lâm Lôi Bối Bối hai người liền ngả xuống nghỉ ngơi.

“Lão Đại, cái gã quái vật kia bị ngươi toàn lực kích một kiếm mà cũng chỉ là phá được một ít da mặt của hắn. Mà một quyền có hắn lại có thể dễ dàng xuyên qua thân thể của ngươi”. Bối Bối truyền âm nói.

“May là thân thể ta đủ mạnh” Lâm Lôi cười tự giễu nói “Bối Bối, là ngươi không được rõ ràng, một quyền nọ xuyên vào trong ngực ta đồng thời còn có năng lượng ba động kì dị, tựa hồ muốn chấn vỡ cả thân thể của ta. May mà…. thân thể long hoá của ta so với tử thần khôi lỗi mạnh hơn nhiều, nếu không kết quả chắc với tử thần khôi lỗi giống nhau, cả thân thể đều bị nát”.

Lâm Lôi nghĩ đến một màn lúc nãy, vẫn còn chấn kinh.

“Ai, lão Đại, chúng ta tại vị diện chiến trường, tuy nói không ít thống lĩnh chúng ta có khả năng đối phó, nhưng cũng có rất nhiều không đối phó được. May mà lúc nãy, tốc độ của đối phương cũng không nhanh. Nếu tiếp theo thực sự đụng phải thiết bản, vậy thì có thể nguy rồi”. Bối Bối cau mày nói.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả toan48kms đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 18: Danh Tiếng

Thực sự đụng phải thiết bản?” Lâm Lôi có chút phát sầu.

Trong số các cao thủ thống lĩnh, đích xác tồn tại một vài người có thể xưng là nhân vật vô địch. Một khi gặp phải, chính mình và Bối Bối có thể gặp phải nguy hiểm thực sự. Trong thiên địa có thể đản sinh thần thú cực đáng sợ Phệ thần thử, rồi Thanh Long chủng loại có khả năng cải biến tốc độ của thời gian thì cũng có thể đản sinh dạng thần thú nghịch thiên đáng sợ khác. Bối Lỗ Đặc cũng chỉ được xưng là đệ nhất nhân dưới chủ thần tại Huyết phong đại lục , xếp trên Bối Lỗ Đặc, không chừng còn có vài người.

Lâm Lôi không dám có chút khinh thường các thống lĩnh.

“Tính ra tại vị diện chiến trường, là thống lĩnh cùng các thống lĩnh cùng tàn sát lẫn nhau” - Bối Bối thì thầm nói- “Chỉ có thể trông vào vận khí”.

“Chúng ta thực ra rất thiệt thòi”. Lâm Lôi lắc đầu nói, “Thống lĩnh tới tham gia chiến tranh vị diện, thực ra đối với các thống lĩnh khác phần lớn là rất quen thuộc. Chúng ta lại biết quá ít.... như vậy rất mờ mịt để chống lại quân địch. Giống như gã Hắc Mặc Tư kia, nếu chúng ta đã nhận biết hắn từ trước, thì cũng hoàn toàn không chọc vào hắn làm gì”.

Lâm Lôi cũng không có cách.

Dù sao hắn cũng chỉ vừa mới miễn cưỡng được coi là đạt tới đẳng cấp Tu La.

“Cũng thật không ổn, chúng ta nhận biết về quân địch quá ít” - Bối Bối cũng không có cách nào.

Lâm Lôi con mắt đột nhiên sáng ngời.

Lâm Lôi vỗ mạnh vào đầu mình, nở nụ cười tự giễu nói "Bối Bối ngươi xem, đầu óc ta cũng thật quá hồ đồ, ngươi và ta không thể nhận biết, chẳng lẽ lại không thể hỏi người khác?"

"Sao?"- Bối Bối ngẩn ra.

"Hoả hệ thần phân thân của ta vẫn còn ở Ngọc Lan đại lục, hoàn toàn có thể đi hỏi Bối Lỗ Đặc gia gia của ngươi mà". Lâm Lôi dở khóc dở cười.

Bối Bối nhất thời cũng nở nụ cười: "Đúng, gia gia ta khẳng định biết rất nhiều, như thế nào mà ta một điểm cũng không nghĩ tới vậy".

Đi tới chiến trường vị diện, Lâm Lôi cùng Bối Bối hoàn toàn dung nhập vào hoàn cảnh chém giết nguy hiểm, chỉ nghĩ tới việc làm sao có thể tìm giết thống lĩnh đối phương, căn bản không có thời gian để nghĩ nhiều về việc khác.

"Bối Bối, trong khoảng thời gian này, chúng ta tạm thời không ra ngoài. Trước hết đợi ta biết rõ về thống lĩnh tại các vị diện, người nào có thể đối phó được, người nào không thể chọc tới, rồi sau đó sẽ quyết định". Lâm Lôi cười nói, Bối Bối cũng lập tức gật đầu. Thời gian của họ còn rất nhiều, căn bản cũng không cần vội vàng.

Tại Ngọc Lan vị diện, Hắc Ám chi sâm.

Khắp trời đất đều là một mảng mênh mông trắng xoá, từng bông tuyết tựa lông ngỗng nhẹ nhàng phiêu đãng rơi xuống.

Một đạo ảo ảnh hồng sắc nhanh chóng xẹt qua bầu trời tại Hắc Ám chi sâm. Lâm Lôi mái tóc dài đỏ rực như lửa, mặc bộ trường bào hồng sắc cực nhanh hướng tới nơi ở của Bối Lỗ Đặc – kim chúc toà thành – bay tới. Kim chúc toà thành đối với Lâm lôi cũng đã quen thuộc, không có ngăn trở chút nào. Lâm Lôi hạ xuống, trực tiếp đi bộ vào phía bên trong toà thành.

Trong đình viện phía trước tại kim chúc toà thành.

Bối Lỗ Đặc trong bộ quần áo màu đen đang cầm một quyển sách, ngồi dưới gốc một cây đại thụ do kim chúc tính mạng hình thành. Lá cây đã bị bông tuyết dày đặc hoàn toàn phủ kín.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân” Lâm Lôi khiêm tốn hành lễ.

Bối Lỗ Đặc quay đầu, liếc mắt nhìn hắn cười nhẹ: “Nga, Lâm Lôi. Có chuyện gì sao? Ngươi tại chiến trường vị diện chẳng lẽ gặp phải khó khăn?” Nói xong, Bối Lỗ Đặc lại tiếp tục cúi đầu xuống đọc cuốn sách.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, ta và Bối Bối ở chiến trường vị diện đúng là có chút chật vật. Tìm được đối tượng để xuống tay, nhưng không ngờ đối phương thực lực lại mạnh như vậy. Bản thân ta cùng Bối Bối liên thủ cũng không đối phó được hắn. May mắn là đối phương tốc độ cũng không chiếm ưu thế, cũng không am hiểu công kích tầm xa, nên mới có thể giữ được một mạng”. Lâm Lôi xấu hổ nói.

Bối Lỗ Đặc kinh ngạc thu quyển sách về.

“Ngươi cùng Bối Bối liên thủ cũng không đối phó được?” – Bối Lỗ Đặc dò hỏi “Hai người các ngươi đối phó một người. Một người có thiên phú thần thông đối phó linh hồn, thần cách, một người có vật chất công kích, vừa vặn hỗ trợ cho nhau…. thống lĩnh có thể ngăn cản được các ngươi, cũng chỉ là rất ít”.

“Hắn tên là Hắc Mặc Tư” – Lâm Lôi nói ra danh tự.

“Là hắn?”

Bối Lỗ Đặc cũng không khỏi nở nụ cười, “Ha ha…. Hai người các ngươi đúng là không biết sợ ai cả, ngay cả gã thô lỗ ấy cũng dám chọc vào. Người khác đối với hắn tránh xa hắn còn không kịp đấy. Vật chất công kích của Hắc Mặc Tư này, trong các vị diện ít nhất cũng bài danh trong mười người đứng đầu. Ngay cả tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm của ngươi, cũng không chịu được một quyền của Hắc Mặc Tư”.

“Ta cũng là sau này mới biết”. Lâm Lôi cười khổ nói.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, quyền đầu của Hắc Mặc Tư này tại sao lại lợi hại như vậy?” Lâm Lôi tràn đầy khó hiểu: “Ta cũng là tu luyện đại địa pháp tắc, đã gặp qua công kích của tiền nhiệm Xích Nham lĩnh chủ. Nhưng ta cũng không hiểu được, quyền cước của Hắc Mặc Tư, làm sao lại….” Lâm Lôi lắc đầu, tỏ vẻ khó hiểu.

Xích Nham lĩnh chủ tiền nhiệm, cũng là am hiểu vật chất công kích, hơn nữa đã dung hợp năm loại huyền ảo, uy lực cũng chỉ như vậy. Cùng Lâm Lôi đối quyền, cũng chỉ là chênh lệch một tia.

“Thiên phú!” Bối Lỗ Đặc cười nói.

“Thiên phú?” Lâm Lôi ngẩn ra.

“Ngươi có biết hắn đã dung hợp mấy loại huyền ảo không?” Bối Lỗ Đặc cười nói.

“Không biết” Lâm Lôi lắc đầu “Rất cao, hay là rất thấp?”

“Dung hợp bốn loại” Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói “Cái này cũng là khi ta cùng chủ thần ở một chỗ, chủ thần cũng có nói qua”.

Lâm Lôi ngẩn người ra, dung hợp bốn loại cũng chỉ là Thất tinh ác ma bình thường, nhưng thực lực Hắc Mặc Tư này hiển lộ ra lại mạnh đáng sợ.

Gần dung hợp bốn loại huyền ảo, mà sức mạnh cũng khiến mình phải than thở, thiên phú như vậy có thể tưởng tượng được.

“Hắc Mặc Tư này trời sinh đã mạnh mẽ vô cùng, phòng ngự cực mạnh! Truyền thuyết….. lúc đầu khi đại địa thần vị diện vừa mới kiến lập, sau đó liền đản sinh một toà núi nhỏ màu vàng. Toà tiểu sơn này trải qua vô số năm được thiên địa nuôi dưỡng, cuối cùng biến thành có sinh mệnh, cũng chính là Hắc Mặc Tư.” Bối Lỗ Đặc cười nói: “Ngươi cũng nên biết, hắn thuế biến thành hình, đạt tới hạ vị thần, thì ngay sau đó trở thành chủ thần sứ giả, được ban cho linh hồn phòng ngự chủ thần khí”.

“Ách!” Lâm Lôi không nói được gì.

Đạt tới hạ vị thần, liền trở thành chủ thần sứ giả.

“Bản thể của hắn, cứng rắn không thể phá vỡ. Phối hợp với linh hồn phòng ngự chủ thần khí, muốn giết hắn cơ hồ không có khả năng. Bởi vì bản thể hắn chính là sau khi vị diện hình thành sản sinh ra một toà kim sơn đặc thù, cho nên trời sinh lực lượng rất mạnh. Cho dù không vận dụng pháp tắc huyền ảo, một quyền cũng có thể đủ mạnh làm xé rách không gian. Mà bây giờ dung hợp bốn loại huyền ảo, một quyền đánh xuống, không có mấy người có thể cản được”. Bối Lỗ Đặc than thở nói.

Lâm Lôi cũng không khỏi lặng im, những người này thiên phú đích xác rất khoa trương.

“Phệ thần thử ta là tự luyện hoá thần cách để cường hoá thân thể. Mà Hắc Mặc Tư này là trời sinh thân thể mạnh mẽ”. Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói “Bất quá, nói về trình độ cứng cỏi của thân thể, Hắc Mặc Tư này so với Phệ thần thử ta vẫn còn kém hơn chút ít”.

Lâm Lôi cũng hiểu được, tố chất thân thể của Phệ thần thử có thể so sánh được với thần cách.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, chúng ta lần này là nuốt phải khúc xương quá to rồi! Cho nên ta muốn Bối Lỗ Đặc đại nhân người có thể đem tư liệu về những cường giả đạt tới cấp bậc Tu La tại các đại vị diện cho ta xem qua một chút. Để ta đối với bọn họ có một chút nhận thức. Như vậy sẽ không còn lỗ mãng đi chống lại một ít siêu cấp cường giả nữa”. Lâm Lôi liền nói.

Bối Lỗ Đặc gật gật đầu.

“Ta cũng đoán được các ngươi sẽ đến tìm ta”. Bối Lỗ Đặc vừa lộn thủ, nhất thời trên mặt đất xuất hiện một chiếc rương lớn bằng đồng màu xanh, “Trong rương này có một số lượng lớn tư liệu, cũng có phù ảnh ghi chép. Ngươi cẩn thận xem xét một phen, cũng có thể đối với các tối đỉnh phong cường giả có một chút nhận thức”.

Lâm Lôi không khỏi hưng phấn nhìn về chiếc rương. Có được thứ này, mình sẽ có khả năng chuẩn bị để đối phó với quân địch.

“Ngươi hãy xem ở đây đi, nếu có gì không rõ ràng lắm thì có thể hỏi ta”. Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói.

“Cảm ơn Bối Lỗ Đặc đại nhân”. Lâm Lôi liền nhấc chiêc rương lên, rồi đi ra.

Bên trong rương có một lượng lớn phù ảnh thuỷ tinh cầu, phía dưới còn có rất nhiều tư liệu. Lâm Lôi đặt cái rương xuống bên cạnh, bắt đầu ngồi trong đình viện cẩn thận nghiên cứu.

“Mã Cách Nỗ Tư, Thiên Giới vị diện, bài danh môt trong năm cường giả đứng đầu, tu luyện vận mệnh quy tắc, phán đoán là Đại viên mãn thượng vị thần…..”. Lâm Lôi bắt đầu chăm chú đọc qua, tin tức của các siêu cấp cường giả đều được ghi lại trong não, Lâm Lôi đã chân chính có được chút kiến thức.

Thì ra trong mười một đại vị diện lại ẩn tàng một số lượng lớn đỉnh phong cường giả như vậy.

Thật ra, có thất đại pháp tắc, tứ đại quy tắc, mà chủ thần cũng có tới 77 vị, thượng vị thần đỉnh phong cao thủ làm sao mà ít được?

Mất thời gian gần một ngày, Lâm Lôi mới đọc qua hết các tư liệu, mà mỗi phù ảnh cũng đều nhìn qua một lần.

Lâm Lôi cũng thực sự cảm nhận được, cao thủ thực có rất nhiều.

“Trong mười một đại vị diện, phán đoán là Đại viên mãn thượng vị thần cũng không tới ba mươi người”. Lâm Lôi thầm sợ hãi than: “Chia đều ra mười một đại vị diện, mỗi vị diện cũng ước chừng chỉ có hai, ba người. Hơn nữa chỉ là nghi ngờ là Đại viên mãn thượng vị thần. Mà chủ thần, mười một đại vị diện, mỗi vị diện đều có bảy người”. Lâm Lôi rốt cục cũng hiểu được, Đại viên mãn thượng vị thần rất ít ỏi.

Nhưng cấp bậc thống lĩnh, lại có rất nhiều.

Ví như tại Địa Ngục, có 108 vị phủ chủ, 108 luyện ngục thống lĩnh! Chỉ riêng tại Địa Ngục như vậy đã có 216 vị, nhưng lại chưa kể đến rất nhiều vị đã thối vị, hoặc những siêu cấp cường giả còn ẩn danh không đảm nhận chức phủ chủ. Tổng cộng có bao nhiêu người đã thối vị, thật sự rất khó để tính được.

Như vậy chỉ tính tại Địa Ngục, phỏng chừng đã có mấy trăm, gần một ngàn cường giả có thực lực thống lĩnh.

Ngoài ra còn có tam đại chí cao vị diện khác, thất đại thần vị diện.

“Cường giả quả nhiên là rất nhiều!” Lâm Lôi cả kinh nói, “Chỉ là, đại bộ phận những người này không tham gia chiến tranh vị diện”.

Bởi mười một đại vị diện đã tồn tại từ rất rất lâu. Lúc đầu Lâm Lôi khi ở tại Thanh Long nhất tộc, có gặp qua những vị trưởng lão trong tộc, sau khi hỏi thì đều phát hiện, những trưởng lão này đã sống không biết bao nhiêu ức năm. Vì vậy có thể tưởng tượng, lịch sử của các đại vị diện rốt cuộc đã kéo dài tới bao lâu.

Vô số năm, đản sinh nhiều cường giả như vậy, cũng có thể giải thích được.

“Đông”. Lâm Lôi khép cái rương lại.

Lúc này Bối Lỗ Đặc từ bên trong đi ra, cười nhẹ nói: “Nga, đã xem hết rồi?”

“Vâng, đúng vậy”. Lâm Lôi hít sâu một hơi.

Tài liệu ghi chép phân cấp các cường giả này cũng làm Lâm Lôi nhận thức được rằng thiên ngoại hữu thiên, hắn mặc dù có thể nói đã miễn cưỡng đạt tới cấp bậc Tu La. Nhưng dù sao cường giả cấp bậc Tu La cũng cực nhiều, chỉ riêng tại Địa Ngục đã có 216 vị , còn chưa kể tới những người đã thối vị hay còn ẩn danh.

“Biết những điều này, nhưng ngươi cũng không được khinh thường”. Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói: “Tại chiến trường vị diện, đó là sinh tử chiến! Cho nên, nếu không phải là thống lĩnh có được sự tự tin quá lớn, bình thường sẽ không gặp được mặt thật của họ”.

“Không phải mặt thật sao?” Lâm Lôi ngẩn người ra: “Vậy ta xem những thứ này, không phải vô dụng sao?”

Xem xét qua tư liệu, phù ảnh, Lâm Lôi cũng chỉ biết được bộ dáng của đối phương và một ít tuyệt chiêu chủ yếu. Nếu đối phương biến ảo bộ dáng, thì làm thế nào để phân biệt?

“Đừng quá lo lắng, những người đã biến ảo bộ dáng chắc chắn là thực lực không đủ mạnh. Nếu là cường giả có đủ mười phần tự tin, bọn họ căn bản không cần biến ảo bộ dáng, bởi vì bọn họ không e ngại bất cứ kẻ nào”. Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi không khỏi gật đầu.

Các thống lĩnh đứng ở tầng siêu cấp cường giả cao nhất rất khó phân biệt cao thấp. Ví như Đại viên mãn thượng vị thần, cũng chỉ có thể nói hắn tại mỗi vị diện bài danh trong ba hay năm người mạnh nhất, nhưng cũng không thể nói hắn nhất định là đứng đầu. Dù sao khi tu luyện tới đỉnh phong, bình thường cách biệt không lớn, cho dù mạnh hơn một chút, cũng rất khó có thể hạ sát đối phương,

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, nói cách khác, nếu gặp phải người mà không nhận ra, thì có thể động thủ”. Lâm Lôi cười nói.

“Đúng vậy.” Bối Lỗ Đặc nở nụ cười.

“Kỳ thật, vị diện chiến tranh rất không có ý nghĩa”. Bối Lỗ Đặc đột nhiên lắc đầu nói “Căn bản là bãi tha ma để giảm bớt cường giả.... đương nhiên, cũng sẽ có vài nhân vật là đỉnh phong cường giả”.

“Sao?” Lâm Lôi ngẩn người ra.

Bãi tha ma?

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, ý tứ của người là gì?” Lâm Lôi không khỏi mở miệng hỏi.

Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói: “Người tại các vị diện rất nhiều, cường giả cũng rất nhiều! Hơn nữa các vị diện tồn tại cũng không biết bao nhiêu năm, có vĩnh hằng sinh mạng, nên cao thủ quá nhiều! Chiến trường vị diện này, vốn là một biện pháp để giảm bớt các cao thủ. Cứ một vạn ức năm, giữa các vị diện tiến hành một lần chiến tranh, đó chính là để giảm bớt số lượng cao thủ”.

“Một lần chiến tranh vị diện kéo dài cả ngàn năm! Trong cả một ngàn năm này, cơ hồ đều là cấp bậc thống lĩnh tiến hành tàn sát lẫn nhau, không muốn chém giết ở trong quân doanh. Cho đến khi gần kết thúc cuộc chiến tranh, mới là đại quân song phương tại Tinh Hà thông đạo tiến hành chém giết!” Bối Lỗ Đặc cười nói: “Đối với tuyệt đại đa số người mà nói, đó là chịu chết. Nhưng với một số ít người, đó lại là cơ hội tốt nhất”.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả toan48kms đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 19: Vô Tâm Sáp Liễu

Lâm Lôi trong lòng cũng đã hiểu rõ.

Khi mới tiến vào chiến trường vị diện, Lâm Lôi cũng đã phát hiện rất nhiều quân doanh, phần lớn các quân doanh này đều đóng tại bờ Tinh Hà, hơn nữa vẫn chưa có động tĩnh gì. Lúc trước Lâm Lôi không biết nguyên nhân tại sao, nhưng bây giờ cũng hiểu được, thì ra đợi tới thời khắc cuối cùng, đại quân song phương mới tiến hành tàn sát lẫn nhau.

“Thật sự là rất tàn khốc, căn bản là đi chịu chết”. Lâm Lôi không khỏi than thở.

“Tuy nói là tàn khốc, nhưng cũng là cơ hội tốt nhất để kiếm quân công”. Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói: “Trong lúc đại quân song phương hỗn chiến thế này, ngay cả thống lĩnh cũng đều có thể bị giết hại. Nhưng mà nếu vận khí tốt, cũng có thể thu thập được rất nhiều binh sĩ huy chương, thậm chí có cả thống lĩnh huy chương! Đó là lúc thu hoạch tốt nhất, cũng là lúc nguy hiểm nhất”.

Lâm Lôi trong đầu nhất thời hiện lên tràng cảnh trùng trùng vô số thượng vị thần tiến hành tàn sát lẫn nhau, có cả thống lĩnh ở trong đó.

Một màn đó thực phi thường đáng sợ.

“Ngươi tốt nhất là thu thập đủ thống lĩnh huy chương từ trước đi”. Bối Lỗ Đặc cười nhẹ nói.

Lâm Lôi gật đầu, trong lúc đại quân song phương hỗn chiến, đích xác có thể thu hoạch được rất nhiều, nhưng cũng có rất nhiều nguy hiểm.

“Nếu trong một ngàn năm nếu không thu thập đủ thống lĩnh huy chương, thì cũng chỉ có thể đi tham gia hỗn chiến”. Lâm Lôi trong lòng thầm nói, vì thân nhân, huynh đệ, Lâm Lôi sẽ không lùi bước.

Mặt đất.

Ngọn lửa màu đen bốc lên tại tòa tiểu sơn không có một chút sinh cơ, tại vị diện chiến trường tuỳ ý có thể thấy được những địa phương như vậy.

“Ca sát”. Bối Bối ngồi ăn thuỷ quả.

Lâm Lôi đang khoanh chân tĩnh toạ đột nhiên mở bừng mắt.

“Di, lão Đại? Có tin tức gì từ gia gia của ta sao?” Mắt Bối Bối lập tức sáng ngời hỏi, Lâm Lôi cười gật đầu: “Đúng, đối với các nhân vật cấp bậc thống lĩnh tại các vị diện, đại đa số ta đều có chút nhận biết. Từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ tiếp tục khống chế tử thần khôi lỗi ra bên ngoài hấp dẫn thống lĩnh ”.

Thời gian còn rất nhiều, Lâm Lôi cũng không vội.

“Được”. Bối Bối gật đầu cười: “Được, ta bây giờ phải ngủ một giấc, lão Đại ngươi tìm được mục tiêu thì đánh thức ta dậy nhé”. Bối Bối cho dù tại chiến trường vị diện cũng có tâm tình để ngủ.

“Đợi vị diện chiến tranh lần này kết thúc, còn hơn tám trăm năm, gần chín trăm năm, thời gian nhiều như vậy, cũng nên sử dụng cho tốt. Nói không chừng, có khả năng ta ở trong thời gian này có thể thành công dung hợp bốn loại huyền ảo đại địa pháp tắc”. Lâm Lôi cảm khái nói.

“Sao? Bốn loại? Được rồi, lão Đại, Đại địa mạch động, Lực lượng huyền ảo, Thổ chi nguyên tố, Trọng lực không gian không phải đều khế hợp lẫn nhau rồi sao? Tốc độ dung hợp dường như tương đối nhanh mà”. Bối Bối nói thầm.

“Đúng là đều đã khế hợp, điều cần làm bây giờ, là để cho Lực lượng huyền ảo cùng Thổ chi nguyên tố, Trọng lực không gian phân biệt dung hợp. Sau khi phân biệt dung hợp thành công, mới chỉnh thể dung hợp. Ước chừng mất thời gian hơn trăm năm sẽ phân biệt dung hợp thành công.” Lâm Lôi cười nhẹ nói, nhưng thật ra đi tới Minh giới đã sáu bảy mươi năm, Lâm Lôi đã tiến bộ rất nhiều.

Dù sao một khi đã khế hợp, thì đạt tới dung hợp bình cảnh cũng chỉ là vấn đề thời gian.

“Hì, tới khi lão Đại ngươi dung hợp bốn loại huyền ảo, vậy lực công kích sẽ mạnh hơn rất nhiều đấy”. Bối Bối hưng phấn nói.

“Thật ra, trong lòng ta đã có phương hướng rồi”. Lâm Lôi cười nhẹ nói.

Lúc trước đã thấy qua Xích Nham lĩnh chủ, Hắc Mặc Tư ra tay, Lâm Lôi trong lòng đã có sở ngộ.

Bối Bối hoặc là ngủ, hoặc là tu luyện, tóm lại cũng chậm rãi chờ đợi. Lâm Lôi tất cả phân thân đều vây trong tu luyện, còn lại bổn tôn khống chế tử thần khôi lỗi ở bên ngoài.

Thời gian cứ như vậy trôi qua…. , đảo mắt đã hai tháng.

“Mới hai tháng qua, đã bị mất đi một tử thần khôi lỗi”. Lâm Lôi lắc đầu nói, “Nửa tháng trước, nhìn thấy vị Quang minh thần giới siêu cấp cao thủ, ta đã khống chế tử thần khôi lỗi chạy trốn, nhưng mà hắn vẫn truy kích, tiêu diệt mất một tử thần khôi lỗi. Lại còn tìm kiếm xung quanh một hồi, may mắn là chúng ta đã ẩn tàng sâu, thần thức hắn cũng không điều tra tới”.

Bối Bối mở mắt, cười nói: “Chỉ là một tử thần khôi lỗi mà thôi. Chuyện nhỏ. Không tính làm gì”.

“Nếu sớm biết vậy, lúc trước đã mua nhiều một chút” Lâm Lôi nói.

Lúc này Lâm Lôi đã khống chế một tử thần khôi lỗi khác tuần tra ở bên ngoài.

“Hai tháng, còn chưa gặp được đối thủ thích hợp”. Bối Bối than thở.

“Đừng than thở nữa, nếu không phải tới chỗ Bối Lỗ Đặc gia gia điều tra một ít tin tức của các cường giả, sợ rằng lúc trước chúng ta đã ra ngoài xuống tay đối phó với vị siêu cấp cường giả kia mất. May mà tránh được sát kiếp”. Lâm Lôi cười nói, trong lúc Lâm Lôi cùng Bối Bối đang than thở thì đột nhiên…..

“Oanh!”

Cả dãy núi đều chấn động kịch liệt, không ít đất đá rơi xuống người Lâm Lôi và Bối Bối.

“Chuyện gì xảy ra? Động tĩnh gì vậy?” Bối Bối nhíu mày nói.

“Chờ một chút, ta đang khống chế tử thần khôi lỗi ở ngoài mấy ngàn thước…. Nga, tử thần khôi lỗi đã thấy được, có hai cường giả đang chiến đấu!”. Lâm Lôi kinh ngạc nói.

Bên cạnh dãy núi của hai người Lâm Lôi, đang có hai đạo thân ảnh đan xen vào nhau, một đạo tử sắc ảo ảnh, một đạo bạch sắc ảo ảnh. Tử sắc ảo ảnh trong thân thể xuất ra từng đạo từng đạo đao ảnh màu tím bồng bềnh, trong đó có một đạo đao ảnh hung hăng chém xuống bên sườn núi nhỏ.

“Bồng!”

Một đòn công kích mãnh liệt, hai thân ảnh phản chấn phân ra. Ảo ảnh màu tím là một gã thanh niên lạnh lùng áo tím có đôi mắt xanh biếc, mà ảo ảnh màu trắng là một gã thanh niên mái tóc màu trắng, có đôi mắt màu lam. Gã thanh niên tóc trắng, mắt lam trên mặt đang tràn đầy giận dữ.

“Lang Tư Lạc! Ngươi đừng quá phận như vậy! Ngươi và ta ở cùng một trận doanh, tại sao lại phải giết ta?” - Gã thanh niên tóc trắng quát.

“Hừ, cùng một trận doanh thì sao? Tiến vào chiến trường vị diện, ngươi phải chuẩn bị để bị kẻ khác tìm giết”. Gã thanh niên mắt xanh biếc, mặc áo tím lạnh lùng cười, lập tức không hề nói thêm lời nào, cả thân hình bắt đầu nổi lên dòng điện màu tím, trên bầu trời cũng đồng thời hiện lên một đám mây lôi điện.

Thanh niên tóc trắng sắc mặt biến đổi.

Luận về tốc độ, hắn vốn không bằng Lang Tư Lạc tu luyện lôi điện pháp tắc, trốn cũng không thoát. Chỉ có chiến đấu!

Mặc dù biết rõ mình yếu hơn so với đối phương, nhưng hắn lại chỉ có thể ngạnh kháng, lập tức gầm nhẹ một tiếng: “Lang Tư Lạc, ngươi không cho ta một chút cơ hội nào, ta đây cũng không để ngươi có kết cục tốt đẹp đâu!” Thanh niên tóc trắng bên ngoài thân cũng hiện lên quang mang màu trắng, theo tiếng quát lạnh lùng, bên ngoài thân thể hắn hiện lên một đạo trường mâu màu trắng cùng một thanh trường mâu trong suốt.

Vật chất công kích, linh hồn công kích hợp nhất.

“Hưu!”

Hai đạo trường mâu dung nhập vào nhau, trường mâu màu trắng hư ảo trực tiếp bắn về phía đối phương.

“Chết đi!” gã thanh niên mắt xanh biếc mặc áo tím lạnh lùng nói.

“Oanh long long!”

Đám mây lôi điện trên bầu trời đột nhiên đánh xuống đạo lôi điện màu tím như một dòng lớn, đồng thời từ trong cơ thể gã thanh niên mắt xanh biếc cũng phát ra một đạo lôi điện màu xanh, hai dòng lớn lôi điện từ hai phương hướng tấn công gã thanh niên tóc trắng.

Nhưng lúc này, trường mâu đã đến sát trước người gã thanh niên mặc áo tím.

“Hừ!” Gã thanh niên mặc áo tím hừ lạnh một tiếng.

Chỉ thấy hắn vươn tay phải ra, trên ngón trỏ ngưng tụ một đạo ánh sáng màu tím, trực tiếp đánh tới trường mâu hư ảo.

“Bồng!”

Trường mâu hư ảo màu trắng vốn là vật chất công kích cùng linh hồn công kích hợp nhất. Lúc này trường mâu màu trắng hư ảo cũng bị băng liệt rơi xuống. Vật chất công kích như vậy cũng không gây thương tổn được ngón tay của gã thanh niên áo tím, linh hồn công kích cũng đồng dạng bị phá tan.

“Xuy xuy”.

Bị hai đạo lôi điện màu xanh và màu tím vây quanh, gã thanh niên áo trắng sắc mặt cũng biến đổi. Hai dòng điện có thuộc tính khác nhau, dĩ nhiên cũng làm sinh ra không gian điện trường đặc trưng, làm điện ly trong không gian cũng gợn lên. Lôi điện đặc thù bao vây lấy thân thể gã thanh niên áo trắng.

“A .. aaaaa!” Gã thanh niên áo bào trắng phẫn nộ ngửa đầu gầm lên.

Lập tức khí tức cường đại từ thân thể hắn phát ra, quang mang màu trắng tràn ngập.

“Tới khoảnh khắc tối hậu, cũng chỉ biết dùng chủ thần lực sao? Ngươi sử dụng chủ thần lực, ta cũng sử dụng chủ thần lực, kết quả không phải là giống nhau sao?” Lang Tư Lạc trong lòng cười lạnh, bên ngoài thân thể hắn cũng tản mác ra khí tức cường đại, quang mang màu tím bắt đầu tràn ngập bên ngoài thân thể.

Trong lúc hai đại cường giả đều sử dụng chủ thần lực, Lâm Lôi cùng Bối Bối cũng lặng yên rời khỏi sườn núi, đi tới một chỗ có lượng lớn cỏ dại che khuất, hai người Lâm Lôi , Bối Bối ẩn ở trong đó, quan sát hai đại cường giả chiến đấu.

“Thực lực đều rất mạnh”. Bối Bối không khỏi khen ngợi.

“Gã thanh niên áo trắng kia, là Quang minh thần giới thống lĩnh Vưu Lan Đức, mà gã thanh niên áo tím còn lại là Lôi điện thần vị diện thống lĩnh Lang Tư Lạc. Căn cứ vào tin tức Bối Lỗ Đặc gia gia ngươi cung cấp, Lang Tư Lạc này là thống lĩnh không dễ động vào”. Lâm Lôi truyền âm nói: “Vưu Lan Đức này am hiểu linh hồn công kích , mà Lang Tư Lạc (ND- tác giả viết là Vưu Lan Đức nhưng có lẽ là viết nhầm) thì linh hồn công kích và vật chất công kích đều am hiểu. Tốc độ của hắn cũng cực nhanh. Hơn nữa, hắn còn dung hợp phòng ngự chủ thần khí vào bên ngoài thân thể”.

Bối Bối không khỏi cả kinh.

“Dung hợp phòng ngự chủ thần khí vào bên ngoài thân thể? Không phải giống như Đại trưởng lão sao?”

Lâm Lôi gật nhẹ đầu, tiếp tục quan sát hai người đối chiến: “Lang Tư

Lạc vì có phòng ngự chủ thần khí nên vật chất phòng ngự vô địch. Ngoài ra hắn còn cực am hiểu linh hồn phòng ngự, cho nên muốn công phá được linh hồn phòng ngự của hắn cũng rất khó. Người này là một thống lĩnh phi thường mạnh”.

Lang Tư Lạc cơ hồ không có nhược điểm.

Tu luyện lôi điện pháp tắc nên tốc độ rất nhanh, tất cả các mặt đều mạnh. Cho dù trong số rất nhiều thống lĩnh, tuyệt đối thuộc về những người đứng đầu.

“Nhưng…”. Lâm Lôi nở nụ cười, “Bối Bối ngươi lại vừa vặn khắc chế hắn!”

Để kháng cự lại thiên phú thần thông Phệ thần của Bối Bối, phải đạt tới Đại viên mãn, hoặc là sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Lang Tư Lạc này, thực sự gặp phải khắc tinh. Mặc dù bình thường Lang Tư Lạc linh hồn phòng ngự rất mạnh, thế nhưng, Bối Bối đây là thiên phú thần thông, không thể dùng linh hồn công kích bình thường để so sánh.

“Dát dát, lão Đại, giao cho ta đi”. Bối Bối hưng phấn đứng lên.

“Chiến đấu đã kết thúc!” Lâm Lôi truyền âm nói.

Chính xác, thanh niên áo trắng Vưu Lan Đức hoàn toàn bị lâm vào thế yếu, gã thanh niên áo tím Lang Tư Lạc rốt cục sử dụng một đạo vật chất công kích, làm Vưu Lan Đức cả thân thể bị nổ tan tành.

“Ha ha….” Lang Tư Lạc cười đi tới, lấy trên mặt đất một khối huy chương màu vàng cùng với một chiếc không gian giới chỉ.

Đúng lúc này thì –

“Ai?”

Lang Tư Lạc không nhịn được quát, đồng thời quay đầu nhìn lại. Hắn đã cảm ứng được động tĩnh cách đó không xa, có điều hắn cũng không một chút quan tâm. Cho dù trong các thống lĩnh, người có khả năng giết hắn cũng là quá ít.

“Sao?” Lang Tư Lạc vừa nhìn, lập tức sững sờ.

Chỉ thấy một đạo ảo ảnh màu đen bắn nhanh tới, đồng thời giữa không trung hiện lên một đạo hư ảnh Phệ thần thử cực lớn, đôi mắt lạnh lùng đang nhìm chằm chằm vào hắn. Lang Tư Lạc bị nhìn chằm chằm như vậy, sắc mặt không khỏi đại biến:

”Bối Lỗ Đặc? A! Khôngggggggg….!”

Lang Tư Lạc đã hoàn toàn điên cuồng.

Hắn cơ hồ không có nhược điểm, nhưng đó chỉ là đối với tuyệt đại đa số thống lĩnh, không có nghĩa là hoàn toàn không có nhược điểm. Nếu thực sự hoàn mĩ không có nhược điểm, đã không cần tới chiến trường vị diện. Thiên phú thần thông Phệ thần của Bối Lỗ Đặc rất nổi danh, đúng là khắc chế những người bọn họ. Gặp phải một chiêu này, trừ phi sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí, hoặc đạt tới Đại viên mãn, nếu không kết quả chỉ là chết.

Thiên phú thần thông, quả thực bá đạo!

Lang Tư Lạc không rõ, Bối Lỗ Đặc trong truyền thuyết thân thể cứng rắn ngang với thần cách, hoàn toàn có thể dùng tay không để ngạnh kháng chủ thần khí. Hơn nữa linh hồn cũng có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Xét về toàn diện, hoàn toàn không có một tia nhược điểm, là siêu cấp nhân vật. Nhân vật như thế này, đã đứng ở tối đỉnh phong. Cần gì phải tới chiến trường vị diện?

Hắn không rõ!

Nhưng hắn cũng không có cơ hội để hiểu rõ.

Một cỗ ba động đặc thù trực tiếp hướng tới khu vực linh hồn của hắn, linh hồn phòng ngự của hắn trước chiêu này căn bản không có một chút tác dụng.

Chỉ thấy Lang Tư Lạc ngây ngốc đứng tại chỗ, trong đôi mắt xanh biếc không còn một tia khí tức của sự sống, cả người giống như một khối gỗ, lập tức “Oanh” một tiếng, trực tiếp ngã xuống mặt đất. Một viên thần cách trôi dạt bay lên, đồng thời một khối huy chương màu vàng từ cơ thể hắn rơi ra, một kiện khôi giáp màu tím cũng đồng thời từ cơ thể hắn xuất ra.

“Kim sắc huy chương, vật chất phòng ngự chủ thần khí”. Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

Chỉ thấy Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người hoá thành hai đạo ánh sáng, trực tiếp thu lấy huy chương màu vàng, phòng ngự chủ thần khí cùng không gian giới chỉ.

“Đi mau, địa phương này không thể ở lại lâu”.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người cũng không kịp dò xét cẩn thận, lập tức rời đi.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả toan48kms đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 20: Trữ Tĩnh Đích Tâm

X
ào xạc” Gió lạnh gào thét bên ngoài, từng đám cỏ dại bị gió thổi nằm rạp xuống đất.

Thi thể Lang Tư Lạc cùng Vưu Na Đức đều nằm yên trên mặt đất, không có một chút khí tức. Trước đây, họ đều là những nhân vật đỉnh cường giả, thống lĩnh hô phong hoán vũ tại các vị diện! Tiến vào vị diện chiến trường cũng là hi vọng có thể vươn lên một tầng mới, tích luỹ quân công đổi lấy chủ thần khí, để trở thành thượng tầng nhân vật trong các thống lĩnh.

Thế nhưng….

Có người thành công, thì nhất định cũng có người phải thất bại.

Để một thống lĩnh thành công, phải đổi bằng cái chết của mười thống lĩnh, hoặc mười vạn thượng vị thần binh sĩ biến mất vĩnh viễn. Bất hạnh là Lang Tư Lạc và Vưu Lan Đức lại là những kẻ thất bại.

“Vù, Vù!”

Gió thổi, gió ngừng.

Hai đạo thân ảnh xuất hiện tại chiến trường vừa kết thúc, hai người này đều mặc trường bào xanh và mái tóc dài màu xanh, ngay cả tướng mạo, chiều cao cũng giống nhau như đúc. Điều duy nhất khác nhau ở bề ngoài là: một người có lông mày màu vàng, còn một người là màu trắng. Nếu người ngoài không biết bọn họ mà nhìn vào, còn tưởng đó cùng là phân thân của một người.

Nếu Lâm Lôi ở chỗ này, sẽ nhận ra hai người này chính là cường giả truyền kỳ của Phong hệ thần vị diện, Song bào thai thống lĩnh.

“Đại ca, ngươi có nhìn thấy gì không?”

Gã thanh niên lông mày màu vàng nhìn qua hai thi thể trên mặt đất, gật nhẹ đầu: “Có, mặc dù ta chưa thấy qua vị Bối Lỗ Đặc trong truyền thuyết kia thi triển thiên phú thần thông, nhưng căn cứ vào hư ảnh vừa nhìn thấy mà phán đoán, thì đạo ảo ảnh vừa rồi hẳn phải là Phệ thần thử ảo ảnh”.

Lúc trước Bối Bối thi triển thiên phú thần thông, Phệ thần thử ảo ảnh có chiều cao khoảng trăm thước, dù đứng ở xa cũng dễ dàng thấy được.

Đây cũng là nguyên nhân Lâm Lôi, Bối Bối lập tức rời đi.

Thanh niên lông mày màu trắng gật đầu nói: “Gã Lang Tư Lạc này, cho dù huynh đệ chúng ta liên thủ đối phó cũng khó khăn, phi thường khó khăn. Lang Tư Lạc linh hồn phòng ngự rất mạnh, muốn giết hắn, cũng chỉ Đại viên mãn thượng vị thần là làm được, đương nhiên còn có vị Bối Lỗ Đặc có thiên phú thần thông đáng sợ. Thiên phú thần thông của Bối Lỗ Đặc, linh hồn phòng ngự của thống lĩnh bình thường hoàn toàn vô dụng. Người vừa ra tay, đến tám - chín phần mười là Bối Lỗ Đặc”.

Bối Lỗ đặc thành danh cũng đã hơn vạn năm.

Còn Bối Bối thì quá ít người biết hắn. Bối Bối đạt tới thượng vị thần, cũng không tạo ra danh tiếng gì lớn. Do đó cường giả của các vị diện làm sao mà biết được. Cho nên họ mới tưởng là chính Bối Lỗ Đặc ra tay.

“Bối Lỗ Đặc sao cũng tới vị diện chiến trường sao?” Thanh niên lông mày màu trắng nhíu mày nói: “Với thực lực của hắn, lẽ ra không cần tới những chỗ này, quyền cước của hắn cũng đã đủ để vượt qua chủ thần khí. Vị diện chiến trường vốn đã rối loạn, hắn lại tiến vào….. quả thực là muốn khi dễ người khác mà”.

“Khi dễ ngươi thì thế nào? Chẳng lẽ ngươi dám cùng Bối Lỗ Đặc đại chiến một trận sao?” Thanh niên lông mày vàng cười nhẹ nói.

Bọn họ nhìn thấy hư ảnh Phệ thần thử nhưng cố ý đợi một lúc sau mới tới, chẳng qua là e ngại đụng phải Bối Lỗ Đặc.

“Được rồi, nhị đệ, chúng ta đi thôi, chú ý cảnh giác một chút, nhìn thấy Bối Lỗ Đặc thì tốt nhất là tránh cho xa”. Thanh niên lông mày vàng liếc hai thi thể trên mặt đất, lập tức hoá thành một đạo ảo ảnh rời đi, nhị đệ hắn cũng ngay lập tức đuổi theo. Trên mặt đất lúc này cũng chỉ còn lại hai cái xác vô hồn, yên lặng nằm đó.

Tại một ngọn núi thấp màu đen, dưới đất đã không còn dấu tích của huyệt động.

Lâm Lôi cùng Bối Bối từ dưới đất đào lên, mở ra một toà huyệt động mới.

“Ha ha, lão Đại, thu hoạch lớn, thu hoạch lớn đây”. Bối Bối kích động hô lên, đồng thời từ trong tay ném xuống đất một kiện khôi giáp màu tím nặng nề, một mai không gian giới chỉ liền rơi xuống bên cạnh. Đang lúc hưng phấn nói chuyện, Bối Bối đột nhiên dừng lại.

“Lão Đại!” Bối Bối kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

Lúc này Lâm Lôi đang chằm chằm nhìn vào huy chương màu vàng trong tay, đôi mắt tràn đầy kích động. Trong đôi mắt có thể thấy được lệ quang.

“Rốt cục, rốt cục cũng lấy được một huy chương màu vàng rồi”. Lâm Lôi đem huy chương màu vàng nắm chặt trong tay, đặt lên trước ngực. Lúc này, Lâm Lôi cảm giác huy chương màu vàng tựa hồ biến thành phụ thân mình, biến thành Kiều Trì, Da Lỗ bọn họ, trong đầu không khỏi hiện nên những kí ức thời thiếu niên vui vẻ ấm áp năm nào.

Huy chương màu vàng, với Lâm Lôi mà nói, là đại biểu cho việc tích luỹ để đổi lấy chủ thần khí sao?

Sai rồi!

Đó là để cho phụ thân thời niên thiếu một lần nữa quay về, để cho huynh đệ hắn từng chịu oan khuất và tuyệt vọng mà chết có thể trở lại.

“Phụ thân, Da Lỗ lão đại, Kiều Trì…. “ Lâm Lôi nhắm chặt mắt, lẩm bẩm nói, “Ta, ít nhất cũng có khả năng cứu được một người trong số các người! Phụ thân của ta, huynh đệ của ta, các ngươi hãy đợi ta từ vị diện chiến trường trở ra, các ngươi đã kiên trì gần hai ngàn năm rồi, hãy cố kiên trì thêm một thời gian cuối cùng này nhé!”

“Hãy chờ ta…..”

Một dòng nước mặt trong vô thức từ từ chảy xuống.

Từ khi bắt đầu tiến vào Minh giới, đã hơn mười năm trôi qua, áp lực của Lâm Lôi vẫn rất lớn. Giống như trong lòng luôn đè nặng một tảng đá lớn! Đầu tiên là tới U Minh Sơn gặp Tử vong chúa tể, cuối cùng gian nan giành được một tia hy vọng, rồi sau đó tại Cửu U Vực khiêu chiến Xích Nham lĩnh chủ, rốt cục cũng thành công có được tư cách để có thể tiến vào vị diện chiến trường.

Nhưng đó mới chỉ là bắt đầu.

Sau khi tiến vào vị diện chiến trường, Lâm Lôi luôn cảm thấy áp lực, chính mình cũng thấy mờ mịt, thậm chí từ tận đáy lòng còn có một tia sợ hãi.

Nhìn vị diện chiến trường tưởng yên tĩnh, thực ra ẩn tàng rất nhiều, rất nhiều cường giả! Lâm Lôi sợ chính mình gặp phải siêu cấp cường giả thực sự, giết chết hắn cùng Bối Bối. Bản thân hắn chết đi cũng không sao, nhưng nếu Bối Bối bị chết, Lâm Lôi sẽ vô cùng áy náy. Hơn nữa,nếu chết đi hắn cũng không còn cơ hội để cứu cha, cứu huynh đệ của mình.

Tiến vào vị diện chiến trường hơn nửa năm, nhưng lại liên tục gặp phải thất bại đã khiến cho Lâm Lôi đáy lòng không khỏi bắt đầu hoài nghi bản thân.

Đừng thấy Lâm Lôi vẫn kiên nhẫn ở dưới đất chờ đợi mà nghĩ hắn bình tĩnh, thực ra trong tâm Lâm Lôi rất hoảng loạn, bởi vì hắn không có khả năng để tìm giết một thống lĩnh nào. Hắn bắt đầu hoài nghi chính mình sẽ không cách nào lấy được thống lĩnh huy chương. Đang trong lúc thắc thỏm bất an, Lâm Lôi tưởng sẽ phải cam chịu ngày tháng tiếp theo như vậy.

Thì đột nhiên…. , một hồi đại chiến vừa rồi lại xảy ra.

Đã mang đến rất nhiều kinh ngạc!

“Rốt cục cũng thành công, một khối huy chương màu vàng”. Lâm Lôi trong lòng thầm nói, “Ta cùng Bối Bối đồng tâm hiệp lực, nhất định sẽ thành công. Mới qua một năm. Ta đã có một khối huy chương màu vàng. Mà cuộc chiến tranh vị diện này còn kéo dài hơn chín trăm năm nữa, ta nhất định sẽ thu thập đủ huy chương màu vàng”.

Một lần thành công, cũng đủ để cho tâm tình Lâm Lôi lắng xuống!

Cho dù tương lai cuộc sống hung hiểm thế nào, dù cho nguy cơ tứ phía, Lâm Lôi cũng có đủ dũng khí đối mặt!

“Đúng, còn có một khối huy chương màu vàng nữa”. Lâm Lôi đột nhiên quay đầu về phía Bối Bối, nói: “Bối Bối, ngươi mau mở mai không gian giới chỉ kia ra để xem một chút. Sau khi Vưu Lan Đức bị giết, thì khối huy chương màu vàng đã bị thu vào bên trong đấy". Lâm Lôi trong lòng có chút kích động.

Bối Bối một mực chú ý vẻ mặt Lâm Lôi, lập tức nở nụ cười: "Được, cái này để ta mở."

Bối Bối cũng biết, Lâm Lôi vừa rồi rơi lệ, là do quá vui mừng mà khóc.

Một giọt máu tươi từ tay tay Bối Bối xuất ra, sau đó rơi xuống mai không gian giới chỉ.

"Sao?" Bối Bối trừng mắt.

Lâm Lôi cũng không khỏi chau mày.

Giọt máu tươi cũng chỉ lăn nhẹ trên mặt chiếc không gian giới chỉ, sau đó liền rơi xuống mặt đất, phát ra một âm thanh nho nhỏ.

"Khốn thật! Cái gã Lang Tư Lạc kia còn có phân thân còn sống". Bối Bối tức giận nói.

"Quả nhiên là như thế này!" Lâm Lôi đáy lòng đã sớm có chuẩn bị.

Bình thường thống lĩnh tiến vào vị diện chiến trường, ngoại trừ một số cực ít người, tuyệt đại đa số đều lưu thần phân thân ở bên ngoài. Dù sao tại vị diện chiến trường xác suất tử vong quả thực rất cao. Như Lang Tư Lạc này, hiển nhiên hắn cũng có thần phân thân ở bên ngoài. Khiến cho Lâm Lôi không cách nào mở mai không gian giới chỉ này.

"A!" Bối Bối đột nhiên phẫn nộ kêu lên, "Vậy kiện phòng ngự chủ thần khí, kiện phòng ngự chủ thần khí này cũng không dùng được!"

Ngay cả không gian giới chỉ cũng không thể lấy máu nhận chủ, kiện phòng ngự chủ thần khí này cũng tự nhiên là như thế.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn ám kim sắc khải giáp, cười nhẹ nói: “Bối Bối, cũng đừng quan tâm đến cái này. Ngươi hẳn là cũng biết…., phòng ngự chủ thần khí này là chủ thần đích thân ban cho Lang Tư Lạc. Cho dù chúng ta giết hắn, thì chủ thần cũng sẽ thu hồi chủ thần khí. Nhiều nhất cũng chỉ tạm lưu lại chỗ chúng ta thôi”.

“Ta cũng biết đạo lý này, có điều hiện tại chẳng phải chủ thần khí ở đây sao? Ít nhất đáng lẽ chúng ta có thể sử dụng một thời gian.” Bối Bối bất đắc dĩ nói.

“Một thời gian sao? Ai biết lúc nào chủ thần tới thu hồi chủ thần khí.” Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi thậm chí còn hoài nghi, vị diện chiến trường này căn bản là có chủ thần giám sát. Chủ thần có thể lập tức thu hồi chủ thần khí, cũng có thể một thời gian sau mới trở lại thu hồi. Nhưng có một điều chắc chắn, sau khi giết người lấy được chủ thần khí, cuối cùng chủ thần cũng sẽ thu hồi.

“Đối với ta mà nói, đáng tiếc nhất chính là chiếc huy chương thống lĩnh kia”. Lâm Lôi lắc đầu thở dài nói.

“Đúng vậy, huy chương kia đã tới tay mà không lấy được”. Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Dựa theo quy củ quân công, một khi không gian chi môn mở ra, chiến tranh chấm dứt, lúc đó sẽ dựa vào số lượng huy chương mà tính quân công. Cho dù sau này mình có tìm được phân thân còn lại của Lang Tư Lạc, lấy được huy chương màu vàng thì cũng đã vô dụng.

“Thì ra huy chương còn có thể bị lãng phí như vậy”. Lâm Lôi cười khổ nói.

Giả sử có cường giả giết được bảy, tám thống lĩnh, lấy được bảy tám chiếc huy chương. Nếu hắn bị người khác giết chết, thì người đó cũng chỉ thu được một chiếc huy chương mà thôi, về phần bảy tám chiêc huy chương còn lại ở trong mai không gian giới chỉ thì không có cách nào lấy ra, chỉ có thể để lãng phí.

“Số lượng lãng phí khẳng định có rất nhiều, nhất là ở trận chiến cuối cùng ở khu vực Tinh Hà thông đạo”. Bối Bối cảm thán: “Tại nơi sinh mạng là trò đùa đó, không ít người có thể bị đánh rơi xuống khu vực Tinh Hà hỗn loạn, còn có cả huy chương bị rơi vào trong khe nứt không gian, không gian loạn lưu”. Bối Bối nói.

Lâm Lôi gật gật đầu.

“Xem ra thu thập huy chương cũng không phải chuyện dễ dàng, trừ phi đối phương không có thần phân thân ở bên ngoài. Những người như vậy quá ít”. Lâm Lôi lắc đầu nói.

Để thu được đủ quân công, cũng không phải là chuyện dễ dàng, phải làm từng bước từng bước một.

“Lão đại, không gian giới chỉ này xử lý như thế nào? trực tiếp huỷ diệt hay thu lấy?” Bối Bối hỏi.

“Thu lấy chỉ có phiền toái, không có gì tốt, huỷ diệt đi”. Lâm Lôi cười nhẹ nói.

“Ba!” Bối Bối dụng lực, trực tiếp làm không gian giới chỉ vỡ vụn ra, vật phẩm bên trong không gian giới chỉ cũng hoá thành hư vô.

“Chủ thần khí này mang theo, đợi chủ thần tới thu hồi”. Lâm Lôi cười nói.

“Hắc hắc, cho dù muốn huỷ diệt, chúng ta cũng không huỷ diệt được”. Bối Bối nói, không khỏi đá hai ba cái vào ám kim sắc khải giáp, “Cái thứ này, thật là cứng. Hừ, hiện tại thân thể ta tu luyện còn chưa đến mức tận cùng, sau này dám chắc so với chủ thần khí cũng không yếu hơn”. Bối Bối hừ nhẹ.

Bối Bối thân thể phòng ngự rất mạnh, chính là do hắn thôn phệ thần cách đồng thời lợi dụng tinh hoa của thần cách cải tạo thân thể.

Đây là do qua trình Bối Bối đạt tới thượng vị thần so với Bối Lỗ Đặc chậm hơn trăm vạn năm, chênh lệch là đương nhiên.

Lâm Lôi tại huyệt động bình yên tu luyện, bổn tôn khống chế tử thần khôi lỗi ở bên ngoài dụ địch.

Vị diện chiến trường vẫn giống như trước, bên ngoài yên bình, bên trong ngấm ngầm sát hại lẫn nhau có thể bộc phát bất cứ lúc nào. Tuy nói vị diện chiến trường rất nguy hiểm, nhưng do đã thành công một lần nên Lâm Lôi, Bối Bối đã có đủ tin tưởng. Không tới một năm đã có một khoả thống lĩnh huy chương. Đừng nói là một năm, cho dù là mười năm đạt được một khoả cũng sẽ dễ dàng hoàn thành mục tiêu.

Hắn bình tĩnh, chậm rãi chờ đợi, đợi câu được con cá lớn.

“Có thể tĩnh tâm, tốc độ tu luyện quả nhiên nhanh”. Lâm Lôi cười nhẹ mở mắt.

“Sao vậy?” Bối Bối cảm ứng được, mở mắt nhìn Lâm Lôi: “Lão Đại, làm sao vậy?”.

“Bối Bối, chuẩn bị một chút, ta vừa phát hiện có người ở xung quanh”. Lâm Lôi trong mắt xẹt ra một đạo quang mang.

“Có mục tiêu sao?” Bối Bối lập tức hưng phấn, vặn người đứng lên, “Ha ha, mới được hơn nửa tháng đã lại có mục tiêu, đã tới lúc ta thể hiện thân thủ rồi, hắc hắc!” Bối Bối rất hưng phấn.

“Đừng nóng vội, còn phải xem có đúng là quân địch không đã. Đi thôi!”.

Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức tiến dọc theo thông đạo dưới đất, rời khỏi núi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 21: Kiến Liễu Tựu Đào.. (Vừa Gặp Liền Chạy Trốn)

Một đạo thân ảnh trong bộ y phục màu đen như một làn khói nhẹ rất nhanh lướt qua sơn địa lạnh lẽo tại chiến trường vị diện.

“Hả?”

Thân ảnh màu đen đột nhiên dừng lại, lặng yên nhìn về phía xa. Hắn có đôi mắt giống như mắt chim ưng, nhưng điều quái dị nhất là da đầu bóng lưỡng của hắn có màu đen, tựa như được dát lên bằng một lớp sắt thép mỏng. Trên lớp da đầu màu đen sẫm còn có một dải hoa văn hình tròn.

“Cũng có người sao?” gã thanh niên đầu trọc bóng lưỡng nhìn về phía xa, “Là địch quân!”

Sau khi xác định được thân phận, gã thanh niên đầu trọc liền không một chút do dự.

“Vùuuuuu!”

Rất đột ngột, gã thanh niên đầu trọc tốc độ bộc phát, giống như một viên vẩn thạch bắn về phía người áo đen.

Người áo đen nọ cũng đột nhiên quay đầu, hiển nhiên là đã thấy hắn, không chút do dự, lập tức chạy trốn.

“Trốn không thoát đâu!” Gã thanh niên đầu trọc thân hình chợt quỷ dị loé lên.

Không gian xung quanh bất ngờ hình thành một vầng sáng màu vàng đất hình cầu, trực tiếp đem người áo đen đang muốn chạy trốn nhốt vào trong. Hắn bị hãm nhập trong quầng sáng màu vàng này, tốc độ nhất thời bị giảm đi. Gã thanh niên đầu trọc lợi dụng thời khắc này lập tức đuổi theo, không chút lưu tình vươn tay phải ra.

Trên tay phải gã thanh niên đầu trọc lúc này đã mang một chiếc bao tay màu đen. Gã lập tức biến thủ thành trảo như thần long chi trảo, hữu thủ lướt qua không gian, làm không gian sinh ra chấn động, trong nháy mắt liền chộp tới vai người áo đen.

“Cổn!” Người áo đen gầm nhẹ, chân phải đá ngược lên, bổ về phía đối phương.

“Rốp!”, âm thanh khô khốc vang lên, bả vai người áo đen lập tức bị vỡ vụn ra.

“Cứng quá”. Gã thanh niên đầu trọc trong lòng thoáng kinh ngạc, nhưng vẫn hạ thủ không chút lưu tình.

Ngay sau khi phá vỡ bả vai đối phương,trảo phải lập tức thuận thế nhằm vào đầu người áo đen chụp tới. Trảo tới cực nhanh, xung quanh lại tiếp tục sinh ra vầng sáng quỷ dị hình cầu, làm không gian xung quanh đều bị trói buộc. Hắc bào nhân đầu cũng không có cách nào để tránh né.

“Phụp!” năm ngón tay phải lập tức cắm vào trong não, đầu người áo đen liền vỡ vụn, gã thanh niên đầu trọc tự tin cười: “Một cước này của ngươi cũng không kịp đánh tới ta đâu”. Như gã thanh niên đầu trọc đã thấy, người áo đen kia vừa chết, hiển nhiên là không có khả năng tiếp tục công kích.

“Bùng!” chân phải của người áo đen lực lượng không hề giảm, tiếp tục bổ vào bụng gã thanh niên đầu trọc.

Gã thanh niên đầu trọc thân mình quay cuồng, nặng nề rơi xuống đất.

“Không đúng, là khôi lỗi!” Gã thanh niên đầu trọc lúc này mới bừng tỉnh, “Đây là cái bẫy!”

“Uỳnh!” Chỉ thấy gã thanh niên đầu trọc đột nhiên đạp mạnh xuống đất, trên chân phải đạp xuống cũng xuất hiện một vầng sáng, cả người bắn vọt về phía trước. Trong lúc bỏ chạy, khi mỗi cước đạp xuống mặt đất đều sinh ra quầng sáng bao quanh, làm tốc độ hắn đạt tới một mức đáng sợ.

Tựa như một tia chớp, chỉ sau hai, ba lần tiễn đạp, hắn đã biến mất khỏi phạm vi tầm mắt.

“Gã gia hoả này bỏ chạy nhanh quá!”

Khi Lâm Lôi, Bối Bối lên tới mặt đất thì cũng chỉ kịp thấy bóng lưng của gã thanh niên đầu trọc rời đi. Lâm Lôi cùng Bối Bối chán nản tựa vào sườn núi: “Tử thần khôi lỗi của ta vừa mới phát hiện hắn, trong nháy mắt hắn cũng kịp phát hiện đó là khôi lỗi, là một cái bẫy! Sau khi phát hiện đó là khôi lỗi, cũng không dừng lại, lập tức đào tẩu. Thật sự là….”. Lâm Lôi không khỏi lắc đầu.

“Một chút thu hoạch cũng không có”. Bối Bối phiền muộn nói, đồng thời quay đầu nhìn qua tử thần khôi lỗi nằm ở phía xa, “Lại tổn thất thêm một tử thần khôi lỗi. Lão Đại, gã đó là ai vậy?”

“Khoa Lạc Y Đức! Một thống lĩnh cực kì lợi hại tại Đại địa thần vị diện. Chỉ thích độc lai độc vãng”. Lâm Lôi cười nói. Thông qua tử thần khôi lỗi, Lâm Lôi cũng đã phát hiện Khoa Lạc Y Đức xuất chiêu thế nào, từ tuyệt chiêu đã làm thành chiêu bài của hắn mà đoán ra thân phận.

“Có điều Khoa Lạc Y Đức này một kiện chủ thần khí cũng không có, chúng ta hoàn toàn có thể giết được hắn”. Lâm Lôi cảm thấy rất tiếc nuối.

Quả thực là một cơ hội quá tốt. Thế nhưng Khoa Lạc Y Đức này cũng quá mức cảnh giác, phát hiện là cái bẫy lập tức chạy trốn. Không có một chút chần chừ.

“Một kiện chủ thần khí cũng không có, sao lại có thể mạnh như vậy?” Bối Bối nhíu mày nói.

“Là trong tin tức tình báo mà Bối Lỗ đặc gia gia của ngươi cung cấp nói như vậy. Khoa Lạc Y Đức này không muốn bị trói buộc, nên không muốn làm chủ thần sứ giả, vì thế mới không có chủ thần khí. Cho dù như vậy, muốn giết được hắn cũng là một chuyện rất khó”. Lâm Lôi than thở nói, “Là cường giả Đại địa pháp tắc a! Ta xem tại phương diện lĩnh ngộ pháp tắc, hắn tối thiểu phải dung hợp năm loại”.

Một trảo đánh vào vai tử thần khôi lỗi, đã ẩn chứa năm loại huyền ảo.

Tử thần khôi lỗi dưới trảo của hắn,cũng chỉ giống như bùn đất.

Đang trong lúc Lâm Lôi cùng Bối Bối truyền âm nói chuyện phiếm, khoé mắt Lâm Lôi đột nhiên phát hiện phía xa thấp thoáng một đạo thân ảnh, lập tức quay đầu nhìn lại - - chỉ thấy ở ngoài ba trăm thước có một đạo thân ảnh màu đen lặng yên ẩn nấp, tựa hồ đang quan sát tử thần khôi lỗi nằm trên mặt đất.

Lâm Lôi đột nhiên vui mừng đứng dậy: “Bối Bối, có mục tiêu, ngay phía bên phải, cách chừng ba trăm thước”.

“Mục tiêu?” Bối Bối cũng quay đầu nhìn lại.

Ngay lúc này - -

Mà thân ảnh màu đen kia cũng phát hiện được cách đó không xa đang có hai người đứng dựa vào vách núi. Lúc này, người mặc áo đen kia cùng hai người Lâm Lôi đối mắt nhìn nhau.

Lâm Lôi không khỏi cả kinh, lập tức truyền âm cho Bối Bối: “Bối Bối, ta không cảm giác được khí tức của huy chương trên người gã áo đen kia, là quân đich bên kia trận doanh, động thủ!” Khí tức của huy chương cự ly càng gần cảm ứng càng rõ ràng. Lâm Lôi cùng đối phương khoảng cách cũng chỉ gần ba trăm thước,theo đạo lý cho dù cảm ứng mơ hồ đi chăng nữa cũng có thể miễn cưỡng cảm nhận được một ít khí tức của huy chương.

Nhưng lại không cảm ứng được, vậy - -

“Ha ha, một người chạy mất, không ngờ lại hấp dẫn một người khác tới. He he”. Bối Bối cực kỳ hưng phấn.

Người mặc áo đen kia đích xác là bị tiếng động mà gã thanh niên trọc đầu tiễn đạp mặt đất phát ra hấp dẫn tới đây. Hắn vốn là muốn yên lặng ẩn nấp tại một bên quan sát. Nhưng vị trí của Lâm Lôi, Bối Bối cũng tương đối bí mật, hơn nữa vị trí này cũng vừa vặn quan sát thấy nơi của gã áo đen kia.

“Hừ”. Gã áo đen rất bình tĩnh quay đầu rời đi.

“Muốn chạy?”

Phản ứng trước tiên của Lâm Lôi chính là buông ra Hắc thạch không gian, quang mang khổng lồ màu vàng đất trong nháy mắt liền phát tán ra , lấy Lâm Lôi làm trung tâm, phạm vi trong bán kính năm trăm thước tất cả đều bị bao trùm. Tốc độ bao trùm của Hắc Thạch không gian so với tốc độ của gã áo đen nhanh hơn không biết bao nhiêu lần. Gã áo đen chưa kịp rời đi, đã bị hãm nhập trong Hắc Thạch không gian.

Dẫn lực cực mạnh hướng về phía Lâm Lôi!

“Trọng lực không gian? Dẫn lực quả nhiên mạnh, hơn nữa lại là dẫn lực về phía sau!”

Gã áo đen lúc này mới kinh hãi, không khỏi quay đầu lại nhìn. Lâm Lôi lúc này dĩ nhiên đã long hoá cùng Bối Bối hoá thành hai đạo ảo ảnh cực nhanh phóng tới.

“Truy sát ta sao?” Gã áo đen cũng không muốn kháng cự, mà lựa chọn chạy trốn.

Dẫn lực hoàn toàn ngược lại, còn muốn chạy trốn, tốc độ làm thế nào mà nhanh hơn được?

“Còn muốn trốn?” Lâm Lôi gắt gao nhìn vào gã áo đen kia, cực nhanh đuổi theo. Trong mắt Lâm Lôi, gã áo đen kia chính là một khối kim sắc huy chương, là thứ có thể dùng để cứu được một người trong số phụ thân, huynh đệ của mình. Trong lúc đuổi theo, song phương nháy mắt khoảng cách rút ngắn xuống còn mấy chục thước.

Trong Hắc Thạch không gian, tốc độ của gã áo đen bị ảnh hưởng quá lớn.

Hắn cũng đã nổi giận.

“Ta không muốn cùng hai vị chiến đấu, hãy để ta rời đi”. Một đạo thần thức truyền âm vang lên trong đầu hai người Lâm Lôi, Bối Bối, “Nếu không đừng trách ta không khách khí!”

“Còn muốn chạy? Còn muốn không khách khí?” Lâm Lôi cười.

“Bối Bối, có thể động thủ rồi, khoảng cách này hắn không thể chạy kịp”. Lâm Lôi truyền âm nói.

“Yên tâm đi, lão Đại”. Bối Bối rất tự tin cười.

Đúng lúc này thì…..

“Là các ngươi muốn chết”. Gã áo đen đang nhẫn nhịn đột nhiên lộn tay, liền xuất hiện một chuỷ thủ màu đen.

“Vù!”

Một đạo quang mang màu đen đột nhiên bay vụt ra, bắn cực nhanh về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi căn bản không kịp né tránh.

“Thật nhanh”. Thần kiếm Lưu Ảnh trong tay Lâm Lôi khẩn cấp trực tiếp đâm ra.

“Bùng!”

Mũi của Lưu Ảnh thần kiếm lập tức đánh trúng mũi chuỷ thủ.

Lâm Lôi chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng mãnh liệt đáng sợ truyền lại, dọc theo Lưu Ảnh thần kiếm truyền tới cánh tay của mình.

Xoẹt! Xoẹt!

Bàn tay phải nắm Lưu Ảnh thần kiếm bị chấn động khiến long lân vỡ ra, máu tươi rỉ ra. Lâm Lôi thân hình cũng bị chấn lui về phía sau.

Lâm Lôi bị lui về phía sau nên Hắc Thạch không gian lấy Lâm Lôi làm trung tâm tự nhiên cũng bị lui về phía sau. Lập tức gã áo đen thoát khỏi phạm vi Hắc Thạch không gian.

“Chủ thần khí!” Lâm Lôi cũng kinh hãi.

Gã áo đen cùng Lâm Lôi khoảng cách đã giãn ra, nhưng khoảng cách cùng Bối Bối không một chút giảm bớt.

“Lão Đại!” Bối Bối tức thì bạo nộ.

Tức thì một đạo ảo ảnh Phệ thần thử mờ ảo lại một lần nữa hiện lên sau lưng Bối Bối. Gã áo đen vừa quay đầu lại nhìn, lập tức sợ đến sắc mặt đại biến: “Tại sao lại có thể? Là thiên phú thần thông của Bối Lỗ Đặc!!!”

Đại danh của Bối Lỗ Đặc đã truyền khắp các vị diện. Cho dù chưa thấy qua Bối Lỗ Đặc thi triển một chiêu này, nhưng phù ảnh ghi chép tuyệt chiêu của Bối Lỗ Đặc đã rất nhiều người được xem qua.

“Khôngggggggggg….” đạo thần thức yếu ớt của gã áo đen truyền lại.

Thế nhưng, tốc độ thi triển thiên phú thần thông là tương đương với tốc độ thần thức truyền âm. Mà Bối Bối thi triển thiên phú thần thông trước, cho nên gã áo đen kia ngay cả cơ hội để dùng thần thức truyền âm cảnh báo cũng không có.

“Ông!”

Ba động kì dị truyền vào trong óc gã áo đen, lập tức một quả thần cách từ trong đầu hắn trôi dạt xuất ra, mà cả thân mình hắn cũng vô lực rơi xuống. Thanh chuỷ thủ màu đen vốn đang bay trở về phía hắn cũng lạc hướng rơi xuống mặt đất, đồng thời còn có một khối huy chương màu trắng từ cơ thể rơi ra.

“Hô!” “Hô!”

Hai người Lâm Lôi lập tức đáp xuống bên cạnh thi thể gã áo đen.

Lâm Lôi trợn tròn mắt: “Sao lại thế này? Huy chương màu trắng?” Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào khối huy chương nằm trên mặt đất, không dám tin vào mắt mình.

Trong trận chiến giữa hai đại trận doanh lần này,huy chương của một phương thống lĩnh bên phía Quang minh thần giới là màu vàng, mà của binh lính mới là màu trắng.

“Sao lại là huy chương của binh lính?” Lâm Lôi không thể tin nổi.

Một người sở hữu một kiện chủ thần khí, không ngờ chỉ là binh lính.

“Lão Đại, đi mau, đây không phải là chỗ để ngây người”. Bối Bối liền nói.

Lâm Lôi lúc này mới bừng tỉnh, không hề do dự, Lâm Lôi, Bối Bối lập tức thu hồi tất cả không gian giới chỉ, chủ thần khí chuỷ thủ và huy chương màu trắng rồi đi ngay.

“Những người này đều có lưu phân thân bên ngoài, nên dù giết hắn thì chủ thần khí cùng không gian giới chỉ này cũng vô pháp lấy máu nhận chủ”. Bối Bối phẫn nộ nói, “Bất quá không lấy được chủ thần khí cũng không sao, dù sao chủ thần cũng sẽ thu hồi, nhưng không gian giới chỉ này khẳng định bên trong có không ít đồ vật a. Đáng tiếc, thật đáng tiếc!”

Lâm Lôi đang cũng nhìn chiếc huy chương màu trắng “Dĩ nhiên là của binh lính!”.

“Thật là cổ quái, bản thân có chủ thần khí,vậy mà vẫn còn là binh lính?” Bối Bối thì thầm.

Lâm Lôi trong lòng đột nhiên vừa động, lập tức minh bạch rất nhiều, không khỏi lắc đầu, bất đắc dĩ nói: “Bối Bối, ta cho rằng, chúng ta đã chọn sai mục tiêu".

"Làm sao vậy?" Bối Bối nghi hoặc hỏi.

Lâm Lôi thở dài nói: "Chẳng lẽ ngươi không thấy gì lạ sao? Gã mặc áo đen kia sau khi phát hiện chúng ta, phản ứng đầu tiên là lập tức bỏ đi. Khi chúng ta đuổi theo hắn, phản ứng thứ hai của hắn là cảnh cáo chúng ta, nói không muốn cùng chúng ta chiến đấu, đến khi ta kiềm chế hắn thì hắn mới động thủ. Hắn tại sao lại không muốn chiến đấu? Có chủ thần khí mà còn bỏ chạy? Ta nghĩ, đó là bởi vì hắn cùng chúng ta nhất định là ở một phe".

"Cùng chúng ta ở một phe?" Bối Bối ngẩn ra.

"Đúng". Lâm Lôi bất đắc dĩ nói, "Ta xem người này, hẳn là thống lĩnh ở phe chúng ta, bất quá lại giải trừ thống lĩnh huy chương của mình để lấy máu nhận chủ huy chương binh lính của phe đối phương, thành một binh lính của quân địch. Hắn đã lấy máu nhận chủ huy chương của binh lính đối phương, vậy có thể dễ dàng cảm nhận một khi tới gần thống lĩnh đối phương, ngoài ra còn rất thuận lợi để xuống tay đánh lén, nhất cử lưỡng tiện. Điều duy nhất không hay, là sẽ bị người của cùng phía trận doanh bên mình công kích!"

Nguỵ trang thành địch quân, có chỗ tốt, cũng có chỗ không ổn.

Đáng thương cho gã áo đen nọ là hắn lại gặp phải độc thủ của hai người Lâm Lôi, Bối Bối.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 22: Sáu Mươi Năm Ở Chiến Trường Vị Diện

Gã gia hoả này ngụy trang địch nhân làm cái gì chứ, khiến người ta phải mừng hụt một hồi", Bối Bối trong tay cầm một thuỷ quả màu đỏ, hung hăng cắn một miếng, dáng vẻ hưởng thụ, "Lão Đại, đám thống lĩnh này đều thật giảo hoạt, cảnh giác, tìm được mục tiêu thích hợp thật là khó khăn a".

"Đừng vội vàng, cứ yên ổn mà tu luyện chờ đợi thôi". Lâm Lôi khoanh chân ngồi xuống, an tĩnh tu luyện.

Loại cuộc sống này còn có thể kéo dài hơn tám trăm năm nữa, Lâm Lôi cũng muốn trong tám trăm năm này có thể đạt được tiến bộ lớn.

Trên mặt đất hoang vu trống trải, ba đạo thân ảnh khác nhau đang cùng nhìn về một phía xa, trên mặt ba người đều có vẻ kinh hãi. Khi Bối Bối thi triển thiên phú thần thông, ảo ảnh Phệ thần thử cao đến chừng trăm thước, ba người này tại ngoài trăm dặm đều dễ dàng nhìn thấy được. Họ mặc dù biết rõ ở phía xa mấy trăm dặm đó có người, nhưng không có đủ can đảm đi tới.

"Hô, Không ngờ Bối Lỗ Đặc đó thực sự là đã tới chiến trường vị diện". Gã tráng hán thấp lùn nhướng mày, nói vẻ khó tin.

Lúc đầu Bối Bối thi triển thiên phú thần thông giết chết Lang Tư Lạc đã bị thống lĩnh khác nhìn thấy, vì vậy tin tức Bối Lỗ Đặc tới vị diện chiến trường liền bắt đầu truyền đi. Mặc dù nói Bối Bối tại bên kia Tinh Hà từng thi triển thiên phú thần thông đối phó với gã tử bào nhân, cũng bị người khác thấy qua, nhưng tin tức đó cũng chỉ truyền đi trong các thống lĩnh phía bên kia. Tịnh không có truyền tới phía bên này của địch quân.

"Ảo ảnh vừa rồi chính xác là thiên phú thần thông của Bối Lỗ Đặc, lúc trước ta còn tưởng tin tức này là giả, không ngờ lại là sự thật!

Bối Lỗ Đặc này tới chiến trường vị diện này để làm gì? Kiếm quân công sao? Hắn căn bản là đâu có cần?” Gã nam tử một sừng có hàng mi màu trắng thở dài một tiếng.

Người thứ ba là một phụ nữ tóc đen, mặc quần áo cũng màu đen.

“Sợ cái gì chứ? chúng ta không cần đi chọc vào Bối Lỗ Đặc này, nhưng chúng ta ba người liên thủ cũng không cần phải sợ hắn”. Người phụ nữ khinh thường nói.

“An Nhã! Đừng quá tự tin. Trong truyền thuyết Bối Lỗ Đặc này có thể so ngang với Đại viên mãn thượng vị thần, cực khó đối phó”. Gã nam nhân mi trắng trịnh trọng nói, “Hắn căn bản không sợ chủ thần khí công kích, cũng không sợ linh hồn công kích, hắn là không hề có sơ hở. Mà vật chất công kích, linh hồn công kích của hắn đều mạnh đáng sợ. Cho dù chúng ta ba người liên thủ, cũng không chống lại được một chiêu của hắn”.

Người phụ nữ áo đen liếc gã lông mi trắng một cái.

“Ta biết ngươi không tin”. Gã trịnh trọng nói.

Thời gian Bối Lỗ Đặc thành danh quá ngắn, mặc dù Bối Lỗ Đặc đạt tới thượng vị thần đã từ rất lâu. Bối Lỗ Đặc do ở Ngọc Lan đại lục quá tịch mịch, liền từ vạn năm trước bắt đầu quật khởi. Quá trình quật khởi này cũng là quá trình đản sinh ra một nhân vật vô địch.

“Không có một chút nhược điểm, các phương diện đều rất mạnh”. Gã thấp lùn nói thêm vào.

Thiên phú thần thông Phệ thần, có thể nói là linh hồn công kích cực mạnh.

Vật chất công kích của Bối Lỗ Đặc còn có chủ thần khí. Lúc trước tộc trưởng của bát đại gia tộc đều có chủ thần khí bảo vệ, nhưng đều bị

Bối Lỗ Đặc dùng một côn đánh cho trọng thương. Vật chất công kích như vậy có thể tưởng tượng được.

Người như thế, làm cách nào mà chống lại?

“Chúng ta đi thôi, tại lần chiến tranh vị diện này chúng ta cần cẩn thận hơn”. Nam nhân lông mi trắng lạnh nhạt nói, “Cùng lắm thì lần chiến tranh vị diện này thiếu một chút quân công, chờ lần tới lại tham gia. Bối Lỗ Đặc này chắc sẽ không nhàm chán đến mức tham gia chiến tranh lần nữa. Hơn nữa lần chiến tranh vị diện kế tiếp cũng sẽ tới rất nhanh thôi”.

“Ừm”. Hai người kia cũng gật đầu đồng ý.

Ba người lúc này liền rời đi.

Bối Lỗ Đặc, Đại viên mãn thượng vị thần bọn họ đều là nhân vật đứng ở trên đỉnh, chỉ có chủ thần mới có thể dễ dàng đối phó bọn họ. Nhưng mà những thượng vị thần khác cùng họ có sự chênh lệch rất lớn.

Hơn nữa tiểu đội do ba cường giả hình thành này cũng không cần vội vàng.

Bởi vì.....

Mặc dù một vạn ức năm giữa các vị diện mới tiến hành một cuộc chiến tranh với nhau.

Nhưng các cuộc chiến tranh giữa các vị diện lại không bắt đầu cùng một lúc.

Ví như, có thất đại thần vị diện, tứ đại chí cao vị diện, trong đó chỉ sinh mệnh chí cao vị diện không tham dự chiến tranh vị diện. Còn lại mười vị diện, cứ hai vị diện đối nhau, tiến hành năm cuộc chiến tranh liên tiếp. Sau khi cuộc chiến tranh giữa Hắc ám thần vị diện cùng Quang minh thần vị diện này kết thúc không được bao lâu, sẽ có các vị diện khác tiến hành đại chiến với nhau như trận chiến giữa các chí cao vị diện.

Liên tục năm cuộc đại chiến.

Bình thường chiến tranh ngắn là khoảng một vạn năm, cho dù dài nhất cũng kéo dài trăm vạn năm là kết thúc. Sau khi năm trận chiến tranh kết thúc, đợi một vạn ức năm sau sẽ lại bắt đầu.

Một vạn ức năm, thời gian quả thực rất dài. Nếu một người có tiềm lực tu luyện, thì một vạn ức năm cũng đủ để tiềm lực hoàn toàn bộc phát ra.

Một người sau một vạn ức năm, bình thường ít nhất cũng đạt thượng vị thần. Cho dù cho hắn thêm gấp mười, gấp trăm lần thời gian đi nữa thì sợ rằng cũng không thể đề thăng thêm thực lực. Dĩ nhiên đó là cực hạn của hắn. Mà mỗi lần vị diện chiến tranh, mục đích chính là cho một lượng lớn thượng vị thần cùng thống lĩnh chết đi. Làm như vậy là để siêu cấp cao thủ tại các đại thần vị diện không có quá nhiều.

Đương nhiên đây cũng là cơ hội để một số cường giả trở lên mạnh hơn.

Bối Lỗ Đặc đã đi tới vị diện chiến trường!

Tin tức này đã nhanh chóng lan truyền trong các thống lĩnh. Trong nhận thức của phần lớn thống lĩnh, lần đầu nghe thấy tin tức này , không ít người không có cách nào xác định được. Nhưng khi Bối Bối thi triển thiên phú thần thông giết chết gã áo đen, thì có tới ba người chứng kiến được việc đó.

Tin tức này đã hoàn toàn được xác định!

Điều này cũng khiến cho chiến trường vị diện chấn động!

Trong quân doanh.

Một người trung niên tóc trắng mặt mũi trắng trẻo không có râu, nhưng lông mi lại dài gần chấm đất đang ngồi uống rượu cùng một gã thanh niên tóc vàng.

“Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh, ngươi không tin điều ta vừa nói?” Gã thanh niên tóc vàng cười nói.

“Ta tin tưởng”. Người trung niên tóc trắng có vẻ khó hiểu lắc đầu nói, “Có điều,tính ra Bối Lỗ Đặc này cũng là kẻ đứng ở tối đỉnh phong, hắn ta hẳn là phải tự trọng thân phận, cho dù tới vị diện chiến trường cũng chỉ để toạ trấn quân doanh, cười nói mà xem thống lĩnh chém giết thôi. Nhưng không thể tự mình hạ thấp thân phận, xuống tay giết hại những thống lĩnh này”.

“Đây chỉ là ý nghĩ của cá nhân Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh người mà thôi”. gã thanh niên tóc vàng cười nói.

Mã Cách Nỗ Tư cũng đồng dạng là nhân vật đứng ở tối đỉnh phong. Mặc dù toạ trấn quân doanh, nhưng cũng chỉ là đi du hí để bớt nhàm chán.

Những thống lĩnh bình thường so với những người ở đẳng cấp Đại viên mãn thượng vị thần, Bối Lỗ Đặc còn có khoảng cách rất lớn. Nếu những người như Bối Lỗ Đặc, Mã Cách Nỗ Tư đi đối phó với thống lĩnh bình thường, đích xác đó là đồ sát.

“Không. Bối Lỗ Đặc này mặc dù ta chưa gặp qua, nhưng cũng nghe được một ít sự tình về hắn. Những người như hắn, rất có khả năng ẩn nhẫn, tuyệt đối sẽ không nhàm chán mà hạ mình đi giết hại những thống lĩnh bình thường”. Mã Cách Nỗ Tư lắc đầu nói, “Ta hoài nghi, người thi triển một chiêu kia không phải là Bối Lỗ Đặc".

"Không phải hắn?" Gã thanh niên tóc vàng cả kinh.

"Ừm, có lẽ trong thiên địa còn một người khác có tuyệt chiêu giống như của Bối Lỗ Đặc". Mã Cách Nỗ Tư trầm ngâm nói.

Bối Bối đạt tới thượng vị thần cũng mới chỉ hai trăm năm.

Hơn nữa ngay cả người của Tứ thần thú gia tộc cũng chỉ biết Bối Bối là tôn tử của Bối Lỗ Đặc, nhưng lại không biết Bối Bối cùng Bỗi Lỗ Đặc có khả năng thi triển thiên phú thần thông giống nhau. Ví như con cháu của Thanh Long thần thú cũng không nhất định có thực lực giống nhau, bọn họ cũng không cho rằng Bối Bối có được thực lực đó.

Danh khí của Bối Bối còn chưa được truyền bá.

Phía trên cao.

Một gã nam tử mặc áo bào trắng, có hai hàng lông mày đỏ rực như lửa đang tựa vào núi đá. Gió núi làm mái tóc đen dài của hắn tung bay phấp phới, trong tay hắn đang cầm một bình rượu, khẽ ngửa đầu lên uống một ngụm. Đó chính là Thanh Hoả vừa tiến vào chiến trường vị diện không lâu.

Tại chiến trường vị diện, các thống lĩnh đều ẩn dấu tung tích của mình, có mấy người đủ can đảm hiển lộ? Chứ đừng nói đến ngang nhiên đứng trên sườn núi.

Ngồi trên sườn núi, nhìn khắp đại địa vô tận, Thanh Hoả nhè nhẹ lắc đầu cười: "Thiên phú thần thông Phệ thần? Ồ, xem ra bọn Lâm Lôi cũng đã tới bên Tinh Hà này rồi". Thanh Hoả cứ như vậy tại sườn núi tuỳ ý ngồi uống rượu, nhưng nếu có người từ xa nhìn lại, căn bản không thấy trên sườn núi có người.

Quả là quỷ dị…

Không gian xung quanh Thanh Hoả đều phát sinh vặn vẹo.

“Chiến tranh vị diện a, chết mất mười thống lĩnh mới có thể gom đủ quân công đổi lấy một kiện chủ thần khí. Hơn nữa không ít thống lĩnh bị giết huy chương lại ở trong không gian giới chỉ, vì vậy mà bị lãng phí. Thực sự muốn lấy được một kiện chủ thần khí, đâu chỉ đổi bằng cái chết của mười thống lĩnh?” Thanh Hoả thở dài một tiếng.

“Vút!”

Thân ảnh Thanh Hoả đang ở trên sườn núi chợt như một ngôi sao lửa trong nháy mắt biến mất trên không trung.

Mười năm nữa trôi qua!

Trong một huyệt động trên sườn núi tại chiến trường vị diện.

“Lại vừa tổn thất thêm một tử thần khôi lỗi”. Bối Bối nói thì thầm.

Lâm Lôi đang tu luyện bên cạnh mở mắt ra: “Không có thu hoạch?”

“Không”. Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Vốn dĩ khống chế tử thần khôi lỗi là nhiệm vụ của Lâm Lôi, chỉ là do Bối Bối quá nhàm chấn nên Lâm Lôi để cho Bối Bối làm. Chỉ là Lâm Lôi như thế nào cũng không nghĩ tới, từ sau khi lấy được một khối huy chương màu vàng và một khối huy chương mà trắng thì suốt trong sáu mươi năm tiếp theo mình một chút thu hoạch cũng không có. Hơn nữa Lâm Lôi phát hiện, cho dù mình phát hiện được một ít thống lĩnh thì cũng không có cách nào để xuống tay.

Bởi vì….

Nếu gặp được kẻ đi một mình, thì đối phương hoặc là quá cảnh giác, hoặc là quá mạnh mẽ.

Còn có một loại tình huống khác, đó là hai ba người tụ tập cùng một chỗ, có khi là tới ba bốn người cùng tụ tập. Gặp phải những tổ hợp này, một khi Lâm Lôi và Bối Bối xuất mã, cho dù có thể sát hại được một người thì những người khác cũng không để Lâm Lôi, Bối Bối chạy thoát.

“Tình huống lúc nãy như thế nào mà tử thần khôi lỗi bị huỷ diệt?” Lâm Lôi cười nói.

“Lão Đại, lần này lại gặp phải gã Hắc Mặc Tư”. Bối Bối bất đắc dĩ nói, “Như thế nào mà hay gặp cái gã ngu ngốc này như vây”.

Lâm Lôi cũng chỉ có thể cười khổ.

“Kiên nhẫn một chút, chiến tranh vị diện này kéo dài một ngàn năm, càng về sau này, những người còn có khả năng sinh tồn là đều có chỗ dựa nhất định, không phải dễ dàng để xuống tay. Ta bây giờ là hy vọng, trong tám trăm năm còn lại có thể dung hợp thành công bốn loại huyền ảo, lúc đó ta không còn phải sợ hãi gì nữa”.

Lâm Lôi rất rõ ràng, mình mặc dù được coi là mạnh, nhưng trên thực chất, tại linh hồn phòng ngự cùng công kích so với các thống lĩnh khác là còn chưa đủ. Bất quá khi đã dung hợp được bốn loại huyền ảo, phối hợp với Thanh quang thiên phú tại linh hồn hải dương thì linh hồn phòng ngự sẽ tăng lên gấp mười lần, vật chất công kích cũng tăng lên mười lần.

Khi đó ngoại trừ số ít những người như Bối Lỗ Đặc, những người khác không đủ để Lâm Lôi phải kiêng kỵ.

“Thời gian!” Lâm Lôi lúc này nhắm con mắt lại, bổn tôn cùng đại địa thần phân thân đều đắm mình trong tu luyện.

Còn chưa đủ ba tháng đi qua, Lâm Lôi không ngờ đột phá! Đương nhiên không phải đại địa pháp tắc đôt phá, Lâm Lôi khoảng cách tới lúc dung hợp bốn loại huyền ảo còn rất lớn. Lúc này đột phá, chính là phong hệ thần phân thân!

“Hả?” Bối Bối đột nhiên trừng mắt nhìn về phía Lâm Lôi.

Chỉ thấy một cỗ thiên địa pháp tắc mạnh mẽ phủ xuống, trực tiếp bao trùm lấy Lâm Lôi. Đại lượng phong hệ nguyên tố huyền phù phía trên Lâm Lôi, trong cơ thể Lâm Lôi cũng bay ra một thân thể khác -- mái tóc dài màu xanh, trường bào màu xanh chính là phong hệ thần phân thân. Ngay vừa rồi, Lâm Lôi rốt cục hoàn toàn lĩnh ngộ được huyền ảo thứ chín của phong hệ.

“Oa, lão Đại, phong hệ của ngươi rốt cục đã đại thành rồi”. Bối Bối nở nụ cười.

“Đã đại thành rồi”. Bổn tôn Lâm Lôi liền bay đến bên cạnh, chính mình đại địa, phong hệ nguyên tố hai thứ thân hoà lực đều là siêu đẳng. Chỉ là trong quá trình tu luyện, chính mình có khuynh hướng nghiêng về đại địa hệ, phong hệ dĩ nhiên đứng vào hang thứ ba, xếp dưới đại địa và thuỷ hệ.

Bất quá, cuối cùng cũng đạt tới thượng vị thần.

Lúc này, Lâm Lôi chỉ có hoả hệ là kém cỏi.

“Không hay!” Lâm Lôi sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Làm sao vậy, lão Đại?” Bối Bối vì thấy Lâm Lôi đột phá mà đang cảm thấy vui mừng.

“Thiên địa pháp tắc phủ xuống, sẽ gây ra động tĩnh rất lớn, dám chắc sẽ dẫn đến đây không ít người”. Lâm Lôi liền nói. Lâm Lôi nhất thời nóng nảy, nếu thống lĩnh mạnh hơn tới, phong hệ thần phân thân của mình lại đang trong lúc tiếp nhận thuế biến, tạm thời không có cách nào rời đi, mặc dù quá trình này rất ngắn.

Khoảng thời gian ngắn ngủi này, cũng đủ để thống lĩnh cường giả chạy tới.

“Sợ cái gì!” Bối Bối con mắt sáng ngời, “Tới một người chúng ta giết một người, tới hai người chúng ta giết hai người, nếu đánh không lại thì bỏ chạy!”.

Lâm Lôi không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng cũng ngay lập tức buông ra Hắc Thạch không gian, Hắc Thạch không gian xuyên thấu qua núi đá, bao trùm trong cả lòng núi với khu vực bán kính chừng năm trăm thước.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 23: Nhóm Ba Người

Hy vọng là không ai đi tới, các thống lĩnh đều rất điên cuồng, chắc là sẽ không bỏ qua cơ hội này đâu." Lâm Lôi tự nói trong đáy lòng, đồng thời bên ngoài thân xuất long lân màu xanh, trực tiếp long hóa! Trong tay Lâm Lôi xuất hiện thần kiếm Lưu Ảnh. Bối Bối ở bên cạnh Lâm Lôi. Bọn họ đã chuẩn bị thật tốt để chiến đấu.

Thiên địa pháp tắc đột nhiên phủ xuống, thật quá rõ ràng. Trên vị diện chiến trường cơ hồ tất cả mọi người đều chú ý.

"Đột phá? Ở vị diện chiến trường, còn có trung vị thần phân thân hay hạ vị thần phân thân sao?"

"Thật là sự việc lạ lùng, chẳng lẽ có người còn mang theo trung vị thần phân thân vào vị diện chiến trường sao? Thần phân thân yếu không lưu ở bên ngoài, lại mang theo vào vị diện chiến trường , thật là đi chịu chết mà."

"Thiên địa phép tắc phủ xuống, vị trí bại lộ, người kia cửu tử nhất sinh."

Khắp các nơi ở vị diện chiến trường đều bàn luận. Ở vị diện chiến trường đều là thượng vị thần. Thiên địa pháp tắc ba động phủ xuống, là sự kiện rất quỷ dị. Ở những vị trí khác nhau, những thống lĩnh ở gần Lâm Lôi, lập tức bay bay nhanh về hướng thiên địa pháp tắc ba động phủ xuống!

Vị diện chiến trường rất âm u. Một đạo thân ảnh màu xám đang hướng núi cao bay đi.

"Khó có được cơ hội tốt như này, nói không chừng, ta có thể lại tìm được một huy chương." Tốc độ của thân ảnh màu xám bay cực nhanh. Đang ở chân núi, thân ảnh màu xám đột nhiên dừng lại. Đó là một thanh niên mặc áo màu tro, tóc dài bù xù.

Lúc này, hắn nhìn chằm chằm thân ảnh màu trắng cách đó không xa.

"Là Bổn Phỉ Nhĩ Đức ở Thiên giới sao?" Thanh niên mặc áo tro sợ tới mức biến sắc: "Bổn Phỉ Nhĩ Đức và hai đồng bọn khác của hắn mà vây công, nhất định ta sẽ phải chết không thể nghi ngờ. Bọn họ đã đến đây, người ở trên núi mang theo trung vị thần phân thân tiến vào vị diện chiến trường là ngu ngốc, khẳng định không thể nào sống được rồi !"

Không do dự, thanh niên mặc áo bào màu tro lập tức gia tốc bay người lại.

Bay tới, phát hiện người mặc áo trắng lập tức bay ngược lại.

Bay tới, bay ngược lại, chỉ là trong nháy mắt.

"Sao?" Người mặc áo trắng trong lòng phát giác ra điều gì đó, đột nhiên quay đầu nhìn lại. Thấy được cái bóng mơ hồ của người mặc áo bào tro biến mất tại ở phía xa xa.

Người mặc áo trắng cười nhạt: "Trốn nhanh thật."

Người mặc áo trắng có tóc dài trắng. Khuôn mặt tuấn mỹ như nữ nhân, đôi mắt màu ngọc, ngửa đầu nhìn lên phía trên.

"vù!"

Người mặc áo trắng bay thẳng lên giữa sườn núi.

"lão Đại, chúng ta đã tới giữa sườn núi, đến gần chỗ thiên địa ba động phủ xuống." Một âm thanh hùng hậu vang lên trong đầu người mặc áo trắng.

"Đại ca, ta đã tới." Thanh âm trong trẻo vang lên trong óc của hắn.

Vào lúc này, đột nhiên -

Thiên địa phép tắc ba động cực nhanh giảm xuống, đột phá biến đổi, thời gian diễn ra rất ngắn. Hiển nhiên thần cách của phong hệ thần phân thân Lâm Lôi đã tiến hóa xong và kết thúc.

"Mất cơ hội tốt nhất rồi." Âm thanh trong trẻo không cam lòng nói.

"Tam đệ, động thủ." Người mặc áo trắng hạ lệnh nói.

"Ha Ha. Hãy nhìn ta!" Cách người mặc áo trắng không tới trăm thước, có một tráng hán mặc áo giáp đen đứng giữa không trung. Tráng hán này cao gần ba thước, trên trán có hai sừng trâu uốn lượn, rất tráng kiện. Hắn giống như thanh búa sắt, trên nắm tay toàn bộ đều màu hồng, đó là quyền sáo.

Chỉ thấy tráng hán này “hừ” nhẹ một tiếng, phần eo di động, hai đấm đấm mạnh vào vách núi cao.

“Ầm ầm”

Vô thanh vô tức, hai nắm tay lớn màu hồng nện lên vách núi đá.

"Hô” Không gian rung động, lắc lư một chút, nhất thời vị trí bị hai đấm đánh vào, xuất hiện trũng sâu hình tròn đường kính khoảng một thước, đồng thời lượng lớn đá vụn từ trong cửa động bay ra ngoài, hơn nữa cả vách núi trực tiếp nứt ra, từng vết nứt lớn rất dữ tợn.

Tráng hán kia mắt trừng to, nổi giận gầm lên một tiếng: "Mẹ nó, phá cho ta!!!"

Lúc này, hai đấm của hắn mở ra, giống như hai cái quạt lớn, đồng thời đánh lên khe nứt trên vách núi đá, nhất thời nửa phần trên của núi, "Oanh" một tiếng, tất cả hoàn toàn sụp xuống, vô số tảng đá nhỏ, lớn từ chỗ cao rơi xuống.

Người mặc áo trắng, tráng hán mặc áo giáp đen, cùng với nữ nhân tóc xanh biếc, mặc áo hồng đều đứng lăng không.

Lâm Lôi không thể nào không nghĩ tới quân địch lần này lại đáng sợ như vậy. Vừa thu Phong hệ thần phân thân vào trong cơ thể, thì có một cỗ ba động đáng sợ truyền đến, bên trong núi đều nứt ra, mặc dù không sụp đổ, nhưng bên trong thực chất đã bị tàn phá nhiều.

Lần đầu công kích, bên trong đã bị tàn phá.

Lần công kích thứ hai, trời long đất lở, nửa phần ở phía trên núi hoàn toàn bị tàn phá.

"Vật chất công kích thật mạnh." Bối Bối nhịn không được, sợ hãi than một tiếng: "Phỏng chừng người công kích này có sử dụng chủ thần khí công kích."

Núi ở Vị diện chiến trường là núi đá, cực kỳ cứng rắn. So với Địa Ngục, Minh Giới thì núi đá ở đây còn cứng rắn hơn một bậc. Để hủy diệt nửa phần của núi cao dù cho là thống lĩnh, bình thường cũng khó làm được.

"Nhưng bọn họ rõ ràng không dám tiến đến đây." Bối Bối cười đùa nói.

Mặc dù xung quanh núi đá sụp đổ, Lâm Lôi, Bối Bối cũng không thèm quan tâm.

"Chẳng những thực lực mạnh mẽ, lại rất cảnh giác, rất khó đối phó." Lâm Lôi cầm trong tay Lưu Ảnh thần kiếm, nhìn xung quanh thấy những tảng đá không ngừng rơi xuống từ trên núi sụp xuống. Lâm Lôi có thể nhìn tình cảnh ở bên ngoài, Lâm Lôi mơ hồ thấy được một thân ảnh cường tráng. Thân ảnh kia trên trán có hai sừng tráng kiện chính là sừng trâu.

"Bối Bối, chúng ta đi!" Lâm Lôi cấp bách truyền âm quát.

"Vâng." Bối Bối không do dự.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người bay theo hướng ngược lại với vị trí của tráng hán đang đứng, đồng thời Lâm Lôi thi triển Hắc thạch không gian.

Nhưng vừa chạy trốn, trong lòng Lâm Lôi đã run lên: "Hướng này lại có hai người!"

Lâm Lôi dùng Hắc thạch không gian nên dễ dàng phát hiện : một người mặc áo trắng, cùng một nữ nhân tóc xanh biếc, mặc áo bào hồng hồng phân biệt đứng ở hai bên

Người mặc áo trắng, nữ nhân tóc bich cùng với tráng hán mặc áo giáp màu đen vừa vặn hình thành một hình tam giác.

Bất kể Lâm Lôi, Bối Bối chạy trốn theo hướng nào cũng đều bị ba người vây công.

"Hai vị, đừng nghĩ có thể chạy thoát." Ánh mắt của người mặc áo trắng lãnh lẽo nhìn qua. Cho dù Hắc thạch không gian có bao trùm lên hắn nhưng thân hình của người mặc áo trắng cũng chỉ hạ xuống một chút, lập tức dùng lực chống lại dẫn lực.

"Bổn Phỉ Nhĩ Đức!" Lâm Lôi sắc mặt cực kỳ khó coi.

Dù thế nào Lâm Lôi cũng không ngờ người cản trở mình lại là người trong trong truyền thuyết - Bổn Phỉ Nhĩ Đức. Mình thà tình nguyện gặp Hắc Mặc Tư, cũng không muốn gặp Bổn Phỉ Nhĩ Đức. Bởi vì Bổn Phỉ Nhĩ Đức có thực lực tiếp cận Bối Lỗ Đặc, là siêu cấp cường giả!

Trong bộ sách của Bối Lỗ Đặc đã miêu tả, nếu gặp được Bổn Phỉ Nhĩ Đức thì nhanh chóng trốn! Đừng nghĩ đến chuyện khác!

"Bối Bối, mau, phá vỡ phòng ngự của nữ nhân mặc áo bào hồng để thoát đi. Chạy mau!" Lâm Lôi lập tức đưa ra quyết định.

Tấn công nữ nhân mặc áo bào hồng để tạo kẽ hở và chạy đi.

"Biết. lão Đại, không ngờ người tới lại là Bổn Phỉ Nhĩ Đức. Thật là không may!" Bối Bối đã biết rất nhiều vì ở vị diện chiến trường trong sáu mươi năm, Lâm Lôi thông qua linh hồn trao đổi, đem tư liệu của rất nhiều cường giả mạnh nhất nói cho Bối Bối.

"Vù!" "Vù!"

Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người giống như hai đạo thiểm điện, theo hướng tới vị trí của hồng nữ nhân để bỏ chạy.

"Hừ, muốn chạy trốn?" Người mặc áo trắng cùng kia tráng hán mặc giáp đen, cơ hồ đồng thời bay tới vị trí của nữ nhân mặc áo bào hồng. hiển nhiên muốn liên thủ với nữ nhân mặc áo bào hồng, ngăn trở Lâm Lôi hai người.

Đột ngột ---

Lâm Lôi, Bối Bối đột nhiên bay ngược lại, chạy theo hướng ngược lại.

Người mặc áo trắng, tráng hán mặc giáp đen, nữ nhân mặc áo bào hồng phản ứng cực nhanh, lập tức truy kích Lâm Lôi, Bối Bối. Xung quanh Lâm Lôi phát tán Hắc thạch không gian. Một khi lâm vào Hắc thạch không gian, Bổn Phỉ Nhĩ Đức ba người, căn bản không có khả năng đuổi tới Lâm Lôi.

"Bọn họ chết cũng không buông tha." Bối Bối quay đầu lại, liếc mắt nhìn, không khỏi lo lắng.

"Tình hình không ổn rồi." Trong đôi mắt Lâm Lôi hiện lên sự lo lắng.

Vì người mặc áo trắng, tráng hán mặc giáp đen đã bay ra khỏi khu vực Hắc thạch không gian, từ bên cạnh sườn của Hắc thạch không gian, tăng tốc. Tựa hồ muốn chặn trước mặt Lâm Lôi, Bối Bối.

"ha ha. Tam đệ, Nhị muội, các ngươi hãy nhìn ta ngăn cản bọn họ như thế nào." Người mặc áo trắng cười sang sảng, thân hình giống như thiểm điện, từ cạnh sườn của Hắc thạch không gian, vượt qua Lâm Lôi, Bối Bối, lập tức bay nhanh vào khu vực Hắc thạch không gian. Trên thân người mặc áo trắng sáng lên là vô số quang mang màu trắng.

Quang mang sao?

Không phải, mà là những dây nhỏ màu trắng, bao gồm vô số dây nhỏ màu trắng từ trong cơ thể của Bổn Phỉ Nhĩ Đức bạo phát, thoáng nhìn thấy chói mắt giống như quang mang. Chỉ thấy vô số dây nhỏ màu trắng từ bốn phương tám hướng bao vây lấy Lâm Lôi hai người, làm cho Lâm Lôi hai người không thể nào né tránh được.

Lâm Lôi, Bối Bối nhất thời biến sắc.

"Bối Bối, cẩn thận, là linh hồn công kích." Lâm Lôi lập tức dùng thần thức truyền âm.

"Hỗn đản!" Bối Bối gào một tiếng. Thân hình lập tức bay sang hướng bên cạnh.

Phía sau Bối Bối đột nhiên hiện lên ảo ảnh khổng lồ Phệ thần thử. Vẻ mặt Bối Bối đã trở nên lạnh lùng, nhìn chăm chú hướng bên cạnh là vị trí của tráng hán mặc giáp đen. Lúc này, Bối Bối cách tráng hán mặc giáp đen không tới hai trăm thước. Lúc đầu, tráng hán mặc giáp đen bay tới Lâm Lôi, Bối Bối, căn bản không nghĩ tới Bối Bối lại có tuyệt chiêu này.

"Không...." Tráng hán mặc giáp đen kinh hãi.

Hắn nhận ra chiêu này chính là tuyệt chiêu của Bối Lỗ Đặc!

"Không ổn, là thiên phú thần thông của Bối Lỗ Đặc." Đã tính toán trước nhưng Bổn Phỉ Nhĩ Đức sắc mặt nhất thời biến đổi, hô lên: "Nhị muội, bảo vệ Tam đệ."

Bối Bối thi triển thiên phú thần thông với tốc độ quá nhanh, dĩ nhiên hắn không kịp ngăn trở. Hắn biết …… lúc này, chỉ có Nhị muội của hắn mới có thể cứu được Tam đệ!

Lúc này hắn cách nữ nhân áo bào màu hồng hơi xa, không thể dùng thần thức truyền âm được, chỉ có thể dùng âm thanh hô lên, nhưng âm thanh của hắn làm sao có thể kịp? Hiển nhiên, nữ nhân mặc áo bào hồng không cần hắn nhắc nhở, cũng biết Tam đệ đang gặp nguy hiểm. Không một chút do dự, thân thể của nữ nhân mặc áo bào hồng đột nhiên biến đổi -

"vù vù”

Đột ngột nữ nhân mặc áo bào hồng biến mất, một cao đại xà (ND – rắn lớn) màu hồng dài khoảng gần ngàn thước xuất hiện. Thân thể uốn lượn vừa xuất hiện, rất tự nhiên che trước mặt tráng hán mặc giáp đen. Thân rắn khổng lồ dễ dàng bảo vệ tráng hán mặc giáp đen.

"vù vù” Linh hồn lực của Bối Bối tiến gần thân đại xà nhưng không thể tác dụng lên thân của tráng hán mặc giáp đen.

"Lại có linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Bối Bối giận dữ dùng thần thức truyền âm nói.

Lâm Lôi để ý tình cảnh trước mắt, đã sớm đoán được nữ nhân mặc áo bào hồng dám dùng cách như vậy, khẳng định là có tự tin ứng phó chiêu này. Nếu không thì phải chịu chết sao?

"Bối Bối, chạy mau, đừng có dây dưa nữa." Lâm Lôi dùng truyền âm nói vội vàng, thi triên toàn bộ Hắc thạch không gian, Lâm Lôi lập tức nghĩ cách chạy trốn.

Chém giết với Bổn Phỉ Nhĩ Đức bọn họ, căn bản không thể thắng được.

"vù!" Bối Bối đã đến gần Lâm Lôi, chạy trốn cực nhanh.

Bên trong Hắc thạch không gian, tốc độ của ba người kia không đuổi kịp Lâm Lôi, Bối Bối.

"Ta còn tưởng rằng chỉ có Bổn Phỉ Nhĩ Đức kia đáng sợ. Nhưng ai ngờ rằng hắn mang theo hai người cũng rất mạnh. Tên tráng hán sừng trâu kia có vật chất công kích rất đáng sợ. Còn nữ nhân mặc áo bào hồng lại có linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Bối Bối truyền âm bàn luận với Lâm Lôi: "Nhóm ba người còn có Bổn Phỉ Nhĩ Đức cực mạnh. Lão Đại, làm sao chúng ta có thể đấu với bọn họ!"

"Đừng nghĩ lung tung nữa, trốn màu, có thể chạy thoát là tốt nhất." Lâm Lôi liền nói.

Hai người trốn cực nhanh.

Nhưng Bổn Phỉ Nhĩ Đức không nghĩ tới sẽ buông tha bọn họ!

"Hai ngươi!" Bổn Phỉ Nhĩ Đức rất nổi giận. Hắn coi trọng nhất là huynh đệ và muội muội.

"Oanh!" chỉ thấy một cỗ cuồng bạo chính là năng lượng từ bên ngoài thân hắn tràn ngập ra rất nhiều sương mù, là vầng sáng ở bên ngoài thân hắn phát tán ra, chỉ thấy tốc độ Bổn Phỉ Nhĩ Đức đột nhiên tăng lên!

"Hô!"

Sau khi bay vào Hắc thạch không gian, tốc độ của Bổn Phỉ Nhĩ Đức mặc dù giảm đi, nhưng so với Lâm Lôi, Bối Bối còn nhanh hơn.

Lâm Lôi cảm giác rõ, bên trong Hắc thạch không gian có người đang bay cực nhanh tới. Tốc độ so với mình còn nhanh hơn. Lâm Lôi quay đầu, vừa thấy không khỏi sợ tới mức giật minh: "Không ổn rồi, Bổn Phỉ Nhĩ Đức đã nổi điên rồi. Vì đuổi chúng ta mà tiêu hao một giọt vận mệnh chủ thần lực!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 24: Tân Đích Khai Thuỷ (Một Khởi Đầu Mới)

Bổn Phỉ Nhĩ Đức vốn tốc độ so với mình nhanh hơn nhiều!

Dù mình có Hắc Thạch không gian, thì đối phương cũng sử dụng chủ thần lực, tốc độ vẫn nhanh như trước. Nếu cứ thế này thì chỉ trong chốc lát sẽ bị hắn bắt kịp, khoảng cách vài trăm thước ngắn ngủi căn bản không là gì.

“Hừ!” Lâm Lôi tâm ý vừa động.

Phương hướng dẫn lực của Hắc Thạch không gian đột nhiên biến đổi – xích lực biến thành dẫn lực hướng lên trên.

“Hả?” Bổn Phỉ Nhĩ Đức thân hình không khỏi thoáng động, khẽ bị vọt lên phía trên.

“Hắc Thạch không gian của ta đâu có đơn giản như vậy” Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, đồng thời bắt đầu liên tục kịch liệt biến đổi phương hướng dẫn lực của Hắc Thạch không gian, một lúc hướng lên trên, rồi lập tức biến thành hướng xuống, vừa bài xích ra ngoài, liền sau đó lại ly kỳ biến thành dẫn lực kéo về phía mình. Biến hoá kịch liệt như vậy, cho dù là Bổn Phỉ Nhĩ Đức thì di động cũng không khỏi bị ảnh hưởng lớn.

Bổn Phỉ Nhĩ Đức cực kỳ tức giận.

“Đi chết đi!” Bổn Phỉ Nhĩ Đức hai mắt trở lên lạnh lẽo.

“Vù vù!”

Từng đạo sương mù từ trong người Bổn Phỉ Nhĩ Đức xuất ra, biến thành những mũi tên trong suốt nhằm về phía Lâm Lôi, Bối Bối bắn tới. Hơn mười mũi tên chỉ trong nháy mắt xẹt qua không gian, phân biệt đánh về hai người Lâm Lôi. Tốc độ linh hồn công kích tới quá nhanh, Lâm Lôi, Bối Bối hai người chỉ kịp thoáng nghiêng người né tránh, bốn mũi tên trong suốt đã bắn vào cơ thể Lâm Lôi.

Ba mũi tên khác cũng đã bắn vào trong cơ thể Bối Bối.

Lâm Lôi cả kinh, sắc mặt trắng bệch: “Bối Bối, mau sử dụng chủ thần lực!” Linh hồn công kích của Bổn Phỉ Nhĩ Đức trong tư liệu mà Bối Lỗ đặc cấp cho cũng có miêu tả, cực kì đáng sợ. Mà một chiêu này Bổn Phỉ Nhĩ Đức còn sử dụng vận mệnh chủ thần lực để thi triển, sự đáng sợ của công kích có thể tưởng tượng.

“Bùng!” Bên ngoài cơ thể Lâm Lôi lập tức hiện lên quang mang màu vàng đất.

Không hề nghi ngờ gì, Lâm Lôi đã sử dụng Đại địa chủ thần lực!

Trong đầu Lâm Lôi.

“Bùng!” “Bùng!” “Bùng!” “Bùng!” Bốn mũi tên hung hăng đánh lên lớp mô trong suốt, nhưng lập tức giống như những viên đá ầm ầm vỡ vụn ra, sau khi bị vỡ vụn, liền biến thành rất nhiều sợi tơ trong suốt tản ra bao vây lớp cách mô. Ngay sau đó một lượng lớn sợi tơ di chuyển vòng quanh, hướng về phía vị trí thoát khẩu công kích.

Vô số kiếm ảnh hư ảo như sương mù xuất ra, đánh tan những ti tuyến trong suốt này.

“Ta dựa vào linh hồn phòng ngự chủ thần khí cùng đại địa chủ thần lực, dĩ nhiên cũng đủ để bổ sung cho thoát khẩu, vậy mà vẫn bị tiêu hao hơn phân nửa”. Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ.

Thoát khẩu của linh hồn phòng ngự chủ thần khí, Lâm Lôi sau khi rời khỏi U Minh sơn bắt đầu chữa trị trở lại, hơn nữa tới chiến trường vị diện cũng được sáu mươi năm. Gần trăm năm thành tựu, vậy mà chỉ một đòn vừa rồi đã tổn hao phân nửa, đó là còn có đại địa chủ thần lực để bổ sung. Nếu không thi triển đại địa chủ thần lực, Lâm Lôi căn bản không thể chống đỡ được.

"Thật đáng sợ. nếu không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, thì cho dù có chủ thần lực, phỏng chừng cũng không đỡ được". Lâm Lôi đột nhiên sắc mặt đại biến, "Bối Bối!".

Bối Bối cũng đồng dạng bị trúng chiêu.

"Lão Đại, ta không việc gì", thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi không khỏi kinh ngạc phát hiện, Bối Bối không hề sử dụng chủ thần lực cũng có thể ngăn cản một chiêu này, trong khi mình nếu chỉ dựa vào linh hồn phòng ngự chủ thần khí cũng không đỡ được.

"Không biết…. Bối Bối có hay không sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí? Hoặc là… , linh hồn của Bối Bối rất đặc thù, khả năng phòng ngự rất mạnh?"

Ý niệm này chỉ chợt loé lên trong đầu Lâm Lôi rồi biến mất.

Bây giờ, không phải lúc lo lắng chuyện đó, bởi vì…., nguy cơ vẫn đang tới!

"Đại ca!"

Một âm thanh hùng hậu vang lên, chỉ thấy tráng hán mặc áo giáp đen đang đứng chợt xoay người, cực nhanh bay đến đứng trên đại xà màu đỏ, đại xà thoáng chống đã phi hành đến chặn phía trước hai người Lâm Lôi, Bối Bối.

“Lão Đại, tình huống không ổn”. Bối Bối vội vàng nói.

“Biết rồi”. Lâm Lôi đương nhiên cũng biết tình huống rất bất diệu.

Phía trước đã bị đại xà và tráng hán mặc giáp đen ngăn trở, phía sau đang có Bổn Phỉ Nhĩ Đức. Tiến lên không được, mà lùi lại cũng không xong.

“Bổn Phỉ Nhĩ Đức như thế nào mà còn có hai kẻ đồng bọn? Hơn nữa,bọn chúng còn không phải ở cùng một trận doanh”. Lâm Lôi trong lòng gấp gáp mắng thầm. Trong quá trình chạy trốn và chiến đấu, Lâm Lôi dễ dàng phát hiện, ba người Bổn Phỉ Nhĩ Đức vốn không phải là người cùng một trận doanh. Lâm Lôi không cảm ứng được khí tức huy chương của Bổn Phỉ Nhĩ Đức, hiển nhiên hắn là địch nhân!

Thế nhưng đối với người phụ nữ áo đỏ hoá thành đại xà và tráng hán mặc giáp đen, Lâm Lôi lại cảm ứng được khí tức huy chương của bọn họ, tất nhiên đó là người cùng một phe với Lâm Lôi.

Những người không cùng một trận doanh, lại hình thành một tiểu đội.

“Bối Bối, theo ta tới bên này chạy, nhanh lên!” Đại địa thần lực của Lâm Lôi đem cả Bối Bối vây vào trong, lúc này tốc độ tăng lên cực hạn. Lâm Lôi, Bối Bối hai người trực tiếp theo hướng bên cạnh bỏ chạy. Ở hưóng này, lẽ ra Bổn Phỉ Nhĩ Đức dễ dàng truy kích. Nhưng Hắc Thạch không gian uy lực đã tăng lên gấp trăm lần, dẫn lực cực kỳ đáng sợ, đã khiến cho hắn rất khó đuổi theo.

“Vù!” Bổn Phĩ Nhĩ Đức bay ra khỏi khu vực Hắc Thạch không gian, trong khu vực đó hắn không có khả năng để đuổi theo Lâm Lôi, “Hai tên tiểu tử các ngươi nghe đây, hôm nay Bổn Phỉ Nhĩ Đức ta nhất định sẽ giết các ngươi, nhất định!” Âm thanh phẫn nộ quanh quẩn trong không gian.

Bổn Phỉ Nhĩ Đức cơ hồ cùng Lâm Lôi, Bối Bối hai người cực tốc phi hành.

Giữa song phương, vẫn có Hắc Thạch không gian ngăn cách.

Người phụ nữ áo đỏ cùng tráng hán ở phía sau cũng liều mạng đuổi tới.

“Không thể để gã Bổn Phỉ Nhĩ Đức này tiếp tục dây dưa. Vừa rồi hắn đồng thời công kích ta và Bối Bối, ta đã khó khăn như vậy, nếu bị hắn đuổi tới phát động công kích cực mạnh, ta chắc không chống đỡ được”. Lâm Lôi cũng yên tâm về Bối Bối, bởi vì lúc trước Bối Bối dù không sử dụng chủ thần lực, vẫn dễ dàng ngăn được công kích.

“Lão đại, phải cắt đuôi gã gia hoả này!” Bối Bối truyền âm nói.

“Biết rồi”. Lâm Lôi đột nhiên phìn về phía Bổn Phỉ Nhĩ Đức.

Phía sau Lâm Lôi chợt hiện lên một hư ảnh Thanh Long uốn lượn dài chừng ngàn thước, đầu của Thanh Long trôi nổi phía trên Lâm Lôi, cặp mắt nhìn chằm chằm vào Bổn Phỉ Nhĩ Đức. Trong đầu Lâm Lôi đã dung hợp đại địa chủ thần lực với thanh quang thiên phú, trực tiếp hướng tới Bổn Phỉ Nhĩ Đức cách đó không xa phát ra.

Thiên phú thần thông – Long Ngâm!

Đây là dùng đại địa chủ thần lực để thi triển thiên phú thần thông, uy lực cực lớn!

“Hả?” Bổn Phỉ Nhĩ Đức thân hình không khỏi thoáng bị dừng lại.

“Chạy mau!” Lâm Lôi, Bối Bối ngay lập tức nắm lấy cơ hội chạy trốn.

Bổn Phỉ Nhĩ Đức chính là siêu cấp cường giả am hiểu linh hồn công kích, lại sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí, chủ thần lực, rất nhanh liền thoát khỏi ảnh hưởng.

“Còn muốn chạy”. Bổn Phỉ Nhĩ Đức thoáng thấy tàn ảnh Lâm Lôi, Bối Bối đang rời đi, lập tức đuổi theo.

Hai người Lâm Lôi cực nhanh chạy trốn, Bối Bối vẫn truyền âm mắng: “Lão Đại, gã Bổn Phỉ Nhĩ Đức kia thật đáng ghét, đã có linh hồn phòng ngự chủ thần khí lại còn có cả vật chất phòng ngự chủ thần khí, căn bản làm người khác không có cách nào xuống tay, muốn giết cũng không giết được. Linh hồn công kích của hắn lại mạnh như vậy, thật khiến người khác phải phát hoả!”.

“Ta cũng muốn phát hoả, nhưng không có biện pháp”.

Lâm Lôi vốn biết phong hệ của mình đột phá, có thể dẫn tới một ít người.Nhưng ai ngờ lại có thể dẫn tới một gã Bổn Phỉ Nhĩ Đức khó chơi như vậy. Hắn tuyệt đối có thể nói chính là khắc tinh của Lâm Lôi, bản thân sở hữu hai đại phòng ngự chủ thần khí, làm người khác không có cách xuống tay. Đã vậy còn am hiểu linh hồn công kích.

Đối thủ như thế, Lâm Lôi làm cách nào mà ứng phó?

Cho dù thi triển thiên phú thần thông Long Ngâm, Lâm Lôi cũng chỉ làm được một điều, đó là có thêm thời gian bỏ chạy!

“Khốn khiếp. Lão Đại, hắn lại đuổi theo!” Bối Bối cả giận nói.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn – phía sau, một đạo ảo ảnh như sương mù đang cực nhanh đuổi theo.

“Gã hỗn đản này sao lại nhanh như vậy”. Lâm Lôi gấp đến độ luống cuống, nhưng cùng là sử dụng chủ thần lực, chính mình căn bản không có cách nào để tốc độ vượt qua đối phương, “Xem ra, chỉ có thể dùng thiên phú thần thông Long Ngâm một lần nữa để làm trở ngại hắn”. Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ.

Đúng lúc này thì –

Lâm Lôi đột nhiên phát hiện phía trước có hai đạo thân ảnh đang lăng không mà đứng. Dám lăng không mà đứng tại chiến trường vị diện, trong các thống lĩnh tuyệt đối là kẻ bài danh đứng đầu.

“Đường này không cho qua!” âm thanh nhàn nhạt vang lên.

Lâm Lôi, Bối Bối tức thì cảm nhận được sự uy hiếp của hai người này, lập tức dừng lại. Lâm Lôi nhìn hai người trước mặt, đáy lòng có một loại cảm giác – hai người trước mặt này, uy hiếp so với Bổn Phỉ Nhĩ Đức không hề thấp hơn.

Hai người này nhìn rất cổ quái, một người thân cao gần bốn thước, lớp da toàn thân màu cổ đồng, thân hình thô tráng, khuôn mặt nghiêm túc giống như được tạc bằng đá. Mà đang ngồi trên vai gã to xác thân cao bốn thước, là một gã thiếu niên đầu trọc bóng lưỡng vẻ đáng yêu đang ăn thuỷ quả. Hình thể của gã thiếu niên này so với Bối Bối còn nhỏ hơn một chút.

Nhưng chính gã thiếu niên này, lại làm cho Lâm Lôi trong tâm sinh ra uý kỵ.

“Hai vị, giúp ta ngăn cản bọn họ, Bổn Phỉ Nhĩ Đức ta sẽ thiếu các vị một món ân tình”. Bổn Phỉ Nhĩ Đức liền nói.

Món nợ ân tình, là khó trả nhất!

Bổn Phỉ Nhĩ Đức vừa nói ra câu này, đáy lòng Lâm Lôi, Bối Bối liền chùng xuống.

“Vù!” Hai người Lâm Lôi không do dự nhằm hướng bên cạnh chạy trốn.

“Vút!” Một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện phía trước Lâm Lôi, Bối Bối, đúng vậy, chính là tên thiếu niên đầu trọc đáng yêu đang ăn thuỷ quả màu tím kia.

“Nhanh quá!” Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

“Vội gì mà phải chạy”. Gã thiếu niên nhếch miệng cười. Rột, rột, hắn cắn hai miếng giải quyết xong thuỷ quả, tiện tay vứt hạt sang bên cạnh.

“Đại ca”. Người phụ nữ áo đỏ cùng gã tráng hán mặc giáp đen đuổi phía sau rốt cục cũng đã tới nơi.

“Hai người các ngươi đừng mơ tưởng chạy thoát”. Người phụ nữ căm tức nhìn hai người Lâm Lôi, Bối Bối. Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau, cũng biết là không ổn: “Lão Đại, bên này có ba người, bên kia cũng có hai người. Nếu cả năm kẻ này cùng vây công chúng ta, chúng ta muốn trốn cũng không thoát được”.

Lâm Lôi, Bối Bối tạm thời không dám có động tĩnh.

Bởi vì, một khi động, sợ rằng gã thiếu niên nọ cùng tên tráng hán to xác có thể sẽ ra tay.

“Cảm ơn hai vị”. Bổn Phỉ Nhĩ Đức cười nói.

Vừa rồi gã thiếu niên đã giúp ngăn trở hai người Lâm Lôi, hiển nhiên khiến hắn cảm thấy rất có mặt mũi, đồng thời cũng có chút nghi hoặc, “Gã thiếu niên cùng tên to xác này ta tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua. Từ lúc nào đã xuất hiện hai cao thủ như vậy”. Vừa rồi tốc độ di động của gã thiếu niên trọc đầu cũng đủ để làm hắn kinh hãi.

“Hê, Bổn Phỉ Nhĩ Đức, đầu của ngươi có bệnh à?” Gã thiếu niên nhếch miệng cười.

Bổn Phỉ Nhĩ Đức sắc mặt biến đổi.

“Ta ngăn cản Lâm Lôi bọn họ, nhất định là vì trợ giúp các ngươi sao?” Gã thiếu niên cười giễu cợt.

“Lâm Lôi?” Ba người Bổn Phỉ Nhĩ Đức không khỏi nhìn về phía hai người Lâm Lôi, bọn họ cho đến lúc này còn chưa biết thân phận của hai người.

“Sao ngươi biết ta?” Lâm Lôi kinh ngạc nhìn gã thiếu niên.

Gã thiếu niên rộng miệng cười lớn: “Ôi, đến giờ mới được nhiều ít bao năm a, ngươi không ngờ lại không nhận ra kẻ làm sư phụ như ta”. Hắn nói với vẻ cảm thán.

“Sư phụ?” Lâm Lôi, Bối Bối đều sững người.

Chỉ thấy bên ngoài thân thể gã thiếu niên trọc đầu đột nhiên tràn ngập quang mang màu tím, trong nháy mắt liền phát tán trong phạm vi chừng ngàn thước, trực tiếp đem đám người Lâm Lôi, Bổn Phỉ Nhĩ Đức bao trùm bên trong. Dẫn lực cường đại mà quen thuộc, làm Lâm Lôi trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc: “Chẳng lẽ ngươi là… “.

Lâm Lôi trong đầu vừa hiện lên hình ảnh một người - một ấu thú màu tím đáng yêu, chính là tiểu ấu thú đã từng hò hét chỉ huy ức vạn Tử tinh quái thú.

Mà hắn, nhờ bị ấu thú màu tím giam cầm hành hạ, mới lĩnh ngộ được phương pháp thi triển Hắc Thạch không gian.

“Là ngươi!”

Bổn Phỉ Nhĩ Đức nhướng mày, “Lôi Tư Tinh!”

“Hô hô, chính là ta”. Gã thiếu niên nhếch miệng cười ha hả, “Làm sao vậy,ta biến thành bộ dáng nhân loại, các ngươi đều không nhận ra sao. À, cũng đúng, ta đối với linh hồn khống chế quá mạnh mẽ, linh hồn khí tức hoàn toàn thu liễm, cho nên các ngươi đều không cảm giác được khí tức của ta. Không thể nhận ra, cũng giải thích được, có thể giải thích a”.

Lôi Tư Tinh vẫy vẫy tay: “Bổn Phỉ Nhĩ Đức, tên rùa đen nhà ngươi, mau mau cút đi. Nếu không, ta cũng không ngại cùng ngươi chơi đùa một phen đâu”.

Bổn Phỉ Nhĩ Đức liếc qua hai người Lâm Lôi, cắn răng một cái.

‘Đi thôi!” Hắn cũng chỉ còn cách cố nén sự bất cam lại, mang theo hai đồng bọn của mình phi hành rời đi.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người đều thở dài một hơi.

Lôi Tư Tinh sờ sờ cái đầu bóng loáng, liếc Lâm Lôi một cái, lắc đầu nói: “Thật là vô dụng! Học được tuyệt chiêu của ta, không ngờ còn bị người khác bức thành như vậy, thật làm mất hết thể diện của sư phụ ta a!”

Sư phụ? Lâm Lôi dở khóc dở cười.

“Các ngươi thật là ngu ngốc, tại chiến trường vị diện, nếu thực lực yếu thì cần phải liên hợp lại! Không thấy rất nhiều người đều là hai ba người, ba bốn người hợp thành một tiểu đội sao? “ Lôi Tư Tinh tuỳ ý nói, “Ừm, cứ như vậy đi...., hai người các ngươi hãy gia nhập liệp sát tiểu đội của ta. Chúng ta cùng nhau liên thủ, tại vị diện chiến trường càn quét, thế nào?”

“Gia nhập tiểu đội của ngươi?” Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Lôi Tư Tinh cùng gã đại hán trông như thiết tháp sau lưng hắn.

“Gia nhập cùng chúng ta, sau này quân công bốn người chúng ta chia đều. Nam tử , phải dứt khoát!” Lôi Tư Tinh ưỡn ngực nói, tựa hồ đang biểu hiện phong phạm nam tử.

Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười.

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau, gật gật đầu.

“Chúng ta gia nhập!” Lâm Lôi mở miệng.

Từ đó, Lôi Tư Tinh liệp sát tiểu đội từ hai người biến thành bốn người, thực lực đại tăng!.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 25: Thiên Phú Thần Thông

Ở chiến trường vị diện sáu mươi mốt năm, Lâm Lôi đã sâu sắc cảm nhận được nguy hiểm trong đó. Nếu chỉ dựa vào sức lực của mình, muốn thu được đủ quân công, lại muốn bảo trụ được tính mạng, khó khăn quá cao! Nhưng bây giờ đã gia nhập vào liệp sát tiểu đội của Lôi Tư Tinh, Lâm Lôi cũng có thể thở phào một hơi.

“Bây giờ mới nói rõ! Đi nào, trước hết chúng ta tìm một chỗ để chuẩn bị nghỉ ngơi”. Lôi Tư Tinh cười nói.

Đại hán trông như thiết tháp bên cạnh Lôi Tư Tinh vẫn không nói một lời, lập tức đi theo.

“Lôi Tư Tinh này đã làm luyện ngục thống lĩnh từ rất lâu, có thể khiến Bổn Phỉ Nhĩ Đức sợ hãi thối lui!” Lâm Lôi trong lòng đã khẳng định được thực lực của Lôi Tư Tinh, “Hơn nữa, trong tài liệu mà Bối Lỗ đặc cấp cho, miêu tả về Lôi Tư Tinh rất kỹ. Lôi Tư Tinh trong các luyện ngục thống lĩnh, tuyệt đối bài danh trong năm người mạnh nhất”.

Lôi Tư Tinh có danh tiếng rất lớn.

Bản thân thực lực đã mạnh, mẫu thân hắn lại là Tử Kinh chủ thần!

“Lão Đại, từ nay về sau chúng ta chắc ung dung thoải mái rồi, có lẽ sẽ dễ dàng lấy được quân công đây”. Bối Bối nở nụ cười, vừa lật tay đã thấy cầm một thuỷ quả màu đỏ, đưa lên miệng cắn một miếng lớn. Lôi Tư Tinh bên cạnh hếch mũi lên ngửi một hơi, quay đầu nhìn Bối Bối,lập tức nở nụ cười : “Bối Bối đúng không? Quả này tựa hồ ăn cũng ngon đấy, cho ta một quả đi”.

“Cầm lấy này”. Bối Bối tỏ ra rất hào phóng, trong tay lấy ra một thuỷ quả, ném về phía Lôi Tư Tinh.

Lôi Tư Tinh con mắt sáng ngời, sau khi tiếp lấy lập tức cắn một miếng, rồi gật đầu khen: “Rất giòn, vị lại ngon, ăn vào thấy thật thoải mái. Cảm ơn, huynh đệ”. Vừa nói Lôi Tư Tinh vừa đưa tay ra, trên đó xuất hiện một thuỷ quả màu tím, “Đây là thứ ta thích ăn nhất, chỉ ở Tính Mạng chí cao vị diện mới có, ngươi cũng nếm thử xem”.

Bối Bối cùng Lôi Tư Tinh hai người đều có tâm tính trẻ con, trong chốc lát quan hệ giữa hai người đã có vẻ rất thân thiết.

Lâm Lôi lắc đầu cười xuất phát, gã thiết tháp đại hán nọ vẫn trầm mặc theo sau.

“Hê, Lôi Tư Tinh. Ta không phải là nói khoác với ngươi, với thiên phú thần thông của ta thì, hừ hừ”. Bối Bối thực ra đang khoác lác cùng Lôi Tư Tinh.

“Của ngươi lợi hại, của ta cũng không yếu đâu”. Lôi Tư Tinh tự tin nói, “Bất quá, Bối Bối, ta cũng nên nhắc nhở ngươi, ngươi ngàn vạn lần đừng thi triển thiên phú thần thông đối với ta. Ta từng nghe mẫu thân nói, thiên phú thần thông của Phệ thần thử các ngươi phi thường nghịch thiên. Trừ phi sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí, hoặc là đạt tới Đại viên mãn, nếu không thì không có cách nào để ngăn cản”.

“Yên tâm đi”. Bối Bối cười nói, “Chúng ta cùng một đội mà”.

Lâm Lôi nghe vậy trong lòng chợt động, Lôi Tư Tinh này tựa hồ có chút sợ hãi thiên phú thần thông của Bối Bối.

Lôi tư Tinh cắn một miếng thuỷ quả, bất đắc dĩ nói: “Lôi Tư Tinh ta vốn cực am hiểu về linh hồn, cho dù là Đại viên mãn thượng vị thần dùng linh hồn công kích ta cũng không sợ. Nhưng với Phệ thần của Bối Bối ngươi, ta cũng không có biện pháp. Một chiêu này của ngươi, tuyệt đối là linh hồn công kích cực mạnh trong số các thượng vị thần!”

Lâm Lôi cũng cười, những lời này của Lôi Tư Tinh rất có đạo lý.

Một chiêu của Bối Bối, thôn phệ thần cách, diệt sát linh hồn, đích xác là cực mạnh linh hồn công kích. “Dựa theo mẫu thân ta nói, nói về tính cực đoan đáng sợ của thần thú thiên phú thần thông, thì Bối Bối, Phệ thần của các ngươi được tính là một! Ngoài ra còn có Thanh Long, Chu Tước tứ đại thần thú năm xưa! Thiên phú thần thông của họ cũng cực đoan đáng sợ! Tại Tính Mạng chí cao vị diện, cây Sinh Mệnh cổ thụ nọ cũng rất biến thái…, còn có Minh Giới U Minh quả thụ, còn có….. Bất quá, những siêu biến thái thần thú này phần lớn đều thành chủ thần”. Lôi Tư Tinh thở dài.

Thần thú, cũng phân thành nhiều đẳng cấp.

Như Phệ thần thử, đó là loại đứng đầu, U Minh quả thụ cũng xem như vậy. Thiên phú thần thông của những thần thú này, tất cả đều rất nghịch thiên.

“Hê, các thần thú lợi hại ra sao, nói ta nghe chút”. Bối Bối hưng phấn đề nghị.

Lâm Lôi cũng cảm thấy hứng thú.

Mặc dù đang ở trên chiến trường vị diện, nhưng bốn người vẫn rất phóng túng. Lâm Lôi cùng thiết tháp đại hán cũng có chút chú ý quan sát bốn phía, có điều, hiển nhiên không có ai lại vô tri đi đối phó với bốn người Lâm Lôi.

“Nói về công kích, trong tứ thần thú thì thiên phú thần thông của Bạch Hổ so với Phệ thần các ngươi còn mạnh hơn”. Lôi Tư Tinh thở dài cảm thán, “Mẫu thân ta nói, tứ thần thú liên thủ, bốn loại thiên phú thần thông kết hợp thi triển, cực kì nghịch thiên! Trong các chủ thần, cũng là một nhóm cực mạnh. Thế nhưng, bọn họ giờ đây đều đã suy sụp. Thật đáng tiếc!”

Lâm Lôi chấn kinh.

Tứ thần thú Bạch Hổ thiên phú thần thông so với Phệ thần thử còn mạnh hơn? Chỉ tiếc là mình không có khả năng thấy được nữa. Dẫu sao, trong số hậu nhân của tứ thần thú, không có một ai là thần thú thực sự, tất cả đều chỉ là ẩn chứa một phần huyết mạch mà thôi. Cho dù có thiên phú thần thông, cũng là thông qua tông từ tẩy lễ mà khai phát xuất ra, uy lực so với lão tổ tông năm xưa còn kém rất xa.

“So với Phệ thần thử ta còn lợi hại hơn sao?” Bối Bối nói thầm, có vẻ không cam lòng.

Lôi Tư Tinh cười rộ lên: “Chủ thần có tất cả bảy mươi bảy vị, trong đó một bộ phận là thần thú! Những thần thú này cơ hồ đều độc nhất vô nhị! Ngươi chưa nhìn thấy bọn họ ra tay thôi. Cho dù bình thường ra tay, họ căn bản cũng không cần vận dụng thiên phú thần thông, nên ngươi đương nhiên không biết thiên phú thần thông của bọn họ lợi hại ra sao. Đương nhiên..., tứ đại thiên phú thần thông của tứ thần thú kết hợp thi triển, là thần thông cực mạnh, về điểm ấy không cần nghi ngờ”.

Đang lúc tuỳ ý nói chuyện, phía trước chợt xuất hiện một ngọn núi thấp nhỏ.

“A Hồng, mau làm một cái huyệt động đi”. Lôi Tư Tinh nói.

“Được”. Tráng hán kia rốt cục cũng mở miệng.

Lâm Lôi không khỏi nhìn lại, chỉ thấy gã tráng hán trầm mặc này đi tới bên sườn của toà núi nhỏ chỉ cao chừng vài trăm thước, bàn tay phải to như cái quạt đưa về phía trước. Ngay tức khắc, một mặt vách núi chợt biến thành linh động như chất lỏng, những tảng đá từ trong núi giống như dòng nước chậm rãi chảy ra phía ngoài .

Trong chớp mắt….

Liền hình thành một huyệt động thẳng tắp, thậm chí bên trong vách huyệt động còn có điêu khắc hoa văn .

“Đây là chiêu gì vậy?” Lâm Lôi cùng Bối Bối trợn mắt há mồm.

“Đừng giật mình”. Lôi Tư Tinh đắc ý cười, lập tức đi nhanh vào bên trong huyệt động, tráng hán kia cũng theo sau Lôi Tư Tinh đi vào.

“Gã đại hán này, cũng rất thần bí cường đại a”. Lâm Lôi trong lòng cảm thán, gã đại hán này trong tài liệu Lâm Lôi lấy từ chỗ Bối Lỗ Đặc, không hiểu sao chẳng có một chút giới thiệu đến.

“Rầm!”

Sau khi Lâm Lôi bọn họ tiến vào huyệt động không lâu, tại hành lang huyệt động hạ xuống một phiến đá lớn, trực tiếp đem huyệt động phong kín với bên ngoài, bên trong động chia làm mấy gian phòng độc lập.

“Thế nào, bị một chiêu này của A Hồng chấn nhiếp sao?” Lôi Tư Tinh ngồi xuống cạnh chiếc bàn đá ở trong phòng khách, cười nói “Ta chính thức giới thiệu với các ngươi một chút. A Hồng, hắn tên là Lôi Hồng Liệt Nham, là huynh đệ tốt nhất của ta, cũng là sứ giả được mẫu thân ta tín nhiệm nhất. Đừng thấy hắn luôn im lặng mà nhầm, thực ra trong lòng hắn cái gì cũng đều hiểu cả”.

Gã đại hán giống như thiết tháp này, trên mặt cũng khó mà nở được nụ cười.

Lôi Hồng Liệt Nham?

Lâm Lôi liếc mắt nhìn hắn một cái, cười nói: “Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc”.

“Xin chào, Lâm Lôi”. Âm thanh như tiếng sấm từ trong yết hầu Lôi Hồng vang lên, âm thanh này thậm chí còn sinh ra vang vọng trong lồng ngực hắn.

“Ha ha, từ hôm nay, liệp sát tiểu đội của chúng ta thực lực đại tăng”. Lôi Tư Tinh hưng phấn vỗ xuống bàn, “Bối Bối, thiên phú thần thông Phệ thần của ngươi tuyệt đối là công kích sắc bén nhất trong tiểu đội chúng ta. Lâm Lôi, uy lực thiên phú thần thông của ngươi thế nào? Có mấy phần uy lực so với thần thú Thanh Long?”

Lâm Lôi cười nói: “Mấy phần uy lực thì ta không biết, nhưng thiên phú thần thông của ta có thể khiến cho thời gian lưu tốc của đối phương chậm đi mấy chục lần”.

“Tốt, ha ha, thực sự là rất tốt!” Lôi Tư Tinh hưng phấn đứng lên, hai mắt phát ra tử quang.

“Lợi hại”. Gã thiết tháp đại hán Lôi Hồng cũng trầm thấp nói.

“Lâm Lôi, có một chiêu này của ngươi, sau này liệp sát tiểu đội của chúng ta càng trở lên cường đại hơn”. Lôi Tư Tinh rất hưng phấn.

Lôi Tư Tinh chợt tỏ ra phẫn nộ, bất bình nói: “Thật khiến cho người ta phải phát hoả, nhiều năm qua tại vị diện chiến trường, ta cùng Lôi Hồng gặp được không ít thống lĩnh. Chỉ là bọn chúng đánh không lại chúng ta bèn lập tức chạy trốn. Cho dù ta sử dụng Tử tinh không gian, nhưng nếu đối phương chỉ một lòng muốn chạy trốn, ta cũng ngăn lại không được.Sau này nếu trong lúc mấu chốt có ngươi thi triển thiên phú thần thông, sau đó Lôi Hồng công kích, vậy tuyệt đối có khả năng giết chết đối phương”.

Lâm Lôi không khỏi nở nụ cười.

Kỳ thật nói về thiên phú thần thông, hắn cùng Bối Bối đều rất lợi hại.

Nhược điểm duy nhất, đó là năng lực thật sự của bản thân còn yếu, phòng ngự hay công kích đều không đủ. Nhưng bây giờ, sau khi gia nhập tiểu đội, đã có thể bổ sung ưu nhược điểm cho nhau.

“Ha ha, có thêm hai người các ngươi, liệp sát tiểu đội chúng ta tuyệt đối có thể quét ngang chiến trường vị diện! Chỉ cần kẻ nào tới gần chúng ta, ở trong phạm vi thi triển thiên phú thần thông của Lâm Lôi ngươi thì bọn chúng coi như xong rồi”. Lôi Tư Tinh rất vui vẻ, kỳ thật đầu tiên hắn chỉ coi trọng thiên phú thần thông của Bối Bối, có điều lúc trước quen biết qua Lâm Lôi nên mới mời Lâm Lôi hai người gia nhập.

Nhưng bây giờ hắn phát hiện ra, thiên phú thần thông của Lâm Lôi tại chiến trường vị diện, lại là loại chiêu thức phụ trợ tốt nhất.

Chiến trường vị diện kéo dài tới ngàn năm, Lâm Lôi bọn họ cũng không vội vàng, nghỉ ngơi trong huyệt động ba ngày rồi mới xuất phát. Trong ba ngày này, Lâm Lôi cũng từ Lôi Tư Tinh biết được một ít sự tình về các thống lĩnh tại chiến trường vị diện.

“Tại chiến trường vị diện, có mấy người có đủ dũng khí quét ngang đánh thẳng? Có dũng khí làm như vậy, đều là người có thực lực đủ mạnh mẽ, nếu không đúng là tự đập đầu vào đá”.

“Mà những kẻ thống lĩnh thực lực yếu ớt, đều là đám sợ chết giảo hoạt. Hoặc là ẩn nấp không dám hiện thân, để tử thần khôi lỗi ra bên ngoài điều tra tình huống, gặp phải kẻ yếu thì chiến đấu, gặp kẻ mạnh lại không dám ra”.

“Đương nhiên, số đông nhất là chọn hình thành một tiểu đội, hoặc là hai người, hoặc là ba người, thậm chí có khi tới bốn năm người. Điều quan trọng nhất để hình thành một tiểu đội – đó là tín nhiệm lẫn nhau. Nếu không, thành viên trong tiểu đội đột nhiên trở mặt chém giết với nhau, vậy thì nguy rồi”.

“Lâm Lôi, Bối Bối, mục tiêu của chúng ta tại chiến trường vị diện, đó là các tiểu đội khác. Còn về những kẻ độc hành? Ha ha, kẻ mạnh, chúng ta giết không nổi, kẻ yếu, đều trốn tránh không dám hiện thân. Rất khó để giết những kẻ độc hành. Tốt nhất là cùng tiểu đội khác quần chiến, mặc dù rất kịch liệt, nhưng cũng dễ dàng lấy được huy chương”.

Lôi Tư Tinh cùng bọn Lâm Lôi nói đến rất nhiều tin tức. Lâm Lôi cũng đã hiểu được, như bọn họ lúc trước ẩn nấp chờ đợi, hiệu suất cực thấp. Bởi vì những kẻ đủ dũng khí độc hành đều rất mạnh, lần trước may mắn có thiên phú thần thông của Bối Bối, mới giết chết được Lang Tư Lạc! Nếu không, ngay cả một khối huy chương cũng không đến được tay Lâm Lôi bọn họ.

Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Tư Tinh cùng gã Lôi Hông luôn trầm mặc tiếp tục phi hành.

“Ha ha, với bộ dáng bốn người chúng ta, số người có thể nhận ra cực ít. Như vậy sẽ dễ dàng hấp dẫn được cá lớn đến”. Lôi Tư Tinh cười nói, “Lâm Lôi, khi nào địch nhân tới gần một khoảng cách nhất định, ngươi chỉ có một nhiệm vụ - thi triển thiên phú thần thông, để cho hắn không thể lập tức trốn thoát được. Còn lại chuyện giết người, giao cho chúng ta”.

“Biết rồi”. Lâm Lôi lạnh nhạt cười.

Lâm Lôi cũng phải thừa nhận, linh hồn công kích của mình trong các cường giả cấp bậc thống lĩnh chỉ có thể tính là rất bình thường.Khi cùng Bối Bối ở một chỗ, Lâm Lôi cũng phối hợp với Bối Bối như vậy.

“Rất khó gặp được người a”. Bối Bối nhìn xung quanh, thì thầm nói.

Chiến trường vị diện vĩnh viễn như vậy, thê lương lạnh lẽo, ngẩng đầu lên liền nhìn thấy không gian loạn lưu trên cao với muôn ngàn màu sắc. Trên chiến trường, gió lạnh đang gào thét từng hồi, bốn người Lâm Lôi lặng yên phi hành. Bọn họ không cần ẩn nấp, cũng không cần tử thần khôi lỗi, cứ như vậy trực tiếp đi tới.

Lâm Lôi bỗng nhướng mày nói:

“Lôi Tư Tinh, ta nghĩ chúng ta nên tách ra, cách nhau một đoạn. Nếu không, bốn người ở cùng một chỗ như vậy, có lẽ thống lĩnh khác sẽ tránh thật xa mà không dám tới gần”.

“Tách ra? Vậy làm thế nào để thống nhất hành động?” Lôi Tư Tinh hỏi lại.

Lâm Lôi nở nụ cười: “Như vậy, bốn người chúng ta chia làm hai đội, ta cũng Bối Bối tách ra, chúng ta linh hồn tương liên, có thể dễ dàng cảm ứng được sự tồn tại của nhau. Cho dù không nhìn thấy đối phương cũng không bị lạc ”.

“Vậy thì tốt”. Lôi Tư Tinh liền gật đầu.

“Như vậy…, được rồi, Lâm Lôi ngươi theo ta, Lôi Hồng, ngươi đi với Bối Bối. Hai tiểu đội chúng ta cách nhau chừng hai ba dặm đi. Với khoảng cách này, một khi phát sinh chiến đấu sẽ rất nhanh chạy tới giúp được”. Lôi Tư Tinh trực tiếp an bài, Lâm Lôi cùng Bối Bối cũng không dị nghị, lập tức tách ra.

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều có thể cảm ứng được vị trí của đối phương, cho nên sau khi tách ra, bọn họ đều có chủ ý.

Vừa mới tách ra chưa được nửa ngày…

“Lão Đại, chúng ta phát hiện được mục tiêu”. Âm thanh ngạc nhiên vui mừng của Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi.

P/s: Hôm nay em chỉ có một chương này, chương tiếp cứ đòi bác nguyenan.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 26: Trận Chiến Đầu Tiên

Quyển 19: Lột xác

Chương 26: Trận chiến đầu tiên

Tác giả : Ngã Cật Tây Hồng Thị

Người dịch : Nguyenan

Nguồn : 4vn

Lập tức mắt Lâm Lôi sáng lên.

"Lôi Tư Tinh, nhóm kia xuất hiện mục tiêu rồi!" Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm nói, đồng thời cả người hóa thành một đạo ảo ảnh trực tiếp theo hướng Bối Bối bay đi.

"Mục tiêu à?" Lôi Tư Tinh cũng ngạc nhiên và vui mừng. Tốc độ tăng lên, so với Lâm Lôi còn nhanh hơn một bậc. Khoảng cách không tới ba dặm, nháy mắt công phu đã tới.

Lúc Lâm Lôi hai người tới, lại phát hiện chỉ có Bối Bối, Lôi Hồng đứng ở đó mà thôi.

"Bối Bối, làm sao vậy? Mục tiêu đâu?" Lâm Lôi hỏi.

"Người kia vô cùng giảo hoạt. Ta mới nhìn hắn, hắn lại không chiến đấu, trực tiếp quay đầu chạy đi!" Vẻ mặt Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Ở bên cạnh Lôi Hồng hạ giọng nói: "Người này, ta và thiếu gia từng gặp qua cách đây không lâu. Người này thấy ta, cũng bị dọa mà chạy đi."

"Đã gặp qua?" Lôi Tư Tinh lắc đầu: "Bỏ đi, coi như hắn đã gặp may."

"Ta thấy rằng thân hình của Lôi Hồng cần thay đổi một chút. Hình dáng của ngươi thật sự vô cùng dễ nhận ra." Lâm Lôi cười nói.

Hán tử cao lớn gật đầu, sau đó cả thân thể liền thu nhỏ lại, từ người khổng lồ cao bốn thước biến thành người thường cao hai thước.

Lôi Tư Tinh nháy mắt cười nói: "A Hồng. ngươi biến thành như vậy, thì ta ngồi trên vai của ngươi cũng khó rồi đây."

Lâm Lôi liền nhớ lại lúc mới gặp Lôi Tư Tinh. Đúng là Lôi Tư Tinh ngồi ở trên vai của người khổng lồ.

"Lôi Tư Tinh, chúng ta tiếp tục xuất phát đi." Lâm Lôi cười nói.

"Được." Lôi Tư Tinh gật đầu, cắn răng nói: "hừ. ta và A Hồng vào vị diện chiến trường đã nhiều năm nhưng chỉ mới tìm được một huy chương màu vàng thôi. Bây giờ là cơ hội hiếm có, nhất định phải kiếm vài huy chương." Lôi Tư Tinh và Lôi Hồng đều từ Địa Ngục tới, thuộc Hắc Ám thần giới nhất phương. Bọn họ cũng giống như Lâm Lôi vượt qua Tinh Hà để qua bên này.

"Các ngươi cũng mới có một huy chương thôi à?" Bối Bối không khỏi cười phá lên.

"Hừ, nếu ta có thiên phú thần thông như ngươi, đã sớm giết được mấy thống lĩnh rồi." Lôi Tư Tinh hừ một tiếng: "Tốt lắm, xuất phát. Lâm Lôi, hai chúng ta đi bên kia!" Nhân mã song phương lại một lần nữa tách ra. Địa hình của vị diện chiến trường không giống nhau: cỏ dại, gò đất... đều có.

Cách nhau hai - ba dặm, thông thường đã không thể thấy nhau.

"Vù vù...."

Gió lạnh gào thét. Hai đạo thân ảnh đang một trước, một sau đi tới . Người cầm đầu mặc áo bào trắng, mái tóc dài màu xanh biếc tới tận eo. Nhìn hắn làm cho người ta sợ hãi. Hắn có khuôn mặt tuấn mỹ, làn da trong suốt có thể nhìn xuyên giống như điêu khắc bằng ngọc. Đặc biệt ở giữa lông mày của hắn có ấn ký hình trăng rằm.

Hắn lạnh lùng đi tới, tùy ý nhìn bốn phía, tựa hồ vị diện chiến trường là hậu viên của hắn.

Đi sau hắn nữ chiến sĩ mặc khải giáp.

"Đại nhân, chúng ta tìm địa phương để nghỉ ngơi được không? Bây giờ các thống lĩnh đều ẩn dấu hành tung như vậy. Vừa thấy đại nhân, cả đám đã sớm bị dọa chạy hết rồi." Nữ chiến sĩ tóc ngắn cười nói.

Thanh niên tuấn mỹ mặc áo bào trắng, tóc xanh biếc bước chậm lại: "Được rồi. Đi đến phía trước tìm một chỗ nghỉ ngơi. Sao? Hình như chúng ta cũng không cần vội vả nghỉ ngơi đâu, có con mồi đến." Thanh niên tuấn mỹ khóe miệng hơi nhếch, hình trăng rằm ở giữa lông mày chợt lóe sáng, rồi biến mất.

Lâm Lôi bọn họ xuất phát cũng đã được nửa tháng. Mặc dù trên đường từng gặp được mục tiêu, nhưng nhìn kỹ mới phát hiện: thì ra chỉ là 'Tử Thần Khôi Lỗi'. Bọn họ đã giết 5 tử thần khôi lỗi nhưng một chân thân cũng không hề gặp qua. Lâm Lôi bọn họ không hề nhụt chí.

Các thống lĩnh nhiều như vậy, một bộ phận ở bên trong quân doanh, một bộ phận tiềm nặc, những người có dũng khí hành tẩu bên ngoài cũng không nhiều.

"Tuyệt thế cường giả đích xác gần như không có sơ hở." Lâm Lôi nói chuyện phiếm với Lôi Tư Tinh trên đường đi.

Thế nên Lâm Lôi mới biết …… Lôi Tư Tinh kỳ thật cũng chỉ có một chủ thần khí. Công kích chủ thần khí! Chỉ là thân thể và linh hồn Lôi Tư Tinh đều cực kỳ cường hãn. Mặc dù nói về thân thể của hắn không bằng Bối Bối, nhưng linh hồn lại mạnh hơn nhiều!

Tử Tinh sơn mạch ẩn tàng vô tận tử tinh, bản thể Lôi Tư Tinh 108 gai. Tử Tinh sơn mạch còn có 108 huyệt động.

Lâm Lôi đoán được: "Tử Kinh chủ thần và Tử Tinh sơn mạch dám chắc có quan hệ đặc biệt. Lôi Tư Tinh cũng không khác lắm! Linh hồn rất mạnh, cũng có thể giải thích được. Dù sao Tử Tinh sơn mạch sinh ra vô tận tử tinh."

Ở Tử tinh sơn mạch có lượng lớn Tử Tinh quái thú. Thân thể Tử Tinh quái thú cũng cực kỳ cứng rắn. Đương nhiên thân thể phòng ngự Lôi Tư Tinh lại càng mạnh.

Lôi Tư Tinh rất toàn diện!

Cho dù hắn không có chủ thần khí, cũng rất mạnh. Kết hợp với chủ thần khí, đủ để tung hoành vị diện chiến trường.

"Chủ thần sứ giả tìm chủ thần khí, cũng là bù đắp nhược điểm của mình." Lâm Lôi cũng hiểu được đạo lý này.

Lâm Lôi và Lôi Tư Tinh hành tẩu tại vị diện chiến trường. Trong khi quan sát bốn phía tìm kiếm mục tiêu, Lâm Lôi đột nhiên nhìn chằm chằm phía trước - chỉ thấy phía trước, hai đạo thân ảnh một trước, một sau xuất hiện. Hai người kia cũng phát hiện Lâm Lôi hai người, vậy mà không hề sợ hãi, dừng lại, nhìn Lâm Lôi hai người.

"Sao, là bọn hắn?" Lôi Tư Tinh nở nụ cười.

“Là Áo Tạp La Uy Nhĩ ở Tánh Mạng chí cao vị diện sao?" Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Áo Tạp La Uy Nhĩ là thiên tài của ‘Nguyệt Thần Tinh Linh Tộc’, cũng là siêu cấp cường giả ở Tánh Mạng chí cao vị diện, tu luyện tánh mạng quy tắc, phương diện am hiểu nhất là linh hồn. Xem như là khắc tinh của Lâm Lôi!

"Bối Bối, gặp được mục tiêu, nhanh, nhanh lên." Lâm Lôi lập tức dùng linh hồn trao đổi.

Lâm Lôi và Bối Bối ở khoảng cách rất xa cũng có thể dùng linh hồn trao đổi.

Cho dù vị diện chiến trường, thần thức chỉ có thể truyền trong phạm vi trăm thước, bọn họ cũng có thể cách nhau vài dặm dễ dàng trao đổi. Phải biết rằng năm đó Lâm Lôi còn chưa đạt thánh vực, bị nhốt ở thần điện của Quang Minh giáo đình, có thể cùng Bối Bối dùng linh hồn trao đổi với nhau. Khi đó, ngay cả thần thức Lâm Lôi cũng không thể phóng thích ra bên ngoài cơ thể. Đây là chỗ tốt của khế ước linh hồn.

Trên mặt đất hoang vu của vị diện chiến trường.

Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh và Áo Tạp La Uy Nhĩ hai người vừa thấy đối phương, song phương trong nháy mắt không chút do dự, lập tức ra tay!

"Lâm Lôi, dùng thiên phú thần thông đối phó nữ nhân kia!" Lôi Tư Tinh truyền âm hô lên, đồng thời cả người Lôi Tư Tinh không chút do dự, hóa thành một đạo ánh sáng màu tím, bắn nhanh về phía đối phương.

"Được rồi."

Lâm Lôi đồng thời đuổi theo, bay cực nhanh theo hướng đối phương.

"Hừ, muốn chết." Áo Tạp La Uy Nhĩ thấy đối phương hai người bay tới, không khỏi cười lạnh lùng, đứng tại chỗ chờ đợi đối phương. Vốn hắn là muốn giết đối phương ngay. Hắn lo lắng đối phương đào tẩu, nhưng bây giờ Lâm Lôi hai người lại bay tới giết hắn. Dĩ nhiên hắn rất vui vẻ, đứng tại chỗ, chờ đối phương tới để giết. Chẳng phải rất tốt sao?

Lôi Tư Tinh bay phía trước, còn Lâm Lôi bay phía sau.

Lâm Lôi cách địch nhân khoảng một trăm năm mươi thước. Hai mắt Lâm Lôi lập tức nổi lên màu vàng lợt, đồng thời một hư ảnh Thanh Long khổng lồ uốn lượn, dài khoảng ngàn thước trường, xuất hiện phía sau Lâm Lôi. Thanh Long bay phía trên Lâm Lôi nhìn chằm chằm mục tiêu.

Nữ nhân tóc ngắn!

"Sao?" Thanh niên mặc áo bào trắng 'Áo Tạp La Uy Nhĩ' kinh ngạc: "Là Thanh Long nhất tộc sao?" hắn phát hiện Lâm Lôi thi triển một chiêu này để đối phó người hầu của hắn.

Nhưng lập tức hắn liền xem thường, đứng ở tại chỗ: " Thiên phú thần thông của Thanh Long nhất tộc nhiều nhất là thay đổi thời gian lưu tốc thôi. Chỉ cần trong thời gian ngắn ngủi, ta không để cho bọn họ tới gần. Đừng mơ tưởng đả thân người hầu của ta." Thân hình thanh niên lập tức bay nhanh qua giết Lôi Tư Tinh!

Lôi Tư Tinh nhếch miệng cười.

"Nằm xuống!"

"Oanh!" Tầng sáng màu tím từ trong cơ thể Lôi Tư Tinh tràn ra, hình thành một cái lồng khoảng vài trăm thước, dẫn lực đáng sợ trong nháy mắt tác dụng tại trên người của nam nhân tinh linh 'Áo Tạp La Uy Nhĩ'. Áo Tạp La Uy Nhĩ cảm giác trong nháy mắt thân thể trở nên nặng giống như đeo ức ngàn cân, không khỏi hạ xuống.

mà Lôi Tư Tinh còn lại là vung tay lên -

"Vèo!"

Một đạo ánh sáng mờ ảo bắn về phía nữ chiến sĩ tóc ngắn. Nữ chiến sĩ tóc ngắn tựa hồ mới từ thời gian ảnh hưởng trung phản ứng tới, đối mặt này một kích này, căn bản chưa kịp phản kháng. Ánh sáng mờ ảo bay vào trong cơ thể của nữ nhân kia. Thân hình của nữ chiến sĩ tóc ngắn run lên, sau đó liền ngã xuống đất.

"Bộp!" một huy chương màu trắng từ trong cơ thể nàng rơi xuống.

"Thì ra thực lực lại yếu như vậy." Lôi Tư Tinh lắc đầu xem thường nói.

"Lôi Tư Tinh!" Nam nhân tinh linh 'Áo Tạp La Uy Nhĩ' đứng trên mặt đất, lạnh lẽo nhìn Lôi Tư Tinh, trong đôi mắt tựa hồ có lửa giận thiêu đốt: "Giết người hầu của ta …… thế nào, ngươi có nắm chắc đánh được với ta đánh một trận không?"

"Không, không, ta không nắm chắc." Lôi Tư Tinh cười, đứng ở trên mặt đất, đối mặt với nam tử tinh linh tương. Uy Lôi Tư Tinh cũng biết thực lực của Áo Tạp La Uy Nhĩ. Nếu không có Lâm Lôi và Bối Bối, hắn căn bản không nắm chắc giết được Áo Tạp La Uy Nhĩ. Trình độ của bọn họ như vậy …… không có thể làm gì được đối phương.

Áo Tạp La Uy Nhĩ nhìn thấy Lôi Tư Tinh thi triển tử tinh không gian, mới xác định được thân phận của Lôi Tư Tinh.

Nếu biết trước, Áo Tạp La Uy Nhĩ đã sớm rút lui.

"Mặc dù, không có nắm chắc. Nhưng hôm nay, ta rất muốn huy chương màu vàng của ngươi, cho nên, xin lỗi nhé." Lôi Tư Tinh cười nói.

Áo Tạp La Thành Nhĩ sắc mặt trầm xuống, lập tức cười giễu: "Hừ, muốn giết ta để lấy huy chương màu vàng, ngươi dựa vào ai? Dựa vào tiểu tử Thanh Long nhất tộc kia sao ?" Người hầu của hắn chết, Áo Tạp La Uy Nhĩ căn bản không có quan tâm. Hắn tới vị diện chiến trường, người hầu cũng chỉ là hầu hạ hắn mà thôi. Khi chiến đấu, một mình hắn cũng đã đủ rồi.

Áo Tạp La Thành Nhĩ nhìn kỹ Lâm Lôi, tựa hồ muốn thấy Lâm Lôi mạnh ở điểm nào. Dẫu sao, Thanh Long nhất tộc tựa hồ không có khả năng uy hiếp hắn.

"Không, ta không có thực lực đó." Lâm Lôi cười nhạt, mở miệng nói.

Lâm Lôi cũng biết Áo Tạp La Uy Nhĩ so với tinh linh trưởng lão năm đó làm Địch Ly Á bị hôn mê thiếu chút nữa chết, còn đáng sợ hơn nhiều. Và lại Áo Tạp La Uy Nhĩ còn có một món đồ phòng ngự chủ thần khí.

"lão Đại. chúng ta đã tới." Bối Bối truyền âm nói.

"Chờ cơ hội, chuẩn bị xuống tay nhé." Lâm Lôi truyền âm nói.

"Lôi Tư Tinh, ta không có phí thời gian với ngươi. Ta đi trước đây." Áo Tạp La Uy Nhĩ hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi.

"Vèo!" "Vèo!"

Hai đạo thân ảnh hạ xuống. Hắn quay đầu lại nhìn là một người cao và một người thấp. Đúng là Lôi Hồng và Bối Bối.

Mắt Áo Tạp La Thành Nhĩ hơi nheo lại. Hắn thấy rằng người có khả năng giết hắn là quá ít. Hắn thấy bốn người này không có khả năng giết hắn, không khỏi có chút tức giận, hừ nhẹ một tiếng: "Lôi Tư Tinh, chúng ta chiến đấu căn bản không có ý nghĩa. Nhưng hành vi của ngươi làm cho ta rất tức giận. Hôm nay, chúng ta hãy đấu một trận, xem ngươi và ta thì ai có linh hồn công kích mạnh hơn."

Lâm Lôi sắc mặt biến đổi.

Phía sau Áo Tạp La Uy Nhĩ mở ra hai cánh trong suốt, đồng thời quang mang màu xanh biếc chói mắt từ giữa lông màu của hắn bắn ra, lập tức hóa thành mười sáu trăng rằm màu xanh biếc. Vị diện chiến trường rất u ám, quang mang trăng rằm màu xanh biêc rất chói mắt.

Mười sáu trăng rằm màu xanh biếc xẹt giữa không trung theo hình vòng cung rất yêu dị, cuối cùng tất cả đều hướng Lôi Tư Tinh bay tới. Hiển nhiên Áo Tạp La Thành Nhĩ chỉ xem Lôi Tư Tinh là kình địch mà thôi. Ba người còn lại, căn bản hắn không thèm quan tâm. Kỳ thật cũng không trách hắn vì hắn không sợ vật chất công kích. Còn linh hồn công kích …… là lĩnh vực mà hắn am hiểu nhất, nên hắn còn sợ gì nữa? Vô số năm qua, hắn chưa từng thất bại.

"Hừ, tinh linh tiểu tử, ngươi xem thường ta sao?" Bối Bối lớn tiếng nói.

Áo Tạp La Thành Nhĩ căn bản không để Bối Bối vào trong mắt. Nhưng đột nhiên khóe mắt của hắn thấy hư ảnh khổng lồ. Hắn không khỏi lập tức quay đầu nhìn, vốn đang rất tự tin, sắc mặt Áo Tạp La Uy Nhĩ trong nháy mắt trắng bệch, trong đôi mắt tràn ngập sự hoảng sợ: "Sao, làm sao có thể? Đây là..."

Hư ảnh phệ thần thử khổng lồ xuất hiện sau lưng Bối Bối.

Thiên phú thần thông - phệ thần!

"Hắc hắc, ta cũng đỡ không được, ngươi còn muốn chống lại một chiêu náy sao? Hãy chết đi." Lôi Tư Tinh nhìn thấy cảnh này, không khỏi nở nụ cười. Hắn càng thấy rằng để Lâm Lôi, Bối Bối gia nhập là hành động rất sáng suốt.

Phệ thần vừa thi triển, thân hình Áo Tạp La Uy Nhĩ liền ngã ra.

"Đinh!" Một huy chương màu vàng và một khải giáp màu xanh từ trong cơ thể hắn rơi xuống.

Trận chiến đầu tiên của Liệp sát tiểu đội đã toàn thắng!

P/s: Chương tiếp theo đòi toan48kms :D

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 27: Biến Hoá

Trên mặt đất hoang vu, thi thể của Áo Tạp La Uy Nhĩ vô hồn nằm đó.

“Đã chết!” Lâm Lôi trong lòng thầm than, “Áo Tạp La Uy Nhĩ, chính là cường giả cùng một đẳng cấp với Lôi Tư Tinh, ngay cả đại viên mãn thượng vị thần cũng khó mà giết được hắn. Nếu không phải là đích thân chủ thần ra tay, muốn giết những siêu cấp cường giả này, biện pháp duy nhất cơ hồ chỉ có quần công. Bất quá, với thiên phú thần thông Phệ thần của Bối Bối….” Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Bối Bối.

Bối Bối lúc này đi tới bên cạnh thi thể tinh linh nam tử Áo Tạp La Uy Nhĩ, hừ nhẹ: “ Dám không thèm để ta vào mắt!”

“Ha ha, Bối Bối ngươi quả am hiểu linh hồn, đối với cường giả chưa đạt tới Đại viên mãn đúng là khắc tinh a!”. Lôi Tư Tinh cười đi qua, ôm bả vai Bối Bối, “Ta phát hiện chúng ta phối hợp quả rất tuyệt vời! Ngươi linh hồn công kích đệ nhất, còn ta công kích vật chất dù không tính là đệ nhất cũng tuyệt đối đứng đầu. Chúng ta liên thủ ai có thể chống đỡ được?”

Lôi Tư Tinh liếc thi thể trên mặt đất, cười một tiếng: “Ha, Cường giả a cường giả! Cũng chỉ như vậy mà thôi, bây giờ thân thể mạnh nhất đã chết, cho dù còn lại thần phân thân thì sau này có thể làm được bộ dạng gì đây?”

Đúng lúc này thì….

“Hừ!” Một tiếng hừ lạnh vang lên, Lôi Tư Tinh thân hình chợt động, hoá thành một đạo ảo ảnh màu tím mơ hồ, trong nháy mắt xẹt qua không trung.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Lâm Lôi quay đầu lại, chỉ thấy ở hướng Lôi

Tư Tinh đang truy theo đang có một bóng đen chạy trốn. Lâm Lôi không khỏi chấn động: “Không ngờ lại có người nấp ở bên cạnh. Xem ra vừa rồi toàn bộ chú ý đều đặt lên người Áo Tạp La Uy Nhĩ, ngay cả người đang rình một bên quan sát cũng không biết”.

Lâm Lôi lập tức cẩn thận quan sát Lôi Tư Tinh đang đuổi theo người kia.

Trong khi đuổi theo, bên ngoài thân thể Lôi Tư Tinh lập tức tràn ngập quang mang màu tím, hình thành tử tinh không gian, bóng đen đang chạy trốn bị hãm nhập vào đó, tốc độ nhất thời giảm đi.

Một đạo lưu quang màu tím từ trong tay Lôi Tư Tinh chợt bắn ra như Lưu Tinh, nhanh đến nỗi bóng đen kia còn chưa kịp có ý niệm né tránh. Lưu quang màu tím trong nháy mắt xẹt qua khoảng cách chưa đủ trăm thước giữa Lôi Tư Tinh và bóng đen, không gian chấn động giống như mặt nước bị rẽ ra, mơ hồ nhìn thấy khe nứt không gian.

“Bùng!”, một tiếng động vang lên, lưu quang màu tím đã nhập vào cơ thể bóng đen, làm hắn bị nổ mạnh, biến thành từng mảnh nhỏ bắn ra xung quanh. Lúc này lưu quang màu tím mới hiện ra thực thể, đây là một cây thương dài gần năm thước, giống như đoản thương của kị sĩ, toàn thân lấp lánh ánh tím, có thể dùng để viễn công, cũng có thể cận chiến.

“Chủ thần khí!” Lâm Lôi liền minh bạch, đây là kiện chủ thần khí duy nhất của Lôi Tư Tinh, “Lôi Tư Tinh phóng ra một thương này, uy lực không ngờ cũng đáng sợ đến vậy. Có thể xé rách cả không gian!”

Lâm Lôi nhớ rất rõ ràng, vừa rồi một thương phóng ra, không gian đã xuất hiện khe nứt rất nhỏ.

Sau khi Lâm Lôi tới chiến trường vị diện, đây là lần đầu tiên nhìn thấy người có thể làm không gian chiến trường vị diện vỡ ra.

“Lôi Tư Tinh này tu luyện chính là huỷ diệt quy tắc, chỉ cần huyền ảo lĩnh ngộ đủ mạnh, lực lượng cũng mạnh. Lại phối hợp với công kích chủ thần khí, thì vật chất công kích quả đúng như hắn từng nói, trong các thống lĩnh dù không phải đệ nhất, cũng tuyệt đối đứng đầu”.

Lâm Lôi hoàn toàn ý thức được Lôi Tư Tinh mạnh mẽ như thế nào.

Linh hồn công kích, vật chất công kích, tất cả đều hoàn mỹ. Nếu nói nhược điểm, hắn có chút kiêng kỵ với Bối Bối. Phệ thần của Bối Bối chính là khắc tinh của hắn, trừ phi hắn có thể sở hữu một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Thế nhưng, cho dù mẫu thân là chủ thần, cũng không thể trực tiếp cho hắn, muốn sở hữu chỉ còn cách đi kiếm quân công.

“Thật là khốn kiếp, lại một tử thần khôi lỗi”. Lôi Tư Tinh hùng hùng hổ hổ quay lại.

“Là tử thần khôi lỗi, ngươi có tức giận cũng vô dụng”. Lâm Lôi mở miệng nói, “Bổn tôn của hắn không biết đang ở nơi nào, biết ngươi lợi hại như vậy, phỏng chừng đã tính kế chuồn sớm rồi”.

“Mỗi lần gặp được mục tiêu, giết xong rồi mới phát hiện là tử thần khôi lỗi, quả thực rất khó chịu”.

Lôi Tư Tinh vung tay lên, chỉ vào khối huy chương màu vàng trên mặt đất nói: “Thống lĩnh huy chương chỉ có một khối như vậy, chúng ta lại có tới bốn người, phải phân phối thế nào mọi người nói xem?”

Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi nhìn nhau.

Là thống lĩnh huy chương!

Với Lâm Lôi mà nói, mỗi khối thống lĩnh huy chương đều đại biểu cho việc hắn có thể cứu thêm một thân nhân, huynh đệ! Lâm Lôi từ tận đáy lòng khát vọng có được chiếc thống lĩnh huy chương này. Có điều, Lâm Lôi cũng hiểu được, nếu bốn người tạo thành một tiểu đội, tự nhiên có quy củ của tiểu đội, không thể lấy chiến lợi phẩm của người khác để cấp cho chính mình.

“Lâm Lôi, hai người các ngươi nói đi”. Lôi Tư Tinh quay lại nhìn.

Trong lòng Lôi Tư Tinh, hắn và Lôi Hồng không tính là người ngoài, không cần phân biệt. Mà Lâm Lôi, Bối Bối cũng mới gia nhập liệp sát tiểu đội, hắn nhận thức được thực tế giao tình giữa bọn họ không quá sâu nên hắn không thể tuỳ ý quyết định.

“Cứ dựa theo lúc đầu đã nói đi”. Lâm Lôi cười nói, “Bốn người chúng ta chia đều, bất quá bây giờ chỉ có một thống lĩnh huy chương. Hay như vậy đi, Lôi Tư Tinh, ngươi và Lôi Hồng tính là một phần, ta và Bối Bối được một phần, ta nghĩ các ngươi hẳn là không có ý kiến ?”

“Đương nhiên không ý kiến”. Lôi Tư Tinh cũng cười.

Với Lôi Tư Tinh và Lôi Hồng, quân công này không hề có chút phân biệt lẫn nhau, Lâm Lôi cùng Bối Bối cũng đồng dạng như vậy.

“Khối thống lĩnh huy chương này, chúng ta cứ tuỳ tiện phân cho một bên trước đi. Lần này các ngươi được giữ, lần sau chúng ta giữ, mà lần này chúng ta giữ, thì lần sau các ngươi giữ”. Lâm Lôi cười nhẹ nói.

“Tốt lắm”. Lôi tư Tinh rất dứt khoát đưa tay ra, nhặt lấy khối thống lĩnh huy chương đưa về phía Lâm Lôi, “Các ngươi vừa gia nhập tiểu đội chúng ta, vậy lần đầu ta nhường một chút. Thống lĩnh huy chương đầu tiên này cho các ngươi, cái tiếp theo sẽ quy cho chúng ta”.

Lâm Lôi cũng không từ chối, gật đầu cười: “Cứ làm vậy, lần sau tới các ngươi”.

Lâm Lôi trong tay nắm huy chương màu vàng, trong lòng không nhịn được một trận kích động: “Lại thêm một chiếc!”. Lâm Lôi lúc này muốn cứu phụ thân mình, Da Lỗ, Kiều Trì cùng với người cũng đồng dạng bị chết oan Địch Khắc Tây, Địch Khắc Tây dù sao cũng là ca ca duy nhất của Địch Lỵ Á. Về phần những người bình thường mà chết đi, không có gì tiếc nuối, Lâm Lôi cũng không có ý định để những người đó khôi phục trí nhớ.

Dù sao những người như Hi Nhĩ Mạn thúc thúc đều đã sống mấy trăm năm, con cháu đầy đàn, cuộc sống tiêu diêu tự tại, sao đó vì tuổi già mà chết.

Không có gì tiếc nuối, cần gì phải quấy rầy họ?

Nhưng Da Lỗ, Kiều Trì cùng phụ thân mình Hoắc Cách cũng đều ngậm oan mà chết.

“Lâm Lôi, được một khối thống lĩnh huy chương, có đáng để biểu hiện vẻ mặt này ra không?” Lôi Tư Tinh bên cạnh không khỏi chế nhạo nói.

“A”. Lâm Lôi đang trầm tư chợt bừng tỉnh, lập tức cười cười, thu hồi huy chương màu vàng, “Chỉ là nghĩ đến một số việc”.

Bối Bối bên cạnh tức thì cảm thán nói: “Lôi Tư Tinh, các ngươi tìm kiếm huy chương là để đổi lấy chủ thần khí, còn ta cùng lão Đại mặc dù cũng sưu tầm quân công như các ngươi, nhưng mục đích so với các ngươi rất khác nhau. Các ngươi không rõ được tầm quan trọng của huy chương này đối với lão Đại đâu”.

“Ô?” Lôi tư Tinh kinh ngạc, “Quan trọng thế nào?”

Bối Bối lập tức cùng Lôi Tư Tinh lặng lẽ đàm luận, Lâm Lôi chỉ có thể lắc đầu cười.

“Lôi Tư Tinh, chủ thần khí này xử lý thế nào?” Lâm Lôi mở miệng hỏi.

“Như thế nào mà xử lý? Cứ vứt ở đây”. Lôi Tư Tinh đáp.

Lâm Lôi, Bối Bối ngẩn ra.

“Cứ vứt ở đây?” Bối Bối kinh dị hỏi.

Lôi tư Tinh tuỳ ý đá một nhát, hừ giọng: “Đương nhiên cứ để ở đây, thế nào, chẳng lẽ mang theo bên người? Chủ thần khí này dù sao cuối cùng chủ thần cũng thu hồi. Lấy cũng bằng không lấy. Hơn nữa, Áo Tạp La Uy Nhĩ kia rõ ràng còn lưu thần phân thân bên ngoài, chủ thần khí bây giờ cũng không dùng được, cầm theo chỉ thêm phiền phức”.

Lâm Lôi, Bối Bối nghe thấy không khỏi nhìn nhau, cũng phải thừa nhận, Lôi Tư Tinh nói rất có đạo lý.

“Đi thôi, tiếp tục xuất phát”. Lôi tư Tinh cười nói, “Với thực lực của liệp sát tiểu đội chúng ta, ha ha..., tại chiến trường vị diện còn phải sợ ai, hô hô hô”.

Lâm Lôi cũng cười rộ lên, liệp sát tiểu đội bốn người lại xuất phát, chia làm hai phân đội cách nhau chừng hai ba dặm lộ trình.

Phía trên.

Một nam tử mặc trường bào màu đen, mái tóc vàng ngắn ngủn, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ: “Không ngờ nổi, trong các thống lĩnh lan truyền tin Bối Lỗ Đặc đã tới đây, nguyên lai là giả! Sử dụng thiên phú thần thông không phải Bối Lỗ Đặc mà là một người khác. Ngoại trừ hắn còn có người thứ hai biết một chiêu này! Cái này quả thật không ổn, hơn nữa nhìn bộ dáng gã thiếu niên đội mũ cỏ kia, dường như chẳng biết cấm kỵ điều gì cả. Một chút cũng không giống Bối Lỗ Đặc, trọng thị thân phận của mình”.

Lúc trước sử dụng tử thần khôi lỗi để quan sát Bối Bối giết chết Áo Tạp La Uy Nhĩ, chính là tên nam tử này.

“Tin tức này, nhất định nói cho huynh đệ của ta”.

Trong các thống lĩnh ở vị diện chiến trường, phần lớn đều có một chút giao tình đặc thù với nhau, bình thường vẫn thông tri cho nhau một ít tin tức quan trọng . Giống như Lâm Lôi, Bối Bối khi vừa tới chiến trường vị diện, vị thống lĩnh trong quân doanh kia vốn chuẩn bị cùng Lâm Lôi, Bối Bối liên thủ, nói cho hai người một ít tin tức. Chỉ là không nhận ra hai người Lâm Lôi nên mới không làm như vậy.

Gã nam tử tóc ngắn màu vàng cắn răng một cái, lập tức phi hành rời đi.

Thi triển thiên phú thần thông Phệ thần không phải Bối Lỗ Đặc, mà là một thiếu niên đội mũ cỏ! Tin tức này lập tức lan truyền trong các thống lĩnh với tốc độ kinh người.

Bên bờ Tinh Hà, một quân doanh đang đóng ở đó. Trong phủ đệ do rất nhiều nguyên tố ngưng kết mà hình thành, một gã nam tử mặc trường bào màu lam đang bước vào.

“Đại nhân!”

Lính gác cửa của phủ đệ lập tức mở đại môn, bọn họ biết, người vừa đến này là cao thủ cấp bậc thống lĩnh, bạn tốt của đại nhân.

“Bố Lôi, ngươi như thế nào lại quay về?” Ở đình viện bên trong phủ đệ, một phụ nữ mặc áo hồng đang uống rượu thuỷ quả, nàng cười dài liếc nam tử áo lam vừa đi vào, “Ngươi không phải đang ở bên ngoài tìm giết mấy thống lĩnh, đoạt thống lĩnh huy chương sao”.

“Không đi nữa, không tưởng lúc này lại xảy ra chuyện xấu như vậy!”. Nam tử áo lam hừ nhẹ ngồi xuống, vươn tay cầm lấy bình rượu, ngửa đầu dốc một ngụm lớn.

“Chuyện xấu?” Người phụ nữ áo hồng nghi hoặc nói.

Nam nhân áo lam tức giận nói: “Lúc trước không phải nói rằng Bối Lỗ Đặc tới chiến trường vị diện sao? Nếu thực sự là Bối Lỗ Đặc tới, ta còn không sợ hãi. Dù sao ta cũng gặp qua Bối Lỗ Đặc, coi như là có chút giao tình, bây giờ không may có gặp , hắn cũng không ra tay với ta. Hơn nữa loại người như Bối Lỗ Đặc rất kiêu ngạo, nếu không chọc giận hắn, bình thường hắn cũng không hạ thấp thân phận đi giết các thống lĩnh”.

“Ta chính là nghĩ như vậy, nên mới dám ra ngoài chiến trường chém giết. Ai ngờ, một hảo hữu của ta vừa truyền đến tin tức, nói rằng người sử dụng thiên phú thần thông công kích không phải Bối Lỗ Đặc, mà là một thiếu niên đội mũ cỏ!” Nam nhân áo lam lắc đầu, “Quên đi, ta không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, nếu vẫn tiếp tục ở bên ngoài làm loạn, chẳng may gặp phải gã thiếu niên ấy, thì thật là chết oan”.

Người phụ nữ áo hồng nghe xong, cũng đã hiểu được.

“Thần thú Phệ thần thử còn có người thứ hai?” Nàng cũng hiểu được tầm quan trọng của tin tức này.

Trong các thượng vị thần, rất nhiều người ý thức được nghiên cứu linh hồn trọng yếu ra sao, cho nên các thống lĩnh rất nhiều người cực kỳ am hiểu phương diện linh hồn. Hơn nữa trong số chủ thần khí, linh hồn phòng ngự chủ thần khí là luyện chế khó khăn nhất, bình thường chủ thần ban cho chủ thần sứ giả cũng rất ít khi là linh hồn phòng ngự chủ thần khí.

Vì vậy số lượng linh hồn phòng ngự chủ thần khí cực kỳ ít ỏi.

Đồng thời, rất nhiều thống lĩnh đối với linh hồn phòng ngự của mình rất tự tin. Với những người cấp bậc Lôi Tư Tinh, Áo Lạp La Uy Nhĩ, cho dù gặp phải linh hồn công kích của Đại viên mãn thượng vị thần, cũng có thể miễn cưỡng chống đỡ được. Bọn họ cho rằng sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí cũng là vô dụng, không bằng lấy một loại chủ thần khí khác.

Nhưng sau khi Bối Lỗ Đặc quật khởi, rất nhiều người mới biết được, nguyên lai trong số thượng vị thần, linh hồn công kích đáng sợ nhất không phải là Đại viên mãn thượng vị thần, mà là thiên phú thần thông của Bối Lỗ Đặc.

Với thân phận của Bối Lỗ Đặc, bình thường không tự hạ thấp thân phận để sát hại các thống lĩnh.

Cho nên bọn họ vẫn không quá lo lắng.

Nhưng bây giờ, đột nhiên xuất hiện một nhân vật khác biết một chiêu Phệ thần này, những người không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí hoặc không phải Đại viên mãn bắt đầu kiêng kỵ, không còn đủ tự tin để ra ngoài giết chóc, hoặc dùng tử thần khôi lỗi dò xét.

“Ha ha, không nghĩ thiếu niên này xuất hiện”. Người phụ nữ cười rộ lên, “Vốn dĩ số thống lĩnh dám tuỳ ý càn quét đã ít, bây giờ sợ rằng càng ít đi một cách đáng thương. Phỏng chừng những người còn dám tuỳ ý giết chóc ở vị diện chiến trường, không phải là mấy đội ngũ mạnh nhất thì cũng là nhân vật vô địch ”.

“Quên đi, đợi đến trận quyết chiến vậy, đến lúc quyết chiến sẽ tiếp tục kiếm quân công, cùng lắm thì đợi lần chiến tranh vị diện sau. Thiếu niên này không biết đi ra từ đâu, sau khi rời khỏi chiến trường phải tìm cách tra ra”. Nam nhân áo lam than thở.

P/s: ba ngày sau em có việc không lên được, ngày mai sẽ đưa chương 28 lên, còn các chương sau phiền bác nguyenan, thứ 4 tuần sau em mới trở lại. Anh em thông cảm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 28: Năm Trăm Năm

Trên mặt đất hoang vu, Lâm Lôi cùng Lôi Tư Tinh hai đạo thân ảnh một cao, một thấp đang lặng lẽ phi hành.

“Không ngờ mãi không gặp thêm được người nào”. Lôi Tư Tinh không nhịn được mở miệng mắng, đôi mắt tràn ngập tức giận nhìn về bốn phía, “Cứ cho là những kẻ thực lực yếu đều ẩn núp hết, vậy những kẻ lợi hại cũng đi đâu. Lúc trước ta và Lôi Hồng cùng một chỗ, thỉnh thoảng vẫn gặp được vài tên, vậy mà bây giờ một cái bóng cũng không thấy”.

Lâm Lôi ở bên cạnh cũng trầm mặc.

Lâm Lôi trong lòng cũng có chút lo lắng, không khỏi nhìn quanh bốn phía chiến trường vị diện, chỉ thấy một mảng không gian mênh mông yên tĩnh, không một bóng người: “Vị diện chiến trường hình như trở lên hoang vu chết chóc hơn rất nhiều, không thấy một nhân ảnh nào cả. Ta cùng Bối Bối lúc đầu ở cùng một chỗ dùng tử thần khôi lỗi để hấp dẫn con mồi, lại phát hiện được rất nhiều người”. Lâm Lôi cũng không cách nào giải thích được, từ lúc giết gã tinh linh Áo Tạp La Uy Nhĩ đến nay đã ba năm, suốt ba năm này bọn Lâm Lôi không cách nào có được khối huy chương thứ hai. Không phải do Lâm Lôi bọn họ mềm lòng, mà căn bản là không gặp được mục tiêu thích hợp để xuống tay!

Trong thời gian ba năm này, Lâm Lôi bọn họ cũng từng gặp được vài người, nhưng hoặc là tử thần khôi lỗi, hoặc là siêu cấp cường giả chân chính mà bốn người không cách nào đối phó được. Đương nhiên đã có một lần gặp được một đội ngũ khác, bọn Lâm Lôi liền chuẩn bị xuống tay bởi đối phương chỉ có hai người. Đang lúc triệu tập Bối Bối tới, mới phát hiện đối phương cũng có thêm ba người khác đến hỗ trợ. Đội ngũ này dĩ nhiên là có năm người! Hơn nữa nói về thực lực, bọn họ còn có hai người thuộc cùng cấp bậc với Lôi Tư Tinh. Một khi đại chiến, có lẽ có khả năng giết được một hai người của đối phương, nhưng chính bên mình phỏng chừng cũng phải tổn thất một hai người, không đáng giá để thử.

“Lâm Lôi”. Lôi Tư Tinh đột nhiên nói đùa, “Nếu chúng ta tại vị diện chiến tranh lần này không kiếm thêm được thống lĩnh huy chương nào, thì ta cùng Lôi Hồng rất thiệt thòi nha! Dù sao ngươi cũng được phân trước một cái rồi”.

Lâm Lôi ngẩn ra, chỉ có thể xấu hổ cười cười.

“Nói đùa vậy thôi”. Lôi Tư Tinh xuất ra một thuỷ quả màu tím, đưa lên miệng ăn, “Chúng ta làm sao có thể không thêm được thống lĩnh huy chương nào. Hừ, cùng lắm thì đợi đến trận quyết chiến tối hậu của chiến tranh vị diện, bốn người chúng ta liên thủ giết chết vài thống lĩnh. Với thực lực của chúng ta liên thủ, để chiếm được một ít tiện nghi trong hỗn chiến cũng không khó”. Lôi Tư Tinh có vẻ rất tự tin.

Lâm Lôi gật gật đầu.

Đến nay mặc dù đã có hai thống lĩnh huy chương, nhưng so với mục tiêu của mình vẫn còn chưa đủ.

“Lão Đại, có mục tiêu!” Trong đầu Lâm Lôi âm thanh Bối Bối đột nhiên vang lên, Lâm Lôi con mắt sáng ngời, trong lòng cực kỳ hưng phấn.

“Lôi tư Tinh, có mục tiêu”. Lâm Lôi liền nhằm hướng Bối Bối phi hành.

“Ồ!” Lôi tư Tinh lập tức đuổi theo.

Khi Lâm Lôi cùng Lôi Tư Tinh chạy tới, phát hiện Bối Bối và Lôi Hồng hai người đang đứng trước nhân ảnh một gã áo đen, bả vai hắn đã đứt đoạn, lộ ra hình dạng của kim chúc. Bối Bối quay về phía hai người vừa tới, bất đắc dĩ nói: “Lão Đại, là một tử thần khôi lỗi”.

Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh mặc dù có chút thất vọng, nhưng trong lòng đã có chuẩn bị. Dù sao ba năm qua, loại chuyện này gặp phải là nhiều nhất.

“Tử thần khôi lỗi này không ngờ vẫn không trốn”. Lâm Lôi cười rộ lên.

“Trốn cái gì mà trốn, có trốn cũng không thoát. Tổn thất một tử thần khôi lỗi thì có sao, dù sao mục đích của ta đã đạt được . Hơn nữa ta đối với Phệ thần thử thứ hai trong vô số vị diện rất tò mò”. Kim chúc khôi lỗi trong miệng phát ra âm thanh, sau đó đột nhiên quay đầu về phía Bối Bối: “Xin hỏi, ngươi và Bối Lỗ Đặc có quan hệ thế nào?”

Lâm Lôi cả kinh. Người khác như thế nào mà biết Bối Bối là Phệ thần thử?

“Ngươi tại sao lại biết?” Bối Bối kinh ngạc hỏi.

Tử thần khôi lỗi nói: “Đương nhiên là biết, mấy lần ngươi thi triển thiên phú thần thông, xuất hiện hư ảnh Phệ thần thử, đã có rất nhiều người thấy được. Lúc đầu mọi người còn tưởng Bối Lỗ Đặc, sau này mới biết đó là một thiếu niên đội mũ cỏ. Ta thấy ngươi mang mũ cỏ, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhận ra”.

“Hả?” Bối Bối có chút sững sờ, không ngờ chiếc mũ cỏ lại làm bại lộ thân phận của hắn.

“Giờ ta mới hiểu, khó trách cả đám đều trốn tránh, không dám hiện thân”. Lôi Tư Tinh cả giận nói.

“Đương nhiên không dám hiện thân. Tính tình Bối Lỗ Đặc mọi người đều biết, cho dù hắn tới cũng không cần quá lo lắng. Nhưng bây giờ một thiếu niên không ai nhận ra lại biết một chiêu nọ, mọi người liền không dám đem tương lai của mình ra đùa giỡn”. Tử thần khôi lỗi tuỳ ý nói.

Một khi trúng chiêu liền xong đời, nên những người này cho dù có phân thân ở bên ngoài, thì địa vị của họ cũng bị rơi từ trên đỉnh xuống dưới mặt đất.

“Ngươi mau cút đi, ta không thèm phá hủy cái tử thần khôi lỗi này của ngươi”. Lôi Tư Tinh không nhịn được nói, “Thật làm cho người ta phải khó chịu, những tưởng tìm tới cho bon chúng ít phiền toái, không ngờ cả đám đều trốn sạch. Thật sự là lũ nhát gan!”

Đây không phải nhát gan, mà là cảnh giác.

Các thống lĩnh đã phải hao phí vô số tâm lực mới có thành tựu ngày hôm nay. Chiến tranh vị diện, cho dù ở một trận này không đạt được quân công, vẫn có thể trở lại tham gia trận sau. Dù sao một vạn ức năm cũng có một lần, mỗi lần tới năm trận chiến tranh liên tiếp. Đối với bọn họ mà nói, quân công chỉ là thứ yếu, tính mạng mới là đệ nhất!

Phân thân mạnh nhất một khi chết đi, vậy thì xong hết rồi.

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Kẻ tiết kiệm lời như Lôi Hồng cũng biết tính huống không ổn.

“Còn làm sao được nữa?” Lôi Tư Tinh cắn môi, “Khó khăn lắm mới được Bối Bối hỗ trợ, tưởng sẽ dễ dàng làm thịt đám người kia, không ngờ chúng đều trở thành nhát gan như vậy. Hừ, thôi được, mọi người chúng ta tìm một nơi nghỉ ngơi cho tốt đã. Cứ nghỉ ngơi cho đến lúc trận đại chiến cuối cùng diễn ra, mọi người hãy hiện thân cho chúng một bài học, kiếm thêm chút quân công!”

“Cũng chỉ có thể làm như vậy thôi”. Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Lâm Lôi khẽ cau mày. Với thống lĩnh khác, quân công nhiều ít ra sao cũng không quá coi trọng, lần chiến tranh vị diện này không được, có thể tham gia lần sau. Nhưng Lâm Lôi lại không thể lãng phí thời gian, tại trận chiến này phải kiếm đủ quân công.

Nhưng rất nhiều người đã ẩn nấp, còn có thể làm gì được nữa?

“Ta nghĩ, chúng ta nên nghỉ ngơi ở cùng một địa phương, đồng thời có thể thông qua tử thần khôi lỗi ra bên ngoài hấp dẫn địch nhân. Nếu có khả năng hấp dẫn được một hai thống lĩnh, đó cũng là chuyện tốt”. Lâm Lôi mở miệng nói.

“Ừ, cũng đúng. Khoảng cách đến lúc trận chiến này chấm dứt cũng chừng tám trăm năm. Trong tám trăm năm này, có khi thực sự hấp dẫn được người khác đến”. Lôi Tư Tinh gật đầu tán đồng.

“Tốt, không ở đây suy nghĩ lung tung nữa, đi thôi. Tìm chỗ để nghỉ ngơi”. Bối Bối là người đầu tiên phóng về phía trước.

Lâm Lôi bọn họ tuỳ tiện tìm được một ngọn núi cao, Lôi Hồng bèn dùng tuyệt chiêu kiến tạo một toà động phủ. Bốn người Lâm Lôi ở bên trong bắt đầu một cuộc sống yên tĩnh. Về phần khống chế tử thần khôi lỗi ra bên ngoài hấp dẫn địch nhân được giao cho Lôi Hồng cùng Bối Bối, còn Lôi Tư Tinh toàn thân cũng đắm chìm trong tu luyện. Mà Lâm Lôi tất nhiên mừng rỡ nắm lấy cơ hội này, cố gắng tu luyện.

Chiến trường vị diện nhất thời trở lên tĩnh lặng một cách quỷ dị, ngoại trừ một ít tiểu đội cường đại, còn lại rất nhiều độc hành cường giả đều chọn cách ẩn núp. Mọi người đều chờ đến trận đại quyết chiến cuối cùng! Có người đợi sau khi quyết chiến kết thúc sẽ rời đi, cũng có người đợi đến lúc sẽ tham gia quyết chiến. Đại quyết chiến mặc dù nguy hiểm, nhưng nếu chú ý cẩn thận thì cơ hội sống sót của thống lĩnh so với binh lính bình thường cao hơn rất nhiều.

Đắm chìm trong yên tĩnh, vô thanh vô tức đã năm trăm năm trôi qua!

Trên một ngọn núi cao hoang vu, trong động phủ yên tĩnh.

Lôi tư Tinh, Bối Bối, Lôi Hồng đang ngồi cùng một chỗ uống rượu, ăn thuỷ quả, tuỳ ý đàm luận.

“Lâm Lôi này tu luyện thật quá khắc khổ đi”. Lôi Tư Tinh không khỏi liếc về đình viện xa xa, Lâm Lôi đang khoanh chân tĩnh toạ trong đó, “Cố gắng tu luyện cũng được, nhưng cũng cần nghỉ ngơi a”. Lôi Tư Tinh nói, rồi mở miệng cắn một miếng thuỷ quả lớn.

“Lão Đại ta tu luyện đương nhiên khắc khổ, tốc độ tu luyện cũng cực nhanh”. Bối Bối đắc ý nói.

Lôi Hồng vẫn trầm mặc như trước, khó khăn gật đầu: “Lâm Lôi tu luyện tốc độ đích xác rất kinh người”.

“Đúng là kinh người, gần bốn trăn năm trước Lâm Lôi tỉnh lại một lần, hắn nói Đại địa pháp tắc bốn loại huyền ảo bắt đầu chỉnh thể dung hợp. Tiểu tử này tu luyện mới được bao nhiêu năm? Cùng lắm hai ngàn năm mà thôi. Ta tu luyện đã bao nhiêu năm? Cũng bất quá mới dung hợp năm loại huyền ảo”. Lôi Tư Tinh phất tay nói.

Bối Bối chỉ sờ sờ mũi, không dám lên tiếng.

Trong bốn người ở liếp sát tiểu đội, nếu nói tới dung hợp huyền ảo thì hắn là kẻ không có quyền lên tiếng nhất. Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng đều đã dung hợp mỗi người năm loại huyền ảo, đương nhiên thời gian tu luyện của họ cũng đã quá lâu rồi. Lâm Lôi tu luyện hơn hai ngàn năm đã rất nhanh dung hợp được bốn loại.

Còn hắn?

Một loại cũng chưa dung hợp!

“Hừ hừ, bất quá ta còn có thiên phú thần thông cực mạnh”. Bối Bối trong lòng tự an ủi chính mình.

Đúng lúc này thì.....

Một cỗ thần thức cực kỳ cường đại trực tiếp quét vào bên trong huyệt động, Lôi tư Tinh, Lôi Hồng, Bối Bối đều biến sắc, thậm chí ngay cả Lâm Lôi đang trong tu luyện cũng mở mắt, kinh dị nhìn ra phía ngoài.

“Vù!” Ba người Lôi Tư Tinh lập tức chạy ra bên ngoài đình viện.

“Không ngờ có người dùng thần thức thăm dò được tới đây. Thật đáng sợ!” Lôi Tư Tinh thấp giọng nói.

“Nếu không phải cường giả linh hồn biến dị thì chính là Đại viên mãn thượng vị thần”. Lôi Hồng cũng mở miệng nói.

Lâm Lôi trong lòng cũng rất khiếp sợ. Phải biết rằng động phủ này ở sâu trong lòng núi đá, cho dù cửa đình viện thông ra phía ngoài hành lang cũng là tới gần trăm thước khoảng cách. Người kia có thể dùng thần thức bao trùm cả động phủ, nói lên rằng phạm vi thần thức của hắn tới chừng vài trăm thước. Lâm Lôi dù đã luyện hoá đại lượng tử tinh nhưng thần thức cũng chỉ đạt khoảng trăm thước.

Khoảng cách như vậy....

Chỉ có hai loại người, là linh hồn biến dị cường giả, hoặc Đại viên mãn thượng vị thần. Đương nhiên chủ thần cũng có thể làm được, bất quá nếu chủ thần điều tra thì Lâm Lôi bọn họ không có khả năng phát hiện.

“Hừ” Bốn người Lâm Lôi đều hướng ra ngoài đình viện, nhìn về phía bên ngoài hành lang thông đạo.

Trong thông đạo trống trải, lúc này đang có một bóng người đi đến. Người này khoác trường bào màu trắng, tóc bạc, lông mi trắng, phía dưới hàng mi là đôi mắt dài rất hẹp, tựa hồ như có từng đạo hàn quang từ đó bắn ra. Gã nam tử áo trắng này cho dù đang rất thong thả nhưng vẫn làm cho người khác không tự chủ đươc phải ngước nhìn.

“Là hắn!” Lâm Lôi sắc mặt rất khó coi.

Người này từng cực nổi danh tại Địa ngục, được xưng hào là Phong Huyết Ác Ma. Chính là, làm phong loạn khởi, máu huyết bay tung, người liền bị sát tử.

“Bái Ách! Ngươi tới đây làm gì?” Lôi Tư Tinh cau mày hỏi, bên ngoài thân hắn cũng tràn ngập quang mang màu tím.

“Ô, Lôi Tư Tinh”. Gã áo trắng lạnh nhạt cười.

Bái Ách, mặc dù tại Địa Ngục mà nổi lên, nhưng đông đảo cường giả đều cho rằng hắn xuất thân từ Phong hệ thần vị diện, chính là nhân vật vương giả đỉnh phong tại Phong hệ thần vị diện. Bởi vì, người này đã đạt tới Đại viên mãn cảnh giới!

“Một người là Đại viên mãn thượng vị thần tới đây làm gì?” Lâm Lôi trong lòng có chút thắc mắc.

Đại viên mãn thượng vị thần, thật sự vô cùng đáng sợ.

“Không nghĩ tới Bái Ách ngươi cũng tới chiến trường vị diện”. Lôi Tư Tinh cười nhẹ.

“Ta vốn không định tới, chiến trường vị diện đối với ta mà nói căn bản không có một chút ý nghĩa, bất quá, ta lại nợ Áo Tạp La Uy Nhĩ một món ân tình”. Bái Ách lạnh nhạt nói, “Thần phân thân cực mạnh của Áo Tạp La Uy Nhĩ hắn đã bị người của ngươi giết, vì vậy hắn thỉnh cầu ta giúp hắn báo thù!”

Bái Ách lạnh nhạt nói tiếp: “Ta không thích thiếu nợ ân tình của người khác, cho nên ta tới chiến trường vị diện!”

Bốn người Lâm Lôi sắc mặt đại biến.

Bái Ách hiển nhiên là chấp nhận lời thỉnh cầu của Áo Tạp La Uy Nhĩ mà tới.

“Ngươi cũng thiếu hắn một món nợ ân tình?” Lôi Tư Tinh nhướng mày, những người như đại viên mãn thượng vị thần đã đạt tới đỉnh phong, bọn họ rất hiếm khi nợ ân tình người khác, một khi đã nợ, nhất định tìm mọi cách để trả xong.

“Trong ba người các ngươi, ta chỉ cần giết một người”. Bái Ách lạnh lùng vươn tay phải ra, ngón tay giống như pha lê trong suốt chỉ về phía Bối Bối, “Hắn! Là hắn giết Áo Tạp La Uy Nhĩ, ta chỉ cần giết hắn”.

Lâm Lôi nhất thời cảm thấy cấp bách.

Lôi Tư Tinh cũng cười lạnh: “Bái Ách, ngươi có biết hắn cùng Bối Lỗ Đặc có quan hệ thế nào không?”

“Bối Lỗ Đặc?” Bái Ách lạnh nhạt nói, “Hắn mặc dù khó chơi, nhưng cho dù ta giết tiểu tử này thì hắn có thể làm gì được ta?”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 29: Một Đối Bốn

N
ói về thành danh, Bái Ách đã danh chấn các vị diện trước Bối Lỗ Đặc cả ức vạn năm. Đạt tới Đại viên mãn thượng vị thần, chính là các chủ thần cũng muốn tranh đoạt hắn, để hắn làm sứ giả của mình. Vô số năm qua đứng ở đỉnh phong, tại sao hắn phải sợ hãi Bối Lỗ Đặc?

Nhưng trọng yếu nhất, là sâu trong lòng Bái Ách thực tế có chút xem thường Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc cũng không đạt tới Đại viên mãn, nhưng bởi vì trời sinh thân thể quá mạnh mẽ, thiên phú thần thông lại biến thái, nên cho dù chưa đạt tới Đại viên mãn thực lực cũng không kém gì Bái Ách. Thậm chí đối với nhiều thống lĩnh, so với Bái Ách họ còn kiêng kị Bối Lỗ Đặc hơn.

“Chỉ dựa vào thiên phú mà thôi”. Bái Ách trong lòng luôn nghĩ như vậy.

Đình viện tại động phủ sâu trong lòng núi.

Một mình Bái Ách đối mặt với bốn người Lâm Lôi, nhưng rõ ràng về khí thế Bái Ách đang chiếm thượng phong.

“Thật phiền toái”. Lâm Lôi trong lòng lo lắng vạn phần.

“Lão đại, đánh không lại thì bỏ chạy! Có thể chạy thoát được đấy”. Bối Bối truyền âm nói, “Có điều, lão Đại, gã Đại viên mãn này rất đáng sợ, ngươi không được sính cường, bảo trụ tính mạng của mình quan trọng hơn”.

Lâm Lôi liếc mắt nhìn Bối Bối một cái, đã bao nhiêu năm hắn và Bối Bối ở cùng một chỗ, nên Lâm Lôi dù có chết cũng không thể không quan tâm đến Bối Bối.

“Bái Ách!”

Lâm Lôi nhìn Bái Ách trước mặt, lộ vẻ không cam lòng. Nếu mình có thực lực như Bối Lỗ Đặc, hôm nay đã không phải thúc thủ vô sách như vậy.

“Gã Áo Tạp La Uy Nhĩ này muốn làm cái gì? Tại chiến trường vị diện bị người giết còn muốn tìm người báo thù. Thật là chó má!” Lôi Tư Tinh mở miệng chửi mắng, đôi mắt ánh lên tử quang, gắt gao nhìn vào Bái Ách, thanh âm trở lên cao vút: “Bái Ách, ngươi nghe ta nói rồi chứ, ngươi muốn giết là người của tiểu đội ta. Giết Áo Tạp La Uy Nhĩ là tất cả chúng ta đều góp sức, muốn giết, thì phải giết cả bốn chúng ta!”

Bái Ách chân mày hơi cau lại, hai hàng mi trắng giống như lưỡi dao sắc bén nhướng lên, mi tâm bỗng tràn ngập sát khí.

“Lôi Tư Tinh, ngươi đừng dây dưa ở đây!” Bái Ách lạnh lùng nói.

Phải giết cả tiểu đội? Giết sạch bốn người này?

Cho Bái Ách thêm một lá gan nữa, hắn cũng không dám giết Lôi Tư Tinh, đây chính là đứa con duy nhất của Tử Kinh chủ thần. Tử Kinh chủ thần một khi bạo nộ sẽ lập tức ra tay giết hắn. Dù Bái Ách hắn đã đạt tới Đại viên mãn, có đủ bản lĩnh để bảo vệ tính mạng chạy trốn thì lựa chọn duy nhất cũng chỉ là chạy tới vật chất vị diện. Hắn không muốn nghĩ tới, sau này cả đời phải chịu chui rúc tại vật chất vị diện.

“Áo Tạp La Uy Nhĩ là do Phệ thần thử giết chết, hôm nay ta tới chỉ để giết mình hắn, ba người các ngươi đứng sang một bên đi”. Bái Ách thanh âm lãnh lệ, đôi mắt hẹp dài âm hiểm tàn nhẫn giống như độc lang.

Bên ngoài cơ thể Lâm Lôi chợt hiện ra long lân màu vàng, đồng thời thân thể hơi di động, đã che chắn phía trước Bối Bối, Lâm Lôi cứ như vậy gắt gao nhìn vào Bái Ách.

“Lão Đại!” Bối Bối nở nụ cười.

Hắn dù muốn Lâm Lôi bỏ chạy, nhưng phản ứng của Lâm Lôi không một chút ngoài dự liệu của Bối Bối. Vô số năm qua, mỗi lần đứng trước nguy cơ sinh tử, cho tới bây giờ huynh đệ hai người chưa từng một ai có ý định bỏ chạy một mình.

Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng hai người thân hình cũng di động, đứng chắn phía trước Bối Bối.

“Cám ơn”. Bối Bối cười nói.

“Cám ơn cái gì, chúng ta là hảo huynh đệ mà. Ngươi và ta phối hợp chính là tổ hợp cực mạnh, nếu thiếu đi ngươi thì còn hành động thế nào đươc?” Lôi Tư Tinh hô hô cười rộ.

Bái Ách không khỏi nhíu mày, ba người trước mắt đã dùng hành động để trả lời, hiển nhiên không muốn chỉ bản thân mình có lợi.

“Ta nghe nói Đại viên mãn vốn không thể chống lại, nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa thử qua”. Lôi Tư Tinh cười nói.

Thực ra ba người bọn hắn luôn chuẩn bị ra tay vào bất cứ lúc nào.

“Tốt lắm!” Bái Ách lạnh nhạt nói, đôi môi hắn rất mỏng, trông cực kì khắc bạc âm lãnh.

Lâm Lôi lúc này vẫn nhìn chằm chằm vào Bái Ách, nhưng đột nhiên hắn cảm thấy hoa mắt. Bóng người áo trắng vốn đang cách mấy chục thước chợt trở lên mờ ảo, ba người Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh cùng Lôi Hồng còn chưa kịp phản ứng, cái bóng trắng đã tiến vào giữa bốn người.

Tốc độ cực nhanh! Tuyệt đối là đáng sợ nhất trong những người Lâm Lôi từng gặp qua.

Phong hệ, vốn đã am hiểu tốc độ, Phong hệ Đại viên mãn, thì tốc độ có thể tưởng tượng mà biết.

“Quá nhanh, căn bản không kịp nhìn thấy thân hình”. Lâm Lôi biến sắc, ngay cả động tác của đối phương cũng không nhìn rõ, làm thế nào mà ngăn cản, như thế nào mà đấu lại?

“Hắc Thạch không gian”. Lâm Lôi không có biện pháp, điều duy nhất có thể làm là triển khai Hắc Thạch không gian, vầng sáng màu vàng đất trong nháy mắt bao trùm bên trong đình viện. Nhưng không chỉ có hắn, Lôi Tư Tinh bị tốc độ của Bái Ách làm sợ đến trợn mắt, ngay lập tức thi triển Tử tinh không gian.

Hai đạo không gian cùng một chỗ, nhưng dẫn lực không có cách nào gia tăng lẫn nhau, chỉ dựa vào Tử tinh không gian uy lực cực mạnh làm chủ.

“Hừm!”

Tốc độ đáng sợ đến cực điểm của Bái Ách chợt chậm lại.

Tuy nhiên….

Lúc này Bái Ách đã đến trước người Bối Bối, nhờ vào Tử tinh không gian và Hắc Thạch không gian mà Bối Bối mới nhìn thấy Bái Ách đã ngay bên cạnh. Bái Ách tốc độ giảm xuống, không khỏi cau mày, nhưng tay phải hắn vẫn giơ lên như chưởng đao, tuỳ ý hướng về phía Bối Bối bổ tới.

“Bối Bối!” Ba người Lâm Lôi lúc này đã không kịp cứu viện.

Chưởng đao nhìn qua rất bình thường, bàn tay trong suốt giống như được tạc bằng ngọc nhằm về phía Bối Bối, không gian chợt quỷ dị trở lên tĩnh lặng không một tia ba động, ngay cả không khí cũng phảng phất dừng lại. Bối Bối sợ đến tái mặt: “Lão đại, ta không động đậy được! Lực trói buộc quả thật cường đại!” Bối Bối thân hình không cách nào có di động lớn được, chỉ miễn cưỡng giơ thần cách chuỷ thủ lên, nhưng lực trói buộc cường đại làm hắn không cách nào ngăn cản công kích.

Thanh âm Bối Bối vang lên trong đầu Lâm Lôi, “Cái gì? Không di động được?” Lâm Lôi còn chưa kịp có phản ứng.

Mắt nhìn thấy chưởng đao hạ xuống, Bối Bối chỉ còn cách duy nhất là thi triển thiên phú thần thông, một hư ảnh Phệ thần thử cực lớn hiện lên phía sau Bối Bối, thiên phú thần thông trực tiếp tác dụng lên người Bái Ách: “Cho dù không giết được ngươi, ngươi cũng phải chịu khổ sở”. Bối Bối trong đầu nghĩ như vậy.

Đồng thời với lúc hắn thi triển một chiêu này, chưởng đao của Bái Ách cũng hạ xuống!

“Phụp!”

Bàn tay như được đẽo từ bạch ngọc bổ vào giữa ngực Bối Bối, chỉ nghe thấy một âm thanh trầm thấp đột nhiên vang lên. Giống như mặt nước bị vỡ vụn, một chưởng của Bái Ách đánh xuống làm không gian đang tĩnh lặng trở lên tan nát, dọc theo hướng chưởng đao, hình thành một khe nứt không gian đáng sợ dài chừng vài thước.

Đây chính là vị diện chiến trường!

Nhưng lại có thể hình thành khe nứt không gian lớn như vậy!

“Bùng!” Bối Bối không có chút lực phản kháng nào, bị oanh kích bay ra ngoài, trực tiếp đập lên vách núi phía xa, chỉ nghe thấy một âm thanh vỡ vụn vọng lại. Vách núi bị oanh kích xuất hiện một hố sâu lớn đường kính chừng một thước, mặt ngoài núi đá vỡ nát ra, mảnh vụn bắn lên như mưa.

Mà Bối Bối bị một chưởng này đánh lún xuống đất, bắn vào sâu trong núi đá chừng trăm thước, gần xuyên sang cả bên kia.

“Mau ra ngoài!” Lôi Tư Tinh lập tức truyền âm nói.

“Vù!” “Vù!” “Vù!” Ba người Lâm Lôi cơ hồ đồng thời nhằm hướng hành lang thông đạo phi ra bên ngoài.

Bái Ách cũng không ngăn cản, mà chỉ cười lạnh, thân hình nhoáng lên một cái đã biến mất khỏi đình viện.

Ba người Lâm Lôi vừa ra khỏi núi đã phát hiện được Bối Bối ở xa xa, quần áo hình thành bởi năng lượng bên ngoài thân Bối Bối đã sớm rách nát, trên ngực rõ ràng thấy được một vệt màu trắng. Lâm Lôi thấy thế không khỏi thở dài một hơi: “Vật chất phòng ngự của Bối Bối quả nhiên đáng sợ! Bái Ách này mặc dù mạnh nhưng cũng không lợi hại như chủ thần”.

Lúc trước U Minh quả thụ chỉ tuỳ ý dùng rễ cây công kích cũng làm cho Bối Bối bị tan da nát thịt.

Bái Ách hiển nhiên còn kém xa.

Vừa rồi hắn một chưởng đánh ra, cũng làm Bối Bối bị trói buộc không thể động đậy, thậm chí còn khiến không gian vị diện nứt vỡ hình thành một khe nứt không gian lớn, lực công kích đó có thể tượng tượng được. May mà tiếp nhận một chưởng này là Bối Bối, nếu là người khác sợ rằng đã sớm không chịu được.

“Gã kia thật biến thái, chúng ta không chống được, chỉ còn cách chạy cho mau”. Lôi Tư Tinh lập tức dùng thần thức truyền âm nói.

Quá khứ chỉ được nghe nói Đại viên mãn lợi hại, cũng chưa từng tận mắt chứng kiến. Nhưng một lần ra tay đơn giản vừa rồi đã khiến Lôi Tư Tinh không còn tin tưởng để chiến đấu, dù sao vật chất phòng ngự của hắn cũng không biến thái như Bối Bối.

“Phòng ngự của Phệ thần thử quả nhiên không phải là khoác lác”. Thanh âm lạnh nhạt vang lên.

Bốn người Lâm Lôi ngẩn ra, liền phát hiện bóng người Bái Ách mặc áo bào trắng trên không trung. Lâm Lôi trong lòng cực kỳ trầm trọng: “Cũng đúng, với tốc độ của Bái Ách thì dù chúng ta dùng chủ thần lực, sợ rằng cũng chỉ miễn cưỡng tương đương với hắn. Căn bản không có khả năng thoát khỏi sự truy sát của hắn”.

Tốc độ của Bái Ách làm cho người khác cảm thấy áp lực rất lớn.

“Ta luyện phong hệ cùng huỷ diệt chi đạo, có thể tính là vật chất công kích tối đỉnh phong”. Bái Ách lạnh lùng đảo mắt nhìn qua bốn người, “Không nghĩ tới một chưởng này của ta cũng không phá được phòng ngự của tiểu tử Phệ thần thử này. Ta rất ít dùng chủ thần khí, hôm nay đành phải sử dụng để tống tiễn ngươi. Ta không tin rằng phòng ngự của ngươi có thể chống lại một kiếm mạnh nhất của ta”.

Bốn người Lâm Lôi ngẩn ra.

Bái Ách vừa lật tay, liền xuất hiện một thanh trường kiếm mỏng như cánh ve, phía trên lấp lánh từng vầng sáng màu xanh nhạt.

Lâm Lôi trong đáy lòng thoáng sợ hãi. Bái Ách này vốn không phải thần thú, thân thể rất bình thường. Nhưng hắn huyền ảo lĩnh ngộ đạt tới Đại viên mãn, rất tuỳ ý xuất ra một chưởng đao đã đáng sợ như thế, nếu phối hợp với chủ thần khí thi triển một kích cực mạnh, liệu phòng ngự của Bối Bối có thể ngăn cản được không? Lâm Lôi không có một chút tin tưởng!

“Chủ thần khí?”

Lôi Tư Tinh con mắt màu tím trơn trừng lên, rồi lập tức dùng thần thức truyền âm quát: “Chạy! Chạy mau!” Lôi Tư Tinh bên ngoài thân tràn ngập Tử tinh không gian, bao trùm cả Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Hồng ba người vào trong. Nhất thời liệp sát tiểu đội bốn người không để ý hết thảy, điên cuồng nhằm về hướng Tinh Hà bỏ chạy.

“Muốn chạy?”

Bái Ách vẫn nở nụ cười, dùng tốc độ chạy trốn? Căn bản là chuyện không tưởng.

“Vù!” Bái Ách thân hình chợt nhoáng lên, lập tức đuổi theo.

Chỉ thấy Tử tinh không gian chói mắt tản ra, bốn người Lâm Lôi ở trong trung tâm Tử tinh không gian đang hướng về phía xa phi hành. Lôi Tư Tinh cũng là muốn trợ giúp Bối Bối có tốc độ nhanh hơn.

“Lôi tư Tinh, chúng ta cứ thế này mà chạy sao?” Lâm Lôi vội vàng dùng thần thức truyền âm hỏi.

“Biện pháp duy nhất bây giờ chính là chạy trốn tới Tinh Hà, sau đó chúng ta thông qua lộ tuyến an toàn thật nhanh tiến vào trung ương Tinh Hà, trốn ở một khối cự thạch trôi nổi nào đó. Đến lúc đó, nếu Bái Ách có đuổi tới chúng ta trực tiếp đánh hắn rơi vào khe nứt không gian. Cho dù không giết được hắn, cũng phải làm hắn bị lạc trong không gian loạn lưu”. Lôi Tư Tinh truyền âm nói, “Có điều, ta không biết chúng ta có khả năng chạy tới Tinh Hà hay không”.

Lâm Lôi cũng không có cách nào khác, điều Lôi Tư Tinh vừa nói quả thật là biện pháp duy nhất.

“Ha ha, Lôi Tư Tinh, ở trước mặt ta sử dụng Tử tinh không gian chỉ là vô dụng”. Thanh âm tự tin cuồng ngạo vang lên trong đầu bốn người Lâm Lôi.

Đồng thời….

Trong lúc bốn người đang chú ý mặt sau đề phòng Bái Ách thì đã phát hiện hắn đã bay đến trước bọn họ. Đồng thời một cỗ khí lưu cuồng bạo lấy Bái Ách làm trung tâm bộc phát ra, nhất thời trong phương viên ngàn dặm không gian trở lên vặn vẹo, khí lưu cuồng bạo quay cuồng trong không trung.

Bốn người Lâm Lôi chỉ cảm thấy lực trói buộc kinh khủng của không gian tác dụng lên người.

“Làm sao có thể!” Lâm Lôi cũng tu luyện phong hệ pháp tắc, biết trong chín đại huyền ảo của phong hệ có Phong chi không gian huyền ảo, nhưng lực trói buộc đối với thượng vị thần cơ hồ không một chút tác dụng. Ai có thể ngờ, một chiêu này thi triển trong tay Đại viên mãn thượng vị thần ngay cả đẳng cấp như Lôi Tư Tinh cũng bị trói buộc.

Tốc độ bị giảm xuống!

“Vù!” Bái Ách trực tiếp bay vào Tử tinh không gian, mặc dù tốc độ bị suy giảm nhưng so với bốn người Lâm Lôi bị không gian trói buộc mà nói, thì nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Bái Ách phiêu dật hướng về phía Bối Bối bay tới, nhưng hắn vẫn cúi đầu nhìn đăm đăm vào chuôi chủ thần khí trong tay, tựa hồ thanh kiếm này chính là tình nhân của hắn vậy. Lập tức Bái Ách rất tuỳ ý quét chủ thần khí trong tay ra, không gian trở lên vặn vẹo, giống như một mảnh vải mục, trực tiếp bị xé tan.

Một dải không gian chừng trăm thước bị bạo phá, nhưng chỉ hình thành một khe nứt không gian rộng bằng ngón tay dài hàng trăm thước, kéo theo phía sau mũi kiếm chủ thần khí, trực tiếp đánh lên người Bối Bối đã không kịp né tránh. Đồng thời từ chủ thần khí còn phát ra bốn phía từng đạo kình khí, làm xuất hiện rất nhiều khe nứt nhỏ.

“Phụp!” Một đạo khe nứt không gian cực nhỏ bắn vào Lâm Lôi, rất dễ dàng xé rách long lân phòng ngự, trên cánh tay Lâm Lôi một khối thịt lớn cùng xương cốt bị cắt rời ra.

Nhưng tất cả sự chú ý của Lâm Lôi lúc này đều đặt trên người Bối Bối, Lâm Lôi sắc mặt đại biến: “Bối Bối!” Hắn chỉ là bị chút hiệu ứng bên ngoài quét trúng, còn Bối Bối đáng bị một thanh chủ thần khí chính diện đánh vào!

P/s:Vốn chỉ định làm xong chương 28, không ngờ tiện tay dịch xong cả 29 từ bao giờ không biết. Cũng may, bù cho anh em mấy hôm tới không dịch được.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 30: Hồ Lô?

T
ên này thật đáng sợ!"

Bối Bối sợ tới mức kinh ngạc run lên. Một chưởng đao trước kia khiến cho hắn cảm giác được nguy hiểm. Bối Bối biết rất rõ, một kiếm toàn lực sử dụng chủ thần khí, nếu là có lẽ Bối Lỗ Đặc có thể dựa vào lĩnh ngộ đối với huyền ảo mà dùng tay không đỡ được. Nhưng là hắn không phải Bối Lỗ Đặc! Tuyệt đối không có khả năng dễ dàng đỡ.

"Ta lĩnh ngộ huyền ảo so với gia gia kém quá xa! Không thể làm như vậy được." Bối Bối không chút do dự, vào thời điểm một kiếm bổ tới, trong linh hồn hải dương của Bối Bôi, một phệ thần thử đáng yêu sắp sử dụng một giọt hủy diệt chủ thần lực. Bối Bối cũng có hai thân thể -

Một vốn là Hắc Ám Thần phân thân, một là thánh vực bản tôn. Chỉ là thánh vực vẫn như trước vốn là hình dáng phệ thần thử. Cũng giống như ba con trai của Bối Lỗ Đặc đều có bản tôn là thử (ND- thử: chuột). Bình thường bản tôn tự nhiên dung hợp bên trong thần phân thân. Bối Bối cũng hiểu được, nếu Hắc Ám Thần phân thân chết thì bản tôn hắn sẽ phải chết, không thể nghi ngờ.

"Phốc!"

Vầng sáng màu đen bao trùm toàn thân, bị đánh một cái, Bối Bối bắn ngược lại cực nhanh, đập mạnh lên mặt đất, "Bốp" một âm thanh vang lên, thân của Bối Bối cày một rãnh dài trên mặt đất. Nhưng trên thân hắn không có một vết thương.

"May quá." Lâm Lôi thở dài một hơi.

Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng hai người cùng Lâm Lôi đều bay cực nhanh về phía Bối Bối.

"Bối Bối." Lâm Lôi nâng Bối Bối dậy.

"hắc hắc, lão Đại, ta không có việc gì. Hắn chưa làm ta bị thương." Bối Bối cười hắc hắc, bất quá trong lòng Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh không thoải mái, Bối Bối sử dụng chủ thần lực, mới thoát được chết. Lâm Lôi không khỏi quay đầu nhìn về phía Bái Ách ở phía xa, Bái Ách vẫn đứng im ở tại chỗ.

Bái Ách hứng thú nhìn Bối Bối.

"Sử dụng chủ thần lực sao?" Bái Ách không có chút giận dữ: "Phệ thần thử thật là thần thú hiếm có trong trời đất, cũng đáng để ta tiêu hao một giọt chủ thần lực!"

"Oanh!"

Màu xanh nhạt giống như hỏa diễm từ bên ngoài thân Bái Ách phát ra, lập tức thu hết vào trong cơ thể, không có một tia phát tán! Rất hiển nhiên, đại viên mãn thượng vị thần có thể khống chế hoàn mỹ chủ thần lực. Cảnh này làm cho đáy lòng Lâm Lôi bốn người cảm thấy hoảng sợ.

"Hắn đã dùng chủ thần lực!" Lâm Lôi đáy lòng kinh ngạc, hô lên.

"Chẳng những dùng chủ thần khí mà còn dùng chủ thần lực!" Lôi Tư Tinh đã tức giận và mắng chửi. Bái Ách làm như vậy, quả thực thật là khinh người!

Trên mặt Bái Ách có vẻ tươi cười. Hắn nhìn Bối Bối: "Để cho ta sử dụng chủ thần lực. Khi sử dụng chủ thần khí, cho dù ngươi chết, cũng đáng tự hào rồi." Nói xong, thân hình Bái Ách lại một lần nữa chuyển động, Mặc dù tử tinh không gian vẫn bao trùm trứ, nhưng lần này tốc độ Bái Ách cực nhanh …… làm cho Lâm Lôi ba người căn bản không thể ngăn cản.

Bên ngoài thân Bái Ách mặc dù không có chủ thần lực phát tán, nhưng hắn đã sử dụng rồi.

"Hắn đã sử dụng chủ thần lực, Bối Bối không thể đỡ được rồi." Đáy lòng Lâm Lôi nóng nảy.

Nhất thời hư ảnh Thanh Long khổng lồ uốn lượn lơ lửng ở giữa không trung, xuất hiện phía sau Lâm Lôi. Vào lúc mấu chốt, Lâm Lôi không chút do dự, thi triển thiên phú thần thông - Long ngâm!

Linh hồn Bái Ách nghe được Long ngâm.

Thân hình Bái Ách không khỏi thoáng dừng lại, nhưng ngay sau đó tốc độ Bái Ách lại khôi phục như bình thường. Điểm ảnh hưởng này cơ hồ có thể xem rất yếu. Lâm Lôi cũng là cảm thấy đã cố gắng hết sức: "Đại viên mãn thượng vị thần, thiên phú thần thông của Bối Bối thì hắn cũng không bị ảnh hưởng. Ta thi triển một chiêu này có ảnh hưởng nhưng rất yếu."

Lâm Lôi có một loại cảm giác như vậy -

Giờ phút này hắn đối với Bái Ách thi triển, thật giống như con kiến càng lay động cây, có thể con kiến càng này rất đặc thù, nhưng lá cây nhỏ của cây đại thụ cũng khẽ rung động một chút thôi.

"Bối Bối!!!" Lâm Lôi cảm thấy thống khổ, vô lực, linh hồn hô lên.

"U...” tiếng gầm cực kỳ chói tai đột nhiên vang lên, mang theo một cỗ điên cuồng.

"Bốp!"

Không gian phảng phất giống như bị bóp méo. rồi sau đó nứt ra tạo thành cái khe, còn Bối Bối bị đánh bay đi, đồng thời máu tươi văng ra khắp nơi ra. Thấy máu tươi bay ra, đáy lòng Lâm Lôi vẫn có hi vọng. Dù là sắc mặt Lâm Lôi nhất thời trắng bệch, nhưng Lâm Lôi lại không tuyệt vọng -

Bởi vì hắn cảm giác được sự tồn tại của Bối Bối!

"ha ha, muốn giết ta! Gia gia nói quả nhiên không sai! Phệ thần thử chúng ta có phòng ngự là đệ nhất của vô số vị diện! Ta không dùng chủ thần lực, thân thể tương đương thần cách. Ta sử dụng chủ thần lực ...... thượng vị thần không người nào có thể giết ta!" Bối Bối có chút điên cuồng hô lên.

Giờ phút này Lâm Lôi khiếp sợ phát hiện. Trong ngực Bối Bối đích xác có miệng vết thương, máu tươi chảy ra. Nhưng miệng vết thương không sâu.

"Làm sao có thể?" Bái Ách khó có thể tin, nhìn chằm chằm Bối Bối.

Hắn đánh một kiếm toàn lực, nhưng lại không giết được Bối Bối?

"hừ, thân thể rất cứng cỏi, nhưng là thân thể ta cứng rắn nhất là cũng là xương cốt! Xương cốt toàn thân ngưng tụ lượng lớn tinh hoa thần cách! ha ha ...... vừa rồi ta còn sợ hãi. Lúc trước chủ thần đánh một kích làm ta trọng thương, xương cốt gẫy. Ta còn nghĩ rằng ngươi có chủ thần lực, chủ thần khí, có thể vượt qua công kích chủ thần lực." Bối Bối hét lên.

Mặc dù Bối Lỗ Đặc từng nói qua với Bối Bối, phệ thần thử có vật chất phòng ngự cường đại như thế nào.

Bối Bối đã rất tự tin. Nhưng tại U Minh Sơn, bị cây U Minh Quả dễ dàng làm cho bị thương, thậm chí còn gẫy xương cốt, làm cho Bối Bối bắt đầu hoài nghi.

Hắn cho rằng ……

Đại viên mãn thượng vị thần sử dụng chủ thần lực kết hợp với chủ thần khí, có thể so sánh được với một kích của chủ thần. Nhưng lúc này có thể thấy, đại viên mãn thượng vị thần có lực công kích mặc dù mạnh mẽ, đáng sợ, nhưng so với chủ thần còn kém xa.

"Ha ha …… lợi hại, lợi hại!" Lôi Tư Tinh vui vẻ cười ha ha: "Bối Bối, ngươi cho rằng hắn sử dụng chủ thần lực, sử dụng chủ thần khí, có thể vượt qua chủ thần sao? Vô cùng sai rồi. Trước mặt chủ thần thì thượng vị thần quá yếu ớt. Bối Bối, chủ thần lợi hại nhất không phải chủ thần khí, cũng không phải chủ thần lực, mà là chủ thần ý chí! Công kích ẩn chứa chủ thần ý chí mới là công kích đáng sợ nhất."

Lâm Lôi, Bối Bối đều rùng mình, chủ thần ý chí?

Ý chí là hư ảo, lại rất mạnh sao?

"Chủ thần giết chết đại viên mãn thượng vị thần, căn bản không cần dùng tay, chỉ cần một ý nghĩ cũng có thể. Đó là chủ thần ý chí!" Lôi Tư Tinh cười lớn: "Thượng vị thần sử dụng chủ thần lực so với chủ thần sử dụng chủ thần lực thì uy lực kém vạn lần. Nguyên nhân chính là chủ thần ý chí."

Lâm Lôi giật mình.

Hắn sớm nghe nói, một ý nghĩ của chủ thần thì thượng vị thần lập tức sẽ chết, chỉ có đại viên mãn thượng vị thần có thể chống cự được một chút. Lúc ấy Lâm Lôi vẫn không rõ …… một ý nghĩ thì làm sao mà thượng vị thần lại chết được? Tại sao lại như vậy?

Thì ra …… là do chủ thần ý chí, một loại tồn tại hư ảo.

"Vì sao chủ thần ý chí lại lợi hại như vậy?" Lâm Lôi không hiểu.

Nhưng Lâm Lôi không có thời gian hỏi Lôi Tư Tinh.

Nguyên nhân là vẻ mặt Bái Ách rốt cục đã nghiêm túc. Bái Ách lạnh lùng nhìn Bối Bối: "Phệ thần thử, luyện hóa tinh hoa thần cách hấp thụ vào thân. Về mặt vật chất phòng ngự, trong các loại chủng tộc thần thú, phệ thần thử đích xác bài danh đệ nhất. Ta thừa nhận, ta dung công kích không thể gây thương tổn ngươi. Hãy nghe một khúc nhạc của ta đi!"

Vừa dứt lời.

Trong đầu Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh, Bối Bối, Lôi Hồng đều cũng vang lên khúc nhạc. Khúc nhạc kia không ngừng vang lên trong đầu bốn người. Khúc nhạc này tựa hồ ẩn chứa ma lực kỳ lạ. Vừa mới nghe khúc nhạc, Lâm Lôi miễn cưỡng chống cự được một - hai giây, trực tiếp bị hãm nhập trong khúc nhạc, lâm vào trạng thái vô tri vô giác.

Nhưng vào giây đầu tiên khi nghe khúc nhạc, thần phân thân của Lâm Lôi đã sử dụng chủ thần lực -

Thần phân thân Lâm Lôi đã sử dụng một giọt thủy hệ chủ thần lực! Lâm Lôi đã sử dụng hết Đại địa chủ thần lực. Thủy hệ chủ thần lực còn hai giọt, giờ phút này tiêu hao một giọt, chỉ còn lại một giọt thôi.

Trong số bọn họ, chỉ có một người lâm vào trạng thái vô tri vô giác trong một giây, liền lập tức khôi phục thanh tỉnh.

Đó là Lôi Tư Tinh!

Phương diện linh hồn của hắn có thành tựu cực cao. Lâm Lôi, Lôi Hồng, Bối Bối đều lâm vào trạng thái vô tri vô giác. Nhưng Lâm Lôi, Lôi Hồng vẫn may mắn. Bái Ách không có nghĩ muốn giết bọn họ, chỉ làm cho hai người lâm vào trạng thái vô tri vô giác. Còn Bối Bối ……

lúc linh hồn lâm vào trạng thái vô tri vô giác, đã bị linh hồn công kích kỳ dị công kích.

Theo lý thuyết ……

Trong trạng thái vô tri vô giác, thì không thể khống chế chủ thần lực để phản kháng, bị đại viên mãn thượng vị thần dùng linh hồn công, bình thường sẽ chết.

Nhưng -

"Bái Ách, đủ rồi đó." Lôi Tư Tinh thấp giọng quát, phát ra một đạo linh hồn công kích đánh Bái Ách.

"Làm sao có thể!" Bái Ách đã tạm dừng công kích.

Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Hồng đều khôi phục thanh tỉnh. Lâm Lôi đổ một trận mồ hôi lạnh: "Ta sử dụng chủ thần lực, thế nhưng cũng chống cự không được. Nhưng ta không chết, xem ra, hắn không thi triển công kích." Lâm Lôi hiểu được, mình không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí trọn vẹn. Nếu mình không khống chế, đối phương muốn giết mình, tuyệt đối không phải việc khó.

Nhưng mình không chết, hiển nhiên Bái Ách không muốn giết hắn "Làm sao có thể, ngươi... ngươi có linh hồn phòng ngự chủ thần khí sao?" Bái Ách nhìn về phía Bối Bối.

"Ách ……" Bối Bối buồn bực lắc đầu. "Ta chỉ có một món đồ linh hồn phòng ngự thần khí."

"Không có khả năng! Linh hồn phòng ngự thần khí, tuyệt đối đỡ không được khúc nhạc linh hồn tịch diệt của. Tuyệt đối là linh hồn phòng ngự chủ thần khí!" Bái Ách lắc đầu, không dám tin tưởng, giờ phút này Bái Ách rốt cục không tự tin như trước. Hắn nhìn chằm chằm Bối Bối: "Tại sao ngươi lại có linh hồn phòng ngự chủ thần khí? Ngươi là chủ thần sứ giả sao?"

Bối Bối lắc đầu.

"Linh hồn phòng ngự chủ thần khí sao? Gia gia nói là linh hồn phòng ngự thần khí thôi mà." Bối Bối có chút khó hiểu.

Lâm Lôi hoàn toàn thoải mái. Bối Bối có linh hồn phòng ngự thần khí, lại là linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Nhưng rõ ràng …… Bái Ách không có biện pháp lấy mạng Bối Bối. Mặc dù Bái Ách rất đáng sợ. Giết một trong ba người Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng, phỏng chừng hắn có thể dễ dàng làm được.

Nhưng giết Bối Bối, hắn lại làm không được!

Bối Bối có vật chất phòng ngự, linh hồn phòng ngự đều đạt đến tình trạng cực hạn biến thái.

"Theo truyền thuyết, Huyết Phong chủ thần ban cho Bối Lỗ Đặc linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Không ngờ rằng hắn lại chuyển cho ngươi." Bái Ách lạnh lùng cười. Mọi người đều nói Bối Lỗ Đặc có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, nhưng bây giờ Bái Ách lại cho rằng: Bối Lỗ Đặc đem linh hồn phòng ngự chủ thần khí chuyển cho Bối Bối.

"Ngươi còn muốn làm gì, giết không được Bối Bối, còn không đi đi?" Lôi Tư Tinh hừ một tiếng nói.

Bái Ách hít sâu một hơi, khôi phục bình tĩnh.

"Giết không được hắn, Ta …… đưa hắn đến không gian loạn lưu!" Bái Ách lạnh lùng nói, đồng thời hai tay Bái Ách duỗi ra. Cả người trôi nổi giữa không trung, đồng thời lấy thân thể hắn làm trung tâm, năng lượng tơ tằm màu xanh nhạt bay ra. Hơn một trăm sợi năng lượng tơ tằm dài trên trăm thước, bay thẳng tới Bối Bối.

"Trục xuất đến không gian loạn lưu?" Lâm Lôi kinh ngạc.

"Hống” Đột nhiên Lôi Tư Tinh phát ra tiếng gầm phẫn nộ, chỉ thấy phía sau Lôi Tư Tinh hiện lên rồi một đạo hư ảnh quái thú khổng lồ dài khoảng trăm thước. Sau lưng quái thú có 108 cái gai. Lâm Lôi rất quen thuộc quái thú, đúng là hình dáng tử tinh ấu thú đã gặp lúc trước.

Nhất thời, 108 đạo quang mang màu tím phát tán chính là chủ thần lực màu đen từ trong cơ thể Lôi Tư Tinh phát ra mạnh mẽ.

Lấy Lôi Tư Tinh làm trung tâm, đem Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Hồng bao vây ở bên trong, hình thành một kén tằm màu. Trên kén tằm màu đen dòng quang mang màu tím di chuyển.

" Tử tinh bích chướng (ND- Vách tường tử tinh) !" Bái Ách nhương mày.

Tử tinh không gian chỉ là thiên phú tuyệt chiêu Lôi Tư Tinh, không phải là thần thông. Thần thông cần phải tiêu hao lượng lớn linh hồn lực! Tử tinh bích chướng mới là thiên phú thần thông của Lôi Tư Tinh! Một chiêu được thi triển. Bái Ách đã không có biện pháp làm vỡ tử tinh bích chướng.

Một lát sau.

Tử tinh bích chướng tiêu tán. Tử tinh bích chướng không thể duy trì được lâu.

"Lôi Tư Tinh, xem ra ngươi kiên quyết bảo vệ phệ thần thử rồi." Bái Ách lạnh lùng nói: "Tốt lắm, ta thừa nhận, phệ thần thử sử dụng chủ thần lực, ta không có biện pháp giết hắn. Bất quá …… chờ chủ thần lực phát tán hết. Ta cũng không tin hắn có thể tránh được một kiếm của ta. Tốc độ một kiếm, ta tin tưởng, ngươi căn bản không có thời gian để ngăn cản được."

Lâm Lôi nhướng mày.

Bái Ách nói rất có đạo lý. Mặc dù Bối Bối đã sử dụng chủ thần lực. Nhưng chủ thần lực có phát tán, không bao lâu sẽ tiêu tán hết.

Bối Bối phòng ngự mạnh mẽ, nhưng chỉ thời điểm hắn sử dụng chủ thần lực. Nếu như trước, bị tấn công chỉ dựa vào sự cứng rắn của xương cốt để cản trở.

Nếu Bối Bối không có chủ thần lực. Còn Bái Ách có thể khống chế hoàn mỹ chủ thần lực, không có lãng phí, có thể duy trị được rất lâu. Đến lúc đó, hắn động thủ, Bối Bối có thể chống đỡ được sao?

"lão Đại! Ta ăn thần cách bao nhiêu năm, nhưng số lượng thần cách mà ta ăn còn chưa nhiều, trình độ xương cốt cứng rắn không bằng gia gia của ta. Nếu không dùng chủ thần lực, mà Bái Ách sử dụng chủ thần khí, hơn nữa còn sử dụng chủ thần lực thì xương sọ não của ta có lẽ không chống lại được kia một kiếm." Bối Bối truyền âm vội vàng nói.

Lâm Lôi đáy lòng đã cấp bách lên.

Chủ thần lực của Bối Bối phát tán. Còn bên ngoài thân Bái Ách không phát tán một tia nào. Làm sao so sánh được?

Lôi Tư Tinh trừng mắt: "Thì sao, ta và ngươi so xem ai có chủ thần lực nhiều hơn?"

Bái Ách sửng sốt.

Lôi Tư Tinh quay đầu hướng Lâm Lôi, Bối Bối cười: "Lâm Lôi, Bối Bối, các ngươi gia nhập liệp sát tiểu đội. Ta cũng quên một việc. Các ngươi đã là thành viên của tiểu đội. Ta làm đội trưởng cũng muốn đối xử như nhau." nói xong, Lôi Tư Tinh vung tay, hai đạo ánh sáng màu tím phân biệt bay về phía Lâm Lôi cùng Bối Bối.

Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức nắm lấy.

Lâm Lôi cúi đầu thấy, trong tay một hồ lô hoàn toàn do tử tinh điêu khắc thành. Loại hồ lô này, mặc dù tinh sảo, nhưng Lâm Lôi rất quen thuộc. Tại Ngọc Lan đại lục, binh lính bình thường tác chiến đều là mang theo hồ lô nước.

"Hồ lô nước sao?" Lâm Lôi đáy lòng nghi hoặc.

Lâm Lôi dùng thần thức, đột phá trở ngại tử tinh, quan sát bên trong hồ lô, vừa thấy làm cho Lâm Lôi sợ tới mức giật mình.

"A, hủy diệt chủ thần lực sao? Một hồ lô?" Bối Bối kinh ngạc, hô lên.

Lâm Lôi kinh ngạc đến ngây người.

Hắn đã phát hiện, trong hồ lô chứa đầy hủy diệt chủ thần lực, cả một hồ lô!

"Các ngươi nhận ra chứ, thiếu gia cũng cho ta một hồ lô." Lôi Hồng mở miệng nói.

Lâm Lôi, Bối Bối kinh ngạc, nhìn về phía Lôi Tư Tinh.

Lôi Tư Tinh cười đùa, phất tay: "Mặc dù nhận ra được, không phải là hủy diệt chủ thần lực sao? Mẫu thân ta còn nhiều mà. Ta có một hồ lớn, ta chỉ mang theo vài hồ lô mà thôi. Đồ vật này, ta còn nhiều. Các ngươi nhận đi. Tử Kinh quân còn có tiền lương, các ngươi là đội viên của tiểu đội, cái này xem như tiền lương đi." đối với Lôi Tư Tinh là con của chủ thần mà nói, đồ vật này đương nhiên không quan tâm.

Chủ thần đã có ước định, chủ thần khí chỉ có thể ban một món đồ, nhưng ban chủ thần lực lại không hạn chế.

"Một hồ lô đầy?" Lâm Lôi cảm thấy đầu mơ hồ.

Chủ thần lực dựa theo đơn vị là giọt.

"Một hồ lô chủ thần lực? Rốt cuộc có bao nhiêu giọt?" Lâm Lôi không có cách tưởng tượng được.

Bái Ách cũng có chút đau đầu. Trời ơi! Hắn là đại viên mãn thượng vị thần. nhưng là chủ thần nhiều nhất cho hắn một ít chủ thần lực, chung quy không có khả năng giống như con của mình, làm ra một làm ra một cái hồ lớn chủ thần lực, tùy tiện để cho con mang đi: "So sánh chủ thần lực với con của chủ thần sao?" Bái Ách bất đắc dĩ.

Lôi Tư Tinh vuốt cái mũi nói: "Bái Ách, dù sao thần phân thân của ta, đã đem tin tức này nói cho mẫu thân ta. Mặc dù mẫu thân ta tạm thời không đến đây. Nhưng cũng đã an bài người đến đây. Phỏng chừng một thời gian nữa, mẫu thân ta sẽ tự mình tới vị diện chiến trường."

Bình thường chủ thần không nhúng tay vào sự tình của thượng vị thần.

Nhưng con của mình nguy hiểm, chủ thần ra tay cũng đúng.

Chủ thần cùng chủ thần đã bất đồng. Nhân loại bình thường trở thành chủ thần có lẽ sẽ có rất nhiều con, không quá xem trọng. Nhưng Tử Kinh chủ thần lại là thần thú cực kỳ đặc thù, chỉ có duy nhất một đứa con.

"Hô." Bái Ách lắc đầu cười khổ.

"Phệ thần thử phòng ngự đích xác mạnh mẽ, ta giết hắn không được, cũng không tính mất mặt. Ít nhất ta hết sức rồi. Áo Tạp La Uy Nhĩ không thể trách ta." Bái Ách liếc mắt nhìn Lôi Tư Tinh bốn người, lúc này thân hình vừa động, trực tiếp rời đi.

Lâm Lôi, Bối Bối nằm hồ lô, nhìn Bái Ách rời đi.

"A, cuối cùng đi rồi." Lôi Tư Tinh thở phào một hơi: "Đại viên mãn thượng vị thần, ta sợ người này nổi điên, may là bị ta dọa đi rồi." Lôi Tư Tinh kỳ thật đã rất lo lắng, nếu Bái Ách nổi điên, giết bọn họ. Hắn muốn khóc cũng không kịp. Bái Ách có thể trốn ở vật chất vị diện, vĩnh viễn không đến thần vị diện, chí cao vị diện.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 31: Đệ Nhất Gia Tộc

Nhìn Bái Ách rời đi, Lâm Lôi thở dài một hơi.

"So với đại viên mãn cường giả, có lẽ ta cần có vật chất phòng ngự chủ thần khí, linh hồn phòng ngự chủ thần khí mới bảo vệ được tánh mạng." Lực công kích Bái Ách làm cho Lâm Lôi líu lưỡi, lực trói buộc mạnh đến mức bóp méo không gian. Thậm chí lực trói buộc còn vượt qua tử tinh không gian của Lôi Tư Tinh.

Gặp phải đại viên mãn, nếu là Bối Bối thì vật chất phòng ngự, linh hồn phòng ngự đều cực mạnh, đủ khả năng bảo vệ tánh mạng.

"Không đúng, nếu là phòng ngự của ta lợi hại, có lẽ Bái Ách cũng có thể đem ta trục xuất đến không gian loạn lưu." Lâm Lôi nghĩ vậy, càng thấy đại viên mãn đáng sợ. Trước kia Lâm Lôi đã thấy rất nhiều cường giả dung hợp năm loại huyền ảo. Lâm Lôi vốn tưởng rằng đại viên mãn cường giả dù lợi hại, phỏng chừng cũng sẽ không mạnh quá.

Nhưng vừa rồi, Lâm Lôi mới phát hiện: đại viên mãn cường giả giở tay, nhấc chân đã có thể dễ dàng bóp méo không gian, xé rách trời đất. Từ dung hợp năm loại đến đại viên mãn, vốn là bản chất tăng lên.

" Bái Ách sẽ không quay lại chứ." Thanh âm nhẹ nhàng vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, người nói là đại hán Lôi Hồng. Bối Bối có chút đầy chán nản, liền nói: "Đương nhiên sẽ không quay lại! Dù sao hắn cũng là một đại viên mãn cường giả, đã đi rồi, sao còn có thể quay lại. Hắn quay lại, ta cũng không sợ hắn." Bối Bối vừa nói ra, Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng đều cũng nhìn về phía hắn.

"Ngươi không sợ sao?" Lôi Tư Tinh giọng có vẻ không tin.

Lôi Tư Tinh kỳ thật đã sợ hãi. Một khi Bái Ách nổi điên, không để ý đến chuyện khác, dùng toàn lực giết chết Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng, Lâm Lôi, sau đó đem Bối Bối trục xuất đến không gian loạn lưu. Để tránh không bị Tử Kinh chủ thần chính truy sát, Bái Ách có thể trốn vĩnh viễn ở vật chất vị diện.

Lôi Tư Tinh sợ hãi, Lâm Lôi, Lôi Hồng hai người cũng vậy. Bọn họ gặp phải Bái Ách, đều không thể phản kháng, có cảm giác vô lực.

Bối Bối không sợ sao?

Bối Bối bị ba người nhìn, xấu hổ cười: "Tốt rồi, ta nói thực, đương nhiên có chút ít sợ. Ta ở trước mặt Bái Ách, cảm thấy chỉ có thể bị đánh, nhưng lại không có năng lực phản kháng. Nhạc khúc quỷ dị của hắn, ta nghe xong, liền bị mất ý thức. Tốt rồi, dù sao hắn đã đi rồi. Sự việc đã xong, hy vọng sau này đừng có nhìn thấy tên Bái Ách một lần nữa. Trừ phi, ta đạt tới thực lực của gia gia của ta."

Lâm Lôi nghe xong không khỏi cười, lập tức nhìn về phía Lôi Tư Tinh, lần này thật sự phải cảm tạ Lôi Tư Tinh.

"May là Lôi Tư Tinh ngươi dùng chủ thần để dọa hắn." Lâm Lôi cười cảm thán.

"Hừ, nói thế thôi, mẫu thân của ta thật sự đuổi tới nơi thì Bái Ách sớm bỏ chạy rồi." Lôi Tư Tinh bĩu môi nói: "May là Bái Ách không điên cuồng vì Áo Tạp La Uy Nhĩ."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Nếu Áo Tạp La Uy Nhĩ cùng Bái Ách có quan hệ tốt như Lâm Lôi và Bối Bối, chỉ sợ cũng có thể thật không để ý tới mọi chuyện mà giết bọn họ. May là quan hệ của hai người không tới mức này.

"Lôi Tư Tinh, chủ thần lực." Lúc này, Lâm Lôi chợt nhớ tới hồ lô chủ thần lực trong tay.

Trời ơi, một hồ lô! Tài phú khủng bố như thế nào.

"Lôi Tư Tinh, vừa rồi ngươi chấn nhiếp Bái Ách, làm cho hắn thấy rằng không thể giết chết Bối Bối, mới xuất ra một hồ lô chủ thần lực. Bây giờ, sự tình đã xong. Ngươi hãy lấy lại đi." Lâm Lôi trực tiếp đưa tử tinh hồ lô đang cầm trong cho Lôi Tư Tinh, không phải Lâm Lôi không cần chủ thần lực. Nếu là một - hai giọt, Lâm Lôi đã nhận.

Nhưng là một hồ lô …… rất quý.

Lâm Lôi cảm giác tay nóng lên. Mình ở cùng Lôi Tư Tinh, đã chưa có cống hiến, nhưng lại cầm một hồ lô chủ thần lực như vậy. Vô công bất thụ lộc (ND- không có công, không nhận lộc), không công lao, mà cầm bảo vật, trong lòng cũng bất an.

"Sao?" Bối Bối rùng mình.

"Trả cho ngươi." Bối Bối cũng làm như vậy.

"Này!" Lôi Tư Tinh trừng mắt nhìn Lâm Lôi, Bối Bối, nổi giận: "Lâm Lôi, Bối Bối, các ngươi xảy ra chuyện gì vậy? Hừ, nếu các ngươi làm như vậy, thì hãy giải tán tiểu đội đi. Hai các ngươi đi đường các ngươi, còn ta cùng Lôi Hồng đi đường của chúng ta. Dù sao các ngươi đã không coi ta là bằng hữu huynh đệ, cho nên các ngươi trả lại hồ lô chủ thần lực nhưng Lôi Tư Tinh ta không lấy lại. Nếu các ngươi không cần, hãy ném đi!"

Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ, không nói gì.

"ha ha, lão Đại, Lôi Tư Tinh không phải là loại người nhỏ mọn." Bối Bối cười đùa, cùng kề vai sát cánh Lôi Tư Tinh: "Ngươi hãy lấy đi."

Bối Bối ban đầu không có ý trả, vừa rồi thấy Lâm Lôi làm như vậy, hắn mới làm như vậy.

"Nghe được đó!" Lôi Tư Tinh đắc ý: "Nếu không ném chủ thần lực, một mình ngươi hãy rời khỏi khỏi chúng ta lập tức. Nếu không, hãy lấy đi."

Lâm Lôi không phải loại người cố chấp, chỉ là bởi vì... một hồ lô chủ thần lực quý trọng quá mức, trong lúc nhất thời không thể nhận lấy, mới làm như vậy. Bây giờ Lôi Tư Tinh đã nói như vậy, Lâm Lôi còn có thể làm thế nào? Chỉ có thể lật tay, đem một hồ lô chủ thần lực bỏ vào bên trong không gian giới chỉ.

"Thế này mới đúng." Lôi Tư Tinh mặt mày hớn hở: "Nói thật, nếu trước kia, ta vừa mới đạt thượng vị thần, về phương diện dung hợp phép tắc còn chưa nhiều. Ngươi muốn ta hào phóng như vậy, ta cũng không nỡ."

"Sao? Trước kia?" Bối Bối nói.

Ở bên cạnh, Lâm Lôi nghe xong, cười. Bối Bối cùng Lôi Tư Tinh đứng chung một chỗ, đều có hình dáng thiếu niên, ánh mắt đều tinh quái, nhìn như hai huynh đệ.

Lâm Lôi bốn người vừa nói, vừa rời đi.

"Dựa theo lời mẫu thân ta nói, ta cần phải rèn luyện!" Lôi Tư Tinh vừa cười, vừa nói: "Không đạt tới thực lực nhất định, nếu cấp cho lượng lớn chủ thần lực, sẽ chỉ làm ta cảm giác không có nguy cơ, ngược lại ta sẽ rất khó đột phá. Cho nên đợi đến khi ta dung hợp năm loại huyền ảo, mẫu thân mới cho ta không hạn chế chủ thần lực."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Cảm giác không có nguy cơ, muốn mạnh lên là rất khó. Tử Kinh chủ thần làm như vậy, Lâm Lôi hoàn toàn giải thích được.

"ôi …… ngươi có chủ thần lực nhiều thật. Tứ thần thú gia tộc của lão Đại cấp cho một giọt chủ thần lực cũng rất khó đó." Bối Bối cảm thán nói.

Lôi Tư Tinh cười lên: "Tứ thần thú gia tộc sao? Bọn họ làm sao có thể so sánh với ta được. Đó là đại gia tộc, tộc nhân có trăm vạn, vốn phân bố ở các đại vị diện. Đúng là Tứ đại chủ thần ban cho lượng lớn chủ thần lực. Nhưng người của Tứ thần thú gia tộc biết quý trọng sao? Bọn họ không có quý trọng! Chỉ sợ ngay cả bốn vị tộc trưởng cũng không nghĩ tới có ngày bốn vị chủ thần sẽ chết. Bọn họ không biết tiết kiệm chủ thần lực, nhưng đột nhiên …… bốn vị chủ thần chết! Bọn họ đã trợn tròn mắt."

"Bốn vị chủ thần vừa chết, sau này bọn họ cũng không còn nguồn cung cấp chủ thần lực, muốn tìm được chủ thần lực sẽ rất khó, đương nhiên phải tiết kiệm từng giọt một."

Lâm Lôi nghe xong, gật đầu.

Bốn vị lão tổ tông chết, thật sự đối với gia tộc là đả kích rất lớn.

"Đại gia tộc danh chấn các đại vị diện, nói suy sụp là suy sụp luôn." Lâm Lôi thở dài một tiếng, vốn khi tiến vào Thanh Long bộ tộc, Lâm Lôi than thở về việc phân phối chủ thần lực trong tộc. Bây giờ mới hiểu được, mỗi trưởng lão có một giọt chủ thần lực, đó là cách dùng tiết kiệm.

Trước kia khi bốn đại chủ thần chưa chết. Thanh Long bộ tộc có biện pháp phân phối chủ thần lực phỏng chừng hoàn toàn bất đồng với bây giờ.

"Lúc trước Tứ thần thú gia tộc vốn rất mạnh, bất quá trong vô số vị diện, đệ nhất gia tộc thật ra không tới lượt bọn họ." Lôi Tư Tinh nói.

"Sao? Còn có gia tộc so với Tứ thần thú gia tộc năm đó còn mạnh hơn sao." Lâm Lôi có chút kinh dị.

"Đệ nhất gia tộc, đó là Áo Cổ Tư Tháp gia tộc ở Quang Minh thần giới." Lôi Tư Tinh cười nhạt nói.

Lâm Lôi đối với Địa Ngục, Minh Giới có hiểu rõ, nhưng đối với vị diện khác thì biết rất ít.

"Áo Cổ Tư Tháp gia tộc sao?" Lâm Lôi trong đầu hiện lên ba cái tên. Ba cái tên này gặp ở trong tin tức tình báo về thống lĩnh của Bối Lỗ Đặc. Ba người này đều là thống lĩnh. Hơn nữa ba người này …… đều có họ là Áo Cổ Tư Tháp, hiển nhiên thuộc Áo Cổ Tư Tháp gia tộc.

Lúc ấy Lâm Lôi không để ý, dù sao trong số cường giả, huynh đệ là thống lĩnh cũng nhiều. Ba người cùng họ, cũng không kỳ quái.

"Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, thế hệ thứ nhất là Quang Minh chúa tể." Lôi Tư Tinh bĩu môi nói.

Lâm Lôi trong lòng giật mình: "Khó trách gia tộc này có thể mạnh như vậy, dĩ nhiên nhờ hậu nhân của Quang Minh chúa tể có rất nhiều." Quang Minh chúa tể, có thể xưng là chúa tể, có thể thấy được hắn có địa vị cao, thực lực mạnh.

"Con cháu của Quang Minh chúa tể có rất nhiều. Thành viên thế hệ thứ 2 có khoảng 182 người." Lôi Tư Tinh cảm thán nói.

Lâm Lôi, Bối Bối nhất thời trợn tròn mắt.

"Lôi Tư Tinh, thành viên thế hệ thứ 2 đều là con gái của Quang Minh chúa tể sao?" Lâm Lôi không thể tin được, Tứ thần thú gia tộc. Thanh Long thế hệ thứ 2 có hai người, Chu Tước nhất tộc thế hệ thứ hai chỉ có người, Bạch Hổ bộ tộc thế hệ thứ 2 chỉ có một; Huyền Vũ bộ tộc thế hệ thứ hai chỉ có hai người.

Thế hệ thứ hai của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc có 182 người?

"Đúng vậy." Lôi Tư Tinh gật đầu nói: "Quang Minh chúa tể vốn là chủng tộc bình thường, cuối cùng thành chúa tể, cho nên không giống thần thú có rất ít con. Hắn có 182 người con. Nhưng 182 người con gái có tư chất không đồng đều. Nhưng do Áo Cổ Tư Tháp gia tộc sinh sôi quá nhanh, số lượng tộc nhân quá lớn, hơn nữa Áo Cổ Tư Tháp gia tộc có điều kiện bồi dưỡng, tự nhiên xuất hiện không ít cường giả. Nhưng Áo Cổ Tư Tháp gia tộc cũng chỉ phát triển tại Quang Minh thần giới. Không giống như Tứ thần thú gia tộc lúc trước phân bố ở khắp các đại vị diện."

"Người của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc rất cuồng ngạo." Lôi Hồng vẫn trầm mặc, đột nhiên mở miệng.

"Sao?" Lâm Lôi nhìn về phía Lôi Hồng. Hắn cảm giác được trong lời nói của Lôi Hồng có oán khí.

Lôi Tư Tinh thở dài nói: "Mẫu thân ta có một chủ thần sứ giả, cũng là huynh đệ tốt của Lôi Hồng có tên là Bố Tư Lý. Hắn bị người của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc giết chết. Bây giờ Bố Tư Lý chỉ còn thần phân thân yếu mà thôi. Lần này Áo Cổ Tư Tháp gia tộc phỏng chừng cũng có người đi tới vị diện chiến trường, nếu gặp nhau thì ta sẽ không nhụt chí mà lập tức sẽ giết. Hừ, quên đi, không đề cập tới kia hỗn đản gia tộc nữa, nói ra mất hứng."

Lâm Lôi bốn người rời đi, sau khi chiến đấu, cũng không chạy trốn, chỉ tùy ý hành tẩu. Tại vị diện chiến trường, trừ phi gặp được đại viên mãn như Bái Ách, nếu không liệp sát tiểu đội thật ra không sợ những người khác.

Lúc trước, bọn họ đánh nhau với Bái Ách một trận, đích xác lôi kéo không ít người tới.

Trên mặt đất hoang vu, xuất hiện năm người. Cầm đầu là thanh niên mặc áo bào màu bạc hoa mỹ, tóc dài vàng chói mắt.

"Ồ, tử tinh bích chướng, đó là Bái Ách!" Mắt của thanh niên tóc vàng sáng lên. Bọn họ từ xa đã nhìn thấy Bái Ách đứng giữa không trung giống như thiên thần. Bái Ách còn ở đó, làm cho năm người không có dũng khí đến gần. Nhưng bọn đứng ở xa, quan sát một lát, phát hiện Bái Ách đã rời đi.

"Mông Đặc La thiếu gia, đây chính là cơ hội tốt." Đứng bên cạnh, một tráng hán lạnh lùng, áo vàng, tóc ngắn màu nhỏ giọng nói.

Thanh niên tóc vàng ánh mắt nheo lại.

Đang lúc này, thanh niên tóc vàng quay đầu nhìn về hướng cách đó không xa có hai nam, một nữ đang đi tới: "Mông Đặc La, đã lâu không thấy." Cầm đầu là nữ nhân tóc đen, áo vàng cười nhẹ nói.

"Lạp Na Toa!" Mông Đặc La cũng mở miệng cười.

"Cuộc chiến vừa rồi, ngươi cũng thấy chứ. Bái Ách đối phó Lôi Tư Tinh, không biết kết quả thế nào." Nữ nhân áo vàng Lạp Na Toa vừa cười, vừa nói: "Bất quá, ta khẳng định Lôi Tư Tinh vẫn còn sống."

"Điều này ta cũng biết rõ." Mông Đặc La cười nhạt nói, lập tức mắt sáng lên: "Lạp Na Toa, nếu không, ta và ngươi liên thủ, giáo huấn Lôi Tư Tinh một phen?"

"Giáo huấn hắn sao?" Lạp Na Toa khẽ cau mày: "Ta biết Lôi Tư Tinh cùng gia tộc các ngươi có chút mâu thuẫn, nhưng ……" Lạp Na Toa biết rõ thân phận Mông Đặc La, Mông Đặc La trong gia tộc Áo Cổ Tư Tháp vốn là thành viên thế hệ thứ ba, thế hệ thứ 2 có khoảng 182 người, thế hệ thứ ba có hơn nghìn người.

Mông Đặc La cũng có thiên phú, có thực lực, trong gia tộc địa vị cũng khá cao, nhưng so với Lôi Tư Tinh thì địa vị còn kém nhiều. Dù sao con của Quang Minh chúa tể có rất nhiều, Mông Đặc La là hàng cháu. Còn Tử Kinh chủ thần chỉ có một con trai mà thôi.

Dám giết Lôi Tư Tinh cũng không mấy người.

"Yên tâm, chúng ta sẽ không giết Lôi Tư Tinh." Mông Đặc La nhẹ giọng cười: "Ta phụ trách cầm chân Lôi Tư Tinh, cho các ngươi ba người cùng cùng bốn người của ta, tổng cộng bảy người, lập tức đối phó đồng bọn của Lôi Tư Tinh. Có thể giết một người cũng tốt, tốt nhất giết toàn bộ! Hừ, không thể giết Lôi Tư Tinh thì giết đồng bọn của hắn cũng tốt." Ánh mắt của Mông Đặc La lóe lên hàn quang.

Lạp Na Toa quay đầu lại cùng hai thanh niên ở bên cạnh trao đổi một chút, lập tức cười.

Các chủ thần cao cao tại thượng, chỉ cần không chạm đến cấm kỵ của bọn họ, thì không có vấn đề gì. Cho dù đánh trọng thương Lôi Tư Tinh cũng không sao. Chủ thần hy vọng hài tử của mình, có thể trải qua khó khăn để phát triển. Chỉ cần không giết chết Lôi Tư Tinh, còn sinh tử của đồng bọn hắn thì chủ thần không có thời gian để cai quản, cũng sẽ không hạ thấp thân phận để cai quản.

Trong thế giới của thần có quy củ của thần. Bình thường chủ thần sẽ không dễ dàng nhúng tay vào việc khác.

"Tốt, bất quá, giết được người thì huy chương thuộc về ta." Lạp Na Toa nói.

"Tốt." Mông Đặc La đáp ứng.

"Đi thôi, Lôi Tư Tinh bọn họ phỏng chừng cũng chưa đi xa." Lạp Na Toa mở miệng nói.

Lúc này này hai phương nhân mã, tám người lặng lẽ di chuyển cực nhanh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 32: Đây Là Cái Gì?

Vị diện chiến trường vẫn luôn yên tĩnh và lạnh lẻo.

Gió thổi. Cát, đá vụn bay loạn.

Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng đang tùy ý đi tới, chuẩn bị chọn một địa phương để nghỉ ngơi.

"Sao?" Lôi Tư Tinh đột nhiên quay đầu, nhìn về phía sau.

"Sao vậy?" Bối Bối nghi hoặc hỏi. Lâm Lôi thấy thế, cũng quay đầu nhìn về phía sau. Nhưng ở phía sau là một đám cỏ dại hoang vu, căn bản không có một bóng người.

Lôi Tư Tinh nhíu mày nói: "Hình như có người."

Lôi Tư Tinh vừa dứt lời, Lâm Lôi cảm giác được phía sau có 2 cỗ khí tức huy chương cùng trận doanh, đang bay tới. Lâm Lôi tập trung tinh thần để nhìn lại, trong đám cỏ dại hoang vu, đột nhiên bắn ra tám đạo thân ảnh, bay thẳng đến phía Lâm Lôi bốn người.

Hai người là Hắc Ám Thần giới nhất phương, còn sáu người là Quang Minh thần giới nhất phương.

Nhưng giờ phút này, lúc chiến đấu cũng không phân biệt.

"Mông Đặc La!" Lôi Hồng nhỏ giọng.

"Mông Đặc La!" Lôi Tư Tinh biến sắc: "Oanh!" Quang mang màu đen chuyển động cuồng bạo bên ngoài thân của hắn, đầu tiên đã sử dụng chủ thần lực, đồng thời trong tay đột ngột xuất hiện trường thương, không chuts do dự, eo của Lôi Tư Tinh chuyển động theo đương cong, đột nhiên bộc phát trường thương cầm trong tay chính là chủ thần khí liền bắn ra.

“Xèo xèo” Thi triển chủ thần lực, bộc phát một kích cực mạnh, trên thân trường thương màu tím xuất hiện ánh sáng màu đen, cực nhanh hóa thành một đạo ánh sáng màu đen, không gian xuất hiện một cái khe.

Chủ thần khí trường thương đâm tới gã trung niên cao ngạo ở bên cạnh Mông Đặc La.

"Hừ!" Ở bên cạnh gã trung niên cao ngạo là một cô gái tóc xanh, thân thể rất nhỏ nhắn xinh xắn, toàn thân của nàng đột nhiên xuất hiện quang mang màu trắng. Cả người giống như cơn gió lốc, bay ngang qua và chắn trước người của trung niên cao ngạo, đeo bao tay màu đen, sử dụng quyền phải ngang nhiên đánh tới mũi thương của chủ thần khí trường thương.

"Bồng!" Nắm đấm va chạm với mũi trường thương mũi.

"Oanh” Thân thể cô gái tóc đỏ bị phản chấn, bật về phía sau, không gian chấn động xuât hiện mấy cái khe. Chủ thần khí trường thương màu tím cực nhanh bay về phía Lôi Tư Tinh.

"Lôi Tư Tinh, ngươi giết người của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, hôm nay phải trả lại một chút nợ nần." Mông Đặc La cười lớn, đồng thời toàn thân xuất hiện vầng sáng màu trắng. Cả người giống như một con chim lớn, bay về phía Lôi Tư Tinh. Hắn bay trên không trung, đồng thời toàn thân của hắn bắn ra từng đạo tơ màu trắng quấn quanh Lôi Tư Tinh.

Lôi Tư Tinh giận dữ, truyền âm quát: "Tất cả đều ra đòn sát thủ cho ta! Sử dụng chủ thần lực, giết!"

"Ầm!” Chân của Lôi Hồng đột nhiên đạp mạnh xuống mặt đất.

"Ầm ầm” Dưới chân quân địch, mặt đất đột nhiên bị bay lên trong nháy mắt, trực tiếp đè lên bảy người và che tầm nhìn của bảy người.

"Giết." Trong đôi mắt Lôi Hồng tràn đầy sát khí, lao tới.

Trong lúc này, bảy đạo thân ảnh của quân địch đồng thời bay ra các phía: "Thật sự là không hay, một bên là Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, một bên là Lôi Tư Tinh. Bắt đầu đã sử dụng chủ thần lực, không hề tiết kiệm." Nữ nhân áo bào bạc Lạp Na Toa nói thầm trong lòng, nhưng bên ngoài thân của nàng cũng bắn ra vầng sáng màu xanh.

Trong nháy mắt cuộc chiến liền bạo phát!

Lâm Lôi trong nháy mắt long hóa, trong tay xuất hiện Lưu Ảnh thần kiếm, một giọt hủy diệt chủ thần lực đã được sử dụng! Trong đáy lòng Lâm Lôi tán thưởng: "Có một hồ lô chủ thần lực, đúng là không giống như trước kia!" Nếu chỉ có hai - ba giọt, ngay từ đầu liệu có dũng khí tùy ý sử dụng luôn chủ thần khí như bây giờ không?

Lâm Lôi đã hiểu được, vì sao lúc trước Tứ thần thú gia tộc có thể phân bố ở các đại vị diện, hơn nữa lại cường thịnh như vậy. Lúc trước Tứ thần thú gia tộc, chắc là cũng giống như hắn bây giờ, không cần bận tâm là sử dụng bao nhiêu chủ thần lực.

"Ô Mạn, ngươi đối phó tên Thanh Long nhất tộc! Ngươi vừa vặn có thể khắc chế được Thanh Long nhất tộc." Mông Đặc La đánh về phía Lôi Tư Tinh, đồng thời hạ lệnh cho đồng bọn.

Kỳ thật không cần hạ lệnh, bởi vì nhóm Lôi Tư Tinh chỉ có bốn người. Mông Đặc La cầm chân Lôi Tư Tinh, bảy người khác đối phó với Lâm Lôi ba người, thật sự rất nhàn nhã.

"Yên tâm!"

Tráng hán lạnh lùng tóc bạc, áo vàng vừa chuyển động chân, chốc lát đã tới trước người Lâm Lôi.

Kỳ thật hướng tới Lâm Lôi để giết, không chỉ có Ô Mạn. Trước Ô Mạn , đã thanh niên thuộc hạ của Lạp Na Toa, cầm trường tiên đánh về phía Lâm Lôi. Trường tiên quất tới, dài ra giống như một con đại mãng xà, trực tiếp vung đuôi quất về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi thân hình lùi nhanh. "Bốp!"

Lưu Ảnh thần kiếm đỡ một roi. Bên ngoài thân Lâm Lôi nhất thời tràn ngập quang mang màu đen, hình thành một hắc thạch không gian khổng lồ. Dùng hủy diệt chủ thần lực thi triển chiêu này, mặc dù uy lực không bằng khi dùng đại địa chủ thần lực, nhưng dẫn lực vượt xa khi dùng thượng vị thần lực thi triển.

Sau khi Lâm Lôi đỡ một roi, tráng hán áo vàng từ trên trời hạ xuống.

"Sao?" Lâm Lôi khiếp sợ khi thấy trong tay tráng hán áo vàng đột ngột xuất hiện lang nha bổng khoảng ba thước. Tráng hán áo vàng trực tiếp đập vào đầu Lâm Lôi.

"Xèo xèo” Lang nha bổng xẹt qua không gian, làm cho không gian xuất hiện rất nhiều khe.

"Không ổn rồi." Lâm Lôi thay đổi phương hướng dẫn lực, trước dẫn lực hướng xuống phía dưới, ngược lại làm cho tốc độ của tráng hán áo vàng nhanh hơn: "Xích lực!"

Thay đổi phương hướng dẫn lực nhưng đã chậm, bởi vì tráng hán áo vàng đã tới gần!

Lang nha bổng đã tới trước mắt, Lâm Lôi thậm chí còn cảm giác được dẫn lực mãnh liệt: "Tráng hán áo vàng là cường giả tu luyện đại địa phép tắc.”

Lâm Lôi cảm thấy sự uy hiếp mãnh liệt, dùng Lưu Ảnh thần kiếm trong tay để đỡ. Lưu Ảnh thần kiếm ẩn chứa hủy diệt chủ thần lực, bộc phát ra uy lực cực mạnh.

Mũi kiếm của Lưu Ảnh thần kiếm bị lang nha bổng đập mạnh.

"cheng!"

Lâm Lôi chỉ cảm thấy lực lượng đáng sợ từ Lưu Ảnh thần kiếm truyền đến lòng bàn tay, "Rắc” phản lực đáng sợ làm cho long lân ở bàn tay Lâm Lôi vỡ vụn, máu tươi thẩm thấu ra ngoài. Lưu Ảnh thần kiếm tức bị đập, bắn ngược về phía bả vai Lâm Lôi, lang nha bổng vẫn tiếp tục đập xuống xuống.

Thông qua Lưu Ảnh thần kiếm, nện vào vaiLâm Lôi.

Lâm Lôi liều mạng dùng Lưu Ảnh thần kiếm để ngăn cản, nếu không một bổng kia đã đập nát đầu.

"Thì ra là chủ thần khí!" Lâm Lôi phán đoán, lang nha bổng vốn là chủ thần khí!

"Bốp!"

Long lân vỡ nát, xương cốt gẫy, máu tươi bay, cánh tay trái của Lâm Lôi bị đứt. Cả người Lâm Lôi giống như một viên thiên thạch trực tiếp va vào mặt đất, "vù" đập mạnh xuống nền đất, trên mặt đất lưu lại một lỗ thủng lớn. Tráng hán áo vàng cầm lang nha bổng, không chần chờ, liền bám theo Lâm Lôi, tiến vào lỗ thủng.

"lão Đại!" Bối Bối nhìn thấy cảnh này, sắc mặt đại biến.

Thực lực của Lâm Lôi mặc dù đạt tới cấp bậc thống lĩnh, nhưng trong số thống lĩnh chỉ có thể xem ở mức thấp. Khi gặp phải cường giả có chủ thần khí, hơn nữa lại là cường giả có thực lực về đại địa phép tắc, hoàn toàn có khả năng chà đạp Lâm Lôi.

"Bồng!" Bối Bối bị trúng một kích, bay lên.

Nhưng Bối Bối không bị thương. Hắn đã bất chấp tất cả để thi triển thiên phú thần thông, trả thù người công kích hắn. Bối Bối trong nháy mắt đã bay vào lỗ thủng mà Lâm Lôi đập xuống mặt đất tạo thành: "lão Đại, ngươi ngàn vạn lần đừng có chết!" Bối Bối bay vào trong lòng đất.

Từ lúc chiến đấu đến bây giờ, người của phe Mông Đặc La không biết Bối Bối là phệ thần thử! Dù sao lúc gặp Bái Ách, Bối Bối ở trong lòng núi đã thi triển một lần thiên phú thần thông, người ngoài không thể thấy được. Sau đó, đặc điểm đặc trưng của Bối Bối là mũ cỏ, trong cuộc chiến với Bái Ách đã sớm bị hủy rồi.

Mặc dù, Bối Bối cũng có thể dùng thần lực tạo ra cái mũ mới. Nhưng Bối Bối vừa mới trải qua sinh tử, không tâm tình nào để tạo ra một cái mũ mới.

Không có mũ cỏ, nhóm người của Mông Đặc La không thể nhận ra.

Nếu như biết Bối Bối là phệ thần thử, có lẽ Mông Đặc La sẽ thay đổi phương án. Dù sao trong phe của bọn họ cũng có người có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Đáng tiếc, bọn họ không biết thân phận của Bối Bối.

"Ầm!" Lang nha bổng khổng lồ lại nện xuống.

Lâm Lôi lại sử dụng Lưu Ảnh thần kiếm để ngăn cản.

"Bốp!" Lâm Lôi bị đánh, không ngừng lún xuống đất. May là trải qua năm trăm năm tu luyện, về phương diện đại địa phép tắc huyền ảo, Lâm Lôi đã có tiến bộ, dung hợp bốn huyền ảo đã tới bình cảnh. Dù chưa đột phá, nhưng thực lực đã gia tăng không ít. Lúc này, Lâm Lôi mới chống lại được sự tấn công của vị cường giả này mà không bị đánh chết tại chỗ.

Có thể miễn cưỡng dựa vào Lưu Ảnh thần kiếm, lần lượt bảo trụ tánh mạng.

Về phương diện vũ khí, mình còn kém hơn một chút. Mình và đối phương đều sử dụng chủ thần lực. Do vậy về phương diện phép tắc huyền ảo, đối phương rõ ràng vượt qua mình! Mặc dù đang ở bên trong hắc thạch không gian, nhưng đối phương không tiến gần sát mình. Mình đang lún xuống, còn đối phương ở phía trên không ngừng đi đập lang nha bổng xuống.

"Ầm!" Lại một bổng nữa.

Lâm Lôi miễn cưỡng chống đỡ, nhưng cả người lại bị lún xuống đất. Thân thể va chạm vào đất làm vỡ đất đá, lún sâu xuống đất.

"Không thể tiếp tục lún xuống đất nữa! Tiếp tục lún xuống đất sẽ rơi vào khe không gian." Lâm Lôi biết rất rõ vị diện chiến trường rất nguy hiểm, xuống một độ sâu nhất định, sẽ rơi vào khe không gian; càng xuống sâu, khe không gian càng dày đặc, cho đến khi tiến vào trong không gian loạn lưu.

"Ha ha, khả năng chống cự khá lắm! Không thể giết ngươi thì phải đẩy ngươi vào không gian loạn lưu." Âm thanh cuồng bạo vang trong đầu Lâm Lôi.

"Bốp!" Một bổng lại nện xuống!

Lâm Lôi nỗ lực chống cự, bàn tay đầy máu tươi, trên thân rất nhiều vết máu. Nói thì chậm nhưng thực tế chỉ trong chớp mắt Lâm Lôi đã lún xuống sâu như vậy. Dù sao tráng hán tóc vàng không ngừng huy động lang nha bổng, căn bản không để cho Lâm Lôi có thời gian để nghỉ.

Vào thời khắc mấu chốt - -

Xung quanh thân thể Lâm Lôi đột nhiên hiện một hư ảnh khổng lồ chính là Thanh Long, Đôi mắt màu vàng của Thanh Long nhìn chăm chú tráng hán áo vàng Ô Mạn.

Thiên phú thần thông - - Long ngâm!

Trong nháy mắt thi triển thiên phú thần thông trong, Ô Mạn hung hăng nện một bổng xuống, "Bốp!" một tiếng, thân thể Lâm Lôi lại một lần nữa lún xuông. Với thực lực của Lâm Lôi giờ phút này có thể làm chính là chỉ là để cho chính không bị đánh chết, nhưng căn bản không có cách nào để cho mình không lún xuống.

"Xèo xèo” một khe không gian dài mấy thước, rộng nửa thước xẹt qua bên cạnh thân Lâm Lôi, bùn đất tiêu tán không ít.

Lâm Lôi không khỏi một trận mồ hôi lạnh, khe không gian càng ngày càng nhiều. Hơn nữa mỗi lần đỡ một bổng, người Lâm Lôi tối thiểu bị lún xuống mấy chục thước đến hơn trăm thước. Bây giờ đã đạt tới giới hạn, lún xuống thêm mấy chục thước đến trăm thước, có lẽ Lâm Lôi thật sự bị trục xuất đến không gian loạn lưu.

"Ngươi thật sự có thể chống đỡ, bất quá …… xuống tiếp đi."

Thoát khỏi ảnh hưởng của thời gian, tráng hán áo vàng lại hạ xuống, lang nha bổng trong tay vô tình bổ xuống người Lâm Lôi.

"Vù vù” một cỗ năng lượng kỳ lạ trong nháy mắt bao trùm người tráng hán áo vàng.

Thiên phú thần thông - - phệ thần!

"Chết đi!" Tiếng gầm phẫn nộ vang lên. Trong thời khắc mấu chốt, Bối Bối rốt cục đã đuổi tới, đồng thời đột nhiên tung một cước đá vào tráng hán áo vàng. Tráng hán áo vàng phản công, đập một bổng vào người Bối Bối.

"Bốp" một tiếng, Bối Bối bị đánh trúng, bay thẳng vào trong đất.

"Bối Bối." Lâm Lôi bay về phía Bối Bối.

"Công kích kiểu gì vậy?" Tráng hán áo vàng rất khinh thường, "Sao một chút cảm giác cũng không có?" Tráng hán áo vàng nhìn chằm chằm Lâm Lôi đang về phía dưới. Bối Bối thi triển thiên phú thần thông phệ thần. Tráng hán áo vàng không thấy được phía trên có hư ảnh phệ thần thử, tự nhiên không biết rõ uy lực của một chiêu này.

Phệ thần gặp phải linh hồn phòng ngự chủ thần khí của tráng hán áo vàng, như trứng gà va vào tảng đá, không có một chút tác dụng nào.

Tráng hán áo vàng căn bản không ý thức được sự lợi hại của chiêu công kích này, lại tưởng là công kích rất bình thường mà thôi.

"Vù." Lâm Lôi đã bay đến bên cạnh Bối Bối.

"lão Đại, người này không chịu ảnh hưởng thiên phú thần thông của ta." Bối Bối truyền âm nói.

"ha ha, hai ngươi cùng chết đi." Âm thanh kia vang trong đầu Lâm Lôi, Bối Bối, đồng thời thân ảnh kia đã đến.

Đột nhiên - -

"Xèo xèo!" Xuất hiện một khe không gian đáng sợ, dài mười thước, rộng một thước, ở giữa Lâm Lôi, Bối Bối và nam tử áo vàng. Nam tử áo vàng sợ tới mức trong nhất thời cũng không dám đến gần. Nếu chạy nhầm vào khe không gian thì cũng bay vào không gian loạn lưu.

Nhưng rất quỷ dị - -

Từ trong khe không gian, một bóng đen rất nhỏ, bay nhanh ra như thiểm điện. Sau khi bóng đen bay ra khỏi khe không gian, bay về phía Lâm Lôi, Bối Bối.

Theo phản xạ có điều kiện, Lâm Lôi nắm lấy.

"Sao?"

Nắm bóng đen, Lâm Lôi cảm thấy một cỗ năng lượng kỳ lạ truyền vào trong cơ thể. Ở bên cạnh, Bối Bối không biết bóng đen rốt cuộc là cái gì...

Đây là một món đồ nhìn như bình thường, là một chiếc vương miện rất mỹ lệ. Chỉ là vương miện đã mất đi độ sáng bóng. Hơn nữa, trên vương miện có tinh thạch, nhưng có rất chỗ lõm vào, hiển nhiên tinh thạch đều đã mất. Vương miện có vẻ ảm đạm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 33: Chém Giết

Nếu bình thường vương miện rách nát này nằm ở trên mặt đất, chắc là Lâm Lôi sẽ không thèm liếc mắt nhìn.

Tình trạng rách nát đến mức như này, xung quanh có những chỗ lõm để gắn tinh thạch lên, nhưng tinh thạch đã bị mất, không có một tia khí tức đặc thù. Mới vừa nhìn, có thể sẽ đánh giá là vương miện bình thường do vật chất vị diện chế tạo mà thôi. Bất kể là thần khí, hay là chủ thần khí …… là bảo vật dung dưỡng, bình thường đều có một chút khí tức đặc thù.

Dù là giá trị thấp như mặc thạch, minh thạch cũng có khí tức đặc thù.

Nhưng vương miện này, ở vật chất vị diện chính là vật phẩm bình thường.

Nhưng giờ phút này, Lâm Lôi cầm vương miện rách nát nắm trong tay, có một cỗ năng lượng kỳ dị trực tiếp truyền vào trong cơ thể Lâm Lôi, Luồng năng lượng này rất là đặc thù, phảng phất như xuân phong hóa vũ (ND-gió xuân hóa thành mưa: ý muốn nói cảm giác rất thoải mái) chạy qua vết thương Lâm Lôi, nhất thời chỗ bị cụt tay của Lâm Lôi, thậm chí lượng lớn vết thương trên thân đều được chữa trị với tốc độ nhanh kinh người, vết thương biến mất.

Trong nháy mắt!

Ngoại trừ trên ngực Lâm Lôi còn một vết thương nhỏ, còn những vết thương khác, kể cánh tay cụt cũng được trị liệu hoàn toàn.

"Làm sao có thể?" Bối Bối kinh hãi, cảm thấy khó tin.

Thân thể càng mạnh mẽ, thương thế càng khó chữa trị. Khi Lâm Lôi long hóa, mặc dù thân thể không bằng Bối Bối, nhưng vượt xa thượng vị thần khí. Sao có thể trị liệu dễ dàng như vậy?

"lão Đại, sao lại thế, làm sao thương thế của ngươi lại khỏi nhanh như vậy? Còn nữa, vết thương ở ngực của ngươi sao lại không khỏi?" Bối Bối dùng thần thức truyền âm nói: "Có phải liên quan đến vương miện cổ quái kia không?"

Lâm Lôi kinh ngạc và nghi hoặc.

"Bối Bối, ta cũng không rõ lắm. Bên trong vương miện rách nát có một cỗ năng lượng kỳ lạ truyền vào trong cơ thể của ta, Thật sự trong nháy mắt đã trị liệu rất tốt thương thế của ta. Nhưng năng lượng kia tựa hồ rất ít, còn chưa kịp trị liệu hoàn toàn vết thương ở ngực của Lâm Lôi thì đã tiêu tan hết sạch." Lâm Lôi dùng linh hồn truyền âm nói.

Vương miện rách nát truyền tới một cổ năng lượng, sau đó rốt cuộc không truyền thêm năng lượng nữa.

Vào lúc này, vương miện rách nát trong tay Lâm Lôi lại không có một tia khí tức đặc thù. Nhưng trước khi vương miện này truyền năng lượng vào trong cơ thể, Lâm Lôi nhớ rõ: "Vương miện rách nát bay ra từ trong khe không gian, hiển nhiên là từ không gian loạn lưu. Có thể ở không gian loạn lưu mà không hóa thành mảnh nhỏ thì ít nhất chất liệu của vương miện so với thượng vị thần khí còn cứng rắn hơn."

Lâm Lôi biết không gian loạn lưu này rất nguy hiểm. Khe không gian tùy thời điểm xuất hiện. Lực lượng xé rách, cho dù thượng vị thần khí cũng sẽ hóa thành mảnh nhỏ.

Nhưng vương miện lại không hư hao. Dĩ nhiên, có thể thấy được nó không tầm thường.

"Kia là cái gì?" Tráng hán áo vàng Ô Mạn thoáng nhìn vương miện trong tay Lâm Lôi, lập tức cao giọng, cười phá lên: "Ha ha …… vận khí các ngươi coi như không tệ. Vương miện có khả năng bình yên ở trong không gian loạn lưu nên vốn là một chủ thần khí, chắc là trong cuộc chiến giữa các thống lĩnh lúc trước, vị thống lĩnh kìa chết trong không gian loạn lưu. Chủ thần khí phiêu lưu đến đây. Nhưng nhìn hình dáng …… thì chỉ là chủ thần khí bị tàn phá mà thôi."

Lâm Lôi lật tay, trực tiếp đem vương miện rách nát thu vào trong không gian giới chỉ.

Bây giờ không phải thời điểm để nghiên cứu vương miện rách nát này.

"Bối Bối, hãy nắm lấy cơ hội, chúng ta nhanh chóng trốn thôi, đừng dây dưa với người nay." Lâm Lôi lại một lần nữa khống chế Hắc Thạch Không Gian, vận chuyển hủy diệt chủ thần lực vào Hắc Thạch Không Gian, sinh ra xích lực cường đại, trực tiếp tác dụng lên trên thân tráng hán áo vàng Ô Mạn. "Đại hán áo vàng này, ngay cả thiên phú thần thông của ta cũng không đả thương được hắn. Thật sự khó đối phó."

Bối Bối cũng không muốn đấu với đại hán.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người lập tức bay lùi lại, đồng thời cải biến phương hướng dẫn lực.

Xích lực, biến thành dẫn lực hướng lên phía trên!

Ô Mạn không kìm được, bay lên phía trên, nhưng trong nháy mắt hắn đã thích nghi với dẫn lực.

"Còn muốn chạy trốn sao?" Ô Mạn nhìn thấy trước mắt là khe không gian thật lớn, đầu tiên là phi hành lên phía trên, muốn bay qua khe không gian. Ở vị diện chiến trường, khi lâm vào tình trạng này, ngay cả cấp cường giả như Ô Mạn cũng cần phải cẩn thận. Nếu không, một khi lâm vào không gian loạn lưu sẽ là một sự kiện đáng sợ nhất.

Nhưng lúc hắn bay phía trên khe không gian... dẫn lực hướng lên trên đột nhiên biến thành dẫn lực hướng xuống phía dưới!

"Hãy chết đi!" Lâm Lôi trong đáy lòng tức giận mắng!

Do dùng chủ thần lực thi triển Hắc Thạch Không Gian, dẫn lực mạnh như nào có thể đoán được. Mặc dù Ô Mạn là đại chủ thần sứ giả mạnh của Quang Minh chúa tể. Nhưng hắn chống lại dẫn lực hướng lên trên, tự nhiên trong cơ thể có một cỗ lực lượng hướng xuống phía dưới để triệt tiêu dẫn lực hướng lên phía trên.

Nhưng dẫn lực đột nhiên dẫn lực hướng lên trên biến thành hướng xuống phía dưới! Nhất thời lực lượng hắn cùng với dẫn lực hướng xuống phía dưới, hai cỗ lực lượng hợp nhất!

Ô Mạn đang chiếm ưu thế, cho dù rất cẩn thận, nhưng Lâm Lôi thay đổi dẫn lực trái ngược nhau, cũng làm cho thân thể Ô Mạn hạ xuống nhanh!

Phía dưới là cái gì? Là khe không gian thật lớn!

"Sao!" Tráng hán áo vàng Ô Mạn ứng phó không kịp, không khỏi biến sắc. Hắn đã cảm giác được hấp lực kinh người của khe không gian. Nhất thời bên ngoài thân bộc phát vầng sáng màu trắng, "ầm!" lang nha bổng được huy động, không gian xung quanh bị bóp méo.

Nhờ phản lực, Ô Mạn thoát khỏi khe không gian.

"Hai tên hỗn đản." Ô Mạn thoát được, mặc dù thời gian quá ngắn, nhưng Lâm Lôi, Bối Bối đã trốn ra ngoài hai - ba trăm thước.

"Ta thề sẽ giết chết hai ngươi." Ô Mạn phẫn nộ gào lên, lập tức đuổi theo.

Cuối cùng Lâm Lôi cùng Bối Bối tạm thời tránh được sát kiếp. Nhưng trên mặt đất, tình hình của Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng cực kỳ không ổn.

"Ha ha...” Mông Đặc La cười to vang vọng khắp bầu trời, đồng thời giống như con nhện, thân thể bắn ra hàng nghìn, hàng vạn sợi tơ cứng, quấn tới Lôi Tư Tinh. Điểm chết người không phải sợi tơ cứng, mà là -tốc độ rất nhanh! Mỗi một sợi tơ đều nhanh mà giống như ánh sáng bắn đi.

Không ngừng quấn lấy Lôi Tư Tinh. (ND- Tác giả viết là Bối Bối, nhưng mình nghĩ là Lôi Tử Tinh thì đúng hơn)

"Mông Đặc La, ngươi có bản lãnh thì cùng ta quang minh chính đại đại chiến một phen, chỉ biết dựa vào chiêu hiểm ác, thì có bản lĩnh gì." Lôi Tư Tinh trong tay cầm trường thương, múa nhanh tạo thành ảo ảnh, lượng lớn sợi tơ không ngừng bị cắt đứt.

Hắn hủy diệt ngàn sợi tơ, thì trong cơ thể Mông Đặc La lại bắn ra vạn sợi tơ.

Chỉ cần chủ thần lực của Mông Đặc La không hết thì sẽ không lo hết sợi tơ. Mặc dù, Mông Đặc La không bằng Lôi Tư Tinh, có vô tận chủ thần lực, nhưng dù sao Mông Đặc La đến từ Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, là một trong số thiên tài cao thủ của gia tộc, tự nhiên được đãi ngộ cực cao. Chủ thần lực cũng không ít.

"Ta không có bản lĩnh giết ngươi." Mông Đặc La lơ lửng ở trên trời, cười chế nhạo, truyền âm nói: "Trong nhóm của ta, nếu một đấu một thì Ô Mạn là người uy hiếp ngươi lớn nhất. Chúng ta không có ý định giết ngươi. Nhiệm vụ của chúng ta là giết chết đồng bọn của người. Ha ha …… ta nghĩ rằng trong lòng đất, hai đồng bọn của ngươi sắp chết rồi."

Lôi Tư Tinh tức giận, sắc mặt trắng bệch.

Hắn biết rõ thực lực các cao thủ của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc. Trong số cao thủ của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc phân chia là đệ tử của Áo Cổ Tư Tháp và các chủ thần sứ giả của Quang Minh chúa tể. Mấy chủ thần sứ giả cũng đều trợ giúp Áo Cổ Tư Tháp gia tộc. Ô Mạn là chủ thần sứ giả của Quang Minh chúa tể, thực lực rất mạnh.

"Gừ...” tiếng rống phẫn nộ vang lên.

"Ầm” Đột nhiên cả mặt đất quay cuồng, lượng lớn đã lớn từ dưới mặt đất bắn lên.

"Lôi Hồng." Lôi Tư Tinh biến sắc.

Ô Mạn đuổi giết Lâm Lôi, Bối Bối. Mông Đặc La cầm chân Lôi Tư Tinh. Đối phó Lôi Hồng là sáu người! Mặc dù sáu người không phải là thống lĩnh, nhưng hiển nhiên cũng có thực lực của thống lĩnh. Sáu người vây giết, Lôi Tư Tinh cũng khó chống nổi.

"Ồ, đồng bọn của ngươi có thực lực mạnh đấy." Mông Đặc La cười chế nhạo.

"Muốn giết Lôi Hồng, không đơn giản như vậy đâu." Lôi Tư Tinh mặc dù lo lắng, nhưng vẫn mang một tia kỳ vọng, bởi vì Lôi Hồng chính là chủ thần sứ giả cực mạnh duới trướng mẫu thân của hắn. Đừng thấy Lôi Hồng cả ngày trầm mặc, nhưng thực lực Lôi Hồng không phải bình thường mà là cực kỳ đáng sợ.

Giờ phút này Lôi Hồng rốt cục tiến vào trạng thái điên cuồng nhất!

"Gừ...” Lại gầm nhẹ, thân thể Lôi Hồng trở nên to lớn.

Chỉ thấy trên mặt đất, Lôi Hồng biến thành rồi một người cao khoảng mười thước là một tráng hán cứng như thép. Nắm đấm của hắn giống như hai khối thiên thạch, điên cuồng xuất quyền về bốn phía. Mỗi quyền đều mang theo lực lượng cực kỳ đáng sợ. Sáu người vây công hắn, không dám chạm vào nắm đấm của hắn.

Không gian bị bóp méo, từng quyền đều phá hủy không gian, tạo thành khe.

Sức mạnh quyền đủ làm cho người ta biến sắc.

Toàn thân Lôi Hồng hiện lên hoa văn màu vàng yêu dị. Nếu cách Lôi Hồng xa một chút, có thể phát hiện, mấy hoa văn màu vàng hợp thành hình nắm đấm quái dị. Nhìn thấy cảnh này, sáu người đang bao vây hắn, không khỏi nhăn mặt, đáy lòng trầm xuống.

Trong vô số vị diện đã đản sinh các loại sinh mệnh kỳ lạ như: kim chúc sinh mệnh, thực vật sinh mệnh, như hỏa sơn cự nhân, đại địa cự nhân có số lượng cực ít. Đó là chủng tộc có thực lực rất mạnh. Lôi Hồng là người của địa cự nhân, là vương giả cực kỳ hiếm . Bình thường được gọi là đại địa quân vương. Trời sinh có thể khống chế đại địa, đất đá, cũng có thể thu nạp tinh hoa các loại khoáng thạch để làm thân thể cứng rắn hơn.

"Hóa ra còn có một cường giả như vậy!" Lúc này, sáu người mới cảnh giác.

Lôi Hồng không xuất hiện sớm. Bố Tư Lý là bằng hữu của hắn, có thần phân thân cực mạnh bị chết, Hắn mới bắt đầu theo Lôi Tử Tinh tới vị diện chiến trường. Kể cả Lâm Lôi, hay là những người khác rất ít người biết Lôi Hồng.

"Đều đi tìm chết." Hai mắt của Lôi Hồng ẩn hiện quang mang màu vàng. Nấm đấm cực lớn nặng nề đấm tới quân địch. Uy lực của mỗi quyền đều làm cho không gian bóp méo đến mức xuất hiện khe. Trời sinh có sức mạnh vô cùng, hơn nữa lại dung hợp năm loại huyền ảo đại địa phép tắc, còn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, thực lực của hắn đích xác rất mạnh.

"ha ha, các vị, xem trong chúng ta, ai giết chết hắn trước." Nữ nhân áo bạc Lạp Na Toa lớn tiếng nói và nở nụ cười.

Không chỉ mình Lôi Hồng lợi hại, sáu người cũng không kém, hơn nữa còn có tới 6 người! Tất cả đều là nhân vật siêu tuyệt.

"Hừ!" thân hình cô gái tóc xanh chớp động, tốc độ cực nhanh, thoát khỏi trọng quyền của người khổng lồ Lôi Hồng. Nhưng vừa mới tránh khỏi trọng quyền của Lôi Hồng, cánh tay phải Lôi Hồng đột nhiên co lại, cùi trỏ nặng nề đánh mạnh vào người cô gái tóc xanh. Chiêu này cực nhanh, cô gái tóc xanh chỉ kịp dùng nắm đấm để ngăn cản.

Nắm đấm màu đen nhỏ nhắn va chạm với cùi trỏ cứng như sắt thép!

"Bốp!" Cả người cô gái tóc xanh vù đập mạnh vào mặt đất, trên mặt đất hiện ra một lỗ thủng lớn.

Cùi trỏ của Lôi Hồng vỡ ra một khe lớn, thoạt nhìn thì dọa người, nhưng không có máu chảy ra, thoáng chốc, thương thế đã được chữa trị.

"Vù." Cô gái tóc xanh từ dưới đất bay ra.

"Đại gia hỏa này có thân thể quá mạnh mẽ. Chủ thần khí quyền bộ cũng không đả thương được hắn. Mọi người phải cẩn thận." Cô gái tóc xanh truyền âm nói, nhất thời năm người khác điên cuồng công kích. Mặc dù thân thể Lôi Hồng trên có một lỗ thủng nhưng Lôi Hồng đã nhanh chóng chữa trị.

Chẳng những dùng vật chất công kích, sáu người này còn thi triển linh hồn công kích!

"Vô dụng, người khổng lồ phỏng chừng có linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Một vị trung niên nhân áo trắng truyền âm nói.

Trong nhất thời, mọi người không làm gì được.

"Các vị, ta sẽ trói buộc người khổng lồ này. Việc giết chết hắn, phải giao cho năm vị rồi." Lạp Na Toa truyền âm nói, trên mặt hiện lên một nụ cười lạnh. Phía sau cô gái xinh đẹp Lạp Na Toa hiện lên một ảo ảnh bạch tuộc khổng lồ.

Rất đột ngột, thiên phú thần thông công kích được sử dụng.

"A" Lôi Hồng cảm thấy toàn thân giống như bị dây thừng vô cùng rắn chắc trói, không gian bị bóp méo, tạo thành áp lực lên thân hắn. Lôi Hồng giận dữ, gào thét không ngừng. Thân hình cứng như thép đột nhiên bành trướng, muốn thoát khỏi sự trói buộc.

" Bốp! "" Bốp!" Nhân cơ hội này, hai đạo thân ảnh đồng thời tấn công Lôi Hồng, phân biệt là cô gái tóc xanh và một thanh niên áo xanh nhạt. Cô gái tóc xanh chỉ dùng nắm đấm, thanh niên áo xanh nhạt sử dụng một thanh chiến đao bản to.

Cô gái tóc xanh đấm toàn lực -

"Xèo xèo" Mặt chiến đao lưu chuyển thủy hệ chủ thần lực, dễ dàng xé rách không gian, chém mạnh vào đầu Lôi Hồng.

"Gừ" Lôi Hồng đột nhiên giận dữ, gào lên.

"Bốp!" Nắm đấm, chiến đao đều dừng lại trên đầu Lôi Hồng, chỉ nghe được một tiếng bốp. Lôi Hồng đầu đối mặt với công kích toàn lực của hai đại chủ thần khí, rốt cục trực tiếp vỡ ra, cả đầu đều vỡ nát thành mảnh nhỏ. Nhưng rất quỷ dị, lại không có viên thần cách nào rơi xuống.

"Cẩn thận!" Thanh âm của cô gái tóc xanh truyền vào trong óc của hai người.

Chỉ thấy hai nắm đấm đáng sợ của Lôi Hồng đánh mạnh về phía hai người.

P/s: chương 34,35 đòi Toan48kms :D

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 34: So Sánh Sự Tiêu Hao?

Cô gái xanh tóc và thiếu niên áo xanh đã không kịp thối lui, phản ứng đầu tiên là đều sử dụng chủ thần khí để ngăn cản. Hai nắm đấm cực to cực tấn công giống như hai núi nhỏ đè tới.

"Bốp!" "Bốp!" Hai đòn rất mạnh, cô gái xanh tóc và thiếu niên áo xanh bị đánh bay đi, đập mạnh vào nền. Ngay sau đó, hai người từ dưới nền đất bay lên, lơ lửng trên trời gần vị trí bốn người kia.

"Chúng ta đoán sai rồi." Lạp Na Toa trầm giọng truyền âm cho năm người kia: "Tên to con vốn là Đại địa quân vương, không phải là nhân loại! Nếu biến hóa sang hình dạng nhân loại thì đầu là vị trí yếu hại nhất, linh hồn cũng ở trong đó. Nhưng là giờ phút này, hắn đang trong hình dáng Đại địa quân vương thì vị trí yếu hại là tâm hạch. Linh hồn ở trong tâm hạch, thần cách cũng ở trong tâm hạch!"

Cũng giống như Lâm Lôi năm đó tại Chúng thần mộ địa, gặp phải Hỏa diễm cự nhân. Đánh cho Hỏa diễm cự nhân toàn thân dập nát nhưng hắn cũng không chết. Hỏa diễm cự nhân có vị trí yếu hại là khối minh thạch trong suốt. Đó cũng là tâm hạch!

Loại kim chúc sinh mệnh bằng đá, sẽ có một khối trọng yếu nhất là tâm hạch. Linh hồn ở trong đó, sau khi thành thần thì thần cách cũng sẽ dung nhập vào trong đó! Chỉ cần phá vỡ tâm hạch, là có thể giết chết hắn!

"Ha ha, thì ra là thế." Thiếu niên áo xanh cười: "Đã biết yếu hại vị trí yếu hại của hắn thì việc giết hắn cũng trở nên đơn giản rồi."

"Ta lại thi triển thiên phú thần thông một lần nữa, việc còn lại phải dựa vào các vị rồi." Lạp Na Toa truyền âm cho năm người khác. Kỳ thật không dùng thiên phú thần thông, bọn họ sáu người cũng có thể giết chết Lôi Hồng. Dù sao Lôi Hồng chỉ có hai nắm đấm, trong lúc nhất thời không có khả năng làm khó cho sáu người. Sáu người sẽ dùng toàn lực, nhân cơ hội đã vỡ một lỗ thủng ở ngực và hủy diệt tâm hạch!

Bất quá, thi triển thiên phú thần thông để trói buộc Lôi Hồng, sau đó giết Lôi Hồng thì dễ dàng hơn nhiều.

"Đồng bọn của ngươi thật là lợi hại. Đại địa quân vương, loại người này trời sinh đã biến thái. Phép tắc huyền ảo lại có thể luyện tới trình độ này thì cũng khó." Mông Đặc La lộ vẻ rất đắc ý. Hắn có mười phần tin tưởng, nhân mã của hắn có thể dễ dàng giết chết Lôi Hồng, vừa rồi chỉ là sai lầm nhất thời mà thôi.

"Không ổn rồi!" Lôi Tư Tinh cảm thấy không ổn.

Sau một lần tấn công vào đầu Lôi Hồng, tiếp theo sáu người kia khẳng định sẽ công kích tâm hạch của Lôi Hồng.

"Gừ” Lôi Tư Tinh không khỏi phát ra một tiếng rống giận dữ. một đạo ảo ảnh tử tinh cự thú xuất hiện phía sau người của Lôi Tư Tinh.

Thiên phú thần thông - - Tử Tinh Bích Chướng!

Vầng sáng màu tím và màu đen của chủ thần lực tràn ngập, hình thành rồi một cái kén lớn màu đen. Cái kén lớn màu đen bao trùm lấy Mông Đặc La. Kỳ thật Tử Tinh Bích Chướng có hình dạng thế nào, bao vây ai, tất cả đều là do Lôi Tư Tinh khống chế. Trong nháy mắt, Mông Đặc La lâm vào bên trong Tử Tinh Bích Chướng, không thể phá được.

Lôi Tư Tinh khôi phục tự do!

"Lôi Hồng, chạy mau!" Lôi Tư Tinh dùng thần thức truyền âm.

Đồng thời, cả người Lôi Tư Tinh giống như mũi tên nhọn bắn ra.

Trong lúc bay nhanh, đồng thời trong tay hắn đã xuất hiện trường thương màu tím, cánh tay phải xẹt qua theo đường cầu vồng, đột nhiên đánh mạnh. Ánh sáng màu tím với tốc độ đáng sợ, trực tiếp đánh về phía nữ tử áo bạc Lạp Na Toa.

Lạp Na Toa chỉ có thể song chưởng chụm lại.

"Cheng!" Ánh sáng màu tím đánh lên song trưởng của Lạp Na Toa. Cả người Lạp Na Toa bị bay ngược lại.

Lạp Na Toa có dũng khí ngăn cản như vậy là dựa vào kiện chủ thần khí duy nhất nhất của cô ta, vốn là phòng ngự vật chất chủ thần khí.

Mặc dù Lạp Na Toa không chết, nhưng nàng bị đánh bay đi. Trong lúc thi triển thiên phú thần thông, nhất thời bị gián đoạn.

"Lôi Hồng, đi mau!" Lôi Tư Tinh sốt ruột, vội la lên.

"Tránh ra!" Tiếng quát mắng vang lên. Thân hình cô gái xanh tóc lóe lên, liền bay tới trước người Lôi Tư Tinh, nhân cơ hội đó tập kích Lôi Tư Tinh. Công kích chủ thần khí của Lôi Tư Tinh còn đang đường bay trở về. Hắn chỉ có thể gầm nhẹ, vươn tay để chống đỡ - -

Lôi Tư Tinh tung ra một chưởng màu đen trong suốt, nhìn như tùy ý đánh ra, nhưng tựa như mang cả trời đất, hướng tới nắm đấm nhỏ nhắn kia.

"Bốp!" Âm thanh nặng nề vang lên. Lôi Tư Tinh bị phản chấn, lùi người lại, đồng thời rắc một tiếng, tiếng xương cốt gãy vang lên.

"Xèo xèo” Thân thể Lôi Hồng thu nhỏ lại.

Một đạo quang mang màu đen từ trong người Lôi Tư Tinh tràn ngập ra, hình thành tử tinh không gian có phạm vi khoảng ngàn thước.

Dẫn lực cường đại làm cho quân địch bảy người, thân hình không khỏi run lên.

"Đừng cho bọn họ chạy, giết!" Lạp Na Toa truyền âm ra lệnh.

"Chúng ta đi mau." Lôi Tư Tinh bất chấp tất cả, mang theo Lôi Hồng, lập tức điên cuồng chạy trốn.

"Bốp!" Một cây trường tiên bắn tới, trực tiếp quất lên người Lôi Hồng. Mấy người khác lập tức đuổi theo.

"Đừng nghĩ có thể trốn được!" Lúc này, Mông Đặc La đã thoát khỏi Tử Tinh Bích Chướng, vô số ánh sáng màu trắng lại một lần nữa hướng Lôi Tư Tinh để trói buộc.

"Gừ...” Lôi Tư Tinh quay đầu, nổi giận gầm lên một tiếng. Nhất thời lượng lớn hủy diệt chủ thần lực phát tán, hình thành một mạng lưới thật lớn, đúng là thiên phú thần thông Tử Tinh Bích Chướng. Tử Tinh Bích Chướng thật lớn, trực tiếp muốn bao trùm bảy người đang đuổi giết. Bảy người cách nhau một khoảng, không thể bao trùm hết, chỉ có thể bao trùm bốn người, còn ba người đã thoát, trong đó có Mông Đặc La.

"Vù!" "vù!" Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng hai người bay ngược lại.

"Đuổi theo!" Mông Đặc La quát.

Lôi Tư Tinh biết lần này tình hình không ổn, nhưng hắn đã biết: "Lâm Lôi và Bối Bối đang ở trong lòng đất, bị Ô Mạn đuổi giết. Thực lực Ô Mạn tuy mạnh, nhưng phòng ngự của Bối Bối rất lợi hại, nhất định sẽ không chết." Lôi Tư Tinh chạy trốn, đồng thời ngửa mặt lên trời hét lớn: "Lâm Lôi! Các ngươi hãy nhanh chóng trốn đi …… Nếu có cơ hội, sau này sẽ gặp nhau lại!"

Tiếng rống giận dữ vang vọng trong đất trời ! Lâm Lôi rất chật vật. Ô

Mạn là cường giả tu luyện đại địa phép tắc nên trong lòng đất có cảm ứng rất chuẩn. Mặc dù Lâm Lôi, Bối Bối dựa vào hắc thạch không gian, tạo ra khoảng cách vài trăm thước, nhưng Ô Mạn lại có thể dễ dàng đoán ra vị trí của Lâm Lôi hai người.

Ô Mạn nhìn chằm chằm Lâm Lôi hai người.

" Lâm Lôi! Các ngươi hãy nhanh chóng trốn đi …… Nếu có cơ hội, sau này sẽ gặp nhau lại!" Âm thanh như truyền vào trong lòng đất. Lâm Lôi, Bối Bối đều nghe được.

"lão Đại, xem ra tình hình của Lôi Tư Tinh không ổn." Bối Bối truyền âm nói.

"Đuổi giết chúng ta chỉ có một người, đuổi giết bọn họ có tới bảy người! Có lẽ bảy người kia không dám giết Lôi Tư Tinh, nhưng sẽ dám giết Lôi Hồng. Đi thôi, đừng chậm trễ ở chỗ này nữa." Trước đây mặc dù Lâm Lôi đang trốn, nhưng vẫn di chuyển xung quanh khu vực này. Lâm Lôi không thể bỏ Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng để chạy trốn.

Nhưng ngay lúc này, tình hình đang rất tồi tệ. Mọi người chỉ có thể phân tán để chạy trốn.

“vù vù” Lâm Lôi, Bối không quản phương hướng, trực tiếp chọn phương hướng, bay nhanh để chạy trốn.

"vù!" "vù!" Hai người bay rất nhanh ra khỏi lòng đất trái đất.

"Các ngươi đừng nghĩ có thể chạy thoát." Ngay sau đó Ô Mạn cơ hồ bayt vọt ra.

Lâm Lôi, Bối Bối quay đầu lại, nhìn thoáng qua, Ô Mạn cách vài trăm thước. Khoảng cách vài trăm thước, với tốc độ của thống lĩnh thì chỉ trong trong nháy mắt. Lâm Lôi, Bối Bối căn bản không thể chạy ra khỏi tầm mắt của Ô Mạn. Trên mặt đất, Ô Mạn có thể sử dụng ánh mắt để nhìn.

Ở trên mặt đất để, Ô Mạn có thể cảm ứng với mặt đất để xác định vị trí của Lâm Lôi hai người.

Bối Bối rít gào: " Ô Mạn, ngươi đuổi theo chúng ta như vậy! Ngươi có mệt không?"

"Tại vị diện chiến trường, ngươi không hoảng, ta không vội. Đuổi theo hai ngày, nhất định ta sẽ đuổi kịp các ngươi." Ô Mạn tựa hồ rất nhẹ nhàng, cười giễu nói: "Tốc độ của các ngươi chậm hơn nhiều so với ta! Không phải là dựa vào cái kia giống với Tử tinh không gian của Lôi Tư Tinh thì liệu có tài năng để thoát khỏi ta không?" Nói xong, Ô Mạn đã bay song song với Lâm Lôi hai người, chỉ là cách nhau khoảng vài trăm thước.

Tốc độ của Ô Mạn đích xác so với Lâm Lôi hai người còn nhanh hơn. Nhưng nhờ Hắc thạch không gian, làm cho Ô Mạn không thể đến gần Lâm Lôi hai người.

"Cứ đuổi như vậy, ngươi vĩnh viễn sẽ không đuổi kịp." Bối Bối lớn tiếng nói.

"Chờ chủ thần lực của ngươi tiêu hao hết thì trọng lực không gian này sẽ không ngăn cản được ta." Ô Mạn cười giễu nói.

Đích xác, nếu không có chủ thần lực, uy lực của hắc thạch không gian sẽ yếu đi rất nhiều. Ô Mạn dựa vào chủ thần lực, dùng toàn lực chống cự lại dẫn lực của Hắc thạch không gian, đuổi theo Lâm Lôi hai người.

"ha ha ...... chủ thần lực tiêu hao hết sao?" Lâm Lôi không khỏi cười lớn một tiếng: "Ô Mạn tiên sinh, ngươi cứ chậm chậm đuổi đi."

Lâm Lôi không vội, vẫn như trước trực tiếp chạy trốn, khoảng cách càng ngày càng xa.

Một lát - -

Chủ thần lực của Lâm Lôi rốt cục tiêu hao hết, Vầng sáng màu đen bên ngoài thân Lâm Lôi đã tiêu tan.

"Ha ha!" Ô Mạn cười lớn, như thiểm điện bay vào khu vựchắc thạch không gian, quả nhiên dẫn lực so với trước yếu đi rất nhiều. Tốc độ Ô Mạn giảm đi nhưng như trước còn nhanh hơn Lâm Lôi hai người. "Các ngươi chuẩn bị chịu chết đi." Ô Mạn giờ phút này cực kỳ sảng khoái, rốt cục có thể đem hai tên khó chơi này giết rồi.

Nhưng lúc này....

"ầm!" Vầng sáng màu đen bên ngoài thân Lâm Lôi lại xuất hiện, Nhất thời uy lực của hắc thạch không gian tăng lên. Tốc độ của Lâm Lôi, Bối Bối cũng tăng lên.

"Lại là chủ thần lực." Ô Mạn rùng mình, tốc độ của hắn không khỏi giảm mạnh.

"Ô Mạn, muốn đấu chủ thần lực không?" Bối Bối cười giễu nói: " Chúng ta rất vui phụng bồi."

Đồng thời khu vực hắc thạch không gian giảm đi, từ phạm vi năm trăm thước giảm xuống trăm thước. Phạm vi này cũng đủ bảo đảm an toàn. Phạm vi nhỏ, tốc độ tiêu hao chủ thần lực cũng chậm.

"Các ngươi tựu hồ có rất nhiều chủ thần lực." Ô Mạn có chút do dự.

"Đương nhiên, huynh đệ Lôi Tư Tinh là con của Tử Kinh chủ thần." Bối Bối cười giễu nói: "Đến đây đi, ta xem Quang Minh chúa tể ban cho ngươi bao nhiêu chủ thần lực."

Ô Mạn rùng mình.

Hắn biết Lôi Tư Tinh có rất nhiều chủ thần lực. Trong mắt chủ thần, chủ thần sứ giả chết, có thể lại tìm người khác, căn bản không thèm để ý, trừ phi là đại viên mãn, cấp độ của Bối Lỗ Đặc. Ban chủ thần lực cho sứ giả, số lượng cũng không nhiều. Có thể ban cho hơn mười giọt, đã xem như rất ân sủng rồi.

Nhưng chủ thần ban cho con của mình bao nhiêu?

Ô Mạn cũng biết, Áo Cổ Tư Tháp gia tộc đời thứ hai, đời thứ ba, mỗi người đều có rất nhiều chủ thần lực đều có rất nhiều. Thành viên đời thứ hai, đời thứ ba có tới ngàn người. Lôi Tư Tinh chỉ có một mình, hắn sẽ có bao nhiêu chủ thần lực? Trong mắt rất nhiều thống lĩnh, Lôi Tư Tinh đúng là một đại tài chủ. Nhìn mà thèm! Bất quá Lôi Tư Tinh cũng không phải người ngốc, không phải bằng hữu huynh đệ, hắn không cho người khác chủ thần lực.

"Chẳng lẽ Lôi Tư Tinh đem chủ thần lực, cho bọn họ rất nhiều sao?" Ô Mạn suy đoán.

Trước hắn không nghĩ vậy. Bởi vì trong đáy lòng hắn nhận thức thần lực trân quý. Hắn đứng ở góc bản thân để tự hỏi, sẽ không cho bằng hữu, nhưng quên …… xem xét từ góc độ Lôi Tư Tinh.

"Như vậy dây dưa với bọn họ, chỉ là lãng phí chủ thần lực." Ô Mạn nhướng mày: "Không đuổi theo bọn họ nữa!" Ô Mạn biết rõ. Lúc này thân hình vừa động, quay đầu bước đi. Trong nháy mắt, biến mất ở chân trời.

Lúc này, Lâm Lôi, Bối Bối mới dừng lại.

"Đi rồi sao?" Bối Bối nở nụ cười.

"Hắn là không nỡ tiêu hao chủ thần lực." Lâm Lôi cảm thán nói, có số lượng nhiều chủ thần lực, cảm giác không giống với quá khứ, phải tính toán rất chi li, không vào sinh tử không thể sử dụng.

"Dùng hai ba giọt, hồ lô tựa hồ không giảm đi." Lâm Lôi thầm than.

Hai ba giọt, đối với một hồ lô chủ thần lực mà nói, căn bản mất một sợi lông trên chín trâu.

"lão Đại, bây giờ chúng ta và Lôi Tư Tinh bọn họ phân tán rồi." Bối Bối nhíu mày nói.

Lâm Lôi nhìn quan xung quanh. Trời đất mênh mông và yên tĩnh.

"Chỉ có thể dựa vào vận khí, sau này có thể gặp lại." Lâm Lôi nhíu mày nói: "Bây giờ, chúng ta tìm một địa phương để nghỉ ngơi. Vương miện kia, ta còn chưa có nghiên cứu cẩn thận. Đi thôi!"

Thân hình Lâm Lôi, Bối Bối vừa động, liền biến mất nơi hoang dã.

P/s: chương 35,36 đòi Toan48kms :D

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 35: Tảng Đá

Trên chiến trường vị diện hoang vu.

Hai ảo ảnh màu đen chợt loé lên rồi biến mất, truy theo ngay phía sau là bảy đạo thân ảnh rời rạc khác.

“Lôi Tư Tinh này tốc độ quá nhanh, chỉ có Gia Nhĩ cùng ta có thể miễn cưỡng đuổi theo, những người khác đều không theo kịp. Làm sao bây giờ?” một vị lão giả tóc bạc đi theo Mông Đặc La vội vàng truyền âm hỏi, hai người bọn họ đều tu luyện quang minh pháp tắc, tại phương diện tốc độ tương đối am hiểu. Nhưng những người khác là tu luyện Thuỷ hệ và vận mệnh quy tắc, không quá am hiểu về tốc độ.

“Đuổi!”

Mông Đặc La gắt gao nhìn vào hai đạo thân ảnh phía trước.

“Ầm ầm ầm!” Đại địa đột nhiên chấn động, rất nhiều tảng đá lớn bắn nhanh lên phía trên, trên mỗi viên đá đều lưu chuyển quang mang màu đen, hiển nhiên đều ẩn chứa huỷ diệt chủ thần lực trong đó.

La Mông Đặc bọn họ có thể không để những tảng đá bình thường vào mắt, nhưng huỷ diệt chủ thần lực thì bọn họ không dám có chút khinh thường.

“Bùng!” “Bùng!”

Bảy người Mông Đặc La hoặc là né tránh, hoặc là đánh nát cự thạch, đây không phải là thứ có thể tạo ra uy hiếp lớn đến bọn họ, nhưng lại làm tốc độ bọn họ bị ảnh hưởng rất nhiều.

“Khoảng cách lại bị giãn thêm!” Mông Đặc La nheo mắt lại, trong ngực tràn đầy tức giận, “Lôi Tư Tinh không ngờ dám phóng tay tiêu hao đến chừng ấy chủ thần lực để thi triển một chiêu này!” Đột nhiên Mông Đặc La phát hiện chủ thần lực trong cơ thể dần dần tiêu tán, không khỏi than thầm trong lòng, “Quên đi, làm cho Lôi Tư Tinh phải chật vật thế này cũng đủ lắm rồi”.

“Dừng lại!” Mông Đặc La quát.

Sau khi hắn dừng lại, sáu người phía sau cũng đồng dạng làm vậy.

Mặc dù một giọt chủ thần lực của Mông Đặc La đã gần hết, quang mang xung quanh sáu người còn lại vẫn gần như nguyên vẹn . Bởi vì ngay từ đầu hắn đã dùng muôn ngàn sợi tơ màu trắng để trói buộc Lôi Tư Tinh, chủ thần lực không ngừng bị tiêu hao, nên lúc này tự nhiên là người đầu tiên không còn trợ giúp của chủ thần lực trên cơ thể.

“Không đuổi, làm như vậy là thuần tuý lãng phí chủ thần lực. Ta cũng không có nhiều chủ thần lực như vậy để so với hắn”. Mông đặc La cười một tiếng, “Tiểu tử Lôi Tư Tinh này luôn kiêu ngạo, lúc nãy vừa làm hắn phải cắm đầu chạy trốn như chó nhà có tang cũng đủ rồi”.

Thiếu nữ áo trắng Lạp Na Toa giọng có chút bất mãn, hậm hực nói: “Với ngươi thì đủ, nhưng với ba người chúng ta thì một chiếc huy chương cũng không lấy được”.

Mông Đặc La nhìn Lạp Na Toa, hô hô cười rộ: “Lạp Na Toa, sau này vẫn còn cơ hội mà. Được rồi, chỉ một lát nữa là Ô Mạn trở về, dám chắc hắn giết được hai người kia. Nếu lấy được thống lĩnh huy chương sẽ đưa cho ngươi, thế nào?”

“Một lời đã định!” Lạp Na Toa lúc này mới lộ vẻ tươi cười.

Đúng lúc này thì…..

“Mông Đặc La, lần này Lôi Tư Tinh ta sẽ nhớ kỹ!” Tiếng gầm gừ của Lôi Tư Tinh từ xa xa truyền lại.

Nghe thấy tiếng gầm phẫn nộ này, Mông Đặc La chẳng những không sợ hãi mà còn hướng về sáu người xung quanh cười ha hả: “Ha ha, các vị có nghe thấy không? Lôi Tư Tinh đã tức giận đến nghẹn thở rồi! Lần trước chúng ta giết gã Bố Tư Lý, hắn còn không dám tìm ta làm phiền. Lần này giáo huấn hắn một trận như vậy, cho dù ta có đứng trước mặt hắn, để xem hắn làm gì được ta”.

“Thiếu gia, người có vật chất phòng ngự chủ thần khí, Lôi Tư Tinh cũng chỉ biết la hét cho bõ tức thôi, chứ hắn có thể làm gì được bây giờ? Chẳng lẽ chủ thần vì việc nhỏ xíu này mà tự mình ra tay sao?” Cô gái tóc màu xanh cười khẽ nói.

Mông Đặc La, Lôi Tư Tinh đều không làm gì được đối phương. Nhưng nói về chỗ dựa, rõ ràng Mông Đặc La không bì được Lôi Tư Tinh.

“A, Ô Mạn đã quay lại”. Mông đặc La đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Bọn Mông Đặc La có tới sáu người bên ngoài thân thể đang phát tán chủ thần lực, sáu cỗ chủ thần lực khí tức tại vị diện chiến trường giống như mặt trời chói lọi, ai mà không cảm giác được? Do đó Ô Mạn rất dễ dàng tìm theo khí tức khổng lồ này mà tới.

“Mông Đặc La, nhớ kỹ những gì ngươi vừa nói”. Lạp Na Toa cười khẽ nói.

“Nhất định rồi!” Mông Đặc La tự tin gật đầu.

“Ô Mạn”. Hắn liền mỉm cười đi tới phía trước nghênh đón. Ô Mạn mặc dù đi theo hắn, nhưng thân phận cũng là chủ thần sứ giả, hơn nữa lại sở hữu hai kiện chủ thần khí, thực lực rất mạnh.

Ô Mạn hạ thân xuống đất: “Thiếu gia!”

“Được rồi. Ta cùng Lạp Na Toa tiểu thư lúc trước đã nói rõ, sau khi giết chết người của Lôi Tư Tinh thì huy chương thu được sẽ cấp cho cô ấy. Ngươi hãy đưa hai chiếc huy chương cho ta đi”. Mông Đặc La cười nói.

Ô Mạn lắc đầu nói: “Ta không lấy được chiếc nào”.

Nghe vậy Mông Đặc La vẻ mặt cứng lại, mà Lạp Na Toa bên cạnh mặt cũng lạnh đi, cười khẩy: “Ồ, thực lực của Ô Mạn tiên sinh chúng ta đều rất rõ ràng. Vậy mà tại sao không giết được hai tiểu tử kia? Sợ rằng giết xong, lấy được huy chương nhưng lại không muốn đưa ra”.

Hai chiếc thống lĩnh huy chương, đích xác rất trân quý.

“Hả?” Ô Mạn hừ lạnh một tiếng, quay đầu gắt gao nhìn vào Lạp Na Toa, “Ngươi nói cái gì? Ngươi cho rằng Ô Mạn ta nói dối?”

Lạp Na Toa nhướng mày cười lạnh: “Thế nào, Ô Mạn tiên sinh muốn dùng thế ép người?”

“Ta nói không lấy được là không lấy được! Đừng quá phận như vậy”. Ô Mạn hừ lạnh, loại chuyện này căn bản không có cách nào chứng minh.

Nhưng hiển nhiên trong mắt Lạp Na Toa bọn họ, Ô Mạn đã lấy được thống lĩnh huy chương. Do hai người Lâm Lôi, Bối Bối bọn họ chưa từng thấy qua, xem ra không quá lợi hại, cho nên Ô Mạn chắc chắn giết được hai người Lâm Lôi.

“Ha ha…” Lạp Na Toa lạnh lùng cười một tiếng, “Nếu Ô Mạn tiên sinh đã nói như vậy, chúng ta tự nhiên tin tưởng. Chúng ta đi!”

Lạp Na Toa biết rõ đây không phải là nơi tốt lành gì, cớ gì mà tiếp tục dây dưa?

Lúc này hai gã thanh niên đi theo Lạp Na Toa cũng lập tức rời theo.

“Bọn họ đã đi rồi”. Mông Đặc La quay đầu về phía Ô Mạn, cười nói: “Ô Mạn, ngươi bây giờ nói cho ta biết đi, ngươi có giết chết hai người kia không?” Hắn còn tưởng rằng Ô Mạn lúc trước là nói dối.

“Thật sự không có”. Ô Mạn lắc đầu nói, “Hai người kia thực lực cũng không kém, gã thanh niên Thanh Long nhất tộc kia ngạnh kháng một kích của ta mà không chết, mà gã thiếu niên dùng thân thể chống lại chủ thần khí cũng không việc gì. Sau đó ta đuổi theo bọn họ, không ngờ gã thanh niên Thanh Long nhất tộc lại có trọng lực không gian giống Lôi Tư Tinh, ta không thể đuổi được nên đành buông tha cho chúng”.

Mông Đặc La nhướng mày.

“Tên thiếu niên kia dám dùng thân thể ngạnh kháng? Xem ra là có phòng ngự chủ thần khí. Còn gã thanh niên Thanh Long nhất tộc cũng biết Tử tinh không gian, chắc cùng Lôi Tư Tinh có quan hệ không đơn giản. Quên đi, trước tiên chúng ta hãy tìm một chỗ để nghỉ ngơi”. Mông Đặc La lúc này mang theo nhân mã của mình nhanh chóng rời đi.

Lúc trước bên ngoài Lâm Lôi quang mang chủ thần lực phát tán, ngoại nhân dám chắc dễ dàng phát hiện hắn nên Lâm Lôi tự nhiên cực tốc phi hành. Bây giờ chủ thần lực đã tiêu hao hết, Lâm Lôi cũng cẩn thận mà từ từ di chuyển.

“Lão Đại, sau này chúng ta làm gì?” Bối Bối truyền âm hỏi.

“Khoảng cách đến cuộc quyết chiến cuối cùng của chiến tranh vị diện chừng ba trăm năm, hy vọng trong thời gian trước đó có thể đột phá bình cảnh, dung hợp bốn loại huyền ảo”. Lâm Lôi cũng biết muốn ở chiến trường ngang nhiên chém giết tuyệt đối phải là nhân vật đứng đầu, “Nếu bốn loại huyền ảo của ta dung hợp, thì cũng đủ thực lực để quay lại tiếp tục chiến đấu”.

Thực lực của một người gồm có lực lượng của bản thân làm cơ sở cộng thêm khả năng vận dụng huyền ảo, cùng với phương diện vũ khí và trang bị.

Như Hắc Mặc Tư, bản thể chính là một toà kim sơn đặc thù do đại địa thần vị diện đản sinh, do đó lực lượng bản thân mạnh mẽ đến cực hạn. Cho dù không dung hợp huyền ảo thực lực đã vượt qua Thất tinh ác ma, tiếp cận Tu La, đó là duyên cớ vừa đản sinh đã được thu làm chủ thần sứ giả. Sau khi hắn dung hợp bốn loại huyền ảo, Lâm Lôi căn bản không dám ngăn cản quyền đầu của hắn. Một quyền lăng không có thể đánh xuyên ngực Lâm Lôi, công kích cực kỳ đáng sợ, có thể so với Đại viên mãn thượng vị thần. Đây là do cơ sở của bản thể quá mạnh mẽ!

Cơ sở bản thân của Lâm Lôi tự nhiên không có cách nào so được với Hắc Mặc Tư, nhưng so với thượng vị thần bình thường thì lại vượt xa.

“Chờ đến lúc ta mạnh mẽ hơn hàng chục lần, đối với những người đó sẽ không có chút nào sợ hãi nữa”.

Trong lúc bọn Lâm Lôi không chú ý, trên mặt đất hoang dã cách họ không đầy trăm thước có một khối đá vụn nằm chơ vơ, trên vị diện chiến trường loại đá vụn thế này rất nhiều, ai thèm để ý?

“Rốt cục cũng có người đi ngang qua. Nhìn bộ dáng hai người này, gã thanh niên có vẻ là chỉ huy. Trước tiên đánh lén giết gã thực lực mạnh hơn, sau đó quay lại giải quyết gã yếu ”.

Bất ngờ….

“Vù!” Tảng đá này đột ngột bắn về phía Lâm Lôi.

Đang lặng yên phi hành, Lâm Lôi chợt phát hiện một tảng đá đang bắn về phía mình, “Có người!”. Lâm Lôi nhất thời trở lên cảnh giác, ngay lập tức long hoá, đồng thời triển khai Hắc Thạch không gian, trong phạm vi năm trăm thước tất cả đều bị bao trùm. Tảng đá bị lâm vào trong Hắc Thạch không gian, không khỏi trầm xuống, nhưng lúc này nó đã tới rất gần Lâm Lôi.

“Ầm!”

Tảng đá bất ngờ mãnh liệt tiêu tán, hoá thành một đạo nhân ảnh.

“ Là đại địa pháp tắc cường giả”. Lâm Lôi cả kinh.

Vốn Lâm Lôi tưởng rằng tảng đá do một người bắn tới, bây giờ mới biết nó là do một Đại địa pháp tắc cường giả biến ảo mà thành. Lâm Lôi không khỏi thầm than, khả năng che dấu khí tức của gã đánh lén có thể so sánh được với Lôi Tư Tinh.

Một đạo đao phong chói lọi xẹt qua khoảng cách không đầy mười thước, trong nháy mắt, trong tầm mắt Lâm Lôi chỉ còn lại hình ảnh của một thanh đao đang phá không chém tới.

Một đao đánh ra, không gian liền bị vặn vẹo!

“Keng!”

Chiêu này xuất ra quỷ dị khôn lường, nhưng lực đạo lại không quá mạnh mẽ.

“Hả?” Bóng người ám sát cả kinh, “Vô ảnh kiếm?”. Lúc trước hắn không chú ý, bây giờ dùng thần thức phát ra mới biết Lâm Lôi trong tay nắm một thanh kiếm mà dùng mắt thường không cách nào nhìn thấy được.

“Vù!” Một đao ám sát không thành, bóng người lập tức quay mình chạy trốn.

“La Phổ, một đao không thành liền bỏ chạy sao?” Tiếng cười của Lâm Lôi vang lên sang sảng, “Ngươi hãy lưu lại đây thôi!” Qua một đòn vừa rồi, Lâm Lôi từ trong tư liệu về các cao thủ mà Bối Lỗ Đặ cung cấp đã biết người này chính là cường giả Đại địa thần vị diện La Phổ. Đồng thời Lâm Lôi cũng có chút khiếp sợ, nếu không phải La Phổ bị bại lộ sớm vì Hắc Thạch không gian, tốc độ giảm xuống thì sợ rằng với đòn tập kích đột ngột vừa rồi chính mình cũng gặp nguy hiểm.

Trong lúc tiếng Lâm Lôi vừa vang lên, phương hướng dẫn lực của Hắc Thạch không gian bất ngờ thay đổi!

Dẫn lực hướng xuống dưới biến thành dẫn lực kéo về phía Lâm Lôi.

“Hả?” Tốc độ của bóng người nhất thời giảm đi. Lâm Lôi biết năng lực của La Phổ, hắn am hiểu nhất chính là ẩn nấp và chạy trốn, tốc độ cũng cực nhanh. Có điều lúc này bị hãm trong Hắc Thạch không gian , La Phổ xem như gặp phải khắc tinh, tốc độ và bản lĩnh ẩn nấp của hắn vô phương sử dụng.

“Cái gì?” Cảm giác được dẫn lực đột nhiên biến đổi, La Phổ trở lên kinh hãi.

“Không ổn!” La Phổ thấy Lâm Lôi biến thân thì có chút hối hận, hắn xác định Lâm Lôi thuộc Thanh Long nhất tộc thì dám chắc có Thanh Long nhất tộc thiên phú thần thông , “Với gã cao thủ của Thanh Long nhất tộc, ta không chắc thắng được. Mà bên cạnh hắn còn có một kẻ nữa, nếu chính thức chém giết thì nguy mất!”

Không hề có chút do dự.

“Bùng!” La Phổ cắn răng tiêu hao một giọt chủ thần lực trân quý, bên ngoài thân thể liền tràn ngập quang mang màu vàng đất.

Lâm Lôi thấy thế cũng không chậm trễ, ngoài thân lập tức tràn ngập quang mang màu đen. Trong các thống lĩnh, thực lực của La Phổ cũng chỉ xem như từ trung bình trở xuống, có điều bản lĩnh ẩn nấp đánh lén tương đối nổi danh, lại am hiểu tốc độ.

“Cái gì? Cũng sử dụng chủ thần lực? Tiểu tử Thanh Long nhất tộc cũng dám tiêu phí sao”. La Phổ thấy thế, trong lòng run lên.

“Đối thủ như vậy vừa vặn để luyện tập!” Lâm Lôi lập tức truyền âm cho Bối Bối, “Bối Bối, ngươi bây giờ không cần ra tay, lực công kích của La Phổ chỉ tương đương với ta, tuy nhiên hắn dung hợp Đại địa pháp tắc huyền ảo nhiều hơn ta. Bây giờ dùng hắn để luyện tập, hy vọng sẽ lĩnh ngộ được vài điều”.

Bối Bối cũng cười rộ lên: “Được, lão Đại, ta ở một bên xem kịch”. Bối Bối liền cố ý lùi lại chừng trăm thước, chừa lại không gian cho hai người Lâm Lôi, La Phổ.

“Hừ!” La Phổ thấy thế, trong lòng thầm tức giận, hắn rõ ràng nhìn thấy đối phương không hề để hắn vào mắt, “Nếu không có trọng lực không gian, ngươi căn bản không thể tới gần ta”. La Phổ cũng cảm giác được lúc này dẫn lực của Hắc Thạch không gian đã đại tăng, hắn càng không cách nào chạy được.

Nếu trốn không thoát, chỉ có cách đánh một trận!

Q.19 - Chương 36: Lấy Máu Nhận Chủ Hoàng Quan

La Phổ tại phương diện Đại địa pháp tắc đã dung hợp năm loại huyền ảo.

Trong sáu loại huyền ảo của Đại địa pháp tắc, thứ duy nhất hắn chưa dung hợp được là trọng lực không gian. Sau khi Sinh lực huyền ảo, Địa hành thuật, Đại địa mạch động cùng Thổ chi nguyên tố dung hợp, hắn liền sáng chế ra một loại Địa hành thuật cực mạnh. Mà linh hồn lực trong đầu của hắn cũng sinh ra không ngừng hình thành một vòng tuần hoàn, do đó khí tức không hề bị phát tán ra ngoài một chút nào.

Bản lĩnh ẩn nấp và chạy trốn vì thế đã đạt tới cực hạn.

Tuy nhiên, có được thì cũng có mất. Một đao công kích của hắn chỉ dung hợp bốn loại huyền ảo, mà Địa hành thuật căn bản không có cách nào khế hợp vào trong một đao này.

“Vù!” La Phổ trong Hắc Thạch không gian giống như một con cá, không ngừng di động.

Nhưng Lâm Lôi cũng chẳng khó khăn gì trong thế giới của mình, dễ dàng ngăn trở đối phương.

“Ai chết còn chưa chắc được đâu!” La Phổ trong lòng gầm lên, chiến đao trong tay không một tiếng động xẹt qua không gian, trực tiếp đánh tới đầu Lâm Lôi . Ngay một khắc sau khi Lưu Ảnh thần kiếm trong tay Lâm Lôi quét về phía đao của hắn, năng lượng của chiến đao đột nhiên tăng vọt.

“Bùng!”

Một đao đấu với một kiếm!

Thân thể Lâm Lôi có chút lắc lư lùi lại, :"Ha ha, tốt lắm!” Lâm lôi cười to rồi tiếp tục xông tới, trên phương diện vũ khí , đao của La Phổ so với Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi còn có một chút thua kém.

“Dựa vào vũ khí mà thôi”. La Phổ cũng nhận thấy vũ khí của đối thủ bất phàm, trong lòng tức giận, ánh mắt trở lên lạnh lẽo. Ngón trỏ cùng ngón giữa tay trái hắn rất đột ngột cùng phất lên rồi bắn ra, một đạo kiếm chỉ trong suốt bắn về phía Lâm Lôi, tốc độ cực nhanh, trực tiếp đi vào trong đầu Lâm Lôi.

Đó là linh hồn công kích!

“Ha ha, La Phổ…, linh hồn công kích mèo què của ngươi cũng dám xuất ra sao”. Lâm Lôi căn bản không quan tâm, Đại địa pháp tắc cường giả vốn không am hiểu linh hồn công kích, bản thân La Phổ tại phương diện này càng bình thường, uy lực có thể mạnh được sao? Lâm Lôi chỉ cần dựa vào linh hồn lực đã dễ dàng phá tan một chiêu này.

La Phổ do đã hết cách mới phải làm vậy.

“Đúng vậy không?” La Phổ cười lạnh, thế công càng thêm điên cuồng, Lâm Lôi lập tức vui vẻ nghênh đón.

”Bùng!”

“Bùng!”

Lâm Lôi cùng La Phổ hai đạo thân ảnh không ngừng giao thủ, nhưng song phương hiển nhiên không phân biệt được cao thấp. Như Lâm Lôi thấy được, thực lực La Phổ trong các thống lĩnh chỉ được tính vào loại thấp nhất: “Ngay cả một kiện chủ thần khí cũng không có, đích xác chỉ còn cách dựa vào thủ đoạn đánh lén. Có điều biện pháp ẩn nấp che dấu của hắn đáng để học hỏi”.

Lâm Lôi đoán ra được, trong số huyền ảo La Phổ dung hợp được, dám chắc có Địa hành thuật.

Ngoài ra còn một đao nọ, khi phát ra tất cả uy lực đều thu liễm, đợi tới một khắc tối hậu mới mãnh liệt bộc phát.

“Một đao này đối với Sinh lực huyền ảo diễn giải rất hoàn mỹ”. Lâm Lôi đang ôm tâm tư giao thủ cùng La Phổ để luyện kiếm, mà La Phổ cũng muốn nắm lấy cơ hội để giết chết Lâm Lôi, chiến đấu để hy vọng có cơ hội chạy trốn.

“Xoẹt!”

Lại một kiếm được Lâm Lôi đâm ra.

La Phổ bất ngờ xoay chiến đao, bỏ qua một kiếm của Lâm Lôi, đao phong lướt qua mũi kiếm hướng về phía thân thể đối phương.

“Hả? Hắn muốn liều mạng sao?” Lâm Lôi tại thời khắc mấu chốt vẫn bình tĩnh, chỉ nghe thấy “Vù!” một tiếng, một đạo ảo ảnh màu vàng chợt bung ra. Đó là long vĩ của Lâm Lôi mang theo một cỗ lực lượng đáng sợ, hung hăng đánh lên thân chiến đao. Nếu nói về trình độ cứng cỏi, long vĩ của Lâm Lôi không hề thua kém so với thượng vị thần khí.

“Phụp!”

Chiến đao bị đánh trúng khẽ lệch hướng, vốn nhằm vào đầu Lâm Lôi nhưng lúc này lại chém lên ngực hắn. Vốn bị một kích của long vĩ làm uy lực của đao đại giảm, chỉ miễn cưỡng xé rách long lân, một vài tia máu nhỏ thẩm thấu chảy ra.

“Xoạt!”

Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi quét qua cổ La Phổ, lập tức cắt rời đầu hắn khỏi thân thể.

Một khi đầu với thân thể bị chia lìa, coi như đã bị tuyên án tử hình! Cho dù linh hồn vẫn còn tồn tại, nhưng không khống chế được thân thể tiếp tục phản kháng, chỉ còn cách thúc thủ chịu trói.

“Ngươi điên rôi! Bất quá kết quả ngươi vẫn phải chết”. Lâm Lôi nhìn vào chiếc đầu lâu đang trôi nổi nói.

“Nếu ta có chủ thần khí, kết quả nhất định sẽ khác”. Chiếc đầu của La Phổ gào lên, hắn cũng biết mình sẽ phải chết.

“Vù!” Kiếm quang của Lưu Ảnh thần kiếm chợt loé lên, thanh âm của La Phổ tắt lịm, trên trán đã xuất hiện một vệt máu đỏ.

Lúc này Thượng vị thần khí, không gian giới chỉ cùng một chiếc thống lĩnh huy chương của La Phổ cũng rơi xuống đất.

“Có chủ thần khí thì kết quả không giống?” Bối Bối bay lại cười nói, “Lời này ai chả nói được? Lão Đại ta nếu có ba kiện linh hồn phòng ngự, vật chất phòng ngự, công kích chủ thần khí thì ngoại trừ Đại viên mãn còn sợ ai?”

Lâm Lôi lắc đầu thầm than.

Thế giới này vốn là yếu nhục mạnh oai, cường giả vi tôn, người nào muốn sở hữu chủ thần khí cũng phải có thực lực, bởi vì có thực lực mạnh mới được coi trọng mà trở thành chủ thần sứ giả, được ban chủ thần khí, hoặc là lấy đủ quân công đổi được chủ thần khí, hết thảy đều là tự thân cố gắng. Mặc dù là con cái của chủ thần đích xác chiếm được tiện nghi rất lớn, nhưng đôi khi vận khí cũng là một bộ phận của thực lực.

“La Phổ này chọn cách đánh lén cũng đúng, năng lực chiến đấu thực sự của hắn trong các thống lĩnh chỉ đứng vào loại kém cỏi, chủ thần khi tuyển sứ giả không chọn hắn cũng là bình thường”. Lâm Lôi lắc đầu thở dài nói, “Cho nên cùng là dung hợp năm loại pháp tắc huyền ảo nhưng kết quả vẫn có khác biệt”.

Đại địa pháp tắc có sáu loại huyền ảo, dung hợp năm loại huyền ảo cũng có sáu tình huống khác nhau, tình huống dung hợp khác nhau sẽ quyết định lộ tuyến phát triển khác nhau.

“Một chiếc huy chương thống lĩnh này có được cũng tương đối dễ dàng”. Lâm Lôi thu lấy thống lĩnh huy chương, trong lòng nổi lên một trận vui mừng, “Bây giờ ta đã có được ba chiếc huy chương, chỉ còn thiếu một chiếc nữa”.

“Bối Bối, chúng ta đi”.

Lâm Lôi, Bối Bối nhanh chóng ly khai khỏi nơi vừa xảy ra chiến đấu.

Địa phương như chiến trường vị diện, đã tiến đến là phải chuẩn bị sẽ chết bất cứ lúc nào, cường giả này chết đi thì cường giả khác có thêm cơ hội sống sót. Nếu một người trú trong động nằm sâu phía trong núi đá, khoảng cách ra bên ngoài tới chừng vài trăm thước thì thần thức điều tra của thống lĩnh bình thường không thể tới được.

Đương nhiên cũng có ba loại ngoại lệ.

Thứ nhất, sử dụng chủ thần lực sau đó dùng thần thức điều tra.

Thứ hai là Đại viên mãn thượng vị thần, phạm vi thần thức cực lớn.

Loại thứ ba là linh hồn biến dị thượng vị thần. Đối với cường giả loại này thì đặc thù lớn nhất của họ chính là linh hồn, so với thượng vị thần bình thường thì cường đại hơn không biết bao nhiêu lần. Đương nhiên trình độ linh hồn biến dị cũng có phân biệt, nếu bản thân có hai loại thần lực mà linh hồn biến dị thì xác suất thành công tương đối lớn, tuyệt đại đa số những người linh hồn biến dị đều thuộc loại này. Ví dụ như Áo Lợi Duy Á.

Mà bản thân có ba loại thần lực, linh hồn lại biến dị thì gần như cầm chắc cái chết, trên cả Địa Ngục rộng lớn mới có một người thành công trong việc này. Tuy nhiên linh hồn của bọn họ cường đại không tưởng tượng nổi.

Còn bản thân sở hữu bốn loại thần lực biến dị thành công, vô số năm qua trong vô số vị diện không có một ai thành công. Cũng không ai biết, nếu có bốn loại thần lực mà biến dị thành công thì sẽ ra kết quả như thế nào.

Lâm Lôi đang cầm trong tay chiếc Hoàng quan rách nát, cẩn thận quan sát. Trên Hoàng quan không hề có một tia sáng hay điều gì đặc biệt, nếu bây giờ hắn tuỳ tiện vứt xuống mặt đất thì dù có người đi bên cạnh cũng chẳng ai thèm chú ý.

Bối Bối bên cạnh cũng chăm chú quan sát, một lúc sau ngán ngẩm nói: “Lão Đại, Hoàng quan này có gì đặc thù không vậy? Ta một điểm cũng không nhìn ra, ta thấy nó so với vật phẩm bình thường ở vật chất vị diện chả khác nhau tý nào”.

“Không giống”. Lâm Lôi lắc đầu nói, “Nhưng ta cũng không nhìn ra chỗ nào đặc thù cả”.

Lúc trước Lâm Lôi từng nhờ một cỗ năng lượng kỳ lạ từ Hoàng quan giúp trị liệu thương thế, hơn nữa nó còn từ không gian loạn lưu bay ra, Lâm Lôi tự nhiên không coi đó là vật tầm thường.

“Ta cũng biết là không tầm thường a, có khả năng tồn tại trong không gian loạn lưu đến bây giờ, nếu không phải thần cách vũ khí cũng là chủ thần khí”. Bối Bối nhìn kỹ Hoàng quan, “Có điều từ hình dáng của nó, ta đoán đây là linh hồn phòng ngự chủ thần khí”.

“Nếu thực sự là linh hồn phòng ngự chủ thần khí, thì cũng là một kiện tàn phá chủ thần khí”. Lâm Lôi cười nói.

Nếu chủ nhân của chủ thần khí còn sống, vậy chủ thần khí không thể bị tàn phá! Tàn phá, nói lên rằng linh hồn phòng ngự chủ thần khí không có khả năng bảo vệ chủ nhân trước công kích của đối phương, nên chủ nhân của nó đương nhiên phải chết.

“Bây giờ chỉ có một biện pháp thôi”. Lâm Lôi hơi cúi đầu nói.

“Lão Đại, mau làm thử xem”. Bối Bối thúc giục.

Biện pháp duy nhất chính là - lấy máu nhận chủ.

Lâm Lôi vươn ngón trỏ, tâm ý vừa động, nhất thời một giọt máu tươi thẩm thấu ra ngoài da tay, rơi xuống bề mặt Hoàng quan.

“Hả?” Bối Bối trừng mắt.

“Sao thế này?” Lâm Lôi cũng chau mày.

Giọt máu rơi xuống Hoàng quan, lăn nhè nhẹ trên bề mặt rồi sau đó rơi xuống đất.

“Không hấp thu?” Lâm Lôi cảm thấy nghi hoặc.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Cái thứ này là vật đã có chủ?” Bối Bối nghi hoặc hỏi.

Lâm Lôi chỉ trầm tư trong chốc lát, gật đầu nói: “Có một khả năng, đó là chủ nhân của Hoàng Quan khi chiến đấu tại chiến trường bị giết chết, chủ thần khí bị rơi vào không gian loạn lưu, có điều chủ nhân của nó còn thần phân thân ở bên ngoài nên không cách nào lấy máu nhận chủ".

"Có lý, rất có lý! A, không đúng, lão Đại". Bối Bối đột nhiên kêu lên, "Hoàng quan này đã bị hư hỏng, nhưng không gian loạn lưu không thể làm hư tổn đến chủ thần khí, thượng vị thần thì càng không có cách nào".

Lâm Lôi sửng sốt, Bối Bối nói rất có đạo lý.

Thượng vị thần cho dù chiến đấu mà chết đi, nhưng chủ thần khí của họ thì không bao giờ bị hư tổn, bởi thượng vị thần không thể làm suy suyển chủ thần khí một chút nào.

"Chẳng lẽ chủ nhân của Hoàng quan này chính là chủ thần?" Lâm Lôi phán đoán, "Nó bị hư tổn trong trận chiến giữa các chủ thần giống như Bàn Long giới chỉ của ta?"

"Nếu là chủ thần, vậy người này chắc chắn đã bị hạ bệ". Bối Bối nói, "Nếu một chủ thần đã bị suy sụp như vậy, thì người giết hắn cũng phải là một chủ thần, nhưng khẳng định người đó sẽ không buông tha cho những thần phân thân khác của kẻ bại trận, tiến hành trảm thảo trừ căn. Như vậy Hoàng quan này chắc chắn là vật vô chủ, lẽ ra phải lấy máu nhận chủ được mới đúng chứ".

Lâm Lôi trong lòng cũng đầy khó hiểu.

Bàn Long giới chỉ mình lấy máu nhận chủ thành công, nhưng Hoàng quan này lại không làm được. Tuy nhiên đến giờ tất cả những điều hắn và Bối Bối nói chỉ là dự đoán.

"Bỏ đi". Lâm Lôi lắc đầu, "Bối Bối, không nghĩ ra được thì đừng nghĩ nữa, tóm lại không có cách nào để nhận chủ Hoàng quan này, có lẽ nó không phải chủ thần khí".

“ Tồn tại được trong không gian loạn lưu, không phải chủ thần khí thì là cái gì?” Bối Bối lầm bầm.

Lâm Lôi cùng Bối Bối đều không thể giải thích, theo những tri thức mà họ từng biết, nếu không phải chủ thần khí hay thần cách binh khí mà tồn tại được trong không gian loạn lưu thì chỉ còn thần cách. Về phần những khoáng thạch hay vật chất khác đều lập tức bị huỷ diệt khi rơi vào nơi này.

Không thể tìm hiểu rõ ràng về Hoàng quan, Lâm Lôi chỉ còn cách thu vào không gian giới chỉ, tạm thời không quan tâm tới nó nữa. Sau đó hắn dựa theo kế hoạch đã vạch sẵn, lập tức đắm chìm trong tu luyện. Khoảng cách tới trận chiến cuối cùng còn chừng ba trăm năm, Lâm Lôi hy vọng mình đột phá thành công trong thời gian này.

“Một đao của La Phổ…..”

Lúc chém ra thu liễm đến cực hạn, tới mục tiêu lại bạo phát kinh hồn.

“Một đường quyền của Hắc Mặc Tư…”

Hình ảnh quyền đầu mạnh mẽ vô địch liên tục hiện ra trong đầu Lâm Lôi.

“Đòn lang nha bổng của gã tráng hán áo trắng…”

Lâm Lôi cũng cẩn thận phân tích đòn công kích này...

Những năm gần đây, Lâm Lôi liên tục gặp được rất nhiều đại địa pháp tắc cường giả, như Xích Nham lĩnh chủ, Bá Lặc Lôi…, mỗi cường giả đều tự nghiên cứu ra một tuyệt chiêu cực mạnh cho riêng mình. Lâm Lôi muốn từ các tuyệt chiêu của họ hy vọng tìm ra một chút huyền bí, có thể trợ giúp hắn một phần trong việc đột phá bình cảnh trước mắt. Cứ như vậy, Lâm Lôi không ngừng đắm chìm trong nghiên cứu.

Bối Bối buồn chán nằm dài trong huyệt động, đôi mắt nửa nhắm nửa mở, thỉnh thoảng lại cắn một miếng thuỷ quả. Hắn lúc này đang khống chế một tử thần khôi lỗi ở bên ngoài: “Đã ba năm rồi mà chẳng thấy một cái bóng, những kẻ này thật là một lũ chết tiệt, thực lực yếu một chút đều nhát như chuột. A, không được, ta cũng là chuột mà”.

Bối Bối liếc nhìn Lâm Lôi, lông mày chợt nhướng lên: “Hả?”

Chỉ thấy xung quanh thân thể Lâm Lôi Đại địa nguyên tố không ngừng tụ lại, dần dần lấy hắn làm trung tâm hình thành một quả cầu màu vàng sáng.

“Lão Đại đang làm gì vậy?” Bối Bối cảm thấy khó hiểu.

“Xèo!”

Rất quỷ dị, quang mang hình cầu chợt co lại kịch liệt, từ ba thước đường kính bất ngờ thu súc lại thành một điểm sáng làm cho không gian sinh ra chấn động. Khoảng không xung quanh nhộn nhạo như sóng gợn khiến vách đá trong động bị biến thành bụi phấn, động đá đã bị biến thành một quầng khí lớn.

Lúc này Lâm Lôi chợt mở mắt, trên mặt đầy nét tươi cười.

“Lão Đại, ngươi đã đột phá sao?” Bối Bối dò hỏi.

Lâm Lôi nhìn về phía Bối Bối, gật nhẹ đầu.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 37: Tuyệt Chiêu

Bối Bối ngẩn người ra, lập tức mừng như điên, cầm nửa thủy quả đang ăn dở ở trong tay ném lên trời:" Ha ha, lão đại, ta biết ngươi nhất định sẽ đột phá trong vòng ba trăm năm. Xem ta nói rất đúng không. Lúc này mới ba năm, ngươi đã đột phá bình cảnh rồi!" Dung hợp huyền ảo, càng lên cao càng khó.

Một lần đột phá, cũng đại biểu cho thực lực tăng lên rất nhiều!

" Là đột phá, trước lúc đại quyết chiến đột phá." Lâm Lôi đáy lòng cũng rất kích động, dung hợp ba loại huyền ảo đến dung hợp bốn loại huyền ảo, tăng lên nhiều lắm. Cuối cùng, ở vị diện chiến trường, mình cũng không phải lẩn trốn nữa, gặp phải thống lĩnh có thực lực lợi hại, cũng có thể đánh một trận .

Chính thức không úy kỵ thống lĩnh khiêu chiến, không có nhược điểm rõ ràng. Trước đây, Lâm Lôi linh hồn phòng ngự yếu kém, mà hiện tại linh hồn phòng ngự của hắn xem ra không còn yếu nữa, dung hợp bốn loại huyền ảo phối hợp với thiên phú Long ngâm, cùng với tàn phá linh hồn phòng ngự chủ thần khí, Lâm Lôi thậm chí còn không thua linh hồn công kích của Lôi Tư Tinh, Mông Đặc La.

Đương nhiên, gặp phải đại viên mãn thượng vị thần, Lâm Lôi vẫn phải chạy trốn. Đừng nói Lâm Lôi, cho dù Lôi Tư Tinh bọn họ trước mặt đại viên mãn thượng vị thần, cũng không có năng lực phản kháng.

" Ta đã sớm nghĩ đến đi đại khai sát giới một hồi, hiện tại lão đại ngươi đã đột phá, chúng ta đi ra ngoài thôi." Bối Bối cực kỳ đắc ý: " Đến địa phương quỷ quái này cũng gần sáu trăm năm, cũng đến lúc để huynh đệ ta phát uy ." Bối Bối đang rất khoái chí .

Lâm Lôi cười, lắc đầu nói: " Không vội."

" Sao lại không vội? Ta thấy cấp bách rồi." Bối Bối cố ý bĩu môi nói:" Thực lực của ngươi tăng lên , còn muốn tiếp tục ở mãi nơi này sao?"

" Không, pháp tắc huyền ảo mặc dù dung hợp thành công, nhưng ta lại chưa nghiên cứu ra chiêu thức công kích của riêng ta." Lâm Lôi cười nói.

Dung hợp pháp tắc huyền ảo, chiêu thức công kích mạnh nhất không giống nhau.

Có người am hiểu khả năng hỗ trợ, có người am hiểu linh hồn công kích, có người am hiểu vật chất công kích, có người am hiểu ẩn nấp, chạy trốn...... Tóm lại, sau khi dung hợp huyền ảo, đều sáng chế tuyệt chiêu của chính mình.

Trước đây---- Lâm Lôi am hiểu nhất là hắc thạch không gian cùng với viên không liệt.

Nhưng hiện tại thực lực Lâm Lôi tăng lên , tuyệt chiêu tự nhiên cần phải thay đổi.

" Sao, nghiên cứu tuyệt chiêu?" Bối Bối cười đùa ngồi vào một bên động quật: " Lão đại, ngươi cứ việc nghiên cứu. Ta ở bên cạnh nhìn, không nói lời nào! Được rồi, nghiên cứu tuyệt chiêu tốn hao thời gian sẽ không quá dài."

" Lòng ta lúc này đã có định hình, hẳn là sẽ rất nhanh thôi." Lâm Lôi cười nói.

Sau đó. Lâm Lôi bắt đầu nghiên cứu tuyệt chiêu, không ngừng thí nghiệm, Lâm Lôi e sợ sẽ phá hư động quật này, cho nên thi triển một hắc thạch lao ngục nhỏ, bản thân hắn ở trong hắc thạch lao ngục không ngừng nghiên cứu. Cho dù năng lượng phát tán, nhiều nhất cũng chỉ phá hỏng bên trong hắc thạch lao ngục.

Hắc ám, không một tia ánh sáng ở trong hắc thạch lao ngục.

Lâm Lôi đứng ở trong đó, trong đầu hiện lên một tưởng tượng một hình ảnh.

" Ngày trước, vật chất phòng ngự bằng mạch động khải giáp, bây giờ nên thay đổi đi một chút......" Trước đây Lâm Lôi không quá coi trọng vật chất phòng ngự, bởi vì khi hắn long hóa, thân thể phòng ngự đủ mạnh. Bất quá hiện tại dung hợp bốn loại huyền ảo, một khi dùng chủ thần lực thi triển tuyệt chiêu phòng ngự, lực phòng ngự là vượt qua thân thể long hóa. Đương nhiên Lâm Lôi không ngại mình có nhiều hơn một tầng phòng ngự.

Trong bóng tối của Hắc thạch lao ngục, Lâm Lôi nghiên cứu không ngừng nghỉ.

" Xèo xèo"

Đại địa thần lực bên ngoài thân Lâm Lôi quay cuồng không ngừng. Trong đầu Lâm Lôi liên tục hiện lên các loại biện pháp, bên ngoài thân đại địa thần lực cũng tùy theo biến ảo không ngừng tạo thành phương thức vận dụng.

Bổn tôn cùng đại địa thần phân thân hợp lực, hao phí mười một ngày, cuối cùng Lâm Lôi nghiên cứu ra tuyệt chiêu phòng ngự mãn ý nhất của mình.

" Áo giáp này, nếu như dựa vào đại địa thần lực tạo ra, uy lực không bằng long hóa thân thể. Nhưng nếu dựa vào chủ thần lực, uy lực sẽ vượt qua thân thể long hóa. Đúng, đại địa thần lực tạo thành khải giáp, cũng vẫn gọi là đại địa khải giáp sao." Lâm Lôi cũng chẳng muốn suy nghĩ nhiều, tùy ý lấy cái tên sau. Rồi lại tiếp tục bắt đầu nghiên cứu linh hồn phòng ngự .

Lâm Lôi rất coi trọng linh hồn phòng ngự. Dù sao linh hồn là căn bản nhất . Ở giữa linh hồn hải dương của Lâm Lôi, lượng lớn linh hồn lực quay cuồng, các biện pháp vận dụng, liên tục được đưa ra thí nghiệm.

Đại địa pháp tắc cực kỳ thâm ảo, đem sáu loại huyền ảo tách ra từng loại và đạt đến đại thành, chỉ là đạt được bề ngoài của đại địa pháp tắc. Dung hợp...... mới thực sự nghiên cứu sâu về pháp tắc.

Giống như đại địa mạch động, đầu tiên là cảm nhận. Nghiên cứu tổng thể đại địa mạch động 256 trọng. Rồi sau đó không ngừng dung hợp, cho đến khi về một trọng. Như vậy mới tính là hoàn toàn hiểu được. Cũng với đạo lý này...... Đại địa pháp tắc phải dung hợp lại thì giải thích mới thấu triệt. Hiện tại, Lâm Lôi dung hợp được bốn loại. Mặc kệ là linh hồn phòng ngự hay vật chất phòng ngự cũng tăng lên theo diện rộng.

" Liên miên không dứt, trước sau liên tục...... linh hồn phòng ngự như vậy là cũng đủ rồi."

Hao phí chín ngày trời, Lâm Lôi tại phương diện linh hồn phòng ngự đạt tới cực hạn của mình. Trừ phi Lâm Lôi có thể ở phương diện lĩnh ngộ huyền ảo tiếp tục tăng lên, nếu không phương pháp vận dụng này xem như đạt tới cực hạn của mình rồi.

" Tổn hao hai mươi ngày, linh hồn phòng ngự, vật chất phòng ngự vận dụng, tất cả đều thành. Hiện tại...... trọng yếu nhất là vật chất công kích ."

Lâm Lôi biết rõ, mình dung hợp bốn đại huyền ảo là đại địa mạch động, thổ chi nguyên tố, lực lượng huyền ảo, trọng lực không gian. Bốn đại huyền ảo này thích hợp nhất với vật chất công kích. Hơn nữa khi mình long hóa, thân thể rất mạnh, không tiến hành vật chất công kích thì quả là lãng phí .

Lúc này, Lâm Lôi bắt đầu đắm chìm vào nghiên cứu tuyệt chiêu công kích.

Tuyệt chiêu công kích vẫn là phức tạp nhất.

Như linh hồn phòng ngự liên quan không nhiều tới phương diện Thổ chi nguyên tố. Vật chất phòng ngự, cũng dính dáng không nhiều tới phương diện trọng lực không gian. Cho nên nghiên cứu lên cao, càng khó khăn, khiến cho thời gian nghiên cứu lâu hơn. Nhưng tuyệt chiêu công kích phải liên quan đến cả bốn phương diện.

Thời gian trôi qua như nước chảy, lặng lẽ trôi qua, đảo mắt Lâm Lôi đã nghiên cứu suốt hai tháng ở trong hắc thạch lao ngục.

Bên trong động.

" Thiết!" Bối Bối vừa nhíu mũi, liếc mắt một cái, hắc thạch lao ngục vẫn tồn tại như trước :" Lão đại còn nói rất nhanh, đã sáu mươi ba ngày, còn chưa có thành công."

Đột nhiên----

Vô thanh vô bốnc , hắc thạch lao ngục trực tiếp được giải phóng, trời đất trở lại bình thường. Chỉ còn lại Lâm Lôi mặc áo màu lam, nhắm mắt đứng ở đó, trong tay vẫn nắm Lưu Ảnh thần kiếm. Hiển nhiên Lâm Lôi không quán nhập thần lực nên có thể thấy rõ lưu ảnh thần kiếm.

" Ha ha!" Bối Bối trực tiếp nhảy lên.

Lâm Lôi cũng mở mắt, mắt nhìn qua, mặt tươi cười.

" Lão đại, thành công sao?" Bối Bối cười đùa nói.

" Đúng, đã thành công ." Lâm Lôi cười gật đầu.

" Uy lực thế nào?" Bối Bối chờ đợi nói.

" Đương nhiên so quá khứ mạnh hơn rất nhiều." Lâm Lôi cười nhạt nói: " Lúc trước, ta thi triển viên không liệt, chỉ là đại địa mạch động và lực lượng huyền ảo dung hợp thôi, bởi vì lúc ấy thổ chi nguyên tố không cách nào áp dụng được vào trong đó. Nhưng hiện tại...... Trọng lực không gian, Thổ chi nguyên tố cũng có thể khế hợp ở trong đó. Hôm nay bốn loại huyền ảo tất cả đều dung nhập trong đó. Một kiếm này, uy lực so quá khứ mạnh hơn mấy chục lần!"

Lâm Lôi rất tự tin, một kiếm trước đây của mình, là ỷ vào thân thể long hóa, mới có thể uy hiếp đến nhân vật thống lĩnh.

Nhưng hiện tại, đơn thuần phương diện huyền ảo, một kiếm của Lâm Lôi so với các thống lĩnh cũng kém chẳng bao nhiêu. Hơn nữa thân thể long hóa, lực lượng mạnh mẽ, cộng thêm Lưu Ảnh thần kiếm. Lâm Lôi đã có tư cách để tự tin.

"Hay, Lão đại, hãy biểu diễn một chút đi, biểu diễn một chút đi nào." Bối Bối hoan hô, hai mắt nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười gật đầu.

" Vào lúc chiến đấu, trước hết ta thi triển hắc thạch không gian, sau đó xuất ra một kiếm này." Lâm Lôi cười triển khai hắc thạch không gian, dẫn lực cường đại tản ra. Đang lúc Lâm Lôi muốn thi triển một kiếm đó, chợt nhìn thấy vầng sáng màu vàng đất của hắc thạch không gian. Lâm Lôi đột nhiên ngây người.

Bối Bối ngẩn người ra, chợt liền nói:" Này, lão đại, ngươi làm gì vậy?"

Lâm Lôi lại như phảng phất không có nghe thấy.

" Lão đại làm sao vậy, không phải nói biểu diễn cho ta xem sao." Bối Bối có chút khó hiểu.

" Ha ha......"

Lâm Lôi rồi đột nhiên cười ha hả.

" Lão đại, làm sao vậy. Ngươi làm sao vậy?" Bối Bối liền nói.

" Thì ra ta cũng có thể làm được. Ta cũng có thể làm được như vậy! Ta thật ngu ngốc, rất ngu ngốc." Lâm Lôi vẻ mặt mừng như điên.

" Lão đại?" Bối Bối lập tức gọi.

Lúc này Lâm Lôi mới nhớ tới Bối Bối, quay đầu lại cười nói:" Bối Bối, vừa rồi ta đột nhiên có một ý nghĩ, cho nên mới có chút kích động mà thôi."

" Có chút suy nghĩ à?" Bối Bối cau mày.

" Ừ!" Lâm Lôi gật đầu cười nói," Ngươi chắc còn nhớ, lúc đại viên mãn thượng vị thần Bái Ách công kích ngươi không? Là trói buộc hành động của ngươi. Đúng không?"

" Đúng vậy." Bối Bối nhớ lại cảnh lúc trước, liền cảm thấy vô lực: " Hắn công kích như vậy, ta cảm thấy cả không gian đều đè nén ta, tốc độ của ta chợt giảm đi. Kỳ thật ta vẫn hành động , chỉ là tốc độ bị chậm lại nhiều lắm, so với hắn chậm hơn mười lần. Chậm hơn nhiều như vậy, lúc chiến đấu, căn bản là để cho người khác giết."

Lâm Lôi nở nụ cười:" Vừa rồi Ta thấy hắc thạch không gian, đột nhiên nhớ tới, có lẽ ta cũng có thể làm cho địch nhân cảm giác được cả không gian đè nén hắn, làm cho hắn như con cá rơi vào bùn, tốc độ giảm đi."

"Sao?" Bối Bối khó hiểu: " Lão đại, hắc thạch không gian của ngươi, phương hướng dẫn lực đều là về một phía, làm sao có có thể đè ép người?"

Đích xác, phương hướng dẫn lực của hắc thạch không gian, hoặc là hướng lên, hoặc là hướng xuống, hoặc là bài xích, hoặc là hấp dẫn về hướng Lâm Lôi.

Chỉ một phương hướng!

Giả sử dẫn lực hướng xuống phía dưới, quân địch lâm vào trong đó. Nếu như đối mặt với một kiếm Lâm Lôi, mặc dù phi hành hướng lên là khó nhất, nhưng quân địch hoàn toàn có thể chui vào dưới nền đất. Cho dù không cách nào chui vào dưới nền đất, di động xung quanh sẽ bị lực cản cũng không lớn.

Không giống như không gian trói buộc.

Bốn phương tám hướng các phương hướng đè ép lại, chèn ép ở tất cả phương hướng. Như vậy mặc kệ di động như thế nào, cũng gặp phải lực cản kinh người. Cũng giống như nhốt vào lồng giam.

" Ha ha......" Lâm Lôi đột nhiên cười rộ lên: " Bối Bối, cảm giác trói buộc như vậy, tại Tử Tinh sơn mạch, ta từng cảm nhận qua."

Lâm Lôi còn nhớ rất rõ ràng, tại Tử Tinh sơn mạch thi triển địa hành thuật, bên trong lòng núi gặp phải Lôi Tư Tinh. Rồi sau đó Lâm Lôi bị nhốt vào tử tinh không gian, áp lực cực mạnh đè ép Lâm Lôi, thậm chí đầu khớp xương còn bị gãy, máu tươi đều thẩm thấu ra. Đó là bốn phương tám hướng tất cả đều đè ép!

" Hiện tại một kiếm của ta, chỉ tương đương các đại địa pháp tắc cường giả khác, chỉ đơn giản là dẫn lực. Hiện tại ta muốn làm cho hắc thạch không gian không lấy ta làm trung tâm, mà là dung nhập vào một kiếm này." Lâm Lôi biết điều này rất khó!

Nếu như Lâm Lôi không biết được nguyên lý của Tử Tinh không gian, mà chỉ biết dựa vào hắc thạch thi triển hắc thạch không gian, như vậy căn bản không có khả năng làm cho tử tinh không gian dung nhập vào nhất chiêu này.

Dù sao hắc thạch là đang ở trong cơ thể Lâm Lôi, nhất định, nếu như Lâm Lôi dựa vào hắc thạch, như vậy trọng lực không gian chỉ biết lấy Lâm Lôi làm trung tâm.

Nhưng Lâm Lôi đối hắc thạch không gian đã có nghiên cứu rất kỹ.

Lúc đầu tại Tử Tinh sơn mạch năm trăm năm, Lâm Lôi đối với phương pháp vận chuyển 108 đạo thần lực đều hiểu rõ. Mặc dù không lợi hại bằng Hắc thạch tự thân vận chuyển, nhưng có kém cũng không tính là quá lớn.

" Bối Bối, ngươi chờ xem. Chờ ta nghiên cứu ra một chiêu này! Lúc chiến đấu, khi một kiếm của ta tới gần đối phương, đối phương sẽ chịu khổ, ốn phương tám hướng đè ép, trói buộc! Cho dù không bằng Bi Ách, nhưng chắc là sẽ kém không nhiều lắm." Lâm Lôi rất muốn kiểm chứng uy lực của một chiêu này.

Lúc này Lâm Lôi một lần nữa thi triển hắc thạch lao ngục, tiến vào trong đó cẩn thận nghiên cứu một chiêu này.

Bởi vì một chiêu này, lấy quân địch làm trung tâm tiến hành đè ép. Cho nên không cách nào dựa vào hắc thạch, chỉ có thể dựa vào chính mình!

Hơn nữa......Lâm Lôi còn muốn một chiêu này kết hợp hoàn mỹ với một kiếm của mình.

Lúc này, nghiên cứu tốn rất nhiều thời gian, Bối Bối chỉ nghe được vách tường của Hắc thạch lao ngục không ngừng chấn động, may là Lâm Lôi có ngăn cách âm thanh.

Trong hắc thạch lao ngục.

Đắm chìm vào nghiên cứu, Lâm Lôi quên mất thời gian.

" Vèo!"

Lâm Lôi xuất ra một kiếm vô cùng đơn giản, vẫn là Lưu Ảnh thần kiếm nhưng bắn ra quang mang màu vàng đất, một kiếm xuất ra, nhất thời nơi trường kiếm hướng tới, hình thành một hình cầu màu vàng đất đường kính gần ba thước. Theo Lưu Ảnh thần kiếm đâm ra, hình cầu màu vàng đất chợt kịch liệt thu nhỏ lại.

" Oanh!"

Vỡ nát, chết chóc.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả alonestar đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 38: Thốn Địa Xích Thiên

Không gian này trói buộc quân địch, cũng có thể tùy tâm phóng to thu nhỏ, một chiêu này rốt cục cũng thành công.” Lâm Lôi tự đáy lòng mừng như điên.

Một kiếm này lực lượng so với trước tương đương, khác biệt duy nhất là có thêm sự trói buộc, đè ép! Cái này khiến đối thủ bó tay bó chân, thậm chí không thể ngăn cản một kiếm của Lâm Lôi.

Hắc thạch lao ngục tiêu tán, Bối Bối lập tức quay đầu nhìn lại, rồi đi tới cười nói:”lão Đại, nghiên cứu một chiêu này, ngươi đã mất gần nửa năm, mau thử xem uy lực thế nào?”

“Được, để ta thử xem ra sao.” Lâm Lôi cũng có chút mong chờ.

“Cứ xuất toàn lực nhé, phòng ngự của ta ngay cả đại viên mãn thượng vị thần cũng không sợ, ngươi cứ việc thẳng tay.” Bối Bối ngẩng cao đầu đứng đó nhìn Lâm Lôi, nháy mắt mấy cái.

Lâm Lôi cũng biết Bối Bối phòng ngự kinh người, gật đầu nói: “Tốt lắm, bất quá tam thời không cần long hóa. Ngươi thử xem nhé, có thể sử dụng vũ khí dể ngăn cản một kiếm này của ta.” Lâm Lôi nói, trong tay liền xuất hiện Lưu Ảnh thần kiếm. Bối Bối lậtt tay, trong tay liền xuất hiện một thanh chủy thủ.

“Đến đây đi.” Mắt Bối Bối tỏa ánh sáng, hắn tập trung chú ý, nhìn chằm chằm vào Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi.

“Bốp!”

Lưu Ảnh thần kiếm trong tay biến thành trong suốt, phóng tay đâm tới. Bối Bối nhướng mày một cái, hắn rõ ràng nhìn thấy 108 đạo thổ thần lực màu vàng từ Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi phát ra xung quanh, phảng phất như 108 con rồng gầm thét từ các hướng nhằm vào hắn tấn công, còn chưa đợi hắn phản ứng, thổ nguyên tố trong thiên địa cũng nhanh chóng tụ tập, 108 đạo thần lực trong nháy mắt dung nhập vào đại địa nguyên tố, hình thành một cái hình cầu đường kính chừng năm thước, đem Bối Bối vây vào trong đó.

“Lực trói buộc này ghê gớm thật.” Bối Bối cảm thấy áp lực cực mạnh.

Dẫn lực này có thể làm cho Thất tinh ác ma cũng khó chống lại, bốn phương tám hướng cùng đè xuống. Bối Bối cũng cảm thấy khó chịu.

Lưu Ảnh thần kiếm, vô ảnh vô hình.

Có thể tạo ra một không gian chèn ép, không gian này lại nhằm Bối Bối ép tới.

“Sao?” Bối Bối thần thức rõ ràng thấy được Lưu Ảnh thần kiếm đâm tới, hắn lập tức vung tay, dụng thần cách chủy thủ ngăn cản, “Lực trói buộc đúng là phiền toái.” Bối Bối cảm giác như có sợi dây trói buộc tay chân hắn, tốc độ giảm đi rất nhiều.

“Vèo!”

Một kiếm đâm vào giữa ngực, Bối Bối thân thể chấn động mạnh.

“Thế nào, Bối Bối?” Lâm Lôi cười thu kiếm.

“Lực trói buộc thật cường đại.” Bối Bối gật đầu khen:”Mặc dù không kinh khủng bằng Bái Ách, nhưng so với dẫn lực theo một hướng, trói buộc lớn hơn rất nhiều.”

Lâm Lôi cũng phát hiện ra, vừa rồi thần cách chủy thủ của Bối Bối căn bản không ngăn cản một kiếm của mình.

Cao thủ giao chiến, bình thường đều dùng vũ khí ngăn cản vũ khí của đối phương, nếu dụng thân thể ngạnh kháng, ngoại trừ một ít người, còn những thống lĩnh bình thường không làm nổi.

“Nhưng uy lực thế này còn chưa đủ gãi ngứa cho ta.” Bối Bối hi hi cười nói, Lâm Lôi không khỏi dở khóc dở cười: “Bối Bối, là ta chưa Long hóa! sau khi Long hóa, lực lượng bản thân tăng lên nhiều, uy lực chắc chắn lớn hơn. Đương nhiên …… cho dù như vậy, cũng không thể gây thương tổn được ngươi.” Lâm Lôi cũng tự hiểu được bản thân mình.

Bối Bối cười hắc hắc: “Ta đùa thôi, lão Đại, ngươi định gọi chiêu này là gì?”

“Đem một người trói buộc trong một cái tiểu thiên địa, làm cho hắn không cách nào né tránh một kích này của ta…… ân, gọi là Thốn địa xích thiên đi.” Lâm Lôi đặt tên cho một kiếm cực mạnh này của hắn.

Thốn địa xích thiên!

Lâm Lôi tự hỏi, dưới trạng thái long hóa, một kiếm của mình so với các thống lĩnh cũng thuộc loại khá. Nếu có thêm lực trói buộc, chiêu này so với các thống lĩnh cũng thuộc vào loại đỉnh cấp. Nếu chỉ tính riêng lực công kích, không bằng người khác sử dụng chủ thần khí. Nhưng chiêu này của Lâm Lôi…… cũng làm cho người khác khó có thể ngăn cản.

Cũng giống như Lang nha bổng của Ô Mạn, uy lực cực đại! Lâm Lôi nếu dùng binh khí ngăn cản cũng chỉ miễn cưỡng chống đỡ. Nếu Ô Mạn cũng giống như một chiêu này của Lâm Lôi, sinh ra lực trói buộc cực mạnh làm cho Lâm Lôi không kịp ngăn cản, sợ rằng một bổng cũng giết chết Lâm Lôi.

“Bối Bối. Bây giờ chúng ta cũng nên đi ra ngoài xem một chút.” Lâm

Lôi cười cười nói.

Nơi này quanh năm không có ánh mặt trời, không có ấm áp, chỉ có vô tận gió lạnh thét gào, Lâm Lôi, Bối Bối hai người lặng yên di chuyển tại vị diện chiến trường. Bất quá bọn họ di chuyển bảy ngày liền nhưng cũng không gặp được người nào. Hiển nhiên tại vị diện chiến trường, lượng người càng ngày càng thưa thớt.

“Lão Đại, ngươi xem, phía trước tựa hồ có nhân ảnh.” Bối Bối đột nhiên nói.

Lâm Lôi cẩn thận nhìn về phía trước, bóng người nọ cách nơi này cũng chừng vài dặm, bởi vì bóng người lẫn trong đám cỏ dại tươi tốt dập dờn theo gió khiến Lâm Lôi nhìn không rõ.

Một lát sau - -

“Là hắn!” Lâm Lôi dở khóc dở cười.

“Dĩ nhiên là Hắc Mặc Tư.” Bối Bối cũng sững sờ. Bọn họ nhớ rất kỹ Hắc Mặc Tư phòng ngự, công kích đều mạnh đáng sợ, hơn nữa lại có linh hồn phòng ngự chủ thần khí đúng là nhân vật biến thái. Hắc Mặc Tư này chính là chủ thần sứ giả từ khi còn là hạ vị thần.

“Ha ha, ra là hai người bọn ngươi, đừng trốn.” Tiếng cười to từ xa xa truyền đến.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

“Bối Bối, đợi lát nữa ngươi cứ ở bên cạnh, để ta thử sức cùng người cao to này.” Lâm Lôi ánh mắt như có lửa, máu hiếu chiến trong cơ thể bừng lên.” Mặc dù Hắc Mặc Tư lợi hại, nhưng tốc độ bình thường, cũng không biết công kích từ xa, ta vừa vặn có thể cùng hắn đối chiến, thử xem thực lực của ta bây giờ thế nào.”

“Được.” Bối Bối cười:”lão Đại, ngươi cũng đừng để mất thể diện a, đánh chưa được vài chiêu, lại bỏ chạy.”

Lâm Lôi và Bối Bối, đều đã giao thủ qua với Hắc Mặc Tư, nếu muốn chạy trốn, bọn họ chắc chắn là sẽ chạy thoát.

Thân cao ba thước, cả người giống như sắt thép đã qua tôi luyện, mái tóc vàng rối bời, với mũi hếch và miệng rộng! Đôi mắt màu vàng nhìn chằm chằm Lâm Lôi, Bối Bối hai người, người này chính là Hắc Mặc Tư. Hắc Mặc Tư chau mày hầm hừ : “Các ngươi hai người thật là can đảm, lần trước để các ngươi chạy mất, lần này nhìn thấy ta mà còn dám ở lại.”

“Hắc Mặc Tư, lần này ta có chút tiến bộ, lại muốn mời ngươi chỉ điểm một phen.” Lâm Lôi mỉm cười nói.

“Chỉ điểm?” Hắc Mặc Tư sờ sờ cái mũi hếch, há miệng rộng để lộ ra hàm răng vàng óng: “DDể ta chỉ điểm các ngươi, nhưng ta lại muốn lấy mạng của các ngươi.”

“Không phải chỉ điểm cho hai người chúng ta, mà là chỉ một mình ta thôi.” Lâm Lôi khẽ cười nói: “Nếu Hắc Mặc Tư ngươi thật sự muốn tính mạng của ta, cứ tới mà lấy.”

Hắc Mặc Tư nhướng mày, thầm nghĩ: “Tên tiểu tử này muốn chết à? Mặc kệ, hắn muốn chết không thể trách ta.” Hắc Mặc Tư không hề nói nhảm nữa, chỉ thấy hắn dậm mạnh chân xuống đất, mặt đất lập tức chấn động mạnh, Hắc Mặc Tư toàn thân tỏa ra vầng sáng màu vàng, giống như một chiến thần màu vàng, lao vào Lâm Lôi.

”Ầm!” Lâm Lôi trong nháy mắt long hóa, đồng thời cũng dậm mạnh chân một một cái, nhưng là tránh né.

“Tốc độ đã tăng lên?” Hắc Mặc Tư thoáng cái đã phát hiện Lâm Lôi có biến hóa, lĩnh ngộ huyền ảo tăng lên, tốc độ của Lâm Lôi tự nhiên cũng tăng lên.

“Bất quá, vẫn chưa đủ!” Hắc Mặc Tư gầm nhẹ một tiếng, hai chân hắn đột nhiên phát ra ánh sáng màu vàng chói mắt.

“Ầm!”“Ầm!” Hắc Mặc Tư đạp như tên bắn xuống đất, nơi mặt đất bị hắn đạp nứt ra nhiều khe sâu, nhưng bởi vì lực lượng quá mạnh mẽ, cũng sinh ra lực phản chấn cực mạnh, khiến tốc độ Hắc Mặc Tư lại tăng lên. Đáp trả lại một chiêu này của hắn là vầng sáng màu vàng đất bao trùm xuống- - Hắc thạch không gian!

Tốc độ của Hắc Mặc Tư lập tức giảm xuống.

Đối với Hắc Mặc Tư, Lâm Lôi biết mình không thể giết được đối phương, lần này cùng đối phương giao chiến, cũng chỉ để làm quen với tuyệt chiêu của mình mà thôi.

“Hắc Mặc Tư, nếm thử một kiếm này của ta đi.” Âm thanh của Lâm Lôi vừa vang lên bên tai Hắc Mặc Tư, Lưu Ảnh thần kiếm đã đâm ra -

Hắc Mặc Tư quay đầu nhìn, hắn chỉ thấy 108 con rồng màu vàng đất hiện ra từ hư không, đồng thời lao về phía hắn. Hắc Mặc Tư cười nhạo:”Kiếm này của ngươi cũng có chút đặc biệt đấy, có thể ẩn hình ha ha...” Hắc Mặc Tư thần thức rõ ràng cảm nhận được Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi cực nhanh đâm tới.

Đang lúc Hắc Mặc Tư muốn tung một quyền Ầm kích, đột nhiên hắn cảm giác được lực trói buộc cực mạnh, lực đè ép. Nửa quang cầu màu vàng đất trong suốt đường kính chừng năm thước bao vây lấy hắn.

“Lực trói buộc thật mạnh.” Hắc Mặc Tư nhướng mày.

Hắc Mặc Tư tung quyền, hướng Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi đập tới, phải thừa nhận, thiên phú của Hắc Mặc Tư thật đặc biệt, rất mạnh . Cho dù đã bị dẫn lực cực mạnh như thế, tốc độ nắm đấm của hắn chậm lại, nhưng cũng không nhiều. Rốt cục tại thời điểm cuối cùng, ánh sáng màu vàng bắn ra bốn phía nắm tay hắn đụng với Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi.

“Vỡ!” Uy lực một kiếm của Lâm Lôi rốt cục bộc phát.

Một kiếm của Lâm Lôi cực mạnh - - Thốn địa xích thiên!

“Phù!” không gian vỡ ra một khe nứt.

Lâm Lôi thân hình lắc lư và lùi lại. Thân thể Hắc Mặc Tư cũng run lên, sau đó có chút kinh ngạc, cúi đầu nhìn thoáng qua nắm đấm, da tay trên nắm đấm như kim loại cũng đứt, một dòng máu tươi chảy ra, nhưng ngay sau đó rất nhanh chóng liền lại.

Lâm Lôi đứng cách đó không xa, trong lòng rất mừng rỡ.

Lần trước nắm đấm Hắc Mặc Tư bắn ra chùm sáng màu vàng Ầm kích Lưu Ảnh thần kiếm của mình, khiến long lân bàn tay mình vỡ vụn. Lưu Ảnh thần kiếm phản chấn bổ ngược lại mình.

“Lần đó chỉ là chùm sáng màu vàng. Mà lúc này, là trực tiếp cùng nắm tay của hắn đánh, uy lực mạnh hơn mấy lần, mà cũng chỉ cảm giác thấy bàn tay tê dại. Nếu gặp lại Ô Mạn, ta ngăn cản lang nha bổng của Ô Mạn, cũng sẽ không chật vật như vậy.” Lâm Lôi tự tin lên nhiều.

“Hơn nữa, một kiếm toàn lực của ta cũng có thể làm cho không gian ở vị diện chiến trường nứt ra.” Lâm Lôi tự đáy lòng mừng rỡ.

Hắc Mặc Tư ngẩng đầu, trầm trọng nhìn Lâm Lôi: “Ngươi mạnh lên rất nhiều, có khả năng đả thương được ta.” Hắc Mặc Tư cũng biết, hắn vận dụng huyền ảo nên nắm đấm của hắn có uy lực đương nhiên cực mạnh. Ngay cả da tay cũng bị đứt, nếu một kiếm này đâm trúng thân thể hắn cho dù vị trí nào, đích xác có thể làm hắn bị thương.

“Bất quá ngươi vẫn chưa chính thức bị thương, phải không?” Mắt Lâm Lôi sáng lên:”Như vậy ngươi cũng đáng để ta dùng lại một kiếm này!”

Thân thể Lâm Lôi đột nhiên biến mất tại chỗ, chỉ thấy một tàn ảnh hướng Hắc Mặc Tư vọt tới.

“Ầm!”“Ầm!”……

Hai người liên tục va chạm, liên tục giao thủ, thân hình Lâm Lôi giống như ảo ảnh không ngừng di động, lui về phía sau, tiến tới phía trước! Mà Hắc Mặc Tư đứng yên tại chỗ, phàm là Lâm Lôi công kích, hắn chỉ sử dụng hai nắm dấm để ngăn cản. Mỗi một lần giao thủ, Lâm Lôi đều bị phản chấn bắn ngược trở về.

Cả Hắc Mặc Tư và Lâm Lôi đều chưa có ai sử dụng chủ thần lực.

“Lão Đại, cố gắng lên.” Bối Bối ở bên cạnh cổ vũ.

Lâm Lôi cũng cảm giác được Hắc Mặc Tư rất mạnh :”Hắc Mặc Tư này có lực lượng thật sự quá mạnh mẽ, gọi là sức mạnh vô địch cũng không quá đáng! Dưới lực trói buộc, đè ép của ta, hắn vẫn có thể miễn cưỡng ngăn cản một kiếm của ta.”

Dưới tình huống này, lực phản chấn làm cho bàn tay Lâm Lôi tê dại. Sức mạnh của nắm đấm, thật làm cho người ta run sợ.

“Muốn giết tiểu tử Thanh Long nhất tộc này, chắc chắn không thể.” Hắc Mặc Tư tự đáy lòng thầm nghĩ: “Ta nếu có chủ thần khí công kích! Đã sớm có thể giải quyết tiểu tử này.”

“Này!”

Hắc Mặc Tư đột nhiên gầm lên giận dữ “Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh dùng thanh kiếm đối địch với nắm đấm của ta! Đừng dùng lực trói buộc, đè ép ảnh hưởng đến ta.” Hắc Mặc Tư cũng khó chịu, bị lực đè ép mạnh, uy lực một quyền của hắn căn bản không cách nào phát huy hoàn toàn. Nếu ở trạng thái tốt nhất, đánh ra một quyền Lâm Lôi làm sao có thể ngăn cản dễ dàng như thế.

“Ta cũng không ngu như vậy.” Lâm Lôi cười ha ha nói.

“Ta nghĩ, hai người nên dừng tay đi!” Một âm thanh trong sáng vang lên, đồng thời một cỗ dao động sắc bén cực nhanh truyền lại, trực tiếp Ầm kích lên Lưu Ảnh thần kiếm của Lâm Lôi và nắm tay của Hắc Mặc Tư. Cỗ lực lượng cực mạnh này, khiến cho Lâm Lôi và Hắc Mặc Tư phải lui về phía sau mấy chục thước.

Hai người Lâm Lôi, Hắc Mặc Tư đều quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy cách đó không xa, một nam tử tóc đen, áo trắng nhẹ nhàng lướt tới, lông mày đỏ, đôi mắt thâm thúy không lường được. Lúc này, hắn nhìn quét qua hai người Lâm Lôi, Hắc Mặc Tư một cái.

“A làm sao lại cường giả này tới?” Hắc Mặc Tư sắc mặt đại biến, hắn vốn rất tự tin vào lực lượng của mình, nhưng một kích vừa rồi cũng khiến hắn phải lui về phía sau.

“Lôi Lâm tiên sinh!” Lâm Lôi không khỏi sợ hãi lẫn vui mừng nói.

“Thanh Hỏa?” Bối Bối khó có thể tin nhướng mày.

Người này chính là Thanh Hỏa Lôi Lâm.

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả alonestar đã tham gia dịch Bàn

Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 39: Thanh Hỏa

Lôi Lâm tiên sinh?" Mặc dù Lâm Lôi vui mừng lẫn sợ hãi nhưng cũng nghi hoặc. Năm đó từng được Thanh Hỏa chỉ điểm qua, lúc ấy, trong mắt mình Thanh Hỏa rất mạnh, nhưng nguyên nhân chủ yếu là năm đó mình quá yếu: " Hôm nay trong tầng lớp thống lĩnh ta cũng được xem là khá! Hơn hẳn các thống lĩnh bình thường. Nhưng một kích vừa rồi của Lôi Lâm tiên sinh, thực lực của hắn rốt cuộc đã đạt tới cấp độ nào?"

Lâm Lôi không biết, một kích đó là Thanh Hỏa tiện tay công kích, hay là dùng toàn lực!

" Lâm Lôi, Bối Bối, đã lâu rồi không gặp." Thanh hỏa khẽ cười nhẹ nhàng đi tới.

" Ha ha." Hắc Mặc Tư bên cạnh đột nhiên phát ra tiếng cười sang sảng, giống như tiếng sấm ầm vang liên miên không dứt, đôi mắt màu vàng nhìn chằm chằm Thanh Hỏa, ánh mắt nóng cháy, mắt thường cũng thấy được quang mang màu vàng bắn ra: " Thật tốt, là cao thủ! Hắc Mặc Tư ta ở vị diện chiến trường này, mọi người vừa thấy ta từ xa đều lén bỏ đi, khó có thể gặp được một cao thủ, cùng Thanh long nhất tộc tiểu tử này giao chiến thật không thoải mái, không thoải mái, bó tay bó chân ! Thực lực của ngươi xem ra không tồi, đến đây chúng ta tỷ thí!"

Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi ngẩn ra.

" Hắc Mặc Tư này nổi điên rồi sao?" Lâm Lôi chớp chớp mắt.

Nhưng hắn cũng không biết, Hắc Mặc Tư vốn là người thẳng tính, lại thích chiến đấu.

Chỉ thấy Hắc Mặc Tư vừa dứt tiếng, liền động! Bắp đùi sắt thép lấp lánh kim quang hung hăng đạp mạnh xuống mặt đất một cái," Bồng!" Mặt đất chấn động, xuất hiện trăm ngàn khe nứt, chỉ thấy thân hình Hắc Mặc Tư hóa thành một tia chớp kim sắc mờ ảo, trực tiếp hướng Thanh Hỏa lao tới!

"Hảo mãng hán." Thanh Hỏa nhíu cặp lông mày đỏ, nhẹ giọng cười nói.

Áo bào trắng như tuyết, Thanh Hỏa đứng tại chỗ, không né tránh chút nào.

" Ầm!" Hắc Mặc Tư đùi phải lóeánh sáng màu vàng. Phảng phất như một tảng thiên thạch lao vào Thanh Hỏa. Một cước đá ra, đất trời rung chuyển, không gian uốn khúc, xuất hiện hơn mười khe nứt vặn vẹo.

" Tốt! Một cước thật đáng sợ." Lâm Lôi biến sắc.

" Lão đại, mới vừa rồi hắn đánh với ngươi, có lợi hại như vậy đâu." Bối Bối nói.

Nhưng Lâm Lôi biết, mình dựa vào không gian dẫn lực đè ép, khiến cho Hắc Mặc Tư không thể phát huy toàn bộ thực lực. Nếu không Hắc Mặc Tư trời sinh lực lượng đáng sợ, mình không có khả năng liên tục va chạm.

" Bối Bối! Nhìn kỹ Lôi Lâm tiên sinh tiếp chiêu như thế nào." Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào trận đại chiến, không lơ đễnh chút nào.

Ngay cả Bối Bối cũng nhìn rất tập trung.

" Không tồi." Thanh Hỏa vẫn đứng tại chỗ, rất quỷ dị, bóng cước màu vàng xuyên thấu qua thân thể Thanh Hỏa.

Thân ảnh Thanh Hỏa tiêu tán, xuất hiện ở cách xa ba thước.

" Thuấn di?" Lâm Lôi biến sắc: " Không, là tốc độ! Tốc độ kinh người, có thể so với tốc độ của Bái Ách! Đối mặt với Hắc Mặc Tư một cước toàn lực, cũng dám để đến thời điểm cuối cùng mới né tránh, tốc độ này quả thực......" Đây là lần thứ hai Lâm Lôi thấy loại tốc độ đáng sợ này.

Hắc Mặc Tư một cước thất bại. Nhưng lại quát lên một tiếng lớn:" Tốt!" Đồng thời, phần eo tráng kiện của Hắc Mặc Tư đột nhiên xoay chuyển.

Thân thể đồng bộ xoay tròn như gió cuốn, cước ảnh kim sắc cũng xoay tròn, dường như không chút nào chậm lại, tiếp tục hướng thanh hỏa đá vào. Thanh hỏa trên mặt như trước lộ vẻ tươi cười thản nhiên, không chút căng thẳng hay hoảng sợ.

" Xoát! Xoát!"

Trong mắt Lâm Lôi, Bối Bối, Hắc Mặc Tư, thân ảnh Thanh Hỏa tựa như là đang thuấn di, liên tục xuất hiện vài thân ảnh, mới đó đã ở ngoài trăm thước, đứng bình thản trên mặt đất bằng.

" Lão đại. Thanh Hỏa này, tốc độ rốt cuộc là sao đây? Ẩn chứa huyền ảo nào vậy?" Bối Bối khó hiểu.

Lâm Lôi tu luyện hỏa nguyên tố pháp tắc, cũng có cơ sở nên hiểu rõ: " Hỏa hệ cùng phong hệ không giống nhau. Thân hình Bái Ách mờ ảo, tốc độ cực nhanh, giống như gió vô hình vô tướng, còn Lôi Lâm tiên sinh lại khác. Ngươi xem Lôi Lâm tiên sinh thật giống với hỏa, cuồng bạo, mãnh liệt phát ra! Tốc độ Lôi Lâm tiên sinh không có gì mờ ảo, mà là một loại bộc phát! Tốc độ trong nháy mắt bộc phát đến mức tận cùng, thậm chí cả ngươi và ta đều cho rằng hắn thuấn di."

Lâm Lôi sợ hãi than mãi không thôi.

Tốc độ nhanh đến như thế, chỉ dựa vào chiêu này, Thanh Hỏa coi như là thượng đẳng trong tầng lớp thống lĩnh.

" Ngươi... ngươi làm gì vậy?" Hắc Mặc Tư phẫn nộ, gào lên: " Chỉ biết né tránh thôi sao? Thật mất hứng. Hắc Mặc Tư ta thấy ngươi có tài mới cùng ngươi động thủ. Có bản lãnh hãy trực diện va chạm cùng ta!" Hắc Mặc Tư ở một bên không, cam lòng quát, hắn hiển nhiên biết rõ tốc độ còn xa mới bằng người trước mặt.

Thật ra Hắc Mặc Tư cũng cảm thấy chán nản và tức giận. Hắn công kích rất mạnh, phòng ngự rất mạnh, thế nhưng tốc độ lại kém, hơn nữa không am hiểu công từ xa.

Cho nên rất nhiều cường giả gặp phải Hắc Mặc Tư, đều bỏ chạy từ xa. Một lần hai lần như vậy, trăm ngàn lần đều như vậy. Cho nên Hắc Mặc Tư vô cùng chán ghét kiểu dựa vào tốc độ né tránh.

" Người này cũng thú vị thật." Trên mặt Thanh Hỏa vẫn như trước hiển lộ vẻ tươi cười.

" Thú vị cái rắm!" Hắc Mặc Tư ngẩng đầu quát:" Tiểu tử, có bản lãnh cùng Hắc Mặc Tư ta trực tiếp đối chiến." Vừa nói hai nắm tay Hắc Mặc Tư như hai bao cát đột nhiên đấm mạnh vào nhau,"Bốp" một tiếng giống như núi lở đất sụt, cú đánh đáng sợ khiến không gian giữa hai nắm xuất hiện khe nứt.

" Tiểu tử, ngươi không dám sao?" Hắc Mặc Tư ngẩng đầu nói.

Thanh Hỏa thân hình cũng bình thường, nhưng Hắc Mặc Tư thân cao ba thước, gọi Thanh Hỏa là tiểu tử cũng là hợp lý.

" Ha ha......"

Thanh Hỏa không khỏi nở nụ cười: " Đến vị diện chiến trường lâu như vậy, ta cũng chưa hề ra tay. Cũng tốt, hôm nay cũng nên hoạt động một chút...... Đến đây đi!" Thanh Hỏa nói xong," Ầm!" một tiếng, hỏa diễm mơ hồ bùng lên bao trùm toàn thân Thanh Hỏa, dưới cặp lông mày đỏ, đôi mắt cũng bộc phát ra những tia sáng đỏ hồng.

Giống như chiến thần trong lửa đỏ!

" Hay!" Hắc Mặc Tư cười lên ha hả, nói xong rất nhanh hướng Thanh Hỏa lao tới, dưới bước chân hắn mặt đất rung lên như xảy ra động đất.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người đứng ở một bên chăm chú nhìn.

" Lão đại, ngươi nói ai sẽ thắng? Hai người bọn họ trực tiếp đối chiến, ai sẽ thắng?" Bối Bối truyền âm dò hỏi.

Lâm Lôi lắc đầu nói: " Cũng chưa biết được, dựa theo tin tức tình báo của gia gia ngươi cung cấp, Hắc Mặc Tư này thiên phú dị thường, công kích có thể so với đại viên mãn thượng vị thần! Lôi Lâm tiên sinh nếu như lấy cứng đối cứng cùng hắn, rất khó nói."

Toàn thân Thanh Hỏa bao phủ trong hỏa diễm, lẳng lặng nhìn Hắc Mặc Tư vọt tới.

" Hát!"

Hắc Mặc Tư vẻ mặt dữ tợn gầm nhẹ một tiếng, hữu quyền mang theo lực lượng vô tận. Vận chuyển đại địa pháp tắc huyền ảo, hướng Thanh Hỏa trực tiếp Ầm kích, chỉ nghe thấy " Ầm..", nắm đấm lướt qua, tất cả không gian đều rung động lên.

Trong nháy mắt, nắm đấm đến trước người Thanh Hỏa.

" Hay!" Một tiếng quát vang lên.

Thanh Hỏa vẫn tỉnh táo, nhướng cặp lông mày đỏ, tay phải vốn đang thả xuôi đột nhiên chém ra như tia chớp, Lâm Lôi cùng Bối Bối chỉ cảm giác được một đạo hồng quang chói mắt như mũi nhọn bắn ra, đạo hồng quang này trực tiếp va chạm cùng nắm tay Hắc Mặc Tư ---- quyền đối quyền!

Không một chút kỹ xảo. Hoàn toàn là va chạm trực diện!

"Xèo" nơi hai đấm va chạm, không gian giống như thủy tinh vỡ vụn xuất hiện hơn mười khe nứt!

Hắc Mặc Tư, Thanh Hỏa thân thể cùng có chút chấn động, Hắc Mặc Tư liên tiếp lui về sau ba bước, Thanh Hỏa cũng lui về phía sau một bước.

" Sao?" Lâm Lôi, Bối Bối khiếp sợ trợn tròn hai mắt.

" Đáng sợ, Thanh Hỏa hắn căn bản không hề sử dụng thần khí hay chủ thần khí gì cả." Lâm Lôi chú ý tới nắm tay Thanh Hỏa, nắm tay trắng nõn, trong suốt như bạch ngọc. "Đại địa thần vị diện sau khi đản sanh, hình thành nên một tọa kim sơn triệu vạn năm sau hóa thành Hắc Mặc Tư, thân thể vô cùng mạnh mẽ. Nhưng Thanh Hỏa...... khiến Lâm Lôi kinh ngạc khôn tả.

" Tốt, Hắc Mặc Tư không hổ là Hắc Mặc Tư!" Thanh hỏa mỉm cười than một tiếng.

Hắc Mặc Tư khiếp sợ nhìn Thanh Hỏa, vừa rồi nhìn lại nắm đấm mình, cảm thấy không thể tin nổi: " Làm sao có thể như thế? Sao lại như vậy? Cùng ta trực diện đối chiến, mà vẫn chiếm thượng phong?" Hắc Mặc Tư biết rất rõ, vừa rồi nắm đấm hắn cùng nắm đấm người trước mặt giao kích trong nháy mắt, hắn cảm thấy một cỗ lực lượng bén nhọn truyền lại.

Cỗ lực lượng bén nhọn giống như núi lửa bộc phát, mạnh mẽ đánh sâu vào!

Trước cỗ lực lượng bộc phát này, Hắc Mặc Tư cảm thấy hoàn toàn bất lợi, nắm tay cũng phát run.

" Ngươi là ai?" Hắc Mặc Tư trầm giọng nói.

" Ta, ngươi có thể gọi ta là ...... Thanh Hỏa!" Thanh Hỏa mỉm cười nói.

Hắc Mặc Tư cặp mắt trâu mở to thoáng mê muội, khẽ gật đầu phát ra thanh âm như xé gió:"Tốt lắm. Thanh Hỏa, ta nhớ kỹ ngươi ! Cho dù năm đó gặp phải thủy hệ đại viên mãn thượng vị thần Mạt Nhĩ Hào Tư, trực diện đối quyền, ta cũng không bị rơi vào hạ phong. Ngươi...... Rất mạnh!" Nói xong, Hắc Mặc Tư quay đầu rời đi rất nhanh.

Thanh Hỏa khẽ cười nhìn Hắc Mặc Tư rời đi, than một tiếng:" Không hổ danh hạ vị thần đã là cường giả chủ thần sứ giả."

" Lôi Lâm tiên sinh." Lâm Lôi lúc này mới đi lại.

" Lôi Lâm. Ngươi thật là lợi hại a." Hai mắt Bối Bối hai sáng lên, chạy tới," Ngươi làm thế nào trở nên lợi hại vậy, cái gã Áo Đinh trong ngũ đại vương giả của Qua Ba Đạt vị diện ngục giam, thực lực so với ngươi thật kém xa. Được rồi...... Ngươi thực lực tăng lên nhiều như thế, nguyên nhân có phải do ngươi tiến vào Chúng Thần Mộ Địa không vậy."

Thanh Hỏa vốn tên chính là Trát Khắc Lợi Á Tư Lôi Lâm, Thanh Hỏa chỉ là một loại danh hiệu. Ngoại nhân chỉ biết danh hiệu mà gọi. Còn người thân quen, đương nhiên là xưng hô tên.

" Chúng thần mộ địa sao?" Thanh hỏa cười cười: " Coi như có liên quan đi, nhưng cũng không phải là tất cả."

Lập tức Thanh Hỏa quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, cười nói:" Lâm Lôi, đã lâu không gặp, không nghĩ tới ngươi tại phương diện đại địa pháp tắc cũng đã dung hợp bốn loại huyền ảo . Năm đó lần đầu tiên gặp ngươi, ta có cảm giác ngươi ngộ tính không tồi...... Cũng ngờ rằng, bây giờ mới hơn hai ngàn năm, ngươi đã đạt tới vị thế này, đứng trong hàng ngũ thượng vị thần đỉnh phong."

Thống lĩnh nhân vật, đương nhiên có thể xưng là thượng vị thần đỉnh phong.

Đương nhiên, đám người đại viên mãn thượng vị thần, mới chân chính là đỉnh phong.

" Nếu không có Lôi Lâm tiên sinh chỉ đạo năm đó, ta tu luyện có lẽ cũng không nhanh như vậy." Lâm Lôi khiêm tốn nói.

" Tốt lắm, đã lâu rồi không gặp, chúng ta cũng nên ngồi xuống uống chút rượu, tận tình tâm sự." Thanh hỏa khẽ cười nói.

Lâm Lôi đương nhiên không cự tuyệt, cuộc chiến ở vị diện chiến trường này còn gần ba trăm năm nữa mới chấm dứt, thời gian còn nhiều, Lâm Lôi rất vui lòng bồi tiếp Thanh Hỏa. Đồng thời Lâm Lôi cũng thấy có chút khiếp sợ thực lực Thanh Hỏa, trong lòng nghi hoặc:" Dùng tay không cùng Hắc Mặc Tư trực diện đối chiến, vẫn chiếm thượng phong? Chẳng lẽ...... Thanh Hỏa này đã đạt tới đại viên mãn?"

Lâm Lôi biết rõ ràng đại viên mãn tính ra rất ít!

Vật chất vị diện rất nhiều, nhưng vô số năm qua, chuẩn xác mà nói số lượng đại viên mãn thượng vị thần cũng không tới ba mươi người." Chẳng lẽ Ngọc Lan đại lục vị diện của chúng ta, cũng xuất hiện một người?" Lâm Lôi cũng rất mong như vậy. Thanh Hỏa từ trong không gian giới chỉ lấy ra rượu ngon, thức ăn. Những thức ăn này tất cả đều bị đóng băng , đương nhiên lúc này Thanh Hỏa làm tan băng. Lâm Lôi, Bối Bối, Thanh Hỏa ba người liền ngồi xuống, ăn thức ăn, uống rượu ngon, tùy ý đàm luận sôi nổi.

" Không ngờ Lôi Lâm tiên sinh ngươi cũng đến đây." Bối Bối cầm lấy một cái đùi ma long, cắn một miếng to: " Ở vị diện chiến trường này, Lôi Lâm tiên sinh mạnh như vậy, trong vài năm dám chắc giết đi không ít thống lĩnh, ít nhiều được bao nhiêu người a?"

Thanh Hỏa bưng chén rượu, nhấp một ngụm, cười lắc đầu:" Một người cũng không."

" Cái gì? Một người cũng không?" Bối Bối trừng mắt: " Lôi Lâm tiên sinh, không phải chứ, chỉ cần với tốc độ của ngươi lúc trươc, còn có thể ngăn cản được lực công kích đáng sợ của Hắc Mặc Tư. Chỉ hai điểm này, cũng đủ để giết rất nhiều thống lĩnh ! Thống lĩnh gặp phải ngươi, muốn chạy cũng trốn cũng không thoát!"

Với tốc độ của Thanh Hỏa, người khác làm thế nào chạy thoát?

" Chẳng lẽ đến vị diện chiến trường nhất định phải giết chóc?" Thanh Hỏa lắc đầu cười: " Ta đến đây, thứ nhất là bởi vì chưa từng tham gia qua vị diện chiến tranh, tiến vào xem một chút, còn thứ hai thì...... Các ngươi cũng không cần phải hỏi."

Bối Bối biết Thanh Hỏa không muốn nói, cũng không hỏi tới.

Còn Lâm Lôi lại nhịn không được tò mò hỏi:" Lôi lâm tiên sinh, mới vừa rồi tốc độ của ngươi, trong trí nhớ của ta, có thể so sanh với đại viên mãn thượng vị thần Bái Ách kia , mà lực công kích của ngươi, thừa sức ngăn cản Hắc Mặc Tư. Ta muốn hỏi một chút, Lôi Lâm tiên sinh, ở phương diện huyền ảo pháp tắc, có phải ngươi đã đạt tới đại viên mãn?"

Thanh Hỏa ngẩn người ra.

Lâm Lôi liền nói tiếp " Nếu ngươi không thể nói, thì thôi." Lâm Lôi cũng biết, rất nhiều đại viên mãn thượng vị thần đều ẩn tàng thực lực của mình, không công khai. Điều này khiến cho rất nhiều người phán đoán người khác là đại viên mãn thượng vị thần.

" Đối với các ngươi, ta cũng không cần giữ bí mật." Thanh hỏa khẽ gật đầu," Đích xác, hơn ngàn năm trước, ta đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn."

P/s: Các bạn hoan nghênh dịch giả alonestar đã tham gia dịch Bàn Long.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 40: Ý Chí

Thật sự là đại viên mãn!" Cho dù Lâm Lôi có chuẩn bị, nhưng nhịn không được thở ra một hơi.

Đạt tới đại viên mãn có nghĩa là gì? Nghĩa là đạt tới hạng nhất về phép tắc nào đó, đã hoàn toàn lĩnh ngộ. Số lượng người đạt tới đại viên mãn so với số lượng chủ thần còn ít hơn rất nhiều, có thể thấy được để đạt tới cấp độ này đều là phong hoa tuyệt đại. Cần phải có thiên phú kinh người, ngộ tính, vận khí cùng với sự chăm chỉ!

Các phương diện đều không thể thiếu được, khi đó mới có thể tạo nên một đại viên mãn.

Ánh mắt Bối Bối tròn xoe, nhìn Thanh Hỏa hồi lâu, nói không ra lời.

"Vẻ mắt các ngươi sao lại như vậy? Không cần như thế đâu." Thanh Hỏa cười nói.

"Cái gì mà không cần như thế, đại viên mãn đó!" Bối Bối kinh hãi hô lên: "Lôi Lâm tiên sinh, hơn nữa, ở vô số vị diện, đạt tới đại viên mãn phỏng chừng không tới 31 người! Vật chất vị diện hằng hà sa số, vô số năm qua, một vật chất vị diện có khả năng đản sinh một đại viên mãn không? Ngọc Lan đại lục vị diện của chúng ta phỏng chừng chỉ có mình ngươi!"

Thanh Hỏa nở nụ cười, cho dù tâm như nước, nhưng nghĩ đến điều này, hắn nhịn không được có một chút tự hào.

Đạt tới đại viên mãn, thật sự có thể nói là điều mà cả đời hắn tự hào nhất.

"Lôi Lâm tiên sinh, bội phục, thật sự bội phục." Lâm Lôi trong lòng dâng lên nhiệt huyết, khi nào mình mới có thể đạt tới trình độ này?

Thanh Hỏa không khỏi cười cười. Bối Bối đột nhiên lại nói: "lão Đại, gia gia không phải nói, để cho ngươi đạt tới cấp độ của Lôi Lâm tiên sinh, mới cho ngươi đi vào Chúng Thần Mộ Địa sao. A …… đại viên mãn, lão Đại, bao giờ ngươi mới khả năng đạt tới đại viên mãn? Có khác nào nói là sẽ không bao giờ được tiến vào Chúng Thần Mộ Địa."

"Bối Lỗ Đặc đã nói như vậy sao?" Thanh Hỏa rùng mình.

"Đúng vậy, đã nói như vậy." Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.

Trước đây Lâm Lôi còn có ý nghĩ là có thể vào được, nhưng bây giờ biết Thanh Hỏa là đại viên mãn: "Chẳng lẽ muốn mình đạt tới đại viên mãn, mới cho tiến vào Chúng Thần Mộ Địa sao? Biết đến bao giờ đây." Lâm Lôi tự biết rằng để dung hợp, càng về sau, càng tốn thời gian kinh người. Lâm Lôi thậm chí còn hoài nghi, cho dù tốn triệu ngàn năm, chỉ sợ rằng mình cũng khó đạt tới đại viên mãn.

Dù sao rất nhiều người từ đầu tu luyện rất nhanh, có thể đạt tới đến giai đoạn nào đó thì không thể tiến tiếp nữa.

Như tộc trưởng của Thanh Long nhất tốc trong triệu ngàn năm cũng không hề tiến lên, đã đến cực hạn rồi.

"Ha ha ……" Thanh Hỏa cười lắc đầu nói: "Năm đó, ta vào Chúng Thần Mộ Địa, cũng chỉ dung hợp năm loại huyền ảo mà thôi. Ta thấy rằng ý của Bối Lỗ Đặc là chỉ cần Lâm Lôi giống như ta lúc trước, đạt tới dung hợp năm loại huyền ảo là sẽ cho ngươi tiến vào! Không có khả năng là đại viên mãn đâu, nếu như vậy thì rất hà khắc rồi."

Lâm Lôi nghe xong, không khỏi gật đầu. Năm đó, Thanh Hỏa tiến vào, còn chưa đạt tới đại viên mãn.

Bối Bối nói thầm: "Cho dù dung hợp năm loại cũng cần thời gian rất lâu, càng về sau, càng gian nan."

"Gấp làm gì?" Lâm Lôi lãnh đạm, cười nói: "Bối Bối, bây giờ với thực lực ta khi đối mặt các thống lĩnh đã có tự bảo vệ mình. Chờ sau khi vị diện chiến tranh kết thúc, chúng ta quay về Địa Ngục! Đến lúc đó, không còn sự tình trọng yếu, tốn triệu ngàn năm, từ từ tu luyện đi."

Thanh Hỏa mỉm cười khen: "Không sai, không kiêu, không nóng nảy, tu luyện giống như nước chảy thành sông, càng sốt ruột, ngược lại càng khó thành công."

"Chúng Thần Mộ Địa, ta không cần tới lắm." Lâm Lôi cười nói.

Bây giờ, Lâm Lôi đích xác không có gánh nặng gì. Tại vị diện chiến trường nhiều như vậy năm, huy chương thống lĩnh có ba cái, chỉ còn thiếu một huy chương nữa. Hôm nay thực lực tăng lên, Lâm Lôi tin tưởng mình cùng Bối Bối liên thủ, không phải là việc khó để tìm thêm một huy chương. Có thể hoàn thành việc này, mình thật sự thoải mái, có thể an tâm theo đuổi tu luyện tới đỉnh cao.

"Lôi Lâm tiên sinh." Lâm Lôi nhìn Thanh Hỏa, nghiêm nét mặt nói. "Đáy lòng ta vẫn có một nghi hoặc."

"Nói đi." Thanh Hỏa cầm một chén rượu nhỏ, cười lãnh đạm.

"Đối với đại viên mãn thượng vị thần, ta không hiểu lắm." Lâm Lôi nhíu mày nói: "Trong số thống lĩnh không ít người có thiên phú cao, như Lôi Tư Tinh và Lôi Hồng, bọn họ trời sinh lực lượng đều rất mạnh. Hơn nữa về phương diện phép tắc huyền ảo, bọn họ cũng đạt tới cấp độ dung hợp năm loại! Theo đạo lý, bản thân bọn họ phải mạnh mẽ. Hơn nữa dung hợp năm loại, ta cảm giác so với đại viên mãn thì kém không mấy mới phải. nhưng lúc trước, giao thủ cùng Bái Ách, lại phát hiện là chênh lệch quá lớn. Căn bản để mặc cho đối phương đùa bỡn."

"Đúng vậy, Bái Ách quá mạnh rồi, đơn giản là không gian trói buộc, lực trói buộc cũng mạnh đáng sợ." Bối Bối liền nói.

"Nhưng lại có linh hồn công kích, phong hệ vốn là am hiểu vật chất công kích, còn phương diện linh hồn cũng không tính là am hiểu. Mặc dù có khúc nhạc, uy lực rất bình thường, nhưng vì sao Bái Ách thi triển linh hồn công kích, ta không có lực phản kháng, phải rơi vào trạng thái vô tri vô giác." Lâm Lôi rất khó hiểu.

Đúng là đại viên mãn có sự khác biệt.

Phong hệ đại viên mãn, ở phương diện vật chất công kích rất mạnh. Thủy hệ đại viên mãn, ở phương diện phòng ngự rất mạnh. Lúc trước Hắc Mặc Tư đã nói, một vị thủy hệ đại viên mãn thượng vị thần trực diện chiến đấu so với hắn còn kém hơn một chút.

Nhưng Bái Ách thân là phong hệ đại viên mãn, vì sao linh hồn công kích đáng sợ vậy?

Lâm Lôi rất khó hiểu!

"Ha ha ……" Thanh Hỏa nở nụ cười.

"Có gì buồn cười." Bối Bối thầm nói: "Đại viên mãn đích xác mạnh mẽ, biến thái, dương như phương diện nào cũng mạnh mẽ." Đại viên mãn thượng vị thần tu luyện hệ khác nhau, cái am hiểu nhất có lẽ cũng không giống nhau. nhưng cho dù phương diện yếu cũng vượt xa thống lĩnh bình thường, cực kỳ mạnh.

Như thủy hệ đại viên mãn, tại vật chất công kích yếu một chút, giống như lúc trước chiến đấu với Hắc Mặc Tư.

"Đại viên mãn vốn không có nhược điểm." Thanh Hỏa lãnh đạm cười.

Lâm Lôi, Bối Bối lập tức lỗ tai dựng thẳng lên, cẩn thận nghe. Loại chuyện này do bản thân đại viên mãn nói, làd đáng tin nhất.

"Bất kể phương diện nào, đại viên mãn cũng rất mạnh! Nguyên tố hệ, quy tắc hệ không giống nhau cũng chỉ là làm cho đại viên mãn các tại nào đó cùng lúc cực mạnh mà thôi. Ví dụ như ta, cực mạnh là linh hồn công kích! Kỳ thật, đại viên mãn ở các phương diện đều cũng mạnh mẽ, điều này liên quan đến một bí mật." Thanh Hỏa nói.

"Bí mật?" Lâm Lôi, Bối Bối kinh ngạc.

"Đúng vậy!" Thanh Hỏa thở dài: "Lâm Lôi, chuyện này có thể nói cho các ngươi nghe. bất quá ...... bất kể đại viên mãn ta, hay bản thân đại viên mãn khác đều là bí mật, các ngươi cũng không thể truyền ra ngoài."

"Đương nhiên." Lâm Lôi, Bối Bối đều gật đầu.

Thanh Hỏa khẽ gật đầu, rồi sau đó nói: "Năm đó, hỏa hệ phép tắc của ta đã dung hợp sáu đại huyền ảo thành một chỉnh thể, đạt tới bình cảnh! Chỉ thiếu một bước là đạt tới đại viên mãn. Khi đó, thực lực của ta cũng xem như rất mạnh. Khi ta hoàn thành bước cuối cùng, đạt tới đại viên mãn. Ngươi có biết ...... thực lực hơn kém nhau bao nhiêu không?"

Lâm Lôi lắc đầu nói: "Không rõ lắm. bất quá bình thường đột phá bình cảnh, thực lực gia tăng sẽ không nhiều quá."

"ta hoàn thành bước cuối cùng, nhưng lại có cảm giác lột xác!" Thanh Hỏa thở dài: "Bản chất chính là lột xác nhờ trời đất hợp tại một chỗ !"

"Trời đất hợp tại một chỗ?" Lâm Lôi, Bối Bối kinh ngạc.

"Tin tưởng các ngươi cũng biết, thượng vị thần bình thường, đúng là lại lợi hại. Nếu như không phải đại viên mãn. một khi chọc phải chủ thần, chủ thần chỉ cần một ý niệm, lập giết được bọn họ. Nhưng ngoại lệ có một loại thượng vị thần là đại viên mãn! Ý chí của chủ thần cũng không giết được đại viên mãn thượng vị thần!" Thanh Hỏa cười nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu, hắn biết sự tình này.

"Vì sao vậy?" Thanh Hỏa cười nói: "Điều này liên quan đến bí mất của đại viên mãn! Đạt tới đại viên mãn, trong nháy mắt đã lột xác."

Lâm Lôi, Bối Bối đều cẩn thận lắng nghe.

"Đạt tới đại viên mãn, chỉ là trong nháy mắt!" Thanh Hỏa tựa hồ có cảm giác giống như năm xưa: "Một loại thiên địa phép tắc kỳ lạ dung nạp linh hồn của ta! Linh hồn ta tăng vọt, lột xác về chất. Chờ lột xác xong, ta mới biết đại viên mãn đáng sợ." Thanh Hỏa nở nụ cười.

Bản chất linh hồn tăng lên? Lâm Lôi kinh ngạc.

Từ hạ vị thần đến trung vị thần, đến thượng vị thần. Mỗi lần linh hồn đều tăng lên. Nhưng không ngờ, đạt tới đại viên mãn, linh hồn cũng tăng lên.

"Lần linh hồn lột xác này, thiên địa phép tắc cho đại viên mãn chúng ta lợi ích!" Thanh Hỏa mỉm cười nói: "Đó là ý chí ẩn chứa thiên địa quy tắc! Đại viên mãn là người mạnh là nhờ vào ý chí!"

Lâm Lôi kinh ngạc.

Mỗi người đều có ý chí, nhưng thượng vị thần bình thường có ý chí đều tồn tại hư vô , không ẩn chứa tính chất công kích. "Ý chí của đại viên mãn ẩn chứa thiên địa quy tắc sao?" Lâm Lôi nhịn không được nói.

"Đúng vậy!" Thanh Hỏa cười nói: "Kỳ thật, uy lực huyền ảo của bản thân tăng lên cũng có hạn mà, nhưng bình thường chúng ta công kích, một khi dung hợp với ý chí của chúng ta, uy lực tăng lên một mức đáng sợ! Đây là một loại quyền uy! Trời đất ban cho quyền lực này! Chúng ta có thể chống lại ý niệm của chủ thần là ỷ vào điều này!"

Lâm Lôi, Bối Bối có chút hiểu được.

Bọn họ đã nghe nói qua, ý chí chủ thần không thể chống lại, chủ thần lực không chỉ thù. Chủ thần lực ẩn chứa ý chí của chủ thần thì uy lực vô cùng mạnh mẽ. Điều đáng sợ nhất của chủ thần là ý chí của bọn họ.

"Thật giống như một hoàng đế! Hắn không cần động thủ, chỉ cần một mệnh lệnh của hắn, lập tức làm cho rất nhiều người đầu người rơi xuống đất. Đối với nhân loại bình thường mà nói, ý chí của hoàng đế là không thể chống lại!" Thanh Hỏa cười nhạt nói: "Đây là quyền uy, ý chí của hắn là lực lượng! Ý chí của thượng vị thần bình thường không ẩn chứa lực công kích. Nhưng đại viên mãn thượng vị thần đã có quyền lực như vậy. Quyền lực này được trời đất ban cho!"

Lâm Lôi, Bối Bối đã sáng tỏ thông suốt.

Trời ơi!

Thì ra là như vậy, ý chí? Trong vô số thượng vị thần, đại viên mãn thượng vị thần thật giống như là hoàng đế cao cao tại thượng. Ý chí đại viên mãn thượng vị thần chính ẩn chứa thiên địa quy tắc. Đại viên mãn thượng vị thần bình thường công kích đều cũng ẩn chứa uy lực cường đại tới cực điểm!

"Khó trách! Bái Ách tùy tiện động thủ, làm cho bốn chúng ta bị trói buộc." Bối Bối thở dài: "Một kích bằng tay không phải vượt qua công kích của chủ thần khí."

"Còn ý chí chủ thần?" Bối Bối liền nói: "so với đại viên mãn thượng vị thần mạnh hơn nhiều không?"

"Mạnh hơn rất nhiều!" Thanh Hỏa cười nói: "Có đạo lý giống nhau! Các chủ thần có được chủ thần cách, cũng được trời đất ban cho quyền lực này! Làm cho ý chí bọn họ càng tăng mạnh. Nếu các chủ thần ở cách hơn triệu ngàn dặm, chỉ cần dùng ý niệm khống chế chủ thần lực để công kích chúng ta, đại viên mãn chúng ta còn có thể miễn cưỡng chống cự để bảo toàn tánh mạng. Nếu các chủ thần tự mình đến trước mặt để giết chúng ta, chúng ta tuyệt đối đỡ không được."

Lâm Lôi, Bối Bối hoàn toàn hiểu được.

Ý chí chủ thần là quyền uy được trời đất ban cho, vượt xa so với ý chí đại viên mãn thượng vị thần.

Nếu cách triệu ngàn dặm, chủ thần không giết được đại viên mãn. Nếu ở gần, đại viên mãn chắc là phải chết. Đương nhiên trong số thượng vị thần, đại viên mãn tồn tại vô địch.

"Không ngờ ý chí lại có uy lực như vậy." Lâm Lôi đáy lòng thầm than.

Thanh Hỏa cùng Lâm Lôi bọn họ ở cùng một chỗ trong ba ngày. Trong ba ngày, bọn họ uống rượu và nói chuyện phiếm, Lâm Lôi đã đem những tao ngộ trong như những qua và tạo ngộ tại vị diện chiến trường, tất cả đều nói ra, Thanh Hỏa rất hứng thú. Sau ba ngày, Thanh Hỏa và Lâm Lôi bọn họ ra đi.

Dù sao Thanh Hỏa tới vị diện chiến trường có mục đích không giống với Lâm Lôi bọn họ. Thanh Hỏa vốn là rất ghét giết người.

Giờ phút này, ở ngoài động, trên mặt đất hoang vu, Thanh Hỏa và Lâm Lôi hai người cáo biệt nhau.

"Ha ha, Lâm Lôi, ta chúc ngươi có thể tìm được huy chương thống lĩnh thứ tư." Thanh Hỏa cười lạnh lẽo nói: "Được rồi, ngươi nói, trước kia ngươi cùng Lôi Tư Tinh bọn họ ở cùng một chỗ. Cách hôm ta gặp các ngươi khoảng nửa tháng , ta từng gặp qua Lôi Tư Tinh và ngươi miêu tả chính là Lôi Hồng ở một cái động."

"Sao?" Lâm Lôi, Bối Bối nhất thời mừng rỡ.

"Bọn họ ở đâu?" Lâm Lôi liền nói, đối với Lôi Tư Tinh, Lâm Lôi rất cảm kích.

Thanh Hỏa nhìn xung quanh, sau đó chỉ một phương hướng: "Các ngươi đi theo phương hướng này, khoảng mười một vạn dặm, các ngươi sẽ lại phát hiện một Dương Giác Sơn, ở chân núi có một động, bọn họ ở đó. Đương nhiên bây giờ có còn ở đó không, ta cũng không chắc."

"Cám ơn Lôi Lâm tiên sinh." Lâm Lôi mừng rỡ.

Bình thường bọn họ ở một địa phương nào đó cũng phải vài năm. Thanh Hỏa gặp được bọn họ cách bây giờ cũng không lâu, bây giờ Lôi Tư Tinh bọn họ chắc cũng còn đang ở đó.

"Thấy các ngươi muốn đi gặp bọn họ, chúng ta đ chia làm hai đường ở đây thôi." Thanh Hỏa cười nói.

Lúc này, Lâm Lôi, Bối Bối cùng Thanh Hỏa chia tay, sau đó cũng không trở về động nữa, mà trực tiếp đi theo hướng Thanh Hỏa đã chỉ. Kỳ thật nghe được Dương Giác Sơn, đáy lòng Lâm Lôi đã có thể biết được đại khái vị trí. Hắn có bản đồ vị diện chiến trường, dĩ nhiên biết rõ vị trí của Dương Giác Sơn chỗ.

Thanh Hỏa đưa mắt nhìn theo hai thân ảnh biến mất nơi hoang dã, không khỏi nở nụ cười, cảm thán một tiếng: "Bối Lỗ Đặc thật đúng là lao tâm khổ tứ! Bất quá bây giờ Lâm Lôi đã dung hợp bốn loại huyền ảo. Mục đích của Bối Lỗ Đặc cũng xem như đạt được. Khi dung hợp năm loại huyền ảo, còn rất xa, xem ra, tạm thời không phải là chuyện của ta rồi! Ồ, chưa bao giờ thấy qua vị diện chiến tranh, ba trăm năm sau, chính là đại quyết chiến, không thể bỏ qua được." Thanh Hỏa nhẹ nhàng lướt rời đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 41: Ý Chí Phong Phát..

Làn gió lạnh lẽo sắc bén như dao cắt liên tục hung hãn thổi ào ào trên chiến trường vị diện khiến đá chạy cát bay mù mịt, hai bóng người mơ hồ đang di chuyển trong gió. Phía trước bọn họ không xa là một ngọn núi lớn cao hàng ngàn thước, nhìn từ xa đã thấy trên sườn núi nứt ra tạo thành một khe cực lớn , đúng là tiêu chí đặc trưng của Dương Giác Sơn đã nói đến trên bản đồ.

“Đi!” Ánh mắt Lâm Lôi như điện quét qua vài địa điểm khả nghi ở chân núi.

“Hình như không thấy động quật nào”. Bối Bối nói thầm.

“Bọn Lôi Tư Tinh dù ở đây cũng không thể nhìn thấy từ bên ngoài, chúng ta hãy dọc theo chân núi điều tra kĩ lưỡng một chút”. Lâm Lôi nói xong liền cùng Bối Bối hoá thành hai đạo ảo ảnh nhằm hướng Dương Giác sơn bay tới.

Có mặt Lôi Hồng, thì dù ở núi non hoang vu hắn vẫn có thể kiến tạo một toà động phủ hoa lệ đẹp đẽ. Trong đại điện ở động phủ, Lôi Hồng đang khoanh chân an tĩnh tu luyện, đối với siêu cấp cường giả mà nói, khoảng thời gian vô hạn của cuộc đời đa số được họ dùng để tu luyện. Lôi Tư Tinh ngồi trên ghế, hai chân đặt lên bàn, trên mặt bàn bày la liệt hoa quả cùng một ít đồ ăn.

“Mông Đặc La thật hỗn đản”. Lôi Tư Tinh cầm lấy cái đùi của một loài mãnh thú cắn một miếng lớn, nhớ lại sự việc ba năm trước vẫn cảm thấy tức giận, “Kiêu ngạo như vậy, chẳng phải do cậy đông người sao?”

Lôi Tư Tinh quay đầu nhìn Lôi Hông đang an tĩnh tu luyện, hô lên: “Này Lôi Hồng, đừng ngây ra như vậy làm gì. Cho dù vội vàng tu luyện cũng không lập tức đạt tới cảnh giới Đại viên mãn được đâu, mau tới đây uống rượu nói chuyện phiếm với ta đi”.

“Được!”

Đôi mắt Lôi Hồng mở ra, ánh mắt như hoá thành thực chất nhìn về Lôi Tư Tinh, rồi chậm rãi đứng dậy đến ngồi đối diện.

“Bảo ngươi nói chuyện sao ngươi cứ im lặng vậy?” Lôi Tư Tinh bất đắc dĩ nói, thấy bộ dáng Lôi Hồng như vậy hắn cũng hết cách, “được rồi, ôi, nếu sớm biết sẽ thế này thì ta đã mang theo vài người nữa, cho dù lúc chiến đấu không giúp được gì thì khi buồn bực có người nói chuyện giải sầu cũng tốt. Nói đến chiến đấu, ta mà đạt tới Đại viên mãn nhất định sẽ khiến cho tên Mông Đặc La ấy muốn sống không được muốn chết không xong”.

“Hắn đáng chết”. Lôi Hồng cũng trầm thấp nói.

“Đúng, đáng chết!” Lôi Tư Tinh cười.

“Lôi Tư Tinh!” Một thanh âm sang sảng từ phía trên dọc theo thông đạo truyền tới, “Này, Lôi Tư Tinh, chúng ta tới đây!”

Ngay sau đó môt, tiếng “Ầm!” vang lên, hiển nhiên tảng đá chặn cửa thông đạo đang bị phá.

Hai người Lôi Hồng, Lôi Tư Tinh theo phản xạ đứng bật dậy nhìn nhau, trên mặt đều đầy vẻ vui mừng.

“Bọn Lâm Lôi đến!”. Lôi Hồng mở miệng.

“Ha ha, đi nào, nhanh ra nghênh đón bọn họ”. Lôi Tư Tinh là người đầu tiên bay vụt ra, Lôi Hồng không chậm chễ đi theo. Khi bọn họ vừa đến tiền viện thì đại môn đã bị phá vỡ, hai người Lâm Lôi, Bối Bối đang mỉm cười sóng vai mà đứng.

“Lôi Tư Tinh”. Bối Bối vui sướng hô lên.

“Hô Hô, Bối Bối!” Lôi Tư Tinh lao đến ôm chặt Bối Bối, “tổ hợp vô địch của chúng ta lại tái hợp rồi”.

“Lâm Lôi”. Lôi Hồng nhìn về phía Lâm Lôi nở nụ cười, Lâm Lôi cũng mỉm cười gật đầu.

“Con mẹ nó!” Lôi Tư Tinh quay lại, đấm một phát vào ngực Lâm Lôi, “tiểu tử ngươi làm ta lo lắng gần chết! Lúc trước các ngươi bị con quạ đen Ô Mạn đuổi giết, ta không lo cho Bối Bối mà chỉ lo cho ngươi, dù sao hắn cũng không làm gì được Bối Bối. Nói gì thì nói ngươi cũng là đệ tử duy nhất của ta, nếu ngươi chết đi ta sẽ rất ân hận đấy”.

Lâm Lôi cười khổ.

Đệ tử?

“Lôi Tư Tinh, chúng ta là huynh đệ, vốn cùng bối phận”. Bối Bối bá vai Lôi Tư Tinh nói, “ngươi sao làm được sư phụ của lão Đại ta?”

“A…”. Lôi Tư Tinh rùng mình.

“Được rồi”. Lôi Tư Tinh nhìn Lâm Lôi, “Dù sao muốn ngươi hiểu được Tử tinh không gian là ý của mẫu thân ta, ta nhường ngươi cho mẫu thân vậy! Nếu ngươi là đệ tử của mẫu thân, vậy ta và ngươi cùng bối phận, không tính toán nữa nhé”.

Lôi Tư Tinh nói xong cười rộ lên, Lâm Lôi nghe xong trong lòng chợt động:

“Ồ? Thì ra lúc trước Lôi Tư Tinh làm như vậy, danh nghĩa là trừng phạt ta nhưng thật ra là vâng lời mẫu thân hắn mà chỉ dạy, là sự an bài của chủ thần sao? Nhưng vì cái gì mà chủ thần làm vậy? Ta cho tới giờ vẫn chưa gặp qua Tử kinh chủ thần mà?”

Bối Bối cũng nghi hoặc hỏi: “Lôi Tư Tinh, là mẫu thân ngươi ư? Là chủ thần an bài?"

“Đúng vậy, mà quan trọng nhất là mẫu thân ta muốn đưa quả Hồn thạch cho Lâm Lôi”. Lôi Tư Tinh thì thầm, “Thật khiến người ta phải tiếc đứt ruột”.

“Hồn Thạch? Ý ngươi là cục Hắc Thạch kia?” Lâm Lôi hỏi.

“Đúng”. Lôi Tư Tinh gật đầu, “Quả là rất quan tâm. Hồn Thạch từ trước tới nay mẫu thân chưa từng đem cho người ngoài, ngươi là người đầu tiên. Ngươi nên biết, từng có chủ thần muốn xin mẫu thân ta một viên Hồn Thạch nhưng bà ấy cũng từ chối”.

“Chủ thần muốn?” Lâm Lôi nghi hoặc hỏi, “Nó có tác dụng với chủ thần sao?”

“Với chủ thần có tác dụng không lớn”. Lôi Tư Tinh lắc đầu nói, “Nhưng cấp cho Thượng vị thần thì tác dụng cực lớn”.

Bối Bối kinh ngạc hỏi: “Lôi Tư Tinh, Hồn Thạch cùng Minh giới U Minh quả cái gì tốt hơn?”

“U Minh quả?” Lôi Tư Tinh cười nhạo, “U Minh quả có thể xem như bảo vật, nhưng mười U Minh quả cũng không đổi được một viên Hồn Thạch. Dù Hồn Thạch không có tác dụng nhiều với chủ thần, nhưng với Thượng vị thần là bảo vật thực sự. Lâm Lôi, ngươi đừng nhìn ta bằng ánh mắt đó! Tương lai ngươi chỉ cần biết Hồn Thạch này rất trân quý là được, trong vô số vị diện chỉ có ta và mẫu thân là hai Tử tinh thần thú, nhưng cũng chỉ mẫu thân có khả năng tạo được Hồn Thạch cấp cho người khác”.

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

Nghe nói vậy, Hồn Thạch quả thực rất không tầm thường. Trong lúc chiến đấu, Lâm Lôi cũng phát hiện công hiệu của Hắc Thạch nhưng tựa hồ không khoa trương như những gì Lôi Tư Tinh vừa nói.

“Mẫu thân ta có lẽ là do áy náy nên mới cấp cho ngươi một quả, nếu không làm sao ngươi có được”. Lôi Tư Tinh cảm thán nói.

“Áy náy?” Lâm Lôi ngạc nhiên.

“Ặc… “Lôi Tư Tinh lập tức bụm miệng, lấm lét đưa mắt nhìn quanh, lắc đầu nói “Đừng hỏi nữa, coi như ta chưa nói gì! Các ngươi đừng hỏi!”

Lâm Lôi, Bối Bối còn đang ngạc nhiên, Lôi Tư Tinh vội vàng lái sang chuyện khác: “Ha ha, các ngươi đã tới, cũng là lúc chúng ta ra ngoài báo thù rồi. Ba năm qua, lúc nào ta cũng muốn tới tìm gã Mông Đặc La tính sổ, nhưng chỉ với ta và Lôi Hồng thì chưa đủ, có đi cũng làm trò cười cho chúng thôi. Bây giờ các ngươi đã đến, thì chuyện lại khác”.

“Ngươi có ý gì?” Bối Bối nhướng mày, “Tìm Mông Đặc La báo thù sao?”

“Đương nhiên!” Lôi Tư Tinh nói giọng phẫn nộ, “Suốt ba năm qua lúc nào ta cũng muốn làm vậy, bây giờ cơ hội đã tới, lẽ nào lại bỏ qua?”

“Đúng, đi giết bọn người Mông Đặc La”. Ánh mắt Lôi Hồng phát lạnh, ẩn chứa đầy cừu hận.

Lâm Lôi nhíu mày, nghi hoặc hỏi: “Lôi Tư Tinh, chúng ta trước đây đã giao thủ với bọn họ, bọn chúng có tới tám người trong khi chúng ta chỉ có bốn người. Hơn nữa tên quạ đen Ô Mạn đã đấu với ta thực lực rất mạnh, ngay cả Bối Bối thi triển thiên phú thần thông cũng không làm gì được hắn, chúng ta báo thù thế nào được?”

“Đúng, gã Ô Mạn đó rất khó chơi”. Bối Bối nói.

“Ha ha..” Lôi tư Tinh tự tin cười rộ, “Tám người thì tám người, sợ cái gì? Trong tám người bọn chúng, sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí ước chừng có hai tên, một là Ô Mạn, một là Hạ Tư Uy. Sáu người còn lại, mặc dù năm người có chủ thần khí nhưng không ai có linh hồn phòng ngự chủ thần khí! Lần trước chúng ta bị chúng chủ động công kích nên không kịp ứng phó, lần này phải chuẩn bị cho tốt. Bối Bối, ngươi thi triển thiên phú thần thông một lượt giải quyết hai tên, đợi năng lượng khôi phục lại tiếp tục đồ sát. Hừ, cho dù tám người cũng không khó giải quyết!”

“Nếu đấu với cả tám người sẽ không ít khó khăn”. Lâm Lôi nhíu mày nói.

“Đáng tiếc, thiên phú thần thông không thể thi triển liên tục”. Bối Bối bất đắc dĩ nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu, thi triển thiên phú thần thông khác xa với linh hồn công kích. Linh hồn công kích chỉ cần tiêu hao linh hồn lực, cho dù tiêu hao gần như hết sạch vẫn có thể dựa vào linh hồn kim châu nhanh chóng khôi phục lại hoặc dựa vào chủ thần lực liên tiếp thi triển, không cần lo lắng linh hồn lực bị hết.

Nhưng thiên phú thần thông, ngoại trừ tiêu hao linh hồn lực còn tiêu hao thiên phú năng lượng.

Như Lâm Lôi thi triển Long Ngâm phải tiêu hao thiên phú thanh quang, dù tốc độ khôi phục của thanh quang cực nhanh nhưng cũng mất không ít thời gian! Bối Bối có thể liên tục thi triển hai lần Phệ Thần, nhưng muốn thi triển lần thứ ba phải đợi đến khi thiên phú năng lượng khôi phục đến một mức độ nhất định mới tiếp tục làm được.

“Trong tám người đó, ngay từ đầu phải giải quyết hai kẻ phiền phức nhất trước”. Lôi Tư Tinh lập tức an bài, “Bối Bối, khi gặp bọn chúng ngươi lập tức giải quyết Lạp Na Toa, sau đó đến lượt Mông Đặc La. Sau khi hai siêu cấp cao thủ của bọn chúng đã chết, chỉ còn hai người có thể uy hiếp được chúng ta”.

Đối phương mặc dù có tám người nhưng chân chính thực lực rất mạnh chỉ có bốn, bốn người còn lại nếu xét trong hàng ngũ thống lĩnh là tương đối yếu.

“Lâm Lôi, Bối Bối, hai người các ngươi mỏi mệt không? Cần nghỉ ngơi trước hay lập tức xuất phát?” Lôi Tư Tinh dò hỏi.

“Lập tức xuất phát đi”. Lâm Lôi cười, hắn và Bối Bối chia tay với Thanh Hoả không lâu, lúc trước đã nghỉ ngơi một thời gian rất dài nên không chút mệt mỏi, ngược lại hắn rất chờ mong một hồi đại chiến này: “Nếu quả thật trận chiến này dễ dàng như đã bàn luận thì ta sẽ lấy được đủ thống lĩnh huy chương”.

Khoảng cách so với kế hoạch của Lâm Lôi chỉ còn một chiếc huy chương.

“Tốt, chúng ta lập tức xuất phát”. Lôi Tư Tinh hai mắt sáng rực, hừ nhẹ: “Mông Đặc La, ta đã để ngươi thoải mái đắc ý kiêu ngạo rồi! Ngươi làm sao ngờ được ta còn có Bối Bối làm vương bài”.

Phương diện linh hồn của Mông Đặc La không kém bao nhiêu so với Lôi Tư Tinh, cho dù đại viên mãn muốn giết hắn cũng phải tốn khí lực, nhưng gặp phải thiên phú thần thông của Bối Bối thì không nghi ngờ gì chắc chắn phải chết.

“Đi”. Lôi Hồng cũng muốn báo thù cho huynh đệ, lập tức cùng ba người Lâm Lôi rời khỏi động quật.

Lúc vừa xuất phát thì tràn đầy hưng phấn, nhưng ba ngày sau Lôi Tư

Tinh đã tỏ vẻ chán nản.

Trên mặt đất hoang vu, cuồng phong không ngừng gào thét, bốn bống người sánh vai mà đi. Lôi Tư Tinh bất đắc dĩ nói: “Vốn ta cho rằng chiến trường vị diện không quá lớn, nhưng bây giờ mới phát hiện ra mình sai lầm. Muốn tìm được bọn Mông Đặc La quả thật khó khăn”.

Chiến trường vị diện chu vi trăm ngàn dặm, mà lực hút so với Địa Ngục, Minh Giới còn mạnh hơn một bậc, nên cho dù là bọn Lâm Lôi muốn đi quãng đường đó cũng phải mất một hai ngày. Đó là tính về đường thẳng, nhưng muốn tìm người thì không thể cứ như vậy mà đi, cần phải vòng vèo từng chỗ một.

“Cho dù dùng chủ thần lực để tìm kiếm, thì mất đến mười năm thậm chí trăm năm cũng khó mà tìm được bọn chúng”. Lâm Lôi lắc đầu nói.

Dựa vào chủ thần lực để hình thành thần thức tìm kiếm so với dùng thần lực bản thân phạm vi lớn hơn rất nhiều.

“À, còn một biện pháp nữa”. Bối Bối nói thầm.

“Biện pháp gì?” Lôi tư Tinh hỏi, “Còn có biện pháp tìm được bọn Mông Đặc La sao?”

“Thật ra không nhất định là chúng ta phải tìm chúng, mà để bọn chúng tới tìm ta cũng được”. Bối Bối cười rộ lên, “Ngươi muốn tìm Mông Đặc La báo thù, hắn cũng muốn tìm tới ngươi gây phiền toái! Lôi Tư Tinh, chỉ cần ngươi tạo ra mội hồi chiến đấu, gây động tĩnh càng lớn càng tốt, thậm chí còn sử dụng cả thiên phú thần thông khiến người ngoài ngàn dặm cũng biết kẻ đang động thủ là Lôi Tư Tinh, thì chỉ cần Mông Đặc La không ở quá xa nhất định sẽ chạy đến đối phó với ngươi”.

Đôi mắt Lôi Tư Tinh lập tức sáng rực lên.

“Quả là đơn giản! Sao ta lại không nghĩ tới chứ”. Lôi Tư Tinh cũng cười rộ lên, “Bây giờ ta sẽ để Mông Đặc La tự chui đầu vào rọ”.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 42: Ác Mộng Phủ Xuống!.

Hiện tại điều quan trọng nhất là chiến đấu ở chỗ nào để hấp dẫn bọn chúng tới”. Bối Bối nhíu mày nói, “Dù sao chiến trường vị diện quả thật rất lớn, chỉ tính bên này Tinh Hà chu vi đã tới trăm ngàn dặm. Nếu chọn địa điểm không tốt, cách quá xa bọn Mông Đặc La thì bọn chúng sẽ khó phát hiện ra”.

Lôi Tư Tinh gật nhẹ đầu: “Rốt cuộc bọn Mông Đặc La ở đâu đây?”

Nếu biết ở đâu, đã không cần phức tạp như vậy!

Lâm Lôi trầm ngâm nói: “Ta nghĩ năm đó sau khi bọn Mông Đặc La truy giết chúng ta thất bại có lẽ cần tìm một chỗ để nghỉ ngơi, mà địa điểm nghỉ ngơi sẽ cách địa điểm đại chiến không quá xa”.

“Vùng chu vi ngàn dặm quanh đó ta đã tra xét qua”. Lôi Tư Tinh lắc đầu nói. Lúc trước bọn họ đã hao phí ba ngày, dùng chủ thần lực tìm tòi kĩ lưỡng phạm vi ngàn dặm quanh nơi trước đây đã xảy ra chiến đấu.

“Ta đoán nơi bọn họ nghỉ ngơi ở trong phạm vi mười ngàn dặm quanh địa điểm chiến đấu lúc trước”. Lâm Lôi dự đoán, “Vậy hãy chiến đấu luôn ở chỗ này đi, khoảng cách tới chiến trường lúc trước chỉ ngàn dặm. Chúng ta sử dụng chủ thần lực gây ra động tĩnh lớn một chút, không chừng bọn họ có thể phát hiện ra”.

Lôi Tư Tinh hơi chần chừ rồi gật đầu: “Ừ, tiện thể làm luôn ở đây đi, nếu không thành công hãy đến hai ba nơi khác cách nhau chừng ngàn dặm để tiếp tục”.

“Với tính cách của Mông Đặc La, nếu phát hiện ra khẳng định sẽ đến”. Lôi Tư Tinh cười nhìn về phía Lôi Hồng, “Lôi Hồng, đến đây cùng ta diễn kịch nào”.

Cách nơi Lôi Tư Tinh đang chiến đấu chừng trên dưới hai ngàn thước có một ngọn núi thấp, dưới chân núi có một huyệt động mới được kiến tạo, năm người bọn Mông Đặc La đang ở trong đó.

Bên trong động.

Ô Mạn đang nhắm mắt ngồi tu luyện mà bên cạnh tên trung niên nhân vẻ mặt cao ngạo cũng đang tĩnh toạ. Còn Mông Đặc La đang ngồi đối diện nói chuyện với cô gái tóc xanh.

“Thiếu gia, tính ra lần này chúng ta thu hoạch không nhỏ đâu, nếu vận khí tốt không chừng sau đại quyết chiến người sẽ có đủ quân công đấy”.

Mông Đặc La cười nhẹ: “Nếu không đủ thì Lục Y ngươi đem quân công của ngươi cho ta nhé”.

“Sao làm thế được”. Cô gái bật ra tiếng cười như chuông ngân, ”Quân công của thiếu gia ngươi nhiều như vậy nếu cấp cho ta, có lẽ ta cũng đủ đấy”.

“Ngươi thật là…” Mông Đặc La cười lắc đầu.

Hắn rất rõ ràng, mặc dù mọi người đều gọi hắn là thiếu gia nhưng trên thực tế chỉ có vị lão giả tóc bạc là người hầu của hắn, cũng là người thực lực yếu nhất, không có chủ thần khí, hắn đi theo chỉ để hầu hạ năm người Mông Đặc La. Ba người còn lại, bất kể là Ô Mạn, Hạ Tư Uy hay cô gái Lục Y này gọi hắn là thiếu gia chỉ vì nể mặt, còn quân công vẫn phải phân phối theo quy củ.

“Vù!” Một đạo năng lượng ba động rất mỏng manh truyền đến.

Mông Đặc La, Lục Y, lão già tóc bạc đồng thời quay đầu nhìn về phía động khẩu, ngay cả hai người Ô Mạn, Hạ Tư Uy đang ngồi tu luyện cũng mở mắt nhìn ra.

Chiến trường vị diện phạm vi không lớn, hơn nữa bình thường ít xảy ra chiến đấu nên nếu có một trận đại chiến thì tạo ra động tĩnh rất rõ ràng.

“Năng lượng ba động! Là chủ thần lực”. Mông Đặc La là người đầu tiên bay ra.

“Có lẽ tìm được thêm huy chương đây”. Cô gái cười duyên một tiếng rồi bay theo, ngay sau đó ba người còn lại cũng nhanh chóng đi ra. Sau khi ra khỏi động quật, năm người lập tức nhằm hướng có năng lượng ba động cực nhanh phi hành.

Do địa hình chiến trường vị diện tương đối bằng phẳng, chỉ cần không có núi cao che chắn thì cho dù khoảng cách hàng ngàn dặm cao thủ cấp bậc thống lĩnh vẫn quan sát được một vài vật thể, đương nhiên càng lớn thì thấy càng rõ ràng.

Chỉ một lát sau, năm người Mông Đặc La đã thấy rõ ràng bích chướng màu đen phạm vi vài trăm thước như thiên la địa võng ở phía xa xa, trên mặt bích chướng còn có vầng sáng màu tím không ngừng lưu chuyển.

Lão già tóc bạc kinh ngạc: “Tử tinh bích chướng? Là Tử tinh bích chướng của Lôi Tư Tinh sao?”

Trên mặt Mông Đặc La tràn ngập vui mừng, cười ha hả: “Đúng là thiên phú thần thông của Lôi Tư Tinh, lần trước để hắn chạy thoát không ngờ lúc này lại phát hiện được. Các vị, mau tăng tốc, phải thật nhanh tới nơi chiến đấu, cơ hội tốt như vậy không thể bỏ qua được”.

“Khoảng cách quá xa”. Ô Mạn nghiêm mặt nói, “Khoảng cách xa như vậy thì cho dù chúng ta đến nơi chiến đấu đã kết thúc, Lôi Tư Tinh cũng rời đi rồi”.

Mông Đặc La cũng biết với khoảng cách gần hai ngàn dặm cho dù dùng tốc độ nhanh nhất phi hành cũng phải mất một lúc mới tới.

“Không thể bỏ lỡ cơ hội! Các vị, sử dụng chủ thần lực!” Hắn lập tức quyết định, “Một giọt chủ thần lực đủ cho chúng ta tới nơi, đồng thời có thể giúp chúng ta giết được đồng bọn của Lôi Tư Tinh. Không biết bây giờ bọn Lôi Tư Tinh có hai người hay bốn người”.

Mông Đặc La đặc biệt quay đầu lại dặn Ô Mạn: “Ô Mạn, lần trước ngươi đã để hai tên kia chạy thoát, lần này đừng thất thủ nữa đấy”.

“Yên tâm đi”. Ô Mạn tự tin nói.

“Đi!”

“Ầm!” Bên ngoài thân thể Mông Đặc La và bốn người còn lại lập tức nổi lên quang mang chủ thần lực, nếu là thống lĩnh bình thường sẽ quý trọng chủ thần lực nhưng Mông Đặc La xuất thân từ Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, là cao thủ trong gia tộc nên tự nhiên chủ thần lực có không ít, dù không so được với Lôi Tư Tinh. Tuỳ tiện tiêu hao vài giọt, đối với hắn không tính là gì.

Sau khi dùng chủ thần lực, tốc độ năm người lập tức đại tăng, biến thành năm đạo ảo ảnh trong nháy mắt xẹt qua không gian bao la bắn về phía Lôi Tư Tinh đang chiến đấu.

Lúc này Lôi Tư Tinh cùng Lôi Hồng đang kịch liệt giao chiến, từng tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, mặt đất vỡ vụn, khí tức chủ thần lực cuồng bạo phát tán.

“Năm luồng khí tức chủ thần lực đang cực nhanh tới gần”. Lâm Lôi đã nhận ra.

“Là Quang Minh chủ thần lực”. Bối Bối cũng nói.

Trên mặt Lâm Lôi đầy vui vẻ: “Không phải tám, mà là năm, nhưng điên cuồng chạy tới như vậy chỉ có thể là bọn Mông Đặc La”.

Lâm Lôi biết, thống lĩnh bình thường muốn tập kích sẽ không xuất ra động tĩnh rầm rộ như vậy, chỉ có Mông Đặc La vốn biết thực lực của bọn Lâm Lôi mới dám làm thế.

“Không ngờ vừa đánh một lát bọn chúng đã tới”. Lôi Hồng cùng Lôi Tư Tinh đã dừng tay.

“Có lẽ bọn chúng sợ ngươi kết thúc chiến đấu sẽ không ngăn cản kịp”. Lâm Lôi cười rồi đến đứng sóng vai với bọn Lôi Hồng, yên lặng nhìn về phương hướng năm người Mông Đặc La chờ đợi.

“Ầm! Ầm!”

Thiêu đốt chủ thần lực để phi hành, động tĩnh tạo ra cũng rất lớn.

Năm người Mông Đặc La được bao vây trong quang mang màu trắng, giữa chiến trường vị diện hôn ám nhìn như mặt trời chói lọi, rất nhanh đã bay đến “chiến trường”. Bọn họ vừa liếc qua đã biết bốn người Lâm Lôi đã sớm có chuẩn bị.

“Mông Đặc La, quả nhiên là ngươi”. Lôi Tư Tinh cười giễu cợt.

“Chỉ có năm người!” Lâm Lôi trong lòng thở phào, vốn tưởng đối phương có tám người, áp lực sẽ không nhỏ, bây giờ chỉ có năm người thì mười phần nắm chắc sẽ tiêu diệt được bọn chúng.

“Hả?” Mông Đặc La thấy vậy liền nghi hoặc, “Sao bốn người này không trốn?”

Trải qua lần giao thủ trước, hắn cho rằng thực lực bốn người cũng chỉ có vậy, năm người bọn hắn hoàn toàn đủ khả năng đối phó. Nhưng Mông Đặc La không biết, hắn đã sai lầm về Bối Bối - Bối Bối lợi hại nhất ở thiên phú thần thông Phệ thần, dù một chiêu này không làm gì được Ô Mạn cũng dễ dàng đối phó được với người khác.

Mông Đặc La không biết, Ô Mạn cũng không biết. Lần trước Bối Bối đánh lén từ phía sau, Ô Mạn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí còn tưởng rằng đó là linh hồn công kích bình thường.

“Ô Mạn, lần trước ngươi để sổng hai tên kia, xem lần này ngươi làm ăn ra sao”. Mông Đặc La cười khẽ.

“Yên tâm!” Ánh mắt sắc lạnh của Ô Mạn đảo qua hai người Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng đang nhìn Ô Mạn, đột nhiên cao giọng nói: “Ô Mạn, lần trước còn chưa đánh thoải mái, bây giờ hãy chiến một trận thống khoái đi”.

Đối với những lời này, Ô Mạn chỉ cười giễu cợt một tiếng.

“Đừng khoác lác như vậy”. Mông Đặc La đắc ý nói, tri kỉ tri bỉ mới bách chiến bách thắng, hắn tin rằng mình đã nắm được toàn bộ thực lực của đối phương.

“Ha ha, động thủ!” Lôi Tư Tinh cười to.

“Động thủ!” Mông Đặc La quát, lập tức năm thân ảnh cực nhanh bay về phía người đối diện đánh tới, mà nhanh chân nhất là cố gái Lục Y cùng gã mang bao tay.

Sau khi Lôi Tư Tinh ra lệnh, bốn người vẫn không hề nhúc nhích, nhưng sau lưng Bối Bối chợt hiện lên một hư ảnh Phệ Thần thử khổng lồ màu đen, đạo hư ảnh trôi nổi choán giữa không trung này làm năm thân ảnh bên Mông Đặc La sợ đến hồn phi phách tán.

“Bối Lỗ Đặc?” Ô Mạn cả kinh, “Không phải!”

“Phệ Thần thử? Không thể thế được!” Sắc mặt Mông Đặc La lập tức không còn một giọt máu, hắn là người hạ lệnh nên tấn công muộn nhất, tự nhiên lúc này cũng là kẻ chạy trốn đầu tiên, “Mọi người nhạy mau!”

Bây giờ không trốn còn đợi lúc nào?

Đối mặt tuyệt chiêu của Phệ Thần thử, nếu không là Đại viên mãn hay sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí, căn bản sẽ phải chết.

“Lôi tư Tinh giao cho ta nhiệm vụ giải quyết Mông Đặc La và nữ nhân Lạp Na Toa kia, nhưng Mông Đặc La lại ở hơi xa, vậy thì giết nữ nhân này trước đã”. Bối Bối vì muốn chắc chắn đã tập chung vào mục tiêu là cô gái tóc xanh, cô ta là người xông lên đầu tiên nên lúc này biến thành kẻ chạy trốn cuối cùng.

“Không - - “ Trong mắt Lạp Na Toa không còn một chút giảo hoạt như trước mà chỉ tràn ngập sợ hãi. Nhưng tất cả đã muộn!

Thiên phú thần thông ẩn chứa năng lượng kì lạ trong nháy mắt đã ập tới, trực tiếp bao vây thần cách của cô ta.

Thiên phú thần thông - Phệ Thần!

Lập tức đôi mắt cô gái trở lên ảm đạm thất sắc, thân hình vô lực rơi xuống, một quả thần cách trôi nổi bay ra cùng với chiếc thống lĩnh huy chương và bao tay chủ thần khí.

Một nhân vật cấp bậc thống lĩnh trong nháy mắt đã mất mạng, tuyệt chiêu Phệ Thần quả xứng là ác mộng của rất nhiều thống lĩnh!

“Chạy! Chạy mau!” Mông Đặc La đã sợ đến thất hồn lạc phách, trong đầu hắn chỉ còn một ý nghĩ: chạy càng nhanh càng tốt! Hắn rất rõ ràng, hôm nay nếu chậm một chút sẽ xong đời, dù vốn rất tự tin vào linh hồn của mình nhưng đứng trước Phệ Thần thử hắn căn bản không dám có ý nghĩ liều mạng.

“Gã thiếu niên kia tại sao lại là Phệ Thần thử? Sao lại có thể?” Mông Đặc La không dám tin vào sự thật trước mặt.

“Sao lại như vậy?” Trong lòng Ô Mạn cũng tràn ngập khó hiểu, hắn dì không sợ một chiêu này nhưng rất rõ tác dụng của nó, “Ba người trong chúng ta đối mặt với Phệ Thần thử sẽ phải chết không nghi ngờ, còn lại ta và Hạ Tư Uy đấu với bốn người bọn họ chỉ có thể miễn cưỡng giữ được tính mạng”.

Hắn biết, chỉ cần Lôi Tư Tinh đã đủ kiềm chế hắn, mà ba người Lôi Hồng, Lâm Lôi, Bối Bối liên thủ cũng dễ dàng giết được Hạ Tư Uy, sau đó quay lại liên thủ với Lôi Tư Tinh giết hắn.

Đồng thời khi bốn người Mông Đặc La vừa chạy trốn –

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!”

Bên ngoài thân thể bốn người Lâm Lôi lập tức hiện lên Huỷ diệt chủ thần lực, đồng thời quang mang màu đen mênh mông trong nháy mắt đã lan tràn, bao vây bốn người đang chạy trốn bên trong. Tốc độ bọn Mông Đặc La tức thời đại giảm, bản thân hắn sắc mặt càng sợ hãi: “Tử tinh không gian!”

Bốn người Lâm Lôi trong quang mang màu đen đuổi giết bốn người Mông Đặc La đang được bao phủ trong quang mang màu trắng!

“Phân ra mà chạy!” Mông Đặc La truyền âm quát.

“Ha ha… “ Tiếng cười đắc ý của Lôi Tư Tinh vang lên, phía sau thân thể hắn liền xuất hiện 108 huyễn ảnh Tử tinh thần thú đồng thời 108 đạo quang mang màu tím được vây trong quang mang màu đen của Huỷ diệt chủ thần lực bắn nhanh về trước, trong nháy mắt đã bao quanh bốn người đang chạy trốn phía xa.

Thiên phú thần thông - Tử tinh bích chướng!

Tử tinh bích chướng từ trên trời giáng xuống lập tức chặn mọi đường trốn của bọn Mông Đặc La.

“Bối Bối!” Lôi Tư Tinh đắc ý truyền âm.

“Biết rồi, nhìn ta đây!” Bối Bối nhắm đúng thời cơ, một lần nữa thi triển thiên phú thần thông!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 43: Giết Chết

Nguồn: 4vn

Nhân dịp lễ xin thay mặt đảng Bàn Long chúc các đồng chí con nghiện vui vẻ trẻ lâu!

“Chạy, chạy mau!” Mông Đặc La khi biết Bối Bối là Phệ thần thử, trong đầu hắn chỉ còn một suy nghĩ duy nhất: Chạy!

“Phân tán ra để chạy, làm bọn chúng phải tách ra đuổi thì chúng ta mới có hy vọng”.

Đúng lúc trong tâm hắn bắt đầu có một tia hy vọng, Tử tinh bích chướng bất ngờ từ trên trời giáng xuống. Giống như trong ngày tận thế, phá không mà tới!

“Không!” Mông Đặc La sắc mặt trắng bệch, không còn một chút máu.

Tử tinh bích chướng hạ xuống với vài trăm thước chiều dài, đem bọn Mông Đặc La, Ô Mạn trực tiếp bao vây vào trong.

“Phá ra! Phá ra!” Ô Mạn điên cuồng sử dụng lang nha bổng đập lên Tử tinh bích chướng, nhưng tấm màn này mềm mại như nước, chỉ nhộn nhạo lên một ít chứ không hề bị tổn hao. Đây là thiên phú thần thông của Tử tinh thần thú, há có thể dễ dàng phá vỡ? Ô Mạn cùng Hạ Tư Uy cũng không quá phiền muộn, bọn họ không sợ thiên phú của Phệ Thần thử.

Nhưng Mông Đặc La và lão già tóc bạc lại cực kỳ sợ hãi, một khắc cũng không muốn trì hoãn thêm.

“Phía trước đã bị ngăn cản, chỉ còn cách đánh giết trở lại, hy vọng còn một đường sinh cơ”. Hai người Mông Đặc La quay đầu, nhưng lại phát hiện Tử tinh bích chướng đã khép lại, hình thành một khối giam giữ kín mít như kén tằm.

Không còn đường chạy trốn!

“Ha ha…” Lôi Tư Tinh nhìn Mông Đặc La với vẻ cực kì khoái trá.

Sau lưng Bối Bối đã hiện ra một ảo ảnh Phệ Thần thử khổng lồ, đôi mắt lạnh lùng nhìn vào Mông Đặc La. Bối Bối mở miệng cười ha ha, một đạo năng lượng kì lạ lập tức phát ra.

Thiên phú thần thông: Phệ thần!

“Xong hết rồi”. Mông Đặc La cùng lão già tóc bạc đều cảm thấy vô lực.

“Ta không cam tâm!” Mông Đặc La đột nhiên gầm lên, bên ngoài thân thể bỗng phát ra ngàn vạn sợi tơ màu trắng như tơ nhện, quấn lấy lão già tóc bạc kéo tới chắn trước người hắn. Đúng lúc này, năng lượng Phệ Thần cũng vừa ập tới.

Lão già chưa kịp có phản ứng đã bị đánh trúng, thân mình vô lực rơi xuống, đồng thời huy chương binh sĩ, thượng vị thần khí, không gian giới chỉ cùng một quả thần cách cũng trôi nổi bay ra.

“Cái này…” Bối Bối sửng sốt.

Ba người Lâm Lôi đứng bên cạnh vốn đều tưởng rằng Mông Đặc La không nghi ngờ gì sẽ phải chết, nhưng một màn vừa rồi diễn ra khiến ba người cả kinh: “Lấy người của mình làm lá chắn?” Lâm Lôi có chút hoài nghi, lão già chẳng biết có oán hận Mông Đặc La mà thần phân thân bên ngoài tới tìm hắn làm phiền không.

Nhưng bọn Lâm Lôi lại không biết, trong năm người thì địa vị của lão già thấp nhất, chỉ là người hầu của Mông Đặc La. Có lẽ trong lòng lão cũng có oán hận, nhưng không dám có ý định trả thù.

“Lão Đại, thiên phú của ta chỉ thi triển liên tục được hai lần, phải nghỉ ngơi một lúc mới thi triển được lần thứ ba”. Bối Bối bất đắc dĩ truyền âm nói với Lâm Lôi.

“Vận khí của gã Mông Đặc La quả là không tệ”. Lâm Lôi cười khổ.

Lôi Tư Tinh dù biết Bối Bối tạm thời không thể tiếp tục thi triển thiên phú thần thông nhưng vẫn nở nụ cười, chỉ vào Mông Đặc La: “Ha ha, Mông Đặc La, ngươi thật là quyết đoán, thật ngoan tâm lạt thủ, dám dùng đồng bọn làm vật hi sinh, bội phục bội phục. Nhưng thật đáng tiếc a, ngươi hôm nay vẫn phải chết”.

Hai người Ô Mạn, Hạ Tư Uy cũng không khỏi liếc nhìn Mông Đặc La, lấy người của mình làm vật hy sinh, loại hành vi này khiến người ta cực kì phản cảm, phẫn nộ. Nhưng lão già là người hầu của hắn, bọn Ô Mạn cũng không thể nói gì.

“Ha ha, thiên phú thần thông chỉ thi triển liên tục được hai lần, xem ra các ngươi không thể giết được ta rồi”. Mông Đặc La đắc ý cười ha hả.

Hắn vừa dứt lời, Tử tinh bích chướng cũng đột nhiên bị tiêu giải, trở về thiên địa, thời gian duy trì của thiên phú thần thông quá ngắn.

“Ha ha, Ô Mạn, chúng ta đi”. Mông Đặc La truyền âm nói.

“Muốn trốn sao?” Lôi Tư Tinh cười khẩy, “Đuổi theo!”.

Tử tinh không gian chợt tràn ngập, bao trùm trong phạm vi hàng ngàn thước, dẫn lực cường đại làm ba người Mông Đặc La tốc độ giảm xuống rất nhiều. Bốn người Lâm Lôi thu lấy huy chương của lão già áo trắng rồi hoá thành từng đạo ảo ảnh màu đen cực nhanh đuổi theo.

“Trận vừa rồi thu được một huy chương màu vàng, vậy nên cấp cho Lôi Tư Tinh vì lần trước hắn đã nhường cho ta”. Lâm Lôi hiểu được, nếu chỉ lấy được một thống lĩnh huy chương thì phải cấp cho Lôi Tư Tinh, mục tiêu của mình vẫn chưa đạt được.

“Phải giết thêm một kẻ nữa”.

Lâm Lôi gắt gao nhìn vào Mông Đặc La: “Thân phận của gã này chắc chắn là thống lĩnh”.

“Trong ba người bọn chúng thì Ô Mạn khó chơi nhất, cứ giao hắn cho ta”. Lôi Tư Tinh cấp tốc truyền âm, “Lôi Hồng, ngươi đối phó với Hạ Tư Uy, với thực lực của ngươi thì mười phần nắm chắc. Về phần Mông Đặc La, Lâm Lôi, thực lực của ngươi vừa đại tiến, hẳn là có thể cầm chân hắn. Có thể giết được thì giết, nếu không cứ kiềm chế hắn, đợi đến khi Bối Bối hồi phục để thi triển thiên phú thần thông lần thứ ba hắn cũng xong đời”.

“Yên tâm, Mông Đặc La cứ để cho ta”. Lâm Lôi truyền âm nói.

Mới đột phá không lâu, Lâm Lôi mười phần tự tin.

Lúc này, ba người Mông Đặc La cũng cảm thấy không ổn: “Ô Mạn, Hạ Tư Uy, cứ thế này thì chúng ta không thể trốn được, hãy chia làm ba hướng mà chạy, bọn chúng cũng không có ba Tử tinh không gian!”

“Được!”

“Được!”

Hai người Ô Mạn, Hạ Tư Uy đáp ứng, lập tức một người nhằm hướng bên trái, một người bên phải cực nhanh phi hành.

“Phân ra mà đuổi!” Lôi Tư Tinh quyết đoán hạ lệnh.

Bốn người Lâm Lôi không chút do dự, theo sự phân công từ trước nhằm mục tiêu của mình đuổi theo.

“Hy vọng tên Phệ Thần thử kia không đuổi theo”. Mông Đặc La trong lòng cầu nguyện, hoả tốc chạy trốn, trong chốc lát đã thoát khỏi Tử tinh không gian, “Rốt cục đã thoát ra khỏi thứ chết tiệt này, bây giờ tha hồ chạy trốn”.

Đúng lúc hắn đang mừng rỡ, đột nhiên một quầng sáng màu trắng từ trên trời bủa xuống, dẫn lực cường đại phát ra không hề thua kém so với Tử tinh không gian.

Hắc Thạch không gian!

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Mông Đặc La vừa quay đầu lại đã thấy Lâm Lôi trong trạng thái long hoá cùng Bối Bối đang đuổi theo, “Ta sao lại quên mất gã tiểu tử Thanh Long nhất tộc này cũng am hiểu Tử tinh không gian chứ. Đã vậy còn cả tên Phệ Thần thử, không xong rồi”.

Thứ khiến cho Mông Đặc La sợ hãi nhất chính là Phệ Thần thử! Đạt tới đẳng cấp của hắn, rất khó bị giết hại, nhưng thiên phú thần thông của Phệ thần thử lại quá mức đáng sợ, không thành công thì thôi, một khi thành công, đối phương không nghi ngờ gì chắc chắn phải chết.

“Vù!” “Vù!” trong không gian từng ngọn gió sắc bén như dao không ngừng gào thét.

Khoảng cách giữa Lâm Lôi, Bối Bối cùng Mông Đặc La liên tục được rút ngắn.

“Tên tiểu tử ngươi chết chắc rồi!” Lâm Lôi cực kì tự tin.

“Lão Đại cứ yên tâm, chỉ cần năng lượng Phệ thần của ta khôi phục tới một trình độ nhất định là có thể dễ dàng giết hắn”. Bối Bối cười hi hi nói.

Mông Đặc La đang chạy trốn phía trước trong lòng rối bời: “Nếu cứ để bọn chúng rút ngắn khoảng cách như vậy, ta dám chắc trốn không thoát! Dù ta trì hoãn được một lúc nhưng khi gã Phệ thần thử kia khôi phục liền dễ dàng giết được ta”. Hắn đã hiểu được mình không còn đường nào để chạy.

“Hấp!”

Mông Đặc La đột nhiên dừng lại.

Lâm Lôi, Bối Bối lập tức dừng lại theo, Lâm Lôi nhìn Mông Đặc La với vẻ hứng thú, cười nhẹ nói: “Ồ, sao không trốn nữa?”

Mông Đặc La chửi thầm trong bụng: “Mẹ nó, trong Tử tinh không gian thì trốn thế nào được, thời gian càng kéo dài thì cơ hội sống càng ít”.

Hai người Lâm Lôi cũng không vội ra tay, càng kéo dài thời gian cho Bối Bối khôi phục, càng dễ dàng đánh gục được Mông Đặc La.

“Hai người các vị cần gì phải giết ta?” Mông Đặc La cuống quít nói, “Chỉ cần tha cho ta, các vị đưa ra điều kiện gì cũng được, ta sẽ cố hết sức đáp ứng”.

“Không cần”. Lâm Lôi nhếch miệng cười.

“Ta có chủ thần lực, rất nhiều chủ thần lực”. Mông Đặc La vội nói.

“Ồ, quả là giàu có, nhưng chúng ta cũng có không ít!” Bối Bối giễu cợt.

“Được rồi, thống lĩnh huy chương, ta sẽ đưa huy chương của ta cho các vị”. Mông Đặc La vẫn cố vớt vát.

“Dựa theo quy củ của chiến trường vị diện, một khi theo thông đạo rời khỏi chiến trường cũng là lúc phải giao nộp lại huy chương. Nếu người nào còn sống mà không có thống lĩnh huy chương là vi phạm quy củ, sẽ bị chủ thần xử tử”. Lâm Lôi phì cười nói.

Các chủ thần làm vậy cũng là để ngăn một số thống lĩnh lấy huy chương trao đổi lẫn nhau. Ví dụ như hai thống lĩnh gia nhập hai trận doanh khác nhau, sau đó lập tức giao huy chương cho đối phương để lấy quân công, đây là một thủ đoạn đáng lên án. Vì vậy, nếu một người cho dù còn sống rời khỏi chiến trường nhưng trên mình không còn huy chương cũng bị chủ thần xử tử.

Vi phạm quy củ, lập tức sẽ chết!

“Là ta nguyện ý, các vị yên tâm, chỉ cần các người buông tha cho ta”. Mông Đặc La đã rất cấp bách, “ta sẽ lập tức đưa cho các vị. Về phần thống lĩnh huy chương, sau này ta sẽ giết một người ở cùng trận doanh là ổn”.

“Lão Đại, đợi một lát nữa thiên phú năng lượng của ta sẽ khôi phục, chỉ cần một chút nưa thô”". Bối Bối truyền âm.

“Buông tha cho ngươi? Không phải không có khả năng”. Ngữ điệu của Lâm Lôi đột nhiên thay đổi.

Mông Đặc La vội vàng nói: “Đồng ý là đồng ý, không đồng ý là không đồng ý, hai vị hãy quyết định nhanh một chút”. Hắn cũng biết rằng năng lượng của Bối Bối đang khôi phục trở lại.

“Cái này thì…” Bối Bối ngáp dài.

“Đi chết đi!” Mông Đặc La đột nhiên trở lên cuồng bạo, quầng sáng màu trắng đang bao phủ hắn nhanh như một luồng điện phát ra một mũi tên trong suốt bắn về phía Bối Bối, “Hai tên này rõ ràng đang muốn trì hoãn. Ta bây giờ chỉ còn một biện pháp, đó là giết chết gã Phệ Thần thử! Nếu làm được, ta còn có đường sống”.

Mông Đặc La với tình thế trước mắt rất rõ ràng. Nếu đối phương nguyện ý để hắn đi thì sao phải chần chừ? Chần chừ tức là muốn thêm thời gian, muốn thêm thời gian nghĩa là muốn giết hắn!

“Phản ứng quả là nhanh nhẹn”. Lâm Lôi lập tức nghênh chiến.

“Vù!” Mũi tên tốc độ cực nhanh khiến Bối Bối không thể tránh né, trực tiếp bị trúng đòn.

“Vật chất phòng ngự của Phệ Thần thử quá mạnh mẽ, chỉ có thể trông chờ vào linh hồn công kích thôi”. Mông Đặc La rất rõ về điểm này, nhưng hắn chưa kịp quan sát Bối Bối sống chết ra sao thì đòn công kích của Lâm Lôi đã đến.

“Xoẹt!”

Mông Đặc La chỉ nhìn thấy 108 đạo long ảnh màu đen đang hướng về phía hắn, nhưng thần thức của hắn lại phát hiện ra một thứ khác: “Thần kiếm? Vô ảnh thần kiếm?”

Trong lúc còn hắn đang kinh ngạc, 108 long ảnh màu đen đã dung hợp làm một thể, hình thành một quả cầu nhốt hắn vào giữa, lực trói buộc cường đại trong nháy mắt đã tác dụng lên người.

Đè ép, trói buộc!

“Keng!’

Nhanh như ánh chớp, một kiếm phá không của Lâm Lôi cực nhanh đâm vào đầu Mông Đặc La. Nhưng trên đầu hắn cũng hiện lên một tầng vật chất bảo vệ quỷ dị, khiến kiếm của Lâm Lôi bị phản chấn mãnh liệt, cả thân mình hắn bắn mạnh về phía sau.

“Phòng ngự chủ thần khí quả nhiên lợi hại”. Lâm Lôi đáy lòng thầm khen, hắn biết tự mình rất khó giết được đối thủ, chỉ có cách dây dưa, “Có điều sử dụng chủ thần lực để thi triển Thốn Địa Xích Thiên uy lực quả nhiên ghê ghớm, ngay cả Mông Đặc La cũng không kịp ngăn cản một chiêu này”.

“Không chết?” Mông Đặc La lúc này quay đầu nhìn Bối Bối, lập tức chuẩn bị bỏ chạy.

“Ha ha, đừng có gấp”.

Thân hình Lâm Lôi phá không lao tới, Lưu Ảnh thần kiếm tiếp tục đâm về phía Mông Đặc La, hình cầu màu đen lại bao vậy trói buộc khiến hắn vô cùng phẫn nộ, từ trong cơ thể lập tức bắn ra hàng ngàn sợi tơ trong suốt.

“Xoẹt!” Một kiếm xuất ra, tất cả những sợi tơ bên cạnh đều bị cắt rời.

“Lão Đại, ta đã sẵn sàng!” Bối Bối truyền âm.

Một kiếm phá không của Lâm Lôi đâm vào cơ thể Mông Đặc La khiến hắn bị đẩy lui về phía sau, đúng lúc này hắn cũng phát hiện phía sau thân thể Bối Bối hiện lên hư ảnh Phệ Thần thử.

“Không!” Mông Đặc La trợn mắt.

“Lần này xem ngươi lấy ai làm lá chắn”. Lâm Lôi nghĩ thầm.

Năng lượng kì lạ của thiên phú thần thông trong nháy mắt ập tới Mông Đặc La, hắn một chút năng lực phản kháng cũng không có, lập tức hồn lìa khỏi xác.

“Keng!” Huy chương màu vàng từ trong cơ thể rơi xuống đất.

“Tấm huy chương thống lĩnh thứ hai!” Con mắt Lâm Lôi sáng rực lên.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 44: Kết Quả

Thi thể Mông Đặc La yên lặng nằm trên mặt đất, khu vực hoang dã vừa xảy ra chiến đấu đã khôi phục lại yên tĩnh vốn có, chỉ còn gió lạnh không ngừng gào thét xung quanh.

Lâm Lôi nhặt lấy huy chương trên mặt đất, mặt tràn đầy vui vẻ: “Đánh trận này chúng ta đã có được huy chương thứ hai rồi!”

Trong mắt Lâm Lôi chỉ có duy nhất chiếc huy chương này có giá trị, còn như phòng ngự chủ thần khí của Mông đặc La, hắn cũng chỉ đảo mắt qua, dù sao cuối cùng nó cũng bị chủ thần thu hồi.

Bối Bối đi tới, hưng phấn nói: “Lão Đại, là cái thứ hai! Chiếc của đứa con gái tóc xanh lúc trước đã đưa cho Lôi Tư Tinh, vậy cái này thuộc về chúng ta. Như thế chúng ta đã có bốn chiếc thống lĩnh huy chương rồi!”

“Đúng! Bốn chiếc! Phụ thân ta, Da Lỗ lão Đại, Kiều Trì, còn có ca ca của Đich Lỵ Á, vậy là đủ rồi”. Lâm Lôi thở phào một hơi.

Bối Bối cũng vui vẻ cười theo.

“Lão Đại, ngươi nói Đức Lâm gia gia có thể sống lại không?” Bối Bối đột nhiên hỏi.

Lâm Lôi ngẩn người.

“Đức Lâm gia gia?” Trong nháy mắt trong đầu Lâm Lôi hiện ra những kỉ niệm từ hơn hai ngàn năm trước, khi đó hắn từ một đứa trẻ bình thường dưới sự chỉ dạy của Đức Lâm gia gia không ngừng phát triển đến như ngày nay.

Trong cuộc đời của Lâm Lôi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc cùng Bối Bối đều chiếm vị trí hết sức quan trọng. Đừng nói là qua ngàn năm vạn năm, mà cho dù thời gian có trôi bao lâu đi nữa thì Lâm Lôi vẫn không thể nào quên được Đức Lâm gia gia. Cái chết của ông là một vết thương vĩnh viễn ở sâu trong lòng hắn.

“Đức Lâm gia gia đã bị hồn phi phách tán rồi”. Lâm Lôi thở dài.

“Hồn phi phách tán thì không thể sống lại?” Trong giọng nói của Bối Bối có chút không cam lòng.

“Linh hồn không tan nát mới thành vong linh được”. Lâm Lôi lắc đầu nói, “Bối Bối, đừng nói chuyện này nữa, chúng ta đi tìm bọn Lôi Tư Tinh thôi”.

Đức Lâm gia gia đã chết, cứ mỗi lần vết thương này trong lòng Lâm Lôi bị khơi ra, hắn đều cảm thấy cực kì thống khổ.

“Được!” Bối Bối không nói gì thêm, lập tức cùng Lâm Lôi nhằm hướng đang phát ra ba động mãnh liệt của chủ thần lực bay tới.

Trên một triền núi hoang, Lôi Hồng cùng Hạ Tư Uy vẫn đang chiến đấu kịch liệt. Lôi Hồng đã biến thân thành người khổng lồ cao chừng mười thước, toàn thân cứng như sắt thép, chính là vương giả trong Đại địa cự nhân nhất tộc!

Đôi mắt cương nghị sắc bén của Lôi Hồng dán chặt vào thân ảnh nhỏ bé trước mắt, đôi chân mạnh mẽ liên tục xuất chiêu. Hoặc là đạp, hoặc là đá… động tác cực kì đơn giản, nhưng mỗi lần xuất ra đều khiến không gian chấn động xuất hiện những vết nứt nhỏ. Mặt đất bên dưới cũng không ngừng cuộn lên hạ xuống phụ trợ cho hắn.

“Vút!” “Vút!” Hạ Tư Uy giống như đang nhảy múa, thân hình không ngừng chớp động.

“Gã to xác này công kích mạnh mẽ quá, đặc biệt sau khi biến thân thì tốc độ của hắn cũng vượt ta”. Hạ Tư Uy đang rất lo lắng, quầng sáng bên ngoài thân không ngừng chuyển động giống như một cái thắt lưng, khiến phòng ngự của hắn cực kì kiên cố, “Nếu có một cơ hội, nhất định phải thành công!”

Đột nhiên…..

Sáu đạo ánh sáng giống như dải lụa nhằm vào ngực Lôi Hồng bắn tới, lập tức Lôi Hồng dùng bàn tay to lớn của mình đánh ra. Trong sáu dải lụa trắng đột ngột có năm dải quấn vào cánh tay phải của Lôi Hồng, dải còn lại vốn đang nhu hoà mềm mại chợt biến thành cứng rắn sắc bén như một mũi kiếm đâm vào ngực Lôi Hồng.

“Hống!”

Lôi Hồng đột ngột hét lên một tiếng, âm thanh kinh khủng làm không gian xung quanh chấn động tới mức dùng mắt thường cũng thấy được sóng gợn. Chỉ thấy trên thân thể và quyền đầu của hắn bỗng bao phủ một lớp ma văn màu vàng phát ra ánh sáng chói mắt, đồng thời song chưởng của Lôi Hồng cũng vặn vẹo mãnh liệt, làm những dải sáng quấn quanh cánh tay tan nát.

Sắc mặt Hạ Tư Uy đại biến: “Sao lại thế này?”

“Bùng!” Dải sáng màu trắng đánh vào ngực Lôi Hồng chỉ xâm nhập vào một chút rồi bị hãm lại, không thể tiến sâu thêm.

“A!” Lôi Hồng tức giận gầm lên, song chưởng thình lình hợp lại đánh về phía Hạ Tư Uy.

Hạ Tư Uy khiếp sợ lùi lại, tưởng rằng thoát được khỏi phạm vi công kích thì đột nhiên từ thủ chưởng của Lôi Hồng bỗng bắn ra hai cột sáng màu trắng, trên mặt mỗi cột sáng đều lưu chuyển quang mang màu vàng rực rỡ, tốc độ vượt xa Hạ Tư Uy.

“Không!” Từ thân thể Hạ Tư Uy điên cuồng phát ra từng dải sáng, hình thành một vòng phòng ngự kiên cố.

“Ầm!”

Hai cột sáng ẩn chứa năng lượng khủng khiếp trực tiếp đánh vào thân thể Hạ Tư Uy, vòng sáng bảo vệ hắn lúc này giống như tờ giấy mỏng, dễ dàng bị đánh nát. Trong ánh mắt hắn tràn đầy hoảng sợ, một tiếng động kinh khủng vang lên, thân thể Hạ Tư Uy đã tan thành từng mảnh nhỏ.

Thân thể Lôi Hồng lúc này cũng nhanh chóng thu nhỏ lại.

“Hộc!” “Hộc!” Tiếng hô hấp từ trong lồng ngực Lôi Hồng phát ra cực kì nặng nề, sắc mặt y cũng trở lên trắng bệch yếu ớt. Tuyệt chiêu vừa rồi nếu không phải ở thời khắc khẩn cấp hắn sẽ không thi triển, một khi thi triển sẽ hao tổn năng lượng cực lớn, trong thời gian ngắn khó mà khôi phục được.

“Không ngờ Hạ Tư Uy lại khó xơi như vậy”. Lôi Hồng một lúc sau mới hít thở bình thường trở lại, “May mà lấy được một thống lĩnh huy chương”.

Hắn cúi xuống nhặt lấy chiếc huy chương rơi trên mặt đất, còn hai giới chỉ hắn không thèm để ý tới, hắn biết một chiếc là không gian giới chỉ, chiếc kia là linh hồn phòng ngự chủ thần khí.

“Vút!” “Vút!” Hai đạo khí tức cực nhanh đang phi tới gần.

“Hả?” Lôi Hồng quay đầu lại thấy người vừa đến là Lâm Lôi, Bối Bối liền thở phào một hơi.

“Lôi Hồng, đã giết được Hạ Tư Uy sao?” Lâm Lôi nhìn thấy quang cảnh hoang tàn trên mặt đất, không khỏi cười nói.

“Cũng phải mất một phen cố gắng mới làm được”. Trên khuôn mặt Lôi Hồng khó khăn nở ra nụ cười, “Gã Hạ Tư Uy tu luyện Thuỷ hệ nên phòng ngự rất mạnh. Với công kích của ta mà phải dùng đến cấm chiêu mới hạ được hắn. Phải rồi, các ngươi có giết được Mông Đặc La không?” Trong ánh mắt Lôi Hồng có một chút mong chờ, lúc trước cái chết của hảo huynh đệ hắn chính là vì Mông Đặc La.

“Đã giết rồi!” Lâm Lôi xoè tay ra, “Đây là thống lĩnh huy chương của hắn”.

“Tốt!” Lôi Hồng tràn ngập vui mừng.

Đúng lúc này một đạo khí tức khác đang rất nhanh bay đến, ba người Lâm lôi quay đầu lại, người đến đúng là Lôi Tư Tinh. Lôi Tư Tinh chăm chú nhìn vào tay Lâm Lôi, ngoác miệng cười: “Ha ha, gã hỗn đản Mông Đặc La rốt cục cũng chết! Cho đáng đời tên gia hoả khốn kiếp này. Ta xem hắn từ nay về sau còn dám hung hăng càn quấy nữa không. Lôi Hồng, ngươi cũng vừa giết Hạ Tư Uy sao?”

“Ừm!” Lôi Hồng cũng đưa ra một chiếc thống lĩnh huy chương.

“Ha, Lôi Tư Tinh, còn ngươi?” Bối Bối cười cười, Lâm Lôi cũng mỉm cười nhìn Lôi Tư Tinh. Lúc này tâm tình của cả đám đều rất tốt.

“Ta?” Lôi Tư Tinh cười xấu hổ, “Phải hổ thẹn rồi, mặc dù tốc độ của ta cản được hắn, nhưng gã Ô Mạn này quả thật rất khó chơi, mọi công kích của ta hắn đều đỡ được. Sau đó chúng ta đại chiến một hồi trên mặt đất, tên khốn kia lợi dụng cơ hội liền trốn sâu vào trong lòng đất, nơi ấy lại xuất hiện cả khe nứt không gian, quả thực rất nguy hiểm. Cuối cùng ta đành buông tha cho hắn”.

Chiến đấu sâu trong lòng đất quả thật rất nguy hiểm.

“Ô Mạn bị ngươi bức bách như vậy cũng rất thảm rồi”. Lâm Lôi cũng biết, nếu không phải vì chẳng còn cách nào khác thì Ô Mạn hắn không đời nào chịu như vậy. Ô Mạn mặc dù thực lực không tệ, nhưng bị hãm vào trong Tử tinh không gian liền rơi xuống hạ phong. Đối với đòn công kích bằng chủ thần khí của Lôi Tư Tinh, hắn cũng chỉ miễn cưỡng chống được vài chiêu, nhưng nếu để kéo dài một khi sơ suất thì xong đời. Lựa chọn trốn vào lòng đất, hắn coi như vào chỗ chết để tìm đường sống.

“Ha ha, quan trọng nhất là chúng ta đã giết được Mông Đặc La, cho dù thế nào thì lần này chúng ta vẫn đại thắng”. Lôi Tư Tinh cười lớn, “Trận này tổng cộng lấy được ba thống lĩnh huy chương, Lâm Lôi, lần trước đã phân cho ngươi một chiếc, vậy lần này ta hai ngươi một nhé, không có ý kiến gì chứ”.

“Không có”. Lâm lôi cười.

Có thêm một chiếc đã đủ rồi.

“Có điều chiếc thống lĩnh huy chương lần sau tới phiên chúng ta đấy”. Bối Bối cười.

“Đương nhiên rồi”. Lôi Tư Tinh mặt mày hớn hở, “Tổ hợp bốn người chúng ta chính là Sở Hướng Vô Địch. À, đương nhiên không tính gặp phải Đại Viên mãn thượng vị thần”. Bọn Lâm Lôi vừa nghĩ tới Bái Ách cũng đã phát run, đại viên mãn quả thật mạnh không tưởng tượng nổi.

Quang minh thần vị diện, trên Áo Uy đảo ở sâu trong Thần Ngục hải.

Áo Uy đảo chính là tổ ốc của đệ nhất gia tộc trong vô số vị diện, Áo Cổ Tư Tháp gia tộc. Gia tộc này cực kì cường thịnh bởi vì Quang Minh chúa tể vốn thuộc chủng tộc bình thường, cho nên năng lực sinh sản rất mạnh, mà các thế hệ sau cũng như thế. Vì vậy nhân số của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc vượt rất xa Tứ thần thú gia tộc, chỉ tính tinh anh của gia tộc đã tới gần trăm vạn!

Nhân khẩu thật sự của gia tộc đạt đến con số hàng ức, trải rộng ra sinh sống tại 81 đảo xung quanh Áo Uy đảo. Tuy nhiên nhân khẩu đông đúc không có nghĩa là người tài cũng nhiều theo, có điều trong cả ức người như vậy tất nhiên sẽ xuất hiện một vài người kiệt xuất. Hầu hết các thành viên trong gia tộc đều mơ ước có một ngày được tiến vào Áo Uy đảo, nơi đại diện cho sự uy nghiêm và quyền lực.

Rì rào, rì rào.

Sóng biển mơn man trên bờ cát trắng phau.

Trên Áo Uy đảo, các thành viên tinh anh trong tộc đều trú ở đó, phần lớn đều có một cỗ ngạo khí trên người, thân là tinh anh của Đệ nhất gia tộc, tự nhiên cảm thấy kiêu hãnh. Có điều khi bọn họ nhìn về toà thần điện sừng sững cao hàng vạn thước xây bằng đá trắng ở trung tâm đảo, trong mắt đều loé lên sự hâm mộ.

Trong Áo Cổ Tư Tháp thần điện.

Một người đang bước nhanh trên hành lang, thị vệ đứng hai bên lập tức khom người.

“Điện hạ!”

“Điện hạ!”

“Điện hạ gặp chuyện gì mà sắc mặt khó nhìn vậy nhỉ?” Hai sứ giả đợi người này đi qua liền bắt đầu bàn tán.

Khi tới trước đại môn màu tím cổ kính cao chừng mười thước, gã được gọi là Điện hạ dừng lại, trầm thấp nói: “Các ngươi vào trong thông báo một tiếng, ta muốn gặp tộc trưởng”.

“Vâng thưa điện hạ. Xin ngài đợi cho một lát”. Trong hai gã thị vệ áo tím đứng trước của, một gã thoáng khom người chào rồi nhanh chóng tiến vào trong.

“Không ngờ gặp chuyện như vậy! Lôi Tư Tinh…. , gã tiểu tử Thanh Long nhất tộc, lại còn tiểu tử Phệ thần thử!”. Người được gọi là điện hạ này chính là Mông Đặc La. Có điều lúc này hắn đã mất đi thần phân thân mạnh nhất, sau này không còn cơ hội trở thành người mạnh nhất trong Áo Cổ Tư Tháp gia tộc nữa, đương nhiên trong gia tộc tin tức này vẫn chưa ai biết.

Chỉ lát sau, gã thị vệ đã trở ra, cung kính nói:

“Điện hạ, mời vào. Tộc trưởng chờ người bên trong”.

Mông Đặc La trực tiếp tiến vào trong.

Đây là nơi tộc trưởng sinh sống, có phòng ăn, phòng tiếp khách và mật thất tu luyện. Mông Đặc La vừa liếc mắt đã thấy một người mặc áo dài trắng đứng ở phía trên. Thấy người này, Mông Đặc La dù cực kì kiêu ngạo cũng cúi thấp đầu xuống: “Tộc trưởng, thần phân thân mạnh nhất của ta đã chết!”

“Hả?” Bóng người mặc áo bào trắng giật mình quay đầu lại, hắn có một đôi mắt sắc như lưỡi kiếm ẩn dưới hàng lông mày, ở mi tâm còn được gắn một viên tinh hồng.

Người này chính là tộc trưởng của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, cũng là người thành công nhất trong số 182 người con của Quang Minh chúa tể, thực lực rất mạnh. Mặc dù Quang Minh chúa tể không thể trực tiếp ban chủ thần khí cho hắn nhưng đã để cho các chủ thần sứ giả hợp lực giúp đỡ hắn, rốt cục vị tộc trưởng này cũng có được đủ ba kiện chủ thần khí! Hơn nữa thực lực của bản thân hắn cũng rất mạnh, cho dù là Đại viên mãn thượng vị thần cũng chỉ có cách ép hắn vào không gian loạn lưu chứ vô phương giết chết hắn. Cho dù như vậy thì Quang Minh chúa tể vẫn có năng lực cứu được hắn từ không gian loạn lưu.

“Sao lại như vậy?” Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng trầm giọng hỏi, viên tinh hồng trên trán hắn dường như lớn ra một chút.

Mông Đặc La cúi đầu, trong ngữ khí ẩn chứa sự bất cam: “Tộc trưởng, là Lôi Tư Tinh làm! Ta vốn không sợ hắn, nhưng ai ngờ bên cạnh hắn có một tên thiếu niên, tên này lại là Phệ thần thử”.

“Phệ thần thử?” Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng lập tức hiểu ra. Rất khó để giết được đứa cháu họ này của hắn, chỉ có Phệ Thần thử là dễ dàng làm được.

“Tộc trưởng, hại chết ta là một gã thanh niên của Thanh Long nhất tộc với tên Phệ thần thử kia, bọn chúng đang ở cùng một chỗ với Lôi Tư Tinh”. Mông Đặc la đau khổ nói.

“Lôi Tư Tinh?” Tộc trưởng lắc đầu, “Đó là đứa con duy nhất của Tử Kinh chủ thần, chuyện giết hắn ta tuyệt đối không đồng ý”. Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng rất quả quyêt, hắn hiểu được cho dù cha mình là Quang Minh chúa tể cũng sẽ không dễ dàng đi đối phó với Tử Kinh chủ thần.

Đúng vậy, mặc dù Quang Minh chúa tể có đủ thực lực đối phó với Tử Kinh chủ thần, nhưng Tử kinh chủ thần là một trong bảy đại Huỷ diệt chủ thần. Mà người mạnh nhất trong bọn họ, Huỷ diệt chúa tể thực lực lại xếp trên Quang Minh chúa tể.

Nhưng nguyên nhân quan trọng nhất, chính là Quang Minh chúa tể không thể chỉ vì một đứa cháu mà đi đối phó với một chủ thần.

“Tộc trưởng, sau này ta chắc là khó đạt được thực lực như trước. Ta biết người khó xử, nhưng ta hy vọng người xem xét đến công lao của ta bao năm qua vì gia tộc mà cống hiến, nhất định phải giúp ta báo thù”. Mông Đặc La trong long tràn ngập bất cam, thấp giọng nói tiếp, “Ta cũng không nghĩ tới việc giết Lôi Tư Tinh, ta chỉ hy vọng tộc trưởng giết chết Tiểu tử Thanh Long nhất tộc cùng tên Phệ Thần thử thôi”.

Mông Đặc La rất căm hận Lâm Lôi, nếu không có Lâm Lôi cầm chân hắn, hắn đã có thể bỏ chạy. Dù sao Bối Bối cũng không có năng lực kiềm chế hắn.

Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng trở lên trầm mặc.

Mông Đặc La thấy vậy liền nói: “Tộc trưởng, lần này gia tộc chúng ta tổn thất rất lớn, Lục Y, Hạ Tư Uy bọn họ đều bị chết. Thật ra nếu chỉ một mình ta chết cũng không cần oán hận làm gì, nhưng tổn thất bốn cao thủ như vậy chả lẽ Áo Cổ Tư Tháp gia tộc chúng ta một chút phản ứng cũng không có? Như vậy còn gì là thể diện của gia tộc? Nếu chúng ta không làm gì, phỏng chừng không ít người sẽ ở phía sau lén lút cười nhạo”.

“Hừm!” Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng nhướng mày, hiển nhiên đã bị những lời này làm động tâm.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 45: Tổ Hợp

Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng chân mày cau lại, đứng phía ngoài ban công nhìn về phía Thần Ngục hải xa xa, dáng vẻ trở lên trầm mặc.

“Tộc trưởng”. Mông Đặc La thấy tộc trưởng không đáp lời, biết là hắn đang suy tư nên không thúc giục tiếp nhưng đáy lòng có chút lo lắng: “Với tình tình của tộc trưởng thì rất có thể ông ta sẽ không để ý đến chuyện này. Nếu thật sự như vậy, ai là người có thể tới giết hai người bọn Phệ thần thử đây? Không được, nhất định phải tìm cách đưa bọn chúng vào chỗ chết”. Mông Đặc La không ngừng suy tính.

Hắn mặc dù tại gia tộc có địa vị không thấp, nhưng nếu so với Đại viên mãn cường giả lại không đáng là gì. Chém giết trên chiến trường vị diện, một khi chết đi sẽ rất khó báo thù. Dù sao một người có năng lực truy giết các thống lĩnh cường giả khác thì thực lực phải rất mạnh. Nếu nói mười phần nắm chắc giết được những người như vậy, chỉ có Đại viên mãn thượng vị thần mà thôi.

Đai viên mãn mặc dù tổng cộng có mấy chục vị, nhưng lại phân tán tại các vị diện, có những người ẩn danh tại vật chất vị diện, có những người chọn một địa phương để ẩn cư, không muốn đi ra ngoài. Muốn mời họ ra mặt không phải là chuyện dễ dàng, không phải ai cũng giống tinh linh cường giả Áo Tạp La Uy Nhĩ, có được món nợ ân tình của Đại viên mãn. Đừng nói Mông Đặc La hắn, mà ngay cả vị tộc trưởng kia cũng không nắm chắc mười phần có thể mời được một Đại viên mãn hay không.

“Đem thực lực của mấy người trong đội ngũ Lôi Tư Tinh miêu tả cho ta nghe”. Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng ánh mắt vẫn nhìn về phía biển, trầm giọng nói.

“Vâng!”

Mông Đặc La mừng rỡ trả lời: “Tiểu đội của bọn họ tổng cộng bốn người, gồm có Lôi Tư Tinh, một gã cường giả thực lực xấp xỉ Ô Mạn, một thanh niên của Thanh Long nhất tộc cùng một Phệ thần thử! Trong bốn người đó, Lôi Tư Tinh là mạnh nhất, đương nhiên Phệ thần thử kia cũng rất đáng sợ, thiên phú thần thông của hắn quá mức lợi hại”.

“Ồ…” Gã tộc trưởng đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén nhìn vào Mông Đặc La, “Vậy gã cường giả thực lực gần bằng Ô Mạn kia không có gì đặc biệt?”

“Ô Mạn có thể đối phó được hắn”. Mông Đặc La nói quả quyết.

Nếu Ô Mạn đấu với Lôi Hồng, thì với lợi thế có công kích chủ thần khí sẽ khắc chế được Lôi Hồng. Cho dù gặp phải một ít khó khăn, nhưng hắn vẫn có khả năng giết được đối phương.

“Muốn giết gã Thanh Long nhất tộc cùng Phệ thần thử, không phải là chuyện dễ dàng”. Tộc trưởng lắc nhẹ đầu, thật ra đối với việc phát động chiến đấu hay bỏ qua hắn có chút chần chừ. Trên thực tế những người như Lục Y, Hạ Tư Uy không phải là người trong gia tộc, cho dù chết đi thì cũng chẳng ảnh hưởng gì.

Chủ thần sứ giả này chết đi, chủ thần có thể thu sứ giả khác thay thế.

Mông Đặc La đã cảm thấy nóng nảy: “Tộc trưởng, nếu như chỉ một mình ta bị giết cũng không tính làm gì, nhưng bọn họ lại giết tới bốn người của ta. Hơn nữa ngài cũng biết, Lôi Tư Tinh là loại người chỉ sợ thiên hạ không loạn, vốn cùng gia tộc chúng ta đã có mâu thuẫn. Lần này đại thắng, hắn dám chắc sẽ truyền bá việc này đi khắp nơi, nếu gia tộc không có một chút phản ứng nào, vậy e là….”

Tộc trưởng nghe vậy, chân mày nhăn tít lại, viên tinh hồng trên trán tựa hồ cũng phát ra ánh sáng.

Hắn lúc này lập tức hạ lệnh: “Mông Đặc La, ngươi đi mời Ô Mạn tới đây, đồng thời mau chóng phái người đi mời Thiết Cách Ôn".

Ô Mạn mặc dù thần phân thân mạnh nhất đã đi chiến trường vị diện nhưng vẫn còn phân thân tại gia tộc. Còn Thiết Cách Ôn là sứ giả của Quang Minh chúa tể, cũng trú tại Thần Ngục hải, có quan hệ tương đối mật thiết với Áo Cổ Tư Tháp gia tộc.

"Vâng". Mông Đặc La lập tức đáp lời.

"Xem ra có hy vọng rồi". Hắn đang cực kỳ kích động, cho dù chưa biết tộc trưởng sẽ an bài như thế nào, nhưng đã biết thực lực của bọn Lôi Tư Tinh, Mông Đặc La tin tưởng mười phần rằng tộc trưởng sẽ phái ra đội ngũ thừa sức đối phí với bọn họ.

Không làm thì thôi, đã làm thì phải thành công!

Ào! Ào!

Gió lạnh gào thét khắp nơi, cát đá bay tung mù mịt. Trong làn gió buốt giá hai bóng người đang sánh vai nhau phi hành, một người mặc trường bào màu vàng, mái tóc ngắn trắng như bạc, khuôn mặt cương nghị, chính là Ô Mạn đã may mắn chạy thoát trong trận chiến với Lôi Tư Tinh.

Bên cạnh Ô Mạn là một người cao gầy, khoác trường bào màu xanh biếc, đôi mắt rất nhỏ, chính là Thiết Cách Ôn.

"Tộc trưởng quả là rất thương yêu Mông Đặc La, không ngờ cũng làm loại chuyện trả thù thế này". Ô Mạn mỉm cười, "Còn mời ta và ngươi cùng một lúc".

Thiết Cách Ôn cười yêu dị: "Ô Mạn, tộc trưởng tốt xấu gì cũng là đứa con được yêu thương nhất của Quang Minh chúa tể, hơn nữa ông ta đã ra mặt mời ta, ta làm sao không nể mặt được. Có điều, bọn Lôi Tư Tinh có đủ khả năng giết gần hết các ngươi, thực lực quả nhiên cũng rất mạnh”.

“Ta nói rồi, tên Phệ thần thử ấy rất khó chơi”. Ô Mạn tự trào nói.

Trận chiến ấy truyền ra ngoài làm ảnh hưởng không nhỏ đến danh tiếng của hắn.

“Tuy nhiên lần này chúng ta mười phần nắm chắc”. Ô Mạn mỉm cười.

“Không nhất định như vậy, trừ phi vị kia đồng ý tham gia”. Thiết Cách Ôn lắc đầu nói, “Chưa chắc hắn đã đáp ứng chuyện này”.

“Nếu ông ta không đáp ứng, chỉ bằng hai người chúng ta quả thật rất khó khăn”. Ô Mạn thở dài nhìn về phía trước.

Trong khi nói chuyện, bọn họ đã đến trước một toà quân doanh, binh lính thủ vệ lập tức cảnh giác nhìn về bọn họ. Dám độc lập hành động tại chiến trường vị diện, hầu hết đều là tuyệt thế cường giả.

Ô Mạn trực tiếp mở miệng nói: “Các ngươi vào nói với thống lĩnh một tiếng, rằng Ô Mạn ta tới bái phỏng”.

“Hai vị đại nhân xin đợi một lát”. Một binh lính thoáng khom người rồi lập tức đi vào bên trong.

Chỉ một lát sau hắn đã quay ra.

“Hai vị, thống lĩnh đại nhân có lời mời”.

Ô Mạn cùng Thiết Cách Ôn mỉm cười sóng vai mà vào, rất nhanh đã đến trước cửa một đình viện cổ kính. Một gã thanh niên tóc vàng anh tuấn đang đứng trước cửa vừa nhìn thấy hai người đã nở nụ cười:

“Ô Mạn, a, không ngờ còn có Thiết Cách Ôn tiên sinh, được hai vị đến thăm quả thật vinh hạnh. Mời vào! Mời vào!”

Ô Mạn lập tức bước lên, thấp giọng hỏi: “Lạp Mỗ Lâm, Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh có ở đây không?”

“Đúng là có”. Gã thanh niên tóc vàng ngẩn ra, “Các vị là đến tìm ông ta sao?”

“Đúng!” Ô Mạn gật nhẹ đầu.

Lúc này một thanh âm bình thản từ bên trong truyền ra: “Ô Mạn, Thiết Cách Ôn, hai người tới tìm ta hả? Vào đây đi, cũng tốt, lâu rồi không được gặp các ngươi”.

Hai người Ô Mạn không hề chần chừ, cùng với thanh niên tóc vàng tiến vào trong.

Bên trong đình viện, một gã nam tử mặt trắng trẻo không râu đang ngồi trên chiếc ghế đá màu đen, bàn tay lơ đãng lật giở một cuốn sách mỏng. Hắn có mái tóc màu bạc dài đến thắt lưng tuỳ ý buông xoã, da tay trong suốt như có thể nhìn xuyên được, hai hàng lông mày màu bạc kéo dài sát đến tai.

“Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh”. Ô Mạn, Thiết Cách Ôn cúi thấp người.

Mã Cách Nỗ Tư đặt quyển sách trong tay xuống mặt bàn, liếc nhẹ hai người, cười nói: “Ngồi đi”.

Ô Mạn, Thiết Cách Ôn ngồi xuống, không khỏi liếc nhìn nhau một cái, trong lòng đều cảm thấy có áp lực. Trước mắt bọn họ chính là cường giả tối đỉnh phong của Thiên giới, được người bên ngoài nghi là Đại viên mãn thượng vị thần, nhưng bọn Ô Mạn lại rất rõ ràng, Mã Cách Nỗ Tư đích xác đã đạt đến Đại viên mãn, là Vận mệnh quy tắc Đại viên mãn cường giả. Hắn tại phương diện nghiên cứu linh hồn có thể coi là cao nhất trong số thượng vị thần.

“Xem bộ dạng hai người các ngươi có vẻ có chuyện khó mở miệng rồi”. Mã Cách Nỗ tư cười nhẹ.

Thiết Cách Ôn hít sâu một hơi nói: “Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh, ta trước tiên nói lại câu chuyện cho người nghe một chút. Không lâu trước đây, Lôi Tư Tinh cầm đầu một tiểu đội đã giết gần hết tiểu đội của Mông Đặc La tại chiến trường vị diện, có bốn người bị chết, chỉ còn một mình Ô Mạn may mắn chạy thoát”.

“Lợi hại vậy sao?” Mã Cách Nỗ tư hơi kinh ngạc nhìn về phía Ô Mạn.

Ô Mạn xấu hổ nói: “Trong đội của bọn họ có một Phệ Thần thử”.

Gã thanh niên tóc vàng đứng cạnh nghe chợt cười: “Đã nghe đồn có một Phệ Thần thử ở chiến trường, hoá ra là trong đội ngũ của Lôi Tư Tinh. Đội ngũ của Mông Đặc La chết bốn người, chỉ có Ô Mạn chạy thoát, nghĩa là Mông Đặc la đã chết?”

“Đúng”. Ô Mạn gật đầu.

“Là Hán Kim tộc trưởng bảo các ngươi tới mời ta sao?” Mã Cách Nỗ Tư cười nhẹ.

Ô Mạn bất đắc dĩ nói: “Tiên sinh đã đoán được như vậy, ta cũng xin nói thẳng. Đúng là tộc trưởng bảo chúng ta đến mời người giúp sức. Dù sao người mà gia tộc có thể mời tại chiến trường vị diện cũng không tính là nhiều, có thể đối phó với bọn Lôi tư Tinh thì càng ít”.

“Tên Hán Kim này đầu óc có vẫn đề rồi sao? Muốn đi đối phó với Lôi Tư Tinh?” Mã Cách Nỗ Tư cau mày.

Người dám nói Hán Kim đầu óc có vấn đề không nhiều lắm mà Mã

Cách Nỗ Tư là một trong số đó. Hắn và Hán Kim có quan hệ tương đối sâu sắc, năm đó khi hai người thực lực còn yếu đã từng cùng nhau xông xáo tại Quang Minh thần giới. Muốn mời được Đại viên mãn cường giả, dùng danh nghĩa chủ thần căn bản vô dụng, chỉ có thể dựa vào nhân tình, vào quan hệ bằng hữu.

“Không, không phải”. Ô Mạn vội nói, “Điểm ấy xin tiên sinh yên tâm, ý của tộc trưởng không phải muốn đối phó với Lôi Tư Tinh mà là ba người đi cùng hắn”.

“Phệ Thần thử đó không giết được”. Mã Cách Nỗ Tư lắc đầu.

“Sao? Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh lo lắng về Bối Lỗ Đặc?” Ô Mạn nghi hoặc.

Lạp Mỗ Sâm bên cạnh bật cười: “Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh đương nhiên không sợ, nhưng chẳng lẽ các ngươi không biết Bái Ách tiên sinh đã đích thân ra tay cũng không giết được Phệ Thần thử kia? Bái Ách tiên sinh từng ở chỗ ta chơi mấy tháng có nói qua việc này”.

“Bái Ách?” Ô Mạn, Thiết Cách Ôn nhìn nhau.

“Tên Phệ Thần thử ấy phòng ngự vật chất quá mạnh, còn có Linh hồn phòng ngự chủ thần khí, nên trừ phi tống hắn vào không gian loạn lưu, nếu không không có khả năng giết được hắn”. Mã Cách Nỗ Tư lắc đầu nói, “Cho dù trong không gian loạn lưu thì với phòng ngự của hắn cũng không thể mất mạng được, nhiều nhất là bị lạc thôi. Nếu Bối Lỗ Đặc chủ động mở miệng xin chủ thần ra mặt tìm kiếm rất có thể sẽ cứu thoát được hắn”.

Ô Mạn, Thiết Cách Ôn lúc này mới biết Phệ Thần thử khó xơi tới mức nào.

“Nếu các người có động thủ cũng chỉ giết được gã thanh niên Thanh Long nhất tộc cùng kẻ còn lại kia”. Mã Cách Nỗ Tư cười nhẹ nói.

“Nếu tiên sinh chịu ra mặt thì chuyện đó sẽ không có vấn đề gì”. Ô Mạn liền nói, Thiết Cách Ôn cũng nhìn Mã Cách Nỗ Tư với ánh mắt mong chờ.

Mã cách Nỗ Tư bật cười nhìn Ô Mạn: “Tên tiểu tử Hán Kim đã nói gì với các ngươi?”

“Ông ta nói nếu tiên sinh chịu giúp một lần ông ấy sẽ biếu tiên sinh một viên Dị vân thạch”. Ô Mạn nói nhưng trong lòng đầy thắc mắc, đối với câu nói lúc trước của tộc trưởng hắn rất khó hiểu. Dị vân thạch tại Quang Minh thần giới mặc dù tương đối hiếm thấy nhưng cũng không thể tính là có giá trị lớn, thậm chí còn chưa bằng một kiện Thượng vị thần khí. Một viên Dị vân thạch như vậy mà có thể mời Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh ra tay, sao có chuyện tiện nghi như vậy được?

Đương nhiên Ô mạn không thể hiểu được, nhưng tộc trưởng lại chỉ bảo Ô Mạn nói thế.

“Tiểu tử Hán Kim này vẫn giảo hoạt như trước” Mã Cách Nỗ Tư cười cười đứng lên, “Ta sẽ theo các ngươi đi một chuyến vậy”.

Hai người Ô Mạn không khỏi kinh ngạc, không nghĩ mới nói như vậy đã mời được hắn ra tay.

“Tuy nhiên ta chỉ phụ trách ngăn cản Lôi Tư Tinh, còn việc giết chóc giao cho các ngươi, về phần tên Phệ Thần thử các ngươi không cần để ý đến”. Mã Cách Nỗ Tư nói, lần này tộc trưởng Áo Cổ Tư Tháp gia tộc mời Thiết Cách Ôn, cũng là siêu cấp cường giả không sợ chiêu Phệ Thần.

Ba người này ra tay, việc đối phó với bọn Lôi Tư Tinh rất dễ dàng, trên thực tế chỉ cần một mình Mã Cách Nỗ Tư đã đủ rồi.

“Lạp Mỗ Sâm, ta đi trước đây”. Mã Cách Nỗ Tư cười nói.

“Ta sẽ đợi tiên sinh thắng lợi trở về”. Gã thanh niên tóc vàng cũng cười.

Lúc này Mã Cách Nỗ Tư cùng hai người Ô Mạn rời khỏi quân doanh, nhìn bóng lưng ba người, Lạp Mỗ Sâm lắc đầu thở dài: “Không ngờ được Áo Cổ Tư Tháp tộc trưởng có khả năng mời Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh ra mặt, xem ra trận chiến lần này một chút lo lắng cũng không có”.

P/s: tạm thời mấy chương như vậy đi, khoa học chứng minh dùng nhiều thuốc một lúc rất dễ sốc, ngày mai ta sẽ cấp thuốc đến chương mới nhất, bằng tác giả. Huynh đệ phóng tâm đi ba!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 46: Chiến Đấu Chưa Chấm Dứt

Phía trên vùng hoang dã, ba đạo thân ảnh sóng vai bay cùng nhau.

"Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh, đúng là nơi này." Ô Mạn nói.

Mã Cách Nỗ Tư nhìn xung quanh, khẽ gật đầu: "Lôi Tư Tinh bốn người đuổi giết ba các ngươi, chia ra từ đây. Vậy lấy đây làm trung tâm, hãy đi tìm kiếm xung quanh xem sao." Mã Cách Nỗ Tư nhận định, Lôi Tư Tinh bốn người sẽ không rời quá xa nơi này, sẽ ở một địa phương nào đó cách đó không xa đây để nghỉ ngơi.

"Phải làm phiền Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh rồi." Thiết Cách Ôn vừa cười, vừa nói.

"Coi như đi tản bộ đi." Mã Cách Nỗ Tư lãnh đạm cười nói: "Nhưng không cần quá quan trọng việc tìm kiếm như vậy, nhị vị cần phải chuẩn bị sẵn tinh thần, có lẽ cần phải tìm rất lâu đó.”

Nhanh thì một hai ngày có thể tìm thấy được, nhưng nếu Lôi Tư Tinh bọn họ nghỉ ở địa phương cách đây hơn mười ngàn dặm, có lẽ phải mất trăm năm để tìm.

"Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh có kiên nhẫn để tìm như vậy, làm sao chúng ta lại sốt ruột được?" Thiết Cách Ôn, Ô Mạn theo Mã Cách Nỗ Tư bắt đầu cẩn thận tìm kiếm. Thống lĩnh bình thường dùng thần thức có phạm vi nhỏ, bất quá linh hồn biến dị, đại viên mãn hoặc là sử dụng chủ thần lực để tìm kiếm thì phạm vi rất lớn.

Dù sao đại viên mãn cường giả, linh hồn cũng được lột xác.

Ba người bắt đầu từ vị trí này, mở rộng ra tím kiếm. Việc tìm kiếm rất buồn tẻ. Nhưng Mã Cách Nỗ Tư không vội, nhàn nhã dựa theo kế hoạch tìm kiếm không ngừng, nhìn giống như đang thăm quan vị diện chiến trường.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, nháy mắt đã ba tháng trôi qua.

Trên đường Mã Cách Nỗ Tư bọn họ tìm kiếm, hễ là phát hiện núi lớn, gò đất…., đều cẩn thận tới tìm kiếm. Hôm nay, bọn họ tới Dương Giác Sơn!

"Dương Giác Sơn lớn, ta cần phải tốn nhiều thời gian để cẩn thận tìm kiếm." Mã Cách Nỗ Tư ra lệnh cho hai người, sau đó trực tiếp đến gần Dương Giác Sơn, đầu tiên tìm kiếm dọc theo chân núi Dương Giác Sơn, nhưng chỉ một lát sau, một âm thanh truyền vào trong đầu của Ô Mạn, Thiết Cách: "ha ha, hai người tới đây. Ta tìm được bọn họ rồi."

Cho dù Mã Cách Nỗ Tư mất ba tháng để tìm kiếm, nhưng lúc này phát hiện mục tiêu, đã rất nhanh rồi.

"Tìm được rồi sao?"

Trên mặt Ô Mạn, Thiết Cách Ôn lộ ra nụ cười kinh ngạc, lập tức bay đi.

"Các ngươi đừng gây chấn động." Mã Cách Nỗ Tư truyền âm phân phó.

Là đại viên mãn cường giả, linh hồn đã được lột xác, trừ phi đại viên mãn thượng vị thần chủ động để lộ khí tức linh hồn lực, nếu không chỉ cần thận một chút, thống lĩnh bình thường căn bản không thể phát hiện. Lúc trước kia Bái Ách tìm Lâm Lôi cũng dùng biện pháp tương tự.

Đợi đến lúc Bái Ách chủ động bại lộ khí tức linh hồn lực. Thời điểm Lâm Lôi bọn họ phát hiện, Bái Ách đã tiến vào thông đạo rồi.

"Bọn họ bốn người đang tụ tập nói chuyện ở một chỗ. Thật đúng là Lôi Tư Tinh bốn người đang hưởng thụ, trong lòng núi đã kiến tạo ra phủ đệ." Mã Cách Nỗ Tư truyền âm cười nói, một lát sau, Mã Cách Nỗ Tư giật mình nói: "ôi, thì ra phệ thần thử tên là Bối Bối, còn có hai người gọi là Lâm Lôi, Lôi Hồng."

Hiển nhiên hắn là thông qua lời đối thoại của bốn người nên biết rõ tên của bọn họ.

"Bối Bối, Lâm Lôi, Lôi Hồng?" Thiết Cách Ôn, Ô Mạn nhớ kỹ tên này. Lúc trước, bọn họ không biết rõ lắm về tên của mọi người trong nhóm Lôi Tư Tinh.

"Chuẩn bị động thủ đi." Mã Cách Nỗ Tư cười nhạt nói: "Các ngươi dựa theo lời ta nói mà làm ……" Mã Cách Nỗ Tư truyền âm an bài nhiệm vụ cho Ô Mạn, Thiết Cách Ôn.

Bên trong phủ động ở Dương Giác Sơn.

Sau trận chiến đại thắng lợi hoàn toàn, Lâm Lôi bọn họ lại trở về động ở trong lòng núi Dương Giác Sơn, ở đây, Lâm Lôi bốn người rất vui vẻ. Các thần phân thân khác của Lâm Lôi đều tập tu luyện, còn lại bản tôn cùng tán dóc với Bối Bối, Lôi Tư Tinh bọn họ.

"Nào, chúng ta cụng ly." Lôi Tư Tinh cười đùa, nâng chén.

Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Hồng ba người cũng cười và nâng chén, đang uống một ngụm.

"Bối Bối, không phải đại ca ta nói ngươi đâu." Lôi Tư Tinh vỗ vai Bối Bối, cười nói: "Ngươi hãy nhìn ta xem. Ba tháng này, ta đã thường xuyên chăm chỉ tu luyện, thỉnh thoảng mới nói chuyện với mọi người. Ngươi đó, vừa mới tu luyện một hai ngày, đã không kiên nhẫn rồi. Ngươi cứ như vậy, bao giờ mới có thể dung hợp đột phá."

"Dung hợp?" Bối Bối vuốt mũi, cười hắc hắc: “Quên đi, ta cần ăn thần cách nhiều một chút , để thân thể cứng rắn đến cực hạn , theo lời gia gia của ta thì ta còn kém xa, bây giờ ngay cả luyện hóa thần cách binh khí cũng có chút khó khăn." Nói xong, Bối Bối đem một thượng vị thần cách trực tiếp ném vào miệng.

Bối Lỗ Đặc cho Bối Bối rất nhiều thượng vị thần cách. Đối với Bối Lỗ Đặc mà nói, thượng vị thần cách không đáng kể. Dù sao dưới tình huống bình thường, thần cách không thể bị phá hủy. ngoại trừ phệ thần thử có biện pháp hủy diệt, những người khác không thể làm được. Cho nên thần cách ở Địa Ngục, Minh Giới ngày càng nhiều.

Đương nhiên, các chủ thần sưu tầm thần cách để giảm bớt số lượng thần cách ở các đại vị diện. Nếu không thần cách quá nhiều, sẽ làm cho thần cách giảm giá trị.

Nhưng Bối Lỗ Đặc muốn lấy thần cách, đương nhiên có thể dễ dàng lấy được rất nhiều thần cách từ chủ thần, cho Bối Bối ăn.

"Ăn thần cách, thật sự giỏi." Lôi Tư Tinh tán thưởng một tiếng: "Ta cũng muốn, nhưng không làm được."

Bối Bối rùng mình, sau đó cúi đầu nhìn nhìn thần cách trong tay, nhất thời mặt mày hớn hở: "Lôi Tư Tinh, ngươi không nói thì ta cũng không phát hiện. Ngươi vừa nói, ta có cảm giác độc nhất vô nhị khi ăn thần cách. Ái chà, còn có gia ta của ta nữa." Nói xong, Bối Bối cố ý ném thần cách lên không, sau đó thần cách rơi xuống, vừa vặn rơi vào miệng của Bối Bối.

Sau khi ăn xong, Bối Bối đắc ý, nhương lông mày lên nhìn Lâm Lôi, Lôi Tư Tinh bọn họ.

Lâm Lôi thấy thế, không khỏi nở nụ cười.

Lúc trước, cuộc sống của Lâm Lôi có gánh nặng lớn, nhưng bây giờ cuộc sống của Lâm Lôi rất thoải mái, dù sao đã lấy được 4 huy chương thống lĩnh: "Bây giờ, ta cần phải làm là từ từ chờ đợi, cho đến khi đại quyết chiến chấm dứt." Lâm Lôi căn bản không chuẩn bị tham gia cuộc đại quyết chiến.

Đã có đủ số huy chương thống lĩnh, cùng lắm laf Lâm Lôi xem cuộc đại quyết chiến thôi. Lâm Lôi không cho rằng, mình còn có thể tìm được mười huy chương thống lĩnh để đổi lấy chủ thần khí.

Đang lúc này - -

"Sao, thần thức?" Lâm Lôi bốn người khiếp sợ. Bọn họ đều nhận thấy một cổ thần thức cường đại bao trùm bọn họ. Nhưng Lâm Lôi bọn họ căn bản không biết Mã Cách Nỗ Tư quan sát một lúc rồi, đã chuẩn bị xuất chiến rồi, lúc này mới không cần ẩn trốn nữa, trực tiếp để bại lộ linh hồn lực.

"Đại viên mãn, hoặc là thượng vị thần biến dị linh hồn." Lâm Lôi trong nháy mắt phán đoán.

"ầm!" tiếng vang vỡ nát lên.

"Lôi Tư Tinh!" Một âm thanh ôn hòa vang lên, Lâm Lôi bốn người nhin ra sân qua cánh cửa, thấy trong thông đạo có ba đạo ảo ảnh bay đến, trong nháy mắt đã tới trong sân. Lâm Lôi bốn người lập tức nhìn kỹ, cầm là một người mặt trắng, không có râu, lông mi màu bạc hạ người xuống. Nhìn thấy người này, Lâm Lôi bọn họ hoảng sợ.

"Chúng ta lại gặp nhau rồi." Ô Mạn cười lạnh nói.

"Bọn họ lại có ba người." Lâm Lôi có chút hiểu về cao thủ siêu tuyệt này: "Cầm đầu là Mã Cách Nỗ Tư nghi là đại viên mãn thượng vị thần. Qua thần thức vừa phát ra, chắc là hắn đúng là đại viên mãn. Bên cạnh hắn là Ô Mạn, còn có Thiết Cách Ôn. Thiết Cách Ôn có bản thể là thần thú nghê toan, không xong rồi!"

Thiết Cách Ôn so với Ô Mạn còn mạnh hơn! Mã Cách Nỗ Tư là mạnh nhất.

Ba người đã đến, Lâm Lôi bốn người kinh ngạc ngây người.

"Các ngươi định làm gì?" Lôi Tư Tinh từng bước tiến lên, quát lớn, đồng thời dùng thần thức truyền âm cho Lâm Lôi ba người: "Tình hình không ổn rồi, Mã Cách Nỗ Tư là đại viên mãn thượng vị thần. Thiết Cách Ôn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, thiên phú của Bối Bối không có tác dụng. Chúng ta đấu với bọn họ, một chút hy vọng đều không có. Bây giờ chỉ có một biện pháp.... Trốn! Lập tức, chúng ta phân tán ra để trốn, có thể trốn được người nào hay người đó."

"Chúng ta làm gì đây?" Mã Cách Nỗ Tư cười lạnh một tiếng.

"ầm!" tảng đá màu trong sân, phảng phất giống như một làn sóng lớn đột nhiên cuồn cuộn nổi lên, bay thẳng đến Mã Cách Nỗ Tư ba người, trực tiếp che tầm mắt của bọn họ.

"Trốn!" Lôi Tư Tinh cấp bách quát lên .

Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Hồng ba người không có một ý nghĩ chiến đấu, không chút do dự quay về bên phải nhằm vách tường tảng đá bay đi.

"lão Đại, ngươi chạy mau. Bây giờ ngươi và Lôi Hồng là nguy hiểm nhất." Bối Bối truyền âm vội vàng nói. Bối Bối hiểu được …… trong bốn người, hắn phòng ngự biến thái nhất, người khác không thể giết được. Còn Lôi Tư Tinh, người khác không dám giết. Cho nên Lâm Lôi, Lôi Hồng vốn là tình hình không ổn nhất.

Thân thể Lâm Lôi trực tiếp dung nhập trong thạch bích, rồi sau đó cực nhanh rời đi.

Địa hành thuật!

"Không có ai có thể trốn thoát được đâu!" Một âm thanh lạnh lẽo vang lên, đồng thời “vù vù”một tiếng, đá trong phạm vi vài trăm thước toàn bộ hóa thành bụi phấn, Dương Giác Sơn mất đi một bộ phận chống đỡ. nhất thời không ít đá từ phía trên rơi xuống. Lâm Lôi bốn người đang chạy trốn thì tất cả bị lộ thân ảnh.

"Đây lực lượng gì?" Lâm Lôi kinh ngạc.

Là một loại trói buộc, lực lượng này làm cho người ta khó có thể phản kháng, làm cho sắc mặt của Lâm Lôi thay đổi.

"Vận mệnh quy tắc!" Lâm Lôi biết trong tứ đại quy tắc thì quỷ dị, đáng sợ nhất là Vận mệnh quy tắc. Vận mệnh quy tắc vô cùng khó tu luyện. Đại tiên đoán thuật vận dụng dựa vào Vận mệnh quy tắc, nhưng cũng chưa được tính là nhập môn.

Vận mệnh quy tắc đại viên mãn cường giả, so với khác đại viên mãn cường giả càng khó đối phó hơn.

Chỉ thấy hai đạo thân ảnh cực nhanh bay tới, "vù!" "vù!", hai người đưa ánh mắt lạnh lùng nhìn Lâm Lôi bọn họ.

"Ta đã nói rồi. Các ngươi trốn không thoát mà." Mã Cách Nỗ Tư lạnh lùng nói.

"Mã Cách Nỗ Tư, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?" Lôi Tư Tinh giận dữ nói. Người tu luyện Vận mệnh quy tắc là khó đối phó nhất. Mã Cách Nỗ Tư so với Bái Ách càng khó đối phó hơn!

"Yên tâm, ta tới đây chỉ đối phó hai người kia..." Mã Cách Nỗ Tư cười nhẹ, chỉ Lâm Lôi, rồi chỉ Lôi Hồng, "Lâm Lôi cùng Lôi Hồng. Giết chết hai người kia, sự việc coi là chấm dứt rồi. Lôi Tư Tinh hai người có thể tiếp tục đứng ở vị diện chiến trường."

"nằm mơ!" Bối Bối đứng ở Lâm Lôi bên cạnh, giận dữ hét.

Lâm Lôi cảnh giác nhìn Ô Mạn đang ở trước mặt, lại vừa nhìn Mã Cách Nỗ Tư đứng cách đó không xa. Lâm Lôi biết, lần này thật sự nguy hiểm rồi! Mã Cách Nỗ Tư chính là đại viên mãn thượng vị thần, Ô Mạn, Thiết Cách Ôn cũng có thực lực mạnh, muốn sống để thoái đi thì quá khó khăn rồi.

"Nếu Lôi Lâm tiên sinh có ở đây, còn có hi vọng. Nhưng cho dùng Lôi Lâm tiên sinh biết ta đang nguy hiểm, người còn cách xa đây chạy tới đều cũng không kịp." Lâm Lôi biết dù là chủ thần cũng không thể thuấn di, đừng nói đại viên mãn.

Lúc này, thật sự nguy hiểm rồi.

"Mã Cách Nỗ Tư, ngươi..." Lôi Tư Tinh vừa mở miệng muốn nói.

Mã Cách Nỗ Tư quát: "Lôi Tư Tinh, tốt nhất ngươi đừng có nhúng tay. Theo phương diện linh hồn, với thành tựu của ta thì giết ngươi cũng không phải việc khó. Ngươi hãy ở một bên mà nhìn đi."

Trả lời Mã Cách Nỗ Tư là một thanh tiêu thương (*) màu tím.

"Thật nhàm chán." Mã Cách Nỗ Tư vung tay, trong tay liền xuất hiện một thanh trường tiên màu bạc. Trường tiên lăng không bay tới cuộn lấy tiêu thương, sau đó trường tiên màu bạc giống như con rắn dài cuộn lấy Lôi Tư Tinh, tốc độ cực nhanh. Lôi Tư Tinh vừa muốn thi triển thiên phú thần thông, đã bị trường tiên màu bạc cuộn lấy.

Nhất thời, Lôi Tư Tinh bị trường tiên màu bạc trói buộc.

"Ngươi không phải ta đối thủ." Mã Cách Nỗ Tư lạnh lùng nói.

"Động thủ đi." Mã Cách Nỗ Tư ra lệnh cho Ô Mạn, Thiết Cách Ôn.

Lâm Lôi, Lôi Hồng chưa trốn, bởi vì bọn họ biết …… tên Mã Cách Nỗ Tư ở trước mặt, bọn họ trốn cũng không thoát. Bất kể thủ đoạn, hay là tốc độ của hắn đều vượt xa mọi người. Lúc trước có thể chạy thoát khỏi Bái Ách đuổi giết, bởi vì Bái Ách chỉ muốn giết Bối Bối và không muốn giết những người khác.

Lần này thì khác, Mã Cách Nỗ Tư bọn họ không giết Bối Bối, Lôi Tư Tinh mà chỉ giết Lâm Lôi, Lôi Hồng.

Lâm Lôi và Ô Mạn đối mặt.

"Muốn giết ta, dù ta chết cũng muốn Ô Mạn chôn cùng." Lâm Lôi đang Long hóa, “ầm” một tiếng, bên ngoài thân phát tán màu đen hủy diệt chủ thần lực.

Bên ngoài thân Ô Mạn bên phát tán quang minh chủ thần lực. Ô Mạn cười lạnh, nhìn Lâm Lôi: "Thi ra ngươi gọi là Lâm Lôi, hơn một lần để cho ngươi chạy thoát, lần này, ngươi trốn không thoát rồi."

"Hơn một lần chiến đấu không chấm dứt, lúc này đây, tiếp tục đi." Lâm Lôi lạnh lùng nhìn Ô Mạn. Lần trước Lâm Lôi không phải đối thủ của Ô Mạn, nhưng bây giờ Lâm Lôi dung hợp bốn loại huyền ảo, lại một lần nữa chiến đấu với Ô Mạn, kết quả sẽ như thế nào?

(*) Tiêu thương: Cái lao

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 47: Không Muốn Sống?

Bên trong động bị tàn phá, Lôi Tư Tinh bọn họ đang rơi vào thế yếu.

"Hỗn đản, hỗn đản!!!" Lôi Tư Tinh gào lên, điên cuồng giãy dụa, nhưng trường tiên màu bạc giống như rắn trói buộc lấy hắn. Thậm chí Lôi Tư Tinh còn muốn thân thể hóa thành năng lượng để chạy. Nhưng thần lực mênh mông từ trường tiên màu bạc đã phong bế xung quanh Lôi Tư Tinh. Thân thể Lôi Tư Tinh hóa thành năng lượng cũng không có cách chạy ra.

"Mã Cách Nỗ Tư, ta sẽ làm cho ngươi hối hận!" Lôi Tư Tinh gào thét.

Mã Cách Nỗ Tư liếc mắt nhìn Lôi Tư Tinh, lãnh đạm cười nói: "Lôi Tư Tinh, ngươi để lại chút khí lực đi." Nói xong, hắn liếc nhìn Lâm Lôi cùng Ô Mạn. Lâm Lôi hai người hiển nhiên bắt đầu động thủ.

Trong tay Ô Mạn trực tiếp xuất hiện một thanh lang nha bổng lớn, sáng bóng, lóe lên khí lạnh. Hắn nhếch miệng cười dữ tợn: "Lâm Lôi, ta sẽ dùng nó đập bể vỡ đầu của ngươi, để cho linh hồn của ngươi tiêu tán, chết ở trong tay của ta, chết bởi chủ thần khí, ngươi cũng có thể cảm thấy tự hào."

"Bối Bối." Lâm Lôi khẽ quát một tiếng.

"lão Đại." Bối Bối đã lén đến bên cạnh Lâm Lôi,

"Sao, cần sự trợ giúp sao?" Ô Mạn cười nhạo nói. Ô Mạn biết rõ thực lực của Bối Bối, thiên phú thần thông phệ thần mặc dù đáng sợ, nhưng ngoại trừ thiên phú thần thông, công kích của Bối Bối đối với hắn không có gì uy hiếp, "Hai ngươi có thể liên thủ, ta không ngại."

Lúc chiến đấu, hoàn toàn có thể không cần nhìn Bối Bối.

Lâm Lôi trực tiếp đem bốn huy chương thống lĩnh đặt vào tay Bối Bối, truyền âm nói: "Bối Bối, nhớ kỹ, cho dù ta chết, ngươi cũng phải đi tìm Tử Vong chúa tể."

"lão Đại." Bối Bối lo lắng nhìn về phía Lâm Lôi, đồng thời đem cả bốn huy chương thống lĩnh thu vào không gian giới chỉ.

Hoàn thành việc này, Lâm Lôi thở ra một hơi, nếu hắn chết mà cả bốn huy chương thống lĩnh cũng tổn hại thì thực sự bi thảm.

"lão Đại, nhưng ngươi ngàn vạn lần đừng có ngu ngốc, không cần liều chết với tên Ô Mạn." Bối Bối truyền âm, khuyên nhủ: "Chờ trong chốc lát, ngươi nghĩ biện pháp trốn. Ta sẽ cầm chân Mã Cách Nỗ Tư! Mã Cách Nỗ Tư không giết chết ta được, Đúng là bị đẩy đến Không Gian Loạn Lưu, người khác có thể sẽ chết. Thân thể phòng ngự của tacó thể so với chủ thần khí. Trong Không Gian Loạn Lưu sẽ không chết. Lão Đại, ngươi và ta linh hồn tương liên. Chỉ cần ngươi còn sống, sau này cũng có thể tìm Bối Lỗ Đặc gia gia. Bằng vào linh hồn tương liên, cuối cùng cũng có một ngày ta có thể đi ra ngoài."

Lúc này, bên cạnh cũng là truyền đến tiếng va chạm.

Lôi Hồng đã cùng Thiết Cách Ôn động thủ rồi.

"Lâm Lôi, thật sự run sợ sao." Ô Mạn hừ nhẹ một tiếng, cả người phảng phất một ngọn núi vọt tới Lâm Lôi.

"Vù" Lang nha bổng xé rách bầu trời bao la, đập vào đầu Lâm Lôi.

Đột nhiên, nhất thời xuất hiện hào quang màu đen đường kính trăm thước, dẫn lực cường đại tác dụng lên trên thân Ô Mạn.

Hắc Thạch Không Gian!

"Hừ." Mắt vàng lợt của Lâm Lôi nhìn chằm chằm đối thủ, long lân bao trùm, hai chân đạp mạnh xuống mặt đất, đã sẵn sàng nghênh đón.

Lưu Ảnh thần kiếm dễ dàng xé rách không gian tạo ra khe nứt. Một kiếm ẩn chứa lực công kích cực mạnh của Lâm Lôi. Nhưng chưa sử dụng lực trói buộc lớn nhất ở chiêu này. Nhìn thấy cảnh này, Bối Bối lo lắng, không khỏi nghi hoặc nhíu mày: "Sao lão Đại không sử dụng chiêu mạnh nhất, bỏ qua không gian trói buộc, dùng một kiếm toàn lực ngăn cản đối phương."

Ngoại trừ không có dẫn lực trói buộc áp bức, một kiếm có lực đâm xuyên mạnh như Thốn Địa Xích Thiên.

"cheng!" Lưu Ảnh thần kiếm cùng lang nha bổng va chạm, Lâm Lôi nhịn không được, lui về phía sau.

"Ối chao?" Ô Mạn kinh dị khi nhìn cảnh này. Lần trước, Lâm Lôi cùng hắn giao thủ, một bổng hoàn toàn có thể làm cho Lâm Lôi bị thương, thậm chí đánh cho Lưu Ảnh thần bắn ngược trở lại thân của Lâm Lôi, chiếm ưu thế hoàn toàn. Nhưng bây giờ, lực công kích của hắn chỉ hơi chiếm ưu thế thôi.

Lâm Lôi nhếch miệng lạnh lùng cười: "Cũng chỉ tương đương mà thôi."

"Bây giờ đã nói, e rằng còn quá sớm!" Ô Mạn thân hình nhoáng lên, chỉ để lại một chuỗi ảo ảnh, bay về phía Lâm Lôi.

Lôi Tư Tinh bị trói, lo lắng nhìn hai trận chiến đang diễn ra. Lâm Lôi cùng Ô Mạn thì còn tốt. Lâm Lôi dựa vào Hắc Thạch Không Gian còn có thể miễn cưỡng bảo trì không bị bại. Nhưng cuộc chiến Thiết Cách Ôn cùng Lôi Hồng thì tình hình rất hung hiểm. Lôi Hồng đã biến thân thành người khổng lồ cao mười thước.

"ầm ầm” Sơn Băng Địa Liệt.

Lâm Lôi, Ô Mạn chiến đấu mặc dù kịch liệt, nhanh, nhưng âm thanh không tính là lớn. Nhưng Thiết Cách Ôn cùng Lôi Hồng một quá thú nhỏ và một quái thú lớn, thuần túy dùng vật chất công kích liều mạng. Mỗi quyền, mỗi cước của Lôi Hồng đều làm cho núi nứt ra. Thiết Cách Ôn càng đáng sợ, mỗi quyền, mỗi cước giống như thanh đao sắc bén, lưu lại trên thân của Lôi Hồng những vết thương rất sâu.

"ầm!" Người khổng lồ Lôi Hồng giống như thiên thạch bay vào vách núi đá, vách núi vỡ nát, đá vụn bay loạn.

Ngực của Lôi Hồng lõm xuống.

"Tình huống không ổn rồi." Lôi Tư Tinh sốt ruột nóng nảy: "Lôi Hồng am hiểu vật chất công kích. Nhưng Thiết Cách Ôn vốn nổi tiếng khó chơi, có vật chất phòng ngự chủ thần khí, cũng có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Người khác không thể đả thương được hắn hắn! Lôi Hồng căn bản chỉ là bia ngắm cho hắn đánh. Cứ như vậy ……"

Lôi Hồng đích thực là đang bia ngắm. Lôi Hồng đã có ý định, hắn tính đến gần Lâm Lôi, hy vọng tiến vào Hắc Thạch Không Gian khu vực: "Bên trong Hắc Thạch Không Gian, ta có thể chiếm ưu thế về tốc độ." nhưng cục diện cuộc chiến đang do Thiết Cách Ôn khống chế. Thiết Cách Ôn đã đánh ra ngoài động, đang quyết chiến ở vùng hoang vu ở bên ngoài.

"Cứ như vậy thì Lôi Hồng sẽ chết!" Lôi Tư Tinh nhìn chằm chằm Mã Cách Nỗ Tư. Mai mắt đỏ gầu, dữ tợn nói: "Mã Cách Nỗ Tư, tên hỗn đản này! Ta nói cho ngươi biết, nếu bằng hữu của ta chết một người, ta nói rồi, ta sẽ không bỏ qua ngươi, nhất định sẽ không!!! Ngươi nói Thiết Cách Ôn lập tức dừng tay, lập tức!!!"

Mã Cách Nỗ Tư lạnh nhạt cười.

"Lôi Tư Tinh, ngươi ở chỗ này, nghỉ tạm thật là tốt." Mã Cách Nỗ Tư căn bản không lời uy hiếp của Lôi Tư Tinh ở trong lòng. Chủ thần cùng thần ở hai cấp độ không giống nhau.

Nếu không có nguyên nhân gì, các chủ thần cũng không hạ mình để đối phó thần, không phải chỉ có tồn tại mấy năm mà đã thành một thông lệ.

"Lâm Lôi. ngươi nhanh trốn đi, nghĩ biện pháp trốn!" Lôi Tư Tinh nóng nảy, cả truyền âm nói: "Ta cùng Bối Bối không việc gì. ngươi nhanh lên."

Nhưng Lâm Lôi nhưng không đáp lại, ngược lại chiến đấu với Ô Mạn càng kịch liệt thêm.

Tiếng nổ mạnh tiếng ầm ầm không dứt. Đá ở chân núi Dương Giác Sơn đánh vỡ vỡ vụn. Hiển nhiên Lâm Lôi đang rơi vào thế hạ phong, trên thân đã xuất hiện rồi nhiều vết thế. Hai người chiến đấu, đã ra khỏi động tới vùng hoang dã ở bên ngoài.

"lão Đại rốt cuộc nghĩ thế nào, lại không dùng tuyệt chiêu?" Bối Bối khó hiểu, bay ra khỏi động.

"Ra ngoài xem thôi." Mã Cách Nỗ Tư cầm trứ trường tiên, treo Lôi Tư Tinh, đi ra bên ngoài

Ở vùng hoang dã trên mấy ngàn thước, hai trận cuộc chiến đang diễn ra điên cuồng.

Chỉ cần chênh lệch không quá lớn, để giết chết đối phương thì rất khó.

Ví dụ như đại viên mãn bình thường không giết được đối thủ ngay. Giống Lôi Hồng cùng Thiết Cách Ôn. Biến thân của Lôi Hồng quá mạnh mẻ. Mặc dù Thiết Cách Ôn chiếm cứ ưu thế nhưng muốn giết chết đối thủ, cũng không thể làm được trong nháy mắt.

"Thực lực Lâm Lôi cũng được, nhưng kiên trì không được bao lâu nữa." Mã Cách Nỗ Tư cười bình luận: "Lôi Hồng, chắc là so với Lâm Lôi sẽ chết trước."

"hừ." Bối Bối liếc mắt nhìn Mã Cách Nỗ Tư, đáy lòng vẫn ôm hi vọng với Lâm Lôi: "lão Đại, khẳng định hắn có biện pháp, đến bây giờ, lão đại còn chưa sử dụng tuyệt chiêu mạnh mẽ nhất. Khẳng định có kế hoạch gì đó. Thời điểm mấu chốt, nhất định phải đến giúp lão đại." Bối Bối chuẩn bị sẵn sàng, thời khắc mấu chốt có thể cản trở Mã Cách Nỗ Tư.

Là Thanh Hỏa! Lúc này, tốc độ Thanh Hỏa đạt đến cực hạn, giống như thuấn di. Mỗi lần chớp động, thân hình cách vài dặm, trong nháy mắt công đã biến khỏi tầm mắt.

"Mã Cách Nỗ Tư! Lâm Lôi, ngàn vạn lần phải cầm cự."

Tốc độ của Thanh Hỏa lên đến cực hạn, tiến về phía Lâm Lôi. Thực lực của Thanh Hỏa có thể hoàn mỹ khống chế chủ thần lực. Đột phá trước Lâm Lôi, Thanh Hỏa vẫn thường xuyên thông qua chủ thần lực điều tra tình hình của Lâm Lôi. Sau khi Lâm Lôi đột phá, Thanh Hỏa đã lười điều tra.

Thỉnh thoảng ngẫu nhiên mới điều tra một lần.

Vừa rồi, hắn phát hiện Lâm Lôi gặp nguy cơ, lập tức bay tới. chỉ là các thống lĩnh chiến đấu với tốc độ quá nhanh, Thanh Hỏa còn kịp sao?

Lâm Lôi cùng Ô Mạn, một toàn xuất hiện vầng sáng màu đen và màu vàng, điên cuồng giao chiến. Ô Mạn bộc phát toàn lực, hiển nhiên Lâm Lôi rơi vào thế hạ phong: "ha ha, Lâm Lôi. Thực lực của ngươi tăng lên chút ít rồi. nhưng so ta thì còn kém xa!"

"bốp!" Lang nha bổng lại một lần nữa va chạm với Lưu Ảnh thần kiếm.

"bốp!" "bốp!"... Trên lang nha bổng hơn mười gai nhọn bắn ra, Lâm Lôi cố gắng né tránh, dùng cánh tay trái, long vĩ bổ vào một ít gai nhọn đâm, không cho mấy gai nhọn đâm này bắn vào đầu. mấy uy lực cái gai nhọn cũng không mạnh lắm, nhưng nhiều gai nhọn bắn tới, lưu lại trên thân Lâm Lôi lỗ thủng.

Trên thân Lâm Lôi toàn vết máu, mỗi lần đối mặt một chiêu này, Lâm Lôi đều bị trúng chiêu.

Tích tiểu thành đại, trên thân Lâm Lôi đầy lỗ thủng, máu tươi không ngừng chảy.

Thân thể càng mạnh, chữa trị càng chậm. hơn nữa không ngừng thương, Lâm Lôi trị liệu không kịp.

"Sao chủ thần lại nguyện ý chế tạo một món đồ chủ thần khí như vậy." Lâm Lôi đáy lòng thầm mắng. Lúc mới bắt đầu giao thủ, Ô Mạn phát hiện thực lực Lâm Lôi thay đổi mạnh mẽ, sau đó bắt đầu sử dụng chiêu này. bất quá gai nhọn bắn ra, uy lực thuần túy dựa vào chủ thần lực và chủ thần khí, không ẩn chứa huyền ảo.

Một chiêu không ẩn chứa phép tắc huyền ảo, uy lực cần so với lang nha bổng thì yêu hơn rất nhiều. Nhưng cho dù yếu đi rất nhiều, nhưng vẫn lưu trên thân Lâm Lôi lỗ thủng.

"Khoảng cách vừa đủ." Khóe mắt Lâm Lôi chú ý tới Mã Cách Nỗ Tư ở phía xa.

"Lâm Lôi, thân thể phòng ngự của ngươi thật là mạnh mẽ. Thân thể thống lĩnh bình thường bị gai nhọn đam trúng, bình thường đều không chống được và đều chết. Bất quá, thân thể của ngươi lại bị thương nhiều như vậy, mỗi một lần ngăn cản thì lực cũng yếu đi một ít. Ngươi không chống được nữa rồi rồi." Ô Mạn truyền âm cười nhạo nói.

Chiến đấu phải cần thân thể thi triển. Trên thân thể có hơn trăm một lỗ thủng, lực lượng không giảm đi mới là lạ.

"ầm ầm” Ô Mạn bổ mạnh xuống. Lúc này lang nha bổng tựa hồ uy lực càng mạnh, , không gian vỡ ra tạo thành những khe nứt nhỏ.

"Đúng là lúc này đây!" Lâm Lôi lại một lần nữa đâm một kiếm.

Sắc mặt Ô Mạn đột nhiên biến đổi. Hắn thấy rõ 108 đạo hủy diệt chủ thần lực màu đen bay tới, trong nháy mắt bao phủ hắn, một cỗ dẫn lực cường đại từ bốn phương tám hướng tác dụng lên thân hắn. Lực lượng đè ép, trói buộc cường đại, trong nhất thời làm cho Ô Mạn cảm thấy rất khó chịu.

Thời khắc mấu chốt, Lâm Lôi đâm một kiếm tới!

"A!" Trong đôi mắt của Ô Mạn tràn đầy sự hoảng sợ: "Không..." Dưới sự trói buộc, lang nha bổng không kịp ngăn trở một kiếm.

"bốp!" "bốp!" "bốp!" "bốp!"……

Trên lang nha bổng, lượng lớn gai nhọn bắn ra, đánh vào thân kiếm của Lưu Ảnh thần kiếm. Lưu Ảnh thần kiếm trực tiếp đâm tới tai của Ô Mạn.

"Cheng!" Một thời gian ngắn, lang nha bổng rốt cục nện vào Lưu Ảnh thần kiếm.

"Đúng thời điểm này!"

Ánh mắt Lâm Lôi lợi hại, cũng là lập tức thu kiếm, thân thể nhanh chóng bay vào trong đất.

"Thiếu chút nữa thì xong rồi, Lâm Lôi giấu kỹ chiêu này lâu thật." Ô Mạn sợ tới mức thân đổmồ hôi lạnh, một kiếm bay qua tai, hắn cảm giác rõ, nhưng trong nháy mắt hắn đã phản ứng.

"Lâm Lôi, hắn chạy thoát rồi?" Đang xem cuộc chiến, Mã Cách Nỗ Tư biến sắc, không để tâm đến Lôi Tư Tinh rồi, thu hồi trường tiên màu bạc, thân thể hóa thành làn khói khói xanh, trong nháy mắt bay đi. Lôi Tư Tinh có phản ứng, Mã Cách Nỗ Tư đã bay ra xa. Lúc này Bối Bối ngăn trở.

"Đừng nghĩ bắt được lão Đại của ta." Trong lòng Bối Bối giận dữ, gào lên, trực tiếp đánh về phía Mã Cách Nỗ Tư. Hắn sớm đứng ở giữa phương hướng của Mã Cách Nỗ Tư cùng Lâm Lôi.

"Cút ngay!"

Mã Cách Nỗ Tư không tránh, trực tiếp quất một roi đánh Bối Bối bay đi.

"Sao?" Muốn cực nhanh người đuổi theo, nhưng Mã Cách Nỗ Tư lại phát hiện, Bối Bối bắt lấy trường tiên, dù chết vẫn cứ cầm cầm lấy. Bối Bối phảng phất giống như kẻ điên, nhìn chằm chằm Mã Cách Nỗ Tư.

"Không muốn sống nữa sao?" Mã Cách Nỗ Tư sắc mặt lạnh lùng.

Trường tiên đột nhiên chấn động, Bối Bối dùng lực, như trước bị bay lên. Nhưng Bối Bối vì Lâm Lôi, kéo dài thời gian.

"Chạy chốn sao? Nhưng thần thức của ta đã bao trùm xung quanh." Mã Cách Nỗ Tư cười nhạt: "Xem ra phải dùng chủ thần lực rồi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 48: Lâm Lôi Chết

Mã Cách Nỗ Tư là đại viên mãn thượng vị thần. Phạm vi của thần thức phạm rất rộng, vượt xa thống lĩnh bình thường. Nhưng về khoảng cách, cũng không thể so sánh với sử dụng chủ thần lực! Đặc biệt đại viên mãn thượng vị thần mà sử dụng chủ thần lực thì phạm vi tìm tòi đạt tới trình độ kinh người.

"Thì ra là nơi đó!" Đang phi hanh, trên mặt Mã Cách Nỗ Tư lộ ra vẻ tươi cười.

"vù!" Mã Cách Nỗ Tư trực tiếp bay vào lòng đất.

Ở phía xa, Bối Bối nhìn thấy cảnh này, hai đấm nắm chặt, ánh mắt đỏ hồng, vô lực quỳ xuống mặt hoang trên, thấp giọng nói: "lão Đại, lão Đại! Ngươi nhất định phải còn sống! Lúc trước ngươi còn nói cần tu luyện đạt tới đỉnh, ngươi ngàn vạn lần đừng có chết yểu."

Thoát ly khỏi trói buộc, Lôi Tư Tinh phát hiện Lôi Hồng lâp vào tử cảnh: "Lôi Hồng!"

Lôi Tư Tinh nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể hóa thành một đường hình cong, trong tay cầm trứ trường thương màu tím, dùng đem toàn lực ném mạnh ra.

"Bốp!" Xé rách bầu trời bao la, hắc quang bao bọc ảo ảnh màu tím bắn về phía Thiết Cách Ôn.

"Sao?" Thiết Cách Ôn chỉ có thể buông tha Lôi Hồng, không tấn công một kích cuối cùng, lập tức ngăn cản trường thương.

"cheng!"

Thân thể Thiết Cách Ôn lùi nhanh, bất quá đến cọng lông trên người cũng không bị ảnh hưởng.

"Ngươi đừng mơ giết được Lôi Hồng." Lôi Tư Tinh chạy tới, căm tức nhìn Thiết Cách Ôn. Thiết Cách Ôn nhàn nhã như đi chơi, cười nhìn Lôi Tư Tinh: "Lôi Tư Tinh, ngươi phải bảo vệ Lôi Hồng sao? Có ngươi bảo vệ, ta thực giết không được Lôi Hồng. Bất quá, vô dụng thôi, Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh muốn giết người, có lẽ ngươi nhất định phải chết." Lôi Tư Tinh làm sao mà không biết, một khi Mã Cách Nỗ Tư trở về. Lôi Hồng phải chết rồi.

"Lôi Hồng, ngươi nhanh trốn đi." Lôi Tư Tinh truyền âm nói: "Trốn càng xa càng tốt, tốt nhất qua Ngân hà, đến bên kia vị diện chiến trường."

"Tốt." Lôi Hồng không nói lời vô nghĩa, lúc này thân hình thu nhỏ lại, cực nhanh bay về theo hướng đến Ngân hà.

"Sao?" Thiết Cách Ôn muốn ngăn cản, nhưng Lôi Tư Tinh đã che trước người hắn.

"hừ, hắn trốn không thoát đâu." Thiết Cách Ôn cười lạnh lẽo nói, Ô Mạn đã tới bên cạnh Thiết Cách Ôn. Ô Mạn và Thiết Cách Ôn liên thủ, không sợ Lôi Tư Tinh, Bối Bối chút nào.

Lâm Lôi đang chạy trốn cực nhanh.

"Chạy xa như vậy, đuổi không kịp, nhưng nếu dùng chủ thần lực điều tra, thật ra vẫn phiền toái." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ: "Bất quá tại sao có hai đạo chủ thần lực điều tra ta." Đáy lòng Lâm Lôi khó hiểu. Dưới tình huống sử dụng chủ thần lực, Lâm Lôi tự nhiên cũng có thể dễ dàng phát hiện người khác đang dùng thần thức dò xét.

"Lâm Lôi, ngươi trốn không thoát mà." Một âm thanh vang trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi biến sắc: "Mã Cách Nỗ Tư!"

Lâm Lôi sử dụng chủ thần lực, đã nhận thấy được Mã Cách Nỗ Tư đang dò xét.

"Trong đó có một đạo chủ thần lực là Mã Cách Nỗ Tư, một đạo khác là của ai?" Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Nhưng thời điểm này, một âm thanh khác vang trong đầu Lâm Lôi: "Ngươi nhanh chóng rẽ trái. chạy trốn theo hướng đó." Lâm Lôi rùng mình, là tiếng của Thanh Hỏa! Hiển nhiên Thanh Hỏa cũng dùng chủ thần lực phát tán ra, hướng tới hắn tiến hành thần thức truyền âm. Nghe được tiếng của Thanh Hỏa, hy vọng của Lâm Lôi tăng lên nhiều.

"Đừng chần trừ, khoảng cách của đại viên mãn kia và ngươi rất gần. Ta và ngươi cách nhau xa hơn nhiều. Mau rẽ trái!" Thanh Hỏa lo lắng truyền âm nói.

Lâm Lôi không hề do dự, lập tức bay về phía trái cực nhanh.

Thanh Hỏa, Mã Cách Nỗ Tư sử dụng thần thức, nói chuyện với nhau.

"Dừng lại, Mã Cách Nỗ Tư, buông tha Lâm Lôi đi." Thanh Hỏa nói.

"Không có khả năng!" Mã Cách Nỗ Tư không chần chờ, như trước cực nhanh đuổi theo Lâm Lôi. Tốc độ của nhanh hơn nhiều so với Lâm Lôi. Thanh Hỏa điều tra ra được, khoảng cách Mã Cách Nỗ Tư cùng Lâm Lôi ngày càng gần lại. Điều này làm cho Thanh Hỏa rất lo lắng. Nhưng hắn không thể đến ngay được.

"Ta muốn giết người, không ai ngăn được." Mã Cách Nỗ Tư không nể mặt mũi của Thanh Hỏa.

Đại viên mãn cường giả vốn là không sợ một đại viên mãn khác. Mặc dù bọn họ đều cũng mạnh mẽ, đều không làm gì được được đối phương. Còn chủ thần …… trừ phi cần thiết, nếu không cũng không tham gia vào tranh chấp của thượng vị thần. Trong suốt giống như linh hồn lực phúc tán xuống, chủ thần lực bao trùm phạm vi cực lớn. dễ dàng phát hiện Mã Cách Nỗ Tư: "Khổng tốt rồi. Ta chỉ còn cách hắn ba dặm thôi. Thanh Hỏa đang ở đâu?" Phúc tán phạm vi năm mươi dặm, nhưng không thấy Thanh Hỏa.

Lâm Lôi nóng nảy.

Mặc dù Lâm Lôi có chuẩn bị chết, nhưng cũng sẽ không dễ dàng nhận lấy cái chết.

"Hai dặm rồi." Lâm Lôi cảm giác rõ, đối phương lấy tốc độ kinh người không ngừng đến gần, "Một dặm rồi!"

Khoảng cách năm trăm thước, với tốc độ của Mã Cách Nỗ Tư, cho dù trong Hắc Thạch Không Gian cũng có khả năng trong khoảng thời gian ngắn đuổi theo mình. Lâm Lôi cắn răng: "Không có biện pháp, chỉ có thể làm như vậy thôi!" Thanh Hỏa còn cách quá xa, còn đang bay tới. Lâm Lôi chỉ có thể cắn răng, hạ người nhanh xuống dưới.

"Sao, đi tìm chết?" Mã Cách Nỗ Tư cười lạnh lùng, tốc độ không hề giảm.

Dưới lòng đất của vị diện chiến trường, càng ở chỗ sâu trong càng nguy hiểm. Đến một độ sâu nhất định sẽ gặp phải khe nứt không gian, ở địa phương này, đại viên mãn cũng có chút kiêng kị. Một khi đột nhiên xuất hiện khe nứt không gian, bị cuốn vào trong Không Gian Loạn Lưu, bị lạc ở trong đó, là sự việc rất đáng sợ.

Lâm Lôi làm như vậy, là muốn sống trong tử địa!

"Ba trăm thước, hai trăm thước, một trăm thước ......" Lâm Lôi cảm giác được, cho dù bên trong Hắc Thạch Không Gian, Mã Cách Nỗ Tư đang tới rất gần.

"Vù!" Lâm Lôi bay sâu vào trong lòng đất.

"Vù!" Đột ngột một khe nứt không gian khe xẹt qua bên cạnh, cách khoảng mấy thước, đất đá liền bị biến mất.

"Tới rồi." Lâm Lôi biết được, đã đến biên giới, đồng thời Lâm Lôi dùng thần thức kết hợp với chủ thần lực đã phát hiện ở phía dưới khoảng trăm thước, khe nứt không gian ngày càng nhiều.

"Có bản lãnh lại xuống tiếp đi." Âm thanh chế nhạo vang lên.

Lâm Lôi dùng thần thức kết hợp với chủ thần lực, phát hiện Mã Cách Nỗ Tư đang ở phía trên, cách khoảng hai mươi thước, bỗng nhiên Lâm Lôi kinh ngạc, vui vẻ: "Thanh Hỏa!"

Thanh Hỏa cách đây không tới mười dặm. Lâm Lôi chạy trốn, Mã Cách Nỗ Tư đuổi theo, cùng phương hướng. Mã Cách Nỗ Tư đuổi giết dĩ nhiêu tốn thời gian hơn một chút.

Lâm Lôi cùng Thanh Hỏa, đã thống nhất hướng bay. đương nhiên nhanh hơn chút ít.

"Tốc độ thật mau." Mã Cách Nỗ Tư đã phát hiện tốc độ đáng sợ của Thanh Hỏa: "Tựa hồ so với ta còn nhanh hơn một bậc." Mã Cách Nỗ Tư nhất thời hiểu được, người đang tới có thực lực đáng sợ.

"Bất quá, không còn kịp rồi." Mã Cách Nỗ Tư lạnh lùng nhìn Lâm Lôi phía dưới: "Lâm Lôi có, một cường giả nghi là đại viên mãn tới cứu ngươi. Bất quá, không còn kịp rồi. Vì tôn trọng hắn, ta khiến cho ngươi chết bởi một kích cực mạnh của ta." Mã Cách Nỗ Tư truyền âm nói, đồng thời trong tay hắn xuất hiện quang cầu trong suốt. Nắm tay ở bên trong quang cầu, nở ra một một đóa hoa sen.

Lâm Lôi không dám tiếp tục xuống sâu nưa, bay cực nhanh, muốn gia tăng khoảng cách với Mã Cách Nỗ Tư.

"Dừng tay!" Thanh Hỏa quát.

"Hừ." Mã Cách Nỗ Tư cũng là hừ lạnh một tiếng.

"bốp!"

Quang cầu trong suốt giống như thiểm điện, tốc độ so với Mã Cách Nỗ Tư phi hành còn nhanh hơn gấp mười, gấp trăm lần. Căn bản Lâm Lôi mới di động được nửa thước, quang cầu trong suốt dựa vào tốc độ Lâm Lôi không thể trốn tránh, trực tiếp bay vào trong cơ thể Lâm Lôi. Quang cầu trong suốt trực tiếp chui vào trong óc Lâm Lôi.

"Cút đi!" Lâm Lôi dùng chủ thần lực, điên cuồng công kích quang cầu trong suốt.

Quang cầu trong suốt bành trướng nhanh, nhưng bao vây Lâm Lôi là phòng ngự chủ thần khí bị tàn phá. Phá nát miếng vá trong suốt, một đóa hoa sen bay vào linh hồn hải dương Lâm Lôi.

Như là một tòa thiên thạch đập vào mặt nước.

Linh hồn lực của Lâm Lôi căn bản không thể ngăn cản.

Một đóa hoa sen trong xoay tròn, phát ra quang mang chói mắt, giống như mặt trời chiếu rọi linh hồn hải dương của Lâm Lôi, nhanh chóng bắn về phía linh hồn của Lâm Lôi và linh hồn của ba đại thần phân thân! Lâm Lôi liều mạng khống chế chủ thần lực đánh sâu vào, như lấy trứng chọi đá, không thể rung chuyển đóa hoa sen chút nào.

Hoa sen trong suốt xoay tròn, bắn ra hàng nghìn, hàng vạn quang mang, bắn tới bốn linh hồn trong cơ thể Lâm Lôi!

"Phụ thân, Da Lỗ lão Đại, Kiều Trì lão Nhị …… còn có, Địch Lỵ Á. Đại ca nàng sẽ trở về mà, ta không để cho các ngươi thất vọng!" Xuất hiện ý nghĩ này, đồng thời khóe miệng Lâm Lôi nhếch lên, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó, ý thức hoàn toàn biến mất.

Đại viên mãn thượng vị thần, phong hệ đại viên mãn thượng vị thần Bái Ách, sử dụng linh hồn công kích cũng có thể làm cho Lâm Lôi lâm vào trạng vô tri vô giác, không thể phản kháng. Bây giờ, Vận mệnh đại viên mãn thượng vị thần Mã Cách Nỗ Tư ra tay, còn dựa vào vận mệnh chủ thần lực, thi triển tuyệt chiêu mạnh nhất.

Lâm Lôi không thể đỡ được. Đại viên mãn thượng vị thần không phải hữu danh vô thực.

"Muốn chạy trốn sâu xuống đất. Tìm đường sống trong chỗ chết?" Mã Cách Nỗ Tư đứng ở phía xa nhìn Lâm Lôi nằm trong đất , không có hơi hơi thở, bên ngoài thân phát tán chủ thần lực: " Một chiêu này, thi triển với cường giả vật chất công kích còn có hiệu quả. Còn cường giả linh hồn công kích thì vô dụng."

Linh hồn công kích, hoàn toàn có thể công kích từ cự ly xa.

Ở trong vị diện chiến trường, đã trốn không thoát!

"Sao?" Mã Cách Nỗ Tư rồi đột nhiên nhìn về phía cách đó không xa.

"xèo xèo” Đất đá xung quanh trong nháy mắt đốt hóa thành hư vô. Thân thể Lâm Lôi thân thể lơ lửng, một thân ảnh áo trắng từ trên trời hạ xuống, đi tới bên cạnh Lâm Lôi, rồi sau đó tay nâng thân thể Lâm Lôi.

"Sao?" Thanh Hỏa khẽ cau mày.

"Trong thiên đại lại có một đại viên mãn?" Mã Cách Nỗ Tư nhướng mày một cái, nhìn về phía Thanh Hỏa.

Thanh Hỏa hừ lạnh một tiếng, thân thể bay lên, hễ đất đá ngăn trở hắn, tất cả đều bị đốt hóa thành hư vô.

"Có ý tứ." Mã Cách Nỗ Tư cũng phóng lên cao, cực nhanh chạy tới. Ô Mạn, Thiết Cách Ôn cũng chạy tới. Bốn người đều sử dụng chủ thần lực, tự nhiên đã phát hiện sự tồn tại của Thanh Hỏa.

"Thanh Hỏa, Thanh Hỏa." Đáy lòng Bối Bối đang có một tia hy vọng.

Một lát sau khi Lâm Lôi bị tập kích, Bối Bối cảm giác được, cảm ứng được linh hồn Lâm Lôi suy yếu với tốc độ kinh người. Linh hồn thượng vị thần rất cường đại, Bối Bối cảm ứng được ánh sáng như mặt trời sáng chói mắt, nhưng linh hồn Lâm Lôi suy yếu kịch liệt, cho đến lúc……

Không thể phát hiện được!

Nước mắt Bối Bối chảy xuống!

"A....” Bối Bối thống khổ, muốn phát tiết, nhưng vừa hô đã dừng lại.

Bên cạnh Lôi Tư Tinh thấy thế, cũng biết không ổn. Hơn nữa hắn dùng chủ thần thức kết hợp với chủ thần lực đã phát hiện, phát hiện trên thân thể Lâm Lôi không có chút khí tức.

"Đã chết?" Lôi Tư Tinh sửng sốt: "Không, không có khả năng!"

Rất nhanh, Lôi Tư Tinh, Bối Bối thấy thân ảnh áo trắng đang ở xa, thân thể Lâm Lôi nằm trên mặt đất, không có khí tức. Chủ thần lực đã tiêu tán hết. Mã Cách Nỗ Tư lạnh lùng đứng ở một bên.

"Mã Cách Nỗ Tư!" Hai mắt Bối Bối đỏ đậm, nước mắt chảy xuống. Hắn gào lên: "ngươi nhớ kỹ, nhất định ta sẽ giết ngươi, nhất định!!!"

"Bọn ta chờ ngươi." Mã Cách Nỗ Tư cười nhạt.

Giết đại viên mãn? Nếu đại viên mãn muốn chạy trốn, dù là chủ thần cũng không dám nói có mười phần nắm chắc, giết chết một đại viên mãn cường giả.

"Chúng ta đi thôi." Mã Cách Nỗ Tư lạnh nhạt nói.

Ô Mạn, Thiết Cách Ôn khẽ gật đầu. Mã Cách Nỗ Tư mang theo Ô Mạn, Thiết Cách Ôn đi. Đột nhiên, Mã Cách Nỗ Tư quay đầu nhìn về phía Thanh Hỏa: "Ngươi tên gì?"

"Ngươi không xứng để biết." Thanh Hỏa lạnh lùng nói.

Mã Cách Nỗ Tư nhướng mày một cái, hừ lạnh một tiếng, quay đầu mang theo Ô Mạn, Thiết Cách Ôn rời đi.

Không một tia khí tức, Thanh Hỏa đứng ở một bên. Lôi Tư Tinh, Bối Bối bay tới. Lôi Tư Tinh khó có thể tin nói: "Không có khả năng, hắn không có khả năng chết như vậy. Nhưng là có hồn thạch của mẫu thân của ta. Làm sao lại chết như vậy?"

Bối Bối đến gần Lâm Lôi, đột nhiên nhận thấy: "Sao? Linh hồn của lão Đại?"

Đến càng gần, Bối Bối cảm giác được linh hồn Lâm Lôi vẫn tồn tại, chỉ là khi tức Lâm Lôi mỏng manh, đã yếu ớt đến cực hạn, cho dù là Bối Bối có liên hệ linh hồn, phải đến gần nhất, mới có khả năng miễn cưỡng cảm ứng được một tia.

"lão Đại không chết!" Bối Bối kinh ngạc, vui vẻ nói.

"Ta điều tra qua." Thanh Hỏa lắc đầu thở dài nói: " Bây giờ Lâm Lôi đích xác còn chưa chết đi, nhưng linh hồn của hắn giống như ngọn lửa trong gió lạnh, tùy lúc có thể bị dập tắt. Nhờ có hồn thạch không ngừng tiêu hao năng lượng để giữ sinh cơ cuối cùng của hắn, nếu không sớm đã chết rồi."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 49: Sinh Tử Một Đường

Hồn Thạch cấp cho một tia sinh cơ?” Bối Bối lập tức hỏi.

Thanh Hoả khẽ gật đầu: “Đây cũng không phải là đại bí mật gì, theo truyền thuyết Tử kinh chủ thần chính là do Tử tinh sơn mạch được thiên địa dưỡng dục mà đản sinh”.

Nói rồi Thanh Hoả nhìn về phía Lôi Tư Tinh.

Lôi Tư Tinh cũng gật đầu: “Đúng, đây là sự thật. Tử tinh sơn mạch chính là do vô số tử tinh ẩn chứa năng lượng linh hồn tạo thành, mà Tử Tinh thần thú lại do Tử tinh sơn mạch tiến hoá lên, tự nhiên tại phương diện linh hồn rất mạnh mẽ. Năng lượng tinh hoa của Tử tinh thần thú tụ lại tạo ra Hồn Thạch, quá trình này rất gian nan, vì thế nó là bảo bối quý giá nhất của Tử Tinh thần thú. Bản thân ta mặc dù cũng tạo được một viên Hồn Thạch nhưng chỉ dùng để bảo vệ tính mạng, đương nhiên không nỡ đem cho người khác”.

“Mẫu thân ta là chủ thần, có chủ thần lực trợ giúp, hơn nữa đã tồn tại một thời gian rất dài nên có thể xuất ra một hai viên Hồn Thạch”. Lôi Tư Tinh cảm thán nói, “Hồn Thạch này chính là bảo bối bảo hộ linh hồn tuyệt đối, tuy không thể hỗ trợ được gì khi gặp công kích của chủ thần, nhưng nếu là công kích của Thượng vị thần thì không phải sợ”.

Lôi Tư Tinh nhìn về phía Lâm Lôi.

Bối Bối cuối cùng đã hiểu ra.

Tử tinh thần thú là do tinh hoa Tử tinh sơn mạch tạo lên, mà Hồn Thạch lại là tinh hoa của Tử Tinh thần thú, so với tử tinh bình thường gấp ức vạn lần, uy lực hoàn toàn có thể tưởng tượng.

“Vậy lão Đại thì sao?” Bối Bối sốt ruột kêu lên.

“Lâm Lôi hắn... “Lôi tư Tinh bất đắc dĩ nói, “Ôi, Mã Cách Nỗ Tư là Vận mệnh đại viên mãn, vốn cực mạnh trên phương diện linh hồn, lại dựa vào chủ thần lực để thi triển một chiêu này, có thể nói đã đạt tới cực hạn uy lực!”

Hồn Thạch mặc dù cực kì lợi hại, nhưng đối thủ lần này cũng quá khoa trương.

“Tình huống của Lâm Lôi quả thực rất không ổn”. Thanh Hoả trịnh trọng, “Linh hồn công kích của Mã Cách Nỗ Tư đã lan đến tận bên trong tứ đại linh hồn của Lâm Lôi, may mà Hồn Thạch không ngừng bổ sung năng lượng giúp hắn cầm cự. Tình huống nguy hiểm, rất nguy hiểm!”

Hôn mê, không còn ý thức.

Trong trí nhớ của Bối Bối, tình huống này Áo Lợi Duy Á và Địch Lỵ Á đều đã gặp phải.

“Địch Lỵ Á và Áo Lợi Duy Á bọn họ đều bị như vậy, nhưng vẫn còn sống”. Bối Bối nói, “hơn nữa Áo Lợi Duy Á nhờ vào lần đó mà linh hồn còn biến dị”.

Thanh Hoả lắc đầu thở dài: “Lần đó Địch Lỵ Á chỉ gặp phải một cường giả tu luyện Vận mệnh quy tắc còn chưa đạt tới cấp độ thống lĩnh, còn xuống tay với Lâm Lôi là Mã Cách Nỗ Tư! Có thể nói trên phương diện linh hồn công kích, không Thượng vị thần nào có thể vượt qua hắn, nhiều nhất cũng chỉ ngang bằng”.

“Công kích thì dễ, cứu chữa lại khó! Mà Mã Cách Nỗ Tư ra tay, không ai có thể cứu được”. Thanh Hỏa lắc đầu.

“Chủ thần thì sao?” Bối Bối liền hỏi.

“Vô dụng”. Lôi Tư Tinh lắc đầu nói, “Thật ra chủ thần lợi hại hơn Thượng vị thần là do ý niệm của chủ thần lợi hại, uy năng của chủ thần quá mạnh mẽ khiến chủ thần trở thành vô địch. Nhưng tại phương diện lĩnh ngộ huyền ảo, chưa chắc đã bằng Đại viên mãn”.

Mẫu thân Lôi Tư Tinh là chủ thần, hắn rất rõ điều này.

Các chủ thần vẫn rất coi trọng việc nghiên cứu huyền ảo, chuyện trở thành chủ thần và pháp tắc huyền ảo không hề có liên quan. Trong 77 vị chủ thần, chỉ có cực ít người đạt tới Đại viên mãn nhưng thực lực của chủ thần so với Đại viên mãn Thượng vị thần lại là một trời một vực.

Nguyên nhân rất đơn giản, một bên là chủ thần, một bên là thần phổ thông, đó là sự khác biệt về bản chất đẳng cấp. Uy năng của chủ thần được thiên địa ban cho, quả thật quá mạnh mẽ, không thể chống lại.

“Hơn nữa Mã Cách Nỗ Tư thân là Đại viên mãn, trong công kích của hắn còn ẩn chứa uy năng đặc thù - Đại viên mãn uy năng. Mặc dù không lợi hại bằng chủ thần, nhưng muốn cứu người không phải cứ so sánh ai lợi hại hơn là được” . Lôi Tư Tinh nói, “Muốn cứu linh hồn gần như không thể, Mã Cách Nỗ Tư là đại viên mãn thì căn bản Lâm Lôi không thể cứu được”.

Bối Bối trong lòng lo lắng vạn phần.

“Đích xác không cứu được”. Thanh Hoả cũng lắc đầu, “Trừ phi Chí cao thần ra tay, nhưng Chí cao thần là do quy tắc biến ảo mà thành, sao có thể vì một người mà ra tay? Đây là một điều không thể xảy ra”.

“Nhưng Áo Lợi Duy Á năm đó cũng hôn mê rất lâu rồi sống lại mà”. Bối Bối nói, cố vớt vát hy vọng, “Hơn nữa linh hồn hắn còn biến dị”.

“Đúng vậy, tình huống hôn mê thế này rất dễ phát sinh linh hồn biến dị”. Thanh Hỏa cười khổ, “Nhưng Bối Bối ngươi cũng nên biết, khi bị hãm nhập trong hôn mê thì tỷ lệ tử vong rất cao”.

Bối Bối sợ hãi nói: “Vậy tại sao cứ hôn mê là linh hồn lại biến dị?”

“Nguyên nhân thực sự ta cũng không rõ”. Thanh Hỏa lắc đầu, “Nhưng có một điều, như Áo Lợi Duy Á trước khi hôn mê sử dụng hai loại năng lượng Quang Minh và Hắc Ám, khi hôn mê nếu hắn biến dị thành công thì có khả năng dung hợp hai loại năng lượng này, còn biến dị thất bại sẽ phải chết”.

“Người biến dị linh hồn vốn rất ít”. Thanh Hỏa thở dài, “Người có hai thần phân thân sử dụng hai loại năng lượng khác nhau mà biến dị thì vẫn có khả năng sống sót, nhưng xác suất thấp đến đáng sợ! Mà có ba phân thân biến dị, dù tính trong tất cả các vị diện cũng có thể đếm trêm đầu ngón tay, ở Địa Ngục chỉ có một người”.

Thanh Hỏa nhìn về phía Bối Bối: “Ngươi thử nghĩ xem Địa Ngục có bao nhiêu người? Tồn tại đã bao nhiêu năm? Vô số năm qua Địa Ngục chỉ có một người sở hữu ba thần phân thân mà biến dị thành công, ngươi nói xem xác suất tử vong có cao không?”

Thân hình Bối Bối run lên.

“Vậy bốn thần phân thân thì sao?” Bối Bối sợ hãi hỏi. Lâm Lôi có bốn thần phân thân, sử dụng bốn loại năng lượng khác nhau.

“Vô số năm qua trong vô số vị diện chưa có ai sở hữu bốn thần phân thân mà biến dị thành công”. Khuôn mặt Thanh Hỏa đầy vẻ nghiêm trọng, “Xác suất sống sót quá thấp”.

Sắc mặt Bối Bối lập tức trắng bệch.

“Hôn mê không có nghĩa là linh hồn sẽ biến dị”. Lôi tư Tinh an ủi, “Ngươi không phải đã nói Địch Lỵ Á cũng từng hôn mê sao? Nhưng khi sống lại đâu có biến dị linh hồn?”

“Đó là vì Địch Lỵ Á chỉ có một thần phân thân”. Thanh Hỏa trầm giọng, “Đương nhiên có hơn một thần phân thân bị hôn mê mà không biến dị linh hồn vẫn có thể xảy ra, có điều rất ít”.

Lôi Tư Tinh không nói được gì, chỉ có thể cười khổ.

Bổn tôn Lâm Lôi cùng ba thần phân thân đều bị trúng chiêu, chỉ duy nhất Hỏa hệ phân thân tại Ngọc Lan đại lục là may mắn tránh được một kiếp. Bối Bối biết rõ, nếu bổn tôn Lâm Lôi cùng ba thần phân thân không qua được cửa ải này thì Lâm Lôi không còn khả năng vươn tới đỉnh phong. Hắn cũng biết, ước mơ lớn nhất của Lâm Lôi là một ngày nào đó sẽ tu luyện tới đỉnh.

Đây là nguyện vọng của Lâm Lôi.

Cũng là nguyện vọng của Đức Lâm Kha Ốc Đặc!

Khi Đức Lâm chỉ dạy Lâm Lôi, ông ta cũng đồng thời đem hy vọng của mình gửi gắm lên hắn, hy vọng một ngày nào đó Lâm Lôi sẽ đạt tới đỉnh phong. Đương nhiên, lúc đó ông ta chỉ mơ ước Lâm Lôi đạt tới cấp độ của Vũ Thần, Đại Tế Ti, mà bây giờ cấp độ của Lâm Lôi đã vượt qua đó rất xa.

Nhưng ước mơ truy cầu đến đỉnh phong đã ngấm vào xương tuỷ của Lâm Lôi.

“Vậy…vậy phải làm sao bây giờ?” Bối Bối hoảng sợ.

“Không có cách nào cả”. Thanh Hỏa lắc đầu, thở dài nói “đã trúng tuyệt chiêu của Đại viên mãn thì không ai cứu được, chỉ có thể trông vào bản thân Lâm Lôi. Nếu hắn không biến dị linh hồn thì còn có sinh cơ, nhưng một khi linh hồn bắt đầu phát sinh biến dị, thì không nghi ngờ gì hắn sẽ phải chết".

Sở hữu bốn thần phân thân mà biến dị linh hồn, coi như cầm chắc thất bại.

"Người khác không làm được nhưng nhất định lão Đại ta sẽ làm được!" Bối Bối lập tức nói.

Thanh Hỏa khẽ lắc đầu: "Chúng ta hãy tìm một nơi nghỉ ngơi đã, còn về Lâm Lôi biến dị linh hồn thành công hay không, đành trông vào số phận".

Trong Long Huyết thành tại Ngọc lan đại lục.

"Lâm Lôi, có chuyện gì vậy?" Địch Lỵ Á nhìn về phía Lâm Lôi trong bộ quần áo màu đỏ rực.

Sắc mặt Hỏa hệ Lâm Lôi rất khó coi, lắc đầu nói: "Bổn tôn cùng ba thần phân thân của ta đã không còn ý thức nữa".

Năm phần linh hồn vốn vẫn cảm ứng được nhau, nhưng lúc này Hỏa hệ phân thân lại không cảm nhận được ý thức của bốn linh hồn còn lại, đương nhiên là đã có tình huống không hay xảy ra với chúng.

"Cái gì?" Sắc mặt Địch Lỵ Á đại biến.

"Ta vừa rồi vốn nghĩ rằng bổn tôn cùng ba phân thân kia đã chết. Nhưng thật là kỳ quái, trúng một kích của Mã Cách Nỗ Tư mà không chết, có điều tình huống rất nguy hiểm, bốn linh hồn kia lúc này rất yếu ớt, có thể bị chết bất cứ lúc nào". Khuôn mặt Hỏa hệ Lâm Lôi rất nghiêm túc, do bổn tôn cùng ba phân thân đã không còn ý thức nên tự nhiên Lâm Lôi không biết Hắc Thạch vẫn đang cố duy trì cho hắn một tia sinh cơ.

“Lâm Lôi, bổn tôn và ba thần phân thân của chàng sẽ không bị chết chứ?” Địch Lỵ Á biết, những cái đó biểu hiện cho tiền đồ của Lâm Lôi, nếu chúng chết đi thì dù Hỏa hệ phân thân còn sống cũng không thể trở thành cường giả. Nàng cũng biết trượng phu mình một lòng truy cầu lực lượng, sẽ không cam tâm làm kẻ yếu.

“Ta không biết”. Hỏa hệ Lâm Lôi nhắm mắt lại nói, “là sống hay chết … “

Trên một ngọn núi hoang.

Lôi Hồng sớm đã được Lôi tư Tinh thông qua chủ thần lực truyền âm gọi đến, lúc này mấy người Thanh Hỏa đứng ở phòng khách, còn Lâm Lôi đang yên lặng nằm trên một chiếc giường ở phòng bên cạnh, trên người không có một chút khí tức sự sống.

“Đã bảy ngày nay sao Lâm Lôi không có chút động tĩnh nào?” Lôi Tư Tinh nhíu mày.

“Lôi Lâm tiên sinh, ngài thử điều tra xem”. Bối Bối liền nói.

Trong bốn người này, chỉ một mình Thanh Hỏa có đủ dũng khí thăm dò linh hồn của Lâm Lôi, bởi vì lúc này linh hồn hắn đã suy yếu đến tận cùng, ngay cả so với linh hồn một vong linh bình thường cũng không bằng. Ở tình trạng suy yếu như vậy, chỉ cần có một chút bất cẩn cũng có thể làm linh hồn Lâm Lôi lập tức tiêu tán.

“Để ta xem”. Thanh Hỏa đi vào bên trong.

“Hy vọng lão Đại sẽ khoẻ lên, hy vọng lão Đại sẽ khoẻ lên”. Bối Bối không ngừng thấp giọng cầu nguyện.

Một lát sau Thanh Hỏa đi ra, lông mày nhíu chặt.

“Chuyện vì vậy?” Bối Bối lập tức dò hỏi.

Thanh Hỏa khẽ lắc đầu: “Năng lượng của Vận Mệnh chủ thần lực xâm nhập vào linh hồn Lâm Lôi đã yếu đi rất nhiều, nhưng thể tích Hồn Thạch cũng đồng thời nhỏ đi theo”.

Hồn Thạch là do Tử Kinh chủ thần dùng tinh hoa của linh hồn ngưng tụ mà thành, năng lượng tiêu hao càng nhiều thì thể tích tự nhiên càng nhỏ, khi năng lượng bị hết thì Hồn Thạch cũng biến mất.

“Hồn Thạch nhỏ đi rất nhiều?” Bối Bối cúi đầu cắn môi, không biết đang nghĩ cái gì.

Ngày thứ 15 kể từ khi Lâm Lôi hôn mê.

Bên trong động quật.

“Vận Mệnh chủ thần lực đang biến mất rất nhanh”. Trên mặt Thanh Hỏa lộ vẻ tươi cười hiếm thấy, “Mà Hắc Thạch vẫn còn một ít, khẳng định có thể kiên trì đến cùng, ta đoán trong ngày hôm nay Vận Mệnh chủ thần lực của Mã Cách Nỗ Tư sẽ tiêu tán hết”.

Trên mặt Bối Bối cũng hiện lên nét cười.

“Thế nhưng sau khi Vận Mệnh chủ thần lực hoàn toàn tiêu tan Lâm Lôi có tỉnh lại không vẫn chưa khẳng định được. Hôn mê như vậy linh hồn không có ý thức, cực kì khó đoán”. Thanh Hỏa lắc đầu nói.

Bối Bối gật gật đầu.

“Mọi người thoải mái một chút đi, dù sao bây giờ Lâm Lôi đã có hy vọng tỉnh lại”. Lôi Tư Tinh lập tức cười nói.

“Ừ, đã có hy vọng tỉnh lại”. Bối Bối gật mạnh đầu.

Trong lúc bốn người đang chờ đợi thì đột nhiên từ trong phòng Lâm Lôi truyền ra một tia ba động.

“Lão Đại tỉnh rồi sao?” Bối Bối mừng rỡ.

“Chuyện gì thế này?” Thanh Hỏa là người đầu tiên vào trong, ngay sau đó ba người Lôi Tư Tinh cũng theo sau đi vào.

Trong phòng, Lâm Lôi vẫn yên lặng nằm đó, không hề có một chút khí tức, nhưng chung quanh thân thể hắn lúc này đang bao phủ bởi rất nhiều sắc màu của thiên địa nguyên tố: màu vàng đất của Đại địa nguyên tố, màu đỏ của Hoả nguyên tố, xanh nhạt của Phong nguyên tố và xanh lục của Thuỷ nguyên tố. Một lượng rất lớn nguyên tố của bốn hệ bị Lâm Lôi hấp dẫn đang chuyển động quanh quẩn bốn phía hắn.

Dù Bối Bối không biết sau khi Áo Lợi Duy Á hôn mê thì có hai loại nguyên tố Quang Minh, Hắc Ám chung quanh chu vi thân thể hắn không, nhưng Bối Bối biết một điều – Lâm Lôi có lẽ đã xảy ra linh hồn biến dị.

“Linh hồn biến dị sao?” Thanh Hỏa dù chưa gặp qua tình cảnh khi linh hồn biến dị nhưng chứng kiến hiện tượng này hắn cũng đoán được.

Bối Bối nhìm chằm chằm vào Lâm Lôi đang trong trạng thái hôn mê, hốc mắt đã tràn ngập nước.

Có bốn thần phân thân còn biến dị linh hồn? Cho tới nay, chưa ai thành công cả.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 50: Kiên Cường

Trong thạch thất yên tĩnh, nguyên tố bốn hệ quyến luyến vờn quanh thân thể Lâm Lôi đang nằm bên dưới, Bối Bối im lặng ngồi cạnh. Về phần bọn Thanh Hoả, Lôi Tư Tinh cũng không tới quấy rầy Bối Bối, bọn họ biết tình cảm giữa hai người sâu sắc tới mức nào.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bối Bối lúc này thấp thoáng có nước mắt chảy ra.

“Lão Đại” Bối Bối cố gắng nở ra nụ cười, “Trong hơn hai ngàn năm qua, kỳ thật trong lòng ta ngươi là người đáng khâm phục nhất. Thực sự khâm phục! Lúc còn bé, trong khi ta nằm ngủ hay chơi đùa thì ngươi vẫn khắc khổ cố gắng tu luyện, không một chút buông lỏng bản thân. Ta biết trong chuyện đó có liên quan đến gia phụ ngươi, đến Đức Lâm gia gia, nhưng cho dù không phải vì thế thì ngươi cũng không bao giờ từ bỏ, phải không?”

“Hơn nữa trong con đường mà chúng ta đã đi, từng gặp phải không ít gian nan. Ngày xưa Phân Lai quốc vương lợi hại như vậy, chẳng phải đã bị ngươi, một thiếu niên mới mười bảy tuổi, giết chết hay sao?”

“Quang Minh giáo đình, lúc đầu trong mắt chúng ta chính là cường đại vô địch, chẳng phải cuối cùng cũng bị ngươi nhổ tận gốc sao?”

“Trong chúng thần mộ địa khi ấy hiểm cảnh trùng trùng, đã có lúc tưởng sẽ phải bỏ mạng, chẳng phải cuối cùng đều vượt qua hết sao?”

“Trên Địa Ngục, chúng ta thẳng đường xông xáo, chưa từng phải ngã xuống. Đánh giết trên chiến trường vị diện - vốn là địa phương đáng sợ nhất, nguy hiểm nhất – chúng ta chẳng phải cũng lấy được tới bốn thống lĩnh huy chương sao?”

Bối Bối cắn môi chăm chú nhìn vào Lâm Lôi đang ngủ say trên mặt đất: “Lão Đại, ngươi sẽ không gục ngã đâu! Có lẽ chính là linh hồn biến dị chăng? Bao nhiêu cửa ải khó khăn đều xông qua được, ngươi sẽ không đầu hàng ở một ải này. Ta tin rằng nhất định lão Đại ngươi sẽ thành công, bởi vì… ngươi chính là lão Đại của ta, là người ta tin tưởng nhất, là lão Đại mà ta bội phục nhất!”

Bối Bối ngẹn ngào nói, trong hốc mắt đã tràn đầy lệ ngân, nhưng hắn vẫn cố gắng không để nước mắt rơi xuống.

Càng tự an ủi chính mình, đáy lòng càng hoảng loạn!

Bối Bối thật ra không có một chút tin tưởng, bởi vì bản thân Lâm Lôi có bốn thần phân thân, trong quá trình linh hồn biến dị phải chịu ảnh hưởng của bốn loại nguyên tố, đây là điều đáng sợ phi thường! Từ xưa tới nay, Lâm Lôi là người duy nhất trong vô số vị diện bản thân có bốn thần phân thân mà linh hồn biến dị.

Có thể thành công được sao?

Trong lịch sử một người cũng chưa có!

“Lão Đại, ngươi nhất định làm được, ngươi nhất định sẽ làm được!” Bối Bối trong lòng cầu khấn.

Phải biết rằng tình huống của Lâm Lôi hiện nay không ai nắm chắc có thể vượt qua, ngay cả một phần cũng không có. Ngay cả bọn Thanh Hoả, Lôi Tư Tinh khi biết linh hồn Lâm Lôi bắt đầu biến dị đáy lòng đều trầm xuống, bọn họ lúc này chỉ biết trông vào ông trời, trông vào sự cố gắng của Lâm Lôi.

Trong Kim chúc toà thành tại Hắc Ám chi sâm, Ngọc Lan đại lục.

Hai người đang ngồi đối diện nhau, một người trường bào màu đen, một người mặc áo bào trắng. Người có bộ râu dài đến ngực, đôi mắt nhỏ lấp lánh, chính là Bối Lỗ Đặc, người còn lại có đôi mày màu đỏ rực, chính là Thanh Hoả. Lúc này vô luận là Thanh Hoả hay Bối Lỗ đặc sắc mặt đều rất khó coi.

“Tình huống hiện nay thế nào? Có gì biến chuyển không?” Bối Lỗ Đặc cau mày hỏi.

“Tình huống đang rất không ổn”. Thanh Hoả thở dài, “Ta đối với việc biến dị linh hồn thành công của Lâm Lôi không có một chút tin tưởng. Nếu hắn có khả năng thành công thì quả rất đáng vui mừng, nhưng nếu thất bại, sau này Lâm Lôi không còn cách nào đạt tới đỉnh phong nữa”.

Bối Lô Đặc lắc đầu thở dài: “Là tại ta quá vội vàng”.

“Chuyện này không phải lỗi của ngươi”. Thanh Hoả nói, “Lúc đầu khi bổn tôn của ta tiến vào chiến trường vị diện luôn giữ khoảng cách khá gần với Lâm Lôi. Nhưng sau khi hắn đột phá, ta liền có chút buông lỏng, ai mà ngờ được gã Mã Cách Nỗ Tư lại từ đâu chui tới. Ai, là ta đã sơ sẩy, là do ta không kịp cứu hắn”.

Bối Lỗ Đặc cười khổ: “Khó mà gặp được một nhân tuyển tốt như vậy, nếu Bối Bối biết được chân tướng sự việc, sợ rằng nó sẽ rất hận ta”.

“Việc này không trách được ngươi, ai mà biết sẽ gặp chuyện như vậy”. Thanh Hoả lắc đầu.

“Nếu kế hoạch của ta thành công thì Lâm Lôi cùng Bối Bối sau này còn phải cảm kích ta. Nhưng bây giờ biến thành như vậy… “. Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói, “Nếu bổn tôn Lâm Lôi cùng ba thần phân thân chết đi, sau này sẽ không còn tiền đồ gì nữa. Kế hoạch của ta cũng hoàn toàn thất bại, chỉ có thể tìm nhân tuyển khác thôi”.

Thanh Hoả ngồi cạnh trong mắt lộ ra vẻ không cam lòng, nhíu mày nói:

“Bối Lỗ đặc, ngươi đừng vội vàng kết luận như vậy. Kết quả còn chưa rõ ràng, Lâm Lôi biết đâu sẽ qua được cửa ải này”.

“Nếu thật sự vượt qua được, linh hồn biến dị thành công thì thật là một việc vui mừng lớn”. Bối Lỗ Đặc nhướng mày, “Nếu Lâm Lôi biến dị thành công, kế hoạch của ta cần phải sửa lại”.

“Ý của ngươi là… ?” Thanh Hoả cả kinh.

“Đúng”. Bối Lỗ Đặc gật đầu.

“Việc này, việc này có khả năng sao?” Thanh Hoả hoảng sợ nói, “Hình như vô số năm qua trong lịch sử chưa từng có ai thành công”.

“Sao lại không được!” Trong mắt Bối Lỗ đặc hiện lên một tia tinh quang, “Nói thật, về việc biến dị linh hồn của Lâm Lôi ta nghĩ khả năng thành công sẽ rất lớn. Nghĩ đến việc này ta cũng cảm thấy kích động! Nếu thí nghiệm thất bại, với Lâm Lôi cũng không ảnh hưởng vì đằng nào cũng vậy, với chúng ta cũng không có ảnh hưởng gì lớn. Nhưng nếu thành công thì…”

Trong đôi mắt Thanh Hoả cũng ánh lên vẻ mong chờ.

“Đương nhiên chuyện chúng ta đang nói vốn chỉ là nằm mơ giữa ban ngày”. Bối Lỗ Đặc cười khổ, “Tất cả vẫn còn quá sớm để kết luận, Lâm Lôi hiện tại vẫn đang trong quá trình thập tử nhất sinh”.

“Đúng, nhưng hắn cần phải vượt qua”. Thanh Hoả cũng gật đầu, “Thành công, sau này Lâm Lôi sẽ tiền đồ vô lượng! Thất bại, sau này ta với ngươi chỉ còn cách để hắn sống cuộc sống an bình thôi, rốt cuộc hắn không có khả năng đứng trên đỉnh cao, hô phong hoán vũ”.

“Bây giờ ai cũng không giúp được hắn nữa”. Bối Lỗ Đặc gật đầu, “Đành trông vào sự cố gắng của bản thân hắn mà thôi”.

“Hối hận thì cũng đã vô dụng, chỉ còn cách đối mặt với sự thật thôi!” Ánh mắt Bối Lỗ Đặc trở lên lạnh lùng kiên định, “Thành công, thành tựu của hắn sẽ vô hạn, thất bại, hắn cũng không thể trách được ta”.

Đây là một khoảng thời gian cực kì yên tĩnh, tất cả mọi người đều nghỉ ngơi để đợi tới trận quyết chiến cuối cùng.

Lâm Lôi đã hôn mê tới ngày thứ 32, bọn Lôi Tư Tinh chỉ biết quanh quẩn trong động quật.

Thanh Hoả từ trong thạch thất của Lâm Lôi đi ra, ba người Lôi Tư Tinh lập tức tới đón: “Thế nào rồi? Lôi Lâm tiên sinh?” Bối Bối mở miệng hỏi đầu tiên.

Thanh Hoả liếc nhìn ba người, lắc đầu nói: “Mặc dù sau khi Vận mệnh chủ thần lực mà Mã Cách Nỗ Tư vận dụng để công kích đã tiêu hao gần hết, năng lượng Hồn thạch tiêu hao cũng chậm đi. Nhưng tới hôm nay, Hồn Thạch đã hoàn toàn bị tiêu hết”.

“ý của tiên sinh là sao?” Bối Bối kinh hãi hỏi.

“Từ hôm nay trở đi Lâm Lôi không còn ngoại lực trợ giúp nữa”. Thanh Hoả thở dài, “Lúc trước có Hồn Thạch giúp hắn chống đỡ, bây giờ không còn nữa, đối mặt với linh hồn biến dị đành trông vào sự kiên trì của hắn”.

“Lão Đại linh hồn đã yếu ớt như vậy có thể kiên trì được không?” Bối Bối bật khóc.

Thanh Hoa, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng cũng đều trầm mặc.

Cứ sau một khoảng thời gian, Thanh Hoả lại tới kiểm tra linh hồn của Lâm Lôi, phát hiện ra trong quá trình biến dị, linh hồn của Lâm

Lôi giống như ngọn lửa yếu ớt không ngừng bị kình phong thổi qua. May mắn lúc trước có Hắc Thạch bổ sung, nên lực lượng linh hồn của Lâm Lôi lúc này còn trụ được trước sự trùng kích liên tục của quá trình biến dị.

“Không ai biết được” Thanh Hoả lắc đầu.

Không khí trong động quật lúc này có vẻ rất lạnh lẽo.

Lâm Lôi đã hôn mê sang ngày thứ 35.

Thanh Hoả từ trong thạch thất đi ra, nói với vẻ khó tin: “Không thể tin được, linh hồn của Lâm Lôi không có Hắc Thạch phụ trợ vẫn cầm cự được ba ngày. Có điều vẫn còn rất sớm để kết luận, linh hồn biến dị không biết sẽ kéo dài tới lúc nào”.

Bối Bối cũng không biết được, lúc trước Áo Lợi Duy Á linh hồn biến dị chỉ hôn mê mấy tháng, nhưng hắn chỉ là biến dị hai loại năng lượng, căn bản không so được với Lâm Lôi. Nếu biến dị ba loại năng lượng so với Áo Lợi Duy Á phức tạp hơn không biết bao nhiêu lần, còn biến dị bốn loại thần phân thân thì… trong mấy tháng ngắn ngủi sợ rằng không có khả năng chấm dứt được. Tại Ngọc Lan đại lục, mấy người Bối Lỗ Đặc, Địch Ly Á mặc dù sớm có chuẩn bị nhưng thời gian hôn mê của Lâm Lôi vẫn vượt qua sự tưởng tượng của họ.

Áo Lợi Duy Á sau mấy tháng đã thành công, Lâm Lôi hẳn là sẽ mất vài năm để thành công.

Bao nhiêu năm?

Lâm Lôi cứ hôn mê như vậy, hơn mười năm nữa trôi qua.

Đến năm thứ mười tám.

Trong động quật tại chiến trường vị diện, cứ bảy ngày Thanh Hoả lại kiểm tra một lần, Lâm Lôi hôn mê trong thời gian dài như vậy đã làm Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng không còn lo lắng như trước nữa, mà tạm thời an tâm tu luyện. Nhưng còn Bối Bối mỗi ngày đều chú ý tới tình huống của Lâm Lôi.

“Tình huống không ổn, mười tám năm qua linh hồn của Lâm Lôi ngày càng yếu đi, mặc dù hắn vẫn kiên trì nhưng quá trình suy yếu không chậm lại”. Thanh Hoả cau mày nói, “Mặc dù linh hồn của hắn rất kiên cường, không chịu buông xuôi nhưng bây giờ linh hồn đã quá yếu ớt, khiến ta có cảm giác nếu cứ tiếp tục như vậy hắn sẽ không chống chọi được ba ngày nữa”.

Sắc mặt Bối Bối trong nháy mắt trở lên trắng bệch.

“Ba ngày. Trong ba ngày có thể chết đi,cũng có thể chuyển biến. Đành trông vào ba ngày cuối cùng này thôi”. Thanh Hoả lắc đầu.

Trong cảm nhận của Thanh Hoả, nếu mười tám năm trước linh hồn của Lâm Lôi là ngọn lửa yếu ớt thì lúc này chỉ được xem như một đốm lửa nhỏ nhoi.

“Nhất định sẽ không sao đâu, nhất định là như thế”. Bối Bối liền nói.

Trong ba ngày này cuộc sống mọi người đều rất khó chịu, vốn Thanh Hoả cho rằng Lâm Lôi chỉ kiên trì được ba ngày, nhưng ai ngờ linh hồn vốn mỏng manh yếu ớt đến tận cùng lại kiên trì suốt mười tám ngày, làm Thanh Hoả cũng phải cảm thán bất khả tư nghị.

Ngày thứ mười tám.

“Bối Bối, các ngươi mau tới đây”. Thanh Hoả hô to.

Mấy người Bối Bối, Lôi Tư Tinh lập tức chạy tới thạch thất của Lâm lôi, Bối Bối lo lắng hoảng sợ nhìn Thanh Hoả: “Chuyện gì vậy? Lão

Đại ta làm sao?”

Thanh Hoả quay đầu nhìn Bối Bối, Lôi Tư Tinh, nói vẻ khó tin: “Thật không thể tin được, không thể tin được! Bây giờ linh hồn của Lâm Lôi đã bắt đầu mạnh lên, giống như trẻ con đang lớn lên vậy. Ta hoàn toàn có thể cảm nhận được tốc độ phát triển linh hồn của hắn”.

Trong ánh mắt bọn Lôi Tư Tinh, Bối Bối tràn đầy kinh ngạc.

“A!!!!” Bối Bối sung sướng nhảy vọt lên, đầu đụng vào trần thạch thất làm không ít đá vụn rơi xuống, hắn vội cuống quít đưa tay ra, thân thủ như ảo ảnh bắt lấy mấy viên đá đó.

“Tốt quá, thật tốt quá!” Bối Bối mừng muốn phát điên.

Ngọc Lan vị diện, trong Long Huyết thành.

Địch Lỵ Á cùng Toa Toa đang ngồi cùng một chỗ.

“Mẫu thân, phụ thân sẽ không sao chứ?” Toa Toa nói giọng lo lắng, “Cha bế quan lâu như vậy mà vẫn chưa đi ra”.

“Không có chuyện gì đâu”. Địch Lỵ Á có nở nụ cười.

Tình huống thực sự của Lâm Lôi hai vợ chồng đều không nói cho con cái vì sợ chúng lo lắng.

“Ồ” Địch Lỵ Á đột nhiên phát hiện có bóng người từ phía cửa đi về phía mình, đúng là Hỏa hệ Lâm Lôi.

“Phụ thân”. Toa Toa chào.

Hoả hệ Lâm Lôi gật đầu cười, Địch Lỵ Á nhìn về phía Lâm Lôi vẻ chờ đợi: “Tất cả vẫn ổn chứ?”.

Toa Toa bên cạnh nghe được không khỏi có vẻ kinh ngạc.

“Ta cảm giác được đã có chuyển biến tốt”. Hoả hệ Lâm Lôi trên mặt khó khăn nở ra nụ cười, thần phân thân đều có thể cảm ứng được linh hồn của nhau. Mặc dù bốn linh hồn kia không có ý thức nhưng hắn vẫn cảm giác được chúng vẫn tồn tại, mười tám năm qua không ngừng yếu đi, yếu tới mức Hỏa hệ linh hồn gần như không cảm nhận được chúng, có điều từ hôm nay bốn linh hồn đã bắt đầu mạnh lên, tốc độ khôi phục đã vượt xa tốc độ suy yếu.

Trong động quật tại chiến trường vị diện, Lâm Lôi hôn mê đã được ba mươi tư năm.

“Lôi Lâm tiên sinh, lão Đại sao vẫn chưa tỉnh?” Bối Bối có chút vội vàng. Bây giờ Bối Bối đã không còn quá lo lắng như trước nữa, bởi vì hắn cảm giác được rất rõ ràng linh hồn của Lâm Lôi hiện nay cực kì cường đại, mạnh hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần. Nếu so sánh linh hồn của Lâm Lôi trước lúc bị thương là một hồ nước thì hiện nay nó đã trở thành một đại dương vô tận không đo đếm được, đã cường đại như vậy nhưng hắn vẫn chưa tỉnh lại.

“Đừng nóng vội”. Thanh Hoả cười, “Chắc chắn sẽ tỉnh thôi”.

Thật ra trong đáy lòng hắn cũng lo lắng, linh hồn Lâm Lôi hôm nay biến thành cường đại đáng sợ như vậy, liệu tại thời khắc quan trọng nhất có xảy ra chuyện không hay? Không ai biết được có bốn thần phân thân khi biến dị sẽ phát sinh những tình huống gì.

Lúc này, bọn Thanh Hoả đang ở ngoài đàm luận, bên trong thạch thất chỉ còn một mình Lâm Lôi lặng yên nằm đó. Lâm Lôi đã ở trạng thái đó suốt ba mươi tư năm, hiện nay quanh thân thể hắn cũng không còn nguyên tố tụ tập.

Đột nhiên…..

Đôi mắt Lâm Lôi đang nhắm nghiền chợt mở ra!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 51: Thuế Biến, Phá Kiển Thành Điệp!

Lúc này bổn tôn Lâm Lôi cùng tam đại thần phân thân đều khôi phục ý thức, ý nghĩ đầu tiên trong đầu hắn là: “Ta làm sao vậy? Ta không chết ư?”

Mất đi ý thức trong ba mươi tư năm, nhưng thật ra đối với bổn tôn Lâm Lôi cùng tam đại thần phân thân chỉ giống như một giấc ngủ mà thôi. Sau khi cùng Hoả hệ phân thân trao đổi, hắn mới biết mình đã hôn mê dài như vậy.

“Đây là đâu?” Lâm Lôi nhìn quanh bốn phía rồi nhỏm dậy.

Sau khi đứng dậy, Lâm Lôi mới cảm nhận được sự biến hoá của mình.

“Ồ? Chuyện gì đã xảy ra vậy?” Hắn cảm giác được rất rõ ràng động tĩnh của không gian quanh mình, ngay cả bốn người Thanh Hoả, Lôi Tư Tinh… bên ngoài cũng thấy được từng cử động nhỏ nhất. Loại cảm giác này giống như tuyệt đối nắm mọi vật trong lòng bàn tay, giống như hắn đang khống chế vận mệnh của tất cả, như quyền lực Đế vương với thần dân của mình.

“Lâm Lôi!”

“Lão Đại!”

Một loạt tiếng hô vui mừng vang lên, Lâm Lôi ngồi dậy phát ra tiếng động làm bốn người bên ngoài đều cảm giác được, gần như cùng lúc lao vào trong thạch thất. Lâm Lôi nhìn bốn người trước mắt, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng, Thanh Hoả đang tỏ ra cực kỳ vui sướng, còn Bối Bối kích động tới mức trong mắt ngân ngấn nước.

“Lão Đại!” Bối Bối lao tới ôm chặt lấy hắn.

“Ha ha, Bối Bối, đừng khóc lóc như trẻ con vậy”. Lâm Lôi cười ha hả đứng lên.

Bối Bối nghe thế bật cười, chun mũi một cái, hừ nhẹ: “Lão Đại, ngươi hôn mê liền ba mươi tư năm, ngươi nói xem như vậy có phải là doạ người hay không?”

“Sao ta lại hôn mê từng ấy năm?” Lâm Lôi cũng rất khó hiểu.

Thanh Hoả bên cạnh cười: “Lâm Lôi, ba mươi tư năm trước ngươi trúng một chiêu toàn lực của Mã Cách Nỗ Tư, may mắn có Hồn thạch trợ giúp mới bảo vệ được tính mạng. Ai ngờ, trong lúc hôn mê linh hồn ngươi bắt đầu biến dị, năng lượng của Hồn thạch cũng rất nhanh bị tiêu hao hết làm chúng ta rất lo lắng, sợ ngươi không qua được. Nhưng bây giờ ngươi đã tỉnh lại rồi”.

“Linh hồn biến dị?” Lâm Lôi kinh ngạc há hốc mồm, “Ta?”

“Đúng, ngươi còn không mau điều tra một chút xem bây giờ thế nào?” Thanh Hoả thúc giục, “Có biến hoá thì từ bên ngoài cũng không nhìn ra, chỉ có bản thân ngươi mới cảm nhận được thôi”.

“Đúng vậy lão Đại, ngươi mau xem lúc này linh hồn của ngươi thế nào”. Bối Bối nói với vẻ mong chờ, “Ngươi chính là người đầu tiên có bốn thần phân thân mà biến dị thành công đấy”.

“Bốn thần phân thân biến dị sẽ ra kết quả thế nào đây?” Lôi Tư Tinh ánh mắt nhìn Lâm Lôi trở lên sáng rực.

“Ta có bốn thần phân thân lại biến dị linh hồn?” Lâm Lôi cũng không dám tin nhưng vẫn nhắm mắt lại cẩn thận cảm nhận linh hồn của mình.

Trong linh hồn hải dương.

Trên mặt linh hồn hải dương trôi nổi vầng sáng bảy màu mờ ảo, linh hồn lực giống như nước biển mênh mông bát ngát, nhìn qua trong suốt như lưu ly. Kiếm hình linh hồn đang phát ra ánh sáng chói mắt, trôi nổi phía trên hải dương, lúc này đã biến thành trong suốt nhưng trên mặt có một vầng sáng màu xám bao trùm, thoạt nhìn có vẻ bình thường, còn không sáng bằng kiếm hình bảy màu trước đây.

“Cảm giác thật mạnh mẽ”. Lâm Lôi trong lòng nhận xét.

Những người khác như Thanh Hoả cho dù xâm nhập vào linh hồn Lâm Lôi cũng không phát hiện ra đặc thù trong đó, nhưng bản thân Lâm Lôi lại dễ dàng cảm nhận được.

“Loại cảm giác nắm được trong tay này quả nhiên đặc biệt”. Lâm Lôi nghĩ thầm rồi tiếp tục cẩn thận quan sát.

“A, linh hồn phòng ngự chủ thần khí!” Lâm Lôi kinh ngạc phát hiện lỗ hổng trên bề mặt chủ thần khí đang được chữa trị với tốc độ kinh khủng, so với trước đây nhanh gấp ngàn vạn lần. Hơn nữa trong quá trình khôi phục, linh hồn phòng ngự chủ thần khí đang thực sự được chữa trị.

Lúc trước chỉ là bổ sung tạm thời, cũng không phải chữa trị thực sự, nhưng lúc này lỗ hổng trên bề mặt chủ thần khí đang từ từ thu nhỏ lại, nếu cứ tiếp tục như vậy một lúc nào đó nó sẽ hoàn toàn được khôi phục thành công.

“Điều này sao có thể?” Lâm Lôi không tin nổi.

Việc chữa trị linh hồn phòng ngự chủ thần khí cùng linh hồn, linh hồn lực có liên quan đến nhau. Lâm Lôi mặc dù phát hiện linh hồn mình đã trở lên cực kì cường đại nhưng với tốc độ chữa trị kinh người đó vẫn không giải thích nổi: “Dựa theo tốc độ này thì trong vòng vài năm là hoàn toàn chữa xong”.

Lâm Lôi cũng phát hiện ba thần phân thân của mình cùng biến dị như vậy.

“Đáng tiếc Hoả hệ phân thân của ta không đồng thời biến dị. Nhưng không sao, sau này đằng nào nó cũng dung nhập bổn tôn, cùng bốn linh hồn khác ở một chỗ trao đổi năng lượng cũng sẽ chậm rãi biến hoá thôi”. Lâm Lôi hiểu được điều đó giống như linh hồn bổn tôn, vốn chỉ là Thánh vực nhưng ở cùng linh hồn của phân thân khác nên mạnh mẽ theo, bởi vì có chung nguồn gốc nên tự nhiên hỗ trợ nhau phát triển.

“Linh hồn biến dị? Như vậy chẳng phải ta có thể dung hợp bốn loại thần lực sao?” Lâm Lôi lập tức muốn thử nghiệm, đầu tiên là cho Địa địa, Thuỷ, Phong ba loại Thượng vị thần lực dung hợp.

Trong cơ thể Lâm Lôi, ba cỗ thần lực không ngừng chuyển động như du long, khi va chạm giống như người thân một nhà, không hề có chút bài xích. Dưới sự khống chế của Lâm Lôi, ba cỗ Thượng vị thần lực trực tiếp tụ hợp tại một chỗ, sau khi dung hợp màu sắc cũng nhanh chóng biến hoá. Lúc trước phân biệt màu vàng đất, màu xanh nhạt và xanh lục, nhưng lúc này tất cả biến thành màu xanh biếc, gần giống màu đen, chậm rãi lưu chuyển trong cơ thể Lâm Lôi.

“Thật mạnh”. Lâm Lôi trong lòng cảm thấy kích động.

Lúc này Lâm Lôi đem một cỗ Hoả hệ Trung vị thần lực tới dung hợp, sau khi va chạm với cỗ thần lực cường đại màu xanh biếc cũng từ từ nhập vào.

“Hả? Uy lực sao lại yếu đi?” Lâm Lôi cảm thấy thần lực màu xanh biếc sau khi nhận thêm trung vị thần lực hình như bên trong liền chịu ảnh hưởng biến thành yếu đi, “Chẳng lẽ nguyên nhân là do phương diện Hỏa hệ chưa đạt tới Thượng vị thần?”

Không phải cứ dung hợp càng nhiều thì càng tốt, giống như một đội quân tinh nhuệ nếu thêm vào một ít binh lính yếu ớt ngược lại sẽ làm khả năng chiến đấu sẽ giảm đi.

“Đúng, lúc trước Áo Lợi Duy Á cũng nói, phải đợi tới khi hai thần phân thân đều đạt tới Trung vị thần thực lực mới đại tiến được”. Lâm Lôi hoàn toàn hiểu ra, các thần lực muốn dung hợp cũng phải cân xứng. Đại địa, Phong, Thuỷ ba thuộc tính thần lực đều đạt tới Thượng vị thần, còn Hoả hệ thần lực chỉ là Trung vị thần, còn kém một khoảng không nhỏ.

“Lâm Lôi, Lâm Lôi!” Thanh âm Lôi Tư Tinh truyền đến cắt đứt dòng suy tưởng của Lâm Lôi, “Này, Lâm Lôi, rốt cục thế nào? Đừng đứng ngây ra thế, mau nói cho chúng ta nghe”.

“Vậy ra ngoài đại sảnh nói chuyện đi”. Lâm Lôi cười.

Năm người Lâm Lôi lập tức tới đại sảnh, ngồi vây quanh chiếc bàn đá.

“Lâm Lôi, linh hồn ngươi biến dị thành công rồi sao?” Thanh Hoả cười nhẹ.

“Phải!” Lâm Lôi gật đầu.

Thanh Hoả con mắt sáng ngời, cảm thán nói: “Truyền thuyết nói nếu hai loại thần lực dung hợp sẽ mạnh lên gấp mười, ba loại gấp trăm lần, còn bốn loại thì không ai biết, có lẽ gấp hàng ngàn lần. Người bình thường cho dù dùng chủ thần lực cũng chỉ mạnh hơn Thượng vị thần lực chừng mấy trăm lần mà thô”".

“Còn ngươi, Lâm Lôi? Ngươi dung hợp bốn loại thần lực, uy lực thế nào, có đúng là còn mạnh hơn so với chủ thần lực?” Lôi Tư Tinh nói vẻ mong chờ.

Chủ thần lực dù mạnh nhưng cũng có giới hạn nhất định.

“Ta cảm giác được ba loại thần lực dung hợp, uy lực đúng là mạnh hơn gấp trăm lần, tương đương với khi dùng Huỷ diệt chủ thần lực”. Lâm Lôi cười nói, hắn vốn am hiểu Đại địa pháp tắc, khi sử dụng Huỷ diệt chủ thần lực tự nhiên không phát huy được toàn bộ hiệu quả, chỉ nâng uy lực lên được chừng trăm lần.

Thanh Hoả nhẹ gật đầu, mọi thứ không khác nhiều so với dự đoán của hắn.

“Vậy dung hợp bốn loại thì sao?” Lôi Tư Tinh liền nói.

“Ta cũng không biết”. Lâm Lôi cười.

“Sao lại không biết?” Lôi Tư Tinh trợn mắt.

Bối Bối bên cạnh nở nụ cười: “Lôi Tư Tinh, Hoả hệ phân thân của lão Đại mới là Trung vị thần, dung hợp với Thượng vị thần lực thì uy lực chắc cũng không tăng bao nhiêu”.

Lôi Tư Tinh ngẩn ra, lập tức cười xấu hổ: “Ta quên mất, Lâm Lôi ngươi mới tu luyện được hơn hai ngàn năm”.

Mới hơn hai ngàn năm đã có ba phân thân đạt Thượng vị thần, quả thực rất đáng sợ. Đương nhiên thiên tài ở Địa Ngục rất nhiều, người tốc độ tu luyện nhanh hơn Lâm Lôi cũng có, tuy nhiên có một điều chắc chắn, không thể còn người thứ hai biến dị linh hồn khi sở hữu bốn thần phân thân.

Ít nhất cho tới bây giờ, Lâm Lôi là độc nhất vô nhị.

“Lợi hại, lợi hại!” Thanh Hoả than thở, “Linh hồn biến dị quả nhiên đáng sợ, chờ khi Hỏa hệ phân thân của ngươi cũng đạt tới Thượng vị thần, bốn loại thần lực dung hợp thì uy lực đã vượt qua chủ thần lực rồi! Có điều lợi ích cùng nguy hiểm luôn song hành, ngươi lần này đúng là được một phen cửu tử nhất sinh”.

“Đúng là cửu tử nhất sinh”. Bối Bối cũng gật đầu.

“Lôi Lâm tiên sinh”. Lâm Lôi đột nhiên cau mày.

“Chuyện gì vậy?” Thanh Hoả ngạc nhiên.

Lâm Lôi lắc đầu: “Ta bây giờ có cảm giác, một loại cảm giác rất đặc thù! Giống như có thể nắm mọi vật trong tay vậy, với vật chất, thậm chí với cả không gian xung quanh!” Lâm Lôi giơ tay lên nói, “Ta cảm giác có thể dùng một quyền toàn lực để phá vỡ không gian”.

Lâm Lôi nói xong, cũng không long hoá, không sử dụng chủ thần lực hay pháp tắc huyền ảo, chợt tuỳ ý đánh ra một quyền.

“Phụp!”

Một quyền xuất ra, không gian chấn động giống như mặt hồ đang yên lặng bị tảng đá lớn ném xuống, rồi sau đó mãnh liệt vỡ ra, tạo thành một lỗ thủng không gian đường kính gần một thước.

“Cái này… “

Bối Bối trợn tròn mắt, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng cảm thấy tức cười, còn Thanh Hoả đôi mắt trở lên sáng rực.

Lâm Lôi lúc trước phải long hoá, hơn nữa còn sử dụng chủ thần lực và thần cách binh khí mới có thể xé rách không gian, nhưng uy lực khi đánh ra vẫn kém xa một quyền vừa rồi.

“Lão Đại, quyền này của ngươi uy lực đã vượt qua một chưởng của Đại viên mãn Thượng vị thần Bái Ách rồi”. Bối Bối kinh ngạc nói.

Lúc trước Bái Ách cũng tuỳ tiện dùng một chưởng tạo ra một khe nứt không gian lớn.

“Ta? Ta cũng không rõ ràng lắm”. Lâm Lôi cũng cảm thấy choáng váng, “Ta chỉ là có cảm giác đập vỡ được không gian, không nghĩ tới lại làm được thật”.

“Lâm Lôi!” Một tiếng kêu chợt vang lên.

Lâm Lôi quay đầu lại, người vừa lên tiếng chính là Thanh Hoả, lúc này trên mặt đang tràn đầy hưng phấn: “Ha ha, Lâm Lôi, đó là ý chí của ngươi đã ẩn chứa thiên địa pháp tắc! Nếu ý chí ẩn chứa thiên địa pháp tắc, tự nhiên có khả năng nắm được thiên địa trong tay, đó chính là uy năng đặc thù! Chỉ Đại viên mãn cùng chủ thần mới có uy năng! Bất kể là dùng thứ gì công kích, một khi ẩn chứa ý chí của ngươi uy lực cũng không tưởng tượng nổi”.

“Ý chí? Uy năng?” Lâm Lôi kinh ngạc.

“Đai viên mãn cùng chủ thần mới có uy năng?” Mấy người Bối Bối, Lôi Tư Tinh cảm thấy kinh hãi.

Lâm Lôi với loại cảm giác nắm mọi thứ trong tay này đích xác cảm nhận được mọi biến động của không gian xung quanh, một cảm giác chưa từng có!

Lúc trước khi mới tới chiến trường vị diện, Lâm Lôi chỉ là cảm thấy được nguy cơ, nhưng bây giờ hắn cảm giác được đang nắm trong tay vận mệnh của người khác, đây là loại cảm giác cao cao tại thượng mà nhìn xuống chúng sinh bên dưới!

“Không tin được, thực sự không tin được!” Thanh Hoả nói, “Trước đây dù biến dị thì linh hồn chỉ mạnh lên, trong vô số vị diện có duy nhất một người ba thần phân thân biến dị, nhưng cũng không sinh ra uy năng! Nhưng chẳng ai ngờ được có bốn thần phân thân biến dị lại sinh ra uy năng!”

“Cũng đúng, bốn thần phân thân biến dị so với ba mạnh hơn không biết bao nhiêu lần! Linh hồn mạnh mẽ đến trình độ như vậy, thiên địa ban cho uy năng cũng là phải rồi”. Thanh Hoả rất kích động, lập tức dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn vào Lâm Lôi:

“Lâm Lôi, tới đây, mau tới đây công kích ta! Ta muốn xem uy năng của ngươi mạnh thế nào! Thử xem uy năng một người chưa từng có biến dị bốn thần phân thân như ngươi lợi hại hay Đại viên mãn uy năng của ta lợi hại!”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 52: Con Đường Tới Đỉnh Phong

Lâm Lôi đáy lòng cũng rất nôn nóng muốn biết thực lực của mình, Đại viên mãn cường giả như Thanh Hoả đúng là cơ hội bằng vàng để thử. Nếu đổi là một người khác sao dám cùng Lâm Lôi giao thủ?

“Tốt lắm!” Lâm Lôi gật đầu cười.

Lôi Tư Tinh, Bối Bối bên cạnh cũng rất hưng phấn, Lôi Tư Tinh chỉ sợ thiên hạ không loạn chêm vào: “Ha ha, một người là Đại viên mãn, một người là kẻ trước đây chưa từng có, biến dị bốn thần phân thân. Các ngươi không cần che dấu thực lực, cứ thống khoái mà đại chiến một trận, cho dù động quật này bị huỷ diệt cũng là chuyện nhỏ”.

Lâm Lôi cũng cười: “Không cần, đánh trận này chỉ để kiểm tra thực lực thôi. Lôi Lâm tiên sinh, ngài và ta cùng sử dụng lực lượng nhục thể phối hợp với uy năng để chiến đấu, không sử dụng thần lực hay chủ thần lực nhé”.

“Được thôi”. Thanh Hoả hiểu được, đề nghị của Lâm Lôi rất đúng, nếu giả sử Lâm Lôi quá mạnh mẽ hay Thanh Hoả quá mạnh so với đối phương mà xuất hiện tình huống ngoài ý muốn thì không hay lắm.

Hai người Lâm Lôi đứng cách nhau chừng trăm thước, còn ba người Bối Bối, Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng tụ tập một bên tràn ngập chờ mong mà quan chiến, hai mắt Bối Bối toả sáng: “Lôi Tư Tinh, ta cá là lão Đại nhất định không yếu hơn Thanh Hoả, thậm chí có phần mạnh hơn”.

“Ai thèm cược với ngươi”. Lôi Tư Tinh hừ nhẹ, “Mau nhìn đi, đã bắt đầu rồi kìa”.

Lâm Lôi, Thanh Hoả hai người nhìn nhau cười rồi đột nhiên cùng động thân.

Chỉ thấy thân hình Lâm Lôi phiêu dật mờ ảo như gió thổi, biến thành mấy đạo ảo ảnh, mà Thanh Hoả cũng di động cực nhanh như đang thuấn di. Hai người họ vừa động, ba người Lôi Tư Tinh đứng bên quan chiến sợ đến trợn mắt há mồm: “Bối Bối, bọn họ chỉ đang sử dụng lực lượng nhục thể sao? Không ngờ tốc độ của Lâm Lôi đã khoa trương tới mức này”.

Lúc này tốc độ hai người Lâm Lôi đều không bằng tốc độ Thanh Hoả lúc trước tới cứu Lâm Lôi đã toàn lực dùng chủ thần lực phi hành, thân hình hắn lúc đó vừa động đã đi được vài dặm. Bây giờ bọn họ không dùng chủ thần lực mà chỉ dựa vào thân thể, uy năng.

“Cảm giác thật mỹ diệu”. Lâm Lôi trong lòng vui mừng, “Chỉ dùng lực lượng thân thể phối hợp với uy năng đã làm tốc độ ta nhanh hơn không biết bao nhiêu lần so với trước kia. Nếu dùng chủ thần lực, e rằng so với Thanh Hoả cũng không kém bao nhiêu”. Cảm giác nắm được thiên địa xung quanh khiến cho sự di động của Lâm Lôi trở lên dễ dàng vô cùng.

Với tốc độ kinh người, hai người trong nháy mắt đã giao thủ, cơ hồ đồng thời cùng tung ta một quyền …

Bùng! Bùng! Bùng!

Quyền đầu của Lâm Lôi tựa như lôi điện thần long xẹt qua không trung, phát ra những tiếng nổ lớn, không gian vặn vẹo xuất hiện từng đạo khe nứt không gian ngoằn ngèo.

“Bùng!” Uy lực một quyền của Thanh Hoả bạo phát, tốc độ so với quyền đầu của Lâm Lôi còn muốn nhanh hơn nhiều, mơ hồ nhìn thấy một đạo hồng quang lưu chuyển.

Hai đạo quyền không có chút né tránh, trực tiếp giao kích.

“Phốc!” Âm thanh trầm thấp rất nhỏ vang lên.

Một đòn giao kích, không gian xung quanh không chịu nổi lực lượng đáng sợ từ đó phát ra, lập tức bị xé nát, xuất hiện bảy tám khe nứt lớn.

Hai người Lâm Lôi, Thanh Hoả đều bị chấn lui về phía sau.

Không có chênh lệch!

“Ha ha, thống khoái! Thống khoái! Lâm Lôi, ta và ngươi cũng không cần ẩn giấu thần lực nữa, hãy đánh một trận cho lâm li sảng khoái đi!” Thanh Hoả vốn luôn có vẻ nho nhã giờ phút này chợt trở lên bá đạo, đôi mắt sáng rực.

“Vậy ngươi phải cẩn thận đấy”. Lâm Lôi cười, “Khi ta dung hợp thần lực thì không yếu hơn chủ thần lực bao nhiêu đâu”.

“Ai là người phải cẩn thận còn chưa nói trước được”. Thanh Hoả cười ha hả, “Nếu ngươi dung hợp thần lực, ta cũng không ngại dùng chủ thần lực đâu”.

Sau một quyền vừa rồi, Lâm Lôi hiểu được hai người không chênh lệch nhiều lắm, đã vậy thì không cần che dấu thần lực nữa. Không dùng thần lực, chiến đấu không đủ thống khoái!

Làn gió lạnh buốt trên chiến trường vị diện liên tục gào thét, áo bào của Lâm Lôi tung bay trong gió, trong ánh mắt Lâm Lôi lúc này chỉ có Thanh Hoả đang dứng đối diện: “Biết bao năm đã trôi qua rồi, Đức Lâm gia gia. Ta rốt cuộc đã đứng trên đỉnh phong rồi, đỉnh phong thực sự! Người đang đối diện ta, chính là Đại viên mãn thượng vị thần”. Chiến ý bốc lên mãnh liệt, Lâm Lôi khó có thể kiềm chế hưng phấn cháy bỏng trong lòng.

“Bùng!” Thần lực màu xanh biếc trong cơ thể Lâm Lôi giống như rồng cuộn đột nhiên mãnh liệt lưu động, ánh mắt chợt sắc bén như dao.

“Vù!” Một chuỗi ảo ảnh liên tục trong không trung, mà bản thân Lâm Lôi đã giao thủ cùng Thanh Hoả.

Không gian chiến trường vị diện chấn động, từng đạo khe nứt không gian liên tục xuất hiện. Lúc trước hai người Lâm Lôi chỉ sử dụng lực lượng cơ thể ẩn chứa uy năng, khe nứt không gian tạo ra tương đối nhỏ. Mà lúc này mỗi đạo khe nứt không gian đều to lớn khủng khiếp như vực sâu không đáy, chỉ thấy hai bóng người mơ hồ liên tục di động trong đó, khe nứt không gian không ngừng xuất hiện rồi biến mất.

Ba người Lôi Tư Tinh ngơ ngác khi nhìn thấy một màn này, muốn được chứng kiến hai người có thực lực Đại viên mãn không cố kỵ điều gì đối chiến quả thực rất hiếm có.

“Cái này, cái này… “ Bối Bối lắp bắp không biết nên nói điều gì.

Một mảnh thiên địa phía trước bọn họ tựa hồ do hai tuyệt thế cường giả Lâm Lôi, Thanh Hoả đối chiến mà trở lên run rẩy, liên tục tan ra rồi hợp lại, như vết thương không ngừng vỡ ra rồi lành lại. Ba người Lôi Tư Tinh lúc này cũng sâu sắc cảm nhận được sự chênh lệch, Lâm Lôi, Thanh Hoả giống như hai người khổng lồ mà bọn họ chỉ là những đứa trẻ!

“Mạnh quá!” Đôi mắt Lôi Tư Tinh dán chặt vào trận chiến, yết hầu giật giật.

“Quả là thực lực của Đại viên mãn”. Lôi Hồng hô hấp đã bình thường trở lại, ánh mắt chăm chú nhìn vào khoảng không phía trước, “Còn Lâm Lôi nữa, không hề yếu hơn chút nào so với Lôi Lâm tiên sinh”.

“Khó trách chúng ta đấu với Đại viên mãn lại chênh lệch như vậy”.

Lôi Tư Tinh thở dài, trước đây bốn người bọn họ gặp Bái Ách, bị hắn đùa bỡn mà một chút năng lực phản kháng cũng không có, may mà phòng ngự của Bối Bối quá biến thái mới tránh được một kiếp. Nhưng nếu không có Lôi Tư Tinh liều chết bảo vệ, Bái Ách đã đem Bối Bối ném vào không gian loạn lưu rồi.

Muốn chọc vào Đại viên mãn? Cho dù ngươi có ba kiện chủ thần khí, tưởng như vô địch thì Đại viên mãn cũng có thể đẩy ngươi vào không gian loạn lưu. Trừ phi chủ thần đến cứu, còn không thì cầm chắc cái chết, mà muốn chủ thần đích thân ra tay cứu giúp không phải là chuyện dễ dàng.

“Cùng đẳng cấp Đại viên mãn cường giả chiến đấu mới có thể hoàn toàn phát huy thực lực”. Bối Bối sợ hãi than, “Lão Đại, quá mạnh mẽ đi”.

“Thật kỳ quái”. Bối Bối đột nhiên cau mày, “Không gian liên tục vỡ vụn như vậy, sao trong nháy mắt đã lành lại rồi? Mà quái lạ nhất chính là… lão Đại cùng Thanh Hoả lại không có một chút bị ảnh hưởng bởi lực hút của khe nứt không gian, cũng không bị rơi vào không gian loạn lưu”.

Lôi Hồng, Lôi Tư Tinh cũng gật gật đầu.

Cường giả bình thường chiến đấu khe nứt không gian sinh ra không quá lớn, hơn nữa họ đều nhanh chóng tránh xa khi chúng xuất hiện. Nhưng Lâm Lôi cùng Thanh Hoả hai người tựa hồ không nhìn thấy khe nứt không gian, thậm chí tiếp tục chiến đấu ngay bên cạnh nó.

“Chẳng lẽ đây là uy năng sao?” Lôi Tư Tinh thấp giọng nói, “Uy năng mạnh mẽ giống như chủ thần, ngay cả trong không gian loạn lưu cũng không sợ hãi, có thể thoải mái tung hoành”.

Bị lạc vào không gian loạn lưu, chỉ có cấp độ như chủ thần mới cứu được, Đại viên mãn vẫn chưa đạt tới đẳng cấp đó, đó là uy năng của chủ thần!

Bọn họ đã đoán đúng.

Lâm Lôi cảm giác thiên địa rất rõ ràng như trong lòng bàn tay, khiến hấp lực của khe nứt không gian căn bản không ảnh hưởng được tới hắn.

“Bùng!”

Một quyền đấm ra, mười đạo năng lượng màu xanh như rồng lượn trong nháy mắt đã bao trùm Thanh Hoả mang theo dẫn lực trói buộc đáng ssợ từ bốn phương tám hướng. Lực trói buộc trong không gian còn hàm chứa ý chí uy năng của Lâm Lôi nên uy lực càng đạt tới cực điểm. Trước khi Lâm Lôi thuế biến, một chiêu này chỉ có ảnh hưởng nhất định với thống lĩnh bình thường, còn trong mắt Đại viên mãn căn bản là trò đùa, nhưng bây giờ đối với Đại viên mãn đã tạo ra uy hiếp cực lớn.

“Xẹt!” Một đạo hồng quang loé lên nhanh như ánh chớp, quyền đầu của Thanh Hoả vĩnh viễn nhanh đến kinh người như vậy.

“Ầm!”

Trong nháy mắt khi hai quyền va chạm, Lâm Lôi có cảm giác như núi lửa đột nhiên bùng phát, mang theo lực công phá vô tận từ phía Thanh Hoả, mà Thanh Hoả cũng cảm giác giống như bị Lâm Lôi mang theo một toà núi khổng lồ liên tục đập vào hắn.

Hai người lập tức bị phản lực chấn lùi về phía sau.

“Trận chiến này dừng ở đây thôi". Thanh Hoả truyền âm nói.

Lâm Lôi cười gật đầu.

Trên chiến trường, có một vài thống lĩnh chú ý tới động tĩnh đáng sợ ở nơi này, nhìn từ phía xa chỉ thấy liên tục xuất hiện từng đạo khe nứt không gian dài hàng trăm thước, giống như đang trong thời khắc huỷ thiên diệt địa khiến họ sợ đến mức không dám tới gần.

Trận chiến này thật quá đáng sợ!

Bọn họ cũng nghi hoặc, chẳng lẽ hai Đại viên mãn nhàm chán mà chiến đấu, hay là có cừu hận không thể hoá giải mà quyết chiến sinh tử?

“Lão Đại, ha ha, ngươi thật làm ta phải vui mừng”. Bối Bối đắc ý cười ha hả, “Từ hôm nay trở đi còn kẻ nào dám tìm tới chúng ta gây sự nữa, chúng ta không tới làm phiền đã là may cho chúng rồi. Lúc trước liên tục phải ăn quả đắng, bây giờ cuối cùng cũng được ngẩng mặt”. Bối Bối tụa hồ có một bụng oán khí, lúc này mới phát tiết ra.

“Ha ha, đi uống rượu nào”. Lâm Lôi cũng vui vẻ không kiềm chế được, sau lần đột phá này không cần phải nhìn sắc mặt kẻ khác để hành động rồi.

Cùng đẳng cấp với Đại viên mãn nói lên điều gì? Đó chính là không ai có thể uy hiếp được. Còn chủ thần ư? Không phải việc quá nghiêm trọng, chủ thần cũng không rỗi rãi mà tham gia vào tranh đấu của các thần, hơn nữa chủ thần muốn giết Đại viên mãn cũng không dễ dàng, nếu thấy tình huống không ổn có thể trốn tới vật chất vị diện.

Không những thế, các chủ thần đều muốn có Đại viên mãn cường giả làm sứ giả cho mình, mà Đại viên mãn tự nhiên có sự lựa chọn của mình. Có khi thấy thuận mắt mà đi theo, có khi chọn chủ thần thực lực cực mạnh để đầu nhập, nhưng có người cao ngạo không muốn nghe lệnh người khác, không làm sứ giả.

Thống lĩnh bình thường, đó là chủ thần chọn họ.

Mà Đại viên mãn, là bọn họ chọn chủ thần.

Họ có đủ tư cách làm những việc này!

“Lâm Lôi”. Lôi Tư Tinh cười hi hi, “Ngươi có từng nghĩ muốn làm chủ thần sứ giả chưa?”

Lâm Lôi ngẩn ra.

Lôi Hồng đứng cạnh gật đầu nói: "Đúng, Lâm Lôi, người biết thực lực của ngươi đạt đến mức này còn rất ít. Nhưng một khi thực lực của ngươi được truyền ra ngoài, dám chắc không ít chủ thần sẽ kiệt lực tìm cách đưa ngươi về làm sứ giả cho họ”.

“Chủ thần sứ giả?” Lâm Lôi chần chừ.

Bối Bối gật đầu nói: “Phải rồi, gia gia cũng nói qua, Đại viên mãn vốn cực kì ít, lại vô cùng cao ngạo, không muốn làm chủ thần sứ giả, cho nên số sứ giả là Đại viên mãn gần như không có. Chủ thần có tất cả 77 vị, lão Đại, sợ rằng đến lúc đó ngươi sẽ rất đau đầu”.

Lôi Tư Tinh lập tức thêm vào: “Lâm Lôi, thật ra mẫu thân ta là một chủ thần rất mạnh, hơn nữa đối xử với ngươi không tệ, lúc trước từng tặng ngươi một viên Hồn thạch. Hay là ngươi làm sứ giả cho mẫu thân ta nhé?”

Lâm Lôi có chút khó quyết định.

“Lôi Lâm tiên sinh?” Lâm Lôi nhìn về phía Thanh Hoả hỏi ý kiến, dù sao hắn cũng là Đại viên mãn cường giả.

“Cần gì phải làm chủ thần sứ giả?” Thanh Hoả lạnh nhạt cười, “Dù ngươi cự tuyệt làm sứ giả, chủ thần cũng không vì việc này mà đối phó với ngươi. Thực lực ngươi phát triển đến mức này, chủ thần đến mời ngươi dám chắc không ít, ngươi cũng không có khả năng làm hài lòng tất cả bọn họ. Nhưng còn điều quan trọng nhất, đã đạt tới Đại viên mãn còn làm chủ thần sứ giả làm chi?”

“Chúng ta tu luyện là truy cầu tới đỉnh phong. Tuy nói thành sứ giả chủ thần vẫn tôn trọng chúng ta, không có yêu cầu trói buộc gì quá đáng, không cần quỳ xuống chân họ nhưng vẫn làm ta có cảm giác mất tự do”.

Trong lòng Lâm Lôi cũng tán đồng với suy nghĩ của Thanh Hoả.

“Làm chủ thần sứ giả là nhất định giống như người hầu sao?” Lôi Tư Tinh trừng mắt nhìn Thanh Hoả, lập tức phản bác, “Sứ giả bình thường chủ thần đương nhiên không cần trọng thị, nhưng Đại viên mãn bản thân cũng có uy năng, chủ thần sẽ tôn trọng, không phải đối đãi như người hầu mà sẽ đối xử như bằng hữu”.

Thanh Hoả cười cười: “Lôi Tư Tinh, chúng ta không tranh cãi nữa, tất cả hãy để Lâm Lôi quyết định đi”.

“Lâm Lôi, ngươi nói đi”. Lôi Tư Tinh quay đầu nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi mỉm cười: “Không cần vội, hiện tại ta chưa có ý nghĩ muốn làm chủ thần sứ giả. Điều quan trọng nhất, chính là người đạt Đại viên mãn pháp tắc huyền ảo đã lĩnh ngộ đến đỉnh điểm, không có cách nào đột phá thêm nên có thể vì nhàm chán mà đi làm chủ thần sứ giả. Nhưng ta còn rất nhiều chuyện, pháp tắc huyền ảo chưa lĩnh ngộ được bao nhiêu. Ta còn nghĩ rằng nếu sau ức vạn năm nữa pháp tắc huyền ảo cũng Đại viên mãn thì sẽ thế nào? Ta rất mong chờ muốn biết”.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 53: Linh Hồn Lực!

Nghe Lâm Lôi nói như vậy, Lôi Tư Tinh chỉ có thể sờ mũi, không lên tiếng.

"Lâm Lôi." Lôi Tư Tinh bỗng nhiên nở nụ cười: "Ngươi không làm chủ thần sứ giả cũng được, bất quá Lâm Lôi ...... nếu Lôi Tư Tinh ta có phiền toái gì, tìm ngươi hỗ trợ, ngươi nhất định phải ra tay đó. Giống như gặp phải Mông Đặc La, đến lúc đó ta nhờ ngươi ra tay, ngươi cũng là cường giả rồi."

Thấy trận chiến của Lâm Lôi và Thanh Hỏa, Lôi Tư Tinh đã xếp Lâm Lôi vào nhóm đại viên mãn.

"Lôi Tư Tinh, chỉ cần có tình huống khẩn cấp gì, chỉ cần ngươi đưa tin, ta định tới rồi." Lâm Lôi quả quyết nói.

Mặc dù Lôi Tư Tinh hay nói đùa, giống như Bối Bối có chút điên cuồng, nhưng rất chân thật và tình cảm, là người có ơn với mình.

"Có lời này của ngươi thì tốt rồi." Lôi Tư Tinh nhất thời đùa, cười phá lên: "Ngươi không làm chủ thần sứ giả, ta cũng chẳng muốn quản. Dù sao sau này, gặp phải mấy tên hỗn đản, cuối cùng ta cũng có biện pháp đối phó bọn họ. Chủ thần không thể hạ thân phận mà đi đối phó bọn họ. Mặc dù Lâm Lôi ngươi mạnh, nhưng cũng là thần, đối phó bọn họ cũng không tính quá phận."

Mặc dù Lôi Tư Tinh sau lưng có Tử Kinh chủ thần. Nhưng Tử Kinh chủ thần mặc cho Lôi Tư Tinh gặp phải khó khăn, cũng không ra tay. Lôi Tư Tinh nín nhịn rất nhiều. Hôm nay, Lôi Tư Tinh cuối cùng có một bằng hữu đạt cấp độ đại viên mãn.

Lôi Tư Tinh tưởng tượng sau này, có Lâm Lôi hỗ trợ, nghĩ đến cảnh sau này, không khỏi nở nụ cười mừng rỡ.

"Lôi Tư Tinh, ngươi gặp được đối thủ gì, không cần vội vã để cho lão Đại ra tay. Nhân vật bình thường, ta ra tay là đủ rồi." Bối Bối nói xong, tiện tay ném một viên thần cách vào miệng.

"Chúng ta là huynh đệ, là huynh đệ!" Lôi Tư Tinh ôm Bối Bối, cười ha ha.

Thanh Hỏa mỉm cười nhìn cảnh này, bỗng nhiên chợt nhớ tới chuyện gì, trịnh trọng mở miệng nói: "Các vị, linh hồn Lâm Lôi biến dị, các ngươi đừng truyền ra ngoài! Có được bốn phân thân có linh hồn biến dị, trước giờ chưa từng có. Tạm thời hãy giữ bí mật."

Lâm Lôi nghe thế, gật đầu đồng ý.

"Ta biết giữ bí mật. Các ngươi yên tâm." Lôi Tư Tinh gật đầu nói: "Còn Lôi Hồng, các ngươi cũng đừng lo lắng, hắn rất ít nói chuyện."

Bên cạnh Lôi Hồng khó khăn mới lộ ra nụ cười.

"Ái chà, lão Đại." Bối Bối nhướng mày: "Vậy sau này chiến đấu với người khác, thì lộ thực lực mất rồi……"

"Công khai truyền ra bên ngoài là Lâm Lôi đạt tới đại viên mãn." Thanh Hỏa cười nói: "Đại viên mãn mặc dù lực uy hiếp lực lớn, nhưng dù sao trong vô số vị diện, cũng có không ít đại viên mãn, thêm một Lâm Lôi, cũng sẽ không gây ra chấn động."

Lâm Lôi gật đầu: "Vừa nghe Lôi Lâm tiên sinh nói, kỳ thật, theo ta thấy, căn bản không cần giải thích, người khác nhìn ta thể hiện thực lực, đến lúc đó cũng nghi là đại viên mãn. chỉ cần sự việc linh hồn biến dị, các vị không nói, hơn nữa ta đã tạm thời không cần dung hợp thần lực, sẽ không bại lộ." Thanh Hỏa cười, nhìn Lâm Lôi: "Lâm Lôi, bình thường ngươi sử dụng thượng vị thần lực. Nếu gặp phải thời khắc mấu chốt, phải sử dụng một giọt chủ thần lực đi. Linh hồn ngươi mạnh như vậy, có thể khống chế hoàn mỹ chủ thần lực, không lãng phí chút nào. Một giọt chủ thần lực, sau khi chiến đấu chỉ tiêu hao bộ phận nhỏ. Sau đó, có lẽ mấy trăm năm sau khi chiến đấu, mới cần sử dụng tiếp."

Các đại viên mãn các sử dụng chủ thần lực có ưu điểm như vậy.

Thống lĩnh bình thường sử dụng chủ thần lực. Chủ thần phát tán, lãng phí rất nhiều chủ thần lực. Nhưng các đại viên mãn lại không hề lãng phí chút nào. Không sử dụng nữa, khống chế chủ thần lực thu vào trong cơ thể, đợi đại chiến lần sau, lại tiếp tục sử dụng.

"Cũng tốt." Lâm Lôi tâm ý vừa động.

Nhất thời một giọt hủy diệt chủ thần lực bên trong cơ thể Lâm Lôi được sử dụng. Bất quá hôm nay Lâm Lôi có ý niệm lực trói buộc quá mạnh. Cuối cùng hủy diệt chủ thần lực hội tụ mặt ngoài linh hồn hải dương của Lâm Lôi, rất nhu thuận.

"Ta sử dụng chủ thần lực, cảm giác lực bất tòng tâm như nâng một ngọn, nhưng bây giờ giông như nâng nặng hóa nhẹ, dễ dàng sử dụng." Lâm Lôi nhớ rõ, năm đó Bối Lỗ Đặc cũng có thể khống chế hoàn mỹ chủ thần lực, chữa trị cho Địch Lỵ Á.

"Lâm Lôi, ý chí uy của ngươi tựa hồ còn mạnh hơn một chút so với đại viên mãn." Thanh Hỏa đột nhiên nói.

"Sao?" Lâm Lôi rùng mình.

"Sạo lại mạnh hơn?" Bên cạnh, Lôi Tư Tinh, Bối Bối, Lôi Hồng ba người nhìn về phía Thanh Hỏa. Bối Bối mở miệng nói: "Lôi Lâm tiên sinh, lúc trước, lão Đại cùng ngươi giao thủ, không phải kém không ít

"Kỳ thật ta rơi vào thế hạ phong." Lâm Lôi cười mở miệng nói: "Lôi Lâm tiên sinh có lực công kích rất đáng sợ. May là tuyệt chiêu của ta ẩn chứa không gian trói buộc, đặc biệt kết hợp ý chí làm cho sự đè ép trói buộc tăng hơn rất nhiều so với bình thường không gian áp bức. Tốc độ của Lôi Lâm tiên sinh đã bị ảnh hưởng. Do vậy, ta mới kém hơn một chút. Hơn nữa Lôi Lâm tiên sinh sử dụng không phải là hỏa hệ chủ thần lực, mà là hủy diệt chủ thần lực. Thực lực không phát huy hoàn toàn."

Lôi Tư Tinh, Bối Bối, Lôi Hồng có chút kinh ngạc.

Bất quá khi chiến đấu, năng lượng của Thanh Hỏa đều ẩn chứa trong cơ thể, hoặc là ngưng tụ bên trong nắm đấm, không hề phát tán lãng phí, từ bên ngoài nhìn không ra hắn dùng chủ thần lực gì. Nhưng Lâm Lôi cùng Thanh Hỏa giao thủ, dĩ nhiên nhận ra được.

Thanh Hỏa cười nói: "Ngươi không sử dụng chủ thần lực am hiểu nhất là đại địa chủ thần lực, ta làm sao có thể chiếm tiện nghi của ngươi?"

Cả hai người đều không sử dụng chủ thần lực am hiểu nhất.

"Dưới tình huống này, ngươi lại không hề kém ta, tương đương ta. Ta rất giật mình, bởi vì …… dù sao ta cũng đã dung hợp sáu loại huyền ảo rồi. Ngươi mới dung hợp bốn loại." Thanh Hỏa nói: "Cho nên ta cho rằng, ý chí uy của ngươi có thể manh hơn một chút so với đại viên mãn."

Lĩnh ngộ huyền ảo nông - sâu, có thể đề cao uy lực.

Nhưng Lâm Lôi so với Thanh Hỏa không kém mấy. Mặc dù trong đó có quan hệ tới không gian trói buộc, nhưng dù sao dung hợp bốn loại so với sáu loại, chênh lệch rất lớn.

"Ý chí uy có thể mạnh hay yếu, làm sao để phán đoán?" Lâm Lôi mở miệng nói.

"Rất đơn giản." Thanh Hỏa cười nói; "Lâm Lôi, ngươi khống chế chủ thần lực dùng thần thức phúc tản ra, nhìn phạm vi ngươi có thể phát tán có thể đoán được."

Khống chế chủ thần lực thần thức phát tán, khảo nghiệm ý niệm, năng lực khống chế, có ý chí uy có thể phạm vi phát tán sẽ cực lớn!

"Đại viên mãn bình thường, khống chế chủ thần lực phát tán. Nếu ở vị diện chiến trường, có thể phát tán trực tiếp khoảng tám ngàn dặm hai phía." Thanh Hỏa nói thẳng: "Lâm Lôi, ngươi không cần sử dụng linh hồn lực của ngươi, đơn thuần khống chế chủ thần lực hình thành thần thức tìm tòi, có thể phát tán rất xa."

Tám ngàn dặm! Con số này làm cho Lôi Tư Tinh bọn họ sợ tới mức sốc.

Thống lĩnh bình thường, nếu không chủ thần lực, chỉ dựa vào thần thức của mình, tại vị diện chiến trường chỉ có thể phát tán trăm thước. Nếu sử dụng chủ thần lực, có thể phát tán phạm vi gần trăm dặm. Nhưng đại viên mãn lại có thể phát tán tám ngàn dặm. Chênh lệch gấp trăm lần!

"Ta thử xem." Tâm ý Lâm Lôi vừa động, chủ thần lực vô hình vô sắc phát tán ra.

Một lát, đã đạt đến mức cực hạn, không thể tăng thêm.

"Ba vạn sáu ngàn dặm!" Lâm Lôi trong lòng thất kinh: " Ý chí uy của ta lại thật sự manh hơn nhiều so với đại viên mãn." Khó trách mình ngang ngửa với Thanh Hỏa, ý chí uy vượt qua đối thủ, gia tăng không gian trói buộc áp bức. Miễn cưỡng triệt tiêu chênh lệch về huyền ảo.

Tâm ý Lâm Lôi vừa động, thu hồi chủ thần lực. Ngay sau đó, Lâm Lôi phát tán ra linh hồn lực của mình! Lâm Lôi có một loại cảm giác, sau khi biến dị, linh hồn rất cường đại, chỉ cần nhìn tốc độ chữa trị linh hồn phòng ngự chủ thần khí cũng có thể biết được. Chỉ dựa vào linh hồn lực mình, có thể phát tán rất xa?

Trực tiếp tăng lên...

Một ngàn, một vạn, ba ngàn dặm, sáu ngàn dặm …… mười ngàn dặm ……

Lâm Lôi giật mình, sau khi linh hồn biến dị, hắn còn chưa thực sự xem xét linh hồn lực của mình.

"Mã Cách Nỗ Tư, Hắc Mặc Tư, Ô Mạn ……" Lâm Lôi phát hiện đám người quen, nhưng những người lại không nhận thấy được Lâm Lôi đang quan sát. Rốt cục, linh hồn lực của Lâm Lôi cũng đạt đến cực hạn, dừng lại.

"Năm mươi hai ngàn dặm!" Lâm Lôi bị này con số làm cho sốc.

"Linh hồn lực của ta còn mạnh hơn so với chủ thần lực? Mạnh hơn nhiều?" Lâm Lôi khiếp sợ, nhưng ngay sau đó, Lâm Lôi liền hiểu được rồi.

Thần lực của mình dung hợp ba loại thần lực, tiếp cận chủ thần lực. Tin tưởng sau khi hỏa hệ thần lực đạt tới thượng vị thần, bốn loại thần lực dung hợp. uy lực vượt xa chủ thần lực!

Linh hồn cũng đã lột xác xong rồi, không thể chỉ dựa vào dung hợp.

Có được tứ đại phân thân linh hồn biến dị, làm cho linh hồn lực của Lâm Lôi vượt hơn mười lần so với chủ thần lực!

"Phỏng chừng có tam đại phân thân linh hồn biến dị, linh hồn lực đã uy lực tiếp cận chủ thần lực rồi!" Đáy lòng Lâm Lôi phán đoán như vậy. Mình có tứ đại phân thân linh hồn biến dị, linh hồn lực càng thêm đáng sợ.

"Xem ra, địa đại tuyệt chiêu của ta không còn là vật chất công kích, mà là linh hồn công kích." Đáy lòng Lâm Lôi hiểu được, hôm nay mạnh mẽ là linh hồn lực, cho dù về phương diện phép tắc huyền ảo yếu một chút, chỉ khi nào phối hợp với ý chí uy thì uy lực cực kỳ lợi hại, "Không …… ta còn thiên phú thần thông!"

Lâm Lôi rồi đột nhiên nghĩ đến thiên phú thần thông. Thiên phú thần thông cùng linh hồn lực, cùng thiên phú thanh quang có liên hệ.

"Thiên phú thần thông của ta kết hợp với linh hồn lực, dung nhập ý chí uy, uy lực sẽ mạnh thế nào?" Lâm Lôi có chút mong đợi.

Bên ngoài cửa động.

"Lâm Lôi, không cần tiễn nữa." Thanh Hỏa lãnh đạm cười nói.

Lâm Lôi bốn người chỉ có thể đưa mắt nhìn Thanh Hỏa nhẹ nhàng rời đi. Lâm Lôi đạt tới mức như này, Thanh Hỏa đích xác không còn chút áp lực nào nữa, nếu Lâm Lôi gặp phải nguy hiểm, không thể giải quyết thì Thanh Hỏa cũng vô dụng.

"Chúng ta vào đi thôi." Lâm Lôi nói xong, cùng Bối Bối bọn họ quay về phủ ở trong động.

Lúc trước, Thanh Hỏa hỏi Lâm Lôi về sự tình ý chí uy, Lâm Lôi đã thừa nhận, ý chí uy đích xác so với đại viên mãn mạnh hơn chút ít. Bất quá linh hồn lực cường đại, người khác không có hỏi, Lâm Lôi cũng chưa nói.

"Ý chí uy không thua kém chủ thần, còn những mặt khác còn kém xa." Lâm Lôi thầm than một tiếng, uy chủ thần có thể phi thường đáng sợ, có thể dễ dàng phát tán cả vị diện chiến trường. Đừng nói cả vị diện chiến trường, dù là Địa Ngục, Minh Giới rộng như vậy, nếu chủ thần muốn, cũng có thể quan sát cả vị diện!

Chủ thần uy rất mạnh, có thể đoán được.

Một khi chủ thần cùng đại viên mãn mặt đối mặt, đại viên mãn không có một tia năng lực phản kháng.

"Chủ thần uy có thể rất đáng sợ." Lâm Lôi thở dài một tiếng, "so với đại viên mãn vượt nhiều lắm. Mặc dù cự ly xa, không thể dùng một ý nghĩ giết chết đại viên mãn. Nhưng ở gần, đại viên mãn căn bản không có lực lượng để phản kháng. Linh hồn lực có lẽ mạnh hơn một chút ít, nhưng ý chí uy so với chủ thần còn kém xa. Phát tán cả Minh Giới, phát tán cả Địa Ngục, ý chí uy như nào mới có thể làm được?"

Lâm Lôi nghĩ lại, cũng cảm thấy kinh ngạc.

"Khó trách, chủ thần cùng thần, vốn là hai cấp độ có bản chất khác biệt." Lâm Lôi thầm than.

Vô luận là đại viên mãn, có linh hồn biến dị, cuối cùng vẫn thần. Thần không có khả năng địch nổi chủ thần. Đây là khoảng cách về cấp độ.

"Thôi quản chủ thần làm gì, trừ phi giết con của chủ thần, nếu không chỉ đánh đau con của chủ thần, chủ thần cũng không có khả năng nhúng tay vào." Lâm Lôi không hề muốn chuyện này xảy ra.

Ngọc Lan đại lục vị diện, Hắc Ám Chi Sâm, Kim Chúc tòa thành.

"ha ha ......" Bối Lỗ Đặc phá lên cười: "Đã thành công rồi? Thât là kinh ngạc, khó tin. Tứ đại thần phân thân lại linh hồn biến dị thành công. Lúc trước, nghĩ ta cũng dám, nhưng lại thành công rồi!"

Bên cạnh Thanh Hỏa nở nụ cười: "Đúng, thành công rồi."

"Vốn nói cải biến kế hoạch, chỉ là thuận miệng thôi. Ta không dám nghĩ, cho rằng không hiện thực được, nhưng ai ngờ …… lúc này nhìn lại, kỳ tích rất có thể đản sinh trong tay ta!" Lúc trước Bối Lỗ Đặc rất bình tình, giờ phút này đã kích động, hai mắt tinh quang bắn ra.

"Ta thấy rằng, bây giờ đừng nóng vội nói cho Lâm Lôi." Thanh Hỏa đề nghị: "Bây giờ, Lâm Lôi đang chuyên tâm, muốn dung hợp phép tắc bất đồng."

Cùng một loại phép tắc, huyền ảo dung hợp, uy lực tăng lên cũng không nhiều, bình thường chỉ khoảng mười lần.

Nhưng phép tắc bất đồng, huyền ảo dung hợp, uy lực tăng lên rất nhiều, gấp trăm lần! Như năm xưa, Lâm Lôi gặp Lý Nhĩ Mông Tư, đem phép tắc bất đồng dung hợp hai loại huyền ảo, đã đánh chết A Lý Khuê Ân là chủ nhân của Phổ Tư La.

Như Lâm Lôi tu luyện bốn loại phép tắc, nếu huyền ảo của bốn loại phép tắc dung hợp, hơn nữa bốn loại huyền ảo đã hoàn toàn dung hợp thành công. Hiệu quả vượt xa dung hợp sáu loại!

"Thực lực của hắn, càng mạnh càng tốt." Bối Lỗ Đặc cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 54: Thời Gian Trôi Qua

Vị diện chiến trường, bên trong động, Lâm Lôi khoanh chân, ngồi im.

Lâm Lôi tập trung tu luyện, muốn đem bốn loại phép tắc dung hợp huyền ảo. Bất kể là bổn tôn hay là 3 đại thần phân thân, đều cùng nghiên cứu. Hỏa hệ thần phân thân thì tiếp tục tu luyện hỏa nguyên tố phép tắc.

Đột nhiên, Lâm Lôi mở mắt mắt.

“Thật có chút kỳ quái” Lâm Lôi trên mặt thoáng cười, đáy lòng thấy băn khoăn: “Bổn tôn của ta và ba đại thần phân thân linh hồn tất cả đều biến dị, tại sao linh hồn phân thân lại không mạnh bằng bổn tôn. Hơn nữa, về ý chí uy năng, cũng là ý chí uy năng linh hồn của bổn tôn mạnh hơn cả.

Linh hồn càng mạnh thì tốc độ tu luyện cũng sẽ tăng lên.

Bởi vì sau khi linh hồn biến dị, có thể cảm thụ cả bốn hệ nguyên tố, cho nên Lâm Lôi đem bổn tôn cùng linh hồn ba phần thân đều hiểu được bốn loại nguyên tố, nhưng rõ ràng, bổn tôn nghiên cứu có tốc độ vượt xa khác ba phần thân.

"Cùng linh hồn biến dị, nhưng vì sao có chênh lệch như vậy?" Lâm Lôi nghĩ lại, không khỏi cẩn thận suy nghĩ, bèn lắc đầu, nhắm mắt lại, và đắm chìm trong tu luyện.

Lâm Lôi không biết, sở dĩ linh hồn biến dị, bởi vì sau khi trọng thương, lâm vào hôn mê. Trạng thái vô ý thức, yếu ớt, linh hồn theo bản năng, hấp dẫn các hệ nguyên tố. Lúc ấy, bổn tôn và ba phần thân trúng chiêu hôn mê rồi. Linh hồn của ba phân thân kỳ thật chỉ cảm ứng được về phương diện nguyên tố, chỉ có linh hồn bổn tôn là đồng thời hấp dẫn bốn loại nguyên tố.

Cho nên, linh hồn bổn tôn biến dị đầu tiên.

Bởi vì linh hồn bổn tôn biến dị, hơn nữa trong bốn đại linh hồn, bản thể dẫn động 3 đại linh hồn biến dị. Nhưng dù sao sau khi biến dị, linh hồn bổn tôn dĩ nhiên cực mạnh! Ba phần thân linh hồn so với bổn tôn yếu hơn một chút.

Nguyên nhân là như vậy.

Ví dụ như các chủ thần, chủ thần uy có thể cực kỳ cường đại. Nhưng chủ thần bình thường cũng có thần phân thân. Thần phân thân của chủ thần có lợi ích từ bổn tôn, cũng sẽ ẩn chứa uy, nhưng chủ thần phân thân có uy so với chủ thần bổn tôn yếu hơn rất nhiều..

Các chủ thần lấy chủ thần bổn tôn làm chính, còn các thần phân thân chỉ là phụ

Lâm Lôi cũng lấy bổn tôn làm chủ, còn các phân thân khác là phụ.

Cuộc đại quyết chiến còn cách gần ba trăm năm. Lâm Lôi bốn người tận hưởng cuộc sống nhàn nhã, hoặc là tu luyện, ngẫu nhiên tập trung một chỗ, nói chuyện trời đất.

Tu luyện không có năm tháng, đảo mắt đã trôi qua trăm năm.

Lâm Lôi bốn người ngồi xung quanh. Lôi Tư Tinh nóng lòng dò hỏi: "Lâm Lôi, ta thấy ngươi cười vui vẻ như, hay là phép tắc bất đồng đã dung hợp huyền ảo, có đột phá?"

"Còn quá sơm. " Lâm Lôi lãnh đạm cười.

"Lâm Lôi rất khiêm tốn." Âm thanh trầm, thấp vang lên, người nói chuyện đúng là Lôi Hồng.

"Bây giờ hắn bắt đầu học được cách che dấu thực lực, Chỉ có thực lực quá mạnh mẻ, mới cần che dấu thực lực. Hừ, giống như chúng ta có thực lực yếu, chỉ mong sao có thể hù dọa người. Bốn phân thân có linh hồn biến dị. Nhưng đem huyền ảo của phép tắc bất đồng dung hợp, thực lực tăng lên rất lớn. Hai huyền ảo của phép tắc bất đồng dung hợp, có thể so với ba loại huyền ảo cùng phép tắc dung hợp. Ba loại huyền ảo của phép tắc bất đồng dung hợp, chẳng khác nào năm huyền ảo của cùng một loại phép tắc dung hợp. bốn loại huyền ảo của phép tắc bất đồng dung hợp ...... chẳng khác nào huyền ảo thứ bảy của cùng loại phép tắc dung hợp, có thể sánh bằng đại viên mãn, có khi còn mạnh hơn!" Lôi Tư Tinh cảm thán.

Bốn phân thân có linh hồn biến dị, tiềm lực đích xác mạnh hơn rất nhiều so với đại viên mãn.

" lão Đại của ta không lợi hại thì ai lợi hại?" Bối Bối đắc ý nói. Hắn không hề khiêm tốn.

" Dung hợp duyền ảo có uy lực lớn, nhưng khó khăn nhiều hơn." Lâm Lôi lắc đầu cười nói: "Ta gặp một người ở Tử Kinh đại lục gọi là Lý Nhĩ Mông Tư. Hắn đã đánh chết A Lý Khuê Ân là chủ nhân của Phổ Tư La. Lý Nhĩ Mông Tư và A Lý Khuê Ân chém giết, trong lúc nguy cơ, mới giác ngộ đột phá. Hắn có hai phân thân có linh hồn biến dị! Hai huyền ảo của phép tắc bất đồng gần dung hợp, đã gian nan như vậy rồi."

Bối Bối cười đùa, nói: "lão Đại ngươi lại khiêm nhường rồi, cả bốn phân thân có linh hồn biến dị cũng làm được rồi, còn có cái gì làm không được."

Lâm Lôi cười cười, uống rượu.

"Bất quá lão Đại, bây giờ linh hồn biến dị của ngươi, tốc độ tu luyện cũng có thể tăng nhiều. ngươi có hay không trợ giúp hỏa hệ thần phân thân tu luyện. Nhanh chóng làm cho hỏa hệ thần phân thân đạt tới thượng vị thần cảnh giới đây?" Bối Bối dò hỏi: "Đến lúc đó, bốn loại thần lực dung hợp, yy lực cần vượt qua chủ thần lực."

Linh hồn bổn tôn của Lâm Lôi cường đại gấp ngàn lần, vạn lần trước khi biến dị!

Tốc độ tu luyện nhanh hơn rất nhiều, nếu linh hồn bổn tôn nghiên cứu hỏa hệ phép tắc thì tốc độ tu luyện của Hỏa hệ thần phân thân tăng lên cực nhanh. Thậm chí trước khi vị diện chiến tranh chấm dứt, có thể đạt tới thượng vị thần.

"Không vội." Lâm Lôi lắc đầu cười nói: "Tạm thời ta không muốn bại lộ linh hồn biến dị, cho nên cũng không vội để cho hỏa hệ thần phân thân đạt tới thượng vị thần. Bây giờ, dung hợp các phép tắc bất đồng là quan trọng nhất. Tinh lực đều tập trung cho việc này." Lâm Lôi biết rõ hỏa hệ thần phân thân, tu luyện rất chậm!

Nhưng tới vị diện chiến trường đã bảy trăm năm, trong bảy trăm năm, hỏa hệ thần phân thân có huyền ảo thứ năm đã đại thành. Mặc dù so với thần phân thân khác, tốc độ chậm, nhưng dù sao cũng không vội.

Bất quá Lôi Tư Tinh ngay từ đầu đã đoán được, sau khi linh hồn biến dị, trong trăm năm, Lâm Lôi đã đem đại địa mạch động của đại địa pháp tắc khế hợp với huyền ảo viên nhu của thủy nguyên tố phép tắc, đương nhiên chỉ gần khế hợp thôi.

Thời gian trôi qua, cuộc đại quyết chiến càng ngày càng gần.

Bên trong núi.

Lâm Lôi khoanh chân, ngồi im, tứ đại linh hồn đồng thời đắm chìm trong tu luyện.

Trong óc hiện ra vô số hình ảnh, mạnh mẽ nhất là thổ hệ nguyên tố, đại địa mạch động liên tục thôi diễn. Rồi từng đạo ti luyến liên tiếp cuộn lên, giống như lúc trước tử vong chúa tể thi triển ở U Minh tửu điếm, xuyên qua sóng dao động của đại địa mạch động, tác động lẫn nhau.

Dần dần, đại địa mạch đồng cùng những sợi tơ mềm mại liên miên không dứt, ảnh hưởng lẫn nhau, dần dần dung hợp...

“Lão đại, Lão đại a” Đột nhiên một đạo thanh âm vang lên.

Trong thạch thất, Lâm Lôi mở bừng hai mắt, thấy Bối Bối trước mặt: “Chuyện gì vậy, Bối Bối?” Lâm Lôi cười hỏi.

“Lão đại, ngươi cứ tu luyện kinh quá, quên hết thời gian rồi sao? Năm nay là năm thứ 1000 vị diện chiến tranh diễn ra, cũng là năm cuối cùng. Nghe Lôi Tư Tinh nói, phỏng chừng còn hai tháng nữa, đại quyết chiến sẽ tiến hành. Chẳng lẽ chúng ta ngay cả đi xem đại quyết chiến cũng bỏ qua sao?” Bối Bối hỏi ngược lại.

" Đại quyết chiến?"

Lâm Lôi đứng dậy, cười nói," Đương nhiên, nhanh, đi xem thôi! Tu luyện lâu như vậy, cũng nên nghỉ ngơi."

Đại địa mạch động cùng Viên nhu huyền ảo, sau khi linh hồn Lâm Lôi biến dị đã tu luyện được ba trăm năm, nhưng vẫn chưa đại thành, vẫn còn khó khăn lớn. Không trách được vì pháp tắc bất đồng huyền ảo dung hợp uy lực lớn, nên quá trình dung hợp lại càng khó khăn nhiều hơn.

Ra khỏi thạch thất, đến đại sảnh.

Trong đại sảnh, Lôi Tư Tinh và Lôi Hồng đã chờ sẵn. Lôi Tư Tinh cười nói: “Lâm Lôi, ta còn sợ ngươi không chịu đi. Ta biết ngươi đã kiếm đủ số huy chương thống lĩnh rồi”

“Chúng ta cùng một đội. Các ngươi đi, làm sao ta có thể không đi?” Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

“Chúng ta đi thôi” Lôi Tư Tinh và Bối Bối đi trước, Lâm Lôi và Lôi Hồng theo sát đằng sau, cả bốn người ra khỏi động.

Mặc dù ba trăm năm trôi qua, nhưng vị diện chiến trường trước sau vẫn không thay đổi, vẫn lạnh lẽo. Ra khỏi động, từng đợt gió lạnh thổi tới rát mặt, khiến tinh thần Lâm Lôi cảm khái, lướt nhìn cảnh hoang dã mờ mịt xung quanh :” Hành trình ở vị diện chiến trường, cũng đến lúc kết thúc. Đại quyết chiến... cuối cùng cũng diễn ra”

Chặng đường hành tẩu tại vị diện chiến trường lần này, với Lâm Lôi mà nói, cũng chính là một quá trình thoát thai hoán cốt.

Bốn người Lâm Lôi bay thẳng tới tinh hà.

Lúc này, có một người mái tóc vàng rối tung, đôi mắt sắc bén doạ người, không xa lạ, chính là Hắc Mặc Tư:

“ Còn thiếu một huy chương thống lĩnh nưa. Suốt hai trăm năm qua, một người cũng không gặp được.” Hắc Mặc Tư nằm trên mặt đất, miệng thì thầm: “Toàn một lũ ỷ vào tốc độ, đánh không lại ta, liền lập tức chạy. Hừ, đặc biệt là cái tên tiểu tử Thanh long nhất tốc, gặp ta tới hai lần, đều cậy vào trọng lực không gian”

Hắc Mặc Tư trong lòng bực bội, nhưng lại không cách nào phát tiết.

“Đại quyết chiến, cũng sắp diễn ra” Hắc Mặc Tư thầm tự nhủ.

“Xem ra, chỉ có thể tham gia đại quyết chiến mới kiếm được khối huy chương thống lĩnh còn thiếu. Thu thập đủ số huy chương thống lĩnh rồi, ta nhất định phải nhờ chủ thần luyện chế cho ta một trường mâu. Có thể phóng công kích từ xa, lại có thể cận chiến. Hừ, cứ dựa vào lực công kích vật chất của ta, có thể phóng từ xa để tấn công, đến lúc đó, bọn hỗn đản muốn chạy trốn, xem sẽ chạy bằng cách nào.”

Đích xác, năng lực công kích vật chất có thể so sánh với đại viên mãn, mà phối với với chủ thần khí công kích từ xa, thì sự uy hiếp của Hắc Mặc Tư, xem ra cũng không thua đại viên mãn bao nhiêu.

Hắc Mặc Tư miệng lầu bầu: “Hy vọng cái tên tiểu tử Thanh long nhất tốc kia, lần chiến tranh vị diện sau cũng tham gia, lúc đó ta có công kích chủ thần khí, nhất định sẽ phải hảo hảo giáo huấn hắn một trận” Hắc Mặc Tư không quên nổi cái tên đã hai lần thoát khỏi tay hắn.

Đột nhiên----

” Sao?” Đang nằm trên mặt đất, Hắc Mặc Tư bỗng nhương mày: “Có người đến, cách khoảng một vạn thước”

Bản thân Hắc Mặc Tư là đại địa thần vị diện trải qua hàng triệu vạn năm hình thành một toà kim sơn, đản sinh ra. Thiên tính với đại địa, thổ hệ vượt bình thường. Như lúc này hắn nằm trên mặt đất, liền cảm nhận rõ trong một phạm vị nhất định xung quanh mình, có hay không có người đi trên mặt đất.

“Ha ha” Hắc Mặc Tư trở mình ngồi dậy, nhìn về phía xa, đôi mắt loé sáng: “Có lẽ, một quân công cuối cùng này, cũng không cần phải chờ đại quyết chiến mới đạt được”

Lập tức, Hắc Mặc Tư dùng địa hành thuật ẩn vào trong mặt đất.

Lúc này vừa đi vừa tán gẫu, với thực lực Lâm Lôi bốn người bây giờ, ở vị diện chiến trường không còn chút e dè nào. Ai tới trêu chọc, căn bản đi tìm chết mà thôi.

Ánh mắt Lâm Lôi chợt chút ý, cười nhẹ: “Có người lại gần, mọi người cẩn thận một chút”

“Có người đến?” Lôi Tư Tinh, Bối Bối và Lôi Hồng ngẩn người. Bọn họ không hề cảm nhận được. Từ sau khi Lâm Lôi linh hồn biến dị, khả năng khống chế thiên địa xung quanh rất mạnh, chỉ cần ngoại nhân tiến đến gần một phạm vi nhất định, Lâm Lôi lập tức phát hiện ra.

“Là một thổ hệ cường giả, đang thi triển địa hành thuật” Lâm Lôi vừa nói, thần thức chợt phát tán ra.

”Thì ra là hắn” Lâm Lôi trên mặt thoáng có nét cười.

Hắc Mặc Tư còn tưởng rằng thần không biết quỷ không hay, như bình thường dùng địa hành thuật phải tới gần khoảng một trăm thước, mới có thể bị phát hiện. Nhưng đó chỉ là quan niệm thông thường, còn đối với cấp độ ngang đại viên mãn như Lâm Lôi, thì điều này không hẳn. Hắc Mặc Tư dùng địa hành thuật, từ rất xa đã bị Lâm Lôi cảm ứng ra.

“Ầm” đột nhiên cách khoảng hơn một trăm thước, một đạo thân ảnh khổng lồ vọt lên từ mặt đất, dùng đòn sấm sét đánh úp về phía bọn Lâm Lôi.

“Là tên tiểu tử Thanh Long nhất tộc?” Hắc Mặc Tư cũng nhận ra Lâm Lôi : “Tên tiểu tử Thanh Long nhất tộc, khi biến thân có thể thi triển trọng lực không gian, muốn giết hắn cũng rất phiền hà.”

Giống như sấm sét, trong nháy mắt đã vọt tới trước mặt bốn người.

“Sao, không biến thân, không dùng trọng lực không gian?” Hắc Mặc Tư kinh ngạc. Hắn cùng giao thủ với Lâm Lôi, vốn biết rõ thực lực Lâm Lôi. Lúc này hắn đã bay tới sát bốn người, mà Lâm Lôi chưa hề có phản ứng?

Lúc đầu vốn chuẩn bị bay tới, xuống tay đối phó Lôi Hồng, nhưng lúc này Hắc Mặc Tư lại chuyển sang tấn công Lâm Lôi.

“Ngươi tự tìm chết, đừng trách người khác” Hắc Mặc Tư đánh một quyền, phát ra tiếng vang lên như sấm, không gian vặn vẹo tạo thành khe nứt.

Lôi Tư Tinh, Bối Bối và Lôi Hồng đứng bên cạnh vừa nhìn, vừa cười. Lâm Lôi tuỳ ý tung một quyền, nhất thời 108 đạo thương long màu vàng đất lao tới, trong nháy mắt hình thành trọng lực không gian trói buộc đè ép toàn thân Hắc Mặc Tư, cùng lúc một quyền phá không của Lâm Lôi đã đánh tới....

Thốn địa xích thiên!

”Chuyện gì thế này?” Hắc Mặc Tư cảm giác thấy lực trói buộc đè ép cường đại quanh người, khiến tốc độ hắn giảm mạnh, vô cùng khó chịu. Hắn từng nếm qua chiêu này của Lâm Lôi, nhưng uy lực của lần này so với quá khứ mạnh hơn quá nhiều.

Quyền của hắn quá chậm, không kịp đỡ một quyền của Lâm Lôi.

“Ầm” Một quyền từ dưới nện mạnh vào cằm Hắc Mặc Tư. Chỉ thấy thân hình Hắc Mặc Tư bị một quyền đánh tung lên trời.

Mạng chán quá. Mãi mới post được.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 55: Cường Giả Tụ Họp Bên Tinh Hà

Âm thanh vỡ vụn của khớp xương vang lên bên tai, Hắc Mặc Tư nặng nề bay tới.

“Chuyện này…, rốt cuộc chuyện này là sao?” Hắn hoàn toàn choáng váng, “Rốt cục có chuyện gì đã xảy ra với tiểu tử Thanh Long nhất tộc này? Lần đầu tiên ta gặp hắn, ngay cả lực hoàn thủ hắn cũng không có. Hắn phải dùng cả chủ thần lực, trọng lực không gian cùng thiên phú thần thông tất cả các thủ đoạn mới chạy trốn được. Lần thứ hai gặp hắn, tiểu tử này đã đủ khả năng đối chiến trực diện với ta, mà đến lần thứ ba này… ta biến thành kẻ không có lực để hoàn thủ?”

Mờ mịt!

Hoàn toàn mờ mịt!

“Cho dù thiên tài đến đâu cũng không làm được vậy”. Hắc Mặc Tư đứng trên mặt đất nhìn Lâm Lôi phía xa, đầu óc vẫn chưa hết quay cuồng.

Máu tươi chảy dọc khuôn mặt tí tách rơi xuống, Hắc Mặc Tư lắc lắc đầu, thì thào tự nói: “Không có khả năng, dám chắc có nhầm lẫn ở đâu đó”. Hắn còn chưa phản ứng, mà thương thế cũng không để ý đến, “Một quyền của tiểu tử này có thể đấm vỡ xương hàm của ta”.

Vật chất phòng ngự của Hắc Mặc Tư rất đáng sợ, lần đầu Lâm Lôi chạm trán hắn, phải dùng một kiếm toàn lực mới miễn cưỡng làm xước một ít da mặt là nơi phòng ngự yếu nhất của hắn. Thân thể hắn mạnh mẽ hơn nhiều, mà khớp xương thì càng cứng rắn kinh hồn.

Một quyền tuỳ tiện của Lâm Lôi đã đấm vỡ hàm hắn?

“Hê, Hắc Mặc Tư, đứng đần ra làm gì vậy? Không phải muốn giết chúng ta để cướp lấy huy chương sao?” Bối Bối đắc ý cười to.

“Không thể như vậy, chắc chắn có chỗ nhầm lẫn”. Hắc Mặc Tư nổi giận gầm lên.

“Bùng!” Toàn thân Hắc Mặc Tư chợt phát ra quầng sáng mênh mông màu vàng, đặc biệt trên quyền đầu và hai chân càng thêm chói mắt. Giống như một con gấu trong cơn giận giữ, hắn điên cuồng hoá thành một đạo lôi điện nhằm về phía Lâm Lôi đánh tới.

Hắn hiển nhiên đã phát cuồng!

“Thật là một gã to đầu ngu ngốc”. Lâm Lôi cười nhạt.

Hắc Mặc Tư gầm thét, dùng một quyền toàn lực như giao long xuất động xé rách trường không đánh tới Lâm Lôi.

“Xoẹt!”

Quyền đầu lướt tới đâu, không gian chiến trường vị diện ở đó giống như tấm thuỷ tinh mỏng manh không ngừng vỡ vụn, từng đạo khe nứt không gian dài hàng chục thước liên tục xuất hiện.

“Mặc dù có chút ngu ngốc nhưng thực lực quả nhiên mạnh mẽ”. Lâm Lôi vẫn nở nụ cười, đồng thời xuất chiêu.

Một quyền đánh ra, xuất hiện hàng trăm con rồng màu đen phá không lao về phía Hắc Mặc Tư, hiển nhiên Lâm Lôi đã vận dụng Huỷ diệt chủ thần lực: “Gã to đầu này đã dùng chủ thần lực, nếu muốn khống chế hắn thì nhất định cũng phải dùng đến chủ thần lực”.

Mặc dù hôm nay có thể dễ dàng đánh bại Hắc Mặc Tư, nhưng Lâm

Lôi không thể phủ nhận thực lực của đối phương.

“Vù! Vù!” Hàng trăm con rồng biến thành một lao ngục, bao vây Hắc Mặc Tư - Thốn địa xích thiên!

Lưc trói buộc so với lần trước còn đáng sợ hơn, Hắc Mặc Tư cảm thấy toàn thân di động khó khăn, tốc độ cực kì chậm chạp, chỉ có thể trơ mắt nhìn quyền đầu của Lâm Lôi đánh lên người hắn.

“Ầm!”

Ngực Hắc Mặc Tư hứng trọn một quyền, tiếng xương vỡ vụn vang lên, thân mình hắn bị đánh bay về phía sau, hai chân lê trên mặt đất tạo thành hai rãnh sâu hoắm.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Hắc Mặc Tư cúi đầu nhìn xuống ngực, chỉ thấy trên đó xuất hiện một lỗ thủng lớn, máu tươi bắn ra tung toé, thương thế còn nghiêm trọng hơn lúc trước rất nhiều, xương cốt sớm đã bị đánh gẫy vụn. May mắn là thân thể hắn quá mạnh mẽ nên một quyền này mới không xuyên thấu qua ngực hắn.

Nhưng với uy lực như vậy, nếu quyền này đánh vào đầu hắn thì tính mạng hắn đã xong rồi.

Hắn đột nhiên bừng tỉnh!

“Hắc Mặc Tư, còn muốn tiếp không?” Lâm Lôi cười dài nói.

“Hê, Hắc Mặc Tư, không phải ngươi rất lợi hại sao? Bây giờ sao lại đứng tròn mắt như vậy?” Lôi Tư Tinh bên cạnh cười giễu cợt, trong khi nói chuyện đồng thời chủ động phát tán khí tức.

“Ngươi là Lôi Tư Tinh?” Hắc Mặc Tư lúc này mới nhận ra.

“Ai bảo bản lĩnh thu liễm khí tức của ta quá mạnh mẽ chứ, nếu không phải ta chủ động thì những kẻ như Hắc Mặc Tư ngươi làm thế nào phát hiện ra thân phận của ta được”. Lôi Tư Tinh tự đắc nói, bản lĩnh che giấu khí tức của hắn quả thật rất mạnh, nhưng đối với những người như Lâm Lôi, Mã Cách Nỗ Tư thì căn bản vô dụng.

Hắc Mặc Tư chăm chú nhìn Lâm Lôi rồi đột nhiên hỏi:

“Có phải trước đây ngươi đã cố ý trêu đùa ta không?”

“Không hề”. Lâm Lôi lắc đầu cười.

Hắc Mặc Tư nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, tức giận nói: “Tên tiểu tử Thanh Long nhất tộc kia, thực lực ngươi mạnh như vậy còn muốn trêu đùa ta làm gì? Hắc Mặc Tư ta dù đầu óc chậm chạp nhưng cũng không quá ngu ngốc đâu. Một tiểu tử mới vài trăm năm trước không có lực phản kháng mà mấy trăm năm sau đã dễ dàng đối phó ta, ngươi nói trên đời có chuyện vô lý thế sao?”

Hắc Mặc Tư cũng không có ý định bỏ trốn, vì hắn biết với tốc độ của mình muốn trốn cũng không thoát.

“Sao ta phải lừa ngươi?” Lâm Lôi cười nhạt, “Ngươi đi đi, ta không muốn giết ngươi”.

“Không giết ta?” Hắc Mặc Tư ngẩn ra.

Tới chiến trường vị diện, đánh không lại người sẽ bị giết chết, đây là quy luật. Nhưng hôm nay…

“Được, ta tin ngươi lúc trước không lừa ta”. Hắc Mặc Tư nhìn sâu Lâm Lôi một cái, “Ngươi có thể cho ta biết, ngươi tu luyện được bao lâu rồi không?”

“Chưa được ba ngàn năm”. Lâm Lôi không hề dấu diếm.

Hai mắt Hắc Mặc Tư trợn ngược lên: “Không đủ ba, ba, ba… ngàn năm?” Hắn nhìn Lâm Lôi vẻ khó tin, “Ta thực sự muốn hỏi ngươi một câu, là ngươi trêu ta hay ta đang nghe lầm vậy? Hay ý ngươi nói là ba ngàn vạn năm chứ không phải ba ngàn năm?”

Ba ngàn vạn năm hắn còn có thể tin tưởng, nhưng ba ngàn năm quả thật quá doạ người.

“Ngươi không nghe lầm đâu”. Lâm Lôi lắc đầu cười, “Bối Bối, chúng ta đi”.

Bốn người Lâm Lôi cười ha hả rời đi, Bối Bối vẫn cố quay lại trêu: “Ha ha, đại ngu ngốc, còn đứng đần ở đó làm gì. Cho dù ba ngàn vạn năm sau gặp lại ngươi cũng không cản nổi lão Đại ta đâu”.

“Không đủ ba ngàn năm? Ngắn ngủi mấy trăm năm ở chiến trường vị diện đã giao thủ cùng ta ba lần, sau mỗi lần lại… “

Đầu óc Hắc Mặc Tư rốt cục cũng thanh tỉnh trở lại, nhìn theo phương hướng Lâm Lôi vừa rời đi, đáy lòng vẫn còn sợ hãi: “Thật là một nhân vật đáng sợ, tu luyện còn chưa được ba ngàn năm a, tốc độ tiến bộ thật kinh khủng! Cho dù hắn là tộc nhân Thanh Long nhất tộc, nhưng vật chất công kích mạnh đến mức này hẳn phải là Đại viên mãn”.

“Ba ngàn năm, Đại viên mãn?”

Hắc Mặc Tư đặt mông ngồi xuống đất, sau đó lại nằm xoài ra, đầu óc hắn lúc này vẫn chưa hết quay cuồng.

“A”. Hắc Mặc Tư chợt vỗ mạnh đầu, “Quên không hỏi tên hắn là gì. Thôi, sau này cứ gọi là tiểu tử Thanh Long nhất tộc đi”. Hắn trong lòng ghi nhớ thật kĩ tên tiểu tử Thanh Long nhất tộc thực lực đáng sợ này, nghi là Đại viên mãn.

“Xem ra trận đại quyết chiến lần này nhất định rất đặc sắc, cao thủ nhiều như vậy”. Hắc Mặc Tư thì thầm, “Ồ, mau đến xem thôi”.

Vừa nói xong, hắn liền đứng lên, nhằm về phương hướng Tinh Hà đi tới, chỉ là trong lòng vẫn còn kiêng kị Lâm Lôi nên chọn con đường khác.

Tinh Hà vô cùng rộng lớn với hơn ngàn dặm bề ngang, trăm vạn dặm chiều dài, đem cả chiến trường vị diện chia ra làm đôi, trên mặt phát ra ánh sáng rực rỡ như ngọc, đủ mọi màu sắc lưu chuyển phía trên không gian loạn lưu. Thế nhưng tất cả các cường giả trên chiến trường vị diện đều biết một điều, không gian loạn lưu mặc dù nhìn xinh đẹp như vậy nhưng lại ẩn chứa năng lượng cực kì đáng sợ. Một khi bị rơi vào đó sẽ rất nhanh bị lạc, cho dù là Đại viên mãn cường giả cũng không dám tiến vào trong, sự đáng sợ có thể tưởng tượng.

Lúc này bốn người Lâm Lôi đang đứng bên Tinh Hà.

“Nhiều năm như vậy chúng ta đều ở bờ bên này Tinh Hà, phía đối diện mới là trận doanh của chúng ta”. Lôi Tư Tinh cười nói, “Đi thôi, cũng nên trở về trận doanh của mình rồi, nếu ở bên này chúng ta không có cách nào tham gia đại quyết chiến được. Ta vẫn muốn lấy thêm một ít huy chương nữa”.

Nói xong, Lôi Tư Tinh là người đầu tiên đi vào Tinh Hà, mấy người Lâm Lôi theo sau, dọc theo thông đạo an toàn đi tới trước.

Lần đầu vượt qua Tinh Hà sang bên này, trong lòng Lâm Lôi, Bối Bối đều e sợ, cẩn thận từng chút một để không bị rơi vào khe nứt không gian. Nhưng bây giờ trở về, bản thân Lâm lôi cảm thấy rất dễ dàng.

“Tinh Hà quả nhiên xinh đẹp”. Lâm Lôi nhàn nhã ngắm nhìn không gian loạn lưu xung quanh, xem xét vài khối cự thạch đang trôi nổi trong đó. Bây giờ đã nắm được thiên địa trong tay, Lâm Lôi dễ dàng biết được chỗ nào nguy hiểm, chỗ nào an toàn, cho dù gặp phải khe nứt không gian thì với thực lực của hắn cũng không bị hút vào.

Hơn ngàn dặm chiều dài rất nhanh đã bị bọn Lâm Lôi vượt qua.

Mỗi lần chiến tranh vị diện kéo dài một ngàn năm, nhưng trong tuyệt đại đa số thời gian này binh lính bình thường không có nhiệm vụ gì, cứ an tâm ở trong quân doanh. Nhưng tới thời khắc cuối cùng này binh lính bắt đầu rục rịch hành động, tất cả các quân doanh đều di chuyển tới bên bờ Tinh Hà, phân tán hai bên đầu thông đạo.

Các quân doanh đóng thành một dãy dài, bên cạnh có không ít binh lính liên tục tuần tra, nhiệm vụ của bọn họ bây giờ chính là - tiếp đãi các nhân vật cấp bậc thống lĩnh! Dù sao tới lúc đại quyết chiến một vài thống lĩnh vốn thích độc hành cũng lục tục đi đến góp mặt, quân đội đương nhiên hoan nghênh bọn họ gia nhập. Dù sao thực lực của thống lĩnh so với binh lính bình thường mạnh hơn rất nhiều, trong đại quyết chiến có thể phát huy tác dụng rất lớn.

Trên một triền núi, hơn một trăm binh lính ở đó, người thì khoanh chân ngồi, người nằm dựa vào núi, có người đứng thẳng quan sát xung quanh. Đây chính là đội ngũ binh lính tuần tra của một quân doanh phe Hắc Ám thần giới.

“Đội trưởng, có người từ bên kia Tinh Hà tới, tổng cộng bốn người”. Một gã binh lính tóc trắng hô lớn.

“Hả? Có thể là thống lĩnh đấy. Chúng ta hãy tới gần một chút để xem”. Đội trưởng của hơn trăm người này, một gã nam tử mũi ưng nói, liền mang theo cả đội ngũ nhằm phía bờ Tinh Hà đi tới. Bọn họ cũng không quá lo lắng, vì quân doanh ở không xa phía sau, hơn nữa họ cũng không tới quá gần bốn người kia.

Khi khoảng cách còn chừng ba trăm thước.

“Là người bên chúng ta”. Đội trưởng thở phào, bọn họ đã cảm thấy khí tức huy chương của bốn người đang tới, lập tức tới gần nghênh đón.

“Này, các ngươi là ai?” Một tên thiếu niên đội mũ cỏ hô to.

Gã đội trưởng mũi ưng lập tức khom người nói: “Bốn vị đại nhân, chúng ta phụng mệnh thống lĩnh ở đây tiếp đón các vị”.

“Đi thôi Lâm Lôi”. Lôi Tư Tinh cười, “Vẫn giống như trước, cuối cùng các quân doanh đều để chúng ta thoải mái gia nhập, mặc kệ là đứng một bên xem chiến tranh hay trực tiếp tham gia cũng được. Mà vào trong quân doanh có thể quen được không ít thống lĩnh, đồng thời an bài cũng tốt hơn”.

Lâm Lôi gật đầu: “Vậy chúng ta đi”.

“Xin bốn vị đại nhân theo tại hạ”. Đội trưởng khiêm tốn nói.

Bốn người Lâm Lôi dưới sự dẫn đường của đội trưởng cùng hơn trăm người đi tới quân doanh gần nhất. Trong quân doanh xây dựng rất nhiều dãy nhà bằng đá, bóng binh lính rải rác trong đó.

“Trong quân doanh chúng ta, nơi này được thiết kế riêng cho thống lĩnh, các vị có thể tuỳ ý chọn một nơi để ở”. Đội trưởng chỉ về kiến trúc phía trước, một dãy đình viện cổ kính chừng hai mươi toà “Hai mươi toà, trong đó mới ba toà có người ở, mười bảy chỗ còn lại vẫn trống. Chỉ cần nhìn vào cửa đình viện sẽ biết, nếu đình viện không có người ở cửa sẽ khoá”.

“Lại có người đến sao?” Phía trong đình viện có hai người đi ra, một gã thanh niên gầy như cây sậy nhưng ánh mắt cực kì âm lãnh quỷ dị, bên cạnh hắn là một vị lão giả râu tóc trắng xoá, vẻ mặt tươi cười.

“Ồ, Lôi Tư Tinh”. Gã thanh niên trông vẻ gầy yếu cười.

“Ách Đặc Lý Kỳ, không ngờ ngươi cũng tới”. Lôi Tư Tinh nhếch mép, đồng thời nói với Lâm Lôi: “Lâm Lôi, không cần để ý những người này, chúng ta vào trong thôi”. Tựa hồ hắn đối với gã thanh niên rất khinh thường.

“Ừm”. Lâm Lôi cũng không quan tâm lắm.

“Lâm Lôi? Ta nghe nói trong Tứ thần thú gia tộc tại Địa Ngục có một kẻ tên Lâm Lôi, chính là ngươi sao?” Ách Đặc Lý Kỳ nhìn về phía Lâm Lôi, cười vẻ khinh miệt: “Ta đã xem phù ảnh của ngươi rồi, thực lực cũng bình thường, tầm Thất tinh ác ma thôi. Dám tới chiến trường vị diện, căn bản là đi chịu chết thôi”.

Lâm Lôi nghe vậy quay lại liếc hắn một cái, Ách Đặc Lý Kỳ ngẩn ra, nhưng ngay sau đó Lâm Lôi đã theo Lôi Tư Tinh bước vào trong đình viện.

“Ách Đặc Lý Kỳ, cao thủ thiên tài của Kim đồng biên bức nhất tộc? Loại ánh mắt gì vậy?” Bối Bối liếc hắn, cười khinh thường rồi cũng đi vào.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 56: Yêu Cầu Của Bối Bối

Nếu nói ánh mắt của Lâm Lôi làm Ách Đặc Lý Kỳ bất mãn, thì ngữ khí cùng thái độ coi thường của Bối Bối đã làm hắn nổi giận.

“Tên tiểu tử mũ cỏ khốn kiếp này!” Sắc mặt hắn trầm xuống, vẻ muốn phát tác.

“Ách Đặc Lý Kỳ, đừng vọng động”. Vị lão giả tóc bạc bên cạnh truyền âm nói.

“Sao vậy?” Ách Đặc Lý Kỳ quay đầu lại, “Lôi Tư Tinh kiêu ngạo cũng không tính làm gì, nhưng tiểu tử mũ cỏ kia tưởng hắn là nhân vật gì mà dám làm vậy? Từ trước tới nay chưa từng nghe qua hắn”. Đủ khả năng tồn tại ở chiến trường vị diện đến phút cuối đã chứng tỏ được thực lực của hắn, Ách Đặc Lý Kỳ không phải dễ dàng để người khác vũ nhục.

Một lời không hợp, lập tức động thủ!

“Ngươi chưa tới bên kia Tinh Hà nên không biết thân phận của tên thiếu niên mũ cỏ này”. Vị lão giả tóc bạc trịnh trọng truyền âm nói, “Danh tiếng của gã thiếu niên này tại trận doanh của Quang Minh thần giới rất lớn”.

“Hả?” Ách Đặc Lý Kỳ đồng tử co rút lại, “Thân phận của hắn là gì?”

“Phệ Thần thử thứ hai ngoại trừ Bối Lỗ Đặc”.

Ách Đặc Lý Kỳ sắc mặt đại biến: “Cái gì, Phệ Thần thử? Có nhầm không vậy? Chẳng phải Phệ Thần thử chỉ có duy nhất Bối Lỗ Đặc sao? Ở đâu lại thêm một kẻ nữa vậy?”

“Ta cũng tung hoành bên kia Tinh Hà, sao lại nhầm chứ. Không tin ngươi cứ tuỳ tiện hỏi một thống lĩnh bất kì từng sang bên đó, dám chắc hắn sẽ biết có một Phệ Thần thử là thiếu niên đội mũ cỏ, vì thế ngươi nên cẩn thận một chút”. Vị lão giả liếc hắn một cái, “Đừng để đến khi xảy ra chuyện mới trách ta không nhắc nhở ngươi”.

Nói xong, liền trở vào trong đình viện của mình.

“Phệ Thần thử?” Ách Đặc Lý Kỳ nhìn theo bọn Lâm Lôi đang đi vào trong, hừ nhẹ một tiếng rồi rời đi.

Đình viện dành cho thống lĩnh khá lớn, phòng ốc cũng không ít.

“Không sai! Không sai!” Lôi Tư Tinh đi vào đại sảnh, nhìn xung quanh một vòng, không khỏi hài lòng khen ngợi “Xem ra nhân mã quân doanh này trước khi đến đây đã chuẩn bị không ít vật phẩm trang trí”.

Trong đại sảnh bày biện khá nhiều đồ đạc nội thất, ngay cả bàn ghế cũng làm bằng gỗ tốt, vừa nhìn qua liền biết ngay không phải đồ được chế tác tại chiến trường vị diện.

“Lâm Lôi, bây giờ chúng ta cũng không có việc gì, cứ thoải mái nghỉ ngơi đi. Mấy ngày tới có lẽ thống lĩnh của quân doanh này sẽ đến chào hỏi, hoặc mấy thống lĩnh ở bên cạnh đến gặp, cứ bình thường mà tiếp đãi. Về phần đại quyết chiến, còn hơn một tháng nữa mới tới cơ”. Lôi Tư Tinh đi vào phía trong một căn phòng, “Mấy ngày tới ta sẽ ở trong gian này”.

Bọn Lâm Lôi cũng chia nhau đi chọn cho mình một phòng.

Đúng như lời Lôi Tư Tinh nói, bọn họ vừa đến được ít hôm thì thống lĩnh quân doanh đã tới chào. Đương nhiên trong lúc tiếp đón bọn Lôi Tư Tinh cũng không nói ra thực lực của Lâm Lôi.

Đảo mắt đã nửa tháng trôi qua.

Trong đình viện, Lâm Lôi và Bối Bối đang ngồi đối diện.

“Bối Bối, sao mặt mũi khó coi vậy? Muốn nói gì thì trực tiếp nói ra đi, đừng ngập ngừng như thế”. Lâm Lôi vừa liếc mắt đã biết Bối Bối đang có tâm sự.

Bối Bối hít sâu một hơi, nhìn Lâm Lôi nói:

“Lão Đại, thật ra ta đang rất mâu thuẫn”.

“Ồ? Cái gì mà mâu thuẫn?” Lâm Lôi dò hỏi.

Bối Bối cúi đầu nhìn xuống mặt bàn, thấp giọng nói: “Lão Đại, thật ra việc ta muốn ngươi tới tham gia đại quyết chiến còn có ý khác! Trong lòng ta vẫn do dự, không biết có nên cứu cha mẹ ta sống lại không”.

Lâm Lôi ngẩn ra, sao mình lại quên mất chuyện này kia chứ?

Những năm gần đây, Bối Bối luôn trong bộ dạng vô lo vô nghĩ khiến Lâm Lôi cũng không suy nghĩ quá nhiều, nhưng không ngờ tâm tư của Bối Bối lại không giống như hắn vẫn tưởng.

“Ta cùng cha mẹ chưa từng gặp nhau lần nào nên không biết bọn họ có hình dáng thế nào, đầu óc vì thế rất hồ đồ. Không biết rõ hình dáng bọn họ, trong lòng ta cũng khó có thể nhớ nhung hoài niệm, ta đã quen với cuộc sống không có cha mẹ rồi. Nhưng dù sao, đấy cũng là điều đáng tiếc nuối của một người”.

Bối Bối nhẹ giọng như tự nói với mình: “Ta vốn không muốn nghĩ quá nhiều, nhưng khi lão Đại ngươi vì muốn cứu thân nhân huynh đệ mà đi tới chiến trường vị diện, ta cũng có chút động tâm. Ta tự hỏi có thể cứu được cha mẹ ta hay không? Nhưng ta biết lão Đại ngươi tìm kiếm huy chương rất khó khăn, ta không muốn mang thêm gánh nặng cho ngươi. Hơn nữa có tìm lại cha mẹ hay không, ta cũng đang do dự, vì thế mới không nói ra”.

“Có điều lão Đại ngươi bây giờ thực lực đã mạnh mẽ, việc kiếm thêm hai chiếc huy chương nữa cũng không quá khó, cho nên ta mới có ý niệm này trong đầu”. Bối Bối chợt ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi.

“Bối Bối, xin lỗi”. Lâm Lôi cúi đầu nói, hắn thật sự rất xấu hổ. Bản thân cùng Bối Bối là huynh đệ sinh tử, Bối Bối lại vì mình mà liều mạng tại chiến trường vị diện, vậy mà chính hắn lại quên mất cha mẹ Bối Bối!

“Lão Đại, đừng nói vậy”. Bối Bối lắc đầu, “Thật ra chính ta vẫn không quyết được, không biết cha mẹ sau khi hình thành vong linh thì còn sống hay đã chết. Giả sử ta đây còn có thể nhìn thấy cha mẹ thì sẽ phải đối mặt với họ thế nào? Bọn họ sợ rằng dù nhìn thấy ta cũng không nhận ra ta”.

Cha mẹ Bối Bối đều không được chứng kiến quá trình trưởng thành của hắn, bây giờ hắn lại biến thành hình người, cho dù còn sống khôi phục trí nhớ cũng không nhận ra.

“Không nhận ra mà gặp lại… “ Bối Bối trong lòng đang rất phức tạp.

Hắn vốn định cứ như vậy mà quên đi, cha mẹ có vận mệnh của cha mẹ, không cần cưỡng cầu làm gì, hơn nữa lúc ấy Lâm Lôi đích xác sưu tập huy chương rất khó khăn. Nhưng bây giờ tình huống đã khác rất nhiều.

“Đừng nghĩ nữa, chuyện này cứ giao cho ta. Ta sẽ kiếm thêm hai chiếc huy chương nữa!” Lâm Lôi hứa hẹn.

“Được”. Bối Bối gật đầu.

“Hô!” Bối Bối vươn vai thở một hơi, “Thật khó chịu, không muốn nghĩ nữa! Cha mẹ ta gặp hay không cũng được! Ha ha, nếu như bọn họ mà biết có một đứa con là Phệ Thần thử hẳn là rất tự hào”. Hắn giống như vừa thoát khỏi phiền não, lại trở lên vô tư lự.

Lâm Lôi cười cười, trong lòng thầm quyết định, đại quyết chiến lần này nhất định phải lấy được hai khối thống lĩnh huy chương. Hắn cùng Bối Bối luôn đồng sinh cộng tử, Bối Bối có thể vì hắn mà không để ý sinh tử thì hắn cũng dễ dàng làm vậy. Huống chi với thực lực của hắn bây giờ, muốn hắn chết quả thực quá khó khăn.

“Cộc! Cộc!”

Tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên.

Lâm Lôi vung tay, một đạo thần lực xuất ra, trực tiếp mở cửa đình viện. Bên ngoài đi vào một người quần áo màu đen có viền vàng, mái tóc cũng màu đen, chính là thống lĩnh quân đoanh Ốc Nặc Đặc: “Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Tư Tinh cùng Lôi Hồng đâu rồi?”

“Ồ, có chuyện gì vậy?” Âm thanh từ phòng trong vang lên, thân hình Lôi Tư Tinh đã phi ra bên ngoài.

Hai người Lâm Lôi cũng nhìn về phía Ốc Đặc Nặc.

“Là thế này, trước trận đại quyết chiến, bất kể thống lĩnh của quân doanh hay độc hành thống lĩnh đều họp mặt một lần để bàn về vấn đề trận chiến, đồng thời cũng là cơ hội để mọi người quen mặt nhau một chút”.

“Bao giờ?” Lôi Tư Tinh dò hỏi.

Lâm Lôi cũng biết chuyện họp mặt trước đại chiến này đã thành thông lệ.

“Hôm nay!” Ốc Đặc Nặc gật đầu cười, “Đã có vài vị đang đợi ở bên ngoài rồi, Lôi Tư Tinh bốn vị cũng ra đi, ta bây giờ đi thông báo cho mấy vị nữa rồi sau đó chúng ta xuất phát”.

“Được”. Lôi Tư Tinh gật đầu, cùng bọn Lâm Lôi đi ra ngoài đình viện.

Bên ngoài có ba người đang đứng, thấy bọn Lâm Lôi liền đi tới chào hỏi: “Lôi Tư Tinh, Bối Bối, Lôi Hồng, Lâm Lôi!”

Bọn Lâm Lôi cũng lên nghênh đón, hiển nhiên trong mắt người khác, ở tiểu đội này Lôi Tư Tinh cùng Bối Bối là trung tâm, còn Lôi Hồng cùng Lâm Lôi chỉ là kẻ đi theo. Dù sao danh tiếng của Lôi Tư Tinh cùng Phệ Thần thử thực sự rất lớn.

Rất nhanh, toàn bộ thống lĩnh trong quân doanh đã tụ tập đầy đủ, kể cả Ốc Đặc Nặc tổng cộng có mười người.

“Tốt lắm, chúng ta xuất phát thôi”. Ốc Đặc Nặc cười nói.

“Một quân doanh có tới mười thống lĩnh, vậy mười quân doanh tụ họp sẽ có bao nhiêu đây?” Bối Bối than thở.

“Không nhiều vậy đâu!” Ốc Đặc Nặc cười nhẹ nói, “Bởi vì các quân doanh đều đóng xung quanh cửa thông đạo của Tinh Hà cho nên việc tiếp đãi thống lĩnh đều do các quân doanh bên ngoài phụ trách, còn các quân doanh bên trong rất ít khi được tiếp đón”.

“Cho nên bên phía Hắc Ám thần giới chúng ta bây giờ số cao thủ cấp bậc thống lĩnh còn sống ước chừng trên dưới năm mươi vị”. Ốc Đặc Nặc ước lượng đại khái.

Trong một ngàn năm thống lĩnh bị chết rất nhiều, số người còn sống sót không đáng kể, đương nhiên những người độc hành còn sống không nhất định là thống lĩnh, chỉ có thể nói là cao thủ cấp bậc thống lĩnh. Ví dụ như Bối Bối, Lôi Hồng, mặc dù thực lực rất mạnh nhưng bọn họ đều mang thân phận binh lính tiến vào.

Bọn Lâm Lôi dọc theo bờ Tinh Hà, nhằm hướng sát cửa thông đạo là địa điểm tụ họp tiến tới.

Đó là một đình viện cực kì rộng lớn, xung quanh đặt một ít bàn ghế, lúc này phía bên trong đình viện đã có chừng ba mươi người hoặc đứng hoặc ngồi.

“Ốc Đặc Nặc, các ngươi tới rồi”. Bon họ vừa đến lập tức khiến không ít người chú ý.

“Ha ha, Ô Duy Nhĩ, tên gia hoả ngươi mạng lớn thật, vẫn còn sống sao”.

“Ba Ân Tư Lợi, ngươi cũng tới chiến trường vị diện hả, ha ha”.

“Lôi Tư Tinh!”….

Mọi người liên tục gọi tên đối phương, tuỳ ý cười nói chào hỏi. Đều là cường giả đứng trên đỉnh các vị diện, bọn họ đối với nhau tương đối quen thuộc, thậm chí không ít người còn là bằng hữu.

Những người nhận ra ba người Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Hồng rất ít, vì vậy bọn họ thoải mái tự tìm lấy một chỗ, ngồi xuống uống rượu. Một lúc sau Lôi Tư Tinh sau khi xong việc xã giao với mấy người quen biết cũng đến góp mặt.

“Thật sự rất náo nhiệt!” Bối Bối cười.

Lôi Tư Tinh chế nhạo nói: “Náo nhiệt? Có người cao hứng sẽ có kẻ phải buồn thảm! Người quan hệ tốt với ngươi sẽ hy vọng ngươi còn sống, mà kẻ có vướng mắc với ngươi lại muốn ngươi tử vong. Các ngươi quen biết không nhiều, có lẽ một lát nữa có vài người tới nói chuyện chào hỏi, sẽ quen nhau rất nhanh thôi”.

Lâm Lôi cười nhạt, nâng chén rượu lên uống một ngụm nhỏ.

“Ách Đặc Lý Kỳ, ngươi tới đây cùng với bọn họ, sao không giới thiệu cho ta biết ba người bên cạnh Lôi Tư Tinh?” Cường giả cấp độ thống lĩnh cũng cần biết một ít tin tức tình báo, mà tin tức về những người cùng cấp độ thì càng quý giá.

Ách Đặc Lý Kỳ còn chưa kịp mở miệng, một gã đại hán đầu trọc bên cạnh đã thấp giọng nói: “Hai người kia thì ta không biết, nhưng gã thiếu niên đội mũ cỏ thì có danh tiếng rất lớn ở trận doanh của phe Quang Minh thần giới, người dám chọc vào hắn không nhiều lắm. Chính là Phệ Thần thử thứ hai ngoại trừ Bối Lỗ Đặc”.

“Phệ Thần thử?”Không ít người nghe được giật mình.

Những người sở hữu linh hồn phòng ngự chủ thần khí quá ít, mà Đại viên mãn thì càng ít đến đáng thương, nên nếu ai gặp phải Bối Bối gần như chắc chắn phải chết.

Những người này lập tức nhìn về phía Lôi Tư Tinh, Bối Bối với ánh mắt kinh dị: “Hai người đang ngồi cùng với Phệ Thần thử và Lôi tư Tinh kia có thân phận thế nào?”

Ách Đặc Lý Kỳ cười: “Hai người đó thật ra bình thường thôi, gã hán tử có khuôn mặt lạnh lùng tên Lôi Hồng, là sứ giả của Tử Kinh chủ thần. Còn tiểu tử tóc nâu bên cạnh gọi là Lâm Lôi, dường như cũng khá nổi danh ở Thanh Long nhất tộc”.

“Lâm Lôi?” Đích xác có vài người, đặc biệt những người đến từ Địa Ngục bọn họ có nghe nói đến Lâm Lôi. Dù sao trong mắt những cao thủ bậc thống lĩnh, khi quan sát biểu hiện của Lâm Lôi trong phù ảnh thì thực lực của hắn chỉ là một Thất tinh ác ma tương đối lợi hại, còn chưa chạm đến cánh cửa thống lĩnh, không đáng cho bọn họ để tâm.

Thời gian cứ như vậy trôi đi, những ngày sau đó thỉnh thoảng lại có thêm người tới, cũng không ít người thường xuyên gặp mặt chuyện trò với nhau. Nhưng người tới nói chuyện với Lâm Lôi rất ít, dù sao thân phận Cửu U lĩnh chủ của Lâm Lôi chỉ có được sau khi chiến tranh bắt đầu, bản thân hắn vốn cũng không thích nói chuyện với người khác, liền vui mừng hưởng thụ sự thanh tịnh hiếm có này.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 57: Đại Quyết Chiến

Bên trong đình viện, hơn năm mươi thống lĩnh cùng tập trung một chỗ. Bốn người Lâm Lôi ngồi ở một góc đình viện, một đám phục vụ bưng lên rượu ngon, đồ ăn và hoa quả.

“Tới dự kiểu này chẳng thú vị chút nào?” Bối Bối há một cắn quả tử bì, khiến nước tứa ra: “Chúng ta tới đây làm gì chứ? Không phải toàn đám thống lĩnh quản lý quân doanh bàn chuyện sao? Còn chúng ta cứ ngồi ngây ra ở bên cạnh thế này sao?”

Lâm Lôi cười, nhìn lướt qua một đám thống lĩnh ở chính giữa đình viện.

Đám thống lĩnh đó chính là những thống lĩnh đứng đầu các quân doanh. Hiện tại hiển nhiên đang bàn luận kế hoạch tiến hành đại quyết chiến. Còn những thống lĩnh đơn độc hành tẩu như nhóm Lâm Lôi, căn bản không cần tham gia.

”Chúng ta không mang theo nhân mã, thảo luận cái gì giờ?” Lôi Tư Tinh liếc nhìn đám thống lĩnh kia, rồi lại nhìn những thống lĩnh khác giống bọn họ, đều tán gẫu với các cao thủ cấp thống lĩnh khác: “Những người khác không phải cũng như chúng ta, đều ngồi ngáp vặt ở phía kia sao? Chúng ta đến lần này, kỳ thật cũng là để gặp gỡ và làm quen với một vài thống lĩnh khác. Không cần để ý đến việc khác”

Chuyện thương thảo kế hoạch tiến hành đại quyết chiến, hiển nhiên không phải chuyện đơn giản. Nhất thời, đám thống lĩnh kia cũng đã bàn luận xong.

“Các vị” Một vị tam nhãn thống lĩnh đứng dậy, hướng tới mọi người, mỉm cười nói: “Từ giờ tới đại quyết chiến không còn bao lâu. Mọi người dù là muốn tham gia đại quyết chiến, hay chỉ muốn quan sát, tất nhiên đều tùy các vị chọn lựa. Nếu muốn tham gia vào đại quyết chiến, phương thức cũng giống như trước kia, cùng hòa vào với binh lính. Chắc rằng ta cũng không cần nói nhiều”

Vị diện chiến tranh đã tiến hành rất nhiều lần. Có nhiều chuyện cũng đã thành thông lệ.

Hòa vào số đông binh lính, nếu thoạt nhìn, khó có thể phân biệt được sự khác biệt của thống lĩnh với binh lính. Như vậy cũng có thể phòng ngừa quân địch tập trung công kích vào vị thống lĩnh đó, xác xuất sinh tồn cũng do đó mà nâng lên. Đương nhiên, nếu gây chú ý quá lớn, thì cũng rất nguy hiểm.

“Bên trận doanh của quang minh thần giới, có những cường giả đặc biệt lợi hại nào? Ai biết xin nói ra, để mọi người cùng sớm có chuẩn bị” Gã thống lĩnh tam nhãn nói to.

“Ta biết một người, bên phía trận doanh Quang minh thần giới, có Mã Cách Nỗ Tư” Một gã cường giả cấp bậc thống lĩnh cao giọng nói.

“Mã Cách Nỗ Tư, đích xác phải hết sức đề phòng” Gã thống lĩnh tam nhãn nghiêm túc gật đầu.

Lôi Tư Tinh ngồi ở một góc cũng cười ha ha: “Ta còn biết một người nữa, là phong hệ đại viên mãn Bái Ách, hắn cũng đến đây rồi. Hơn nữa cũng là gia nhập trận doanh bên Quang minh thần giới”

“Bái Ách?” Cái tên này, cũng khiến mọi người chú ý.

Lát sau cũng có thêm nhiều người khác được nhắc đến, tuy nhiên chân chính khiến mọi người kinh hãi chính là bọn Mã Cách Nỗ Tư cùng Bái Ách. Dù sao đại viên mãn cường giả vốn đã đứng ở cấp bậc tối cường. Nếu đại viên mãn muốn giết thống lĩnh có thể trực tiếp giết chết. Còn nói đến quần công, với tốc độ kinh nhân của đại viên mãn cường giả, thì chỉ là chuyện nói đùa mà thôi.

“Lâm Lôi, Thanh Hoả như thế nào mà cũng không hiện thân?” Lôi Tư Tinh lặng lẽ nói chuyện với Lâm Lôi: “Hắn cùng ở bên trận doanh của chúng ta, đáng ra nên đến đây mới đúng”

Lâm Lôi cũng lắc đầu vẻ nghi hoặc: “Ta cũng không rõ, hắn vốn luôn độc lập hành tẩu”

Lần tụ hội này, đều là việc các nhóm cường giả thống lĩnh cấp bậc cùng nói chuyện phiếm, làm quen lẫn nhau. Dù sao nếu không phải là ở vị diện chiến trường, muốn một lần tụ tập nhiều như vậy cường giả cấp thống lĩnh cũng rất khó. Không phải nói quá, lần tụ hội này cũng là tập hợp những cường giả đại biểu cho cấp tối cường của thần cấp.

Lâm Lôi tuy vậy không muốn cùng những người khác nói nhiều. Vẫn như trước, thuận miệng nói chuyện với một vài người một hai câu. Những người này cũng chỉ biết có duy nhất cái tên Lâm Lôi mà thôi.

“Ta ở đây đã sắp xếp chỗ ở cho mọi người” gã tam nhãn thống lĩnh lúc kết thúc hội nghị vừa cười vừa nói: “Mọi người có thể ở gần kế đây, dù có thể không được như chỗ cư ngụ trước đó của mọi người, nhưng ở đây gần sát với tinh hà thông đạo. Đợi đến thời điểm đại quyết chiến, các vị thống lĩnh cũng có thể sớm tham gia vào trong”.

Mọi người cũng không khách khí, đều tự mình chọn lấy chỗ ở, cùng yên lặng chờ đợi đến lúc đại quyết chiến.

o0o

Bên phía quang minh thần giới, lúc tụ hội cũng chỉ xuất hiện một mình Mã Cách Nỗ Tư là cường giả cấp bậc đại viên mãn. Còn Bái Ách cũng không đến tham gia tụ hội.

“Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh” Đám thống lĩnh tham gia hội nghị đều vô cùng nhiệt tình chào hỏi Mã Cách Nỗ Tư. Tất cả đều không tự giác biểu lộ sự cung kính.

Tuy nói bọn họ là cường giả thống lĩnh, vốn rất cao ngạo. Nhưng đối mặt với đại viên mãn... liền tự nhiên có cảm giác giống như thường dân được gặp đế vương. Thường dân dù cao ngạo tới đâu, trước mặt đế vương cũng tự nhiên phải cung kính. Mà việc cung kính này... bọn họ hoàn toàn không cho là mất mặt, mà còn cho rằng là chuyện đương nhiên.

Cũng giống như nếu gặp được chủ thần, đều phải quỳ xuống. Đây chính là nhận thức mang tính tiềm tàng, cho rằng đó là lẽ thường phải làm.

Mã Cách Nỗ Tư lúc này, bên phía trận doanh của mình, xét về mức đãi ngộ, so với Lâm Lôi hoàn toàn trái ngược.

Nhưng Mã Cách Nỗ Tư cũng là mặc kệ người khác, hắn cũng ngồi một góc, cùng với Ô Mạn, Thiết Cách Ôn và Lạp Mỗ Sâm.

“Các vị, bên phía hắc ám thần giới có cường giả lợi hại nào cần phải lưu tâm, ai biết xin nói ra để mọi người có sự chuẩn bị sẵn” Một gã thanh niên râu tóc bạc trắng cũng mở miệng nói:

Nhất thời đám thống lĩnh kể ra một số cường giả nổi danh, như Lôi Tư Tinh và Bối Bối đều bị nhắc tên.

“Chúng ta cũng gặp một cường giả, có lẽ là đại viên mãn cường giả” Ô Mạn cao giọng nói: “Hắn là một đại viên mãn thuộc hoả hệ. Ở bên phía trận doanh của đối phương. Nhưng tên của hắn... chúng ta lại không biết, chỉ biết rằng hắn có cặp lông mày màu đỏ”

Các cường giả cấp thống lĩnh lập tức im lặng. Cho dù là Lôi Tư Tinh hay Bối Bối, so với đại viên mãn, sự nguy hiểm đều kém hơn nhiều.

“Ta cũng biết một người” Hắc Mặc Tư cao giọng nói: “Ta hoài nghi hắn cũng là đại viên mãn cường giả”

Lời vừa nói ra, tất cả các thống lĩnh trận doanh đều nhìn về phía Hắc Mặc Tư. Ai cũng đều biết Hắc Mặc Tư, với thực lực của Hắc Mặc Tư mà nói ra điều này, hẳn là không thể sai.

“Gã đó thuộc tứ thần thú thanh long nhất tộc gia tộc, thực lực rất quỷ dị, lúc đầu vốn rất yếu, mà về sau, so với ta còn mạnh hơn nhiều. Cũng chỉ trong vòng mấy trăm năm mà thôi, đã tiến bộ lớn đến thế. Hơn nữa hắn còn nói, hắn tu luyện chưa đến ba nghìn năm. Ta thật sự không thể tin. Nhưng lại có thể khẳng định thực lực của hắn đã vượt xa ta” Hắc Mặc Tư nói vẻ phẫn hận: “Ta nghin ngờ hắn đã đạt tới đại viên mãn cảnh giới”

Nhất thời có một trận cười rộ lên.

Tất cả mọi người đều biết Hắc Mặc Tư trì độn, đầu óc vốn khá ngây ngô, thoạt nghe lời này của Hắc Mặc Tư, ai cũng cho là việc tức cười.

“Hắc Mặc Tư, không đến ba nghìn năm, mà ngươi nói hắn là đại viên mãn? Nếu chưa đến ba nghìn năm mà đạt tới đại viên mãn, thì những người chúng ta ở đây đều thật phải xấu hổ. Ha ha” Một đám thống lĩnh hiển nhiên đều không tin chút nào.

“Hắc Mặc Tư, đừng nghe người khác nói bậy” Tất cả các thống lĩnh đều không tin.

“Ngay cả cường giả mạnh nhất của Thanh long nhất tộc, là Cái Tư Lôi Sâm, cũng chỉ tương đương với chúng ta thôi. Làm gì có đại viên mãn cường giả nào, nếu có thì đã không bị bọn người Bát đại gia tộc khi trước khi dễ thê thảm như vậy”

Một hồi bàn tán, hiển nhiên không ai tin Hắc Mặc Tư.

“Không có chuyện đó”

Mã Cách Nỗ Tư ngồi ở một góc chậm rãi nói: “Chưa đến ba nghìn năm mà có thể tuy luyện tới đại viên mãn, tuyệt đối không có khả năng. Đừng nói đến ba nghìn năm, cho dù có là ba vạn năm, ba mươi vạn năm cũng không thể đạt tới đại viên mãn. Muốn đạt tới đại viên mãn, cần tối thiểu một trăm vạn năm. Đây là một chuyện không thể phát sinh”

Mã Cách Nỗ Tư thân là đại viên mãn, với chuyện này lời nói có trọng lượng hơn cả.

“Chẳng lẽ Hắc Mặc Tư ta lại lừa các ngươi” Hắc Mặc Tư phẫn nộ, mũi phun nhiệt khí, ánh mắt tức giận quắc lên, phảng phất giống hai cái chuông đảo qua những người khác. Một đám thống lĩnh tự nhiên tiếng cười nhỏ dần. Đối đầu với Hắc Mặc Tư, bọn họ thật đều không nghĩ tới.

“Không tin thì thôi, lúc chết đừng trách ta” Hắc Mặc Tư hừ một tiếng rồi ngồi xuống, chộp lấy một miếng thịt lớn trên bàn, ngoạc mồm ra cắn.

Cả bên phía trận doanh hắc ám thần giới lẫn quang minh lần giới, song phương đều im lặng. Tất cả đều cùng chờ đợi thời điểm đại quyết chiến. Chỉ có điều nếu so với các thống lĩnh, thì binh lính lại mong chờ đại quyết chiến hơn hết thảy.

Trong chiến tranh vị diện, xác suất tử vong của binh lính cực cao.

Những binh lính bình thường nếu muốn có quân công đều phải dùng chủ thần lực. Với nhiều binh lính chỉ là mong muốn được một lần chứng kiến thứ chiến tranh đáng sợ nhất - Chiến tranh vị diện. Đem một thần phân thân của mình tham dự vào đây, chết mất một thần phân thân nhưng có thể tự mình trải qua thứ chiến tranh vị diện trong truyền thuyết.

Là ngu xuẩn, hay là điên cuồng?

Không nói tới, làm một vị thần sinh tồn tới triệu vạn năm, không có lưu luyến gì, thì chuyện gì cũng có thể làm ra.

Vị diện chiến tranh, chính nó là một cuộc chiến thật điên cuồng.

Tại trận doanh bên phía Hắc ám thần giới, ở nơi cư ngụ của các thống lĩnh. Bọn người Lâm Lôi lúc này đều ở trong đình viện.

Lôi Tư Tinh và Bối Bối đang ngồi tán gẫu với nhau

Đột nhiên---

“Oanh long long” một cỗ âm thanh đáng sợ vang lên từ phía chân trời, đồng thời, một cỗ năng lượng giao động giống như trời long đất lở, điên cuồng tản ra bốn phía.

“Hô hô”

Gần như toàn bộ các kiến trúc hai bên bờ tinh hà đều bị cỗ năng lượng này trực tiếp hoá thành bột phấn, khiến đám binh lính và thống lĩnh đều lộ ra. Chỉ trong nháy mắt, vô số binh lính cùng thống lĩnh hai bên bờ tinh hà đều nhìn về phía tinh hà thông đạo.

Chậm rãi, vô số người giương mắt nhìn tinh hà thông đạo.

Lâm Lôi nhìn ra xa, chỉ thấy hai đầu tinh hà thông đạo đều tản ra quang mang bảy sắc. Hào quang phóng lên cao, khiến không gian chấn động. Lúc này, hai đầu tinh hà thông đạo đều nổi bật đến mức chưa từng có.

"Đại quyết chiến, rốt cục bắt đầu!" Lâm Lôi chứng kiến cảnh này, không khỏi tự nhủ thầm.

Theo quy củ của chiến tranh vị diện, tại thời khắc cuối cùng của năm thứ một nghìn, tinh hà thông đạo sẽ toả ra quang mang bảy sắc, khiến trời rung đất động, cũng đồng thời là tín hiệu báo hiệu đại quyết chiến bắt đầu. Có người nói chuyện này do chủ thần sắp đặt, cũng có truyền thuyết cho rằng chuyện này là do chí cao thần đặt ra. Nhưng có một điểm không thể nghi ngờ---

Đại quyết chiến, bắt đầu !

Không có một mệnh lệnh nào, cũng không có một chút chần chờ nào.

"Sát!" Một tiếng gầm đồng thanh bộc phát.

Binh lính phía hai đầu tinh hà thông đạo, lập tức điên cuồng nhắm dọc theo thông đạo, hướng tới bên kia giết chóc. Bên phía trận doanh quang minh thần giới, cũng đồng dạng lao lên, hướng tới phía kia chém giết.

“Ha ha, bắt đầu rồi” Lôi Tư Tinh cười to: “Chúng ta lên thôi”

“Lên thôi” Bối Bối cũng hô lớn.

Bốn người Lâm Lôi giống như lần chớp, lập tức hướng tinh hà thông đạo phóng đi.

Tất cả các thống lĩnh đều không cần lập đội ngũ, đều tự mình độc lập hành động. Còn binh lính tại các quân doanh đều lập tức hình thành thế trận, ngay sau đó, giống như cuồng long, hướng tới phía bên kia lao lên. Nhiệm vụ của các quân doanh, vốn đã được sắp xếp từ trước tại lần tụ hội.

Giết chóc, trong nháy mắt liền bắt đầu.

Tinh hà như một ảo, lúc này hai đầu thông đạo toả ra hào quang bảy sức lộng lẫy, như mộng như ảo. Cả hai bên trận doanh quang minh và hắc ám song phương, dọc theo tinh hà thông đạo điên cuồng chém giết.

Bốn người Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Tư Tinh và Lôi Hồng đứng ở ngay kế tinh hà thông đạo.

"Quả thật là điên cuồng." Lâm Lôi quan sát cảnh này cảm thán.

Đông đảo binh lính chen cứng tinh hà thông đạo, cứ lấy một nghìn binh lính thành một trận thế, đều cùng triển khai vật chất công kích hoặc linh hồn công kích, hướng về đối phương ra đòn mạnh nhất của mình. Loại viễn công này diễn ra trong một thoáng, rồi ngay sau đó đại quân hai bên giống như hai cự thú lao vào nhau, hỗn chiến bắt đầu.

Máu tươi bắn đầy trời, thần cách bay tung, huy chương cũng rớt xuống như mưa.

Chém giết điên cuồng tới tận cùng.

“Dựa theo quy củ của chiến tranh vị diện, phải chiếm được cả hai đầu tinh hà thông đạo mới là thắng lợi, còn nếu chỉ chiếm được bên trong tinh hà thông đạo, thì tính là hoà” Lôi Tư Tinh hai mắt phát sáng: “Ha ha, Lâm Lôi, chúng ta không chần chừ nữa, hơn nữa các thống lĩnh khác đều đã vào trong rồi”

Lâm Lôi trực tiếp nhìn ra, vô số huy chương màu trắng cùng huy chương màu đen rớt xuống, có binh lính chỉ cần quơ tay cũng đã nhặt được cả chục khối binh lính huy chương. Tại loại chém giết điên cuồng thế này, đích thật là nơi kiếm quân công nhanh nhất. Nhưng cũng chính là nơi nguy hiểm nhất.

“Lên”

Bốn người bọn Lâm Lôi cũng lao vào tinh hà thông đạo, cùng nhập vào dòng suối máu điên cuồng, ở phía sau cũng có một dòng thác cuồn cuộn binh lính cùng đám thống lĩnh, liên tiếp nối nhau lao vào.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 58: Thực Lực Của Lâm Lôi

H
ai đầu tinh hà thông đạo, quang mang bảy sắc bốc lên.

Binh lính bên phía hắc ám thần giới trận doanh và quang minh thần giới trận doanh đều điên cuồng chém giết trong thông đạo. Nếu từ trên cao mà quan sát, có thể thấy hai bờ tinh hà, hai dòng thác người cuồn cuộn đang không ngừng dũng mãnh tiến vào tinh hà thông đạo. Lúc này tinh hà thông đạo thực sự là một cỗ máy nghiền thịt, một cỗ máy nghiền thịt thượng vị thần.

Trong lúc hỗn chiến, không còn cách nào khiến cả một nghìn người cùng thống nhất với nhau, chỉ có thể dùng thần thức chỉ huy, để từng nhóm một trăm người phối hợp hành động.

Lúc này, bốn người Lâm Lôi cũng hoà vào dòng thác người.

Tại nơi cả ngàn vạn người tập trung như vậy, cả bọn Lâm Lôi thật muốn hoa mắt. Nhưng cũng có một nhóm đội ngũ quân địch lao tới nhóm người Lâm Lôi.

"Linh hồn công kích! Mục tiêu, là nhóm mười một người phía trước ba mươi thước” Đội trưởng của nhóm một trăm người này dùng thần thức ra lệnh, nhất thời cũng chỉ còn có tám mươi hai tên trong cả nhóm trăm người dùng linh hồn vô hình vô ảnh công kích tới, giống như gần trăm cây phi đao bắn về phía nhóm 11 người xung quanh bọn Lâm Lôi.

Lôi Tư Tinh cười khinh thường một tiếng.

“Muốn chết” Chỉ thấy Lôi Tư Tinh nhíu mày, rồi đột nhiên một đạo tử quang tràn ngập xuất ra.

Quang ảnh màu tím nhằm tới đội ngũ một trăm người kia đánh tới. Nhưng bất quá, do xung quanh số người quá dày đặc, chiêu này của Lôi Tư Tinh không tránh khỏi đánh vào một vài binh lính bên phía trận doanh của mình, mà cũng vì thế mà chỉ đánh trúng khoảng năm mươi ba binh lính bên địch quân trong đội ngũ một trăm người bên kia.

Có thể thấy số người chen chúc nhau dày đặc đến thế nào.

Năm mươi lăm người trúng phải chiêu này, có năm mươi ba người chết tại trận, chỉ có hai người là sống sót.

Năm mươi ba khối huy chương rớt xuống.

“Huy chương” nhất thời đám binh lính xung quanh lao vào tranh cướp, nháy mắt đã sạch trơn. Nhưng tại chiến trường lúc này, huy chương vẫn không ngừng rớt ra. Mỗi một huy chương rớt xuống, đều biểu thị một người đã chết đi.

“Là Lôi Tư Tinh, chạy mau” đội trưởng của đám một trăm người kia sợ đến tái mặt, lập tức bỏ mặc đội ngũ, nhằm hướng bên hắn chạy trốn.

“Cũng lợi hại a” Bối Bối cười rộ lên.

“Những người đó thậm chí còn chưa đạt tới thất tinh ác ma, giết bọn chúng quá dễ. Chiêu này của ta uy lực không tính là lớn, dùng đánh quần công thôi” Lôi Tư Tinh thất vọng: “Mọi người cẩn thận đấy. Vẫn chưa rõ ai là thống lĩnh, chúng ta không thể ở yên chỗ này, khiến bị chú ý. Vừa rồi đánh cái đội một trăm người kia, đã gây động tĩnh, sợ rằng sẽ có nhiều đội trăm người khác liên hợp đối phó với chúng ta”

Lôi Tư Tinh rất có kinh nghiệm, biết là không thể đứng im lâu ở một chỗ.

” Đi theo ta” Lâm Lôi mở miệng nói

Lâm Lôi nói ra, cả ba người Lôi Tư Tinh, Bối Bối và Lôi Hồng đều không chút dị nghị, liền đi theo.

Mặc dù lúc này tinh hà thông đạo tràn ngập máu tươi, giữa cảnh điên cuồng ấy, Lâm Lôi lại như nhàn rỗi du ngoạn. Phàm là có nhóm trăm người nào lao tới, liền bị một cỗ lực lượng bài xích cường bạo, chấn bay ra ngoài.

”Lôi Tư Tinh, không gian tử tinh của ngươi, thật là lợi hại” Một giọng cười bỗng vang lên bên cạnh.

Nhóm Lâm Lôi quay đầu lại nhìn, người nói chuyện chính là Ách Đặc Lí Kỳ. Hôm nay Ách Đặc Lí Kỳ mặc trường bào màu vàng nhạt. Hắn trong lúc hỗn chiến cũng rất ung dung, liếc nhìn Lâm Lôi một cái: “Lôi Tư Tinh, chiếu cố bằng hữu ngươi cho cẩn thận, nơi này cực kỳ nguy hiểm. Một đứa thất tinh ác ma, chết dễ lắm”

Nói xong Ách Đặc Lý Kỳ chớp động thân mình, để lại một đạo tàn ảnh, hướng về phía xa.

Giữa cảnh hổn chiến, Ách Đặc Lý Kì giống như cá vẫy vùng, vô cùng linh hoạt.

“Cái gã Ách Đặc Lý Kỳ này đúng là mù rồi? Ngay cả trọng lực không gian do lão đại bố trí cũng không phát hiện được ra” Bối Bối hừ giọng nói.

“Mặc kệ hắn” Lâm Lôi nhìn về phía trước: “Trước mặt chính là khu vực chính giữa tinh hà thông đạo, cũng là nơi chém giết điên cuồng nhất. Ta đã phát hiện ra vài thống lĩnh địch quân. Đi thôi” Lâm Lôi điềm nhiên như một người bàng quan. Tâm cảnh cũng giống như thực lực, có quan hệ rất lớn.

Nếu thực lực yếu nhược, trong lòng cũng run sợ, lúc nào cũng đề phòng. Cũng giống đám lính thường, sơ xảy một cái là chết.

Nếu thực lực mạnh, giống như Ách Đặc Lý Kỳ, sẽ vô cùng thoải mái, chỉ cần cảnh giác ẩn dấu tung tích, đề phòng thống lĩnh đối phương, tránh bị địch quân bao vây là được.

Mà đến cấp bậc của Lâm Lôi, lại càng khác biệt.

"Lâm Lôi, các ngươi nhìn xem" Lôi Tư Tinh đột nhiên kinh hô.

Ánh mắt Lâm Lôi nhìn tới, thấy một gã áo đen đang ở cách xa vài dặm đang bị hơn một ngàn người phía quang minh trận doanh vây công. Một đòn linh hồn công kích quần công cùng lúc đánh tới, có cả một số người thi triển thiên phú thần thông. Hơn một ngàn người liên hợp công kích, gã áo đen né tránh cực nhanh, nhưng vẫn trúng khoảng hơn một trăm đòn, dù thế không bị thương tổn gì lắm.

Ngay sau đó, cả ngàn người vừa rồi, cùng lao tới dùng vật chất công kích.

“Rầm, rầm rầm” Hơn một ngàn người phần lớn đạt tới cấp bậc cường giả lục tinh ác ma, cũng còn có một số đạt tới thất tinh ác ma cùng liên thủ công kích, phảng phất giống như huỷ thiên diệt địa đánh tới người hắc bào nhân. Hắc bào nhân nát thành tương thịt, một số binh lính đứng liền kề cũng chịu tai bay vạ gió.

Một quả thần cách, một cây hạng liên màu đen cùng với một không gian giới chỉ và một huy chương màu máu cũng rơi xuống.

Bọn Lâm Lôi chứng kiến cảnh này ở xa, đều âm thầm lắc đầu.

Nã Ba Đặc người này thật đen đủi” Lôi Tư Tinh cười nhẹ truyền âm nói với ba người Lâm Lôi: “Dám chắc hắn đã khiến đối phương chú ý, mà Nã Ba Đặc này lại không ý thức ra rằng người bên quang minh trận doanh nhiều như vậy, rất dễ dàng có vài chục đội bách nhân cùng nhắm vào hắn quần công. Liên tục chịu hai đòn vây công, một linh hồn công kích, một vật chất công kích là đủ giết hắn rồi. Không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, là thôi rồi”

Linh hồn công kích hay vật chất công kích, tốc độ đều rất nhanh.

Thống lĩnh thông thường tốc độ có nhanh, đối diện với linh hồn công kích và vật chất công kích gần sát chỉ có thể né tránh khoảng hai thước. Trừ khi đạt tới đại viên mãn cường giả, có thể né ngoài mấy chục thước, còn có thể bẻ gẫy không gian, vốn không sợ bị vây công.

“Giữa đại quyết chiến, thống lĩnh cũng dễ chết a” Bối Bối chép miệng cảm thán.

Cho dù ở Minh giới hay ở Địa ngục vị diện, muốn một lần tập hợp hơn một ngàn lúc tinh ác ma cùng vây công, là chuyện rất khó. Nhưng lúc đại quyết chiến này, tất cả đều là cường giả thượng vị thần, có thể dễ dàng tập hợp cả ngàn người cùng liên hợp công kích. Cho nên... không thể gây chú ý quá nhiều. Gây chú ý, là chết.

“Đừng gây kinh động” Lâm Lôi ánh mắt đột nhiên tập trung nhìn phía xa: “Ta phát hiện một mục tiêu rất tốt”

”Sao?” Ba người Lôi Tư Tinh, Bối Bối và Lôi Hồng cũng nhìn về phía xa.

“Là bọn chúng” Lôi Tư Tinh ánh mắt rực sáng, một tia hung quang loé ra: “Lần này không thể để chúng chạy thoát”

"Toàn bộ giết hết!" Bối Bối cũng gắt gao nhìn chằm chằm phía xa.

Cách bọn họ khoảng ba dặm, ba đạo thân ảnh đang cực tốc phi hành đuổi giết một người mặc áo bào màu tro. Hai trong số đó, chính là Ô mạn mặc kim bào và Thiết Cách Ôn mặc trường bào màu tím. Theo sát bọn chúng chính là Lạp Mỗ Sâm.

Lạp Mỗ Sâm mặc dù là một thống lĩnh quân doanh, nhưng trong lúc hỗn chiến, đều chia thành từng đội một trăm người phối hợp hành động, vai trò của thống lĩnh quân doanh không lớn, hắn chỉ định một người điều phối toàn cục. Còn chính mình thì cùng hợp với hai bằng hữu, tìm giết thống lĩnh địch quân. Nhóm ba người Ô Mạn, rất tự tin vào thực lực của tổ mình.

"Ha ha, còn muốn chạy??" Lạp Mỗ Sâm chính là người tốc độ nhanh nhất

“Véo” Một đạo kim quang từ tay Lạp Mỗ Sâm bắn ra, trong nháy mắt xé rách không gian, đánh tới người áo tro đang chạy “Oanh” thân hình người áo tro bên ngoài nhất thời nổi lên ánh sáng màu đen, hung hăng một quyền chọi lại đạo kim quang, rồi ngay sau đó tiếp tục bỏ chạy.

Chỉ cần một thoáng ngăn trở như vậy, Ô Mạn, Thiết Cách Ôn đã liền vây lấy hắn.

“Ngươi trốn không thoát đâu” Ô Mạn cười to. Toàn thân bỗng bộc phát quang mang màu trắng, cây lang nha bổng cũng liền đánh tới người mặc áo màu tro.

“Choang” Người áo tro song chưởng hợp lại, ngạnh tiếp cây lang nha bổng.

Nhưng ngay trong sát na đó, từ cây lang nha bổng một mũi nanh nhọn bắn ra, nhắm vào đầu người áo tro. Chỉ nghe một tiếng kim thanh vang lên, mũi nanh đâm vào người áo tro, nhưng không trúng chỗ yếu hại.

“Rầm” Một đạo kim quang liền đó đánh tới đầu người áo tro.

Người tấn công chính là Lạp Mỗ Sâm, đạo kim quang vừa thoắt đánh tới đã bay trở về tay hắn. Là một cây cổ phác trường mâu màu vàng, trên thân có khắc ma văn quỷ dị.

”Ha ha, tốc độ thu thập huy chương này quá nhanh. Đây là cái thứ ba, là cái thứ ba a” Lạp Mỗ Sâm lật tay, thu lấy một khoả huyết sắc huy chương. Ô Mạn đứng cạnh rất tự đắc: “Lạp Mỗ Sâm, ba người chúng ta liên thủ, còn ai có thể ngăn trở?”

“Ô mạn. Người quen của chúng ta tới kìa” Thiết Cách Ôn truyền âm cười khinh thường.

Ô Mạn, Lạp Mỗ Sâm lập tức nhìn dõi theo ánh mắt Thiết Cách Ôn, chỉ thấy bốn đạo thân ảnh đang bay tới, dẫn đầu chính là Lâm Lôi.

“Gã Lâm Lôi này còn không chết?” Ô Mạn thất kinh. Hai mắt Ô Mạn lộ hung quang: “Không chết cũng tốt. Hai lần trước giết hắn chưa chết, lần này để ta giải quyết hắn”

“Gã Lôi Hồng kia giao cho ta, lần trước giết hắn chưa xong, lần này cũng nên kết thúc” Thiết Cách Ôn cũng nhìn chằm chằm vào Lôi Hồng phía xa, đồng thời truyền âm nói: “Lạp Mỗ Sâm, ngươi mau tìm Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh. Ngươi mà gặp phải gã Bối Bối kia thì chỉ có chịu chết. Trong bốn người thì Lôi Tư Tinh khó đối phó nhất. Trừ phi Mã Cách Nỗ Tư tiên sinh tới, mới có thể đối phó được hắn”

“Hảo” Lạp Mỗ Sâm cũng biết Bối Bối là Phệ thần thử, cũng không liều mạng.

Lập tức Lạp Mỗ Sâm quay đầu rời đi.

“Các ngươi không thoát đâu” Một đạo thanh âm lạnh lùng vang trong óc cả ba.

Lạp Mỗ Sâm. Ô Mạn. Thiết Cách Ôn kinh ngạc nhìn tới trước, chỉ thấy Lâm Lôi vốn đang phi hành cùng Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng và Bối Bối bỗng đột nhiên tăng tốc độ lên nhiều. “Vèo” một tiếng như tiếng gió, chỉ thấy một đạo tàn ảnh lưu lại kéo dài trong thông đạo, thân hình Lâm Lôi chớp mắt đã tới trước ba người.

“Thế này....” Cả ba người nhóm Ô Mạn nhất thời thất kinh.

Ba người Lôi Tư Tinh vẫn còn ở xa, nhưng Lâm Lôi lại đã tới. Tốc độ đáng sợ thế này của Lâm Lôi... đã vượt quá mức hình dung của bọn họ.

Ba người Ô Mạn lập tức nhớ lại, tại lần tụ họp Hắc Mặc Tư có nhắc đến một cường giả thuộc Thanh long nhất tộc.

“Chẳng lẽ là hắn?” Ba người Ô Mạn không còn dám nghĩ nhiều, đồng loạt cả ba liều mạng dùng tuyệt chiêu cực mạnh của mình.

“Rầm mmmmmmmm”

Một quyền Lâm Lôi đánh ra, giống như thiên địa ập tới, 108 đầu hắc sắc thương long trong nháy mắt bao trùm cả ba. Lực trói buộc đáng sợ khiến cử động cả ba thống lĩnh giảm tới cả nghìn lần, cả bọn chỉ có thể trơ mắt nhìn quyền đầu của Lâm Lôi đánh tới, mà không có một chút khả năng đón đỡ nào.

“Rầm” Quyền đầu trực tiếp nện vào đầu Ô Mạn.

Thân thể Ô Mạn khẽ run, nhìn bên ngoài hắn không có một chút vết thương, nhưng thật ra... bên trong đầu hắn đã bị chấn thành hồ nhão. Một khoả huy chương màu vàng rớt ra từ người hắn, đồng thời còn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí.

“Lâm Lôi, dừng tay” Trong nháy mắt một âm thanh vang vọng trong đầu Lâm Lôi.

“Mã Cách Nỗ Tư?” khoé miệng Lâm Lôi khẽ nhếch.

“Dừng tay” Mã Cách Nỗ Tư vô cùng nôn nóng.

“Rầmmmmmmm” Quyền đầu Lâm Lôi phảng phất uy lực vô địch, vừa giết chết Ô Mạn trong nháy mắt, lại lập tức đảo qua Lạp Mỗ sâm và Thiết Cách Ôn bên cạnh đánh tới, cả hai dưới lực trói buộc cường đại, đều không có một chút khả năng hoàn thủ.

Lạp Mỗ Sâm thân thể lập tức vô lực ngã xuống, một khối huy chương màu vàng cũng rớt ra.

Mà Thiết Cách Ôn toàn thân chấn động, bắn vọt ra sau. Thiết Cách Ôn kinh hoàng nhìn Lâm Lôi: “Hắn... Hắn sao có thể mạnh đến thế?” Vừa rồi dưới lực trói buộc áp xuống, cái này.... ngay cả năng lực kháng cự cũng đều không có, khiến Thiết Cách Ôn cảm thấy quá kinh hãi.

“Không hổ là có hai kiện phòng ngự chủ thần khí, giết ngươi không dễ” Lâm Lôi Liếc nhín Thiết Cách Ôn, rồi thu lấy hai khoả huy chương màu vàng. “Lão đại” lúc này ba người Bối Bối, Lôi Tư Tinh và Lôi Hồng mới đuổi tới.

“Đã thu được hai khoả thống lĩnh huy chương” Lâm Lôi quay lại cười với Bối Bối.

“Lão đại, cẩn thận” Bối Bối đột nhiên truyền âm cảnh báo.

Lâm Lôi quay lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh mơ hồ đang cực nhanh tiến tới, so với tốc độ vừa nãy của Lâm Lôi cũng gần như tương đương. Chính là Mã Cách Nỗ Tư đang bạo nộ. Mã Cách Nỗ Tư hiện thân cạnh thân thể Lạp Mỗ Sâm, tức giận đỡ thân hình co quắp của hắn dậy.

Ô Mạn chết, Mã Cách Nỗ Tư không quan tâm.

Nhưng Lạp Mỗ Sâm, chính là bằng hữu của Mã Cách Nỗ Tư, chính thức là bằng hữu.

Mã Cách Nỗ Tư ngẩng đầu, lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi, trầm giọng: “Ta vừa rồi, đã nói ngươi dừng tay”

Lâm Lôi lạnh nhìn Mã Cách Nỗ Tư, nhẹ giọng nói: “Người ta muốn giết, ngươi ngăn không được”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 59: Tinh Hà Quyết Chiến

Có thể đạt tới đại viên mãn, không phải cứ bằng vào thiên tư trác tuyệt là đủ, còn phải là người có đại nghị lực, đại hùng tâm. Có thể đạt tới đỉnh cao tột bậc, bọn họ vốn đã có thói quen được người khác cung kính, ngưỡng mộ. Kể cả khi gặp chủ thần, bọn họ cũng không cần quỳ xuống, chỉ cần thoáng khom người là đủ. Như thế có thể hình dung ngạo khí trong lòng đại viên mãn cường giả cấp bậc lớn đến thế nào.

“Người ta muốn giết, ngươi ngăn không được”

Lời nói lạnh lùng của Lâm Lôi, cùng với ánh mắt đi kèm, khiến Mã Cách Nỗ Tư vốn đã sớm sôi máu vì bằng hữu vừa bị sát tử, trong khoảnh khắc hai mắt trở nên đỏ sậm.

Mã Cách Nỗ Tư buông thi thể Lạp Mỗ Sâm ra, chậm dãi đứng lên, lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi không một chút sợ hãi, cũng lạnh nhạt nhìn Mã Cách Nỗ Tư.

“Rầm, rầm ....” Chung quanh tiếng gầm rú không ngừng, trận giết chóc vẫn không lúc nào ngừng, binh lính thuộc hắc ám trận doanh cùng quanh minh trận doanh điên cuồng chém giết, máu bắn đầy trời, thần cách liên tục rớt ra, mỗi khoả huy chương đều bị một đám lớn binh sĩ lao vào cướp đoạt. Tinh hà thông đạo lúc này, chính là nơi tối điên cuồng.

Giữa địa ngục cuồng dại này, Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư cùng giáp mặt đối đầu, thân hình cả hai không nhúc nhích.

Tựa hồ đối với bọn họ mà nói thì hàng vạn ngàn binh lính đang chém giết xung quanh đều chỉ là hư vô.

“Nhằm thẳng gã mặc ngân bào trắng đang đứng bất động, Linh hồn công kích” Một đội nhân mã một trăm người chợt cùng nhắm tới Mã Cách Nỗ Tư, theo hiệu lệnh của đội trưởng vừa dùng thần thức truyền âm, cùng lúc bảy mươi lăm người trong đội ngũ này đồng loạt thi triển các loạt công kích vô hình vô ảnh, đánh về phía Mã Cách Nỗ Tư.

Vốn đang căm hận Lâm Lôi ngút trời, Mã Cách Nỗ Tư không khỏi quay đầu nhìn lại. “Hừ” một tiếng, ánh mắt hắn phát lạnh.

Từ đôi mắt lạnh lẽo như băng của Mã Cách Nỗ Tư, một đạo kiếm quang mênh mông bắn ra giống như hàng trăm mũi tên vút tới. “véo” “véo” .... trong khoảnh khắc vút qua không gian đánh bật những đòn công kích linh hồn đang đánh tới. Sự va chạm với các đòn công kích linh hồn hoàn toàn không làm tốc độ những mũi tên vô hình vô ảnh chậm đi, chớp mắt đánh vào thân thể nhóm binh lính trong đội một trăm người kia, cả trăm ánh mắt chợt tràn ngập kinh hoàng.

Không một tiếng động.

Bảy mươi lăm cỗ thi thể trực tiếp gục xuống, thần cách cùng với huy chương cũng rớt xuống theo.

Chỉ một ánh mắt, diệt sát bảy mươi lăm thượng vị thần.

“Như thế nào có thể?” một đám binh lính chứng kiến cảnh này, sợ tới mức sắc mặt trắng bệch. Nhưng lúc này trận chiến trong tinh hà thông đạo đang vô cùng hỗn loạn. Cũng chỉ có khoảng mười binh lính quan sát được cảnh Mã Cách Nỗ Tư hiển lộ thần uy, còn đại bộ phận binh lính khác đều không để ý tới. Dù sao tại mọi nơi trong thông đạo, đều không ngừng có người tử vong, nên nhóm bảy mươi lăm người vừa chết cũng không gây quá nhiều chú ý.

“Lão đại” bọn Bối Bối thoáng lo ngại.

“Yên tâm, các ngươi trước hết lui lại cả đi” Lâm Lôi truyền âm nói: “Đối với gã Mã Cách Nỗ Tư này, ta tuy không có mười phần chắc chắn sẽ thắng hắn, nhưng cũng nhất quyết sẽ không thua”

“Lâm Lôi, gã Mã Cách Nỗ Tư dù sao cũng là đại viên mãn cường giả, người đừng quá chủ quan. Hơn nữa, hắn còn có cả chủ thần khí” Lôi Tư Tinh truyền âm nói. Đoạn cả ba người Lôi Tư Tinh, Bối Bối và Lôi Hồng đều lui về phía sau. Bọn họ đều biết, lần Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư giao đấu này, không thể so sánh với tình huống lúc Lâm Lôi giao đấu giao hữu với Thanh Hoả.

Cao thủ cấp bậc đại viên mãn chém giết lẫn nhau, lực công kích tản ra đều có khả năng huy hiếp cường giả cấp bậc thống lĩnh.

Giờ phút này, trong mắt Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư hoàn toàn không chú ý đến bất cứ ai khác. Phảng phất giống như thế giới này chỉ tồn tại duy nhất một mình đối phương.

Mã Cách Nỗ Tư nhìn chằm chằm Lâm Lôi, trầm giọng: “Ngươi vẫn chưa chết”

“Sao, hối hận à?” Lâm Lôi lạnh lẽo cười nhạt. Trong nụ cười thoáng có một tia giễu cợt.

“Tuyệt không hối hận” Mã Cách Nỗ Tư khôi phục vẻ trấn tĩnh: “Vì ta biết rõ điều này, lần trước ngươi không chết nhưng lần này ngươi hẳn phải chết”

“Ngươi rất tự tin” Lâm Lôi nhìn thẳng vào Mã Cách Nỗ Tư, lạnh lẽo bình phẩm: “Đúng là thế, lần trước ngươi cũng rất tự tin, cho rằng ta trúng một chiêu cực mạnh của ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Kết quả thế nào đây? Đã một lần ta làm sụp đổ lòng tin của ngươi, thì lần này... ta cũng sẽ đập vụn lòng tin của ngươi”

Sắc mặt Mã Cách Nỗ Tư tím lại.

“Ha ha…” Mã Cách Nỗ Tư đột nhiên cất giọng người lạnh: “Khoác lác thì kẻ nào cũng có thể làm. Hôm nay ta sẽ cho ngươi thấy sự chênh lệch giữa ngươi và đại viên mãn là thế nào” Mã Cách Nỗ Tư thực vẫn không cho rằng Lâm Lôi đã đạt tới đại viên mãn, vì lần trước hắn cùng Lâm Lôi giao thủ, hắn xem ra Lâm Lôi so với đại viên mãn còn thua quá xa.

Thống lĩnh thông thường, trước mặt đại viên mãn, đều chỉ là chịu chết.

“Rầm” tiếng cười chưa dứt, thân thể Mã Cách Nỗ Tư đã động, trong khoảnh khắc đã đạt tới cực hạn, giống như một đạo huyễn ảnh trực tiếp vọt tới Lâm Lôi. Cùng lúc tay phải của Mã Cách Nỗ Tư đeo một bao tay màu đen chớp lên, trảo ảnh nhằm đầu Lâm Lôi chộp tới. “Véo, véo” không gian không ngừng rúng động kịch liệt.

Một trảo đánh ra, không gian rúng động.

“Lớn mật” Một tiếng thét vọng khắp tinh hà thông đạo

“Rầm”

Chỉ thấy một đạo kiếm ảnh màu đen bộc phát, nhắm tới trảo ảnh của Mã Cách Nỗ Tư. Trời rung đất chuyển, cả thân hình Mã Cách Nỗ Tư không kìm được bắn vọt về phía sau. Một đòn giao kích vừa rồi khiến không gian nhất thời vỡ nát thành vài đạo khe nứt. Nhất thời đám khe nứt đáng sợ này giống như quái vật nuốt chửng hơn mười binh lính xung quanh, rồi sau đó tan biến.

“Là khe nứt không gian, khe nứt không gian lớn đến vậy?” Dù đám binh lính đang điên cuồng chém giết, nhưng số binh lính chung quanh Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư, rốt cuộc cũng nhận ra ở đây đang có hai siêu cấp cao thủ.

Bọn họ dù nhận ra nhưng cũng là vô dụng, dù sao binh lính hai bên hắc ám trận doanh và quanh minh trận doanh vẫn không ngừng đẩy nhóm lính phía trước mình tiến lên, chém giết không ngừng.

“Ngươi, ngươi....” Mã Cách Nỗ Tư thất kinh nhìn Lâm Lôi: “Ngươi đã đạt tới đại viên mãn cấp bậc?”

“Thật quá kiêu ngạo” Lâm Lôi không khỏi cười khinh bỉ.

Với khả năng khống chế thiên địa của Lâm Lôi, có thể cảm nhận được rõ ràng, đòn vừa rồi Mã Cách Nỗ Tư xuất chiêu căn bản không dùng đến chủ thần lực. Cường giả cấp bậc đại viên mãn, dù cho không dùng chủ thần lực thì cũng có thể sát tử cường giả cấp thống lĩnh dễ dàng. Nhưng, nếu là dùng cách đó để đối phó với Lâm Lôi, thì đã quá tự cao rồi.

“Ngươi thực đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn?” Mã Cách Nỗ Tư không thể tin nổi, nhưng thực lực Lâm Lôi vừa biểu hiện không hề là giả.

“Ta có lẽ phải cảm tạ tuyệt chiêu toàn lực của ngươi lần trước” Lâm Lôi cười nhẹ: “Nếu không phải do lần trước ngươi muốn giết ta, khiến ta lâm vào cảnh thập tử nhất sinh, có lẽ ta cũng sẽ không đạt được tiến bộ lớn đến thế” Lâm Lôi dù không tự mình thừa nhận đã đạt tới đại viên mãn, nhưng Mã Cách Nỗ Tư nghe vậy lại mặc nhiên cho rằng Lâm Lôi thừa nhận.

“Thật khó trách lại cuồng ngạo đến thế, nguyên là đã đạt tới đại viên mãn” Mã Cách Nỗ Tư sắc mặt trầm xuống: “Nhưng dù Lâm Lôi ngươi đã đạt tới đại viên mãn, Mã Cách Nỗ Tư ta hôm nay cũng muốn cho ngươi biết.... bằng hữu của ta, ngươi không có tư cách để giết”

Tiếng nói vừa dứt, Mã Cách Nỗ Tư một lần nữa động thân.

“Rầmmmmmmmmmmmm”

Trong đáy mắt Lâm Lôi, hiện lên một quyền đầu che kín tầm nhìn đi kèm khí tức cuồng bạo của vận mệnh chủ thần lực. Lâm Lôi có cảm giác, tựa hồ cả không gian đều ập tới phía mình, một quyền này giống như có thể huỷ thiên diệt địa, tưởng chừng không thể ngăn cản.

“Không dùng linh hồn công kích mà là dùng vật chất công kích sao?” Lâm Lôi không một chút chần chừ, một kiếm toàn lực đánh ra nghênh tiếp.

“Hống” 108 đạo hắc sắc thương long cùng bắn vọt ra cùng lưu ảnh thần kiếm, chụp tới Mã Cách Nỗ Tư, trong một thoáng Mã Cách Nỗ Tư tựa hồ nghe thấy tiếng rồng gầm, rồi thấy lực trói buộc ngất trời đè tới. Cỗ lực lượng trói buộc này, khiến đòn công kích của hắn bị ảnh hưởng không ít.

Một kiếm của Lâm Lôi. Trảo ảnh của Mã Cách Nỗ Tư.

Giao kích!

”Phốc” một âm thanh trầm thấp vang lên.

Không gian tức khắc nát vụn, vài trăm đạo khe nứt không gian xuất hiện, hàm chứa uy lực ý chí và chủ thần lực tản rộng ra khắp bốn phương tám hướng. Cỗ năng lượng bạo phát tản ra, giống như hàng nghìn vạn mũi tên dễ dàng xuyên thấu thân mình đám binh lính xung quanh.

Hơn một trăm binh lính đứng gần Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư là thê thảm hơn cả, thân hình toàn bộ bị chấn nát thành bột phấn. Một đám binh lính phía sau, thì hoặc bị xuyên thủng ngực, hoặc bị xuyên thủng đùi, một số không may thì bị xuyên thủng đầu. Tất cả không cách nào né tránh do năng lượng tản ra quá mức dày đặc.

Trong nháy mắt, trong phạm vi một trăm thước xung quanh, mấy trăm cỗ thi thể gục xuống.

“Như thế này, như thế này là sao?” Đám lính vốn đang điên cuồng chiến đấu bỗng nhiên toàn bộ ngây người, tự giác dừng tay tự hỏi rốt cuộc là cái gì khiến cho nhiều người đến thế cùng lúc chết đi. Tại nơi Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư giao chiến, xung quanh không còn ai sống sót.

Tinh hà thông đạo cũng không quá rộng, binh lính trên chiến trường lập tức bị trận kịch chiến giữa hai người thu hút.

“Rầm”.....”Bốp”.......

Hai đạo ảo ảnh tốc độ lên đến cực hạn liên tục giao kích, không gian không ngừng băng liệt. Vô số khe nứt tản ra, chủ thần lực cũng tản ra khiến không ít binh lính chết ngay lập tức.

“Lui, mau lui ngay” Đám lính nhất thời thất kinh hồn vía vội tận sức tháo lui, cố gắng chạy ra xa Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư.

“Tốc độ đáng sợ đến thế” Binh lính hết thảy đều run sợ: “Bọn họ chẳng lẽ là .....”

Số binh lính này, nếu ở địa ngục và minh giới cũng đều có thể gọi là cường giả, kiến thức cũng không quá tệ. Chứng kiến cảnh chấn động do Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư giao thủ bọn họ đều thất kinh. Chỉ năng lượng toả ra xung quanh cũng đã dễ dàng giết chết lục tinh ác ma? Đây là lực lượng lớn đến thế nào chứ?

Không gian vị diện chiến trường là thế, mà cũng dễ dàng bị chấn nát thành hàng trăm khe nứt dài hàng trăm thước? Lực công kích ở đẳng cấp nào chứ?

Tất cả đều bị doạ đến ngây người. Trường chiến tranh tại thông đạo, cả hai phía đều muốn đánh bạo đối phương để chiếm lấy đầu thông đạo bên kia. Chỉ khi chiếm được cả hai đầu thông đạo mới có thể tính là thắng, bằng không chỉ coi như hoà.

Nhưng lúc này, trận đại chiến giữa Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư gây chấn động quá lớn.

Chỉ thoáng chốc tất cả dùng tốc độ nhanh nhất chạy lui.

Trong vòng một ngàn thước xung quanh không ai dám đến gần.

Chính giữa tinh hà thông đạo, tự nhiên hình thành một địa phương trống trải. Điều này cũng khiến cuộc chiến tại tinh hà thông đạo tự nhiên bị đình chỉ, hầu hết thống lĩnh và binh lính đều chú tâm quan sát trận chiến khốc liệt này.

“Có phải là bọn họ? Mã Cách Nỗ Tư.... còn có, có phải là gã bằng hữu bên cạnh Lôi Tư Tinh không? Gã thống lĩnh tam nhãn nhất thời thất sắc.

Không ít thống lĩnh cường giả, lúc này cũng phát hiện chấn động phía xa.

“Như thế nào có thể, có phải chính là gã Lâm Lôi đó không? Ách Đặc Lí Kỳ khiếp sợ nhìn cảnh Lâm Lôi đại chiến với Mã Cách Nỗ Tư phía xa: “Mã Cách Nỗ Tư và Lâm Lôi, cả hai bất phân thắng bại?” Nhìn cảnh trời sụp đất tàn phía xa, Ách Đặc Lý Kỳ thật không tin nổi rằng Lâm Lôi vốn bị mình xem thường, nhưng lại có thể cùng đại viên mãn cường giả bất phân thắng bại. Lắc lắc mạnh đầu, Ách Đặc Lý Kỳ vẫn không thể tin vào mắt mình.

“Chính là Lâm Lôi sao?”

Đám người bên hắc ám trận doanh vốn đều không để ý đến Lâm Lôi, nhưng phần lớn đều biết tên. Giờ phút này phát hiện sự chấn động quá lớn đang diễn ra, hết thảy đều kinh ngạc.

“Lâm Lôi này, thật quá đáng sợ”

Thiết Cách Ôn may mắn thoát chết bên phía quang minh trận doanh, vẫn còn không hết bàng hoàng.

“Là ai vậy?” Không ít thống lĩnh bên phía quang minh trận doanh, vẫn còn chưa biết Lâm Lôi.

“Ha ha... ta sớm đã nói qua hắn rất mạnh, giống như đại viên mãn” Hắc Mặc Tư nhìn trận chiến phía xa không khỏi cười ha hả: “Cả đám các ngươi đều không tin ta. Ha ha.... tự nhìn đi”

Trận chiến tại thông đạo nhất thời đình chỉ.

“Nhanh, mau quay lại, hỗ trợ trận chiến tại thông đạo khác. Mau chớp thời cơ, chiếm lấy một thông đạo khác” Lập tức có thống lĩnh rất nhanh nhận ra trận chiến tại thông đạo này phải tạm dừng, liền an bài nhân mã chuyển sang trợ giúp trận chiến tại một thông đạo khác. Trước hết cứ giành một trận thắng rồi mới tính sau.

Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư đại chiến tại chính giữa tinh hà thông đại. Binh lính thuộc trận doanh hai bên cũng tạm thời đình chỉ chiến đấu.

Không ai dám lại gần hai người bọn Lâm Lôi.

Ẩn chứa uy năng ý chỉ chủ thần lực, bạo phát ra ngoài, uy lực đó đến thống lĩnh còn không dám đương đầu. Có ai dám lại gần?

Nhất thời, cả vạn binh lính và một số đông thống lĩnh, đều kinh hãi nhìn cảnh đại chiến dữ dội đang diễn ra. Rất nhiều trong số họ, hôm nay mới thật sự cảm nhận được sự đáng sợ của đại viên mãn cường giả.

"Ba!"

Đám thống lĩnh cùng binh lính chỉ chợt thấy một ảo ảnh, hai thân hình thoáng chớp giao nhau trên mặt đất rồi tách ra. Mã Cách Nỗ Tư lơ lửng giữa không trung, khoé miệng rỉ ra một vệt máu, nhưng ngay lập tức tiêu biến.

Còn trên mặt đất sừng sững một thân ảnh toàn thân long lân màu vàng ánh xanh, gai nhọn dựng đứng trên lưng --- chính là Lâm Lôi. Hai tròng mắt vàng lợt của Lâm Lôi nhìn thẳng lên trời: “Mã Cách Nỗ Tư .... thân là vận mệnh đại viên mãn như ngươi mà dám so vật chất công kích với ta? Ngươi còn chưa đủ tư cách”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 60: Tuyệt Chiêu Tối Hậu

Một đám thống lĩnh cùng vố số binh lính tại tinh hà thông đạo đều khiếp sợ nhìn cảnh đại chiến đang diễn ra.

Dùng chiến thuật biển người, khả dĩ có thể ứng phó được với cao thủ cấp thống lĩnh. Nhưng nếu đem đối đầu với đại viên mãn… thì chỉ là vô dụng. Đại viên mãn giao chiến tại chính giữa chiến trường, binh lính xung quanh chỉ còn cách dừng tay, thậm chí không ai dám lại gần phạm vi một nghìn thước.

“Chỉ chủ thần lực không thì chưa đủ” Lâm Lôi khẽ lắc đầu tự nhủ. Trong lần giao chiến ngắn ngủi vừa rồi, Lâm Lôi ngay từ đầu cũng vẫn chưa long hoá. Khi Lâm Lôi chưa long hoá đánh với Mã Cách Nỗ Tư, rơi vào thế hạ phong. Vốn Mã Cách Nỗ Tư chính là đã dùng đến vận mệnh chủ thần lực, vốn có thể phát huy hiệu quả cao nhất đối với hắn. Còn Lâm Lôi chỉ có thể sử dụng huỷ diệt chủ thần lực.

Do đó bị sút kém về phương diện này, mặc dù có tuyệt chiêu không gian trói buộc, nhưng vẫn lâm vào thế hạ phong.

Lâm Lôi không thể không long hóa!

Sau khi long hoá, lực công kích của Lâm Lôi tăng mạnh, về phương diện vật chất công kích, vượt trên đối phương một bậc.

“Lần trước giao đấu giao hữu với Lôi Lâm, vẫn chưa long hoá. Sau khi long hoá rồi, thật đúng như dự kiến của ta”

Ý chí uy năng vốn là một dạng rất đặc thù.

Chỉ cần hàm chứa ý niệm của Lâm Lôi, uy lực tăng lên rất nhiều, cho dù là về phòng ngự của long lân hay các loại công kích. Ý chí uy năng vốn có hiệu quả thần kỳ. Đại viên mãn cường giả không cần chủ thần khí cũng đã có thể dễ dàng ngăn cản thống lĩnh dùng chủ thần khí công kích.

“Muốn giết một đại viên mãn cường giả, đích xác rất khó” Lâm Lôi ngẩng nhìn Mã Cách Nỗ Tư.

Mã Cách Nỗ Tư tuy không có phòng ngự chủ thần khí, nhưng chỉ bằng chủ thần lực kết hợp với uy năng của đại viên mãn, đã có thể khiến long vĩ hoặc quyền cước của Lâm Lôi không thể gây trọng thương cho đối phương.

Đại viên mãn không có điểm yếu, điều này không phải nói ngoa.

Cả về phòng ngự lẫn công kích đều rất mạnh, cho dù không có chủ thần khí.

“Vút” Lâm Lôi thân hình giống như một ảo ảnh, phóng vụt lên cao. Cùng đứng giáp mặt với Mã Cách Nỗ Tư.

Hai đại cường giả, lơ lửng giữa bầu trời thông đạo.

Thanh long nhất tộc khi long hoá thực lực quả nhiên mạnh lên rất nhiều” Mã Cách Nỗ Tư cười vang: “Nhưng ngươi cũng đừng sớm đắc ý, vừa rồi mới chỉ là bắt đầu” Nói xong cả thân hình Mã Cách Nỗ Tư giống như mặt trời, toả ra ánh sáng mênh mông, khí tức cuồng bạo toát ra.

Lâm Lôi đứng giữa trời long vị nhẹ nhàng khuấy động. Hai mắt nhìn đối thủ, không một chút nôn nóng.

Mã Cách Nỗ Tư hai tay giơ lên, nhất thời phía trước người hiện lên một khối cự đại quang cầu. Bên tranh xuất hiện một đoá sen trong suốt nở rộ, thoáng ẩn hiện như dưới màn sương. Thất thải quang mang tại tinh hà thông đạo ánh lên chiếu tới, khiến cảnh lộng lẫy vô cùng.

“Thật đúng là liều mạng” Lâm Lôi cười khinh thường.

Vốn lần trước Mã Cách Nỗ Tư cũng dùng chiêu này, xém chút giết chết Lâm Lôi. Nhưng rốt cuộc lại khiến Lâm Lôi không những không chết mà còn được lột xác. Nhưng dù sao lần trước khối quang cầu chỉ lớn bằng một nắm tay, còn lần này bằng cả chiều cao của một thân người. Mặc dù so với lúc trước là cùng một chiêu, nhưng mức tiêu hao linh hồn lực khác nhau rất xa.

Kỳ thực, quang cầu mênh mông cao bằng cả than hình lần này, có thể nói là bằng cả nghìn quang cầu bằng nắm tay hợp lại.

"Hừ!"

Mã cách nỗ tư ánh mắt phát lạnh, quang cầu cự đại lơ lửng trước ngực hoá thành một đạo tia chớp, bắn về phía Lâm Lôi.

“Ha ha.....” Lâm Lôi cất tiếng cười to, thân hình như một con nhím, toàn thân bắn ra vô số đạo kiếm khí trong suốt màu xanh, trong khoảnh khắc như có cả vạn ngàn đạo kiếm ba bắn ra, đồng loạt đánh tới quang cầu cao hai thước đang vọt tới.

Nối nhau liên tiếp đánh tới, cả ngàn vạn đạo kiếm ba đánh tới quang cầu.

“Rầmmmmmm” phía ngoài quang cầu trong khoảnh khắc vỡ nát, lộ ra đoá hoa sen trong suốt. Thoạt trông, đoá sen giống như được tạc bằng băng.

Vô số trong suốt kiếm ba. Bắn về phía đoá sen trong suốt.

“Vút” Đoá sen khổng lồ giống như trước cực tốc đánh tới Lâm Lôi, đồng thời từng đạo kiếm ba cũng lần lượt tan rã, nhưng đoá hoa sen chính mình cũng dần tan dã, thể tích nhanh chóng bé lại.

“Sao?” Mã Cách Nỗ Tư biến sắc: “Linh hồn công kích thật cường đại”

Kiếm ba vô hình của Lâm Lôi, uy lực khiến Mã Cách Nỗ Tư kinh hãi.

Trong khoảng khắc giao kích, đoá hoa sen lớn đến thế liên tục thu nhỏ.

Thật ra cũng không quá kỳ quái. Dù đại địa pháp tắc đã dung hợp bốn huyền ảo nhưng linh hồn công kích huyền ảo của Lâm Lôi, cũng giống như trước, so với chiêu này của Mã Cách Nỗ Tư thì yếu hơn rất nhiều. Nhưng chính là linh hồn lực của Lâm Lôi, thậm chí còn mạnh hơn hàng chục lần so với chủ thần lực. Mà uy năng ý chí cũng mạnh hơn hàng chục lần so với đại viên mãn. Về hai phương diện này, khiến linh hồn công kích của Lâm Lôi so với Mã Cách Nỗ Tư không mấy chênh lệch.

“Hừ” Mã Cách Nỗ Tư tâm ý chợt động.

Trong thoáng chốc đoá hoa sen đang bị tan rã thu nhỏ xoay tròn bay đến, một mảng cánh hoa phân tán nát ra, hoá thành mười đạo hồ hình quỹ tích, bắn về phía Lâm Lôi. Vô số kiếm ba vô hình vô ảnh của Lâm Lôi đánh tới ngăn cản hầu hết, mà một mảng cánh hoa cũng đánh tới vào thân thể Lâm Lôi.

“Mã Cách Nỗ Tư, tuyệt chiêu của ngươi cũng chỉ có thế thôi sao?” Lâm Lôi nhìn Mã Cách Nỗ Tư.

“Sao có thể thế được?” Mã Cách Nỗ Tư thất kinh: “Gã Lâm Lôi này dù có thể ngăn trở, nhưng sao một chút tác dụng cũng không có?”

Lâm Lôi thực sự không chịu một chút thương tổn, vì linh hồn phòng ngự chủ thần khí bàn long giới chỉ đã toàn toàn được khôi phục từ khoảng hai trăm năm trước. Sau khi biến dị linh hồn, tốc độ chữa trị bằng linh hồn lực của Lâm Lôi cực kỳ nhanh. Chỉ sau khi biến dị linh hồn ngắn ngủi trong vòng mười năm, Bàn Long giới chỉ đã được khôi phục như lúc ban đầu.

Đã có linh hồn phòng ngực chủ thần khí, còn sợ chút công kích đó sao?

“Ha ha, Mã Cách Nỗ Tư, ngươi cũng chỉ đến thế thôi” Lâm Lôi cất tiếng cười rộ, tiếng cười vang vọng khắp không trung tinh hà thông đạo: “Giờ đến lượt ta”

Trong lúc thanh âm còn vang vọng, Lâm Lôi dùng lưu ảnh thần kiếm công tới Mã Cách Nỗ Tư, ngoài ra một lượng cực lớn hư vô kiếm ba cùng bắn ra từ cơ thể Lâm Lôi, cũng hướng Mã Cách Nỗ Tư bắn tới.

“Bớt nói to đi, ngươi có năng lực đánh bại ta sao? Mã Cách Nỗ Tư không cam lòng chịu lép vế, lớn tiếng cười đáp.

Hắn vốn biết, lúc này vô số người đang dõi xem chiến. Gồm binh lính và thống lĩnh đến từ đủ mọi vị diện. Nếu bại, tin tức này khẳng định sẽ truyền rất nhanh qua mọi vị diện. Mã Cách Nỗ Tư như thế nào có thể giữ được thể diện?

“Vút” long vĩ của Lâm Lôi xuất kỳ bất ý đột nhiên đánh ra.

“Không thể để hắn lại gần” Mã Cách Nỗ Tư lùi nhanh về phía sau.

Một khi Lâm Lôi tiến sát, hầu như toàn thân đều có khả năng công kích, từ gai nhọn tiêm thứ, đuôi rồng... đều có khả năng uy hiếp Mã Cách Nỗ Tư. Nhất thời hai cao thủ siêu cấp cường giả liên tục di chuyển, mỗi lần đều khiến trời long đất lở. Dù là dùng linh hồn công kích .... Đám thống lĩnh và binh lính xung quanh đều vô cùng thận trọng, chỉ cần một đạo kiếm ba vô hình của Lâm Lôi bắn lạc, hoặc một mảnh đoá hoa của Mã Cách Nỗ Tư tản ra, cũng đủ giết chết bọn họ.

Tại tinh hà thông đạo này cuộc chiến đang tạm ngừng, nhưng tại một tinh hà thông đạo khác cuộc chiến lại đang đến thời điểm điên cuồng nhất.

“Nhằm địch quân phía trước. Đồng loạt dùng vật chất công kích”

Cả đội một trăm người, đồng loạt công kích tập thể. Giống như bánh xe lăn đè qua, vô số binh lính bỏ mạng, mà một số lớn thống huy chương thống lĩnh cũng rớt xuống. Rõ ràng tại thông đạo này, hắc ám thần giới trận doanh đang chiếm ưu thế về số người, lúc này chính là lúc giành phần thắng.

Mười đội một trăm người, một lần nữa đồng loạt dùng vật chất công kích.

Ngay khi họ lui về phía sau, lại có mười đội một trăm người thay thế tiến lên dùng linh hồn công kích.

Binh lính bên hắc ám trận doanh nối nhau giết tới bên quanh minh trận doanh, khí thế hoàn toàn áp đảo.

Một khi đã chiếm ưu thế vượt trội, dùng cách này thật rất luận lợi.

Đánh một đòn, ngay lập tức lui về sau, lại đánh lại...

Đối mặt với chiến thuật tấn công tập thể lần lượt này, bên phía quang minh trận doanh hoàn toàn bị đánh bại. Dù có một số có dũng khí nhưng căn bản cũng là chịu chết một cách vô ích.

“Ha ha, thắng rồi” mấy thống lĩnh quân doanh chứng kiến cảnh này đều cười lớn.

“Số lượng binh lính bên hắc ám trận doanh của chúng ta ở đây vốn đã chiếm ưu thế. Hơn nữa vừa rồi khi hai gã đại viên mãn cường giả giao chiến khiến trận chiến ở tinh hà thông đạo bên kia bị gián đoạn, ta liền lập tức điều người từ bên kia sang đây, tất cả cùng tiến, lấy số lượng tuyệt đối mà một lèo đánh tới. Đối phương đã lâm vào thế thất bại. Cho dù có được tiếp viện, cũng không còn kịp rồi.

Tại tinh hà thông đạo này, binh lính bên phía hắc ám trận doanh nhanh chóng tiến lên chém giết đối phương, mà đám người sống sót bên quang minh trận doanh hoàn toàn thua sút.

“Ông” tại tinh hà thông đạo này bỗng vọt lên một đạo quang mang bảy sắc, cho đến lức tiêu tan.

Hắc ám thần giới trận doanh, đã giành thắng lợi đầu tiên.

“Ha ha.... thắng, thắng rồi” Tiếng hoan hô dậy đất, đông đảo binh lính bên hắc ám trận doanh đều hò hét.

“Thắng rồi” đám thống lĩnh chỉ huy cũng vô cùng hân hoan.

“Nhanh, Nhanh đến hỗ trợ các trận đánh tại những thông đạo khác. Có lẽ chúng ta còn kịp tới quan sát hai đại viên mãn cường giả giao chiến” Lập tức các thống lĩnh này bèn điều khiển binh lính, cực tốc hướng tới một thông đạo khác.

Lúc này tại chỗ bọn người Lâm Lôi, trên thông đạo, vô số binh lính đang quan sát trận chiến.

“Xem ra bọn họ bất phân thắng bại. Đại viên mãn cùng đại viên mãn chiến đấu, rất khó phân định thắng thua” Không ít người đang quan sát đều suy nghĩ như thế.

Đột nhiên - -

"Bồng!" Một kích giao chiến, cả hai đều bị chấn động bắn mạnh về phía sau.

Mã Cách Nỗ Tư bắn lùi xuống đất, nhìn Lâm Lôi quát lớn: “Lâm Lôi, ta với ngươi đánh thế này, cũng chỉ lãng phí thời gian. Thứ lỗi ta không thể phụng bồingười tiếp” Mã Cách Nỗ Tư hừ lạnh một tiếng, quay đầu định rời đi. Mặc dù trong Mã Cách Nỗ Tư một bụng đầy nộ hoả.

Hiển nhiên hắn không giết được Lâm Lôi, mà hắn cũng cho rằng, Lâm Lôi giết hắn không được.

Dù phẫn hận, Mã Cách Nỗ tư cũng phải thừa nhận, Lâm Lôi đã đạt đến thứ bậc cường giả ngang hàng với hắn.

“Lãng phí thời gian sao? Ta lại không cho là thế” giọng nói Lâm Lôi cất lên: “Ngươi sợ rồi sao?”

“Cái gì?” Mã Cách Nỗ Tư nổi giận quay đầu, căm tức nhìn Lâm Lôi.

Hắn bực tức Lâm Lôi không hiểu quy củ, một khi đánh nhau không có kết quả, liền cùng chấm dứt. Nhưng Lâm Lôi này lại dùng giọng điệu hạ nhục hắn. Nếu hôm nay hắn bỏ đi, tự nhiên thành ra hắn sợ hãi.

Lãnh phong lạnh lẽo thổi trên vị diện chiến trường, Lâm Lôi giống như cọc tiêu đứng thẳng người, long vĩ khẽ ve vẩy.

“Ngươi có biết ta là người thuộc thanh long nhất tộc. Vậy hãy cảm thụ một chút thiên phú thần thông của thanh long nhất tộc chúng ta” Lâm Lôi thản nhiên nói lớn. Vừa dứt lời, phía sau Lâm Lôi hiện lên một hư ảnh thanh long khổng lồ uốn lượn dài hàng vàn thước, đôi mắt thanh long màu vàng nhìn chằm chằm vào Mã Cách Nỗ Tư.

Thiên phú thần thông – Long ngâm.

“Oanh” một cỗ năng lượng kỳ lạ trong khoảnh khắc toả ra.

Uy lực của thiên phú thần thông, phụ thuộc vào linh hồn lực cùng với thiên phú thanh quang. Mà hôm nay linh hồn lực của Lâm Lôi còn mạnh gấp hàng chục lần chủ thần lực. Hơn nữa còn phối hợp cả thêm uy năng ý chí thậm chí còn mạnh hơn đại viên mãn cường giả. Uy lực một chiêu thiên phú thần thông này của Lâm Lôi, sợ rằng chỉ có lão Thanh Long tổ tông là thi triển mạnh hơn được hắn.

“Véo” Tốc độ Lâm Lôi tăng tới cực hạn, vọt tới Mã Cách Nỗ Tư.

“Sao?” Mã Cách Nỗ Tư sắc mặt tái nhợt, hắn cảm giác được tốc độ thời gian đã thay đổi.

Hắn vô cùng e ngại tuyệt chiêu này của Lâm Lôi. Linh hồn lực và ý chí uy năng đều mạnh hơn hắn. Tuyệt chiêu long ngâm lập tức phát huy tác dụng.

Thời gian lưu tốc thay đổi, không có nghĩa là tư duy dừng lại.

Mã Cách Nỗ Tư biết là hắn không thể kịp ngăn cản, hắn chỉ có thể làm duy nhất một việc, là cố gắng khống chế chủ thần lực hình thành bên ngoài thân hình một vòng phòng ngự cực mạnh.

"Phốc!" Lưu ảnh thần kiếm của Lâm Lôi toàn lực một kiếm chém tới đầu Mã Cách Nỗ Tư.

“Xuy xuy” Lâm Lôi cảm nhận được lực kháng cự đáng sợ, cho dù lưu ảnh thần kiếm miễn cưỡng đánh cắt qua da, nhưng cũng bị lực kháng cự cường đại ngăn cản. Đại viên mãn cường giả, dù không có chủ thần khí... nhưng cũng không có nhược điểm. Đây không phải là lời nói suông. Mã Cách Nỗ Tư bị chấn bay vọt lên.

“Giết ngươi không chết, thì ném ngươi vào không gian loạn lưu”

Lâm Lôi ánh mắt lạnh lẽo nhìn

“Rầm” Hữu cước Lâm Lôi một cước xé rách trường không, đạp tới bụng Mã Cách Nỗ Tư. Thân hình Mã Cách Nỗ Tư bị bắn vọt đi, lao như một tia chớp bay vào không gian loạn lưu cạnh tinh hà thông đạo.

“Không” Mã Cách Nỗ Tư cuối cùng cũng đã thoát khỏi ảnh hưởng của thời gian, nhưng lúc này đã quá trễ. Hắn không cam lòng gầm lên một tiếng thống hận, rồi bị không gian loạn lưu đủ màu nuốt chửng.

Giống như chìm nghỉm xuống nước, Mã Cách Nỗ Tư biến mất vào không gian loạn lưu.

Yên lặng.

Ngây người.

Toàn bộ đám người quan sát xung quanh đều sợ ngây người, một đại viên mãn cường giả, bị tiêu biến như thế?

Lâm Lôi liếc nhìn không gian loạn lưu đủ màu tại thông đạo, quay đầu nhìn bọn Bối Bối, đồng thời khôi phục nhân hình. Bối Bối cũng là nhìn Lâm Lôi chăm chăm. Lâm Lôi khẽ cười: “Bối Bối, chúng ta đi thôi”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 61: Đẹp Trai Không Sợ Ai

Tinh hà thông đạo thượng lưu quang dật thải.Giờ phút này tất cả mọi người ở đây đều yên tĩnh.Mà Lâm Lôi cũng mặc kệ vô số người mạnh đang nhìn về mình, bình tĩnh,yên lặng đi hướng hắc ám trận doanh nhất phương.

Một cường giả đại viên mãn thực lực cực mạnh vừa rồi chính là bị ném vào không gian loạn lưu.

"Hắn đem một người đại viên mãn ném vào không gian loạn lưu,chính là Thanh Long nhất tộc,Lâm Lôi!" Chung quanh đích binh lính, thống lĩnh chúng nhân đều cũng thật sâu nhớ kỹ màn chiến vừa rồi, vừa rồi Lâm Lôi cùng mã cách nỗ tư đích chiến đấu, đã làm bại lộ danh tính Lâm Lôi,làm cho bên địch nhân đều biết đến.

Đột nhiên - -

"Nhanh, vật chất công kích!" Hắc ám trận doanh có một người đội trưởng bừng tỉnh ngay lập tức thần thức truyền âm cho chính đồng đội mình.

Xuy xuy!!

"Hàng ngàn ánh mắt lóe lên sát quang từ hắc ám trận doanh bên này,rồi tất cả nhằm hướng địch doanh mà công kích.

"Phía trước, vật chất công kích!" Gần như trong nháy mắt, song phương binh lính hoàn toàn bừng tỉnh. Bọn lính hắc ám trận doanh cùng quang minh trận doanh đích thật còn đang nghĩ về trận chiến giữa 2 đại viên mãn, trong nháy mắt còn lại tiếp tục tiến hành cuộc chiến đấu! Binh lính vô tận từ 2 trận doanh, phảng phất lưỡng đạo hồng thủy lẫn nhau đánh sâu vào đứng lên.

Lâm Lôi, Bối Bối, bọn bốn người nhàn nhã ở trung tâm nhìn về trận chiến

Lúc này, không ai dám mơ tưởng đến việc đi tập kích Lâm Lôi.

"Lão Đại!" Bối Bối nhìn Lâm Lôi, kích động vạn phần, "Chính là mã cách nỗ tư a! Lão Đại, vừa rồi chính làbị ngươi ném vào không gian loạn lưu ,nhưng đó là Mã cách nỗ tư, cùng với Bái Ách ,cùng ở 1 đẳng cấp cao! Quá mạnh mẽ, ha ha, quá mạnh mẽ." Bối Bối mừng rỡ đến nỗi miệng cũng cười thoái chí, con mắt cũng đắc ý nheo nheo lại.

Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng hai người cũng vẻ diện tươi cười.

"Lôi Tư Tinh. ngươi hẳn là quân công còn thiếu,có cần ta phụ giúp không?" Lâm Lôi cười nói nhìn về phía Lôi Tư Tinh.

"Không cần." Lôi Tư Tinh cố ý hừ lạnh 1 tiếng ,ta tuy với ngươi thua kém một chút.Nhưng thu lấy quân công đối với ta không phải là quá khó.Một lần đến vị diện chiến tranh ta nên sưu tập đến nhất định số lượng quân công, bây giờ cũng chỉ thiếu chút nữa thôi. Lôi Hồng, chúng ta đi." Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng hai người cũng bay nhanh tới khu vực chiến đấu.

Tại chính khu vực chính,mọi người đang chém giết nhau điên cuồng

Lâm Lôi, Bối Bối liền ở ngay đó, đưa mắt xa xa nhìn Lôi tư tinh, Lôi hồng hai người, Lâm Lôi có chút gật đầu: "Bối Bối, đi thôi, Lôi tư tinh cùng Lôi hồng hai người thực lực, trừ phi đại viên mãn, hoặc là một đám thống lĩnh vây công, nếu không không có nguy hiểm. Chúng ta đi ra tinh hà hà đạo trên bờ chờ bọn hắn đi."

"Hảo, đến đầu tinh hà." Bối Bối cười hì hì gật đầu.

Mỗi người tất cả đều theo hướng nghiêm chỉnh chào nhưng Lâm Lôi bọn họ lại không quay đầu lại.

"Lâm Lôi a!"

Hắc ám trận doanh một chút thống lĩnh xa xa nhìn Lâm Lôi, thầm than một hơi, đều cũng hối hận tại trận doanh không có hảo hảo cùng Lâm Lôi nói chuyện với nhau một phen,cùng 1 đại viên mãn có phần giao tình cơ hội rất ít,rất là khó

"Trước này Lâm Lôi tiên sinh ẩn thân phận, khi đó giao tình sẽ nhất định dễ dàng. bây giờ …… hắn thực lực đã được biểu hiện,muốn cùng hắn bây giờ giao tình ắt sẽ rất khó a." Tất cả bọn thống lĩnh cùng mọi người đều cũng hiểu được này đạo lý, cũng chính xác là như thế. nếu trước kia có người cùng Lâm Lôi tạo giao tình ắt sẽ lấy được hảo cảm của Lâm Lôi.

Mà bây giờ ……

Thực lực đã biểu hiện , bây giờ tìm đến thì lại làm khó chính mình, Lâm Lôi ngược lại sẽ có ấn tượng không tốt.Hơn nữa Lâm Lôi đánh bại mã cách nỗ tư, đã làm cho hắc ám trận doanh nhất phương sĩ khí đại chấn!

Sĩ khí này là 1 thứ rất mờ ảo.

Tại một cái đầu thông đạo giết chóc, đích thật là làm gì thì càng phải dũng cảm, càng không sợ chết, nhân số càng nhiều, là có thể thu lấy thắng lợi. Lâm Lôi cùng mã cách nỗ tư, tại vừa rồi lúc chiến đấu ,cũng tưc là đại diện cho 2 bên trận doanh, hai phương nhân mã cũng tại đáy lòng cũng thầm nhủ với mình đó là nhất phương cao thủ bên mình

Lâm Lôi thắng, mã cách nỗ tư thất bại!

Đối với quang minh trận doanh nhất phương binh lính ảnh hưởng thật lớn, đối với bọn thống lĩnh ảnh hưởng cũng rất lớn. bởi vì bọn họ đáy lòng lại không tự giác nghĩ rằng đối phương còn có một đại viên mãn thực lực cực mạnh ở trong đó,làm bọn thống lĩnh căn bản không dám ra tay đại sát,e sợ Lâm Lôi sẽ ra tay đối phó bọn họ.Chống lại Lâm Lôi,bọn thống lĩnh này căn bản không có 1 chút tin tưởng

Tại đây sĩ khí nhụt bại ,bọn thống linh còn lại không dám dẫn đầu binh lính dưới chiến đấu, quang minh nhất phương tự nhiên sẽ bại lui!

"Ha ha, sát, sát!"

Hắc ám nhất phương thống lĩnh chúng nhân thấy thế, còn lại là đắc ý cực kỳ.

Bên hắc ám bọn lính tru lên, đã có chủ đích,đều do bọn đội trường cầm đầu ,phảng phất giống như xa luân chiến cuồn cuộn về phía trước. không ngừng tiến hành công kích. hắc ám trận doanh nhất phương khí thế như hồng! Tinh hà thông đạo thượng chiến đấu.

"Lão Đại, bên chúng ta nhất định sẽ chiến thắng." Bối Bối tự tin vạn phần đạo.

Lâm Lôi nhìn thông đạo thượng vô tận chém giết, cũng gật đầu đạo: "này tinh hà thông đạo thượng chiến đấu, một khi 1 phương lùi bước, bại trận. cho dù phía sau có viện binh cũng vô dụng, phía trước thất bại, cũng ảnh hưởng đến phía sau. thua là điều tất yếu!" Lâm Lôi vừa dứt lời, tinh hà thông đạo thượng đích thất thải quang mang rồi đột nhiên thu liễm âm thanh chém giết.

Hắc ám trận doanh nhất phương chiến thắng!

Lưỡng thông đạo thượng tất cả đều đắc thắng lợi, lần này vị diện chiến tranh, hắc ám thần giới nhất phương trận doanh chiến thắng.

Hắc ám trận doanh nhất phương bọn lính vui mừng quay đầu lại bàn tán.

"Nhị ca, lão Đại hắn đã chết, ai, bất quá, chúng ta tính toán lại không sai,đúng rồi, so với lần trước thu được nhiều cái tốt hơn, hai chúng ta dĩ nhiên,cũng còn còn sống!" Hai người binh lính sóng vai bay về, còn cười to vẻ vang.

"chúng ta ba huynh đệ cũng tính ra vị diện chiến trường xông qua một lần li, cũng gặp qua,ra mắt nhiều..thêm thống lĩnh chém giết, còn nhìn thấy hai người đại viên mãn chiến đấu. Đời này cũng không còn tiêc nuối nhiều,đã còn sống được mà cũng có thu hoach ngoài ý muốn, ha ha ...... được rồi, ta thu được bảy mươi sáu lục mai binh lính huy chương,của ngươi đâu?"

"Ta cũng có hơn năm mươi cái..cộng cả hai chúng ta lại cũng đủ đổi lấy 1 giọt chủ thần lực.”

"Ha ha,vừa vặn lại có thu hoạch."

Bọn lính sống sót đều rất vui vẻ cùng nhau luậ đàm với nhau. binh lính dám đến vị diện chiến trường , đều cũng sống không biết bao lâu, cũng đã nghĩ có thể kiến thức 1 lần về vị diện chiến trường, có lẽ chứng kiến thấy đám thống lĩnh chém giết nhau nhiều như vậy thì việc con sống cũng đã là 1 thu hoạch lớn rồi.

"Hả" Lâm Lôi nhìn về phía hắn ,Bối Bối tiếp theo nói: "Nếu lão Đại ngươi là một người lục sáu tinh ác ma, hơn nữa tu luyện 1 ngàn vạn năm , lại cũng không có tiến bộ. ngươi có thể hay không cùng bọn họ giống nhau lựa chọn đâu?"

"1 ngàn vạn năm, không cách nào tiến bộ ?"

Lâm Lôi ngẩn ra.

Nếu chân chính mình không cách nào lại tiến bộ, hơn nữa vượt qua biết bao việc do tánh mạng dài vô tận. Đối với mọi việc đều mệt mỏi ,thì có lẽ nên cho 1 thần phân thân, tiến vào trong truyền thuyết địa vị diện chiến trường kiến thức một phen.

"Ta cũng biết là như vậy." Lâm Lôi trầm âm nói, "Đạt không được tới đỉnh cao! Cũng phải kiến thức một phen nhiều người mạnh tụ tập đích vị diện chiến trường.”

"Ha ha. Lâm Lôi!" .Một âm thanh khoan khoái vang lên.

Lâm Lôi, Bối Bối quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng hai người đang cực nhanh bay tới, Lâm Lôi mở miệng cười nhẹ : "Lôi Tư Tinh, nhìn bộ dáng, ngươi chắc là đã thu được đủ quân công rồi?"

"Đương nhiên!" Lôi Tư Tinh nhướng mày một cái, đắc ý nói, "Bất quá, lại không có nguy hiểm nào cả, quang minh trận doanh nhất phương bại quá nhanh,quang minh trận doanh thống lĩnh cùng binh lính chạy cũng thật nhanh, nếu không phải ta cùng Lôi Hồng hai người cùng liên thủ,tốc độ rất nhanh. sợ rằng còn thật sự thu không đủ quân công đâu."

"Lâm Lôi, ngươi xem, bây giờ không ít người chú ý đến ngươi đâu." Lôi Tư Tinh thấp giọng nói.

Lâm Lôi quay đầu vừa nhìn.

Mà đích xác bên bọn binh lính, rất nhiều người đều cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

" Người mặc áo màu lam trường bào kia chính là Lâm Lôi, chính là hắn!"

"Hắn đánh bại đại viên mãn thật?"

"Ta đã từng thấy,chứng kiến thật, còn có giả? Thật sự con mẹ nó sảng khoái , ta cả đời này cái gì cao thủ đều cũng kiến thức qua, ngay cả hai người, đại viên mãn giao thủ đều cũng thấy được. đáng giá."

" Lâm Lôi này quá mạnh mẻ …… Đánh một trận chấm dứt, ta cũng phải hồi vật chất vị diện. nhiều năm như vậy tích lũy tiền tài cũng đủ làm 1 chuyến tống truyền trận,nên quay về cố hương thôi, ha ha. Từ vật chất vị diện đến minh giới, tại minh giới trở thành ức ngàn năm, kiến thức nhiều như vậy. Hết thảy đều cũng đủ rồi, quay về cố hương, không biết quê quán,sau 1 ngàn năm đã biến thành cái gì nữa"

Mỗi một người, mỗi chiến sĩ đều cũng có 1 giấc mộng kế hoạch.

Kỳ thật tham gia chiến đấu tại vị diện chiến tranh , không một người nào không phải là người mạnh. dù sao khi tuyển thượng binh lính, một nhóm thấp nhất là lục sáu tinh ác ma. Đương nhiên nếu được thống lĩnh đặc biệt chấp thuận, ngũ tinh ác ma cũng có thể tiến đến. Tất cả bọn lính …… đều có giấc mộng, đi đến vị diện chiến trường, phần lớn cũng là vì hoàn thành giấc mộng.

Vừa rồi nhìn thấy Lâm Lôi cùng mã cách nỗ tư chiến đấu đích, chỉ là chiếm đa số 1 bộ phận binh lính, bây giờ miêng truyền miệng, truyền lại cực nhanh. Không ít bọn lính đều cũng nhìn về phía Lâm Lôi. đều muốn gặp được gặp vị đại viên mãn cường giả này,chẳng những bọn lính chú ý Lâm Lôi, ngay cả bọn thống lĩnh cũng thật xa nhìn Lâm Lôi.

"Hắn. dĩ nhiên là đại viên mãn." Ách đặc lý kỳ xa xa nhìn Lâm Lôi, căn bản không dám lại tới gần, "Nếu Lâm Lôi co chút hận ta, một chút giết ta, ta chắc thảm tử." Ách đặc lý kỳ ngay cả cùng đại quân cùng nhau, đồng thời, theo hướng vị diện thông đạo chạy đi.

Có người theo hướng vị diện thông đạo mà đi, Mà cũng có người muốn cùng Lâm Lôi lưu lại 1 phần giao tình.

"Lâm Lôi tiên sinh, lần trước tụ gặp diện, Mà lại 1 chút cũng không thấy thực lực của Lâm Lôi tiên sinh.

"Lâm Lôi tiên sinh ......"

Một đám thống lĩnh đi tới, thái độ hữu hảo.

Lâm Lôi thoáng ứng phó hai câu, liền hướng Lôi Tư Tinh nói: "Lôi Tư Tinh, ta cùng Bối Bối muốn đi minh giới , chúng ta đây nên tại đây cáo biệt đi." Vị diện chiến trường là đi thông thập mười một người, cái vị diện, cũng có thập mười một người, cái thông đạo, mỗi một người, cái thông đạo vị trí đều cũng bất đồng,không giống. Lâm Lôi cùng Bối Bối phải về minh giới, mà Lôi tư tinh bọn họ phải về địa ngục.

"Các ngươi phải về minh giới?" Lôi tư tinh ngẩn ra.

"Ân, chúng ta còn có chuyện ." Bối Bối cũng gật đầu cười nói, "Lôi Tư Tinh, khi nào quay về địa ngục, có thời gian tìm ngươi tại Tử Tinh Sơn Mạch a."

" Được rồi." Lôi tư tinh bất đắc dĩ nói, "Chúng ta nên tại đây phân biệt đi, tới địa ngục rồi, gặp lại đi."

Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối, cùng Lôi Tư Tinh, Lôi Hồng phân biệt ly khai. Lâm Lôi cùng Bối Bối chỉ là thoáng nói ứng phó với đám thống lĩnh này một hai câu câu, liền dễ cùng Bối Bối cực nhanh bay về phía minh giới thông đạo vị trí. này thống lĩnh chúng nhân chỉ có thể đưa mắt nhìn Lâm Lôi bay khỏi đi, mà không dám dây dưa them.

Vị diện chiến trường cùng minh giới đích có thông đạo với nhau, Lâm Lôi, Bối Bối hai người từ trên trời bay xuống, nhất thời hấp dẫn không ít sự chú ý.

“Hả?" Lâm Lôi cũng đáp xuống đất, liền dễ phát hiện một đạo Hắc bào nhân ảnh theo hướng chính mình đi tới.

"Hão Đại, lại có người tới tiếp kiến a." Bối Bối truyền âm nói

Lâm Lôi đối với việc này cũng có chút phản cảm,với hắc bào lão nhân này hắn cũng biết đó là thống lĩnh nhân vật.Hắc bào lão nhân nọ có khuôn diện hơi trắng bệch, đôi mắt trung mơ hồ có u lục quang mang,ánh mắt.Hắc bào lão nhân này nhìn thấy Lâm Lôi, liền có chút khiêm tốn, rồi sau đó truyền âm nói: "Lâm Lôi tiên sinh, ta đại biểu cho chủ nhân ta, cũng chính là minh giới luyện hỏa chủ thần, hướng ngươi đưa ra mời …… không biết ngươi có bằng lòng hay không làm chủ thần sứ giả cho chủ nhân ta?"

"Minh giới, luyện hỏa chủ thần?" Lâm Lôi không khỏi cười.

Hiển lộ thực lực lại rất nhanh đã bị chủ thần mời, đối với điểm này Lâm Lôi sớm có chuẩn bị. còn là không nghĩ tới …… chính mình chưa ra vị diện chiến trường, đã đến thu mời rồi. Tốc độ của chủ thần cũng đích xác rất nhanh.

"Lâm Lôi tiên sinh, ngươi thân là đại viên mãn, nghĩ phải có chủ thần khí yêu cầu, chủ thần nhất định sẽ đáp ứng. đương nhiên, chỉ có thể 1 kiện. Chủ thần lực …… chủ thần cũng sẽ không tiếc gì đâu." Hắc bào lão nhân nọ khuyên bảo.

"Xin lỗi, ta bây giờ còn không có ý nghĩ làm chủ thần sứ giả." Lâm Lôi mỉm cười từ chối.

"Lâm Lôi tiên sinh ……" Hắc bào lão nhân nọ còn muốn khuyên bảo.

Nhưng là Lâm Lôi, Bối Bối lại không dừng bước, trực tiếp phi vào vị diện thông đạo trung, biến mất khỏi tầm mắt của hắc bào lão nhân .

Thấy thế, hắc bào nhân không khỏi âm thầm lắc đầu: "Ra khỏi vị diện thông đạo, dám chắc có càng nhiều chủ thần mời. chủ nhân ta phỏng chừng là không hy vọng rồi." Chủ thần cùng chủ thần cũng là có khác nhau mụcđích, đạt tới đại viên mãn , nếu muốn làm chủ thần sứ giả, đích thật là hắn chính mình chọn lựa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 62: Ai Sống? Ai Chết?

Trong vị diện thông đạo hi hi nhương nhương, người rất nhiều, vách tường thông đạo đủ mọi sắc quang mang lưu thoán.

Lâm Lôi, Bối Bối liền dễ dàng trong đám người theo hướng cuối bay đi.

"Nhanh!" Lâm Lôi cảm thấy tim mình run rẩy.

"Địch Khắc Tây, Da Lỗ lão Đại, Kiều Trì …… còn có, còn có cha!" Mặc dù đạt tới thần tối đỉnh, Lâm Lôi giờ phút này rất khẩn trương, "Hy vọng bọn họ đều còn sống!" vong linh giới giết chóc không ngừng, hơn nữa bọn họ chết đi cũng hơn hai ngàn năm gần ba ngàn năm, xác suất chết rất cao.

Lâm Lôi quay đầu nhìn thoáng qua Bối Bối, Bối Bối hiển nhiên cũng có chút khẩn trương.

"Bối Bối, không có việc gì. Tất cả mọi người đều sống tốt." Lâm Lôi truyền âm.

"Ân." Bối Bối gật đầu, trong lúc nói chuyện, phía trước đã xuất hiện thông đạo khẩu tràn ngập hắc sắc u minh.

Lâm Lôi, Bối Bối cũng theo dòng người bay ra thông đạo khẩu, đi tới nọ một cái trống trải đại điện.

Diễm Cốt sơn, thông đạo khẩu đại điện.

Lúc Lâm Lôi bọn họ tới người cực ít, mà giờ phút này trong đại điện toàn là người, chỉ nghe một giọng nói vang lên: "Mọi người, toàn bộ đến đây nộp lại huy chương, ghi chép quân công! Binh lính đến tiếp đãi nhân bên kia! Thống lĩnh chúng nhân đây đến ta ghi chép!"

Lâm Lôi, Bối Bối liếc mắt nhìn qua, người vừa nói đúng là chủ thần sứ giả ngân phát lão giả Cao Luân.

Cả trong đại điện xuất hiện một dãy bàn, mỗi bàn đều có ghi chép nhân viên, không ngừng dùng bút ghi chép. Trong thông đạo cũng xếp thành đoàn dài. Phàm là đã nộp huy chương, hơn nữa đã ghi chép, mới có thể rời đi. Chỉ có chủ thần sứ giả Cao Luân trước mặt trống rỗng.

Dù sao, thống lĩnh quá ít.

"Cao Luân tiên sinh." Lâm Lôi cười khẽ hô, nói liền dễ phi qua.

"Lâm Lôi lĩnh chủ, chúc mừng a, có thể từ đó còn sống đi ra." Cao Luân nhìn thấy Lâm Lôi hai người, trên mặt lộ ra tươi cười. Hắn vừa rồi bản mặt nghiêm khắc cũng là đối với bình thường binh lính mà thôi, đối với cấp bậc thống lĩnh, chính là rất hữu hảo.

"Thế nào, lần này đạt được đủ quân công?" Cao Luân cười.

"Vậy là đủ rồi." Lâm Lôi gật đầu.

Cao Luân kinh ngạc nhìn Lâm Lôi. Đổi một kiện chủ thần khí phải cần mười mai địch quân thống lĩnh huy chương: "Không thể tin được, bội phục! Lâm Lôi tiên sinh, ngươi trước tiên đem chính mình thống lĩnh huy chương cho ta đi. Vị bằng hữu bên cạnh ngươi, cũng nên thuận tiện để ta lo liệu đi, đến thuộc hạ của ta bên kia sẽ phải đợi rất lâu."

Lâm Lôi quay đầu liếc nhìn, đích xác đội ngũ này trong đại điện đã nhóm thành vòng tròn, hơn nữa rất nhiều người đều phải xếp hàng giữa không trung.

Lâm Lôi cùng Bối Bối phân biệt lấy ra huyết sắc huy chương, hắc sắc huy chương, giao cho đối phương.

Quy củ chính là rất nghiêm khắc, nếu không thể đưa ra chính mình huy chương. Vậy chính là phải bị xử tử.

"Các ngươi đã kiếm đủ quân công, vậy không cần ở chỗ ta ghi chép. Trực tiếp đi gặp chủ thần, để chủ thần vì các ngươi luyện chế chủ thần khí." Cao Luân cười nói, "Sau vị diện chiến tranh, thống lĩnh chúng nhân quân công. Chủ thần đều cảm thấy được. Các ngươi chỉ cần đem ra quân công đã đạt được, chủ thần liền dễ dàng biết."

Vừa nói Cao Luân chỉ hướng một cái mật đạo đang mở phía sau.

"Các ngươi từ mật đạo này đi vào, là có thể gặp chủ thần." Cao Luân cười nói.

"Gặp chủ thần? Chủ thần bổn tôn?" Bối Bối kinh ngạc.

Cao Luân cười: "Đương nhiên không có khả năng, chủ thần cũng không có thời gian lãng phí tại đây, các ngươi đi gặp chủ thần, cũng chỉ là năng lượng phân thân. Chủ thần bổn tôn còn đang ở minh giới địa phương xa xôi tại Minh giới."

"Lâm Lôi tiên sinh!" Một giọng nói nhiệt tình vang lên, Lâm Lôi, Bối Bối không khỏi quay đầu nhìn lại. Nói chuyện chính là tử bào hắc phát tráng hán.

"Ốc Sâm Đặc!" Lâm Lôi có chút gật đầu, đối tên thống lĩnh này, Lâm Lôi cũng gặp qua, có chút ấn tượng.

Cao Luân vừa thấy người, cười nói: "Nga, Ốc Sâm Đặc lĩnh chủ, chúc mừng." Phàm là còn sống đi ra đều đáng chúc mừng, Cao Luân tiếp theo: "Ốc Sâm Đặc lĩnh chủ, ngươi lần này chính là đạt được đủ quân công? Lâm Lôi lĩnh chủ chính là cũng đủ quân công. Mà hắn so với các ngươi đi vào chậm hơn một trăm…."

"Ta còn kém chút, đây là ba mai thống lĩnh huy chương, ngươi giúp ta ghi chép một chút đi." Ốc Sâm Đặc lấy ra ba mai hoàng sắc huy chương cùng chính mình một quả huyết sắc huy chương, đồng thời cười: "Cao Luân, Lâm Lôi tiên sinh hắn đạt đủ quân công, đó là điều đương nhiên, ta như thế nào có thể cùng Lâm Lôi tiên sinh so sánh. Lâm Lôi tiên sinh dù sao cũng là đại viên mãn."

Cao Luân biểu tình trong nháy mắt trở nên ngạc nhiên, quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

"Đại viên mãn?" Cao Luân khiếp sợ.

"Đương nhiên." Ốc Sâm Đặc ha ha cười nói, "Lâm Lôi tiên sinh hắn ở Vị diện chiến trường tại tinh hà thông đạo, chính là cùng đại viên mãn Mã Cách Nỗ Tư đối chiến một hồi, làm thống lĩnh chúng nhân cùng vô số binh lính chỉ có thể dừng tay! Mã Cách Nỗ Tư chính là bị Lâm Lôi tiên sinh phóng trục đến không gian loạn lưu."

Cao Luân không dám tin tưởng.

"Các ngươi nói chuyện, ta đi trước gặp chủ thần." Lâm Lôi nói, liền cùng Bối Bối theo hướng mật đạo phía sau Cao Luân đi đến, Lâm Lôi còn nghe được tiếng nói chuyện phía sau - -

"Lâm Lôi hắn thành đại viên mãn, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, ngươi nói rõ ràng tỉ mĩ coi."

"Đợi lát nữa cùng ngươi nói tỉ mĩ, ngươi vừa rồi nói Lâm Lôi tiên sinh là lĩnh chủ, là chuyện gì xảy ra? Hắn không phải Thanh long nhất tộc trưởng lão sao?"

Câu nói kế tiếp Lâm Lôi cũng không nghe rõ, bởi vì đã đi sâu vào mật đạo, mật đạo quả thật rất rộng rãi, rộng chừng năm thước, độ cao cũng gần bốn thước. trên vách tường còn mơ hồ thấu xạ mê vụ đích lục quang, làm cả thông đạo tựa như mộng ảo. Đi chỉ chốc lát -

Phía trước Lâm Lôi xuất hiện bốn con đường

"Bây giờ chúng ta làm gì?" Bối Bối có chút phát mông.

Lâm Lôi cẩn thận quan sát, trong mật đạo căn bản có người khác, đột nhiên một đạo thanh âm trong đầu Lâm Lôi: "Lâm Lôi, các ngươi hai người, tiến vào thông đạo ngoài cùng bên trái, đi tiếp là có thể nhìn thấy ta."

"Tử vong chúa tể!" Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

"Bối Bối, đi bên này." Lâm Lôi lúc này cùng Bối Bối dọc theo thông đạo đi tới. đi gần trăm thước, liền ra khỏi thông đạo, đi tới một tòa đại điện trống trải sáng ngời.

Lâm Lôi ánh mắt đảo qua. Đại điện này trên vương tọa cũng không có người, mà là ở một bên đại điện có một gã mặc tử sắc trường bào, yểu điệu thân ảnh, mái tóc dài đỏ như máu phi tán, đột nhiên thân ảnh ấy quay đầu, ánh mắt bắn về phía mắt Lâm Lôi, làm cho Lâm Lôi không khỏi run sợ.

"Chủ thần." Lâm Lôi thoáng cúi người.

Người này đúng là Tử vong chúa tể, bất quá Lâm Lôi cũng đã nhận ra, Tử vong chúa tể này mặc dù làm cho người ta cảm thấy được uy áp, nhưng khí tức cũng không mạnh. Lâm Lôi phán định - - trước mắt hẳn là là Tử vong chúa tể dựa vào năng lượng ngưng tụ thành một cái phân thân.

"Bội phục." Tử vong chúa tể nhìn Lâm Lôi, khóe miệng có chút nhếch lên, "Lâm Lôi, ta rất khó bội phục một người. Bất quá, …… ta bây giờ rất bội phục ngươi. Dù sao, ta mặc dù thân là Tử vong chúa tể, nhưng là tại pháp tắc phương diện, cũng không đạt tới đại viên mãn. Nhưng ngươi lại đạt tới đại viên mãn, lợi hại!"

Lâm Lôi cứng lại.

Lúc cùng Lôi Tư Tinh nói chuyện phiếm, Lâm Lôi đã biết được, việc thành chủ thần cùng có hay không là đại viên mãn không quan hệ. Rất nhiều chủ thần cũng không đạt tới đại viên mãn, Mà Lâm Lôi không nghĩ tới …… cực mạnh như Tử vong chúa tể, cũng cũng không đạt tới đại viên mãn.

Bất quá Lâm Lôi chính mình cũng không phải đại viên mãn, chỉ là linh hồn biến dị.

Bất quá, chuyện này, Lâm Lôi tạm thời không muốn công khai, nên cũng cam chịu chính mình là đại viên mãn. Dù sao tứ phân thân linh hồn biến dị, quá mức hãi người.

"Lúc này mới ngắn ngủn không đủ ngàn năm, ngươi liền dễ đạt tới như thế bộ bước." Tử vong chúa tể than thở một tiếng.

"Chủ thần." Lâm Lôi thoáng cúi người, cung kính, "Dựa theo chúng ta trước đây ước định. Ta lấy được quả địch quân thống lĩnh huy chương, người giúp ta tìm kiếm một người hơn nữa để cho hắn khôi phục kiếp trước trí nhớ. Ta bây giờ đến, chính là muốn cùng chủ thần ngườii thi hành ước định này." Lâm Lôi một câu nói, trực tiếp vào chủ đề chính!

Tử vong chúa tể liếc Lâm Lôi một cái, tự nhiên có một loại cao cao tại thượng, bễ nghễ thương sanh cảm giác.

"Ngươi làm sứ giả cho ta." Tử vong chúa tể tùy ý.

Lâm Lôi phân vân?

Lâm Lôi không muốn làm chủ thần sứ giả,nhưng là lời này là Tử vong chúa tể nói, nếu Tử vong chúa tể ko cứu Lâm Lôi thân nhân, Lâm Lôi đích xác không có biện pháp.

"Chủ thần." Bối Bối căm phẫn, "Chẳng lẻ chủ thần uy hiếp lão Đại ta?"

Tử vong chúa tể liếc Bối Bối một cái, mà ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nọ không khỏi làm cho Bối Bối đáy lòng run lên, Tử vong chúa tể đạm mạc: "Đương nhiên không! Ta thân là chúa tể, một lời nói ra. đương nhiên sẽ không thay đổi. Một quả địch quân thống lĩnh huy chương, ta cho ngươi tìm kiếm một vị thân nhân hơn nữa khôi phục trí nhớ của hắn. Về phần mời ngươi làm sứ giả, là chuyện khác, ngươi có thể lựa chọn cự tuyệt."

Lâm Lôi thoáng cúi đầu: "Xin lỗi, chủ thần, ta tạm thời không muốn làm sứ giả."

"Cũng tốt." Tử vong chúa tể thanh âm biến lạnh lùng, "Dựa theo ước định trước đây, ngươi xuất ra thống lĩnh huy chương mà ngươi đạt được. Trước tiên ta muốn ngươi biết, vong linh tử vong xác suất rất cao …… người muốn tìm, nếu đã chết, cũng trách không được người, ta chỉ phụ trách tìm kiếm cùng khôi phục trí nhớ."

"Đương nhiên." Lâm Lôi hít sâu một hơi, lúc này mừng rỡ lấy ra bốn mai thống lĩnh huy chương, Bối Bối cũng lấy ra hai quả.

"Sáu mai?" Tử vong chúa tể nhướng mày một cái, "Nói đi, tìm kiếm người nào."

"Người thứ nhất, tìm huynh đệ ta, cũng là xuất từ Ngọc Lan đại lục vật chất Vị diện, Da Lỗ Đạo Sâm!" Lâm Lôi liền nói.

Tử vong chúa tể gật đầu: "Ngươi chờ một lát, bổn tôn ta đang thông qua Minh Giới Chi Tâm tìm kiếm." Dù sao chính là chủ thần, nếu chỉ dựa vào chính mình, cũng không có khả năng dựa vào một cái tên tra được một người hình thành vong linh. Mà Minh Giới Chi Tâm bất đồng, đó là thiên địa pháp tắc khống chế minh giới vận chuyển thực thể hóa hình thành một vật phẩm.

Đó là minh giới hạt nhân!

Thông qua Minh Giới Chi Tâm, liền dễ dàng điều tra bất kì người nào sau khi tử vong, hình thành vong linh.

"Hy vọng Da Lỗ lão Đại còn sống." Lâm Lôi đáy lòng thấp thỏm, Bối Bối nhịn không được cầm lấy tay Lâm Lôi.

"Tra ra rồi." Tử vong chúa tể gật đầu, "Ân? Kỳ quái, là Huyết U Linh nhất tộc."

"Huyết U Linh?" Lâm Lôi kinh dị.

"Đúng, vong linh cũng chia rất nhiều chủng tộc, một nhóm người sau khi hình thành Huyết U Linh, phần lớn có oán hận, sát ý phi thường lớn, mới có thể hình thành Huyết U Linh. Tự nhiên Huyết U Linh này trong vong linh giới cũng là một chủng tộc tương đối cường đại." Tử vong chúa tể liếc Lâm Lôi một cái, "Vận khí tốt lắm, hắn còn sống, hơn nữa là thánh vực vong linh. Kế tiếp."

Lâm Lôi hít sâu một hơi, tiếp theo: "Nhị ca ta, Kiều Trì."

"Ân?" Tử vong chúa tể khóe miệng có chút mỉm cười.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm Tử vong chúa tể. "Nhị ca ngươi Kiều Trì, hắn cũng còn sống, hơn nữa đã là hạ vị thần. không cần ta vì hắn khôi phục trí nhớ."

"Thành thần?" Lâm Lôi không khỏi kinh hãi.

Cũng đúng, Kiều Trì cùng Địch Khắc Tây lúc chết đi đều là thánh vực. Hình thành vong linh liền đạt tới thánh vực, đích xác có thể thành thần.

"Người thứ ba." Tử vong chúa tể đạm mạc.

"Người thứ ba, ca ca thê tử ta, Địch Khắc Tây." Lâm Lôi liền nói, Lâm Lôi không thể không thừa nhận, Minh Giới Chi Tâm này rất kỳ diệu, chỉ dựa vào đơn giản tin tức là có thể tìm được hắn thân nhân cùng bằng hữu. Lâm Lôi chính là không biết …… trên thực tế, Minh Giới Chi Tâm hoàn toàn có thể căn cứ Lâm Lôi, trong nháy mắt tìm ra tất cả những người cùng Lâm Lôi có liên quan.

Đối với Tử vong chúa tể mà nói, tìm một cùng tìm mười người không khác nhau. Bất quá …… Tử vong chúa tể không có khả năng nói cho Lâm Lôi điểm này.

"Địch Khắc Tây? Di, hắn cũng thành thần." Tử vong chúa tể lên tiếng, "Bất quá, thần phân thân hắn đã chết, thánh vực bổn tôn còn lại là trốn ở vong linh giới. Hắn cũng không cần ta khôi phục trí nhớ."

Lâm Lôi trong lòng một trận vui sướng, mặc dù Địch Khắc Tây thành thần, sau đó thần phân thân có chết đi, dù sao vẫn coi như còn sống. Bây giờ chỉ còn lại người thứ tư, cha mình -- Hoắc Cách!

Cha ……

"Cha ta, Hoắc Cách!" Lâm Lôi chậm rãi mở miệng.

Tử vong chúa tể tìm chỉ chốc lát, gật đầu: "Bốn người ngươi tìm, đều cũng rất khá. Hai người thành thần, còn có hai người là thánh vực. Cha ngươi bây giờ là thánh vực vong linh …… ân, khó trách ngươi cha còn sống, là Thanh long nhất tộc, linh hồn cũng khá cường đại." Linh hồn cùng vong linh thực lực, có liên quan rất lớn.

Hoắc cách mặc dù không giác tỉnh, dù sao là Thanh long nhất tộc, linh hồn so với một nhóm vong linh cường đại hơn nhiều.

"Cha, còn sống?" Lâm Lôi một trận mừng như điên.

Vốn rất sợ hãi, mà kết quả lại quá tuyệt vời, bốn người muốn tìm đều cũng còn sống.

Kỳ thật Hoắc Cách bọn họ bốn người thân mình cũng có liên quan, thực lực càng mạnh xác suất sinh tồn càng cao, hai người chính là thánh vực vong linh. Khái suất tự nhiên cao không ít. Da Lỗ oán khí quá lớn, trở thành Huyết U Linh, hơn nữa khi còn sống thực lực cũng rất mạnh. Hoắc cách, linh hồn cũng rất mạnh.

"Còn có hai người, là phụ mẫu huynh đệ ta Bối Bối." Lâm Lôi liền nói, Lâm Lôi phát giác, ngoại trừ tra tìm người đầu tiên Da Lỗ, hao phí thời gian dài một chút, ba người sau, Tử vong chúa tể đều là trong nháy mắt trả lời. Hình như tra tìm rất nhanh.

"Đúng, cha ta cùng mẫu thân." Bối Bối liền nói. "Ta không biết tên bọn họ."

"Không cần tên. Bất quá, đợi thêm chốc lát." Tử vong chúa tể liếc Bối Bối một cái.

Lâm Lôi cổ vũ nhìn Bối Bối, truyền âm: "Yên tâm đi, Bối Bối. Cha mẹ ngươi đều là cửu cấp ma thú, khi còn sống thực lực cũng mạnh, hơn nữa coi như là Bối Lỗ Đặc nhất tộc, hẳn là linh hồn cũng lợi hại. hi vọng còn sống rất cao!"

"Ân." Bối Bối hít sâu một hơi, gật đầu.

Lâm Lôi có thể nhận thấy được Bối Bối giờ phút này rất khẩn trương, Bối Bối dù sao cho tới bây giờ chưa thấy qua cha mẹ hắn, đợi chỉ chốc lát - -

"Vận khí rất tốt." Tử vong chúa tể kinh ngạc nhìn thoáng qua Bối Bối, "Cha mẹ ngươi đều là thánh vực vong linh, lại là tương đối lợi hại thánh vực vong linh."

"thật tốt quá!" Bối Bối nắm mạnh tay, hưng phấn vẻ mặt đỏ bừng.

Lâm Lôi cũng vì Bối Bối mà vui vẻ, từ sau khi linh hồn biếndị, hình như vận khí cũng tốt hơn rất nhiều. Lần này tìm kiếm thân nhân bằng hữu tất cả đều còn sống.

Đột nhiên - -

Lâm Lôi trong đầu xẹt qua một cái ý niệm: "Bối Bối cha mẹ, vậy mẫu thân ta đâu?" Bối Bối cho tới bây giờ chưa thấy qua cha mẹ, Mà Lâm Lôi trong đầu cũng không có một chút trí nhớ về mẫu thân, mặc dù chưa thấy qua mẫu thân, Mà dù sao đó là mẫu thân mình, mẫu thân sanh hạ chính mình!

"Chủ thần, có thể lại giúp ta lại tra tìm một chút không?" Lâm Lôi thấp thỏm.

"Không được, sáu mai huy chương, sáu lần cơ hội." Tử vong chúa tể đạm mạc, không để lại một lối thoát.

Bối Bối bên cạnh liền nói: "Chủ thần, trong số những người lão Đại ta muốn ngươi tìm, chính là có hai người thành thần, không cần ngươi khôi phục trí nhớ cho bọn họ, hẳn là không tính đi, hoặc là nói, hai người nọ, chỉ có thể tính một lần cơ hội."

"Làm gì có kiểu đó?" Tử vong chúa tể liếc Bối Bối một cái, "Sáu lần cơ hội đã hết."

Lâm Lôi không khỏi có chút vội vàng.

"Đương nhiên …… nếu ngươi nguyện ý làm chủ thần sứ giả cho ta, làm việc cho chủ thần, ta nguyện ý cho ngươi điều tra thêm vài lần, là miễn phí." Tử vong chúa tể đột nhiên nói.

Lâm Lôi ngẩn ra.

Nhất định phải làm chủ thần sứ giả sao?

"Lão Đại?" Bối Bối không khỏi nhìn về phía Lâm Lôi.

"Chủ thần." Lâm Lôi cau mày, "Kỳ thật một quả thống lĩnh huy chương, cũng không tính trân quý, ta hiện trong người không có, bây giờ đi ra ngoài …… hoàn toàn có thể gặp một vị thống lĩnh mượn một quả thống lĩnh huy chương, tính là ta thiếu người khác một nhân tình. Ta tin tưởng, đối phương sẽ đáp ứng."

Nhân tình của Lâm Lôi, cùng một quả thống lĩnh huy chương, rất nhiều thống lĩnh đều nguyện ý cùng Lâm Lôi đưa ra giao dịch này.

"Không sai." Tử vong chúa tể gật đầu.

"Chủ thần …… Như vậy, nếu người có thể giúp ta tra tìm được này người, ta đây nguyện ý làm chủ thần sứ giả cho người, nếu người điều tra không được, hoặc là nàng đã chết, vậy chuyện làm sứ giả cho người liền dễ thôi." Lâm Lôi nhìn về phía Tử vong chúa tể.

Tử vong chúa tể nhìn Lâm Lôi một chút, trầm ngâm chỉ chốc lát, cười gật đầu: "Được, ta đáp ứng." Điều tra một lần đối với Tử vong chúa tể không có gì là gánh nặng, Tử vong chúa tể biết nếu không đáp ứng, Lâm Lôi sợ rằng sẽ đi mượn một quả thống lĩnh huy chương.

"Ta muốn tra mẫu thân ta ......" Lâm Lôi chậm rãi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 63: Quy Đồ

Mẫu thân của ngươi?” Tử vong chúa tể kinh dị liếc mắt nhìn Lâm Lôi

Tử vong chúa tể nghĩ rằng, Lâm Lôi phải hỏi về cha mẹ hắn đầu tiên mới đúng, từ đầu hắn chỉ hỏi về cha mình....đến cuối cùng mới hỏi về mẫu thân.

“ ngươi chờ ta một lát” Tử Vong chúa tể nhắm đôi mắt lại.

Lâm Lôi đột nhiên thấy đáy lòng buồn vô cớ “ mẫu thân...ta chưa từng được gặp mẫu thân a”. Trong trí nhớ của Lâm Lôi thì từ “ mẫu thân” quá mức xa xôi, trong đầu hắn cũng không nhớ được gì, nhưng mỗi khi Lâm Lôi nhìn thấy người khác đều có cha mẹ, hắn cũng liên tưởng đến mẫu thân của mình, đến cuối cùng là như thế nào?

“ Quái lạ, Tử vong chúa tể mở mắt ra, ánh mắt âm u lạnh lẽo nhìn Lâm Lôi.

“ Làm sao vậy?” Lâm Lôi lo lắng nhất hiện giờ chính là mẫu thân của hắn đã chết, dù sao cha cùng Da Lỗ, Kiều Trì thực lực còn mạnh, mà mẫu thân hắn trước đây tiềm lực quá yếu, mặc dù linh hồn tinh khiết nhưng thực lực lại không đủ mạnh.

“ Không tra được sao?” Bối Bối bên cạnh cũng vì Lâm Lôi mà lo lắng.

Nhưng tử vong chúa tể trợn mắt, có chút tức giận nhìn Lâm Lôi “ Lâm Lôi, ngươi cố ý trêu ta?”

Lâm Lôi có chút khó hiểu liền nói “ Chủ thần, làm sao ta dám trêu ngài? Chủ thần, xin ngài nói cho ta biết mẫu thân ta rốt cuộc như thế nào? Có phải bà ta đã trở thành vong linh? Còn sống hay đã chết? Xin ngài cứ trực tiếp nói thẳng” Lâm Lôi đáy lòng lo lắng, nhưng lúc này sắc mặt của Tử vong chúa tể lại rất khó coi.

“ Hừ, Lâm Lôi, mẫu thân ngươi căn bản là không có chết nên không trở thành vong linh, ngươi lại còn bảo ta tra?” Trong đôi mắt của Tử Vong chúa tể đột nhiên tiết ra một tia sát khí.

Tử vong chúa tể đương nhiên là giận rồi.

Lâm Lôi cùng nàng vừa rồi đã có đánh cược, nếu mẫu thân Lâm Lôi chết thì Tử vong chúa tể có thể thắng. Nhưng mẫu thân Lâm Lôi còn chưa có chết thì làm sao Tử vong chúa tể có thể tra ra? Không chết mà còn bảo nàng tra, đối với tử vong chúa tể đó chính là Lâm Lôi trêu chọc nàng.

“ Mẫu thân ta không chết?” Lâm Lôi khó có thể tin được điều này.

Bối Bối ở bên cạnh cũng trừng mắt nói “ Không chết? Không có khả năng...gã Phân Lai quốc vương đã nói...không thể giả được chứ”

“ Mẫu thân ngươi không có chết” Tử Vong chúa tể nghiêm mặt nói “ Hoặc có thể nói, nếu có chết thì cũng đã hồn phi phách tán, tóm lại có một điều có thể khẳng định : Mẫu thân ngươi căn bản không có ở Minh giới, cũng không chuyển thành vong linh, chỉ cần chuyển thành vong linh thì sổ sách của Minh giới sẽ có ghi chép, tuyệt đối không có khả năng không tìm được”

Nghe được điều này khiến Lâm Lôi nhíu mày.

Với thân phận của Tử vong chúa tể thì tuyệt đối nàng sẽ không nói dối, mà mẫu thân của mình lại không có mặt ở Minh giới, cuối cùng nguyên nhân là gì?

“ Chủ thần” Lâm Lôi liền hỏi “ Thật sự thì mẫu thân của ta đã mất tích từ rất lâu, ta có điều tra và biết rằng mẫu thân đã chết, bởi vì linh hồn thuần khiết nên tại vật chất vị diện bị Quang minh giáo đình bắt hiến cho Quang Minh chúa tể, quang minh chúa tể dù sao cũng là một chúa tể, hẳn sẽ không quan tâm đến linh hồn của một con người? Linh hồn có thể xuyên qua không gian để tới Quang minh thần giới được không?”

Đối với điều này Lâm Lôi không có mấy tin tưởng.

Tử vong chúa tể nghe xong liền hoàn toàn hiểu được, lạnh lùng liếc mắt nhìn Lâm Lôi “ Linh hồn của Mẫu thân ngươi, nếu thực sự đúng như lời ngươi nói thì chính xác linh hồn của nàng sẽ đến Quang minh thần giới, hoàn toàn thuộc về Quang minh chúa tể hoặc bị Quang minh chủ thần khống chế, tóm lại...không chịu sự quản chế của ta”

“ Quang Minh thần giới?” Lâm Lôi vội vàng hỏi “ Có biện pháp nào làm cho mẫu thân ta quay lại không?”

“ Không có khả năng” Tử vong chúa tể trả lời.

Tử vong chúa tể nói như chém đinh chặt sắt “Phàm là những linh hồn khi rơi vào tay của Quang Minh chúa tể thì tuyệt đối không có khả năng khôi phục tự do, ta nói cho ngươi, Quang minh thần giới chính là nơi của Thiên sứ, ở đó Thiên sứ phải hoàn toàn trung thành với Quang minh chủ thần, không được có hai lòng, cho dù ngươi có tìm thấy mẫu thân mình thì nàng cũng đã trở thành thiên sứ, cũng không có khả năng khiến nàng quay trở về”

“ Thiên sứ?” Lâm Lôi cũng đã gặp qua Thiên sứ nên cũng có thể hiểu được.

Thiên sứ chính là chủng tộc quân đội cường đại nhất của Quang Minh chủ thần. Theo truyền thuyết thì Thiên sứ chính là do Chủ thần sáng tạo, mặc dù trí tuệ thấp một chút nhưng lại được xem là binh khí hình người, mẫu thân của mình giờ thành Thiên sứ sao?

“ Quang Minh chủ thần tập hợp những linh hồn thuần khiết làm gì? Cũng chỉ để tạo nên những đại quân đoàn Thiên sứ mà thôi” Tử Vong chúa tể lạnh nhạt cười.

“ Không có biện pháp nào làm cho mẫu thân ta trở về sao?” Lâm Lôi khó hiểu hỏi lại.

“ Nếu thành vong linh thì coi như người thân ngươi tự do, mà Thiên sứ thì....” Tử Vong chúa tể liếc mắt nhìn Lâm Lô một cái “ Lâm Lôi, hẳn ngươi đã biết tử thần khôi lỗi là dạng binh khí hình người, Thiên sứ chỉ có chút đặc biệt hơn mà thôi vì dù sao thì chúng cũng có trí tuệ, tuy nhiên chúng có một đặc điểm chung đó là Thiên sứ không có khả năng phản bội Quang minh chủ thần, mà với tính tình của Quang minh chúa tể thì đừng nói là ngươi, ngay cả Chủ thần có đích thân đến xin hắn khôi phục ký ức cho một Thiên sứ cũng chưa chắc đã được.”

Lâm Lôi nghe xong thì đáy lòng cảm thấy nặng nề. Quang minh chúa tể dù sao cũng là chúa tể.

“ Nếu ngươi không còn chuyện gì thì ta đi đây” Tử vong chúa tể đạm mạc nói.

Lâm Lôi còn chưa kịp suy nghĩ gì đã vội la lên “Ta còn chuyện muốn hỏi”

“ Ngươi thật nhiều chuyện” Tử vong chúa tể có chút gật đầu nói “ Nói đi” Thái độ của Tử vong chúa tể giờ này so với khi gặp mặt tại U Minh sơn dường như đã cởi mở hơn, điều đó cũng bình thường vì Chủ thần cũng rất bội phục những người đạt tới Đại viên mãn.

Dù sao thì việc trở thành chủ thần thì phải có duyên kỳ ngộ, điều này phụ thuộc vào vận khí thôi.

“ Ta muốn hỏi, nếu một người đã hồn phi phách tán, liệu có thể làm cho người đó sống lại không?” Lâm Lôi lo lắng hỏi, Bối Bối bên cạnh cũng không khỏi liếc nhìn Lâm Lôi “ Lão đại hỏi như vậy dám chắc vì Đức Lâm ông nội” Bối Bối biết rõ Lâm Lôi cùng Đức Lâm Kha ốc Đặc có tình cảm như thế nào.

“ Tử vong chúa tể cười lên một tiếng đoạn nói “ Thật là buồn cười, hồn phi phách tán hẳn là phải chết không thể nghi ngờ, làm sao mà sống lại được?”

“ Uhm...” Tại đáy lòng của Lâm Lôi, một tia hi vọng cũng đã tan vỡ.

Vốn hắn cũng không hi vọng quá lớn, chỉ là một hi vọng xa vời mà thôi.

Tử vong chúa tể nhướng mày, đột nhiên mỉm cười nói “ Lâm Lôi, thật ra một người đã hồn phi phách tán muốn sống lại có lẽ còn một chút hi vọng”

“ Ân..” Mắt Lâm Lôi đột nhiên sáng chói lên nhìn chằm chằm Tử vong chúa tể “ Chủ thần, biện pháp là gì?”

Tử vong chúa tể cũng cả kinh khi nhìn thấy ánh mắt của Lâm Lôi, nhưng nàng lại cười tươi hơn “ Hồn phi phách tán chắc chắn là phải chết không thể nghi ngờ, đó là ý nghĩ của chủ thần, mà trong truyền thuyết thì Tánh mạng chí cao thần chính là tánh mạng quy tắc cũng có chút biến ảo, thân mình chính là tính mạng quy tắc. Vô hạn thiên địa vận chuyển, tất cả đều dưới sự khống chế của thiên địa quy tắc...người mà hồn phi phách tán ta cứu không được nhưng Tánh mạng chí cao thần có lẽ có thể cứu:”

“ Đúng, đúng” Lâm Lôi không khỏi tràn ngập chờ mong, “ Thiên địa vận chuyển cũng dưới sự hạn chế của quy tắc, Tánh mạng chí cao thần bản thân mình chính là Quy tắc, hắn nhất định có thể cứu được”

“ Đây cũng chỉ là ý nghĩ của ta, ta không phải là Chí cao thần, có cứu được hay không ta cũng không dám chắc” Tử Vong chúa tể đạm mạc cười “ Nhưng mà, trong mắt của ta thì Chí cao thần không có gì là không làm được, tại thiên địa vô hạn này tựa hồ bất kỳ điều gì họ cũng có thể làm được, bọn họ dù sao cũng chính là....quy tắc”

Tử vong chúa tể cũng chỉ là phỏng đoán mà thôi, nhưng điều phỏng đoán này đối với Lâm Lôi cũng rất có thể là sự thật.

Tánh mạng chí cao thần, quản lý về phương diện này (tính mạng) rất có thể cứu được.

“ Ta cũng không có lãng phí thời gian ở đây với ngươi nữa” Tử vong chúa tể đạm mạc nói “ Ngươi đưa ra sáu người, cũng là ở Minh giới, ta sẽ phái người an bài họ đưa đến U Minh sơn tập trung, ngươi bây giờ cũng nên đến U Minh Sơn để tương tụ với bằng hữu thân nhân của ngươi đi” Vừa dứt lời ---------Thân thể Tử vong chúa tể như là làn sương nhanh chóng trở về với thiên địa.

Dù sao người này cũng là phân thân bằng năng lượng của Tử Vong chúa tể mà thôi

Lâm Lôi và Bối Bối nhìn nhau “ Lão đại, chúc mừng huynh” Bối Bối hi hi cười nhìn Lâm Lôi chúc mừng.

Lâm Lôi lúc này trên mặt hiện rõ sự vui mừng, từ Tử vong chúa tể biết được tin tức này đã giải trừ tất cả những mê hoặc bấy lâu nay của hắn. Cha và bọn họ còn sống....mẫu thân nguyên lai trở thành Thiên sứ của Quang minh thần giới, còn có Đức Lâm ông nội có lẽ nếu gặp được Táng mạng chí cao thần thì còn hi vọng.

Chỉ còn một tia hi vọng thì Lâm Lôi sẽ lại tràn ngập đấu chí.

“ Mọi chuyện cũng đã tốt rồi” Đáy lòng Lâm Lôi thầm nghĩ. “ Bối Bối, đi...chúng ta tới U Minh sơn” Lâm Lôi không múôn ở lại Diễm Cốt sơn lấy một khác nào nữa, trước hết rời khỏi Diễm Cốt sơn sau đó lên Kim Chúc tánh mạng chạy tới U Minh sơn là mục tiêu chính của hắn.

Minh giới - Bắc hài phủ,. Hang ổ của cường đạo Thập Bát sơn, trong đó có một chi mạch.

Bầu trời về đêm đã bao phủ hồ Hắc Long, ánh trăng đỏ như máu đang lấp ló sau những đám mây dày đặc;

Kiều Trì giờ này đang đứng trước cửa sổ phòng mình, hắn ngẩng đầu lên nhìn ánh trăng đỏ như máu kia.

“ Tích luỹ tiền tài lâu nay có thể ở trong thành mua lấy một chỗ ở” đây chính là điều mà trong lòng Kiều Trì đang nghĩ, “ Bây giờ quan trọng nhất chính là nắm được thời cơ đi vào trong thành. Uhm, ba tháng sau trong núi sẽ phái người đi bán hết những đồ đã cướp bóc được, nên ba tháng sau sẽ đi”

Kiều Trì lâu nay vẫn không nóng lòng, vẫn một mực chờ đợi, tuy nói là người của cường đạo nhưng hắn cũng chỉ ở bên trong mà thôi, tất cả tài vụ đều do hắn quản. Tuy nhiên hắn cũng không dám tham lam, dù gì hắn cũng lăn lộn trong quan trường bao nhiêu năm, phần lớn những thủ đoạn hắn đều biết hết. Mà quản lý tài vụ với những tên suốt ngày chỉ biết chém giết thì chẳng hiểu gì cả, cũng chính như vậy nên nhiều năm qua có được Kiều Trù đối với những tên đạo đặc biệt hưng phấn.

Trong mắt bọ họ, vị quản gia này rất nhân hậu, hơn nữa phân phối tài vật cũng rất công bằng khiến cho mọi người đều tin phục/

Đột nhiên

“ Lão thập nhị” Một tiếng vang lên như rống

“ Người nào?” Kiều Trì nhíu mày, lúc này hắn mới từ trong phòng bay ra

Ở trong toà thành cũng không có ít người đi ra, Lĩnh chủ của chi mạch là một người đầu trọc tráng hán cũng nhanh chóng hướng phía ngoài bay tới “ Aizz, lão đại, có chuyện gì mà gấp vậy?” Hắn vừa nói xong cũng mang theo hộ vệ hướng phía âm thanh nhanh chóng bay ra nghênh đón. Hắn cũng nghe được tiếng nói đó chính là Tổng thủ lĩnh của Thập Bát Sơn

Ánh trăng đỏ như máu bao trùm tất cả không gian, tựa hồ như cả rừng núi nơi này được bao phủ bởi một tầng huyết sắc,

“ Lão thập nhị, động tác nhanh lên một chút” Âm thanh hùng hậu lại một lần nữa vang lên.

Kiều trì đi theo sau đại hán đầu trọc, hắn cũng phát hiện người mới đến là một gã to lớn cùng một gã tóc trắng khoác trên mình áo bào tím. Kiều Trì chỉ biết gã to lớn kia chính là Tổng thủ lĩnh của Thập bát sơn Khắc Lý áo Mạt Đặc Lạp “ Người bên cạnh của Tổng thủ lĩnh là ai?” Kiều Trì trong lòng có chút nghi hoặc, trong núi này hắn không nhận ra đại nhân vật này là ai. “ Bên cạnh ta chính là thất tinh ác ma Bối uy Lợi đại nhân” gã đại hán liền nói.

Đại hán đầu trọc lập tức khom người nói “ Xin ra mắt đại nhân”

Tử bào kim phát nam tử đạm mạc quét mắt qua, ánh mắt tập trung vào người đứng sau đại hán đầu trọc - Kiều Trì. Kiều Trì thấy thế thì cả kinh “ Thất tinh ác ma này nhìn chằm chằm ta làm gì?” Đối với Kiều Trì thì thất tinh ác ma chính là tầng lớp cao thủ, tại Minh giới chính là siêu cấp cường giả.

“ Ngươi gọ là Kiều Trì?” Tử bào kim phát nam tử đạm mạc hỏi

“ Ách,....đúng vậy” Kiều Trì kinh hãi

“ Kiếp trước ở Ngọc Lan đại lục vị diện?” Tử bào kim phát nam tử trên mặt lộ ra một nụ cười.

Kiều Trì giờ này rất kinh hãi nhưng cũng chỉ biết gật đầu thừa nhận

“ Tốt lắm, đi theo ta” tử bào kim phát nam tử nói thẳng

“ Xin bảo Bối Uy Lợi đại nhân, mang Kiều Trì đi làm gì?” Đại hán đầu tróc liền hỏi, nhiều năm qua Kiều Trì luôn làm quản gia của hắn khiến hắn phi thường hài lòng, chuyện gì cũng có thể giải quyết không cần hắn quan tâm, hắn cũng thật sự không nỡ để Kiều Trì ra đi

Tử bào kim phát nam tử không khỏi nhíu mày

“ Lão thập nhị” Tổng thủ lĩnh Thập bát sơn không khỏi trách mắng

“ Thủ lĩnh, cứ để hắn dẫn ta đi:” Kiều Trì cũng cảm kích đại hán đầu trọc này, lúc này đây hắn biết yêu cầu của vị thất tinh ác ma này, căn bản đám cường đạo không dám phản kháng.

“Kiều Trì....” Đại hắn đầu trọc nhìn hắn, vỗ vỗ vào vai nói. Lúc này Kiều Trì cũng cố nở ra nụ cười, trong lòng cũng không biết phải nghĩ gì “ Chuẩn bị nhiều năm như vậy, sắp được thoát ra ngoài, như thế nào mà đột nhiên lại có người tới dẫn ta đi? Lần này...nhìn kiểu này lại càng khó được tương tụ cùng bọn lão Tam rồi”

“ Yên tâm đi, không phải chuyện xấu” Tử bào kim phát nam tử liếc mắt nhìn bọn hắn, lạnh lùng nói “ Chuyện này là chủ thần an bài”

“ Chủ thần an bài?”

Kiều Trì cùng mấy người xung quanh sợ đến hô to

“ Ngươi, theo ta” Tử bào Kim phát nam tử nhìn về phía Kiều Trì lạnh lùng nói

“ Rõ” Kiều Trì cũng không e sợ, hắn giờ này trong lòng cũng trở nên mờ mịt “ Ta chỉ là một tiêu nhân vật, như thế nào lại khiến cho Chủ thần chú ý, lại còn phái người tới đây?” Kiều Trì trong lòng tràn đầy khó hiểu, nhưng cũng chỉ còn biết theo vị thất tinh ác ma cao thủ này rời đi

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.19 - Chương 64: Khắp Nơi Quy Tụ

T

hiên hôn địa ám, khắp nơi trên mặt đất bị bao trùm bởi bóng đêm.

Tại thảo nguyên phía bắc vong linh giới, tại thảo nguyên thượng cũng có thể thấy khô lâu bộ tộc, cương thi bộ tộc, vong linh môn phần lớn đều hoạt động quần thể, dám can đảm hoạt động một mình là số rất ít.

Đột nhiên, toàn thể cương thi bộ tộc đột nhiên quay đầu nhìn về một phương hướng.

Từ Mặt đất truyền đến những chấn động mạnh," Hống!” một đầu kim mao cương thi ngửa đầu phát ra tiếng rống, nhất thời cả cương thi tộc bắt đầu rất nhanh di động, nhưng chỉ chốc lát hơn mười đạo bóng đen từ xa xa đại địa cực nhanh (như mercedes – benz S550 ˆoˆ!) phi tới, đạo bóng đen này là hơn mười vong linh hắc kỵ sỹ cường đại.

Hắc kỵ sĩ bộ tộc, yếu nhất cũng là ngũ cấp vong linh.

đội ngũ hắc kỵ sĩ này tổng cộng mười chín người, cầm đầu là một nam tử mặc chiến giáp màu đỏ như máu, khuôn mặt đeo mặt nạ, chỉ có ánh mắt lạnh lẽo phát ra từ sau tấm mặt nạ. Các vong linh môn nhỏ yếu đã sớm chạy trốn từ xa, nhưng tốc độ của hắc kỵ sỹ hoàn toàn có thể đuổi kịp.

" A a a” hắc kỵ sĩ cầm đầu ngửa mặt nổi giận gầm lên một tiếng, tựa hồ phát tiết phẫn nộ.

Phía sau đích mười tám danh hắc kỵ sĩ đều không biệt, đại nhân của bọn họ chính là một gã thánh vực hắc kỵ sĩ cường đại. Tại vong linh giới cũng là nhân vật quân vương cấp bậc, có thành trì của mình, dưới trướng cũng có đại lượng hắc kỵ sĩ. Nhưng hôm nay, vị này quân vương mang theo hắc kỵ sĩ dưới trướng đến bình nguyên này điên cuồng chạy loạn.

Phát tiết bằng cách chạy loạn!

" Tốt lắm, chúng ta trở về đi thôi." hắc kỵ sĩ thủ lĩnh lạnh nhạt nói.

" Dạ, đại nhân."

Mười chín tên hắc kỵ sĩ rất nhanh theo đường cũ phi về . Tại bộ tộc a cái bối trên hoang nguyên, mỗi một thánh vực đều xem như đỉnh cao cường giả, vị hắc kỵ sĩ này là cường giả mới nổi tại hoang nguyên thượng.

" Ta, ta đột nhiên khôi phục trí nhớ kiếp trước, chuyện gì xảy ra?" hắc kỵ sĩ thủ lĩnh đáy lòng tràn đầy khiếp sợ, khó hiểu.

" Ta, ta còn có khả năng quay trở lại Ngọc Lan đại lục vị diện sao?" Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh đáy lòng yên lặng nói.

" Con ta, Lâm Lôi, Ốc Đốn. Bọn họ hiện tại thế nào ? qua hai ngàn năm , bọn họ là trở thành thánh vực long huyết chiến sĩ, hay vẫn không đạt tới thánh vực mà Trở thành vong linh quanh đây?" Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh đáy lòng rất phức tạp, từ trí nhớ hắn biết, hắn trong đầu liền một khắc không dừng suy nghĩ.

Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh đúng là phụ thân Lâm Lôi ---- Hoắc Cách!

Từ sau khi có trí nhớ của kiếp trước, đáy lòng Hoắc Cách không cách nào bình tĩnh, hắn lo lắng cho các con. Hắn còn muốn báo thù cho cái chết của vợ mình. Nhưng hắn hiểu được, qua hai ngàn năm Phân Lai vương quốc Mạt Đức Sâm công tước sợ rằng đều già mà chết rồi.

Đảo mắt. đến nay thời gian Hoắc Cách khôi phục trí đã hơn bốn mươi năm.

tòa thành Hắc kỵ sĩ, Hoắc Cách ngồi trên đỉnh tòa thành toàn thân mặc huyết sắc chiến giáp, ngửng đầu nhìn bầu trời u ám. Đột nhiên một đạo thân ảnh từ phương nam cực nhanh bay tới.

" Ân?" Hoắc Cách cả kinh.

" Hô!" Người kia trực tiếp lao xuống, tốc độ cực nhanh.

Hoắc Cách quát khẽ.

" Là ai!"

" Cheng!" ngay lập tức, đại lượng hắc kỵ sĩ bên trong thành nội đều đứng lên.

" Ha ha......" người kia phát ra tiếng cười, đồng thời một cỗ uy áp đáng sợ phát ra từ thân thể. Thần uy cường đại trong nháy mắt bao trùm cả tòa thành, trong tòa thành, tất cả hắc bọn kỵ sĩ cảm thấy giống như ngày tận thế, dưới áp lực khó thở một đám kỹ sỹ hoảng sợ quỳ xuống, cấp độ tuyệt đối chênh lệch.

Hoắc Cách ngửa đầu nhìn người trước mặt, người kia có mái tóc ngắn màu bạc, mặt như búp bê, nhìn như một đứa bé.

" Hoắc Cách?" thiếu niên tùy ý nói.

Hoắc Cách kinh hãi!

Trước Khi hắn khôi phục trí, hắn cũng không biết chính mình tên là Hoắc Cách. Hoắc Cách xem ra...... tại không gian này trừ hắn, sợ rằng không ai biết được thân phận thực của hắn. Nhưng người trước mắt lại trực tiếp gọi ra tên của hắn:" Ngươi là ai?" Hoắc Cách nhìn chằm chằm người kia," Là ngươi khôi phục trí nhớ cho ta?"

" Ta không có năng lực đó." Thiếu niên cười nói." Khôi phục vong linh trí nhớ, chỉ có chủ thần mới làm được. Theo ta đi!"

" Chủ thần? Ta..." Hoắc Cách còn không kịp phản bác, một cỗ thần lực liền trực tiếp trói buộc hắn, thiếu niên cứ như vậy mạnh mẽ đem Hoắc Cách bắt đi, hướng phương nam bay nhanh tới. thiếu niên lầm bầm :" từ minh giới chạy tới nơi vong linh này đã quá xa, lại còn phải quay lại U Minh Sơn, thật đúng là quá xa mà."

đại lượng hắc kỵ sĩ trong thành trì lẳng lặng nhìn người kia bắt đi quan vương của mà không có năng lực phản kháng.

Mặc kệ là phụ thân Lâm Lôi hay là Da Lỗ, Kiều Trì, Địch Khắc tây đám người. Bao gồm cha mẹ Bối Bối, tất cả đều được tử vong chúa tể an bài người mang đi.

Minh giới, chân núi U Minh Sơn, bên trong đình viện u minh tửu.

Lâm Lôi ngồi ở trên ghế, mà Bối Bối thì đứng đứng, cau mày:

" Lão đại, chúng ta đến nơi này đã vài chục năm, còn không thấy người đâu. Như thế này thì phải chờ tới lúc nào?"

Lâm Lôi cùng Bối Bối đã sớm đến U Minh Sơn , bất quá trên U Minh Sơn không có chỗ ở, tử vong chúa tể liền để Lâm Lôi hai người ở tại tửu điếm. Ai có thể nghĩ được đó là vài chục năm, Lâm Lôi đến một người cũng chưa từng nhìn thấy.

" Cứ bình tĩnh." Lâm Lôi bình tĩnh ngồi ở trên ghế, lật xem sách," Chủ thần cũng là an bài người đi tiếp Da Lỗ lão đại bọn họ, địa phương bọn họ không đồng nhất, cha ta lại càng ở sâu trong vong linh giới, từ đó bay đến đay không phải là một chốc một lát. Không phải bọn họ chậm. Là chúng ta từ cửu u vực bay đến U Minh Sơn, tốc độ quá nhanh."

Mặc dù là có kim chúc tính mạng, nhưng Lâm Lôi nhưng lại thông qua ý chí uy năng, lệnh kim chúc tính mạng tăng nhiều. Không đủ mười năm, liền từ minh hải cửu u vực đến U Minh Sơn.

Đột nhiên----

Lâm Lôi ngẩng đầu hướng lên không trung nhìn, Bối Bối kinh dị nhìn về phía Lâm Lôi:" Lão đại, làm sao vậy?"

" Ta cảm giác có hơi thở của cường giả." Lâm Lôi trầm thấp nói, tại minh giới, Lâm Lôi có năng lực nắm thiên địa trong tay là một cường giả siêu cấp. Dù sao minh giới không gian so với vị diện chiến trường còn yếu hơn một chút. Cảm giác được có cường giả tới gần, đồng thời thần thức liền tràn ngập phát ra…

Cách đó khoảng một trăm dặm, một kim chúc tính mạng hình cá, bên trong đúng là Kiều Trì cùng tử bào tóc vàng nam tử.

Kiều Trì nhìn thoáng qua này tử bào nhân:" thất tinh ác ma Bối Uy Lợi này theo lệnh chủ thần tới đón ta, nhưng tại sao chủ thần muốn gặp ta, hắn một điểm cũng không thể hiểu được." Kiều Trì chính mình cũng không hiểu được, hắn là một hạ vị thần tiểu nhân vật, minh giới có hằng hà sa số, chủ thần như thế nào muốn gặp hắn?

" Tới rồi!" Bối uy lợi mở miệng nói.

Kim chúc tính mạng trong nháy mắt tiêu tán, bối uy lợi, Kiều Trì lăng không mà đứng.

" Lão nhị!" Một thanh âm cực kỳ hưng phấn vang lên. Đồng thời một đạo thân ảnh chợt xuất hiện trước mặt Kiều Trì, bối uy lợi hai người.

" Cái gì ˆoˆ tốc độ? Ta là thất tinh ác ma mà còn không kịp phản ứng!" Bối uy lợi sợ ngây người. Hắn cũng không biết, ngay cả cường giả cấp bậc thống lĩnh đối mặt với tốc độ của đại viên mãn. Đều không thể phản ứng. Càng đừng nói hắn là một Thất tinh ác ma bình thường.

Kiều Trì thân thể run lên, nhìn người trước mặt.

Một thân ảnh Quen thuộc, khuôn mặt quen thuộc, nụ cười quen thuộc…

" Lão tam!" Kiều Trì kích động mặt đỏ bừng lên, lập tức xông tới ôm chầm lấy Lâm Lôi.

" Ha ha, lão nhị. Rốt cuộc ta đã nhìn thấy ngươi ." Lâm Lôi hung hăng cùng huynh đệ mình ôm một phen, lúc này mới buông. Chứng kiến sinh tử huynh đệ từ thời thiếu niên giai, Lâm Lôi đáy lòng kích động vạn phần.

" Lão tam, ngươi, ngươi như thế nào ở nơi này?" Kiều Trì trong chốc lát liền phản ứng lại đây.

Bối uy lợi hướng U Minh Sơn có chút khom người, rồi sau đó liền quay đầu trực tiếp rời đi. Kiều Trì thấy thế không khỏi kinh ngạc:" Thất tinh ác ma Bối uy lợi này mang ta đến gặp chủ thần, như thế nào lại bỏ đi ?"

" Là ta thỉnh chủ thần, an bài bọn họ mang ngươi tới đây." Lâm Lôi cười dài nói.

" Lão tam, ngươi thỉnh chủ thần?" Kiều Trì kinh hãi.

Tại minh giới sống lâu như vậy, Kiều Trì cũng biết cấp độ trong Minh Giới cao nhất chỉ là các phủ chủ, lĩnh chủ, mà đám người này trong mắt chủ thần cũng chỉ là con kiến hôi. Muốn thỉnh chủ thần hỗ trợ...... Thần cùng chủ thần quan hệ, thật giống mối quan hệ giữa phàm nhân và thần. Một con người có thể thỉnh thần trợ giúp mmình? Điều này quả thực là một việc khó tin.

" Ha ha. Thế này đãlà cái gì, cùng lắm thì..." Bối Bối bên cạnh, đùa cười nói," Kiều Trì, chờ thêm đoạn thời gian, Da Lỗ còn có Địch Khắc tây bọn họ đều sẽ tới đây."

" Da Lỗ lão đại?" Kiều Trì khó có thể tin nhìn Lâm Lôi," Lão tam, ngươi có thể thỉnh chủ thần, an bài nhân mã tìm nhiều người như vậy? Này. Này chủ thần rốt cuộc cùng ngươi có quan hệ như thế nào."

" Đi thôi. Chúng ta đi về trước." Lâm Lôi cười nói.

Kiều Trì sống gần U Minh Sơn, đương nhiên tới nơi nhanh nhất. Sau Kiều Trì...... Rất nhanh. Địch Khắc tây cũng tới! Ngay sau đó cha mẹ Bối Bối cũng tới, tiếp theo là Da Lỗ.

Kiều Trì, Địch Khắc tây là chết trước Da Lỗ, nguyên bổn đối với oan tình của Da Lỗ không rõ ràng lắm. Nhưng tới u minh tửu điếm sau, thông qua Lâm Lôi, Bối Bối tự thuật, bọn họ cũng biết sau khi họ chết đi, Ngọc Lan đại lục đã phát sinh chuyện lớn. nghe xong, bọn họ cũng không khỏi nổi trận lôi đình.

" Lão tam! Lão nhị! Các ngươi ở này?"

Da Lỗ đến, nhìn thấy Lâm Lôi, Kiều Trì hai người, vừa vui mừng vừa sợ hãi.

" Da Lỗ lão đại." Lâm Lôi, Kiều Trì không khỏi đón nhận, tam huynh đệ ôm nhau một phen, Da Lỗ nghĩ đến nhiều năm khổ cực, giờ phút này gặp lại huynh đệ mình, không nhịn được rơi lệ .

" Khôm dám nghĩ tới!" Da Lỗ mắt nhòa lệ, tràn đầy kích động tươi cười," Ta tưởng rằng đã chết là xong hết rồi, ai có thể nghĩ muốn...... Ta một vong linh lại có khả năng khôi phục trí nhớ kiếp trước, còn có thể được đưa tới nơi này này. Làm cho chúng ta tam huynh đệ tái gặp nhau. Lão tam, ta phải cảm tạ ngươi, làm cho ta lại có hy vọng, ta có thể hy vọng báo thù cho đạo Sâm gia tộc"

Địch Khắc tây bên cạnh cũng hí hửng:" minh giới này nguy cơ dày đặc, ta bổn tu luyện xuất thần phân thân, vẫn mới vừa vào minh giới khu vực không lâu đã chết . May là ta cảnh giác, trước lưu lại thánh vực bổn tôn tại vong linh giới. Nguyên tưởng rằng sẽ bị giết lần nữa, Lâm Lôi, cám ơn."

Năm đó tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện, Địch Khắc tây cùng Lâm Lôi được coi là hai đại thiên tài.

Mà hôm nay......

thiếu niên ma pháp sư, nhưng lại có được năng lực hùng mạnh, thậm chí còn thỉnh được chủ thần .

" Đừng đứng đây nữa, tóm lại mọi người vừa tụ tập cùng một chỗ ." Lâm Lôi giơ lên chén rượu," Nâng ly, hết thảy đều đã qua. Nào, mọi người cụng ly."

" Cụng ly!"

Bối Bối cũng hoan hô đứng lên, giờ phút này bên cạnh Bối Bối đúng là một đôi vợ chồng, mẫu thân Bối Bối rất hiền lành, mặc một bộ màu tím trường bào. Mà phụ thân Bối Bối trên vầng trán sát khí rất nặng, cả người có vẻ rất lạnh mạc. Nhưng dưới tình huống giờ phút này hắn cũng lộ ra tươi cười. Mẫu, bốn người này trung, Da Lỗ trên đường tới đây đã được ban cho một quả hạ vị thần cách, luyện hóa thành thần . Bối Bối cha mẹ cũng đồng dạng như thế. Chỉ có Địch Khắc tây...... Như trước là thánh vực. Địch Khắc tây, vẫn muốn dựa vào chính mình tu luyện.

Vong linh thành thánh vực, chỉ cần cắn nuốt cũng đủ linh hồn, linh hồn cường đại đến trình độ nhất định, một ngày nào đó là có khả năng thành thánh vực.

Nhưng từ thánh vực đến thần, nếu muốn lĩnh ngộ pháp tắc. Như Da Lỗ, cha mẹ Bối Bối, đối với điều này họ mít đặc. Tự nhiên cũng lựa chọn luyện hóa thần cách thành thần.

Lâm Lôi giờ rất lo lắng, những người khác đều tới, nhưng là phụ thân mình Hoắc Cách nhưng vẫn không có tới. Lâm Lôi thậm chí còn đi hỏi quá một lần tử vong chúa tể, nhưng tử vong chúa tể cứ để Lâm Lôi chậm rãi chờ. Tính mạng cực nhanh phi hành.

Bên trong đúng là thánh vực hắc kỵ sĩ Hoắc Cách cùng với thiếu niên tóc bạc. Hôm nay Hoắc Cách đã thành thần, đương nhiên, là luyện hóa thần cách thành thần. Hoắc Cách đối với pháp tắc đích lĩnh ngộ cực thấp, nếu để tự mình thành thần sợ rằng trở lại vạn năm cũng không thành.

" Phía trước tới ngay ." Tóc bạc thiếu niên đạm cười nói," Nhiệm vụ này cuối cùng cũng kết thúc."

" Cám ơn." Hoắc Cách khom người cảm kích.

" Cám ơn ta làm gì." Tóc bạc thiếu niên một cái ý niệm trong đầu, kim loại tính mạng liền tiêu tán . Hoắc Cách, tóc bạc thiếu niên hai người liền xuất hiện giữa không trung cách không xa u minh tửu điếm, mà lúc này một đạo ảo ảnh trong nháy mắt xẹt qua thiên không, tốc độ thật đáng sợ, tóc bạc thiếu niên giật mình, ảo ảnh ngưng tụ thành thật thể.

" Ân?" Hoắc Cách nhìn kỹ suy nghĩ người này.

Một bộ trường bào màu xanh da trời, tông phát tóc dài, quá khứ hình như đã nhìn qua bóng dáng này." Hắn là?" Nhưng là Hoắc Cách cũng không dám khẳng định, tại hắn cảm giác...... người trước mắt mới vừa rồi tốc độ chính là thuấn di. tốc độ Như thế, chính là vị thất tinh yêu ma bên cạnh hắn đều làm không được. cao thủ Như thế, đâu phải con của hắn?

" Ngươi, ngươi là?" thiếu niên tóc bạc cũng có chút sợ hãi. Nhưng Lâm Lôi giờ phút này trong ánh mắt chỉ có Hoắc Cách!

Lâm Lôi địa trong đầu hiện lên một màn tràng cảnh......

Phụ thân kiên cường cô độc, khi đó, hắn che chở Lâm Lôi, Ốc Đốn hai người con trai......

Phụ thân đối Lâm Lôi chỉ có duy nhất yêu cầu, hy vọng Lâm Lôi có thể mang về chiến đao đồ lục......

Phụ thân trong lòng thống khổ thế nào chỉ có thể một mình cảm thụ…

Phụ thân đã chết, chỉ để lại một phần di thư, đến lúc đó, Lâm Lôi mới biết được nỗi thống khổ của cha mình.....

Lâm Lôi nhìn chằm chằm nam nhân trước mắt , kích động hai tròng mắt đều đã ươn ướt.

" Phụ thân!" Lâm Lôi hô đi ra.

Hoắc Cách khó có thể tin nhìn người trước mắt , hắn chết lúc Lâm Lôi vẫn chỉ là thiếu niên, mặc dù bây giờ còn có khả năng lờ mờ nhìn ra Lâm Lôi năm đó bộ dáng, nhưng vô luận khí chất hay thứ khác, hôm nay đã là thần đỉnh phong Lâm Lôi, so với rất ít năm thời đại, biến hóa đều rất lớn.

" Lâm Lôi? Là, là ngươi?" Hoắc Cách không nhịn được khiếp sợ, kích động, nhìn kỹ Lâm Lôi.

" Là ta a, phụ thân!" Lâm Lôi không cách nào khống chế chính mình, nước mắt chảy xuống tới.

Mà giờ phút này Da Lỗ, Kiều Trì, Bối Bối một đám người đều tại xa xa chờ, cười, nhìn này hai phụ tử sau gần ba ngàn năm gặp lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 1: Phụ Tử

Hoắc Cách hai mắt đã ươn ướt, kích động đến độ thân thể run rẩy lão nhìn kỹ người thanh niên trước mắt, người thanh niên tạo cho lão một cảm giác thân thiết

Lão nhìn lông mi kia, ánh mắt kia, cái mũi kia…

Đồng thời trong trí nhớ của lão hiện lên bộ dáng của Lâm Lôi thời niên thiếu.

“ Lâm Lôi, thật sự là con sao?” Giọng của Hoắc Cách cũng nghẹn ngào , con mắt cũng giờ này cũng trở nên đỏ hơn.

“ Là con, thực sự là con đây” Lâm Lôi vội vàng chứng minh bản thân mình “ Cha, người còn nhớ kỹ năm đó ở từ đường (tổ ốc tông), cha cho con bái kiến tổ tông của Ba Lỗ Khắc gia tộc? Cha còn nhớ cha kiểm tra huyết mạch Long Huyết chiến sỹ của con, còn có …vài lần nói qua con tại Ma pháp học viện có ba vị huynh đệ tốt, bọn họ hai người cũng có mặt ở đây”

Lâm Lôi liền chỉ Da Lỗ đang cách đó không xa, “ Cha xem ngày xưa hắn chính là Da Lỗ của Đạo Sâm thương hội, còn có Kiều Trì của Ngọc Lan đế quốc”

“ Còn có ta” Bối Bối liền phi đến, nhìn chằm chằm Hoắc Cách “ Hoắc Cách đại thúc, người còn nhớ con không ? Con chính là Tiểu ảnh thử” Bối Bối thân hình vừa động liền biến thành bộ dáng của Ảnh thử, đứng trên vai Lâm Lôi, miệng còn nói tiếng người “ Năm đó chính lão đại đã thu dưỡng con”

Hoắc Cách liền gật đầu

“ Cha, còn có Bàn Long giới chỉ, cha nhớ chứ?” Lâm Lôi vươn ngón tay ra.

Hoắc Cách nghe thấy thế liền vội vàng trả lời “ Đúng, đúng” nói xong lão không khỏi đem Lâm Lôi ôm vào ngực, vỗ mạnh vào vai Lâm Lôi vài cái “ Ha ha, thật là con rồi, Lâm Lôi, thật là tốt quá…ha ha, thật là tốt quá” Hoắc Cách nói chuyện cũng mạnh bạo hẳn lên. Hơn hai ngàn năm trở thành vong linh, không những lão được khôi phục trí nhớ mà còn được đưa đến đây.

Con mình đột nhiên xuất hiện trước mặt, làm sao mà không hưng phấn? Làm sao mà không kích động?

“ Cha, đi thôi. Chúng ta đừng đứng bên ngoài nữa, vào trong đình viện chúng ta chậm rãi nói” Lúc này Lâm Lôi nước mắt đã lưng tròng, lôi kéo tay của Hoắc Cách hướng phía đình viện phía sau tửu điếm bay đi.

Được gặp lại cha đối với Lâm Lôi mà nói sự vui sướng còn kích động hơn nhiều so với linh hồn được lột xác. Nhất thời Lâm Lôi cảm giác như mình trở lại thời thiếu niên, bị cha giáo huấn về học văn hoá hiểu biết, nếu học không tốt sẽ bị đánh vào bàn tay, khi đó hắn cũng đã hiểu biết nhiều rồi, giờ này nhớ lại đột nhiên thấy bàn tay ấm áp.

Năm đó cha hắn chết đi, khiến Lâm Lôi lâm vào thời kỳ đen tối, thề có chết cũng phải báo thù. Mà bây giờ….

Hết thảy giờ này cũng đã tốt rồi.

Một đám người ngồi vây quanh hai cái bàn, mà Hoắc Cách lúc này trong lòng còn tràn đầy mơ hồ, liền nhìn Lâm Lôi nói “ Lâm Lôi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ta trước đây là Thánh vực hắc kỵ sỹ, như thế nào đột nhiên khôi phục trí nhớ? Bị người ta đưa đến đây và gặp được con?”

Hoắc Cách cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua Vong linh có thể khôi phục được trí nhớ.

“ Chính là Lão Đại thỉnh chủ thần làm chuyện đó” Bối Bối cười hì hì nói.

“ Ha ha” Bên cạnh Địch Khắc Tây than thở khen “ Hoắc Cách đại thúc, đã hơn hai ngàn năm, Lâm Lôi không những năm đó tại Ma pháp học viện là một thiên tài đệ tử, hắn tại Minh Giới, Địa Ngục chí cao vị diện cũng là tối cao cường giả, là hắn xin chủ thần khôi phục trí nhớ cho mọi người. Còn làm cho Chủ thần an bài người phân biệt đem chúng ta đến đây. Ta, Da Lỗ, Kiều Trì đều được Thất tinh ác ma cảnh giới đem đến đây”.

“ Mời Chủ thần đưa chúng ta tới đây, lại còn an bài người đón tiếp?”

Hoắc Cách không khỏi nhìn người con trước mắt mình, khi còn ở Ngọc Lan đại lục, Hoắc Cách cũng biết con mình sẽ có tiền đồ, nhưng khi đó Hoắc Cách chỉ nghĩ con mình chỉ có thể trở thành một Ma pháp sư lợi hại, có thể đoạt lại truyền thừa chi bảo của gia tộc… nhưng xin mời chủ thần làm việc? Hoắc Cách nghĩ cũng cảm thấy đầu óc mê muội.

“ Lâm Lôi, con thế nào?” Hoắc Cách cũng không biết hỏi cái gì nữa.

Hỏi thực lực của con mình? Hỏi con mình những năm qua làm gì?

“ Lão đại chính là Đại viên mãn thượng vị thần” Bối Bối tự hào nói, mấy người Da Lỗ, Kiều Trì mấy năm nay chờ người cũng đã biết tin tức này.

“ Cái gì gọi là Đại viên mãn?” Hoắc Cách hỏi lại.

Bối Bối cứng lưỡi.

Lúc đầu Da Lỗi cùng cha mẹ của Bối Bối cũng không rõ hàm nghĩa của Đại Viên Mãn, phải trải qua giải thích họ mới hiểu được. Lúc này người phụ nữ mặc áo bào tím – mẫu thân Bối Bối nói " Hoắc Cách, đại viên năm thượng vị thần đại biểu trong cấp thần…con lão chính là vô địch, nên ngay cả Chủ thần cũng nhiệt tình mời chào xin con lão làm sứ giả"

" Trong cấp thần là vô địch?" Hoắc Cách hai mắt cũng không nháy, nhìn chằm chằm Lâm Lôi trước mắt. Hoắc Cách cảm thấy chính mình nhìn thấy Lâm Lôi đến nghe mọi chuyện này như là đang nằm mơ.

Phản ứng của Hoắc Cách cũng đúng như mọi người dự liệu. Lúc đầu Da Lỗ và Kiều Trì còn nghi ngờ năng lực của Lâm Lôi, sau khi hỏi rõ ràng liền giống nhau kinh ngạc đến ngây người hồi lâu. Mọi người cũng đều biết, Minh giới, địa ngục thần nhân cảnh giới rất nhiều có thể coi như một con số kinh khủng ..Vạn ức đơn vị.

Tại rất nhiều vị diện, trong vô số thần nhân chính thức đứng đầu ở đỉnh Kim Tự Tháp đó là một điều cực kỳ đáng sợ.

Hoắc Cách tại Minh giới hơn hai ngàn năm cuối cùng tâm lý cũng tốt hơn rất nhiều, cuối cùng tỉnh lại, con mắt sáng ngời vội vàng nói " Lâm Lôi, cừu nhân của mẫu thân con, năm đó Mạt Đức Sâm công tước tại Phân Lai vương quốc năm đó…con còn chưa kịp báo thù?"

" Hắn đã chết, chính tay con giết" Lâm Lôi nghiêm mặt nói

" Hung thủ đứng sau lưng hắn con tra ra rồi chứ?" Hoắc Cách vội vàng hỏi.

Hoắc Cách năm đó cũng điều tra được sau lưng Mạt Đức Sâm còn có chủ mưu, nhưng chưa tra ra ai thì bị người của Mạt Đức Sâm sai người đuổi giết, cuối cùng thân tử.

" Con tra được rồi, chủ mưu sau lưng hắn chính là quốc vương của Phân lai vương quốc Khắc Lai Đức" Lâm Lôi gật đầu nói " Sau này tại

Hách Tư thành con đã giết Khắc Lai Đức”

“ Là quốc vương Khắc Lai Đức?” Hoắc Cách cả kinh.

“ Con mặc dù đã giết Khắc Lai Đức nhưng mọi chuyện cũng không đơn giản như vậy, Mẫu thân lúc đầu bị KHắc Lai Đức bắt hiến cho Quang Minh giáo đình, mà chính Quang Minh giáo đình mới giết mẫu thân đem linh hồn mẫu thân hiến cho Quang Minh chúa tể” Âm thanh Lâm Lôi trầm thấp, đối với Quang minh giáo đình oán khí của Lâm Lôi rất lớn, ĐỨc Lâm Kha Ốc Đặc cũng được coi như chết trong tay của Quang Minh giáo đình.

Hoắc cách nghe thấy vậy thì đôi mày nhăn lại, mơ hồ có sát khí, trầm ngâm nói “ Quang Minh giáo đình?”

“ Sau đó con đem Quang Minh giáo đình nhổ tận gốc” Ngay sau đó Lâm Lôi nói.

Hoắc Cách kinh ngạc nhìn con mình. Quang Minh giáo đình tại Ngọc Lan đại lục dù sao cũng là một thế lực to lớn…Hoắc Cách lại nghĩ, con mình hiện tại có thể đạt tới đỉnh cao như vậy, năm đó có khả năng tiêu diệt Quang Minh giáo đình cũng không phải không có khả năng.

“ Đều cũng giải quyết rồi” Hoắc Cách thở dài một hơi, lập tức lắc đầu cười tự diễu “ Ta quá cố chấp, đã hơn hai ngàn năm rồi ta đối việc này tâm niệm không thể quên, nhưng mà rốt cuộc thì sao, Lâm Na nàng cũng đã chết”

“ Cha, mẫu thân còn chưa thực sự chết” Lâm Lôi liền nói.

“ Gì?” Hoắc Cách hai con mắt sáng rực lên, cả người trong nháy mắt ngập tràn sức sống, trong mắt ngập tràn hi vọng nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi gật đầu nói “ Mẫu thân năm đó bị giết, linh hồn hiến cho

Quang Minh chúa tể, có lẽ bây giờ thành Thiên sứ cho Quang minh thần giới. Chỉ là quá trình chuyển sinh thành Thiên sứ phải tuyệt đối trung thành với Quang Minh chủ thần, muốn khôi phục tự do cho mẫu thân, đem mẫu thân đoàn tụ với chúng ta…rất khó”

“ Con…con cũng không làm được?” Hoắc Cách liền hỏi.

Trong lòng Hoắc Cách lúc này, con mình chính là đỉnh cao trong cấp thần nhân, ngay cả Chủ thần cũng muốn tranh dành con mình làm sứ giả. Một người có thân phận như thế muốn làm khôi phục tụ chủ của một Thiên sứ, Hoắc Cách cho rằng là không khó.

“ Con không nắm chắc” Lâm Lôi lắc đầu nói.

Bên cạnh, Bối Bối với vẻ mặt đau khổ nói “ Ngay cả Tử vong chúa tể cũng nói, bản thân nàng tự mình đi tìm Quang Minh chúa tể cũng không có nắm chắc giải quyết được chuyện này. Tử vong chúa tể làm không được…lão đại đi, thành công cũng có thể nhưng…rất thấp”

Bối Bối lúc này cũng không thể tin tưởng Lâm Lôi có thể làm được.

Chính trong lòng Lâm Lôi cũng có chút oán giận, không cam lòng.

“ Ha ha, quên đi” Hoắc Cách thở dài cười nói “Lâm Lôi, chúng ta hai người phụ tử còn có thể gặp lại đã phải cảm ơn ông trời rồi, múôn cùng mẫu thân con đoàn tụ đó là một hi vọng xa vời, con cũng không cần suy nghĩ nhiều tự đem tức giận cho bản thân mình”

“ Cha…” Lâm Lôi rất kinh ngạc nhìn cha.

Từ năm đó cha hắn chết để lại di thư, Lâm Lôi cũng có thể hiểu được tình cảm của cha đối với mẫu thân, nguyện ý chết vì mẫu thân như thế nào có thể bỏ qua được chứ?

“ Đừng suy nghĩ nhiều nữa, thế sự đâu phải làm cho người ta được như ý?” Hoắc Cách khẽ cười nói.

Lúc này Hoắc Cách, Da Lỗ, Lâm Lôi, Kiều Trì đang bàn luận sôi nổi các loại chuyện về quê hương Ngọc Lan đại lục, Hoắc Cách nói về cuộc sống của mình tại vong linh giới, Lâm Lôi cũng nói về kinh nghiệp của cuộc sống gần ba ngàn năm qua, Hoắc Cách cũng chính thức hiểu được quá trình phát triển của Lâm Lôi. Lão cũng vì những kinh nghiệm nguy hiểm của Lâm Lôi mà lo lắng, đáy lòng cũng sinh ra một cảm giác tự hào. Lúc này, trước U Minh tửu điếm bọn người Lâm Lôi chuẩn bị rời đi.

“ Mọi người chờ ta một chút, đợi ta tai đây” Lâm Lôi nhắc nhở cha mình cùng những người khác một chút, liền hướng phía trung ương của thảo địa phía trước tửu điếm đi đến. Tại hồ nước, phía nửa mặt hồ bên này có một cô gái diễm lệ mặc áo hồng đang hăng hái câu cá. Người khác có thể không biết thân phận thực của cô gái nhưng Lâm Lôi lại biết.

Chính là người nhìn bọn cường giả của Minh giới vì U minh quả tiến vào tử địa của Tử vong chúa tể.

Thu cần câu về, cô gái liếc nhìn Lâm Lôi nói “ Như thế nào? Phải đi rồi sao?”

Lâm Lôi cũng cảm nhận được không gian xung quanh đột nhiên vặn vẹo, chính là tử vong chúa tể đem không gian chỗ này ngăn cách, không cho người khác nghe được chuyện của hai người. Lâm lôi trong lòng thầm than thực lực của Tử vong chúa tể quả nhiên đáng sợ, tuy nhiên hắn cũng trả lời “ Đúng vậy, chủ thần. Sáu người ta yêu cầu đã tới, cảm tạ chủ thần mấy ngày nay chiếu cố”

Hồng phát cô gái mỉm cười, lộ ra một hàm răng trắng như trong suốt “ Lần đầu tiên ta thấy ngươi, ngươi là một người miễn cưỡng có thể đạt đến thống lĩnh cảnh giới, ngoảnh lại nhìn giờ này ngươi đã là đại viên mãn rồi”

“ Chủ thần, ta còn một việc muốn thỉnh chủ thần hỗ trợ” Lâm Lôi thoáng chần chờ nói.

“ Chuyện của ngươi còn nhiều, nói đi” Mấy năm nay Lôi Lôi thường xuyên đến gặp Tử Vong chúa tể, quan hệ cũng đã tốt hơn nhiều.

“ Chủ thần, ta muốn tìm một người tên là Áo Đinh, thất tinh ác ma cao thủ, không biết Chủ thần có biện pháp gì không?” Lâm Lôi chần chờ dò hỏi, mấy hôm nay Da Lỗ vẫn muốn tìm Áo Đinh báo thù, thế nhưng Minh giới vô cùng lớn, mặc dù Lâm Lôi thực lực mạnh nhưng muốn tìm được Áo Đinh thì…đáy bể mò kim.

“ Thất tinh ác ma cao thủ? Áo Đinh?” Hồng Phát cô gái có chút nhướng mi, không khỏi hừ nhẹ một tiếng “ Ngươi còn đem ta đến chỗ nào nữa hả? tên Áo Đinh này ta còn không biết linh hồn hơi thở, ngươi chỉ cho ta biết tên, ngươi bảo ta làm sao tra? Trừ khi hắn trở thành vong linh mới có thể thông qua Minh giới trung tâm điều tra, nếu không, không có cách nào điều tra”

Lâm Lôi chỉ còn biết xấu hổ cười.

Chỉ biết tên thì chính xác là khó tra, nguyên nhân chính là linh hồn hơi thở cũng không biết nên mới nhờ tử Vong chúa tể. Lâm Lôi chỉ tưởng rằng dựa vào Minh giớẩmtung tâm của nàng có thể tra, hiện nay nghe như vậy thì chỉ có những người trở thành vong linh mới có thể dựa vào Minh giới trung tâm điều tra.

“ Tìm một người với thân phận hiện nay của ngươi không phải việc khó” Hồng phát thiếu nữ khẽ cười nói “ Ngươi tuỳ tiện tìm một yêu ma toà thành, phát ra một nhiệm vụ cần tìm một người thất tinh ác ma tên là Áo Đinh. Lâm Lôi ngươi phân phát nhiệm vụ, sợ rằng còn có cả thống lĩnh, chủ phủ tranh nhau làm việc”

Đại danh của Lâm Lôi có lẽ thượng vị thần bình thường biết ít, nhưng là cấp bậc thống lĩnh, Chủ phủ chỉ trong vòng ngàn năm với từng đó cao thủ có thể tra ra.

Hồng phát thiếu nữ liền quay đầu đi, tiếp tục câu cá “ Tốt lắm, ngươi đi đi”

“ Tạ ơn chủ thần” Lâm Lôi thoáng khom người, quay đầu rời đi.

“ Chúng ta đi thôi, trước hết đi Vong Linh Thánh sơn. Lâm Lôi hướng phía cha hắn cười cười, liền phóng ra một Kim chúc tánh mạng khổng lồ huyền phù giữa không trung, ngay lập tức mọi người liền lao vào Kim chúc tánh mạng. kim chúc tánh mạng chợt loé lên, tại không trung lưu lại một đạo ánh sáng, liền biến mất ở bầu trời.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 2: Chạy Trốn Kiếp Nạn

Kim chúc tánh mạng cực nhanh phi tới, bên trong vang lên những tiếng cười ồn ã.

“ Da Lỗ lão đại, huynh cứ yên tâm đi, lão Tam đã cam đoan với huynh rồi thì tên Áo Đinh kia hẳn phải chết không thể nghi ngờ” Kiều Trì đứng bên cạnh cười nói. Mối thù của Da Lỗ đối với Áo Đinh đã xâm nhập vào linh hồn, nếu không giết chết được Áo Đinh thì đáy lòng Da Lỗ vẫn còn một cây dằm.

Da Lỗ cũng gật đầu hướng Lâm Lôi cười “ Vậy, phải làm phiền lão Tam rồi”

“ Chúng ta từ U Minh sơn đến Vong Linh thánh sơn phải trải qua một quãng đường rất dài và thời gian khá lâu” Lâm Lôi cười nói “ Trên đường đi, ta sẽ thông qua thần thức điều tra, hơn nữa sẽ khống chế kim chúc tánh mạng đi qua một số nơi trọng yếu, có lẽ trên đường đi chúng ta sẽ tìm thấy Áo Đinh”

Linh hồn lực của Lâm Lôi so với chủ thần thực còn mạnh hơn.

Những hạn chế của Minh giới so với vị diện chiến trường yếu hơn rất nhiều. Tại Minh giới, thần thức ẩn chứa uy năng có thể phát tán ra đến tám trăm ngàn dặm, Kim chúc tánh mạng đuộc Lâm Lôi khống chế một ngày đi cũng được gần ngàn ngàn dặm, với tốc độ như thế mỗi ngày Lâm Lôi tìm tòi một lần.

Con đường tìm kiếm cùng phân bố nhiệm vụ, đây chính là hai biện pháp.

Vừa đi vừa tìm, cộng với phân bố nhiệm vụ khả năng tìm được Áo Đinh không phải là khó.

“ Nếu trên đường mà phát hiện được thì thật là tốt quá” Da Lỗ mỉm cười nói.

Lâm Lôi trông thấy Da Lỗ như thế đáy lòng âm thầm thở dài. Năm đó Da Lỗ luôn là người tiêu sái nhất, phóng khoáng nhất mà bây giờ Lâm Lôi thấy được trong lòng của Da Lỗ đang ngập tràn áp lực. Cừu hận này đang dần ăn mòn linh hồn của Da Lỗ. bây giờ hắn có nghĩ dễ dàng, tiêu sái thì cũng không thể làm được.

Dưới sự khống chế của Lâm Lôi, kim chúc tánh mạng phi hành cực nhanh, hơn ba năm sau liền tiến vào địa phận của Bắc Hài phủ.

“ Cuối cùng cũng đến một cái phủ, từ đó đến Vong linh thánh sơn cũng nhanh” Kiều Trì cười ha ha nói.

Nhưng Bối Bối lại nói thầm “ Bắc Hài phủ chính là một phủ quan trọng nhất ở phía bắc của Minh giới, đến bây giờ chưa tìm được Áo Đinh, xem ra lão đại muốn tìm Ác ma tòa thành để phân bố nhiệm vụ. Hừ, để cho Áo Đinh sống lâu thêm một chút nữa”

Lâm Lôi chú ý tới sắc mặt của Da Lỗ nhìn không tốt lắm.

“ Ảnh hưởng của Áo Đinh đối với Da Lỗ thật là lớn à” Đáy lòng Lâm Lôi thầm than.

Lâm Lôi hoàn toàn có thể giải thích, nếu là mình trong thời kỳ còn là Thánh vực, có một thượng vị thần khống chế mình, khiến cho mình giết đi thê tử, giết con, giết huynh đệ, giết bằng hữu…lại hành hạ mình cho tới chết, chính mình cũng giống Da Lỗ nổi điên mà trả thù. Không trả được thù, có chết cũng không cam lòng.

Lâm Lôi vỗ vỗ vào bả vai Da Lỗ “ Yên tâm, hắn không trốn thoát được đâu”

“ Ân” nhưng Da Lỗ lại ra vẻ tươi cười “ Không sao, ta có thể chờ, ít nhất bây giờ đã có được cơ hội trả thù rồi”

Minh giới Bắc Hài phủ - trên thảo nguyên ngoài thành Hải Đức.

Nơi này là nơi đóng quân một lượng binh lính lớn nên cũng xây dựng một số thành trì. Bắc Hài phủ đệ nhất cường giả, chủ phủ cũng là chủ thần sứ giả - Tái Nhân Đặc cũng định cư tại đây. Với địa vị của Tái Nhân Đặc thì thuộc hạ cũng có một số cường giả là thất tinh ác ma, trong đó có Áo Đinh .

Một đạo thân ảnh màu đen từ trên cao hạ xuống.

“ Đại nhân” Bọn binh lính lập tức khom người.

“ Uhm” Hắc bào nhân đạm mạc gật đầu, sau đó hắn chậm rãi đi bộ vào trong.Một lát sau hắn đã tới trước mặt Tái Nhân Đặc.

“ Phủ chủ, chuyện đã giải quyết” Hắc bào nhân hướng phía Tái Nhân Đặc cung kính nói. Tái Nhân Đặc giờ này mặc một bộ quần áo màu trắng, y dựa lưng vào ghế tay cầm một quyển sách nhãn nhã đọc. Nghe được hắc bào nhân bẩm báo xong liền mỉm cười gật đầu. “ Ân, Áo Đinh, ngươi ở bên ngoài có nghe được tin tức gì về vị diện chiến trường không? Đại quyết chiến ở chiến trường cũng đã trôi qua được gần một trăm năm rồi”

Tái Nhân Đặc không tham gia vị diện chiến tranh, hơn nữa Bắc hài phủ ở một địa phương rất xa, tin tức muốn đến đây cũng cần phải có thời gian dài.

“ Thuộc hạ lần này cũng gặp qua một số người, phần lớn thực lực của một nhóm, chủ phủ hay thủ lĩnh cũng không được nghe. Tin tức từ vị diện chiến trường có lẽ cần phải một quãng thời gian nữa, nhưng mà lần này thuộc hạ ra ngoài lại dò xét được một tin tức”

“ Tin tức gì?” Tái Nhân Đặc có chút hứng thú ngẩng đầu nhìn về phía Áo Đinh.

Áo Đinh được bao phủ bởi hắc bào lộ ra vẻ tươi cười nói “ Chủ phủ, U Minh sơn đã công khai với bên ngoài. Người thứ tư có được U Minh quả, thuộc hạ điều tra qua đó là Bá Lặc Lôi.”

“ Bá Lặc Lôi? Xem ra Lâm Lôi thất bại rồi” Tái Nhân Đặc cũng cười cười.

“ U Minh sơn nguy cơ đầy rẫy” Áo Đinh nở nụ cười đắc ý “ Thành công là tên Bá Lặc Lôi kia, ta xem Lâm Lôi đã chết tại U Minh sơn, cho dù không có chết thì ngàn năm qua hắn đã sớm rời khỏi Minh giới rồi. Theo ta quan sát hắn muốn gặp chủ thần thì sẽ không đơn giản bỏ qua cơ hội đó, có khả năng đã chết trong U Minh sơn rồi” Tái Nhân Đặc mỉm cười nói “ Tốt lắm, Áo Đinh. Giờ này thì ngươi có thể hoàn toàn yên tâm được rồi”

Lâm Lôi đối với Áo Đinh thực sự là cơn ác mộng.

“ Bây giờ đã yên tâm hơn, thuộc hạ không quấy rầy Chủ phủ nữa” Áo Đinh có chút khom người rồi nhẹ nhàng lui ra.

Giờ phút này trên trời cao của Bắc Hài phủ.

Giống như trước kia, Lâm Lôi vẫn dùng thần thức điều tra, hắn vừa điều tra vừa nói “ Đây chính là địa phận của Bắc Hài phủ phủ chủ Tái Nhân Đặc, từ Tái Nhân Đặc nói cho ta biết chỗ của U Minh sơn, lần này thành công thật lòng ta phải cảm kích hắn, gì?” Sắc mặt Lâm Lôi đột nhiên biến đổi.

“ Lão đại, làm sao vậy?” Bên cạnh Bối Bối nghi hoặc hỏi.

“ Lão tam, phát hiện ra Áo Đinh sao?” Da Lỗ liền nói, phàm là những lần Lâm Lôi dùng thần thức điều tra khi trên mặt hắn có biến hóa thì

Da Lỗ đều đoán như vậy, chỉ là những lần đoán trước của hắn đều là sai.

Lâm Lôi liền nhìn về phía Da Lỗ cười lớn “ Áo Đinh, là Áo Đinh..ha ha rốt cuộc áo đinh cũng xuất hiện, hơn nữa lại là bên cạnh của Tái Nhân Đặc…” Đột nhiên Lâm Lôi sáng tở “ Xem ra lúc đầu vợ chồng Tái Nhân Đặc cố ý lừa ta”

Lâm Lôi cũng không ngốc, chỉ cần thấy Áo Đinh xuất hiện bên cạnh Tái Nhân Đặc hắn liền dễ dàng đoán ra, lúc đầu Tái Nhân Đặc nói dối nên hắn đã đi về một hướng khác.

“ Áo Đinh bên cạnh Tái Nhân Đặc?” Bối Bối cũng cả giận nói “ Lão đại, lúc đó ta nhìn vợ chồng Tái Nhân Đặc nói chuyện có gì đó không đúng, hắn nói huynh đi U Minh sơn rõ ràng là đi chết mà”

“ Vậy phải cảm ơn hắn rồi” Kiều Trì cười nói “ Lão Tam, nhờ có họ ngươi mới có cơ hội, có thể đột phá lên đại viên mãn, nếu bọn Áo Đinh bọn họ biết được chắc hối hận đến ói máu quá”

Về chuyện linh hồn biến dị Lâm Lôi cũng không nói ra vì hắn sợ nhiều người tuyên truyền ra ngoài, hắn chỉ nói mình đạt tới đại viên mãn.

“ Đúng, phải còn thật sự cảm kích bọn họ” Lâm Lôi quét mắt về hướng Đông Bắc quát khẽ “ Đi, chúng ta đi gặp Tái Nhân Đặc và Áo Đinh”

“ Áo Đinh” Da Lỗ nghiến răng, ánh mắt lãnh lệ.

Nhất thời Lâm Lôi khống chế kim chúc táng mạng tốc độ tăng lên cực hạn.

Dưới tay của Bắc Hài phủ chủ có một số gã thuộc hạ là thất tinh ác ma, những người này đều có thành trì riêng.

Mà hiện giờ Áo Đinh đang đứng trên thành trì của mình, thoải mái ngắm mặt trời và nhìn ngắm thảo nguyên.

“ Ân?” Áo Đinh nhướng mày, phía chân trời xa xa đang có một đạo kim chúc tánh mạng theo hướng này cực nhanh bay tới. Kinh chúc tánh mạng này phi hành cực nhanh khiến Áo Đinh kinh sợ “ Tốc độ nhanh như vậy, xem ra khống chế kim chúc tánh mạng cũng là siêu cấp cường giả”

“ Áo Đinh”

Âm thanh trầm thấp trong chốc lát lan truyền đến trăm ngàn dặm, đa số binh lính, kể cả Bắc Hài chủ cũng giật mình bừng tỉnh.

“ Người nào?” Áo Đinh sắc mặt khẽ biến.

Đến phạm vi trước Áo Đinh, kim chúc tánh mạng chợt tiêu thất, lộ ra một đám người, cầm đầu là Lâm Lôi.

“ Lâm Lôi” Áo Đinh sợ đến sắc mặt đại biến “Thế là thế nào? Lâm Lôi này sao lại còn sống? Cho dù còn sống làm sao có thể quay lại?”

“Sưu” Nhóm người từ trên không hạ xuống.

“ Những kẻ mới đến dừng lại” Một tiếng gầm vang lên, nhất thời bọn thủ vệ đều bay tới, ngay lập tức gần một trăm tên lính bao vây nhóm người của Lâm Lôi.

“ Cút” Lâm Lôi khẽ quát.

Một cỗ lực vô hình nhanh chóng tản ra, đánh lên trên người của nhóm binh lính, đám binh lính lập tức bị đánh bay. Cũng may Lâm

Lôi không hạ độc thủ, nếu không nhóm người này đã sớm bị giết chết.

Một đám người của Lâm Lôi như không hề có ảnh hưởng gì, cứ như vậy từ trên cao hạ xuống, phàm là binh lính cản trở họ đều bị phản chấn văng sang hai bên.

“ Thủ đoạn gì thế này?” Áo Đinh trong lòng khiếp sợ.

Giết thượng vị thần không khó, nhưng thủ đoạn mà Lâm Lôi vừa thi triển khiến người ta kinh hãi. Lâm Lôi nhìn về hướng Áo Đinh.

“ Áo Đinh, ngươi biết ta chứ?” Một tiếng nói được phát qua kẽ răng, Da Lỗ gắt gao nhìn chằm chằm Áo Đinh.

Áo Đinh quay đầu nhìn, vừa trong thấy Da Lỗ hắn đã cười rộ lên “ Ha ha ha ta còn tưởng là ai, nguyên lai là Đạo Sâm thương hội hội chủ, không nghĩ ngươi là vong linh mà còn có thể đạt tới thần cấp, thật sự là ngoài dự liệu của ta a, sau khi đạt được thần cấp còn có gặp được huynh đệ, thật là khó à.

Áo Đinh tựa hồ không sợ hãi.

“ Lâm Lôi” Một đạo âm thanh trầm ấm, ôn hòa vang lên.

Lâm Lôi quay lại nhìn, hắn thấy năm đạo thân ảnh đang bay tới. cầm đầu chính là Tái Nhân Đặc phủ chủ Bắc Hài phủ, vợ hắn A Ny Tháp, bên cạnh Tái Nhân Đặc còn có Ba thuộc hạ, tất cả đều là Thất tinh ác ma cảnh giới cao thủ.

“ Tái Nhân Đặc” Lâm Lôi liền nói.

“ Lâm Lôi, ngươi tới đây cũng nên thông báo một tiếng, ta sẽ tới tận nơi nghênh đón a” Tái Nhân Đặc cười nói xong thì năm người bọn họ cũng tới bên cạnh Áo Đinh, Lâm Lôi cũng không hề ngăn cản.

Lần này trên không trung xuất hiện hai phương nhân mã giằng co, phía bên dưới có một số lượng lớn binh lính quan khán.

Nếu Tái Nhân Đặc mà ra lệnh một tiếng có lẽ tất cả binh lính bên dưới đều lao cả lên.

“ Thông báo một tiếng?”Lâm Lôi lạnh nhạt cười “ Tái Nhân Đặc, phỏng chừng nếu ta thông báo cho ngươi một tiếng, ngươi lại thông báo cho tên Áo Đinh này chạy trốn…ha ha thật không thể nghĩ được Tái Nhân Đặc ngươi địa vị là chủ phủ cũng có thủ đoạn này đùa bỡn, thật buồn cười…”

Sắc mặt Tái Nhân Đặc sầm xuống.

“ Hừ, ngươi chỉ là một Thanh Long nhất tộc trưởng lão?” Đáy lòng Tái Nhân Đặc cười thầm “Trước đây ta còn lo lắng tên Lâm Lôi này là Đại Viên mãn, nhưng tại U Minh sơn hắn không có được U Minh quả, dám chắc không phải đại viên mãn” Nguyên lai Tái Nhân Đặc có được thông tin từ Bát đại thánh tộc mới lo lắng thực lực của Lâm Lôi.

Nhưng kết quả tại U Minh sơn khiến Tái Nhân Đặc yên tâm.

Chính xác, nếu lúc đầu Lâm Lôi là đại viên mãn thì U Minh quả chắc chắn hắn dễ dàng lấy được.

“Tái Nhân Đặc, ngươi nên lui qua một bên, chuyện này không quan hệ đến ngươi” Lâm Lôi lạnh lung nói “ Mục tiêu của ta chỉ có một, chính là hắn – Áo Đinh” Lâm Lôi nhìn về phía Áo Đinh.

Áo Đinh liền nhìn về phía Tái Nhân Đặc.

Tái Nhân Đặc cười cười nhìn Lâm Lôi “ Lâm Lôi, ta cũng đã lấy lễ ra tiếp ngươi, ngươi cần gì càn rỡ vậy? Áo Đinh là thuộc hạ của ta, nếu chỉ một câu của ngươi mà ta để cho ngươi động thủ giết hắn, Tái Nhân Đặc ta làm sao làm được Chủ phủ? Nếu hắn đã là thuộc hạ của ta, ta tuyệt đối không để ngươi mang hắn đi. Lâm Lôi…nếu ngươi thức thời bây giờ hãy đi đi, nếu không đừng trách ta không nể mặt, như vậy sẽ không dễ coi đâu”

Tái Nhân Lặc giờ này tự tin mười phần.

“ Tái Nhân Đặc” Bối Bối tức giận mắng “Lần trước ngươi cố ý gạt chúng ta để chúng ta đi U Minh sơn, chúng ta còn chưa tìm ngươi tính sổ là đã nể mặt ngươi lắm rồi, ngươi chỉ là một chủ phủ, trước mặt huynh đệ ta còn bày trò? Ngươi có tư cách sao?” Sau khi trải qua vị diện chiến trường, Bối Bối cũng không thèm để tên Tái Nhân Đặc này vào mắt, muốn giết Tái Nhân Đặc, Bối Bối mười phần nắm chắc.

“ Làm càn” Tái Nhân Đặc sắc mặt khó coi khẽ quát.

Đột nhiên trên tay Tái Nhân Đặc xuất hiện một trường thương màu đen, một cỗ hơi thở đáng sợ từ trường thương lan tỏa ra xung quanh. Nhất thời Áo Đinh đứng bên cạnh nở nụ cười.

“ Sưu” Tái Nhân Đặc trực tiếp nhằm Bối Bối, hiển nhiên những lời của Bối Bối làm hắn nổi giận.

Thật quỷ dị…….

Lâm Lôi thân hình đang còn đứng yên tại chỗ nhưng trước mặt Tái Nhân Đặc lại xuất hiện một ảo ảnh mơ hồ.

“ Bùng” một cước trực tiếp đánh thẳng vào ngực Tái Nhân Đặc, Tái Nhân Đặc lúc này như là một bì cát hướng phía dưới bay xuống.

“ Oanh” một góc tòa thành tan nát, sau đó ầm ầm đổ xuống mặt đất.

Giờ phút này, thân ảnh đầu tiên của Lâm Lôi mới chậm rãi tiêu tán, mà ảo ảnh mơ hồ nọ dần hiện ra thân thể hắn.

Áo Đinh, mấy tên thất tinh ác ma, phủ chủ phu nhân A Ny Tháp, cùng với những binh lính đang quan khán lúc này sợ ngây người.

“Phụt” Tái Nhân Đặc phun ra một ngụm máu tươi, hắn nằm trên mặt đất hoảng sợ nhìn về phía Lâm Lôi.

Đây là tốc độ gì?

Lâm Lôi nhìn về phía Tái Nhân Đặc đang nằm trên mặt đất đạm mạc nói “ Ngươi đứng qua một bên, nếu còn kiêu ngạo thì đừng trách ta không lưu tình” Lâm Lôi nói xong, quay đầu nhìn về phía Áo Đinh, ánh mắt cực kỳ lạnh lẽo.

Áo Đinh giờ này sắc mặt trắng bệnh, thân thể run rẩy.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 3: Thực Lực

Áo Đinh hoảng sợ, không khỏi cúi đầu nhìn về phía Tái Nhân Đặc đang phía dưới, truyền âm nói “ Chủ phủ, chủ phủ”.Áo Đinh giờ này đã quá nóng nảy, hắn vừa trông thấy thực lực của Lâm Lôi, Áo Đinh rất rõ ràng … hắn căn bản không có lực hoàn thủ, hiện giờ hắn chỉ còn biết trông chờ vào Tái Nhân Đặc chủ phủ.

“ Câm miệng”, Tái Nhân Đặc truyền âm phẫn nộ quát.

Giờ này hai tròng mắt của Tái Nhân Đặc đã phiếm Hồng, đáy lòng tức giận cực độ/ Tại nơi này với bao nhiêu binh lính quan khán, hắn bị đá văng trên mặt đất, đây là một sự sỉ nhục. Tái Nhân Đặc thân phận cao quý, lần này bị sỉ nhục đương nhiên hắn muốn trả thù, nhưng căn bản hắn không có thực lực để trả thù.

Xung quanh có rất nhiều binh lính khiếp sợ nhìn Lâm Lôi và ngẫu nhiên nhìn về Tái Nhân Đặc trên người đầy vết máu.

“ Hiện tại trả thù chỉ có con đường chết, nhịn xuống, nhất định phải nhẫn nhịn” Bị mọi người nhìn kỹ Tái Nhân Đặc lại càng cảm thấy nhục nhã “ Đáng chết, tất cả như vậy là xong hết rồi, , tên Lâm Lôi này phỏng chừng là Đại viên mãn, cho dù tin tức ta thua trong tay hắn có truyền ra ngoài cũng không tính thể diện” Tái Nhân Đặc chỉ còn biết an ủi chính mình.

Tái Nhân Đặc giờ này là lo lắng thể diện nhưng Áo Đinh lại lo lắng cho mạng nhỏ của mình.

“ Nếu không trốn thì không có hi vọng” Áo Đinh bay thẳng xuống mặt đất, hắn muốn lợi dụng mặt đất để lẩn trốn.

“ Hừ”

Lâm Lôi lạnh nhạt cười, chỉ thấy một chuỗi ảo ảnh mơ hồ Lâm Lôi đã tới phía dưới Áo Đinh .

“ Bùng” Lâm Lôi vỗ một chưởng đánh vào mặt Áo Đinh , đánh hắn bay thẳng lên trên giống như đánh một bao cát văng vào góc tường, âm thanh trầm thấp vang lên, bức tường thành đã bị đánh nứt.

“Tốc độ thật đáng sợ” Áo Đinh còn chưa kịp khôi phục hoảng sợ, Lâm Lôi lại như hình với bóng xuất hiện bên cạnh hắn.

Áo Đinh thoáng thấy Lâm Lôi nhất thời sắc mặt đại biến.

Nhưng chỉ thấy Lâm Lôi lạnh nhạt vung chưởng, đồng thời 108 luồng khí lưu màu vàng đất lan tràn hình thành một cái lồng giam, đem Áo Đinh hoàn toàn trói buộc. Lực trói buộc thật đáng sợ khiến Áo Đinh chống đỡ không đuợc.

Ngay cả Hắc Mặc Tư, vật chất công kích có thể so với Đại viên mãn dưới chiêu này của Lâm Lôi tốc độ cũng đại giảm chứ đừng nói là Áo Đinh.

Một cái thất tinh ác ma nho nhỏ căn bản không chống được áp lực ẩn chứa ý chí uy năng.

Không thể động đậy.

“ Da Lỗ, muốn hắn chết như thế nào? Huynh tính đi” Lâm Lôi quay về phía Da Lỗ. lúc này Da Lỗ cũng đang bay đến, hai mắt hiện rõ lên sự điên cuồng.

“ A..AAAA” Áo Đinh lúc này cũng đang điên cuồng chống lại lực lượng trói buộc kinh khủng này.

Phải biết rằng, khi Lâm Lôi đạt tới thượng vị thần, trọng lực không gian của hắn đã khiến cho thất tinh ác ma bình thường chống đỡ gian nan. Giờ phút này lực lượng kia còn ẩn chứa ý chí uy năng, uy lực đâu chỉ gia tăng trăm lần. Áo Đinh giờ phút này như một con thú bị nhốt trong lồng giam, mặc dù rống giận nhưng cũng không thể thoát ra khỏi phạm vi đè ép.

“ Ngươi muốn giết ta? Ha ha, tiểu tử, ngươi xứng để giết ta sao?”. Áo Đinh hai tròng mắt đỏ ngầu, chằm chằm nhìn Da Lỗ, trong đôi mắt hiện rõ sự khinh thường.

“ Lâm Lôi, có bản lĩnh thì trực tiếp giết ta đi” Áo Đinh rống giận hô lớn.

Tới tình cảnh này Áo Đinh cũng hiểu được hắn không còn gì để hi vọng. Tái Nhân Đặc, A Ni Tháp, đám người còn lại và đại bộ phận binh lính chỉ còn biết đứng xa xa yên lặng nhìn Áo Đinh bị vây như con thú. Mới vừa rồi bọn họ còn muốn động thủ đánh lui Lâm Lôi thậm chí giết chết bon Lâm Lôi, nhưng sau khi Lâm Lôi ra tay, trong đầu bọn họ liền không còn ý niệm phản kháng.

“ Trực tiếp giết ngươi?” Lâm Lôi cười nhạt “ Nằm mơ”

“ Hừ” Áo Đinh đột nhiên cười lạnh, một cỗ sóng gợn trong suốt từ trong mắt Áo Đinh bắn ra, bắn về phía Da Lỗ.

“ Phốc” Hào quang màu vàng đất xung quanh Áo Đinh đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm trong suốt, trực tiếp đem linh hồn công kích của Áo Đinh đánh nát. Lâm Lôi lạnh lùng liếc nhìn Áo Đinh “ Áo Đinh, ngươi lâm vào trong dẫn lực lao ngục của ta, thì ngươi sẽ không còn năng lực phản kháng, đừng có tốn công nghĩ chiêu nữa”.

“Động thủ đi” Lâm Lôi nhìn về phía Da Lỗ

Da Lỗ khẽ gật đầu, trong tay xuất hiện một thanh trường thương tối màu.

“ Huynh đệ của ta, thê tử của ta, cha mẹ của ta…” Thân thể Da Lỗ khẽ run, môi cũng trở nên trắng bệch, gắt gao nhìn chằm chằm Áo Đinh trước mắt. Lập tức Da Lỗ cong người, phảng phất như một cây cung sau đó đột nhiên bộc phát. Trường thương trong tay cũng mang theo vô tận lực lượng, nhằm hướng Áo Đinh đâm tới.

Vù…………

“Phốc” trường thương đâm vào thân thể của Áo Đinh nhưng ngay cả da cũng không xuyên qua nổi.

Da Lỗ ngẩn ra

“ Hắc, hắc …ha ha ha..” Áo Đinh ngửa đầu lên trời cười, cười như người điên “ Lôi Lôi ơi là Lâm Lôi, ngươi cho huynh đệ ngươi giết ta? Ha ha, hắn chỉ là một hạ vị thần, ta lại là một thượng vị thần thất tinh ác ma, năng lượng phòng ngự của ta đạt đến thượng vị thần khí, về điểm công kích của hắn, ngay cả da của ta cũng đâm không thủng, ha ha…giết ta? Nằm mơ đi.”

Sắc mặt Da Lỗ giờ trắng bệch không còn chút máu.

“ Ta ta…” Thân thể Da Lỗ khẽ run lên “ Ta muốn báo thù, phải giết ngươi…”

Lâm Lôi đã đem Áo Đinh trói buộc để cho hắn giết, thế nhưng lực công kích của Da Lỗ quả thật rất thấp mà dù sao AD cũng là thất tinh ác ma cấp độ. Cho dù thượng vị thần lực kết hợp huyền ảo, vật chất phòng ngự sẽ đạt đến gần thượng vị thần khí. Nếu xét về linh hồn phòng ngự, Áo Đinh tu luyện tử vong quy tắc nên linh hồn phòng ngự lại càng mạnh. Da Lỗ căn bản không thể gây cho Áo Đinh nửa điểm thương tích.

Áo Đinh đột nhiên hung tợn nhìn chằm chằm Da Lỗ, giống như muốn ăn thịt hắn “Tiểu tử, muốn giết ta? Nằm mơ đi, với thực lực ấy, ngay cả tóc gáy của ta ngươi cũng không thể gây thương tổn được”

“ Áo Đinh” Lâm Lôi lạnh lùng liếc mắt.

“ Lâm Lôi, ngươi kiêu ngạo cái gì?” Áo Đinh rõ ràng biết hắn phải chết nhưng ngược lại hắn không sợ, bễ nghễ nhìn Lâm Lôi cười “ Ngươi không phải muốn huynh đệ của ngươi giết ta sao? Thật đáng tiếc, hắn thực lực quá yếu. Ngươi giúp huynh đệ bắt giữ ta cho hắn giết, hắn giết cũng không được, nhất định hắn khó có thể tự thân báo thù. Hắc hắc, còn nhớ rõ bộ dáng người thân của Da Lỗ bị chết a, một đám chết đi…thật đặc sắc ..”

“ Khốn kiếp” Da Lỗ rít gào.

“ Ngươi giết không được ta, ngươi tự thân báo thù không nổi a..”Áo Đinh đắc ý cười.

Trên mặt Lâm Lôi giờ này như được bao phủ một tầng băng sương, “ Hút vào trong cơ thể, dẫn động nó” Lâm Lôi lộn tay, trên tay xuất hiện một giọt nước màu đen hướng phía Da Lỗ bay tới.

“ Ân” Áo Đinh biến sắc.

“ Ngươi chẳng phải lợi hại lắm sao? Ngươi bình thường là một thất tinh ác ma, hơn nữa còn tu luyện tử vong quy tắc, ta xem thân thể của ngươi có thể không ngăn cản được chủ thần lực công kích” Lâm Lô lạnh nhạt cười nói.

Hai mắt giờ này sáng ngời.

“ Lão Tam, cảm ơn”Lúc này Da Lỗ đem giọt chủ thần lực dung nhập vào cơ thể, rồi sau đó “Oanh” một tiếng. Bên ngoài thân Da Lỗ xuất hiện một vầng sáng màu đen, hơi sở đáng sợ tràn ngập, Da Lỗ cầm trường thương màu xanh xám lên, trường thương cũng được một vầng sáng màu đen bao quanh.

“ Đi chết đi…” Da Lỗ gầm nhẹ một tiếng.

Giống như tia chớp, Da Lỗ cầm trường thương màu xanh xám điên cuồng đâm vào Áo Đinh.

“ Không….” Áo Đinh chỉ còn biết kêu lên một tiếng thảm thiết.

Da Lỗ căn bản không trực tiếp đâm vào đầu Áo Đinh mà điên cuồng đâm loạn, liên tục trên người AD xuất hiện mười cái lỗ thủng, sau đó mới đâm vào đầu.

“ Hô..hô..” Da Lỗ sau khi đâm loạn liền kiệt lực, thân thể run lên nhè nhẹ.

Mà lúc này cả người Áo Đinh mềm nhũn ra không còn phản ứng, thần cách cũng từ trong cơ thể trồi lên nhưng tại ảnh hưởng của bài xích lực và trói buộc lực nên dán lên thân thể hắn.

“ Đã chết, Áo Đinh đã chết, là đích thân ta giết chết hắn” Da Lỗ ngửa đầu ha ha cười, nhưng nước mắt không ngừng chảy xuống, giờ phút này Da Lỗ như điên như cuồng

Lâm Lô trông thấy thế liền thở dài một hơi.

Da Lỗ đem cừu hận ẩn sâu tận đáy lòng ra phát tiết, sau này sẽ tốt hơn nhiều rồi.

Sau một hồi rốt cuộc Da Lỗ tỉnh táo trở lại, hắn quay đầu nhìn cảm kích về phía Lâm Lôi. Lâm Lôi cười cười vỗ vào vai hắn nói “Đi thôi, từ nhỏ đến lớn là huynh đệ, có nhiều chuyện không nên nhiều lời”

Kiều Trì và những người còn lại cũng vì Da Lỗ mà vui vẻ.

Theo sau Lâm Lôi, cả đám người vào Kim chúc tánh mạng rời đi.

Đám người của Bắc hài phủ Tái Nhân Đặc thì chỉ còn biết thở dài.

“ Phủ chủ, tên Lâm Lôi này quả thật quá mạnh mẽ” Bên ngoài, một tên thanh bào tráng hán thấp giọng nói “ Áo Đinh là thất tinh ác ma mà bị Lâm Lôi vây khốn đến phản kháng còn không được, đây là chiêu số gì? Còn có tốc độ của Lâm Lôi, quả thực khó tin”

Tình trạng tốc độ nhanh như vậy, năng lượng có thể vây khốn thất tinh ác ma…hơn nữa lại sử dụng đại địa thần lực của chính mình” Tái Nhân Đặc nghiêm túc “Lâm Lôi này phỏng chừng đã đạt tới đại viên mãn”

Người bên cạnh ngây ra

“ Đại viên mãn?”

“ Đi, trở về thôi” Tái Nhân Đặc sắc mặt âm trầm, quát khẽ.

Cuồng phong thổi qua vù vù tựa như một thanh thần đao tạt qua.

Trong tòa thành – Thiết Đao hạp

Một khoảng sân trống trải có hai chiếc truyền tống trận cực lớn, đột nhiên truyền tống trận phát ra hàng ngàn, vạn đạo quang mang đẹp mắt. Huyết phong chiến sỹ xung quanh không khỏi quay đầu nhìn lại.

Sau khi quang mang tiêu tán liền xuất hiện một đám người.

Trong đám huyết phong chiến sỹ có một người đôi mắt sáng rực lên, liền hạ thấp người cung kính nói “Ra mắt đại nhân” Lần trước Lâm Lôi cũng từ truyền tống trận rời đi, hắn hiển nhiên cũng đã gặp qua Lâm Lôi, biết được Lâm Lôi có Lệnh bài của Huyết Phong chủ thần.

“ Ân” Lâm Lôi khẽ gật đầu “ Chúng ta chờ ở đây một lát, một lát nữa hẵng đi”

“ Đại nhân cứ tự nhiên” Huyết Phong binh sĩ này liền nói.

Lâm Lôi cùng đám người chờ ở đây, Bối Bối nói thầm “ Lão đại, “các huynh” từ Ngọc Lan đại lục chạy tới đây, hẳn là rất nhanh a. Sao bây giờ còn chưa tới? Đệ đã một ngàn năm không gặp Ny Ny, còn có Na Na…” Bối Bối chính là đang nhắc tới thê tử cùng con gái của mình.

“ Đến nhanh thôi” Lâm Lôi vừa cười vừa nói “ Một đám người muốn từ Ngọc Lan Đại lục muốn chạy tới cực bắc băng nguyên cần một khoảng thời gian…”

“ Lâm Lôi, tiểu Ốc Đốn cũng sẽ tới chứ?” Hoắc Cách cũng có chút kích động.

“ Đúng vậy, phụ thân” Lâm Lôi gật đầu cười.

Phụ thân cũng thật lâu không gặp Ốc Đốn, lúc đầu Ốc Đốn đã sớm bị đưa đến Áo Bố Lai Ân đế quốc, mà phụ thân chết cũng chỉ nhớ hình dáng còn bé của Ốc Đốn, Lâm Lôi cười nói “ Phụ thân, chỉ sợ khi cha gặp được Ốc Đốn mà không nhận ra nó ấy chứ”

“ Ta khẳng định nhận ra được” Hoắc Cách vạn phần khẳng định.

“ Uhm, đã tiến vào truyền tống trận, sắp tới rồi” Lâm Lôi nói. Hỏa hệ thần phân thân của hắn cùng đám người đang tới đây nên hắn có thể biết được quá trình của những người kia như thế nào.

Nhất thời Lâm Lôi cùng mọi người đều dồn mắt vào truyền tống trận, chỉ thấy truyền tống trận lại một lần nữa phát ra ngàn vạn đạo quang mang, khi quang mang hoàn toàn tiêu tán đi, thân ảnh của đám người trong truyền tống trận dần dần hiện ra. Cầm đầu chính là Hỏa hệ thần phân thân của Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á. Lúc này chỉ thấy Hỏa hệ thần phân thân bay về phía Lâm Lôi và dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Dung hợp thân thể, năm đại linh hồn dung nhập

Nhất thời…….

Linh hồn biến dị của Lâm Lôi là bốn linh hồn biến dị, một cỗ linh hồn lực hướng phía hỏa hệ thần phân thân Lâm Lôi truyền đến, bắt đầu có những thay đổi từ từ, dù sao năm đạo linh hồn cũng nằm trong một chủ thể.

“ Phụ thân…” Nhất thời, Uy Địch, Thái Lặc, Toa Toa đều hướng Lâm Lôi chạy tới.

“ Phụ thân” Ốc Đốn kinh ngạc nhìn Hoắc Cách.

Hoắc Cách cũng kinh ngạc nhìn người thanh niên cường tráng đang trước mặt mình, hình dung về Ốc Đốn có lờ mờ dấu vết trong óc của Hoắc Cách, cũng dường như tưởng tượng về Lâm Lôi, trọng yếu nhất là…Hoắc Cách nhìn vào đôi mắt của Ốc Đốn, tựa như lão thấy được đôi mắt to của Ốc Đốn hồi còn bé “ Ốc Đốn” Hoắc Cách nhẹ nhàng nói.

“ Là con, phụ thân” Ốc Đốn liền tiến lên ôm chầm Hoắc Cách.

“ Tốt, tốt” Hoắc Cách không nhịn được đôi mắt đã đỏ hồng.

Một hồi sau hai phụ tử mới tách ra.

“ Phụ thân, cha xem, Đây chính là cháu của cha : Uy Địch, đây là Thái Lặc, đây là cháu gái Toa Toa…Lâm Lôi đi lên phía trước giới thiệu.

Thấy vậy Ốc Đốn cũng liền giới thiệu “ Phụ thân, đây là cháu Tây Ni, còn kia là …A Nặc, mau tới đây ra mắt thái gia gia. Phụ thân, còn cái tên đầu hổ tiểu tử kia là con của A Nặc” Lần này đến rất nhiều người, hễ đạt đến thánh vực là đi cả.chỉ còn số ít mấy người ở nhà.

“ Tốt, tốt” Hoắc Cách chỉ còn biết gật đầu và không ngừng cười.

“ Tốt lắm, phụ thân, trước hết chúng ta trở về Thiên Tế sơn mạch nghe ” Lâm Lôi cười nói

Lúc này một đám người hạo hạo đãng đãng tiến vào Kim chúc tính mạng nhanh chóng rời khỏi Thiết Đao hạp.

Lúc này đám Huyết Phong binh sỹ chỉ còn biết há mồm trợn mắt nhìn nhau.

“ Vị đại nhân này có chút không giống, một hơi đem hơn một trăm người từ địa nguch lại đây, gia gia, cháu…thật là nhiều người”

“ Được rồi đội trưởng, ngài gọi tông phát nam tử kia là đại nhân, rốt cuộc hắn là nhân vật nào?”

“ Các ngươi không biết, ngày đó ta thay phiên canh gác, tông phát nam tử kia có chủ thần lệnh bài, sử dụng truyền tống trận miễn phí. Chủ thần lệnh bài này, chính là Chủ thần sứ giả bình thường cũng không có, không có một thân phận nhất định, như thế nào có được bảo bối này?” Huyết phong chiến sĩ nhàm chán nghị luận trong khi đó Lâm Lôi cùng người thân của hắn đang hướng phía Thiên tế núi non đi đến

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 4: Sự Biến Hóa Của Gia Tộc

Huyết Phong đại lục u lam phủ, thiên tế núi non.

Thanh Long nhất tộc - tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm đang trong phòng khách của phủ đệ. Lúc này Cái tư lôi Sâm đang ngồi vừa nói chuyện vừa cười với một lão già có bộ mặt gầy gầy.

“ Cái Tư Lôi Sâm, lão khiêm nhường làm cái gì? Ha ha, năm đó tại Hỗn loạn chi hải, Ta, ngươi cùng mấy người đang tiếp nhận Ác ma nhiệm vụ giết chết Ngoã Luân Đinh. Ta cùng mấy người khác chỉ là trợ giúp mà thôi, chính là chỉ có mình lão ngăn cơn sóng dữ. Cuối cùng ngươi thi triển tuyệt chiêu thiên phú thần thông của Thanh long nhất tộc, cùng với siêu cường vật chất công kích, cuối cùng giết chết Ngoã Luân Đinh. Đối với chuyện này trong trí nhớ của ta như là mới” Lão già trông bộ dạng ngốc nghếch cười nói.

“ Ha ha, Bái Cách lôi phu, đó là chuyện của bao nhiêu năm trước rồi” Cái Tư Lôi Sâm khiêm nhường nói, nhưng trên mặt lão vẫn tràn đầy tươi cười.

“ Đúng, là rất lâu trước kia, nhưng mà trước đây thực lực của lão đã lợi hại như thế, phỏng chừng thực lực của ngươi bây giờ ngay cả ta cũng theo không được” Lão già nọ trong giọng nói chứa đầy chất xu nịnh.

Muốn nói những lời nịnh nọt thì cũng phải nhìn ai để mà nói chứ.

Bình thường nếu thượng vị thần nói thì chắc chắn Cái tư Lôi sâm không chịu được nhưng nói ra những lời này lại là một gã cấp bậc thống lĩnh cường giả, thực lực không dưới Cái Tư Lôi Sâm, hơn nữa hắn lại có giao tình từ lâu với lão. Một người như vậy nói những lời xu nịnh đối với Cái Tư Lôi Sâm lại làm lão cảm thấy thư thái.

“ Ha ha, đừng nói như vậy nữa” Lần này thì Cái Tư Lôi Sâm mở miệng cười to.

Bái Cách Lôi Phu thở dài nói “ Lần này ta đến đây bái phỏng lão bằng hữu, cũng là muốn được thấy Thanh Long nhất tộc vị đại viên mãn kia, xem ra lần này vận khí không tốt rồi”

Cái Tư Lôi Sâm nghe thế liền cười nói “ Bái Cách Lôi Phu, vị diện chiến tranh vừa chấm dứt được một trăm năm, Lâm Lôi sợ rằng đang còn ở Minh giới chưa về. Ngươi yên tâm, sau này Lâm Lôi quay lại ngươi cũng tới ta nhất định giới thiệu cho Lâm Lôi biết. Lâm Lôi… hắn là một thiên tài của Thanh Long nhất tộc chúng ta, hắn làm cho người khác khâm phục nhưng cũng rất thích kết giao” Cái Tư Lôi Sâm nói xong với vẻ mặt than thở.

Lão già nọ đứng lên cười nói “ Ài…vậy để cơ hội lần sau, quấy rầy lão như vậy ta cũng nên trở về rồi, sau này có thời gian nhất định ta sẽ tìm lão tâm sự”

“ Rất hoan nghênh” Cái Tư Lôi Sâm cũng đứng lên tiễn lão già này rời đi.

“ Không cần tiễn đâu” Bái cách Lôi Phu mỉm cười gật đầu, Cái Tư Lôi Sâm liền đứng lại ở cửa phòng khách nhìn lão già nọ bay đi.

Chỉ chốc lát sau bên ngoài có một người đi vào, người này chính là Thanh Long nhất tộc Gia Duy trưởng lão.

“ Tộc trưởng, Bái Cách lôi phu thống lĩnh rời đi rồi sao?” Gia Duy cười cười đi vào.

“Đúng” Cái Tư Lôi Sâm cười trả lời.

Gia Duy không nhịn được cười nói “Tộc trưởng, hình như trong mười năm qua đây là người thứ chín siêu cấp cường giả đến bái phỏng chúng ta à”

Vị diện chiến tranh sau khi chấm dứt không lâu liền có thống lĩnh cường giả lần lượt tới tứ đại thần thú gia tộc bái phỏng, phần lớn những người này mục đích chính là đến gặp Lâm Lôi, không gặp được Lâm Lôi thì bọn họ vẫn còn giữ mối quan hệ tốt đẹp với Tứ đại thần thú gia tộc, Hôm nay tứ đại thần thú gia tộc trong mắt thống lĩnh cũng đã có một vị trí hoàn toàn khác.

“ Hừ” Cái Tư Lôi Sâm hừ lạnh nói “ Chín người ư? Từ khi thống lĩnh thấy Thanh Long nhất tộc chúng ta xuất hiện một đại viên mãn cường giả liền tới giao hảo. khi xưa Thanh Long nhất tộc chúng ta lâm vào khốn cảnh, bị bát đại gia tộc bức thành như vậy, ngoại trừ Bối Lỗ Đặc tiên sinh còn ai ra mặt giúp chúng ta?”

“ Còn người kia…Bái Cách Lôi Phu?” Cái Tư Lôi Sâm lại hừ một tiếng nói “ Năm đó đúng là cùng ta có giao tình, khi lão tổ tông còn sống hắn cũng thường xuyên tới thăm ta, nhưng sau khi gia tộc suy bại, Tứ đại thần thú gia tộc chúng ta bị ép buộc suýt chút nữa thì diệt tộc nhưng cũng không thấy Bái Cách lôi Phu xuất hiện qua. Bây giờ….lại tới tìm chúng ta”

Tuyết trung tống thán thiểu, cẩm thượng thiêm thêm hoa đa.(khi khó khăn thì đến ít, khi phát đạt đến nhiều.)

Hôm nay Tứ Đại thần thú gia tộc có một người là Đại viên mãn cường giả, địa vị tự nhiên không còn giống như trước kia.

Dù sao trong cấp thần, đại viên mãn đại biểu cho VÔ ĐỊCH. Ví như trước đây bát đại gia tộc đối phó với tứ đại thần thú gia tộc mặc dù họ cường đại nhưng chỉ cần một Đại viên mãn thượng vị thần cường giả liền dễ dàng giết chết tất các cao thủ của bát đại gia tộc.

“ Chỉ có thể giải thích như thế” Gia Duy cười nói “ Cũng nhờ Lâm Lôi đạt đến đại viên mãn, ta bây giờ còn cảm thấy như đang mơ”

Nhắc tới chuyện này, hai mắt của Cái Tư Lôi Sâm lại sáng lên ha ha cười nói “ Đâu chỉ ngươi cảm thấy như đang mơ, tất cả mọi người trong tứ đại thần thú gia tộc cũng không ai dám tin. Khi Lâm Lôi rời đi khỏi gia tộc, hắn ước chừng cũng lợi hại tương đương với thất tinh ác ma, đến gần thống lĩnh mà thôi, ai có thể tưởng chỉ mới ngàn năm mà hắn đã đạt tới đại viên mãn, Nếu không phải đám người tới đây đều nói như vậy, mà nói những lời này đều là những siêu cấp cường giả, không có khả năng nói dối ta sợ rằng chính bản thân mình còn không dám tin tưởng”

“ Đại viên mãn a” Gia Duy thở dài một tiếng.

Từ khi tin tức Lâm Lôi đạt tới đại viên mãn, không ít những thống lĩnh cường giả đã tới tứ đại thần thú gia tộc để bái phỏng.

Điều này khiến cho những thành viên của Tứ đại thần thú gia tộc cũng cảm thấy địa vị của họ được tăng lên.

Sinh ra một đại viên mãn cường giả, vị trí của Tứ đại thần thú gia tộc liền được nâng lên rất cao so với trước. Hôm nay đối với tứ đại thần thú gia tộc, ngoại trừ Chủ thần ra không ai dám khi dễ họ. Mà chủ thần cũng không đời nào hạ thấp thân phận đi đối phó với họ, đối phó với một gia tộc.

“ Gia Duy” Cái Tư Lôi Sâm đột nhiên nói.

“ Tộc trưởng?” Gia Duy nghi hoặc nhìn về phía Cái Tư Lôi Sâm.

Cái Tư Lôi Sâm liền nói “ Những chiến sỹ đưa tin ở biên giới núi non đã được an bài tốt rồi chứ?”

“ Đã hoàn toàn được an bài rồi” Gia Duy cười nói “ Tộc trưởng yên tâm, nếu Lâm Lôi có từ Minh giới trở về, chỉ cần về tới biên giới núi non thì tin tức sẽ nhanh chóng truyền tới tộc trưởng. Ngài cùng với ba vị tộc trửơng hoanh nghênh tiếp đón hắn, kể cả xây dựng một Phủ mới cũng đã an bài”

“Tốt lắm” Cái Tư Lôi Sâm gật đầu cười nói “Chuyện này ngàn vạn lần đừng để phát sinh chuyện ngoài ý muốn, Lâm Lôi hắn xuất thân từ Ngọc Lan đại lục vị diện, đối với gia tộc quy chúc cảm (tình cảm đối với tổ tông)không đủ, rồi sau đó lại phát sinh mâu thuẫn với phụ tử của Phất Nhĩ Hàn......Lâm Lôi cũng là đối với Ba Lỗ Khắc coi như rất tốt, đối với chúng ta cũng là một sự đền bù”

“ Thuộc hạ hiểu”Gia Duy gật đầu.

Đối với Cái Tư Lôi Sâm, đại trưởng lão mà nói, Lâm Lôi đạt đến Đại viên mãn tầm quan trọng thậm chí vượt qua Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc mặc dù rất mạnh nhưng vẫn là người ngoài, khi gia tộc lâm vào nguy cơ thì Bối Lỗ Đặc không nhất định phải nhúng tay vào.

Mà Lâm Lôi, chính là người trong nhà.

Mặc dù quá khứ có chút ngăn cách, nhưng dù sao Lâm Lôi vẫn là đệ tử của Thanh long nhất tộc, bây giờ điều họ muốn làm chính là tiêu trừ những cách trở trong lòng của Lâm Lôi, để từ trong đáy lòng của Lâm lôi có tình cảm thực sự với gia tộc.

U Lam Phủ....

Một kim chúc tánh mạng khổng lồ đang phi cực nhanh trên bầu trời sơn lâm.

Trong kim chúc tánh mạng là đủ loại ngôn từ, tiếng nói chuyện.

“ Gia gia...”

“ Thái gia gia....”

Một đám thanh niên đang vây quanh Hoắc Cách, không ngừng đàm luận đủ thứ chuyện, Hoắc Cách nhìn đám tử tôn này trên mặt cũng không khỏi hiện lên nụ cười.

“ Ca, huynh xem cha cười vui vẻ chưa kìa” Lúc này Ốc Đốn cùng Lâm Lôi đang ở trung ương của Kim Chúc tánh mạng, bên cạnh phòng khách trung tâm, cả hai huynh đệ lúc này cũng đều cười vui vẻ.

Lâm Lôi cũng nhìn thoáng qua cha hắn đang cùng đám tử tôn nói chuyện, gật đầu nói “ năm đó khi chúng ta còn bé, Ba Lỗ Khắc gia tộc đã suy bại tới cực điểm, cha cả đời ngoài trọng thị mẫu thân và hai huynh đệ chúng ta ra là gia tộc. Truyền thừa gia tộc (cháu chắt nối dõi), cha cũng rất coi trọng. Hôm nay gia tộc truyền thừa liên miên như vậy, cha đương nhiên là vui vẻ rồi”

Đúng lúc này thì xa xa có ba người đang đi tới.

“ Lão Tam”

Lúc này Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc cũng đã đi đến. Lôi Nặc cũng là từ Ngọc Lan đại lục chạy tới cùng đám người Hoả hệ phân thân của Lâm Lôi.

“ Da Lỗ Lão đại, Lão Nhị, lão Tứ..lại đây ngồi xúông nói chuyện” Lâm Lôi cũng cười cười đáp lại.Ba người Da Lỗ ngồi xúông. Lôi Nặc nhìn ra cửa sổ trong suốt than vãn “ Địa ngục chí cao vị diện, ta chính là lần đầu tiên tới đây, thực sự nguyên tố đậm đặc. Chỉ là giết chóc không ngừng à”

Tại Kim chúc tánh mạng cũng có thể dễ dàng nhìn thấy những tràng cảnh thường xuyên giết chóc bên dưới.

“ Đây là địa ngục “ Lâm Lôi đạm mạc cười.

“ Cùng với Minh giới giống nhau, cường giả chết đi, lại có cường giả khác sinh ra. Lão Tứ, ngươi xem ta có lợi hại không, tại Vong linh giới mà vẫn còn sống sót” Da Lỗ đắc ý trợn mắt nói.

Thấy vẻ mặt này của Da Lỗ khiến Lâm Lôi, Kiều Trì, Lôi Nặc đều thấy trong lòng vui vẻ, đây mới chính thức là Da Lỗ lão đại của họ. Giết được Áo Đinh, tâm bệnh của Da Lỗ cũng khỏi đó cũng là điều dễ hiểu.

Cả trong đại sảnh. Hơn trăm người phân tán tại các nơi, đều tự tán gẫu.

Lâm Lôi nhìn cảnh tượng như vậy trong lòng cũng không khỏi vui mừng.

Đây như là một tiếng nhạc kỳ diệu, hắn cũng phải tận hưởng chứ.

“ Tại thế giới này, có rất nhiều lúc phải sử dụng nắm đấm để nói chuyện” Lâm Lôi nhìn tràng diện ấm áp này, trong lòng thầm nói “ Ta sẽ cố gắng tu luyện. thực lực đạt tới một trình độ nhất định, cha, thân nhân, bằng hữu có thể tương tụ, thậm chí mang một đám người cũng mang tới đây quay lại gia tộc”

Giờ phút này Lâm Lôi ý thức được.........

Những năm qua hắn khổ tu rốt cuộc đã được đền đáp

“ Lập tức tới tứ đại thần thú gia tộc” Bối Bối trong đại sảnh Kim chúc tánh mạng lãnh thanh nói “ Mọi người cũng chuẩn bị một chút đi chứ, đại thúc?” Bối Bối nhìn về phía Hoắc Cách “ Đại thúc, tổ tiên Ba Lỗ Khắc có mặt ở đây, cái gì mà Ba Lỗ Khắc...mà Thuỵ Ân....”

“ Tổ tiên Ba Lỗ Khắc của ta...?” Hoắc Cách có chút kích động liền đi tới cửa sổ, xuyên thấu cửa sổ nhìn về phía xa.

Giờ phút này có thể đã thấy Thiên Tế núi non mờ ảo,

“ Gia tộc tổ tiên”

Thái Lặc, Toa Toa cùng một đám người không khỏi bàn tán, bọn họ từ bé đã được dạy dỗ chính mình là một thành viên của Ba Lỗ Khắc gia tộc. Đối với họ, truyền thuyết về gia tộc được họ rất sùng bái, ngược lại đối với Tứ đại thần thú gia tộc lại không có nhiều tình cảm như vậy.

“ Phía trước là tới” Lâm Lôi đạm mạc cười nói.

Lúc này cả Kim Chúc tánh mạng trong phút chốc tiêu tán, một trăm người bọn Lâm Lôi giờ này đều huyền phù tại không trung, nhắm hướng Thiên tế núi non – thanh long nhất tộc bay đi.

“ Điêu khắc thật là dài, nhìn không thấy cuối” Lôi Nặc than thở.

Lâm Lôi cười “ Đó không phải là điêu khắc, mà là Long đạo, cơ hồ có thể xuyên qua Thiên tế núi non một trong bốn khu vực dài chừng ngàn, nơi đó là nơi chủ yếu binh lính đóng quân.

Trăm người của Lâm Lôi bay tới, bọn lính chỉ cần liếc mắt là có thể biết được, họ cũng sớm được nhân viên đưa tin an bài, vừa nhìn thấy thế thì mừng rỡ “ Lâm Lôi trưởng lão đã quay về” Phân thân của hắn là tập trung đưa tin, đưa tin cũng có nhiều thành viên những thành viên này sau khi nhận được tin thì báo với phân thân, chỉ trong một khắc đã truyền tới nhiều địa phương trong tứ đại thần thú gia tộc.

“ Tộc trưởng, Lâm Lôi trưởng lão đã quay trở lại”

“ Ân, Lâm Lôi tới?” Cái Tư Lôi Sâm vội vã bay đi.

Không chỉ riêng bản thân Cái Tư Lôi Sâm, các vị trưởng lão cùng tam đại tộc trưởng cũng đã nhận được tin tức vội vàng ra nghênh đón.

Lâm Lôi cùng đám người bay tới, đám lính liền khom người hành lễ.

“ Lâm Lôi trưởng lão” Những người chiến sĩ này rất cung kính cúi chào Lâm lôi

Lâm Lôi mìm cười, gật đầu một chút liền mang theo đám người hướng phía thiên tế núi non bay đi, hắn cũng không quên hướng Ốc ĐỐn giới thiệu “ Gia tộc quản lý tương đối nghiêm khắc, mọi người mới đến nên ta sẽ bố trí cho mọi người thân phận huy chương.Ân?” Lâm Lôi nghi hoặc chau đầu mày nhìn về hướng xa.

“Làm sao vậy?” Bối Bối cũng trừng mắt.

Địch lỵ Á, Ny Ti, Da Lỗ ... một đám người đô đều cũng nhìn về phía xa xa, chỉ thấy xa xa giữa không trung có một đám người đang hạo hạo đãng đãng bay tới. Cầm đầu chính là Cái tư Lôi Sâm, Huyền vũ tộc trưởng bốn người, phía sau còn có đại trưởng lão cùng một đám người.

“ Như thế nào gia tộc cao tầng đều tới đây?” lâm Lôi cả kinh, “ Hơn nữa ngay cả Chu tước tộc trưởng ...bọn họ cũng hướng nơi này bay tới, hẳn là phải một lúc nữa mới đúng chứ? Sao lại nhanh vậy?”

Gia tộc phản ứng quá nhanh.

Mình vừa mới trở về, thậm chí vừa bước lên Long đạo đã có một đám người ra nghênh đón, cho dù là Bối Lỗ Đặc có tới thì gia tộc cùng lắm là Tộc trưởng, Đại trưởng lão ra nghênh đón thôi.

“ Ha ha, Lâm Lôi” Cái Tư Lôi Sâm ha ha cười bay tới.

"Tộc trưởng" Lâm Lôi mặc dù có đôi chút khó hiểu nhưng vẫn tiến lên nghênh đón.

Lâm lôi ánh mắt đảo qua, kia là Huyền Vũ tộc trưởng, Chu Tước tộc trưởng ...một đám người, kể cả cùng mình có cừu oán Đại trưởng lão, giờ phút này trên mặt cũng tràn đầy tươi cười, có vẻ rất nhiệt tình thân thiết.

" Chúng ta mặc dù ở U Lam Phủ nhưng cũng sớm nghe một số chuyện tại vị diện chiến trường. Ha ha, chúng ta tứ đại thần thú gia tộc có một đại viên mãn cường giả, đối với tộc chúng ta chính là một điều đại hỷ a" Cái Tư Lôi Sâm có vẻ rất vui, kích động. " Tiệc rượu đã chuẩn bị, giờ ngươi đã tới rồi ha ha..Bối Bối...đây đều là bằng hữu của Lâm Lôi sao? Cũng đều đi luôn đi"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 5: Cự Tuyệt

Cái Tư Lôi Sâm nói không sai, đúng là vì gia tộc mà chung vui

Không đơn giản chỉ là nhân viên cao tầng của gia tộc mà còn rất nhiều những tộc viên bình thường cũng tụ tập lại các nơi trên Thiên tế núi non sơn mạch, tất cả mọi người đều hứng phấn nói chuyện lớn tiếng, khoe khoang, uống rượu. Trong gia tộc xuất hiện một đại viên mãn cường giả cũng khiến các tộc nhân bình thường trong lòng sinh ra tự hào.

Năm đó khi bốn vị tổ tông còn sống, gia tộc thịnh vượng ra sao? Khi lão tổ tông chết đi, gia tộc suy sụp, thậm chí còn bị bát đại thánh tộc ở bên ngoài sơn mạch lớn tiếng nhục mạ. Đây là một sự sỉ nhục. Cũng vì chứng kiến qua những cảnh khi gia tộc còn hưng thịnh nên tất cả các thành viên trong gia tộc đều cảm thấy mất mát.

Khi Lâm Lôi quật khởi khiến mọi người trong gia tộc ai cũng vì đó mà tự hào, mà kiêu ngạo.

Một cuộc ăn mừng rất điên cuồng, ngay cả các thủ vệ chiến sỹ cũng vì chuyện này mà ăn mừng rộn rã. Có đại viên mãn thượng vị thần, ngay cả thủ vệ chiến sỹ cũng cảm thấy yên tâm bởi vì không ai dám đến tứ đại thần thú gia tộc gây chuyện.

Đêm khuya, ánh trăng tím mờ vắt vẻo trên trời cao

Thiên tế sơn mạch, trên một tòa núi cao trong Thanh long bộ tộc. Ở đây đã được xây một tòa phủ đệ cực lớn, nói về quy mô có khi còn lớn hơn nhiều so với phủ đệ của tộc trưởng. nhìn qua rất đơn giản nhưng nếu xem xét kỹ…ngay cả trên bờ tường cũng có những điêu khắc nhỏ xíu rất tinh xảo. Chỉ cần Lâm Lôi liếc mắt qua là có thể biết được, những chi tiết điêu khắc này ít nhất cũng phải cấp bậc tông sư mới có thể làm được.

Mà giờ phút này…

Một chỗ ngồi trước phủ đệ, chỉ có hai người đang ngồi nói chuyện, đó là Lâm Lôi và Cái Tư Lôi Sâm.

Lâm Lôi không khỏi nhìn về Cái Tư Lôi Sâm đang ngồi bên cạnh, trong lòng thầm nghĩ “ Tộc trưởng chuẩn bị cho ta quả nhiên không ít”

“ Tộc trưởng, ta ở nơi này ư?” Lâm Lôi hỏi.

“Lâm Lôi” Cái Tư Lôi Sâm cười nói “ Ngươi hôm nay chính là đệ nhất cường giả của tứ thần thú gia tộc của chúng ta, ngoại giới nói đến tứ đại thần thú chính là sẽ nói tới ngươi đầu tiên, chỗ ở của ngươi cũng phải xứng với thân phận, hơn nữa nơi cũng đủ lớn có thể đủ chỗ cho thân nhân bằng hữu của ngươi, dù sao họ cũng đông người.

Lâm Lôi nghe xong thì gật đầu.

Chỗ này là một phủ đệ mới được xây dựng, so với Long huyết tòa thành của Ngọc Lan đại lục cũng không kém hơn là mấy, đừng nói là trăm người, thậm chí hơn một ngàn người cũng đủ.

“ Ta sẽ nhận” Lâm Lôi cũng vô cùng dứt khoát.

Cái Tư Lôi Sâm mỉm cười gật đầu nói “ Sang năm ngươi hãy đem thân nhân, bằng hữu của ngươi tới đây đi nhé” Trong khi đó Ốc Đốn cùng những người khác đã ở trong một hạp cốc lớn, Hoắc Cách thì đi gặp tổ tông Ba Lỗ Khắc các vị tiền bối. Đối với Hoắc Cách, Ốc Đốn mà nói nhìn thấy tổ tiên gia tộc là một việc rất quan trọng.

“ Không vội.” Lâm Lôi nói “ Thân nhân của ta ở Ngọc Lan đại lục cũng muốn cùng các vị tiền bối tương tụ”

“ Cũng đúng” Cái Tư Lôi Sâm mỉm cười gật đầu “ Lâm Lôi….ngươi xem” Vừa nói, trên tay Cái tư lôi sâm xuất hiện một bình ngọc nhỏ.

Loại bình ngọc này, miệng bình rất nhỏ bình thường chỉ chứa đựng những linh hồn kim châu hoặc các vật phẩm rất nhỏ/

“ Đây là?” Lâm Lôi nhướng mày “Chủ thần lực? Đúng, đại địa chủ thần lực” Cái Tư Lôi Sâm cười nói “ Lâm Lôi, ta biết ngươi chủ yếu tu luyện đại địa pháp tắc, sử dụng loại chủ thần lực này chính là loại tốt nhất, cho nên chúng ta chuẩn bị cho ngươi đó. Ngươi là đệ nhất cường giả của gia tộc, đương nhiên cần chủ thần lực thích hợp”

Một bình ngọc nhỏ đựng chủ thần lực, mặc dù còn xa mới bằng chủ thần lực của Lôi Tư Tinh nhưng một bình ngọc nhỏ cũng thật đáng giá rồi.

“Tộc trưởng” Lâm Lôi không nhận mà lắc đầu nói “ Một bình ngọc chủ thần lực quả thật rất nhiều, từ lúc bốn vị tổ tông chết đi, chúng ta tứ đại thần thú gia tộc cũng không có nơi để chế luyện, nếu chúng ta dùng một giọt là mất một giọt, bình ngọc này xin tộc trưởng hãy lưu lại cho các vị trưởng lão đi”

Lâm Lôi biết thực lực của chính mình, chỉ cần sử dụng hủy diệt chủ thần lực đối phó với Đại viên mãn cũng không e ngại, nếu Long hóa thậm chí còn chiếm ưu thế

“ Ha ha ha…” Cái Tư Lôi Sâm đột nhiên cười lớn. “ Lâm Lôi, ngươi đừng lo lắng nhiều, lúc đầu gia tộc chúng ta sử dụng tiết kiệm như vậy lý do thứ nhất bởi vì chúng ta không sản xuất được, nguyên nhân thứ hai là khi bị bát đại gia tộc áp bức khiến chủ thần lực tiêu hao quá nhanh, một lần chiến đấu tiêu hao một giọt, bình thường chiến đấu mấy mươi lần mới giết được một trưởng lão của quân địch, chỉ vì tiêu hao quá nhanh nên gia tộc không dám dùng loạn, dù sao chúng ta lúc ấy cũng không biết gia tộc lại có tiền đồ như thế này, cho nên….”

“ Nhưng hiện giờ Lâm Lôi ngươi đã trở thành đại viên mãn, còn ai dám chọc vào chúng ta?” Cái Tư Lôi Sâm cười rất vui vẻ/

Lâm Lôi nghe xong cũng có chút bị Cái Tư Lôi Sâm thuyết phục/

Chính vì bản thân mình nên chính xác là không có người dám gây trở ngại cho gia tộc nên cơ hội sử dụng chủ thần lực cũng ít đi.

“ Lâm Lôi, nhận lấy đi” Cái Tư Lôi Sâm thúc dục.

“ Như vậy đi…” Lâm Lôi vừa lật tay, nhất thời đại địa thần lực cùng với đại địa nguyên tố chung quanh ngưng tụ, cuối cùng trong tay hắn ngưng tụ thành một cái chai màu đen, Tại giới chỉ trong tay hắn bay ra một đạo nước màu đen sau đó đổ vào chiếc bình đen đó.

Dòng nước màu đen này chính là hủy diệt chủ thần lực.

Số lượng hủy diệt chủ thần lực của Lâm Lôi quả thực rất nhiều.

Chỉ trong chốc lát chiếc bình kia đã đầy nước, một chiếc bình nhỏ này đã nhiều hơn chiếc bình của Cái Tư Lôi Sâm ít nhất một phần.

“ Đây là…” Cái Tư Lôi Sâm sửng sốt.

“ Tộc trưởng, coi như một lọ đại địa chủ thần lực của ngài trao đổi cho ta lấy một lọ hủy diệt chủ thần lực đi, chính xác là đại địa chủ thần lực này ta thi triển ra hiệu quả tốt hơn” Lâm Lôi vừa cười vừa đưa chiếc lọ nhỏ màu đen cho Cái Tư Lôi Sâm . Nếu như chủ thần lực của gia tộc còn nhiều thì Lâm Lôi cũng sẽ nhận, nhưng chủ thần lực không nhiều lắm, sợ rằng một bình nhỏ này chính là phần lớn số lượng chủ thần lực của gia tộc còn lại.

“ Lâm Lôi, chuyện này không được, ngươi…..”Cái Tư Lôi Sâm liền nói.

“ Ngài nhận lấy, nếu không ta cũng sẽ không nhận được”Lâm Lôi lắc đầu nói. Cái Tư Lôi Sâm chỉ còn bất đắc dĩ gật đầu cười khổ “ Tốt lắm” liền sau đó lão cũng tiếp nhận chiếc bình nhỏ từ tay Lâm Lôi, mà Lâm Lôi thì tiếp nhận chiếc bình nhỏ đựng đại địa chủ thần lực từ trong tay lão.

Đối với Lâm Lôi mà nói, cho dù hủy diệt chủ thần lực rất nhiều nhưng đạt tới thực lực này của hắn, cơ hội dùng cũng sẽ rất ít. Nhưng đổi lại đại địa chủ thần lực thì đối với hắn lại rất có ích.

Thời gian mới đó mà đã qua đi mười năm.

Lâm Lôi cũng cảm giác được thái độ của mọi người trong tộc bao gồm cả tộc trưởng và những người khác đều có biến hóa. Lâm Lôi cũng ý thức được, sau khi hắn đạt tới đại viên mãn hắn đã trở thành chỗ dựa tinh thần lớn nhất trong toàn tộc, thật giống như Vũ thần tại Áo Bố Lai Ân đế quốc, Đại tế ti của Ngọc Lan đế quốc.

Lâm Lôi ở trong tòa phủ đệ này giống như trong một tòa thánh địa.

Trên một bãi cỏ trống trải trong phủ đệ, một đám người đang tụ tập ở đây chính là Lâm Lôi, Lôi Nặc, Da Lỗ, Kiều Trì bốn người đúng là đang ngồi vây quanh cùng một chỗ uống rượu, thư giãn, tán gẫu. Nhưng Lâm Lôi này chỉ là một thủy hệ thần phân thân của hắn, những phân thân khác cùng bổn tôn cũng là đang tu luyện.

Dù sao tốc độ tu luyện nhanh nhất chính là bổn tôn của Lâm Lôi.

“ Lâm Lôi trưởng lão” Một thủ vệ binh lính chạy vội vào khom người nói

“ Có chuyện gì?” Lâm Lôi quay về hướng hắn hỏi

“ Lâm Lôi trưởng lão, tộc trưởng có đưa tin, nói có một vị chủ phủ của Bích Chuyển đại lục muốn gặp trưởng lão” Người hộ vệ này khom người nói

Lâm Lôi gật đầu cười nói, đồng thời thần thức triển khai trong nháy mắt bao trùm cả Thiên tế núi non sơn mạch tất nhiên cũng nhận ra Cái Tư Lôi Sâm đang ngồi cùng với vị chủ phủ kia.Lâm Lôi liền truyền âm cho tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm “ Tộc trưởng ngài nói với vị chủ phủ này ta hiện giờ đang tu luyện nên không có cách nào gặp được vị chủ phủ này, trừ phi hắn có chuyện trọng yếu, nếu không… ngài ứng phó với hắn một chút…”

Cái Tư Lôi Sâm cả kinh

Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm mà hắn không hề phát hiện được, thầm than “ Không hổ là đại viên mãn, linh hồn lực cũng mạnh hơn ta rất nhiều” Cái Tư Lôi Sâm cũng hiểu được tính tình của Lâm Lôi, chỉ là thuần túy muốn gặp mặt để kết giao thì tuyệt đối hắn sẽ không gặp.

“ Được, ta giúp ngươi ứng phó”Cái Tư Lôi Sâm truyền âm lại nói “ Vậy sau này, những người như vậy chỉ cần không có chuyện quan trọng ngươi sẽ không quan tâm?”

Lâm Lôi quyết định rất sáng suốt, bởi vì cuộc sống từ sau khi hắn trở về từ khi vị chủ phủ kia đến, sau đó hơn mười năm, ngắn thì mấy tháng lại có người đến. Có người thì muốn kết giao , có người thì muốn mời Lâm Lôi làm việc, còn có người thì muốn bái Lâm Lôi làm sư phụ.

Tóm lại, phiền não rất nhiều.

Cũng may là có tứ đại thần thú gia tộc ngăn trở nên không ai có khả năng gặp được Lâm Lôi.

Nhiều người muốn gặp Lâm Lôi cũng là chuyện bình thường, dù sao đại viên mãn thượng vị thần rất ít công khai địa phương họ cư trú nên người khác muốn gặp đại viên mãn là rất khó.

“ Vừa rồi có một người muốn bái kiến đại bá, có đưa cho đại bá một phong thư, ta có nghe qua lời của hắn nói, hắn thật sự có đại cừu… dù sao hắn cũng rất đáng thương, người sẽ phát thiện tâm, giúp hắn chứ??”

Lâm Lôi liền liếc mắt cười nhìn Y Na một cái

“ Na Na” Bối Bối trừng mắt nhìn con gái của mình “Ở trong địa ngục này không biết có bao nhiêu cừu oán, con cho rằng đại bá cứu được một người, nhưng hàng ngàn ngàn vạn vạn cừu oán khác thì sao? Ở địa ngục này, mỗi giây mỗi phút đều có người bị giết, con nói những người bị giết đó đều đáng chết hết sao? Bọn họ cũng oán đại bá con không giúp họ sao, như vậy thì đại bá của con là kẻ địch của cả Địa ngục sao? Vì những người này mà báo thù?”

Y Na ngẩn ra.

Y Na, Uy Địch đều được sống dưới sự bao bọc của Lâm Lôi, Bối Bối nên chịu khổ quá ít. Chúng không giống như Lâm Lôi, Bối Bối lúc đầu, lúc nào cũng bên bờ sanh tử nên chúng cũng không xem thế giới này đơn giản như vậy.

“ Phi thân phi cố (không có thế lực) ta cũng đều phải giúp sao? Nếu vậy, ta phải cần có vạn triệu cái phân thân” Lâm Lôi ha ha cười.

Y Na hừ một tiếng, nhíu mũi lại

“ Đừng nói là giúp đỡ người khác, có nhiều chuyện riêng của ta ta còn chưa từng làm tốt” Lâm Lôi lắc đầu thở dài một tiếng.

“ Ân?” Y Na nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi

Lâm Lôi chỉ cười, không nói lại với Y Na

Mấy ngày nay, mặc dù cuộc sống nhàn hạ sung sướng nhưng Lâm Lôi vẫn để ý đến phụ thân hắn – Hoắc Cách. Hoắc Cách đôi khi vẫn ngẩn ngơ, Lâm Lôi hiểu được phụ thân hắn là đang nhớ về mẫu thân. Lâm Lôi vẫn thầm nghĩ khi nào nên đi Quang Minh thần giới một chuyến, nhờ Quang minh chúa tể khôi phục tự do cho mẫu thân.

Trong phủ đệ của Lâm Lôi, không ít người đang cùng một chỗ

“ Lão Tam hắn mấy hôm trước đột nhiên bế quan, tất cả phân thân đều tập trung tu luyện, nói là đến thời khắc mấu chốt, nhưng sau khi ngộ đạo đột phá, đáng nhẽ phải rất nhanh mới đúng, như thế nào mà còn không thấy?” Lôi Nặc không khỏi liếc mắt nhìn về phía hành lang xa xa, nhưng Kiều Trì lại cười cười nói “ Có gì mà phải gấp, không phải tính mạng của ngươi vĩnh hằng sao??”

Lôi Nặc nghe xong cũng chỉ còn biêt cười.

“ Ân, lão Tam tới” Da Lỗ nói.

Đám người Lôi Nặc đều nhìn mắt về hướng hành lang, từ xa xa một người đang đi tới, vừa đi vừa cười rất vui vẻ. Một người làn da rám nắng, tóc tai bù xù …chính là Lâm Lôi. Dường như tâm tình của Lâm Lôi giờ này rất tốt “ Tu luyện mấy trăm năm, rốt cuộc ta đã đem hai loại huyền ảo dung hợp”

Bất đồng pháp tắc đích huyền ảo dung hợp, rất khó.

Sau khi linh hồn biến dị, linh hồn cường độ đến bậc này dĩ nhiên cần nhiều năm như vậy để đột phá.

“ Hiện tại mới là bắt đầu, về sau muốn dung hợp ba loại…sẽ tốn thời gian hơn nhiều, mục tiêu của ta là dung hợp bốn loại” Lâm Lôi đối với bản thân mình cũng rất chờ mong, nếu bản thân mình có thể dung hợp bốn loại pháp tắc huyền ảo, vậy thực lực đạt đến trình độ nào? Sợ rằng đánh chết đại viên mãn cũng có thể nắm chắc.

“ Lão đại” Bối Bối chạy đến

“ Cha ta đâu?” Lâm Lôi dò hỏi

“ Đại thúc đang ở trong phòng, cả ngày hôm nay đệ cũng không gặp ông ấy” Bối Bối nói

“ Uhm, ta đi tìm phụ thân một lát” Lâm Lôi hướng mắt đến những người khác, ý bảo họ chờ. Nói xong hắn hướng phía địa phương cửa Hoắc Cách đi tới. Chuyện thứ nhất khi Lâm Lôi tu luyện nghĩ tới chính là đi Quang Minh thần giới một chuyến “ Cho dù là thành công hay không cũng phải đi tìm Quang Minh chúa tể thử hỏi một phen”

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 6: Chí Cao Thần Khí

Phụ Thân!" Lâm Lôi đi vào phòng.

Đang cầm sách đọc, Hoắc Cách ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lâm Lôi liền cười nói: " Lâm Lôi, nghe nói ngươi bế quan, như thế nào, có đột phá không?"

" Ân." Lâm Lôi gật đầu, liền ngồi ở một bên," Phụ thân, ta định hai ngày nữa xuất phát đi Quang Minh thần giới, bái kiến Quang Minh chúa tể, xem xem có hy vọng tìm được mẫu thân không, hoặc khôi phục tự do cho mẫu thân."

"Ân?" Hoắc Cách run tay, quyển sách rơi xuống bàn, hắn khiếp sợ nhìn về phía Lâm Lôi: " Lâm Lôi, ngươi muốn đi Quang Minh thần giới? Này, Lần trước không phải ngươi nói với ta chuyện ở vị diện chiến trường sao? Ngươi đã giết người của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, Quang Minh chúa tể không phải là Áo Cổ Tư tháp gia tộc lão tổ tông sao? Ngươi đi như vậy, rất nguy hiểm ." Hoắc Cách nóng nảy nói.

Mấy năm nay ở cùng với Lâm Lôi, Hoắc Cách đại khái cũng đã hiểu được rất nhiều sự tình.

" Phụ thân, yên tâm, con cháu của Quang Minh chúa tể đời thứ hai có tới 182. Người chúng ta giết là đời thứ ba. Thành viên Áo Cổ Tư Tháp gia tộc đời thứ ba gia cũng hơn một ngàn người. Quang Qinh chúa tể sẽ không để ý chuyện này." Lâm Lôi khẳng định.

Nếu Quang Minh chúa tể để ý, Lôi Tư Tinh cũng không dám để cho mọi người giết chết.

"Nhưng dù sao hắn cũng là chúa tể, muốn giết ngươi rất dễ dàng." Hoắc Cách lo lắng vô cùng.

"Chính vì là chúa tể, hắn sẽ không hạ thấp thân phận giết ta." Lâm Lôi an ủi,"Yên tâm đi, phụ thân! Quang Minh chúa tể với ta cũng không có thù oán sâu đậm, nếu muốn giết ta, phương pháp rất nhiều. Nhưng hắn không để ý đến!"

"Ngươi đã nói là không có hi vọng mà?" Hoắc Cách hỏi ngược lại.

" Ta chỉ nói là hy vọng rất thấp." Lâm Lôi cười khổ nói " Nhưng mà, không thử thì khẳng định không có hy vọng, nếu thử một chút, có lẽ còn có thể. Các chủ thần, cũng muốn đại viên mãn làm sứ giả của họ. Có lẽ, với thân phận của ta,sẽ có một tia hy vọng khiến Quang Minh chúa tể khôi phục tự do cho mẫu thân."

"Một tia hy vọng......" Hoắc Cách khẽ gật đầu.

Hoắc Cách nhìn Lâm Lôi, thận trọng nói:" Lâm Lôi, ngươi cũng không còn nhỏ nữa. Làm chuyện gì tự ngươi quyết định... Nhưng là phụ thân ta phải nhắc nhở ngươi, chuyện này nếu cảm thấy nguy hiểm, ngươi tốt nhất đừng đi! Phụ thân ta đối với chuyện chủ thần, đại viên mãn không biết nhiều, mọi thứ ngươi tự quyết định. An toàn pahỉ đặt lên hàng đầu! Ngươi và Ốc Đốn cùng với mẫu thân của ngươi, đối với ta, đều quan trọng."

"Ân" Lâm Lôi nghe lời này, cảm giác... như được trở lại thời niên thiếu, phụ thân nhắc nhở mình như bình thường.

Hôm sau, Lâm Lôi tìm tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm.

Trong phòng.

" Cái gì?" Đang ngồi, Cái Tư Lôi Sâm không khỏi cả kinh đứng bật dậy,"Lâm Lôi, ngươi nói ngươi muốn đi Quang Minh thần giới tìm Quang Minh chúa tể?"

" Đúng vậy" Lâm Lôi điềm đạm cười nói." Ta là đến nói với ngươi một tiếng, lần này ta đi, nhanh thì mười năm, chậm thì trăm năm. Việc này ta chỉ có thể đi cầu Quang Minh chúa tể."

Cái tư lôi sâm tần ngần nói:" Lâm Lôi, ta từ phụ thân ta biết được, Quang Minh chúa tể không tốt như vậy đâu. Quang Minh chúa tể cực kỳ cao ngạo, cũng phi thường bá đạo. Ngươi muốn đi cầu hắn... Hy vọng thật rất thấp. Hơn nữa ta lo lắng nếu ăn nói không cẩn thận, hắn sẽ giết ngươi."

" Cao ngạo, bá đạo?" Lâm Lôi nhướng mày.

Cái tư lôi sâm gật đầu nói:" Uhm, trong vô số vị diện có mười một vị chúa tể, thực lực cực mạnh . Đương nhiên trong đó có bốn vị chủ thần quy tắc chúa tể! Mà trong bảy vị chủ thần còn lại mạnh nhất chính là Quang Minh chúa tể."

Lâm Lôi cũng hiểu được, tứ đại quy tắc chủ thần chúa tể lợi hại nhất.

Cũng không nghĩ đến...... Trong bảy vị chủ thần đại nguyên tố pháp tắc chúa tể còn lại, Quang Minh chúa tể mạnh nhất.

"Tại sao Quang Minh chúa tể so với các chúa tể nguyên tố pháp tắc khác mạnh hơn?" Lâm Lôi khó hiểu hỏi.

Cái Tư Lôi Sâm dù sao cũng là con trai của Thanh Long chủ thần, biết rất nhiều bí mật, hắn cười nói:" Chuyện này liên quan đến một món bảo vật- Chí cao thần khí!"

"Chí cao thần khí!" Lâm Lôi hai tròng mắt sáng lên.

Từ trong mắt Lâm Lôi đã giải thích ý nghĩa, thần khí - chủ thần khí - chí cao thần khí! Rõ ràng là ba cấp bậc.

" Chí cao thần khí, chính là chí cao thần sáng tạo! Bởi vì chí cao thần chỉ có bốn người. Phân biệt là Tính mạng chí cao thần, Hủy diệt chí cao thần. Tử vong chí cao thần, Vận mệnh chí cao thần! Cho nên, chí cao thần khí cũng chỉ có bốn loại. Bốn vị hủy diệt chủ thần chúa tể, tử vong chúa tể, vận mệnh chúa tể, tính mạng chúa tể đều có chí cao thần khí. Cho nên, bọn họ là chúa tể mạnh nhất!"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Khó trách tứ đại chúa tể rất mạnh, nguyên là có chí cao thần khí.

" Trong mười một chúa tể ... Tổng cộng có năm vị chúa tể có chí cao thần khí. Trừ bốn vị chúa tể vừa nhắc tới, còn có quang minh chúa tể! Quang minh chúa tể mặc dù có được một kiện chí cao thần khí, nhưng bởi vì, căn cốt không phù hợp, không có cách nào phát huy hết mười thành uy lực. Bởi vậy hắn so với tứ đại quy tắc chúa tể yếu hơn, nhưng vẫn mạnh hơn sáu chủ thần pháp tắc chúa tể còn lại!"

Lâm Lôi âm thầm cảm thán.

Chí cao thần khí uy lực thật là đáng sợ, chí cao thần chỉ có bốn vị, hơn nữa là do tứ đại quy tắc biến ảo mà thành. Vậy Quang Minh chúa tể đương nhiên không thể phối hợp thuộc tính của chí cao thần khí, uy lực không bằng bốn gã quy tắc chúa tể.

" Chí cao thần khí, như thế nào lại xuất hiện trên trái đất?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

" Không rõ lắm." Cái Tư Lôi Sâm lắc đầu nói," Đây là sự việc đã rất rất lâu rồi, đừng nói ta, ngay cả là cha ta và những người khác, bọn họ cũng không hiểu rõ. Quang Minh chúa tể cao ngạo, bá đạo, nhưng cũng có thực lực để bá đạo. Dù sao, hắn có một kiện chí cao thần khí!"

" Chí cao thần khí......" Lâm Lôi than một tiếng,"Chí cao thần khí, chẳng lẽ nhiều năm như vậy, không xuất hiện một kiện?"

" Không có, Nếu xuất hiện một kiện, các chúa tể, các chủ thần còn không điên cuồng mà tranh đoạt? Quang minh chúa tể có, còn sáu vị nguyên tố pháp tắc chúa tể không có, ta nghĩ, sáu vị chủ thần chúa tể kia sẽ không cam lòng, nếu có cơ hội, như thế nào lại bỏ qua?" Cái Tư Lôi Sâm vừa cười vừa nói.

Lâm Lôi không khỏi cười:" Chí cao thần khí, cũng không biết hình dáng như thế nào nữa, nếu ở trước mặt của chúng ta, sợ rằng chúng ta cũng không biết."

" Chí cao thần khí, phải đạt cấp bậc chủ thần mới có thể dùng, Chúng ta có được cũng vô dụng, ngược lại mang họa diệt thân." Cái Tư Lôi Sâm nói " Không đề cập tới chí cao thần khí nữa, quá xa vời. Lâm Lôi, ngươi nói muốn đi Quang Minh thần giới, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng đi. Thật sự, tốt nhất đừng đi!"

Lâm Lôi cười:" Hắn mạnh thì mạnh thật, nhưng dù sao cũng là chủ thần. Không lẽ hạ thấp thân phận để giết ta?"

Cái Tư Lôi Sâm thở dài một tiếng, nhưng lại rồi đột nhiên dùng thần thức truyền âm nói:" Lâm Lôi, ta nói cho ngươi biết một đại bí mật."

Lâm Lôi trong lòng thất kinh!

Hai người trong phòng nói chuyện, Cái Tư Lôi Sâm lại dùng thần thức truyền âm, chẳng lẽ thật sự có đại bí mật?

" Tộc trưởng, là bí mật gì?" Lâm Lôi cũng rất nghi hoặc.

" Lâm Lôi." Cái Tư Lôi Sâm vẻ mặt trịnh trọng nói," Gia tộc bọn ta bốn vị lão tổ tông chết đi, ta vẫn có điểm hoài nghi!"

" Hoài nghi?" Lâm Lôi khó hiểu.

" Ta hoài nghi, hung thủ chính là Quang Minh chúa tể!" Cái Tư Lôi Sâm truyền âm nói.

Lâm Lôi sợ đến ngây người, Cái Tư Lôi Sâm tiếp theo thần thức truyền âm nói:" Gia tộc bọn ta bốn vị lão tổ tông. Mặc dù đều là hạ vị chủ thần. Nhưng bọn họ thiên phú dị bẩm, tứ đại thiên phú thần thông còn có thể kết hợp làm một thể. Sau khi bốn loại thiên phú năng lượng dung hợp, hình thành đại tuyệt chiêu, dù là thượng vị chủ thần, chúa tể, cũng phải e dè."

Tứ đại thiên phú thần thông dung hợp làm một?

Lâm Lôi biết thần thông của tứ thần thú gia tộc tất cả đều có đặc tính đặc thù, về phần bốn vị lão tổ tông tự mình thi triển ra dạng gì, không cách nào xác định, nhưng chắc chắn, khẳng định so với Lâm Lôi bây giờ mạnh hơn nhiều. Dù sao Lâm Lôi chỉ có thần thú huyết mạch, không phải là thần thú.

Tứ đại thiên phú thần thông dung hợp làm một, uy lực tuyệt đối đáng sợ cực kỳ.

"Ngươi nói, hung thủ có thể là Quang Minh chúa tể, tại sao lại như vậy?" Lâm Lôi hỏi tới nói.

"Đầu tiên, người có khả năng đồng thời giết chết bốn vị lão tổ tông rất ít. Vận mệnh chúa tể không quan tâm đến thế sự; Hủy diệt chúa tể cùng lão tổ tông quan hệ khá tốt; còn Tử vong chúa tể, người không phạm ta, ta không phạm người; Tính mạng chúa tể nghe nói rất tốt, rất ít giết người, càng không nói là giết chủ thần . Hơn nữa bốn vị lão tổ tông cùng tính mạng chúa tể, cũng không có xung khắc gì. Cho nên... Chỉ còn lại có Quang Minh chúa tể!" Cái Tư Lôi Sâm truyền âm nói.

Lâm Lôi nhướng mày.

" Quang Minh chúa tể có chí cao thần khí, cũng là đủ thực lực, ngăn cản bốn vị lão tổ tông liên hợp thi triển thiên phú tuyệt chiêu." Cái Tư Lôi Sâm ánh mắt ẩn chứa phẫn hận. Mặc dù chúa tể có mười một vị. Nhưng sáu vị kia không có chí cao thần khí. Căn bản không giết được bốn vị lão tổ tông liên thủ.

" Hắn cùng bốn vị lão tổ tông có xung đột về lợi ích gì?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

" Không có xung đột về lợi ích, nếu như thật sự nói có... Chính là lúc đầu gia tộc tứ thần thú gia tộc trải rộng trên các vị diện, thanh thế cực lớn. Có không ít người cho rằng tứ thần thú gia tộc chúng ta chính là vị diện đệ nhất gia tộc. Nhưng Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, cũng được rất nhiều người cho là đệ nhất gia tộc. Muốn nói khúc mắc...... Ta nghĩ có thể là danh tiếng." Cái Tư Lôi Sâm cũng tìm không ra nguyên nhân khác .

Dù sao bốn vị lão tổ tông, cũng sẽ không đắc tội với Quang Minh chúa tể.

"Tranh địa vị đệ nhất gia tộc? Không thể nào?" Lâm Lôi không thể tin được," Quang Minh chúa tể giết bốn lão tổ tông vì lý do này?"

"Ta cũng không minh bạch. Nhưng đây là suy đoán, ta cho rằng có thể là hắn. Lâm Lôi, nếu thật sự là Quang Minh chúa tể làm, vậy hắn đối với Tứ Thần thú gia tộc khẳng định không có hảo cảm. Trước kia hắn không giết chúng ta, là căn bản không cần quan tâm đến chúng ta. Nhưng ngươi là đại viên mãn... Ta lo lắng, hắn đối với ngươi..."

"Tộc trưởng, người có khả năng là hung thủ nhất lại thường là không phải." Lâm Lôi truyền âm nói," Điểm thứ hai, ngươi nói các chúa tể khác giết không được liên thủ của bốn vị lão tổ tông. Nhưng nếu thật sự muốn giết, không cho bốn lão tổ tông cơ hội liên thủ cũng có thể ."

Cái Tư Lôi Sâm ngẩn ra, ngay lập tức truyền âm nói:" Bốn lão tổ tông có quan hệ rất tốt, hiếm khi tách ra."

"Hiếm khi tách ra? Không có nghĩa là vĩnh viễn ở cùng một chỗ." Lâm Lôi truyền âm nói," Yên tâm đi, tộc trưởng, cho dù Quang Minh chúa tể có là hung thủ, hắn cũng sẽ không xuống tay với một thần cấp. Nếu hắn có kiêng kị, cũng sẽ không kiêng kị với một đại viên mãn. Dù sao đại viên mãn vẫn chỉ là thần cấp."

Cái Tư Lôi Sâm nghe xong cười khổ:"Lâm Lôi, xem ra ngươi đã quyết tâm đi."

"Đúng, không đi một chuyến, ta không cam lòng." Lâm Lôi gật đầu nói.

Dù sao, đó là mẫu thân!

Bất luận là mình hay là Ốc Đốn, đều cần có một người mẹ! Hơn nữa phụ thân lại rất nhớ mẹ.

" Nếu ngươi đi, tốt nhất nói qua với Bối Lỗ Đặc đại nhân một tiếng. Bối lỗ đặc đại nhân hắn cùng Huyết Phong chủ thần quan hệ rất tốt, hiểu biết cũng rất nhiều. Hỏi qua hắn một chút cũng tốt." Cái Tư Lôi Sâm khuyên bảo không được Lâm Lôi, chỉ có thể đặt hy vọng vào Bối Lỗ Đặc .

Lâm Lôi vừa nghe, không khỏi chú ý.

" Vậy tộc trưởng, ngươi giúp một phen xem sao. Ta biết gia tộc bọn ta cùng Bối Lỗ Đặc đại nhân có cách thức liên lạc" Lâm Lôi cười nói.

"Ân, quá khứ phân thân của ta ngày trước ở ngay gần hắn, bất quá sau lần thoát chết vừa rồi, phân thân của ta đã trở về. Chỉ lưu lại những tin tức tình báo tại nơi đó thôi." Cái tư lôi sâm gật đầu," Ta đi an bài một chút, phỏng chừng một lát sau, sẽ có tin tức từ Bối Lỗ

Đặc."

Lâm Lôi khẽ gật đầu. Nghe ý kiến của Bối Lỗ Đặc cũng tốt.

" Ta đi về trước ." Lâm Lôi cười nói, theo đúng kế hoạch thì ngày mai sẽ rời đi .

" Tộc trưởng." Lúc này, bên ngoài thủ vệ chạy tiến vào.

Lâm Lôi, Cái Tư Lôi Sâm hai người đều quay đầu lại, thủ vệ chiến sĩ lập tức khom người bẩm báo nói:" Tộc trưởng, Lâm Lôi trưởng lão, có một người tại sơn mạch ngoại, nói muốn gặp Lâm Lôi trưởng lão." Cái Tư Lôi Sâm nhướng mày:" Người bình thường, trực tiếp bảo hắn rời đi". Bây giờ người muốn bái kiến Lâm Lôi rất nhiều.

Nếu như là cấp bậc thống lĩnh, Lâm Lôi không tiếp, Cái Tư Lôi Sâm cũng sẽ đi gặp.

Nhưng nếu thực lực quá yếu, trực tiếp cự tuyệt từ ngoài cửa.

"Nhưng tộc trưởng, người đó nói là bằng hữu của Lâm Lôi trưởng lão, gọi là... Áo Lợi Duy Á!" Thủ vệ chiến sĩ liền nói.

" Áo Lợi Duy Á?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc,"Đi, ta theo ngươi ra xem một chút."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 6: Chí Cao Thần Khí

Phụ Thân!" Lâm Lôi đi vào phòng.

Đang cầm sách đọc, Hoắc Cách ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lâm Lôi liền cười nói: " Lâm Lôi, nghe nói ngươi bế quan, như thế nào, có đột phá không?"

" Ân." Lâm Lôi gật đầu, liền ngồi ở một bên," Phụ thân, ta định hai ngày nữa xuất phát đi Quang Minh thần giới, bái kiến Quang Minh chúa tể, xem xem có hy vọng tìm được mẫu thân không, hoặc khôi phục tự do cho mẫu thân."

"Ân?" Hoắc Cách run tay, quyển sách rơi xuống bàn, hắn khiếp sợ nhìn về phía Lâm Lôi: " Lâm Lôi, ngươi muốn đi Quang Minh thần giới? Này, Lần trước không phải ngươi nói với ta chuyện ở vị diện chiến trường sao? Ngươi đã giết người của Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, Quang Minh chúa tể không phải là Áo Cổ Tư tháp gia tộc lão tổ tông sao? Ngươi đi như vậy, rất nguy hiểm ." Hoắc Cách nóng nảy nói.

Mấy năm nay ở cùng với Lâm Lôi, Hoắc Cách đại khái cũng đã hiểu được rất nhiều sự tình.

" Phụ thân, yên tâm, con cháu của Quang Minh chúa tể đời thứ hai có tới 182. Người chúng ta giết là đời thứ ba. Thành viên Áo Cổ Tư Tháp gia tộc đời thứ ba gia cũng hơn một ngàn người. Quang Qinh chúa tể sẽ không để ý chuyện này." Lâm Lôi khẳng định.

Nếu Quang Minh chúa tể để ý, Lôi Tư Tinh cũng không dám để cho mọi người giết chết.

"Nhưng dù sao hắn cũng là chúa tể, muốn giết ngươi rất dễ dàng." Hoắc Cách lo lắng vô cùng.

"Chính vì là chúa tể, hắn sẽ không hạ thấp thân phận giết ta." Lâm Lôi an ủi,"Yên tâm đi, phụ thân! Quang Minh chúa tể với ta cũng không có thù oán sâu đậm, nếu muốn giết ta, phương pháp rất nhiều. Nhưng hắn không để ý đến!"

"Ngươi đã nói là không có hi vọng mà?" Hoắc Cách hỏi ngược lại.

" Ta chỉ nói là hy vọng rất thấp." Lâm Lôi cười khổ nói " Nhưng mà, không thử thì khẳng định không có hy vọng, nếu thử một chút, có lẽ còn có thể. Các chủ thần, cũng muốn đại viên mãn làm sứ giả của họ. Có lẽ, với thân phận của ta,sẽ có một tia hy vọng khiến Quang Minh chúa tể khôi phục tự do cho mẫu thân."

"Một tia hy vọng......" Hoắc Cách khẽ gật đầu.

Hoắc Cách nhìn Lâm Lôi, thận trọng nói:" Lâm Lôi, ngươi cũng không còn nhỏ nữa. Làm chuyện gì tự ngươi quyết định... Nhưng là phụ thân ta phải nhắc nhở ngươi, chuyện này nếu cảm thấy nguy hiểm, ngươi tốt nhất đừng đi! Phụ thân ta đối với chuyện chủ thần, đại viên mãn không biết nhiều, mọi thứ ngươi tự quyết định. An toàn pahỉ đặt lên hàng đầu! Ngươi và Ốc Đốn cùng với mẫu thân của ngươi, đối với ta, đều quan trọng."

"Ân" Lâm Lôi nghe lời này, cảm giác... như được trở lại thời niên thiếu, phụ thân nhắc nhở mình như bình thường.

Hôm sau, Lâm Lôi tìm tộc trưởng Cái Tư Lôi Sâm.

Trong phòng.

" Cái gì?" Đang ngồi, Cái Tư Lôi Sâm không khỏi cả kinh đứng bật dậy,"Lâm Lôi, ngươi nói ngươi muốn đi Quang Minh thần giới tìm Quang Minh chúa tể?"

" Đúng vậy" Lâm Lôi điềm đạm cười nói." Ta là đến nói với ngươi một tiếng, lần này ta đi, nhanh thì mười năm, chậm thì trăm năm. Việc này ta chỉ có thể đi cầu Quang Minh chúa tể."

Cái tư lôi sâm tần ngần nói:" Lâm Lôi, ta từ phụ thân ta biết được, Quang Minh chúa tể không tốt như vậy đâu. Quang Minh chúa tể cực kỳ cao ngạo, cũng phi thường bá đạo. Ngươi muốn đi cầu hắn... Hy vọng thật rất thấp. Hơn nữa ta lo lắng nếu ăn nói không cẩn thận, hắn sẽ giết ngươi."

" Cao ngạo, bá đạo?" Lâm Lôi nhướng mày.

Cái tư lôi sâm gật đầu nói:" Uhm, trong vô số vị diện có mười một vị chúa tể, thực lực cực mạnh . Đương nhiên trong đó có bốn vị chủ thần quy tắc chúa tể! Mà trong bảy vị chủ thần còn lại mạnh nhất chính là Quang Minh chúa tể."

Lâm Lôi cũng hiểu được, tứ đại quy tắc chủ thần chúa tể lợi hại nhất.

Cũng không nghĩ đến...... Trong bảy vị chủ thần đại nguyên tố pháp tắc chúa tể còn lại, Quang Minh chúa tể mạnh nhất.

"Tại sao Quang Minh chúa tể so với các chúa tể nguyên tố pháp tắc khác mạnh hơn?" Lâm Lôi khó hiểu hỏi.

Cái Tư Lôi Sâm dù sao cũng là con trai của Thanh Long chủ thần, biết rất nhiều bí mật, hắn cười nói:" Chuyện này liên quan đến một món bảo vật- Chí cao thần khí!"

"Chí cao thần khí!" Lâm Lôi hai tròng mắt sáng lên.

Từ trong mắt Lâm Lôi đã giải thích ý nghĩa, thần khí - chủ thần khí - chí cao thần khí! Rõ ràng là ba cấp bậc.

" Chí cao thần khí, chính là chí cao thần sáng tạo! Bởi vì chí cao thần chỉ có bốn người. Phân biệt là Tính mạng chí cao thần, Hủy diệt chí cao thần. Tử vong chí cao thần, Vận mệnh chí cao thần! Cho nên, chí cao thần khí cũng chỉ có bốn loại. Bốn vị hủy diệt chủ thần chúa tể, tử vong chúa tể, vận mệnh chúa tể, tính mạng chúa tể đều có chí cao thần khí. Cho nên, bọn họ là chúa tể mạnh nhất!"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Khó trách tứ đại chúa tể rất mạnh, nguyên là có chí cao thần khí.

" Trong mười một chúa tể ... Tổng cộng có năm vị chúa tể có chí cao thần khí. Trừ bốn vị chúa tể vừa nhắc tới, còn có quang minh chúa tể! Quang minh chúa tể mặc dù có được một kiện chí cao thần khí, nhưng bởi vì, căn cốt không phù hợp, không có cách nào phát huy hết mười thành uy lực. Bởi vậy hắn so với tứ đại quy tắc chúa tể yếu hơn, nhưng vẫn mạnh hơn sáu chủ thần pháp tắc chúa tể còn lại!"

Lâm Lôi âm thầm cảm thán.

Chí cao thần khí uy lực thật là đáng sợ, chí cao thần chỉ có bốn vị, hơn nữa là do tứ đại quy tắc biến ảo mà thành. Vậy Quang Minh chúa tể đương nhiên không thể phối hợp thuộc tính của chí cao thần khí, uy lực không bằng bốn gã quy tắc chúa tể.

" Chí cao thần khí, như thế nào lại xuất hiện trên trái đất?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

" Không rõ lắm." Cái Tư Lôi Sâm lắc đầu nói," Đây là sự việc đã rất rất lâu rồi, đừng nói ta, ngay cả là cha ta và những người khác, bọn họ cũng không hiểu rõ. Quang Minh chúa tể cao ngạo, bá đạo, nhưng cũng có thực lực để bá đạo. Dù sao, hắn có một kiện chí cao thần khí!"

" Chí cao thần khí......" Lâm Lôi than một tiếng,"Chí cao thần khí, chẳng lẽ nhiều năm như vậy, không xuất hiện một kiện?"

" Không có, Nếu xuất hiện một kiện, các chúa tể, các chủ thần còn không điên cuồng mà tranh đoạt? Quang minh chúa tể có, còn sáu vị nguyên tố pháp tắc chúa tể không có, ta nghĩ, sáu vị chủ thần chúa tể kia sẽ không cam lòng, nếu có cơ hội, như thế nào lại bỏ qua?" Cái Tư Lôi Sâm vừa cười vừa nói.

Lâm Lôi không khỏi cười:" Chí cao thần khí, cũng không biết hình dáng như thế nào nữa, nếu ở trước mặt của chúng ta, sợ rằng chúng ta cũng không biết."

" Chí cao thần khí, phải đạt cấp bậc chủ thần mới có thể dùng, Chúng ta có được cũng vô dụng, ngược lại mang họa diệt thân." Cái Tư Lôi Sâm nói " Không đề cập tới chí cao thần khí nữa, quá xa vời. Lâm Lôi, ngươi nói muốn đi Quang Minh thần giới, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng đi. Thật sự, tốt nhất đừng đi!"

Lâm Lôi cười:" Hắn mạnh thì mạnh thật, nhưng dù sao cũng là chủ thần. Không lẽ hạ thấp thân phận để giết ta?"

Cái Tư Lôi Sâm thở dài một tiếng, nhưng lại rồi đột nhiên dùng thần thức truyền âm nói:" Lâm Lôi, ta nói cho ngươi biết một đại bí mật."

Lâm Lôi trong lòng thất kinh!

Hai người trong phòng nói chuyện, Cái Tư Lôi Sâm lại dùng thần thức truyền âm, chẳng lẽ thật sự có đại bí mật?

" Tộc trưởng, là bí mật gì?" Lâm Lôi cũng rất nghi hoặc.

" Lâm Lôi." Cái Tư Lôi Sâm vẻ mặt trịnh trọng nói," Gia tộc bọn ta bốn vị lão tổ tông chết đi, ta vẫn có điểm hoài nghi!"

" Hoài nghi?" Lâm Lôi khó hiểu.

" Ta hoài nghi, hung thủ chính là Quang Minh chúa tể!" Cái Tư Lôi Sâm truyền âm nói.

Lâm Lôi sợ đến ngây người, Cái Tư Lôi Sâm tiếp theo thần thức truyền âm nói:" Gia tộc bọn ta bốn vị lão tổ tông. Mặc dù đều là hạ vị chủ thần. Nhưng bọn họ thiên phú dị bẩm, tứ đại thiên phú thần thông còn có thể kết hợp làm một thể. Sau khi bốn loại thiên phú năng lượng dung hợp, hình thành đại tuyệt chiêu, dù là thượng vị chủ thần, chúa tể, cũng phải e dè."

Tứ đại thiên phú thần thông dung hợp làm một?

Lâm Lôi biết thần thông của tứ thần thú gia tộc tất cả đều có đặc tính đặc thù, về phần bốn vị lão tổ tông tự mình thi triển ra dạng gì, không cách nào xác định, nhưng chắc chắn, khẳng định so với Lâm Lôi bây giờ mạnh hơn nhiều. Dù sao Lâm Lôi chỉ có thần thú huyết mạch, không phải là thần thú.

Tứ đại thiên phú thần thông dung hợp làm một, uy lực tuyệt đối đáng sợ cực kỳ.

"Ngươi nói, hung thủ có thể là Quang Minh chúa tể, tại sao lại như vậy?" Lâm Lôi hỏi tới nói.

"Đầu tiên, người có khả năng đồng thời giết chết bốn vị lão tổ tông rất ít. Vận mệnh chúa tể không quan tâm đến thế sự; Hủy diệt chúa tể cùng lão tổ tông quan hệ khá tốt; còn Tử vong chúa tể, người không phạm ta, ta không phạm người; Tính mạng chúa tể nghe nói rất tốt, rất ít giết người, càng không nói là giết chủ thần . Hơn nữa bốn vị lão tổ tông cùng tính mạng chúa tể, cũng không có xung khắc gì. Cho nên... Chỉ còn lại có Quang Minh chúa tể!" Cái Tư Lôi Sâm truyền âm nói.

Lâm Lôi nhướng mày.

" Quang Minh chúa tể có chí cao thần khí, cũng là đủ thực lực, ngăn cản bốn vị lão tổ tông liên hợp thi triển thiên phú tuyệt chiêu." Cái Tư Lôi Sâm ánh mắt ẩn chứa phẫn hận. Mặc dù chúa tể có mười một vị. Nhưng sáu vị kia không có chí cao thần khí. Căn bản không giết được bốn vị lão tổ tông liên thủ.

" Hắn cùng bốn vị lão tổ tông có xung đột về lợi ích gì?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

" Không có xung đột về lợi ích, nếu như thật sự nói có... Chính là lúc đầu gia tộc tứ thần thú gia tộc trải rộng trên các vị diện, thanh thế cực lớn. Có không ít người cho rằng tứ thần thú gia tộc chúng ta chính là vị diện đệ nhất gia tộc. Nhưng Áo Cổ Tư Tháp gia tộc, cũng được rất nhiều người cho là đệ nhất gia tộc. Muốn nói khúc mắc...... Ta nghĩ có thể là danh tiếng." Cái Tư Lôi Sâm cũng tìm không ra nguyên nhân khác .

Dù sao bốn vị lão tổ tông, cũng sẽ không đắc tội với Quang Minh chúa tể.

"Tranh địa vị đệ nhất gia tộc? Không thể nào?" Lâm Lôi không thể tin được," Quang Minh chúa tể giết bốn lão tổ tông vì lý do này?"

"Ta cũng không minh bạch. Nhưng đây là suy đoán, ta cho rằng có thể là hắn. Lâm Lôi, nếu thật sự là Quang Minh chúa tể làm, vậy hắn đối với Tứ Thần thú gia tộc khẳng định không có hảo cảm. Trước kia hắn không giết chúng ta, là căn bản không cần quan tâm đến chúng ta. Nhưng ngươi là đại viên mãn... Ta lo lắng, hắn đối với ngươi..."

"Tộc trưởng, người có khả năng là hung thủ nhất lại thường là không phải." Lâm Lôi truyền âm nói," Điểm thứ hai, ngươi nói các chúa tể khác giết không được liên thủ của bốn vị lão tổ tông. Nhưng nếu thật sự muốn giết, không cho bốn lão tổ tông cơ hội liên thủ cũng có thể ."

Cái Tư Lôi Sâm ngẩn ra, ngay lập tức truyền âm nói:" Bốn lão tổ tông có quan hệ rất tốt, hiếm khi tách ra."

"Hiếm khi tách ra? Không có nghĩa là vĩnh viễn ở cùng một chỗ." Lâm Lôi truyền âm nói," Yên tâm đi, tộc trưởng, cho dù Quang Minh chúa tể có là hung thủ, hắn cũng sẽ không xuống tay với một thần cấp. Nếu hắn có kiêng kị, cũng sẽ không kiêng kị với một đại viên mãn. Dù sao đại viên mãn vẫn chỉ là thần cấp."

Cái Tư Lôi Sâm nghe xong cười khổ:"Lâm Lôi, xem ra ngươi đã quyết tâm đi."

"Đúng, không đi một chuyến, ta không cam lòng." Lâm Lôi gật đầu nói.

Dù sao, đó là mẫu thân!

Bất luận là mình hay là Ốc Đốn, đều cần có một người mẹ! Hơn nữa phụ thân lại rất nhớ mẹ.

" Nếu ngươi đi, tốt nhất nói qua với Bối Lỗ Đặc đại nhân một tiếng. Bối lỗ đặc đại nhân hắn cùng Huyết Phong chủ thần quan hệ rất tốt, hiểu biết cũng rất nhiều. Hỏi qua hắn một chút cũng tốt." Cái Tư Lôi Sâm khuyên bảo không được Lâm Lôi, chỉ có thể đặt hy vọng vào Bối Lỗ Đặc .

Lâm Lôi vừa nghe, không khỏi chú ý.

" Vậy tộc trưởng, ngươi giúp một phen xem sao. Ta biết gia tộc bọn ta cùng Bối Lỗ Đặc đại nhân có cách thức liên lạc" Lâm Lôi cười nói.

"Ân, quá khứ phân thân của ta ngày trước ở ngay gần hắn, bất quá sau lần thoát chết vừa rồi, phân thân của ta đã trở về. Chỉ lưu lại những tin tức tình báo tại nơi đó thôi." Cái tư lôi sâm gật đầu," Ta đi an bài một chút, phỏng chừng một lát sau, sẽ có tin tức từ Bối Lỗ

Đặc."

Lâm Lôi khẽ gật đầu. Nghe ý kiến của Bối Lỗ Đặc cũng tốt.

" Ta đi về trước ." Lâm Lôi cười nói, theo đúng kế hoạch thì ngày mai sẽ rời đi .

" Tộc trưởng." Lúc này, bên ngoài thủ vệ chạy tiến vào.

Lâm Lôi, Cái Tư Lôi Sâm hai người đều quay đầu lại, thủ vệ chiến sĩ lập tức khom người bẩm báo nói:" Tộc trưởng, Lâm Lôi trưởng lão, có một người tại sơn mạch ngoại, nói muốn gặp Lâm Lôi trưởng lão." Cái Tư Lôi Sâm nhướng mày:" Người bình thường, trực tiếp bảo hắn rới đi". Bây giờ người muốn bái kiến Lâm Lôi rất nhiều.

Nếu như là cấp bậc thống lĩnh, Lâm Lôi không tiếp, Cái Tư Lôi Sâm cũng sẽ đi gặp.

Nhưng nếu thực lực quá yếu, trực tiếp cự tuyệt từ ngoài cửa.

"Nhưng tộc trưởng, người đó nói là bằng hữu của Lâm Lôi trưởng lão, gọi là... Áo Lợi Duy Á!" Thủ vệ chiến sĩ liền nói.

" Áo Lợi Duy Á?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc,"Đi, ta theo ngươi ra xem một chút."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 7: Áo Lợi Duy Á

L
âm Lôi dọc theo long đạo phi hành, rất nhanh ra tới thiên tế sơn mạch bên ngoài, thấy được tại sơn mạch ở ngoài dáng dấp Áo Lợi Duy Á.

Áo Lợi Duy Á nghiêng ngả dựa vào một gốc cây thiết kiền thụ tươi tốt bên cạnh, màu áo bạch kim như bị bao phủ bởi lá cây, ánh chiều tà rọi xuống, có vẻ rất là lạnh lẽo. Mà Áo Lợi Duy Á tóc tai bù xù, hơn nữa có chút bừa bộn, sắc mặt u ám, cả người toát lên vẻ chán chường, bên cạnh hắn, còn có một gã tóc đen thiếu niên.

" Áo Lợi Duy Á làm sao vậy?" Lâm Lôi vừa thấy liền không khỏi nhướng mày," Trông ngươi rất chán chường a."

Trong lòng Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á là một người theo đuổi đỉnh cao cường giả, không cam lòng tịch mịch. Thậm chí trong lúc tuyệt vọng, Áo Lợi Duy Á cũng sẽ không như thế này. Nhưng tình cảnh trước mắt làm cho Lâm Lôi nghi hoặc .

" Lâm Lôi trưởng lão, vị kia là người tự xưng là ngươi bằng hữu của người, Áo Lợi Duy Á." Gia tộc chiến sĩ cung kính bẩm báo.

" Hắn đúng thật là bằng hữu của ta." Lâm Lôi mỉm cười gật đầu, đồng thời hướng Áo Lợi Duy Á bay đến.

Giờ phút này đích Áo Lợi Duy Á cũng phát hiện thấy Lâm Lôi, miễn cưỡng nở một nụ cười bay lại. Tại địa ngục đồng hương gặp lại, đặc biệt hai người tuổi tác tương đương, cũng là một loại duyên phận.

" Lâm Lôi." Áo Lợi Duy Á miễn cưỡng cười nói.

"Ha ha, Áo Lợi Duy Á...... Lần trước từ biệt, ngươi và ta đều đã hơn một ngàn năm không có gặp lại a." Lâm Lôi ha ha cười nói, lập tức nhìn về phía Áo Lợi Duy Á bên cạnh thiếu niên," Nga, Áo Lợi Duy Á, thiếu niên bên cạnh ngươi là…?" Lâm Lôi phát giác, thiếu niên này trên vầng trán tựa như ẩn chứa sát khí, có vẻ rất lạnh nhạt.

Áo Lợi Duy Á nắm này thiếu niên đích tay, quay đầu liếc liếc mắt một cái:" Đây là con ta, Đại Á."

" Con trai?" Lâm Lôi nao nao.

Áo Lợi Duy Á đã kết hôn? Một lòng theo đuổi tu luyện đỉnh cao như Áo Lợi Duy Á thì sẽ không có thê tử.

" Lâm Lôi thúc thúc." Thiếu niên Đại Á lạnh lùng hạ thấp người, nói.

"Tốt." Lâm Lôi cười gật đầu, rồi sau đó nhìn Áo Lợi Duy Á nói." Áo Lợi Duy Á, đừng đứng ở đây, đi, đến chỗ ta ở. Chúng ta từ từ nói chuyện tiếp. Ha ha, nhiều năm như vậy không thấy được ngươi. Ngay cả con trai đều có ...... Hơn nữa ngươi cũng đạt tới thượng vị thần cảnh giới . Không sai mà."

Lâm Lôi cười nói, liền mang theo Áo Lợi Duy Á cùng tới phủ đệ của mình bay đi.

Chỉ chốc lát đã tới Lâm Lôi phủ đệ.

" Trưởng lão!" Thủ vệ trước cửa Phủ đệ cung kính hành lễ, trong đôi mắt còn có một tia sùng bái. Đảm đương làm thủ vệ Lâm Lôi phủ, là sự thèm muốn của rất nhiều chiến sĩ trong gia tộc. Có thể làm thủ vệ của vị đại viên mãn thượng vị thần đương nhiên là chuyện rất đáng tự hào.

" Đại Á, vào đi." Lâm Lôi cười nói với thiếu niên.

Thấy Đại Á như thế, Lâm Lôi đáy lòng cũng cảm thán một tiếng:" Năm đó Áo Lợi Duy Á cũng rất lạnh lùng. Không nghĩ tới con của hắn cũng vậy, sát khí quá nặng, tựa hồ lúc giết người so với bây giờ cũng giống nhau." Bất quá Lâm Lôi cũng hiểu được, không phải Đại Á bất kính, mà là bẩm sinh đã như thế, tự nhiên trở nên lạnh lùng như vậy.

Tiến vào trong phủ đệ.

"Áo Lợi Duy Á?" một đám người nằm trên thảm cỏ trong phủ đệ đang nói chuyện. Bối Bối liếc mắt một cái, thấy Áo Lợi Duy Á, không khỏi kinh ngạc hô.

" Áo Lợi Duy Á, đã lâu không gặp." ngay cả Lôi Nặc cũng cười chào đón.

" Áo Lợi Duy Á." Ốc Đốn cùng Áo Lợi Duy Á có chút giao tình, cũng đi tới . Năm đó Áo Lợi Duy Á đã từng ở tại Long Huyết thành một quãng thời gian rất lâu, trong Long Huyết thành có rất nhiều người quen thuộc." Các ngươi đều tới?" Áo Lợi Duy Á cũng rất kinh ngạc, chỉ có thể cố gắng tươi cười đến chào mọi người.

Nhất thời, một đám người vây quanh Áo Lợi Duy Á, Đại Á.

Lâm Lôi thờ ơ, đáy lòng nghi hoặc:" Áo Lợi Duy Á hình như tâm tình không được tốt."

Mọi người vây quanh hỏi han nhiều khiến cho Áo Lợi Duy Á phải rất nỗ lực ứng phó.

" Phụ thân." Đại Á thoáng kéo tay Áo Lợi Duy Á, Đại Á hiển nhiên không quen với việc bị một đám người vây quanh hỏi han.

"Tốt lắm, tất cả mọi người tản ra đi. Sau này còn có cơ hội hỏi Áo Lợi Duy Á nhiều mà, Áo Lợi Duy Á vừa tới, để cho hắn nghỉ ngơi." Lâm Lôi mở miệng cười nói, khi đám người túm năm tụm ba tản ra . Lâm

Lôi đi tới trước mặt Áo Lợi Duy Á, nghi hoặc thấp giọng hỏi:" Áo Lợi Duy Á, ngươi có tâm sự?"

Áo Lợi Duy Á liếc nhìn Lâm Lôi một cái, lắc đầu nói:" Không có sự tình gì."

Áo Lợi Duy Á trong lòng hiển nhiên không muốn nói vậy!

Thấy đối phương không muốn nói, Lâm Lôi cũng không tiếp tục hỏi tới, cười nói:" Vậy ngươi hãy nán lại đây ở với ta và những người khác...... Mọi người cùng một chỗ cũng rất vui."

"Ân." Áo Lợi Duy Á cũng cười gật đầu.

Mà Lâm Lôi cũng đã đi.

Phủ đệ trống trải bên trong, Đại Á vẫn còn ngồi bên cạnh cái bàn đá. Trên bàn bầy một ít hoa quả, thực vật. Đại Á yên lặng ăn hoa quả, căn bản không cùng những người khác nói chuyện.

Ốc Đốn, Lôi Nặc, Áo Lợi Duy Á ba người ngồi ở cùng nhau.

" Đại Á hắn là thế. Không thích náo nhiệt." Áo Lợi Duy Á giải thích nói.

"Này, xem ra việc giáo dục con cái của ngươi có chuyện ." Ốc Đốn cười a a nói.

Áo Lợi Duy Á miễn cưỡng cười, không nói thêm cái gì, đột nhiên nhìn bốn phía một chút, Áo Lợi Duy Á nghi hoặc nói:" Ốc Đốn, Lôi Nặc...... Lúc trước ta đến tứ thần thú gia tộc, Lâm Lôi bọn họ không phải vẫn ở tại đại hạp cốc sao? Lúc này lại ở đây, phát hiện phủ đệ của Lâm Lôi, dĩ nhiên chung quanh rất xa xỉ, bắt mắt. Điều này làm sao hắn không thắc mắc?"

Chỗ ở, cùng địa vị là tương xứng.

Ở tứ thần thú gia tộc, chiếm một chỗ tốt nhất, đích xác làm Áo Lợi Duy Á kỳ quái.

" Ngươi cùng lão tam hơn ngàn năm không gặp, trong hơn một ngàn năm lão tam tu luyện tiến bộ thần tốc a." Lôi Nặc ha ha cười nói.

"Nga?" Áo Lợi Duy Á rất là ngạc nhiên.

" Ta nói cho ngươi biết một chút." Lôi Nặc cười đứng lên," Từ khi nguy cơ của tứ thần thú gia tộc được giải trừ khỏi áp bức của bát đại gia tộc......" Lôi nặc một hơi nói xong, chuyện tại minh giới, chuyện tại Cửu U vực, thậm chí chuyện Lâm Lôi tại vị diện chiến trường, nhất nhất kể tường tận.

" Đại viên mãn?" Nghe được Lâm Lôi lột xác thành đại viên mãn, Áo Lợi Duy Á trừng lớn hai tròng mắt.

Ốc Đốn đã ở bên cạnh phụ họa:" Đương nhiên, tại vị diện chiến tranh lúc cuối cùng, Ca ca hắn cùng một đại viên mãn khác, gọi Mã Cách Nỗ Tư địa cường giả đối chiến. Vô số binh lính cùng với rất nhiều đại thống lĩnh chú ý tới. Tại tinh hà thông đạo, ca ca ta trực tiếp đem Mã Cách Nỗ Tư một cước tống vào trong đó. Này! Áo Lợi Duy Á, ngươi thì như thế nào ?"

Áo Lợi Duy Á này nghe được một nửa, dĩ nhiên đứng lên, liền hướng xa xa đi đến.

" Thật sự là việc lạ?" Lôi Nặc cũng có chút khó hiểu.

Áo Lợi Duy Á trực tiếp đi tới Bối Bối bên cạnh. Lo lắng nói:" Bối Bối, lão đại ngươi hiện tại ở đâu?"

Bối Bối cười chỉ hướng xa xa:" Trong một tòa tiểu lâu đằng kia, lão đại ở ngay đấy."

" Cám ơn." Áo Lợi Duy Á liền hướng tới chỗ đó chạy tới, thân hình chợt lóe lên, tới trước cửa tiểu lâu.

Bối Bối nghi hoặc địa nhíu mày:" Tìm lão đại ta, chỉ trăm thước khoảng cách, còn dùng thần lực phi hành? Bước đi từ từ cũng trong chốc lát thôi. Chuyện gì cấp bách vậy nhỉ?"

Đẩy cánh cửa tiểu lâu bên cạnh thư phòng, Áo Lợi Duy Á trực tiếp đi vào, liếc mắt một cái liền thấy ngay Lâm Lôi đang đọc sách. Lâm Lôi nghi hoặc ngẩng đầu, cười nói:" Nga, Áo Lợi Duy Á?"

Áo Lợi Duy Á tiến lên ba bước, đi tới giữa thư phòng.

Đột nhiên----

Áo Lợi Duy Á trực tiếp quỳ xuống, đầu gối trực tiếp nện lên trên sàn nhà làm bằng đá, "Bồng!" một tiếng. Áo Lợi Duy Á khuôn mặt nghiêm túc, trong đôi mắt tràn đầy cảm xúc, cầu xin:" Lâm Lôi. Ngươi nhất định phải giúp ta!"

" Đứng lên, mau đứng lên." Lâm Lôi bị động tác này của Áo Lợi Duy Á làm cho ngây ngẩn cả người, rồi sau đó liền phất tay, một cỗ lực ẩn chứa ý chí uy năng địa đại địa thần lực trực tiếp đem Áo Lợi Duy Á nâng lên, Áo Lợi Duy Á nhìn Lâm Lôi. Lâm Lôi liền nói:" Đừng như vậy, có chuyện gì cứ nói ra, ta chắc chắn giúp ngươi."

Lâm Lôi cũng rời bàn đọc sách, đi tới cạnh Áo Lợi Duy Á, kéo Áo Lợi Duy Á đến bên ghế ngồi xuống, Lâm Lôi cũng ngồi xuống:" Rốt cuộc chuyện gì, ngươi nói ta nghe."

Hôm nay, ngay lúc đi tiếp Áo Lợi Duy Á, Lâm Lôi đã sớm phát hiện tình huống của Áo Lợi Duy Á, nhưng Áo Lợi Duy Á không nói với mình. Lâm Lôi cũng không có biện pháp.

" Việc này nói đến......" Áo Lợi Duy Á tươi cười khổ sáp, nói," Lâm Lôi, năm đó ta một mình rời Đế Lâm ra ngoài xông xáo, tại Sinh Tử Gian ma luyện, đích xác cũng liên tiếp đột phá. Trăm năm trước, Quang Minh thần phân thân đạt tới thượng vị thần cảnh giới. Rồi sau đó lúc ta tiếp nhận ác ma nhiệm vụ, gặp Đại Na! Đại Na cũng là độc hành giả. Trải qua một vài nhiệm vụ, nguy cơ khảo nghiệm, chúng ta rất nhanh thành thân, trở thành vợ chồng."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Hai người độc hành giả cùng một chỗ trở thành vợ chồng, chuyện này rất bình thường.

" Đại khái hai mươi năm trước, ta cùng Đại Na có hài tử, là song bào thai, là Đại Á cùng Lôi Á." Áo Lợi Duy Á thở dài nói," Hết thảy rất đẹp, một nhà bốn người cuộc sống cũng rất yên bình, ta cùng Đại Na đều là thượng vị thần, đủ để làm Đại Á hai huynh đệ an toàn phát triển...... Nhưng mà, lúc Đại Á được năm tuổi! Một người tên là Bác Trữ mang theo một đám tuỳ tùng, tìm đến nơi ở của hai vợ chồng chúng ta, ngươi biết hắn nói cái gì không?"

Áo Lợi Duy Á trong ánh mắt ẩn chứa sự tức giận:" Hắn nói , Đại Na là thê tử của hắn!!!"

Lâm Lôi ngẩn ra.

"Bác Trữ ra dáng nam tử hán, hắn nói chỉ muốn Đại Na theo hắn đi! Chúng ta đương nhiên không muốn, nhưng thủ hạ của hắn hơn mười người, tất cả đều là thượng vị thần. Chúng ta vợ chồng hai người căn bản không có năng lực phản kháng! Ta và Đại Na dù có chết, cũng sẽ không đáp ứng. Nhưng Bác Trữ lại uy hiếp Đại Na...... Nói, nếu như Đại Na cùng hắn đi, vậy hắn sẽ tạm tha chết cho ta cùng hai người con trai! Nếu như Đại Na cự tuyệt, sẽ giết chết ta cùng hai người con trai." Áo Lợi Duy Á vừa nói chuyện, ánh mắt sát khí ẩn hiện.

"Bác Trữ hắn cũng cho ta cơ hội, nói nếu ta cùng hắn một mình giao thủ, có thể thắng hắn, hắn cũng cho chúng ta đi." Áo Lợi Duy Á hai đấm nắm chặt," Nhưng mà, ta thua! Ta còn xa mới là đối thủ của hắn!"

Lâm Lôi trong lòng thở dài.

Áo Lợi Duy Á nói đơn giản, nhưng Lâm Lôi hoàn toàn tưởng tượng ra cái cục diện, một nam nhân ngay cả thê tử và hài tử đều bảo vệ không được, chỉ có thể trơ mắt để cho kẻ địch làm gì thì làm, quá bi thương......

" Vì ta cùng hai người con trai, Đại Na theo hắn đi!" Nước mắt Áo Lợi Duy Á chảy xuống.

Trên đời này, chuyện không công bình rất nhiều. Nếu như Áo Lợi Duy Á là một tuyệt thế cường giả, hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết địch. Nhưng, hắn không phải tuyệt thế cường giả. Hoặc là nói...... Bây giờ chưa phải! Cho nên, chỉ có thể trơ mắt nhìn nữ nhân của mình theo người khác đi!

"Nhưng Đại Na sai lầm rồi!" Áo Lợi Duy Á phẫn hận nói,"Bác Trữ thật khốn nạn!!! Hắn không có bỏ qua ta cùng hài tử, hắn mang Đại Na đi không lâu, một đám người đến đuổi giết ta cùng bọn nhỏ."

Lâm Lôi biến sắc.

Vậy Bác Trữ trước mặt đáp ứng tha cho Áo Lợi Duy Á và các con, lừa gạt tẩu Đại Na. rồi chỉ chớp mắt, phái người giết Áo Lợi Duy Á bọn họ, quả là quá nham hiểm.

" Ha ha......" Áo Lợi Duy Á cười lạnh," Hắn cũng không biết rằng...... Ngay khi hắn mang Đại Na đi, ta liền lập tức mang theo hài tử rời đi, hơn nữa ta lập tức luyện hóa một viên hắc ám thượng vị thần cách!" Ngay lúc đó Áo Lợi Duy Á, quang minh thần phân thân đã là thượng vị thần, nhưng hắc ám thần phân thân vẫn là trung vị thần. Đương nhiên, đã lĩnh ngộ năm loại huyền ảo, chỉ kém một loại.

Nếu như bình thường tu luyện, qua mấy trăm năm, Áo Lợi Duy Á cũng có thể đột phá.

Nhưng là......

Hắn chờ không được!

Lúc ấy địa Áo Lợi Duy Á muốn báo thù! Hơn nữa hắn là linh hồn biến dị , cho dù luyện một cái thần cách, nhưng dù sao mặt khác một cái thần phân thân là độc lập đột phá . Hơn nữa biến dị là linh hồn, sau này dung hợp pháp tắc huyền ảo vẫn là có hi vọng.

Bởi vì đã lĩnh ngộ năm loại, tốc độ luyện hóa thần cách tự nhiên cực nhanh, ngắn ngủn mấy tháng liền thành công.

"Đương nhiên những người đó phát hiện tung tích của ta, đuổi giết ta cùng hài tử, ta đã luyện hóa thành công. Bằng vào việc dung hợp thần lực, cùng việc sớm dung hợp địa hai loại huyền ảo. Ta đánh chết những người đó! Toàn bộ giết chết!" Áo Lợi Duy Á trầm ngâm nói. Áo Lợi Duy Á thành thần trước, nên có ý thức, làm cho Quang Minh pháp tắc, Hắc Ám pháp tắc, đều dung hợp làm một.

Mấy trăm năm trước, Áo Lợi Duy Á đã thành công .

Sau khi luyện hóa thần cách, dung hợp thần lực phối hợp dung hợp huyền ảo, Áo Lợi Duy Á thực lực đột nhiên tăng mạnh, có thể so với thất tinh ác ma bình thường.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 8: Đi Chỗ Nào Trước

Nhưng mà......" Áo Lợi Duy Á khổ sáp nói," Mặc dù đem những người đó toàn bộ giết đi, nhưng dù sao bọn họ đống lắm, mà ta còn Đại Á, Lôi Á hai người con trai phải bảo vệ. Bọn họ nhiều người, ta phải bảo vệ hai người con và bản thân nên những người kia tấn công, ta chỉ biết đỡ! Rất hiển nhiên, chính là Bác Trữ hạ lệnh, giết chết ta cùng hai người con trai! Tại đó, Lôi Á đã chết! Thực lực của ta, chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ được Đại Á thôi."

Lâm Lôi đáy lòng thở dài.

Cho dù thực lực đột nhiên tăng mạnh, nhưng Áo Lợi Duy Á một mình, lại bị trói buộc bởi hai người con! Mà đối phương lại là một đám thượng vị thần. Một khi vây giết, Áo Lợi Duy Á khả năng chỉ bảo vệ được một người cũng rất đúng.

" Áo Lợi Duy Á, mấy tháng trời, sao ngươi còn chưa kịp đem hài tử tới bên trong thành?" Lâm Lôi dò hỏi.

Đem hài tử tới bên trong thành, không phải an toàn ?

" Ta không kịp." Áo Lợi Duy Á khổ sáp nói," Ta cũng muốn, nếu như ta một mình một người, phi hành tốc độ tuyệt đối chạy được tới bên trong thành, nhưng còn hai đứa nó, ngay cả thần cấp chưa đến, chỉ mới là thánh vực thôi, tốc độ quá chậm. Ta mang theo hai người, tốc độ cũng đã bị ảnh hưởng. Hơn nữa ta cùng Đại Na, nguyên là ở tại bên trong sơn cốc rất xa kinh thành, vì nghĩ với thưực lực hai người, cường đạo không dám làm càn. Muốn từ sơn cốc đến thành trì gần nhất, cũng phải phi hành mất một năm rưỡi."

Lâm Lôi âm thầm thở dài.

Áo Lợi Duy Á tốc độ, dù sao quá chậm! Chưa luyện hóa thần cách thành công trước, Áo Lợi Duy Á chỉ có thể tính là thượng vị thần bình thường, mang theo hai người, tốc độ năng nhanh làm sao được chứ?

" Giết những người đó xong, ta mang theo con trai rốt cuộc cũng chạy tới bên trong thành. Ta đem Đại Á hắn an trí tại tửu điếm, rồi sau đó ta một mình một người, đuổi giết đến Vũ Sơn Thiên Sơn Phủ!" Áo Lợi Duy Á trầm thấp nói.

" Thiên sơn phủ?" Lâm Lôi nhướng mày.

Địa ngục Huyết Phong đại lục vô cùng rộng lớn, Thiên sơn phủ nằm ở giữa Huyết Phong đại lục. Khoảng cách U Lam phủ cũng chừng…

"Đúng, nơi Bác Trữ ở chính là Thiên sơn phủ ." Áo Lợi Duy Á gật đầu nói," Lúc đầu Bác Trữ rất cuồng ngạo. Mang đi Đại Na, đồng thời nói với ta...... Có bản lãnh cứ đi Thiên sơn phủ Vũ Sơn tìm hắn, hắn lúc nào cũng chờ ta."

Lâm Lôi nghe xong khẽ gật đầu, hắn có thể tưởng tượng Bác Trữ càn rỡ đến mức nào.

" Ta lúc ấy vào ở thành trì. Khoảng cách Thiên sơn phủ cũng không xa, hơn nữa sau khi ta dung hợp hai loại thượng vị thần lực, tốc độ tăng lên. Gần một năm sau, ta chạy tới Vũ Sơn, trải qua quá trình âm thầm tìm hiểu, ta mới biết được, Bác Trữ chính là con của Thiên sơn phủ phủ chủ." Áo Lợi Duy Á cười lạnh nói," Là con trai Thiên sơn phủ phủ chủ, ta cũng chẳng quan tâm. Ta chỉ muốn giết Bác Trữ, cứu Đại Na trở về."

Lâm Lôi hiểu được, ngay lúc đó Áo Lợi Duy Á đã gần như điên cuồng.

"Bác Trữ kiêu ngạo không tưởng được, cùng phụ thân hắn có quan hệ rất khó coi. Hắn không cùng phụ thân hắn ở một chỗ, mà là ở trong Vũ Sơn, tự kiến tạo một tòa tòa thành." Áo Lợi Duy Á trầm thấp nói," Ta lúc ấy liền lặng yên ẩn núp đi vào, muốn tìm đến ám sát Bác Trữ.

Đích xác, sau khi luyện hóa thần cách, thực lực của ta đã vượt qua hắn một bậc! Nguyên là ta thiếu chút nữa có thể đánh chết hắn ......"

" Nhưng mà, hắn. Hắn dĩ nhiên có một giọt chủ thần lực!"

Áo Lợi Duy Á khổ sáp cười nói.

Lâm Lôi chợt hiểu, này một giọt chủ thần lực, chỉ sợ là vị kia thiên sơn phủ chủ cho con trai|gái đích bảo vệ tính mạng vật.

" Sử dụng chủ thần lực, hắn thực lực vượt xa ta! Ta chỉ có thể lựa chọn chạy trốn, hơn nữa khi đó thê tử Đại Na cũng đi ra ngăn trở Bác Trữ, lấy cái chết bức bách, nên Bác Trữ đã bị ảnh hưởng, ngắn ngủn chốc lát, ta liền trốn đi ." Áo Lợi Duy Á khổ sáp nói," Kinh này đánh một trận thất bại, ta hiểu được. Dựa vào chính mình giết chết hắn không được. Cho nên ta chỉ có thể buồn bã rời đi, ta trở về mang theo Đại Á, đi tới U lam phủ. Ta nghĩ, đến chỗ Lâm Lôi ngươi nghỉ tạm, cũng là an tĩnh tu luyện."

Từ bên kia đoạn đường bay trở về U lam phủ.

Mặc dù này Áo Lợi Duy Á thực lực tăng mạnh, nhưng mang theo con trai, như vậy cũng mất hơn chục năm mới tới đây. Lúc này một tiểu hài đồng như Đại Á trở thành một thiếu niên .

Lâm Lôi cũng hiểu được. Vì sao Đại Á lại lạnh nhạt, đằng đằng sát khí như vậy.

Rất hiển nhiên...... Trong lòng Đại Á chất chứa đầy thù hận .

" Ta hiểu được. Tại kinh thành đánh một trận, vậy Bác Trữ nếu còn có chủ thần lực, có lẽ không chỗ nào cố kỵ, vẫn ở lại Vũ Sơn. Nếu không có chủ thần lực, chỉ sợ hắn cũng lo lắng ta tiếp tục giết bằng được, khẳng định mang theo Đại Na rời đi. Phụ thân hắn là phủ chủ, ta cho dù tu luyện tiếp ngàn năm vạn năm, cũng không có thể cho ta giết chết con trai lão, khó có khả năng tìm Đại Na về! Vốn đã cảm thấy tuyệt vọng, thầm nghĩ tìm nơi an tĩnh tu luyện, Áo Lợi Duy Á lại nghe tin tức Lôi Nặc bọn họ nói Lâm Lôi thành đại viên......

" Vốn, ta đã không còn hy vọng. Nhưng, với những gì ta vừa nghe, Lâm Lôi ngươi đã đạt tới đại viên mãn?" Áo Lợi Duy Á nhìn về phía Lâm Lôi.

Áo Lợi Duy Á sớm biết rằng Lâm Lôi thực lực mạnh, đạt tới thất tinh ác ma cấp độ, nhưng dù sao Bác Trữ sau lưng là Thiên Sơn phủ chủ, cho nên Áo Lợi Duy Á ngay từ đầu không nói cho Lâm Lôi. Không muốn Lâm Lôi nhúng tay vào.

" Thiên sơn phủ?"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Áo Lợi Duy Á bi thương, cực khổ, cũng làm cho Lâm Lôi thương cảm không thôi. Thê tử bị đoạt, con trai bị giết một người, chính mình không có năng lực phản kháng, ngay cả báo thù đều làm không được.

" Áo Lợi Duy Á, yên tâm, ta cùng ngươi đi một chuyến." Lâm Lôi gật đầu.

" Cám ơn." Áo Lợi Duy Á nghe được Lâm Lôi đáp ứng, không khỏi cảm kích, lập tức vừa tiến lại vừa nói,"Vậy Lâm Lôi, chúng ta lúc nào xuất phát?"

" Này......" Lâm Lôi lại chần chờ .

" Nếu được, chúng ta ngày mai xuất phát?" Áo Lợi Duy Á cấp bách không chịu được, thê tử bị đoạt, con trai bị giết, cừu hận này phảng phất giống như độc trùng cắn xé tâm can Áo Lợi Duy Á, ngọn lửa căm thù một khi bốc cháy lên, Áo Lợi Duy Á liền không nghĩ ngợi nói ngay.

" Ngày mai?" Lâm Lôi mày nhăn lại.

Ngày mai, Lâm Lôi có kế hoạch đi Quang Minh thần giới trước!

Kỳ thật hành trình đi Quang Minh thần giới, khi nghe Cái Tư Lôi Sâm nói, đáy lòng Lâm Lôi cũng có chút một tia kiêng kỵ, e sợ cái vị cao cao tại thượng Quang Minh chúa tể, thật sự liều mạng khi tới địa phận đó. Nhưng cứu mẹ thì không có biện pháp khác, chỉ có một con đường---- thông qua Quang Minh chúa tể!

Cho nên, cho dù nguy hiểm, Lâm Lôi cũng muốn đi.

Lâm Lôi lúc đầu có ý định, cho đại địa thần phân thân của mình đi Quang Minh thần giới trước.

Mặc dù chỉ là đại địa thần phân thân, nhưng thần phân thân linh hồn cũng là biến dị, đồng dạng ẩn chứa ý chí uy năng. Ý chí uy năng mặc dù không mạnh bằng bổn tôn, nhưng nói về thực lực, một đại địa thần phân thân, thực lực cũng đến gần đại viên mãn .

Lâm Lôi với bổn tôn, ý chí uy năng cực mạnh, thực lực, vượt qua đại viên mãn một bậc.

Mà đại địa, phong, thủy ba phần thân, Ý chí uy năng lược nhược, thực lực so với đại viên mãn lại kém. Thần phân thân đi qua, cho dù Quang Minh chúa tể thật sự không để ý mặt mũi, nhiều nhất chỉ tổn thất một đại địa thần phân thân. Lâm Lôi như trước vẫn là đại viên mãn cường giả.

Nhưng hiện tại, Áo Lợi Duy Á yêu cầu, làm cho Lâm Lôi khó xử.

Đích xác, Lâm Lôi có thể cho đại địa thần phân thân đi Quang Minh thần giới. Đồng thời bổn tôn tùy ý theo Áo Lợi Duy Á đi Thiên sơn phủ!

Nhưng ...... Nếu như hai thân thể đồng thời tại Quang Minh thần giới, Địa Ngục biểu hiện, cùng có thể so với đại viên mãn thực lực, vậy chỉ cần tính toán một chút, ai cũng sẽ hiểu được, Lâm Lôi là linh hồn biến dị!

Bởi vì đại viên mãn cường giả, bình thường đều có điểm trọng yếu. Giả sử như một thần phân thân đạt đại viên mãn, phân thân kia cũng đạt đại viên mãn, thật là khó có khả năng. Chỉ một thần phân thân đạt tới đại viên mãn, cũng đủ đáng sợ . Một người có hai thần phân thân đều đạt đại viên mãn, quả thực là chuyện khó tin.

Lâm Lôi hai cái thân thể, tại hai vị diện đều biểu lộ đại viên mãn thực lực, người khác không kỳ quái, không điều tra, mới là lạ!

Linh hồn biến dị là bí mật, tạm thời không thể bại lộ!

" Lâm Lôi. Ngươi, ngươi có chuyện gì?" Áo Lợi Duy Á hỏi ngược lại.

" Ta......" Lâm Lôi chần chờ .

" Nếu như ngươi có chuyện trọng yếu, ta ở đây nói chuyện không vội, có thể trì hoãn ." Áo Lợi Duy Á liền nói.

Lâm Lôi cũng hiểu được, con trai bị giết, thê tử bị đoạt, Áo Lợi Duy Á chỉ sợ là lúc nào cũng khắc khoải muốn báo thù, muốn tìm thê tử quay về.

" Lão đại, lão đại, tộc trưởng tới." Bên ngoài truyền đến thanh âm Bối Bối.

" Tộc trưởng." Lâm Lôi vừa chuyển đầu nhìn lại. Chỉ thấy Cái Tư Lôi Sâm bước đến, có vẻ có chút lo lắng.

" Tộc trưởng." Lâm Lôi đứng lên nghênh đón, bên cạnh Áo Lợi Duy Á cũng gạt nước mắt đứng lên.

Đi vào phòng trong, Cái Tư Lôi Sâm liền nói:" Lâm Lôi, ta mới vừa rồi dựa theo lời ngươi , phái người đem tin tức truyền đến Bối Lỗ Đặc đại nhân. Bối Lỗ Đặc đại nhân đáp lại lập tức. Hắn bảo ta nói cho ngươi...... Ngàn vạn lần, ngàn vạn lần đừng đi Quang Minh thần giới!"

Lâm Lôi ngẩn ra.

" Quang Minh thần giới?" Áo Lợi Duy Á cũng hiểu được, Lâm Lôi mới vừa rồi làm khó, chỉ sợ là chuyện muốn đi Quang Minh thần giới.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân tại sao nói như vậy?" Lâm Lôi nghi hoặc khó hiểu.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân hắn nói. Hỏa hệ thần phân thân của ngươi tại Ngọc Lan đại lục trò chuyện cùng hắn nói về việc cứu phụ thân huynh đệ, còn có sự tình của mẫu thân ngươi. Hắn phải đi Quang Minh thần giới một chuyến. Đi tìm Quang Minh chúa tể nói giúp ngươi. Dù sao, Bối Lỗ Đặc đại nhân cùng Quang Minh chúa tể không có cừu oán gì."

Lâm Lôi trong lòng không khỏi cảm động, chính mình lúc đầu hỏa hệ thần phân thân, chỉ là nói một chút, Bối Lỗ Đặc tự mình đi tìm Quang Minh chúa tể.

" Nhưng mà, Quang Minh chúa tể không đáp ứng!" Cái Tư Lôi Sâm thở dài nói," Bối Lỗ Đặc đại nhân, hắn cũng hỏi quá Huyết Phong chủ thần. Huyết Phong chủ thần cũng thuyết...... Làm cho Quang Minh chúa tể phóng thích tự do cho một thiên sứ là không có khả năng. Chính là chủ thần đi vào, cũng chưa từng nuôi hy vọng. Ngươi đi...... Tuyệt đối không có khả năng."

Trong đầu Lâm Lôi xẹt qua ánh mắt của phụ thân.

" Phụ thân...... Ta không có biện pháp." Lâm Lôi cảm thấy vô lực.

Lúc đầu Tử vong chúa tể đã nói qua, chính Tử vong chúa tể tự mình đi, hy vọng cũng không lớn. Huyết phong chủ thần cũng nói như vậy, thậm chí còn Bối Lỗ Đặc cũng đều đã đi một chuyến .

" Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc đại nhân đã thuyết phục Quang Minh chúa tể, cũng nói, ngươi nguyện ý làm Quang Minh chúa tể sứ giả, lấy đổi lấy tự do cho mẫu thân. Nhưng Quang Minh chúa tể vẫn không đáp ứng như trước." Cái Tư Lôi Sâm nói.

Làm chủ thần sứ giả, cũng vô dụng?

Lâm Lôi cũng không còn biện pháp nào nữa.

" Hơn nữa Bối Lỗ Đặc đại nhân vẫn bảo ta nhất định phải ngăn cản ngươi, ngươi ngàn vạn lần đừng đi tìm Quang Minh chúa tể. Ngươi không đi thì thôi, nếu như tới trước mặt Quang Minh chúa tể, Rất có thể Quang Minh chúa tể sẽ trực tiếp giết ngươi. Không đơn giản là bởi vì chuyện ngươi giết Áo Cổ Tư tháp gia tộc đệ tử, mà là một nguyên nhân khác." Cái Tư Lôi Sâm liền khuyên.

" Một nguyên nhân khác?" Lâm Lôi nghĩ không ra, chính mình có chỗ nào đắc tội với vị Quang Minh chúa tể kia.

Hay là việc mình trục xuất Mã Cách Nỗ Tư?

Nhưng Mã Cách Nỗ Tư, đó là vận mệnh đại viên mãn, là chủ thần sứ giả của vận mệnh chúa tể, cũng không phải là Quang Minh chúa tể sứ giả! Trợ giúp Mông Đặc La, cũng là bởi vì cùng Áo Cổ Tư tháp tộc trưởng có quan hệ.

"Nguyên nhân là gì?" Lâm Lôi liền hỏi lại.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân nói, nguyên nhân không thể nói cho người ngoài, Cho nên, không nói cho người đưa tin." Cái Tư Lôi Sâm nói.

Lâm Lôi gật đầu.

Nhiều năm như vậy trôi qua, Lâm Lôi tín nhiệm Bối Lỗ Đặc một cách đặc biệt.

"Ta đây tạm thời từ bỏ kế hoạch đi Quang Minh thần giới......" Đáy lòng Lâm Lôi yên lặng nói, rồi quay đầu nhìn về phía Áo Lợi Duy Á:" Áo Lợi Duy Á, ngày mai, ta sẽ theo ngươi xuất phát, đi Thiên sơn phủ trước!"

Trên mặt Áo Lợi Duy Á không khỏi lộ ra vẻ vui mừng lẫn sợ hãi.

" Lão đại, cho ta đi cùng với ngươi nha. Ta nhàm chán đến chết rồi." Bối Bối đùa cười nói, Lâm Lôi không lay chuyển được Bối Bối, cũng chỉ có thể gật đầu đáp ứng. Lần này đi Thiên sơn phủ...... Đối với Lâm Lôi mà nói, căn bản không có tính chiến đấu. Tuy nghe nói trong truyền thuyết, Thiên sơn phủ chủ thực lực không kém, nhưng cùng đại viên mãn so sánh, thì hãy còn kém xa.

Lần này cùng nhau xuất phát, là Lâm Lôi, Bối Bối, Áo Lợi Duy Á cùng với Đại Á. Đại Á mới là thánh vực, nguyên không ý định mang theo. Nhưng Đại Á lại đòi đi, dù sao tại Thiên sơn phủ, hắn có mẫu thân!

Với việc có hay không mang theo Đại Á đi, Áo Lợi Duy Á trưng cầu ý kiến Lâm Lôi...... Lâm Lôi có mười phần nắm chắc, cũng gật đầu, để cho Áo Lợi Duy Á mang theo Đại Á.

" Chúng ta đi thôi." Lâm Lôi mỉm cười, đồng thời trên bầu trời bỗng xuất hiện một Kim Chúc tính mạng khổng lồ hình thanh kiếm đen tuyền.

Bốn người Lâm Lôi bay vào Kim Chúc tính mạng.

Lâm Lôi hạ tay xuống, Kim Chúc tính mạng xẹt qua như một đạo quang mang màu đen, biến mất ở trên không khu vực Thiên tế sơn mạch, nhắm hướng đông bay đến.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 9: Bác Trữ

Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á bọn họ bốn người đang đứng trước mũi Kim Chúc tính mạng, xuyên qua tấm kim loại trong suốt, ngắm về xa xa.

"Đúng, phía trước chính là vũ thạch sơn mạch!" Áo Lợi Duy Á hai tròng mắt tỏa sáng.

Dọc theo đường đi, Áo Lợi Duy Á cũng vì chuyện Lâm Lôi điều khiển tốc độ Kim Chúc tính mạng phi hành mà khiếp sợ, ngắn ngủn mất một năm, dĩ nhiên tính từ U lam phủ chạy tới Thiên sơn phủ. Hắn cũng không biết...... Lâm Lôi năm đó từ Minh hải Cửu u vực chạy tới U Minh Sơn, chỉ mấy trăm triệu dặm, nhưng tốn mất mười năm cũng không đến.

" Ngươi tả hình dáng Đại Na xem nào." Lâm Lôi mở miệng nói.

Áo Lợi Duy Á gật đầu:" Đại Na nàng thân cao đến lông mày so với ta, có mái tóc sóng sánh ngang vai, tóc màu xanh biếc gần như màu đen. Đại Na ở trong vũ thạch sơn mạch tòa thành, là nữ chủ nhân. Hẳn là rất dễ dàng tra được."

" Ân." Lâm Lôi gật đầu.

Đồng thời Kim Chúc tính mạng trực tiếp tiêu tán , Lâm Lôi bốn người lăng không mà đứng, Áo Lợi Duy Á vẫn nắm tay con trai Đại Á.

"Hãy chờ một lát." Lâm Lôi tâm ý vừa động, thần thức liền phúc tản ra, trong nháy mắt đem cả vũ thạch sơn mạch hơn phân nửa phạm vi bao phủ trong đó, tự nhiên cũng hoàn toàn bao gồm cả tòa thành.

Tòa thành bên trong có 1566 người, hơn phân nửa đều là nam nhân, nữ nhân ít hơn.

Về phần thân cao như Áo Lợi Duy Á theo như lời, hơn nữa là tóc sóng sánh ngang vai, tóc màu xanh biếc. Lại chỉ có một người! Trong tòa thành, trên ban công một tòa tiểu lâu, mặc áo trường bào xanh sẫm, đang lẳng lặng nhìn xa xa, nàng đúng là nữ chủ nhân tòa thành---- Đại Na!

" Lôi Á, hài tử...... Mẫu thân xin lỗi ngươi." Đại Na nhẹ giọng nói, trong mắt có một tia u buồn.

Từ hơn mười năm trước, Áo Lợi Duy Á chém giết vào. Cũng nói cho nàng biết tin tức Lôi Á đã chết, Đại Na trong lòng bắt đầu càng thêm hận Bác Trữ! Không những hận Bác Trữ chia rẽ gia đình nhà nàng, ngoài ra còn hận Bác Trữ không tuân thủ lời hứa, đuổi giết con trai, trượng phu. Làm Lôi Á chết.

" Tại sao lại thành như vậy? Bước tiếp theo thế nào đây?" Đại Na nhắm đôi mắt lại, nước mắt từ trên gương mặt chảy xuống.

Đang lúc này----

" Ngươi là Áo Lợi Duy Á thê tử Đại Na?" Một đạo thanh âm trong đầu Đại Na vang lên.

Đại na cả kinh, mở choàng mắt.

" Ai?" Đại na liền nhìn về bốn phía, nhưng lại không thấy bất cứ một kẻ khả nghi nào. Ngay sau đó, đạo thanh âm tiếp tục vang lên:" Không cần lo lắng, hoài nghi, ta là bằng hữu của Áo Lợi Duy Á; Đáp ứng yêu cầu của hắn, đến đưa ngươi rời đi ."

Đại na nhìn bốn phía, nhưng lại tìm không được người truyền âm, liền trấn định tâm thần, đáp lại:" Đúng. Ta là Đại Na! Nhưng mà, ta không thể rời đi."

" Không thể rời đi?"

" Đúng vậy, nếu ta rời đi, Bảo chủ của tòa thành là Bác Trữ, hắn nhất định sẽ giết chết Áo Lợi Duy Á bọn họ ." Đại Na đáp.

" Hắn không có năng lực đó." Thanh âm lạnh nhạt, tự tin trong óc vang lên.

Đại Na vốn còn muốn nói nữa, nhưng đột nhiên một đạo thanh âm huyên náo từ xa xa vang lên, Đại Na không khỏi nghi hoặc nhìn ra. Chỉ thấy trên tường thành một đám thủ vệ đều bay lên, âm thanh trách móc cũng vang lên:" Đây là đại thạch bảo, muốn đi vào tòa thành, hay là chờ chúng ta truyền bẩm!"

Âm thanh quát tháo vang lên không ngừng, thậm chí còn rất nhiều người cầm thần khí bay đến ngăn trở.

Nhưng bốn đạo thân ảnh lại không dừng lại chút nào. Trực tiếp bay tới.

" Áo Lợi, Đại Á?" Đại Na khiếp sợ trừng lớn hai tròng mắt.

Chỉ thấy Lâm Lôi bọn họ bốn người phiêu phiêu đãng đãng bay tới, không nhìn đến sự ngăn cản của bọn thủ vệ. Thủ vệ đại đa số đều chỉ là trung vị thần, có số rất ít là thượng vị thần. Một làn sóng màu vàng đất phúc tản ra, thủ vệ cửa thành hình như bị sóng biển cuốn trôi như đá cát, tất cả đều bị quẳng đi.

" Ân?" Đại Na không khỏi giật mình.

Giờ phút này vũ thạch sơn mạch, thủ vệ cửa của đại thạch bảo địa đã quá chấn kinh rồi.

" Đại nhân, bốn người kia quá mạnh, chúng ta ngăn không được a." Một thủ vệ cửa hướng một gã hắc bào nam nhân bẩm báo.

Hắc bào nam nhân vừa nhìn liền biến sắc:" Là Áo Lợi Duy Á!" Đã có một lần Áo Lợi Duy Á len lén ẩn núp. Rồi sau đó cùng Bác Trữ đánh một trận tại đại thạch bảo rất nhiều người đều nhận rathức Áo Lợi Duy Á, hắc bào nam nhân liền hạ lệnh:" Các ngươi nhanh tìm bảo chủ, bảo chủ ngay ở ngay chỗ khác của vũ thạch sơn mạch, nhanh đi tìm."

" Vâng, đại nhân."

Nhất thời nọ vậy chung quanh hai mươi danh thủ vệ lập tức bay khỏi đại thạch bảo, đi tìm tìm Bác Trữ .

" Bốn vị, đề nghị dừng lại." Hắc bào nam nhân cất cao giọng nói.

Đồng thời đại đa số thủ vệ cũng đi theo hắc bào nam nhân phía sau, bay về phía Lâm Lôi bốn người. Hơn nữa từ trong tòa thành, các nơi đại lượng đích thủ vệ đều bay đến. Tất cả đều ngăn trở Lâm Lôi bốn người.

" Ầm ầm long

Lâm Lôi bốn người phi hành. Giống như một ngọn núi ập tới, hễ ai ngăn cản đều bị lãnh khí màu vàng đất quẳng đi. Lâm Lôi bốn người...... Không thể ngăn cản!

Nhìn thấy một màn này, hắc bào nam nhân sắc mặt khó coi vô cùng, hắn cũng thấy được...... Địch nhân rất mạnh.

" Không muốn chết thì đừng lại đây." Bối Bối đắc ý lớn tiếng hô.

" Bốn vị, nếu tiếp tục đi tới, chúng ta có thể động thủ ." Hắc bào nam nhân cất cao giọng nói, nói thật dễ nghe, có thể thấy được vừa rồi một màn...... Hắc bào nam nhân chính mình cũng hiểu được, đối phương muốn giết môn vệ của hắn, thật sự quá dễ dàng, dù sao muốn giết thượng vị thần thật đơn giản, như Lâm Lôi như vậy...... Bức lui mà không đả thương. Thật khó khăn.

Lâm Lôi bốn người bay thẳng đến chỗ Đại Na.

Đại Na trơ mắt nhìn bốn người bay tới, thủ vệ tòa thành không thể ngăn cản, không khỏi sững sờ.

" Mẫu thân." Đại Á là người thứ nhất hô lên, đồng thời hướng Đại Na bay đi, Áo Lợi Duy Á cũng cùng bay qua.

"Đại Á." Đại Na hai tròng mắt thoáng đỏ, liền bay qua, ôm lấy con trai mình. Mặc dù con trai đã lớn, nhưng mà linh hồn hơi thở thật quen thuộc...... Đại Na thoáng cái liền nhận ra.

" Đại Na." Áo Lợi Duy Á nhẹ giọng nói.

Đại Na quay đầu nhìn về phía Áo Lợi Duy Á, nhào vào lòng Áo Lợi Duy Á, hai vợ chồng đều cảm giác thương yêu, rất kích động.

Lâm Lôi, Bối Bối đứng giữa không trung thấy thế cũng không khỏi cười.

" Áo Lợi, sao lại tới nữa?" Đại Na ngẩng đầu nhìn Áo Lợi Duy Á, lo lắng nói," Ngươi lần trước đã tới. Không phải không biết thực lực của Bác Trữ. Hơn nữa Bác Trữ hắn rất bá đạo...... Lần trước cho ngươi đào tẩu cũng đã rất may mắn rồi. Lúc này đây ngươi...... Ai!" Đại na rất lo lắng.

Bác Trữ, dù sao thực lực rất mạnh, hơn nữa sau lưng còn có Thiên sơn phủ chủ.

" Yên tâm." Áo Lợi Duy Á lộ ra vẻ tươi cười.

" Mẫu thân, yên tâm đi. Có Lâm Lôi thúc thúc ." Đại Á cũng khuyên, thiếu niên lạnh lùng nhìn thấy mẫu thân từ phía sau, tự nhiên trở nên giống như một hài tử.

" Lâm Lôi?" Đại Na nghi hoặc ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Lâm Lôi, Bối Bối hai người,"Là bọn họ sao?"

" Ân." Áo Lợi Duy Á cười gật đầu.

" Nhưng là Bác Trữ sau lưng, phụ thân hắn càng đáng sợ. Hắn không đơn giản là Thiên sơn phủ chủ, là chủ thần sứ giả đấy. Còn có một kiện chủ thần khí. Thực lực rất mạnh ." Đại Na liền nói, trong địa ngục chừng 108 vị phủ chủ, nhưng cũng không phải là ai cũng có chủ thần khí .

Áo Lợi Duy Á vừa nghĩ đến thực lực của Lâm Lôi. Cả cười, một kiện chủ thần khí?

Đừng nói một kiện, cho dù có ba kiện chủ thần khí, gặp phải đại viên mãn cường giả. Đại viên mãn cường giả giết không chết, cũng có thể đem trục xuất đến không gian loạn lưu.

" Lâm Lôi thúc thúc, hắn là đại viên mãn cường giả." Đại Á liền nói.

" Đại, đại viên mãn?" Đại Na khiếp sợ trừng mắt, nàng bị cấp độ “đại viên mãn” ba chữ hù dọa. Đại viên mãn...... Đó là tồn tại trong truyền thuyết đích. Đại biểu , tại vị diện, đó là vô địch!

" Đại Na, Bác Trữ tên hỗn đản đó ở đâu?" Áo Lợi Duy Á mắt lộ ra hung quang, liền nói.

" Hắn......" Đại Na có chút chần chờ. vẫn là nói," Hắn đi ra ngoài ngắm huyết hoa sương, chính là cảnh đẹp trong vũ thạch sơn mạch."

"Huyết hoa sương? Đó là cái gì?" Áo Lợi Duy Á khó hiểu.

" Không có gì đặc thù, chỉ là một loại hoa mà thôi." Đại na rõ ràng không muốn nhiều lời," Đừng nên đến đó, chúng ta hiện tại muốn tìm Bác Trữ, nhưng vũ thạch sơn mạch lớn như vậy, như thế nào tìm?" Thượng vị thần thần thức phạm vi chỉ có nghìn thước, muốn trong cái sơn mạch mờ mịt, đích xác không được.

Giờ phút này tại trời cao đích Lâm Lôi cũng mở miệng nói:" Áo Lợi Duy Á. Ta đã phát hiện ra Bác Trữ."

Đại Na, Đại Á, Áo Lợi Duy Á ba người đều giật mình ngẩng đầu nhìn hướng Lâm Lôi.

" Thủ vệ tòa thành tìm được Bác Trữ......" Lâm Lôi cười nhẹ nói, hắn cũng phát hiện ra tiểu đội nhân mã cùng Bác Trữ nói chuyện với nhau, tự nhiên biết thân phận Bác Trữ. Kỳ thật...... Bác Trữ thân phận rất dễ dàng tra được. Bởi vì vũ thạch sơn mạch thượng vị thần mặc dù nhiều, nhưng Bác Trữ lại mang theo mười tên kẻ tuỳ tùng, mười tên tuỳ tùng đều thượng vị thần.

Tại vũ thạch sơn mạch, sợ rằng chỉ có Bác Trữ mới có thể như vậy.

" Theo ta đi." Lâm Lôi cười nhẹ nói.

Áo Lợi Duy Á lúc này mang theo Đại Na, Đại Á, đi theo Lâm Lôi, Bối Bối, bay ra tòa thành. Mà trong tòa thành, thị nữ, thủ vệ, chỉ có thể trơ mắt nhìn nữ chủ nhân tòa thành rời đi, không có biện pháp.

Trong một khu vực tại Vũ thạch sơn mạch.

Bác Trữ, lưng hùm vai gấu, thân cao gần hai thước. Khuôn mặt cũng xem là tuấn tú, lông mi thẳng xuống, hai mắt lấp lánh có thần. Trong lúc nhìn quanh, khí phách tự nhiên hiện ra. Giờ phút này Bác Trữ đang cầm trong tay một đóa hoa nhỏ, hoa nhỏ có vẻ yếu ớt, đồng thời cũng phát ra một tia màu đỏ.

Huyết hoa sương, một loại hoa rất đẹp. Đương nhiên, cũng chỉ có tác dụng để ngắm thôi.

" Ngươi nói cái gì?" Bác Trữ biến sắc.

" Bảo chủ, người kia là Áo Lợi Duy Á , hắn lại tới nữa. Còn mang theo người!" Thủ vệ liền nói," Hắn mang một người thực lực rất mạnh, chúng ta nhiều thủ vệ như vậy nhưng căn bản không có cách nào ngăn trở, chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ vọt vào tận trung tâm tòa thành. Chúng ta theo lệnh đại nhân, đến thông tri bảo chủ biết."

"Hỗn đản!" Bác Trữ đôi mắt trung hung quang lóe ra," Tên phế vật, ta lần trước tha cho hắn một mạng. Không nghĩ tới hắn trái lại không cút đi, lại còn tới nữa."

"Theo ta đi." Bác Trữ ra lệnh một tiếng.

“Bảo chủ." Một thủ lĩnh vệ đội của Bác trữ, một gã bạch mi lãnh khốc nam tử vội vàng nói,"Áo Lợi Duy Á lần trước đã biết qua thực lực của ngươi, hắn lần này còn dám tới. Rõ ràng là có viện thủ. Mới vừa rồi thủ vệ cũng nói, thủ vệ toà thành của nhiều như vậy đều ngăn trở không được...... Người nọ thực lực, phỏng chừng còn có thể vượt qua phủ chủ a. Ngươi đi, vậy hậu quả......"

Bác trữ không khỏi dừng lại.

Hai nắm đấm nắm chặt, trong tay hắn đoá huyết hoa sương từ gốc tới ngọn đều vặn vẹo.

" Chẳng lẽ ta để cho bọn họ mang phu nhân ta đi như thế?" Bác Trữ nóng nảy.

" Bảo chủ, tính mạng là quan trọng nhất, phu nhân nàng...... Chúng ta chỉ là đi trước tìm phủ chủ, rồi quyết định sau." Nọ vậy thủ vệ khuyên.

Có thể thực hiện được sao----

"Đừng khuyên bảo, không còn kịp rồi." Một đạo âm thanh lạnh nhạt vang vọng trong óc mọi người.

" Ân?" Bác Trữ bọn họ sắc mặt đại biến, ngẩng đầu nhìn hướng xa xa.

Chỉ thấy năm đạo thân ảnh cực nhanh bay tới, Bác Trữ liếc mắt một cái liền chứng kiến Đại Na cùng Áo Lợi Duy Á. Giờ phút này Áo Lợi Duy Á cùng Đại Na đang tay trong tay, tựa hồ rất thân mật. Nhìn thấy màn này, Bác Trữ máu nóng dâng lên, mặt đỏ gay, ánh mắt toé lửa, hắn chỉ vào không trung, quát:" Áo Lợi Duy Á, buông phu nhân ta ra!"

" Phu nhân ngươi?" Áo Lợi Duy Á cũng tức giận, mắt loé hung quang.

" Na Na." Bác Trữ phẫn nộ quát," Bao nhiêu năm như vậy ta đối với ngươi có từng bất kính không? Ngươi tại sao lại luôn như vậy...... Ngươi làm như vậy, ngươi có xem ta ra gì đâu! Ngươi muốn xem huyết hoa sương, ta tự mình dẫn người đi Mãn sơn mạch tìm huyết hoa sương cho ngươi! Nhưng ngươi…----"

Đại na ngẩn ra, ngay sau đó liền lạnh nhạt trả lời:" Bác Trữ, ta là thê tử của Áo Lợi, không phải của ngươi! Còn nữa, ngươi phái người giết Lôi Á...... Ta có thể tha thứ cho ngươi sao?"

" Nhưng mà, nhưng mà ngươi đã cùng ta kết hôn ?" Bác Trữ phẫn nộ quát.

Đại na lại lắc đầu, không nói thêm một lời.

Bác Trữ cúi đầu nhìn huyết hoa sương, đi Mãn sơn mạch tìm kiếm, chỉ vì muốn cho Đại Na vui vẻ, tìm được huyết hoa sương rồi, hắn vẫn ước mơ nụ cười của Đại Na.

" Ha ha, nữ nhân...... Ha ha......" Bác Trữ giận dữ mà cười.

" Ta, chết cả tâm hồn!" Bác trữ gắt gao nhìn chằm chằm Đại Na, Áo Lợi Duy Á," Các ngươi muốn vậy phải không? Ta sẽ khiến cho các ngươi cùng chết!"

" Oanh!" Bác Trữ bên ngoài thân xuất ra vầng sáng màu đen tràn ngập.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 10: Cả Ba Cùng Sai

Bao phủ màu đen vầng sáng là Bác Trữ, như một phong ma bình thường.

Đột nhiên đạp một cái xuống mặt đất, nhất thời sơn mặt đất nứt, lộ ra một cái khe thật sâu, cát đá đổ ầm ầm. Bác Trữ thân như tia chớp nhằm phía Lâm Lôi bốn người, Bác Trữ trong tay còn lại là xuất hiện một thanh trường thương màu đen, trường thương trong tay trông giống như một con đại mãng xà nổi giận muốn cắn nuốt, hướng Lâm Lôi bốn người.

Bác Trữ đôi mắt rực hồng, sát ý dâng lên.

Lâm Lôi trong tay xuất hiện Hắc ngọc trọng kiếm, Hắc ngọc trọng kiếm toả ra màu vàng quang mang chuyển động, Lâm Lôi tùy ý địa hướng bác trữ đánh ra. Nhìn như thong thả, nhưng Hắc ngọc trọng kiếm tốc độ so với trường thương nhanh hơn mấy lần, trực tiếp đánh lên trên thân thể Bác Trữ.

" Ba!"

Một nguồn lực nhanh chóng dội vào thân thể Bác Trữ, té ngã xuống dưới, nện mạnh lên núi đá, chấn vỡ vụn núi.

" Khó có khả năng." Bác trữ khiếp sợ nhìn về phía Lâm Lôi, sau đó sắc mặt ngưng trọng, gầm nhẹ một tiếng, cầm trường thương trong tay lăng không hướng về Lâm Lôi đâm một nhát----

" Hưu!"

Một lực đạo hình sóng nước hướng Lâm Lôi bắn nhanh đến.

Từ mi tâm Lâm Lôi trực tiếp bắn ra một thanh sắc hư vô kiếm ba rất nhỏ, nhưng lại dễ dàng bắn vỡ lực đạo trong suốt đó. Nhưng vì hư vô kiếm ba thật nhỏ, tiêu diệt xong lực đạo rồi cũng tựa hồ tản mác.

Bên cạnh, Bối Bối nghi hoặc nhìn Lâm Lôi liếc mắt một cái:" Linh hồn lão đại như vậy nhưng là cực mạnh . Linh hồn lực so với chủ thần lực đều phải mạnh hơn gấp mười lần. Ẩn chứa ý chí uy năng...... Mặc dù huyền ảo có chênh lệch. Nhưng lão đại linh hồn công kích, cùng với Mã Cách Nỗ Tư so sánh, cũng không hơn được bao nhiêu . Muốn giết Bác Trữ, hẳn là dễ dàng. Nhưng lão đại, tại sao cố ý cho hắn một con đường sống chứ?"

Bối Bối theo Lâm Lôi đã quá lâu, thừa biết thực lực của Lâm Lôi.

Mới vừa rồi đạo hư vô kiếm ba. Chỉ cần lớn một chút, cũng đủ để đánh chết Bác Trữ . Nhưng Lâm Lôi không làm như vậy.

"Không tốt." Mấy tên hộ vệ đều khẩn trương vô cùng.

Nhưng hộ vệ, thực lực quá yếu. ngay cả Bác Trữ cũng cản không nổi, thì khỏi nói đến việc khiêu chiến Lâm Lôi .

" Ha ha......" Bác Trữ thấy thế. Nhưng lại càn rỡ cười lớn," Khó trách, khó trách! Nguyên là đôi cẩu nam nữ thỉnh được một cường giả thật lợi hại. Chỉ sợ cũng cùng một thứ hạng trong phủ chủ, vị này cũng nhận nhiệm vụ vì tiền thôi. Ha ha, muốn giết tới giết đi, chết ở trong tay cường giả như vậy, cũng không thể nói không có thể diện!"

Bác Trữ dĩ nhiên không động thủ .

"Ân?" Lâm Lôi có chút ngạc nhiên.

Nhưng Bác Trữ vừa dứt lời thì----

" Hô!" Hắn dĩ nhiên chui vào nền đất, chạy trốn với tốc độ cực nhanh, làm cho Lâm Lôi cũng có chút kinh ngạc. Bởi vì giờ phút này Bác Trữ biểu diễn tốc độ dưới lòng đất, so với mới lực công kích vừa rồi xem ra còn nhanh hơn một ít. Lâm Lôi âm thầm than thở:" Bác Trữ nhìn như điên cuồng, nhưng lại là một nhân vật có tâm cơ."

Lâm Lôi cũng không sốt ruột, trực tiếp hạ xuống.

Chân phải Lâm Lôi nặng nề rơi xuống mặt đất." Vù vù một cỗ sóng vô hình trải dọc theo ngon núi không ngừng truyền đi, giờ phút này đang chạy trối chết trong lòng núi, nhưng căn bản Bác Trữ không có cách nào né tránh. Cỗ sóng vô hình phúc tán phạm vi quá lớn, trực tiếp lan đến gần hắn!

" Bồng!" Bác Trữ thân thể chấn động. Một vòi máu tươi phun ra.

Lâm Lôi cả người lại biến mất trên mặt đất, hiện ra bên cạnh Bác Trữ, đúng là địa hành thuật!

" Ngươi trốn không thoát đâu." Lâm Lôi động thân, túm lấy bả vai Bác Trữ, rồi sau đó phóng lên cao.

" Hừ." Bác Trữ phẫn hận cầm trường thương đâm vào ngực Lâm Lôi.

" Cheng." Lâm Lôi bên ngoài thân xuất ra sóng gợn tràn ngập, một thương không thể gây thương tổn đến Lâm Lôi chút nào.

" Sao lại có thể như vậy?" Bác Trữ sắc mặt đại biến.

Hắn tốt xấu cũng là lục tinh ác ma, nhưng lại sử dụng chủ thần lực. Mà Lâm Lôi căn bản không sử dụng áo giáp, chỉ là đại địa thần lực hình thành phòng ngự, tự ngăn cản một kích, thật là đáng sợ.

" Đừng nói là ngươi, cho dù phụ thân ngươi đến, cũng không thể gây thương tổn được ta." Lâm Lôi lạnh nhạt ngạo nghễ liếc Bác Trữ một cái, đồng thời cũng mang theo Bác Trữ đi ra bên ngoài.

Ẩn chứa ý chí uy năng phòng ngự cực kỳ đáng sợ. Lúc đầu Lâm Lôi muốn giết Mã Cách Nỗ Tư không được, chỉ có thể đem trục xuất. Có thể tưởng tượng ngoài phòng ngự, ý chí uy năng của Lâm Lôi có thể so sánh hơn cả Mã Cách Nỗ Tư, tại phương diện phòng ngự huyền ảo, mặc dù kém hơn, nhưng cũng không kém là bao nhiêu. Lâm Lôi hình thành năng lượng phòng ngự, đích xác như hắn nói, chính là cho dù Thiên sơn phủ chủ đến, nếu chỉ bên ngoài công kích, vị kia phủ chủ cũng không thể gây thương tổn được tới Lâm Lôi.

" Hắn. Hắn rốt cuộc là ai?" Bác Trữ hoàn toàn chấn động.

Loại cường đại này, thật giống như một dòng suối nhỏ đối mặt với đại dương bao la. Trong lòng đã nguội lạnh, không còn ý niệm phản kháng trong đầu.

Lâm Lôi đem Bác Trữ tiện tay ném lên trên mặt đất, Áo Lợi Duy Á, Đại Na bọn họ liền bay qua.

Nguyên lai đã nhụt chí, Bác Trữ vừa nhìn thấy Đại Na, Áo Lợi Duy Á hai người, nhất thời sắc mặt lại càng giận dữ, đứng mạnh lên muốn liều chết đi qua. Lâm Lôi nhìn thấy màn này không khỏi nhướng mày, động thân...... Nhất thời 108 hình đầu rồng màu vàng rời đi, trực tiếp đem Bác Trữ trói buộc lại một chỗ.

Một cái vòng tròn hình lồng giam, áp bức Bác Trữ ở trong đó.

" A a......" Bác Trữ điên cuồng rít gào , muốn lao ra.

" Vô dụng." Lâm Lôi lạnh nhạt nói," Ngươi chỉ là một lục tinh ác ma, cho dù dựa vào chủ thần lực cũng không có thể chạy ra ."

Nguyên lai cái lồng giam này chỉ có tác dụng trói buộc áp bách, bất quá trải qua quá trình thay đổi, Lâm Lôi đem cùng hắc thạch lao ngục kết hợp, nên hình thành lồng giam hình tròn, ngoại trừ lực cường đại trói buộc áp bách, lớp vỏ phòng ngự của lồng giam cũng rất mạnh. Bác Trữ căn bản khó có khả năng chạy ra.

" Bác trữ, ngươi cũng có hôm nay." Đại Na tức giận nói.

" Phụ thân, giết hắn, vi ca ca báo thù." Đại Á vội vàng nói.

Áo Lợi Duy Á khóe mắt cơ thể đều co quắp lại, tức giận đi đến Bác Trữ.

Bác trữ trong lồng giam nhưng rít gào đứng lên:" Đại Na, ta Bác Trữ đối với ngươi có cái gì không đúng? Ngươi muốn cái gì, ta cho ngươi cái gì. Ngươi nói ta cái gì bất hảo, ta tựu sửa! Vì cho ngươi vui vẻ, ta tình nguyện hướng cha ta cúi đầu, hướng hắn mượn đủ kim tiền, cho ngươi mua sắm mơ tưởng ! Đại na, ngươi nói, ngươi nói...... Ngươi tại sao muốn phản bội ta!!!"

Đại Na chỉ lạnh lùng nhìn hắn.

" Ha ha, ngươi rời nhà bỏ đi, ta đi khắp nơi tìm ngươi. Tại Huyết phong đại lục cũng đủ lớn, đến lúc ta tìm được ngươi, ngươi lại theo cái tên Áo Lợi Duy Á phế vật kết hôn, còn có hài tử ?" Bác Trữ tức giận mà cười." Ta không có giết ngươi, ta mang ngươi về nhà, ta mong ngươi hồi tâm chuyển ý. Nhưng ngươi thì sao?" Giờ phút này Bác Trữ tâm trạng như phát điên.

" Chúng ta kết hôn lúc đầu, ta đã từng bức bách ngươi chưa? Là ngươi cam tâm tình nguyện !" Bác trữ phẫn nộ rít gào .

Đại Na căm tức nhìn Bác Trữ:" Bác Trữ, đúng, lúc đầu ta gả cho ngươi, nhưng ngươi thì sao? Cũng không coi trọng nữ nhân mang về, còn có...... Ngươi ngay cả muội muội ta cũng không tha! Tại lần kết hôn trước, ta bị ngươi ngụy trang lừa gạt hết thảy . Nhưng kết hôn lần sau, ta mới nhìn rõ bộ mặt của ngươi. Ta đương nhiên phải đi, trốn đi xa !"

Bác Trữ phảng phất điên cuồng, trong ánh mắt loé lên điểm hung quang.

" Đúng, ta xem thường nữ nhân, vì chỉ là dục vọng thôi, ngươi hiểu được sao?" Bác Trữ rống giận ." Ta Bác Trữ, coi trọng một người phụ nữ, mang trở về hầu hạ ta để làm gì vậy? Ta có một người thê tử! Ta không có giống cha ta và những người khác, có đến mấy người thê tử. Ta chỉ có một, ngươi! Mà nữ nhân khác, chỉ là dục vọng. Hiểu chưa? Ngươi xem những nữ nhân đó, có người nào ta giữ ở bên người qua một tháng không? Ta điểm ấy cũng sai?"

" Ngươi rất bá đạo ." Đại Na lắc đầu nói," Ngươi cho rằng ngươi không sai, nhưng đối với ngươi, ta không tiếp thụ được. Đặc biệt ngươi đối muội muội ta lại như vậy."

" Được, nói rất đúng, ta bá đạo!" Bác trữ cười rộ nói," Nhưng với ngươi, kể từ sau khi mang ngươi trở về, ta không còn chạm vào nữ nhân khác, đúng không?"

" Đã muộn."

Đại Na lạnh lùng nói." Hiện tại không chạm, không có nghĩa là quá khứ bỏ đi hết, coi như không phát sinh. Ngươi là loại người, ta đã nhìn thấu . Ngươi để cho ta phẫn nộ ...... vẫn là lần nọ, ta đáp ứng đi theo ngươi vì ngươi nói , bỏ qua cho Áo Lợi cùng hai người con trai, nhưng ngươi thì sao?"

" Ha ha......"

Bác Trữ cười lớn, trong ánh mắt ẩn chứa điên cuồng." Bỏ qua cho bọn họ? Nữ nhân của Bác Trữ theo nam nhân khác cùng một chỗ. Còn có hài tử. Ngươi nói, ta để cho nam nhân kia cùng hai cái nghiệt chủng sống sót? Ta là thế đó, không ai chạm tới, chạm tới ta, ta phải cho hắn chết!!!"

Giờ phút này Bác Trữ bên ngoài thân, vầng sáng màu đen cũng tiêu tán , chủ thần lực tiêu hao hết.

Lâm Lôi cũng tiêu trừ lớp vỏ lồng giam hình tròn, chỉ còn lại có lực lượng trói buộc. Giờ phút này đơn thuần chỉ trói buộc, đủ để áp bách Bác Trữ .

Áo Lợi Duy Á lạnh lùng đi đến:" Bác Trữ, ngươi giết con ta Lôi Á, hôm nay, ngươi đền mạng đi." Áo Lợi Duy Á cũng không nói nhảm, trong tay xuất hiện Huyền băng kiếm.

" Giết ta?" Bác trữ cười nhạo nhìn Áo Lợi Duy Á," Ngươi tới đi, ta nói cho ngươi, Áo Lợi Duy Á! Ta Bác Trữ cho tới bây giờ đều lưu lại đường lui, ta ở đây chỉ là một cái thần phân thân. Thân thể của ta căn bản không có ở đây. Mà là đang tiềm tu. Ngươi giết ta một cái thần phân thân thì có cái gì hay. Cuối cùng sẽ một ngày, ta cho ngươi biết...... Hậu quả việc chọc ta!"

Bác trữ nhìn về phía Đại Na:" Đại Na...... Ngươi là tiện nhân, ngươi đã hết hy vọng rời khỏi ta, ta nói cho ngươi...... Cuối cùng có một ngày, ta sẽ hủy diệt ngươi, ta thề! Tự tay ta thủ hủy diệt ngươi!"

Đại Na nghe xong đáy lòng không khỏi run lên.

Áo Lợi Duy Á nhưng lạnh lùng nhìn chằm chằm Bác Trữ, lạnh lùng nói:" Hủy diệt? Có bản lãnh thì phân thân khác của ngươi cứ đến tìm ta, ta sẵn sàng chờ ngươi."

" Hảo, ta sẽ đi tìm đến ngươi." Bác Trữ ánh mắt phảng phất như muốn ăn thịt người phóng ra.

Mà Áo Lợi Duy Á ánh mắt lại lạnh như băng như kiếm.

" Ta đây tùy thời xin đợi, trước hết hủy diệt phân thân ngươi." Áo Lợi Duy Á vừa nói, trong tay hắn huyền băng kiếm đâm ra. Bị lực trói buộc nên Bác Trữ căn bản không có cách nào phản kháng, kỳ thật, không có chủ thần lực, Bác Trữ vốn không phải là đối thủ của Áo Lợi Duy Á.

Một kiếm, xuyên qua đầu Bác Trữ.

Bác Trữ đôi mắt lờ mờ dần.

" Đây đích xác chỉ là một cái thần phân thân của Bác Trữ. Phân thân khác của hắn không có ở đây." Áo Lợi Duy Á cũng dùng thần thức phát hiện, chỉ có một viên thần cách bị chấn ra.

Lâm Lôi cùng Bối Bối thấy việc phát sinh vừa qua, chỉ là thầm than.

Nói về đúng sai?

Từ góc độ của Bác Trữ, hắn đối với Đại Na đích thật là thiệt tình. Cũng không biện pháp, Đại Na đối với hắn trong lòng đã chết. Theo lời Bác Trữ, xem ra là Áo Lợi Duy Á thê tử của hắn, hắn đương nhiên muốn giết.

Nhưng từ góc độ Áo Lợi Duy Á, hắn cùng Đại Na yêu nhau, có nữ nhân, đang sống rât bình yên hạnh phúc lại xảy ra chuyện, bị Bác Trữ cướp đi thê tử, giết chết con trai. Áo Lợi Duy Á càng lại cùng Bác Trữ bất cộng đái thiên.

Mà Đại Na, không thể chịu đựng được Bác Trữ mà rời đi, nàng muốn tìm kiếm cuộc sống mới. Nhưng Bác Trữ lại giết con trai nàng.

Ai đúng ai sai?

" Áo Lợi, Lôi Á chôn ở nơi nào?" Đại Na dò hỏi," Ta nghĩ đi xem một chút." Lôi Á đã chết. Đối với Đại Na là một đả kích rất lớn.

" Được." Áo Lợi Duy Á gật đầu.

" Chúng ta đi thôi." Lâm Lôi, Bối Bối, lúc này mang theo Áo Lợi Duy Á một nhà ba người, dùng Kim Chúc tính mạng rời đi. Chỉ là lúc này không trực tiếp quay về U lam phủ, mà là đi đến địa phương chôn cất Lôi Á. Lâm Lôi bọn họ cũng không có giết bọn thân vệ của Bác Trữ.

" Bảo chủ......" Hộ vệ thấy chuyện phát sinh. Nhưng lại không năng lực phản kháng.

Hộ vệ thủ lĩnh bạch mi nam tử mày mặt nhăn nhúm ......

Thiên sơn phủ hắc vân sơn mạch.

Thiên sơn phủ phủ chủ ở tại đây, chung quanh quân doanh hàng trăm vạn nối tiếp nhau.

" Phủ chủ, đại địa thần phân thân mạnh nhất của Bác Trữ thiếu gia đã chết." Bạch mi nam tử xuất hiện ở tại đây, hành động của hắn kỳ thật cũng chỉ là đưa tin tức, đem chuyện đã xảy ra với Bác Trữ, thường xuyên hướng Thiên sơn phủ chủ báo cáo.

Thiên sơn phủ chủ đứng phắt lên, mắt lộ ra hung quang:" Hắn đã chết, ngươi trở lại làm gì?"

" Phủ chủ, người kia quá mạnh." Bạch mi nam tử hoảng sợ liền quỳ xuống.

Nói về bá đạo, hôm nay sơn phủ chủ, so với hắn con trai còn hơn nhiều. Bạch mi nam tử sợ hãi, chỉ sợ hôm nay sơn phủ chủ đại nộ, đem nó đánh chết.

" Nói qua một chút." Thiên sơn phủ chủ trầm thấp nói.

" Vâng, phủ chủ, ngày đó Bác Trữ thiếu gia hắn......" Lông mi trắng nam tử liền cẩn thận tường thuật lại, ngay cả lúc Lâm Lôi cùng Bác Trữ giao thủ như thế nào cũng đại khái miêu tả hết. Nghe xong, sơn phủ chủ mặt mày nhăn lại. Đợi đến bạch mi nam tử kể xong, liền cau mày hạ lệnh:" Đúng không? Kim Chúc màu đen hình kiếm rời đi? Được, truyền lệnh xuống, cả Thiên sơn phủ tình báo, nhân viên tất cả đều cẩn thận quan sát, hễ phát hiện Kim Chúc tính mạng màu đen hình kiếm bay qua. Đặc biệt bên trong có năm người . Phải báo cáo."

" Rõ." Bạch mi nam tử vừa nghe liền hiểu được, phủ chủ sẽ trả thù .

Nhưng bạch mi nam tử nhưng lại hoài nghi:" Phủ chủ mới vừa rồi nghe ta nói, phải biết người nọ đáng sợ mới đúng. Như thế nào còn dám trả thù?"

Bạch mi nam tử xem qua trận chiến ấy, cũng đoán được......

Tông phát nam tử kia thực lực, ít nhất thựuc lực cũng đạt tới một phủ chủ bậc trung. Thiên sơn phủ chủ hẳn không nắm chắc chiến thắng.

Bạch mi nam tử lui ra sau, Thiên sơn phủ chủ vung tay áo, một cỗ hủy diệt thần lực hiện ra, đóng cửa phòng đứng lên." Bác Trữ đứa nhỏ này, quá mức cao ngạo, không nghe ta lời ta. Nguyên muốn cho chính hắn xông xáo, ai có thể nghĩ bất đắc dĩ...... Ai......" Thiên sơn phủ chủ trên vầng trán sát khí ẩn hiện," Thần phân thân cực mạnh của Bác Trữ vừa chết, sau này tiền đồ quá xa vời! Hừ, giết nhi tử của ta...... Hừ, nếu là ngàn năm trước, cũng đành thôi, nhưng hiện tại...... Ta muốn xem là ai!" Thiên sơn phủ chủ có chút chần chờ, rồi vung tay----

trong tay xuất hiện một cái hộp màu xanh.

Mở cái hộp ra, bên dưới cùng lộ ra một cánh tay màu xanh biếc, mà đeo trên cánh tay là một cái vòng đeo tay bằng ngọc, gắn vào giữa vòng đeo tay bằng ngọc là chín viên ngọc minh châu xanh biếc.

Nhìn vòng ngọc, Thiên sơn phủ chủ không khỏi thở dài một hơi, hai tròng mắt đều sáng lên.

" Cũng nên dùng." Thiên sơn phủ chủ cầm lấy vòng ngọc, tháo khỏi cánh tay.

Đôi vòng ngọc với cánh tay, Thiên sơn phủ chủ tựa hồ thấy khí chất cũng không tương đồng .

Rồi sau đó Thiên sơn phủ chủ suy nghĩ một chút, nhất thời, Thiên sơn phủ chủ thân thể hóa thành hai người, một người tóc dài đen, một người tóc dài bạc. Tóc dài bạc Thiên sơn phủ chủ lại cầm cái hộp xanh biếc đứng lên. Bay thẳng đến sườn núi. Còn tóc dài đen Thiên sơn phủ chủ, mang theo cánh tay hoàn đứng ở phòng trong.

" Ta phải dùng một lần......"

Tóc đen thiên sơn phủ chủ nhướng mày, nhất thời, chạy về phía sườn núi nơi tóc bạc Thiên sơn phủ chủ đi xuống, lại lấy cái hộp màu xanh biếc, mở hộp lấy cánh tay màu xanh biếc ra.

" Xuy xuy một năng lượng đáng sợ từ lòng bàn tay toát ra mênh mông.

Cánh tay màu xanh biếc khẽ rung động, nhưng vẫn không vỡ.

" Cánh tay này ngay cả ta cũng hủy không xong." Tóc bạc thiên sơn phủ chủ lật tay, lấy ra không gian giới chỉ, rồi sau đó lấy máu nhận chủ, hơn nữa đem cánh tay màu xanh biếc vào không gian giới chỉ.

" Hừ." Dụng lực cực mạnh, bóp nát không gian giới chỉ.

Cánh tay màu xanh biếc tự nhiên biến mất.

" Ha ha...... Từ hôm nay trở đi, cũng chẳng còn ai biết bí mật này ." Tóc bạc Thiên sơn phủ chủ cười rời đi, tóc đen Thiên sơn phủ chủ còn lại cúi đầu nhìn một chút vòng ngọc trên cánh tay, mỉm cười.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 11: Thiên Sơn Phủ Chủ

Kim Chúc tính mạng màu đen hình thanh kiếm đi qua tại bầu trời địa ngục.

Bên trong, Lâm Lôi bọn họ năm người đang ngồi vây quanh cái bàn.

" Lâm Lôi, ta cùng Đại Na tái hợp, cũng toàn ngươi trợ giúp, cám ơn." Áo Lợi Duy Á bưng chén rượu, rồi sau đó uống một hơi cạn sạch.

" Ha ha......" Bên cạnh đích Bối Bối nhưng là cười ha hả," Áo Lợi Duy Á, chúng ta trên đường đi Thiên sơn phủ, ta thấy bộ dạng ngươi tức cười quá. Cho dù cười, cũng rất miễn cưỡng. Nhưng hiện tại xem ra...... Hai tròng mắt đều cười đến nheo lại." Bối Bối cố ý giễu cợt .

Áo Lợi Duy Á nghe xong cười, quay đầu nhìn thoáng qua Đại Na, vợ chồng hai người liếc nhau, ngọt ngào vô cùng.

Lâm Lôi thấy thế cũng không khỏi nở nụ cười, nhưng đột nhiên Lâm Lôi nhướng mày.

"Có chút phiền phức!" Bối Bối cũng lầm rầm nói.

Tâm tình của Áo Lợi Duy Á đang rất tốt, cười nói:" Đừng để ý, Kim Chúc tính mạng tại bầu trời phi hành, trong địa ngục cường đạo kiếp phỉ vô số, bọn họ dụng thần thức điều tra là bình thường; Mặc dù như vậy rất ghét, nhưng cũng chẳng biện pháp ngăn cản chuyện đó?"

Mới vừa rồi, có một đạo thần thức đảo qua Kim Chúc tính mạng.

Trong địa ngục cường đạo vô số, chuyện này mặc dù thường xuyên phát sinh, nhưng mỗi một lần có người điều tra, vẫn làm cho người ta trong lòng khó chịu.

" Hừ, cường đạo loại này cũng dám điều tra, chỉ cần phát hiện là thượng vị thần, cũng không dám chọc." Bối Bối khinh thường nói.

" Áo Lợi Duy Á." Lâm Lôi nói," Khoảng cách ngươi nói đến địa phương nọ còn rất xa?" Chuyến này là đi đến chỗ trưởng tử của Áo Lợi Duy Á mai táng, vì Đại Na vẫn chưa một lần đến. Không đi một lần. Như thế nào an tâm được?

Áo Lợi Duy Á thở dài nói:" Quá nhanh, lấy tốc độ Lâm Lôi ngươi điều khiển Kim Chúc tính mạng, phỏng chừng qua năm sáu ngày tới ngay....... Lúc gần đến nơi, Lâm Lôi ngươi cần phải hạ thấp xuống dưới và giảm tốc độ. Ta cũng phải cẩn thận quan sát mới có thể xác định. Dù sao, địa phương đó là thâm sơn cùng cốc."

" Yên tâm. đi Thiên sơn phủ đích đã tính dư thời gian, hiện tại trở về cũng không cấp bách." Lâm Lôi cười nói.

Vốn là muốn đi Quang Minh thần giới . Bất quá khi Bối Lỗ Đặc phái người đưa tin lại, Lâm Lôi tạm gác lại kế hoạch đó.

Trời mênh mông khôn cùng, trong một cái sơn mạch, hai đạo thân ảnh đứng ở trên đỉnh núi.

" Màu đen kiếm hình kim loại tính mạng, bên trong năm người, trong đó còn có một người là thánh vực. Không sai, chính là mới vừa rồi quá đi qua chỗ này." Trong đó một gã tóc màu ánh kim tử xa xem kim loại tính mạng rời đi phương hướng, bên cạnh người thanh niên có cái đầu bóng loáng cười nói:" Cái đó và tin tức vừa mới nhận của nhân viên truyền đến vừa vặn trùng khớp. Bất quá, Kim Chúc tính mạng phi hành tốc độ thật đúng là rất nhanh. Phía trước điều tra thì bọn họ mới ở mấy ngàn vạn dặm ở ngoài. Lúc này mới ngắn ngủn hai ngày đã có mặt tại đây, tính ra, một ngày có thể vượt qua hơn một ngàn vạn dặm khoảng cách."

Tốc độ này, cũng đủ làm cho bọn họ khiếp sợ.

Dù sao bình thường Kim Chúc tính mạng, một ngày trăm vạn dặm không sai .

Bọn họ cũng không biết...... một ngày hơn một ngàn vạn dặm, vẫn chưa phải là Lâm Lôi xuất toàn lực. Hơn nữa Kim Chúc tính mạng của Lâm Lôi cũng chỉ là bình thường, chưa phải cao cấp .

"Để đạt tới tốc độ như thế, vật liệu tạo ra Kim Chúc tính mạng khẳng định là cực quý hiếm, hơn nữa người điều khiển thực lực cũng rất mạnh." Tình báo nhân viên nhận định như vậy.

Lúc quan sát thấy hành tung của Lâm Lôi. Tin tức liền lập tức được báo về tổng bộ.

Tổng bộ cũng đồng thời truyền lại đến các phân bộ.

Lâm Lôi bọn họ hành tung, tất cả đều bị giám sát chặt.

Một Kim Chúc tính mạng hình cánh cung màu đen đang trôi nổi tại sơn mạch trên không.

Kim Chúc tính mạng bên trong.

Tóc đen Thiên Sơn phủ chủ đứng ở phía trước, xuyên qua tấm kim loại trong suốt nhìn xa xa về phía trước, bên cạnh có ba người đứng, trông rất cung kính, trong đó có vị bạch mi nam tử.

" Ân? Dựa theo các ngươi phản hồi, không phải nói đoàn người bọn họ từ đây đi sao?" Thiên sơn phủ chủ lạnh lùng nói.

Sau lưng ba người. Trong đó có một ngân phát lão giả khom người nói:" Phủ chủ, căn cứ lộ tuyến của đoàn người đó đích thật là đã từng đi qua chỗ này, hơn nữa chưa lâu. Tình báo nhân viên vẫn truyền lại tin tức,Kim Chúc tính theo phương hướng này bay tới."

" Nhưng ta không thấy được bọn họ." Thiên sơn phủ chủ quay đầu liếc mắt nhìn hắn.

Ngân phát lão giả không khỏi run lên, liền cung kính nói:" Phủ chủ xin yên tâm, cho dù hắn môn có chuyển hướng dọc theo đường bộ, với số lượng tình báo nhân viên của chúng ta, khẳng định có thể phát hiện được."

" Phủ chủ." Lúc này, bạch mi nam tử đột nhiên mở miệng .

Thiên sơn phủ chủ không khỏi liếc mắt nhìn hắn, mạch mi nam tử liền khom người nói:" Phủ chủ, ta nghĩ đến một việc."

"Nói!" Thiên sơn phủ chủ lạnh nhạt nói.

" Phủ chủ...... Lúc đầu Bác Trữ thiếu gia hắn từng an bài người đuổi giết Áo Lợi Duy Á cùng với hai người con trai. Lúc ấy, phái đi chiến sĩ đến một nơi cách chỗ này đại khái hơn mười vạn dặm, chặn lại Áo Lợi Duy Á. Trận chiến ấy, chiến sĩ tất cả đều chết hết. Bất quá, cũng đã giết đwocj 1 hài tử của Áo Lợi Duy Á! Hiện tại Đại Na cùng Áo Lợi Duy Á vừa tái hợp, con trai chết đi, Đại Na cho tới bây giờ không đi thăm mộ, ta nghĩ...... Nàng có thể đi thăm mộ không?" Lông mi trắng nam tử nói.

Kì thật lúc đầu Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á đám người, sau khi giết chết Bác Trữ sau, Đại Na từng cùng Áo Lợi Duy Á nhắc tới địa phương đứa con trai đã chết.

Mặc dù nói khẽ, nhưng bạch mi nam tử và các hộ vệ vẫn lờ mờ nghe được.

Nhưng lông mi trắng nam tử cũng hiểu được...... Nếu như hắn ngay từ đầu đem tin tức này báo lên Thiên sơn phủ chủ, chỗ địa phương đó để mà ôm cây đợi thỏ thì nếu trên đường bọn Lâm Lôi thay đổi kế hoạch, Thiên sơn phủ chủ không đợi được người, sợ rằng sẽ giận dữ, giết hắn!

Mà hiện tại hắn nói, ngược lại là lập công !

Vì mạng nhỏ mà suy nghĩ, hắn cũng chỉ có thể lựa chọn như vậy.

" Nga?" Thiên sơn phủ chủ vừa nghe, nhất thời cảm giác để ý tới. Con chết, mẫu thân dù sao muốn đi thấy mặt một lần. Đây là lẽ thường .

" Tốt lắm." Thiên sơn phủ chủ nhìn bạch mi nam tử khẽ gật đầu," Chúng ta hiện tại, phải đi đến chỗ con trai Đại Na chết."

" Thuộc hạ đến chỉ phương hướng." Bạch mi nam tử cung kính nói.

" Ân."

Thiên sơn phủ chủ rất hài lòng vì Bạch mi nam tử rất thông tuệ, lúc này Kim Chúc tính mạng hình cánh cung, phảng phất như một thanh cự hình phong nhận. Xẹt qua bầu trời bao la, hướng đến địa phương năm đó Áo Lợi Duy Á cùng địch nhân kịch chiến bay đi.

Tại vô danh sơn mạch có nhiều người liều mạng nên khi đến đây, tâm trạng ai cũng cảm thấy phập phồng.

Kì thật trong Địa ngục sơn mạch, tùy tiện lấy một tòa sơn mạch, phần lớn so với Ngọc Lan đại lục ma thú sơn mạch cũng lớn hơn rất nhiều, cao thủ cũng nhiều hơn nhiều. Đương nhiên trong mắt đám người Lâm Lôi, Áo Lợi Duy Á, hạ vị thần, trung vị thần, thật là không đáng nhắc tới.

Có một ngôi mộ.

Bên cạnh là một hồ nước đen hơi cong. Sát hồ nước đang có một khối cự thạch điêu khắc.

Áo Lợi Duy Á, Đại Na cùng với con trai Đại Á đang tiến lại, Lâm Lôi, Bối Bối hai người đứng ở bên cạnh.

" Lôi Á. Hài tử của ta......" Đại Na không nhịn được quỳ xuống, nước mắt chảy xuống, thiếu niên Đại Á giờ phút này cũng khóc, ca ca chết, Đại Á hiển nhiên trí nhớ khắc sâu.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người nhìn nhau, chỉ có thể duy trì sự trầm mặc.

Lâm Lôi chứng kiến một nhà ba người này mà có thể đồng cảm, bọn họ quan hệ hiển nhiên rất tốt, Đại Na cũng là thật sự yêu Áo Lợi Duy Á, yêu hài tử." Có lẽ Đại Na không quen với loại người như Bác Trữ, mà thích cảm giác ấm áp của một gia đình." Lâm Lôi âm thầm thở dài.

Áo Lợi Duy Á, Đại Na, Bác Trữ, ba người đúng là bi kịch.

Mà Bác Trữ cho dù thần phân thân cực mạnh đã chết, cũng thề, muốn hủy diệt Đại Na.

" Làm cho Áo Lợi Duy Á tăng năng lực, sẽ không cần ta phải lo lắng ."

Lâm Lôi không khỏi đi tới nọ vậy hồ nước bên cạnh, Bối Bối cũng theo lại đây, vẻ mặt đau khổ truyền âm nói:" Lão đại, nhìn Áo Lợi Duy Á bọn họ đau thương, ta cũng cảm thấy áp lực vô cùng đây."

" Chúng ta đứng bên cạnh chờ đi." Lâm Lôi truyền âm nói.

Qua hồi lâu.

" Lâm Lôi. Chúng ta tốt lắm." Áo Lợi Duy Á mang theo thê tử, con trai đi tới," Xin lỗi, để các ngươi chờ lâu như vậy, chúng ta quay về U lam phủ đi."

" Ân." Lâm Lôi gật đầu.

Lập tức Lâm Lôi nhướng mày hướng về xa xa, chỉ thấy một Kim Chúc tính mạng hình cung cực nhanh bay tới, thậm chí hướng về sơn mạch mọi người đang đứng lao thẳng xuống, cực nhanh phi hành, tạo ra cuồng bạo đích khí lưu, làm cây cối, nước hồ trong sơn mạch lào xào, nghiêng ngả.

" Người nào?" Bối Bối nhướng mày.

" Tìm chúng ta?" Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Bay đến đây, hiển nhiên là một đám người .

Đồng thời Lâm Lôi tâm ý vừa động, thần thức liền phúc tản ra, trực tiếp đem Kim Chúc tính mạng nọ dò xét bên trong:" Nga. Bốn thượng vị thần! Trong đó có một lão giả tóc đen...... Hẳn là Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức." Lâm Lôi từng được Bối Lỗ Đặc giới thiệu về cao thủ tại các đại vị diện qua tư liệu.

Trong đó có Mạc Nhĩ Đức .

" Chẳng lẽ Mạc Nhĩ Đức tới vì hắn con trai báo thù ?" Lâm Lôi trong lòng âm thầm thở dài, thở dài vì Mạc Nhĩ Đức không thức thời vụ, chính mình tại Đại thạch bảo viện hiển lộ thực lực, đối phó Bác Trữ cũng biểu hiện thực lực. Mặc dù chính mình không thể xuất toàn lực. Cần phải làm như vậy từng bước, cũng không thể có một phủ chủ nào có khả năng đạt tới .

Mạc Nhĩ Đức hẳn là phải nhận được phản hồi về thực lực bản thân mình mới đúng, sao còn dám lại đây?

Mạc Nhĩ Đức rất mạnh?

Nhưng căn cứ Lâm Lôi biết, này Mạc Nhĩ Đức mặc dù là sứ giả Huyết phong chủ thần, có được một kiện chủ thần khí, nhưng nói về thực lực, so với Lôi Tư Tinh, Hắc Mặc Tư đám người đó đều hơn không nhiều.

" Lâm Lôi, chuyện gì xảy ra?" Áo Lợi Duy Á đi tới, lo lắng nói.

" Là Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức." Lâm Lôi thấp giọng nói," Đừng lo."

" Là hắn?" Nghe vậy Đại Na cả kinh, có thể chứng kiến thực lực của Lâm Lôi, nàng cũng yên tâm .

Trôi nổi ở phía trên đại khái mười thước cao, Kim Chúc tính mạng khổng lồ trong nháy mắt tiêu tán, hiện ra giữa không trung bốn người. Cầm đầu là tóc dài đen lão tử, khuôn mặt lãnh khốc cương, ánh mắt như đao tử phóng ra. Cho dù đứng ở xa như vậy, cũng có thể làm cho người ta cảm giác như một thanh âm cự thú rít gào, chuẩn bị công kích. Cánh tay phải có đeo một cái vòng ngọc, phía trên vòng ngọc làchín viên ngọc màu xanh biếc.

" Ân? Mang theo vòng tay bằng ngọc?" Lâm Lôi rất ít nhìn thấy có ai mang vòng tay, dù sao cường giả chiến đấu, nhiều nhất là mặc áo giáp, vòng ngọc mang theo cũng vô dụng. Nhưng là vẫn là có một số ít người mang theo ...... Có người thành thói quen, hoặc là theo phong tục, có người là sở thích.

Tóm lại, Lâm Lôi thoáng kinh ngạc, rồi sau đó liền không để ý.

Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức ánh mắt mãnh liệt đảo qua đám người Lâm Lôi bọn họ, như một con gấu nhìn những chú cừu non. Sau lưng Mạc Nhĩ Đức, bạch mi nam tử liền khom người nói:" Phủ chủ, Trong số năm người đó, kẻ tóc nửa đen nửa trắng chính là Áo Lợi Duy Á. Là hắn giết chết Bác Trữ thiếu gia, bọn họ thực lực mạnh nhất chính là Tông phát nam tử kia, là hắn trói buộc thiếu gia, để Áo Lợi Duy Á có cơ hội giết chết Bác Trữ thiếu gia, chúng ta cũng không biết tên của hắn."

Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức liếc liếc mắt một cái Áo Lợi Duy Á, rồi sau đó liền nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

" Ngươi cũng biết, Bác Trữ là con trai ta!" Mạc Nhĩ Đức trầm thấp nói.

" Biết." Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Mạc Nhĩ Đức khí thế kinh người, nhưng trước mặt Lâm Lôi, lại như là một con chó nhỏ đứng trước người khổng lồ nhe nanh trợn mắt.

" Này, ngươi chính là Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức?" Bối Bối nở nụ cười," Đánh con, bố phải đi ra ! Ta cùng lão đại và bọn họ cần phải lập tức xuất phát đi về, nếu như ngươi không có việc gì thì mau tránh ra. Nếu như vì con trai báo thù, cũng đừng nói nhảm, lập tức động thủ, giải quyết cho nhanh, chúng ta còn muốn trở về đây, chúng ta không có thời gian!"

" Làm càn!" Mạc Nhĩ Đức coi trọng Lâm Lôi, cũng không đem Bối Bối đưa vào mắt, lời Bối Bối nói, nhất thời chọc giận hắn.

" Ầm ầm long”

Không khí đột nhiên bùng nổ nứt ra, Mạc Nhĩ Đức cả người trùng xuống nhằm phía Bối Bối, tay phải biến thành trảo, xẹt qua bầu trời bao la, dễ dàng xé rách không gian.

" Xuy xuy…” gào thét , lợi trảo đã tới.

Lâm Lôi nhướng mày, nhất thời một đạo thân ảnh mơ hồ xuất hiện trước mặt Mạc Nhĩ Đức, đồng thời" Bồng!" một tiếng, Mạc Nhĩ Đức bị đạp một cái trúng đầu, cả người như hòn đá được ném từ tay người, bắn đi ra ngoài, hung hăng đập vào vách núi đá.

Ầm ầm mấy tiếng, trên vách núi đá xuất hiện những khe rạn nứt như hình mạng nhện, ở giữa là một lỗ thủng lớn hình người.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 12: Bất Tử?

Ha ha, lão già này, kiêu ngạo cái rắm a." Bối Bối ôm bụng cười cười lớn.

Mà ba kẻ dưới trướng thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức, cũng quay đầu lẳng lặng nhìn về phía xa xa lỗ thủng hình người trên vách núi đá. Phủ chủ đại nhân của bọn họ trong nháy mắt đã bị đánh bay ?

" Oanh, vách núi chấn động, đá đổ rào rào, một bóng người từ trong lỗ thủng hình người thoát ra, đáp xuống mặt đất.

Mạc Nhĩ Đức trên người không bị thương tổn, ánh mắt hắn ngưng trọng nhìn Lâm Lôi, trầm giọng nói:" Ta chưa kịp đối phó với ngươi, ngươi lại đánh lén ta? Hừ… Tốc độ rất nhanh. Nhưng lực đạo thì hơi yếu."

Lực đạo yếu?

Lâm Lôi biết Mạc Nhĩ Đức mạnh miệng cũng bởi vì Mạc Nhĩ Đức có chủ thần khí, chính là một kiện vật chất phòng ngự chủ thần khí, một cước của mình đương nhiên hắn không việc gì.

Mà Mạc Nhĩ Đức cũng biết một cước của Lâm Lôi rất mạnh, nhưng hắn lại cho rằng đó là do Lâm Lôi đánh lén, hắn không công nhận Lâm Lôi mạnh hơn so với hắn. Cho dù mạnh hơn chút ít cũng không có việc gì, bởi vì hắn còn có chiếc vòng tay thần kỳ, chiếc vòng ngọc làm cho hắn vô cùng tin tưởng.

" Đừng lãng phí thời gian nữa, động thủ đi." Lâm Lôi vẫn là điềm đạm cười, không một điểm khẩn trương.

Mạc Nhĩ Đức nhướng mày, lông mi dựng đứng, cười lạnh nói:"

Ngươi đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi."

" Oanh!" Một cỗ hắc sắc quang mang từ bên ngoài thân Mạc Nhĩ Đức bộc phát ra, đúng là hủy diệt chủ thần lực! Sử dụng chủ thần lực, Mạc Nhĩ Đức cũng cảm thấy trong cơ thể vận chuyển một lực lượng cường đại, niềm tin càng tăng. Mạc Nhĩ Đức cười lạnh một tiếng, thân hình đột nhiên di động .

Giống như một tia chớp đen

" Uống!" Đùi phải của Mạc Nhĩ Đức giống búa bổ, hướng Lâm Lôi đánh tới.

"Một cước bổ tới làm không gian vặn vẹo, xé rách. Chân Mạc Nhĩ Đức lướt qua, không gian hiện ra một cái khe đáng sợ. Có được vật chất phòng ngự chủ thần khí, toàn thân Mạc Nhĩ Đức bao gồm các bộ vị ,tất cả đều có thể là vũ khí.

Lâm Lôi mỉm cười, thân hình hư áo lao tới phía trước.

"Chết!" Mạc Nhĩ Đức cước ảnh hung hăng xuyên qua thân thể Lâm Lôi. Ngay khi xuyên qua thân thể Lâm lôi, trong nháy mắt sắc mặt Mạc Nhĩ Đức đại biến:

" Không đúng.Không phải là thân thể của hắn!" Mạc Nhĩ Đức đoán không sai, dưới tình huống cực nhanh, không gian đã lưu lại một đạo tàn ảnh của Lâm Lôi.

Thân thể Lâm Lôi xuất hiện phía sau Mạc Nhĩ Đức.

Lâm Lôi đưa tay ra, trực tiếp tóm lấy chân trái của Mạc Nhĩ Đức.

" Không!" Mạc Nhĩ Đức cảm nhận được một lực lượng trói buộc đáng sợ quanh cổ chân trái của mình, sắc mặt đại biến.

" Tốc độ quá chậm !"thanh âm Lâm Lôi trong sơn cốc vang lên, đồng thời lúc thanh âm vang lên, Lâm Lôi cầm lấy chân trái Mạc Nhĩ Đức, giống như vung roi, hung hăng đem Mạc Nhĩ Đức hết bên này đến bên kia quật xuống đất!

" Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!"......

Đất đá trong sơn cốc như nứt ra, xuất hiện cái hố thật lớn. Lực va đập cường đại thậm chí còn làm cho những hòn đá trên mặt đất trong phạm vi mười thước trong nháy mắt hóa thành bụi phấn, chỗ sâu nhất trực tiếp lộ ra từng khe rãnh. Một cái hố sâu hoắm cứ như vậy hình thành.

" Như thế nào lại như vậy......" Bị đập xuống mặt đất liên tục như tia chớp, lực của Lâm Lôi căn bản không thu lại. Mạc Nhĩ Đức đầu óc dần dần cũng bị rơi vào mê muội.

Trong nháy mắt, Lâm Lôi đem Mạc Nhĩ Đức đập hơn trăm lần, rồi sau đó ném sang bên cạnh, phảng phất ném một viên đá nhỏ. Mạc Nhĩ Đức bị bắn thẳng vào vách núi, vách núi lại một lần nữa xuất hiện một lỗ thủng lớn hình người.

Bạch mi nam tử ba người mắt trợn tròn nhìn một màn này.

" Lâm Lôi thúc thúc thật là lợi hại." Đại Á hai tròng mắt tỏa sáng.

" Đích xác mạnh đáng sợ." Áo Lợi Duy Á ánh mắt tỏa sáng. Hắn cũng là người theo đuổi tu luyện đỉnh cao, nhìn thấy Lâm Lôi biểu diễn thực lực, cũng quá là kinh hãi.

"Mạc Nhĩ Đức kia, ta thật nghĩ không ra, đầu của ngươi có vấn đề gì mà dám cùng lão đại ta đấu chứ? Tuy nói là lão đại không biểu hiện bao nhiêu thực lực, nhưng với tốc độ vừa rồi, hắn cũng phải biết khó mà lui chứ." Bối Bối lầm rầm nói." Không phải chỉ là một kiện vật chất phòng ngự chủ thần khí sao. Có cái gì mà đắc ý?"

Bối Bối không hiểu, Mạc Nhĩ Đức không có lui bước.

" Hỗn đản!" Tiếng gầm gừ phẫn nộ từ trong vách núi truyền ra ." Oanh!" Mạc Nhĩ Đức lại một lần nữa lao ra, mới vừa rồi bị quật ngã, làm Mạc Nhĩ Đức tức giận sôi máu, hai mắt đỏ gay, căm tức nhìn Lâm Lôi, gầm nhẹ:" Ngươi…. tiểu tử này, chỉ biết dựa vào tốc độ thôi sao? Hừ, ngươi …lực công kích…về điểm này.., căn bản không thể gây thương tổn được ta!"

Mạc Nhĩ Đức giờ phút này bắt đầu nóng nảy, hắn vẫn cho rằng...... Lâm Lôi chỉ ỷ vào tốc độ thôi.

Công kích so với hắn không mạnh hơn.

" Nga?" Lâm Lôi sắc mặt trầm xuống," Ngươi đã muốn chết, như vậy đừng trách ta ."

Đạt tới cấp bậc như hôm nay, Lâm Lôi đối với thống lĩnh bình thường rất ít khi hạ sát thủ. Bởi vì...... Lâm Lôi giết chết thật là dễ dàng! Lâm Lôi vốn chỉ định giáo huấn hắn, cho ăn đòn một trận, sau đó đuổi đi, nhưng Mạc Nhĩ Đức này tựa hồ rất tự tin, Lâm Lôi cũng không nhịn được, máu nóng bốc lên.

" Ha ha...... Có bản lãnh, cứ việc giết." Mạc Nhĩ Đức càn rỡ cười lớn, chân mạnh đạp xuống đất, như một ngọn núi nhằm phía Lâm Lôi.

Mạc Nhĩ Đức hữu quyền, như một thanh kiếm, trong nháy mắt xẹt qua không gian, đâm vào Lâm Lôi.

" Ba!" Lâm Lôi quyền đầu phóng ra tựa tia chớp.

Quyền đối quyền!

Mạc Nhĩ Đức bị chấn bay về phía sau, rơi trên mặt đất , khó tin nhìn Lâm Lôi:" Ngươi, ngươi như thế nào, ngươi không sử dụng chủ thần lực, như thế nào ngăn cản một quyền của ta?" Mạc Nhĩ Đức đối với thực lực của mình rất tự tin,lại sử dụng chủ thần lực,vẫn bị Lâm Lôi một quyền chấn bay.

" Một quyền này của ngươi? Cùng Hắc Mặc Tư so sánh, còn kém rất xa" Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

" Hắc Mặc Tư?" Mạc Nhĩ Đức nhướng mày, rồi sau đó tựa hồ nhớ tới cái gì, rồi lại cười lạnh lên," Ngươi thực lực không tồi, như vậy thử tiếp linh hồn công kích của ta xem sao."

Chỉ thấy Mạc Nhĩ Đức sắc mặt nghiêm trọng đứng lên, rồi sau đó miệng hé ra----

" Hưu!" Một đạo phong nhận trong suốt hình sóng, hướng Lâm Lôi bắn nhanh tới.

" Chết đi!" Lâm Lôi không hề lưu tình nữa, quát khẽ một tiếng.

Một đạo hư vô kiếm ba từ bên ngoài thân Lâm Lôi bắn ra, hư vô kiếm ba chỉ lớn chừng như một thanh kiếm bình thường, đánh lên trên phong nhận trong suốt.

" Bồng!"…. Bẻ gãy, nghiền nát, vỡ vụn, phong nhận hóa thành hư vô, mà hư vô kiếm ba của Lâm Lôi thể tích chỉ đi một phần nhỏ.

Mạc Nhĩ Đức sắc mặt đại biến, muốn gào lên, nhưng đã không còn kịp rồi.

Hư vô kiếm ba vô thanh vô tức đi vào trong cơ thể Mạc Nhĩ Đức. Lâm Lôi cực mạnh công kích đó chính là linh hồn công kích, cho dù so với đại viên mãn, cũng không kém mấy. Một phủ chủ nhân vật, như thế nào có thể ngăn cản được linh hồn công kích của Lâm Lôi.

Mạc Nhĩ Đức thân thể run lên, ánh mắt lờ mờ,mềm nhũn ngã xuống.

" Phủ chủ......"Bọn ba người Bạch Mi nam tử sợ ngây người, phủ chủ của bọn họ cứ như vậy mà chết?

" Mạc Nhĩ Đức này không biết tự lượng sức mình, thật sự là muốn chết." Bối Bối gằn giọng nói.

Lâm Lôi cũng quay đầu hướng đám người Áo Lợi Duy Á đi đến, cười nói:" Chúng ta đi thôi!"

" Lâm Lôi!" Áo Lợi Duy Á biến sắc, kinh hô, khiếp sợ nhìn phía sau Lâm Lôi.

" Ân?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn lại.

Nguyên bản hẳn là đã chết đi. Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức lại vừa đứng lên, ánh mắt cũng tỏa sáng. Hắn khiếp sợ nhìn Lâm Lôi:" Ngươi, ngươi là ai?"

Lâm Lôi đồng dạng khiếp sợ nhìn lại hắn:" Ngươi không chết?" Mới vừa rồi rõ ràng Mạc Nhĩ Đức trúng chiêu, thân thể đều ngã xuống, hai tròng mắt cũng trở nên vô thần . Như thế nào lại sống lại?" Lão đại, lão gia hỏa này như thế nào không chết ." Bối Bối hô.

Đích xác rất kì quái, giả thiết Mạc Nhĩ Đức có linh hồn phòng ngự chủ thần khí,nhưng tại linh hồn công kích của Lâm Lôi, Mạc Nhĩ Đức ngay cả một điểm phản ứng cũng không có. Nhưng mới vừa rồi Mạc Nhĩ Đức rõ ràng ngã xuống, ngay sau đó lại trở nên hoàn hảo không tổn hao gì, điều này quả thật là quái dị.

" Linh hồn công kích mạnh đến tình trạng như thế . Vật chất công kích mạnh như thế , tốc độ lại nhanh như vậy...... Có thể nói là không có nhược điểm." Mạc Nhĩ Đức đáy lòng khiếp sợ.

" Ngươi là đại viên mãn cường giả? Không biết.... ngươi là địa ngục ..vị diện........."

Mạc Nhĩ Đức mở miệng nói, trừ bỏ đại viên mãn, Mạc Nhĩ Đức nghĩ không ra ai có năng lực như vậy ," Ngươi là Lâm Lôi tiên sinh?" Mạc Nhĩ Đức dĩ nhiên thoáng cái đoán được .

Kì thật không có gì kì quái, trong địa ngục được coi giống như đại viên mãn, cũng chỉ có ba người.

Những người khác, Mạc Nhĩ Đức sớm có chuẩn xác tư liệu. Mà Lâm Lôi là hai trăm năm trước trong vị diện chiến trường mới nổi danh. Địa ngục thật sự quá lớn, hai trăm năm. Tin tức cũng không thể hoàn toàn truyền khai. Mạc Nhĩ Đức mặc dù thông qua một bằng hữu, nghe nói về Lâm Lôi. Nhưng lại chỉ là biết tên Lâm Lôi, là Thanh long bộ tộc, long hóa.

Về phần hình dáng Lâm Lôi lại không biết.

" Đúng, ta là Lâm Lôi." Lâm Lôi điềm đạm cười gật đầu.

" Đại viên mãn cường giả, Lâm Lôi?" Ba gã dưới tay Mạc Nhĩ Đức nghe được thừ người ra , chính phủ chủ của mình trả thù , trả thù đến cả đại viên mãn . Điều này không phải muốn chết sao? Bọn họ khiếp sợ, Mạc Nhĩ Đức cũng kinh sợ.

" Bác Trữ tiểu tử này giỏi thật, mới là lục tinh ác ma, sao hắn lại có thể rước họa vào thân, trêu chọc đến cả đại viên mãn ?" Mạc Nhĩ Đức quá khiếp sợ. Hắn biết địch nhân thực lực mặc dù cường đại, nhưng Bác Trữ dù sao cũng là lục tinh ác ma, hắn cho rằng...... địch nhân nhiều nhất cũng chỉ là một phủ chủ .... đại viên mãn? Đại viên mãn đối phó với con của hắn, lấy đá chọi trứng.

Địa ngục tổng cộng mới có mấy người đạt đến cấp độ đại viên mãn? Ba người mà thôi, bao gồm cả Lâm Lôi trong đó. Như vậy khéo làm sao?

Nếu như gặp đám người Đan Trữ Đốn, Mạc Nhĩ Đức vừa nhìn , lập tức nhận ra ngay, cũng sẽ dừng tay. Đáng tiếc vừa rồi là Lâm Lôi, Lâm Lôi là tân đại viên mãn mới quật khởi, hắn căn bản không có tư liệu chính xác về Lâm Lôi. Nhìn thấy Lâm Lôi cũng không nhận ra .Không nghĩ con trai mình lại nhắm trúng đến cả đại viên mãn .

Vận khí của Mạc Nhĩ Đức cũng kém vô cùng.

" Này, Lâm Lôi tiên sinh, xin lỗi." Mạc Nhĩ Đức cố nặn ra vẻ tươi cười," Nếu là Lâm Lôi tiên sinh, ta đây trước hết xin đi trước một bước ."

" Muốn chạy? Nếu như lão đại ta thực lực yếu kém, không phải đã bị ngươi giết, chúng ta cũng bị giết luôn?" Bối Bối quát," Còn muốn chạy, khoan đi đã!"

" Ta hiện tại rất tò mò, ngươi như thế trúng chiêu của ta mà không chết ?" Lâm Lôi nhìn thẳng Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức.

Mạc Nhĩ Đức sắc mặt đại biến, không hề do dự "Hưu" liền phóng lên cao....chạy trốn ! Gặp phải đại viên mãn, cho dù Lâm Lôi giết không chết, cũng có thể tạo ra khe hở không gian tống hắn vào. Hắn cũng không cho rằng, chủ thần sẽ tốn hao khí lực đi tới bên trong không gian loạn lưu cứu hắn.

Lâm Lôi hai tròng mắt nhấp nháy, hai đạo hư vô kiếm ba bắn về phía Mạc Nhĩ Đức giữa không trung.

Chạy trốn tốc độ mặc dù nhanh, nhưng căn bản không thể so kịp với tốc độ linh hồn công kích.

Liên tục hai đạo hư vô kiếm ba, xuyên vào trong cơ thể Mạc Nhĩ Đức, nhất thời nguyên bổn Mạc Nhĩ Đức khựng lại, thân thể trở nên vô lực, từ trên cao lại một lần nữa rơi xuống, nện lên mặt đất. Nhưng sau chốc lát, Mạc Nhĩ Đức lại trở mình đứng lên .

" Việc lạ, việc lạ." Lâm Lôi nở nụ cười," Nếu như ngươi có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, với linh hồn công kích của ta, ngươi hẳn là không có cảm giác gì mới đúng. Nhưng ngươi rõ ràng, không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí. Nhưng nếu không có linh hồn phòng ngự chủ thần khí, như thế nào ngươi có thể liên tục tiếp linh hồn công kích của ta mà không chết?"

Lâm Lôi khó hiểu.

" Lâm Lôi tiên sinh, không, Lâm Lôi đại nhân!" Mạc Nhĩ Đức sắc mặt đại biến. Nếu không phải là đại viên mãn cường giả, hắn đều có tin tưởng chạy thoát. Nhưng là đại viên mãn...... Các phương diện đều mạnh, thật sự là không có nhược điểm.

" Thật là kì quái." Lâm Lôi nghi hoặc cau mày.

" Hưu! Hưu!"

Vừa lại là hai đạo hư vô kiếm ba bắn ra, lại một lần nữa vô thanh vô tức đi vào trong cơ thể Mạc Nhĩ Đức, Mạc Nhĩ Đức cả người hai tròng mắt trở nên vô thần, lại một lần nữa vô lực ngã xuống đất. Lúc này thần thức của Lâm Lôi bao trùm quanh Mạc Nhĩ Đức, cẩn thận quan sát có cái gì biến hóa. Thần thức thẩm thấu toàn thân Mạc Nhĩ Đức, vô cùng bá đạo.

Mạc Nhĩ Đức ánh mắt chớp lên, lại khôi phục.

" Thì ra là thế." Lâm Lôi rốt cuộc đã phát hiện ra chỗ huyền bí.

" Phủ chủ......" Ba người đám bạch mi nam tử thấy thế biết không ổn, liền phi thân chạy thoát. Chỉ để lại một người Mạc Nhĩ Đức.

Mạc Nhĩ Đức sau khi khôi phục thanh tỉnh, vừa nhìn thấy Lâm Lôi hướng chỗ hắn đi tới, sắc mặt đại biến, liền lao mạnh xuống dưới nền đất chạy trốn.

" Ha ha, ngươi trốn không thoát đâu."

Lâm Lôi tiếng cười to vang lên, thân hình đã đến bên cạnh thân thể Mạc Nhĩ Đức, một tay túm lấy bả vai Mạc Nhĩ Đức.

Tay còn lại của Lâm Lôi thừa thế tóm chặt chiếc vòng ngọc.

" Không!"

Cảm nhận được Lâm Lôi nắm chặt chiếc vòng trên cánh tay mình, Thiên sơn phủ chủ nhất thời phát hoảng, nhưng Lâm Lôi tay trái mạnh mẽ dụng lực "răng rắc" Chiếc vòng trực tiếp văng ra ,chín viên ngọc màu xanh biếc còn lại nằm trong bàn tay Lâm Lôi.

" Ngươi liên tục lọt nhận đòn công kích của ta, cũng không chết, là bởi vì chín khối linh châu này sao?" Lâm Lôi liếc mắt nhìn hắn.

Thiên sơn phủ chủ thấy linh châu nằm trong tay Lâm Lôi , sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 13: Chín Khối Linh Châu Huyền Bí

Lão đại, ngươi giết hắn không chết, là bởi vì cửu khối linh châu này? Này cửu khối linh châu cái gì huyền bí?" Bối Bối cũng xông đến cạnh Lâm Lôi, tò mò quan sát cửu khối linh châu đang trôi nổi trên tay Lâm Lôi," Lão đại, ta không cảm giác được cửu khối hạt châu có gì đặc thù a?"

Lâm Lôi cười:" Lúc đầu quan sát Thiên sơn phủ chủ, ta cũng không phát hiện linh châu có cái gì đặc thù, chỉ nghĩ mang vòng tay là việc hắn yêu thích. Lúc đánh hắn mấy lần không chết, ta mới phát hiện linh châu có điểm đặc thù."

Lâm Lôi chớp mắt?

Lúc đầu liếc mắt một cái liền nhìn ra, vòng tay của Thiên sơn phủ chủ cũng không phải là thần khí, cho nên Lâm Lôi cũng nghĩ là vật trang sức, không để ý. Chính xác là vòng tay cũng không phải là thần khí, chất liệu làm vòng tay cũng bình thường, Lâm Lôi vừa chạm vào đã vỡ, chính thức trân quý chính là cửu khối linh châu.

" Thiên sơn phủ chủ, ta đoán chắc không sai chứ?"

" Lâm Lôi đại nhân!" Sắc mặt tái nhợt, Thiên sơn phủ chủ, liền nói," Không sai, ngươi đoán không sai. Cửu khối linh châu chính là kỳ trân dị bảo, ẩn chứa sinh cơ đến khó tin. Chỉ cần đem cửu khối linh châu bên mình, liền có một luồng sinh cơ cuồn cuộn không dứt dung nạp toàn thân, cùng với linh hồn. Mặc dù Lâm Lôi đại nhân linh hồn công kích mạnh, có thể không cần linh châu năng lượng bảo vệ, nhưng ngay cả ta nếu linh hồn bị thương, cũng sẽ nhanh chóng khôi phục."

Giờ phút này đích Mạc Nhĩ Đức, cũng không dấu giếm .

Nguyên bổn hắn tưởng rằng dựa vào linh châu, người khác muốn giết đều không có khả năng. Hơn nữa Mạc Nhĩ Đức cũng có thực lực, phối hợp linh châu...... Tại cấp bậc thống lĩnh cũng xem như nhân vật hàng đầu. Vì vậy nên Mạc Nhĩ Đức lúc đầu mới ở đây tự tin mười phần.

Đặc biệt nhìn thấy mặt Lâm Lôi rất xa lạ, càng tự tin hơn.

Ai có thể nghĩ...... Lâm Lôi chính là địa ngục tân quật khởi đại viên mãn cường giả! Đại viên mãn...... Chính là vị thần cường đại nhất tồn tại. Linh châu chỉ có thể bảo vệ Mạc Nhĩ Đức, nhưng không có cách nào tăng cường lực công kích. Tới trước mặt Lâm Lôi, Mạc Nhĩ Đức trở thành cái bia đỡ đạn!

Rồi khi bị tước đoạt cửu khối linh châu, lại càng không nghĩ đến việc đó.

" Nga, linh châu có đặc thù như vậy sao?" Bối Bối kinh ngạc nói thầm nói.

" Mạc Nhĩ Đức, linh châu này. Ngươi nhận chủ chưa?" Lâm Lôi lạnh nhạt nói. Lâm Lôi hỏi một cách đe doạ, ý như muốn ép Mạc Nhĩ Đức tự tay hiến dâng

" Không có." Mạc Nhĩ Đức liền nói.

Lâm Lôi tâm ý vừa động. Ngón tay lập tức bắn ra một giọt máu tươi, máu tươi bay về phía một khoả linh châu đang trôi nổi nơi tay.

" Tích đáp!"

Máu tươi nhỏ xuống khoả linh châu xanh biếc rồi trượt ra, sau đó chảy xuống, rơi vào tay Lâm Lôi.

" Dĩ nhiên không dung nhập?" Lâm Lôi cau mày nói.

" Lâm Lôi đại nhân, linh châu này là thiên địa thần kỳ bảo vật, cũng không phải là là thần khí hay cái khác, căn bản không cách nào lấy máu nhận chủ." Mạc Nhĩ Đức liền nói. Lâm Lôi liếc Mạc Nhĩ Đức một cái, sau đó đem cửu khối linh châu nắm chặt vào lòng bàn tay. Nhất thời cảm giác được một cỗ năng lượng kì lạ trong nháy mắt xỏ xuyên qua toàn thân, thậm chí luồng năng lượng này còn thẩm thấu đến tận linh hồn.

Thư thái!

Lâm Lôi thậm chí còn cảm thấy linh hồn đang được năng lượng kỳ lạ này bảo vệ." Thật sự là kì lạ, loại này bảo vật, cũng chỉ thiên địa mới có thể sinh ra." Lâm Lôi than thở một tiếng.

"Đúng, đùng." Mạc Nhĩ Đức liền phụ họa nói.

" Lão đại, linh châu là đặc thù. Nhưng ngươi như thế nào khẳng định, Mạc Nhĩ Đức bị trúng linh hồn công kích của ngươi không chết là do này linh châu này?" Bối Bối bĩu môi nói." Có lẽ linh châu có chút đặc thù, cũng không nhất định là bảo vật làm Mạc Nhĩ Đức không chết. Chắc hẳn trong cơ thể còn có bảo vật nữa đấy."

Mạc Nhĩ Đức sắc mặt đại biến.

" Tốt nhất kiểm nghiệm biện pháp, lão đại ngươi thi triển một lần nữa linh hồn công kích, nếu lần này, Mạc Nhĩ Đức chết. Vậy chứng minh linh châu chính là vật bảo vệ hắn. Nếu hắn không chết, xem như là hắn nói dối." Bối Bối vừa cười vừa nói. Nhưng đối với Mạc Nhĩ Đức, nụ cười của Bối Bối thật là tà ác, rất đáng sợ!

" Mạc Nhĩ Đức. Ngươi nói đi, ta nói đúng không?" Bối Bối nhìn về phía Mạc Nhĩ Đức cười nói, nhưng trong ánh mắt không một chút che giấu sát khí.

Mỗi một câu nói, đều là lời phán tử hình Mạc Nhĩ Đức.

Nói về tâm tính, Bối Bối vốn là thần thú, so với Lâm Lôi sát khí quá nặng. Hễ là ai đối với Lâm Lôi có uy hiếp, hoặc đối thủ của bọn họ, quan niệm của Bối Bối chỉ có một, đó là chết.

"Lão đại. Nếu Mạc Nhĩ Đức không chết, cuối cùng sẽ là mối họa. Hắn hiện tại là Thiên sơn phủ chủ, có thể không dám trả thù lão đại ngươi vì hắn thực lực không đủ. Nhưng giả thiết một ngày nào đó, hắn đột phá, đạt tới đại viên mãn. Chỉ sợ cũng sẽ không sợ lão đại. Cho dù trả thù không được. Nhưng Áo Lợi Duy Á sẽ rất nguy hiểm ." Bối Bối truyền âm nói.

Bối Bối xem xa, hễ có uy hiếp, liền lập tức muốn đánh chết!

" Lâm Lôi đại nhân......" Mạc Nhĩ Đức sợ hãi nói.

Giờ phút này đích Mạc Nhĩ Đức, so với lúc trước cuồng ngạo muốn muốn giết Lâm Lôi, thái độ hoàn toàn trái ngược.

"Mạnh thì sống, yếu thì phải khuất phục." Đã trải qua vị diện chiến trường, một địa phương tàn khốc, Lâm Lôi sẽ không có lòng dạ đàn bà," Hưu!" Một đạo hư vô kiếm ba đột nhiên từ mi tâm bộ vị Lâm Lôi bắn ra, tốc độ cực nhanh, làm Mạc Nhĩ Đức căn bản không cách nào phản ứng, trực tiếp bắn vào trong cơ thể./

Mạc Nhĩ Đức thân thể run lên, rồi sau đó ánh mắt lờ mờ, mềm người ngã xuống đất.

" Cheng!" Một kiện áo giáp đỏ như máu từ ngoài trong cơ thể rời ra, rơi xuống mặt đất, đúng là phòng ngự chủ thần khí.

" Lần này thật sự đã chết." Bối Bối cười nói.

Áo Lợi Duy Á, Đại Na cùng hài tử Đại Á đi tới, Áo Lợi Duy Á nhìn thi thể Thiên sơn phủ chủ, rồi sau đó cảm kích nhìn về phía Lâm Lôi:" Lâm Lôi, cám ơn. Ngươi lại giúp ta một lần nữa." Nếu Thiên sơn phủ chủ không chết, Áo Lợi Duy Á đích xác trong lòng luôn bất an.

" Cám ơn Lâm Lôi thúc thúc." Đại Á cũng nói, rồi sau đó hung hăng trừng mắt nhìn liếc thi thể Mạc Nhĩ Đức một cái, tựa hồ như muốn đem cái chết của ca ca Lôi Á tính lên đầu Thiên sơn phủ chủ.

" Đối phó với Bác Trữ, tự nhiên sớm phải chuẩn bị đối phó với Mạc Nhĩ Đức. Chỉ là...... Không nghĩ tới này Mạc Nhĩ Đức còn có loại thiên địa kì bảo này." Lâm Lôi nhìn cửu khối linh châu trong tay một chút, cảm thán một tiếng.

"Thật sự là mất hứng, Mạc Nhĩ Đức quả nhiên còn có phân thân bên ngoài." Bối Bối một giọt máu tươi rơi lên áo giáp, nhưng không có hấp thu.

" Quên đi, vứt ở đây đi." Lâm Lôi đạm cười nói." Tổn thất thần phân thân cực mạnh, Mạc Nhĩ Đức giờ cũng không có gì uy hiếp ." Không còn thần phân thân cực mạnh, cho dù có một thánh vực bổn tôn, liên tục luyện hóa thần cách cho đến khi đạt thượng vị thần thì cũng không thể tiến bộ. Cũng vì lẽ đó mà Mạc Nhĩ Đức không bao giờ có hy vọng bước vào cảnh giới đại viên mãn. Không đạt tới đại viên mãn, đối với Lâm Lôi mà nói, giết chết thật dễ dàng.

" Hừ, cũng không thể cho hắn một chỗ tốt được." Bối Bối động thân, đem không gian giới chỉ của Mạc Nhĩ Đức đặt vào lòng bàn tay rồi sau đó dụng lực," Ba!" Không gian giới chỉ bị bóp nát.

Chính mình không chiếm được. Cũng không cho Mạc Nhĩ Đức được động đến!

Về phần chủ thần khí...... Dù sao đó là chủ thần luyện chế , Bối Bối cũng không dám đem chủ thần khí huỷ hoại. Giết một sứ giả...... Chủ thần sẽ không quan tâm. Chỉ có thể đổ tại sứ giả thực lực không có. Nhưng hủy diệt một kiện chủ thần khí, hoặc là ném chủ thần khí vào trong không gian loạn lưu, chủ thần có thể nổi giận; vì dù sao cũng là vật mà chủ thần tốn hao đại tinh lực luyện chế mà thành.

"Đây đúng là bảo vật, có đúng là nó có tác dụng lớn không." Lâm Lôi liếc mắt nhìn cửu khối linh châu.

" Chúng ta đi."

Lâm Lôi tâm ý vừa động, liền đem cửu khối linh châu thu vào không gian trong giới chỉ." Đi ngay, quay về U lam phủ!" Bối Bối cười nói, Áo Lợi Duy Á nhìn thê tử, con trai cũng nở nụ cười thoả mãn. Lúc này Lâm Lôi năm người lại một lần bay vào Kim Chúc tính mạng, hường phía tây cực nhanh phi hành.

Trong không gian giới chỉ của Lâm Lôi.

Không có cơ địa không gian, bên trong trôi nổi rất nhiều vật phẩm, hoặc là có chủ thần lực, hoặc là Hắc ngọc trọng kiếm, Tử huyết nhuyễn kiếm, thậm chí mặc thạch, trạm thạch các loại. Mà ngoài đại lượng mặc thạch, trạm thạch tụ tập thành một ngon núi, có một vật rách nát, lờ mờ là vương miện.

Vương miện rách nát đang nằm ở đó.

Đột nhiên......

Cửu khối linh châu xuất hiện trong không gian tĩnh mịch, màu xanh biếc của linh châu trong này đột nhiên phát ra ánh sáng thật đẹp.

Quỷ dị là, vương miện rách nát tự động di chuyển lên, hướng về cửu khối linh châu bay tới, mà cửu khối linh châu cũng hướng vương miện rách nát bay lại.

Cửu khối linh châu hình thành một cái vòng, đem vương miện rách nát vào trung tâm.

" Hưu! Hưu! Hưu!"

Cửu khối linh châu toả ra bốn phương tám hướng, nhanh chóng hướng sát lại vương miện rách nát. Trong nháy mắt ở giữa vương miện rách lõm vào, rồi sau đó liền bắt đầu khôi phục hình dáng. Một vầng sáng xanh biếc loé lên tại vương miện rách nát, làm cho vương miện cơ tựa như có vầng sáng xanh biếc lưu chuyển, sửa chữa những chỗ rách nát.

Chỗ vương miện lõm vào, chia làm đúng chín phần nhỏ!

Chín cái “tiểu lõm” tạo thành một vòng quanh vương miện, mà ở vị trí phía trước vương miện, đã có một phần cực lớn lõm vào. Phần cực lớn lõm vào này đúng vào vị trí trống rỗng của vương miện.

Phát sinh tại không gian giới chỉ bên trong, Lâm Lôi cũng hoàn toàn không biết. Lâm Lôi trước từng cẩn thận nghiên cứu qua vương miện rách nát. Sau khi có được linh hồn biến dị, Lâm Lôi cũng cẩn thận nghiên cứu lại. Nhưng chưa từng phát hiện vương miện huyền bí chỗ nào. Cho nên, cũng chỉ ném vào không gian giới chỉ, không để ý tới nữa.

Có lẽ, ngày nào đó, Lâm Lôi lấy ra vương miện hoặc linh châu, mới có thể phát hiện vương miện huyền bí.

Nhưng biết đến ngày nào Lâm Lôi mới có cơ hội lấy ra? Chẳng ai biết.

Một Kim Chúc tính mạng hình mãnh hổ trôi nổi tại sơn mạch trên không, Kim Chúc tính mạng thật lớn, bên trong có hơn trăm người, cầm đầu là một người tóc bạc, chính là Mạc Nhĩ Đức.

Đứng ở trước Kim Chúc, xuyên thấu qua tấm kim loại trong suốt ở trước, nhìn về phía sơn mạch xa xa, tóc bạc Mạc Nhĩ Đức lạnh lùng nói

" Đi chỗ đó, đem áo giáp thu hồi về.".

"Rõ, phủ chủ." Bạch mi nam tử rất biết rõ ràng địa điểm lúc trước chiến đấu, lúc này mang theo một tiểu đội mười người, hướng sơm mạch cực nhanh bay đi.

Tóc bạc Mạc Nhĩ Đức lạnh lùng nhìn sơn mạch xa xa, đáy lòng tràn ngập sát khí. Hắn vẫn cảm ứng được chủ thần khí tồn tại, hiển nhiên...... Lâm Lôi bọn họ cũng không mang đi, hoặc là hủy diệt.

" Hiện tại thực lực của ta giảm đi, nếu có người khiêu chiến ta......" Mạc Nhĩ Đức nhất lo lắng điểm này, thân là phủ chủ,một trong 108 vị tu la, đều phải ứng phó với sự khiêu chiến của người khác. Người thua thoái vị, thắng đương nhiên trở thành tân địa chủ, tân phủ chủ. Cho nên, Mạc Nhĩ Đức cần phải lấy lại chủ thần khí.

Có phòng ngự chủ thần khí nơi tay, Mạc Nhĩ Đức cũng sẽ có niềm tin ngồi ổn định tại vị trí phủ chủ.

Hồi lâu--

bạch mi nam tử dẫn tiểu đội bay lại, bạch mi nam tử cầm trong tay chính là kiện áo giáp đỏ như máu.

" Hừ." Tóc bạc Mạc Nhĩ Đức ánh mắt sáng ngời, Kim Chúc tính mạng lập tức lộ ra một đạo đại môn, tấm áo giáp đỏ như máu cũng hướng Mạc Nhĩ Đức bay tới, rồi sau đó dung nhập vào cơ thể Mạc Nhĩ Đức.

" Xuất phát, trở về." Mạc Nhĩ Đức lạnh nhạt nói.

"Rõ, phủ chủ." Một đám người đồng thanh lên tiếng.

Mạc Nhĩ Đức đi nhanh trở vào khoang sau của Kim Chúc tính mạng, trong đó có một cái mật thất, mật thất kín mít, không có một tia sáng nào.

Tóc bạc Mạc Nhĩ Đức ngồi khoanh chân tĩnh tọa, u ám trong mật thất. Khuôn mặt Mạc Nhĩ Đức cũng lộ vẻ hôn ám, ánh mắt như ác lang âm u trong mật thất càng thêm cho người ta vẻ run sợ.

" Hủy diệt con ta, cũng hủy diệt hy vọng tiền đồ sau này của ta!" Trong mật thất, Mạc Nhĩ Đức không che giấu sát khí nổi lên chồm chồm, hơi thở cuồng bạo tràn ngập tại mật thất. Nhưng bởi vì có thần chi lĩnh vực bao trùm, hơi thở này cũng không dật tán ra bên ngoài, những kẻ dưới tay cũng không biết tình huống của Mạc Nhĩ Đức.

Mạc Nhĩ Đức trong đôi mắt hung quang lóe ra:"Được, ngươi đã hủy diệt ta, vậy ta cũng muốn hủy diệt ngươi!!!"

" Đáng tiếc, trang giấy đặc bị ta hủy diệt rồi. Nếu không có thể lấy được tín nhiệm chủ thần, có thể dễ dàng hơn nhiều, chỉ cần xếp đặt một chút, lập tức cho Lâm Lôi thân tử! Nhưng hiện tại trang giấy hủy diệt rồi, có chút phiền phức!" Mạc Nhĩ Đức trầm ngâm, tự hỏi , rồi sau đó cười lạnh lên," Bất quá, không việc gì, trang giấy mặc dù bị hủy diệt rồi, nhưng là, ít nhất chỉ mình ta là biết bí mật này . Nếu như linh châu cũng không còn trên tay, giữ bí mật này cũng không có ý nghĩa nữa."

Mạc Nhĩ Đức trong đầu tưởng tượng thấy chuyện chuyển biến, đáy lòng không khỏi có một tia khoái ý.

" Ngươi hủy diệt ta, ta sẽ hủy diệt ngươi!" Mạc Nhĩ Đức trầm thấp nói," Bí mật này, ta muốn công khai...... Ta sẽ không kiêng nể công khai, làm cho tất cả chủ thần đều biết!!!" Tràn ngập trong mật thất oán khí thanh âm âm lãnh, làm cho người ta run sợ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 14: Thật Giả?

Mặc dù nghĩ muốn công khai bí mật, nhưng việc này cũng không phải dễ dàng.

Nếu bí mật này còn chưa truyền được đến tai chủ thần, lại bị Lâm Lôi biết trước, sợ rằng Lâm Lôi sẽ bí mật lập tức đuổi giết Mạc Nhĩ Đức! Mạc Nhĩ Đức suy nghĩ chốc lát, liền định ra sách lược đơn giản.

Thiên sơn phủ chủ trong đại điện.

Một trăm thượng vị thần chiến sĩ cung kính đứng dưới đại điện, cùng đợi phủ chủ đến.

" Thật không biết phủ chủ triệu tập chúng ta làm gì!"

Đáy lòng nói thầm, chỉ chốc lát, từ bên hông đại điện đi tới một người, đúng là tóc bạc Mạc Nhĩ Đức, Mạc Nhĩ Đức âm lãnh đảo ánh mắt qua đám thượng vị thần, nhất thời tất cả thượng vị thần đều đứng thẳng tắp, không dám nhìn đông nhìn tây hoặc có chút trễ nải. Mạc Nhĩ Đức cứ như vậy đi lên trên đại điện.

Ngồi ở bảo tọa thượng, Mạc Nhĩ Đức lãnh khốc quét ánh mắt về phía phía dưới:" Ta có một cái nhiệm vụ giao cho các ngươi! Đây là một nhiệm vụ hết sức bí mật...... Hừ, người nào tiết lộ, một nhà một tộc toàn bộ xử tử." Phủ binh trong quân đội, quân quy sâm nghiêm. Nhưng là bởi vì tiết lộ bí mật, mà tiêu diệt một người cả gia tộc, thì chưa bao giờ có .

Phía dưới trăm tên thượng vị thần đáy lòng run lên, trong lòng cũng phát khổ, nhiệm vụ này là như thế nào chứ?

" Bất quá các ngươi cũng yên tâm, nhiệm vụ chỉ cần không tiết lộ, sẽ không có sự tình gì." Mạc Nhĩ Đức lạnh nhạt nói," Hơn nữa, một khi các ngươi hoàn thành nhiệm vụ, mỗi người được thưởng mười triệu mặc thạch!"

Thượng vị thần môn không khỏi cả kinh.

Thượng vị thần chiến sĩ, vô số năm tích luỹ tài sản, phỏng chừng cũng chỉ đến một triệu thôi. Bọn họ cũng không phải là thất tinh ác ma, tài sản không có khoa trương. Một nhiệm vụ mà thưởng cho mười triệu mặc thạch, xem như giá trên trời.

Mạc Nhĩ Đức vung tay lên. Trước người trôi nổi nổi hé ra những trang giấy màu đen.

" Hô!"

Những trang giấy bay đi, hướng về phía mọi người. Một trăm tên thượng vị thần mỗi một người đều có một tờ. Những thượng vị thần đó không nhịn được tò mò nhìn về phía trang giấy, ánh mắt đảo qua, liền đem nội dung trong trang giấy ghi tạc trong lòng .

Đồng thời, một trăm thượng vị thần sắc mặt cũng đại biến.

Này bí mật...... Thật đúng là đáng sợ .

" Đều thấy rồi chứ?" Mạc Nhĩ Đức lạnh lùng cười." Tin tức này các ngươi mà mặc kệ thiệt giả. Nhưng các ngươi phải nhớ kỹ! Các ngươi không được tiết lộ! Tiết lộ ra ngoài...... Hừ." Mạc Nhĩ Đức quét mắt qua đám người phía dưới.

" Thuộc hạ không dám."

Một người quì xuống, chín mươi chín người khác cũng đồng thời quỳ theo.

" Tốt lắm." Mạc Nhĩ Đức lạnh nhạt nói," Các ngươi bên này mười lăm người một tổ, bên kia mười lăm người...... Còn lại địa hai mươi lăm người, vừa vặn sáu tổ!" Mạc Nhĩ Đức dụng thần lực bay ra, dễ dàng phân ra sáu tổ, trong sáu tổ, có năm tổ đều là mười lăm người, riêng tổ thứ sáu có hai mươi lăm người.

" Đệ nhất tổ. Các ngươi đi trước địa ngục tây, Lạc sa đại lục. Các ngươi mười lăm người, đem theo trang giấy, phân biệt đưa cho mười lăm người. Đây là danh sách, địa chỉ! Nhớ kỹ, trên đường ngàn vạn lần không được tiết lộ tin tức." Này Mạc Nhĩ Đức lại dặn dò lần nữa, đồng thời một trang giấy màu đen bay về phía đệ nhất tổ.

" Đệ nhị tổ, các ngươi đi Địa ngục đông phương Bích Chuyển đại lục, đây là danh sách, địa chỉ. Đệ tam tổ, các ngươi đi Địa ngục Phương nam Mục Á đại lục. Đệ tứ tổ, đi trước phương bắc Tử Kinh đại lục. Đệ ngũ tổ. Các ngươi đi trước Tinh thần Vụ Hải...... Đệ lục tổ, các ngươi đi trước Hỗn loạn Chi hải."

Mạc Nhĩ Đức đem địa danh, địa chỉ, cũng như người cần phải đưa trang giấy cấp cho những người này. Trong danh sách phần lớn là chủ thần sứ giả. Đương nhiên, cũng có rất nhiều người là phủ chủ. Tất nhiên đều hy vọng sẽ làm cho các chủ thần biết nhanh hơn.

Địa ngục bảy đại khu vực, sáu tổ đi sáu khu vực, chỉ có một chỗ không ai được điều đi. Đó là Huyết Phong đại lục!

Mạc Nhĩ Đức minh bạch, nếu là tại Huyết Phong đại lục phát ra tin tức, sợ rằng sẽ rất nhanh truyền đến tai Lâm Lôi.

" Các ngươi tất cả đều lưu một thần phân thân trong phủ." Mạc Nhĩ Đức lạnh nhạt nói," Các ngươi hãy dò xét lẫn nhau, hễ có người tiết lộ, lập tức bẩm báo cho ta." Mạc Nhĩ Đức tuyển những người này, một là mức độ trung thành tương đối cao, hai là vì có thần phân thân.

"Rõ, phủ chủ."

Một trăm người tất cả đều phân ra thần phân thân.

" Hiện tại bắt đầu xuất phát." Mạc Nhĩ Đức không chần chờ. Trăm tên thượng vị thần tuân mệnh, chia làm sáu tiểu đội lập tức rời đi. Tiểu đội thành viên giám sát lẫn nhau. Hơn nữa hậu quả của việc tiết lộ tin tức, cùng với 1 triệu mặc thạch thật là hấp dẫn. Mạc Nhĩ Đức tin tưởng, sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Mạc Nhĩ Đức lạnh nhạt cười:" Huyết Phong đại lục? Do ta tự đi thông tri."

Mạc Nhĩ Đức. Chính là Huyết Phong chủ thần sứ giả. Muốn gặp Huyết Phong chủ thần không khó. Hắn đi thông tri, khó có khả năng đem tin tức để lộ đến tai Lâm Lôi.

Cùng ngày, Mạc Nhĩ Đức liền bay khỏi tòa thành đi đến chỗ ở bí mật của Huyết Phong chủ thần.

Sâu trong Liên Vân sơn mạch, có một địa phương viên rộng hàng nghìn dặm đầy nước, mặt hồ quanh năm bị vô tận sương mù bao phủ. Loại tràng cảnh này tại địa ngục rất thường thấy, cũng rất ít người chú ý đến. Mà sinh hoạt tại Liên Vân sơn mạch ít người biết, hễ có dũng khí xâm nhập vào trong hồ, tất cả đều bị lạc trong sương mù, cuối cùng vô tri vô giác đành quay trở lại trên bờ.

Không ai biết giữa hồ nước có cái gì.

" Ào ào, hồ nước nhẹ nhàng nhộn nhạo, sóng đánh xô bờ.

Một đạo thân ảnh từ trên cao cực nhanh hạ xuống, rồi sau đó rơi trên bờ hồ, đúng là Mạc Nhĩ Đức. Mạc Nhĩ Đức đứng ở bên hồ chỉ chốc lát, liền phi nhập vào trong sương mù vô tận. Những loại hoa xinh đẹp, còn có các loài chim trên đảo vẫn bình thường sinh hoạt.

Trên đảo, có một tòa đại điện trông khá mộc mạc hình cây trùy, phía sau đại điện, trong vườn tùng, có một cái bàn đá, hai gã nam tử đang ngồi, ngưng thần tập trung vào những quân cờ trước mặt. Phía sau hai gã nam tử, có hai thị nữ, hai thị nữ trên mặt tràn đầy ý cười.

Hai gã nam tử, một gã có mái tóc đỏ như máu, lông mi uốn lượn huyết sắc tựa vệt hoa văn, hắn giờ phút này mặt có vẻ tươi cười, ánh mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm vào bàn cờ.

Đối diện với hắn là một gã nam tử tóc bạc mũi ưng, gã nam tử mũi ưng này hai tròng mắt hẹp dài tự nhiên, trong ánh mắt xuất ra hàn ý, đủ để cho lòng người run rẩy.

" Đặc Lôi Tây á, ha ha, ngươi lại thua rồi." Huyết sắc nam tử cười lớn nói.

"Chơi lại chơi lại! Ta chưa phục ván này." Mũi ưng nam tử liền nói,"Chủ yếu do ngươi chơi nhiều năm ."

" Hà hà, chơi lại. Ngươi vẫn thua thôi." Huyết sắc nam tử ha hả cười nói.

Trò chơi 256 tử quân kỳ, nhìn như bình thường, nhưng trong đó ẩn chứa phương pháp điều binh khiển tướng rất nhiều, còn cần căn cứ tình huống đối phương mà làm ra đối pháp tương ứng. Linh hồn càng cường đại, càng phức tạp, cuộc chơi càng nhiều ý tứ. Hơn nữa phải một phía quân cờ đều bị giết hết, phía bên kia mới được tính là thắng.

Cho dù ngay từ đầu thua một điểm. Lấy ít chiến nhiều, cũng có hy vọng.

Tình huống bất đồng nếu không có biện pháp, nếu như tính toán chu mật, một ván có thể chơi thật lâu, như này hai người này, một ván có thể chơi đến mấy năm.

Tại vật chất vị diện, mỗi một vị danh tướng cần suy nghĩ phát minh ra phương pháp huấn luyện quân chiến đấu giống như trò chơi. Nhưng khi có được vĩnh hằng tính mạng, hơn nữa các chủ thần nếu không có gì theo đuổi, thì chỉ có tìm cách hao phí thời gian tiêu khiển.

"Trò chơi 256 tử quân kì, ngươi làm ra từ đâu?" Mũi ưng nam tử cười nói.

" Ta từ Tư Á vật chất vị diện phát hiện ra, ngươi thấy đấy, trò chơi này so với quá khứ ta du ngoạn khắp nơi, đều phức tạp đặc sắc đích nhiều. Có ý tứ!" Huyết sắc nam tử cười, khống chế quân cờ di động.

Hai gã cô gái mỉm cười, cùng lặng lẽ dùng thần thức truyền âm.

" Các chủ thần cũng không trò chuyện đâu."

" Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á đại nhân, phỏng chừng sẽ không thắng a. Lần trước, Hủy diệt chúa tể cũng đến cùng chủ thần chúng ta so tài hơn một ngàn năm, một ván cũng chưa từng thắng được."

Đúng vào lúc này, từ xa xa bay tới một gã thị nữ. Rồi sau đó khom người nói:" Chủ thần, Mạc Nhĩ Đức hắn tới, có chuyện khẩn cấp muốn bái kiến chủ thần."

" Mạc Nhĩ Đức? Lúc này hắn tới làm gì?" Huyết Phong chủ thần nheo mắt nhướng mày.

Mũi ưng nam tử cười nói:" Ha ha, vội gì, ngươi nhanh đi ứng phó một chút."

" Ngươi cũng đừng di động quân cờ, đừng trộm quân cờ, ta nhớ kỹ từng quân từng nước đó." Huyết Phong chủ thần nheo mắt nhìn hắn một cái, rồi sau đó mới ly khai.

Chủ thần đại điện.

Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức cung kính đứng ở dưới. Chỉ thấy một đạo huyết sắc ảo ảnh chợt lóe rồi biến mất. Trên đại điện, liền xuất hiện Huyết phong chủ thần.

Mạc Nhĩ Đức vừa ngẩng đầu. Nhìn thấy Huyết phong chủ thần không khỏi đáy lòng run lên, liền quỳ sát xuống.

" Ngươi tìm ta, có chuyện gì?" Huyết phong chủ thần lạnh nhạt nói. Huyết phong chủ thần, dù sao cũng là cao cao tại thượng chủ thần. Hắn có thể cùng chủ thần khác đàm tiếu, trò chơi. Bởi vì đó là những người đồng cấp độ tồn tại với hắn. Nhưng tại thần trước mặt, chủ thần đó là cao không thể với tới.

" Chủ thần, ta vừa mới biết được một đại bí mật." Mạc Nhĩ Đức cung kính nói.

" Nga?" Huyết phong chủ thần không khỏi nhìn kỹ hướng Mạc Nhĩ Đức,"Nói!"

" Chủ thần thỉnh xem." Mạc Nhĩ Đức trong tay xuất hiện một phần trang giấy màu đen. Huyết phong chủ thần ánh mắt khẽ ngưng lại, nhất thời trang giấy màu đen hướng huyết phong chủ thần bay qua, rồi sau đó trôi nổi trước mặt Huyết phong chủ thần. Huyết phong chủ thần ánh mắt đảo qua, không khỏi sắc mặt hơi tái, kinh nghi địa nhìn về phía dưới Mạc Nhĩ Đức.

Mạc Nhĩ Đức như trước quỳ sát , không lên tiếng.

" Này, tin tức này ngươi lấy ở đâu?" Huyết phong chủ thần trầm thấp nói,"Một tin tức quan trọng như vậy, sao lại xuất hiện trên một trang giấy bình thường thế này?"

" Ta cũng vậy. trong lúc vô ý có được." Mạc Nhĩ Đức liền nói.

Hắn cũng không dám nói trước đến cửu khối linh châu, nếu nói như vậy...... Chủ thần một khi thiên nộ dâng lên, sợ rằng sẽ đem hắn ra đánh chết.

Mạc Nhĩ Đức cũng không có biện pháp, trang giấy ban đầu đã bị hắn hủy diệt rồi.

Trên trang giấy bình thường, viết lên một tin tức làm người ta phải sợ hãi, chủ thần liệu có tin không?

Nếu như trang giấy màu xanh biếc trang giấy còn, chủ thần nhất định tin tưởng! Bởi vì chủ thần vừa nhìn, là biết xuất xứ của nó, tự nhiên tin tưởng vào tin tức viết ở trên. Nhưng tin tức trên trang giấy bình thường, các chủ thần sẽ tin tưởng ngay sao?" Ngươi nói, cửu khối linh châu, là đang do Lâm Lôi giữ?" Huyết phong chủ thần hỏi.

" Không phải ta nói, là tin tức trên giấy đó ." Mạc Nhĩ Đức cũng không dám nói thêm cái gì, bí mật này dính dáng rất lớn, nếu hắn cũng dính dáng vào, hắn chỉ là một phủ chủ, sợ rằng mạng nhỏ đều tiêu mất.

" Cực mạnh thần phân thân của ngươi đã chết? Ai giết?" Huyết phong chủ thần đột nhiên nói.

Mạc Nhĩ Đức ngẩn ra, Lâm Lôi giết hắn cực mạnh thần phân thân, chủ thần muốn tra, cũng dường như dễ dàng tra được. Tại chủ thần trước mặt nói dối cũng phải xem dối cái gì, dễ dàng nhất vẫn là thành thật thừa nhận. Không dễ dàng để nói dối, chết ngay tức khắc!

" Là Lâm Lôi đánh chết ." Mạc Nhĩ Đức thừa nhận nói.

Huyết phong chủ thần đột nhiên đứng lên, Mạc Nhĩ Đức không khỏi cả kinh.

" Xuy----" Huyết phong chủ thần lạnh lùng liếc mắt nhìn Mạc Nhĩ Đức một cái, quát," Mạc Nhĩ Đức, nếu như chí cao thần phát hành nhiệm vụ, vậy sử dụng trang giấy cũng không bình thường như trang giấy này. Tin tức trọng đại như thế, ngươi cũng dám nguỵ tạo sao?”

" Ta không có." Mạc Nhĩ Đức hoảng sợ liền nói.

Huyết phong chủ thần đứng ở đại điện trên, bao quát nhìn xuống Mạc Nhĩ Đức quỳ mọp dưới đất, lạnh nhạt nói:" Mạc Nhĩ Đức, ngươi có ba cái sai lầm, Thứ nhất, chí cao thần phát hành nhiệm vụ, trang giấy sẽ không là loại giấy này. Thứ hai, chí cao thần phát hành nhiệm vụ, cho dù có ba tín vật. Chí ít cũng đơn giản miêu tả ba cái tín vật, tuyệt đối sẽ không nói, trong đó chỉ có mỗi cái tín vật trên người ai! Giả sử, nhắc tới mỗi một kiện tín vật trên người nào đó, cũng nên đem ba cái tín vật minh bạch mới đúng, như thế nào chỉ có nói đến một cái? Thứ ba, cực mạnh thần phân thân của Mạc Nhĩ Đức ngươi vừa vặn bị Lâm Lôi đánh chết! Ở đây tin tức lại nói Lâm Lôi có được cửu khối linh châu. Chuyện như vậy có quá trùng hợp không? Hơn nữa tin tức này, ngươi là người đầu tiên truyền đến? Hết thảy, rất trùng hợp chứ!"

Mạc Nhĩ Đức không khỏi biến sắc.

" Hừ, Mạc Nhĩ Đức, niệm tình ngươi nhiều năm như vậy trung thành cẩn cẩn, ta tha cho ngươi tính mạng. Cút đi." Huyết phong chủ thần lạnh nhạt nói.

" Không vội, không vội. Chí cao thần tín vật? Ta xem xem?" Một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện tại đại điện, đúng là Mũi ưng nam tử.

" Ngươi xem đi, mới vừa rồi ta nói ngươi cũng nghe rồi đó." Huyết phong chủ thần lạnh nhạt nói.

Mũi ưng nam tử ánh mắt đảo qua nọ vậy trang giấy, khẽ gật đầu:" Kẻ dưới tay ngươi mang đến đích tin tức, tính chân thật đích xác rất thấp. Trang giấy không đúng, tin tức chỉ đề cập đến một người gọi là Lâm Lôi. Thủ hạ của ngươi lại vừa cùng Lâm Lôi có đại cừu? Đích xác kì quái. Hơn nữa chí cao thần phát hành nhiệm vụ, đã không biết bao nhiêu triệu năm nhiệm vụ không xuống tới ."

" Bất quá......"

Mũi ưng nam tử đạm cười nói,"Kẻ dưới tay ngươi, cho dù muốn hãm hại Lâm Lôi. Như thế nào lại nghĩ đến việc phát ra loại tin tức này? Chí cao thần phát hành nhiệm vụ, loại chuyện này, thiên địa sinh ra tới nay, bất quá cũng chỉ có sáu lần. Chủ thần biết được tin tức này cũng không mấy người. Cho nên, ta cho rằng có thể là thật sự."

"Đó là điểm thứ nhất, điểm thứ hai, chính là dựa theo thời gian của sáu lần nhiệm vụ trước mà tính toán, vô số năm qua, ta cảm giác, chí cao thần cũng nên phát hành nhiệm vụ một lần."

"Ha ha, cáo từ, dù sao ta cũng không có việc gì làm, ta trước hết đi xem một chút . Ha ha......"

Mũi ưng nam tử trực tiếp biến mất ở tại trong đại điện.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 15: Chủ Thần Giáng Lâm

Trong đại điện, Mạc Nhĩ Đức như trước quỳ sát đất.

Nhưng khi hắn nhìn thấy Phong hệ chủ thần đột nhiên rời đi này một màn, đáy lòng mừng như điên:" Xem người nọ cùng chủ thần nói chuyện, rất hiển nhiên, hắn cũng là một vị chủ thần! Cũng tốt, mặc dù Huyết phong chủ thần hắn không có tin tưởng ta nói, nhưng ít nhất đã có một chủ thần đi...... Này Lâm Lôi, hắn lầm bầm, cho dù giao ra cửu khối linh châu, cũng khó trốn chết!"

Mạc Nhĩ Đức nhớ tới nội dung mình tả tại trang giấy, không khỏi rất là đắc ý. Nếu như nói trắng ra, có lẽ Lâm Lôi sẽ giao ra cửu khối linh châu, chủ thần có thể sẽ thả Lâm Lôi rời đi. Nhưng là...... Mạc Nhĩ Đức đã giở 1 chút thủ đoạn nho nhỏ ở tin tức trên trang giấy.

Mặc dù trong thời gian ngắn, kế hoạch không đủ hoàn mỹ, nhưng Mạc Nhĩ Đức cho rằng...... Đủ để cho Lâm Lôi chết đi.

" Lâm Lôi a Lâm Lôi...... Một đại viên mãn, nhưng như vậy coi như đã chết." Mạc Nhĩ Đức đáy lòng thầm nghĩ.

" Mạc Nhĩ Đức!" Đột nhiên một tiếng quát lạnh vang lên.

" Chủ thần." Mạc Nhĩ Đức liền cúi đầu sát mặt đất.

Huyết Phong chủ thần lãnh liệt đích ánh mắt cư cao lâm hạ, bao quát Mạc Nhĩ Đức:" Ta hỏi ngươi, này trang giấy đến cùng thật hay giả, theo ngươi nhận định?" Huyết phong chủ thần đối với việc Mạc Nhĩ Đức đưa tin tức này, đáy lòng vẫn là giật mình. Phong hệ chủ thần hắn nói không sai, chí cao thần phát hành nhiệm vụ, đó là chuyện tình rất xưa rồi?

Người Biết cũng cực ít. Mạc Nhĩ Đức cho dù nguỵ tạo, nhưng như thế nào biết đến việc này chứ?

" Chủ thần, thuộc hạ không biết thật giả." Mạc Nhĩ Đức cung kính nói," Thuộc hạ chỉ là có được trang giấy, bởi vì tin tức này quá mức làm cho người ta sợ hãi, cũng biết...... Nghĩ rằng chủ thần đối với tin này có hứng thú, cho nên lập tức đưa đến chủ thần ngài ."

Mạc Nhĩ Đức, chết cũng không dám xác định thật giả.

Có dũng khí xác định thật giả, khác nào bảo Mạc Nhĩ Đức hắn là khởi nguồn căn nguyên!

" Hừ, cút đi." Huyết phong chủ thần quát.

"Vâng." Mạc Nhĩ Đức liền cung kính rời đại điện.

Nhưng tại đại điện, đứng ở đại điện Huyết phong chủ thần mặt mày nhăn lại:" Này Mạc Nhĩ Đức sớm không đưa đến tin tức, muộn không đến. Vừa vặn Đặc Lôi Tây Á ở đây, hắn tới. Tin tức bị Đặc Lôi Tây Á biết, thật là phiền toái ." Lập tức tựa hồ nghĩ đến cái gì, Huyết phong chủ thần thần thức phúc tản ra.

Rất nhanh, Huyết phong chủ thần thần thức liền bao trùm cả Huyết phong đại lục.

Chỉ chốc lát, Huyết phong chủ thần liền thu hồi thần thức, lắc đầu cười, thân hình chợt lóe. Biến mất tại trong đại điện.

Mạc Nhĩ Đức đi qua vùng mịt mờ sương mù. Cực nhanh rời đi.

" Hừ, ta thu hồi chủ thần khí, liền lập tức an bài việc này, vừa lại lập tức đem tin tức bẩm báo cấp chủ thần. Cho dù dựa theo tốc độ Lâm Lôi bọn họ rời đi, sợ rằng còn không kịp quay về U lam phủ." Mạc

Nhĩ Đức làm việc hiệu suất rất cao, hắn e sợ cho thời gian dài quá sẽ sinh biến.

Cho nên là một mình một người cực nhanh chạy tới, nói cho chủ thần .

Về phần chủ thần, lại đuổi theo Lâm Lôi. Như vậy tốc độ đương nhiên thật đáng sợ. Sơn mạch phập phồng, liên miên không dứt.

Một Kim Chúc tính mạng đi qua chân trời.

" Chúng ta đã tiến vào U lam phủ. Không bao lâu có thể đến Thiên tế sơn mạch ." Đứng ở trước mũi Kim Chúc tính mạng Lâm Lôi vừa cười vừa nói:.

" U lam phủ." Đại na cùng Áo Lợi Duy Á cũng đứng ở một bên, nhìn xem xa xa.

Đột nhiên----

" Vù vù, chung quanh thiên địa trống rỗng sinh ra một cỗ gió lốc đáng sợ, gió lốc trực tiếp bao vây Lâm Lôi bọn họ bên trong Kim Chúc tính mạng, nhất thời trong thiên địa vô tri vô giác.

" Làm sao vậy?" Bối Bối kinh hãi.

"Không tốt." Lâm Lôi sắc mặt đại biến, đột nhiên bị tập kích, dĩ nhiên ngay cả mình cũng không có một điểm phát hiện. Người này quả thật là đáng sợ. Lâm Lôi không có chút nào biện pháp, tâm ý vừa động, đại địa chủ thần lực liền phóng ra, hình thành một cái vòng bảo hộ, đem năm người dung nạp ở bên trong.

Kim Chúc tính mạng rung lên, sau đó hóa thành bụi phấn.

Lâm Lôi năm người còn có chút mơ màng, mà lúc này, gió lốc đã tiêu tán.

" Ân?" Lâm Lôi nhìn về phía trước, phía trước giữa không trung trôi nổi đứng thẳng một người, tóc dài màu bạc, mũi ưng, hai tròng mắt hẹp dài, ánh mắt như đao, xem ngoài khuôn mặt khiến cho người ta cảm giác được đáy lòng phát lạnh. Tóc bạc nam tử lạnh nhạt nhìn Lâm Lôi năm người.

" Lão đại, hắn là người nào?" Bối Bối truyền âm nói.

Áo Lợi Duy Á, Đại Na cùng với Đại Á sắc mặt lại càng đại biến.

"Là ai được, trừ chủ thần, còn ai có thể làm cho ta không chút nào phát hiện, xuất hiện tại chung quanh." Lâm Lôi truyền âm nói, rồi sau đó Lâm Lôi mỉm cười hướng trước mặt người đó khom người, nói:" U lam phủ Lâm Lôi, ra mắt chủ thần!" ra mắt Tử vong chúa tể, tại U Minh Quả thụ Lâm Lôi hiểu được một điểm!

Chủ thần có thể lấy năng lượng hình thái xuất hiện, có thể lấy chân thân, cũng có thể lấy thân thể.

Tóm lại, phán đoán chủ thần tiêu chuẩn, không phải qua bộ dáng, mà là thực lực. Có lẽ một tiểu cô nương xuất hiện trước mặt, cũng có thể chính là chủ thần. Tuyệt không có cơ hội cho đối phương phán đoán thực lực.

Tóc bạc nam tử trên mặt mỉm cười:" Nga, ẩn chứa ý chí uy năng? Không hổ đạt tới đại viên mãn cấp độ , nhanh như vậy biết thân phận ta." Phong hệ chủ thần, từ việc Lâm Lôi bố trí đại địa chủ thần lực tại cái lồng bảo vệ, liền cảm nhận được một cỗ ý chí uy năng tồn tại.

Trọng yếu nhất chính là......

Lâm Lôi sử dụng chủ thần lực, không một tia lãng phí. Phán đoán thực lực Lâm Lôi tự nhiên đơn giản.

" Không biết chủ thần ngăn chúng ta, có chuyện gì?" Lâm Lôi mỉm cười hạ thấp người nói,"Thỉnh chủ thần nói rõ!"

"Các ngươi lui." Phong hệ chủ thần lạnh nhạt nhìn Bối Bối mấy người bọn họ, liếc mắt một cái.

Chí cao thần tín vật, chủ thần muốn càng ít người biết càng tốt. Chuyện này trong mắt chủ thần, là một nhiệm vụ, các vị thần bình thường căn bản không đủ tư cách biết. Lâm Lôi là đại viên mãn thượng vị thần, hắn cùng Lâm Lôi còn có thể nói chuyện bình thường, nhưng bên cạnh có bốn người, Phong hệ chủ thần cũng không muốn cho bọn họ nghe được.

" Các ngươi rời đi." Lâm Lôi nhìn bọn họ liếc mắt một cái.

Biết đối tượng là chủ thần, Bối Bối cũng không dám nhiều lời, cùng Áo Lợi Duy Á ba người nhanh chóng bay đi , Đại Á thì quá khiếp sợ, khó có thể tin được nhìn lại Phong hệ chủ thần vài lần, hiển nhiên, Đại Á đối với chủ thần truyền thuyết rất là tò mò.

Chỉ chốc lát. Bối Bối đám người đã xa tới mấy nghìn dặm ngoại.

" Chủ thần, chung quanh chỉ còn hai người." Lâm Lôi nhìn trước mắt tóc bạc nam tử.

" Yêu cầu của ta rất đơn giản!"

Phong hệ chủ thần đạm cười liếc Lâm Lôi liếc mắt một cái, nói," Chí cao thần tín vật, rơi vào tay thần nhân bình thường không có tác dụng gì . Ngươi tốt nhất đem chí cao thần tín vật, giao cho ta đi!"

Lâm Lôi không khỏi ngỡ ngàng.

" Chí cao thần tín vật? Cái gì là chí cao thần tín vật?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

Tóc bạc nam tử đôi mắt không khỏi xẹt qua một tia hàn quang, hừ lạnh một tiếng:" Thế nào, trước mặt ta ngươi còn muốn nói dối?" Kì thật chủ thần giờ phút này cũng có chút nghi hoặc :" Này Lâm Lôi thoạt nhìn, tựa hồ thật sự không biết chí cao thần tín vật. Cũng không nhất định, đại viên mãn thượng vị thần nếu như muốn che dấu, ta cũng không có khả năng nhìn thấu."

" Chủ thần, ta lấy chí cao thần ra thề, ta là thật sự không biết chí cao thần tín vật là gì." Lâm Lôi vội la lên.

Tóc bạc nam tử đáy lòng lại càng nghi hoặc .

"Chủ thần, ngươi nói đích này chí cao thần tín vật, là cái gì?" Lâm Lôi khó hiểu nói." Hơn nữa theo ta được biết, tứ đại chí cao thần chính là tứ đại quy tắc biến ảo. Hẳn là không ai loại cảm tình. Như thế nào hội sinh ra có ý định với chí cao thần tín vật?" Vừa mở miệng. Lâm Lôi là biết tự mình nói sai .

Không ai có cảm tình, sẽ không để ý đến tín vật?

Vậy chí cao thần khí từ đâu mà đến ? Chí cao thần khí có thể có, chí cao thần tín vật đương nhiên cũng có thể có.

Tóc bạc nam tử,lại tưởng rằng Lâm Lôi không biết chí cao thần khí tín vật tồn tại, lạnh nhạt nói:" Chí cao thần, nếu thật biến thành người, thì ngươi còn gì mà suy nghĩ nữa? Theo ta được biết, một trong ba kiện tín vật là cửu khối linh châu hẳn là đang trên tay ngươi. Đúng không?"

"Một trong ba kiện tín vật là cửu khối linh châu?" Lâm Lôi không khỏi giật mình nói.

Lâm Lôi đích xác giật mình, bởi vì hắn hiểu được đối phương nói cái gì :"Chủ thần tới tìm ta, chỉ muốn lấy chí cao thần tín vật. Nguyên lai...... Vật nọ có thể làm Mạc Nhĩ Đức không chết là cửu khối linh châu, chính là chí cao thần tín vật. Khó trách có năng lực kỳ lạ như vậy, nguyên lai là chí cao thần tín vật. Chí cao thần tín vật đến cùng để dùng làm gì?"

Lâm Lôi giờ phút này, rất muốn dung thần thức dò xét trong không gian giới chỉ địa cửu khối linh châu.

Bất quá giờ phút này chủ thần tại trước mặt, Lâm Lôi cũng không dám làm như vậy. Chủ thần lực quan sát, Lâm Lôi không rõ ràng lắm. Có thể dùng chủ thần uy năng dò xét chính mình động tĩnh. Nếu chính mình dò xét không gian giới chỉ, chủ thần như thế nào không biết?

"Chí cao thần tín vật, còn có tam kiện?" Lâm Lôi làm bộ khiếp sợ.

Phong hệ chủ thần cẩn thận quan sát Lâm Lôi, lạnh lùng cười nói:" Lâm Lôi, ngươi mặc dù đạt tới đại viên mãn cảnh giới, nhưng vẫn chỉ là thần. Chí cao thần tín vật đối với ngươi không có nhiều tác dụng. Ta đang khuyên ngươi đem chí cao thần tín vật giao ra đây, ngươi cũng đừng nói không có ở trên người ngươi, ta biết...... Cửu khối linh châu ngay trên người ngươi vậy!"

"Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng." Phong hệ chủ thần lạnh nhạt nói," Hiện tại giao ra cửu khối linh châu, ta tha cho ngươi khỏi chết, ngươi còn có một tia may mắn, bằng không đừng trách ta đánh chết ngươi, sau đó chiếm lấy chí cao thần tín vật."

Phong hệ chủ thần, kì thật cũng không mười phần nắm chắc, khẳng định Lâm Lôi có cửu khối linh châu hay không.

Thậm chí......

Chí cao thần có hay không phát hành một nhiệm vụ như vậy, có hay không có ba kiện tín vật. Không biết được. Nhưng để có được vĩnh hằng tính mạng, đối với những vị thần bình thường, có rất ít hấp dẫn được bọn họ. Chí cao thần tín vật, đó chỉ là một sự việc đủ để cho bọn họ có hưng phấn thôi.

Có một điểm hy vọng như vậy, Phong hệ chủ thần cũng muốn gạt Lâm Lôi một chút. Làm bộ chắc chắn mười phần, nếu Lâm Lôi có cửu khối linh châu, chột dạ, phỏng chừng có thể giao ra vật phẩm .

Lâm Lôi đáy lòng nghĩ ngợi một chút:" Chẳng lẽ chủ thần việc cửu khối linh châu từ Mạc Nhĩ Đức? Việc này, chỉ có người nào làm người đó biết, cùng với Mạc Nhĩ Đức biết. Chẳng lẽ, là Mạc Nhĩ Đức nói cho chủ thần ? Nhưng này Mạc Nhĩ Đức cùng ta có đại cừu, hắn không trả thù một cách đơn giản như vậy!"

Lâm Lôi đáy lòng chần chờ.

" Chủ thần, ta mới vừa rồi đã thề, sao ngươi vẫn nói như vậy? Chẳng lẽ, ta dám đối với chí cao thần nói dối?" Lâm Lôi liền nói," Ta Lâm Lôi lấy Vận mệnh chí cao thần thề, vừa rồi mới nghe chủ thần nói cho ta bí mật chí cao thần tín vật đích, từ trước đến nay, ta hoàn toàn không biết gì cả, nếu giả dối...... Cam nguyện hồn phi phách tán!"

Lâm Lôi trịnh trọng nhìn Phong hệ chủ thần.

Quả nhiên, phong hệ chủ thần mày nhăn lại , lời thề trước chí cao thần không thể nào tùy tiện phát ra, dù sao trong thiên địa, quy tắc khống chế tất cả.

" Chẳng lẽ Lâm Lôi, thật sự không biết? Vậy tin tức là giả ?" Phong hệ chủ thần nghi hoặc nói.

"Đặc Lôi Tây á!" Một tiếng tiếng quát vang lên.

Lâm Lôi cũng phát hiện xa xa một người mặc huyết bào xuất hiện, huyết bào huyết phát, người tới hơi thở so với Phong hệ chủ thần, càng thêm bá đạo. Hắn bất mãn bay qua đến:" Đặc Lôi Tây Á, Lâm Lôi hắn thuộc Huyết phong đại lục . Ngươi cũng không thể xằng bậy, nghe một lời Mạc Nhĩ Đức nói lung tung, ngươi có tin tưởng không? Chí cao thần tín vật? Bao nhiêu năm rồi không có , như thế nào có thể cứ nói có thì có?"

Đặc Lôi Tây Á cứng lưỡi lại.

Huyết phong chủ thần nói như vậy, cũng chẳng khác gì nói cho Lâm Lôi biết, bọn họ cũng không mười phần nắm chắc.

Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á truyền âm nói:"Bằng hữu, ngươi làm sao vậy, tự nhiên trước mặt Lâm Lôi, đem chân tướng nói ra? Ngươi không phải có chủ tâm giúp hắn sao, một vị thần mà thôi, ngươi cần gì như vậy." Phong hệ chủ thần rất bất mãn, hắn không rõ vì sao Huyết phong chủ thần như vậy giúp Lâm Lôi.

Với hắn, Huyết phong chủ thần cùng hắn ngang bằng, đáng nhẽ phải làm cho Lâm Lôi giao ra tín vật mới đúng.

" Lâm Lôi nói gì, ta cũng đều nghe được." Huyết phong chủ thần quét Lâm Lôi liếc mắt một cái, rồi sau đó nhìn về phía hắn," Đã thề trước chí cao thần, như thế làm sao mà giả được? Hơn nữa trên tin tức cũng nói, cửu khối linh châu cùng chí cao thần giám ở cùng một chỗ. Giả thiết Lâm Lôi có được cửu khối linh châu cùng chí cao thần giám, như thế nào lại không biết chuyện chí cao tín vật? Hiển nhiên, Mạc Nhĩ Đức nói dối, hoặc có thể nói, hắn nhận được tin tức giả ."

Phong hệ chủ thần, không thể không thừa nhận Huyết phong chủ thần nói có lý.

" Chí cao thần giám? Là vật gì vậy?" Lâm Lôi đáy lòng thất kinh.

Đột nhiên Lâm Lôi hiểu được ......

" Này Mạc Nhĩ Đức, thật muốn hại chết ta a!" Lâm Lôi đáy lòng kinh hãi," Nếu là ta ngay từ đầu không lường trước được hiểm hoạ, liền lập tức giao ra cửu khối linh châu. Sợ rằng này tóc bạc chủ thần, cũng sẽ ngay sau đó đòi hỏi chí cao thần giám. Nếu ta không giao! Có cửu khối linh châu của chí cao thần, chủ thần khẳng định tin tưởng tin tức kia là thật , vì chí cao thần giám, sẽ giết chết ta để điều tra không gian giới chỉ."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 16: Một Mạng

Lâm Lôi thầm cảm thấy may mắn.

May mắn là mình hoài nghi Mạc Nhĩ Đức, cho rằng cái âm mưu này xếp đặt không chỉ đơn giản như vậy, cho nên ngay từ đầu ỷ vào chí cao thần để thề. Lâm Lôi nghĩ lời thế trước chí cao thần đích xác không thành vấn đề. Hắn mặc dù có cửu khối linh châu, nhưng trước đây, hắn đối với chí cao thần tín vật thật sự hoàn toàn không biết gì cả.

Nhưng Phong hệ chủ thần lại không nghĩ đến điểm này.

Bởi vì tại tin tức trang giấy miêu tả, Lâm Lôi có được cửu khối linh châu cùng chí cao thần giám . Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á cho rằng, giả thiết tin tức là thật , vậy Lâm Lôi chắc sẽ biết chí cao tín vật. Nếu tin tức là giả , Lâm Lôi không biết.

Mà hiện tại xem bộ dáng Lâm Lôi trước đó không biết, nọ vậy tin tức đó là giả !

Thật ăn khớp, tựa hồ không có bất cứ vấn đề gì!

Kì thật, Phong hệ chủ thần không nghĩ tới, tin tức trên trang giấy, là Mạc Nhĩ Đức tự cho mình là thông minh nên như vậy , bên trong có thật có giả! Mạc Nhĩ Đức làm như vậy, hắn muốn cho Lâm Lôi giao ra cửu khối linh châu, sau đó bị chủ thần truy vấn, Lâm Lôi giao không ra, sợ rằng chủ thần sẽ trực tiếp giết người đoạt vật.

Tin tức hư hư thực thực, chỉ là dồn Lâm Lôi vào chỗ chết.

Hắn lại không nghĩ rằng, tin tức hư thực đó, Lâm Lôi lại tránh được. Thật sự tự cho là thông minh, hoá ra lại thành hồ đồ!

" Xem ra, tin tức này có thể là giả ." Tóc bạc chủ thần Đặc Lôi Tây Á lạnh nhạt nói.

" Tại ngươi không có việc gì để làm, đi tin vào tin tức này." Huyết phong chủ thần cười nhạo nói.

Lâm Lôi đáy lòng cũng thở dài một hơi.

Nhưng Đặc Lôi Tây Á đôi mắt loé lên, quét về không gian giới chỉ trên tay Lâm Lôi, cười nói:" Bất quá Lâm Lôi, ngươi như vậy tự tin, cho rằng chính mình là bị nói xấu . Cũng tốt, ngươi đem không gian giới chỉ cho ta điều tra một chút. Nếu như bên trong không có. Vậy tin tức đích xác là giả ...... Nga, thuận tiện đem phân thân của ngươi cũng hiện ra đi, không gian giới chỉ ta muốn điều tra một lần."

Lâm Lôi đáy lòng chấn động.

Kiểm tra không gian giới chỉ? Lâm Lôi rất rõ ràng, cửu khối linh châu ngay trong không gian giới chỉ.

" Nếu ta giao ra cửu khối linh châu, hắn nhất định cho rằng nọ vậy tin tức là thật , khẳng định bức bách ta giao ra chí cao thần giám, ta không giao ra, chủ thần phỏng chừng không lưu tình chút nào giết ta ngay." Lâm Lôi đáy lòng hiểu được. Giờ phút này, cho dù có cửu khối linh châu cũng không có thể giao.

Hơn nữa, chí cao thần tín vật, nghe tên liền hiểu được, phỏng chừng hấp dẫn rất nhiều chủ thần.

Chính mình giả thiết thừa nhận, cho dù hôm nay Phong hệ chủ thần không giết mình, phỏng chừng chủ thần khác cũng tới. cuộc sống sẽ không còn bình yên nữa.

"Chủ thần." Lâm Lôi làm bộ tức giận vẻ mặt," Ta Lâm Lôi khổ tu nhiều năm. cuối cùng đạt đại viên mãn! Mặc dù ngươi là chủ thần, cho dù là người phàm cũng có thể diện. Càng huống chi ta Lâm Lôi, đối mặt chủ thần ta một điều cung kính, hai điều dạ vâng, hỏi câu nào trả lời câu đó, thậm chí còn lấy vận mệnh chí cao thần để thề, ngươi còn muốn như thế nào?"

Phong hệ chủ thần cứng lại.

Giữa không trung, Lâm Lôi liền đứng đó, mắt nhìn kỹ phía trước Phong hệ chủ thần, không chút nào khiếp nọa, nở nụ cười:" Ngươi nói làm cho ta thần phân thân đi ra, cũng tốt!" Lâm Lôi tâm ý vừa động, nhất thời thân thể biến ảo thành năm cái, tứ đại thần phân thân tất cả đều xuất hiện.

"Bốn cái thần phân thân?" Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á cả kinh.

Bình thường tu luyện có một loại pháp tắc, ngẫu nhiên tu luyện được hai loại pháp tắc, tu luyện ba loại pháp tắc đã rất ít. Lâm Lôi dĩ nhiên tu luyện bốn loại pháp tắc. Đích xác làm người khác ngạc nhiên.

" Ngươi coi như là sáng suốt." Đặc Lôi Tây Á lạnh lùng nói.

Lâm Lôi cùng Đặc Lôi Tây Á lăng không đối đáp, không chút nào kiêng nể, lạnh nhạt nói:" Chủ thần, ta chỉ có năm cái thần phân thân, tổng cộng có năm cái không gian giới chỉ! Bất quá ta Lâm Lôi tự nhận mình có thành ý , thậm chí còn thề đến chí cao thần, hiện tại ngươi còn muốn tra không gian giới chỉ không? Cũng tốt, cứ việc tra. Năm cái không gian giới chỉ đều ở đây. Bất quá, thứ lỗi cho ta, có một điều cần nói, ta Lâm Lôi dù sao cũng là đại viên mãn thượng vị thần, nếu ta không phải nô bộc của ngươi, muốn tra không gian giới chỉ giới chỉ,...... Giết ta trước đi!"

Lâm Lôi như vậy nhìn chằm chằm Đặc Lôi Tây Á.

Lâm Lôi nói có thể hiểu được----

Ngươi lợi hại, ngươi là chủ thần! Đối với ngươi ta cũng cũng không cần phải nịnh nọt, ngươi nếu như thật sự không biết xấu hổ, đến đây đi, giết ta đi!

Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á nhìn chằm chằm vào Lâm Lôi, phảng phất như một con độc xà đang đánh giá kỹ con mồi.

Chủ thần có mặt mũi, đại viên mãn thượng vị thần cũng là đạt tới thần cấp đế vương, cũng là có mặt mũi. Đặc Lôi Tây Á lại không mười phần nắm chắc tình huống đối với Lâm Lôi, làm Lâm Lôi thề độc, còn muốn lục lọi tất cả phân thân giới chỉ. Đích xác rất mất thân phận.

Nếu là quá cương với đại viên mãn, sợ rằng có chết, cũng không nguyện chịu này khẩu khí.

" Đặc Lôi Tây Á!" Huyết phong chủ thần thấy thế, sắc mặt trầm xuống, cả giận nói," Lâm Lôi hắn đã thề đến chí cao thần, hơn nữa tin tức chỉ là miêu tả trên một trang giấy thường, cũng không nói tới chí cao thần giám. Ngươi còn muốn tra hắn năm cái không gian giới chỉ, một khi việc này tình truyền ra, hừ!"

Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á đáy lòng rầu rĩ:" Lâm Lôi tuy nói cho ta tra, nhưng bảo ta giết hắn trước, không phải rõ ràng đang ép ta sao? Nếu ta tra được có cửu khối linh châu, ta còn có chuyện để mà nói. Nhưng là, nếu như ta giết này Lâm Lôi mà không có tra được. Là hăn oan uổng! Vậy tin tức một khi bị truyền khai, ta quá mất thể diện . "

Đặc Lôi Tây Á đáy lòng do dự.

" Chủ thần, muốn tra vậy xin động thủ, ta Lâm Lôi còn có chuyện, không thể ở nơi này tiếp đón chủ thần." Lâm Lôi nghiêm nét mặt nói," Về phần các chủ thần nhắc tới Mạc Nhĩ Đức, không lâu trước, hắn bị ta đánh chết cực mạnh thần phân thân! Cái gì tin tức, rõ ràng là nói xấu ta. Nếu chủ thần không tra xét, ta còn muốn đi tìm Mạc Nhĩ Đức tính sổ. Hừ, ta còn nhân từ không trảm thảo trừ căn, tiêu diệt tất cả phân thân của hắn, không nghĩ tới hắn lại có cái chiêu này."

Đặc Lôi Tây Á nhướng mày.

Đúng, hắn tại thần điện của Huyết phong chủ thần, cũng biết được tin tức Lâm Lôi giết chết cực mạnh thần phân thân của Mạc Nhĩ Đức.

Huyết phong chủ thần lặng yên truyền âm nói:" Đặc Lôi Tây Á, ngươi nên chú trọng thân phận của ngươi, ngươi là chủ thần! Chuyện tới nước này, ngươi còn muốn tra thật à?"

"Bằng hữu, ngươi muốn ngăn cản ta? Xem bộ dáng, ngươi đứng là đừng về phía Lâm Lôi rồi." Đặc Lôi Tây Á truyền âm nói.

"Không phải ta muốn ngăn cản ngươi, ta nói cho ngươi, Tử kinh chủ thần nàng ủy thác cho ta, bảo ta chiếu cố Lâm Lôi." Huyết phong chủ thần cũng truyền âm nói," Hơn nữa theo ta được biết. Lâm Lôi hắn trước đây còn đang ở vị diện chiến trường giết chóc, lúc này mới trở về không lâu. Ngươi nói hắn từ chỗ nào biết được chí cao thần tín vật? Tin tức rõ ràng là giả. Giả sử là có chí cao thần tín vật cũng không nhất định trên người Lâm Lôi, hoặc nếu thật sự có trên người hắn, thì sao nào, chẳng nhẽ ngươi vẫn muốn tranh đoạt chí cao thần tín vật?"

"Sao lại thế, không thể?" Đặc Lôi Tây Á truyền âm nói.

" Ta biết. Ngươi tại pháp tắc cũng là đại viên mãn. Nhưng là. Ngươi chỉ là hạ vị chủ thần. Đến lúc đó phong ba nổi lên, ngươi hẳn là biết...... Còn những sáu vị chủ thần khác nữa, đều là chúa tể. Nếu có gì xảy ra, vị diện sẽ sụp đổ. Thế nào, ngươi nghĩ kỹ đi?"

Đặc Lôi Tây Á do dự .

" Càng huống chi, tin tức căn bản là giả." Huyết phong chủ thần truyền âm nói," Nếu là thật sự, thì sao lại một điểm phong thanh cũng không có. Đúng là xảo hợp. Vừa vặn bị chúng ta trước phát hiện trước tiên? Vừa vặn bị Mạc Nhĩ Đức truyền lại đây? Đúng khi Lâm Lôi giết Mạc Nhĩ Đức, quá ăn khớp? Càng ăn khớp hơn là Lâm Lôi bản thân chỉ là một đại viên mãn, dĩ nhiên chết cũng không nhận? Ngươi có thể nói sao? Chí cao thần tín vật cho hắn cũng vô dụng."

Đặc Lôi Tây Á bị thuyết phục .

"Lâm Lôi cùng Tử kinh chủ thần có quan hệ thế nào?" Đặc Lôi Tây Á truyền âm nói.

Đặc Lôi Tây Á dù sao cũng là hạ vị chủ thần, mà tử kinh chủ thần, lại là trung vị chủ thần. Trọng yếu nhất chính là Tử kinh chủ thần chính là Tử Tinh sơn mạch sinh ra mà thành, trong thiên địa chỉ có một Tử tinh thần thú, so với thế hệ lôi tư tinh, cường đại hơn không biết bao nhiêu lần. Đặc Lôi Tây Á đối mặt Tử kinh chủ thần, phải có chút sợ hãi.

"Đương nhiên là có quan hệ, ngươi có thể đi điều tra. Lâm Lôi am hiểu tử tinh không gian. Tử tinh không gian đó chính là tuyệt chiêu của Tử kinh chủ thần." Huyết phong chủ thần truyền âm nói.

Bên cạnh có Huyết phong chủ thần, Huyết phong chủ thần không thể để hắn động thủ đối phó Lâm Lôi.

Hơn nữa. đa phần chứng cớ, sự thật đều minh bạch, vậy tin tức đó là giả !

Còn có, Đặc Lôi Tây Á có thể diện là Phong hệ chủ thần, hắn vẫn phải giữ thể diện cho mình.

Đặc Lôi Tây Á chớp chớp đôi mắt đảo qua Lâm Lôi, lạnh nhạt nói:" Ngươi đã thề đến chí cao thần, ta đương nhiên tin ngươi." Rồi sau đó ánh mắt xẹt qua không gian giới chỉ của ngũ đại phân thân địa, thân hình thoáng động, liền nhanh chóng biến mất khỏi tầm nhìn của Lâm Lôi, tốc độ cực nhanh, vượt xa các đại viên mãn của Lâm Lôi.

"Đây là tốc độ của chủ thần? Khó trách để nói rằng, đại viên mãn trước mặt chủ thần, không có một chút năng lực phản kháng." Lâm Lôi đáy lòng thất kinh.

" Cám ơn chủ thần." Lâm Lôi khom người, hướng trước mắt Huyết phong chủ thần tỏ vẻ cảm kích.

" Aa......" Huyết phong chủ thần lạnh nhạt cười," Lâm Lôi, tứ thần thú gia tộc ở tại Huyết phong đại lục do ta cai quản, Bối Lỗ Đặc cũng là sứ giả của ta, ngươi cùng Bối Lỗ Đặc quan hệ sâu sắc, việc này thực tình ngươi lại có lý, ta đương nhiên bảo vệ ngươi. Nếu sau này có thời gian, có thể đến tìm ta tại Huyết phong đảo, Huyết phong đảo ở trong Liên Vân sơn mạch."

"Vâng, thưa chủ thần." Lâm Lôi cảm kích.

" Ngươi hiện tại có phải có ý định đi giết Mạc Nhĩ Đức?" Huyết phong chủ thần nói.

"Có." Lâm Lôi gật đầu nói," Mạc Nhĩ Đức sắp xếp kế hoạch hại ta, ta như thế nào có thể bỏ qua cho hắn?"

Cái gì chí cao thần tín vật, vốn chính là Mạc Nhĩ Đức dựng chuyện. Mạc Nhĩ Đức chính mình có được nhưng không công khai, mà hiện tại là xếp đặt cho mình vào cuộc, lại còn nhắc đến cái gì chí cao thần giám. Âm hiểm cực kì.

" Ngươi không cần đi, trực tiếp quay về Thiên tế sơn mạch đi." Huyết phong chủ thần nói.

Lâm Lôi ngẩn ra.

Như thế nào? Chủ thần muốn ngăn trở chính mình?

Tại Lâm Lôi trong lòng hiểu rõ, chủ thần sẽ không nhúng tay vào việc tranh đấu của các thần. Vô số năm qua, chủ thần sứ giả chết đi thật là nhiều.

"Mạc Nhĩ Đức hiện tại thực lực, đã không còn tư cách đảm nhiệm chủ thần sứ giả." Huyết phong chủ thần đạm cười nói," Trọng yếu nhất hơn là, hiện tại xem ra, này Mạc Nhĩ Đức nói xạo, lừa gạt ta, hừ!" Huyết phong chủ thần sắc mặt trầm xuống, dám lừa gạt chủ thần, đây là tử tội!

Thiên sơn phủ bên trong thành, trong một tòa phủ đệ yên tĩnh.

"Hết thảy đều chuẩn bị cho tốt, hiện tại chỉ chờ tin tức Lâm Lôi chết ." Mạc Nhĩ Đức ngồi ở trong hoa viên, thích ý vô cùng.

Mặc dù có chín phần nắm chặt Lâm Lôi sẽ chết, nhưng hắn cũng lo lắng, lo lắng Lâm Lôi may mắn tránh được một kiếp sẽ tìm hắn báo thù. Cho nên hắn không có dũng khí đi về phủ chủ phủ đệ, mà là đi tới bên trong thành. Ở trong thành, là nơi cấm chiến đấu chém giết ! Đây là chủ thần quy củ! Chính là đại viên mãn, cũng không dám đi ngược lại.

Đột nhiên----

một cỗ hơi thở đáng sợ tại hoa viên xuất hiện, rồi sau đó năng lượng màu đen dày đặc dần dần tụ lại đứng lên, cuối cùng, ngưng tụ thành một gã huyết sắc tóc dài nam tử.

" Chủ thần." Mạc Nhĩ Đức vừa nhìn, hoảng sợ quỳ sát xuống đất.

Đúng là Huyết phong chủ thần năng lượng phân thân. Huyết phong chủ thần bổn tôn kì thực ở ngàn vạn dặm ngoài, chỉ là thông qua thần thức ở đây hình thành một cái năng lượng phân thân thôi. Chủ thần năng lượng phân thân, đủ để đánh chết tuyệt đại bộ phận thượng vị thần. Đương nhiên...... Giết không được đại viên mãn thượng vị thần.

Chính là Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á, vì chuyện Lâm Lôi mà quay lại đây.

" Dám lừa gạt ta." Huyết phong chủ thần lạnh nhạt nhìn Mạc Nhĩ Đức liếc mắt một cái.

" Hưu!" Một lực đạo hư ảo màu đỏ sậm như mũi tên nhọn, từ mi tâm chủ thần năng lượng phân thân bắn ra.

" Không, ta......" Mạc Nhĩ Đức thấy thế, muốn nói cái gì, nhưng lực đạo màu đỏ sậm như mũi tên nhọn bắn vào trong cơ thể hắn, rồi sau đó ánh mắt mờ dần, cuối cùng ngã xuống đất không dậy nổi .

" Cheng!" Một kiện áo giáp chủ thần khí rơi ra.

Lúc này này năng lượng phân thân cùng chủ thần khí áo giáp, hóa thành một đạo quang mang, biến mất ở trong thành.

Đúng, bên trong thành cấm chém giết.

Nhưng đó là chủ thần định ra quy củ! Các chủ thần ở đây giết người, sẽ không bị hạn chế.

Một Kim Chúc tính mạng màu đen hình thanh kiếm cực nhanh phi hành tại U lam phủ.

"Lão đại, ta mới vừa rồi lo lắng gần chết." Bối Bối giờ phút này mới cười rộ lên," Được rồi, lão đại, nọ vậy chủ thần tìm ngươi đang làm gì a?"

Lâm Lôi vừa nghe, không khỏi nghĩ đến cửu khối linh châu.

Giờ phút này chủ thần cũng không tại chung quanh, Lâm Lôi tâm ý vừa động, thần thức liền thẩm thấu tiến vào không gian giới chỉ, tìm kiếm cửu khối linh châu.

Tại nơi tĩnh mịch trong không gian.

Vừa ẩn ẩn có màu xanh biếc vầng sáng đích vương miện trôi nổi tại nơi, vương miện thượng vây quanh cửu khối linh châu.

"Này, này, cửu khối linh châu, cùng với vương miện rách nát?" Lâm Lôi sợ ngây người.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 17: Dò Xét

Trong Kim Chúc tính mạng, nghe Bối Bối nói một câu, Lâm Lôi liền đưa thần thức thăm dò trong không gian giới chỉ xem chín khối linh châu. Nhưng Lâm Lôi như thế nào chưa từng nghĩ đến...... Hắn chứng kiến , dĩ nhiên là chín khối linh châu cùng vương miện rách nát kết hợp cùng một chỗ. Giờ phút này vương miện, mơ hồ có vầng sáng, nhưng vẫn là trong bộ dạng rách?

Nhìn thấy một màn này, Lâm Lôi trên mặt lộ vẻ khiếp sợ.

" Lão đại, ngươi làm sao vậy?" Bối Bối thấy thế, không khỏi nghi hoặc nói.

" Không có gì." Lâm Lôi liền duy trì vẻ mặt bình tĩnh, cười nói, đồng thời cùng Bối Bối linh hồn trao đổi:" Bối Bối, chuyện về chín khối linh châu rất lớn. Mới vừa rồi chủ thần lại đây, chính là vì chín khối linh châu. Từ giờ trở đi, ngươi ngàn vạn lần không thể nói với người ngoài về chín khối linh châu. Thậm chí người ở Thiên Tế sơn mạch, cũng không thể tiết lộ chuyện này."

Bối Bối cùng Lâm Lôi trải qua nhiều sóng gió như vậy, chỗ nào nặng, chỗ nào nhẹ đều biết, liền dùng linh hồn trao đổi nói:" Yên tâm, lão đại."

" Áo Lợi Duy Á, Đại Na, Đại Á." Lâm Lôi nhìn về phía Áo Lợi Duy Á ba người, cũng dùng thần thức truyền âm nói," Từ hôm nay trở đi, các ngươi phải đem chuyện chín khối linh châu quên mất, hiểu chưa? Việc này một khi ta nói ra là có liên quan đến máu chảy đầu rơi, ta làm ta chịu tội, nhưng các ngươi cũng nên cẩn thận, phỏng chừng có thể sẽ bị bắt đi tra khảo."

Lâm Lôi không dám nghĩ nữa, một khi liên lụy đến chín khối linh châu, đến cùng có bao nhiêu người xui xẻo.

Trừ Mạc Nhĩ Đức là người ngoài, biết Lâm Lôi có chín khối linh châu thì chỉ có Áo Lợi Duy Á một nhà ba người cùng Bối Bối. Giả sử tin tức một khi tiết lộ, Áo Lợi Duy Á, Bối Bối bốn người tuyệt đối gặp nạn.

" Chín khối linh châu?" Áo Lợi Duy Á cũng không hỏi, truyền âm nói," Yên tâm, chúng ta từ trước đến nay chưa từng gặp qua chín khối linh châu."

" Yên tâm đi, Lâm Lôi thúc thúc." Đại Á cũng nói.

Áo Lợi Duy Á, Đại Na đều là thượng vị thần, không phải không biết nặng nhẹ. Đại Á cũng ý thức được, trong mắt hắn, đạt tới đại viên mãn, có thể nói vô địch mà Lâm Lôi còn nói như vậy, chuyện khẳng định rất nghiêm trọng.

" Hiện tại Mạc Nhĩ Đức hẳn là đã chết. Chỉ cần các ngươi không nói, tương lai chắc không có chuyện gì lớn. Cho dù có chuyện gì, nhiều nhất chỉ liên lụy đến mình ta." Lâm Lôi truyền âm nói. Hắn cũng hiểu được, lần này Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á rời đi, cũng không có nghĩa là chủ thần khác sẽ không hoài nghi.

Lâm Lôi cau mày, đáy lòng tự định giá :" Mạc Nhĩ Đức truyền tin tức, sợ rằng sẽ không chỉ cần truyền một hai người chủ thần. Ta từ Thiên sơn phủ chạy tới U lam phủ chưa đến một năm thời gian, Huyết Phong chủ thần cùng Phong hệ chủ thần biết nhanh nhất, chủ thần khác phỏng chừng còn chưa nghe được tin tức, nhưng sau này không lâu, chủ thần khác sẽ biết rồi tới tìm ta......"

Chính mình một mình ứng phó không có việc gì.

Chính mình là linh hồn biến dị thượng vị thần. Có được ý chí uy năng, chủ thần nghĩ muốn đối chính mình thi triển mê hồn đều khó có khả năng.

Nhưng Áo Lợi Duy Á, Đại Á đám người không thể. Nên sớm đưa học đi an bài ở bên ngoài, như thế sẽ tốt hơn.

Lôi Nặc ngồi dưới đất,dưới tán đại thụ, trong tay đang cầm một quyển sách, Da Lỗ cùng Kiều Trì cũng đang ngồi ngay đấy.

" Lão Tam hắn tu luyện rất chăm chỉ, lúc này mới về đến mà đã lập tức bế quan, ngay cả bổn tôn cũng không nghỉ ngơi. Đã đạt tới đỉnh cao rồi thì còn liều mạng tu luyện như vậy làm gì chứ?" Lôi Nặc ngồi dưới đất, ánh mắt nhìn vào cuốn sách, trong miệng nhưng lẩm bẩm," Bổn tôn, bốn cái phân thân. Lưu một cái thân thể theo cùng chúng ta mấy người tâm sự, nói chuyện phiếm, hắn lại không nói không rằng, lập tức bế quan."

Kiều Trì quay đầu, liếc Lôi Nặc một cái, cười nói:" Lão Tứ, chẳng lẽ ngươi cho rằng, lão Tam uể oải như ngươi sao, lão tam hắn đạt tới cảnh giới hôm nay, ngoài thiên phú, cũng là chăm chỉ rèn luyện."

" Ta hiểu ." Lôi Nặc lên tiếng, đột nhiên hắn thấy cách đó không xa Bối Bối đang bước đi liền hô," Bối Bối, lại đây."

" Ta có chuyện, đợi lát nữa sẽ trở lại." Bối Bối trực tiếp nhanh chóng rời đi.

Bối Bối dọc theo thang lầu đi xuống, thông đạo trở nên âm u lạ thường.

Rất nhanh, Bối Bối đi tới một tòa mật thất.

" Cạp cạp”, cửa đá bị đẩy ra, bên trong thạch thất Lâm Lôi đầu tóc bù xù đang ngồi khoanh chân tĩnh tọa, Lâm Lôi mở mắt nhìn thoáng qua Bối Bối, cười gật đầu:" Bối Bối, ngồi xuống đi."

Cửa đá đóng lại.

Bối Bối nghi hoặc nhìn Lâm Lôi:" Lão đại, có chuyện gì sao?"

" Bối Bối." Lâm Lôi linh hồn truyền âm nói," Trước ngươi không phải hỏi ta chín khối linh châu xảy ra chuyện gì sao? Ta nói cho ngươi, nhưng chúng ta hiện tại nói chuyện với nhau, phải dựa vào linh hồn trao đổi. Bởi vì...... Ta không biết, hiện tại lúc này, có hay không vị chủ thần nào đó dựa vào thần thức điều tra ta!"

Chủ thần thần thức điều tra, Lâm Lôi không thể phát hiện, cho nên, vì an toàn, Lâm Lôi không có một tia can đảm nào đem chuyện vương miện nói ra.

" Đương nhiên, hiện tại mới bắt đầu, phỏng chừng rất nhiều chủ thần còn chưa biết. Cho nên, bây giờ nếu có người điều tra hành động của ta xác suất rất thấp. Nhưng vì an toàn, chúng ta phải cảnh giác." Lâm Lôi đã thoát được một kiếp, không hề có ý nghĩ may mắn lần nữa.

" Vấn đề tựa hồ rất nghiêm trọng a." Bối Bối con mắt tỏa sáng, truyền âm nói,

" Là rất nghiêm trọng, chín khối linh châu là chí cao thần tín vật, là vật mà ngay cả chủ thần đều mơ tưởng có được. Bất quá ta hiện tại không thể giao ra, bởi vì một khi giao chín khối linh châu, chủ thần khẳng định sẽ tiếp tục truy ra cái gì chí cao thần giám, chỉ tổ rước lấy họa! Hiện tại trọng yếu nhất , chính là đem chín khối linh châu giấu đi."

Lâm Lôi tự hỏi hồi lâu, mặc dù có nhiều biện pháp, cuối cùng vẫn quyết định nhờ Bối Bối hỗ trợ.

" Lão đại, ngươi nói." Bối Bối truyền âm nói.

Lâm Lôi ngoài miệng nói:" Bối Bối, ngươi không phải muốn cắn nuốt thần cách sao, trong không gian giới cũng có đủ thần cách." Vừa nói, Lâm Lôi đem một miếng không gian giới chỉ đưa cho Bối Bối, ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng lại đồng thời dùng thần thức truyền âm nói," Bối Bối, chí cao thần tín vật ngay trong giới chỉ, ngươi đừng nên mở giới chỉ, việc ngươi cần phải làm ngay lúc này là đem giới chỉ nuốt vào bụng, hiện tại ngươi có thể có khả năng chế tạo thần cách binh khí . Ngươi đem cái giới chỉ này giấu ở trong một thần cách binh khí nào đó, để nó cùng thần cách binh khí dung hợp làm một thể. Ta tin tưởng, điểm ấy ngươi có thể làm được."

" Yên tâm, lão đại. Ta hiện tại đang chỗ vị trí thần cách binh khí đây." Bối Bối tin tưởng mười phần.

Mặc dù Bối Bối đã đạt tới thượng vị thần nhưng vẫn không có cách nào chế tạo thần cách binh khí.

Nhưng một ngàn năm sau này, ăn nhiều thần cách như vậy, Bối Bối đã có thể năng lực để chế tạo thần cách binh khí.

"Giới chỉ này ta chỉ nuốt vào bụng, cũng không luyện hóa nó, trực tiếp đem nó dung nạp với thần cách binh khí bên trong. Hắc hắc, thần cách binh khí, kể cả chủ thần cũng không thể thể xuyên thấu qua lớp vỏ. Chỉ nhìn được bên ngoài, đến lúc đó dù chủ thần đến tra, sao có thể hoài nghi nó nằm trong thần cách binh khí của ta?" Bối Bối cũng tin tưởng mười phần.

" Nếu muốn tra, sợ rằng sẽ tra ta trước." Lâm Lôi truyền âm cười nói.

Chí cao thần tín vật vật phẩm ở cấp độ này, chính xác mà nói, là vật rất nguy hiểm.

Nhưng bởi vì Mạc Nhĩ Đức đã ra tay như vậy, khiến cho Lâm Lôi căn bản không dám giao ra chín khối linh châu. Không giao còn đỡ, phỏng chừng chủ thần cho rằng Mạc Nhĩ Đức hãm hại Lâm Lôi. Nhưng nếu giao, các chủ thần không truy vấn Lâm Lôi về chí cao thần giám mới là lạ. Nếu Lâm Lôi đưa tiếp ra vương miện rách nát, sợ rằng các chủ thần càng điên cuồng, sẽ nhất định hoài nghi kiện vật phẩm thứ ba cũng ở trong tay Lâm Lôi vậy.

Đến lúc đó. Lâm Lôi lập tức trở thành mục tiêu để các chủ thần tranh đấu.

" Nếu là trên người ta tra không ra, chủ thần bình thường sẽ thả ngay. Trừ phi, chủ thần thật sự khẳng định chí cao thần tín vật tồn tại, mới có thể điên cuồng điều tra." Lâm Lôi đáy lòng cũng có tin tưởng, bởi vì căn cứ tin tức hiện tại mà phán đoán...... Chí cao thần tín vật tin tức, các chủ thần cũng không biết là thật hay giả.

Có lẽ. Chí cao thần căn bản không phát hành nhiệm vụ.

Lâm Lôi suy đoán không sai, chuyện này vẫn chưa chấm dứt, Mạc Nhĩ Đức đã chết, nhưng hắn đã phái 100 binh sĩ đi mà không báo, bọn họ đã chạy tới các nơi trên Địa ngục.

Tinh Thần vụ hải, khoảng cách so với Huyết Phong đại lục là gần nhất.

Tinh Thần vụ hải, sâu dưới đáy biển.

Một tòa cửu trùng tháp, càng lên cao càng nhỏ hơn so với đáy, chiếm một diện tích lớn hàng trăm dặm nằm tại vị trí sâu nhất dưới đáy biển. Độ cao cũng gần năm nghìn thước. Cửu trùng tháp toàn bộ đều màu ngăm đen, lớp vỏ phảng phất như là phát ra những vầng sáng mơ hồ ngăn nước biển lại, không cho chảy vào trong.

Dưới đáy cánh cửa lớn dẫn vào Cửu trùng tháp, có hai gã tráng hán một sừng đứng canh cửa. Có vẻ như vậy mơ hồ, nhưng là, ai lại gần cũng cảm thấy tâm lý bị uy áp.

Cũng tại đại điện bên dưới, một gã nhìn như ma quỷ mặc tử bào đang quỳ sát đất, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

" Chủ thần." Tử bào nhân quỳ sát tại đại điện nói," Thuộc hạ nhận được tin tức đầu tiên, tin tức có liên quan đến chí cao thần tín vật." Vừa nói, liền hai tay giơ lên cao hé ra trang giấy.

" Chí cao thần tín vật?"

Âm thanh khàn khàn hùng hậu vang lên.

Lập tức, trang giấy màu đen phiêu phiêu hướng về phía vương tọa, tại vương tọa chỉ ngừng lại trong chốc lát, rồi sau đó liền tự cháy, hóa thành tro bụi.

"Nhận được tin tức này, dĩ nhiên chỉ là trang giấy bình thường. Buồn cười." Khàn khàn thanh âm vang lên," Tin tức này ngươi ở đâu mà có."

" Chủ thần, đây là một gã thượng vị thần dâng tặng thuộc hạ. Thuộc hạ vừa nhìn thấy tin tức này, liền lập tức tìm tên thượng vị thần đó, tiến hành thẩm tra, tên thượng vị thần ngay đó từ đầu còn nói quanh co là ngẫu nhiên có được đem đến hiến cho thuộc hạ . Bất quá thuộc hạ không tin, tăng cường dùng cực hình, rốt cuộc biết được. Tin tức này xuất hiện tại Huyết Phong đại lục, Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức phái bọn họ truyền đến . Thuộc hạ không dám suy nghĩ nhiều, liền lập tức đến bẩm báo chủ thần ."

"Một Huyết Phong đại lục phủ chủ?"

Tại vương tọa, chủ thần chỉ trầm ngâm trong chốc lát," Ngươi làm tốt lắm, tốt lắm, ngươi lui ra đi."

"Vâng, chủ thần." Được một câu tốt lắm tốt lắm, tử bào nhân trong đôi mắt cũng có vẻ vui mừng, lập tức rời đi.

" Nhận được tin tức cũng không nói đến chí cao thần giám, tin tức này có độ chân thật không cao, bất quá, một phủ chủ nhỏ nhoi mà dám can đảm làm như vậy, có lẽ, thật đúng là có khả năng." Bóng người mơ hồ lúc này tự tiêu tán, biến mất tại vương tọa.

Trên Thiên Tế sơn mạch, pho tượng tứ đại thần thú toả ra lấp lánh ánh hào quang, cả sơn mạch có thể lờ mờ thấy được bóng người.

" Hô!"

Một bóng người mơ hồ xuất hiện, tựa như thuấn di hiện ra ngày trước Thiên Tế sơn mạch trước. Người này mặc màu tím trường bào, trường bào như có một điểm tinh thần, tóc của hắn màu tím sậm dài xoã bù xù trên vai; khuôn mặt đẹp đến mức yêu dị, giữa trán in hình một cây lau nhọn và nhỏ màu tím.

Người đó ánh mắt đảo qua Thiên Tế sơn mạch, trên mặt lộ một nụ cười:" Tứ thần thú chết đi, không nghĩ tới bọn họ sau này vẫn sản sinh ra một đại viên mãn."

Lập tức thân hình chớp động, lại lần nữa biến mất.

Tại phủ đệ của Lâm Lôi, bóng trường bào màu tím xuất hiện trên không.

" Người nào?" Liếc mắt một cái thấy trên không đột nhiên xuất hiện một người, Lôi Nặc cũng giật mình.

Tất cả những người có mặt tại khu đất trông trước cửa phủ đệ đều khiếp sợ đứng lên, bọn họ còn không có chú ý, phía trên đã xuất hiện một người . Trong phủ đệ cũng có không ít người, vậy mà người nọ có thể vô thanh vô tức xuất hiện, tựa như dùng thuấn di.

" Hắn là người nào?" Da Lỗ khiếp sợ truyền âm nói," Ta, ta nhìn không rõ bộ dáng, cả người hắn hình như được bao phủ bởi một tầng sương mù."

" Ta cũng không thấy rõ." Bối Bối cũng khiếp sợ nói thầm nói.

Người này thân ảnh từ từ rơi xuống, rơi xuống trên mặt đất trống, lạnh nhạt phát hơi thở, liền làm cho những người chung quanh không ai dám tới gần.

"Hô! Hô!" Hai đạo thân ảnh từ trong đại sảnh tiến đến.

"Ra mắt chủ thần." Hai bóng người đồng thời khom người.

" Lâm Lôi...... Bối Lỗ Đặc......" Người này dùng đồng tử màu tím liếc qua bọn họ một cái, vào trong nói đi." Vừa nói, này người thân hình vừa động, liền biến mất ở trên mặt đất trống. Tốc độ so với đại viên mãn thượng vị thần, không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc nhìn nhau.

" Lâm Lôi, ngươi dự liệu thật đúng là chuẩn." Bối Lỗ Đặc truyền âm cười nói.

" Rất dễ dàng để suy đoán ra, chỉ là ta không nghĩ lại nhanh như vậy." Lâm Lôi cảm thán truyền âm nói," Bối Lỗ Đặc đại nhân, vị chủ thần này là ai?"

" Là Tinh Thần chủ thần! Cũng là người cai quản Tinh Thần vụ hải , nói về thực lực, nằm trong số bảy vị hủy diệt chủ thần, dưới trướng hủy diệt chúa tể. Có thể nói so với Phong hệ chủ thần lần trước mạnh hơn nhiều . Đi, chúng ta vào đi thôi." Bối Lỗ Đặc truyền âm nói, lúc này Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc hai người, cũng đi vào giữa đại sảnh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 18: Khôi Hài

Trong đại sảnh, ngoại nhân tất cả đều đi ra ngoài.

Tinh Thần chủ thần ngồi ở ghế chủ tọa, u lãnh màu tím hai tròng nhìn trên người Lâm Lôi:"Lâm Lôi, theo ta được biết, ngươi chiếm được chí cao thần tín vật chín khối linh châu cùng với một trong ba kiện tín vật nữa, chí cao thần tín vật cùng chí cao thần giám, đối với các ngươi cũng vô dụng, hay là trực tiếp lấy ra đi. Đương nhiên, ta sẽ không lấy không của ngươi đồ vật nọ."

" Xin lỗi, chủ thần." Lâm Lôi hạ thấp người nói," Ta cũng không có chí cao thần tín vật cùng chí cao thần giám."

" Oanh

Một cỗ lực đạo u lãnh địa chứa tia ánh sáng màu đen từ ngoài thân Tinh Thần chủ thần dật tản đến, trong nháy mắt phúc tán cả toà đại sảnh. Lâm Lôi chỉ cảm thấy thân thể run lên, thậm chí cảm giác chân như nhũn ra, giống như đứa trẻ trong thời đại này lần đầu tiên nhìn thấy cửu cấp ma thú hắc long bình thường.

Thần, cùng chủ thần, chênh lệch rất lớn!

" Chủ thần." Bên cạnh Bối Lỗ Đặc liền nói," Chẳng lẽ ngươi không biết Phong hệ chủ thần, Huyết Phong chủ thần, bọn họ đi từng đến tìm Lâm Lôi? Lâm Lôi hắn đã phát thệ đến chí cao thần. Hơn nữa Huyết Phong chủ thần hắn cũng chứng minh rồi, việc này tình hoàn toàn là một cái bẫy, nhằm hãm hại Lâm Lôi."

"Bọn họ cũng đã tới ?" Tinh Thần chủ thần ánh mắt rơi nhìn vào Bối Lỗ Đặc.

"Đúng vậy, chủ thần." Bối Lỗ Đặc ngay lập tức trả lời," Tin tức này là Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức truyền ra, mà mấy hôm trước, Lâm Lôi đã giết cực mạnh thần phân thân của hắn. Mạc Nhĩ Đức không có cách nào báo thù, phỏng chừng liền nghĩ ra phương pháp này. Nếu không thì làm sao lại có sự trùng hợp như vậy, Lâm Lôi giết cực mạnh thần phân thân của hắn, thì ngay sau đó có tin tức chí cao thần tín vật?"

"Mạc Nhĩ Đức......" Tinh Thần chủ thần cũng biết, tin tức này đích thật do Mạc Nhĩ Đức đích truyền bá ," Hắn không muốn sống nữa sao?" Âm thanh trầm thấp ẩn chứa một tia phẫn nộ.

"Mạc Nhĩ Đức sợ rằng nghĩ đến việc liều chết, muốn trả thù Lâm Lôi." Bối Lỗ Đặc liền nói,"Mạc Nhĩ Đức mất đi cực mạnh thần phân thân, căn bản không còn gì nữa. Nhưng Lâm Lôi hắn lại là đại viên mãn thượng vị thần. Hai người địa vị chênh lệch rất lớn, Mạc Nhĩ Đức chỉ còn một cái tàn mệnh muốn đổi lấy tính mạng Lâm Lôi cũng là chuyện thường."

" Mạc Nhĩ Đức hắn đâu rồi?" Tinh Thần chủ thần lạnh lùng nói.

" Hắn đã bị Huyết Phong chủ thần xử tử." Bối lỗ đặc giải thích nói," Phong hệ chủ hần Đặc Lôi Tây Á đại nhân, cùng Huyết Phong chủ thần, đều vì chuyện này mà giân dữ. Lâm Lôi lúc đầu hắn cũng muốn đuổi giết Mạc Nhĩ Đức, nhưng dù sao Mạc Nhĩ Đức cũng là sứ giả của Huyết Phong chủ thần, nên để cho Huyết Phong chủ thần tự mình ra tay giết chết hắn."

Tinh Thần chủ thần trầm mặc . Ánh mắt quét về phía Lâm Lôi.

Bị chủ thần nhìn chằm chằm, Lâm Lôi cũng cảm thấy áp lực đại.

Đột nhiên----

Tinh Thần chủ thần nhương mày, nhìn về phía cửa đại sảnh, chỉ thấy một thân ảnh mơ hồ dần dần tụ tập hình thành, sau đó biến thành bộ dạng Huyết Phong chủ thần.

"Khăn Cái, ngươi đã đến rồi?" Tinh Thần chủ thần mở miệng.

Huyết Phong chủ thần mỉm cười khẽ hạ thấp người đi tới:" Ta đương nhiên đến, ngươi tới địa bàn cuả ta, ta há có thể không nhận không đến nhận tội với ngươi? Tinh Y. Xem ra chí cao thần tín vật có sức hấp dẫn rất lớn a. Lúc đầu Đặc Lôi Tây Á cũng đuổi tới, trước mặt bức Lâm Lôi lấy ra, Lâm Lôi không có biện pháp, chỉ có thể chỉ lên chí cao thần mà thề."

Sau đó, Huyết Phong chủ thần đã ngồi ở một bên.

Huyết Phong chủ thần cười nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc hai người:" Các ngươi đừng khẩn trương, Tinh Thần chủ thần không xử sự điên khùng giống như Đặc Lôi Tây Á đâu."

" Tốt lắm." Tinh Thần chủ thần liếc Huyết Phong chủ thần một cái," Nếu Lâm Lôi đã phát thệ tới chí cao thần...... Cũng như có các ngươi chứng minh, ta đây sẽ tin tưởng vào lời các ngươi. Bất quá Khăn Cái...... sứ giả Mạc Nhĩ Đức của ngươi có dũng khí nguỵ tạo tin tức như thế, không có lửa làm sao có khói. Này chí cao thần phỏng chừng thật sự phát hành nhiệm vụ chứ?"

Huyết Phong chủ thần gật đầu nói:" Cũng đúng. Nhưng nếu thật sự phát hành nhiệm vụ, ít nhất chúng ta cũng phải thấy một trong ba kiện tín vật chứ. Trọng yếu nhất chính là chí cao thần giám. Trên chí cao thần giám kể lại rõ chi tiết nhiệm vụ yêu cầu. Nhưng trên trang giấy đưa tin tức này, rõ ràng đã trải qua quá trình tu sửa. Bởi vì cho dù phát hành nhiệm vụ, rất khó nói, mỗi kiện tín lại thuộc về người nào."

Tinh Thần chủ thần gật đầu.

Đột nhiên----

" Ầm ầm long tinh thần thần thức của chủ thần đáng sợ trong nháy mắt phúc tản ra ngoài......

" Tinh Y, thần thức bao trùm cả địa ngục làm gì?" Huyết Phong chủ thần kinh ngạc nói.

Lâm Lôi nghe vậy đáy lòng chấn động, bao trùm cả địa ngục? Bao trùm trong một phạm vi, là linh hồn lực cũng đã quá cường độ, ý chí uy năng có thể rất mạnh rồi. Lâm Lôi chỉ có thể bao trùm tám trăm vạn dặm, đấy là do hắn có linh hồn lực đặc biệt mạnh. Nhưng là chủ thần thì sao chứ? Cả địa ngục cũng có thể bao trùm.

Chủ thần uy năng, so với ý chí uy năng cường đại hơn bao nhiêu, có thể nghĩ .

Cũng khó trách, chủ thần bổn tôn một khi đến, đại viên mãn cũng phải chết. Trừ phi, đại viên mãn ngay từ đầu tựu trốn đi, không cùng chí cao thần bổn tôn chạm mặt, sớm chạy trốn tới vật chất vị diện.

"Sự tình này, đương nhiên muốn cùng địa ngục chư vị chủ thần, tất cả đều bàn luận một chút. Nếu không, qua hơn mười năm mấy trăm năm, chỉ sợ bọn họ một đám kéo đến đây. Hơn nữa tin tức này đến cùng thật hay giả, cũng không thể xác định." Tinh Thần chủ thần lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi đáy lòng máy động:" Cùng tất cả chủ thần trong địa ngục bàn bạc?"

Xa xôi như Tử Kinh đại lục, Đông Phương Bích Chuyển đại lục, rộng lớn là Hỗn loạn chi hải......

Tất cả các chủ thần, thông qua thần thức liên lạc.

"Tinh Y, liên lạc mọi người, làm gì?" Tại nơi xa xôi rộng lớn trong

Hỗn loạn chi hải, một âm thanh rất cường đại phát ra. Thanh âm vang vọng trong tai tất cả các chủ thần tại Địa ngục.

"Các vị chúa tể, ta hiện tại liên lạc với mọi người, là bởi vì trong Địa ngục bắt đầu truyền bá về tin tức chí cao thần tín vật. Quá một thời gian nữa, mọi người cũng sẽ biết. Cho nên, ta dứt khoát thông tri mọi người, thương lượng một chút việc này." Thanh âm Tinh Thần chủ thần vang lên trong đầu các chủ thần khác.

Các chủ thần, thần thức tất cả đều có thể bao trùm một vị diện, trao đổi lẫn nhau căn bản không cần tụ tập cùng một chỗ.

" Chí cao thần tín vật?" Một đạo âm thanh vui mừng xen lẫn sợ hãi thanh âm vang lên, tiếng Mục Á đại lục chủ thần.

" Chí cao thần vừa lại phát hành nhiệm vụ ?"

" Cái gì nhiệm vụ?"

Mấy đạo thanh âm liên tiếp vang lên.

Đương nhiên nghe được thanh âm thì chỉ có chủ thần, Lâm Lôi bọn họ đứng gần như vậy căn bản cũng nghe không được.

" Hừ, này tin tức ngọn nguồn, chính là thuộc hạ của Khăn Cái, một chủ thần sứ giả." Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á tiếp lời. Tứ đại chí cao vị diện nằm bên trong Địa ngục, chủ thần so với thần vị diện mạnh hơn nhiều, diện tích cũng lớn hơn nữa. Nơi đây có rất nhiều chủ thần định cư.

Địa ngục, không có nghĩa là chỉ có nơi ở của Hủy diệt chủ thần.

Như Phong hệ chủ thần, Địa hệ chủ thần, Hỏa hệ chủ thần, có lẽ cũng có một vài người ở đây. Giờ phút này trong cuộc đàm luận giữa các chủ thần, cũng có một số chủ thần khác hệ lặng lẽ lắng nghe.

" Các vị." Huyết Phong chủ thần lập tức lên tiếng ," Rất xin lỗi. Tin tức này ngọn nguồn đều là do một thuộc hạ của ta là Mạc Nhĩ Đức tung ra. Theo ta điều tra, bởi vì hắn bị một đại viên mãn giết chết cực mạnh thần phân thân, cho nên muốn trả thù, nguỵ tạo ra một tin thâts thiệt. Đặc Lôi Tây Á cùng ta đã điều tra qua, đích xác là một chuyện khôi hài thôi."

"Đại viên mãn kia là ai?" Thanh âm thánh thót vang lên trong óc mỗi một vị chủ thần.

" Hắn tên là Lâm Lôi, tứ thần thú gia tộc đại viên mãn." Đặc Lôi Tây Á thanh âm vang lên.

" Lâm Lôi?" Một thanh âm ôn hòa ủy mị vang lên, thanh âm đó đến từ Tử kinh đại lục, Tử tinh sơn mạch cường giả." Lâm Lôi cùng ta cũng có một chút quan hệ sâu xa, hắn tu luyện cho tới bây giờ mới chỉ có mấy ngàn năm thôi, bất quá thật là thiên tài nhân vật, đã đạt tới đại viên mãn cảnh giới."

" Đại viên mãn?"

" Mấy ngàn năm, đại viên mãn? Khó có khả năng!!!"

" Ta cũng biết có một người tên gọi là Lâm Lôi, đạt tới đại viên mãn. Tại trận đánh cuối cùng ở vị diện chiến trường, ta đã quan sát hắn đánh bại Mã Cách Nỗ Tư. Nhưng ta không nghĩ tới, hắn tu luyện mới được có mấy ngàn năm."

Một vài thanh âm sôi nổi từ địa ngục các nơi truyền khai, đông đảo chủ thần nghị luận nghe đến việc Lâm Lôi tu luyện đều quá kinh hãi.

Dù sao chủ thần, đại đa số cũng không đạt tới đại viên mãn. Có thể trở thành chủ thần, phần lớn đều là tại thiên địa hình thành, sau sinh ra cường đại tính mạng rất sớm nên bọn họ đều trở thành chủ thần, cùng với vận khí và thực lực có liên quan. Cho dù có hay không đạt tới đại viên mãn cũng không quan trọng.

Tận đáy lòng không ít chủ thần, vẫn luôn khâm phục cường giả đạt tới đại viên mãn.

Dù sao đại viên mãn, chủ yếu là dựa vào thực lực tuyệt đối. Còn thành chủ thần, vận khí, kỳ ngộ là trọng yếu nhất.

"Lâm Lôi hắn vừa mới từ vị diện chiến trường trở về không lâu, có thể đã cùng Mạc Nhĩ Đức có cừu oán, giết Mạc Nhĩ Đức cực mạnh thần phân thân. Mạc Nhĩ Đức không thực lực báo thù, suy nghĩ đến biện pháp này sao." Tử kinh chủ thần phán đoán như vậy,"Lâm Lôi tu luyện mấy ngàn năm liền đạt tới đại viên mãn, chí cao thần tín vật đối với hắn cũng không có tác dụng gì, ta nghĩ, hắn không ngu ngốc đến nỗi giấu đi chí cao thần tín vật."

"Tất nhiên." Huyết Phong chủ thần thanh âm cũng vang lên," Lâm Lôi trước mặt Đặc Lôi Tây Á đã phát lời thề . Đặc Lôi Tây Á, có đúng không?"

Đặc Lôi Tây Á thanh âm không lập tức vang lên, sau một lúc lâu, hắn mới đáp:" Là Lâm Lôi chỉ lên chí cao thần để thề, trước đó hắn nói với tại hạ, hắn đối với chí cao thần tín vật căn bản hoàn toàn không biết gì cả."

" Ta còn muốn nói cho mọi người một điểm." Huyết Phong chủ thần ngay sau đó nói," Nhận tin tức này, chỉ là một trang giấy bình thường, cũng không đề cập đến chí cao thần giám."

"Không nói đến chí cao thần giám, vậy nói cái gì."

"Không có chí cao thần giám, chính là chí cao thần tín vật đặt trước mặt, chỉ sợ cũng không thể phán định có hay không là chí cao thần tín vật. Tự nhiên trong đó cũng sẽ sinh ra một ít vật phẩm kì lạ."

Không ít chủ thần nghị luận, hiển nhiên cho rằng đây chỉ là một trò đùa.

Đặc Lôi Tây Á thanh âm lại vang lên:" Bất quá nhưng trên trang giấy cũng miêu tả ba kiện tín vật."

" Chí cao thần giám miêu tả, mới chính thức tin tưởng. Đặc Lôi Tây Á...... Như thế nào, chỉ bằng ngươi, cũng muốn đổi trắng thay đen sao? Cho dù chí cao thần thật sự phát hành nhiệm vụ , bằng vào thực lực của ngươi, ngươi muốn trà trộn đi vào chỉ sợ cũng không được." Một âm thanh hùng hậu của cường giả đến từ Khách Lạc Sa đại lục xa xôi vang lên.

Đặc Lôi Tây Á ngậm miệng không lên tiếng.

Bởi vì người nói chuyện với hắn, thực lực mạnh hơn rất nhiều.

"Tên Mạc Nhĩ Đức kia cũng thật to gan." Thanh âm đến từ Hỗn loạn chi hải," Bất quá, hắn có dũng khí nói như vậy, có lẽ là không tiếc thân mình muốn trả thù Lâm Lôi đây. Nhưng mà...... Cũng có thể hắn có được một tin tức gì đó, hoặc đã nhìn qua chí cao thần giám.... Quên đi, mọi người tạm thời đừng để ý tới. Đợi đến khi chí cao thần giám xuất thế, nó mới thật sự là vật đại biểu, chí cao thần phát hành nhiệm vụ ."

Hủy diệt chúa tể nói, nhất hữu hiệu, lời vừa xuất ra, các vị chủ thần cũng không nói thêm lời cái gì .

Lâm Lôi phủ đệ trong đại sảnh.

Lâm Lôi chỉ có thể lẳng lặng đứng ở một bên, hắn cũng biết, các chủ thần đang dựa vào thần thức nghị luận .

"Phân tán khắp nơi trong địa ngục, nhưng chỉ dựa vào thần thức, trong nháy mắt có thể đàm luận. Quả thật đáng sợ." Lâm Lôi thầm than không thôi.

Đột nhiên----

Tinh Thần chủ thần đứng lên, Lâm Lôi liền tập trung tinh thần. Tinh Thần chủ thần liếc liếc mắt nhìnLâm Lôi một cái, trên mặt lộ ra nét cười:" Mấy ngàn năm, đạt tới đại viên mãn? Lâm Lôi...... Đây quả thực là một chuyện rất khó tin. Tốt lắm, tốt lắm." Vừa nói, Tinh Thần chủ thần thân hình biến mất .

Lâm Lôi lúc này mới thở hắt ra một hơi.

"Mấy ngàn năm đạt tới đại viên mãn, hắn làm sao mà biết được?" Lâm Lôi nghi hoặc khó hiểu.

Chính là tứ thần thú trong gia tộc, cũng không có nhiều người biết mình bây giờ tu luyện bao lâu. Biết việc này, cũng chỉ có một số ít nhân vật có quan hệ đặc biệt tốt như bọn Lôi Tư Tinh mà thôi.

"Ha ha, mấy ngàn năm đạt tới đại viên mãn." Huyết Phong chủ thần cười nhìn Lâm Lôi," Tin tức này, là Tử kinh chủ thần nói. Lâm Lôi, ta tin tưởng, tin tức này sau một thời gian ngắn nữa thôi sẽ lan truyền trên tất cả các vị diện, khiến cho các chủ thần đều biết. Tốt lắm, chuyện của ngươi cũng kết thúc. Không cần lo lắng có chủ thần tới tìm ngươi nữa."

" Cám ơn chủ thần." Lâm Lôi kính cẩn khom người nói.

Lâm Lôi hiểu được, Huyết Phong chủ thần rõ ràng thiên vị mình, phỏng chừng khi có đông đảo các chủ thần nói chuyện với nhau, cũng nói chính mình. Nếu là không có chủ thần trợ giúp, sợ rằng sớm sẽ lại có chủ thần đến đây uy hiếp.

"Ngươi rời trước đi, ta còn có chuyện cùng Bối Lỗ Đặc tâm sự." Huyết Phong chủ thần nói.

"Vâng." Lâm Lôi lúc này thối lui, chỉ để lại Bối Lỗ Đặc cùng Huyết Phong chủ thần trong đại sảnh.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 19: Trang Giấy

Lâm Lôi đi ra đại sảnh sau, dọc theo hành lang liền đi tới trống trải đích trên cỏ.

Hít sâu một hơi, cảm thụ được làn gió nhẹ thổi vào mặt, Lâm Lôi trên mặt cũng lộ ra như trút được gánh nặng, tươi cười:" Mạc Nhĩ Đức sắp chết cũng cho ta được một nhát, thật đúng là phiền toái không ngừng. Bất quá hiện tại nhiều chủ thần đều đàm luận qua, sự tình cũng nên đến đó kết thúc, trừ phi kiện tín vật thứ ba xuất hiện, hoặc là chí cao thần giám đến!"

" Lão đại." Bối Bối vừa vui mừng xen lẫn sợ hãi đã chạy tới.

" Phụ thân." Thái Lặc, Toa Toa đám người ở xa xa, đều đi tới.

Lâm Lôi nhìn thấy nhóm thân nhân này:" Mặc kệ thế nào, chí cao thần tín vật có liên quan đến chủ thần , bởi vì Mạc Nhĩ Đức phát ra đích tin tức, chủ thần cũng nhiều nhất tìm ta gây phiền toái, hẳn là không vô sỉ đến uy hiếp thân nhân ta." Từ cổ chí kim, vô số năm qua, Lâm Lôi cũng chưa từng nghe nói, chủ thần uy hiếp thân nhân của thần.

" Lão đại, không có việc gì chứ?" Bối Bối đi tới Lâm Lôi trước người.

" Bối Bối, ngươi xem lão Tam vẻ mặt, biết ngay." Da Lỗ vừa cười vừa nói:.

" Bối Lỗ Đặc gia gia ta đâu? Hắn ở tại đại sảnh?" Bối Bối khó hiểu nói.

" Hắn cùng Huyết phong chủ thần thảo luận mật chuyện." Lâm Lôi nói.

Bối Bối, Da Lỗ đám người thất kinh, Bối Bối liền nói:" Huyết phong chủ thần cũng tới?" Huyết phong chủ thần đến, những người khác căn bản không phát hiện. Bởi vì Huyết phong chủ thần trực tiếp tại trong đại sảnh tụ tập thành năng lượng phân thân. Cho nên, người ở bên ngoài căn bản không biết.

"Bối Lỗ Đặc gia gia đã tới." Lâm Lôi cười đối Bối Bối nói. Giờ phút này Bối Lỗ Đặc đang tươi cười đi ra đại sảnh.

Bối Lỗ Đặc đi ra sau, ánh mắt liền tập trung Lâm Lôi mấy người, hướng này đi tới.

" Gia gia." Bối Bối đón nhận tới.

Bối Lỗ Đặc cười sờ sờ đầu Bối Bối, rồi sau đó nhìn về phía Lâm Lôi, cười nói:" Không có việc gì nữa, Lâm Lôi. Ta còn có chuyện, sẽ đi trước một bước ." Nói xong lời này, Bối Lỗ Đặc lại hướng Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm:" Lâm Lôi, ngươi nhớ kỹ, vô luận cửu khối linh châu ngươi có hay không, ngươi cũng không được thừa nhận. Giả thiết nếu có, ngươi cũng phải giấu thật kỹ."

Bối Lỗ Đặc dùng thần thức truyền âm, làm cho Lâm Lôi sợ nhảy dựng lên.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân?" Lâm Lôi truyền âm kinh dị nói, Lâm Lôi đối với Bối Lỗ Đặc rất tôn kính, cũng xem Bối Lỗ Đặc là trưởng bối.

Bối Lỗ Đặc biểu hiện ra ngoài thì tràn đầy vui vẻ, kì thực lại truyền âm trịnh trọng nói:"Ngươi cũng đừng nghĩ, không chiếm được thì thôi, nếu là được, nhất định phải giấu kỹ, đồng thời cũng đừng thừa nhận, đến chết cũng không thừa nhận! Ngươi sẽ không sao." Truyền âm xong, Bối Lỗ Đặc vừa cười a a cùng mọi người nói vài câu rồi rời đi.

Lâm Lôi nhìn Bối Lỗ Đặc đi khỏi, trong lòng những mê hoặc càng thêm dày đặc.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân hắn nói câu này có ngụ ý gì? Hắn hẳn là còn không biết ta có tín vật của chí cao thần , nhưng qua này lời......" Lâm Lôi nghĩ không ra.

Thời gian trôi qua, đảo mắt liền đi qua trăm năm.

Trong trăm năm qua, Thuỷ hệ thần phân thân của Lâm Lôi rất có tiến bộ, mà ba phần thân còn lại cùng bổn tôn, lại phải khổ tu. Hỏa nguyên tố pháp tắc sớm bắt đầu tu luyện đệ lục huyền ảo , thế nhưng đệ lục huyền ảo, cũng là hỏa hệ trong thần bí cực mạnh Bạo Chi Huyền Ảo nhất. Lâm Lôi tốc độ tu luyện cũng cực kì chậm.

Bạo chi huyền ảo. Thật giống như núi lửa bộc phát, đại lượng năng lượng tản ra, trong nháy mắt phát huy uy lực cực lớn.

Như Thanh Hỏa, dùng thuấn di bình thường thân pháp, hỏa hệ vật chất công kích, linh hồn công kích, đều có thể nói đứng đầu, cùng Bạo Chi Huyền Ảo có liên quan. Huyền Ảo nói thì đơn giản, thật ra là muốn tu luyện, hơn nữa để lĩnh ngộ đại thành thì thật sự quá khó khăn .

Hỏa nguyên tố pháp tắc tu luyện thong thả.

Nên dung hợp tứ nguyên tố pháp tắc lại càng chậm. Thủy hệ đã đến Huyền Ảo, cùng đại địa địa mạch động dung hợp sau, nhưng ngay sau đó tốc độ tu luyện của Lâm Lôi rõ ràng giảm mạnh, không thấy thành tựu nữa.

" Vù vù

Cuồng phong gào thét, tuyết hoa đầy trời.

Thiên tế sơn mạch phảng phất như một ngân trang cô độc, có vẻ như mộng ảo. Hôm nay Tứ thần thú gia tộc thủ vệ chiến sĩ số lượng cũng giảm mạnh , bởi vì có một gã đại viên mãn tọa trấn, còn có ai dám đến gây chuyện với Tứ thần thú gia tộc? Tự nhiên không cần như năm đó phải nơm nớp lo sợ .

Thiên tế sơn mạch long đạo lờ mờ chứng kiến rất ít thân ảnh của thủ vệ chiến sĩ.

Một đạo Cự Chùy có hình dáng như Kim Chúc tính mạng từ xa xa bay tới, rồi sau đó dừng tại Thiên tế sơn mạch Tứ thần thú gia tộc ở bên ngoài. Cự Chùy Kim Chúc tính mạng ầm ầm tiêu tán, giữa không trung xuất hiện một thân ảnh cao lớn, thân cao chừng hai thước rưỡi, nửa người là quần dài màu đen, nửa người trên là cái lưng giáp, lộ ra song chưởng tráng kiện.

Mái tóc màu đỏ ngắn năm tấc, nhưng lại như cương châm dựng thẳng .

" Người nào?" Thanh long gia tộc thủ vệ chiến sĩ, trong đó có một phân đội, bay lại đây.

Này tráng hán mỉm cười mở miệng nói:" Các ngươi nói báo với Lâm Lôi trưởng lão một chút, nói với hắn có lão bằng hữu Mặc Tư lại đây ." Thanh âm rất ôn hòa, làm cho người ta nghe được rất thoải mái, một điểm thô cuồng cảm giác cũng không có.

Thủ vệ chiến sĩ nhìn nhau.

Lâm Lôi trưởng lão bằng hữu? Bọn họ cũng cảm giác người này khí thế không đồng nhất .

" Xin đợi trong chốc lát, ta đi thông truyền." Một gã thủ vệ chiến sĩ nói rồi lập tức xoay người hướng sơn mạch bay đi.

"Mặc Tư là ai? Các ngươi nghe qua chưa?"

" Nhìn bộ dáng hắn, phỏng chừng là một cường giả lợi hại, là Lâm Lôi trưởng lão bằng hữu, hẳn phải là thống lĩnh, phủ chủ."

Các thủ vệ chiến sĩ lẫn nhau lặng yên dùng thần thức truyền âm, đàm luận trước mắt đại hán. Nhiều năm như vậy rồi, cường giả đến bái kiến Lâm Lôi đích cường giả không hề ít, thủ vệ chiến sĩ cũng biết...... Những vị khách này đều không phải là những nhân vật bọn họ có khả năng đắc tội . Nhưng phàm đến bái kiến Lâm Lôi , thủ vệ chiến sĩ thái độ cũng đúng mực.

Qua hồi lâu.

" Ha ha, Mặc Tư!" Tiếng cười vang lên, hai đạo bóng người từ xa xa bay tới.

Mặc Tư ngưng thần vừa nhìn cũng cười :" Lâm Lôi, đã lâu không gặp."

Người đâu đúng là Lâm Lôi cùng thủ vệ chiến sĩ vừa chạy vào. Lâm Lôi biết Mặc Tư đến, cũng nhanh chóng tự mình tới đón tiếp, cười nói:" Lâu rồi không gặp, Mặc Tư tiên sinh, đi, chúng ta đến bên trong tâm sự." Lúc này Mặc Tư cũng cùng Lâm Lôi sóng vai, dọc theo long đạo, Hướng sơn mạch ở trong sâu bay đi.

"Đã có hai ngàn năm không thấy, ta cũng chưa từng nghĩ đến ngươi như thế nào năm đó từ một trung vị thần hôm nay đạt tới đại viên mãn . Ta nghe tin tức như vậy, còn không dám tin tưởng đây." Mặc Tư cười a a nói." rồi sau đó là nghe từ những chủ thần vị diện khẳng định như vậy. Thật sự là bội phục a."

Mặc Tư, cũng là một trong số những thống lĩnh của địa ngục cực kì cường đại.

Lâm Lôi cũng là sau này, từ Bối Lỗ Đặc có được đại lượng tư liệu, mới biết Mặc Tư cường đại!

Mặc Tư bản thân là tu luyện hủy diệt, tử vong hai loại quy tắc, hơn nữa hai loại quy tắc này đều đạt tới cảnh giới cực kì đáng sợ. Như tử vong quy tắc, Mặc Tư bản thân đã gần như tu luyện đến đỉnh cao, chỉ kém một chút liền có thể đạt đại viên mãn. Mặc Tư có thể dễ dàng dùng linh hồn khống chế thất tinh ác ma!

Tại địa ngục có thể đạt được như vậy cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Lâm Lôi mặc dù đạt tới đại viên mãn, nhưng mà cũng không tới nơi tới chốn. Dù sao sở trường cũng là vật chất tấn công. Còn tử vong quy tắc cường giả, linh hồn lại rất am hiểu.

Mà phương diện hủy diệt quy tắc, Mặc Tư vì chính là Huyết Vân Thái Thản bộ tộc, trời sinh đã có thiên phú am hiểu hủy diệt hệ. Năm đó Mặc Tư đã dùng cây búa, dễ dàng đánh cho cường giả đạt tới cấp độ tu la là Lạc Mâu chạy trối chết, cho dù lần đó Mặc Tư không hề sử dụng tuyệt chiêu.

Vật chất, linh hồn hai phương diện, đều gần như đạt tới đỉnh cao.

Hai phương diện vật chất và linh hồn gần như đạt tới đỉnh.

Có thể nói, trừ phi gặp phải đại viên mãn, nếu không này Mặc Tư được xem như vô địch. Cũng khó trách, lúc trước Huyết Vân Thái Thản gia tộc có thể dễ dàng quản lý Mịch La đảo như một thành trì. Nhưng không có người người dám gây sự, không có biện pháp …… phủ chủ bình thường làm sao là đối thủ của Mặc Tư?

"Ta cũng vậy, tìm đường sống trong chỗ chết, mới có có đột phá chính là." Lâm Lôi lãnh đạm cười nói.

"Ta mong rằng có thể đạt tới đại viên mãn, nhưng này bước mốt chốt cuối, không có biện pháp để bước qua." Mặc Tư lắc đầu cười nói.

Nói chuyện một thời gian, Lâm Lôi và Mặc Tư tiến vào phủ đệ của Lâm Lôi. Bởi vì, Mặc Tư cùng những người khác không biết nên Lâm Lôi giới thiệu sơ quan về một số thành viên trọng yếu, sau đó dẫn Mặc Tư vào phòng khách. Mặc Tư và Lâm Lôi lại cùng nhau nói.

Nói chuyện với Mặc Tư một lúc, hảo cảm của Lâm Lôi giành cho hắn tăng lên nhiều nhiều.

“Ta thiếu chút nữa đã quên mất mục đích tới đây hôm nay." Mặc Tư mỉm cười nói.

"Sao vậy? Có chuyện gì sao?" Lâm Lôi kinh ngạc nói.

Tưởng rằng Mặc Tư tới chỉ để ôn chuyện với mình thì ra còn có chuyện khác nữa.

"Ngươi xem đi." Mặc Tư vừa lật tay, lấy ra trang giấy màu đen: "Đây là một thượng vị thần chiến sĩ phái người đưa đến cho ta. Ta xem tin tức này, liền có cảm giác không ổn! Cảm giác là có người muốn hãm hại ngươi, cho nên đã khống chế linh hồn của thượng vị thần kia, mới biết được là Mạc Nhĩ Đức đã đứng ở sau sai khiến."

Mắt của Lâm Lôi sáng lên: "Mạc Nhĩ Đức đã phái người truyền trang giấy này ra sao?" Lâm Lôi lập tức tiếp nhận.

Lâm Lôi rất muốn biết trên trang giấy rốt cuộc đã viết về chuyện gì. Lúc trước, Lâm Lôi đã hỏi qua Bối Lỗ Đặc nhưng Bối Lỗ Đặc không tìm được trang giấy kia. Mạc Nhĩ Đức chỉ là phái thủ hạ, đưa đến đại lục khác. Cho nên ở Huyết Phong đại lục, các phủ chủ, thống lĩnh khác không tìm được.

"Tin tức trên trang giấy này rõ ràng muốn đưa ngươi vào chỗ chết. Do vậy, ta lập tức mang đến đây." Mặc Tư trịnh trọng nói.

Từ Huyết Phong đại lục đến Mịch La đảo, trên đường, thượng vị thần chiến sĩ kĩa đã trì hoãn một chút, nên Mặc Tư tơi đây mới mất thời gian như vậy

Lâm Lôi cẩn thận đọc một phần tin tức trên trang giấy.

"Ba kiện tín vật - chín khối linh châu, Mậu Thiết vương miện, Hồng Lăng Tinh Toản, ba kiện tín vật của chí cao thần có thể tổ hợp thành sinh mệnh vương miện sao?" Mắt Lâm Lôi sáng lên: "Ba kiện tín vật dung hợp làm một, chính là thời điểm hình thành sinh mệnh vương miện. Có thể đem hiến cho sinh mệnh chí cao thần, có thể đưa ra một yêu cầu đối với sinh mệnh chí cao thần."

Tin tức trọng yếu trên trang giấy là như vậy, đồng thời còn miêu tả hình dáng của ba kiện tín vận của chí cao thần.

"Thì ra vương miện rách nát là Mậu Thiết vương miện? Ba kiện tín vật, ta đã tìm được thứ hai." Đáy lòng Lâm Lôi mừng thầm: "Bây giờ, chỉ còn thiếu một món đồ cuối cùng là Hồng Lăng Tinh Toản."

Hồng Lăng Tinh Toản là Hồng Lăng Tinh Toản có màu đỏ như máu.

Cho nên nó ẩn chứa năng lực như thế nào, cũng không thể tự đoán được.

Trên trang giấy còn nhắc tới chí cao thần giám cùng với một trong ba kiện tín vật là chín khối linh châu, đang ở trong tay của Lâm Lôi ở U Lam Phủ Tứ thần thú gia tộc!

"Ta chưa từng nhìn thấy qua Chí cao thần giám." Đáy lòng Lâm Lôi thầm nghĩ: "Ba kiện tín vật, ta đã có hai kiện, nếu là tìm được một món đồ cuối cùng, có thể đưa ra một yêu cầu đối với sinh mệnh chí cao thần."

"Đưa ra một yêu cầu đối với sinh mệnh chí cao thần?" Lâm Lôi không khỏi lẩm bẩm nói.

Bỗng nhiên - -

"ầm!"

Một đạo linh quang xẹt qua trong đầu Lâm Lôi, ánh mắt Lâm Lôi đột nhiên sáng ngời.

Bên cạnh, Mặc Tư nhìn thấy Lâm Lôi giật mình, không khỏi cười nói: "Nhiệm vụ chí cao thần, ta cũng biết một chút. Vô số năm qua, chí cao thần đã phát ra mấy lần nhiệm vụ. Ta được biết, hễ là thành công là các chủ thần đều yêu cầu chí cao thần tác tạo ra chí cao thần khí, chí cao thần cũng đáp ứng."

Chỉ cần yêu cầu, chí cao thần có thể thực hiện.

"Sinh mệnh chí cao thần khống chế vô số sinh linh, chính là quy tắc biến ảo sinh mệnh! Chủ thần cứu không được Đức Lâm gia gia, nhưng là sinh mệnh chí cao thần, rất có thể có thể làm được." Lâm Lôi vẫn nhớ rõ, Tử Vong chúa tể đã nói qua.

Hồn phi phách tán, chủ thần không có khả năng cứu. Còn chí cao thần thì sao?

Mặc dù không biết rõ lắm, nhưng về quy tắc biến ảo thì chí cao thần quá mạnh rồi, có lẽ thật sự có thể làm được.

"Đức Lâm gia gia ……" Lâm Lôi trong đầu trong nháy mắt hiện lên qua vô số hình ảnh.

Ngày xưa, một ông già râu tóc bạc trắng từ trong giới chỉ bay ra ……

Ngày xưa vị một ông già râu tóc bạc trắng đã chỉ dạy một gã thiếu niên dùng bình đao để điêu khắc, làm cho thiếu niên bắt đầu đột nhiên trình độ tăng lên rất nhanh ……

Ngày xưa, một ông già râu tóc bạc trắng đã liều chết thi triển cấm kỵ ma pháp ……

"Đức Lâm gia gia." Đạt tới thần đỉnh phong, đáy lòng Lâm Lôi vẫn run rẩy: "Chỉ cần ta có đủ ba kiện tín vật, ta có thể yêu cầu chí cao thần. bây giờ, còn thiếu một món đồ nữa, còn thiếu một món đồ nữa! Đức Lâm gia gia, ta, ta nhất định sẽ làm gia gia sống lại, nhất định."

Đáy lòng Lâm như có lửa hừng hực thiêu đốt.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 20: Thiên Niên Tuế Nguyệt – Biến Hoá Kinh Người

Năm đó Huyết phong chủ thần, tại Thiên sơn phủ cảnh nội, đánh chết Mạc Nhĩ Đức.

Đại tin tức này, đương nhiên khiến cho lữ nham thành thành chủ cùng với đông đảo thượng vị thần chú ý. Huyết phong chủ thần cũng ra lệnh vị thành chủ kia không được kinh động nên bên ngoài không để ý tới. Hơn nữa Huyết phong chủ thần còn là cho Mạc Nhĩ Đức thi thể hủy diệt. Có câu nói của chủ thần như vậy...... Lữ nham thành thành chủ đương nhiên cũng không dám xen vào nữa .

Việc này cũng sẽ không có chi.

Mạc Nhĩ Đức, lúc đầu là lo lắng Lâm Lôi đuổi giết, cho nên là một mình lặng yên trốn dưới lữ nham thành, cho xây một tòa phủ đệ. Mạc Nhĩ Đức chết, nhưng Thiên sơn phủ phủ binh môn cũng không biết gì, còn tưởng rằng phủ chủ sống tốt.

Tại nơi đại lượng phủ binh đóng quân .

Huyết dương chiếu trời cao, đột nhiên một đạo tia chớp xẹt qua trên không, cuối cùng dừng trệ ở phủ chủ phủ đệ trên không, hóa thành một bóng người. Người này lăng không mà đứng, nhưng cả người như một cây thương thẳng tắp, mặc dù hơi gầy gò, nhưng hơi thở bá đạo cũng tùy ý tản ra; mái tóc dài tùy ý phấp phới ngang hông.

Hắn trên lưng vẫn lưng đeo một thanh kiếm

Người này, đúng là người mà Lâm Lôi năm đó tại Tinh thần vụ hải nhận được tin tức, cường giả Lạc Mâu, năm đó Lạc Mâu đã có được đẳng cấp tu la, thực lực đáng sợ.

" Đây là chỗ phủ chủ, ngươi lập tức thối lui ngay." Nhất thời đại đa số phủ binh vệ lăng không bay lên, cầm đầu là một người cầm thanh mâu phẫn nộ quát.

Lạc Mâu chủ động phát ra hơi thở, còn đang phủ chủ phủ đệ trên không, rõ ràng là khiêu khích.

Lạc Mâu ánh mắt đảo qua phía dưới mọi người. Lạnh nhạt nói:" Từ hôm nay trở đi, ta Lạc Mâu Ba Nặc Sâm sẽ là Thiên sơn phủ phủ chủ!" Thanh âm phảng phất tiếng sấm sét trong thiên địa vang rền , chung quanh khu vực đóng quân hơn mười vạn phủ binh, thậm chí xa hơn có một ít bộ lạc cư dân đều nghe được âm thanh.

" Làm càn!" Một lão giả vận hắc bào người khô gầy phẫn nộ quát," Thiên sơn phủ phủ chủ của chúng ta chính là Mạc Nhĩ Đức đại nhân. Muốn làm phủ chủ, vẫn dựa theo quy củ, trước mắt hãy trở thành thất tinh ác ma, rồi quay lại khiêu chiến đi."

Phía dưới đông đảo phủ binh cũng rất là tức giận.

Tự phong là phủ chủ, nói như vậy được sao? Tại phủ chủ phủ đệ trên không, nói như thế tức là không kiêng kị ai hết, chính mình phong mình làm phủ chủ, rất buồn cười .

" Ầm ầm long”

Một cỗ năng lượng đen đặc đáng sợ, trên bầu trời bốn phương ngưng tụ, năng lượng thông qua hơi thở làm cho phía dưới phủ binh môn kinh hãi. Đặc biệt trong đó có một số ít cường giả, lão già người khô gầy đó là sắc mặt đại biến:" Nhiều như vậy… chủ thần lực......"

Ngay sau đó, đầy trời chủ thần lực năng lượng, hình thành chừng mấy chục thước cao tính từ mặt đất.

" Hô----"

Thật đáng sợ với sự uy áp của chủ thần phúc tản.

"Chủ thần." Tất cả phủ binh binh khí đều rơi xuống mặt đất, hơn nữa run rẩy quỳ sát xuống tới.

" Chủ thần." Lạc Mâu cũng quỳ xuống mặt đất.

" Tiền nhiệm Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức phạm vào tử tội, đã bị xử tử. Từ hôm nay trở đi, Thiên sơn phủ phủ chủ, giao cho người đứng trước mắt các người là Lạc Mâu." Tiếng nói như sấm phát ra, vang vọng bên tai mỗi người, len vào trong đầu. Chủ thần hơi thở, uy áp áp bách quả thực kinh hãi, phủ binh môn không ai có dũng khí ngẩng đầu.

Lập tức, thân ảo khổng lồ cao mấy chục thước trước bãi đất ầm ầm tiêu tán, trong thiên địa lại khôi phục lại sự trong sáng.

Lúc này phủ binh môn mới dám ngẩng đầu, thấy chủ thần đi, mới đứng thẳng dậy

" Bái kiến phủ chủ." Phản ứng như cùng lúc, hướng Lạc Mâu quì xuống hành lễ.

" Bái kiến phủ chủ!" Nhất thời, hơn mười vạn dân tất cả đều quì xuống, cùng tung hô.

Lạc Mâu mắt như mũi tên nhọn lãnh liệt quét chung quanh một vòng. Trên mặt không tự kìm hãm được có chút mỉm cười. Nhiều năm như vậy khổ tu. Rốt cuộc trở thành một phủ chủ, bài danh trong địa ngục 108 vị tu la vị.

Bất quá Lạc Mâu, là chủ thần sứ giả mà không phải là dựa theo quy tắc bình thường là đánh bại phủ chủ để kế vị . Cho nên...... Rất tự nhiên, khẳng định sẽ có không ít người không phục Lạc Mâu. Có thể tưởng tượng, sau này sẽ có không ít thất tinh ác ma, hướng Lạc Mâu tiến hành khiêu chiến.

" Đến đây đi, tới càng nhiều càng tốt." Lạc Mâu con mắt tỏa sáng rồi nhìn vào Kim Chúc tính mạng hắc long đang bay mất phía xa xa.

" Phủ chủ dĩ nhiên đã chết! Chúng ta không phải đang chạy sao?" Trong Kim Chúc tính mạng, mười lăm tên thượng vị thần binh lính tụ cùng một chỗ.

Đi Tinh thần vụ hải truyền tin tức tốc độ dường như rất nhanh, nhưng mà những thượng vị thần binh lính đi Khách Lạc Sa đại lục, hôm nay ngay cả một người chưa từng trở về. Kì thật trong số 100 thượng vị thần chiến sĩ, hơn 100 năm qua, đã thành công tiễn trong việc phát tin tức , chỉ còn hơn bốn mươi người. Những người khác, đặc biệt khu vực xa xôi , đương nhiên thời gian càng lâu.

Lúc Lạc Mâu đi đến tiếp quản phủ, 100 thần phân thân binh sĩ mới biết được, Mạc Nhĩ Đức đã chết.

" Mạc Nhĩ Đức đã chết, chúng ta cũng đã hoàn thành nhiệm vụ mà cũng chẳng thấy thưởng gì. Các huynh đệ, đi thôi, trở về."

" Chạy quãng đường dài hàng trăm năm, hiện tại là một chuyến tay không."

Hiển nhiên trong lòng các phủ binh môn rất bất bình.

" Này, chúng ta trực tiếp đem tin tức này bán đi. Dù sao đây cũng là một đại tin tức, bán cho ác ma tình báo, cũng sẽ có một giá hợp lý. Dù sao Mạc Nhĩ Đức đã chết, chúng ta tiết lộ tin tức, hắn cũng không có cách nào giết chúng ta."

" Đúng, loại tin tức này bán đi tuyệt đối có giá trị."

"Trên trang giấy ghi tin tức này có nhắc tới Lâm Lôi đại nhân, ta xem ra, Mạc Nhĩ Đức hắn cố ý hãm hại Lâm Lôi đại nhân." Cũng có những binh lính không cho rằng tin tức là thật .

Rất nhanh, để bù cho một chuyến đi trăm năm tay không, bọn binh lính được giao nhiệm vụ đã đem tin tức kinh thiên động địa này bán cho ác ma tòa thành. Ác ma tòa thành trong ngành đông đảo, hộ tống, giết người, tầm bảo vân vân, nhiệm vụ đông đảo tự nhiên cũng sẵn sàng mua một ít tin tức tình báo.

Tin tức tình báo bị ác ma tòa thành mua được, đồng thời những binh lính này cũng không còn sợ hãi Mạc Nhĩ Đức nữa, nói cho bọn tình báo của ác ma tòa thành biết đó là Mạc Nhĩ Đức để cho bọn họ đưa tới các phủ chủ, chủ thần sứ giả .

Nếu rơi vào trong tay ác ma tòa thành, với loại tin tức này, ác ma tòa thành đương nhiên có cơ hội tốt bán với giá cả cao hơn cho đông đảo cường giả. Tự nhiên, tin tức này rất nhanh bị một số cường giả trong địa ngục biết.

Đại đa số cường giả, đều cho rằng Mạc Nhĩ Đức đã hãm hại Lâm Lôi.

Còn một số ít cường giả vẫn cho rằng tin tức này là thật , đi khắp thiên hạ tìm kiếm tam kiện tín vật, hy vọng có được để đem hiến cho chủ thần mong được chủ thần ban thưởng.

Nhưng khi đã trải qua hội nghị tập thể giữa các chủ thần, tin tức này đương nhiên không đáng để ý tới. Nhưng đồng thời...... Các chủ thần cũng có chút tức giận, loại tin tức này như thế nào lại có thể truyền ba nhanh như vậy chứ? Các chủ thần, lập tức hạ lệnh, cấm ác ma tòa thành không buôn bán tin tức này nữa.

Nhưng mà......

Tin tức thì cũng đã lan truyền rộng. Chủ thần hạ lệnh cũng đã chậm.

Việc này lại không ảnh hưởng đến Lâm Lôi, Lâm Lôi cuộc sống vẫn như trước, bình tĩnh, an bình. Ngay từ đầu Lâm Lôi từ Ngọc Lan đại lục mang đến rất nhiều gia tộc đệ tử, tại địa ngục trải qua mấy trăm năm, đối với địa ngục cũng không có hứng thú .

Ở Địa ngục, cao thủ có rất nhiều.

Ba Lỗ Khắc gia tộc đệ tử. Phần lớn mới thánh vực, trải qua gia tộc tẩy lễ mới được hạ vị thần. Tại trong địa ngục, chỉ có thể được người hành hạ đến chết.

Dựa vào thế lực của Tứ thần thú gia tộc, đệ tử Ba Lỗ Khắc gia tộc đến từ Ngọc Lan đại lục, đi dạo qua một số thành trì ở Địa Ngục. Nhưng cuộc sống ở đây quá nhàm chán, làm cho rất nhiều người đều quyết định quay về Ngọc Lan đại lục. Đối với chuyện này, Lâm Lôi cũng không ngăn cản. Dựa vào chủ thần lệnh bài, đưa một đám người trở về Ngọc Lan đại lục.

Trải qua đi ngàn năm.

Ngàn năm thời gian, trong thế giới thần, không đáng là gì.

Sau ngàn năm, Lâm Lôi tu luyện tứ đại pháp tắc có tiến bộ không nhỏ. Đại địa mạch động huyền ảo cùng phong hệ Thứ nguyên công kích huyền ảo khế hợp, thậm chí còn dung hợp hơn nữa. Thứ nguyên công kích cùng Viên nhu huyền ảo của thủy hệ cũng khế hợp . Chỉ là cả hai đều chưa cái nào thành công hoàn toàn.

Về phần hỏa hệ......

Hỏa hệ có tốc độ tu luyện đích xác rất chậm, hơn nữa càng về sau, càng chậm. Năm đó, huyền ảo thứ năm tu luyện gần ngàn năm, đến nay, huyền ảo thứ sau bạo chi huyền ảo, tu luyện hơn ngàn năm, nhưng chưa đại thành. Sinh trưởng ở phủ đệ, cây liễu đến nay đã sinh trưởng được hơn tám trăm năm, hàng vạn hàng nghìn cành buông xuống, gió thổ đua đưa, nhìn vô cùng ôn nhu.

" Da Lỗ, mặc dù ngươi luyện hóa thần cách thành thần. Nhưng là ngươi cũng không có thể buông lỏng. Nói không chừng, luyện hóa thần cách thành thần , cũng có thể dung hợp huyền ảo đấy. Ngươi hãy nhìn ta, đối với ta dung hợp một huyền cũng không có tin tưởng. Nhưng...... Bối Bối ta không phải đã thành công dung hợp hai loại sao? Ha ha." Tiếng Bối Bối cười to từ dưới cây liễu truyền đến.

Dưới ba cây liễu to lớn, có một bàn gỗ màu đen, ba người ngồi xung quanh, phân biệt là Bối Bối, Da Lỗ, Ốc Đốn.

" Ta không có chí hướng lớn như vậy." Da Lỗ cười tủm tỉm nói:" Ngươi nhìn ta xem, hiện tại là thượng vị thần . Mặc dù luyện hóa thần cách, nhưng so với ta năm xưa ở ma pháp học viện Ân Tư Đặc là một trời một vực, kém quá xa. Hơn nữa, hiện tại Đạo Sâm thương hội của ta vừa kiến thiết rất tốt. Đạo sâm gia tộc đệ tử có rất nhiều, ta thấy đã đủ. ha ha, cuộc sống hiện tại là hưởng thụ, ngẫu nhiên đi tới một số vật chất vị diện, tùy ý xông xáo một phen. Ta luyện hóa thần cách thượng vị thần, đi vật chất vị diện, là đi ngang. Hơn nữa, ta còn có lão tam cho ta chủ thần lực."

Sau khi Da Lỗ thành thần, từng quay về Ngọc Lan đại lục, sống ở đó hơn hai trăm năm.

Sau hơn hai trăm năm, Da Lỗ có 19 người con, hơn nữa dựa vào thế lực của Ba Lỗ Khắc đế quốc, dễ dàng xây dựng lại Đạo Sâm thương hội. Nhờ 19 người con mà Đạo Sâm gia tộc một lần nữa lại cường thịnh. Rồi sau đó, cuộc sống nhàm chán, Da Lỗ mang theo ba phu nhân, quay về Địa Ngục .

Đương nhiên, lần đó vận khí của Da Lỗ không tốt, dùng chủ thần lệnh bài, từ Ngọc Lan đại lục đến Địa Ngục, qua truyền tống, truyền tống tám lần, mới truyền tống được đến Huyết Phong đại lục.

Có chủ thần lệnh bài, được miễn phí sử dụng Truyền Tống Trận.

" Da Lỗ, Bối Bối, chúng ta đến một nơi nào đó, lại đi tới vật chất vị diện dạo chơi đi." Ốc Đốn cười đề nghị nói.

Lúc đầu Bối Lỗ Đặc đã cho Lâm Lôi mượn một chủ thần lệnh bài, nhưng không hề nữa thu hồi . Lâm Lôi không cần, nhưng cho Bối Bối, Ốc Đốn đám người, thường xuyên cầm để sử dụng.

" Có gì cấp bách, lần sau, chờ lão đại cùng đi với chúng ta." Bối Bối nói.

Ngay trong lúc bọn họ nói chuyện......

" Ầm ầm" Một cỗ ba động thiên địa pháp tắc cường đại phủ xuống, đúng là phủ đệ của Lâm Lôi.

Bối Bối, Ốc Đốn, Da Lỗ ba người đứng bật dậy.

"Là nơi lão tam tu luyện......" Da Lỗ liền nói.

" Ha ha, lão đại đột phá. Hỏa hệ phân thân của Lão đại rốt cuộc đã đại thành ." Bối Bối hoan hô.

The như lời Bối Bối, Hỏa hệ phân thân của Lâm Lôi thật sự đột phá.

Mật thật nằm dưới mặt đất của phủ đệ, mật thất rất u ám.

Nhưng lúc này ánh sáng chiếu rọi cả mật thất.

Lâm Lôi tóc đen ngắn, ngồi khoanh chân, nhưng bên cạnh một Lâm

Lôi tóc hồng màu lửa đang lơ lửng, trên đầu trôi nổi một viên tinh thạch màu đen tỏa ra ánh sáng màu đỏ, đúng là hỏa hệ thần cách. Hỏa hệ nguyên tố hội tụ trên thần cách, trong đó ẩn chứa thiên địa pháp tắc.

Sau một lúc lâu......

" Rốt cuộc thành công ." Lâm Lôi tóc đen ngắn, đang ngồi khoanh chân ở dưới đất, mở mắt ra, hỏa hệ thần phân thân dung nhập trong cơ thể.

" Hỏa hệ thần phân thân tu luyện đích xác so với thần phân thân khác chậm hơn rất nhiều, may là, linh hồn của hỏa hệ phân thân, cùng tứ đại linh hồn khác có năng lượng truyền tới, cũng dần dần lột xác, tốc độ tu luyện mới nhanh. Nếu không, sợ rằng sẽ không thành công nhanh như vậy, đột phá huyền ảo thứ sau." Lâm Lôi đứng lên, trên mặt tràn đầy tươi cười:"Ba hệ thần lực dung hợp, uy lực gần bằng chủ thần lực, bốn hệ thần lực thì sao?"

Lúc này, Lâm Lôi rốt cuộc bắt thử dung hợp bốn loại thượng vị thần lực .

Trong lòng tràn đầy chờ mong, trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười, Lâm Lôi lại dung hợp, trong nháy mắt vẻ mặt liền cứng lại.

"Xèo xèo” Thân thể Lâm Lôi đột nhiên phát ra âm thanh quái dị, toàn thân cơ thể có chỗ phình ra, có chỗ co lại.

Long lân màu xanh trong nháy mắt mọc ra, cai sừng trên trán, gai trên lưng tất cả đều mọc ra, long vĩ như trường tiên bằng sắt rung động. Một cỗ năng lượng đáng sợ, toàn thân Lâm Lôi rung động.

" Rất, rất khó tin ." Trong đôi mắt Lâm Lôi tràn đầy sự kinh hãi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 21: Tứ Thần Lực Dung Hợp

Kịch liệt đau đớn khiến Lâm Lôi toàn thân run rẩy, cảm giác giống như có vô số con kiến đang phệ cắn toàn thân, xâm nhập cốt tủy rất đau đớn. Cho dù là Lâm Lôi, cũng không tránh được mặt mũi tái mét, chỉ có thể cắn răng cố gắng chịu đựng, đồng thời Lâm Lôi cũng dùng thần thức cẩn thận quan sát toàn thân.

Một màu đen thuần túy, không hề có một tia tạp chất.

Màu đen hồng lưu, ở trong cơ thể Lâm Lôi lưu chuyển, không có quy luật gì hết. Một lượng lớn màu đen năng lượng dọc theo cơ thể nổi lên, xương cốt chung quanh vặn vẹo. Nhiều điểm màu đen năng lượng phảng phất tìm được ngôi nhà giống nhau ở tận sâu trong xương cốt; Cơ thể, nội tạng khí quan từ từ biến đổi, Lâm Lôi toàn thân phát sinh long trời lỡ đất kịch liệt biến hóa.

"Oanh long long”

Toàn thân xương cốt rung động, liên tục rung động cho nên phát ra thanh âm.

"Bốn thần lực dung hợp, không ngờ lại biến thành thuần túy màu đen. Màu đen thần lực, không ngờ so với chủ thần khí lại đáng sợ như vậy!" Lâm Lôi cũng không nghĩ tới.

Nguyên tưởng rằng, ba hệ thần lực dung hợp, uy lực tiếp cận Chủ thần chi lực, giả sử như đối với Lâm Lôi mà nói, ba hệ thần lực dung hợp, uy lực tương đương với hủy diệt Chủ thần chi lực, nhưng và đối với Lâm Lôi, so sánh có khi hiệu quả lớn hơn Chủ thần chi lực, cũng có thể nói hơn không biết bao nhiêu.

Lâm Lôi cho rằng, bốn hệ thần lực dung hợp, hiệu quả cho dù đề cao thập bội cũng chỉ so với Chủ thần chi lực mạnh hơn mấy lần thôi.

Nhưng bây giờ, bốn hệ thần lực dung hợp làm một, thì đã xảy ra đặc thù đích hiệu ứng, chợt biến thành màu đen thuần túy, màu đen năng lượng cường đại, Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được.

Vô số năm qua, không ai có thể có được bốn thần phân thân, còn linh hồn biến dị thành công quá ít!

Lâm Lôi thành công rồi, cho nên, bốn hệ thần lực được dùng để dung hợp.

Địa, hỏa, thủy, phong bốn hệ thần lực dung hợp, sinh ra màu đen thần lực, uy lực cường đại đến nỗi làm Lâm Lôi run sợ.

Đột nhiên - -

Bên ngoài thân màu vàng xanh long lân của Lâm Lôi, kể cả những gai nhọn, không ngờ lại bắt đầu xuất hiện ra đạo ti tuyến màu đen. Đạo ti tuyến màu đen quấn quanh ở long lân, gai nhọn, trên long vĩ, hơn nữa dần dần xâm nhập lân phiến. Quan sát Lâm Lôi bề ngoài, giống như hiện lên một lượng lớn ma văn màu đen bình thường.

"Ông ông”

Long lân bên ngoài thân Lâm Lôi kịch liệt rung động, bởi vì rung động tần suất rất cao, sinh ra ông ông thanh âm, thậm chí còn sinh ra không gian sóng gợn.

"Thần lực màu đen không ngờ lại có hiệu quả kỳ lạ như vậy?" Mặc dù toàn thân đau đớn đến tột cùng, nhưng tu luyện đỉnh cao như Lâm Lôi, tư duy cũng cực kỳ thanh tỉnh. Hắn rõ ràng nhận thấy được toàn thân các nơi đều không ngừng lột xác, cơ thể biến cường chóng mặt, độ cứng rắn của xương cốt lần lượt bwocs lên tầm cao mới.

Tốc độ biến hoá này làm Lâm Lôi biến sắc.

"Trong truyền thuyết, ta chỉ là thanh long bộ tộc, có thể dùng Chủ thần chi lực cường hóa chính bản thân mình, đạt tới hiệu quả xấp xỉ chủ thần khí, phỏng chừng đó là thủy hệ Chủ thần chi lực, và hẳn thân mình là thủy hệ thần thú đối ứng. Mà giờ bốn hệ dung hợp thần lực, không ngờ lại cũng có thể cường hóa thân thể của mình. Loại cường hóa này giống như thần lực dùng dưỡng thần khí tạo ra."

Đối với cường hóa thân thể, Lâm Lôi cũng biết một ít, có điều so sánh đơn giản thì không có biện pháp.

Thân thể cường hóa là một nguyên lý, kỳ thật cũng chính là khiến thân thể từng bước hấp thu năng lượng, không ngừng cường hóa. Nói đơn giản, năng lượng rất nhiều, sao mới có thể khiến thân thể hấp thu? Rất khó khăn. Bình thường và thiên phú có quan hệ, như phệ thần thử, thanh long thần thú, thì có biện pháp cường hóa thân thể.

Rất hiển nhiên, bốn hệ dung hợp thần lực, hiệu quả cường hóa thân thể cũng có đặc thù.

Thần khí dụng lực, kỳ thật cũng là thần khí ở trong cơ thể từng bước hấp thu thần lực, trở nên càng thêm sắc bén cứng cỏi. Hơn nữa cũng dung nhập một ít tinh thần lực, dần dần sinh ra linh tính.

"Ân?" Lâm lôi thần thức xâm nhập cơ thể, phát hiện làn da bì đã bắt đầu tổ hợp lại, cùng với và long lân kết hợp một chỗ, bắt đầu xảy ra đặc thù biến hóa.

"Xem ra loại cường hóa này nên cần có một thời gian để sinh trưởng so sánh."

Lâm Lôi cũng hiểu được, kỳ thật quá trình cường hóa, tất cả đều có thể đến gần tinh thần lực dùng để khống chế dẫn đạo. Nếu phóng xuất dung hợp thần lực ra để cường hóa thân thể, không biết thân thể sẽ biến hóa thành cái dạng gì.

"Cha đã đột phá, sao còn không ra?" Thái Lặc đứng ngoài hành lang tự hỏi.

Bình thường Lâm Lôi thành công, từ mật thất đi ra phải đi đến chỗ đất trống bên ngoài, tất nhiên phải đi qua hành lang, mà thời điểm này, không chỉ những người khác, còn Thái Lặc chú ý. Giống như Bối Bối, Lôi Nặc, Da Lỗ cả một đám người cũng đều chú ý, Địch Lỵ Á cũng và con gái Toa Toa nhìn về phía hành lang, cùng nhau cảm thấy thắc mắc.

"Mẫu thân, cha chẳng lẽ đột phá không phải hỏa hệ thần phân thân?" Toa Toa nhẹ giọng nói.

"Nên là hỏa hệ, cha ngươi ba phân thân kia đã sớm đạt tới Thượng vị thần cảnh giới rồi." Địch Lỵ Á cũng nhướng mày, "nhưng đột phá xong, nên đi ra mới đúng."

Ở thời điểm này- -

"Địch Lỵ Á." một đạo thanh âm truyền vào đầu Địch Lỵ Á.

"Lâm Lôi, ngươi bây giờ làm sao vậy?" Địch Lỵ Á kinh hỉ dùng linh hồn trao đổi.

"Ta đích thật là có đột phá, có điều bây giờ, ta đối với thân thể cường hóa đang lĩnh ngộ, nghiên cứu cho nên …… tạm thời sẽ không đi ra. Các ngươi cũng đừng lo lắng, thắc mắc làm gì. Lần này nghiên cứu, ta cũng không biết là bao lâu, nhanh thì một năm, chậm thì hàng trăm năm." Lâm Lôi cũng sợ bên ngoài nhiều người lo lắng, lập tức dùng thần thức truyền âm thông tri.

"Tốt, ngươi an tâm tu luyện." Địch Lỵ Á kỳ thật trong lòng rất vui vẻ, dù sao Lâm Lôi tu luyện trong vòng gần ngàn năm nay, tiến bộ rất nhỏ.

Địch Lỵ Á cười nhìn về phía chung quanh người: "Tốt lắm, mọi người, tự đi lo công chuyện của mình đi, Lâm Lôi hắn bây giờ còn đang tiếp tục tu luyện ở giai đoạn mấu chốt."

"Vẫn còn đang ở giai đoạn mấu chốt?" Bối Bốinôn nóng hỏi.

"Ta muốn lão Tam đi ra, bảo hắn theo chúng ta đi ra ngoài dạo chơi." Da Lỗ đặt mông ngồi xuống, rồi sau đó bắt chân chữ ngũ nói.

"Ngươi cho là lão Tam và ngươi giống nhau nhàm chán a." Lôi Nặc cũng cười trêu nói.

Mặc kệ người bên ngoài tranh luận, ở trong mật thất, Lâm Lôi lại đang hoàn toàn đắm chìm tại quá trình cường hóa toàn thân. Thông qua cường đại linh hồn lực, Lâm Lôi dẫn xuất phương hướng cường hóa. Ngày đầu tiên, Lâm Lôi chỉ cẩn thận đo lường mức độ cường hóa, có điều theo thời gian trôi di, độ đo lường càng ngày càng giảm.

Nhưng dù có giảm, cũng chỉ là tương đối so với ngày đầu tiên. Trên thực tế, Lâm Lôi mỗi ngày một đề cao, nếu ngoại nhân biết, có lẽ trừng mắt ngạc nhiên pha lẫn hoảng sợ.

Gần mười năm thời gian, trong mật thất không một tiếng động. Trong thời gian này, Lâm Lôi tinh thần không có một khắc mất tập trung. Hắn vẫn từng bước dẫn đạo khống chế quá trình cường hoá, cũng phát hiện ra, thế nào là cường hóa hiệu quả tốt nhất. Theo từng bước thí nghiệm, đã sử dụng một bộ phận thần lực thích hợp để dung hợp. Lâm Lôi đối với thân thể đích cường hóa cũng sáng tạo ra phương pháp.

Ở thế giới phàm nhân, sẽ có các loại đấu khí bí tịch.

Nhưng tới thần thế giới, thần môn, là nghiên cứu cơ bản về nguyên tố pháp tắc thiên địa quy tắc, bí tịch đối với bọn họ mà nói chỉ là trò cười. Như Lâm Lôi, bây giờ hắn có thể tùy ý sáng tạo các loại đấu khí bí tịch!

Tất cả mọi người hiểu được!

Chính là cường hóa thân thể, cũng không được coi là mạnh nhất bí tịch. Chỉ có dựa vào chính mình, chính mình sáng tạo mới là tốt nhất. Bất đồng về thân thể, huyết mạch, bất đồng về năng lượng, tất cả đều có phương pháp tu luyện, sáng tạo tốt nhất.

Biện pháp thích hợp đối với thanh long, nhưng Lâm Lôi lại không nhất thiết áp dụng lên người mình. Dù sao Lâm Lôi trong cơ thể năng lượng, chính là trong số các vị diện từ xưa đến nay, chưa bao giờ xuất hiện đến bốn loại thần lực dung hợp là màu đen thần lực.

"Cũng không sai biệt lắm so với đại thành."

Lâm Lôi đứng lên.

Giờ phút này Lâm Lôi bên ngoài thân bao trùm một tầng long lân màu xanh biếc, kỳ thật màu đen thần lực cường hóa ra cơ thể, long lân nên là màu đen mới đúng. Có điều Lâm Lôi vì thân mình long lân màu vàng xanh, trải qua quá trình lột xác, biến thành loại màu xanh biếc này. Giờ phút này long lân càng thêm dày đặc, khẩn mật áp sát cùng một chỗ.

Nếu là áp sát Lâm Lôi ở phía trước người, còn có thể phát hiện - -

Biểu tầng long lân của Lâm Lôi , có một tầng cực kỳ bạc, trong suốt gần với mô. Đây là màu đen thần lực cường hóa long lân, từ da bì đi xuống cơ thể tổ chức lại sau khi sinh ra mô. Có điều mô quá mỏng, lại trong suốt. Nếu nhìn thoáng qua một chút, căn bản không thể phát hiện.

Lâm Lôi trán, lưng, ngực, đầu gối, gai nhọn, đề xem như đã hoàn toàn lột xác.

Nói về gai nhọn của Lâm Lôi, vốn đã là tối cứng rắn sắc bén, trải qua cường hóa, trở thành một màu đen hoàn toàn! Hơn nữa chiều dài lớn nhỏ cũng thoáng rút xuống một ít.

Như Lâm Lôi long trảo, nguyên trước kia móng tay sắc bén lại dài, giờ phút này co rút lại. Lâm Lôi long hóa dưới tình huống so về kích thước sẽ không lớn hơn so với bình thường là mấy, chỉ là biến thành màu đen, móng tay sắc bén hơn một chút.

Lần này cường hóa, từ bề ngoài xem xét, từ hình dáng dữ tợn nguyên thuỷ trước đây, nay đã thu liễm một chút.

Nhưng, bây giờ biến thân, mặc dù tự thu liễm một ít, nhưng, cường đại lực, so với cường hóa khi trước, đề cao không chỉ gấp trăm ngàn lần! "Có điều lần này lực cường hóa lớn nhất, cũng chưa hẳn đã đạt đến tột đỉnh…"

Lâm Lôi mỉm cười thò tay phải ra, trong tay trống rỗng hiện lên một thanh trường kiếm màu đen, đúng là thần cách binh khí Lưu ảnh

Thần lực để sử dụng thần khí sẽ càng hiệu quả. Trong truyền thuyết, chủ thần khí cũng là do Chủ thần chi lực luyện mà thành. Đương nhiên, chủ thần khí luyện ra được cũng là cần Chủ thần ý chí uy năng mới có hiệu quả đáng sợ như vậy.

Mà thần cách binh khí lưu ảnh, thân mình tài chất thì rất mạnh.

Có lẽ bình thường chủ thần khí, luận về tài chất, cũng không sánh kịp với thần cách binh khí. Lưu Ảnh thần kiếm, gần mười năm qua, vẫn bị màu đen thần lực không ngừng cải tạo, Lưu Ảnh thần kiếm cũng ở không ngừng biến cường. Có điều thần khí cường lên, cần rất nhiều thời gian.

"Lưu ảnh thần kiếm, còn chưa đến cực hạn. Có điều chính là bây giờ Lưu ảnh thần kiếm nếu so với chủ thần khí cũng không hổ thẹn." Lâm Lôi kiến thức qua chủ thần khí, mới có như thế phán đoán như vậy.

Đừng nói Lưu Ảnh thần kiếm.

Thậm chí chính mình long hóa, Lâm Lôi đều cho rằng sẽ tiếp cận trình độ chủ thần khí.

"Thật sự không nghĩ tới, bốn hệ thần lực dung hợp, không ngờ lại sẽ có hiệu quả như vậy." Lâm Lôi tâm ý vừa động, long lân hoàn toàn dung nhập trong cơ thể, bên ngoài thân tự nhiên hình thành một bộ màu xanh biếc trường bào. Kỳ thật trải qua lần này cường hóa, Lâm Lôi cho dù không long hóa, đơn thuần chỉ đối với độ cường hóa làn da cơ thể, cũng tương đương với khi long hoá rồi.

"Bốn hệ thần lực dung hợp, như thế hiệu quả. Cũng đúng …… lão tổ tông thanh long có thể đạt đến chủ thần, ta có thể đề cao cũng là bình thường."

Lâm Lôi thò ra tay phải, tâm ý vừa động -

"Vù!" Tụ thủ thành đao, tay Lâm Lôi như một cái đao, dựa theo Thứ Nguyên Trảm huyền ảo tùy ý bổ ra.

"Không gian dễ dàng vỡ ra một cái khe lớn.

"Trải qua lần này cường hóa, ta thân thể lực lượng cũng đề cao đến một bước đáng sợ. Cho dù huyền ảo có hơn một chút, nhưng uy lực so với trước lại rất mạnh." Lâm Lôi cuối cùng cảm nhận được ưu thế của Bối Lỗ Đặc! Trụ cột quá mạnh mẽ, huyền ảo lĩnh ngộ không cần ở mức đỉnh cao, nhưng đã tung hoành vô địch rồi.

Lâm Lôi mỉm cười trứ, mở cửa mật thất đại môn.

Trong phủ đệ Lâm Lôi.

Lâm Lôi đi tới, nhìn cách đó không xa trên mặt đất, chỉ có hơn mười người đứng.

Đang cùng mọi người đàm tiếu, Ốc Đốn, trong lúc vô ý liếc ra xa xa nhìn thấy Lâm Lôi, lập tức kinh hỉ hô: "Ca." đồng thời chạy tới. Một tiếng hô của Ốc Đốn, lập tức làm rất nhiều người chú ý, mọi người cũng đều lập tức lao đi, nhất thời âm thanh náo nhiệt không ngừng từ trong phòng cho đến đại sảnh vang ra.

"Lâm Lôi." Địch Lỵ Á kinh hỉ đi tới.

"Ha ha, bây giờ nếu không có sự tình gì thì không cần cả năm phân thân của ta tất cả đều bế quan." Lâm Lôi cười nói, lần này cường hóa, Lâm Lôi không có thể... chỉ cường hóa bổn tôn, tứ đại thần phân thân khác cũng tất cả đều cường hóa. Mặc dù các thần phân thân khác không thể long hóa, nhưng thân thể cường độ cũng đạt mức độ cực cao.

Địch Lỵ Á ánh mắt không khỏi sáng, Lâm Lôi không bế quan, tức là có thời gian cùng nàng.... (cùng nàng làm cái gì vậy :D)

"lão Tam, chúng ta sớm đã định hỏi..., nhưng chờ ngươi ra." Da Lỗ cười hì hì ôm thê tử của hắn nói.

"Ân, nhưng lão Đại ngươi tu luyện thế nào rồi." Bối Bối cũng cố ý đạo.

Lâm Lôi nở nụ cười: "ha ha, tốt, ta bây giờ có thể thoải mái cùng các ngươi ra ngoài dạo chơi. Có điều nói thật nha, ở Địa ngục, ta cũng không biết bao nhiêu địa phương. Mỗi nơi ta nghĩ đều có rất nhiều chuyện kỳ lạ. Đi ...... chúng ta trước xuống biến cả Địa ngục, sau đó đi lên vật chất vị diện."

Tu luyện đạt tới thần đỉnh, Lâm Lôi cũng không còn áp lực, vui vẻ cùng mọi người đi du lãm địa ngục, các vật chất vị diện lớn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 22: Thật Thật Giả Giả

Lâm Lôi, Bối Bối, Lôi Nặc, Da Lỗ tất cả đều mang theo người nhà, cả đội ngũ gần như có hai mươi người, bắt đầu tại Địa ngục du ngoạn.

Thần bí Phổ Ni Tư dưới đáy hồ......

Tại Tháp Khắc sơn mạch Hỏa Điểu Sơn......

Ngẫu nhiên đi bái phỏng một số Luyện ngục thống lĩnh, Địa ngục phủ chủ......

Bất quá Địa ngục thật sự rất lớn, Lâm Lôi bọn họ xông xáo hơn mười năm, cũng chỉ là tại Huyết phong đại lục tây bộ đi tới đông bộ.

Huyết phong đại lục đông bộ, môn phủ cảnh nội, bên trong thành.

Ngã tư đường rộn ràng nhốn nháo toàn người với người, Lâm Lôi bọn họ đang đi, nhìn chung quanh.

Thê tử của Bối Bối, Ny Tia đề nghị:" Chúng ta tại Địa ngục xông xáo, bất quá nói thật, vật phẩm kì lạ nhiều nhất là tại Hắc Sa thành. Chúng ta phải đi dạo chơi Hắc Sa thành đi, khẳng định sẽ chứng kiến rất nhiều thiên kì bách quái gì đó ." Nữ nhân, với chuyện mua sắm rất thích .

"Hắc Sa tòa thành, xem như chợ đêm, vật phẩm so với Huyết phong thành càng nhiều hơn. Lâm Lôi, chúng ta đi xem một chút đi." Địch Lỵ Á con mắt cũng lấp lánh.

Bối Bối liền gật đầu ngay:" Chúng ta phải đi Hắc Sa thành, lão đại, ngươi nói đi chứ?"

Lâm Lôi cười gật đầu, mang theo một đám người hướng Hắc Sa thành đi đến.

Trong Địa ngục các nơi, tòa thành cấu tạo đều hoàn toàn giống nhau. Bề ngoài tất cả đều là do hắc sa lưu động cấu thành. Mặc dù cả tòa thành bề ngoài bao phủ hắc sa, nhưng bên trong tòa thành, tại vô số năm trước đã sừng sững những kiến trúc. Lâm Lôi một đám người, theo âm thanh rộn ràng nhốn nháo, tiến nhập Hắc Sa thành.

Hắc sa thành rất sôi động bởi các quầy hàng, rõ ràng so với Huyết phong tòa thành thì nhộn nhịp hơn nhiều.

"Vật dụng nhỏ quá nhiều." Mấy phụ nữ rất là vui vẻ. Một bên đi dạo , một bên mua sắm vài kiện kiện tiểu vật phẩm.

"Lầu một đều là thương phẩm bình thường, chúng ta đi lên mặt trên, một ít kì trân dị bảo gì đó ngay ở trên đó." Lâm Lôi đề nghị nói.

Hắc sa thành tầng thứ nhất. Vật phẩm giá cả là gần một vạn mặc thạch, tầng thứ hai bình thường giá gần trăm vạn mặc thạch, tầng thứ ba, thương phẩm phần lớn vượt qua trăm vạn mặc thạch. Đương nhiên, đây chỉ là một chút khái niệm về khu bán hàng. Mà Hắc sa thành, nổi danh nhất lại là tầng thứ tư!

Tầng thứ tư chỉ bán thượng phẩm, thiên kì bách quái, giá cả cao có, thấp có.

Không như Huyết phong tòa thành, Tử kinh tòa thành, ở đây rất nhiều các loại trân quý dị bảo, vật phẩm tuyệt đối là thật phẩm, giá cả cũng rất minh xác.

Nhưng Hắc sa thành dù sao cũng là chợ đêm, thứ nhất, giá cả so với Huyết phong tòa thành và các nơi khác thấp hơn một chút, nhưng chỉ là một chút. Bên trong Hắc sa thành đều là tư nhân thương phiến, vật phẩm thật giả, Hắc sa tòa thành là khó có thể kiểm chứng. Cho nên khách nhân muốn chính mình nhìn thấy tận mắt, lên tầng thứ tư.

"Trong tầng thứ tư vật phẩm thiên kì bách quái, giá cả có loại cao loại thấp, chủ yếu vẫn phụ thuộc vào mắt người xem. Hơn nữa còn có thể trả giá." Ny Tia vừa cười vừa nói:," Nếu như bị lừa, mua phải phế phẩm, chỉ có thể tự nhận xui xẻo. Nhưng là nếu như ánh mắt nhận biết tốt, dùng giá thấp mua sắm được một ít trân quý vật phẩm. Như vậy coi như lời."

Lâm Lôi cũng bị Ny Tia thuyết nên hứng thú đi lên.

" Tẩu, xem một chút bảo bối này." Lâm Lôi cười liền hướng về phía quầy đi đến.

" Thú vị." Lâm Lôi nhìn thấy rất nhiều vật phẩm kèm theo giá cả, không khỏi cười thầm. Nếu Lâm Lôi dùng linh hồn lực, điều tra một ít vật phẩm hư thật, vẫn dường như chuẩn .

Bối Bối cũng đi theo Lâm Lôi bên cạnh nhìn.

"Lão bản, tảng đá này là loại đá gì?" Bối Bối chỉ vào trong quầy, một viên đã có vằn tia máu, mơ hồ có hỏa hệ năng lượng phát ra, màu đen. Lâm Lôi liếc liếc mắt một cái, hòn đá có giá cả là 500 vạn mặc thạch, một cái giá cả phi thường kinh người.

Người phụ trách quầy là một gã mang diện mạo nhỏ gầy Bạch Phát Lão Giả. Lão giả dùng đôi mắt nhạt nhẽo liếc liếc Bối Bối một cái, lạnh lùng nói:" Khối đá này, truyền thuyết là do một trong tứ thần thú, hỏa hệ thần thú Chu Tước thẩm thấu máu vào."

" Chu Tước?" Lâm Lôi cả kinh giật thót mình.

Nếu thật sự là máu của thần thú Chu Tước, đừng nói năm trăm vạn mặc thạch, mà là năm triệu mặc thạch, đều tính là thấp! Hơn nữa

Lâm Lôi cũng phát hiện được, hòn đá mơ hồ phát ra đích hơi thở mặc dù cường đại, nhưng đã quá lâu, không có cách nào dùng máu thanh long của mình để so sánh. Chu tước cùng Thanh long, đều là tứ thần thú. Máu huyết hơi thở hẳn là cùng cấp độ mới đúng.

"Chu tước thần thú? Ngươi cũng biết Chu tước thần thú là chủ thần?" Bối Bối chế nhạo nói," Đừng nói thần thú chủ thần, chính là một giọt máu của chủ thần bình thường, uy lực cũng quá cường đại. Hòn đá này, phỏng chừng như là hỏa hệ thần thú bình thường nhiễm hồng ." Bối Bối bản thân mình chính là thần thú, tự nhiên có khái niệm.

Lão giả chỉ liếc liếc Bối Bối một cái, lạnh nhạt nói:" Máu, nếu sớm thẩm thấu bên trong, phát ra đích hơi thở thì hơi thở chỉ là cực yếu. Ngươi không tin ta cũng không có biện pháp, ta không cầu ngươi mua." Lão giả muốn giữ thể diện.

Nếu là thực lực kém, phỏng chừng thật đúng là bị hố.

" Đi thôi." Lâm Lôi, Bối Bối nhưng là tiếp tục hướng khác quầy quan khán.

"Lão đại, quả thật là có thật có giả a." Bối Bối quan sát không khỏi sợ hãi than nói.

"Đúng."

Đột nhiên Lâm Lôi đánh mặt sang một bên, ánh mắt ngưng trệ, suy nghĩ một chút rồi tiến về phía quầy bên trong đang trưng bày một kiện thương phẩm, đó là một kiện vật phẩm hình lục lăng, màu đỏ tinh toản, bầy tại nơi có thể dễ dàng thấy được.

"Hồng Lăng tinh toản? Tam đại tín vật, vật cuối cùng, Hồng lăng tinh toản?" Lâm Lôi cả kinh, nhưng ngay sau đó lắc lắc đầu, cẩn thận quan sát.

Chí cao thần tín vật tổng cộng tam kiện, Lâm Lôi đã được đến hai kiện là Mậu Thiết vương miện, Cửu khối linh châu, chỉ còn thiếu Hồng Lăng tinh toản.

"Vị tiên sinh này, ngươi đối với Hồng Lăng tinh toản có vẻ có hứng thú?" Chủ quầy là một gã thanh niên đầu bóng loáng, đôi mắt màu bạc cười nói.

"Có hứng thú." Lâm Lôi liếc liếc mắt một cái về phía giá cả---- mười triệu mặc thạch!

"Mười triệu mặc thạch, ngươi thật đúng là có dũng khí ra giá." Bối Bối vừa nhìn, lập tức kinh hô đứng lên, ở trong một tòa thành giống như phủ đệ, cũng chỉ là một triệu mặc thạch thôi, Bối Bối đánh giá gã thanh niên đầu bóng loáng mắt bạc, cười nhạo nói," Ngươi nói một chút, đây đến cùng là bảo bối gì mà đáng giá thập mười triệu mặc thạch?"

Lâm Lôi đã nhìn qua trang giấy, nhưng Bối Bối lại chưa thấy qua, cũng không biết Hồng Lăng tinh toản.

Nọ vậy đầu bóng lưỡng ngân nhãn thanh niên thấp giọng cười nói:" Hai vị, chí cao thần nhiệm vụ các ngươi có nghe nói qua không? Trong đó, ai cũng muốn thu thập ba kiện tín vật, phân biệt là Mậu thiết vương miện, Cửu khối linh châu cùng với Hồng lăng tinh toản này. Mặc dù ta không dám khẳng định đây là Hồng Lăng Tinh Toản trong truyền thuyết, nhưng mà, ngươi xem bộ dáng nó, cùng với lời đồn miêu tả giống nhau như đúc. Ta cũng không mười phần nắm chặt, nhưng ngươi xem, tinh toản này, cũng không phải do người chế tạo mà thành, có thể là trong truyền thuyết chí cao thần tín vật lắm."

"Nếu thật là Hồng lăng tinh toản, sao ngươi không hiến cho chủ thần?" Bối Bối chế nhạo nói.

Lâm Lôi cũng cười nhìn này thanh niên.

" Ta là một thượng vị thần bình thường, dựa vào cái gì đi gặp chủ thần? Hơn nữa ta cũng không mười phần tin tưởng, chứng minh được nó là thật hay giả." Thanh niên đầu bóng loáng mắt bạc nói," Nếu ta dám khẳng định, giá cả sao lại chỉ là mười triệu mặc thạch."

Nên hiểu rằng, một giọt chủ thần lực đã có giá là trăm vạn triệu mặc thạch.

Một kiện chí cao thần tín vật, vậy giá cả tuyệt đối sẽ là giá trên trời. Bao nhiêu mặc thạch cũng thể so sánh được một kiện chí cao thần tín vật.

"Ngươi nói đây là Hồng lăng tinh toản, không phải do con người chế tạo." Lâm Lôi nói." Đó là đương nhiên." Mắt bạc thanh niên tự tin nói.

"Ngươi nếu nói vậy, có dám cho ta miết một chút, nếu không vỡ, ta liền mua, nếu vỡ, ta không trả tiền." Lâm Lôi chế nhạo nhìn thanh niên mắt bạc, kì thật Lâm Lôi cường đại linh hồn lực, sớm thẩm thấu qua lớp vỏ tinh toản xâm nhập bên trong, tra ra tinh toản này ẩn chứa một loại hơi thở hỏa thuộc tính.

Tính mạng chí cao thần phát hành ba kiện tín vật, Lâm Lôi có được hai kiện.

Mậu Thiết vương miện, ban đầu cũng ẩn chứa một cỗ năng lượng. Có thể trị liệu thân thể thương thế. Cửu khối linh châu cũng có thể bảo vệ linh hồn. Đều là tính mạng đặc tính .

Cho nên, trước mắt, miếng Hồng Lăng tinh toản này nhất định là giả .

Trọng yếu nhất là một điểm----

Lâm Lôi chính mình có Mậu Thiết vương miện, biết được chỗ lõm vào lớn nhỏ ra sao. Căn cứ vào chỗ lõm ấy, Lâm Lôi đối với Hồng

Lăng tinh toản có thể ước lượng được kích thước. Vật trên quầy bày bán dù rất giống, nhưng thể tích lại lớn hơn một chút.

Không có biện pháp......

Ngày đó Thiên sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức cũng chưa từng thấy Hồng Lăng tinh toản, chỉ qua Chí cao thần giám mô tả, vẽ ra mà thôi. Thể tích lớn nhỏ, có không đúng cũng là bình thường.

"Không được." Thanh niên mắt bạc hừ một tiếng." Các ngươi muốn mua thì mua, không mua thì thôi."

"Hai vị, đừng để ý đến Hồng lăng tinh toản đó, ta đây còn có Mậu Thiết vương miện." bên cạnh truyền đến thanh âm bắt chuyện.

Lâm Lôi nghe nói như thế, không khỏi ngạc nhiên thất sắc, quay đầu nhìn qua nói:"Ngươi có Mậu thiết vương miện?”

" Đương nhiên, thật giả chính ngươi phán định." Thanh niên tóc vàng tự tin nói.

Lâm Lôi liếc liếc mắt một cái, không khỏi trong lòng thất kinh.

Mậu thiết vương miện, dĩ nhiên cùng với cái mình có được, hình dáng cùng thể tích hoàn toàn giống nhau, ngay cả chỗ lõm vào lớn nhỏ ra sao, đều hoàn toàn y chang! Thậm chí, ngay cả màu sắc của Mậu thiết vương miện, đều hoàn toàn trùng khớp. Lâm Lôi bất chợt vừa nhìn, cũng tưởng rằng nhìn thấy một kiện của chính mình.

Nên hiểu, vật trên trang giấy chỉ có miêu tả bằng bức họa, bức họa lớn nhỏ cùng thực tế có sự chênh lệch lớn. Màu sắc của bức họa, cùng màu thật cũng không có thể hoàn toàn giống nhau.

"Cái này là giả ." Lâm Lôi đạm cười nói.

"Bố ngươi, ngươi cũng đừng mong gạt người ." Thanh niên bán Hồng Lăng tinh toản cười nhạo nói," Vị này rõ ràng là cao thủ, nhãn lực chuẩn xác vô cùng."

Tóc vàng thanh niên hừ một tiếng.

"Mấy năm trước, lúc đại ca ngươi ở đây, vẫn cùng ta khoe khoang, nói hắn từng được nhìn qua Mậu Thiết vương miện. Ta hỏi hắn, vậy Mậu Thiết vương miện đâu rồi, hắn lại nói, hắn buôn bán thương phẩm có được, trên đường bị bọn cường đạo đánh cướp, bị giết chết thần phân thân. Hắn để Mậu thiết vương miện bên trong không gian giới chỉ và cũng bị vỡ nát, nhưng cuối cùng Mậu thiết vương miện không bị!" Ngân nhãn thanh niên cười nhạo nói," Nói mạnh miệng như vậy, ta cũng nói được. Ta có thể nói, vật này ta cũng có, chỉ là hiện tại không có ở đây thôi."

"Ai tin tưởng ngươi?" Tóc vàng thanh niên cười nhạo nói.

Lâm Lôi nghe chuyện cười nói:" Cái này Mậu thiết vương miện, chính là ngươi dựa theo lời đại ca ngươi rồi lấy một kiện vật phẩm chế tạo thành sao."

Tóc vàng thanh niên kinh dị nhìn Lâm Lôi liếc mắt một cái, không nhiều lời.

"Bối Bối, chúng ta đi." Lâm Lôi lờ đi trước ánh mắt phán đoán của thanh niên tóc vàng, đi ra. Nếu đại ca của tóc vàng thanh niên đích xác có được Mậu thiết vương miện," hoặc có thể đã từng nhìn qua Mậu thiết vương miện thì mới bắt trước chuẩn xác như vậy. Lại còn nói nói vật nọ trong không gian giới chỉ bị bóp nát, Mậu thiết vương miện, như thế nào từ không gian loạn lưu trung bay tới?"

Lâm Lôi trong lòng chấn động.

" Chẳng lẽ...... Bóp nát không gian giới chỉ, không gian giới chỉ bên trong còn có gì đó, cũng không phải là trực tiếp biến mất, mà là trở về không gian loạn lưu sao?" Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Lâm Lôi phỏng đoán cũng đúng.

Không có gì đồ vật nào có thể vô duyên vô cớ trống rỗng sinh ra.

Cũng không có vật phẩm nào, hư không tiêu thất!

Mặc kệ tại không gian khu vực gì, xé rách không gian, nếu như lâm vào trong đó, đều đã bị cuốn vào không gian loạn lưu. Mà không gian giới chỉ nếu như bị bóp nát, vỡ vụn thành tiểu không gian trong vật phẩm, cũng sẽ cuốn vào không gian loạn lưu. Nhưng cơ hồ tất cả vật phẩm, tại không gian loạn lưu đều trong nháy mắt bị hủy diệt.

Chỉ có một số rất ít đồ vật có khả năng tồn tại.

Tỷ như chí cao thần tín vật, Chí cao thần giám, Chủ thần khí, Thần cách, cho dù bóp nát không gian giới chỉ, mấy vật phẩm này cũng nhiều nhất chỉ lạc đến không gian loạn lưu mà không biến mất.

Nếu như bóp nát không gian giới chỉ, vật phẩm tự nhiên vô duyên vô cớ biến mất. Vậy chí cao thần phát hành nhiệm vụ, mỗi kiện tín vật đều tại không gian giới chỉ bị bóp nát. Không phải nói, chí cao thần nhiệm vụ, không có cách nào hoàn thành sao?

"Lão đại, bên này vật phẩm giả thật đúng là nhiều." Bối Bối nói thầm.

"Là quá nhiều, bất quá chí cao thần phát hành nhiệm vụ tin tức cũng truyền quá nhanh . Ngay cả thương gia cũng lợi dụng điểm ấy để kiếm tiền." Lâm Lôi đạm cười nói. Ban đầu Lâm Lôi có ý định tùy ý tại địa ngục dạo chơi , nhưng trải qua chuyện này, Lâm Lôi có một chút tâm tư.

"Có thể trong địa ngục muốn điều tra xem, thật sự Hồng Lăng tinh toản đúng là bị người nào đó phát hiện, trở thành thương phẩm bán." Lâm Lôi trong lòng hiểu được.

Giả sử hồng lăng tinh toản tràn lan, sợ rằng Hồng lăng tinh toản thật sự xuất hiện, cũng không bao nhiêu người tin.

Nhưng Lâm Lôi đã có hai kiện tín vật nơi tay, dễ dàng phán đoán kiện thứ ba là thật hay giả.

Dự đoán kết quả Bàn Long .. AE vào đây làm thầy bói tí :D http://4vn/forum/showthread.php?p=247703#post247703

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 23: Hồng Lăng Tinh Toản

Lúc này đám người Lâm Lôi không lo nghĩ gì, chỉ chú tâm du ngoạn tại Địa ngục.

Tại Mục Á địa ngục xa xôi, Khoa Đức sơn mạch âm u và tĩnh lặng

Màn đêm buông xuống

Trong một huyệt động ở ngọn núi vô danh của thuộc Khoa Đức Sơn mạch, có một gã hán tử tóc tai lù xù đang khoanh chân ngồi trong. Huyệt động tối tăm chỉ có thể mơ hồi nhìn thấy đôi mắt màu đỏ đáng sợ của đại hán, một đôi mắt chứa đầy thù hận.

“A Lạc Đặc, ta Bố La Địch thề sẽ có một ngày ta sẽ giết chết ngươi, sẽ giết ngươi!!! Thanh âm trầm thấp từ yết hầu hán tử phát ra như chứa vô vàn phẫn nộ và hận thù ở trong đó. Hán tử hai tay nắm chặt, run rẩy

Lúc này gã hán tử dường như không nhịn được giận nữa, một quyền đấm thẳng vào tảng đá trên mặt đất.

"Rắc rắc", tảng đá vỡ ra

Bố La Địch lúc này tức giận đến tột cùng nhưng đồng thời hắn cũng rất cẩn thận. Thần chi lĩnh vực đã sớm phát ra, không gian trong phạt vi mười thước cách ly với bên ngoài .Cho dù âm thanh của tảng đá vỡ hay khi hắn gào thétthì bên ngoài cũng không nghe thấy gì

“Tên A Lạc Đặc Kia đã là thượng vị thần, ta dựa vào cái gì mà báo thù? Dựa vào cái gì để đi cứu Duy Đa Ny Tạp” Đầu óc Bố La Địch lúc này rất hỗn loạn. Năm đó hắn cùng thê tử Ny Tạp đối với chí cao vị diện Địa ngục tò mò, trong cuộc sống hai người đều mong mỏi được tới địa ngục.

Bố La Địch tại vật chất vị diện được xem như đỉnh cao cường giả, bởi vì hắn đã là trung vị thần !Hơn nữa còn có hai trung vị thần phân thân, thêm bổn tôn đã là thánh vực

Trung vị thần tại vật chất vị diện có thể nói là vô địch. Khi hắn mang theo thê tử hắn đến địa ngục nàng cũng là hạ vị thần. Đi tới địa ngục họ bị bộ lạc Mục Á bỏ lại phía sau, rồi lại lưu lạc tới tới Lạc Đặc bộ lạc. Bố La Đặc vẫn ôm giấc mộng cố gắng tu luyện và kiếm thật nhiều tiền để chuyển vào sống trong thành. Hắn cũng ý thức được cuộc sống tại bộ lạc vô cùng nguy hiểm vì giữa các bộ lạc thường xuyên xảy ta chiến tranh

Hết thảy kế hoạch đều diễn ra suôn sẻ.

Nhưng ai có thể ngờ được tộc trưởng Lạc Đặc bộ lạc là A Lạc Đặc vừa nhìn thấy thê tử hắn lần đầu, đã rất thích nàng, chẳng nói chẳng rằng trực tiếp bắt đi.

Vô số năm qua hai vợ chồng sống chung một chỗ, từ vật chất vị diện đến đây. Trong lòng Bố La Địch, thê tử còn quan trọng hơn mạng sống của hắn. Mặc dù hắn cũng có nghe nói qua có một số người có thực lực mạnh đi bắt một ít nữ nhân nhưng Bố La Địch không nghĩ chuyện đó lại rơi xuống đầu hắn

Kỳ thật sau khi thành thần, sắc đẹp và dung mạo không phải vấn đề trọng yếu

Thần có thể biến ảo thành các loại bộ dáng nhưng khí chất phát ra từ linh hồn thì lại bất đồng không ai giống ai. Một số phụ nữ có dung mạo bình thường nhưng khí chất phát ra thì rất đặc biệt làm hấp dẫn không ít cường giả. Nếu một cường giả có lý có tình thì có thể chậm rãi theo đuổi, nhưng gặp phải những cường giả bá đạo sẽ trực tiếp bắt đi.

Năm đó Lâm Lôi, Địch Lý Á, Bối Bối tới địa ngục cũng đã có người cảnh báo, đối với người ngoài thì nên cẩn thận.

Bất quá Lâm Lôi không xui xẻo như Bố La Địch

“Làm sao bây giờ” Bố La Địch vừa nghĩ đến thê tử bị bắt là muốn nổi điên.

Hắn cũng đã từng nghĩ biện pháp đi cứu thê tử, nhưng biện pháp của hắn trước thực lực cường đại của tộc trưởng chỉ là một trò cười mà thôi. Sau đó Bố La Địch phải liều mạng mới thoát khỏi đuổi giết, một phần là do tộc trưởng A La Đặc cũng không để một tên trung vị thần vào trong mắt

“Hôm nay không có ánh trăng, màn đêm tối đen như vậy cũng nên xuất phát” Kế hoạch của Bố La Đặc rất đơn giản

Hắn sẽ chạy tới thành nội, dùng tiền mấy năm nay tích lũy để đi báo danh tham gia khảo hạch ác ma. Một khi trở thành ác ma hắn có thể dễ dàng hành tẩu tại địa ngục, ma luyện trong sinh tử

“Cuối cùng có một ngày chính thức trở thành cường giả, ta sẽ trở lại Lạc Đặc bộ lạc”, Bố La Địch trong lòng thầm nói. Sau đó một thân ảnh màu đen rời khỏi huyệt động, hòa mình vào bóng đêm cực nhanh phi hành.

Tu luyện trong sinh tử có thể đánh lại A Lặc Đặc hay không?

Bố La Địch tự thân mình cũng hiểu đươc điều đó là rất khó! A La Đặc dù sao cũng là tộc trưởng một bộ lạc, thực lực có thể so sánh ngũ tinh hoặc lục tinh ác ma. Bố La Đặc hắn chỉ là một trung vị thần, nếu muốn giết chết A Lặc Đặc , khả năng thành công là rất thấp

Bố La Địch thi triển hóa ảnh thuật không ngừng đi nhanh trên mặt đất. Hắn cũng không dám phát ra một tia động tĩnh khiến cho cường đạo phải chú ý. Hắn chỉ là một trung vi thần, tại vật chất vị diện có thể nói là vô địch nhưng tại địa ngục hắn chỉ là một đoá hoa nhỏ, tuỳ ý có thể bị người khác ngắt vài cánh bất kỳ lúc nào.

Đột nhiên.

Một đạo hồng quang tựa hồ lóe lên rồi biến mất.

“Ân” Bố Lai Địch đang đi rất nhanh đột nhiên dừng lại, cau mày, quay đầu nhìn.

“Vật gì vậy?” Bố La Địch cảm thấy tò mò, nhịn không được hướng về phía ánh hồng quang yếu ớt đó đi tới.

Tại một lùm cây rậm rạp, một miếng tinh toản màu đỏ hình trụ đang nằm trong đó.

Khi nhìn thấy tinh toản đó, Bố La Địch cảm thấy linh hồn mình tựa như bị tinh toản này hấp dẫn, hắn liền đưa tay ra nắm lấy quả tinh toản màu đỏ kia. Miếng tinh toản sau khi nằm trong tay hắn thì sinh ra một cỗ năng lượng quỷ dị bao trùm lên thân thể Bố La Địch, bao gồm cả linh hồn.

Một cảm giác thật thư thái, năng lượng này có thể bảo vệ linh hồn sao? Bố la Địch có ngốc đi nữa cũng hiểu được hắn vừa có được một kiện bảo vật.

“Đây là bảo bối gì”?Bố La Địch đáy lòng mê hoặc không giải thích được.

Bô La Địch vừa mới tới địa ngục không lâu, lại cư trú tại một bộ lạc bên ngoài, chưa đến thành trì bao giờ nên không biết được tin tức chí cao thần nhiệm vụ, làm sao có thể biết vật phẩm trong tay hắn là cái gì! Biết được tin tức không phải là phủ chủ thì cũng là thương gia thôi.

“Linh hồn ta dường như mạnh hơn”. Bố La Đặc không khỏi thất kinh.

Trong khi Bố La Đặc bị Hồng Lăng tinh toản làm cho khiếp sợ thì một đạo nhân ảnh từ trời cao bay qua rồi sau đó sau đó dừng lại. Thân ảnh đó chính là một gã đại hán cường tráng, khuôn mặt có những vảy xanh: “Vận khí của ta quả thật may mắn, lần này đi tuần tra phát hiện ra con mồi”

Trong tổ chức cường đạo, những thành viên đi tuần tra phần lớn phân thân đểu để lại tại sào huyệt. Một khi phát hiện tin tức gì thì phân thân tại sào huyệt sẽ nhanh chóng đi truyền tin.

“Tiểu tử, ngươi lấy Hồng Lăng tinh toản làm gì đó?” Một thanh âm cười nhạo từ trên cao truyền xuống.

Tinh toản màu đỏ trong đêm rất dễ thấy.

Bất quá Bô Lai Địch vì hiệu quả đặc thù của Hồng Lăng tinh toản mà khiếp sợ, dù sao Bố La Địch sống ở địa ngục cũng chưa lâu, tâm cảnh chưa cao, hắn cũng không nghĩ tới một thời gian ngắn ngủi như vậy đã bị tuần tra phát hiện.

“Ngươi…….”Bố La Đặc ngửa đầu nhìn lên, sắc mặt liền biến đổi.

Trong đêm tối, đạt đến thần cấp vẫn có thể miễn cưỡng nhìn thấy những tràng cảnh ở một khoảng cách nhất định.

“Trốn”! Bố La Địch ko chút do nào, lập tức biến thành một đạo thân ảnh lẫn trốn.

“Không còn kịp rồi”. Trên mặt tên cường đạo tuần tra cười nhạo, hắn không một mình truy sát Bố La Địch mà phải chờ chỉ huy và những đồng đội khác, thân phận hắn chỉ là thủ hạ. Từ bốn phương tám hướng đã thấy xuất hiện những tên cường đạo khác xông đến bao vây Bố La Địch.

" Ha ha. Tiểu tử, đã tới địa bàn của chúng ta rồi, còn muốn trốn?" Tiếng cười to vang lên.

Bố La Địch ngước đầu nhìn.

“Ngươi chạy không thoát đâu”.

Bố La Địch không khỏi quay đầu nhìn lại.

Trong chớp mắt đã bị mấy tên cường đạo vây quanh, Bố La Địch sắc mặt trắng bệch.

“Tại sao.Tại sao lại như vậy”? Bố La Địch thống khổ như muốn hét lên, vừa mới từ bộ lạc trốn ra được, kế hoạch báo thù còn chưa có bắt đầu, hắn lại gặp phải cường đạo đến cướp.

“Ta nguyện ý gia nhập đội ngũ các ngươi” Bố La Địch liền nói.

“Ngươi chỉ là một trung vị thần, thêm một người không nhiều lắm, thiếu một người cũng không có ít đi”. Kẻ cầm đầu cười lạnh. Hắn là thủ lĩnh của đám này, mặc áo bào màu tím, hắn là một gã thượng vị thần. Tổ chức cường đạo này có khoảng gần một ngàn tên. Thượng vị thần cũng chỉ có 3 tên. Trừ phi thượng vị thần, bình thường trung vị thần bọn hắn cũngchẳng muốn nhận.

Nhân mã tuy nhiều. Nhưng tới đánh cướp Bố La Địch, tam thủ lĩnh mang một đám người đến, như vậy là đủ rồi.

“Không, ta ….” Bố La Địch còn muốn nói gì.

" Các huynh đệ, giết hắn." Tử bào nhân lạnh nhạt hạ lệnh.

“Ha ha”………

"Chịu chết đi."

Đám cường đạo tự tin mười phần, một số dùng linh hồn công kích, một số thì dùng vật chất công kích về phía Bố La Địch.

" Không, không……" Bố La Địch phẫn nộ gào hét.

Hắn còn có thù lớn chưa trả, hắn còn có thê tử chờ hắn tới cứu , hắn không cam lòng như vậy chết đi!

Trong địa ngục, loại người có thù lớn chưa trả, không cam lòng chết đi nhiều vô số.

"Oanh!" "Bồng!"……

Mười mấy tên cường đạo công kích đánh xuống, Bố La Địch liều mạng né tránh, nhưng vẫn có năm đạo vật chất công kích, ba đạo linh hồn công kích rơi vào trên người hắn.

“Chết chắc rồi” Tử bào nhân cùng nhưng tên cường đạo khác đều nghĩ như vậy, nếu là thượng vị thần còn có thể kháng trụ được nhưng đây chỉ là một trung vị thần.

" Ta?"

Bố La Địch vẻ mặt kinh ngạc, hắn bị đánh trúng, thân thể đã bị vỡ vụn nhưng lại có thể khôi phục ngay. Tốc độ khôi phục thậm chí còn vượt qua tốc độ phá hủy. Về phần linh hồn công kích…… ba đạo linh hồn công kích chỉ khiến hắn rung lên một chút. Năng lượng kì dị ẩn chứa trong Hồng Lăng tinh toản dễ dàn bảo vệ linh hồn hắn. .

Hồng lăng tinh toản là bộ phận quan trọng nhất trong ba kiện chí cao thần tín vật.

Luận về uy lực của nó so với cửu khối linh châu còn mạnh hơn,còn Mậu Thiết vương miện có tác dụng thấp nhất.

Gặp Lâm Lôi công kích, Mạc Nhĩ Đức nhờ có cửu khối linh châu còn không chết. Đám cường đạo bình thường làm sao có khả năng giết chết Bố La Địch.

Ân?" Đám cường đạo trợn tròn mắt.

Bố La Địch cúi đầu nhìn Hồng Lăng tinh toản trong tay, mới vừa rùi lúc gặp phải nguy cơ , hắn chỉ cho rằng Hồng Lăng tinh toản ẩn chứa năng lượng kỳ dị có thể bảo về linh hồn nên mới nắm trong tay, nhưng hiệu quả vượt xa hắn tưởng tượng:”Không nghĩ tới bảo bối này lại cường hãn như vậy ?" Bố La Địch con mắt thoáng cái sáng lên.

Bố la Địch thậm chí cảm thấy cả thế giới này một lần nữa tràn ngập sắc thái.

" Có cái này, ta là có thể báo thù , nhất định có thể!" Bố La Địch vui mừng lẫn sợ hãi như điên.

"Chuyện gì xảy ra?" Tử bào nhân nhướng mày , "Cùng tiến lên, giết hắn."

"Rõ"

Bọn cường đạo nghe lệnh tam thủ lĩnh liền đáp xuống hướng về phía Bố La Địch công kích

"Chết đi." Bố La Địch một tay nắm Hồng Lăng tinh toản, tay kia cầm một thanh đoản đao màu đen chém chết bọn cường đạo phía trước hòng tẩu thoát.

“Ngươi trốn không thoát đâu”, đám cường thập phần tin tưởng, tất cả đều xuất ra công kích mạnh nhất của mình.

Địch nhân công kích ra sao Bố La Đặc không thèm để ý, đoản đao của hắn chém nát đầu một tên cường đạo trước mặt.

"Tiểu tử này phòng ngự thật mạnh." Nhìn thấy màn này, tử bào nhân nhướng mày, thân hình lóe lên đánh tới

Luận về tốc độ, Bố La Địch kém xa tử bào nhân.

“Biến” Bố La Địch lại vừa bức lui một gã cường đạo, hắn muốn thoát khỏi vòng vây, nhưng hắn không phát hiện ra một thân ảnh màu tím đang tiến đến sau lưng hắn "Chỉ là trung vị thần, quá yếu" Tử bào nhân thầm nói trong lòng, đồng thời tay phải mang bao tay màu tím nhẹ nhàng đánh vào đầu Bố La Địch.

"Phanh!"

Đúng thời khắc đó, Bố La Địch mới bừng tỉnh.

" Xuy xuy” tử bào nhân toàn thân toàn thân run rẩy đứng lên.

" A a” tử bào nhân thống khổ gấm rú. Trong nháy mắt, tử bào nhân vô thanh vô tức cứ như vậy ngã xuống đất chết.

Thượng vị thần, thân tử!

"Thủ lĩnh làm sao vậy?" Đám cường đạo hoàn toàn sững sờ.

"Tinh toản này..." Bố La Địch trong lòng mừng như điên, chính hắn rất rõ ràng chuyện gì mới xảy ra. Cùng lúc thủ chưởng của đối phương sắp đánh xuống đầu hắn, Hồng Lăng tinh toản sinh ra một cỗ năng lượng lạnh lẽo khác lạ, điên cuồng cắn nuốt linh hồn lực của đối phương. Trong nháy mắt, linh hồn đối phương bị hút sạch, vỡ vụn ra.

"Tinh toản đả thương địch thủ mà không làm ta bị thương" Bố La Địch thử dùng linh hồn lực dẫn đạo hồng lăng tinh toản, quả nhiên một cổ năng lượng lạnh lẽo lan ra.

.

Hơn nữa, dưới sự khống chế của Bố La Địch, năng lượng lạnh lẽo kia còn bao trùm luôn cả thanh đoản đao.

"Ha ha" Bố La Địch trông như kẻ điên khùng xông tới đám cường đạo. Những tên cường đạo này hoặc là bị đoản đao quét trúng hoặc là bị thân thể Bố La Địch đụng phải đều run lên mà chết.

Trong chốc lát, ngoại trừ 5 tên cường đạo bị cảnh tượng làm cho hoảng sợ mà chạy trốn, tất cả cường đạo còn lại đều chết hết!

"Có tinh toản này, ta không còn sợ A Lạc Đặc?" Bố La Đặc kích động không ngừng, tức thì ngoảnh nhìn đỉnh núi phía xa xa, thân hình như điện nhanh chóng rời đi.

Dự đoán kết quả Bàn Long .. AE vào đây làm thầy bói tí :D http://4vn/forum/showthread.php?p=247703#post247703

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 24: Thân Phận

Từ lần tại Hắc sa thành nhìn thấy khối Hồng Lăng tinh toản cùng Mậu thiết vương miện giả mạo, Lâm Lôi đã có một ý niệm trong đầu. Xông xáo tại Địa ngục trong thời gian qua, khi muốn tìm một vật gì, thì hãy tìm đến ác ma toà thành, ở đây lực lượng tình báo cực kỳ đông đảo.

Mỗi lần điều tra, dù muốn hay không đều phải nộp một ngàn vạn mặc thạch.

Giá cả nhìn thì có vẻ cao, nhưng bình thường đối với những tin tức tình báo này lại rát chính xác. Phần lớn cường giả đi làm việc đều chân chính, hoặc là một số thương gia thượng vị thần nhưng cũng rất lợi hại. Một ngàn vạn mặc thạch, với cường giả và những thương gia thượng vị thần lợi hại, cái giá đó cũng bình thường, không phải là đắt.

Kí Lương thành ngã tư đường, đám người Lâm Lôi đang đi dạo. Lâm Lôi cười nhìn thoáng qua Bối Bối:" Bối Bối, đây là Lương An phủ, lại là nhà trước đây của Ny Tia. Nghe nói, đại ca nàng Tát Lạc Mông hiện tại ở bên trong Kí Lương thành phụ trách trật tự quản lý. Hiện tại Ny Tia cùng Y Na đi gặp Tát Lạc Mông , ngươi như thế nào không đi?"

" Hừ, Tát Lạc Mông, ta chẳng muốn gặp hắn." Bối Bối khinh thường nói.

"Còn để bụng chuyện trong lòng núi lửa năm đó à?" Địch Ly Á chế nhạo cười nói.

Năm đó hành vi của Tát Lạc Mông đích xác làm cho đám người Lâm Lôi, Địch Ly Á không còn coi Tát Lạc Mông là bằng hữu nữa. Sau khi Bối Bối cùng Ny Tia kết hôn không lâu cũng đã từng cùng Ny Tia đi gặp qua Tát Lạc Mông.

"Ta lần trước chịu đi gặp Tát Lạc Mông, cũng chỉ sợ Ny Tia khó chịu. Nếu không, ta cũng chẳng muốn nhìn mặt hắn, ta xem thường con người như thế ." Bối Bối nói.

"Đúng là Tát Lạc Mông đích xác không xứng đáng làm bằng hữu." Da Lỗ cũng mở miệng nói. Da Lỗ, Lôi Nặc bọn họ cũng biết năm đó đích một sự tình.

" Đi thôi, phía trước chính là Ác ma tòa thành." Lôi Nặc cười a a nói.

Tất cả mọi người biết, Lâm Lôi vào thành, bình thường đều sẽ đến Ác ma tòa thành.

Ác ma tòa thành ánh sáng nhấp nháy, tầng một trong đại sảnh cũng rất thưa thớt bóng người. Lâm Lôi lại rất quen thuộc, trực tiếp đi dọc theo thang lầu hướng lên lầu ba.

"Giúp ta điều tra một chút, có liên quan đến tin tức chí cao thần tín vật." Lâm Lôi đi tới bên cạnh quầy ở, trực tiếp đưa ra ác ma huân chương của mình. Tại Ác ma tòa thành, mặc kệ tiếp nhận vụ, hay là tra tình báo, đều là ác ma đặc quyền. Nếu như là người bình thường, cho dù có tiền, cũng không có tư cách tra.

"Chí cao thần tín vật tin tức?" Bên trong quầy có một lão giả gầy gò tóc ngắn màu đen, ngẩng đầu liếc liếc Lâm Lôi một cái, cười nhạo nói." Nhất tinh ác ma Lâm Lôi, ngươi là thương nhân?"

Lão giả tóc ngắn điều tra Lâm Lôi qua huân chương là nhất tinh ác ma. Tự nhiên giống như này suy đoán.

" Ngươi không cần phải xen vào." Lâm Lôi cười nói.

" Tiểu tử, làm bộ làm tịch ít thôi, chí cao thần tín vật, ngươi muốn gạt người khác à, không thể có chuyện dễ dàng như vậy ." Lão giả tóc ngắn cười nhạo một tiếng, đem một quyển sách ra,"Đây là tin tức cho tới hôm nay, cả địa ngục tin tức ngẫu nhiên tập hợp được. Đọc một lần, giá là một ngàn vạn mặc thạch."

Lâm Lôi tiện tay ném ra mười cái nắm tay lớn nhỏ trạm thạch.

Một cái đại trạm thạch, tương đương với một trăm vạn mặc thạch.

"Ngươi đọc quyển sách này ngay đi, muốn hỏi nội dung tương ứng về cái gì ảnh minh hoạ, ta sẽ nói sau." Lão giả rất uể oải. Hắn căn bản không đem tin tức về di động ảnh ra.

Lâm Lôi cũng không để ý tới, mà là trực tiếp lật xem quyển sách.

Quyển sách ghi lại, chia Mậu thiết vương miện, Cửu khối linh châu, Hồng Lăng tinh toản, Chí cao thần giám tứ bộ phận ghi lại, ghi theo dạng nhật ký, theo thứ tự ghi lại. Lâm Lôi trực tiếp lật xem đến trang ghi Hồng lăng tinh toản phía sau. Dù sao phía trước rất nhiều tin tức hắn đều đã biết.

"Hồng Lăng tinh toản, trên người bị thương, chỉ trong nháy mắt chữa trị? Phần phụ có ảnh minh hoạ?"

" Hồng lăng tinh toản trong người, có thể hiểu được tính mạng quy tắc, trực tiếp đạt tới thượng vị thần? Cũng có ảnh minh hoạ chứng minh?"

Lâm Lôi nhìn thấy tin tức thứ nhất, không khỏi lắc đầu nở nụ cười.

Giả bộ vô cùng ngạc nhiên.

Tỷ như nắm một viên Hồng Lăng tinh toản giả, trong miệng còn nuốt một viên tính mạng cường giả luyện chế địa đan dược. Để cho người khác tiến hành vật chất công kích, đồng thời bị thương. Nọ vậy đan dược dược liệu phát tác, tự nhiên chữa trị. Nhưng từ ảnh minh hoạ xem, hình như chính là do hiệu quả của Hồng Lăng tinh toản.

" Cái này càng thú vị, cầm Hồng Lăng tinh toản trong tay, thân bất tử. Chỉ là, không có ảnh minh hoạ."

Lâm Lôi liếc đến phía sau một cái, không khỏi cười:" Tin tức này thật sự là hoang đường, cầm trong tay Hồng Lăng tinh toản, chẳng những bất tử, hơn nữa hễ là đụng tới địch thủ, địch thủ hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Khi Lâm Lôi có tính mạng vương miện, nó chỉ là trị liệu linh hồn mà thôi, dù sao Mậu thiết vương miện cũng ẩn chứa một cỗ năng lượng kỳ lạ.

Cửu khối linh châu cũng là vật để cứu người. Lâm Lôi ý thức cho rằng, Hồng Lăng tinh toản cũng chỉ đến thế.

Nhưng hắn lại quên ......

Tính mạng quy tắc cường giả, có thể cứu người cũng có thể hại người. Như vậy tính mạng vương miện, có thể bảo vệ người, đương nhiên cũng có thể hại người.

"Nga, tin tức này cũng không có hình minh hoạ, là Mục Á đại lục truyền đến? Một người đạt trung vị thần dựa vào Hồng Lăng tinh toản, giết một đám trung vị thần cùng một thượng vị thần? Ngay cả ảnh minh hoạ cũng không có, tùy ý nguỵ tạo, người khác cũng không biết thật giả, không thể tin." Lâm Lôi ánh mắt đảo qua đảo lại, vừa tiếp tục xem tin tức phía dưới.

Chỉ có một ít tin tức, làm cho Lâm Lôi cho rằng có khả năng, hắn mới có thể xem một chút hình minh hoạ.

"Này, có được không?" Lão giả cau mày nói.

" Ngươi thúc dục làm cái gì?" Giờ phút này, ngồi ở cách đó không xa chờ Lâm Lôi, Da Lỗ không khỏi trừng mắt nhìn lão giả tóc ngắn, lớn tiếng quát trách mắng.

" Chỉ là mong các ngươi nhanh lên một chút thôi." Lão giả liếc liếc Da Lỗ một cái," còn tại ác ma tòa thành, ngươi đừng lớn tiếng ồn ào." Lão giả cũng là thượng vị thần, hơn nữa ở trong thành không cho phép động thủ, cho nên bình thường lão giả tóc ngắn tiếp đãi khách nhân, tâm tính cũng sẽ không tốt.

Đặc biệt Lâm Lôi là nhất tinh ác ma, tức thì bị người ngoài xem thường.

"Đừng nóng vội, chờ một lát." Lâm Lôi lạnh nhạt liếc liếc lão giả một cái, rồi tiếp tục đọc tin tình báo .

Đúng vào lúc này, thang lầu phía trên truyền đến tiếng bước chân.

" Nga, hôm nay người mua sắm tin tức tình báo không ít mà." Một đạo thanh âm ôn hòa từ xa xa truyền đến. Lâm Lôi quay đầu lại nhìn một cái, tổng cộng là ba người đi tới. Cầm đầu là trung niên tóc vàng mắt màu lam, phía sau đi theo hai nữ nhân mặc lục bào.

Lão già tóc ngắn đứng trong quầy nhìn thấy người mới đến thì như bị điện giật, đứng dậy cung kính nói:" Bảo chủ!"

" Ngồi xuống." trung niên tóc vàng cười nói," Được rồi, cho ta tất cả tin tức trong khoảng thời gian này, các nơi trong Địa ngục, phủ chủ khiêu chiến tình báo cùng ảnh minh hoạ." Tại địa ngục, thất tinh ác ma khiêu chiến phủ chủ, đó là chuyện thường xuyên phát sinh.

"Vâng, Bảo chủ." Lão giả tóc ngắn khiêm tốn vô cùng.

Trung niên tóc vàng liếc nhìn Bối Bối một cái, nghi hoặc khẽ nhíu mày, sau đó đi tới quầy, tiếp nhận quyển sách lão giả đưa qua. Trên quầy đã bày sẵn thủy tinh cầu chứa ảnh minh hoạ.

Giờ phút này, Lâm Lôi cùng bảo chủ sóng vai đọc .

Trung niên tóc vàng ánh mắt thoáng nhìn sang Lâm Lôi, đột nhiên biến sắc, vui mừng lẫn sợ hãi nói:"Là Lâm Lôi đại nhân?"

" Ân?" Lâm Lôi quay đầu nhìn hắn một cái," Ngươi là ai?" Lâm Lôi căn bản không nhận ra người này.

" Bảo chủ......" Lão giả nhìn thấy bảo chủ đối với Lâm Lôi cung kính như thế, không khỏi khó hiểu nói," Hắn gọi là Lâm Lôi, nhưng hắn chỉ là nhất tinh ác ma mà thôi" “Câm miệng." Trung niên tóc vàng lạnh lùng liếc một cái nhìn lão giả.

"Nhất tinh ác ma?" Trung niên tóc vàng kinh dị nhìn thoáng qua huân chương còn trong tay lão giả." Sa Nhã. Ngươi lập tức đem đi, mang ác ma huân chương này thay đổi một chút, chuyển thành thất tinh ác ma cấp bậc!"

Lão giả tóc ngắn sợ ngây người.

Nhất tinh ác ma, biến thành thất tinh ác ma?

Dựa theo quy củ ác ma tòa thành, muốn đạt được như vậy phải làm rất nhiều nhiệm vụ, sao tự dưng lại biến thành như vậy?

" Bảo chủ......" Phía sau trung niên tóc vàng, nữ nhân vận lục bào tên gọi Sa Nhã cũng có vẻ chần chờ. Chỉ là một bảo chủ của ác ma tòa thành bảo chủ, mặc dù thực lực rất mạnh, đạt tới thất tinh ác ma cấp độ; nhưng mà, còn không có tư cách trực tiếp thay đổi huân chương từ nhất tinh lên thất tinh ác ma.

"Yên tâm, nếu ngay cả đại viên mãn cường giả Lâm Lôi đại nhân còn chưa đủ tư cách trở thành thất tinh ác ma, địa ngục ai còn dám xưng là thất tinh ác ma?" Trung niên tóc vàng cười nói.

"Nga, ngươi nhận ra ta?" Lâm Lôi kinh ngạc nhìn hắn một cái.

Này tóc vàng lam nhãn trung niên nhân mỉm cười nói:" Đại viên mãn cường giả, đây là loại tin tức về đỉnh cao cường giả, là do bảo chủ ác ma tòa thành tự mình giữ . Tại vị diện chiến trường, quá trình đã kể lại rõ, chi tiết tin tức ta đều có, thậm chí … Lâm Lôi đại nhân, ngươi năm đó còn chưa đạt tới đại viên mãn, hình ảnh mấy lần đại chiến, ta cũng có. Trọng yếu nhất chính là, ta tự bản thân trước đây có tham gia vị diện chiến trường một lần, xin ra mắt Lâm Lôi đại nhân."

Lâm Lôi ngẩn ra.

“Lâm Lôi đại nhân ngươi lúc ấy cùng Mã Cách Nỗ Tư đại nhân đại chiến, chúng ta đều đang nhìn. Cho nên ta biết Lâm Lôi đại nhân, Lâm Lôi đại nhân ngươi lại không biết chúng ta, cũng là bình thường ." Bảo chủ cười nói.

Tại vị diện trên chiến trường, hắn cũng chỉ là một binh lính mà thôi.

"Mới vừa rồi nhìn thấy Bối Bối đại nhân, ta lúc ấy sửng sốt, cảm thấy quen thuộc, nhưng lại không tin, có thể ta căn bản không có dũng khí nghĩ tới Lâm Lôi đại nhân ngươi ở đây. Có thể thấy được hình dáng Lâm Lôi đại nhân, ta mới giật mình bừng tỉnh." Bảo chủ vừa cười vừa nói:.

Lâm Lôi cũng không khỏi cười.

Tình báo cũng chia cấp bậc, chí cao thần nhiệm vụ nghe đến tên, hẳn phải là cực cao cấp tin tức. Thế nhưng, tin tức giả nhiều lắm, nhất tinh ác ma là cấp thấp đương nhiên chỉ được xem tin tức loại thấp, đương nhiên do một thượng vị thần bình thường quản lý .

Nhưng đại viên mãn cường giả tin tức, chủ thần tin tức, những tin tức nói chung thuộc diện đại bí mật, không phải cứ dùng tiền mà có được.

"Đại, đại viên mãn?" Lão già tóc ngắn kinh ngạc sững sờ nhìn Lâm Lôi.

Một người đạt nhất tinh ác ma lại là trong truyền thuyết vô địch đại viên mãn cường giả?

Lâm Lôi cùng vị bảo chủ kia đàm luận chốc lát, liền mang theo ác ma huân chương rời đi. Chỉ là giờ phút này, ác ma huân chương đã thay đổi thành thất tinh ác ma cấp bậc.

"Đáng tiếc, tin tức giả nhiều lắm, có mấy người nghe nói như thật, nhưng ngay cả ảnh minh hoạ cũng không có." Lâm Lôi tiếc nuối rời đi.

Năm đó Bố La Địch có được Hồng Lăng tinh toản, nhưng hắn lại rất nghèo, đương nhiên là nhặt những không gian giới chỉ cùng thần cách của cường đạo rồi rời đi. Trên đường trải qua vô số thí nghiệm, Bố La Địch phát hiện, linh hồn lực của hắn cực mạnh, có khả năng điều động năng lượng kì lạ của Hồng Lăng tinh toản.

Cho nên, Bố La Địch quyết định luyện hóa một viên thần cách.

Hắn có hai cái thần phân thân, vì báo thù, làm cho một cái thần phân thân luyện hóa thần cách. Hắn cũng cam tâm! Từ trung vị thần đến thượng vị thần, cho dù là luyện hóa thần cách, linh hồn lực cũng sẽ tăng vọt.

Lạc Đặc bộ lạc!

"A Lạc Đặc, đi ra!" Tiếng gầm gừ vang vọng tại Lạc Đặc bộ lạc trên không.

Lạc Đặc bộ lạc chiến sĩ, hoảng sợ địa nhìn lên trời cao, một bóng người như ma thần xuất hiện. Thân ảnh đó chính là bố La Địch đã trở về, dĩ nhiên trở nên càng đáng sợ! Trên mặt đất, đại lượng thi thể chính là bị vừa rồi Bố La Địch thảm sát! Không ai có khả năng chạm vào Bố La Địch mà còn sống!

"Bố La Địch, nhanh như vậy thành thượng vị thần? Là luyện hóa thần cách sao. Ngươi không trốn đi xa, còn dám vác mặt trở về, thật sự là muốn chết."

Một đạo ảnh toàn thân bao phủ áo giáp màu đen trôi nổi trên không. Toàn bộ cơ thể kể cả khuôn mặt đều được áo giáp đen bao phủ, chỉ có một đôi mắt màu vàng kim lộ ra. Hắn, đó là Lạc Đặc bộ lạc đệ nhất cường giả, tộc trưởng---- A Lạc Đặc!

"Ba Lý Mạn. Tin tức về việc chúng ta hợp tác đợi lát nữa bàn lại, ta trước giải quyết tiểu tử này đã." A Lạc Đặc cúi đầu nói với một lão già có sắc quyển nâu đỏ.

" A Lạc Đặc tộc trưởng, ngươi trước xử lý chuyện trong tộc đi, ta không vội." Ba Lý Mạn lão giả cười nói.

A Lạc Đặc rất tự tin, bởi vì hắn là lục tinh ác ma cấp độ. Hắn có thể đoán được, Bố La Địch có khả năng giết chết đại lượng chiến sĩ, lý do thứ nhất là bản thân đạt tới thượng vị thần, hai là...... Phỏng chừng lĩnh ngộ chiêu thức đặc thù công kích gì đó. A Lạc Đặc cũng không quan tâm. Với hắn, thực lực quá kém thì dùng công kích hay mưu lược cũng đều vô dụng.

Chiến đấu, cần dựa vào thực lực của chính mình. Hắn là một lục tinh ác ma, giết không được kẻ luyện hoá thần cách để đạt đến thượng vị thần, đó mới là lạ.

"Thê tử ta đâu." Bố La Địch gầm nhẹ nói.

"Thê tử ngươi?" A Lạc Đặc cười nói."Thê tử ngươi rất kiên cường, chết cũng không chịu khuất phục. Bất quá ta không vội...... Ta sẽ chậm rãi dạy dỗ nàng. Mà hiện tại...... Ta trước hết giết ngươi." A Lạc Đặc lộn cánh tay, liền xuất hiện một thanh lưỡi hái đỏ như máu dài chừng hai thước.

Lục tinh ác ma A Lạc Đặc cùng luyện hóa thần cách thượng vị thần Bố La Địch liền lăng không giằng co .

"Qua trận chiến này, có thể chứng kiến thực lực A Lạc Đặc." Lão già có sắc quyển nâu đỏ đứng trên mặt đất cười nhẹ, đồng thời cũng thi triển di động ảnh, mang thuỷ tinh cầu ra bắt đầu ghi chép trận chiến này.

Kì thật ghi chép trận chiến này cũng không chỉ mình hắn, rất nhiều bộ lạc chiến sĩ tu luyện thủy hệ cũng ghi chép trận chiến này .

" Chết dưới tuyệt chiêu của ta, ngươi cũng nên tự hào ." A Lạc Đặc cười một tiếng, thân hình xẹt qua một đạo quỹ tích màu đỏ, rồi cứ như vậy, lưỡi hái đỏ như máu trực tiếp bay về phía Bố La Địch

" Vèo----"

Không gian liền xuất hiện cái khe, với lục tinh ác ma mà nói, khả năng xé rách không gian đại biểu ngoài lực vật chất công kích, thì linh hồn của lục tinh ác ma cũng tương đối cao .

" Hừ." Bố La Địch chỉ dùng đoản đao đen ngăn cản.

" Cheng!"

Đoản đao đen dĩ nhiên trực tiếp bị chặt đứt.

"Quá yếu." A Lạc Đặc khinh thường cười, trong tay lưỡi hái màu đỏ lập tức bổ vào đầu Bố La Địch.

" Xuy----"

Khi lưỡi hái đỏ bổ vào đầu Bố La Địch, liền cảm nhận được có vô vàn lực cản. Bởi vì khoảnh đầu bị thương nhanh chóng được chữa trị, hơn nữa tốc độ chữa trị nhanh đến cực hạn, làm lưỡi hái đỏ không cách nào tái xâm nhập .

"Này, điều này là sao?" A Lạc Đặc thất kinh.

"Chết đi." Bố La Địch vứt cán đoản đao, một tay vươn ra tóm lấy cánh tay cầm lưỡi hái của A Lạc Đặc.

Hai tay đụng chạm----

"Ân?" A Lạc Đặc liền cảm thấy một cỗ năng lượng đáng sợ, điên cuồng cắn nuốt linh hồn hắn, luồng hấp lực quá mạnh mẽ.

"Không, không có khả năng?" A Lạc Đặc điên cuồng kiên trì," Tử." A Lạc Đặc điên cuồng dùng lưỡi hái bổ về phía Bố La Địch, nhưng mỗi một đao, chỉ có thể làm trên người Bố La Địch bị thương, còn không có cách nào xâm nhập được vào trong cơ thể. Hơn nữa trong nháy mắt, ngay cả vết thương đều hoàn toàn biến mất. Bố La Địch hiện nay có thể nói: Bất tử thân!

"Khó có thể tin được. Tuyệt đối không có khả năng." A Lạc Đặc chưa bao giờ nghe nói qua, có chuyện như vậy.

"Hắn vẫn còn kiên trì được." Bố La Địch biến sắc," Cũng là do linh hồn của ta quá yếu, nên chỉ có thể dẫn đạo một ít năng lượng."

"Vù vù” Hồng Lăng tinh toản tự nhiên phát một trận chấn động, một cỗ lực màu xanh biếc lạnh như băng năng lượng quỷ dị dần dần lớn mạnh, dũng mãnh tấn công vào cơ thể A Lạc Đặc. Khi luồng năng lượng này gia nhập trận chiến, A Lạc Đặc cũng không có cách nào chống cự, linh hồn trong nháy mắt bị nuốt hấp.

Phía dưới, bộ lạc chiến sĩ, đa số đều sợ ngây người.

Bọn họ đều chứng kiến một lực đạo màu xanh biếc, quang mang chói sáng phát ra, A Lạc Đặc lập tức chết ngay!

"Nọ vậy, đó là?"

Lão già tóc nâu đỏ Ba Lý Mạn biến sắc, hắn cùng A Lạc Đặc đều là cường giả, thực lực hơn kém không nhiều. Hắn dùng thần thức đã phát hiện...... Vật phát ra màu xanh biếc quang mang chính là một viên Hồng Lăng tinh toản:"Hồng lăng tinh toản? Chẳng lẽ là......" Ba Lý Mạn nhớ tới, từng nghe nói qua tin tức...., không khỏi kinh hãi.

" Vù." Ba Lý Mạn, cũng không đứng ở Lạc Đặc bộ lạc nữa, lúc này lặng yên rời đi.

"Duy Đa Ny Tạp!" Bố La Địch động đứng lên, liền hướng vào trung tâm bộ lạc bay tới.

Dự đoán kết quả Bàn Long .. AE vào đây làm thầy bói tí :D http://4vn/forum/showthread.php?t=41496

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 25: Mãnh Liệt

Hoàng hôn buông xuống, phảng phất một tầng màu đỏ thẫm như cái lồng bao phủ cả Lạc Đặc bộ lạc.

Cả Lạc Đặc bộ lạc, trở nên yên tĩnh!

Bố La Địch đánh một trận, Lạc Đặc bộ lạc chiến sĩ chết đi gần một nửa, còn lại rất ít, ,ố còn lại chỉ là mấy trăm trung vị thần tính mạng. Cũng may mắn là đang địa ngục, tất cả mọi người đều đã quen với giết chóc, tử vong. Lạc Đặc bộ lạc rất nhanh khôi phục lại cuộc sống bình thường, sau đó bộ lạc đệ nhị cao thủ, hộ tộc đội đại đội trưởng Bá Lâm trở thành tộc trưởng.

"Ta không thể hiểu được , Bố La Địch tiểu tử như thế nào trở nên cường đại như vậy? Lần trước hắn thoát khỏi bộ lạc, vẫn chỉ là một tên trung vị thần, ta đều hoàn toàn nắm chặt giết chết được hắn! Hắn thực lực rất bình thường. Nhưng, ngắn ngủn mới vài chục năm, mới mười mấy năm a, rất khó tin, hắn đã trở nên lợi hại như vậy. Tộc trưởng cùng hắn tại thời điểm chiến đấu cũng từng nói, Bố La Địch, hình như là luyện hóa thần cách thượng vị thần mà thôi, nhưng ngay cả tộc trưởng đã đạt tới lục tinh ác ma cường giả cũng bị chết ở trên tay hắn!"

Tại Tạc Đặc bộ lạc, rất nhiều nơi đều diễn ra các cuộc tranh luận.

"Hôm nay đã chết đi rất nhiều huynh đệ, trong đó chỉ còn một số còn lại thần phân thân. Bọn họ đều nói, Bố La Địch trên người có một loại năng lượng đặc thù chuyên năng cắn nuốt linh hồn!"

"Ta cũng thấy được, giết chết tộc trưởng , là một đạo lục quang! Ta còn dùng thuỷ tinh cầu ghi chép cẩn thận."

" Này...... Nói cho các ngươi, ta lúc ấy cách Bố La Địch không xa, còn dùng thần thức điều tra một chút nguồn gốc của lục quang, đó là vì trong lòng bàn tay hắn có một miếng đá lục lăng màu đỏ tinh toản. Ta nghĩ chính vì nó nên Bố La Địch mới mạnh như vậy, khẳng định sức mạnh đó cùng với năng lượng lục quang phát ra có liên quan!"

Bố La Địch đã sớm mang theo thê tử cao chạy xa bay, bởi vì vậy, cư dân bộ lạc mới không kiêng nể đàm tiếu.

"Nghe nói cái lão có sắc quyển nâu đỏ, gọi là Ba Lý Mạn gì đó, muốn mua thuỷ tinh cầu về cuộc chiến của Bố La Địch phải không?" Thanh niên tóc bạc cao gầy hỏi.

"Đúng, ngay ngày hôm qua, Ba Lý Mạn đại nhân lại tới, mua trước vài cái thuỷ tinh cầu. Một phần di động ảnh, hắn mua với giá một trăm vạn mặc thạch. Không hổ là ngay cả A Lạc Đặc tộc trưởng cũng đều rất tôn trọng, ra tay thật sự là hào phóng. Được rồi, các ngươi nói đi, vậy Ba Lý Mạn đại nhân muốn mua thuỷ tinh cầu của chúng ta làm gì?"

"Hừ." Cao gầy tóc bạc thanh niên cười nhạo một tiếng," Còn phải nói? Khẳng định là muốn sưu tầm đầy đủ các loại thuỷ tinh cầu về cuộc chiến đó, càng rõ chi tiết càng tốt, sau đó đem tin tức này bán cho ác ma tòa thành! Bố La Địch một người luyện hóa thần cách thành thượng vị thần, cầm trên tay đặc thù tinh toản, giết chết lục tinh ác ma. Ta cũng chưa bao giờ nghe qua có một bảo vật đáng sợ như thế. Vậy tinh toản khẳng định chắc chắn là một vật chí bảo nên mới có uy lực lớn như vậy, mặc dù chỉ nằm trên tay của Bố La Địch. Nếu như là nằm trên tay thất tinh ác ma, phủ chủ, tinh toản uy lực lại còn đáng sợ đến mức nào nữa? Ta xem, vị Ba Lý Mạn kia dựa vào tin tình báo này, khẳng định có thể kiếm được một món tiền lớn." Các chiến sỹ đoán cũng không sai, lục tinh ác ma Ba Lý Mạn tại địa ngục cũng được xem như cường giả, đối với chí cao thần nhiệm vụ tin tức cũng biết hiểu. Hắn cũng hiểu được...... Màu đỏ tinh toản có lẽ chính là vật trong truyền thuyết, chí cao thần tín vật Hồng Lăng tinh toản

Chí cao thần tín vật! Đó là bảo bối như thế nào!

Nhưng Ba Lý Mạn cũng biết, chí cao thần nhiệm vụ thật giả còn chưa được xác định. Ba Lý Mạn cầm thuỷ tinh cầu đồng thời kể lại rõ chi tiết, bao gồm hơn mười thuỷ tinh cầu, ra cái giá trên trời bán cho ác ma tòa thành! Hơn nữa dám cam đoan, hắn Ba Lý Mạn phát hiện ra Hồng Lăng tinh toản, cho dù không phải là chí cao thần tín vật, mức độ trân quý cũng không thua chủ thần khí.

Ra giá----

Một vạn triệu mặc thạch!

Giá cả này đối ác ma tòa thành không đáng nhắc tới. Nhưng bình thường một gã giỏi về kiếm tiền cỡ thất tinh ác ma, toàn bộ tài phú mới chỉ có khoảng một vạn triệu mặc thạch. Dù sao chí cao thần nhiệm vụ thật giả còn chưa được xác định rõ, hơn nữa nếu như ra giá rất cao, ác ma tòa thành hoàn toàn có thể phái một người đi thăm dò hư thực, xác định tin tức.

Mua bán thành!

Ác ma tòa thành, tốn hao một vạn triệu mặc thạch, mua sắm tin tình báo này.

Nhân viên của Ác ma tòa thành nhân viên qua xác minh, cũng trăm phần trăm khẳng định trong thuỷ tinh cầu phát ra một đạo quang mang màu xanh biếc chính là Hồng Lăng tinh toản, tuyệt đối là kì bảo. Trong nháy mắt, tất cả địa ngục Ác ma tòa thành đều có tin tức này.

"Muốn tin tình báo gì?"

Quầy phục vụ, nhân viên lạnh nhạt nói.

"Về tin tức chí cao thần nhiệm vụ tình báo, một ngàn vạn mặc thạch, không hơn không kém đây." Một gã tóc bạc độc nhãn thanh niên lạnh lùng nói, đồng thời cũng lấy ra một ngàn vạn mặc thạch, kèm theo ác ma huân chương.

Nọ vậy tình báo chỗ quầy nhân viên, nghiệm chứng ác ma huân chương xong, thái độ nhất thời cũng cung kính đứng lên, lập tức lấy ra quyển sách ghi chép tin tức cùng với thuỷ tinh cầu.

Xem tin tức và nhìn hình ảnh trong thuỷ tinh cầu xong, tóc bạc độc nhãn thanh niên quay đầu muốn rời đi, nhân viên tại quầy đột nhiên nói:" Tư Cổ tiên sinh, Ác ác ma tòa thành chúng ta vừa mới có được một phần tin tức về chí cao thần tín vật Hồng Lăng tinh, tin tức này tuyệt đối là thật . Về phần tin tình báo tinh toản, cho dù không phải chí cao thần tín vật, cũng là cùng đẳng cấp với chủ thần khí."

" Ân?" Này tóc bạc độc nhãn thanh niên quay phắt lại," Không phải chí cao thần tín vật, cũng là cùng đẳng cấp so với chủ thần khí?"

"Đúng." Nhân viên tự tin mười phần," Tuyệt đối là thật ."

" Tin tình báo này, giá cả là bao nhiêu?" Tóc bạc độc nhãn thanh niên lạnh lùng nói.

" Đối với Tư Cổ đại nhân mà nói, không tính giá cao, chín trăm triệu mặc thạch!" Quầy nhân viên mỉm cười nói.

Giá cả này cũng làm tóc bạc độc nhãn thanh niên nhướng mày.

Ác ma tòa thành định giá cả cũng rất thông minh, chín trăm triệu, cũng chỉ là lấy đơn vị trăm ra làm chuẩn. Nếu là định giá một ngàn triệu, đó là đơn vị ngàn, làm cho người ta trong lòng sẽ có cảm giác hoàn toàn bất đồng. Lúc đầu một vạn triệu mặc thạch mua sắm tin tức tình báo, hiện tại bây giờ mỗi lần bán đi là chín trăm triệu, chỉ cần bán mười một lần liền có thể hoàn vốn.

"Tốt." Tóc bạc độc nhãn thanh niên trong tay máy động, lấy ra một không gian giới chỉ, ném qua," Bên trong này có đủ chín trăm triệu mặc thạch."

"Thỉnh Tư Cổ đại nhân chờ một chút, đối với các tinh tức tình báo trọng yếu phải là do bảo chủ cùng với thiếp thân của bảo chủ phụ trách, ta đi xin chỉ thị một chút, thỉnh chờ." Nhân viên cung kính vô cùng vì Tư Cổ chính là một thất tinh ác ma.

Tình hình chung là như vậy, gặp phải lục tinh ác ma hay thất tinh ác ma, nhân viên phụ trách bán tin tức tình báo sẽ đề cập ngay đến tin tức này. Vì người có thực lực quá yếu căn bản không có khả năng mua sắm loại tin này.

Chỉ chốc lát, này tóc bạc độc nhãn thanh niên liền có được tin tình báo.

Cẩn thận đọc nội dung, đồng thời xem xét qua hơn mười thuỷ tinh cầu.

"Có khả năng làm cho một người luyện hóa thần cách thành thượng vị thần đánh chết được lục tinh ác ma?" Tóc bạc độc nhãn thanh niên cũng rất kinh hãi, không chút do dự, độc nhãn thanh niên bay nhanh rời khỏi ác ma tòa thành.

Thân là thất tinh ác ma, tóc bạc độc nhãn thanh niên lập tức bằng tất cả tốc độ mình có, hướng Mục Á đại lục chạy tới!

Ác ma tòa thành trải rộng tại tất cả các nơi trong địa ngục. Trong địa ngục cao thủ đông đảo, mua sắm được tin tình báo loại này cũng có không ít cường giả. Đại đa số cường giả, chỉ cần thấy được tình báo kể lại rõ chi tiết, cơ hồ đều từ địa ngục các nơi lập tức hướng Mục Á đại lục chạy tới. Thế nhưng...... Địa ngục rất lớn!

Từ một đại lục khác chạy tới Mục Á đại lục, quá xa .

Cũng may là, tất cả đều là cường giả, tốc độ cũng cực nhanh.

Lâm Lôi bọn họ một đám người nhàn nhã địa du lãm các nơi. Sau đó theo thói quen tính đi tới ác ma tòa thành lầu ba, Lâm Lôi một lần nữa muốn mua tin chí cao thần nhiệm vụ tình báo.

Sau khi Lâm Lôi đọc phần tin tình báo xong, liền muốn rời khỏi.

"Lâm Lôi đại nhân, chúng ta nơi này còn có một phần trân quý tin tình báo, có liên quan đến Hồng Lăng tinh toản." Người phụ trách bán tin nói, kiểm tra qua huân chương ác ma của Lâm Lôi, hắn đã biết Lâm Lôi là thất tinh ác ma .

"Nga, trân quý tình báo tin tức? Có liên quan đến Hồng Lăng tinh toản? Như thế nào cùng với những loại tin tức này lại tách ra riêng biệt?" Lâm Lôi cười nhìn về phía nhân viên.

" Lão đại. Ác ma tòa thành thật đúng là biết cách kiếm tiền." Bối Bối cảm thán nói.

"Phi thương bất phú mà." Da Lỗ cười tủm tỉm nói, Da Lỗ chính là quản lý đạo sâm thương hội, đối với phương diện buôn bán cũng được xem là tinh thông.

Tình báo nhân viên cười khổ nói:" Lâm Lôi đại nhân, tin này người bình thường không có tư cách xem, hơn nữa tin tình báo chúng ta cũng mới nhận được, cũng phải bỏ ra chi phí rất lớn. Chúng ta không thể đánh đồng với những loại tin này được. Về tin này, Ác ma tòa thành đã tiến hành kiểm chứng, chúng ta dám cam đoan...... Hồng Lăng tinh toản đó, cho dù không phải chí cao thần tín vật, cũng là linh vật có thể so được với chủ thần khí."

"Nga?" Lâm Lôi nhãn tình sáng lên.

" Lâm Lôi đại nhân, ngươi có bằng lòng mua hay không? Giá cả không cao, chỉ cần chín trăm triệu mặc thạch." nhân viên bán tin nói.

Chín trăm triệu mặc thạch, đối với Lâm Lôi ngày nay mà nói, nó chỉ là món tiền nhỏ.

Phải biết rằng, ngay cả Tát Lạc Mông, Ny Tia năm đó thừa kế tài sản truyền thừa của gia tộc cũng chỉ có đến trăm vạn triệu. Lâm Lôi tùy tiện lấy ra một giọt chủ thần lực, giá cả đều vượt qua trăm vạn triệu .

Mà trải qua năm tháng thế lực của tứ thần thú gia tộc chia đề tại khắp các vị diện, cho dù bây giờ thực lực có co rút lại, nhưng về tài phú lại không giảm bớt. Tài phú hiện nay cũng đã có thể nói là một cái con số trên trời. Lâm Lôi hôm nay là tứ thần thú gia tộc đệ nhất cường giả, tứ thần thú gia tộc cũng không thể để Lâm Lôi ra tay keo kiệt, trực tiếp cho Lâm Lôi một miếng không gian giới chỉ.

Về phần trong đó có bao nhiêu tài phú, Lâm Lôi cũng chưa biết.

Đối với Lâm Lôi mà nói, tài phú có ý nghĩa không lớn.

"Tốt, tin tình báo này ta mua." Lâm Lôi gật đầu.

" Lâm Lôi đại nhân chờ, ta lập tức đi xin chỉ thị bảo chủ đại nhân." Nhân viên mừng rỡ nói, đồng thời cũng rời đi.

Lâm Lôi cả bọn liền ở nơi này cùng đợi, Bối Bối truyền âm cảnh báo Lâm Lôi:" Lão đại, xem ra ác ma tòa thành đưa giá cả cao như vậy, tin tình báo này chắc là có gì bí ẩn. Ngươi nói xem, bọn họ có thật sự phát hiện ra Hồng Lăng tinh toản không, có đúng là chí cao thần tín vật không?" Bối Bối cũng biết, Lâm Lôi có được hai kiện tín vật.

" Có khả năng." Lâm Lôi gật đầu.

Biểu hiện của Lâm Lôi có vẻ bình tĩnh, nhưng trong đáy lòng không nhịn được kích động, chờ mong!

"Ta đã có hai kiện trong tay, chỉ thiếu một kiện cuối cùng. Tam kiện tín vật hợp nhất, lập tức hiến cho tính mạng chí cao thần, đưa ra yêu cầu." Lâm Lôi biết, có thể đưa ra chí cao thần khí, khẳng định yêu cầu có cơ hội đạt thành. Nhưng Lâm Lôi không nghĩ đến lợi ích gì khác, hắn thầm nghĩ chỉ muốn làm cho Đức Lâm gia gia tái xuất hiện ở trước mặt hắn!

Lúc này tiếng bước chân vang lên. Vài đạo thân ảnh bước nhanh tới, cầm đầu là một hắc bào tuấn mỹ thanh niên. Vừa nhìn thấy Lâm Lôi, liền ngay lập tức tiến lên khom người nói:"Ra mắt Lâm Lôi tiên sinh!"

" Bảo chủ......" Thủ hạ của hắn, bao gồm tên bán tin tình báo đều cả kinh.

Ác ma tòa thành các nơi, bảo chủ thực lực không đồng nhất, nhưng bình thường đều là lục tinh ác ma trở lên.

" Nghe nói Lâm Lôi tiên sinh muốn tin tình báo này, Lâm Lôi đại nhân từ từ quan sát xem, về phần phí tổn sẽ không tính." Hắc bào thanh niên rất khiêm tốn. Người phụ trách nghiệm chứng ác ma huân chương trong ác ma tòa thành bình thường chỉ biết Lâm Lôi là thất tinh ác ma, Nhưng bảo chủ các nơi lại đều biết đến đại danh của Lâm Lôi.

Sao dám từ tay đại viên mãn cường giả, nhận lấy chín trăm triệu mặc thạch?

"Vậy cám ơn." Lâm Lôi cười tiếp nhận tin tình báo. Hắn hiểu, được người khác miễn phí, đối với hắn, cũng coi như là một chút ân tình.

"Tin tình báo này có đầy đủ cả thuỷ tinh cầu chứng minh." Bảo chủ thấy đối phương không sĩ diện, trong lòng hưng phấn vô cùng, vừa thổi phồng vừa xuất ra một đám thủy tinh cầu.

Lâm Lôi cẩn thận đọc tin tình báo, cũng cẩn thận xem xét di động ảnh.

Một lúc sau......

Lâm Lôi đáy lòng kích động, run rẩy đứng lên!

"Tám chín phần mười chính là nó! Hơn nữa, kích thước lớn nhỏ hoàn toàn đồng nhất." Lâm Lôi kích động vạn phần, bởi vì lúc ấy Lạc Đặc bộ lạc, bao gồm cả Ba Lý Mạn ở bên trong, không ít người dùng thần thức quan sát Hồng Lăng tinh toản, rồi kể lại rõ chi tiết, tự nhiên miêu tả đđược kích thước,"Kích thước vừa vặn cùng với chỗ lõm vừa khít. Hơn nữa uy lực của nó......"

Lâm Lôi vừa nghĩ đến, có thể có được đệ tam kiện tín vật, hoàn thành mục tiêu liền kích động vạn phần.

"Không tốt." Lâm Lôi đáy lòng vừa động," Nếu là ta thu hồi tam kiện chí cao thần tín vật, đến lúc đó chí cao thần hiện thân. Các chủ thần cũng khẳng định biết chân tướng, có lẽ, các chủ thần trong cơn tức giận sẽ đối phó ta!" Lâm Lôi đáy lòng sầu lo đứng lên.

"Bối Bối." Lâm Lôi truyền âm nói.

" Ân, lão đại?" Bối Bối ngẩn ra.

"Ngươi nhanh chóng đi triệu tập mọi người, lập tức thông qua di động đại lục Truyền Tống Trận, về Ngọc Lan đại lục trước. Rồi sau đó, ngươi đi thỉnh Bối Lỗ Đặc đại nhân hỗ trợ, bố trí tại Thiên tế sơn mạch một ít chí thân bằng hữu, sau đó lập tức quay về Ngọc Lan đại lục." Lâm Lôi trịnh trọng nhắc nhở.

"Lão đại, ý của ngươi là?" Bối Bối thật sự kinh hãi.

"Ta chỉ là đề phòng vạn nhất, lấy thân phận là chủ thần, hy vọng còn không đến mức vô sỉ đem thân nhân của ta trút giận, chó cùng cắn dậu. Cho nên, ta đã quyết định." Lâm Lôi rất là quả quyết," Cứu Đức Lâm gia gia, ta cũng sẽ lập tức quay về Ngọc Lan đại lục! Cùng lắm thì, sau này đều đứng ở vật chất vị diện, không hề đến thần vị diện."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 26: Tranh Đoạt

Chủ thần phẫn nộ?" Bối Bối nghe Lâm Lôi nói như vậy, cũng hiểu được chuyện này có tính chất rất nghiêm trọng.

" Lão đại, ngươi là linh hồn biến dị, lần này đi chiến đấu, cũng không muốn mang theo tất cả thần phân thân." Bối Bối truyền âm nói.

Lâm Lôi nghe được bất giác để ý:" Cũng đúng, ta mang theo bổn tôn, phong hệ thần phân thân rời đi. Về phần ba phần thân khác cũng sẽ quay về Ngọc Lan đại lục." Sau khi linh hồn biến dị, các thần phân thân của Lâm Lôi cũng khác biệt không lớn, trừ bổn tôn ý chí uy năng cực mạnh ra, thủy hệ, đại địa, phong hệ tam hệ linh hồn đều tương đương nhau, hỏa hệ yếu nhất.

Hơn nữa linh hồn biến dị, cho dù là phong hệ thần phân thân, cũng có thể dùng địa hệ thần lực công kích.

Lâm Lôi chỉ cần mang theo bổn tôn, cùng với một cái thần phân thân, tức khắc phát huy cực mạnh thực lực.

"Bối Bối, ngươi đưa kiện thần cách binh khí ngươi đã luyện cho ta." Lâm Lôi truyền âm nói.

Phải biết rằng, cả hai kiện tín vật đều giấu ở bên trong thần cách binh khí.

"Lão đại, có lẽ ta và ngươi đi thôi." Bối Bối truyền âm nói," Nếu ngươi mang theo thần khí trường côn bình thường này, người khác sẽ cảm thấy hoài nghi. Dù sao lão đại ngươi chưa bao giờ sử dụng trường côn làm vũ khí. Ta cầm thì sẽ không ai hoài nghi ."

Lâm Lôi có chút chần chờ, rồi cũng đáp ứng.

Trước hết cho để cho Bối Bối đưa mọi người rời đi. Hiện tại thần phân thân của chính mình dù có cùng mọi người đi, hoặc Bối Bối có hay không đi cùng mọi người cũng không quan trọng .

"Tốt, cứ như vậy! Chúng ta lập tức xuất phát." Hỏa hệ, thủy hệ, địa hệ ba phân thân dung hợp làm một, mang theo Địch Lỵ Á bọn họ một đám người chạy tới Bích Chuyển đại lục Truyền Tống Trận, quay về Ngọc Lan đại lục.

Còn bổn tôn của Lâm Lôi, phong hệ thần phân thân còn lại cùng Bối Bối, trực tiếp rời đi Bích Chuyển đại lục, hướng Mục Á đại lục chạy tới!

Bích Chuyển đại lục nằm giữa địa ngục đông bộ, mà Mục Á đại lục lại nằm ở địa ngục nam bộ! Khoảng cách, ít nhất so với Tử kinh đại lục, thì Mục Á đại lục gần hơn rất nhiều.

Hơn nữa với thực lực của Lâm Lôi, tốc độ cực kì nhanh.

"Hô!"

Một Kim Chúc tính mạng xuất phát từ Tinh thần Vụ hải hải bình, cực nhanh phóng đi. Tính từ khi xuất phát tại Ác ma tòa thành cho tới bây giờ, đã qua đi hai năm.

"Dựa theo tin tình báo chúng ta nhận được, thời điểm Bố La Địch giết chết bộ lạc tộc trưởng đã xảy ra tám năm về trước." Lâm Lôi mày mặt nhăn ," Tám năm thời gian, không biết Bố La Địch chạy trốn tới nơi nào."

" Lão đại, ngươi cho rằng Bố La Địch là ngươi sao? Hắn cũng chỉ là một người luyện hóa thần cách thượng vị thần, chạy không xa được đâu." Bối Bối tin tưởng mười phần," Mục Á đại lục lớn như vậy, căn cứ vị trí của bộ lạc, Bố La Địch tuyệt đối chưa có khả năng chạy ra khỏi Mục Á đại lục."

" Ta lo lắng địa không phải cái này. mà là...... Truyền Tống Trận!" Lâm Lôi sầu lo nói," Lặc Đặc bộ lạc, khoảng cách đến chỗ Mục Á đại lục truyền tống thông đạo chỉ có khoảng gần mười triệu dặm. Mười triệu dặm khoảng cách, đối với một thượng vị thần mà nói, cho dù mang theo thê tử, tám năm thời gian, cũng quá đủ để đi đến nơi."

"Lão đại, ngươi nghĩ vậy?" Bối Bối cả kinh.

"Đúng, nếu như hắn chịu tốn hao kim tiền, truyền tống đến vị diện khác. Việc này thật khó khắn." Lâm Lôi lo lắng nhất điểm này.

Theo Truyền Tống Trận truyền tống đến các thần vị diện, chí cao vị diện. Tỷ như đi minh giới, chỉ một thoáng là lập tức xuất hiện tại đầu bên kia Truyền Tống Trận mà thôi.

" Ách......" Bối Bối cau mày nói," Lão đại, chúng ta có được tin tức hơi chậm. Khẳng định có không ít người biết tin tức này sớm hơn so với chúng ta. Hơn nữa cũng không ít cường giả ở ngay Mục Á đại lục. Bọn họ động tác khẳng định so với chúng ta nhanh hơn nhiều. Phỏng chừng, với sự truy kích bủa vây của bọn họ, Bố La Địch cũng không thể bỏ chạy một cách dễ dàng được."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Bất quá lão đại." Bối Bối đột nhiên cau mày nói," Ta phát hiện một vấn đề, Bố La Địch, chúng ta chỉ nhìn thấy hắn thông qua thuỷ tinh cầu, ngay cả hơi thở của hắn chúng ta cũng hoàn toàn không biết gì cả. Chỉ cần Bố La Địch biến ảo bộ dáng, cho dù đứng ở chúng ta trước mặt, chúng ta cũng không nhận ra!"

Lâm Lôi không khỏi bất đắc dĩ cười.

" Ta sớm nghĩ đến vấn đề này. Đích thật là như vậy, chúng ta căn bản chưa từng thấy người này! Cho nên, hắn biến ảo hình dạng thì cho dù đến trước mặt chúng ta, chúng ta cũng nhận thức không ra! Chúng ta chỉ có thể, tốt nhất là đi tới Lặc Đặc bộ lạc, mời một người theo chúng ta truy tìm hắn. Lặc Đặc bộ lạc cư dân khẳng định nhận biết Bố La Địch, biết hơi thở của hắn. Một khi nhìn thấy Bố La Địch, cư dân bộ lác khẳng định có khả năng nhận ra. Thứ hai, chính là xem xét những ai đang vây bắt Bố La Địch. Dù sao thì với Bố La Địch, địch nhân cũng không ít, hơn nữa cả một đám đều là những nhân vật thành danh. Bọn họ cũng có đều có thủ đoạn riêng, đều có thế lực ngầm đứng sau hỗ trợ."

" Chỉ có thể như vậy ." Bối Bối gật đầu.

Giờ phút này, Kim Chúc tính mạng cũng tiến nhập Mục Á đại lục. Chỉ là Lặc Đặc bộ lạc lại nằm ở giữa Mục Á đại lục. Tốn hao ba năm thời gian, rốt cuộc đến gần được Lặc Đặc bộ tòa thành. Bảo chủ ác ma tòa thành biết Lâm Lôi thân phận, lập tức nhiệt tình hiệp trợ.

" Lâm Lôi tiên sinh, thời gian gần đây, truy sát Bố La Địch cường giả rất nhiều. Chỉ nói đến số lượng đạt lục tinh ác ma, thất tinh ác ma, đều đã lên đến chừng trăm người. Bọn họ đều đã đi mời cư dân Lặc Đặc bộ lạc, cũng phát động tìm kiếm trong phạm vi rất lớn, bất kể chỗ nào cũng tìm kiếm."

"Bọn họ đã tìm được hành tung Bố La Địch chưa?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Ba năm trước đây, Bố La Địch đã quay về Lặc Đặc bộ lạc một lần, rồi sau đó lập tức rời đi." Vị bảo chủ có cái đầu bóng loáng, ngân bào nam tử nói.

"Ba năm trước đây?" Lâm Lôi cảm thấy vui mừng.

Lấy một người luyện hóa thần cách thượng vị thần để suy ra tốc độ, ba năm, chạy không được bao xa.

" Trừ ba năm trước đây, chẳng lẽ từ đó đến nay không ai phát hiện được tung tích Bố La Địch sao?" Lâm Lôi dò hỏi.

" Có người phát hiện quá. Hơn nữa chính chỉ mới hai tháng trước, là một gã lục tinh ác ma phát hiện . Nhưng Bố La Địch quá mức giảo hoạt nên đã chậy thoát được." Bảo chủ vừa cười vừa nói:.

Lâm Lôi khẽ gật đầu, hai tháng trước? Xem ra, Bố La Địch hẳn là trốn không xa.

"Vậy Lặc Đặc bộ lạc chuẩn xác địa chỉ ở đâu, nói cho ta biết một chút." Lâm Lôi nói.

" Lâm Lôi tiên sinh, nếu được ta sẽ tự mình dẫn ngươi đi một chuyến đến Lặc Đặc bộ lạc?" Bảo chủ nhiệt tình vô cùng.

"Cũng không cần thiết." Lâm Lôi cười nói.

Sau khi có được địa chỉ chuẩn xác, Lâm Lôi cùng Bối Bối lập tức xuất phát chạy tới Lặc Đặc bộ lạc.

Lặc Đặc bộ lạc mấy năm nay, không ít người bị thất tinh ác ma, lục tinh ác ma yêu cầu đi cùng, hơn nữa các cường giả đó đều trả giá cao.

"Một đám người thì hy vọng có cường giả đến dẫn bọn hắn đi tìm Bố La Địch, một đám, lại không đều là vì tiền?" Sắc mặt đen thùi, một lão giả âm trầm liếc mắt một cái nhìn đỉnh núi cao cao, có một ít cư dân thưa thớt, hừ lạnh nói.

" Người mạnh ra giá cực cao, bình thường cũng đều là một ngàn vạn mặc thạch trở lên . Thời gian trước đội trưởng của chúng ta còn kiếm được một triệu mặc thạch thù lao. Thần phân thân của đội trưởng lúc này đã mang theo tiền tài đi vào trong thành hưởng thụ cuộc sống bình yên. Nếu có ai mời ta đi, cho ta một triệu mặc thạch, cho dù tổn thất một cái thần phân thân, ta cũng cam nguyện a." Một gã thiếu niên mặt khỉ đáng yêu chờ mong nói.

Lặc Đặc bộ lạc cư dân môn, đích xác không ít người bởi vậy mà đổi đời.

Dù sao đi nhận thức, chỉ cần một cái thần phân thân là được.

" Nằm mơ đi, ngươi cho rằng cường giả người ta không cần tiền tài?" Lão giả có sắc mặt đen thùi địa cười nhạo nói," Cấp một ngàn vạn mặc thạch chiếm đa số, đạt tới một triệu mặc thạch cũng chỉ có một người. Tiểu tử ngươi, còn muốn được người ta cho ngươi một triệu mặc thạch, buồn cười. An tâm tu luyện đi, hết thảy đều phải dựa vào thực lực chính mình rồi hãy nói!"

"Hừ." Thiếu niên nghe được không khỏi hừ nhẹ một tiếng, không hề cùng lão già nói chuyện nữa.

" Hô!"

Ảo ảnh hiện lên, hai bóng người xuất hiện ở bên cạnh.

Thiếu niên mặt khỉ cùng lão giả âm lãnh đều sợ đến giật mình, tốc độ quá nhanh , bọn họ nhìn kỹ hai người vừa mới đến, đó là một gã tông phát thanh niên cùng với một gã thiếu niên gầy gò nhưng đáng yêu.

" Các ngươi là?" Lão giả âm lãnh không khỏi kinh hãi thốt lên, hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy có người nào tốc độ đạt tới mức đó.

Lâm Lôi ánh mắt đảo qua này hai người, gật đầu nói:" Các ngươi hai người có ai nhận diện được Bố La Địch không?"

"Nhận được, nhận được." Thiếu niên mặt khỉ lập tức bừng tỉnh chạy lại nói." Ta cùng Bố La Địch trước đây là hàng xóm hơn một ngàn năm đó."

"Đừng nghe hắn nói càn." Lão giả âm lãnh liền nói," Tiểu tử này chỉ là cùng Bố La Địch ở trên cùng một ngọn núi. Ta cùng Bố La Địch mặc dù không phải hàng xóm, nhưng là thường xuyên gặp mặt, ta liếc mắt một cái là có thể nhận ra hắn." Mới vừa rồi vẫn còn coi thường chuyện này, nhưng khi cơ hội tới, lão giả âm lãnh cũng kích động .

Lâm Lôi đạm cười gật đầu:" Được rồi. Các ngươi hai người đều theo ta đi. Đến lúc đông đảo cường giả tranh đoạt, ta đi đoạt bảo, sợ rằng lúc đó không thể chiếu cố các ngươi. Như vậy, các ngươi đều theo ta đi, mỗi người năm triệu mặc thạch."

" Năm triệu mặc thạch?"

Mặt gã thiếu niên cùng lão giả âm lãnh nghệt ra, đồng thời hai người dùng thần thức toả ra bốn phía xem xét một phen, cẩn thận vô cùng.

"Chung quanh các ngươi không còn ai." Lâm Lôi cười nói.

"Này, lão gia này. Chúng ta hiện tại bây giờ đang đi chung trên một chiếc thuyền, hiện tại cũng đừng nói loạn ra bên ngoài, chờ vào thành, khoe khoang sau cũng không muộn." Thiếu niên mặt khỉ truyền âm nói.

" Đừng lo lắng cho ta, người phải cẩn thận chính là ngươi." Lão giả âm lãnh truyền âm nói.

" Chuẩn bị đi thôi." Lâm Lôi lúc này đang thanh toán năm triệu mặc thạch. Với Lâm Lôi, cho hai người trung vị thần gặp phải sinh tử nguy hiểm năm triệu mặc thạch thì cũng không được tính là nhiều. Tại địa ngục, với những người ở tầng lớp thấp mà nói, có năm triệu mặc thạch, liền có thể có được một cuộc sống rất thoải mái.

Kim Chúc tính mạng màu đen hình thanh kiếm cực nhanh bay đi.

"Quá nhanh." Thiếu niên mặt khỉ cùng lão giả âm lãnh đều khiếp sợ vô cùng.

Bọn họ đều đã phân ra thần phân thân, cho thần phân thân mang theo tiền tài ở lại Lặc Đặc bộ lạc. Bọn họ cũng muốn chờ cơ hội, đợi đến khi Kim Chúc tính mạng xuất phát đi vào bên trong thành, bọn họ mới có thể cùng đi.

" Lão đại, căn cứ tin từ bên trong thành báo, hai tháng trước, Bố La Địch đã hiện thân ở chung quanh nơi này." Bối Bối nói.

" Ta biết."

Lâm Lôi giờ phút này thần thức hoàn toàn phúc tản ra đến, phương viên tám trăm vạn dặm, đều được Lâm Lôi quan sát cẩn thận.

"Chung quanh không có cường giả lợi hại nào." Lâm Lôi tiếp tục gia tốc.

Lâm Lôi điều khiển Kim Chúc tính mạng tốc độ cực nhanh, chỉ cần mấy ngày, đã đem chung quanh phạm vi triệu dặm điều tra một lần. Lấy tốc độ của Bố La Địch, hai tháng thời gian, cũng chỉ đến một triệu dặm xa là cùng, nếu như là thất tinh ác ma khác, cho dù là sử dụng chủ thần lực tra tìm, phạm vi cũng kém xa so với Lâm Lôi.

Hơn nữa, chủ thần lực không ngừng thuyên giảm, bọn họ căn bản điều tra không được bao lâu.

Vì thế nên đám người này khó có thể tìm được Bố La Địch!

Bất quá Lâm Lôi cũng không nhận ra Bố La Địch, hắn hiện tại tra tìm, là tra tìm nơi nào có nhiều cường giả tụ tập. Như vậy, Bố La Địch hẳn là ở ngay chung quanh chỗ đó!

"Thiết Cách Ôn đại nhân, Bố La Địch chính là trốn vào trong Duy Nhĩ sơn mạch."

Một Kim Chúc tính mạng hình con phi long đang bay lên không. Bên trong Kim Chúc có sáu người, cầm đầu đó là một nam tử mặc bộ trường bào màu xanh biếc, môi tím, mi tâm bộ vị có bế khí hợp lại thành thụ nhãn rất yêu dị, người này đúng là người đã thoát chết khỏi tay Lâm Lôi, Thiết Cách Ôn!

Lúc đầu tại vị diện chiến trường, trên Tinh Hà thông đạo, Lâm Lôi một chiêu giết hai người, nhưng Thiết Cách Ôn ỷ vào hai kiện phòng ngự chủ thần khí nên mới có thể chạy thoát.

"Các ngươi hai người, mỗi người mang theo một gã cư dân Lặc Đặc bộ lạc, đi vào lục soát tìm Bố La Địch. Mặc kệ thế nào, Hồng Lăng tinh toản, ta phải có được."

"Rõ, đại nhân." Hai gã thất tinh ác ma khom người, lúc này đều tự mang theo một người, tiến nhập Duy Nhĩ sơn mạch. Đồng thời, bọn họ cũng lưu lại thần phân thân tại Kim Chúc tính mạng, cùng thời khắc có thể hướng Thiết Cách Ôn báo cáo.

Từ hai tháng trước, cho tới bây giờ, theo thời gian duy trì liên tục...... Này Bố La Địch cho dù giảo hoạt thế nào đi nữa, phạm vi lẩn trốn cũng càng ngày càng nhỏ. Cho tới bây giờ, chỉ có thể trốn vào nội Duy Nhĩ sơn mạch!

"Thiết Cách Ôn đại nhân, ta phát hiện ra Bố La Địch. Bất quá, cũng có một số thất tinh ác ma cũng phát hiện được." Một trong hai thần phân thân của thất tinh ác ma được phái đi nói.

"Nhanh." Thiết Cách Ôn nhãn tình sáng lên, liền quát.

Thu hồi Kim Chúc tính mạng, Thiết Cách Ôn ngay cả cư dân Lặc Đặc bộ lạc cũng không quản, trực tiếp theo hướng thất tinh ác ma thần phân thân chỉ dẫn, nhanh chóng chạy đi.

" Thiết Cách Ôn, ngươi sốt ruột như vậy làm gì?" Một đạo thanh âm quen thuộc truyền vào Thiết Cách Ôn trong óc.

Thiết Cách Ôn quay đầu vừa nhìn, chỉ thấy bốn đạo bóng người bay lại đây.

"Ngươi, Lâm Lôi?" Thiết Cách Ôn sắc mặt đại biến.

"Ta phát hiện cỗ nhân mã hướng kia đuổi tới, xem ra bị truy đuổi chính là Bố La Địch." Lâm Lôi cười nói, hắn thần thức cũng phát hiện ra Thiết Cách Ôn, liền lập tức chạy tới. Nếu chỉ với thực lực Thiết Cách Ôn...... Tuyệt đối là có hi vọng bắt được Bố La Địch .

Đáng tiếc......

Lâm Lôi tới!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 27: Yếu Hại

Thiết Cách Ôn đại nhân, phía trước việc tranh đoạt Hồng Lăng tinh toản đang diễn ra vô cùng khẩn trương, chúng ta đi nhanh một chút đi." Phía sau Thiết Cách Ôn, hai gã thất tinh ác ma lo lắng ngay lập tức truyền âm giục Thiết Cách Ôn.

"Câm miệng." Thiết Cách Ôn truyền âm nói.

Hai gã thất tinh ác ma, mặc dù là thủ hạ của Thiết Cách Ôn, nhưng cũng chưa từng tham gia một lần nào ở vị diện chiến tranh. Thiết Cách Ôn cũng không đem chuyện Lâm Lôi ra kể cho nên hai người này cũng không nhận ra được Lâm Lôi.

"Không nghĩ đến, Lâm Lôi cũng tới." Thiết Cách Ôn đáy lòng sầu lo,"Hồng Lăng tinh toản căn cứ tình báo điều tra, rất có thể chính là chí cao thần tín vật. Cho dù không phải, cũng là bảo vật tương đương chủ thần khí cấp bậc. Ta nếu có được, đem Hồng Lăng tinh toản hiến cho chúa tể! Chúa tể có lẽ sẽ nghĩ biện pháp cho ta ba kiện chủ thần khí."

Chí cao thần tín vật a, qua nhiều tiện nghi! Thiết Cách Ôn như thế nào có thể bỏ được nó chứ?

" Không nghĩ tới Lâm Lôi tiên sinh cũng tới." Thiết Cách Ôn đạm cười nói," Không biết Lâm Lôi tiên sinh đến đây, là vì chuyện gì?"

"Gần đây thịnh truyền có bảo bối Hồng Lăng tinh toản, ta cũng rất tò mò." Lâm Lôi đạm cười nói nói, đồng thời hướng phía trước phương phi hành," Thiết Cách Ôn, chúng ta một đạo đi thôi."

"Đây là vinh hạnh của ta." Thiết Cách Ôn dĩ nhiên không vội, đi theo Lâm Lôi bên cạnh.

Thiết Cách Ôn đã kiến thức qua thực lực của Lâm Lôi, rất hiểu được, nếu là cùng Lâm Lôi tranh đoạt công khai, sợ rằng Lâm Lôi có thể tức giận mà giết chết thủ hạ của hắn, về phần hắn Thiết Cách Ôn...... Mặc dù hắn có vật chất, linh hồn hai kiện phòng ngự chủ thần khí, Lâm Lôi cũng khó giết chết hắn. Nhưng đem trục xuất đến không gian loạn lưu cũng không phải việc khó.

Thiết Cách Ôn cũng không để thần phân thân tại nơi khác, hắn nếu rơi vào không gian loạn lưu, thì cho dù là chủ thần muốn tìm cũng rất khó.

Dù sao không gian loạn lưu liên miên bất tận, phạm vi to lớn vô cùng, cơ hồ vượt qua tất cả các vị diện vật chất.

Phạm vi lớn như vậy, một người bị trục xuất vào, chủ thần làm sao tìm được? Trừ phi có một thần phân thân đi theo chủ thần, giúp chủ thần chỉ điểm phương hướng.

"Thiết Cách Ôn đại nhân, bên kia tụ tập cao thủ càng ngày càng nhiều. Ngươi không ra tay, ta cùng lợi á hai người chống giữ không được a." Một thất tinh ác ma vừa vội vàng truyền âm nói.

"Đừng nóng vội." Thiết Cách Ôn truyền âm nói. "Lâm Lôi tới rồi, Hồng Lăng tinh toản, người khác cũng không thể dễ dàng mà chiếm được."

" Lâm Lôi, hắn là ai vậy?" Thất tinh ác ma truyền âm nói, đồng thời hắn nhìn một chút về phía Lâm Lôi. Thiết Cách Ôn sau khi trở về không thuật lại với bọn họ chuyện Lâm Lôi...... Dù sao đó là Thiết Cách Ôn muốn bưng bít chuyện sỉ nhục lần trước tại vị diện chiến trường, làm sao có thể kể ra trước mặt thuộc hạ?

"Đại viên mãn thượng vị thần." Thiết Cách Ôn chỉ nói vài tiếng.

Tên kia thất tinh ác ma sợ đến nhảy dựng lên.

Lâm Lôi đáy lòng cũng nghi ngờ:" Thiết Cách Ôn là Quang Minh chúa tể sứ giả, hắn tới nơi này. Chẳng lẽ là Quang Minh chúa tể giao cho hắn điều tra chí cao thần tín vật?" Lâm Lôi lo lắng nhất , chính là chủ thần chú ý tới việc này, Lâm Lôi ánh mắt đảo qua Thiết Cách Ôn, Thiết Cách Ôn giờ phút này cung kính vô cùng.

Phía sau Thiết Cách Ôn có hai gã thượng vị thần, thực lực bình thường, Lâm Lôi không nghe nói qua, cũng không để ý.

Hôm nay trong tầm mắt Lâm Lôi, bình thường một thất tinh ác ma không tính là gì. Nếu là phủ chủ, Tu la cấp bậc cũng chỉ có thể làm cho Lâm Lôi một thoáng để ý. Dù sao...... Thực lực hắn đã ở đỉnh cao thần; trong tất cả các thần, không ai có thể đánh bại hắn!

"Thiết Cách Ôn, ta muốn tăng tốc, ngươi theo ta cùng đi thôi." Lâm Lôi tâm ý vừa động, đại địa thần lực dật tán ra, đem chung quanh cả một đám người tất cả đều dung nạp.

" Hưu!"

Một đạo màu vàng đất quang mang hiện lên trên thiên không, chợt lóe lên rồi biến mất, Lâm Lôi dẫn theo một đám người đã tới Duy Nhĩ sơn mạch ở chỗ sâu trong.

Sâu trong Duy Nhĩ sơn mạch, trên trăm đạo thân ảnh bay qua bay lại.

"Ha ha. Không nghĩ tới Bố La Địch ta lại thu hút được nhiều cường giả bao vây như vậy." Tiếng cười to từ một người bên trong khu rừng truyền đến, mà ở giữa không trung, một đạo thân ảnh trôi nổi đang đứng thẳng , phía dưới trong núi rừng, cũng có mấy đạo thân ảnh. Rất hiển nhiên, bọn họ đã đem Bố La Địch ở phía dưới hoàn toàn bị vây quanh.

Nhưng mà, giờ phút này không ai dám đi tranh đoạt trước.

"Qúa nhiều người đến." Một tráng hán thấp lùn thầm nói. Đôi mắt màu xanh biếc của hắn quét ra chung quanh, khẽ liếc mắt nhìn đám người."Ta nhận ra tới năm sáu mươi vị thất tinh ác ma, những người khác chắc ít nhất cũng là lục tinh ác ma. Hơn nữa, trong đó không biết chừng còn có Tu la cấp bậc cường giả trà trộn."

Tất cả mọi người hiểu được, Hồng Lăng tinh toản có sức hút rất lớn.

Nhưng nếu một người xông lên, sẽ lọt vào sự vây công của một đám người. Ở đây, không một ai có đủ tự tin, có khả năng đối mặt với một đoàn thất tinh ác ma vây công mà không chết .

Ngay giờ phút này......

Một nam tử vận hắc bào, tóc tai bù xù từ trong núi chậm rãi bay ra, hắn ngước đôi mắt tràn đầy ý cười nhìn quanh đám người:" Sách sách...... Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, ta Bố La Địch này cả đời, cũng có thể để cho nhiều cường giả phải liên thủ đuổi bắt, đây chính là vinh hạnh thật lớn lao, Bố La Địch dù có chết cũng đáng tự hào a."

Người này đúng là Bố La Địch, hắn bị vây quá dầy đặc, đã không còn chạy được nữa, ngược lại lộ diện ra.

" Vù!" Ngay khi Bố La Địch vừa dứt lời, một bóng trường bào màu xanh biếc đột nhiên hướng tới Bố La Địch bay đến, hiển nhiên muốn tiên hạ thủ vi cường.

" Hừ!" Một tiếng hừ lạnh vang lên.

Không khí lạo xạo, một đạo hỏa hồng sắc đao ảnh phóng lên cao, trong nháy mắt xé rách bầu trời bao la, lập tức bổ tới bóng trường bào màu xanh biếc kia. Óng trường bào màu xanh biếc ngoài thân bỗng đột nhiên phát sáng, vận khởi vầng sáng phòng ngự, dĩ nhiên có thể kháng cự lại một đao, nhưng cả người hắn cũng bị bắn đi nơi khác.

Nhất thời, tất cả những nhân vật muốn ngo ngoe động thủ cũng đều như bịkhắc chế, không có dũng khí ra tay.

Giờ phút này......

Bố La Địch tóc tai bù xù đứng ở giữa khoảng không, chung quanh rất nhiều siêu cấp cường giả vây quanh, nhưng Bố La Địch không một điểm sợ hãi, hắn ngược lại mỉm cười nhìn tràng cảnh này, cất cao giọng nói:" Các vị, các vị nói đi, các vị nhiều người như vậy, ta chỉ có mỗi một cái tinh toản, giao cho ai đây?"

Đông đảo thất tinh ác ma, cùng với lục tinh ác ma môn nhìn lẫn nhau một chút, chưa có ai lên tiếng."Vấn đề này rất đơn giản." Một đạo thanh thúy âm thanh từ xa xa truyền đến,"Trực tiếp giao cho lão đại ta là được."

Một quang mang màu vàng đất trong nháy mắt xuất hiện giữa không trung, quang mang màu vàng đất vừa tiêu tán, xuất hiện bảy người. Đúng là Thiết Cách Ôn cùng hai tuỳ tùng, cùng với Lâm Lôi, Bối Bối và Lặc Đặc bộ lạc hai người.

"Tốc độ thật nhanh." Thiết Cách Ôn và hai gã kẻ dưới tay đều bị chấn kinh.

"Thiết Cách Ôn đại nhân." Nhìn thấy Thiết Cách Ôn, không ít thất tinh ác ma, lục tinh ác ma môn không khỏi kinh hô, bọn họ đều khiếp sợ rồi. So sánh với Lâm Lôi, Thiết Cách Ôn dù sao cũng đã thành danh hàng triệu vạn năm, tại cấp bậc thống lĩnh cũng được bài danh là siêu cấp cường giả, tư liệu về Thiết Cách Ôn đã sớm không phải bí mật nữa.

Nhưng Lâm Lôi, dù sao tại vị diện chiến trường đánh một trận, thời gian quá ngắn, còn chưa có chính thức truyền khai.

Mặc dù chung quanh có nhiều thất tinh ác ma, lục tinh ác ma như vậy. Nhưng Thiết Cách Ôn một mình một người lúc nào cũng có khả năng nghênh chiến một đám người, bởi vì hắn có hai kiện chủ thần khí!

"Xem ra chúng ta không có hy vọng đâu." Tráng hán thấp lùn chế nhạo cười nói.

"Đúng là không có hy vọng." Một thanh niên tóc bạc nhìn rất lạnh lùng cũng liếc mắt một cái nhìn Thiết Cách Ôn.

Thiết Cách Ôn một người nhưng có khả năng nghênh chiến mọi người bọn họ, cho dù hắn muốn cướp đoạt Hồng Lăng tinh toản, Thiết Cách Ôn vẫn là người có khả năng đoạt được lớn nhất. Đám thất tinh ác ma, lục tinh ác ma môn cũng không phải ngốc. Cả đám đều biết, bảo vật so với tính mạng, vẫn phải đặt tính mạng quan trọng hơn!

"Ngươi, ngươi là Lâm Lôi đại nhân?" Đột nhiên một đạo thanh âm truyền đến.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã lục tinh ác ma kinh dị nhìn Lâm Lôi.

"Sao ngươi lại nhận ra lão đại ta ta?" Bối Bối nháy mắt nhìn lục tinh ác ma.

"A. Lâm Lôi đại nhân, ta vừa mới tham gia vị diện chiến trường lần trước, may mắn nhìn thấy Lâm Lôi đại nhân cùng Mã Cách Nỗ Tư đại nhân đánh một trận. Không nghĩ tới Lâm Lôi đại nhân ngươi cũng đến nơi này!" Này lục tinh ác ma rất kích động, lập tức hắn nhìn quanh chung quanh, lớn tiếng nói," Các vị. Lâm Lôi đại nhân đã tới nơi này, mọi người còn tranh cái gì, Hồng Lăng tinh toản chắc thuộc về Lâm Lôi đại nhân thôi."

" Hắn chính là Lâm Lôi đại nhân?"

Ở đây có hơn trăm người, biết mặt Lâm Lôi cũng chỉ có hai ba người, còn những người khác chỉ là không biết này dung mạo, hơi thở nên không cách nào nhận ra mà thôi.

Thiết Cách Ôn cũng mỉm cười nói:" Các vị,người bên cạnh ta đây chính là tứ thần thú gia tộc đệ nhất cường giả, đại viên mãn thượng vị thần Lâm Lôi đại nhân. Các vị, các ngươi còn muốn tranh Hồng Lăng tinh toản nữa không?" Nghe nói như thế, nhất thời toàn bộ thất tinh ác ma, lục tinh ác ma một trận kinh hô đồng thời ngây ra.

Đại viên mãn thượng vị thần?

Đó chính là thống lĩnh cấp bậc cường giả vô địch. Nếu hắn muốn có Hồng Lăng tinh toản, người bên ngoài sao có khả năng năng đoạt ?

Lâm Lôi không khỏi liếc liếc mắt một cái nhìn Thiết Cách Ôn, Thiết Cách Ôn dĩ nhiên đang giúp mình nói.

"Thiết Cách Ôn đại nhân?" Bố La Địch nghe được này tiếng kinh hô. Cũng có chút hiểu được. Thiết Cách Ôn phỏng chừng là một siêu cấp cường giả. Nhưng hiện tại nghe tới, Thiết Cách Ôn bên cạnh còn có một nhân vật trong truyền thuyết, đại viên mãn thượng vị thần." Lâm Lôi?" Bố La Địch nhìn kỹ vài lần Lâm Lôi.

"Bố La Địch, hay là ngươi đem Hồng Lăng tinh toản giao ra đây, hiến cho Lâm Lôi đại nhân, đại nhân có lẽ còn có thể tha cho ngươi một mạng. Nếu ngươi không giao......" Nhất thời có một gã thất tinh ác ma lạnh nhạt nói.

"Tiểu tử ngươi câm miệng cho ta!" Bố La Địch ngửa đầu phẫn nộ quát.

" Ngươi......" Nọ vậy thất tinh ác ma giận dữ.

"Hừ, ta không cần biết ngươi là cái gì thất tinh ác ma, cái gì phủ chủ, chủ thần sứ giả, đại viên mãn thượng vị thần" Bố La Địch ngẩng đầu, nhìn quanh chung quanh một vòng, rồi sau đó vẫn cố ý nhìn chằm chằm Lâm Lôi," Nói cho các ngươi, Hồng Lăng tinh toản ở ngay trong không gian giới chỉ của ta! Nếu các ngươi muốn cướp đoạt, ta đây sẽ trực tiếp bóp nát nó!"

Bố La Địch giơ ngón tay có chứa đích không gian giới chỉ lên, đồng thời hai ngón tay khác kẹp vào hai bên không gian giới chỉ đó.

Chỉ cần vận lực, khẳng định không gian giới chỉ sẽ vỡ nát.

Lâm Lôi đáy lòng quýnh lên:"Bố La Địch nếu như nổi điên bóp nát không gian giới chỉ, Hồng Lăng tinh toản trong đó cho dù không bị hủy, cũng lại rơi vào không gian loạn lưu. Ta tìm làm sao được nữa?"

"Bố La Địch, ngươi tốt nhất đừng có ý nghĩ nóng nảy như vậy. Ngươi bóp nát, ngươi cũng hẳn phải chết." Thiết Cách Ôn quát lạnh nói.

"Ngươi nói xem ta có dám hay không?" Bố La Địch trừng nhãn, nhìn chằm chằm Thiết Cách Ôn.

"Câm miệng." Lâm Lôi lạnh lùng liếc liếc mắt một cái nhìn Thiết Cách Ôn, Thiết Cách Ôn chỉ có thể cười xoà hai tiếng rồi thối lui sang một bên, nhưng đáy lòng nhưng lại tràn đầy oán hận. Lâm Lôi đáy lòng cũng hiểu được:" Này Thiết Cách Ôn chính mình không chiếm được Hồng Lăng tinh toản, sợ rằng dùng kế khích Bố La Địch hủy diệt nó, làm cho ta cũng không lấy được."

"Một đám các người nghe rõ rồi chứ."

Bố La Địch tự đắc cười, hắn đột nhiên cảm giác được có thể răn dạy được đám người lục tinh ác ma, thất tinh ác ma hay là đại viên mãn thượng vị thần, quả là một thành tích phi thường. Đại viên mãn......

Đó là đẳng cấp cao khỏi phải bàn cãi. Nhưng hôm nay, hắn Bố La Địch lại có thể ngẩng cao đầu đứng ở trước mặt đại viên mãn thượng!

"Tốt nhất chớ chọc nóng ta, làm cho ta nóng nảy, ta sẽ lập tức bóp nát không gian giới chỉ, mọi người ai cũng không chiếm được." Bố La Địch cười nhạo nói.

Thất tinh ác ma, lục tinh ác ma cũng không ai dám lên tiếng, e sợ nhằm đúng lúc Bố La Địch nổi điên phá bĩnh, đến lúc đó không chiếm được Hồng Lăng tinh toản, Lâm Lôi đem tức giận phát tiết lên đầu, bọn họ sẽ toi đời.

Lâm Lôi nhìn này Bố La Địch, cười nói:" Bố La Địch, ngươi nói, muốn điều kiện gì ngươi mới nguyện ý đem Hồng lăng tinh toản giao cho ta?"

"Đại viên mãn chính là đại viên mãn, nói chuyện sảng khoái."

Bố La Địch mỉm cười nói," Rất đơn giản, điểm thứ nhất, ngươi phải cam đoan là ta có thể sống , đưa ta thông qua vị diện Truyền Tống Trận, rời khỏi địa ngục! Điểm thứ hai, ngươi đưa cho ta mười vạn triệu mặc thạch. Ta tin rằng, chút tiền tài ấy đối với một đại viên mãn mà nói không tính là gì. Thứ ba, ngươi đưa cho ta một ít chủ thần lực, không cần nhiều, chỉ cần mấy chục giọt thôi. Ta cũng muốn bảo vệ tính mạng mình. Ngươi đáp ứng ba điểm này, ta đưa cho ngươi Hồng Lăng tinh toản!" Bố La Địch một hơi nói ra, một người hắn cho rằng có địa vị rất cao sẽ tương ứng với cái giá cả đó!

" Hô!"

Nhất thời một đạo hấp khí lương thanh, làm cho Bố La Địch có muốn an toàn rời đi cũng không được, hai người nêu điều kiện với nhau trước rất nhiều người như vậy, thật quá khoa trương .

Hơn mười vạn triệu mặc thạch? Một ác ma giỏi kiếm tiền, tài sản bình thường cũng chỉ chừng một vạn triệu. Về phần chủ thần lực...... Bình thường một thất tinh ác ma nằm mơ cũng muốn có được một giọt chủ thần lực! Bố La Địch lại còn nói không nhiều lắm, đến mấy chục giọt! Thật đúng là công phu sư tử ngoạm a!

" Hảo, ta đáp ứng ngươi." Lâm Lôi sắc mặt không thay đổi, mỉm cười gật đầu.

Bố La Địch ngẩn ra.

Hắn công phu sư tử ngoạm, vốn định làm cho Lâm Lôi cùng hắn cò kè mặc cả, nhưng không ngờ Lâm Lôi đáp ứng ngay, rất sảng khoái .

"Đại viên mãn, quả thật giàu có?" Bố La Địch trong lòng thầm nghĩ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 28: Hý Lộng

Bố La Địch nguyên vốn là một Trung vị thần, ngẫu nhiên tìm được Hồng Lăng tinh toản, mới dùng noa giết chết không ít cường đạo kiếp phỉ, tìm được hắc ám Thượng vị thần thần cách, luyện hóa để trở thành Thượng vị thần. Hắn có con mắt rất hẹp! Sinh sống ở trong một bộ lạc thì kiến thức có được bao nhiêu?

Lúc hắn giết chết bộ lạc tộc trưởng A Lạc Đặc, sau lại lấy được không gian giới chỉ của A Lạc Đặc, lúc này mới có được mấy ngàn triệu tài phú. Mấy ngàn triệu đã khiến cho hắn phát cuồng.

Vừa rồi, hắn cũng chính là dùng công phu sư tử ngoạm, như lời vừa nói thôi.

"Bên trong này là năm mươi vạn triệu mặc thạch, năm mươi giọt hủy diệt Chủ thần chi lực." Lâm Lôi lấy ra một quả không gian giới chỉ, mỉm cười nhìn Bố La Địch, "chỉ cần ngươi đem Hồng Lăng tinh toản giao cho ta, cái này chính là của ngươi."

"Năm mươi vạn triệu mặc thạch, năm mươi giọt Chủ thần chi lực?"

Chung quanh, đám thất tinh ác ma, lục tinh ác ma môn ánh mắt không khỏi nóng lên. Trên thực tế một giọt chủ thần lực, giá trị liền vượt qua năm mươi vạn triệu mặc thạch. Thế nhưng Bố La Địch cũng không hiểu rõ chủ thần lực quy ra mặc thạch sẽ được bao nhiêu. Hắn tiếp xúc nhiều nhất chính là mặc thạch, tự nhiên chỉ muốn mặc thạch. Về phần chủ thần lực, hắn cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi.

"Tốt lắm." Bố La Địch cười nhìn Lâm Lôi," Không hổ là đại viên mãn thượng vị thần, xem ra ta đưa giá cả vẫn thấp."

Đám thất tinh ác ma, lục tinh ác ma, thậm chí cả những cư dân Lặc Đặc bộ lạc không khỏi trừng mắt nhìn Bố La Địch, muốn giá trên trời? Bố La Địch chẳng lẽ không biết thế nào là đủ, muốn tăng giá cả?

"Bất quá Bố La Địch ta nói chuyện giữ lời, muốn giá cả thấp thì thấp." Bố La Địch cười nhìn Lâm Lôi," Lâm Lôi đại nhân, ta lúc đầu đưa ra ba điều kiện, cái thứ nhất điều kiện, chính là ngươi bảo đảm an toàn đem ta hộ tống rời khỏi địa ngục."

"Ta Lâm Lôi lấy tính mạng chí cao thần mà thề, nếu Bố La Địch đem Hồng Lăng tinh toản giao cho ta, ta sẽ đảm bảo an toàn tiễn hắn rời địa ngục." Lâm Lôi rất dứt khoát nói.

Bố La Địch ngẩn ra.

"Tốt lắm." Bố La Địch cúi đầu nhìn miếng không gian giới chỉ trong tay, hắn trên mặt hiện lên vẻ tươi cười," Lâm Lôi đại nhân, không gian giới chỉ này chính là của ngươi !" Vừa nói, vừa định ném ra.

Ngay giờ phút này----

" Hưu! Hưu!"

Hai đạo quang mang trong suốt từ phía sau Bố La Địch bắn nhanh ra.

" Linh hồn công kích?" Lâm Lôi biến sắc.

Đại viên mãn thượng vị thần tốc độ rất nhanh, nhưng như thế nào cũng không nhanh bằng tốc độ của linh hồn công kích!

"Giới chỉ." Lâm Lôi liền phi lùi ra.

Đột nhiên một tay vươn ra, trảo xuất ra, Lâm Lôi ngước đầu vừa nhìn, trảo hắn đích đúng là đang nắm bả vai Thiết Cách Ôn. Lâm Lôi ánh mắt nhất thời lạnh lẽo, lãnh khốc nhìn kỹ Thiết Cách Ôn, truyền âm phẫn nộ quát:" Thiết Cách Ôn, ngươi thật là muốn chết." Đồng thời Lâm Lôi vai bộ chấn động, đánh văng ra Thiết Cách Ôn khỏi sự trói buộc.

"Ha ha, Lâm Lôi tiên sinh, đừng nóng vội." Thiết Cách Ôn truyền âm nói.

Ngay giờ phút này----

Một cỗ hấp lực đáng sợ tác dụng lên người Lâm Lôi. Lâm Lôi muốn bay về phía Bố La Địch, dĩ nhiên không thể cựa quậy." Đây là?" Lâm Lôi nhìn lại, bên cạnh Thiết Cách Ôn phía sau hiện lên một đạo ảnh khổng lồ Nghê toan thần thú hư ảnh. Thiết Cách Ôn cùng Đế Lâm giống nhau, bản thể đều là thần thú Nghê toan, cũng có con mắt thứ ba, nhưng Lâm Lôi đối với việc này đã không hề để ý. Thiết Cách Ôn thi triển thiên phú thần thông, có lẽ dẫn lực rất lớn, nhưng không thể nuốt hấp được Lâm Lôi!

Nhưng Thiết Cách Ôn lại đột nhiên sử dụng chủ thần lực, dưới tình huống đó, lại dùng thiên phú thần thông nuốt thiên.

Luồng dẫn lực cực mạnh, Lâm Lôi mặc dù có khả năng chống cự, nhưng tốc độ lại rất chậm.

" Này......" Thất tinh ác ma, lục tinh ác ma nhãn thần đều sửng sốt, chủ thần sứ giả Thiết Cách Ôn liệu đầu óc có hồ đồ? Dám đối phó với đại viên mãn thượng vị thần? Bối Bối cũng run lên. Nhưng có hai người không chần chờ, đó chính là hai thuộc hạ của Thiết Cách Ôn, hai gã thất tinh ác ma bổn tôn.

Hai thất tinh ác ma bổn tôn, lập tức đồng thời thi triển linh hồn công kích hướng về Bố La Địch.

Khoảng cách giữa Bố La Địch và mọi người vốn không xa. Lâm Lôi bản thân lại bị Thiết Cách Ôn cầm chân, lại dùng chủ thần lực, thiên phú thần thông cắn nuốt. Trong nháy mắt, Bố La Địch trong tay đã không còn không gian giới chỉ, nó rơi vào tay một trong hai gã thất tinh ác ma, đó là một gã nam tử trông lãnh khốc.

Lúc này thời gian tác dụng của thiên phú thần thông cũng trôi qua.

"Thiết Cách Ôn!" Lâm Lôi phẫn nộ thân hình vừa động, vươn tay tóm ngay được Thiết Cách Ôn.

"Lâm Lôi tiên sinh...... Nga. Vĩ đại đại viên mãn thượng vị thần Lâm Lôi đại nhân, xin mời ngươi buông ta ra. Nếu không thủ hạ của ta, sẽ lập tức bóp nát không gian giới chỉ." Thiết Cách Ôn cũng không có chút khẩn trương nào.

Lâm Lôi lãnh đạm nhìn kỹ Thiết Cách Ôn.

"Ta có hai kiện chủ thần khí trong người. Ngươi giết không được ta, nhiều nhất, chỉ có thể đem ta trục xuất đến không gian loạn lưu." Thiết Cách Ôn cười nói.

Thiết Cách Ôn không sợ Lâm Lôi.

Hiện tại nhược điểm của Lâm Lôi là giới chỉ trong tay thủ hạ Thiết Cách Ôn. Nếu hắn động thủ, thủ hạ Thiết Cách Ôn có thể lập tức bóp nát không gian giới chỉ.

"Tốt lắm." Lâm Lôi tức giận mà cười.

Hồng Lăng tinh toản đích xác có khả năng ảnh hưởng đến tâm cảnh của Lâm Lôi. Trong đáy lòng Lâm Lôi...... Cuối cùng một kiện tín vật Hồng Lăng tinh toản là đại biểu cho tính mạng gia gia của Lâm Lôi. Có lẽ nếu là chuyện khác, hắn sẽ không lưu tình, đem Thiết Cách Ôn trục xuất vào không gian loạn lưu, đem nốt hai gã thất tinh ác ma giết chết. Nhưng vì chuyện này, hắn làm không được!

Duy Nhĩ sơn mạch trên không, hơn trăm danh cường giả đang quan sát, nhìn Lâm Lôi buông Thiết Cách Ôn ra.

"Thiết Cách Ôn có phải điên rồi hay không, hắn đã đắc tội với một đại viên mãn. Chẳng lẽ Thiết Cách Ôn cho rằng, sau này chủ thần vì hắn mà ra mặt sao?"

"Chủ thần có thể dùng thần phân thân đối phó, đối phó một lần với cấp thần đã là sai lầm rồi, chủ thần cứu được hắn một lần, cũng không có thể vĩnh viễn cứu hắn."

Thất tinh ác ma, lục tinh ác ma đều cho rằng Thiết Cách Ôn hồ đồ. Dù sao trong địa ngục, sợ rằng cơ hồ tất cả mọi người cho rằng, thần trong lúc xử lý cừu oán, chỉ là chuyện tình của thần. Chủ thần cao cao tại thượng, ngẫu nhiên có thể nhúng tay thôi. Nếu là thường xuyên nhúng tay, chỉ sợ cũng sẽ bị các chủ thần nói này nọ. Thiết Cách Ôn lúc đó chỉ có một con đường là…

"Lão đại." Bối Bối nóng nảy.

" Không có việc gì." Lâm Lôi lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Thiết Cách Ôn, truyền âm nói," Chuyện không như vậy có lẽ không xong."

"Ân?" Bối Bối nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi.

"Lão đại? Ngươi nói cái đó ý tứ là gì?" Bối Bối khó hiểu Lâm Lôi tại sao lại nói như vậy.

"Lúc ấy ta đã biết hai người đột nhiên công kích Bố La Địch." Lâm Lôi truyền âm nói," Điều ta lo lắng không phải bọn họ cướp đoạt không gian giới chỉ, mà là, ngay tại lúc đó Bố La Địch nhân cơ hội bóp nát không gian giới chỉ. Linh hồn công kích tốc độ rất nhanh, nhưng phản ứng của thần lại không giống nhau. Tốc độ như vậy tuyệt đối rất nhanh."

Bối Bối cũng gật đầu thừa nhận.

Linh hồn công kích, thân thể mặc dù không kịp né tránh, còn nghĩ tới cái gì phản ứng. Bóp nát một cái không gian giới chỉ thực là nhẹ nhàng.

"Nhưng Bố La Địch lại không bóp nát. Hắn bị giết ngay cũng không bóp nát không gian giới chỉ." Lâm Lôi truyền âm nói.

" Lão đại, ý của ngươi là?" Bối Bối có chút đoán tới rồi.

"Kì thật, ta trước mắt chỉ nhìn thấy Bố La Địch, nhưng lại không phát hiện ra thê tử hắn. Ta thì có chút hoài nghi...... Bố La Địch ở đây, là kế giương đông kích tây! Chỉ là lúc ấy ta cho rằng, Bố La Địch có thể vì bảo toàn thê tử nên sẽ cùng thê tử hắn ra đi, không nghĩ sâu lắm." Lâm Lôi nhìn kỹ xa xa Thiết Cách Ôn ba người,"Nhưng hiện tại, qua việc Bố La Địch chết mà không bóp nát không gian giới chỉ. Ta đối với cái không gian giới chỉ này thật sự có điểm hoài nghi ."

" Lão đại, ngươi muốn nói, không gian giới chỉ bên trong không có Hồng Lăng tinh toản?" Bối Bối truyền âm nói.

" Có khả năng." Lâm Lôi truyền âm nói," Bất quá bây giờ còn khó nói, nếu Bố La Địch còn có thần phân thân còn sống, vậy giới chỉ hẳn là không thể mở ra."

Hai gã thất tinh ác ma thủ hạ Thiết Cách Ôn lúc này phân thân tất cả đều dung hợp vào bổn tôn, sau đó đem không gian giới chỉ dâng lên cho Thiết Cách Ôn. Thiết Cách Ôn cầm không gian giới chỉ, hướng Lâm Lôi trêu cười:" Lâm Lôi, năm đó ngươi tại vị diện chiến trường biểu hiện rất giỏi. Nhưng hiện tại...... Bảo vật lại thuộc về ta ."

Thiết Cách Ôn ngoài miệng nói như thế, nhưng đáy lòng lại nghi ngờ, không khỏi liếc nhìn thi thể Bố La Địch:" Bố La Địch sao lúc sắp chết lại không bóp nát không gian giới chỉ."

Thiết Cách Ôn trước làm như vậy, cũng không phải là mưu toan muốn chiếm không gian giới chỉ, mà chỉ muốn cho Bố La Địch hủy diệt giới chỉ, để tất cả mọi người không ai chiếm được!

"Tích đáp!"

Một giọt máu tươi từ Thiết Cách Ôn đầu ngón tay toát ra, rơi vào không gian giới chỉ.

"Lão đại phỏng đoán đúng lời, Bố La Địch kia chỉ là một cái mồi. Bố La Địch còn có thần phân thân chạy thoát. Vậy không gian giới chỉ này khẳng định không thể mở ra được." Bối Bối gắt gao nhìn chằm chằm, Lâm Lôi cũng nhìn kỹ ...... Chung quanh trên trăm danh cường giả cũng là nhìn chằm chằm Thiết Cách Ôn lấy máu nhận chủ.

Máu tươi rơi lên trên mặt không gian giới chỉ, mọi người đều nhìn kỹ, máu tươi chậm rãi thẩm thấu, hơn nữa bị không gian giới chỉ hấp thu .

"Ân? Chuyện gì xảy ra?" Bối Bối kinh hãi.

"Trách." Lâm Lôi khó hiểu. Dựa theo đúng lẽ thường, không gian giới chỉ không thể nhận chủ mới đúng!

Nếu Bố La Địch thân thể tất cả đều tử vong, không gian giới chỉ mới có thể lấy máu nhận chủ.

"Chẳng lẽ ta đoán sai lầm rồi, Bố La Địch, là bởi vì vậy linh hồn công kích từ phía sau đánh lén, hắn ứng phó không được, chưa kịp bóp nát không gian giới chỉ?" Lâm Lôi mày mặt nhăn lại.

" Ha ha......"

Thiết Cách Ôn đắc ý cười nhìn Lâm Lôi," Lâm Lôi, ta chính mình cũng không nghĩ tới không gian giới chỉ này lại rơi vào tay ta. Không gian giới chỉ còn có thể lấy máu nhận chủ...... Đáng tiếc , không gian giới chỉ này lại là của ta. Cho dù ngươi đem ta trục xuất đến không gian loạn lưu, ta cũng sẽ mang theo nó cùng đi. Chủ thần khẳng định sẽ cứu ta...... Mà ngươi làm như vậy, chủ thần cũng có lý do giết ngươi ."

Lâm Lôi nét mặt bình tĩnh.

" Ha ha...... Rất tức giận, rất phẫn nộ? Nhưng vô dụng thôi." Thiết Cách Ôn rất là đắc ý, thoải mái!

"Ngươi không phải rất lợi hại sao? Như thế nào, không dám động thủ ?" Thiết Cách Ôn thoải mái cười lớn.

Hắn có hai kiện phòng ngự chủ thần khí, Lâm Lôi cũng giết không chết hắn.

" Thiết Cách Ôn, ngươi lợi hại." Lâm Lôi rất là bình tĩnh," Vậy Hồng Lăng tinh toản, ta còn chưa tận mắt xem qua. Có trong đó không, lấy ra cho mọi người xem xem?"

"Đương nhiên có thể!" Thiết Cách Ôn tươi cười càng thêm tà dị," Ta đem Hồng Lăng tinh toản cầm trong tay, xem ngươi làm sao có khả năng đoạt đây?" Thiết Cách Ôn lúc đầu cũng nghĩ Bố La Địch không dễ chết như vậy, đánh lén lại lập tức có thể thành công. Thiết Cách Ôn trong đầu chỉ có một ý niệm, liền nhanh chóng lấy máu nhận chủ rồi đem không gian giới chỉ thu vào trong cơ thể.

Bối Bối hừ lạnh nhìn Thiết Cách Ôn.

"Các vị." Thiết Cách Ôn nhìn những người chung quanh, hắn cũng muốn làm cho đám người này chứng kiến chuyện tình vì sao hắn trấn áp Lâm Lôi đem truyền ra: "Hồng Lăng tinh toản này theo truyền thuyết là chí cao thần tín vật. Đương nhiên thật giả không biết đích xác, hiện tại nếu Lâm Lôi tiên sinh muốn nhìn, ta tựu thỏa mãn nguyện vọng này của hắn."

Vừa nói, Thiết Cách Ôn thần thức liền tiến vào không gian giới chỉ.

Thiết Cách Ôn trên mặt tươi cười, trong tay hắn đột ngột xuất hiện một miếng màu đá đỏ tinh toản hình lục lăng, Thiết Cách Ôn mỉm cười nhìn mọi người:" Đây là Hồng Lăng tinh toản! Lâm Lôi tiên sinh, ngươi minh bạch rồi chứ?" Thiết Cách Ôn chế nhạo nhìn Lâm Lôi.

" Thật sự là Hồng Lăng tinh toản." Bối Bối kinh hãi.

Lâm Lôi nhướng mày, thần thức lúc này tràn ngập không gian, lập tức khóe miệng hơi mỉm cười:" Thiết Cách Ôn, đây là vật trong truyền thuyết Hồng Lăng tinh toản. Nhưng tác dụng của nó, làm cho một người luyện hóa thần cách thượng vị thần đánh bại lục tinh ác ma. Ngươi xem có phát hiện được Hồng Lăng tinh toản này có đại uy lực gì không?"

Thiết Cách Ôn ngẩn ra.

Trong lòng mừng như điên, căn bản hắn không nghĩ tới điểm ấy, giờ phút này hắn mới phát hiện...... khối Hồng Lăng tinh toản này, căn bản không có năng lượng gì đặc thù.

" Không có khả năng, đây là ta lấy ra từ không gian giới chỉ của Bố La Địch, tuyệt đối là thật địa." Thiết Cách Ôn không muốn tin.

"Hừ. Loại này hàng hoá giả mạo nhiều lắm. Bố La Địch này năng lực ngụy tạo còn chưa đủ. Nếu dùng thần thức cẩn thận điều tra là có thể phát hiện được dấu vết." Lâm Lôi đạm cười nói.

"Ha ha. Lâm Lôi, ngươi đừng ở nơi này nói lung tung. Ngươi không chiếm được, còn muốn gạt ta? Hồng lăng tinh toản này, người khác chưa từng gặp qua. Ai biết thật giả? Có lẽ Hồng lăng tinh toản này có đặc thù năng lực, muốn sử dụng phải có một biện pháp riêng biệt nào đó để dẫn đạo." Thiết Cách Ôn tự tin nói," Hơn nữa chí cao thần tín vật, có thể khẳng định , chí cao thần tín vật không thể phá vỡ...... Ngươi xem, nó cứng rắn đến trình......"

Miệng còn đang nói, hắn đưa ngón tay thoáng dùng sức. Hắn chỉ là diễn trò, không có dũng khí dùng bao nhiêu lực.

" Ba!"

Miếng Hồng lăng tinh toản yếu ớt vô cùng, nhẹ nhàng sờ, dĩ nhiên nát bét, hóa thành đại lượng mảnh tinh thạch nhỏ, rơi xuống đất.

" Này......" Thiết Cách Ôn nhất thời trừng lớn con mắt, ngây ngẩn cả người.

Bao vây đứng xem, trên một trăm danh cường giả xôn xao, bọn họ cũng đều chấn kinh rồi. Nguyên lai bọn họ nhiều năm như vậy truy sát Bố La Địch, cuối cùng xuất hiện một khối Hồng Lăng tinh toản giả .

"Dĩ nhiên là giả!"

"Có thể hay không, căn bản là không có bảo bối Hồng lăng tinh toản."

"Thiết Cách Ôn đại nhân. Hẳn là không bận rộn một hồi ."

Cường giả xôn xao nghị luận. Trong mắt bọn họ, Hồng Lăng tinh toản giả y hệt so với thật. Rất có ý tứ! Nếu là thật, bọn họ cũng đỡ mất công tới! Nếu lại là giả ...... Như vậy rất đáng nói!

Giờ phút này Lâm Lôi lạnh nhạt nhìn thoáng qua Thiết Cách Ôn, quay đầu nhìn về phía bên cạnh thiếu niên mặt vàng, truyền âm nói:"

Ngươi có biết Bố La Địch có bao nhiêu thần phân thân không?"

"Mặc dù Bố La Địch ẩn dấu thực lực nhưng đối với ngươi, ta dám cam đoan, Bố La Địch tuyệt đối không chỉ có một cái thần phân thân." Thiếu niên truyền âm xác định nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu, liếc mắt nhìn thi thể của Bố La Địch một cái. Lâm Lôi dùng thần thức đã phát hiện, trong thi thể của Bố La Địch chỉ có một cái thần cách:"Bố La Địch này còn có thần phân thân tại địa phương khác. Hơn nữa lúc hắn sắp chết cũng không hủy diệt không gian giới chỉ, xem ra cũng là cố tình. Bởi vì, không gian giới chỉ này là hắn muốn cố ý lưu lại cho chúng ta."

Lâm Lôi hiểu được, không gian giới chỉ kia, Bố La Địch bản thân phỏng chừng không lấy máu nhận chủ!

Chỉ có như vậy, Bố La Địch thần phân thân đã chết, Thiết Cách Ôn bọn họ mới có thể lấy máu nhận chủ.

" Bố La Địch đem một đám siêu cấp cường giả vây quanh hý lộng." Lâm Lôi liếc mắt một cái nhìn thi thể Bố La Địch," Cuối cùng vẫn lưu lại không gian giới chỉ, lưu lại Hồng Lăng tinh toản giả. Rất hiển nhiên...... Hắn dùng phương thức như vậy là châm chọc cười nhạo nhóm người này. Một người luyện hóa thần cách thượng vị thần, trêu chọc nhiều người như vậy, quá tàn nhẫn."

Lâm Lôi âm thầm thở dài một tiếng.

" Này Bố La Địch, xem ra, vẫn không nỡ rời bảo bối Hồng Lăng tinh toản." Lâm Lôi hoàn toàn hiểu được ý nghĩ của Bố La Địch.

Dùng một cái thần phân thân để làm mồi, đem một đám người hấp dẫn. Phỏng chừng mấy năm trước, Bố La Địch quay bộ lạc một chuyến là cố ý hiện thân, cũng là hấp dẫn người lại đây.

"Sợ rằng Bố La Địch bổn tôn, đã sớm mang theo Hồng Lăng tinh toản cùng với thê tử hắn, không biết chạy trốn tới đi đâu ." Lâm Lôi âm thầm lắc đầu.

Bất quá kết cục này, Lâm Lôi còn có thể tiếp nhận.

Ít nhất, Hồng lăng tinh toản chưa tới tay Quang Minh chúa tể, bằng không hắn vĩnh viễn không chiếm được. Nhưng nếu vẫn ở trong tay Bố La Địch...... Hắn còn có hy vọng.

" Ha ha......" Thiết Cách Ôn giận dữ cười, cúi đầu nhìn về phía thi thể Bố La Địch, "Không nghĩ tới ta Thiết Cách Ôn, lại thua bởi ngươi, một người luyện hóa thần cách thượng vị thần." Thiết Cách Ôn cũng không phải ngốc, biết Hồng Lăng tinh toản là giả , nhất thời chốc lát nghĩ ra được rất nhiều chuyện.

Chung quanh không ít cường giả không khỏi nhìn về phía Thiết Cách Ôn.

Vì Hồng Lăng tinh toản, Thiết Cách Ôn hoàn toàn đắc tội Lâm Lôi! Mới vừa rồi còn lớn mồm phóng túng, kiêu ngạo đắc ý vô cùng, nhưng cuối cùng hắn chỉ được một tinh toản giả, làm sự tính chuyển qua một bước ngoặt lớn. Chung quanh đã có không ít cường giả vụng trộm lấy thuỷ tinh cầu ra chuẩn bị ghi chép lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 29: Cầu Xin Tha Thứ

Hồng Lăng tinh toản này dĩ nhiên là giả !" Thiết Cách Ôn đang trôi nổi tại không trung, áo trường bào màu xanh biếc bay vù vù, cả khóe mắt và cơ thể co quắp , không khỏi cúi đầu nhìn về phía dưới thi thể Bố La Địch," Ác ma tòa thành đều cam đoan tin tức tuyệt đối đúng, ta cũng điều tra qua, Lặc Đặc bộ lạc cư dân cũng có chứng minh! Cho nên, Hồng lăng tinh toản, tuyệt đối là một kiện bảo bối, thật sự Hồng lăng tinh toản đi đâu mất chứ?"

Thiết Cách Ôn đối với sự kiện này đã tung tình báo đi tra xét rất nhiều.

"Đại nhân, Bố La Địch thi thể bên trong chỉ có một cái thần cách. Chúng ta trước đã tra được, nhưng hắn tại đây chỉ là một cái thần phân thân . Khẳng định Hồng lăng tinh toản đã bị bổn tôn hắn mang đi ." Phía sau Thiết Cách Ôn, một gã thất tinh ác ma truyền âm nói.

" Ta biết!" Thiết Cách Ôn trong đôi mắt tràn đầy lo lắng, hừ lạnh một tiếng.

Thiết Cách Ôn không phải ngốc tử, hắn làm sao đoán không ra Bố La Địch có âm mưu. Trong địa ngục hạ vị thần, trung vị thần hằng hà sa số, luyện hóa thần cách đạt thượng vị thần cũng xem như không có gì. Đã có rất nhiều tấm gương thần, can tâm tình nguyện chết, chỉ muốn vinh quang huy hoàng một lần, chết một cách oanh oanh liệt liệt!

Mà không phải không có nguyên do, trong mỗi lần kiếp phỉ cướp đoạt chém giết, cho dù những người không liên quan cũng chết hết.

Bố La Địch đích xác đã chết, làm cho một đống thất tinh ác ma phải nhớ đến hắn!

"Hý lộng mọi người bằng cái thần phân thân, mang một đám cường giả đùa bỡn trong lòng bàn tay. Hừ, hắn hý lộng mọi người bằng một cái thần phân thân, cũng là cố ý hấp dẫn chúng ta chú ý, đem chúng ta cầm chân tại đây. Hắn đích bổn tôn phỏng chừng đã sớm mang theo thê tử, không biết chạy trốn tới đi đâu ." Thiết Cách Ôn mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng nhớ kỹ tên Bố La Địch này .

Kì thật, nếu như thần phân thân của Bố La Địch đích bóp nát không gian giới chỉ.

Với khả năng của Thiết Cách Ôn, tỉnh táo lại, cũng sẽ đoán ra chân tướng!

Hơn nữa Bố La Địch đối với thần phân thân có chuyện gì, trong Lặc Đặc bộ lạc nhất định có thể tra ra, bởi vậy, rất dễ dàng khẳng định bổn tôn Bố La Địch mang theo Hồng lăng tinh toản lén đi. Biết rõ hẳn phải chết, còn nghĩ để Hồng lăng tinh toản trong người làm gì?

Nếu dấu diếm người khác không được, tốt hơn hết là cố ý lưu lại không gian giới chỉ để hý lộng đông đảo cường giả.

"Ta lần này bị Bố La Địch hại thật bi thảm ." Thiết Cách Ôn trong lòng phát khổ, không khỏi liếc hướng xa xa nhìn Lâm Lôi, Bối Bối hai người," Ta nếu như có được Hồng lăng tinh toản thật sự, đắc tội với Lâm Lôi cũng xứng đáng. Nhưng mà ta không được...... Lấy tính cách Lâm Lôi mà đoán, sợ rằng sẽ không dễ dàng bỏ qua ta."

Trước đây tại vị diện chiến trường, mặc dù Thiết Cách Ôn cùng Lâm Lôi có một đoạn ân oán, nhưng người tranh đấu trực tiếp với Lâm Lôi chính là Mã Cách Nỗ Tư, như Thiết Cách Ôn, Ô Mạn hai người cũng chỉ là có liên quan thôi. Ngay hôm nay trước mặt Lâm Lôi, Thiết Cách Ôn cũng không muốn kết cừu oán làm gì, hắn nghĩ Lâm Lôi cũng chẳng muốn hạ sát thủ đối với mình.

Thiết Cách Ôn cũng hiểu được điểm này, cho nên mới vừa rồi nhìn thấy Lâm Lôi. hắn cũng không chạy trốn.

Nhưng hiện tại, tình huống bất đồng !

" Ta trước mặt trào phúng, trêu đùa Lâm Lôi...... Hắn vừa rồi lại nói thế nào?" Thiết Cách Ôn đáy lòng không yên, hắn nghĩ muốn lập tức trốn, nhưng là giờ phút này Lâm Lôi hai người rõ ràng không chú ý hắn. Hắn nếu như lập tức trốn, sợ rằng sẽ khiến cho Lâm Lôi đích chú ý. Rất có thể Lâm Lôi trực tiếp bắt được hắn.

Cho nên, Thiết Cách Ôn yên lặng đứng xa xa, hy vọng Lâm Lôi không chú ý hắn, chờ Lâm Lôi rời đi!

Cứ như vậy , Thiết Cách Ôn lặng lẽ đứng nhìn Lâm Lôi hai người đứng cách đó một đoạn.

Chẳng những Thiết Cách Ôn chú ý, chung quanh trên trăm thất tinh ác ma, lục tinh ác ma môn cũng chú ý , bọn họ rất muốn biết...... Lâm Lôi sẽ đối phó với Thiết Cách Ôn như thế nào!

" Chúng ta đi!" Lâm Lôi nói một câu, làm cho Thiết Cách Ôn mừng rỡ.

"Đại nhân, bọn họ hai người rời đi ." Nọ vậy hai gã thất tinh ác ma cũng là mừng rỡ. Đồng thời cũng thở dài một hơi?"

Bối Bối không khỏi thắc mắc.

"Nga...... Được rồi, ta thiếu chút nữa quên một việc." Lâm Lôi vừa muốn đi, lại mỉm cười xoay người, nhìn về phía xa xa Thiết Cách Ôn," Bối Bối, may mắn ngươi nhắc nhở ta a, nếu không ta lại quên chuyện này. Bối Bối, mới vừa rồi là ai nói, có bản lãnh, ta cứ trục xuất đến không gian loạn lưu?"

Bối Bối vừa nghe, cũng rất phối hợp, cảm thán một tiếng:" Lão đại, còn có ai vào đây nữa? Đương nhiên là Thiết Cách Ôn tiên sinh rồi...... Trừ hắn ra, có người người nào dám vào không gian loạn lưu đâu chứ?"

Lâm Lôi cùng Bối Bối một hỏi một đáp, làm cách đó không xa Thiết Cách Ôn ba người sắc mặt đại biến.

"Trốn!" Thiết Cách Ôn quả quyết truyền âm nói.

Nhất thời tại Duy Nhĩ sơn mạch trời cao, Thiết Cách Ôn cùng dưới trướng hai gã thất tinh ác ma, trong nháy mắt tứ tán chạy trốn, tốc độ cực nhanh.

" Vù!"

Giống như mộng ảo, giữa khoảng không hiện ra mấy đạo ảo ảnh xuất hiện giữa không trung, một đạo mơ hồ đích thân ảnh bay tới trước mặt Thiết Cách Ôn, chỉ nghe được" Bồng!" một tiếng, thân thể Thiết Cách Ôn đang định chạy trốn liền như một cái bao cát, dội ngược trở lại. Nhưng thân ảnh mơ hồ đó lại một lần nữa chợt lóe lên, chặn trước mặt Thiết Cách Ôn.

" Thiết Cách Ôn tiên sinh, ngươi không nói một tiếng muốn chạy trốn đến chỗ nào hả?" Lâm Lôi trên mặt nở nụ cười khinh miệt, nhìn Thiết Cách Ôn.

Nhưng Thiết Cách Ôn lại nhận thấy được trong mắt Lâm Lôi lạnh lẽo chứa đầy sát khí!

Mới vừa rồi với việc làm của Thiết Cách Ôn, Lâm Lôi há có thể bỏ qua? Nếu có thể dễ dàng bỏ qua, Lâm Lôi còn có thể diện nữa không?

Thật giống như chủ thần, mặc dù không muốn nhúng tay vào chuyện tình của các thần. Nhưng nếu quả có dũng khí dám hý lộng chủ thần, có dũng khí gây trở ngại cho chủ thần giải quyết việc trọng yếu, mạo phạm uy nghiêm chủ thần, sợ rằng chủ thần cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua tội khinh nhờn đó! Thân là thần đỉnh phong, chỉ cần với thân phận Lâm Lôi , sẽ không dung tình những người khác dễ dàng khinh nhờn!

"Lâm Lôi đại nhân." Thiết Cách Ôn cố nặn ra vẻ tươi cười," Ta, ta nhất thời hồ đồ."

" Ngươi không hồ đồ." Lâm Lôi lắc đầu," Ngươi hồ đồ cái gì? Ngươi rất thông minh! Ngươi không phải nói vậy sao? Cho dù ta đem ngươi trục xuất đến không gian loạn lưu đi nữa, vĩ đại Quang Minh chủ thần cũng sẽ ra tay cứu ngươi trở về."

Thiết Cách Ôn sắc mặt khó coi.

Quang minh chúa tể cứu hắn?

Đó là vì hắn nghĩ trong trường hợp hắn có được chí cao thần tín vật Hồng lăng tinh toản, vì một kiện bảo bối như chí cao thần tín vật đích vật phẩm, Quang Minh chúa tể sẽ ra tay, không ngại cực khổ đến không gian loạn lưu cứu hắn! Nhưng nếu quả không có Hồng lăng tinh toản, Quang Minh chúa tể cũng không nhất thiết đi cứu hắn.

Chúa tể là thân phận như thế nào?

Có lẽ chờ đến lúc tâm tính tốt lắm, mới có thể ra tay cứu hắn. Chỉ là đợi đến khi đó, có thể là một triệu năm, hay vạn triệu năm sau.

"Lâm Lôi đại nhân, ngươi thân là đại viên mãn. Không đáng vì ta mà tức giận." Thiết Cách Ôn liền nói,"Ta Thiết Cách Ôn, nguyện ý đem ta tất cả tài phú, chủ thần lực hiến cho Lâm Lôi đại nhân ngươi, thỉnh Lâm Lôi đại nhân ngươi tha thứ cho ta lúc này đây." Thiết Cách Ôn khắc khoải nhìn Lâm Lôi.

Nhưng Lâm Lôi vẫn trầm mặc nhìn Thiết Cách Ôn.

Thiết Cách Ôn đáy lòng không yên.

"Tài phú? Chủ thần lực? Ngươi nói, ta thiếu những thứ đó sao?" Lâm Lôi rốt cuộc mở miệng.

" Lâm Lôi đại nhân, ngươi muốn ta làm như thế nào, ngươi cứ việc nói!" Thiết Cách Ôn vội nói.

Thiết Cách Ôn giờ phút này cũng bất chấp thể diện , hắn rất rõ ràng...... Hắn không có thần phân thân bên ngoài. Cho nên một khi rơi vào không gian loạn lưu, cho dù Quang Minh chúa tể đi tìm hắn, nhưng không gian loạn lưu quá rộng lớn, Quang Minh chúa tể như thế nào tìm được? Muốn tìm đến hắn nhất định phải hao tổn rất nhiều tinh lực!

Quang minh chúa tể sẽ vì hắn, cật lực tìm tòi trong không gian loạn lưu sao?

Nếu là đại viên mãn, chúa tể có lẽ không để ý mệt nhọc đi tìm. Nhưng hắn chỉ là Thiết Cách Ôn, còn không đủ tư cách làm cho chúa tể phải như vậy!

"Nếu ta rơi vào không gian loạn lưu. Rất có thể sẽ vĩnh viễn bị trục xuất khỏi nơi đây, không có người cùng ta nói chuyện, cũng không thấy bóng dáng người thứ hai, chỉ có thể không ngừng mà bị không gian loạn lưu chuyển đến các địa phương, sống không bằng chết." Thiết Cách Ôn đáy lòng hiểu được điểm này" Lâm Lôi đại nhân?" Thiết Cách Ôn giờ phút này nhu thuận, cung kính vô cùng.

" Lão đại, nghe hắn nói nhảm làm gì." Bối Bối hừ lạnh nói, lập tức nhìn chằm chằm Thiết Cách Ôn." Thiết Cách Ôn, ngươi còn muốn nhân cơ hội để nhanh chân chạy trốn? Thật sự là nằm mơ! Nếu ngươi Thiết Cách Ôn mạo phạm chủ thần, thậm chí đến cướp đoạt vật gì trong tay chủ thần, chẳng lẽ lúc đó cầu xin tha thứ, chủ thần bỏ qua cho ngươi ngay sao? Lão đại ta mặc dù thể diện không thể bằng chủ thần, nhưng cũng không phải dễ khinh nhờn như vậy."

Lâm Lôi mỉm cười, giơ tay biến thành chưởng, lập tức hướng sang bên cạnh vẽ một cái----

" Xôn xao!"

Như là tấm vải bị xé rách, chung quanh không gian trong nháy mắt xuất hiện một cái khe lớn, chu vi hàng mấy thước, luồng hấp lực kinh người xuất hiện tại chung quanh.

"Lâm Lôi, chúa tể sẽ không bỏ qua cho ngươi!!!" Tiếng Thiết Cách Ôn gầm gừ vang lên, đồng thời thân hình lùi lại muốn chạy trốn.

"Xoát." Lâm Lôi tựa như thuấn di giống nhau, tóm lấy người hắn, tiện tay xách như xách một con súc sinh ném đi. Thiết Cách Ôn cả người bị ném vào trong cái khe không gian. Thiết Cách Ôn phẫn nộ gầm gào:" Chúa tể sẽ không bỏ qua cho ngươi!!!" Còn đang mở rộng ra chung quanh, vậy mà cái khe không gian kinh người đó cũng ngay lập tức khép lại, khoảnh không hoàn toàn được chữa trị, mất dấu vết.

Lâm Lôi lừ mắt một cái.

"Thiết Cách Ôn, nếu như không phải có chủ thần khí bảo vệ , ta thật muốn giết hắn ngay." Bối Bối giọng căm hận nói," Hiện tại trục xuất hắn, Quang Minh chúa tể phỏng chừng sẽi cứu hắn sao."

Hiển nhiên, trước việc làm của Thiết Cách Ôn vừa rồi, Bối Bối rất bất mãn.

"Muốn cứu cũng không phải dễ dàng như vậy, trừ phi hắn có thần phân thân bên ngoài." Lâm Lôi ánh mắt nhìn lướt ra xa xa nhìn bọn người thất tinh ác ma, lục tinh ác ma môn vây xem đang há miệng trợn mắt, rồi nói," Bối Bối, ở đây đã không còn ý nghĩa , chúng ta trở về đi thôi. Nga, trước hết đem hai người kia đưa trở về đã."

Lâm Lôi, Bối Bối, lúc này cùng thiếu niên mặt tròn và âm lãnh lão giả vào Kim Chúc tính mạng rời đi.

Tại giữa không trung, trên trăm cường giả danh tiếng cùng với Lặc Đặc bộ lạc cư dân, đều sợ hãi than thầm nhìn một màn này.

"Thật sự là cường đại, đây là đại viên mãn thượng vị thần! Tiện tay vẽ một cái, cũng không dùng chủ thần lực, chỉ một nét vẽ rất bình thường, cũng đã xuất hiện cái khe không gian đáng sợ như vậy. Ta vật chất công kích, lúc nào mới có thể có uy lực được như Lâm Lôi đại nhân đây chứ?"

" Thiết Cách Ôn, danh truyền cũng cùng đẳng cấp với 108 vị Tu la, cũng là có danh tiếng từ xưa. Chỉ với một mình Thiết Cách Ôn cũng đủ để giết chết chúng ta, nhưng trước mặt Lâm Lôi đại nhân như vậy, các ngươi có thấy không, Thiết Cách Ôn thật giống như trẻ con, bị chộp bắt, phản kháng không được, tiện tay ném một cái vào không gian cái khe. Lâm Lôi đại nhân này quá mạnh mẽ !"

"Mới vừa rồi Thiết Cách Ôn vẫn còn kiêu ngạo, ha ha, dĩ nhiên nhận cái kết cục này."

"Hắn cũng đáng đời! Cũng không xem thân phận chính mình là thế nào, dám chọc giận Lâm Lôi đại nhân, không ăn được thì đạp đổ? Muốn chết."

Tại Địa ngục quần cường trong mắt, Lâm Lôi giáo huấn, trừng trị Thiết Cách Ôn, đó là theo lý thường phải làm. Nếu như Lâm Lôi không trừng trị, ngược lại sẽ bị thiên hạ bàn tán. Nghĩ tới việc muốn điều tra tung tích Bố La Địch thần phân thân, cũng không biện pháp tra. Khả năng lớn nhất có thể, chính là Bố La Địch là thông qua truyền tống thông đạo đi! Nhưng tại truyền tống thông đạo, cũng không nhất thiết phải báo danh mới có thể đi. Hơn nữa hàng năm tại Địa ngục có rất nhiều người, hoặc là mậu dịch, hoặc là duyên cớ khác đi qua truyền tống thông đạo.

Làm thế nào để tra ra Bố La Địch?

Hơn nữa, Lâm Lôi cũng không có tư cách tra. Bởi vì trấn thủ các đại Truyền Tống Trận là quân đội, đều là thủ hạ của chủ thần.

Quang Minh thần vị diện, Thần Ngục hải!

"Ào ào” vô tận nước biển màu u lam nhộn nhạo. Thần Ngục hải, Quang Minh thần vị diện đệ nhất hải dương, phạm vi rộng lớn, tại hải dương ở chỗ sâu trong, có hằng hà sa số những đảo lớn đảo nhỏ.

Giờ phút này, tại hải dương trên không, có hai bóng người liên tục di chuyển, thay đổi phương vị đang chém giết , không gian thì vỡ vụn ra.

"U”

Một đạo hư ảo khổng lồ lớn chừng mấy ngàn thước giống Hỏa Phượng Hoàng ảo ảnh hiện lên phía sau một gã tráng hán tóc ngắn màu hỏa hồng, tráng hán này mi tâm bộ vị toát ra một tia hồng chí thẳng tắp, nhất thời, một đạo ánh sáng màu đỏ mạnh mẽ bắn ra, trong nháy mắt xẹt qua bầu trời bao la, bắn về phía nam tử vận hắc bào tóc dài đối diện.

Hắc bào nam tử gầm nhẹ một tiếng, trước người hiện lên một màng nước dầy đặc che chắn.

" Phốc----"

Màng nước liên tiếp bị tia hồng quang công kích, xuyên thủng qua bắn thẳng vào cơ thể hắc bào nam tử. Hắc bào nam tử thân thể run lên, một dòng máu tươi phun ra.

"Bố Luân, chúng ta dừng tay tại đây thôi." Hắc bào nam tử liền nói, nói về tốc độ, hắn không bằng được địch nhân trước mắt. Tốc độ địch nhân quá nhanh nên hắn đánh không được, lại không thể chạy trốn, chỉ có thể ngạnh kháng, cầu xin tha thứ.

" Nằm mơ." Tráng hán tóc ngắn hỏa hồng lại tức giận hừ một tiếng, trong tay xuất hiện một lưỡi hái màu đỏ nhanh chóng bổ ra.

" Xôn xao” không gian lại một lần nữa bị xé rách ra.

Đúng lúc này......

"Hô!" Một đạo ảo ảnh màu xanh biếc từ trong cái khe không gian bay ra, hướng tráng hán tóc ngắn hỏa hồng bay lại. Tráng hán tóc ngắn hỏa hồng kinh hãi:" Từ trong cái khe không gian bay ra đồ vật này, là cái gì, sao trong không gian loạn lưu lại bay ra được?" Tráng hán tóc ngắn hỏa hồng thân thủ chớp động, một trảo vung ra.

Một trang giấy màu xanh biếc, xuất hiện trên tay hắn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 30: Chí Cao Thần Giám

Tráng hán tóc ngắn màu hoả hồng ánh mắt đảo qua nội dung trên trang giấy màu xanh biếc, sắc mặt từ từ đại biến.

Hắc bào nam tử thấy thế, lập tức lùi lại thoát đi.

"Lần này, coi như số ngươi gặp may." Tráng hán tóc ngắn màu hoả hồng quét mắt về hướng hắc bào nam tử chạy, trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn tươi cười," Này, đây là chí cao thần giám?" Tráng hán tóc ngắn màu hoả hồng khẽ vuốt nhẹ chí cao thần giám, cảm thụ được hơi thở đặc thù ẩn chứ bên trong trang giấy màu xanh biếc phát ra, không nhịn được mừng cười như điên.

Hắn cũng chỉ là một thất tinh ác ma thôi, còn chưa tới cấp độ thống lĩnh.

"Có thể ở trong không gian loạn lưu mà không hư hại, trang giấy này thật không bình thường, phỏng chừng, đúng là chỉ có chí cao thần mới có khả năng chế tạo ra một trang giấy kỳ lạ như vậy." Tráng hán tóc ngắn màu hỏa hồng suy tư," Xem ra mặt trên trang giấy thật sự miêu tả đúng nội dung, ân, thứ này, nên đi hiến cho chủ thần. Hiến được cho chủ thần, là cực mạnh chủ thần, chính là Cổ Tư tháp gia tộc lão tổ tông, Quang Minh chúa tể, đúng, phải đi ngay!"

Chí cao thần giám, đối với hắn vô dụng, nhưng đối với cấp chủ thần, lại rất hữu dụng.

Không hề lần nữa do dự, tráng hán tóc ngắn màu hoả hồng hướng Thần Ngục hải Áo Uy đảo bay thẳng đến.

Trong Điện.

"Bạch Viêm thạch điện, toàn thân do bạch viêm thạch kiến tạo! Cổ Tư tháp gia tộc không hổ là vị diện đệ nhất gia tộc, chỉ cần chỗ ngồi tại thần điện, đó là một vinh dự quá lớn ." Tráng hán tóc ngắn màu hoả hồng Bố Luân Nhĩ sợ hãi nhìn trung tâm Quang Minh thần điện tại Áo Uy đảo .

Áo Cổ Tư tháp gia tộc hộ vệ chiến sĩ ở bên dẫn đường." Bố Luân Nhĩ đi tới thần điện bên trong. “Ngươi cũng đừng hết nhìn đông tới nhìn tây, ở tại thần điện này, đại nhân vật cũng không ít, chọc giận một người, nói không chừng người ta sẽ giết ngươi." Bên cạnh hắn, một gã tóc bạc hộ vệ chiến sĩ thấp giọng nói," Còn có, ngươi nói có trọng bảo hiến cho tộc trưởng, còn muốn tự mình đi hiến...... Nếu ngươi là lừa gạt tộc trưởng, vậy ngươi đã có thể bi thảm ."

Áo Cổ Tư tháp gia tộc. ngay cả phủ chủ, thống lĩnh, tầng lớp cường giả đều có không ít.

Về phần thất tinh ác ma, lại càng nhiều vô cùng. Ngay cả khi tứ thần thú gia tộc cường thịnh nhất, thất tinh ác ma cấp độ các trưởng lão rất nhiều, có đến hai ba trăm danh; Nhưng Áo Cổ Tư tháp gia tộc so với tứ thần thú gia tộc còn cao hơn một bậc. Dù sao bọn họ, trừ bỏ cao thủ trong tộc, còn có nhiều cao thủ các nước chư hầu.

" Ngươi yên tâm đi, ta có lớn mật, cũng không dám coi thường Áo Tư tháp tộc trưởng." Bố Luân Nhĩ cười tủm tỉm nói.

Hắn rất tự tin, chí cao thần giám nếu như cũng không tính là trân quý thì còn cái gì được tính là bảo vật nữa?

Hết thảy như Bố luân nhĩ tưởng tượng, vị Áo Cổ Tư tháp gia tộc tộc trưởng là một đại hán khoác áo màu vàng kim, thân hình hơi cao, hơn nữa lại lãnh khốc vô cùng, nhưng vừa nhìn thấy chí cao thần giám liền kích động vạn phần, lập tức cam đoan, Áo Cổ Tư tháp gia tộc chắc chắn trọng thưởng cho hắn. Đồng thời, tộc trưởng lập tức thiêu đốt một trang ma vân giấy ma vân đặc biệt, thông tri Quang Minh chúa tể. Chúa tể nếu hắn cho ngươi mở miệng ngươi hãy mở, còn nữa, quỳ sát xuống đất, cấm ngẩng đầu nhìn chằm chằm chúa tể." Tộc trưởng sau khi thiêu đốt ma vân trang giấy xong liền nhắc nhở.

"Tạ Đại nhân." Bố Luân Nhĩ vừa khẩn trương, vừa hưng phấn. Đây là lần đầu tiên hắn thấy chủ thần!

Đúng vào lúc này, một đạo cường đại Quang Minh chủ thần lực xuất hiện ở ngay tại đại sảnh thần điện. Từng đạo Quang Minh chủ thần lực ngày càng đậm đặc rồi rất nhanh dung hợp cùng một chỗ, ngưng tụ thành hình người, sau đó trực tiếp biến thành bộ dáng con người. Người này, mặc áo rộng thùng thình màu trắng trường bào, trên áo trường bào có thêu kim sắc hoa văn.

"Chủ thần." Bố Luân nhĩ lập tức quỳ sát xuống đất, thái độ rất cung kính.

" Phụ thân." Tộc trưởng chỉ khom người hành lễ.

"Hán Kim, có chuyện gì sao?" Một âm thanh ôn hoà nhưng dữ dội vang lên.

"Người nói chuyện chính là chủ thần sao? Chủ thần hình dạng như thế nào chứ?" Bố Luân Nhĩ đáy lòng không yên, không ngừng tự hỏi .

Hán Kim cung kính nhìn phụ thân mình, Quang Minh chúa tể thân hình cao lớn, trường bào rộng thùng thình màu trắng càng thêm khó đoán ra vóc người, tóc dài màu vàng kim bình thường nhìn giống như mặt trời chói chang, da tay trắng nõn, phảng phất trong suốt như ngọc thạch. Hắn không có râu, cằm sạch sẽ, cặp lông mi cùng màu tóc kim sắc giống nhau.

Kim sắc lông mi, giống như hai lọn tóc mai buông xuống dưới.

Quang Minh chúa tể có ánh mắt ôn hoà như ngọc, thuần dịu vô cùng. Nếu chỉ đứng ở đây, sẽ làm cho người ta có cảm giác tựa hồ như là đối mặt với thiên địa.

"Phụ thân, đây là Bố Luân Nhĩ. Là hắn hiến đến một kiện bảo bối, ta thấy bảo bối này, liền lập tức gọi phụ thân ngài về." Vừa nói Hán Kim trong tay xuất hiện trang giấy màu xanh biếc," trang giấy này, hẳn là chí cao thần giám."

" Chí cao thần giám?"

Quang minh chúa tể đang duy trì mắt ôn nhu, trong nháy mắt đứng bật dậy, lực đạo giống như hai mũi tên nhọn bắn về phía trang giấy màu xanh biếc.

" Phốc, phốc!"

Vô hình kiếm quang bắn lên trang giấy màu xanh biếc, nhưng chỉ là đem trang giấy màu xanh biếc bay lên, trang giấy cũng không có chút nào hư tổn.

"Ha ha, Hán Kim, ngươi làm không sai. Đây rất có thể chính là chí cao thần giám." Vừa nói, quang minh chúa tể động tay, trang giấy màu xanh biếc trang giấy liền rơi vào tay hắn. Quang Minh chúa tể cẩn thận đọc nội dung trên trang giấy màu xanh biếc, nhìn nhìn, hắn trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười.

" Quả nhiên là thật."

Quang minh chúa tể trước đây đã từng gặp qua mấy lần chí cao thần giám, dễ dàng phán định được thật giả.

Quang minh chúa tể ánh mắt quét về phía trước nhìn người đang quỳ sát chạm đất, Bố Luân Nhĩ, mỉm cười nói:" Đứng lên mà nói. Tạ chủ thần!" Bố Luân Nhĩ kích động run rẩy, đứng ngay lên, nhưng thân thể vẫn cung kính gập người xuống.

"Chí cao thần giám này, ngươi từ nơi nào có được?" Quang minh chúa tể hỏi.

"Hồi bẩm chủ thần, đây là khi ta cùng người khác tranh đấu chém giết, xé rách không gian, ngẫu nhiên chí cao thần giám này từ trong đó bay ra. Ta vừa vặn nắm được. Địa điểm chúng ta chiến đấu chính là tại Thần Hgục hải trên không." Bố Luân Nhĩ như trước không dám ngẩng đầu nhìn thẳng chủ thần. Hắn chỉ có thể nhìn xuống, ánh mắt có thể nhìn thấy màu trắng trường bào. Quang minh chúa tể vừa nghe, ý cười càng đậm.

" Ha ha, vĩ đại tính mạng chí cao thần, ngài cố ý đem chí cao thần giám đưa đến Quang Minh thần giới. Xem ra, lúc này chí cao thần nhiệm vụ, sẽ do ta hoàn thành a." Quang minh chúa tể không khỏi nở nụ cười.

Quang minh chúa tể rất rõ ràng!

Không gian loạn lưu rộng rãi khôn cùng, nếu như mỗi kiện vật phẩm hoặc là người nào đó, tại không gian loạn lưu, nghĩ đến muốn dựa vào năng lực của chính mình theo phương hướng di chuyển, cơ hồ khó có khả năng, trừ phi có được chủ thần năng lực, mới có thể tự nhiên di động. Mà cho dù đỉnh cao của thần chính là đại viên mãn, tại không gian loạn lưu trung, cũng là thân bất do kỷ.

Nếu thân bất do kỷ, căn bản rất khó nhận biết được, may ra mới có thể một lần tới gần bờ vị diện.

Cho dù tới gần, vừa vặn làm sao lại có thể trùng hợp gặp một cái khe không gian chung quanh.

Bình thường siêu cấp cường giả bị trục xuất, chính là triệu vạn năm, cũng sẽ không thể chạy thoát!

Bất quá chí cao thần nhiệm vụ, chính là chí cao thần phát hành. Chí cao thần sao lại để cho chí cao thần giám lưu lạc tại không gian loạn lưu? Cho nên, nếu chí cao thần khống chế hạ, chí cao thần giám này cho dù tiến vào không gian loạn lưu, cũng sẽ rất nhanh tái đi đến vị diện khác. Mà hiện tại, chí cao thần giám đi tới Quang Minh thần vị diện.

Cũng khó trách, Quang Minh chúa tể cho rằng chí cao thần cố ý giúp hắn!

" Ngươi làm vô cùng tốt." Quang minh chúa tể nhìn về phía trước mắt đích Bố Luân Nhĩ, mỉm cười nói," Ngày trước Ô Mạn đã chết, vừa vặn dưới trướng ta vẫn thiếu một vị chủ thần sứ giả, ngươi làm đi."

Bố Luân Nhĩ kích động mặt đều nóng ran:" Ta thành chủ thần sứ giả? Ta thành chủ thần sứ giả ?" Bố Luân nhĩ vẫn cảm thấy như chính mình đang nằm mơ, không thể tin được. Từ một thất tinh ác ma bình thường, nháy mắt trở thành vĩ đại sứ giả Quang Minh chúa tể. Địa vị được thăng, hơn nữa khẳng định còn có thể nghĩ đến một kiện chủ thần khí!

"Còn không quỳ xuống." Tộc trưởng Hán Kim liền dùng thần thức truyền âm.

Bố Luân Nhĩ bừng tỉnh. Liền quỳ sát xuống:" Tạ chủ thần."

"Ân." Quang Minh chúa tể khẽ gật đầu.

" Phụ thân." Tộc trưởng Hán Kim liền khom người nói," Kì thật chí cao thần giám tin tức này không lâu trước đây đã truyền mở."

" Nga?" Quang minh chúa tể nghi hoặc cau mày.

"Tin tức cũng là gần đây ở địa ngục truyền khai, ta cũng vừa biết không lâu." Hán Kim liền nói." Trên tin tức đó, kể lại rõ chi tiết miêu tả tam kiện tín vật, cùng tin tức trên chí cao thần giám này không khác nhau. Chỉ là hơn kém một ít, tin tức từ địa ngục nói, một trong tam kiện tín vật là cửu khối linh châu cùng với chí cao thần giám đều nằm trên tay đại viên mãn thượng vị thần Lâm Lôi. Tin tức này tại địa ngục lan truyền xôn xao, sau đó, tin tức này bị nhận định là giả ."

Quang minh chúa tể kim sắc trường mi nháy lên:" Lâm Lôi?"

"Đúng, Lâm Lôi." Hán Kim liền nói.

"Xem ra độ chính xác chân thật của tin tức đích xác có chuyện." Quang minh chúa tể lạnh nhạt cười nói," Tin tức kia nói, chí cao thần giám trên tay Lâm Lôi. Nhưng sự thật, chính là chí cao thần giám từ không gian loạn lưu bay vào Quang Minh thần vị diện, rơi vào trong tay ta. Xem ra, tin tức kiểu này, rất có thể là hãm hại Lâm Lôi."

Hán Kim nói ngay:" Phụ thân, ta nhưng lại cho rằng, chí cao thần giám rất có thể là sau này Lâm Lôi có được, rồi xé rách cái khe không gian, cố ý vứt bỏ nó. Dù sao chí cao thần giám, biết nội dung tin tức hay không cũng không khác nhau mấy."

Quang Minh chúa tể khẽ gật đầu.

" Ngươi nói cũng có thể." Quang Minh chúa tể suy nghĩ chỉ chốc lát.

Hán kim lập tức nói:" Phụ thân, chí cao thần nhiệm vụ tin tức tại địa ngục truyền lưu...... Dĩ nhiên bị nhận định là giả. Nhưng hiện tại xem ra, tin tức đó rõ ràng là thật. Vậy nếu lúc đầu tin tức đó nói Lâm Lôi có cửu khối linh châu, chí cao thần giám, có lẽ cũng là thật sự. Đương nhiên, hiện tại chí cao thần giám khẳng định không có ở trong tay Lâm Lôi. Nhưng cửu khối linh châu, cũng rất có thể vẫn còn trên tay hắn."

"Không nghĩ tới tam kiện tín vật, nhanh như vậy có thể phát hiện tung tích một cái." Quang Minh chúa tể mỉm cười gật đầu.

"Phụ thân, ta còn có một tin tức muốn nói cho ngươi. Ngay mấy tháng trước, Thiết Cách Ôn bị Lâm Lôi trục xuất đến không gian loạn lưu." Hán Kim nói," Bất quá rất phiền toái, Thiết Cách Ôn không có thần phân thân ở ngoại giới." Áo Cổ Tư tháp gia tộc tình báo truyền tống tốc độ, là cực nhanh .

"Chuyện gì xảy ra, lại liên quan đến Lâm Lôi này?" Quang Minh chúa tể không khỏi nhướng mày.

"Là quan hệ đến một trong tam kiện tín vật, Hồng Lăng tinh toản." Hán Kim liền nói.

"Nga, lại thêm một kiện nữa?" Quang Minh chúa tể nổi lên hứng thú.

Thiết Cách Ôn thân tử, hắn cũng không cần. Nhưng tam kiện tín vật, bất cứ một kiện nào cũng đủ để hấp dẫn hắn.

" Mặc dù Thiết Cách Ôn, không nên chọc giận lúc Lâm Lôi đoạt Hồng Lăng tinh toản. Nhưng lại phát hiện ra, khối Hồng Lăng tinh toản là giả . Lâm Lôi bởi vì Thiết Cách Ôn mạo phạm hắn, trong cơn giận dữ, đem Thiết Cách Ôn trục xuất ." Hán Kim liền nói.

" Nga." Quang minh chúa tể đối với sự kiện này cũng mặc kệ.

Thần cùng thần tranh đấu, chủ thần sẽ không dễ dàng nhúng tay .

" Hán Kim, Lâm Lôi này là ai?" Quang minh chúa tể đột nhiên nói.

Hán kim lập tức nói:" Phụ thân, Lâm Lôi được xem như một nhân vật thiên tài, chính là tứ thần thú gia tộc đệ nhất cường giả, tại địa ngục thành danh không lâu, sau tiến vào vị diện chiến trường, bị Mã Cách Nỗ Tư thiếu chút nữa đánh chết, nhưng đúng lúc sinh tử hiểm cảnh Lâm Lôi lại có thể đột phá, đạt tới đại viên mãn cảnh giới. Tại vị diện chiến trường đại quyết chiến thời khắc quyết định, ngược lại đá Mã Cách Nỗ Tư vào không gian loạn lưu. Hơn nữa Lâm Lôi cùng Bối Lỗ Đặc quan hệ vô cùng tốt, Bối Lỗ Đặc có một hậu đại Bối Bối cùng với

Lâm Lôi, thân như huynh đệ."

"Cùng Bối Lỗ Đặc quan hệ tốt?" Quang Minh chúa tể lạnh lùng nói,"Nhắc tới Bối Lỗ Đặc, ta đã nghĩ đến việc giết hắn." Quang minh chúa tể trong đôi mắt khó giấu được một tia sát khí.

"Cấp cho Bối Lỗ Đặc mười cái lá gan, hắn cũng không dám tiến vào Quang Minh thần vị diện, chỉ dám tại địa ngục che dấu." Hán Kim liền cười nói.

Nếu như lời này bị Lâm Lôi nghe được, khẳng định sẽ rất khiếp sợ. Rất rõ ràng, Bối Lỗ Đặc căn bản không có tới Quang Minh thần vị diện, lúc trước lừa gạt Lâm Lôi nói rằng đi bái kiến Quang Minh chúa tể."

“Địa ngục, đã lâu không đi ."

Quang minh chúa tể lúc này liền muốn rời đi.

"Phụ thân, mặc dù Lâm Lôi rất có thể có cửu khối linh châu, nhưng cũng đã có chủ thần điều tra qua về hắn, cũng đã nhận định, Lâm Lôi có thể không có." Hán Kim liền nói.

"Chỉ có một tia hy vọng cũng không thể bỏ qua, thà rằng giết nhầm một ngàn người, cũng không thể bỏ sót một người."

Quang minh chúa tể lạnh nhạt nói," Càng huống chi, hắn là tứ thần thú gia tộc, vừa hay lại cùng Bối Lỗ Đặc có quan hệ thâm tình." Nói xong, Quang Minh chúa tể thân ảnh liền hoàn toàn tiêu tán .

Hán Kim trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, lẩm bẩm nói:" Thà rằng giết nhầm một ngàn người, cũng không thể bỏ sót một người?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 31: Chúa Tể Giáng Lâm

U
lam phủ, mười toà thành trì đầu U lam thành nằm ở phía Bắc.

Nơi này là nơi phủ chủ Bối Lỗ Đặc ở. Bởi vì là ở trong thành, cho nên cũng không cần nhiều lắm phủ binh. Nhưng cho dù như vậy, trong phủ đệ số lượng thị nữ, người hầu, thị vệ cũng lên đến mấy vạn. Hôm nay, Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người đang đứng tại hoa viên phủ đệ của Bối Lỗ Đặc, chú ý tin tức trong địa ngục truyền lưu về Hồng lăng tinh toản.

Hai người ở trong đình viện, Lâm Lôi đang ngồi ở thạch ghế, xem tin tức tình báo.

"Lão Đại, có tin gì về Hồng lăng tinh toản không?" Bối Bối từ viện môn đi vào lai, chế nhạo cười nói.

Lâm Lôi đặt quyển sách lên trên bàn nhất, lắc đầu cười đạo: "Nào có tin tức gì, tin tức có được chủ yếu đều không có ảnh minh hoạ, một cái thuỷ tinh cầu cũng không có, nguồn tin chân thật về Bố La Địch cũng chẳng thấy đâu. Chỉ tiếc, người quản lý Truyện Tống Trận của Mục á đại lục lại là quân đội, là thủ hạ của chủ thần, hơn nữa thường xuyên hoán đổi ca. Trong quân đội của Mục á, cho dù là binh lính, nếu muốn điều tra về truyện của Bố La Địch cũng không thể qua được tai mắt của Na Nhi, thật sự là nan giải."

Cho tới bây giờ, Lâm Lôi vẫn còn cho rằng ......

Bố La Địch có được Hồng Lăng tinh toản tám chín phần mười là sự thật! Hắn lưu thần phân thân ở lại chủ yếu là để kiềm chế ngoại nhân, hấp dẫn ngoại nhân chú ý. Còn bổn tôn Bố la địch thì rốt cuộc đã đi đâu? Lâm Lôi rất muốn biết.

"Thật là phiền toái." Bối Bối đặt mông ngồi xuống, cầm lấy một quả hồng nhuận thuỷ trên bàn cắn một miếng, nước từ khoé miệng chảy xuống trông rất ngon lành, "Mục á quân đội tại Truyện Tống Trận không ngừng hoán đổi, tháng này một tiểu đội trực truyền tống, tháng sau lại là một tiểu đội khác. Nếu muốn tra tất cả các tiểu đội cũng mất hơn mười năm, nhưng tiểu đội nhân mã rất nhiều, rất nhiều! Nếu lão Đại ngươi có chủ trương cố đi thăm dò, khẳng định sẽ kinh động đến toàn bộ nhân mà, chắc chắn khiến cho Mục á chủ thần chú ý!"

Lâm Lôi có chút gật đầu.

Lần trước đi bắt Bố La Địch, lý do rất chính đáng. Trực tiếp nói, ta đối với linh bảo có hứng thú, muốn nhìn một chút mà thôi. Dù sao hay kể cả phủ chủ bình thường, thất tinh ác ma môn, chứng kiến phù ảnh tình báo cũng khẳng định sẽ động tâm. Kỳ thật, trong số những người đi tìm Hồng lăng tinh toản, rất nhiều người không cho rằng đó là chí cao thần tín vật.

Bọn họ bởi vì thấy được Hồng lăng tinh toản có năng lực kỳ lạ nên mới đi tìm. Kỳ thực nếu là có được cũng chỉ muốn đem đến hiến cho chủ thần.

Đến hôm nay, chuyện này đã tạm thời chấm dứt, nếu Lâm Lôi vẫn còn cố tình thâm nhập điều tra tin tức từ quân đội Mục á, như vậy người khác không nghi ngờ mới là lạ! Dù sao với một người thân phận là đại viên mãn, Hồng Lăng tinh toản có tác dụng không lớn. Nếu là ngẫu nhiên điều tra thì không nói, nhưng nếu cứ cố tình thì sẽ làm cho nhiều người hoài nghi.

Bối Bối đập nhẹ lên bàn hừ một tiếng: "Bố La Địch thật là tham lam mà."

"Một người luyện hóa thần cách thành thượng vị thần, một người có khả năng đả bại lục tinh ác ma, chiếm lấy bảo bối. Hắn cũng rất biết giở thủ đoạn." Lâm Lôi cười nói, "Hơn nữa phỏng chừng theo ta đoán, hắn thông qua Truyện Tống Trận, tốn hao tiền tài, trên đường đi truyện tống vài lần. Ai biết được hắn truyện tống đến nơi nào?"

Bối Bối cũng gật đầu thừa nhận.

"Chúng ta chẳng nhẽ bó tay sao?" Bối Bối không cam lòng.

"Sẽ có một ngày cũng xong." Lâm Lôi cười nói, ngữ khí cũng rất kiên quyết.

Lâm Lôi đã tự mình dùng ba thần phân thân đưa thân nhân bằng hữu trở về Ngọc lan đại lục. Lâm Lôi ở tại đây chính là muốn dung hết mọi cách thu về Hồng Lăng tinh toản! Với Lâm Lôi mà nói, có được Hồng Lăng tinh toản tức là sẽ có hy vọng cứu sống Đức Lâm gia gia! Lâm Lôi không thể bỏ qua chuyện này!

Bối Bối thấy Lâm Lôi vẻ mặt như thế, cũng gật đầu: "Nếu Bố La Địch có được Hồng Lăng tinh toản, dám chắc không cam lòng sống một cuộc sống bình thường, đến một ngày, sẽ có tin tức của hắn thôi."

Lâm Lôi cũng cười gật đầu đồng ý.

"Hô hô”

Gió Địa ngục chợt nổi lên ngày càng mạnh trong đình viện, từng lớp lá bạch lân cổ thụ lá theo nhau rơi xuống. Tại đình viện, trên mặt đất đã phủ đầy một tầng lá cây.

"Ân?"

Lâm Lôi, Bối Bối hai người vẻ mặt đột nhiên nghiêm túc đứng lên nhìn lên trên đầu. Mới vừa nhìn, Lâm Lôi không tự chủ được nheo con mắt lại: " Quang mang chói mắt." Giữa không trung một đạo nhân ảnh hình thù như bạch sí sắc mặt trời, toàn thân phát ra quang mang, ánh mắt quá mức chói mắt, làm cho người ta không tự chủ được phải nheo mắt lại.

Nhất thời một cổ hơi thở khôi hoẳng cường đại từ quang mang chói mắt phát ra.

Lâm Lôi nhìn kỹ, quang mang dần nhạt đi, bên trong dần hiện ra một bóng người, tóc dài màu vàng, lông mi cũng màu vàng, gương mặt trông rất thanh khiết, chỉ là cặp lông mi màu vàng dài rủ xuống đến cằm, áo khoác trường bào màu trắng rộng thùng thình có thêu hoa văn khoác trên một thân thể rất cao lớn. Nhìn vào trong đôi mắt, hình như thấy được hai thứ, đó là cái mặt trời thu nhỏ, khiến cho người ta có cảm giác chói mắt, không cách nào nhìn thẳng vào mắt được!

"Đúng là chủ thần?" Lâm Lôi trong nháy mắt phán định, "Quang Minh hơi thở, khẳng định là Quang Minh hệ chủ thần, Quang Minh chủ thần đến nơi này làm gì?" Lâm Lôi đáy lòng không giải thích được,khó hiểu.

"Ra mắt chủ thần." Lâm Lôi khom người nói.

"Ra mắt chủ thần." Bối Bối cũng lập tức khom người.

Quang Minh chúa tể lạnh nhạt nhìn xuống dưới Lâm Lôi, Bối Bối hai người, ánh mắt lãnh sắc, phảng phất như đế vương đang nhìn. Hồi lâu, Quang minh chúa tể rốt cục cũng mở miệng: "Ngươi chính là Lâm Lôi?"

"Vâng." Lâm Lôi mặt ngoài cung kính, nhưng trong đáy lòng không yên, đang suy đoán rất nhiều tình huống.

Chủ thần lại đến làm gì? Chẳng lẻ là vì chí cao thần tín vật? Hay là vì Thiết Cách Ôn? Đối mặt các loại tình huống này, Lâm Lôi trong nháy mắt liền lập tức nghĩ ra đủ loại phương pháp ứng đối. Mặc dù phương pháp nghĩ được không nhiều, nhưng Lâm Lôi vẫn đang rất khẩn trương, thắc mắc. Dù sao chủ thần ý chí, nếu muốn giết hắn, chỉ cần một cái động tay.

Chủ thần mặc dù đến, nhưng Quang Minh chúa tể cũng thi triển lĩnh vực, đưa Lâm Lôi, Bối Bối bao chung vào một mảnh không gian, cách ly ngoại giới. Cho dù khu vực bên trong có phát sinh chuyện gì thì ngoại giới căn bản không nhìn thấy được.

"Đây là …… chủ thần?"

Phủ đệ chủ nhân Bối Lỗ Đặc quay đầu nhìn về phía bầu trời trên chỗ Lâm Lôi, Bối Bối hai người, sắc mặt không khỏi tái nhợt "Quang Minh chủ thần như thế nào lại đến nơi này?" Bối Lỗ Đặc chần chờ than thở, rồi nghiễn răng một cái, hướng Lâm Lôi, Bối Bối hai người phi đến. Mặc dù hắn rất e sợ Quang Minh chủ thần, nhưng Lâm Lôi, Bối Bối hai người hắn lại cực kỳ quan tâm. Hắn không thể để mặc kệ chuyện này!

Giờ phút này Lâm Lôi đang cùng Quang Minh chúa tể đối thoại.

"Là có một sự kiện! Vì chuyện này, cả địa ngục trung đông đảo chủ thần cũng đều chú ý. Bất quá, hiển nhiên tin tức ta có được rất chính xác.”

“Ta căn bản không có cửu khối linh châu, cũng không có chí cao thần giám." Lâm Lôi ngửa đầu nhìn Quang Minh chúa tể, tỉnh táo nói.

Quang minh chúa tể ánh mắt nhướng lên, khiến cho lúc Lâm Lôi ngửa đầu không khỏi tê rần con mắt.

"Lâm Lôi. Ta cho ngươi một cơ hội, giao ra cửu khối linh châu hoặc là chết!" Quang minh chúa tể lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh: "Quang minh chủ thần tại sao dám chắc là ta có cửu khối linh châu? Không, không có chuyện đó, tin này chỉ có Bối Bối, Áo Lợi Duy Á bọn họ biết, còn có Mạc N Đức nhưng hắn cũng đã chết rồi, Áo Lợi Duy Á bọn họ cũng đã về Ngọc lan đại lục liễu, hẳn là sẽ không thể tiết lộ vấn đề mới đúng."

"Chủ thần, ta thật sự không rõ." Lâm Lôi ngửa đầu, ra vẻ cả giận nói, "Lần trước Phong hệ chủ thần cũng chất vấn ta như vậy, bây giờ kết quả rất rõ ràng rồi, tin tức đó là giả. Sợ rằng có…hay không chí cao thần nhiệm vụ không ai có thể dám chắc. Chủ thần ngươi tại sao lại nghĩ rằng ta đang giữ cửu khối linh châu?"

Đúng lúc này, chung quanh có một trận ba động mãnh liệt, hiển nhiên có người xuyên qua chủ thần lĩnh vực, đi vào bên trong.

"Ân?" Quang minh chúa tể quay đầu nhìn lại.

"Hô!" Một đạo nhân ảnh chạy đến, Lâm Lôi nhìn kỹ, người này đúng là Bối Lỗ Đặc!

"Ông nội." Bối Bối mừng rỡ.

Quang minh chúa tể nhìn thấy Bối Lỗ Đặc xong, sắc mặt không khỏi trầm xuống, hừ một tiếng lạnh nhạt: "Bối Lỗ Đặc, ngươi còn có lá gan đến trước mặt ta!"

Bối Lỗ Đặc nghe được thanh âm không khỏi cả kinh, ngẩng đầu nhìn, sắc mặt biến đổi, kinh hô: "Quang Minh chúa tể!"

"Quang Minh chúa tể?" Lâm Lôi thất kinh.

Căn cứ tin tức tình báo Lâm Lôi có, trong mười một vị chúa tể thì bốn vị quy tắc chúa tể thực lực cực mạnh, người tiếp theo đứng sát bốn vị quy tắc chúa tể chính là Quang Minh chúa tể!

"Quang Minh chúa tể, ngươi tới đây làm gì?" Bối Lỗ Đặc cũng rất trầm tư.

"Làm gì?" Quang Minh chúa tể nhìn thấy Bối Lỗ Đặc , ánh mắt tỏ ra rất lạnh lùng, "Bằng hữu Lâm Lôi của ngươi hắn nói hắn không có cửu khối linh châu, còn nói tin tức về chí cao thần nhiệm vụ là giả. Đáng tiếc …… ta bây giờ đã rất rõ ràng, hắn nói sạo!"

Bối Lỗ Đặc tiến lại gần Lâm Lôi.

"Nói sạo?" Lâm Lôi cãi lại, "Chúa tể, cho dù ngươi thân phận là chúa tể, cũng không nên tùy tiện miệt thị người khác."

"Miệt thị?"

Quang minh chúa tể lộn tay một cái, nhất thời một trang giấy màu xanh biếc xuất hiện tại lòng bàn tay, rồi sau đó Quang minh chúa tể trong tay phát ra một đạo chủ thần lực mạnh, đạo chủ thần lực tác động lên trang giấy màu xanh biếc, chỉ thấy một loạt các chữ viết cùng hình vẽ hiện ra giữa không trung. Đây là năng lực cùng loại với vu phù ảnh, cũng chỉ cần năng lực của một thần bình thường là có thể đơn giản vận dụng.

Lâm Lôi, Bối Bối, Bối Lỗ Đặc ba người đều thấy được những chữ viết, hình vẻ giữa không trung.

"Chí cao thần giám?" Bối Lỗ Đặc ngẩn ra.

"Đó là chí cao thần giám?" Lâm Lôi cả kinh.

Văn tự, chữ nghĩa, hình vẽ giữa không trung miêu tả lại chí cao thần nhiệm vụ, so với nội dung trang giấy lúc đầu Mạc Nhĩ Đức phát ra đều tương tự.

"Lâm Lôi. Trên tay ta là chí cao thần giám, đã chứng minh tin tức là thật. Xem ra. Như vậy tin tức cũng không phải là hồ ngôn loạn ngữ. Ta xem, ngươi mới chính là người nói sạo, lập tức giao cửu khối linh châu ra đây." Quang Minh chúa tể phủ nhìn xuống ba người, lạnh lùng nói.

"Lão Đại, đó là chí cao thần giám a, có chút phiền toái rồi." Bối Bối lo lắng.

Lâm Lôi vẫn ngửa đầu nói: "Chúa tể, ngươi đã có được chí cao thần giám ta xin chúc mừng! Xem ra chí cao thần nhiệm vụ quả nhiên là có thật. Nhưng ta vẫn phải nói…… cho dù chí cao thần nhiệm vụ là thật đi nữa, chẳng lẻ nói lên rằng cửu khối linh châu, chí cao thần giám đang nằm trong tay ta là thật sự? Đó là hiển nhiên, chí cao thần giám đang nằm trong tay chúa tể ngươi đó."

"Đừng nói sạo nữa, ta không có hứng thú nghe ngươi nói sạo, giao hay không giao? Không giao, chớ có trách ta động thủ." Quang Minh chúa tể hạ thông điệp cuối cùng.

"Áo Cổ tư tháp tiên sinh." Một đạo thanh âm vang lên.

Quang minh chúa tể ánh mắt đảo qua, ngay trong phạm vi lĩnh vực, một đạo nhân ảnh dần dần ngưng tụ mà thành một người mái tóc màu đỏ dài vận huyết bào. Lâm Lôi thấy thế đáy lòng mừng thầm: "Huyết phong chủ thần!"

"Mạt Khắc?" Quang minh chúa tể nhướng mày.

“Áo cổ tư tháp tiên sinh. "Huyết phong chủ thần mỉm cười nói," Ta đã xác định xong tin tức đó, hết thảy duyên cớ đều là do tin tức giả. Không lâu trước đã chứng tỏ, tin tức chí cao thần nhiệm vụ không thể xác định được có hay không, cửu khối linh châu trên mình Lâm Lôicũng là tin giả."

Quang minh chúa tể lạnh lùng liếc hắn một cái, lộn tay, trang giấy màu xanh biếc hiện lên trước mắt Huyết phong chủ thần.

Huyết phong chủ thần ánh mắt đảo qua, dễ dàng thấy được, không khỏi cả kinh: "Đây là chí cao thần giám?"

"Vẫn còn giả bộ? Rất hiển nhiên tin tức đó là thật. Ta nghĩ, tin tức kia sẽ không tùy tiện nói một cách vô căn cứ, Lâm Lôi nhất định là có cửu khối linh châu." Quang Minh chúa tể lạnh lùng nhìn hướng Lâm Lôi, "Lâm Lôi, ta nói rồi, ngươi chỉ có hai sự lựa chọn, giao ra, hoặc là chết, ngươi chọn cái nào."

Quang Minh chúa tể căn bản trong mắt không để Huyết phong chủ thần vào trong mắt!

"Chúa tể."

Lâm Lôi ngửa đầu, "Ta đã nói ta không hề có cửu khối linh châu nào cả. Nếu ngươi không tin, ngươi có thể giết ta? Bất quá, ta cũng phải nói một tiếng, ta còn có thần phân đang ở địa phương khác. Cho dù giết ta, ngươi cũng không có khả năng mở ra được không gian giới chỉ. Cho nên, cho dù ta có cửu khối linh châu, ngươi giết ta ngươi cũng không thể lấy được, huống hồ ta căn bản không có."

"Thần phân thân?" Quang minh chúa tể nhướng mày, "Ở đâu."

"Vật chất vị diện." Lâm Lôi thành thật trả lời đạo.

"Tại Ngọc lan đại lục vị diện." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói thêm.

"Hừ." Quang Minh chúa tể lạnh lùng liếc mắt nhìn Bối Lỗ Đặc một cái.

"Tốt lắm, dĩ nhiên, đã tính trước để thần phân thân lại vật chất vị diện, ngươi thật thông minh." Quang minh chúa tể lạnh lùng tiếp, "Ngươi nói ngươi không có cửu khối linh châu, ngươi lập tức giải trừ khế ước với không gian giới chỉ, đưa cho ta kiểm tra một lần, ngươi có dám không?"

"Kiểm tra xong, nếu không có, chúa tể có rời đi không?" Lâm Lôi hỏi lại.

"Ở đây lãng phí thời gian làm gì." Quang minh chúa tể sắc mặt trầm xuống.

"Tốt, nếu Quang minh chúa tể lời ngươi nói nặng tựa ngàn cân, muốn tra xét không gian giới chỉ của ta...... ta Lâm Lôi hôm nay cũng cung cấp để chủ thần ngươi điều tra một lần." Lâm Lôi tâm ý vừa động, thân thể chia ra làm hai, đồng thời lấy ra hai quả không gian giới chỉ, giải trừ nhận chủ. Lâm Lôi ngửa đầu nhìn chúa tể, cười nói, "Nói vậy chủ thần cũng biết, ta bây giờ tại đây chỉ có hai phân thân, không gian giới chỉ cũng không có đến ba cái."

Lâm Lôi sau đó mang không gian giới chỉ bắn lên bầu trời về phía Quang Minh chúa tể.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 32: Liều Chết! Chuyển Ngoặt!

Thấy Lâm Lôi rất dứt khoát giao ra không gian giới chỉ, Quang Minh chúa tể có chút nghi ngờ:" Chẳng lẽ, thật sự cùng ta nghĩ có điểm trùng khớp, Lâm Lôi đem cửu khối linh châu đưa về Ngọc Lan đại lục ?" Nghe Lâm Lôi nói thần phân thân của mình không có ở đây, mà là ở Ngọc Lan đại lục, Quang minh chúa tể thì có chút cảm giác không ổn.

Nhưng quang minh chúa tể vẫn lấy máu nhận chủ, kiểm tra hai miếng không gian giới chỉ:" Quả nhiên không có!"

" Chúa tể, có thể có ngươi kết thúc việc cửu khối linh châu chưa?" Lâm Lôi ngửa đầu cất cao giọng nói.

" Hừ."

Giải trừ khế ước nhận chủ xong, Quang minh chúa tể tiện tay đem hai miếng không gian giới chỉ ném xuống chỗ Lâm Lôi.

Đúng vào lúc này, chung quanh không gian năng lượng lại một lần nữa chấn động, đồng thời một cái bóng người mơ hồ hình thành, sau đó ngưng tụ thành thật thể, hiển nhiên, là một chủ thần năng lượng phân thân.

Địa ngục các chủ thần phân tán khắp các nơi, muốn trong thời gian ngắn chạy tới khó có khả năng. Nhưng thần thức bao trùm khu vực, các chủ thần tức khắc ngưng tụ thành năng lượng phân thân.

"Áo Cổ Tư Tháp." Người này vận một bộ trường bào màu tím, hai tròng mắt cũng màu tím đang nhìn chằm chằm Áo Cổ Tư Tháp.

"Tinh Y." Quang minh chúa tể liếc mắt nhìn hắn.

Lâm Lôi chứng kiến người vừa đến trong lòng thoáng rung động:" Là Tinh thần chủ thần!" Lâm Lôi đã gặp qua một lần, đó là địa ngục chưởng khổng Tinh thần vụ hải chủ thần.

"Nơi này nóng quá, ngay cả Áo Cổ Tư Tháp ngươi cũng tới. Tinh Y, Khăn Cái!" Một đạo âm thanh ôn hòa đích vang lên, mơ hồ có một năng lượng màu tím ngưng tụ mà thành, hình thành một bóng người, đúng là một người mặc trường bào rộng thùng thình màu tím, một mỹ phụ nhân. Hơi thở quen thuộc càng làm cho Lâm Lôi đáy lòng rung động.

"Hơi thở cùng Lôi Tư Tinh, hình như là...." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

" Lâm Lôi, đã lâu không gặp, từ khi ở Tử Tinh sơn mạch từ biệt, bất quá đã mấy ngàn năm, ngươi đã có thành tựu thế này." Mỹ phụ nhân mỉm cười nhìn Lâm Lôi, trong đôi mắt của nàng phảng phất có một chút mị lực làm động tâm hồn người khác.

" Chủ thần." Lâm Lôi lúc này thành khẩn thiệt tình khom người hành lễ, Tử kinh chủ thần đối với hắn đích xác có đại ân.

" Ha ha...... Người thật nhiều a. Một đám đều là vì chí cao thần nhiệm vụ?" Một đạo sang sảng thanh âm vang lên, hỏa hồng sắc năng lượng đã ở giữa không trung ngưng tụ mà thành một gã nam tử béo lùn. Mái tóc màu hỏa hồng của hắn bay bay tự nhiên, chung quanh mơ hồ có những vòng kim tuyến phát ta năng lượng; mi tâm bộ vị lại cũng có một tia kim sắc hỏa diễm ẩn.

" Nga, nhiều người như vậy đều tới rồi." Một đạo năng lượng màu đen ngưng tụ mà thành.

Một đám chủ thần năng lượng phân thân tất cả đều hiện thân, xuất hiện tại không trung. Lâm Lôi cũng chỉ có thể miễn cưỡng phân biệt được số ít ba bốn người, đại đa số căn bản không nhận ra.

" Chủ thần thiệt nhiều." Bối Lỗ Đặc trên mặt lại có chút vui mừng, truyền âm với Lâm Lôi," Lâm Lôi. Nhiều như vậy chủ thần cùng nhau hiện thân, đây chính là triệu vạn năm khó gặp."

"Chủ thần rất nhiều." Lâm Lôi ánh mắt đảo qua, phía trên hiện thân đúng mười lăm vị chủ thần !

Theo đạo lý, địa ngục hủy diệt nhất hệ có bảy vị chủ thần, mà nơi này lại xuất hiện những mười lăm vị. Có hỏa hệ chủ thần, có thủy hệ chủ thần, có quang minh hệ chủ thần, có đại địa hệ chủ thần...... Đích xác rất là náo nhiệt. Nhưng vì quá đông đảo chủ thần nên lực uy áp phúc tán xuống rất lớn, Lâm Lôi cũng cảm thấy áp lực.

" Thật là khó chịu." Bối Bối truyền âm với Lâm Lôi.

"Kiên nhẫn một chút đi." Lâm Lôi chính mình cũng không có biện pháp.

Lúc này các chủ thần cũng không hàn huyên đã bắt đầu vào đề.

"Áo Cổ Tư Tháp tiên sinh, ngươi có chí cao thần giám?" Vị mi tâm có kim sắc hỏa diễm chủ thần liền nói, đông đảo chủ thần, đều nhìn chằm chằm vào Quang minh chúa tể.

Quang minh chúa tể lạnh nhạt cười, cũng không dấu, lộn tay, trong tay liền hiện lên một trang giấy màu xanh biếc:" Đây là chí cao thần giám, mặt trên nội dung cũng không muốn giấy giếm các vị." Quang minh chúa tể thản nhiên để cho tất cả chủ thần đều thấy được trang giấy màu xanh biếc." Hiển nhiên, tin tức lúc đầu địa ngục truyền khai là thật!"

Một đám chủ thần trôi nổi giữa không trung bắt đầu nghị luận.

Chí cao thần nhiệm vụ a! Mặc dù chủ thần không dám cầu khẩn, nhưng có thể có những chủ thần chưa đạt đến cấp độ mong muốn, cho dù không dám cầu khẩn chí cao thần, cũng rất trọng thị chuyện này.

Sau khi đạt tới địa vị chủ thần, bọn họ cũng không có nhiều người theo đuổi đỉnh cao. Chí cao thần nhiệm vụ xem như bọn họ rất coi trọng .

" Chúa tể, ngươi đã kiểm tra không gian giới chỉ của ta. Hiện tại chúa tể ngươi đã tin lời ta rồi chứ?" Lâm Lôi cất cao giọng nói.

" Kiểm tra? Hừ, ngươi ở này cũng chỉ có hai cái phân thân. Còn phân thân khác lại ẩn núp tại Ngọc Lan đại lục. Ngươi nếu như không phải sợ chủ thần đến tra, thần phân thân của ngươi cần gì đi Ngọc Lan đại lục?" Quang minh chúa tể hiển nhiên khó có khả năng bắt bẻ được Lâm Lôi.

"Lâm Lôi hắn có thần phân thân đi Ngọc Lan đại lục?" Nhất thời có chủ thần kinh dị đứng lên.

"Có Chí cao thần giám tại đây, khẳng định tin tức này là sự thật. Lâm Lôi có lẽ thật sự có cửu khối linh châu." Cũng có chủ thần nhận định như thế.

Lâm Lôi nhìn trên không trôi nổi một đám chủ thần, rồi sau đó ánh mắt nhìn vào người Quang minh chúa tể:" Chúa tể, Ngọc Lan đại lục dù sao cũng là quê hương của ta, ta trở về quê quán có gì không đúng? Chẳng lẽ ta đạt tới đại viên mãn, sau khi công thành, trở về quê quán cũng không được?"

"Được. Đương nhiên được." Quang minh chúa tể lạnh lùng nói," Vậy ngươi hiện tại có dám cho thần phân thân của ngươi từ Ngọc Lan đại lục quay lại đây, đi tới địa ngục?" Trong suy nghĩ của Quang Minh chúa tể, chí cao thần tín vật Lâm Lôi không thể giấu ở bên người khác. Tám chín phần mười là đang trong một cái phân thân không gian giới.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm quang minh chúa tể, lắc đầu nói:" Không được."

Nghe được Lâm Lôi nói, Quang minh chúa tể không khỏi cười lạnh:" Nga, xem ra, cửu khối linh châu thật sự trên thần phân thân khác của ngươi."

"Nếu Lâm Lôi không dám để cho thần phân thân quay về địa ngục, đích xác có chuyện."

Một đám chủ thần cũng mỉm cười nhìn cảnh này. Bọn họ cũng chẳng muốn nhúng tay vào. Về phần Huyết phong chủ thần, Tử kinh chủ thần cũng chỉ trầm mặc nhìn, chưa nói cái gì.

" Chúa tể." Lâm Lôi cười lạnh nói," Ngươi có lẽ chính là người chủ trì, nhưng chỉ bằng vào tin tức trên tờ giấy được nguỵ tạo mà xuống tay với ta. Đích xác, chí cao thần nhiệm vụ có lẽ là thật . Nhưng tin tức trên đó nói cửu khối linh châu, chí cao thần giám đều nằm trong tay ta. Nhưng hiện tại, chí cao thần giám chẳng phải trên tay chúa tể ngươi sao!"

Đám chủ thần kia, tâm tình có vẻ hứng thú với màn này, nhìn về phía Quang Minh chúa tể.

"Chí cao thần giám đối với ngươi vô dụng, ngươi ném đi cũng có thể lý giải." Quang minh chúa tể lạnh nhạt nói," Lâm Lôi, hiện tại, ngươi phải cho thần phân thân quay lại đây, nếu không......"

"Nếu không như thế nào?" Bối Lỗ Đặc mở miệng , Bối Lỗ Đặc ngửa đầu nhìn Quang minh chúa tể." Vĩ đại chúa tể, thế nào, ngươi hôm nay muốn uy hiếp một thần ?"

Quang minh chúa tể cúi đầu lãnh khốc nhìn kỹ Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc lại mang vẻ mặt cười cợt.

" Lâm Lôi, ngươi đưa ngay thần phân thân lại đây để ta điều tra một phen." Quang minh chúa tể lạnh nhạt nói," Ta tra xét, nhất định sẽ không xuống tay với ngươi." Chung quanh một đám chủ thần, Quang minh chúa tể tạm thời cũng không nghĩ muốn trở mặt cùng một đại viên mãn thượng vị thần.

" Chúa tể." Lâm Lôi ngửa đầu lãnh nhìn chúa tể," Không phải ta không tin ngươi. Là lời nói của ngươi làm cho ta không cách nào tin ngươi. Ngươi mới vừa rồi còn đang uy hiếp ta, ta sao dám làm cho thần phân thân quay lại đây? Nếu thần phân thân của ta toàn bộ lại đây, bị ngươi một đao giết chết, Lâm Lôi ta muốn ân hận cũng không kịp."

Quang minh chúa tể nghe được sắc mặt trầm xuống.

"Ta đã nói thần phân thân của ta, không thể quay về địa ngục, bất quá ta dám cam đoan, thần phân thân của ta tuyệt đối không có cửu khối linh châu." Lâm Lôi cất cao giọng nói," Ta Lâm Lôi hiện tại có thể thề! Vận mệnh chí cao thần ở trên. Ta Lâm Lôi tại Ngọc Lan đại lục thần phân thân, nếu như có được cửu khối linh châu, nguyện hồn phi phách tán mà chết!"

Lâm Lôi mục nhìn kỹ này quang minh chúa tể.

" Ân?" Quang minh chúa tể khẽ cau mày.

Chung quanh các chủ thần cũng hoặc là lặng lẽ dùng thần thức truyền âm nghị luận, hoặc là trực tiếp rì rầm nói chuyện với nhau.

"Chẳng lẽ thật sự không có?" Quang minh chúa tể đáy lòng nghi hoặc.

"Chẳng lẽ Lâm Lôi giấu ở trên người thân nhân bằng hữu?" Quang minh chúa tể thầm nghĩ, lập tức không khỏi nghi ngờ liếc hướng về phía Bối Bối, quát," Lâm Lôi, nếu cửu khối linh châu không có ở đây trên người ngươi, sợ rằng, ngươi giấu ở thân hữu trên người. Giả sử như người bên cạnh này."

Lâm Lôi sắc mặt khó coi.

" Chúa tể. Ngươi muốn tra, cứ việc tra." Lâm Lôi nhìn về phía bên cạnh Bối Bối," Bối Bối, đem không gian giới chỉ đưa chúa tể xem."

"Vâng, lão đại." Bối Bối cũng không nghĩ ngợi.

Nhìn thấy Bối Bối có vẻ dứt khoát như thế. Quang minh chúa tể trực tiếp lạnh lùng nói:" Không cần tái diễn trò , ta biết, trên người hắn cùng ngươi cũng không có. Nếu có. Chỉ sợ hắn cũng đã đi Ngọc Lan đại lục chứ! Lâm Lôi, ta xem, rõ ràng cửu khối linh châu hiện tại ở Ngọc Lan đại lục, không phải ở trên thần phân thân của ngươi thì cũng ở trên người thân nhân của ngươi."

Quang minh chúa tể không biết, hai kiện tín vật, đúng là trên người Bối Bối!

" Chúa tể, ngươi muốn tra ta, ta cho ngươi tra! Ngươi hoài nghi thần phân thân của ta, ta đã chỉ đến chí cao thần mà thề! Ngươi hoài nghi ta huynh đệ. Ta bảo hắn đưa không gian giới chỉ cho ngươi tra! Ngươi vừa rồi nói, lại hoài nghi thân nhân bằng hữu của ta! Ta nghĩ, ta nên đem thân nhân bằng hữu tất cả đến trước mặt ngươi cho ngươi tra. Ngươi tra không tới, chỉ sợ ngươi không còn có gì để nói, ngươi sẽ nói ta đem không gian giới chỉ giấu ở một chỗ tại Ngọc Lan đại lục." Lâm Lôi trầm giọng nói.

Quang minh chúa tể cứng lưỡi lại.

" Vì tránh một loạt phiền toái, dứt khoát. Chúa tể ngươi trực tiếp an bài một đám thượng vị thần, đi đến nhà của ta tại Ngọc Lan đại lục tra đi." Lâm Lôi sắc mặt khó coi," Ta cam đoan, thân nhân bằng hữu của ta, còn có thần phân thân của ta, chắc chắn sẽ cho người của ngươi tra. Ngươi thậm chí còn có thể cho nhân mã của ngươi, đem cả Ngọc Lan đại lục điều tra một lần, ta cũng sẽ không có bất cứ ý kiến gì."

Quang minh chúa tể liếc Bối Lỗ Đặc bên cạnh.

Đi Ngọc Lan đại lục?

Hắn thân là một chủ thần, nhưng không có cách nào tiến vào Ngọc Lan đại lục. Nếu như là một đám thượng vị thần, đi cũng không được như ý, trái lại phải phục tùng quy củ của Bối Lỗ Đặc.

"Áo Cổ Tư Tháp, Lâm Lôi đã nói như vậy coi như kết thúc đi. Tin tức về chí cao thần nhiệm vụ là thật, nhưng tin tức về việc Lâm Lôi có một trong ba kiện tín vật phỏng chừng là giả." Giờ phút này Tử kinh chủ thần mới mở miệng .

Quang minh chúa tể nhìn kỹ Lâm Lôi.

Đáy lòng nhưng là suy tư về:" Lâm Lôi nói những lời này, ta cũng muốn cho người đi tra xét, nhưng nếu phái người đi, đến đó là phạm vi thế lực của Bối Lỗ Đặc, tra thế nào đây? Hắn chỉ cố ý nói như vậy mà thôi. Cửu khối linh châu, hắn khẳng định lo lắng cất giấu ở trên một người bình thường, xem ra, cửu khối linh châu chính là trên người thân nhân của Lâm Lôi." Quang minh chúa tể đáy lòng đã nhận định như thế.

" Lâm Lôi!" Quang minh chúa tể lạnh lùng nhìn phía dưới Lâm Lôi," Ngươi đừng dùng tâm kế cùng ta đùa bỡn, ngươi cho thân nhân bằng hữu cùng với thần phân thân của ngươi, toàn bộ đến địa ngục đi. Ta Áo Cổ Tư Tháp cam đoan, sẽ không giết các ngươi. Mà nếu quả ngươi không đáp ứng...... Vậy chỉ có, chết!"

Khinh người quá đáng!

Quang minh chúa tể liên tục bức bách Lâm Lôi, đích xác quá phận. Chung quanh không ít chủ thần cũng cho rằng như vậy, nhưng này các chủ thần cũng không nguyện ý dễ dàng đắc tội với Quang minh chúa tể, một đám người đều lặng im nhìn.

" Chúa tể, nếu như ta đưa thân nhân bằng hữu của ta lại đây, còn thần phân thân không đến đây, được không?" Lâm Lôi cười lạnh nói.

"Đương nhiên không được." Quang minh chúa tể không một điểm do dự.

Tại suy nghĩ của hắn, thân nhân bằng hữu của Lâm Lôi có đến đây, sợ rằng cửu khối linh châu sẽ chuyển sang cho thần phân thân của Lâm Lôi .

" Ha ha......"

Phía dưới địa Lâm Lôi nhưng là nộ cười rộ lên:" Chúa tể. Chung quanh các vị chủ thần đều đã chứng kiến rồi đó, ta cung cung kính kính, hỏi một câu trả lời một, hỏi ba câu trả lời ba câu, rất nhẫn nhịn, chúa tể ngươi muốn tra ta cho tra, thậm chí còn chỉ đến chí cao thần thề, thậm chí nguyện ý đem thân nhân bằng hữu đến địa ngục để cho ngươi tra xét, nhưng ngươi thì sao?"

"Ý tứ của ta ngươi đã minh bạch rồi, ta muốn thần phân thân của ngươi toàn bộ lại đây!"

Lâm Lôi tức giận phi thường:" Muốn thần phân thân của ta lại đây trước mặt ngươi ư, lúc đó sinh tử của ta ta còn có thể chính mình khống chế nữa không? Sợ rằng đến lúc đó, ngươi sẽ giết ta tức khắc ý chứ! Ta Lâm Lôi còn không ngu đến mức đó. Ta hôm nay đối với ngươi cũng đủ tôn kính. Việc làm hết thảy mọi thứ đều có chư vị chủ thần chứng kiến tận mắt. Nhưng ngươi vẫn bức bách ta, ngươi còn muốn thế nào nữa? Ta chỉ có thể nói cho ngươi một điều nữa, ta làm không được!"

"Nếu ngươi lấy chủ thần uy năng muốn giết ta, ta cũng không có năng lực phản kháng, ngươi cứ việc động thủ." Lâm Lôi lạnh lùng nhìn Quang minh chúa tể." Trong lòng ta, chủ thần là cao cao tại thượng, ta cũng rất tôn sùng chủ thần, nhưng với chúa tể ngươi, ta chỉ muốn nói...... Đừng làm cho ta coi ngươi không ra gì!"

Lời này vừa nói ra, Quang minh chúa tể mặt đều đen lại.

Lâm Lôi lại ngẩng cao đầu, nhìn chằm chằm vào Quang minh chúa tể, một điểm cũng không muốn cúi đầu.

Lâm Lôi hiểu được, chính mình càng lui, Quang minh chúa tể sẽ từng bước ép sát. Với Lâm Lôi mà nói...... Tuy nói cửu khối linh châu giao có thể giao ra bảo vệ tính mạng. Nhưng hắn không thể giao! Đó là hy vọng để Đức Lâm gia gia sống lại! Chết. Cũng chỉ là bổn tôn cùng một thần phân thân chết mà thôi.

Chẳng lẽ sinh mệnh của Đức Lâm gia gia, không bằng một cái bổn tôn và thần phân thân?

Năm đó nếu không có Đức Lâm gia gia, chính mình sợ rằng chỉ là một chiến sỹ bình thường tại Ngọc Lan đại lục, ngay cả đại cừu đều báo không được. Nếu không phải Đức Lâm gia gia liều mình, chính mình phỏng chừng đã sớm bị người của Quang minh giáo đình giết!

Có chết! Cũng không thể giao!

"Được. Tốt lắm!" Quang minh chúa tể khí thế bắt đầu tăng lên,thật muốn giết Lâm Lôi.

Nhưng Lâm Lôi nói câu kia “đừng làm cho ta không coi ngươi ra gì” thật đúng là làm cho Quang minh chúa tể vừa muốn động thủ lại vừa không. Chung quanh một đám chủ thần đang nhìn. Hắn nếu còn cố tình giết Lâm Lôi, thể diện của hắn trong mắt các chủ thần, không chừng sẽ mất hết.

"Ta rất không hiểu." Bối Bối bên cạnh Lâm Lôi bĩu môi nói,"Hơn ba mươi năm trước, Mục á đại lục xuất hiện một người tên là Bố La Địch đã luyện hóa thần cách thành thượng vị thần, lúc ấy hắn có được một miếng Hồng Lăng tinh toản. Hơn nữa bằng vào Hồng Lăng tinh toản, hắn dễ dàng đánh chết lục tinh ác ma. Chúng ta lúc ấy đều nhận định, đó là bảo bối, nhưng cũng không dám khẳng định đó là chí cao thần tín vật, đáng tiếc. Bố La Địch bổn tôn phỏng chừng cũng đã thông qua Truyền Tống Trận sớm rời địa ngục . Ai, một kiện chí cao thần tín vật đã xuất hiện lại không đi tìm, lại đi tìm cửu khối linh châu căn bản chỉ là tin đồn trên người Lâm Lôi. Ta thật không rõ!"

" Bố La Địch? Hồng Lăng tinh toản?"

Nhất thời chung quanh một đám chủ thần huyên náo hẳn lên.

"Hồng Lăng tinh toản thật sự xuất hiện ?" Không ít chủ thần nhìn về phía Bối Bối.

"Đương nhiên!" Bối Bối vạn phần khẳng định," Bố La Địch còn dùng thượng vị thần phân thân kiềm chế một đám người ở đó, ta phỏng chừng, hắn đã rời địa ngục đi rồi, hắn chỉ là trung vị thần phân thân, hắn vẫn mang theo thê tử của hắn, thê tử hắn chỉ là một hạ vị thần mà thôi." Bối Bối khẳng định nói.

"Mục Á, ngươi tra nhanh lên."

Các chủ thần đều nhìn về phía Mục Á chủ thần, Mục Á chủ thần năng lượng phân thân ở đây, nhưng bổn tôn lại ở tận Mục Á đại lục xa xôi. Mục Á chủ thần lập tức bắt đầu đứng dậy dò xét.

Không khí im lặng bao trùm. Quang minh chúa tể đối với Lâm Lôi cũng có một tia sát ý, chỉ tiếc sợ chung quanh các chủ thần dị nghị, hắn không có ra tay.

Đột nhiên----

"Áo Cổ Tư Tháp, ngươi đến địa ngục làm gì?" Một đạo âm thanh trầm thấp hùng hậu vang lên.

Đồng thời một cỗ khí màu đen tuyền giữa không trung xuất hiện, luồng hơi thở đáng sợ từ đó toả ra, phảng phất như có một tuyệt thế mãnh thú ẩn núp trong đó, rồi sau đó ngưng tụ thành một bóng người. Đó là một người bao phủ toàn thân bằng một quang mang màu đen, hơi thở mãnh liệt, thậm chí tựa hồ còn áp chế cả Quang minh chúa tể.

" Chúa tể!"

" Chúa tể!"

Nhất thời đông đảo các chủ thần tất cả đều hành lễ, rất hiển nhiên, hủy diệt chúa tể uy danh rất lớn.

Lâm Lôi trong lòng giật mình:" Hủy diệt hơi thở...... Chúa tể? Hủy diệt chúa tể? Trong truyền thuyết, đây là một trong bốn vị quy tắc chúa tể cường đại nhất?" Lâm Lôi hiểu được, hơi thở mãnh liệt như vậy, khẳng định hủy diệt chủ thần bổn tôn đã tới. Hủy diệt chúa tể nếu năng lượng phân thân đến, phỏng chừng đã đến từ lâu.

Lâm Lôi nhìn kỹ hướng hủy diệt chúa tể, nhưng vô luận như thế nào, đều không thể thấy rõ hắc quang bộ dáng.

"Ngươi cũng tới, chẳng lẽ ngươi cũng coi trọng chí cao thần tín vật ?" Quang minh chúa tể nhìn về phía hắn.

"Ngươi còn nhớ kỹ, hơn một vạn năm trước, ngươi cùng ta ước định?" Hủy diệt chúa tể nhạt nhẽo nói.

" Đương nhiên nhớ kỹ." Quang minh chúa tể lạnh nhạt trả lời.

"Tốt lắm, Lâm Lôi là chủ thần sứ giả của ta, ngươi bức bách cũng đừng quá phận." Hủy diệt chúa tể nói. Lời này vừa nói ra, chung quanh một đám chủ thần không khỏi đều nhìn về phía hủy diệt chúa tể, ngay cả Tử kinh chủ thần, Huyết phong chủ thần trong đôi mắt đều có vẻ kinh ngạc. Bọn họ cũng không biết việc này.

"Mình là chủ thần sứ giả của hắn?" Lâm Lôi trong lòng chấn động.

"Của ngươi?" Quang minh chúa tể nhìn về phía Hủy diệt chúa tể, lập tức cười gật đầu," Tốt lắm, việc này như vậy chấm dứt."

Đúng vào lúc này, vị chủ thần tóc dài màu vàng là Mục Á chủ thần cười vang nói: "Chúa tể, Áo Cổ Tư Tháp tiên sinh...... Chư vị, ta mới vừa rồi khẩn cấp dò xét một chút, thật đúng là đã điều tra được, ba mươi tám năm về trước, một vị trung vị thần cùng một vị hạ vị thần, một nam một nữ, thông qua Truyền Tống Trận, đi vật chất vị diện. Trung vị thần, hạ vị thần dùng Truyền Tống Trận quá ít, giai đoạn ba mươi năm trước không có ai ngoại trừ hai người này."

"Đi đến vật chất vị diện nào?" Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á mở miệng nói.

Đồng thời đông đảo chủ thần cũng nhìn về phía Mục Á chủ thần, bao gồm cả Quang minh chúa tể! Về phần hủy diệt chúa tể...... Lâm Lôi căn bản không thấy rõ dung mạo chính thức của Hủy diệt chúa tể, càng khỏi nói ánh mắt nhìn nơi nào .

Lâm Lôi đáy lòng cũng run rẩy đứng lên:" Vật chất vị diện sao?"

Rốt cuộc sẽ biết được Bố La Địch đi nơi nào! Hồng lăng tinh toản có hi vọng !

"Ha ha, ta đối với chí cao thần tín vật cũng không có bao nhiêu hứng thú, cũng nói để các vị biết. Một nam một nữ đi vật chất vị diện, vật chất vị diện đó tên là Áo Tạp Luân vị diện!" Mục Á chủ thần cao giọng nói.

Nhất thời các vị chủ thần nghị luận đều.

"Các vị...... Ta đi về trước." Â thanh trầm thấp vang lên, Hủy diệt chúa tể thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất, trong tầm mắt không còn thấy đâu nữa.

Hủy diệt chúa tể vừa đi, nhất thời các chủ thần khác cũng đều nhất nhất tiêu tán rời đi.

Hiển nhiên...... Có tin tức Hồng lăng tinh toản chuẩn xác, làm cho các chủ thần đều ngo ngoe muốn động.

"Lâm Lôi, ngươi cũng sẽ đi Áo Tạp Luân vị diện?" Quang minh chúa tể liếc xuống phía dưới hỏi Lâm Lôi.

"Đương nhiên." Lâm Lôi chính thanh nói.

Quang minh chúa tể cười lạnh một tiếng, thân ảnh chợt lóe lên rồi tiêu tán .

Chỉ chốc lát, các vị chủ thần toàn bộ rời đi, một người cũng không còn.

" Lâm Lôi?" Bối Lỗ Đặc cười nhìn về phía Lâm Lôi," Ngươi thật sự muốn đi Áo Tạp Luân vật chất vị diện?"

"Đùng, là muốn đi, hơn nữa là...... lập tức đi!" Lâm Lôi nói.

Biết được địa điểm là Áo Lạp Luân vật chất vị diện, Lâm Lôi đáy lòng cũng có đủ tin tưởng! Vật chất vị diện, các chủ thần không cách nào tiến vào nơi đó, vậy thì sợ gì? Cho dù là đại viên mãn thượng vị thần khác theo lệnh chủ thần đi đến, nhưng hôm nay, chính mình tứ đại thần lực dung hợp, thực lực càng tăng gấp bội!

Thậm chí trình độ thân thể cường hãn, sợ rằng đã đến cấp độ chủ thần khí .

"Hồng Lăng tinh toản, là của ta." Lâm Lôi trong lòng như có ngọn lửa thiêu đốt.

Để cướp lấy Hồng Lăng tinh toản, trên đường đi Lâm Lôi đã không tiếc hết thảy, thần ngăn cản giết thần! Mặc kệ đó là đại viên mãn, hay là thần thú vân vân, dù là sau lưng có chủ thần hậu thuẫn, ngăn cản đều giết hết, hết thảy không lưu tình!

Vì Đức Lâm gia gia……

Lâm Lôi trong lòng đã nguyện như vậy, không tiếc bất kỳ thứ gì.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 33: Chúng Thần Giáng Lâm

Quang minh thần vị diện, biển cả cùng Thần Ngục ở chỗ sâu trong, có hòn đảo nhỏ tĩnh mịch---- Ngọc Hoa đảo.

Đảo nhỏ này rộng hơn mười dặm phương viên, nhưng vô số năm qua, chung quanh cường đạo thế lực đã hình thành một cái giao ước ---- vô luận như thế nào cũng không được tới gần hòn đảo nhỏ này! Vô số năm qua, hễ ai dám can đảm phá hư sự yên lặng của Ngọc Hoa đảo, trừ là đảo chủ cũ, thì phần lớn đã chết.

"Ầm ầm long”

Ngọc Hoa trên đảo không trong lúc nhất thời ào ào vũ bão, một cỗ năng lượng cường đại ở trên không ngưng tụ, nhất thời trong đảo bay ra hơn mười người bóng người, cầm đầu là một nam nhân, người khác đều là nữ nhân. Nam tử cầm đầu vận một bộ áo bào trắng, tóc vàng bù xù, hai chòm râu giống như hai phiết lông mi, ánh mắt thật là thâm thúy u lãnh.

Trên bầu trời đích năng lượng ngưng tụ thành một đạo bóng người, đúng là Quang Minh chúa tể!

"Ra mắt chúa tể." Nam tử áo bào trắng tóc vàng thoáng khom người.

"Chúa tể." Bọn tỳ nữ đều quỳ sát xuống tới.

Quang minh chúa tể trên mặt hiện lên vẻtươi cười, trực tiếp đi về hướng áo bào trắng nam tử:" Khắc Lai Môn Đình, ta hôm nay đến, là bởi vì có một việc trọng yếu muốn mời ngươi đi làm."

Áo bào trắng nam tử kinh dị nhướng mày một cái:" Chúa tể ngươi làm còn không được, ta chỉ là một thượng vị thần thì làm như thế nào?"

"Ngươi trước hết nghe ta nói." Quang minh chúa tể mỉm cười nói, nhưng đáy lòng vẫn có chút bất mãn nghĩ, "Cái đám đại viên mãn thượng vị thần đúng là một đám kiêu ngạo vô cùng. Đại đa số cũng không chịu đảm nhiệm chủ thần sứ giả. Cho dù làm chủ thần sứ giả, cũng không dễ dàng chịu sai khiến đi làm. Gặp tên Lâm Lôi cuồng ngạo, giờ Khắc Lai Môn Đình tuy là chủ thần sứ giả của ta, nhưng sai phái hắn, cũng không phải chuyện dễ dàng!"

Đại viên mãn thượng vị thần, tất cả đều đã đạt tới đỉnh cao thần.

Bọn họ rất nhiều người trong đáy lòng, đối chủ thần cũng có chút bất mãn: Chủ thần có gì đặc biệt hơn người? Không phải là vận khí tốt, được chủ thần cách sao!

Cho nên, đại viên mãn rất ít hội ngộ chủ thần. Lâm Lôi khi đối mặt với Quang Minh chúa tể bị chèn ép từng bước một, cuối cùng tức giận dâng lên ăn miếng trả miếng. Chung quanh các chủ thần cũng không kì quái...... Dù sao, Lâm Lôi cũng là đại viên mãn, nếu như từ đầu tới cuối, tất cả đều cúi đầu cam chịu, như vậy mới bị người khác xem thường.

Quang Minh chúa tể kể lại rõ chi tiết cho Khắc Lai Môn Đình nghe về chuyện chí cao thần tín vật.

"Sự tình này giờ ngươi cũng minh bạch ." Quang Minh chúa tể mỉm cười nói," Hiện tại, Hồng lăng tinh toản rất có thể ở tại Áo Tạp Luân vật chất vị diện, tại vật chất vị diện, chúng ta cho dù là chủ thần, nhưng cũng không có cách nào tiến vào trong đó. Cho nên, lần này tại Áo Tạp Luân vật chất vị diện tranh đoạt chí cao thần tín vật, cần dựa vào chính là các ngươi! Thần cường giả nhất, đương nhiên là đại viên mãn thượng vị thần...... Ngươi hiểu được ý tứ của ta chứ?"

" Hiểu được."

Khắc Lai Môn Đình gật đầu nói, nhưng Khắc Lai Môn Đình cũng không thật thoải mái.

Quang Minh chúa tể đáy lòng thầm tức giận, nhưng trên mặt vẫn tràn đầy tươi cười:" Ngươi nếu như hoàn thành, cũng là công lớn lao. Chủ thần khí không cách nào ban tiếp cho ngươi, vậy Quang Minh chủ thần lực, ta ban cho ngươi một vạn giọt......" Khắc Lai Môn Đình nghe vậy nhưng vẻ mặt cũng không thay đổi. Hiển nhiên, Khắc Lai Môn Đình cũng không thiếu chủ thần lực.

Nhưng Quang Minh chúa tể, cũng không thể trực tiếp ban cho chủ thần khí.

"Một vạn giọt Quang Minh chủ thần lực, hiện tại đều có thể cho ngươi. Nếu ngươi thất bại, như vậy thôi. Nếu ngươi thành công có được Hồng Lăng tinh toản, chờ ngươi đem Hồng Lăng tinh toản giao cho ta, ta sẽ cho ngươi một hệ chủ thần lực khác, một vạn tích, thế nào?" Quang Minh chúa tể mỉm cười nói.

"Chúa tể xin yên tâm. Ta nhất định toàn lực đi đoạt Hồng Lăng tinh toản." Khắc Lai Môn Đình liền khom người.

" Ân." Quang minh chúa tể lúc này mới hài lòng địa cười." Đi đến Áo Tạp Luân vật chất vị diện, nhân thủ không đủ, ngươi có thể trực tiếp đi đến Truyền Tống Trận, điều động một ngàn thượng vị thần đi theo ngươi."

"Rõ!" Khắc Lai Môn Đình cung kính nói," Ta đây lập tức xuất phát."

Không có cách nào tiến vào, cho nên chủ thần lâm vào thể khó xử, bọn họ chỉ có thể đi thỉnh một đám Đại viên mãn thượng vị thần, mang theo một số lượng người tương đối lớn đi đến Áo Tạp Luân vật chất vị diện. Tại vật chất vị diện tranh đoạt, phải dựa vào các vị thần! Các chủ thần chỉ có thể ở bên ngoài chờ tin tức.

Áo Tạp Luân vị diện, công bằng mà nói về diện lớn tích, so với Ngọc

Lan đại lục vị diện cũng không hơn kém nhau mấy.

Bất quá, Ngọc Lan đại lục vị diện chín phần diện tích đều là hải vực! Đặc biệt có Nam Hải hải vực, phạm vi lớn hơn đất liền tại Ngọc Lan đại lục hàng ngàn lần! Nhưng Áo Tạp Luân vật chất vị diện lại không giống, Áo Tạp Luân vị diện, quá nửa là lục địa!

Áo Tạp Luân vị diện, có hai khối đại lục.

Phân biệt là mê vụ đại lục, thần thú đại lục! Hai phiến đại lục này, phương viên đều vượt quá triệu dặm, Ngoài hai đại lục trên, còn lại đều là vô tận hải vực .

Áo Tạp Luân vị diện, mê vụ đại lục do loài người thống trị, còn thần thú đại lục là do thú nhân thống trị.

Trong Mê vụ đại lục, có một phạm vi vượt qua ngàn vạn dặm đất là sâm lâm ---- sương mù bao phủ quanh năm

Mê vụ sâm lâm, tồn tại không biết đã bao năm tháng, không thể biết được. Phạm vi của nó cũng quá lớn, khiến cho rất nhiều người từng mạo hiểm xâm nhập vào trong đó nhưng cả đời cũng không thể đi đến cuối. Trong truyền thuyết, ngoài mê vụ dày đặc, trừ những ma thú các loại, còn có rất nhiều viễn cổ chủng tộc, như tinh linh, yêu tinh, người lùn, người khổng lồ các loại.

Mê vụ sâm lâm ở chỗ sâu nhất là Uy Tư sơn, được mệnh danh là mê vụ đệ nhất sơn, độ cao vượt qua mười vạn thước.

Trên Uy Tư sơn có mười một cái cự hình Truyền Tống Trận, trên núi ngoài các Truyền Tống Trận còn có một khối bằng phẳng được kiến tạo từ cự thạch. Người quản lý Áo Tạp Luân vị diện đang ở nơi này.

"Còn có chín trăm năm, nhiệm vụ quản lý Áo Tạp Luân vị diện sẽ kết thúc." Một vị nam tử cao gầy, trên đầu có hai sừng màu xanh than thở. Đứng trên cao của mê vụ sâm lâm, hắn rất dễ dàng chứng kiến xa xa có hai ma thú thật lớn đang gào thét, chém giết .

Cự thạch vỡ vụn, đại thụ rung động, đứt gãy, hai ma thú cường đại điên cuồng vô cùng, ngoài ra còn có một con Thiết Vũ Thương Ưng đang lặng yên trên một gốc cây cổ thụ vạn năm, lặng lẽ quan sát trận chiến, tựa hồ đang đợi cơ hội, muốn thừa lúc hai ma thú lưỡng bại câu thương sẽ ra tay.

"Lúc này mới qua ba năm, không nghĩ tới tiểu tử này đã dung hợp ma hạch của bát cấp ma thú Thiết Vũ Thương Ưng, xem ra đã đạt tới bát cấp Đức Lỗ Y cảnh giới, có thể xem như cao thủ trẻ tuổi đứng đầu bộ lạc." Nam tử cao gầy mỉm cười nhìn cảnh này nghĩ thầm.

Bởi vì người trông coi vị diện rất nhàm chán, hắn đối với tám tinh linh bộ lạc chung quanh rất quen thuộc .

Trong Tinh linh bộ tộc có một số người đã có thể trở thành Đức Lỗ Y.

Đức Lỗ Y cũng xem như là một nghề rất đặc thù. Dung hợp ma thú thần cách, dĩ nhiên sẽ có năng lực biến hóa thành ma thú bộ dáng. Cho dù là thần, bình thường cũng khó phân biệt được Đức Lỗ Y và ma thú bình thường có gì khác nhau. Bởi vì...... Đức Lỗ Y sau khi biến thành ma thú, chính là một ma thú thực sự!

Vị diện quản lý giả, do quen thuộc linh hồn hơi thở của thiên tài thiếu niên kia mới có thể nhìn Thiết Vũ Thương Ưng mà đoán được là do thiếu niên biến hóa thành.

"Không biết tiểu tử này có thể đại tới cảnh giới thần cấp trong kỳ hạn trông coi của ta không, đến chí cao vị diện." Cao gầy nam tử thầm nghĩ.

Đúng vào lúc này, tại phía sau, một trong số mười một Truyền Tống Trận đột nhiên sáng lên.

" Ân?" Cao gầy nam tử không khỏi quay đầu nhìn lại," Là người đến từ Hỏa hệ thần vị diện !"

Mười một cái Truyền Tống Trận phân biệt tương ứng tứ đại chí cao vị diện, bảy đại thần vị diện.

"Từ Hỏa hệ thần vị diện đi tới vật chất vị diện, hao phí một lượng tiền tài cực lớn. Mấy chục năm trước, có một đôi vợ chồng từ địa ngục trở về, hiện tại, lại có người từ hỏa hệ thần vị diện tới." Nam tử cao gầy lúc này đã đi tới mặt trước Truyền Tống Trận. Truyền Tống Trận quang mang chói mắt cũng dần dần tiêu tán.

Nam tử biến sắc.

Chỉ thấy trongTruyền Tống Trận có một đám người đông đúc, cầm đầu là một lãnh khốc nam tử mặc một bộ trường bào xanh, mái tóc như lửa lòa xòa trên vai.

" Nhiều người như vậy. Có hơn trăm người! Hơn nữa, thực lực những người này đến một người ta nhìn cũng không thấu." Cao gầy nam tử thất kinh, hắn là trung vị thần, hắn nhìn không thấu...... Chính là đại biểu hơn trăm người, toàn bộ đều là thượng vị thần!

"Một thượng vị thần truyền tống đến vật chất vị diện, chính là một cái giá trên trời . Nhiều như vậy thượng vị thần......" Cao gầy nam tử hít vội một hơi lãnh khí, mặc kệ là chưa nộp cự ngạch tài phú, vẫn có thể thông qua Truyền tống miễn phí của chủ thần mà tới được. Cũng không phải một người quản lý Truyền Tống vị diện nho nhỏ như hắn có thể nghĩ tới .

"Đại nhân." Nam tử cao gầy khom người nói.

Nam tử tóc đỏ có vẻ mặt lãnh khốc, ánh mắt giống như lôi điện, thoáng liếc nhìn vị diện quản lý một cái, lập tức nam tử cao gầy có cảm giác linh hồn hình như bị búa tạ đánh trúng.

Nam tử tóc đỏ cũng không để ý đến tên trung vị thần này. Trên trăm thượng vị thần dưới trướng hắn tất cả đều tản ra. Đồng thời cũng lúc đó, Truyền Tống Trận một lần nữa sáng lên!

"Lại có người người từ hỏa hệ thần vị diện đến đây?" Cao gầy nam tử kinh hãi.

Quả nhiên---- vừa rồi là hơn trăm người Truyền tống lại đây!

Bởi vì Truyền Tống Trận phạm vi hạn chế, truyền tống một lần nhiều nhất chỉ được một trăm người, cho dù chật chội cực điểm, hai trăm người cũng đã là cực hạn . Nhưng rất hiển nhiên, lần này hỏa hệ thần vị diện truyền tống người tới rất nhiều! Một nhóm vừa đến lại một nhóm đến tiếp. Chỉ thấy Truyền Tống Trận liên tục phát sáng, nhóm người sau liên tiếp đi ra......

"Cuối cùng bao nhiêu người đây!" Cao gầy nam tử sợ ngây người.

Nhiều như vậy thượng vị thần đi tới Áo Tạp Luân vị diện, để làm gì?

Hồi lâu, Truyền Tống Trận rốt cuộc đình chỉ Truyền tống. Hỏa hệ thần vị diện, đủ hai ngàn thượng vị thần đến! Mặc dù đối với hỏa hệ thần vị diện mà nói, hai ngàn thượng vị thần không tính cái gì, nhưng đối với một vật chất vị diện mà nói, lực lượng hai ngàn thượng vị thần, quả thực là thật là đáng sợ.

"Vị diện này người đông quá. Bất quá...... Ngoài một người quản lý, dĩ nhiên chỉ còn hai người trung vị thần, hơn nữa một người là nữ, một người là nam nhân thú nhân bộ tộc." Nam tử tóc đỏ hừ lạnh một tiếng nói.

Cao gầy nam tử nghe xong kinh hãi.

Hắn biết hai người mà nam tử tóc đỏ nói tới là ai. Một là Mê Vụ đại lục đệ nhất cường giả Quang Minh nữ thần cùng một là thú thần của Thú Thần đại lục. Nhưng hai đại lục cách nhau rất xa. Cho dù là thượng vị thần ở vật chất vị diện dùng thần thức bao phủ chỉ trăm ngàm dặm mà thôi, đến bao trùm hết Mê Vụ đai lục còn khó.

Một lần dùng thần thức đã bao trùm hết cả hai đại lục. Đây là cỡ tinh thần lực nào? "Xem ra Bối La Địch kia trốn rất kĩ" Nam tử tóc đỏ liếc nhìn nam tử cao gầy "Ngươi tên gì?"

"Đại nhân, ta tên Bỉ Ân, giám thủ của Áo Tạp Luân vị diện" Nam tử cao gầy cung kính nói.

"Vị diện giám thủ giả...Ngươi khẳng định biết một số tin tức về Bố La Địch khi đến đây a" Nam tử tóc đỏ chợt nhướng mày vì lúc này truyền tống trận lại sáng lên.

"Tốc độ thật nhanh"

Nam tử tóc đỏ dùng thần thức truyền âm cho tất cả thượng vị thần xung quanh "Xuất phát!" Đồng thời ngoài thân tỏa ra một cỗ năng lượng hỏa hồng, bao lấy vị giám thủ giả bay thẳng đi. Hai ngàn thượng vị thần cũng bay theo hắn, nhanh chóng rời khỏi.

Khi bọn họ vừa rời đi, một nhóm thượng vị thần nữa cũng đi đến. Nhìn truyền tống trận, hiển nhiên là từ địa ngục tới .

Lại là hơn trăm thượng vị thần, người cầm đầu mặc trường bào xanh đen, tóc dài xanh đen quăn tít, đôi mắt lạnh lùng như độc xà. Nếu Lâm Lôi ở đây, vừa nhìn sẽ nhận ra ngay... nam tử lãnh khốc áo bào xanh kia chính là Đan Trữ Đốn người đã từng trợ giúp Lâm Lôi.

"Hừ, không ngờ có người còn nhanh hơn chúng ta" Ánh mắt Đan Trữ Đốn quét qua phía xa "Quả nhiên cũng là đại viên mãn dẫn theo một đám thủ hạ"

Truyền tống trận lần lượt sáng lên, từng nhóm người lại tới.

Nhân mã Đan Trữ Đốn mang theo cũng không nhiều, chỉ có tám trăm thượng vị thần. Trên thực tế tranh đoạt Hồng Lăng tinh toản chủ yếu dựa vào Đại viên mãn thượng vị thần.

Từng thần vị diện, chí cao vị diện đại quân, cơ hồ đều do Đại viên mãn cường giả dẫn đầu, lần lượt giáng lâm! Truyền tống trận quang mang không ngừng lóe sáng.

Đám ma thú, tinh linh, địa tinh các loại chủng tộc trong Mê Vụ sâm lâm thấy hơn ngàn người dày đặc bay qua bầu trời, đều bị dọa ngẩn ra.

"Nhiều thánh vực cường giả như vậy! Hơn ngàn, đây là thế lực nào mà có lực lượng đáng sợ như vậy?" Không ít người thấy cảnh này còn tưởng rằng trên không trung chính là thánh vực cường giả. Chỉ có đám thánh vực cường giả, thần cấp tại Áo Tạp Luân mới có thể phát hiện chỗ kinh khủng...

Trong số đám người bay đông như kiến trên không, bọn họ không có cách nào dò xét được thực lực của bất kỳ một người nào.

Trong lòng các cường giả của Áo Tạp Luân vị diện đều minh bạch "Chúng thần giáng lâm rồi!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 34: Ẩn Tàng Thực Lực

Trên đỉnh núi Uy Tư, Truyền Tống Trận lại phát sáng.

"Thật nhiều cường giả xuất hiện, hơi thở cũng thật đáng sợ! So với bộ lạc trưởng lão mạnh hơn rất nhiều, chẳng lẽ đều là thần?" Thiết Vũ thương ưng lặng lẽ trốn trong mê vụ sâm lâm, nhìn về sơn điện. Hắn chính là thiếu niên tinh linh bộ tộc biến thành Thiết Vũ thương ưng, kịp phát hiện thấy chúng thần giáng lâm, sợ đến không dám động đậy, thậm chí hai đầu ma thú đang kịch chiến cũng sợ đến nỗi không dám tái đấu.

Giờ phút này trên sơn điện xuất hiện một đám thượng vị thần, cũng như trước giống nhau!

"Thêm một nhóm này, đã vượt qua vạn người." Thanh niên Đức Lỗ Y yên lặng tính toán .

Cầm đầu nhóm người này là một gã nam tử khoác áo trường bào màu trắng, tóc bạc, lông mi trắng, đôi lông mi dựng thẳng cao vút, hai con mắt giống như hồ ly, hẹp dài. Người này đúng là người Lâm Lôi có thể nhận ra- phong hệ đại viên mãn thượng vị thần Bái Ách đang cầm đầu một nhóm thượng vị thần theo Truyền tống lại đây.

Rồi đột nhiên, một cái Truyền Tống Trận khác cũng sáng lên.

"Di?" Thanh niên Đức Lỗ Y kinh ngạc .

Sau mỗi một lần Truyền Tống là hơn trăm người xuất hiện. Nhưng lúc này, chỉ có hai người! Một người thanh niên cùng một thiếu niên.

"Hai người, mặc dù ít người. Nhưng là xem bộ dáng...... Hơn một ngàn người kia, hình như đối với thanh niên, thiếu niên này có vẻ e ngại ."Thanh niên Đức Lỗ Y nhận định. Vị thanh niên kia, rõ ràng cùng với vị nam tử vận áo bào trắng tóc bạc lông mi trắng tương đối có địch ý, hình như đang nói gì.

Đúng là Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

"Bái Ách, ngươi cũng đừng kiêu ngạo, ai được Hồng Lăng tinh toản, còn chưa biết đâu."Bối Bối hừ lạnh nói.

Bái Ách, lúc đầu tại vị diện chiến trường, từng cùng Lâm Lôi bọn họ đại chiến một hồi. Cũng xem như có ân oán.

"Như vậy chờ coi đi." Bái Ách lạnh lùng liếc liếc mắt một cái nhìn Lâm Lôi, Bối Bối, hắn cũng biết chuyện Lâm Lôi cùng Mã Cách Nỗ Tư đại chiến, thậm chí còn đem Mã Cách Nỗ Tư trục xuất đến không gian loạn lưu. Bởi vậy, Bái Ách cũng không dám quá phận.

" Chúng ta đi!" Bái Ách ra lệnh một tiếng.

Lúc này một đám người liền bay đi, trên sơn điện chỉ còn lại Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

"Tưởng rằng ta tốc độ rất nhanh, không nghĩ tới Áo Tạp Luân vị diện, lại đã có nhiều người tới như vậy."Lâm Lôi mỉm cười, đồng thời thần thức điên cuồng phúc tán ra, trong nháy mắt, chẳng những bao trùm hai phiến đại lục, còn nghĩ mở rộng đến hải dương tất cả, tất cả đều bao trùm."Áo Tạp Luân vị diện thật đúng là rất lớn. Cho dù là đại viên mãn thượng vị thần, nếu muốn bao trùm cả vị diện một lần, cũng phải sử dụng chủ thần lực, nếu như không dùng chủ thần lực, nhiều nhất phúc tán chỉ được phương viên hơn triệu dặm tương đương với một mảnh đại lục thôi."

Đại viên mãn thượng vị thần. Mặc dù có được ý chí uy năng. Nhưng linh hồn không quá mạnh mẽ, chỉ dựa vào linh hồn lực của chính mình, bao trùm diện tích không lớn.

Tại vị diện chiến trường, khi đó đại viên mãn thượng vị thần, dựa vào linh hồn lực của mình, bao trùm được một phạm vi rất nhỏ. Dựa vào chủ thần lực, tối đa mới có thể phúc tán khoảng tám vạn dặm! Lâm Lôi dựa vào chủ thần lực, có thể phúc tán tám vạn sáu nghìn dặm! Nếu như Lâm Lôi chỉ dựa vào linh hồn lực, cũng chỉ phúc tán được năm mươi hai nghìn dặm!

Mà ở vật chất vị diện, Lâm Lôi chỉ dựa vào linh hồn lực của chính mình, hoàn toàn có khả năng bao trùm cả vị diện!

"Lão đại, phát hiện được Hồng Lăng tinh toản không?" Bối Bối nói.

Lâm Lôi chân mày cau lại:" Ân. Trách!"

"Làm sao vậy?" Bối Bối có chút lo lắng.

"Cả Áo Tạp Luân vị diện, thượng vị thần đã vượt qua hơn vạn. Ngoài Bái Ách, Đan Trữ Đốn còn có các đại viên mãn cường giả khác cũng tới không ít. Nhưng mà, ở đây trung vị thần mới có hai người. Rõ ràng không phải Bố La Địch." Lâm Lôi nghi hoặc khó hiểu," Hơn nữa, cả vị diện, ta không phát hiện thấy có hồng lăng tinh toản. Có lẽ nó được giấu trong không gian giới chỉ, ta không phát hiện được."

Giấu trong không gian giới chỉ, chính chủ thần cũng không có cách để dựa vào thần thức phát hiện.

"Lão đại, Bố La Địch không có ở đây, vậy Hồng Lăng tinh toản cũng không có......,có khả năng Bố La Địch đã rời Áo Tạp Luân vị diện không?" Bối Bối lo lắng nói,"Hắn có khả năng chỉ đi ngang qua đây trung chuyển một chút, cố ý lừa gạt những người truy tung không?"

Lâm Lôi cau mày:" Cái này có thể."

"Muốn tra được tin tức Bố La Địch đến cùng rời đi đâu, hỏi vị quản lý

Truyền Tống cũng đơn giản." Lâm Lôi ánh mắt đảo qua sân sơn điện bên cạnh," Vị diện quản lý đã đi nơi nào ?"

"Vị diện quản lý, có thể bị những người khác bắt đi rồi?" Bối Bối liền nói.

"Vị diện quản lý thực lực bình thường, không quá mạnh mẽ. Bình thường chỉ là trung vị thần, số ít là thượng vị thần." Lâm Lôi dùng thần thức bao trùm cả Áo Tạp Luân vị diện, lấy linh hồn biến dị của hắn, siêu việt chủ thần lực uy lực là linh hồn lực, hơn nữa so với đại viên mãn còn mạnh hơn về ý chí uy năng.

Lâm Lôi cho dù thần thức phúc tán, đại viên mãn cũng không có cách phát hiện.

Thật giống như dùng chủ thần lực, thần thức phúc tán, Lâm Lôi cũng không có cách phát hiện ra.

"Áo Tạp Luân vị diện, thần quản lý, trừ bỏ bộ phận hạ vị thần cùng với hai người trung vị thần, tất cả đều là thượng vị thần." Lâm Lôi mày nhăn lại.

Hắn nghĩ, vị diện quản lý, hẳn là trung vị thần, hoặc trong số thượng vị thần.

"Hai người trung vị thần, một người là nữ trung vị thần, khuôn mặt cũng cùng một dạng với những pho tượng trên đại lục, xem ra chính là Quang Minh nữ thần. Mà trung vị thần kia, bộ dáng cũng cùng với những pho tượng ở miếu thờ thần giống nhau." Lâm Lôi hiểu được, hai người này hẳn là không phải là vị diện quản lý giả.

Tại vật chất vị diện...... Lập được một ít tông giáo, cũng không được coi là hoàn toàn tín ngưỡng chủ thần.

Như lúc đầu tại Ngọc Lan đại lục vị diện, cũng có tín ngưỡng võ thần

Áo Bố Lai Ân, trong Ba Lỗ Khắc đế quốc cũng có rất nhiều người thờ phụng Lâm Lôi. Nhưng phàm trở thành thần linh, tức khắc hưởng dụng tín ngưỡng lực. Tín ngưỡng lực, đối với linh hồn thân thể đều được cải thiện. Bình thường tu luyện, đến lúc lĩnh ngộ, tốc độ cũng sẽ nhanh hơn không ít.

Tỷ như hiểu được pháp tắc huyền ảo, có được đại lượng tín ngưỡng lực, rất nhiều nguyên bổn nếu bình thường khó có thể giải thích được huyền ảo, nhưng với tín ngưỡng lực có thể trở nên minh bạch, hiểu được chút ít.

Đương nhiên... Tín ngưỡng lực chỉ là ngoại lực trợ giúp. Tu luyện, tự năng lực bản thân vẫn là chủ yếu. Như rất nhiều chủ thần, mặc dù hưởng thụ vô tận tín ngưỡng lực, nhưng tại pháp tắc huyền ảo, hao phí vô số năm, cũng không có cách nào đạt tới đại viên mãn cảnh giới.

"Lão đại, người quản lý vị diện có lẽ đã bị thượng vị thần mang đi." Bối Bối nói.

"Có lẽ là như vậy." Lâm Lôi cau mày nói," Kì thật ta lo lắng nhất một điểm."

"Lo lắng cái gì?" Bối Bối nghi hoặc nói.

"Ta lo lắng...... Trước hết điều nhân mã, mang vị diện quản lý giả đi. Từ vị diện quản lý giả có được một số tin tức trọng yếu xong sẽ giết chết vị diện quản lý giả để cho những toán khác không chiếm được tin tức." Lâm Lôi trên vầng trán có một tia sầu ý. Mặc dù Lâm Lôi đã bằng tất cả tốc độ chạy tới .

Nhưng những người khác tốc độ lại nhanh hơn!

"Những người đó thế nào lại tới nhanh như vậy? Lão đại, tốc độ của ngươi hẳn là vượt qua đại viên mãn bình thường." Bối Bối nói thầm nói.

"Sợ rằng đại viên mãn đều là chủ thần mang đi, chạy trước tới Truyền Tống Trận. Ta tốc độ có thể nhanh, nhưng căn bản không thể bằng tốc độ của chủ thần. Về phần một đám thượng vị thần, phỏng chừng chính là quân đội đang đóng ngay tại Truyền Tống Trận, tuỳ ý chọn ra một ít thượng vị thần mang theo." Lâm Lôi tuy là đoán nhưng cũng có vẻ xác định.

Mà sự thật, cũng đích xác như lời Lâm Lôi.

Chủ thần rất coi trọng chí cao thần tín vật, trực tiếp mang theo đại viên mãn chạy tới Truyền Tống Trận. Đó là chuyện rất bình thường .

"Vù vù" Truyền Tống Trận lại lần nữa phát sáng.

Lâm Lôi liếc liếc mắt một cái, nhướng mày:" Người thật đúng là nhiều, Bối Bối, chúng ta rời nơi này đi."

Lúc này bên ngoài thân Lâm Lôi, một cỗ phong hệ thần lực phúc tản ra, dung nạp cả Bối Bối. Hai người hóa thành một đạo ảo ảnh màu xanh, chợt lóe lên rồi biến mất ở phía chân trời. Vô luận là Lâm Lôi, hay là các thần khác, đại viên mãn khác, chưa ai chú ý tới cách đó không xa tại tán cây đại thụ có Thiết Vũ thương ưng.

Với bọn họ, đây chỉ là một đầu ma thú mà thôi. Bọn họ xem cũng không kỹ, chỉ đơn thuần liếc qua một cái.

"Oa. Đây là tốc độ gì vậy? Phía trước một đám người tốc độ mặc dù nhanh, vẫn còn có thể thấy rõ. Nhưng hai người này......" Thiết Vũ thương ưng sợ ngây người.

Hàng vạn thượng vị thần giáng lâm, khí thế rợp trời, thánh vực cường giả tại Áo Tạp Luân đã sớm bị dọa cho khiếp sợ. Rất nhanh, chúng thần giáng lâm tin tức bắt đầu truyền khai. Quang Minh thần điện được tin tức này sớm nhất, Quang Minh nữ thần bản thân tự hạ lệnh, đốc thúc thần điện hạ nhân phải chú ý hành vi, trong thời điểm này không thể đắc tội với những nhân vật thần bí.

Bản thân Quang minh nữ thần cũng nhìn thấy được một số cường giả bay trên trời.

Nàng tốt xấu gì cũng là một trung vị thần!

Tại vật chất vị diện, xem như vô địch . Nhưng hơn một ngàn người này, ai cũng mạnh hơn nàng. Tùy tiện lấy ra một người, cũng có thể làm Quang Minh thần điện bị diệt vong.

Mê vụ đại lục bởi vì lãnh thổ quá mức rộng lớn, phương viên vượt quá triệu dặm...... So diện tích với địa ngục thì không tính cái gì, nhưng so với Ngọc Lan đại lục lại lớn hơn ngàn vạn lần. Mê vụ đại lục, chỉ cần đế quốc, vương quốc, liên minh số lượng, lại cũng đủ khiếp người. Rất nhiều người, cả đời đều khó có khả năng đi ngang qua Mê vụ đại lục.

Mê vụ đại lục đông bộ, bên trong Mạc Lâm đế quốc có một ngọn núi tên là Lượng Nhai, trong vòng một đêm, Lượng Nhai sơn bỗng xuất hiện một tòa phủ đệ.

Lượng Nhai sơn chung quanh không ít những người hiểu biết, lập tức hiểu được...... Có thể ở đỉnh núi đột nhiên hình thành một tòa phủ đệ, sợ rằng thánh vực cường giả cũng không có thể làm được. Nhất thời, không ít người đều leo đến Lượng Nhai sơn, muốn đi bái kiến phủ đệ thần bí cường giả, ý nghĩ muốn bái sư!

Có thể được đến một cường giả dạy, bọn họ đích tương lai cũng sẽ được đến thay đổi.

Thế nhưng......

Càng tới gần phủ đệ, dẫn lực lại càng gia tăng đáng sợ. Cho dù là

Lượng Nhai sơn đệ nhất cường giả, một cửu cấp cường giả muốn muốn tới bái kiến, nhưng hắn chỉ tới gần được sáu trăm thước khoảng cách so với toà phủ đệ, sau đó cũng không có cách nào đi tới nữa. Bởi vậy có thể thấy được, dẫn lực cực kỳ đáng sợ!

Vị cửu cấp cường giả kia lúc này cảm thán nói:"Thật đáng sợ trọng lực thuật, có thể làm được như vậy, tuyệt đối đã bước vào thần vực cường giả!"

Trong phủ đệ Lượng Nhai sơn, đúng là có Lâm Lôi, Bối Bối hai người.

Suốt ba ngày, có thể nói Lâm Lôi đã đem cả Áo Tạp Luân vị diện tìm tòi mọi ngóc ngách!

"Ta tưởng rằng Bố La Địch có thể đem Hồng Lăng tinh toản giấu ở dưới biển sâu hoặc sâm lâm, nhưng hiện tại xem ra suy đoán của ta sai lầm rồi." Lâm Lôi lắc đầu nói, dùng thần thức tìm tòi, tại không gian trống phúc tán là nhẹ nhàng nhất, nhưng xâm nhập dưới nền đất, càng xâm nhập sâu lại càng khó khăn.

Phúc tán cả vị diện là điều kiện tiên quyết, xâm nhập dưới nền đất trăm vạn thước, thật quá khó khăn , Lâm Lôi cũng làm không được.

Lâm Lôi hao phí suốt ba ngày, xem như đem Áo Tạp Luân vị diện, dò xét từ dưới lòng đất lên đến tận trời!

"Lão đại, thật khó có thể tìm được Bố La Địch, chỉ có khả năng hắn dùng nơi này làm nơi trung chuyển? Hắn cố ý trung chuyển mấy lần, gạt người khác?" Bối Bối nói thầm nói.

"Hết thảy đều có có thể! Hiện tại biện pháp đơn giản nhất, chính là tìm được vị diện quản lý giả. Hắn khẳng định biết không ít chuyện." Lâm Lôi cũng không còn biện pháp nào khác.

"Nhưng vị diện quản lý giả, chúng ta cũng không biết là ai." Bối Bối nhãn tình sáng lên nói," Lão đại, chúng ta dứt khoát hỏi một chút, xem nhân mã từ nơi nào là nhóm đầu tiên đến . Sau đó trực tiếp đi tìm thủ lĩnh nhóm thứ nhất. Lão đại, ngươi tứ thần lực dung hợp, thực lực chắc hẳn là vượt xa đại viên mãn chứ. Vậy đại viên mãn kia nếu không giao, trực tiếp đánh cho hắn một trận, thậm chí giết hắn, bắt thủ hạ của hắn giao người, xem bọn hắn có dám không giao không!"

Bốn phần linh hồn biến dị, khiến cho Lâm Lôi đã vượt qua đại viên mãn về ý chí uy năng.

Mà tứ thần lực dung hợp, khi dung hợp thần lực, uy lực cũng vượt xa chủ thần lực nhiều lần.

Còn có thân thể cường hãn, đã đến gần cấp bậc chủ thần khí!

Lâm Lôi năm đó vật chất công kích, so với Mã Cách Nỗ Tư có mạnh hơn đôi chút. Nhưng hiện tại thân thể đã cường đại hơn rất nhiều, thần lực lại càng mạnh hơn gấp bội! Nói về vật chất công kích...... Lâm Lôi tuyệt đối có dũng khí dám xưng là đệ nhất thần!

"Đánh chết đại viên mãn, có lẽ, ta có năng lực đó." Lâm Lôi cau mày nói," Bất quá, bây giờ còn không phải lúc bại lộ thực lực. Hiện tại lấy lực áp nhân, làm cho các đại viên mãn khác tại Áo Tạp Luân vị diện đều biết thực lực của ta. Sợ rằng các đại viên mãn bởi vì sợ hãi thực lực của ta mà thành lập liên minh."

Trong số các thần, một đại viên mãn vô địch, đó là một giai thoại!

Với một đại viên mãn từ trước tới nay chưa hề xuất hiện bốn phân thân linh hồn biến dị, một đại viên mãn có thể nghiền nát được đại viên mãn khác, sợ rằng…! Những đại viên mãn khác, nếu như biết thực lực của Lâm Lôi, một mình không cách nào cùng Lâm Lôi đối kháng, khẳng định sẽ hình thành liên minh để đối phó với Lâm Lôi! Đến lúc đó cơ hội chiếm được Hồng Lăng tinh toản sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, Lâm Lôi cũng hiểu được đạo lý này.

" Hiện tại, ta đã trở thành một đại viên mãn, nhưng không nên bại lộ quá nhiều thực lực." Lâm Lôi cười nói," Chờ hồng lăng tinh toản xuất hiện, triển lộ thực lực sau cũng không muộn. Đến lúc đó, ta chiếm được Hồng Lăng tinh toản, bọn họ cho dù biết cũng đã chậm! Ta nghĩ...... Hiện tại hẳn là không chỉ mình ta muốn tìm vị diện quản lý giả kia, đại viên mãn khác cũng sẽ tìm."

"Lão đại, ý của ngươi là?" Bối Bối hiểu được .

"Liên thủ! Cùng đại viên mãn khác liên thủ, khiến cho đại viên mãn nào bắt đi vị diện quản lý giả giao ra, nói ra tin tức." Lâm Lôi khi dùng thần thức phúc tán tại Áo Tạp Luân vị diện, cũng đã chủ động thẩm thấu vào trong đầu Đan Trữ Đốn." Vậy Đan Trữ Đốn chính là lựa chọn liên thủ tốt nhất hiện nay."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 35: Uy Bức

Áo Tạp Luân vị diện, Mê vụ đại lục đông bộ, trong hoang nha sơn mạch là nơi đám người đến từ Địa ngục của Đan Trữ Đốn đóng quân.

Hoang nha sơn mạch ở sâu trong có một tòa tòa cung điện mà chỉ trong vòng một đêm đã hình thành. Ở trong chỗ sâu nhất của toà cung điện đó có một đại sảnh u ám, ngọn lửa màu xanh biếc mơ hồ chiếu rọi đại sảnh, đại sảnh đang coa một người lẳng lặng ngồi. Giờ phút này một đạo thân ảnh từ ngoài đại sảnh đi đến.

"Đại nhân, ta vâng lệnh mang theo năm trăm thượng vị thần đã đem thần thú trên đại lục tra xét một lần, nhưng bóng dáng Hồng Lăng tinh toản chưa phát hiện được." Một gã nam tử cường tráng cao lớn mặc giáp bất đắc dĩ nói, vừa nói, sắc mặt vừa tái mét xanh như tàu lá.

"Mê vụ đại lục...... Ta hao phí rất nhiề chủ thần lực, ngay cả dưới nền đất ở chỗ sâu trong cũng đã tra qua, không có."

Bao phủ bằng lớp trường bào màu xanh, Đan Trữ Đốn sắc mặt âm trầm:" Hai phiến đại lục cũng không có, như vậy đi, ngươi dẫn đầu một đám người, tiếp tục đi hải vực cẩn thận tìm tòi! Không chỉ đơn thuần là tìm trong phạm vi hải vực, thậm chí bao gồm đáy hải vực cũng đều phải tiến hành tra xét từ bên này đến bên kia vị diện."

"Vâng, đại nhân." Thanh phát nam tử gật đầu, nhìn bộ dáng hắn ở trước mặt Đan Trữ Đốn vẫn còn lo sợ.

"Đại nhân...... Chúng ta nhân thủ ít, ta xem, lần này tới đây cũng có không ít nhân mã khác. Những người khác phỏng chừng đã đem cả Áo Tạp Luân vị diện lục tung cả lên rồi. Ngươi lúc đầu đáp ứng Hủy diệt chúa tể...... Hiện nay tình thế chúng ta ở đây, ta nghĩ lúc này ngài nên bổ sung thêm một số nhân mã nữa mới đúng ." Thanh phát nam tử lo lắng nói.

"Ngươi cứ làm việc ngươi, chuyện này không cần ngươi quan tâm." Đan Trữ Đốn nhướng mày.

"Vâng." Thanh phát nam tử thấy Đan Trữ Đốn khó chịu, lập tức không dám nhiều lời rời đi.

Đan Trữ Đốn lặng lẽ ngồi, hắn đáy lòng cũng phiền não . Từ khi tới Áo Tạp Luân vị diện, hắn đã biết tình huống không xong! Bởi vì lần này đại viên mãn cường giả tới đây thật sự nhiều, vô số vị diện đại viên mãn cường giả có được số lượng bao nhiêu? Nhưng lần này tới đến Áo Tạp Luân vị diện, bao gồm cả hắn cũng có đến chín người!

Tuy nói vậy, nhưng không giống chủ thần, số lượng đại viên mãn trong tất cả vị diện chỉ có khoảng hai ba mươi vị.

Cũng có không ít đại viên mãn ẩn dật tại các nơi, thậm chí đến ẩn dật tại vật chất vị diện, ngay cả chủ thần cũng tìm không ra những đại viên mãn này. Bình thường gặp hai đại viên mãn đã là rất hi hãn, ba đại viên mãn ở cùng một chỗ, quả thực khó tin. Chín đại viên mãn tề tụ...... Cũng chỉ có đông đảo chủ thần đi thỉnh mới có nhiều như vậy.

" Nhiều đại viên mãn như vậy, Hồng Lăng tinh toản một khi phát hiện, làm sao có thể dễ dang lấy được đây?" Đan Trữ Đốn âm thầm lắc đầu.

"Đan Trữ Đốn." Một đạo thanh âm đột nhiên trong đầu vang lên.

"Ân? Lâm Lôi?" Đan Trữ Đốn thoáng cái phản ứng lại. Lúc này dùng thần thức nói chuyện với nhau,"Lâm Lôi, ngươi từ khi đạt tới đại viên mãn xong, ta còn chưa gặp qua ngươi."

" Ta cũng đạt tới không lâu." Lâm Lôi cười dò hỏi," Đan Trữ Đốn, Hồng Lăng tinh toản, ngươi tra được tin tức nào chưa? “Không có, một điểm cũng không có, ngươi thì sao?" Đan Trữ Đốn hỏi ngược lại.

Hai người đều là đỉnh cao nhân vật, cách xa hàng ngàn vạn dặm, thông qua thần thức nói chuyện với nhau.

"Ta? Ngươi dưới trướng có tám trăm thượng vị thần nhưng cũng chưa tìm được. Ta cùng Bối Bối hai người làm như thế nào tìm được?" Lâm Lôi chế nhạo cười nói, về bí mật linh hồn lực, Lâm Lôi cũng không muốn bại lộ.

"Lâm Lôi, không phải ta nói ngươi, lấy địa vị ngươi tại tứ thần thú gia tộc, từ tứ thần thú gia tộc tùy tiện xuất ra mấy ngàn người mã cũng không phải là việc khó. Ai cũng biết ngươi có thực lực, ngươi điều động người tới Áo Tạp Luân vị diện khẳng định rất dễ dàng. Nhưng hiện tại, ngươi chỉ đi cùng Bối Bối hai người......" Đan Trữ Đốn thở dài nói.

Hôm nay tại Áo Tạp Luân vị diện, cộng thêm Lâm Lôi, đại viên mãn tổng cộng có chín người.

Nhưng trừ các đại viên mãn ra, khắp nơi nhân mã, đại viên mãn nào cũng dẫn đầu một toán thượng vị thần, bình thường đều đạt tới một ngàn .

"Từ tứ thần thú gia tộc dẫn đầu nhân mã, chạy tới Truyền Tống Trận, hao phí thời gian quá dài. Thượng vị thần bình thường tốc độ phi hành so với ta chậm nhiều lắm! Cho nên phỏng chừng khi ta chạy tới này, so với các ngươi còn chậm hơn mấy tháng, mấy tháng thời gian, có lẽ các ngươi đã tìm ra được Hồng Lăng tinh toản. Ta đương nhiên sốt ruột, cho nên chỉ mang theo Bối Bối tới đây ." Lâm Lôi cười nói.

Đan Trữ Đốn chợt hiểu.

Bọn họ đều từ chỗ Truyền Tống Trận trực tiếp điều khiển nhân mã, hao phí thời gian quá ngắn.

" Không đề cập tới vấn đề này, Đan Trữ Đốn, ngươi có từng hoài nghi Bố La Địch không thật sự đem Hồng Lăng tinh toản cất giấu tại Áo Tạp Luân vị diện?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Bố La Địch không có ở vị diện này, ta thật sự có chút hoài nghi." Đan Trữ Đốn nói, "Hiện tại, ta đang tìm vị quản lý giả, bất quá...... Cũng không tìm được. Ta phỏng đoán, vị quản lý giả hẳn là bị Hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc bắt đi. Bởi vì, hắn là nhóm đầu tiên đến Áo Tạp Luân." Đan Trữ Đốn nói.

"Ba Mặc?"

Lâm Lôi trong đầu lập tức hiện rất nhiều tin tức có liên quan đến Ba Mặc.

"Đan Trữ Đốn, vị diện quản lý giả biết được tin tức là việc trọng yếu phi thường! Nếu không...... Ngươi cùng ta liên thủ, uy bức Ba Mặc giao ra vị diện quản lý giả, thế nào?" Lâm Lôi đề nghị nói.

"Uy bức?"

Đan Trữ Đốn trên mặt hiện lên vẻ tươi cười," Ý kiến hay. Mình ta đối phó Ba Mặc còn không nắm chặt...... Ngươi và ta liên thủ, hai mặt giáp công, Ba Mặc cho dù bất tử cũng sẽ bị thiệt thòi lớn. Trục xuất hắn, cũng không phải là việc khó. Phỏng chừng, Ba Mặc cũng sẽ không muốn tự mình chuốc lấy khổ."

"Tốt lắm, chúng ta đến chỗ nào hội họp đi tìm Ba Mặc vậy?"

Lâm Lôi cùng Đan Trữ Đốn, cứ như vậy thương lượng.

Nhĩ Tư sơn mạch liên miên vạn dặm, khoảng mấy trăm dặm, giống như một thanh lợi đao, vừa vặn đem Mạc Lâm đế quốc cùng Lam

Phong đế quốc cách ly. Nhưng ở giữa Nhĩ Tư sơn mạch lại có một đại hạp cốc rộng lớn thăm thẳm, thần phạt đại hạp cốc, trải dài xuyên suốt Nhĩ Tư sơn mạch.

Mọi người dân ở hai đại đế quốc, hoàn toàn có thể đến đại hạp cốc du ngoạn.

Sở dĩ nơi đây được xưng là thần phạt đại hạp cốc, cũng vì trong truyền thuyết...... Có hai vị thần linh chiến đấu, sau đó mỗi người một đao, bổ đôi cả sơn mạch, để lại chỗ trũng mấy trăm dặm dài nên gọi là thần phạt đại hạp cốc.

Nhưng thần phạt đại hạp cốc, bởi vì vừa vặn chia đôi hai đại đế quốc nên binh lính hai đế quốc tập trung tại đây rất nhiều, chủ yếu là trọng binh. Song phương đại quân, thường xuyên xảy ra rất nhiều mâu thuẫn mà giao chiến!

"Ầm ầm long”

Động đất, tiếng vó ngựa không ngừng vang lên, tại các nơi đóng quân của hai bên, song phương đại quân cũng dao động đứng cả dậy.

Hai đại đế quốc, bởi vì không có khu vực tiếp giáp khác, cho nên...... Tại đại hạp cốc, trở thành địa điểm duy nhất song phương chiến đấu. Thậm chí chỉ bởi vì một ít mâu thuẫn nhỏ cũng đánh nhau. Sở dĩ như vậy, đó là bởi vì, hai đại đế quốc trong ý thức đều muốn lợi dụng chiến đấu tại đại hạp cốc để luyện binh. Binh sát huyết phát, đấy mới là lực chiến đấu chân chính.

Lâu là mấy năm, ngắn thì mấy tháng, đều xảy ra một hồi đại chiến, mỗi trận chiến làm bị thương mấy vạn người, đó là chuyện thường.

Dù sao, hai đại đế quốc, phương viên hàng triệu dặm trong Mê vụ đại lục cũng coi như là đế quốc cường đại, dân cư đều đạt tới số lượng trăm triệu.

"Tiên phong sư đoàn, xuất chiến."

Một tráng hán mặc kim giáp, nước da ngăm đen, mang một con đại mãng xà trên lưng lạnh nhạt hạ lệnh. Song phương quân đội tổng chỉ huy đều hiểu được, hai đại đế quốc căn bản chiến đấu không ngừng là vì luyện binh....... Ngoài ra song phương còn muốn ngươi tranh ta đoạt, kẻ nào yếu sẽ dần dần bị đối phương áp bức.

Lập tức, song phương hai bên dàn quân, bắt đầu điên cuồng hướng về phía đối phương lao lên.

"Vù! Vù!"...... Mũi tên đầy trời, song phương tiên phong quân đội, phảng phất như có hai đạo hồng thủy đột nhiên cùng đánh vào một chỗ, lúc này máu tươi văng tung toé. Một số tân binh mới lên chiến trường thậm chí còn sợ đến nhũn người. Sinh hoặc là tử, tại chiến trường đơn giản là như vậy. Kinh nghiệm qua sinh tử đại chiến mới được coi là binh lính chân chính!

Mà đúng vào lúc này----

Hai đạo ảo ảnh từ trên cao chợt lóe lên rồi biến mất.

" Ân?" Song phương quân đội cường giả đều ngửa đầu nhìn, nghi hoặc cau mày, "Thánh vực cường giả?" Trên trời cao phi hành đúng là Đan Trữ Đốn cùng Lâm Lôi hai người, Lâm Lôi cười cúi đầu nhìn xuống đại hạp cốc chiến trường nói:" Chứng kiến việc chém giết như vậy, ta chợt nghĩ tới quê quán Ngọc Lan đại lục của ta. Bất quá, cấp độ chiến tranh tại Mê vụ đại lục rõ ràng so với Ngọc Lan đại lục mạnh hơn rất nhiều, cho dù là số lượng binh lính, hay là số lượng cường giả."

"Vật chất vị diện......" Đan Trữ Đốn lạnh nhạt nói," Ta sinh trưởng tại địa ngục, đối với vật chất vị diện không rõ lắm."

"Vật chất vị diện, cũng chỉ như thế này thôi." Lâm Lôi cười nói," Chỉ là tại Áo Tạp Luân, dân cư số lượng nhiều lắm."

Một mảnh đại lục mà đã có phương viên triệu dặm, Ngọc Lan đại lục diện tích mới được bao nhiêu? Phương viên năm sáu vạn dặm mà thôi. Kém quá nhiều?

Số lượng dân cư kém ngàn vạn lần, đương nhiên số lượng thánh vực cường giả, cũng kém hơn nhiều. Ở đây dù sao cấp độ cường giả đạt tới thần cấp còn có một ít.

" Phía trước chính là chỗ ở của Ba Mặc." Lâm Lôi cười nói.

"Ân, ta sẽ cùng Ba Mặc nói chuyện trước một chút." Đan Trữ Đốn cùng Lâm Lôi dừng tại giữa không trung, ở phía dưới cách đó không xa, đó là một tòa cung điện trông như ngọn lửa đỏ rực rỡ.

Đan Trữ Đốn lúc này thần thức truyền âm, cùng Ba Mặc bàn bạc.

" Ba Mặc!"

"Đan Trữ Đốn!" Trong cung điện, Hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc lập tức phản ứng lại.

" Ngươi là nhóm đầu tiên tiến vào Áo Tạp Luân vị diện , vị quản lý giả ở đâu? Chúng ta tranh đoạt Hồng Lăng tinh toản, mọi người cũng cạnh tranh công bình. Ngươi đem vị quản lý giả giao ra đây, tin tức về Bố La Địch, ngươi một mình độc chiếm cũng không được đâu." Đan Trữ Đốn khuyên.

Trả lời Đan Trữ Đốn , gần như là một tiếng hừ lạnh.

Đan Trữ Đốn sắc mặt trầm xuống.

"Lâm Lôi đã ở bên cạnh ta, hai chúng ta đều hy vọng ngươi đem vị quản lý giả giao ra đây." Đan Trữ Đốn ngay sau đó nói.

" Lâm Lôi?" Nọ vậy Ba Mặc ha ha truyền âm cười nói," Thật sự là buồn cười, các ngươi tìm không được vị diện quản lý giả lại đi tới tìm ta, ta nói cho ngươi, ta lúc đầu đến Áo Tạp Luân, cũng không phát hiện vị quản lý giả kia, sợ rằng, hắn đã đi địa phương khác thì sao. Nhĩ Tư sơn mạch trên trời, gió núi gào thét, hai bóng người lăng không mà đứng, Đan Trữ Đốn cùng Lâm Lôi nhìn nhau.

"Hắn chết cũng không thừa nhận?" Lâm Lôi đạm cười nói.

"Đúng." Đan Trữ Đốn cười nói.

"Ta còn tưởng Ba Mặc đủ khôn khéo, nhưng hiện tại xem ra......" Lâm Lôi cười, Đan Trữ Đốn cũng cười .

Hai người đi đến đây, sớm đã vạch ra kế hoạch.

Một khi mềm mỏng không được, liền sử dụng biện pháp mạnh!

"Xem ta." Lâm Lôi trong tay duỗi ra, liền xuất hiện một thanh thần kiếm màu đen, tâm ý vừa động, thần kiếm liền trở nên trong suốt.

" Phá!"

Lâm Lôi lạnh lùng đánh xuống dưới một kiếm, một đạo kiếm quang đáng sợ màu xanh hình cự long gào thét phát ra, không gian phảng phất như một trang giấy thẳng trong nháy mắt vặn vẹo nhàu nát. Không gian phía dưới, tất cả đá vụn đều hóa thành hư vô, thượng vị thần bên trong tòa cung điện sợ đến run người tứ tán chạy trốn.

Không gian gió lốc!

Tại trong địa ngục một kiếm đó cũng đã là đáng sợ rồi, tới vật chất vị diện, lực đạo cường đại hình thành một không gian gió lốc.

Hồi lâu, không gian mới khôi phục được.

Trước mắt Lâm Lôi, toàn bộ cả ngọn núi, cung điện lâu đài đều biến mất, chỉ còn lại một mảnh đất bằng phẳng trống trải trơ trọi

Một đoàn thân ảnh bay trên trời cao, cầm đầu là nam tử mặc trường bào hỏa hồng, trong đôi mắt phảng phất như toé lửa, căm tức nhìn Lâm Lôi, Đan Trữ Đốn hai người:" Lâm Lôi, ngươi tại sao vô duyên vô cớ hủy phủ đệ của ta?"

Đan Trữ Đốn nở nụ cười:" Tại sao, chính ngươi còn không hiểu được ư?"

"Đừng giả bộ hồ đồ ." Lâm Lôi cũng cười.

Giờ phút này, hơn một ngàn thượng vị thần mặc dù trôi nổi trên trời cao, nhưng căn bản không dám nhúng tay vào, bọn họ đều đứng lặng yên nhìn cảnh này. Dù sao...... đang nói chuyện chính là ba đại viên mãn, bất cứ một người nào cũng đều có thể dễ dàng tàn sát bọn họ.

"Giao ra vị diện quản lý giả." Lâm Lôi lại mở miệng.

"Nếu không, hậu quả tự ngươi biết." Đan Trữ Đốn nói tiếp.

Ba Mặc sắc mặt đỏ gay, trong đôi mắt hồng quang tóe ra.

"Ta đã nói , vị diện quản lý giả không có ở đây!" Ba Mặc tức giận nói.

" Vẫn nói dối." Đan Trữ Đốn lắc đầu thở dài một tiếng," Lâm Lôi, xem ra không còn biện pháp nào khác."

"Đúng là không có biện pháp khác." Lâm Lôi cười, rồi sau đó như rất vô tình nói,"Động thủ!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 36: Chín Đại Cường Giả

Nhĩ Tư sơn mạch trên trời cao, Lâm Lôi, Đan Trữ Đốn hai người không chút do dự, trực tiếp hóa thành hai đạo ảo ảnh hướng về Ba Mặc giáp công! Lực trói buộc tại vật chất vị diện so với địa ngục kém hơn rất nhiều nên Lâm Lôi, Đan Trữ Đốn hai người giờ phút này tốc độ lại càng khiến cho người ta sợ hãi, nói đến tình huống này, tựa như thuấn di bình thường.

"Động thủ? Ha ha......"

Ba Mặc càn rỡ cất tiếng cười to, hắn toàn thân cũng lập tức nổi lên kim sắc hỏa diễm, hỏa diễm quanh quẩn bao bọc chung quanh, không gian đều bị đốt cháy xuất ra cái khe không gian. Rồi sau đó Ba Mặc dĩ nhiên không để ý tới Đan Trữ Đốn, nhằm phía Lâm Lôi phi lại.

"Cẩn thận." Đan Trữ Đốn truyền âm nói.

Lâm Lôi chỉ cười.

"Hô!" Ba Mặc hóa thành một đạo hỏa diễm trong nháy mắt xuyên qua thân thể Lâm Lôi, rồi sau đó đạo hỏa diễm ngay tại phía sau cơ thể Lâm Lôi lại hóa thành bộ dáng Ba Mặc.

"Cùng ngươi mới đầu so một chiêu xem sao." Lâm Lôi cười xoay người.

"Như thế nào một điểm phản ứng cũng không có?" Ba Mặc kinh hãi.

Tu luyện hỏa hệ pháp tắc đến đại viên mãn, tuyệt đối xem như công kích đệ nhất, mặc kệ là linh hồn công kích, hay là vật chất công kích, đều cực kì đáng sợ.

"Linh hồn công kích? Quá yếu." Lâm Lôi cười nhìn Ba Mặc. Nói về linh hồn cường đại, ai có thể so với linh hồn biến dị của Lâm Lôi chứ? Hơn nữa Lâm Lôi còn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí!

"Xem ta đây." Lâm Lôi thân hình đột nhiên di động.

Trong tay Lưu Ảnh thần kiếm hướng Ba Mặc bổ tới, không gian chỉ có một chút chấn động, Lâm Lôi với Lưu Ảnh thần kiếm giống như thuấn di, trực tiếp phóng tới trước mặt Ba Mặc. Đại viên mãn tốc độ công kích cực nhanh, vượt xa tốc độ chuyển động, căn bản không cho Ba Mặc có cơ hội né tránh.

"Hừ." Ba Mặc cũng không vừa, hỏa hệ đại viên mãn vật chất công kích cũng rất mạnh, hắn vừa lộn ttay, trong tay xuất hiện một thanh Hỏa hồng cự kiếm.

" Cheng!"

Hỏa hồng cự kiếm cùng Lưu ảnh thần kiếm, trong nháy va chạm.

"Lực thật mạnh." Lâm Lôi cảm thấy bàn tay chấn động, nhưng chỉ là bàn tay run lên, liền ngay sau đó tan mất lực đạo va chạm. Lâm Lôi sau khi tứ thần lực dung hợp, trải qua rèn luyện, thân thể đã lột xác, thật sự quá mạnh mẽ . Cho dù không long hóa, độ cường hãn của thân thể hắn, đều có thể nằm trong số mười thần mạnh nhất tại các vị diện!

Có được phòng ngự chủ thần khí, còn có được thân thể chủ thần khí, đó là hai cái khái niệm khác nhau.

Có được phòng ngự chủ thần khí, chỉ là phòng ngự tốt, không có nghĩa là lực đạo mạnh.

Có được thân thể chủ thần khí, chỉ cần cường đại thôi cũng rất đáng sợ.

Như Bối Lỗ Đặc, còn có Hắc Mặc Tư...... Nguyên nhân chính là vì thân thể quá mạnh mẽ, thân mình quá mạnh mẽ, cho dù không đạt tới đại viên mãn, nhưng nói về vật chất công kích, đều có thể so với đại viên mãn.

Mà Lâm Lôi lại mạnh không kém gì Bối Lỗ Đặc, Hắc Mặc Tư, ngoài ra còn có ý chí uy năng!

Cho nên......

Lần này đánh, Lâm Lôi chỉ chấn động bàn tay, nhưng Ba Mặc cả người đều bị chấn động bắn đi.

"Bồng!"

Ba Mặc thân thể bắn mạnh vào núi đá, làm cho lực phản chấn truyền vào trong núi. Lực để làm một đại viên mãn thượng vị thần phản chấn như vậy, núi đá tại vật chất vị diện làm sao chịu được?

"Ầm ầm long”

Lớp vỏ đích núi đá trong nháy mắt hóa thành bụi phấn, theo luồng lực này tiếp tục phản chấn vào sâu trong, phảng phất cả núi đá như sóng biển giống nhau liên tiếp vỗ vào một chỗ, trong nháy mắt cả ngọn núi đã hóa thành bột phấn. Âm thanh như vậy còn chưa dứt, truyền tiếp đi mấy trăm dặm, thậm chí còn cách không truyền từ ngọn núi này sang ngọn núi khác.

Một dải núi mấy trăm dặm, tất cả ngọn núi tựa hồ như bị một thanh cự đao tước qua, thành một khối hình không tỳ vết.

Thần phạt Đại Hạp Cốc, cách chỗ Lâm Lôi chiến đấu hơn mười dặm đương nhiên đều cảm nhận được.

Đại Hạp Cốc hơn mười vạn chiến sĩ đang chiến đấu, chỉ cảm thấy đến cả không gian cũng một hồi chấn động. Rồi sau đó----

"Sàn sạt”

Phía trên Đại Hạp Cốc, hai bên núi bị vỡ đôi, toàn bộ đất đá rơi xuống vỡ vụn, giống như cơn mưa đá ào ào đổ xuống.

"Lùi, mau lui lại!"

Này các chiến sĩ đều rít gào lên.

Phía trên, rất nhiều phiến đá sắc cạnh rơi xuống, nhiều đá như vậy, nếu như bị chôn quá sâu ở phía dưới...... Cho dù là chiến sĩ có lợi hại như thế nào, chỉ sợ cũng sẽ bị nghẹt thở mà chết ở bên trong.

Chỉ trong chốc lát, tại Đại Hạp Cốc xung quanh đã xuất hiện bãi đất đá đổ thành đống dài chừng vài trăm thước.

"Lão Thiên, chỉ cần bị một đống đá núi kia chôn, khẳng định chỉ có chết a. May mắn ta chạy nhanh." Không ít chiến sĩ nhìn đống đá mà hoảng sợ. Thật đáng sợ khi nhìn đống đá to tướng đã đem Đại Hạp Cốc lấp đi toàn bộ.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Lão Thiên, đỉnh núi bây giờ đều trở thành bình địa, như là có vô địch thiên thần dùng một thanh đao, đem đỉnh núi gọt đi vậy."

"Mới vừa rồi ngọn núi vẫn sừng sững, như thế nào thoáng cái đã không còn?"

Rất nhiều binh lính đều ngửa đầu nhìn, mắt trợn tròn.

Song phương quân đội cao thủ, những cường giả lợi hại, cũng quá rung động.

"Thần tích!"

Không ít người mở to hai mắt nhìn. Giờ phút này, song phương đại quân căn bản không còn muốn tiếp tục chiến đấu, bọn họ đều vì thần tích này mà rung động . Kì thật bọn họ nghĩ nếu tiếp tục chiến đấu thì không khác gì tìm đường chết, vài trăm bãi đất đá sắc lẹm đã cản trở song phương.

"Lên phía trên xem một chút." Song phương quân đoàn cũng không ít người có truyền thừa phi hành ma thú, bay lên trời cao.

Thậm chí đến một số ma pháp sư, cá biệt còn có vài thánh vực cường giả chỉ dựa vào năng lực chính mình cũng phi hành lên trời cao, bọn họ đều muốn xem đến cùng có chuyện gì xảy ra.

"Thật nhiều thánh vực cường giả." Không ít người trợn mắt há hốc mồm, nhìn xa xa rậm rạp trôi nổi trên trời cao cả một đám thần.

"Hưu!" Một bóng cường giả bắn nhanh lại, rồi sau đó hung hăng nện mạnh tay vào vách núi Đại Hạp Cốc" Vù vù, vách núi Đại Hạp Cốc thân mình mạnh chấn động, rồi sau đó cả lớp vỏ vách núi dày hơn mười thước chỉ trong nháy mắt rơi tả tơi rơi xuống, hoá thành bụi phấn với những tảng đá sắc cạnh.

Một thân ảnh hỏa hồng lại một lần nữa bay lên không.

"Lâm Lôi, ta đã nói , vị quản lý giả kia không phải nằm trong tay ta." Tiếng gầm gừ từ thân ảnh hỏa hồng vang lên.

Nhất phương đại lượng binh lính đều điên cuồng né tránh. May mắn lúc này những tảng đá sắc cạnh chỉ bắn ra chừng mấy thước xung quanh nên đa số các chiến sĩ đều có thể bảo trì được tính mạng. Không ít chiến sĩ từ trong đống đá ngoi lên, ngửa đầu nhìn bóng người hỏa hồng trên trời cao:" Này, người này đến cùng là ai?"

Thân thể va chạm, đã hình thành một màn đáng sợ như vậy?

"Ngươi dù chết cũng không thừa nhận?" Một đạo thanh âm trong thiên địa vang vang.

"Thần linh...... Thiên thần!"

Bọn lính hoàn toàn chấn động, đúng là thiên thần. Binh lính căn bản không biết đến trên thánh vực là cấp độ nào. Bọn họ xem ra...... Thần linh, thiên thần là địa vị tối cao rồi.

Lúc này, tại Đại Hạp Cốc phía trên đồng thời xuất hiện hai bóng người, cùng bóng hỏa hồng giằng co .

"Lâm Lôi, vật chất công kích của ngươi thật là đáng sợ." Đan Trữ Đốn than.

" Thanh long bộ tộc vốn có phương pháp tu luyện thân thể đặc thù, ta thân thể cường hãn, kết hợp pháp tắc huyền ảo, ý chí uy năng, đương nhiên vật chất công kích so với một đại viên mãn bình thường có mạnh hơn một ít." Lâm Lôi mỉm cười nói.

"Mạnh hơn một ít?" Cách đó không xa địa hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc đáy lòng khổ sở.

Không phải mạnh hơn một ít, mà đó là hơn rất nhiều! Căn bản hắn đang khinh rẻ ta!

"May là, loại trình độ công kích này, ta mặc dù đỡ không được, nhưng không thể giết ta." Ba Mặc trong đáy lòng cũng tự an ủi. Ba Mặc đã không minh bạch...... Giờ phút này Lâm Lôi biểu diễn thực lực vượt trội so với hắn, cũng chỉ là lực lượng chân thật của bản thân Lâm Lôi; Lâm Lôi còn chưa tung đòn sát thủ, cũng như không hề dung hợp thần lực.

Nếu như dung hợp thần lực, lực công kích còn mạnh hơn gấp cả chục lần.

Chục lần, đó là khái niệm gì? Hoàn toàn một chiều!

Ba Mặc nhìn phía dưới thấy một đống phàm nhân đang ngửa đầu trợn mắt há hốc mồm quan sát, không khỏi tức giận, bộ mặt của hắn trong tình cảnh này lại bị phàm nhân chứng kiến khiến hắn rất tức giận:"Một đám con kiến." Ba Mặc vung tay lên, nhất thời một cỗ hỏa diễm năng lượng tràn ngập ra, trong nháy mắt bao trùm lên bầu trời bao la, trực tiếp ngưng tụ trên không Đại Hạp Cốc, hình thành liên miên mấy trăm ngọn đuốc người sống.

Mấy trăm dặm hỏa diễm, che kín cả Đại Hạp Cốc, người địa phương gần đó cũng không có cách nào quan sát nữa. Mà Hạp Cốc...... sau này, tại Áo Tạp Luân vị diện mọi người đều gọi là Diệt Thế Chi Hỏa Hạp Cốc, Ba Mặc tiện tay để lại hỏa diễm...... nhưng là ngay cả thượng vị thần bình thường cũng không thể chạm vào.

"Lâm Lôi, Đan Trữ Đốn, hai người muốn giết ta, căn bản không có khả năng." Ba Mặc tức giận nói."Ta nói lại, vị diện quản lý giả không có ở chỗ ta."

"Ha ha, Ba Mặc, đừng chối nữa." Theo sau đạo thanh âm, một bóng người cũng đột nhiên xuất hiện .

"Ba Mặc, ngươi vật chất công kích so với Lâm Lôi còn kém xa a." Lại một bóng người nữa xuất hiện.

"Là các ngươi!" Ba Mặc nhướng mày, giờ phút này lại tới thêm hai gã đại viên mãn cường giả, Ba Mặc thần thức phúc tản ra...... Lập tức mày nhăn lại, bởi vì hắn phát hiện, không đơn giản chỉ có hai gã đại viên mãn này tới, ngay cả những đại viên mãn cường giả khác cũng đang cực nhanh phi đến.

Ba Mặc sắc mặt rất khó coi.

"Ba Mặc, chuyện của vị diện quản lý giả, ngươi đừng phủ nhận, giao ra đây đi." Người vừa nói là một người toàn thân phủ một màu vàng đất, cơ thể cao lớn, gân xanh giống như rễ cây quấn quanh trên người, thân cao chừng bốn thước, đúng là một bộ dáng đáng sợ.

"Ai, đến chết cũng không nhận." Một tiếng cười nhạo vang lên, người vừa lên tiếng là Bái Ách.

Thời khắc sau, các đại viên mãn khác cũng chạy tới.

"Ha ha, ta lại là người cuối cùng." Một đạo quang ảnh chợt lóe lên, người cuối cùng đến chính là quang minh đại viên mãn Khắc Lai Môn Đình.

Bao gồm cả Lâm Lôi, tổng cộng tám người đều nhìn chằm chằm vào Ba Mặc.

"Hừ, đều đến cả." Ba Mặc sắc mặt âm trầm, tức giận hừ nói,"Ta nói, vị diện quản lý giả không có ở chỗ ta."

Đại Hạp Cốc phía trên cao, vô tận hỏa diễm quanh quẩn, mà ở trên hỏa diễm, đó là chín tên thần đỉnh phong cường giả, tám người vây lấy một người! Ba Mặc lâm vào tình thế xấu tuyệt đối.

"Ba Mặc vẫn còn không thừa nhận a, Đan Trữ Đốn, phải xem bản lãnh của ngươi thôi." Quang minh đại viên mãn Khắc Lai Môn Đình chế nhạo cười nói.

Đan Trữ Đốn liếc mắt một cái nhìn Ba Mặc:" Ba Mặc, chẳng lẽ...... Ngươi muốn ta thi triển mê hồn, khống chế một thủ hạ thượng vị thần của ngươi?"

Ba Mặc sắc mặt nhất thời biến đổi!

Hắn rốt cuộc phát hiện ra chỗ sơ hở!

Thi triển mê hồn khống chế thượng vị thần phi thường khó khăn, nhưng Đan Trữ Đốn làm được đến. Vô luận là mê hồn loại gì, hay là các thủ đoạn tróc linh hồn thành từng mảnh nhỏ… tất cả đều thuộc về tử vong quy tắc. Nếu như không phải tu luyện tử vong quy tắc mà chỉ là tu luyện hỏa hệ, thủy hệ… cho dù đạt tới đại viên mãn, cũng không có cách nào thi triển mê hồn, không có cách nào tróc linh hồn.

Mê thuật chuyên về tấn công, nếu một người tu luyện tử vong quy tắc, thực lực cường thịnh thì cũng không sợ mê hồn.

"Vị diện quản lý giả, đích xác không có ở chỗ này." Ba Mặc nói.

Chung quanh bao gồm cả Lâm Lôi và tám gã cường giả, sắc mặt đều trầm xuống, hiển nhiên cho rằng này những lời Ba Mặc nói không thể chấp nhận được .

"Hắn đã chết, bị ta giết." Ba Mặc ngay sau đó vội vàng nói.

Tám gã cường giả ánh mắt phát sáng lên.

Ba Mặc cười nhạo nói:" Về Bố La Địch đích tin tức, hôm nay chỉ có một người biết đó là ta. Bất quá, các ngươi nếu bức bách ta đến nước này. Cũng không thể cho các ngươi thất vọng, ta sẽ nói cho các ngươi đi. Dù sao...... Các ngươi cho dù biết, cũng không có tác dụng nhiều."

"Hữu dụng hay không, không cần ngươi quan tâm." Bái Ách lông mi đào dựng thẳng, lạnh lùng nói.

Ba Mặc tiếp tục nói:" Nọ vậy Bố La Địch đích xác đi tới Áo Tạp Luân vị diện, nhưng gần một năm sau, hắn lại mang theo thê tử, rời Áo Tạp Luân vị diện, đi tính mạng chí cao vị diện! Bất quá Bố La Địch trước khi rời Áo Tạp Luân vị diện, từng nói với vị diện quản lý giả một câu----"

Tám gã cường giả nhìn chằm chằm Ba Mặc.

Bố La Địch thuyết...... Tiên sinh, nếu có nhiều thần đến vị diện này tìm kiếm một bảo vật là Hồng Lăng tinh toản, thỉnh chuyển cáo cho các thần, nói rằng, Hồng Lăng tinh toản ở ngay tại Áo Tạp Luân vị diện. Bất quá, muốn tìm thấy Hồng Lăng tinh toản, thì phải dựa vào vận khí" Ba Mặc nói xong, cười lạnh nhìn mấy người xung quanh.

Tám gã cường giả đáy lòng đều suy nghĩ.

Lời nói của Bố La Địch, tất cả mọi người đều cảm thụ được hàm nghĩa trêu đùa trong đó.

"Các vị, các ngươi nói xem, vậy Hồng Lăng tinh toản, có hay không có tại Áo Tạp Luân vị diện chứ?" Ba Mặc cười lạnh nói.

Bố La Địch, lưu lại tin tức này! Nhưng sự thật thì sao? Không thể xác định được.

Có hai khả năng, một cái là Hồng Lăng tinh toản thật sự có tại Áo Tạp Luân vị diện, chỉ là giấu ở chỗ quá kín đáo, khiến người ta khó lòng tìm được.

Hai là, đi vị diện khác tìm Bố La Địch,.

"Ha ha...... Các ngươi từ từ nghĩ đi, hoặc alf rời nơi này, hoặc là tiếp tục tra tìm Bố La Địch. Các ngươi muốn, ta đều đem tin tức nói hết cho các ngươi." Ba Mặc cười lớn bay khỏi vòng vây, đồng thời cũng liếc mắt một cái nhìn Lâm Lôi. Mới vừa rồi Lâm Lôi cùng hắn giao thủ, hắn tuyệt đối rơi vào thế hạ phong.

"Lâm Lôi có khả năng trục xuất Mã Cách Nỗ Tư, xem ra không phải dựa vào may mắn. Hơn nữa...... Hắn còn chưa có long hóa." Ba Mặc dưới đáy lòng, đối với Lâm Lôi đã sinh ra một tia kiêng kị.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 37: Thẩm Thấu

N

hĩ Tư sơn mạch, trên không phận thuộc thần phạt Đại Hạp Cốc ngập trời hỏa diễm, hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc đã rời đi, bảy tên đại viên mãn cường giả cùng Lâm Lôi như trước vẫn lẳng lặng trôi nổi phía trên, nghe được tin tức Ba Mặc nói xong, bọn họ tám người đều suy nghĩ .

"Bố La Địch lưu lại tin tức, nói Hồng Lăng tinh toản ở tại Áo Tạp Luân vị diện." Lâm Lôi cau mày suy nghĩ ,"Bố La Địch, trải qua lần tại địa ngục bị nhiều cường giả vây bắt như vậy, hẳn là hiểu được Hồng Lăng tinh toản có tầm quan trọng như thế nào. Có lẽ...... Thật sự quyết định bỏ Hồng Lăng tinh toản, đổi lấy sự bình yên trong cuộc sống."

Đông đảo cường giả vây bắt như lần trước, Bố La Địch có lẽ cũng không chắc chắn có thể giữu được Hồng Lăng tinh toản.

Như kinh nghiệm một lần trước, bị tổn thất một cái thần phân thân, Bố La Địch hẳn là do dự, nên hay không tiếp tục cầm Hồng Lăng tinh toản! Cầm Hồng Lăng tinh toản, mặc dù thực lực tăng mạnh, nhưng cũng có thể bị đông đảo cường giả đuổi giết.

"Các vị cũng đều tin tức này rồi, mọi người nói một chút, vậy Hồng Lăng tinh toản có hay không có ở Áo Tạp Luân vị diện đây chứ?" Quang minh đại viên mãn Khắc Lai Môn Đình mỉm cười nói.

"Hừ, Bố La Địch nếu như hắn vẫn cố ý trêu chọc người khác, giữ ý niệm tham lam trong đầu, muốn độc chiếm chí cao thần tín vật, đó là tự tìm đường chết." Địa hệ đại viên mãn, một tráng hán thân cao bốn thước lạnh giọng nói.

"Nếu như cho rằng Hồng Lăng tinh toản không có ở đây, tốt nhất nên rời vị diện này đi." Phong hệ đại viên mãn Bái Ách cười nhạo một tiếng, nhìn quanh nói," Dù sao ta sẽ ở lại đây, các vị...... Ta không bồi tiếp các vị nữa, về trước ." Một trận gió động, Bái Ách đã biến mất trong phạm vi tầm mắt mọi người.

Tại vật chất vị diện, tốc độ của đại viên mãn thật giống như tốc độ các chủ thần tại địa ngục.

"Ta cũng không ở lại nữa." Khắc Lai Môn Đình cũng hóa thành một đạo ánh sáng, trong nháy mắt biến mất.

Ngay sau đó, nhiều đại viên mãn thượng vị thần liên tiếp rời đi, cuối cùng chỉ còn lại có Lâm Lôi, Đan Trữ Đốn hai người.

" Lâm Lôi, ngươi ở lại Áo Tạp Luân vị diện hay rời đi?" Đan Trữ Đốn dò hỏi.

"Không vội, Hồng Lăng tinh toản, có lẽ còn đang ở Áo Tạp Luân vị diện." Lâm Lôi nhíu mày. Lập tức cười," Đan Trữ Đốn, chúng ta lần này thi đua xem ai có thể lấy được Hồng Lăng tinh toản...... Ân, hiện tại ngươi và ta ở chỗ này chia nhau ra tìm."

"Ngươi nhân thủ không nhiều, tốt, là ta có ưu thế." Đan Trữ Đốn cũng cười.

Lúc này Lâm Lôi, Đan Trữ Đốn hai người cũng hóa thành hai đạo ảo ảnh phân ra hai hướng bay đi.

Nguyên lai, sau khi đem cả Áo Tạp Luân vị diện điều tra từ trên trời xuống đất, Lâm Lôi đáy lòng đã có chín phần tin tưởng- Hồng Lăng tinh toản sợ rằng thật sự không có ở Áo Tạp Luân vị diện, Áo Tạp Luân vị diện chỉ là trạm trung chuyển của Bố La Địch trong lúc chạy trốn! Về việc tại sao hắn lại làm như vậy... Cũng chỉ là bởi không cam lòng, nên mới không chịu từ bỏ nó.

Cho dù là như vậy, sau khi biết được tin tức, Lâm Lôi ý nghĩ lại thay đổi.

Nếu Bố La Địch đã nói như vậy, sợ rằng Hồng Lăng tinh toản thật sự có thể vẫn ở Áo Tạp Luân vị diện.

Áo Tạp Luân vị diện đông bộ, Mạc Lâm đế quốc, phủ đệ trên đỉnh Lượng Nhai sơn.

"Lão đại, ngươi nói xem đến cùng Bố La Địch đang giở thủ đoạn gì?" Bối Bối nghe Lâm Lôi kể xong, không khỏi cau mày nói.

"Hồng Lăng tinh toản là trọng bảo, hắn đương nhiên khó có khả năng rời bỏ nó!" Lâm Lôi cau mày nói," Nhưng hôm nay Áo Tạp Luân vị diện đã bị chúng ta lục tung từ dưới đất lên tận trời, căn bản không thấy Hồng Lăng tinh toản. Vậy...... chỉ có một tình huống." Một tình huống cuối cùng, cũng làm cho thâm tâm Lâm Lôi thấy khó khăn.

"Thần thức có thể dễ dàng bao trùm thiên địa, nhưng trong thân thể con người, thần thức rất khó kiểm soát được. Cho nên, Hồng Lăng tinh toản, có lẽ giấu ở trong cơ thể sinh vật nào đó!" Lâm Lôi cau mày nói.

Hễ là có linh tính, có tính mạng tồn tại, thần thức muốn xâm nhập vào bên trong, rất khó.

Như thần khí chẳng hạn, thần khí là vật ẩn chứa linh tính .

Ngay cả Lâm Lôi, linh hồn lực muốn thẩm thấu thần khí, tiến vào bên trong thần khí điều tra cũng đều khó có khả năng.

Như Bối Bối luyện thần cách binh khí, hắn đem không gian giới chỉ giấu ở trong thần cách binh khí. Chính chủ thần cũng không thể dùng thần thức xuyên thấu thần cách binh khí để kiểm tra. Đương nhiên, muốn đem không gian giới chỉ giấu ở bên trong thần khí, cơ hồ không có khả năng, vì một khi luyện chế thần khí, trong quá trình luyện phôi thì không gian giới chỉ ở bên trong đã sớm bị vỡ vụn rồi.

Chỉ Bối Bối, hoàn toàn dựa vào ý thức để chế tạo thần cách binh khí mới có thể đem không gian giới chỉ giấu vào trong.

Ngoại trừ thần khí, sinh vật bình thường cũng có linh tính. Mỗi một sinh vật đều có linh hồn, đương nhiên kháng cự linh hồn lực từ ngoại giới xâm nhập. Phụ thuộc vào linh hồn mạnh hay yếu, lực đề kháng cũng theo đó mà phân biệt.

Nếu như linh hồn quá mạnh mẽ, căn bản người khác không thể xâm nhập.

Giống như Lâm Lôi, một đại viên mãn bình thường có thể cùng Lâm Lôi dùng thần thức truyền âm, nhưng căn bản không có khả năng dùng thần thức xâm nhập vào cơ thể Lâm Lôi để điều tra, cơ thể Lâm Lôi vẫn là một bí mật.

Mà thực lực người yếu, như phàm nhân bình thường.

Thần muốn điều tra một con người, thoáng tập trung tinh thần lực, liền có thể thẩm thấu. Nhưng thẩm thấu trong cơ thể con người để kiểm tra, là phải muốn tập trung lực chú ý. Tinh thần lực không thể quá mạnh mẽ, quá mạnh mẽ có lẽ sẽ làm linh hồn phàm nhân hồn phi phách tán. Mà tinh thần lực quá yếu...... Sợ rằng, cũng không có cách nào thẩm thấu bên trong.

Cho nên, xâm nhập vào trong cơ thể người, rất khó.

Về việc kiểm tra linh hồn con người, càng khó!

Lúc đầu Địch Lỵ Á hôn mê, Lâm Lôi căn bản không dám dùng linh hồn lực xâm nhập kiểm tra, e ngại chỉ sợ làm Địch Lỵ Á hồn phi phách tán.

"Áo Tạp Luân vị diện rất lớn, phỏng chừng, Bố La Địch lựa chọn vị diện này, chắc cũng vì đã nghe nói qua vị diện này dân cư rất đông." Lâm Lôi cau mày nói,"muốn điều tra loài người trong cơ thể có hay không có dấu đồ vật gì đó, cho dù là ta, cũng không thể một lần kiểm tra ngàn vạn người. Nếu muốn tìm, cũng phải thật sự kiên nhẫn! Ta một lần phỏng chừng chỉ có thể tra xét hơn một ngàn người."

Không phải chỉ dựa vào linh hồn lực cường đại là xong việc, mà phải phân chia năng lượng, mỗi một lần kiểm tra đều phải rất cẩn thận. Tinh thần lực thẩm thấu không thể quá mạnh cũng không thể quá yếu!

" Áo Tạp Luân vị diện, số lượng loài người mặc dù kém xa địa ngục, nhưng cũng gần đạt tám nghìn tỷ người." Lâm Lôi cau mày nói.

Con số này quả là khổng lồ.

Không có biện pháp, Áo Tạp Luân vị diện có hai khối đại lục, đều là phương viên trên triệu dặm. Ngọc Lan đại lục mới chỉ có phương viên hai ba vạn dặm, hai vị diện lục địa diện tích hơn kém nhau hàng triệu lần. Ngọc Lan đại lục dân cư có hơn mười triệu, Áo Tạp Luân vị diện dân cư có tám nghìn tỷ, cũng không thể nói là quá.

Dù sao so với địa ngục......

Cũng vẫn chỉ là một cái tinh cầu rất nhỏ.

"Không đơn giản chỉ có loài người, còn có các loại ma thú trên lục địa, trên không trung, thậm chí ma thú ở tận sâu trong hải dương, đều có khả năng dấu Hồng Lăng tinh toản vào trong cơ thể." Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.

Muốn tập trung điều tra thật là một việc quá lớn.

Đương nhiên, phải quyết nhanh, đồng thời cũng phải có biện pháp thật nhanh chóng!

Nếu vô ý và sử dụng biện pháp mạnh, thần thức cường đại trực tiếp xuyên qua đầu ma thú hay cong người đi vào! Hậu quả, chính là vô số loài người, ma thú có linh hồn yếu ớt trực tiếp vỡ vụn, chết ngay. Điều tra qua cái xác sinh vật, không cần cẩn thận, tốc độ đương nhiên nhanh.

Nhưng như vậy. Người chết nhiều lắm.

"Để nhanh chóng tìm được Hồng Lăng tinh toản, giết chết tám nghìn tỷ người, cùng với số lượng từng đó ma thú, làm cả một vị diện biến thành vị diện chết?" Lâm Lôi ngẫm lại tự nhiên không lạnh mà thấy run.

Thủ đoạn này, đừng nói chính mình làm, cho dù những người khác dám can đảm làm như vậy, Lâm Lôi đều phải ngăn trở!

"Lão đại, luyện chế thần khí muốn tiến hành luyện hóa, trong tất cả các quá trình, nếu như muốn không gian giới chỉ bên trong, khẳng định sẽ bị vỡ. Cho nên, trong thần khí không thể dấu Hồng Lăng tinh toản." Bối Bối nói. Thủ đoạn như Bối Bối, dù sao vô số vị diện mới có được hai người.

Lâm Lôi gật đầu:" Hiện tại, chỉ có kiểm tra cơ thể loài người cùng ma thú."

"Bố La Địch hỗn đản này, thật đúng là khéo chọn vị diện. Nếu như ở Ngọc Lan vị diện, dân cư thưa thớt, muốn kiểm tra, cũng thật thoải mái. Nhưng tên hỗn đản này lại chọn Áo Tạp Luân vị diện." Bối Bối không nhịn được mắng.

"Đừng nóng vội. Khác biệt ở chỗ 8 lần nhân lên thôi, chúng ta sẽ bắt đầu từng bước đi lục soát trong cơ thể từng sinh vật." Lâm Lôi cười nói.

Hắn nhưng lại chẳng muốn đi thăm dò.

Lâm Lôi dùng thần thức đủ để bao trùm cả một vị diện, một khi phát hiện người kia có Hồng Lăng tinh toản. Lâm Lôi trước tiên sẽ biết.

"Hiện tại, chỉ thiếu một kiện tín vật." Lâm Lôi cúi đầu nhìn không gian giới chỉ trên tay, thần thức tiến vào trong không gian giới chỉ, dễ dàng phát hiện thấy vương miện bên trong. Mậu Thiết vương miện đang vây quanh cửu khối linh châu, hiện giờ chỉ thiếu ở phần trung tâm một miếng Hồng Lăng tinh toản.

Lâm Lôi cùng Bối Bối đi tới Áo Tạp Luân vị diện, cũng không còn lo lắng chủ thần làm khó dễ, cho nên Bối Bối lại đem giới chỉ có chứa hai kiện tín vật đưa cho Lâm Lôi.

"Bối Bối. Theo ta đi một chuyến." Lâm Lôi đột nhiên đứng lên.

" Làm gì?" Bối Bối ngẩn ra.

"Ta phát hiện Quang minh đại viên mãn Khắc Lai Môn Đình, không chỉ cho thuộc hạ đi lục soát cẩn thận trong cơ thể các loại tính mạng, hơn nữa bản thân hắn cũng dẫn đầu một số nhân mã đi Quang Minh thần điện tổng bộ. Xem ra, hắn muốn mượn thế lực thế tục, hỗ trợ tra tìm Hồng Lăng tinh toản ." Lâm Lôi trên mặt có tia mỉm cười.

Đây đích thật là một biện pháp tốt nhất.

Bố La Địch lúc đầu đi tới Áo Tạp Luân vị diện, có lẽ đã từng xuất ra Hồng Lăng tinh toản, một ít phàm nhân, phỏng chừng đã từng gặp qua. Thông qua thế lực thế tục, thật đúng là có thể tra tìm ra dấu vết.

"Hắn tìm Quang minh thần điện, ta sẽ trực tiếp tìm...... tin tức tình báo từ tổ chức sát thủ."

Lâm Lôi thần thức bao trùm cả vị diện, đương nhiên dễ dàng biết Áo Tạp Luân vị diện có bao nhiêu bí mật.

Áo Tạp Luân vị diện, biển mê vụ đại lục lớn khôn cùng. Bởi vì diện tích quá lớn, căn bản không có cách nào thành lập được một đế quốc thống trị cả đại lục. Mê vụ trên đại lục, chỉ ở một đế quốc đã vượt qua một trăm triệu dặm, còn có vương quốc, công quốc càng lại nhiều.

Một số hắc ám tổ chức đặc biệt, thực lực thậm chí còn vượt qua một đế quốc.

Như mê vụ đại lục đệ nhất sát thủ tổ chức là Huyết Đao, trong truyền thuyết đứng sau lưng sát thủ tổ chức này là một đệ nhất cao thủ, chính là một vị đạt tới thần đang tồn tại. Mà thánh vực cường giả, lại có hàng trăm tên đông đúc.

Huyết Đao tổ chức cũng không có tổng bộ, bọn họ phân tán khắp nơi dựa theo tam cấp, nhị cấp, nhất cấp bậc để phân chia những nhiệm vụ đặc biệt.

Bởi vì mê vụ đại lục, thần thú đại lục quá mức rộng lớn, Huyết Đao tổ chức đặc biệt cho thành lập tám cơ sở, trong đó có hai cái đang ở thần thú đại lục.

"Khối tinh toản hình lục lăng màu đỏ! Đúng, dựa theo hình vẽ này, lập tức gữi đi đến tất cả các cơ sở, hễ có nơi nào cung cấp được tin tức tinh toản hình lục lăng màu đỏ này, lập tức sẽ được nâng cấp lên thành tổ chức thành viên trung tâm, thưởng cho một đầu thánh vực ma thú thuần hóa cùng với khế ước!" Huyết Đao tổ chức đệ nhất cao thủ, đã đạt tới thần vực, hiện giờ tổ chức trưởng lão phát ra một cái lệnh như vậy.

Lệnh ban ra kèm theo Huyết Sắc Lệnh.

Huyết Sắc Lệnh, đã trên trăm năm không xuất hiện qua, lệnh này một khi đã truyền ra, lập tức truyền đến các phân cục, các cơ sở, trạm của tổ chứ. Những nơi này lập tức bắt đầu điên cuồng huy động nhân mã, thậm chí có một ít nhân viên ngoại tuyến tình báo, lưu manh đầu đường xó chợ, bắt đầu tìm tòi tin tức Hồng Lăng tinh toản.

Bất quá Huyết Đao tổ chức thành viên cũng nghi hoặc, Đại trưởng lão, tại sao lại có thể điên cuồng tìm kiếm tinh toản màu đỏ này chứ? Lại còn thưởng cho một đầu thánh vực ma thú thuần hóa!

Mông Nhã sơn nơi chân núi, một tòa u tĩnh trong sân.

Một lão giả có bộ lông mi huyết phát huyết sắc, khom người cung kính cực kì:" Ba Lỗ Khắc đại nhân, về chuyện tinh toản, chúng ta đã thông báo cho tất cả các nơi thuộc tổ chức quản lý tại mê vụ đại lục, chỉ cần thấy Hồng Lăng tinh toản xuất hiện ở nơi nào, tổ chức chúng ta nhất định vi sẽ vì đại nhân tra ra."

"Bất quá thần thú đại lục, tổ chức chúng ta còn chưa đủ mạnh để khống chế." Huyết phát lão giả xấu hổ nói.

" Ngươi làm không sai." Lâm Lôi mỉm cười gật đầu.

"Đây là mười một miếng trung vị thần cách, thất hệ pháp tắc, tứ hệ quy tắc tất cả đều có. Xem như ta thưởng cho ngươi." Lâm Lôi vừa lộn tay, mười một miếng trung vị thần thần cách liền bay qua.

Huyết phát lão giả con mắt lập tức đỏ lên.

Trung vị thần thần cách a! Đối với hắn, một hạ vị thần mà nói, là bảo bối hy hữu.

"Ta nhắc nhở ngươi, luyện hóa thần cách thì dễ, dựa vào chính mình đột phá thì mới khó." Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

"Đây là thuộc hạ tự nguyện." Huyết phát lão giả nói vậy, nhưng một khi trở thành trung vị thần, liền có thể cùng Áo Tạp Luân vị diện hai đại cường giả, Quang Minh nữ thần cùng Thần thú so đo.

"Nếu ngươi điều tra được một điểm tin tức về Hồng Lăng tinh toản, ta có thể ban cho ngươi thượng vị thần cách. Tốt lắm, ngươi lui ra đi." Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

"Vâng, Ba Lỗ Khắc đại nhân."

Huyết phát lão giả kích động, con mắt sáng ngời, cũng không dám quấy rầy Lâm Lôi, lúc này cung kính lui lại rời đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 38: Sư Tâm Thành

Sau khi Huyết phát lão giả rời đi, Bối Bối đi tới bĩu môi nói: "Cái…kia lão giả này, chỉ ở vật chất vị diện, nhãn giới đều quá hạn hẹp, thật choáng, cũng chủ động yêu cầu luyện hóa thần cách."

"Không phải ngốc mà là rất thông minh."

Lâm Lôi cười đạo, "Áo Tạp Luân vị diện, dân cư đồ sộ, số lượng thần cấp cường giả cũng khá nhiều. Nếu so sánh với địa ngục, minh giới, thiên giới địa phương ta sẽ hiểu được, trừ phi có thể đạt tới lục tinh ác ma, bảy tinh ác ma trở lên, nếu không ở địa ngục căn bản chỉ có thể trốn tránh. Lão gia này tại Áo Tạp Luân vị diện có thể là đứng ở đỉnh cao, tuỳ ý có thể hưởng thụ, hắn tại sao không dám đến chí cao vị diện?"

Bối Bối ngẩn ra, gật đầu: "Cũng đúng."

"Đúng rồi, lão Đại, về chuyện Áo Tạp Luân vị diện, ngươi có nói cho Bối Lỗ Đặc gia gia ta chưa?"

"Đương nhiên nói rồi." Lâm Lôi cười nói, "Bây giờ Bối Lỗ Đặc gia gia ngươi phân thân ở tại Ngọc Lan đại lục, ngay tại Long Huyết thành của ta, cùng thần phân thân của ta ở một chỗ. Về bên này phát sinh chuyện gì, ta đều kể lại toàn bộ nói cho hắn …… Bối Lỗ Đặc đại nhân hắn cũng nói hắn sẽ nhờ ảnh hưởng của mình, điều tra một số tính mạng chí cao vị diện, có hay không xuất hiện tin tức Hồng Lăng tinh toản."

Bối Bối gật đầu: "Đúng, cần phải chú ý."

Chuyện Hồng Lăng tinh toản, Lâm Lôi nằm mơ mới dám nghĩ là xong!

Mặc dù nói Hồng Lăng tinh toản rất có thể nằm tại Áo Tạp Luân vị diện, nhưng không loại trừ khả năng, Hồng Lăng tinh toản theo Bố La Địch đi vị diện khác.

Cho nên Lâm Lôi chỉ có thể mời Bối Lỗ Đặc hỗ trợ. Bối Lỗ Đặc bằng hữu không ít, muốn chú ý đến phương diện tin tức nào cũng không phải là việc quá khó. Bất quá mấy ngày này, Bối Lỗ Đặc cũng không phát hiện được tin tức Hồng Lăng tinh toản. Cuộc sống của phàm nhân tại Áo Tạp Luân vị diện cũng không vì chúng thần tới mà có biến động. Chư vị đại viên mãn thượng vị thần cùng với đám thuộc hạ thượng vị thần, mặc dù đều bắt đầu kiểm tra loài người, tinh linh, ải nhân, ma thú tánh mạng, cũng chỉ là cẩn thận kiểm tra, không phương hại đến tánh mạng.

Về phần Lâm Lôi ……

Chẳng lúc nào rời khỏi vị trí, tập trung dùng thần thức chú ý toàn bộ vị diện. Thượng vị thần, đại viên mãn một tia cử động nào cũng đều khiến cho Lâm Lôi cảnh giác.

Vì Lâm Lôi có siêu việt chủ thần chi lực linh hồn lực, loại…này giám thị, đại viên mãn căn bản không phát hiện ra được.

Thời gian kiểm tra tìm tòi dần trôi qua, một khối lượng lớn người phân bố dày đặc khắp đại lục hành động.

Đảo mắt, đã qua hai tháng.

Mông Nhã sơn.

"Ba Lỗ Khắc đại nhân." Vị…Huyết phát lão giả lại tới.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người đều nhìn sang.

"Ba Lỗ Khắc đại nhân, thuộc hạ lại có tin tức về Hồng Lăng tinh toản." Huyết phát lão giả nói.

"Nga?" Bối Bối cũng cười nói, "Ngươi hai tháng qua đã đưa ra hơn mười loại tin tức, thậm chí còn tìm được hơn mười khối Hồng Lăng tinh toản."

Trong hai tháng qua, Huyết Đao tổ chức đích xác tìm được hơn mười khối Hồng Lăng tinh toản. Tinh toản còn chưa kịp đưa tới, Lâm Lôi thần thức đã phát hiện ra, bị Lâm Lôi phán định là hàng giả. "Vâng, thuộc hạ cũng không có cách nào phán định thật giả." Huyết phát lão giả xấu hổ cười, nhẹ giọng nói, "Bất quá, tin tức này hoàn toàn có cơ sở để tin."

"Nói đi." Lâm Lôi đạo mạo lên tiếng.

"Vâng" Huyết phát lão giả nói, "Đại khái hơn ba mươi năm trước, một gã ma pháp sư khi đang bên bìa mê vụ sâm lâm thí luyện ma pháp, đã từng thấy qua hai gã cường giả tại không trung phi hành, nhìn như một đôi vợ chồng. Trong đó, nữ tử mang theo một đoá Hạng Liên, bao bọc phía trên Hạng Liên có một khối Hồng Lăng tinh toản."

Lâm Lôi, Bối Bối con mắt không khỏi sáng ngời.

Hơn ba mươi năm trước? Vợ chồng? Phi hành tại không trung?

"Vậy vợ chồng hai người đó đang ở đâu?" Lâm Lôi hỏi.

"Vì đang thí luyện ma pháp sư, nên hắn chỉ thấy đôi vợ chồng ngừng lại giữa không trung một chút để nói chuyện gì đó, rồi sau đó, đôi vợ chồng nhằm hướng mê vụ sâm lâm bay vào sâu trong, cũng không biết là đi đâu." Huyết phát lão giả lắc đầu.

"Ngươi lui ra đi." Lâm Lôi đạo.

“Vâng" Huyết phát lão giả cung kính lui ra.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người mày nhăn lại.

"Lão Đại. Tình huống không ổn a." Bối Bối nói.

"Thật không ổn, Bố La Địch hai vợ chồng nhằm mê vụ sâm lâm bay đi, hiển nhiên phương hướng là Truyền Tống trận. Phỏng chừng lúc đó có ý định đến Truyện Tống trận để rời Áo Tạp Luân vị diện." Lâm Lôi đáy lòng lo lắng đứng lên, "Nếu Bố La Địch hai vợ chồng thật sự mang theo Hồng Lăng tinh toản rời đi, vậy thì phiền toái rồi. Chúng ta muốn tìm bọn họ, thật sự là lao tâm khổ tứ."

Teo lời vị diện quản lý giả lưu tin tức lại, có thể nói, hai vợ chồng phải đi tánh mạng chí cao vị diện.

Tánh mạng chí cao vị diện rộng lớn đến mức nào?

Hơn nữa, hai người, chẳng lẻ không thể thông qua tánh mạng chí cao vị diện Truyện Tống trận, lại một lần nữa trung chuyển, đến vị diện khác?

Làm thế nào mà tìm được?

"Bất quá, còn có một tình huống." Bối Bối nói thầm."Bọn họ hướng vào mê vụ sâm lâm sâu trong bay đi, ngoại trừ mang theo Hồng Lăng tinh toản rời đi, còn một tình huống nữa là, bọn họ mang Hồng Lăng tinh toản, giấu ở trong cơ thể một sinh vật nào đó tại mê vụ sâm lâm."

Lâm Lôi con mắt sáng ngời.

"Chuyện này có thể." Lâm Lôi đáy lòng không khỏi vui vẻ, nhưng lập tức lại âm thầm thở dài.

Mê vụ sâm lâm phương viên ngàn ngàn dặm, là nơi sinh tồn của ma thú, các loại viễn cổ chủng tộc sinh vật rất nhiều. Để tìm tòi trong đó cũng không phải chuyện dễ dàng đơn giản.

"Ân, Quang Minh thần điện? Vị…kia Quang Minh nữ thần cũng chủ động đi gặp Khắc Lai Môn Đình, chẳng lẻ có chuyện gì đặc thù?" Lâm Lôi vẫn bảo trì thần thức bao trùm hoàn toàn vị diện, tự nhiên chú ý tới điểm này.

Trong mê vụ đại lục, có chừng trăm dặm phương viên là Quang Minh hồ, giữa hồ có một tòa tiểu đảo, tiểu đảo cũng có phương viên gần mười dặm, tiểu đảo được gọi là Quang Minh đảo, hay còn gọi là Thánh đảo. Đây là nơi đặt tổng bộ của tông giáo đầu tiên tại mê vụ đại lục, Quang Minh nữ thần thần điện đặt tại đây.

Giữa Thánh đảo, đó là Quang Minh thần điện, Quang Minh thần điện chia làm chín tầng đặt trên mặt đất.

Quang Minh đại viên mãn Khắc Lai Môn Đình mang theo nhân mã cư trú tại đảo này, vị…kia Quang Minh nữ thần đương nhiên phải chịu chút đau khổ, sợ hãi nhượng ngay tầng một thần điện để cho Khắc Lai Môn Đình ở. Về phần bản thân Quang Minh nữ thần, lại chuyển lên tầng thứ sáu.

Tại tầng thứ sáu, một người đàn bà mặc tố sắc trường bào phát ra những tia sáng bạc, khuôn mặt cũng toát ra một chút mị lực đang đi ra, người này chính là Quang Minh nữ thần mà tại đại lục vô số người tín ngưỡng.

"Khắc Lai Môn Đình đại nhân tìm một khối lục lăng hình màu đỏ tinh toản, ta là phủ ……"

Chần chờ chốc lát, vị…này Quang Minh nữ thần ánh mắt kiên định bước xuống, rời chỗ ở, hướng tầng một Thần điện đi đến.

"Để cho nàng vào."

Thần điện đại sảnh trống trải phía trong, Khắc Lai Môn Đình yên lặng ngồi ở bảo tọa, từ từ nhắm hai mắt, hắn cũng đang dùng thần thức, nhưng thời gian phúc tán không được lâu, hắn cũng không cách nào so được với Lâm Lôi. Hắn bình thường dưới một số tình huống, dựa vào linh hồn chi lực của mình, cũng có thể miễn cưỡng bao trùm mê vụ đại lục.

Cho dù là đại viên mãn, cũng không dám lãng phí đến mức không ngừng sử dụng chủ thần chi lực tìm tòi.

Nếu liên tục sử dụng, sợ rằng trong một tháng, lượng tiêu hao chủ thần chi lực của một người, phải tu luyện hàng trăm năm mới có thể bù đắp.

"Đại nhân." Quang Minh nữ thần đi đến.

"Có chuyện gì không?" Khắc Lai Môn Đìnhmở đôi mắt.

Bị Khắc Lai Môn Đình nhìn chằm chằm, Quang Minh nữ thần cảm giác chính mình như lâm con sóng nhở đang trôi nổi bập bềnh giữa giông tố của đại dương, lúc nào cũng có thể chìm nghỉm. Quang Minh nữ thần thân thể khẻ run lên, cung kính nói: "Đại nhân ngài muốn tra Hồng Lăng tinh toản, nhớ đến lần trước, thuộc hạ có một vị bằng hữu từng nói rằng, nếu có rất nhiều thần cấp cường giả lợi hại đến nơi này này tìm tòi bảo bối, nhờ ta chuyển cái đồ vật này, hiến cho một vị mạnh nhất trong đó. Hắn nói …… lễ vật này gửi lại chỗ ta. Vị bằng hữu đó hắn gọi là Bố La Địch!" Nói xong, trong tay nàng xuất hiện một cái rương nhỏ màu đỏ.

Trong chốc lát - -

Khắc Lai Môn Đình trong đôi mắt thần quang bạo phát, thần thức trong nháy mắt phúc tản ra ngoài, nhanh chóng đem không gian chung quanh bao bọc lại. Không cho bất kỳ đại viên mãn nào có thể dùng thần thức điều tra.

Chính xác, thế nhưng, đã muộn!

Giờ phút này đã có chừng bốn đạo thần thức, trong nháy mắt đảo qua cái rương.

"Ha ha. Khắc Lai Môn Đình, chúng ta nên cảm tạ ngươi a, ha ha ......" Một đạo thanh âm trong đầu Khắc Lai Môn Đình vang lên.

Khắc Lai Môn Đình sắc mặt trở nên rất khó coi, hắn thần thức cũng đồng thời xem qua cái rương, vỏ rương trong nháy mắt bị oanh kích vỡ thành từng mảnh nhỏ. Quang Minh nữ thần thấy cái rương trong tay nháy mắt bị vỡ vụn, không khỏi biến sắc sợ run người.

"Ngươi làm tốt lắm, cút đi." Khắc Lai Môn Đình hừ lạnh.

"Vâng." Quang Minh nữ thần không dám lên tiếng, liền lui ra.

"Chín đại viên mãn, năm tại mê vụ đại lục, bốn người tại thần thú đại lục. Mới phát hiện ra bí mật này, hẳn là chỉ có ba đại viên mãn." Khắc Lai Môn Đình nhíu mày, "Như thế nào mà Lâm Lôi lại không có thời khắc nào thần thức phúc tán?" Vừa rồi trên thực tế có bốn đạo thần thức đảo qua cái rương, Khắc Lai Môn Đình chỉ phát hiện được ba.

Về phần thần thức của Lâm Lôi, hắn căn bản không có cách nào phát hiện.

"Này Lâm Lôi, nhân thủ thiếu, thần thức phúc tán lại không được xa, còn muốn truy tìm chí cao thần tín vật?" Khắc Lai Môn Đình lạnh lùng cười.

Biết bí mật trong rương, chín cường giả có năm người. Lâm Lôi đương nhiên cũng biết.

"Trong cí rương, cũng chỉ có một tờ giấy, trên trang giấy cũng chỉ ghi ba chữ - Sư Tâm Thành!" Lâm Lôi nghi hoặc khó hiểu, Lâm Lôi không hoài nghi tin tức thiệt giả, bởi vì trang giấy đó chỉ là trang giấy thường tại địa ngục, có thể bảo tồn ức vạn năm mà không hỏng. Tại vật chất vị diện, không có khả năng chế tạo ra trang giấy như thế.

Hơn nữa, Quang Minh nữ thần, hoàn không đủ can đảm để lừa gạt.

"Ba chữ này, chẳng lẽ Bố La Địch ý tứ nói là …… Hồng Lăng tinh toản, tại Sư Tâm Thành?" Lâm Lôi thầm nghĩ.

"Nói cho ta biết, Sư Tâm Thành ở địa phương nào." Lâm Lôi trực tiếp dùng thần thức truyền âm đến vị…Huyết Đao tổ chức trưởng lão.

Trưởng lão lập tức đáp lại: "Ba Lỗ Khắc đại nhân, Sư Tâm Thành, là một toà thành tại thần thú đại lục cực kỳ nổi danh, là đế đô của Tuyết Sư đế quốc."

"Thần thú đại lục, Tuyết Sư đế quốc đế đô?"

Lâm Lôi thần thức bao trùm hoàn toàn vị diện, lập tức chú ý tới một tòa đại thành xa xỉ trong thần thú đại lục. Cửa thành có hai người canh gác, bên trên gắn một cái chữ rất to “Sư Tâm”.

"Lão Đại, sao vậy?" Bối Bối hoàn toàn không rõ ràng đã phát sinh ra chuyện gì. "Bối Bối, đi, chúng ta đi đến thần thú đại lục." Lâm Lôi mỉm cười, lúc này phong hệ thần lực phúc tán bao quanh Bối Bối, hai người hóa thành một đạo ảo ảnh màu xanh, trong nháy mắt biến mất tại chân trời.

Giờ phút này chạy tới thần thú đại lục, không chỉ có Lâm Lôi, mê vụ đại lục bốn vị đại viên mãn cũng đồng thời chạy lại.

Đại viên mãn cường giả phi hành tốc độ cực nhanh, rất nhanh bay ra khỏi mê vụ đại lục, tiếp tục vượt qua địa phận hải dương, bay vào trong thần thú đại lục. Luận tốc độ, cho dù Lâm Lôi không sử dụng dung hợp thần lực, cũng là cùng một thời điểm với Khắc Lai Môn Đình, đồng thời tiến vào trong thần thú đại lục.

Khi bốn vị đại viên mãn cùng Lâm Lôi, Bối Bối tiến vào thần thú đại lục thì cơ hồ bốn vị đại viên mãn tại thần thú đại lục lập tức phát hiện ra.

"Ân, bọn họ năm người, cũng đều phi tới, nhưng lại hướng về cùng một chỗ. Chẳng lẻ bọn họ phát hiện tin tức Hồng Lăng tinh toản?"

Chỉ cần đầu óc không ngu ngốc, phát hiện một màn này, đều đoán được dám chắc có chuyện trọng yếu.

Không có do dự! Thần thú đại lục bốn vị đại viên mãn, lập tức hướng đến địa điểm mà năm vị cường giả đang phi hành, chạy lại.

"Khắc Lai Môn Đình, các ngươi muốn đi đâu a?" Thủy hệ đại viên mãn, một gã trung niên tóc dài màu xanh phi hành trên không trung đi theo sát Khắc Lai Môn Đình. Mặc dù Lâm Lôi, Khắc Lai Môn Đình năm người từ những phương hướng khác nhau bay lại, vẫn có thể đoán ra năm đạo nhân mã này chạy tới địa điểm nào. Dù sao nếu đoán chính xác, cũng tương đối.

Tự nhiên, thần thú đại lục bốn vị đại viên mãn, cũng có người lựa chọn theo đuôi đại viên mãn kia.

"Hừ." Khắc Lai Môn Đình lại đắc ý như vậy, tốc độ gia tăng mạnh, dám so với… thủy hệ đại viên mãn cũng cùng một đường đến Sư Tâm Thành sao." Phong hệ đại viên mãn Bái Ách là người đầu tiên có mặt tại Sư Tâm Thành. Hắn vốn ở ngay thần thú đại lục, hơn nữa khoảng cách Sư Tâm Thành với chỗ hắn ở không xa. Thấy Lâm Lôi và những người khác cũng theo một phương hướng, đặc biệt càng ngày càng gần, hắn rất dễ dàng phán đoán ra địa điểm này.

"Sưu." Một đạo ánh sáng bắn về phía Sư Tâm Thành, rồi sau đó hóa thành một người, chính là Khắc Lai Môn Đình.

"Hô!" Một đạo ảo ảnh màu xanh cũng từ phía chân trời bay tới, rồi sau đó ngưng tụ thành hai đạo nhân ảnh, chính là Lâm Lôi, Bối Bối.

"Lâm Lôi hắn thế nào cũng biết chuyện này? Đan Trữ Đốn nói cho hắn hay sao?" Khắc Lai Môn Đình nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi, hắn lúc đầu cũng không nhận ra được thần thức của Lâm Lôi.

"Sư Tâm Thành!" Lâm Lôi thần thức bao trùm hoàn toàn Sư Tâm Thành, nhưng cũng không phát hiện ra có điểm gì đặc thù.

"Bối Bối, chúng ta đi vào." Lâm Lôi truyền âm.

Lập tức cũng không để ý đến những đại viên mãn cường giả khác, Lâm Lôi, Bối Bối hai người trực tiếp đi vào trong Sư Tâm Thành.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 39: Phù Điêu

Áo Tạp Luân vị diện, thần thú đại lục, Tuyết Sư đế quốc đế đô Sư Tâm thành, trong hoàng cung hoa viên.

Ngay ngắn ngồi trên trên cỏ, Lâm Lôi khoanh chân tĩnh tọa , Bối Bối ở một bên. Lâm Lôi cùng Bối Bối, ít nhất có được thần chi lĩnh vực, có thể dễ dàng vặn vẹo khu vực không gian ánh sáng, khiến cho ở ngay phía xa xa một ít cung nữ và thị vệ của hoàng cung hoa căn bản đều không thấy tới bọn họ.

Đi tới Sư Tâm thành đã suốt một ngày, trong ngày này, Lâm Lôi vẫn như vậy, thần thức phúc tán, toàn lực lục soát.

Lâm Lôi mở mắt.

"Lão đại, tra được chưa?" Bối Bối liền nói.

Lâm Lôi khẽ lắc đầu:" Không có! Cả trong đế đô Sư Tâm thành dân cư gần ngàn vạn, trừ một số thanh thiếu niên và một số ấu thú không tra ra, tất cả các sinh vật khác đều đã dò xét một lần. Nhưng bọn họ trong cơ thể cũng không có giấu không gian giới chỉ." Bố La Địch hơn ba mươi năm trước đã đến đây .

Cho nên cho dù trong giấu không gian giới chỉ, cũng không thể nằm tên người những thiếu niên được.

"Thật là khó khăn." Bối Bối cau mày hừ nói,"Tám đại viên mãn kia đã sớm ra lệnh cho bọn thuộc hạ thượng vị thần ở trong Sư Tâm làm một cuộc tra xét nghiêng trời lệch đất. Nhưng thời gian dài như vậy, một chút kết quả cũng không có. Bọn họ người nhiều như vậy, phỏng chừng cũng đã đem cả Sư Tâm thành dò xét mấy lần rồi."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Lão đại, Áo Tạp Luân vị diện đất đat, biển sâu toàn bộ đã tra qua, vị diện này gần như là vật chất vị diện, rất ít người có được không gian giới chỉ. Hễ ai có không gian giới chỉ, thuộc hạ của tám vị đại viên mãn đều đã tra qua." Bối Bối bất mãn hừ nói," Bố La Địch, xem ra cũng có thể làm như vậy."

Không khác có thể .

Chỉ có một khả năng---- Hồng Lăng tinh toản tồn đặt ở trong không gian giới chỉ, hơn nữa còn để vào cơ thể sinh vật nào đó.

Thế nhưng tại Áo Tạp Luân vị diện dân cư nhiều lắm, tám nghìn tỷ người, chủ yếu là loài người, thêm một số tinh linh, địa tinh và một ít chủng tộc. Cùng với lục địa, không trung, thậm chí biển sâu đều tồn tại ma thú. Số lượng cộng vào lại càng làm cho người ta sợ hãi. Nói về số lượng, ma thú còn vượt qua cả nhân loại .

Lâm Lôi linh hồn cường hãn, cẩn thận từng ly từng tí dò xét, không làm thương tổn đến mất kỳ linh hồn người nào bị kiểm tra, Lâm Lôi điều tra gần ngàn vạn dân cư cũng đã mất trọn một ngày.

Tốc độ này, tuyệt đối vượt qua mấy trăm ngàn tốc độ điều tra của thượng vị thần bình thường.

Gần ngàn vạn dân cư, Lâm Lôi mất một ngày.

Mà tám nghìn tỷ dân cư, sẽ mất bao lâu? Huống hồ còn có cả ma thú.

Đó là một con số trên mây!

Vốn cùng là thượng vị thần, tám gã đại viên mãn, cùng với Lâm Lôi, Bối Bối, hao phí mấy tháng cũng không có tra ra được Hồng Lăng tinh toản. Nếu như ở Ngọc Lan đại lục vị diện, sợ rằng chỉ trong dăm bữa nửa tháng, một đám người này đã có thể tìm tòi đến vài lần.

"Bố La Địch tên hỗn đản, chịn ngay Áo Tạp Luân vị diện, tuyệt đối là cố tình." Bối Bối hừ một tiếng.

"Không kiên nhẫn, chúng ta tìm không ra, người khác cũng tìm không được." Lâm Lôi thần thức thời khắc bảo trì bao trùm cả vị diện," Một khi bọn họ tìm được, ta cũng sẽ là người đầu tiên phát hiện."

"Ân." Bối Bối nghi hoặc nói," Lão đại, vậy theo ngươi, Bố La Địch lưu lại nọ vậy tin tức ấy, để cho Quang Minh nữ thần truyền cho chúng ta, vẫn chỉ là ba chữ Sư Tâm thành đến cùng là hàm nghĩa gì chứ? Lão đại, ta có cảm giác...... nơi cất giấu Hồng Lăng tinh toản hẳn là cùng ba chữ đó có liên quan."

Lâm Lôi cau mày:" Bố La Địch chắc sẽ không nhàm chán lưu lại tin tức này để mê hoặc chúng ta. Sư Tâm thành ba chữ, khẳng định có cất dấu bí mật gì đó, mà bí mật này sẽ chỉ ra nơi cất giầu Hồng Lăng tinh toản. Nhưng Sư Tâm thành này đến cùng có gì bí mật chứ?"

Kể cả Lâm Lôi và đám cường giả bên trong, phát hiện ba chữ Sư Tâm thành, đều cho rằng, Hồng Lăng tinh toản giấu ở trong Sư Tâm thành.

Nhưng hiện tại kiểm tra đi kiểm tra lại, tình huống không đúng.

"Bối Bối, đi, chúng ta đi đến Ma Vũ học viện thư viện trong Sư Tâm thành này thử xem một chút. Đọc tài liệu về Sư Tâm thành, có thể hy vọng có phát hiện gì đó." Lâm Lôi đứng dậy.

"Đúng, Sư Tâm thành nếu có bí mật gì, có lẽ trong tư liệu sẽ ghi lại." Bối Bối cũng mừng rỡ.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người lúc này thân ảnh vừa động, liền biến mất ở trong hoàng cung, đến Ma Vũ học viện. Bên trong Sư Tâm thành tại một tòa phủ đệ hào hoa xa xỉ, Khắc Lai Môn Đình mang theo thuộc hạ đã ở đây. Đại nhân, cả Sư Tâm thành đã dò xét vài lần, không có người hoặc ma thú nào trong cơ thể có không gian giới chỉ chưa nói đến Hồng Lăng tinh toản ." Một thanh niên màu tóc bạc cắt ngắn khom người nói, tốc độ mấy trăm thượng vị thần tra tìm cũng tương đương với Lâm Lôi một mình.

" Ngươi lui ra đi." Khắc Lai Môn Đình lạnh nhạt nói.

"Vâng." thanh niên cung kính rời đi, chỉ để lại Khắc Lai Môn Đình một mình một người ngồi trong đình viện.

Không chỉ Lâm Lôi tự hỏi, Khắc Lai Môn Đình lúc đó cũng tự hỏi :"Trên trang giấy chỉ có ba chữ Sư Tâm thành, không có văn tự khác. Ba chữ Sư Tâm thành đến cùng có hàm nghĩa gì?" Khắc Lai Môn Đình ánh mắt chợt lóe lên, lúc này Quang minh chủ thần lực đã được sử dụng!

Cường đại thần thức trong nháy mắt phúc tản đi, lướt qua thần thú đại lục, xuyên qua hải dương, cho đến tận mê vụ đại lục.

"Ngươi có biết, Sư Tâm thành ba chữ trên tờ giấy rốt cuộc có hàm nghĩa gì không?" Khắc Lai Môn Đình truyền âm nói.

Xa tại mê vụ đại lục, tại Quang Minh thần điện, Quang Minh nữ thần đáy lòng run lên, rồi sau đó liền đáp lại nói:" Đại nhân, ba chữ Sư Tâm thành trên trang giấy ta cũng không biết hàm nghĩa chân thật của nó."

"Trên đại lục có mấy cái Sư Tâm thành?" Khắc Lai Môn Đình lại nói.

"Chỉ có một cái gần thần thú đại lục, Tuyết Sư đế quốc." Quang Minh nữ thần vạn phần khẳng định.

"Chỉ một cái?" Khắc Lai Môn Đình thật sự nghi hoặc khó hiểu , nếu có Sư Tâm thành khác, có lẽ hắn còn có thể tìm phương thức khác tra xét, nhưng hiện tại, như thế nào lý giải Sư Tâm thành ba chữ như thế nào?

"Bố La Địch lúc đầu đem trang giấy này giao cho ngươi, có từng nói qua cái gì, miễn là lời hắn nói, ngươi tường kể lại rõ chi tiết cho ta?" Khắc Lai Môn Đình nói.

"Bố La Địch hơn ba mươi năm trước đến Áo Tạp Luân vị diện, lúc ấy hắn có mang theo thê tử . Hắn cũng từng đến Quang Minh thánh đảo, mặc dù đều là trung vị thần, nhưng hắn dễ dàng đánh bại ta. Hắn ở tại đây một khoảng thời gian rồi sau đó mới đi. Trước khi đi hắn nói tặng ta một kiện lễ vật! Hắn nói nếu có nhiều thần đến Áo Tạp Luân vị diện tra tìm một bảo vật nào đó thì bảo ta đem trang giấy này giao cho cường giả mạnh nhất...... Hắn nói, đợi đến khi cường giả đó có được bảo vật thì ta sẽ được thưởng."

Quang minh nữ thần cũng không nhẫn nại.

Nguyên tưởng rằng, giao ra trang giấy phải nhận được tán dương, thậm chí thưởng.

Ai có thể nghĩ, Khắc Lai Môn Đình thậm chí không thưởng, lại vẫn cứ lạnh nhạt như vậy.

Kì thật chính Bố La Địch cũng không nghĩ tới...... Hồng Lăng tinh toản có khả năng hấp dẫn cường giả nhiều như vậy, thậm chí còn có Lâm Lôi và tám vị đại viên mãn! Cao thủ nhiều, cho dù có dâng trang giấy, cũng chắc chắn bị những người khác phát hiện.

Nếu như người khác không phát hiện, có lẽ Khắc Lai Môn Đình mừng rỡ, sẽ lập tức ban thưởng cho Quang Minh nữ thần.

"Các cường giả không có bảo vật, ngươi lấy cái gì mà đòi thưởng?" Khắc Lai Môn Đình nhướng mày.

Từ những lời này, Khắc Lai Môn Đình có thể suy ra, Hồng Lăng tinh toản, hẳn là có ở Áo Tạp Luân vị diện.

"Hô." Khắc Lai Môn Đình trực tiếp từ mê vụ đại lục thu hồi thần thức, đồng thời truyền âm hạ lệnh,"Ôn đặc hầu tước, lại đây."

Ôn đặc hầu tước, là chủ nhân phủ đệ này. Bất quá Khắc Lai Môn Đình một đám người đến, chỉ đưa ra một tín vật cao cấp nhất của Quang Minh thần điện, Ôn đặc hầu tước lập tức trở nên cung kính.

"Đại nhân." Một trung niên tóc muối tiêu, nhưng rất chải chuốt bóng mượt đi đến, cung kính hành lễ.

" Theo ta đi Sư Tâm thành dạo chơi." Khắc Lai Môn Đình hạ lệnh,"Ngươi nói cho ta biết những nét đặc thù của Sư Tâm thành đi."

"Vâng, đại nhân. Sư Tâm thành có một số di tích, kiến trúc đặc thù, ta cũng không biết đại nhân muốn biết về cái gì." Ôn Đặc hầu tước đáy lòng cũng không biết thân phận Khắc Lai Môn Đình chính thức, còn tưởng rằng Khắc Lai Môn Đình chỉ là nhân vật cao cấp của Quang Minh thần điện. Nhưng cho dù là nhân vật cao cấp của thần điện cũng đáng để hắn cung kính .

Chư vị cường giả đều tự có ý nghĩ, Lâm Lôi lựa chọn đi thư viện tra tìm tư liệu liên quan đến Sư Tâm thành, Khắc Lai Môn Đình muốn xem một số đặc thù của địa phương. Mặc dù thần thức hắn cũng có thể bao trùm cả Sư Tâm thành, cũng phải cần người giảng giải. Giả thiết, cho dù phát hiện ra một khối di tích bảo tồn đã lâu dạng như hòn đá, hắn cũng không thể biết hòn đá đó ẩn chứa hàm nghĩa gì.

Ôn Đặc hầu tước bắt đầu kể chuyện, Khắc Lai Môn Đình qua đó cũng biết được Sư Tâm thành có rất nhiều điển cố lịch sử.

Giờ phút này, Khắc Lai Môn Đình Ôn Đặc hầu tước dẫn đến một viện bảo tàng lịch sử của địa phương, ở đây trên vách tường nổi bật có gắn một mặt cự hình phù điêu, phù điêu độ cao cơ hồ chỉ đến nửa chiều cao của bức tường trưng bày. Bên trong bảo tàng trống trải, chỉ có thưa thớt vài bóng người.

"Đại nhân, ngươi xem." Ôn đặc hầu tước cười chỉ vào một tòa phù điêu trước mặt." Phía trên điêu khắc mười chín người, bao gồm Tuyết Sư đế quốc khai quốc hoàng đế Văn Nạp bệ hạ, cùng với mười tám kỵ sỹ trung thành nhất của hắn. Mười tám kỵ sĩ này người yếu nhất cũng đã đạt tới trình độ cửu cấp, mà đế quốc khai quốc hoàng đế Văn Nạp bệ hạ, lại còn là thánh vực cường giả."

Khắc Lai Môn Đình chỉ khẽ gật đầu.

Chín cấp? Thánh vực? Đối với thần đỉnh phong như Khắc Lai Môn Đình mà nói không khác nhau.

"Đại nhân, ngươi qua đây xem một bức phù điêu này." Ôn Đặc hầu tước chỉ dẫn nói, ở bên cạnh, phía trên cự hình phù điêu có khắc một đầu ma thú một sừng khổng lồ, mà trên bức phù điêu, tại vị trí hạ phúc của ma thú một sừng đó có một vết thương lớn, một bóng người đang từ trong vết thương này đi ra, người nọ trong tay tựa hồ vẫn nắm cái gì.

Phù điêu, giống như là một con mắt.

"Nga, có ý tứ?" Khắc Lai Môn Đình nhìn thấy cảnh này không khỏi bật cười.

"Đại nhân, một mặt phù điêu kia mô tả đế quốc khai quốc hoàng đế Văn Nạp bệ hạ đánh một trận rất hung hiểm với quân địch!" Ôn đặc hầu tước nói," Hơn nữa trận chiến này chính là phát sinh tại Sư Tâm thành cũ. Đúng là vì kỉ niệm trận chiến ấy, Văn Nạp bệ hạ mới ở đây thành lập đế đô, hơn nữa đặt tên là Sư Tâm thành, lịch sử tên gọi Sư Tâm là có từ đó cho đến nay."

"Tên gọi Sư Tâm thành cho đến nay?" Khắc Lai Môn Đình nhãn tình sáng lên," Cẩn thận nói!"

Ôn Đặc hầu tước chưa bao giờ gặp qua nhân vật cấp cao của thần điện kích động như vậy, lập tức nói:" Năm đó Văn Nạp bệ hạ mới tiến vào thánh vực cảnh giới, nhưng ngẫu nhiên bắt gặp thánh vực ma thú ngân giác Tuyết Sư thú. Năm đó, Sư Tâm thành nơi này vẫn chỉ là hoang địa, Văn Nạp bệ hạ cùng ngân giác Tuyết Sư thú ở đây xảy ra một trận đấu kịch liệt! Lúc đấy Văn Nạp bệ hạ mới chỉ là sơ nhập thánh vực mà thôi, mà ma thú bình thường đạt tới thánh vực, cũng tương đương với người đạt thánh vực hậu kì."

Khắc Lai Môn Đình khẽ gật đầu.

" Văn Nạp bệ hạ lúc ấy bị rơi vào thế hạ phong, tưởng đã phải chết. Nhưng tại thời khắc mấu chốt, sinh tử một lằn ranh, Văn Nạp bệ hạ liều chết trực tiếp phóng vào miệng ngân giác Tuyết Sư thú, tiến vào bụng ngân giác Tuyết Sư thú. Ở bên trong đến cùng xảy ra cái gì, chúng ta cũng không biết. Chỉ biết là...... Văn Nạp bệ hạ phá vỡ bụng ngân giác Tuyết Sư thú chui ra, hơn nữa trong tay hắn còn cầm cả trái tim ngân giác Tuyết Sư thú. Hiển nhiên ngân giác Tuyết Sư thú trái tim đã nát...... Đương nhiên, ngân giác Tuyết Sư thú cũng sẽ chết ." Ôn đặc hầu tước kể lại rõ chi tiết rồi giải thích nói,"Sau trận chiến ấy, Văn Nạp bệ hạ thực lực đại tiến, trở thành thánh vực cường giả đứng đầu thần thú đại lục."

Khắc Lai Môn Đình con mắt lóe lên không hiểu thần thái ra sao.

" Sư Tâm thành...... Trách không được gọi là Sư Tâm thành." Khắc Lai Môn Đình trên mặt hiện lên vẻ tươi cười, đáy lòng yên lặng nói," Phá vỡ bụng ngân giác Tuyết Sư thú, nắm lấy tim nó chui ra!

"Chúng ta trở về thôi." Khắc Lai Môn Đình như trước duy trì sự tỉnh táo.

"Trở về?" Ôn Đặc hầu tước ngẩn ra.

Khắc Lai Môn Đình cũng không để ý tới hắn, mà như chưa có chuyện gì phát sinh, quay trở lại phủ đệ Ôn Đặc hầu tước. Tại phủ đệ Ôn Đặc hầu tước, gần một giờ sau, Khắc Lai Môn Đình mọt mình lặng lẽ rời Sư Tâm thành!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 40: Hồng Lăng Tinh Toản Xuất Hiện

N
hư tia chớp phóng ra, trong nháy mắt xẹt qua bầu trời bao la.

Khắc Lai Môn Đình trong lòng tràn ngập niềm vui mừng như điên:"Ha ha, không nghĩ tới chín đại viên mãn, ta lại là người thứ nhất phát hiện! Sư Tâm thành, nguyên lai ba chữ là muốn ám chỉ một điển tích xưa, ám chỉ Hồng Lăng tinh toản giấu ở trong cơ thể ngân giác Tuyết Sư thú." Khắc Lai Môn Đình giờ phút này vạn phần xác định.

Ngay mới vừa rồi, Khắc Lai Môn Đình thần thức đã phúc tản ra, tìm tòi cả vị diện đích ngân giác Tuyết Sư thú.

Áo Tạp Luân vị diện, ngân giác Tuyết Sư thú tổng cộng mười hai đầu, trừ hai đầu ở cùng nhau, mười đầu khác tất cả đều phân tán ra. Chỉ có điều tra mười hai đầu ma thú, việc này tự nhiên dễ dàng vô cùng. Khắc Lai Môn Đình chỉ trong chốc lát đã đem thân thể mười hai đầu ngân giác Tuyết Sư thú kiểm tra rồi một lần.

Quả nhiên!

Ngay tại thần thú đại lục, khu vực bắc bộ Băng Phong Tuyết Vực, sinh tồn tam đầu ngân giác Tuyết Sư thú, trong đó cường đại nhất, thể tích lớn nhất là một đầu ngân giác Tuyết Sư thú, trong cơ thể có một miếng không gian giới chỉ!

Nếu không hồi phủ mà lập tức rời đi, đại viên mãn khác rất đơn giản sẽ hoài nghi hắn đến địa phương nào. Cho nên Khắc Lai Môn Đình cũng ở lại một giờ, mặc dù như vậy, đại viên mãn khác vẫn có thể tra được, nhưng Khắc Lai Môn Đình chờ không được nữa, hơn nữa hắn mười phần nắm chặt.

"Hừ, chờ bọn hắn tám người có phản ứng thì ta phỏng chừng đã đến Băng Phong Tuyết Vực . Hơn nữa đơn độc mà nói về tốc độ, trong chín người ta cũng bài danh hàng đầu. Ta trước hết chạy tới, phía sau bọn họ truy cũng không kịp. Chờ đến lúc đó Hồng Lăng tinh toản đã rơi vào tay ta, bọn họ cũng đừng hòng có được." Khắc Lai Môn Đình tự tin mười phần.

Quang hệ đại viên mãn, vốn am hiểu tốc độ!

Một đạo ánh sáng cứ như vậy bắn về phía Thần thú đại lục băng phong Tuyết Vực.

Võ học viện bên trong thư viện.

Ở bên cạnh bầy hơn mười quyển sách dày. Hơn mười quyển sách đều là giảng thuật có liên quan đến các chuyện tình của Sư Tâm thành. Là đế đô, điển tích của Sư Tâm thành rất nhiều! Trong bộ sách có kể ra vô số những nhân vật anh hùng của Sư Tâm thành qua các thời kỳ, rồi hoàng cung bí sử, giới thiệu ma vũ học viện , khai quốc đại đế......

Rất nhiều.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người cũng không biết ba chữ Sư Tâm thành, đến cùng có đặc thù hàm nghĩa gì, cho nên chỉ có thể đọc sách, hy vọng đến một chuyện xưa nào đó, có xúc cảm, phỏng đoán được bí mật.

"Ân?" Lâm Lôi nhướng mày, Bối Bối không khỏi liếc hướng Lâm Lôi.

"Khắc Lai Môn Đình sao lại rời Sư Tâm thành ?" Lâm Lôi lẩm bẩm nói.

"Khắc Lai Môn Đình rời Sư Tâm thành ?" Bối Bối trừng mắt nói." Lão đại, Sư Tâm thành có quan hệ đến Hồng Lăng tinh toản, Khắc Lai Môn Đình như thế nào lại rời đi?"

"Theo đạo lý là sẽ không rời đi." Lâm Lôi cau mày nói," Trừ phi......"

"Trừ phi hắn biết ba chữ Sư Tâm thành bí mật là gì. Hắn đã biết Hồng Lăng tinh toản cũng không phải ở tại bên trong Sư Tâm thành!" Bối Bối liền nói.

"Đúng, chỉ có một cách giải thích như vậy." Lâm Lôi gật đầu nói.

"Lão đại, chúng ta lập tức đuổi theo đi? Hắn nếu như trước có được Hồng Lăng tinh toản, chúng ta làm sao bây giờ?" Bối Bối vội vàng nói.

Lâm Lôi lắc đầu cười nói:"Tỉnh táo, bây giờ còn không phải cấp bách đích lúc."

"Bây giờ còn không vội?" Bối Bối trừng mắt nói.

"Ngươi nói, chúng ta hiện tại đuổi theo, cho dù vượt qua Khắc Lai Môn Đình thì thế nào? Hắn hiện tại còn chưa có Hồng Lăng tinh toản. Chúng ta biết đi đến nơi nào lấy Hồng Lăng tinh toản?" Lâm Lôi nói.

Bối Bối ngẩn ra.

Đích xác như thế, bọn họ không biết Hồng Lăng tinh toản ở đâu, đơn thuần đuổi theo Khắc Lai Môn Đình thì thế nào?

"Hơn nữa Khắc Lai Môn Đình đang đi về phương bắc! Cho dù hắn có được Hồng Lăng tinh toản cũng cần phải chạy tới Mê vụ đại lục Truyền Tống Trận, giống như quanh quẩn trên một vòng tròn vậy. Chúng ta hoàn toàn có thể ngăn hắn lại trên đường." Lâm Lôi nói,"Khắc Lai Môn Đình bây giờ còn không biết ta thực lực chân thật, đại viên mãn, ai mới là thần vô địch! Đây là quy luật từ trước. Hắn có được Hồng Lăng tinh toản xong, phỏng chừng sẽ một mình một người mang theo chạy về Truyền Tống Trận."

Nếu Lâm Lôi chỉ là đại viên mãn bình thường, sợ rằng Khắc Lai Môn Đình không hề sợ hãi.

"Chúng ta hiện tại làm gì?" Bối Bối ngẩn ra.

"Ngồi ở đây đọc sách." Lâm Lôi bình tĩnh nói.

"Nga." Bối Bối chỉ có thể cố gắng làm cho mình tỉnh táo bình tĩnh. Nhìn xuống sách.

"Khắc Lai Môn Đình......" Lâm Lôi ánh mắt u lãnh, ngẫu nhiên hàn quang lóe ra. Thoạt nhìn Lâm Lôi rất bình tĩnh, nhưng Lâm Lôi lúc này có thể bình tĩnh sao? Đức Lâm Kha Ốc Đặc từ nhỏ giáo dục Lâm Lôi, có thể nói là sư phụ, cũng có thể nói là gia gia, phụ thân mặc dù trọng yếu, nhưng dù sao phụ thân Hoắc Cách cùng Lâm Lôi tiếp xúc thời gian không dài.

Mà Đức Lâm gia gia vẫn cùng Lâm Lôi, dạy Lâm Lôi...... Trong đáy lòng Lâm Lôi, Đức Lâm gia gia địa vị tuyệt đối vượt qua phụ thân.

Đặc biệt cái chết của Đức Lâm gia gia chính là một vết thương sâu thẳm trong tim Lâm Lôi.

Đừng nói bỏ qua hai cái phân thân. Cho dù liều mạng, Lâm Lôi cũng muốn Đức Lâm gia gia sống lại. Bởi vậy có thể tưởng tượng, Lâm Lôi đối với Hồng Lăng tinh toản rất coi trọng.

"Không tiếc hết thảy, Hồng Lăng tinh toản......" Lâm Lôi thần thức thời khắc tập trung hướng lên phía trước địa phương Khắc Lai Môn Đình đang phi đến, Khắc Lai Môn Đình bản thân lại không phát giác ra Lâm Lôi, chỉ phát hiện thần thức của bảy vị đại viên mãn khác. Lâm Lôi vì phòng ngừa Khắc Lai Môn Đình hoài nghi, đương nhiên sử dụng chủ thần lực đi dò xét.

Khiến cho đại viên mãn tưởng rằng Lâm Lôi chỉ là ngẫu nhiên điều tra.

"Lão đại, lão đại." Bối Bối đột nhiên vui mừng lẫn sợ hãi nói.

"Làm sao vậy?" Lâm Lôi ngẩn ra.

"Lão đại, ngươi xem một chương chuyện xưa này, mau nhìn." Bối Bối vui mừng cầm trong tay mở ra một quyển sách đưa cho Lâm Lôi, trong đó có hai trang, bên phải còn có một bức vẽ, trên bức vẽ đúng là hình ngân giác Tuyết Sư thú bị một người phá vỡ bụng chui ra.

Lâm Lôi ánh mắt đảo qua, trong nháy mắt liền đọc hết điển tích.

"Ngân giác Tuyết Sư thú, tay cầm trái tim vỡ vụn, phá vỡ bụng chui ra? Đây là Sư Tâm thành?" Lâm Lôi phảng phất như bị một đạo lôi điện bổ trúng.

Lâm Lôi bọn họ một đám người một mực đều muốn, Hồng Lăng tinh toản đến cùng cất giấu ở trong cơ thể sinh vật nào, nếu như để đám điều tra, mò kim đáy biển, phải tìm tới lúc nào?

Mà nếu quả được chứng kiến chuyện xưa này, phỏng chừng mấy đại viên mãn cũng đều tỉnh ngộ.

Lâm Lôi, Bối Bối cũng bừng tỉnh .

"Ngân giác Tuyết Sư thú!" Lâm Lôi thần thức trong nháy mắt đem thần thú đại lục bắc bộ khu vực dò xét một lần, ngân giác Tuyết Sư thú thích nghi với băng tuyết giá rét, tại thần thú đại lục địa Băng Phong Tuyết Vực thì có tam đầu ngân giác Tuyết Sư thú. Chỉ chốc lát, Lâm Lôi đã kiểm tra xong tam đầu ngân giác Tuyết Sư thú.

Trong đó, một ngân giác Tuyết Sư thú trong cơ thể, đang có một miếng không gian giới chỉ.

"Chính là nó!"

Lâm Lôi đứng bật lên, hai mắt giống như bốc hỏa," Bối Bối, chúng ta đi!"

"Tẩu." Bối Bối chứng kiến chuyện xưa, cũng đoán được ra chỗ bí mật.

Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối hai người thân hình chợt lóe tựu biến mất tại ma vũ học viện thư viện, sau đó hai người hóa thành một đạo thanh quang, nhanh chóng theo hướng phương bắc chạy tới.

"Lâm Lôi cũng đi ra ngoài? Chẳng lẽ bọn họ đều phát hiện bí mật chỗ?"

Phong hệ đại viên mãn Bái Ách cũng trong nháy mắt, bay khỏi Sư Tâm thành.

Không chỉ là phong hệ đại viên mãn Bái Ách, sáu vị đại viên mãn cường giả khác cũng không chần chờ, đều bay ra Sư Tâm thành, nhằm hướng Lâm Lôi, Khắc Lai Môn Đình chạy tới. Sư Tâm thành ba chữ liên quan đến bí mật Hồng Lăng tinh toản, theo đạo lý, hắn sẽ không thể rời Sư Tâm thành mới đúng. Mới gần một ngày Khắc Lai Môn Đình rời đi, nhưng các đại viên mãn khác đã nghi hoặc, đoán già đoán non, nhưng ngay sau đó một đoạn thời gian, Lâm Lôi cũng rời Sư Tâm thành .

Liên tục hai người rời đi, đối với bảy vị đại viên mãn là một chuyện cực lớn.

Cho nên, tất cả mọi người liền chạy tới.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người tại thần thú đại lục trời cao cực nhanh phi hành .

"Lão đại, ngươi còn không bằng mọi cách nhanh chóng đuổi theo sao?" Bối Bối vội vàng nói, vì cho tới lúc này. Lâm Lôi dĩ nhiên chỉ sử dụng phong hệ chủ thần lực, cũng không sử dụng dung hợp thần lực. Sử dụng phong hệ chủ thần lực tốc độ cũng chỉ như các đại viên mãn khác.

Mặc dù Lâm Lôi muốn ẩn tàng thực lực! Nhưng lúc này, vẫn cứ ẩn tàng sao?

"Ta tốc độ nếu như tăng lên mấy lần, bọn họ khẳng định sẽ sợ hãi. Đến lúc đó, xảy ra vấn đề ." Lâm Lôi truyền âm nói." Trọng yếu nhất là, Khắc Lai Môn Đình so với chúng ta phi hành sớm hơn rất nhiều, giờ phút này đã tiến vào Băng Phong Tuyết Vực. Cho dù ta tốc độ gia tăng lên vài lần cũng không thể đến trước hắn lấy vật từ đầu ngân giác Tuyết Sư thú kia."

Có nhanh cũng không kịp, tốt hơn hết là tạm thời ẩn tàngx thực lực.

Lâm Lôi không bại lộ thực lực, Khắc Lai Môn Đình nhất định cho rằng đánh giá thấp vô địch đại viên mãn, đến lúc đó, Lâm Lôi khẳng định có cơ hội.

Nếu như làm cho Khắc Lai Môn Đình biết thực lực Lâm Lôi, chắc chắn sẽ có dự phòng. Đến lúc đó, Lâm Lôi nghĩ nếu muốn đoạt Hồng Lăng tinh toản, cơ hội sẽ rất nhỏ.

" Hiện tại Khắc Lai Môn Đình đã đến chỗ ngân giác Tuyết Sư thú." Lâm Lôi đáy lòng vẫn có chút lo lắng. Nhưng để có được Hồng Lăng tinh toản, hắn phải làm cho chính mình tỉnh táo!

Đó là khu vực lạnh nhất ở thần thú đại lục, một không gian chiêm địa cực lớn, diện tích lên đến ngàn vạn dặm. Trong truyền thuyết, ở Băng Phong Tuyết Vực có người viễn cổ khổng lồ chủng tộc Băng

Sơn sinh hoạt, cũng có sư thú ngân giác Tuyết Sư hải thú, một loại thuộc tính băng hàn thánh vực ma thú rất đáng sợ!

Nơi này, con người không hề đặt chân tới.

Ngay cả cường giả thí luyện, cũng rất ít đến đây, nơi này rất lạnh.

"Vù vù” tuyết hoa phi tán loạn, gió lạnh cắt da cắt thịt.

Một đầu ngân giác Tuyết Sư thú tựa như một tòa núi nhỏ đang nằm trong một tòa băng sơn thật lớn, có ma thú đỉnh cấp tồn tại, chung quanh trăm dặm chỗ ngân giác Tuyết Sư thú ở không có bất cứ một đầu ma thú nào khác.

"Hưu."

Một đạo ánh sáng từ trên cao bắn xuống nhanh chóng tiến vào trong sơn huyệt.

Một tiếng "Hừ” thô thiển, hơi thở màu trắng từ trong lỗ mũi ngân giác Tuyết Sư thú phun ra, phảng phất hai cây cột vụ, đôi mắt lớn màu bạc nhìn chằm chằm vào người trước mặt; áo bào trắng rộng thùng thình, tóc vàng nam tử Khắc Lai Môn Đình.

"Ngươi là ai?" Ngân giác Tuyết Sư thú cảm nhận được người này không đơn giản.

Khắc Lai Môn Đình mỉm cười, thần thức phúc tản ra, đem chung quanh hoàn toàn ngăn cách. Cùng là đại viên mãn thần thức, Khắc Lai Môn Đình cố ý ngăn cách, đại viên mãn khác không có cách nào xuyên thấu qua phòng ngự, điều tra tình huống bên trong.

"Có hay không có một thần cấp cường giả, từng đem một miếng không gian giới chỉ cho ngươi." Khắc Lai Môn Đình nói, đồng thời, Khắc Lai Môn Đình cũng phát ra một hơi thở.

Một cỗ uy áp mạnh truyền ra!

Ngân giác Tuyết Sư thú thân thể run lên, bốn vó nhũn xuống, hắn hoảng sợ nhìn Khắc Lai Môn Đình trước mắt. Mới vừa rồi Khắc Lai Môn Đình thu liễm hơi thở, giờ phút này phát ra...... Làm cho ngân giác Tuyết Sư thú cảm giác, thật giống như một con kiến đứng trước một đầu cự long bình thường.

"Vâng, là chủ nhân của ta, từng cho ta một miếng không gian giới chỉ." Ngân giác Tuyết Sư thú nói, đồng thời miệng hé ra, một miếng không gian giới chỉ màu đen, lộng lẫy bay ra.

Một ít ma thú có thể đem vật phẩm chứa đựng trong cơ thể.

Như cự long, như một số ma thú khổng lồ, trong cơ thể đều có cùng loại túi dạ dày, chuyên môn dùng để dự trữ một ít vật phẩm. Bình thường bọn chúng đem vật phẩm tích trữ luôn vào trong cơ thể, rất ít khi sử dụng không gian giới chỉ, trừ phi bọn họ hóa hình, trở thành bộ dáng loài người.

"Kì thật không gian giới chỉ đối với ta không có tác dụng nhiều, đại nhân nếu như muốn, ta nguyện ý hiến cho đại nhân." Ngân giác Tuyết Sư thú liền giải trừ khế ước nhận chủ, hắn chưa từng có cảm giác sợ hãi quá như thế.

Trước mắt địch nhân uy áp, so với chủ nhân ban đầu đều phải mạnh hơn ngàn lần vạn lần. Ngân giác Tuyết Sư thú thậm chí còn cho rằng...... Người trước mắt chính là vô địch thiên địa, một cái ý niệm trong đầu sợ rằng cũng có thể giết hắn." Ta đây hãy thu vào đã." Khắc Lai Môn Đình tiếp nhận không gian giới chỉ, lúc này lấy máu nhận chủ, rồi sau đó thần thức đảo qua.

"Này......" Khắc Lai Môn Đình trong đôi mắt không khỏi lộ ra một tia mừng như điên.

Quả nhiên......

Trong không gian giới chỉ trống rỗng , chỉ có một vật phẩm, một miếng Hồng Lăng tinh toản. Hồng Lăng tinh toản ẩn chứa tính mạng hơi thở, Khắc Lai Môn Đình thần thức cường đại rõ ràng cảm nhận được.

"Ha ha, rốt cuộc thành công” tám người theo ta tranh đoạt, rốt cuộc lại về tay ta." Khắc Lai Môn Đình mỉm cười, rồi sau đó thân hình chớp động, nhanh chóng hướng Mê vụ đại lục chạy tới.

Khắc Lai Môn Đình dụng thần thức chủ động ngăn cách, bảy vị đại viên mãn đều phát hiện không được, nhưng Lâm Lôi từ đầu đến cuối đều thấy rất rõ ràng. Đặc biệt vẻ mặt Khắc Lai Môn Đình, càng lại làm cho Lâm Lôi vững tin không thể nghi ngờ.

"Hô!"

Nhất thời bảy vị đại viên mãn, cùng Lâm Lôi, Bối Bối phương hướng phi hành lập tức thoáng thay đổi, muốn trên đường chặn đầu Khắc Lai Môn Đình.

"Khắc Lai Môn Đình, khẳng định đã được Hồng Lăng tinh toản, nhất định không thể để cho hắn chạy thoát." Một đạo thanh âm hùng hậu truyền vào đầu Lâm Lôi và đám người.

"Trước khi Khắc Lai Môn Đình dùng thần thức ngăn cản, ta đã kiểm tra đầu ngân giác Tuyết Sư thú, ngân giác Tuyết Sư thú trong cơ thể đích xác có một miếng không gian giới chỉ. Nhưng hiện tại...... Không có. Khẳng định là Khắc Lai Môn Đình đã lấy đi ." Lâm Lôi truyền âm cho bảy vị đại viên mãn," Mọi người phân tán ra, từ mấy phương hướng cùng nhau vây bắt, nhất định đừng cho hắn chạy mất."

các đại viên mãn khác lập tức hưởng ứng.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều đồng tâm hiệp lực vây bắt Khắc Lai Môn Đình !

Tám đạo quang mang phân tán ra, trong nháy mắt xẹt qua bầu trời, ngăn chặn một đạo ánh sáng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 41: Chuẩn Bị Hai Phương Án

Tu luyện Quang Minh pháp tắc, tốc độ Khắc Lai Môn Đình trong số các đại viên mãn cũng được bài danh trong top đầu.

" Vù!"

Không gian rung động, một đạo ánh sáng chợt lóe lên rồi biến mất.

"Hừ, bọn họ tám người quả nhiên đến ngăn chặn ta ." Khắc Lai Môn Đình thần thức rõ ràng phát hiện, Lâm Lôi tám người đang ở con đường phía trước ngăn chặn. Trừ phi Khắc Lai Môn Đình không chọn cách thông qua Truyền Tống Trận trở về. Nếu không, khẳng định là không cách nào tránh được tám người ngăn chặn.

Sở dĩ nói là tám người, đó là bởi vì, trong mắt Khắc Lai Môn Đình, Bối Bối căn bản không đáng ngại.

"Đáng tiếc a đáng tiếc, bọn họ làm như vậy, chỉ là lãng phí thời gian." Khắc Lai Môn Đình ria mép nhếch lên, trên mặt có một tia tươi cười đắc ý, đồng thời thần thức nhanh chóng thẩm thấu vào trong đầu một thủ hạ thượng vị thần," Lặc, ngươi nhanh chóng hướng Quang Minh chúa tể bẩm báo, nói là ta đã có được Hồng Lăng tinh toản."

"Vâng, đại nhân."

Khắc Lai Môn Đình dẫn đầu một đám thượng vị thần, trong đó có một số để lại thần phân thân ở Quang Minh thần vị diện, hơn nữa ngay bên cạnh Quang Minh chúa tể, lập tức có thể báo cáo tình hình tại Áo Tạp Luân vị diện kịp thời.

"Đồng thời ngươi cũng nói với chúa tể là, hiện tại ta bị đến tám gã đại viên mãn ngăn chặn, tình huống dường như phiền toái. Nếu như ta may mắn đột phá thành công, còn có thể từ Truyền Tống Trận trốn trở về. Nhưng là...... Nếu như ta đối mặt với tám người trốn không thoát......" Khắc Lai Môn Đình, cũng không nắm chắc, gặp phải tám người thực lực không kém ngăn chặn, khó có thể chạy thoát.

"Nếu như ta trốn không thoát, ta sẽ lựa chọn mang theo Hồng Lăng tinh toản, tiến vào không gian loạn lưu! Ngươi thông tri chúa tể, để chúa tể sớm chuẩn bị tiến vào không gian loạn lưu, hướng Áo Tạp Luân vị diện chạy tới. Nếu như ta lâm vào không gian loạn lưu. vẫn muốn chúa tể đi cứu." Khắc Lai Môn Đình truyền âm nói.

"Vâng, đại nhân. Ta lập tức hướng chúa tể bẩm báo." Tên thủ hạ nói.

Khắc Lai Môn Đình đã có sự chuẩn bị mọi phương án, có thể nói hoàn mỹ.

Xông được qua cứ xông, xông qua không được thì tiến vào không gian loạn lưu.

Dù sao có chúa tể cứu, sợ cái gì?

Một khi tiến vào không gian loạn lưu, ngay cả đại viên mãn thượng vị thần đều cơ hồ không có cách nào khống chế phương hướng di động của bản thân, mà phải chịu sự chi phối của không gian loạn lưu.

Đương nhiên, đó là với điều kiện phải là tại đại viên mãn là thượng vị thần, nếu có người jgacs chưa đạt tới đại viên mãn, khi xông vào không gian loạn lưu thì đã bị đánh chết, cho dù chết hắn cũng không có cơ hội trốn thoát khỏi đó. Kì thật, Khắc Lai Môn Đình chuẩn bị đích sách mặc dù đơn giản, nhưng cũng xem như hoàn mỹ, dù sao vô số năm qua, đại viên mãn thượng vị thần vô địch là bất tử, các chủ thần. cũng nhận định như thế.

"Đại nhân, chúa tể rất cao hứng, còn lớn tiếng tán dương đại nhân. Hơn nữa, chúa tể hắn hiện tại đã xông vào cái khe không gian, đang ở trong không gian loạn lưu, hướng Áo Tạp Luân vị diện chạy tới. Bất quá, từ Quang Minh thần giới không gian loạn lưu đến Áo Tạp Luân vị diện không gian loạn lưu, vị trí quá xa xôi, cho dù tốc độ của chúa tể cũng phải mất một khoảng thời gian."

"Tốt lắm." Khắc Lai Môn Đình đáy lòng cũng kiên định ."Hết thảy đều chuẩn bị sắp xếp xong, hiện tại, ta sẽ cùng các ngươi tám người chơi đùa, xem các ngươi làm thế nào ngăn được ta?" Khắc Lai Môn Đình khóe miệng nhếch lên, hắn chưa từng nghĩ đến việc người khác có khả năng cướp đi Hồng Lăng tinh toản trong tay hắn.

Tám người Lâm Lôi đang cực nhanh phi hành .

"Ào ào”

Nước biển dâng trào, Lâm Lôi bọn họ giờ phút này đã bay đến mặt hải dương, Khắc Lai Môn Đình lại bay thẳng đến Mê vụ đại lục chạy tới, đương nhiên muốn vượtqua hải dương. Các đại viên mãn khác cho dù tốc độ cực hạn, nhiều nhất cũng chỉ ngăn trở được Khắc Lai Môn Đình tại hải dương.

"Căn cứ tin tức ta biết, Khắc Lai Môn Đình có vật chất phòng ngự chủ thần khí." Một đạo âm thanh lẽo lạnh truyền vào đầu đám người Lâm Lôi," Cho nên, chúng ta đối phó hắn, tốt nhất sử dụng linh hồn công kích! Có điều đại viên mãn linh hồn vốn cường đại, muốn đánh chết hắn, trừ phi chúng ta tám người cùng đồng thời dùng linh hồn công kích đều đánh trúng hắn mới có thể."

Người nói chuyện là một nữ nhân duy nhất trong số tám người, Lôi hệ đại viên mãn.

"Đánh chết hắn? Rất khó khăn." Đan Trữ Đốn thanh âm cũng truyền vào trong đầu mọi người," Ta xem, dùng tốc độ nhanh nhất của mấy vị, Ba Mặc, Bái Ách, Lâm Lôi, Ni Ni Sa, các ngươi phụ trách kiềm chế hắn, đừng làm cho hắn chạy mất. Hắn một khi chạy không thoát, chúng ta lần lượt vây công, thì mới có thể bị đánh chết."

Lịch sử đã có câu chuyện đại viên mãn bị chủ thần giết chết.

Nhưng mà chưa có chuyện một đám đại viên mãn giết chết một đại viên mãn. Không phải không làm được. Mà là bởi vì, để cho một đám đại viên mãn tập hợp cùng một chỗ, hơn nữa còn liên thủ, khả năng quá thấp.

"Mục đích của chúng ta không phải đánh chết." Thanh âm lạnh lùng vang lên," Chỉ cần bức bách Khắc Lai Môn Đình giao ra Hồng Lăng tinh toản là được."

"Vậy nếu giao ra, sẽ thuộc về ai?" Bái Ách thanh âm vang lên.

Nhất thời một đám đại viên mãn dùng thần thức nói chuyện với nhau, trong nháy mắt cứng cả miệng.

Đúng vậy, nếu Khắc Lai Môn Đình giao ra Hồng Lăng tinh toản, vậy vật đó thuộc về ai đây?

"Hiện tại nói chuyện này vẫn quá sớm." Lâm Lôi truyền âm cho bảy vị đại viên mãn, "Mọi người nghĩ đi, vật ở trong tay Khắc Lai Môn Đình có phải là Hồng Lăng tinh toản không? Hừ, nếu đúng thì hãy suy nghĩ tiếp, làm thế nào để cho hắn giao ra. Về phần Hồng Lăng tinh toản thuộc về ai, ta xem, tất cả mọi người không ai muốn bỏ nó, đến lúc đó, đều phải dựa vào thực lực."

"Tốt, đều bằng thực lực."

Đại viên mãn ai cũng không phục ai, chỉ có dựa vào thực lực, nếu đoạt được Hồng Lăng tinh toản, hơn nữa tránh được sự ngăn chặn trên đường về, các đại viên mãn khác mới có thể tin phục.

"Lão đại, ngươi hiện tại có nắm chắc không?" Bối Bối lo lắng truyền âm nói," Mới vừa rồi bọn họ có thể nói, Khắc Lai Môn Đình có một kiện vật chất phòng ngự chủ thần khí."

"Nắm chắc đến chín thành." Lâm Lôi ánh mắt lợi hại, nhìn về phương xa," Tốt lắm, hắn đang đến ."

Cho dù là Lâm Lôi bọn họ ngăn chặn, hay là Khắc Lai Môn Đình muốn trốn tránh, tốc độ đều cực nhanh.

Đối mặt với tám đại cường giả ngăn trở, Khắc Lai Môn Đình nghĩ muốn loanh quanh chạy trốn, căn bản cũng không có khả năng. “Khắc Lai Môn Đình, tới rồi." thanh âm lạnh lẽo vang lên," Cứ dựa theo lời Đan Trữ Đốn vừa rồi, ta, Ba Mặc, Bái Ách, Lâm Lôi bốn người phụ trách kiềm chế hắn, không thể để cho hắn chạy thoát. Rồi sau đó mọi người cùng nhau sử dụng linh hồn công kích. Hừ, hắn chỉ có một mình, dám chống lại tám đại viên mãn linh hồn công kích, chỉ sợ hắn muốn chống cũng không được."

"Bối Bối, ngươi hãy ở đây đi." Lâm Lôi truyền âm nói.

"Ân." Bối Bối hiểu được, cấp độ chiến đấu này, hắn cho dù có đi cùng cũng chỉ trở thành vật cản trói chân trói tay người khác mà thôi.

Không có do dự, Lâm Lôi tám người, phảng phất tám đạo tia chớp tản ra, hơn nữa còn tạp thành vòng vây hướng về một đạo ánh sáng phía xa.

"Khắc Lai Môn Đình......" Lâm Lôi ánh mắt gắt gao tập trung vào đạo ánh sáng. Đột nhiên, đạo ánh sáng nọ vặn vẹo, muốn loanh quanh trốn tránh bọn Lâm Lôi.

"Nằm mơ!"

Lâm Lôi, hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc, phong hệ đại viên mãn Bái Ách, lôi hệ đại viên mãn Ni Ni Sa bốn người tốc độ đột nhiên tăng mạnh, bọn họ bốn người tốc độ bình thường cũng không kém Khắc

Lai Môn Đình, bốn người vây quanh kìm kẹp, dễ dàng làm cho Khắc Lai Môn Đình không còn đường trốn.

" Khắc Lai Môn Đình, ngươi trốn không thoát đâu." thanh âm Ba Mặc truyền vào đầu Khắc Lai Môn Đình.

"Ha ha. Muốn ngăn trở ta, nằm mơ!" Khắc Lai Môn Đình biết rõ không cách nào mở đường máu, đột nhiên mạnh mẽ hướng về Bái Ách vọt tới.

Bái Ách, thân là phong hệ đại viên mãn, mạnh nhất chính là vật chất công kích, linh hồn công kích thường bị khiếm khuyết, mà Khắc Lai Môn Đình lại có vật chất phòng ngự chủ thần khí, căn bản không sợ Bái Ách." Muốn trốn thoát từ chỗ ta?" Bái Ách sắc mặt lạnh lẽo.

"Vù vù”

Đột nhiên, cuồng phong gào thét. Bái Ách trong nháy mắt hóa thành hàng ngàn hàng vạn Bái Ách, đúng là phong hệ pháp tắc phân thân thuật. Quỷ dị nhất chính là, đại lượng thần phân thân sinh ra một trận gió lốc quỷ dị, dày đặc, nhưng không gian lại không hề xao động.

Lâm Lôi thấy thế, đáy lòng thất kinh.

"Hàng vạn hàng nghìn phân thân liên thủ thi triển phong chi không gian, thật khó tin." Lâm Lôi đáy lòng than thở.

Theo đạo lý, chỉ có bổn tôn có khả năng thi triển huyền ảo mới đúng, nhưng Bái Ách này rõ ràng nghiên cứu ra một biện pháp gì đó, làm cho tất cả phân thân đề có khả năng thi triển cùng chiêu thức, hơn nữa trận địa ma pháp còn đạt được hiệu quả đặc thù. Hiệu quả của một chiêu phong chi không gian, chung quanh không gian đều hoàn toàn bị biến dạng.

Đáng sợ, lực trói buộc trong nháy mắt bao vây Khắc Lai Môn Đình!

"Bái Ách còn có một chiêu này?" Khắc Lai Môn Đình đáy lòng không khỏi nôn nóng.

Pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ giống nhau, nhưng thi triển công kích cũng không nhất định giống nhau. Huyền ảo lĩnh ngộ sau, còn có thể tự mình sáng chế ra việc vận dụng phương thức tốt nhất. Một chiêu này của Bái Ách, chính là chiêu thức mới mẻ độc đáo trong việc vận dụng pháp tắc công kích.

"Đồng loạt dùng linh hồn công kích!" Đan Trữ Đốn thanh âm truyền vào trong đầu đám người Lâm Lôi.

Nhất thời, tám người bao gồm cả Lâm Lôi trong đó, không một chút do dự, lập tức thi triển linh hồn công kích!

"Không hay." Khắc Lai Môn Đình sắc mặt đại biến.

"Oanh!" Khắc Lai Môn Đình thân thể nổ tung, hàng vạn hàng nghìn kim sắc quang mang phúc tản đến, chung quanh dĩ nhiên xuất hiện từng mảnh cơ thể Khắc Lai Môn Đình. Về chiêu phân thân ảo ảnh này, trong phong hệ pháp tắc có, hắc ám pháp tắc có, mà Quang Minh pháp tắc cũng có, đương nhiên trong đó nguyên lý vận dụng đều có điểm khác nhau.

Lâm Lôi tám người bọn họ trong lúc nhất thời, không có cách nào phán định bổn tôn ở đâu.

Mặc dù mọi người biết bổn tôn Khắc Lai Môn Đình trốn không xa, chỉ ngay trong phạm vi mấy thước chung quanh vị trí tám người. Nhưng mấy thước phạm vi cũng có đủ năm người Khắc Lai Môn Đình

" Hừ!"

Giờ phút này trong chiến trường chỉ duy nhất một phụ nữ, lôi hệ đại viên mãn Ni Ni Sa là động, hai tay duỗi ra, lập tức chung quanh phạm vi vạn thước trống trải bỗng sinh ra ngàn vạn đạo lôi điện. Lôi điện cường bạo tàn phá bừa bãi , trong nháy mắt, tất cả những phân thân của Khắc Lai Môn Đình biến ảo đều tan biến, chỉ còn lại một Khắc Lai Môn Đình.

"Dừng tay." Khắc Lai Môn Đình hét lớn một tiếng, đồng thời bay ngược lại, muốn cùng bọn họ mở rộng khoảng cách.

"Công kích." Không một chút do dự, theo ân thanh Đan Trữ Đốn truyền ra.

Tám người, đồng thời thi triển linh hồn công kích.

Tám đạo linh hồn công kích trong suốt nháy mắt xẹt qua bầu trời bao la, tập kích về phía Khắc Lai Môn Đình. Linh hồn công kích tốc độ nhanh đáng sợ, nếu là thượng vị thần bình thường căn bản không có cách nào né tránh. Nhưng tốc độ đại viên mãn, dù sao so với thượng vị thần nhanh hơn nhiều lắm. Cho dù gặp phải linh hồn công kích, vẫn là có thể né tránh được một chút.

Chỉ thấy Khắc Lai Môn Đình thân hình xoay một cái.

Sáu đạo linh hồn công kích bị trượt ra, chỉ còn hai đạo linh hồn công kích vào trong cơ thể.

"Hừ." Khắc Lai Môn Đình sắc mặt hơi tái.

"Tiếp tục." Đan Trữ Đốn không chút chần chờ.

"Dừng tay, nếu các ngươi còn công kích, ta lập tức đem miếng không gian giới chỉ này bóp nát." Thanh âm Khắc Lai Môn Đình trong nháy mắt vang vọng trong đầu tám người. Đồng thời trong tay Khắc Lai

Môn Đình cũng xuất hiện một miếng không gian giới chỉ.

Lâm Lôi tám người mắt sáng lên, đều ngừng tay.

"Khắc Lai Môn Đình, này Hồng Lăng tinh toản ngươi không đáng được, giao ra đây đi." Hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc cười nhạo nói.

"Hừ." Lôi hệ đại viên mãn Ni Ni Sa với đôi mắt màu tím cũng lạnh lùng nhìn chằm chằm Khắc Lai Môn Đình.

"Giao ra đây đi, Khắc Lai Môn Đình." Lâm Lôi chăm chú nhìn hắn.

Khắc Lai Môn Đình bản thân ánh mắt đảo qua phía tám người trước mặt, cười nhạo một tiếng:" Cũng là ta không nghĩ tới gặp phải tình huống hôm nay. Sớm biết thì ta đã phải đi vị diện chiến trường, kiếm lấy một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí ." Một người đại viên mãn gặp đến một đám tám đại viên mãn vây công? Việc này quá khứ chưa có phát sinh qua.

Đại viên mãn môn cũng không ý thức được sẽ có ngày này, cho nên, trừ một số ít đại viên mãn dám cầm tới những ba kiện chủ thần khí mang ra ngoài, còn lại đa số đại viên mãn, hoặc chỉ là một kiện chủ thần khí, hoặc không có.

Dù sao......

Có hay không có chủ thần khí, đối bọn họ ảnh hưởng cũng không lớn. Trừ phi chịu khổ để một đám đại viên mãn vây công, chủ thần khí tác dụng mới có thể bộc lộ hết. “Các ngươi tám người thật đúng là quá tàn nhẫn, không phải chỉ là một kiện chí cao thần tín vật thôi sao? Cần gì phải ép ngươi chết ta sống ." Khắc Lai Môn Đình sờ sờ ria mép, cười nhạo nói," Chúng ta chín người đến này, đều muốn có được chí cao thần tín vật, một là cho thể diện của chủ thần, hai cũng chỉ là trông chờ một chút chủ thần lực mà thôi, cần gì liều mạng?"

Đích xác, chí cao thần tín vật đối với đại viên mãn thượng vị thần tác dụng không lớn, còn không đáng để liều mạng.

Không đáng liều mạng, đó là không đáng với chính sinh mạng mình. Nếu như người khác vong mạng, đại viên mãn cũng không để ý.

"Nếu đã nói như vậy, Hồng Lăng tinh toản, ngươi giao ra đây đi." Đan Trữ Đốn nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 42: Thực Lực Đáng Sợ Của Lâm Lôi

Lâm Lôi tỉnh táo nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Môn Đình.

Gặp phải tám đại cường giả vây công, Khắc Lai Môn Đình vẻ mặt lại tươi cười.

"Nếu như các ngươi muốn Hồng Lăng tinh toản, cũng tốt." Khắc Lai Môn Đình cười nói," Bất quá, ta phải nói cho các ngươi, tin tức này, ta đã nói cho Quang Minh chúa tể. Các ngươi làm như vậy, sẽ đắc tội với Quang Minh chúa tể. Các ngươi nên minh bạch điều đó."

"Thật nực cười." Đan Trữ Đốn cười lạnh nói," Đắc tội Quang Minh chúa tể? Hồng Lăng tinh toản, mọi người công bình cạnh tranh. Nếu như chúng ta tranh đoạt phải tội Quang Minh chúa tể, vậy ngươi độc chiếm, chính là đắc tội với hủy diệt chúa tể, tính mạng chúa tể và nhiều chúa tể khác!" Ở đây thử hỏi phía sau đại viên mãn, ai mà không có chỗ dựa?

Sợ rằng chỉ có Lâm Lôi, một mình tới.

Kì thật, trong mắt các đại viên mãn khác, sau lưng Lâm Lôi chính là Địa ngục Hủy diệt chúa tể.

"Đừng lãng phí thời gian ." Bái Ách cười lạnh nói.

Khắc Lai Môn Đình sắc mặt trầm xuống, đảo qua Lâm Lôi bọn họ tám người, cười lạnh nói:"Được, các ngươi không phải muốn Hồng Lăng tinh toản sao? Bất quá, các ngươi tám người phân chia như thế nào một cái Hồng Lăng tinh toản chứ? Ta đối với việc này, rất muốn biết."

"Ngươi không cần biết việc đó." Đan Trữ Đốn sắc mặt cũng lạnh xuống.

"Các vị, chuẩn bị công kích." Lâm Lôi mở miệng nói.

Khắc Lai Môn Đình nhất thời sắc mặt lạnh lẽo, mạnh tay ném không gian giới chỉ ra xa, lực ném quá mạnh, không gian giới chỉ hóa thành một đạo ảo ảnh hướng xa xa bay đi.

"Hắn thật sự giao ra?" Lâm Lôi cả kinh, tình huống này có chút ngoài dự liệu của Lâm Lôi ," Hoặc có thể nói, hắn ném miếng không gian giới chỉ, là giả ?" Lâm Lôi tâm tồn nghi hoặc. Nhưng dù có hoài nghi, Lâm Lôi chẳng nhẽ không đi điều tra!

"Hồng Lăng tinh toản!"

Bất chấp cả Lâm Lôi tám người bao vây, Khắc Lai Môn Đình chạy đi, Lâm Lôi thần thức thời khắc này vẫn phát ra, hắn rõ ràng cũng phát hiện Khắc Lai Môn Đình hướng về Mê vụ đại lục cực nhanh bay đi.

Một đạo thanh âm hùng hậu vang lên:" Giới chỉ không nhất định là thật, mọi người cũng đừng để cho Khắc Lai Môn Đình chạy thoát, ngăn cản hắn trước."

Mặc dù nói như vậy. Nhưng ai đi ngăn cản?

Nếu như người nào đó đi ngăn cản, mặt khác những người kia khẳng định đoạt được miếng không gian giới chỉ . Dù sao...... Lâm Lôi bọn họ tám người cũng không phải là một chỉnh thể. Tất cả mọi người đều nghĩ đến Hồng Lăng tinh toản. Cho nên mặc dù mọi người biết Khắc Lai Môn Đình chạy trốn, nhưng không ai đi chặn lại.

Tất cả mọi người đi đoạt nọ vậy miếng không gian giới chỉ bị Khắc Lai Môn Đình tung ra.

Dựa vào thực lực, tốc độ nhanh nhất là Lâm Lôi, Bái Ách, hai người xông vào trước, mắt thấy phải đoạt được miếng không gian giới chỉ này, nhưng tới giờ phút này, Lâm Lôi vẫn không có bại lộ chân thật thực lực.

"Vù!" Một cỗ khí lưu đáng sợ hướng Lâm Lôi, Lâm Lôi tốc độ không khỏi giảm mạnh.

"Hừ." Lâm Lôi tâm ý vừa động.

"Ba” phía sau Lâm Lôi đột nhiên toát ra long vĩ dài chừng hai thước phóng ra. Trải qua lột xác, hiện giờ long vĩ của Lâm Lôi tất cả đều có màu xanh sẫm. Lâm Lôi khống chế xong, long vĩ chiều dài đột nhiên biến thành gần bốn thước, long vĩ mạnh mẽ phóng

"Xôn xao” không gian tựa như trang giấy bị dao cắt ra, cái khe rất ngay ngắn.

"Bồng!" Bái Ách tránh né không kịp, bị long vĩ quất mạnh vào người. Cả người đều bị bay đi. Không chỉ như vậy, thậm chí người đuổi theo ngay phía sau, Lôi hệ đại viên mãn Ni Ni Sa, cũng đồng thời bị long vĩ Lâm Lôi quất vào.

Lâm Lôi một tay bắt được không gian giới chỉ. Cũng trong nháy mắt, một giọt máu tươi thấm vào trong đó.

"Không gian giới chỉ, Hồng Lăng tinh toản." Lâm Lôi trong lòng không nhịn rất hồi hộp.

"Mọi người hợp lực công kích Lâm Lôi." Bái Ách truyền âm cho các đại viên mãn khác.

Giờ phút này thần thức Lâm Lôi chỉ trong nháy mắt đảo qua không gian giới chỉ, miếng không gian giới chỉ bên trong trống rỗng, đừng nói Hồng Lăng tinh toản, ngay cả một hòn đá cũng không có. Lâm Lôi đáy lòng không khỏi trầm xuống, lập tức sinh ra một ngọn lửa giận: "Khắc Lai Môn Đình, quả nhiên không nỡ giao ra Hồng Lăng tinh toản."

Khác đại viên mãn môn, bắt đầu chuẩn bị ra tay với Lâm Lôi.

"Này, giới chỉ là giả !" Lâm Lôi phẫn nộ truyền âm nói với những người khác." Chúng ta bị Khắc Lai Môn Đình lừa rồi!"

"Cái gì?"

Bảy tên đại viên mãn sắc mặt đều đại biến. Bọn họ đều có một chút nghi ngờ ngay từ đầu, nhưng sự tình thật sự phát sinh, ai nấy đều rất tức giận. Lừa gạt bọn họ cả tám vị đại viên mãn, ai có thể không phẫn nộ?

Mọi người mới vừa rồi cũng nghĩ đến điểm ấy, hơn nữa còn có người mở miệng, để cho những người khác đi ngăn trở Khắc Lai Môn Đình.

Nhưng là...... Tất cả mọi người chỉ muốn người khác đi ngăn trở, còn mình đi chiếm miếng không gian giới chỉ.

Không đoàn kết, khiến giờ phút này Khắc Lai Môn Đình cùng mọi người đã có khoảng cách khá xa.

"Bắt lấy hắn!" Tên địa hệ đại viên mãn, thân cao chừng bốn thước đích rít gào nói.

Bao gồm Lâm Lôi ở bên trong đích tám người toàn bộ nhằm phía Khắc Lai Môn Đình.

"Ha ha, các ngươi bây giờ mới nghĩ đến tới bắt ta, ha ha, không còn kịp rồi." Thanh âm Khắc Lai Môn Đình vang lên trong đầu Đan Trữ Đốn, Ba Mặc, Lâm Lôi tám người, "Quả nhiên ta nghĩ không sai, không đoàn kết chính là như vậy, ta chỉ tùy tiện thi triển một chút thủ đoạn, các ngươi đã bị ta lừa."

Đan Trữ Đốn, Bái Ách đám người tất cả sắc mặt đều rất khó coi.

Kì thật tất cả mọi người biết không gian giới chỉ có thể là giả nhưng lại không cầm lòng được việc đi đoạt không gian giới chỉ.

"Hiện tại muốn bắt hắn thật khó khăn." Một đạo thanh âm lạnh lẽo truyền vào đầu đám người, người nói chính là Lôi hệ đại viên mãn Ni Ni Sa," Mới vừa rồi chúng ta đi đoạt không gian giới chỉ, mặc dù chỉ trong chốc lát, nhưng Khắc Lai Môn Đình đã bay đến hơn mười vạn dặm. Trong chúng ta, cũng chỉ có bốn người có tốc độ tương đương Khắc Lai Môn Đình, nhiều nhất cũng chỉ nhanh hơn một chút. Nhưng khoảng cách dù sao đã quá xa, muốn đuổi kịp, khó có khả năng ."

Ni Ni Sa rất nhụt chí.

Các đại viên mãn khác cũng rất bất đắc dĩ, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng lời nói này là thật.

"Ha ha, ta còn tưởng rằng, ta cần phải giở thêm thủ đoạn thứ hai nhưng xem ra, căn bản không cần. Các vị, cảm tạ mọi người hạ thủ lưu tình, làm cho ta đành phải cầm Hồng Lăng tinh toản này." Khắc Lai Môn Đình cố ý truyền âm.

Không ít đại viên mãn, tốc độ đã bắt đầu giảm xuống.

Hiển nhiên, bọn họ muốn buông tha.

"Không cần đuổi theo, đuổi cũng không kịp ." Đan Trữ Đốn cũng chậm lại.

Lâm Lôi nhìn chằm chằm phía trước, ánh mắt lợi hại.

"Không sai biệt lắm ." Lâm Lôi tâm ý vừa động. Nguyên bổn trong cơ thể chỉ huy động, trong nháy mắt thu liễm linh hồn phong hệ chủ thần lực về hải dương. Dòng hải dương trong cơ thể Lâm Lôi bắt đầu chảy xuôi, khởi động dung hợp thần lực! Bốn loại thượng vị thần lực dung hợp thành thần lực màu đen, khiến cho năng lượng đại tăng, Lâm Lôi chỉ thoáng gia tốc.

"Oanh!"

Vị diện không gian đều rung động , Lâm Lôi tốc độ tăng mạnh!

Tốc độ răng lên đại khái gấp ba lần.

Kì thật, bằng vào việc so với chủ thần lực hiệu quả mạnh hơn hàng chục lần khi dung hợp thần lực, Lâm Lôi tốc độ hoàn toàn có thể nhanh hơn mấy lần, nhưng Lâm Lôi hiểu được một điểm: "Nếu như thoáng một cái tốc độ đã nhanh hơn vài lần, sẽ khiến cho Khắc Lai Môn Đình hoảng sợ không dám nghênh chiến, trực tiếp trốn vào không gian loạn lưu, như vậy hỏng việc. Hiện tại ta chỉ là gia tăng ba thành đích tốc độ, hắn sẽ không sợ hãi...... Hơn nữa với tốc độ này cũng đủ để đuổi theo hắn."

Lâm Lôi ban đầu tốc độ gia tăng ba lần cũng đủ đáng sợ?

Gia tăng lên ba lần, muốn vượt khoảng cách mười vạn dặm, thật sự rất dễ dàng .

"Muốn đuổi theo ta, nằm mơ." Khắc Lai Môn Đình ở phía xa xa vừa cười cười vừa chạy trốn. Nhưng rồi sắc mặt đột nhiên đại biến, hắn thần thức phát hiện Lâm Lôi trong nháy mắt vượt qua bảy vị đại viên mãn khác, nhằm hướng hắn cực nhanh chạy tới," Như thế nào có thể? Hắn tốc độ như thế nào có thể nhanh như vậy? Chẳng lẽ, hắn trước đây ẩn dấu thực lực?"

Bảy vị đại viên mãn kia cũng sợ ngây người.

" Lâm Lôi tốc độ như thế nào lại nhanh như vậy?" Đan Trữ Đốn trợn mắt há hốc mồm.

"Tốc độ này so với ta còn nhanh gần ba lần." Lôi hệ đại viên mãn Ni Ni Sa trong đôi mắt màu tím tràn đầy khiếp sợ.

"Nhanh như vậy! Từ đây đến Mê vụ đại lục Truyền Tống Trận còn hơn triệu dặm, bọn họ trong lúc đó khoảng cách với Khắc Lai Môn Đình gần mười vạn dặm. Chỉ trong chốc lát có thể đuổi kịp không." Bái Ách lông mày cũng nhăn lại, tốc độ của Lâm Lôi cũng làm cho hắn rung động .

Nhóm đại viên mãn này căn bản không biết. Lâm Lôi hiển lộ một điểm này chỉ là một điểm nhỏ chân thật thực lực. Lâm Lôi vẫn e ngại, sợ Khắc Lai Môn Đình trốn vào không gian loạn lưu.

"Tốc độ nhanh như vậy, nhưng còn có gì nữa đâu. Hắn cũng chỉ là một người mà thôi, vẫn không ngăn được ta." Khắc Lai Môn Đình lập tức tỉnh táo lại.

Hắn có vật chất phòng ngự chủ thần khí. Theo hắn nhận định, Lâm Lôi mạnh về vật chất công kích, không thể gây thương tổn cho hắn được.

Về phần linh hồn công kích?

Bình thường chỉ cần không phải chênh lệch quá lớn cũng khó có khả năng giết chết đối phương.

"Hắn linh hồn công kích, tuyệt đối không cường đại hơn ta. Cho dù so với ta mạnh hơn một chút, cũng không thể gây thương tổn ta được, tốc độ chỉ nhanh hơn mà thôi. Cũng đúng, dù sao cũng là thần thú bộ tộc đệ tử, cũng phải có điểm đặc thù." Khắc Lai Môn Đình rất tự tin, mới vừa rồi bị trúng linh hồn công kích của hai đại viên mãn, hắn cũng có thể cố gắng duy trì, còn phải sợ Lâm Lôi sao?

Gặp tình huống không tự chủ được, hắn sẽ không suy nghĩ tiến vào không gian loạn lưu.

Phải làm như vậy, chính hắn cũng không muốn.

"Khắc Lai Môn Đình, ngươi trốn không thoát đâu." Lâm Lôi giờ phút này đã đuổi theo gần đến nơi, thân ảnh Khắc Lai Môn Đình đã hiện ra trong tầm mắt.

"Lâm Lôi, ta thừa nhận ngươi tốc độ rất nhanh, nhưng chỉ có một mình ngươi mà đòi ngăn cản ta?" Khắc Lai Môn Đình cười nhạo nói.

Lâm Lôi trầm mặc gắt gao nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Môn Đình, khoảng cách với Khắc Lai Môn Đình càng ngày càng gần, một ngàn thước, năm trăm thước, một trăm thước......

Rồi đột nhiên----

" Oanh!"

Trong nháy mắt, Lâm Lôi tốc độ đột khởi tiếp tục tăng lên gấp ba! Vốn tốc độ hiện nay đã tăng ba lần rồi, nhưng bây giờ còn tăng gấp ba lần tốc độ vừa rồi nữa!

Gấp ba!!!

"Khó có khả năng!!!" Xa xa thần thức quan sát cuộc rượt đuổi này, bảy tên đại viên mãn thất kinh, thậm chí còn có năm người không tự kìm hãm được đều kinh hô cả lên, hai người khác con mắt cũng tròn xoe, tràn đầy kinh hãi! Vô số năm qua không có gì có thể làm đại viên mãn thượng vị thần chấn kinh rồi.

Nhưng Lâm Lôi tốc độ, lại một lần nữa đề cao gấp ba, vậy căn bản cùng đại viên mãn là hai lần cấp độ !

Muốn tốc độ nhanh như vậy, khẳng định rằng năng lượng, độ cường hãn thân thể, đều phải vượt xa đại viên mãn!

Từ cổ chí kim, tất cả mọi người cho rằng, đại viên mãn đã là cấp độ thần cao nhất. Nhưng Lâm Lôi so với đại viên mãn, tuyệt đối mạnh hơn một tầng, đây là khái niệm gì?

"Khó có khả năng!!!" Khắc Lai Môn Đình trong đôi mắt cũng tràn đầy kinh hãi.

Đúng lúc này

"Oanh!" Hắn căn bản không kịp phản ứng, một quyền đầu liền đánh mạnh vào mặt hắn!

Vật chất phòng ngự chủ thần khí của Khắc Lai Môn Đình chấn động mạnh, tuy không có hư tổn, nhưng Khắc Lai Môn Đình đầu lâu xương khớp lại bị chấn động rung chuyển, trên mặt da thịt biến dạng, máu tươi trào ra. Khắc Lai Môn Đình chỉ cảm thấy đầu óc mê muội. Hắn giờ khắc này, hoàn toàn bị choáng!

Chẳng những hắn choáng, xa xa đang xem cuộc chiến, bảy vị đại viên mãn, cũng choáng!

Có một lớp phòng ngự chủ thần khí, vậy mà vẫn làm chấn thương hắn, đây là lực công kích gì?

Năm đó, tại Địa ngục U Lam phủ, tám đại gia tộc vây công Tứ thần thú gia tộc, Bối Lỗ Đặc ra mặt, cầm trong tay một cây chủ thần khí trường côn, quét ngang tám đại gia tộc cường giả. Tám đại gia tộc

tộc trưởng cũng đều có phòng ngự chủ thần khí, nhưng cho dù có cũng Bối Lỗ Đặc một bổng đánh cho hộc máu.

Phòng ngự chủ thần khí, cũng không phải là phòng ngự tuyệt đối vô địch!

Thật giống như một đứa trẻ cầm lấy tấm chắn sắt thép, một người trưởng thành cầm thiết côn, đập mạnh vào tấm chắn. Cho dù tấm chắn không có chút hư tổn nào, tấm chắn triệt tiêu hơn phân nửa uy lực. Nhưng còn uy lực còn lại, chắc chắn sẽ làm đứa trẻ bị thương.

Một cái đạo lý!

Lực công kích hơn gấp hai, thậm chí ba bốn lần, dựa vào phòng ngự chủ thần khí có thể không có vấn đề gì sao?

Đương nhiên, còn một điều kiện tiên quyết.

Đó chính là người công kích cũng có vũ khí công kích lợi hại. Tỉ như Bối Lỗ Đặc, năm đó gây trọng thương cho tám đại gia tộc tộc trưởng được cũng là bởi vì hắn có chủ thần khí! Chủ thần khí công kích chủ thần khí, hơn nữa hắn thực lực vượt xa đối thủ hàng chục lần, mới có thể làm trọng thương đối phương. Bối Lỗ Đặc nếu như toàn lực, thậm chí còn có thể đánh chết đối phương!

Nếu như không có chủ thần khí, cũng phiền toái.

Lực công kích đủ mạnh, vũ khí bình thường, sợ rằng khi đánh vào chủ thần khí, vũ khí đã vỡ tan rồi.

Nhưng Lâm Lôi trải qua quá trình lột xác, tứ thần lực dung hợp, quyền cước của hắn đã có thể so được với chủ thần khí!

"Này. Này. Sao có khả năng đó?" Khắc Lai Môn Đình trong đôi mắt vẫn tràn đầy vẻ kinh hãi, rồi sau đó gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Lôi,"Ngươi, sao ngươi có thể như vậy được?"

" Hừ, Khắc Lai Môn Đình, mới vừa rồi ta cũng không thi triển toàn lực." Lâm Lôi lạnh lùng nói, đồng thời thân thể bên ngoài mạnh mẽ thoát ra long lân xanh sẫm, gai nhọn màu xanh sẫm cũng hiện ra, trong nháy mắt hoàn toàn long hóa. Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào Khắc Lai Môn Đình,"Mới vừa rồi không long hóa, có thể xuyên thấu qua chủ thần khí, ta đủ khả năng làm ngươi trọng thương. Mà hiện tại, ta có thể giết ngươi! Ngươi hẳn là hiểu được ."

Lúc trước Lâm Lôi chưa long hóa, thân thể tứ thần lực đã dung hợp.

Dung hợp thần lực, lực lượng vượt qua chủ thần lực hàng chục lần, qua đại viên mãn hơn chục lần.

Mà hiện tại, Lâm Lôi long hóa ! Lực lượng lại tăng lên, quyền cước dung hợp ý chí uy năng, căn bản ít nhất là đạt cấp độ chủ thần khí!

" Không, tại sao có thể như vậy?" Khắc Lai Môn Đình trợn tròn mắt.

Đại viên mãn khác đang xem cuộc chiến cũng hoàn toàn choáng.

Hỏi thế gian, như thế nào gặp phải một người vượt qua đại viên mãn cường giả? Đại viên mãn đã là thần vô địch. Đây lại là khái niệm gì!

Đáng tiếc bọn họ không biết...... Vì để có được khả năng đó phải nói đến tình huống trong quá khứ. Trước nay chưa ai có bốn phân thân linh hồn biến dị, hết thảy cũng đã thay đổi! Tứ đại thần phân thân linh hồn biến dị, cũng chưa ai từng có. Lâm Lôi sau khi thành công, ý chí uy năng dĩ nhiên còn vượt xa đại viên mãn.

Cũng nên biết ...... Lâm Lôi khẳng định cường đại hơn so với đại viên mãn!

Ý chí uy năng mạnh cũng không nói làm gì, đáng sợ nhất chính là tứ thần lực dung hợp, đương nhiên cải tạo thân thể Lâm Lôi, khiến cho thân thể Lâm Lôi, cũng đạt tới cấp độ chủ thần khí. Thân thể đáng sợ, hơn nữa ý chí uy năng cũng kinh người, lại còn vượt qua cả thần lực dung hợp......

Hết thảy mọi việc, khẳng định, Lâm Lôi đã vượt xa đại viên mãn thượng vị thần!

Tứ thần lực dung hợp lần trước, Lâm Lôi cùng đại viên mãn tương đương. Nhưng dung hợp sau...... liền vượt qua !

"Ta trong cơ thể vẫn có dấu thần phân thân, đùng, ta thừa nhận, ngươi long hóa xong, có thực lực giết ta. Nhưng ngươi cũng chỉ là giết bổn tôn của ta. Ta hoàn toàn có thể sử dụng thần phân thân bóp nát không gian giới chỉ." Khắc Lai Môn Đình liền nói," Ngươi giết ta, cũng không chiếm được không gian giới chỉ, không chiếm được Hồng Lăng tinh toản."

"Chính vì nguyên nhân này nên mới vừa rồi, ta không hạ sát thủ." Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Bằng vào việc thực lực vượt qua đối phương mấy chục lần, cùng với thân thể có thể so với chủ thần khí, Lâm Lôi hoàn toàn có khả năng xuyên thấu qua chủ thần khí đánh chết đối phương. Nhưng nhiều nhất chỉ là đánh chết bổn tôn, còn thần phân thân trong cơ thể không có khả năng động đến. Thần phân thân hoàn toàn có thể bóp nát không gian giới chỉ.

"Khắc Lai Môn Đình, một miếng Hồng Lăng tinh toản mà thôi. Ta nghĩ, ngươi sẽ không vì một miếng Hồng Lăng tinh toản, không tiếc tính mạng mình." Lâm Lôi lạnh nhạt nói," Mọi người lại đây, cho dù có được Hồng Lăng tinh toản, cũng chỉ đem hiến cho chủ thần. Đổi lại là được một ít chủ thần lực mà thôi. Không có tác dụng quá lớn."

Khắc Lai Môn Đình gật đầu.

"Tính mạng của ngươi vẫn sẽ là của ngươi, so với việc đổi lấy một ít chủ thần lực và Hồng Lăng tinh toản, ai trân quý? Ta nghĩ, ngươi chắc cũng lựa chọn được." Lâm Lôi cười nói, "Còn nữa, đừng nghĩ tiến vào không gian loạn lưu. Cho dù ngươi vọt vào trong đó, ta cũng sẽ theo vào. Ta sẽ trong nháy mắt giết chết ngươi ngay."

Lâm Lôi lúc đầu nói có chín phần nắm chắc, chính là bởi vì----

Lâm Lôi tin tưởng, Khắc Lai Môn Đình trừ phi điên, nếu không, sẽ không vì một ít chủ thần lực để cố giữ Hồng Lăng tinh toản, bỏ qua bổn tôn đại viên mãn!

"Tốt, ngươi thắng." Khắc Lai Môn Đình khổ sở cười," Ta sẽ không vì cái này mà bất chấp tính mạng. Chỉ là, ta muốn hỏi một câu, ngươi là đại viên mãn thượng vị thần sao?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 43: Khí Thế Và Chết Lặng

Ngươi, là đại viên mãn thượng vị thần sao?"

Một câu hỏi, không đơn giản là Khắc Lai Môn Đình trong lòng muốn giải thích nghi hoặc mà tại xa xa, bảy vị đại viên mãn thượng vị thần khác, đáy lòng cũng tràn đầy kinh hãi, khó hiểu! Lâm Lôi không có long hóa, cũng có thể xuyên thấu qua chủ thần lực, làm trọng thương Khắc Lai Môn Đình.

Đây là thực lực gì?

Tuyệt đối gấp mười lần trở lên! Gấp mười lần vô địch đại viên mãn trở lên, dưới tay chủ thần, có người như vậy sao? Hơn nữa này vẫn còn chưa long hóa, một khi long hóa, Lâm Lôi thực lực, còn hơn đại viên mãn bao nhiêu lần? Lâm Lôi hiện tại căn bản là một chuyện rất khó tin.

"Đại viên mãn?" Lâm Lôi nhướng mày một cái.

" Chẳng lẽ, ngươi còn có đột phá khác? Chẳng lẽ ngươi nói, chúng ta đạt tới đại viên mãn xong, còn có thể đột phá nữa?" Khắc Lai Môn Đình liền hỏi, chí cao thần tín vật, đối với đại viên mãn mà nói lực hấp dẫn cũng không lớn. Đạt tới đại viên mãn cảnh giới, bọn họ đã mất đi động lực, cho rằng bọn họ đã đến đỉnh. Một số tiêu diêu tự tại, hoặc là lánh đời, hoặc là hùng cứ một phương.

Nhưng nhìn Lâm Lôi, các đại viên mãn đều phát hiện, tựa hồ, bọn họ còn có thể đề cao thực lực!

Nhất thời, trong thâm tâm bọn họ như có lửa!

"Chẳng lẽ đều là đại viên mãn, ta lại không có thể so với ngươi mạnh hơn mấy chục lần, hoặc trăm lần?" Lâm Lôi cười nói.

" Ách......" Khắc Lai Môn Đình cứng lại," Ngươi, nguyên nhân là bởi vì thân thể ngươi?"

"Đúng, ta cũng là đại viên mãn, nhưng ta so với các ngươi cường đại hơn chính là thân thể! Cơ thể của ta, có thể so với chủ thần khí." Lâm Lôi mỉm cười nói, tới giờ phút này, Lâm Lôi vẫn giấu giếm không công khai bí mật hoàn toàn.

"Này. Thân thể đạt cấp độ chủ thần khí? Quả thực...... Tại sao có thể như vậy!"

Khắc Lai Môn Đình hoàn toàn hiểu được !

Cùng là đại viên mãn, cùng sử dụng chủ thần lực, theo đạo lý thực lực tương đương. Nhưng Lâm Lôi thân thể cường đại có thể so được với chủ thần khí, với thân thể cường hãn như vậy, làm cho vật chất công kích của Lâm Lôi so với đại viên mãn bình thường mạnh hơn mấy chục lần, thậm chí trăm lần!

"Này, khó có khả năng? Hắc Mặc Tư, mặc dù không đạt tới đại viên mãn, nhưng thiên phú quá mạnh mẽ. Đơn thuần chỉ vật chất công kích đã gần đạt đến đại viên mãn. Ngươi nói xem, nếu như hắn đạt tới đại viên mãn, rồi có được ý chí uy năng nữa. Vật chất công kích, có phải vượt xa các ngươi không?" Lâm Lôi cười nói.

Không đạt đại viên mãn mà đã cường đại như vậy, đạt cấp độ đại viên mãn, Hắc Mặc Tư tuyệt đối có khả năng vượt qua đại viên mãn.

"Ta hiểu rồi." Khắc Lai Môn Đình thở dài một tiếng.

"Lâm Lôi, ngươi là người trong vô số năm qua đạt cấp độ thiên hạ chủ thần đệ nhất nhân." Khắc Lai Môn Đình nhìn Lâm Lôi, ánh mắt phức tạp.

Khắc Lai Môn Đình hiểu được lời Lâm Lôi nói, nhưng trong các đại viên mãn khác, không ai có khả năng có được thân thể có thể so với chủ thần khí.

Có thể hiểu, kể cả trong vô số vị diện, tỷ tỷ năm qua, thân thể cường hãn đến mức có thể so với chủ thần khí , miễn cưỡng mới chỉ có một người là Hắc Mặc Tư, Bối Lỗ Đặc cũng có thể nằm trong số đó...... Toàn bộ kể hết ra cũng không quá mười người! Vô số vị diện kể ra cũng không đủ mười người. Trong số những người có thiên phú đáng sợ đó lại có được một đại viên mãn? Có thể sao?

Đạt tới đại viên mãn, vị diện vô số năm qua, căn bản không có cách nào tính toán được, trong số rất nhiều chủng tộc tính mạng đua nhau quật khởi, mới gần đây cũng chỉ xuất hiện hơn hai mươi đại viên mãn.

Xác suất thấp, có thể hiểu! Có thể nói gần như không thể.

Hắc Mặc Tư, Bối Lỗ Đặc người như thế, có đếm cũng không đủ mười người. Trong số bọn họ muốn tìm một người đạt đại viên mãn, không thực tế.

Kì thật, dựa theo thiên địa quy tắc khống chế vận hành, thiên phú càng mạnh mẽ, tu luyện cũng càng khó. Đừng nói Bối Lỗ Đặc, cả đám người Hắc Mặc Tư, hoặc chính là tứ thần thú gia tộc lão tổ tông, cũng không đạt tới đại viên mãn.

Trời cao là công bình!

Lâm Lôi nếu như bình thường phát triển cũng không thể trở nên cường hãn như vậy. Hắn khó có khả năng có được thân thể cường đại có thể so với chủ thần khí!

Nhưng, hắn lại có được tứ đại phân thân, linh hồn biến dị thành công !

Lâm Lôi thân thể cường hãn, cũng không phải dp bẩm sinh, mà là sau khi dung hợp thần lực mới tạo nên!

Từ bốn phân thân linh hồn biến dị thành công, nhất định sẽ tạo ra một kỳ tích!

Siêu việt đại viên mãn ý chí uy năng của Lâm Lôi có thể cùng dung hợp thần lực, đền bù cho phương diện pháp tắc huyền ảo của Lâm Lôi thiếu sót, có thể so với đại viên mãn. Nhưng thân thể cường hãn như chủ thần khí, lại khiến hắn vượt qua đại viên mãn.

"Khắc Lai Môn Đình, hỏi cũng đủ rồi, Hồng Lăng tinh toản giao cho ta đi." Lâm Lôi mắt nhìn kỹ Khắc Lai Môn Đình.

"Vốn định hiến cho chúa tể, quên đi vậy." Khắc Lai Môn Đình vừa lộn thủ, trong tay xuất hiện một miếng Hồng Lăng tinh toản, nắm Hồng Lăng tinh toản, Khắc Lai Môn Đình cười nhìn Lâm Lôi," Hồng Lăng tinh toản này đích xác có thai dưỡng linh hồn hiệu quả cũng kì lạ. Bất quá, đối với đại viên mãn mà nói, lại thành vô dụng ."

Khắc Lai Môn Đình tiện tay mang Hồng Lăng tinh toản ném cho Lâm Lôi. Bảo vật, hiệu quả theo thứ tự công hiệu ngày càng giảm.

Nếu Hồng Lăng tinh toản cho phàm nhân nắm, sợ rằng có thể khiến cho linh hồn phàm nhân lập tức cường đại đạt đến thánh vực. Nếu là trung vị thần nắm, cũng sẽ cảm thấy linh hồn cường đại, một trung vị thần thậm chí còn có thể đánh chết thượng vị thần bình thường.

Nhưng thượng vị thần nắm Hồng Lăng tinh toản trong tay, linh hồn sẽ không tăng cường .

Uy lực chấn động linh hồn cũng đồng dạng, thực lực càng mạnh, hiệu quả chấn động càng nhược.

Hồng Lăng tinh toản cũng chỉ là tín vật, cũng không phải là chí cao thần khí. Uy lực mặc dù đặc thù, nhưng cũng không phải là vô địch bảo bối.

Bố La Địch nắm trong tay, có khả năng giết lục tinh ác ma.

Còn nếu Mạc Nhĩ Đức có được cửu khối linh châu, đối mặt với Lâm Lôi khi Lâm Lôi chưa đột phá dung hợp thần lực, có khi cũng xong đời .

Thực lực tăng tiến càng nhỏ.

Đối với đại viên mãn mà nói, vô luận linh hồn hay là thân thể, sau khi dung hợp ý chí uy năng, đều đạt tới cực hạn của thần bình thường. Cho dù nắm được Hồng Lăng tinh toản hoặc là cửu khối linh châu trong tay, nhiều nhất lực chấn động lên hai thành, đỉnh điểm. Việc sức khỏe tăng cường lên gấp đôi nhưng trong tình huống phải đối mặt với thực lực chênh lệch mấy chục lần, căn bản vô dụng.

"Hiệu quả trị liệu, đối với đại viên mãn mà nói, căn bản có thể quên đi." Lâm Lôi cũng vung tay đỡ Hồng Lăng tinh toản. Một cỗ năng lượng ôn hòa thẩm thấu vào trong cơ thể Lâm Lôi, dung nạp linh hồn Lâm Lôi, thật giống như lúc đầu nắm cửu khối linh châu giống nhau. Điểm dung dưỡng năng lực linh hồn đó đối với linh hồn cường đại của Lâm Lôi mà nói, một điểm nhỏ hiệu quả cũng không có.

Biểu hiện bề ngoài Lâm Lôi rất bình tĩnh, nhưng đáy lòng lại khẩn trương vô cùng.

"Hồng Lăng tinh toản, đây tuyệt đối là Hồng Lăng tinh toản!" Lâm Lôi đáy lòng cuồng hô,"Ba kiện tín vật, ta đã chiếm được toàn bộ!"

Trong đầu Lâm Lôi còn nhớ kỹ khi mình còn nhỏ. Ngày đó, một đạo quang mang huyền ảo từ Bàn Long giới chỉ bay ra, một lão giả nhân ái đầu tóc bạc phơ, trường bào trắng tinh xuất hiện " Tiểu hài tử , xin chào, ta tên là Đức Lâm Kha Ốc Đặc , thánh vực ma đạo sư của Phổ Ngang đế quốc"

Từ hôm đó trở đi, vận mệnh của hắn bắt đầu biến đổi.

Lâm Lôi vĩnh viễn không quên cảnh Đức Lâm gia gia thiêu đốt linh hồn, thi triển cấm kị ma pháp cứu mình. Đó cũng là lúc hắn đau khổ nhất.

"Đức Lâm gia gia...sắp rồi, ta lại có thể nhìn thấy người" Lâm Lôi tự nhủ trong lòng .

Lâm Lôi kích động muốn lập tức kết hợp ba kiện tín vật lại với nhau, hình thành sinh mệnh hoàng quan, triệu hoán sinh mệnh chí cao thần. Nhưng Lâm Lôi còn chưa mừng đến điên "Giờ chưa phải là lúc hợp nhất ba kiện tín vật. Nếu bây giờ triệu hoán sinh mệnh chí cao thần, các chủ thần lập tức biết ngay ta có ba kiện tín vật. Vậy thì hỏng hết!"

Chủ thần mà biết một vị thần như Lâm Lôi lại có được ba kiện tín vật , vậy hậu quả sẽ là gì?

Chính Lâm Lôi cũng không dám nghĩ tới.

"Dẫu chủ thần biết được ta có một kiện chí cao thần tín vật, chỉ một kiện thôi cũng không khiến cho các chủ thần phát cuồng. Nhưng mếu cả ba kiện chí cao thần tín vật đều ở trong tay ta, các chủ thần sẽ rất phẫn nộ. Đợi ta quay về Ngọc Lan vị diện rồi mới triệu hoán cũng chưa muộn. Cho dù chủ thần phẫn hận, cùng lắm thì ta ở lại Ngọc Lan vị diện, không xuất hiện nữa " Lâm Lôi âm thầm quyết định .

Đúng lúc này .

Mặt biển sóng nước cuồn cuộn, từng bóng người trên không trung nhanh chóng bay lại.

Lâm Lôi nhìn Khắc Lai Môn Đình, rồi sau đó quay đầu lại. Bay tới chính là bảy vị đại viên mãn khác và Bối Bối. Bối Bối được Đan Trữ Đống mang theo.

"Lâm Lôi, chúc mừng" tiếng cười ha ha vang lên, người nói là Đan Trữ Đốn.

"Đạt tới đại viên mãn thân thể cường hãn cũng chỉ đến một mức độ nhất định, ngươi thân thể không ngờ còn sánh được với chủ thần khí" Ngữ khí của tráng hán tóc xanh mang theo sự hâm mộ . Vừa rồi Lâm Lôi đối thoại với Đan Trữ Đốn , bảy vị Đại viên mãn và Bối Bối đều biết.

"Lâm Lôi , ta nhớ lúc ở vị diện chiến trường thân thể ngươi còn chưa mạnh như vậy, hiện tại sao lại ....?" Phong hệ đại viên mãn Bái Ách nhìn chằm chằm Lâm Lôi .

"Thân thể cũng có thể tu luyện tới mức này?” Các vị đại viên mãn đều nhìn Lâm Lôi .

Có ai không muốn thân thể cường hãn ?

Có phòng ngự chủ thần khí coi như có được một tấm chắn . Còn thân thể so sánh được với chủ thần khí chính là thân thể có được lực lượng đáng sợ, có thể ngăn sông lấp biển, phá toái hư không .

"Ta phải trải qua rất nhiều quá trình mới đạt tới mức này" Lâm Lôi nói một câu không rõ ràng.

Những Đại viên mãn khác nhìn nhau, không tiện hỏi lại .

"Các vị cũng không muốn đoạt Hồng Lăng tinh toản của ta nữa chứ ?"

Lâm Lôi cười nhạo .

"Tranh với ngươi ? Muốn chết sao ?" Lôi hệ Đại viên mãn Ni Ni Sa thanh âm vẫn lạnh lẽo như trước, nhưng trong ánh mắt cũng thoáng có chút vui vẻ:

"Ta không có phòng ngự chủ thần khí như Khắc Lai Môn Đình, ngươi phải long hóa mới có thể giết hắn . Nhưng đối phó với ta, chắc long hóa ngươi cũng không cần"

"Bỏ đi , khi thấy qua tốc độ của ngươi, lại còn lực công kích . Chúng ta lúc đó đã minh bạch không còn hi vọng tranh được Hồng Lăng tinh toản" Đan Trữ Đốn cũng cười .

Các đại viên mãn trên mặt đều lộ ra nụ cười.

Bọn họ đều được chủ thần giao phó nên mới đến đây tranh đoạt Hồng Lăng tinh toản. Muốn đoạt phải dốc toàn lực ra, khi thấy không có hi vọng, mọi người tự nhiên từ bỏ . Trong lòng cũng không có gì thất vọng, nhụt chí . Nói cho cùng , chí cao thần tín vật đối với đại viên mãn cũng không có tác dụng mấy.

"Lão đại, lão đại" Bối bối lại gần , nháy mắt với Lâm lôi :

"Tất cả đều thành công rồi sao? Chúng ta có thể rời khỏi đây được chưa ?"

Lâm Lôi mỉm cười :

"Đương nhiên có thể đi"

Lâm Lôi nhìn chín vị Đại viên mãn trước mặt, mỉm cười nói :

"Các vị, việc tranh đoạt Hồng Lăng tinh toản coi như đến đây kết thúc . Ta không muốn ở lại Áo Tạp Luân vị diện nữa. Bây giờ , ta cùng Bối Bối đi trước"

Nhưng đúng lúc này...

"Ân ?" Lâm Lôi quay đầu nhìn .

Một cỗ năng lượng đáng sợ hình thành trên bầu trời hải dương, tức thì thiên địa biến sắc, ầm ầm tiếng sấm . Ngay sau đó, mặt trời trên cao như mất đi sự chói chang. Cỗ năng lượng đáng sợ kia chiếu ra luồng bạch quang chói mắt, sau đó từ từ hình thành một thân ảnh khổng lồ .

Khí tức quen thuộc này...

"Quang Minh chúa tể" đôi mắt Lâm Lôi nheo lại .

"Lâm Lôi" thanh âm ầm ầm như tiếng sấm vang vọng khắp thiên địa, một thân ảnh cao lớn chừng hơn mười thước xuất hiện, bộ dạng do ảo ảnh hóa thành cũng chính là hình dáng của Quang Minh chúa tể, có điều thể tích lớn hơn .

"Chúa tể" Lâm Lôi mỉm cười nhìn Quang Minh chúa tể .

"Xin lỗi Lâm Lôi. Vốn ta đã cam đoan với Quang Minh chúa tể , nói là đã có được Hồng Lăng tinh toản. Việc này xảy ra, ta đương nhiên phải thông tri cho chúa tể một tiếng" Khắc Lai Môn Đình truyền âm nói .

"Ta hiểu" Lâm Lôi minh bạch nỗi khổ của Khắc Môn Lai Đình .

Quang Minh chúa tể từ trên không nhìn xuống, lạnh lùng nhìn Lâm Lôi, mục quan cũng đảo qua tám vị Đại viên mãn và Bối Bối.

Quang Minh chúa tể rất tức giận vì Khắc Môn Lai Đình đã sắp xếp mọi thứ, cho nên phân thân của của Quang Minh chúa tể mới từ Quang Minh thần vị diện bay thẳng vào không gian loạn lưu, trong không gian loạn lưu rộng lớn vô biên, lại bay về hướng Áo Tạp Luân vị diện.

Có điều tứ đại chí cao vị diện, bảy đại thần vị diện thì ở gần nhau. Còn vô số vật chất vị diện lại không gần chút nào, khoảng cách với thần vị diện khá xa .

Dọc đường bay, với tốc độ của Quang Minh chúa tể mà đến lúc này còn chưa đi được một phần mười quãng đường. Cho nên có thể tưởng tượng được xa đến cỡ nào.

Trong lòng Quang Minh chúa tể đang tràn đầy hi vọng, rất sung sướng, bất chấp cực khổ chạy tới . Ai ngờ đâu, chưa đi được nửa đường thì nhận được tin Hồng Lăng tinh toản đã bị Lâm Lôi đoạt mất.

Nếu Khắc Lai Môn Đình ngay từ đầu không đoạt được , coi như cũng chẳng có chuyện gì xảy ra.

Nhưng Khắc Môn Lai Đình lại lấy được trước, Quang Minh chúa tể vui mừng vô cùng, đã coi Hồng Lăng tinh toản như là vật trong túi mình rồi. Cuối cùng lại bị người khác đoạt mất, đương nhiên rất tức giận. Hơn nữa còn phải bay trong không gian loạn lưu một quãng đường xa đến như vậy, hắn lại càng phát điên lên.

"Lâm Lôi , ngươi..." Quang Minh chúa tể như muốn nói .

"Chúa tể" Lâm Lôi cắt ngang lời, nghi hoặc nói "Ở vật chất vị diện này, chỉ bằng ảo ảnh phân thân yếu ớt đó của ngươi mà muốn ngăn ta sao?"

Chương tiếp theo bắt đầu từ bây giờ sẽ do dịch giả nguyenan dịch, các bạn đợi nha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 44: Chạy Đi Đâu?

Tám vị đại viên mãn khác nhìn nhau , không hẹn mà cùng lùi về phía sau một đoạn, đứng ở xa mà quan sát.

"Là Quang minh chúa tể . Có chuyện gì vậy ? Mà ảnh ảo phân thân chạy đến đây làm gì ?" Đan Trữ Đốn truyền âm hỏi đại viên mãn khác .

"Phỏng chừng là không cam tâm chứ còn gì nữa .” Ni Ni Sa cũng truyền âm bàn luận với những người khác .

"Lúc ta đoạt được Hồng Lăng Tinh Toản , chúa tể đã tiến vào không gian loạn lưu , rồi từ không gian loạn lưu chạy đến đây . Bây giờ chắc là đang rất tức giận.” Khắc Lai Môn Đình truyền âm với giọng chế nhạo.

Các đại viên mãn mặc dù mặt ngoài tỏ ra tôn kính , nhưng trong đáy lòng, thực ra bọn họ rất coi thường một số chủ thần.

Đại viên mãn , đó là dựa vào thực lực thực sự .

Còn Chủ thần thì sao ? Dựa vào vận khí mà đạt được chủ thần cách. Không phải là vừa mới sinh ra thì vận khí đã tốt hơn người khác sao ?

"Mọi người thử nói xem , Lâm Lôi có dám chống lại ảo ảnh phân thân của chúa tể tới vị diện này hay không ? ” Vị thủy hệ đại viên mãn viên béo mập mặt tròn truyền âm nói .

"Không thể nào , mặc dù chỉ là ảo ảnh , nhưng cũng là ảo ảnh của chúa tể. Lâm Lôi động thủ , là không giữ thể diện cho chúa tể. Làm chúa tể mất mặt là không ổn rồi .” Hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc truyền âm nói .

Quang minh chúa tể là thân thể chủ thần, căn bản không có cách nào tiến vào Áo Tạp Luân vị diện . Đang xuất hiện bây giờ thì chỉ là một ảo ảnh phân thân . Ảo ảnh phân thân , kỳ thật cũng ẩn chứa một chút ý thức của chủ thần bổn tôn , sau đó mượn chủ thần lực mà hình thành hình thể của ảo ảnh phân thân.

Ảo ảnh phân thân cũng hiểu được pháp tắc huyền ảo . Nhưng lại không có ý chí uy năng !

"Mặc dù là một ảo ảnh phân thân của chúa tể , nhưng ảo ảnh phân thân lại không có ý chí uy năng . Nói về thực lực , nhiều nhất thì cũng chỉ tương đương với đám phủ chủ bình thường mà thôi .” Lâm Lôi không quan tâm chút nào tới Quang minh chúa tể ở trước mắt . Chỉ là ảo ảnh phân thân thì không phải là đối thủ của đại viên mãn , chứ đừng nói là Lâm Lôi .

Ảo ảnh phân thân khổng lồ đang lạnh lùng nhìn Lâm Lôi.

"Khắc Lai Môn Đình . Hồng Lăng Tinh Toản, tại sao lại bị Lâm Lôi đoạt mất ?" Ảo ảnh phân thân nhìn về phía Khắc Lai Môn Đình .

Khắc Lai Môn Đình lập tức cười khổ nói :

”Chúa tể , người căn bản chưa biết hết thực lực của Lâm Lôi đạt tới cấp độ nào. Hắn không đơn thuần chỉ là đại viên mãn thượng vị thần . Nói về thân thể , hắn tuyệt đối đạt đến cấp bậc của Hắc Mặc Tư , Bối lỗ Đặc , có thể so với chủ thần khí . Vật chất công kích , so với chúng ta mạnh hơn mấy chục lần , thậm chí gấp trăm lần . Ta không có biện pháp nào!"

"Làm sao có thể ?"

Quang minh chúa tể khiếp sợ nhìn về phía Lâm Lôi . Trên lịch sử , phàm là những nhân vật mà thân thể cường hãn đạt tới đỉnh cao , có thể so với chủ thần khí thì không có khả năng đạt tới đại viên mãn .

"Cái này là thật ."

Hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc cũng cười nói :

”Tất cả chúng ta đều đã chứng kiến . Chẳng những thế, nói về tốc độ , hắn cũng vượt xa chúng ta . Khắc Lai Môn Đình trốn cũng không thoát , không có biện pháp nào ...... chỉ có thể giao Hồng Lăng Tinh Toản ra .”

Quang minh chúa tể nhìn Lâm Lôi .

"Xin hỏi chúa tể , ta có thể đi được chưa ? " Lâm Lôi mở miệng .

"Còn muốn chạy ?" Quang minh chúa tể không khỏi hừ lạnh một tiếng , nhưng là với năng lực của một ảo ảnh phân thân , Quang minh chúa tể chỉ có thể ngoài miệng nói cứng mà thôi .

Bối Bối đang đứng bên cạnh Lâm Lôi , không nhịn được không khỏi nói :

”Chúa tể , việc tranh đoạt Hồng Lăng Tinh Toản tại vật chất vị diện này là chuyện của chúng thần bọn ta . Ở vật chất vị diện, chúng ta tranh đoạt . Kẻ nào thực lực mạnh thì bảo vật thuộc về kẻ đó . Bây giờ lão đại ta đoạt được thì đương nhiên bảo vật phải thuộc về lão đại ta . Chúa tểm Ngươi để ảo ảnh phân thân tới đây để làm gì ? Muốn bức bách lão đại ta hay sao ?"

Sắc mặt của Quang minh chúa tể rất khó coi .

Chuyện này là hắn vô lý !

Tám vị đại viên mãn ở đây đều có chủ thần chống lưng . Chuyện tranh đoạt tại Áo Tạp Luân vị diện là chuyện của đám đại viên mãn . Chủ thần không nên nhúng tay vào .

Nếu hắn mà nhúng tay vào can thiệp . Các chủ thần khác cũng sẽ nhúng tay vào mà bức bách đám đại viên mãn khác ?

"Lâm Lôi .”

Quang minh chúa tể cố nén lửa giận , nhìn chằm chằm Lâm Lôi: ”Ta biết , Đan Trữ Đốn là Hủy diệt chúa tể cử đến . Cho nên Hủy diệt chúa tể cũng không phải là chỗ dựa chống lưng phía sau cho ngươi . Có lẽ là Tử Kinh chủ thần cử đi . Như vậy đi, ngươi giao Hồng Lăng Tinh Toản cho ta ! Tử Kinh chủ thần có hỏi đến thì ta sẽ ra mặt cho ngươi . Ngươi đưa Hồng Lăng Tinh Toản cho ta . Coi như là ta thiếu ngươi một một món nợ ân tình , thế nào ?"

Cứng không được thì phải mềm .

"Nhân tình ?" Lâm Lôi vừa đang định mở miệng , nhưng bỗng đột nhiên :

"Ha ha . Áo Cổ Tư Tháp , thủ đoạn này của ngươi này , là rất không tốt .”

Một âm thanh hùng hậu vang lên . Đồng thời , một cổ năng lượng khổng lồ hình thành phía trên không . Hoàn toàn trái ngược với quang minh năng lượng , cỗ năng lượng màu đen này lại tràn ngập sát khí . Đúng vậy, là Hủy diệt chủ thần lực . Rồi sau đó tụ tập lại , hình thành một thân ảnh mơ hồ .

Quang minh chúa tể thấy thế , không khỏi nhíu mày .

"Là hủy diệt chúa tể .” Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ .

"Lâm Lôi , là ta thông báo cho hủy diệt chúa tể ." Đan Trữ Đốn truyền âm .

Lâm Lôi cũng biết , đám đại viên mãn này đều có phương pháp liên lạc với các chủ thần ở sau lưng .

"Ta và Lâm Lôi bàn luận trao đổi , đều là dựa trên sự tình nguyện . Ngươi dựa vào cái gì mà ngăn cản ?" Quang minh chúa tể nói .

"Ha ha ……" Hủy diệt chúa tể phát ra tiếng cười lớn.

" Ngươi mở miệng thỉnh cầu , căn bản đe dọa người khác .

Ngươi thân là quang minh chúa tể , mở miệng nhờ Lâm Lôi làm như vậy , nếu ta cũng nhờ Lâm Lôi làm như vậy , nếu Tánh mạng chúa tể , Tử vong chúa tể , Hắc ám chúa tể và các chúa tể khác cũng như vậy . Ngươi nói , vậy Lâm Lôi sẽ lựa chọn như thế nào ?"

Quang minh chúa tể nhất thời không lên tiếng .

Hắn đột ngột hiện ra ảo ảnh phân thân, đã là trái với thông lệ rồi , sai thuộc về hắn .

Thật ra , làm như vậy cũng là bởi vì quang minh chúa tể vốn tưởng rằng bảo vật đã tới tay , đi một quãng đường xa ở không gian loạn lưu xa như vậy , đột nhiên lại thấy bảo vật tuột khỏi tay . Quang minh chúa tể đương nhiên tức giận . Chính vì giận dữ cho nên lúc này mới hiện ra ảo ảnh phân thân .

"Chúa tể cũng không khác gì người ." Bối Bối truyền âm cho Lâm Lôi .

"Đương nhiên , chúa tể cũng là các loại sinh vật , sau khi tu luyện đạt tới thượng vị thần , rồi sau đó nhờ cơ duyên xảo hợp mà đạt được chủ thần cách , luyện hóa thành công mới một bước thành chủ thần . Luyện hóa chủ thần cách , không có nghĩa là tính cách của hắn sẽ thay đổi ! Đám chủ thần này cao cao tại thượng , bình thường khhông bao giờ thèm để ý tới chúng thần bọn ta . Đám chủ thần mới nhìn vào thì có vẻ rất siêu nhiên ! Chỉ là một khi tranh giành lợi ích, lợi bảo , ví dụ như là chí cao thần tín vật này thì bọn họ mới lộ ra bản tính hoặc là tham lam , hoặc là bá đạo .” Lâm Lôi truyền âm.

" Quang minh chúa tể này thật sự là bá đạo .”

Bối Bối căn cứ vào sự đánh giá của hắn về quang minh chúa tể, không khỏi phán đoán .

"Quang minh chúa tể vẫn luôn là bá đạo . Tộc trường Cái Tư Lôi và ta đã từng bàn luận qua về chuyện này .” Lâm Lôi còn nhớ kỹ chuyện lúc trước Cái Tư Lôi Sâm đã kể cho hắn .

Cái Tư Lôi Sâm thậm chí còn hoài nghi , bốn vị lão tổ tông của Tứ thần thú gia tộc đã bị quang minh chúa tể giết chết . Hơn nữa cũng đã kể qua về tính cách bá đạo của quang minh chúa tể .

Lâm Lôi và Bối Bối dùng linh hồn để trao đổi .

Mà quang minh chúa tể , hủy diệt chúa tể cũng đang nói chuyện .

"Tốt. Chúng ta cũng không miễn cưỡng ép Lâm Lôi , Lâm Lôi nguyện ý hiến bảo vật này cho ai , cứ để cho hắn chính mình lựa chọn đi sao .” Quang minh chúa tể không khỏi nhìn về phía Lâm Lôi .

"Lâm Lôi , ngươi nguyện ý trao vật đó cho chủ thần nào , ngươi tự mình lựa chọn đi , không cần nhìn sắc mặt của chủ thần . Dù sao , Hồng Lăng Tinh Toản cũng chỉ có một, mà chủ thần lại có hơn mười vị !" Hủy diệt chúa tể cũng nhìn về phía Lâm Lôi .

Quang minh chúa tể nhìn chằm chằm Lâm Lôi , ánh mắt ẩn chứa hàm ý không cần nói cũng biết.

”Xin lỗi quang minh chúa tể .” Lâm Lôi mỉm cười nói .

Sắc mặt của Quang minh chúa tể nhất thời thay đổi .

"Hừ , không biết tốt xấu .” Quang minh chúa tể lạnh lùng liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái , rồi sau đó vị diện đầu ảnh phân thân liền ầm ầm tiêu tán . Lâm Lôi sắc mặt cũng là không thay đổi , cứ lẳng lặng đứng giữa không trung , thậm chí trên mặt còn có chút mỉm cười .

"Ha ha , Lâm Lôi . Tốt lắm .” Hủy diệt chúa tể cười ha ha.

” Hồng Lăng Tinh Toản này , ngươi nguyện ý cấp cho ai ? Đương nhiên cấp ta là tốt nhất . Bất quá , ta cũng sẽ không ép ngươi .” Nói xong , Hủy diệt chúa tể vị diện đầu ảnh phân thân ầm ầm tiêu tán .

Thiên địa lại một lần nữa khôi phục sự tĩnh lặng .

Sóng biên xô bờ , tám vị đại viên mãn cũng tươi cười bay tới .

"Ha ha , lão Đại , quang minh chúa tể vừa rồi , sắc mặt trông rất thú vị .” Bối Bối cười to .

"Đã đắc tội với quang minh chúa tể rồi , nay vừa rồi lại đắc tội một lần nữa.” Lâm Lôi bất đắc dĩ thở dài .

"Quang minh chúa tể này tính tình….”

Khắc Lai Môn Đình cũng cười . Vừa nói chuyện , Khắc Lai Môn Đình thần thức vừa phát ra , bao trùm lên toàn bộ phạm vi xung quanh .

Hắn hiển nhiên là không muốn để cho bọn thượng vị thần biết được cuộc nói chuyện của đám đại viên mãn .

"Hừ , đám...chủ thần kia , đừng thấy bọn họ bình thường trông rất siêu nhiên như vậy . Nhưng khi đụng chạm đến bọn họ chỉ một chút việc cỏn con , thậm chí chỉ là một chút sĩ diện. Bọn họ cũng sẽ lên cơn đại nộ ."

Hỏa hệ đại viên mãn Ba Mặc cũng cười nói :

”Kỳ thật cũng dễ hiểu thôi . Chủ thần cao cao tại thượng, ai dám chọc bọn họ , sợ rằng bọn họ sẽ phát ra cơn nộ hoả ."

"Bất quá , chủ thần với tính cách đó cũng chỉ là số ít ." Đan Trữ Đốn mỉm cười nói. ”Đại đa số chủ thần , vẫn là có tính cách tốt ."

"Khi vị diện đản sanh , bọn họ cũng là xuất sanh , chính là một nhóm thượng vị thần sớm nhất , rồi sau đó nhờ vận khí may mắn, đạt được chủ thần cách , mới trở thành chủ thần mà thôi ." Tánh mạng đại viên mãn nói.

”Nói về pháp tắc huyền ảo , tuyệt đại đa số chủ thần, mặc dù bọn họ có được lượng lớn tín ngưỡng lực , nhưng vẫn không đuổi kịp chúng ta !"

"Ta thấy qua rất nhiều chủ thần , quang minh chúa tể này chính là bá đạo nhất ." Lâm Lôi nói.

"Ha ha , quang minh chúa tể vốn nổi danh bá đạo . Chính là tại vật chất vị diện , trong các loại tông giáo , đều là quang minh tông giáo thống trị nhiều nhất . Bất quá , thực lực của quang minh chúa tể cũng mạnh , bá đạo nhưng là có thực lực !" Địa hệ đại viên mãn nam tử tóc xanh, thân cao bốn thước cười nói .

"Chủ thần hệ Tử vong hệ, ở một lần vị diện chiến tranh trước đây, là vạn ức năm trước , còn từng ra tay hạ thủ với hai người cấp bậc thống lĩnh.”

Nhóm đại viên mãn thượng vị thần này tùy ý đàm luận về chủ thần . Dù sao ở vật chất vị diện, bọn họ cũng không sợ chủ thần dùng thức phát hiện .

Sau khi đàm luận một lúc , Lâm Lôi biết được không ít sự tình về chủ thần . Càng nghe , Lâm Lôi càng hiểu rằng chủ thần cũng có hỉ , nộ , ái , oán , không có gì đặc thù . Trong con mắt phàm nhân , thần chính là cao cao tại thượng . Kỳ thật , trong địa ngục , chuyện cường đạo, so với nhân loại xã hội thì thậm chí còn nhiều và trắng trợn hơn nhiều .

Có lẽ ……

Chỉ có quy tắc biến ảo tứ đại chí cao thần mới không có hỉ , nộ , ái , oán đi sao .

"Tốt lắm . Các vị , chuyện về Áo Tạp Luân vị diện cũng kết thúc , ta đi trước một bước vậy .” Phong hệ đại viên mãn Bái Ách cười nói .

Trải qua một phen trò chuyện nhiệt tình , quan hệ của mọi người cũng thân cận hơn rất nhiều .

" Về thôi . Chúng ta cùng trở về .” Đan Trữ Đốn và đám đại viên mãn đều ngay lập tức phụ họa theo .

"Lão Đại , đi thôi .” Bối Bối cũng liền nói .

"Mọi người đi trước một bước, ta ít việc nữa.” Lâm Lôi đột nhiên nói .

Mặc dù tám vị đại viên mãn nghi hoặc nhưng cũng không nhiều lời .

Liền cáo biệt Lâm Lôi , rồi sau đó tám đại viên mãn cường giả cũng bay về phía Mê Vụ đại lục.

"Lão Đại , còn có việc gì nữa?" Bối Bối hỏi .

Lâm Lôi nhíu mày, truyền âm : ”Bối Bối , đoạt được Hồng Lăng Tinh Toản , lúc đó kích động quá mức , ta cũng không nghĩ . Nhưng bây giờ ...... bình tĩnh trở lại , ta mới phát hiện ra bây giờ chúng ta căn bản không thể dùng Truyền Tống Trận!"

"Không thể dùng Truyền Tống Trận ?" Bối Bối trừng mắt .

"Đúng , dùng Truyền Tống Trậ n tiến nhập thần vị diện hoặc là chí cao vị diện . Ngươi hẳn là biết , đám chủ thần môn rất muốn có được Hồng Lăng Tinh Toản . Ở Áo Tạp Luân vị diện , bọn họ không có biện pháp cưỡng đoạt . Nhưng nếu truyền tống đến thần vị diện, hoặc là chí cao vị diện , có lẽ ...... chủ thần đã đang đứng ở Truyện Tống Trận mà chờ ta rồi !"

Lâm Lôi cười khổ nói .

Nếu vừa truyện tống đến , vừa tới , đã nhìn thấy chủ thần ở trước mặt .

Như vậy là xong đời rồi , có muốn chạy trốn cũng không kịp .

"Các vị diện Truyện Tống Trận không giống nhau , nhiều như địa ngục, minh giới cũng chỉ có hai Truyền Tống Trận . Mà mỗi một chí cao vị diện , thần vị diện thì lại có không ít chủ thần . Khả năng bọn họ đón đợi , ở đó là rất cao ! Cho dù hạ vị chủ thần không cần , cũng có thể dâng cho chúa tể , kiếm một mối nợ nhân tình .” Lâm Lôi đáy lòng rất phiền não .

"Lão Đại , vậy bây giờ chúng ta nên đi đâu đây ?" Bối Bối biết tình huống rất không ổn .

"Đúng, nên đi đâu đây ?" Lâm Lôi đầu cũng là phát mộng .

Có lẽ bảy đại thần vị diện , tứ đại chí cao vị diện có nhiều điểm Truyền Tống Trận, cũng có một số điểm không có chủ thần đứng ở đó . Nhưng Lâm Lôi cũng không thể mạo hiểm ! Một khi thất bại , hối hận cũng không kịp nữa rồi .

"Đoạt được Hồng Lăng Tinh Toản , nhưng lại không có cách nào để về Ngọc Lan đại lục .” Lâm Lôi cười khổ nói .

"Chẳng lẽ phải mạo hiểm một phen hay sao ?" Bối Bối nói thầm .

P/s: Mình bận quá nên bây giờ mới post được

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 45: Thực Lực Thật Sự Của Bối Lỗ Đặc

Hết thảy quang mang sặc sỡ hội tụ dầy đặc trong không gian loạn lưu .

Không gian loạn lưu, có thể nói, chính là địa phương nguy hiểm nhất !

Ngay cả thần khí bình thường rơi vào cũng đều bị không gian loạn lưu nghiền nát, vỡ ra thành từng mảnh. Chỉ có cường giả có phòng ngự chủ thần khí hoặc là đại viên mãn thượng vị thần thì mới có thể miễn cưỡng ở trong không gian loạn lưu chống đỡ sóng ba đào đánh vào, duy trì tính mạng. Nhưng ngay cả như vậy, đại viên mãn thượng vị thần nếu rơi vào không gian loạn lưu thì cũng thân bất do kỷ, không thể tự khống chế bản thân.

Sóng loạn lưu đánh vào cơ thể, ở trong đó , chỉ có thể bèo dạt mây trôi (tuỳ ba trục lưu) .

Giờ phút này----

Bạch sắc quang mang huyền ảo bao phủ bốn phía xung quanh một thân ảnh cao lớn. Thân ảnh này trên người mặc trường bào trắng có thêu hoa văn, mái tóc dài màu vàng bù xù bay tứ tán trông hết sức chói lọi. Hắn đang đứng ở giữa không gian loạn lưu , sóng sắc tán trong không gian loạn lưu cứ thế đánh vào , nhưng lại không thể lay động được hắn. Người này chính là Quang Minh nhất hệ thất đại chủ thần đệ nhất cường giả: Quang Minh chúa tể .

Quang Minh chúa tể đưa cặp mắt lạnh lùng nhìn về phía xa xa .

"Hồng Lăng tinh toản, vốn đã tới tay, không ngờ......"

Quang Minh chúa tể trong ánh mắt ẩn chứa một tia tức giận "Bất quá, cho dù sau lưng hắn có chủ thần Tử kinh đỡ, nhưng từ Áo Tạp Luân vị diện Truyền Tống đến Địa ngục thì sẽ phải qua một số Truyền Tống vị diện khác. Sợ là Hồng Lăng tinh toản rơi vào tay chủ thần khác mất."

Hắn thông qua phân thân tại Quang Minh thần giới ra lệnh :

"Lặc Nhĩ , ngươi tập trung theo dõi Lâm Lôi , xem Lâm Lôi hắn cuối cùng chọn cái Truyền Tống Trận nào từ vị diện trở về "

“ Vâng . Chúa tể ."

Mặc dù Khắc Lai Môn Đình suất lĩnh một đám thượng vị thần, nhưng thực chất , đám thượng vị thần này lại chịu sự chỉ huy của Lặc Nhĩ, bởi vì Lặc Nhĩ chính là một trong hai người có thể liên lạc trực tiếp với chủ thần. Lặc Nhĩ lập tức phát tán thần thức, tập trung theo dõi bọn Lâm Lôi , Bối Bối đang đứng ở trên không trung của hải dương .

Dò xét hành tung của Lâm Lôi .

Lâm Lôi đương nhiên dùng thần thức cách ly chung quanh , không để những người đó phát hiện .

" Bắt buộc mạo hiểm ? Không được ! Số lượng chủ thần chú ý chí cao thần tín vật rất nhiều , đại đa số những nơi có đặt Truyền Tống Trận , phỏng chừng đều có chủ thần . Ta thực lực cường hãn , nhưng gặp phải chủ thần thì ngay cả một chút khả năng phản kháng cũng không có ." Lâm Lôi lắc đầu nói :

" Hồng Lăng tinh toản này , ta không thể để mất ."

" Vậy...... nên làm cái gì bây giờ đây ?" Bối Bối cũng phiền não ưu tư .

Lâm Lôi nghĩ tới nghĩ lui , cũng không nghĩ ra biện pháp nào. Mặc dù nói chủ thần trong địa ngục cùng Lâm Lôi có quan hệ, không sai, nhưng đó cũng chỉ là quan hệ với một hậu bối mà thôi . Nếu như liên quan đến Hồng Lăng tinh toản, Hủy diệt chúa tể ảo ảnh phân thân ở này nói cũng đã cảnh báo, nhưng sau khi tới địa ngục mọi chuyện cũng không thể như vậy .

Dù sao , tại Áo Tạp Luân vị diện , ảo ảnh phân thân của chủ thần cũng không làm gì được được Lâm Lôi, cường đại cũng vô ích .

Nhưng sau khi tới địa ngục, các chủ thần có ai không muốn có chí cao thần tín vật ?

" Lão đại , hỏi Bối Lỗ Đặc gia gia đi , không chừng, hắn sẽ có biện pháp ." Bối Bối đột nhiên đề nghị .

" Chỉ có thể như vậy ." Lâm Lôi khẽ gật đầu .

Ngọc Lan đại lục vị diện . Ba Lỗ Khắc đế quốc , trong Long Huyết thành.

Bối Lỗ Đặc mấy ngày nay vẫn ở tại Long Huyết thành của Lâm Lôi , thần phân thân của Lâm Lôi cũng thường xuyên kể lại tình hình diễn biến tại Áo Tạp Luân vị diện cho Bối Lỗ Đặc. Mấy ngày thường xuyên ở cùng một chỗ cũng làm Lâm Lôi và Bối Lỗ Đặc trở nên thân thiện hơn, không có một chút khoảng cách nào.

"Vù!"

Một đạo thân ảnh chợt lóe lên, tiến vào trong hoa viên, chính là Lâm Lôi . Bối Lỗ Đặc đang ở hoa viên chơi đùa với hai đứa trẻ Ba Lỗ Khắc, rất vui vẻ.

"Hai ngươi sang bên kia chơi đi ." Lâm Lôi cười nói .

" Vâng ." Hai hài tử nhìn thấy Lâm Lôi, ngay cả thở mạnh cũng không dám, nhu thuận rời đi .

Long Huyết thành đã tạo cho hình tượng Lâm Lôi lên đến đỉnh cao truyền thuyết, trong lòng đám Ba Lỗ Khắc gia tộc hậu bối đệ tử, Lâm Lôi được sùng bái vô cùng .

"Chuyện gì mà phải cấp bách như vậy ?" Bối Lỗ Đặc khẽ cười .

Lâm Lôi bất đắc dĩ nói :

"Bối Lỗ Đặc đại nhân , tình huống hiện tại là rất không ổn."

"Nga ?"

Bối Lỗ Đặc nhướng mày , nghiêm nghị , chăm chú nhìn Lâm Lôi .

" Là như thế này , ta hiện tại đã đoạt được Hồng Lăng tinh toản . Bất quá , ta lại đang rất phiền não, bây giờ làm thế nào để có thể quay về Ngọc Lan đại lục vị diện ! Dù sao, Áo Tạp Luân vị diện Truyền Tống Trận cũng chỉ có mười một cái, đều là truyền về thất đại vị diện, tứ đại chí cao vị diện. Số lượng chủ thần nhiều như vậy, ta nghĩ, ngay bên cạnh đa số Truyền Tống đều có thể có chủ thần đang chờ đợi ta. Ta vừa xuất hiện , bọn họ phỏng chừng sẽ đoạt lấy ngay tức khắc."

Bối Lỗ Đặc khẽ gật đầu .

" Lâm Lôi , ngươi muốn độc chiếm Hồng Lăng tinh toản ?" Bối Lỗ Đặc đột nhiên hỏi .

" Đúng ." Lâm Lôi gật đầu .

Nếu Lâm Lôi muốn đem Hồng Lăng tinh toản hiến cho một vị chúa tể , ví dụ như cho Hủy diệt chúa tể thì có thể trực tiếp Truyền Tống đến địa ngục, tin rằng các địa ngục chủ thần khác sẽ không dám tranh đoạt với chúa tể. Lâm Lôi có thể nói dối, nói là dâng cho hủy diệt chúa tể , sau đó lại sử dụng Truyền Tống Trận mà trở về .

Phương pháp này không thực tế.

Thứ nhất: đây là dối trá, lừa gạt Huỷ diệt chúa tể , đó là đắc tội với Hủy diệt chúa tể .

Thứ hai : Bên cạnh Truyền Tống Trận nếu có chủ thần khác, bọn họ có khả năng nhận ra Lâm Lôi vừa mới đến ,sau đó lại sử dụng Truyền Tống Trận quay về Ngọc Lan đại lục ! Sợ rằng Lâm Lôi chưa kịp mở miệng nói với người quản lý Truyền Tống Trận thì đã bị vạch trần .

" Ngươi đem quá trình tranh đoạt Hồng Lăng tinh toản kể rõ lại từng chi tiết cho ta nghe." Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói .

" Hảo, lúc ấy , ta cùng khác tám vị đại viên mãn thượng vị thần đều đi tới Sư Tâm thành, chúng ta đều cố gắng suy luận, phán đoán ba chữ “ Sư Tâm thành” rốt cục có cái hàm nghĩa gì......"

Lâm Lôi bắt đầu kể lại rõ ràng từng chi tiết , kể cả chuyện chúa tể ảo ảnh phân thân cũng nói hết .

Bối Lỗ Đặc nghe xong , lông mày nhíu lại .

"Vậy Quang Minh chúa tể đã thông qua không gian loạn lưu chạy tới Áo Tạp Luân vị diện?" Bối Lỗ Đặc kinh ngạc hỏi ."

Đúng vậy, là Khắc Lai Môn Đình nói cho ta biết . Đây chính là nguyên nhân khiến cho Quang Minh chúa tể tức giận đến vậy ." Lâm Lôi nói .

Bối Lỗ Đặc trầm hẳn xuống .

" Ngươi muốn độc chiếm...... này......" Bối Lỗ Đặc cân nhắc một cách cẩn thận .

" Lâm Lôi !"

Bối Lỗ Đặc đột nhiên nói :

" Như vậy đi , bổn tôn của ngươi , cùng Bối Bối cứ đứng ở Áo Tạp Luân vị diện . Cố ý giả bộ có điều gì lĩnh ngộ , bắt đầu bế quan tu luyện . Trước hết cứ tu luyện mười ngày nửa tháng đi rồi tính tiếp ."

" Bối Lỗ Đặc đại nhân , ý ngươi là … ?"

Lâm Lôi thoáng sửng sốt , lập tức có chút hiểu được " Ý của ngươi là , muốn ta trì hoãn thời gian ? Nếu thời gian quá lâu thì các chủ thần sẽ không đứng ở bên cạnh Truyền Tống Trận. Nhưng cũng không thể xác định, nếu các chủ thần đều kiên quyết ở tại xung quanh Truyền Tống Trận mà tiềm tu, chờ đợi thì có qua ngàn vạn năm cũng bình thường ."

Các chủ thần đều có thân bất tử, chờ đợi ngàn vạn năm thì có là gì

" Không phải là cách này ." Bối Lỗ Đặc cười nói :

"Chờ thêm chút nữa , ngươi tự nhiên sẽ hiểu ."

"Được."

Lâm Lôi đối với Bối Lỗ Đặc rất là tín nhiệm .

Nhưng Lâm Lôi vẫn nghi hoặc...... Bối Lỗ Đặc bảo mình cố ý ở lại Áo Tạp Luân vị diện mười ngày nửa tháng để làm gì ?

Tại hỗn loạn không gian loạn lưu .

Quang Minh chúa tể đã trên đường quay về.

" Chúa tể, Lâm Lôi cùng Bối Bối không vội rời Áo Tạp Luân vị diện mà đang ở trên không trung của hải dương, đột nhiên lại bắt đầu tu luyện. Lâm Lôi kia có vẻ như lại đột nhiên hoặc gì điều lĩnh ngộ, Bối Bối thì đang ở bên cạnh canh chừng."

Tình báo đang giám thị lập tức hướng Quang Minh chúa tể bẩm báo .

" Có lĩnh ngộ?

Lâm Lôi có vài cái thần phân thân, một người đã đạt tới đại viên mãn, thần phân thân khác cũng bắt đầu đột phá, thiên phú đích xác lợi hại ."

Quang Minh chúa tể cho dù đối với Lâm Lôi không có hảo cảm , nhưng đáy lòng vẫn có chút than thở .

Với tốc độ của Quang Minh chúa tể, trong một ngày, hắn đã trở lại Quang Minh thần vị diện .

Lâm Lôi đoạt được Hồng Lăng tinh toản đã tới ngày thứ mười một!

Phía trong Long Huyết thành .

Lâm Lôi đang cùng phụ thân Hoắc Cách uống rượu đàm luận. Đúng lúc này, Bối Lỗ Đặc từ hoa viên đi tới .

" Lâm Lôi!"

Bối Lỗ Đặc ánh mắt trịnh trọng .

" Phụ thân, ta phải tiếp Bối Lỗ Đặc tiên sinh ." Lâm Lôi nói . Hoắc Cách hiểu Lâm Lôi , Bối Lỗ Đặc nhất định là có chuyện trọng yếu , cũng cười một cái rồi rời đi .

" Đi theo ta ."

Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt nói . Rồi sau đó bay lên .

Lâm Lôi liền đuổi theo .

" Vù----" Bối Lỗ Đặc thân hình hướng xa xa bay đi, Lâm Lôi bay theo .

" Thật nhanh ." Lâm Lôi kinh hãi , chính mình còn không theo kịp .

Lâm Lôi thần phân thân linh hồn biến dị, thân thể cường hãn, có được ý chí uy năng, đồng thời dung hợp thần lực. Tốc độ thần phân thân so với bổn tôn cũng không là mấy, nhưng lại không theo kịp Bối Lỗ Đặc !

Trong nháy mắt, Lâm Lôi , Bối Lỗ Đặc đã ra khỏi phạm vi Ngọc Lan đại lục, tới Nam Hải hải vực .

Bối Lỗ Đặc đột nhiên dừng lại , Lâm Lôi cũng dừng lại theo .

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, ý ngươi là ?" Lâm Lôi nghi hoặc nói .

" Ngươi không phải đã hỏi là làm thế nào để trở lại Ngọc Lan đại lục vị diện sao?" Bối Lỗ Đặc trong đôi mắt lóe lên một tia sáng đặc thù , khẽ mỉm cười nhìn Lâm Lôi .

Lâm Lôi đầy nghi hoặc .

" Phương pháp rất đơn giản ! Thông qua không gian loạn lưu , trở lại Ngọc Lan đại lục vị diện ." Bối Lỗ Đặc lãnh đạm cười nói .

" Thông qua không gian loạn lưu?"

Lâm Lôi cả kinh , trong truyền thuyết , chính đại viên mãn thượng vị thần ở trong không gian loạn lưu cũng đều là không thể làm chủ được bản thân.

“Bối Lỗ Đặc đại nhân, không gian loạn lưu rất đáng sợ, cho dù đại viên mãn thượng vị thần ở trong đó, chỉ có thể bị cuốn đi. Ta mặc dù là mạnh hơn so với đại viên mãn khác, nhưng chắc cũng không thể kháng cự trong không gian loạn lưu."

Lâm Lôi không nắm chắc !

" Ta không phải để cho ngươi một mình đi." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói , lập tức vung tay đánh ra một chưởng .

Một chưởng, hướng về không gian phía trước mà tạo thành một đường !

"Xẹt" Không gian của Ngọc Lan đại lục vị diện mỏng manh lập tức xuất hiện một cái khe hình cánh cửa thật lợn.

Vật chất vị diện rất yếu ớt. Đạt tới trình độ như Lâm Lôi thậm chí có thể thông qua khống chế nguyên tố, về nguyên tắc, tạo ra một mất thất vị diện cỡ nhỏ tại vật chất vị diện. Đương nhiên cũng chỉ ở vật chất vị diện mới có thễ làm được. Còn nếu ở Minh Giới, Địa Ngục cũng không có cách.

Còn chủ thần, thông qua năng lực khống chế nguyên tố đáng sợ, thậm chí có thể tạo ra một thần vị diện độc lập.

Thần vị diện độc lập so với mật thất vị diện của đại viên mãn về cơ bản đều được tạo lập từ vật chất vị diện.

Từ đó có thể rgaays được sự chênh lệch đáng sợ giữa chủ thần và thần.

"Theo ta" Bối Lỗ Đặc nắm lấy Lâm Lôi, từng bưới tiến vào trong khe nứt không gian.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân!" Lâm Lôi kinh hãi.

Trong không gian loạn lưu quang mang sặc sỡ, ánh sáng lóng lánh như phản chiều từ những viên kim cương trông thật đẹp, lúc này Lâm Lôi đã chìm sâu vào trong đó. Từng đợt sóng loạn lưu đánh vào người Lâm Lôi. Lúc này Lâm Lôi không còn dám che dấu thực lực, dung hợp thần lực lưu chuyển trong cơ thể, ngăn cản từng đợt sóng dội vào.

"Xì xì" một vết nứt không gian xuất hiện bên cạnh.

Không gian loạn lưu xô đẩy Lâm Lôi, như muốn dẩy Lâm Lôi vào trong khe nứt, nhưng Lâm Lôi cố gắng chống cự lại.

"Năng lượng không gian loạn lưu quả nhiên đáng sợ, không trách đại viên mãn thượng vị thần ở trong đó thân bất do kỷ, nhưng ta miễn cưỡng vẫn có thể đi ngược dòng chảy. Lâm Lôi phát hiện, nếu mình toàn lực có thể ngược dòng chảy trong không gian loạn lưu tiến về phía trước. Cảm giác đó... Rất giống lúc mình còn nhỏ, đi ngược dòng nước xiết dưới sông.

"Lâm Lôi, cảm giác thế nào?" giọng nói của Bối Lỗ Đặc vang lên.

Lâm Lôi quay đầu lại nhìn.

Bị dòng chảy không gian loạn lưu dội vào, nhưng Bối Lỗ Đặc vẫn đứng cười nhạt, không để không gian loạn lưu vào mắt.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, ông?" Lâm Lôi kinh sợ.

Đại viên mạn trong không gian loạn lưu cũng phải nghiêng ngả theo từng đợt sóng xô. Nhưng Bối Lỗ Đặc lại đứng yên bất động.

"Ha ha, dựa vào tốc độ của ngươi muốn từ Ngọc Lan vị diện chạy tới Áo Tạp Luân vị diện e rằng ngàn vạn năm cũng không tới nơi" Bố Lỗ Đặc thấy biểu hiện của Lâm Lôi không khỏi bật cười. Vừa nói, ngoài thân Bối Lỗ Đặc tỏa ra một vầng thanh sắc quang mang, bao phủ cả Lâm Lôi.

"Trong không gian loạn lưu rất dễ lạc lối, bổn tôn của ngươi ở tại Áo Tạp Luân vị diện nên ngươi biết chính xác phương hướng. Ngươi chỉ phương hướng, ta mang ngươi đi"

Bối Lỗ Đặc bao phủ Lâm Lôi trong màn quang mang màu xanh, hóa thành một đạo thanh sắc thiểm điện, chớp mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 46: Bối Lỗ Đặc-Chủ Thần?

T

rong không gian loạn lưu, Bối Lỗ Đặc mang theo Lâm Lôi phi hành cực nhanh.

Giờ phút này Lâm Lôi đầu óc hoàn toàn mông lung :" Tại sao có thể như vậy được? Trong không gian loạn lưu, tốc độ có thể đạt tới mức độ đáng sợ như vậy, trong không gian loạn lưu mà đã như vậy. Bối Lỗ Đặc...... Thực lực của ông ta?" Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc ở bên cạnh mà vẫn khó có thể tin được

Chỉ có một khả năng .

Bối Lỗ Đặc chính là siêu việt thần cấp độ, siêu việt thần cấp độ chỉ có thể là chủ thần !

" Bối Lỗ Đặc đại nhân, ông, ông là chủ thần ư?" Lâm Lôi dò hỏi.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc nở nụ cười sảng khoái, không khỏi tự đắc vuốt râu," Lâm Lôi, có thể ở trong không gian loạn lưu tùy ý phi hành cực nhanh , hơn nữa tốc độ phi hành so với ngươi tại vật chất không gian còn nhanh hơn trăm lần. Ngươi nói, ta không phải chủ thần thì còn có thể là cái gì?"

Lâm Lôi ngạc nhiên.

Bối Lỗ Đặc hiển nhiên thừa nhận , hắn chính là chủ thần!

" Chủ thần, điều này sao có thể?" Lâm Lôi trong đầu óc hoàn toàn hồ đồ, rối loạn," Bối Lỗ Đặc đại nhân, chủ thần không phải không cách nào tiến vào vật chất vị diện sao, vật chất vị diện không thể chịu đựng được năng lượng đáng sợ của chủ thần."

Tại Áo Tạp Luân vị diện, Hủy diệt chúa tể, Quang minh chúa tể cũng chỉ có thể hình thành phân thân năng lượng mà thôi.

" Ha ha...... trong thần giới vị diện đích xác lưu truyền tin tức Chủ thần không cách nào tiến vào vật chất vị diện." Bối Lỗ Đặc vuốt râu, mỉm cười nói," Bất quá, tin tức chuẩn xác phải là...... Chủ thần từ bên ngoài đến, không cách nào tiến vào vật chất vị diện!"

" Chủ thần từ bên ngoài đến?" Lâm Lôi nhướng mày.

" Lâm Lôi, ngươi biết vì sao chủ thần không cách nào tiến vào vật chất vị diện không?" Bối Lỗ Đặc đột nhiên chuyển đề tài.

" Vì sao ư? Không phải vì chủ thần năng lượng quá mạnh mẽ, vật chất vị diện không cách nào tiếp nhận sao?" Lâm Lôi nói.

" Lâm Lôi, ngươi nói chủ thần năng lượng quá mạnh mẽ. Làm cho vật chất vị diện không cách nào tiếp nhận, ngươi nghĩ lại cẩn thận xem, chủ thần thu liễm năng lượng. Không một tia năng lượng dật tán. Làm sao mà vật chất vị diện sụp đổ được?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

" Đúng vậy." Lâm Lôi vẫn chưa hiểu được .

Chủ thần muốn thu liễm năng lượng, thu liễm hơi thở. Dù là đứng ở trước mặt Lâm Lôi, Lâm Lôi cũng phát hiện không ra.

Năng lực thu liễm mạnh như thế, làm sao vật chất vị diện sụp đổ được?

" Cho nên, các ngươi nói như vậy, không phải hoàn toàn chuẩn xác ." Bối Lỗ Đặc lãnh đạm vừa cười vừa nói.

Bối Lỗ Đặc cảm khái nói:" Ta nghĩ, ngươi nghĩ đến nổ tung đầu cũng sẽ không hiểu được đâu. Để ta nói cho ngươi nghe! Cũng liên quan đến vấn đề nơi linh hồn sinh ra! Trong vật chất vị diện mỗi ngày đều sinh ra những tính mạng mới. Tính mạng mới tự nhiên có được linh hồn mới! Ví dụ như Ngọc Lan vị diện. Hễ tại Ngọc Lan vị diện sinh ra một tính mạng, linh hồn của hắn sẽ cùng Ngọc Lan vị diện có sự kết hợp . Ngọc Lan vị diện, chính là nhà hắn!"

Lâm Lôi không khỏi gật đầu.

Hắn cảm giác được, Trở lại Ngọc Lan vị diện, cho dù Ngọc Lan vị diện nguyên tố so với địa ngục yếu hơn rất nhiều. Nhưng Lâm Lôi chính là có cảm giác thư thái, cảm giác không giống các vị diện khác. Lâm Lôi vẫn cho rằng đó là do yếu tố tâm lý. Nhưng hiện tại xem ra, nguyên nhân là linh hồn của chính mình sinh ra từ Ngọc Lan vị diện .

Cũng đúng!

Phàm nhân sau khi linh hồn tiến vào Minh Giới, trở thành vong linh. Vong linh sau khi chết sẽ hồn phi phách tán!

Thần sau khi chết thì hồn phi phách tán!

Có hồn phi phách tán, tự nhiên cũng có linh hồn mới sinh ra!

Tại vật chất vị diện. Mỗi một đứa trẻ con sinh ra, mỗi một ma thú sinh ra, đều là tính mạng mới. Cũng là linh hồn mới! Linh hồn mới này tự nhiên cùng vị diện đó có liên kết đặc thù!

" Chủ thần từ bên ngoài đến, không cách nào tiến vào vật chất vị diện. Là bởi vì linh hồn hắn không phải là từ vật chất vị diện đó sinh ra . Hắn muốn đi vào, tự nhiên vật chất vị diện sẽ bài xích! Vật chất vị diện cùng năng lượng chủ thần bài xích, năng lượng chủ thần quá mạnh mẽ, sẽ làm vật chất vị diện sụp đổ!" Bối Lỗ Đặc giải thích.

Lâm Lôi chợt hiểu.

Bởi vì bài xích lẫn nhau, mới làm vật chất vị diện sụp đổ.

"Mà nếu như, Chủ thần linh hồn vốn chính là từ một vật chất vị diện sinh ra. Vật chất vị diện này chính là nhà của hắn! Cho dù hắn thành chủ thần, vật chất vị diện này cũng sẽ không bài xích hắn. Nếu không có bài xích, tự nhiên chủ thần này có thể tiến vào vật chất vị diện đó."

Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, ý của ông là...... Giả sử quê quán của chủ thần là một vật chất vị diện, hắn có thể về vật chất vị diện là quê hương của mình. Về phần vật chất vị diện khác, hắn không cách nào tiến vào." Lâm Lôi nói.

" Phải." Bối Lỗ Đặc cười nói: " Trong vô số vật chất vị diện, bổn tôn chủ thần của ta cũng chỉ có thể tiến vào Ngọc Lan vị diện. Về phần vật chất vị diện khác, ta cũng không có cách đi vào."

Đã hiểu tất cả !

"Ngọc Lan vị diện, chính là nhà của chúng ta!" Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

Mình sinh ra tại Ngọc Lan vị diện, linh hồn cũng sinh ra ở đó. Ngọc Lan vị diện là quê hương của chúng ta! Vô luận thực lực của chính mình đạt tới trình độ nào, quê hương vĩnh viễn sẽ không bài xích hài tử của nó.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân, nếu ông đã là chủ thần, tại sao bổn tôn chủ thần không ở chí cao vị diện, mà lại ở Ngọc Lan vị diện?" Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc hỏi: " Còn có phân thân của ông, tại sao lại trở thành huyết phong chủ thần sứ giả ?"

" Phân thân trở thành sứ giả, đó là phải trợ giúp Tứ thần thú gia tộc." Bối Lỗ Đặc cười nói," Về phần chủ thần bổn tôn của ta , tại sao không có đi địa ngục hay chí cao vị diện khác, mà vẫn trốn ở quê quán. Đó là bởi vì...... Nếu như chủ thần bổn tôncủa ta , rời khỏi quê quán. Sẽ bị Quang minh chúa tể đuổi giết!"

" Quang minh chúa tể đuổi giết?" Lâm Lôi kinh hãi.

Nguyên lai, Bối Lỗ Đặc là do trốn địch nhân, mới không ra đi .

Biện pháp này của Bối Lỗ Đặc cũng có hiệu quả , Ngọc Lan vị diện, là quê quán của Bối Lỗ Đặc, nhưng lại không phải là quê quán của Quang minh chúa tể. Bối Lỗ Đặc có thể trốn ở đó được, nhưng chủ thần khác lại vào không được.

" Quang minh chúa tể, tại sao muốn đuổi giết người?" Lâm Lôi lòng tràn đầy nghi hoặc.

" Ha ha...... Hắn đương nhiên muốn đuổi giết ta, hắn hận ta tận xương. Ngay cả thần phân thân của ta, có thể bình yênở địa ngục, cũng là tốn hao rất nhiều công sức để thỉnh Hủy diệt chúa tể hỗ trợ." Bối Lỗ Đặc cười lớn nói. "Quên đi, đừng đề cập chuyện này, hiện tại trọng yếu nhất chính là gặp bổn tôn của ngươi sớm một chút rồi trở lại Ngọc Lan vị diện."

Lâm Lôi lập tức gật đầu.

Bối Lỗ Đặc mang theo mình đi trong không gian loạn lưu cũng là bốc đồng. Dù sao trong không gian loạn lưu này. Bọn họ có thể đến được thì Quang minh chúa tể cũng có thể đến!

" Khó trách Bối Lỗ Đặc đại nhân bảo ta dừng lại mười ngày nửa tháng, phỏng chừng là cố ý trì hoãn thời gian, đợi Quang minh chúa tể trở lại Quang minh thần vị diện." Lâm Lôi cũng hoàn toàn hiểu được nguyên nhân, Bối Lỗ Đặc bảo mình chờ mười ngày nửa tháng.

Lâm Lôi bổn tôn tại Áo Tạp Luân vị diện, thần phân thân đi theo Bối Lỗ Đặc. Thông qua liên lạc với phân thân . Đương nhiên dễ dàng chỉ dẫn phương hướng chuẩn xác, để cho Bối Lỗ Đặc tại không gian loạn lưu không đi đường vòng.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân. Vậy Quang minh chúa tể sẽ không đuổi giết đến đây sao?" Lâm Lôi có chút lo lắng, vì Bối Lỗ Đặc mà lo lắng.

" Yên tâm, làm sao hắn có thể biết hai chúng ta tiến vào không gian loạn lưu?" Bối Lỗ Đặc tự tin nói." Hơn nữa, ta tiến vào không gian loạn lưu đồng thời, thần thức cũng tản ra. Phạm vi thần thức của chủ thần phát tán, vượt xa tưởng tượng của ngươi. Một khi hắn tiến vào phạm vi thần thức của ta, ta có thừa thời gian để ứng phó."

Lâm Lôi khẽ gật đầu. Chủ thần thần thức, có thể dễ dàng phát tán bao trùm cả Địa Ngục, cả Minh Giới , hơn nữa, hắn cũng biết hiển nhiên đó cũng không phải phạm vi phát tán lớn nhất của chủ thần thần thức. Bởi vậy có thể tưởng tượng, phạm vi đó cực kỳ rộng lớn. Bởi vậy có thể phán đoán chủ thần uy năng đáng sợ như thế nào so với đại viên mãn ý chí uy năng, không biết cao hơn bao nhiêu cấp.

Áo Tạp Luân vị diện.

" Ào ào”

Nước biển quay cuồng, Lâm Lôi khoanh chân ngồi tĩnh tu ở ngoài khơi giữa không trung, Bối Bối ở bên cạnh hộ vệ .

Đột nhiên----

Lâm Lôi mở mắt, trên mặt có nét cười nhạt, truyền âm nói:" Bối Bối, chúng ta chuẩn bị một chút, lập tức tiến vào không gian loạn lưu."

" Không gian loạn lưu?" Bối Bối kinh hãi," Lão đại, ngươi chuẩn bị từ không gian loạn lưu trở lại Ngọc Lan đại lục vị diện?"

" Phải, bất quá không phải dựa vào ta." Lâm Lôi mỉm cười nói.

" Này, không dựa vào ngươi, thế dựa vào ai? Chủ thần sao? Chủ thần nguyện ý giúp chúng ta?" Bối Bối nghi hoặc vô cùng.

" Ngươi sẽ biết ngay thôi." Lâm Lôi ra vẻ thần bí.

Bằng vào phân thân trong lúc đó liên lạc, Lâm Lôi rõ ràng cảm giác được, thần phân thân cùng Bối Lỗ Đặc đã đi tới bờ của Áo Tạp Luân vị diện.

" Chúng ta đi!" Lâm Lôi ôm lấy Bối Bối, đồng thời tay kia phất nhẹ, một đạo cự đại vết nứt không gian xuất hiện, hấp lực kinh người dĩ nhiên đem nước biển phía dưới nuốt vào không ít.

" Đi vào." Lâm Lôi cất bước, mang theo Bối Bối tiến vào trong đó. Ngay sau đó, vết nứt không gian liền chậm rãi tiêu tan.

Trên không trung của đại dương, lại một lần nữa khôi phục yên tĩnh.

" Lâm Lôi bọn họ tiến vào vết nứt không gian? Tiến vào không gian loạn lưu?" Một đám thượng vị thần thông qua thần thức giám thị Lâm Lôi hai người kinh hãi.

Giám thị Lâm Lôi hai người , không chỉ là Quang minh thần giới nhất phương, khác với Địa Ngục nhất phương, Đại Địa thần giới, Phong hệ thần giới các đạo nhân mã đều lưu lại không ít thượng vị thần, giám thị động tĩnh của Lâm Lôi hai người. Nhưng Lâm Lôi hai người lựa chọn tiến vào không gian loạn lưu, thật sự làm bọn họ sợ ngây người.

" Tiến vào không gian loạn lưu, bổn tôn tiến vào?" Đám thượng vị thần có chút không rõ.

" Phỏng chừng, có chủ thần khác ở bên ngoài tiếp ứng thì sao." Có thượng vị thần đoán vậy,

" Nhanh lên, bẩm báo chủ thần." Thoáng chốc đã đem tin tức bẩm báo gấp cho chủ thần!

Quang Minh thần vị diện, ở sau trong Thần Ngục hải .

" Cái gì? Tiến vào trong không gian loạn lưu?" Quang Minh chúa tể trong đôi mắt cũng tràn đầy khiếp sợ, nhưng trong nháy mắt, hắn liền bình tĩnh lại, cười lạnh nói:" Sau lưng Lâm Lôi chắc là có chủ thần tiến vào trong không gian loạn lưu để tiếp ứng! Là ai đây? Tử kinh? Hay là......" Trong đầu Quang minh chúa tể, một cái tên hiện lên .

" Bối Lỗ Đặc?" Quang minh chúa tể trong đôi mắt ẩn hiện một tia sát khí.

" Rất có thể là Bối Lỗ Đặc!" Quang Minh chúa tể không hề chậm trễ, năng lượng bên ngoài thân chấn động, phía trước liền xuất hiện một đạo vết nứt không gian, từng bước đi ra đã tiến vào trong đó, vết nứt không gian lập tức biến mất .

Trong không gian loạn lưu, Quang Minh chúa tể hóa thành một đạo ánh sáng màu trắng, bay với tốc độ kinh người .

" Bối Lỗ Đặc, hy vọng ngươi chạy trốn nhanh một chút, nếu bị ta chặn lại...... Hừ!" Quang Minh chúa tể, mặc dù không xác định trăm phần trăm là Bối Lỗ Đặc, nhưng căn cứ quan hệ của Lâm Lôi và Bối Lỗ , hắn có suy đoán này. Bối Lỗ Đặc trốn ở Ngọc Lan đại lục vị diện, làm cho Quang Minh chúa tể đầy tức giận.

Chỉ cần có một tia cơ hội, hắn tuyệt không bỏ qua!

Trong không gian loạn lưu, bên ngoài thân của Bối Lỗ Đặc dật tán màn hào quang màu xanh, bao trùm Lâm Lôi, Bối Bối hai người, hướng Ngọc Lan đại lục bay nhanh tới.

" Bối Lỗ Đặc gia gia, ta là đang nằm mơ sao?" Bối Bối khó có thể tin nhìn chằm chằm Bối Lỗ Đặc," Gia gia người là chủ thần, điều này rất khó tin ."

Lúc trước, hắn theo Lâm Lôi tiến vào không gian loạn lưu. Đặc biệt lúc nhìn thấy Bối Lỗ Đặc đến, Bối Bối đã sợ ngây người!

" Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi là chủ thần, tại sao ẩn dấu thực lực chứ?

Như thế nào vẫn làm huyết phong chủ thần sứ giả ?" Bối Bối càng nói không ngừng.

" Tốt lắm, hiện tại đừng nói chuyện này , Bối Lỗ Đặc gia gia ngươi đang vội vàng chạy đi, chờ trở về rồi nói chuyện sau.” Lâm Lôi liền nói.

Lâm Lôi hiểu được, Bối Lỗ Đặc trong không gian loạn lưu cũng tồn tại sự nguy hiểm .

Dọc theo đường đi, Bối Bối không ngừng nói, hiển nhiên hắn rất kích động .

" Ta không nhịn được." Bối Bối hai nắm tay nắm chặt, nhe răng trợn mắt, có vẻ có chút phấn khởi.

" Nhanh lên, dựa theo thời gian, lúc này chúng ta đã chạy hơn phân nửa lộ trình . Ngươi nhịn đi trong chốc lát." Lâm Lôi trấn an nói.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc đột nhiên cười.

" Làm sao vậy?" Lâm Lôi, Bối Bối nghi hoặc nhìn về phía Bối Lỗ Đặc.

" Quang minh chúa tể quả nhiên đang tới, ta đã phát hiện hắn." Bối Lỗ Đặc cười nói.

" Ngươi bây giờ còn cười được ư?" Một đạo thanh âm hùng hậu vang lên trong đầu Bối Lỗ Đặc, đúng là thanh âm của Quang minh chúa tể.

" Ta tại sao không cười?" Bối Lỗ Đặc cười nhạo phản bác:" Ta biết, chỉ cần có một chút cơ hội, Áo Cổ Tư Tháp ngươi nhất định sẽ không buông tha cho ta. Bất quá, đáng tiếc tốc độ của ngươi mặc dù so với ta nhanh hơn, nhưng lộ trình so với ta xa hơn nhiều, ngươi cản không nổi ta đâu.

P/s: Hoan nghênh dịch giả scorpio2011 đã tham gia dịch Bàn Long

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 47: Chặn Giết

Quang minh chúa tể?" Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau, trong lòng căng thẳng, chợt nhìn về phía Bối Lỗ Đặc.

Bối Lỗ Đặc giờ phút này chính là mang theo Lâm Lôi, Bối Bối, dùng tốc độ hết sức hướng Ngọc Lan đại lục chạy tới, đồng thời vẫn cùng Quang minh chúa tể thần thức nói chuyện với nhau :" Ha ha, Áo Cổ Tư Tháp, theo ta thấy, ngươi hay là quay về quang minh thần vị diện đi. Hiện tại đuổi theo chúng ta, căn bản là lãng phí thời gian, cuối cùng, ngươi lại muốn quay về trắng tay sao."

Nhạo ý của Bối Lỗ Đặc, tất cả đều ẩn chứa trong đó.

" Hừ, hiện tại nói gì cũng còn sớm vô cùng. Ngươi hiện tại khoảng cách tới Ngọc Lan đại lục vị diện, vẫn còn dài, trước giờ ngươi vốn tự mình trốn ở Ngọc Lan vị diện, hiện tại một khi bị ta đuổi theo, không đơn giản là ngươi, ngươi bên cạnh hai người, cũng nhất định chết rồi!" Quang minh chúa tể sắc mặt âm trầm, từ rất xa phi hành trong không gian loạn lưu. Đơn độc lấy tốc độ mà nói, hắn đích xác so với Bối Lỗ Đặc nhanh hơn nhiều.

Thế nhưng......

Chí cao vị diện, thần vị diện, vốn cùng vật chất vị diện cách nhau rất xa. Mà đa số vật chất vị diện, là ở cùng khu vực. Áo Tạp Luân vị diện cùng Ngọc Lan vị diện, khoảng cách so sánh với Áo Tạp Luân vị diện cùng Quang minh thần vị diện, còn gần hơn mấy chục lần.

" Ha ha, vậy ngươi cứ đuổi theo đi!" Bối Lỗ Đặc không nói thêm lời.

Tại không gian loạn lưu, 1 bên chạy, 1 bên đuổi.

" Lâm Lôi tiến vào không gian loạn lưu?" bóng người bao phủ trong vầng sáng màu đen trầm thấp nói, lập tức thấp giọng cười," Hiện tại xem ra Lâm Lôi dĩ nhiên không nỡ buông chí cao thần tín vật, giao cho chủ thần khác. Hắn sau lưng là Bối Lỗ Đặc, thật đúng là có can đảm.".

" Ngoài Bối Lỗ Đặc ra, không còn người khác." Tử kinh chủ thần cũng rất dễ dàng suy đoán ra," Theo tính cẩn thận Bối Lỗ Đặc. Hẳn là sẽ không xảy ra chuyện gì."

Tin tức Lâm Lôi bổ ra cái khe không gian, mang theo Bối Bối tiến vào không gian loạn lưu, bị thượng vị thần rất nhanh truyền cho nhiều chủ thần. Không đơn giản là các hệ chúa tể. Chủ thần các hệ khác, cũng phái nhân mã chú ý Lâm Lôi động tĩnh.

Phong hệ thần vị diện.

" Hừ, Ngọc Lan vị diện đến Áo Tạp Luân vị diện? Tốt lắm. Nhà của ta tại Địch Luân vị diện, vừa vặn ở giữa đường." Một vị tóc bạc mũi ưng nam tử vừa lấy được tin tức, liền hướng Phong hệ thần vị diện Truyền Tống Trận vị trí bay đi. Rất nhanh, hắn đến Truyền Tống Trận.

" Địch Luân vị diện." Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á lạnh nhạt nói. Đồng thời đưa ra chủ thần lệnh bài.

" Là."

Bọn lính không dám chậm trễ, Truyền Tống Trận khởi động, quang mang lóe ra, nháy mắt, phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á đã đến Địch Luân vị diện.

" Lúc đầu ta nói như vậy. Bối Lỗ Đặc cũng không cho ta mặt mũi. Hiện tại...... Cơ hội vừa lúc." Đặc Lôi Tây Á, đến quê hương của hắn ---- vật chất vị diện Địch Luân vị diện, lúc này bổ ra khe khồng gian, tiến vào không gian loạn lưu. Thần thức lúc này liền phúc tán.

Đặc Lôi Tây Á khóe miệng dâng lên mỉm cười, truyền âm nói:" Bối Lỗ Đặc, thật sự là khó tin, ngươi đã rời Ngọc Lan vị diện!"

" Ngươi đã rời Ngọc Lan vị diện!" thanh âm trong đầu Bối Lỗ Đặc vang lên. Bối Lỗ Đặc sắc mặt không khỏi trầm xuống.

" Bối Lỗ Đặc gia gia. Làm sao vậy?" Bối Bối phát hiện Bối Lỗ Đặc vẻ mặt không đúng, liền dò hỏi.

Lâm Lôi cũng lo lắng nhìn về phía Bối Lỗ Đặc. Bối Lỗ Đặc sắc mặt khó coi:" Lâm Lôi, Bối Bối, tình huống hiện tại rất không tốt. Đặc Lôi Tây Á hiện tại cách chúng ta không xa, nhưng lại đúng là trên lộ tuyến. Dựa theo tốc độ của hắn, phỏng chừng chỉ chốc lát, hắn sẽ gặp chúng ta."

" Đặc Lôi Tây Á?" Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

Phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á, Lâm Lôi biết hắn. Lúc đầu Thiên Sơn phủ chủ Mạc Nhĩ Đức lộ ra tin tức, chính Đặc Lôi Tây Á bức bách Lâm Lôi giao ra chín khối linh châu, nếu không có Huyết phong chủ thần ra mặt. Sợ rằng lúc đầu, Lâm Lôi đã "được" Đặc Lôi Tây Á ban cho cái chết.

" Gia gia, đừng lo lắng." Bối Bối lo lắng nói.

" Đặc Lôi Tây Á, là phong hệ hạ vị chủ thần. Ta cũng vậy. Phong hệ hạ vị chủ thần. Bất quá...... Hắn tại pháp tắc huyền ảo phương diện, đạt tới đại viên mãn cảnh giới. Cho nên rất phiền toái." Bối Lỗ Đặc mặc dù sầu lo, vẫn mang theo Lâm Lôi hai người không ngừng đi tới .,

Lâm Lôi mày nhíu lại .

Cùng là hạ vị chủ thần, nhưng là đại viên mãn. Xem bộ dáng, Bối Lỗ Đặc không phải là đối thủ.

" Cùng Đặc Lôi Tây Á đấu, đúng là không việc gì. Trọng yếu nhất chính là...... Một khi bị hắn cản đường. Quang minh chúa tể đến, như vậy xong hết rồi." Bối Lỗ Đặc có chút sầu lo nói.

" Gia gia nếu cùng Đặc Lôi Tây Á chiến đấu, khẳng định không cách nào tiếp tục đi tới." Bối Bối gấp đến độ mặt đều đỏ lên ," Một khi bị Quang minh chúa tể đuổi theo, ..."

Lâm Lôi nhìn Bối Lỗ Đặc.

Chính mình cùng Bối Bối, không giúp gì được. Chỉ có thể dựa vào Bối Lỗ Đặc.

" Đặc Lôi Tây Á! Ngươi muốn chí cao thần tín vật làm gì? Một kiện hồng lăng tinh toản, chỉ là một trong ba kiện tín vật. Ngươi chiếm được, đối với ngươi, cũng không nhiều lắm chỗ tốt. Chẳng lẽ, ngươi một hạ vị thần, cũng muốn hoàn thành nhiệm vụ, muốn đạt được chí cao thần khí?" Bối Lỗ Đặc truyền âm nói.

" Muốn ta không ngăn trở các ngươi cũng được, Bối Lỗ Đặc, đáp ứng yêu cầu lần trước của ta ." Đặc Lôi Tây Á truyền âm nói.

" Ngươi nằm mơ." Bối Lỗ Đặc không khỏi tức giận.

" Ha ha, ngươi không đáp ứng, ta đây sẽ ngăn trở các ngươi. Nhanh, phỏng chừng, quá một lát ta sẽ gặp các người." Đặc Lôi Tây Á đắc ý truyền âm nói.

Bối Lỗ Đặc cố gắng kiềm chế tức giận:" Nói đi, ngoại trừ cái này, ngươi muốn thế nào mới không ngăn trở chúng ta."

Đặc Lôi Tây Á là đại viên mãn, phong hệ hạ vị chủ thần. Đơn độc nói về tốc độ, so với Bối Lỗ Đặc hơn một chút.

Bối Lỗ Đặc phải về Ngọc Lan đại lục vị diện, nếu như nghĩ muốn đi vòng tránh Đặc Lôi Tây Á, thứ nhất, đường vòng quá xa. Thứ hai, Đặc Lôi Tây Á hoàn toàn có thể chạy tới bên cạnh Ngọc Lan vị diện, chờ Bối Lỗ Đặc. Mặc kệ thế nào...... Đều không thể tránh né Đặc Lôi Tây Á.

" Yêu cầu của ta, sớm nói qua . Hảo, nếu như yêu cầu ngươi không cách nào đáp ứng. vậy cũng được...... Ngươi đem hồng lăng tinh toản giao cho ta. Ta thả cho các ngươi chạy." Đặc Lôi Tây Á truyền âm nói.

Giao ra hồng lăng tinh toản? Vậy không phải một chuyến tay không sao?

" Đặc Lôi Tây Á, ngươi cũng đừng bức ta quá." Bối Lỗ Đặc tức giận truyền âm nói.

" Bức? Ta bức ngươi thì thế nào? Ngươi chỉ biết trốn ở Ngọc Lan vị diện, căn bản không dám đi ra." Đặc Lôi Tây Á cuồng vọng nói.

" Hừ, chúng ta, tỉ thí rồi hãy nói." Bối Lỗ Đặc tức giận truyền âm nói.

" Ha ha, con chuột Bối Lỗ Đặc nhát gan, cũng có dũng khí nói lời này . Khó được a khó được!" Đặc Lôi Tây Á ha ha truyền âm cười nói.

Bối Lỗ Đặc hừ lạnh một tiếng, liền không nói thêm lời.

Lâm Lôi không biết nội dung Bối Lỗ Đặc cùng Đặc Lôi Tây Á thần thức nói chuyện. Nhưng Lâm Lôi từ vẻ mặt Bối Lỗ Đặc cũng nghĩ ra được:" Xem ra. Bối Lỗ Đặc đại nhân cùng Đặc Lôi Tây Á không thỏa hiệp đc. Cái này, thật là phiền toái ." Lâm Lôi cùng Bối Bối, chỉ có thể trơ mắt chờ một màn sắp đến.

Trong không gian loạn lưu đủ mọi màu sắc . Một cái khe không gian xuất hiện.

Bối Lỗ Đặc mang theo Lâm Lôi hai người, phi hành chỉ chốc lát.

" Gia gia, Đặc Lôi Tây Á." Bối Bối kinh hô.

Lâm Lôi gắt gao nhìn chầm chầm xa xa. Mông lung trong vầng sáng màu xanh, bóng người cao lớn màu bạc tóc dài, hai tròng mắt hẹp dài xuất hàn mang như đao, khóe miệng có chút nhếch lên, cười lạnh nhìn Bối Lỗ Đặc ba người.

" Bối Lỗ Đặc." Đặc Lôi Tây Á mở miệng .

" Đặc Lôi Tây Á, ngươi tốt nhất hiện tại đi đi. Nếu không, đợi lát nữa có người đến muốn đi cũng khó." Bối Lỗ Đặc ánh mắt u lãnh.

" Hừ." Đặc Lôi Tây Á sắc mặt đột nhiên biến đổi." Ngươi dĩ nhiên thông tri người giúp đỡ."

" Đương nhiên, phát hiện ra ngươi, trong nháy mắt, ta thông tri người khác." Bối Lỗ Đặc lạnh lùng nói.

" Một hỏa hệ hạ vị chủ thần mà thôi, ngươi cho rằng ta sợ?" Đặc Lôi Tây Á khinh thường cười," Giữa các chủ thần, đạt tới đại viên mãn cảnh giới không đủ mười người. Trong số các hạ vị chủ thần, có khả năng địch nổi ta, không có mấy người. Ít nhất, ngươi không có khả năng đó. Người giúp đỡ này của ngươi sợ rằng cũng không phải đối thủ của ta."

Lâm Lôi có chút lo lắng, truyền âm với Bối Lỗ Đặc:" Bối Lỗ Đặc đại nhân. Đặc Lôi Tây Á, rõ ràng là đang trì hoãn thời gian. Thời gian trì hoãn càng dài, đối với chúng ta càng bất lợi."

" Ta biết." Bối Lỗ Đặc nhìn lướt qua Lâm Lôi," Yên tâm đi, Lâm Lôi, hết thảy nằm trong tính toán."

Thấy Bối Lỗ Đặc trấn định như thế, Lâm Lôi cũng không khỏi ảnh hưởng, đã có lòng tin.

" Lâm Lôi, lần trước Huyết phong chủ thần cho ngươi chạy thoát. Lần này, ngươi khó mà chạy thoát." Đặc Lôi Tây Á vừa lộn tay, trong tay xuất hiện một đạo quang mang lạnh lẽo màu bạc vô cùng lớn, là loan đao, loan đao chợt phát ra hơi thở, thậm chí còn làm chung quanh không gian loạn lưu rung động.

Thân hình vừa động, liền giống như giao long xuất động, xẹt qua vài dặm khoảng cách, loan đao ẩn chứa khai thiên tích địa uy năng, hướng Bối Lỗ Đặc đánh xuống.

" Lâm Lôi, mang theo Bối Bối, hướng Ngọc Lan đại lục phương hướng chạy đi. Ta lập tức bám theo." Bối Lỗ Đặc lo lắng truyền âm nói.

" Là." Lâm Lôi không hề chần chờ.

Bối Lỗ Đặc trong tay đột ngột xuất hiện một cây trường côn màu đen, trường côn biến dài, đạt tới 100 thước, hoành ngang.

" Cheng!"

Bổ ra loan đao đáng sợ trong không gian loạn lưu, va chạm vào trường côn màu đen, chỉ là làm trường côn có chút chấn động.

" Bối Bối, chúng ta đi." Lâm Lôi bắt được Bối Bối, lúc này cố gắng chống cự không gian loạn lưu, hướng Ngọc Lan đại lục vị diện phương hướng chạy tới.

" Lão đại, gia gia hắn không có việc gì chứ." Bối Bối lo lắng nói.

" Chúng ta ở lại, mới ảnh hưởng tới Bối Lỗ Đặc gia gia." Lâm Lôi rất hiểu được thế cục," Nếu như Đặc Lôi Tây Á, công kích chúng ta để uy hiếp Bối Lỗ Đặc, như vậy rất phiền toái . Chúng ta đi trước. Chờ Bối Lỗ Đặc gia gia chiến đấu xong, đuổi theo chúng ta ." Ngoài miệng nói như thế, Lâm Lôi đáy lòng vẫn lo lắng như trước.

Nếu như Bối Lỗ Đặc cùng Đặc Lôi Tây Á, chiến đấu kéo dài. Bị quang minh chúa tể từ phía sau vượt qua, nên làm gì bây giờ?

" Oanh

Một đạo năng lượng gió lốc đáng sợ cuồng bạo phúc tán đến, dĩ nhiên từ ngoài nghìn dặm đánh lên người Lâm Lôi.

" Vù." Lâm Lôi ngược lại mượn thế, trốn nhanh hơn.

" Không hổ là chủ thần chiến đấu, năng lượng dư âm phúc tán nghìn dặm vẫn vượt xa đại viên mãn." Lâm Lôi đáy lòng thất kinh, đồng thời cùng Bối Bối, liều mạng chạy đi.

Một lát sau.

" Lão đại, phía trước có người." Bối Bối khiếp sợ nói.

" là chủ thần!" Lâm Lôi sắc mặt thoáng cái trở nên tái nhợt!

Bối Lỗ Đặc đã ở phía sau ngăn trở Đặc Lôi Tây Á, nếu lại là chủ thần, hắn cùng Bối Bối như thế nào ngăn trở?

Một đạo hỏa hồng quang mang từ xa xa bắn nhanh tới, chỉ chốc lát, đã tới trước Lâm Lôi, Bối Bối. Lâm Lôi, Bối Bối cẩn thận địa nhìn, đợi đến khi đối phương tốc độ giảm mạnh, Lâm Lôi cùng Bối Bối mới nhìn rõ đối phương bóng người.

" Đây là......" Lâm Lôi, Bối Bối sợ ngây người.

Tóc dài màu đen, trường bào màu trắng, lông mi màu đỏ hồng!

" Thanh Hỏa." Lâm Lôi kinh hô.

Hắn như thế nào đều không thể nghĩ đến, người đến lại là Thanh Hỏa! Từ hơi thở của Thanh Hỏa mà phán đoán, đây là hỏa hệ chủ thần lực...... Rất hiển nhiên, Thanh Hỏa dĩ nhiên là hỏa hệ chủ thần!!!

" Lôi lâm tiên sinh, ngươi......" Lâm Lôi đầu hoàn toàn trống rỗng .

" Lôi lâm tiên sinh, ngươi như thế nào trở thành chủ thần ?" Bối Bối kinh hô, có thể ở không gian loạn lưu tốc độ kinh người như vậy, chỉ có chủ thần mới có thể làm được.

" Thanh hỏa, ngươi đã đến rồi." Một đạo thân ảnh màu xanh bay nhanh từ phía sau tới.

" Bối Lỗ Đặc." Thanh hỏa cũng mỉm cười ," Ngươi mang theo Lâm Lôi, Bối Bối chạy về Ngọc Lan đại lục vị diện, ta giúp ngươi cản trờ Đặc Lôi Tây Á. Ta một mình một người, đủ để ứng phó hắn."

" Ngươi cùng hắn vừa chiến đấu, vừa hướng Ngọc Lan đại lục mà chạy. Ngàn vạn lần đừng bị Quang minh chúa tể bắt được." Bối Lỗ Đặc nhắc nhở nói.

" Yên tâm đi, đơn độc nói về tốc độ, ta so với ngươi, còn nhanh hơn một ít." Thanh Hỏa mỉm cười nói.

" Lâm Lôi, Bối Bối, chúng ta đi." Bối Lỗ Đặc cũng không nói nhảm, lúc này mang theo Lâm Lôi, Bối Bối hai người, một lần nữa hướng Ngọc Lan đại lục phương hướng chạy tới.

Mà Thanh Hỏa toàn thân tản ra vầng sáng màu xanh, tự tin đứng sừng sững trong không gian loạn lưu, mỉm cười nhìn bóng người đang chật vật đuổi theo:" Đặc Lôi Tây Á, muốn đoạt hồng lăng tinh toản, hiến cho quang minh chúa tể sao? Buông tha đi, ngươi không có hy vọng ."

P/s: sr bác davidvilla vì dịch k báo trước :P mình mới đi xa 1 tháng về, xin dịch chương này vậy :P

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.20 - Chương 48: Thành Công

Trong không gian loạn lưu, hai bóng người xanh đỏ đang giằng co .

" Ngươi là......" Đặc Lôi Tây Á cẩn thận đánh giá kỹ Thanh Hỏa," Tiểu tử may mắn kia?"

" May mắn?" Thanh Hỏa mỉm cười gật đầu," Đúng."

Thanh Hỏa cẩn thận đánh giá Đặc Lôi Tây Á:" Nhìn bộ dáng, ngươi cùng Bối Lỗ Đặc đánh một trận, tựa hồ không chiếm được tiện nghi sao? Đạt tới đại viên mãn hạ vị chủ thần, gặp phải tuyệt chiêu của Bối Lỗ Đặc, cũng không có gì đặc biệt."

" Hắn, hắn chính là người điên." Đặc Lôi Tây Á vừa nghĩ đến mới vừa rồi cùng Bối Lỗ Đặc đánh một trận, không khỏi lửa giận dâng lên.

Bối Lỗ Đặc một côn lại một côn, phảng phất cuồng đào liên miên không dứt.

Giống như người điên, tùy ý đập điên cuồng.

Đặc Lôi Tây Á chỉ có thể miễn cưỡng bảo trì bất bại.

" Chủ thần khí của Bối Lỗ Đặc, cũng có ưu thế." Đặc Lôi Tây Á trong lòng yên lặng nói.

Chủ thần khí, là vũ khí bình thường, bị chủ thần lấy ý chí uy năng chủ thần lực không ngừng tôi luyện, trải qua thời gian dài, cuối cùng sinh ra .

Nhưng chủ thần khí, bình thường là không phân cao thấp. Trừ phi, thân mình chất liệu quá kém.

Tỉ như, một chủ thần khí, chất liệu là khoáng thạch rất bình thường.

Mà Bối Lỗ Đặc chủ thần khí, chất liệu là thần cách tinh hoa.

Hai kiện chủ thần khí so sánh với nhau, đương nhiên là có chút chênh lệch!

Bối Lỗ Đặc thân là thần thú phệ thần thử, thân thể cường hãn cực kì, phối hợp chủ thần uy năng, khiến cho vật chất công kích phi thường đáng sợ. Mà có được đích thiên phú thần thông phệ thần, cũng làm Bối Lỗ Đặc linh hồn phòng ngự cũng là cực kì đáng sợ. Cùng là hạ vị chủ thần...... Cho dù đối phương tại pháp tắc phương diện đạt tới đại viên mãn, cũng khó đánh bại Bối Lỗ Đặc.

" Bối Lỗ Đặc thiên phú rất cao, có thể so với tứ thần thú, nhưng ngươi thì sao? Ngươi cho rằng, ngươi ngăn được ta?" Đặc Lôi Tây Á vừa lộn tay, trong tay lần nữa xuất hiện loan đao lạnh như băng.

" Nga?" Thanh Hỏa mỉm cười, trong tay đột ngột xuất hiện một thanh hỏa hồng sắc trường thương, trường thương mũi thương ẩn chứa kình khí sắc bén thậm chí còn làm không gian loạn lưu chung quanh hội tán.

" Đến đây đi----" Thanh Hỏa đột nhiên cười. Cánh tay phải mang theo trường thương chấn động, chung quanh trăm dặm không gian đều thành suối chảy giống nhau quanh quẩn mũi thương đứng lên.

Mà không nói chuyện Thanh Hỏa cùng Đặc Lôi Tây Á kịch chiến, Bối Lỗ Đặc ba người giờ phút liều mạng bằng tốc độ nhanh nhất chạy tới Ngọc Lan vị diện.

" May mắn Thanh Hỏa tới rất nhanh, mặc dù ta mang theo các ngươi hai người, hãy nhìn bộ dáng. Quang minh chúa tể là đuổi không kịp ." Bối Lỗ Đặc thần thức cũng phát hiện khoảng cách của quang minh chúa tể cùng bọn họ, căn cứ song phương tốc độ, rất dễ dàng phán đoán ra đối phương có hay không đuổi được.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân. Lôi lâm tiên sinh hắn như thế nào cũng là chủ thần ?" Lâm Lôi lòng tràn đầy nghi hoặc," Lúc đầu. Tại vị diện chiến trường, lôi lâm tiên sinh không phải đại viên mãn sao?"

" Lôi lâm tiên sinh là chủ thần, vậy tại vị diện chiến trường, lúc Mã Cách Nỗ Tư giết lão đại ta, hắn như thế nào không sớm một chút chạy tới chứ?" Bối Bối nghi hoặc nói.

" Thanh Hỏa cùng ta giống nhau. Hắn chủ thần phân thân, căn bản không dám tiến vào thần vị diện, chí cao vị diện khác." Bối Lỗ Đặc thở dài một tiếng nói.

" Lúc ấy tại vị diện chiến trường xuất hiện Thanh Hỏa, chỉ là bổn tôn cùng đại địa thần phân thân của hắn mà thôi, hắn hỏa hệ chủ thần phân thân, vẫn là đứng ở Ngọc Lan vị diện ." Bối Lỗ Đặc cười giải thích nói.

" Bổn tôn?" Lâm Lôi trong nháy mắt hiểu được.

Thanh Hỏa hẳn là có ba cái thân thể, một cái là thánh vực bổn tôn, một cái hỏa hệ phân thân, một cái đại địa phân thân. Mà Thanh Hỏa hỏa hệ phân thân trở thành chủ thần. Mà thánh vực bổn tôn dung hợp đại địa thần phân thân, tự nhiên có được thực lực của thượng vị thần. Về phần chủ thần lực...... Hoàn toàn có thể mượn chủ thần phân thân.

Về phần pháp tắc huyền ảo. Thánh vực bổn tôn. Đương nhiên hiểu được hỏa hệ pháp tắc.

Về phần ý chí uy năng......

Một khi trở thành chủ thần, chủ thần phân thân ý chí uy năng cực mạnh. Mà khác thần phân thân ý chí uy năng thì yếu đi nhiều, nhưng cũng đến gần đại viên mãn .

" Khó trách." Lâm Lôi thầm than một tiếng.

" Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi còn chưa nói, Lôi Lâm tiên sinh như thế nào thành chủ thần chứ?" Bối Bối liền nói.

" Này......" Bối Lỗ Đặc lược làm chần chờ, lắc đầu nói," Việc này rất là phiền toái, trong chốc lát cũng nói không rõ đc. Đợi tới Ngọc Lan vị diện, ta cùng các ngươi kể lại rõ chi tiết...... Ta cùng Thanh Hỏa, từ trước vẫn rèn luyện Lâm Lôi, lấy thực lực hiện tại của Lâm Lôi ngươi, cũng kém không nhiều lắm ."

Lâm Lôi đáy lòng một trận nghi hoặc, bất quá giờ phút này là chạy trối chết, cũng không phải lúc nói chuyện.

" Vù vù không gian loạn lưu chảy xuôi , cái khe không gian văng tung tóe .

Lâm Lôi ba người đã chạy đi hồi lâu, rất nhanh đã đến gần Ngọc Lan đại lục vị diện , đúng vào lúc này, phía sau một đạo năng lượng cực nhanh tới gần.

" Lâm Lôi, Bối Bối." đạo thanh âm ôn hòa vang lên, người nọ rất nhanh liền vượt qua.

" Lôi Lâm tiên sinh." Lâm Lôi cùng Bối Bối liền nhìn lại, người đó đúng là Thanh Hỏa Lôi Lâm.

Thanh Hỏa, nếu là chủ thần. Hơn nữa vừa là đại viên mãn cảnh giới. Hỏa hệ cường giả vừa lại am hiểu tốc độ...... Thanh Hỏa này tốc độ, đương nhiên so với Bối Lỗ Đặc phải nhanh hơn một ít. Hơn nữa Bối

Lỗ Đặc lại mang theo hai người, tự nhiên càng chậm. Thanh Hỏa có thể vượt qua, cũng là theo lý thường phải làm.

" Thanh Hỏa, Đặc Lôi Tây Á thế nào, đủ khó chơi chứ?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

" Đại viên mãn phong hệ chủ thần, đương nhiên phiền toái chút." Thanh Hỏa đạm cười nói," Đối với người cũng là đại viên mãn chủ thần, ta không làm gì được được hắn, hắn cũng không làm gì được được ta. Ta hiện tại chạy tới, chúng ta hai người ở này. Đặc Lôi Tây Á đương nhiên sẽ không tự mình đến đây để chúng ta hợp công."

" Các ngươi đều là đại viên mãn, bất quá ta......" Bối Lỗ Đặc thở dài nói," Đại viên mãn, đích xác khó khăn tu luyện."

" Là rất khó." Lâm Lôi cũng gật đầu nói.

Mặc dù đối với bên ngoài tuyên truyền chính mình là đại viên mãn. Nhưng Lâm Lôi biết...... Hắn mạnh, không phải bởi vì đại viên mãn. Mà là bốn phần thân linh hồn biến dị.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc đột nhiên nở nụ cười," Phía trước chính là Ngọc Lan vị diện . Quang minh chúa tể một mực phía sau đuổi, căn bản là không công, lãng phí thời gian." Bối Lỗ Đặc đắc ý vô cùng, đang khi hắn nói chuyện, bọn họ một đám bốn người, cũng đã hướng bên bờ đại vị diện tới gần.

Lâm Lôi con mắt không khỏi tỏa sáng, bay khỏi không gian loạn lưu trung tâm, tới gần bên bờ vị diện.

" Ngọc Lan vị diện, rốt cuộc tới rồi!" Lâm Lôi cảm thấy cực độ kích động.

Tới Ngọc Lan vị diện, hắn rốt cuộc cũng có thể bình yên triệu hoán chí cao thần. Hơn nữa Ngọc Lan vị diện này, cũng có thân nhân, huynh đệ của hắn......

" Ha ha, Áo Cổ Tư Tháp! Chúng ta đã tới rồi. Ngươi như vậy không có một khắc nghỉ ngơi liều mạng đuổi theo, nhưng cuối cùng, vẫn là không vượt qua a." Bối Lỗ Đặc dựa lưng vào bên bờ vị diện. Xa xem xa xa, thần thức truyền âm nói," Cơ hội khó có được. Ngươi cũng chưa từng nắm được, thật đúng là vô dụng ."

Trong không gian loạn lưu cách đó một khoảng. Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp đứng sừng sững, sắc mặt khó coi.

" Đặc Lôi Tây Á. Thật đúng là vô dụng." Áo Cổ Tư Tháp đáy lòng thầm nghĩ.

Nhưng hắn cũng hiểu được chủ thần Thanh Hỏa xuất hiện, nhất định Đặc Lôi Tây Á căn bản không cách nào ngăn cản Bối Lỗ Đặc.

" Bối Lỗ Đặc, ngươi đừng đắc ý. Ngươi đắc ý, cũng chỉ có thể ở gần Ngọc Lan vị diện. Có bản lãnh...... Ngươi cho chủ thần phân thân, đi tới Địa ngục, đi tới Quang minh thần giới." Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp truyền âm châm chọc nói," Một tên nhát gan như chuột, cũng dám kiêu ngạo."

Bối Lỗ Đặc lại không tức giận chút nào.

" Ta nhát gan như chuột, ta vốn chính là phệ thần thử!" Bối Lỗ Đặc truyền âm cười nói," Ta là phệ thần thử, chuyên môn thích thần cách, ngay cả chủ thần cách cũng thích...... Năm đó. Thật sự là xin lỗi a. Ha ha......" Bối Lỗ Đặc đắc ý cực kì.

Áo Cổ Tư Tháp nghe nói như thế. Sắc mặt càng thêm khó coi.

" Lâm Lôi, Bối Bối. Chúng ta đi, về nhà thôi." Bối Lỗ Đặc cười lớn nói," Làm cho Áo Cổ Tư Tháp, chậm rãi tức giận đi thôi. Tốt nhất, tức chết quên đi."

Áo Cổ Tư Tháp thần thức bao trùm, tự nhiên nghe nói như thế, càng tức giận. Nhưng Bối Lỗ Đặc cùng hắn đã sớm là nước lửa khó dung, cho dù nói tốt, Áo Cổ Tư Tháp cũng sẽ không bỏ qua hắn. Cho nên, tốt hơn hết là cứ chọc giận Áo Cổ Tư Tháp.

" Nga, về nhà thôi." Bối Bối cũng hoan hô .

Lúc này, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Lâm Lôi, Bối Bối bốn người, xuyên qua bờ không gian, tiến nhập Ngọc Lan đại lục vị diện.

Ngọc Lan vị diện nhất Nam Hải hải vực trên không, Bối Lỗ Đặc bọn họ một chuyến bốn người thoải mái phi hành .

" Ha ha, nhớ tới sắc mặt của Áo Cổ Tư Tháp, ta rất thống khoái." Bối Lỗ Đặc cười lớn.

" Rốt cuộc đã trở về, tất cả đều kết thúc." Lâm Lôi cảm thấy chính mình phảng phất lâm vào mộng ảo, hết thảy đều tuyệt vời.

" Lôi lâm tiên sinh, phía trước chính là đại lục ngươi kiến tạo." Bối Bối chỉ một khối đại lục phía xa xa xa, khối đại lục này, là Thanh Hỏa lúc đầu dựa vào đại địa thần phân thân kiến thành, trải qua Thanh Hỏa nhiều năm kiến thiết, so với Ngọc Lan đại lục đều phải lớn hơn rất nhiều.

Hơn nữa, lúc đầu Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cũng cùng nhau, từ Ngọc Lan đại lục mang mấy ngàn vạn loài người cùng với đại lượng ma thú, đưa đến đại lục này.

Gần ba ngàn năm đi qua, đại lục này, dân cư cũng sinh sản đến hơn mười triệu.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân, ta phải cùng ngươi thừa nhận một việc." Lâm

Lôi thành thật nói.

" Ân?" Bối Lỗ Đặc nhìn về phía Lâm Lôi.

" Chí cao thần tín vật, ta có 3 kiện." Lâm Lôi không có chút nào giấu diếm, đối với Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi vẫn là có rất nhiều cảm kích . Càng huống chi...... Hắn lập tức chuẩn bị triệu hoán chí cao thần. Lúc này, hắn sẽ không dấu diếm nữa .

" 3 kiện?" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa đều kinh hãi.

Bối Bối cũng gật đầu cười nói:" Là tam kiện, lúc đầu Mạc Nhĩ Đức giả tạo tin tức cũng không phải là hoàn toàn giả , cửu khối linh châu đích xác rơi vào tay lão đại. Về phần mậu thiết vương miện...... là ta cùng lão đại, tại vị diện chiến trường, vận khí tốt, thu được ."

" Ha ha...... Lão thiên trợ giúp chúng ta a." Bối Lỗ Đặc rồi đột nhiên cười lớn.

" Ha ha, thật tốt quá, Bối Lỗ Đặc, thật sự là thật tốt quá a." Thanh Hỏa cũng không nhịn được cười ha hả.

Lâm Lôi, Bối Bối hai người nhìn nhau.

Chuyện gì xảy ra? Chính mình được đến 3 kiện tín vật, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa lại như thế thất thố?

" Lâm Lôi." Bối Lỗ Đặc con mắt tỏa ánh sáng, phảng phất một người dân nghèo chứng kiến triệu vạn tài phú, kích động vạn phần," Ngươi có 3 kiện tín vật, lập tức triệu hoán chí cao thần, nhớ kỹ, nhất định yêu cầu chí cao thần khí. Về phần loại nào chí cao thần khí...... Hoặc là vật chất phòng ngự chí cao thần khí, hoặc là công kích chí cao thần khí. Hai cái này, chính ngươi nghĩ muốn cái gì, chính ngươi chọn!"

" Đúng." Thanh Hỏa cũng liền nói với Lâm Lôi," Chọn chí cao thần khí! Đây chính là cơ hội khó có được."

" Lâm Lôi, ngươi thật đúng là đủ bản lĩnh, vẫn ẩn nhẫn ...... ngươi làm phi thường tốt. Được 1 kiện chí cao thần khí, làm như vậy cũng phi thường tốt. Ha ha...... Ta lúc đầu cũng chỉ là nghĩ ngươi nhiều nhất có hai kiện chí cao thần tín vật, ai ngờ, có 3 kiện." Bối Lỗ Đặc có vẻ rất hưng phấn.

" Chí cao thần khí...... Thật tốt quá." Thanh Hỏa cũng không nhịn được than thở .

Lâm Lôi có chút kinh ngạc. Chợt cười khổ nói:" Bối Lỗ Đặc đại nhân, Lôi lâm tiên sinh, thật sự xin lỗi. Ta không có ý định yêu cầu chí cao thần khí!"

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa đang cười dừng lại. Vẻ mặt cũng đọng lại , kinh ngạc nhìn Lâm Lôi.

" Lâm Lôi, ngươi nói cái gì?" Bối Lỗ Đặc rất khiếp sợ.

Bên cạnh Bối Bối liền nói:" Bối Lỗ Đặc gia gia. Lão đại lúc đầu liều mạng, cũng muốn chí cao thần tín vật. Đó là bởi vì...... Lão đại hắn vẫn muốn cho Đức Lâm gia gia sống lại, Đức Lâm gia gia. Đối với lão đại hắn trọng yếu phi thường."

" Đức Lâm Kha Ốc Đặc?" Bối Lỗ Đặc không thể tin, liền vội vàng khuyên." Lâm Lôi, ngươi cùng Đức Lâm Kha Ốc Đặc chuyện tình, ta cũng biết. Bất quá hắn đã chết, hồn phi phách tán . Có lẽ, chí cao thần có thể làm cho sống lại. Nhưng là...... Hắn một thánh vực mà thôi. Vì hắn, lãng phí cơ hội trân quý như thế? Đây chính là chí cao thần nhiệm vụ a, có thể được đến chí cao thần khí ." Bối Lỗ Đặc vội vàng vô cùng.

" Lâm Lôi, cơ hội không thể lãng phí, chí cao thần nhiệm vụ, không biết bao nhiêu triệu năm, mới có một lần. Cho dù có tiếp theo, ngươi cũng không nhất định có thể lại hoàn thành." Thanh Hỏa cũng vội vàng nói.

Lâm Lôi nhìn Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người, cười khổ lắc đầu.

" Xin lỗi......"

Lâm Lôi thở dài một tiếng." Bối Lỗ Đặc đại nhân. Đích xác, trong lòng. Ta cũng theo đuổi tu luyện đỉnh cao. Nhưng là, 1 kiện chí cao thần khí tại trong lòng ta, địa vị xa xa không cách nào cùng Đức Lâm gia gia so sánh. Đừng nói chí cao thần khí, cho dù bỏ qua linh hồn biến dị năng lực, ta cũng sẽ không do dự. Tại trong lòng ta...... Đức Lâm gia gia, thật giống như cha mẹ trọng yếu giống nhau, đồng thời, hắn cũng là chính thức sư phụ trong lòng ta!"

Thân nhân, sư phụ, dẫn đạo giả......

Đây là địa vị của Đức Lâm Kha Ốc Đặc trong lòng Lâm Lôi.

" Lâm Lôi, ngươi không thể bị cảm tình ảnh hưởng, đây chính là cơ hội khó có được a! Chí cao thần khí a, bảo vật có thể làm các chúa tể đều lâm vào điên cuồng." Bối Lỗ Đặc liền nói.

" Lâm Lôi, cơ hội, cũng không thể bỏ qua." Thanh Hỏa cũng lo lắng nói.

Lâm Lôi kiên quyết lắc đầu, tiếc nuối xin lỗi nói:" Bối Lỗ Đặc đại nhân, nếu không có Đức Lâm gia gia, ta sợ rằng chỉ là một người bình thường, có lẽ ngay cả gia tộc đại cừu đều không thể báo. Chí cao thần khí...... Là trân quý. Nhưng ta, chỉ cầu Đức Lâm gia gia có thể sống lại. Hy vọng, Bối Lỗ Đặc đại nhân các ngươi hiểu cho." Lâm Lôi trịnh trọng khom người.

" Này......" Thanh Hỏa không biết nên nói cái gì.

Thanh Hỏa cùng Bối Lỗ Đặc nhìn nhau, Bối Lỗ Đặc vô lực thở dài một tiếng:" Tốt lắm, Lâm Lôi, ta hiểu được suy nghĩ của ngươi . Chí cao thần nhiệm vụ là ngươi hoàn thành . Ta không miễn cưỡng ngươi! Chính ngươi quyết định đi."

" Xin lỗi......" Lâm Lôi lần nữa khom người nói.

Lời này vừa nói ra, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa không khỏi cười khổ, hiển nhiên Lâm Lôi chủ ý đã định, lựa chọn đi cứu Đức Lâm Kha Ốc Đặc!

" Chí cao thần." Lâm Lôi hít sâu một hơi, liền bắt đầu lấy 3 kiện tín vật. Chí cao thần chính là quy tắc biến ảo, vô số vị diện đều nằm trong quy tắc hạn chế vận chuyển ...... quy tắc, tự nhiên là không chỗ nào không có. Cho nên, cũng có thể nói, chí cao thần là không chỗ không có.

Vật chất vị diện có chí cao thần, không gian loạn lưu có chí cao thần, chí cao vị diện cũng có chí cao thần. Bất cứ gì chỗ nào cũng có!

Chí cao thần, cũng không phải là loài người, cũng không phải là tính mạng.

Hắn là quy tắc!

Cho nên, hắn có thể xuất hiện tại bất cứ chỗ nào. Triệu hoán chí cao thần, cũng có thể tại bất cứ gì chỗ nào triệu hoán.

“ Hy vọng có thể thành công." Lâm Lôi đáy lòng yên lặng nói, trong đầu hiện lên bộ dáng của Đức Lâm gia gia, đồng thời, Lâm Lôi trong tay, đột nhiên xuất hiện vây quanh mậu thiết vương miện chung quanh gắn 9 khối linh châu, cùng với hồng lăng tinh toản, bên cạnh Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa thấy thế, cũng là không khỏi cười khổ.

Mậu thiết vương miện trôi nổi, hồng lăng tinh toản cũng trôi nổi theo.

" Hưu!" Hồng lăng tinh toản bay vào chỗ lõm trên mậu thiết vương miện, nhất thời, 3 kiện tín vật rốt cuộc hoàn mỹ hợp nhất.

Tính mạng vương miện, xuất hiện!

Rồi đột nhiên, phiếm tính mạng vương miện màu xanh biếc trôi nổi giữa không trung, tản ra hàng vạn hàng nghìn quang mang màu xanh biếc, ngay cả mặt trời trong lúc đó nhất thời thất sắc.

" Ầm ầm long” thiên địa bắt đầu chấn động.

Một đạo bóng người mơ hồ dần dần hiện lên, hơi thở đáng sợ phát ra, tính mạng vương miện lập tức bay qua, bay lên đầu bóng người đó. Hơi thở Cường đại, làm Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cũng không khỏi cảm phục, Lâm Lôi không nhịn được con mắt tỏa sáng, hắn hiểu được, trước mắt, chính là:

" Tính mạng chí cao thần!"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 1: Tính Mạng Chí Cao Thần

Trên không trung thuộc Nam Hải hải vực, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Bối Bối đứng ở một bên lặng yên nhìn, trên trời cao mơ hồ có một ảo ảnh dần dần ngưng tụ thành hình dáng người. Người này vận trường bào màu xanh biếc, mái tóc dài màu xanh biếc, đôi mắt cũng màu xanh biếc, miệng mỉm cười, cả thiên địa tựa hồ như rung động.

"Đây là Tính mạng Chí cao thần?" Lâm Lôi nhìn chằm chằm vào nữ nhân trên đầu đội Tính mạng Vương miện vừa mới xuất hiện, đáy lòng không sao kìm nén được rung động. Nếu nói về dung mạo, Lâm Lôi chưa bao giờ gặp qua một người hoàn mỹ như Tính mạng Chí cao thần , còn nói về khí chất, Tính mạng Chí cao thần khí chất thật cao quý, dáng vẻ xuất trần thoát tục.

Tính mạng Chí cao thần hướng thần quang vào Lâm Lôi.

"Từ khi thiên địa sinh ra đến nay, đây là đệ thất chí cao thần nhiệm vụ, cũng là ta lần thứ hai phát hành chí cao thần nhiệm vụ, chúc mừng ngươi, Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, ngươi đã hoàn thành ." Tính mạng Chí cao thần thanh âm ôn hòa, chẳng những cảm giác lỗ tai nghe thật êm dịu, mà ngay cả trong đầu đều luẩn quẩn đạo thanh âm này. "Dựa theo quy định của nhiệm vụ, ngươi hiện tại có thể đưa ra một yêu cầu với ta, những gì ta có thể làm được, ta sẽ hoàn thành cho ngươi."

Thanh âm vang lên trong không trung, Lâm Lôi cả người đều thất thần .

"Ngươi có yêu cầu gì?" Tính mạng Chí cao thần mở miệng nói.

"Yêu cầu?"

Lâm Lôi thoáng cái bừng tỉnh .

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa bọn họ cũng tỉnh táo lại, đều cảm thấy khiếp sợ." Thanh Hỏa, Tính mạng Chí cao thần chỉ là nói vài lời đã làm cho ta cảm thấy thất thần. Thật là đáng sợ." Bối Lỗ Đặc truyền âm nói, "Chí cao thần, chính là chí cao tồn tại, vậy uy lực của chí cao thần khí, khẳng định cũng vượt xa chủ thần khí."

"Đúng, chỉ tiếc là Lâm Lôi hắn không chọn chí cao thần khí." Thanh Hỏa cũng âm thầm thở dài.

" Vĩ đại đích Tính mạng Chí cao thần, yêu cầu của ta là, làm cho Đức Lâm Kha Ốc Đặc gia gia sống lại!" Lâm Lôi ngửa đầu nhìn Tính mạng Chí cao thần nói.

" Sống lại......" Tính mạng Chí cao thần thoáng trầm mặc.

Lâm Lôi đáy lòng không yên đứng lên:" Nhất định phải thành công! Đức Lâm gia gia nhất định phải sống lại!" Căn cứ những gì Lâm Lôi được biết, những người hồn phi phách tán thì chủ thần không có cách nào cứu trợ, chỉ có chí cao thần có khả năng đặc biệt mới có thể. Tính mạng Chí cao thần, vốn là tính mạng quy tắc, sợ rằng còn bao gồm cả vô số tính mạng quy luật.

"Xin lỗi, yêu cầu của ngươi, ta không có cách nào thỏa mãn." Tính mạng Chí cao thần ngữ khí trước sau như một rất bình tĩnh.

"Không có cách nào thỏa mãn?" Bối Bối thoáng cái mở to hai mắt nhìn.

" Không có cách nào thỏa mãn?" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng là cả kinh.

Đầu Lâm Lôi thoáng cái như mụ đi, trong óc không ngừng quanh quẩn câu nói của Tính mạng Chí cao thần “Yêu cầu của ngươi, ta không có cách nào thỏa mãn”.

"Không có cách nào thỏa mãn? Không có cách nào thỏa mãn?" Lâm Lôi ánh mắt đột nhiên bừng bừng, nhìn chằm chằm Tính mạng Chí cao thần phía trước, vội vàng nói." Tính mạng Chí cao thần, vô số vị diện tất cả đều do tính mạng sinh ra, chết đi cũng đều do ngươi khống chế. Người đã hồn phi phách tán, sao ngươi không có cách nào cứu sống được?"

Vì Đức Lâm gia gia, hắn đã không tiếc hết thảy mánh khóe để lừa gạt chủ thần. Liều mạng đi tranh đoạt chí cao thần tín vật, cũng chỉ vì muốn làm cho Đức Lâm gia gia sống lại.

Nhưng Tính mạng Chí cao thần lại không có cách nào làm được?

"Xin lỗi, ta không có cách nào làm được." Tính mạng Chí cao thần lắc đầu nói.

"Nhưng ngươi là chí cao thần a!" Lâm Lôi vội vàng địa hô, ngữ khí tràn đầy sự không cam lòng.

Tính mạng Chí cao thần lạnh nhạt nói:" Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, dựa theo nhiệm vụ quy định, ta thỏa mãn ngươi một yêu cầu, nhưng với điều kiện là ta có thể làm được. Hồn phi phách tán đó là chính thức tử vong, đây là luật của quy tắc, ta là tính mạng quy tắc, đương nhiên không thể đi ngược lại quy tắc."

"Công việc của ta, đó là làm cho vô số vị diện quy tắc hạn chế vận chuyển, làm sống lại một người đã hồn phi phách tán tức là phá hư quy tắc. Nếu phá hư quy tắc, điều đó sẽ làm cho vô số vị diện mất đi sự cần bằng, những hạn chế về quy tắc sẽ không còn nữa. Đến khi mất đi hết những hạn chế đó, quy tắc tại vô số vị diện sẽ hỏng mất." Tính mạng Chí cao thần lạnh nhạt nói.

Lâm Lôi sắc mặt trắng bệch không còn một giọt máu, trong đôi mắt tràn đầy tuyệt vọng.

" Lão đại......" Bối Bối nhìn về phía Lâm Lôi, đầy lo lắng.

"Dĩ nhiên là như vậy." Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa nhìn nhau, không khỏi lắc đầu thầm than.

Chí cao thần, nghe nói thì có vẻ lợi hại. Nhưng dù sao cũng là quy tắc biến ảo mà thành.

Hồn phi phách tán, đó là tử vong chính thức, chính là một phần của quy tắc.

Quy tắc do chính mình định ra, sao lại có thể phản quy tắc chứ? Dù sao, chức trách của tứ đại chí cao thần chính là làm cho quy tắc vận chuyển bình thường.

" Hao phí vô số tâm lực, tranh đoạt chí cao thần tín vật, đều chỉ vì một tia hy vọng này, ai có thể nghĩ ...... Cuối cùng là công dã tràng!" Lâm Lôi chỉ ngửa đầu, bất động, hai hàng nước mắt chảy xuống," Đức Lâm gia gia......" Tính mạng Chí cao thần đã trả lời, Đức Lâm Kha Ốc Đặc vĩnh viễn sẽ không sống lại.

Cuối cùng gia gia cũng chỉ có thể tồn tại trong ký ức.

"Lão đại, đừng thương tâm ." Bối Bối nói.

"Trời cao đã cho ta một tia hy vọng, khiến cho ta không ngừng đấu tranh, cố gắng, cuối cùng ta đều làm được , nhưng trời cao lại đem một tia hy vọng này dập tắt." Lâm Lôi cười khổ.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng đi tới bên cạnh.

"Lâm Lôi, đừng quá đau buồn. Sinh lão bệnh tử trên đời này rất nhiều, không phải ngươi muốn theo đuổi viên mãn, bây giờ ngươi đã là viên mãn rồi." Bối Lỗ Đặc an ủi nói.

"Có sinh liền có tử! Sinh tử, chính là thiên địa quy tắc." Thanh Hỏa cũng an ủi nói, "Con người ta thoát khỏi sinh tử, vĩnh hằng tồn tại, chỉ khi nào chết đi, lúc đó là hồn phi phách tán, khó có khả năng sống lại. Hôm nay tại thiên địa nhân gian, những kẻ mất đi thân nhân vô cùng nhiều, rất nhiều. Chẳng nhẽ lại bảo họ chết ít đi sao."

"Ta hiểu được đạo lý này." Lâm Lôi hít sâu một hơi, cố gắng đề tỉnh bản thân.

Nếu sớm biết rằng không hy vọng, cũng tốt, niềm đau xót này Lâm Lôi cũng đành chôn thật sâu trong đáy lòng.

Nhưng vì một tia hy vọng này, sau khi cố gắng đạt được, hy vọng vừa nhen nhóm lại phụt tắt, nỗi đau này quá lớn, thật sự làm cho người ta thống khổ.

"Trong thiên địa vạn vật sinh tồn, phải hạn chế quy luật tuần hoàn." Tính mạng Chí cao thần lạnh nhạt nói," Cho dù ngươi hoàn thành chí cao thần nhiệm vụ, ngươi đưa ra yêu cầu, cũng phải tuân theo những hạn chế của quy luật tuần hoàn. Ngươi mới vừa rồi đưa ra yêu cầu nhưng ta không có cách nào thỏa mãn, hiện tại, Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, mời ngươi đổi lại một yêu cầu mới."

"Đổi lại một yêu cầu mới?" Lâm Lôi ngẩn ra.

"Chí cao thần nhiệm vụ thành công, ta muốn thỏa mãn cho ngươi một yêu cầu." Tính mạng Chí cao thần lạnh nhạt nói.

Mới vừa rồi Lâm Lôi đưa ra yêu cầu không có tác dụng, đương nhiên muốn đề đạt một yêu cầu trên phương diện khác.

"Lão đại, đề đạt nhanh lên." Bối Bối liền nói.

" Lâm Lôi, Đức Lâm Kha Ốc Đặc gia gia của ngươi đã không có cách nào sống lại. Hiện tại, ta nghĩ, hay là ngươi lựa chọn một kiện chí cao thần khí đi." Bối Lỗ Đặc ánh mắt tỏa sáng, liên khuyên," Có lẽ, ngươi còn có giấc mộng khác. Nhưng trong thiên địa, có rất nhiều nhiều sự việc, những việc đó đều phải dựa vào thực lực! Có thực lực, mới có thể giải quyết vấn đề."

Thanh Hỏa cũng nói:" Tốt nhất chọn một kiện chí cao thần khí thích hợp với sở trường của ngươi, để ngươi có thể phát huy uy lực lớn nhất của chí cao thần khí."

"Ta hiểu rồi." Lâm Lôi gật đầu.

Đã kinh qua nhiều trắc trở, Lâm Lôi cũng hiểu được, nếu có thực lực cường đại, rất nhiều chuyện cũng có thể dễ dàng giải quyết.

"Yêu cầu chí cao thần khí gì đây chứ?" Trong đầu Lâm Lôi nháy mắt hiện lên rất nhiều ý nghĩ," Vật chất phòng ngự chí cao thần khí? Không, không tốt lắm. Ta thân thể phòng ngự cũng xem như cường đại. Hơn nữa, dùng tay chân công kích, không có cách nào phát huy được lực công kích cực mạnh." Lâm Lôi công kích mạnh nhất vẫn là khi dùng kiếm.

Vô luận là Hắc ngọc trọng kiếm, Tử huyết nhuyễn kiếm, Lưu ảnh thần kiếm, tuyệt chiêu của Lâm Lôi đều gắn với kiếm.

"Yêu cầu một kiện kiếm hình chí cao thần khí đi." Lâm Lôi đáy lòng đã ra quyết định.

Lâm Lôi ngửa đầu nhìn Tính mạng Chí cao thần giữa không trung nói:" Vĩ đại Tính mạng Chí cao thần, ta muốn một kiện công kích chí cao thần khí, là một kiện kiếm hình chí cao thần khí!"

"Ta thỏa mãn yêu cầu của ngươi." Tính mạng Chí cao thần lạnh nhạt nói, đồng thời nàng vươn cánh tay phải mảnh khảnh ra, chỉ thấy một thanh kiếm màu xanh biếc chậm rãi hiện lên, dần dần ngưng thành thật thể. Một cỗ kình khí sắc bén kinh người bắt đầu tỏa ra mênh mông, chung quanh không gian đều bắt đầu rung động vỡ vụn.

"Chí cao thần khí!" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Bối Bối bọn họ cũng trợn tròn mắt.

Trong truyền thuyết, chỉ có chí cao thần mới có thể chế tạo ra chí cao thần khí, vô số năm qua, chỉ có Tứ đại Quy tắc chúa tể cùng với Quang Minh chúa tể mới có được chí cao thần khí!

"Đây là kiếm hình chí cao thần khí......" Lâm Lôi cẩn thận quan sát đến.

Đó là một thanh kiếm màu xanh biếc dài gần năm thước, đốc kiếm có trạm những vân hoa, trông rất bắt mắt. Về phần thân kiếm còn ẩn hiện đồ án thực vật hoa cỏ các loại, nhưng mặt kiếm lại sắc bén cực kì, trường kiếm chưa động, chung quanh không gian đã vỡ.

"Đây là một thanh Tính mạng Chí cao thần kiếm, chỉ có đạt tới chủ thần cảnh giới, mới có thể sử dụng năng lượng đáng sợ bên trong nó, mới có thể làm cho chuôi kiếm này nhận chủ." Tính mạng Chí cao thần tay trái chậm rãi vuốt ve thanh kiếm dài, lập tức những vầng sáng bên ngoài nhanh chóng thu liễm, trở thành hình thái hoa văn ban đầu.

Nếu vừa nhìn, nó thật giống như một thanh kiếm bình thường, chung quanh thiên địa cũng khôi phục sự yên tĩnh.

"Lâm Lôi Ba Lỗ Khắc, ta đã thỏa mãn yêu cầu của ngươi." Vừa nói, tính mạng Chí cao thần kiếm từ tay nàng bay ra, phiêu phiêu về hướng Lâm Lôi.

Rồi sau đó, thân hình Tính mạng Chí cao thần bắt đầu chậm rãi tiêu tán, trong nháy mắt, thiên địa lại yên lặng, tựa hồ Tính mạng Chí cao thần chưa bao giờ xuất hiện.

"Tính mạng Chí cao thần kiếm." Lâm Lôi cầm chuôi kiếm, ngắm những hình điêu khắc quanh trên đó, đồng thời cũng có cảm giác không tốt.

"Ta một điểm cảm giác cũng không có?" Lâm Lôi nắm chắc chuôi chí cao thần kiếm, căn bản phát hiện ra không hề có một tia năng lượng kì lạ nào, nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa bên cạnh, " Bối Lỗ Đặc đại nhân, ngươi nói xem, ta muốn sử dụng chí cao thần kiếm, hiện tại còn phải cần điều kiện gì?"

" Ha ha, chí cao thần kiếm, là vật rất có tác dụng a." Bối Lỗ Đặc cười lớn nói.

"Chí cao thần khí, là vũ khí cực mạnh." Thanh Hỏa con mắt cũng tỏa sáng.

Lúc này, Bối Bối truyền âm với Lâm Lôi:" Lão đại, ông nội của ta muốn ngươi yêu cầu chí cao thần khí, nhưng ngươi lại không có cách nào làm cho chí cao thần khí nhận chủ. Dù sao phải đạt đến thực lực chủ thần mới có thể làm được. Ngươi nói xem, gia gia bọn họ làm như vậy, có thể...... Bọn họ cũng muốn kiện chí cao thần khí này?"

Bối Bối, cũng có chút lo lắng cho Lâm Lôi .

Lâm Lôi nhìn kỹ Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, âm thầm lắc đầu truyền âm nói:" Không giống, với thực lực Bối Lỗ Đặc, nếu như muốn, hắn đã sớm cướp đoạt rồi. Trước đây ta nói ta muốn cứu sống Đức Lâm gia gia, Bối Lỗ Đặc đại nhân cùng Lôi Lâm tiên sinh cũng không ngăn cản."

" Cũng đúng." Bối Bối khẽ gật đầu.

" Có Tính mạng Chí cao thần kiếm trong tay , nhưng mà......" Lâm Lôi trong lòng cũng không vui sướng lắm, bởi vì mục đích chính của hắn ---- là làm Đức Lâm gia gia sống lại đã không thực hiện được. Nếu hiện tại Đức Lâm gia gia có khả năng sống lại, xuất hiện trước mặt Lâm Lôi, kêu một tiếng Lâm Lôi, sợ rằng Lâm Lôi còn hưng phấn đến điên cuồng.

Đáng tiếc, trải qua việc vừa rồi, Lâm Lôi hiểu được, muốn cho Đức Lâm gia gia sống lại là không có hy vọng!

" Bối Lỗ Đặc đại nhân, Lôi Lâm tiên sinh, các ngươi đều giúp ta có được cơ hội này, hướng Tính mạng Chí cao thần yêu cầu chí cao thần khí." Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người," Mà hiện tại, ta cũng đã có chí cao thần kiếm . Nhưng với thực lực của ta, căn bản không có cách nào nhận chủ. Các ngươi bảo ta cầm chí cao thần khí này có tác dụng gì?"

Có chí cao thần kiếm trong tay, Lâm Lôi cũng chẳng phát huy được tác dụng, sợ rằng tốt hơn hết là dùng Lưu ảnh thần kiếm.

" Lâm Lôi, về điểm ấy ngươi không cần sốt ruột." Thanh Hỏa cười nói.

" Lâm Lôi ngươi yên tâm, nếu ta bảo ngươi nên yêu cầu chí cao thần khí. Như vậy...... Ta đương nhiên đảm bảo việc ngươi có thể sử dụng chí cao thần khí này." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói.

Lâm Lôi cũng không phải là ngu ngốc, vừa nghe, đầu óc đã lóe lên một tia linh quang, kinh hô:" Bối Lỗ Đặc đại nhân, ý của ngươi là?"

"Ngươi thắc mắc nhiều lắm à? Lâm Lôi, ngươi nói xem, ta trở thành chủ thần, làm thế nào mà thành?" Thanh Hỏa cười tủm tỉm nói.

"Gia gia, chẳng lẽ, ý tứ của các ngươi là, làm cho lão đại ta trở thành chủ thần?" Bối Bối thốt lên.

Bối Lỗ Đặc chỉ cười tủm, không có phủ nhận.

Nhìn thấy vẻ mặt của Bối Lỗ Đặc, Bối Bối hoàn toàn khẳng định, nhưng hắn khó có thể tin nổi:" Gia gia trở thành chủ thần là luyện hóa thần cách. Ngươi cùng Lôi Lâm tiên sinh là chủ thần, chẳng lẽ gia gia ngươi vẫn còn có chủ thần cách nữa?"

Lâm Lôi chỉ nghi hoặc nhìn Bối Lỗ Đặc, Bối Lỗ Đặc cho dù có chủ thần cách, nhưng sao có thể cho mình sử dụng đây?

"Không cần hỏi nhiều , các ngươi đi theo ta." Bối Lỗ Đặc mỉm cười, lúc này hướng phía trước phương bay đi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 2: Tầng Thứ Mười Tám

Ngọc Lan đại lục, trên bầu trời của nam hải hải vực, một hàng bốn người Bối Lỗ Đặc trong nháy mắt xẹt qua bầu trời bao la.

"Trở thành chủ thần?" Lâm Lôi nhìn Bối Lỗ Đặc phía trước.

Ngắn ngủi trong vòng một ngày, nhiều chuyện đã xảy ra, mỗi chuyện đều rất đáng sợ, làm cho Lâm Lôi có chút chết lặng. Ngay từ đầu Bối Lỗ Đặc thể hiện chủ thần thực lực, rồi sau đó Thanh Hỏa cũng thể hiện chủ thần thực lực, vừa rồi lại thấy Sinh mệnh chí cao thần. Lâm Lôi cảm giác chính mình giống như đang nằm mơ.

Mà bây giờ, theo như ý tứ Bối Lỗ Đặc nói, tựa hồ cũng muốn làm cho chính mình thành chủ thần.

Lâm Lôi cố gắng bảo trì tỉnh táo, lúc này mới mở miệng nói: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, cơ hội trở thành chủ thần đích này rất trân quý, ngươi vì cái gì lựa chọn ta đây? Còn Cáp Lý bọn họ, còn có Bối Bối ...... ngươi hẳn là lựa chọn bọn họ mới đúng." Lâm Lôi nói thẳng, luận quan hệ, Cáp Lý tam huynh đệ chính là hài tử của Bối Lỗ Đặc.

"Bọn họ?" Bối Lỗ Đặc quay đầu lại nhìn thoáng qua Lâm Lôi, mỉm cười nói, "ta dù có cho bọn họ cơ hội, bọn họ chưa chắc đã nắm được."

"Gia gia, cái gì mà không nắm chắc được?" Bối Bối liền nói.

Thanh Hỏa bên cạnh, lông mi đỏ hồng, cười nhìn nước biển phương xa chảy xiết: "Được rồi, phía trước đã tới."

"Đây là?" Lâm Lôi cảm giác phương vị "Phía dưới nơi này, hẳn là có không gian thông đạo đi Chúng thần mộ địa!" Năm đó Lâm Lôi bọn họ từng tiến vào Chúng thần mộ địa phiêu bạt, khi đó Lâm Lôi chỉ là thánh vực, trải qua nhiều gian nan đau khổ cuối cùng đoạt được thần cách, mà lần đó, Lâm Lôi cuối cùng cũng dừng lại ở tầng thứ mười một.

"Đến đây đi." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói, lúc này hướng phía dưới bay đi.

"Ào ào nước biển vốn bình tĩnh lập tức dựng lên mãnh liệt, đồng thời nước biển giống như bức màn giống nhau hướng hai bên dạt ra, lộ ra một thông đạo đạo sâu không thấy đáy.

Lâm Lôi, Bối Bối, liên đi theo Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, hướng đáy biển bay xuống.

Sâu trong lòng biển yên tĩnh không một tia quang mang, chỉ có một ít cự thú khổng lồ chậm rãi du động, Lâm Lôi bốn người trong nháy mắt liền đi xuống dưới đất, tốc độ cực nhanh. Rất nhiều ma thú dưới biển không phát hiện được.

Biển sâu có thực vật đáy biển hổn độn, cũng có sơn mạch.

Đá ngầm ở đây phảng phất tầng tầng lớp lớp chồng lên nhau, cao gần ngàn thước, có đôi khi cũng sẽ đột nhiên lõm xuống, xuất hiện một huyệt tối sâu không thấy đáy.

Lâm Lôi bốn người đang cước đạp đáy biển, bước chậm mà đi. Bối Lỗ Đặc đi trước đột nhiên chuyển hướng, hướng huyệt tối bên cạnh đi vào, Lâm Lôi ba người chỉ có thể đuổi theo. Động huyệt này sâu không thấy đáy, tựa như bị một con cự thú ăn sâu vào. U lãnh, hắc ám, sâu không lường được.

"Gia gia, chúng ta không phải đi Chúng thần mộ địa sao? Thông đạo đi qua Chúng thần mộ địa vẫn ở phía trước. Ngươi đi như thế nào đến nơi này?" Bối Bối liên đi theo truy vấn.

"Ta muốn lấy vật phẩm giống nhau." Bối Lỗ Đặc vừa cười vừa nói.

Lâm Lôi đáy lòng tràn đầy nghi hoặc, vẫn duy trì trầm mặc, không ngừng đi tới. Đại khái sâu vào vạn thước tả hữu, rốt cục tới cùng. Đáy lỗ thủng này, là một phương viên vài trăm thước trống trải tả hữu, quỷ dị chính là, ngay cả nước biển đều ở bên ngoài.

"Gia gia. tới cùng ở đây giấu cái gì a?" Bối Bối hiếu kỳ nói.

Bên cạnh, Thanh Hỏa cảm thán một tiếng: "Bối Lỗ Đặc, ngươi lúc trước chuẩn bị như vậy, xem ra, không cần thiết."

Bối Lỗ Đặc đưa tay ra, một cổ cường đại quang mang màu xanh từ lòng bàn tay Bối Lỗ Đặc bắn ra. trong nháy mắt liền phân giải thành ngàn vạn lần tia nhỏ màu xanh, dung nhập vào vách núi xung quanh, vách núi tham lam địa hấp thực màu xanh quang mang, nhất thời, trên vách núi đá dần dần hiện lên đại lượng ma văn.

"Đây là ma pháp trận?" Lâm Lôi nhướng mày, nói.

"Đây là một ma pháp phong ấn đại trận rất kỳ lạ." Thanh Hỏa vừa cười vừa nói, " Bối Lỗ Đặc lúc trước từ địa ngục nghĩ biện pháp làm ra, ma pháp phong ấn đại trận này, trải qua cải tạo của Bối Lỗ Đặc. Muốn mở ra phong ấn đại trận. phải có được chủ thần thực lực. Nếu không, không thể mở ra."

"Bối Lỗ Đặc đại nhân?" Lâm Lôi không rõ nói, " ma pháp phong ấn đại trận này của ngươi thành lập tại Ngọc Lan vị diện. nhưng Ngọc Lan vị diện, chủ thần khác không vào được. Ngươi cần gì cẩn thận như vậy đây?"

"Là ta cũng phòng ngừa vạn nhất."

Bối Lỗ Đặc giận dữ nói, "Phòng ngừa một ngày nào đó ta bị Quang minh chúa tể giết chết, mà bảo bối này bị hắn đoạt đi. Cho nên, ta cho tới bây giờ không mang nó trên người, mà để lại Ngọc Lan vị diện. Ta lo lắng, quang minh chúa tể phái thượng vị thần tới đoạt, cho nên, ma pháp phong ấn đại trận này cần phải đạt tới chủ thần cảnh giới mới có thể phá."

"Giả như ta một ngày nào đó chết đi, bảo vật này, sẽ là do Thanh Hỏa lai bảo quản." Bối Lỗ Đặc nói, rồi cả vách núi quang mang lại càng thêm địa chói mắt.

Đột nhiên - -

"Bồng!"

Bốn phía đích vách núi kể cả mặt đất toàn bộ chấn động mạnh, rồi sau đó hoàn toàn hóa thành tê phấn chảy xuôi xuống.

"Phong ấn đại trận?" Lâm Lôi cũng là hoàn toàn hiểu được, Bối Lỗ Đặc dùng đại trận, làm đáy huyệt và một tầng chừng nửa thước sau vách núi hoàn toàn bị phong ấn lại, Bối Lỗ Đặc có năng lực thi triển phong ấn đại trận này, người ngoài muốn phá, tối thiểu cũng phải có thực lực ngang với Bối Lỗ Đặc.

Nhưng đại trận này, bố trí tuyệt đối không thoải mái.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, phong ấn đại trận này hôm nay ngươi như thế nào lại chính mình lai phá đi?" Lâm Lôi khó hiểu nói.

"Nó không còn giá trị nữa, cũng nên phá đi thôi." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói, rồi sau đó vung tay lên, một trận gió hướng phía dưới thổi đi, cát như bột phấn nhanh chóng bay đi, lộ ra một cái hòm màu đen, Bối Lỗ Đặc ánh mắt tỏa ánh sáng, đưa tay bắt lấy hòm màu đen đó.

Thanh Hỏa thấy thế, cũng cười.

"Gia gia, đây là cái gì?" Bối Bối nghi hoặc hỏi.

"Ngươi đoán đi?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Chẳng lẻ bởi vì... bảo bối này, Quang minh chúa tể mới muốn giết gia gia ngươi? Bảo bối này, là chủ thần cách? Hay là cùng loại cấp bậc với chí cao thần tín vật?" Bối Bối phán đoán.

"Ha ha, ngươi hoàn thật là thông minh. Được rồi, chúng ta cũng nên đi Chúng thần mộ địa thôi." Bối Lỗ Đặc cười nói.

Lâm Lôi cũng đi theo Bối Lỗ Đặc, lại bay ngược lên, hướng không gian thông đạo bay tới. Không gian thông đạo bị vây trong một tòa hạp cốc dưới đáy biển, chánh giữa có một viên cự thạch ngăm đen ở trên, không gian ba động kỳ lạ, thật xa, Lâm Lôi mấy người bọn họ rõ ràng cảm giác được.

"Đi vào." Bối Lỗ Đặc tâm ý vừa động, không gian thông đạo liền mở ra.

Bốn người liên tiếp bay đi vào.

Từ không gian thông đạo bên này tới bên kia, cũng là đã tới mặt khác của một vị diện.

"Chúng thần mộ địa vị diện." Lâm Lôi đã tới một lần. cảm thụ được này năng lực trói buộc của vị diện, không khỏi nghi hoặc nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, "Bối Lỗ Đặc đại nhân, vị diện này, hẳn là so với vật chất vị diện cấp độ cao hơn nhiều, như thế nào gắn liền với Ngọc Lan vị diện?" Năm đó Lâm Lôi vẫn còn thánh vực vào nơi này.

Cho dù trong năm đại thánh vực cực hạn cường giả của Ngọc Lan đại lục. Vũ thần môn hạ đại đệ tử Pháp Ân, thần thức phạm vi cũng chỉ hơn mười thước.

"Đây là vị diện do chủ thần sáng tạo." Thanh Hỏa đạm cười nói, "Cũng chính là thần vị diện, lực trói buộc đương nhiên so với vật chất vị diện, cao hơn nhiều."

"Bất quá so với Địa ngục, trói buộc lực còn muốn ít hơn nhiều." Lâm Lôi bình luận.

Bên cạnh Bối Lỗ Đặc cười nói: "Lâm Lôi, đạt tới chủ thần cảnh giới có thể độc lập sáng tạo vị diện. trong truyền thuyết Địa ngục, Minh giới, Thiên giới, Sinh mệnh chí cao vị diện, đều là tứ đại chí cao thần một mình sáng tạo. Đương nhiên trói buộc lực cực mạnh. Mà bảy đại thần vị diện còn lại là bảy vị chủ thần các hệ hiệp lực sáng tạo. Như Quang Minh thần vị diện, chính là Quang minh chúa tể và bảy vị chủ thần sáng tạo, so với vị diện này của ta thì ổn định, cường đại hơn, dù sao ta chỉ là một hạ vị chủ thần."

"Quả nhiên." Lâm Lôi đã mơ hồ ý thức được, có lẽ là Bối Lỗ Đặc sáng tạo vị diện này.

"Sáng tạo thần vị diện? Oa, thần kỳ." Bối Bối kinh hãi hoan hô, "Bất quá gia gia, thần vị diện này, chủ thần thị có thể đi vào. Ngươi không sợ quang minh chúa tể đi tới?"

"Yên tâm, thần vị diện này ở ngay cạnh Ngọc Lan vị diện. Nếu chủ thần khác tiến vị diện này của ta, vừa mới tới bên bờ vị diện, ta là vị diện sáng tạo giả, sẽ biết ngay. Nếu là Quang minh chúa tể đến, ta sẽ trong nháy mắt tiến vào Ngọc Lan vị diện." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói.

Lâm Lôi thầm nhủ cảm thán: "Bối Lỗ Đặc, đích xác rất cẩn thận."

"Phía trước chính là Chúng thần mộ địa." Bối Lỗ Đặc chỉ phía xa.

Sâu trong lòng biển nước chảy mãnh liệt, Lâm Lôi cũng rõ ràng thấy được một tòa mộ địa phương viên vạn thước, cao gần hai vạn thước, gần như có hình chữ nhật, trên đỉnh có một mũi nhọn thật lớn. Chính diện có điêu khắc một đầu cự long không có cánh khổng lồ uốn lượn, khí thế kinh người.

Ba mặt tường còn lại, cũng phân biệt điêu khắc tượng ba đầu thần thú.

Lần trước đến, Lâm Lôi không có phát hiện. nhưng lúc này đây Lâm Lôi hoàn toàn hiểu được, Lâm Lôi liên vội vàng hỏi: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, tứ phía điêu khắc, cự long điêu khắc và thanh long hư ảnh xuất hiện lúc ta thi triển thiên phú thần thông giống như đúc. Còn có bộ dáng ba đầu thần thú, lúc ta ở Địa ngục Thiên Tế Sơn Mạch, phát hiện giống với điêu khắc của ba thần thú còn lại. Nơi này có đặc thù quan hệ gì không?"

"Đúng, bốn phía điêu khắc, chính là bộ dáng tứ thần thú." Bối Lỗ Đặc cảm thán nói.

"Đi theo ta." Bối Lỗ Đặc lúc này hướng Chúng thần mộ địa phía trên cùng bay lên

Lâm Lôi liên đuổi kịp, Chúng thần mộ địa tổng cộng phân làm mười tám tầng, theo đạo lý, hẳn là từ phía dưới tầng thứ nhất không ngừng hướng lên trên. Nhưng lúc này đây, Bối Lỗ Đặc mang theo Lâm Lôi bọn họ, trực tiếp đi tới mũi nhọn phía trên cùng, trên vách tường mũi nhọn cũng xuất hiện một thông đạo.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa đi vào trong đó, Lâm Lôi, Bối Bối mặc dù nghi hoặc, cũng theo vào.

Đây là một không gian trống trải, trên mặt đất là một sàn nhà ghép bằng những khối đá mười thước, loại tảng đá thật lớn làm sàn nhà này, một khối tiếp một khối, kéo dài đến vô hạn xa xa.

Mặt đất có màu xanh.

Bầu trời cũng là màu xanh, xanh không có một tia tạp sắc, cứ như vậy sáng ngời.

Trên mặt đất, xuất hiện Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi bốn người.

"Đây là?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn quanh bốn phía, theo đạo lý Chúng thần mộ địa mỗi một tầng đều có người thủ hộ, nhưng tầng này không có một bóng người.

"Đây là Chúng thần mộ địa tầng cao nhất, tầng mười tám." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói

Bối Bối kinh ngạc nói: "Gia gia, trong truyền thuyết nguy hiểm nhất đáng sợ nhất là đệ mười tám tầng, như thế nào một bóng người đều không có?"

"Ai nói đệ mười tám tầng nguy hiểm?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Không phải càng lên cao càng nguy hiểm sao?" Bối Bối khó hiểu nói thầm, "Di, lão đại, ngươi đi đâu?" Bối Bối phát hiện, Lâm Lôi cũng hướng phía trước đi đến.

Bối Lỗ Đặc thấy thế cũng cười: "Đi thôi, Lâm Lôi hắn đã phát hiện ra rồi."

Lâm Lôi đích xác phát hiện ra, năm đó lần đầu tiên đi tới Chúng thần mộ địa, cảm giác được Chúng thần mộ địa có cái gì hấp dẫn chính mình. mà lúc đó sợ không đủ thực lực để tiếp tục đi tới. Mà bây giờ, Lâm Lôi phát hiện,thứ hấp dẫn chính mình, là tại tầng mười tám này.

"Bối Lỗ Đặc đại nhân, này, này phía dưới tảng đá sàn nhà ......" Lâm Lôi quay đầu lại nhìn về phía Bối Lỗ Đặc.

"Chờ một chút." Bối Lỗ Đặc cười đi tới, ánh mắt hướng tảng đá sàn nhà.

"Cạp cạp” - vô số tảng đá sàn nhà bắt đầu tự di động đứng lên, phía dưới cũng có một vật phẩm thật lớn bắt đầu đi lên, trong nháy mắt công phu, tích lũy thành một tòa tế đàn cao lớn, trên tế đàn đang nằm một đầu vạn thước khổng lồ thanh long thi thể, khí tức quen thuộc thân thiết đang hấp dẫn trứ Lâm Lôi.

"Lão tổ tông, Thanh Long?" Lâm Lôi khiếp sợ trừng mắt to, trước tiên liền phán đoán.

Bối Lỗ Đặc đi tới, nói:

"Đúng, Chúng thần mộ địa tổng cộng 3 tòa, hai tòa khác chỉ là bày đặt một ít thi thể của thần bình thường, mà tòa này là lớn nhất, tại đây tầng mười tám phía đông đặt thi thể của thanh long. Ba hướng còn lại đặt thi thể của Chu tước, Bạch hổ, Huyền vũ."

T

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 3: Chân Tướng Vạn Năm Trước

Thi thể tứ thần thú?" Bối Bối nhịn không được kinh hô đứng lên.

Lâm Lôi nhìn thấy trước mắt thi thể khổng lồ của Thanh Long, trên người Thanh Long long lân sáng bóng, lộng lẫy như trước, thoạt nhìn sắc bén cực kỳ, cho dù chết đi hơn vạn năm, nhưng khí tức Thanh Long vẫn còn làm cho người ta kiêng kị. Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, nghi hoặc nói: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, ngươi có thể trở thành chủ thần, còn có Thanh Hỏa có thể trở thành chủ thần …… chính là bởi vì chủ thần cách của bốn lão tổ tông?"

Thanh Long, Chu Tước, Huyền Vũ, Bạch Hổ, phân biệt là thủy, hỏa, đại địa, phong tứ đại hạ vị chủ thần.

Mặc dù chỉ là hạ vị chủ thần, nhưng tứ thần thú thiên phú quá mạnh mẻ, thậm chí còn tứ đại thiên phú thần thông có thể kết hợp lại, hình thành tuyệt chiêu đáng sợ. Thậm chí có thể đối kháng với nhân vật cấp bậc chúa tể không thua sút.

"Đúng vậy." Bối Lỗ Đặc cảm thán gật đầu, "Dù sao trong thiên địa, chủ thần cách không có nhiều, một mình ta đã đắc thủ bốn mai chủ thần cách, vận khí đã tốt lắm rồi."

"gia gia, chủ thần cách như thế nào bị ngươi đoạt được? Ngươi lúc đó, chắc chỉ là thượng vị thần." Bối Bối liên truy vấn.

"Còn thi thể tứ thần thú, như thế nào lấy được?" Lâm Lôi cũng lòng tràn đầy khó hiểu.

Bối Lỗ Đặc và Thanh Hỏa nhìn nhau, sau đó, Bối Lỗ Đặc cười nhìn về phía Lâm Lôi, Bối Bối hai người, cảm thán nói: "Nhiều năm như vậy rồi, sự tình này cũng không cần dấu diếm các ngươi nữa. Nhắc tới thi thể tứ thần thú, nhất định phải nhắc tới một hơn một vạn năm trước, tứ thần thú và Quang minh chúa tể xảy ra một trận chiến!"

"Bốn vị lão tổ tông, quả nhiên là Quang minh chúa tể giết." Lâm Lôi nhướng mày.

"Đúng, là Quang minh chúa tể giết." Bối Lỗ Đặc gật đầu nói.

"Năm đó, ta tại vị diện mật thất tu luyện. Lâm Lôi …… cũng chính là vị diện mật thất phía dưới Long huyết tòa thành của ngươi." Bối Lỗ Đặc cười nói, Lâm Lôi khẽ gật đầu, lúc trước đoán được khẳng định có một vị cường giả tại nơi đó tu luyện, quả nhiên là Bối Lỗ Đặc.

"Ta đang trong quá trình tu luyện, xuyên thấu qua vách trong suốt của vị diện mật thất, thấy xa xa trong không gian loạn lưu xuất hiện một hồi đại chiến đáng sợ. Chính là tứ đại thần thú kịch chiến với Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp." Bối Lỗ Đặc nghiêm nét mặt nói, Lâm Lôi bọn họ đều cẩn thận nghe.

Bối Lỗ Đặc tựa hồ cũng đắm chìm trong hồi ức: "Ta lúc ấy kinh ngạc ngây người rồi, tứ thần thú một phương và Quang minh chúa tể một phương, quá mạnh mẽ. Lúc đó, tứ thần thú ở thế kém, Quang minh chúa tể đang chiếm lợi thế. Tứ thần thú một phương toàn bộ biến về bản tôn. Hơn nữa, tứ đại thần thú đồng lòng hợp lực, thi triển thiên phú thần thông!"

Lâm Lôi, Bối Bối nghe được đều nín thở.

"Rất đáng sợ, cũng rất quái dị. Tứ đại thần thú thiên phú thần thông có thể hoàn mỹ kết hợp cùng một chỗ, tựa như thiên địa chuyển biến. Một đạo sương mù hình tròn nhắm vào trong cơ thể Quang minh chúa tể. Ta lúc ấy xác định, thiên phú thần thông do tứ thần thú kết hợp , hẳn là nhằm vào linh hồn." Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi cũng thầm nhủ gật đầu.

Linh hồn mới là căn bản nhất của một người, thiên phú thần thông cực mạnh, cũng nên nhằm vào linh hồn mới đúng. "Lúc ấy, tứ thần thú đứng đầu là Thanh Long phẫn nộ rít gào, nói Quang minh chúa tể quá phận, bây giờ chết cũng không trách được ai. Nghe giọng nói của Thanh Long, đối với tuyệt chiêu cực mạnh này rất có tự tin." Bối Lỗ Đặc nói. "Vốn, ta cũng nghĩ Áo Cổ Tư Tháp dưới một chiêu đó, hồn phi phách tán mà chết. nhưng là - -"

Lâm Lôi trong lòng căng thẳng.

"Áo Cổ Tư Tháp gần thân thể run lên, ngay sau đó, cũng xuất ra thanh kiếm quang thật lớn. Điên cuồng đuổi giết tứ đại thần thú. Phỏng chừng bởi vì tuyệt chiêu cuối cùng cũng thất bại, tứ đại thần thú chính mình cũng không tin, ngay cả tuyệt chiêu mạnh nhất cũng không làm gì được, bọn họ cũng không còn ý chí chiến đấu. Hơn nữa, bọn họ chỉ là hạ vị chủ thần, luận tốc độ, vĩnh viễn không bằng Quang minh chúa tể." Bối Lỗ Đặc cảm thán nói, "trong nháy mắt công phu, Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ liên tiếp bị một kiếm giết chết. Thanh Long thực lực tuy mạnh, nhưng chống đỡ không được, tới thời điểm này …… ta động tâm."

Lâm Lôi, Bối Bối rùng mình.

"Bởi vì lúc ấy thi thể Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ tam đại thần thú phiêu phù trong không gian loạn lưu, lại chảy xuôi theo không gian loạn lưu, khoảng cách tới chỗ ta không quá xa." Bối Lỗ Đặc ánh mắt tỏa sáng, "Cơ hội không thể bỏ qua, cùng lắm thì liều mạng một lần. Ta biến về bản thể phệ thần thử, dùng đuôi tiến vào không gian loạn lưu, cơ thể của ta chính là thần cách tinh hoa rèn luyện mà thành, có thể so với chủ thần khí. Cái đuôi biến dài cực nhanh đi tới, một vòng lại một vòng quấn vào chân tam đại thần thú, mà lúc này, Thanh Long cũng bị Áo Cổ Tư Tháp giết chết, ta cũng đồng thời cấp tốc quấn lấy thi thể Thanh Long, kéo mạnh, cứ như vậy mang thi thể tứ đại thần thú vào Ngọc Lan vị diện."

Lâm Lôi, Bối Bối hoàn toàn kinh ngạc ngây người rồi.

Phú quý có được trong lúc nguy hiểm, Lâm Lôi hoàn toàn có khả năng tưởng tượng Bối Lỗ Đặc ngay lúc đó quyết định! Liều mạng, dùng tốc độ nhanh nhất thi triển chiêu đó.

"Ta lúc ấy cũng sợ hãi, đó là chủ thần a! Thành công, ta có thể thành chủ thần! Cơ hội khó được, phải liều mạng!" Bối Lỗ Đặc nói lại một màn năm đó, vẫn còn rất kích động, "ta cũng rất may mắn, lúc ấy Áo Cổ Tư Tháp phỏng chừng cũng không nghĩ tới, có người dám cướp trên dàn mướp (cướp thức ăn trước miệng hổ - hổ khẩu đoạt thực - thành ngữ TQ). Hơn nữa, hắn tập trung chú ý vào Thanh Long, hắn đuổi giết Thanh Long, thi triển linh hồn công kích, đánh gục Thanh Long, Thanh Long trước khi chết, cũng hướng Ngọc Lan vị diện vọt tới. Ta vừa vặn đưa thi thể tứ thần thú bọn họ đều thu vào!"

Lâm Lôi hoàn toàn nín thở.

Hắn hoàn toàn tưởng tượng được một màn nguy hiểm như vậy!

Bất quá Bối Lỗ Đặc thành công cũng là có lý do, bình thường ma thú thì cái đuôi tốc độ di động là nhanh nhất. Mà thần thú phệ thần thử, bản thể của Bối Lỗ Đặc thì cái đuôi, đặc biệt trong một khắc, cái đuôi quấn lấy, trong nháy mắt co rụt lại! Tốc độ cực nhanh, tuyệt đối trong nháy mắt.

Áo Cổ Tư Tháp, có lẽ thoáng phản ứng chậm một chút, không bắt được Bối Lỗ Đặc.

"Thanh Long lão tổ tông, quả nhiên là bị linh hồn công kích đánh chết." Lâm Lôi cũng hiểu được, vì sao Bàn long giới chỉ bị tổn hại. Nếu là bị Áo Cổ Tư Tháp dùng cận thân vật chất công đánh chết, Bàn long giới chỉ hẳn là hoàn hảo không tổn hao gì mới đúng.

"ha ha ……"

Bối Lỗ Đặc phá lên cười, " Áo Cổ Tư Tháp lúc ấy kinh ngạc ngây người ra, thậm chí còn chưa có phản ứng. Rồi sau đó, hắn rốt cục phẫn nộ đến phát cuồng! Dù sao, hắn liều mạng giết chết tứ thần thú, nhưng hết thảy lại bị ta đoạt đi. Ta một cái thượng vị thần lại đoạt đồ vật trên tay Quang minh chúa tể gì đó, hắn không nổi điên mới là lạ!"

Lâm Lôi cũng hoàn toàn tưởng tượng dc tràng cảnh đó.

Bốn vị lão tổ tông liên thủ, Quang minh chúa tể có lẽ cũng không mười phần nắm chắc thành công. Chỉ là may mắn thành công chặn lại toàn lực một kích của bốn vị lão tổ tông rồi mới có thể liên tiếp giết chết bốn vị lão tổ tông.

"Bốn mai chủ thần cách a, vậy đại biểu cho bốn gã chủ thần!" Bối Lỗ Đặc cười lạnh nói, " Áo Cổ Tư Tháp căn bản không thể tiến vào vật chất vị diện, cho nên, hắn chỉ có thể thi triển vị diện hình chiếu phân thân tiến vào Ngọc Lan vị diện để giết chết ta."

Lâm Lôi thầm nhủ gật đầu.

Chủ thần từ bên ngoài đến không thể tiến vào vật chất vị diện.

Mà bốn vị lão tổ tông, lúc trước đã chết, thi thể cùng với chủ thần cách chỉ có thể xem như vật phẩm, không phải là sinh mệnh. Đương nhiên có thể tiến vào vật chất vị diện.

"Vị diện hình chiếu phân thân? Thực lực cũng xem như không sai, có thể vượt qua thất tinh ác ma, thậm chí còn tiếp cận Tu La bình thường đi." Bối Lỗ Đặc cười nhạo nói, "Đáng tiếc cho dù không thành chủ thần. thực lực của ta, cũng vượt qua phủ chủ bình thường. Dựa vào thần cách binh khí, ta dám đấu một trận cùng phân thân của hắn!"

Lâm Lôi nở nụ cười.

Lực lượng của Bối Lỗ Đặc, hơn nữa Bối Lỗ Đặc tại phép tắc huyền ảo cũng có thành tựu. Đánh bại vị diện hình chiếu phân thân, thật là rất dễ dàng. Ngạnh cướp không được, Quang minh chúa tể liền lại ngưng tụ thành hình chiếu phân thân, uy hiếp ta. Dọa ta nếu không giao ra chủ thần cách, thì muốn thế nào. Nhưng ta cũng mặc kệ hắn. Đương trường luyện hóa phong hệ chủ thần cách! "Bối Lỗ Đặc mỉm cười đạo,"Quang minh chúa tể muốn mời đại viên mãn tới đối phó ta. Đáng tiếc a. Đại viên mãn còn chưa tới, ta đã là chủ thần rồi! Luyện hóa chủ thần cách, chỉ là công phu trong nháy mắt."

"Ngắn như vậy?" Lâm Lôi kinh hô.

"Luyện hóa thần cách, đáng ra phải rất lâu chứ." Bối Bối cũng kinh ngạc liễu.

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Lyện hóa thần cách vì cái gì mà lâu? Đó là bởi vì, các ngươi cần phải lĩnh ngộ các loại huyền ảo. Cái này đương nhiên cần phải có thời gian. Nhưng chủ thần cách căn bản không có gì huyền ảo, cho nên, cũng chỉ là trong nháy mắt công phu."

"Lúc đó liều mạng như vậy, ta trở thành chủ thần. Hơn nữa trong tay còn có ba khỏa chủ thần cách." Bối Lỗ Đặc cảm thán nói.

"Gia gia …… ngươi điên rồi." Bối Bối trong ánh mắt có chút khâm phục.

Lâm Lôi cũng cảm thán, nếu chính mình lúc ấy phát hiện một màn này, dám ở trước mắt Quang minh chúa tể cướp đoạt sao? Cái này cần có can đảm nhưng là, cũng cần phải đủ thực lực! Dù sao đón thi thể tứ thần thú từ trong không gian loạn lưu bay đến, thượng vị thần bình thường căn bản không làm được.

"Đương nhiên. chuyện này cũng làm cho …… Quang minh chúa tể hận ta tận xương. Hắn bức bách ta giao ra khác ba khỏa chủ thần cách. Ta căn bản không để ý tới hắn." Bối Lỗ Đặc đạm cười nói, "Với cá tính Quang minh chúa tể, có thù tất báo. Đã đắc tội rồi, dứt khoát đắc tội tới cùng."

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

"Không lâu sau đó, ta còn cố ý truyền ra tin tức, kiến tạo chúng thần mộ địa. Nói trong đó có chủ thần khí do tứ đại thần thú sau khi chết lưu lại! Muốn tới đoạt, đến Ngọc Lan vị diện đi." Bối Lỗ Đặc cười nói, "Chủ thần vừa chết, vậy chủ thần khí do hắn lưu lại, người bình thường cướp đi, cũng sẽ không có chủ thần khác thu lại."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Con đường có được chủ thần khí, một là tại vị diện chiến trường tích lũy quân công, hai là trở thành chủ thần sứ giả, còn có ba, chính là đắc thủ chủ thần khí do chủ thần đã chết lưu lại. Như bàn long giới chỉ của Lâm Lôi là loại này.

Chỉ là, chủ thần tử vong xác suất thấp đến biến thái.

Hơn nữa có thể giết chết chủ thần, bình thường cũng là chủ thần khác. Lúc chủ thần khác giết chết chủ thần, cũng sẽ đem chủ thần khí thu lại. Bình thường sẽ không lưu truyền ra.

"Chủ thần khí mị lực quá lớn, sau khi tin tức truyền ra, không ít người chạy tới Ngọc Lan vị diện. Như Địa ngục có một ít thất tinh ác ma, ngay cả thần thiên sứ mười hai cánh của Quang minh thần vị diện cũng đến đây, còn có các nhân vật lợi hại của các đại vị diện. Một hồi đại chiến, tại Ngọc Lan vị diện bắt đầu." Bối Lỗ Đặc cười nói, "Đương nhiên, hết thảy đều do ta khống chế."

Lâm Lôi nở nụ cười.

Bối Lỗ Đặc lúc ấy là chủ thần, thượng vị thần cho dù lợi hại, há có thể tránh khỏi sự khống chế của Bối Lỗ Đặc?

"Trong trận chiến ấy, ta thoáng ra tay, thanh danh truyền bá ra ngoài. nhất thời có chủ thần chú ý tới ta." Bối Lỗ Đặc cười nói, "lúc trước ta cướp đi thi thể tứ thần thú, Áo Cổ Tư Tháp cũng không tuyên truyền, rất nhiều chủ thần cũng không biết. Ta nổi danh rồi, một ít chủ thần thông qua hình chiếu phân thân cùng ta trao đổi, cũng biết sự tình. Lúc ấy …… Hủy diệt chúa tể hướng ta đưa ra một điều kiện."

"Hủy diệt chúa tể, điều kiện? Là chủ thần cách sao?" Bối Bối hỏi.

"Không, hắn yêu cầu máu của tứ thần thú đề luyện thành tinh huyết. Nguồn suối lực lượng của thần thú chính là máu, Hủy diệt chúa tể chỉ sợ cũng dùng đại lượng máu huyết của tứ thần thú để nghiên cứu cái gì đó." Bối Lỗ Đặc cảm thán nói, "Dù sao, trong lịch sử, chỉ có tứ thần thú có thể đem thiên phú thần thông kết hợp cùng một chỗ."

"Ta đem một nửa máu huyết tứ thần thú cho Hủy diệt chúa tể. Mà Hủy diệt chúa tể cũng cam đoan với ta. Thần phân thân của ta chỉ cần không đi Quang minh thần giới, hắn cam đoan Quang minh chúa tể không dám giết thần phân thân của ta." Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi bọn họ giật mình.

"Nguyên lai là như vậy, khó trách ở Địa ngục, Quang minh chúa tể không dám cùng gia gia ngươi động thủ đây." Bối Bối nói.

"Hắn rất lợi hại, nhưng cũng không bằng hủy diệt chúa tể." Bối Lỗ Đặc cười nói, "dù sao tứ đại quy tắc chúa tể thực lực quá mạnh mẻ . Sinh mệnh chúa tể làm người tốt lắm, thực lực cũng sâu không lường được. Tử vong chúa tể tại U Minh sơn nhàn nhã đi chơi, thực lực cũng không hoàn toàn triển lộ. Hủy diệt chúa tể che dấu rất sâu, cũng không biết hắn từ tứ thần thú máu huyết có hay không nghiên cứu ra cái gì. Mà Vận mệnh chúa tể càng là không hỏi thế sự, vẫn đứng ở Thiên giới."

Lâm Lôi thầm than, Hủy diệt chúa tể giao dịch, cũng là Hủy diệt chúa tể chiếm tiện nghi.

Hủy diệt chúa tể chỉ cần uy hiếp Quang minh chúa tể một phen, là có thể có một nửa máu huyết của tứ thần thú.

Phải biết rằng …… Lâm Lôi dựa vào một giọt máu huyết của Thanh Long, thân thể liền mạnh lên nhiều như vậy, năng lượng của máu huyết thần thú đích, có thể tưởng tượng đc.

"Thần thú máu huyết, chính là bổn nguyên nguồn suối năng lượng. Ta đối với tứ thần thú máu huyết cũng rất tò mò. Cho nên, cũng làm thí nghiệm. Cho một giọt máu huyết thử dung nhập cơ thể nhân loại bình thường, xem có kết quả gì. Ngay từ đầu thí nghiệm, nhân loại đã chịu không được, trực tiếp thân thể hỏng mất mà chết. Bất quá sau đó ta có kinh nghiệm, rốt cục thành công liễu!"

Bối Lỗ Đặc nở nụ cười: "Cho nên, cũng có đời thứ nhất tứ đại chung cực chiến sĩ đản sinh."

Lâm Lôi ngạc nhiên.

"Tứ đại chung cực chiến sĩ?" Lâm Lôi khiếp sợ nhìn thấy Bối Lỗ Đặc, "là kết quả thí nghiệm của ngươi?"

"Gia gia, ngươi ……" Bối Bối cũng kinh ngạc ngây người rồi.

"Như thế nào, rất kỳ quái?" Bối Lỗ Đặc đạm cười nói, "kỳ thật Ba Lỗ Khắc, A Mạn Đạt, Hải Đức, Ba Lôi bọn họ bốn người, nếu ta không nhúng tay, bọn họ cũng chỉ là pháo hôi trên chiến trường, cũng sẽ không có thành tựu gì. Trải qua thí nghiệm của ta, bọn họ trở thành chung cực chiến sĩ. Ở trên đại lục công thành danh toại."

Lâm Lôi hiểu được, lúc ấy trong mắt Bối Lỗ Đặc, chủ thần chọn lựa phàm nhân thí nghiệm, lại dùng đến tứ thần thú máu huyết thí nghiệm, đó là vinh hạnh của phàm nhân.

"Trách không được, tứ đại chung cực chiến sĩ đột ngột tại Ngọc Lan vị diện đản sinh. Hơn nữa, hoàn toàn không tra ra nguyên nhân." Lâm

Lôi thầm nhủ cảm thán.

"Lại nói tiếp, Ba Lỗ Khắc bọn họ bốn người, hẳn là xem như cùng đám người Cái Tư Lôi Sâm tứ thần thú gia tộc cùng trang lứa." Bối Lỗ Đặc cười nói, "Nói thật, ta đối với tứ thần thú vẫn còn cảm kích. Dù sao bởi vì bọn họ, ta mới có thể trở thành chủ thần."

"Cho nên, thần phân thân của ta trước tiên đi Địa ngục, đứng ở U Lam Phủ! Huyết phong chủ thần biết thân phận của ta, ta mời hắn hỗ trợ, đối với bên ngoài tuyên bố là sứ giả dưới trướng hắn. Hảo hảo ra mặt, bảo vệ tứ thần thú gia tộc." Bối Lỗ Đặc cười nói, "nếu ta chỉ là chủ thần sứ giả, như thế nào có thể bởi vì ta nói mà Huyết phong chủ thần ra mặt, để tám đại gia tộc thối lui?"

Lâm Lôi cười mãi không thôi.

Lúc ấy Bối Lỗ Đặc triệu hồi ra Huyết phong chủ thần, Huyết phong chủ thần ra mặt nói chuyện với bát đại gia tộc. Lâm Lôi lúc ấy sợ hãi than, Bối Lỗ Đặc mặt mũi quá lớn! Nguyên lai …… Huyết phong chủ thần không phải nhìn mặt mũi chủ thần sứ giả, mà là bởi vì Bối Lỗ Đặc bản thân chính là chủ thần. chủ thần đương nhiên cấp cho chủ thần mặt mũi!

"Ta còn có được ba khỏa chủ thần cách, đương nhiên muốn chọn ra ba người kế thừa. bất quá ta cũng không thể tùy tiện tuyển ba người, phải trải qua khảo nghiệm, trải qua trùng trùng khảo hạch …… Thanh Hỏa hắn là người đầu tiên do ta lựa chọn." Bối Lỗ Đặc lập tức thở dài nói, "Trên thực tế ta cũng muốn để Cáp Lý bọn họ trở thành chủ thần. Nhưng dù sao, chủ thần cách chỉ còn lại có đại địa, hỏa, thủy ba mai, cho nên, phải tu luyện phép tắc ba loại này thành thượng vị thần, mới có thể luyện hóa chủ thần cách."

"Luyện hóa chủ thần cách, phải tự mình thành thần?" Lâm Lôi kinh ngạc ồ lên.

"Đúng, nếu không phải dựa vào chính mình, mà là dựa vào luyện hóa thần cách thành thần, trụ cột vốn sẽ không vững. Thần cách và linh hồn cũng không phải hoàn toàn khế hợp, nếu luyện hóa chủ thần cách, căn bản không có khả năng." Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói, "ba hài tử của ta, chỉ ở hắc ám, phong hai phương diện có thiên phú, ba phương diện kia ta nghĩ đủ loại biện pháp, bọn họ đều không thể thành công."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Sau lại, bởi vì sự xuất hiện của Bối Bối, đặc biệt thực lực Lâm Lôi ngươi đột nhiên tăng mạnh đến kinh người. Ta cũng chọn ngươi trở thành một trong những người ứng cử......" Bối Lỗ Đặc lập tức nhìn về phía Lâm Lôi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 4: Chủ Thần Lâm Lôi

Một trong số người ứng cử......"

Nguyên lai khi mình xông xáo trong Địa Ngục, hết thảy mọi động tĩnh Bối Lỗ Đặc đều xem xét theo dõi, không ngừng thẩm tra.

" Ta mặc dù trở thành chủ thần, nhưng cũng cùng phàm nhân bình thường giống nhau, hy vọng đem chủ thần cách chuyển qua cho người thân cận. Ta có ba hài tử và Bối Bối, nhưng địa, hỏa, thủy ba phương diện rõ ràng cả mấy người đó đều khó có khả năng thành tựu. Với Bối Bối, ta đương nhiên cũng muốn giống ngươi, đặt rất nhiều hy vọng. Nhưng ta hiểu được, để lên được đến cấp độ chủ thần, trong khi pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ quá kém thì rõ ràng không được. Lâm Lôi, ngươi ngày trước pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ quá thấp." Bối Lỗ Đặc cảm khái nói," Dù sao trong số các chủ thần, người kém nhất cũng dung hợp được năm loại huyền ảo! Ta thuộc về dạng người kém nhất này, đương nhiên, đại đa số đều dung hợp năm loại huyền ảo này!"

"Kém nhất là dung hợp năm loại?" Lâm Lôi có chút giật mình.

"Gia gia." Bối Bối kinh ngạc nói," Ngươi từng nói qua, rất nhiều chủ thần, đều là vô số vị diện sinh ra tu luyện thành nhóm thượng vị thần đầu tiên, rồi sau đó cơ duyên xảo hợp đoạt được chủ thần cách. Bọn họ tư chất thiên phú không phải cao, làm sao có thể dung hợp năm loại huyền ảo chứ?"

Hiểu ra, rất nhiều cường giả, dung hợp ba loại thậm chí dung hợp bốn loại huyền ảo, đã là cực hạn, không cách nào đột phá được nữa.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc nở nụ cười, lập tức thần bí nhìn về phía Lâm Lôi," Về phần chủ thần, cho dù thiên phú thấp một ít, cũng có thể dung hợp năm loại huyền ảo. Đợi lát nữa ngươi trở thành chủ thần, ngươi sẽ biết."

"Đợi lát nữa sẽ trở thành chủ thần?" Lâm Lôi đáy lòng run lên.

"Mặc dù sau khi trở thành chủ thần, ngươi có lẽ sẽ có cơ hội đạt thành tựu cao, nhưng mà......" Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói,"Trước khi trở thành chủ thần, nếu ngươi có thành tựu càng cao thì lại càng tốt. Mà ngươi lúc đầu cũng mới chỉ gần dung hợp ba loại huyền ảo, chỉ là dựa vào hồn thạch cùng với Thanh long huyết mạch thân thể cường hãn mới có thể đánh bại thất tinh ác ma bình thường."

"Ta khảo sát người ứng cử, bình thường, thấp nhất cũng phải dung hợp được năm loại huyền ảo, giả sử như Thanh Hỏa." Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói “Đó là chướng ngại cuối cùng để ta quyết định chọn chủ thần, khoảng cách với đại viên mãn cũng chỉ là vài bước ."

Lâm Lôi trong lòng xấu hổ. Bối Lỗ Đặc khảo sát một đám người, nếu như tuyệt đối công bằnh, lúc ấy mình tư cách ứng cử cũng không có.

"Đương nhiên vì Bối Bối, ta hy vọng ngươi trở thành chủ thần." Bối Lỗ Đặc cười nói.

Đây là chuyện nhân tình. Ai lại không hy vọng duwois tình hướng này, đem thuận lợi đến cho thân nhân bằng hữu?

" Bất quá tốc độ tiến bộ của ngươi, đích xác rất nhanh. Hành trình tại minh giới...... Ta càng thêm cẩn thận tiến hành khảo sát với ngươi." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói." Thậm chí, ta làm để cho Thanh Hỏa bổn tôn mang theo đại địa thần phân thân, âm thầm theo dõi các ngươi, đồng thời, cũng bảo vệ các ngươi."

" Âm thầm theo dõi?" Lâm Lôi, Bối Bối kinh dị nhìn về phía Thanh Hỏa.

Thanh Hỏa theo dõi chính mình, chính mình dĩ nhiên không hề phát hiện.

" Lâm Lôi. Ta rất kinh ngạc. Bởi vì ngươi tại vị diện trên chiến trường đã đạt tới dung hợp bốn loại huyền ảo! Sáng chế tuyệt chiêu Thốn Địa Xích Thiên." Bối Lỗ Đặc cười. "Một chiêu của ngươi, đặc biệt kết hợp với tuyệt chiêu của Tử kinh chủ thần, vận dụng tử tinh không gian, về mặt chiêu thức đã đủ để thành cường giả dung hợp năm loại huyền ảo."

" Ngắn ngủn hơn hai ngàn năm, dung hợp tứ huyền ảo, tốc độ này, đưa mắt nhìn khắp vô số vị diện, cũng tuyệt đối là thiên tài ." Bối Lỗ Đặc cười địa vui vẻ," Ta dám khẳng định, ngươi cứ như vậy tu luyện, có mười phần nắm chặt, có khả năng dung hợp năm loại huyền ảo."

"Lúc ấy, ta định nói ra, ta chọn ngươi làm tân chủ thần." Bối Lỗ Đặc nói.

Lâm Lôi đáy lòng cảm thán một chút.

" Trách không được." Bối Bối nói thầm nói," Trách không được khi đó Lôi Lâm tiên sinh xuất hiện ."

"Đúng. Ta có nhiệm vụ đó, khi đó kì thật cũng đã gần như hoàn thành ." Thanh Hỏa cười nói. Lập tức nhìn về phía Lâm Lôi," Năm đó tại Đồng La sơn gặp ta ngươi chỉ là hạ vị thần, ngắn ngủn hơn hai ngàn năm, ngươi đã đạt tới đỉnh cao, sau này lại có cơ hội trở thành đồng bọn chủ thần, làm cho người ta sợ hãi luôn, ai có thể nghĩ...... Không bao lâu đã xảy ra đại sự, ta lúc ấy cũng bị dọa khiếp, dù sao, chủ thần phân thân của ta không thể rời Ngọc Lan vị diện, mà bổn tôn của ta, cho dù muốn đi qua cứu ngươi cũng không kịp, ta lúc ấy thật là lo lắng, ngươi lúc đó bị Mã Cách Nỗ Tư giết chết ."

Bối Lỗ Đặc cũng cảm thán một tiếng:" Thanh Hỏa nói cho ta biết, ngươi chịu công kích của Mã Cách Nỗ Tư, lâm vào sinh tử. Ta lúc ấy cũng rất lo lắng, lo lắng ngươi sẽ chết."

"Ai có thể nghĩ được là ngươi lại kỳ ngộ biến hóa!" Bối Lỗ Đặc con mắt tỏa ánh sáng," Có được bốn phân thân linh hồn biến dị thành công, khiến cho ngươi trở thành siêu việt đại viên mãn siêu cấp cường giả! Ha ha...... Lâm Lôi, linh hồn biến dị sau này của ngươi, có thể sánh bằng ta, còn với Thanh Hỏa thì có khi còn tốt hơn!"

"Đừng nói ngươi cùng Bối Bối có quan hệ, kể cả không có quan hệ, chỉ cần ngươi là công dân của Ngọc Lan vị diện, ta đều thành toàn cho ngươi trở thành chủ thần." Bối Lỗ Đặc có vẻ rất hưng phấn.

Bản thân thực lực đã mạnh, sau này trở thành chủ thần, đương nhiên lực lượng cũng sẽ càng mạnh!

"Lâm Lôi, ngươi xem----" Bối Lỗ Đặc vừa lộn tay, trên tay xuất hiện một hộp đá màu đen.

Lâm Lôi liếc mắt một cái, nhận ra hộp đá màu đen này là hộp đá bị phong ấn tại Ngọc Lan vị diện.

"Vật phẩm này ngươi hẳn nhận ra." Bối Lỗ Đặc mỉm cười mở nắp ra, nắp hộp vừa hé lên, nhất thời, hai luồng ánh sáng hoa văn tỏa ra bốn phương tám hướng, hơi thở phát ra thuần khiết và quý phái từ trong đó làm cho Lâm Lôi và Bối Bối không khỏi ngưng thần nhìn.

Bên trong hộp đá có hai miếng thần cách tinh thể đồng dạng.

Tinh thể có màu sắc phảng phất như ngọc lưu li, phát ra màu xám trong suốt, mới vừa nhìn thì trông giống như tinh toản. Hai miếng tinh thể phát ra quang hoa, phân biệt rất rõ nét hai màu vàng đất cùng với màu xanh lục. Hơi thở uy năng từ đó phát ra làm cho cả Lâm Lôi, Bối Bối đều run sợ.

"Đây là chủ thần cách!" Lâm Lôi vạn phần khẳng định.

Bối Lỗ Đặc cảm khái nói:" Hai miếng chủ thần cách này, phân biệt là lấy từ trong Thanh long thi thể, thủy hệ chủ thần cách và trong

Huyền vũ thi thể, địa hệ chủ thần cách! Ta đã bảo tồn hai miếng chủ thần cách này hơn một vạn năm. Điều ta lo lắng nhất là lần nọ ta có việc cần phải rời Ngọc Lan vị diện, chẳng may ta lọt vào tay Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp, bị giết chết, chủ thần cách tính sao bây giờ! Ta lúc ấy cũng đã quyết định, cho dù chết, chủ thần cách cũng không thể để cho Áo Cổ Tư Tháp có được, cho nên ta mới phải phong ấn."

Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

Chủ thần mới có thể phá vỡ phong ấn, nhưng vật phong ấn lại ở vật chất vị diện. Vậy Quang Minh chúa tể đích xác không có hy vọng mở ra.

"Ai, nếu có hắc ám hệ chủ thần cách thì thật tốt." Bối Bối ngắc ngứ miệng thầm nói.

Bối Lỗ Đặc cười liếc mắt nhìn Bối Bối một cái:" Ngươi cho rằng chủ thần cách tốt như vậy sao? Được, Lâm Lôi. Ta nói cho ngươi biết, muốn trở thành chủ thần, đến bây giờ không có biện pháp nào khác mà chỉ có duy nhất một cách, đó là luyện hóa chủ thần cách! Chủ thần cách này chính là do vô số vị diện sinh ra, tự nhiên phủ xuống 77 khối chủ thần cách. Chỉ có dựa vào năng lực của chính mình tu luyện đến cảnh giới thượng vị thần mới có thể luyện hóa chủ thần cách."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Trở thành chủ thần, đích xác không chỉ đơn thuần là cố gắng tu luyện mà thành .

"Chủ thần sở dĩ lợi hại, chính là bởi vì có chủ thần cách. Đại viên mãn thượng vị thần, bao gồm cả ngươi với linh hồn biến dị , ý chí uy năng không phải đều là dung hợp linh hồn sao." Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Đúng" Lâm Lôi gật đầu.

"Nhưng so với chủ thần lại có điểm bất đồng. Cơ hồ tất cả ý chí uy năng, đều nằm trên chủ thần cách." Bối Lỗ Đặc nói," Lúc luyện hóa chủ thần cách, chủ thần cách ẩn chứa ý chí uy năng vô cùng mạnh, nó sẽ cải tạo linh hồn bởi vì phân thân linh hồn tất cả đều là một thể. Từng bộ phận của phân thân linh hồn cũng sẽ được đề cao, nhưng đó chỉ là thứ yếu. Trong chủ thần cách có chứa ý chí uy năng rất mạnh, linh hồn phân thân không đạt đến cấp độ cần thiết cũng không thể tiếp nhận ý chí uy năng đó.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Bối Lỗ Đặc đại nhân." Lâm Lôi nghi hoặc dò hỏi," Chủ thần cách, có hạ vị, trung vị, thượng vị ba bộ phân. Nếu như trở thành hạ vị chủ thần, sau này ta lại có được trung vị chủ thần cách cùng hệ, lúc đó có thể luyện hóa tiếp không?"

"Không thể." Bối Lỗ Đặc không chút do dự.

"Trở thành hạ vị chủ thần, cả đời đều chỉ là hạ vị chủ thần." Bối Lỗ Đặc nói," Đương nhiên...... Nếu như một người có hai cái phân thân, phân biệt ra mà luyện hóa các chủ thần cách không giống nhau cũng có thể . Trong truyền thuyết chính Lôi hệ chúa tể hắn cũng có một chủ thần phân thân là đại địa chủ thần."

Lâm Lôi ngạc nhiên.

Một người, đảm nhiệm hai cương vị chủ thần?

"Ha ha, Lâm Lôi, đừng nói Lôi hệ chúa tể, chính là ngươi, ngươi cũng có được hai cái chủ thần phân thân." Bối Lỗ Đặc đột nhiên nói.

"Cái gì!" Lâm Lôi bị dọa đến nhảy dựng lên.

"Gia gia. Ngươi nói cái gì?" Bối Bối kinh hô," Ngươi làm cho lão đại hắn......"

Bối Lỗ Đặc hai mắt tỏa ánh sáng. Ha ha cười nói:" Nếu như Lâm Lôi là đại viên mãn bình thường, ta đều khó có khả năng cho hắn đồng thời luyện hóa hai miếng chủ thần cách này. Nhưng mà...... Hắn là linh hồn biến dị, thần lực có thể dung hợp! Ta đang suy nghĩ, Lâm Lôi nếu đồng thời luyện hóa địa hệ chủ thần phân thân, thủy hệ chủ thần phân thân, thực lực sẽ thế nào!"

Bên cạnh đích Thanh Hỏa có vẻ cũng rất hưng phấn:" Lúc đầu Bối Lỗ Đặc chỉ chuẩn bị cho ngươi một địa hệ chủ thần, nhưng sau khi ngươi linh hồn biến dị thành công, Bối Lỗ Đặc đã thay đổi kế hoạch! Hắn đã chuẩn bị cho hai thần phân thân của ngươi!"

"Ta vẫn không đủ can đảm để dám nghĩ đến một ngày có thể quang minh chính đại đi ra ngoài Ngọc Lan vị diện. Bởi vì, ta không tin tưởng có thể đối phó được Áo Cổ Tư Tháp." Bối Lỗ Đặc ánh mắt sắc bén," Nhưng, Lâm Lôi ngươi linh hồn biến dị, ngươi cho ta hy vọng! Từ khi thiên địa sinh ra tới nay, chủ thần có thể nhiều, nhưng người có linh hồn biến dị sinh ra quá hiếm, trong số các chủ thần cũng không hề có một nào tồn tại linh hồn biến dị ."

" Mặc dù cũng có người, có được hai cái chủ thần phân thân, nhưng bởi vì năng lực hạn chế, không có cách nào dung hợp, thực lực đương nhiên khó có khả năng đề cao! Nhưng Lâm Lôi ngươi lại bất đồng!"

Bối Lỗ Đặc nhìn chằm chằm Lâm Lôi:" Ngươi là linh hồn biến dị địa, ta rất muốn biết, với hai chủ thần cách bất đồng, sau khi dung hợp xong, thực lực sẽ đạt tới trình độ gì!"

"Ta thậm chí còn cho rằng, ngươi có hi vọng dẫn chúng ta đi ra khỏi Ngọc Lan vị diện, không còn sợ Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp." Bối Lỗ Đặc ánh mắt sáng bừng.

Nguyên nhân chính là vi từ Lâm Lôi, hắn lại thấy được hy vọng đi ra khỏi Ngọc Lan vị diện! Cho nên, lúc đầu Bối Lỗ Đặc mới có thể kích động như vậy, đó là chuyện bình thường.

Dung hợp hai chủ thần?

Chuyện này tuyệt đối từ trước tới nay chưa từng có.

"Trời cao đối đãi chúng ta không tệ, vốn ta lo lắng nhất là Áo Cổ Tư Tháp có chí cao thần khí. Nhưng hiện tại, ha ha, ngươi cũng có chí cao thần khí." Bối Lỗ Đặc kích động vạn phần," Hết thảy đều thuận lợi vậy, ta đều có cảm giác, Lâm Lôi, ngươi sẽ là người đầu tiên từ trước đến vay có khả năng dung hợp chủ thần, tuyệt đối không làm ta thất vọng!"

Lâm Lôi cũng không nhịn được, nhiệt huyết sôi trào.

Đích xác......

Cho dù chủ thần khác có hai chủ thần phân thân, nhưng cũng không có thể có linh hồn biến dị, do đó chủ thần lực không thể dung hợp. Chỉ có Lâm Lôi mới có hy vọng dung hợp chủ thần.

" Lâm Lôi, luyện hóa đi." Bối Lỗ Đặc đem thạch hạp đưa tới trước mặt Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhìn trong hộp thấy có hai miếng như ngọc lưu li phát ra hơi thở chủ thần cách, rồi sau đó nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Bối Bối ba người, cả ba người trong mắt đều có tia chờ mong.

"Luyện hóa chủ thần cách......" Mặc dù nhiệt huyết đang sôi trào, nhưng Lâm Lôi vẫn cố gắng làm cho mình tỉnh táo," Trước luyện hóa một viên, rồi tiếp tục luyện hóa một viên khác." Theo thứ tự dần dần luyện hóa, Lâm Lôi cho rằng như vậy sẽ an toàn rất nhiều.

"Tích táp!"

Một giọt máu tươi dọc theo ngón tay Lâm Lôi thẩm thấu ra, tích hợp tại mặt ngoài địa hệ chủ thần cách. Nhất thời, địa hệ chủ thần cách trôi nổi, màu vàng đất ngày càng đậm, quang mang bắt đầu bắn ra bốn phía. Lâm Lôi bản thân tâm ý vừa động, thân thể lập tức biến ảo, địa hệ thần phân thân hiển lộ ra bên ngoài, ba cái phân thân khác cùng bổn tôn đều đặt trong linh hồn hải dương.

Màu vàng đất tỏa ra những tia phiêu đãng, Lâm Lôi ánh mắt tập trung nhìn kỹ địa hệ chủ thần cách trước mắt.

"Ầm ầm long”

Chúng thần mộ địa tầng thứ mười tám, nguyên trước đây là màu xanh đại địa, màu xanh không trung, nhưng giờ phút này----

Thiên địa trong chớp mắt biến đổi, nguyên tố màu vàng đất nồng nặc đến đáng sợ trong nháy mắt tràn ngập cả không gian, những tia nước màu màu vàng đất kỳ ảo chập chờn chung quanh Lâm Lôi. Những tia nước màu vàng đất đó đúng là dung dịch được chiết xuất ra từ địa hệ chủ thần lực, còn địa hệ chủ thần cách cũng dần dần lặn vào mi tâm bộ vị của Lâm Lôi.

"Tân chủ thần sắp được sinh ra ." Bối Lỗ Đặc nhếch mép cười, sinh ra một vị tân chủ thần, Bối Lỗ Đặc trong lòng cũng cảm thấy thỏa mãn, đồng thời, cũng có chút không yên," Trước đến nay chưa từng có ai dung hợp được chủ thần, cuối cùng nó sẽ ra dạng gì đây?"

Dây mạng lởm quá, đêm qua bị đứt, bó tay.com, không post được, mong các bạn thông cảm!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 5: Sáng Tạo Ma Pháp, Dung Hợp Chủ Thần!

Chúng thần mộ địa tầng mười tám, phảng phất biến thành hải dương thổ nguyên tố màu vàng, mà Lâm Lôi đang nhắm mắt trôi nổi trong đó, một cổ uy áp trên người phát ra. Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Bối Bối ba người cách đó không xa nhìn không chớp mắt.

Trong linh hồn hải dương của Lâm Lôi.

Bổn tôn, phong, thủy, hỏa tứ đại thân thể khoanh chân ngồi bên trên linh hồn hải dương, vị trí bốn thân thể khoanh chân ngồi, vừa vặn cấu thành hình vuông, tại phía trên, một viên tinh thể lưu ly xoay tròn đang trôi nổi, một cổ ý chí uy năng kỳ lạ nhìn không thấy sờ không được đang trong năm linh hồn của Lâm Lôi lưu động.

Bổn tôn cùng với tứ đại phân thân, linh hồn vốn là một thể.

Giờ phút này, linh hồn của đại địa phân thân đề cao nhanh nhất, mà bổn tôn và ba phần thân khác tốc độ đề cao chậm một chút.

"Quả nhiên giống lời Bối Lỗ Đặc đại nhân nói, chủ thần uy năng gần như vô tận, chủ yếu đều là tập trung tại chủ thần cách. Linh hồn thân mình ẩn chứa uy năng rất ít." Lâm Lôi phát hiện năm linh hồn ẩn chứa ý chí uy năng mặc dù đều đề cao, nhưng năng lực đề cao có hạn.

Đại địa phân thân linh hồn, trải qua chủ thần lột xác, linh hồn đề cao ý chí uy năng, đã tương đương với trình độ ý chí uy năng của đại viên mãn thượng vị thần.

Mà bổn tôn cùng ba phần thân khác, trình độ đề cao ý chí uy năng, phỏng chừng, đã bằng tám phần trình độ ý chí uy năng của đại viên mãn thượng vị thần.

"Khó trách, chủ thần cho dù xuất phân thân tiến vào vật chất vị diện, giết không được đại viên mãn thượng vị thần." Lâm Lôi thầm than, lập tức thầm nghĩ, "Bất quá, ta lúc còn là thượng vị thần, ý chí uy năng đã vượt qua đại viên mãn! Bây giờ, lại cường hóa!" Tại thời điểm này - một cổ hồng lưu màu vàng hạo hạo đãng đãng đột nhiên dũng mãnh đi vào trong óc Lâm Lôi, hồng lưu màu vàng vô tận dung nhập vào linh hồn hải dương, dung nhập vào linh hồn của Lâm Lôi.

"Này - -"

Lâm Lôi chỉ cảm thấy cả người trong nháy mắt thanh tỉnh mấy chục lần, năng lực thôi diễn của linh hồn tăng lên cực nhanh.

"Đây là ...... tín ngưỡng lực!" Lâm Lôi sợ ngây người.

Lâm Lôi kỳ thật trước đó mọi thời khắc đều đã hấp thu tín ngưỡng lực, nhưng chỉ là một chút tín ngưỡng lực từ Ngọc Lan vị diện truyền tống tới. So với Lâm Lôi hôm nay mà nói, không đáng kể chút nào. Đã có thể có tín ngưỡng lực loại này, làm cho tốc độ tu luyện của Lâm Lôi đề cao không ít.

Vào giờ phút này, phảng phất hồng lưu tín ngưỡng lực dũng mãnh như hải dương tiến vào, trong nháy mắt số lượng đã vượt qua mấy ngàn năm trước cộng lại.

Chúng thần mộ địa tầng mười tám, thổ nguyên tố màu vàng tiêu tán không thấy, trong thiên địa lại một lần nữa khôi phục màu xanh.

Lâm Lôi bình tĩnh mở mắt, khiếp sợ nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người: "Bối Lỗ Đặc đại nhân. Tín ngưỡng lực này......"

"Ngươi cũng là chủ thần. So với ta không kém, không cần xưng hô Bối Lỗ Đặc đại nhân, trực tiếp gọi Bối Lỗ Đặc là được!" Bối Lỗ Đặc cũng cười nói.

Lâm Lôi đối với Bối Lỗ Đặc trong tâm còn rất cảm kích, chủ thần cách cũng là Bối Lỗ Đặc cho, thậm chí còn cho hai quả. Hơn nữa mấy ngàn năm qua quan tâm tới hắn, Lâm Lôi không có quên: "Bối Lỗ Đặc đại nhân, nếu với người xa lạ, đương nhiên dùng thực lực phán định thân phận cao thấp. Nhưng Bối Lỗ Đặc đại nhân ngươi đối với ta có ân đức, ta chính mình không biết như thế nào báo đáp ......"

Sau khi linh hồn biến dị Lâm Lôi còn mạnh hơn đại viên mãn thượng vị thần.

Nếu là bằng thực lực mà phán đoán thân phận cao thấp, lúc trước Lâm Lôi không biết thân phận chủ thần của Bối Lỗ Đặc, theo đạo lý nên xưng hô Bối Lỗ Đặc. Nhưng Lâm Lôi không làm vậy.

Trong lòng Lâm Lôi ......

Bối Lỗ Đặc đúng là một trưởng bối hiền từ, rất quan tâm đến mình.

"Ha ha, ngươi đã nói như vậy, ta cũng vui vẻ nhận lãnh, hay là, ngươi và Bối Bối giống nhau, xưng hô Bối Lỗ Đặc gia gia, như thế nào?" Bối Lỗ Đặc cười a a nói, năm đó phát hiện ra Bối Bối, Bối Lỗ Đặc mới chú ý tới Lâm Lôi. Từ thời thiếu niên tới nay, Bối Lỗ Đặc vẫn chú ý Lâm Lôi.

Trong tiềm thức, sự quan tâm với Bối Bối, đã tự nhiên một bộ phận chuyển qua Lâm Lôi.

"Bối Lỗ Đặc gia gia." Lâm Lôi liền nói.

"Ha ha ......" Bối Lỗ Đặc nghe được vui vẻ vạn phần, giờ phút này, Bối Lỗ Đặc tâm tính cũng có chút chuyển đổi, vốn Lâm Lôi và Bối Lỗ Đặc trong lúc đó, bởi vì Bối Bối còn tồn tại, hai người vẫn có quan hệ vãn bối và trưởng bối, nhưng là mơ hồ, cũng không có rõ ràng quá.

Bối Lỗ Đặc lựa chọn Lâm Lôi, mặc dù do thực lực của Lâm Lôi mạnh mẽ đề cao, nhưng là cũng vì Lâm Lôi cũng đối kháng với Quang minh chúa tể.

Nhưng giờ phút này - -

Lâm Lôi và Bối Bối, giống nhau xưng hô Bối Lỗ Đặc là gia gia, Bối Lỗ Đặc tự nhiên tâm tính thay đổi. Hắn hiểu được …… Thực lực của Lâm Lôi đã xa xa vượt qua hắn. Bồi dưỡng ra một siêu cấp cường giả, nhưng lại là hậu bối của chính mình, Bối Lỗ Đặc cũng rất vui mừng.

"Hảo, hảo." Bối Lỗ Đặc cười rộ lên, "Ngươi vừa rồi nói tín ngưỡng lực ……"

"Đùng, ta sau khi trở thành chủ thần, cảm giác được, tín ngưỡng lực nồng đậm đến mức đáng sợ, mãnh liệt mênh mông xâm nhập vào óc ta. Đây là thế nào?" Lâm Lôi kinh ngạc hỏi.

Bên cạnh Thanh Hỏa nở nụ cười: "Lâm Lôi, vừa rồi ngươi không phải hỏi vì cái gì mà phàm là chủ thần, tối thiểu cũng có thể dung hợp năm loại huyền ảo?"

"Đúng, chủ thần thực ra tư chất không nhất định cao tới cực điểm, thấp nhất là dung hợp năm chủng huyền ảo, đích xác bất khả tư nghị, khó tin." Lâm Lôi bỗng nhiên bừng tỉnh, "Ý ngươi là? Chính là nhờ tín ngưỡng lực này?" Lâm Lôi cũng muốn sử dụng tác dụng của tín ngưỡng lực, hắn cũng hiểu được, tu luyện tốc độ sẽ nhanh hơn thật nhiều.

Đương nhiên, trình độ đề cao của tín ngưỡng lực không phải là vô hạn.

Nếu không, trong số chủ thần, cũng sẽ không ít đại viên mãn như vậy.

"Tín ngưỡng lực như thế nào nhiều như vậy? Đến mức đáng sợ." Lâm Lôi liền nói.

Bối Lỗ Đặc giải thích: "Lâm Lôi, vô số vật chất vị diện, có tông giáo tín phụng quang minh tính chất, có tín phụng hắc ám, có tín phụng đại địa, có tín phụng lôi điện, có tín phụng hủy diệt …… các loại các dạng thần điện được thành lập tại vô số đích vật chất vị diện. Tất cả tín ngưỡng lực này tập trung lại, sẽ trở thành con số đáng sợ." Ta cứ ví dụ: số vị diện có người tín phụng quang minh, có bao nhiêu? Đó là con số không thể tính toán.. Mỗi hệ tín ngưỡng lực tới hơn 99% là tập trung lên bảy vị chủ thần! Mỗi một khắc, tín ngưỡng lực truyền tới đều là một con số đáng sợ. "Bối Lỗ Đặc cười nói," Chính vì nguyên nhân vô tận tín ngưỡng lực dung nhập, khiến cho tốc độ tu luyện của chủ thần nhanh như vậy, dễ dàng hiểu được thiên địa, lúc này mới làm cho mỗi một chủ thần tối thiểu đều là dung hợp năm loại huyền ảo đích."

"Nguyên lai là như vậy." Bối Bối nói thầm nói, "Căn bản là gian lận mà."

"Nếu không là như thế, lúc trước tại sao chủ thần lại truyền xuống tông giáo tại các vị diện? Sáng tạo ra các loại ma pháp?" Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Sáng tạo ma pháp?" Lâm Lôi cả kinh.

"Như thế nào, rất kỳ quái?" Bối Lỗ Đặc đạm cười nói, "Lâm Lôi, ngươi ngẫm lại, ma pháp chú ngữ tương đương với cái gì?"

Thi triển một cái ma pháp, là dùng tinh thần lực, mượn ma pháp chú ngữ, thông qua ma pháp lực dẫn động thiên địa nguyên tố, hình thành ma pháp. Một ít cường giả Đại ma pháp sư thậm chí còn có thể không cần ma pháp chú ngữ, đơn thuần dùng cường đại tinh thần lực thuấn phát ma pháp! Tỷ như một bát cấp ma pháp sư, có khả năng dùng ma pháp chú ngữ thi triển bát cấp ma pháp, mà nếu thuấn phát, chỉ có thể thuấn phát ma pháp cấp thấp hơn.

"Ma pháp chú ngữ, là điều kiện thi triển ma pháp cấp cao hơn! Một ma pháp sư dựa vào chính mình, chỉ có thể thi triển ma pháp cấp thấp, nhờ ma pháp chú ngữ mà thi triển ra ma pháp uy lực cường đại hơn rất nhiều!" Lâm Lôi trong nháy mắt hiểu được. "Sử dụng ma pháp chú ngữ, lực công kích lập tức tăng nhiều. Cũng giống như pháp tắc huyền ảo, có thể chấn phúc lực công kích!"

"Đúng" Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói. "Ma pháp chú ngữ, là dạng đơn giản của pháp tắc huyền ảo, tuy nhiên tác dụng không khác lắm với huyền ảo cường đại, khả năng chấn phúc cũng không nhỏ."

"Đúng, đúng." Lâm Lôi đã trở nên sáng sủa, "Ha ha …… giống như phong hệ cấm kỵ ma pháp Thứ nguyên chi nhận, căn bản là vận dụng một cách đơn giản phong hệ pháp tắc huyền ảo Thứ nguyên không gian. Còn có phong hệ cửu cấp ma pháp Chân không tuyệt sát, cũng là vận dụng một cách đơn giản nhất phong hệ pháp tắc Phong chi không gian huyền ảo!"

Bên cạnh Bối Bối cũng gật đầu, vui vẻ nói: "Đúng. Địa hệ ma pháp Trọng lực thuật, vốn là cách vận dụng đơn giản Trọng lực không gian. Còn có rất nhiều ma pháp bình thường cùng Thổ chi nguyên tố huyền ảo có quan hệ."

Chăm chú so sánh một lúc, Lâm Lôi, Bối Bối liền hoàn toàn phát hiện ra.

Rất nhiều ma pháp, căn bản là cách vận dụng đơn giản nhất của pháp tắc huyền ảo!

Mặc dù ma pháp sư, đối với pháp tắc huyền ảo không hiểu, nhưng cứ cố sống cố chết nhớ kỹ này ma pháp chú ngữ là có thể thi triển cường đại ma pháp! Theo mức độ giải thích đối với pháp tắc huyền ảo tăng lên, thực lực cũng không ngừng tăng lên, ma pháp sư tự nhiên vứt bỏ ma pháp chú ngữ, chính thức bước trên con đường lớn nghiên cứu pháp tắc huyền ảo!

"Ma pháp chú ngữ này có khả năng có được uy lực thấp nhất của pháp tắc huyền ảo." Lâm Lôi thở dài, "Biên soạn ra ma pháp chú ngữ, cũng là sẽ đối với thiên địa nguyên tố, đối với pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ sâu thêm một bước. Nếu để ta sáng tạo ma pháp, phỏng chừng cũng phải nghiên cứu thật lâu."

Nguyên lý của ma pháp chú ngữ, kỳ thật ta tự thôi miên mình, điều chỉnh tinh thần lực dung nhập thiên địa nguyên tố. Nên biên soạn ma pháp chú ngữ thực rất khó.

Bối Lỗ Đặc cười nói: "Chủ thần, vì tín ngưỡng lực mà tốn hao chút ít thời gian sáng tạo ma pháp chú ngữ cũng có thể giải thích."

"Bất quá chủ thần cơ hồ cũng đã đến cực hạn, đối với vật chất vị diện khống chế đã yếu bớt rồi." Bối Lỗ Đặc đạm cười nói, "Tự nhiên, trong số vật chất vị diện xuất hiện một ít tông giáo tín ngưỡng một cá nhân nào đó, mà người đó có thể hoàn toàn hưởng dụng tín ngưỡng lực. Đây được xưng là dị đoan, fải bị tiêu diệt. Thậm chí chủ thần còn phái xuất hình chiếu phân thân của mình để tiêu diệt dị đoan. Bất quá chủ thần đối với cái này đã bớt chú ý, không giống trước, trăm phần trăm đều diệt giết."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Ngọc Lan vị diện dân cư số lượng cực nhỏ, nhưng Áo Tạp Luân vị diện, dân cư đạt tới tám triệu triệu, tín ngưỡng lực nhiều hay ít? Cùng với mấy vị diện khác nữa số lượng càng đáng sợ.

"Nếu như Áo Tạp Luân vị diện kia, nhân loại tín ngưỡng Quang minh nữ thần. Vậy tín ngưỡng lực này quy cho ai?" Lâm Lôi dò hỏi.

"Quang minh nữ thần?" Bối Lỗ Đặc nở nụ cười, "Nếu không phải một người xác định, mà là quang minh nữ thần mơ hồ, tín ngưỡng lực quá 99%, sẽ bị bảy vị chủ thần đạt được. Chỉ có một bộ phận cực nhỏ, sẽ là do thần tu luyện quang minh tính chất ở Áo Tạp Luân vị diện hưởng dụng."

Lâm Lôi thầm than, chủ thần đích xác bá đạo.

Bất quá, cái này không phải là chủ thần khống chế, chính là thiên địa quy tắc.

"Khó trách chủ thần mạnh như vậy, hưởng dụng nhiều tín ngưỡng lực như vậy, tốc độ tu luyện của ta cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh." Lâm Lôi thầm nghĩ, lập tức nhìn về mai chủ thần cách thứ hai trong hộp - - thủy hệ chủ thần cách!

"Tích đáp!"

Một giọt máu tươi rơi lên trên thủy hệ chủ thần cách, bị chủ thần cách hấp thu, hào quang chói mắt màu xanh biếc bộc phát.

"Oanh long long” trong thiên địa lại một lần nữa tràn ngập thủy hệ nguyên tố nồng đậm, thủy hệ chủ thần lực phảng phất như dòng nước chảy vòng quanh Lâm Lôi, bắt đầu dung nhập vào cơ thể Lâm Lôi. Quá trình cũng giống như lần trước, năm linh hồn của Lâm Lôi, lại một lần nữa được mạnh lên!

"Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi hắn sẽ đạt tới trình độ nào?" Thanh Hỏa dò hỏi.

"Không xác định." Bối Lỗ Đặc nghiêm nét mặt nói, "Nhưng ta biết, hắn luyện hóa hai quả chủ thần cách, linh hồn ẩn chứa ý chí uy năng, so với bình thường chủ thần chúng ta, phải cao hơn không ít. Còn nữa, hắn thân mình vừa đúng là bốn phân thân linh hồn biến dị, đã có sẵn ý chí uy năng. Cho dù không tính cái khác, đơn thuần ý chí uy năng hắn nên lên được đến mức thượng trung vị chủ thần."

Bên cạnh Bối Bối liền nói: "Còn có dung hợp chủ thần lực."

"Đúng, hai chủng loại chủ thần lực bất đồng dung hợp, cũng là cho tới bây giờ chưa từng có. Hắn thực lực còn có tiếp tục tăng lên." Bối Lỗ Đặc mỉm cười gật đầu, "Dung hợp chủ thần lực, so với bình thường trung vị chủ thần có lẽ mạnh hơn, nếu hơn nữa hắn dùng chí cao thần khí ......"

"Có chí cao thần khí, có lẽ so được với được thượng vị chủ thần - chúa tể không có chí cao thần khí." Thanh Hỏa có chút hưng phấn liền nói.

"Đúng, đương nhiên ...... dung hợp chủ thần, có hay không xuất hiện tình huống đặc thù gì, tạm thời còn không rõ ràng lắm." Bối Lỗ Đặc nói.

Tại thời điểm này, Lâm Lôi đang trôi nổi trong dòng nước thủy nguyên tố từ từ mở mắt.

Sr tối qua đi chơi nên sáng mới dịch nốt được :00 (4)::00 (4):

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 6: Ký Thác

Chúng thần mộ địa tầng thứ 18 đã khôi phục yên tĩnh, Lâm Lôi cũng mở đôi mắt.

Thấy Lâm Lôi luyện hóa chủ thần cách xong xuôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Bối Bối không nhịn được, trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười.

"Lâm Lôi, cảm giác thế nào?" Bối Lỗ Đặc có chút phấp phỏng hỏi.

Nhiều năm như vậy qua đi, Bối Lỗ Đặc chưa bao giờ khẩn trương quá như vậy! Song giờ phút này...... Hắn thật sự khẩn trương ! Luyện hóa hai miếng chủ thần cách xong, Lâm Lôi thực lực có hay không cường đại như hắn tưởng tượng? Việc này có liên quan đến Bối Lỗ Đặc, có hay không có thể quang minh chính đại đi ra ngoài Ngọc Lan vị diện, đến chí cao vị diện, thần vị diện mà xông xáo!

"Cảm giác......" Lâm Lôi trên mặt hiện lên vẻ tươi cười,"Không sai biệt!"

"Không sai biệt?" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Bối Bối đều nhìn chằm chằm Lâm Lôi, vẻ mặt nghi hoặc. Lâm Lôi nói không sai biệt, đến cùng thì thực lực đạt tới trình độ nào chứ?

"Lão đại, ngươi hiện tại có cường đại được như chúa tể không?" Bối Bối đột nhiên dò hỏi.

"Cài này?" Lâm Lôi thoáng chần chờ.

"Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi có biết, hạ vị chủ thần, trung vị chủ thần cùng thượng vị chủ thần thực lực chênh lệch như thế nào không?" Lâm Lôi dò hỏi, không biết rõ ràng ba cấp độ khác nhau, Lâm Lôi cũng không có cách nào so sánh hay diễn đạt được thực lực của mình chuẩn xác.

Bối Lỗ Đặc liền giải thích: "Lâm Lôi, sự bất đồng về cấp bậc chủ thần chênh lệch rất lớn! Lấy một ví dụ, đại viên mãn hạ vị chủ thần so với trung vị chủ thần dung hợp năm loại huyền ảo, có kém một ít. Nhưng nếu xa hơn, lấy cùng một ví dụ, đại viên mãn trung vị chủ thần so với chúa tể đã dung hợp năm loại huyền ảo, đương nhiên, vẫn kém hẳn một bậc. Không đem vũ khí, thiên phú thần thông ra tính toán trong việc so sánh này."

"Ta hiểu!" Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Đại viên mãn hạ vị chủ thần so với trung vị chủ thần dung hợp năm loại huyền ảo. Về phương diện pháp tắc huyền ảo, hạ vị chủ thần so với trung vị chủ thần có thể mạnh hơn. Nhưng ngay cả như vậy, trung vị chủ thần lại có phương diện ý chí uy năng mạnh hơn hàng chục lần!

Mà phương diện ý chí uy năng, đại viên mãn và hạ vị chủ thần, không tính có chủ thần uy năng. Đại viên mãn vẫn là đại viên mãn ngay cả khi thiên địa ban cho một phần ý chí uy năng. Ngay cả như vậy...... Ý chí uy năng, như trước so với trung vị chủ thần vẫn kém hơn hàng chục lần!

Như vậy......

Bình thường hạ vị chủ thần cùng trung vị chủ thần so sánh, chủ thần cách ý chí uy năng chấn phúc tác dụng hơn kém nhau gần trăm lần .

"Căn cứ vào lẽ thông thường." Bối Lỗ Đặc cười nói." Lâm Lôi, ngươi ban đầu có được bốn phân thân linh hồn biến dị cùng ý chí uy năng, hiện tại lại vừa luyện hóa hai miếng chủ thần cách, linh hồn ý chí uy năng lại cao hơn một bậc. Ngươi hiện tại hẳn là cùng bậc với ý chí uy năng của trung vị chủ thần, không sai biệt lắm đâu."

Thanh Hỏa lại nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi:" Lâm Lôi, ngươi linh hồn biến dị, sau khi dung hợp, hai khối chủ thần cách cùng ý chí uy năng, có hay không cũng dung hợp luôn?"

"Không" Lâm Lôi lắc đầu nói," Chủ thần ý chí uy năng, cơ hồ đều nằm trong chủ thần cách, làm thế nào có thể dung hợp đây?"

"Bối Lỗ Đặc gia gia đoán không sai." Lâm Lôi gật đầu nói," Luyện hóa miếng thủy hệ chủ thần cách xong, ngũ đại linh hồn ý chí uy năng của ta một lần nữa được đề cao! Dựa theo quy luật, đơn thuần nói về phương diện ý chí uy năng, ta hẳn là tương đương với trung vị chủ thần."

"Ngươi còn có thể dung hợp chủ thần lực." Bối Lỗ Đặc cười nói.

"Đúng, hai hệ chủ thần chi lực, xác có khả năng dung hợp."

Lâm Lôi cảm nhận được trong cơ thể có một luồng hùng hậu chủ thần chi lực màu xanh biếc, gật đầu nói,"Nếu dung hợp chủ thần chi lực, uy lực hẳn là bình thường so với chủ thần chi lực tăng lên hàng chục lần! Hiện tại, đơn thuần nói về ý chí uy năng, phương diện lực lượng, ta hẳn đã gần đạt đến cấp độ trung vị chủ thần!"

Nếu như là người khác, cho dù có hai chủ thần phân thân, nhiều nhất làm cho hai chủ thần phân thân và linh hồn dung hợp một phần ý chí uy năng.

Nhưng Lâm Lôi, chẳng những dung hợp nhiều ý chí uy năng, quan trọng nhất chính là, chủ thần chi lực còn có thể dung hợp!

"Ngươi còn có một kiện chí cao thần khí!" Thanh Hỏa mỉm cười nói," Có được chí cao thần khí, ngươi hẳn là có thể so sánh với sáu vị chúa tể!"

Lâm Lôi hiểu được Thanh Hỏa nói sáu vị chúa tể là vì sao, trong số 11 vị chúa tể, có được chí cao thần khí cũng chỉ có năm vị.

Chúng thần mộ địa tầng thứ 18.

"Vù vù”

Gió thổi bay bay, tâm tình vô cùng tốt, Bối Lỗ Đặc phẩy tay áo một cái, nhất thời "cạp cạp” rất nhiều tảng đá bay lên, tế đàn thờ phụng Thanh long thi thể lại một lần nữa chìm xuống, đồng thời mấy tảng đá cũng xếp thành cái bàn cùng bốn cái thạch ghế.

"Tất cả mọi người ngồi xuống, từ từ nói chuyện." Bối Lỗ Đặc cười dài, ngồi xuống đầu tiên, đồng thời từ không gian giới chỉ lấy ra thực vật, hảo tửu, "Hơn một vạn năm , ta chưa từng được vui vẻ như ngày hôm nay. Ha ha, ta không muốn nghĩ tới có một ngày...... ta thoát khỏi khốn cảnh, mới năm đó tại Phân Lai vương quốc, một thiếu niên, chỉ chớp mắt, một ma pháp học viện thiếu niên, thực lực đã có thể so với chúa tể."

"Lão đại ta lợi hại thật." Bối Bối đắc ý nói," Lúc đầu liếc mắt một cái, đánh giá chuẩn về lão đại, ta theo hắn luôn."

"Liếc mắt một cái đã đánh giá chuẩn?" Lâm Lôi chế nhạo cười nói, "Chỉ nói sàm, lúc đầu, là ai đòi ăn thịt thỏ hoang nướng, ăn gà nướng a......"

Bối Bối ngạc nhiên.

"Ha ha......" Bên cạnh Thanh Hỏa đang uống rượu, thấy vẻ mặt Bối Bối cũng không khỏi cười rộ lên.

"Đúng, Lâm Lôi, chúng ta cụng một chén. Sau này, ta cùng Thanh Hỏa có thể không còn chỗ nào cố kị, rời khỏi Ngọc Lan vị diện, đều trông chờ vào ngươi." Bối Lỗ Đặc cười nói.

Lâm Lôi cũng nâng chén:" Yên tâm, Bối Lỗ Đặc gia gia, bất quá, đó đều là việc ta nên làm. Hai miếng chủ thần cách đều là ngươi cho ta, làm cho ngươi thoát khỏi khốn cảnh, cũng coi như là làm cho mình, ta còn rất cảm kích." Lâm Lôi chân thành nói.

Bối Lỗ Đặc cười lắc đầu:"Ha ha, ngươi quá khiêm nhường, ta vốn có phải người tuyển chọn chủ thần đâu!"

"Mà bốn phân thân linh hồn biến dị thành công, cường giả như vậy, người đi tuyển chọn còn phải suy nghĩ sao? Hơn nữa ngươi cùng ta không có quan hệ, ngươi chủ yếu dựa vào chính ngươi. Lúc đầu ta cùng Thanh Hỏa đều vẫn chú ý đến ngươi, tại ngươi gieo một tia sinh cơ, hồn thạch tiêu hao hầu như không còn, nguyên bản là nghĩ ngươi không kháng cự được, ai ngờ, gió đổi chiều, ngươi từ sinh tử biên cảnh biến đổi mà thành như ngày hôm nay." Bối Lỗ Đặc than thở nói.

Lâm Lôi cũng không giải thích lại nữa, chỉ là vui vẻ cùng mọi người đàm tiếu .

"Bất quá, ta pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ rất thấp." Lâm Lôi cau mày nói.

Đơn độc nói về phương diện pháp tắc huyền ảo, Lâm Lôi cũng đã dung hợp bốn loại huyền ảo. Mà chủ thần khác thấp nhất đều dung hợp năm loại.

"Đừng nóng vội." Bên cạnh Thanh Hỏa cười nói," Lâm Lôi, ngươi chỉ mấy ngàn năm đã dung hợp bốn loại huyền ảo, luận về tư chất, phối hợp cùng với vô tận tín ngưỡng chi lực. Ta nghĩ ngươi sẽ chỉ cần một khoảng thời gian ngắn là đạt tới một cấp độ cực cao. Nhưng Lâm Lôi, ta phải nhắc nhở ngươi một tiếng, ngươi tốt nhất nên phát triển phương diện vật chất công kích."

"Ý của ngươi là?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

"Thân thể của ngươi rất mạnh." Thanh Hỏa cảm thán nói," Ta cũng nghe Bối Lỗ Đặc nói, ngươi hiện giờ thân thể có thể so với chủ thần khí! Phải biết rằng, trong số các chủ thần, đạt tới cấp độ như ngươi, chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay."

"Nga?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc," Các chủ thần, đem thân thể biến cường,rất khó sao? Theo ta được biết, Thanh long bộ tộc lão tổ tông Thanh long, thân thể tựa như so sánh được với chủ thần khí."

Thanh Hỏa cười nhạo nói:" Thanh long? Ngươi cho rằng chủ thần bình thường có thể cùng cái loại Tứ thần thú quái thai này so sánh?"

Lâm Lôi dở khóc dở cười.

Tứ thần thú, quái thai?

Bất quá lời nói này cũng không sai. Tứ thần thú chẳng những đơn độc mỗi người có hình thể thiên phú mạnh mẽ, hơn nữa còn có thể kết hợp bốn loại thiên phú thần thông, cũng quá nghịch thiên.

"Lâm Lôi. Ngươi xem ta đây, cũng được là chủ thần, nhưng ta cũng chỉ có thể dùng chủ thần chi lực ngưng tụ thành hình thể, không có cách nào cường hóa được nữa." Thanh Hỏa lắc đầu nói," Chính thức thân thể của ta, nếu như sánh được với chủ thần khí, đó lại là vấn đề thiên phú, thật khó lường. Như Tứ thần thú, như Bối Lỗ Đặc, như Hủy Diệt chúa tể, như Tử Vong chúa tể, đều là như vậy."

Bên cạnh, Bối Bối kinh hô:"Hủy Diệt chúa tể cùng Tử Vong chúa tể, cũng không phải loài người?"

"Không phải nhân loại." Bối Lỗ Đặc gật đầu nói," Tử Vong chúa tể, nghe nói là tính mạng đầu tiên khi Minh giới sinh ra. Lúc Minh giới mới bắt đầu sinh ra, Minh giới đại lục còn không có tính mạng, tại nơi đãng đãng vô biên vô hạn Minh Hải, chỗ sâu nhất đã sinh ra cái tính mạng đầu tiên, đó là một gốc cây thực vật! Đó chính là bổn tôn của Tử Vong chúa tể."

"Thực vật, cây thực vật gì?" Lâm Lôi có chút tò mò.

"Không rõ lắm." Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói," Không ai có khả năng bức bách được Tử Vong chúa tể phải hiện ra bổn tôn. Nghe nói, ngay tại U Minh Sơn, U Minh Quả thụ lúc đầu chính là do Tử Vong chúa tể ban sinh."

"Nga?" Lâm Lôi chợt hiểu.

Đột nhiên Lâm Lôi nhớ tới Tử Vong chúa tể thường xuyên vận trường bào có hình đồ án, nhánh cây Đằng Mạn cùng Ngân Xà quanh quẩn xungquanh." U Minh Quả thụ cùng Tử Vong chúa tể, đều là chủ thần, bổn tôn cũng đều là thực vật! Mà Kim Ngân lưỡng đầu đại xà, hẳn là sinh hoạt phân biệt tại mặt trên hai cây thực vật."

"Chủ thần chi lực, trên phương diện cường hóa thân thể, tác dụng có hạn." Thanh Hỏa cười nói." Ta dù có dung hợp chủ thần chi lực, cũng không có cách nào cường hóa thân thể."

Lâm Lôi mày nhăn lại.

Lúc đầu bốn thượng vị thần lực dung hợp xong, hình thành dung hợp thần lực. Có thể xét trên diện rộng, độ cường hóa thân thể đã là kinh khủng, hơn nữa còn có thể cường hóa thần khí, thần cách binh khí! Nhưng hiện tại, khi dung hợp chủ thần chi lực, hiệu quả ngược lại không bằng so với dung hợp bốn hệ thần lực.

Có thể hiểu, dung hợp bốn hệ thần lực, uy lực vượt qua hàng chục lần chủ thần chi lực bình thường.

Mà Lâm Lôi hiện tại dung hợp chủ thần chi lực, uy lực cũng bình thường cũng gấp hàng chục lần so với chủ thần chi lực. Nhưng trước khi dung hợp bốn hệ thần lực, cũng không tăng nhiều! Mặc dù lực công kích kém không bao nhiêu, nhưng nói về hiệu quả, tốt hơn hết là dung hợp thần lực.

"Xem ra, cân bằng là trọng yếu nhất. Ta hiện tại bốn phân thân năng lượng không cùng cấp độ." Lâm Lôi có chút đoán được nguyên nhân.

"Lâm Lôi, ngươi thân thể cường hãn, cùng Bối Lỗ Đặc, Tứ thần thú tương đương, vậy ngươi cần phải tận dụng nó." Thanh Hỏa trịnh trọng nói," Ngươi nên phát triển phương diện vật chất công kích, nếu được, cho dù hiện tại ngươi chỉ là hạ vị thần, cũng có thể so được với chúa tể bình thường."

"Bất quá...... Ta còn chưa phải đối thủ của Quang Minh chúa tể." Lâm Lôi lắc đầu nói.

Quang Minh chúa tể, cũng có chí cao thần khí!

"Chúng ta cũng không vội, từ từ đi." Bối Lỗ Đặc đạm cười nói," Ngươi là linh hồn biến dị, nếu dung hợp bốn loại pháp tắc huyền ảo bất đồng thành công, về uy lực, chắc cũng giống việc dung hợp sáu loại pháp tắc huyền. Đến lúc đó, ngươi tuyệt đối vượt qua Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp."

Phương diện pháp tắc huyền ảo, tiềm lực của Lâm Lôi so với chủ thần bình thường đã cao hơn rất nhiều.

Long Huyết thành, phía bên trong.

Lâm Lôi cùng Địch Lỵ Á nằm cạnh nhau trên giường, Lâm Lôi đến hôm nay đã trở thành chủ thần ngày thứ ba. Ngày hôm qua Lâm Lôi trở lại Long Huyết thành, đem tất cả tin tức nói cho Địch Lỵ Á. Địch Lỵ Á cũng sợ ngây người, nàng cũng chưa từng nghĩ đến...... Lâm Lôi có khả năng đạt tới trình độ như thế.

Chỉ cần hiện tại, Lâm Lôi dựa vào chí cao thần khí, đã có thể so sánh với chúa tể.

Nếu phương diện huyền ảo được đề cao hơn, siêu việt Quang Minh chúa tể cũng có thể tranh đấu được.

"Lâm Lôi, ngươi đã thành chủ thần, ta có cảm giác giống như nằm mơ." Địch Lỵ Á nằm trên lồng ngực Lâm Lôi nhẹ nhàng nói, ánh mắt nhìn qua cửa sổ ra bên ngoài.

" Chủ thần...... Chỉ tiếc lần này, không có khả năng làm cho Đức Lâm gia gia sống lại." Lâm Lôi thầm than.

Địch Lỵ Á quay lại, ngửa đầu nhìn Lâm Lôi cổ vũ cười:" Đức Lâm gia gia nếu như còn sống, sẽ vì ngươi cao hứng . Hơn nữa...... Sinh lão bệnh tử, Đức Lâm gia gia cũng sống thật lâu, ngươi không cần quá thương tâm."

"Quên đi, không đề cập tới vấn đề này nữa." Lâm Lôi lắc đầu nói.

"Hiện tại tốt lắm." Địch Lỵ Á mỉm cười nói," Không có huyết vũ tinh phong, ngươi thậm chí còn cũng không có cơ hội rời Ngọc Lan vị diện. Chúng ta an tĩnh hưởng thụ cuộc sống đi, cùng ngắm bình minh, cùng ngắm hoàng hôn...... Ngàn năm, vạn năm!"

Lâm Lôi nghe xong xúc động, không kìm chế được đem Địch Lỵ Á nhẹ nhàng ép chặt hơn vào trong ngực mình.

Lâm Lôi biết, tương lai, cuộc sống, cần phải bình tĩnh.

Đương nhiên, trong lúc này Lâm Lôi cũng muốn tu luyện. Lợi dụng thời gian này, làm cho thực lực của mình không ngừng mà đề cao, cho đến khi có khả năng vượt qua Quang Minh chúa tể!

"Quang Minh chúa tể phải bị đánh bại, thậm chí phải đánh chết hắn!" Lâm Lôi đáy lòng yên lặng nói.

Dù sao, mẫu thân còn chưa có tự do, đang bị Quang Minh chúa tể khống chế.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 7: Long Huyết Đại Lục

Trên Ngọc Lan vị diện, bất kể ai cũng không có khả năng giết được Lâm Lôi. Không có một áp lực nào, cuộc sống trở nên quá tiêu diêu tự tại.

Thời gian lặng lẽ trôi, chớp mắt đã qua hơn ba trăm năm. Hơn ba trăm năm, đối với người bình thường mà nói thì dài dằng dặc. Trong khoảng thời gian này, không biết bao nhiêu người bình thường đã chết đi, lại có không biết bao sinh mệnh mới được đản sinh.

Nhưng trong Long Huyết thành cũng không có gì thay đổi.

Trong thế giới của Thần, ngàn năm thời gian cũng chỉ như một cái chớp mắt mà thôi.

"Lâm Lôi, hôm nay tâm tình tựa hồ rất tốt a." Địch Ly Á cùng Lâm Lôi đang ở hoa viên phía sau tản bộ.

"Hôm nay ta tu luyện có đột phá." Lâm Lôi mỉm cười.

" Nga? Bất đồng pháp tắc, có phải ba hệ huyền ảo dung hợp không?" Địch Ly Á vừa vui mừng vừa sợ hãi nói.

"Không, không được như vậy." Lâm Lôi lắc đầu cười nói: "Đại địa mạch động, viên nhu, thứ nguyên công kích, ba loại huyền ảo này mặc dù đã tu luyện đến bước cuối cùng, nhưng ba loại huyền ảo này khi dung hợp sẽ gặp một chướng ngại, chướng ngại cuối cùng này là cửa ải khó khăn nhất, rất khó để vượt qua."

Dung hợp huyền ảo càng nhiều, vượt qua chướng ngại lại càng khó.

Dung hợp sáu loại huyền ảo gặp chướng ngại cuối cùng, không biết bao nhiêu cường giả đều đã đến giai đoạn này, nhưng không thể vượt qua để trở thành đại viên mãn.

"Vậy ngươi vừa nói đột phá cái gì?" Địch Lỵ Á nghi hoặc nói.

"Là hỏa hệ pháp tắc bạo chi huyền ảo. Bạo Chi huyền ảo khó dung hợp nhất, nhưng hôm nay đã cùng đại địa mạch động khế hợp". Lâm Lôi cười nhẹ nói," Bất quá ba trăm năm nay tốc độ tu luyện của ta đã chậm đi không ít". Dù sao sau khi mình trở thành chủ thần, đã nhận được rất nhiều sự hỗ trợ của tín ngưỡng lực.

Lâm Lôi cũng hiểu được tốc độ như thế so với quá khứ đã nhanh hơn nhiều. Ba trăm năm nay, sợ rằng tương đương với gần vạn năm nếu không trở thành chủ thần.

"Không cần nóng nảy, thời gian còn nhiều." Địch Lỵ Á nhẹ cười nói.

"Ngươi không vội! Nhưng Bối Lỗ Đặc gia gia cùng Thanh Hỏa thì sao?" Lâm Lôi đột nhiên nhìn ra cửa sau hoa viên, chỉ thấy một thanh niên tóc ngắn đang cười đi vào. Hình dáng thanh niên này cùng Lâm Lôi có sáu bảy phần giống nhau. Đúng là con trai của Lâm Lôi - Uy Địch.

"Phụ thân, mẫu thân." Uy Địch cười nói,"Hôm nay là ngày hội long trọng nhất của Long Huyết đại lục, hai người không đi xem sao?"

"Long Huyết đại lục?" Lâm Lôi ngẩn ra, tự giễu cười nói. "Ta quên hôm nay là Long Huyết tiết." Không lâu sau khi Lâm Lôi trở thành chủ thần, một lần cùng đám người Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa nói chuyện, nhắc tới Ngọc Lan đại lục, Thanh Hỏa đại lục địa, trong lúc nhất thời cao hứng, Lâm Lôi cũng đã tự kiến tạo một tòa đại lục, đó chính là Long Huyết đại lục.

Cứ như vậy, ba khối đại lục, vừa vặn tạo thành hình tam giác.

Lúc đầu, Lâm Lôi vẫn thi triển năng lực chủ thần, đem các hòn đảo nhỏ chung quanh Ngọc Lan đại lục, Thanh Hỏa đại lục trực tiếp đưa vào bên trong Long Huyết đại lục. Khi đó dân cư sống trên các đảo nhỏ phát triển cũng lên đến gần ngàn vạn. Hơn nữa, Lâm Lôi cũng di chuyển một lượng lớn ma thú và sinh vật từ nơi khác đến.

Hơn ba trăm năm qua, bởi vì đất đai rộng lớn, ma thú bị Lâm Lôi đặt ở phía tây Long Huyết đại lục khiến cho loài người không phải đối mặt với chúng.

Ngắn ngủn hơn ba trăm năm, dân cư từ ngàn vạn, gia tăng lên hàng triệu vạn. Đương nhiên trong hơn ba trăm năm phát triển, Ba Lỗ Khắc đế quốc cũng hỗ trợ rất nhiều, ví dụ như giữa hai khối đại lục đã có thể tiến hành giao thương mậu dịch hàng hải. Nói là mậu dịch nhưng trên thực tế là trợ giúp.

Ngày 24 tháng 9 mọi người được đưa đến Long Huyết đại lục, cũng từ đó bọn họ lấy ngày này là ngày Long Huyết tiết.

"Lâm Lôi, cư dân trên Long Huyết đại lục đều tín ngưỡng ngươi. Lấy ngươi trở thành chân thần duy nhất. Chẳng lẽ Long Huyết tiết, ngươi không đi xem sao?" Địch Ly Á chế nhạo cười nói, "Hiện tại dân cư mặc dù mới được hơn triệu vạn, không tính là nhiều, nhưng diện tích của Long Huyết đại lục so với hai khối đại lục khác đều lớn hơn, không ngừng được mở rộng. Qua mấy ngàn năm nữa, dân cư sẽ có thể vượt qua Thanh Hỏa đại lục ."

"Phụ thân, trong gia tộc đã không ít người đi đến đó", Uy Địch cũng cười nói.

"Tốt, đi xem một chút."

Đại lục, khoảng cách giữa ba tòa đại lục đối với người bình thường mà nói, rất xa. Còn đối với thần mà nói, thậm chí chỉ cần đạt cấp độ thánh vực thôi, đều chỉ trong nháy mắt. Khoảng cách ba khối đại lục tính từ bờ biển cũng chỉ gần vạn dặm mà thôi. Lâm Lôi cùng Địch Ly

Á, chỉ trong nháy mắt đã từ Ngọc Lan đại lục đi tới Long Huyết đại lục.

Long Huyết đại lục đệ nhất thành, Ba Lỗ Khắc thành, cùng đế đô của Ba Lỗ Khắc đế quốc trùng tên, vị trí thành trì nằm ngay sát bờ biển phía đông của Long Huyết đại lục, cũng là thành trì gần Ngọc Lan đại lục nhất.

Bởi vì ở gần bờ biển nên phát triển cũng rất nhanh.

Hiện giờ đệ nhất thành cũng đã phát triển trở thành một siêu cấp đại thành trì, có thể dung nạp mấy trăm vạn cư dân, hôm nay là Long Huyết tiết, Ba Lỗ Khắc thành náo nhiệt phi thường. Một lượng lớn dân chúng ở nông thôn cũng đi đến thành góp vui, không chỉ tập trung trước quảng trường của thần điện, mà khắp nơi bên trong thành, trên đường phố đều tràn ngập người.

Lâm Lôi vận trường bào màu xanh, Địch Lỵ Á vận trường bào màu trắng, hai người đi trên đường phố đông đúc. Đường phố mặc dù chật chội nhưng chẳng có ai chạm được vào người Lâm Lôi, Địch Lỵ Á, thậm chí cũng không ai phát hiện ra một màn quái dị này.

"Nơi này càng ngày càng náo nhiệt , ta lần trước đến đây, cửa hàng tiệm ăn còn không được nhiều như vậy." Lâm Lôi cười nói.

"Ngươi lần trước đến đã hơn hai năm rồi." Địch Lỵ Á nói.

"Hai năm? Cũng chỉ như một cái chớp mắt mà thôi." Tâm cảnh Lâm Lôi hiện giờ cũng có chút biến chuyển.

"Được rồi, ngươi chuẩn bị lúc nào sáng tạo ra thần vị diện?" Địch Lỵ Á nghi hoặc nói: "Lần trước Bối Lỗ Đặc gia gia có nói qua, sáng tạo thần vị diện, linh hồn kết hợp với thần vị diện mà mình sáng tạo, sẽ ngộ ra pháp tắc, đối với việc nâng cao thực lực rất có lợi. Ngươi hiện tại, không phải đang ở bình cảnh ư? Sao không thử thí nghiệm xem?"

Mỗi một chủ thần, đều có năng lực sáng tạo thần vị diện.

Một khi sáng tạo, cũng sẽ lĩnh ngộ được pháp tắc liên quan.

Như Thuỷ hệ chủ thần, sáng tạo ra thần vị diện là Thủy hệ thần vị diện! Trong quá trình sáng tạo cũng lĩnh ngộ Thuỷ hệ pháp tắc liên quan đến thần vị diện mà mình sáng tạo. Sáng tạo một lần, hoặc sáng tạo trăm lần cũng đều là lĩnh ngộ pháp tắc. Không giống như sáng tạo vị diện, sáng tạo thần vị diện tiêu hao tinh thần lực, chủ thần chi lực và thời gian rất nhiều.

Chủ thần bình thường, cũng chỉ dám sáng tạo một lần mà thôi.

" Để sáng tạo thần vị diện, cũng không phải ngày một ngày hai, một năm hay hai năm là có thể hoàn thành. Căn cứ vào kinh nghiệm của Bối Lỗ Đặc gia gia, cần phải mất hơn ngàn năm." Lâm Lôi cảm thán nói.

Một cái vị diện, quá lớn.

Cho dù là chủ thần sáng tạo, cũng phải mất một thời gian dài.

Bối Lỗ Đặc đã từng sáng tạo, nhưng Thanh Hỏa lại không hề sáng tạo. Bởi vì. Thanh hỏa đã đạt tới đại viên mãn cảnh giới, đối với Hỏa hệ pháp tắc đã hoàn toàn lĩnh ngộ. Cho dù có sáng tạo thần vị diện, đối với hắn cũng không còn có chỗ gì tốt.

"Hơn ngàn năm thời gian, cũng dài." Địch Lỵ Á gật đầu, "Ngươi định lúc nào bắt đầu sáng tạo thần vị diện?"

"Nên chuẩn bị trước một chút, cũng sắp thôi." Lâm Lôi cười nói: "Cùng vị diện của Bối Lỗ Đặc gia gia giống nhau, cũng kiến tạo ở ngay sát Ngọc Lan vị diện."

Đang nói chuyện phiếm, Lâm Lôi, Địch Lỵ Á hai người đã đi tới quảng trường của thần điện, nơi rộng rãi nhất Ba Lỗ Khắc thành. Quảng trường Thần điện rộng chừng vài dặm phương viên, giờ phút đã chen chúc rất nhiều người. Trên một tế đài, giáo hoàng của Long Huyết đại lục đang truyền giáo.

"Lấy tên chân thần vĩ đại Lâm Lôi ...."Thanh âm vang vọng xung quanh không gian thần điện, nhất thời cả quảng trường thần điện trở nên yên tĩnh, vô số người kích động, sùng bái nhìn vị giáo hoàng kia.

"Ma lực của tôn giáo thật khoa trương." Lâm Lôi bản thân cũng có chút dở khóc dở cười.

Hắn lúc đầu kiến tạo Long Huyết đại lục, cũng chỉ coi như một hòn đảo nhỏ. Mọi chuyện sau này đều giao cho đệ tử hậu bối Ba Lỗ Khắc gia tộc phụ trách . Chuyện tín ngưỡng tôn giáo chắc cũng do gia tộc đệ tử Ba Lỗ Khắc tạo ra. Bất quá...... Lâm Lôi có đủ tư cách được hưởng tín ngưỡng như thế này.

Dù sao thực lực Lâm Lôi đã có thể so với chúa tể .

Hơn nữa, tôn giáo truyền bá cũng rất dễ dàng. Có thể sáng tạo ra một đại lục như thế này, trong mắt phàm nhân, quả thực là quá sao siêu, là thần tích vĩ đại nhất, so với trước đây thiên sứ của Quang Minh giáo đình phủ xuống thì lợi hại hơn bao nhiêu lần?

"Lâm Lôi, Long Huyết tiết đã đến lúc cao trào nhất rồi đấy." Địch Lỵ Á cười nói.

"Cũng như trước đây, Long Huyết tiết hàng năm, ở Long Huyết đại lục của chúng ta sẽ chọn lựa ra một trăm danh thủ tinh anh để đi tới Ngọc Lan đại lục. Một trăm danh thủ tinh anh này trước hết được đưa đến một số môn phái lớn để tiếp nhận bồi dưỡng và tham gia đấu loại, cuối cùng người đạt danh hiệu đệ nhất sẽ được chứng nhận và có đủ tư cách trở thành thần vệ của Long Huyết thành!" Một nam tử râu rậm mặc giáp trụ đứng bên cạnh giáo hoàng cất cao giọng:

"Tốt, hiện tại bắt đầu chọn lựa."

Nhìn thấy cảnh này, Lâm Lôi không khỏi cười khổ.

"Màn tuyển chọn này chính là Thái Lặc nghĩ ra ." Địch Lỵ Á cũng cười nói.

Long Huyết thành, chính là chỗ Lâm Lôi ở, nơi đó có cả đám thượng vị thần, trung vị thần, hạ vị thần, là địa phương có nhiều thần nhất Ngọc Lan đại lục. Hộ vệ của Long Huyết thành đều được xưng là thần vệ. Muốn trở thành thần vệ, phải trải qua những cuộc cạnh tranh rất gay gắt kịch liệt. Dù sao được tiếp xúc với thần, sẽ được hưởng rất nhiều ưu thế, chẳng hạn như sẽ được chỉ điểm ……

Hoặc ngẫu nhiên lại có được một kiện thần khí, một miếng thần cách, một viên linh hồn kim châu, tất cả đều xuất phát từ Long Huyết thành.

Long Huyết thành, đối với bất cứ học viện nào cũng có lực hấp dẫn hơn nhiều.

"Tuyển thần vệ lần này, so với năm đó tại Ân Tư Đặc ma pháp học viện tuyển đệ tử đúng là khắc nghiệt hơn nhiều a." Lâm Lôi cảm thán một tiếng," Chúng ta lúc đầu tại ma pháp học viện, mỗi lần một trăm người. Ở đây mặc dù cũng là một trăm người, nhưng muốn đến Ngọc Lan đại lục đều phải trải qua hơn mười năm giáo luyện, đấu loại......"

Nên hiểu, thần vệ của Long Huyết thành, đó là một trăm năm mới thay thế một lần, những người được tuyển cuối cùng đều đã qua xét tuyển ở các nơi khác hàng năm trời, vô số người cũng chỉ vì muốn được cơ hội này mà trở nên điên cuồng.

"Kì thật, thần vệ căn bản không cần thay đổi." Địch Lỵ Á cũng nói, "Thần vệ thấp nhất cũng là cửu cấp cường giả, tuổi tác đã khoảng năm trăm. Bọn họ hoàn toàn có thể đảm đương vị trí đến hai, ba trăm năm nữa."

"Dù sao làm thần vệ, là biện pháp tiến vào thánh vực nhanh nhất." Lâm Lôi lãnh đạm cười nói: "Bên trong thành, cả đám người đều là thần , mặc dù có luyện hóa thần cách thành thần không ít, nhưng bọn họ đối với pháp tắc huyền ảo cũng đủ để giải thích hoặc chỉ điểm cho những người mới. Có lẽ, làm thần vệ có thể đạt tới thánh vực dễ dàng .

"Ân?" Lâm Lôi nhướng mày một cái.

"Làm sao vậy?" Địch Lỵ Á nghi hoặc nói.

"Có người đến Ngọc Lan vị diện ." Lâm Lôi cười nói: "Người quen của chúng ta."

Xa xa, tại phía bắc của Ngọc Lan vị diện, bắc cực băng nguyên, Truyền Tống Trận trên đỉnh băng sơn cao nhất.

Quang mang phát sáng bao phủ, bốn bóng người dần dần hiện ra.

"Ra mắt bốn vị đại nhân." Hiện giờ Ngọc Lan vị diện quản lý giả đã đổi thành một Kim phát mỹ nữ, vẫn như trước cảnh giới chỉ là một trung vị thần.

"Ân." Người đứng đầu bốn người này liếc mắt nhìn nàng một cái: "Chúng ta đi."

Bốn bóng người lúc này bay lên không, hướng phương nam phi hành.

"Đại ca, ngươi nói xem, lời của Hủy diệt chúa tể là thật hay là giả ?" Nữ nhân duy nhất trong bốn người, nàng vận hỏa hồng trường phát đang nói. Người này đúng là thuộc tứ thần thú gia tộc, Chu Tước nhất tộc tộc trưởng.

"Hủy diệt chúa tể là thân phận gì, sao có thể lừa gạt chúng ta?" Vị Bạch Hổ tộc trưởng cười dài nói.

" Không phải, ta đến bây giờ vẫn có điểm không tin được." Chu Tước tộc trưởng nói.

"Đừng nói ngươi, ngay cả chúng ta, cũng không có cách nào tin được." Cái Tư Lôi Sâm cảm thán một tiếng: "Bất quá Hủy diệt chúa tể không thể nói dối, nhưng ...... Lâm Lôi thành chủ thần? Việc này......"

"Đừng nói nữa, có hay không có thành chủ thần, đợi lát nữa sẽ biết." Thanh âm hùng hậu vang lên, chính là từ Huyền Vũ tộc trưởng phát ra.

"Các ngươi thần thức có phát hiện ra Lâm Lôi không?" Chu Tước tộc trưởng nghi hoặc nói: "Ta dùng thần thức rà soát khắp ba khối đại lục nhưng vẫn chưa phát hiện ra bóng dáng của Lâm Lôi, chỉ phát hiện ra rất nhiều thân nhân bằng hữu của hắn."

"Ta cũng tra không ra...... Thật khó..... có thể nào, Lâm Lôi đã thực sự thành chủ thần?" Cả bọn Cái Tư Lôi Sâm bốn người nhìn nhau có chút nghi ngờ.

Dù sao, tin tức này quá kinh người, nếu không, bọn họ cả bốn vị tộc trưởng cũng sẽ không cùng nhau đi tới Ngọc Lan vị diện này.

Bốn vị tộc trưởng tốc độ cực nhanh bay vào Ngọc Lan đại lục.

"Phía trước, bên trong tòa thành cao thủ nhiều nhất, hơn nữa không ít người là dòng dõi đệ tử của ta, chắc đây là Long Huyết thành ." Cái Tư Lôi Sâm nói.

Lúc này bốn người hóa thành bốn đạo ảo ảnh, hướng Long Huyết thành phi xuống.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 8: Khẩn Cầu

Long Huyết thành thủ vệ sâm nghiêm, một đội hộ vệ đang tuần tra, người yếu nhất cũng đạt tới cửu cấp, thánh vực tùy ý có thể thấy được.

Nhưng bốn người Cái Tư Lôi Sâm đi vào thành, đám thủ vệ này không hề phát hiện ra.

Long Huyết thành tây viên, trong đình viện yên tĩnh.

" Sàn sạt, lá cây theo gió đong đưa , dưới một gốc cây đại thụ, Áo Lợi Duy Á mặc một bộ trường bào màu xám đang khoanh chân tĩnh tọa , đôi mắt nhìn chăm chú về phía trước. Trước mắt hắn một tia kiếm khí trôi nổi, kiếm này không ngừng biến ảo chớp động , thôi diễn không ngừng các loại công kích.

Mơ hồ , còn có hắc bạch nhị khí quấn quanh.

Đột nhiên----

Áo Lợi Duy Á vừa ngẩng đầu, phát hiện nơi không xa bốn người sóng vai mà đứng.

" Tộc trưởng đại nhân." Áo Lợi Duy Á cả kinh, lập tức đứng lên.

" Áo Lợi Duy Á, chúng ta chỉ là tới hỏi ngươi một tiếng." Cái Tư Lôi Sâm mỉm cười nói," Ngươi có biết, Lâm Lôi hắn hiện tại ở đâu?" Lúc trước, khi phủ xuống Ngọc Lan vị diện, Cái Tư Lôi Sâm bốn người thần thức tìm tòi Long Huyết đại lục cũng nhận thức được không ít người, bất quá người đầu tiên bọn họ tìm đến là Áo Lợi Duy Á.

" Lâm Lôi? Hẳn là đi Long Huyết đại lục." Áo Lợi Duy Á đoán nói.

" Bốn vị đại nhân." Đột nhiên một đạo thanh âm vang lên.

Cái Tư Lôi Sâm bốn người không khỏi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy cửa đình viện chỗ đi vào có một thị nữ. Thị nữ này cung kính nói:" Bảo chủ hắn lệnh cho ta tới thỉnh bốn vị đại nhân dời gót về phía sau hoa viên."

" Bảo chủ?" Cái Tư Lôi Sâm bốn người ngẩn ra.

" Bảo chủ chính là Lâm Lôi." Áo Lợi Duy Á giải thích nói. Long Huyết thành vô số năm qua, người cầm quyền không ngừng thay đổi. Nhưng vị trí bảo chủ lại vĩnh viễn là Lâm Lôi.

Chu tước tộc trưởng đôi mắt đẹp sáng ngời. Có chút khiếp sợ:" Lâm Lôi. Hắn tại Long Huyết thành?"

" Xem ra. Hủy diệt chúa tể tin tức thật sự không sai." Bạch hổ tộc trưởng mặc một bộ áo bào trắng cũng hít sâu một hơi nói.

Lâm Lôi tại Long Huyết thành. Nhưng bọn họ thần thức không cách nào phát hiện. Lâm Lôi tuyệt đối đã vượt quá thần cấp. Là chủ thần !

Bốn vị tộc trưởng tứ thần thú gia tộc cùng nhau theo thị nữ, hướng sau hoa viên đi đến. Bốn người giờ phút này tâm tình phức tạp không yên. Dù sao Lâm Lôi thân phận bất đồng , chủ thần cùng thần. Hoàn toàn là hai cấp độ khác biệt. Các chủ thần cao cao tại thượng, coi thường sự tranh đấu chém giết của sinh linh ở vô số vị diện.

Mà như vị diện chiến tranh, cũng chỉ có thể xem như trò chơi của các chủ thần.

Thần đối mặt chủ thần, cho dù là đại viên mãn, đều có một loại cảm giác vô lực.

" Bốn vị tộc trưởng, vào đi." Sâu trong hoa viên truyền đến một đạo âm thanh trong trẻo.

" Là Lâm Lôi."

Cái Tư Lôi Sâm bốn người nhìn nhau, đi vào sau hoa viên. Sau hoa viên là một khoảng diện tích rộng lớn, Cái Tư Lôi Sâm bốn người sau khi tiến vào, nhìn chung quanh liếc mắt một cái, thấy Lâm Lôi tại bãi cỏ trống trải nơi trung tâm hoa viên. Lâm Lôi giờ phút này đang cùng Địch Lỵ Á uống rượu ngon, nói chuyện phiếm .

Phát hiện bốn người tiến vào, Lâm Lôi quay đầu liếc liếc mắt một cái, đạm cười nói:" Bốn vị tộc trưởng, mời ngồi."

Lúc đầu bốn phân thân linh hồn biến dị, tại tứ thần thú gia tộc, địa vị của Lâm Lôi đã vượt quá bốn vị tộc trưởng. Mà hiện tại. Lâm Lôi còn là chủ thần cao cao tại thượng.

" Hắn mặc dù đang ở trước mặt ra, nhưng lại cảm giác phía trước như một mảnh hư vô." Cái Tư Lôi Sâm truyền âm với ba người kia," Thật giống như lúc trước nhìn thấy phụ thân. Bọn họ cũng không có sử dụng chủ thần uy áp, mà là hoàn toàn thu liễm hơi thở của chính mình." Tới rồi giờ phút này, Cái Tư Lôi Sâm không còn hoài nghi gì nữa.

" Chủ thần, quả nhiên là chủ thần!"

Ba vị tộc trưởng còn lại con mắt tỏa sáng.

Cái Tư Lôi Sâm nhìn kỹ Lâm Lôi, lúc này khom người hành lễ:" Chủ thần, chúng ta......"

Cái Tư Lôi Sâm xem ra, nói về quan hệ, Lâm Lôi cùng hắn không có gì quá thân mật, thứ nhất, Lâm Lôi sau khi thành thần mới gia nhập tứ thần thú gia tộc, thứ hai, trong tứ thần thú gia tộc ngay từ đầu đã có người từng ý đồ cướp đoạt bàn long giới chỉ của Lâm Lôi. Mặc dù sau này quan hệ có cải thiện, nhưng cũng là vì thực lực của Lâm Lôi cùng quan hệ giữa Lâm Lôi và Bối Lỗ Đặc.

Mà hiện tại Lâm Lôi là chủ thần......

Thần cùng chủ thần, đó là khác biệt như trời với đất, ở giữa có khoảng trống không thể vượt qua. Bọn họ đương nhiên đều cung kính.

" Bốn vị tộc trưởng. Không cần gọi ta là chủ thần." Lâm Lôi cắt đứt lời nói của Cái Tư Lôi Sâm. Rồi đạm cười nói," Cứ gọi Lâm Lôi như lúc đầu là được."

" Này......" Bốn người nhìn nhau.

" Ta rất tò mò, các ngươi như thế nào biết ta thành chủ thần ?" Lâm Lôi đạm cười dò hỏi, chuyện chính mình thành chủ thần tại Ngọc Lan vị diện, như thế nào truyền tới Địa ngục ?

Bên cạnh Chu tước tộc trưởng mắt phát sáng cười e lệ, thoáng hạ thấp người lấy tôn kính nói:" Lâm Lôi, tin tức ngươi trở thành chủ thần, kì thật là Hủy diệt chúa tể nói cho chúng ta biết . Chúng ta lúc đầu cũng không dám tin, trải qua thương nghị giữa bốn người, chúng ta quyết định đến Ngọc Lan vị diện xem xét một chút. Hiện tại xem ra, quả nhiên là sự thật."

Lâm Lôi mặc dù cùng bọn họ nói chuyện phiếm, nhưng bốn vị tộc trưởng vẫn cảm thấy có chút áp lực tự nhiên.

Dù sao Lâm Lôi cho dù thu liễm hơi thở, nhưng bốn vị tộc trưởng trong tiềm thức vẫn nhắc nhở chính mình--- Lâm Lôi là chủ thần.

" Hủy diệt chúa tể?" Lâm Lôi nhướng mày.

" Hủy diệt chúa tể làm sao mà biết được?" Bên cạnh Địch Lỵ Á nghi hoặc nói.

" Theo lý thuyết, hắn không biết. Dù sao quá trình này phát sinh tại Ngọc Lan vị diện." Lâm Lôi cau mày nói," Còn có một người có thể, Bối Lỗ Đặc gia gia cùng Hủy diệt chúa tể trao đổi qua." Bối Lỗ Đặc cùng Hủy diệt chúa tể quan hệ không tệ, hơn nữa Bối Lỗ Đặc còn có một phân thân đứng ở Địa ngục.

Nhưng Lâm Lôi đáy lòng như trước nghi hoặc:" Hủy diệt chúa tể thân phận như thế nào? Cho dù biết, tại sao lại nói cho người của tứ thần thú gia tộc?"

Lâm Lôi quay đầu, nhìn chăm chú Cái Tư Lôi Sâm:" Tộc trưởng, Hủy diệt chúa tể hắn tại sao nói cho các ngươi tin này?"

" Năng lượng phân thân của Hủy diệt chúa tể, phủ xuống Thiên Tế sơn mạch." Cái Tư Lôi Sâm giải thích nói," Hơn nữa, hắn hướng ta mượn một trăm thượng vị thần của tứ thần thú gia tộc. Qua một đoạn thời gian sẽ trả lại. Hắn mượn người của gia tộc ta, cũng tỏ vẻ muốn đền đáp...... Cho chúng ta một ít chủ thần lực, hơn nữa chỉ điểm chúng ta, nếu muốn biết nguyên nhân bốn vị lão tổ tông lâm tử thì đi hỏi Lâm Lôi ngươi."

Lâm Lôi ngẩn ra.

Nguyên nhân bốn vị lão tổ tông lâm tử khi xưa?

Bên cạnh Huyền vũ tộc trưởng dáng người cao lớn, âm thanh hùng hậu nói:" Chúng ta lúc ấy ngay lập tức hỏi tại sao lại đi hỏi Lâm Lôi. Hủy diệt chúa tể nói, ngươi đã trở thành chủ thần."

" Thì ra là thế." Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Hắn mượn người làm gì?" Lâm Lôi dò hỏi.

" Không rõ ràng lắm." Cái Tư Lôi Sâm nhìn chằm chằm Lâm Lôi. "Đi thẳng vào chủ đề," Lâm Lôi, chúng ta lần này đến, thứ nhất là điều tra ngươi có thật sự là chủ thần hay không. Thứ hai là muốn biết...... Nguyên nhân bốn vị lão tổ tông khi xưa lâm tử! Lâm Lôi, ngươi tại gia tộc là thành viên cấp cao, nói cho chúng ta biết đi."

Bốn vị tộc trưởng, đều chờ mong nhìn Lâm Lôi.

Bởi vì tứ thần thú chết mới làm tứ thần thú gia tộc suy bại, tứ thần thú gia tộc nằm mơ đều muốn biết nguyên nhân chính thức tại sao bốn vị lão tổ tông chính thức tử vong.

Lâm Lôi cau mày, chần chờ một lát, rồi gật đầu nói:" Cũng tốt, ta sẽ nói cho các ngươi. Bốn vị lão tổ tông năm đó cùng Quang minh chúa tể, bởi vì nguyên nhân nào đó, mà chém giết, chiến đấu với nhau."

" Quang minh chúa tể?" Cái Tư Lôi Sâm bốn người ánh mắt sáng lên.

" Chủ thần chiến đấu phạm vi lan ra quá lớn. Sau đó bọn họ đánh đến không gian loạn lưu. Bốn vị lão tổ tông vừa đánh vừa chạy trốn, Quang minh chúa tể liền đuổi giết . Rồi sau đó, bốn vị lão tổ tông thi triển tuyệt chiêu--- liên hợp thiên phú thần thông, nhưng Quang minh chúa tể lại không chết. Dùng đến tuyệt chiêu mạnh nhất mà không thắng, bốn vị lão tổ tông không còn ý chí chiến đầu nữa. Quang minh chúa tể lại nhân cơ hội, dựa vào chí cao thần khí, liên tiếp giết chóc. Dựa vào tốc độ, đem bốn vị lão tổ tông tất cả đều giết chết." Lâm Lôi nói bình tĩnh, nhưng Cái Tư Lôi Sâm bốn người nghe được thân thể có chút phát run.

" Quang minh chúa tể!!!" Cái Tư Lôi Sâm trong đôi mắt mơ hồ có nước mắt.

" Quang minh chúa tể như thế nào chống đỡ được?" Chu tước tộc trưởng lắc đầu," Khó có khả năng. Mẫu thân ta lúc còn sống có nói qua, tuyệt chiêu của bọn họ, cho dù chúa tể có thể ngăn được cũng có thể đếm trên đầu ngón tay, trong đó, không bao gồm Quang minh chúa tể."

" Nhưng sự thật, Quang minh chúa tể đã đỡ được." Lâm Lôi thở dài nói.

Cái Tư Lôi Sâm bốn người đều không thể tiếp nhận, dù sao, tứ thần thú cũng là cha mẹ bọn hắn.

" Lâm Lôi......" Cái Tư Lôi Sâm chần chờ chỉ chốc lát. Đột nhiên nói.

" Ân?" Lâm Lôi nhìn về phía hắn.

Cái Tư Lôi Sâm nhìn lại ba người kia, cuối cùng lại nhìn ngược về phía Lâm Lôi:" Lâm Lôi, ta, ta hỏi một chút, ngươi thành chủ thần, là sử dụng chủ thần cách của bốn lão tổ tông?" Muốn thành chủ thần, chỉ có một cách---- luyện hóa chủ thần cách, mà chủ thần cách là cố định 77 khối.

Một chủ thần chết. Mới có thể sinh ra chủ thần mới.

Lâm Lôi liếc bốn người một cái.

" Đúng." Lâm Lôi gật đầu.

" Chủ thần cách này... Như thế nào......" Chu tước tộc trưởng mở miệng nói được một nửa, nhưng lại chần chờ chưa nói." Bốn khỏa chủ thần cách không phải là Quang minh chúa tể thu được sao? Ngươi như thế nào chiếm được, này chủ thần cách hẳn là có bốn khỏa, ngươi dùng một khỏa, còn có......" Cái Tư Lôi Sâm cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi mỉm cười.

Hắn nghĩ ra được, bốn vị tộc trưởng cũng nghĩ được đến chủ thần cách. Có lẽ, trong mắt bốn vị tộc trưởng, bốn khỏa chủ thần cách chính là di vật của cha mẹ bọn họ, bọn họ hẳn là có tư cách thừa hưởng. Chỉ là...... Bọn họ không có cách nào mở miệng. Cũng không có cái lá gan nói lời này.

Nhưng Lâm Lôi lại không cho rằng như vậy.

77 khối chủ thần cách, là khi vị diện sinh ra, thiên địa phủ xuống. Có năng lực là có thể đoạt được. Tứ thần thú năm đó cũng là dựa vào năng lực của chính mình mà đoạt được. Mà Bối Lỗ Đặc, cũng là dựa vào sự can đảm, liều mạng đoạt được này bốn khỏa chủ thần cách.

" Chủ thần cách này, nếu như rơi vào tay Quang minh chúa tể, như thế nào có thể cho ta?" Lâm Lôi lạnh nhạt nói," Nói thiệt cho các ngươi biết, này bốn khỏa chủ thần cách, là Bối Lỗ Đặc năm đó liều mạng đoạt được . Mà hiện giờ, bốn khỏa chủ thần cách này, cũng đều đã bị luyện hóa ."

" Bối Lỗ Đặc?" Bốn người cả kinh.

" Hắn cướp được từ Quang minh chúa tể?" Chu tước tộc trưởng khiếp sợ nói.

Mặc dù nói này vậy, nhưng nghe Lâm Lôi nhắc tới bốn khỏa chủ thần cách đều bị luyện hóa, bốn vị tộc trưởng đáy lòng cũng có chút thất vọng. Nhưng bọn họ cũng không dám mở miệng.

" Đối với điểm ấy các ngươi không cần hoài nghi." Lâm Lôi đạm cười nói.

" Lâm Lôi." Cái Tư Lôi Sâm trịnh trọng nói," Chúng ta còn có một việc cầu Lâm Lôi ngươi."

" Nói đi." Lâm Lôi liếc hắn.

Cái Tư Lôi Sâm hít sâu một hơi, trịnh trọng nói:" Lâm Lôi, bốn vị lão tổ tông chính là tổ tông tứ thần thú gia tộc chúng ta, bọn họ chết đi chúng ta tứ thần thú gia tộc không thể trầm mặc mà coi như không biết. Bốn vị lão tổ tông, là bị Quang minh chúa tể giết! Chúng ta hy vọng, Lâm Lôi ngươi nếu như, ta nói là nếu như! Nếu như sau này có khả năng, có hi vọng, cầu ngươi vì bốn vị lão tổ tông mà báo thù!"

" Lâm Lôi." Chu tước tộc trưởng cũng liền nói," Chúng ta biết yêu cầu này quá phận một chút, nhưng cũng chỉ là, khi nào có hi vọng chúng ta sẽ hỗ trợ."

" Ta xin ngươi ." Huyền vũ tộc trưởng thân hình lực lưỡng cũng nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

Lâm Lôi nhìn trước mắt bốn vị tộc trưởng, cảm thụ được ý tứ khẩn cầu của bốn người.

" Ta đáp ứng các ngươi." Lâm Lôi trịnh trọng gật đầu," Nếu có cơ hội, ta sẽ không nương tay."

" Cám ơn." Bốn người cảm kích nói.

" Các ngươi một đường chạy tới đây cũng mệt mỏi , trước tiên ở lại đây nghỉ tạm đi. Một lúc nữa mở tiệc chúng ta nói chuyện tiếp." Lâm Lôi đạm cười nói.

" Cũng tốt." Cái Tư Lôi Sâm bốn người cũng không dây dưa nhiều, lúc này theo thị nữ hầu hạ, ra khỏi hoa viên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Địch Lỵ Á bên cạnh:" Địch Lỵ Á, ngươi cũng tránh một chút, ta cùng Bối Lỗ Đặc bọn họ có chuyện cần bàn luận."

" Hảo." Địch Lỵ Á cười gật đầu, cũng ra khỏi hoa viên.

Chỉ chốc lát, hai bóng người từ trên cao hạ xuống, đi tới bên cạnh người Lâm Lôi. Đúng là Bối Lỗ Đặc cùng Thanh Hỏa, lúc này ba người ngồi xuống xung quanh cái bàn.

" Ha ha, bốn vị tộc trưởng tứ thần thú gia tộc tới?" Bối Lỗ Đặc cười nói," Bọn họ phát hiện ngươi là chủ thần chứ."

" Phát hiện, là Hủy diệt chúa tể nói" Lâm Lôi nói.

" Hủy diệt chúa tể?" Thanh Hỏa có chút nghi hoặc.

" Đúng, nói đến cũng có chút kì quái, Hủy diệt chúa tể lại mượn tứ thần thú gia tộc một trăm thượng vị thần, không biết làm gì." Lâm Lôi nói.

Bối Lỗ Đặc vừa nghe, không khỏi cau mày, trầm ngâm nói:" Phỏng chừng, thí nghiệm của Hủy diệt chúa tể đã tới thời khắc cuối cùng."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 9: Năm Nghìn Năm

Thí nghiệm?" Lâm Lôi lập tức nhớ lại, Hủy diệt chúa tể từng từ Bối Lỗ Đặc có được đến hơn phân nửa Tứ thần thú máu huyết.

"Thần thú năng lượng như nguồn suối, là nói đến trong máu huyết." Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói," Bất quá, thi triển thiên phú thần thông, không đơn giản là do huyết mạch, còn có linh hồn!"

"Nhưng linh hồn lại có đặc thù, cũng là bởi vì do huyết mạch." Lâm Lôi cau mày nói, "Gia tộc đệ tử bọn ta, bởi vì có được thần thú huyết mạch, cho nên linh hồn mới có đặc thù. Ngay cả ta cũng hấp thu một giọt máu huyết, thiên phú thần thông năng lực cũng đề cao không ít."

" Đó là bởi vì, ngươi là tứ thần thú gia tộc đệ tử." Bối Lỗ Đặc lạnh nhạt cười," Tốt lắm mặc kệ Hủy diệt chúa tể, có khả năng nghiên cứu ra Tứ thần thú tuyệt chiêu hay không, cái đó với chúng ta không quan hệ nhiều lắm. Hiện tại mục tiêu lớn nhất của chúng ta là Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp"

"Địch nhân của chúng ta không thể là Hủy Diệt chúa tể được." Thanh Hỏa cũng cười nói.

"Hủy diệt chúa tể? Tứ đại quy tắc chúa tể, bất cứ người nào quy tắc cũng đều sâu không lường được." Bối Lỗ Đặc cảm khái nói.

"Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi có cảm giác người nào mới là mạnh nhất?" Lâm Lôi đối với Tứ đại quy tắc chúa tể cũng hiếu kì vô cùng.

"Việc này thật là khó nói! Nói về ý chí uy năng, hẳn là vận mệnh chúa tể cực mạnh!" Bối Lỗ Đặc cau mày nói," Nhưng là, vận mệnh chúa tể có được chí cao thần khí, là linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, cũng không phải là công kích, cho nên nói về lực công kích, sợ rằng có chút không bằng ba vị quy tắc chúa tể kia."

Lâm Lôi kinh ngạc .

Không có công kích chí cao thần khí? Vận mệnh chúa tể thật đúng là đặc thù.

"Vận mệnh chúa tể người này không màng thế sự, luôn nghiên cứu các loại tuyệt chiêu, phỏng chừng. Hắn cho rằng không cần công kích chí cao thần khí, thực lực cũng đủ cường đại." Bối Lỗ Đặc cười nói," Hiện tại, Hủy diệt chúa tể, cũng là dựa vào tứ thần thú máu huyết nghiên cứu tuyệt chiêu đây. Được rồi, Lâm Lôi...... Ngươi cũng là Thanh long bộ tộc đệ tử, có lẽ, ngươi có khả năng từ trong Tứ thần thú máu huyết sẽ nghiên cứu ra cái gì đó."

Vừa nói, Bối Lỗ Đặc trong tay xuất hiện bốn cái bình ngọc nhỏ màu xanh.

"Bốn cái bình này để tích trữ Tứ thần thú máu huyết." Bối Lỗ Đặc nói." Đại khái, khoảng một phần tư máu huyết của Tứ thần thú."

Máu huyết chính là tinh hoa, cho dù là thần thú khổng lồ, máu huyết có thể có hơn ba trăm bình cũng đủ kinh người . Mỗi một bình ẩn chứa năng lượng rất kinh khủng. Nếu không, Lâm Lôi lúc đầu cũng không thể chỉ dựa vào một giọt máu huyết mà tự cường thân thể, đủ để chống lại thất tinh ác ma bình thường công kích.

" Bối Lỗ Đặc gia gia......" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

"Lúc đầu ta cho Hủy Diệt chúa tể một nửa. Hơn nữa ta nghiên cứu hao phí một ít. Còn lại đây cũng chừng một trăm giọt. Những bình này ngươi nhận lấy. Ta còn hy vọng ngươi nghiên cứu được ra tứ thần thú địa tuyệt chiêu, dùng linh hồn chi lực của ngươi. Nếu như nghiên cứu ra...... vậy khiêu chiến tứ đại quy tắc chúa tể cũng đều có thể được." Bối Lỗ Đặc cười nói.

Tứ thần thú, năng lực hạ vị thần, thi triển liên hợp thiên phú thần thông cũng có thể uy hiếp chúa tể. Nếu chỉ mình Lâm Lôi làm gốc, uy lực có thể tốt hơn nhiều so với tứ thần thú.

"Được, ta tạm thời thu lại. Nhưng để nghiên cứu ra tuyệt chiêu, ta cũng không nắm chắc." Lâm Lôi tuy nói, nhưng trong đáy lòng vẫn có một tia chờ mong .

Có lẽ, chính mình sáng tạo được.

" Lâm Lôi, ngươi hiện tại tu luyện tới trình độ nào ?" Bối Lỗ Đặc dò hỏi.

" Ta ba loại pháp tắc huyền ảo bất đồng dung hợp, chỉ còn bước cuối cùng. Nhưng muốn đột phá, thật đúng là khó khăn." Lâm Lôi lắc đầu bất đắc dĩ cười nói.

"Như vậy." Bối Lỗ Đặc cười thúc giục nói," Ta xem ngươi nên tận dụng thời gian đi khai sáng thần vị diện. Khai sáng thần vị diện sẽ làm ngươi lĩnh ngộ ra rất nhiều thứ."

"Khai sáng thần vị diện hao phí thời gian rất dài. Ngươi có lẽ sẽ có đột phá rất lớn." Thanh Hỏa cũng cười nói.

Dù sao sau khi Lâm Lôi thành chủ thần, mới tu luyện được hơn ba trăm năm.

Một lần khai sáng thần vị diện, thời gian thật dài .

"Khẳng định rất dài, bởi vì ta đang chuẩn bị đồng thời khai sáng hai cái thần vị diện." Lâm Lôi mỉm cười nói.

"Hai cái thần vị diện?" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người ngẩn ra.

Tứ thần thú gia tộc bốn vị tộc trưởng ở tại long huyết tòa thành mấy tháng, rồi sau đó lại một lần nữa đem chuyện báo thù ủy thác cho Lâm Lôi, sau đó rời Ngọc Lan vị diện trở lại Địa ngục. Mà Lâm Lôi bản thân, cũng thông tri cho Địch Lỵ Á, Bối Bối là mình muốn đi khai sáng thần vị diện.

Lưu lại bổn tôn để nghiên cứu tứ thần thú máu huyết!

Lâm Lôi bổn tôn, là một trong năm khối thân thể cực mạnh, cũng ẩn chứa Thanh long huyết mạch, để bổn tôn nghiên cứu cũng xứng đáng.

Về phần Lâm Lôi tứ đại phân thân, tất cả đều rời Ngọc Lan vị diện, đi đến trước không gian loạn lưu.

Sóng lưu trong hư không, không gian loạn lưu phảng phất giống pháo hoa tỏa ra ánh sáng ngọc bích.

Lâm Lôi sừng sững đứng trong không gian loạn lưu, khoảng cách mấy nghìn dặm phía ngoài đó là Ngọc Lan vị diện.

" Khai sáng liền hai cái thần vị diện bất đồng, từ trước đến nay chưa ai có hành động vĩ đại như vậy." Bối Lỗ Đặc cười dài nói," Chúng ta cũng nhất định phải học hỏi kiến thức."

"Ta cho tới bây giờ chưa hề khai sáng qua thần vị diện." Thanh Hỏa cũng cười nói.

Mặc dù ba người đều rất thoải mái, nhưng Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người đều phát ra chủ thần thần thức, nếu như có địch nhân tới gần, bọn họ trong nháy mắt đều sẽ trốn vào Ngọc Lan vị diện.

"Tốt lắm, ta chuẩn bị bắt đầu rồi."

Lâm Lôi thân thể rồi đột nhiên một phân thành hai, một phân thân vận bộ trường bào màu vàng cùng một phân thân vận bộ trường bào màu xanh biếc sóng vai mà đứng. Đúng là đại địa chủ thần cùng thủy hệ chủ thần, hai đại phân thân.

Thấy thế, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng trầm mặc, lẳng lặng quan sát.

"Ầm ầm long” một dòng suối màu vàng bắt đầu chờnvờn quanh đại địa chủ thần phân thân của Lâm Lôi. Đồng thời, một dòng suối màu xanh biếc cũng vờn quanh thủy hệ chủ thần phân thân. Thời gian trôi qua, hai dòng suối cũng trở nên càng ngày càng rộng, chủ thần chi lực cũng tụ lại càng ngày càng nhiều.

Sáng tạo thần vị diện, là trời cao ân điểm cho chủ thần.

Hễ là luyện hóa chủ thần cách trở thành chủ thần , cũng có thể hiểu được, chỉ cần bắt đầu dùng chủ thần cách ẩn chứa một tia quy tắc, tự nhiên là có thể sáng tạo thần vị diện. Loại thần thông này cũng không phải tu luyện là có thể có, mà là ẩn chứa trong chủ thần cách. Đương nhiên, cũng là trời cao ban cho .

Trong quá trình sáng tạo, không cần chủ thần phải suy nghĩ, chủ thần chỉ cần đem linh hồn hoàn toàn tập trung vào việc sáng tạo.

Sáng tạo thần vị diện một lần, sẽ hiểu được một lần, cũng sẽ có lĩnh ngộ!

Bất đồng chủng loại chủ thần cách, tự nhiên có điều bất đồng.

Lâm Lôi có được hai miếng chủ thần cách, lúc này mới chuẩn bị, đồng thời sáng tạo hai khối thần vị diện, khoảng cách hai khối ít nhất cũng lên tới nghìn dặm.

"Sáng tạo thần vị diện quả nhiên rất mệt mỏi. Chỉ cần thu thập chủ thần chi lực cho đủ cũng muốn mất mấy trăm năm." Lâm Lôi đáy lòng cảm thán.

Giờ phút này chung quanh hai đại chủ thần phân thân của Lâm Lôi dòng suối đã bắt đầu phát triển như hai con sông , hai vạn thước dài hình mãng xà không ngừng quấn quanh.

Lâm Lôi tâm ý vừa động.

Mấy trăm năm, nguyên tố hải dương đã thu thập đủ chủ thần chi lực rồi.

"Hô hô”

Đồng thời, đột nhiên quỹ đạo hai dòng suối lượn lờ như mãng xà màu vàng, màu xanh biếc mạnh mẽ co rút lại, trong nháy mắt biến thành hai khối thủy cầu cực đại, phân biệt bao vây hai đại chủ thần phân thân của Lâm Lôi. Hai khối lớn thủy cầu rung động, đồng thời những dòng năng lượng đáng sợ làm chung quanh không gian không ngừng vỡ vụn.

May mắn là đang ở trong không gian loạn lưu, cũng không có gì tổn thất.

" Oanh!!!"

Áp suất từ hai khối thủy cầu lên đến mức tận cùng, mạnh mẽ phá hủy!

"Rầm”

Nháy mắt, trăm vạn dặm dài cự hình cái khe không gianxé rách mở ra, vụ nổ uy lực rất lớn, quả thực làm cho người ta sợ hãi. Đương nhiên, đây là do chủ thần chi lực, diện tích nổ phát ra uy lực cường đại cũng nhiều nhất làm cho hạ vị chủ thần bị thương thôi.

Hư không nổ mạnh không ngớt, cái khe không gian liếc mắt một cái nhìn không thấy tận cùng.

Thủy cầu màu vàng nổ mạnh rồi mở ra, hướng bên trái không gian phun từng luồng nước văng khắp nơi.

Thủy cầu màu xanh biếc thủy cầu nổ mạnh mở ra, nhưng lại hướng bên phải không gian mà phun.

"Ầm ầm long”

Đại địa nguyên tố, thủy hệ nguyên tố đột nhiên bắt đầu tụ tập.

Những vụ nổ mạnh liên tiếp khiến cho chủ thần chi lực như một vị tướng quân, mỗi một điểm chủ thần chi lực cũng có thể khống chế triệu vạn nguyên tố trong nháy mắt. Vụ nổ phúc tán vượt xa hàng triệu dặm, đa phần chủ thần chi lực phân biệt khống chế được vô tận nguyên tố, bắt đầu phát sinh huyền ảo biến hóa. Chủ thần chi lực đều phúc tán đến phạm vi hàng triệu dặm, còn nguyên tố càng phúc tán mạnh hơn, đến mười triệu dặm.

" Đây là...... Sinh chi lực huyền ảo? Còn có trọng lực không gian huyền ảo dung hợp trong đó? Nguyên lai, sinh chi lực huyền ảo cùng trọng lực không gian, dĩ nhiên có thể hoàn mỹ dung hợp như vậy."

"A, mê vụ huyễn băng, thủy thể sắc bén dung hợp xong, thật là hoàn mỹ, nó ngưng kết thành không gian? Không phải bàn cãi."

Đồng thời sáng tạo hai thần vị diện, cùng ẩn chứa rất nhiều huyền ảo đại địa pháp tắc và thủy hệ pháp tắc. Phương pháp vận dụng quá xảo diệu, làm Lâm Lôi trợn mắt há hốc mồm. Đặc biệt linh hồn hắn cũng hoàn toàn cùng thần vị diện dung hợp một chỗ. Thần vị diện này chính là hắn sáng tạo ra, ẩn chứa linh hồn ấn ký của hắn.

Hắn đã hiểu được, đương nhiên rõ ràng vô cùng.

Một loại hiểu biết, tựa như khai thông nguồn suối không ngừng tuôn trào, khiến Lâm Lôi vừa vui mừng vừa sợ hãi. Không khỏi để hết tâm trí vào trong đó......

"Xôn xao” xé rách cái khe Ngọc Lan vị diện, hai đạo bóng người lao ra.

Đúng là Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa.

" Lâm Lôi sáng tạo thần vị diện tính thời gian đã hơn một ngàn ba trăm năm, thế nào còn chưa xong?" Bối Lỗ Đặc có chút nghi hoặc nói," Hắn hai thần vị diện đồng thời kiến tạo, hẳn là phải kết thúc cùng lúc mới đúng."

"Có thể lúc sáng tạo thần vị diện có cái gì đặc thù." Thanh Hỏa nói.

Bọn họ hai người, đều cẩn thận quan sát phía trước hình thành hai đại thần vị diện, thần vị diện đã có hình thù đại khái.

"Cái gì!" Bối Lỗ Đặc rồi đột nhiên kinh hãi.

"Này Lâm Lôi......" Thanh Hỏa cũng chấn kinh rồi, bọn họ quan sát hai đại thần vị diện, tự nhiên phát hiện trong đó một địa phương đặc biệt

Dĩ nhiên giao giới giữa hai đại thần vị diện,!

"Lâm Lôi có điên không?" Bối Lỗ Đặc liền nói,"Chỗ giao giới đại khái cũng có khoảng cách một vạn dặm, nếu dung hợp hai loại chủ thần chi lực, dung hợp hai loại nguyên tố...... Này!" Hai đại thần vị diện liền đã thành hình, chỉ còn lại bước cuối cùng là cấu tạo thế giới. Nhưng giờ phút này, Lâm Lôi linh cơ vừa động, lại sử dụng dung hợp chủ thần chi lực, kéo hai đại thần vị diện tới gần nhau, hình thành một cái vị diện nhỏ, chỉ có vạn dặm.

Vị diện này là sự dung hợp hai chủ thần chi lực vị diện!

Hiểu được quá trình hai cái thần vị diện sinh ra, lúc này đây, Lâm Lôi chỉ dựa vào năng lực của mình thử làm.

Ai có thể nghĩ được......

Lúc đầu hoàn toàn dựa vào chủ thần cách ẩn chứa phương pháp sáng tạo đơn giản, mà khi hắn dựa vào năng lực sáng tạo của mình tạo ra một vị diện gần vạn dặm, nhưng lại gian nan vô cùng. Hơn ba trăm năm, Lâm Lôi cũng mới giải quyết được nan đề thứ nhất. Dung hợp chủ thần chi lực, làm thế nào hoàn mỹ khống chế hai loại nguyên tố.

Theo truyền thừa thì rất dễ dàng, chính mình sáng tạo mới khó.

Trong hai miếng chủ thần cách có ẩn chứa phương pháp kiến tạo đại địa thần vị diện cùng thủy hệ thần vị diện, nhưng lại không chứa phương pháp dung hợp thần vị diện. Lâm Lôi chỉ có thể tham khảo, hơn nữa phát huy lĩnh ngộ huyền ảo của mình để kiến tạo.

Nhưng làm cái này, mỗi khi thấy sai lầm, lại một lần sửa lại, trong lòng cũng sẽ có lĩnh ngộ mới. Tuy nói Lâm Lôi đang sáng chế một cái dung hợp thần vị diện. Nhưng trên thực tế, Lâm Lôi cũng là đang tu luyện!

"Đã ba ngàn năm ! Lâm Lôi vẫn còn đang kiến tạo dung hợp thần vị diện." Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người nhìn nhau, dở khóc dở cười.

Giờ phút này địa Lâm Lôi, hoàn toàn đắm chìm trong đó.

Hoàn toàn không để ý tới thời gian trôi qua, hắn hiện tại địa mục tiêu chính là nghĩ hết mọi biện pháp, đem gần vạn dặm phạm vi dung hợp thần vị diện kiến tạo hoàn thành!

Dung hợp thần vị diện.

Một bên là hồng thủy ngập trời, một bên là núi cao sừng sững, Lâm Lôi liền trôi nổi giữa trời cao.

"Ha ha......" Lâm Lôi cười mở mắt ra, cũng rốt cuộc thở dài một hơi.

" Rốt cuộc thành công !" Lâm Lôi một chút cảm ứng, liền biết được thời gian," Ta sáng tạo hai đại thần vị diện tốn hao một ngàn năm, nhưng dung hợp thần vị diện, lại hao phí bốn nghìn năm." Lâm Lôi cảm khái, lúc này đây...... Lâm Lôi đã hao phí khoảng năm nghìn năm thời gian!

Lấy tốc độ tu luyện năm nghìn năm của chủ thần, chỉ tiến bộ thôi cũng đã đủ làm cho người ta sợ hãi.

Nhưng Lâm Lôi, khi khả năng sáng tạo được tập trung, lĩnh ngộ năm nghìn năm, thành tựu càng lại làm cho người ta sợ hãi.

"Không nghĩ tới, vì sáng tạo thần vị diện, đã làm cho đại địa pháp tắc của ta đều được dung hợp năm loại huyền ảo , ngay cả thủy hệ pháp tắc, cũng dung hợp bốn loại huyền ảo." Lâm Lôi dở khóc dở cười, hắn biết hết thảy lĩnh ngộ đều phục vụ cho việc sáng tạo dung hợp thần vị diện. Cho nên đại địa pháp tắc, thủy hệ pháp tắc có thành tựu cũng là bình thường.

Đương nhiên......

Lâm Lôi năm nghìn năm tu luyện, thành tựu cao nhất , vẫn là bất đồng pháp tắc dung hợp lĩnh ngộ!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 10: Kiếm Ý

Địa hỏa thủy phong tứ đại pháp tắc, Lâm Lôi đã chọn dung hợp bốn loại huyền ảo, phân biệt là đại địa mạch động, bạo chi huyền ảo, viên nhu huyền ảo, thứ nguyên công kích, trong đó dung hợp khó khăn nhất là bạo chi huyền ảo, trong năm ngàn năm nay, Lâm Lôi đối với đại địa, thủy hệ nghiên cứu đã có thành tựu.

Lâm Lôi bây giờ, bạo chi huyền ảo phân biệt cùng đại địa mạch động, viên nhu huyền ảo hoàn mỹ dung hợp.

Hôm nay, Lâm Lôi rất nhanh đem đại địa mạch động, viên nhu huyền ảo, thứ nguyên công kích ba loại huyền ảo dung hợp làm một, nhưng mà bạo chi huyền ảo và thứ nguyên công kích dung hợp đã đến bình cảnh, một khi đến đại thành, chỉ còn lại vấn đề cuối cùng… từng bước, từng bước đem bốn loại huyền ảo chỉnh thể dung hợp.

"Oanh long long” sóng đập ầm ầm vào vách núi (đa tạ huynh sunflame :D).

Lâm Lôi lơ lửng đứng giữa không trung: "Bây giờ, vẫn còn phải tu luyện thêm hai bước nữa, một là đem bạo chi huyền ảo và thứ nguyên công kích hoàn toàn dung hợp, từ đó, đem bốn loại huyền ảo hoàn toàn dung hợp. Đến lúc đó, bốn loại huyền ảo bất đồng dung hợp làm một, uy lực tối đáng sợ. Vượt qua Áo Cổ Tư Tháp cũng đơn giản."

Rồi sau đó Lâm Lôi ổn định lại tâm tình, xem xét chung quanh.

Dung hợp thần vị diện, chỉ có phương viên ngàn dặm, nhưng không gian này lại không có mặt trời.

Lâm Lôi ngẩng đầu nhìn, miệng nói một chữ: "Quang!"

Nhất thời ở trung tâm chủ thần lực tụ tập vô tận nguyên tố, nguyên tố điên cuồng áp súc, rồi sau đó trên không trung hình thành một hình cầu chói mắt - mặt trời! Mặt trời này trôi nổi rất cao, tùy ý tản ra quang mang chiếu rọi mảnh không gian này.

Lâm Lôi tâm ý vừa động, liền dễ dàng tại chung quanh mặt trời hình thành một cái vị diện cách mô (lớp màng), đem mặt trời bảo vệ lại.

"Bình thường không ngừng hấp thu nguyên tố bên ngoài, rồi sau đó chuyển thành hình thức ánh sáng mặt trời phát ra, vĩnh viễn không đổi." Lâm Lôi lạnh nhạt cười. Rồi sau đó dùngngng phương thức đồng dạng, tại mặt kia của vị diện, sáng tạo ra mặt trăng, giờ đây thần vị diện này mặt trời, mặt trăng đã dựa theo vị diện mà vận động theo, liên tục tự quay tròn, lại không ngừng quay xung quanh vị diện.

Làm mặt trời ở đắng trước, rồi tới rồi mặt trăng ở mặt sau. Như vậy lúc mặt trời lặn cũng là lúc trăng lên

"Hết thảy hoàn thành." Lâm Lôi nhìn lại chung quanh. Có đất đai. Có núi non. Có sông có biển ...... nhưng lại không có tánh mạng. Bất quá, tánh mạng không phải thứ Lâm Lôi có khả năng sáng tạo. Hắn nhiều nhất chỉ có thể mang tính mạng tứ nơi khác chuyển tới đây.

"Hoa

Xa xa bầu trời rồi đột nhiên vỡ ra một cái khe. Hai đạo nhân ảnh từ không trung bay tới. Đúng là, Bối Lỗ Đặc mặc áo đen và Thanh Hỏa áo trắng. Hai người đều có vẻ có chút kinh ngạc, tò mò.

"Ha ha. Lâm Lôi. Ngươi sáng tạo ra dung hợp thần vị diện này. Nói về trình độ ổn định, dĩ nhiên đã vượt qua thất đại thần vị diện. Gần đến tứ đại chí cao vị diện." Bối Lỗ Đặc một tay hoa lên, chém ra một cái khe không gian. Lại tiếp tục đánh giá: "Hơn nữa vị diện này. Đại địa, thủy hệ hai đại nguyên tố đô đều rất nồng đậm."

Lâm Lôi bất đắc dĩ cười nói: "Đừng giễu cợt ta. Hao phí bốn ngàn năm thời gian mới sáng tạo một tiểu vị diện như vậy."

"Chúng ta sao có thể giễu cợt ngươi." Thanh Hỏa nhìn chung quanh, cười. "Sáng tạo vị diện, đáng tiếc, chúng ta không thể sáng tạo tánh mạng."

" Sáng tạo tánh mạng, đúng là không phải thứ mà chủ thần chúng ta có thể làm được." Bối Lỗ Đặc đạm cười nói, lập tức nhìn về phía Lâm Lôi, có chút chờ mong nói. "Lâm Lôi, hao phí năm ngàn năm thời gian, tốc độ tu luyện của ngươi, đặc biệt sau khi thành chủ thần, là có hai chủ thần phân thân, bây giờ tốc độ so với trước khi thành chủ thần nhanh hơn gấp trăm lần, năm ngàn năm thời gian, ngươi rút cục tu luyện tới trình độ nào?"

Thanh Hỏa cũng con mắt sáng ngời, chờ mong nhìn Lâm Lôi.

"Ta đại địa pháp tắc dung hợp năm loại. Thủy hệ pháp tắc dung hợp bốn loại." Lâm Lôi nhíu,cau mày thở dài nói. "Bất quá, không lại, bốn loại pháp tắc bất đồng, không giống huyền ảo dung hợp, còn khiếm khuyết một chút. Tu luyện cái này, đích thật là càng về sau càng khó. Ta phỏng chừng, muốn cho bốn cloại pháp tắc thật sự đại thành, ngắn thì mấy ngàn năm, lâu thì không cách nào xác định."

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa nhìn nhau.

Thành tựu của Lâm Lôi, tịnh cũng một không vượt qua dự liệu của hai người. Dù sao năm ngàn năm sau khi thành chủ thần, tuyệt đối vượt qua thành quả của năm mươi ngàn năm tu luyện trước khi thành chủ thần.

Ba vị chủ thần nói chuyện phiếm ngay tại dung hợp thần vị diện mới được sáng tại.

"Lâm Lôi, lúc nào quay lại Ngọc Lan vị diện?" Bối Lỗ Đặc đột nhiên dò hỏi.

"Không vội, bổn tôn ta vẫn đang ở Long Huyết thành, cho nên ta cũng không vội trở về. Ta chuẩn bị, nghiên cứu ra tuyệt chiêu mới dựa trên thành quả hôm nay." Lâm Lôi đạm cười nói, "Pháp tắc huyền ảo lĩnh ngộ đề cao, chiêu thức thốn địa xích thiên trước đây đã không thích hợp nữa rồi."

"Cũng đúng, đã lỗi thời rồi." Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người gật đầu.

"Chúng ta tại Ngọc Lan vị diện chờ ngươi, ha ha, chờ ngươi nghiên cứu ra, phải biểu diễn cho chúng ta xem." Bối Lỗ Đặc cười a a nói, sau đó, hắn và Thanh Hỏa hai người rời đi.

Nghiên cứu chiêu thức thích hợp với chính mình nhất, tốn hao thời gian tịnh cũng sẽ không dài, bình thường mười ngày nửa tháng là xong.

Địa hỏa thủy phong bốn loại pháp tắc, tổng cộng có 27 chủng loại huyền ảo. Trong đó chọn ra bốn loại huyền ảo thích hợp, khó khăn thật lớn. Bất quá, Lâm Lôi trình độ giải thích đối với bốn loại pháp tắc cũng cao, hơn nữa Lâm Lôi quyết định chủ công là phương diện vật chất công kích, cho nên mới chọn đại địa mạch động, bạo chi huyền ảo, viên nhu huyền ảo, thứ nguyên công kích bốn loại.

Trong đó đại địa mạch động, bạo chi huyền ảo, thứ nguyên công kích, đều là huyền ảo công kích cực kỳ đáng sợ.

Nếu muốn mạnh mẽ dung hợp cùng một chỗ, cơ hồ không có khả năng. Cho nên, Lâm Lôi chọn viên nhu huyền ảo như là chất xúc tác, làm cho ba loại có thể hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

Dựa theo kế hoạch của Lâm Lôi -

Đem bốn chủng loại pháp tắc mình am hiểu nhất quy lại một mối, uy lực dám chắc đạt tới cảnh giới bất khả tư nghị. Tinh, ánh sáng ngọc mê người.

Lâm Lôi liền đứng ở trong hư không, cầm trong tay Lưu ảnh thần kiếm, khi thì nhắm mắt trầm tư, khi thì tiện tay thôi diễn chiêu thức. Mỗi một lần thôi diễn, đều làm không gian sụp đổ.

"Mặc dù ta mới dung hợp ba loại, bạo chi huyền ảo thứ tư không hề dung nhập trong đó. Cái này cũng không quan hệ, bạo chi huyền ảo cũng chỉ là công kích của ta ngưng tụ tại một chỗ, trong nháy mắt, như núi lửa hoàn toàn bộc phát, uy lực gia tăng hơn mười lần thôi."

Hôm nay nghiên cứu ra tuyệt chiêu này, đợi đến khi bốn loại huyền ảo hoàn toàn dung hợp, Lâm Lôi vẫn có thể tiếp tục sử dụng.

Trong hư không nghiên cứu, ngày thứ mười.

"Hoa!" Lưu ảnh thần kiếm chớp động, nhất thời chung quanh hư không đều chấn động mãnh liệt theo.

Lưu ảnh thần kiếm đâm ra. Trong nháy mắt, không gian bị xé toạc!

"Phốc -"

Phảng phất giống như bồ phiến, mũi kiếm bộc phát ra ức vạn kình khí sắc bén, xé rách ức vạn khe không gian, mỗi một cái khe không gian đều dài hơn trăm dặm.

"Không sai biệt lắm." Lâm Lôi trên mặt mỉm cười, rồi sau đó lại thở dài, "Đáng tiếc, ta còn chưa thể đêm bạo chi huyền ảo hoàn mỹ dung nhập trong đó, không cách nào đem tất cả công kích ngưng kết tại một điểm, trong nháy mắt bộc phát." Ức vạn kình khí này nếu ngưng kết làm một. Lực công kích đáng sợ như thế nào?

Đang lúc Lâm Lôi tiếp tục hoàn thiện chiêu thức này, trong đầu một đạo linh quang hiện lên.

"Một kiếm?" Lâm Lôi mắt sáng rực lên, "Linh hồn lực của ta, so với chủ thần bình thường cường đại hơn nhiều a. Ta sao không đem linh hồn công kích ẩn giấu trong kiếm, một kiếm xuất ra, đồng thời ẩn chứa vật chất công kích và linh hồn công kích!"

Tâm động, tự nhiên liền lập tức bắt đầu thử nghiệm.

Tại hư không nghiên cứu, ngày thứ mười sáu.

Trải qua thử nghiệm mà không ngừng tu cải. Lại thử nghiệm ...... lần lượt như vậy thay đổi hoàn thiện, cho đến hôm nay, Lâm Lôi rốt cục có thể tuyên bố, đã sáng tạo ra cực mạnh tuyệt chiêu mới!

"Rốt cục hoàn thiện rồi, bất quá, vật chất công kích và linh hồn công kích, ta đều phải toàn lực khống chế. Xem ra, muốn cho hai linh hồn phân biệt khống chế." Vô luận là vật chất công kích, hay linh hồn công kích đều là tuyệt chiêu của Lâm Lôi. Thi triển một chiêu, Lâm Lôi trong lúc thi triển, cũng không thể phân tâm.

Cho nên, chỉ có thể làm cho hai linh hồn, phân biệt khống chế một chiêu.

"Thử một phen, xem công kích mạnh nhất của ta như thế nào."

Lâm Lôi mỉm cười lộn tay, Lưu ảnh thần kiếm biến mất. Xuất hiện trong tay là tánh mạng chí cao thần kiếm!

Cầm trong tay tánh mạng chí cao thần kiếm, ánh mắt lợi hại nhìn chằm chằm phương xa vô tận hư không.

Dung hợp chủ thần lực quán nhập tánh mạng chí cao thần kiếm, nhất thời hơi thở đáng sợ tràn ngập phát ra, " tê lạp” trong hư không vô số không gian loạn lưu vỡ vụn, chung quanh từng đạo vết rách là cái khe không gian không ngừng sinh ra, tánh mạng chí cao thần kiếm còn chưa ra chiêu, uy thế đã triển hiện.

"Ông

Kiếm động!

Phảng phất một đạo tia chớp màu xanh biếc chợt lóe rồi biến mất.

Tánh mạng chí cao thần kiếm mũi kiếm bính phát ra ức vạn kiếm khí sắc bén, xé rách ức vạn cái khe không gian dài không thấy cuối. Phảng phất như ức vạn đầu cự long quấn quanh cùng một chỗ, ức vạn cái khe không gian quấn quanh ảnh hưởng lẫn nhau. Nhất thời trong hư không cả một khu vực lớn sụp đổ!

Trăm thước tả hữu hai bên. Chiều dài, cũng là vượt qua trăm ngàn dặm. Tất cả đều sụp đổ!

Tại lúc thi triển một chiêu này, cũng không phải là ức vạn kiếm khí sắc bén bộc phát ra, thật ra, còn có một bóng kiếm mờ mờ nhìn không rõ.

"Thật đáng tiếc, ta một khi đem bạo chi huyền ảo dung hợp trong đó, một kiếm này phúc tán cũng chỉ chừng trăm thước! Nếu ngưng tụ thành một đường, vậy mới chánh thức là địa viên mãn." Lâm Lôi trong miệng bình luận, tuy nói như vậy, nhưng Lâm Lôi trên mặt sáng lên vẻ tươi cười, hiển nhiên Lâm Lôi tự mình rất hài lòng.

Một chiêu, đồng thời ẩn chứa vật chất công kích, linh hồn công kích.

"Nếu đồng thời ẩn chứa hai chủng loại công kích, một chiêu này gọi là - kiếm ý!" Lâm Lôi tùy ý đặt tên này.

Kiếm ý, kỳ thật là kiếm và ý, kiếm là chỉ vật chất công kích, ý là linh hồn công kích.

"Thật chờ mong a, ngày nào đó bốn loại huyền ảo dung hợp viên mãn, một chiêu kiếm ý này của ta sẽ đạt tới trình độ nào đây?" Lâm Lôi lập tức xoay người, từng bước bỏ đi, liền dễ dàng xuyên qua ngàn dặm không gian tiến vào đại địa thần vị diện của mình, Lâm Lôi đem đại địa thần vị diện và phong hệ thần vị diện tất cả đều ở ngay cạnh cánh cửa không gian dẫn tới Ngọc Lan vị diện.

Thông qua cánh của không gian, đi tới Ngọc Lan vị diện.

Lá khô theo gió mà rơi, giờ phút này đã là cuối mùa thu, năm ngàn năm qua đi, Long Huyết thành mỗi một thân cây, một mảnh đá, đều là lịch sử lắng đọng.

Dưới một gốc cây phải to tới mười nhân ôm, Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa ba người tụ tập.

Bọn họ ba vị chủ thần, rất tự nhiên hình thành một tiểu đoàn thể.

"Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi nói cái gì?" Lâm Lôi chấn động, "Chúng ta đi ra ngoài?"

"Đúng." Bối Lỗ Đặc mỉm cười gật đầu.

"Đối với thực lực bây giờ, ta chính là tự mình cũng không nắm chắc có thể đối phó Quang minh chúa tể." Lâm Lôi liền nói, Áo Cổ Tư Tháp cũng là có chí cao thần khí.

"Trong lúc ngươi tại sáng tạo thần vị diện, ta và Thanh Hỏa đã cẩn thận thương lượng qua." Bối Lỗ Đặc cười nói, "Ngươi bốn loại huyền ảo bất đồng dung hợp, khó khăn này so với tu luyện một loại pháp tắc đạt tới đại viên mãn còn khó hơn! Mặc dù năm ngàn năm nay ngươi tiến bộ rất lớn, nhưng ta lo lắng, lại năm ngàn năm nữa, ngươi sẽ có bao nhiêu tiến bộ?"

Lâm Lôi trầm mặc liễu.

Bốn loại huyền ảo đồng dung hợp xong, uy lực đáng sợ, khó khăn cũng lớn. Khó khăn này đích xác lớn hơn nhiều so với việc tu luyện đại viên mãn.

"Cho nên, chúng ta quyết định chọn cho ngươi một biện pháp." Thanh Hỏa cũng nói.

"Biện pháp gì?" Lâm Lôi nhíu mày nhìn về phía Thanh Hỏa, Bối Lỗ Đặc.

"Ngươi là dung hợp chủ thần." Bối Lỗ Đặc mỉm cười nói, "Hơn nữa, ngươi có bốn phân thân, mà hôm nay, ngươi cũng đã dung hợp hai quả chủ thần cách, trên thực tế, tiềm lực của ngươi còn chưa phát tiết hết. Kế hoạch của chúng ta là, rời khỏi Ngọc Lan vị diện, đi ra ngoài, liệp sát một gã chủ thần! Để ngươi dung hợp thêm một quả chủ thần cách!"

Lâm Lôi không khỏi khiếp sợ.

Thanh Hỏa cũng gật đầu nhìn Lâm Lôi. "Thực lực của ngươi, nếu lại luyện hóa một quả chủ thần cách nữa, Vậy sẽ hoàn toàn vượt qua chúa tể bình thường, cũng có khả năng vượt qua Quang minh chúa tể." Bối Lỗ Đặc ánh mắt nóng cháy, "Đến lúc đó, chúng ta Ngọc Lan một hệ ba vị chủ thần, tự nhiên có thể tiêu sái rồi."

"Việc giết chủ thần này, sẽ không làm cho chủ thần khác phẫn nộ mà gây trở ngại chứ?" Lâm Lôi nhíu mày nói.

P/s: bắt đầu có tí chiến đấu rồi:2 (38)::2 (38)::2 (38):

Ngoài lề tí: ManU CỐ LÊN!!!! thua rồi...

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 11: Liệp Sát, Phong Khởi

Liệp sát chủ thần, luyện hóa chủ thần cách.

Đối với Lâm Lôi bốn phân thân linh hồn biến dị mà nói, đây đích thật là cách tăng thực lực nhanh và tiện nhất.

" Chủ thần khác phẫn nộ, gây trở ngại?" Bối Lỗ Đặc một chút trầm ngâm, gật đầu nói," Đương nhiên, các chủ thần cũng có ước định , như chúa tể đối phó hạ vị chủ thần, căn bản là tàn sát. Nếu như ai vi phạm, tứ đại quy tắc chúa tể sẽ liên thủ thảo phạt!"

Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Tứ đại quy tắc chúa tể liên thủ thảo phạt?

" Xem ra các chủ thần tự giết lẫn nhau, chí cao thần mặc kệ ." Lâm Lôi đột nhiên nói.

Bên cạnh Thanh Hỏa đạm cười nói:" Chí cao thần, chỉ là quy tắc, bọn họ phụ trách làm cho vô số vị diện bình thường vận chuyển mà thôi. Chủ thần đã chết, bọn họ cũng sẽ không quản. Chết một chủ thần, khẳng định sẽ có chủ thần mới sinh ra. Chủ yếu là các chủ thần chính mình lo lắng, cứ như vậy tàn sát, sẽ quá mức hỗn loạn. Cho nên, mới định ra ước định như vậy."

" Nội dung ước định như thế nào?" Lâm Lôi dò hỏi.

Bối Lỗ Đặc đạm cười nói:" Ước định rất đơn giản, ba cấp bậc chủ thần, nếu chủ thần cấp bậc thấp không muốn nghe theo chủ thần cấp bậc cao hơn, thì sẽ không cho phép chủ thần cấp cao tàn sát chủ thần cấp thấp hơn. Chỉ có chủ thần đồng cấp, mới có thể chém giết lẫn nhau. Điểm ấy, tứ đại quy tắc chúa tể cùng giám sát!"

" Chủ thần đồng cấp thực lực tương đương, mới có thể chém giết lẫn nhau?" Lâm Lôi âm thầm gật đầu.

" Nếu như vậy, tứ đại quy tắc chúa tể, không phải có thể dễ dàng giết chúa tể khác sao?" Lâm Lôi liền nói.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc không nhịn được cười nói," Lâm Lôi, ngươi choáng váng sao? Chúa tể cũng có thể chém giết lẫn nhau, tứ đại quy tắc chúa tể có được chí cao thần khí, vũ khí lợi hại, cũng không đại biểu bọn họ tốc độ cũng vượt qua các chúa tể khác. Chúa tể khác đánh không lại, chẳng lẽ không thể trốn?"

" Đúng, đúng." Lâm Lôi xấu hổ nói.

Chủ thần đồng cấp, bình thường năng lực chạy trốn cũng không kém quá xa, đặc biệt thần thức sớm phát hiện đối phương, tự nhiên có thể sớm chạy trốn.

" Mà năm đó khi Áo Cổ Tư Tháp giết chết tứ đại thần thú, cái này...... Có hay không xem như vi phạm ước định?" Lâm Lôi không khỏi nghi hoặc nói.

" Ta nói , chủ thần đồng cấp có thể chiến đấu chém giết. Cái này thực tế chính là thực lực tương đương, hết thảy lấy thực lực nói chuyện!" Bối Lỗ Đặc nói," Tứ thần thú mặc dù đều là hạ vị thần, nhưng liên thủ lại có thể so với chúa tể. Chẳng lẽ đưa bọn họ tính làm hạ vị chủ thần? Như vậy, bọn họ không phải có thể tàn sát hạ vị chủ thần thoải mái sao?"

Lâm Lôi hiểu được .

Tứ đại thần thú. Được coi là có thực lực chúa tể.

" Lâm Lôi. Nói về thực lực, ngươi cũng ngang với chúa tể." Bối Lỗ Đặc âm hiểm cười nói," Bất quá, người khác cũng không biết. Chúng ta đi trước liệp sát một chủ thần. Ngươi luyện hóa một khỏa chủ thần cách. Đến lúc đó cho dù chủ thần khác tìm được ngươi. Ngươi tùy ý tìm cách lấy cớ không khó."

Lâm Lôi tâm ý vừa động, liền cười nói:" Ta hiểu được!"

Bí mật linh hồn biến dị, người khác không biết, giả tạo nói mấy câu lăng nhăng mê hoặc người khác, vượt qua kiểm tra không khó.

" Càng huống chi, Hủy diệt chúa tể cùng chúng ta quan hệ không tệ, hắn cũng sẽ giúp chúng ta nói chuyện ." Bối Lỗ Đặc đạm cười nói," Ta nhớ kỹ, Tử vong chúa tể, theo quan hệ với Lâm Lôi cũng xem như không tệ a."

Ước định này, vốn là tứ đại quy tắc chúa tể liên thủ bảo vệ. Hủy diệt chúa tể, Tử vong chúa tể cùng Lâm Lôi quan hệ hữu hảo. Vấn đề này đương nhiên không cần lo lắng.

" Liệp sát chủ thần, chúng ta đây liệp sát ai?" Lâm Lôi đột nhiên dò hỏi.

" Lâm Lôi, ngươi hẳn là còn cần phong hệ, hỏa hệ hai loại chủ thần cách, chủ thần cách, là hạ vị chủ thần cách thì tốt, hay là trung vị thậm chí thượng vị chủ thần cách thì tốt?" Bối Lỗ Đặc nhưng là dò hỏi, hiển nhiên, Bối Lỗ Đặc cũng hiểu được đạo lý cân bằng, cho nên mới hỏi như vậy.

Lâm Lôi gật đầu nói:" Hạ vị chủ thần cách!"

Như tứ hệ thượng vị thần lực, mặc dù thượng vị thần lực so với chủ thần lực yếu hơn nhiều, nhưng bởi vì cân bằng, tứ hệ thượng vị thần lực dung hợp, uy lực vượt qua chủ thần lực thập bội, hơn nữa còn có hiệu quả cường hóa thân thể, cường hóa binh khí nhiều loại kì lạ.

Chủ thần cách, cũng không phải là càng mạnh càng tốt, trọng yếu nhất chính là---- cân bằng!

" Tốt lắm, chúng ta hiện tại, hoặc là giết một phong hệ hạ vị chủ thần, hoặc là một hỏa hệ hạ vị chủ thần." Bối Lỗ Đặc trầm ngâm chỉ chốc lát," Trong số chủ thần bây giờ, quan hệ cùng chúng ta tồi tệ nhất, phải kể tới phong hệ chủ thần Đặc Lôi Tây Á. Ngay từ đầu, ta thu được đến bốn khỏa chủ thần cách, sau đó đi Địa ngục, Đặc Lôi Tây Á này bức bách ta. Đặc Lôi Tây Á......"

Lâm Lôi cũng gật đầu.

Khi ở Địa ngục, nếu không có Huyết phong chủ thần ra mặt, lúc đầu bởi vì cửu khối linh châu, Đặc Lôi Tây Á chút nữa đã giết chết mình.

Còn tại không gian loạn lưu, Bối Lỗ Đặc cũng may mắn, có Thanh Hỏa liên tiếp ra mặt gây trở ngại cho Đặc Lôi Tây Á, nếu không lần đó, chính mình sợ rằng căn bản không cách nào còn sống mang theo chí cao thần tín vật về Ngọc Lan đại lục.

" Đặc Lôi Tây Á mấy lần đối phó ta, muốn đưa ta vào chỗ chết, hơn nữa, Đặc Lôi Tây Á cùng Bối Lỗ Đặc gia gia ngươi lại có oán thù từ trước." Lâm Lôi gật đầu nói," Vậy, xuống tay với hắn đi!"

" Hừ, Đặc Lôi Tây Á, cũng chỉ là một hạ vị chủ thần, nhưng dã tâm lại không nhỏ." Thanh Hỏa cũng gật đầu nói," Cũng là đáng chết."

Ngọc Lan nhất hệ ba vị chủ thần, chỉ chốc lát đã quyết định sinh tử một chủ thần khác. Về mục đích liệp sát chủ thần lần này Lâm Lôi cũng chỉ nói cho Địch Lỵ Á, Bối Bối số ít vài người, Địch Lỵ Á bọn họ cũng vì quyết định của Lâm Lôi ba người mà khiếp sợ, nhưng Địch Lỵ Á, Bối Bối bọn họ, đối với Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa ba người cũng có đủ tin tưởng.

" Lão đại, ta sau này có thể hay không tại các đại vị diện tự do xông xáo, là trông vào lão đại ngươi đó." Bối Bối chế nhạo cười nói.

" Vậy ngươi chờ xem." Lâm Lôi ha ha cười.

" Lâm Lôi, cẩn thận một chút." Địch Lỵ Á vẫn nhắc nhở nói. “Ân." Lâm Lôi nhẹ nhàng cầm tay Địch Lỵ Á, lập tức xoay người rời đi.

Hành động lần này, dựa theo kế hoạch cũng không hao phí thời gian bao lâu, Lâm Lôi và thân nhân các bằng hữu nói một tiếng, rồi sau đó cũng cùng Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cùng nhau rời đi hải vực.

Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa ba vị chủ thần, chính hướng bắc thản nhiên bay đi, ba người không vội chút nào.

" Lâm Lôi, năm nghìn năm nay nghiên cứu máu huyết tứ thần thú có thành quả gì không?" Bối Lỗ Đặc dò hỏi.

" Không có thành quả lớn." Lâm Lôi lắc đầu cười," Bởi vì năm huynh đệ Cái Tì ở Long Huyết thành là huyền vũ tộc . Ta thông qua bọn họ. Đối với tác dụng phương thức cường hóa của huyền vũ máu huyết có chút hiểu rõ. Cũng đoán ra, biện pháp lão tổ tông thanh long năm đó cường hóa thân thể."

Thanh long cường hóa thân thể, cũng là tham khảo biện pháp huyền vũ cường hóa.

" Bất quá ta thân thể vốn đã đủ mạnh , thu nạp thêm một bộ phận máu huyết của lão tổ tông, cũng chỉ là thoáng đề cao một tầng nữa." Lâm Lôi đạm cười nói, thân thể hắn cấp độ như vậy, cường hóa nữa quá khó khăn.

" Về phần tuyệt chiêu thiên phú thần thông của tứ thần thú, ta không cách nào nghiên cứu ra." Lâm Lôi thở dài nói." Dù sao, ta căn bản không thấy qua tứ thần thú thi triển bao giờ. Hơn nữa, ta tại phương diện nghiên cứu linh hồn, vốn khá là nông cạn."

" Ha ha, đừng nhụt chí. Thời gian ta nghiên cứu so với ngươi dài còn dài hơn. Thậm chí còn ta còn xem qua tứ thần thú thi triển, hơn nữa, ta đối với linh hồn cũng có nghiên cứu qua, cũng giống ngươi không tìm ra cái gì." Bối Lỗ Đặc đạm cười nói." Thân thể của ngươi, có thể lại một lần nữa cường hóa, đã rất cao hứng rồi . Đáng tiếc, máu huyết này đối với ta, lại không có tác dụng cường hóa."

Đối với Lâm Lôi có tác dụng, đó là do Lâm Lôi thân mình chính là thanh long bộ tộc đệ.

" Bối Lỗ Đặc gia gia, Thanh Hỏa." Lâm Lôi đột nhiên cười thần bí.

" Ân?" Hai người nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

" Ta vừa rồi, thần thức xẹt qua các ngươi mười hai lần. Các ngươi có cảm giác không?" Lâm Lôi cười nhìn hai người. Mới vừa rồi Lâm Lôi cố ý thần thức xẹt qua Bối Lỗ Đặc hai người, nhưng Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa một điểm cảm giác cũng không có. Vẫn cùng hắn nói chuyện phiếm bình thường.

" Cái gì, ngươi thần thức điều tra qua chúng ta?" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người nhìn nhau, đều kinh hãi.

" Đúng." Lâm Lôi gật đầu.

" Cái này......" Bối Lỗ Đặc bọn họ đều sợ ngây người.

Hiểu ra, các chủ thần điều tra lẫn nhau, đối phương cũng có thể phát hiện . Chính là chúa tể điều tra hạ vị chủ thần, hạ vị chủ thần cũng có thể phát hiện. Bởi vì---- bất kể chủ thần cấp bậc nào, cái bọn họ sử dụng đều là linh hồn lực, chủ thần lực! Cùng một cấp độ là chủ thần lực.

Chỉ là bởi vì ý chí uy năng mạnh yếu khác nhau, mới làm cho phạm vi phúc tán bất đồng.

Nhưng trên đơn vị diện tích, chủ thần thần thức, là không khác nhau .

" Có thể, là vì ta là dựa vào dung hợp chủ thần lực, thi triển thần thức." Lâm Lôi cười nói. Dung hợp chủ thần lực, so với chủ thần lực bình thường cao hơn một tầng.

Thi triển thần thức, đối phương không cách nào phát hiện, đã ở trong dự liệu của hắn.

Thật giống như khi tại vị diện chiến trường, Lâm Lôi khi đó vẫn là thần, nhưng linh hồn biến dị thi triển thần thức, chính là đại viên mãn cũng không thể phát hiện.

" Ha ha, cái này thật tốt quá." Bối Lỗ Đặc vui mừng lẫn sợ hãi vạn phần," Lâm Lôi, cứ như vậy, ngươi cho dù dụng thần thức quét qua chủ thần khác, chủ thần khác căn bản không biết, ngươi lại điều tra hắn! Chúng ta hiện tại, cho dù điều tra để xuống tay với Đặc Lôi Tây Á, sợ rằng Đặc Lôi Tây Á cũng không biết là chúng ta đang điều tra hắn."

" Đúng." Lâm Lôi cũng rất là vui vẻ.

Cường độ thần thức ưu thế của là dung hợp chủ thần!

Bối Lỗ Đặc vui vẻ vạn phần:" Nguyên bổn, ta còn lo lắng Đặc Lôi Tây Á phát hiện chúng ta trước rồi chạy trốn, vì thế, ta lên kế hoạch ba người tách ra từ các hướng bao vây. Nhưng hiện tại xem ra, căn bản không cần ."

" Ha ha, đi thôi." Thanh Hỏa sang sảng cười nói," Chuẩn bị đi phong hệ thần vị diện!"

" Xuất phát." Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi cũng đều cười cùng nhau bay đến Truyền Tống Trận.

Ngọc Lan nhất hệ địa ba vị chủ thần, đây chính là lần đầu tiên lấy thân phận chủ thần, rời khỏi Ngọc Lan vị diện!

Muốn đối phó với Đặc Lôi Tây Á, Bối Lỗ Đặc tự nhiên sớm dò xét hành tung Đặc Lôi Tây Á. Thông qua Huyết phong chủ thần, Bối Lỗ Đặc biết được, Đặc Lôi Tây Á năm nghìn năm trước, đã về tới phong hệ thần vị diện. Phong hệ thần vị diện, chính là năm đó phong hệ bảy vị chủ thần liên thủ sáng tạo, rộng lớn khôn cùng.

Nói về số lượng thần, bảy đại thần vị diện, so với tứ đại chí cao vị diện cũng không kém mấy. Cũng là con số khiến lòng người run sợ, hằng hà sa số thần phân tán trên chín khối đại lục của phong hệ thần vị diện, mỗi ngày đều có đại lượng thần chết đi, cũng có rất nhiều thiên tài hơn người có thể đột phá.

Vì sinh tồn, chiến đấu!

Vì vinh quang, chiến đấu!

Hằng hà sa số đích thần, tại chín khối đại lục của phong hệ thần vị diện cửu khối trên đại lục liên tục chiến đấu .

Mà chủ thần cao cao tại thượng.

Phảng phất như là đang nhìn vô số con kiến tranh đấu chém giết, các chủ thần cười xem các loại tranh đấu, bọn họ xem đây là trò chơi! Ngẫu nhiên từ trong đó tuyển một người làm sứ giả, nhúng tay một chút vào trò chơi.

Phong hệ thần vị diện, đảo Thanh Á.

Đặc Lôi Tây Á Tóc bạc mũi ưng đứng trên bờ cát, ngắm vô tận hải dương phía xa xa.

Đặc Lôi Tây Á, là một cường giả thực sự. Hắn vì muốn mạnh lên, mà bất kể hết thảy thủ đoạn.

Lúc đầu hắn tại vật chất Địch Luân vị diện, là một thiên tài dễ dàng thành thần, rồi sau đó đi tới chí cao thần vị diện Minh giới, ở đó không ngừng giết chóc, tranh đoạt, cho đến trở thành thượng vị thần cường đại! Lúc đầu 77 khỏa chủ thần cách phân tán tại tứ đại chí cao vị diện, vì chủ thần cách, vô số cường giả tranh đoạt giết chóc thảm thiết.

Hắn đoạt được một khỏa chủ thần cách, thành phong hệ chủ thần!

Sau khi thành chủ thần bằng vào cường đại tín ngưỡng lực, lại đột phá từng bước, từng bước, trở thành đại viên mãn!

Chưa bao giờ thất bại, hắn vẫn rất tự tin!

Cho dù thành chủ thần, Đặc Lôi Tây Á cũng vẫn không buông thả cho qua, vẫn tiếp tục cố gia tăng thực lực. Đã đến mức như hắn, muốn gia tăng thực lực chỉ có ba biện pháp, một là có được chí cao thần khí, hai là lại luyện hóa thêm một khỏa chủ thần cách, có được thêm một chủ thần phân thân, ba là, làm phong hệ thần vị diện đạt được thắng lợi mười lần liên tiếp trong chiến tranh vị diện.

" Ân? Hôm nay có chuyện gì xảy ra, cảm giác trong lòng không yên." Đặc Lôi Tây Á mày nhíu lại , hai tròng mắt hẹp dài ánh mắt sắc như đao phóng ra quét về bốn phía.

Đặc Lôi Tây Á thần thức tản ra, trong nháy mắt, bao trùm cả phong hệ thần vị diện.

Song----

Ngay ở chỗ cách hắn không đủ triệu dặm, đang có ba đạo nhân ảnh cực nhanh nhanh bay lại.

Bối Lỗ Đặc mặc một bộ áo bào đen, Thanh Hỏa lông mi đỏ áo bào trắng đích, cùng với Lâm Lôi mặc trường bào xanh da trời!

Tam đại chủ thần song song phi hành!

" Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi, còn hỏa hệ chủ thần kia!" Đặc Lôi Tây Á sắc mặt đại biến.

P/s: còn một chương xin để đến trưa mai:0 (161)::0 (161):

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 12: Thực Lực Sơ Hiện

Mặc dù khiếp sợ, nhưng lập tức Đặc Lôi Tây Á cười lạnh đứng lên, thần thức truyền âm nói:" Ha ha, Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi, còn có vị chủ thần lông mi đỏ nào kia. Thật không ngờ các ngươi ba người lại có lá gan rời Ngọc Lan vị diện? Có gì để ỷ trượng (dựa vào), dám cùng Quang minh chúa tể đánh một trận ?" Đặc Lôi Tây Á căn bản không e ngại.

Hắn biết, Bối Lỗ Đặc tổng cộng có bốn khỏa chủ thần cách!

Trước mắt ba người, cũng chỉ là hạ vị chủ thần mà thôi.

Đặc Lôi Tây Á hắn là phong hệ hạ vị chủ thần, phong hệ chủ thần vốn am hiểu tốc độ, hơn nữa, hắn còn là đại viên mãn! Trong số các hạ vị chủ thần, tốc độ vượt qua hắn có thể nói không có ai.

" Trong ba người này, tốc độ cùng ta tương đương cũng chỉ có hỏa hệ chủ thần kia." Đặc Lôi Tây Á tự tin vạn phần," Ba người liên thủ, thực lực đích xác vượt qua ta. Đáng tiếc, ta muốn trốn, bọn họ khó có khả năng đuổi theo." Có lòng tin như vậy, Đặc Lôi Tây Á tự nhiên không vội vã chạy trốn.

" Quang minh chúa tể? Chúng ta đương nhiên sợ." Bối Lỗ Đặc chế nhạo truyền âm cười nói," Bất quá, ngươi còn xa mới bằng Quang minh chúa tể."

" Hừ." Đặc Lôi Tây Á cười lạnh.

Đồng thời Đặc Lôi Tây Á thần thức truyền âm với phong hệ thần vị diện đệ nhất cường giả - phong hệ chúa tể nói:" Chúa tể, Bối Lỗ Đặc mang theo hai hạ vị chủ thần, đang đi đến chỗ ta. Xem bộ dáng, không có hảo ý."

Chủ thần tốc độ phi hành, đó là nhanh gấp trăm ngàn lần đại viên mãn.

Cho dù là Địa ngục rộng lớn mênh mông, chủ thần nửa ngày có thể đi ngang qua cả Địa ngục, tốc độ có thể đoán được. Một triệu dặm khoảng cách? Đối với Lâm Lôi bọn họ ba vị chủ thần mà nói, năm phút đồng hồ cũng không hơn!

" Lâm Lôi, Đặc Lôi Tây Á vẫn tự tin vô cùng đấy." Thanh Hỏa cười dài truyền âm nói," Dĩ nhiên cũng không trốn."

" Trong số hạ vị chủ thần tốc độ vượt qua hắn không có ai." Lâm Lôi truyền âm nói." Bất quá. Đó là quá khứ!"

" Ngươi là dung hợp chủ thần mới xuất hiện. Chính là phá vỡ hết thảy đạo lý. Đặc Lôi Tây Á này nếu như ngay từ đầu bỏ chạy. Còn có hy vọng. Nhưng hiện tại. Hắn không kịp đâu." Bối Lỗ Đặc cũng vui vẻ a a cười. Hiển nhiên. Bọn họ đều đoán trước được kết cục của Đặc Lôi Tây Á.

Đúng vào lúc này----

" Bối Lỗ Đặc. Các ngươi ba người tới đây làm gì!" Một đạo thanh âm lạnh lùng vang vọng trong óc Bối Lỗ Đặc ba người.

" Đế Á đại nhân." Bối Lỗ Đặc lúc này truyền âm nói.

Lâm Lôi trong lòng vừa động. Người vừa truyền âm hẳn là phong hệ chúa tể Đế Á. Trong truyền thuyết phong hệ chúa tể Đế Á bản thể chính là một đầu thần thú---- bích sí kim quang ưng! Bích sí kim quang ưng. Chính là phong thuộc tính thần thú. Trời sinh am hiểu tốc độ. Sau khi trở thành phong hệ chúa tể tốc độ càng lại cường đại dị thường.

Năm đó. 11 miếng thượng vị chủ thần cách, những người có thể lấy được đều rất mạnh. Như Hủy diệt chúa tể, Tử vong chúa tể, trời sinh đã là dạng tồn tại cường đại vô cùng. Còn lại là các đại viên mãn thượng vị thần. 11 vị chúa tể mỗi người có một đặc thù.

" Bối Lỗ Đặc, ngươi cũng là phong hệ chủ thần." thanh âm lạnh lùng truyền âm nói," Cùng là phong hệ ta không hy vọng phát sinh chuyện giết chóc tranh đấu."

" Đế Á tiên sinh." Lâm Lôi truyền âm nói," Đặc Lôi Tây Á đã nhiều lần nhằm vào ta, lúc đầu nếu không phải Huyết phong chủ thần cùng Bối Lỗ Đặc gia gia, Thanh Hỏa, ta sợ rằng sớm đã chết. Lúc này đây, là ta báo cừu . Mà ta, cũng chỉ là hạ vị chủ thần. Tin tưởng cũng không đi ngược lại ước định lúc đầu của các chủ thần."

Phong hệ chúa tể Đế Á trầm mặc, rồi sau đó có chút tức giận truyền âm nói:" Lâm Lôi! Ngươi thành chủ thần, vẫn là phải tuân thủ quy củ! Đây là phong hệ thần vị diện, là ta làm chủ!"

" Xin lỗi......"

Lâm Lôi mỉm cười truyền âm nói, rồi sau đó mặc cho phong hệ chúa tể Đế Á truyền âm tức giận chửi mắng cũng mặc kệ.

Bối Lỗ Đặc truyền âm nói với Lâm Lôi:" Hiện tại khoảng cách với Đặc Lôi Tây Á, còn có hai trăm vạn dặm. Lập tức tới ngay ."

" Đặc Lôi Tây Á thật đúng là lớn gan, lớn mật!" Lâm Lôi ánh mắt nhìn xa xa. Mà Đặc Lôi Tây Á lúc này hai mắt toát ra vẻ lạnh lẽo, thấp giọng mắng: "Bối Lỗ Đặc ba người thật đúng là điên, bọn hắn mặc dù đuổi không kịp ta, nhưng ta cũng không ở lại đây mà chờ các ngươi tới đánh. Hừ, trước để cho bọn hắn đắc ý một phen. Chờ một lát nữa, tin tức bọn họ xuất hiện tại phong hệ thần vị diện, khẳng định sẽ đến tai Quang minh chúa tể. Đến lúc đó, Áo Cổ Tư Tháp không đến mới là lạ!"

Lúc song phương còn cách xa nhau một trăm vạn dặm, Đặc Lôi Tây Á rốt cuộc bỏ chạy!

" Vù!"

Một đạo ánh sáng nhanh chóng nhắm hướng đông nam bỏ chạy! Tốc độ vượt xa Lâm Lôi ba người. Dù sao Lâm Lôi cùng Thanh Hỏa, là muốn chờ Bối Lỗ Đặc . Trong ba người Bối Lỗ Đặc tốc độ chậm nhất .

" Ha ha. Đặc Lôi Tây Á, nguyên lai ngươi không ngốc a." Bối Lỗ Đặc chế nhạo truyền âm cười nói.

" Hừ, Bối Lỗ Đặc, ngươi hiện tại trước hết đắc ý, đợi lát nữa, ngươi muốn khóc cũng không kịp." Đặc Lôi Tây Á khinh thường nói.

Phía sau Lâm Lôi ba người nhìn nhau, Bối Lỗ Đặc truyền âm nói:" Không sai biệt lắm , Lâm Lôi, động thủ đi."

" Lâm Lôi, chúng ta ở đây nhìn." Thanh Hỏa cũng truyền âm cười nói.

" Yên tâm." Lâm Lôi tự tin mười phần, tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng.

Đúng vào lúc này----

" Làm sao có thể?" Đặc Lôi Tây Á biến sắc," Tại sao Lâm Lôi tốc độ so với ta còn nhanh hơn? Ta là đại viên mãn, hắn...... Đúng, hắn cũng là đại viên mãn. Nhưng tại sao lại nhanh đến trình độ này?" Đặc Lôi Tây Á tự hỏi, liền phỏng đoán đến một khả năng----

" Chẳng lẽ, Bối Lỗ Đặc thực sự điên, cho Lâm Lôi luyện hóa hai khỏa chủ thần cách?" Đặc Lôi Tây Á thật sự luống cuống.

Bình thường chủ thần, luyện hóa hai khỏa chủ thần cách. Mặc dù không cách nào dung hợp chủ thần lực, nhưng linh hồn, cũng sẽ nhiều hơn một phần ý chí uy năng.

" Hắn vốn chính là đại viên mãn, hơn nữa luyện hóa thêm một khỏa chủ thần cách, khẳng định so với ta mạnh hơn chút." Đặc Lôi Tây Á cuống quít, nhắm hướng đông nam cực nhanh chạy tới, tại hướng đông nam trên đại lục có một Truyền Tống Trận, thông qua Truyền Tống Trận, hắn có thể nhanh chóng chạy thoát. Nhưng, khoảng cách của hắn tới Truyền Tống Trận, chừng hơn mười triệu dặm.

Nhưng Lâm Lôi, khoảng cách với hắn ngay từ đầu cũng chỉ một trăm vạn dặm.

Hơn nữa, một trăm vạn dặm này nhanh chóng không ngừng rút ngắn lại.

Lúc Đặc Lôi Tây Á phi hành được một ngàn vạn dặm, Lâm Lôi đã xuất hiện tại ngay sau hắn, đã có thể nhìn thấy bằng mắt thường .

" Chúa tể!" Đặc Lôi Tây Á truyền âm vội vàng nói.

" Lâm Lôi, tại phong hệ thần vị diện của ta, ngươi cũng muốn giết chủ thần?" Phong hệ chúa tể Đế Á cả giận nói.

Lâm Lôi truyền âm nói hai chữ:" Xin lỗi!" Rồi sau đó chút nào không giảm tốc, tiếp tục đuổi theo.

Trên thực tế, Lâm Lôi đã ẩn giấu đại bộ phận thực lực . Nếu sử dụng dung hợp chủ thần lực, tốc độ còn muốn nhanh hơn nhiều.

" Bối Lỗ Đặc là kẻ điên, Lâm Lôi này lại càng điên hơn!"

Đặc Lôi Tây Á mắt thấy không kịp, không khỏi một tiếng chửi nhỏ, rồi sau đó mạnh mẽ đấm một quyền--- không gian xôn xao nhất thời xuất hiện một cái khe không gian, Đặc Lôi Tây Á trực tiếp nhảy vào trong cái khe không gian cái khe.

" Hừ." Lâm Lôi cơ hồ ngay sau đó, cũng theo khe không gian đó vọt vào.

Bởi vậy đã có thể nhìn thấy nhau, song phương khoảng cách đã rất gần! Cả hai thậm chí còn có thể nhìn thấy người kia đang cười.

" Chúng ta cũng đi xem một chút." Bối Lỗ Đặc cười mở ra cái khe không gian, cùng Thanh Hỏa tiến nhập không gian loạn lưu. Bọn họ ở trong không gian loạn lưu, có thể thông qua thần thức dễ dàng phát hiện Lâm Lôi, Đặc Lôi Tây Á hai người.

Hư không, vô tận các màu loạn lưu tàn phá bừa bãi .

Giờ phút này, hai chủ thần một người trốn. Một người đuổi!

" Lâm Lôi, ngươi đừng quá đáng quá." Đặc Lôi Tây Á tức giận truyền âm rít gào nói.

" Như thế nào, chả lẽ ngươi đã quên, lúc đầu ngươi quá phận như thế nào?" Lâm Lôi cười nhạo nói. Nếu không phải có Huyết phong chủ thần, ta sợ rằng sớm đã chết.” Giờ phút này Lâm Lôi chính là trêu chọc Đặc Lôi Tây Á, thực lực chỉ hiển lộ ra một phần, có thể dễ dàng đem Đặc Lôi Tây Á trêu đùa trong lòng bàn tay.

Nhưng ngay cả như vậy, Lâm Lôi thoáng cái đã đuổi kịp Đặc Lôi Tây Á!

Cảm nhận được bóng người phía sau đến gần, Đặc Lôi Tây Á nóng nảy!

" Ngươi chỉ là luyện hóa hai khỏa chủ thần cách? Ta cũng không tin, ngươi so với ta mạnh hơn bao nhiêu." Đặc Lôi Tây Á rít gào một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một lưỡi hái lớn, lật tay hướng vào đầu Lâm Lôi bổ tới. Lưỡi hái vô thanh vô tức, nhưng lại xé rách không gian.

Đạt tới cảnh giới đại địa đại viên mãn, hạ vị chủ thần đích xác đáng sợ.

Đối mặt với một đao khai thiên tích địa này, Lâm Lôi lộn tay rất tùy ý chém một đường (chém gió a).

" Đại địa, nứt ra!"

Phương diện đại địa pháp tắc, Lâm Lôi dung hợp năm loại huyền ảo. Cũng lĩnh ngộ không ít chiêu số. Bình thường che giấu thực lực, bây giờ mới đem chiêu này ra sử dụng.

" Cheng!"

" Vù vù lưỡi hái trong tay Đặc Lôi Tây Á mạnh mẽ chấn động, dĩ nhiên đã hỏng, từng khúc từng khúc vỡ ra, Đặc Lôi Tây Á cả người tức thì bị đánh bay .

Một kiếm, bổ vỡ chủ thần khí?

" Phốc!" Đặc Lôi Tây Á chấn động máu tươi phun ra." Cái này khó có khả năng!" Đặc Lôi Tây Á khó có thể tin, nhìn chằm chằm Lâm Lôi, rồi sau đó tập trung vào trường kiếm màu xanh biếc trong tay Lâm Lôi, hơi thở thần thánh làm cho người ta chấn động phát ra trong nháy mắt khiến cho hắn phán định thân phận chính thức của kiện vũ khí này, Đặc Lôi Tây Á gần như hét rầm lêm:" Chí cao thần khí!!!"

Rồi sau đó. Hoảng sợ nhìn về phía Lâm Lôi.

" Đúng. Là chí cao thần khí." Lâm Lôi mỉm cười nhìn Đặc Lôi Tây Á.

Đặc Lôi Tây Á hoảng sợ nhìn Lâm Lôi, liền nói:" Ta hiểu được . Là ngươi! Ba kiện chí cao thần tín vật khẳng định đều bị ngươi chiếm được, ngươi hoàn thành nhiệm vụ của tính mạng chí cao thần, mới có tính mạng chí cao thần khí này." Nguyên bổn Đặc Lôi Tây Á còn có một tia hi vọng, giờ nhìn đến chí cao thần khí, hắn tuyệt vọng.

Thực lực cho dù tương đương, một bên có chí cao thần khí, cũng như là có ưu thế tuyệt đối.

Càng huống chi, hắn so với Lâm Lôi còn yếu hơn.

" Lâm Lôi, lúc đầu là ta không đúng, ngươi hiện giờ cũng có chí cao thần khí, ta đối với ngươi cũng không còn uy hiếp......" Đặc Lôi Tây Á giờ phút này cũng đứng lên xin xỏ.

" Lâm Lôi, không cần cùng hắn nói nhảm, giải quyết nhanh lên." Bối Lỗ Đặc đích thanh âm tại Lâm Lôi trong đầu vang lên.

Lâm Lôi cũng không có do dự, sắc mặt thoáng trầm xuống, trong tay tính mạng chí cao thần kiếm giống như một đạo ảo ảnh trực tiếp đâm Đặc Lôi Tây Á," Oanh!" Phương hướng tính mạng chí cao thần kiếm đâm tới, đột ngột xuất hiện một cái khe không gian, không gian cái khe chỉ to như nắm tay thôi, nhưng là dài vô hạn.

Mà trên trán Đặc Lôi Tây Á, giờ phút này xuất hiện một lỗ thủng to bằng nắm tay.

Đại địa pháp tắc---- đại địa băng!

Đặc Lôi Tây Á trong mắt còn có khó có thể tin, kinh sợ, rồi sau đó vô lực nằm xuống, chủ thần khí rơi xuống, không có ý chí uy cùng chủ thần khí thủ hộ, thi thể hắn tại không gian loạn lưu trong nháy mắt đã vỡ ra thành từng mảnh. Một miếng tinh thể trong suốt trôi nổi , bắn ra bốn phía đạo đạo quang hoa màu xanh nhạt.

Phong hệ hạ vị chủ thần cách!

" Tốt hơn hết là sớm một luyện hóa, để muộn, nói không chừng còn có biến hóa ." Lâm Lôi thần thức phúc tản ra, đã phát hiện phong hệ chúa tể Đế Á cùng với mấy vị phong hệ chủ thần khác, đều tiến nhập không gian loạn lưu, bất quá, khoảng cách tới Lâm Lôi còn rất dài.

Các chủ thần đó hiển nhiên cũng phát hiện Lâm Lôi giết chết Đặc Lôi Tây Á.

" Lâm Lôi!" Phong hệ chúa tể Đế Á đã phẫn nộ rồi.

Lâm Lôi lại căn bản không để ý Đế Á, lúc này một giọt máu tươi từ đầu ngón tay rơi xuống khỏa phong hệ chủ thần cách.

" Lâm Lôi, ngươi----" Các phong hệ chủ thần đều có chút tức giận , giết chết chủ thần, lại luyện hóa chủ thần cách, hành vi loại này hơi quá đáng.

Mà giờ phút này không gian loạn lưu chung quanh Lâm Lôi bắt đầu kịch liệt thay đổi, phong hệ nguyên tố nồng đậm đến cực hạn bắt đầu tụ tập tại chung quanh, đại lượng chất lỏng màu xanh nhạt vờn quanh Lâm Lôi, giờ phút này Lâm Lôi đã biến hóa thành phong hệ thần phân thân, phong hệ chủ thần cách dần dần lặn vào trán Lâm Lôi.

Luyện hóa chủ thần cách, cực kì nhanh chóng.

Các chủ thần khác căn bản không cách nào ngăn cản.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người đều cười.

" Nguyên bổn, Lâm Lôi dựa vào chí cao thần khí, đã có thể so với chúa tể bình thường. Mà hiện giờ, lại luyện hóa một khỏa chủ thần cách nữa. Lâm Lôi thực lực, hẳn là còn hơn Quang minh chúa tể ." Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa đều vui vẻ vạn phần, ngay cả Quang minh chúa tể cũng không sợ , bọn họ sau này còn lo lắng cái gì chứ?

Ngọc Lan nhất hệ địa ba vị chủ thần, rốt cuộc không cần trốn ở Ngọc Lan vị diện nữa.

Trong hư không, chỉ chốc lát, luyện hóa xong phong hệ chủ thần cách Lâm Lôi liền mỉm cười mở đôi mắt:" Thành, ý chí uy năng lần nữa mạnh lên, còn có dung hợp chủ thần lực...... Mạnh hơn thật nhiều!"

Cho tới bây giờ, Lâm Lôi đã là tam hệ dung hợp chủ thần!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 13: Trừng Phạt

Hư không rộng lớn, không gian loạn lưu hỗn loạn.

Hai bóng người vận trường bào màu lam như hai đạo hồng quang đang lao nhanh trên hư không trung.

" Bối Lỗ Đặc gia gia, Thanh Hỏa." Lâm Lôi cười nhìn hai người.

"Luyện hóa chủ thần cách xong, cảm giác thế nào?" Bối Lỗ Đặc truyền âm hỏi, bên cạnh Thanh Hỏa cũng có chút lo lắng dò hỏi:" Thực lực gia tăng bao nhiêu?"

Lần này hành động, mục tiêu chính là làm cho Lâm Lôi có đủ thực lực so với Quang Minh chúa tể!

"Cảm giác...... Quá là tốt!" Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười," Luyện hóa miếng chủ thần cách thứ ba, ý chí uy năng lại lần nữa biến cường. Sau khi dung hợp ba miếng thần cách xong, ta sẽ tiếp tục dung hợp chủ thần chi lực. Bình thường chủ thần chi lực uy lực đã tăng lên gấp hàng trăm lần rồi. Đơn cử chỉ nói về ý chí uy năng có thể dung hợp với chủ thần chi lực thôi đã mạnh hơn chúa tể bình thường hàng chục lần!"

Đích xác, Lâm Lôi với bốn phần thân linh hồn biến dị đã có được một phần ý chí uy năng.

So với hạ vị chủ thần bình thường mà nói, Lâm Lôi luyện hóa hai miếng chủ thần cách, đã có hơn hai phần ý chí uy năng. Trước sau gì cũng có nhiều hơn ba phần ý chí uy năng.

Hạ vị chủ thần cùng trung vị chủ thần, trung vị chủ thần cùng thượng vị chủ thần, bình thường đều hơn kém nhau hàng trăm lần, cũng tương đương với hai phần ý chí uy năng.

Hơn nữa, dung hợp chủ thần chi lực, lại mạnh hơn gấp trăm lần!

Hiện giờ----

Bất kể tính toán gì về huyền ảo, đơn giản nói về thân thể, ý chí uy năng, có thể cả năng lượng, Lâm Lôi cũng đã hơn chúa tể bình thường hàng chục lần!

"Tứ đại quy tắc chúa tể, trong đó là đại viên mãn. Hơn nữa bọn họ còn có chí cao thần khí cùng thuộc tính khế hợp. Ta không nắm chắc mười phần có thể địch nổi. Nhưng đối mặt với bọn họ, ta nếu chỉ bảo vệ tính mạng thì nắm chắc!" Lâm Lôi truyền âm nói." Về phần đối phó Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp, hừ, hắn có chí cao thần khí, nhưng thuộc tính đồng dạng không khế hợp. Giết hắn thì ta có niềm tin."

Chí cao thần kẻ mạnh cũng chỉ là tứ đại quy tắc mà thôi.

Chí cao thần khí, vô địch cũng chỉ có thể là tứ đại quy tắc thuộc tính. Đương nhiên. Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp có chí cao thần khí thì thuộc tính cũng không hoàn toàn khế hợp.

" Ha ha......" Bối Lỗ Đặc cùng Thanh Hỏa nhìn nhau. Không nhịn được cười.

Cười vui vẻ, kích động!

" Gần hai vạn năm !" Bối Lỗ Đặc kích động khó có thể tin được," Ta trở thành chủ thần gần hai vạn năm qua vẫn trốn tránh tại Ngọc Lan vị diện. Ha ha...... Rốt cuộc, ta rốt cuộc có thể bình yên đi ra ngoài."

" Không cần e ngại Áo Cổ Tư Tháp nữa." Thanh Hỏa cũng cười dài một hơi.

" Áo Cổ Tư Tháp!" Lâm Lôi đáy lòng nổi lên một cỗ sát khí.

Với Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp, phải tìm cơ hội giết chết hắn! Áo Cổ Tư Tháp chết đi, muốn cứu mẫu thân sẽ không có trở ngại. Tin rằng nếu có thêm một Quang Minh chúa tể khác nữa cũng không dám ngăn trở Lâm Lôi.

Cùng lúc đó khi mấy người đang ở một chỗ, vui vẻ vạn phần thì…

Xa xa, cực nhanh bay tới chính là Phong hệ chúa tể Đế Á, nhưng mặt hắn rất là khó coi. Tóc Đế Á phảng phất màu hỏa diễm kim sắc bình thường, tóc dài hai bên toát ra vầng sáng màu xanh nhạt. Hắn có một đôi mắt giống như đôi mắt sắc bén của chim ưng.

Dù sao, hắn bản thể chính là thần thú Bích Sí Kim Quang Ưng.

"Quá làm càn !" Đế Á tức giận dâng trào," Ngay cả ta luôn mồm quát bảo ngươi ngưng lại, Lâm Lôi ngươi vẫn đem Đặc Lôi Tây Á giết chết!"

"Hơn nữa, vũ khí của hắn mới vừa rồi ---

Đế Á kim sắc trong mắt có một điểm u quang xẹt qua.

Đế Á đích thần thức phúc tán phạm vi cũng cực lớn, trước hết phát hiện Lâm Lôi cầm chuôi tính mạng chí cao thần kiếm:" Là chí cao thần khí! Hơn nữa là tính mạng thuộc tính , thật là ngoài ý muốn. Thiên địa từ khi sinh ra tới nay đệ thất kiện chí cao thần nhiệm vụ đã bị hắn hoàn thành ! Chí cao thần khí rơi vào tay hắn cũng thật lãng phí. Nếu như phải ta, với thực lực của ta......"

Đế Á không khỏi nổi lên ý niệm đoạt bảo trong đầu.

Cũng không thể trách hắn, đạt tới cấp độ chúa tể, khả năng hấp dẫn hắn đã cực nhỏ. Chí cao thần khí, đó là một trong số vật có lực hấp dẫn lớn nhất!

"Chúa tể, Lâm Lôi đã giết Đặc Lôi Tây Á, còn luyện hóa miếng phong hệ chủ thần cách! Hành vi này cũng hơi quá đáng!" Một phong hệ chủ thần hướng Đế Á truyền âm.

"Chúa tể, ta xem, nên đem Lâm Lôi bắt giữ, để cho tứ đại quy tắc chúa tể phán định hình phạt."

Phong hệ tổng cộng có bảy vị chủ thần, Đế Á làm chúa tể, đương nhiên trở thành người cầm đầu.

Bình thường khi chúa tể lên tiếng, các chủ thần khác đều rất cung kính nghe lời.

Chính Đặc Lôi Tây Á, mặc dù đối với thiên hạ ngạo nghễ bất tuân, nhưng đối với Phong hệ chúa tể Đế Á lại cung kính vạn phần. Vô số năm qua, Đế Á đã có thói quen cao cao tại thượng, có thể cùng hắn ngang bằng cũng chỉ có mười vị chúa tể khác. Lâm Lôi không coi mệnh lệnh của hắn ra gì, đương nhiên làm Đế Á phẫn nộ.

Giết chết Đặc Lôi Tây Á, luyện hóa chủ thần cách, chẳng khác gì cho Đế Á một bạt tai vào mặt.

Hơn nữa chí cao thần khí quả thực có lực hấp dẫn, Đế Á trong lòng nháy mắt đã có quyết định.

"Như vậy quá bá đạo, làm càn! Tàn sát chủ thần khác, hành vi quá phận. Các ngươi mấy người, tốc tốc đem tin tức này, truyền cho chủ thần khác. Đặc biệt là tứ đại quy tắc chúa tể càng phải truyền tới...... Lâm Lôi đi ngược lại ước định chủ thần, cũng nên có tứ đại quy tắc đến xử trí." Phong hệ chúa tể Đế Á hạ lệnh nói.

"Vâng, chúa tể." Các chủ thần khác một đám đều phá hư không, quay trở lại phong hệ thần vị diện, bắt đầu nhanh chóng truyền bá tin tức, thông tri cho các hệ chủ thần khác.

"Hừ, Lâm Lôi......" Phong hệ chúa tể Đế Á kim sắc đồng tử nhìn chằm chằm xa xa, thân hình cực nhanh xẹt qua bầu trời bao la.

Bốn phía đủ mọi màu sắc, không gian loạn lưu cực nhanh lưu động, Lâm Lôi ba người vẫn chuyện trò vui vẻ.

"Phong hệ chúa tể Đế Á tới." Lâm Lôi truyền âm cho Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người.

Đúng vào lúc này, một đạo thanh quang từ xa là là mặt đất phóng tới, cơ hồ trong nháy mắt, khi khoảng cách với Lâm Lôi còn trăm thước thì dừng lại, hóa thành một đạo nhân ảnh rất cao lớn. Đế Á toàn thân bao phủ trong chiếc trường bào màu xanh biếc có viền vàng, cái cằm hơi vểnh lên, đôi mắt lãnh liệt đảo qua, mang theo một tia cao ngạo!

"Lâm Lôi, ngươi đã biết tội chưa?" Đế Á lạnh lùng nói.

"Biết tội? Ta có tội gì? Cho dù có tội, Có liên quan gì đến Đế Á ngươi?" Lâm Lôi bình tĩnh nhìn Đế Á ở phía xa, không một chút khiêm nhường.

Đế Á nhất thời giận dữ.

" Lâm Lôi, ngươi luyện hóa phong hệ chủ thần cách, cũng là phong hệ hạ vị chủ thần, là thuộc hạ của ta. Ngươi còn tỏ thái độ thế nghĩa là gì?" Đế Á truyền âm nổi giận nói.

Đế Á nói không sai.

Bảy pháp tắc hệ, tứ đại quy tắc hệ, mỗi một vạn triệu năm cũng chỉ có một lần phát sinh vị diện chiến trường. Mỗi một lần có vị diện chiến trường, đều là chúa tể thống nhất an bài, thuộc hạ cho dù đã là chủ thần cũng đều rất nghe lời. Dù sao thực lực chênh lệch như vậy, bất cứ nhất hệ thống lĩnh nào, đều được xem là nhân vật đại diện cho bảy vị chúa tể.

Dưới trướng nhân mã thấy thủ lĩnh, đương nhiên thái độ luôn cung kính.

"Xin lỗi, Lâm Lôi ta không chỉ luyện hóa phong hệ chủ thần cách, ta cũng đã luyện hóa Đại địa chủ thần cách, cũng đã luyện hóa thủy hệ chủ thần cách! Ta cũng không phải là chủ thần thuộc hạ của Đại địa chúa tể, thủy hệ chúa tể? Ha ha. Ta Lâm Lôi là một người, chẳng nhẽ lại chịu ba vị chúa tể chi phối?" Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

" Ba miếng chủ thần cách?" Đế Á cũng là cả kinh.

Luyện hóa một miếng chủ thần cách, ý chí uy năng cường đại lên, thực lực Lâm Lôi còn có thể tưởng tượng được.

" Luyện hóa ba miếng chủ thần cách, ý chí uy năng hẳn đã vượt qua trung vị chủ thần. Nhưng chí cao thần khí cùng thuộc tính của hắn không khế hợp, cũng chưa chắc đã là đối thủ của ta." Đế Á trong nháy mắt có quyết định.

"Như thế nào, giết chủ thần, ngươi vẫn còn càn rỡ?" Đế Á nổi giận nói," Còn không thúc thủ chịu trói, theo ta đi gặp chư vị chúa tể."

"Thúc thủ chịu trói? Thứ lỗi ta làm không......" Lâm Lôi vừa mở miệng, còn chưa nói xong.

"Hừ, hiện tại ngươi luyện hóa ba miếng chủ thần cách, xem ngươi kiêu ngạo, ta xem ra, ngươi vẫn còn có thể tiếp tục tàn sát các chủ thần khác. Ngươi đã không muốn thúc thủ chịu trói, vậy----" Phong hệ chúa tể Đế Á hừ lạnh một tiếng, thân hình hóa thành một đạo lưu quang màu xanh, bắn nhanh về phía Lâm Lôi.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người liền tản ra hai bên, e sợ bị lây.

" Trước tiên lấy ngươi thí nghiệm một chút." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ, nhưng vẫn là tỉnh táo nhìn đối phương lao tới.

Phong hệ chúa tể Đế Á, mỗi tay đều có cầm một thanh tiêu thương, một trường, một đoản. Dưới tình huống cực nhanh, Đế Á cả người xoay tròn, trong tay đoản thương màu vàng vụt thoáng bắn nhanh ra, trường thương xoay tròn. Khiến cho không gian đều sinh ra từng từng lớp lớp xoay tròn, không gian gợn sóng.

Quỷ dị chính là, không gian sóng gợn nhưng lại không vỡ vụn.

" Năng lượng ngưng tụ, còn chưa bộc phát?" Lâm Lôi đáy lòng thất kinh, nói gì chiêu thức một chúa tể nào thi triển cũng không được xem nhẹ.

Tính mạng chí cao Thần kiếm trong tay Lâm Lôi xuất hiện, không chút do dự, phảng phất như giao long xuất động. Tính mạng chí cao Thần kiếm trong tay Lâm Lôi mặc dù nhìn qua thấy mũi kiếm thật nhỏ, nhưng lại bừng bừng như một ngọn núi áp bách đi qua, phi thường chuẩn xác. Lâm Lôi điều khiển mũi Tính mạng chí cao Thần kiếm như vậy bắn nhanh tới tiêu thương! Lấy cứng chọi cứng.

" Bồng!"

Tiêu thương ẩn chứa năng lượng trong nháy mắt bộc phát, Lâm Lôi cầm Tính mạng chí cao Thần kiếm uy lực cũng trong nháy mắt bộc phát Đại địa pháp tắc---- Đại địa Băng!

Năm nghìn năm tu luyện. Lâm Lôi tại Đại địa pháp tắc phương diện, sau khi dung hợp năm loại huyền ảo, liền sáng chế ba loại chiêu thức, uy lực cũng theo thứ tự chất chồng. Tình hình chung, Lâm Lôi cũng không thi triển dung hợp pháp tắc công kích, ba chiêu này đều là bình thường sử dụng, che giấu chân thực lực thật, phân biệt là Đại Đại địa liệt, Đại địa Băng cùng với uy lực cực mạnh Đại địa toái.

" Hô!" Kim sắc tiêu thương bị chấn ngược lại, Lâm Lôi cả người cũng bị văng ra, chấn động không dứt.

" Không ngờ có thể ngăn trở một kích của ta." Phong hệ chúa tể Đế Á lãnh liệt cười. Thân hình bắn nhanh lại, nắm tay vươn ra bắt lấy kim sắc tiêu thương.

Hai tay đều cầm tiêu thương, Đế Á tựa như tia chớp phóng ra tới lại gần.

Lâm Lôi ngưng thần chống đỡ.

" U----"

Rất đột ngột, đại khái khi còn cách Lâm Lôi khoảng trăm thước, Đế Á đột nhiên miệng rít lên, đồng thời phía sau hắn hiện lên một đạo chừng vạn thước hư ảnh Thần ưng đáng sợ, đang lớn dần lên. Kim sắc vương miện trên đầu làm thần ưng cực kì cao ngạo, đôi mắt màu vàng lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Lôi.

Thiên phú thần thông---- Ma âm!

" A!” Lâm Lôi cảm giác tại sâu trong hải dương, linh hồn như bị một chiếc búa tạ hung hăng nện trúng. Công kích cường hãn này, thậm chí còn làm vách ngăn Bàn long giới chỉ rung động, loáng thoáng xuất hiện một vài vết rách.

" Chết đi!"

Đế Á sau khi thi triển ra thiên phú thần thông công kích, cả người như là thuấn di đến trước mặt Lâm Lôi. Cả người phảng phất như cơn gió lốc xoay tròn, trong tay là hai thanh trường thương trực tiếp đâm tới Lâm Lôi.

" Hủy diệt."

Đế Á phát ra công kích cực mạnh.

Hai thanh trường thương, tựa như hai đầu độc long thôn phệ hướng Lâm Lôi mà tới. Giờ phút này, ánh mắt nguyên bổn lờ mờ nhìn Lâm Lôi, trong nháy mắt trở nên giống như lợi đao lợi hại!

" Lắc lắc hoảng” Tính mạng chí cao Thần kiếm rung động không ngừng.

" Chuyện gì xảy ra?" Đế Á thất kinh, hắn cảm giác được năng lượng trói buộc đáng sợ đang bao vây lấy hắn.

Trong ba chiêu cực mạnh, Đại địa toái có thể nói là từ Thốn địa xích thiên tiến đến một tầng cao mới. Dung hợp năm loại huyền ảo cực mạnh xuất ra một kích, cùng kiếm ý Lâm Lôi công kích, uy lực không kém có mấy.

" Bang bang”

Tiếng va chạm không ngừng.

Chung quanh vòng tròn trong phạm vi mười thước không gian hoàn toàn sụp đổ, Đế Á cả người bị chấn động bắn ngược về sau, mà Lâm Lôi cả người cũng bắn ngược lại.

" Ngươi, ngươi dĩ nhiên----" Đế Á thật sự sợ ngây người.

" Hừ." Lâm Lôi lạnh lùng nhìn chằm chằm Đế Á," Ngươi muốn giết ta?"

Thiên phú thần thông này của Đế Á, thuộc về thuần túy âm công rất kì lạ, trực tiếp công kích linh hồn! Đặc biệt phối hợp cấp bậc chúa tể chính là ý chí uy năng, uy lực cực kỳ to lớn, ngay cả vách ngăn Bàn Long giới chỉ phòng ngự cũng xuất hiện vết rách. May là, Lâm Lôi có linh hồn chi lực, chính là tam hệ dung hợp chủ thần chi lực, uy lực so với chủ thần lực bình thường cường đại gấp trăm lần.

Như thế, Lâm Lôi mới chống đỡ được chiêu thức này.

Nếu như là chủ thần bình thường, cho dù là chúa tể, đối mặt với nhất chiêu của Đế Á, cũng có thể nguy hiểm tính mạng, thậm trí hồn phi phách tán.

Phía trước có Thiên phú thần thông, vật chất công kích hủy diệt cực mạnh ở phía sau. Phong hệ chúa tể Đế Á liên tục thi triển ra hai chiêu, hiển nhiên muốn đưa Lâm Lôi vào chỗ chết.

" Hừ, không nghĩ tới sau khi ngươi luyện hóa ba miếng chủ thần cách, dựa vào chí cao thần khí này, liền có thể ngăn cản công kích của ta." Đế Á cười nhạo một tiếng, nhưng đáy lòng đối chí cao thần khí lại càng thêm khát vọng.

" Liên tục hai chiêu, quả nhiên đúng rồi sát chiêu không tồi." Lâm Lôi nhìn chằm chằm Đế Á, cười lạnh một tiếng," Đế Á, tuyệt chiêu của ngươi đã thi triển, tuyệt chiêu của ta còn chưa thi triển đâu."

Đế Á sắc mặt không khỏi hơi đổi, thân hình chợt lóe lên, đã lui về phía sau đến nghìn dặm ở ngoài.

" Hừ." Lâm Lôi bình tĩnh nhìn Đế Á thối lui.

Kì thật muốn giết Đế Á, Lâm Lôi đã sớm giết chết. Mới vừa rồi từ đầu tới cuối, Lâm Lôi cùng Đế Á này chiến đấu, căn bản sử dụng chính là Đại địa chủ thần chi lực, cũng không phải là là dung hợp chủ thần chi lực. Mới vừa rồi thi triển thực lực, cũng là Lâm Lôi mới chân thật thi triển một phần trăm thực lực mà thôi.

-------------------------*------------------------

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 14: Chủ Thần Tụ Tập

Đế Á này quả nhiên cẩn thận." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Giờ phút này Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng từ xa xa bay lại đây, Bối Lỗ Đặc ngay lập tức truyền âm nói:" Lâm Lôi, mới vừa rồi ngươi ẩn giấu thực lực ?" Căn cứ vào suy đoán của Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người, thực lực Lâm Lôi muốn giết chết Đế Á hẳn là chuyện phi thường dễ dàng. Dù sao trong thất đại pháp tắc chúa tể, Quang minh chúa tể mới là mạnh nhất.

Ngay cả Đế Á cũng không giết được, sao có thể đi giết Áo Cổ Tư Tháp?

" Ta vừa rồi không sử dụng dung hợp chủ thần lực." Lâm Lôi truyền âm nói.

" Quả nhiên." Thanh Hỏa, Bối Lỗ Đặc đều thở phào nhẹ nhõm.

" Ngươi tạm thời ẩn giấu thực lực cũng tốt, ta phỏng chừng, ngươi giết Đặc Lôi Tây Á. Chỉ chốc lát nữa tứ đại quy tắc chúa tể sẽ tới đây. Hiện tại ẩn giấu thực lực, đợi lát nữa giấu diếm càng dễ." Bối Lỗ Đặc truyền âm nói.

Lâm Lôi đúng là chuẩn bị như vậy.

" Ta cũng không muốn, triển lộ thực lực sớm, sẽ làm Áo Cổ Tư Tháp sợ mà chạy." Lâm Lôi nhìn xa xa," Hiện tại Đế Á bọn họ đã quay về phong hệ thần vị diện , chúng ta cũng đi thôi."

" Cũng nên đối mặt với chư vị chúa tể." Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cũng đồng ý.

Giết chủ thần, tối thiểu là phải có lý do. Ít nhất không thể đi ngược lại chủ thần ước định.

Nếu như ngươi có lý do, nhưng giết xong lại lập tức chạy trốn. Cho dù ngươi để ý tới ước định, sợ rằng tứ đại quy tắc chúa tể cũng sẽ tức giận, một khi bị tứ đại quy tắc chúa tể đuổi giết, là rất bi thảm a. Cho dù là Lâm Lôi hiện giờ, cũng không có tin tưởng có thể thắng tứ đại quy tắc chúa tể.

" Xôn xao”

Bay tới bên bờ phong hệ thần vị diện. Xé rách ra. Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa ba vị chủ thần liền bay vào trong đó.

Phong hệ thần vị diện rộng lớn khôn cùng. Lâm Lôi bọn họ ba người lấy một kim chúc tính mạng biến ảo làm một chiến thuyền lớn trôi nổi ngoài khơi. Lâm Lôi ba người ở trên thuyền này nhàn nhã tán dóc. Chờ đợi các vị chúa tể.

" Lâm Lôi còn dám ở lại đây." Đế Á thần thức rõ ràng phát hiện Lâm Lôi. Đáy lòng có một tia tức giận." Dựa theo tốc độ. Hiện tại tứ đại quy tắc chúa tể. Hẳn là đã biết tin. Lấy tốc độ của tứ đại quy tắc chúa tể mà xét, phỏng chừng trong vòng nửa ngày là có thể đến phong hệ thần vị diện của ta."

Đế Á giờ phút này một bụng đầy lửa giận.

Kì thật cũng có thể giải thích. Thứ nhất hắn là phong hệ chúa tể, mà Lâm Lôi thân là phong hệ chủ thần nhưng lại như thế nào lại không để hắn vào mắt. Tôn nghiêm chúa tể của hắn bị xâm phạm, hắn đương nhiên bất mãn. Thứ hai, ngay trước mắt hắn, thậm chí ngay cả khi hắn quát bảo ngưng lại, Lâm Lôi vẫn mặc kệ, giết Đặc Lôi Tây Á. Hắn như thế nào có thể bình tĩnh? Ba là, hắn muốn đoạt chí cao thần khí nhưng lại không đoạt được. Bốn là, thực lực của Lâm Lôi làm cho hắn cảm thấy bị uy hiếp.

Bốn điểm này làm cho hắn sinh ra địch ý đối với Lâm Lôi!

Chỉ là----

Hắn đối với Lâm Lôi sinh ra địch ý, nhưng Lâm Lôi lại không để Đế Á hắn vào mắt.

Tứ đại chí cao vị diện, sâu trong hỗn loạn hải dương.

" Hủy diệt chúa tể, tân chủ thần Lâm Lôi cùng Bối Lỗ Đặc cùng với một gã hỏa hệ chủ thần đi tới phong hệ thần vị diện của ta, Lâm Lôi lại còn đuổi giết Đặc Lôi Tây Á, trong không gian loạn lưu. Hắn giết chết Đặc Lôi Tây Á, hơn nữa lại luyện hóa phong hệ chủ thần cách. Lâm Lôi này hoàn toàn vi phản chủ thần ước định."

Một đạo thanh âm vượt qua trăm triệu dặm khoảng cách, truyền vào chỗ sâu trong hỗn loạn hải dương.

" Lâm Lôi giết chết Đặc Lôi Tây Á? Có ý tứ, có ý tứ!" Một đạo thân ảnh bao phủ trong hắc quang, trong nháy mắt từ đáy biển bắn ra," Cũng lâu rồi không cùng ba vị kia gặp mặt . Cũng đến lúc nên hảo hảo trao đổi một phen."

Thân ảnh mơ hồ này trực tiếp bay đến Truyền Tống Trận gần nhất.

Quang minh thần vị diện, cung điện trên không.

" Hưu----" Một đạo ánh sáng màu trắng trong nháy mắt hoa phá trường không, tốc độ cực nhanh, ngay cả thượng vị thần cũng không thể thấy rõ.

Áo Cổ Tư Tháp tóc dài màu vàng chói mắt(rân chơi) phiêu đãng, trong đôi mắt có một tia ý mừng:" Ha ha, thật sự là không nghĩ tới, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Lâm Lôi ba người lại dám can đảm rời khỏi Ngọc Lan vị diện, còn dám đuổi giết Đặc Lôi Tây Á! Thật sự là trời cao ban cho cơ hội tốt."

Áo Cổ Tư Tháp vừa nghe được tin tức, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới chỗ Truyền Tống Trận!

" Bất quá dựa theo tin tức. Đặc Lôi Tây Á đúng là đã bị giết . Lâm Lôi như thế nào có thực lực giết chết Đặc Lôi Tây Á?" Áo Cổ Tư Tháp có chút nghi hoặc.

Tin tức phong hệ chủ thần truyền đến, cũng chưa nói tới chuyện Lâm Lôi có chí cao thần khí.

" Vù!"

Áo Cổ Tư Tháp thân hình nhắm hướng Truyền Tống Trận xa xa bay tới.

" Lâm Lôi thành chủ thần ?"

" Còn giết chết chủ thần. Luyện hóa chủ thần cách?"

Một đám chủ thần nhận được tin tức đều rất khiếp sợ, từ các nơi nhanh chóng thông qua Truyền Tống Trận chạy tới phong hệ thần vị diện.

Biết được tin tức trước tiên, tốc độ cũng nhanh nhất , tự nhiên là tứ đại quy tắc chúa tể. Rồi sau đó là mấy vị chúa tể khác, cuối cùng, mới là đông đảo chủ thần.

Các chủ thần bình thường thật là nhàm chán , vô hạn tính mạng khiến cho bọn họ có vô hạn thời gian, một chủ thần giết chết một chủ thần khác, hơn nữa còn luyện hóa chủ thần cách. Loại chuyện này, thật giống như trong một trấn nhỏ đột nhiên xuất hiện chuyện giết người, lực hấp dẫn có thể tưởng tượng ra.

Hễ chủ thần nào nhận được tin tức, không một ai không chạy tới phong hệ thần vị diện.

Phong hệ thần vị diện, một trong ba Truyền Tống Trận, trên đỉnh Lưu Phong sơn.

" Vù vù” quang mang phát khởi.

Một đạo bóng người mơ hồ xuất hiện tại Truyền Tống Trận, rất tự nhiên phát ra hơi thở đáng sợ.

" Ai vậy?"

Bọn lính chung quanh bị hơi thở này áp bách đều nín thở , một đám hoảng sợ nhìn bóng người mơ hồ trong Truyền Tống Trận. Ngay lúc quang mang trong Truyền Tống Trận tiêu tán, bóng người mơ hồ đó đột nhiên phóng lên cao, chợt lóe rồi biến mất. Tốc độ cực nhanh, bên cạnh binh lính đạt tới thượng vị thần cảnh giới còn chưa kịp thấy rõ.

" Này...... Là chủ thần! Nhất định là chủ thần" Ngay cả chúng ta cũng nhìn không rõ, tốc độ đó, chỉ có thể là chủ thần!"

Một đám binh lính đều kinh hô đứng lên.

Giờ phút này giữa không trung, một cô gái xinh xắn tóc hồng, toàn thân bao phủ trong trường bào màu tím nhìn về hướng đông bắc, nàng cười, trên mặt thậm chí còn xuất hiện hai má lúm đồng tiền nho nhỏ:" Ngắn ngủn mấy ngàn năm, không nghĩ tới Lâm Lôi thành chủ thần. Lại còn giết chủ thần khác. Tiểu gia hỏa này...... Thú vị, thú vị!"

" Từ khi sinh ra cho tới bây giờ, sợ rằng còn không đủ một vạn năm. Tiểu gia hỏa này tốc độ phát triển, thật là kỳ tích." cô gái tóc hồng xinh xắn mỉm cười lầm bầm lầu bầu.

Lấy tuổi của Tử vong chúa tể mà nói, xưng hô Lâm Lôi là tiểu tử đích thật là đương nhiên.

" Ân?" cô gái tóc hồng nhìn lại," Trùng hợp như vậy? Cùng Truyền Tống Trận với ta."

" Tốc độ nhanh đấy." cô gái tóc hồng truyền âm nói.

" Đừng nóng vội, còn hai vị khác chưa đến đâu." Một đạo thanh âm ôn hòa vang lên, một đạo quang mang màu xanh biếc cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh cô gái, đây là một phụ nhân xinh đẹp mặc trường bào màu xanh biếc. Nàng lông mi giống như trăng rằm, đôi mắt giống như ánh sáng ngọc, nàng mỉm cười đủ để cho người người say mê.

Quái dị chính là, nàng căn bản không tán phát ra một tia hơi thở linh hồn nào. Hơi thở linh hồn hoàn toàn thu liễm đến mức tận cùng. Có thể thấy thành tựu thật cao tại phương diện linh hồn.

Nàng là một trong tứ đại quy tắc chúa tể, Tính mạng chúa tể.

" Đại tỷ." Tính mạng chúa tể mỉm cười mở miệng," Chúng ta lâu rồi không gặp."

" Ân. Cũng lâu thật , từ vị diện chiến tranh hồi trước, cũng đến một vạn triệu năm rồi. Được rồi, Vi Vi Á, ta nhắc nhở ngươi trước một chút, chuyện lần này liên quan đến Lâm Lôi...... Tiểu gia hỏa này, ta đã nhìn hắn phát triển, thực sự rất đáng kinh ngạc. Lần này nếu không quá đáng quá, cũng đừng hạ sát thủ." cô gái xinh xắn mở miệng nói.

" Yên tâm." Tính mạng chúa tể cảm giác vĩnh viễn tươi cười như vậy," Bất quá. Nếu như Lâm Lôi hành vi hoàn toàn đi ngược lại ước định, ta đây cũng không còn biện pháp."

" Ân, cũng không làm khó ngươi. Di, bọn họ hai người cũng liên tiếp tới rồi. Bất quá không cùng Truyền Tống Trận với chúng ta." cô gái tóc hồng liếc hướng xa xa," Đi, chúng ta xuất phát."

Lúc này, trong tứ đại quy tắc chúa tể có hai nữ bằng tốc độ rất nhanh hướng tới chỗ Lâm Lôi ba người bay đến.

Phát hiện tứ đại quy tắc chúa tể đã tiến vào phong hệ thần vị diện, phong hệ chúa tể Đế Á Đương nhiên lập tức đi nghênh đón. Nói về thực lực, tứ đại quy tắc chúa tể, là vượt xa thất đại pháp tắc chúa tể. Cường giả vi tôn, tứ đại quy tắc chúa tể cao cao tại thượng, bảy vị chúa tể khác nhìn thấy bọn họ bốn vị, cũng là muốn hành lễ .

Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của bọn họ cao như thế nào.

Đế Á chứng kiến xa xa bốn đạo quang mang bay tới. Lúc này hành lễ nói:" Ra mắt bốn vị đại nhân!"

Tới bốn người. Hai nam hai nữ, cô gái xinh xắn đích xác là Tử vong chúa tể tuổi cùng tuổi của Minh giới giống nhau. Dù sao, nàng là tính mạng đầu tiên của Minh giới. Đây cũng là nguyên cớ Tính mạng chúa tể xưng hô nàng là đại tỷ. Sợ rằng trong tứ đại quy tắc chúa tể, chỉ có Hủy diệt chúa tể có thể so với Tử vong chúa tể.

" Đế Á, đi theo chúng ta đi." Vị lão giả râu trắng, áo bào trắng đạm cười nói.

Tứ đại quy tắc chúa tể, Tính mạng chúa tể cùng Vận mệnh chúa tể hơi thở linh hồn đều thu liễm đến mức tận cùng, nếu như nhắm mắt lại, căn bản không cách nào phát hiện trước mắt có hai người.

" Vâng." Đế Á rất khiêm tốn theo sát phía sau tứ đại quy tắc chúa tể.

" Bốn vị quy tắc chúa tể tới." Lâm Lôi đứng dậy nhìn phía xa xa, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng ngẩng đầu nhìn.

" Tứ đại quy tắc chúa tể, có thể phát hiện thần thức của Lâm Lôi ngươi không?" Bối Lỗ Đặc truyền âm nói.

" Hẳn là không phát hiện được. Ta mới vừa rồi, đầu tiên là dùng dung hợp chủ thần lực thử một phen, tứ đại quy tắc chúa tể một điểm phản ứng cũng không có. Rồi sau đó, ta sử dụng đại địa chủ thần lực, bọn họ mới chú ý tới ta." Lâm Lôi truyền âm nói, mặc dù phương diện thần thức hắn giữ lấy ưu thế, nhưng Lâm Lôi đối với tứ đại quy tắc chúa tể vẫn rất kiêng kị .

Nói về thực lực, tứ đại quy tắc chúa tể không một người nào yếu hơn hắn.

" Tới!" Lâm Lôi đã thấy năm đạo bóng người xa xa.

Cô gái tóc hồng xinh xắn đáng yêu, nam tử áo đen âm trầm, phụ nhân xinh đẹp mặc màu xanh biếc, lão giả tóc bạc, áo bào trắng.

Bốn người này, đó là tứ đại quy tắc chúa tể!" Tính mạng chúa tể cùng Vận mệnh chúa tể, hơi thở linh hồn không một tia phát ra ngoài. Xem ra, phương diện pháp tắc huyền ảo đều đạt tới cảnh giới đại viên mãn." Lâm Lôi đáy lòng cảnh giác, hiện giờ chính mình, sợ rằng không phải đối thủ của hai người này," Tử vong chúa tể chính là tính mạng đầu tiên tại Minh giới, thiên phú thần thông sợ rằng cũng không yếu hơn Bối Lỗ Đặc, Hủy diệt chúa tể...... Xem thái độ ba vị chúa tể kia đối với hắn, sợ rằng, cũng không phải người yếu nhất trong tứ đại quy tắc chúa tể."

Lâm Lôi đáy lòng không khỏi một trận kinh hãi.

Tứ đại quy tắc chúa tể, mỗi người đều sâu không lường được a.

" Bái kiến chúa tể." Bối Lỗ Đặc lúc này hành lễ.

" Chúa tể." Lâm Lôi, Thanh Hỏa cũng đi theo hành lễ.

Đối mặt với bốn vị quy tắc chúa tể, ngay cả bảy vị pháp tắc chúa tể cũng hành lễ, Lâm Lôi giờ phút này không có tự cao tự đại đến mức dám so với tứ đại quy tắc chúa tể.

" Lâm Lôi, chúng ta lại gặp nhau." cô gái tóc hồng cười nhìn Lâm Lôi," Lần đầu tiên gặp mặt tại U Minh Sơn, ngươi chỉ là mới bước vào cánh cửa thống lĩnh. Lần thứ hai gặp mặt, ngươi đã là đại viên mãn. Lần thứ ba này, ngươi đã là chủ thần ."

" Lâm Lôi, hẳn là tu luyện cho tới bây giờ, không đủ một vạn năm." Vị Bạch Phát Lão Giả(mình để nguyên nhé – ông lão tóc trắng) mỉm cười nói, ánh mắt nhìn Lâm Lôi rất ôn hòa," Quả nhiên rất không sai!"

Không nghĩ tới một lần gặp mặt, liên tiếp hai vị quy tắc chúa tể đối với Lâm Lôi có hảo cảm. Này phong hệ chúa tể Đế Á bên cạnh đáy lòng có chút lo lắng, tức giận.

" Chúa tể, Lâm Lôi này giết chết Đặc Lôi Tây Á......" Đế Á liền nói.

Cô gái tóc hồng mỉm cười:" Chờ các chủ thần khác tới rồi hãy nói."

Đúng vào lúc này----

Chủ thần khác tới!

Đầu tiên là các phong hệ chủ thần, rồi sau đó là khác chúa tể các hệ, như đám người Áo Cổ Tư Tháp, còn có một ít chủ thần khác cũng đều chạy tới, trước sau không quá một giờ, tụ tập ở đây hơn sáu mươi vị chủ thần. Hiểu ra chủ thần tổng cộng 77 vị. Nơi này nói là 77 vị, là chỉ các chủ thần phân thân. Như Lâm Lôi một người xem như ba chủ thần.

Trừ bỏ bộ phận tại vật chất vị diện, hoặc là chủ thần ở ngoài thần vị diện của mình, các chủ thần được tin tức đều tới.

" Chủ thần thật đúng là nhiều, trước giờ chưa từng gặp qua nhiều chủ thần như vậy." Bối Lỗ Đặc truyền âm cười nói, Lâm Lôi cũng nhìn chung quanh.

Các chủ thần tụm năm tụm ba tụ tập, hoặc là trôi nổi tại giữa không trung, hoặc là ngồi trên thuyền.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 15: Ý Niệm Tham Lam

À
o ào” Hải dương sóng đánh dồn dập, nước biển có chút nhộn nhạo .

Lâm Lôi ngẩng đầu, ánh mắt đảo qua hai người Áo Cổ Tư Tháp cùng Đế Á. Hai người này cũng nhìn về phía Lâm Lôi, ánh mắt cũng không hề có chút thiện ý nào. Lâm Lôi đáy lòng cười nhạo: "Hừ, Áo Cổ Tư Tháp sợ rằng trong thâm tâm còn muốn giết chết ta ngay tức khắc. Còn Đế Á, trải qua một trận đánh vừa rồi, Đế Á phỏng chừng cũng có địch ý với ta. Đế Á có thể không quan tâm, về phần Áo Cổ Tư Tháp ...... Hiện tại để cho hắn đắc ý trong chốc lát, đợi đến khi các chúa tể khác rời đi, ta lập tức giết chết Áo Cổ Tư Tháp!"

Các chúa tể khác, cũng sẽ không phải không chút động lòng nào nếu Lâm Lôi giết Áo Cổ Tư Tháp.

Mấy ngàn năm còn đợi được, một chút nữa chẳng nhẽ không đợi được sao?

"Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc." Lúc này Tử kinh chủ thần cùng Huyết phong chủ thần đều bay lại, mỉm cười chào hỏi.

"Lâm Lôi, ngươi thật đúng là hay làm ra nhiều chuyện phiền toái ." Huyết phong chủ thần cười truyền âm nói, "Mới chưa được bao lâu ngươi đã lại gây chuyện, giết Đặc Lôi Tây Á."

" Giết thì cũng giết rồi, bất quá Lâm Lôi, nếu gặp phải chư vị chúa tể thẩm vấn, ngươi đã chuẩn bị lý do nào tốt nhất chưa?" Tử kinh chủ thần nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười gật đầu.

"Lúc này, thật là làm phiền đến nhị vị ." Bối Lỗ Đặc cười truyền âm nói.

"Chúng ta muốn giúp cũng không giúp được nhiều. Hết thảy đều phải xem tứ vị quy tắc chúa tể định đoạt. Người bên cạnh này, chính là người mà lần trước ta đã nghe nói, là Thanh Hỏa đây sao." Huyết phong chủ thần nhìn về phía Thanh Hỏa, "Thanh Hỏa, ta gọi là Khăn Cái."

"Khăn Cái tiên sinh." Thanh Hỏa khiêm tốn nói.

Hơn sáu mươi chủ thần bình thường, thế nào lại có thể tập hợp được như lúc này? Giờ phút này các chủ thần cũng đang bàn luận rất náo nhiệt.

"Tốt lắm, cũng đến lúc nói chuyện của Lâm Lôi rồi." Một âm thanh lạnh lùng từ trên cao truyền đến. Người nói đúng là Hủy Diệt chúa tể.

Hủy Diệt chúa tể đã cất lời, nhất thời chung quanh bàn luận lập tức biến mất. Không khí trở nên yên tĩnh.

"Các vị." Bối Lỗ Đặc cười nói." Mời mọi người ngồi xuống thư giãn một chút rồi bàn về chuyện Lâm Lôi cùng Đặc Lôi Tây Á cũng không muộn."

Vừa nói. " Xuy xuy” Tính mạng kim loại hóa thành chiến thuyền lớn bắt đầu biến hóa . Tại boong tàu đang trống trải đột ngột xuất hiện ra một đám ghế, tổng cộng có 65 cái. Những chiếc ghế này hình thành vòng tròn khép kín, cũng không phân biệt trên dưới.

" Tất cả mọi người cùng ngồi xuống đi." Tử vong Chúa tể lên tiếng.

Nhất thời, hơn sáu mươi chủ thần nhất nhất từ trên cao hạ xuống, hoặc đi tới cái ghế bên cạnh. Mọi người tùy ý chọn vị trí ngồi xuống. Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa ba người cũng ngồi liền nhau.

" Tứ đại quy tắc chúa tể!" Lâm Lôi ánh mắt xẹt qua bốn người kia.

Tứ đại quy tắc chúa tể cũng ngồi cùng một hàng ghế liền nhau.

" Ba người bọn họ thật là xảo hợp, đều cùng ngồi một hàng. Đợi đến khi tứ đại quy tắc Chúa tể rời đi, ta lập tức có thể ra tay ." Áo Cổ Tư Tháp liếc nhìn ba người Lâm Lôi một cái, đáy lòng thầm nghĩ.

Đúng vào lúc này, một thanh âm ôn hòa vang lên:" Các vị, tuy nói tứ đại chí cao thần không muốn các vị chủ thần giết chóc lẫn nhau, nhưng luyện hóa một miếng chủ thần cách, cũng có thêm một phần ý chí uy năng. Nếu không khống chế việc giết chóc, hạ vị chủ thần, trung vị chủ thần vĩnh viễn không được an bình. Cho nên, năm đó ta cùng ba vị quy tắc chúa tể khác đã ra ước định."

" Nếu chủ thần cấp bậc thấp hơn không muốn nghe theo chủ thần cấp bậc cao hơn, thì sẽ không cho phép chủ thần cấp cao hơn tàn sát chủ thần cấp thấp hơn. Nếu không tuân theo, bốn người chúng ta sẽ liên thủ đuổi giết!"

" Chỉ có chủ thần cấp bậc tương đương nhau, mới có thể chém giết lẫn nhau."

Thanh âm ôn hòa vừa nói chuyện chính là Tính mạng chúa tể, người mặc một bộ trường bào màu xanh biếc, khiến cho người ta luôn cảm thấy sự yên tâm trong lòng.

Gió biển thổi mạnh, đang trôi nổi ở hải dương này chính là chiến thuyền nhưng lại cực kì vững vàng. Ngồi ở trên đó, các vị chủ thần khác đều lẳng lặng lắng nghe.

" Vậy mà, Lâm Lôi lại giết chết Phong hệ hạ vị chủ thần Đặc Lôi Tây Á." Tính mạng Chúa tể ánh mắt quét về phía Lâm Lôi. Rồi đột nhiên nói: " Bất quá, Lâm Lôi cũng chỉ là một hạ vị chủ thần......"

Lâm Lôi nghe được không khỏi vui vẻ, xem ra Tính mạng Chúa tể tựa hồ đang giúp đỡ mình.

"Đại nhân." Đột nhiên một thanh âm vang lên.

" Ân?" Ánh mắt Tính mạng Chúa tể ôn thuận chuyển sang hướng người vừa lên tiếng, chính là Phong hệ Chúa tể Đế Á.

Đế Á ngước cặp mắt đồng tử kim sắc nhìn chằm chằm Tính mạng chúa tể, rồi sau đó cung kính nói:" Dựa theo ước định năm đó, để đánh giá thực lực một người, cũng không phải đơn thuần là dựa vào cấp bậc hạ vị, trung vị, thượng vị, để coi đó là thực lực chân chính. Như trước đây tứ đại thần thú, bọn họ mỗi người trong đó cũng chỉ xem như hạ vị chủ thần, nhưng khi bọn họ liên thủ liền có thể đạt đến cấp bậc Chúa tể. Bởi vì bọn họ có thiên phú thần thông, thực lực rất mạnh!"

Cường giả chiến đấu, có liên thủ tác dụng cũng không lớn.

Bốn hạ vị chủ thần liên thủ, cũng đấu không lại một trung vị chủ thần.

Nhưng tứ thần thú hiển nhiên lại bất đồng. Cho nên, ước định lúc đầu, mới đặc biệt quy định, tứ đại thần thú xem như đã đạt cấp bậc Chúa tể.

" Mà Lâm Lôi, nói về thực lực......" Phong hệ Chúa tể Đế Á cười nói," Cũng không sợ chư vị chê cười, không lâu trước, ta từng muốn ra tay bắt Lâm Lôi để cho bốn vị đại nhân thẩm vấn. Nhưng không nghĩ tới, sau khi Lâm Lôi luyện hóa Phong hệ chủ thần cách, ta thi triển toàn lực, cũng không làm gì được được hắn."

"Sao lại có thể như thế!!!"

Nhất thời hàng loạt tiếng kinh hô vang lên.

Các vị chủ thần từ các vị diện khác đến, cũng đều biết là Lâm Lôi đã giết Đặc Lôi Tây Á, nhưng về việc Lâm Lôi cùng Phong hệ Chúa tể Đế Á chiến đấu thì cũng không được rõ ràng.

Chủ yếu là bởi vì Đế Á đã an bài các Phong hệ chủ thần khác đi đưa tin. Khi đó, hắn cùng Lâm Lôi còn chưa có bắt đầu chiến đấu!

" Lâm Lôi cho dù luyện hóa thêm một miếng chủ thần cách, cũng thêm được một phần ý chí uy năng, làm thế nào địch nổi Đế Á ngươi?"

"Hạ vị chủ thần cùng thượng vị chủ thần, chênh lệch cực kỳ lớn."

Những tiếng bàn luận vang lên không ngớt, các chủ thần cũng không thể tin được điểm này.

Trung vị chủ thần so với hạ vị chủ thần cường đại gấp gần trăm lần, kém hẳn hai phần ý chí uy năng. Còn về thượng vị chủ thần cùng hạ vị chủ thần so sánh với nhau, chênh lệch lại càng lớn hơn.

"Lâm Lôi cũng chỉ luyện hóa thêm một miếng Phong hệ chủ thần cách. Trước đó, hắn cũng đã luyện hóa hai miếng chủ thần cách!" Đế Á nói.

" Một người luyện hóa ba miếng chủ thần cách?" Vận mệnh chúa tể, mặc áo bào trắng cũng không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Lâm Lôi.

" Chẳng lẽ Lâm Lôi này, lúc trước cũng đã từng giết chủ thần khác để luyện hóa thần cách?" Nhất thời có người nói.

" Hôm nay, còn không ít chủ thần không tới, có lẽ......"

Lâm Lôi yên lặng nhìn đám người này và nghe các chủ thần nghị luận. Ở bên cạnh, Bối Lỗ Đặc đột nhiên cười vang nói:" Các vị, tại hạ Bối Lỗ Đặc, tin tưởng chuyện, gần hai vạn năm trước, mọi người cũng nghe nói qua. Lúc đầu ta có đến bốn miếng chủ thần cách! Ta cùng vị bên cạnh là Thanh Hỏa đều đã sử dụng một miếng, còn lại hai miếng chủ thần cách đó đều đưa cho Lâm Lôi luyện hóa. Cho nên Lâm Lôi đến giờ cũng chỉ giết một mình Đặc Lôi Tây Á."

Các chủ thần cũng có không ít người quen biết Bối Lỗ Đặc, cũng đều an tĩnh lại.

Việc làm của Bối Lỗ Đặc hai vạn năm trước đã lan truyền rất nhanh trong giới chủ thần.

" Đế Á, Lâm Lôi cho dù luyện hóa ba miếng chủ thần cách, so với hạ vị chủ thần bình thường cũng chỉ có hơn hai phần ý chí uy năng, tương đương với trung vị chủ thần mà thôi, làm sao đối phó được ngươi?" Một vị nam tử tóc dài màu xanh, trên trán có hình ngư lân vừa cười vừa nói.

"Mọi người chớ quên, Lâm Lôi hắn là đại viên mãn." Huyết phong chủ thần mỉm cười nhắc nhở.

"Cho dù là đại viên mãn, hừ, đại viên mãn trung vị chủ thần, chẳng lẽ có thể đánh bại được Đế Á?" Các chủ thần khác cũng phản bác.

"Các vị!" Phong hệ chúa tể Đế Á cố ý thở dài một tiếng." Ta tuyệt chiêu tung ra hết, nhưng vẫn như trước không đả thương được hắn, thậm chí còn chưa buộc được hắn phải thi triển Thanh long bộ tộc thiên phú thần thông. Sở dĩ Lâm Lôi mạnh như vậy, chủ yếu là bởi vì hắn có một thanh tính mạng chí cao thần khí!"

Nhất thời, một trận xôn xao!

"Chí cao thần khí!"

Chư vị chủ thần cùng với đại đa số các chủ thần, hiện đang đứng im lặng bên cạnh xem náo nhiệt nhất thời đều chấn kinh. Thậm chí các chúa tể khác bao gồm cả Áo Cổ Tư Tháp, ánh mắt đều sáng lên như điện, nhìn chằm chằm về phía Lâm Lôi.

"Tất nhiên." Lâm Lôi thấy mọi người nhìn mình, gật đầu thừa nhận.

Một kiện chí cao thần khí!

" Dĩ nhiên là chí cao thần khí!"

Cả đám đông chủ thần xem náo nhiệt đều nổi lên một ý niệm trong đầu, tâm tính hoàn toàn thay đổi.

"Lâm Lôi dựa vào một thanh chí cao thần khí để đối phó Đế Á, giỏi lắm cũng chỉ là chiếm được thượng phong." Một gã nam tử tóc vàng, trên trán có lôi điện ấn ký,"Chí cao thần khí trên tay hắn, căn bản thật là lãng phí! Nếu như ta có thể có được chí cao thần khí, lấy năng lực của ta, so sánh với tứ đại quy tắc chúa tể, cũng có hy vọng!"

Người này, đúng là Lôi hệ chúa tể.

Lôi hệ chúa tể có một cái chủ thần phân thân, vì vậy Lôi hệ chúa tể đương nhiên có thêm được một phần ý chí uy năng, thực lực siêu việt hơn chúa tể bình thường một chút. Bất quá Quang Minh chúa tể lại có được chí cao thần khí. Cho nên trong bảy đại pháp tắc chúa tể, Quang Minh chúa tể là đệ nhất, Lôi hệ chúa tể đệ nhị, nhưng sự chênh lệch đó cũng không quá lớn. Nếu như Lôi hệ chúa tể có thể có được chí cao thần khí, chắc sẽ vượt qua được Quang Minh chúa tể, thậm chí còn uy hiếp đến cả tứ đại quy tắc chúa tể!

"Chí cao thần khí!" Lôi hệ chúa tể trong đầu đã có ý định đoạt bảo." Một kẻ như Lâm Lôi, dựa vào chí cao thần khí cũng như thực lực, cũng chỉ đến vậy, không có gì uy hiếp! Hiện tại phiền toái chính là các chúa tể khác. Ta nghĩ đối với việc đoạt chí cao thần khí, phỏng chừng các chúa tể khác ai ai cũng đều có ý niệm trong đầu."

Lôi hệ chúa tể dùng ánh mắt đảo qua các chúa tể kia.

Đích xác, các chúa tể kia ai cũng đều đã động tâm.

Chí cao thần khí a!

Chiếm được, bọn họ sẽ trở thành siêu việt chúa tể!

"Hừ, một đám người đều nghĩ muốn đoạt?" Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp đáy lòng cười lạnh," Có ta ở đây, bọn họ cũng chỉ là đang nằm mơ. Bất quá...... Quy tắc chúa tể cũng có mặt, cũng có phiền toái." Áo Cổ Tư Tháp cũng kiêng kị, hắn kiêng kị tứ đại quy tắc chúa tể.

Bởi vì Đế Á nói một câu vạch trần Lâm Lôi có được chí cao thần khí trước mặt các chủ thần khác, cho nên các chúa tể đều động tâm, có ý định đoạt bảo!

"Lâm Lôi, ta giết không được ngươi, nhưng những chúa tể khác sẽ giết ngươi." Đế Á đối với lời nói của mình tạo ra cảnh này đã rất là hài lòng.

Lâm Lôi lại không có một chút lo lắng nào, hắn đảo mắt qua mười một vị chúa tể ở trước mặt nghĩ:" Phỏng chừng có không ít chúa tể tâm nảy lòng tham. Bất quá, chờ ta giết Áo Cổ Tư Tháp, lúc đó các ngươi cũng sợ mà không dám động thủ." Lâm Lôi căn bản không có chút lo lắng nào.

Hắn vừa rồi hiển lộ thực lực, mới chỉ có một phần trăm thôi.

Ở đây các chủ thần cũng đều hiểu được, thiên địa sinh ra tới nay đệ thất kiện chí cao thần nhiệm vụ, là do Lâm Lôi hoàn thành . Trước đó, rất nhiều chủ thần đã bị hắn trêu đùa . Bất quá mọi người cũng không muốn truy cứu điểm này. Nếu hắn còn là một thượng vị thần, dám trêu đùa chư vị chủ thần, các chủ thần sẽ lập tức trị tội.

Nhưng thực lực Lâm Lôi bây giờ ngang với cấp bậc chúa tể. Ai dám trả thù?

Hơn nữa hiện tại tình thế rất vi diệu.

Mười một vị chúa tể, đối với chí cao thần khí của Lâm Lôi đều nổi lòng tham không ít. Chính các chúa tể cũng hiểu được điểm này! Bọn họ e sợ nếu mình xuất thủ trước sẽ bị những người khác chiếm tiện nghi. Cho nên cả đám tham lam đều cảnh giác vô cùng.

"Lâm Lôi hắn luyện hóa ba miếng chủ thần cách, hơn nữa bản thân có thực lực đại viên mãn, cùng với chí cao thần khí. Đúng là hắn có thực lực. Bất quá…" Tính mạng chúa tể thanh âm trở nên có chút sắc bén, "Thực lực mạnh, nhưng giết Phong hệ hạ vị chủ thần là hoàn toàn đi ngược lại với ước định ban đầu."

Lâm Lôi mở miệng nói:" Chúa tể, trước khi ta luyện hóa phong hệ chủ thần cách, ta thực lực cũng không mạnh như vậy."

Hủy Diệt chúa tể lạnh nhạt nói:" Cho dù chưa luyện hóa Phong hệ chủ thần cách, ngươi cũng đã đạt đến cấp độ rất mạnh trong số các trung vị chủ thần bình thường. Giết Đặc Lôi Tây Á, chính là đi ngược lại ước định."

"Các vị." Bối Lỗ Đặc đứng một bên nói," Có hai chuyện ta phải phải nói, lúc đầu Lâm Lôi vẫn là thượng vị thần, tại địa ngục, Đặc Lôi Tây Á đã từng muốn động thủ giết Lâm Lôi. May là có Huyết phong chủ thần Khăn Cái ngăn trở. Chuyện thứ hai, lúc đầu Lâm Lôi từ Áo Tạp Luân vị diện thông qua không gian loạn lưu quay về Ngọc Lan vị diện, trên đường cũng bị Đặc Lôi Tây Á truy sát. Nếu không có ta cùng Thanh Hỏa liều mạng, Lâm Lôi sớm đã bị giết chết. Đặc Lôi Tây

Á đã nhiều lần đối phó Lâm Lôi, Lâm Lôi trả thù, chuyện như vậy cũng là không tuân theo ước định sao."

Hủy Diệt chúa tể bao thân thể bao trùm bởi bộ hắc bào nhìn lướt qua Bối Lỗ Đặc:"Trong không gian loạn lưu hắn truy sát Lâm Lôi? Ai có thể chứng minh?"

"Đại nhân." Lúc này một đạo thanh âm vang lên," Mặc dù ta cùng Lâm Lôi có chút cừu oán, đối với ngươi cũng phải thừa nhận, lúc đầu Đặc Lôi Tây Á đích xác truy sát Lâm Lôi. Đây là ta dùng thần thức quan sát được, tuyệt đối là thật."

Lâm Lôi không khỏi quay đầu xem ai nói.

Người đang nói, rõ ràng là Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp.

------------------------*-----------------------

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 16: Vô Tội

Áo Cổ Tư Tháp giúp ta?" Lâm Lôi tỉnh táo lại, không khỏi cả kinh.

Nhưng ngay sau đó Lâm Lôi đã hiểu được nguyên nhân , đáy lòng không khỏi cười lạnh:" Giúp ta? Chỉ sợ hắn lo lắng ta bị phán định có tội, bị tứ đại quy tắc chúa tể giết. Đến lúc đó, chí cao thần khí của ta sẽ do tứ đại quy tắc chúa tể an bài xử trí mà không tới phiên hắn !"

Ngay lúc Áo Cổ Tư Tháp vừa dứt lời.

" Chúa tể." Lại có một gã đầu bù tóc rối, là hỏa hệ chủ thần mở miệng ," Lúc đầu tại Địa ngục, Đặc Lôi Tây Á đích xác từng làm khó Lâm Lôi, uy bức Lâm Lôi giao ra cửu khối linh châu cùng chí cao thần giám, cuối cùng Huyết Phong Chủ thần Mạt Thập ra mặt mới bảo hộ được Lâm Lôi. Điểm ấy ta có thể chứng minh."

Lâm Lôi nghi hoặc nhìn thoáng qua hỏa hệ chủ thần kia:" Hắn một hạ vị hỏa hệ chủ thần, ta không có bất cứ giao tình gì cùng hắn, hơn nữa hắn cũng không có tư cách cướp đoạt chí cao thần khí, tại sao cũng giúp ta?"

Liên tục hai gã chủ thần mở miệng nói, tứ đại quy tắc chúa tể nhìn nhau, thần thức bí mật thương nghị.

" Ta lúc ấy nhúng tay vào, đương nhiên có thể chứng minh." Huyết Phong Chủ thần Mạt Thập cười nói.

" Nếu như vậy......" Tính mạng chúa tể liền phán định kết quả.

Ngay tại này lúc đó----

" Đại nhân, năm đó Đặc Lôi Tây Á bất kể làm sự tình gì, nhưng năm đó, Đặc Lôi Tây Á là chủ thần, mà Lâm Lôi mới là thượng vị thần." Phong hệ chúa tể Đế Á thanh âm bất mãn lạnh lùng nói," Chủ thần cho dù chống lại thần sử dụng chút thủ đoạn, có cái gì quá đáng ? Càng huống chi, Lâm Lôi không phải là vẫn sống sao? Như thế nào, chúng ta là chủ thần đối với thần chẳng lẽ còn muốn kính lễ? Có một chút mạo phạm, thần cũng có tư cách trả thù?"

" Chủ thần đối với thần, cho dù có không đúng, cũng là chuyện đương nhiên ." Đế Á trịch thượng áp đặt nói.

Đông đảo chủ thần nhất thời trầm mặc.

Bọn họ thừa nhận đạo lý kia cũng là đúng. Trong mắt chủ thần thì thần đích xác là con kiến hôi. Cho dù chủ thần giết thần, chỉ có thể nói chủ thần không để ý tới thể diện, không thể nói chủ thần sai.

" Sau khi Lâm Lôi thành chủ thần. Đặc Lôi Tây Á không có tái mạo phạm hắn." Phong hệ chúa tể Đế Á hừ lạnh nói." Nếu như vậy, Lâm Lôi không lý do giết Đặc Lôi Tây Á."

Đế Á hiểu được. Xác suất hắn giành được chí cao thần khí cực thấp.

Cho nên hắn muốn cho Lâm Lôi chết sớm một chút! Chết trong tay tứ đại quy tắc chúa tể!

" Ha ha......" Lâm Lôi đứng lên. Nhìn Đế Á cười nhạo nói." Đế Á. Ngươi vừa nói là cái đạo lý gì? Chủ thần giết thần. Là không có gì sai? Ngươi nói như vậy chỉ là từ góc độ của chủ thần. Nhưng trong mắt thần thì sao? Chủ thần cao cao tại thượng giết mình chẳng lẽ không oán hận? Thần không phải không muốn trả thù, mà là không có khả năng trả thù thôi!"

" Hừ, cho dù là dã thú trí tuệ cực thấp, lúc bị đánh giết, cũng còn cắn ngược lại. Càng huống chi thần?"

Lâm Lôi trịnh trọng nói:" Thần không có năng lực trả thù, tự nhiên không cam lòng bị giết. Chỉ khi nào có năng lực trả thù, tuyệt đối sẽ trả thù!"

" Hơn nữa ước định của tứ đại quy tắc chúa tể, cũng là nói song phương có hay không có cừu oán. Ta hỏi ngươi. Đặc Lôi Tây Á cùng ta có cừu oán không?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

Đế Á không khỏi trầm mặc.

" Tốt lắm." Một đạo thanh âm già nua ôn hòa vang lên, đúng là Vận mệnh chúa tể," Đế Á nói như vậy là không ổn. Cừu oán là cừu oán. Chẳng lẽ còn phân thời gian cấp độ? Lúc tuổi nhỏ yếu nhược bị vũ nhục, chẳng lẽ lúc thực lực mạnh lên rồi, vẫn không thể trả thù? Vấn đề này dừng ở đây đi. Đã rất rõ ràng rồi. Ta cho rằng Lâm Lôi hắn cũng không phải không tuân theo ước định, hắn vô tội!"

Vận mệnh chúa tể một lời đã nói, các chủ thần khác cũng không cãi lại.

" Ta cũng cho rằng hắn vô tội, các vị thì sao?" Tính mạng chúa tể mỉm cười nhìn về phía chung quanh.

" Vô tội!" Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp cười nói.

" Vô tội!" Một gã nam tử tóc đen mặc áo bào đen cũng mở miệng nói.

" Vô tội!"......

Mười một vị chúa tể ngoại trừ Đế Á, mười vị chúa tể khác đều thống nhất nhận định Lâm Lôi vô tội! Kì thật bình thường chỉ cần tứ đại quy tắc chúa tể nhận định Lâm Lôi vô tội là được, bất quá, muốn cấp mặt mũi cho những chủ thần còn lại nên tứ đại quy tắc chúa tể mới dùng hình thức biểu quyết.

Tiếng cười thanh thúy vang lên, đúng là Tử vong chúa tể mặc áo tím, nàng ánh mắt quét về qua chung quanh, cười dài nói:" Tất cả mọi người đã nói như vậy, vậy chuyện Lâm Lôi giết Đặc Lôi Tây Á cũng nhận định như vậy đi, Lâm Lôi không phải không tuân theo chủ thần ước định. Vô tội! Chuyện chấm dứt. Mọi người đều có thể rời đi."

Giờ phút này, Lâm Lôi cũng thở dài một hơi.

" Lâm Lôi. Quá trình này so với tưởng tượng của ta còn nhanh hơn. Hôm nay, tứ đại quy tắc chúa tể không làm khó dễ ngươi, ngoại trừ Đế Á, sáu vị chúa tể kia cũng không làm khó dễ ngươi. Cơ hồ không có thanh âm phản bác." Bối Lỗ Đặc truyền âm nói," Qua một cửa này dễ dàng như vậy, ngươi nên cảm tạ tứ vị quy tắc chúa tể."

" Ta hiểu được." Lâm Lôi gật đầu.

Loại chuyện này phán định có tội hay vô tội, trên thực tế chính là xem tứ đại quy tắc chúa tể. Hôm nay rất rõ ràng, mặc dù tứ đại quy tắc chúa tể thanh âm nghiêm khắc, nhưng thực chất là thiên vị Lâm Lôi . Mọi người cáo biệt lẫn nhau, rồi sau đó hoặc là một mình một người, hoặc là tụm năm tụm ba liên tiếp rời đi. Bất quá có một việc rất quỷ dị---- mười một vị chúa tể, không ai vội vã rời đi.

Đế Á là phong hệ chúa tể, đương nhiên ở lại phong hệ thần vị diện.

Nhưng các chúa tể khác, vì sao cũng không đi?

" Không biết Lâm Lôi sẽ đi đâu? Muốn đi theo hắn, nhìn hắn thông qua Truyền Tống Trận đi đâu, ta sẽ đuổi theo." Áo Cổ Tư Tháp mặc dù có kế hoạch như vậy, nhưng vẫn để ở đáy lòng, ngoài mặt không biểu hiện gì" Bất quá, các chúa tể khác, bao gồm cả tứ đại quy tắc chúa tể, lại đều ở lại đây. Tất cả đều không vội vã đi. Chẳng lẽ các quy tắc chúa tể, cũng muốn đoạt chí cao thần khí?"

Trong tứ đại quy tắc chúa tể trung, Tính mạng chúa tể, Tử vong chúa tể, Hủy diệt chúa tể, có được tất cả đều là vật chất công kích chí cao thần khí. Chỉ có Vận mệnh chúa tể, có được một kiện linh hồn phòng ngự chí cao thần khí.

Trên boong tàu, Tử Kinh Chủ thần bay qua, lặng yên thần thức truyền âm:" Lâm Lôi, ta cùng Mạt Thập trước hết đi. Hai người chúng ta ở lại đây cũng không giúp được gì nhiều. Bất quá xem bộ dáng...... Trong các chúa tể ở lại đây, phỏng chừng tuyệt đại đa số đều đối với chí cao thần khí của ngươi ôm tham niệm (lòng tham). Cho nên, ngươi phải cẩn thận."

" Ta biết, cám ơn." Lâm Lôi truyền âm nói.

" Cám ơn cái gì? Ta không giúp được ngươi. Trong số các chúa tể, lấy thực lực của ngươi, chúa tể bình thường ngươi cũng có thể ứng phó. Nhưng ngươi phải đặc biệt cẩn thận , Quang minh chúa tể, Lôi hệ chúa tể cùng với Vận mệnh chúa tể ba người! Ba vị quy tắc chúa tể kia đều có công kích chí cao thần khí, không cần đoạt thêm chí cao thần khí này của ngươi. Bất quá Vận mệnh chúa tể người này rất ít khi ra tay, rất ít đụng đến người. Có lẽ sẽ không ra tay. Ngược lại, ngươi cần chú trọng hai người kia."

" Ta hiểu được." Lâm Lôi cũng hiểu được đạo lý kia.

" Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa, Lâm Lôi. Chúng ta đi trước." Tử Kinh Chủ thần, Huyết Phong Chủ thần hai người cùng Lâm Lôi bọn họ cáo biệt, rồi sau đó cũng rời đi.

Lâm Lôi ba người nhìn nhau.

" Lâm Lôi, ngươi lựa chọn như thế nào?" Bối Lỗ Đặc truyền âm nói.

" Lúc này, chẳng lẽ ta còn lùi bước?" Lâm Lôi truyền âm nói," Bối Lỗ Đặc gia gia, Thanh Hỏa, chúng ta hiện tại xuất phát. Đi đến Truyền Tống Trận. Các ngươi hai người về Ngọc Lan vị diện trước để ngừa vạn nhất. Đợi khi ta giết Áo Cổ Tư Tháp, ta sẽ thông tri các ngươi."

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người nhìn nhau, cũng đều gật đầu đồng ý. Bọn họ hiểu được chính mình ở lại chỉ càng ảnh hưởng tới Lâm Lôi.

" Cũng tốt, bất quá Lâm Lôi, ngươi thực lực chân thật đích xác vượt qua thất đại pháp tắc chúa tể. Nhưng ngươi phải cẩn thận, tứ đại quy tắc chúa tể thật sự rất mạnh . Bọn họ cũng ở lại đây, ta lo lắng có chuyện khác. Cho nên cho dù ngươi động thủ giết Áo Cổ Tư Tháp, cũng phải cảnh giác. Một khi tứ đại quy tắc chúa tể đối với ngươi có sát tâm, ngươi chạy trốn sớm một chút." Bối Lỗ Đặc truyền âm nói.

Bối Lỗ Đặc cùng Thanh Hỏa. Cũng không muốn nhìn Lâm Lôi bị quy tắc chúa tể giết chết.

Dù sao, Lâm Lôi cột trụ trong Ngọc Lan nhất hệ tam vị chủ thần bọn hắn.

" Yên tâm đi." Lâm Lôi cười," Đi, chúng ta đến chỗ Truyền Tống Trận."

Lúc này, Lâm Lôi bọn họ ba người cùng xuất phát. Hướng Truyền Tống Trận bay đi.

" Lâm Lôi đã xuất phát." Một đám chúa tể ở lại, thoáng chút chần chờ. Rồi sau đó có hai gã chúa tể bay lên, đi theo Lâm Lôi ba người.

Áo Cổ Tư Tháp cũng là cố ý ở lại thêm chốc lát, sau đó mới hướng Truyền Tống Trận bay đi:" Lấy tốc độ phi hành của ba người Lâm Lôi mà nói, ngay cả một phần mười của ta cũng không đến." Áo Cổ Tư Tháp mặc dù tự tin, nhưng cũng không dám khinh thị các pháp tắc chúa tể khác, đám chúa tể nàymỗi người đều có tuyệt chieu của chính mình.

" Bảy vị quy tắc chúa tể, nói về tốc độ. Ta là đệ nhất! Cướp đoạt chí cao thần khí. Ta cũng chiếm ưu thế nhất." Lôi hệ chúa tể quay đầu lại liếc liếc bốn vị quy tắc chúa tể," Bọn họ bốn người thì ba người có công kích chí cao thần khí. Hẳn là sẽ không ra tay. Về phần Vận mệnh chúa tể, lấy tính cách của hắn mà nói, hẳn là sẽ không làm cái chuyện đoạt bảo này."

Lôi hệ chúa tể, đồng dạng cũng bay lên, đồng dạng theo đuôi Lâm Lôi.

Chúa tể một đám bay lên, ngay cả phong hệ chúa tể Đế Á cũng bay về chỗ ở của chính mình.

Chỉ còn lại bốn vị quy tắc chúa tể!

Bọn họ bốn người dĩ nhiên còn chưa đi, giờ phút này bốn vị quy tắc chúa tể đang bí mật thần thức truyền âm đàm luận .

" Ô Đặc Lôi Đức, ngươi tự tin như vậy?" Tử vong chúa tể cười duyên nhìn Hủy diệt chúa tể.

" Áo Phu, ngươi đáp ứng hay không đáp ứng." Hủy diệt chúa tể nhìn về phía Vận mệnh chúa tể tóc bạc áo bào trắng, lập tức Hủy diệt chúa tể lạnh lùng cười nói," Nếu như ngươi sợ hãi, không đáp ứng. Vậy thì thôi."

" Ha ha, các ngươi đã đều nói như vậy , hơn nữa điều kiện tốt như vậy, ta như thế nào lại không đáp ứng?" Vận mệnh chúa tể trên mặt lộ vẻ tươi cười.

" Tốt lắm." Hủy diệt chúa tể khẽ gật đầu.

" Tỷ tỷ, xem ra chúng ta có trò hay để nhìn." Tính mạng chúa tể trên mặt tươi cười.

Trong lúc tứ đại quy tắc chúa tể bàn bạc, Lâm Lôi ba người bọn họ đã bay đi rất xa, đã đến rất gần Truyền Tống Trận tại Lưu Phong sơn.

" Phía trước chính là Lưu Phong sơn, Bối Lỗ Đặc gia gia, Thanh Hỏa, chúng ta chia tay ở đây đi." Lâm Lôi trôi nổi trên trời cao.

" Ngươi cẩn thận một chút." Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người đều vì Lâm Lôi mà cảm thấy khẩn trương. Rồi sau đó, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người bay đi Lưu Phong sơn, thông qua truyền tống thông đạo về Ngọc Lan vị diện trước. Sắp bắt đầu đánh một trận mà hai người bọn họ không có tư cách nhúng tay vào. Bởi vì những người tham gia ...... đều là nhân vật cấp bậc chúa tể.

" Hừ, sáu kẻ đó đều một đám bám theo." Lâm Lôi thần thức dễ dàng phát hiện, có sáu vị chúa tể ở phía sau đi theo mình," May là, bốn vị quy tắc chúa tể không tới." Lâm Lôi thở dài một hơi, hắn kiêng kị nhất chính là bốn vị quy tắc chúa tể.

Chỉ chốc lát----

Người đầu tiên đến, ngược lại là lôi hệ chúa tể.

" Lâm Lôi." lôi hệ chúa tể mỉm cười bay tới, nhiệt tình chào hỏi.

" Nga, không hổ là lôi hệ chúa tể, tốc độ quả nhiên rất nhanh. Ta còn có việc, không quấy rầy ngươi ." Lâm Lôi mỉm cười bay vòng qua lôi hệ chúa tể, lôi hệ chúa tể sắc mặt không khỏi hơi đổi.

Lâm Lôi bay vòng qua lôi hệ chúa tể, nhưng lại bay thẳng đến chỗ người thứ hai bay đến là Quang minh chúa tể.

" Lâm Lôi." Áo Cổ Tư Tháp nhướng mày, Lâm Lôi chủ động chào đón, làm cho hắn cảm thấy nghi ngờ, nhưng ngay sau đó hắn liền nghĩ thông suốt ," Hừ, mặc kệ hắn muốn làm gì, Lâm Lôi thực lực cũng chỉ như vậy. Cho dù so với ta đoán trước kia có mạnh hơn một chút, cũng không uy hiếp gì tới ta."

" Áo Cổ Tư Tháp." Lâm Lôi cười chào hỏi.

" Không biết Lâm Lôi ngươi có chuyện gì?" Áo Cổ Tư Tháp vẫn là rất nhiệt tình.

" Mới vừa rồi, cám ơn Áo Cổ Tư Tháp ngươi hỗ trợ ." Lâm Lôi mỉm cười nói.

" Hẳn là ." Áo Cổ Tư Tháp cười.

" Áo Cổ Tư Tháp, ta có chuyện trọng yếu muốn đi quang minh thần vị diện một chuyến, đến lúc đó, phỏng chừng cũng mong ngươi có thể hỗ trợ. Không biết, Áo Cổ Tư Tháp ngươi có nguyện ý giúp cái này hay không?" Lâm Lôi cười nói.

Áo Cổ Tư Tháp trong lòng máy động.

" Theo ta đi quang minh thần vị diện?" Áo Cổ Tư Tháp hoàn toàn nghi hoặc ," Có thể nào, Lâm Lôi cho rằng thực lực của hắn đủ để uy hiếp ta? Hừ, cũng đúng, hắn cùng Đế Á chiến đấu, chưa từng thi triển thiên phú thần thông. Nếu này Lâm Lôi chính mình muốn chết, cũng không trách được ta ."

Áo Cổ Tư Tháp liền cười nói:" Ha ha, đương nhiên có thể."

" Chúng ta cùng nhau đi thôi." Lâm Lôi đạm cười nói.

------------------------*-----------------------

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 17: Mười Trận Thắng Liên Tiếp Ban Thưởng

Lâm Lôi trực tiếp đưa ra đề nghị, thủ đoạn này đạt hiệu quả tức thì.

Kì thật Lâm Lôi không lo lắng một chút nào về việc Áo Cổ Tư Tháp cự tuyệt, xác suất rất nhỏ. Cho dù Áo Cổ Tư Tháp cẩn thận tới đâu đi nữa, không để Lâm Lôi đi cùng hắn, Lâm Lôi bản thân cũng hoàn toàn có thể một mình đi đến quang minh thần vị diện, tìm Áo Cổ Tư Tháp mà giết.

" Lâm Lôi, ngươi đi quang minh thần vị diện, đến cùng có chuyện gì?" Áo Cổ Tư Tháp cười dò hỏi.

" Tới đó rồi ngươi sẽ biết." Lâm Lôi chỉ nói vậy.

Hai người phi hành tốc độ cực nhanh, đảo mắt đã tới đỉnh một ngọn núi.

Áo Cổ Tư Tháp cũng phát hiện ra tại nơi không xa lắm Lôi hệ chúa tể đang đứng, đáy lòng thầm cười lạnh:" Thật sự là đáng tiếc, với năng lực của ngươi, nếu như Lâm Lôi không theo ta đi, ngươi còn có hy vọng. Chỉ là hiện tại...... Ngươi một điểm hy vọng cũng không có." Áo Cổ Tư Tháp liếc nhìn Lâm Lôi một cái.

Việc Lâm Lôi chủ động theo hắn đi, hắn cũng có chút nghi ngờ.

Nhưng với thực lực của hắn, hắn tuyệt đối tự tin, Áo Cổ Tư Tháp vẫn tỏ ra đàng hoàng đi bên cạnh Lâm Lôi .

"Áo Cổ Tư Tháp vận khí thật là tốt, Lâm Lôi đã đi cùng với hắn." Mấy vị chúa tể khác thấy thế cũng chuẩn bị buông tay.

Ngay khi Lâm Lôi, Áo Cổ Tư Tháp hai người chuẩn bị đi đến Truyền Tống Trận, một đạo thanh âm vang lên trong óc hai người.

" Các vị, hiện tại có một chuyện trọng yếu phi thường. Các ngươi hãy lập tức quay lại đây."

Lâm Lôi nghe được quay đầu hướng về phía tứ đại quy tắc chúa tể nhìn. Thanh âm này là của Tử vong chúa tể. Lâm Lôi đáy lòng nghi hoặc:"Tứ đại quy tắc chúa tể cũng không truy đuổi ta. Mà bốn người này đang thương lượng chuyện gì vậy, hiện tại mình mới vừa từ dó đi ra?"

"Chuyện gì?" Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp nhướng mày thì thầm.

"Ta cũng nên xem có chuyện gì một chút rồi hãy đi quang minh thần vị diện ." Lâm Lôi đạm cười nói.

"Ha ha, hoan nghênh. Đi. Chuyện của tứ vị đại nhân trọng yếu hơn cả." Áo Cổ Tư Tháp cũng cười nói.

Thế rồi bọn họ đều quay đầu lại.

"Ầm ầm long” bờ biển sóng xô dạt dào. Giờ phút này tứ đại quy tắc chúa tể đang ở trên một hòn đảo nhỏ.

" Thật sự là việc lạ." Lâm Lôi nhìn ra xa xa, trôi nổi trên trời cao có bốn vị quy tắc chúa tể, thần thức cũng phát hiện ra, cả bảy vị chúa tể cùng với mình đang theo hướng này bay tới. Trừ mình và bảy người này ra, không còn ai khác." Còn Phong hệ thần vị diện chủ thần, có thể có không ít. Nhưng tại sao Tử vong chúa tể lại chỉ gọi tám người quay lại?"

Lâm Lôi trong nháy mắt hiểu được .

Bảy đại chúa tể cùng với mình, thực lực cũng đều là cấp bậc chúa tể.

" Các vị đều tới." Cô gái có mái tóc màu hồng hàm tiếu cười nhìn tám người.

" Đại nhân." Cả tám người đều hành lễ.

Bảy đại pháp tắc chúa tể, bình thường khi xưng hô với quy tắc chúa tể đều gọi là đại nhân để tỏ lòng tôn kính.

" Còn nhớ rõ thiên địa sinh ra vạn triệu năm rồi, khi các chủ thần được sinh ra, mười một vị chúa tể cũng sinh ra, bất quá khi đó mười một vị chúa tể sống đến hiện giờ chỉ còn lại có tám vị ." Tóc hồng tiếu lệ cô gái đạm cười nói.

" Ân?" Lâm Lôi thất kinh.

Nguyên lai vô số năm qua, ngay cả cấp bậc chúa tể cường giả cũng đã mất đi mấy vị.

" Trời sinh ra vạn triệu năm, có một lần, Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức cùng Vận mệnh chúa tể Áo Phu đã từng đánh nhau một trận. Tin rằng ở đây không ít người đã biết kết quả. Lần đó, là Ô Đặc Lôi Đức kém hơn một chút." Cô gái có mái tóc màu hồng hàm tiếu cười nói.

" Khi đó Ô Đặc Lôi Đức đại nhân, cùng Áo Phu đại nhân cả hai đều đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn. Trận chiến ấy rất đặc sắc." Lôi hệ chúa tể mỉm cười nói.

Cô gái có mái tóc màu hồng hàm tiếu khẽ gật đầu:" Mặc dù sớm đạt tới đại viên mãn, nhưng vô số năm qua đi, hai người bọn họ thực lực đều so với lúc trước mạnh hơn rất nhiều. Vì sao thực lực được nâng cao, chắc các ngươi cũng minh bạch! Mà vô số năm sau đến hôm nay, bọn họ sắp lại một lần nữa tiến hành chiến đấu!"

Các chúa tể ở đây đều sửng sốt.

"Chiến đấu?" Lâm Lôi cũng là thất kinh.

Đạt tới đẳng cấp chúa tể như thế này rồi, bọn họ còn muốn chiến đấu, không nói đến tính chất trận đấu, nhưng trong trận đấu có thể bị giết chết ngay tức khắc.

"Hai vị đại nhân, các ngươi?" Một người phụ nữ duy nhất trong số bảy vị pháp tắc chúa tể, Thủy hệ chúa tể kinh ngạc nói.

"Nói để các ngươi đừng lo." Bao phủ trong tấm hắc bào, Hủy diệt chúa tể lạnh nhạt nói," Ta cùng Áo Phu. Trừ lần trước một lần tỉ thí ra, sau này ta có được chí cao thần khí, mà hắn cũng được ý chí uy năng ban thưởng, chúng ta cũng đã tỉ thí thêm một lần. Tính cả lần này là lần thứ ba chúng ta tỉ thí."

"Ý chí uy năng ban thưởng?" Lâm Lôi đáy lòng nghi hoặc.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu mỉm cười nói: "Lần tỉ thí cũng mới đây thôi. Đi , chúng ta đi vào trong không gian loạn lưu." Vừa nói, Áo Phu dùng nắm đấm vẽ ra.

Không gian trước mặt nhất thời xuất hiện một thông đạo rộng rãi, đó chính là cái khe không gian.

Tứ đại quy tắc chúa tể bay trước vào trong đó, tám người bọn họ cũng ngay sau đó bay vào theo, rồi sau đó cái khe không gian liền tiêu tán.

Thân là quy tắc chúa tể, sẽ không dễ dàng có thể tỉ thí.

Dù sao tất cả mọi người đứng ở trên một đỉnh cao, một khi chiến đấu, rất có thể sẽ bị sơ sẩy. Bọn họ cũng kiêng kị lẫn nhau, đều không muốn ra tay với nhau. Bởi vậy có thể tưởng tượng, hai vị quy tắc chúa tể tỉ thí, thật khó có thể tin được. Các chúa tể khác, bao gồm Áo Cổ Tư Tháp cũng có vẻ rất chờ mong.

Trong không gian loạn lưu, ngũ quang thập sắc loạn lưu lất phất.

Mười hai đạo nhân ảnh sừng sững ở trên hư không.

"Ha ha, Ô Đặc Lôi Đức, lần này ngươi lại chủ động khiêu chiến . Ngươi xem ra rất tự tin, nhưng lần này cũng đừng thua nữa nha." Cô gái có mái tóc hồng hàm tiếu cười lớn nói.

" Hừ."

Bao phủ trong hắc bào, Hủy diệt chúa tể lúc này hướng hư không bay đi. Bạch Phát Lão Giả, Vận mệnh chúa tể cũng cười âm trầm hướng hư không bay tới. Về phần mười người khác chỉ đứng ở xa xa nhìn.

" Đại nhân, trải qua lần được ý chí uy năng ban thưởng, trong bốn vị quy tắc chúa tể, Áo Phu hẳn là đã đạt cấp độ cực mạnh. Bất quá, hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức có công kích chí cao thần khí. Không biết bọn họ lần thứ hai tỉ thí, ai thắng ai thua?" Thủy hệ chúa tể hướng về Tử vong chúa tể dò hỏi.

"Mới vừa rồi ý tứ của ta nói ra, ngươi nghe không hiểu sao, đương nhiên là Ô Đặc Lôi Đức thua." Tử vong chúa tể cười tủm tỉm nói.

Các chúa tể khác cũng đều có chút không tin.

Nếu không tính chí cao thần khí, Vận mệnh chúa tể đã cực mạnh rồi. Chí cao thần khí mà vận mệnh chúa tể có được chỉ là linh hồn phòng ngự chí cao thần khí mà thôi, không cách nào gia tăng lực công kích. Nhưng tại sao như vậy, Hủy diệt chúa tể lần thứ hai vẫn thua?

" Về phần tại sao thua? Hừ, Áo Phu lão gia hỏa này. Hắn thực lực rất đáng sợ, các ngươi đã chứng kiến lần nào chưa?" Tử vong chúa tể lạnh nhạt cười nói.

Một đám chúa tể cũng an tĩnh trở lại.

"Ý chí uy năng ban thưởng?" Lâm Lôi không nhịn được mở miệng nói." Đại nhân, ý chí uy năng ban thưởng, đến cùng là cái gì?"

"Ngươi cái này cũng không biết?" Tử vong chúa tể nghi hoặc nhìn về phía Lâm Lôi, các chúa tể khác cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

"Ta thật sự không biết." Lâm Lôi bất đắc dĩ cười khổ.

Tử vong chúa tể trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng lộ ra vẻ tươi cười:" Ha ha, ngươi tu luyện cho tới bây giờ mới chưa được vạn năm, không biết cũng là chuyện thường. Ta nói đến ý chí uy năng ban thưởng, chính là việc sau mười lần liên tục thắng lợi vị diện chiến trường, chí cao thần sẽ ban thưởng cho!"

"Liên tục mười trận thắng?" Lâm Lôi nhướng mày.

"Đúng, vạn triệu năm một lần sẽ triển khai vị diện chiến trường, mỗi một lần tại vị diện chiến tranh sẽ có năm trận. Trong mười một vị diện, trừ Tính mạng chí cao vị diện, mười vị diện kia tất cả đều tham chiến. Tính ra cứ vạn triệu năm một lần, mười vị diện này cũng chỉ chiến đấu một lần. Kết quả những lần chiến đầu này chỉ có ba loại, thắng - thua và hòa!"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Hắn đã tham gia qua một lần vị diện chiến trường, biết được chiến tranh là chiếm lấy hai đầu Tinh Hà thông đạo làm thành quả.

"Dựa theo quy định, nếu một vị diện nào liên tục trong mười lần vị diện chiến tranh đều đạt được thắng lợi, thì vị diện thất vị chủ thần đều được chí cao thần ban thưởng, đều được ban cho một phần ý chí uy năng, tương đương với việc luyện hóa một miếng chủ thần cách." Tử vong chúa tể thuật lại rõ chi tiết.

Lâm Lôi không khỏi chấn kinh.

"Một phần ý chí uy năng?" Việc ban thưởng này không phải quá hẫu hĩnh sao.

" Lâm Lôi." Tính mạng chúa tể bên cạnh mỉm cười nói," Ngươi cho rằng liên tục giành mười trận thắng lợi là đơn giản sao?"

" Không đơn giản." Lâm Lôi lập tức có phản ứng.

Hắn kinh nghiệm qua vị diện chiến tranh lần trước, qua một hồi tranh đấu, muốn tại hai bờ Tinh Hà thông đạo cùng giành được thắng lợi, đến cuối cùng mới bết được có thắng lợi không. Nếu chỉ là tại một bờ Tinh Hà thông đạo giành thắng lợi, cũng chỉ ngang ngửa mà. Lần đó nếu không diễn ra trận đấu giữa Lâm Lôi và Mã Cách Nỗ Tư, hắc ám vị diện chỉ sợ cũng không có cách nào giành được thắng lợi.

"Vị diện chiến trường, xác suất thắng lợi cũng chỉ đạt một nửa!" Tử vong chúa tể cũng cười nhạo nói," Ngẫu nhiên thắng được một lần, nhưng một vạn triệu năm sau, trận tiếp theo nếu cũng chỉ ngang tay, hết thảy mọi thứ coi như làm lại từ đầu. Dù sao, phải liên tục giành mười trận thắng lợi liên tiếp, mới có thể đạt được phần thưởng. Đừng nói liên tục thắng mười trận, liên tục thắng năm trận, cũng đã là điều khỏi phải bàn rồi. Cho dù thắng được năm trận, trận tiếp theo là ngang ngửa hoặc thua, đều coi là thất bại, phải làm lại từ đầu!"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Các đại vị diện thực lực không hơn kém nhau mấy, hơn nữa lấy vị diện chiến trường làm phương thức phân định thắng thua, muốn liên tục thắng mười trận, xác suất có thể xem như bằng không!

" Một vạn triệu năm một lần, từ khi khai thiên tích địa cho tới bây giờ...... Trăm vạn lần vẫn cứ tiếp diễn." Tử vong chúa tể cảm khái nói.

" Trăm vạn lần cũng không dừng......" Lâm Lôi đáy lòng máy động.

Một vạn triệu năm một lần, vậy thiên địa sinh ra cuối cùng đã được bao lâu? Lâm Lôi cũng cảm thấy hoảng sợ. Sợ rằng các chúa tể cũng chẳng ai muốn tính toán thời gian . Bởi vì, nó quá dài , bọn họ cũng chỉ nói là vô số năm.

"Lâm Lôi ngươi có biết, vô số năm qua, có được mấy ai giành mười trận thắng liên tiếp?" Tử vong chúa tể chế nhạo cười nói.

"Việc này, không biết." Lâm Lôi không cách nào xác định.

" Một lần! Gần đây chỉ có một lần!" Tử vong chúa tể cảm khái nói," Vô số năm qua, nếu liên tục giành chín trận thắng, diễn ra hơn sáu lần. Nhưng trong hơn sáu lần đó, các vị diện bình thường đều hợp lực, không để cho đối phương đạt được đến trận thứ mười."

Lâm Lôi cũng hiểu được.

Các chủ thần cũng không hy vọng chủ thần khác có được ý chí uy năng ban thưởng.

Cho nên cho dù liên tục đạt được chín trận thắng liên tiếp, đến trận thứ mười, các vị diện khác sẽ liên thủ.

"Chỉ một lần thành công, đó chính là Vận mệnh chí cao vị diện." Tử vong chúa tể cảm khái nói," Nguyên nhân chính là vì một lần đó, Vận mệnh nhất hệ thất vị chủ thần, đều đã được ban thưởng. Mỗi người đều gia tăng một phần ý chí uy năng. Vì vậy, Vận mệnh chúa tể Áo Phu thực lực đã vượt qua chúng ta!"

Lâm Lôi thầm than không thôi.

Vận mệnh chúa tể, bản thân đã là đại viên mãn, lại bổ sung thêm một phần ý chí uy năng. Không mạnh mới là lạ!

" Hơn nữa Áo Phu mặc kệ thế sự, nhất mực tiềm tu. Hắn nghiên cứu nguyên lý thiên phú thần thông, hắn cũng nghiên cứu nguyên nhân làm sao cho thân thể được mạnh mẽ......" Tử vong chúa tể cảm khái nói,"Nếu nói về trình độ thân thể mạnh mẽ, trong số bốn chúa tể, Áo Phu tuyệt đối đứng thứ nhất."

Lâm Lôi thất kinh.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu, một lão đầu không màng thế sự, nhưng lại là một nhân vật đáng sợ.

" Xem kìa, hai người bọn họ chuẩn bị động thủ ." Tử vong chúa tể đột nhiên nói.

Lâm Lôi liền nhìn lại, các chúa tể khác cũng đều tập trung chú ý quan sát.

Bên trên hư không, Vận mệnh chúa tể mặc áo bào trắng, tóc bạc bình tĩnh đứng sừng sững nhìn về đối thủ phía xa xa, Hủy diệt chúa tể.

Hủy diệt chúa tể bên ngoài phát ra luồng hắc quang khiến cho người ta phát sinh tâm lý e dè. Hắc quang thuần túy màu đen tuyền, thôn phệ hết thảy mọi thứ chung quanh, ngay cả hư không loạn lưu cũng đều bị luồng hắc quang này thôn phệ. Dần dần, luồng hắc quang này bao trùm phạm vi càng ngày càng lớn, trong chốc lát đã phúc tán ra phạm vi chừng nghìn dặm.

" Áo Phu rất mạnh, nhưng lần này Ô Đặc Lôi Đức cũng sáng chế ra tuyệt chiêu." Tử vong chúa tể hướng Lâm Lôi truyền âm nói.

" Cái gì tuyệt chiêu?" Lâm Lôi tò mò.

Tử vong chúa tể có ý tứ liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, truyền âm nói:" Năm đó tứ thần thú gia tộc lão tổ tông của ngươi, bọn họ bốn người liên hợp thiên phú thần thông uy lực cực lớn, thậm chí còn uy hiếp được đến chúa tể! Mà hiện giờ, Ô Đặc Lôi Đức đã sáng chế ra liên hợp thiên phú cùng loại, thần thông này chính là tuyệt chiêu."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 18: Thần Thú Ô Côn

Cái gì, tứ vị lão tổ tông liên hợp thiên phú thần thông?" Lâm Lôi đôi mắt mở tròn xoe.

Lập tức Lâm Lôi nhìn ra xa xem trong hư không Hủy diệt chúa tể, nghĩ ngợi nói:" Gần hai vạn năm trước, Hủy diệt chúa tể cũng đã gặp Bối Lỗ Đặc gia gia lấy một nửa Tứ thần thú máu huyết. Đúng rồi, Cái Tư Lôi Sâm bọn họ bốn người cũng nói, năm nghìn năm trước, Hủy diệt chúa tể từng mượn 100 thượng vị thần của tứ thần thú gia tộc. Phỏng chừng, cũng là để phục vụ nghiên cứu tứ thần thú thiên phú thần thông tuyệt chiêu. Mà hiện tại, hắn hình như đã thành công ! Thật không còn gì để nói, Hủy diệt chúa tể đích thật là một nhân vật đáng sợ."

Thiên phú thần thông, không có biện pháp nào trăm phần trăm học được toàn bộ. Nhưng bắt chước xuất ra thần thông cùng loại, cũng có hy vọng.

Mà Hủy diệt chúa tể đã là nhân vật đạt đến cấp bậc này, nếu như chủ định nghiên cứu về tứ thần thú máu huyết, cũng không phải không có hy vọng thành công.

Cũng giống như Lâm Lôi thi triển tuyệt chiêu học được của Tử Tinh thần thú, là Tử Tinh không gian, cũng thuộc về kỳ đặc tuyệt chiêu. Do Tử Kinh Chủ thần cố ý dẫn đạo, Lâm Lôi cuối cùng cũng giải thích được đạo lý trong đó, uy lực mặc dù không bằng bản thân Tử Tinh thần thú thi triển, nhưng cũng rất lớn rồi.

Mười vị chúa tể đều an tĩnh lại, từ xa xem hai đại quy tắc chúa tể đối chiến.

"Xuy xuy” hắc quang phúc tán ra hàng nghìn dặm, mà ở giữa luồng hắc quang, một bóng người mơ hồ âm trầm đang lẳng lặng trôi nổi .

"Áo Phu! Ta tham khảo tại trong Địa ngục của ta có một chủng tộc kì lạ Tháp Tháp Nhĩ Tộc có thiên phú năng lực, ta hao phí vô số năm, rốt cuộc đem tuyệt chiêu của ta một lần nữa hoàn thiện. Một chiêu này uy lực có thể lớn hơn lần trước rất nhiều, lúc này đây, ngươi hãy nếm thử một chiêu mạnh nhất của ta xem sao." Hủy diệt chúa tể thanh âm vang vọng ở trên hư không.

"Nga, nghe ngươi nói chắc không sai, động thủ đi." Áo Phu vẫn như trước, trên mặt mỉm cười.

Hắc bào bay vù vù, Hủy diệt chúa tể ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm đối thủ rồi lộn tay, trong tay một thanh trường thương đen nhánh xuất hiện, trường thương dài chừng hai thước. Mặc dù chưa sử dụng, nhưng trường thương đã phát ra kình khí sắc bén, cũng đã khiến cho chung quanh không gian loạn lưu vỡ vụn.

Xa xa đang xem cuộc chiến, Lâm Lôi và mọi người thất kinh.

Tất cả mọi người đều hiểu được, trường thương màu đen này chính là Hủy diệt chí cao thần khí!

"Ầm ầm long” chung quanh vô tận hắc quang trong nháy mắt thu liễm, hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể Hủy diệt chúa tể.

Chung quanh nghìn dặm phạm vi trong nháy mắt xuất hiện chân không, ngay cả một chút năng lượng lưu lại cũng không có.

"Sa….”

Thanh âm quỷ dị trầm thấp từ trong miệng hủy diệt chúa tể vang lên. Đồng thời phía sau hủy diệt chúa tể cũng xuất hiện một hư ảnh khổng lồ. Hư ảnh chiều dài đạt tới hàng vạn dặm. Đây là một quái vật khổng lồ hình dạng giống như quái xà uốn lượn xoay quanh, thân thể uốn lượn được bao phủ bởi lân giáp màu đen, hơn nữa, còn có hàng vạn lợi trảo.

Dài vạn dặm, có hàng vạn lợi trảo, đồng thời cũng có hàng vạn đôi cánh sắc bén.

Nếu chỉ mới nhìn, vô luận là lân phiến, lợi trảo hay cánh, tất cả đều là một màu đen cứng như sắt thép.

Nhưng quái vật đầu lại trụi lủi , trên ót có hai con mắt, đồng tử một con mắt trắng toát, còn đồng tử con mắt kia màu hồng.

Xa xa đang xem cuộc chiến, Lâm Lôi hoàn toàn sợ ngây người, hủy diệt chúa tể bổn tôn thật là quá đáng sợ.

"Đây là cái gì?" Lâm Lôi hô nhỏ nói.

Lâm Lôi thần thức lúc đó phúc tản ra. Bởi vì hắn dung hợp chủ thần chi lực nên người khác căn bản không phát hiện được Lâm Lôi dùng thần thức. Mà Lâm Lôi bản thân cũng rõ ràng phát hiện ra, khi Hủy diệt chúa tể thi triển một chiêu này, vô số tia linh hồn chi lực dọc theo quỹ tích kì dị sẽ quấn quanh vận mệnh chúa tể!

Vận mệnh chúa tể, tựa như con mồi sa bẫy.

"Ngươi không biết hả?" Tử vong chúa tể liếc liếc mắt nhìn Lâm Lôi một cái, truyền âm nói." Ô Đặc Lôi Đức này đương nhiên là tính mạng đầu tiên được sinh ra tại Địa ngục, sinh tồn ở sâu trong Hỗn Loạn chi hải. Chính hắn xưng mình là Thần thú Ô Côn, thiên phú thần thông này tên là Linh Hồn Lao Ngục."

Tử vong chúa tể tại Minh giới là tính mạng thứ nhất, mà Hủy diệt chúa tể, tại Địa ngục cũng là tính mạng đầu tiên. Trong đại quy tắc chúa tể, hai người bọn họ tuổi lớn nhất.

" Thần thú Ô Côn, thiên phú thần thông Linh Hồn Lao Ngục?" Lâm Lôi đáy lòng rung động.

Quả nhiên, tứ đại quy tắc chúa tể, không một người nào không lợi hại .

"Bất quá, thủ đoạn ấy đối với Vận mệnh chúa tể cũng không ảnh hưởng nhiều lắm. Ngươi xem xem" Tử vong chúa tể khẽ cười nói.

Lâm Lôi đã thấy được!

Vừa thi triển thiên phú thần thông Linh Hồn Lao Ngục, đồng thời Hủy diệt chúa tể cũng cầm theo hủy diệt chí cao thần khí, tốc độ gần như đạt thuấn di, nhằm phía vận mệnh chúa tể lao tới.

" Lắc lắc”

Thương ảnh màu đen, trong nháy mắt hóa thành triệu vạn thương ảnh, bao phủ khu vực hàng nghìn dặm. Phảng phất trong đó có cả triệu vạn đầu độc xà phun ra xà tín. Mỗi một đạo thương ảnh lại đều thẩm thấu xuất ra một đạo hắc quang, triệu vạn đạo hắc quang, dĩ nhiên lại một lần nữa xoắn vào hướng vận mệnh chúa tể lao đến. Ngay sau đó, vô số thương ảnh giống như hồng thủy như muốn tiêu diệt vận mệnh chúa tể.

" Hoảng!"

Vô số thương ảnh toàn bộ tiêu tán.

Một thanh trường thương màu đen, đâm thẳng vào đầu vận mệnh chúa tể!

Cực mạnh tuyệt chiêu - Diệt Thế!

Từ đầu đến cuối, Vận mệnh chúa tể đều mỉm cười đối mặt, thậm chí còn chưa từng ra tay. Hắn bên ngoài thân bị bao phủ bởi vô số hắc quang, lực trói buộc là cực lớn.

"A, a." Vận mệnh chúa tể mỉm cười, lộn tay phải.

Rất quỷ dị, mặc dù toàn thân bị hắc quang bao trùm, nhưng khi tay phải vừa động, lại làm cho người có một cảm giác rằng vẫn đang bình thường như không có chuyện gì, cả bàn tay hiện lên một màng kim sắc quỷ dị, bàn tay cứ như vậy đánh vào thân thanh trường thương màu đen, chỉ nghe một đạo thanh âm trầm đục phát ra.

"Hô!" Chí cao thần khí đã được đánh ra lại bắn ngược trở lại.

"Đáng sợ." Lâm Lôi thấy hủy diệt chúa tể công kích mà kinh hãi, lại thấy vận mệnh chúa tể phòng chống mà khiếp vía.

"Đại nhân, vận mệnh chúa tể sao lại có khả năng đánh bật chí cao thần khí ra?" Lâm Lôi không thể tin được, không khỏi truyền âm hỏi tử vong chúa tể. Tử vong chúa tể cười khẽ truyền âm nói:" Áo Phu này , trên thân thể so với chúng ta còn có được một phần ý chí uy năng nữa, đương nhiên phòng ngự rất phi thường! Nhưng đây không phải cái đáng sợ nhất , đáng sợ nhất chính là, Áo Phu này là một kẻ điên."

"Kẻ điên?" Lâm Lôi khó hiểu.

" Đùng, ta cùng hắn quen biết đã vô số năm, với hắn ta hiểu rất rõ." Tử vong chúa tể cảm thán nói," Con người hắn không hề có ý muốn tranh đoạt cùng ai, hắn cũng không tham lam, hắn cũng không cậy mạnh hiếp yếu...... Tóm lại, con người hắn có thể nói là một người tính tình rất tốt."

"Tính tình rất tốt, thế còn... điên?" Lâm Lôi khó hiểu.

Tử vong chúa tể truyền âm cười nói:" Lâm Lôi. Ngươi nghĩ xem, hắn đứng ở một đỉnh cao, cũng không coi việc hưởng thụ bất cứ thứ gì mà đỉnh cao mang đến là niềm vui thú. Hắn chỉ yêu thích duy nhất một việc, đó chính là - tăng cường thực lực!"

" Tăng cường thực lực?" Lâm Lôi không rõ," Như thế nào tăng cường?"

" Nghiên cứu!" Tử vong chúa tể thở dài nói," Lão gia hỏa này, sau khi thiên địa sinh ra không lâu đã thành vận mệnh chúa tể, lại vừa là đại viên mãn. Kể từ khi đó, hắn đã bắt đầu nghiên cứu các chủng tộc kì lạ, nghiên cứu các loại thiên phú thần thông, nghiên cứu các loại thiên phú năng lực, nghiên cứu năng lực từ nơi nào phát ra..v..v.. đem tất cả những khả năng đó ra áp dụng, dùng chính mình làm thử nghiệm. Dựa vào biện pháp này để đề cao thực lực!"

Lâm Lôi nghe được hoàn toàn trợn tròn mắt.

" Thiên phú thần thông cũng có khả năng nghiên cứu?" Lâm Lôi cảm thấy nghẹt thở.

"Đừng kì quái, bất biết cái gì chủng tộc, cái gì sinh vật, chủ yếu đều là linh hồn cùng thân thể cấu tạo mà thành. Thiên phú năng lực bình thường, nguyên nhân là do huyết mạch và linh hồn. Lão gia hỏa này vô số năm qua chính là nghiên cứu các loại linh hồn, xâm nhập vào đó để nghiên cứu." Tử vong chúa tể cảm thán nói," Hắn là một kẻ điên. Ngươi cũng đã biết, độ cường hãn thân thể của hắn vốn rất bình thường, nhưng dựa vào nghiên cứu, độ cường hãn thân thể lại không thua kém gì so với ta."

Lâm Lôi đáy lòng kinh hãi.

"Một người vô số năm đều đắm chìm trong nghiên cứu, không có một lúc nào thư giãn, buông lơi. Hắn cũng không hưởng thụ bất cứ trò tiêu khiển nào, không cùng người khác tranh đấu. Ngươi nói xem, hắn không phải là người điên thì là người gì?" Tử vong chúa tể hỏi ngược lại.

Lâm Lôi nghe xong, không khỏi cảm thán nhìn về phía xa xa, lão giả tóc bạc vận áo bào trắng.

" Hắn không thê tử, nữ nhân?" Lâm Lôi liền nói.

" Không có!" Tử vong chúa tể lắc đầu nói," Ta đã nói rồi, hắn chỉ có duy nhất một mục tiêu, đó chính là đề cao thực lực!"

"Thật sự là một người điên." Lâm Lôi không nhịn được thầm nghĩ.

Cho dù là chính mình, nhiều nhất cũng chỉ để cho phân thân khắc khổ tu luyện. Tốt xấu gì bổn tôn cũng dùng để bồi tiếp thê tử, thân nhân các huynh đệ. Chính mình mặc dù cũng có giấc mộng đạt tới đỉnh cao, nhưng trong lòng, thân nhân huynh đệ chiếm địa vị trọng yếu. Còn vận mệnh chúa tể thì sao?

" Hắn, sợ rằng đã lấy việc đề cao thực lực làm vui ." Lâm Lôi thầm nghĩ.

Loại người này rất cố chấp, cố chấp ngay cả việc đề cao thực lực vô số năm qua, thực lực của hắn có thể không đáng sợ sao?

" Chịu này ảnh hưởng của Áo Phu, không ít chủ thần đều bắt đầu nghiên cứu một số chủng tộc có thiên phú kì lạ. Chỉ là việc nghiên cứu này há có thể dễ dàng như vậy sao? Muốn tự mình tăng cường năng lực, cũng cần phải có đủ kiên nhẫn. Hao phí hàng triệu vạn năm, đôi khi còn gặp phải thất bại trong gang tấc. " Tử vong chúa tể truyền âm nói,"Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức này cũng rất kiên nhẫn, vô số năm qua chìm đắm sâu trong hỗn loạn chi hải để nghiên cứu, lúc này hắn chính thức phát minh ra tuyệt chiêu, muốn dùng nó đánh bại Áo Phu một lần."

"Tuyệt chiêu chính thức."

Lâm Lôi hiểu được, hắn cũng đồng dạng có được tứ thần thú thiên phú thần thông tuyệt chiêu.

Vận mệnh chúa tể, ngữ khí vẫn bình thản nói,"Ô Đặc Lôi Đức, ngươi phát minh ra Diệt Thế nhất chiêu, tham khảo năng lực Tháp Tháp Nhĩ Tộc. Ân, ngươi một chiêu này, so với lần thi triển trước kia, lực công kích đại khái cường đại gần gấp ba lần. Không thể sai được! Tốt lắm...... Thi triển tuyệt chiêu ngươi mới nghiên cứu đi!"

Lão giả vận áo bào trắng, trông giống như một người cố chấp đến điên cuồng. Trông hắn trông như một lão yêu quái, ánh mắt nóng cháy sốt ruột nhìn chằm chằm Hủy diệt chúa tể.

Hủy diệt chúa tể nhếch miệng âm trầm cười:" Quả nhiên, chắc ta phải sử dụng một chiêu này may ra mới có thể uy hiếp được ngươi." Vừa lộn tay, Hủy diệt chúa tể trong tay trường thương màu đen biến mất, rồi sau đó lại tiếp tục xuất hiện một thanh trường thương màu đen khác cũng như vậy, chỉ là trường thương này có chiều dài dài hơn một ít.

"Chủ thần khí?" Lâm Lôi nghi hoặc nói, hủy diệt chúa tể vì sao thu hồi chí cao thần khí, đổi lại một thanh chủ thần khí chứ?

Mặc dù không hiểu, nhưng hủy diệt chúa tể cùng vận mệnh chúa tể lại một lần nữa động thủ.

Ở đây mười vị chúa tể đều ngưng thần quan khán, tất cả mọi người biết, sắp bắt đầu đến màn đáng sợ nhất.

" Áo Phu." Hủy diệt chúa tể hơi có vẻ đắc ý, cất cao giọng nói," Một chiêu này là ta nghiên cứu từ máu huyết tứ thần thú gần hai vạn năm qua, hơn nữa chỉ do một lần may mắn mới có thể lĩnh ngộ . Nếu không phải do một lần may mắn đó, sợ rằng triệu vạn năm nữa ta nghiên cứu cũng không xong. Bất quá một chiêu về uy lực......"

Hủy diệt chúa tể cười nhìn vận mệnh chúa tể phía xa xa," Ngươi nên cẩn thận."

"Cứ việc đánh." Vận mệnh chúa tể hai mắt tỏa ánh sáng.

Lúc này, bao phủ trong hắc bào, hủy diệt chúa tể ngửa đầu cao rống lên một tiếng, chung quanh thân thể hắn hiện lên bốn đạo hư ảnh, một là Thanh Long tức là Huyền Vũ hư ảnh, còn có phượng hoàng và Chu tước hư ảnh, cùng với Bạch Hổ hư ảnh!

Bốn đạo hư ảnh thể tích đều đại khái chỉ có hai ba thước dài, đang vờn quanh thân thể hắn.

Trên đỉnh đầu là Chu tước hư ảnh, cước đạp Huyền Vũ hư ảnh, bên trái là Thanh Long hư ảnh, phía bên phải là Bạch Hổ hư ảnh.

" Oanh”

Chung quanh không gian nghìn vạn dặm chấn động mạnh một cái!

Giờ khắc này

Trong nghìn vạn dặm không gian, ảo ảnh lưu động không gian loạn lưu hoàn toàn lặng yên, ngay cả cái khe không gian đang không ngừng vỡ vụn cũng trong nháy mắt yên.

" Này!" Lâm Lôi đáy lòng kinh hãi.

" Khó có khả năng!" Tử vong chúa tể đám người cũng là sắc mặt đại biến.

Mười vị chúa tể cấp bậc cường giả đều nhận thấy được, chung quanh không gian trong nháy mắt bị định trụ , mười vị chúa tể cũng bị áp lực lan đến, phát hiện ra cả mười người đều gần như bị trói buộc, tốc độ di động giảm mạnh. Có thể tưởng tượng ra, vị kia đã bị vượt qua cửu thành cửu công kích đích vận mệnh chúa tể, tương thị bị vây sao tình trạng?

Một đạo lưu quang trong suốt, tốc độ đáng sợ, trong nháy mắt bắn vào trong cơ thể vận mệnh chúa tể.

Hạ vị thần tứ thần thú, dựa vào liên hợp thiên phú thần thông cũng có thể đối phó được với chúa tể.

Hủy diệt chúa tể, sử dụng một chiêu này, uy lực hội bao tuổi rồi? Mặc dù, không phải hoàn toàn là tứ thần thú liên hợp thiên phú thần thông, nhưng một chiêu này uy lực cũng không kém bao nhiêu.

Bất quá, Hủy diệt chúa tể cũng không dừng lại ở đó. Sau khi thi triển một chiêu này xong, tiếp ngay sau đó-

" Vù!"

Hủy diệt chúa tể bản thân cầm trong tay trường thương màu đen, lập tức vọt tới trước mặt vận mệnh chúa tể, một thương trực tiếp đâm vào vận mệnh chúa tể.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 19: Yêu Cầu Của Áo Phu

Trong hư không, Vận mệnh chúa tể một thân áo bào trắng vẫn như trước lẳng lặng đứng.

" Hô! Hô!"......

Bao quanh Vận mệnh chúa tể, kể cả chân tay, là vầng sáng mờ mờ, giống như nước đun sôi bốc hơi vậy. Cho dù bị vầng sáng mờ mờ như hơi nước này bao phủ, cặp mắt Vận mệnh chúa tể vẫn nhìn chằm chằm vào một thương đang đâm tới.

Trường thương màu đen đâm tới.

Lúc này, cặp mắt Vận mệnh chúa tể đột nhiên linh động hẳn lên.

" Xôn xao... tay phải của hắn vung mạnh, phảng phất giống như quấy đảo đất trời, không gian xung quanh vốn đang bị đình trụ bỗng rung động.

" Ba!"

Tay phải của Vận mệnh chúa tể, bất ngờ tóm được đầu trường thương màu đen.

Hủy diệt chúa tể hoảng sợ nhìn cảnh này, sau đó bất đắc dĩ thở dài một tiếng:" Ta nhận thua."

" Ô Đặc Lôi Đức." Cặp mắt Vận mệnh chúa tể mang sắc thái kì lạ, nói: " Tên chiêu thức này của ngươi là gì ?"

" Đây là ta tham khảo thiên phú thần thông của tứ thần thú sáng chế ra, tên là Thời Không Thác Loạn."

" Thời Không Thác Loạn? Một chiêu thật lợi hại. Đã bao nhiêu năm rồi ta rốt cuộc đã cảm nhận được hơi thở của tử vong." Vận mệnh chúa tể cảm thán nói.

Hủy diệt chúa tể tự cười nhạo một tiếng:" Giỏi lắm Áo Phu. Ta thua là thua! Một chiêu Thời Không Thác Loạn này tuyệt đối là chiêu mạnh nhất của ta bây giờ, thực lực của nó đã được ta đề cao lên hàng nghìn lần. Song một chiêu này vẫn không thể đánh bại ngươi. Ha ha......" Hủy diệt chúa tể cười có chút bi thương, vô lực.

" Ô Đặc Lôi Đức." Vận mệnh chúa tể trịnh trọng nói. "Để ta nói cụ thể cho ngươi biết. Một chiêu này của ngươi chủ yếu là linh hồn công kích! Mà ta có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí! Cho nên, chiêu Thời Không Thác Loạn cực mạnh công kích của ngươi đối với ta không có hiệu quả. Lúc nãy Thời Không Thác Loạn nếu bỏ đi linh hồn công kích, vẫn còn ảnh hưởng đến thời gian và không gian. Bất quá, vô số năm qua ta nghiên cứu chủ yếu là phương diện vật chất, thân thể cường hóa, vật chất công kích rất mạnh cũng chỉ đến vậy. Nhưng ngay như vậy, vừa rồi ta đã phải dùng toàn lực, mới có thể ở trong phạm vi trói buộc ngăn trở một thương của ngươi."

Hủy diệt chúa tể thở dài một tiếng.

Hắn cũng hiểu được.

Sau khi sáng chế ra Thời Không Thác Loạn, hắn đã biết hai vị quy tắc chúa tể kia không phải đối thủ của hắn!

Lấy Thời Không Thác Loạn đánh sâu vào linh hồn, nếu không có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, tuyệt đối đỡ không được. Nhưng xảo hợp thay Vận mệnh chúa tể lại có được cài này! Vận mệnh chúa tể năm đó hoàn thành chí cao thần nhiệm vụ, lựa chọn linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, rất nhiều người vẫn cho rằng hắn ngu, lựa chọn thứ vô dụng.

Dù sao, những chúa tể khác làm sao có khả năng uy hiếp đến linh hồn hắn được chứ?

Ai có thể nghĩ ra được bây giờ lại có tác dụng.

" Ngươi hẳn là nhớ kỹ ước định của chúng ta." Vận mệnh chúa tể ánh mắt nóng bỏng nói.

Hủy diệt chúa tể liếc nhìn hắn, cười khổ một tiếng:" Ta đương nhiên là tuân thủ."

Xa xa đang xem cuộc chiến là mười vị chúa tể, chứng kiến trận chiến kết thúc như vậy cũng đều trợn tròn mắt. "Như thế nào có thể? Áo Phu đại nhân, tại khu vực thiên địa trói buộc, còn có thể ngăn trở một kích nhanh như vậy?" Thủy hệ chúa tể không thể tin, mới vừa rồi một chiêu Thời Không Thác Loạn, xung quanh đều bị thiên địa trói buộc, những chúa tể khác đều là cảm giác được.

" Áo Phu đại nhân chiến thắng."

Đông đảo các chúa tể đều khiếp sợ không thôi.

" Đáng sợ." Lâm Lôi đáy lòng chỉ có một từ.

Tính mạng chúa tể mỉm cười nói:" Tứ thần thú năm đó liên hợp công kích, mặc dù đối với thời không có ảnh hưởng, nhưng tác dụng chủ yếu vẫn là linh hồn công kích! Áo Phu hắn có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, cho nên, một chiêu này đối với hắn cũng chỉ phát ra tác dụng trói buộc. Nhưng hắn có thể ở trong tình trạng trói buộc đỡ một thương như vậy...."

" Thật vô dụng."

Tử vong chúa tể không nhịn được mắng một tiếng.

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Tử vong chúa tể, hắn chưa từng nhìn thấy dáng vẻ của cô gái nào có nụ cười đáng yêu đến thế: bối rối, nhốn nháo, thất vọng và chết lặng.

" Lâm Lôi." Tử vong chúa tể đột nhiên vội truyền âm cho Lâm Lôi.

" Làm sao vậy?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Tử vong chúa tể.

" Có một việc, ta hy vọng ngươi đáp ứng ta." Tử vong chúa tể trịnh trọng truyền âm nói.

" Mời nói." Lâm Lôi liền nói, nhưng đáy lòng không nhịn được nghi hoặc, Tử vong chúa tể định ủy thác cho mình chuyện gì?

Tử vong chúa tể truyền âm nói:" Ngươi phải nhớ kỹ, bất kể như thế nào...... Ba người Ngọc Lan nhất hệ các ngươi, cũng không thể đem huyết dịch của tứ thần thú cấp cho Áo Phu!"

" Ân?" Lâm Lôi nghi hoặc khó hiểu." Chúa tể, có thể nói cho ta biết nguyên nhân không?"

" Ai." Tử vong chúa tể thở dài một tiếng." Lâm Lôi, ngươi cũng đã biết, mới vừa rồi Ô Đặc Lôi Đức tại sao buông chí cao thần khí, đổi thành chủ thần khí?"

" Ta còn thật sự không rõ ràng lắm." Lâm Lôi trước cũng nghi hoặc, vì sao không dùng chí cao thần khí, đổi thành chủ thần khí. Đây không phải kà tự mình hạ thấp lực công kích sao?

Tử vong chúa tể truyền âm nói:" Kì thật, lúc nãy chúng ta bốn quy tắc chúa tể tụ tập cùng một chỗ, sau khi thẩm phán chuyện của ngươi, các ngươi một đám rời đi. Khi đó Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức mới đưa ra ý định, muốn cùng Vận mệnh chúa tể tỉ thí lại một lần nữa. Bất quá Vận mệnh chúa tể không đồng ý, bởi vì...... Vận mệnh chúa tể khinh thường tỉ thí."

" Sau cùng, Hủy diệt chúa tể nói rằng, hắn đã sáng chế ra một chiêu thức cùng loại với tuyệt chiêu thiên phú thần thông của tứ thần thú liên hợp." Tử vong chúa tể cảm thán nói," Lúc ấy chúng ta đều thất kinh, mà tên điên Áo Phu này lại động tâm. Chỉ là, cùng loại với liên hợp thiên phú thần thông của tứ thần thú, uy lực hoàn toàn có thể tưởng tượng. Tên điên Áo Phu này, cũng không dám mười phần nắm chắc cho nên, song phương đã có ước định."

" Ước định cái gì?" Lâm Lôi liền nói.

" Ước định đó là, khi Hủy diệt chúa tể thi triển tuyệt chiêu này, chỉ có thể sử dụng chủ thần khí công kích. Nếu Vận mệnh chúa tể không thể dùng tay ngăn cản được chủ thần khí, Vận mệnh chúa tể thua trận! Còn nếu dưới tình huống giở tuyệt chiêu đó ra mà Vận mệnh chúa tể có thể dùng tay ngăn trở, vậy tính là thắng." Tử vong chúa tể nói.

Lâm Lôi cũng hiểu được.

Vận mệnh chúa tể, dựa vào pháp tắc huyền ảo, dựa vào thực lực của chính mình, bằng vào đôi tay đã có thể ngăn cản chí cao thần khí .

Mà một khi trong Thời Không Thác Loạn, Vận mệnh chúa tể tốc độ giảm đi, nếu như không thể ngăn cản một chiêu này, nếu Hủy diệt chúa tể sử dụng chí cao thần khí, Vận mệnh chúa tể sẽ chết!

" Lúc thi triển tuyệt chiêu này, Hủy diệt chúa tể không được phép dùng chí cao thần khí. Hai người chỉ là tỉ thí thôi." Tử vong chúa tể lắc đầu thở dài nói," Nhưng bọn họ tỉ thí, lại có một điều kiện ."

" Điều kiện gì?" Lâm Lôi nghi hoặc hỏi.

" Nếu Hủy diệt chúa tể thắng, Vận mệnh chúa tể, nhất định phải đưa cho hắn nguyên lý, giảng giải tuyệt chiêu của mình. Còn Vận mệnh chúa tể thắng, Hủy diệt chúa tể cũng phải đem nguyên lý, giảng giải tuyệt chiêu vừa rồi cho đối phương." Tử vong chúa tể không khỏi thở dài một tiếng.

" Này......" Lâm Lôi có chút khiếp sợ.

" Thật ra Ô Đặc Lôi Đức là không muốn có điều kiện đó. Nhưng Áo Phu, hiển nhiên rất muốn biết nguyên lý tuyệt chiêu đó. Cho nên, hắn nói, nếu như không đáp ứng điều kiện, hắn sẽ không đáp ứng tỉ thí." Tử vong chúa tể thở dài một tiếng," Dù sao, Ô Đặc Lôi Đức đang cần Áo Phu; Hơn nữa, đối với mình rất tự tin, cho nên đã đáp ứng điều kiện này."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Lâm Lôi, ta biết. Thiên phú thần thông giống như công kích bình thường, cho dù hiểu được nguyên lý, hiểu được hết thảy. Nhưng muốn thi triển...... Nếu như không có huyết mạch, kể cả có khả năng thi triển, uy lực cũng sẽ rất thấp." Tử vong chúa tể nhìn Lâm Lôi," Cho nên, Lâm Lôi, ba người Ngọc Lan nhất hệ các ngươi, ngàn vạn lần đừng đem huyết dịch của tứ thần thú cấp cho Áo Phu."

Tử vong chúa tể bất đắc dĩ cười:" Ngươi không cho hắn huyết dịch tứ thần thú, đối mặt với Áo Phu, ta còn có năng lực tự bảo vệ mình. Nhưng nếu như, hắn cũng dùng một chiêu này......"

Tử vong chúa tể nói thẳng.

"Ta hiểu rồi, ta sẽ không cho hắn huyết dịch của tứ thần thú." Lâm Lôi gật đầu.

" Ai, kì thật ta nhắc nhở ngươi đó......" Tử vong chúa tể nhìn Hủy diệt chúa tể, Vận mệnh chúa tể xa xa trong hư không" Từ khi sáng chế ra nhất chiêu vừa rồi, năng lực củaHủy diệt chúa tể đã vượt qua ta cùng Vi Vi Á . Bây giờ chúng ta bốn quy tắc chúa tể thực lực cũng còn cân bằng nữa."

Lâm Lôi gật đầu.

Vận mệnh chúa tể có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, nhưng Tử vong chúa tể và Tính mạng chúa tể lại không có, ai có thể chống đỡ được chiêu Thời Không Thác Loạn của Hủy diệt chúa tể?

" Này......"

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Tử vong chúa tể.

" Ô Đặc Lôi Đức cùng Áo Phu khắc chế lẫn nhau. Hẳn sẽ không điên cuồng đến đối phó ta cùng Vi Vi Á." Tử vong chúa tể truyền âm cười nói," Cũng giống như chúng ta tứ vị quy tắc chúa tể, cũng sẽ không đối phó với pháp tắc chúa tể. Chiến đấu tại đỉnh cao, nếu như giết chết nhân vật ngang cấp với mình, không phải càng tịch mịch hơn sao?"

Tử vong chúa tể nói lời này. Kì thật cũng là đang an ủi chính mình.

" Bọn họ có khả năng nghiên cứu, chúa tể ngươi lại không thể nghiên cứu sao?" Lâm Lôi an ủi nói.

" Ta không có đủ kiên nhẫn như vậy." Tử vong chúa tể khẽ cười một tiếng," Nhưng nếu chính thức chiến đấu, ta cùng Vi Vi Á liên thủ, ai sống ai chết còn chưa biết được!"

Giờ phút này, Tử vong chúa tể cũng cùng Tính mạng chúa tể liếc mắt nhìn nhau một cái, hình như đang trao đổi cái gì.

" Ha ha, thật sự là xảo diệu." Trong đôi mắt Vận mệnh chúa tể có một chút sắc thái kì dị "Chiêu Thời Không Thác Loạn đích xác xảo diệu vô cùng. Mặc dù uy lực không bằng tứ thần thú liên hợp thiên phú thần thông, nhưng cũng đã vượt qua được phương diện khó khăn nhất khi vận dụng là linh hồn. Ô Đặc Lôi Đức, ta cũng phải bội phục ngươi a."

" Hừ." Hủy diệt chúa tể sắc mặt bất hảo nhìn lại.

" Đáng tiếc, một chiêu này, phải mượn đến năng lượng của tứ thần thú huyết mạch mới phát ra được." Vận mệnh chúa tể thở dài một tiếng nói. Vận mệnh chúa tể sau đó quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi trong mười người ở xa xa. Cường giả cũng đều đã rời không gian loạn lưu, đi về Phong hệ thần vị diện gần đấy.

Gió biển mát mẻ thổi phất qua, trôi nổi trên trời cao là mười hai người đang trò chuyện, nhưng cũng chuẩn bị ra đi.

" Hưu!" Tại nơi không xa ngoài khơi, cũng có kim chúc tính mạng bay qua. Thần nhân bên trong kim chúc tính mạng hướng về mười hai người phía xa xa xem qua một chút, nhưng cũng không để ý. Bọn họ làm sao nghĩ được, mười hai người trôi nổi trên trời cao kia là mười hai cường giả cấp bậc chúa tể?

" Áo Phu, lần trước ngươi nói đã dùng hết toàn lực, lúc này ngươi cũng nói là thi triển tất cả thực lực ." Cô gái có mái tóc hồng hàm tiếu nhìn Áo Phu, hừ một tiếng nói, "Thực lực của ngươi, có phải vẫn còn ít nhất một bộ phận được che giấu?"

Áo Phu bất đắc dĩ cười nói:" Ta vừa rồi thật là một lần nhặt lại được mạng già, ngươi cũng không biết nói vậy...... Ô Đặc Lôi Đức mới vừa rồi thi triển một chiêu đó, ta cũng sợ đến nhảy dựng lên. Linh hồn công kích rất mạnh, nếu như không phải ta có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, ta thật sự là cũng xong đời . Chính vì chiêu đó ảnh hưởng đến thời không nên ta mới miễn cưỡng tiếp được."

"Hừ, chẳng phải đúng ý ngươi rồi sao." Cô gái có mái tóc hồng hàm tiếu hừ một tiếng.

Lâm Lôi và những người khác cũng chỉ lẳng lặng nhìn.

Dù sao tứ đại quy tắc chúa tể đang nói chuyện, tốt nhất những người khác không nên xen vào.

" Lâm Lôi." Vận mệnh chúa tể Áo Phu đột nhiên quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, cười a a nói," Ngươi có thời gian không? Đi với ta tới Thiên giới Áo Cổ Hoa Viên dạo chơi, thế nào?"

Áo Cổ Hoa Viên, là thánh địa trong thiên giới.

Đây là một tòa hoa viên trôi nổi trên tầng cao, cũng là nơi ở của Vận mệnh chúa tể Áo Phu, chủ thần bình thường nếu không được Áo Phu cho phép, cũng căn bản không dám tiến vào Áo Cổ Hoa Viên. Ngày bình thường, Vận mệnh chúa tể Áo Phu ở bên trong hoa viên cả ngày nghiên cứu .

" Lâm Lôi, nhớ kỹ đáp ứng chuyện của ta." Tử vong chúa tể truyền âm nói, không chỉ riêng Tử vong chúa tể, ngay cả Hủy diệt chúa tể cùng Tính mạng chúa tể cũng nhìn cả về phía Lâm Lôi.

Xem ra trong số ba người, Áo Phu phòng ngự có thể nói là vô địch.

Nếu như để cho Áo Phu học được một chiêu Thời Không Thác Loạn này, ai còn là đối thủ của hắn nữa? Mặc dù bọn họ cũng biết, với tính cách của Áo Phu, sẽ không đi giết những người khác. Nhưng mà...... Mọi người cũng không ai muốn thực lực Áo Phu trở nên quá mạnh mẽ.

Lâm Lôi cười khổ bất đắc dĩ nói:" Áo Phu đại nhân, thật sự xin lỗi, ta còn có chuyện quan trọng phải làm."

" Ha ha, không vội, ta không vội. Khi nào ngươi có thời gian, hoàn toàn có thể đi tìm ta." Áo Phu mỉm cười nói," Tốt lắm, các vị, ta đi trước đây."

Vận mệnh chúa tể Áo Phu cười dài , một mình bay đi trước.

" Lâm Lôi." Vẫn đang trong vòng trầm mặc, Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp cười nhìn về phía Lâm Lôi, truyền âm nói," Ngươi không phải muốn đi Quang Minh thần vị diện sao?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 20: Động Thủ, Giết!

Quang Minh thần vị diện? Phải." Lâm Lôi truyền âm cười đáp. "Vừa rồi xem hai vị quy tắc chúa tể tỉ thí, cũng đã mất một chút thời gian."

- "Chúng ta bây giờ xuất phát thôi." Áo Cổ Tư Tháp tươi cười thân thiết, cử chỉ như đối đãi với bằng hữu chí thân. Mà Lâm Lôi với Áo Cổ Tư Tháp hiển nhiên hai người có thâm thù đại hận.

Thứ nhất, lão tổ tông do chính Áo Cổ Tư Tháp sát hại. Thứ hai, Bối Lỗ Đặc với Áo Cổ Tư Tháp cũng có đại cừu. Thứ ba, khi Lâm Lôi còn là thượng vị thần, Áo Cổ Tư Tháp đã từng cậy uy mà bức Lâm Lôi giao ra cửu khối linh châu, thiếu chút nữa động thủ giết chết Lâm Lôi. Cũng may mà Hủy diệt chúa tể ra mặt.

Vậy mà giờ phút này, cả hai người tựa hồ đã quên hết thảy quá khứ.

- "Ha ha, chúng ta đi thôi." Lâm Lôi cười dài, cùng với Áo Cổ Tư Tháp hướng về dãy Lưu Phong sơn xa xa mà lướt tới.

- "Áo Cổ Tư Tháp." Thanh âm vang vọng, một bóng người như tia chớp trong nháy mắt phi tới.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại. Mái tóc dài vàng óng, mi tâm có ấn ký hình tia sét, chẳng phải Lôi hệ chúa tể thì còn ai. Lôi hệ chúa tể cười vang.

- "Áo Cổ Tư Tháp, ngươi trở về? Thật là tình cờ, ta cũng có một chuyện trọng yếu, cũng cần đến quang minh thần vị diện của ngươi."

-"Hả?" Áo Cổ Tư Tháp trong thâm tâm thoáng chuyển biến, mỉm cười bảo: "Lâm Lôi hắn cũng tới, vậy chúng ta cùng đi."

Lâm Lôi trong bụng không khỏi kinh ngạc, thoáng nhìn Áo Cổ Tư Tháp, vẻ nghĩ ngợi tự nhủ: “Áo Cổ Tư Tháp kẻ này ỷ vào chí cao thần khí mới mạnh như thế, nhưng Lôi hệ chúa tể cũng còn có chủ thần phân thân khác. Luận về ý chí uy năng so với Áo Cổ Tư Tháp còn cao hơn một bậc, lại là chủ thần lôi hệ, tốc độ dám chắc cực nhanh. Hắn xen vào chuyện này, chẳng lẽ Áo Cổ tư Tháp tự tin có thể ứng phó được?”

Lôi hệ chúa tể mặt tươi như hoa, nối gót Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp hai người cùng bay về hướng Lưu Phong.

Bay được nửa đường, trong đầu Lâm Lôi chợt vang lên một giọng nói: “Lâm Lôi, bây giờ đằng sau ngươi có năm vị chúa tể đang đuổi theo. Mà hiện tại bên cạnh ngươi còn có hai vị. Xem ra bảy vị pháp tắc chúa tể đối với chí cao thần khí của ngươi đều có chút dã tâm a! Hay là, ngươi đến Minh giới của ta đi.”

Người truyền âm đích thị là Tử vong chúa tể.

Lâm Lôi không khỏi mỉm cười. Thần thức của hắn đã vượt qua tất cả các chúa tể. Hắn đã sớm phát hiện năm vị chúa tể đuổi sau lưng. Nhưng điều làm Lâm Lôi kinh ngạc nhất chính là phong hệ chúa tể Đế Á cũng dám đuổi theo.

-“Chúa tể, cảm ơn. Nhưng chuyện này một mình ta hoàn toàn có thể ứng phó.” Lâm Lôi truyền âm nói.

-“Ah? Xem ra ngươi đối với bản thân rất tự tin! Nếu ngươi đã nói vậy, sau này có hối hận thì đã quá muộn.” Tử vong chúa tể sau khi truyền âm cũng chẳng quản chuyện của Lâm Lôi nữa, tăng tốc hướng về truyền tống trận ở Lưu Phong sơn, rời khỏi phong hệ thần vị diện mà trở về Minh giới.

Lâm Lôi cười cười.

Luận về thực lực, hắn e dè người nào? Trong số mười một vị chúa tể, nếu nói ai đó làm cho Lâm Lôi phải sợ hãi thì cũng chỉ có một người mà thôi – Hủy diệt chúa tể!

“Ta một khi sử dụng dung hợp thần lực, thực lực tăng vọt gấp trăm lần. Pháp tắc chúa tể cũng chả cần quan tâm. Mà tứ đại quy tắc chúa tể, tử vong với tánh mạng hai vị chúa tể tốc độ phi hành cũng chưa chắc đã hơn được ta. Mà Vận mệnh chúa tể, hắn có thể kháng cự được chiêu Thời không thác loạn chính vì có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí chứ cũng không phải vì hắn quá mạnh. Vì vậy luận thực lực, hắn so với các chúa tể khác cũng không mạnh hơn nhiều lắm. Dù sao hắn cũng không có công kích chí cao thần khí! Chạm mặt hắn ta cũng nắm chắc bảo vệ được tính mạng. Chỉ có Hủy diệt chúa tể!”

Tuyệt chiêu Thời không thác loạn của hắn thật đáng sợ! Chiêu này một khi thi triển uy lực linh hồn công kích tăng mạnh cả ngàn lần! Đối đầu với chúa tể hắn hẳn phải chết không còn nghi ngờ. Chí có Vận mệnh chúa tể là có thể chống lại.

-“Bất quá cũng chẳng cần lo lắng.” Lâm Lôi thập phần tin tưởng. “Thứ nhất, đối thủ trong mắt Hủy diệt chúa tể phỏng chừng cũng chỉ có một mình Vận mệnh chúa tể. Thứ hai, một khi ta đem bốn loại pháp tắc bất đồng hoàn toàn dung hợp được, đến lúc đó, với thực lực của ta ngay cả Hủy diệt chúa tể cũng chẳng làm gì nổi ta.”

Lâm Lôi rất tự tin. Bản thân hắn linh hồn lực cực mạnh. Nếu dung hợp được bốn chủng loại pháp tắc bất đồng thì sợ gì đòn công kích của Thời không thác loạn?

Kỳ thật, tiềm lực của Lâm Lôi không chỉ dừng lại ở đây, bởi vì Lâm Lôi không có ý định giết chủ thần ! Cho dù huyền ảo của Lâm Lôi không có đột phá, nếu hắn tiếp tục luyện hóa thêm một viện hỏa hệ hạ vị thần cách thực lực có thể đề thăng thêm 100 lần! Lâm Lôi một bước nữa uy hiếp tới tứ đại quy tắc chúa tể.

Chỉ là, nếu người không phạm hắn, Lâm Lôi cũng sẽ không vô duyên vô cớ đi giết một gã chủ thần.

-“Quang minh thần vị diện.” Quang minh chúa tể tiện tay lấy ra một khối chủ thần lệnh bài. Các chủ thần khi sử dụng truyền tống trận thường thường cũng không muốn tiết lộ thân phận chính thức.

Tỏa ra ánh sáng che mờ tầm mắt, truyền tống trận bắt đầu khởi động. Tại thời khắc này, trên mặt Lâm Lôi ánh lên nét cười, mà vẻ mặt Áo Cổ Tư Tháp cũng lộ vẻ đắc ý chẳng kém.

Mấy người nhóm Lâm Lôi vừa rời đi, năm thân ảnh ngay lập tức từ trên trời bay xuống, dĩ nhiên chính là năm vị chúa tể kia.

-“Hừ, Áo Cổ Tư Tháp và Hồ Nhĩ Lôi, thực lực bọn họ đều vượt qua năm người chúng ta. Tâm tư mỗi người chúng ta, mọi người đều hiểu được. Lúc này đây nếu chúng ta phân tán, sợ rằng chẳng ai trong chúng ta có cơ hội đoạt được chí cao thần khí.” Phong hệ chúa tể Đế Á nói với bốn người còn lại. “Cho nên, tốt nhất là chúng ta ngay từ đầu liên thủ, một khi có cơ hội sẽ dùng thực lực đi đoạt chí cao thần khí.”

Bốn vị chúa tể kia cũng gật đầu đồng ý. Ý nghĩ ấy có ai mà không rõ?

Nếu Lâm Lôi sau khi có được chí cao thần khí thực lực có thể so sánh được với Quang minh chúa tể, phỏng chừng mấy chúa tể cũng không dám để ý niệm này trong đầu. Nhưng Lâm Lôi với chí cao thần khí cũng chỉ tương đương với phong hệ chúa tể, đương nhiên mọi người không còn sợ nữa. Phong hệ chúa tể trong số pháp tắc chúa tể được đánh giá khá thấp.

-“Quang minh thần vị diện.”

Năm vị chúa tể cũng tiến vào truyền tống trận. Phong hệ chúa tể Đế Á lạnh lùng nói, đồng thời cũng lấy ra một cái chủ thần lệnh bài.

-“Vâng, thưa đại nhân.” Đám binh lính lại truyền tống một lần nữa.

Nháy mắt, năm vị chúa tể liền được truyền tống đi. Bọn lính ở đỉnh Lưu Phong Sơn này cũng tỏ vẻ nghi hoặc.

-“Thật sự là quái lạ quá! Trước sau hai nhóm người đều cầm trong tay chủ thần lệnh bài, xem ra bọn họ đa số đều là chủ thần sứ giả. Đại nhân vật nhiều như vậy đều nhắm quang minh thần vị diện rốt cuộc là định làm gì đây?”

-“Nhiều chủ thần sứ giả như vậy cùng tới, sợ rằng có bảo vật gì đó chắc.”

Bọn lính rỗi hơi thuận miệng bắt đầu bàn tán chuyện này. Bọn họ làm sao có thể ngờ rằng, tám người vừa rồi đều là cường giả cấp bậc chúa tể!

Ba người Lâm Lôi từ một hòn đảo bay ra.

-“Lâm Lôi, ngươi định đi đâu?” Áo Cổ Tư Tháp cười nói rất nhiệt tình.

-“Ta? Ha ha … thú thật, ta tuy lần đầu ghé quang minh thần vị diện, bất quá thần thức của ta cũng phát hiện được người ta muốn tìm. Hướng chính nam.” Lâm Lôi cười chỉ hướng nam, “Bất quá, vị bằng hữu này, hắn là một thiên sứ!”

-“Thiên sứ?” Áo Cổ Tư Tháp ngẩn ra.

-“Đúng thế, cho nên ta mời ngươi hỗ trợ để cho vị bằng hữu này khôi phục tự do.” Lâm Lôi cười nói.

-“Thiên sứ tất cả đều từ Thiên Sứ Chuyển Sanh Trì (cái ao chuyển sanh của thiên sứ - người dịch) mà đản sanh, nếu muốn khôi phục tự do, khó lắm a!

-“Rất khó?” Lâm Lôi cười hỏi lại.

-“Khó gì mà khó, ta biết một biện pháp đơn giản nhất!” Lôi hệ chúa tể đứng bên cười sang sảng.

-“Biện pháp gì?” Lâm Lôi quay đầu nhìn.

Lôi hệ chúa tể cười ha hả: “Thiên Sứ Chuyển Sanh Trì chính là cùng với chủ thần có linh hồn tương liên. Chỉ cần giết chết chủ thần khống chế Thiên Sứ Chuyển Sanh Trì, các thiên sứ bị khống chế đều được khôi phục tự do.”

-“Hồ Nhĩ Lôi!” Áo Cổ Tư Tháp nhướng mày nhìn về phía hắn, cau mày lạnh giọng nói: “Ngươi tới Quang minh thần vị diện của ta, rốt cục là có chuyện gì?” Kỳ thật Áo cổ Tư Tháp làm gì mà chẳng hiểu tâm địa của Lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Lôi. Cũng giống như bản thân hắn, ai chả biết vì chí cao thần khí.

-“Ta … “ Lôi hệ chúa tể khẽ nhướng mày, cười mà rằng. “Ta cũng là tìm kiếm bằng hữu đấy! Bạn ta mặc dù không phải là thiên sứ nhưng vừa khéo thế nào hắn cũng ở phương nam.” Hán vừa nói vừa chỉ tay.

Áo Cổ Tư Tháp trong lòng cười lạnh.

Tìm bằng hữu?

Bất kể là Lâm Lôi hay Hồ Nhĩ Lôi phỏng chừng đều chẳng hề đơn thuần tìm bạn bè.

-“Hồ Nhĩ Lôi” Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, ra vẻ kinh ngạc hỏi “Ngươi vừa rồi nói, để cho thiên sứ khôi phục tự do, chỉ cần giết chết chủ thần là được?”

-“Đúng thế!” Hồ Nhĩ Ngươi cũng cố ý cười bảo, “nhưng mà quang minh thần giới có bảy vị chủ thần đấy. Dĩ nhiên với thực lực của Lâm Lôi ngươi giết chết sáu vị kia không khó. Nhưng mà nan giải nhất chính là vị ngay ở trước mắt này! Áo Cổ Tư Tháp hắn lợi hại lắm. So với Đế Á ngươi từng đối phó lợi hại hơn nhiều.”

Áo Cổ Tư Tháp cũng hiểu được, có điều gì đó không ổn.

-“Hôm nay có chuyện gì xảy ra vậy? Tự dưng hai ngươi đến tìm bằng hữu, hơn nữa năm vị chúa tể khác cũng đến, chẳng lẽ bọn họ cũng đi tìm bằng hữu?” Áo Cổ Tư Tháp cười chế nhạo.

Lâm Lôi quay đầu lại liếc mắt một cái. Năm vị chúa tể này hắn cũng chẳng thèm để vào mắt.

-“Áo Cổ Tư Tháp.” Lâm Lôi nhìn Áo Cổ Tư Tháp, cười với vẻ mặt bất đắc dĩ rồi nói, “Vì bằng hữu của ta, vậy…”

-“ … chỉ có thể là ngươi phải chết!”

Thanh âm của Lâm Lôi còn chưa dứt, trong tay hắn đột ngột xuất hiện một thanh trường kiếm xanh biếc, chính là tính mạng chí cao thần kiếm. Tay cầm tính mạng chí cao thần kiếm, Lâm Lôi chẳng chút do dự hướng về quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp trước mặt mà đâm ra một kiếm, nhằm thẳng vào đầu!

Lục sắc dung hợp chủ thần lực trong nháy mắt khởi động!

”Oanh long long!” Dung hợp chủ thần lực quán nhập vào chí cao thần kiếm trong nháy mắt khiến trời long đất lở.

-“Hừ hừ.” Đối mặt với một kiếm bất chợt này, vẻ mặt thập phần tự tin của Áo Cổ Tư Tháp đột nhiên đại biến. Trong tay hắn lập tức xuất hiện một thanh kiếm, xẹt qua một đường huyền ảo ngăn cản một kiếm này.

Oanh!

Giống như vô vàn quả núi một lượt đè xuống.

Phốc! Vốn có chút ứng phó không kịp, kiếm của Áo Cổ Tư Tháp bị chấn dội trở lại thân mình, cả người chấn động, miệng phun ra một ngụm máu tươi lớn.

Hoa!

Trong phạm vi ngàn dặm không gian hoàn toàn sụp đổ, xuất hiện một lỗ thủng khổng lồ vô cùng đáng sợ, bản thân Áo Cổ Tư Tháp cũng trực tiếp bị đánh bay vào không gian loạn lưu.

Một kiếm đáng sợ này làm ngàn dặm không gian chung quanh sụp đổ, mà trong phạm vi mười ngàn dặm vì không gian chấn động, hết thảy sinh vật toàn bộ chết sạch, ngay cả hòn đảo nhỏ cách đó không xa cũng trong chớp mắt hóa thành cát bụi, một chút tàn tích cũng chẳng còn.

Tại chính thời điểm Lâm Lôi xuất kiếm công kích Áo Cổ Tư Tháp, trong tích tắc …

-"Chính là lúc này đây!" Đứng quan sát Lâm Lôi cách đó không xa, lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Ngươi đồng thời đánh về phía Lâm Lôi.

Một thanh tiêu thương.

Một thanh tiêu thương với vô số lôi điện quấn quanh trực tiếp từ trong tay lôi hệ chúa tể bắn ra. Động tác phóng tiêu thương này có thể nói là tuyệt mỹ. Tiêu thương trong nháy mắt xẹt qua khoảng không, đâm thẳng vào vị trí mi tâm của Lâm Lôi. Xuy xuy – trong không gian chỉ là có một chút dao động mơ hồ.

Hiển nhiên, lực công kích cũng đã ngưng tụ đến cực điểm.

Lâm Lôi sau khi xuất một kiếm đánh trọng thương Áo Cổ Tư Tháp cũng quay đầu về phía Hồ Nhĩ Lôi. Nhìn thấy chuôi tiêu thương này bay thẳng đến mi tâm của mình, thậm chí đã đến nơi, Lâm Lôi không khỏi sắc mặt trầm xuống, khẽ quát một tiếng: “Muốn chết!”

Thanh âm Lâm Lôi như tiếng sấm vang vọng giữa đất trời. Đồng thời, Lâm Lôi trở tay chém tới một kiếm trông như tiện tay mà đánh.

Ba!

Chí cao thần kiếm ẩn chứa dung hợp thần lực bổ vào thân tiêu thương.

Bồng!

Tiêu thương nháy mắt biến thành vô số mảnh vụn, tung tóe bốn phương.

-“Không xong!” Sắc mặt lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Lôi nhất thời đại biến. “Không đúng, thực lực thật sự của Lâm Lôi không đúng a! Hắn sử dụng chí cao thần khí nếu chỉ tương đương Đế Á, làm thế nào có thể phá hủy chủ thần khí của ta? Làm sao có thể dễ dàng đánh trọng thương Áo Cổ Tư Tháp? Hắn … hắn ẩn giấu thực lực!”

Hồ Nhĩ Lôi cũng biết là không ổn.

Nhưng đã quá muộn!

Liệu tốc độ có nhanh bằng chí cao thần kiếm?

-“Ahhhh …” lôi hệ chúa tể không cam lòng, cuồng nộ gầm lên một tiếng, thân thể đột ngột phân đôi chia hai ngả điên cuồng đào tẩu.

Bồng!

Chí cao thần kiếm trong tay Lâm Lôi bổ ra, một đạo kiếm khí xẹt qua một trong hai thân thể. Thân thế đó lập tức vỡ vụn, chỉ còn lại một khối tinh thể tỏa ra quang mang màu vàng đất đang trôi nổi trong không gian.

-“Hừ, coi như ngươi có số chạy thoát.” Lâm Lôi liếc nhìn lôi hệ chúa tể đã đào thoát đi rất xa, nhẹ nhàng thu khối chủ thần cách to bằng nắm đấm vào trong tay. Hiển nhiên vừa rồi hắn đã giết chết đại địa chủ thần phân thân của Hồ Nhĩ Ngươi.

Lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Ngươi lúc này đang chạy trối chết trên đường đào tẩu. Tổn thất đại địa chủ thần phân thân, hắn ngay cả quay đầu lại nhìn một cái cũng chẳng dám!

P/s: tiếc quá lôi hệ chúa tể k có hỏa hệ chủ thần phân thân nhỉ:118::118::118:

hôm qua nhà phiên gia thất liễu, đệ nhị thập đích chương hôm nay mới post được, là phiên gia hữu tội.

Chào mừng dịch giả Big Bang:52::52::52:

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 21: Ngoài Ý Liệu

Áo Cổ Tư Tháp muốn chạy thoát?" Lâm Lôi thu miếng chủ thần cách xong, ánh mắt lãnh khốc hướng về ngũ vị chúa tể nhìn lướt qua, rồi sau đó trực tiếp nhảy vào lỗ thủng không gian loạn lưu, đuổi giết Áo Cổ Tư Tháp.

Lỗ thủng không gian loạn lưu hung dữ thôn phệ nước biển rồi dần dần thu hẹp lại.

Đứng ở phía xa xa, Phong hệ chúa tể Đế Á năm người trong đôi mắt đều hoảng sợ.

"Này, đây là Lâm Lôi sao?" Một gã nam tử được hắc bào bao phủ kinh hãi nói.

"Một kiếm phá vỡ chủ thần khí? Thật là đáng sợ, Hồ Nhĩ Lôi còn là Lôi hệ chúa tể, hắn còn có đại địa chủ thần phân thân, nhưng mới vừa rồi...... Nếu như hắn chạy chậm một chút, chắc sẽ chết." Thủy hệ chúa tể trên khuôn mặt cũng có một tia tái nhợt, các chúa tể sau một lúc cũng bình tâm trở lại, nếu như bọn họ cứ dựa theo kế hoạch, ra tay giết Lâm Lôi để đoạt chí cao thần khí, sợ rằng----

Trong năm người bọn họ, chẳng biết ai sống ai chết.

"Đế Á, ngươi lừa chúng ta?" Bốn vị chúa tể kia tức giận nhìn về phía Phong hệ chúa tể Đế Á.

Đế Á trong đôi mắt cũng tràn đầy khiếp sợ nói:" Các vị, các ngươi đều bị sự khiếp sợ làm cho hồ đồ sao? Lâm Lôi tại thời điểm cùng ta chiến đấu, thực lực hắn lộ ra so với ta cũng hơn kém không có mấy. Nếu như lúc ấy hắn mạnh như thế này, ngươi nói xem, ta có được toàn mạng không? Hiển nhiên, Lâm Lôi khi trước đã ẩn tàng thực lực!"

Bốn chúa tể nghe xong trong lòng cũng cười khổ.

Mới vừa rồi Lâm Lôi xuất một kiếm, đích xác làm bọn họ sợ đến hồ đồ. Ngay cả Lôi hệ chúa tể cũng không ngăn cản được một kiếm của Lâm Lôi thì Phong hệ chúa tể Đế Á làm sao chống đỡ được? Việc này không thể trách Đế Á. Muốn trách, cũng chỉ có thể trách Lâm Lôi đã ẩn tàng thực lực quá tốt.

"Vù vù”

Gió biển gào thét.

Chung quanh bên trong khu vực hàng vạn dặm không hề có...chút sinh cơ nào, chỉ còn lại có mấy vị chúa tể sau một trận chiến ngắn ngủi đang ở đó giữa một khu vực hoang vu!

Lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Lôi đã sớm đào thoát khỏi Quang Minh thần vị diện. Còn nhóm Đế Á năm vị pháp tắc chúa tể, nhìn quanh chiến địa chỉ thấy một mảnh đất hoang vu, trong lòng phảng phất như bị một khối hòn đá đè nặng. Lâm Lôi đột nhiên bại lộ thực lực đáng sợ, cường đại đến mức để cho bọn họ ai nấy đều hoảng sợ .

Giờ phút này, bọn họ trong lòng cũng đều hiện lên một câu hỏi trong đầu----

" Thực lực của Lâm Lôi, làm sao mạnh như vậy được?"

Trong hỗn loạn hư không, đủ mọi màu sắc không gian loạn lưu bay tứ toán.

Lâm Lôi thực lực như thế nào lại mạnh như vậy?

Cái câu hỏi này không chỉ có ngũ vị chúa tể đặt ra, còn có Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp

"Mới vừa rồi cho dù ta bị bất ngờ ứng phó không kịp, chưa kịp phát huy tất cả thực lực. Nhưng...... Hắn cũng không có thể cường hãn đến mức độ này được a." Áo Cổ Tư Tháp hoàn toàn bị một kiếm của Lâm Lôi dọa cho phát sợ, một kiếm đó giống như một quả núi khổng lồ liên tiếp nện xuống, làm cho hắn trong nháy mắt đã bị thương nặng.

Áo Cổ Tư Tháp không thể không liếc về phía sau nhìn Lâm Lôi.

Tóc dài rám nắng phất phơ trong gió, Lâm Lôi ánh mắt sắc như đao, lạnh lùng nhìn chằm chằm Áo Cổ Tư Tháp đang ở phái xa xa, trong tay nắm chặt tính mạng chí cao thần kiếm, lấy tốc độ kinh người nhanh chóng nhằm về phía Áo Cổ Tư Tháp phóng tới.

Giờ phút này Lâm Lôi giống như một nhân vật khổng lồ được thiên địa vạn vật sinh ra, không thể ngăn cản được hắn!

"Một trận chiến này nếu giành thắng lợi, ta đây cả đời cũng xem không còn gì phải tiếc nuối ." Chiến ý của Lâm Lôi từ trước đến nay chưa có khi nào dâng cao đến vậy.

Từ những năm ở Ô Sơn trấn còn là một tiểu hài đồng, từng bước một phát triển, cho đến hiện giờ đứng ở đỉnh cao chủ thần. Con đường đi đều khá suôn sẻ, tiếc nuối lớn nhất là Đức Lâm gia gia không thể sống lại. Hiển nhiên, việc Đức Lâm gia gia sống lại đó là một giấc mộng khó có thể thành thực hiện! Lâm Lôi giờ chỉ có một mục tiêu--- Giết chết Áo Cổ Tư Tháp, khôi phục tự do cho mẫu thân, cũng coi như làm chuyện đó vì Bối Lỗ Đặc gia gia cùng tứ thần thú gia tộc.

"Áo Cổ Tư Tháp phải chết!"

Lâm Lôi chiến ý ngập trời, chủ thần chi lực màu xanh sẫm trong cơ thể bộc phát điên cuồng.

"Oanh!" Tựa như một đạo lưu quang chớp nhoáng trong không gian loạn lưu, Lâm Lôi phóng thẳng đến Áo Cổ Tư Tháp!

Tốc độ chạy trốn của Áo Cổ Tư Tháp dĩ nhiên cũng cực nhanh, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy Lâm Lôi trong mắt tràn ngập sát khí, không khỏi thất kinh, vội vã truyền âm nói: "Lâm Lôi, thực lực của ngươi đã vượt qua ta. Có vấn đề gì chúng ta hoàn toàn có thể thương lượng, làm gì đã đến mức ngươi chết ta sống?"

Lâm Lôi khong đáp mà chỉ trầm mặc, bằng tất cả tốc độ nhanh nhất có thể, cố gắng thu hẹp khoảng cách.

"Lâm Lôi….." Áo Cổ Tư Tháp muốn nói nữa, nhưng tốc độ Lâm Lôi quá nhanh đã tới gần hắn.

"Hừ."

Lâm Lôi trong tay nắm chặt tính mạng chí cao thần kiếm, phảng phất như một thiên thạch bị thiêu đốt trong ngọn lửa, nhằm về phía Áo Cổ Tư Tháp, khí thế phát ra từ trước đến nay chưa từng có, như muốn hủy thiên diệt địa. Khí thế này làm cho Áo Cổ Tư Tháp trong lòng sợ hãi. Áo Cổ Tư Tháp cũng không nói nữa, gầm nhẹ một tiếng, trong tay hắn kiếm quang cũng khéo léo xẹt qua một đường cong hòng ngăn chặn tính mạng chí cao thần kiếm.

"Tranh!"

Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên.

Chung quanh không gian loạn lưu trong nháy mắt bạo liệt, vô số cái khe không gian được sinh ra. Áo Cổ Tư Tháp phảng phất giống như một bao cát rách nát bị quăng đi, máu tươi phun ra thành vòi.

Đại địa pháp tắc, Đại Địa Tan Vỡ!

"Ân, còn chưa có chết?" Lâm Lôi nhướng mày.

Đại Địa Tan Vỡ, là đại địa pháp tắc tuyệt chiêu cực mạnh của Lâm Lôi, nói về uy lực, so với Kiếm Ý mà Lâm Lôi sáng tạo dung hợp ra cũng không kém mấy.

"Trên lý thuyết, ta sử dụng dung hợp chủ thần chi lực, thực lực được tăng cường lên gấp trăm lần, hắn chắc chắn không được mới đúng." Lâm Lôi đối với thực lực Áo Cổ Tư Tháp có chút giật mình, lập tức lạnh nhạt cười, "Hừ, có năng lực áp đảo sáu vị pháp tắc chúa tể, Áo Cổ Tư Tháp này đích xác cũng dựa vào thực lực."

Trong lòng nghĩ vậy, đồng thời Lâm Lôi cũng hướng Áo Cổ Tư Tháp đuổi tới.

Trời cao mênh mông, trong hư không chỉ có hai người bọn họ.

" Hừ." Áo Cổ Tư Tháp lau máu trên khóe miệng, quay đầu lại nhìn thoáng qua bóng Lâm Lôi đang xông tới, cắn răng một cái, lập tức truyền âm nói," Lâm Lôi, ngươi nói đi, đến cùng muốn điều kiện gì ngươi mới buông tha cho ta? Muốn ta đáp ứng cái gì, ngươi cứ việc nói!"

"Nga."

Lâm Lôi nhìn thoáng qua Áo Cổ Tư Tháp, lạnh nhạt nói: "Ta tóm tắt lại như thế này, yêu cầu cũng rất đơn giản...... Ngươi chỉ cần để cho ta giết phân thân Quang Minh chúa tể, để lại một thần phân thân còn lại cho ngươi, ta nghĩ như vậy sẽ có thể tha cho ngươi một mạng." Lâm Lôi nhìn kỹ Áo Cổ Tư Tháp để đánh giá, xem Áo Cổ Tư Tháp phản ứng ra sao.

Không ngoài sở liệu.

Áo Cổ Tư Tháp sắc mặt trầm xuống:" Lâm Lôi, ta có lòng thành muốn cùng ngươi đàm phán điều kiện, nhưng ngươi đã nói như vậy, vậy chỉ có thể----"

Giọng nói đang còn vang lên, Áo Cổ Tư Tháp cả người đã hóa thành một đạo ánh sáng, trong tay cầm thanh vận mệnh chí cao thần khí kiếm, lấy tốc độ nhanh nhất nhằm vào đầu lâu đâm tới. "Xuy xuy”, kiếm quang lướt đi, toàn bộ không gian xuất hiện rất nhiều khe nhỏ.

"Tốc độ thật nhanh." Lâm Lôi thất kinh.

Lâm Lôi trở tay, một kiếm đâm ra, Đại Địa Băng Tuyết!

Lâm Lôi chỉ cảm thấy một cỗ lực cường đại đến cực hạn chạy dọc theo trong tay mình từ tính mạng chí cao thần kiếm truyền lại. Luồng lực đánh vào quá mạnh, Lâm Lôi chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, luồng lực thông qua cánh tay lại truyền tiếp vào trong cơ thể, khiến cho thân thể hắn chấn động mạnh một cái, một ngụm máu xộc thẳng từ ngực lên tận yết hầu.

" Phốc!"

Lâm Lôi cả người bay đi như diều đứt dây, máu tươi phun ra.

"Như thế nào có thể? Công kích của hắn như thế nào lại lập tức đề thăng lên nhiều như vậy?" Lâm Lôi hoàn toàn sợ ngây người.

"Vù!" Áo Cổ Tư Tháp lạnh lùng tiếp tục xuất một kiếm đâm về hướng Lâm Lôi.

Lâm Lôi cố đè nén sự khiếp sợ, trong cơ thể chủ thần chi lực màuxanh sẫm mạnh mẽ xoay vần, thân thể theo hướng bên trái thoát đi, trong nháy đã ra cách đến hơn nghìn dặm, sau đó Lâm Lôi mới tạm dừng lại.

Lâm Lôi nhìn chăm chú vào Áo Cổ Tư Tháp, âm trầm nói: "Áo Cổ Tư Tháp, xem ra ta cần một lần nữa đánh giá lại ngươi !"

Giờ phút này địa Áo Cổ Tư Tháp cầm trong tay kiếm quang, trong đôi mắt tràn đầy sát ý, cười nhẹ một tiếng:" Một lần nữa đánh giá ta? Cũng giống nhau thôi, ta cũng vậy, một lần nữa cần đánh giá lại ngươi. Ngươi lúc trước cùng Đế Á chiến đấu cũng chỉ ngang tay, nhưng thực lực thật sự của ngươi so với Đế Á còn mạnh hơn gần trăm lần. Một hạ vị thần sao lại mạnh như vậy được......"

"Áo Cổ Tư Tháp ngươi cũng là một chúa tể, ta chỉ nghĩ rằng thực lực của ngươi so với những người khác chỉ hơn nhau ở một kiện chí cao thần khí. Hơn nữa thuộc tính của ngươi lại không khế hợp. Nhưng thực lực của ngươi đã được tăng cường lên hàng hục lần, nhìn ngươi, hgươi hẳn so với bọn họ mạnh hơn nhiều lắm." Lâm Lôi đánh giá kỹ Áo Cổ Tư Tháp.

Đến giờ phút này, Lâm Lôi mới biết được Áo Cổ Tư Tháp, trong số bảy đại pháp tắc chúa tể, tuyệt đối đứng hàng đệ nhất.

Trước đây, Lâm Lôi vẫn cho rằng Áo Cổ Tư Tháp cùng Lôi hệ chúa tể thực lực hơn kém không lớn. Nhưng hiện tại xem ra, kém nhiều lắm.

"Có khả năng kiêu ngạo ngang ngược nhiều năm như vậy, quả nhiên có điểm dựa dẫm." Lâm Lôi đáy lòng thầm nghĩ.

Áo Cổ Tư Tháp người này, đừng nói trong số các chủ thần, thậm chí trong mắt nhiều cao thủ thống lĩnh cũng được coi là một chủ thần bá đạo, kiêu ngạo, ngang ngược. Áo Cổ Tư Tháp còn rất sĩ diện, hơn nữa cũng có rất nhiều nữ nhân, nhìn số lượng con hắn cũng có thể hiểu được ; rồi nhìn vào tính chất của Quang Minh tông giáo tại vật chất vị diện, cũng rất bá đạo.

Dù sao xét về mặt giáo điều, bản thân Áo Cổ Tư Tháp cũng một tay sáng chế.

Một con người như vậy, có khả năng ngồi ở vị trí Quang Minh chúa tể nhiều năm như vậy không lung lay, thậm chí còn có thể hoàn thành một chí cao thần nhiệm vụ, đạt được một kiện chí cao thần khí. Áo Cổ Tư Tháp đương nhiên có điều để dựa dẫm.

"Vô số năm qua, trừ một lần đối mặt tứ thần thú là ta bại lộ một lần thực lực chân thật ra ngoài, còn đâu chẳng có một người nào có khả năng khiến cho ta bại lộ thực lực chân thật." Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp cầm trong tay kiếm quang, cười nhìn Lâm Lôi," Ngươi thực lực không kém, tiềm lực cũng cường đại, nhưng nếu so sánh cùng ta, vẫn còn có một chút chênh lệch ."

Lâm Lôi giờ phút này bừng tỉnh:" Đúng, lúc đầu ta đã hoài nghi, Áo Cổ Tư Tháp làm thế nào có thể chống đỡ được bốn vị lão tổ tông liên hợp tuyệt chiêu. Đích xác Áo Cổ Tư Tháp thực lực chân chính so với ta ước đoán trước đây cao hơn."

"Hôm nay, không phải ngươi chết, chính là ta vong." Lâm Lôi âm thanh lạnh lùng nói.

"Ha ha, xem ra trong chúng ta, cuối cùng nhất định phải có một người ngã xuống." Áo Cổ Tư Tháp tay cầm kiếm quang, sát ý ngập trời.

Lâm Lôi cầm trong tay tính mạng chí cao thần kiếm, lạnh lùng dựng lên, chung quanh mọi màu sắc loạn lưu dạt ra hai bên.

"Ca” Âm thanh khớp xương chấn động từ trong cơ thể Lâm Lôi xuất ra, Lâm Lôi cả người cũng nhanh chóng biến hóa, long lân xanh sẫm trong nháy mắt bao trùm toàn thân Lâm Lôi , mật độ lớp vỏ long lân dày đặc đến nỗi cơ hồ như không hề có khoảng cách giữa các vẩy.

Gai nhọn màu xanh sẫm cũng hung dữ lộ ra từ trán, khửu tay, đầu gối, lưng. Toàn thân Lâm Lôi đã được bao phủ một màu xanh sẫm, thậm chí còn nồng đặc hơn nhiều so với trước.

Áo Cổ Tư Tháp thấy thế, không khỏi khẽ cau mày.

"Ta có cảm giác!" Lâm Lôi giọng lạnh như băng, hai tròng mắt màu vàng lợt đang nhìn chằm chằm đối thủ," Áo Cổ Tư Tháp, hôm nay là ngươi chết!"

Vừa dứt lời, tính mạng chí cao thần kiếm trong tay Lâm Lôi tựu giống như thuấn di, trong nháy mắt vượt qua hơn mười dặm khoảng cách, tính mạng chí cao thần kiếm màu xanh biếc cùng một bóng thần long màu xanh hướng về Áo Cổ Tư Tháp, vô số kiếm khí màu xanh sẫm giống như hàng triệu đầu độc xà đồng thời như đang thôn phệ Áo Cổ Tư Tháp.

Một bóng kiếm trong suốt cũng hỗn tạp trong đó, bắn về phía Áo Cổ Tư Tháp.

Tuyệt chiêu mạnh nhất dung hợp pháp tắc của Lâm Lôi - Kiếm Ý!

Không gian phảng phất giống như thủy tinh, bị kiếm khí xanh sẫm nghiền thành từng mảnh nhỏ, thậm chí thành hư vô.

"Hẳn là hắn phải chết." Lâm Lôi nhìn chằm chằm về phía trước.

Đột nhiên, giữa kiếm khí màu xanh sẫm, một đạo quang mang màu trắng phóng vút lên.

"Hắn không chết?" Lâm Lôi thất kinh.

Vẫn biết một chiêu này ẩn chứa cả linh hồn công kích cùng vật chất công kích, bất quá cũng đúng, Áo Cổ Tư Tháp có khả năng chống cự lại tứ thần thú liên hợp thiên phú tuyệt chiêu, linh hồn phòng ngự của hắn hiển nhiên cũng rất mạnh.

"Nếu chưa chết, cho ngươi nếm một chiêu nữa."

Đạo quang mang màu xanh sẫm dần tiêu tán, thân ảnh Áo Cổ Tư Tháp hiện ra, giờ phút này Áo Cổ Tư Tháp trên người tràn đầy máu tươi, năng lượng biến thành quần áo đã rách nát, hiển nhiên mới vừa rồi dưới tình huống này, hắn ngay cả bảo trì bộ quần áo nguyên vẹn cũng làm không được . Nhưng ngay sau đó, bên ngoài thân thể của hắn, một quang mang màu trắng lướt qua, toàn bộ máu tươi cùng vết thương đã biến mất, quần áo cũng khôi phục nguyên vẹn như lúc đầu.

"Thật đáng sợ đòn công kích này, còn ẩn chứa cả linh hồn công kích." Áo Cổ Tư Tháp thở ra một hơi dài.

Nhưng khi thần thức hắn phúc tản ra thì đột nhiên phát hiện một thân ảnh dữ tợn như ác ma màu xanh sẫm đã tới gần hắn, một thanh trường kiếm màu xanh biếc đâm thẳng vào đầu.

Kiếm khí tung hoành.

"Không hay..." Áo Cổ Tư Tháp lộn tay, mũi kiếm cũng chĩa thẳng về phía tính mạng chí cao thần kiếm.

Đã đến nước này thì……

" Hưu!" Phảng phất giống một trùy nện, long vĩ bén nhọn của Lâm Lôi lóe lên lộng lẫy như một luồng thanh quang, từ phía sau Lâm Lôi vượt qua đầu tạo thành một đường vòng cung, đâm thẳng vào đầu Áo Cổ Tư Tháp.

Q.21 - Chương 22: Quân Bài Tẩy

Lâm Lôi có được máu huyết của tứ thần thú, mặc dù không nghiên cứu ra tuyệt chiêu liên hợp thiên phú thần thông của bốn vị lão tổ tông, nhưng hắn lại sử dụng một bộ phận máu huyết thanh long để cường hóa chính thân thể mình. Lâm Lôi phát hiện...... Thân thể của hắn đã quá mạnh mẽ, cho dù dùng máu huyết thanh long liên tục thử, thân thể cường độ đã không thể đề cao hơn được nữa.

Thân thể không kém gì chủ thần khí, trên long vĩ lại có mũi nhọn sắc bén làm thân thể hắn càng ưu việt.

Lần này một kiếm ẩn chứa đại địa pháp tắc, chủ thần khí tuyệt đối không đỡ được.

" Không xong." Áo Cổ Tư Tháp biến sắc, chí cao thần khí của hắn hoa lên ngăn cản chí cao thần khí của Lâm Lôi, trong nháy mắt, phản ứng duy nhất của hắn chính là----

Vung cánh tay!

Cánh tay Áo Cổ Tư Tháp giờ phút này mềm mại giống như trường tiên, làm một động tác đơn giản là vung lên.

Giống như là quất roi.

" Vù!" Quất lên với tốc độ cực nhanh, bàn tay Áo Cổ Tư Tháp tại thời khắc cuối cùng, hung hăng đánh vào mặt bên mũi nhọn trên long vĩ của Lâm Lôi. Nhưng Lâm Lôi khống chế đổi hướng mũi nhọn trên long vĩ đâm vào lòng bàn tay Áo Cổ Tư Tháp!

" Phốc!"

Lòng bàn tay hiện ra một tầng áo giáp mỏng màu trắng, hiển nhiên là phòng ngự vật chất chủ thần khí. Nhưng dưới một nhát đâm toàn lực của long vĩ, máu tươi đã thấm ra, mũi nhọn sắc bén đã đâm xuyên lòng bàn tay.

" Hô!" Thân hình huyễn động, Áo Cổ Tư Tháp cả người phiêu hốt tránh né lùi lại đến hơn mười dặm.

" Một chưởng này của hắn?" Lâm Lôi thất kinh." Áo Cổ Tư Tháp lực lượng cơ thể cũng mạnh đến trình độ này?"

Sau khi long vĩ đâm phá phòng ngự vật chất chủ thần khí, Lâm Lôi nguyên bổn kế hoạch là trực tiếp đâm thủng bàn tay, ngay sau đó đâm thủng đầu Áo Cổ Tư Tháp. Có ai ngờ.... Áo Cổ Tư Tháp bàn tay phòng ngự cũng rất mạnh. Lâm Lôi liên tiếp phá vỡ phòng ngự vật chất chủ thần khí đâm xuyên qua lòng bàn tay, nhưng lực đánh vào của long vĩ cũng đã tiêu hao hết.

" Áo Cổ Tư Tháp. Ta biết ngươi tại phương diện linh hồn lợi hại. Không ngờ tại phương diện thân thể cũng lợi hại như vậy. Bội phục a." Thanh âm của Lâm Lôi vang lên trong đầu Áo Cổ Tư Tháp. Mà Lâm Lôi bản thân lại không chút nào chần chờ. Ngay sau đó tiếp tục đuổi giết.

" Lâm Lôi. Chúng ta hay là như vậy dừng tay đi." Áo Cổ Tư Tháp ở phía trước bay nhanh chạy trốn .

Áo Cổ Tư Tháp thực lực hoàn toàn phô bày ra, tốc độ rõ ràng so với lúc đầu phải nhanh hơn nhiều.

Lâm Lôi trong lúc nhất thời dĩ nhiên không đuổi kịp.

" Ta dưới tình huống long hóa đuổi cũng không đuổi kịp hắn?" Lâm Lôi trong lòng cả kinh.

Chân thật thực lực của Áo Cổ Tư Tháp, so với Lâm Lôi ngay từ đầu dự đoán mạnh hơn thập bội (mười lần).

Cái này làm cho Áo Cổ Tư Tháp và Lâm Lôi không chênh lệch nhau mấy.

Cho dù Lâm Lôi dưới tình huống long hóa, nhưng Áo Cổ Tư Tháp tu luyện quang minh pháp tắc, cũng am hiểu tốc độ. Lúc liều mạng chạy trốn Lâm Lôi nhất thời căn bản cũng không đuổi kịp.

" Không đúng." Lâm Lôi thần thức cường đại, rõ ràng phân biệt được tốc độ của chính mình và Áo Cổ Tư Tháp. Giờ phút này, khoảng cách với Áo Cổ Tư Tháp lại đang thu nhỏ lại," Tốc độ của ta cùng hắn mặc dù gần gần như nhau, nhưng cũng không phải hoàn toàn giống nhau, mà là...... So với hắn nhanh hơn một tia."

Sự chênh lệch này rất nhỏ. Nếu như không cẩn thận quan sát căn bản không phát hiện được.

Nhưng khoảng cách giữa Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp có hạn, lại không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng cũng sẽ có lúc hoàn toàn đuổi kịp.

" Lâm Lôi, ngươi tại sao lại cùng ta chiến đấu sinh tử?" Áo Cổ Tư Tháp truyền âm liền nói," Ta giết chết tứ thần thú. Nhưng ngươi và tứ thần thú không biết cách nhau bao nhiêu đời. Phỏng chừng ngươi cho tới bây giờ chưa từng thấy bốn vị đó, cũng không có cảm tình, ngươi sao phải tự làm khổ mình? Mà cừu oán giữa ta cùng Bối Lỗ Đặc. Đó là Bối Lỗ Đặc cướp đoạt bốn khỏa chủ thần cách của ta, là hắn chọc ta! Hiện tại ta đáp ứng, cừu oán với Bối Lỗ Đặc sẽ như vậy quên đi. Thế nào? Chuyện gì cũng quên đi, ngươi còn có yêu cầu gì, chúng ta hai người đều thể hiện chút thành ý, hảo hảo đàm luận."

Lâm Lôi cười lạnh.

" Mới vừa rồi còn muốn giết ta. Sau khi ta long hóa, ngươi phát hiện không giết được ta, giờ lại muốn cùng ta đàm phán?" Lâm Lôi căn bản không để ý tới lời của Áo Cổ Tư Tháp.

" Lâm Lôi, chẳng lẽ ngươi thật muốn ép ta đến vậy?" Áo Cổ Tư Tháp có chút tức giận ," Cùng lắm thì ta phi hành tới Địa ngục, hủy diệt tứ thần thú gia tộc của ngươi! Ta nghĩ, hiện tại nếu ta muốn chạy tới Địa ngục, hủy diệt tứ thần thú gia tộc thì vẫn còn dư thời gian ."

Hai người khoảng cách mặc dù chỉ có hơn mười dặm. Đối với chủ thần mà nói là rất gần.

Nhưng hai người tốc độ chênh lệch quá nhỏ, cho dù là hơn mười dặm. Cũng mấy phút đồng hồ mới có thể đuổi kịp nhau.

" Tứ thần thú gia tộc? Áo Cổ Tư Tháp, tại Địa ngục có Hủy diệt chúa tể tồn tại. Tin tưởng ngươi cũng biết, Hủy diệt chúa tể cùng ta và Bối Lỗ Đặc có quan hệ đặc thù, năm đó hắn từ chúng ta lấy đi máu huyết của tứ thần thú. Hơn nữa, hắn còn đang mượn người của tứ thần thú gia tộc. Chỉ cần ta thần thức truyền âm, tin tưởng hắn khẳng định sẽ ngăn trở ngươi." Lâm Lôi truyền âm nói.

Áo Cổ Tư Tháp bị Lâm Lôi truy đuổi thực sự muốn nổi điên.

Mắt thấy khoảng cách giữa Lâm Lôi và hắn không ngừng thu nhỏ lại, mà hắn một điểm biện pháp cũng không có.

" Lâm Lôi, thực lực của ngươi, so với ta cũng không mạnh hơn bao nhiêu. Ưu thế duy nhất của người chính là thân thể sau khi long hóa có thể so với chủ thần khí, cũng có thể thi triển như chủ thần khí mà thôi. Nếu ta liều mạng, ngươi với ta ai sống ai chết còn chưa biết được." Áo Cổ Tư Tháp truyền âm nói," Ngươi thực sự muốn giao đấu sinh tử như vậy?"

Trải qua lần giao thủ ngắn ngủi vừa rồi, Lâm Lôi cũng biết.

Chính mình so với đối phương cũng không mạnh hơn bao nhiêu, dưới tình huống sinh tử chiến, ai sống ai chết đích xác khó nói. Nhưng nói về cơ hội sinh tồn, chính mình hẳn là giữ lấy tám phần, Áo Cổ Tư Tháp chỉ có hai phần mà thôi.

" Ta muốn quyết đấu với ngươi!" Lâm Lôi lạnh lùng nói.

" Hảo, ngươi đúng là điên!" Áo Cổ Tư Tháp khuôn mặt dữ tợn ," Như vậy đừng trách ta ."

Vừa nói, Áo Cổ Tư Tháp vừa thay đổi phương hướng tiếp tục chạy trốn cực nhanh.

" Ân?" Lâm Lôi biến sắc.

Phương hướng Áo Cổ Tư Tháp chạy trốn là hướng lên Thiên giới, mặc dù hai người khoảng cách đã chỉ còn lại chừng mười dặm. Nhưng thời gian cũng đủ để cho Áo Cổ Tư Tháp đến Thiên giới.

Áo Cổ Tư Tháp cố ý hướng Thiên giới chạy trốn, làm Lâm Lôi hiểu lầm.

" Trong truyền thuyết, Hắc ám thần vị diện, tất nhiên là một phe với Địa ngục. Mà quang minh thần vị diện, cũng là cùng phe với Thiên giới. Chẳng lẽ, Áo Cổ Tư Tháp đi cầu Vận mệnh chúa tể hỗ trợ?" Lâm Lôi không nhịn được đoán như vậy, chúa tể cùng các chúa tể có giao tình, đó là rất bình thường .

" Như thế nào, đi tìm Vận mệnh chúa tể?" Lâm Lôi truyền âm nói.

Áo Cổ Tư Tháp một bên chạy trốn, vẫn uy hiếp :" Đúng, là tìm Áo Phu đại nhân! Áo Phu đại nhân nợ ta một cái nhân tình, mặc dù hắn cùng với thế tục vô tranh (không màng thế tục). Nhưng nếu ta dùng điểm nhân tình này, cầu hắn giết ngươi chắc là không thành vấn đề .

Quân bài này...... Ta mặc dù không nỡ dùng. Nhưng ngươi cũng đừng bức ta."

Lâm Lôi chần chờ .

" Áo Cổ Tư Tháp nói như vậy là thật hay giả?" Lâm Lôi thầm nghĩ.

Mà nếu quả là thật , lấy thực lực của Vận mệnh chúa tể mà nói, giết mình tuyệt đối có thể làm được. Chính mình cũng không có năng lực phản kháng.

" Nợ nhân tình? Áo Phu đại nhân hắn như thế nào lại nợ ngươi nhân tình?" Lâm Lôi cười nhạo nói.

" Lâm Lôi, ngươi vẫn không tin. Tin tức Áo Phu đại nhân nợ ta ân tình, ngươi hoàn toàn có thể đi hỏi đám người Hủy diệt chúa tể, bọn họ đều biết! Ngươi hỏi một chút sẽ biết ngay ta không nói dối." Áo Cổ Tư Tháp làm sao nguyện ý đem quân bài tẩy này tiêu hao như vậy.

Vận mệnh chúa tể không dễ dàng nhờ người khác.

Hắn nhờ người khác làm việc, đó là một cái nhân tình, cũng là tấm bùa bảo vệ tính mạng hạng nhất.

Nhân tình này dùng xong là không còn. Không tới thời khắc sinh tử hắn như thế nào lại đem ra dùng?

Lâm Lôi đáy lòng nhanh chóng tự hỏi, chỉ chốc lát lập tức cười lạnh nói:" Nga, Áo Phu đại nhân nợ ngươi nhân tình? Hảo, nể mặt Áo Phu đại nhân, việc này coi như xong. Nhưng ta cảnh cáo ngươi, sau này chớ chọc tới người của tứ thần thú gia tộc, nếu không...... Ta liều chết, cũng sẽ giết ngươi."

Lâm Lôi nói xong, nhằm phương hướng Địa ngục bay đi.

" Hô." Áo Cổ Tư Tháp lúc này mới thở dài một hơi.

Nhìn thân ảnh đang bay đi Địa ngục phía xa xa, Áo Cổ Tư Tháp không khỏi chửi nhỏ một tiếng:" Lâm Lôi như thế nào thoáng cái trở nên mạnh như vậy? May là hắn tốc độ cùng ta hơn kém không có mấy. Muốn đối phó với Lâm Lôi này, trừ phi ta có thể tu luyện đến cảnh giới đại viên mãn. Hoặc là dùng biện pháp thứ hai kia ."

Biện pháp thứ hai, tự nhiên là Áo Phu giải quyết Lâm Lôi.

" Bất quá Lâm Lôi này, cũng không nhất định sợ hắn." Áo Cổ Tư Tháp nhìn về phía xa, lạnh nhạt cười," Lâm Lôi là đại viên mãn! Tiềm lực đã hết, mà ta mới dung hợp năm loại huyền ảo. Vẫn còn chưa đạt tới đại viên mãn. Đợi khi ta ngày nào đó đạt tới cảnh giới đại viên mãn, là có thể dễ dàng giải quyết hắn."

" Lần này trở về, quyết tâm hảo hảo tu luyện ."

Rồi sau đó, Áo Cổ Tư Tháp liền quay đầu lại, hướng về phía quang minh thần vị diện bay đi.

Tứ đại chí cao vị diện là liền nhau , bảy đại thần vị diện cũng là liền nhau.

Mười một cái vị diện, tại trung ương, chính là vị diện chiến trường.

" Không nghĩ tới Áo Cổ Tư Tháp thực lực mạnh như vậy." Phi hành ở trên không trung, Lâm Lôi mày nhíu lại . Nếu như Áo Cổ Tư Tháp thực lực yếu hơn một chút, Lâm Lôi đã sớm trong nháy mắt đem hắn giết chết. Nhưng Áo Cổ Tư Tháp thực lực cùng hắn không kém mấy, một khi Áo Cổ Tư Tháp chạy đi cầu Vận mệnh chúa tể, vậy là xong hết rồi.

Lâm Lôi không thể chết, một khi Lâm Lôi chết, đám người Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cũng sẽ thụ nạn.

Ngọc Lan nhất hệ, sợ rằng vĩnh viễn chịu sự áp chế của Áo Cổ Tư Tháp, vĩnh viễn không có ngày ngẩng đầu lên.

Cho nên, Lâm Lôi lựa chọn tạm thời lui bước.

" Vận mệnh chúa tể nợ hắn một cái nhân tình? Hừ, tạm thời để Áo Cổ Tư Tháp sống thêm một lát." Lâm Lôi thầm nghĩ," Ta trở về, tiếp tục dốc lòng tu luyện dung hợp pháp tắc. Nếu như có thể đạt tới viên mãn. Đừng nói Áo Cổ Tư Tháp, chính là Áo Phu gặp ta cũng không phải là đối thủ." Lâm Lôi giờ phút này đã bay đến bên bờ Địa ngục.

Đấm ra một đấm, xé mở vị diện.

Lâm Lôi cứ như vậy tiến nhập Địa ngục! Dung hợp ba loại huyền ảo bất đồng, uy lực gia tăng gấp trăm lần! Hơn nữa, pháp tắc bất đồng, dung hợp đến mức tận cùng, căn cứ theo phỏng đoán của Lâm, sợ rằng thiên địa cũng sẽ ban cho ý chí uy năng.

Đến lúc đó, Lâm Lôi còn e ngại ai?

Địa ngục, Huyết Phong đại lục trên không.

Lâm Lôi thân hình trong nháy mắt xẹt qua bầu trời bao la, nếu so sánh với Lâm Lôi, kim loại tính mạng tốc độ cao nhất chỉ giống con kiến đang bò. Tốc độ hoàn toàn không cùng một cấp độ.

" Hô!" Thần thức bao trùm cả Huyết Phong đại lục.

Lâm Lôi thoáng cái phát hiện Bối Lỗ Đặc đứng ở Thiên Tế sơn mạch, đó là phân thân của Bối Lỗ Đặc.

" Bối Lỗ Đặc gia gia." Lâm Lôi truyền âm nói.

Thần phân thân của Bối Lỗ Đặc vẫn đứng ở Huyết Phong đại lục U Lam phủ .

U Lam phủ, trong Thiên Tế sơn mạch, Bối Lỗ Đặc đang ở tòa phủ đệ mà tứ thần thú gia tộc lúc trước vì Lâm Lôi mà kiến tạo.

" Ân?" Bối Lỗ Đặc ngửa đầu, thấy một bóng người từ trên trời hạ xuống, tựa như thuấn di tới trước mặt hắn, đúng là Lâm Lôi.

" Lâm Lôi." Bối Lỗ Đặc mừng rỡ," Thế nào? Giết Áo Cổ Tư Tháp chưa?" Bối Lỗ Đặc trong đôi mắt tràn đầy chờ mong, nhìn thấy vẻ mặt Bối Lỗ Đặc như thế, Lâm Lôi không khỏi cười khổ.

" Thất bại ." Lâm Lôi lắc đầu thở dài một tiếng.

" Tại sao có thể như vậy?" Bối Lỗ Đặc cả kinh," Lấy thực lực chính thức của ngươi mà nói, giết hắn hẳn là rất dễ dàng mới đúng."

Lâm Lôi lắc đầu nói:" Bối Lỗ Đặc gia gia, mọi người đều bị Áo Cổ Tư Tháp lừa gạt . Chân thật thực lực của hắn...... Căn bản không phải như chúng ta tưởng. Thực lực của hắn, so với chúng ta tưởng tượng, còn mạnh hơn thập bội! Căn bản yếu hơn ta bao nhiêu, ta cho dù cùng hắn liều mạng, ai sống ai chết cũng chưa xác định...... Trọng yếu nhất là, Vận mệnh chúa tể, tựa hồ nợ hắn ân tình. Vấn đề này ngươi biết không?"

" Vận mệnh chúa tể nợ Áo Cổ Tư Tháp ân tình?" Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói," Ta không rõ lắm, dù sao ta thành chủ thần cũng mới chừng hai vạn năm."

" Ta cảm giác Áo Cổ Tư Tháp hẳn là không nói dối." Lâm Lôi bất đắc dĩ cười nói," Tốt lắm, đã nhịn nhiều năm như vậy, bây giờ nhẫn nại thêm một chút nữa đi. Ta hiện giờ luyện hóa phong hệ chủ thần cách, lại đi sáng tạo một phong hệ thần vị diện, đề cao phương diện lĩnh ngộ đối với phong hệ. Có lẽ, đối với phương diện dung hợp pháp tắc cũng có thể đề cao."

Bối Lỗ Đặc gật đầu.

Hiện tại xem ra, chỉ có thể như vậy .

Bất quá Bối Lỗ Đặc cũng không lo lắng, tiềm lực của Lâm Lôi, sau này vượt qua tứ đại quy tắc chúa tể cũng có hy vọng, càng không nói tới Áo Cổ Tư Tháp . Vấn đề chỉ là thời gian!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 23: Thần Thiên Sứ Mười Hai Cánh

Ân, Bối Lỗ Đặc gia gia, bốn vị tộc trưởng như thế nào lại ở đây?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn về phía Bối Lỗ Đặc.

Lâm Lôi thần thức dễ dàng phát hiện, Cái Tư Lôi Sâm bốn người đang ở trong phủ đệ, chỉ là đang ngồi trong khu vườn phía đông.

" Nga, lại nói tiếp......" Bối Lỗ Đặc xấu hổ," Lâm Lôi, lúc ngươi đi theo Áo Cổ Tư Tháp, ta cho rằng vấn đề này có mười phần nắm chặt. Ta cũng biết...... Cái Tư Lôi Sâm bọn họ bốn người vẫn muốn báo thù cho bốn vị lão tổ tông. Cho nên, ta đã sớm nói cho bọn họ chuyện này để cho bọn họ cao hứng.”

Lâm Lôi giật mình, cũng không khỏi dở khóc dở cười.

" Bọn họ hiện tại không phải là đang đợi tin tức tốt của ta sao?" Lâm Lôi không biết nên cười hay là nên thế nào.

Bối Lỗ Đặc vuốt vuốt chòm râu, ho khan hai tiếng:" Sau khi ta nói, bọn họ kích động vạn phần. Thậm chí không chờ được, quyết định ở lại trong phủ đệ của ngươi. Chờ ngươi về đến liền lập tức tìm tới. Ta phỏng chừng...... Thị vệ, thị nữ trong phủ đệ chứng kiến ngươi trở về, đã đem tin tức thông tri cho bọn họ. Chắc cũng sắp tới rồi"

Trong đại sảnh yên tĩnh.

Cái Tư Lôi Sâm, Chu Tước tộc trưởng hai người đều ngồi, Bạch Hổ tộc trưởng cau mày trong phòng đi tới đi lui. Về phần Huyền Vũ tộc trưởng lại đứng ở cửa, trong đôi mắt cũng có chút lo lắng.

" Đại ca, ngươi nói Lâm Lôi hắn khi nào về tới?" Huyền vũ tộc trưởng không khỏi quay đầu, thanh âm hùng hậu vang lên.

" Các chủ thần tốc độ cực nhanh, chắc cũng nhanh thôi . Ngươi đừng đứng ở cửa nữa, ngồi xuống tĩnh tâm, chậm rãi chờ đi." Cái Tư Lôi Sâm thúc giục nói.

" Ngươi nói ta như thế nào có thể ngồi xuống được chứ?" Huyền vũ tộc trưởng trên mặt có một tia không nhịn được, hiển nhiên, hắn có chút nôn nóng bất an.

Bên cạnh Chu tước tộc trưởng đang ngồi. Bất đắc dĩ cười nói:" Đại ca. Ngươi đừng nói tam đệ, chính là ta mặc dù ngồi ở đây. Nhưng trong lòng không một khắc nào yên tĩnh. Chủ thần tốc độ cực nhanh. Kết quả chắc sẽ có trong hôm nay. Cũng không biết Lâm Lôi hắn có thể thành công hay không."

" Bối Lỗ Đặc đại nhân nói ." Cái Tư Lôi Sâm nhưng là nói." Lấy tính cách Bối Lỗ Đặc đại nhân mà xét, nếu không nắm chặt hắn có nói không?"

" Đúng." Những người khác cũng hưởng ứng.

Nhưng ngay cả như vậy. Tứ vị tộc trưởng đáy lòng vẫn lo sợ bất an như trước.

" Tộc trưởng. Tộc trưởng." Đúng vào lúc này. Một bóng người từ xa xa nhanh chóng chạy vội lại đây.

" Hô!"

Nguyên bổn Cái Tư Lôi Sâm cùng Chu tước tộc trưởng đang ngồi vụt đứng lên. Bốn vị tộc trưởng đều nhìn về phía thị nữ bên ngoài chạy vội tới, thị nữ từ thật xa đã hô:" Lâm Lôi đại nhân hắn đã trở về! Đang ở cùng Bối Lỗ Đặc đại nhân!"

" Vù!"

Một trận quang ảnh lóe lên, bốn bóng người biến mất trong đại sảnh..

" Bọn họ tới." Lâm Lôi uống một chén rượu, bất đắc dĩ cười nói.

" Đây phiền toái ta tự mang đến a." Bối Lỗ Đặc bất đắc dĩ lắc đầu cười khổ," Nói thật, ta không hiểu được, Quang minh chúa tể thân là chúa tể, cũng không phải đại viên mãn. Thực lực của hắn như thế nào so với đánh giá của chúng ta còn muốn cao hơn thập bội? Quang minh thần vị diện, tại vị diện chiến trận cũng không có thắng liên tiếp mười trận."

" Trừ phi, Áo Cổ Tư Tháp còn có một chủ thần phân thân." Bối Lỗ Đặc phán đoán.

Lâm Lôi nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có lý do này.

Tựa hồ không thể tìm ra tại sao.

" Cũng chưa chắc." Lâm Lôi lắc đầu nói," Chúng ta đã gặp qua cũng hơn sáu mươi vị chủ thần. Không có một người nào cùng Quang minh chúa tể hơi thở giống nhau . Hơn nữa, nếu như Quang minh chúa tể có chủ thần phân thân, khó có thể giấu diếm được các chúa tể? Tử vong chúa tể cùng Hủy diệt chúa tể bọn họ đều sinh ra cùng thiên địa. Lừa gạt được người khác, cũng không lừa gạt được đám người này a."

Bối Lỗ Đặc cũng gật đầu.

Đến cùng vì nguyên nhân gì mà làm cho Quang minh chúa tể thực lực so với đánh giá mạnh hơn thập bội chứ?

" Lâm Lôi!" Một thanh âm vội vàng vang lên.

Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bốn đạo ảo ảnh chợt lóe, rồi sau đó ngưng kết thành bốn bóng người, đúng là Cái Tư Lôi Sâm bốn vị tộc trưởng, vô luận Cái Tư Lôi Sâm trầm ổn, hay là Bạch hổ tộc trưởng lãnh khốc. Hoặc là Chu tước tộc trưởng cơ trí, Huyền vũ tộc trưởng ít nói đích, một đám đều đang chờ đợi, dùng ánh mắt nóng cháy nhìn Lâm Lôi.

" Quang minh chúa tể đã chết chưa?" Chu tước tộc trưởng không nhịn được mở miệng nói. Lâm Lôi cùng Bối Lỗ Đặc nhìn nhau. Cuối cùng vẫn là Lâm Lôi cười khổ mở miệng nói:" Cái Tư Lôi Sâm, làm cho các ngươi thất vọng rồi. Ta không thể giết chết Áo Cổ Tư Tháp!"

Lâm Lôi không giải thích nhiều.

Cái Tư Lôi Sâm bốn huynh muội ngẩn ra, chợt cười khổ.

" Lâm Lôi." Cái Tư Lôi Sâm hạ thấp người nói," Ta biết, Bối Lỗ Đặc đại nhân cùng chúng ta nói như vậy, khẳng định có điều nắm chặt. Lần này thất bại ...... Chúng ta rất muốn biết, sau này, Lâm Lôi đại nhân ngươi liệu có giết chết Quang minh chúa tể không?" Ba vị tộc trưởng kia cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi thần thức phúc tán cả Thiên Tế sơn mạch, lấy trình độ thần thức của Lâm Lôi mà nói, nếu có chủ thần khác giám sát, căn bản khó có khả năng tránh được sự chú ý của Lâm Lôi.

" Lúc nào giết hắn, ta không có cách nào xác định. Nhưng một khi ta có đủ thực lực, tất sẽ giết hắn." Lâm Lôi trịnh trọng nói.

Cái Tư Lôi Sâm bọn họ bốn người nhìn nhau, cuối cùng đều hướng Lâm Lôi cười cảm kích.

" Cám ơn." Bốn người đều thoáng hạ thấp người.

" Không cần cảm ơn, dù sao, ta cũng là thành viên tứ thần thú gia tộc." Lâm Lôi thở dài một tiếng, kì thật ánh mắt cảm kích của Cái Tư Lôi chỉ làm cho Lâm Lôi càng thêm xấu hổ. Dù sao chính mình căn bản không giết được Áo Cổ Tư Tháp.

" Tốt lắm." Bối Lỗ Đặc cười nói," Các ngươi bốn người cũng trở về nghỉ ngơi đi, đại cừu của tứ thần thú gia tộc các ngươi, hai vạn năm còn đợi được, cũng không cần sốt ruột lúc này." Bối Lỗ Đặc cũng cảm giác được, có bốn vị tộc trưởng ở đây, hắn cùng Lâm Lôi đều có chút xấu hổ, tốt nhất là nhanh chóng để cho bọn họ rời đi.

Cái Tư Lôi Sâm bốn người, lúc này mới rời đi.

" Lúc nãy thật sự là." Bối Lỗ Đặc tự giễu cười," Thật là tự mình đi tìm xấu hổ."

" Cũng không trách ngươi, dù sao ta đến bây giờ cũng không hiểu được, Quang minh chúa tể như thế nào mạnh hơn thập bội so với dự tính. Đến cùng là vì duyên cớ gì?" Lâm Lôi đột nhiên cau mày nói," Bối Lỗ Đặc gia gia, ta còn phát hiện hai điểm đặc thù. Một cái là, Áo Cổ Tư Tháp lực lượng cơ thể rất mạnh. Mặc dù không bằng ta, nhưng cũng tính là lợi hại . Hai là, Áo Cổ Tư Tháp linh hồn phòng ngự cũng rất mạnh."

Dưới một chiêu Kiếm ý của mình, Áo Cổ Tư Tháp linh hồn tựa hồ không có gì bị ảnh hưởng.

Bối Lỗ Đặc nghe xong cũng có chút nghi hoặc.

" Thân thể lực lượng mạnh. Linh hồn phòng ngự cũng mạnh? Áo Cổ Tư Tháp này đến cùng có bí mật gì?" Bối Lỗ Đặc thấp giọng trầm ngâm.

" Không nghĩ ra tốt nhất là không để ý nữa." Lâm Lôi nói sang chuyện khác nói," Bối Lỗ Đặc gia gia, hiện tại ta lo lắng nhất chính là mẫu thân của ta! Nhưng là, mẫu thân ta căn bản đã mất trí nhớ, ta cũng không biết linh hồn hơi thở của mẫu thân ta. Cho dù thần thức bao trùm Quang minh thần vị diện, cũng không biết người nào là mẫu thân mà tìm."

Mẫu thân đứng ở trước mặt mình. Sợ rằng cũng không thể xác định.

" Điểm ấy rất phiền toái." Bối Lỗ Đặc bất đắc dĩ cười nói," Mẹ của ngươi khi còn tại thế, ta thần thức tuyệt đối đã đảo qua. Chỉ là, lúc đó ta đâu có để ý một người bình thường, trong trí nhớ của ta cũng không có linh hồn hơi thở của mẹ ngươi."

" Bối Lỗ Đặc gia gia." Lâm Lôi lo lắng nói," Ta biết, thiên sứ bộ tộc, chia làm hai cánh, bốn cánh cho đến mười hai cánh. Ngươi nói, mẫu thân của ta là loại thiên sứ nào?"

Lâm Lôi hiện tại lo lắng nhất là mẫu thân đã chết.

Hiểu ra, hạ cấp thiên sứ, đa số là phủ xuống các vật chất vị diện. Hạ cấp thiên sứ này phỏng chừng tại mọi thời khắc đều có chết đi .

" Mẹ của ngươi… ta hỏi ngươi, mẹ của ngươi lúc linh hồn bị hiến cho chủ thần, Quang minh giáo đình có được ban thưởng không?" Bối Lỗ Đặc đột nhiên dò hỏi.

" Có ." Lâm Lôi nhãn tình sáng lên, liền nói." Theo ta được biết, Quang minh giáo đình lúc đó có được rất nhiều chỗ tốt, thậm chí Phân Lai quốc vương kẻ đã đem mẹ ta hiến tế được ban phúc, thực lực mạnh mẽ tăng lên một bậc, từ bát cấp đạt tới cửu cấp."

" Nga." Bối Lỗ Đặc nhãn tình sáng lên, nhất thời cười," Lâm Lôi. Thiên sứ chia làm sáu cấp bậc. Ba cấp bậc dưới là thánh vực, ba cấp bậc trên là thần cấp. Bình thường vì linh hồn đủ tinh khiết để thừa nhận năng lượng trở thành thần cấp thiên sứ, giáo đình ở dưới mới có thể được ban thưởng"

Lâm Lôi không khỏi gật đầu.

Đúng, thiên sứ hằng hà sa số, linh hồn dâng lên nếu như chỉ có thể trở thành thánh vực thiên sứ, không thưởng gì là điều đương nhiên.

" Nhưng mức độ thưởng cũng phải xem linh hồn trình độ tinh khiết như thế nào. Bình thường thiên sứ tám cánh, tương đương với hạ vị thần. Hạ vị thần, tại thần vị diện thấp nhất, đương nhiên mức thưởng cực thấp, nhiều nhất xem như mang tính chất cổ vũ. Mà có thể trở thành trung vị thần thiên sứ mười cánh, được ban thưởng cũng tàm tạm. Dù sao, trung vị thần cũng xem như không được cái gì."

Lâm Lôi gật đầu hiểu được, hạ vị thần, trung vị thần, tại trong địa ngục, đó là hằng hà sa số.

" Kì thật trong số các thiên sứ, cực mạnh chính là thần thiên sứ mười hai cánh, thần thiên sứ mười hai cánh mỗi một người đều rất cường đại. Bình thường đều là thất tinh ác ma cấp độ!" Bối Lỗ Đặc trịnh trọng nói.

" Cái gì?" Lâm Lôi không khỏi kinh hô đứng lên.

Thượng vị thần không tính là gì, nhưng thất tinh ác ma, cùng thượng vị thần bình thường là hai cái khái niệm hoàn toàn khác nhau.

" Thần thiên sứ Mười hai cánh như thế nào lợi hại vậy?" Lâm Lôi khó hiểu.

Bối Lỗ Đặc cười nói:" Ta lúc cùng Huyết Phong Chủ thần Khăn Cái nói chuyện phiếm mới biết được, ngươi cũng đã biết, thiên sứ sinh ra là từ thiên sứ chuyển sinh trì."

" Ta có nghe nói qua." Lâm Lôi liền nói, ngay lúc trước, hắn cùng Áo Cổ Tư Tháp nói chuyện, Lâm Lôi đã nghe tới thiên sứ chuyển sinh trì.

" Thiên sứ chuyển sinh trì, tổng cộng có 128 chỗ. Phân biệt do Quang minh hệ đích bảy vị chủ thần khống chế. Trong đó, Quang minh chúa tể một người khống chế 64 chỗ. Hai gã trung vị chủ thần, đều khống chế 16 chỗ. Mà bốn gã hạ vị chủ thần, đều khống chế 8 chỗ. " Bối Lỗ Đặc kể lại rõ chi tiết," Thiên sứ, kì thật là một nhân hình binh khí (binh khí hình người). Linh hồn sau khi trải qua cải tạo ở thiên sứ chuyển sinh trì, mất đi trí nhớ, hơn nữa tuyệt đối trung thành với Quang minh chủ thần! Không có một tia tư tâm."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Sau khi trải qua cải tạo, bọn họ cũng không cách nào tiếp tục lĩnh ngộ pháp tắc, không thể đề thăng thực lực." Bối Lỗ Đặc cảm thán nói," Nếu như sinh ra là thánh vực thiên sứ, vậy cả đời đều là thánh vực thiên sứ."

" Bọn họ không cách nào lĩnh ngộ, đương nhiên, bọn họ chiêu số công kích huyền ảo, cũng không phải là do chính mình lĩnh ngộ ." Bối Lỗ Đặc nói," Mỗi một chỗ trong thiên sứ chuyển sinh trì đều cùng chủ thần linh hồn tương liên, chủ thần sẽ ở trong thiên sứ chuyển sinh trì dung nhập một ít công kích chiêu thức của chính bọn nó vào. Chỉ là, thiên sứ chuyển sinh trì cấp bậc cũng có cao thấp, thiên sứ chuyển sinh trì cấp bậc thấp, chỉ có thể ẩn chứa hạ cấp chiêu thức, thiên sứ sinh ra cũng đều là thiên sứ yếu nhược."

" Mà thiên sứ chuyển sinh trì cấp cao nhất, công kích ẩn chứa trong đó bình thường đều là dung hợp bốn loại hoặc là năm loại huyền ảo. Bởi vì chủ thần cũng dùng loại chiêu số công kích này!" Bối Lỗ Đặc nói," Cho nên, thiên sứ sinh ra ở thiên sứ chuyển sinh trì cao cấp nhất này, chính là thần thiên sứ mười hai cánh, bình thường công kích cực mạnh dung hợp bốn loại huyền ảo, hoặc là dung hợp năm loại huyền ảo!"

Lâm Lôi chợt hiểu.

Khó trách, mỗi một thần thiên sứ mười hai cánh, đều mạnh mẽ như vậy! Bởi vì bọn họ không cần lĩnh ngộ, hoàn toàn trời sinh đã hiểu được công kích oại này.

" Thần thiên sứ mười hai cánh rất mạnh, năm đó, ta công khai mở ra Chúng thần mộ địa, hấp dẫn không ít người tới. Từng có thất tinh ác mơ ở Địa ngục, cũng có thần thiên sứ mười hai cánh. Phỏng chừng thần thiên sứ mười hai cánh cũng muốn đoạt được một kiện chủ thần khí. Dù sao, chủ thần ban cho chủ thần khí rất hạn chế ."

Bối Lỗ Đặc cảm khái nói," Trận chiến ấy, thần thiên sứ mười hai cánh thực lực triển lộ hoàn toàn không kém gì thất tinh ác ma!"

" Thiên sứ chuyển sinh trì thật đáng sợ, trực tiếp sáng tạo ra thần thiên sứ mười hai cánh không kém gì thất tinh ác ma." Lâm Lôi cảm khái nói.

" Không đơn giản như vậy. Muốn đủ yêu cầu để thừa nhận năng lượng của thần thiên sứ mười hai cánh, đối với linh hồn yêu cầu cực cao! Mỗi một thần thiên sứ mười hai cánh sinh ra đều rất rất khó khăn, cho nên, bình thường linh hồn được hiến tế từ vật chất vị diện mà đủ để trở thành thần thiên sứ mười hai cánh, giáo đình nào dâng lên linh hồn đó sẽ được ban thưởng rất lớn."

Bối Lỗ Đặc cảm khái nói," Quang minh giáo đình không ngờ hiến tế một linh hồn mà làm cho Phân Lai quốc vương thực lực bạo tăng như vậy! Ta nghĩ...... Mẫu thân của ngươi, linh hồn hẳn là cực kì tinh khiết, chuyển sinh thành thiên sứ cũng có thể là cực mạnh thần thiên sứ mười hai cánh !"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 24: Chín Trận Thắng Liên Tiếp

Thiên sứ mười hai cánh?" Lâm Lôi thở nhẹ một hơi.

Thiên sứ cấp bậc càng thấp càng dễ tử vong.

" Thiên sứ mười hai cánh rất khó được sinh ra, hiện giờ trong bộ tộc thiên sứ thì thiên sứ mười hai cánh thuần túy là dựa vào vô hạn thời gian mà số lượng tăng dần lên. Các quang minh chủ thần cũng sẽ không dễ dàng phái thiên sứ mười hai cánh làm việc, có đôi khi trăm vạn năm, cũng không có một thiên sứ mười hai cánh nào xuất động. Mẹ của ngươi trở thành thiên sứ mười hai cánh còn chưa đủ một vạn năm. Xác suất tử vong cơ hồ không có." Bối Lỗ Đặc vừa cười vừa nói.

Lâm Lôi lúc này mới hoàn toàn yên tâm.

" Ha ha, Bối Lỗ Đặc gia gia, theo suy đoán này của người, việc của ta chắc dễ dàng hơn a." Lâm Lôi đối với việc cứu mẫu thân cũng đã có đủ tin tưởng .

" Được rồi, Bối Lỗ Đặc gia gia." Lâm Lôi vừa lộn tay, trong tay xuất hiện đại địa chủ thần cách tản ra quang hoa màu vàng đất," Đây là ta tiện tay thu hoạch thêm."

" Chủ thần cách?" Bối Lỗ Đặc cả kinh.

Lâm Lôi gật đầu cười nói:" Ta cùng Áo Cổ Tư Tháp đi quang minh thần vị diện, ai ngờ, lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Lôi cũng đi theo. Thậm chí còn năm vị pháp tắc chúa tể khác cũng theo xa xa phía sau. Lúc ta ra tay với Áo Cổ Tư Tháp, Hồ Nhĩ Lôi lại đánh lén, muốn giết ta để đoạt chí cao thần khí. Ta tiện tay chém lại một kiếm!"

Bối Lỗ Đặc nhất thời cười:" Cho nên mới có khỏa chủ thần cách này?"

" Đúng, lôi hệ chúa tể phân thân của Hồ Nhĩ Lôi trốn rất nhanh. Ta cũng chỉ kịp giáo huấn hắn một chút, tiêu diệt đại địa chủ thần phân thân của hắn." Lâm Lôi cau mày nói," Ta hiện tại đang suy nghĩ, khỏa đại địa chủ thần cách này sẽ cho ai đây? Bối Lỗ Đặc gia gia, ngươi cứ nói đi?"

" Đại địa chủ thần cách......"

Bối Lỗ Đặc cau mày nói." Thanh Hỏa hắn có thể sử dụng. Nhưng cho hắn cũng chỉ có thể làm thực lực hắn tăng đến trung vị chủ thần thôi. Đối với thế cục hiện nay ảnh hưởng không nhiều lắm. Tốt nhất vẫn là tìm một thượng vị thần. Bất quá thượng vị thần tu luyện đại địa pháp tắc trong Ba Lỗ Khắc gia tộc của người bây giờ thật đúng là khó tìm."

Lâm Lôi bất đắc dĩ cười.

Trong Ba Lỗ Khắc gia tộc thượng vị thần có không ít. Nhưng đó là do luyện hóa thần cách. Chính thức tự bản thân tu luyện đến thượng vị thần, lại là đại địa thuộc tính thật đúng là một người cũng tìm không ra.

Luyện hóa chủ thần cách. Có một điều kiện tiên quyết---- phải là tự mình tu luyện đến thượng vị thần.

" Cấp bách gì đâu?" Bối Lỗ Đặc cười nói." Ngươi tạm thời cất giấu đi. Đợi được lúc nào có người phù hợp rồi cho nữa hắn sử dụng."

" Ha ha. Hảo. Ta sẽ đem khỏa chủ thần cách này thành truyền thừa bảo bối của Ba Lỗ Khắc gia tộc." Lâm Lôi cười dài nói." Bối Lỗ Đặc gia gia. Ngươi cũng thuận tiện thông tri một chút. Những người ở Long Huyết thành nguyện ý đến Địa ngục đều tới đây đi." Lâm Lôi đã hoàn toàn có thể cam đoan người thân tại Địa ngục rất an toàn.

Quy tắc chúa tể thực lực vượt qua Lâm Lôi nhưng cùng Lâm Lôi vô cừu vô oán.

Cho dù có cừu oán, cũng sẽ không giống Quang minh chúa tể không biết xấu hổ lấy chuyện diệt tộc ra làm uy hiếp.

" Cũng tốt." Bối Lỗ Đặc cười gật đầu," Năm nghìn năm nay, bọn họ tại Ngọc Lan vị diện rất nhàm chán. Dù sao cao thủ vẫn là tập trung nhiều tại Địa ngục. Tại Địa ngục, để cho bọn họ xông xáo các địa phương cũng rất có lợi."

Lâm Lôi cũng không vội vã đi sáng tạo phong hệ thần vị diện, mà là dừng lại ở Địa ngục, tiếp đãi thân nhân bằng hữu. Trong lúc này, Lâm Lôi vừa dốc lòng tu luyện dung hợp pháp tắc, vừa thỉnh thoảng bồi tiếp thân nhân huynh đệ.

Mà một năm sau khi Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp đại chiến danh tiếng của hắn đã lan ra rộng khắp.

Lâm Lôi đánh trọng thương Quang minh chúa tể, hơn nữa một kiếm đánh chết đại địa chủ thần phân thân của lôi hệ chúa tể Hồ Nhĩ Lôi, dọa Hồ Nhĩ Lôi sợ chạy trối chết.

Chiến tích này bị năm tên pháp tắc chúa tể truyền bá ra ngoài.

Tin tức này thật sự làm cho người ta quá mức ợ hãi, rất nhanh cơ hồ tất cả chủ thần đều biết .

Địa vị của Lâm Lôi nhảy một bước trở thành siêu cấp cường giả mạnh hơn cả thất đại pháp tắc chúa tể, chỉ thấp hơn tứ đại quy tắc chúa tể.

Nhất thời ngắn ngủn trong một năm có hơn mười vị chủ thần đến bái phỏng Lâm Lôi. Chủ thần gặp mặt, cũng là ăn chút hoa quả, uống chút rượu ngon, tùy ý đàm luận thôi.

Một năm sau trận chiến với Áo Cổ Tư Tháp.

Địa ngục, Huyết Phong đại lục U Lam phủ, Thiên Tế sơn mạch, Lâm Lôi chủ thần phủ đệ.

Trong đình viện u tĩnh, Lâm Lôi mặc trường bào rộng thùng thình, khoanh chân ngồi trên bãi cỏ mềm, gió nhè nhẹ thỉnh thoảng thổi qua, làm tóc Lâm Lôi bay lên từng sợi.

Tựa như thuấn di, một đạo thân ảnh dần dần ngưng tụ, xuất hiện phía trước Lâm Lôi.

Lâm Lôi mở mắt, thấy một người mặc bộ trường bào đỏ như máu, đúng là Huyết Phong Chủ thần Khăn Cái, cười nói:"Khăn Cái, như thế nào lại đến chỗ ta ?" Không lâu trước Khăn Cái tới gặp Lâm Lôi, Lâm Lôi từng xưng hô Khăn Cái tiên sinh, nhưng Huyết Phong Chủ thần kiên quyết không chịu.

Hắn còn muốn gọi Lâm Lôi là đại nhân ấy chứ. Dù sao thực lực của Lâm Lôi như vậy, trong số các chúa tể là rất cường đại.

Cuối cùng hai người đều lùi từng bước, coi nhau như bằng hữu, gọi tên nhau.

" Không có việc gì thì không thể tới ?" Huyết Phong Chủ thần mỉm cười ngồi xuống," Hôm nay ta đến, đúng là có một việc rất trọng yếu."

" Nói đi." Lâm Lôi cẩn thận nghe.

Huyết Phong Chủ thần cười nói:" Ngươi hiện tại không có chủ thần sứ giả đúng không."

" Ách...... Sao ngươi lại nghĩ đến cái này ?" Lâm Lôi dở khóc dở cười," Ta nhận không thu chủ thần sứ giả, Khăn Cái ngươi cũng quản?"

" Không phải." Huyết Phong Chủ thần lắc đầu nói," Nói thiệt cho ngươi biết, vị diện chiến tranh một vạn triệu năm một lần, mỗi lần vị diện chiến tranh tổng cộng có năm trận tranh đấu! Cho tới bây giờ, đã qua ba trận, đại khái trong khoảng sáu trăm năm nữa phải tiến hành trận thứ tư của vị diện chiến tranh rồi."

" Là hai vị diện nào đối chiến với nhau?" Lâm Lôi cũng có hứng thú hỏi thăm.

" Địa ngục chúng ta cùng Thiên giới." Huyết Phong Chủ thần trịnh trọng nói," Lâm Lôi, trận thứ tư của vị diện chiến tranh sắp tới này phi thường trọng yếu. Bởi vì...... Trong chín lần trước, Thiên giới đều liên tục thắng."

" Cái gì?" Lâm Lôi cả kinh.

Lâm Lôi cũng hiểu được, sau khi trở thành chủ thần, biện pháp đạt được ý chí uy năng chỉ có ba cái, một cái là luyện hóa chủ thần cách, cái thứ hai là đạt tới đại viên mãn, cái thứ ba là trong vị diện chiến tranh, thần vị diện của mình liên tục đạt được mười trận thắng.

Đương nhiên như Lâm Lôi linh hồn biến dị cũng có thể, chỉ là loại này là tình huống đặc thù, không phải chủ thần nào cũng có được.

" Nếu như ta nhớ không nhầm, thiên giới thật lâu thật lâu trước kia từng có một lần liên tục đạt được mười trận thắng ." Lâm Lôi cau mày nói.

" Đúng." Huyết Phong Chủ thần liền nói." Vận mệnh nhất hệ bảy vị chủ thần, đã được một lần ban thưởng. Cho nên, các hệ chủ thần khác hẳn là không muốn thấy Vận mệnh nhất hệ lại được ban thưởng tiếp! Đặc biệt không muốn thấy Vận mệnh chúa tể thực lực lại đề cao, bởi vì hắn đã đủ mạnh rồi."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Thiên địa sinh ra tới nay. Hễ lúc nào gặp phải trường hợp liên tục chín trận thắng, các vị diện khác bình thường đều hợp lực, không cho đối phương tiếp tục thắng trận thứ mười." Huyết Phong Chủ thần nói," Bình thường các vị diện hợp lực, thành công xác suất cực cao. Nhưng vô số năm qua lại vẫn thất bại một lần, lần đó Thiên giới thắng. Vận mệnh nhất hệ bảy vị chủ thần được ban thưởng."

Huyết Phong Chủ thần trịnh trọng nói:" Lúc này vô luận như thế nào, cũng không thể để cho bọn họ tiếp tục thắng. Đây là Hủy diệt chúa tể tự mình ra lệnh."

Lâm Lôi không khỏi cười.

Sợ rằng trong mắt Hủy diệt chúa tể đối thủ chỉ có một, chính là Vận mệnh chúa tể.

" Không muốn hắn thắng, ngươi đề cập tới chủ thần sứ giả làm gì?" Lâm Lôi cười nói.

" Không muốn hắn thắng thì chúng ta phải có đủ cường giả." Huyết Phong Chủ thần lắc đầu nói," Nhưng rất nhiều cường giả biết trận vị diện chiến tranh sẽ phi thường điên cuồng. Điên cuồng tới cực điểm! Cho nên, rất nhiều nhân vật cấp bậc thống lĩnh, không muốn liều mình trong đó ."

Lâm Lôi cười gật đầu.

Các vị diện đều liều mạng . Thiên giới khẳng định cũng liều mạng. Hoàn toàn có thể tưởng tượng trình độ điên cuồng đến mức nào, chỉ cần không đủ trăm phần trăm tin tưởng, cũng không ngại số mệnh quá dài, phỏng chừng cũng sẽ không tham gia chiến trường đó.

" Các thống lĩnh có biết tầm quan trong của một trận chiến này không?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

Liên tục mười trận thắng sẽ được ban thưởng, hẳn là bí mật của các chủ thần.

" Dựa theo tục lệ trong quá khứ." Huyết Phong Chủ thần cười khổ nói," Một trận điên cuồng nhất này, hai phương đều đem hết toàn lực. Trong tình huống không đi ngược lại chủ thần ước định, tìm mọi cách làm cho bên mình mạnh lên. Cho nên song phương đều ban cho mỗi một cá nhân tham gia chiến tranh chủ thần chi lực! Mỗi người hai giọt!"

Lâm Lôi trợn tròn mắt.

Điên rồi, thật sự điên rồi!

Tất cả những người tiến vào vị diện chiến tranh chém giết. Đều được ban cho hai giọt chủ thần lực. Cho dù là cường giả cấp bậc thống lĩnh lọt vào công kích của mười thượng vị thần liên thủ, phỏng chừng cũng xong hết rồi.

" Các thống lĩnh mặc dù không biết bí mật của mười trận thắng liên tục Nhưng bọn họ lại biết thượng vị thần tham chiến đều được ban cho chủ thần lực. Có bao nhiêu thống lĩnh sẽ đi?" Huyết Phong Chủ thần cười khổ nói," Vốn lúc đầu chúng ta cũng không nghĩ sẽ ban nhiều chủ thần lực như vậy. Nhưng nếu như chúng ta không ban mà đối phương lại ban cho, chúng ta không phải là nhất định sẽ thua sao? Không có biện pháp khác!"

Lâm Lôi cũng hiểu được nỗi khổ của song phương.

Biết rõ để cho mỗi người tham chiến đều sử dụng chủ thần lực là quá điên cuồng, nhưng cũng không còn biện pháp nào khác.

" Chiến đấu tại tinh hà thông đạo, một nhóm thống lĩnh cấp bậc cường giả, đặc biệt một nhóm thống lĩnh có được chủ thần khí, sẽ có tác dụng rất lớn." Huyết Phong Chủ thần trịnh trọng nói," Cho nên, ý tứ của Hủy diệt chúa tể là hy vọng ngươi tìm sáu gã chủ thần sứ giả. Dựa theo quy củ hạ vị chủ thần có thể có hai gã chủ thần sứ giả, trung vị chủ thần có thể có bốn gã, chúa tể có thể có tám gã. Ngươi có ba hạ vị chủ thần phân thân, có thể tìm sáu gã."

Lâm Lôi gật đầu tỏ vẻ hiểu được.

" Nhưng ta cũng không kịp luyện chế chủ thần khí." Lâm Lôi bất đắc dĩ nói.

" Chủ thần khí đối với chúng ta mà nói, chừng vạn năm là có thể luyện chế một kiện, không tính là gì." Huyết Phong Chủ thần cười nói," Bình thường chủ thần tồn tại không biết bao nhiêu triệu năm? Chỉ là các chủ thần có ước định, vì sự cân bằng trong các, ban cho chủ thần sứ giả chỉ có thể ban cho một kiện."

" Lâm Lôi, ngươi nếu như không có chủ thần khí, ta tặng ngươi hơn mười kiện cũng được." Huyết Phong Chủ thần rất không quan tâm nói. Trong Địa ngục, có rất nhiều thần chính là lấy luyện chế thần khí mà sống.

Một cái đạo lý, đối với chủ thần mà nói, chủ thần khí luyện chế, chỉ cần đủ thời gian là có thể rất đơn giản làm ra.

" Hành, ngươi đã nói thế, vậy không thành vấn đề." Lâm Lôi cười gật đầu, lập tức Lâm Lôi nghi hoặc nói," Khăn Cái, ta không hiểu. Nếu như nhiều chủ thần liên thủ như vậy, tại sao vẫn lo lắng Thiên giới có thể thắng chứ? Thiên giới dựa vào cái gì để thắng?"

Huyết Phong Chủ thần gật đầu nói:" Thiên giới, trong bốn chí cao vị diện thì thực lực cực mạnh. Hơn nữa Vận mệnh quy tắc, công kích rất quỷ dị. Cho nên trong vị diện chiến tranh, Thiên giới đạt được thắng lợi rất nhiều. Bình thường chúng ta cũng không để ý, chỉ khi họ liên tục đạt được chín trận thắng, lúc đó sẽ không khinh thường ."

" Trận thứ mười này, theo chúng ta biết hắn đã dùng một chiêu đáng sợ nhất." Huyết Phong Chủ thần cười khổ nói," mà một chiêu này xác suất thành công cực cao."

" Là chiêu số gì?" Lâm Lôi nghi hoặc nói.

" Vận mệnh chúa tể, đã thỉnh quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp hỗ trợ, mượn rất nhiều thiên sứ mười hai cánh." Huyết Phong Chủ thần trịnh trọng nói," Lâm Lôi ngươi hẳn là biết, chiến đấu trên tinh hà, thua chủ yếu là bởi vì khiếp đảm. Chỉ cần có bản thân ý thức, đều sẽ biết sợ, vậy là thua rồi."

Lâm Lôi gật đầu, hắn biết tràng cảnh binh lính chết ngã xuống như núi.

Song phương chiến đấu tại tinh hà, tinh hà rộng lớn như vậy, đồng thời có thể có rất nhiều cặp chiến đấu. Một khi thua, cho dù người phía sau còn chưa chiến đấu, nhưng tâm lý cũng bị ảnh hưởng.

" Nhưng thiên sứ mười hai cánh bất đồng, bọn họ tuyệt đối trung thành với Quang minh chúa tể, quang minh chúa tể hạ lệnh. Để cho bọn họ chịu chết, bọn họ cũng sẽ không do dự chút nào." Huyết Phong Chủ thần bất đắc dĩ nói," Hơn nữa thiên sứ mười hai cánh mỗi một người thực lực đều tối thiểu là cấp bậc thất tinh ác ma, có một số thậm chí còn đến gần cấp bậc thống lĩnh!"

" Ngươi nói, một đám không sợ chết như vậy, thực lực lại mạnh. Hơn nữa, bọn họ còn có thể hình thành các loại chiến trận phối hợp phi thường xảo diệu. Cũng không có bất cứ tư tâm gì! Quân đoàn như vậy tại vị diện chiến tranh phát huy tác dụng kinh người" Huyết Phong Chủ thần cảm thán nói," May là, thiên sứ mười hai cánh, mỗi một người sinh ra đều rất khó, muốn đủ thiên sứ mười hai cánh để lập thành quân đoàn cũng mất thời gian cực kì lâu. Vận mệnh chúa tể trong quá khứ, cũng đã hướng Quang minh chúa tể mượn qua hai lần. Cũng không phải hắn không nghĩ tới việc mượn nhiều hơn. Mà là bởi vì thiên sứ mười hai cánh sinh ra quá khó khăn."

Lâm Lôi cũng không khỏi gật đầu thừa nhận.

Không sợ chết. Không tư tâm, phối hợp tốt. Thực lực mạnh.

Trên tinh hà thông đạo, bởi vì không sợ chết, căn bản không thể thua. Nếu muốn thắng, phải giết chết tất cả thiên sứ mười hai cánh.

Quân đoàn như vậy đích xác đáng sợ!

" Vì vậy, Vận mệnh chúa tể, trong quá khứ thiếu quang minh chúa tể hai cái nhân tình." Huyết Phong Chủ thần đạm cười nói," Quang minh thần vị diện cao thủ không tính là nhiều, số lần thắng được cũng ít. Thiên sứ mười hai cánh này số lượng quá ít, cũng chỉ có thể làm vương bài sử dụng một hai lần mà thôi. Cho nên, chính hắn cũng không dùng mà để đổi lấy nhân tình của Vận mệnh chúa tể."

Huyết Phong Chủ thần cảm khái nói:" Ta biết, hắn từng sử dụng nhân tình, thỉnh Vận mệnh chúa tể hỗ trợ. Bởi vì vận khí, hơn nữa Vận mệnh chúa tể giúp một lần, hắn mới có thể có được chí cao thần khí ."

Lâm Lôi chợt hiểu.

" Nguyên lai Vận mệnh chúa tể nợ hắn hai lần nhân tình, dùng xong một lần, vẫn còn lại một lần." Lâm Lôi hoàn toàn hiểu được .

Xem ra, quang minh chúa tể căn bản không lừa gạt mình. Lúc đầu chính mình nếu như thật sự đuổi giết đến Thiên giới, phỏng chừng Quang minh chúa tể phẫn nộ, có lẽ thật sự nhờ Vận mệnh chúa tể giết mình.

" Bất quá, lúc này đây, Vận mệnh chúa tể lại muốn nợ người khác tình tiếp ." Huyết Phong Chủ thần đạm cười nói," Qua vô số năm, vừa đủ tích lũy một nhóm thiên sứ mười hai cánh, phỏng chừng sẽ tham chiến trường. Áo Cổ Tư Tháp thật sự là vận khí tốt, chiếm lấy thiên sứ chuyển sinh trì. Lại từ vật chất vị diện tìm tòi linh hồn tinh khiết, dựa vào thời gian, từ từ tăng dần số lượng thiên sứ mười hai cánh. Ai, có một nhóm không sợ chết thần thiên sứ như vậy, thật phiền toái."

" Nga, đích xác phiền toái." Lâm Lôi cười, nhưng đột nhiên----

Lâm Lôi vẻ mặt ngưng trọng, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt!

" Lâm Lôi, làm sao vậy?" Khăn Cái cũng phát hiện Lâm Lôi sắc mặt không đúng.

" Ngươi, ngươi nói, tích lũy một nhóm thiên sứ mười hai cánh, sau đó, đưa đến vị diện chiến trường?" Lâm Lôi nhìn chằm chằm Khăn Cái," Tất cả?"

" Đúng, không sai biệt lắm, cứ coi là tất cả đi." Huyết Phong Chủ thần nghi hoặc nói," Làm sao vậy, sắc mặt ngươi không đúng?"

" Không, không có việc gì, Khăn Cái, ta muốn tĩnh tâm trong chốc lát, ngươi đi về trước đi." Lâm Lôi đáy lòng giờ phút này loạn tới cực điểm.

" Nga." Huyết Phong Chủ thần đáy lòng nghi hoặc, cũng không hỏi nhiều rời đi trước .

Trong sân vắng vẻ, chỉ còn lại có một mình Lâm Lôi.

" Một nhóm thiên sứ mười hai cánh cơ hồ đều đưa đến vị diện chiến trường..... Tại nơi chiến đấu điên cuồng đó, sợ rằng cơ hồ chết hết, mười phần chỉ còn lại một." Lâm Lôi trong lòng bối rối tới cực điểm," Mẫu thân của ta... Bà cũng có thể trong số đó. Nếu như bị đưa vào vị diện chiến trường----"

Lâm Lôi hoảng sợ .

" Làm sao bây giờ?" Lâm Lôi đầu óc hoàn toàn rối loạn.

P/s: Chương này dài quá:2 (38)::2 (38)::2 (38):

Hôm nay coi như tại hạ xin lỗi hôm trc mất, cho nổ quả lựu đạn :00 (43)::00 (43):

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 25: Trở Lại Quang Minh Thần Vị Diện

Liên tiếp hít sâu hai lần, Lâm Lôi trong ngực phảng phất như cảm thấy bị cái gì đó níu kéo, khó thở, sau đó rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

"Áo Cổ Tư Tháp đã đáp ứng Vận mệnh chúa tể Áo Phu, vậy khẳng định chúng ta sẽ phải toàn lực ứng phó. Khó trách hắn rất để ý chuyện bảo vệ thiên sứ mười hai cánh, rất ít khi để thiên sứ mười hai cánh xuất động làm việc." Lâm Lôi ánh mắt thanh lãnh, "Mẫu thân ta hẳn chính là thiên sứ mười hai cánh, trong sáu trăm năm nữa nếu ta không nhúng tay, khẳng định sẽ bị đưa vào vị diện chiến trường!"

Lâm Lôi mày có chút nhíu lại, lẩm bẩm nói: "Sáu trăm năm nữa......"

Áo Cổ Tư Tháp, vô luận là ý tứ của Bối Lỗ Đặc, hay là tứ thần thú gia tộc, đều muốn Lâm Lôi giết chết hắn. Vốn Lâm Lôi cũng có kế hoạch, sau khi thực lực đề cao sẽ giết Áo Cổ Tư Tháp. Chẳng những thỏa mãn kỳ vọng của Bối Lỗ Đặc và tứ thần thú gia tộc mà còn có thể cứu mẫu thân.

Nhất cử lưỡng tiện!

"Bây giờ, có ba lựa chọn!"

"Một lựa chọn là không để ý tới mẫu thân, dốc lòng tu luyện sẽ mất một thời gian dài, nhưng sau khi thành công sẽ giết Áo Cổ Tư Tháp."

"Thứ hai là, tùy tiện tìm một hỏa hệ hạ vị chủ thần giết đi rồi luyện hóa hỏa hệ hạ vị chủ thần cách. Sau khi thực lực đề cao, giải quyết Áo Cổ Tư Tháp."

"Lựa chọn thứ ba, tạm thời khuất phục, ẩn nhẫn! Đám phán với Áo

Cổ Tư Tháp!"

Lâm Lôi cơ hồ trong nháy mắt, đã chọn xong.

Không quan tâm gì tới mẹ, không có khả năng.

Vô duyên vô cớ giết một hỏa hệ chủ thần. Lâm Lôi cũng không làm được. Huống chi hắn làm như vậy cũng là vi phạm tứ đại quy tắc chúa tể ước định!"

"Lâm Lôi!"

Một lúc sau. Từ ngoài vườn đi tới hai người. Chính là Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa. Lúc trước Lâm Lôi mặc dù không thể giết chết Áo Cổ Tư Tháp nhưng thực lực lộ ra vẫn còn mạnh hơn Áo Cổ Tư Tháp một tia. Hai người sinh tử liều mạng, Áo Cổ Tư Tháp xác suất tử vong rất cao.

Cho nên Áo Cổ Tư Tháp không dám lại đến tìm Lâm Lôi gây sự như trước.

Tự nhiên Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người chủ thần phân thân cũng có thể tùy ý đi lại ở Địa ngục! Nhiều năm tiềm ẩn tại Ngọc Lan vị diện như vậy, bây giờ có thể tự do đi ra bên ngoài, bọn họ đương nhiên cao hứng.

"Lâm Lôi. Vừa rồi Huyết Phong chủ thần đến đây có sự tình gì trọng a?" Bối Lỗ Đặc vuốt râu cười tủm tỉm nói.

Cùng là chủ thần, Huyết Phong chủ thần đã đến, bọn họ hai người đương nhiên biết. Chỉ là Huyết Phong chủ thần Mạt Thập rõ ràng chỉ muốn gặp một mình Lâm Lôi, bọn họ hai người vừa rồi mới không hiện thân. Mà bây giờ Huyết Phong chủ thần đi rồi, mới đi ra.

"Là về vị diện chiến tranh, hắn muốn ta thu chủ thần sứ giả. Sau hơn sáu trăm năm nữa sẽ bắt đầu một hồi vị diện chiến tranh, hai bên là Địa ngục và Thiên giới. Trận này đặc biệt trọng yếu." Lâm Lôi nói rồi cũng đem tin tức toàn bộ kể lại một lượt.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng cẩn thận nghe.

Sau khi nghe xong cũng sợ hãi than mãi không thôi.

"Nguyên lai Áo Cổ Tư Tháp vận khí tốt như vậy, khó trách Vận mệnh chúa tể thiếu hắn nhân tình." Bối Lỗ Đặc cảm khái nói.

"Quân đoàn thiên sứ mười hai cánh, tại vị diện chiến tranh đích xác có tác dụng mang tính quyết định." Thanh Hỏa cũng thở dài, "Một lần dùng gần như có thể đoạt được một lần thắng lợi. Hơn nữa phần thưởng của mười tràng thắng lợi liên tục cũng thật kinh người, khó trách ngay cả Vận mệnh chúa tể cũng phải mời Áo Cổ Tư Tháp hỗ trợ."

Lâm Lôi lần trước trải qua một hồi chiến tranh, song phương là Quang Minh thần vị diện và Hắc Ám Thần vị diện.

Bởi vì tràng thắng thua đó không quá trọng yếu, đương nhiên các chủ thần ở sau lưng cũng không có nhiều người để ý lắm.

"Lâm Lôi, ngươi vừa rồi nói cái gì? Quân đoàn thiên sứ mười hai cánh đi vị diện chiến trường, vậy không phải nói?" Bối Lỗ Đặc rồi đột nhiên bừng tỉnh. "Mẫu thân ngươi ……"

"Đúng." Lâm Lôi bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Bối Lỗ Đặc, "Ngươi nói, ta còn lựa chọn nào khác không?"

Bối Lỗ Đặc hơi trầm tư.

Hơn sáu trăm năm nữa ……

Lâm Lôi hao phí năm nghìn năm, mới thành tựu đến mức này. Muốn trong sáu trăm năm này có thể có đại đột phá, ngay cả Bối Lỗ Đặc chính mình cũng không có nhiều tin tưởng.

"Vậy ngươi ……" Bối Lỗ Đặc nhìn về phía Lâm Lôi.

"Ta quyết định, ngày mai, đi Quang Minh thần vị diện!" Lâm Lôi bình tĩnh nói, ánh mắt nhìn về phía xa xôi. Ánh mắt hắn tựa hồ xuyên thấu qua không gian thấy được Quang Minh thần vị diện phía bên kia.

Bối Lỗ Đặc trầm ngâm một lát, gật gật đầu: "Muốn có thành tựu lớn có đôi khi phải có chịu khuất một chút. Ta xem, trong mắt Áo Cổ Tư Tháp ngươi là một cái đại viên mãn, đã không có tiềm lực. Phỏng chừng, hắn trong lòng đối với ngươi cũng không thái độ lo sợ lắm. Ngươi và hắn bàn bạc, thành công có thể rất cao. Đợi đến sau này …… giải quyết hắn sau cũng không muộn."

Bối Lỗ Đặc quyết đoán, bây giờ nên ẩn nhẫn.

Năm đó thi thể tứ thần thú, hắn mặc dù biết đoạt thi thể rất nguy hiểm, nhưng hắn cũng hiểu được, một khi thành công hắn sẽ từ thần biến thành chủ thần. Hơn nữa Bối Lỗ Đặc làm như vậy, cũng là căn cứ vào tình hình lúc ấy, thứ nhất chúa tể căn bản sẽ không để ý một thượng vị thần, thứ hai, hắn ở vật chất vị diện, có vật chất vị diện thiên nhiên bảo vệ, ba là hắn là phệ thần thử, không sợ không gian loạn lưu.

Có thứ để ỷ vào, có tự tin, có can đảm mạo hiểm, có năng lực ẩn nhẫn.

Mới có thể tạo nên Bối Lỗ Đặc hôm nay.

Nếu không, Ngọc Lan nhất hệ như thế nào có ba chủ thần?

"Hy vọng sẽ như lời Bối Lỗ Đặc gia gia ngươi nói." Lâm Lôi gật đầu nói.

Quang Minh thần vị diện, trên biển, một đạo lưu quang từ Truyền tống trận phóng lên cao, trong nháy mắt xẹt qua ngàn vạn dặm khoảng cách.

Kình phong như đao, phía dưới là vô tận nước biển, Lâm Lôi quần áo màu xanh da trời ở trên trời cao, dùng tốc độ kinh người bay về phía trước, nhưng ánh mắt lại như lãnh phong (gió lạnh).

"Ân?" Lâm Lôi khẽ cau mày, "Không nghĩ tới Vận mệnh chúa tể Áo Phu cũng ở đây!"

Lâm Lôi sau khi đi tới Quang Minh thần vị diện, dung hợp thần thức trong nháy mắt liền bao phủ cả Quang Minh thần vị diện, Quang Minh thần vị diện mỗi một chỗ động tĩnh Lâm Lôi đều, Lâm Lôi tự nhiên cũng phát hiện Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp, ai có thể ngờ Áo Cổ Tư Tháp đang ở cùng chỗ với Áo Phu.

"Hắn ở đây, ngược lại rất tốt." Lâm Lôi thầm nghĩ.

Lần này, Lâm Lôi không phải là tới giết người, mà là tới bàn bạc, Áo Phu ở đây ...... vậy Áo Cổ Tư Tháp cũng không dám hồ ngôn nói lung tung.

Lập tức - -

Lâm Lôi thần thức cải biến, dung hợp thần thức, đổi thành đại địa chủ thần lực thần thức, như đại địa chủ thần bình thường.

Một cải biến này đương nhiên đại địa chủ thần lực thần thức bị hai vị chúa tể phát hiện.

"Ha ha. Lâm Lôi, ngươi như thế nào tới đây?" Áo Cổ Tư Tháp cười truyền âm nói, tựa hồ đã quên lúc trước từng chém giết cùng Lâm Lôi.

"Đương nhiên là có sự tình trọng yếu." Lâm Lôi mỉm cười. "Không nghĩ tới, Áo Phu đại nhân cũng ở đây, thật sự trùng hợp."

"Ha ha, ta và Áo Cổ Tư Tháp cũng đang bàn bạc một sự tình." thanh âm ôn hòa của Vận mệnh chúa tể cũng vang vọng trong đầu Lâm Lôi, "Trước đó vài ngày, ta từng mời Lâm Lôi ngươi đi tới Áo Cổ Hoa Viên, thật đáng tiếc, thời gian dài như vậy, ta không đợi được Lâm Lôi ngươi tới."

Một người có thể che dấu trăm năm ngàn năm, nhưng không thể che dấu bản tính mãi mãi được.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu không màng thế sự, hễ là ai trở thành bằng hữu của hắn, hắn đối đãi vô cùng tốt. Lâm Lôi đối với Vận mệnh chúa tể Áo Phu chính là vẫn còn rất bội phục.

Đương nhiên, Vận mệnh chúa tể vô số năm không cưới vợ, không hưởng lạc, lại đắm chìm trong các loại tu luyện, nghiên cứu, Lâm Lôi đúng là làm không được. "Áo Phu đại nhân, sau này năm tháng vô hạn. Ngươi và ta, có thời gian là có thể gặp nhau. Mà không phải là hôm nay chúng ta sẽ gặp nhau sao?" Lâm Lôi thản nhiên cười nói.

"Ha ha, đúng, năm tháng vô hạn a." Áo Phu cười nói.

Trong lúc thần thức đối thoại, Lâm Lôi bay xẹt qua vô số đảo nhỏ.

Như một mũi tên nhọn từ trên cao đáp xuống.

Lâm Lôi quan sát hòn đảo nhỏ phía dưới, đây là chỗ ở của Quang minh chúa tể!

Đây là một đảo nhỏ kiến tạo phi thường hào hoa xa xỉ, có phương viên ngàn dặm, trên đảo chủ yếu kiến trúc màu trắng, đương nhiên còn có các loại ma thú kỳ lạ, hoa cỏ thực vật làm đẹp, có khi vực cho ma thú sinh tồn, lại có khu vực cho các loại hoa cỏ thực vật, tất cả đều được an bài cẩn thận.

Trên đảo nhỏ này có đại lượng thiên sứ.

Trên đảo ngoại trừ bộ tộc thiên sứ, các thần khác đều là nữ, nam tính chỉ có Áo Cổ Tư Tháp và Vận mệnh chúa tể!

"Áo Cổ Tư Tháp này thật biết hưởng thụ. Ngoại trừ thiên sứ bộ tộc trung thành, còn lại tất cả đều là nữ nhân a." Lâm Lôi không khỏi lắc đầu cười, lập tức ánh mắt nhìn về phía xa xa, ở chỗ sâu trong đảo đang có hai đạo nhân ảnh sóng vai bay tới, sau hai đạo thân ảnh này là đại lượng thị nữ.

Thanh thế có vẻ rất lớn.

"Ha ha, Lâm Lôi!" Áo Cổ Tư Tháp từ xa đã cao giọng hô, giống như bạn tốt từ rất lâu không gặp.

"Áo Cổ Tư Tháp." Lâm Lôi cũng cười đi tới.

Vận mệnh chúa tể áo bào trắng đạm cười nói: "Chúng ta lúc nãy vẫn còn đang ngồi nói chuyện. Áo Cổ Tư Tháp, không phải ta đã nói chỗ này là trên đảo rồi, ngươi đi ra nghênh đón khách nhân mà làm hoành tráng to tát thế này?" Vận mệnh chúa tể liếc một cái về phía sau, thị nữ chia làm hai hàng, một bên tất cả đều mặc áo tím, một bên tất cả đều áo trắng, dung mạo đều thuộc hàng cực phẩm.

"Ha ha, đại nhân đã phân phó, ta đương nhiên nghe." Áo Cổ Tư Tháp cười xoay người, tùy ý vung tay lên, đạm mạc nói, "Đều lui ra đi."

Các thị nữ đều theo nhịp, cung kính khom người: "Vâng." Toàn bộ đều phi hành rời đi.

"Chúng ta đến thủy viên nói chuyện." Áo Cổ Tư Tháp cười, ở một bên dẫn đường.

"Người bố trí cảnh sắc kiến trúc trên đảo, tuyệt đối là cấp bậc tông sư." Lâm Lôi vừa đi vừa quan sát, cũng không khỏi cảm thán một tiếng.

Áo Cổ Tư Tháp cười đắc ý: "Ha ha, Lâm Lôi, không phải ta khoe khoang, trên đảo ngàn dặm phương viên, chỉ tính thực vật hoa cỏ, thì có ba vạn một trăm sáu mươi hai loại, màu sắc, kích thước lớn nhỏ, độ cao, v.v đều là do các thiên sứ tận tâm chăm sóc. Từ mỗi một chỗ quan sát, đều rất tự nhiên, làm cho lòng người thư thản. Còn có các loại ma thú …… kiến thiết hòn đảo này ta chính là từ các vị diện, mời hơn một ngàn vị tông sư tinh thông kiến trúc bố trí sắp xếp, hiệp lực cùng bố trí."

Lâm Lôi nghe xong thầm lắc đầu.

Đồn đại quả nhiên không sai, Áo Cổ Tư Tháp tại phương diện hưởng thụ theo đuổi đến cực hạn. Thủy viên, là một khu phương viên ngàn thước có vườn, cũng có hồ nước ở sâu trong đảo, hồ nước này gió biển thổi nhẹ nhàng làm từng đợt sóng lay động, giống như bảo thạch. Cả khu vườn rậm rạp cây cối, hơn nữa còn trôi nổi trên mặt hồ, bên trong vườn còn có một dòng suối chảy tí tách.

"Thủy viên này cũng không sử dụng một chút ma pháp trận nào, mà đơn thuần là dùng một loại gỗ thơm rất nhẹ, khiến cho vườn nổi bập bềnh trên mặt nước." Áo Cổ Tư Tháp chỉ phía trước, "Ngươi xem, cái cầu kia cũng là dùng loại gỗ đó ……"

Áo Cổ Tư Tháp đắc ý giới thiệu mỗi một chỗ thiết kế bố trí.

Lâm Lôi cũng vừa xem xét vừa nghe.

"Tốt lắm, được rồi, chúng ta ngồi xuống bên kia đi." Vận mệnh chúa tể Áo Phu khẽ cau mày, mở miệng nói.

"Hảo, hảo." Áo Cổ Tư Tháp cũng ý thức được, phô trương quá mức làm cho Áo Phu có chút bất mãn.

Ba người ngồi trong một tòa các lộ thiên - vây quanh chính là nước hồ xanh biếc như bảo ngọc.

Vận mệnh chúa tể cười liếc Lâm Lôi một cái: "Lâm Lôi, ngươi hôm nay tới hẳn là có sự tình trọng yếu. Nói thẳng đi."

"Đích xác là như thế này!" Lâm Lôi cười hướng Vận mệnh chúa tể gật đầu một cái, rồi sau đó nhìn về phía Áo Cổ Tư Tháp, "Áo Cổ Tư Tháp, hôm nay ta tới là có một việc mời ngươi hỗ trợ."

"Sự tình gì cứ nói đi." Áo Cổ Tư Tháp cười nói.

Lâm Lôi nghiêm nét mặt nói: "Ta hy vọng ngươi có thể phóng thích một thiên sứ mười hai cánh, để nàng tự do trở về."

"Thiên sứ mười hai cánh?" Áo Cổ Tư Tháp không khỏi liếc Áo Phu bên cạnh một cái, Vận mệnh chúa tể Áo Phu nhướng mày, lập tức đạm cười nói: "Một?"

"Đúng, là một thiên sứ." Lâm Lôi gật đầu nói.

"Một người thì không có gì ảnh hưởng." Áo Phu đạm cười nói.

Lâm Lôi không khỏi nhìn Áo Cổ Tư Tháp, Áo Cổ Tư Tháp nhíu mày nói: "Lâm Lôi, cái này có điểm phiền toái a."

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 26: Cái Giá Phải Trả

Phiền toái?

Lâm Lôi nghe xong không khỏi nhướng mày, không nói gì, chỉ nhìn Áo Cổ Tư Tháp, nghe Áo Cổ Tư Tháp nói.

"Lâm Lôi, ta nói thật với ngươi, chính là chúa tể khác tới, muốn ta phóng thích một thiên sứ mười hai cánh cũng rất khó." Áo Cổ Tư Tháp trịnh trọng nói, "Ngươi cũng có nghe nói ta cho Áo Phu đại nhân mượn quân đoàn thiên sứ mười hai cánh. Nhưng cũng chỉ là cho mượn, thiên sứ mười hai cánh chính là vẫn còn thuộc về ta."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Hắn cũng nghe Tử vong chúa tể nói qua, ngay cả Tử vong chúa tể có lẽ cũng không thể làm cho Áo Cổ Tư Tháp phóng thích một thiên sứ mười hai cánh, có thể tưởng tượng, thiên sứ mười hai cánh khôi phục tự do, khẳng định phiền toái phi thường.

"Không phải ta không muốn giúp ngươi, chỉ là ……" Áo Cổ Tư Tháp cười lắc đầu, "Thật xin lỗi."

Lâm Lôi nhíu mày.

"Áo Cổ Tư Tháp, một thiên sứ mười hai cánh mà thôi!" Lâm trịnh trọng đạo, "Nếu có khó khăn gì, ngươi cứ nói với ta."

Áo Cổ Tư Tháp lắc đầu cười nói: "Cái này liên lụy đến một ít bí mật, ta không muốn công khai. Nhưng ta sẽ nói cho ngươi, muốn cho một thiên sứ mười hai cánh khôi phục tự do, cái giá phải trả rất lớn …… hừ, từ lúc thiên địa đản sinh tới nay, ta ngồi ở vị trí Quang minh chúa tể này, chưa bao giờ thấy một thiên sứ mười hai cánh được khôi phục tự do. Từ đây, ngươi cũng có thể tưởng tượng được, trong đó dính dáng đến bao nhiêu bí mật phức tạp."

"Một chút biện pháp cũng không có?" Lâm Lôi đáy lòng có chút nóng nảy.

"Có, chỉ là, khó khăn quá lớn, cái giá phải trả cũng rất đắt. Ta không thể làm như vậy." Áo Cổ Tư Tháp lắc đầu nói.

Lâm Lôi cũng không có cách nào bảo trì bình tĩnh.

Hắn hiểu được. Áo Cổ Tư Tháp nói có thể là thật, có thể là không.

"Áo Cổ Tư Tháp." Bên cạnh Vận mệnh chúa tể Áo Phu đạm cười nói. "Ta nhìn ra được Lâm Lôi hắn lần này tới khẳng định rất coi trọng thiên sứ mười hai cánh kia. Nếu không sẽ không tự mình tới tìm ngươi. Ngươi đã nghĩ ra biện pháp. Vậy tận lực trợ giúp Lâm Lôi đi. Nếu nói phải đánh đổi, vậy để cho Lâm Lôi đền bù ngươi một chút."

"Đúng. Ta nguyện ý đền bù tổn thất của ngươi." Lâm Lôi thời điểm này. Cắn răng một cái. Cũng chỉ có thể nói như vậy.

Có lẽ như vậy, Lâm Lôi sẽ bị hung hăng chiếm đại tiện nghi. Nhưng Lâm Lôi không còn lựa chọn nào khác.

Giết Áo Cổ Tư Tháp?

Hắn thực lực còn chưa đủ, đừng nói tới Vận mệnh chúa tể Áo Phu ở ngay bên cạnh.

"Ha ha, đền bù?" Áo Cổ Tư Tháp uống một chén rượu, cười nhạo nói, "Lâm Lôi. Khôi phục tự do cho một thiên sứ mười hai cánh phải đánh đổi bằng cái gì ngươi căn bản không biết! Ta có thể nói với ngươi như thế này, muốn cho một thiên sứ mười hai cánh khôi phục tự do, cái giá theo như ta tính, không thua gì con gái ta chết đi hơn phân nửa!"

Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Cha mẹ đối với con ruột, đều là rất xem trọng, mặc dù Áo Cổ Tư Tháp có nhiều con gái, nhưng đau lòng giống như mất đi hơn phân nửa con gái ruột? Có thể tưởng tượng cái giá lớn như thế nào.

"Áo Cổ Tư Tháp." Bên cạnh Vận mệnh chúa tể Áo Phu chau mày, "Tổn thất rất lớn. Những cũng là có một hạn độ. Ngươi chính là, vẫn có thể tận lực giúp Lâm Lôi. Ngươi cũng có thể đưa ra chút yêu cầu, ta nghĩ, Lâm Lôi hắn cũng sẽ đền bù ngươi." Này Áo Phu cũng vì Lâm Lôi mà nói chuyện với Áo Cổ Tư Tháp.

Lâm Lôi cảm giác ……

Từ sau khi thấy Hủy diệt chúa tể thi triển tuyệt chiêu Thời không thác loạn, Vận mệnh chúa tể đối với Lâm Lôi thái độ rất tốt. Lúc này đây, cũng là giúp hắn nói chuyện.

"Nói đi. Chỉ cần ngươi nguyện ý làm, ta sẽ đáp ứng mọi yêu cầu." Lâm Lôi nhìn Áo Cổ Tư Tháp.

"Áo Phu đại nhân nói không sai, tổn thất cao tới đâu cũng là có hạn độ. Nhưng ta cơ hồ không thể chịu được tổn thất đó. Nếu Lâm Lôi ngươi nếu nguyện ý đem chí cao thần khí đưa cho ta, ta cũng có thể đáp ứng." Áo Cổ Tư Tháp cười nhạo nói, "Chính là, Lâm Lôi ngươi có nguyện ý đem chí cao thần khí cấp cho ta không?"

"Chí cao thần khí?" Lâm Lôi cả kinh.

Chí cao thần khí trân quý như thế nào chủ thần đều rất rõ ràng.

"Chí cao thần khí …… mẫu thân ……" Lâm Lôi đáy lòng yên lặng nói.

"Nói cái gì hiện thực chút đi." Bên cạnh Vận mệnh chúa tể Áo Phu nhướng mày. "Áo Cổ Tư Tháp. Ngươi sở hữu quân đoàn thần thiên sứ, trình độ trọng yếu cũng không bằng một kiện chí cao thần khí, đòi hỏi chí cao thần khí, hơi quá đáng. Nếu ít đi một chút, tất cả mọi người mới có thể tiếp thu."

Áo Cổ Tư Tháp đạm cười nói: "Ta chưa nghĩ ra, Lâm Lôi có cái gì đủ để đền bù tổn thất cho ta……"

Lâm Lôi trong lòng lo lắng.

"Áo Cổ Tư Tháp!" Lâm Lôi vừa mở miệng.

"Ân?" Áo Cổ Tư Tháp bỗng nhiên nhìn về phía Lâm Lôi, "Lâm Lôi, ta đột nhiên nghĩ đến một thứ, nếu ngươi đáp ứng, chúng ta thỏa thuận."

"Nói đi." Lâm Lôi trong lòng thở ra một hơi.

Bên cạnh đích Vận mệnh chúa tể Áo Phu thấy thế, không khỏi cười dài gật đầu.

"Ta biết ngươi và Bối Lỗ Đặc có quan hệ." Áo Cổ Tư Tháp hừ lạnh nói, "Bối Lỗ Đặc, lúc trước chính là đoạt của ta ……"

"Nói thẳng yêu cầu." Lâm Lôi mở miệng nói, Lâm Lôi lo lắng nhất, Áo Cổ Tư Tháp muốn mình giết Bối Lỗ Đặc gia gia.

Áo Cổ Tư Tháp liếc một cái, cười nhạo nói: "Ta nhìn ra được quan hệ của hai người, yên tâm, ta sẽ không bảo ngươi đi giếtt Bối Lỗ Đặc. Yêu cầu của ta chính là …… máu huyết tứ đại thần thú đưa 100 tích(giọt) cho ta! Vậy, ta có thể mặc kệ tổn thất như thế nào, giao thiên sứ mười hai cánh đó cho ngươi."

" 100 giọt?" Lâm Lôi nhịn không được kinh hô, "Áo Cổ Tư Tháp, ngươi có biết tứ thần thú toàn thân có nhiều ít bao nhiêu máu huyết không?"

Áo Cổ Tư Tháp thấy thế đáy lòng cười thầm.

Hắn cũng là cố ý nói ra giá cao, sau đó hảo hảo bàn bạc.

"Chính là ngươi giết ta và Bối Lỗ Đặc, cũng không có khả năng có nhiều như vậy máu huyết tứ thần thú như vậy." Lâm Lôi lắc đầu nói, "Năm đó, Hủy diệt chúa tể từ Bối Lỗ Đặc yêu cầu đại bộ phận máu huyết đem đi thử nghiệm. Mà số còn lại Bối Lỗ Đặc chính hắn cũng thí nghiệm, tiêu hao không ít máu huyết. Bây giờ còn lại chỉ còn rất rất ít."

Áo Cổ Tư Tháp nghe vậy nhướng mày.

Hắn biết Hủy diệt chúa tể lấy đi đại lượng tứ thần thú máu huyết, Bối Lỗ Đặc thí nghiệm, hắn cũng biết một ít.

"Số lượng quá ít, ta không thể đáp ứng." Áo Cổ Tư Tháp hừ nói.

"Áo Cổ Tư Tháp, nói thật, trong số máu huyết tứ thần thú, thanh long máu huyết, ta chính mình vì cường hóa thân thể cũng tiêu hao một ít. Bây giờ số lượng cũng ít nhất. Máu huyết ba thần thú kia, ta còn có thể có hơn một ít." Lâm Lôi nói, "Thanh long máu huyết. Ta cho dù tìm Bối Lỗ Đặc, cũng nhiều nhất chỉ có thể cho ngươi 11 giọt, cho nên máu huyết ba thần thú kia ta nghĩ biện pháp, nhiều nhất có thể cho ngươi 20-30 giọt, số lượng không thể xác định rõ ràng. Bởi vì ta còn phải tìm Bối Lỗ Đặc hỏi xem."

Lâm Lôi đương nhiên sẽ không nói con số chính xác.

Bối Lỗ Đặc lúc trước đưa cho Lâm Lôi, bốn loại tất cả đều 81 giọt. Thanh long máu huyết, hôm nay Lâm Lôi còn lại không đủ 40 giọt, cho nên máu huyết ba thần thú kia đều vượt qua 70 giọt.

"Thanh long máu huyết nhiều nhất là 11 giọt?" Áo Cổ Tư Tháp cẩn thận quan sát Lâm Lôi. Cuối cùng khẽ gật đầu, "Tốt lắm, thanh long máu huyết 11 giọt, ba thần thú kia mỗi loại 30 giọt! Không thể thấp hơn. Ngươi đưa cho ta, ta sẽ làm thiên sứ mười hai cánh kia khôi phục tự do."

Lâm Lôi thở ra một hơi.

Rốt cục thành rồi.

" 30 giọt? Áo Cổ Tư Tháp, bởi vì máu huyết không ở trên người ta, ta cần phải đi hỏi Bối Lỗ Đặc. Ta không thể 100% cam đoan, nhưng là chắc không sai lệch lắm. Cho dù kém chút, ta cũng sẽ nghĩ biện pháp khác đền bù." Lâm Lôi nói.

"Hảo, vậy ngươi mang máu huyết tứ thần thú tới đi." Áo Cổ Tư Tháp nói.

"Ha ha ......" Bên cạnh Vận mệnh chúa tể Áo Phu không khỏi nở nụ cười. "Áo Cổ Tư Tháp, hai người các ngươi hợp tác như vậy không phải tốt lắm sao? Bất quá, Áo Cổ Tư Tháp. Máu huyết tứ thần thú này với ngươi có ích lợi gì? Không bằng, cho ta đi. Ta có thể nghiên cứu tuyệt chiêu, sau đó truyền cho ngươi."

Lâm Lôi không khỏi nhìn về phía Áo Cổ Tư Tháp.

Vận mệnh chúa tể và Hủy diệt chúa tể, trận chiến ấy Hủy diệt chúa tể thất bại, khiến cho Hủy diệt chúa tể mọi huyền bí của chiêu Thời không thác loạn đều nói hết cho Vận mệnh chúa tể. Máu huyết tứ thần thú nếu rơi vào tay Vận mệnh chúa tể, vậy Vận mệnh chúa tể cũng là vô địch rồi.

"Áo Phu đại nhân, ta cũng rất hâm mộ Ô Đặc Lôi Đức đại nhân, cũng rất muốn nghiên cứu một phen." Áo Cổ Tư Tháp cũng là vừa cười vừa nói.

U Lam Phủ, Thiên Tế Sơn Mạch.

Hoắc Cách đang cùng Ốc Đốn ở một chỗ.

"Sưu." Lâm Lôi thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

"Ca." Ốc Đốn không khỏi vui vẻ, bên cạnh Hoắc Cách kinh ngạc nhìn Lâm Lôi. Cười nói: "Lâm Lôi. Có chuyện gì?"

Lâm Lôi có ba chủ thần phân thân, lúc trước mặc dù đi tới Quang Minh thần vị, chính là vẫn còn để thủy hệ chủ thần phân thân, phong hệ chủ thần phân thân lưu lại Địa ngục. Kỳ thật Lâm Lôi và chủ thần bình thường không giống nhau, hắn là linh hồn biến dị, làm cho hắn bất cứ một chủ thần phân thân nào đều cũng có thể sử dụng dung hợp chủ thần lực!

Hơn nữa mỗi một chủ thần phân thân linh hồn, ý chí uy năng cũng đều tương đương.

Như vậy Lâm Lôi ba chủ thần phân thân, mỗi một cái thực lực đều tương đương nhau, đều mạnh hơn pháp tắc chúa tể!

Có thể nói, Lâm Lôi một người, có thể đấu với ba cường giả cấp bậc chúa tể.

Chỉ là sinh mệnh chí cao thần khí chỉ có một kiện, chủ thần phân thân nào cầm sinh mệnh chí cao thần khí mới là mạnh nhất. Cũng vì thế, Lâm Lôi lúc trước đối phó Quang minh chúa tể, mới không thể dùng cả ba chủ thần phân thân vây công. Dù sao làm như vậy …… có lẽ Quang minh chúa tể một kiếm có thể dễ dàng giết chết chủ thần phân thân không có chí cao thần khí của Lâm Lôi.

"Phụ thân, ngươi cùng ta đi một chuyến, phân biệt một chút, ai là mẫu thân." Lâm Lôi đạo.

"Ngươi nói cái gì." Hoắc Cách đứng bật dậy, đôi mắt tràn đầy khiếp sợ.

"Ca, ngươi nói mẫu thân?" Ốc Đốn cũng chấn kinh rồi.

"Lâm Lôi." Hoắc Cách hai tay nắm lấy vai Lâm Lôi, thậm chí hai tay đều phát run, đôi mắt đỏ lên, nhìn chằm chằm Lâm Lôi, "Ngươi, ngươi tìm được mẫu thân ngươi?" Hoắc Cách đối với thê tử tình thâm, đã có thể nói là khắc ghi vào linh hồn, lúc trước cũng là vì tìm hiểu lý do thê tử mất tích mà cuối cùng chết đi.

"Tất nhiên, phụ thân." Lâm Lôi cảm nhận được phụ thân đang kích động, không khỏi gật đầu.

"Hảo." Hoắc Cách cả người đều có chút hoảng loạn, lập tức bừng tỉnh, liền nói, "Nhanh, mang ta đi." Chúng ta đi! Ốc Đốn, ngươi đứng chờ ở đây, hôm nay ta sẽ mang phụ thân và mẫu thân trở về." Lâm Lôi nói một tiếng, rồi sau đó phong hệ chủ thần phân thân mang theo phụ thân Hoắc Cách trực tiếp ly khai Thiên Tế Sơn Mạch.

Lâm Lôi chủ thần phân thân mang theo Hoắc Cách tốc độ đương nhiên cực nhanh.

Giờ phút này, Áo Cổ Tư Tháp đang trong thủy viên.

"Gần một vạn năm trước? Linh hồn từ Ngọc Lan vị diện?" Áo Cổ Tư Tháp nghe Lâm Lôi nói, gật gật đầu, "Yên tâm, thiên sứ mười hai cánh, có đôi khi trăm vạn năm cũng không đản sinh một người. Một vạn năm trước, phỏng chừng cũng chỉ có một hai người. Nhưng lại từ Ngọc Lan vị diện thì rất dễ dàng tìm được."

Nói rồi, Áo Cổ Tư Tháp phát khai thần thức.

"Nga, ngươi mang theo một người tới?" Áo Cổ Tư Tháp cười nhìn Lâm Lôi, hắn cũng phát hiện, Lâm Lôi đích chủ thần phân thân mang theo Hoắc Cách, đang tới đây.

"Đó là cha ta." Lâm Lôi đạm cười thừa nhận.

"Thiên sứ mười hai cánh, chỉ ở vài toà đảo nhỏ chung quanh. Chỉ trong chốc lát là đã có thể tới rồi." Áo Cổ Tư Tháp đạm cười nói, "Thủ hạ của ta đã điều tra ra đích xác, Ngọc Lan lịch năm 9987 tháng 1, có một nữ nhân linh hồn bị hiến tế, linh hồn phi thường tinh khiết, trải qua thiên sứ chuyển sanh trì sinh ra thiên sứ mười hai cánh."

Lâm Lôi đáy lòng run lên.

"Chính là nàng! Chính là mẫu thân!" Lâm Lôi đáy lòng la lên.

Lâm Lôi là sinh ra vào Ngọc Lan lịch năm 9982, đệ đệ Ốc Đốn, là sinh vào Ngọc Lan lịch năm 9986. Phụ thân Hoắc Cách năm đó mang theo mẫu thân Lâm Na đang mang thai đi tới Phân Lai thành có điều kiện chăm sóc sức khỏe tốt nhất, cuối cùng ở nơi này.... Cùng nhau đến Quang Minh thần điện cầu phúc, rồi sau đó ở tại tửu điếm, buổi tối ……

Mẫu thân đã bị bắt đi.

Quang minh giáo đình, tại Ngọc Lan tiết ngày đó dâng lên linh hồn, cũng vừa đúng.

"Đợi một lát, ngươi đem máu huyết tứ thần thú cho ta, ta sẽ làm thiên sứ mười hai cánh đó khôi phục tự do, đi với các ngươi." Áo Cổ Tư Tháp nói rồi, bỗng nhiên ngẩng đầu, "Tốt lắm, được rồi, thiên sứ mười hai cánh kia đã đến đây."

Lâm Lôi ánh mắt không khỏi ngay lập tức nóng cháy, đứng lên, đồng thời ngẩng đầu nhìn - -

Áo trắng phiêu phiêu, một nữ tử xinh đẹp tóc nâu rất giống Lâm Lôi từ bầu trời hạ xuống, sáu đôi cánh chim trắng noãn đang mở ra.

" Mẫu thân?" Giờ khắc này, Lâm Lôi nín thở.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 27: Trí Nhớ

Lâm Lôi cẩn thận xem xét.

Tông phát thiên sứ xinh đẹp này, luận dung mạo cũng có vài phần giống mình.

"Mẫu thân đây sao?" Lâm Lôi thấy trong lòng mình có một tia rung động.

"Chủ nhân."

Thiên sứ mười hai cánh này đang có một phản ứng, đó là định quỳ xuống ra mắt.

"Hừ." Lâm Lôi tâm ý vừa động, cả một cỗ chủ thần lực phát vào thiên sứ, nâng nàng dậy khiến cho nàng không thể quỳ xuống.

Lâm Lôi tâm trí não nề, nhịn không được liếc sang Áo Cổ Tư Tháp bên cạnh, thầm nghĩ: "Này Áo Cổ Tư Tháp, khẳng định biết thiên sứ nhìn thấy hắn sẽ lập tức quỳ lạy, nhưng bây giờ, hắn một chút phản ứng đều không có." Bình thường chỉ là một thiên sứ hành lễ thôi, nhưng nữ nhân trước mắt rất có thể là mẫu thân mình!

Lâm Lôi không dám để cho chuyện này có chút phát sinh nào.

Ngồi một bên, Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp cười nói: "Ha ha, tốt lắm, ngươi đứng ở sang một bên đi."

"Vâng" Thiên sứ thần mười hai cánh rất cung kính, đứng hơi lệch sang một bên, không nói lời nào, chỉ ngẫu nhiên tò mò liếc mắt nhìn Lâm Lôi.

"Đó có phải mẫu thân ta không?" Lâm Lôi không nhịn được nhìn lại vài lần.

Mẫu thân năm đó thời điểm mất tích, mình mới bốn năm tuổi. Bây giờ căn bản không có một chút trí nhớ nào. Nhưng bây giờ Lâm Lôi nhìn thấy nữ tử làn da trắng nõn địa xinh đẹp, cảm giác thấy được …… linh hồn một tia dao động. "Chỉ cần cha xác nhận được! Cha cùng mẫu thân liền kề bên nhau, chắc chắn sẽ phân biệt được." Lâm Lôi thầm nghĩ.

Trên không trung vị diện, Phong hệ chủ thần phân thân của Lâm Lôi đang mang theo Hoắc Cách hướng này tới.

"Cha, kia là Áo Cổ Tư Tháp đã mang một thiên sứ giống như mẫu thân đến." Lâm Lôi đột nhiên nói.

"Đến rồi?" Hoắc Cách trên mặt kích động có chút phiếm hồng.

"Bất quá, ta không thể hoàn toàn xác định." Lâm Lôi nhìn thấy cha. "Một lát nữa cha cẩn thận phân biệt xem có phải là mẫu thân không."

"Ta khẳng định chỉ cần liếc mắt một cái là sẽ nhận ra ngay." Hoắc Cách xác định.

Tại thời điểm này Lâm Lôi, Hoắc Cách trong mắt đã xuất hiện một hòn đảo tỏa ra ánh sáng chói lóa bao quanh hai người, thanh quang chợt lóe lên, Lâm Lôi cùng Hoắc Cách đã tiến vào trong đảo.

"Sưu." Hai đạo nhân ảnh từ trên trời rơi xuống, trong đó có một người tóc dài màu xanh nhạt, màu xanh nhạt tóc dài kia chính là Lâm Lôi, ngay lập tức hướng Lâm Lôi bổn tôn đi đến, rồi sau đó hai người hợp làm một.

Vừa rơi xuống đất - -

Ánh mắt Hoắc Cách chỉ thấy có một người, đúng là cô gái Tông phát thiên sứ đứng bên kia.

Hoắc Cách há hốc miệng, không phát ra một tiếng động nào, ánh mắt của hắn trong nháy mắt đã rưng rưng.

"Lâm, Lâm Na!" Hoắc Cách run rẩy hô lên.

Thiên sứ thần mười hai cánh kia ánh mắt chuyển sang nhìn Hoắc Cách với vẻ nghi hoặc, lông mày hơi nhíu.

"Lâm Na. Ngươi không nhận ra ta sao?" Hoắc Cách đi tới, muốn nắm lấy hai tay Thiên sứ thần mười hai cánh kia. Thiên sứ tại đây cũng không dám tự tiện động thủ, thân hình chợt lóe lên, hơi nghiêng ra tránh qua một bên.

"Cha, đừng nóng vội, đừng động thủ" Lâm Lôi bảo ngưng lại.

"Sao lại thế này?" Hoắc Cách quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

"Cha, ngươi nói cho ta biết, đấy có phải là mẫu thân không?" Lâm Lôi cả dò hỏi.

"Đúng! Tuyệt đối chính xác!" Hoắc Cách vạn phần xác định, "Dung mạo hoàn toàn giống nhau, còn hơi thở …… ta cả đời đều không thể quên được!" Hoắc Cách rõ ràng nhớ được, hắn cùng thê tử Lâm Na tương thân tương ái cùng một chỗ, hơi thở của thê tử rất rõ, nên khi nhìn thấy Tông phát thiên sứ này, trong nháy mắt hắn đã xác nhận được

Đó chính là thê tử của hắn mà!

"Ha ha, Lâm Lôi, nguyên lai là mẫu thân ngươi." Áo Cổ Tư Tháp nở nụ cười, "Khó trách Lâm Lôi ngươi lại trọng thị như vậy. Ta đã nói rồi, không cần hoài nghi! Hơn nữa ta mới được hạ nhân bẩm báo, khoảng một ngàn năm trước, tại Ngọc Lan vị diện mới tìm được có ba thần thiên sứ linh hồn, hai nam một nữ. Linh hồn Thiên sứ thần mười hai cánh là nữ cũng chỉ có một. Cũng lạ, đã hơn ngàn năm rồi mà Ngọc Lan vị diện giáo đình không tiến cống linh hồn, cho đến tận bây giờ, chưa có thêm một linh hồn nào nữa."

Lâm Lôi lại biết.

Đó là bởi vì …… Quang Minh giáo đình đã xong đời rồi, đương nhiên sẽ không hiến linh hồn được nữa.

"Các ngươi mẫu tử hôm nay đoàn tụ, cũng là việc vui." Áo Cổ Tư Tháp cười a a nói.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu cũng cười dài khẽ gật đầu.

"Đúng, là mẫu thân của ta." Lâm Lôi không chút che dấu, đồng thời nhìn về phía Áo Cổ Tư Tháp, trầm ổn nói, "Áo Cổ Tư Tháp, xem ra chúng ta tiến hành nhanh lên một chút. Ngươi làm cho mẫu thân của ta khôi phục tự do, ta đưa cho ngươi tứ thần thú máu huyết. Được rồi, trong tứ thần thú máu huyết, Huyền vũ máu huyết chỉ có hai mươi tám giọt, thiếu hai giọt, cho nên Chu tước máu huyết ta sẽ tăng thêm hai giọt để đền bù, không có việc gì nữa."

"Không thành vấn đề."

Áo Cổ Tư Tháp nhìn Lâm Lôi, chậm rãi nói,"Lâm Lôi, ta phải nói cho ngươi biết một việc. Đợi sau khi ngươi biết sự tình này rồi hãy quyết định chúng ta có giao dịch hay không."

Lâm Lôi trong lòng chấn động, hắn cảm giác được, sự tình này tựa hồ là chuyện xấu.

"Nói đi." Lâm Lôi nói.

Áo Cổ Tư Tháp tự nói: "Thiên sứ này là vật chất vị diện hiến linh hồn, rồi sau đó Thiên sứ được chuyển sanh trong ao, cuối cùng mới chuyển hóa thành thiên sứ! Nhưng lại có một vấn đề, đã chuyển hóa thì thiên sứ bộ tộc đúng là có hình người nhưng bọn họ lại chỉ là một công cụ, không có tánh mạng nữa. Ngươi có biết cái...này hàm nghĩa gì không?"

Lâm Lôi nhướng mày.

Không có tánh mạng? Những lời này ý là gì?

Áo Cổ Tư Tháp Ngay sau đó nói: "Một người, một cái phàm linh hồn, thoáng cái đã trở thành Thiên sứ thần mười hai cánh, thực lực biến cường như vậy? Nếu là tánh mạng, có thể được như vậy không?"

"Thời điểm thiên sứ chuyển sanh trong ao sẽ phát sinh thay đổi, cả linh hồn đều có chút ít biến hóa. Linh hồn bọn họ không ở trong đầu, mà là ở trong lòng, trong lòng chính là hạch tâm của thiên sứ!" Áo Cổ Tư Tháp giải thích,"Hơn nữa lúc thời điểm thay đổi, linh hồn cũng thay đổi, trí nhớ trở nên trống rỗng. Trong lòng bọn họ lúc này chỉ có tuyệt đối trung thành phục vụ Quang Minh chủ thần!"

Lâm Lôi trong lòng run lên.

"Áo Cổ Tư Tháp, ngươi như vậy là có ý gì?" Lâm Lôi có dự cảm không tốt.

"Đúng, Thiên sứ chuyển sanh trong ao, chính là thời điểm thiên địa đản sanh, không phải chúng ta có khả năng tạo ra được. Quá trình cải tạo linh hồn của thiên sứ không thể nghịch chuyển! Cho nên mẫu thân ngươi bây giờ do ta khống chế, ta cho dù cho mẫu thân ngươi khôi phục tự do, nhưng mẫu thân ngươi cũng chỉ là một thần thiên sứ không lý trí, như ta vừa nói, hoàn toàn là một thiên sứ không có trí nhớ!" Áo Cổ Tư Tháp nhìn lại Lâm Lôi.

Trong lòng Lâm Lôi nháy mắt đã có chút đau nhói.

Cứ tưởng rằng mẫu thân khi khôi phục tự do thì sẽ có trí nhớ.

Hiện tại, căn bản không được.

Áo Cổ Tư Tháp nói lời này cũng có đạo lý,rất có lý. Đó là khi thiên sứ chuyển sanh trong ao đã thay đổi linh hồn. Áo Cổ Tư Tháp bây giờ cho dù làm cho mẫu thân mình tự do, nhưng không có cách làm thay đổi linh hồn bên trong.

"Cha." Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía Hoắc Cách.

Hoắc Cách ở bên cạnh nghe đã hiểu được tình hình, hắn biết thê tử Lâm Na không thể khôi phục trí nhớ, sắc mặt cũng trắng bệch. Thấy Lâm Lôi nhìn qua, Hoắc Cách cố làm ra vẻ tươi cười truyền âm: "Lâm Lôi, trí nhớ không thể khôi phục thì cứ xem như chưa từng có, coi như ta và mẫu thân ngươi lại một lần làm quen từ đầu."

"Ân." Lâm Lôi khẽ gật đầu.

"Lâm Lôi, nếu ngươi không thể chấp nhận, vậy ước định của chings ta có thể thôi." Quang Minh chúa tể nhìn Lâm Lôi.

"Không cần, ngươi cú làm cho mẫu thân ta khôi phục tự do đi." Lâm Lôi nhìn lại Quang Minh chúa tể.

Áo Cổ Tư Tháp gật gật đầu, lập tức mím môi, bắt đầu nhắm mắt lại.

"Ân?" Lâm Lôi dung hợp thần thức rõ ràng phát hiện, Áo Cổ Tư Tháp đã mang một đạo thần thức tiến vào trong óc mẫu thân mình, rồi dần dần Áo Cổ Tư Tháp sắc mặt trở nên hơi tái.

"Hừ." Áo Cổ Tư Tháp hừ nhẹ một tiếng.

Trong nháy mắt, Áo Cổ Tư Tháp sắc mặt trắng toát, cả thân thể khống chế không được choáng váng. Bên cạnh, Vận mệnh chúa tể Áo Phu vung tay lên, một đạo chủ thần lực hướng Áo Cổ Tư Tháp chế trụ, không thì hắn đã ngã xuống rồi.

"Chờ chút, ta cần nghỉ ngơi một chút đã." Áo Cổ Tư Tháp nói một tiếng, lập tức nhắm mắt điều dưỡng.

" Áo Cổ Tư Tháp này tựa hồ như linh hồn bị thương." Lâm Lôi thấy vậy nhưng căn bản không rõ Áo Cổ Tư Tháp làm cho mẫu thân khôi phục tự do thế nào, rốt cuộc nỗ lực ra sao, mất bao nhiêu linh hồn lực. Nhưng Lâm Lôi căn cứ lời Tử vong chúa tể nói cũng đã biết. Làm cho thiên sứ khôi phục tự do là một việc kinh thiên động địa.

Áo Cổ Tư Tháp thậm chí còn không vội vã vì việc cùng Lâm Lôi đổi tứ thần thú máu huyết mà khôi phục tự do cho mẫu thân hắn.

Giờ phút này, Lâm Lôi nhìn về phía mẫu thân Lâm Na.

Lâm Na vừa rồi có vẻ nhu mì, nhưng ngay sau đó liền lộ ra một vẻ mặt vui sướng, Lâm Na nhìn về phía Hoắc Cách, nghi hoặc nói: "Nghe các ngươi vừa rồi nói chuyện, ngươi nói ngươi là trượng phu của ta lúc ta chưa phải là thiên sứ a?" Một người, một thiên sứ như vậy còn phải tập tư duy lại từ đầu, bọn họ đều biết.

Thiên sứ như bọn họ thật không có tiềm thức, nhưng bọn họ lại tuyệt đối trung thành với chủ nhân.

"Lâm Na, ta là Hoắc Cách, ngươi còn có chút trí nhớ nào không?" Hoắc Cách tiến lên phía trước, ánh mắt tỏa sáng, "Ngươi có còn nhớ khi chúng ta tại Ô Sơn...vào một đêm mưa to bão bùng không? Ngươi còn nhớ rõ, nhà chúng ta tại Ô Sơn trấn không? Ngươi còn nhớ, tại Phân Lai thành khách sạn ngươi bị bắt đi đêm hôm đó không?"

Lâm Na nao nao, trong đôi mắt có phần nghi hoặc, lắc đầu: "Ta, ta không biết."

Ánh mắt Hoắc Cách không khỏi ảm đạm, nhưng vẫn nói: "Không có việc gì, từ nay về sau ngươi sẽ dần biết. Ta sẽ dẫn ngươi về Ngọc Lan vị diện."

"Ta biết, ta đã trở thành Thiên sứ thần mười hai cánh chưa đầy một ngàn năm." Lâm Na lập tức sáng lạn cười, "Hơn nữa ta cảm giác được …… ngươi có hơi thở rất quen thuộc. Mặc dù vậy, trong trí nhớ của ta vẫn không tìm được nguyên nhân."

Cho dù trải qua chuyển sanh thay đổi linh hồn, đối với kiếp trước đã quên hết, nhưng trong tiềm thức còn có một tia nhận thức mơ hồ.

"Thật sự như vậy?" Hoắc Cách không khỏi mừng như điên.

"Ân." Lâm Na khẽ gật đầu.

Đứng một bên, Lâm Lôi nhìn thấy cảnh này, trong lòng có chút thỏa mãn. Mặc dù trở thành thiên sứ đích, mẫu thân đã không còn nhớ gì nữa, nhưng có lẽ vì duyên số kiếp trước nên đối cha vẫn còn có cảm giác đặc biệt.

"Thực là không hay." Sắc mặt tái nhợt, Áo Cổ Tư Tháp mở mắt ra, ánh mắt có chút ảm đạm, hắn khẽ liếc mắt Lâm Lôi, "Mặc dù ta ý thức được, làm cho một người, một thần thiên sứ khôi phục tự do chính là tội nghịch thiên, nhưng là …… ta cho tới bây giờ không tưởng tượng nổi sự tình này lại quá lớn trên cả tưởng tượng của ta như vậy."

Bên cạnh, Vận mệnh chúa tể Áo Phu cười cười: "Áo Cổ Tư Tháp, đã làm rồi ngươi còn hối hận làm gì?"

"Đem tứ thần thú máu huyết đưa cho ta đi." Áo Cổ Tư Tháp nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi cũng không nói gì, lúc này lật tay, lấy ra bốn bình ngọc nhỏ: "Thanh Long máu huyết 11 giọt, Huyền vũ máu huyết 28 giọt, Bạch hổ máu huyết 30 giọt, Chu Tước máu huyết 32 giọt."

Áo Cổ Tư Tháp dùng thần thức đảo qua, trên mặt rốt cục có vẻ tươi cười.

"Hy vọng, ngươi đừng làm cho ta thất vọng." Áo Cổ Tư Tháp vươn tay thu bốn bình lại. Bên này Vận mệnh chúa tể Áo Phu nhìn thấy bốn bình kia hai mắt cũng sáng ngời lên vì hắn cũng rất muốn có. Nếu hắn thực lực cướp đoạt, Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp căn bản cũng không có năng lực phản kháng.

Khá kiêu ngạo, Vận mệnh chúa tể Áo Phu chỉ bình tĩnh nhìn mọi việc phát sinh.

"Áo Cổ Tư Tháp, Việc này đã chấm dứt, ta đi trước." Lâm Lôi nói.

Áo Cổ Tư Tháp cũng không giữ lại. Sau đó Lâm Lôi mang theo cha Hoắc Cách cùng mẫu thân Lâm Na hóa thành một đạo thanh quang biến mất tại phía chân trời.

Nhìn thấy mẫu thân Lâm Na cùng cha Hoắc Cách nói chuyện với nhau, Lâm Lôi thở phào một hơi: "May mắn mẫu thân đối với cha còn có một tia nhận biết mơ hồ. Nếu không, phỏng chừng cũng không có khả năng tự động theo chúng ta rời đi. Trí nhớ …… ai, thiên sứ chuyển sanh, thật sự là…."

Đối với việc này, Lâm Lôi căn bản không có biện pháp nào.

Cứ tưởng tượng ra một người bình thường, sau khi chuyển hóa linh hồn, nếu linh hồn yếu, nhưng khi thực lực đạt tới cấp độ cường giả thì dần dần cũng có cách làm cho linh hồn thành cường đại. Thậm chí nếu linh hồn lúc đó không biến hóa nhưng một khi đạt tới thần cấp, có thể sẽ khôi phục được trí nhớ kiếp trước.

Nhưng với thiên sứ lại hoàn toàn bất đồng, cho dù lúc trước mẫu thân là một phàm nhân bình thường, khi xảy ra chuyển sanh cải tạo, lập tức thực lực thành Thiên sứ thần mười hai cánh, có thể so với thất tinh ác ma. Thực lực đề cao vọt lên nhiều như vậy, linh hồn mà ảnh hưởng, Lâm Lôi mới không tin.

"Bây giờ, chỉ có thể trông chờ vào thời gian, làm cho mẫu thân từng bước quen thuộc với chúng ta, nhận cha trước đã." Lâm Lôi mặc dù có chút ít thất vọng, nhưng nhìn cha trên mặt có nụ cười, trong lòng không khỏi cảm thấy một tia thỏa mãn.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 28: Bắt Đầu Hành Động

Một tháng sau, chí cao vị diện Địa Ngục, Huyết Phong đại lục U Lam phủ, Thiên Tế sơn mạch.

" Ha ha......" Một hài đồng chừng hai ba tuổi vui vẻ chạy chơi trên bãi cỏ, Hoắc Cách cùng Lâm Na ở bên cạnh, cùng hài đồng này chơi đùa.

Lâm Lôi, Ốc Đốn, Bối Bối ba người ngồi cùng một chỗ, ngắm nhìn khung cảnh này.

" Ca, ngươi xem phụ thân...... Từ khi mẫu thân trở về, phụ thân vui vẻ rất nhiều a." Ốc Đốn vừa cười vừa nói," Trước đây phụ thân mặc dù nhìn thấy chúng ta, dĩ nhiên cũng xem như vui vẻ. Nhưng thường xuyên tưởng nhớ mẫu thân, lúc nào cũng có vẻ chán chường. Hiện tại tốt lắm."

" Là tốt lắm." Lâm Lôi cũng mỉm cười cảm thán một tiếng.

Mẫu thân Lâm Na trở về một tháng, một tháng thời gian này tiến triển lớn nhất chính là tình cảm của mẫu thân cùng phụ thân.

Lâm Na trong tiềm thức cũng rất tín nhiệm Hoắc Cách, tự nhiên trò chuyện, quan hệ giữa hai người rất tự nhiên phát triển, nước chảy thành sông.

Còn với Lâm Lôi và Ốc Đốn, Lâm Na tiếp nhận rõ ràng có chút gian nan. Mặc dù thường xuyên tươi cười với Lâm Lôi, Ốc Đốn, quan hệ cũng thân cận hơn một chút. Nhưng tình cảm đối với Lâm Lôi và Ốc Đốn không thể so sánh cùng Hoắc Cách. Có thể là kiếp trước lúc Lâm Na chết, Lâm Lôi mới chỉ là hài đồng bốn tuổi, Ốc Đốn chỉ là trẻ con.

Lâm Na trong tiềm thức căn bản không có hình dáng của Lâm Lôi, Ốc

Đốn sau khi thành niên.

" Để qua một đoạn thời gian nữa, phụ thân mang mẫu thân quay về Ngọc Lan đại lục. Đến lúc đó, nhìn thấy Ô Sơn, nhìn thấy lão gia. Mẫu thân phỏng chừng sẽ nhớ lại được những gì." Ốc Đốn nói. Bởi vì Lâm Lôi có địa vị đặc thù tại Ngọc Lan đại lục, tổ đường năm đó của gia tộc vẫn được bảo trì rất tốt.

" Đến lúc đó, ta cùng phụ thân mẫu thân bọn họ cùng nhau trở về." Lâm Lôi mỉm cười nói." Ta cũng muốn, bắt đầu khai sáng phong hệ thần vị diện ."

" Lão đại. Ta cũng đi." Bối Bối liền nói." Ta cũng rất muốn xem lão đại ngươi khai sáng thần vị diện."

" Ta chỉ để phong hệ chủ thần phân thân trở về. Các phân thân khác cũng không đi." Lâm Lôi vừa cười vừa nói.

Đúng vào lúc này. Lâm Lôi đột nhiên ngẩng đầu. Trong lòng vừa động: "Khăn Cái tới?"

Lâm Lôi thần thức phát hiện. Huyết Phong Chủ thần đang nhắm hướng này chạy tới.

" Các ngươi ở đây. Ta về chỗ ở trước." Lâm Lôi nói một tiếng. Thân hình vừa động. Lập tức tới chỗ sân nơi hắn thường tu luyện. Ở nơi Lâm Lôi tu luyện, cho dù là các thị nữ nếu được phép cũng không được tùy tiện đi vào.

Lâm Lôi vừa ngồi xuống bàn đá bên cạnh, chỉ chốc lát, một bóng người mặc huyết bào (áo bào đỏ như máu) liền từ trên trời hạ xuống. Đúng là Huyết Phong Chủ thần Khăn Cái.

" Khăn Cái. Mời ngồi." Lâm Lôi cười nói.

" Lâm Lôi. Chỉ hai tháng thời gian ngắn ngủi mà ta lại đến tìm ngươi tới hai lần." Huyết Phong Chủ thần cười nói," Phải rồi, lần trước ta với ngươi trao đổi về sự tình vị diện chiến tranh lần thứ mười, ngươi hình như gặp phải phiền toái. Hiện tại, phiền toái đó giải quyết rồi chứ?" Lúc trước, Lâm Lôi sắc mặt đột nhiên trở nên khó coi, thất thố như vậy, Huyết Phong Chủ thần đương nhiên cũng thấy được. Nên mới lập tức rời đi không cùng Lâm Lôi bàn bạc tiếp.

" Xin lỗi. Lần trước đích xác gặp chút phiền toái." Lâm Lôi cười nói, đưa tay rót rượu cho Huyết Phong Chủ thần và mình " Bất quá, hiện tại đã giải quyết xong."

" Giải quyết được là tốt rồi." Huyết Phong Chủ thần cười nói," Lâm Lôi, ngươi chừng nào thì đi ra ngoài tìm kiếm chủ thần sứ giả?"

" Khăn Cái, ngươi đối với vấn đề này cũng rất chú trọng a." Lâm Lôi nâng chén hướng Huyết Phong Chủ thần mỉm cười nói, Huyết Phong Chủ thần bất đắc dĩ cười, cũng nâng chén. Lúc này hai người cùng cạn chén. Huyết Phong Chủ thần bất đắc dĩ nói:" Không phải ta quá quan tâm. Đây là Hủy diệt chúa tể giao nhiệm vụ cho ta. Hắn biết, quan hệ giữa ta và ngươi cũng rất tốt mà."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

" Hơn nữa những chủ thần khác, hầu như đều có chủ thần sứ giả . Những chủ thần sứ giả này, đều là các chủ thần tỉ mỉ lựa chọn. Các chủ thần không muốn để cho sứ giả của mình đi mạo hiểm chịu chết, cho dù các chủ thần nguyện ý, chủ thần sứ giả chỉ sợ cũng sẽ không chịu đi." Huyết Phong Chủ thần nói.

Chủ thần ra lệnh, sứ giả cũng không phải trăm phần trăm tuân theo.

Chủ thần yêu cầu sứ giả đi chịu chết? Sứ giả thấy khó khăn có thể nào vẫn đi làm?

" Ta khiến cho của ta sứ giả đi chịu chết?" Lâm Lôi hỏi ngược lại.

" Lâm Lôi." Huyết Phong Chủ thần liền nói," Chúng ta không phải ý tứ này. Ngươi hiện tại đi tùy tiện tuyển một ít sứ giả, hãy cứ nói cùng với bọn họ, muốn làm sứ giả của ngươi, phải trải qua khảo nghiệm. Đi vị diện chiến trường trải qua khảo nghiệm. Ngươi đưa cho bọn họ chủ thần khí trước! Bọn họ sống sót, sẽ là sứ giả chính thức. Về phần đã chết...... Sau này ngươi lại đi tìm sứ giả khác."

Huyết Phong Chủ thần cười:" Ta nghĩ, vì để được làm chủ thần sứ giả, số người nguyện ý đi liều một phen chắc chắn không ít."

" Các ngươi a, thật sự là làm cho những người đó đi chịu chết." Lâm Lôi thật muốn mắng một tiếng.

" Bọn họ đi, đương nhiên là cam tâm tình nguyện đi." Huyết Phong Chủ thần cười đắc ý," Chúng ta cũng sẽ không bắt buộc bọn họ."

Đúng là không bắt buộc.

Đã là chủ thần sứ giả, đương nhiên sẽ không vì một chút chủ thần lực mà đi mạo hiểm.

Không phải chủ thần sứ giả, vì đảm nhiệm chủ thần sứ giả đạt được một kiện chủ thần khí phải đi mạo hiểm có thể từ chối nhưng số lượng người đi lại cực lớn.

Dám ở chí cao vị diện, thần vị diện xông xáo, phần lớn đều có tinh thần mạo hiểm. Tại thời điểm quyết định, bọn họ cũng sẽ mạo hiểm một phen. Thành công , bọn họ có được chủ thần khí, trở thành chủ thần sứ giả, địa vị thậm chí so với Tu La bình thường còn cao hơn. Trở thành đỉnh cao tồn tại trong chúng thần, thua, tất nhiên mất mạng.

" Chủ thần khác, sứ giả đều có đủ, không còn dư danh ngạch. Nhưng ngươi còn, hơn nữa còn đủ cả sáu danh ngạch." Huyết Phong Chủ thần cảm khái một tiếng," Trận chiến này, nhân vật cấp bậc thống lĩnh tiến vào trong đó sẽ rất ít! Cho nên, sáu chủ thần sứ giả ở trong đó sẽ làm mũi nhọn tiên phong! Chỉ cần không phát ngu đâm đầu vào chỗ chết, sáu người này phát huy tác dụng cực lớn."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Thống lĩnh cấp bậc nhân vật, tại vị diện chiến tranh tác dụng đương nhiên lớn. Tác dụng lớn nhất , vẫn là đại viên mãn!" Các ngươi sao không tìm mấy vị đại viên mãn? Đại viên mãn tác dụng lớn hơn nữa." Lâm Lôi nói.

" Trước đây đại viên mãn không ngại, nhưng lúc này đây...... Lâm Lôi a, đó là những người đi vào đều có chủ thần lực ." Huyết Phong Chủ thần không khỏi cười nói," Sử dụng chủ thần lực toàn lực công kích. Hơn nữa quần công, cho dù là đại viên mãn...... Cũng nguy hiểm đến tính mạng a. Với đại viên mãn, ngươi nói chủ thần, lấy cái gì hấp dẫn bọn họ đi vào? Không có đủ điều kiện, bọn họ khó có khả năng đi vào."

Lâm Lôi cũng gật đầu thừa nhận.

Các chủ thần, đích xác cũng không đủ chỗ tốt để cho đại viên mãn đi vào. Chủ thần khí? Chủ thần ban cho sứ giả chủ thần khí là có hạn chế . Trừ bỏ chủ thần khí, còn có cái gì có khả năng hấp dẫn đại viên mãn chứ?

" Đại viên mãn ở trong đó, đứng giữa đất trời, đối mặt với các thượng vị thần đều sử dụng chủ thần lực, xác suất tử vong có lẽ cũng có năm phần." Huyết Phong Chủ thần nói," Còn với các thống lĩnh, cho dù cẩn thận một chút, dưới tình huống quyết liệt, xác suất tử vong cũng có chín phần. Nếu như phát ngu lấy cứng đối cứng, hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Huyết Phong Chủ thần bất đắc dĩ cười:"Cho nên, mời ngươi đưa mấy sứ giả tiến vào. Nếu như đến lúc đó thành công, ta nghĩ Hủy diệt chúa tể cũng sẽ cảm kích ngươi."

Lâm Lôi cũng hiểu, Huyết Phong Chủ thần đến đây nói chuyện, nhưng thực ra là Hủy diệt chúa tể nhờ chính mình làm việc.

" Được, ta đáp ứng." Lâm Lôi gật đầu.

Làm cho Hủy diệt chúa tể nợ mình một điểm nhân tình, cũng là chuyện tốt.

Về phần chủ thần sứ giả? Mặc dù cực độ nguy hiểm, nhưng cũng xem như kỳ ngộ. Cũng phải xem sứ giả, có hay không có năng lực sống sót vượt qua thử thách.

" Ha ha. Lúc này mới sảng khoái." Huyết Phong Chủ thần rất là mừng rỡ," Được rồi, ngươi chừng nào thì xuất phát?"

" Xuất phát? Không vội, ta hiện tại đang suy nghĩ, ta đến địa phương nào đi tìm chủ thần sứ giả?" Lâm Lôi bất đắc dĩ nói," Cho dù thần thức bao trùm cả Địa ngục, ta cũng chỉ nhận biết đối phương là hạ vị thần, trung vị thần, thượng vị thần, còn huyền ảo cao thấp không cách nào từ bề ngoài nhìn ra được."

Huyết Phong Chủ thần cười nói:" Ta có hai biện pháp. Không biết, ngươi muốn nghe theo biện pháp nào."

" Mời nói." Lâm Lôi nhãn tình sáng lên.

" Sau lưng chính là Hủy diệt chúa tể, dù ngươi muốn có tất cả tư liệu về thất tinh ác ma cũng rất dễ dàng." Huyết Phong Chủ thần cười nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu, đồng thời cũng cảm thấy giật mình, thì ra đằng sau ác ma tòa thành là Hủy diệt chúa tể, khó trách có thể phân bố khắp nơi trong địa ngục.

" Còn biện pháp thứ hai thì sao?" Lâm Lôi cười hỏi.

" Lâm Lôi, mỗi một chủ thần, đều có thế lực phạm vi riêng." Huyết Phong Chủ thần cười nói," Ví dụ như ta, địa bàn của ta chính là Huyết Phong đại lục! Còn Tử Kinh đại lục, chính là địa bàn của Tử Kinh Chủ thần. Hay như bảy vị chủ thần của quang minh hệ, tại Quang minh thần vị diện, cũng phân biệt ra bảy khối thế lực phạm vi."

Lâm Lôi trong lòng vừa động.

" Cũng với đạo lý này, bảy vị chủ thần phong hệ, bảy vị chủ thần địa hệ, bảy vị chủ thần thủy hệ, ở các thần vị diện, cũng có địa bàn riêng." Huyết Phong Chủ thần cười nói," Địa bàn của ngươi tại phong hệ thần vị diện, chính là địa bàn của Đặc Lôi Tây Á bị ngươi giết lúc trước. Ở đại địa thần vị diện, thủy hệ thần vị diện giống nhau."

" Mỗi khu vực trong phạm vi thế lực, phủ chủ, lĩnh chủ, đám người, vật, còn có quân đội, đều nghe ngươi ra lệnh." Huyết Phong Chủ thần lạnh nhạt cười," Ngươi hoàn toàn có thể đi tới địa bàn của ngươi, sau đó rất dễ dàng biết được trong địa bàn của mình có những cao thủ nào."

" Địa bàn của ta? Ba khu vực?"

Lâm Lôi không khỏi cười.

" Chủ thần chết, nhưng địa bàn sẽ không thay đổi, phủ chủ cũng sẽ không đổi biến. Chẳng hạn như Khăn Cái ta, nếu có người giết ta, xuất hiện hủy diệt hệ hạ vị chủ thần mới. Nhưng người đó, cũng như trước quản lý Huyết Phong đại lục. Tất cả phủ chủ của Huyết phong đại lục, thậm chí Huyết phong quân cũng nghe hắn ra lệnh." Huyết Phong Chủ thần giải thích nói.

" Nga......" Lâm Lôi ha ha cười nói," Ta chọn biện pháp thứ hai! Việc tuyển sứ giả, cũng để ta làm quen với lãnh địa của ta mà."

Loại chế độ này, cũng là chuyện đương nhiên. Các chủ thần chiến đấu, sẽ không ảnh hưởng thế lực phạm vi đã phân chia.

" Lâm Lôi, ta biết ngươi thành chủ thần, cũng không có nhiều chủ thần khí. Ta đây có một ít, ba kiện công kích chủ thần khí, ba kiện phòng ngự chủ thần khí, ba kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Huyết Phong Chủ thần tùy ý vung tay lên, nhất thời chín kiện chủ thần khí trôi nổi tại một bên.

Vật chất phòng ngự chủ thần khí tất cả đều là áo giáp, còn công kích chủ thần khí, lại phân ra làm búa, trường kiếm, chiến đao là ba loại hình thức thường thấy.

Về phần linh hồn phòng ngự chủ thần khí, thì phân thành giới chỉ (nhẫn), khuyên tai, vòng cổ ba loại.

" Thật đúng là không ít." Lâm Lôi không khỏi cười.

Huyết Phong Chủ thần hoàn toàn thất vọng:" Chủ thần khí đối với chủ thần mà nói, căn bản là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu. Thật giống như thần khí đối với thần giống nhau, ngươi nói tại Địa ngục, thần khí tính cái gì?"

Lâm Lôi cũng gật đầu thừa nhận, tại trong Địa ngục, thần khí đó chính là công cụ bình thường, tùy ý có thể thấy được. Đừng nói thần khí, dù là thần cách, đều là hằng hà sa số .

" Chúng ta chỉ sợ chủ thần khí tràn lan thành tai họa, cho nên lúc đầu các chủ thần mới có ước định! Cho chủ thần sứ giả nhiều nhất một kiện chủ thần khí, cho con mình, thê tử hoặc trượng phu, một người nhiều nhất một kiện chủ thần khí. Ngoại trừ chủ thần sứ giả cùng người nhà, không bao giờ được cấp cho những người khác chủ thần khí." Huyết Phong Chủ thần nói.

Lâm Lôi cũng nhớ kỹ điểm này. Mình với phụ thân, mẫu thân cùng nhau trở lại Ngọc Lan vị diện, phụ thân cùng mẫu thân đương nhiên phải đi Ô Sơn trấn, còn phong hệ chủ thần phân thân của Lâm Lôi, lại xé rách không gian đi ra bên ngoài vị diện. Bắt đầu quá trình khai sáng phong hệ thần vị diện.

Chỉ có đề cao tại thành tựu tại phương diện phong hệ pháp tắc, Lâm Lôi bốn loại pháp tắc trên đường dung hợp, mới có thể dễ dàng đạt mục đích của mình.

Phong hệ chủ thần phân thân khai sáng thần vị diện.

Thủy hệ chủ thần phân thân cùng hỏa hệ thần phân thân, tọa trấn Địa ngục, cũng là bồi tiếp thê tử Địch Lỵ Á.

Về phần bổn tôn của Lâm Lôi cùng đại địa chủ thần phân thân, rời khỏi Địa ngục đi thần vị diện.

" Vù vù..."

Quang mang loé lên, Lâm Lôi cùng Bối Bối hai người đang ở trong Truyền Tống Trận.

" Lão đại, chúng ta lần này đi chọn chủ thần sứ giả, ngươi nên lưu hai cái danh ngạch, cho ta đến tuyển, hắc hắc, ta cũng muốn nếm thử cảm giác tuyển người đảm nhiệm chủ thần sứ giả." Bối Bối truyền âm nói

" Không thành vấn đề." Lâm Lôi cười.

Trên bầu trời đầy mây, quang mang tiêu tán, Lâm Lôi cùng Bối Bối đã tới một cái vị diện khác.

" Đến phong hệ thần vị diện ." Bối Bối mắt sáng lên, truyền âm nói," Đi, lão đại, đi xem một chút địa bàn của ngươi."

-------------------------*------------------------

P/s: Mọi người chú ý từ nay sẽ đổi Huyết Phong chủ thần Mạt Thập thành Khăn Cái do ở những tập trước vẫn gọi là Khăn Cái (theo huynh davidvilla), tới giờ không hiểu sao conv lại là Mạt Thập??? T______________________T

Chào mừng dịch giả alonestar:52::52:

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 29: Phong Liệp Giả

Phong hệ thần vị diện, trên bầu trời Thanh Á đại lục, một cái kim chúc tính mạng hình kiếm di chuyển cực nhanh như một tia sáng.

Bên trong Lâm Lôi, Bối Bối hai người đang ngồi đối diện nhau.

Đứng bên cạnh là một gã thân cao gần hai thước, tóc đen, chòm râu trông giống như những cây kim sắt, nam tử tóc đen này cung kính nói:" Chủ thần, căn cứ vào tin tức tình báo của thanh á quân chúng ta, tại thanh á đại lục số lượng cường giả đáng để người khảo sát cũng hơn một ngàn người, chúng ta hoàn toàn có thể lập tức chọn một địa phương, bắt đầu tiến hành lựa chọn chủ thần sứ giả. Đối với chúng ta hiện tại......"

Lâm Lôi liếc mắt một cái nhìn nam tử tóc đen bên cạnh cười nói:" A bố, ngươi rất sốt ruột?"

" Không, không." nam tử tóc đen liền lắc đầu nói.

Phong hệ thần vị diện tổng cộng có chín khối đại lục, khu vực biển còn lớn hơn nữa. Phân chia lãnh thổ dựa vào thực lực cao thấp của bảy vị chủ thần phong hệ, như phong hệ chúa tể một mình quản lý tất cả các vùng biển cộng thêm một khối đại lục. Còn lại sáu vị phong hệ chủ thần, mỗi hạ vị chủ thần chỉ có thể quản lý một khối đại lục, trung vị chủ thần quản lý hai khối đại lục.

Trước đây địa bàn Đặc Lôi Tây Á quản lý là Thanh Á đại lục.

Hiện giờ, địa bàn của Lâm Lôi tại phong hệ thần vị diện tự nhiên chính là Thanh Á đại lục.

Trên Thanh Á đại lục có quân đội của chủ thần ---- Thanh Á quân,

quân đoàn trưởng của Thanh Á quân chính là A Bố.

" Vị chủ thần mới này, tính tình mặc dù hơi kì quặc nhưng xem ra cũng tốt." A bố trong lòng thầm nghĩ." Mà Lâm Lôi đại nhân - chủ thần mới này lại rất mạnh. Lúc trước phong hệ chúa tể Đế Á đại nhân cùng Lâm Lôi đại nhân nói chuyện, không hiểu sao ta cảm thấy...... Đế Á đại nhân có chút sợ hãi Lâm Lôi đại nhân chứ? Thái độ như vậy thật là tốt."

" Một người là chúa tể, một người là chủ thần, nhưng thân phận hai người hình như thay đổi." A Bố trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Khi trước Lâm Lôi vừa tới phong hệ thần vị diện đương nhiên phải đi tìm phong hệ chúa tể Đế Á.

Đế Á thấy Lâm Lôi tới chơi sợ đến thất sắc.

Đế Á còn nhớ rất rõ, Lâm Lôi nhẹ nhàng xuất ra một kiếm cũng làm Lôi hệ chúa tể bị thương nặng, tiêu diệt đại địa chủ thần phân thân của Lôi hệ chúa tể. Mà Lôi hệ chúa tể phải gấp rút chạy trốn đến nỗi không dám quay đầu nhìn lại lấy một lần. Với thực lực của Lâm Lôi muốn tiêu diệt hắn - phong hệ chúa tể Đế Á, quả thực chỉ là chuyện tùy tiện phất tay một cái.

Hơn nữa, hắn đối với Lâm Lôi không có giao tình, chỉ có cừu oán. Nhìn thấy Lâm Lôi đến, Đế Á đương nhiên sợ hãi.

Nhưng Lâm Lôi không động thủ mà lại nói đến chuyện địa bàn.

Đế Á lúc ấy đã nói muốn đem khối đại lục dưới quyền quản lý của hắn tặng cho Lâm Lôi, nhưng Lâm Lôi lại cự tuyệt .

Sau đó, Đế Á tự thân dẫn Lâm Lôi đi tìm Thanh Á quân - quân đoàn trưởng A Bố nói với A Bố biết Lâm Lôi hiện giờ là người quản lý Thanh Á đại lục. Chỉ là lúc Lâm Lôi cùng Đế Á nói chuyện với nhau, thần thái, ngữ khí của hai người A Bố cũng thấy được khiến A Bố tất nhiên phải nghi hoặc, bởi vì khi Đế Á nói chuyện không phát ra uy thế của kẻ có đẳng cấp cao nhất.

" A Bố, đừng nóng vội, hiện tại chúng ta đi Lam Sư lĩnh." Lâm Lôi mỉm cười nói.

" Chủ thần, là người đã có sự chuẩn bị?" Tâm tư A Bố vừa động, Bối Bối ở bên cạnh cười nhạo nói:" Ý lão đại của ta tất nhiên là phải đi Lam Sư lĩnh xem vụ khiêu chiến này. Trận chiến kia phải một tháng sau mới tiến hành lão đại hắn đương nhiên không vội, kim chúc tính mạng cứ từ từ mà bay đến Lam Sư lĩnh sao cho vừa đúng lúc thì tốt."

Với tốc độ của chủ thần, muốn đến lam sư lĩnh cũng chỉ khoảng chừng một giờ. Nhưng Lâm Lôi lại nhàn nhã cưỡi kim chúc tính mạng đi dạo chậm như rùa. Gọi là chậm như rùa là đối với chủ thần mà nói, còn đối với thượng vị thần bình thường tốc độ phi hành của kim chúc tính mạng này cũng đủ đáng sợ lắm rồi.

" Chủ thần, thật đúng là đủ nhàn nhã." A Bố trong lòng thầm nghĩ.

" Lão đại, ngươi định tìm sáu sứ giả trong bao lâu? Chúng ta cũng rất nhiều năm không ra ngoài dạo chơi, lần này cũng nên đi dạo lâu lâu một chút." Bối Bối truyền âm nói.

Nói là tìm kiếm sứ giả nhưng trên thực tế là đi dạo chơi, hoàn toàn buông lỏng cho thể xác và tinh thần nghỉ ngơi.

" Không vội. Thần vị diện rộng lớn vô cùng...... Chỉ cần trước lúc vị diện chiến tranh bắt đầu hoàn thành việc tìm kiếm chủ thần sứ giả là được." Lâm Lôi cười nói.

" Thật ra sau khi vị diện chiến tranh bắt đầu chiến đấu cũng không còn việc gì để làm. Dù sao trong quá trình tiến hành vị diện chiến tranh, chỉ cần nhân vật cấp bậc thống lĩnh cũng có thể tiến vào." Bối Bối cười cười nói.

Thanh Á quân - quân đoàn trưởng A Bố nghe thấy như vậy con mắt chớp chớp.(Cái câu này lão Cật thêm vào cho đủ độ dài hay sao ấy chẳng có tý ý nghĩa gì cả :D)

Phong hệ thần vị diện, Thanh Á đại lục, Lam Sư lĩnh.

" Chủ thần, hôm nay là ngày tiếp nhận khiêu chiến sẽ tiến hành chiến đấu. Trận chiến này do thất cấp phong liệp giả Lạp Tắc Nhĩ khiêu chiến Lam Sư lĩnh chủ Ô Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ. Thất cấp phong liệp giả Lạp Tắc Nhĩ ở phong hệ thần vị diện dựa vào tốc độ cùng với sự giảo hoạt cũng rất nổi danh, đương nhiên thực lực của hắn cũng rất mạnh." A Bố thần thức truyền âm bẩm báo.

Lúc này Lâm Lôi, Bối Bối hai người sóng vai đi ở trên sơn đạo, còn nam tử tóc đen A Bố theo sau hai người.

" Lạp Tắc Nhĩ......"

Lâm Lôi còn nhớ rõ, A Bố dâng lên cho mình tin tức tình báo cùng rất nhiều tư liệu hình ảnh động, trong đó kể lại rõ chi tiết hơn một ngàn cường giả của Thanh Á đại lục, mỗi một người tối thiểu là cấp bậc thất tinh ác ma hơn nữa đều có một ít tuyệt chiêu.

Phong liệp giả là cách gọi ở phong hệ thần vị diện cũng giống như ở địa ngục gọi là ác ma. Thất cấp phong liệp giả cũng chính là cấp độ thất tinh ác ma.

" Hôm nay trận chiến này tiến hành ở sơn cốc trong núi sâu, người đến xem cũng thật là nhiều." A bố truyền âm nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Trên bầu trời vô số bóng người bay qua, trên con đường núi này cũng có rất nhiều người. Chỉ là chúng thần đi tới đều rất nhanh nhẹn, một hai bước chân cũng đã đi được tới một hai dặm rồi. Mặc dù ba người Lâm Lôi không định làm cho mọi người hoảng sợ, nhưng đi hai ba bước bình thường cũng là hơn mười dặm .

" Ân? A Bố, nếu như không phải là người nào cố ý biến thành người khiêu chiến Lạp Tắc Nhĩ, ta nghĩ hắn đang ở phía sau chúng ta." Lâm Lôi mỉm cười nói.

" Nga?" A Bố có chút kinh ngạc.

Lâm Lôi thân là chủ thần, thần thức phúc tán rất rộng đương nhiên dễ dàng phát hiện một bóng người rất nhanh đang bay tới. Lâm Lôi có chút hứng thú quan sát Lạp Tắc Nhĩ, một người đáng để nữ nhân phải ghen tị, thân hình mảnh khảnh với nụ cười làm mê hoặc cả chúng thần. Có thể nói, Lạp Tắc Nhĩ nếu như là một người phụ nữ, chắc chắn sẽ khiến cho vô số thần lâm vào điên cuồng, còn may hắn chỉ là nam nhân.

Mặc dù dáng vẻ hắn âm nhu, làm rất nhiều người không thích. Nhưng hắn trời sinh có năng lực mị hoặc khiến cho rất nhiều người nhìn thấy hắn không tự kìm hãm được bản thân sẽ phát sinh hảo cảm.

" Tu luyện nhiều năm như vậy , hiện tại thực lực của ta cũng có khả năng đối phó được với Ô Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ rồi." Lạp Tắc Nhĩ vừa phi hành trong rừng núi đồng thời trong lòng cũng tính toán. " Mặc kệ, tu luyện đến tình trạng này rồi gần như khó có khả năng tiến thêm một bước nữa, mà ta cũng hết kiên nhẫn rồi."

Trên núi có không ít bóng người.

Đang phi hành Lạp Tắc Nhĩ ánh mắt đột nhiên co rụt lại.

" Đó là...." Lạp Tắc Nhĩ thất kinh. " Bối Bối? Còn có đại viên mãn cường giả, Lâm Lôi?"

Lạp Tắc Nhĩ ánh mắt đảo qua ba người Lâm Lôi, không nhận ra Thanh Á quân - quân đoàn trưởng A Bố nhưng lại nhận ra Lâm Lôi cùng Bối Bối. A Bố, thân là quân đoàn trưởng rất ít lộ diện, tại phong hệ thần vị diện truyền thuyết về hắn có không ít nhưng số người từng gặp hắn có rất ít.

Lúc trước Lâm Lôi tại thời điểm cuối của vị diện chiến tranh đánh bại Mã Cách Nỗ Tư khiến cho thanh danh Lâm Lôi vang dội truyền đi khắp nơi. Khi đó có rất nhiều người ghi chép lại trận chiến ấy bằng phù ảnh (hình ảnh nổi có thể chuyển động), kể cả sau cùng hình ảnh Lâm Lôi và Bối Bối cùng nhau đi cũng bị ghi chép lại. Đương nhiên tin tức về Lâm Lôi và Bối Bối bắt đầu lan truyền tại các vị diện, một số nhân vật cấp độ thất tinh ác ma chỉ cần có quan hệ rộng rãi một chút, hầu như đều biết đến.

" Vù!" Lạp Tắc Nhĩ lập tức hướng ba người Lâm Lôi rất nhanh bay tới.

" Ân?" Lâm Lôi không khỏi xoay người nhìn về phía Lạp Tắc Nhĩ.

Lạp Tắc Nhĩ nở nụ cười, lập tức phúc tản ra thần chi lĩnh vực cách ly cùng ngoại giới. Đồng thời cung kính nói:" Ra mắt Lâm Lôi tiên sinh."

" Ách......" Lâm Lôi ngẩn ra.

" Ngươi nhận biết lão đại của ta?" Bối Bối có chút kinh ngạc.

Lạp Tắc Nhĩ cười nói:" Năm đó Lâm Lôi tiên sinh cùng Mã Cách Nỗ Tư đánh một trận, trục xuất Mã Cách Nỗ Tư vào không gian loạn lưu. Phù ảnh về trận chiến ấy truyền bá khắp nơi, ta cũng là ở chỗ một người bạn được xem qua phù ảnh. Bắt đầu từ ngày đó ta nhớ rất kỹ Lâm Lôi tiên sinh, đương nhiên cũng nhớ kỹ Bối Bối hảo huynh đệ của Lâm Lôi tiên sinh."

Lâm Lôi, Bối Bối nhìn nhau.

" Ta quên ." Lâm Lôi bất đắc dĩ cười, đồng thời dung mạo biến ảo.

Sau khi trở thành chủ thần, Lâm Lôi tư tưởng cảnh giác cũng hạ thấp, trên khắp các vị diện có thể khiến hắn phải cẩn thận cũng chỉ có bốn vị quy tắc chúa tể. Đến phong hệ thần vị diện đi dạo, Lâm Lôi cũng chẳng để ý nhiều, hiện tại mới chú ý vấn đề.

" Lâm Lôi tiên sinh ngươi hơi thở hoàn toàn thu liễm. Chỉ cần dung mạo biến ảo, người khác cũng sẽ không nhận ra." Lạp Tắc Nhĩ tươi cười nói.

" Căn cứ dung mạo, có thể khẳng định là ta ?" Lâm Lôi có chút hứng thú hỏi.

" Một là dung mạo, hai là hơi thở hoàn toàn thu liễm ngay cả ta cũng không thể phát hiện...... cấp bậc cường giả này thực lực tuyệt đối vượt xa ta." Lạp Tắc Nhĩ cười nói." Nhân vật có thực lực cấp bậc này như thế nào lại nhàm chán đi giả mạo những người khác? Cho nên ta mới xác định, người trước mắt, khẳng định là Lâm Lôi tiên sinh."

Lâm Lôi không khỏi cười:" Ngươi tâm tư rất cẩn mật."

" Còn rất thông minh, nhưng hôm nay ngươi muốn khiêu chiến Lam Sư lĩnh chủ a." Bối Bối cười hắc hắc." Tiểu tử, ngươi có nắm chắc thắng chứ?"

" Không nắm chắc, có điều hắn muốn thắng ta cũng không dễ dàng gì." Lạp Tắc Nhĩ mỉm cười nói.

Lâm Lôi, Bối Bối lúc này cũng cùng Lạp Tắc Nhĩ hướng tới sơn cốc trong núi sâu đi tới. A Bố đi theo trong lòng cười thầm:" Lạp Tắc Nhĩ mới chỉ biết Lâm Lôi đại nhân là đại viên mãn, cũng không biết...... Lâm Lôi đại nhân đã là chủ thần. Nếu như biết e rằng hắn sẽ không dám tùy tiện như vậy."

A Bố đã sớm thay đổi dung mạo, trừ phi là người quen nếu không căn bản không cách nào nhận ra. Mà thân là Thanh Á quân - quân đoàn trưởng, A Bố rất ít hiện thân, có thể nhận biết hắn cũng rất ít người.

Phía trong sơn cốc rộng rãi, ở sâu trong rừng núi lúc này đã tụ tập hơn trăm vạn người. Từng nhóm người trò chuyện nho nhỏ, có rất đông binh lính khống chế trật tự. Bốn người Lâm Lôi đi tới nhóm người đứng hàng đầu.

Một lão giả áo đen từ xa nhìn thấy Lạp Tắc Nhĩ liền vui vẻ tiến đến đón tiếp:" Lạp Tắc Nhĩ tiên sinh, Lĩnh chủ đại nhân hắn đã tới rồi, vẫn đang chờ ngươi!"

" Hừ, hắn tới đúng là rất nhanh. Có điều, qua hôm nay vị trí Lam Sư lĩnh chủ này chính là của ta." Lạp Tắc Nhĩ lạnh lùng cười, quay đầu lại nhìn thoáng qua ba người Lâm Lôi truyền âm nói:" Lâm Lôi tiên sinh, ta trước hết xin lỗi không tiếp được ta còn phải cùng với Ô Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ Đức đánh một trận."

" Chúng ta ở đây xem cuộc chiến." Bối Bối hắc hắc cười nói.

Lạp Tắc Nhĩ lúc này thân hình phóng lên cao hướng bãi đất trống ở giữa bay tới.

Bãi đất trống ở giữa diện tích khoảng chừng vài dặm.

Lạp Tắc Nhĩ diện mạo âm nhu tuấn mỹ, lúc này ánh mắt sắc bén như băng đao, đảo qua chung quanh, lập tức lạnh lùng cười, liền bảo trì trầm mặc.

" Lạp Tắc Nhĩ!"

" Là Lạp Tắc Nhĩ!" Trăm vạn thần nhân nhất thời kích động hẳn lên, tiếng bàn luận như thủy triều dâng lên.

" Các vị!" Một âm thanh sang sảng vang vọng cả sơn cốc, nhất thời tất cả mọi người đến xem cuộc chiến đều an tĩnh lại.

Người lên tiếng chính là lão giả áo đen đã ra nghênh đón Lạp Tắc Nhĩ, lão giả áo đen trôi nổi giữa không trung cất cao giọng nói," Trận chiến này, là thất cấp phong liệp giả Lạp Tắc Nhĩ đại nhân khiêu chiến lĩnh chủ đại nhân của chúng ta. Lạp Tắc Nhĩ đã hiện thân, tiếp theo xuất hiện đương nhiên chính là lĩnh chủ của chúng ta Ô Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ Đức đại nhân!"

Nhất thời..... từ phía xa trong đám binh lính tụ tập tách ra một cái lối đi. Một gã toàn thân mặc áo da lông màu xanh, cách bãi đất chừng ba thước đang bước từng bước một đi ra. Nam tử này trên mặt cũng có bộ lông, một đôi đôi mắt ánh lên những tia sáng xanh lục.

Lam Sư lĩnh chủ - Ô Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ Đức!

Lúc này Lam Sư lĩnh chủ như dã thú bừng tỉnh, ánh mắt đối lập cùng Lạp Tắc Nhĩ.

Đại chiến bắt đầu!

" Lão đại, ngươi nói xem hai người bọn họ ai sẽ thắng?" Bối Bối truyền âm hỏi Lâm Lôi.

" Ngươi cho rằng, ta cái gì cũng biết hết cả sao?" Lâm Lôi lạnh nhạt cười." Chậm rãi xem đi, ngoại trừ kinh nghiệm của mình lần trước trăm trận thắng đi khiêu chiến, Lâm Lôi cũng chưa từng xem qua người khác khiêu chiến lĩnh chủ, phủ chủ."

Mong các mod đừng xoá để cho mình kiếm đủ 10 bài để có thể post thẳng vào mục Tiên Hiệp! Xin cám ơn!!!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 30: Chủ Thần Sứ Giả

Hơn trăm vạn thần nhân đang xem cuộc chiến đều nín thở, cả một sơn cốc rộng lớn yên tĩnh không tiếng động.

" Không nghĩ tới, Lạp Tắc Nhĩ nhát gan cũng dám khiêu chiến ta." thanh âm trầm thấp mà hùng hậu từ miệng Lam Sư Lĩnh chủ vang lên, Lam Sư Lĩnh chủ ánh mắt dã thú nhìn chằm chằm vào đối thủ Lạp Tắc Nhĩ," Năm đó phong liệp giả thí luyện, ngươi nhát gan chỉ biết run rẩy trốn một chỗ."

Lạp Tắc Nhĩ nghe xong sắc mặt âm trầm như nước, ánh mắt lãnh liệt:" Đừng đắc ý, hôm nay trôi qua, vị trí Lam Sư Lĩnh lĩnh chủ này đã có thể không phải ngươi ."

" Tin tưởng mười phần a." Lam Sư Lĩnh chủ cười nhạo một tiếng.

Lam Sư Lĩnh chủ rất tự nhiên phát tán thần thức, trong lúc chiến đấu, chỉ dựa vào con mắt là không được. Dùng thần thức quan sát còn quan trọng hơn. Lấy Lam Sư Lĩnh chủ làm trung tâm, thần thức phúc tán trong phương viên vài dặm, cũng phúc tán tới đám người đang xem cuộc chiến. Trong đó, bao gồm Lâm Lôi, Bối Bối, A Bố!

" Bố Uy Nhĩ!" Lam Sư Lĩnh chủ thất kinh.

Thân là lĩnh chủ, hơn nữa nằm dưới quyền chỉ huy của chủ thần.

Nhiều lĩnh chủ cũng ngẫu nhiên cùng nhau đi bái kiến chủ thần , khi đó, bọn họ cũng sẽ nhìn thấy quân đoàn trưởng Bố Uy Nhĩ. Mặc dù Bố Uy Nhĩ thay đổi dung mạo, nhưng linh hồn hơi thở không cách nào thay đổi, Lam Sư Lĩnh chủ Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ đương nhiên là trong nháy mắt nhận ra thân phận chính thức của Bố Uy Nhĩ .

A Bố, là chủ thần gọi tắt Bố Uy Nhĩ.

Các lĩnh chủ khác bình thường đều là xưng hô Bố Uy Nhĩ tiên sinh .

" Bố Uy Nhĩ như thế nào ở đây? Hơn nữa, hắn tựa hồ đối với hai người bên cạnh rất cung kính, trong đó thiếu niên kia là thượng vị thần, về phần cái kia tông phát (tóc nâu) nam tử... Lấy việc Bố Uy Nhĩ thân phận Thanh Á quân quân đoàn trưởng cung kính với nam tử đó, cho dù là đại viên mãn cường giả cũng sẽ không làm Bố Uy Nhĩ khiêm tốn cung kính như vậy." Lam Sư Lĩnh chủ trong lòng ước lượng," Khó có thể nào là chủ thần?"

Suy đoán này làm Lam Sư Lĩnh chủ sợ đến giật mình.

" Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ. Ngươi cứ chiến đấu như bình thường à." Một đạo thanh âm trong đầu Lam Sư Lĩnh chủ vang lên. Người truyền âm đúng là Bố Uy Nhĩ. Bố Uy Nhĩ cũng biết...... Cái này Lam Sơn lĩnh chủ quen biết bao năm đã nhận ra mình.

" Bố Uy Nhĩ tiên sinh. Vị bên cạnh ngươi kia......" Lam Sư Lĩnh chủ ngay lập tức truyền âm.

" Ngươi coi như không phát hiện ra cái gì đi." Bố Uy Nhĩ truyền âm nói.

Lam Sư Lĩnh chủ trong lòng hoàn toàn khẳng định thân phận của tông phát nam tử.

" Không nghĩ tới chủ thần cũng đến đây! Ân. Lúc này mà thắng có khi có nhiều chỗ tốt." Lam Sư Lĩnh chủ mặc dù biết chủ thần đứng một bên quan khán ngược lại đấu chí lại càng lên cao. Lạnh lùng liếc Lạp Tắc Nhĩ xa xa một cái, không khỏi trong lòng cười lạnh.

Đột nhiên----

" Oanh!" Phảng phất không khí nổ mạnh, Lam Sư Lĩnh chủ cả người cơ hồ trong nháy mắt xuyên qua khoảng cách hai trăm thước, nắm tay to giống như hòn đá, lóe ra màu đen lộng lẫy. Dọc theo đó một đạo quỹ tích kì dị, giống như lưu tinh xé rách bầu trời bao la, đánh úp về phía Lạp Tắc Nhĩ.

Đại địa lưu tinh!

Một trong những tuyệt chiêu nổi tiếng của Lam Sư Lĩnh chủ Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ.

" Hừ." Lạp Tắc Nhĩ sắc mặt lạnh lẽo.

" Hưu!" Đao mạc (đường đao) chói mắt giống như thác nước xé rách không gian.

Đao mạc màu xanh cùng nắm tay tỏa ra ánh sáng ngọc như lưu tinh va chạm.

Lạp Tắc Nhĩ cầm loan đao màu xanh, nương theo phản lực phiêu dật bay nhanh về phía sau, thanh quang chợt lóe, đã đi xa hơn mười dặm. Nhưng ngay sau đó, Lạp Tắc Nhĩ thân hình chợt lóe, dĩ nhiên vừa lại di động hơn mười dặm nữa, tốc độ cực nhanh, làm cho mọi người đang xem cuộc chiến khiếp sợ.

" Tốc độ thật nhanh." Bối Bối sợ hãi than nói.

" So với thống lĩnh bình thường tốc độ còn nhanh hơn." Lâm Lôi nhãn tình cũng sáng lên.

Bên cạnh đích A Bố truyền âm nói:" Chủ thần, Lạp Tắc Nhĩ cùng Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ, bổn tôn đều là thần thú. Lạp Tắc Nhĩ, hắn là cửu vĩ hí phong hồ, trời sinh am hiểu tốc độ. Hơn nữa tu luyện cũng là phong hệ pháp tắc. Đương nhiên về phương diện tốc độ cực kì am hiểu. Hơn nữa thân là cửu vĩ hí phong hồ, trời sinh mị hoặc, năng lực mị hoặc linh hồn của hắn cũng cực kì đáng sợ. Thật là khó chơi."

" Không tồi, ngay người đầu tiên tham gia tuyển chọn đã rất không tồi." Lâm Lôi trên mặt hiện lên vẻ tươi cười.

Lam Sư Lĩnh chủ tựa như một tòa pháo đài. Mà Lạp Tắc Nhĩ lại nhanh chóng không ngừng thay đổi vị trí, từ các phương vị tiến hành đánh lén.

" Vẫn giống như năm xưa, ngươi nhát gan chỉ biết trốn a." Lam Sư Lĩnh chủ cười nhạo một tiếng, ánh mắt dần dần lạnh như băng," Lạp Tắc Nhĩ, ta không có thời gian để lãng phí cùng ngươi." Oanh!" Lam Sư Lĩnh chủ xung quanh cơ thể đột nhiên nổi lên vầng sáng màu vàng đất.

Đại địa chủ thần lực!

" Ngươi có, ta chả lẽ không có?" Lạp Tắc Nhĩ lạnh lùng cười, bên ngoài cơ thể đồng dạng nổi lên vầng sáng màu xanh nhạt. Nếu dám đến khiêu chiến, Lạp Tắc Nhĩ đương nhiên là chuẩn bị đầy đủ.

Lập tức----

" U!" Thanh âm chói tai đột nhiên từ yết hầu Lạp Tắc Nhĩ vang lên.

Nhất chừng một hư ảnh hồ ly khổng lồ có bộ lông màu xanh cao vài trăm thước hiện ra ở phía sau lưng Lạp Tắc Nhĩ, hồ ly này có chín cái đuôi lông xù mượt (vừa xù vừa mượt :O), chín cái đuôi có chút vung động , nếu nhìn chằm chằm vào đó sẽ có cảm giác không tự chủ đầu choáng váng, không ít người đang xem cuộc chiến đều ầm ầm ngã xuống đất.

Thiên phú thần thông---- mị hoặc huyễn giới!

Một đạo bóng kiếm trong suốt từ miệng Lạp Tắc Nhĩ bắn ra, bắn thẳng đến Lam Sư Lĩnh chủ phía xa xa.

Lam Sư Lĩnh chủ bị công kích thân hình có chút rung động một cái.

" Rống” đột nhiên Lam Sư Lĩnh chủ gầm lên giận dữ.

Một cự hùng lông trắng như tuyết cao chừng nghìn thước, đôi mắt màu xanh ngọc bích nhìn chằm chằm Lạp Tắc Nhĩ, cặp trảo đột nhiên đấm vào ngực," Oanh" tiếng nổ từ chỗ va chạm phát ra, sinh ra cuộn sóng màu vàng đất sóng hướng bốn phía tản ra, trong nháy mắt đã đem không gian vài dặm chung quanh hoàn toàn dung nạp, đương nhiên Lạp Tắc Nhĩ cũng nằm trong phạm vi đó.

Thiên phú thần thông---- Đại địa chi băng!

Cùng lúc đó----

Bóng kiếm trong suốt cũng đi vào trong cơ thể Lam Sư Lĩnh chủ, Lam Sư Lĩnh chủ thân thể thoáng chấn động, nhưng cũng không ảnh hưởng quá lớn." Hỗn đản, linh hồn phòng ngự của hắn như thế nào lại mạnh như vậy, ta toàn lực công kích, ảnh hưởng đối với hắn như thế nào yếu như vậy?" Lạp Tắc Nhĩ đáy lòng tức giận mắng.

" Ha ha......" Lam Sư Lĩnh chủ cực nhanh nhằm phía Lạp Tắc Nhĩ.

" Bất hảo." Lạp Tắc Nhĩ sắc mặt đại biến, hắn rõ ràng nhận thấy được chung quanh không gian biến hóa, sóng gợn không ngừng sinh ra, làm người khác cảm giác thân thể tựa hồ ở giữa sóng biển dày đặc, nhưng lại ảnh hưởng tới không gian, sinh ra hiệu quả trọng lực không gian kì lạ. Một chiêu này làm tốc độ Lạp Tắc Nhĩ bị ảnh hưởng thật lớn.

Lạp Tắc Nhĩ biết không tốt, nhưng là, không còn kịp rồi.

" Ha ha......" Càn rỡ cười, Lam Sư Lĩnh chủ kết hợp thiên phú thần thông, phóng xuất ra công kích cực mạnh.

Một đôi nắm tay thật lớn phảng phất như hai đầu giao long giảo (vuốt giao long) đấm ra, thậm chí còn làm không gian xoáy tròn, sụp đổ.

" Không ổn." Lạp Tắc Nhĩ lui nhanh, nhưng ở trong khu vực hạn chế, tốc độ của hắn ngược lại không bằng đối phương , chỉ có thể rống lên. Giận dữ bổ một đao.

" Bạo!" Lam Sư Lĩnh chủ gầm lên giận dữ.

Hai nắm đấu phá vỡ bầu trời, uy lực trong nháy mắt bộc phát.

" Bồng." loan đao vỡ vụn thành từng mảnh. Lạp Tắc Nhĩ chỉ cảm thấy thân thể chấn động.

" Tại sao có thể như vậy...... Xong hết rồi." Lạp Tắc Nhĩ không cam tâm.

Lam Sư Lĩnh chủ Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ kinh ngạc nhìn phía trước:" Ân, không thấy ?"

Mới vừa rồi Lạp Tắc Nhĩ cùng Lam Sư Lĩnh chủ kịch chiến, mà bây giờ hư không tiêu thất ." Dĩ nhiên không có? Như thế nào có thể?"

" Chẳng lẽ Lạp Tắc Nhĩ, bị lĩnh chủ đại nhân đánh thành hư vô ?"

Hơn trăm vạn thần nhân đang xem cuộc chiến đều trợn mắt há hốc mồm, theo như bọn họ quan sát, Lạp Tắc Nhĩ cứ như vậy mà hư không tiêu thất .

" Lĩnh chủ?" hắc bào lão giả (lão giả mặc áo bào đen) lập tức bay đến. Nhìn về phía Lam Sư Lĩnh chủ.

Lam Sư Lĩnh chủ Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ lập tức quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, nhưng Lâm Lôi ba người đã biến mất không thấy đâu: " Quả nhiên, là chủ thần ra tay."

Mới vừa rồi, Lam Sư Lĩnh chủ hắn chỉ là nhận thấy được một đạo ảo ảnh hiện lên, thậm chí còn hắn còn không kịp có phản ứng, Lạp Tắc Nhĩ đã biến mất.

" Chủ thần tại sao cứu Lạp Tắc Nhĩ?" Lam Sư Lĩnh chủ đáy lòng nghi hoặc, lập tức liếc liếc mắt nhìn hắc bào lão giả, hạ lệnh nói," Tốt lắm, trận chiến này kết thúc, ngươi tuyên bố kết quả đi."

Lúc này, Lam Sư Lĩnh chủ mang theo nhân mã dưới trướng từng lớp từng lớp rời đi.

Trận chiến này. Lam Sư Lĩnh chủ chiến thắng.

Cách đó hơn trăm vạn dặm.

" Bồng." Lâm Lôi tiện tay quăng ra, Lạp Tắc Nhĩ rơi xuống trên bãi cỏ.

Trăm vạn dặm khoảng cách, lấy tốc độ chủ thần toàn lực thi triển, một giây đồng hồ cũng không đến.

Lạp Tắc Nhĩ chỉ cảm thấy thân thể chấn động, lại nhìn bốn phía, dĩ nhiên tràng cảnh đã hoàn toàn thay đổi . Chung quanh đã không còn chúng thần quan khán, cũng không có Lam Sư Lĩnh chủ cùng hắn chiến đấu. Chung quanh là một mảnh trống rỗng. Chỉ có Lâm Lôi, Bối Bối cùng với A Bố ba người." Tạ chủ thần!" Lạp Tắc Nhĩ hướng Lâm Lôi quỳ xuống.

" Di. Ngươi làm sao biết lão đại ta là chủ thần." Bối Bối nghi hoặc cười nói.

Lạp Tắc Nhĩ cung kính nói:" Mới vừa rồi ta gặp phải hiểm cảnh, mà những người khác đều ở tại xa xa. Chính là đại viên mãn cường giả cũng không thể cách không ngăn trở cường giả cấp bậc thống lĩnh! Chỉ có chủ thần mới có thể làm được!" Đừng nói cách xa vài dặm, chính là cách xa nghìn vạn dặm, các chủ thần cũng có thể một ý niệm trong đầu giết chết thống lĩnh.

Đương nhiên, không giết được đại viên mãn.

Lâm Lôi mới vừa rồi, cũng chỉ là một cái ý niệm trong đầu, ngưng tụ một cỗ chủ thần lực thoáng trợ giúp Lạp Tắc Nhĩ. Rồi sau đó, đem Lạp Tắc Nhĩ, đồng thời mang theo Bối Bối, A Bố, trong nháy mắt đi tới nơi này.

" Lạp Tắc Nhĩ, mới vừa rồi đánh một trận, ngươi có hay không phát hiện cái gì kì quặc?" Lâm Lôi đạm cười nói.

Lạp Tắc Nhĩ liên tục gật đầu, trong mắt cũng xẹt qua một tia nghi hoặc:" Đích xác có chút không đúng, một trận chiến này ta chuẩn bị rất đầy đủ. Cho dù thua, ta cũng không thể chết đương trường. Nhưng là...... Ta phát hiện, thiên phú thần thông kết hợp cực mạnh linh hồn công kích của ta, đối với hắn lại không có nhiều ảnh hưởng lắm. Cái này quả thực bất khả tư nghị."

" Đó là bởi vì, hắn có linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Lâm Lôi đạm cười nói.

" Chủ thần, hắn không phải chủ thần sứ giả." Bên cạnh địa A Bố không khỏi nghi hoặc nói.

" Đúng vậy, hắn không phải chủ thần sứ giả." Lạp Tắc Nhĩ cũng liền nói," Ta trước sớm đã điều tra, hơn nữa, lấy tính cách cuồng ngạo của Áo Mỗ Bố Lạp Phỉ Nhĩ mà nói, một khi trở thành chủ thần sứ giả, hắn không ẩn nhẫn được bao lâu sẽ công khai ."

" Thần thức của ta chẳng lẽ nhìn lầm?" Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Nhất thời, A Bố, Lạp Tắc Nhĩ không dám cãi lại.

" Vậy không phải nói, ta vĩnh viễn không đánh bại được hắn?" Lạp Tắc Nhĩ không khỏi cười khổ.

Lâm Lôi lập tức cười nói:" Lạp Tắc Nhĩ, ta có một chút khảo nghiệm, nếu ngươi tham gia, xác suất tử vong gần chín thành. Ngươi nếu đáp ứng, sẽ trở thành chủ thần sứ giả dưới trướng ta. Ngươi có bằng lòng hay không...... Một khi ngươi đáp ứng, trước khi khảo nghiệm ta sẽ ban cho ngươi một kiện chủ thần khí tùy ý muốn."

Lạp Tắc Nhĩ nhãn tình sáng lên.

Đối với thất tinh ác ma, chủ thần khí thật sự hấp dẫn quá lớn.

" Xin hỏi chủ thần, nội dung của khảo nghiệm là gì?" Lạp Tắc Nhĩ liền nói.

" Là một hồi vị diện chiến tranh." Lâm Lôi lúc này bắt đầu kể lại rõ ràng từng chi tiết, trừ bỏ đi phần về mười trận thắng liên tiếp, còn lại mọi nguy hiểm trong vị diện chiến tranh đều hoàn toàn nói ra," Mỗi người đều có chủ thần lực, ngươi tiến vào, mức độ nguy hiểm cũng cực lớn. Ngươi có thể bỏ qua cơ hội này."

Lạp Tắc Nhĩ thoáng chần chờ, lập tức cười:" Chủ thần, ta đáp ứng! Ta am hiểu tốc độ, lấy thiên phú của ta, linh hồn phòng ngự cũng mạnh. Nếu như có được một kiện vật chất phòng ngự chủ thần khí, hy vọng sinh tồn của ta tối thiểu có ba thành. Ta đánh bạc một phen, thua, cùng lắm thì tổn thất cực mạnh thần phân thân. Mà một khi thắng......"

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Hắn tuyển chủ thần sứ giả, chính là tuyển loại cường giả hoặc linh hồn hoặc vật chất tối thiểu am hiểu một loại. Như vậy, kết hợp với chủ thần khí để bù đắp khuyết điểm, xác suất sinh tồn sẽ tăng lên rất nhiều.

" Ta sẽ ban cho ngươi một kiện vật chất phòng ngự chủ thần khí." Lâm Lôi vừa lộn tay, lấy ra một kiện chủ thần khí áo giáp.

Lạp Tắc Nhĩ lập tức ánh mắt nóng cháy đứng lên.

" Tạ chủ thần!" Lạp Tắc Nhĩ lập tức quỳ xuống, tiếp nhận chủ thần khí.

" Tốt lắm, chúng ta xuất phát, tìm chủ thần sứ giả kế tiếp đi." Lâm Lôi đạm cười nói.

" Kế tiếp?" Lạp Tắc Nhĩ cả kinh.

" Bây giờ bọn ta muốn tìm sáu người. Ngươi mới người thứ nhất." Bối Bối cười nói.

Lâm Lôi bọn họ xem như du sơn ngoạn thủy, cũng vừa tìm kiếm người thích hợp. Xem xét phong hệ thần vị diện, lại đi thủy hệ thần vị diện, rồi sau đó tiếp theo lại đi địa hệ thần vị diện.

Thời gian năm tháng, dần dần trôi qua.

" Ta ban cho ngươi một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí, ngươi làm đệ nhị sứ giả dưới trướng ta!" Lâm Lôi lấy ra một chủ thần khí hình khuyên tai, nói.

" Tạ chủ thần!"

Một gã toàn thân phảng phất như nham thạch màu xanh, đầu bóng loáng quỳ sát mặt đất.

" Ta ban cho ngươi một kiện vật chất phòng ngự chủ thần khí, ngươi làm đệ tam sứ giả cho ta!" Lâm Lôi lại một lần nữa lấy ra chủ thần khí áo giáp.

" Tạ chủ thần!"

Một nữ tử tóc xanh mỹ mạo xinh đẹp, trên trán có ngư lân quỳ xuống nói.

Tất cả những người được Lâm Lôi chọn lựa, đều lựa chọn tiếp nhận khảo nghiệm, đội ngũ này nhân số cũng từ từ tăng lên.

Xin lỗi mọi ng vì sự chậm trễ này, dạo này ta bận ôn thi quá:118::118:

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 31: Gặp Lại

Lâm Lôi tại Phong hệ thần vị diện đã mất hơn năm trăm năm.

" Hô hô” cuồng phong xuôi ngược, trong không gian là cả một mảnh hỗn độn.

Tại không gian mơ hồ bên trong, liên kết thiên địa đều biến dạng, tại không gian mơ hồ ở chỗ sâu trong, có một pho tượng người ngật ngưỡng đứng ở trong đó, từng đạo hào quang màu xanh nhạt từ trong thân thể hắn bắn ra bốn phía, không gian liên kết mơ hồ không ngừng khuếch trương rồi dần dần trở nên ổn định.

Tóc dài xanh nhạt tiêu sái, Lâm Lôi từ từ nhắm hai mắt đứng đó.

Mới đó mà đã là hơn năm trăm năm.

"Gió, vô hình, vô ảnh, ngưng tụ thành hình thanh đao, phát tán ra không trung."

Lâm Lôi trong đầu đang hình thành một chuôi kiếm ảnh, không ngừng diễn kì các loại lĩnh ngộ.

Vô hạn tín ngưỡng lực, phảng phất như có sức mạnh ngăn sông lấp bể dũng mãnh tiến vào óc Lâm Lôi. Mấy lực tín ngưỡng này, như một sợi dây liên kết kinh người, tốc độ ngày càng đề cao. Đặc biệt là khi ở Phong hệ thần vị diện, cũng khiến cho Lâm Lôi lĩnh ngộ rất nhiều, một ít nan đề đang ở bình cảnh cũng trực tiếp bị công phá.

Hơn năm trăm năm, Lâm Lôi đối với phong nguyên tố pháp tắc đã lĩnh ngộ kinh người, tốc độ đề thăng tăng vọt.

Bởi vì nguyên tiên Lâm Lôi còn có trụ cột.

Hơn năm trăm năm, tại phương diện phong nguyên tố pháp tắc, Lâm Lôi đã dung hợp năm loại huyền ảo. Đương nhiên, phong nguyên tố pháp tắc có đến chín loại huyền ảo nên Lâm Lôi chỉ có thể xem như đạt được tiểu thành tựu.

" Ha ha......"

Rồi đột nhiên tiếng cười sang sảng cất lên, tại đây một mảng không gian mơ hồ quanh quẩn hình thành, thậm chí nó khiến cho không gian chấn động. "Hơn năm trăm năm, cuối cùng thì Thứ Nguyên Chi Nhận cùng Bạo Chi Huyền Ảo hoàn toàn dung hợp. Hôm nay. Bạo Chi Huyền Ảo đã cùng ba loại pháp tắc huyền ảo khác toàn bộ dung hợp." Lâm Lôi trên mặt không khỏi hiện lên nụ cười. Cơ hồ chỉ trong nháy mắt Lâm Lôi đã bắt đầu dung hợp bốn chủng loại loại pháp tắc huyền ảo thành một chỉnh thể.

Bốn chủng loại pháp tắc huyền ảo bất đồng đã bắt đầu từng bước được đề cao.

"Nguyên lai là như thế này!"

Theo lĩnh ngộ bản thân Lâm Lôi đã hình thành một kiếm Kiếm Ý cực mạnh. Tư tưởng thay đổi, kiếm khí phát ra quá mức hỗn độn, căn bản không thể ngưng tụ tại một điểm.

Hiện tại, bốn chủng loại pháp tắc huyền ảo bắt đầu dung hợp, Lâm Lôi cũng có thể tương tự ngưng tụ hỗn độn kiếm khí.

Năm đó, thời điểm Lâm Lôi còn chưa thành thần.

Theo huyền ảo từng bước đề cao, thực lực cũng từng bước tăng lên.

Hiện tại, theo quá trình tứ huyền ảo dung hợp, chiêu Kiếm Ý uy lực cũng không ngừng tăng lên.

" Tại vị diện mới có hơn bốn năm trăm năm. Trong bốn năm trăm năm này cũng đủ làm ta thực lực tăng lên." Lâm Lôi một bên đang ở Phong hệ thần vị diện, một bên tu luyện. Không chỉ Phong hệ chủ thần phân thân, mà cả hỏa hệ phân thân, thủy hệ chủ thần phân thân, đại địa chủ thần phân thân toàn bộ đắm chìm tu luyện.

Lâm Lôi muốn toàn lực đề cao!

Đại địa thần vị diện, Huyền Vũ đại lục.

Huyền Vũ đại lục, năm đó là do Huyền Vũ lão tổ tông là chủ thần tại thời điểm đó khống chế, tuy nhiên sau khi lão tổ tông chết đã hai vạn năm, Huyền Vũ đại lục cũng trống vắng hơn nhiều.

Trên bờ cỏ của thảo nguyên, một đám người đang thoải mái ngồi.

Cầm đầu chính là một tông phát thanh niên cùng một gã thiếu niên, phía sau, còn lại là bốn nam hai nữ, đúng là chủ thần đám người Lâm Lôi.

" Nguyên lai là như thế này."

Đi trên đường, Lâm Lôi trên mặt đột nhiên lộ ra nụ cười, tay phải thoáng múa may hai cái, một đạo kiếm mơ hồ trong tay bắn ra, nhất thời làm cho không gian vỡ vụn.

" Chủ thần hắn......"

Lạp Tắc Nhĩ nhìn sang sáu người , tâm trí và ánh mắt có chút nghi hoặc, lúc gần sát nhau như thế này , Lâm Lôi lại thí nghiệm tức thì xuất ra chiêu thức, khiến cho sau người đều kinh hãi, nhưng cũng chỉ dám yến lặng nhìn Lâm Lôi。

“Lão đại lại lĩnh ngộ , phân thân đã tu luyện rồi, bổn tôn cần phải thế sao ? ” Bối Bối bất nhẫn mở miệng nói

Trầm ngâm trong chiêu thức ảo diệu , Lâm Lôi sực tỉnh , đạm cười một tiếng nói : “Bối Bối , ta nhịn không được ! ” Hôm nay ngoại trừ bổn tôn, bốn phân thân khác đều đắm chìm trong bốn pháp tắc dung hợp tu luyện, mỗi một ngày, Lâm Lôi đối với bốn pháp tắc huyền ảo dung hợp đều có lĩnh ngộ mới.

Kiếm Ý uy lực một chiêu cũng từng ngày một tăng lên.

Mỗi ngày đều có thể nhận thấy được có sự tăng tiến, thật đáng sợ.

"Lão Đại ngươi tu luyện thật là cuồng mất rồi!" Bối bối hừ một tiếng rồi sờ mũi, nở nụ cười. "Bất quá lão Đại ngươi đừng nóng vội, chúng ta đã nhận năm chủ thần sứ giả. Chỉ còn một người cuối cùng nữa! Huyền Vũ đại lục, cấp độ thất tinh ác ma cũng có hơn ngàn, hơn nữa lão Đại ngươi không phải nói, trong đó có hai người ở không xa phía trước chứ?"

Lâm Lôi gật gật đầu.

Quay đầu lại nhìn phía sau sáu người, sáu người này, phân biệt là tại đại địa thần vị diện, huyền vũ quân đoàn năm tên sứ giả khác nhau. Năm tên sứ giả gồm ba nam hai nữ, đều có những đặc thù riêng.

Có Ngư Mỹ nhân bộ tộc vương giả kim quan mỹ nhân, có thần thú Cửu Vĩ tê phong hồ, cũng có Duy Á nữ nhân khổng lồ ……

Tóm lại, này năm người, hoặc là có vật chất phòng ngự cường đại, hoặc là có linh hồn phòng ngự cường đại. Phối hợp với chủ thần khí, vừa vặn bù lại nhược điểm của bọn họ.

Lâm Lôi tìm người điều kiện tiên quyết chính là, tìm mọi cách làm cho bọn họ có đủ năng lực sống sót tại vị diện chiến trường.

"Đảo mắt, đã hơn năm trăm năm rồi." Lâm Lôi cảm thán một tiếng, "Phía trước có hai người. Dựa theo tình báo, bọn họ đều là thất tinh. Một người là Bố Lôi Lặc, con người này tâm địa thực sự cũng rất tốt, còn một người nữa là Cương Lôi Tát, vị trí của hắn trong số thất tinh thuộc diện hàng đầu."

Mấy cái này, đều là thanh long quân đoàn trưởng Uy Liêm đưa cho Lâm Lôi tin tình báo mà biết được.

"Uy Liêm, nói lại tin tức hai người đó." Lâm Lôi đạo mạo nói.

Lâm Lôi cũng chỉ là nhìn lướt qua tin tình báo, cũng không có nhìn kỹ.

"Bố Lôi Lặc, người đó tu luyện Quang Minh pháp tắc, con người rất chân thành, hơn nữa, có thể vì bằng hữu không màng sinh tử. Bởi vậy, hắn đã kết giao được rất nhiều bạn tốt. Chỉ là ta thấy kỳ quái, tính cách loại...này, thời buổi bây giờ mà còn có được một người như hắn, không còn gì để nói, thật khó tin." Quân đoàn trưởng Uy Liêm cười nói.

Lâm Lôi không thể không gật đầu.

Bố Lôi Lặc, nếu theo tin tình báo miêu tả, xem ra có thể nói là một người hoàn hảo!

Bối Bối nói thầm: "Loại người này tính cách tốt, tại thần vị diện chém giết như vậy mà hắn còn có thể còn sống, hơn nữa còn đạt tới thất tinh ác ma. Không còn gì để nói, khó tin."

"Đi thôi. Có hai người đang tỷ thí ở đằng kia." Lâm Lôi đạm cười nói.

Nhất thời, bọn họ một đám người tốc độ gia tăng, một đạo ảo ảnh mơ hồ lóe lên, Lâm Lôi bọn họ một đám người đã biến mất tại chỗ đó.

Tại điểm cuối thảo nguyên, nguyên tố ngưng tụ thành một loạt kiến trúc, phía trước những kiến trúc đó là một hồ nước chia làm ba khoảnh rõ rệt.

Có hai đạo nhân ảnh đứng phía trên hồ nước bầu trời, lần lượt thay đổi, phương vị chớp động.

"Hưu!" Một bóng người vận thanh bào bên ngoài thân lóe ra một tia chớp, không ngừng di động, tốc độ viễn siêu, còn người kia là một bóng người mặc áo bào trắng.

Bóng áo bào trắng tốc độ cũng cực nhanh nhưng có vẻ không bằng đối phương. Chỉ là, hắn phòng ngự rất mạnh.

"Hừ”

Theo một tiếng hừ nhẹ, bóng áo bào trắng thân thể đột nhiên bành trướng, làn da trong nháy mắt biến thành màu xanh, cánh tay, đùi tất cả đều bạo phát. Trên thân thể còn có đạo văn ngân màu trắng, toàn thân phủ uốn éo một lớp màu xanh, phảng phất như con giun oằn mình, trên cái trán cũng lộ ra hai xúc giác.

"Phốc!"

"Phốc!"

Bóng thanh bào liên tiếp công kích lên cơ thể bóng áo bào trắng, bóng áo bào trắng kia giống như hiện lên thêm một lớp bì dày phía bên ngoài, màu trắng hào quang nhoáng lên mỗi khi bị công kích, cả người mượn lực lui về phía sau.

"Hai người này thực lực cũng chỉ có thể tính là gần đạt cấp bậc thống lĩnh." Lâm Lôi nhìn hai đạo nhân ảnh cười, nói ra phán đoán của mình.

"Chủ thần." Quân đoàn trường Uy Liêm cung kính nói, "Cương Lôi Tát này tốc độ cực nhanh, lực công kích cũng rất mạnh, không có nhược điểm gì. Mặc dù không có nhược điểm nhưng đồng thời, hắn cũng không có nhiều ưu điểm. Còn Bố Lôi Lặc , đặc thù chính là thân thể phòng ngự rất mạnh! Hắn ngoài thân thể phòng ngự rất mạnh ra còn có phong thái của một cường giả, người bình thường rất khó để giết chết hắn. Ngươi xem, Cương Lôi Tát kia, mặc dù tốc độ nhanh, mấy lần đánh được vào người Bố Lôi Lặc, nhưng Bố Lôi Lặc lại không có gì ảnh hưởng."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Mặc dù bóng áo bào trắng Bố Lôi Lặc phòng ngự mạnh, nhưng xem trận chiến này, rõ ràng Cương Lôi Tát chiếm ưu thế. “Dừng tay thôi." Bóng áo bào trắng cười: "Ngươi chỉ cần cố thêm một chiêu nữa, phòng ngự linh hồn của ta chắc không chịu được rồi."

"Bố Lôi Lặc, ngươi thân thể phòng ngự quá mạnh mẻ." Bóng thanh bào cũng cười.

Bóng áo bào trắng giờ phút này thân thể đã bắt đầu dần biến trở về như ban đầu, trên trán hai xúc tu cũng đã biến mất, biến thành bộ dáng người bình thường.

"Ta thân thể cường là do thiên phú, còn nếu luận về thực lực, ta so với Cương Lôi Tát huynh đệ ngươi vẫn kém một bậc." Bóng áo bào trắng đang cười nói, bỗng nhiên hắn nhướng mày, quay đầu nhìn về phía xa xa, bên cạnh bóng thanh bào nhân cũng nhìn theo. Xa xa, đúng là có một đám người đang chậm rãi đi tới.

Bọn họ một đám người đều là do Thanh Long quân đoàn trưởng Uy Liêm đưa đến.

Nhưng thân phận Uy Liêm, hai người này cũng chưa từng thấy qua.

Đương nhiên - -

Hai người này căn bản không biết lai lịch đám người Lâm Lôi, bọn họ chỉ nhận thấy được đám người Lâm Lôi không có ý thù địch.

"Bố Lôi Lặc, cẩn thận một chút, ta xem bọn họ thực lực rất mạnh." Bóng thanh bào truyền âm nói.

"Không có gì, Cương Lôi Tát, chúng ta không chọc bọn hắn, bọn họ sẽ không tự dưng đối phó với chúng ta." Áo bào trắng cười a a nói.

"Ngươi khác với mọi người, đừng tưởng ai với ai cũng giống nhau." Thanh bào Cương Lôi Tát rõ ràng đề phòng đứng lên, giương mắt quan sát đám người Lâm Lôi .

Thế rồi, Cương Lôi Tát cũng nói: "Các vị, không biết các vị lại chỗ ta, có chuyện gì?"

"Ta muốn cùng với người kia nói chuyện." Một tông phát thanh niên cầm đầu chỉ vào Bố Lôi Lặc nói.

"Ta gọi là Bố Lôi Lặc, không biết ngươi là?" Bố Lôi Lặc cười tiến lên.

"Bố Lôi Lặc!" Cương Lôi Tát lập tức nóng nảy truyền âm ngăn lại nói, "Ngươi không biết bọn họ, đừng nên đến gần!"

Lâm Lôi liếc liếc mắt nhìn Cương Lôi Tát.

Lúc này tâm ý vừa động - -

"Oanh”

Một cổ đại địa chủ thần lực lập tức tràn ngập ra, ẩn chứa chủ thần uy năng đại địa chủ thần lực, trong nháy mắt đã làm cho Cương Lôi Tát và Bố Lôi Lặc phân cách ra, hơn nữa hình thành một vòng tròn, đưa Bố Lôi Lặc và đám người mình vào cùng một chỗ, còn thanh bào kia bị ngăn cách bên ngoài.

Thanh bào Cương Lôi Tát bị chủ thần lực làm cho chấn động, cả người không khỏi nôn nao khó chịu, quay cuồng cố gắng đứng thẳng dậy, nhìn một màng như cái lồng màu vàng trong suốt bao bọc bên ngoài đám người, sắc mặt nhất thời đại biến: "Chủ, chủ thần ……"

Vừa rồi uy lực một chiêu đó thật sự quá đáng sợ.

Bố Lôi Lặc thấy thế, nhất thời tỉnh ngộ, lập tức quỳ xuống nói: "Bố Lôi Lặc bái kiến chủ thần, không biết chủ thần tìm ta có chuyện gì, nếu có việc xin cứ phân phó."

"Bố Lôi Lặc, ta nơi này có một khảo nghiệm. Nếu ngươi nguyện ý tham gia, ta sẽ cho ngươi thành chủ thần sứ giả của ta, hơn nữa cấp cho ngươi thêm một món đồ ngươi muốn, đó là chủ thần khí." Lâm Lôi đạm cười nói.

"A!" Bố Lôi Lặc rùng mình.

Chủ thần sứ giả? Chủ thần khí?

Đúng là vẫn số tốt, đầu Bố Lôi Lặc đã ong ong. Vô số năm tu luyện, ai lại không muốn đạt tới đỉnh cao chứ. Thậm chí một vị lĩnh chủ, phủ chủ, hay một nhân vật cao cấp khác cũng không chắc có được chủ thần khí. Dù sao, số lượng chủ thần sứ giả cũng tương đối nhiều.

Nếu xét trong số những nhân vật thống lĩnh, số lượng chủ thần sứ giả chiếm phần lớn.

"Ta làm chủ thần sứ giả?" Bố Lôi Lặc nhịn không được dò hỏi.

"Đương nhiên." Lâm Lôi gật đầu nói, "Điều kiện tiên quyết là ngươi cần tham gia một khảo nghiệm."

"Xin hỏi chủ thần, là khảo nghiệm gì." Bố Lôi Lặc kích động, khuôn mặt có chút ửng đỏ.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười: "Ngươi đừng vội đáp ứng, nghe rõ khảo nghiệm này rồi hãy nói! Ta cần ngươi tham gia vị diện chiến trường một lần, mà vị diện chiến trường không giống như trước đây ......" Lâm Lôi bắt đầu miêu tả, vị diện chiến trường có nguy hiểm gì.

Nghe xong, Bố Lôi Lặc ánh mắt trở nên kiên định.

Nếu hắn nhận lời...trong vị diện chiến trường hung hiểm này, hắn tiến vào, cũng có sinh cơ!

"Chủ thần, ta hy vọng tìm được một món đồ, linh hồn phòng ngự chủ thần khí." Bố Lôi Lặc liền nói.

"Được, người thứ sáu." Lâm Lôi không khỏi trong lòng vui vẻ.

"Lâm Lôi đại nhân!" Ngay lúc này, một đạo thanh âm vang vọng trong óc Lâm Lôi .

"Ân?" Lâm Lôi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa hai đạo hào quang chợt lóe lên rồi biến mất, hai nhân ảnh rơi xuống mặt đất, "Hai vị chủ thần?"

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 32: Điểm Nghi Vấn

Lâm Lôi ánh mắt đảo qua, liền phán đoán thân phận hai người này.

Hai người này, một người mặc trường bào màu đỏ như lửa, tóc dài cũng màu đỏ, mặt tròn tràn đầy hòa khí. Đó là hạ vị hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi. Mà người kia có vẻ cường tráng, thân cao tương đương Lâm Lôi, mặc một bộ trường bào màu xám, tóc ngắn tua tủa, đúng là đại địa hạ vị chủ thần Mạn Lỗ.

" Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ." Lâm Lôi đạm cười nói," Thật trùng hợp, ở đây gặp hai vị, không biết hai vị có chuyện gì."

Hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi cùng Mạn Lỗ nhìn nhau, rồi sau đó Bột Thiếp Nhi cười vẻ khiêm tốn, truyền âm nói:" Lâm Lôi đại nhân, ta cùng Mạn Lỗ đến kì thật cũng là tìm kiếm chủ thần sứ giả . Bố Lôi Lặc này chính là người mà chúng ta đã sớm nhắm tới. Lần này đến, chúng ta chính là muốn hắn trở thành chủ thần sứ giả của chúng ta. Thỉnh Lâm Lôi đại nhân hỗ trợ."

Lâm Lôi nhướng mày.

Các chủ thần, cũng không phải ai cũng đã tuyển hết chủ thần sứ giả . Tỉ như Thanh Hỏa, cũng chỉ có một chủ thần sứ giả là Phổ Tư La, còn có một danh ngạch nữa chưa tuyển ai.

Bởi vì này lần vị diện chiến tranh này có một số ít chủ thần chưa tuyển đủ chủ thần sứ giả, nên số chủ thần sứ giả tuyển bổ sung cũng không thiếu.

" Hừ." Lâm Lôi không khỏi sắc mặt trầm xuống. Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ đáy lòng không khỏi hơi kinh hãi. Dù sao, Lâm Lôi còn mạnh hơn Lôi hệ chúa tể, Quang minh chúa tể, chỉ có tứ đại quy tắc chúa tể, mới có thể thắng Lâm Lôi. Bọn họ hai hạ vị chủ thần, căn bản không thể so sánh với Lâm Lôi.

" Bột Thiếp Nhi, ta đã nói hay là bỏ đi, nhưng ngươi lại cứ tới." Mạn Lỗ không khỏi truyền âm nói.

" Yên tâm, chúng ta chỉ cần có lễ. Lâm Lôi sẽ không dám ra tay đối phó chúng ta . Hắn đối phó chúng ta, đó là không tuân theo ước định ." Hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi truyền âm nói, rồi sau đó Bột Thiếp Nhi tươi cười nhìn Lâm Lôi, liền nói." Lâm Lôi đại nhân, trong đại địa thần vị diện này thân thể phòng ngự mạnh, cũng không chỉ có Bố Lôi Lặc một người, Lâm Lôi đại nhân ngươi hoàn toàn có thể tuyển những người khác ."

Lâm Lôi ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng đảo qua này Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ hai người.

Lâm Lôi còn không có lên tiếng. Bên cạnh Bối Bối đã nổi giận. Không khỏi quát:" Lão đại ta tuyển địa chủ thần sử giả. Các ngươi hai người dựa vào cái gì mà muốn tranh đoạt?"

" Câm miệng." Mạn Lỗ không khỏi gầm lên một tiếng. Ánh mắt lạnh lẽo liếc Bối Bối một cái.

Hai người bọn họ sợ hãi Lâm Lôi. Nhưng không đem một thượng vị thần như Bối Bối để trong mắt. Trong mắt chủ thần...... thượng vị thần cũng chỉ là con kiến hôi thôi. Hiện tại cũng dám giận dữ khiển trách bọn họ, cái này làm sao bọn họ chịu được? Nếu không phải bởi vì Lâm Lôi đang ở bên cạnh. Hai người bọn họ sợ rằng đã trực tiếp giết Bối Bối.

" Ta xem. Là hai người các ngươi mới nên câm miệng đi." Lâm Lôi thanh âm trầm thấp.

Mạn Lỗ, Bột Thiếp Nhi sắc mặt hơi đổi." Lâm Lôi đại nhân. Nếu không. Chúng ta hãy để cho Bố Lôi Lặc tự mình quyết định. Thế nào?" Bột Thiếp Nhi chẳng biết xấu hổ liền nói. Lập tức cũng không quản tới phản ứng của Lâm Lôi. Quay đầu nhìn về phía Bố Lôi Lặc. Cười nói." Bố Lôi Lặc. Nếu ngươi trở thành chủ thần sứ giả dưới trướng ta, ta cũng có thể ban cho ngươi một kiện chủ thần khí."

Bố Lôi Lặc trong lòng mờ mịt.

" Hôm nay đến cùng chuyện gì xảy ra? Như thế nào chủ thần đều muốn tranh đoạt ta làm chủ thần sứ giả cho bọn họ?" Bố Lôi Lặc không rõ.

Đừng nói hắn hiểu được, chính là Lâm Lôi cũng không hiểu được.

" Hai người này đến cùng ăn phải cái gì?" Lâm Lôi đáy lòng khó hiểu," Một chủ thần sứ giả mà thôi. Cường giả cấp bậc thất tinh có thể so với Bố Lôi Lặc, trong đại địa thần vị diện có không ít. Bọn họ hoàn toàn có thể đi tìm một người khác. Cần gì phải vì Bố Lôi Lặc này mà làm cho ta tức giận? Đến cùng là nguyên nhân gì làm bọn hắn có gan như vậy?"

Bởi vì nghi hoặc, cho nên Lâm Lôi không lập tức đuổi hai gã chủ thần này đi, mà là muốn xem hai người này đến cùng có chuyện gì xảy ra.

" Ta......" Bố Lôi Lặc có chút chần chờ.

Trở thành chủ thần sứ giả của Lâm Lôi, có khảo nghiệm nguy hiểm cực độ.

Mà hai chủ thần mới xuất hiện kia lại không nói gì đến chuyện khảo nghiệm. Bố Lôi Lặc đương nhiên chần chờ .

" Bột Thiếp Nhi. Chẳng lẽ ngươi không cho hắn tiến vào vị diện chiến trường?" Lâm Lôi lạnh lùng nói.

Hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi tùy ý cười:" Trở thành chủ thần sứ giả. Đương nhiên sẽ phải có khảo nghiệm."

Bố Lôi Lặc không khỏi liếc mắt nhìn hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi, trong lòng thất kinh:" Vị hỏa hệ chủ thần này trước không nói tới chuyện đó, phỏng chừng chờ ta đáp ứng xong lại bắt ta tiến vào vị diện chiến trường. Thủ đoạn rất không quang minh." Không chút do dự, Bố Lôi Lặc cung kính nói:" Xin lỗi, ta đã đáp ứng vị chủ thần này."

Lâm Lôi cười.

Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ hai người nhìn nhau.

" Ta thực sự muốn xem hai người này còn có cái gì để nói." Lâm Lôi cảm thấy hứng thú , đến cùng là vì cái gì mà làm cho hai người này dám đoạt Bố Lôi Lặc, thậm chí còn không sợ đắc tội với Lâm Lôi.

Chỉ vì một chủ thần sứ giả? Lâm Lôi không tin.

Chính là thiếu đi một chủ thần sứ giả, cũng không đáng để lâm vào tình thế đắc tội với chúa tể cường đại mới đúng.

Chủ thần là đứa ngốc, đầu óc có vấn đề? Cũng không phải như vậy.

Vậy là vì nguyên nhân gì?

" Lâm Lôi đại nhân." Bột Thiếp Nhi thoáng khom người, truyền âm nói," Muốn thu Bố Lôi Lặc làm chủ thần sứ giả, đây là Vận mệnh chúa tể Áo Phu đại nhân ra lệnh cho chúng ta, hai người chúng ta chỉ là nhận lệnh làm việc, thật sự không có biện pháp. Mong Lâm Lôi đại nhân hỗ trợ một chút."

Lâm Lôi ngẩn ra.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu?

Lâm Lôi cũng biết, dưới trướng tứ đại quy tắc chúa tể là một số chủ thần. Như Hủy diệt chúa tể, dưới trướng có không ít chủ thần ủng hộ, không ít chủ thần các hệ pháp tắc khác đều ở Địa ngục, cũng xem như đứng về phía Hủy diệt chúa tể.

Dù sao các chủ thần cũng biết, tứ đại quy tắc chúa tể cực mạnh, cho nên bọn họ tự nhiên biết lựa chọn cường giả.

Vận mệnh chúa tể thâm sâu không lường được, số chủ thần nghe hắn ra lệnh đích xác có không ít, ví dụ như hai vị chủ thần trước mắt! Thậm chí Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp, mặc dù không thể nói là hoàn toàn thần phục Vận mệnh chúa tể. Nhưng cũng coi như là một phe với Vận mệnh chúa tể.

" Ha ha, Áo Phu đại nhân hắn đã có quân đoàn thần thiên sứ mười hai cánh, còn cần gì một hai sứ giả?" Lâm Lôi truyền âm đạm cười nói.

" Ý tứ của Áo Phu đại nhân chúng ta không cách nào giải thích." Bột Thiếp Nhi cùng Mạn Lỗ đều rất cung kính, Bột Thiếp Nhi truyền âm nói," Áo Phu đại nhân hạ lệnh cho chúng ta tìm kiếm một người tên là Bố Lôi Lặc, thu hắn làm chủ thần sử giả. Mặc dù Áo Phu đại nhân chưa nói bắt buộc chúng ta phải hoàn thành. Nhưng chúng ta cũng không thể làm cho Áo Phu đại nhân thất vọng...... Cho nên, thỉnh Lâm Lôi đại nhân hỗ trợ."

Lâm Lôi trong lòng có chút hiểu được .

Còn có một điểm khó hiểu:" Áo Phu, thân là Vận mệnh chúa tể cao cao tại thượng, ngay cả Hủy diệt chúa tể cũng không làm gì được được hắn, nhưng tại sao, hắn lại nhớ kỹ một thượng vị thần Bố Lôi Lặc chứ?"

" Lâm Lôi đại nhân......" Bột Thiếp Nhi lại nói.

" Xin lỗi, Bố Lôi Lặc ta đã nhận hắn là làm chủ thần sử giả, cũng giống như đã hứa hẹn với hắn. Ta thân là chủ thần, cho hắn một cái hứa hẹn, ngươi nói thu hồi như thế nào?" Lâm Lôi lạnh nhạt liếc hai người một cái." Các ngươi hai người về đi."

Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ không khỏi nhướng mày.

" Lâm Lôi đại nhân, đây chính là Vận mệnh chúa tể Áo Phu đại nhân yêu cầu , ngươi làm như vậy, Áo Phu đại nhân biết được..." Bột Thiếp Nhi không những không sợ còn tiếp tục nói.

Lâm Lôi sắc mặt trầm xuống.

Uy hiếp chính mình?

Ánh mắt lãnh liệt như sương lạnh, đảo qua hai người, miệng phun một chữ:" Biến!"

Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ hai người sắc mặt đại biến, cũng không dám lên tiếng, thoáng khom người. Lập tức chạy trốn.

" Còn dùng Vận mệnh chúa tể Áo Phu uy hiếp ta." Lâm Lôi âm thầm lắc đầu, hai chủ thần này căn bản là cáo mượn oai hổ, tính cách Áo Phu Lâm Lôi cũng biết, căn bản sẽ không dọa dẫm kiểu này. Có đôi khi người trên rất tốt, nhưng lại bởi vì kẻ dưới làm xằng làm bậy, làm mình có tiếng xấu.

Hạ vị chủ thần, so với chúa tể đích xác kém rất xa.

Chỉ là bởi vậy mới có chủ thần ước định: không có thù oán thì không được động thủ..

" Lâm Lôi thật càn rỡ ." Bột Thiếp Nhi không nhịn được truyền âm nói," Chúng ta đều ăn nói khép nép thỉnh hắn hỗ trợ, cũng nói là vì Vận mệnh chúa tể mà hành sự. Hắn vẫn như vậy không nể mặt tí nào."

" Bột Thiếp Nhi, ngươi hôm nay cũng hơi quá phận . Lâm Lôi, hắn dù sao cũng là cường giả cấp bậc chúa tể." Mạn Lỗ truyền âm nói.

Bột Thiếp Nhi cười nhạo truyền âm nói:" Chúa tể cấp bậc? Không phải là một tiểu tử đại vận liên tiếp gặp may sao? Ngắn ngủn không đủ vạn năm, đã là cường giả cấp bậc chúa tể. Luyện hóa ba khỏa chủ thần cách, có được một kiện chí cao thần khí. Mạn Lỗ, ngươi cũng không phải sợ hắn. Chúng ta chỉ cần không phạm sai lầm lớn, hắn cũng không dám động thủ với chúng ta?"

Bột Thiếp Nhi, vốn là nhìn Lâm Lôi không vừa mắt.

Như Lâm Lôi loại này đột nhiên quật khởi. Đầu tiên là mang thân phận hạ vị chủ thần, rồi sau đó cùng phong hệ chúa tể Đế Á đánh một trận ngang tay, nhưng lại ngay sau đó, đem đại địa chủ thần phân thân của Lôi hệ chúa tể giết đi, còn đánh trọng thương Quang minh chúa tể.

Lâm Lôi quật khởi quá nhanh.

Đương nhiên, sẽ bị không ít chủ thần ghen ghét. Bột Thiếp Nhi chính là một trong số đó.

" Đừng nghĩ nữa, ngươi cũng ngẫm lại trong đầu xem, ngươi có dám thật sự chọc giận Lâm Lôi?" Mạn Lỗ không khỏi cười hỏi ngược lại.

Bột Thiếp Nhi cứng lại.

Hắn có dũng khí sao? Không dám!

" Chúng ta quay về Thiên giới đi, đáng tiếc, Áo Phu đại nhân ra lệnh, chúng ta không thể hoàn thành." Mạn Lỗ bất đắc dĩ nói," Bất quá, Áo Phu đại nhân, cũng không phải mạnh mẽ yêu cầu, làm được hay không, cũng không phải đại sự."

Bột Thiếp Nhi hai chủ thần rời đi, Lâm Lôi liền nhìn về phía Bố Lôi Lặc, đạm cười nói:" Ngươi đã có muốn vậy, ta sẽ ban cho ngươi một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí, từ hôm nay trở đi, ngươi là chủ thần sứ giả thứ sáu dưới trướng ta." Lâm Lôi vừa lộn tay, trong tay xuất hiện một kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí hình giới chỉ.

" Tạ chủ thần!" Bố Lôi Lặc kích động quỳ sát xuống đất, tiếp nhận chủ thần khí này.

Lâm Lôi liếc liếc mắt một cái, nhìn quanh cả sáu chủ thần sứ giả, cười nói:" Từ hôm nay trở đi, các ngươi sáu người tốt nhất ở cùng nhau, hảo hảo học phương pháp phối hợp! Các ngươi sáu người, liên thủ tại vị diện trong chiến tranh, chỉ cần tiểu tâm cẩn thận một chút, cơ hội sinh tồn có không ít."

" Vâng, chủ thần."

Sáu người tất cả đều khom người.

" Trong các ngươi, mặc dù có người đã có một hai tích(giọt) chủ thần lực, nhưng về điểm này, tại vị diện chiến tranh không không thể đủ dùng." Lâm Lôi vừa lộn tay, lập tức xuất hiện sáu bình ngọc màu đen, trong sáu bình ngọc đều trữ tồn đại lượng chủ thần lực. Hai bình là thủy hệ chủ thần lực, một là đại địa chủ thần lực, một phong hệ chủ thần lực. Một quang minh chủ thần lực, một hắc ám chủ thần chi lực.

Lâm Lôi thân là chủ thần, tồn trữ một chút chủ thần lực của hệ khác, đương nhiên là chuyện dễ dàng.

" Trong sáu bình này, mỗi bình có 100 giọt chủ thần lực, cũng đủ cho các ngươi sử dụng tại vị diện chiến tranh." Lâm Lôi tâm ý vừa động, sáu bình ngọc phân biệt bay về phía sáu người.

Sáu người lập tức vui mừng lẫn sợ hãi tiếp nhận.

" Tạ chủ thần!" Sáu người đều cảm kích quỳ xuống.

" Tốt lắm, đều đứng lên đi." Lâm Lôi liếc mắt quét qua sáu người này một cái, hắn biết sáu người này đều muốn tiến vào vị diện chiến trường, không biết khi vị diện chiến trường chấm dứt, có thể còn mấy người sống sót đi ra," Nhớ kỹ, tại vị diện chiến trường, tuyệt đối không thể cậy mạnh, phải học cách ẩn nặc. Đầu tiên là giữ được tính mạng đã, thứ hai mới là giết địch!"

" Vâng, chủ thần." sáu sứ giả trong lòng không khỏi có một tia cảm kích.

" Chuẩn bị xuất phát." Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía phương xa." Đã hơn năm trăm năm rồi, còn không đủ trăm năm nữa vị diện chiến tranh sẽ bắt đầu rồi." Bối Bối đứng dậy duỗi người," A rốt cuộc cuối cùng phải đi về rồi."

Lâm Lôi mỉm cười.

Đúng vào lúc này----

" Chủ thần, có thể chờ một chút được không." Bố Lôi Lặc xấu hổ địa khom người nói.

" Chuyện gì?" Lâm Lôi nhìn về phía hắn.

Đối với Bố Lôi Lặc, Lâm Lôi trong tâm còn chút tò mò . Một người trông rất bình thường, cường giả cấp bậc thất tinh ác ma, đến cùng có cái gì mà làm Vận mệnh chúa tể Áo Phu nhớ kỹ hắn.

Bố Lôi Lặc liền nói:" Hắc ám hệ thần phân thân của ta còn đang ở địa phương khác. Chủ thần ở Địa ngục , nếu như ta có thể sống sót trong vị diện chiến tranh, sau này, ta đương nhiên cũng muốn ở lại Địa ngục! Cho nên, hắc ám hệ thần phân thân của ta cũng chuẩn bị đi địa ngục."

" Hắc ám hệ thần phân thân?" Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

Có thể đồng thời tu luyện quang minh, hắc ám rất ít thấy, Áo Lợi Duy Á là một người như vậy, này Bố Lôi Lặc cũng là một người như vậy.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 33: Bố Lạp Tộc

Bố Lôi Lặc, ngươi còn có Hắc ám hệ thần phân thân?" Huyền Vũ quân quân đoàn trưởng Uy Liêm khiếp sợ nói.

Lâm Lôi cười nhẹ đồng thời liếc mắt nhìn Uy Liêm một cái, nói:" Uy Liêm, ngươi thân là Huyền Vũ quân - quân đoàn trưởng, vậy mà tin tình báo có được cũng không đủ chính xác a, ngay cả Bố Lôi Lặc có được Hắc ám hệ thần phân thân cũng không biết."

" Chủ thần, đây là thủ hạ thất trách." Uy Liêm liền khom người, nói.

Bố Lôi Lặc cũng khom người nói:" Chủ thần, trừ các vị là người ngoài, biết ta có được Hắc ám hệ thần phân thân, không vượt qua năm người. Ta có được Hắc ám hệ thần phân thân, này thật sự là bí mật. Mà ta hiện tại nếu là chủ thần sử giả, bí mật này đương nhiên sẽ không ẩn giấu."

Lâm Lôi mỉm cười gật đầu:" Thần phân thân của ngươi còn cách nơi này rất xa? Bay đến đây sẽ mất bao lâu?"

" Không tính quá xa, đại khái khoảng mười ngày." Bố Lôi Lặc nói.

" Này, tiểu tử, ngươi nói thật cũng dễ dàng đơn giản a, làm cho chúng ta chờ ngươi mười ngày!" Bối Bối đột nhiên trừng nhãn.

" Này......" Bố Lôi Lặc xấu hổ cười, nhìn thoáng qua Lâm Lôi," Ta muốn mười ngày, nếu như chủ thần hỗ trợ, chỉ chốc lát phỏng chừng là được." Bố Lôi Lặc mặc dù đối chủ thần biết đến không nhiều lắm, nhưng cũng hiểu được tốc độ chủ thần đích rất kinh người.

Lâm Lôi lắc đầu, cười:" Chúng ta xuất phát! Bố Lôi Lặc, thần phân thân của ngươi tại nơi nào, ngươi chỉ dẫn phương hướng có thể."

" Vâng thưa chủ thần! Thần phân thân của ta ngay hướng phía đông bắc." Bố Lôi Lặc liền chỉ dẫn phương hướng, đồng thời Bố Lôi Lặc cũng quay đầu nhìn về Thanh bào nhân phía xa, hắn là bằng hữu tốt Cương Lôi Tát, lúc này thần thức truyền âm nói," Cương Lôi Tát huynh đệ, ta hiện tại muốn tùy theo chủ thần rời đi, sau này, chúng ta có cơ hội sẽ gặp lại ."

" Bố Lôi Lặc, chúc mừng ngươi ." Quan sát Lâm Lôi bọn họ một đám người, tại phía xa Cương Lôi Tát Cũng vì chính huynh đệ tốt của mình mà cũng cảm thấy vui vẻ.

" Xuất phát!" Lâm Lôi cười, mở miệng nói.

Vừa nói, một cỗ Đại địa chủ thần chi lực tràn ngập ra, bao vây lấy mọi người ở đây.

" Hô!" Hóa thành một đạo quang mang màu vàng đất, trong nháy mắt biến mất tại phía chân trời.

Cương Lôi Tát ngửa đầu, nhìn này đạo quang mang biến mất, cảm thán không thôi:" Trước đây, Bố Lôi Lặc vẫn cùng ta cùng nhau tỉ thí, không nghĩ tới đảo mắt, hắn cũng đã là chủ thần sứ giả ." Nhìn một chút chung quanh bãi cỏ, trên mặt hắn lộ ra tươi cười," Hoàn hảo. Mấy ngày hôm trước, Bố Lôi Lặc may là đã hoàn thành một cái ma pháp trận."

Bố Lôi Lặc đoạn thời gian này. Ở tại Cương Lôi Tát này, chủ yếu chính là vì Cương Lôi Tát bố trí ma pháp trận .

Ma pháp trận áo nghĩa, cùng bảy đại pháp tắc, tứ đại quy tắc cũng có chỗ bất đồng.

Đó là thuộc tính rất đặc thù. Cùng lúc nghiên cứu ma pháp trận, cần phải có sự kiên nhẫn rất lớn, hơn nữa có phương diện này cũng đòi hỏi sự thiên phú. Đối với tính toán thôi diễn năng lực, cùng với thiên địa cảm ứng tại các phương diện yêu cầu cực cao. Mặc kệ là tại địa ngục, các chí cao vị diện, hay là tại bảy đại thần vị diện, ma pháp trận đại sư đều là có địa vị cực cao .

Cũng như năm đó, Lâm Lôi mới vào địa ngục, tham gia ác ma khảo nghiệm. Trong một lần tiến vào tòa thành cũng có ẩn chứa một cái lồ ma pháp trận khổng lồ, tự thân thực lực.

" Từ hôm nay, chắc hẳn là không có người nào đến gây phiền toái với ta ." Cương Lôi Tát mỉm cười, khởi động ma pháp trận.

" Vù vù!”

Trong phạm vi phương viên gần mười dặm, quang mang che chắn sáng rựclên, ngay sau đó liền tiêu tán. Nhất thời, tình cảnh trong mười dặm nhất thời thay đổi, hồ nước cùng kiến trúc đều biến mất. Chỉ còn lại bãi cỏ rất bình thường.

Hiển nhiên, đây là một cái mê huyễn ma pháp trận rất lợi hại.

Lâm Lôi bản thân còn không biết. Thu được một ma pháp trận đại sư làm sứ giả.

Trong thiên địa một mảnh trời mênh mông.

Lâm Lôi bọn họ một đám người cực nhanh phi hành tại trời cao, Lâm Lôi cau mày liếc liếc mắt nhìn Bố Lôi Lặc một cái, mở miệng nói:" Bố Lôi Lặc, thần phân thân của ngươi đến cùng ở nơi nào?"

" Ngay phía trước a, rất nhanh sẽ đến." Bố Lôi Lặc nói.

"Chủ thần, có thể dừng lại ở nơi này." Bố Lôi Lặc liền nói.

Lâm Lôi dừng lại, mày nhíu lại. Chỗ này cùng với thảo nguyên địa phương mới vừa rồi cách xa nhau gần triệu dặm. Khoảng cách triệu dặm đối với Lâm Lôi mà nói, chỉ bằng thời gian nói mấy câu mà thôi.

" Ngươi xác định là ở này?" Lâm Lôi không khỏi vừa nói vừa nhìn về phía hắn.

" Đúng, thần phân thân của ta đang tới." Bố Lôi Lặc cười nhìn về phía xa xa.

Lâm Lôi cũng nhìn về phía xa xa. Ở phía xa trên không trung, có đội ngũ mấy chiếc kim loại tính mạng đang phi hành, cũng có mấy người đang phi hành một mình. Để cho Lâm Lôi cảm thấy kinh ngạc chính là---- chung quanh, Lâm Lôi căn bản không phát hiện ra một ai có cùng hơi thở với Bố Lôi Lặc.

" Tới rồi." Bố Lôi Lặc cười nói.

Quả nhiên----

Một đạo thân ảnh đang hướng nơi này, cực nhanh bay tới. Người đến mặc một bộ trường bào màu đen, thân cao tương đương Bố Lôi Lặc. Trong đôi mắt thỉnh thoảng lóe lên một tia sát khí. Khi bóng người tới gần, lập tức khom người hành lễ:" Hắc ám Bố Lôi Lặc, bái kiến chủ thần!"

Yên tĩnh!

Mặc kệ là chủ thần sứ giả khác, hay là quân đoàn trưởng Uy Liêm, hoặc là Bối Bối, thậm chí còn là Lâm Lôi! Đều sợ ngây người!

" Các ngươi, là cùng một người?" Lâm Lôi khó có thể tin, đảo mắt qua hai người này.

Một Bố Lôi Lặc mặc bộ áo bào trắng, tươi cười thân thiết, làm cho người ta tăng gấp bội hảo cảm.

Mà một Bố Lôi Lặc mặc bộ hắc bào, làm cho người ta cảm thấy một cỗ tà ác.

Trọng yếu nhất đích chính là---- hai người linh hồn hơi thở không giống nhau!

Thông thường, một khi tự thành thần, linh hồn sẽ chia làm hai phần giống nhau. Trí nhớ, cảm tình các mặt, đều hoàn toàn giống nhau. Theo đạo lý, bất đồng thần phân thân, chính là khí chất, tư tưởng các mặt, cũng có thể giống nhau mới đúng.

" Chủ thần, ta cùng hắn, thật sự là một người." Áo bào trắng Bố Lôi Lặc cung kính nói.

" Chuẩn xác mà nói, tại triệu vạn năm trước, chúng ta đã từng là một người." Hắc bào Bố Lôi Lặc liếc nhìn áo bào trắng Bố Lôi Lặc một cái.

Bối Bối nhìn hắc bào cùng áo bào trắng Bố Lôi Lặc này, không khỏi quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi, truyền âm nói:" Lão đại, điều này làm sao có thể? Hai người bọn họ thật sự là một người?"

" Bố Lôi Lặc, hai người các ngươi......" Lâm Lôi đảo mắt qua hai người," Quả thật là một người? Có cái gì có thể chứng minh?"

Áo bào trắng Bố Lôi Lặc nhìn về phía hắc bào Bố Lôi Lặc, mở miệng nói:" Chúng ta hai người, hợp thể một lần đi."

" Thật sự không muốn cùng ngươi hợp thể." Hắc bào Bố Lôi Lặc nói.

Sau đó, áo bào trắng Bố Lôi Lặc cùng hắc bào Bố Lôi Lặc này tới gần, thân thể dĩ nhiên dung hợp được, cuối cùng trở thành một người---- Bố Lôi Lặc!

" Thật sự là một người." Lâm Lôi hoàn toàn sợ ngây người.

Chỉ có cùng cá nhân. Mới có thể chính thức kết hợp nhất thể.

Nhất quỷ dị chính là. Sau khi hai người dung hợp làm một thể, dĩ nhiên linh hồn hơi thở một người sẽ thay đổi. Áo bào trắng Bố Lôi Lặc linh hồn hơi thở tinh khiết ôn hòa, cùng với hắc bào Bố Lôi Lặc linh hồn hơi thở bạo ngược điên cuồng, đều hoàn toàn địa bất đồng.

Đó là vừa hỗn tạp, vừa quỷ dị tồn tại trong một cơ thể.

" Nhanh nói cho ta biết, chuyện gì đã xảy ra?" Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Bố Lôi Lặc.

Bố Lôi Lặc nhìn một chút chung quanh những người khác. Lập tức khom người nói:" Bẩm báo chủ thần, ta, Bố Lôi Lặc...... Tin tưởng chủ thần cũng đã nhìn ra, ta không phải chủng tộc bình thường."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Thân thể cường đại, dĩ nhiên có thể ngạnh kháng thất tinh ác ma cấp bậc cường giả công kích. Cường độ thân thể này, người bình thường như thế nào sẽ có? Hơn nữa. Bố Lôi Lặc sau khi biến thân, toàn thân cơ thể bành trướng bạo đột, da tay xuất hiện hoa văn màu xanh, màu trắng vệt hỗn tạp giao nhau, giống như da rắn. Đặc biệt trên trán còn có hai cái xúc giác.

Hết thảy, đều nói lên, Bố Lôi Lặc cũng không phải là chủng tộc bình thường.

" Ta là thành viên của Bố Lạp tộc cổ xưa!" Bố Lôi Lặc cung kính nói.

" Bố Lạp tộc?" Lâm Lôi nhướng mày.

" Tất nhiên, chủ thần." Bố Lôi Lặc cung kính nói," Chúng ta Bố Lạp tộc, thiên phú không kém gì thần thú!"

Lâm Lôi cũng biết, trong thiên địa có rất nhiều sự vật kì lạ tồn tại. Rất nhiều sự tồn tại cũng đều có thiên phú thần thông.

Như Tử tinh sơn mạch sinh ra mà thành Tử Kinh Chủ thần, như Minh Hải trong Minh giới sinh ra tính mạng thực vật đầu tiên - Tử vong chúa tể, còn tại Địa ngục tính mạng đầu tiên là Hủy diệt chúa tể...... Bọn họ đều là tồn tại khác biệt, những loại này tồn tại rất nhiều. Bình thường mỗi một vật chất vị diện, đều đã sinh ra một hai cái thần thú hoặc là đặc thù tồn tại.

Ngọc Lan vị diện, liền sinh ra Phệ thần thử.

Các vị diện khác cũng có không ít. Chỉ là kinh nghiệm không giống nhau, mặc dù có thiên phú rất cao, nhưng thành tựu nhưng lại bình thường.

" Mặc dù Bố Lạp tộc chúng ta rất mạnh. Nhưng chúng ta lại không có thiên phú thần thông!" Bố Lôi Lặc lại nói.

" Không có thiên phú thần thông?" Bối Bối không nhịn được nghi hoặc nói.

Chủng tộc cường đại đến các trình độ này, hẳn là phải có thiên phú thần thông mới đúng chứ.

" Luật trời là công bình, chúng ta không có thiên phú thần thông. Nhưng chúng ta lại có được một loại thiên phú năng lực." Bố Lôi Lặc cười nói," Mỗi một tộc nhân Bố Lạp tộc, khi sinh ra đều tự hiểu được một loại bí thuật---- làm cho linh hồn của chính mình lột xác, rồi sau đó, một người, biến thành hai người."

" Lột xác?" Lâm Lôi nhướng mày.

" Đúng vậy, lột xác!" Bố Lôi Lặc gật đầu nói," Chỉ cần là trí tuệ tính mạng, tính cách sẽ có khuyết điểm! Có nhược điểm! Tỉ như, ta thích nghiên cứu ma pháp trận, ta nghĩ làm cho chính mình trầm tâm hoàn toàn nghiên cứu ma pháp trận. Nhưng là ở trong lòng ta, ta đồng dạng có dục vọng khác. Như là nữ nhân, quyền thế, đại loại khác! Hết thảy dục vọng, đều đã làm ta không cách nào tĩnh hạ tâm nghiên cứu ma pháp trận."

Lâm Lôi gật đầu.

Thật giống như chính hắn, cũng không có cách làm được hoàn toàn tu luyện không nghỉ ngơi. Bình thường, Lâm Lôi năm cái phân thân, bốn cái phân thân tu luyện, còn một phân thân thì nghỉ ngơi.

" Tộc nhân Bố Lạp tộc chúng ta, có thể cho tính cách, dục vọng, tư tưởng các mặt, hoàn toàn chia làm hai loại. Chính mình muốn, tập kết cùng một chỗ. Mà chính mình không muốn như sự tham lam, tà ác các mặt, cũng có thể vứt bỏ qua một bên! Sau đó, làm cho linh hồn lột xác, phân hóa thành hai cái linh hồn. Rồi sau đó, thân thể cũng chia thành hai người!" Bố Lôi Lặc cười nói," Tựa như một cái thân thể của ta, tâm bình khí hòa, ta hoàn toàn có thể tĩnh hạ tâm đắm chìm tại ma pháp trận nghiên cứu. Mà ta mặt khác một cái linh hồn, nhưng là tràn ngập các loại dục vọng, đi giết chóc, đi tranh đoạt. Đại loại thế."

" Hai linh hồn, ý nghĩ không quấy nhiễu lẫn nha." Bố Lôi Lặc cười nói," Cũng bởi vì đều có cực đoan trong linh hồn, đương nhiên, ta thực lực cũng sẽ có đột phá."

Lâm Lôi nghe được hoàn toàn chấn kinh.

Căn bản đem một người, từ tính cách tư tưởng rất nhiều phương diện, biến thành hai người .

Có một loại thuyết pháp, mỗi một cá nhân trong lòng, đều có một cái tâm ma. Cho dù là người cao thượng, sâu trong tâm linh cũng sẽ có phần tử bạo ngược, chỉ là bản thân hắn có thể khống chế, không có biểu hiện ra ngoài.

Mà Bố Lạp tộc, dĩ nhiên có thể làm được, đem hai phương diện này chia lìa.

" Linh hồn của một người rất phức tạp! Khi tính mạng sinh ra, linh hồn tự nhiên cũng sinh ra, mà theo kinh nghiệm khác nhau, tư tưởng, dục vọng của một người các mặt cũng từ từ biến hóa, linh hồn hơi thở cũng sẽ có thay đổi rất nhỏ." Bố Lôi Lặc đạm cười nói," Đương nhiên, thay đổi sẽ không quá lớn. Dù sao, khi sinh ra, linh hồn căn bản đích hơi thở, đã cố định."

Lâm Lôi gật đầu.

Chính hắn tựu hiểu được điểm này, khi hắn còn nhỏ, cùng với hắn bây giờ, là đã biến hóa. Mặc dù người khác liếc mắt một cái là nhận ra Lâm Lôi, nhưng cũng nhận thấy được biến hóa của Lâm Lôi.

" Lúc thành thần cũng là lúc linh hồn chia làm hai phần. Căn bản là linh hồn mình một phân thành hai, tư tưởng dục vọng các mặt, không có biến hóa gì. Chuẩn xác mà nói, thần phân thân kì thật là một người thống nhất, tư tưởng đều là hoàn toàn giống nhau ." Bố Lôi Lặc cười nói," Mà chúng ta Bố Lạp tộc lại bất đồng, hai thân thể của ta, tư tưởng, dục vọng, tính cách đại loại, hoàn toàn bất đồng! Bị vây hai cái cực đoan. Đương nhiên, linh hồn hơi thở cũng có biến hóa."

Vừa nói Bố Lôi Lặc thân thể lại một lần nữa biến hóa, một phân thành hai, áo bào trắng Bố Lôi Lặc cùng hắc bào Bố Lôi Lặc." Chúng ta hai người hợp cùng một chỗ, thậm chí vì ý nghĩ bất đồng, cách làm bất đồng, mà tranh đấu lẫn nhau." Áo bào trắng Bố Lôi Lặc cười nhìn về phía Lâm Lôi," Chủ thần, người có tưởng tượng được không?"

" Kì lạ, không còn gì để nói!" Lâm Lôi sợ hãi than rồi đứng lên.

Thiên địa tự nhiên, quả nhiên là kì diệu. Ngay cả loại chủng tộc này cũng có thể sinh ra. Mặc dù không có thiên phú thần thông, nhưng cũng ban cho bọn họ loại thiên phú năng lực kì lạ này.

" Tộc nhân Bố Lạp tộc các ngươi, có bao nhiêu người?" Lâm Lôi không nhịn được nói.

" Rất ít, rất ít." Áo bào trắng Bố Lôi Lặc lắc đầu nói," Nhiều năm như vậy, ta mới gặp có ba vị mà thôi. Bố Lạp tộc chúng ta khi gặp lại đều dễ dàng phân biệt được đối phương."

" Ít như vậy sao?" Bối Bối cười đùa, nói," Vậy ngươi, muốn tìm một Bố Lạp tộc nữ nhân, sinh hài tử, không phải rất khó sao?"

Áo bào trắng Bố Lôi Lặc ngẩn ra, chợt cười lắc đầu:" Chúng ta Bố Lạp tộc tộc nhân, trên thực tế không có phận chia nam nữ, nam tử bộ dáng hay là nữ tử bộ dáng, hoàn toàn tự chúng ta quyết định. Bố Lạp tộc tộc nhân sinh ra hài tửkì thật rất đơn giản. Tự chúng ta hi sinh sức sống, phun ra một cái trứng. Không lâu sau khi phun ra trứng, chúng ta sẽ chết đi, mà hài tử sẽ được sinh ra."

Muốn sinh một người, trước hết chết một người.

Lâm Lôi cùng Bối Bối nhìn nhau, không khỏi cảm thán không thôi. Bố Lạp tộc này đúng thật là kì lạ.

------------------------*-----------------------

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 34: Luân Hồi

Sinh một người lại chết một người, như vậy người đầu tiên Bố Lạp tộc sinh ra như thế nào chứ?" Bối Bối nháy con mắt nói.

Lâm Lôi nghe xong cũng phải bật cười.

" Bối Bối, ngươi nói phệ thần thử đầu tiên sinh ra như thế nào đây?" Lâm Lôi mở miệng nói.

" Ách......" Bối Bối ngẩn ra.

" Bố Lạp tộc chúng ta thậm chí còn rất nhiều thiên phú kì lạ đều là trong thiên địa tự nhiên sinh ra." Bố Lôi Lặc cười nói. "Ta vốn được sinh ra tại vật chất vị diện Nạp Lạp vị diện nhưng ba người cùng tộc với ta thì lại được sinh ra ở các vị diện khác. Mặc dù ta biết ta có thể hy sinh bản thân mình để sinh ra một hài tử nhưng tạm thời ta cũng chưa có ý định đó."

Lâm Lôi hiểu được.

Trong vô số vị diện đều tồn tại một quy tắc là chủng tộc nào càng nghịch thiên, càng đáng sợ thì số lượng người thuộc tộc đó càng ít.

Như Thanh Long, Bạch Hổ... bốn đại thần thú, như cây U Minh Quả, tử vong chúa tể, hủy diệt chúa tể có lẽ cũng đều là duy nhất. Bố Lạp tộc mặc dù năng lực thiên phú kì lạ nhưng cũng không cách nào so sánh cùng phệ thần thử, U Minh Quả thụ, mà số lượng tộc nhân Bố Lạp tộc cũng nhiều hơn tương tự như thần thú Nghê Toan Lâm Lôi chỉ dùng thần thức xem qua cũng phát hiện hơn trăm người.

Dù sao thì thần thú cũng có phân chia thứ hạng cao thấp.

" Ha ha, không nghĩ rằng lần này ta lại thu một người thuộc Bố Lạp tộc làm sứ giả." Lâm Lôi cười nói." Hay một nhân vật ma pháp trận đại sư, tốt lắm, chúng ta hiện tại xuất phát đi thôi."

Lâm Lôi phát ra chủ thần chi lực mang theo nhóm người này hóa thành một chùm sáng màu vàng đất hướng tới truyền tống trận gần nhất bay đi.

Trong khi nhóm người Lâm Lôi đi về Địa ngục thì Bột Thiếp Nhi và Mạn Lỗ hai vị hạ vị chủ thần đã về tới thiên giới.

Tại Thiên giới chỉ có duy nhất một kiến trúc lơ lửng trên không - Áo Cổ hoa viên.

Áo Cổ hoa viên này là nơi ở của người mạnh nhất trong tứ đại quy tắc chúa tể - vận mệnh chúa tể Áo Phu.

Hoa viên tĩnh lặng, Áo Phu khoanh chân ngồi trên một mảng cỏ, chòm râu màu trắng buông rủ xuống trước ngực.

" Áo Phu đại nhân." Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ hai người đi tới một bên, khom người nói.

" Nga. Đã trở về." Áo Phu mỉm cười nói.

Bột Thiếp Nhi cùng Mạn Lỗ trong lòng cảm thấy thanh thản nhẹ nhàng, thần phục vận mệnh chúa tể Áo Phu là lựa chọn sáng suốt của bọn họ. Vận mệnh chúa tể Áo Phu thực lực rất mạnh mà thái độ đối xử với người khác cũng vô cùng tốt. Như hủy diệt chúa tể vẻ mặt lúc nào cũng lạnh lùng, nghiêm khắc khiến cho thuộc hạ luôn cảm thấy bất an, còn vận mệnh chúa tể thì hoàn toàn ngược lại, khuôn mặt luôn tươi cười, niềm nở đón tiếp.

Bọn họ đương nhiên trong lòng cảm thấy thoải mái dễ chịu tất nhiên cũng càng thêm trung thành với vận mệnh chúa tể Áo Phu.

" Áo Phu đại nhân, người bảo chúng ta đi nhận Bố Lôi Lặc làm chủ thần sứ giả, nhưng khi chúng ta tìm ra được Bố Lôi Lặc thì Bố Lôi Lặc lại đang ở cùng một chỗ với Lâm Lôi." Bột Thiếp Nhi bất đắc dĩ nói." Chúng ta thỉnh cầu hắn buông bỏ Bố Lôi Lặc nhưng Lâm Lôi không đáp ứng, chúng ta đưa tên Áo Phu đại nhân của người ra hắn cũng căn bản không để ý tới vẫn tiếp tục khiển trách hai người chúng ta." Vận mệnh chúa tể Áo Phu nghe xong cũng chỉ cười cười:" Thôi bỏ đi, Lâm Lôi dù sao cũng là nhân vật cấp bậc chúa tể, tính tình như thế cũng không lạ."

" Vâng."

Bột Thiếp Nhi, Mạn Lỗ khom người.

" Tốt lắm, chỉ còn gần trăm năm thời gian nữa vị diện chiến tranh sẽ bắt đầu rồi." Vận mệnh chúa tể Áo Phu đứng lên nhìn ra phía xa." Ta cũng phải đi quang minh thần vị diện một chuyến ."

Địa ngục, huyết phong đại lục, bên trong U Lam phủ.

" Hô!"

Một tia sáng màu vàng đất xẹt qua bầu trời bao la hạ xuống trong Thiên Tế sơn mạch. Tia sáng tốc độ cực nhanh, trong Thiên Tế sơn mạch rất nhiều tộc nhân thượng vị thần căn bản cũng không thấy được.

Thiên tế sơn mạch, bên trong phủ đệ của Lâm Lôi.

Nhóm người Lâm Lôi nhẹ nhàng hạ xuống bãi cỏ trống trải bên trong phủ đệ.

" Lâm Lôi trưởng lão!"

Đám thị nữ, hộ vệ vừa nhìn thấy Lâm Lôi đều giật mình hoảng sợ, sau đó liền lập tức hành lễ.

" Ha ha... Lâm Lôi, lần này ngươi đi ra ngoài thời gian rất dài a." Một thanh âm vang lên, Bối Lỗ Đặc cùng Thanh Hỏa hai người đồng thời xuất hiện.

Bối Lỗ Đặc ánh mắt nhìn qua bảy người phía sau Lâm Lôi và Bối Bối. Bảy người này là năm tên chủ thần sứ giả cộng thêm Bốn Lôi Lặc hai phân thân áo đen và áo trắng. Còn quân đoàn trưởng Uy Liêm, lúc bọn Lâm Lôi đến chỗ truyền tống trận Uy Liêm đã ở lại tại quân doanh bên cạnh truyền tống trận mà không cùng theo về đây.

" Này đó chính là những chủ thần sứ giả mà ngươi tìm về." Bối Lỗ Đặc cười nói.

" Đúng." Lâm Lôi cười gật đầu." Tất nhiên để tìm chủ thần sứ giả cũng không tốn nhiều thời gian như vậy, chủ yếu là cùng với Bối Bối dạo chơi ở ba thần vị diện."

Thanh Hỏa ở một bên cũng không nhịn được nói:" Nhìn qua cũng thấy tốt rồi. Nhưng còn phân thân của ngươi ở lại đây lại chỉ chăm chú tu luyện làm ta muốn tìm ngươi nói chuyện cũng không có cơ hội."

Lâm Lôi chỉ có thể cười cười.

Đúng là trong năm cái phân thân của mình chỉ có bổn tôn là buông lỏng thanh nhàn, còn ba chủ thần phân thân cùng với hỏa hệ thần phân thân đều chăm chú vào tu luyện.

" Các ngươi tạm thời sẽ ở lại nơi này." Lâm Lôi liếc mắt nhìn một thị nữ, các chủ thần sứ giả phía sau cũng theo ánh mắt Lâm Lôi nhìn về thị nữ cách đó không xa. " Ngươi đi sắp xếp một chút để cho bọn họ ở lại đây."

" Vâng thưa trưởng lão." Thị nữ cung kính nói.

Sáu gã chủ thần sứ giả (ặc lão Cật nhầm roài 5 với 1+1 chứ có phải 6 đâu) cũng đi theo này thị nữ tới nơi ở.

Ba người bọn Lâm Lôi quây quanh cái bàn ngồi xuống uống rượu tán dóc. (hok hiểu tên Bối Bối chuồn đâu rồi nữa :D)

" Nga, theo lời ngươi nói trong hơn năm trăm năm này ngươi có tiến bộ rất lớn!" Bối Lỗ Đặc kinh ngạc nói.

Lâm Lôi gật đầu:" Thực lực của ta hiện tại gấp khoảng ba lần so với quá khứ."

" Gấp ba!" Bối Lỗ Đặc cùng Thanh Hỏa không khỏi khiếp sợ.

Trên thực tế, từ lúc bốn đại pháp tắc huyền ảo bắt đầu chỉnh thể dung hợp, uy lực nhất chiêu kiếm ý của Lâm Lôi cũng bắt đầu tăng lên từng bước.

Các loại pháp tắc khác nhau dung hợp, ba loại huyền ảo dung hợp so với bốn loại huyền ảo dung hợp uy lực mạnh hơn cả trăm lần, hiện tại thực lực Lâm Lôi mới đề cao gấp ba lần cũng chưa được tính là nhiều.

Nhưng đối với cấp bậc chúa tể cấp bậc mà nói, thực lực đề cao gấp ba, đã là rất đáng sợ .

" Ha ha, hảo!" Bối Lỗ Đặc không nhịn được vỗ tay, rồi thở dài nói." Xem ra quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp cũng không còn sống được bao lâu nữa rồi."

" Ân." Lâm Lôi gật đầu." Thời gian tới lúc bắt đầu vị diện chiến tranh còn không đên một trăm năm, khoảng thời gian này quân đội khắp nơi đã bắt đầu tập hợp chuẩn bị tiến vào vị diện chiến trường. Như vậy Áo Cổ Tư Tháp phỏng chừng cùng vận mệnh chúa tể Áo Phu cũng sẽ thường xuyên ở cùng một chỗ, bây giờ còn chưa phải lúc động thủ. Hơn nữa, thực lực của ta cũng đang từ từ tăng lên, đợi qua khoảng thời gian này tới lúc cơ hội chín muồi khi ấy ta chắc chắn sẽ tiêu diệt hắn thành công."

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cũng nở nụ cười.

Giết Áo Cổ Tư Tháp, Lâm Lôi chưa từng nghĩ sẽ bỏ qua buông tha cho hắn. Cừu oán giữa Áo Cổ Tư Tháp và Lâm Lôi liên lụy đến mấy phương diện, lần trước thỏa hiệp đó là Lâm Lôi vì mẫu thân không có biện pháp nào khác mới phải làm như vậy.

Áo Cổ Tư Tháp tự mình cũng biết, lúc đó là Lâm Lôi chấp nhận ẩn nhẫn thỏa hiệp.

Nhưng Áo Cổ Tư Tháp lại cho rằng, Lâm Lôi đã đạt tới đại viên mãn không còn tiềm lực, không đủ để gây uy hiếp đối với hắn. Cho nên đã nhân cơ hội gây khó dễ một lần với Lâm Lôi.

Sáu chủ thần sứ giả dưới trướng Lâm Lôi cũng không vội vã đi vị diện chiến trường ngay, bọn họ như trước vẫn ở tại Thiên Tế sơn mạch.

Thiên tế sơn mạch. Bên trong phủ đệ của Lâm Lôi.

Trên mặt sân trống trải, Bố Lôi Lặc áo đen cùng năm tên chủ thần sứ giả khác hình thành một cái trận thế hình sao sáu cánh. Một luồng thần lực kì dị đang không ngừng truyền lại, bọn sáu người Bố Lôi Lặc liên tục di chuyển không ngừng lúc lên trên không, khi thì ra tới chỗ xa xa, rồi lại hạ xuống, động tác nhanh như chớp giật công kích trong không khí khiến không gian bị xé rách ra một cái khe lớn.

" Tất cả dừng lại." Bố Lôi Lặc áo bào trắng cau mày quát.

Nhất thời. Sáu người này đều từ không trung hạ xuống.

" Làm sao vậy, Bố Lôi Lặc?" Bốn nam, hai nữ đều nhìn về phía Bố Lôi Lặc áo bào trắng.

" Không đúng, trận thế này trong quá trình vận chuyển, năng lượng hao tổn rất lớn, lãng phí quá nửa số năng lượng." Bố Lôi Lặc không khỏi lắc đầu.

" Thế cũng là tốt rồi." Mỹ nữ trán có vảy cá cười nói." Chúng ta sáu người liên thủ, lực công kích cùng năng lực phòng ngự đều tăng mạnh. Hơn nữa, phòng ngự mạnh còn có thể hỗ trợ được rất nhiều, sáu người chúng ta liên thủ cũng tương đương với mười tám chủ thần sứ giả khác độc lập hành động."

Liên thủ, đôi lúc là việc tốt cũng có khi là chuyện xấu. Trong chiến tranh tại vị diện chiến trường, sáu chủ thần sứ giả tụ tập cùng một chỗ là cấp cho đối phương cơ hội một lần giết chết hết toàn bộ.

Nhưng sáu chủ thần sứ giả này thông qua ma pháp trận có thể công kích, phòng ngự, di chuyển, dung hợp nhiều như thế thì lại khác biệt rất lớn.

" Không được. Quá trình vận chuyển hao tổn quá lớn căn bản là không phải là hiện trạng của luân hồi chiến trận." Bố Lôi Lặc áo bào trắng lắc đầu nói.

Đúng vào lúc này....

" Luân hồi chiến trận?" Một thanh âm vang lên, chỉ thấy Lâm Lôi và Địch Lỵ Á cùng nhau từ xa đi tới.

" Chủ thần." Mọi người tất cả đều khom người.

Lâm Lôi cười nhìn về phía Bố Lôi Lặc áo bào trắng:" Bố Lôi Lặc, ngươi thành tựu của ngươi tại phương diện ma pháp trận rất tốt. Quãng thời gian này xem các ngươi không ngừng tập luyện chiến trận này, ta cảm giác...... Sáu người các ngươi tại vị diện chiến trường chắc chắn sẽ tỏa sáng." Chủ thần sứ giả dưới trướng phát huy tốt đương nhiên đem lại thể diện cho chủ thần.

" Chủ thần, ta nghĩ còn chưa thể đạt được điều đó." Áo bào trắng Bố Lôi Lặc lắc đầu nói." Ta lúc đầu vì bản thân mình, hao phí gần triệu năm nghiên cứu ra luân hồi chiến trận là để cho ta cùng hắc bào có thể kết hợp phát huy thực lực tối đa. Hiện tại chiến trận sáu người này cũng là lấy nguyên lý lúc trước ta sáng chế ra luân hồi chiến trận phát triển lên, nhưng chiến trận này...... Sáu người liên hợp, khó khăn cũng lớn hơn."

Lâm Lôi gật đầu.

Muốn sáng chế một cái chiến trận hoàn hảo mạnh mẽ rất khó, đôi khi hao phí mấy vạn năm cũng chưa chắc đã thành công.

Trước đây luân hồi chiến trận cũng tiêu hao cả triệu năm thời gian của Bố Lôi Lặc, hiện giờ sử dụng nguyên lý đó để phát triển tất nhiên tốc độ nhanh hơn nhiều. Nhưng cho dù là như vậy e rằng cũng phải hao tốn mấy trăm năm công phu.

Địch Ly Á ở bên cạnh Lâm Lôi cười nói:" Theo ta thấy, sáu người các ngươi đến lúc đó thi triển cùng loại chủ thần lực, trong quá trình vận chuyển hao phí sẽ ít hơn nhiều."

" Chúng ta cũng nghĩ như vậy ." Bố Lôi Lặc áo bào trắng cung kính nói." Nhưng chiến trận này hiển nhiên vẫn còn chưa hoàn thiện. Nhưng thưa chủ thần...... Thời gian tới lúc bắt đầu vị diện chiến tranh chỉ còn lại có mười năm, thời gian dành cho chúng ta quá ngắn."

" Đừng nóng vội."

Lâm Lôi mỉm cười nói:" Vị diện chiến tranh sẽ duy trì liên tục một ngàn năm, trong một ngàn năm sắp tới đều là ám sát lẫn nhau, chỉ có tại thời khắc cuối cùng mới là lúc chính thức quyết chiến. Các ngươi chỉ cần gia nhập trước lúc quyết chiến cuối cùng là được. Cho nên, các ngươi còn có một ngàn năm thời gian nữa, đến lúc đó ta tự mình tiễn các ngươi đi vị diện chiến trường."

Từ Thiên Tế sơn mạch chạy tới thông đạo vào luyện ngục cũng là hao tốn rất nhiều thời gian.

Chỉ có chủ thần mới có thể rất nhanh đi tới.

" Tạ chủ thần!" Mấy người nhất thời mừng rỡ.

Chiến trận càng hoàn thiện, bọn họ chỉnh thể phòng ngự, công kích càng mạnh, như tỷ lệ sinh tồn của bọn họ cũng càng cao.

" Các ngươi tiếp tục đi, ta không quấy rầy các ngươi." Lâm Lôi cười mang theo Địch Ly Á rời đi.

Mười năm lặng lẽ trôi.

Tại Địa ngục ở sâu trong hỗn loạn hải dương, có một khu vực bị gọi là luyện ngục.

" Ầm ầm long

Trong thiên địa, xa xa một con rồng dài do dòng người hội tụ thành mạnh mẽ lao tới một tòa thành màu đen. Hàng ngàn vạn cường giả của địa ngục dũng mãnh tiến vào thành, tòa thành mặc dù cũng vô cùng lớn nhưng cũng phải mất rất nhiều thời gian mới có thể tiếp nhận toàn bộ.

Trên thành lâu tại cửa sổ nhìn ra phía trước có hai người sóng vai đứng nhìn, chính là Lâm Lôi cùng Khăn Cái hai đại chủ thần.

" Số người lần này thật đúng là không ít!" Lâm Lôi không khỏi sợ hãi than.

" Lúc này đây người rất nhiều, mặc dù nói đây là chiến tranh giữa địa ngục cùng thiên giới, nhưng minh giới, tính mạng chí cao vị diện cùng với nhiều thần vị diện đều có rất nhiều cường giả tham gia vào phe của chúng ta." Huyết Phong Chủ thần Khăn Cái cảm thán nói." Nói về số lượng quân đội, chúng ta vượt xa thiên giới. Nhưng nói về chất lượng, chúng ta có thể kém rất nhiều ."

Lâm Lôi lạnh nhạt cười:" Hủy diệt chúa tể cũng là tìm mọi cách, trận chiến này thiên giới muốn thắng cũng rất khó."

" Được rồi. Lâm Lôi, sáu vị chủ thần sứ giả của ngươi ở đâu chứ?" Huyết Phong Chủ thần đột nhiên nói.

" Không cần phải vội, chỉ cần tại trước lúc quyết chiến chính thức sẽ hội tụ cùng quân đội cũng được mà?" Lâm Lôi mỉm cười nói.

" Vậy tùy ngươi." Huyết Phong Chủ thần nhìn dòng người phía dưới cuồn cuộn không ngừng, không khỏi cảm thán một tiếng:" Vị diện chiến tranh bắt đầu rồi, lại có một nhóm người sắp chết!"

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

Ngàn năm vị diện chiến tranh rốt cuộc cũng đã bắt đầu!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 35: Ngàn Năm

Vị diện chiến trường bắt đầu nhưng các chủ thần cũng không chú ý nhiều lắm .

Một phần vì thời khắc quyết định một cuộc chiến chính là cuộc đại quyết chiến cuối cùng.

Chủ thần sống lâu vô hạn, ngàn năm chỉ là một cái nháy mắt, không ít chủ thần đã nhàn nhã dạo chơi hoặc đàm luận thắng thua của lần vị diện chiến trường này. Nhưng chủ thần trẻ nhất là Lâm Lôi thì lại đang trong giai đoạn tăng cường thực lực.

Bên cạnh Ngọc lan vị diện đang có một tân thần vị diện mới đản sanh.

Lúc này bên trong thần vị diện.

"Hô hô” cuồng phong mãnh liệt, một ít núi đá bị cuồng phong thổi qua liền hóa thành bụi phấn.

Vị diện lúc mới sinh ra còn nồng đậm thần lực, các nguyên tố hội tụ càng nhiều lúc ngưng tụ thành núi đá càng thêm cứng rắn, cho đến lúc cuồng phong thổi qua mà không vỡ.

Những đỉnh núi cao tận mây xanh, bình nguyên rộng lớn khôn cùng.

Nguyên tố trong thiên địa nồng đậm phiêu đãng khắp nơi, một bóng người như 1 pho tượng cao lớn đứng ở trong thiên địa, trước nắm đấm cách 1 lóng tay một vòng màu xanh trống rỗng chính là vầng thái dương đang ngưng tụ thành hình rồi treo lên giữa trời cao.

"Hao phí hơn một ngàn một trăm năm, Phong hệ thần vị diện này cuối cùng cũng hoàn toàn được tạo thành." Lâm Lôi tóc dài màu xanh nhạt, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, sau hơn một ngàn một trăm năm tu luyện, cảnh giới phong nguyên tố pháp tắc đã rất tiến bộ, dung hợp được sáu loại huyền ảo. Bất quá, phong nguyên tố pháp tắc tổng cộng lại có tới chín loại huyền ảo.

Phong hệ này dung hợp sáu loại, tương đương với đại địa pháp tắc dung hợp bốn loại huyền ảo.

"Khoảng cách tới trận cuối cùng quyết chiến của vị diện chiến cũng còn năm trăm năm. Không vội!" Lâm Lôi nhắm đôi mắt lại tiếp tục tu luyện.

Bốn loại bất đồng pháp tắc huyền ảo đột nhiên tốc độ tiến bộ tăng mạnh , Lâm Lôi đương nhiên không muốn dừng lại.

Vị diện chiến trường từ lúc bắt đầu tới năm thứ bảy trăm sáu mươi lăm năm.

Địa ngục, Thiên tế sơn mạch.

Một đạo hào quang mơ hồ chớp động trên bầu trời Thiên tế sơn mạch. Trong thiên địa không ngừng xuất hiện từng vết rách cái khe không gian. Một lát sau, đạo hào quang mơ hồ bay thẳng vào Thiên tế sơn mạch rơi vào trong phủ đệ của Lâm Lôi. Hào quang tiêu tán, lộ ra sáu thân ảnh. Chính là hắc bào Bố Lôi Lặc và năm tên chủ thần sứ giả khác.

Tại phía dưới Bạch bào Bố Lôi Lặc trên mặt rốt cục cũng lộ ra 1 nụ cười: "Ha ha, thành công rồi!"

"Thực hoàn mỹ, hao tổn năng lượng không tới một thành." nữ nhân khổng lồ duy nhất cảm thán thở dài.

Thần thú Cửu vĩ tê phong Hồ Lạp Tắc cũng gật đầu: "Sáu người chúng ta liên thủ, hừ, đúng là có thể so với ba mươi tên cấp bậc thống lĩnh, nếu không liên thủ, phỏng chừng toàn bộ cũng không phải đối thủ." Sáu người cường giả đều có được chủ thần khí , hơn nữa khả năng kia (Luân hồi chiến trận) lại hoàn mỹ kết hợp thống nhất, phát huy được thực lực. Có thể nói là đáng sợ.

"May mắn, trong này vừa hay có hai người là thủy thuộc tính, hai người là hắc ám thuộc tính." Bạch bào Bố Lôi Lặc cười dài nói, "Thủy thuộc tính năng lực phòng ngự mạnh, hắc ám thuộc tính …… đối với việc này hiểu rõ rất sâu. Lúc này mới cải tạo thành công!"

Ngay tại đây thời điểm này- -

Lâm Lôi tựa như thuấn di, xuất hiện trước mắt bảy người. "Chủ thần." Bọn họ một người... Không... sau đó tất cả đều khom người hành lễ.

Lâm Lôi ánh mắt đảo qua chủ thần sứ giả ở đây trong lòng một trận mừng rỡ, trong lần tuyển chọn sứ giả này thành công nhất chính là đã tuyển được Bố Lôi Lặc, một người là ma pháp trận đại sư.

"Có Luân hồi chiến trận này, đối với các ngươi tại vị diện chiến trường, ta đã có điểm tin tưởng rồi. Lâm Lôi đạm cười nói: "Bất quá, các ngươi cũng đừng quá đắc ý. Dù là đại viên mãn cường giả. Tại vị diện chiến trường loại...nầy xác suất tử vong cũng cao tới năm thành. Các ngươi sáu người, phải rất cẩn thận!"

"Vâng, chủ thần."

Chúng chủ thần sứ giả khom người.

Bọn họ đã hiểu được mức độ nguy hiểm, có được luân hồi chiến trận này cũng chỉ là làm cho bọn họ có cơ hội sinh tồn nhiều hơn thôi, còn xa mới có khả năng tung hoành nơi vị diện chiến trường với kiểu này.

"Các ngươi kết hợp đã không sai biệt lắm, hôm nay, ta sẽ đưa các ngươi đến vị diện chiến trường." Lâm Lôi đạo mạo nói, "Bố Lôi Lặc …… ngươi quang minh thần phân thân, lưu tại đây, hay là mang đi?"

"Luận chiến đấu năng lực, so với hắc ám thần phân thân, yếu hơn chút ít." Bạch bào Bố Lôi Lặc cười nói, "Hơn nữa chiến trận này cũng đã có 2 hắc ám hệ cường giả, hai thủy thuộc tính cường giả, một người là đại địa cường giả. Một người là phong thuộc tính cường giả, như vậy là sáu loại thuộc tính mà tạo thành ."

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

Bạch bào Bố Lôi Lặc cùng với hắc bào Bố Lôi Lặc mặc dù nói tư tưởng bất đồng. Nhưng dù sao bọn họ cũng là cùng một người. Lâm Lôi trao kiện linh hồn phòng ngự chủ thần khí kia thì hắc bào Bố Lôi Lặc đồng dạng cũng có khả năng sử dụng.

Sau khi Lâm Lôi đem sáu gã chủ thần sứ giả đưa vào vị diện chiến trường, lại quay về Thiên tế sơn mạch.

Vị diện chiến trường tới năm thứ tám trăm chín mươi ba năm.

"Hô!" Một đạo nhân ảnh dĩ cực kỳ đáng sợ địa tốc độ, trong nháy mắt xẹt qua ngàn ngàn dặm khoảng cách, cuối cùng hạ xuống Thiên tế sơn mạch.

Lâm Lôi đang ngồi tính toạ ở đình viện một mình, đột nhiên ngẩng đầu lên.

Đạo nhân ảnh kia từ trên trời giáng xuống, trực tiếp dừng ở trên người Lâm Lôi sau đó dung nhập vào trong cơ thể Lâm Lôi.

"Rốt cục, tất cả phân thân đã cùng một chỗ ." Lâm Lôi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

"Lâm Lôi."

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cơ hồ cùng 1 khắc, đã đi tới nơi này. Bối Lỗ Đặc vui vẻ nói, "Ngươi Phong hệ thần phân thân đã trở lại? Như thế nào, ngươi bốn pháp tắc đã dung hợp không sai biệt lắm hả?" Lúc trước Lâm Lôi khai tích Phong hệ thần vị diện thành công không trở về, mà là ngay sau đó tu luyện, không thành công, như thế nào lại trở về?

"Không sai biệt lắm liễu." Lâm Lôi đạm cười gật đầu, "Bốn pháp tắc dung hợp, dĩ nhiên đạt tới cuối cùng bình cảnh."

"Vượt qua bước này, thì đúng là bốn pháp tắc dung hợp hoàn mỹ. Bất quá bước cuối cùng này có thể so với việc đại viên mãn cùng một loại pháp tắc, cực khó." Lâm Lôi cảm thán than một tiếng.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa cũng đều hiểu được.

Đại viên mãn tu luyện thành công quá gian nan?

Lâm Lôi bởi vì có được ba chủ thần phân thân, tốc độ tu luyện nhanh kinh người. Lúc này mới không ngừng tiến bộ, cho đến lúc này là cuối cùng bình cảnh. Nhưng mà ...... bình cảnh đột phá và thôi diễn năng lực không quan hệ. Bây giờ đột phá đại viên mãn và bình cảnh chủ thần, là có rất nhiều. Bọn họ triệu ngàn năm đều đột phá không được.

Lâm Lôi ni?

Ai cũng không biết, Lâm Lôi bình cảnh này cuối cùng có thể đột phá hay không.

Dù sao bốn pháp tắc dung hợp, so với đại viên mãn. Còn mạnh hơn thập bội. Cho nên khó khăn tự nhiên càng lớn hơn nữa.

"Đạt tới cuối cùng bình cảnh, thực lực so với trận chiến đánh nhau với áo cổ tư tháp thì đã mạnh hơn gần thập bội." Lâm Lôi mỉm cười nói.

"Mười lần!"

Thanh Hỏa và Bối Lỗ Đặc đều rất mừng rỡ.

"Hừ, áo cổ tư tháp hỗn đản." Bối Lỗ Đặc nhịn không được nở nụ cười, "Lần trước hắn may mắn chạy thoát, hôm nay Lâm Lôi ngươi đã mạnh hơn thập bội. Ha ha …… trừ phi áo cổ tư tháp, đạt tới đại viên mãn cảnh giới. Nhưng điều này có thể tính là rất thấp rất thấp" Vô số năm qua, áo cổ tư tháp chưa từng đột phá.

Kỳ thật. Đã không sai biệt lắm năng tuyên bố, áo cổ tư tháp không đại viên mãn hy vọng .

"Giết áo cổ tư tháp, chẳng những là cho ta, mà cũng là kỳ vọng của gia tộc tứ thần thú a." Bối Lỗ Đặc cười nói với Lâm Lôi.

"Bối Lỗ Đặc. Ngươi đã đừng nóng vội." Thanh hoả bên cạnh mỉm cười nói: "Bây giờ vị diện chiến trường tới trận cuối cùng còn hơn trăm năm, áo cổ tư tháp rất có thể cùng với vận mệnh chúa tể ở một chỗ, đợi qua khoảng thời gian này Lâm Lôi hạ thủ cũng không muộn."

"Có lẽ, hơn 1 trăm năm cuối cùng này còn có…đột phá nữa." Lâm Lôi ha ha cười nói.

"Thật là nằm mơ giữa ban ngày!" Bối Lỗ Đặc không khỏi nở nụ cười. "Cuối cùng đột phá, rất khó a. Bất quá ngươi một khi đột phá cuối cùng bình cảnh, huyền ảo uy lực lập tức tăng cường thập bội, phỏng chừng còn có thể có ý chí uy năng. Lâm Lôi, một khi thật sự tới được tầng trên này thì dù là tứ đại quy tắc chúa tể, cùng không còn phải sự hãi nữa."

"Bối Lỗ Đặc ông nội, đột phá này thật ra là quá khó, nhưng không biết chừng trong hơn 1 trăm năm này lại có đột phá !." Lâm Lôi nói chơi, trong lòng lại thầm nghĩ “Cửa ải này thật đúng là quá khó” .

Đúng là như vậy khi vị diện chiến trường bắt đầu tới năm thứ chín trăm chín mươi chín năm, Lâm Lôi như trước không có đột phá.

Bầu trời một mảnh hắc ám.

"Hô!" "Hô!"……

Bảy đạo thân ảnh bay khỏi huyết phong đại lục, sóng vai phi hành xuyên qua trên bầu trời địa ngục, phi hành không lâu. Bảy đạo thân ảnh biến thành mười một đạo thân ảnh. Ngay khi chi đội ngũ này phi hành chi qua hỗn loạn chi hải, đội ngũ lại mở rộng ra đạt tới mười bảy người!

"Chúa tể!" Rất nhiều thân ảnh khom người hành lễ.

"Các vị, vị diện chiến trường kia cuối cùng quyết chiến chỉ còn lại có 2 ngày cuối cùng, từ xa tiến đến thân ảnh " Bao phủ trường bào màu đen chính là hủy diệt chúa tể ô đặc lôi đức, ánh mắt khẽ đảo qua mọi người, sau đó dừng lại trên người Lâm Lôi một chút, "Đi thôi, chúng ta trực tiếp xuất phát!"

Nói xong, hủy diệt chúa tể quả đấm vung lên. Xé rách không gian tạo thành một cái khe. Trực tiếp tiến vào cái khe không gian.

Sau lưng mười sáu gã chủ thần, đã đồng dạng đi vào.

"Lâm Lôi. Lúc này đây chủ thần đến quan khán vị diện chiến trường, phỏng chừng, so với lần trước thẩm phán ngươi có “thứ kia” còn muốn nhiều hơn." Bối Lỗ Đặc truyền âm nói, lúc này đây đến xem vị diện chiến trường, trên mặt đất địa ngục tất cả chủ thần, kể cả Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa đều đã xuất phát rồi.

Lâm Lôi lạnh nhạt cười: "Vận mệnh chúa tể áo phu từng thắng quá một lần, vận mệnh một hệ bảy vị chủ thần, đã được tứ dư quá một lần ý chí uy năng. Khác với các hệ chủ thần khác, tuyệt đại đa số, đều không hy vọng bọn họ trở nên quá mạnh mẻ."

Động đến ích lợi của bản thân, đương nhiên đều muốn đến xem cuộc chiến này.

"Lâm Lôi." Bỗng nhiên hủy diệt chúa tể thanh âm vang lên.

Lâm Lôi phi hành tốc độ lập tức thoáng tăng lên, phi đi tới phía trước, cùng với hủy diệt chúa tể sóng vai.

"Ô đặc lôi đức đại nhân." Lâm Lôi truyền âm nói.

Hủy diệt chúa tể ô đặc lôi đức cặp mắt thâm trầm màu xám quét qua Lâm Lôi liếc mắt, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười: "Lần này ngươi cống hiến sáu chủ thần sứ giả, ta rất cám ơn."

Hủy diệt chúa tể, nói cám ơn?

"Đại nhân ngươi lúc trước đã từng cứu ta quá một mạng, sự tình lần này không tính là cái gì." Lâm Lôi cười nói, lúc trước quang minh chúa tể áo cổ tư tháp uy bức Lâm Lôi giao ra chín khỏa linh châu, một khắc sau đó áo cổ tư tháp thậm chí còn muốn động thủ may mắn hủy diệt chúa tể hiện thân.

Hủy diệt chúa tể nghe xong, nụ cười canh thịnh.

"Nga, vị diện chiến trường đã tới." Hủy diệt chúa tể phía trước.

Tứ đại chí cao vị diện, bảy đại thần vị diện, phi thường gần sát . Tại đây mười một người, cái thần vị diện trung ương xử địa không gian loạn lưu trung, thì có một chỗ rất nhỏ địa vị diện - - vị diện chiến trường. Cho nên mười một người này đều từ vị diện khai thông đi thẳng vào không gian loạn lưu bay về phía vị diện chiến trường, hao phí thời gian thật là quá ngắn.

Nếu theo luyện ngục vị diện thông đạo, ngược lại chính là đi đường vòng.

Trong không gian loạn lưu đi dọc theo thẳng tắp chính là lộ tuyến ngắn nhất.

"Lâm Lôi." Một đạo âm thanh quen thuộc vang lên.

Lâm Lôi quay đầu, xa xa đang có một đám người ảnh gần sát đi tới, cầm đầu chính là tử vong chúa tể, tên...kia hồng phát tiếu lệ cô gái. Này chi đội ngũ hiển nhiên là minh giới nhất phương chúng chủ thần, minh giới một phương, cũng có mười bốn vị chủ thần.

"Hoa lạp

Chúng chủ thần môn trực tiếp tiến vào trung tâm vị diện chiến trường. Gió lạnh gào thét.

Minh giới, địa ngục hai phương, 31 vị chủ thần trực tiếp dừng ở trên một tòa núi cao, một lát, lại có chín đạo thân ảnh theo xa xa bay tới, đúng là tánh mạng chí cao vị diện đích chủ thần môn. Ngay sau đó, hai, ba chủ thần theo nhau từng người đến, rất nhanh đã tụ tập được 49 vị chủ thần.

"Bây giờ, đã có thể so thiên giới với quang minh thần vị diện." Tử vong chúa tể trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, liếc liếc mắt sang hủy diệt chúa tể, "Ô đặc lôi đức, áo phu kia, tựa hồ rất tự tin a."

"Tin tưởng? Ai không tin tưởng? Chính thức thắng thua, đẳng kia một hồi chiến trường chấm dứt mới biết được." Hủy diệt chúa tể đạm mạc nói.

Lâm Lôi, Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa ba người còn lại là đứng tại một mũi của đỉnh núi, tại rất nhiều chủ thần trong mắt, Lâm Lôi bọn họ ba người, chính là ngọc lan một hệ ba vị chủ thần. Đã xem như một người, một cái chỉnh thể. Bọn họ bởi vì có sự tồn tại của Lâm Lôi, khiến cho đoàn thể này so với năm đó đoàn thể của tứ thần thú càng đáng sợ hơn.

"Bọn họ đến rồi." Lâm Lôi đạm cười nói.

Thanh Hỏa, Bối Lỗ Đặc lập tức quay đầu, giờ phút này các chủ thần khác đã chú ý tới .

Chỉ thấy xa xa hạo hạo đãng đãng một đám người ảnh theo xa xa bay tới, túc chừng hai mươi hai người.

Vận mệnh chúa tể áo phu cầm đầu, kia quang minh chúa tể áo cổ tư tháp đi theo hơi nghiêng, khác phần đông chủ thần môn, cũng có các hệ khác .

"Hừ." Hủy diệt chúa tể thấy thế, ánh mắt dừng ở áo phu trên người.

Mà áo phu, đồng dạng hủy diệt chúa tể.

Hiển nhiên, này hai gã quy tắc chúa tể, đã xem đối phương là cực mạnh đối thủ.

"Lâm Lôi, bọn họ hai người, đều muốn đối phương trở thành duy nhất đối thủ. Xem thường các chủ thần khác. Nếu như một ngày, Lâm Lôi ngươi siêu việt vượt qua bọn họ, ngươi nói, vẻ mặt của bọn họ sẽ như thế nào?" Bối Lỗ Đặc truyền âm với Lâm Lôi, chế nhạo cười nói.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 36: Quyết Chiến Cuối Cùng

Lâm Lôi ánh mắt xẹt qua hai người Hủy diệt chúa tể, Vận mệnh chúa tể.

“Muốn mạnh hơn bọn họ, cho dù ta hoàn toàn dung hợp bốn loại pháp tắc, cũng chỉ không khác biệt mấy với bọn họ thôi. Trừ phi, lại luyện hóa một khỏa hỏa hệ hạ vị chủ thần cách nữa.” Lâm Lôi truyền âm nói.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng khẽ gật đầu.

“Chờ đến ngày mai, mới là quyết chiến cuối cùng, chúng ta ở đây chậm rãi chờ đi.” Bối Lỗ Đặc vừa cười vừa nói. Ba người nói chuyện với nhau . Mà nhân viên tầng lớp cao của quân đoàn Thiên giới, Địa ngục song phương đích, cũng đang vì cuộc quyết chiến cuối cùng này mà chuẩn bị . Một trận chiến này, có thể nói mấy vạn triệu năm qua, trong vị diện chiến trường nhân vật cấp bậc thống lĩnh lại ít nhất so với trước đây.

Quá khứ, điểm nóng của vị diện chiến tranh, là quyết chiến sinh tử của các thống lĩnh.

Mà lần này các thống lĩnh thành danh đã lâu cùng với đại viên mãn, cơ hồ không có một người nào.

Cả vị diện trên chiến trường, thống lĩnh nhân vật, các chủ thần sứ giả, số lượng không vượt qua ba mươi. Trong đó đại đa số, đều vừa mới trở thành chủ thần sứ giả . Như sáu gã chủ thần sứ giả dưới trướng Lâm Lôi. Còn đại viên mãn cường giả, một người cũng không có.

Đại viên mãn cường giả, hy vọng sinh tồn là lớn nhất.

Nhưng nếu một mình một đại viên mãn xông vào, phỏng chừng đối phương sẽ đem đại bộ phận lực lượng đối phó với đại viên mãn đó. Không có bảo vật gì đáng giá để cường giả đại viên mãn liều mạng.

Tử vong chúa tể tứ vị quy tắc chúa tể, sóng vai đứng ở đỉnh núi, xa xem hơn chiến trường ngoài mười vạn dặm.

“Ầm ầm long “

Rất đột ngột , vị diện chiến trường, tinh hà, vô tận lực lượng hội tụ kích động, sóng năng lượng tản ra bốn phương tám hướng, tại tinh hà hai bờ sông binh doanh cơ hồ trong nháy mắt hóa thành bụi phấn. Các chiến sĩ tham chiến tối thiểu đều là thượng vị thần cấp bậc, tất cả mọi người đều có thể dễ dàng ngăn cản sóng năng lượng này.

“Hưu!”“Hưu!”

Thất thải quang mang mộng ảo xinh đẹp phóng lên cao.

Tinh hà tổng cộng có hai đầu thông đạo. Giờ phút này, này hai đầu thông đạo đều phát ra thất thải quang mang chói mắt.

“Sát!!!”

Rất nhiều mới vừa rồi còn đang tĩnh tu, nghỉ ngơi, giờ không chút do dự, dựa theo an bài trước đó không hề lộn xộn tự động lập thành đội ngũ, điên cuồng hướng tinh hà thông đạo dũng mãnh lao tới.

“Bắt đầu rồi!”

71 chủ thần đứng cách đó hơn mười vạn dặm, không khỏi đều toàn bộ tinh thần chăm chú quan khán một trận chiến này.

“Áo Phu, Ô Đặc Lôi Đức. Hai người các ngươi nói, bên nào sẽ thắng?” Tử vong chúa tể e sợ thiên hạ không loạn, chế nhạo cười nói.

Hắc bào nam tử lạnh lùng Ô Đặc Lôi Đức lạnh nhạt nói:“Thắng? Chúng ta Địa ngục không cần thắng, chỉ cần đạt được bình cục, cũng đã là thành công. Nếu muốn hai đầu thông đạo đều chiến thắng, chúng ta không nắm chặt. Nhưng chiến thắng ở một bên thông đạo, vậy không phải là nan đề.”

“Thắng thua, xem bọn hắn đi.” Vận mệnh chúa tể Áo Phu hòa ái lão giả, như trước mặt mang vẻ tươi cười.

Tựa hồ, không có gì có thể làm hắn giật mình “Thật sự là điên cuồng.” Lâm Lôi xuyên thấu qua chủ thần thần thức. Xa xem quá trình chiến đấu đó, không khỏi cảm thán một tiếng.

“Oanh!”“Oanh!”……

Hễ là nhảy vào tinh hà thông đạo, vô số chiến sĩ bên ngoài thân đều nổi lên vầng sáng chủ thần lực, một cường giả lục tinh ác ma sử dụng chủ thần lực thậm chí còn có thể uy hiếp đến một thống lĩnh không sử dụng chủ thần lực. Mà giờ phút này, hơn ngàn vạn cường giả sử dụng chủ thần lực.

Đó là tràng cảnh như thế nào?

Quá khứ nhìn không thấy, hiện tại thấy được!

“Điên rồi.” Bối Lỗ Đặc thấy một màn này, không khỏi lắc đầu,“Khó trách đại viên mãn, thống lĩnh cũng không nguyện ý tham gia.”

“Bởi vì ích lợi của chủ thần mà làm tất cả những việc này phát sinh.” Thanh Hỏa cảm thán một tiếng.

Lâm Lôi vẫn đang cẩn thận quan sát quá trình chiến đấu đang phát sinh.

Tinh hà, hai đầu thông đạo, cơ hồ đồng thời phát sinh chiến đấu.

“Mục tiêu phía trước,hắc giác (sừng đen) nam tử, tập thể vật chất công kích.”

Chỉ thấy một trăm chiến sĩ bên ngoài cơ thể thiêu đốt các màu chủ thần lực, đều nhịp nhàng hoặc là giơ vũ khí lên, hoặc là xuất cước...... Cùng lúc, một trăm đạo vật chất công kích, điên cuồng như gió lốc bay về phía trước. một tráng hán trên trán có sừng dài màu đen thân thể trong nháy mắt hóa thành hư vô.

“Mục tiêu, phía trước hai mươi thước. Linh hồn cùng đánh.

Đại lượng linh hồn công kích trong suốt tràn ngập bắn ra. Đối phương nguyên bổn chiến sĩ đang chém giết, không ít chiến sĩ thân thể dừng lại, từ trên cao rơi xuống. Thần khí hiện lên bên ngoài cơ thể.

Đặc biệt thống lĩnh, chủ thần sứ giả tham chiến cực ít, cho nên, tràng chiến tranh gần như hoàn toàn chỉ dùng mạng đổi mạng.

“Thiên sứ mười hai cánh, xuất chiến .” Tử vong chúa tể khẽ cười nói.

“Quân đoàn thiên sứ mười hai cánh, quả nhiên lợi hại.” Bối Lỗ Đặc sợ hãi than , bên cạnh Bối Lỗ Đặc là Lâm Lôi, ánh mắt cũng sáng ngời.

Hai đầu tinh hà thông đạo, trong đội ngũ Thiên giới nhất phương cơ hồ đồng thời xuất hiện thiên sứ mười hai cánh chiến đội.

Phát sáng bạch quang bao phủ, mười hai cánh chim màu trắng phe phẩy.

“Phía trước, vật chất công kích!”

Sáu gã thiên sứ mười hai cánh khuôn mặt lạnh lùng, bao phủ trong bạch quang hình thành thiên sứ chiến trận. Phát ra một đạo bạch quang chói lòa, trong nháy mắt bắn về phía phía trước. Bạch quang này lướt qua, không gian tất cả đều vỡ vụn, mà phía đối diện Địa ngục nhất phương, có mười mấy chiến sĩ hóa thành hư vô.

Thiên sứ mười hai cánh, sáu người phân làm một tiểu đội.

Mười tiểu đội, làm một trung đội.

Mười trung đội, làm một đại đội.

“Vù vù --”

Chỉ thấy đại lượng thiên sứ mười hai cánh không ngừng đi tới. Hai bên cạnh cũng có đại lượng quân đội Thiên giới phụ trợ. Lấy thiên sứ mười hai cánh làm mũi nhọn, Thiên giới đại lượng chiến sĩ phụ trợ, hoàn toàn áp đảo Địa ngục nhất phương.

“Oanh!”

Thiên sứ mười hai cánh tiểu đội mỗi lần cùng đánh, đều diệt sát đại lượng chiến sĩ.

Dù sao thiên sứ mười hai cánh, thực lực không kém gì thất tinh ác ma. Mà Địa ngục chiến sĩ, đại đa số đều là lục tinh ác ma. Thực lực vốn đã có chênh lệch, hơn nữa thiên sứ mười hai cánh lại am hiểu chiến thuật tập thể, tự nhiên là mạnh mẽ không ngừng đi tới!

“Đối diện. Phía trước thiên sứ phân đội, vật chất công kích, cùng đánh.”

Chừng bảy trăm chiến sĩ Địa ngục nhất phương, liên thủ thi triển vật chất công kích, chỉ thấy đại lượng quang mang long trời lở đất vọt tới. Thiên sứ mười hai cánh né tránh không kịp, nhất thời tiểu đội này trong nháy mắt hóa thành bụi phấn.

Nhưng là ngay sau đó --

Liên tục hai đạo bạch quang bắn về phía Địa ngục nhất phương, nhất thời diệt sát gần trăm chiến sĩ, làm Địa ngục nhất phương lại rối loạn.

“Hoàn toàn không cùng một cấp độ.” Bối Lỗ Đặc cau mày lắc đầu,“Một thiên sứ mười hai cánh, một mình cũng so với được với mười lục tinh ác ma. Địa ngục nhất phương, cho dù một đội ngũ một trăm người liên thủ công kích nhưng công kích bừa bộn, cũng không có cách nào giết chết sáu gã thiên sứ mười hai cánh hình thành thiên sứ chiến trận. Chỉ có, mấy trăm ngườin liên thủ mới có hy vọng.”

Lâm Lôi cũng khẽ gật đầu.

Hắn cũng nhìn ra, thiên sứ mười hai cánh, là một mũi đao nhọn sắc bén.

Bọn họ không sợ chết. Hơn nữa bọn họ rất mạnh!

Muốn giết chết sáu gã thiên sứ, bình thường Địa ngục muốn tổn thất hơn một ngàn chiến sĩ. Cái này chỉ là con số tỉ lệ, trọng yếu nhất chính là -- tinh thần!

Có thiên sứ mười hai cánh thần làm mũi nhọn. Các chiến sĩ Thiên giới nhất đương cũng khí thế tận trời thế như chẻ tre.

Mà Địa ngục nhất phương, các chiến sĩ, mặc dù chưa đánh, nhưng thấy sự chênh lệch, cũng làm không ít các chiến sĩ trái tim băng giá. Cứ như vậy chịu chết xông lên…… Như thế nào mới có thể chiến thắng? Tinh thần một khi giảm xuống, rất dễ dàng thất bại.

“Tình hình đã như vậy, sau một chút nữa, Thiên giới nhất phương. Tại hai đầu thông đạo đều sẽ chiến thắng.” Lâm Lôi cau mày nói.

“Địa ngục nhất phương, hẳn là sẽ không thua nhanh như vậy.” Bối Lỗ Đặc lắc đầu nói, Lâm Lôi cũng gật đầu:“Đúng, sáu gã sứ giả dưới trướng ta giờ phút này còn đang trong đám chiến sĩ của Địa ngục, chưa hề tham chiến phát huy tác dụng. Ta nghĩ, Địa ngục nhất phương hẳn là có kế hoạch.”

Hai đầu thông đạo, đều có sáu trăm thiên sứ mười hai cánh.

Một ngàn hai trăm thiên sứ mười hai cánh không sợ sinh tử, có thể hoàn mỹ phối hợp, lại là một ngàn hai trăm cường giả cấp bậc thất tinh ác ma. Tác dụng phi thường lớn.

Tinh hà hai đầu thông đạo, trong đó một cái thông đạo. Phía Địa ngục liên tiếp bại lui, mà thông đạo kia, Địa ngục nhất phương mặc dù cũng bại lui, nhưng bại lui tốc độ cũng chậm hơn không ít. Giết chết thiên sứ mười hai cánh, cũng thoáng nhiều hơn một chút.

Trên thông đạo mà phía Địa ngục tốc độ bại lui nhanh.

“Vù!”“Vù!”……

Từng đạo bạch quang, đều là sáu gã thiên sứ mười hai cánh hợp lực một kích, đại lượng Địa ngục chiến sĩ chết thảm. Mặc dù ngẫu nhiên tổ chức được một đội cùng đánh, có thể diệt sát sáu thiên sứ mười hai cánh. Nhưng là…… Địa ngục nhất phương tổn thất rất lớn, tử vong nhiều lắm.

Bạch quang không ngừng sáng lên.

Tàn sát!

Địa ngục nhất phương đại lượng chiến sĩ trong màn bạch quang, hóa thành tê phấn.

“Các chiến sĩ Thiên giới cũng hưng phấn mà rít gào , tùy ý đuổi giết .

Không ngừng bại lui, rốt cuộc, hình thành đại quy mô lui về phía sau, hoàn toàn thất bại.

Một bên, thắng bại đã phân.

Rất nhanh, trên tinh hà thông đạo phía đó, nhất thời thất thải quang mang thu liễm.

Thiên giới nhất phương, giành được một thắng lợi.

“Ô Đặc Lôi Đức, các ngươi thua một đầu thông đạo rồi.” Tử vong chúa tể cười tủm tỉm nói.

“Còn có một thông đạo nữa.” Ô Đặc Lôi Đức lạnh nhạt nói.

“Nga, cao thủ quả nhiên an bài ở thông đạo này.” Vận mệnh chúa tể Áo Phu cười a a nói.

Lâm Lôi bọn họ cũng phát hiện , thông đạo kia, Địa ngục nhất phương rốt cuộc bắt đầu điên cuồng công kích.

“Quả nhiên, Địa ngục nhất phương cũng có không ít cường giả thất tinh ác ma. Lấy một trăm người làm một đội, tổng cộng ba đội.” Lâm Lôi cười, trong Địa ngục cùng với các thần vị diện khác, thất tinh ác ma có rất nhiều . Đặc biệt rất nhiều thất tinh ác ma bị khống chế như luyện ngục thống lĩnh Mặc Tư khống chế được không ít thất tinh ác ma.

Thất tinh ác ma, linh hồn bị khống chế, tự nhiên cũng trung thành vô cùng, không màng sinh tử.

Như vậy thất tinh ác ma, tại Địa ngục, Minh giới từ nhiều vị diện tập hợp lại, cũng rốt cuộc gần được ba trăm người.

Bất quá, mặc dù thực lực từng người giống nhau, nhưng Địa ngục nhất phương thất tinh ác ma, không cách nào hình thành chiến trận xảo diệu.

“Điên cuồng phản phác a.” Bối Lỗ Đặc nở nụ cười,“Có thất tinh ác ma trăm người một đội lãnh đạo này, chiến sĩ Địa ngục tinh thần cũng lên đây.”

Địa ngục nhất phương cùng Thiên giới nhất phương, đều điên cuồng .

Công kích ngập trời, điên cuồng bắn về phía đối phương.

Đại lượng thất tinh ác ma, cùng với đại lượng đích thiên sứ mười hai cánh rơi rụng.

Sáu thiên sứ mười hai cánh hình thành chiến trận cũng không cách nào chống cự được nhiều thất tinh ác ma liên thủ công kích. Đương nhiên, Địa ngục nhất phương thất tinh ác ma chết còn nhiều hơn.

“Vèo!”

“Hưu!”

Quỷ dị , một đám thiên sứ mười hai cánh liên tiếp rơi rụng. Từng đạo thân ảnh lặng yên qua lại, bọn họ linh hoạt cực kì, hơn nữa, thân thể lực lượng cực kì đáng sợ.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu khẽ cau mày, lập tức quay đầu nhìn về phía Vận mệnh chúa tể:“Nga? Nhân vật cấp bậc thống lĩnh?”

“Không tính nhiều, cũng như vậy chút thôi.” Hủy diệt chúa tể lạnh nhạt nói.

Chủ thần sứ giả được chọn lựa, đại đa số thực lực đều đã gần đến cấp bậc thống lĩnh. Hơn nữa có được chủ thần khí. Một người đánh lén giết chết một thiên sứ mười hai cánh, cũng không phải việc khó.

Bởi vì một lần này, là nhiều vị diện liên thủ đối phó Áo Phu. Cho nên, chủ thần sứ giả đại đa số đều là Địa ngục nhất phương, Thiên giới nhất phương cực ít.

Mỗi một chủ thần sứ giả tác dụng kém hơn sáu thiên sứ mười hai cánh.

“Lâm Lôi, thoạt nhìn Địa ngục nhất phương không chiếm ưu thế a.” Bối Lỗ Đặc cau mày nói,“ Thiên sứ mười hai cánh căn bản không sợ chết. Chết một hai người, lập tức lại lần nữa tổ hợp thành chiến đội. Bất cứ sáu thiên sứ mười hai cánh đều có thể hình thành thiên sứ chiến trận.”

Lâm Lôi cũng đã nhìn ra.

Bởi vì thiên sứ mười hai cánh điên cuồng, thề không lui về phía sau làm Địa ngục nhất phương, cho dù xuất động ba trăm thất tinh ác ma, thậm chí không ít các chủ thần sứ giả đánh lén, vẫn chưa có biện pháp làm cho Thiên giới nhất phương lui về phía sau.

“Bọn họ sáu người, đang suy nghĩ cái gì chứ, còn không ra tay?” Lâm Lôi nghi hoặc quan khán .

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 37: Chói Mắt

T
rên đỉnh núi cao cuồng phong gào thét.

Các chủ thần đứng ở trên đỉnh núi bàn luận, đồng thời ở ngoài xa hơn mười vạn dặm trường chiến tranh cũng hoàn toàn bị các chủ thần quan sát trong tầm mắt.

“Ô Đặc Lôi Đức!” Vận mệnh chúa tể Áo Phu mỉm cười liếc mắt một nhìn về phía không xa nơi Hủy diệt chúa tể,“Nguyên lai là ngươi dựa vào ba trăm thất tinh ác ma, cùng với những chủ thần sứ giả này đó ư ! Thật sự là bội phục, có khả năng tìm được nhiều thất tinh ác ma không sợ chết như vậy, đáng tiếc, Địa ngục nhất phương của ngươi vẫn như trước không chiếm được ưu thế gì.”

“Đợi đến cuối cùng rồi hãy nói đi!” Hủy diệt chúa tể lạnh lùng quan sát hết thảy.

ở nơi xa hơn mười vạn dặm trên tinh hà thông đạo.

Địa ngục cùng Thiên giới hai phương quân đội đang lâm vào chiến đấu điên cuồng, được ba trăm thất tinh ác ma cùng chủ thần sứ giả dẫn đầu, quân đội Địa ngục khí thế rất mạnh, đại lượng chiến sỹ cấp độ lục tinh ác ma, thậm chí còn có một số rất ít chiến sỹ cấp độ thất tinh ác ma, tất cả đều điên cuồng mà lần lượt phát ra công kích đồng loạt.

Địa ngục nhất phương, giống như một cơn hồng thủy bộc phát.

Ẩn trong đó không ngừng né tránh đồng thời tìm cách đánh lén chính là các chủ thần sứ giả, phỏng như là độc xà tiềm ẩn trong cơn hồng thuỷ vậy.

Thiên giới nhất phương, thiên sứ mười hai cánh trong đôi mắt không có sợ hãi, bọn họ dẫn theo Thiên giới quân đội không ngừng chống cự, một đám thiên sứ mười hai cánhkhông ngừng rơi rụng, nhưng mỗi khi một người thiên sứ mười hai cánh rơi rụng, Địa ngục nhất phương nhân số tổn thất còn muốn nhiều hơn nữa.

“ Mấy thiên sứ này, thật khó giải quyết.” Bối Lỗ Đặc khẽ cười nói,“Không sợ chết, trên tinh hà thông đạo, Địa ngục nhất phương cứ như vậy điên cuồng cũng không thể lấn tới nhiều được, chỉ từng bước đi tới mà thôi, tinh hà thông đạo cao như vậy không biết khoan đến bao giờ.” Lâm Lôi thấy vô số tính mạng không ngừng mất đi, lắc đầu nói,“Địa ngục nhất phương số lượng lúc này đây vượt xa Thiên giới nhất phương . Nhưng là tinh hà thông đạo tựu lớn như vậy. Cùng thời điểm giao chiến nhiều nhất cũng chỉ có khoảng ngàn người mà thôi.”

“Hai ba trăm thiên sứ mười hai cánh hình thành chiến trận phúc tản ra cơ hồ ngăn chặn được cả thông đạo. Ngoài ra bên cạnh bọn họ còn có một lượng lớn Thiên giới chiến sĩ phụ trợ.”

Lâm Lôi hiểu được.

Nếu như đổi lại ở một hoàn cảnh khác. Tỉ như là quyết chiến trên bình nguyên. Vô số binh lính đồng loạt đánh sâu vào thì mấy trăm danh tinh anh căn bản không cách nào thay đổi chiến cuộc. Nhưng ở đây là trên tinh hà thông đạo quyết chiến. Mà ở hai bên tinh hà chính là không gian loạn lưu! Rơi vào trong đó với thực lực của bọn họ thì chỉ hữu tử vô sinh.

“Ân? Bọn họ sáu người. Rốt cuộc cũng bắt đầu rồi.” Lâm Lôi không khỏi cười.

Ẩn trong Địa ngục nhất phương chiến sĩ, đám người Lạp Tắc Nhĩ, hắc bào Bố Lôi Lặc ẩn nhẫn chờ đợi rốt cục cũng bắt đầu hành động . Sáu gã chủ thần sứ giả. Cho dù một mình hành động cũng đủ để giết chết mười mấy tên thiên sứ mười hai cánh. Song giờ phút này sáu gã chủ thần sứ giả bên ngoài thân đột nhiên đồng thời nổi lên chủ thần lực.

“Hô!”

Ẩn nhẫn hồi lâu chính là sáu gã chủ thần sứ giả. Phảng phất như sáu người này đã bị kích bởi máu tươi, sáu người tựa như mãnh hổ nhằm phía bầy dê phóng ra.

“Hắc ám!”

Bố Lôi Lặc truyền âm cho năm người khác.

“Ầm ầm long…, sáu đạo chủ thần lực mênh mông, không gian nơi sáu người đúng lúc này hình thành một hình ngôi sao sáu cánh hoàn mỹ. Chỉ thấy một trận quang mang lóe lên trong nháy mắt, năng lượng đáng sợ hội tụ đến trên người hắc bào Bố Lôi Lặc, Bố Lôi Lặc mang theo lực lượng của sáu người, lạnh lùng hướng phía trước đối phương bổ ra

Một đao hình màu đen bổ ra, đao mang chớp lên lớp ngoài lưu chuyển hắc quang, bên trong còn có vài màu ánh sáng khác.

“Bồng!”

Đao mang lướt qua, không gian sụp đổ.

“Không ổn!” Từ nơi xa hơn mười vạn dặm Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp đang xem cuộc chiến không nhịn được hô nhỏ một tiếng.

Đích xác là tình huống không ổn .

Đao mang tốc độ cực nhanh, xẹt qua phía chiến trận của 6 thiên sứ mười hai cánh, chiến trận trong nháy mắt hoàn toàn hóa thành phấn mạt sau đó đao mang này vẫn y nhiên như trước hướng phía sau phóng đi, thiên sứ mười hai cánh chiến trận phía sau cũng hoàn toàn hóa thành tro bụi. Lúc này đao mang mới trở nên vô lực, cuối cùng bị quang mang các màu công kích công kích mới tan vỡ .

Một lần công kích, diệt sát mười hai thiên sứ mười hai cánh!

Một màn này xảy ra với Thiên giới làm cho Địa ngục nhất phương thế cục lập tức phát sinh thay đổi.

Kì thật này một màn cũng là chuyện đương nhiên.

Lúc đầu thiên sứ mười hai cánh chiến trận, một lần công kích là có thể diệt sát mười mấy chiến sĩ Địa ngục.

Sáu gã chủ thần sứ giả hình thành luân hồi chiến trận, diệt sát mười hai danh thiên sứ, đó là đương nhiên. Lúc này chính là thiên sứ đã kết thành chiến trận. Nếu không, giết chết nhiều hơn mười mấy tên đều có nắm chắc.

“Ha ha, giết!” Địa ngục nhất phương chiến sỹ tinh thần đại chấn.

“Giết chết sáu người này!” Thiên giới nhất phương, nhân viên quản lý quân đội lập tức truyền đạt ra lệnh.

Cơ hồ đồng thời ----sáu thiên sứ lập thành chiến trận đứng trước cùng với một số lượng lớn binh lính Thiên giới lập tức phát ra cực mạnh công kích, mục tiêu chính là sáu gã chủ thần sứ giả!

Song, ngay khi Thiên giới nhất phương vừa mới bắt đầu lập thành đội ngũ chỉnh thể hành động, Bố Lôi Lặc sáu người cũng đã ra quyết định thứ 2.

“Phong!” Bố Lôi Lặc phẫn nộ truyền âm quát.

Nhất thời. Sáu đạo chủ thần lực lại một lần nữa từ nơi sáu người hình thành hỗn hợp chủ thần lực. Bên ngoài còn bao vây lấy một tầng màu xanh nhạt chủ thần lực.

“Hô!”

Sáu gã chủ thần sứ giả cơ hồ trong nháy mắt, tiêu thất nhanh như gió tiến nhập vào trong đám người của Địa ngục nhất phương.

Thiên giới nhất phương đại lượng công kích lúc này mới rơi xuống, căn bản không thể đả thương đến sáu người bọn họ.

“Ha ha, thống khoái.” Một người vóc dáng cường tráng như cương thiết cười lớn nói,“Bố Lôi Lặc, ngươi đưa ra biện pháp rất chính xác thật là không tồi.”

“Đương nhiên.” Hắc bào Bố Lôi Lặc đạm cười nói,“sau một lần công kích không cho đối phương kịp phản ứng, lập tức chạy ngay vào sâu trong trận doanh của chúng ta. Sau đó lại đi công kích, xong lại lùi về! Hừ, bọn họ cho dù công kích nhiều nhất cũng chỉ giết chết được một ít binh lính bình thường, chúng ta Địa ngục nhất phương cường giả không nhiều lắm nhưng binh lính bình thường lại nhiều nhất.”

Lập tức, Bố Lôi Lặc lần nữa hạ lệnh ---

“Phong!”

Sáu gã chủ thần sứ giả người mạnh hướng bốn phía tản ra, khoảng cách nới rộng, hướng phía trước đối phương phóng đi.

“Đại địa!”

Bố Lôi Lặc lại vừa truyền âm hạ lệnh.

Sáu đạo chủ thần lực lại một lần nữa hội tụ, đại địa chủ thần lực hùng hậu dung nạp lại bên ngoài thành một cỗ năng lượng cực kì cường đại hội trên người đại hán cường tráng nọ, chỉ thấy đại hán thân hình cường tráng lạnh lùng giơ hữu quyền đánh ra, nắm tay như núi, áp về phía trước, thiên địa bị chấn vỡ.

“Phong!”

Sáu gã chủ thần sứ giả lại một lần nữa bay ngược.

Thiên sứ nhất phương lại lần nữa chịu tổn thất một lượng lớn , đủ mười hai thiên sứ mười hai cánh lại một lần nữa rơi rụng.

Tuy nói mười hai người, đối với lúc này đây so với quân đoàn thiên sứ mười hai cánh số lượng cũng không tính là quá lớn. Nhưng là lấy tốc độ của sáu gã chủ thần sứ giả, một lần giết mười hai người vậy mười lần chính là một trăm hai mươi người. Lúc này đây thiên sứ quân đoàn, tổng cộng đến hai đại đội, một ngàn hai trăm người. Mà trên đầu thông đạo vốn là sáu trăm thiên sứ mười hai cánh.

Liên tiếp chém giết. Cho tới bây giờ, tổn thất thần thiên sứ đã mất hơn phân nửa chỉ còn lại đích không đủ hai trăm.

Mà Địa ngục nhất phương có ba trăm thất tinh ác ma, cũng không còn đủ trăm tên. Còn các chủ thần sứ giả, phần lớn đều bị thiên sứ phản đòn, tử vong cũng hơn phân nửa .

Thảm thiết!

“Nhanh, các ngươi nhanh lên trợ giúp.” Thiên giới nhất phương cũng nóng nảy.

“Nhanh lên, đã trễ, có thể không còn kịp rồi.”

Thiên giới nhất phương còn có viện quân ---- tại mặt khác của thông đạo đã đạt được thắng lợi, thiên sứ mười hai cánh ở thông đạo khác, cũng đồng dạng là sáu trăm thiên sứ mười hai cánh, sáu trăm thiên sứ mười hai cánh này tổn thất không lớn. Hiện giờ tổng còn lại cũng còn hơn năm trăm thiên sứ mười hai cánh.

Bất quá, thần cùng thần chiến đấu, mỗi giây đồng hồ, phỏng chừng đều giao thủ một lần .

Như bọn Bố Lôi Lặc sáu gã chủ thần sứ giả, liên tục công kích hơn mười lần, phỏng chừng cũng không quá ba mươi giây.

Như vậy hơn năm trăm danh mười hai thần thiên sứ viện quân, nếu muốn từ mặt khác của thông đạo chạy tới thông đạo này, hơn nữa nếu muốn ở bên trong dòng người này chạy tới trước mặt. Cho dù tốc độ nhanh. Cũng phải mất một hai phút đồng hồ.

Đông đảo các chủ thần cũng đều an tĩnh lại, tất cả mọi người cảm thấy giờ phút này rất thảm thiết.

“Nếu như, tại nơi này hơn một trăm thiên sứ mười hai cánh bị giết hết, nếu như hơn năm trăm thiên sứ mười hai cánh có khả năng chạy tới kịp, vậy Thiên giới rất có thể sẽ thắng nhưng nếu như Địa ngục nhất phương liều chết đến cuối thông đạo trước. Vậy Địa ngục nhất phương sẽ thắng.” Lâm Lôi cũng thấy rõ một màn này.

Địa ngục nhất phương chủ thần sứ giả cộng thêm Bố Lôi Lặc bọn họ sáu người đang không ngừng đánh lén, liệp sát thiên sứ, chín tên chủ thần sứ giả.

Chỉ cần bọn họ ra tay đã đủ để tiêu diệt hơn một trăm thiên sứ mười hai cánh này .

“Bất hảo, tốc độ phải nhanh hơn nữa.” Bố Lôi Lặc truyền âm với năm người khác.“Thông đạo đầu kia Thiên giới đã giành thắng lợi, ở đó đối phương cũng có sáu trăm thiên sứ mười hai cánh tổn thất tương đối ít, một khi để cho đám thiên sứ mười hai cánh kia chạy tới, chúng ta sẽ không còn hy vọng.”

Lạp Tắc Nhĩ trầm thấp truyền âm nói:“Tốc độ nhanh hơn, tiến vào bên trong thiên sứ quân đoàn đi.”

Năm tên chủ thần sứ giả khác kinh hãi.

Bọn họ từ đầu đến bây giờ, đều giống như rùa rụt đầu len lén đánh úp, sau đó lại rút đi sau đó lại đánh lén. Như vậy mặc dù an toàn hơn, nhưng tốc độ giết địch quá chậm.

“Không được lựa chọn. Như vậy tiếp tục thì cuối cùng cũng phải thua.” Hắc bào Bố Lôi Lặc cắn răng một cái,“Chấp hành kế hoạch cuối cùng đi.”

“Tốt.”

“Bắt đầu đi.”

Sáu gã chủ thần sứ giả cơ hồ trong nháy mắt liền ra quyết định. Nhảy vào giữa địch quân, đối mặt với phô thiên cái địa công kích, bọn họ có thể sẽ rơi rụng, nhưng cũng có thể sẽ thắng.

“Bối ngươi tổng thống lĩnh, triển khai bộ kế hoạch cuối cùng.” Hắc bào Bố Lôi Lặc truyền âm về đám người phía sau cùng với thống lĩnh cao nhất trên chiến trường của Địa ngục nhất phương .

“Ha ha, tốt, thắng thua cuối cùng cũng chỉ còn một chiêu này !”

Vị kia tổng thống lĩnh kia lập tức hướng tới các đội ngũ quản lý nhân viên hạ lệnh.

Nhất thời, Địa ngục nhất phương quân đội bắt đầu di động biến hóa .

Hắc bào Bố Lôi Lặc chờ cùng sáu gã chủ thần sứ giả, sắc mặt tất cả đều khẩn trương.

“Thủy!” Bố Lôi Lặc truyền âm quát.

Nhất thời, sáu đạo chủ thần lực mênh mông chạy tứ tung, Bố Lôi Lặc sáu người tựa như nước chảy, không chỗ nào không vào. Lặng yên không một tiếng động cả sáu bóng người liền vọt tới bên cạnh đầu tiên, trực tiếp nhảy vào trận doanh Thiên giới nhất phương.

Thiên giới nhất phương, nhất thời nổi giận.

Dám vọt đến ư?

“Hợp lực, giết chết bọn họ.” Không có bất cứ do dự gì, Thiên giới nhất phương đại lượng chiến sĩ cùng với các thiên sứ, lập tức hiệp lực hướng sáu người này đông loạt công kích.

Thế nhưng, sáu người này phảng phất giống như nước chảy lẩn trốn trong đám người, đông đảo công kích, thậm chí còn giết nhầm cả nhân mã của phương mình. Trọng yếu nhất chính là ---- một chiêu Thủy này, là chiêu thức phòng ngự mạnh nhất của Bố Lôi Lặc sáu người bọn họ. Hơn nữa, trong sáu người bọn họ, người không có được phòng ngự chủ thần khí, thì có được công kích chủ thần khí.

Sáu người liên hợp phòng ngự, quá mạnh mẽ .

Hơn nữa thi triển một chiêu Thuỷ này cho dù lâm vào công kích nhưng cũng không chết.

Ngay lập tức bọn họ bắt đầu điên cuồng công kích.

“Đại địa!”

“Hắc ám!” Sáng chế liên hợp cực mạnh 4 chiêu phóng ra ---- hắc ám, thủy, phong, đại địa. Trong đó đại địa cùng hắc ám đều là công kích, phong chính là chạy trốn di động, mà thủy còn lại là phòng ngự tuyệt chiêu.

Bọn họ sáu người nhảy vào trong đám người thiên sứ cũng không còn cố kị gì cả.

Chung quanh đều là địch nhân, chỉ để ý tận tình công kích là chính! Về phần chủ thần thần lực...... Lâm Lôi nhưng là cho bọn hắn mỗi người một trăm giọt, cũng đủ dùng.

“Giết!!!” Địa ngục nhất phương các chiến sĩ cùng một ít thất tinh ác ma cũng giống như hồng thủy phóng ra đánh sâu vào trong này.

Bởi vì lúc này các thiên sứ đã hoàn toàn bị sáu người kia làm cho đại loạn căn bản không cách nào tổ chức phòng ngự, làm gì còn đến ngăn cản Địa ngục nhất phương. Nhất thời, Thiên giới nhất phương rốt cuộc bắt đầu liên tiếp bại lui.

Địa ngục đích nhất phương chiến sĩ, tùy ý công kích Thiên giới nhất phương.

Lúc này cũng làm giảm bớt gánh nặng cho bọn Bố Lôi Lặc sáu người .

“Ha ha, giết sạch mấy thiên sứ này.” Địa ngục nhất phương điên cuồng .

Nguyên bổn chỉ còn lại có hơn một trăm thiên sứ, vừa rồi Bố Lôi Lặc sáu người điên cuồng công kích đến đã giết chết hơn phân nửa. Kì thật, lấy Bố Lôi Lặc sáu người liên thủ phòng ngự, sợ rằng phải gần trăm thiên sứ mười hai cánh liên thủ mới có thể giết chết bọn họ. Nhưng là, trong lúc hỗn loạn tổng số có hơn một trăm thiên sứ nhưng lại bị Địa ngục nhất phương thất tinh ác ma cùng chủ thần sứ giả lao đến làm phiền nhiễu nên bọn họ căn bản không cách nào tạo thành công kích hữu hiệu để diệt sát bọn Bố Lôi Lặc sáu người.

Thoáng qua ----

Chỉ còn lại có năm sáu chục thiên sứ, đối mặt với Địa ngục quân đoàn như thủy triều phóng đến, phô thiên cái địa phóng ra công kích, trong nháy mắt lại chết đi hơn phân nửa.

Bại lui!

Điên cuồng bại lui!

Thiên giới nhất phương các chiến sĩ bình thường không có giống như thiên sứ mười hai cánh, bọn họ ngay tự bản thân biết lựa chọn.

“Không còn kịp rồi.” Giờ phút này hơn năm trăm thiên sứ rốt cuộc chạy tới bên bờ tinh hà thông đạo.

Song, nghênh đón bọn họ, là Thiên giới quân đội bại lui.

“Đi vào giết.” Lúc này trước mặt hơn trăm thiên sứ mười hai cánh bại quân như thủy triều chạy về, bọn họ đều đang bị đánh rát nên càng muốn chạy ra khỏi đây nên hướng vào bên trong mà chạy về. Phía Địa ngục nhất phương đầy trời đều là vô số vật chất công kích cùng với linh hồn công kích, tùy ý hướng phía bên này công kích.

Cơ hồ là trong chớp mắt, Địa ngục đại quân liền vọt tới cuối của tinh hà thông đạo.

“Vù vù

Trên tinh hà thông đạo thất thải quang mang loé lên rồi biến mất.

Song phương các bên đều đạt được một lần thắng lợi, trận vị diện chiến tranh này đến cuối cùng kết quả là hoà.

Do mấy ngày nay không vào được 4vn và các thành viên nhóm dịch cũng có công chuyện đột xuất cùng nhau nên sẽ mượn các dịch giả bên truongton vài chương (đến chương 42). Các chương cuối nhóm dịch 4vn sẽ tiếp tục:0 (33)::0 (33):

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 38: Nói Dối

Ha ha......”

Trên Tinh Hà thông đạo truyền đến tiếng cười thoải mái,kích động.

“Thành công !”

“Kết thúc!”

May mắn duy nhất đủ sáu gã chủ thần sứ giả bọn Bố Lôi Lặc còn sống sót, thậm chí đến các chiến sĩ địa ngục quân đoàn, cả đám trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, bọn họ cao hứng không phải bởi vì giành được kết quả bình cục. Mà là bởi vì --- bọn họ còn sống! Còn sống từ trận vị diện chiến tranh đáng sợ này.

Ba trăm Thất tinh ác ma, chỉ sống sót hơn bốn mươi vị.

Những người may mắn còn sống, đương nhiên đáng ăn mừng!

Trên đỉnh núi ngoài xa hơn mười vạn dặm.

Bao gồm nhiều các chủ thần đều nhiệt liệt, sôi nổi nói chuyện với nhau.

“Áo Phu, lúc này đây, ngươi đã thua!” Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức trên mặt rốt cuộc lộ ra vẻ tươi cười.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu cười a a nói: “Ha ha...... Ô Đặc Lôi Đức, trận này lấy được bình cục đích xác xem như ta thua. Bất quá, Ô Đặc Lôi Đức, vừa đây, phe địa ngục các ngươi có thể thắng, chủ yếu là do sáu chủ thần sứ giả hình thành chiến trận, sáu sứ giả đó là của chủ thần nào?”

Áo Phu không bởi vì thua mà nhụt chí hay bất mãn chút nào, vẫn như trước cười dài.

“Đó là sáu gã chủ thần sứ giả dưới trướng Lâm Lôi!” Hủy diệt chúa tể nói thẳng.

“Nga?” Vận mệnh chúa tể Áo Phu không khỏi quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi.

Khi nghe được nội dung hai gã chúa tể nói chuyện với nhau.Đám chủ thần đều quay đầu nhìn về phía Lâm Lôi. Nguyên lai trong vị diện chiến tranh lần này, tác dụng lớn nhất nổi bật có sáu người. Đều là sứ giả dưới trướng Lâm Lôi.

“Lâm Lôi. Lần này là ngươi giúp Ô Đặc Lôi Đức a.” Áo Phu cười nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi điềm đạm cười nói:“Chỉ là sáu sứ giả kia mà thôi. Nếu như Áo Phu đại nhân ngươi tìm được một đại viên mãn thượng vị thần. Một đại viên mãn thượng vị thần dưới tình huống liều mạng. Giết chết một hai trăm Thiên sứ mười hai cánh. Cũng không phải việc khó. Đồng dạng là có thể thay đổi chiến cuộc.”

Sáu người kia liên thủ, ở trong chiến tranh. Tác dụng phát huy gần bằng một đại viên mãn.

“Đại viên mãn thượng vị thần? Đám đại viên mãn đó có ai tâm ý muốn mạo hiểm tính mạng, tiến vào chiến trường này?” Vận mệnh chúa tể Áo Phu khẽ cười nói,“Nếu như không có nguy hiểm, mời bọn họ làm việc bọn họ sẽ nguyện ý. Mà nếu có nguy hiểm, sẽ chẳng có đại viên mãn nào muốn vào.”

Đối với đại viên mãn mà nói, ngay cả chủ thần khí cũng không tính là cái gì.

Vậy chủ thần có thể xuất ra cái gì để hấp dẫn đại viên mãn thượng vị thần đây cơ chứ? Không có! Tự nhiên, các đại viên mãn đều chẳng muốn tham chiến.

“Lâm Lôi, ta rất tò mò, hình thành chiến trận của sáu gã chủ thần sứ giả dưới trướng ngươi, là do ai nghiên cứu ra?” Vận mệnh chúa tể Áo Phu nhớ lại nói.

“Chiến trận này. Tên là Luân Hồi chiến trận, cũng là do một gã chủ thần sứ giả dưới trướng ta, hao phí triệu vạn năm mới nghiên cứu ra .” Lâm Lôi cũng không giấu diếm.

“Luân hồi chiến trận...... Luân hồi...... Luân hồi!” Vận mệnh chúa tể Áo Phu than nhẹ mấy lần, khẽ gật đầu, lập tức hướng Lâm Lôi cười gật đầu,“Tên sứ giả đó của ngươi, tuyệt đối là tuyệt đỉnh nhân vật trong những kẻ nghiên cứu ma pháp trận , có thể làm dị chủng năng lượng kết hợp thành một thể, nghiên cứu đến như vậy, ta cũng phải nói một tiếng, bội phục!”

“Này Áo Phu, thua mà ngươi vẫn cao hứng thế ư?” Tử vong chúa tể khẽ cười một tiếng.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu cười nói: “Thắng thua? Được mất, vốn chính là đối lập. Ngươi không thể từ mặt ngoài mà phán đoán thắng thua a...... Ha ha......” Áo Phu cười thoải mái, vui vẻ: “Các vị, ta không ở lại nữa, về Thiên giới trước nhé. Được rồi, Lâm Lôi......”

Áo Phu đột nhiên nhìn về phía Lâm Lôi, cười nói: “Có thời gian. Ngươi nên tới Áo Cổ hoa viên của ta dạo chơi, ta đã mời ngươi nhiều lần rồi .”

“Nhất định, nhất định.” Lâm Lôi liền ứng tiếng.

Lúc này này Áo Phu, mang theo các chủ thần thiên giới nhất phương, xé mở không gian bay đi.

“Áo Phu……” Lâm Lôi trong lòng cũng là than thở một tiếng.

Một đoạn thời gian gần đây, cùng Vận mệnh chúa tể Áo Phu mấy lần tiếp xúc, Lâm Lôi có chút khâm phục Vận mệnh chúa tể Áo Phu .

“Mặc kệ là thua thắng thành bại, đều có vẻ rất ơ hờ. Thế gian này không có chuyện gì làm cho hắn tức giận.” Lâm Lôi sợ hãi than một tiếng, trận vị diện chiến tranh này. Một khi thắng, Áo Phu đã có thể có thêm một phần Ý chí uy năng. Áo Phu thành công cùng thất bại giao nhau chỉ một đường tơ, nhưng mặt không đổi sắc, không một tia nhụt chí.

Tâm cảnh loại này, các chúa tể khác đều không thể so bì.

Địa ngục, Thiên Tế sơn mạch. Vị diện chiến tranh đã qua đi nửa năm,trong Lâm Lôi phủ đệ vẫn trước sau yên lặng như một.

“Uy Địch cũng đã đi ra bên ngoài xông xáo .” Lâm Lôi đi trên hành lang phủ đệ, xa xa trông trên bãi cỏ, các hậu bối đệ tử Ba Lỗ Khắc gia tộc, “Một đám đều hiếu chiến, xem ra, không bao lâu nữa, phỏng chừng đại đa số các hậu bối đệ tử cũng phải tại trong Địa ngục xông xáo lịch lãm .”

Lâm Lôi dọc theo hành lang , chuyển hướng tiến vào u tĩnh hoa viên.

Tại một góc hoa viên , Bối Bối đang cùng Ny Ti nói chuyện, hai người cười đến ngập trước ngửa sau.

“Ân?” Lâm Lôi quay người lại,liền thấy phụ thân Hoắc Cách cùng mẫu thân Lâm Na từ cửa hoa viên đi vào.

“Lâm Lôi.” Hoắc Cách trên mặt không khỏi hiện lên vẻ tươi cười.

“Phụ thân, mẫu thân.” Lâm Lôi lúc này khom người.

“Ta tìm ngươi có chút việc.” Hoắc Cách vừa cười vừa nói, “Gần đây, ta và mẫu thân ngươi chuẩn bị,muốn đi dạo chơi,du lãm một vài vật chất vị diện. Ngươi và Địch Lỵ Á cùng chúng ta đi chứ?” Vật chất vị diện rất nhiều, hơn nữa rất nhiều vật chất vị diện, mỗi cái đều có đặc sắc riêng.

Có chủng tộc kì lạ, có các chủng tộc văn minh khác nhau.

Đi du lãm vô số vật chất vị diện, so với cứ ở trong Địa ngục chí cao vị diện vui thú hơn rất nhiều.

“Không cần.” Lâm Lôi cười lắc đầu cự tuyệt.

“Ngươi đứa nhỏ này......” Hoắc Cách không khỏi lắc đầu bất đắc dĩ cười, mẫu thân Lâm Na cười nói:“Hoắc Cách, đừng miễn cưỡng Lâm Lôi, hắn muốn đi lúc nào liền có thể đi mà.”

Lâm Lôi có một hỏa hệ thần phân thân, có thể tiến vào vật chất vị diện .

Lâm Lôi lúc này cùng cha mẹ nói một tiếng, rồi một mình rời đi.

Trong đình viện u tĩnh, đây là chỗ Lâm Lôi thường tĩnh tu.

Đứng ở trên cỏ, dung hợp thần thức trong nháy mắt phúc tán cả địa ngục.

“Vạn năm thời gian, một đường đi tới......” Lâm Lôi trong đầu xẹt qua,tràng cảnh từ thủa còn hài đồng cho tới bây giờ , “Phụ thân, Đức Lâm gia gia, Bối Bối. Ốc Đốn, Địch Lỵ Á, Da Lỗ lão đại, Kiều Trì, Lôi Nặc……” Một đám người hiện lên trong đầu. Những người này, đã xâm nhập tận trong linh hồn Lâm Lôi.

Đột nhiên Lâm Lôi nghĩ đến một người.

“Mẫu thân!”

Nghĩ đến mẫu thân Lâm Na, Lâm Lôi không khỏi âm thầm thở dài.

Mẫu thân Lâm Na mặc dù cùng phụ thân Hoắc Cách quan hệ thân mật tiến tới rất mau, nhưng nhiều năm như vậy đi qua, mẫu thân Lâm Na cùng Lâm Lôi, Ốc Đốn thủy chung vẫn có một tầng ngăn cách.Tình cảm của Lâm Na đối với hai người con trai nàng-Lâm Lôi, Ốc Đốn, chính thức không có giống như tình cảm của mẹ dành cho con.

Điều này Lâm Lôi cùng Ốc Đốn đều nhận ra.

“Ai, chỉ là bởi vì, mẫu thân không còn trí nhớ của lúc trước khi trở thành thiên sứ.” Lâm Lôi trong lòng thở dài.

Đúng vào lúc này ----

“Hô!” Một đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

“Ô Đặc Lôi Đức đại nhân.” Lâm Lôi vừa nhìn, người đến đúng là Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức.

Mặc một bộ hắc bào Ô Đặc Lôi Đức trên mặt tươi cười: “Lâm Lôi. Lần trước vị diện chiến tranh, sáu chủ thần sứ giả ngươi phái ra có tác dụng rất lớn. Ta cũng biết, ngươi đã tốn hao mấy trăm năm đi tìm sáu người này. Tới nơi này, là ta muốn cảm tạ ngươi……”

“Ô Đặc Lôi Đức đại nhân. Ta vốn cũng muốn tuyển sứ giả mà .” Lâm Lôi cười nói.

Lâm Lôi cùng Hủy diệt chúa tể quan hệ vẫn là rất tốt.

“Ha ha, đừng nói nữa, Lâm Lôi, tính ra ta nợ ngươi một nhân tình.” Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức cười nói,“Nếu như ngươi có chuyện gì, chỉ cần ta có thể làm được...... Cứ việc để ta ra tay. Thậm chí nếu ngươi muốn biết một vài tuyệt chiêu bí mật, ta cũng có thể nói cho ngươi. Đương nhiên, “Thời Không Thác Loạn” một chiêu này, ngươi đừng nghĩ đến là được.”

Ô Đặc Lôi Đức rất thẳng thắn nói.

“Thời Không Thác Loạn” một chiêu này. Mặc dù là từ liên hợp thiên phú thần thông của tứ thần thú, nhưng uy lực tàn phá, hơn gấp nghìn lần.

Cho dù là Lâm Lôi, một khi học được một chiêu này, cũng có thể uy hiếp tứ đại quy tắc chúa tể. Cho nên Ô Đặc Lôi Đức khó có khả năng truyền lại cho ai khác.

“Ha ha, Ô Đặc Lôi Đức đại nhân, cho dù ngươi không nói, ta cũng sẽ không bởi vì việc nhỏ này, mà yêu cầu ngươi nói ra tuyệt chiêu cho ta . Vì nghiên cứu tuyệt chiêu này. Ô Đặc Lôi Đức đại nhân ngươi hao phí không ít tinh lực.” Lâm Lôi cười nói,“Được rồi, vị diện chiến tranh vừa qua, Áo Phu đại nhân hắn thua, có phản ứng đặc biệt gì không?”

“Hắn? Có thể có phản ứng gì, vẫn như dĩ vãng ,hắn ở trong Áo Cổ Hoa Viên, cả ngày đắm chìm trong nghiên cứu, tu luyện .”

Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức cảm thán một tiếng,“Áo Phu này là người điên. Căn bản không biết mệt mỏi. Nói thật,trong mấy quy tắc chúa tể .Chỉ có Áo Phu là làm cho ta trong lòng không yên. Ngươi vĩnh viễn không biết...... Áo Phu này đến cùng có tuyệt chiêu gì. Cái loại người điên như thế này, căn bản không có cách nào theo lẽ thường mà ước lượng.”

Lâm Lôi không khỏi cười, hắn có thể hiểu được sự khó chịu của Hủy diệt chúa tể .

Khổ cực sáng chế “Thời Không Thác Loạn” một chiêu này, vẫn không cách nào đánh bại Áo Phu, đương nhiên duyên cớ là bởi vì Áo Phu có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí.

“Không nói chuyện về hắn nữa, mới vừa rồi ta lại đây, phát hiện ngươi tâm tình không tốt lắm, sắc mặt cũng có gì đó không tốt, có chuyện phiền phức gì vậy?” ÔĐặc Lôi Đức mỉm cười nói.

Các chúa tể, cũng có tình cảm.

Tứ đại quy tắc chúa tể mặc dù tự cho mình rất cao, nhưng cũng muốn có bằng hữu. Lâm Lôi sau khi triển lộ thực lực, tứ đại quy tắc chúa tể đối với Lâm Lôi thái độ cũng có chút thay đổi, bởi vì sự việc trong lần vị diện chiến tranh, Ô Đặc Lôi Đức đã đem Lâm Lôi trở thành đệ nhị cường giả một phương của hắn .

Về phần đệ nhất cường giả nhất phương này, tự nhiên là bản thân hắn.

Bởi vì quan hệ có chút thân cận, nói chuyện cũng tùy ý tự tại .

“Nga? Đích xác có chút sự tình phiền toái. Bất quá, ngươi biết cũng vô dụng mà thôi.” Lâm Lôi thở dài một tiếng, mẫu thân trở thành thiên sứ, trí nhớ kiếp trước đã không còn, căn bản không cách nào thay đổi.

“Nói ra nghe một chút.” Ô Đặc Lôi Đức cười nói.

Lâm Lôi cũng thở dài một tiếng: “Vấn đề này liên quan đến mẫu thân của ta, mẫu thân của ta lúc tại vật chất vị diện , bị Quang minh tông giáo bắt đi,đem linh hồn hiến cho chủ thần. Mẫu thân của ta trở thành thiên sứ, lại là thiên sứ mười hai cánh! Ta từng đi tìm Áo Cổ Tư Tháp, trả một cái giá lớn, để hắn trả lại tự do cho mẫu thân ta. Tự do thì được rồi, nhưng trí nhớ kiếp trước của mẫu thân ta vĩnh viễn không cách nào khôi phục .”

“Ngươi nói cái gì?” Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức cau mày.

“Như thế nào, trí nhớ của thiên sứ còn có thể khôi phục?” Lâm Lôi không khỏi có chút chờ mong nói.

“Hắn như thế nào lại có thể lựa chọn cho mẫu thân ngươi khôi phục tự do!” Hủy diệt chúa tể trịnh trọng nhìn chằm chằm Lâm Lôi, “Lâm Lôi, ta nói cho ngươi biết, để một thiên sứ khôi phục tự do, chỉ có hai biện pháp ---- mà hai biện pháp này, ta dám nói, Áo Cổ Tư Tháp sẽ không lựa chọn!”

Lâm Lôi ngẩn ra: “Ngươi, ngươi có ý gì? Ngày đó, Áo Cổ Tư Tháp tựa hồ linh hồn bị thương .”

“Ha ha......”

Hủy diệt chúa tể cười lạnh đứng lên, “Linh hồn bị thương? Làm bộ mà thôi! Lâm Lôi, ta nói cho ngươi một điểm, một thiên sứ một khi thật sự khôi phục tự do, thì thiên sứ này, tự nhiên khôi phục trí nhớ kiếp trước!”

“Ngươi nói cái gì?” Lâm Lôi sắc mặt đại biến, “Việc này,...... như thế nào có thể?”

“Mẹ của ngươi không khôi phục trí nhớ,vậy đại biểu cho một điểm ---- mẹ của ngươi căn bản vẫn như trước bị hắn điều khiển, mẹ của ngươi căn bản không có khôi phục tự do!” Hủy diệt chúa tể cười lạnh đứng lên,“Ta xem ra, mẹ của ngươi, chỉ là nghe hắn ra lệnh, phỏng chừng làm bộ tự do , như vậy, hắn không có bất cứ tổn thất gì,lại có thể đạt được chỗ tốt từ ngươi, loại chuyện tốt này, hắn không làm sao được?”

Lâm Lôi sắc mặt đại biến.

“Ngươi cùng hắn quan hệ vốn còn kém, hắn nói với ngươi như thế,vẫn còn là danh dự cho ngươi.” Hủy diệt chúa tể cười nhạo nói.

“Nhưng, nhưng lúc ấy, Áo Phu cũng ở đó?” Lâm Lôi liền nói.

“Áo Phu? Áo Phu lúc ấy là có việc cầu đến Áo Cổ Tư Tháp, hơn nữa, Áo Cổ Tư Tháp cũng đã giúp đỡ Áo Phu mấy lần, Áo Phu cũng nợ hắn nhân tình. Ngươi nói, Áo Phu không giúp hắn , giúp ngươi chăng?” Hủy diệt chúa tể cười lạnh nói,“Áo Phu không tranh sự đời, cũng không thể đại biểu, hắn là một người tốt.”

“Nói đơn giản, ngươi hoàn toàn bị Áo Cổ Tư Tháp lừa gạt !” Hủy diệt chúa tể nói.

Do mấy ngày nay không vào được 4vn và các thành viên nhóm dịch cũng có công chuyện đột xuất cùng nhau nên sẽ mượn các dịch giả bên truongton vài chương (đến chương 42). Các chương cuối nhóm dịch 4vn sẽ tiếp tục:0 (33)::0 (33):

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 39: Lửa Giận Của Lâm Lôi

Chính mình hoàn toàn bị lừa gạt ?

“Giả ? Nói dối?”

“Áo Cổ Tư Tháp!” Lâm Lôi chỉ cảm thấy một cỗ lửa giận vô hình trong nháy mắt tràn ngập cả lồng ngực.

Hỗn đản!

Tên Áo Cổ Tư Tháp này chắc chắn đã lừa gạt mình!

Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức bên cạnh cười nhạo nói: “Lâm Lôi, Áo Cổ Tư Tháp là loại người như thế nào chẳng lẽ ngươi không biết? Bá đạo, tham lam, âm hiểm, vì mục đích hắn sẽ không từ bỏ thủ đoạn nào cả. Ngươi như vậy là quá dễ dàng tin tưởng hắn rồi .”

Lâm Lôi lông mày nhíu lại : “Ta cũng biết, chỉ là lúc ấy Áo Phu cũng ở đó làm cho ta tin tưởng có Áo Phu hắn sẽ không nói dối...... Bất quá, chuyện này hết thảy đều đã muộn rồi. Ô Đặc Lôi Đức đại nhân, ngươi dựa vào cái gì mà khẳng định Áo Cổ Tư Tháp lừa gạt ta chứ? Thiên sứ khôi phục tự do, liệu nhất định sẽ khôi phục được trí nhớ kiếp trước?”

Những lời này, chỉ là một mình Hủy diệt chúa tể nói, Lâm Lôi tạm thời không cách nào tin tưởng hoàn toàn được.

Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức vạn phần khẳng định nói: “Lâm Lôi, ta nói cho ngươi biết quang minh thần giới bảy vị quang minh chủ thần, thì có một gã quang minh chủ thần đầu nhập dưới trướng của ta cho nên, ta đối với việc của thần thiên sứ biết rõ tin tức chi tiết, thật là rất hiểu rõ…”

Lâm Lôi yên lặng lắng nghe.

Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức vẻ mặt nghiêm túc:“Thiên sứ, là từ thiên sứ chuyển sinh trì của Thiên giới! Mỗi một thiên sứ đến chuyển sinh trì, đều là sẽ cùng với một quang minh chủ thần linh hồn tương liên! Cho nên, mỗi một thiên sứ từ chuyển sinh trì sinh ra đều mặc nhiên bị quang minh chủ thần khống chế.”

Lâm Lôi gật đầu.

Hủy diệt chúa tể ngay sau đó nói:“Thiên sứ chuyển sinh trì có phân ra cao thấp khác nhau. Cao nhất của thiên sứ chuyển sinh trì chỉ có hai tòa. Mà chỉ có hai tòa thiên sứ chuyển sinh trì này mới có thể đản sinh ra thiên sứ mười hai cánh, đồng thời cả hai tòa này đều là do bản thân Áo Cổ Tư Tháp khống chế.”

“Cho nên muốn mẫu thân ngươi là thiên sứ mười hai cánh khôi phục tự do chỉ có hai biện pháp, một là giết chết Áo Cổ Tư Tháp! Áo Cổ Tư Tháp vừa chết. Thiên sứ chuyển sinh trì biến thành vật vô chủ lúc này các thiên sứ linh hồn sẽ được giải thoát. Đương nhiên là khôi phục tự do.”

Lâm Lôi gật đầu. Biện pháp này hắn cũng đã biết.

“Còn biện pháp thứ hai chính là làm cho Áo Cổ Tư Tháp cùng với mẹ của ngươi và thiên sứ chuyển sinh trì giải trừ linh hồn khế ước(liên lạc). Một khi giải trừ liên lạc. Thiên sứ chuyển sinh trì sẽ trở thành vật vô chủ. Hễ sau này thiên sứ chuyển sinh trì sinh ra thiên sứ thì tia linh hồn khế ước kia cũng sẽ tiêu tán. Bọn họ đều được tự do.”

Hủy diệt chúa tể cười lạnh nói:“Lâm Lôi. Một khi cùng một tòa thiên sứ chuyển sinh trì giải trừ linh hồn khế ước. Không đơn giản chỉ là mẫu thân của ngươi mà cả cái thiên sứ chuyển sinh trì và tất cả thiên sứ do chuyển sinh trì này sinh ra đều sẽ được khôi phục tự do!”

“ Mẹ của ngươi là thiên sứ mười hai cánh. Mà sinh ra thiên sứ mười hai cánh chuyển sinh trì tổng cộng mới có hai tòa. Ngươi muốn hắn vì mẹ của ngươi, giải trừ cả một tòa thiên sứ mười hai cánh chuyển sinh trì sao? Tức là đem một nửa số thiên sứ mười hai cánh tất cả khôi phục lại tự do, sau này cũng không phải chịu sự điều khiển của hắn nữa ư!” Hủy diệt chúa tể cười nhạo nói,“Nếu như hắn thật sự muốn cho mẫu thân ngươi khôi phục tự do, vậy lúc vị diện chiến tranh tiến hành, như thế nào hắn có khả năng lại phái ra được một ngàn hai trăm danh thiên sứ mười hai cánh nữa?”

Lâm Lôi đã hoàn toàn hiểu được muốn mẫu thân tự do kì thật chỉ có một biện pháp ---- làm cho vật sinh ra mẫu thân chính là cái thiên sứ chuyển sinh trì kia biến thành vật vô chủ.

Mà làm cho thiên sứ chuyển sinh trì biến thành vật vô chủ, chỉ có hai cái biện pháp, một là Áo Cổ Tư Tháp chết, hai là Áo Cổ Tư Tháp chủ động giải trừ linh hồn khế ước. Áo Cổ Tư Tháp lẽ nào buông bỏ được đây? Buông tha cho một người tức là phải buông tha cho tất cả thiên sứ do chuyển sinh trì sinh ra đồng thời cả thiên sứ chuyển sinh trì nữa .

“Hỗn đản!” Lâm Lôi không nhịn được rủa thầm một tiếng.

“Ngươi tức giận cũng vô dụng thôi.” Ô Đặc Lôi Đức cười lạnh nói.

Lâm Lôi trong đầu kịch liệt ngẫm nghĩ, một cái ý niệm trong đầu không ngừng lại bồi hồi --- giết chết Áo Cổ Tư Tháp, lập tức giết chết!

“Ô Đặc Lôi Đức đại nhân.” Lâm Lôi liền nói,“ Chủ thần khống chế thiên sứ, có phải hay không hắn muốn cho thiên sứ chết, thiên sứ sẽ lập tức chết ngay?”

“Điều này cũng không nhất định.” Ô Đặc Lôi Đức lắc đầu cười nói,“Điều đó còn phải xem xem thiên sứ đang ở nơi nào, nếu như thiên sứ cùng chủ thần, không ở cùng 1 vị diện vậy chủ thần cũng không có thể giết chết được thiên sứ.”

Lâm Lôi đột nhiên suy nghĩ cẩn thận .

Thật giống như là khống chế ma thú chủ tớ khế ước. Một khi ký kết chủ tớ khế ước, chủ nhân có thể dễ dàng làm cho ma thú thân tử.

Nhưng là……

Một khi ký kết khế ước chủ nhân cùng ma thú, tại bất đồng vị diện. Nhiều nhất chỉ mơ hồ cảm ứng được phương hướng. Căn bản không cách nào dùng linh hồn trao đổi, cũng như không có cách nào có thể giết chết được ma thú .

Lâm Lôi cùng Bối Bối, nếu như tại hai vị diện khác nhau, cũng là không cách nào dùng linh hồn trao đổi được .

“Hô.” Lâm Lôi trong lòng thở dài một hơi.

Nhưng biểu hiện ra ngoài Lâm Lôi lại trầm ổn vô cùng, khom người nói: “Ô Đặc Lôi Đức đại nhân, lúc này đây thật là rất cảm tạ ngươi. Nếu như không phải ngươi ta sợ rằng điều này không biết còn bị che đậy tới khi nào.”

Lâm Lôi cùng Hủy diệt chúa tể trao đổi thêm một lát, sau đó Ô Đặc Lôi Đức rời đi, không lâu sau một cái phong hệ chủ thần phân thân Lâm Lôi cũng rời Địa ngục, đi tới trước Minh giới bái kiến Tử vong chúa tể . Đợi đến hồi lâu sau, Lâm Lôi lập tức mời Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người, nói hết sự kiện này.

“Ngươi nói cái gì!”

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người thoáng giật mình cả kinh đứng phắt dậy.

“Đúng, ta đã bị lừa gạt.” Lâm Lôi lắc đầu nói,“một thiên sứ chính thức khôi phục tự do, không hề bị điều khiển chính là sẽ khôi phục hoàn toàn trí nhớ kiếp trước.”

“Ngươi xác định?” Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người liền nói.

“Ta xác định, tin tức này là do Ô Đặc Lôi Đức nói cho ta biết, hơn nữa ngay mới vừa rồi, phong hệ chủ thần phân thân của ta đi tới Minh giới bái kiến Tử vong chúa tể, tự mình đàm luận sự việc này. Tử vong chúa tể cũng chính miệng đã thừa nhận, làm cho thiên sứ khôi phục tự do chỉ có hai loại biện pháp. Hơn nữa khôi phục tự do, không có thiên sứ chuyển sinh trì điều khiển, linh hồn sẽ tự nhiên khôi phục lại trí nhớ kiếp trước.” Lâm Lôi trầm thấp nói.

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người nhìn nhau, trong đôi mắt có một tia kinh hãi.

“Nếu Tử vong chúa tể cũng nói như vậy, xem ra việc này là thật rồi.” Bối Lỗ Đặc trầm ngâm nói.

“Không nghĩ tới, lại bị lừa gạt .” Thanh Hỏa nhíu mày.

Lâm Lôi bị những người khác lừa gạt có khi cũng bỏ qua nhưng là Áo Cổ Tư Tháp! Cùng bọn họ đã có không ít cừu oán! Mặc kệ là Bối Lỗ Đặc hay là Thanh Hỏa, đều cũng có chút khó chịu, cảm thấy nghẹn khuất, nhất thời đầy một bụng hỏa! Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người cũng đều như vậy điều này càng khỏi phải nói đến Lâm Lôi !

Dù sao, là hắn cũng đã đem tứ thần thú máu huyết giao cho đối phương !

“Lâm Lôi, ngươi quyết định làm sao bây giờ?” Bối Lỗ Đặc dò hỏi. Thanh Hỏa cũng nhìn về phía Lâm Lôi.

“Chờ.” Lâm Lôi trầm thấp nói.

“Chờ?” Hai người không khỏi nghi hoặc.

“Cha ta cùng mẫu thân của ta, muốn đi vật chất vị diện dạo chơi. Chờ bọn hắn rời đi, ta sẽ đi hành động.” Lâm Lôi tỉnh táo nói.

“Đối với mẹ của ngươi hiện tại không thể tín nhiệm.” Bối Lỗ Đặc cũng gật đầu. Lâm Lôi tự mình đưa đến chỗ đặt vị diện Truyền Tống Trận, Lâm Lôi đưa cho bọn họ dùng chủ thần lệnh bài thông qua vị diện Truyền Tống Trận đi trước đến vật chất vị diện rồi bắt đầu du lãm hành trình. Bọn họ căn bản không biết...... Bọn họ vừa đi, thì các vị diện này sẽ nổi lên một trận phong ba rất đáng sợ.

“Phụ thân cùng mẫu thân, đi rồi.” Lâm Lôi ánh mắt u lãnh.

Bên cạnh thân Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa nhìn nhau.

“Mẫu thân nàng không có ở Địa ngục, cho dù Áo Cổ Tư Tháp có tới Địa ngục, cũng không thể giết chết mẫu thân. Về phần những người khác ở Thiên Tế sơn mạch...... Ta xin mời Bối Lỗ Đặc gia gia hai người các ngươi hỗ trợ . Áo Cổ Tư Tháp ở ngoài triệu vạn dặm, các ngươi hẳn là bảo vệ được Thiên Tế sơn mạch.” Lâm Lôi quay đầu nhìn về phía hai người.

Bối Lỗ Đặc không khỏi nở nụ cười: “Ha ha. Lâm Lôi, chủ thần ở ngoài triệu vạn dặm ngay cả giết một đại viên mãn cũng không giết được. Lực công kích rất có hạn. Ta cùng Thanh Hỏa, như thế nào lại không thể bảo vệ được Thiên Tế sơn mạch chứ?”

“Ta đã an tâm rồi.”

Lâm Lôi nói xong, hướng phía phương Truyền Tống Trận phía trước bay đi.

“Lâm Lôi, cẩn thận một chút!” Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người ngay lập tức truyền âm nói.

“Các ngươi ở lại Địa ngục, chờ tin tức đi.” Lâm Lôi thân ảnh tại xa xa Truyền Tống Trận trung biến mất.

Thanh Hỏa quay đầu nhìn về phía Bối Lỗ Đặc, cau mày nói:“Bối Lỗ Đặc, không biết chuyện gì sẽ xảy ra...... Ta cuối cùng cảm giác có chút hồi hộp, Lâm Lôi đi chắc sẽ không xảy ra vấn đề gì.”

“Sẽ không!” Bối Lỗ Đặc rất kiên định.“Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp hắn có chí cao thần khí không khế hợp cùng thuộc tính của hắn, cho dù có mạnh mẽ cỡ nào cũng sẽ không vượt qua được Lâm Lôi? Chỉ cần không gặp phải Áo Phu ta nghĩ sẽ không xảy ra vấn đề gì, hơn nữa Lâm Lôi hắn cũng biết tiến thối, trọng yếu nhất chính là...... Khi hắn dung hợp thần thức lại là siêu việt hơn tất cả các chủ thần thần thức khác .”

“Ân.” Thanh Hỏa trong lòng buông lỏng.

Có dung hợp thần thức lại khi Lâm Lôi điều tra đến đối phương nhưng đối phương lại không nhận ra được Lâm Lôi.

Quang minh thần vị diện.

“Oanh!”

Một đạo thân ảnh trong nháy mắt xẹt qua bầu trời vô hạn bao la. Trong một tốc độ làm cho ngay cả không gian thần vị diện cũng đều rung động đứng lên. Chỉ thấy Lâm Lôi mặc một bộ trường bào xanh da trời lạnh lùng nghiêm mặt, ánh mắt u lãnh, nhìn chằm chằm về chỗ xa xa.

“Vận mệnh chúa tể Áo Phu không có ở đây!” Lâm Lôi sau khi dung hợp thần thức giờ phút này dễ dàng phát hiện ra chỗ Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp, Áo Cổ Tư Tháp hắn đang ở trong một hòn đảo nhỏ xa xỉ hưởng thụ các thị nữ hầu hạ. Người làm Lâm Lôi kiêng kị chính là Vận mệnh chúa tể Áo Phu lại không có mặt tại nơi này.

Lâm Lôi ánh mắt sắc bén như đao: “Trên đảo nhỏ tổng cộng có hai gã quang minh chủ thần trong đó một người chỉ là hạ vị quang minh chủ thần mà thôi.”

Lâm Lôi căn bản không đem một chủ thần khác để vào mắt.

“Áo Cổ Tư Tháp!”

Lâm Lôi trong ngực sát khí chạy chồm lên, lửa giận thiêu đốt.

Tứ vị tộc trưởng chờ mong, gia tộc cừu oán…. Lâm Lôi một ngày cũng không dám quên!

Bối Lỗ Đặc bị áp bách buộc phải trốn ở Ngọc Lan vị diện không dám đi ra ngoài!

Đối với chính mình hạ sát thủ. Chỉ vì chí cao thần khí.

Thậm chí còn lừa mình lấy máu huyết của bốn vị lão tổ tông.

Áo Cổ Tư Tháp tác oai tác quái, rất hiển nhiên không hề có 1 tia nhỏ nào muốn cùng Lâm Lôi giảm bớt cừu hận. Đồng dạng, Lâm Lôi ở sâu trong đáy lòng cho tới bây giờ cũng không muốn buông tha cho Áo Cổ Tư Tháp!

Trên không trung của hòn đảo nhỏ xa xỉ, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

“Thật sự là biết hưởng thụ.” Lâm Lôi lạnh lùng cúi đầu nhìn về phía dưới, tay phải hướng xuông phía dưới ấn mạnh.

“Ầm ầm long một cỗ đáng sợ tới cực điểm hơi thở phát ra, hơn nữa bàn tay hư ảo trống rỗng phòng chừng mấy nghìn dặm lớn nhỏ sinh ra, một bóng bàn tay cự đại hướng xuống phía dưới áp xuống, nhất thời cả thiên địaarung mạnh, cả một toà đảo nhỏ hào hoa xa xỉ trong nháy mắt lặng yên không một tiếng động đã hóa thành mạt phấn.

Nhất thời, một số lượng lớn thiên sứ, đại lượng nữ tử bay lên trên không.

Hai đạo thân ảnh còn lại trôi nổi tại trời cao, chính là Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp cùng một khác một gã quang minh chủ thần.

Áo Cổ Tư Tháp trên mặt tràn đầy phẫn nộ, vừa nhìn đến xa xa đích Lâm Lôi, không khỏi con mắt trừng được tròn xoe, phẫn nộ quát:“Lâm Lôi, ngươi muốn làm gì!”

“Nhìn tiểu đảo của ngươi khó chịu nên ta hủy diệt mà thôi.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Không phải Áo Cổ Tư Tháp đỡ không được một chiêu này, trên thực tế Lâm Lôi xuất ra nhất chiêu uy lực cũng không tính là lớn, chủ yếu là phúc tán phạm vi lớn chừng mấy nghìn dặm thôi. Trọng yếu nhất hơn là...... Lâm Lôi sử dụng dung hợp thần thức, Áo Cổ Tư Tháp căn bản không nhận thấy được Lâm Lôi đã đến đây, Lâm Lôi đột nhiên tung ra một chưởng.

Chờ đến lúc Áo Cổ Tư Tháp bừng tỉnh thì tiểu đảo đã bị nát bấy .

“Nhìn tiểu đảo của ta mà khó chịu?” Áo Cổ Tư Tháp đồng tử co rụt lại, hắn ý thức được, Lâm Lôi thuần túy tới tìm hắn gây phiền toái, lập tức Áo Cổ Tư Tháp âm thanh lạnh lùng nói,“Lâm Lôi, ngươi muốn cùng ta đánh một trận?”

“Hô!”

Nhất thời chung quanh đại lượng thiên sứ cùng với các thị nữ lập tức hướng bốn phía chạy tứ tán, lão thiên hai cường giả cấp bậc chúa tể sắp chiến đấu, các nàng ở lại nơi này là muốn chết.

“Lâm Lôi muốn cùng chúa tể đánh một trận ?” Một gã quang minh chủ thần khác trên khuôn mặt tuấn mỹ sắc mặt không khỏi thất kinh, cũng liền lùi lại tránh ra ra.

“Cùng ngươi đánh một trận?” Lâm Lôi hai tròng mắt u lãnh gắt gao nhìn chằm chằm vào Áo Cổ Tư Tháp, Lâm Lôi nhếch miệng cười một cách quỷ dị.

Điệu cười này lại làm cho Áo Cổ Tư Tháp trong lòng cảm thấy một trận hồi hộp.

Lâm Lôi trong tay đột ngột xuất hiện chuôi tính mạng chí cao thần kiếm, không chút do dự, tính mạng chí cao thần kiếm đã xé rách bầu trời bao la……“Ầm ầm long” chung quanh thiên sụp đổ, kình khí sắc bén phảng phất như mũi tiêm giống nhau xuyên thấu, tạo ra hàng loạt khe không gian, một cỗ kiếm quang xanh đậm không thể địch nổi đã đâm tới hướng Áo Cổ Tư Tháp.

“Áo Cổ Tư Tháp, hôm nay, chính là ngày chết của ngươi!”

Lâm Lôi thanh âm lạnh lùng phảng phất như sấm sét, vang lên quanh quẩn trong đầu Áo Cổ Tư Tháp.

Do mấy ngày nay không vào được 4vn và các thành viên nhóm dịch cũng có công chuyện đột xuất cùng nhau nên sẽ mượn các dịch giả bên truongton vài chương (đến chương 42). Các chương cuối nhóm dịch 4vn sẽ tiếp tục:0 (33)::0 (33):

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 40: Cuộc Chiến Của Chúa Tể

Áo Cổ Tư Tháp sắc mặt dữ tợn, gầm nhẹ một tiếng, nắm chuôi kiếm trong tay, kiếm quang xẹt ra một đường vòng cung.

“Cheng!”

Hai thanh chí cao thần khí giao kích.

Từ chỗ trung tâm giao kích, sóng chấn động đáng sợ sinh ra lan truyền bốn phương tám hướng, đạo đạo khe hở không gian hướng bốn phía lan rộng, Áo Cổ Tư Tháp cả người bị phản chấn văng ra, thoáng một cái thân hình đã thấy đứng ở giữa trời cao, có chút khiếp sợ nhìn Lâm Lôi.

“Lâm Lôi, khó trách ngươi dám nói tới giết ta, nguyên lai thực lực đề cao gần gấp đôi.” Áo Cổ Tư Tháp nhìn chằm chằm Lâm Lôi nói.

“Ta đề cao, còn ngươi thì không ư.” Lâm Lôi lạnh lùng nói.

“Ha ha…… Ai sống ai chết, còn chưa thể biết.” Áo Cổ Tư Tháp nở nụ cười.

Lâm Lôi bên ngoài thân phát ra âm thanh “xuy, xuy”, toàn thân lập tức hiện ra long lân màu xanh sẫm, gai nhọn từng cây cũng đâm ra, trong nháy mắt Lâm Lôi đã long hóa.

“Thật vậy không?” Lâm Lôi lạnh lùng cười.

Thoắt cái, Lâm Lôi cả người hóa thành một đạo lưu quang, bắn nhanh về hướng Áo Cổ Tư Tháp đang ở ngoài vài dặm trời cao. Đối với cường giả cấp bậc chúa tể mà nói, vài dặm khoảng cách, trong quá trình kịch chiến kiểu này, nghìn vạn phần của một giây cũng không tới, có thể tưởng tượng tốc độ công kích của hai người vừa nhanh vừa mạnh đến như thế nào.

“Cheng!”

“Cheng!”

Hai thanh chí cao thần khí lần lượt giao kích. Khu vực chung quanh lần lượt bị chấn vỡ. Mỗi một lần giao kích Áo Cổ Tư Tháp đều bị lực phản chấn đến bay cả người ra xa. Tựa hồ Áo Cổ Tư Tháp đang ở thế hạ phong. Nhưng rõ ràng mỗi một lần, Áo Cổ Tư Tháp đều chặn lại được hết.

“Muốn giết ta. Không dễ dàng như vậy đâu.” Áo Cổ Tư Tháp ha ha cười nói.

Lâm Lôi trên mặt lại không một tia tươi cười.

“Không sai biệt lắm .” Lâm Lôi thì thầm. Từ mới vừa rồi đến bây giờ. Lâm Lôi chỉ để lộ ra tiểu bộ phân thực lực. Đó là bởi vì Lâm Lôi lo lắng,sau khi một kiếm bại lộ cực mạnh thực lực. Một khi không giết được đối phương. Sợ là đối phương sẽ trốn thoát. Như vậy có chút phiền phức . Dù sao...... Mặc dù Lâm Lôi lực công kích đề cao . nhưng về phương diện tốc độ không có gì tăng lên.

Dung hợp pháp tắc huyền ảo.Là chỉ liên quan đến một chiêu Kiếm ý mà thôi.

Về phần phương diện tốc độ, Lâm Lôi tăng tiến cũng không nhiều lắm.

“Chết đi!” Lâm Lôi nói thầm một tiếng.

Sau khi hai người lại một lần nữa giao kích, Tính mạng chí cao thần kiếm trong tay Lâm Lôi vẫn giống như trước, lại xé rách bầu trời bao la, hướng Áo Cổ Tư Tháp công tới, kiếm khí màu xanh sẫm chồm lên, hơi chút tản mát ra.

Theo thói quen Áo Cổ Tư Tháp lại ngăn cản Lâm Lôi một kiếm này, trong nháy mắt ngay khi hai người đến gần ----

Tính mạng chí cao thần kiếm, nguyên bổn kiếm khí màu xanh sẫm hơi có chút tản mát, phảng phất tựa như đám binh lính tinh nhuệ, trong nháy mắt tập hợp về một chỗ, hình thành một đạo Thanh sắc trụ quang kiếm khí.

Cực mạnh thực lực, bộc phát!

“Oanh!”

Trụ quang kiếm khí đột nhiên đánh mạnh lên cán kiếm, Áo Cổ Tư Tháp sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, hắn chỉ cảm thấy một lực lượng áp bách không thể chống đỡ, chuôi kiếm trong tay bắn ngược vào thân thể hắn……

Kim quang chợt lóe lên rồi biến mất.

Chung quanh thiên địa hoàn toàn hóa thành hư vô, Áo Cổ Tư Tháp cũng biến mất vô tung.Cúi đầu nhíu mày,Lâm Lôi phúc tán dung hợp chủ thần lực, rõ ràng phát hiện,Áo Cổ Tư Thấp sắc mặt trắng bệch lồng ngực có một lỗ thủng lớn, vừa rồi hắn mượn lực đánh tới đã nhanh chóng chạy trốn vào trong khe hở không gian,“Không nghĩ tới Áo Cổ Tư Tháp trúng một kiếm cực mạnh của ta, vẫn không chết.” Lâm Lôi không chút do dự, thân hình cực hạn chớp động, trực tiếp nhảy vào trong khe hở không gian.

Quang minh thần vị diện, bốn vị quang minh chủ thần đều đã nhận ra,thần thức của bọn họ rất tự nhiên phúc tán cả thần vị diện.Đương nhiên đã nhìn thấy trận đánh vừa rồi.

“Chúa tể hắn thiếu chút nữa thì bị giết ? May mắn bởi trụ kiếm quang kia, có kiếm quang che khuất, cuối cùng xạ trúng ngực , mới may mắn thoát được một mạng.”

“Một kiếm kia thật là đáng sợ. Lâm Lôi đại nhân trước giờ đều ẩn giấu một kiếm cuối cùng vừa rồi, uy lực...... Bất khả tư nghị.”

Bốn vị quang minh chủ thần hoàn toàn bị rung động .

“Lấy năng lực chạy trốn của chúa tể, phỏng chừng trong chốc lát nữa sẽ có thể phân sinh tử. Trận chiến này, phỏng chừng trong hai người bọn họ có một người phải chết, chúa tể chết đây chính là đại sự!” Bốn gã quang minh chủ thần thông qua thần thức lẫn nhau cùng nghị luận, tuỳ ý hành động .

Có Quang minh chủ thần trực tiếp xé rách không gian tạo ra khe hở đi vào không gian loạn lưu, muốn thông qua thần thức quan sát trận chiến của Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp.

Cũng có Quang minh chủ thần lập tức dùng Truyền Tống Trận đi các vị diện khác thông tri tới các chúa tể. Loại đại tin tức như thế này, đương nhiên phải được thông tri.

Ở chỗ sâu trong Hỗn Loạn chi hải.Trong một tòa thành trì phương viên vạn dặm dưới đáy biển---Ô Côn thành, Ô Côn thành, là một trong ba nơi ở của Hủy Diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức.

“Chúa tể, Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp bắt đầu chiến đấu, hai người đã đánh đến tận vào không gian loạn lưu, xem bộ dáng, Áo Cổ Tư Tháp phỏng chừng sẽ phải chết.” Một gã Quang minh chủ thần, ngay lập tức thông qua Truyền Tống Trận, truyền tống đến Địa ngục, thần thức cũng ngay lập tức thông tri cho Hủy Diệt chúa tể, báo cáo tin tức này.

Một vị chúa tể chết, nhất định sẽ có một vị chúa tể khác sinh ra.

Áo Cổ Tư Tháp nếu như thật sự đã chết, vậy đã có thể có một quả Thượng vị Quang minh chủ thần cách .

Phía bắc Ô Côn thành, trong một tòa phủ đệ âm trầm.

“Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp?” Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức nhãn tình sáng lên, cảm thán một tiếng, “Không nghĩ tới, ta vừa cùng Lâm Lôi nói chuyện, mới đây không bao lâu, Lâm Lôi đã đi giết Áo Cổ Tư Tháp . Thật đúng là đủ điên cuồng.” Đồng thời Hủy Diệt chúa tể đưa một tay, phảng phất như đẩy rèm cửa sổ , trực tiếp mở ra khe hở không gian.

Thân hình vừa động, liền tiến vào dòng chảy không gian.

Một bộ Hắc bào Ô Đặc Lôi Đức sừng sững tại trong không gian loạn lưu , thần thức trong nháy mắt phúc tản lan ra, thực nhẹ nhàng liền phát hiện, Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp hai người giờ phút này đang điên cuồng chém giết lẫn nhau.

“Xem bộ dáng Lâm Lôi, chiếm ưu thế tuyệt đối. Áo Cổ Tư Tháp, tựa hồ rất chật vật a.” Ô Đặc Lôi Đức cười, “Nga...... Áo Cổ Tư Tháp này quả nhiên là hướng tới chỗ Thiên giới phương hướng bay đi, bất quá, Lâm Lôi tốc độ so với hắn còn nhanh hơn một tia. Áo Cổ Tư Tháp này, phỏng chừng là không cách nào còn sống để chạy tới Thiên giới .”

Trong không gian loạn lưu đủ mọi màu sắc, Áo Cổ Tư Tháp, Lâm Lôi một trước một sau cực nhanh phi hành , Lâm Lôi cầm trong tay Tính mạng chí cao thần kiếm, hai tròng mắt màu vàng lợt lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước.

“Năng lực bảo vệ tính mạng của Áo Cổ Tư Tháp thật đúng là mạnh mẽ, liên tục trúng hai kiếm của ta mà vẫn không chết.” Lâm Lôi đáy lòng không nhịn được sợ hãi than, lực công kích của mình có thể mạnh hơn đối phương rất nhiều . Theo đạo lý, một kích giết phải chết mới đúng. Nhưng là mỗi khi trụ quang kiếm khí của mình oanh kích tới trước người đối phương.Áo Cổ Tư Tháp bằng vào chuôi kiếm, vận dụng tính mạng chiêu số đặc thù bảo vệ, hy sinh một bộ vị thân thể khác, liền có thể giữ được tính mạng.

“Hơn nữa. Ta vừa rồi thi triển thiên phú thần thông Long Ngâm,đối hắn ảnh hưởng cũng rất nhỏ.” Lâm Lôi tới giờ phút này, thật sự thừa nhận, Áo Cổ Tư Tháp tại phương diện linh hồn phòng ngự, thật sự quá mạnh mẽ. Kiếm ý của mình là ẩn chứa song trọng công kích, nhưng ngay cả linh hồn công kích, cũng không thấy hiệu quả.

Bất quá giờ phút này Áo Cổ Tư Tháp chật vật tới cực điểm.

“Lâm Lôi!!!” Áo Cổ Tư Tháp giận dữ hét: “Ngươi đừng quá phận, Vận Mệnh chúa tể Áo Phu nợ ta một cái nhân tình, ngươi hẳn là đã biết. Nếu như ngươi cứ bức bách ta...... Đợi lên tới Thiên giới, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

“Ta đánh không lại Vận Mệnh chúa tể Áo Phu, nhưng muốn hắn cứu ngươi, tối thiểu ngươi cũng phải chạy tới Thiên giới rồi hẵng nói, nhưng Áo Cổ Tư Tháp ngươi...... phải chết trên tay của ta, muốn chạy tới Thiên giới? Nằm mơ đi!” Lâm Lôi cười nhạo nói,khoảng cách có thể thấy được, tốc độ của Áo Cổ Tư Tháp không ngừng suy giảm, có thể nhìn ra với khoảng cách thế này, Lâm Lôi có thể cho hắn một kiếm .

Áo Cổ Tư Tháp liền quát: “Ta có thể ngăn được hai kiếm. Thì cũng có thể ngăn được kiếm thứ ba, ngăn được kiếm thứ tư! Ngươi giết không nổi ta đâu.”

“Thật vậy không?”

Lâm Lôi lạnh lùng cười, “Áo Cổ Tư Tháp, ta thừa nhận kiếm chiêu bảo vệ tính mạng của ngươi rất là huyền diệu, có thể làm giảm uy lực trụ quang kiếm khí của ta. Bất quá, thực lực chênh lệch quá lớn, chiêu này của ngươi có huyền diệu thêm nữa cũng vô dụng. Ta nói , ngươi trốn không thoát nổi đâu!” Giờ phút này Lâm Lôi áp sát quá gần Áo Cổ Tư Tháp.

Nhưng quỷ dị chính là. Lâm Lôi lại không công kích!

“Ân?” Áo Cổ Tư Tháp đáy lòng cũng nghi hoặc, hoài nghi.

Lâm Lôi lạnh lùng cười, khoảng cách tiếp tục cùng Áo Cổ Tư Tháp gần hơn nữa, đến lúc hai người cách xa nhau chỉ có không tới mười thước.

“Ha ha……” Đột nhiên tiếng cười to vang lên, hơn nữa là ba đạo thanh âm cười to.

Chỉ thấy thân thể Lâm Lôi, đột nhiên một hoá thành ba.

Một vẫn như trước là Lâm Lôi ở trạng thái long hoá, một là Lâm Lôi mái tóc dài màu xanh nhạt, một là Lâm Lôi mái tóc dài màu xanh biếc. Rất hiển nhiên, Lâm Lôi giờ phút này đã đem thực lực tam đại chủ thần phân thân , hoàn toàn thi triển ra.

“Hưu!”“Hưu!”

Phong hệ chủ thần phân thân. Cùng Thủy hệ chủ thần phân thân từ hai bên bao bọc.

Tốc độ không chậm hơn so với Áo Cổ Tư Tháp .

Đột nhiên một đạo trụ quang kiếm mang sắc bén từ mũi Tính mạng chí cao thần kiếm trong tay Long hóa Lâm Lôi bắn ra. Trụ quang thô to toát ra kiếm khí vô cùng sắc bén, Áo Cổ Tư Tháp không thể không giảm bớt tốc độ. Tập trung tinh lực ứng phó một chiêu này. Chỉ thấy trong tay hắn kiếm quang xẹt qua một đạo huyền diệu hình vòng cung.

“Bồng!” Trụ quang kiếm khí lại lần nữa bắn thủng vị trí ngực phải của hắn, lngay cả bả vai cũng hoàn toàn đánh nát .

“Bất hảo.”

Áo Cổ Tư Tháp vừa nhìn bốn phía, quả nhiên,Phong hệ chủ thần phân thân, Thủy hệ chủ thần phân thân của Lâm Lôi cùng Long hóa bổn tôn, hình thành một hình tam giác, vây hắn dồn vào một chỗ.

Chính là bởi vì mới vừa rồi hắn ngăn cản một kiếm kia của Lâm Lôi, thoáng một điểm thời gian, đã đủ để cho Lâm Lôi dồn hắn vào vòng vây.

“Áo Cổ Tư Tháp, ngươi còn có thể chạy nơi nào?” Lâm Lôi cười lạnh nhìn hắn.

Áo Cổ Tư Tháp nhìn quanh chung quanh, rất đột ngột, đột nhiên một kiếm đâm về hướng Phong hệ chủ thần phân thân của Lâm Lôi.Một kiếm này nhanh đến cực hạn , giống như trong đêm đen loé lên một đạo ánh sáng.

“Cheng!”

Phong hệ chủ thần phân thân cầm trong tay chủ thần khí Tử Huyết nhuyễn kiếm rất mạnh đâm vào ngăn cản, đè lên tia kiếm quang.

Áo Cổ Tư Tháp thân hình chấn động, sắc mặt không khỏi đại biến.

“Còn muốn trốn?” Lâm Lôi cười lạnh nói.

Đã một lần cùng Áo Cổ Tư Tháp đánh một trận, khi đó, Lâm Lôi bằng vào chí cao thần khí mới có thể cùng Áo Cổ Tư Tháp chẳng phân biệt được cao thấp, lúc đó, Lâm Lôi cũng không dám để cho chủ thần phân thân khác đi cùng. Chủ thần phân thân khác không có chí cao thần khí, khẳng định là sẽ bị Áo Cổ Tư Tháp một kiếm giết chết một người.

Mà hiện tại......

Cho dù không dựa vào chí cao thần khí,các chủ thần phân thân của Lâm Lôi, đã có thể miễn cưỡng chống đỡ .

Áo Cổ Tư Tháp nguyên bổn điên cuồng, vẻ mặt chật vật thay đổi, cố tỉnh táo nói.

"Lâm Lôi."

Áo Cổ Tư Tháp đảo qua ba thân thể chủ thần của Lâm Lôi ,"Ngươi cần gì phải bức ta đến bước này, đã một lần, ngươi tới cầu ta cho mẹ ngươi được tự do, ta không để tâm linh hồn bị tổn thương nặng nề, thả mẹ ngươi, để nàng khôi phục tự do.Ta đối với ngươi như thế, chưa từng nghĩ đến, mới qua ngàn năm thời gian, ngươi lại muốn tới giết ta."

Lâm Lôi cười, tức giận mà cười.

"Ngươi không để tâm đến linh hồn bị tổn thương nặng nề? Để làm mẫu thân của ta khôi phục tự do? Áo Cổ Tư Tháp, tới lúc này rồi, ngươi vẫn còn mặt mũi nói lời này ư?" Lâm Lôi cười nhạo nói.

Áo Cổ Tư Tháp nhướng mày một cái, lập tức cười.

"Nguyên lai, ngươi cũng biết ." Áo Cổ Tư Tháp cười vô cùng sáng lạn.

"Tới lúc này rồi, vẫn cười được..." Lâm Lôi dung hợp thần thức đã sớm phúc tản ra, tại chỗ xa xa, tối thiểu có sáu gã chủ thần tại trong không gian loạn lưu, thông qua thần thức quan sát trận chiến này.

“Lâm Lôi, ngươi không tò mò sao...... Một kiếm cực mạnh của ngươi, ta như thế nào có thể ngăn trở ?” Áo Cổ Tư Tháp cười, đồng thời quanh thân thể thoáng xuất hiện một vòng Kim sắc quang mang,dưới làn da tay lồ lộ dần dần cũng nổi lên kim quang.

“Kim sắc?” Lâm Lôi trong lòng run lên.

Hắn không khỏi nhớ lại lúc đầu Hủy Diệt chúa tể cùng Vận Mệnh chúa tể đánh một trận, Vận Mệnh chúa tể lúc ấy chính là dựa vào một tia kim quang ở bàn tay phải, chặn lại chí cao thần khí công kích của Hủy Diệt chúa tể . Đương nhiên......Duyên cớ trong đó cũng bởi vì bản thân Vận Mệnh chúa tể có ý chí uy năng, huyền ảo rất mạnh.

“ Lần trước nhận của ngươi Tứ thần thú máu huyết, ta biết là có một ngày, ngươi sẽ đến trả thù.” Áo Cổ Tư Tháp khẽ cười nói, “Ta cũng biết, ta đạt tới đại viên mãn rất khó. Cho nên...... Ta cùng Vận Mệnh chúa tể Áo Phu làm một cái giao dịch, lấy cái nhân tình hắn đã nợ ta cùng với một bộ phận tứ thần thú máu huyết, ta giao cho hắn đem đi nghiên cứu cực mạnh phòng ngự tuyệt chiêu Luân Hồi Kim Thân một số năm, rồi sau đó truyền lại cho ta.Áo Phu đại nhân đã có được tuyệt chiêu Thời Không Thác Loạn, đối với Luân Hồi Kim Thân cũng không coi trọng như trước nữa .”

“Vốn, một chiêu này, ta không muốn để lộ ra.”

Áo Cổ Tư Tháp cười nhìn Lâm Lôi, “Nhưng là, Lâm Lôi ngươi đề cao quá nhanh .”

“Thân thể mạnh,nghĩ là ngăn trở được chí cao thần khí của ta ư?” Lâm Lôi khinh thường cười, “Ngay cả Vận Mệnh chúa tể, cũng không dám dùng các bộ vị khác nhau của thân thể ngăn cản chí cao thần khí.”

Do mấy ngày nay không vào được 4vn và các thành viên nhóm dịch cũng có công chuyện đột xuất cùng nhau nên sẽ mượn các dịch giả bên truongton vài chương (đến chương 42). Các chương cuối nhóm dịch 4vn sẽ tiếp tục:0 (33)::0 (33):

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 41: Chẳng Lẽ Hắn Là...

V
ù vù”

Ngũ quang thập sắc trong không gian loạn lưu giống như từng đạo lưu tinh đa sắc màu chạy xẹt qua lại mà hội tụ thành một không gian hồng lưu đủ mọi mầu sắc.

Hơn mười đạo thân ảnh đang đứng sừng sững trong không gian đoạn lưu, cả đám trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi.

“Không nghĩ tới là Áo Phu lại đem Luân Hồi Kim Thân mà truyền cho Áo Cổ Tư Tháp! Hừ, tứ thần thú máu huyết...... tứ thần thú máu huyết cuối cùng vẫn là lọt vào tay của Áo Phu. ”Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức sắc mặt âm trầm:

- “Xem ra, tứ thần thú máu huyết này chính là vật phẩm mà Lâm Lôi đã giao dịch với Áo Cổ Tư Tháp, Áo Cổ Tư Tháp đã đem tứ thần thú máu huyết dâng cho Áo Phu!”

Ô Đặc Lôi Đức sắc mặt càng thêm khó coi

“Lâm Lôi hắn, hừ !” ÔĐặc Lôi Đức trong lòng vô cùng tức giận mà dần dần hiện lên mê mông hư ảnh.

“Ân?”

Lâm Lôi trong lòng thất kinh mà lập tức cẩn thận khống chế thủy hệ chủ thần phân thân, phong hệ chủ thần phân thân dung nhập vào trong cơ thể.

“Lâm Lôi, nếu ngươi sợ chết thì hãy thối lui đi là vừa!” Áo Cổ Tư

Tháp lạnh lùng nói.

“Có cái chiêu thức gì thì cứ thi triển đi, còn không thì ta không cần phải động thủ .” Lâm Lôi nhìn có vẻ rất thoải mái thả lỏng nhưng thực ra thì lại hết sức cẩn trọng.

Hiện tại vẫn còn chưa biết hết về Áo Cổ Tư Tháp mà đã tùy tiện công kích thì có khi sẽ dính chiêu.

Tốt hơn vẫn là cẩn thận phòng ngự, trước hết dò xét kỹ càng cái đã.

“Hừ, vậy ngươi hãy chịu chết đi.” Áo Cổ Tư Tháp hừ lạnh một tiếng.

Lâm Lôi đáy lòng càng thêm cảnh giác. Áo Cổ Tư Tháp mục quang như điện, lãnh lệ nhìn kỹ Lâm Lôi.

Hắn bên ngoài thân hiện lên một cái hư ảnh, hư ảnh phóng lớn ra, hình thành một cái hoàng kim cự nhân (người khổng lồ bằng vàng) cao chừng trăm thước, khí thế ngập trời khiến ngay cả Lâm Lôi trong lúc nhất thời càng trở nên cẩn trọng hơn :

“Thiên phú thần thông? Áo Cổ Tư Tháp này là thần thú gì vậy? Đám con cái của hắn lại có đến 182 đứa cơ mà ?”

Lâm Lôi cho tới tận bây giờ vẫn chưa từng nghe nói qua rằng Áo Cổ Tư Tháp là thần thú.

“Oanh!”

Một đạo hoàng kim ảo ảnh từ trong miệng Áo Cổ Tư Tháp phun ra, bắn nhanh tới Lâm Lôi.

Lâm Lôi tập trung tinh lực, cầm trong tay tính mạng chí cao thần kiếm mà phòng ngự.

Đạo hoàng kim ảo ảnh sau khi va chạm với tánh mạng chí cao thần kiếm của Lâm Lôi thì vang lên một tiếng rồi lập tức tiêu tán .

“Cái gì!”

Lâm Lôi thất kinh “Như thế nào lại chỉ yếu như vậy?”

Nhìn thanh thế vừa rồi của Áo Cổ Tư Tháp , Lâm Lôi còn tưởng đây là cực mạnh tuyệt chiêu của Áo Cổ Tư Tháp, nhưng không ngờ rằng...... đó lại chỉ là hư chiêu. Lực công kích của đạo hoàng kim ảo ảnh kia e rằng nếu có rơi vào trên người Lâm Lôi thì cũng không thể gây thương tổn được Lâm Lôi chút nào. Rõ rang chỉ là cố tình hù dọa Lâm Lôi .

“Ha ha, Lâm Lôi. Ngươi thật sự là rất dễ lừa.” tiếng cười càn rỡ của Áo Cổ Tư Tháp vang lên trong đầu Lâm Lôi .

“Bị lừa!” Lâm Lôi sắc mặt đại biến.

Lúc này, Áo Cổ Tư Tháp đã ở ngoài vạn dặm .

“Vù.” Lâm Lôi tốc độ đạt tới cực hạn, lập tức cực nhanh đuổi theo.

Trong chốc lát, Lâm Lôi cũng đã hiểu ra: “Luân hồi kim thân vốn chỉ có thể làm cho thân thể hắn hơi mạnh lên một chút, vật chất công kích thoáng biến cường gia tăng một chút! Cũng giống như ta khi long hóa vậy, tuy nhiên hắn và ta khác nhau tới cả chục lần. Về phần thân thể biến lớn mà cường hoá thêm một chút thì căn bản không thay đổi được sự chênh lệch về thực lực giữa hắn với ta .”

“Oanh!”

Dung hợp chủ thần lực màu xanh sẫm trong cơ thể Lâm điên cuồng bạo phát.

Lâm Lôi trong trạng thái long hóa mà dốc toàn lực đã không ngừng thu hẹp khoảng cách với Áo Cổ Tư Tháp .

“Lâm Lôi này không ngờ thực lực lại gia tăng nhiều như vậy! Chỉ với chút thực lực gia tăng từ Luân Hồi Kim Thân thì căn bản chỉ là vô dụng đối với hắn.” Áo Cổ Tư Tháp mặc dù tỏ vẻ hung hăng nhưng đáy lòng cũng là phát khổ, quay đầu lại liếc mắt một cái. Lâm Lôi ở phía sau chính là đang không ngừng tiến lại gần“Áo Phu, đến nhanh lên một chút đi! Nếu không --”

Trong Áo Cổ Hoa Viên có tới tám vị chủ thần, đương nhiên đệ nhất trong đó chính là chủ nhân của Áo Cổ Hoa Viên : Áo Phu.

“Lâm Lôi này thực lực gia tăng nhiều như vậy, đã bức bách được Áo Cổ Tư Tháp đến như vậy?” Ngân phát bạch bào Áo Phu đứng thẳng lên, mục quang thanh lãnh :

- “Nếu như bị bức đến đường cùng đến như vậy, với tính cách của Áo Phu thì chắc chắn sẽ hành động như vậy, bọn Ô Đặc Lôi Đức bọn cũng đoán được......”

“Không có biện pháp!”

Ngân phát bạch bào Áo Phu phất thủ, nhất thời cả Áo Cổ Hoa Viên kịch liệt thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một đạo mê mông quang mang mà dung nhập vào bên trong cơ thể của Áo Phu .

“Áo Phu đại nhân!”

Đám thủ hạ trong hoa viên, rồi thậm chí ngay cả bảy vị chủ thần cũng đều nghi hoặc nhìn về phía hắn.

Tại sao Áo Phu thu Áo Cổ Hoa Viên lại?

“Áo Phu khuôn mặt trầm tĩnh vung tay lên, phía trước mặt lập tức xuất hiện một khe không gian, sau đó tiến vào không gian loạn lưu.

Bảy vị chủ thần này bảy chủ thần theo phe Áo Phu, trong đám người này thì còn có cả Mạn Lỗ, Bột Thiếp Nhi .

“Áo Phu đại nhân tâm tình hình như không đúng.” Mạn Lỗ cau mày nói :

“Trước đây, Áo Phu đại nhân cho dù gặp phải đại sự thì cũng chỉ mỉm cười đối mặt, căn bản là không có việc gì có thể khiến cho Áo Phu đại nhân tâm cảnh biến hóa. Nhưng vừa rồi......”

Một tam nhãn (có ba con mắt) mỹ nữ có mái tóc dài màu lam cũng nghi hoặc nói :

“Hơn nữa thì Áo Phu đại nhân rất ít khi đem Áo Cổ Hoa Viên theo người .”

“Đi, chúng ta cũng đi xem sao.” Hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi cũng vung tay lên, mở ra một cái khe không gian mà tiến vào không gian loạn lưu. Sáu vị chủ thần khác cũng không chần chừ tiếp bước tiến vào không gian loạn lưu điều tra xem rốt cục là chuyện gì đã xảy ra.

Thần thức phát ra.

“Cái gì!”

Bảy vị chủ thần biến sắc: “Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp, hai cường giả chúa tể cấp bậc này ......”

Khi bảy người bọn họ tiến vào không gian loạn lưu thì số lượng chủ thần đang quan khán trận đại chiến này đã tăng lên đến hơn hai mươi người .

“Khó trách là Áo Phu đại nhân lại như vậy, nguyên lai là Áo Cổ Tư Tháp đang gặp nạn.” Đám cường giả thuần phục Vận mệnh chúa tể Áo Phu cũng đều biết đến giao tình giữa Áo Cổ Tư Tháp và Áo Phu .

“Đi thôi, chúng ta bay tới, nhưng phải giữ cự ly khoảng cách. Nếu không, một khi ảnh hưởng lan toả đến chúng ta thì nói không chừng chúng ta sẽ chết hết.”

Bảy vị chủ thần cùng tiến lại gần, thật ra thì đang có rất nhiều chủ thần đang xem cuộc chiến mà tiến lại Lâm Lôi, Áo Cổ Tư Tháp. Tuy nhiên, tối thiểu cũng đều bảo trì khoảng cách vài ức dặm, với khoảng cách này, với năng lực phản ứng của chủ thần mà nói thì coi như là khoảng cách tuyệt đối an toàn.

Năng lượng có lan đến thì cũng không có thể lan đến xa đên như vậy mà vẫn có thể gây tổn hại cho chủ thần.

Lâm Lôi giờ phút này khoảng cách với Áo Cổ Tư Tháp chỉ là mấy trăm dặm. Từ quá vạn dặm xuống chỉ còn mấy trăm dặm, từ đó có thể thấy được sự chênh lệch tốc độ giữa hai người.

Hơn nghìn năm trước, tốc độ của Lâm Lôi đã vượt qua Áo Cổ Tư Tháp một chút.

Hiện tại thực lực mạnh hơn tới cả chục lần. Mặc dù nói là dung hợp bốn pháp tắc huyền ảo chỉ chủ yếu trên phương diện công kích, còn tại phương diện tốc độ thì gia tăng không lớn tuy nhiên thì cũng có gia tăng một chút. Dù sao thì Bạo chi huyền ảo chính là có khả năng khiến cho cho tốc độ bộc phát nhanh hơn. Giờ này Áo Cổ Tư Tháp thân thể biến hóa, tốc độ cũng có gia tăng.

Nhưng sau khi gia tăng thì vẫn lại như trước chậm hơn Lâm Lôi một chút.

“Hừ, Áo Phu cũng tới?” Lâm Lôi thần thức dễ dàng phát hiện ra Áo Phu.

Áo Cổ Tư Tháp cũng phát hiện Áo Phu đến. Hắn mừng rỡ truyền âm cho Lâm Lôi "Lâm Lôi, ngươi truy sát ta, tin này Áo Phu đại nhân đã biết. Ngươi nên biết...lần vị diện chiến tranh này Áo Phu đại nhân thiếu ta thêm một nhân tình. Nếu ngươi dám động thủ, Áo Phu đại nhân nhất định sẽ giết ngươi".

"Hừ, Áo Cổ Tư Tháp, ngươi giữ sức đi, uy hiếp ta không có tác dụng đâu" Lâm Lôi cười lạnh nói, nhanh chóng thu hẹp chỉ còn cách 200 dặm.

"Lâm Lôi" một âm thanh ôn hòa thân thiết vang lên.

"Áo Phu đại nhân" Lâm Lôi lễ phép đáp lại.

Áo Phu lúc này mới từ Thiên giới bay tới mà Lâm Lôi, Áo Cổ Tư Tháp vừa từ Quang Minh thần vị diện bay ra không lâu, khoảng cách giữa hai bên quả thật quá xa. Cho dù Áo Phu toàn lực bay lại cũng phải mất vài phút mới có thể tới được. Đối với chủ thần mà nói...một giây giao chiến đã được không biết bao nhiêu lần. Vài phút này đã đủ để Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp xác định sống chết rồi.

"Lâm Lôi, Áo Cổ Tư Tháp là bạn tốt của ta. Dù cho ngươi và hắn có cừu oán gì, ta đây muốn khuyên một tiếng, Lâm Lôi ngươi tạm thời dừng tay đi"

"Không thể" Lâm Lôi phủ quyết.

"Coi như cho ta thể diện, thế nào?" giọng của Áo Phu vẫn bình tĩnh như trước.

Dù trước đây từng có chút hảo cảm với Áo Phu, nhưng hiện tại trong lòng Lâm Lôi không khỏi tức giận. Lúc trước lừa lấy của hắn tinh huyết của tứ thần thú, Áo Phu cũng là tòng phạm. Hiện tại Áo Phu lại muốn khuyên hắn tha cho Áo Cổ Tư Tháp!

"Thật có lỗi, hôm nay hắn phải chết không còn gì phải nghi ngờ!" Ngữ khí của Lâm Lôi trở nên cương ngạnh.

Lúc này khoảng cách giữa Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp chỉ còn khoảng trăm dặm.

"Lâm Lôi, không lẽ ngươi không coi ta vào đâu, cương quyết đòi giết hắn?" ruốt cuộc Mệnh vận chúa tể Áo Phu cũng tức giận, ngữ khí trở nên lạnh băng "Ta vốn định trở thành bằng hữu của ngươi, nhưng mà ngươi... nếu hôm nay ngươi cương quyết làm như vậy. Vậy thì ta cũng chỉ có thể giết chết ngươi! Ta nghĩ, ta muốn giết ngươi, không ai ngăn được đâu!"

Trong lòng Lâm Lôi trầm xuống.

Áo Phu muốn động thủ?

Trong nháy mắt, trong đầu Lâm Lôi suy nghĩ rất nhanh, dĩ nhiên là suy tính thật tốt đường lui.

"Lâm Lôi, hiện tại chỉ cần ngươi buông tha, ta - ngươi vẫn là bằng hữu" Áo Phu truyền âm

"Không lẽ trước đây chúng ta đã là bằng hữu?" Lâm Lôi cười lạnh "Nếu là bằng hữu, ngươi sao còn có thể giúp Áo Cổ Tư Tháp lừa gạt ta. Nói cái gì để mẫu thân ta khôi phục tự do, thuần túy là lừa gạt. Ta không tin ngươi đường đường là Vận mệnh chúa tể lại không biết bí mật của việc khôi phục tự do cho thiên sứ"

Áo Phu thở dài "Lâm Lôi, thì ra ngươi vì vậy mà nổi giận. Lúc trước ta phải nhờ vả Áo Cổ Tư Tháp nên chỉ có thể làm như vậy".

"Lâm Lôi" âm thanh Áo Phu chợt sắc bén lên.

Bởi vì - Khoảng cách giữ Lâm Lôi và Áo Cổ Tư Tháp lúc này không đến 20 thước.

"Sát" Lâm Lôi không chút lưu tình, Sinh mệnh chí cao thần kiếm lại xuất hiện trong tay. "Xuy xuy" vô số kiếm khí lăng lệ ngưng tụ thành quang trụ, không gian loạn lưu trước nó mỏng manh như tờ giấy mỏng dễ dàng bị xé nát ra. Đạo kiếm khí quang trụ lóe lên rồi tắt, xuyên thấu qua thân thể Áo Cổ Tư Tháp.

Kiếm khí quang trụ quá to, Quang kiếm vô pháp ngăn cản hoàn toàn.

Quang trụ xuyên qua eo của Áo Cổ Tư Tháp, chém ngang người hắn, phần eo hóa thành hư vô.

Tốc độ Áo Cổ Tư Tháp giảm mạnh, trong chớp mắt Lâm Lôi đã đến.

"Áo Phu, ta hết cách rồi!" Áo Cổ Tư Tháp chợt cười lớn, ánh mắt hiện rõ sự điên cuồng, nhìn chằm chằm Lâm Lôi "Lâm lôi, vô số năm qua... chưa từng ai bức ta tới bước này. Ta chỉ còn cách làm trái ước định với Áo Phu. Ngươi...chịu chết đi!" Thanh âm trầm thấp điên cuồng vang vang trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi cười khẩy.

Áo Cổ Tư Tháp mới rồi cũng dùng chiêu này dọa người.

"Sao, cùng một chiêu số, muốn dùng hai lần?" Lâm Lôi truyền âm nói

"Thực lực ngươi ta rất rõ, trừ phi ngươi biết một vài công kích như thiên phú thần thông. Đáng tiếng, ngươi không có" Vừa nói, Lâm Lôi lại giơ Sinh mệnh chí cao thần kiếm lên. Lúc này thân thể Áo Cổ Tư Tháp bị cắt làm đôi, năng lực né tránh không còn như lúc đầu.

Áo Cổ Tư Tháp sắc mặt lạnh lùng, ngửa đầu điên cuồng gào thét.

"Ầm ầm"

Hư ảnh mơ hồ từ từ hiện lên.

Một Chu Tước hư ảnh hiện lên trên đầu Áo Cổ Tư Tháp, bên trái hiện lên hư ảnh Thanh Long dài hai ba thước, bên phải là hư ảnh thần thú Bạch Hổ, nửa thân hình dưới phía của Áo Cổ Tư Tháp nằm trên hư ảnh của thần thú Huyền Vũ.

Ánh mắt lạnh lùng của Áo Cổ Tư Tháp chầm chầm nhìn Lâm Lôi.

"Không thể"

Lâm Lôi gào thét trong lòng.

Chiêu này, rõ ràng là tuyệt chiêu mà Hủy Diệt chúa tể căn cứ liên hợp thiên phú thần thông của tứ thần thú sáng tạo ra - Thời không thác loạn!

"Ô Đặc Lôi Đức đã nói, hắn chỉ nói chiêu này cho Vận mệnh chúa tể Áo Phu, lại còn bắt Áo Phu hướng Chí cao thần mà thề không được truyền cho người thứ hai! Hủy diệt chúa tể không thể truyền chiêu này cho Áo Cổ Tư Tháp, vậy..."Một đạo quang mang hiện lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi kinh ngạc nhìn Áo Cổ Tư Tháp đang thi triển Thời không thác loạn.

"Không lẽ hắn là?"

Lúc này, khu vực không gian loạn lưu xung quanh vì chiêu Thời không thác loạn đã bắt đầu biến hóa...

Do mấy ngày nay không vào được 4vn và các thành viên nhóm dịch cũng có công chuyện đột xuất cùng nhau nên sẽ mượn các dịch giả bên truongton vài chương (đến chương 42). Các chương cuối nhóm dịch 4vn sẽ tiếp tục:0 (33)::0 (33):

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 42: Địa Hỏa Thủy Phong

Thời không thác loạn !"

Huỷ Diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức vốn bình tĩnh tỉnh táo, nhìn thấy cảnh này sắc mặt cũng đại biến: "Hắn ta thế nào lại biết được một chiêu này? Áo Phu đã hướng chí cao thần phát ra lời thề, sao có khả năng làm ngược lại ?"

" Ô Đặc Lôi Đức, chuyện gì xảy ra vậy ?" Một đạo thanh âm thanh thuý vang lên trong đầu, là âm thanh của Tử Vong chúa tể, thời gian trôi qua các chủ thần nhanh chóng truyền tin tức cho nhau, đương nhiên càng ngày càng nhiều chủ thần đi tới trong không gian loạn lưu, giờ phút này số lượng chủ thần đang xem cuộc chiến đã vượt qua bốn mươi.

"Ta cũng không minh bạch !" Huỷ Diệt chúa tể trong lúc nhất thời quá khiếp sợ, căn bản không thể nghĩ ra ngọn nguồn lí do.

" Ngươi đã nói, Áo Phu không có khả năng truyền cho người thứ hai, còn nhà ngươi, ngươi có truyền cho người nào khác không?" Tử Vong chúa tể liền nói.

" Ta như thế nào có thể truyền cho người khác được ?" Huỷ Diệt chúa tể vội vàng truyền âm lại.

" Như vậy chỉ có thể có hai nguyên nhân, một là Áo Cổ Tư Tháp tự mình lĩnh ngộ ra." Tử Vong chúa tể nói.

" Không có khả năng, hắn ta mới có được huyết tinh của tứ thần thú được bao lâu chứ? Hơn nữa từ lĩnh ngộ của ta, một là ta tại phương diện huỷ diệt quy tắc đã đạt tới đại viên mãn, đối với linh hồn đã nghiên cứu đến tận cùng, hai là vận khí cùng trí tuệ đều hơn. Áo Cổ Tư Tháp hắn ngay cả đại viên mãn còn chưa đạt tới, dù cho hắn cả một vạn triệu năm thì hắn cũng khó có khả năng nghiên cứu ra bề ngoài!" Huỷ Diệt chúa tể phi thường khẳng định.

" Như vậy chỉ có thể là khả năng thứ hai, mặc dù ta cũng không dám tin tưởng." Tử Vong chúa tể trong âm thanh ẩn chứa một tia kinh sợ.

Huỷ Diệt chúa tể biến sắc, " Ngươi nói Áo Cổ Tư Tháp này, hắn là ... "

" Đợi lát nữa tự nhiên sẽ biết, bất quá hiện tại Lâm Lôi đang gặp nguy hiểm." Tử Vong chúa tể có chút lo lắng liền truyền âm nói.

" Chúng ta có muốn cứu cũng không kịp." Huỷ diệt chúa tể nhíu mày lại, " Áo Cổ Tư Tháp kia thi triển tuyệt chiêu này, có lẽ bởi vì máu huyết của tứ thần thú quá ít nên uy lực sẽ không cường đại như khi ta thi triển. Nhưng mà ... không hẳn Lâm Lôi đã có khả năng ngăn cản hoàn toàn, dù sao hắn cũng không có linh hồn phòng ngự chí cao thần khí ."

Lâm Lôi đích xác đang lâm vào trong nguy hiểm.

Hơn bốn mươi chủ thần từ các nơi đến không gian loạn lưu này, dựa vào thần thức quan sát, do đó các chủ thần cũng không nghĩ đến .....

Lâm Lôi này, quật khởi chỉ sau một vạn năm, mạnh hơn cả những siêu cấp cường giả pháp tắc chúa tể. Chẳng lẽ lại như một viên lưu tinh, sau khi phóng ra quang mang quá chói mắt, liền phải rơi rụng tại đây ?

Sau khi hư ảnh của tứ thần thú xuất hiện như vậy, một nguồn năng lượng vô hình kì lạ liền phúc tán khắp khu vực ngàn vạn dặm. Ngàn vạn dặm trong không gian loạn lưu nháy mắt dừng lại, những khe nứt không gian đang không ngừng hé ra, tiêu tan đi, trong nháy mắt cũng ngưng đọng lại. Như vậy mà hơn chín thành của nguồn năng lượng vô hình kia lại hoàn toàn tác dụng lên người Lâm Lôi.

" Không gian trói buộc, vặn vẹo. Thời gian lưu tốc thay đổi ."

Lâm Lôi đối mặt với một chiêu này nhưng lại cảm giác được một tia quen thuộc.

" Đây ...."

Lâm Lôi ánh mắt sáng quắc, nhìn chầm chầm vào tứ thần thú hư ảnh chung quanh thân thể Áo Cổ Tư Tháp ở xa xa, mỗi đạo hư ảnh đều sinh ra năng lượng đặc thù, kết hợp lẫn nhau rồi hình thành một chiêu này. Bốn nguồn năng lượng này dĩ nhiên là có khả năng khuấy động thiên địa, ảnh hưởng đến không gian và thời gian.

" Đây, đây không phải là ...." Lâm Lôi mắt tròn xoe nhìn trừng trừng.

Giờ khắc này, thời gian tựa như đứng yên.

Rồi từ xa xa, trong miệng Áo Cổ Tư Tháp bắn ra một đạo lưu quang trong suốt, tốc độ tựa hồ trở nên rất chậm.

" Đúng! Chính là như vậy ."

Nhiều năm trôi qua, Lâm Lôi vẫn cố gắng làm cho bốn loại pháp tắc huyền ảo bất đồng dung hợp làm một. Nhưng mà, cho dù tu luyện đến bước cuối cùng là từng bước làm cho tứ đại huyền ảo khác xa nhau hoàn mĩ dung hợp, Lâm Lôi thuỷ chung không cách nào đột phá được, không cách nào vượt qua được cái giới hạn đó. Giờ phút này đột nhiên cảm nhận được bốn loại năng lượng đặc thù kết hợp hoàn mĩ, ảnh hưởng đến cả thiên địa...

Thật giống như một đám các nhà điêu khắc đau khổ theo đuổi kĩ nghệ, đột nhiên được chứng kiến tác phẩm của một vị điêu khắc tông sư, liền trong nháy mắt có thể lĩnh ngộ.

Lâm Lôi giờ phút này đúng là như vậy, dung nạp vạn vật.

Huyền Vũ, là Đại địa thuộc tính, đại địa, rất nặng.

Bạch hổ, là Phong thuộc tính, phong, vô hình vô ảnh, tán tụ vô thường*(tụ hợp, tan ra không theo lẽ thường- khó đoán biết)

Chu Tước, là Hoả thuộc tính, hoả, nóng cháy điên cuồng, nổi giận vô thường.

Thời không thác loạn lúc này, kì thật cũng là Địa Hoả Thuỷ Phong cùng kết hợp. Pháp tắc đột phá, cũng có thể trong vài ngày đã đột phá. Muốn kì ngộ, muốn linh quang đột nhiên loé sáng, Lâm Lôi trước đây đã từng một lần ở bên xem cuộc chiến, cảm thụ không sâu, hơn nữa lúc đó tứ đại pháp tắc dung hợp chưa đến tình trạng cuối cùng này, tự nhiên không có cảm giác gì.

Mà giờ phút này đang đối mặt với Thời không thác loạn, đã đạt tới chướng ngại cuối cùng của Lâm Lôi, có thể nói là dày tích bạc phát*(tích lâu được lớn)....

Hết thảy đã được chuẩn bị tốt, chỉ chờ giây phút kì ngộ, mà giờ phút này, Lâm Lôi đột nhiên hiểu được.

Hiểu hết !

Hết thảy đều sáng tỏ thông suốt.

Nói đến nhanh chậm, trên thực tế vấn đề linh quang chợt loé này, đột nhiên ngộ đạo, chỉ là chuyện xảy ra trong chốc lát.

" Nói nhảm, chết đi !" Áo Cổ Tư Tháp nhìn tất cả cười lạnh, đạo lưu quang trong suốt đã đến trước người Lâm Lôi.

" Ầm ầm long !"

Thiên địa kịch biến, thiên địa pháp tắc phủ xuống !

Lâm Lôi mỉm cười nhìn đạo lưu quang trong suốt kia, thổi nhẹ một hơi, một đạo bóng kiếm trong suốt từ trong miệng bắn ra, bắn lên trên đạo lưu quang trong suốt kia, trong nháy mắt va chạm, đạo lưu quang trong suốt kia ngay lập tức bị chấn tan, bóng kiếm trong suốt cũng trở nên nhỏ bé, mỏng manh, phi hành thêm một đoạn không xa liền tiêu tán vào trong thiên địa.

Áo Cổ Tư Tháp hai mắt tràn đầy khiếp sợ, " Không, không có khả năng !"

" Hưu !"

Lâm Lôi hai tròng mắt bắn ra hai đạo bóng kiếm trong suốt, lấy linh hồn công kích với tốc độ cực nhanh, Áo Cổ Tư Tháp căn bản không thể trốn tránh liền bị hai đạo bóng kiếm đâm vào trong cơ thể.

Nhưng, Áo Cổ Tư Tháp không bị ảnh hưởng chút nào.

" Linh hồn phòng ngự quả nhiên mạnh mẽ đến mức này !" Lâm Lôi không khỏi sợ hãi than một tiếng, đồng thời cũng liếc nhìn xung quanh, bốn loại nguyên tố đang vây vòng quanh mình, thiên địa pháp tắc đã phủ xuống, đang biến đổi linh hồn của chính mình," Nếu không phải bản thân lấy được kinh nghiệm từ một chiêu Thời không thác loạn này, phỏng chừng ta không biết đến năm tháng nào mới có thể đột phá."

Đột phá này, so với viên mãn còn khó khăn hơn.

Địa Hoả Thuỷ Phong tứ đại pháp tắc, khác xa với đại huyền ảo, nếu muốn hoàn mĩ dung hợp thành một thể, quá khó khăn.

Vậy mà Lâm Lôi đã thành công.

" Đại viên mãn thành công, liền được ban thưởng cho ý chí uy năng, còn ta đây tứ đại pháp tắc dung hợp, khó khăn hơn nhiều, lực công kích tăng so với đạt đại viên mãn cũng hơn mười lần. Ta được ý chí uy năng, hẳn là nhiều hơn một chút chăng ." Lâm Lôi rõ ràng cảm thấy được, các linh hồn của mình đều từng bước mạnh lên.

Bởi vì Lâm Lôi là linh hồn biến dị, lúc này đột phá thì tất cả các linh hồn đều được lột xác.

" Cái gì?" Lâm Lôi không khỏi cả kinh.

" Đây...." Lâm Lôi trong mắt có một tia mừng rỡ như điên, " Không ngờ ý chí uy năng lại nhiều hơn hai phần so với đại viên mãn."

Mặc dù đã dự liệu, được ban cho ý chí uy năng nhiều hơn ý chí uy năng của đại viên mãn, nhưng nhiều gấp hai phần cũng khiến cho Lâm Lôi giật mình.

Lúc đầu linh hồn của mình biến dị thành công, mặc dù cũng có ý chí uy năng ban thưởng nhưng cũng không đến thêm hai phần.

Ý chí uy năng chỉ cần tăng thêm một phần, thực lực liền tăng gấp mười lần.

Lâm Lôi từ vượt qua chướng ngại đến dung hợp đại thành, phương diện huyền ảo liền mạnh lên gấp mười. Hơn hai phần ý chí uy năng, thực lực trong chốc lát đã gia tăng lên nghìn lần. Phải biêt rằng trước khi Lâm Lôi vượt qua chướng ngại này, thực lực đã hơn Quang Minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp đến mười lần.

Không phải là cùng một cấp độ, mà là chênh lệch vài cấp độ, căn bản khác nhau một trời một vực.

" Lâm Lôi có thể chặn lại ? Dễ dàng phá tan?" Nhìn thấy một cảnh này, đám người Huỷ diệt chúa tể, Tử vong chúa tể hoàn toàn sợ đến ngây người.

" Vừa rồi thiên địa pháp tắc phủ xuống." Tử Vong chúa tể đột nhiên nói.

" Ngươi nói sao ?" Huỷ Diệt chúa tể cả kinh.

" Lâm Lôi hắn khẳng định vừa có đột phá lớn, nếu không khó có thể khiến cho thiên địa pháp tắc phủ xuống như vậy. Hơn nữa thực lực cũng không thể thoáng một cái tăng lên nhiều như vậy. Ta có cảm giác....hiện tại thực lực của Lâm Lôi, so với chúng ta không hề yếu hơn." Tử vong chúa tể giọng trầm thấp truyền âm nói.

Đích xác, nói về ý chí uy năng, bốn linh hồn biến dị cộng thêm ba khoả chủ thần cách, hơn nữa tứ đại pháp tắc hoàn mĩ dung hợp đã gia tăng thêm đến hai phần ý chí uy năng. Hiện giờ chỉ nói riêng về ý chí uy năng, Lâm Lôi so với pháp tắc chúa tể bình thường đã cao hơn gấp mười lần, đã vượt qua quy tắc chúa tể đạt đại viên mãn.

Hơn nữa pháp tắc huyền ảo, so với đại viên mãn cũng mạnh hơn gấp mười lần.

Còn có dung hợp chủ thần lực, so với chủ thần chi lực mạnh hơn gấp trăm lần.

Nhược điểm duy nhất--- thuộc tính của chí cao thần khí cùng với Lâm Lôi không phù hợp, thực lực phát huy không tính là nhiều.

Nhưng ngay cả như vậy, thực lực của Lâm Lôi đã không còn e sợ tứ đại quy tắc chúa tể.

" Ngươi, ngươi như thế nào có thể ?" Áo Cổ Tư Tháp khó tin nhìn Lâm Lôi.

Thực lực một hơi tăng lên cả nghìn lần, loại đề thăng này làm Lâm Lôi tin tưởng mười phần, dù có đối mặt với vận mện chúa tể Áo Phu, Lâm Lôi cũng không sợ chút nào, Lâm Lôi cười nhìn Áo Cổ Tư Tháp:" Ta rất tò mò, Thời không thác loạn của ngươi sao lại yếu như vậy? So với trong tưởng tượng của ta thì thấp hơn nhiều lắm."

Tứ thần thú liên hợp thi triển thiên phú thần thông, khả năng trói buộc vượt xa cả vạn lần, dù sao hạ vị thần giết chúa tể, có thể tưởng tượng được khả năng trói buộc mạnh đến mức nào.

Mà Huỷ Diệt chúa tể lúc đầu cũng nói, hắn sáng tạo ra chiêu Thời không thác loạn, uy lực không bằng chiêu của tứ thần thú nhưng khả năng trói buộc lại vượt qua cả nghìn lần.

Còn Áo Cổ Tư Tháp....

Lâm Lôi có cảm giác, linh hồn công kích năng lực trói buộc không được trăm lần.

" Hô !" Áo Cổ Tư Tháp thân hình loé lên, vẫn cố chạy trốn.

" Vù !"

Thân hình Lâm Lôi chợt loé, đã tới ngay trước người Áo Cổ Tư Tháp, long vĩ tuỳ ý vung lên, phảng phất như một trường tiên bằng sắt thép quật lên người Áo Cổ Tư Tháp, đem Áo Cổ Tư Tháp xoay tròn văng lên, máu tươi tung toé.

Áo Cổ Tư Tháp quang mang trên người chợt loé, da thịt bị thương liền được chữa lành lại.

" Ngươi, tốc độ của ngươi ?" Áo Cổ Tư Tháp hoàn toàn sợ đến ngây người.

Lâm Lôi lúc này với Lâm Lôi lúc trước, hoàn toàn không cùng một cấp độ.

" Ta nói rồi, ngươi không trốn thoát được đâu." Lâm Lôi khẽ cười nói," Ngươi vẫn không có trả lời, Thời không thác loạn, sao ngươi thi triển yếu thế ?"

Áo Cổ Tư Tháp vừa thấy được tốc độ mà Lâm Lôi thi triển, đã không còn ý niệm chạy trốn nào trong đầu nữa, hắn cười nhạo một tiếng :" Yếu ? Một chiêu này mạnh hay yếu là do số lượng máu huyết tứ thần thú ảnh hưởng. Ô Đặc Lôi Đức sử dụng máu của tứ thần thú nhiều hơn ta. Uy lực đương nhiên mạnh hơn nhiều."

Lâm Lôi gật đầu," Tốt lắm, không sai biệt lắm, nếu không động thủ thì Áo Phu lát nữa sẽ đến nơi rồi !"

Áo Cổ Tư Tháp biến sắc.

" Lâm Lôi." Vận Mệnh chúa tể Áo Phu đang cực nhanh di chuyển ở trong không gian loạn lưu vội vàng truyền âm nói:" Không phải để cho mẫu thân của ngươi tự do sao? Ta có thể khiến cho Áo Cổ Tư Tháp hắn giải trừ liên lạc với một toà thiên sứ chuyển sinh trì."

" Áo Phu, ta cảm giác ngươi rất khẩn trương." Lâm Lôi truyền âm nói," Trong ấn tượng của ta, hoặc là nghe nói.... Trong mắt của đông đảo chủ thần, Vận Mệnh chúa tể Áo Phu ngươi, hàng năm đều tại Thiên Giới Áo Cổ Hoa Viên điên cuồng nghiên cứu, không màng thế sự, không có chuyện gì có thể ảnh hưởng đến ngươi, nhưng hiện tại ta thấy ngươi khá khẩn trương."

" Đương nhiên, hắn là bạn tốt của ta." Áo Phu hồi đáp, " Lâm Lôi, hi vọng ngươi không gây nên sự tình hồ đồ."

" Chỉ là bạn tốt ?" Lâm Lôi cười truyền âm nói.

Vận Mệnh chúa tể nao nao.

" Chứng kiến Áo Cổ Tư Tháp này thi triển Thời không thác loạn, ta có thể đoán được ngươi bởi vì bị lời thề trước chí cao thần ước thúc, nên không có khả năng đem bí mật Thời không thác loạn truyền cho ai. Nhưng lại có một ngoại lệ--- ngươi cùng Áo Cổ Tư Tháp là một người, ngươi biết bí mật này, cũng cùng như hắn biết bí mật." Lâm Lôi cảm thán một tiếng:" Kì thật, nếu như không phải đi tìm chủ thần sứ giả, biết về sự tồn tại của Bố Lạp tộc, ta cũng không đoán ra nhanh như vậy. Kì thật, lần đầu tiên ta cùng Áo Cổ Tư Tháp động thủ, phát hiện thực lực của hắn so với dự đoán của ta còn hơn gấp mười lần, ta đã hoài nghi.... hắn có thể còn có chủ thần phân thân, đáng tiếc ta cũng chưa từng nghĩ đến, cũng không dám muốn nghĩ đến, hắn với ngươi là một người."

Vận mệnh chúa tể chỉ trầm mặc trong chốc lát, trầm thấp nói," Ngươi đoán đều đúng, hẳn nên biết làm thế nào. Ta không hi vọng... ngươi là kẻ địch của ta."

" Đúng, ta biết ta nên làm thế nào ."

Lâm Lôi mỉm cười lộn tay một cái, tính mạng chí cao thần kiếm trong tay xẹt qua một đạo bóng dáng ảo mộng, một đạo giống như một ngón tay tạo thành từ quang mang màu xanh thẫm, chợt loé lên rồi biến mất, không gian xung quanh chỉ xuất hiện một cái khe nứt thẳng tắp to bằng ngón tay, thậm chí còn khiến cho không gian không có một tia chấn động.

Năng lượng ngưng tụ, đã đạt đến đỉnh cao.

Chiêu kiếm cực mạnh--- Kiếm ý.

" Phốc !" Áo Cổ Tư Tháp trên trán đã xuất hiện một lỗ thủng, miệng hơi mở ra, đương nhiên không còn phát ra âm thanh gì.

Do mấy ngày nay không vào được 4vn và các thành viên nhóm dịch cũng có công chuyện đột xuất cùng nhau nên sẽ mượn các dịch giả bên truongton vài chương (đến chương 42). Các chương cuối nhóm dịch 4vn sẽ tiếp tục:0 (33)::0 (33):

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 43: Cái Tên Mới - Đại Kết Cục (Thượng)

Áo Cổ Tư Tháp thân hình ngã xuống, trôi nổi trong không gian loạn lưu, tựa như một vật thể trôi nổi trên sông.

Một kiếm, Quang minh chúa tể Áo Cổ Tư Tháp thân tử!

“Áo Cổ Tư Tháp đã chết?”

“Lâm Lôi, hắn giết chết Áo Cổ Tư Tháp?”

Đông đảo các chủ thần không khỏi hít vào một hơi, vô số năm qua, đã thật lâu thật lâu không có chúa tể nào tử vong .

“Chết đi thật là tốt.”

Tử vong chúa tể, Hủy diệt chúa tể hơn mười vị, đã đoán ra quan hệ của Áo Cổ Tư Tháp và Áo Phu, trong lòng ngược lại có một tia khoái ý!

Hai đạo lưu quang từ thi thể Áo Cổ Tư Tháp cực nhanh bay ra, đúng là một quả giới chỉ cùng với một thanh kiếm.

“Lưu lại!” Lâm Lôi không kịp đuổi theo, chỉ có thể khống chế dung hợp chủ thần lực, tại xa xa ngưng tụ thành một cái lồng, muốn đem này hai kiện chí cao thần khí ngăn trở.

“Chí cao thần khí của ta ngươi không có khả năng lưu lại .” Áo Phu trầm thấp đích thanh âm tại Lâm Lôi trong óc vang lên, chỉ thấy giữa không trung, kiếm quang đột nhiên hóa lớn,“Phốc” một tiếng trực tiếp bắn thủng cái lồng, Lâm Lôi chỉ kịp thấy hai đạo quang mang, rồi sau đó hai kiện chí cao thần khí đã biến mất.

Lâm Lôi thấy thế, không khỏi âm thầm thở dài.

Chí cao thần khí. Vốn chính là của Vận mệnh chúa tể Áo Phu. Áo Phu tâm ý khống chế đứng lên. Tốc độ bay của chí cao thần khí vượt xa tốc độ chủ thần phi hành.

Trong hư không, cách Lâm Lôi hơn trăm triệu dặm. Áo Phu một thân áo bào trắng vươn tay phải bắt lấy kiếm quang đang bay tới. Thanh kiếm này vốn là Vận mệnh chí cao thần khí. Áo Cổ Tư Tháp đương nhiên không thể phát huy toàn bộ thực lực. Nhưng trên tay Vận mệnh chúa tể Áo Phu uy lực đại tăng .

Cái nhẫn còn lại cũng bị Áo Phu đeo trên ngón tay.

Chí cao thần khí của Áo Cổ Tư Tháp nhưng Áo Phu nhưng lại có thể từ xa điều khiển. Hơn nữa không cần lấy máu nhận chủ. Chỗ xa xa đông đảo chủ thần chứng kiến một màn này. Đặc biệt những chủ thần trước đây không có ý thức được Áo Phu, Áo Cổ Tư Tháp là một người, giờ phút này đều chấn kinh rồi.

Tái bổn địa nhân (có ai biết pm cho ta, ta đoán là giống kiểu người ngu cũng hiểu được). Chứng kiến này một màn cũng hiểu được !

Áo Cổ Tư Tháp cùng Áo Phu chính là một người!

“ A, Áo Cổ Tư Tháp cùng Áo Phu đại nhân dĩ nhiên là một người!.... Áo Phu đại nhân sớm đạt tới đại viên mãn, có được hơn một phần ý chí uy năng. Từng tại vị diện chiến tranh đạt được mười trận thắng liên tiếp, lại thêm một phần ý chí uy năng nữa. Có được chủ thần phân thân Vận mệnh chúa tể linh hồn cũng sẽ được lột xác, lại được một phần ý chí uy năng nữa! Mặc dù hiện tại chủ thần phân thân đã chết, nhưng thứ mất đi chỉ là chủ thần cách ẩn chứa ý chí uy năng, mà ý chí uy năng đã đề cao là không thay đổi . Vậy hiện tại Áo Phu đại nhân hắn......”

Tất cả các chủ thần hoàn toàn sợ ngây người.

Tới lúc này, tất cả mọi người ý thức được Áo Phu thực lực đáng sợ!

Linh hồn lột xác, là không thể đi ngược lại . Linh hồn đề cao, khó có khả năng nói bởi vì một cái phân thân xong đời mà linh hồn thực lực giảm xuống.

Cho nên, Áo Cổ Tư Tháp chết, đối với thực lực của Vận mệnh chúa tể Áo Phu không có bất cứ ảnh hưởng gì. Chỉ đại biểu, Áo Phu hắn mất đi một cái Tính mạng.

“Nguyên lai, hắn so với ta nhiều hơn hai phần ý chí uy năng! Khó trách, có thể dùng tay không đỡ chí cao thần khí của ta.” Hủy diệt chúa tể Ô Đặc Lôi Đức sắc mặt trầm tĩnh như nước, lẳng lặng quan khán này hết thảy.

Tất cả chủ thần đều nhìn xem Vận mệnh chúa tể Áo Phu sẽ trả thù Lâm Lôi như thế nào.

“Hô!” Vận mệnh chúa tể Áo Phu tốc độ đạt tới cực hạn, xẹt qua triệu vạn dặm không gian, không đủ một phút đồng hồ, hắn đã vượt qua khoảng cách trăm triệu dặm, xuất hiện trong tầm mắt Lâm Lôi.

Lâm Lôi cầm trong tay Tính mạng chí cao thần kiếm. Sừng sững ở trên không trung, chung quanh không gian loạn lưu vờn quanh.

“Tốc độ của ngươi thật đúng là nhanh.” Lâm Lôi dĩ nhiên cười than thở.

“Đảm lượng của ngươi thật đúng là lớn.” Vận mệnh chúa tể Áo Phu mỉm cười nhìn Lâm Lôi, “Thoạt nhìn, ngươi có lòng tin mười phần a.”

“Ta cũng cảm giác ngươi rất có lòng tin.” Lâm Lôi đạm cười nói,“Ngươi cho rằng bằng vào một thanh chí cao thần khí, là có thể giết ta? Nga, ta thiếu chút nữa quên , ngươi vẫn là thành viên Bố Lạp tộc. Chính mình linh hồn tư tưởng chia làm hai loại, vô số năm qua, có thể như người điên bình thường không ngừng nghỉ nghiên cứu, phỏng chừng, cũng có tuyệt chiêu.”

Nghe được Lâm Lôi nói như vậy, Áo Phu trên mặt hiện lên tươi cười.

“ Ta lấy việc sinh ra được là thành viên Bố Lạp tộc làm may mắn, mặc dù đơn thuần thân thể phòng ngự, xa xa không bằng tứ thần thú, Ô Côn các siêu cấp thần thú, nhưng tộc nhân Bố Lạp tộc có tiềm lực vô hạn.” Vận mệnh chúa tể Áo Phu ánh mắt khó hiểu.“Tính cách quyết định vận mệnh! Bởi vì tư tưởng phức tạp khiến cho rất nhiều thiên tài thành tựu có hạn. Mà ta có thể vứt bỏ trở ngại tư tưởng phức tạp, đem hết thảy tà ác, tham lam, điên cuồng đều vứt bỏ một bên, chỉ để lại những thứ ta muốn .”

Lâm Lôi lạnh nhạt cười: “Cho nên, mới có Áo Cổ Tư Tháp điên cuồng, bá đạo, tham lam, cũng có tuyệt đỉnh cường giả Áo Phu không màng thế sự, dốc lòng nghiên cứu h?”

“Đúng.” Áo Phu gật đầu cười nói, “Nói thật, tộc nhân Bố Lạp tộc ta thiên phú năng lực còn chưa đủ mạnh. Lúc đầu ta là đại viên mãn, mặc dù có chủ thần phân thân, nhưng nói về thực lực, cũng không nắm chặt tất thắng các quy tắc chúa tể khác. Cho nên, ta phải ẩn nặc thực lực. Không thể để cho bọn họ kiêng kị ta. Nếu như bọn họ ba người liên thủ, ta phải thua không thể nghi ngờ. Cho nên, không thể để cho bọn họ biết, Áo Cổ Tư Tháp là ta.”

“Đương nhiên, cũng có 182 hài tử! Trên thực tế những hài tử này đều là tại vật chất vị diện tuyển lấy một ít trẻ con loài người mới sinh ra thiên phú không tồi , trẻ con sau khi lớn lên, căn bản khó có khả năng nhớ kỹ chuyện tình lúc một hai tuổi, lại được Áo Cổ Tư Tháp bồi dưỡng, tự nhiên cho rằng Áo Cổ Tư Tháp là phụ thân, rất tự nhiên có Áo Cổ Tư Tháp gia tộc. Như vậy, ai sẽ hoài nghi Áo Cổ Tư Tháp là ta?”

Áo Phu cười dễ dàng.

“Quá khứ cẩn thận như vậy, nhưng hiện tại, xem bộ dáng, ngươi không sợ ?” Lâm Lôi đạm cười nói.

Vận mệnh chúa tể Áo Phu mỉm cười gật đầu: “Nói thật, hiện tại, tứ đại quy tắc chúa tể, ba vị kia ta căn bản không để vào mắt. Bởi vì...... Nhiều năm như vậy, ta cho tới bây giờ không triển lộ tất cả thực lực. Ngươi có thể diệt một thân thể của ta cũng xem như lợi hại, vì tỏ vẻ tôn trọng ngươi, hôm nay ta sẽ triển lộ tất cả thực lực, ngươi chết, ta cũng cho ngươi chết một cách cam tâm.”

Lâm Lôi khẽ cau mày.

Áo Phu giữa lúc đàm tiếu , tin tưởng rõ ràng mạnh tới cực điểm.

“Giết ta? Áo Cổ Tư Tháp cũng nói muốn giết ta, nhưng cuối cùng bị ta giết.” Lâm Lôi mỉm cười, nhưng là đột nhiên ----

“Xuy ----”

Tính mạng chí cao thần kiếm trong tay Lâm Lôi trong nháy mắt hóa thành một đạo lục quang. Một đạo quang mang màu xanh sẫm ngưng tụ đến cực hạn to bằng ngón tay chợt lóe rồi biến mất, không gian tựa như bị mũi tên bắn thủng, lưu lại một cái khe không gian cực kì nhỏ, ngay cả thần thức cũng khó dò xét minh bạch, Tính mạng chí cao thần kiếm đã đâm tới người Vận mệnh chúa tể Áo Phu.

Cực mạnh tuyệt chiêu ---- Kiếm ý!

Sau khi dung hợp bốn loại pháp tắc đến đại thành, Lâm Lôi thực lực tăng lên nghìn lần đáng sợ vô cùng, một kiếm này uy lực có thể tưởng tượng ra.

“Cheng!”

Thanh âm thanh thúy phát ra.

Áo Phu thậm chí còn mỉm cười nhìn Lâm Lôi, căn bản không dùng vận mệnh chí cao thần khí ngăn cản. Mặc cho Lâm Lôi một kiếm này đâm lên người hắn.

“Cái gì!” Lâm Lôi sắc mặt đại biến.

“Khó có khả năng!” Xa xa Hủy diệt chúa tể, Tử vong chúa tể và nhiều chủ thần khác thấy một màn này cũng không nhịn được kinh hô đứng lên, Lâm Lôi mới vừa rồi một kiếm kia, bọn họ đã đoán được đại khái uy lực, nếu như đơn thuần dựa vào thân thể phòng ngự, theo đạo lý, không ai có thể chống cự. Chính là chúa tể cũng không có thể!

“Ha ha……” Áo Phu không nhịn được nở nụ cười.

“ Thiên địa sinh ra tới nay, bao gồm nhiệm vụ mà Lâm Lôi ngươi vừa mới hoàn thành, tổng cộng phát ra bảy chí cao thần nhiệm vụ. Trong đó ba quy tắc chúa tể khác cùng Lâm Lôi ngươi, đều có được một thanh chí cao thần khí, cũng hoàn thành bốn nhiệm vụ thôi! Đối với bên ngoài, ta được một kiện linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, Áo Cổ Tư Tháp, chiếm được công kích chí cao thần khí. Nhưng là, một chí cao thần nhiệm vụ còn lại, ai hoàn thành ngươi có biết không?” Áo Phu đắc ý vô cùng.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh:“Chẳng lẽ cũng là……”

“Cũng là ta.” Vận mệnh chúa tể Áo Phu tươi cười đầy mặt,“Chí cao thần khí này là vật chất phòng ngự chí cao thần khí!” Vừa nói, Áo Phu bên ngoài thân hiện ra một kiện áo giáp thuần túy màu đen, phòng ngự chí cao thần khí đã cùng da tay Áo Phu khế hợp một chỗ.

Lâm Lôi trong lòng lạnh như băng.

Xa xa đông đảo chủ thần đang xem cuộc chiến đích, hoàn toàn trầm mặc .

Lão thiên a!

Áo Phu này rất nghịch thiên , một người lại có được linh hồn phòng ngự chí cao thần khí, công kích chí cao thần khí, vật chất phòng ngự chí cao thần khí, có được này ba kiện chí cao thần khí. Áo Phu chính là đứng yên ở đó, chỉ sợ cũng không ai giết được hắn!

“Áo Phu......”

Hủy diệt chúa tể, Tử vong chúa tể, Tính mạng chúa tể ba người đã không còn tâm lý tranh hùng. Ba kiện chí cao thần khí, đủ để cho bất cứ người nào biết được đối thủ của mình như vậy, tâm tình như rơi vào thâm cốc.

“Bình thường, ta chính là đem phòng ngự chí cao thần khí biến ảo thành Áo Cổ Hoa Viên, ta đã đem luyện hóa nhận chủ, dưới sự khống chế của ta, nó không tán phát một tia hơi thở nào. Mặc dù rất nhiều người đối với hoa viên trôi nổi của ta rất tò mò. Biết Áo Cổ Hoa Viên không tầm thường, nhưng không ai có thể biết...... Nó chính là vật chất phòng ngự chí cao thần khí biến ảo.” Áo Phu cười nói.

Áo Cổ Hoa Viên. Nguyên lai là vật chất phòng ngự chí cao thần khí!

Áo Phu tâm tình tựa hồ rất không tồi, đem tất cả bí mật hoàn toàn công khai .

“Tại sao hắn ẩn nặc nhiều năm như vậy, hôm nay lại công khai hết thảy ?” Lâm Lôi cùng Áo Phu cách xa nhau trăm vạn dặm, rất cảnh giác.

Hai gã chủ thần, hai thứ tồn tại đỉnh cao, ngay trong không gian loạn lưu cách xa nhau trăm vạn dặm, cao giọng nói chuyện với nhau, thanh âm giống như tiếng sấm.

“Ha ha, ta đã không cần ẩn tàng rồi.” Áo Phu cười,“Về phần tại sao hiện tại không cần ẩn giấu, đợi lát nữa ngươi sẽ biết.” Áo Phu hoàn toàn không vì tổn thất một chủ thần phân thân mà bi thương, ngược lại có một loại kiêu ngạo, đắc ý ở trong đó.

“Nga?”

Lâm Lôi cười.

“Vù!” Lâm Lôi lúc này xẹt qua một đạo hồng quang, cực nhanh hướng xa xa mà chạy.

“Thật sự là xui xẻo, Áo Phu lại có ba kiện chí cao thần khí! Đừng nói hắn thực lực không yếu hơn ta, chính là cho dù yếu hơn một chút, có trong tay ba kiện chí cao thần khí, cũng đã hoàn toàn áp đảo . Không nghĩ tới ta mạnh mẽ đột phá, lại gặp ngay phải loại nhân vật nghịch thiên này.” Lâm Lôi trong lòng bất đắc dĩ cực kì.

“Trốn?” Vận mệnh chúa tể Áo Phu cũng đồng dạng hóa thành một đạo ánh sáng, cực nhanh đuổi theo.

Đơn thuần nói về ý chí uy năng, Vận mệnh chúa tể Áo Phu so với pháp tắc chúa tể bình thường hơn ba phần ý chí uy năng. Mà Lâm Lôi, so với pháp tắc chúa tể bình thường, cao hơn một phần ý chí uy năng. Bất quá, Lâm Lôi có được dung hợp chủ thần chi lực. Có thể nói, đơn thuần dùng sức mạnh, hai người hẳn là không khác biệt nhau mấy.

Bất quá, tại tốc độ phương diện, Lâm Lôi không phải rất am hiểu.

Mà Vận mệnh chúa tể Áo Phu nghiên cứu vô số năm, có thể nói đem phòng ngự, công kích, tốc độ các phương diện đều đạt tới cực hạn.

Giờ phút này truy đuổi, Áo Phu rõ ràng so với Lâm Lôi mau hơn nhiều.

“Thật nhanh!”

“Tốc độ này, bất khả tư nghị.”

Trong không gian loạn lưu đông đảo chủ thần quan sát một màn này hoàn toàn sợ ngây người. Vô luận là Lâm Lôi, hay là Vận mệnh chúa tể Áo Phu, đơn độc nói về tốc độ đã siêu việt tất cả các chủ thần khác .

“Lâm Lôi này sao lại mạnh đến vậy.” Hủy diệt chúa tể cảm thán một tiếng, Tử vong chúa tể mặc tử bào bay đến hắn thở dài một tiếng: “Lâm Lôi mạnh, nhưng Áo Phu thật sự ẩn nặc quá tốt , khi hắn hiện tại triển lộ thực lực, chúng ta mới nhận ra mình còn không có tư cách khiêu chiến hắn .”

Hủy diệt chúa tể cũng gật đầu.

Có ba kiện chí cao thần khí, ai dám cùng Áo Phu đấu? Các chủ thần thần phục Vận mệnh chúa tể Áo Phu giờ phút này chính là cao hứng vạn phần.

“Ha ha...... Nguyên lai Áo Phu đại nhân, còn lợi hại như vậy, trong các chủ Áo Phu đại nhân tuyệt đối vô địch .” một vị nam tử tóc dài trên đầu có hai cái sừng màu đen không nhịn được cười nói.

“Các vị, Áo Phu đại nhân đang muốn giết Lâm Lôi tiểu tử đó, nga, Lâm Lôi đã chạy đến Tính mạng chí cao vị diện , chúng ta cũng đuổi theo xem một chút.” Hỏa hệ chủ thần Bột Thiếp Nhi cười nói, nhất thời, những lời này khiến cho chung quanh không ít chủ thần hưởng ứng, mọi người giờ phút này đã coi Lâm Lôi là người chết rồi.

Lâm Lôi mạnh, phỏng chừng so với ba vị quy tắc chúa tể kia còn mạnh hơn.

Nhưng đuổi giết Lâm Lôi là Áo Phu! Là Áo Phu có được ba kiện chí cao thần khí, thâm sâu không lường được!

“Vù!”“Vù!”……

Không gian loạn lưu, đại lượng chủ thần thân ảnh hướng Tính mạng chí cao vị diện chạy tới.

Tính mạng chí cao vị diện, Lâm Lôi đang ở phía trước cực nhanh mà chạy , phía sau Vận mệnh chúa tể Áo Phu cùng Lâm Lôi khoảng cách càng ngày càng gần.

Mặc dù ngay từ đầu hai người cách xa nhau trăm vạn dặm, nhưng truy đuổi trong chốc lát, Áo Phu dần dần rút ngắn khoảng cách .

“Bất hảo, một chiêu đó!” Lâm Lôi sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Hai người khoảng cách vẫn như cũ không đủ mười dặm. Hơn nữa đúng vào lúc này, một cỗ hơi thở khổng lồ từ sau phương truyền đến, Lâm Lôi dung hợp thần thức dễ dàng phát hiện…… Thanh long, bạch hổ, huyền vũ, chu tước bốn đạo thần thú hư ảnh xuất hiện trên đỉnh đầu dưới chân, hai bên Áo Phu.

Triệu vạn dặm không gian trong nháy mắt đứng yên. Trong khoảng không gian này, nguyên bổn rất nhiều cường giả hoặc là tu luyện, hoặc là chiến đấu địa cũng không gian áp bức trói buộc, một đám kinh hãi vô cùng, không thể động đậy.

“Hưu!” Một đạo lưu quang trong suốt từ trong miệng Áo Phu bắn ra, bắn về phía Lâm Lôi.

Thời không thác loạn!

“Hừ.” Lâm Lôi vừa chuyển đầu, miệng hé ra.

Đồng dạng . Một trước một sau. Liên tiếp hai đạo bóng kiếm trong suốt bắn ra, đúng là cực mạnh linh hồn công kích của Lâm Lôi.

Trong suốt lưu quang cùng trong suốt bóng kiếm đánh.

Bóng kiếm trong suốt chấn động mạnh một cái, trong nháy mắt tiêu tán. Mà lưu quang trong suốt thể tích cũng rút nhỏ một phần, ngay sau đó lại cùng đạo bóng kiếm trong suốt thứ hai va chạm,“Bồng” bóng kiếm trong suốt thứ hai cũng tiêu tán , còn lại lưu quang trong suốt yếu ớt vừa mới nhập vào cơ thể Lâm Lôi, liền bị linh hồn lực của Lâm Lôi đánh cho tản mát.

“Bội phục, có thể ngăn trở một chiêu này.” thanh âm Áo Phu vang lên trong đầu Lâm Lôi.

“Một chiêu này của ngươi mức độ chấn phúc, so với Ô Đặc Lôi Đức kém xa.” Lâm Lôi truyền âm nói.

Lâm Lôi linh hồn công kích cùng vật chất công kích, đơn độc nói về cường độ huyền ảo chấn phúc, so với đại viên mãn phải mạnh hơi thập bội (mười lần)!

Áo Phu thi triển Thời không thác loạn, uy lực cũng chấn phúc mấy chục lần thôi, so với linh hồn công kích của Lâm Lôi cũng mạnh hơn mấy lần. Còn chưa thể đánh chết Lâm Lôi.

“Ha ha, đó là bởi vì, Áo Cổ Tư Tháp cùng cơ thể của ta, tứ thần thú máu huyết, đều luyện hóa một giọt thôi.” Áo Phu cười nói.“Luyện hóa một giọt?” Lâm Lôi đáy lòng nghi hoặc.

Chính mình cho bọn hắn, thanh long máu huyết có thể có 11 giọt, ba loại thần thú máu huyết khác càng nhiều chút, Áo Phu cùng Áo Cổ Tư Tháp, tại sao đều chỉ là luyện hóa một giọt?

Bất quá, Lâm Lôi không kịp nghĩ nhiều .

“Vừa lại đuổi theo .”

Lúc này đây, Áo Phu không thi triển linh hồn công kích, mà là cầm chuôi Vận mệnh chí cao thần kiếm cùng Lâm Lôi cận thân chiến đấu.

“Hừ.” Lâm Lôi cắn răng một cái, đột nhiên xoay người, bắn ngược nhằm về phía Áo Phu!

Hai người cách xa nhau vài trăm thước mà thôi, lấy tốc độ cực nhanh của chủ thần mà nói gần như ngay lập tức đã gặp nhau? Nhưng Áo Phu chính là chúa tể đỉnh cao nhân vật, tốc độ phản ứng cũng nhanh đến mức tận cùng, chỉ là Lâm Lôi chủ động công kích. Sớm có chuẩn bị, lúc này một chiêu Kiếm ý liền thi triển ra.

“Thanh Hỏa, thế nào ?” Bối Lỗ Đặc lo lắng địa truyền âm nói.

Tại Địa ngục chỗ xa xa, một đạo bóng người xé rách không gian, đi tới Địa ngục. Đúng là Thanh Hỏa.

Ccác chủ thần truyền tin cho nhau về tin tức Lâm Lôi cùng Áo Cổ Tư Tháp tại không gian loạn lưu đánh một trận đích, Bối Lỗ Đặc lo lắng, an bài Thanh Hỏa đi vào trong không gian loạn lưu xem cuộc chiến.

“Bối Lỗ Đặc, Lâm Lôi giết chết Áo Cổ Tư Tháp.” Thanh Hỏa liền nói.

“Thật sự? thật, thật tốt quá.” Bối Lỗ Đặc mừng rỡ,“Ngươi chuyện gì xảy ra, vẻ mặt không đúng?”

“Nhưng là……” Thanh Hỏa sắc mặt khó coi,“ Áo Cổ Tư Tháp cùng Áo Phu lại là cùng một người, Áo Phu……” Thanh Hỏa bắt đầu kể lại rõ chi tiết miêu tả, theo hắn miêu tả, sắc mặt Bối Lỗ Đặc càng thêm địa khó coi, cuối cùng, thậm chí thân thể còn hơi hơi phát run.

“Là ta hại Lâm Lôi!” Bối Lỗ Đặc trầm thấp nói.

“Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?” Thanh Hỏa vô lực nói.

“Còn có thể làm sao bây giờ?” Bối Lỗ Đặc thở dài một tiếng,“Ta không biết, nói như thế nào với Bối Bối, nói như thế nào với những người khác.”

Đúng vào lúc này, Bối Lỗ Đặc nhướng mày: “Ân? Bọn họ như thế nào đã trở về? Thanh Hỏa, phụ thân Lâm Lôi Hoắc Cách cùng mẫu thân Lâm Na đã về tới Truyền Tống Trận của Huyết Phong đại lục, ngươi lập tức tiếp đón hai người. Lâm Lôi…… Chúng ta không giúp được gì nhưng thân nhân bằng hữu của hắn chúng ta phải bảo vệ tốt.”

“Hảo.” Thanh Hỏa thần thức cũng phát hiện phụ thân cùng mẫu thân Lâm Lôi.

Giờ phút này Hoắc Cách cùng Lâm Na vợ chồng hai người đang cực nhanh hướng Thiên Tế sơn mạch chạy tới.

“Ta cũng biết , ta đều muốn bắt đi.” Lâm Na trong đôi mắt tràn đầy lo lắng,“Hài tử của ta…… Lâm Lôi hắn chẳng lẽ đi giết Quang minh chúa tể? Lâm Lôi hắn sẽ không gặp chuyện không may chứ?” Trong nháy mắt lúc Lâm Lôi giết chết Áo Cổ Tư Tháp, tất cả thiên sứ sinh ra trong thiên sứ chuyển sinh trì do Áo Cổ Tư Tháp khống chế hoàn toàn khôi phục tự do.

Lâm Na nhớ lại hết thảy, lúc tại Ngọc Lan vị diện, lúc trở thành thiên sứ, hết thảy.

Nàng lập tức nhớ tới, lúc đầu nàng hoài thai mười tháng sinh ra con trai Lâm Lôi cùng Ốc Đốn. Nàng giờ phút này, mới thật sự lo lắng cho Lâm Lôi.

“Hô.” Thanh Hỏa trong nháy mắt xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Thanh Hỏa.” Hoắc Cách, Lâm Na liếc mắt một cái nhận ra.

“Thanh Hỏa, hài tử của ta Lâm Lôi hắn thế nào ?” Lâm Na khẩn trương nói, quá khứ nàng mặc dù nhìn thấy Lâm Lôi, nhưng khi đó nàng trên thực tế bị điều khiển, căn bản cùng với Lâm Lôi không có cảm tình gì. Hiện tại Lâm Na, mới có thể xem như chính thức mẫu thân của Lâm Lôi.

Thanh Hỏa sắc mặc không tốt, thở dài một tiếng:“Đi theo ta đi.”

Hỏa hồng chủ thần lực dung nạp Hoắc Cách, Lâm Na, lúc này hóa thành một đạo hồng quang biến mất tại phía chân trời, rất nhanh lại đi tới Thiên Tế sơn mạch.

Bối Lỗ Đặc cũng nghênh đón tại đây.

“Chuyện tình của Lâm Lôi. Tạm thời ta không rõ ràng lắm, đợi lát nữa, ta sẽ nói cho các ngươi.” Bối Lỗ Đặc nhìn Hoắc Cách, Lâm Na nói, giờ phút này...... Lâm Lôi sinh tử chưa biết, Bối Lỗ Đặc cũng không muốn nhiều lời.

Hoắc Cách, Lâm Na nhìn nhau, trong đôi mắt đều có lo lắng.

"Oanh!"

Đột nhiên một cỗ cường đại ba động từ xa xa truyền lại đây, Bối Lỗ Đặc cùng Thanh Hỏa cơ hồ đồng thời quay đầu, hướng phương nam Địa ngục, cũng là hỗn loạn chi hải nhìn lại.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.21 - Chương 44: Cái Tên Mới - Đại Kết Cục (Hạ)

Lâm Lôi trong cơ thể lập tức tạo nên tứ đại chủ thần lực.

“Lâm Lôi, luyện hóa một khỏa hỏa hệ hạ vị chủ thần cách, cũng tăng lên một điểm ý chí uy năng, không có chí cao thần khí ngươi, căn bản không ngăn cản được một chiêu của ta đâu.” Vận mệnh chúa tể Áo Phu thân thể chung quanh lại một lần nữa trôi nổi, bốn màu bóng kiếm lại bắt đầu xoay tròn hiện ra.

Lâm Lôi lại nhắm mắt lại, khuôn mặt cơ thể hơi hơi co quắp .

“Này, bốn loại chủ thần lực......”

Quá khứ, bốn loại thần lực dung hợp đặc thù, khiến cho Lâm Lôi ý thức được...... Tứ đại chủ thần lực một khi dung hợp, khẳng định cũng sẽ rất đặc biệt. Nhưng đặc biệt đến trình độ này, hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của Lâm Lôi.

“Xuy xuy” sau khi bốn loại chủ thần lực hoàn toàn dung hợp, trong nháy mắt biến thành một cỗ lực lượng kì lạ như bụi mưa lất phất, luồng lực lượng màu xám này điên cuồng xuyên qua toàn thân Lâm Lôi, gân cốt, da tay, kinh mạch, nội phủ...... Thậm chí đến trong óc, linh hồn.

Lâm Lôi cơ thể đang run rẩy, toàn thân tại co quắp.

“Xuy xuy” cấu tạo cơ thể, gân cốt tới các bộ phận nhỏ bé nhất, phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, cơ hồ mỗi một giây đồng hồ, thân thể Lâm Lôi đều cường hóa trăm ngàn lần, không ngừng đề thăng, không ngừng cường hóa. Bốn loại chủ thần lực dung hợp hình thành lực lượng màu xám trước mặt, thân thể Lâm Lôi chỉ biết là không ngừng đề thăng, cường hóa……

“Cẩn thận, Lâm Lôi.” thanh âm của Bối Lỗ Đặc vang lên trong đầu Lâm Lôi.

Lâm Lôi vừa mở mắt.

“Hưu!” một thanh vận mệnh chí cao thần kiếm quang mang bốn màu lưu chuyển đâm tới trước ngực Lâm Lôi.

“Phốc!”

Lâm Lôi quần áo vỡ vụn . Trên lồng ngực Lâm Lôi vận mệnh chí cao thần kiếm lại chỉ để lại một vệt máu mờ mờ.

“Cái gì!” Vận mệnh chúa tể Áo Phu trợn tròn mắt.

“Như thế nào có thể?”

Tất cả chủ thần quan khán một màn này hoàn toàn trợn tròn mắt.

Trước tuyệt chiêu vô tiền khoáng hậu của Áo Phu: Siêu việt luân hồi... Lại chỉ thương tổn một chút da Lâm Lôi?

“Xuy xuy.” Vết máu trong nháy mắt được chữa trị, đồng thời Lâm Lôi thân thể lại tiếp tục cường hóa , đầu khớp xương, các đơn vị cấu thành cơ thể không ngừng vỡ vụn rồi lại một lần nữa ngưng tụ, lần lượt đề thăng. Mỗi một lần mạnh lên, đều là rất kinh khủng, mà loại tăng lên này chưa có dấu hiệu nào là sắp ngừng.

Đại lượng lực lượng màu xám tiêu hao trên cơ thể Lâm Lôi.

“Ta nghiên cứu vô số năm, sáng tạo ra một kiếm cực mạnh này. Như thế nào, như thế nào ngay cả cơ thể hắn đều không đâm được vào? Khó có khả năng, khó có khả năng!!!” Áo Phu không khỏi rít gào đứng lên, hắn cầm trong tay vận mệnh chí cao thần kiếm dĩ nhiên lại hướng Lâm Lôi công kích, bóng kiếm bốn màu lần nữa hiện lên.

Một kiếm đáng sợ.

“Phốc.” Chí cao thần kiếm lần nữa lại đâm lên người Lâm Lôi, lúc này đây...... ngay cả da cũng không đâm thủng được.

Áo Phu kinh ngạc địa nhìn trước mắt Lâm Lôi.

“Vù vù” Lâm Lôi chung quanh thân thể bộc phát một mảnh khí lãng (sóng khí), năng lượng của khí lãng chấn động đẩy lùi Áo Phu lại, mà ở trung tâm luồng khí lãng đó là Lâm Lôi, nhắm mắt lẳng lặng đứng, tựa như chiến thần vô địch đích.

“Bất khả tư nghị, bất khả tư nghị.”

Lâm Lôi sau khi cảm thụ một kiếm của đối phương đã hoàn toàn đắm chìm trong biến hóa của bản thân.

Thân thể lột xác đến long trời lở đất. Lâm Lôi sớm có đoán trước. Nhưng là Lâm Lôi như thế nào cũng không nghĩ đến...... Chủ thần cách lại tan rã !

Đúng, thật giống như là khối băng tan ra.

Cứng rắn vô cùng, vô số năm qua, chưa từng phá có một viên chủ thần cách nào trầy xước, giờ phút này lại bắt đầu tan rã !

Sau khi dung nạp lực lượng màu xám, bốn khỏa chủ thần cách của

Lâm Lôi bắt đầu tan rã, hiện ra bốn thanh kiếm ảnh linh hồn (linh hồn hình kiếm) ở trong chủ thần cách, mà bốn thanh kiếm ảnh linh hồn cùng với linh hồn của bổn tôn dung nạp lực lượng màu xám cũng đồng dạng lột xác . Như là phá kiển thành điệp (phá kén thành bướm).

Dần dần ......

Năm thanh kiếm hình linh hồn trôi nổi giờ dung hợp cùng một chỗ, cuối cùng biến thành một thanh kiếm hình linh hồn, thanh kiếm hình linh hồn này màu sắc bắt đầu thay đổi, đầu tiên là màu xanh, rồi sau đó là màu vàng đất, màu xanh biếc, rồi sau đó là màu đỏ. Cuối cùng biến thành hoàn toàn trong suốt, cơ hồ nhìn không thấy.

“Bồng.” Không có phân thân linh hồn, không có chủ thần cách, Lâm Lôi bốn chủ thần phân thân hoàn toàn tiêu tán .

Giờ phút này, chỉ còn lại duy nhất một thân thể, cùng với duy nhất một kiếm hình linh hồn trong suốt.

Trong quá trình lột xác này đại lượng năng lượng màu xám bị tiêu hao.

“Quá bất khả tư nghị .” Mặc dù linh hồn hợp nhất, thậm chí đã không còn chủ thần cách, nhưng Lâm Lôi vẫn rõ ràng cảm ứng được tứ đại nguyên tố hải dương tồn tại. Hắn có thể dễ dàng điều dùng bốn loại chủ thần lực. Không đơn giản như thế. Thậm chí còn Lâm Lôi vẫn cảm giác được , quang minh nguyên tố hải dương, hắc ám nguyên tố hải dương......

Lâm Lôi chỉ cần tâm ý vừa động. Liền có thể dùng các loại chủ thần lực.

“Ý chí uy năng, không có?”

Lâm Lôi phát giác, sau khi chủ thần cách tan rã, linh hồn lột xác kết hợp thành một thể, ý chí uy năng nguyên bản đã biến mất. Nhưng là…… Lâm Lôi lại đối với không gian chung quanh có một loại đặc thù cảm giác, phảng phất như tất cả đều nằm trong tay hắn. Loại cảm giác chưởng khống này, thật giống như…… phiến thiên địa này là địa bàn của hắn.

Không cần ý chí uy năng, không cần cái gì khác.

Hắn có thể lấy thiên địa năng lượng, trói buộc hết thảy địch nhân, giết chết hết thảy địch nhân.

“Không, khó có khả năng!” Áo Phu vô địch giờ phút này tựa như người điên, không ngừng cầm chí cao thần khí công kích Lâm Lôi, nhưng Lâm Lôi bên ngoài cơ thể phát ra khí lãng, lại bức bách được hắn không cách nào tới gần.

Tất cả chủ thần quan khán đến một trận chiến này hoàn toàn tức cười . Giờ khắc này phát sinh , đã vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

Lâm Lôi triển lộ đích thực lực, đã vượt qua giới hạn của chủ thần.

“Chí cao thần sao?” Tử vong chúa tể lẩm bẩm nói.

Bên cạnh Hủy diệt chúa tể cũng mở trừng hai mắt: “Chẳng lẽ, tính mạng cũng có thể tu luyện thành chí cao thần?”

“Ha ha, thật tốt quá.”

Tại Thiên Tế sơn mạch Thanh Hỏa cùng Bối Lỗ Đặc chứng kiến Áo Phu như người điên không ngừng công kích, nhưng ngay cả đến gần Lâm Lôi cũng không được, không khỏi mừng như điên.

“Ngươi đánh đủ chưa?”

Thanh âm bình tĩnh vang lên, Lâm Lôi ở trong vòng khí lãng chợt mở mắt, nhìn Áo Phu trước mặt. Giờ phút này Lâm Lôi cả người tựa như một thanh kiếm, trải qua linh hồn lột xác, luồng kiếm ý ngập trời tựa hồ chờ chực muốn xuất ra, chỉ cần nhìn thấy Lâm Lôi, là khiến cho người ta cảm thấy hồi hộp.

“Ân?” Vận mệnh chúa tể Áo Phu mạnh nhất nắm lấy chí cao thần kiếm, nhưng lại không thấy đâu. Bởi vì trên tay phải Lâm Lôi, chính đang cầm chuôi thanh chí cao thần kiếm này.

“Chí cao thần kiếm......” Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

Lâm Lôi đột nhiên có một loại cảm giác, tựa hồ, chí cao thần kiếm cũng không phải quá cứng rắn, Lâm Lôi tay phải thoáng dùng sức.

“Phanh!”

Thanh âm thanh thúy.

Chí cao thần khí đại biểu chí cao vô thượng, dĩ nhiên bị Lâm Lôi bẻ thành hai đoạn.

“Cũng rất bình thường.” Lâm Lôi tiện tay quăng ra. Nửa đoạn chí cao thần kiếm trong tay từ trên cao rơi xuống đích hải dương phía dưới, “Bùm” một tiếng chìm vào trong biển.

Tất cả chủ thần đang xem cuộc chiến đích lần nữa thất thanh, ngay cả Vận mệnh chúa tể Áo Phu cũng khiếp sợ nhìn nửa đoạn chí cao thần kiếm còn lại trong tay Lâm Lôi, “Này, điều này là sao chứ......”

Vừa dứt lời.

“Hưu!” Áo Phu thân hình đột nhiên hóa thành một đạo quang mang, hướng xa xa cực nhanh mà chạy trốn. Tới rồi giờ khắc này, Áo Phu vẫn còn có một tia ý niệm, tới quê hương vật chất vị diện của, hắn muốn chạy trốn vào vật chất vị diện. Hắn muốn tiếp tục nghiên cứu, cho đến có một ngày vượt qua Lâm Lôi.

Hắn cho rằng. Lâm Lôi lực công kích đề thăng, không nhất định tốc độ cũng tăng lên.

Đáng tiếc ----

“Còn muốn trốn?” Lâm Lôi thân hình chợt lóe, trong nháy mắt vượt qua triệu vạn dặm khoảng cách, tới trước người Áo Phu.

Tốc độ so với Áo Phu không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Nguyên bổn Áo Phu ánh mắt kiên định, trong nháy mắt ảm đạm: “Ta thua, hoàn toàn thua.” Hắn hiểu được, có thể dễ dàng bẻ chí cao thần kiếm, Lâm Lôi khẳng định có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự chí cao thần khí của hắn. Vận mệnh chúa tể Áo Phu ánh mắt đột nhiên sáng ngời, nhìn chằm chằm Lâm Lôi: “Lâm Lôi. Ta hy vọng...... Ngươi dùng cực mạnh công kích giết ta.”

Mặc dù là cừu địch, Lâm Lôi đối với Áo Phuvẫn có một tia bội phục, bội phục sự điên cuồng của hắn.

“Hảo, ta sẽ dùng cực mạnh công kích, cho ngươi chết đi .”

Lâm Lôi cũng nâng ngón trỏ và ngón giữa lên, thành kiếm chỉ (bắt kiếm quyết).

Một đạo bóng kiếm mơ hồ màu xám dài một thước bắn ra, luồng bóng kiếm màu xám này vừa mới xuất hiện đã làm chung quanh không gian rung động, thậm chí hé ra vô số khe hở.

Áo Phu nhìn chằm chằm bóng kiếm này.

“Hô!”

Bóng kiếm xẹt qua bầu trời bao la, ẩn chứa một kiếm cực mạnh của Lâm Lôi một lần nữa thi triển ra ---- tứ hệ pháp tắc dung hợp - Kiếm ý!

“Bồng!”

Tiếng nổ đáng sợ vang lên, trước nay chưa có nổ mạnh! Lâm Lôi một kiếm này, tựa hồ tạo thành biến hóa đáng sợ! Chỉ thấy phía trước Lâm Lôi xuất hiện một hắc động đáng sợ gần vạn dặm, vô tận năng lượng màu xám nồng nặc từ trong đó trào ra Địa ngục, hướng bốn phương tám hướng tràn ngập.

“Bất hảo!”

Năng lượng màu xám tốc độ tràn ngập cực nhanh, cơ hồ trong nháy mắt đã phúc tán triệu vạn dặm. Mười một vị chủ thần tránh né thoáng chậm một chút bị phúc tán tới, hễ là bị năng lượng màu xám này phúc tán, chủ thần đó trong nháy mắt hóa thành hư vô, ngay cả chủ thần cách cũng hóa thành hư vô, biến mất không thấy. Cả một khu vực trở thành tĩnh mịch.

“Mới vừa rồi, mới vừa rồi......”

Hủy diệt chúa tể, Tử vong chúa tể một đám may mắn sống sót, đều sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Mới vừa rồi Lâm Lôi một kiếm tạo thành hắc động đáng sợ, trong hắc động dũng mãnh tiến ra đích vô hạn năng lượng màu xám đại biểu hủy diệt, hễ là bị năng lượng màu xám phúc tán đến, mặc kệ là thần, hay là chủ thần cường đại, thậm chí những loại không có tính mạng như nước chảy thực vật núi đá kim loại đều hóa thành hư vô.

“Chậm một bước chúng ta đã chết rồi.” Hủy diệt chúa tể giờ phút này cảm thấy khẩn trương.

“Mới vừa rồi, đó là cái gì?” Các chủ thần may mắn còn tồn tại hoàn toàn sợ ngây người.

Vô số năm qua, cho dù là vừa mới thấy Lâm Lôi cường đại như vậy, cũng không làm cho bọn họ sợ hãi đến như vậy. Trong hắc động đột nhiên tuôn ra năng lượng màu xám thật đáng sợ. “Chủ thần tới gần đều chết hết, ngay cả chủ thần cách cũng không lưu lại.” Tử vong chúa tể sắc mặt tái nhợt, “Còn có Lâm Lôi...... Hắn, hắn cũng bị năng lượng màu xám bao vây, hóa thành hư vô .”

Năng lượng màu xám, là khu vực mà chủ thần thần thức không cách nào xâm nhập. Chủ thần cũng không biết...... Mới vừa rồi khu vực bị năng lượng màu xám phúc tán đến cùng xảy ra cái gì, nhưng họ biết, hễ là bị phúc tán, đều hóa thành hư vô.

“Lâm Lôi!” Bối Lỗ Đặc sắc mặt trắng bệch.

Thanh Hỏa sắc mặt cũng tái nhợt, bọn họ như thế nào chưa từng nghĩ đến...... Chuyện sẽ có biến hóa như thế, Lâm Lôi thực lực nhảy vọt lại biến mất trong luồng năng lượng máu xám đáng sợ đó, hóa thành hư vô .

Giờ phút này, năng lượng màu xám đã quay về hắc động, hoàn toàn biến mất, cả hắc động cũng từ từ thu nhỏ lại, cho đến khi biến mất.

Năng lượng đáng sợ này chấn động, đã khiến cho cả Địa ngục mọi người khiếp sợ.

“Nơi này là chỗ nào?”

Lâm Lôi nhìn bốn phía. Không gian chung quanh tràn đầy năng lượng kì dị như bụi mưa lất phất, chính mình bốn hệ chủ thần lực dung hợp hình thành loại năng lượng này, cuối cùng thay đổi thân thể, linh hồn. Mà mới vừa rồi, chính mình một kiếm tựa hồ đâm lên trời, năng lượng này dũng mãnh tiến vào làm đông đảo chủ thần chết đi.

Lâm Lôi nhìn lại, thấy một vách ngăn trong suốt.

Một đầu vách ngăn trong suốt đó là không gian loạn lưu.

“Ta, ta đã tới nơi nào?” Lâm Lôi ánh mắt đột nhiên sáng lên, nhìn chằm chằm phía trước.

Bởi vì, phía trước xuất hiện một bóng người.

Người này, mặc trường sam bằng vải bố cổ phác. Một đầu tóc dài tùy ý bù xù, có vẻ lâu rồi không chải, người trung niên giờ phút này trên mặt rất hưng phấn tươi cười:“Ha ha...... Hơn một nghìn diễn kỉ, ta rốt cuộc đợi được .”

“Hơn một nghìn diễn kỉ?” Lâm Lôi không hiểu.

“Nhị đệ, đi theo ta.” Người trung niên này mỉm cười duỗi tay ra, đã bắt lấy cánh tay Lâm Lôi, lập tức hai người cực nhanh đi tới .

Thứ làm cho Lâm Lôi kinh hãi chính là người trung niên kia mỗi bước đã vượt qua vô tận khoảng cách. Tốc độ không biết nhanh hơn Lâm Lôi bao nhiêu.

“Ngươi tại sao xưng hô với ta là nhị đệ?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn hắn,“Còn nữa, ngươi là ai?”

“Ha ha...... Bởi vì, ngươi là người thứ nhất trong vô số năm qua đột phá sự trói buộc của vũ trụ, tiến vào hồng mông không gian.” Trung niên nhân tươi cười sang sảng.

“Vũ trụ là cái gì? Lâm Lôi lập tức hỏi,“Ngươi nói ta đột phá vũ trụ trói buộc, ý tứ của ngươi, chẳng lẽ là… vô hạn vị diện ta đang sinh tồn là vũ trụ?”

“Chuẩn xác mà nói, vô số vật chất vị diện, cùng với thất đại thần vị diện, tứ đại chí cao vị diện cùng với nhiều linh tán vị diện vàkhông gian loạn lưu cấu thành địa một chỉnh thể, gọi là là vũ trụ.” Trung niên nhân mỉm cười nói, “Về phần năng lượng này, gọi là là hồng mông linh khí.”

Lâm Lôi hít vào một hơi.

Quả nhiên……

Vận mệnh chúa tể Áo Phu cảm giác vô số vị diện tựa hồ nằm dưới một bàn tay vô hình. Hắn muốn phá vỡ trói buộc, xem ra, bàn tay vô hình rất có thể chính là thần bí trung niên nhân trước mắt này.

“Hồng mông linh khí?” Lâm Lôi cũng nhìn kỹ này năng lượng hỗn độn màu xám đáng sợ.

“Phía trước chính là nhà của ta.” Trung niên nhân chỉ về phía trước.

Tại trung tâm của vô tận hỗn độn năng lượng, trôi nổi một khối lục địa mấy chục thước phương viên, trên khối lục địa này kiến tạo một gian nhà tranh, trước nhà tranh, một gốc cây quế tráng kiện thấp lùn, dưới tàng cây quế là một cái bàn đá cùng với hai cái thạch đôn.

“Chúng ta ngồi xuống nói chuyện.” Trung niên nhân cười ngồi xuống.

Lâm Lôi trong bụng nghi hoặc, nhưng vẫn ngồi xuống.

“Ngươi xem xem.” Trung niên nhân vung tay lên, nhất thời phía trước xuất hiện một mặt gương, trong gương xuất hiện một viên cầu thật lớn, ở này chung quanh viên cầu, còn có bốn khối viên cầu thể tích nhỏ hơn rất nhiều, trung niên nhân cười chỉ hướng một viên tiểu cầu phía bên phải,“Đây, chính là vũ trụ ngươi đang sống!”

“Cái gì?” Lâm Lôi trợn mắt há hốc mồm.

“Giống vũ trụ quê quán của ta, còn có ba cái khác? Còn có một cái rất lớn nữa?” Lâm Lôi khiếp sợ nói.

“Vũ trụ trung ương này chính là chủ vũ trụ, bốn phía chủ vũ trụ là bốn vũ trụ phụ, chỉ có một phần mười thể tích của chủ vũ trụ.” Trung niên nhân mỉm cười nói, “Vũ trụ này đều tồn tại trong hồng mông không gian! Về phần ta...... Đó là gọi Hồng Mông.”

“Hồng Mông?” Lâm Lôi nhìn trung niên nhân này.

“Lại nói tiếp......” Hồng Mông cảm thán một tiếng,“Lâm Lôi, nói cho ngươi, thật lâu thật lâu trước kia hồng mông không gian sinh ra ta, ta là tính mạng duy nhất trong hồng mông không gian.”

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Qua thật lâu thật lâu, ta cảm thấy nhàm chán, trong một khắc linh quang chợt lóe, liền bắt đầu kiến tạo vũ trụ! Đầu tiên, ta kiến tạo chủ vũ trụ, nhưng là ta cảm giác đơn thuần chủ vũ trụ không đủ ổn định, lại kiến tạo thêm bốn vũ trụ khác làm nhánh, hình thành một hệ thống ổn định.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Ta sáng tạo vũ trụ hao phí năng lượng gọi là hồng mông linh khí.”

Hồng mông cười chỉ hướng năng lượng hỗn độn màu xám.

“Trong vũ trụ, ta sáng tạo các loại tính mạng, các loại chủng tộc, vì làm cho các tính mạng phát triển cân bằng, ta cũng đặt ra rất nhiều quy tắc.” Hồng mông cười nói,“Như quê hương nhà ngươi, tứ đại chí cao thần trên thực tế chính là ta khống chế tứ đại quy tắc biến ảo mà thành . Bọn họ chỉ biết chấp hành mệnh lệnh, không có một tia tính mạng cảm tình.”

Lâm Lôi đáy lòng kinh hãi.

Nguyên lai, tứ đại chí cao thần, chỉ là Hồng Mông trước mắt này tùy ý khống chế quy tắc biến ảo ra.

“ Chủ vũ trụ thể tích lớn, tính ổn định cao hơn. Ta làm cho hồng mông hóa thành kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành năng lượng, ngũ hành năng lượng là trụ cột của chủ vũ trụ, rồi sau đó sinh ra âm dương hai loại lực lượng, cùng với lôi điện chưởng quản thiên phạt.” Hồng mông cười nói,“Về phần bốn vũ trụ làm chi nhanh, thể tích nhỏ không cần hóa thành ngũ hành. Ta liền khống chế hồng mông hỗn độn hóa thành địa hỏa thủy phong bốn loại năng lượng trụ cột. Rồi sau đó sinh ra quang minh, hắc ám hai loại năng lượng, cũng sinh ra lôi điện thiên phạt.”

“Hồng mông, hóa thành địa hỏa thủy phong?” Lâm Lôi cả kinh.

Lâm Lôi có chút hiểu được .

Tại chủ vũ trụ, là kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành lực lượng làm cơ sở, cấu kiến vũ trụ.

Mà ở bốn vũ trụ chi nhánh, lấy địa hỏa thủy phong, bốn loại năng lượng làm cơ sở, cấu kiến vũ trụ.

“Ta mặc dù sáng tạo chủ vũ trụ, cùng bốn vũ trụ. chi nhánh nhưng tính mạng bên trong vũ trụ muốn xông đến ngoại giới, rất khó rất khó.” Hồng mông cảm thán nói.

“Rất khó?” Lâm Lôi nghi hoặc nói.

“Đúng, chủ vũ trụ vô biên vô hạn, so với chủ thần trong vũ trụ chi nhánh của các ngươi, tính mạng cường đại hơn có rất nhiều, rất nhiều! Bọn có thần vương thậm chí có thiên tôn, bọn họ hiểu được không gian pháp tắc, thời gian pháp tắc, nếu như để cho bọn họ đến vũ trụ chi nhánh, bọn họ đủ sức phá vỡ trói buộc của vũ trụ chi nhánh.”

Lâm Lôi cả kinh.

Chủ vũ trụ cường giả quá nhiều.

“Bất quá, vũ trụ chi nhánh tính ổn định không bằng chủ vũ trụ. Cho nên, ta sẽ không làm cho tính mạng có thể lĩnh ngộ không gian pháp tắc, thời gian pháp tắc đích tồn tại ở đó. Cho nên, trong vũ trụ chi nhánh, không gian, thời gian này hai phương diện là không cách nào tu luyện , nhiều nhất thông qua thiên phú thần thông thi triển chút thôi.” Hồng mông cười nói.

Lâm Lôi khẽ gật đầu.

“Bất quá, Lâm Lôi ngươi hiện giờ thực lực, thậm chí còn mạnh hơn cường giả mạnh nhấn của chủ vũ trụ - thiên tôn.” Hồng Mông cười nói.

“Nga?” Lâm Lôi có chút kinh ngạc.

“Bởi vì, ngươi có hồng mông thân thể!” Hồng mông cười nói, “Thân thể này chia làm huyền hoàng bất diệt thể cực mạnh cùng với một tầng hồng mông thân thể. Ngươi cũng đã biết hồng mông chi lực chính là căn nguyên của mọi loại năng lượng. Chính là chủ vũ trụ thiên tôn tiến vào trong đó cũng bị tan rã hóa thành hồng mông năng lượng bổn nguyên.”

“Hồng mông thân thể, bởi vì do hồng mông chi lực cải tạo mà thành. Hồng mông năng lượng đương nhiên sẽ không thương tổn hắn.” Hồng mông giới thiệu nói.

“Huyền hoàng bất diệt thể là như thế nào?” Lâm Lôi dò hỏi.

“Chờ ngươi sau này cũng cùng ta kiến tạo vũ trụ, khai thiên tích thành công, tự nhiên sẽ sinh ra huyền hoàng chi khí, ngươi ngưng kết vào trong cơ thể, thân thể sẽ một lần nữa đề cao, trở thành huyền hoàng bất diệt thể cực mạnh.” Hồng Mông cười nói.

“Ta, sáng tạo vũ trụ?” Lâm Lôi cả kinh.

“Đúng, giống ta.” Hồng mông cười nói.

“Bên trong vũ trụ tính mạng sinh sôi rất nhanh, ta không để trong mắt, ta có thể tùy thời sáng tạo vô số tính mạng, chỉ có ngươi dựa vào chính mình đột phá vũ trụ trói buộc, hơn nữa có thể còn sống, ngươi xứng đáng làm huynh đệ của Hồng Mông ta.” Hồng mông cười vung tay lên, bên cạnh cây bay xuống một phiến lá cây.

Lá cây quang mang sáng ngời.

“Ta đã đem biện pháp sáng tạo vũ trụ ngưng tụ ở này lá cây này, ngươi dùng linh hồn lực dò xét là có thể hiểu được hết thảy.” Hồng Mông đem lá cây đưa cho Lâm Lôi.

“Này......”

Vô tận tri thức trong nháy mắt dũng mãnh tiến vào óc Lâm Lôi, trong nháy mắt, Lâm Lôi đối với hồng mông không gian đã hiểu rõ, thậm chí đối với cách sử dụng hồng mông năng lượng, như thế nào hóa thành ngũ hành, hoặc là hóa thành địa hỏa thủy phong, Lâm Lôi đều nắm rõ.

“Nguyên lai, ta phá vỡ vũ trụ quá trùng hợp, lại gian nan như vậy.” Lâm Lôi hoàn toàn hiểu được .

“Đối!” Hồng mông gật đầu cười nói,“Ngươi ẩn chứa địa hỏa thủy phong vừa vặn bốn phân thân, nếu như nhiều ít hơn một cái cũng không được. Sau đó ngươi lại linh hồn biến dị thành công! Cái này khiến ngươi có cơ hội . Nhưng là...... bốn hệ căn nguyên năng lượng, chính là bốn loại chủ thần lực, ngươi phải có thể khống chế bốn loại chủ thần lực dung hợp, nên ngươi phải luyện hóa bốn khỏa chủ thần cách.”

Lâm Lôi cười khổ gật đầu.

Hắn hiểu được......

Có địa hỏa thủy phong bốn phân thân, hơn nữa linh hồn biến dị thành công. Nhưng lại muốn thành bốn hệ chủ thần, mới có thể làm cho bốn hệ chủ thần lực dung hợp thành hồng mông chi lực. Cái này bất cứ một khâu nào độ khó cũng cực cao.

“Từ chủ vũ trụ phá vỡ đi ra, khó khăn không thấp hơn so với ngươi.” Hồng Mông đạm cười nói,“Đây cũng là tại sao, hơn một nghìn diễn kỉ chỉ có ngươi một người đi ra.”

“Hồng Mông đại ca, ngươi nói hơn một nghìn diễn kỉ. Diễn kỉ, đến cùng đại biểu thời gian bao lâu?” Lâm Lôi nghe hiểu được diễn kỉ đại biểu thời gian. Nhưng là bao lâu?

“Một diễn kỉ, là sáu nghìn vạn triệu năm!” Hồng mông cười nói.

Lâm Lôi hít vào một hơi.

Hơn một nghìn diễn kỉ, chính là tám chín trăm triệu triệu năm, tại vũ trụ quê quán của chính mình, một vạn triệu năm một lần vị diện chiến tranh, xem ra, vị diện chiến tranh đã tiến hành tám chín trăm vạn lần .

“Thật sự là kì lạ!” Lâm Lôi than thở nói, “Hồng Mông đại ca, bốn vũ trụ chi nhánh của ngươi văn minh cũng đều bất đồng. Vũ trụ quê quán của ta, là ma pháp văn minh, ba vũ trụ kia, phân biệt là cơ giới văn minh, sinh vật văn minh, tiên ma văn minh. Mà chủ vũ trụ, lại càng không chỗ nào mà không bao lấy. Lợi hại.”

Lâm Lôi giờ phút này, hoàn toàn bị rung động .

Hắn hiện tại mới biết được......

Ngoài nguyên tố pháp tắc i, còn có rất nhiều phương pháp tu luyện khác, hoàn toàn khác xa .

Như phương diện cơ giới, như thân mình sinh vật . Còn có tu chân.

“Ha ha, sau này ngươi muốn sáng tạo vũ trụ, có thời gian, ngươi hoàn toàn có thể đi vào vũ trụ của ta, hảo hảo xem một chút.” Hồng Mông cười nói,“Nga, bây giờ ngươi phải xem đồ vật này.”

“Đồ vật gì đó?”

Lâm Lôi có chút nghi hoặc.

Hồng mông vung tay lên, nhất thời một đạo kim sắc bảng văn (tấm bảng màu vàng kim) từ ngoài triệu vạn dặm nhanh chóng bay tới. Cuối cùng dừng lại không xa phía trước Lâm Lôi. Kim sắc bảng văn này ẩn chứa uy áp đặc thù, làm cho Lâm Lôi cảm thấy hồi hộp. Kim sắc bảng văn đại khái tầm sáu thước, dày nửa thước.

“Di, phía sau còn có chữ?” Lâm Lôi liếc mắt một cái phát hiện .

Ở này phía sau kim bảng, trôi nổi chữ viết lớn nhỏ mơ hồ kì lạ, Lâm Lôi dám khẳng định, chưa bao giờ gặp qua loại văn tự này. Nhưng khi hắn thấy văn tự này, không hiểu sao lại hiểu được nghĩa của nó ---- Mông!

“Đây là hồng mông kim bảng!” Hồng mông cười nói,“Cũng là hồng mông không gian sinh ra, ngươi xem cột đầu tiên của hồng mông kim bảng đi.”

Lâm Lôi thấy được.

Hồng mông kim bảng, cột đầu tiên chỉ có một chữ ---- Hồng, chuẩn xác mà nói, cả hồng mông kim bảng chỉ có một chữ này.

“Chỉ cần tên nằm trên hồng mông kim bảng, sẽ là Hồng mông chưởng khống giả, một khi trở thành Hồng mông chưởng khống giả, có thể sử dụng bất cứ năng lượng gì trong vũ trụ, cũng có thể tính toán cơ hồ tất cả vận mệnh tính mạng!” Hồng mông cười nói,“Muốn được liệt danh trên hồng mông kim bảng, tối thiểu phải phá vỡ được vũ trụ, đi tới hồng mông không gian.”

“Lâm Lôi, ngươi khống chế một tia linh hồn chi lực của ngươi đi tới đi.” Hồng mông nói.

Lâm Lôi gật đầu, một tia linh hồn lực kéo dài đi tới.

Hồng mông kim bảng trong nháy mắt hấp thu này một tia linh hồn lực này, nhất thời tại bên cạnh chữ Hồng, xuất hiện một chữ Lâm.

Trong nháy mắt, Lâm Lôi trong đầu hiện lên rất nhiều tin tức, có không ít năng lực thần thông.

“Nguyên lai, Hồng mông chưởng khống giả cũng chia cấp bậc.” Lâm Lôi nở nụ cười, “Ta dĩ nhiên cùng đại ca giống nhau, làm một cấp Hồng mông chưởng khống giả.”

“Đó là tự nhiên, hồng mông không gian vô hạn, nhưng vì ổn định, giống ta sáng tạo chủ vũ trụ vậy, hồng mông kim bảng hạn chế nhiều nhất bốn sáng tạo giả. Tự nhiên, cũng chỉ có bốn người làm Hồng mông chưởng khống giả, sau này sinh ra người thứ năm, cấp bậc theo thứ tự giảm xuống, bọn họ đều bị chúng ta khống chế.”

Lâm Lôi gật đầu, trở thành Hồng mông chưởng khống giả cao nhất , hắn đã hiểu rõ hết thảy.

“Từ hôm nay trở đi, ta có thêm một tên nữa ---- Lâm Mông.” Lâm Lôi cảm thán một tiếng.

“Đúng, ngươi sau này sáng tạo vũ trụ, cũng gọi Lâm Mông vũ trụ.” Hồng Mông cười nói.

Lâm Lôi khuôn mặt xẹt qua một tia hiu quạnh: “Đáng tiếc, Đức Lâm gia gia hắn……” Trở thành Hồng mông chưởng khống giả, Lâm Lôi biết, hồn phi phách tán không có khả năng khôi phục . Đương nhiên, Lâm Lôi cũng có thể sau này sáng tạo tính mạng, sáng tạo một người cùng Đức Lâm gia gia giống nhau , thậm chí trí nhớ đều giống nhau .

Nhưng là, vậy chỉ có thể xem như phục chế. Không phải Đức Lâm gia gia chính thức.

“Đức Lâm gia gia……” Lâm Lôi đem Đức Lâm gia gia yên lặng ghi tạc đáy lòng.

Trở thành Hồng mông chưởng khống giả, biết được rất nhiều tri thức tin tức, Lâm Lôi tâm cảnh đã thay đổi, trở nên so với quá khứ càng thản nhiên hơn.

“A, đại ca, xem ra. Ta phải trở về một chuyến .” Lâm Lôi không khỏi cười nói.

“Đúng vậy, thân nhân của ngươi nhân đều bắt đầu nóng nảy rồi.” Hồng mông cười nói, “Được rồi, vũ trụ nơi quê hương ngươi...... Từ nay về sau, ngươi giúp ta quản lý đi. Ngươi hiện tại trở thành Hồng mông chưởng khống giả, thần thông so với ta không thấp hơn bao nhiêu.”

“Ta cũng không có kinh nghiệm, hủy diệt rồi làm sao bây giờ?” Lâm Lôi chế nhạo cười nói.

“Vậy ngươi sẽ thấy giúp ta kiến tạo một cái khác là được.” Hồng mông tùy ý cười nói.

Trở thành Hồng mông chưởng khống giả, biết biện pháp sáng tạo vũ trụ, Lâm Lôi có rất nhiều thần thông năng lực. Cũng không yếu hơn so với Hồng Mông. Chỉ là còn chưa kiến tạo vũ trụ, Lâm Lôi một ít năng lực còn có khiếm khuyết thôi.

“Ta đi về trước đã.” Lâm Lôi lập tức quay người lại, từng bước bước ra. Đã tới rồi chỗ rất xa, vào Địa ngục vị diện.

Hỗn loạn hải dương trên không, Lâm Lôi mặc một bộ trường bào xanh da trời đạm cười đứng thẳng : “Đã chết nhiều chủ thần như vậy, chủ thần cách, ta phải bổ sung .” Duỗi tay ra, Lâm Lôi trong tay bắt đầu từ hư không ngưng tụ thành một khỏa chủ thần cách, từng đạo chủ thần cách quang hoa bắn ra bốn phía, lập tức Lâm Lôi nhìn về phía Thiên Tế sơn mạch.

Từng bước cất bước. Lâm Lôi đã biến mất.

Lúc Lâm Lôi tiến vào Hồng mông không gian, người thân hắn rất vội vàng .

Một đám tại trong phủ đệ của Lâm Lôi yên tĩnh làm cho người ta run sợ.

“Lão đại, lão đại......” Bối Bối nước mắt chảy xuống,“Ta, ta không cảm giác được linh hồn hơi thở , ta không cảm giác a!”

Địch Lỵ Á đứng ở đó, từ từ nhắm hai mắt, toàn thân run nhè nhẹ .

Bối Lỗ Đặc, Thanh Hỏa hai người nhìn nhau, chỉ có thể cười khổ.

“Phụ thân!” Uy Địch, Thái Lặc, Toa Toa bọn họ một đám đều thống khổ vô cùng.

“Lão tam.” Da Lỗ, Kiều Trì, Lôi Nặc bọn họ cũng là cùng một chỗ, không biết là khóc là cười.

Nguyên bổn mọi người vẫn còn có một tia hi vọng, nhưng khi Bối Bối nói không phát hiện được linh hồn hơi thở của Lâm Lôi, mọi người thật sự tuyệt vọng.

“Tại sao lại như vậy......” Lâm Na nước mắt chảy dài, “Đều, đều do ta, đều do ta.” Bên cạnh Hoắc Cách dìu Lâm Na, cũng là thở dài trong lòng, khuôn mặt tái nhợt.

Đang trong lúc tất cả mọi người đều bi thương.

Đột nhiên ----

“Ân?” Bối Bối đột nhiên nhãn tình sáng lên.

Nguyên bổn trước đây không chút nào phát hiện linh hồn hơi thở của

Lâm Lôi. Giờ phút này hắn cảm nhận được . Kì thật trước đó Lâm Lôi rời khỏi vũ trụ này. Bối Bối như thế nào có thể cảm nhận được Lâm Lôi tồn tại? Mà hiện tại, Lâm Lôi đã trở lại Bối Bối mới cảm giác được.

Địch Ly Á vẫn đắm chìm trong hồi ức. Bi ai cực kì, nhưng là mơ hồ trong trong tầm mắt, đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh quen thuộc, từ hư không xuất hiện một đạo thân ảnh.

Địch Ly Á lập tức lau khô mắt, nhìn kỹ.

“Lão đại!” Bối Bối là người thứ nhất hô lên.

Những người khác đều mở to hai mắt nhìn này thân ảnh từ hư không hiện ra, một bộ trường bào xanh da trời, còn có khuôn mặt quen thuộc!

“Lão tam!!!” Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người cơ hồ đồng thời tiến lên.

“Lâm Lôi.”“Phụ thân!”

“Ca!”

(Toàn bộ chương cuối cùng!)

Bàn long kết thúc, không biết chuyện gì xảy ra, viết xong một chương này sau, phiên gia lại cảm giác, tựa hồ chuyện xưa còn chưa chấm dứt, còn sót rất nhiều. Chỉ là ý nghĩa không lớn ...... Sau này, Lâm Lôi và thân nhân bằng hữu đi du ngoạn, tỉ như thu đồ đệ Khắc Lôi Duy Cách (Phiêu Vũ thiên tôn), tỉ như đi các vũ trụ chi nhánh du ngoạn. Cơ giới văn minh vũ trụ, sinh vật văn minh vũ trụ, tiên ma văn minh vũ trụ, thậm chí chủ vũ trụ đại loại.

Lâm Mông vũ trụ sau đó hình thành bát đại gia tộc, đều là những tính mạng đầu tiên của Lâm Mông vũ trụ.

Mọi người hẳn là cũng đã nhìn ra.

Lâm Lôi, chính là Lâm Mông trong Tinh Thần Biến, vị Hồng mông chưởng khống giả thứ hai, lấy hồng mông thân thể phá vỡ trói buộc, tiến vào hồng mông không gian. Kì thật trong Tinh Thần Biến, thiên tôn sơn có một ít điêu khắc đã sớm có ám chỉ, ha ha.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.22 - Chương 22: Tứ Phương Tụ Tập

Tinh thần lực thật là mạnh, cách không đả thương người, khiến Lôi Minh không thể nào phản kháng được.” Lâm Lôi trong lòng khiếp sợ, “Trách sao Vũ Thần nói, Đức Tư Lê, Pháp Ân ở trong số 5 Thánh vực cực hạn cường giả, đều có thể đạt tới cánh cửa Thần cấp, chỉ còn cách một bước cuối cùng nữa thôi! Thực lực quá ư mạnh mẽ!”

Ô Sâm Nặc cũng không dám manh động nữa, hắn trong lòng tràn ngập sợ hãi.

“Ầm.” Một thân ảnh từ đáy nước vọt lên, chính là Lôi Minh. Lôi Minh lúc ngày ngược lại bay về đứng bên cạnh Ô Sâm Nặc, sắc mặt hắn cũng tái nhợt, nhìn về phía Đức Tư Lê, trong ánh mắt vẫn còn vương một tia sợ hãi.

Đức Tư Lê nhíu mày nhìn 2 người này: “Các ngươi biết trước đây ta đã từng là thủ lĩnh của Khổ tu giả, hẳn là biết ta đương nhiên là một Thánh ma đạo.”

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người nhìn nhau.

Thánh ma đạo mạnh nhất chính là ‘Tinh Thần Lực’, đặc biệt Đức Tư Lê lại là một cường giả tu luyện đã đến mấy ngàn năm, ông ta về mặt vận dụng Tinh thần lực đã sớm vượt qua hảo huynh hệ ‘Hải Ốc Đức’ của mình. Vô luận là Tinh thần lực hay Quang minh pháp tắc lĩnh ngộ cũng đều đã đạt đến Thánh vực cực hạn.

Chỉ còn một bước cuối cùng nữa thôi là sẽ đạt đến Thần cấp.

“Đức Tư Lê đại nhân.” Ô Sâm Nặc lại xưng hô đối phương là đại nhân.

Hắn còn nhớ rõ trong giáo đình có một tập hồ sơ còn ghi lại về Đức Tư Lê. Hắn biết Đức Tư Lê cùng với truyền kỳ giáo hoàng 'Ân Tư Đặc' có quan hệ tốt đến cỡ nào.

"Ân Tư Đặc đại nhân ngài cả đời là vì muốn cho Quang Minh giáo đình chúng ta được hưng khởi nên mới thành lập ra Thần Thánh đồng minh, để cho Quang Minh giáo đình chúng ta càng thêm phần phinh dự! Hơn 5000 năm qua, chúng ta một khắc cũng không ngừng cố gắng." Giọng Ô Sâm Nặc trầm thấp.

Đức Tư Lê nhướng mày.

Tận đáy lòng, ông ta đối với Quang Minh giáo đình xiết bao tình cảm, nghĩ tới Ân Tư Đặc mà đáy lòng cảm thấy áy náy. Ân Tư Đặc đối với ông ta như một vị huynh trưởng! Huynh trưởng cả đời đích thực là vì Quang Minh giáo đình mà bôn ba, cuối cùng đã tiến vào Quang Minh thần giới.

"Mà Lâm lôi này hắn bản thân là Long huyết chiến sĩ, lại còn có một đệ đệ và cả 5 tên Bất tử chiến sĩ làm thủ hạ. Hơn nữa ma thú họ chuột của hắn thực lực cũng không kém gì hắn." Ô Sâm Nặc nhìn Đức Tư Lê. "Hơn 10 năm sau, đó chính là 7 đỉnh chung cực chiến sĩ, ngoài ra còn cả một ma thú đáng sợ. Nếu bọn họ cùng nhau đồng thời chém giết, giao đình chúng ta vậy là xong rồi!"

"Đức Tư Lê đại nhân, giáo đình chúng ta sẽ đi đời a!"

"Tâm huyết của Ân Tư Đặc đại nhân cũng bị hủy hết a!"

Tiếng Ô Sâm Nặc khiến cho Đức Tư Lê trong lòng do dự. Ông ta còn nhớ rõ sự quan tâm, trợ giúp của huynh trưởng 'Ân Tư Đặc'.

Lâm Lôi, Băng Sắt Lâm, Địch Lỵ Á 3 người đứng cùng một chỗ, Băng Sắt Lâm quay sang Lâm Lôi khẽ thở dài: "Đức Tư Lê ông ấy… người trong lòng mang nặng áy náy nhất chính là Ân Tư Đặc. Bây giờ ông ấy nhất định là rất khó quyết định."

Ân Tư Đặc ma pháp học viện cũng chính là do ‘Ân Tư Đặc’ đặt tên.

Sự tích về người này, Lâm Lôi đương nhiên là biết.

Một tiếng thở dài từ miệng Đức Tư Lê vang lên, Đức Tư Lê chợt nhìn sang nhân mã hai bên, cất cao giọng nói: “Như vậy các người hai bên đều thối lui một bước, coi như là nể mặt Đức Tư Lê ta, thế nào?”

“Đều thối lui một bước?” Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người nghi hoặc nhìn Đức Tư Lê.

Lâm Lôi trong lòng cũng mê hoặc.

“Các người cùng tới giữa hồ đi.” Đức Tư Lê nói, Lâm Lôi tin tưởng Đức Tư Lê bèn dễ dàng nắm tay Địch Lỵ Á trực tiếp phi tới giữa hồ. Còn Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người cũng vô cùng quy củ, đáp xuống khu vực giữa hồ.

Lâm Lôi, Địch Lỵ Á đứng ở chỗ đám cự thạch giữa hồ, còn Ô Sâm Nặc, Lôi Minh thì đứng ở phía còn lại. Đôi bên đều cẩn thận đề phòng lẫn nhau.

“Đức Tư Lê này đang suy nghĩ cái gì vậy?” Lâm Lôi nhướng mày.

Đức Tư Lê khẽ cười nói: “Các ngươi hai bên thù oán ta cũng biết rồi, như vậy đi… từ hôm nay trở đi, trong vòng 20 năm, Quang Minh giáo đình các ngươi không cho phép tới giết Lâm Lôi.”

“20 năm?” Ô Sâm Nặc bất mãn, “Đức Tư Lê đại nhân, 20 năm sau, đám người Lâm Lôi kia hình người trạng thái đã đạt đến Thánh vực rồi, chúng ta có muốn giết cũng không giết được. Không công bằng, không công bằng!”

“Câm miệng!” Đức Tư Lê chân mày có một tia tức giận.

Ô Sâm Nặc trong lòng run lên, hắn vẫn nhớ rằng lúc này là do Đức Tư Lê định đoạt.

“Điều này là để Quang Minh giáo đình các ngươi thối lui một bước, còn Lâm Lôi, ta cũng muốn hắn phải thối lui một bước.” Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi.

“Đức Tư Lê đại nhân, xin mời nói.” Lâm Lôi nói.

Đức Tư Lê khiếm ý cười: “Ô Sâm Nặc nói cũng đúng. Lâm Lôi ngươi một mình thì uy hiếp cũng không quá lớn, so nếu có sự tham gia của đệ đệ ngươi và 5 Bất tử chiến sĩ, cùng hợp nhau lại sẽ trở thành 7 chung cực chiến sĩ, đích thực là có thể hủy diệt Quang Minh giáo đình. Cho nên ta muốn ngươi đáp ứng, từ nay về sau, cho dù ngươi muốn trả thù Quang Minh giáo đình, cũng chỉ cho phép ngươi làm một mình. Những người khác, kể cả ma thú của ngươi cũng đều không thể.”

Nghe thấy thế, Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người ngược lại thở phào một hơi.

Thánh đảo là nơi nào chứ?

Đó là đại bản doanh của Quang Minh giáo đình, chỉ tính riêng Thánh vực thiên sứ cũng có cả một đại đội, lại còn cả đám cường giả Hải Đình Tư, Lạc Diệp đại nhân nữa. Hơn nữa trên đảo còn có một ma pháp trận khổng lồ… nếu không phải là Thần cấp cường giả, muốn tới giết cũng tuyệt đối là chịu chết.

“Hiểu rõ ý của ta rồi chứ?” Đức Tư Lê nhìn nhân mã đôi bên.

“Phía chúng ta 20 năm không được động thủ với Lâm Lôi, còn Lâm

Lôi cả đời cũng chỉ có thể một mình tới báo thù?” Ô Sâm Nặc khẽ cười nói, “Ta có thể đáp ứng, nếu ngay cả một mình ngươi mà cũng chống không nổi thì dẫu Quang Minh giáo đình chúng ta bị diệt, chúng ta cũng chẳng còn điều gì để nói.”

Ô Sâm Nặc đáp ứng rất sảng khoái.

Quang Minh giáo đình không sợ một mình Lâm Lôi, mà chính là sợ đám người ở phía sau Lâm Lôi kia.

“Lâm Lôi, ngươi thì thế nào?” Đức Tư Lê nhìn về phía Lâm Lôi.

Lâm Lôi có chút không cam lòng.

“Một mình tới diệt Quang Minh giáo đình?” Lâm Lôi vẫn còn tự biết mình, “Giáo đình tồn tại qua ngàn năm bất diệt cũng không đơn giản như vậy. Mà muốn đạt tới Thần cấp, kể cả Hi Tắc cũng phải mất tới 5000 năm. Trong lịch sử được xưng là thời gian ngắn nhất chính là Vũ Thần. Trên thực tế, Vũ Thần là do may mắn thu được thần cách, chứ nếu dựa vào sự cố gắng của bản thân thì ai mà biết được sẽ mất bao lâu?”

Hắn nhíu mày.

“Lâm Lôi!” Đức Tư Lê lại lên tiếng, Ô Sâm Nặc, Lôi Minh hai người cũng nhìn hắn.

Lâm Lôi đột nhiên trông thấy Địch Lỵ Á bên cạnh, lòng hắn run lên: “Mặc kệ, bất kể là như thế nào, ta cũng không thể để cho Địch Lỵ Á gặp nguy hiểm được.” Lâm Lôi trong lòng đã có chủ ý, lúc này quay sang Đức Tư Lê nói: “Quang Minh giáo đình ngoài việc 20 năm không được công kích ta ra, thì còn một việc nữa… Vĩnh viễn không cho phép là thương tổn đến thân nhân bằng hữu của ta.”

“Được.” Ô Sâm Nặc lập tức đáp.

Lâm Lôi nhìn Ô Sâm Nặc, trong mắt hiện lên một tia hàn mang. Trong lòng thầm nghĩ: “Một mình ta? Ta cho dù không dám giết đến Thánh đảo của các ngươi, song nếu sau này gặp được các ngươi đơn độc, chẳng lẽ không thể giết? Có bản lĩnh thì đừng có trốn ở trên Thánh đảo.”

Vì thân nhân bằng hữu, Lâm Lôi kỳ thật vẫn lựa chọn giải pháp thỏa hiệp.

Ô Sâm Nặc, Lôi Minh 2 người cùng thở phào một hơi, dù sao đối với họ, Đức Tư Lê kia trên thực tế vẫn thuộc về phe Lâm Lôi. Bọn họ cũng chẳng có nhiều lợi thế để mà lựa chọn.

Giữa vùng hồ tại Hắc Ô sơn, phe Lâm Lôi cùng phe Quang Minh giáo đình đều đi đến hiệp nghị.

“Nếu trong 20 năm này, Lâm Lôi tới giết chúng ta thì chúng ta cũng sẽ phản kháng. Nếu bị chúng ta phản kháng mà chết thì cũng không thể trách ai được.” Ô Sâm Nặc vội vàng nói, Lâm Lôi chỉ cười lạnh: “Hừ, yên tâm, ta cũng không vội vã đùa cợt với các ngươi đâu.”

Lâm Lôi đột nhiên cười nói: “Nếu sau này những người khác, như Vũ Thần suất lĩnh cường giả chém giết tới Thánh đảo, ta cũng nhân cơ hội mà tới, vậy thì cũng không trách được ta.”

“Vậy thì đương nhiên là không trách ngươi.” Ô Sâm Nặc lắc đầu.

Nếu Vũ Thần muốn tiêu diệt Quang Minh giáo đình thì e rằng Quang Minh giáo đình đã xong đời rồi.

Đang lúc song phương định hạ ước định, Địch Lỵ Á đột nhiên lên tiếng: “Vậy tại Hỗn loạn chi lĩnh trang đoạt đất đai thì sao? Thánh vực cao thủ sẽ không tham chiến chứ?”

“Thánh vực cao thủ?” Ô Sâm Nặc nhướng mày.

Đích xác Quang Minh giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh có phạm vi thế lực rất lớn, mà phe Lâm Lôi thì cũng không ít. Hai phe nếu tiến hành tranh đấu… một khi huy động tới cả Thánh vực cường giả chém giết laanxn hua, vậy thì có lẽ không đợi đến 20 năm, Lâm Lôi đã cùng liều mạng với Quang Minh giáo đình rồi.

“Vậy đi.” Đức Tư Lê lên tiếng.

“Chiến tranh thế tục, Thánh vực cao thủ không được tham chiến.” Đức Tư Lên nhìn sang phía Băng Sắt Lâm, “Phu nhân, người tới Hắc Ám giáo đình gọi ‘Áo Khải Tây’ tới, nói rằng ta tìm hắn, chúng ta ở lại đây chờ nàng.”

“Được.” Băng Sắt Lâm gật đầu, lập tức tung người rời đi.

“Áo Khải Tây, hắn là ai vậy?” Lâm Lôi cau mày dò hỏi.

Ô Sâm Nặc cũng đáp: “Áo Khải Tây, hắn là Tài quyết đại trưởng lão của Hắc Ám giáo đình, địa vị tương đương với ta tại Quang Minh giáo đình, cũng là tổng phụ trách của Hắc Ám giáo đình tại Hỗn loạn chi lĩnh.”

Lâm Lôi gật đầu.

“Thế tục chiến tranh, Thánh vực cao thủ không được tham chiến. Lâm Lôi… ngươi cũng dám đáp ứng chứ?” Ô Sâm Nặc cười lạnh nhìn Lâm Lôi.

“Ba Khắc ngũ huynh đệ nếu không biến thân thì cũng không phải là Thánh vực cao thủ, bọn họ hiển nhiên là có thể tham chiến chứ?” Lâm Lôi hỏi lại.

“Đương nhiên, 5 cửu cấp cường giả thì không thành vấn đề.” Ô Sâm Nặc không thèm quan tâm, “Lâm Lôi, luận về số lượng cửu cấp cường giả, ngươi còn lâu mới bằng được Quang Minh giáo đình và Hắc Ám giáo đình.”

Lâm Lôi cũng rất tự tin cười, căn bản là không hề để ý tới.

“Địch Lỵ Á.” Lâm Lôi nắm tay Địch Lỵ Á, hắn lúc này vẫn còn là Long huyết chiến sĩ biến thân, trên bàn tay vẫn còn đầy long lân. Song Địch Lỵ Á lại chẳng hề tỏ vẻ ngại ngùng, nàng ngẩng đầu nhìn Lâm Lôi khẽ nói: “Lâm Lôi, đa tạ.”

Nàng biết việc Lâm Lôi thỏa hiệp, nguyên nhân chính là vì nàng.

Lâm Lôi thì không nói gì thêm nữa.

Nhiều năm đã qua, trải qua nhiều sự việc như vậy cũng khiến Lâm Lôi có thể hiểu ra rằng… Nếu một mặt cứ quá cương cường có lẽ sẽ kết quả sẽ khiến cho người ta phải hối hận. Thỏa hiệp này chẳng những có thể giúp cho thân nhân bằng hữu được bình an mà cũng là vì để cho sự trả thù sau này càng thêm mãnh liệt!

“Ta một mình thì không thể diệt được Quang Minh giáo đình ư?”

Lâm Lôi trong lòng thầm nghĩ, “Chẳng lẽ lịch sử đã từng xuất hiện một Thánh vực chung cực chiến sĩ cùng Thánh ma đạo năng lực cùng dung hợp trong một cơ thể sao? Chờ khi bản thân mình đạt tới đỉnh cao trạng thái, Lâm Lôi sẽ chuẩn bị khiêu chiến với ‘Thánh Đảo’ một phen. Cho dù diệt không được thì chạy tháo thân hẳn là tất nhiên cũng có nắm chắc.

Qua một hồi lâu.

“Lão đại!” Một hắc ảnh từ xa phóng vọt tới.

“Bối Bối.” Lâm Lôi trong lòng vui mừng.

Bối Bối trực tiếp nhảy lên vai Lâm Lôi, chợt căm tức nhìn Ô Sâm Nặc: “Cái tên này lại tới nữa ư?”

“Đã không có việc gì nữa rồi.” Lâm lôi đáp.

“Hừ.” Bối Bối hừ lạnh một tiếng, linh hồn truyền âm nói: “Lão đại, đừng sợ những người này, ta tại Hắc Ám chi sâm đã kết giao được với mấy Thánh vực ma thú bằng hữu, thực lực đều rất mạnh. Đến lúc đó ta trực tiếp kêu bọn họ tới hỗ trợ, cùng nhau đối phó với bọn chúng.”

“Thánh vực ma thú bằng hữu?” Lâm Lôi kinh dị nhìn Bối Bối.

Trong lúc mình tu luyện, Bối Bối thường xuyên tới Hắc Ám chi sâm chơi. Không ngờ là lại kết giao với Thánh vực ma thú bằng hữu.

“Ừ, bọn họ thực lực đều không tệ. Bản thân tộc quần của Hắc Lỗ chỉ là cửu cấp ma thú, hắn miễn cưỡng mà đột phá được, thực lực trong số các Thánh vực ma thú rất là bình thường. Trong số những ma thú mà ta kết giao này, có ‘Đại Bạch’ là Lôi dực bạch hổ, so với ‘Đại Cá Tử’ là vàng so với than, còn ‘Đại Xà’ là vua rắn chín đầu.”

Lâm Lôi không thể nói được câu nào, Thánh vực ma thú lại có thể dễ dàng kết giao bằng hữu với Thánh vực ma thú như vậy sao?

“Đúng rồi, trong đó có một Thánh vực cũng là ma thú họ chuột nha.” Bối Bối ha hả cười nói.

Lâm Lôi trong lòng thất kinh.

Thánh vực ma thú họ chuột?

“Đáng tiếc hắn lại là giống đực.” Bối Bối bất đắc dĩ dùng linh hồn truyền âm nói.

Lâm Lôi dở khóc dở cười, thông qua linh hồn hỏi tới: “Vậy Thánh vực lão thử kia có bộ dạng ra sao a, có giống với ngươi không?”

“Không đâu.” Bối Bối lắc đầu, “Thánh vực ma thú kia toàn thân đều là tử kim sắc, trông rất nam tính và ưa nhìn. Có điều hắn đối với ta tốt lắm, còn tìm rất nhiều đồ ăn ngon quý giá cho ta.” Bối Bối trên mặt tràn ngập nụ cười.

Lâm Lôi thầm than.

Tử kim sắc Thánh vực lão thử? Trong sách cũng không thấy ghi lại. Xem ra những điều ghi lại trong sách cũng là không đầy đủ.

“Bất quá lão đại, đám bằng hữu của ta cũng rất có ngạo khí. Phải đánh với ta một trận xong rồi mới kết giao bằng hữu với ta đó.” Bối Bối vẻ mặt đắc ý tươi cười.

Mà lúc này trên bầu trời có 2 đạo nhân ảnh đang cực nhanh bay tới đây, trong đó có một người chính là Băng Sắt Lâm. Về phần người còn lại, khoác hắc sắc trường bào, tất nhiên chính là vị ‘Tài Quyết Đại Trưởng Lão’ của Hắc Ám giáo đình —— Áo Khải Tây rồi.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.32 - Chương 32: Tuyệt Cảnh

Trong tửu điếm ở tận cùng của đường Lục Diệp, đám người Da Lỗ chính là đang đợi tin.

Một nam tử tóc vàng đứng trước Da Lỗ cung kính nói: “Thiếu gia, Quốc vương bệ hạ tại phủ của Lâm Lôi đại nhân bị một ác ma ám sát. Hiện tại Vương cung hộ vệ cùng rất nhiều kỵ sĩ của các gia tộc đều đến bảo vệ Bệ hạ.”

Da Lỗ trong lòng thất kinh.

Hắn biết Lâm Lôi muốn giết Khắc Lai Đức. Hiện tại, Khắc Lai Đức đang bị ám sát, mười phần thì có tám chín là quan hệ tới Lâm Lôi.

“Không biết tên ‘Ác Ma’ kia có phải là lão tam hay không?” Da Lỗ lo lắng nghĩ.

Nhưng hắn cũng không có biên pháp gì, chỉ có thể đứng ở đây đợi: "Da lỗ thiếu gia, ác ma kia đang đỉnh cuồng giết chóc. Người chết nhiều lắm, phủ của Lâm Lôi đại nhân máu chảy thành sông, khắp phủ toàn là xác chết a."

Da Lỗ trong lòng thầm kinh.

“Lão tam thật là lợi hại, chỉ là không biết lão tam cuối cùng có thể trốn thoát hay không.” Da Lỗ chỉ có thể ở đây chờ đợi.

Tiếp theo lại có tin truyền đến.

“Da Lỗ thiếu gia, thần kiếm màu tím của ác ma kia quá lợi hại, ánh sáng nhoáng lên là chết chết vài người. Trong phủ đệ, số người chết rất nhiều. Vương cung kỵ sĩ đòan có không ít tiểu đội, trung đội bị tiêu diệt hòan toàn.”

nl.Nghe đến đó, Da Lỗ trong lòng đã bắt đầu xác định.

“Thần kiếm màu tím? Không biết có phải là thanh Tử Huyết?” Da Lỗ, Lôi Nặc, Kiều Trì ba người đều biết Lâm Lôi thu được một thanh thần kiếm ‘Tử Huyết’, đặc biệt là Da Lỗ còn nghĩ đến gia tộc của Lâm Lôi: “Ba Lỗ Khắc gia tộc, đó là Long huyết chiến sĩ gia tộc. Chẳng lẽ Lâm Lôi đã biến thân thành Long huyết chiến sĩ?”

Hình dạng của ác ma, rất có khả năng là hình dạng của Long huyết chiến sĩ.kien

Nghĩ đến hảo huynh đệ của mình chính là đang bị ngàn vạn người vây công, đang đỉnh cuồng giết chóc, Da Lỗ trong lòng lo lắng vô cùng.

“Lão Tam!”

Nắm đấm của Da Lỗ không ngừng buông ra rồi lại nắm vào, sự khẩn trương khiến ngay cả đám hạ nhân cũng cảm thấy.

“Da Lỗ thiếu gia, Giáo hoàng bệ hạ xuất hiện rồi, ngài đã đánh trọng thương tên ác ma kia. Ác ma kia đã bị người của Giáo đình áp tải về Thần điện rồi.” Đạo tin tức cuối cùng đưa đến khiến Da Lỗ sắc mặt trắng bệch không còn chút máu.

Nghe đến ‘Giáo Hoàng Bệ Hạ Xuất Hiện’, Da Lỗ đã biết không ổn rồi.

“Chi chi.” Một đạo tàn ảnh màu đen bỗng xuất hiện bên trong tửu điếm.

“Bối Bối.” Da Lỗ nhìn lại cho rõ ràng, lập tức chạy đến.

“Bối Bối, lão Tam đâu?” Da Lỗ lo lắng hỏi.

Ảnh thử 'Bối Bối' vốn không còn có dáng vẻ hoạt bát như trước nữa, chỉ biết nhìn Da Lỗ khẽ rên rỉ vài tiếng, trong mắt chứa đựng đầy vẻ bi thương, thống khổ. Da Lỗ có thể cảm giác được, tuy Bối Bối chỉ là ma thú, nhưng trí tuệ không thua gì nhân loại.

“Vù.” Thân hình của Bối Bối vừa động, lập tức biến mất trước mắt Da Lỗ.

Da Lỗ sợ đến run người.

“Da Lỗ thiếu gia.” Một hạ nhân bên cạnh khẽ gọi.

Da Lỗ bỗng nhiên đứng lên, ra lệnh cho hạ nhân: “Quay về, đến chỗ nhị thúc của ta.”

Ở giữa một mật thất tại Quang Minh thần điện tầng thứ chín, Lâm Lôi giống như một ngươi vật đã chết bị người ta ném vào bên trong. Có thể bị giam ở trong Quang Minh thần điện, điều đó chứng tỏ mức độ xem trọng của Quang Minh giáo đình đối với Lâm Lôi.

Quang Minh thần điện là trung tâm của Quang Minh giáo đình.

Ở đây, cho dù là Thánh vực cường giả cũng không dám xông bừa vào.

“A.” Lớp vảy trên người Lâm Lôi đã thu vào trong cơ thể. Lúc này trên người hắn đầy vết máu, có tới hơn mười vết thương. Những vết thương này đều do Quang Minh giáo hoàng Hải Đình Tư gây ra. Bên ngòai thương thế nhìn có vẻ rất nghiêm trọng, nhưng bên trong còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Xương cốt tứ chi đều gãy nát, Lâm Lôi cắn răng di động thân thể cũng chỉ có thể làm cho đầu mình dựa được vào tường.

“Lâm Lôi.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc bay từ Bàn Long giới chỉ ra nhìn hắn, trong mắt tràn đầy vẻ yêu thương, bất lực.

“Đức Lâm gia gia.” Lâm Lôi nhìn về phía Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc cảm thán, dùng linh hồn truyền âm hỏi: “Lâm Lôi, ngươi có hối hận không?”

“Hối hận?”

Lâm Lôi lắc đầu: “Không, kì thật cả đời này ta chỉ có hai nguyện vọng. Nguyện vọng thứ nhất là khôi phục lại vinh quang của gia tộc. Nguyện vọng thứ hai chính là là tu luyện tới cảnh giới tối cao. Nhưng nếu ta không báo thù được cho phụ thân mẫu thân, chỉ sợ ta ngủ cũng không yên, đau khổ cả đời.”

Đức Lâm Kha Ốc Đặc gật gật đầu, ông ta có thể hiểu được ý nghĩ của Lâm Lôi.

“Ta thua rồi, ha ha, thua rồi.”

Lâm Lôi khẽ cười, cảm thấy toàn thân đau đớn. Lúc này, chỉ sợ bất kỳ ai tiến lại cũng đều có thể dễ dàng hành hạ hắn.

Thua rồi!

Ngay khi Quang Minh giáo hoàng xuất hiện, Lâm Lôi lập tức có cảm giác này.

Thua, chính là chết.

Lâm Lôi đã sớm có loại giác ngộ này. Trên thế gian này, mỗi ngày đều có rất nhiều người chết đi. Lâm Lôi từ trước tới giờ cũng không hề nghĩ rằng mình bất tử.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói: “ Lâm Lôi, ngươi có khả năng sẽ không chết.”

“Sao?” Lâm Lôi nghi hoặc nhìn Đức Lâm Kha Ốc Đặc.

Đức Lâm Kha Ốc Đặc khẽ cười: “Nếu quả Quang Minh giáo hoàng muốn giết ngươi thì sớm đã giết rồi, việc gì phải khổ sở xuất thủ vài lần đánh trọng thương ngươi chứ không giết. Hơn nữa…..ngươi không nghĩ đến rằng, một gã Quốc vương đối với hắn mà nói, chỉ sợ không hấp dẫn bằng ngươi ư.”

Lâm Lôi đột nhiên có chút hiểu được.

“Thiên tài đứng thứ hai trong lịch sử, sau này đạt tới Thánh vực ma pháp sư là cái chắc. Hơn nữa, Quang Minh giáo hoàng lại phát hiện ngươi là Long huyết chiến sĩ, chỉ sợ là càng không muốn giết ngươi hơn. Long huyết chiến sĩ chính là Chung cực chiến sĩ. Một khi đạt tới Thánh vực, tuyệt đối là mạnh nhất trong Thánh vực. Chỉ luận về lực công kích, tuyệt đối không thua Giáo hoàng.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói chắc nịch.

Chung cực chiến sĩ rất đáng sợ.

Một người bình thường, đạt tới Thánh vực còn chia ra Thánh vực sơ giai, Thánh vực trung giai cùng với Thánh vực đỉnh phong.

Nhưng Chung cực chiến sĩ một khi đạt tới Thánh vực, đặc biệt là sau khi Long hóa, tuyệt đối là Thánh vực đỉnh phong. Hơn nữa, phòng ngự đã mạnh, công kích lại càng đáng sợ… Nói thế nghĩa là trong Thánh vực đỉnh phong cường giả, Chung cực chiến sĩ chỉ sợ chính là loại mạnh nhất.

“Một thiên tài như ngươi, Hải Đình Tư nếu không tới thời khắc cuối cùng sẽ không đành lòng giết ngươi đâu.” Đức Lâm Kha Ốc Đặc nói xong liền quay trở lại Bàn Long giới chỉ.

Lâm Lôi trong lòng rất yên tĩnh.

Sinh, tử?

nl.Quan trọng nhất đối với Lâm Lôi chính là báo thù.

“Sợ rằng cho dù không giết ta, Hải Đình tư cũng không để ta giết Khắc Lai Đức.” Lâm Lôi trong lòng hiểu rất rõ, lần này giết không được Khắc Lai Đức, sau này muốn giết y lại càng khó khăn hơn. Không giết được Khắc Lai Đức, Lâm Lôi đáy lòng cảm thấy không cam.

“Không biết đến bao giờ mới có thể báo thù?”

Lâm lôi trong lòng tràn đầy bất lực.kien

Ở giữa tầng cao nhất của Quang Minh thần điện, Giáo hoàng Hải Đình Tư lạnh lùng ngồi trên ngai.

Cát Nhĩ Mặc tràn đầy kinh ngạc nhìn Giáo hoàng: “Bệ hạ, ác ma kia không ngờ là Lâm Lôi. Việc này, việc này…..”

Lúc đầu, Cát Nhĩ Mặc không hề biết đó chính là Lâm Lôi. Chỉ là sau này Lâm Lôi thu lớp vảy vào trong người thì y mới phát hiện ra. Điều này tự nhiên khiến cho Cát Nhĩ Mặc phải kinh hoàng.

“Đó không phải là ác ma, mà là Long huyết chiến sĩ!” Hải Đình Tư lạnh lùng liếc nhìn y.

Cát Nhĩ Mặc ngẩn người ra, trong chốc lát liền hiểu rõ: “Phải rồi, Ba Lỗ Khắc gia tộc là Long huyết chiến sĩ gia tộc. Chỉ là Long huyết chiến sĩ đã hơn một ngàn năm nay không có xuất hiện nữa. Không ngờ rằng gã Lâm Lôi này chính là…. Bệ hạ, đó là Long huyết chiến sĩ ư?”

Cát Nhĩ Mặc nhớ lại hình dạng Long hóa hòan toàn của Lâm Lôi, trong lòng cảm thấy sợ hãi.

“Có thể có chút biến dị, nhưng có lẽ đúng là Long huyết chiến sĩ. Nếu không, thực lực làm sao tăng nhanh đến vậy được?” Hải Đình Tư bình tĩnh nói, “ Gã Lâm Lôi này tiềm lực rất lớn. Tuy lần này hắn phạm sai lầm không nhỏ, nhưng bên ngòai số người biết ác ma này là Lâm Lôi rất ít.”

Cát Nhĩ Mặc lập tức hiểu được suy tính của Hải Đình Tư..

Lâm Lôi có tiềm lực rất lớn?

Cát Nhĩ Mặc trong lòng than thầm. Lâm Lôi tiềm lực quá kinh khủng. Không chỉ kinh khủng trên phương diện ma pháp, mà còn là Chung cực chiến sĩ. Cả hai phương diện đều là kinh khủng đến cùng cực. Loại người này nếu như ở lại Quang Minh giáo đình, có thể tưởng tượng là vài chục năm nữa Quang Minh giáo đình sẽ xuất hiện thêm một vị Thánh vực đỉnh phong cường giả.

“Đúng vậy, Bệ hạ. Bên ngòai mọi người đều nói đó là ác ma. Trừ bốn gã chấp sự áp tải Lâm Lôi, không còn ai biết đó chính là Lâm Lôi nữa.” Cát Nhĩ Mặc cung kính đáp.

“Ồ, bốn người đó, ngươi đi giải quyết bọn chúng đi.” Hai Đình Tư lạnh lùng ra lệnh.

“Tuân lệnh Bệ hạ.” Cát Nhĩ Mặc cung kính đáp. “Bọn họ có thể quay về trong vòng tay của Chúa, đó chính là may mắn của bọn họ.”

Cát Nhĩ Mặc khẽ nói: “Bệ hạ, đúng rồi, còn có một kẻ cũng biết ác ma kia là Lâm Lôi.”

“Ngươi nói…. Khắc Lai Đức ư?” Hải Đình Tư nhỏ giọng hỏi.

“Đúng vậy, thưa Bệ hạ.” Cát Nhĩ Mặc trầm ngâm: “Gã Lâm Lôi này, hiển nhiên cùng với Khắc Lai Đức có thâm thù đại hận. Nếu không, không thể muốn giết hắn đến vậy. Bệ hạ, Khắc Lai Đức là Quốc vương của Phân Lai vương quốc. Chúng ta nếu muốn giữ Lâm Lôi lại, thì có nên thương lượng với Khắc Lai Đức hay không?”

“Phải thương lượng.”

Hải Đình Tư trên mặt xuất hiện nét cười: “Ta rất hiếu kì, gã Lâm Lôi này cùng hắn có thâm thù đại hận gì nhỉ?”

Đêm đó, Khắc Lai Đức đã tới Quang Minh thần điện tầng cao nhất.

“Giáo hoàng bệ hạ.” Khắc Lai Đức cung kính hành lễ.

Quang Minh giáo hòang Hải Đình Tư đang ngồi đọc một cuốn sách, đầu cũng không ngoảnh lại, hỏi: “Khắc Lai Đức, ngươi nhận thấy, ngươi và Lâm Lôi, ai đối với Thần Thánh đồng minh đem lại lợi ích lớn hơn?”

Khắc Lai Đức trong bụng như mọc mụn.

“Giáo hoàng nói thế có ý là Lâm Lôi chăng?” Khắc Lai Đức trong lòng sợ hãi.

Trải qua lần này y mới biết rằng, phụ thân mẫu thân của Lâm Lôi tuy không phải do y trực tiếp giết, nhưng là do y gián tiếp giết chết. Nếu muốn nói tới trách nhiệm với cái chết của phụ thân mẫu thân Lâm Lôi, y chính là chịu tới chín phần trách nhiệm.

Đương nhiên nếu năm đó không phải y - Khắc Lai Đức -nhìn trúng mẫu thân của Lâm Lôi, đem mẫu thân của Lâm Lôi hiến đi, mẫu thân của Lâm Lôi sao có thể chết được? Sau này phụ thân của Lâm Lôi chết thế nào được?

Khắc Lai Đức hiểu rất rõ. Đặc biệt khi Lâm Lôi bị Quang Minh giáo hoàng đánh trọng thương, ánh mắt thù hận đến cùng cực đó…

Khắc Lai Đức thầm nghĩ: “Tên Lâm Lôi này cùng ta không chết không thôi, không thể để hắn sống sót được.”

Hải Đình Tư nhìn Khắc Lai Đức: “Khắc Lai Đức, ác ma bên ngòai nói tới, không ai biết đó là Lâm Lôi chứ?”

Khắc Lai Đức nghe đến đó càng hiểu rõ ý tứ của Hải Đình Tư, vội gật đầu: “Giáo hoàng bệ hạ, gã Lâm Lôi đích thực thiên tư cực cao. Hắn có thể xem như thiên tài số một trong mấy ngàn năm trở lại đây. Bất kể là về phương diện ma pháp sư hay chiến sĩ cũng đều là tuyệt đỉnh thiên tài. Giáo hoàng bệ hạ muốn hắn vì giáo đình làm việc cũng là đương nhiên. Chỉ là…. hắn đã được chú định không thể do Giáo đình chúng ta sử dụng.”

Những lời này của Khắc Lai Đức khiến Hải Đình Tư nhướng mày, lạnh lẽo nhìn y.

Khắc Lai Đức trong lòng sợ hãi.

Nhưng y biết rõ. Nếu Lâm Lôi không chết thì sau này y sống cũng không yên.

“Giáo hoàng bệ hạ, người có biết Lâm Lôi vì sao muốn giết thần không?” Khắc Lai Đức vội vàng hỏi.

“Kể ngắn gọn chút đi.” Hải Đình Tư lạnh lùng nói.

Khắc Lai Đức lập tức đáp: “Giáo hoàng bệ hạ, Lâm Lôi sở dĩ muốn giết thần là vì hai mươi năm trước, thần đã phái người bắt cóc mẫu thân của hắn. Sau đó phụ thân hắn vì tìm hiểu tung tích của mẫu thân hắn nên bị giết chết. Phụ thân, mẫu thân hắn trên thực tế có thể coi như vì thần mà chết.”

“Thù giết phụ thân mẫu thân, quả thực là rất lớn.” Hải Đình Tư điềm nhiên gật đầu.

“Chỉ là, Giáo hoàng bệ hạ, người có nhớ vị nữ tử hai mươi năm trước không? Vị nữ tử mà thần tiến cống người ấy?” Khắc Lai Đức nhìn Hải Đình Tư.

Hải Đình Tư ngẩn người ra.

“Ngươi nói….” Mặt Hải Đình Tư không khỏi biến sắc.

“Đúng vậy, vị nữ tử đó chính là mẫu thân của Lâm Lôi.” Khắc Lai Đức nói như đinh đóng cột.

“Bệ hạ, nếu quả như để Lâm Lôi ở lại Quang Minh giáo đình, tùy thêo địa vị của hắn tăng cao, hắn rất có khả năng biết được việc này. Sau khi hắn biết mẫu thân hắn vì sao lại chết, người nghĩ …. đến lúc đó liệu hắn có còn trung thành với Quang Minh giáo đình không?” Khắc Lai Đức trong lòng cũng thở phào một hơi.

Y tin tưởng, đến mức này rồi, Hải Đình Tư nhất định biết được nặng nhẹ ra sao. Lâm Lôi tuy thiên phú cao, nhưng là tùy theo thực lực tăng, nhất định sẽ nắm được chân tướng sự việc. Lúc đó uy hiếp đối với Quang Minh giáo đình lại càng lớn.

“Nếu đã là như thế, đáng tiếc, tiếc là một thiên tài a.” Hải Đình Tư thở dài một tiếng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Q.41 - Chương 41: Để Bài

“Bùm!” “Bùm!” “Bùm!”

Ma tinh pháo điên cuồng ầm ầm oanh kích, cả Khoa Đức quận thành như một họng súng phun lửa, quang mang đỏ rực chói sáng trong đêm đen.

Ở phía xa, nhóm chỉ huy Duy Tư Ba Đặc, Cát Nhĩ Mặc hai người cũng bị ánh sáng soi rọi khuôn mặt, nhất thời mơ hồ vô định.

“Át chủ bài ư?”

Duy Tư Ba Đặc nhìn Cát Nhĩ Mặc khẽ cười: “Cát Nhĩ Mặc Hồng y đại giáo chủ, ta nghĩ với đám chiến sĩ mệt mỏi của Khoa Đức quận thành này, ngươi cứ cho Thần Thánh quân đoàn của Quang Minh giáo đình các ngươi xuất chiến, vậy tuyệt đối có thể dễ dàng thu được thắng lợi, Phe chúng ta sẽ không cần ra tay nữa.”

Át chủ bài của Quang Minh giáo đình —— Thần Thánh quân đoàn!

Thần Thánh quân đoàn!

Quang Minh giáo đình tại khối khu vực Hỗn loạn chi lĩnh này phải hao phí một lượng lớn nhân lực, vật lực mới gian nan bồi dưỡng được một chi đoàn cực mạnh.

Thần Thánh quân đoàn với tổng cộng ba vạn người.

Trong đó có 5000 người ít nhất cũng có thực lực của thất cấp chiến sĩ, còn lại 2500 người, kẻ yếu nhất cũng là ngũ cấp chiến sĩ. Ở những quân đoàn khác, ngũ cấp chiến sĩ cũng có thể xem như một chiến sĩ tinh anh rồi, có điều trong quân đoàn này thì lại là kẻ yếu nhất.

Phải biết rằng, thất cấp chiến sĩ chỉ tính về lực bật nhảy thôi cũng đã có thể nhảy qua tường thành cao ba mươi thước rồi.

Quân đoàn Át chủ bài như vậy một khi tham gia chiến đấu thì tuyệt đối sẽ trở thành áp đảo. Do đó để bồi dưỡng nên một quân đoàn như vậy là cực kỳ khó khăn, phải hao phí tiền tài còn lớn hơn nhiều so với bồi dưỡng trăm vạn quân đội.

“Nếu Lâm Lôi cùng đám Thánh vực cường giả vi phạm ước định mà trực tiếp rat ay… tiêu diệt át chủ bài ‘Thần Thánh Quân Đoàn’ của chúng ta thì mới oan.” Cát Nhĩ Mặc trong lòng thầm nghĩ. Kỳ thực hắn cũng như Duy Tư Ba Đặc, bọn chúng đều lo lắng Thánh vực cường giả vi phạm ước định mà ra tay can thiệp.

Tỷ như Thánh vực long tộc, tỷ như đám chung cực chiến sĩ của Lâm Lôi.

Những binh lính thông thường đã bị giết tới hơn 10 vạn, song với cơ số dân cư của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình thì có thể dễ dàng chiêu thu lại được, trải qua huấn luyện 1-2 năm nữa là xong. Có điều Thần Thánh quân đoàn… mỗi đời đều phải trải qua biết bao năm tích lũy. Một lần tổn thất, muốn hình thành lại thì không thể dễ dàng cứ bỏ tiền ra là xong được.

“Duy Tư Ba Đặc, ngươi nói giỡn đấy à?” Sắc mặt Cát Nhĩ Mặc trầm xuống.

Duy Tư Ba Đặc lập tức bật cười: “Cát Nhĩ Mặc, đừng nóng. ‘Hắc Ám Quân Đoàn’ của Hắc Ám giáo đình chúng ta cũng sẽ đồng thời xuất phát mà.”

Hắc Ám quân đoàn… lúc trước, Hắc Ám giáo đình vì để đối phó với ‘Thần Thành Quân Đoàn’ mà thành lập ra, thực lực cũng bất phân cao thấp.

Hai quân đoàn đáng sợ.

Mặc dù mỗi bên có 3 vạn, cộng lại là 6 vạn quân song trong mắt bọn họ, giá trị của quân đoàn Át chủ bài này chẳng hề kém hơn so với cả trăm vạn đại quân chút nào.

Trên tường thành, Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người đơn độc theo dõi cuộc chiến của thường nhân ở bên ngoài.

Tại đó, đám chiến sĩ thủ thành đã bị đẩy lui.

“Ở đây không có người.” Binh lính địch quân rõ ràng quan sát khắp nơi cũng chỉ còn có 2 người ở đó mà thôi.

“Mau, giết chết đi.”

Trong trận chiến điên cuồng, đám binh lính này đầu óc cũng nóng lên, thấy nơi nào vắng vẻ thì lập tức bỏ qua, trong khi bọn chúng dọc theo hành lang lao lên thì đã gọi nhau giơ binh khí xông tới chỗ Lâm Lôi, Ba Khắc 2 người ——

“Phập——“

Chỉ trong nháy mắt, Phong nhận dày đặc đã trải rộng ra… ba tên chiến sĩ đi đầu lập tức hóa thành thịt vụn. Ngay cả bộ phận đang xông lên trên hành lang cũng bị phong nhận cắt thành mảnh vụn. Cảnh này… trong chiến tranh xuất hiện không ít lần. Hai người bọn họ không kẻ nào có thể tới gần.

“Mẹ kiếp, thật phiền toái.” Ba Khắc chửi thầm.

Hắn quay sang Lâm Lôi, song lại thấy Lâm Lôi dường như chẳng hề có cảm giác gì, khiến hắn không khỏi phải lên tiếng hỏi: “Lâm Lôi đại nhân, người cứ nhìn gì vậy?”

“Có gì mà không thể tiếp tục quan sát được chứ?” Lâm Lôi nhìn xuống phía dưới.

“Ồ?” Ba Khắc nghi hoặc nhìn Lâm Lôi.

Lâm Lôi khẽ cười đáp: “Ta hiện tại đã tương đối hiểu được cách nghĩ của Vũ Thần rồi. Thế tục giới hết thảy cứ để cho nó phát triển tự nhiên. Chiến tranh thì tất nhiên là phải có người chết. Nếu chúng ta không thành lập nên Ba Lỗ Khắc vương quốc thì e rằng trường kỳ chiến loạn, số người chết sẽ lại càng gia tăng.”

Lâm Lôi nhìn bên dưới: “Thế tục giới có quy tắc riêng của thế tục, mà chúng ta cũng có quy tắc riêng của chúng ta!”

“Ước định đó ta sẽ tuân thủ. Kể cả bọn chúng có đuổi đến Ma tinh thạch quáng mạch, đoạt lấy Ma tinh thạch quáng mạch thì ta cũng sẽ không ra tay.” Lâm Lôi lạnh nhạt nói.

Ba Khắc vội vàng hỏi: “Vậy còn vi hình vị diện mà chúng ta phát hiện ra thì sao?”

“Sợ cái gì chứ?”

Lâm Lôi cười xòa: “Căn mật thất đó, nếu không đạt đến cấp độ Thánh vực thì căn bản không thể vào được, Mà Thánh vực cao thủ, bọn chúng liệu có dám tới địa bàn của chúng ta không?” Hiện tại, dưới ánh mắt siêu nhiên quan sát trận chiến này của Lâm Lôi, vô luận là thành hay bại…

Vi hình vị diện mật thất nọ cũng không thể nào xê dịch được.

“Đại nhân nói phải.” Ba Khắc cũng có phần hiểu ra.

Đạt đến Thánh vực, bọn họ đều có được sinh mệnh vĩnh cửu, Đối với những nhân vật siêu nhiên như bọn họ mà nói thì chiến tranh thế tục kỳ thực đã không thuộc về bọn họ nữa rồi. Mặc dù trong lòng đã hiểu, song vô luận là Ba Khắc hay Lâm Lôi thì trong lòng đều có chút chờ đợi ——

Chờ đợi phe mình có thể thắng.

“Không hay rồi.” Sắc mặt Ba Khắc bỗng biến đổi.

Chỉ thấy dưới thành, một lượng lớn tinh anh chiến sĩ đang nhằm về phía chân thành. Dày đặc, tuyệt đối phải đông đến mấy vạn. Đại lượng tinh anh chiến sĩ này tốc độ chạy nhanh đến đáng sợ, thân hình vừa lóe lên là đã vượt qua hai ba mươi thước rồi. E rằng trong vòng chưa đầy một phút, bọn chúng sẽ tới được chân thành.

“Bắn!”

Được tăng cường Ma tinh pháo từ cửa đông chuyển qua, hơn 20 cỗ Ma tinh pháo cơ hồ đồng thời gầm vang, pháo lửa vang rền nhắm thẳng xuống bên dưới.

“Vù!” “Vù!”

Không ít tinh anh chiến sĩ thân thể lập tức xê dịch. Ma tinh pháo tốc độ oanh kích quá nhanh, cho dù đám tinh anh chiến sĩ này thực lực có đáng sợ đến mấy thì cũng chỉ tránh được ra khỏi khu vực trung tâm mà thôi. Cũng có kẻ không may, 2-3 chiến sĩ lập tức tử trận. Còn hầu hết những chiến sĩ khác trong khu vực bị oanh kích thì nhiều lắm cũng chỉ bị thương mà thôi.

Mới chỉ một lượt!

Vừa lúc Ma tinh pháo kết thúc một đợt oanh kích thì đám tinh anh chiến sĩ này đã áp sát thành trì rồi.

“Rất nhiều người, phải có đến mấy vạn. Tại sao lại có nhiều chiến sĩ lợi hại đến như vậy? Rất nhiều kẻ đã đạt đến trình độ thất cấp.” Ba Khắc cũng cảm thấy có phần kinh hãi.

Lâm Lôi cũng chú ý tới một lượng lớn tinh anh chiến sĩ đột nhiên xuất hiện phía dưới thành này. Với nhãn lực của Lâm Lôi và Ba Khắc thì chỉ thoáng chốc là đoán ra được thực lực của đám tinh anh chiến sĩ đông đảo này: “Nhiều thất cấp chiến sĩ như vậy ư? Cũng giống hồi đó khi ta còn ở Thần Thánh đồng minh đã từng trông thấy Vương bài kỵ sĩ đoàn.”

“Đám khủng bố này có lẽ cũng giống như bát đại Vương bài kỵ sĩ đoàn mà Quang Minh giáo đình kiến tạo tại Thần Thánh đồng minh, chắc hẳn là ở Hỗn loạn chi lĩnh cũng kiến thiết ra một nhánh tinh anh quân đoàn.” Lâm Lôi đoán vậy.

Mà sự thật cũng đúng là như thế.

“Vèo!” “Vèo!” “Vèo!” “Vèo!”…

Một lượng lớn chiến sĩ đã từ dưới chân thành trực tiếp lao lên, hơn 30 thước cao mà nhún một cái đã đến nơi rồi. Rất đông chiến sĩ đã xuất hiện trên tường thành. Đám chiến sĩ này mỗi người đều có thực lực của thất cấp chiến sĩ.

“Phập!” Đao kiếm huy vũ, đấu khí mênh mông.

Trên tường thành lập tức một hai vạn thủ thành chiến sĩ bỏ mạng. Đám chiến sĩ thủ thành thực lực cũng là nhị cấp, tam cấp, hiếm lắm thì cũng đến ngũ cấp. Có điều những kẻ lao lên này lại đều là thất cấp chiến sĩ, hơn nữa số lượng phải gần đến 1 vạn tên.

Giết!

Không hề có sự kháng cự! Đồng thời ——

Còn có một lượng lớn chiến sĩ ngũ cấp, lục cấp dọc theo cầu thang mà xông tới.

Mặc dù nói trên tường thành phía nam có thể bố trí gần 10 vạn binh lính, có điều chỉ có khoảng 2-3 vạn người tức thì đối mặt với thất cấp chiến sĩ mà thôi. Chính vì vậy mà đã sớm bị đám ngũ cấp, lục cấp chiến sĩ tàn sát.

“Thất bại rồi.”

Ba Khắc thở dài.

Sự xuất hiện của Thần Thánh quân đoàn, Hắc Ám quân đoàn 6 vạn người đã lập tức tàn sát hơn 10 vạn đại quân trải dọc cầu thang dẫn lên tường thành phía nam. Dọc một đoạn tường thành phía nam hoàn toàn bị chiếm lĩnh, cả đoàn người dày đặc tựa như một tổ kiến cùng tập kích về hướng Khoa Đức quận thành.

Còn tại khu vực của Lâm Lôi, Ba Khắc, rất nhiều chiến sĩ cứ tiến đến là trực tiếp bị vô số phong nhận cắt thành thịt vụn.

“Chúng ta đi thôi.” Lâm Lôi lúc này trực tiếp bay khỏi tường thành.

“Ma tinh pháo này không để cho bọn chúng chiếm chứ?” Ba Khắc hỏi lại, lập tức thân hình hắn chớp động, trên tường thành một đống Ma tinh pháp đã trực tiếp được Ba Khắc thu vào không gian giới chỉ. Đám địch nhân vốn là binh lính bình thường này làm sao có thể chống đỡ với Thánh vực cường giả ‘Ba Khắc’ được?

“Ba Khắc này?” Lâm Lôi lắc đầu cười.

“Tốt rồi.” Ba Khắc bay tới bên cạnh hắn.

Ba Khắc, Lâm Lôi 2 người phóng đi trên khoảng không của Khoa Đức quận thành, chứng kiến rõ ràng những chuyện đang phát sinh ở bên dưới. Ngõa Tỳ rõ ràng đối với việc thành bị chiếm đã có sự chuẩn bị, đại lượng quân đội đều dọc theo cửa tây, cửa bắc mà rút lui ra phía ngoài.

Đồng thời còn có không ít quân đội vẫn còn ở lại trong Khoa Đức quận thành, chuẩn bị chống cự ngăn cản địch nhân truy kích.

Ở phía bắc Khoa Đức quận thành, đại lượng quân đua nhau mà chạy.

Ngõa Tỳ dõi ánh mắt về Khoa Đức quận thành phía xa xa thở dài một tiếng. Hắn đã thất bại. Khi 2 quân đoàn đáng sợ của địch nhân xuất hiện, Ngõa Tỳ biết rằng không thể nào chống trả nổi nữa. Trong đội ngũ 6 vạn quân đó của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình thì có tới một vạn là thất cấp chiến sĩ.

Thất cấp chiến sĩ căn bản là chẳng quản đến trở ngại tường thành.

Loại quân đội biến thái này, sao có thể chống nổi?

“Ngõa Tỳ, thương tâm cái gì chứ?” Cái Tì cũng đứng ở bên cạnh. “Thua thì cũng thua rồi. Lão tử ta hồi đó trong khi còn sống tại Bắc vực 18 công quốc thẳng thua là chuyện bình thường. Đương nhiên,,, thế này thì trong lòng cũng có chút ấm ức.”

Cái Tì cũng bất lực.

Quân đoàn 6 vạn người cùng ập tới, một mình Cái Tì hắn thì liệu có thể giết được mấy người đây? Dù sao đối phương cũng chẳng phải là chạy tới trước mặt để cho hắn giết.

“Như quả ta là Thánh ma đạo thì tốt biết mấy, trực tiếp tung ra một cái hủy diệt cấm kỵ ma pháp là xong.” Cái Tì trong lòng thầm bình phẩm.

Đúng lúc này thì Lâm Lôi, Ba Khắc hai người cũng từ trên không hạ xuống. Bọn họ cũng thấy đám người Cái Tì, Bố Ân, An Khoa, Hắc Sa. Lâm Lôi vừa đáp xuống đã quay sang Ngoã Tỳ hỏi: “Ngõa Tỳ, ngươi an bài bao nhiêu người tiến hành cầm chân, gây trở ngại cho địch nhân?”

“Mười mấy vạn người.”

Ngõa Tỳ hồi đáp. “Chúng ta rút lui tổng cộng gần 15 vạn người đều lành lặn. Về phần hơn 10 vạn người ở lại thì trong đó một nửa là thương binh, còn lại một nửa thì vẫn còn sức chiến đấu. Bọn họ theo sự bố trí… trước tiên là cầm chân, gây trở ngại cho địch nhân trong khoảng một giờ đồng hồ thì tuyệt đối có thể làm được.”

“Một giờ?” Lâm Lôi hỏi lại.

“Đúng, một giờ. Sau một giờ, ta sẽ bố trí người phát ra tên lệnh. Đến lúc đó tất cả binh lính đều sẽ đầu hang.” Ngõa Tỳ cảm thán than vãn. “Chẳng còn cách nào khác. Nếu bắt bọn họ phải nỗ lực chiến đấu thì chỉ khiến cho bọn họ uổng mạng mà thôi.”

Lâm Lôi hiểu ra cũng gật đầu.

Tại vùng Hỗn loạn chi lĩnh này, thua trận đầu hàng là rất bình thường.

“Một giờ là đủ để chúng ta bỏ xa bọn chúng rồi.” Ngõa Tỳ nói.

Xung quanh Ma tinh thạch quáng mạch đã bố trí 20 vạn quân đội, công sự phòng ngự cũng đã được kiến tạo kỹ lưỡng. Buổi sáng đám người Ngõa Tỳ rút lui, buổi chiều 15 vạn quân này đã chạy tới khu vực Ma tinh thạch quáng mạch rồi. Bọn họ vừa đến nơi liền lập tức vào công sự phòng ngự bắt đầu nghỉ ngơi, ăn uống.

Đêm tối trong trướng bồng.

Mấy người Lâm Lôi, Ba Khắc cùng tụ tập lại một chỗ ăn uống, bỗng lúc này có người tiến vào. Người đến hiển nhiên chính là Địch Ly Á. Sự xuất hiện của Địch Ly Á khiến mọi người dừng đũa, ngay cả đám người Ba Khắc, Cái Tì, Bố Ân cũng đều lập tức vấn an.

“Lâm Lôi, chàng vẫn còn ăn được sao?” Địch Ly Á có phần lo lắng.

“Sao vậy?” Lâm Lôi nhìn nàng.

Địch Ly Á liền đáp: “Liên quân của Quang Minh giáo đình, Hắc Ám giáo đình hiển nhiên sẽ nhanh chóng đánh tới đây. Làm sao bây giờ?”

“Làm sao bây giờ ư, còn có thể làm sao nữa?” Lâm Lôi bất đắc dĩ lắc đầu. “Địch Ly Á, bây giờ đại lượng người đều đang gấp rút khai thác ma tinh thạch, Hiện tại trữ lượng của Ma tinh thạch quáng mạch này chúng ta đã khai thác được hơn ¼ rồi.” Đây cũng là một biện pháp.

Tận lực khai thác.

Đột nhiên ——

“Lão đại.” Bối Bối bất thình lình hiện ra trên bàn ăn. Đôi mắt nhỏ long lanh của nó nhìn chăm chú vào Lâm Lôi. “Đám địch nhân lần này phái nhiều người tới như vậy, lão đại, ta đã dẫn Tái Tư Lặc tới. Để Tái Tư Lặc trực tiếp thi triển cấm kỵ ma pháp ‘Vong Linh Thiên Tai’, một lần gọi về mấy trăm vạn vong linh đại quân tiêu diệt bọn chúng!”

Nhất thời, màn che trướng bồng được vén lên.

Một lão giả khoác hắc sắc trường bào bước vào, gầy như một bộ xương khô, chính là Vong linh Thánh ma đạo ‘Tái Tư Lặc’,

“Lâm Lôi đại nhân, ta lúc nào cũng sẵn sàng nghe lệnh người. Chỉ cần người ra lệnh một tiếng,bên ngoài kể cả có trăm vạn đại quân thì cũng chẳng nhằm nhò gì.” Trong đội mắt Tái Tư Lặc bỗng lóe lên một tia lục quang u lãnh. Vong linh đại quân của Tái Tư Lặc không đơn thuần là vong linh bình thường, mà ngay cả cửu cấp vong linh cùng Thánh vực vong linh cũng đều có không ít.

Tiêu diệt đại quân chưa đến trăm vạn người là rất dễ dàng.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com